

OLD
480
ΠΟΑ
1706
v.2

James Henry Monk

BIBΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΚΑΝΝΙΝΩΝ
026000213073

28688

JULII POLLUCIS
ONOMASTICI
GRÆCO-LATINI
PARS ALTERA.

Ap. Sig. No. 36354

ONOMASTIC
JULI POLITICIS

GRECO ROMANI

PARS V. R. A.

* ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ.

BIBLION ἙΒΔΟΜΟΝ.

* JULII POLLUCIS ONOMASTICI LIBER SEPTIMUS.

JULIUS POLLUX

* ΓΟΥΛΙΟΣ ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ

Commodo Cæsari S.

Κομμώδη Καίσαρι χαίρειν.

Hujusmodi componentem Librum, non modo multis profis, & carmine scriptis Sermonibus frequenter conversari oportet, ut Plato in Poëmaticis, & alibi copiose tradit: sed & dispositionis aliquem habitum induere, & dissimilibus similitudinem inducere. in super & ingenii solertiam ad examinandi judicium adhibere, necesse est. Quapropter collaboratorem huic Operi adhibere potui neminem, nullum enim cui revera confidam, habeo: & huic meum omnino adesse judicium oporteret.

Εὼν ταῦτα συντιθέντα τὰ βιβλία, οὐ πολλοῖς ὠμιληκέναι μόνον ἐχρῆν ἐμέτροις τε καὶ ἀμέτροις λόγοις, ² ὡσπερ ἂν εἴποι ὁ Πλάτων ἐν τε ποιήμασι καὶ χυδῆν, ἀλλὰ προσθεῖναι τι αὐτοῖς καὶ συντάξεως σχῆμα, ³ καὶ τὸ ἐν τοῖς ἀνομοίοις ὅμοιον. ἔτι δὲ καὶ ἀκρίβειάν τινα ἐπέτης ψυχῆς ἔχειν, εἰς βασάνου κρίσιν. τοῦδε εἵνεκα; οὐδὲ συνεργὸν ἐδυνάμην ⁴ ἐπ' αὐτὰ παραλαβεῖν οὐδένα. οὔτε γὰρ εἶχον ὅτω πιστεύσαιμι ἐσκότι, καὶ ἔδει πάντως ἐκάστῳ προσεῖναι τὸ ἐμοὶ δοκοῦν.

I Γουλ. Πολ.] Præfatio in MS. nulla. Catalogus vero particularim ibi aut insertus contextui, aut margini, sed literis ob vetustatem admodum fugientibus ascriptus. ΣΕΒ.

Γουλ. Πολ.] Præfatio & Series Capitum in nostro MS. defunt, & statim ita incipit cum lemmate, quod caput primum & partem secundi continet: Ἀρχὴ τοῦ βιβλίου. Περὶ χειροτεχνίας καὶ ὁμοτεχνῶν, καὶ τοῦ τεχνιθέντος. περὶ τοῦ πολεῖν, καὶ τί αὐτὰ τὰ πολούμενα καλεῖται. περὶ πράξεως καὶ τῶν εὐδῶν παλουμένων καὶ τῶν πολλοῦ. καὶ περὶ τοῦ πολλοῦ παλουήτος. καὶ περὶ τῶν ἀπράτων, καὶ τοῦ τόπου ἴδα παλεῖται. JUNG.

2 Ὡσπερ ἂν εἴποι ὁ Πλ.] Ut Plato in poëmaticis & alibi copiose tradit, ita Interpret, invita, ut ajunt. Minerva, alludit auctor ad locum Platonis qui extat libr. VII. Legum p. 578. Edit. Basil. τῶν γὰρ πλείστων, inquit, λόγων, οὓς ἐν ποιήμασιν ἢ χυδῆν (Pollux legerat in suo Codice, ἐντε π. καὶ χ.) οὕτως ἐρμηνεύουσ μεμάρηκα καὶ ἀκρόα, πάντων μοι μετρίωταί γε εἶναι κατ'ἐφάρησαν &c. inter omnes enim sermo-

nes, quos tam in ligata quam soluta ita prolatus novis vel audiri, illi mihi moderatissimi visi sunt &c. Unde apparet in Nostro legendum ἢ, ὡσπερ ἂν εἴ, ὁ Π. aut, ut Plato dixisset, ἐντε π. κ. χ. cæterum nec præfationum nec capitum descriptionem videas in neutro MSSorum, nisi quod ista fronti hujus libri præmissa sunt in C. A. τὰδε ἔστι ἐν τῷ ἑβδόμῳ βιβλίῳ τοῦ Πολυδεύκου, περὶ χειροτεχνίας, ὁμοτεχνῶν, τεχνιήματος, παλεῖν, παλουμένου, πράξεως καὶ τῶν εὐδῶν παλουμένων, πολλά τοῦ παλουήτος, καὶ τῶν ἀπράτων, ἢ ἐνθα παλουήται τὰ παλουήμενα, hæc insunt libro septimo Pollucis, de artibus manuariis, de iis qui sunt ejusdem officii, de arte, vendendo, vendito, venditione & nisi venditū, multa vendente & invendibilibus ut loco ubi venduntur. KÜHN:

Ὡσπερ ἂν εἴποι ὁ Πλ. ἐν τε π.] Falckenburgius in d. π. pro ἐν τε π.

3 Καὶ τὸ ἐν τοῖς] Falckenburgius καὶ τὸ καὶ ἐν τοῖς.

4 Ἐπ' αὐτὰ] Falckenburgius eis πάντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ἙΒΔΟΜΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΥ.

CAPITA LIBRI
SEPTIMI.

ΕΝ τούτῳ τῷ βιβλίῳ, περὶ τεχνῶν ἀγο- ραίων.	α΄.	Insunt huic Libro, de artibus forensibus.	Cap. 1
Περὶ τῶν ἐκ τοῦ πιπράσκειν ὀνομάτων.	β΄.	De nominibus a vendendo ductis.	II
Περὶ τῶν τὰ πάντα πωλούντων.	γ΄.	De rerum singularum venditoribus.	III
Περὶ τῶν ἐπὶ ταῖς τροφαῖς τεχνῶν, καὶ τῶν περὶ αὐτὰς ἀγγείων, καὶ ἔργων.	δ΄.	De ciborum artibus, eorum vasibus, & operi- bus.	IV
Περὶ ἀρτοποιῶν.	ε΄.	De Pistoribus.	V
Περὶ κρεωπωλῶν.	ς΄.	De carnicendi.	VI
Περὶ ἰχθυοπωλῶν.	ζ΄.	De piscium venditoribus.	VII
Περὶ ταριχοπωλῶν.	η΄.	De salsamentarii.	VIII
Περὶ ἔριοπωλῶν.	θ΄.	De lanarum venditoribus.	IX
3 Ὅσα περὶ θαλασίαν, καὶ ἰστουργίαν ὀνομά- των, καὶ ἐργαλείων.	ι΄.	Quaecunque circa lanificium, & texturam sunt nomina, & instrumenta.	X
Ὅσα ἀπὸ τοῦ πλύνειν τὰς ἐσθῆτας ὀνόματα, καὶ ἐργαλεῖα.	ια΄.	Omnia quae a vestium lotione nomina dicun- tur, & instrumenta.	XI
Ἀπὸ ἐσθῆτων ὀνόματα.	ιβ΄.	Nomina a vestibus.	XII
Ἐσθῆτων εἶδη.	ιγ΄.	Vestium species.	XIII
Ἐσθῆτων μέρη.	ιδ΄.	Vestium partes.	XIV
Περὶ σκυτίνων ἐσθῆτων.	ιε΄.	De coriaceis vestibus.	XV
Περὶ λιγῶν ἐσθῆτων, καὶ ἀμοργίνων.	ις΄.	De vestibus lincis, & amorginis.	XVI
Περὶ βυσσίνων, καὶ τῶν τοιούτων.	ιζ΄.	De byssinis vestibus, & his similibus.	XVII
Περὶ τῶν τὰς ἐσθῆτας πιπρασκόντων.	ιη΄.	De vestium venditoribus.	XVIII
4 Ἀγγεῖα ἐσθῆτων.	ιθ΄.	Vasa vestium.	XIX 4
Περὶ τῶν τὰ σκύτη ἐργαζομένων.	κ΄.	De corii apparatusibus.	XX
Σκυτοτόμων ἔργα, καὶ ἐργαλεῖα.	κα΄.	Coriariorum opera, & instrumenta.	XXI
Ἰποδημάτων εἶδη, καὶ ἰδέαι.	κβ΄.	Calceorum species, & forma.	XXII
Περὶ μετάλλων, καὶ μεταλλίων, καὶ τῶν τοιού- των ἐργαλείων.	κγ΄.	De metallis, metalli fossoribus, & horum instrumentis.	XXIII
Τὰ ἀπὸ χρυσοῦ, καὶ ἀργύρου, καὶ χαλκοῦ, καὶ σιδήρου ὀνόματα.	κδ΄.	Quaecunque ab auro, argento, aere, & ferro deducuntur nomina.	XXIV
Περὶ ὑλοτόμων, καὶ ὑλαγωγῶν, καὶ ἀνθρα- κίων.	κε΄.	De lignificis, ligni vendoribus, & carbona- riis.	XXV
Τεκτόνων ἔργα, καὶ ἐργαλεῖα.	κς΄.	Fabrorum opera, & instrumenta.	XXVI
7 Περὶ οἰκοδόμων ἔργα, καὶ ἐργαλεῖα.	κζ΄.	De adificatorum operibus, & instrumentis.	XXVII
5 Ζωγράφων ἔργα, καὶ ἐργαλεῖα.	κη΄.	Pictorum opera, & instrumenta.	XXVIII 5
Μισθωτῶν ὀνόματα, καὶ ἔργα.	κθ΄.	Mercenariorum nomina, & opera.	XXIX
Ὀρνιθευτῶν.	λ΄.	Aucupes.	XXX
Θαλαττουργῶν.	λα΄.	In mari operantes.	XXXI
Γεωργῶν.	λβ΄.	Agricola.	XXXII
Περὶ ποιητικῶν τεχνῶν, κεραμίων, βαλανίων,		De fistilibus artibus, figulis, balnearioribus,	

5 Κρεωπῶλων. &c.] In vulgatis κρεωπωλῶν, ἰχθυο-
πωλῶν, ταριχοπωλῶν, ἔριοπωλῶν, sine dubio ultima
circumflexa scribendum est, quae accentus depravatio
& infra in lemmatibus capitum remansit. non ve-
ro & in MS. fuit commissa in lemmate capitibus infra
sexti. JUNG.

Κρεωπῶλων. &c.] Κρεωπωλῶν, ἰχθυοπωλῶν, ταριχο-
πωλῶν, ἔριοπωλῶν & infra Segm. 5. μυροπωλῶν pto
riorib. κρεωπῶλων, ἰχθυοπωλῶν, ταριχοπωλῶν, ἔριο-

πωλῶν & μυροπωλῶν in textu emendavimus.

6 Ὀνόματων, καὶ ἐργαλείων.] Ὀνόματα καὶ ἐργαλεῖα
potius scribendum puto, erroremque ex compendiosa
scriptura natum. Sane infra ubi idem lemma capiti
praefixum VII. 29. est ὀνόματα. Et hic sequitur eo-
dem modo recte. JUNG.

7 Περὶ οἰκοδόμων.] Τὰ περὶ ante οἰκοδόμων, si meae
potestatis res sit, deleri jubeam. JUNG.

vinitoribus, pileorum factoribus, plicatoribus, myropolibus, candlariis, & aliis artibus tam a faciendo diēti, quam ab ingenioſe operando, & iis quæ a vendendo. Et artes turpes, & quæ apud Platonem artibus convenientia nomina extant.
XXXIII

βαπτῶν, πιλοποιῶν, πλοκέων, μυροπωλῶν, λυχνοποιῶν, καὶ ἄλλων τεχνῶν τῶν ἀπὸ τοῦ ποιεῖν, καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ θαυμαστοποιεῖν, καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ πιπράσκειν. καὶ αἰσχίους τέχναι. καὶ τὰ παρὰ Πλάτωνι πρόσφορα ταῖς τέχναις ὀνόματα.
λγ'.

6 • CAPUT PRIMUM.

• Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Π Ρ Ω Τ Ο Ν . 6

De artibus forensibus.

⁸ Περὶ τεχνῶν ἀγοραίων.

DE artibus hisce sequentibus dices, artes mechanicæ, vel caminariæ. artes forenses, illiberales, sordidæ, sedentariæ, manuariæ, manibus administratæ. & ut Xenophon dixit, βαναυσικαί. Secundum Platonem autem, artes vocabis, Refarctorias. Manuaria ars, manuum labor, mechanica, mechanicum opus. Manuariam artem exercere, manu operari, mechanicam artem tractare. Artifex manuarius, manu laborans, mechanicus, mechanicam exercens, sedentarius. * Nam manu victitans, opifex, manuum labore vivens & nutritus, & mechanicam manuariam tractans, minus fortasse recipiuntur. Et ejusdem artis artifices, & Coartifices. Aristophanes enim in Gyrtade hoc utitur. Et artis æmulos vocabis. Sed Artis æmulatio, apud Thucydidem ad aliud refertur. Mechanicos vero, etiam Operarios,

Καὶ μὴν ἐπὶ γε τῶν ἐξῆς τεχνῶν, εἴποι ἂν τις, τέχναι βάνουσοι, ⁹ τέχναι ἀγοραῖοι, ἀνελεύθεροι, ἀπειρόκαλοι, ἐδραῖοι, ¹⁰ χειροτεχνικαί, χειρουργικαί. καὶ ὡς Ξενοφῶν, ¹¹ βαναυσικαί. ¹² εἴποις δ' ἂν κατὰ Πλάτωνα, καὶ ¹³ δευτερουργούς τέχνας. χειροτεχνία, χειρουργία, βαναυσία, βαναουσουργία, χειροτεχνεῖν, χειρουργεῖν, βαναουσουργεῖν. χειροτέχνης, χειρουργός, βάνουσος, ¹⁴ βαναουσουργός, ἐδραῖος. * Τὸ γὰρ ¹⁵ ἀποχειροβίωτος, ¹⁶ καὶ χειρώνναξ, καὶ χειρογάστωρ, καὶ χειροβοσκός, καὶ χειροβάνουσος, ¹⁷ ἦττον ἂν τις ¹⁸ πρόσσιτο. Καὶ ¹⁹ ὁμοτεχνιοὶ δὲ, καὶ σύντεχνιοι. ²⁰ Ἀριστοφάνης γὰρ ἐν Γηρυταδῇ τούτῳ κέχρηται. καὶ ἀντίτεχνιοι ἐρεῖς. ²¹ ἀντιτέχνησις δὲ παρὰ Θουκυδίδῃ, ²² ἐφ' ἑτέρου εἴρηται. τοὺς δὲ βαναύσους, καὶ ²³ ἐργαστήρας

⁸ Περὶ τεχν. ἀγ.] C. A. περὶ χειροτεχνίας de orificio. Gl. χειροτέχνης opifex; textus ita incipit: εἴποις ἂν τέχναι β. ἀγοραῖοι &c. KÜHN.

Περὶ τεχν. ἀγ.] Titulum capitis ex MS. jam attuli. Ipsum caput incipit in MS. Εἴποις ἂν τέχναι βαν. JUNG.

⁹ Τέχναι] Deest in MS. τέχναι. JUNG.

¹⁰ Χειροτεχνικαί] Χειροτεχνικοὶ MSS. dein C. A. χειρουργικοί. κ. α. ζ. βαναυσικοί, apud Platonem in Philebo est χειροτεχνικαί. KÜHN.

Χειροτεχνικαί] MS. χειροτεχνικαί. alterum est sicut in vulgatis. JUNG.

¹¹ Βαναυσικαί.] Nempe in Oeconomico Xenopho: καὶ γὰρ αἱ γε βαναυσικαὶ καλούμεναι καὶ ἐπὶρήτοί εἰσι καὶ εὐκρίτους μίντοι πάνυ ἀδοξοῦνται πρὸς τῶν πόλεων & μοχ βαναυσικὰς τέχνας ἐργάζεσθαι. JUNG.

¹² Εἴποις δ' ἂν] Marginale est C. A. usque ad τέχνας. KÜHN.

¹³ Δευτερουργούς] Sic & Plato libr. X. Legum: πρωτουργοὶ κινήσεις, τὰς δευτερουργούς αὐ παραλαμβάνουσαι κινήσεις σωματῶν &c. JUNG.

¹⁴ Βαναουσουργός] MS. vitiose βαναουσουργός. JUNG.

¹⁵ Ἀποχειροβίωτος] Καὶ χειροβάνουσος ἦττον ἂν τις πρόσσιτο. ita C. A. at C. V. πρόσσιτο. optima est lectio C. A. KÜHN.

Ἀποχειροβίωτος &c.] Vocibus tamen χειρώνναξ & ἀποχειροβίωτος utitur ὁ Ἀττικῶτατος Lucianus in Somnio, ubi παιδεία ad eum inter alia ait: οἷος γὰρ ἂν ἦς, βάνουσος καὶ χειρώνναξ καὶ ἀποχειροβίωτος νομισθῆναι. Qualis qualis enim fueris, nihil nisi mechanicus artifex, manibus operans, & ex iisdem visum queritans censeberis. Etiam supra I, 50. χειρώννακτας & χειρογάστωρας improbat. quo jure quæve injuria Criticorum elto judicium. Ceterum in Pollucis contextu dein le-

gebatur: ἦττον ἂν τις πρόσσιτω, pro quo e MSSis emendavimus ἦττοι ἂν τις πρόσσιτο.

¹⁶ Καὶ χειρώνναξ &c.] In MS. desunt καὶ χειρώνναξ καὶ χειρογ. καὶ χειροβοσκός. JUNG.

¹⁷ ἦττοι ἂν τις πρόσσιτω.] Supra VI, 200. οὐ γὰρ ἂν πρόσσιμην. SEB.

¹⁸ Πρόσιτω.] MS. πρόσσιτω. an πρόσσιτο? utitur libens hac formula. supra VI, 200. statim I, 17. Sane πρόσσιτω aliud significare puto: emendaveratque in suo codice ad oram H. Stephanus πρόσσιτω. JUNG.

¹⁹ Ὅμοτεχνιοὶ] C. A. καὶ σ. dein καὶ ἀντίτεχνιοι ἐρεῖς, quod est in margine. KÜHN.

²⁰ Ἀριστοφ. γ.] In MS. desunt Ἀριστοφ. γὰρ ἐν Γ. τ. κερ. JUNG.

²¹ Ἀντιτέχνησις] Interpret. artis æmulatio. extat lib. VII. Thucyd. πολλὴ δὲ ἡ ἀντιτέχνησις τῶν κυβερνητῶν καὶ ἀγωνισμὸς πρὸς ἀλλήλους, magna erat gubernatorum contentio artis & certamen inter sese, ubi ἀντιτέχνησις significat, machinationes oppositas sibi invicem. KÜHN.

Ἀντιτέχνησις] Thucydideum vocabulum habes in acri illa pugna Atheniensium & Syracusanorum lib. VII. Ξυγγρ. πολλὴ μὲν γὰρ ἑκατέρωθεν προθυμία ἀπὸ τῶν ναυτῶν ἐς τὸ ἐπιπλεῖν ὅποτε κελυθεῖται ἔγινετο, πολλὴ δὲ ἡ ἀντιτέχνησις τῶν κυβερνητῶν καὶ ἀγωνισμὸς πρὸς ἀλλήλους. JUNG.

²² Εφ' ἑτέρου] C. V. pro ἐφ' ἑτέρου leg. ἐφ' ἑτέρου male. KÜHN.

²³ Ἐργαστήρας &c.] C. A. ἐργαστήρας, σ tamen superscriptum est, ut & κατὰ Ξ. εἰ. KÜHN.

Ἐργαστήρας &c.] MS. ἐργαστήρας ἂν κ. Ξ. hoc & supra ex Xenophonte I, 221. habuisti, ubi locum ex Oeconomico adnotavi JUNG.

κατὰ Ξενοφῶντα ²⁴ εἴποις. ²⁵ τοὺς μέντοι μὴ ἀκριβεῖς τεχνίτας, Φαυλουργοὺς ²⁶ κατὰ Ἀριστοφάνην λέγε. ²⁷ τὸ δὲ χαροτεχνῆθεν, χειροτέχνημα, χειρούργημα, τέχνημα, τέχνασμα, δημιούργημα, ποίημα, ἔργον, ²⁸ πλάσμα, κατασκευάσμα. ²⁹ Τέχνηαι δὲ, ³⁰ ἔμπυροι, καὶ ἄπυροι.

secundum Xenophontem nominabis. Et indiligentes Artifices, Viles juxta Aristophanem vocato. Sed quod manu confectum est, manuarium artificium, manuum opus, artificium, artis specimen, opificium, factum, opus, fictile, apparatusque dicitur. Artes autem alia; ignis adjumento: alia; sine igne absolvuntur.

³¹ Περὶ τῶν ἐκ τοῦ πιπράσκειν ὀνομάτων.

De nominibus a vendendo dictis.

³² Αἱ μὲν ἐκ τοῦ πωλεῖν, πιπράσκειν, ἀποδίδασθαι, ³³ μεταβάλλειν, ἀμείβειν, ³⁴ ἀντικαταλλάττεσθαι, καπήλεύειν, ἀποκηρύττειν, ἐμπωλεῖν. ³⁵ ποιούσι δὲ ὀνόματα, ³⁶ πωλητάς, πρατήρας, ³⁷ μεταβολέας, καπήλους. ³⁸ τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν ἄλλων, σκληρά. ³⁹ Ἰσαῖος δὲ καὶ Ἱπερίδης, τὸν πράτην ⁴⁰ εἶπον. ἐν τῇ κωμῳδίᾳ ⁴¹ ὁ πῶλης ὡσπερ καὶ ὁ πρατίας εἴρηται.

Alia; vero a vendendo dicuntur, vendere, elocare, negociari, permutare, commutare, mercari, promulgare, prostituere. Et hæc nomina deducunt, venditores, mercatores, propolæ, infitores: nam quæ ab aliis derivantur, dura sunt. Isæus tamen, & Hyperides in Comœdia, Πράτην dixerunt. Unde venditor, πράτης dicitur,

²⁴ Εἴποις] *Salm.* pro εἴποις leg. εἴπης. KÜHN.

²⁵ Τοὺς μέντοι] Marginale C. A. usque ad φαυλουργοὺς: non satis accuratos artifices dixeris φαυλουργοὺς, omittitur autem, κ. Α. λ. KÜHN.

²⁶ Κατὰ Ἀριστοφ.] In MS. desunt κατὰ Ἀριστοφ. JUNG.

²⁷ τὸ δὲ χειροτ.] Titulus adest in C. A. περὶ χειροτέχνηματος, de opere τοῦ χειροτέχνη, opificis. KÜHN.

²⁸ Πλάσμα] Πλάσμα in Glossis redditur, fragmentum, manuum scilicet. KÜHN.

²⁹ Τέχνηαι δὲ, &c.] Καὶ τέχνηαι δὲ ἔμπυροι καὶ ἄπυροι εἴρηται C. A. KÜHN.

Τέχνηαι δὲ, &c.] MS. καὶ τέχνηαι δὲ, ἔμπυροι, καὶ ἄπυροι εἴρηται. quo modo medias voculas etiam in MS. *Aug.* fuisse adnotavit *Seberus* noster. Sed vulgata non rejiciam facile. Fuit enim veterum divisio. Et apud *Philostatum* adnotant αἱ ἔμπυροι τῶν τεχνῶν, quales sunt χαλκευτικῆ, χρυσοχοικῆ & similes. Quibus opponuntur illæ quæ igne ulus non habent ἐν τῷ χειροτέχνῳ. Et *Xenopho* in *Oeconomico* de βαναυσικαῖς artibus ait, quod quædam sint quæ cogant πρὸς πῦρ ἡμερέειν eos, qui illas exercent, ut & *Notter* supra III, 64. Et infra X, 13. σκευὴ ἔμπυρα καὶ ἄπυρα. Alias de illa voce ἔμπυροι nobis incidit egregius locus *Herodoti*, ubi illa pariter sine dubio emendanda, sed in aliam vocem. Libello nimirum de vita *Homeri* cap. 17. initio, χρόνῳ δὲ οὐ πολλῷ μετέπειτα ἄδρες Χίος ἔμπυροι ἀπίκοντο ἐς τὴν Φωκαίην. Sic vulgatum est: quum omnino sit scribendum ἔμπυροι, ut diserte MS. *Palatinus*, in quo ea vita descripta continetur, habet, quam lectionem ibi ad oram *Herodoti* nostri adnotavi. Quæ sequuntur in nostro *Polluce*, sine titulo in MS. præcedenti εἴρηται adnectuntur ita: Ἐκ μὲν τοῦ π. ut & in *Aug.* MS. fuit. JUNG.

³⁰ Ἐμπυροι, καὶ ἄπυροι.] MS. ἔμπυροι, καὶ ἄπυροι. SEB.

³¹ Περὶ τῶν ἐκ τ. π. ὁ.] C. A. simpliciter, περὶ τοῦ πιπράσκειν. KÜHN.

³² Αἱ μὲν ἐκ τοῦ π.] MS. *Aug.* ἐκ μὲν τοῦ π. SEB.

³³ Αἱ μὲν ἐκ τοῦ π.] C. A. ἐκ μὲν τοῦ πωλεῖν. KÜHN.

³⁴ Μεταβάλλειν] MS. μεταβαλεῖν. SEB.

³⁵ Ἀντικατάλλ.] MS. ἀντικαταλάττεσθαι. JUNG.

³⁶ Ποιούσι δὲ ὀν.] MS. ποιούσιν ὀν. JUNG.

³⁷ Πωλητάς] MS. πωλητάς. accentu craso qui super fuerat collocatus. Et invenitur sane, utroque mo-

do, παραξυτόνωςque ex *Harrocratone* adnotant: alterum tamen oxytonas magis probant viri docti. Sic supra III, 124. πωλητής. ubi MS. noliter deficiebat. qui tamen ubi non deficit potius altero modo ut supra III, 80. & infra VIII, 99. JUNG.

³⁷ Μεταβολίας] MS. vitiolæ μεταβολίας. JUNG.

³⁸ τὰ γὰρ ἀπὸ &c.] Margo C. A. incipit τὰ δὲ ἀπὸ τ. α. σκληρά. πλὴν Ἰσαῖος καὶ Ἱπερίδης ὁ πράτης εἶπον. καὶ ἡ κωμῳδία, ὁ πῶλης, ὡσπερ καὶ ὁ πρατίας. αὐτὰ δὲ &c. ita & C. V. legit per omnia. *Interpr.* qui *Hyperidis* nescio quam *Comœdiam* nobis obrudere vult, frustra est. *Gl.* πράτης, venditor, auctor, distributor. KÜHN.

τὰ γὰρ ἀπὸ &c.] MS. τὰ δὲ ἀπὸ τ. α. σκλ. πλὴν Ἰσαῖος, καὶ Ἱπερίδης, ὁ πράτης εἶπον. καὶ ἡ κωμῳδία &c. distingue itaque cum *Sebero* nostro & interpunge post εἶπον in vulgatis. *Hyperides* πράτην vero dixerat ἐν τῷ *Συνηγορικῷ* ut supra *Notter* III, 125. JUNG.

³⁹ Ἰσαῖος &c.] Locum hunc mire in ante editis corruptum; (legebant enim, Ἰσ. δὲ καὶ Ἱπ. τὸν πράτην εἶπον ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. ὁ πῶλης, πράτης εἴρηται.) MSSorum beneficio emendavimus ita: Ἰσαῖος δὲ καὶ Ἱπερίδης, τὸν πράτην εἶπον. ἐν τῇ κωμῳδίᾳ ὁ πῶλης ὡσπερ καὶ ὁ πρατίας εἴρηται.

⁴⁰ Εἶπον ἐν τῇ κωμῳδίᾳ.] Εἶπον. ἐν τῇ κωμ. SEB.

⁴¹ Ὁ πῶλης, πράτης εἴρηται.] Illa ὁ πῶλης, πράτης εἴρηται, corrupta quis facile suspicetur. actum enim jam fuit de πράτης ex *Isæo* & *Hyperide*. Et hæteremus itaque nec extricaret se ullus facile. nisi *notter* MS. egregie subveniret, qui ita habet etiam auctius: ὁ πῶλης, ὡσπερ καὶ ὁ πρατίας, αὐτὰ &c. quæ profecto comica sunt, si ulla alia. Et quamvis hæc facile se ipsa probent, addamus tamen illud πῶλης purum putum *Aristophanicum* esse: *Suidas*: Πῶλης Ἀριστοφάνης τὸ τέλος τοῦ ὀνόματος καί τῳ λῖγιτι παρὰ τὸ ἀποδοθῆναι καὶ πωλεῖν τοὺς πολιτευομένους τὰ τῆς πόλεως πράγματα. οἷον προβατοπῶλης, στυπαιοπῶλης. ἀλλαντοπῶλης. vin locum ipsum? En tibi omnia ista ex *Ἰππεῦσιν* *Comici*, non ita longe a principio:

Ὡς πρῶτα μὲν στυπαιοπῶλης γίνεται,

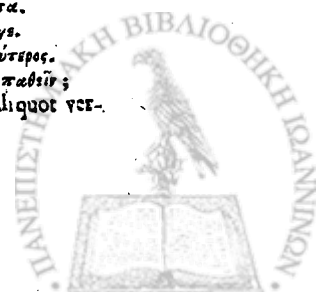
Ὡς πρῶτος ἔξει τις πόλεως τὰ πράγματα.

N. Εἰς οὗτοι πῶλης. τί τούτῳ; λέγει.

Δ. Μισθὰ τούτων αὐτῶν προβατοπῶλης διύττερος.

N. Δύο τὰδε πῶλα, καὶ τί τούτων χρὴ παθεῖν;

& cætera quæ nimis longam adscribere. aliquot ver-

Res vero ipsæ vendendæ, merces, venalia, vecturæ precium. Mercimonia vero, Iſaus dixit : quemadmodum Xenophon, 9 Vectigal, Venditio, Pigmentaria. * Sed & per participia dicuntur, vendenda, vendeunda, negocianda, promulganda, eolocanda, sed hoc ambiguum est. Et res ipsæ venditio, mercatura, institoria, promulgatio, negociatio, permutatio, locatio. Et Πώλησις, dixit Xenophon. Tum & promulgatum est, dices, addictum est, permutatum est. Dices etiam, vendita, 10 venerunt, divendita sunt. * Plato autem

42 Αὐτὰ δὲ τὰ πιπρασκόμενα, 43 πώλημα, ὠνια, 44 ἀγώγιμα. 45 πράσιμα δ' Ἰσαῖος εἴρηκεν, ὡσπερ Ξενοφῶν, 46 Φόρτον, ἐμπώλημα, 47 ῥῶπος, γέλυγ. * Λέγοιτο δ' ἂν καὶ ἀπὸ τῶν μετοχῶν, τὰ πωλούμενα, τὰ πιπρασκόμενα, τὰ καπηλεύμενα, τὰ ἀποκηρυττόμενα, τὰ ἀποδιδόμενα. ἔστι δὲ τοῦτο ἀμφιβολόν. Καὶ τὰ πράγματα, 48 πῶσις, καπηλεία, 49 καπηλική, ἀποκήρυξις, 50 μεταβολή, 51 μεταβλητική, ἀπόδοσις, 52 ἐμπώλη. καὶ πώλησις δὲ, 53 Ξενοφῶν εἶπεν. ἀλλὰ καὶ ἀποκεκήρυκται ἐρείς, καὶ 54 ἀποδίδεται, 55 καὶ μεταβέβληται, 56 καὶ κεκαπηλεύεται.

λέγοις ἂν τὰ πρᾶβέντα, καὶ πέπραται, 57 καὶ ἐμπέπραται. * Πλάτων δὲ ἐν 10

sibus interjectis, iterum : πότεν οὐκ ἂν ἔτι γένοιτο πώλησις εἰς μότος; Alterum πρατίας vel ex forma se commendare potest. Sic supra restituebamus applaudente *Salmasio* nostro, βαδισματίας III, 92. Nec, si nostri lexicographi forte illud omiserunt vocabulum, *Hesychius* quoque omisit, apud quem habes : πρατίας, ὁ τῶν δημόσιων πωλῶν καὶ κηρύσεων. *Salmasius* noster ita mihi respondit : *Quæris an alicubi extet πρατίας. ubi sane extet ignoro. nec illud quod affert βαδισματίας, eadem forma factum est. nam sexcenta sunt similia, ut χωματίας, α χωμα, κυματίας α κύμα, βαδισματίας α βάδισμα, Ἔ alia quæm plurima. at πρατίας non ita est. nam a πράτης πρατίας factum, si πρῶμα diceretur, eiam πραματίας locum haberet. Nunc tamen verum esse πρατίας. nisi forte verius πρασίας α πράσις. multa fortim propria ab huiusmodi vocibus formata reperies, ut λύσις α λύσις, μνησις α μνήσις, Ἔ alia non pauca. Ἔ melius mea quidem sententia Ἔ magis κατὰ τὸ ἀνάλογον fuerit τὸ πρασίας, quam πρατίας. nihil temere tamen adfirmarim. Si post eruditiss. amicam denuo licet addere, quid mihi videatur, πρατίας dico magis placere; causam non dico, *Hesychium* tamen & MS. id firmare ajo. JUNG.*

Ὁ πωλῶν, πράτης εἴρηται.] Ὡσπερ πώλης ὁ καὶ ὁ πρατίας e MSstis pro prior. edit. ὁ πωλῶν, πράτης legit jam Nostri textus.

42 Αὐτὰ δὲ τὰ π.] C. V. αὐτὰ δὲ &c. C. A. præmissio titulo, περὶ πιπρασκομένων, τὰ δὲ πιπρ. ἀγώγιμα, πράσιμα, φόρτος, ἱμπ. Καὶ τὰ πράγματα &c. KÜHN.

43 Πώλ. ὠν.] Defunt in MS. πώλ. ὠνια. JUNG.

44 Ἀγώγιμα.] Pro ἀγώγιμα MS. ἀγώγιμα. JUNG.

45 Πράσιμα] Πράσιμα *Xenophon* esse supra quoque indicavit III, 127. defunt autem in MS. δ' Ἰσ. εἴρ. ὡσπ. Ξεν. JUNG.

46 Φόρτον &c.] MS. φόρτος. SEB.

Φόρτος &c.] MS. φόρτος, ἐμπώλημα. Sequentibus omissis usque ad καὶ τὰ &c. JUNG.

47 Ῥωποστελεγή.] Haud dubitem legere ῥῶπος, γέλυγ, quæ dux voces supra etiam III, 127. SEB.

Ῥωποστελεγή.] Leg. ῥωπογέλυγ, vel divisim, ῥῶπος, γέλυγ, λίκτιος, γρυμαίαι, γρύτη, γέλυγ sunt quæsimilia mercium, ut *stratum milium, tunica ceratum* & id genus alia. vide etiam *Hesychium* in voce γέλυγ, etiam *Salmas.* vocem dividendam censet. ἐπὶ τὰ γέλυγ ἀπαντᾶν occurrere in foro *scrutatio Lucianus* ridet in *Lexiphane*, nec minor risum digna sunt quæ ibi affert *Burdalotius*. KÜHN.

Ῥωποστελεγή.] Illud vulgatum ῥωποστελεγή facile assentior *Sebero* nostro corruptum esse, & emendandum esse ῥῶπος, γέλυγ, ut supra fuit III, 127. *H. Stephanus* saltem adscripsit suo codici supra I, 99. ῥῶπος. Habes & apud *Hesychium*, γέλυγ, ὁ ῥῶπος, & γελωποαίει, ῥωποαίει, παντοπωαίει. quamvis corrupte ibi editum sit, γελωποαίει, ῥωποαίει. vide &

Nostrum infra VII, 198. & IX, 47. ubi quoque περὶ τὰ γέλυγ. JUNG.

Ῥωποστελεγή.] Ῥωποστελεγή monströse legebant prior. edit. veram autem lectionem ῥῶπος, γέλυγ textus noster e MSstis jam exhibet. Corruptus etiam nunc est & *Hesychius* in voce ῥῶπος, ait enim : Ῥωπὸς, ῥωπικόν, ἀπὸ τοῦ οὐδενὸς ἀξίος, ὁ γὰρ λεπτὸς ῥῶπος ἔχειν ὁ φόρτος, μίγματα, χρώματα &c. pro quibus *Amycus* quidam meus me legendum docuit : Ῥωπος, ῥωπικόν, ἀπὸ τοῦ οὐδενὸς ἀξίος. ὁ γὰρ ῥῶπος λεπτὸς φόρτος, ἔχειν μίγματα, χρώματα &c. Ceterum *Falckenburgius* habet ῥῶπος γέλυγοι, quorum prius probum, alterum non item.

48 Πῶσις] MS. πράσις. JUNG.

49 Καπηλική, ἀποκ.] C. A. sublata distinctione jungit, καπηλική ἀποκήρυξις. KÜHN.

50 Μεταβολή] Deest μεταβολή in MS. & ἀπόδοσις. JUNG.

51 Μεταβλητική] C. A. μεταβλητική, ἐμπωλική, πώλησις &c. MSS. *Salmas.* etiam μεταβλητική. *Plato* in *Sophista* τὴν ἀγοραστὴν dividit in αὐτοπωλικὴν & μεταβλητικὴν, quæ ab aliis opificibus facta emit venditque aliis. KÜHN.

Μεταβλητική] Pro μεταβλητικὴ MS. habet μεταβλητική. quod vel propter *Aristotelem* recipiamus, e quo id vocabulum aliquoties observant. JUNG.

Μεταβλητική] Μεταβλητικὴ terosui pro prior. μεταβλητική.

52 Ἐμπώλη.] Ἐμπολή. SEB.

Ἐμπώλη.] Pro ἐμπώλη mallet legere ἐμπολή ut *Hesychius* agnoscat : Ἐμπολή, κέρδος, οἱ δὲ τὰ φορτία ἢ τὴν ἀργυρεὴν ἀλλαγὴν.

53 Ξενοφῶν] Sic & supra III, 124. JUNG.

54 Ἀποδίδεται] C. A. καὶ κεκαπ. πρᾶβέντα, κ. πέπραται λέγοις ἂν. Πλάτων δὲ καὶ πωληθέντα πωλοῦσι. πάλιν οἱ κἀπηλοὶ addendum ex *Platone*. nam ibi docet quinam dicantur Græcis κἀπηλοι. postea pergit idem *Codex* : ἀξίως πιπράσκονται τὰ ἐν κ. λ. ἱπιου. KÜHN.

55 Καὶ μεταβέβλ.] In MS. defunt καὶ μεταβέβλ. JUNG.

56 Καὶ κεκαπ.] Pro καὶ κεκαπήλευται, MS. mendose καὶ καπήλευται. & postea ordine alio : τὰ πρ. καὶ πεπρ. λέγοις ἂν. JUNG.

57 Καὶ ἐμπέπραται.] Καὶ ἐμπέπραται &c. πωλοῦσι. cum mediis defunt in MS. exceptis his quæ MS. habet πωληθέντα δὲ καὶ πωλοῦσιν Πλάτων εἶπεν. *Locus Platonis* in *Politico* alias & hodie ita legitur, ut hic vulgo. Totus is est. καί, ait *Hospes*, μοι δοκεῖ τῆ δέμη. καθάπερ ἡ τῶν καπηλῶν τέχνη τῆς τῶν αὐτοπωλῶν διώριται τέχνης, καὶ τὸ βασιλικὸν γίνουσι ἔοικεν ἀπὸ τοῦ τῶν κηρύκων γένους ἀφορισθαι. *Socrates* : Πῶς ἔ *Hospes* : Πωληθέντα που πρότερον ἔργα ἀλλότρια παραδεχόμενοι, δεύτερον πωλοῦσι πάλιν οἱ κἀπηλοι &c. JUNG.

τῷ Πολιτικῷ Φησι, Πωληθέντά που πρότερον ἔργα ἀλλότρια παραδεχόμενοι, δεύτερον παλούσι. ⁵⁸ Καὶ ἀξίως μὲν πιπράσκειται τὰ εὐαυτά, καὶ λυσιτελῶς. καὶ ἐπευωνισμένα, καὶ ⁵⁹ ἀντίπρῳκα, καὶ ἀντ' οὐδενός. Τὰ δὲ τίμια, ⁶⁰ ἔντιμα, ⁶¹ ἐπὶ πολλῷ τετιμημένα. λέγοις δ' ἂν, καὶ ἐπιτέτανται αἱ τιμαὶ αὐτῶν. καὶ ὁ πιπράσκων ἐπέτεινε, καὶ ἐπετιμᾶτο. τὰ δὲ μῆπω πεπραμένα, ⁶² ἄπρατα. ὡσαύτως καὶ τὰ μὴ πιπρασκόμενα, ⁶³ ὡς ἄπρατος ἀνὴρ, ὁ μὴ πιπράσκων ἑαυτόν. ⁶⁴ Καὶ ὁ μὲν τόπος, ὅπου πιπράσκουσι, ⁶⁵ πωλητήριον ἂν καλοῖτο. καὶ ὡς παρ' Ἡροδότῳ, ⁶⁶ πρατήριον. Καὶ κύκλοι δὲ ἐν τῇ γῆ κωμωδία καλοῦνται, ἐν οἷς ⁶⁷ ἐπιπράσκοντο τὰ ἀνδράποδα, ⁶⁸ ἴσως καὶ τὰ λοιπὰ ὄνια. ⁶⁹ Ἐφ' ὃ δὲ ἀναβαίνοντες οἱ δούλοι πιπράσκονται, τοῦτο τράπεζαν Ἀριστοφάνης καλεῖ. μονοπάλιον δὲ, Ἰπερίδης εἴρηκεν ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοφῶντος. οἱ δὲ ἄλλοι, μονοπωλίαν. ⁷⁰ Ὁ δὲ τοῖς πιπράσκουσι προξενῶν,

in Politico inquit, Antea venditas res & alienas assumentes, vendunt denuo. Et digne quidem vendit vilia, & viliter. & vendibilia, & æquo precio compensata, & pro nihili. Cariora vero, preciosa, magni æstimata. Dices quoque, horum precia aucta sunt, & venditor adjecit precio. & pluris æstimavit. Sed quæ nondum addicta sunt, invendita dicuntur: similiter & quæ vendenda non sunt, utpote Vir invenditus, qui se non precio addicit. * Locus porro in quo vendunt, forum dicitur. Et ut apud Herodotum est, Venditorium. Et Circi in Comœdia dicuntur, ubi mancipia venduntur: fortassis & reliqua, quæ venalia sunt. Sed partem quam servi conscendentes venduntur, * hanc Aristophanes Mensam vocat. Monopolium vero, Hyperides contra Aristophontem appellavit: alii autem, monopoliam. Ceterum qui vendentibus usuram præterdit,

58 Καὶ ἀξίως] MS. ἀξία. SEB.

Καὶ ἀξίως] Pro καὶ ἀξίως, MS. habet καὶ ἀξία. *Hesychius*: Ἀξίον, ἕναλον. vid. plura apud *Suidam*. Et sic illo ἀξία usum incidit *Lucianum* Dialogo *Mercurii* & *Charontis* ἐν τοῖς Νεκρικαῖς. ubi *Mercurius* & *Charon* rationes putant, interque alia se ceram pro reficienda scapha, & clavos cum fune, ἅπαντα δύο δραχμῶν emisit ait *Mercurius*. ad quæ *Charon*, εὖγε ἀξία ταῦτα ἀνήσω. Sic enim scribendum, non ut editur ὀνήσω. Immo Noster quidem ipse. supra III, 125. ἀξία πιπράσκουσι. adeo ut hic MS. lectionem malim. JUNG.

Καὶ ἀξίως] *Vili pretio*, sic & ἀξία vocant Attici ea quæ vili pretio emuntur, *Lucian. Dial. Mort. Merc. & Char.* εὖγε ἀξία ταῦτα ἀνήσω, quæ verba male vertuntur in edit. 7. *Benedicti*: *Reste sane hac jussu pretio emisisti*, cum debuissent ita verti, *reste sane, hac vili pretio emisisti*. *Thesoph. Char. de Garrul.* ἀξίον γεγονόσιν οἱ πυροὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ *frumenta in foro vili venisse pretio*. Et sic forte quis capiat *Eupolidis* illa in *Taxiarchis* apud *Ammonium* in *Ἀμυγδαλῇ*.

Δίδου μασάσθαι ἀξίας ἀμυγδαλάς.

Verum legendum ibi ajo non ἀξίας sed *Ναξίας*, testis tibi locuples sit *Athenaus* lib. II. cap. 12. quem vide. *Thom. Eclog.* ἄξιωτον εἴπης οὐ πλείονος τιμῆς ἀξίον. κοινότερον γὰρ, οὐδὲ εὐωότερον. ad quem locum hujus significationis & alia ex *Aristoph.* exempla adducit *Clar. Lamb. Bos.* quibus hæc addere potes.

59 Ἀντίπρῳκα] *Hesych.* ἀντίπρῳκα, τὰ ἐπᾶνυμα (leg. τὰ ἐπᾶνυα), ἰσόπρῳκα. vult duplicem vocis significationem indigitare; primum enim ea, quæ emptis aliis ut corollarium gratis superaddita. a πρῳκα gratis, aut vestigal pro mercibus solutum. deinde etiam, dicuntur ἀντίπρῳκα quæ loco dotis dantur, vel pro dote oppignerantur. Kühn.

Ἀντίπρῳκα] In ἀντίπρῳκα corrigi *Hesychium*, apud quem est, ἀντίπρῳκα, τὰ ἐπᾶνυμα καὶ ἰσόπρῳκα. Scribendum enim εὐᾶνα, vel ἐπευωνισμένα. vilius idem & *H. Stephano* in *Thesauro*. JUNG.

Ἀντίπρῳκα] *Hesychius* ἀντίπρῳκα, τὰ ἐπᾶνυα, καὶ ἰσόπρῳκα, ubi amicus quidam legendum conjicit ἐπᾶνυα pro ἐπᾶνυα quomodo & ἐπευωνίζειν vili pretio vendere est apud *Basil. Hom.* κατὰ τοικιζόντων: τί οὖν ἐστὶ μικρὸν ὑστερον ἄλλος αὐτὰ προκαμίσει καὶ ἀποκηρύ-

ξει τὰ σά, καὶ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σοῖς ἐπιτυνίξει αὐτὰ διαθήσεται.

60 Ἐντιμα &c.] C. A. καὶ ἐπὶ π. τ. ἐπιτέτανται &c. Kühn.

Ἐντιμα &c.] MS. ἔντιμα ἐπὶ πολλῷ, ἐπιτετιμημένα & καὶ ἐπιτέτανται &c. JUNG.

61 Ἐπὶ πολλ. τερ.] MS. ἐπιτετιμημένα. SEB.

62 Ἄπρατα] Ἀπρασία dixit *Demosthenes* *Orat. I.* contra *Arbobum*. Kühn.

63 Ὡς ἀπρ.] In MS. defunt ὡς ἀπρ. ἀν. ὁ μ. π. ὁ JUNG.

64 Καὶ ὁ μὲν &c.] In C. A. est titulus *περὶ τόπου πιπρασκομένων*. Kühn.

65 Πωλητήριον &c.] C. A. πρατήριον. post margo & καὶ κύκλοι usque ad ἀνδράποδα. Locum hunc in suo *Lexico* transcripsit *Phavor.* quem etiam videas. Kühn.

Πωλητήριον &c.] MS. πωλητήριον καὶ πρατήριον. ομιλλῶν ἂν καλ. & ὡς π. H. De his κύκλοις & *Suidas*: κύκλοι ἐκαλοῦντο οἱ τόποι ἐν οἷς ἐπωλοῦντο τινὲς ὀνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ κύκλου περισταῖναι τοὺς πωλουμένους. Vendebantur tamen & alia ibi, ut vulgo additur hic; & infra videas X, 18. Locus *Herodoti* est *Polytmia* cap. 23. & supra, ni fallor, indicatus III, 126. JUNG.

66 Πρατήριον.] Supra III, 126. SEB.

67 Ἐπιπρ. &c.] Pro ἐπιπρ. MS. habet *πιπράσκουται*. & defunt in MS. mox ἴσως π. τὰ &c. *μονοπωλίαν* cum mediis. JUNG.

68 Ἰσως καὶ τὰ λ.] *Phavorin.* ἴσως δὲ π. τ. λ. sed a C. A. absunt hæc usque ad *μονοπωλίαν*. dein titulus, *περὶ τοῦ προξενούτος de proxeneta qui ἔραταιος* inter ementem & vendentem. Kühn.

69 Ἐφ' ὃ δὲ ἀναβ. &c.] De consuetudine ista ferros vendendi & emendi de lapide vid. *Brodum VI. Miscell. 5.* JUNG.

70 Ὁ δὲ τοῖς πιπρ. &c.] Hic pergit MS. noster & novum incipit caput, prolixo titulo præfixo isto: *Περὶ τοῦ ὑποπροξενούτος, καὶ τοῦ δεύτερον πιπράσκων, καὶ τῶν τοῦτο ποιούντων. περὶ τῶν (scribendum τῶν) δεύτερον πιπρασκομένων, καὶ τοῦ ἀναδοθέντος. περὶ τοῦ ἐκ δημοσίου πωλόντος, καὶ τοῦ σὺν ἄλλῳ πωλόντος, καὶ τοῦ ἀνατιμᾶσθαι. καὶ περὶ ἀλωνήτων. περὶ τῶν καταβαλλομένων, ὑπὲρ τῶν πωλουμένων, καὶ τοῦ πολλὰ ἀνομήνου. Ubi nescio an non erratum Scribæ illud ὑπο-*

Pro-

Proxenetæ, secundum Dinarchum, & I-
12 scum dicitur: * hunc autem, Aristophanes Propolam vocavit. & Prævenditorem, Plato. Lysias vero hos quidem Antivenditores: eos vero qui cum aliis vendunt, Mercimoniorum Collegas vocat. Aliquid autem vendere secundo, revendere vocabis, & reæstimare. Et ipsum opus revenditio. Et hoc facientes, revendentes & revenditores dicuntur. Tum quæ vendita denuo sunt, revendita, secundo æstimata, rursus addicta, denuo permutata. Et qui hoc facit, Re-
13 venditor dicitur. * Quod vero post venditionem additur, Corollarium aliquis dicere poterit, secundum Thucydidem dicentem, Ne Plataea corollario careat. Porro quæ publicando venduntur, publicata.

71 προπράτωρ, ὡς Δείναρχος καὶ Ἰσαῖος. * προ- 12
πάλην δὲ Ἀριστοφάνη ἀὐτὸν εἶπε, καὶ 72 προ-
παλοῦντα Πλάτων. 73 Λυσίας δὲ, τοῦτους μὲν
74 προπράτας, τοὺς δὲ σὺν ἄλλοις 75 πιπράσκον-
τας, συμπράτας. 76 Τὸ δὲ δευτέρον τι πιπρά-
σκεῖν, ἀναπωλεῖν ἔρεῖς, καὶ ἀναπιπράσκειν.
καὶ τὸ ἔργον, ἀνάπρασις, καὶ τοὺς τοῦτο ποι-
οῦντας, ἀναπιπράσκοντας, 77 καὶ ἀναπωλεῦν-
τας. Καὶ τὰ δεύτερον πιπραπκόμενα, ἀναπω-
λούμενα, ἀναπιπρασκόμενα, παλίμπρατα, 78 πα-
λίμπραλα. καὶ ὁ τοῦτο ποιῶν, 79 παλίμπωλος, πα-
λιγκάπηλος. * Τὸ δὲ μετὰ τὴν 80 πρᾶσιν ἀποδο- 13
θεν, 81 ἀνάδοτον ἂν τις εἰπῆν δύναιτο, εἰπόντος
Θουκυδίδου, Μὴ ἀνάδοτος εἴη 82 Πλάταια. τὰ δὲ ἐκ
τοῦ δεδημεῦσθαι πιπρασκόμενα, 83 δημόπρατα.

προξενῶντος, & quisquis illorum lemmatum auctor tantum προξενῶντες scripserit. Corrige dein ἀλωνῶν, & dele interpunctionem post καταβαλλοῦσι. Nunc ad nostrum contextum vulgatum revertamur. Et de hujusmodi hominum genere, quorum opera utebantur ad reperendum emptorem vid. eruditissimum Casaubonum Comm. ad Theophrasti Charact. ad cap. περὶ ἀκαρίας, non procul ab initio, ubi e Polluce nostro adpellationes has varias citat & Platonis locum e XII. de Legibus adfert, in quo, ἰγγυητὴς μὲν δὲ καὶ ὁ προπάλων &c. redditque ita, Fidejussor esto, qui rem alienam vendit &c. Ceterum MS. nolter hic aliter plane habet, vocola auctior, & aliquot etiam decurratior, ita nimirum: προπράτωρ, προπρατήρ, προπάλων (sed accentu eraso) δὲ Ἀριστοφάνη αὐτὸν &c. ubi Aristoteli tribuit MS. quod Aristophani vulgatus. non recte ut dico infra VII, 60. De voce Propola, alias vide Scaligeri Comm. in Culicem, ubi Turnebum refutat, qui censet propalam dicendum. JUNG.

71 Προπράτωρ] Vid. Casaub. Comm. in Theophr. Charact. pag. 252. SEB.

Προπράτωρ] C. A. προπρατήρ ἢ προπάλων Ἀριστοφάνησι ἢ. etiam C. V. leg. Ἀριστοφάνησι & ita MSS. Salm. quorum unum perperam προπράτωρ legit. Kühn.

72 Προπολα] Vide quæ hæc de voce explicat Jersch. Scaliger Comm. in Culicem pag. 42. SEB. 2.

73 Λυσίας δὲ, τοὺς μὲν] C. A. Λυσίας τοῦτους &c. Kühn.

Λυσίας δὲ, τοὺς μὲν] MS. Λυσ. δὲ τοῦτους μὲν &c. JUNG.

Λυσίας δὲ, τοὺς μὲν] Τούτους pro τοῦς in textu emendavit Cl. Kühn.

74 Προπράτ.] MS. πράτας. SEB.

75 Πιπράσκ.] C. V. συμπιπράσκοντας. Kühn.

Πιπράσκ.] MS. συμπιπράσκοντας pro πιπρ. credo errore scribæ. JUNG.

76 Τὸ δὲ δευτέρον τι] Titulus in C. A. περὶ τοῦ δευτέρου πιπράσκοντος, etiam τι post δεύτερον abest. post ἀναπωλεῖν extat, καὶ τὰ δεύτερα π. &c. Kühn.

Τὸ δὲ δευτέρον τι] In MS. deest τι. JUNG.

77 Καὶ ἀναπ.] In MS. de sunt καὶ ἀναπωλεῦντας. Paulo post MS. δεύτερα habet. JUNG.

78 Παλίμβρα] MS. παλίμπραλα. quæ dictio mox in masc. alio sensu. SEB.

Παλίμβρα] C. V. & Salm. MSS. παλίμπραλα, quod firmatur sequenti, παλίμπωλος. Kühn.

Παλίμβρα] Pro παλίμβρα, MS. noster sicut Aug. παλίμπραλα habet. Vulgatum quidem παλίμβωλος supra fuit III, 125. ubi MS. deficiebat. Sed libro statim præcedenti VI, 164. etiam in MS. fuit παλίμβωλος. Hesychius emendandus in iis quæ de ista voce:

JULII POLLUCIS.

παλίμβωλος &c. τρίπατρος, ὁ πολλάκις ἐπὶ μεταβολῇ ἀπημπολημένος. correxit enim in suo codice Sybirtgus, τρίπατρος. JUNG.

Παλίμβρα] Παλίμπραλα pro παλίμβρα terosium a Cl. Kühnio.

79 Παλίμπωλος] Ante παλίμπωλος in MS. nescio quid vocolæ prorsus erasum sit. JUNG.

80 Πρᾶσιν ἀποδ. &c.] MS. tantum πρᾶσιν ἀποδ. ἀνάδοτον, ὡς Θουκυδίδης. τὰ δὲ ἰ. τ. δ. π. JUNG.

81 Ἀνάδοτον] C. A. ὡς Θουκυδίδης. τὰ δὲ ἐκ τοῦ δ. Interpr. hunc locum vertit: quod vero post venditionem additur, corollarium aliquis dicere poterit, secundum Thucydidem dicentem, ne Plataea corollario careat. quæ versio plane non attingit scopum. Huc, ni fallor, ibat Auctor: quod post venditionem redditur, dici potest ἀνάδοτον i. e. redhibile, dicente Thucydide, ne Plataea esset redhibilis. Locus Thucyd. extat lib. III. pag. 207. εἰρημένον, inquit, ἢ αὐτῶ ἐκ Λακεδαιμόνος, ὅπως, εἰ σπονδαὶ γίγνηντο ποτὲ πρὸς Ἀθηναίους, καὶ συγχωροῖεν ὅσα πολέμῳ χωρία ἔχουσιν ἐκείνηροι ἀποδοῦσθαι, μὴ ἀνάδοτος εἴη ἡ Πλάταια, ὡς αὐτῶν ἑκόντων προσχωρησάντων. injunctum enim ipsi (duci) erat a Lacedæmoniis (ne scilicet Plataeam vi expugnaret) ut, si factus aliquando inter Athenienses & ἰπρὸς coiret, deque locis qua bello occupaverant restituendis utrinque conveniret, Plataea non esset reddenda, quod ipsi (Platæenses) sua sponte deditioem fecissent. Scholiastes ibidem bene explicat τὸ, ἀνάδοτος, quod sc. sit, τὸ δυνάμειν γίνεσθαι ἀποδοσίμων. quod potest reddi, postquam semel datum est. De quo Plato in Philebo pueris frequentatum recitat proverbium; τῶν ὀρθῶς δοθέντων ἀφαιρέσεις οὐκ ἔστι non licet repetere id quod semel rite dederis. Kühn.

82 Πλάταια.] Emenda in vulgatis Πλάταια. Locus Thucydidis est in libro III. ubi Scholiastes Græcus explicat, μὴ ἀποδοθῆναι δηλονότι ὀπίσω. μὴ ἀποδοσίμος γίνεσθαι. JUNG.

Πλάταια.] Πλάταια pro Πλαταιά in Nostro jam emendavimus.

83 Δημόπρατα] MS. δημόπρατα. vid. infra X, 96. SEB.

Δημόπρατα] C. V. & Salm. δημόπρατα. recte. Phavorin. in Πρυτανεία, δημοσίπρατα, at in Ἀναπωλεῖν, ubi hunc locum descripsit, habet idem δημόπρατα. Quæ de bonis publicatis venduntur δημόπρατα dicuntur. Interpr. hic semper cespirat. Kühn.

Δημόπρατα] MS. δημόπρατα ut & MS. Aug. nec aliter scribendum. habes sæpissime infra libro X. in τοῖς δημοπράτοις, secundum MS. quidem. Postea noster MS. ita: τὰ δὲ σὺν ἄ. πιπράσθαι, προσπιπράσθαι, de sunt ὁ δὲ οἱ, cum reliquis hujus Segmenti. JUNG.

83 Δημόπρατα] MS. δημόπρατα. vid. infra X, 96. SEB.

Δημόπρατα] C. V. & Salm. δημόπρατα. recte. Phavorin. in Πρυτανεία, δημοσίπρατα, at in Ἀναπωλεῖν, ubi hunc locum descripsit, habet idem δημόπρατα. Quæ de bonis publicatis venduntur δημόπρατα dicuntur. Interpr. hic semper cespirat. Kühn.

Δημόπρατα] MS. δημόπρατα ut & MS. Aug. nec aliter scribendum. habes sæpissime infra libro X. in τοῖς δημοπράτοις, secundum MS. quidem. Postea noster MS. ita: τὰ δὲ σὺν ἄ. πιπράσθαι, προσπιπράσθαι, de sunt ὁ δὲ οἱ, cum reliquis hujus Segmenti. JUNG.

T t t t

⁸⁴ Τὸ δὲ σὺν ἄλλω πεπραῖσθαι, προσπεπραῖσθαι.
ὃ δὲ οἱ νῦν Φασὶ τοὺς οἰκέτας ⁸⁵ πράσιν αἰτεῖν,
ἔστιν εὐρεῖν ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους Ὠραῖς,

⁸⁶ Εἰ μοι κράτιστόν ἐστιν εἰς τὸ Θησεῖον δρα-
μεῖν.

Ἐκεῖ δ' ἕως ἀν' εὐρω ⁸⁷ πράσιν, μένειν.
ἀντικρυς δὲ ἐν ταῖς Εὐπόλιδος Πόλεσι, ⁸⁸ Κακὰ
14 τοιαύδε πάσχω μὲν, οὐδὲ πράσιν ⁸⁹ αἰτῶ. * ⁹⁰ Τὰ
δὲ πραθέντα, καὶ ὠνηθέντα λέγουσι. ⁹¹ καὶ τὸν ὠ-
νημένον, καὶ τὸν ὠνηθέντα, ⁹² ὅς τις ἐπρίατο, τὸν
πριάμενον, ἐωνηθέντα. Τὸ δὲ ἀνατιμᾶσθαι, καὶ
τὸ ⁹³ τῷ πλέον ὄντι θέλειν πιπράσκειν, ⁹⁴ πλη-
στηριάζειν ⁹⁵ ἀν' λέγοιτο, ὡς ⁹⁶ Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς
Ἀνδοκίδην εἰπὼν, ⁹⁷ Οὐ τιμῆς τεταγμένης πωλοῦ-
σιν, ἀλλ' ὡς ἀν' ὀνάνται πληστηριάσαντες, πλεί-
στου ἀπέδοντο. ⁹⁸ ἀλώνητοι δὲ ἐκαλοῦντο, οἱ μη-

Δημόπρατα] Δημόπρατος emendavit Clar. Kühnius
pro δημόπρατος, & ita legendum suadet Atticisimi nor-
ma. *Aristoph. Vesp.* καὶ δημόπρατα. *Schol.* ἰδημιου
γὰρ τινὰς καὶ τὰς αὐσίας αὐτῶν κοινὰς ἐποιούτο. Idem
in *Equit.* ἐπίπαστι δημόπρατα, pro quo apud *Antho-
rem Etymolog. Magn.* male legitur δημόπρακτα, eo-
dem errore quo apud *Hesychium* in παλιόκλιος legi pu-
το παλιόπρακτος pro παλιόπρατος, probam lectionem
Suidas retinuit.

⁸⁴ Τὸ δὲ σὺν ἄλλω] C. A. τὰ δὲ σ. α. post προσπι-
πραῖσθαι omiffis interjectis in textu est τὸ δὲ ἀντ. *Segm.*
103. Kühn.

⁸⁵ Πράσιν αἰτεῖν] Remedium legibus indultum se
vindicanḍi a duriori servitute fuit, ut servi mutarent
dominum venditione, quam jure quodam suo pote-
rant poscere. *Philo de Vita Cons.* μετακίζονται δὲ οὐκ
εἰς ἑτέραν πόλιν, ὥσπερ οἱ πράσιν αἰτούμενοι παρὰ τῶν
κακτημένων ἀτυχῆς ἢ κακῶδουλοι δεσποτῶν, ὑπαλλαγῆν,
οὐκ ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐκπορίζοντες, non autem demigrant
in aliam urbem, sicut illi qui a Dominis vendi se pe-
tunt infelices malamque experti servitutem, comparant
sibi non libertatem, sed domini mutationem. *Lu-
ciani* in *Deor. Dial.* εἰ γὰρ μοι δυνατόν ἦν, ἠδῶς ἀν'
ἐξέλωσα πεπραῖσθαι, ὥσπερ οἱ ἐν γῆ κακῶς δουλιόντες,
inquit *Mercarius*. Kühn.

⁸⁶ Εἰ μοι κράτ. &c.] Quod ad vulgatos versus *A-
ristophanis* attinet, *Casaubonus* noster ὁ πᾶν IX. *A-
then.* 3. ubi de hac fabula, ejusque argumento tibi
videndus est, id, inquam, habet Εἰ μὴ κράτιστόν &c.
non εἰ μοι, ut vulgati. Ex *Horis Aristophanis* & χρῆ-
σιν de *Sabazio* profert *Vetus Schol.* ad *Aves*. Idem IX.
Athen. 11. meminit & hinc *Eupolidis Πόλιων*, emen-
datque πράσιν αἰτούσι, quum antea esset αἰτῶ. quod
& *Severus* noster indicavit. Illud drama & apud *A-
ristoph.* *Schol.* in *Plutus* ibi σκορῶδων κεφαλὰς τρεῖς τη-
νῶν -- ubi tamen id novi editores non distinxere a præ-
cedentibus verbis *Scholiasta*. Tu sic scribe ibi: ἢ Τῆ-
νος δὲ αὐτῆ θρηῶδης δοκεῖ εἶναι. καὶ Εὐπόλις Πόλιος, Τῆ-
νος δ' αὐτῆ πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους. profert enim ip-
sum Comici versiculum. JUNG.

Εἰ μοι κράτ. &c.] Suspiciatur quidem Amicus meus
pro Εἰ μοι legendum esse ἢ μὴν & dein εὐρω pro εὐ-
ρωμην, quod utrumque probō. ultimum certe & *Cl.*
Kühnius sic textui restituit.

⁸⁷ Πράσιν] Πράσιν. Ut mox tamen nonnullibi &
circumflexum invenias. SEB.

⁸⁸ Κακὰ &c.] *Eupolidis* testimonium emendavit *Cl.*
Kühnius, prius. edit. pro πάσχω μὲν legebant πά-
σχουσι, & pro αἰτῶ, αἰτούσῃ, posset leviori for-

Et cum alio vendi, convendi dicitur.
Quod autem nunc dicunt, Famulos ven-
ditionem petere, in *Aristophanis Horis*
invenire licet,

*Mibi optimum videtur in Theſai tem-
plum confugere,*

*Ibidem, usque dum venditionem inven-
tū permanere.*

Et rursus in *Eupolidis Urbibus*, Hæc
mala patiuntur, venditionem tamen non
postulant. * *Vendita vero, etiam addi-
cata dicunt. tum venditum, & additum,*
quicunque venditum emit, seu additum.
*Æstimare porro licitando, & plus da-
re volenti addicere, auctione vendere*
nuncupatur: ut *Isæus* in *Libro Ad An-
docidem*, dicens, Neque constituto ven-
dunt precio, sed quomocunque au-
ctionem facientes possunt, quam plurimi
vendunt. Sed sale empti, dicebantur nul-

te mutatione legi πάσχουσα. Ceterum illustris lo-
cus hujus rei est apud *Plutarchum* *περὶ Διοικησιμῶ-
ν* cap. 6. ἔστι καὶ δούλοι νόμος ἐλευθερίαν ἀπογοῦ-
σαι πράσιν αἰτεῖσθαι καὶ δεσπότην μεταβάλλειν ἐπιτιμ-
στερον.

⁸⁹ Αἰτούσι] Ante legeb. αἰτῶ. vid. *Casaubon.* lib.
IX. in *Athen.* cap. 11. quid autem πράσιν αἰτεῖν, do-
cet idem anim. in *Orat.* pag. 8. SEB.

⁹⁰ Τὰ δὲ πραθ.] Margo C. A. usque ad λέγουσι,
cætera absunt usque ad τὸ δὲ ἀντ. vult *Auctor* do-
cere quod ὁ ὠνημένος, ὁ ὠνηθεὶς, ἐωνηθεὶς activa signifi-
catione Atticis notent enim qui emit. vid. *Aristoph. Plu-
tus* ab initio. Kühn.

⁹¹ Καὶ τὸν ἀν. &c.] In MS. desunt καὶ τὸν ὠη-
μένον &c. usque ad τὸ δὲ &c. JUNG.

⁹² ὅς τις ἐπρίατο] Post ὅς τις ἐπρίατο commaticam
distinctionem poluit *Doctiss. Kühnius*.

⁹³ Τῷ πλέον &c.] MS. partim mendose: τῷ πλέον
ὄντι ἰδὲστιν. JUNG.

⁹⁴ Πληστηρ. ἀν λ.] *Gl.* πληστηρισμός, ὁ ὑπερβι-
ματισμός, licitatio. *Harrocr. Lucianus*, inquit, ἐν τῷ
πρὸς Ἀνδοκίδην, εἰ γνήσιος, ita ille in voce πληστηρι-
σάντες & ex eo *Suidas*. Kühn.

Πληστηρ. ἀν λ.] Nescio quid vocula plane erasum
in MS. inter πληστηριάζειν, & λέγοις ἀν, ita enim
MS. habet pro ἀν λέγοιτο. Deinde MS. ita, omiffa
orationis indicatione, habet: ὡς Ἰσαῖος. φησὶ γὰρ,
οὐ τιμῆς. &c. Habet vero MS. noster clare hoc vo-
cabulum per η, nempe ante πληστηριάζειν, & πλη-
στηριάσαντες, πλίστου ἀπέδ. Et apud *Harrocratiem*
etiam πληστηριάσαντες. sed vitiose ita scribi in *The-
sauro* suo ait *Stephanus* quum per η debeat. Et sane
apud *Hesychium*, *Suidam* & *Etymologum* habes πλει-
στηριάζομενος, πλειστηριάσαντες, πλειστηρισμός &
πλειστηριάζειν. JUNG.

⁹⁵ Ἀν λ.] C. V. λέγοις ἀν. post Ἰσαῖος C. A. φη-
σὶ γὰρ οὐ τιμῆς. &c. οὐ legit & C. V. Kühn.

⁹⁶ Ἰσαῖος] Pro Ἰσαο *Lyfiam* habet *Harrocratiem*.
*Πληστηριάσαντες, ἀντὶ τοῦ ὑπερβυλιόντες ἐν τῇ τιμῇ πι-
προσκομῆσαν. Lucianus* ἐν τῷ πρὸς Ἀνδοκίδην, εἰ γνή-
σιος &c. Idem & πλειστηριάζων ut & *Hesych.* & *Mo-
schor*.

⁹⁷ Οὐτε] Pro οὐτε, οὐ emendavit *Cl. Kühnius*.

⁹⁸ Ἀλώνητοι] In C. A. *περὶ ἀλώνητων δούλων. τῶν*
Θρακῶν οἱ μεσόγειοι sunt *Thracæ mediterranea regio-
nis* sive inhabitantes. quibus opponuntur οἱ παράλιος
vel *cherfontæ*. Kühn.

Ἀλώνητοι] MS. ut supra pravo accentu ἀλώνητοι. Quod
vero ad servos olim sale emptos attinet, in eam tem-

lius precii servi : quoniam Thraciæ inhabitatores , pro sale servos permu-
tant. * Porro quæ ob venditas res
tributa penduntur , telonia vocant. Sed
Εἰσωνίας , dixit Lysias in Libro De Fœdi-
frago : sed in Atticis Decretis , quas ma-
gno precio peregrinis conscripsit , inve-
nire licet , ei etiam Emptionem esse
domesticam. Sed multa ementem , πολ-
λαγώρασον , emacem nominare licet ,
etiāsi nomen sit sordidum : sed pro-
pter Pherecratem , qui in Persis illo u-
sus est , Puerum emacem & a multis

δενὸς ἄξιοι τῶν οἰκετῶν , ὅτι τῶν Θρακῶν οἱ μεσό-
γυιοί , ἀλῶν ἀντικατηλλάττοντο τοὺς οἰκέτας.
* Τὰ δὲ καταβαλλόμενα ὑπὲρ τῶν πιπρασκομέ-
νων τέλη , ἢ ἐπάνια λέγουσι. ¹⁰⁰ τῆς δὲ ἰσωνίας ,
Λυσίας εἴρηκεν ἐν τῷ περὶ ἄσπιδοποιού. ² ἐν δὲ
τοῖς Ἀττικαῖς ψηφίσμασιν , ἀ τοῖς ξένοις ³ ἐπί τι
μέγα ἐγράφετο , ἔστιν εὐρεῖν , εἶναι αὐτῷ καὶ
⁴ οἰκίαν ὠνήσιν. Τὸν δὲ πολλὰ ὠνούμενον , ἔξ-
ἐστιν εἰπεῖν πολλαγώρασον , εἰ καὶ Φαῦλον του-
νομα. ἀλλ' ὅτι Φερεκράτης εἴρηκεν ⁵ ἐν Πέρσαις ,
Τὸ παιδίον τὸ πολλαγώρασον , καὶ πὸ ⁶ πολλῶν

cum Nostro vide plures adductos Auctores a 7. *Μεντι-
φο* Curis Plautinis , ad *Calinan* cap. 5. *JUNG.*

99 *Επάνια*] *Ρηενογιν.* ἐπάνια τίλος ἐστὶ τῆ ἀντὶ δι-
δόμενον. εἴη δ' ἀν ἰσῶν ἢ πικμπτη. Idem habet *Suidas*
nisi quod ἐπάνια uterque ex *Ηαγρογρατ.* ubi recentissi-
ma editio etiam legit ἰσωνία. Mihi placeret vulgata
Nostri lectio. *Salm.* MSS. ἰσωνία. *KÜHN.*

100 τῆς δὲ ἰσωνίας &c.] *Εἰσωνία* ex hoc loco ex-
pon. *veſtigal* quod *penditur nomine mercium qua ven-
duntur.* sed MS. habet ἰσωνίας. quomodo *Suida* : ἰσο-
τιμία , ἢ ἡ ἰση ἀγορά. *SEB.*

τῆς δὲ ἰσωνίας &c.] C. V. & *Salm.* ἰσωνίας δὲ εἴ-
πεν Ἰσαῖος. C. A. i. δ. εἴρηκεν Ἰ. ἐν δὲ τοῖς Ἀττικαῖς
&c. omiſſis , ἐν τῷ π. α. *Valſ.* recte ἄσπιδοποιού.
vid. VII, 155. Idem & ἰσωνίας leg. ex *Eustath.* in
Odysſ. ɛ. pag. 1768. ubi explicatur , ἰση πρῶσις. *Suid.*
ἰσωνία ἰσοτιμία , ἢ ἰση ἀγορά , quando peregrinis eod-
em quo civibus pretio venduntur res promercales.
KÜHN.

τῆς δὲ ἰσωνίας &c.] MS. λέγουσιν ἰσωνίας δὲ εἴπεν
Ἰσαῖος. Et ἰσωνίας habuit etiam MS. *Aug.* indican-
te *Sebero* nostro. Verior itaque ista lectio , quæ & *Sui-
da* & *Hesychii* testimonio præterea nitatur , quamvis
apud hunc per o legatur , ἰσωνία , ἰσοτιμία. *Suidas* ,
ἰσωνία , ἰσοτιμία , ἢ ἡ ἰση ἀγορά. quod & *Seberus* nos-
ter jam attulit. De *Lysia* vero , quem vulgati lectem
citant , & *Iſeo* , quem MS. noster , non videndum erit
ulterius nec quærendum , an titulus orationis περὶ ὠ-
σπονδοποιού sit sine mendo. *Lysiam* enim vulgati recte
habent : titulum vero orationis non recte. emendo
autem ἄσπιδοποιού , correctione certissima , tradita ab
ipſo *Polluce* , qui infra VII, 155. ubi de ἄσπιδοποιῷ ,
ait : *Λυσία δὲ καὶ λόγος ὑπὲρ τοῦ ἄσπιδοποιού.* In MS.
autem desunt ista *Λυσίας* εἰρ. ε. τ. π. & cetera omnia
usque ad ista : *Τούτων* &c. ubi novum caput in MS. A-
lias ne ulterius dubites de ista voce , observavi idem il-
lud τῆς ἰσωνίας apud *Aristophanem* quoque apud quem
in *Εἰρήνῃ* plusculum a fine ita *Τρυγῆς* : *Ἀλλ' αἶρε μοι
τούτων γε τῆς ἰσωνίας.* quæ *Florens Christianus* interpre-
tatur ; *Quin adfer illam* & tantidem pretii accipe. Ver-
ba vero quæ Noster inveniri ait in Atticis ψηφίσμα-
σι , puto hæc saltem esse , εἶναι αὐτῷ καὶ οἰκίαν ὠνή-
σιν , quæ a prioribus ita distingui possunt. *An hæc
postrema* , ait *Salmastius* meus , *sint ex Atticis ψηφί-
σμασι* , dubitare non debes. *In gratiam τῶν ξένων ἰ-
ση ψηφίσματα scripta erant* , ut illud nempe proprium
habere possent , quod in urbe positū & ex Civibus Athe-
niensibus emissent. ne aut ab aliis δημόταις aut ἐγγυ-
νησίῳν illius qui rem suam τοῖς ξένοις vendiderat , con-
troversiam aut molestiam paterentur. ita censeo. Alias
non video , quid illa verba *Pollux* posuisset , αὐτῷ , id
est ξένῳ τῷ δέῳ , cuius nomen in ψηφίσματι positum
erat. *JUNG.*

τῆς δὲ ἰσωνίας &c.] Ἰσωνίας pro ἰσωνίας Cl. *Kühnius*
restituit.

1 Ἄσπονδοποιού.] Pro ἄσπονδοποιού c MS. Stis reposuit
ἀσπιδοποιού. consentit & *Codex Falckenburgii.*

2 *Ἐν δὲ τοῖς Ἀττικαῖς ψηφ.*] *Interpres* hæc verba
male retulit ad *Lysiam* , quasi ille *decretorum Attico-
rum* auctor fuerit. unde infra in indice *Scriptorum*
extat *Λυσίας ἐν Ἀττικαῖς ψηφίσμασι.* Verum non ita
est. Quot enim sunt psephismata , tot etiam eorum
sunt auctores , ut ex ipsis psephismatibus , quæ *De-
mosthenes* & alii afferunt , videre est , neque constat
utrum *Lysias* psephismata collegerit necne. de quod-
dam *Cratæro* id certum est. vid. infra VIII, 126.
KÜHN.

3 *Ἐπί τι μέγα*] *Loco magni beneficii* , vel *magnis
in rempubl. collatis beneficiis* dabantur. nam antiqui-
tus Athenienses nemini peregrino scribebant honoris
gratia aliquod psephisma , nisi ante magno aliquo be-
neficio demerisset rempubl. *KÜHN.*

Ἐπί τι μέγα] Pro ἐπί τι μέγα quidam *Amicorum*
putat legendum ἐπιτίμημα. dein post εὐρεῖν commati-
cam distinctionem posuit *Kühnius.*

4 *Οικίαν ὠνήσιν.*] Propriam & peculiarem ei esse
emptionem certæ mercis quam peregrinis alias non
licebat per leges emere & exportare urbe , olei sc.
Attici & sicum. in psephismate *Byzantino* , quod ex-
tat apud *Demosth.* in *de Corona* , datur etiam οἰκία
προερία ἐν τοῖς ἀγῶσιν propriis *Atheniensibus* primus
locus in ludis &c. *KÜHN.*

5 *Ἐν Πέρσαις*] *Fabula Pherecratis* Persæ an ejus
Auctoris fuerit , dubitarunt antiqui , ut docet *Casau-
bonus* noster lib. III. *Animadv.* in *Athen.* 5. & in ad-
dendis ibi , quæ ad finem operis subjiciuntur. Verba
Pherecratis vero an omnia recte habent ? non satis ego
sane capio ista καὶ πὸ πολλῶν ὁ ἡλίω. *Audiamus* ita-
que nostrum *Salmastium* : *Extrema hæc* , πολλῶν ὁ ἡ-
λίω , *idem valere* puto quod a multis diebus servum
commendat , dum & multinimum appellat (ita ele-
gantè *Varro* expressit vocem *Comici* πολλαγώρασον) &
a multis diebus emptum dicit. *Possumus enim tutius
fidere servo alicui cuius fidem satis longo tempore pro-
baverimus* , quam novitio alicui & χεῖρος καὶ πρῶτον ἐμ-
πτο. *Sic Latini* multos soles dicunt , pro multis dies.
& ita etiam *Ροῦτα* locusus est : ita etiam *Græci* : *Dio-
nyſius* in *Bassariis* :

--- ἀτὰρ μήκός τε καὶ ἰθὺν ,

Ὅσων ἀνὴρ δοιοῖσιν ἐν ἡλίωσιν ἀνύσει.

Plura non adferam esse in promptu sint. Sed ad
MS. nostrum , sine cuius ope fere in tenebris mica-
mus. Is hic novum caput orditur præfixo hoc titulo ;
qui sequens in vulgatis caput una comprehendit , mul-
tiplici : *Περὶ τῶν θεῶν τῶν οὕτω πραγματευομένων* , καὶ
περὶ τῶν πάντων πιπρασκόντων. καὶ περὶ τοῦ χειροῦ καὶ
τοῦ πράγματος καὶ τῶν καταγομένων. περὶ τοῦ ἀνδρά-
ποδα πιπράσκοντος , καὶ τοῦ ἀνδράποδα ἀγοράζοντος.
περὶ θεραπείδος , καὶ παιδοτριβῶν , καὶ ἀλείπτου. Caput
ipſum incipit : *Τούτων δὲ εἰ θεοὶ* &c. *JUNG.*

6 *Πολλῶν ὁ ἡλίω*] *Interpr.* puerum &c. a multis solibus.
quod quid sibi velit , non atlequor. forte legendum : *Τὸ
παιδίον τὸ πολλαγώρασον καὶ πὸ πολλῶν τηλιῶν.* *Puerum
emittit multa qui emittit* , quique habet multa incernicula.

θ' ἡλίω. 7 τούτων δὲ καὶ θεοὶ ἴδιοι, ὁ 8 ἔμπο-
λαῖος Ἐριμῆς, καὶ ὁ ἀγοραῖος. καὶ, 9 Ἐμπόλω
Διοσκούρω, ἐν Ἡρώσιον Ἀριστοφάνης.

Solibus. Horum quoque sunt Dii proprii,
Mercatorius, Mercurius, & Forensis. Et
Mercatorii, Castor & Pollux, in Heroi-
bus Aristophanes.

Περὶ τῶν τὰ πάντα πωλούντων.

De omnium rerum venditoribus.

Οἱ μὲν δὴ πάντα πιπράσκοντες, καλοῦντ'
ἀν, 10 πανδοκεῖς, καὶ πανδοκεύτριαι. καὶ
τὸ χωρίον, πανδοκεῖον. 11 καὶ τὸ πρᾶγμα, παν-
δοκεύειν, 12 καὶ πανδοκεία. οἱ δὲ εἰς τὰ παν-
δοκεία καταγόμενοι, κατάνται ἀν λέγοντο. μάλ-
λον δὲ οἱ πάντα πωλοῦντες, 13 παντοπῶλαι. καὶ
ὁ τόπος, παντοπωλεῖον. 14 τὴν δὲ ἀρτόπωλιν, καὶ
τὴν παντοπωλίαν εἶπεν Ἀρχίππος ἐν 15 Ἰχθύσι.
οἱ δὲ τὰ ἀνδράποδα πιπράσκοντες, ἀνδραπο-
δοκάπηλοι. οἱ γὰρ λαφυροπῶλαι, κοινὸν ὄνομα
16 καὶ πρὸς τὰ αἴψυχα. εἶπε δὲ καὶ 17 ἀνδραποδώ-
17 νης ἐν τοῖς Ἡρώσιον Ἀριστοφάνης. * τὴν δὲ 18 θεραπευαι-

Omnia autem vendentes, vocentur cau-
ponarii, cauponariae. Et locus ipse,
caupona, vel taberna. Et res ipsa, cau-
ponari, & cauponatio. Qui vero in
cauponas deducuntur, deductitii nomi-
nantur. Magis tamen proprie omnium
rerum venditores, omnivendae dicuntur.
Et locus, forum commune. Panis ve-
ro venditionem, & Omnium rerum ven-
ditionem, dixit Archippus in Pisci-
bus. Sed qui mancipia vendunt, man-
cipiorum negociatores dicuntur. Manu-
biliarum enim mercatores, commune no-
men, etiam ad inanitata refertur. Tum
& Mancipiorum proffitutor dicitur, in
Heroibus Aristophanis. * Famulam au- 17

Incerniculum reddidi vocem τηλία, quia ita est in
Glossis, aut si hoc non placet, accipi poterat pro ta-
bula lata, qua pueri circulum conficiebant vel conse-
ptum, ut in eo coturnicum paria committerent. adeo-
que hic denotatur puerulus dives qui multa emit sibi
crepundia, qui semper ait, ἀγόρασον, ἀγόρασον, εμε,
εμε. imprimis autem τηλίας tabulas ad locum
designandum, intra quem depugnarent coturnices, qui-
bus imprimis delectabantur pueri Graecorum. Imo
hujusmodi lusibus etiam adulti vacabant usque ad vi-
tuperium. vid. *Budaei* Comment. L. G. pag. 615. E-
dit. *Paris.* & *Nosstrum* infra IX, 102. si vero retien-
dum ἡλίω, puer notatur qui inter crepundia sua ha-
bituit non unum solis caput radiatum pluresque lunu-
las ex aere, auro, argento. Kühn.

Παλλῶν θ' ἡλίω.] Locus vexatissimus est, de cujus
medela me desperantem quidam amicus docet legen-
dum esse κύκλω pro illis θ' ἡλίω. & optime quidem me
judice. quæso enim quid sibi volunt illa θ' ἡλίω? vi-
deo illa quidem explicari a doctis, sed satisfecisse sua
explicatione nondum existimo. at vero si jam mecum
κύκλω leges, omnis tolletur scrupulus. sit testis ipse
nofter *Pollux*, qui supra VII, 11. κύκλω in nova Co-
mœdia fuisse dicit, ἐν οἷς ἐπιπράσκοντο τὰ ἀνδράποδα,
ἴσως καὶ τὰ λοιπὰ ὄνια.

7 τούτων δὲ καὶ θ.] Hic est titulus in C. A. περὶ
τῶν θεῶν τῶν οὐτῶ πραγματευομένων, καὶ τῶν πάντα
πωλούντων, de Diis illorum, qui ita negotiantur, de-
que illis qui omnis generis mercem vendunt. ita & ti-
tulus seq. capitis semel dicitur, & sine distinctione
perpetua dein est oratio: ita autem textus: τούτων
δὲ θεοὶ ἴδιοι ἔμπ. Ἐρ. ἀγοραῖος. Cæterum illa Ἐμπόλω
Δ. ἐν Ἡρ. Ἀρ. absunt, pergunt deinde: οἱ μὲντοι δὴ πι-
πράσκοντες &c. Kühn.

8 Ἐμπολαῖος.] MS. ἔμπολαῖος. & καὶ Ἐμπόλω &c. Ἀρι-
στοφ. cum mediis desunt in MS. ubi tu scribe Ἐμπόλω. Ita
enim Cl. *Casaubonus* IX, *Athen.* 18. ubi de hoc dra-
mate *Aristophanis*, hæc concipienda ait, καὶ Ἐμπόλω Διο-
σκούρω ἐν Ἡρώσιον Ἀριστοφάνης. male enim antea in vulga-
tis post Ἡρώσιον, distinguebatur. Dramatis *Aristophani*
nequei meminit & *Scholiasst.* ad ejusdem *Ὀρίθως* ubi de
Diotrephe. Ceterum post ἀγοραῖος, ita statim MS.
addit: οἱ μὲντοι πάντα &c. JUNG.

9 Ἐμπόλω.] Ἐμπόλω repositi pro Ἐμπόλω.

10 Πανδοκεῖς &c.] Hæc vocabula hic etiam expo-
nit *Nunnesius* Notis ad libr. II. *Phrygicæ*. Eclog. vo-
ce πανδοκεῖον. JUNG.

11 Καὶ τὸ πρ.] C. A. τὸ πρ. πανδοκεῖον. οἱ δὲ εἰς
τὰ π. &c. Kühn.

12 Καὶ πανδοκεία.] In MS. desunt καὶ πανδοκεία.
JUNG.

13 Παντοπῶλαι.] *Gl. Isidori*, παντοπῶλαι *simprasiarum*,
alix, *seplasiarum*. Kühn.

14 Τὴν δὲ ἀρτόπωλιν.] Pro ἀρτόπωλιν scribendum,
ἀρτόπωλιν, ut *πορφυρόπωλιν*. quamvis C. A. plane non
habeat, ut nec MSS. *Salm.* Habet autem post παν-
τοπωλίω, τὴν παντοπωλίω δὲ ἱ. Ἀ. cum titulo πρᾶ-
μιστο περὶ ἀνδραποδῶν καπῆλων, (leg. ἀνδραποδοκαπῆ-
λων,) sequitur: οἱ δὲ τὰ ἀνδ. π. α. &c. Kühn.

τὴν δὲ ἀρτόπωλιν.] In MS. desunt τὴν δὲ ἀρτόπωλιν,
& ἐν Ἰχθύσι. de quo dramate *Archippi Casaubonus* θ
πάν. VI. *Athen.* 2. JUNG.

τὴν δὲ ἀρτόπωλιν.] Ἀρτόπωλιν repositi pro ἀρτόπωλιν
e Codice Cl. *Kühni*.

15 Ἰχθύσι.] Ἰχθύσι. SEB.

16 Καὶ π. τ. α. ε. δὲ καὶ.] Καὶ abest in C. A. dein
in margine est lectio vulgata εἶπε δὲ π. at in textu tan-
tum ἀνδραποδῶν ὡς Ἀριστοφάνης. Kühn.

Καὶ π. τ. α. ε. δὲ καὶ.] Deest utrumque καὶ in MS.
JUNG.

17 Ἀνδραπ.] MS. ἀνδραποδῶν Ἀριστοφ. omisiss medi-
dis. JUNG.

18 Θεραπειδίω.] Titulus in C. A. περὶ θεραπευαι-
δῶν. textus: τὴν δ. θ. θεραπειδῶν ἐπί, ὡς Φερικράτης
καὶ Λυκούργος. ita & C. V. in quo reliqua desunt.
Kühn.

Θεραπειδίω.] MS. iterum θεραπευαῖδα, quales men-
das ex depravata pronuntiatione exortas me credere non
semel indicavi. dein pro ἐπί, ὡς τις &c. usque ad Τί-
χωναι &c. MS. habet tantum, ἐπί, ὡς Φερικράτης καὶ
Λυκούργος. quod & de suo MS. *Sebetus* adnotat. In
vulgatis *Lycurgi* nomen non adparet, sed *Lysia*. *Phre-
recratius* vero Myrmecanthropi hinc memotantur a
Casaubono nostro VI. *Athen.* 3. In *Scholiasst.* vetustis
ad Σφῆκας *Aristoph.* est Φερικράτης *Μυρμηκανθρώπων*, ubi
quoque *Μυρμηκανθρώποις* emendandum puto. JUNG.

tem, *Servam* nominaverit, quisquis *Phe-*
recreatem sequi voluerit, in *Myrmican-*
thropis sic dicentem: *Mammam* *servam.*
est & idem nomen apud *Lysiam* ad *Pitho-*
demum De *Defectione.* Artes porro quæ
ad homines referuntur, *Puerorum* *Insti-*
tutores, *Exercitatores.* Et corpus exer-
centes, dicitur quidem hoc de illis, qui
exercentur: nihil tamen vetat, quin &
ad exercentes referri possit. Sed *αλεί-*
πτου voce nondum usitata existente, *Un-*
ctorem *Medii* *Comici* dixerunt. Et *Ly-*
sias quoque in oratione *Diophantis* de re-
gione. est autem *αλείπτρια* & *Amplidis*
fabula.

νίδα, καὶ ¹⁹ θρεπτὴν ²⁰ ἐρεῖ, ὅς τις βούλοιοτο ἔπε-
σθαί φερεκράτει εἰπόντι ἐν Μυρμηκανθρώποις,
²¹ Μανίαν θρεπτὴν. ἔστι δὲ τούνομα καὶ ἐν τῷ Λυ-
σίου πρὸς Πειθοδῆμον ὑπὲρ ἀποστασίου. ²² Τέ-
χλαι δὲ ²³ ἐπ' ἀνθρώποις, παιδοτρίβαι, γυμνα-
σταί, καὶ οἱ σωμασκοῦντες. ²⁴ τάττεται γὰρ
κλήσις ἐπὶ τῶν ἀσκουμένων. ²⁵ οὐδὲν δὲ κωλύει
καὶ ἐπὶ τῶν ἀσκούντων τὴν Φωνὴν ²⁶ τετάχθαι.
τοῦ δὲ ἀλείπτου ²⁷ οὐκ ἔντος ἐν χρήσει, ²⁸ ἀλεί-
πτρειαν εἰρήκασιν οἱ μέσοι Κωμικοί, καὶ Λυσίας
ἐν τῷ ²⁹ Διοφάντου περὶ χωρίου. Ἀμφιδος δὲ καὶ
δραμά ἐστιν, ³⁰ Ἀλείπτρια.

18

• C A P U T I V .

De artibus ciborum.

Ceterum quæ circa cibos versantur ar-
tes, *Fruentarii*, *frumenti* *vector-*
es, *frumenti* *venditores,* *tritici* *negocia-*
tores, *frumenti* *mercatores,* *frumentariam*
mercaturam tractare: *frumentatio*, *triti-*
ci *venditio*, *frumenti* *venditio.* *Triticum*
vendere, *frumentum* *prostituere,* *tritici* *negociationem* *administrare.* *Fruementi* *mensuratores*

• Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Δ .

18

³¹ Περὶ τῶν ἐπὶ ταῖς τροφαῖς.

Aὶ δὲ ³² ἐπὶ ταῖς τροφαῖς τέχλαι, *σιτηγοί*,
σιταγωγοί, ³³ *σιτοπῶλαι*, *πυροπῶλαι*,
σιτοκάπηλοι, ³⁴ *σιτοκαπηλεύειν*, *σιτηγεῖα*,
πυροπῶλεῖα, *σιτοπῶλεῖα*, *πυροπῶλεῖν*, *σι-*
τοπῶλεῖν, ³⁵ *πυροκαπηλεύειν*, ³⁶ *σιτομέτραι*,

¹⁹ Θρεπτὴν] *Alumnam*, ancillam domi natam. *KÜHN.*

²⁰ Ερεῖ, ὅς τις &c.] MS. ἐρεῖς, ὡς Φερεκράτης καὶ *Δύκουρος.* *SEB.*

²¹ Μανίαν θρεπτὴν.] *Μανίαν θρεπτὴν*, *Πισερην*, red-
dit, *mammam servam*, nisi vitium a typographo pro-
fectum sit, pro *Maniam ancillam*. Notum enim est,
uti *servus* e *Phrygia* dictus sit *Manes*, ita ejusdem
regionis ancillas, *Manias* esse appellatas. vid. *Athen.*
lib. XIII. *Deirn.* cap. 5. *KÜHN.*

²² Τέχλαι δὲ] Περὶ τεχνῶν C. A. *KÜHN.*

²³ Ἐπ' ἀνθρώπ.] MS. ἐν ἀνθρώπ. *JUNG.*

²⁴ Τάττεται &c.] C. A. τάττεται μὲν καὶ ἐπὶ τ.
α. post τετάχθαι quæ sequuntur abfunt. *KÜHN.*

²⁵ Τάττεται &c.] MS. τάττ. μὲν γὰρ καὶ ἐπὶ &c.
JUNG.

²⁶ Οὐδὲν δὲ] Deest δὲ in MS. *JUNG.*

²⁷ Τετάχθαι.] Cetera quæ post τετάχθαι sequun-
tur, deest in MS. ut vero eduntur, ita restituta fue-
re a *Clariff. Casaubono* nostro III. *Athen.* 35. ubi &
de ista fabula cui index *Αλείπτρια* super ipsius aucto-
ritibus, ne veteribus quidem constituisse. *Athenaum* e-
nim dicere vel *Antirphanem* vel *Alexidem* esse. An-
tea ita corrupte legebatur apud *Pollucem* hic: *κωμικοί.*
(pro isto puncto, in vulgatis etiam noviter comma re-
pone. sicut & *Casaubonus* distinxit) καὶ *Λυσίας* ἐν τῷ
ὑπὲρ *Διοφάντου*, περὶ *χωρίου* *Ἀμφιδος*, καὶ *δρ.* &c. Nec
hoc indicium velim & *H. Stephani* adnotasse in o-
ra codicis sui ad quod *ἀδάκμων* dicat esse supra illud
αλείπτου nolter *Pollux* III, 154. Sequitur prolixus ite-
rum in MS. titulus qui complectitur caput IV. & V.
Περὶ τῶν ἐν μύλωνι ἰργαλείων, καὶ τῶν ἰργαζομένων ἐν
αὐτῷ, καὶ ὅπῃ ἰργάζονται, περὶ τῶν ἐν ταῖς τροφαῖς
τεχνῶν, καὶ τοῦ τῶν τροφῶν ἰργαστηρίου, περὶ ἀρτοπῶ-
λων, καὶ τῶν (sc. τῶν) τῆ ἀρτοποιίας ἀρμολζόντων, καὶ
τῶν ἰργαλείων, καὶ τῶν ἔργων αὐτῆς, περὶ τοῦ ἀλφίτου
μάττοτος, καὶ τῶν σκυῶν, περὶ ἄρτου καὶ μερῶν ἄρ-
του διέματα, περὶ τοῦ ὑπερμπεπλημένου. *JUNG.*

²⁸ Οὐκ ἔντος ἐν χρ.] Supra *ἀδάκμων* dixit III, 154.
SEB.

²⁸ Ἀλείπτρια] At mox *αλείπτρια*. De auctore
istius fabulæ *Casaubon.* in *Athen.* lib. III. cap. 35. exte.
SEB.

Αλείπτρια] Usus hac voce *Plutarchum* ἐν ὑγιεινῶς
παρουγγίλμασι docet *Faber* *Agonistic.* lib. II. cap. 6.
Falckenburgius habet *αλείπτρια* e MS. *Sto.*

²⁹ Διοφάντου] Legebam πρὸς *Διοφάντην*, ita lauda-
tur *Iseus* ἐν τῷ πρὸς *Νικοκλῆα* περὶ *χωρίου* *Ηαιροσταί.*
in κλητῆρος. *KÜHN.*

³⁰ Ἀλείπτρια.] Pro *αλείπτρια* *Falckenburgii* MS. le-
git *αλείπτῆρια*.

³¹ Περὶ τῶν ἐ. τ. τ.] C. A. περὶ *σιτοπῶλων*. dein
Salm. Oi δὲ, pro αὶ δὲ. *KÜHN.*

³² Ἐπὶ ταῖς τρ. τ.] C. A. ἐν ταῖς τροφαῖς τ. *KÜHN.*

³³ Σιτοπῶλαι] In *Clariff. Labbei* codice adnotatum
est: *σιτοπῶλαι* *emebant frumentum ut porulo ministrave-*
rent. plus 50 φορῶν simul emere non licebat. Lysias
164. hi lucrum sumit publicis calamitates faciebant.
Lysia oratio κατὰ τῶν *σιτοπῶλῶν* vero exstat inter ve-
terum oratorum orationes ab *H. Stephano* editas pa-
gina nimirum 164. ubi ista: εἰ ὁμολογεῖς πλείω σίτου
συμπρίασθαι πενήκοντα φορῶν, ὃν ὁ νόμος ἐξῆναι κε-
λεύει. *JUNG.*

³⁴ Σιτοκαπηλεύειν] Abest *σιτοκαπηλεύειν* a C. A.
KÜHN.

Σιτοκαπηλεύειν] In MS deest *σιτοκαπηλεύειν* cum
tribus seqq. *voctis* *σιτηγεῖα*, *πυροπῶλεῖα*, *σιτοπῶ-*
λεῖα. deinde MS. auctior *voctis* *σιτηγεῖν*, *πυροπῶλεῖν*,
σιτοπῶλεῖν. quam in vulgatis non recte omisitam puto
quum & supra VI, 36. *σιτηγούτες* Nolter attulcrit.
exstatque id verbi apud veter. oratores. *JUNG.*

³⁵ Πυροκαπηλεύειν] MS. *σιτοκαπηλεύειν*. *σιτομ.* *SEB.*
Πυροκαπηλεύειν] C. A. *σιτοκαπηλεύειν*. in *Gl. σιτο-*
κάπηλος, *Dardanius.* *KÜHN.*

Πυροκαπηλεύειν] Pro *πυροκαπηλεύειν* MS. habet *σι-*
τοκαπηλεύειν. quod in vulgatis jam antea fuit. *JUNG.*

³⁶ Σιτομέτραι] C. A. ἀφ' οὗ κ. σ. *πυρομ.* κ. π. ἢ
δὲ ἀλφ. ἀλφίτιον. post *αλφίτιον* titulus, *Περὶ μύλωνος*,
καὶ τῶν ἰργαλείων αὐτοῦ. *KÜHN.*

³⁷ ὡς ὑπερίδης. ³⁸ ἀφ' οὗ καὶ σιτομετρεῖν, ³⁹ καὶ πυρομετρεῖν, καὶ πυρομέτραι, ἢ πυρομετρηταί. ἢ δὲ ἀλφίτοποιία, ⁴⁰ ἀλφίτεια καλεῖται. καὶ οἱ ἐργαζόμενοι, ἀλφίτεῖς. * Ὁ δὲ πιπράσκων τὰ ἀλφίτα, ἀλφίταμοιβός. τὸ δὲ ἐργαστήριον, ⁴¹ ἀλφίτειον, μύλων, ⁴² ζώτριον, ζητρεῖον, χόνδριον, ⁴³ χονδροκοπεῖον. καὶ τὰ ἐργαλεῖα, ⁴⁴ ὄνος ὁ ἀλέθων. καὶ ἡ τράπεζα, ⁴⁵ μύλη. καὶ ὁ τῆς ἐργασίας ⁴⁶ προσετικῶς, ⁴⁷ μύλωρος, καὶ ⁴⁸ * μύλοθρος. ⁴⁹ καὶ ἡ ἔνδον

ut Hyperides. Unde frumentum metiri, metiri triticum, tritici mensuratores. Farinae autem confectio, farinatio dici potest. & qui in hoc operantur, farinatores. * Sed farina vendens, farinivenda dicitur. Ipsa autem operis officina, farinarium, mola, molendinum, pistrinum, alicæ mola vocatur. Et instrumenta ipsa, afinus molens. Et ipsa mensa, mola. Tum qui operi præest, Molitor, & Molendinarius. Vermiculus autem inte-

37 ὡς ὑπερίδης.] In MS. defunt ὡς ὑπερίδης. JUNG.
38 Ἀφ' οὗ καὶ σιτομ.] MS. ἀφ' οὗ τὸ σιτομ.] JUNG.
39 Καὶ πυρομ. &c.] MS. καὶ πυρομετρεῖν καὶ πυρομέτραι omittis ἢ πυρομετρηταί. Et vide an non rectum id magis. habes certe apud *Harrocratistam* πυρομετρητῆς ὁ τοῦ πιπρασκομένου πυροῦ ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ τῶν ἄλλων σπερμάτων ἕκαστον διαμετρεῖν &c. ubi & in *Dinarchi* contra *Arsisilem* verbis habes: οὗτος ἐν τῇ ἀγορᾷ πυρομετρεῖν διατελεῖται, καὶ ἡμεῖς ἐκλαμβανόμενοι παρ' αὐτοῦ τοῦ πυροῦ διατελεῖται. quæ & apud *Suidam* transcripta habes, ubi tamen *Dinarchi* nomen male cum verbis Oratoris conjungitur, cum sit distinguendum *Διναρχος* ὁ σκύθου &c. Apud *Pollucem* nostrum etiam supra *πυρομετρεῖν* IV, 166. in prioribus editionibus καὶ *πυρομετρεῖς* Ἰσαῖος. ubi pro eo forte male interpreti ibi *πυρομετρεῖν*. JUNG.

40 Ἀλφίτεια.] Pro ἀλφίτεια, ἀλφίτεια emendavit in textu Cl. Kühn.

41 Ἀλφίτειον &c.] MS. ἀλφίτειον, μύλων, ζώτριον, ζητρεῖον, χ. omisso χονδροκοπεῖον. vide & supra III, 78. JUNG.

Ἀλφίτειον &c.] *Etymol. M.* Ἀλφίτεια, ἐργαστήριον, ubi ex Nostro jam leg. ἀλφίτεια.

42 Ζώτριον, ζητρεῖον &c.] Ita & MS. supra III, 78. conjung. ζητρεῖα, καὶ ἀλφ. καὶ χονδρ. καὶ ζωντῆα, pro quo al. ζώντεια, vel ζώντεια. ut & illic not. SEB.

Ζώτριον, ζητρεῖον &c.] C. V. ζώτριον. C. A. ζωτρεῖον ζητρεῖον. *Phanotim.* Ζώντιον ζητρεῖον. *Hesych.* Ζώντιον, τὸν μύλον, οἷον ζώντιον, ὅπου τὰς ζεῖας ἔκοπτον. abest dein χονδροκοπεῖον a C. A. *Salm.* MSS. ζώτριον ζητρεῖον. Kühn.

Ζώτριον, ζητρεῖον &c.] Forte legendum hic ζώτειον, en tibi *Etymologi* verba: ζώτειον, προπροξυτόνος ὁ μύλων, παρὲ τὰς ζεῖας αἱ καὶ ζεαὶ καλοῦνται, ὅπου αἱ ζεαὶ ἐκόπτοντο, οἷον ζέοντιον αἱ δὲ τόπου ὄνομα ὅπου ἐκολάζοντο οἱ οἰκίται. *Aristophanis* Βαβυλωνίους ζώτειον ὡς ὄνος ὁ Μιλήσιος εἶρηκεν.

43 Χονδροκοπεῖον.] Id ipsum *Hesychio* est χονδροκοπεῖα, quam vocem exponit, μύλων, ὅπου ὁ χόνδρος κόπτεται.

44 ὄνος ὁ ἀλέθων.] *Hesych.* ὄνος ὁ ἀνώτερος λίθος τοῦ μύλου, superior ὁ νεώτερος λίθος molaris. vid. *Jac. Nic. Loenjem* Epiphill. IX, 6. SEB.

ὄνος ὁ ἀλέθων.] *Hesychio* (quem in præcedentibus notis allegavimus) *Helladius* dissimiliter. Sic enim ex eo *Photius* in *Electis* fol. 871. ὁ ἀλέθων (παλαιότερον) τοῦ μύλου. τὸν γὰρ αὐτὸν τοῦ μύλου λίθον οὕτως ἐπονομαζομεν. ὄνον δὲ τὴν κάτω μύλην. vid. etiam notas Gr. text. ad X, 112. ubi & c MS. ἀλέθων affertur. *Eustathio* vero ἀλέθων placet oxyt. *Odyss.* 725. nonnullis ἀλετρώων. SEB. 2.

ὄνος ὁ ἀλέθων.] C. A. ὄνος ἀλέθων, C. V. ἀλετῶν. *Salm.* ὄνος ἀλέθων ex MSS. lapis superior molaris, catillus, qui in N. T. ὄνος μυλικός. pro vulgato ἀλέθων legit nonnemo ἀλέθων ab ἀλέθω mola. *Cl.* ἀλέθων, ἀλέθω mola, mola. sed *Eustath.* in *Odyss.* ait esse περιεκτικὸν vocabulum τὸ ἀλετῶν, οἷον ἐπιβαλὼν τὸν σῖτον ἐπὶ τὸν ἀλετῶνα &c. Kühn.

ὄνος ὁ ἀλέθων.] MS. ὄνος ἀλέθων. Illustrare hunc locum *Jac. Nicolaum* IX. Epiphill. 6. indicavit *Seberus* noster. ubi excusum quidem est ἀλέθων. Nondum forte tamen hic omnia plura quod ad scripturam. MS. enim ἀλέθων. unde quis ἀλέθων saltem accentu mutato posset facere, quod pistrinum significare ex *Aisepo* notum. Sed non faciet tamen qui cogitabit *Pollucem* ἐργαλεῖα τοῦ ἀλετῶνος hic exponere, non pistrinum ipsum, de quo jam antecesserunt quædam. An potius itaque scribendum ὄνος, ὁ ἀλέθων; quod verbum ἀλέθω ab ἀλέω, ut πρήθω a πρήω, τήθω a τήω, κηθῶ a κηώ derivat *Etymologicum*. nisi & id ipsum ἀλέθων quoque rectum, quod mihi non negandum valde videtur, si addamus quæ *Seberus* noster hic ad interpretationem notavit. in ipsius enim MS. ἀλέθων & infra X, 112. JUNG.

ὄνος ὁ ἀλέθων.] Ad vocem ὄνος matg Codicis *Falkenbergii* hæc habet: ὁ τόπος ὅπου ἐκολάζοντο οἰκίται, ἀλετῶν. ἀλετῶν alias agnoscit & *Eustath.*

45 Μύλη.] Inferior lapis, meta molendaria vel molendinaria. vid. *Suid.* in voce μύλη & *Hesych.* Kühn.

46 Προσετικῶς.] In C. A. sequitur μύλωρος. *Hesych.* μύλωρος in voce ἀλετῆς. *Salm.* MSS. habent: μύλωρος μύλωρος reliquis omittis. dein μύλωρος καὶ μύλωρος. Kühn.

47 Μύλωρος, καὶ * μύλοθρος.] MS. μύλωρος, omittis καὶ μύλοθρος. *H. Stephanus* in suo codice pro illo μύλωρος, adscripserat μύλωρος. eamque veram lectionem ait etiam in *Thefauro* suo, ut ea etiam est infra VII, 180. ubi noster MS. deficit. *Scholias.* *Aristoph.* ad *Pacem*: ἀλεθῆς ἢ μύλωρος παρὰ *Καλλιμάχου*. JUNG.

48 * Μύλοθρος.] Ita & MS. *H. Stephan.* μύλωρος. SEB.

* Μύλοθρος.] Scribendum μύλωρος, ita siquidem scriptum invenitur hoc vocabulum. *Harrocrat.* μύλωρος ὁ μύλων κεκτμήτος, καὶ ἐργαζόμενος αὐτῶ. *Moschor.* περὶ σχιδῶν pag. 140. Μύλωρος ὁ μύλων κεκτμήτος καὶ ἐργαζόμενος αὐτό. *Terpono* in *Moschor.* αὐτῶ ex *Harrocrat.* nam id credo vult *Harrocrat.* μύλωρον dici eum qui pistrinum possidet, & illum quoque qui mercede conductus possessori operas locat.

49 Καὶ ἡ ἔνδον * τίφη, μύλ.] MS. καὶ ἡ ἔνδον τίφη μύλωρος, καὶ μύλωρος. Confirmit itaque & MS. hanc lectionem τίφη recteque notavit *Leopardus* XVI. Emend. 7. illos qui τίφη mendose apud *Pollucem* pro σίλφην adfirmarunt. Vide *Leopardum* dicto loco. Miror vero & doctiff. *Henr. Stephanum* in *Thefauro* suo pariter mendosam hanc vocem apud *Pollucem* hic adfirmasse. clara enim *Suida* (quem & *Aristoph.* *Scholiassem* in *Acharn.* in hanc rem citat *Leopardus*.) verba: τίφη ἢ καλουμένη σίλφην. ἴσφι δὲ ζῶον καθαρώδες. Et illa apud eundem adde, quod ipse jubet, *Suidam* in νεώρια. ἐμπύριζαν αὐτὸν τὸ νεώριον. ἐνθῆς αὐτὸς τίφην ἀνὴρ Βοιωτός, ἀψας αὐτὸν ἐσπίμψεν ἐς τὸ νεώριον. τίφην μὲν θηλυκῆς, τὴ καὶ σίλφην, ζῶφιον καθαρώδες ἢ δοκούσι Βοιωτοὶ ἐμπυγνύτες δάδα ἡμέτην ἢ τι τοιοῦτον, ἐμπύριζαν ὁ δύναται. τοῦτο δὲ καὶ δι' ἀλωπικῶν καὶ χελωνῶν ἰγύντο. Sunt autem ea priora *Sui-*

rurus nascens, mylethris, & mylacris dicitur. Nonnulli tamen mylacrida, vocantur molitricem. & ejus velum, mylecorum. * Quem autem nunc μυλόκοπον vocant, Alexis Asini stimulatorem dixit in Amphotide: Asini stimulator gallinas, sed scindentium asinos. Quod vero servus intus laborantibus, ne farinam devorent, circumponitur, pausicape nominatur. & instrumentum erat rotæ in morem factum, collo adaptatum, ne ori manus admoveere possent.

⁵⁰ τίφη, μυλήθρις, καὶ ⁵¹ μυλακρίς. ἔνιοι δὲ ⁵² τὴν μυλακρίδα, καὶ ⁵³ τὴν ἀλετριδα, καὶ τὸ ⁵⁴ κάλυπτρον, ⁵⁵ μυλήκορον. * ⁵⁶ τὸν δὲ νῦν μυλόκοπον, ὀνοκόπον Ἄλεξις ⁵⁷ εἶρηκεν. ⁵⁸ ἐν Ἀμφωτιδί, ⁵⁹ ὀνοκόπος τοὺς ἀλεκτρούνας, τῶν δὲ κοπτότων ὄνους. Τὸ γε μὲν τοῖς οἰκέταις τοῖς ἔνδον ἐργαζόμενοις ὑπὲρ τοῦ μὴ κάπτειν τῶν ἀλφίτων περιτιθέμενον, ⁶⁰ παυσικάπη ὀνομάζεται, τροχοειδὲς μηχανήμα ⁶¹ ὃν, τῷ τραχήλῳ ⁶² περιαρμοζόμενον, ὡς ἀδυνατεῖν τῷ στόματι τὰς χεῖρας προσάγειν.

de ex Comici Acharnensibus, itaque integre ibi leguntur.

Nicarchus: Αὐτὴ (θραυλλίς) γὰρ ἐπαρήσειεν αὐτὸ τὸ νεώριον.

Dicropolis: Νεώριον θραυλλίς; Νι. οἶμαι. Δι. τί-
νι τρέπω;

Ni. Ἐθεῖς ἀν' ἐς τίφην ἀνὴρ Βοιωτίας,
Ἄψας ἀν' ἐσπίμψειεν ἐς τὸ νεώριον,
Δι' ὑδρορίας ἐπιτορήσας μέγαν
Κεῖπτερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἄπαξ,
Σελαγοῖντ' ἀν' αἱ νῆες. Δι. ὦ κάκιστ' ἀπολούμινε,
Σελαγοῖντ' ἀν' ὑπὸ τίφης τε καὶ θραυλλίδος.

Ubi itaque non recte vertuntur *frumentum* in suis metricis translationibus. quamvis alias non nesciam τίφης αἱ ὄλῳαι apud *Hesychium* exponi. JUNG.

⁵⁰ Τίφη &c.] Τίφη & μοχ μυλακρίς. posterior vox & infra VII, 10. Aliqui reponunt σίλφη & μυλαβρίς. sed vide *Leopard.* Emend. XXXI. 7. SEB.

⁵¹ Μυλακρίς.] *Hesych.* Μυλαβρίδης, μυλαβρίς, ἢ μαλακὴ σίλφη. pro μυλαβρίς μυλακρίς scribendum pro ut cuilibet patet, ita me insuper nonnemo totum locum legendum ita monuit: Μυλακρίδης, μυλακρίς, ἢ μυλικὴ τίφη.

⁵² Τὴν μυλακρίδα] C. A. μυλάκριδα. C. V. μυλάκριτα. *Hesych.* μυλακρίδης μυλαβρίδης. KÜHN.

Τὴν μυλακρίδα] MS. ἔνιοι δὲ μυλάκριτα καὶ &c. Sed vulgatum & supra in MS. II, 189. ubi vid. quæ dixi. JUNG.

⁵³ Τὴν ἀλετριδα] Τὴν, ante ἀλετριδα delerem. KÜHN.

⁵⁴ Κάλυπτρον.] *Interpr.* velum. quasi legisset, κάλυπτρον. sed *scopa molaris* est hoc loco. vide infra. KÜHN.

Κάλυπτρον.] MS. etiam κάλυπτρον uno λ, malim ego κάλλυπτρον ut infra MS. X, 29. JUNG.

⁵⁵ Μυλήκορον] Κάλυπτρον cum duplici λλ emendavi.

⁵⁶ Μυλόκοπος] Μυλόκορον & supra mentio VI, 94. ubi MS. deficit. hic erat sine accentu. vide & infra X, 29. JUNG.

Μυλήκορον] *Etymolog. Magn.* Μυλήκορον, κόρημα τὸ σάρου λέγεται ἔθνα μυλήκορον. legendum quis amicorum conjicit: μυλήκορον, κορεῖν (vel κορεῖν γὰρ) τὸ σάρου λέγεται, ἔθνα &c.

⁵⁶ Τὸν δὲ νῦν μ.] C. A. margo τὸ δὲ νῦν μυλόκοπον, ὀνοκόπον A. ii. definit margo. alias μυλόκοπος dicitur *molitor*. qui cedit inferiorem molæ lapidem, ὄνον dictum. KÜHN.

Τὸν δὲ νῦν μ.] MS. τὸ δὲ νῦν μυλόκοπον, ὀνοκόπον Ἄλεξις. JUNG.

⁵⁷ Εἶρηκεν] Pro εἶρηκεν, MS. εἶπεν. cætera dein ad τόγος usque non habet. *Alexidis* verba forte non mendando proflus carent, ego sane ea me non liquido capere fateor. Nec noster *Salmasius* se satis extricat: *Verba*, ait, *Alexidis* metuo tangere, sunt enim corruptissima, nec quomodo corrigenda sint video. ὀνοκόπος quid sit, quid item μυλόκοπος. mendam cibat in voce ἀλεκτρούνας & forsean substituendum sit ἀλετριούνας aut ἀλετριώνας, quam vocem tamen nondum legi. ἀλετριῦεν tamen dicitur. & ἀλετρις, & pro ὀνοκόπος, ὀνοκόπους. & μοχ ἰπὶ τῶν κοπτότων ὄνους verum esse ruo. quæ verba sunt *Pollucis*, quibus exponit, qui sint ὀνοκόποι. ὄνος ἰν' ἰσθμῷ quid sit omnes sciunt. JUNG.

⁵⁸ Ἐν Ἀμφωτιδί] ἐν Ἀμφ. &c. ὄνους cum mediis defuit in C. A. testimonium *Alexidis* corruptum est. in eo *Salmasius* pro ἀλεκτρούνας legit ἀλετριούνας, asterisco apposito. versum *Alexidis* legerem ita:

---- ὀνοκόποι
Τοὺς ἀλετριούνας ὄνους κοπτότων ὄνους.
---- molitores

Molentes ita cadant asinos.

Per ἀλετριούνας ὄνους intelligit molæ lapidem ὄνον dictum, quem vocant superiorem. KÜHN.

⁵⁹ Ὄνοκόπος &c.] *Falckenburgius* hæc ita legit: Ὄνοκόπος, τῶν τοὺς ἀλετριώνας, τῶνδε κοπτ. &c. quæ omnia discutient viri docti, mihi certe præ vulgatis valde arident.

⁶⁰ Παυσικάπη] Vid. prov. *Bos* apud *acerunt*, & *Adagia sacra Joach. Zehneri* pag. 247. SEB.

Παυσικάπη] Vid. *Hesych.* hac voce. hac pausicape collum servorum constringebatur cum pinfebant. Deus contra præcepit οὐ φημώσεις βοῦν ἀλοῦντα. *Deut.* XXV. KÜHN.

Παυσικάπη] De Pausicape hinc & *Tynebus* IV. *Advers.* 13. qui in verbis *Pollucis* habet. μηχανήμα δὲ τῷ τραχ. quum in Nostris vulgatis sit rectius, μηχανήμα ὃν, τῷ &c. MS. vero noster illud ὃν proflus non habet. Sequentis capitis verba prioris adnectuntur, alio titulo jam supra comprehensa. JUNG.

Παυσικάπη] Pro παυσικάπη, παυσικάπιον habet *Codex Falckenburgii*.

⁶¹ Ὄν, &c. περιαρμ.] Abest ὃν a C. A. & *Salmasius* qui & περιεργαζόμενον legit e MSS. KÜHN.

⁶² Περιαρμ.] MS. περιεργαζόμενον. SEB.

63 *Περὶ ἀρτοποιῶν.**De panis pistotibus.*

Αρτοπῶλαι, ⁶⁴ ἀρτοπωλῖαι, ⁶⁵ ἀρτοπῶλιδες, ἀρτοπωλεῖν, ⁶⁶ ἀρτοπῶλιον, σιτουργοί, ἀρτοποιοί, ⁶⁷ ἀρτοπόποι. ⁶⁸ Ξενοφῶν δὲ, τοὺς ⁶⁹ ἀρτοκόπους λέγει. Τὸ δὲ ῥῆμα τὸ ἀρτοκοπεῖν, ἐν ⁷⁰ Φρυγίχου Μονοτρόπῳ. ἐν δὲ Ἀριστοφάνους Ἡρώσιν, ἀρτοποιία, ⁷¹ τηλία. Τῇ δὲ ⁷² ἀρτοπῶλιδι, ἀνήκει ἄλευρα, ἄλφιτα, ⁷³ ὀλλύραι, ⁷⁴ ζεῖα, σεμίδαλις, χόνδρος, κρίμνα, ⁷⁵ πάλημα. ἀφ' ἧς καὶ τὸ ⁷⁶ παιπάλημα, ²² σταῖς, μάζα. * Καὶ τὰ ἐργαλεῖα, κριθανός, ἵπνος, ⁷⁷ πλάθανον, μάκτρα, ⁷⁸ ὀβελοί. καὶ

Ρanivendæ, panis fora, panis venditrices, panes vendere, panis forum, frumenta operantes, panis formatores, Pistores. Xenophon autem, Ἀρτοκόπους vocat. Ipsum autem verbum Ἀρτοκοπεῖν, pro pinsere, in Phrynichi Monotropo habetur. Sed in Aristophanis Heroibus, Panis confectio, Tabula panaria. Sed panis venditrici conveniunt, farinæ tritici, hordei farinæ, siligines, speltæ, similagines, granum, cremor: pale, unde & pollen dicitur. Pasta, massa. * Et ipsa instrumenta, clibanus, furnus: plathanum, in quo panis formatur. Mactra, verua. Et

63 *Περὶ ἀρτοποιῶν*] C. A. *περὶ ἀρτοπῶλων*. mox textus ipse: *ἀρτοπ. ἀρτοπῶλιδες καὶ ἀρτοπ. ἀρτοπῶλιον & ἀρτοπῶλιον* (utraque enim lectio adest) σ. α. tum margo: *Ξενοφῶν δὲ ἀρτοκόπους λ. (ἴσθ. C. V.) καὶ τὸ ἀρτοκοπεῖν Φρυγίχου καὶ Ἀριστοφάνους ἀρτοποιία*. hic desinit marginale & vocula, τηλία omittitur. Kühn.

64 *Ἀρτοπωλῖαι*] In MS. deest *ἀρτοπωλῖαι*. quod an est ab *ἀρτοπωλῖας*, an ab *ἀρτοπωλῖα* recto? ego fere *ἀρτοπωλῖα* etiam scripsisse Pollucem puto, ut infra VII, 24. *περὶ ἀρτοπωλῖαν* patiter ait. Jung.

65 *Ἀρτοπῶλιδες*] Etiam sic MS. *Henr. Stephan.* perperam ait, pro *ἀρτοπῶλιδες*, quæ accentus sedes infra IX. 180. SEB.

Ἀρτοπῶλιδες] *Ἀρτοπῶλιδες* perperam ita accentu notari recte monet *H. Stephanus*. MS. nostro clare habet *ἀρτοπῶλιδες*. quo modo certe emendari debet, ut & mox. Jung.

Ἀρτοπῶλιδες] *Ἀρτοπῶλιδες* pro *ἀρτοπωλῖδης* Cl. mei Kühni emendationem secutus reposui.

66 *Ἀρτοπῶλιον*] MS. *ἀρτοπῶλιον*, pro *ἀρτοπῶλιον*. Jung.

67 *Ἀρτοπόποι*.] In MS. deest *ἀρτοπόποι*. & quid illud vocabuli itaque est, quod & *H. Stephanus* cruce signavit in suo codice, non tamen id delendum, quasi repetitum prave ex præcedenti, docere nos potest *Phrynichus*. apud quem in Eclog. Attic. ita: *Ἀρτοκόπος, ἀδοκιμος. χρὴ δ' ἀρτοκόπος ἢ ἀρτοποιός λέγειν*. Ubi *Nunnesius* adnotat *Thomam Magistrum* docere *ἀρτοπόπον* elegantius esse multis testimoniis, quam *ἀρτοποιός & σιτοκόπος*. Jung.

68 *Ξεν. δὲ, τ. α. &c.*] MS. ita, *Ξεν. δὲ καὶ ἀρτοκόπους ἔφη, καὶ ἀρτοκοπεῖν Φρυγίχου, καὶ Ἀριστοφάνους ἀρτοποιία*. Τῇ δὲ &c. interjecta vulgo desunt in MS. Quod itaque ad *ἀρτοκόπους*, locus *Xenophontis* exstat *Hellenicis VII.* ut etiam monuit *Nunnesius* loco dicto. est ille: *ὅτι βασιλεὺς ἀρτοκόπους, καὶ ὀψοποιούς, καὶ οἰνοχόους, καὶ θυραῖους παμπληθεῖς ἔχοι*. Et *Herodotus Clione* cap. 51. καὶ δὴ καὶ γυναῖκός εἰδωλὸν χρύσειον τρίπηχον, τὸ Δελφοὶ τῆς ἀρτοκόπου τῆς Κροίσου εἰκόνα λέγουσι εἶναι. De *Phrynichi Monotropo* vid. *Cassiodorus* nostrum VI. *Athen.* 12. Eo dramate tertias tulit *Phrynichus* sub Chabria Archonte. ut indicat hypothesis altera in *Ὀρνίθου Ἀγισθοφανῆ*. Jung.

69 *Ἀρτοκόπος*] Tamen *ἀρτοκόπος Phrynichus* ἀδοκιμος. vide in eum notas *D. H. & Nunnesii*. SEB. 2.

70 *Φρυγίχου Μονοτρόπῳ*] Coniicit nonnemo pro *Μονοτρόπῳ* scribendum esse *Μονοσίτῳ* quod drama laudant *Athenæus* & alii.

71 *Τηλία*.] De τηλία vulgata nescio quid dicam. recensetur sauc & infra X, 114. inter *ἀρτοποιικά*, sit-

que mentio IX, 108. τηλίας ἀρτοπῶλιδες, quasi in qua proponebantur panes vendendi; sed hic malim eam legere inferius inter ἐργαλεῖα Segmento sequenti potius quam eo quo vulgatur loco. Antea vulgati etiam ἀρτοποιία τηλία habuerunt sine interjecto commate. Jung.

Τηλία.] *Τηλία* inter instrumenta pertinet, neque lectum hic quidem habere poterit. vide ergo an non in sequentibus a quibus hæc vox exulat, ita legendum sit: καὶ τὰ ἐργαλεῖα, κριθανός, ἵπνος, τηλία &c. vel πλάθανος (uti scriberem potius quam πλάθανον) τηλία.

72 *Ἀρτοπῶλιδι*] C. A. *ἀρτοπῶλιδι ἀν. α. καὶ ἄλ. ὀλ. ζεῖα* (C. V. *ζεῖα*) κρίμνα, *alica hordei*. *Zec. Plin.* XVIII. cap. 9. Kühn.

Ἀρτοπῶλιδι] MS. *ἀρτοπῶλιδι ἀνήκει*. reforma itaque & hic accentum ut ante, & dele comma in vulgatis ante ἀνήκει. Jung.

Ἀρτοπῶλιδι] Post *Ἀρτοπῶλιδι* uti nunc in textu est emendatum commaticam distinctionem Clar. Kühni debes.

73 *Ὀλλύραι*] *Dioscor.* lib. II. cap. 113. ἢ ὄλυρα ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ἐστὶ τῆς ζεῖας. SEB.

Ὀλλύραι] MS. ὄλλυραι supra I, 183. ζεῖαι, ὄλυραι, ubi MS. deficiebat. ὄλυρα προπαροξυτόνως etiam apud *Hezychium* & *Snidam*. Jung.

74 *Ζεῖαι*] MS. ζεῖα, pro ζεῖαι, & κρίμνα pro κρίμνα. Supra I, 248. habebat eodem accentu κρίμνα. *Hezychius* κρίμνος, ἢ κριθή. Sed κρίμνος ex *Hippocrate* & *Galeno* adnotant creberrime. Jung.

Ζεῖαι] Consentientibus Codicibus scriptis ζεῖα legit textus pro prior. ζεῖαι. de duplici scriptioe vocis ζεῖα vel ζεῖα consule *Galenum* περὶ τροφῶν δυνάμεις.

75 *Πάλη. ἀφ' ἧς &c.*] *Salmas.* πάλη ἀλφίς καὶ τὸ πάλημα ex MSS. Kühn.

Πάλη. ἀφ' ἧς &c.] Pro πάλη *Falckenburgii* Codex habet *παιπάλη*, at Clar. Kühni πάλημα reposuit in textu.

76 *Παιπάλημα*] MSS. πάλημα, omisso *παι, σταῖς* καὶ μάζα &c. ἵπνος &c. Kühn.

Παιπάλημα] MS. τὸ πάλημα, σταῖς, μάζα. *Hezychius* *πυλωματιον*. c. Noster supra VI, 62. post σταῖς male comma excidit, quod repono. Jung.

77 *Πλάθανον*] Supra VI, 74. SEB.

78 *Ὀβελοί*.] MS. ὀβελοί. quod etiam interpreti placuit. SEB.

Ὀβελοί.] C. A. ὀβελῆς superferipto οἱ & ita C. V. ὀβελοί. *Salm.* ὀβελοί. Kühn.

Ὀβελοί.] Pro ὀβελοί MS. ὀβελοί. quod restituam libens, quum & *Seberi* nostri MS. consentiat. Ipse Noster inter τὰ ἀρτοποιῶν infra X, 113. jubet ita. Et panis instru-

instrumentum spaethrum, quod nunc sca-
lethrum vocant. Opera vero, rigare,
fermentare, terere, cribrare. Et Panes
fovere, dixit Aristophanes. Formare,
pinsere, torrere, extorere, extrahere.
Sed qui farinas macerat, macerator, &
macerans. Et vas ipsum, magis, molico-
rum, mastra, & scapha: atque apud Me-
nandrum, Linter dicitur. Eupolis vero,
panis massam nuper incisam, Νέοκοπον νο-
minavit. * Sed & Panes triticeos dices, ut

⁷⁹ σκάλευρον δὲ ἐργαλεῖον, ὃ οἱ νῦν σκάλευθρον.
τὰ δὲ ἔργα, δεῦσαι, ⁸⁰ Φυράσαι, τρίψαι, ⁸¹ δι-
αττῆσαι. καὶ ⁸² ἀρτοστροφεῖν δὲ, Ἀριστοφάνης λέ-
γει. διαπλάσαι, πῆψαι, ὀπτῆσαι, ἐξοπτῆσαι,
⁸³ ἐξελεῖν. Ὁ δὲ μάττων τὰ ⁸⁴ ἄλφιστα, ⁸⁵ μα-
γεύς, ματτεύομενος. καὶ τὸ ἀγγεῖον, μαγίς,
⁸⁶ καὶ μύληκρον, ⁸⁷ καὶ μάκτρα, καὶ σκά-
Φη. ⁸⁸ καὶ παρὰ Μενάνδρῳ, ληνός. ⁸⁹ νέοκοπον
δὲ ⁹⁰ κάρδοπον εἴρηκεν Εὐπολις, τὴν νεωστὶ κε-
κοιμήνην. * ⁹¹ ἄρτους δὲ πυρίτας ⁹² ἐρεῖς, ὡς

23 tet ad obelias panes pertinuisse, qui ὄβελις ἱμπεπα-
ρμένοι εἶναι, ut ex Polluce cantillat Τζειτες, ego ad-
notavi supra VI, 75. JUNG.

Ὀβελίοι.] Ὀβελίοι emendavi pro ὄβελιοι. reddidi ean-
dem vocem Scholiis Brev. ad Homer. Iliad. α, 463. &
supra VI, 88.

79 Σκάλευρον] MS. πάλαιον haud dubie pro σκά-
λευρον: quod & infra X, 113. & apud Hesych. (nam
sic apud eum scrib. pro σκάλευρον, quomodo tamen
infra & in MS. extat, e serie alphabetica probat H.
Steph.) Idem vero etiam σκάλευθρον habet, nimirum
quo ignis & prunæ σκαλεύονται. SEB.

Σκάλευθρον] C. A. σκάλευθρον. Salm. MSS. καὶ πάλαι-
ον δὲ εἰ. ὃ οἱ νῦν σκάλευθρον. C. V. σκάλευρον τυταβ-
λυμ &c. KÜHN.

Σκάλευθρον] MS. σκάλευθρον, quod & infra X, 113,
ubi noster MS. deficit, eodem modo in suo MS. fuisse
indicat Seberus. Sic itaque forte & apud Hesychium
reponendum, in quo ita scriptum invenio: σκάλευθρον,
σκάλευθρον. Certe ut primum omitteremus, pro altero
σκάλευθρον in Hesychio cum Henr. Sylburgio &
Henr. Stephano reponendum σκάλευθρον. id quod nos-
ter MS. clare confirmat, qui apud Pollucem nos-
trum hic mox σκάλευθρον, non σκάλευρον, clare ha-
bet. JUNG.

Σκάλευθρον] Σκάλευθρον e MS. textui reddidit Cl. Kühnius.

80 Φυράσαι &c.] MS. Φυράσαι. διαττῆσαι etiam ha-
bet MS. noster, ut Seberus bene e suo correxit. In-
de supra VI, 91. διαττῆσαι. Hesychius: Διαττῆσαι, δια-
σῆσαι. ἀπτος, ἢ ἀλευρότης, τὸ κόκκινον. quæ ad
nostrum ἀρτοστροφῆν proprie spectant. vid. & Etymolo-
gicum. JUNG.

81 Διαττῆσαι] E MS. pr. ed. διαττῆσαι, SEB.

Διαττῆσαι] Pro διαττῆσαι habet Falckenburgius δι-
πτῆσαι.

82 Ἀρτοστροφεῖν] C. A. ἀρτοστροφεῖν δὲ. tum margo,
διαπλάσαι δὲ Ἀριστοφάνης. verfare panem, effingere.
Salm. ex MSS. καὶ ἀρτοστροφῆν δὲ πῆψαι, ὀπτῆσαι, ἰ-
liquis onustis. KÜHN.

Ἀρτοστροφῆν] MS. ita: καὶ ἀρτοστροφῆν δὲ διαπλά-
σαι δὲ ὡς Ἀριστοφάνης. πῆψαι &c. ubi mihi nota il-
lud ἀρτοστροφῆν. Vulgatum certe ἀρτοστροφῆν H. Ste-
phano susceptum erat, quum in vulgatis Lexicis lege-
retur, locique Pollucis illi non succurreret. & quid hic
pertineat ἀρτοστροφῆν, ubi de modis conficiendi panes
agitur. quorum aliqui in ἀρτοστροφῆν certe manifesti-
or, dum tostos panes forte in veru invertebant &
circumagebant in cineribus. Hinc certe ὄβελιον ἄρτων
dictum etiam, post aliud etymon, putat Athenaus lib.
III. ὅτι ἐν ὄβελιοις ὀπτῆται. Salmastius meus ita: Co-
dicem scriptum habere dicis, ἀρτοστροφῆν. egregie sane.
male tamen refert ad ὄβελιος panes ὄβελιοις ἱμπε-
παρμένους. ἀρτοστροφῆν, ut quidem censo simpliciter
est ἄρτων στρέφειν, id est, in orbem verfare, dum nem-
pe adhuc in massa est & in gyrum manibus pistoris aut
pistrice agitatur. De διαπλάσαι vero & ἀρτοστροφῆν,
an utrumque apud Aristophanem quaerendum? ego il-
lum Poëtam non adeo πεπῆτηκα. JUNG.

JULII POLLUCIS.

Ἀρτοστροφῆν] Ἀρτοστροφῆν Cl. Kühnius emendavit
in textu.

83 Ἐξελεῖν.] Salmast. ex MSS. ἐξελθῆν pro ἐξελεῖν.
KÜHN.

84 Ἄλφιστα] C. A. ματτεύομενος. κ. τ. α. ματτίς
superfcripto γ. μύληκρον. C. V. μύληκρον scora ma-
laret. Gloss. μύληκρινος, τυτσίμινος. forte, quod τυτσο
uterentur ad vertendas molas cum & alias scora re-
gia dicatur. Salmast. ματτίς pro μαγίς καὶ μύληκρον.
KÜHN.

85 Μαγεύς] In MS. deest μαγεύς. JUNG.

86 Καὶ μύληκ. &c.] MS. καὶ μύληκρον. defunt au-
tem καὶ μάκτρα. De Magide hinc & Foesius Oecon.
Hippocr. in μαγίς. JUNG.

87 Καὶ μάκτρα, καὶ] Absunt ista a C. A. nam
μύληκρον excipit σκάφη. dein margo, Μένανδρος δὲ
λῆρον εἶπει καὶ κάρδοπον. hic definit margo. & in tex-
tu est porro, ἄρτους δὲ &c. KÜHN.

88 Καὶ παρὰ Μεν. &c.] MS. ita saltem: Μένανδρος
δὲ καὶ λῆρον εἶπει καὶ κάρδοπος. ἄρτους &c. de ληνῶ &
Foesius in ληνῶ. Menandri locus in Δημιουργῶς exsta-
bat: ut infra noster X, 102. Eupolidis in Αἰζῆν, ut
ibidem. delendum autem omnino comma post δὲ. sicut
& Seberus noster jussit. JUNG.

89 Νέοκοπον δὲ, κάρδ.] Νέοκοπον δὲ κάρδ. absque in-
ciso. SEB.

Panis massam] Massam sive alveum, in quo fari-
na aqua mixta subigitur, νέοκοπον, hoc est recens in-
cisum nom. SEB. 2.

90 Κάρδοπον] Massam νέοκοπον dixit Eupolis eam,
quæ recens excisa fuit, novam. KÜHN.

91 Ἄρτους δὲ π.] Ad oram MS. nostri nescio quis
adscriptit, τῶν ἄρτων εἶδη τινα. πυρίταις forte contra-
rii qui supra VI, 33. ἀπυρίται. modo non & ibi πυ-
ρίται emendandum sit. In textu defunt in MS. ὡς ἐν
Παιουστ. Φρ. & mox ἐν Γανυμήδει quoque deest. De
Poëstis autem Phrynicis vide Casaubonum τὸν πᾶν
III. Athen. 27. Alcaum in Ganymede citat & Athe-
naus lib. III. ubi pariter διπύρους ἄρτους ei Poëta af-
ferit Casaubonus lib. III. cap. 25. ex Polluce nostro,
meminitque ejus fabularum aliarum, ut & Ganyme-
dis cod. lib. III. Animadvers. cap. 24. etiam. Scri-
be vero Γανυμήδει, uno ἢ in vulgatis. JUNG.

Ἄρτους δὲ π.] De hoc loco ita ad me amicus qui-
dam: Non respice hanc lectionem: interim ut de emen-
datione cogitem facis Athenaus qui Deipnos. lib. III. c.
27. pag. 110. hunc e Phrynicis Poëstis laudat ver-
sum: Αὐτοπυρίταισι τ' ἄρτοις καὶ λιπῶσι στεμφύλοις,
ea de causa apud Pollucem tuum legendum arbitror;
ἄρτους δὲ αὐτοπυρίτας. Idem panes ἔ' αὐτοπυρίται, ut
dixit loco ex Alexidis Cyprio Athenaus docet.

92 Ἐρεῖς] C. A. Ἀλκαῖος δὲ διπύρους εἰ. διπύρος ἄρ-
τος panis bis ignem expertus, bis coctus, vulgo dicitur.
Suid. διπύρος ἄρτος ὁ παρὰ Ῥωμαίοις λεγόμενος
παζαμάς. ubi per Romanos intelligit Græcos Con-
stantinopolim inhabitantes. De Alcaei testimonio Ca-
saub. in Athen. lib. XXV. KÜHN.

V V V V

⁹³ ἐν Ποαστρίαις Φρύνιχος. Ἀλκαῖος δὲ ἐν ⁹⁴ Γανυμήδει διπύρους ἄρτους εἶπεν. Οἱ δὲ ⁹⁵ δίπυροι, ἄρτοι ⁹⁶ τινές εἰσι τρυφῶντες. ⁹⁷ τοῦ γε μὴν ἄρτου, αἱ μὲν κατὰ τὸ ἄνω μέρος οἰοῦνι Φλυκταίναι, ⁹⁸ ἀττάραγος. αἱ δὲ ἐκ τοῦ κάτω, ⁹⁹ * ἐψηθῖαι, αἱ δὲ καὶ προσέχεσθαι εἰσάβασι τῷ κριθαίνῳ ¹⁰⁰ ὑπεροπτάμεναι. τὰ δὲ μέρη τῶν ἄρτων, ¹ θρύμματα. τὸ μέντοι ὑπερεμπεπλησθαι, καὶ ὑπερκεκορέσθαι, ἀπὸ τῆς μάζης, ² ὑπερμαζῶν ²⁴ ἔλεγον οἱ παλαιοί. * ³ οἱ δὲ νέοι, ⁴ κριθαίνῳ, ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων. ⁵ Αἰσχύλος μὲν γὰρ εἶρηκε,

in Poastriis Phrynichus dixit. Alcæus vero in Ganymede, Panum dipyrorum meminit: Sed panes dipyri, delicatiores sunt. Panis itaque in parte superiore veluti pustulæ, dicuntur ἀττάραγος, heta. inferiores vero, * contostæ: quæ nimirum in pinfendo, clibano adherere solent. Sed panum partes, crustæ dicuntur. Superimpleri vero, & saturitatis modum excedere, a massa veteres ὑπερμαζῶν vocarunt. * Recentiores autem, ²⁴ κριθαίνῳ, e nimio hordei pastu lascivire a jumentis dixerunt. Æschylus etenim dixit,

⁹³ Ἐν ποαστρ.] Vid. Casaubon. in *Athen.* lib. III. cap. 27. SEB.

⁹⁴ Γανυμήδει.] Γανυμήδει cum unico repolui v.

⁹⁵ Δίπυροι.] Post δίπυροι commatica repolita est a Cl. Kühnio distinctio. alias posset forte hic locus & ita distingui: οἱ δὲ δίπυροι ἄρτοι τινές εἰσι; τρυφῶντες. videtur & *Athenais* *Deipn.* libr. III. comprobare hanc emendationem, apud quem hic *Alcæi* locus ita igitur: οἱ δίπυροι δ' εἰσὶν τινές; ἄρτοι τρυφῶντες. *Hesych.* Δίπυροι ἄρτοι, οἱ ἐκ δευτέρου ὀπτόμενοι.

⁹⁶ Τινές εἰσι.] MS. τινές εἰσί. JUNG.

⁹⁷ Τοῦ γε μὴν ἄρτου.] C. A. titulus περί μέρῶν ἄρτου. Kühn.

⁹⁸ Ἀττάραγος &c. * ἐψηθῖαι.] De attarago & epsethia, ut quidem corrupte hinc retinuit, *Rhodiginus* XXVI. antiqui. 21. Sed corruptum est illud ἐψηθῖαι. Et *H. Stephanus* ad oram sui codicis hic adnotavit, ψῶθια *Eustath.* *Athen.* ψῶθια. quæ eadem & *Sylburgius*, indicante *Sebero*. MS. noliter habet ψῶθιαί. ψῶθιον, ψῶθια in hac re habes & apud *Hesychium* & *Suidam* & feminino genere ψῶθιας, triobolos infernales infra IX, 83. in MS. In MS. deinde defunt hæc, αἱ δὲ κ. π. ε. τ. κ. ὑπεροπτ. JUNG.

Ἀττάραγος &c. * ἐψηθῖαι.] De hoc toto loco adscribam, quæ Amicus mihi quidam respondit. Ita autem ille: *Distintius paululum de hac re nobis erit dicendum, ea propter quod reperiamus diversimode a variis auctoribus confusam. Φλυκταίναι γενικῶς designat colli panis pustulas tam quæ sunt in superiori quam in inferiori panis parte, id ex hoc loco patet; sitidem ex eo Luciani: ἄρτος ἐγκρυφίας ὁ ταῖς φλυκταίναις ὄλος ἐξηθῖκός. Ille vero pustula seu φλυκταίναις quæ in superiori panis parte conspiciuntur, a verbosa Græcia, ἀττάραγος fuerit dicta; id liquet e *Pollucis* tui loco patet: *Hesych.* Ἀττάραγος (scribendum ἀττάραγος) τὸ ἐλαχίστον, οἱ δὲ τὰς ἐπὶ τῶν ἄρτων φλυκταίναις, οἱ τὰς καλουμένας ψῆχας. Αἱ ἐπὶ τῶν ἄρτων φλυκταίναις superiores panis pustula: πρὸ ψῆχας νερονιπτε ἐρῶντινίτι ψῆχας, nec tenuino, hæc enim *Etymologi* sunt verba, quibus illa emendatio confirmari potest: Ἀττάραγος, παρὰ τὸ ἀττάραγός τις εἶναι, ἢ ἐπὶ τῶν ἄρτων, ἢ ἀπὸ τοῦ φλόγος γενομένη ῥῆξις. οἱ δὲ τῶν κλωμένων ἄρτων τὰ ψιχίδια. τίθεται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων. lego potius ἢ ἐπὶ τῶν ἄρτων ἀπὸ τοῦ φλόγος &c. interim non minus commode leges apud *Hesychium* τὰ καλουμένα ψῶθια, id mox apparebit. Inferioris panis pustula si *Pollucis* nostro fides est habenda, ἐψηθῖαι fuerunt vocata: *Sylburgius* restituebat ψῶθια, nec habeo quod huic emendationi opponam; nam de voce vulgata, quam *Pollucis* lætio præferit nihil quicquam leges; de nomine ψῶθιον audi sis *Hesychium*: ψῶθιον τὸ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου. ψῶθια τὰ τοῦ ἄρτου ἀποθραύσματα, καὶ τὰ ὑποκάτω: in eandem rem consensit *Pausanias* *Atticarum* *diætionum* *Lexico*; ψῶθια enim ei exponuntur ὑπεροπταῖς ἄρτων θραύσματα ἢ τὰ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου: cetera *Eustath.* ad *Odys.* p. hæc ergo in *Polluce* emendatio restituitur, ut in sequentibus quadam mutentur, nimirum*

scribendum ἢ ὑπεροπτάμενα. Id itaque constat *Grammaticorum veterum* auctoritate sententiam *Pollucis* esse muniat: interim quam incerta fuerit utriusque vocis notio ex prodūctis veterum testimoniis apparet: Critici præterea inter veteres baud spernendi unam eandemque rem ἀττάραγος & ψῶθιον esse dixerunt, non quidem in ea notione de qua *Pollux* noster agit, sed in alia, quæ deopitate tradunt τὰ ψιχίδια fructu panis: id ipsum dixerunt *Apollodorus Atheniensis* & *Theodorus in Atticis Glossis* apud *Athen.* lib. XIV. pag. 646. Ἀπολλόδορος δὲ ὁ Ἀθηναῖος καὶ Θεόδωρος ἐν Ἀττικαῖς γλωσσαις τοῦ ἄρτου τὰ ἀποθραύσματα ψῶθια καλεῖσθαι, ἃ τινες ὀνομάζουσιν ἀττάραγος. Manet ergo illibata *Pollucis* tui expositio.

⁹⁹ * ἐψηθῖαι.] Leg. ψῶθια ex *Eustath.* vel ex *Athen.* ψῶθια *Sylb.* SEB.

* ἐψηθῖαι.] C. V. ψῶθιαί C. A. ψῆθια sed ὁ superscriptum est τῷ η. ψῶθια *Hesych.* τὰ τοῦ ἄρτου ἀποθραύσματα τὰ ὑποκάτω. vid. & ψῶθια. Kühn.

¹⁰⁰ ὑπεροπτάμεναι.] ὑπεροπτάμεναι sunt partes nimis coctæ, supra modum adustæ, quamvis in C. A. non extet αἱ δὲ ἐκ τ. &c. usque ad ὑπεροπτ. Kühn.

¹ θρύμματα.] C. A. male θύματα. Kühn.

θρύμματα.] MS. θύματα. rectum vulgatum. *Hesychius*: θρύμματα, κλάσματα ἄρτου. Sic & τρυφός proprie de panis fructo, ut notavit *Nunnesius* ad *Phrynicum*. *Eclog.* in voce τρυφῶ. JUNG.

² ὑπερμαζῶν.] *Erasm.* prov. ὑπερμαζῶν.

³ Οἱ δὲ νέοι.] Οἱ δὲ νέοι &c. usque ad ὑποζυγίων marginis est in C. A. cetera defunt ad πίττω. Kühn.

⁴ Κριθαίνῳ.] Id est ex hordeis abundantia lascivire nimitaque sagina, & proprie de equo dicitur, qui stat ad plenum præsepe. Kühn.

Κριθαίνῳ.] MS. κριθαίνῳ mendose. de κριθαίνῳ equorum supra I, 209. JUNG.

⁵ Αἰσχύλος &c.] *Æschylus* locus extat in *Agamemnone* hunc in modum:

--- τὸν δὲ μὴ πειθαιόρα
Ζεύῳ βαρῖαις· οὐτὶ μὴ σείρασφόρον
Κριθῶντα πῶλον ---

--- immorigerum vero
Jungam ad currum gravi manu, handquaquam
funalem
Feroentem pullum ---

Æschylus verba sunt, quibus minatur imperium suum detrectanti jugum & plaustrum, ad quod illum juncturus sit vi & manuum lege, ita, ut non sit funalis equus, qui melioris solet esse conditionis, utpote a jugo immunis. sub βαρῖαις intelligendum χροῖ. βαρῖαις χροῖαις ποιοῖσι integre dicit *Homerus* *Iliad.* α. dein lege ex *Polluce* σείρασφόρος, sine altero σ. *Isidorus* libr. XVIII. cap. 53. Latinis literis siraforos. Tandem in *Æschylo* melius extaret κριθῶντα π. a κριθαίνῳ. *Sophocles* quidem testatur fuisse olim in usu etiam κριθῶν ut *Ῥαῶ* & *βῶ*. est autem Attica lo-

Catenatum ; & e pascu lascivientem equum. Sophocles vero, Usque dum e vino lascivias. Quæ vero panis tractationem spectant, plurima in Aristophanis Fabulis, aut Centauris invenire licet. Oblino, ebullio, subigo, rigo, macero, molo. Alicubi & affare extat. His etiam Aristophanis in Acharnensibus, Decorticati, ab hoc nimirum dictum est : Cæterum nunc decorticati sumus. Molerere vero, etiam decorticare vocarunt. Uorde & hordeum seu triticum, decortictum dicitur. Insuper & frigere, & torrere, hisce convenient.

Σειραφόρον τε, καὶ κριθιώντα πῶλον. ⁶ Σοφοκλῆς δὲ, ἕως ὅτου ⁷ κριθώσης οἴνου. τῶν δὲ περι⁸ ἄρτοπαλίαν, ⁹ ἀθρόα ἐν Ἀριστοφάνους δράμασιν, ἢ ¹⁰ Κενταύροις, ¹¹ πίττω, βράττω, μάττω, δέω, πέττω, καταλῶ. ¹² ἔστι δ' ὅπου καὶ ὀπτῆσαι. καὶ ἡ πτισσάνη τούτοις προσήκει. καὶ τὸ ¹³ Ἀριστοφάνους δὲ ἐν Ἀχαρνεῦσι περιεπτισμένοι, ἀπὸ τούτου ἀν εἶη εἰρημένον, ¹⁴ Ἄλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι. καὶ ¹⁵ ἀλεῖν δὲ, τὸ πτίσσειν ¹⁶ ἐλέγεται. ἀφ' οὗ καὶ ἡ πτισσάνη καὶ μὴν καὶ τὸ Φρύγειν, καὶ κοδομεύειν, τούτοις συνηπται.

cutio κριθώσης οἴνου, subintellecto ἕνα. *Aeschylus in Persis :*

Τάχυν δ', οἷς ἀμεμπτοῖς ὦ χρόνου.

Propere, ne ob mortum sine reus duntam. Kühn.

Ἀισχύλος &c.] Ἀισχύλος &c. ἀρτοπαλίαν cuius mediis desunt in MS. adeo ut inde Sophocles istis, ἕως ὅτου κριθώσης οἴνου nulla medela. nisi quod κριθώσης οἴνου legendum putem : quod quidem probat noster *Salmastius* quoque. JUNG.

⁶ Σοφοκλῆς] Locus non carens mendis suspicione.

H. *Dierrh.* interpretationi ergo ut & locorum aliorum, quæ nihilo planiora, συγγνώμη. SEB.

⁷ Κριθώσης οἴνου.] *Falckenburgius* κριθώτης οἴνος. est & qui conjicit legendum κριθώσης οἴνου.

⁸ Ἀρτοπαλίαν] Ἀρτοπαλίαν &c. πίττω cum mediis absunt a C. A. ante βράττω est titulus, περὶ τοῦ βράττειν, inde textus : ἐρεῖς δὲ πίττω, οἷς Ἀριστοφάνους πίττω δὲ ἡ πτισσάνη. βράττω &c. post καταλῶ marginale est : καὶ τὸ περιεπτισμένοι τούτοις προσήκει, καὶ τὸ ἀλεῖν δὲ πτ. ἐλέγεται, καὶ μὴν καὶ τὸ φρ. καὶ τὸ κ. τούτοις συνηπται, hic definit marginale. *Salm.* πίττω ἀπιπῶ in MSS. scribitur πίττω & μοχ infra δέω, πέττω, καταλῶ. πίττω δὲ καὶ ἡ πτισσάνη. hæc ille. Kühn.

⁹ Ἀθρόα ἐν Ἀρ. &c.] Hæc tantum MS. ἐρεῖς δὲ οἷς Ἀριστοφάνους πίττω, βράττω, μάττω. &c. De duplici autem nomine fabulæ hujus *Aristophanis* vid. *Cassaubonum* nostrum VII. *Athen.* 14. Ad πίττω, sicut in MS. est, utque hoc verbum rectius scribitur, adnotat *Seberus* noster alium locum infra VII, 165. Sed mihi nondum liquet de usu hujus verbi vel πίττης in panificio, de quo viri docti nos doceant. Sed eximius noster *Salmastius* intelligit πίττων ἐν τῷ ἀρτοποιεῖν locum habere, cum nempe in morem picis lenescit τὸ φάραμα, cum trahitur & diducitur & mox in unum reducitur, quod picis proprium est, & hac translatione, ait, usus fuerit *Aristophanes* in illa te signanda, quod non est alienum aut absurdum. JUNG.

¹⁰ Κενταύροις] Mallem legere ἐν Κενταύροις, non enim aliter, quantum equidem memini, Noster alibi citat hoc drama. vid. infra IX, 36. & X, 185. pati modo & *Hesychius* ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύροις quem vide in voc. Κόλλου πύρα. *Athenaus* quoque libr. XIV. c. 6.

¹¹ Πίττω] Πίττω. infra VII, 165. πίττων, πίττωσθαι. SEB.

¹² ἔστι δ' ὅπου] Desunt in MS. ἔστι δ' ὅπου καὶ ὀπτ. Postea ita MS. reliqua : πίττω δὲ καὶ ἡ πτισσάνη καὶ τὸ περιεπτισμένοι τούτοις προσήκει, καὶ τὸ ἀλεῖν δὲ πτίσσειν ἔλεγος, καὶ μὴν καὶ τὸ φρ. καὶ τὸ κοδ. τ. σ. Ubi nescio quid iterum sibi πίττω velit. Quod ad vulgatum ὀπτῆσαι, vel in mentem nobis venire possunt ὀβελίαι panes, de quibus & hanc etymologiam reddi supra dixi ; ὅτι ἐν ὀβελίαις ὀπτᾶται, quibus eod. libr. III. *Deipnos Athenaus* ex *Aristophanis* *Γεωργίῳ* hunc versum subjicit :

Εἴτ' ἄρτων ὀπτῶν τυγχάνει τις ὀβελίαν.

Ubi quid si forte suspicer legendum : ἄρτων & ὀβελίαν. Certe non video quid obftet, & metrum eo modo sibi magis constet, habebimusque exemplum τοῦ ὀπτῶν ἄρτων. Sine dubio vero vulgatum contextum mendâ invalerunt. quorsum enim repetit ἀφ' οὗ καὶ ἡ πτισσάνη quum id dixerit ante, ubi quoque πτίσσειν vel πτίσσειν a *Polluce* omissum vix credam, a scriba facile. Sequitur in MS. pro titulo vulgato capitis VI, alius prolixior, & istud & tria sequentia cum parte decimi complectens : Περὶ προπωλίας καὶ μαγειρῶν καὶ τοῦ ἔργου καὶ ἐργαλείων. περὶ ἰχθυοπωλῶν. περὶ ὀψοποιοῦ. περὶ ταριχοπωλῶν καὶ ἑριποπωλῶν, καὶ νακοτίλου. (scribe νακοτίλου) περὶ τοῦ (scriberem τῶν) ἐν ἰματίοις ἔργων μεμημάτων τε καὶ τῶν περὶ αὐτὰ. JUNG.

¹³ Ἀριστοφ. περιεπτισμένοι] *Aeschylus* v. 306. Sed huic *Pollucii* expositioni non habet fidem *Lexicon Basil.* quod aliud sit πτίσσειν quam ἀλεῖν &c. vide. SEB.

¹⁴ Ἄλλ' ἰσμεν] Sed soli sumus nunc quidem a peregrinis liberati, ut hordeum liberatur pinfendo suis a glumis. ubi *Scholias* πτίσσειν proprie est hordeum aut aliud quid decorticare & purificare unde etiam πτίσσανη, meo quidem iudicio. alia etymologia est mox apud Nostrum. Kühn.

¹⁵ Ἀλεῖν] Leg. ἀλεῖν quod idem cum πτίσσειν, vulgè enim Auctor h. l. indigitare etymologiam vocis πτίσσανη, quod scilicet derivetur ex πτίσσειν & ἀλεῖν. *Eustath.* in *Odyss.* ἀλεῖν δηλοῖ τὸ πτίσσειν, οἷς Ἀριστοφάνους ἐν *Εἰρήνῃ* δηλοῖ &c. conf. *Athenaus* libr. X. c. 21. & ibi *Cassaub.* Kühn.

¹⁶ Ἐλέγεται] C. V. ἔλεγος. Kühn.

Περὶ ¹⁷ κρεωπῶλῶν, μαγειρῶν, καὶ τοῦ ἔργου, καὶ ¹⁸ ἔργαλειου.

De carnivendis, coquit, opere, & instrumento.

¹⁹ Κρεωπῶλια, καὶ κρεωπῶλαι, καὶ κρεωπῶλειν. τοὺς δ' αὐτοὺς, καὶ μαγειροὺς λέγουσι, καὶ κρεωδαίτας. καὶ κρεουργοὺς τοὺς αὐτοὺς ἂν εἴποις. Καὶ τὸ ἔργον, ²⁰ κρεουργεῖν, κρεανομεῖν, καὶ κρεανομῆσας. Τὰ δὲ ἔργαλεῖα, κοπίς, καὶ ²¹ ῥάκετρον, κρεωστάθμη. ²² τάχα καὶ κρεάγραν, καὶ κρεωδεῖραν.

Carnium fora, carnivendæ, carnes vendere: eisdem vero, & coquos vocant, * carniun fectores. sed & carnifices, eisdem nominabis. Et ipsum opus, carnificare, carnem dividere, & carnis divisio. Instrumenta autem, securis, runca, carnis libra: tum & fuscina, & excoriorius culter.

²³ Περὶ ἰχθυοπωλῶν.

De piscium venditoribus.

Ἰχθυοπῶλαι, καὶ ἰχθυοπωλεῖν, καὶ ἰχθύες. καὶ ἰχθύδια, ὄψον. καὶ ὄψοποιὸς δὲ, καὶ ὄψαρτυτής, καὶ ὄψοποιεῖν, καὶ ²⁴ ὄψοποιία. καὶ ἠδύνας, καὶ ἀρτύσαι, καὶ ζωμεῦσαι. καὶ Ἀριστοφάνης, ²⁵ τὴν χύτραν ἐν ἣ τὰ ²⁶ κρεάδι' ε-

Piscium venditores, pisces vendere: pisces, pisciculi, obsonium. Obsonii instructor, aut conditor: obsoniare, obsonii confectio, condire, jus apparare. Et Aristophanes ollam, in qua carnes coquun-

¹⁷ Κρεωπῶλων.] In vulgatis pro κρεωπῶλων, accenti flexo ultima notari debet κρεωπῶλων. JUNG.

Κρεωπῶλων] Κρεωπῶλων reposui pro errore manifesto κρεωπῶλων. qui idem error & supra in enarratione carium & infra Segm. 28. est notatus.

¹⁸ Ἐργαλείου.] C. A. τοῦ ἰ. textus vero habet, Κρεωπ. κρεωπῶλειν. μαγειροὺς, κρεωδαίτας. Glosb. κρεουργός lanio. KÜHN.

¹⁹ Κρεωπῶλια &c.] MS. ita tantum Κρεωπῶλειν, κρεωπῶλια, μαγειροὺς, καὶ κρεωδαίτας, καὶ κρ. Sic μαγειροὺς vero pro lanione apud Max. Tyrium Sermon. IX. περὶ ἔρωτος. ποιητὴν ἀνὴρ καὶ μαγειροὺς ἰσθῆδον ἀμφω κοινῇ ἔδον. ubi vid. Heinsii nostri notas, qui vertit: Pastor quidam & lanio simul incedebant. Sic & apud Platonem capio extremo VIII. Legum, ubi de foro rerum venalium agit: καὶ ζῶων διαμερισθέντων μαγειροὶ διατιθέσθων ξένους τε καὶ δημοιργαῖς καὶ τούτων οἰκίται. quod omisit in sua interpretatione Margellius. Et clare in Euthydemo: τί δὲ σφάττειν τε καὶ ἐκδέρειν, καὶ τὰ μικρὰ κρεῖα κατακόψαστα ἐψέει καὶ ὀπτῶν; Μαγειροὺς, ἢ δ' ἰγῶν. JUNG.

²⁰ Κρεουργ. καὶ κρεαν.] MS. κρεουργ. καὶ κρεανομῆσας &c. JUNG.

²¹ Ῥάκετρον] MS. ῥάκετρον. utrum probum? SEB. Ῥάκετρον] C. A. & V. ῥάκετρον. dein C. A. post κρεωστάθμη, κρεωδεῖραν & κρεωδαίραν ut varia lectio est. Salm. pro ῥάκετρον una voce legit κρεωκέτρον, vel κρεάκετρον. in MSS. erat καὶ ῥάκετρον securis lanionia qua cum sonitu dividit carnes & ossa. KÜHN.

Ῥάκετρον] MS. καιράκετρον, κρεωστάθμη. Seberus in suo MS. invenit καὶ ῥάκετρον. quomodo forte & Nolter voluit scribere, qui sæpe in conjungendis & disjungendis vocibus peccat. De voce ipsa mihi non constat, nisi forte ῥάκετρον in ea significatione etiam usi fuisse, qua κοπίδος, quo nempe carnes discidebant. supra sane II, 136. ῥαχίσειν est pro κόπτειν. & ῥαχεῖσαι, pro διακόψαι. Salmassius noster sibi constare ait legendum esse pro καὶ ῥάκετρον, unica voce κρεάκετρον aut κρεάκετρον. qua vox, ait, eodem modo composita est, ut infra ἰχθυοκέτρον. κρεάκετρον idem est nisi fallor, quod κρέαγρα. Hæc ille. An & H. Junius istud κρεάκετρον alicubi legerit, an ipse sibi sic confinxerit, nescio. Modo vidi eum in Nomencl. ita

scribere; Creacentrum Buculus præpilatus, quo carniun frustra configit, ac prebendunt coqui & lanio κρεάκετρον. JUNG.

Ῥάκετρον] Pro ῥάκετρον Cl. Kühnius reposuit ῥάκετρον. at Falschenburgii Codex habet ῥάκετρον, quod non facile rejecerim. vid. supra II, 136.

²² Τάχα καὶ κρ.] Deest in MS. τάχα. κ. κρεάγρ. dein habet MS. καὶ κρεωδεῖραν. Sequentia duo capita, ut dixi, in MS. junguntur prioribus sine titulo. utrumque tamen vulgatum περισπωμένως in ultima scribe, nempe ἰχθυοπωλῶν & ταριχοπωλῶν, ut modo in MS. titulo habuisti. contigit idem error in serie capitum supra. & de capite quidem VII. hæc in MS. tantum: ἰχθυοπῶλαι ἱεῖς καὶ ὄψοποιὸι, καὶ ἠδ. καὶ ἀρτ. καὶ ζωμ. καὶ ἰζωμευμένα ὡς Ἀριστοφάνης. τὸν δὲ ὄψοπ. καὶ μαγ. ἱεῖς. JUNG.

²³ Περὶ ἰχθυοπ.] Addit C. A. καὶ ὄψοποιῶν. post textus: ἰχθυοπ. ἱεῖς καὶ ὄψοποιὸι. ἠδύνας, ἀρτ. ζωμ. τὸν δὲ ὄψοπ. κ. μ. ἱεῖς quod ultimum verbum & C. V. legit. KÜHN.

²⁴ ὄψοποιία.] Phavorinus qui hoc caput in suo Lexico exscripsit integrum, habet ὄψοδοποιία, sed præfero Pollucis lectionem ex eoque Phavorinum corrigendum existimo. dein in sequentibus pro Noltri κρεῖα διέψεις, uti priores editiones Pollucis legebant, habet Phavorinus κρεῖα διέψεις. Mihi quum primum hæc legerem, κρεάδι' ἐψεις incidit, nec pœnitet, cum videam idem & Cl. Jungermanno visum & a doctiss. meo Kuhnio etiam in textum receptum fuisse, quod ipsum itaque & Phavorino reddi poterit. denique in fine capituli Phavorinus non λέγει ut ad Aristophanem referatur, habet, sed λέγουσι. scilicet vulgo. utrum tamen mavelis ipse videas.

²⁵ Τὴν χύτραν &c.] Aristophanis versus ita videntur disponendi:

--- τὴν χύτραν

Εἰν ἣ τὰ κρεάδι' ἐψεις ἰζωμευμένα.

Interpres proflus delirat. nec lubet illum inspicere ideo fere unquam, duplo alias excrescerent hæc Notæ, si una ejus erroribus notandis operam dare vellemus. JUNG.

²⁶ Κρεῖα διέψεις] Forte κρεάδι' ἐψεις ἰζωμευμένα. Phavorin. qui hunc locum suum fecit, male, κρεῖα δι-

tur; Jusculentam vocat: obfoniatores ψεις ἐζωμευμένα. τὸν δὲ ὄψοποιόν, καὶ μάγειρον
vero, etiam Coquum. 27 λέγει.

27 * CAPUT VIII.

De Salsamentariis.

Salsamentarii, salsamenta vendere. Salsamentum: salsamentum tempestivum, & tempestiva frusta piscium, maturum salsamentum. Sargane, salsamenta, medietates, media, verna, salsamentum salubre, salsamentum noxium: sargane tempestivæ, & marcidæ.

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η.

Περὶ τάριχοπωλῶν.

Τάριχοπῶλαι, 28 τάριχοπωλεῖν. καὶ τάριχος, τάριχος ὠραῖον, καὶ ὠραῖα τεμμαχῆ, 29 ὠρατάριχος, 30 καὶ σαργάναι, τάριχοι, καὶ 31 ἡμίσειαι, 32 διημίσειαι, ἑαρναί. χρῆστον τάριχος, πονηρὸν τάριχος, σαργάναι ὠραῖαι, καὶ σαπραί.

28 * CAPUT IX.

De lana venditoribus.

Lanæ venditores, lanam vendere. Lanæ fordidiæ, Aristophanes. Et Lanarum horridarum vellus, Cratinus. Atque Archippus in Piscibus, Vellera vellificantem dixit. Et nomen ipsum, Vellerum evulfos, licet eo Philemon in Harpazomene utatur, non omnino durum esset, nisi usus ejus esset vetustior. Et Cratinus sane in Dionysalexandro inquit, Velleris instar vulfus apparebam. Lanificium, lanificare. Et Orifi-

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ.

33 Περὶ ἐριοπωλῶν.

Ἐριοπῶλαι, 34 ἐριοπωλεῖν, ἔρια οἰσυπηρὰ Ἄριστοφάνη, καὶ ἐρίων 35 πιναρῶν 36 πόκον, Κρατίνος. καὶ Ἄρχιππος μὲν ἐν ἰχθύσιν εἴρηκε, 37 νακοτιλτοῦντας. τὸ δὲ ὄνομα ὁ νακοτίλτης, εἰ καὶ φιλήμων αὐτῷ κέχρηται ἐν 38 Ἄρπαζομένῃ, ἄλλως δ' 39 οὐκ ἀνεκτὸν, εἰ μὴ τὸ ῥήμα ἦν ἐν χρῆσει παλαιότερον. καίτοι γε ὁ Κρατίνος ἐν Διονυσάλεξάνδρῳ Φησὶ, 40 Νακοτίλτος ὡσπερὶ 41 κωδάριον, ἐφαινόμεν. ἐριουργία, ἐριουργεῖν, ἐριουρ-

ψεις. id est ollam in qua carnes coquunt junulemas. KÜHN.

27 λέγει.] MS. ἑρεῖς. SEB.

28 Τάριχοπ. &c.] C. A. τάριχος ὠραῖος, σαργάνη τάριχος ἡμίσειαι, cætera absunt. C. V. omittit etiam ὠρατάριχος. vid. supra VI, 48. Salm. καὶ σαργάναι τάριχοι. KÜHN.

Τάριχοπ. &c.] MS. τάριχ. καὶ τάριχ. καὶ τάριχος ὠραῖος. uno τάριχοπ. omisso. Sane etiam ἀσθενικῶς usurpatum illud supra liquet ex VI, 47. Postea hic MS. vitiose τὸ μάχη. JUNG.

29 ὠρατάριχος] Henr. Stephan. mavult ὠραιοτάριχος. Putat enim dici ὠραιοτάριχος τὸ ὠραῖον τάριχος, sicut ὠμοτάριχος vocatur τὸ ὠμὸν τάριχος. SEB.

ὠρατάριχος] In MS. deest ὠρατάριχος. H. Stephanum malle ὠραιοτάριχος adnotavit Sebetus nolter. Aliquid tale etiam Hesychius: ὠραιοπῶλαι, ὁ τὴν ἀκμὴν πάλῃσας, ὄψοποιῶν, τάριχοπῶλαι. Vulgatum horatichos hinc suis antiquis lectionibus lib. XIII. c. 26. etiam immiscuit Rhodiginus. JUNG.

ὠρατάριχος] Quid si legeremus ὠμοτάριχος pro ὠρατάριχος? Meminit ὠμοταρίχου Alexís citante Athenæo lib. III. cap. 21. & Nicostratus, & Mestron. videatur idem Athenæus lib. IV. cap. 4. & 5.

30 Sargane] Sportæ. SEB. 2.

καὶ σαργ. &c.] MS. καὶ σαργάναι τάριχος, καὶ ἡμίσειαι, cætera hujus Capitis desunt. JUNG.

31 ἡμίσειαι] Post ἡμίσειαι, statim in MS. additur Segm. seq. prioribus omisissis. titulum tamen vulgatum quoque in accentu corrige & ἐριοπωλῶν scribe. JUNG.

32 διημίσειαι] Hæc absunt usque ad finem capituli in C. A. KÜHN.

33 Π. ἐριοπῶλων.] Ἐριοπῶλων eodem errore, quo supra Segm. 25. κροσῶλων legebatur in prior. edit.

34 Ἐριοπωλεῖν] Marginale C. A. ἔρια οἰ. Α. κ. ἰ. α. hic desinit. post textus: πόκον Κρ. Ἄρχιππος δὲ εἴ-

ρηκε νακοτιλτοῦντας. dein iterum margo, ὁ δὲ νακοτίλτης εἰ καὶ εἴρηται, ἀλλ' οὐκ ἀνεκτὸν. hactenus margo. tum in textu, νακοτίλτος, ἐριουργία, ἐρ. εἰ. ὀϊστῶν, βέλτιον δὲ ὀϊστῶν. (Salm. legendum, βέλτιον δὲ ὀϊστῶν) ἐρίων ἱματίων. supra jam dictum de ὀϊστῶν nempe lib. I, 79. Platonis locum quod attinet, extat ille ni fallor in Politico, ubi ἐρίων προβλήματος & ἐρέας ἐσθῆτος mentio fit. Salmas. Ἄρχιππος δὲ νακοτιλτοῦντας εἶπε & νακοτίλτος κωδάριον. Gl. γάκη, vellis lapais. unde Latinum, Nacca id est fullo. KÜHN.

Ἐριοπωλεῖν] MS. ἐριοπωλεῖν. JUNG.

35 Πιναρῶν] MS. πιναρῶν. JUNG.

36 Πόκον, Κρ. &c.] Hoc capite ita in MS. breviter: πόκ. Κρατίνος. Ἄρχιππος δὲ νακοτιλτοῦντα εἶπεν. ὁ δὲ νακοτίλτης, εἰ καὶ εἴρηται, ἀλλ' οὐκ ἀνεκτὸν. νακοτίλτος, ἐριουργία, ἐριουργεῖν, ἐριουργεῖν ὀϊστῶν βέλτιον δὲ ὀϊστῶν. ἐρίων ἱματίων. ταλασία. &c. quæ jam in vulgatis cap. X. Sed prius vulgata capite IX. in quibusdam adnotabimus. JUNG.

37 Νακοτιλτοῦντα.] Νακοτιλτοῦντας in plurali loco prior. edit. Νακοτιλτοῦντα Clar. Kühnius in textu reposuit.

38 Ἄρπαζομένη] Infra X, 104. Ἄρπαζομένη. & sic Athen. quoque lib. XIV. extremo. SEB.

Ἄρπαζομένη] Philetonis fabulam Ἄρπαζομένην apud Athenæum nominari, & a Noltero etiam alibi obferre vavit Casaubonus nolter XIV. Animadv. ult. quamvis hic sit Ἄρπαζομένη & forte emendandum Ἄρπαζομένη. nam MS. nos hic desinit, infra certe X. 104. sic habet. JUNG.

39 Οὐκ ἀνεκτὸν] H. Steph. ad sui codicis oram σημειῶσαι οὐκ ἀνεκτὸν. JUNG.

40 Νακοτίλτος] Adscriptit idem: a νάκος, jubet mox σημειῶσαι & Olympiadis Ἐπίθ. & κωχρονισμένοις. JUNG.

41 Κωδάριον] Post κωδάριον minor distinctio posita est a Cl. Kühnio.

γείων ⁴² ὁ ἰστών, ἐν Ὀλυμπιάδος ἐπιστολῇ. δια-
τοῦτο δὲ ἀνέχεται τοῦ ὀνόματος, ὅτι τὸ πρᾶγμα
τὸ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ τὸ ῥῆμα, παρὰ τοῖς κεχρο-
νισμένοις ἐστὶν εἰρημένον. βέλτιον δὲ, ⁴³ ὁ ἰστεών.
Πλάτων δὲ εἴρηκεν ἐν ⁴⁴ ἐρέω ἱματίω.

cium telarum, in Olympiadis Epistola:
& ideo hoc nomen recipio, quod res
vocabulum ab hoc deductum, tum ver-
bum quoque apud antiquissimos Autho-
res licet invenire. Melius vero dicitur,
texens. Plato vero dixit, In indumento
lanceo.

⁴⁵ Ὅσα περὶ θαλασίαν καὶ ἰστοουργίαν ὀνόματα.

De lanificii, & textura nominibus.

Ταλασία, θαλασιουργία, ⁴⁶ θαλασιουργεῖν,
τάλαρος. ⁴⁷ καὶ ἄλλος ⁴⁸ καλαθίσκος, ⁴⁹ εὐ-
πόλιδος εἰπόντος ἐν Πόλεσιν, Ἄνευ καλαθίσκου.
καὶ πήρα, καὶ πηνίον κατάγειν, καταγαγεῖν,
κάταγμα. ⁵⁰ τὸ δ' αὐτὸ, καὶ ⁵¹ μῆρυμα. ⁵² τῶν
δὲ νέων τις Κωμικῶν ἐπιγένης ἐν Ποντικῷ ἔφη,
Τρεῖς μόνους σκώληκας ⁵³ ἐτι τούτους δ' ἐμ' ἔασον

Lanificium, lanæ opus, lanificare: ca-
lathus, & alio nomine calathiscus;
Eupolide dicente in Urbibus, Sine cala-
thisco. Pera, fusum ducere, deducere.
Glomus quod & Μῆρυμα dicitur. Qui-
dam vero recentiorum Comicoꝝ Epige-
nes in Pontico dixit, Tres solummodo
vermes restant, hos vero mihi fila deduce-

⁴² Ὁ ἰστών] Ante leg. ἰστών. Sed & mox reponendum ὁ ἰστών, vel ἰστιάων. *Casaub.* in *Asben.* lib. XIV. cap. 22. *SEB.*

⁴³ Οἰστέων] Bene emendasse & recte *Casaubonum* nostrum, ut & mox ὁ ἰστών, potest tibi indicio esse optimus MS. *Pal.* qui, ut retuli, ibi ὁ ἰστών habet, hic ὁ ἰστιάων. ibi idem vir *nepotem sine laude loquendus* de Olympiadis Epistolis ad filium. erroris origo jam deprehensa facilis, quo ibi ἰστών ante scribebatur, & adhuc altero loco ἰστέων. quod nimirum illud primum ἰστώ in MS. sæpius solet duplici puncto notari, sine alio accentu. unde deinde articulus cum voce ipsa male confusus fuit. Sic mox in MS. ἐρίων ἱματίων, pari scriptura. Si *Platonis* locus mihi in promptu modo quem *Pollux* respexit, lectio vulgariorum ἐν ἐρέω ἱματίω verior sit. Est autem hic in *Cratylō* fore initio: οὐκ οὖν ἐπιιδὴν δὴν λεπτῶ ἱματίω, ἢ παχῆϊ, ἢ λίγῳ, ἢ ἐρίω, ἢ ὁποῖον τι κερκίδα ποιεῖν, ubi forte itaque scribendum λίγῳ ἢ ἐρίω. ἐσθῆτα ἐρίων etiam in *Politicō* *Platonis* legisse memini non semel. Capitis sequentis priorem partem statim adnecti præcedentibus jam dixi. *JUNG.*

⁴⁴ Οἰστέων] Pro ἰστέων, ὁ ἰστιάων reposui in textu, & correxerat ita quoque in suo Codice *Clariff. Kühn.*

⁴⁵ Ἐρέω ἱματίω.] MS. ἐρίων ἱματίων, nulla *Platonis* mentione. *SEB.*

⁴⁶ Ἐρέω ἱματίω.] Pro ἐρέω *Falckenburgius* in suo Codice emendavit ἐρίω sine omni dubio respiciens ad locum *Platonis* in *Cratylō* pag. edit. Basil. 49. ubi *Socrates* ait: οὐκ οὖν ἐπιιδὴν δὴν λεπτῶ ἱματίω, ἢ παχῆϊ, ἢ λίγῳ, ἢ ἐρίω, ἢ ὁποῖον τι κερκίδα ποιεῖν &c. Verum ἐρίω uti *Pollux* noster habet, legitur in ejus *Politico* pag. 125. ἐρίων προβληματος ἐργαστικῆν &c. & paulo infra: ἐάν ἀρ' αὐτὴν τῶν ἐκμελειῶν ὀνομασθῆναι τὴν ἐρίαν ἐσθῆτα, εἰς τὴν καλλίστην καὶ μεγίστην πασῶν τιθώμεν; confiderent ergo critici, an forte & in priori loco *Platonis* ἐρίω potius quam ἐρέω sit legendum.

⁴⁷ Ὅσα περὶ γ. &c.] Titulus abest a C. A. *KÜHN.*

⁴⁸ Θαλασιουργεῖν] *Θαλασιουργεῖν* abest a C. A. *KÜHN.*

⁴⁹ Θαλασιουργεῖν] In MS. deest *θαλασιουργεῖν*. *JUNG.*

⁵⁰ Καὶ ἄλλος] Quid sibi hic velit illud καὶ ἄλλος ante *καλαθίσκος*, non bene capio, & hæreret aqua, nisi commode mihi sese offerret ingeniosa conjectura Cl. mei *Kühni*, qui vocem *κάρταλλος*, *fiscella* (sui codicis oræ adnotavit. vid. *Hesych.*

⁵¹ Καλαθίσκος] Sequitur in C. A. καὶ πῆρα super-

scripto, πῆρα quod & C. V. habet. forte πῆρος id est *florum transiens*. κατάγειν non habet C. A. *KÜHN.*

⁴⁹ Εὐπόλιδος &c.] *Εὐπόλιδος* &c. *καλαθίσκου* desunt cum mediis & voce *κατάγειν* in MS. ubi ita habet: καὶ πῆρα, καὶ πηνίον καταγαγεῖν &c. ubi de illo πῆρα, quod MS. pro πῆρα habet, querendum. *JUNG.*

⁵⁰ Τὸ δ' αὐτὸ. * καὶ μῆρυμα] MS. τὸ δὲ αὐτὸ, καὶ μῆρυμα. quo itaque jam nitamur, & pro vulgato μῆρυμα illud reponamus. conjecerat ita & *H. Stephanus* ad suum Codicem, ἀπ' μῆρυμα? & *Sylburgio* ut *Severus* noster notavit. idem in mentem venit. Emenda & cum *Sylburgio* eodem *Hesychium*; μῆρυμα (male vulgatur μῆρισμα) κατάγμα ἢ σπάσμα ἐρίων *JUNG.*

⁵¹ Μῆρυμα.] An μῆρυμα? *Sylb.* Reperitur & μῆρυμα. *SEB.*

⁵² Μῆρυμα.] MSS. μῆρυμα. MSS. *Salmasii* ut vulgati *Gloss.* μῆρυμα *trallum*. μῆρυματα *tralla*. post μῆρυμα est in C. A. καὶ προκοδῆλον &c. pro quo C. V. προκοδύλλειν. MSS. *Salmasii* καὶ κοδύλλιν δ. Φιλύλλιος. καὶ προκοδίζουσαν. Caterum comica licentia est cum fila deducta dicantur σκώληκες & προκοδῆλον. *KÜHN.*

⁵³ Μῆρυμα] Pro μῆρυμα sublato asterisco, qui in ultima editione *Severi* erat, textus noster habet μῆρυμα ex emendatione Cl. *Kühni* vid. *Erymolog. M.* in *Μῆρυμα* & *Ἀμύροτον*, ubi ἐρίων μῆρυματα habes, & prætera in voce *Νῆμα*. Corrige hinc & *Hesychium* apud quem est: Μῆρισμα, κατάγμα, ἢ σπάσμα ἐρίων, lege *Μῆρυμα*, κατάγμα &c. plane ut *Pollux* noster, κατάγμα. τὸ δ' αὐτὸ καὶ μῆρυμα. dicebatur & ἄγμα simpliciter. Horti *Adonidis* fol. 3. fac. 1. ἄγμα τὸ σύντριμμα, κατεργασμένοι ἐρίων τὸ παρὰ *Σοφῆ* καὶ. pari modo & *Hesychius*: ἄγμα, σύντριμμα, κατάγμα, κλίμμα. pro κλίμμα, doctissimus editor *Hesychii* ait: *Σινδ.* κλάσμα. verum vulgatum κλίμμα ego equidem non permutarem cum κλάσμα *Σινδ*: audi *Phanogonum*: ἄγμα, σύντριμμα, κατάγμα, κλίμμα, καὶ κλάσμα, κατὰ τροπὴν.

⁵² Τῶν δὲ ν. τ.] Τῶν δὲ ν. τ. Κ. Ε'. &c. cum verbis Comici desunt in MS. ea videntur ita concinnanda:

--- τρεῖς μόνους
σκώληκας ἔτι τούτους δ' ἐμ' ἔασον καταγαγεῖν.
JUNG.

⁵³ Ἐτι, τούτους] Ἐτι τούτους sine distinctione emendavit Cl. *Kühni* in textu.

re sinas. Sed Philyllius ipsum trama Crocodilem vocavit, Ipsam crocodiffantem invenerunt, quod est aspera eligentem.
 30 * Sed Lanās divisit, inquit Aristophanes. Et Detrahēre. Platon Comicus. Philosophus porro Plato, Artem deductricem. Sophiocles vero, Educatio-nem. Ceterum lanificio manus defatigare, * illi ξανῶν, & ξάνησιν vocaverunt. Nere, volvere, vertere: flamen,

καταγαγεῖν. 54 καὶ κροκοδίλην δὲ φιλόλλιος εἶπε τὸ κατάγμα, 55 κροκοδιζουσαν αὐτὴν κατέλαβον, 56 ὅπερ ἐστίν, ἐκλέγουσαν τὸ τραχύ. 57 Ἐξάνει δὲ τῶν ἐρίων, Ἀριστοφάνης ἔφη. 30 58 καὶ καταξῆναι Πλάτων ὁ κωμικός. ὁ δὲ φιλόσοφος Πλάτων, καὶ τέχνην ξαντικήν. 59 Σοφοκλῆς δὲ, ξάσμα. 60 τὸ δὲ καμῆν ἀπὸ τῆς ἐπιουργίας τὰς χεῖρας, 61 ξανῶν ἐλέγετο. 62 καὶ ξανάσαι, νεῖν, κλώθειν, στρέφειν, 63 στήμων,

54 Καὶ Κροκοδίλην] Pro καὶ κροκοδίλην &c. MS. habet καὶ κροκοδιλλειν δὲ Φιλόλλιος εἶπει τὸ κατάγμα, κροκοδιζουσαν αὐτὴν, ὅπερ &c. H. Stephanus primum ad κροκοδίλην adscripsit, unde ἴσως ἐγκροκοδιλημίον invenisset literis. Gall. cordon. tum ad κροκοδιζουσαν hęc: dubium κροκοδιζουσαν an κροκοδιλιζουσαν. quæ ita & in Sylburgii codice invenit Seberus noster, nisi quod primum κροκοδιζουσαν ille. Jof. Scalig. Comm. in Elegiam de obitu Mecanatis hęc ex Catullo illustrans tribuit Philearo Comico. Et is quidem inferius cap. 15. citatur a Polluce: hic vero MS. diserte Philyllio scripsit a Nostro laudato attribuit, cujus nomen vulgati etiam, licet inemendatius praeferunt. Alias κροκοδιζουσαν, quod in MS. mihi maxime placet & cæteris quæ afferunt. Et quid si omnia sic scribenda forte: καὶ κροκοδιζουσαν δὲ Φιλόλλιος εἶπει.

Τὸ κατάγμα κροκοδιζουσαν αὐτὴν κατέλαβον. Qui esset ita integer senatius. Veniam vero dabunt eruditi nostræ audacia, & rectiora adherentibus, ut illi facile possunt, ita cedam libens ego. Jung.

Καὶ Κροκοδίλην] Falckenburgii Codex e MSto ita legit καὶ κροκοδιζουσαν δὲ Φιλ. &c. κροκοδιζουσαν &c. quæ vestigia nobis ad veram lectionem præbent. legerem enim, καὶ κροκοδιζουσαν δὲ Φιλόλλιος εἶπει τὸ κατάγμα, Κροκοδιζουσαν αὐτὴν κατέλαβον. vel: καὶ κροκοδιζουσαν δὲ Φιλόλλιος εἶπει, Τὸ κατάγμα κροκοδιζουσαν αὐτὴν κατέλαβον, ut illa τὸ κατ. &c. sint verba Philyllii, quamvis hoc non urgeam, at illud κροκοδιζουσαν Falckenburgii pro κροκοδίλην vel quod magis placet κροκοδιζουσαν non possum non ambabus, quod ajunt, idque satis probari existimo ex testimonii verbis ipsis, ubi nulla κροκοδίλης sed τῶν κροκοδιζουσαν sit mentio. Meliora tamen docenti non repugnabo. Certe & doctissimo H. Stephano hoc in loco aquam hæsisse video, qui in Thesauro suo ita scribit: In loco quem Pollux citat, κροκοδιζουσαν αὐτὴν κατέλαβον, expropterea ἐκλέγουσαν τὸ τραχύ, dubium an terponendum κροκοδιζουσαν (sem κροκοδιζουσαν, an vero κροκοδιλιζουσαν (nam post κροκοδίλην hunc locum affert) an potius aliquid aliud. Clar. Kühnius in suo Codice, quem MStorum ope emaculavit in testimonio Philyllii etiam κροκοδιζουσαν reposuit, addita insuper post ὅπερ ἐστίν distinctione minima. quæ & textus Noster ita exhibet; erat & Philyllii nomen corruptum in ante editis, ut fere semper.

55 Κροκοδιζουσαν] Dubium an κροκοδιζουσαν, an κροκοδιλιζουσαν. Sylb. SEB.

Κροκοδιζουσαν] C. A. κροκοδιζουσαν (a κρόκος quod est in Gloss. floccum, floccum). MSS. Salmas. καὶ κροκοδίλην δὲ Φιλόλλιος &c. κροκοδιζουσαν. omittit etiam C. A. αὐτὴν κατέλαβον. Kühn.

56 Quod est aspera eligentem.] Ἐκλέγειν τὸ τραχύ est quod Catullus indicat Argon. v. 315.

Atque ita decerpens æquabat semper opus dens, Lanæque aridulis hærebant morsu labellis.

Quæ prius in tenui fuerant extantia filo.

Vulque idem Cl. Ped. Albinovanus Elegia in Mæcenatis obitum v. 74.

Lenissi morsu lenia fila parum.

vid. ibid. Comm. Jof. Scaligeri. SEB. 2.

Ὅπερ ἐστίν &c.] C. A. ὅπερ ἐστίν ἐκλ. τ. τ. dein titulus περι καμάτου ἱφαντικοῦ τοῦ νῆθου καὶ κρόκης στήμονος νημάτων. dein textus: ἔξαινε δὲ ἐρίων τῶν ἐρίων, καταξῆναι, τέχνη ξαντική, καρμηναι, ἀγρ. καρμηναιδὲ. καρμηναι lanam. Phavor. hunc locum exscribit in καταξῆναι usque ad finem Segm. 31. Kühn.

57 Ἐξάνει δὲ τῶν ἐρίων] Similiter Crates apud Plutarch. de non foen. fol. 405. alias ξάνειν ἐρίων. vel absolute ξάνειν dicitur. SEB.

Ἐξάνει δὲ τῶν ἐρίων] Cum ἔξαινε in MS. novum caput, titulo præfixo hoc: περι καμάτου ἱφαντικῆ, καὶ τοῦ νῆθου, καὶ κρόκου καὶ στήμονος, καὶ νημάτων. περι σπάθης ὑφαντικῆς, καὶ ἱματίου ἀπὸ σπάθης. περι κροκίων καὶ τοῦ τόπου καὶ τοῦ συμπατήσαι, περι τοῦ πλύνειν, καὶ τοῦ ἐν λειδορία πλύνειν. περι τῆς ῥυπαρῆς ἱταίρας, καὶ περι τῶν εἰς τὴν κάθαρσιν ἱματίων χρῆσιμων. quæ hoc caput comprehendunt & bonam partem sequentis. In iis initio legendum forte in ξαντικῆς vel simili modo. Deinde forte κρόκης scribi debebat, certe στήμονος. Caput ipsum ita incipit: Ἐξάνει δὲ ἐρίων τῶν ἐρίων. Jung.

58 Καὶ καταξῆναι] Defunt in MS. exceptis his καὶ καταξῆναι καὶ τέχνη ξαντική. τὸ δὲ &c. ξαντικὴν vero vocat Plato in Politico: ἢ τὴν ξαντικὴν τολμύσομεν ὑφαντικὴν, καὶ τὸν ξάντην ὑφάντην καλεῖν; οὐδαμῶς. & aliquoties ibidem. Jung.

59 Σοφ. δὲ, ξάσμα] Absunt a C. A. Phavorin. I. C. legit ξάσμα. Kühn.

60 Τὸ δὲ καμῆν] In τὸ καμῆν definit margo C. A. Kühn.

61 Ξανῶν] Sylb. ξανῶν nulla lingua habet. SEB.

Ξανῶν] Pro ξανῶν C. V. legit ξανῶν, male. post ἐλέγετο MSS. καὶ ξανάσαι το καμῆν, νεῖν. Helych. ξανῶν, κοπιῶν τὴν χεῖρα. ξανῶσαι, κοπιῶσαι. conf. etiam Suidam in ξανῶν. utrumque descripsit pro more Phavor. Kühn.

Ξανῶν] Pro ξανῶν, MS. mendose ξανα ἄν. H. Stephanus adnotavit ad oram: ξανῶν nulla lingua habet. quod miror, quum id vocabulum ab aliis adnotatum satis in suo Thesauro observaverit. Jung.

Ξανῶν] Pro ξανῶν Falckenburgii MStus ξάνων, quod tamen obelo rursus notatur. ru vide Helych & Suidam. Ceterum Phavorinus qui Nostri more suo exscripsit in καταξῆναι pro ξάσμα Pollucis habet ξάσμα.

62 Καὶ ξάνησιν] Abest a MSStis. Phavorin. ξάνησι νεῖν. Cl. ξάνησι, καρμην. Kühn.

Καὶ ξάνησιν] Pro ξάνησιν, MS. noster, καὶ ξανάσαι τὸ καμῆν, νεῖν, &c. Jung.

Καὶ ξάνησιν] Quid ξάνησι hic sibi velit non bene capio, & alii credo mecum, reposui ejus loco e Cl. Kühnii Codice, ξανάσαι. Phavorinus ξάνησι habet quod æque sanum ac Nostri ξάνησιν.

63 Στήμων, κρ. στ. &c.] MS. στήμων κρόκη, στήμονική, καὶ κροκοδική. καλεῖ δ' ὁ Πλάτων τὴν μὲν κρόκων ἐπιφῶν, τὴν δὲ στήμονα &c. unde locum Pollucis restitutum me spero, auxiliante Platone. lego versus primum ita: στήμων, κρόκη, στήμονητική, καὶ κροκοδική. ita enim apte respondent artium duarum nomina simplicibus duobus, a quibus sunt deducta. Fundum dabo ipsum Platonem ex quo certo prompsit

⁶⁴ κρόκη, ⁶⁵ στημονητική, καὶ ⁶⁶ κροκονητική. Πλάτων δὲ, ⁶⁷ ἔφυφὴν καλεῖ τὴν κρόκην. τὸν δὲ στήμονα, νῆμα. ⁶⁸ καὶ τὸ ἔργον τοῦ νήματος, ⁶⁹ νῆσιν ⁷⁰ εἴρηκε, τὴν τῆς ⁷¹ ἀτράκτου νῆσιν. ὁ δὲ κωμικὸς Πλάτων ἔφη, ἀκλώστους στήμονας. καὶ ἀρπεδόνας δὲ, ⁷² τὰ νήματα Ἡρόδοτος. ⁷³ Κριτίας δὲ ἐν Ἀταλάντῃ, ἀρπεδόνην τε λύσιν ἰστοῦ, τραγικώτερον. ἀτρακτος, σφόνδυλος, κλωστήρ. οὕτω δὲ καὶ τὴν περιστροφὴν τοῦ λίου Εὐριπίδης ὠνόμασε, ⁷³ Λίνου κλωστήρα

trama stamineum, & netritorium. Sed Plato, Trama quoque pubescens appellat. stamenque ipsum, Filum, & filiopus, Netionem vocavit: ut, Fusi netionem. Porro Plato Comicus inquit, Non circumversa stamina. Tum & laqueos, Fila vocavit Herodotus. Sed illud Critias in Atalanta, Laqueumque, & telæ solutionem, Tragicum magis est. Fufus, vertebra, Vertibulum. Sic vero & Lini circumactionem Euripides nominavit, Lini circumactionem

hæc Pollux. Sic enim in *Politico* reperio: Τούτου (κατάγματος) δὴ τὸ μὴ ἀτράκτου τε στροφῆν καὶ στερεὸν νῆμα γινόμενον, στήμονα μὲν φασὶ τὸ νῆμα τὴν δ' ἀπιυθύνουσαν αὐτὸ τέχνην, εἶναι στημονικήν. malim tamen στημονητικήν. quamvis MS. noster στημονική & κροκονή. quæ si quidem doctis viris magis placebunt, & ego debebo tum in eorum sententiam ire. Sed *Platonem* porro audiamus & de altero: Statim enim addit: ὅσα δὲ γε αὐτὴν μὴν συστροφὴν χαλκῆν λαμβάνει τὴν δὲ τοῦ στήμονος ἐμπλέξει, πρὸς τὴν τῆς ὑπάψεως ἄλκην ἐμμέτρως τὴν μαλακότητα ἴσχει, ταῦτ' ἀρα κρόκην μὲν τὰ νῆματα τὴν δὲ ἐπιτεταγμένην αὐτοῖς εἶναι τέχνην, κροκονητικὴν φῶμεν. Non opus itaque ut nobis viri docti amplius exponant quid sit κρόκη στημονητική, ut vulgati hæctenus male copulaverunt. Ad cætera quod attinet, licet hoc loco non occurrat ἔφυφὴ MS. (quod pro ἔφυφῇ propter euphoniā dici puto ut ἐπαφῇ, pro ἐφαφῇ, apud eundem *Platonem* in *Timæo*) in *Platone*, sed potius νῆματα, de κρόκη: illud ἔφυφῆν tamen tam verum puto, quam falsum vulgatum ἐφῆβην. Est enim in ἔφυφῇ (*subsemitis*) significatio non obscura. Et hoc Noster dicat, ni fallor, ἔφυφῆ quod sit, cam vocari a *Platone* κρόκην. Alias & ξυνοφῆν in hac re invenio apud *Platonem* lib. V. *Nόμων*: καθάπερ οὖν δὴ τινα ξυνοφῆν ἢ καὶ πλέγμα ἄλλ' ὀτιοῦν, εὐκ ἐκ τῶν αὐτῶν οἴοντ' ἴσθι τὴν τε ξυνοφῆν καὶ τὸν στήμονα ἀπεργάζεσθαι, &c. Sed ad locum *Platonis*, in eo pro στημονική, etiam potius στημονητική malle amicum nostrum (quod gloriari licet) magnum illum *Cassiodorum* didicimus jam modo ex ipsius *Notis* in *Periimacem Capitolini* ad verba *Vestis subsegitime serice* &c. ubi etiam docet *Tertullianum* initio de *Pallio*, ubi de *subsegitimis studio* ait, intelligere, quam *Plato* τέχνην κροκονητικὴν adpelleret. & infra VII, 209. habes στημονητική, κροκονητική, στημονητική. ubi MS. primum habet στημονητική, alteris duobus omisissis. Sed nondum omnia evoluta sunt. Et præterea e *Platone* addit noster *Pollux* τὴν τῆς ἀτράκτου νῆσιν. Eum locum puto esse hunc extremo lib. X. de *Rep.* ὃν πρῶτον μὲν ἄγει αὐτὴν πρὸς τὴν Κλωθῶ, ὑπὸ τῆς ἐκείνης χειρὸς τε καὶ ἐπιστροφῆν τῆς τοῦ ἀτράκτου δίης κυρούμενα, ἢν λαχῶν εἴλετο μοῖραν. ταύτης δ' ἐφαψάμενον αὐθις ἐπὶ τῆς τῆς ἀτράκτου ἄγειν νῆσιν, ἀμείατροφα τὰ ἐπικλωθέντα ποιοῦντα. Revertor ad præfens institutum. JUNG.

64 *Trama stamineum*] *H. Steph.* trama quæ stamine intexitur. *SEB.* 2.

Κρόκη στημονητική] Post κρόκη commatica distinctio posita a *Cl. Kühn.*

65 Στημονητική] *C. V.* στημονική, sed *Plato* in *Politico*, unde hæc descripta sunt, servat vulgatum. *KÜHN.*

66 Νηθητική.] *Νηθητική*, si a *νήθω* derives. *SEB.* *Νηθητική.*] Pro *νηθητική* *C. V.* κροκονητική. *C. A.* κροκονητική, leg. ex *Platone*, κροκονητική in *Politico*. *Salmas.* ita distinguit στήμων κρόκη στημονητική, καὶ νηθητική. *KÜHN.*

Νηθητική.] Pro *νηθητική*, κροκονητική *Clar. Kühnius* emendavit in textu.

67 ἔφυφην] *C. A.* margo: Πλάτων δὲ τὴν μὴν κρόκην ἔφυφην καλεῖ, τὴν δὲ στήμονα, νῆμα. hæctenus margo. *C. V.* καλεῖ δὲ ὁ Πλάτων τὴν μὴν κρόκην ἔφυφην, τὴν δὲ &c. ἔφυφην ut ἐπαφῆ, quod sine dubio rectum est, pro ἔφυφῇ. apud *Platonem* tamen est non tantum συστροφῆ χαλκῆν in *Polit.* verum etiam ἔφυφῆ lib. V. de *LL.* *KÜHN.*

ἔφυφην] Pro ἔφυφην *Cl. Kühnius* ἔφυφην reposuit in textu, *Falckenburgius* habet ἔφυφην.

68 Καὶ τὸ ἔργον &c.] *MS.* καὶ τὸ ἔργ. δὲ τοῦ ε. ν. εἴπιν. defunt dein sequentia: ε. τ. α. ν. ὁ δὲ κ. Πλάτων ἔφ. ἀκλ. στίμ. De voce *νήσι* alias quid & *Foefius* *Oecon. Hippocr.* in *νήσι*. *JUNG.*

69 Εἴρηκε &c.] Marginis est in *C. A.* postea, καὶ ἀρπεδ. δὲ τ. ν. εἴπιν *Herodotus*. reliqua defunt a voce *Critias* de usque ad τὴν ἀρχαίαν *Segm.* 36. dein *MSS.* *Αριστίας* δὲ ὑφαντικὴν σπάθη, ὅθεν καὶ τὸ σπαθῶν καὶ ἀσπαθητὸν (*C. V.* ἀσπασθητὸν) χιτῶνα *Σοφοκλῆς* εἴπιν. καὶ σπαθητοῖς ὑφάσμασι. καὶ σπαθίδα καλοῦσι (*ita C. V.* at *C. A.* ἐκάλουν) τὸ σπαθ. ἰμάτιον. *ita* uterque *Codex* *MStus* finit caput decimum. *KÜHN.*

70 Ἀτράκτου] Pro ἀτράκτου *Falckenburgius* habet ἀτροποῦ.

71 Τὰ νῆμα. Ἡρόδ.] *MS.* νήματα εἴπιν Ἡρόδ. *Locus Herodoti* nostri est in *Thalia*, cap. 47. de thorrace *Atafis* donatio quem ait ἰόντα μὲν λίαν, καὶ ζῶνιν ἐνυφασμένω συχῶν, κροκομημίον δὲ χρυσῶ καὶ εἰρησί, ἀπὸ ξύλου τῶν δὲ εἰσὶκα θούμασαι ἄξιον ἀραδὴν ἐκάστη τοῦ θάρκως ποίει. εἴωσα γὰρ λιπτή, ἔχει ἀρπεδόνας ἐν ἐαυτῇ τρηκτοῖας καὶ ἐξέκοντα, πάσας φανερὰς. ubi valde lapsus *Interpres* verus qui *venationes* & *bestiolas* nobis vertit, quod tamen *Henr. Stephanus* minime inanimadversum reliquit, interpretatione alia adposita, quæ fila dicit, *Plinium* nimirum secutus, qui dum eandem historiam ex *Herodoto* narrat, cccxv *filis singula fila constare* inquit. *JUNG.*

72 Κριτίας δὲ] Pro *Critias* δὲ *MS.* habet *Αριστίας* δὲ. & quæ sequuntur dein omnia defunt, usque ad ὑφαντικὴν *Segm.* 36. non quod pagina desit in *MS.* in media enim ibi membrana ista: sed maxime scribæ adpareat inde incuria. Nota vero mihi bene illum *Arifiam*. Eiusdem *Tragici* *Orpheus* infra IX, 43. citatur, licet ibi *Αριστίου* sit & *MS.* deficiat eo loco. viri docti itaque nos docebunt plura de isto *Tragico*: nos clarā *MS.* nostri scripturam volumus contestari. *Iidem* quoque illustrabunt illius ex *Atalanta* locum, ἀρπεδόνην τε λύσιν ἰστοῦ, an sit integer ut in vulgatis habetur, *MS.* enim nos hic incommodè defecit. & quid si *προστακτικῶς* legamus *λίον*; Sed ego non didici τὴν *μακτικήν*. *Vulgata* percurrēda reliqua. *JUNG.*

Κριτίας δὲ] *Clare* & *Falckenburgius* habet *Αριστίας* δὲ &c.

73 Λίνου κλωστ. &c.] *Euripidis* verba ita mihi videntur concinnanda:

--- λίνου κλωστήρα περιφέρει, λαβὼν
πηλίον ---

male enim illud *πηλίον* abjungi puto, cum id profere-

prehendens circumfert. Fufus. Glomus. Unde & proverbium, Glomi bonorum, quo plurimum Comici utuntur. Dices quoque licium. Et licium deducere, pro filare. Et Variis filis contextus, ut Cratinus inquit. Et a fuso, Fufum agere, quo Philylius usus est. * Fascias vero Sophocles, Stamine integro constantia lanificia nominavit. Super quo vero nent, aut τῶσιν: nam Attici nere, etiam Νεῖν vocant: epinetrum vocatur, & asellus. Dices porro, fufum vertere, lanam trahere, tendere, filum deducere, attenuare. Filum porro, Politum, Tenue, & Planum, Aristophanes appellat. Stamina conjungere, & Distendere, sic enim Attici disjungere vocant. * Sed & disjungere, eodem sensu intelligendum est.

74 περιφέρει λαβῶν. πηνίον, ἀγαθίς. ὅθεν καὶ παροιμία, * 75 Ἀγαθῶν ἀγαθίδες, ἢ πλείστη κέχρηται οἱ κωμικοί. Φαίης δ' ἀν καὶ μίτον, καὶ μίσασθαι, τὸ μιτώσασθαι. καὶ 76 πολύμιτος, ὡς Κρατῖνος ἔφη. καὶ ἀπὸ πηνίου, τὸ πηνίσασθαι. 77 Φιλύλλιος δὲ αὐτὸ εἶρηκε. * Τὰς δὲ ταινίας, 32 ὀλοστημόνους 78 τολύπας Σοφοκλῆς ὠνόμασεν. ἐφ' οὗ δὲ νήθουσιν, 79 ἢ νῶσιν (οἱ Ἀττικοὶ γὰρ τὸ νῆθην, νεῖν λέγουσιν) ἐπίνητρον καλεῖται, καὶ ἔνος. λέγοις δ' ἀν, ἀτρακτον ἐπιστρέφειν, ἔριον ἔλκειν, τείνειν, μηρῦεσθαι, ἀπισχαίνειν. στήμονα δὲ ἐξεσμῆνον, τὸν ἰσχυρὸν καὶ λεῖον Ἀριστοφάνης λέγει, 80 Στῆσαι τὸν στήμονα, ἢ τὰ στήμονια, καὶ προφορεῖσθαι. οὕτω γὰρ ἔλεγον οἱ Ἀττικοὶ τὸ νῦν διαζέσθαι. * καὶ τὸ διαζε- 33 σθαι δὲ ἴστιν 81 ἐν αὐτῇ τῇ λέξει παραλαμβανόμενον,

esto non denuo recenscat Pollux, Segm. 29. Jam positum. JUNG.

74 Περιφέρει] Falckenburgius non περιφέρει sed περιφέρῃ, quod vulgato me iudice prattat. post πηνίον dein commaticam Cl. Kühnius posuit distinctionem.

75 Ἀγαθῶν &c.] *Suid.* ἀντ' ἀγαθῶν ἀγ. *Sylb.* SEB. Ἀγαθῶν &c.] Quod *Sylburgius* suo codici adscripserat, idem ab *H. Stephano* factum invenio. est enim hic ad oram: *Suid.* ἀντ' ἀγαθῶν. Ad locum *Pollucis* vid. *Erasmum* adagio, *Bonorum glomi*. Addit & hic *H. Stephanus* σημιωτίον *Comicis magis usitatum proverbium*. JUNG.

76 Πολύμιτος] *Sylb.* vestis polymitia. SEB. Πολύμιτος] Iterum, ut de *Sylburgio* notatum, *H. Stephanus* hic adposuit: vestis polymitia. sed hoc amplius, *puto Latin.* JUNG.

77 Φιλύλλιος] *Φιλύλλιος*. SEB. Φιλύλλιος] Emenda *Φιλύλλιος*, ut etiam *Seberus* noster monuit. Sic enim ubique illius Comici nomen, semper fere vulgo corruptum, scribi debet. JUNG.

Φιλύλλιος] *Φιλύλλιος* legebant priores editiones, male ut fere semper in hoc auctoris nomine, nos iteum *Φιλύλλιος* repositimus.

78 Τολύπας] Inde *τολυπίειν*, & *εκτολυπίειν*. *Sylb.* SEB.

Τολύπας] Idem quod *Sylburgius*, & *H. Stephanus* in suo codice hic adnotavit: unde *τολυπίειν*, *εκτολυπίειν*, *sare apud Poetas*. JUNG.

79 ἢ νῶσιν] Sic & infra X, 125. *Hesiod.* III, 13. --- νῆ ἡματ' ἀρισιότητος ἀρχῆς.

Sylb. οὐ adscripsit. SEB.

ἢ νῶσιν] Sic infra X, 125. etiam in MS. nostro, ubi eadem hæc talia. JUNG.

80 Στῆσαι τὸν στ.] *Interpr.* *stamina conjungere*, melius *stamen intendere*, *tela suspendere*. idem & προφορεῖσθαι dicitur Attice. *διζέσθαι* est, *οἰσίνι telam in Glossis*. vide *Scholía* ab initio *Anium Aristoph.* & notata *Salmasio* ad *Capitolini Pertinacem* c. 8. ubi & de *καίρωσαι* aliisque huc pertinentibus. in variis lectionibus ita habet. *Hesiodo* *προβάλλεσθαι* v. 779. *ιστὸν δὲ στήσασα* *προβάλλεται* *μῆγα ἔργον*. ubi *ιστὸν ἴσθαι* idem quod h. l. *στῆσαι στήμονα*. sic *Virgil.* *telam & tela licia addere*. Kühn.

Στῆσαι τὸν στ.] Illud *στῆσαι* non puto majori litera prima signandum, quasi verba sint *Aristophanis*, nam *στήμονα ἐξεσμῆνον Aristophanem* dicitur Noster ait. non alterum. Sic itaque distinguo: λέγει, στῆσαι τ. &c. Phrasis hujus alias *στῆσαι στήμονα* saltem me-

minit, eamque ex Græcis Auctoribus *Pollucem* (licet *Pollucem* nihil tale nominatim dicere videam) citare ait *Erasmus* adagio *Exordiri telam*. & dein MS. *προφορεῖα*. Quid tamen si pro illo *στῆσαι*, forte *Pollucem* scripsisse suspicet: *νῆσαι τὸν στήμονα*. Suspicet inquam, nec *ἀλόγως* tamen, ut enim Noster ex *Aristophane* sua amat decerpere, ita & hoc eo Comico niteretur, apud quem *Lyssistatai*: Ὁ δὲ μ' ἰδὸς ὑποβλήψας ἴφασκε κί μη τὸν στήμονα νῆσω, ὁποῦξίσθαι μακρὰ τὴν κεφαλῆν. πόλεμος δ' ἀνδρῶσσι μελέσει. Hinc *Amil. Portus* confirmat in Notis suis verba illa *Xenophonis* in *Κυνηγετικῷ*, *προφορεῖσθαι* *παρὰ τὰ αὐτὰ* (*ἴχνη*. loquitur enim de canibus vestigatoribus) contra *Leupclavianum* qui *περιφορεῖσθαι* cum *Omnibono* legit. Nec tamen ignorat locum *Pollucis* *Leupclavianum* video, qui in Notis suis ad locum istum *Xenophonis* ait eos, qui sumtum a textrina vocabulum *προφορεῖσθαι*, pro *διζέσθαι* usurpatum ab Atticis, huc e *Julio Polluce* transferant, somnare sibi videri. Et sane res videtur dissimilis, quamvis meum iudicium non temere interpositum hic quidem velim. JUNG.

81 Ἐν αὐτῇ τῇ λέξει] Forte *ἐν κοινῇ λέξει*. *Sylb.* SEB. Ἐν αὐτῇ τῇ λέξει] Et *H. Stephanus* talem conjecturam adscripsit: *ἴσθαι κοινῇ λέξει*. Nescio tamen an vulgata lectio non commode possit exponi: *ἐν τῇ αὐτῇ λέξει* scilicet, apud Atticos etiam inveniri ejusmodi commune verbum, ut in illo quem subjicit versiculo, & alicubi etiam, ut addit, apud *Nisophontem* in *Pandora*. qui sane *Comicus Atheniensis* fuit, ipsius *Aristophanis* σύγχρονος, ut ex *Suida* discimus, apud quem tamen corrupte legi credo *Νικόφρων*. *Νικόφρων* enim apud Nostrium citatur sæpius. Sed ad verbum ipsum, Ὁ δ' ἐξυφαίνεθ' ἴσθαι, ὁ δὲ διαζέσθαι, ut accedamus, *H. Stephanus* hic adnotavit: *In proverb. Eras.* citatur: *Hic telam texuit, ille diduxit*. Laborat autem in ea *παροιμία* *Erasmus* super hoc versu & legendum arbitratur. ὁ μὲν ἐξυφαίνεθ' ἴσθαι, ὁ δὲ διαζέσθαι: sive quod probabilius esse ait, *διζέσθαι*. vocem enim *ιστῶς* etiam metri rationem respicere: quod & *H. Stephanus* in suo Thesaurο dicit, sibi que videri legendum, ὁ δ' ἐξυφαίνεθ' ἴσθαι &c. quamvis illud *Erasmi* ἴσθαι non rejiciat. addit *Erasmus*: *Quid si διαζέσθαι est stamini quod superest addere, sensus erit: Alter orsus est, alter perfecit*. Poætæ nomen plane aliter habet *Erasmus*, nempe *Nisophanes in Pandora*, forsitan ejus conjiciens hunc versiculum: quod tamen e *Pollucis* verbis non potest facile colligi, qui *Nisophontis* locum non addit. JUNG.

⁸² ὁ δ' ἐξυφαίνειθ' ἰστούς, ὃ δὲ διάζεται.
καί που παρὰ Νικοφῶντι ἐν Πανδώρῳ. τὸ δὲ συν-
δῆσαι τὸν στήμονα, καὶ καιρῶσαι λέγειν χρῆ,
καὶ καιρῶσιν, τὴν σύνδεσιν. ὑφάντης, ὑφάντι-
κός, ὑφαίνειν, ὑφάντικῶς, ὑφή, ὑφασμα,
ὑφάντρια. καὶ ⁸³ ὑφάνσιν δ' ἂν εἴποις ⁸⁴ βιαζό-
μενος, ἐπεὶ ⁸⁵ Πλάτων εἶρηκε, ⁸⁶ βασιλικῆ ξυνο-
φάνσει. καὶ χλαμυδουργίαν δὲ, καὶ χλαμυδο-
ποιίαν, ὡς ταυτὸν ὄν ἐκάτερον, ἄμφω ἐν τοῖς Α-
³⁴ πορνημονεύμασι ⁸⁷ Ξενοφῶν λέγει. * εἶδη δὲ εἰ-
πεν εἶναι ταλασιουργίας μὲν, ἢ χλαμυδουργία.
ὑφάντικῆς δὲ, ἢ χλαμυδοποιία. καὶ χλανιδου-
ργία δὲ, καὶ χλανιδοποιία, ὁμοίως ἂν λέγοιτο,
καὶ ἐξωμιδοποιία. ⁸⁸ ποικιλτῆν δὲ Αἰσχίνης Τι-
μάρχου κατηγορῶν εἶπεν. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ὑφάν-
τικὸν εἶδος. ⁸⁹ ἢ δὲ τέχνη, ⁹⁰ ποικιλτικῆ. καὶ ὁ
ἀνὴρ, ποικιλτικός. καὶ τὸ πρᾶγμα, ποικιλσις
κατὰ ⁹¹ Πλάτωνα. τὸ ῥῆμα, ποικίλλειν. καὶ τὸ
ἐπιρῆμα, ποικιλτικῶς, ὡς περ καὶ ἐριουργικῶς,
³⁵ καὶ ⁹² ὑφάντικῶς, καὶ ταλασιουργικῶς. * ὁ δὲ
⁹³ ποικιλτῆς, ἀνόμασται παρὰ Ἀλέξειδος ποικι-
λεύς. λέγοις δ' ἂν, διάγειν τὴν κρόκην, διαφέ-
ρειν, διαβάλλειν, κερμίζειν, πλῆττειν, πιέζειν,
πυκνοῦν. Ἰφασμα δὲ ἐστὶ, λεπτὸν, ⁹⁴ εὐϋφές,

*Hic quidem texebas telas, ille vero dis-
jungebas.*

Est & alibi apud Nicophontem in Pan-
dora. Stamina vero colligare, etiam και-
ρῶσαι dices. & καιρῶσιν, pro colligatio-
ne. Textor, textorius, texere, texto-
rie, textus, contextus, textrix. Sed &
Ἰφάνσιν quis dicat, id est texturam licet
magis torto vocabulo: quando Plato dixit.
Βασιλικῆ ἐξυφάνσει, regia textura. Et χλα-
μυδουργίαν atque χλαμυδοποιίαν, tanquam
idem utrumque significent, Xenophon in
Commentariis dixit. * Fortassis autem vi-
detur, χλαμυδουργία, ad lanificium re-
ferri, χλαμυδοποιία autem, ad texturam.
Similiter & χλανᾶν opificium, & χλανᾶν
confectio dicitur. & exomidis confectio.
Variegatoriam vero, Ἀσχίνης Timarchum
accusans dixit. est vero hæc texturæ species.
Et ars quidem, variegatoria. Vir autem va-
riegatorius. Atque res ipsa, variegatio.
Verbum, variegare. Et adverbium, varie-
gatorie: quemadmodum & lanifice, tex-
torie, & lanificatorie. * Variegatorius por-
ro, ab Alexide Ποικιλεύς dicitur. Dices
præterea, trama perducere, transferre, in-
jicere, texere, ferire, premere, condensa-
re. Tela autem est, tenuis, bene texta,

⁸² ὁ δὲ ἐξ.] Vid. proν. *Hic telam texebas, ille di-
duxit.* SEB.

⁸³ Ἰφάνσιν] *Syll.* pr. edit. ὑφάνσιν. SEB.
Ἰφάνσιν] Cl. Kühnius pro ὑφάνσιν quod legebatur in
Basil. edit. ὑφάνσιν reposuit, sed *Falckenburgius* ὑφα-
σιν.

⁸⁴ Βιαζόμενος] *H. Stephanus* adnotavit, σημιώσας
βιαζόμενος. JUNG.

⁸⁵ Πλάτων] In fine *Dialogi*, qui inscribitur Πολυ-
τικός: τοῦτο γὰρ ἐν καὶ ὅλοι ἐστὶ βασιλικῆς ξυνοφάν-
σεως ἔργον, μηδέποτε εἶναι ἀφίστασθαι σάφρονα ἀπὸ τῶν
ἀνδρῶν ἢθι. ξυγκερκίζοντα δὲ ὁμοδοξίας, καὶ τιμαῖς καὶ
ἐπιμείαις, καὶ δόξαις, καὶ ἡμερῶν ἐκδοσῆσιν εἰς ἀλλήλους
λεῖον καὶ τὸ λογιόμενον εὐνῆριον ὑφασμα, ξυνάγοντα ἐξ
αὐτῶν τὰς ἐν ταῖς πόλεσιν ἀρχαῖς αἰὶ κομῆ τοῦτοιο ἐπι-
τρέπειν. KÜHN.

⁸⁶ Βασιλικῆ ξυνοφάνσει] Emendandum puto, βα-
σιλικῆς ξυνοφάνσεως. Locus *Platonis* est extremo *Pol-
itico*: τοῦτο γὰρ ἐν καὶ ὅλοι ἐστὶ βασιλικῆς ξυνοφάν-
σεως ἔργον, μηδέποτε εἶναι ἀφίστασθαι σάφρονα ἀπὸ τῶν
ἀνδρῶν ἢθι. ξυγκερκίζοντα δὲ &c. JUNG.

⁸⁷ Ξενοφ.] Locus *Xenophontis* est *Ἄπομνημ.* lib.
XX. ut hic indicat *Stephanus*, qui & hoc adscripsit:
in eadem significatione. atque hoc erat manifestum
vel tacente illo: ad verba, puto, ὡς ταυτὸν ὄν ἐκά-
τερον, respiciens. Verum ego non ita in *Xenophonte*
reperio, χλαμυδουργίας & χλαμυδοποιίας, sed χλανι-
δοποιίας quod ad alterum attinet. diversa itaque signi-
ficatio hic rei effectæ, quamvis in opere vel facto sit
eadem. distinguit tamen mox ipse *Pollux*. Locus *Xe-
nophontis* enim vel valde fallor, vel hic est II. Ἄπο-
μνημ. Δημίας δὲ ὁ Κολλυτιεύς, ἀπὸ χλαμυδουργίας: Μί-
των δ' ἀπὸ χλαμυδοποιίας: Μεγαρίων δὲ οἱ κλειστοί. ἔ-
φη, ἀπὸ ἐξωμιδοποιίας διατρέφονται: An itaque apud
Pollicem pro χλαμυδοποιίαν scribendum χλαμυδοποιίαν,
quamvis nescio quid adfirmandum, quum istud mox
in vulgatis *Segm.* seq. sequatur. Videntur autem ista
εἶδη δὲ &c. statim prioribus adnectenda ita ne majiori

litera principe illud εἶδη distinguatur. nam se ipsum ex-
plicat *Pollux* ulterius, & quomodo ista, quæ jam
quasi eadem a *Xenophonte* prolata dixit, differant.
subjungit. An itaque *Xenophontis* locus emendari de-
bet, ut ipse scripserit χλαμυδοποιίας, pro eo quod
hodie legitur χλαμυδοποιίας. De quibus viris doctis ju-
diciam permissio. JUNG.

⁸⁸ *Variegatorium*] Ποικιλτῆν (ἀνδρα, hominem)
phrygionem. *Æschm.* contr. *Tem.* fol. 183. fin. edit.
Höfmann. LXX. ποικιλτῆν dicunt, qui *Hebr.* צר
ex quo Gallicum *recamare* factum ait *Job. Avenarius*
id est acu pinxit. vid. *Exod.* XXVI. v. pen. XXVII.
16. & alibi. SEB. 2.

Ποικιλτῆν] Citat *Pollicem* hinc ad illa *Æschm.* con-
tra *Timarchum* verba, καὶ ἀνδρα ποικιλτῆν, *Brodaus*
in sua *Commentatione* super illam *Orationem*, quæ
in ejus *Miscellaneis* lib. VII. cap. 7. extat. JUNG.

⁸⁹ ἢ δὲ τ.] Et hæc ἢ δὲ &c. pendet a præceden-
tibus, illudque ἢ majus, in maius ἢ itaque mutan-
dum, quo omnia sint planiora. JUNG.

⁹⁰ * Ποικιλτῆ.] Ποικιλτικῆ. *Hesjoh. Suid.* SEB.

* Ποικιλτῆ.] *Salmast.* ποικιλτικῆν. in *Oratione* *Æ-
schm.* contra *Timarch.* extat ἀνδρα ποικιλτῆν ῥημα-
τισμῶν. KÜHN.

* Ποικιλτῆ.] Pro ποικιλτῆ, quin ποικιλτικῆ sit re-
ponendum, nullus dubito. JUNG.

* Ποικιλτῆ.] Ποικιλτικῆ pro ποικιλτῆ & ποικιλτο-
κῶς pro ποικιλτῆς reposuit a Cl. Kühnio.

⁹¹ Πλάτωνα] Apud quem & ποικιλτοῖς habes &
ποικιλτατα de numeris lib. V. extremo *Legum.* JUNG.

⁹² Ἰφάντικῶς] Idem nullo antea a *Notro* positum
hic adnotavit *H. Stephanus*. JUNG.

⁹³ Ποικιλτῆς] Gl. ποικιλτῆς *Variator*, ῥηματισμῶν, πο-
ικίλλω, variō. *Vitruvius* lib. VI. cap. 7. sextimum ῥη-
ματισμῶν habet, quæ in modum ῥηματα vestes pingunt
variatisque notis ῥηματα aut acu. vid. *Salmastium* in
Papiriæ Carinæ pag. 859. v. 41. KÜHN.

⁹⁴ Εὐϋφές] E. voc. *Syll.* pr. ed. εὐφές. SEB.

exilis, textilis, bene plicata. Textile vero, Æschylus de retium opificiis, & non de vestitu sic dixit: Retis vero textilia. Radius, viverra, tela, textura, texere, textorius, textorie. * & regula ad hoc parata, quam antium vocant. Cubitus. Pes telæ, ut Eubulus inquit. Sed telæ hæsες pedesve, etiam κελόντες vocantur. Ἄγνυθες porro & λεία lapides sunt, qui secundum Veterum texendi rationem a stamine dependebant. Spatha instrumentum, cujus istibus subtegmen condensatur. Unde Σπαθῶν, * pro texere. & Tunica texta, apud Sophoclem.

ισχνόν, ⁹⁵ εὐήτριον, εὐπλοκόν. τὸ δὲ εὐήτριον, ἐν ⁹⁶ δικτυουργικαῖς Αἰσχύλος, εἰ καὶ μὴ ἐπὶ ἐσθῆτος, ἀλλ' οὖν εἴρηκε, Δικτύου δ' εὐήτρια. κερκίς, ⁹⁷ κτίς, ἰστός, ἰστουργία, ἰστουργεῖν, ἰστουργικὸς, ἰστουργικῶς. * κανῶν ⁹⁸ εἰς τοῦτο ³⁶ καλούμενος, ⁹⁹ ἀντίον. πῆχυς. ἰστέπους, ὡς Εὐβουλος λέγει. καὶ ¹⁰⁰ κελόντες δὲ, οἱ ἰστόποδες καλοῦνται. ¹ ἄγνυθες δὲ, καὶ ² λεία, οἱ λίθοι οἱ ἐξηρητημένοι τῶν στημόνων ³ κατὰ τὴν ἀρχαίαν ὑφαντικὴν. σπάθη, ἔθεν καὶ τὸ σπαθῶν, καὶ τὸ ⁴ σπαθητὸς χλαῖνα παρὰ Σοφοκλεῖ.

Εὐφίς] Ut bene edidit *Seberus* noster, pro antea vulgato εὐφίς, restituit ad oram codicis sui *H. Stephani* etiam. JUNG.

Εὐφίς] Εὐφίς legebant priores ante *Seberi* editiones, sed εὐφίς etiam *Falckenburgius* in suo Codice emendaverat.

95 Εὐήτριον] Εὐήτριον ὕφασμα ex eodem *Politico*, e quo dialogo in hoc capite & alia quædam Noster attulit, hausit, ubi λίθον καὶ τὸ λεγόμενον εὐήτριον ὕφασμα in fine habes. de voce εὐήτριον vid. & *Casaubonum* nostrum III. *Athen.* 18. qui inter alia & hoc quod ad drama hic laudatum: Etiam *Æschylus* in *Dictyurgicis* (vel *Dictyulcis*, ut nominat *Helychius*) ducta translatione a vestibus, aliud nescio quid εὐήτριον vocaverat, sicut observat *Julius Pollux* lib. VII. cap. 10. Unde suspicor virum crudelitissimum de lectione ista hic Δικτύου δ' εὐήτρια quid mendosi suspicatum. ego sane idem suspicor, quod non fecero si forte scripserit, ut conjicere lubet, δικτύου δ' εὐήτριου. quod esset *retis bene vel subtiliter texti*. Ceterum *Æschylus* drama adhuc aliter appellatur in Catalogo Græco ejus tragædiis præfixo, nempe Δικτυουργοί. JUNG.

96 Δικτυουργικαῖς] Pro δικτυουργικαῖς MS. *Falckenburgii* habet ut *Helych.* δικτυουλκαῖς.

97 Κτίς] *Interpr.* leg. κτίς, viverra, sed viverra, *mustela agrestis* γαλῆ ἀγρία, non habet, quod agat in *texturina*. melior est lectio κτίς, *peslen*, *peslene densat opus textor* juxta *Pozium*. dein legerem, κανόνες τοῦτο vel οὗτω καλούμενοι, *canones* ita dicti id est scapi, qui in *Glossis* dicuntur, κανόνες γερδικακοί, *canones textoris*, γέρδικος enim *textor* est, apud Græcos hodiernos. unde in Germania adhuc sunt, qui proprio nomine *Gerdes* appellantur, communius est, *weber*, *Textor*, antiquius *Gerdes*. KÜHN.

Κτίς] Pro κτίς nescio an non satius scribere κτίς, JUNG.

98 Εἰς τοῦτο, καλ.] Commaticam distinctionem quæ post τοῦτο erat delevit in textu *Kühnius*, eamque post καλούμενος posuit, mihi tamen nondum omnia liquida videntur. certe *Falckenburgii* Codex hæc aliter habet, nimirum κανὼν ἰστοῦ τὸ καλούμενον ἀντίον. legerem κανὼν ἰστοῦ, τὸ καλούμενον ἀντίον vel ἀντίον. de ἀντίον vid. & *H. Steph.* *Thesaurus*.

99 Ἀντίον] *Salm.* reddidit Latine. *insubulatum*. *Gloss. Philox.* ἀντία *insubula*. KÜHN.

100 Κελόντες] *Kελόντες*. *Helych.* *Suid.* *Etyim.* *Eust.* *Sylb.* SEB.

Κελόντες] Pro κελόντες *Salm.* κελόντες, ex *Antonino Liberali*. de quo ad *Æliani Varii*. KÜHN.

Κελόντες] *H. Steph.* huc adnotavit: κελόντες. *Helych.* *Suid.* *Etyimol.* *Eustath.* quod & de *Sylburgio* refert *Seberus*. *A. Schotius* ad hunc locum ita observavit olim: *Theocritus* κελόντες, μικρῶν ἔναρ' ἐκ κελόντων. *Quænam* in *Theocrito* non κελόντων, sed κελόντων, forte mutato e in a *Dorice*. *Suidas* & *Etyimolog.* in κελόντες & item *Helychius* & *Harrocrasto*.

Hæc ille in iis, quæ sua manu olim adnotata in *Pollucem* vir amicus ad me misit. Locus vero *Theocriti* est in *Idyll.* XVIII. vel *Ελένης ἰπιθαλαμίου*. Et *Magnus Casaubono* etiam placet cap. 19. *Lection. Theocriti.* κελόντων ut in scripto *Scholiorum* libro esse ait. Potest videre & *Porsii* *Lexicon* *Doricum* in κελόντες. Ego vix possum dubitare jam amplius quin & *Pollux* scripserit κελόντες, itaque reponendum sit. præsertim quum & infra X, 125. ubi eadem repetuntur MS. noster diserte, καὶ κελόντας, τοὺς καὶ ἰστόποδας, habeat. JUNG.

Κελόντες] *Κελόντες* habebant priores editiones, sed κελόντες reposuit jam in textu *Cl. Kühnius*, quod & *Falckenburgii* MS. agnoscit.

1 Ἄγνυθες] *Helych.* ἄγνυθες, λείαι. infra VII, 118. λείαι inter instrumenta τῶν λατόπων. X, 143. εἰσοδόμου. SEB.

Ἄγνυθες] De varia hujus nominis scriptura, ut & sequentis λεία, vid. *Sylburgii* *Notas* in *Aristot.* de generat. animal. ad pag. 322. infra X, 125. est λειαστάς, & ἄγνυθας. Sed hoc alterum in MS. accentu caret. Credimus tamen cum *Seberi* MS. ἄγνυθας scribendum. Pro λεία vero malim λείαι hic, dicam infra ad dictum locum. JUNG.

2 Λεία] Pro λεία *Falckenburgius* habet λείοι.

3 Κατὰ τὴν ἀρχαίαν ὑφ.] Et quæ tunc erat nova tempore *Pollucis*, vicissim nobis erit vetus; ideo minus intelligi possunt verba. *Plutarchus* tamen in convivio VII. sap. hoc ponit in similitudine sumta a textore, referens opinor ad sui temporis ὑφαντικὴν. *Sylb.* SEB.

Κατὰ τὴν ἀρχαίαν ὑφ.] *Αριστοίας* δὲ ὑφ. C. A. hic habere supra dixi *Segm.* 30. infra IX, 43. *Αριστοίας* vide supra *Nota* ad VII, 30. KÜHN.

Κατὰ τὴν ἀρχαίαν ὑφ.] Omnia ista (Quæ tunc erat &c. ὑφαντικὴν) quæ in *Notis Seberi* nostri habes ex *Sylburg.* codice scias ab *H. Stephano* esse, qui manu sua ad Codicis sui oram hic ea adposuit, postquam signandum jussit κατὰ τὴν ἀρχαίαν ὑφαντικὴν. nec *Sylbala* discrepat. adeo ut inde recte conjiciamus *Sylburgium* eodem hoc codice *Stephani* manu adnotato, quem ab amicis. nostro, dum in vivis erat, amico *Hel. Putschio* accepimus, eodem inquam codice τὸν μακαρίτην *Sylburgium* usum fuisse, indeque in suum *Stephanianus* observationes descripsisse, ut solet, si forte cum *Polluce* aliquando possent publicari. Ubi itaque posthac talia pluscula invenerimus, te non invitum ad *Seberi* nostri *Notas* relegabimus. Jam ad MS. nostrum, qui, ut diximus, hic pergit, *Αριστοίας* δὲ ὑφαντικὴν σπάθην, ἔθεν &c. maxima, credo, librarii incuria & negligentia. Nescio vero an in σπάθην & σπαθῶν Nostro non *Philyllis* verba in mente fuerint quæ infra X, 126. ex MS. restituiemus. JUNG.

4 Σπαθ. χλ.] *Lana pavidensis*, crebra, densius contexta, cujus filamenta spatha, non rectine, bene percussa & solidata erant. vid. *Helych.* in σπαθατίον,

καὶ σπαθητοῖς ὑφάσμασι. καὶ σπαθίδα ἑκά-
λεον τὸ σπαθητὸν ἱμάτιον,

Et textis spatha telis. Tum & spathida,
vocarunt spatha contextam vestem.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ.

CAPUT XI.

Ὅσα ἀπὸ τοῦ πλύνειν τὰς
ἐσθήτας.

De eo quod est vestes
lavare.

Πλύνται, πλουτικοί, πλυνοί, πλύντριαι,
Φαιδρυνταί, Φαιδρυντικοί, Φαιδρύναι,
κναφεῖον, κναφικοί, κνάψαι. καὶ κναφεύς,
καὶ κναφαῖοι, καὶ ἀκναφα. καὶ κναφεύειν
ἔφη Ἀριστοφάνης. καὶ ἀναγράψαι, λύσιππος
ὁ κωμικός. κναφος δὲ, ἢ πρόσφορος αὐτοῖς ἀκού-
σιτ' ἂν ἀκανθα. τοῦ δὲ κνάπτειν ἡγείται τὸ συμ-
πατῆσαι, ὡς Κρατίνος ὑποδηλοῖ παίζων, τῆ
μάστιγι γνάψειν εὐ μάλα, ἢ συμπατῆσαι. εἰ
δὲ χρὴ τούτους καὶ πλύντας λέγειν, ἀπ' αὐτῶν
αἱ πλύντριαι. καὶ πλυνέας δ' ἂν αὐτοὺς εἴποις.
καὶ τὸν τέπον, πλυνούς. ἀφ' οὗ καὶ τὸ λοιδο-

Lotores, lotorii, lavandi vasa, lotri-
ces, mundatores, mundatorii, munda-
re. Fullonarium vas, fullonarii, tin-
gere, fullo, fullones, nondum a fullo-
ne mundata. Tum & Fullonariam exer-
cere, inquit Aristophanes. Et Emun-
dare, Lyssippus Comicus. Cardio au-
tem, dicitur herba carduus illis profe-
rens. Κνάπτειν porro, etiam conculcare
significaverit, ut Cratinus indicat jocans,
Flagello demulcere quam sedulo, aut
conculcare. Sique hos lotores appella-
re oportet, a quibus lotrices dicuntur:
eosdem, & elutores nominabis, & lo-
cum ipsum, labra. Unde & convicia-

Salmaf. in Pollionii Claudium pag. 410. Scaliger. in
Crim. Kühn.

Σπαθ. χλ.] Pro καὶ τὸ σπαθητὸς χλ. π. Σ. MS.
notter habet, καὶ ἀσπαθητὸν χιτῶνα Σοφοκλῆς εἶπει.
plane aliter. Utrum igitur verius? Sane MS. lectio
mihi displicere non potest, quamvis nescio utrum sit
a Sophocle prolatum. Quid si emendemus: καὶ ἀσπά-
θητος χλαῖνα π. Σ. ut ad eundem locum respexit He-
sychius dum scribit: ἀσπαθητὸν χλαῖναν, τὴν δορὰν παρ-
ότου οὐχ ἔφατται. Idem ibidem: ἀσπαθητὰ, τὰ
μὴ κερυσομένα τῆ σπάθῃ ἱμάτια. Certe vulgatum τὸ
σπαθητὸς vitiosum puto: quamvis id etiam placuisse
putem Xylandro Noris adlibrum VI. Convival. quæst.
Plutarchi, ubi λεπτοσπαθητοῖς χλαιδίων ἱματίοις, e-
mendat in quibusdam tragicis versibus. Jung.

5 Καὶ σπαθ. &c.] Καὶ σπαθητοῖς ὑφάσμασι. Eschy-
li verba sunt. habes infra VII, 78. Hesychnus corruptus
in hoc verbo: σπαθητὸν τὸ ἔρρον ὕφει σπάθῃ κερυσομέ-
νον οὐ κτενι. Sylburgius in suo Codice emendat, an
σπαθητὸν, τὸ ἔρρον ὑφασμα. Jung.

6 Ἐκάλουν] MS. καλοῦσιν, pro ἐκάλουν. Sequens
earum adjungitur sine titulo, ut dictum supra. Jung.

7 Ὅσα ἀπὸ τοῦ π.] C. A. πῆρὶ τοῦ πλύνειν. reliquis
omissis. Kühn.

8 Πλυνοί] MS. πλυνοί, vulgatum & infra X, 135.
recte. Jung.

9 Φαιδρυνταί] C. A. Φαιδρύνται. Hesychnus. Φαιδρυντής.
Pausan. in Eliacis priorib. Φαιδρύνται. videtur vocabu-
lūm esse διαφοροῦμενον. post Φαιδρυντικοί est κνάψαι. κνα-
φεύς, κναφ. ἀκν. deim margo: κναφος δὲ ὁ πρόσφορος
αὐτοῖς ἀκούσιτ' ἂν ἀκανθα. hactenus margo, tum tex-
tus: καὶ πλυνέας τοῖς πλύντας εἴποις, καὶ τ. τ. πλυνῶν
&c. Salm. MSS. ἐρεῖς καὶ τ. τ. πλυνέας. Kühn.

Φαιδρυνταί] In MS. defunt Φαιδρύνται, κναφ. κναφι-
κοί. Jung.

10 Κναφεῖον, κν.] Pro κναφεῖον, κναφικοί, Falcken-
burgius habet γραφεῖον, γραφικοί.

11 Κναφαῖοι.] Quinam κναφικοί, quos etiam MS.
habet? an saltem fullones interpretari possumus. Jung.

12 Ἀκναφα] Ἀκναφαι idem quod ἀκναπτειν infra VII,
69. Hesychnus: Ἀκναπτον, ἀκατάκλαστον, ἀγραφοῦ-
μάτιον. defunt deinde in MS. καὶ κναφεύειν ἑ. Α. καὶ ἑ.
Δ. ὁ κωμικός. verba Lysippi mox adponit Noster, quam-
vis ibi MS. per * habes, ἀκατάκλαστον, quod hic per γ

ἀναγράψαι vulgatur. Postea ita MS. habet: κνάφος δὲ,
ὁ πρόσφ. αὐτ' ἀκούσιτ' ἂν. Jung.

13 Ἀριστοφ.] Aristophanis locus potest esse hic in
Pluto: Ὁ δὲ κναφίονι τις ὁ δὲ πλυνὸν κώδια. Jung.

14 Ἀκανθα.] Ante ἀκανθα Κυθνήσιω reposuit in tex-
tu ἀκούσιτ' ἂν c. C. A. & delevit commaticam distin-
ctionem post κνάπτειν.

15 Ταῦ δὲ κνάπτειν, &c.] In MS. iterum defunt,
τοῦ δὲ κνάπτειν &c. αἱ πλύντριαι cum mediis. Dele-
vero post κνάπτειν vulgatum comma. hoc enim ni fal-
lor ait conculcare eos prius & argutarier pedibus, Τί-
σιππιανο verbo, vel consiliari, quum expoliant, ut τὸ
συμπατῆσαι præcedat ante κνάπτειν. Jung.

16 Τῆ μάστ. &c.] Cratini versus an ita distin-
guendi.

--- τῆ μάστιγι κνάψειν εὐ μάλα,
Ἡ συμπατῆσαι. ---

Non tamen ita apertus iste ordo in verbis comici.
De duplici autem isto officio fullonum, quorum u-
num erat vestem eluere & cogere, quod consiliari et-
iam dicebant secundum Varrorem, quia ea actio mul-
to pedum insultu fieret: alterum, eandem creta can-
defacere, quod expolire vocabant: de his vide doctiff.
Jan. Guilielm. II. verisim. 8. Sic apud Aristoph. Σφη-
ξίῳ ubi Bdelycleon patri suadet ut centonem exuat, &
elegantiore amictum sumat, ille recusat, ut sibi in-
utile.

Καὶ γὰρ πρότερον, αἶτ, ἐπ' ἀνθρακίδων ποπλησμένους
Ἀπίδων ὀφείλων τῆ γραφῆ τριώβολον.

Ut qui minuti plenus ante obscuri
Triumphantium in speram impendunt fulloniam.

ut doctiff. Q. Florens interpretatur. καὶ γὰρ πρῶτον, αἶτ
Scholesi. ἰχθύδια ἰσθίον ἄττα καταστᾶστας ζυμοῦ
ἐπὶ τὸ ἱμάτιον τριώβολον ἴδουκα τῷ κναφῆ μισθόν. του-
τίστι τῷ πλύνοντι τὰ ἱμάτια. vid. & plura apud Christ.
Colerum parerg. XIV. Jung.

17 Καὶ πλυνέας &c.] MS. καὶ πλυνέας τοῖς πλύν-
τας ἐρεῖς, καὶ τὸν τέπον. Seb.

Καὶ πλυνέας &c.] Pro καὶ πλυνέας &c. MS. ita: καὶ
πλυνέας τοῖς πλύντας ἐρεῖς, καὶ τὸν τέπον. ut & in Seba-
sti MS. Aug. fuit. Jung.

ri, lavare. Et Lotum me reddis, Comi-
ci dicunt, pro calumniaris, aut dehone-
stas. Et nihili precii rem ejicere, Eluc-
re dixit Rhetor Aeschines. Precium au-
tem illis datum, lotorium vocatur. * Sed
lavare, etiam perluere, eluere, emun-
dare, tergere, tingere, extergereque
vocabis. Et aqua a labro fluens, πλύ-
μα. Tum & tritum & exhaustum scot-
tum, scarpia, & lotium vocatur. Quo
autem eluebant, non nitrum modo, &
nitrum chalastræum: sed & Rypus,
juxta Cratinum nominatur. Aristopha-
nes vero, Ad lotionem quoque, lixi-

ρεῖν, ¹⁸ πλύνειν. καὶ ¹⁹ πλυνόν με πειεῖς, ²⁰ ἢ κω-
μωδία φησὶν, ἤγουν ἐξονειδίξεις, ἢ αἰσχύνεις.
καὶ ²¹ τὸ οὐδενὸς ἀξίον τι ²² ἀποπεφάνθαι, κα-
ταπεπλῦσθαι ὁ ῥήτωρ ἔφη ²³ αἰσχύνης. ὁ δὲ μι-
σθὸς ὁ δίδόμενος αὐτοῖς, πλύντρα καλεῖται. * τὸ ³⁹
δὲ πλύνειν, καὶ διαπλύνειν, καὶ ἀποπλύνειν,
καὶ ἐκρύπτειν, ²⁴ καὶ ῥύπτειν, καὶ κλύζειν ἔρεῖς,
καὶ ἐκκλύζειν. καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ²⁵ πλυνοῦ ὕδωρ,
πλῦμα. καὶ ἡ κατατετριμμένη ἑταίρα, κλύ-
σμα, καὶ ²⁶ πλῦμα. ἐν ᾧ δὲ ἐξέπλυνον, οὐ
μόνον λίτρον, καὶ ²⁷ Χαλαστραῖον λίτρον, ἀλ-
λά ²⁸ καὶ ῥῦπος, ὡς Κρατῖνος ἀνόμαζεν. Α-
ριστοφάνης δὲ, ²⁹ τῶν πλυντικῶν, καὶ τὴν

18 Πλύνειν.] *Brassic.* πρὸν. πλύνειν. SEB.

19 Πλυνόν με π.] *Matro C. A.* ita: πλυνόν ποιεῖς, ἀντὶ ἔξου. ἢ αἰσχ. ita ille. post in textu: ὁ δὲ μισθὸς πλύντρα καλεῖται. τὸ δὲ πλύνειν καὶ δ. κ. α. ἐκρύπτειν κλύζειν ε. κ. ι. &c. post πλῦμα, ἢ ᾧ δὲ ἐξέπλυνον &c. de πλῦμα & λίμα *Suid.* in ἀπολυμαίνεσθαι. KiiHN.

Πλυνόν με π.] MS. καὶ πλυνόν με ποιεῖς, ἀντὶ τοῦ ἐξονειδίξεις, καὶ αἰσχύνεις. Locus est in *Aristophanis Pluto*, πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσοῦτοις ἀνδράσι. ubi *Scholiastæ* πλυνόν με π. legere paroxytonæ alii jam indicarunt. Et apud *Hesychium* πλυνόν est in hac re. quomodo forte & scriba noster exarare voluit, qui ei pro u & contra posuisse aliquoties deprehenditur. alias de hujus verbi in hac re usu ad *Pollucem* præter *Brodæum*, vide & *Rhodiginum* XIV. antiq. lect. 2. & *Adagia Junii* in *Aspergere*, & *Brassicani* in πλύνειν, & *H. Stephanum* adpend. de dial. Attic. cap. 16. tm. 3. sine, ubi & hoc examinatur, quod Noster saltem ἢ κωμωδία φησὶν, ait. vid. & *Rigaltii* Notas ad *Oenopocrit.* *Artemidor.* lib. II. cap. 4. JUNG.

20 ἢ κωμωδία.] *Aristoph. Pluto.* vid. 70. *Brod.* Miscell. IV, 32. SEB.

21 Nihil precii rem ejicere.] Rem aliquam nullius precii videri seu declarari, καταπεπλῦσθαι obfunderetur, seu vilescere dixit Rhetor. SEB. 2.

Τὸ οὐδενὸς.] In MS. καὶ τὸ οὐδενὸς ἀξίον τι ἀπ. κ. ὁ ρ. φ. defunt. ἀποπεφάνθαι vero ut noster *Seberus* edidit, etiam *H. Stephanus* correxerat in suo codice. nam prius mendose erat ἀποπεπλῦσθαι. locum *Aeschini* pag. 457. Orat. contra *Ctesiph.* idem in *Theſauro* suo adfert. JUNG.

22 ἀποπεφάνθαι.] ἀποπεπλῦσθαι legebat *Basilensis* editio, sed emendaverat & *Cl. Kühnius* in suo Codice ἀποπεφάνθαι.

23 αἰσχ.] In MS. deest αἰσχ. & ὁ δίδωμ. αὐτοῖς. JUNG.

24 καὶ ρ. &c.] In MS. defunt καὶ ῥύπτειν. postea MS. ita: καὶ κλ. καὶ ἐκ. ἔρεῖς. JUNG.

25 πλυνοῦ ὕ. &c.] MS. πλυνον ὕδ. πλῦμα. JUNG.

26 πλῦμα.] MS. iterum πλῦμα. JUNG.

27 Χαλαστραῖον.] *Hesych.* Χαλαστραῖον συν. πόλις οὗ Μακεδονίας καὶ λίμνη ἴθα τὸ Χαλαστραῖον λίτρον γυγίνται. KiiHN.

Χαλαστραῖον.] MS. Χαλίστραον. Sed vulgatum verius & ex *Platone*, cujus locum mox dabo. Chalastra πόλις Μακεδονίας καὶ λίμνη, ἴθα τὸ Χαλαστραῖον λίτρον γυγίνται. *Suidas* 1. Χαλαστραῖον λίτρον ἀπὸ Χαλίστρας τῆς ἐν Μακεδονίᾳ λίμνης. talia & *Etymologicon.* vide & cum qui ἴθικα conscripsit. invenitur tamen & Χαλίστρα apud *Suidam* & *Herodotum* nostrum *Polytina* cap. 123. Locum *Pollucis* geminum restituit infra *Seberus* X, 135. JUNG.

28 καὶ ῥῦπος.] Pro ῥῦπος C. A. χάρυπος. *Hesych.* χάρυπος. MSS. *Suid.* ἀλλὰ χάρυπος. forte fuit in verlu χῶ ῥῦπος pro καὶ ὁ ῥῦπος a quo abesse volunt *Gram-*

matici χ, ut sit χῦπος. mihi ῥῦπος venit a ῥύπτω εμω. *ritro.* unde & ipsas sordes & id quo purgabantur significat. post *Κρατῖνος* τὸ ἀνόμαζεν marginis est, & sequentia: *Αριστοφάνης* δὲ καὶ τὴν κοίαν, κ. τὴν κ. ἐν ᾧ πλύνουσι λέγει. τὴν δὲ σηκκρίδα γῆν *Ευπολις* λέγει. ἢ δὲ πλυντρὶς παρὰ *N. haeniens* margo, dein textus: τὸ δὲ τ. π. λίτρον καὶ τὸ φαιδρύνειν τῶν πλύνειν προσέκει. ὡς *Αισχύλῳ* φαιδρύντρια. hodie extat apud *Aeschyl.* φαιδρύντρια in *Χοηφόροις* pag. 257. KiiHN.

καὶ ῥῦπος.] MS. καὶ χάρυπος, ὡς *Kr. ἀνόμαζεν.* quæ profecto non negligenda. Latet enim quid ratio, quam ῥῦπος est, vocula: quod nobis conservavit optimus *Hesychius*: nempe χάλυρπος, vel χάλυρπος scribendum puto. *Hesychius*: χάλυρπος, ὁ τῶν πλυντικῶν ἱματίων ῥῦπος. & χάλυρπον, τὸ ῥύμμα τὸ ἀπὸ τοῦ λίτρον γυγίνται, ὁ τῶν λίτρον λέγουσιν, quod prorsus cum Nostro hic convenit. nota vero & *Atticum λίτρον.* JUNG.

29 τῶν πλυντικῶν &c.] In MS. defunt τῶν πλυντικῶν. postea ita MS. καὶ τὴν κοίαν, καὶ τὴν κ. ἐν ᾧ πλύνουσι λέγει. ommissis sequentibus usque ad τὴν δὲ σηκκ. &c. In vulgatis vero illis non omnia sana. Certe *Aristophanis* locus corruptus est, cum ipso titulo. nec enim in *Lyssistrata* extat. Et idem incidit mox legi posse κοίαν καὶ κωμωδίας γῆς, quod & *Sebero* nostro. Extat vero locus in *Ranis* Poëta, unde tibi debet esse manifestum. quanta menda nostrum *Pollucem* invaserit apud quem *Lyssistrata* vulgo est. Pro ἐν *Λυσιστράτῳ*, itaque emenda secure ἐν *Βατράχοις*. Et versus ipsos ita concinna, ut apud *Aristophanem* extant:

ψυδολίτρον τι κοίαν
καὶ κωμωδίας γῆς.

Quamvis ibi editiones *ψυδολίτρον* habent, dicuntur autem a Choro ista de *βαλανί.* ait enim infra noster X, 135. iterum: κοίαν καὶ κωμωδίας γῆς κατὰ *Αριστοφάνη* *Pluto.* vide & VII, 99. Placet etiam & paulo supra legere καὶ γῆν κωμωδίας cum *Sebero* nostro. Observandum vero & γῆς vocabulum usurpatum etiam simpliciter in hac re. ut apud *Theophrastum*. *Charact.* περὶ μικροῦ. sine: καὶ πρὸς τοὺς γραφεῖς διατινόμενους, ὅπως τὸ ἱμάτιον αὐτοῖς ἔξει πολλὴν γῆν, ἵνα μὴ ῥυπαρὴν ταχέ. id est magno interprete *Cassiodoro*. Et cum *sullonibus* obnoxie agere, ut ad polsendam suam vestem, creta multum adhibeant, ne sordes facile contineant. Et in *Comm.* suo, ait, nempe κοίαν vel possus κωμωδίας: additque eundem *Theophrastum* περὶ ἄλων ita dixisse γῆν ἱματίων εἰς τὰ ἱμάτια. Quod ad *Platonis* locum *Segm.* proximo attinet, cum puro esse lib. IV. de *Rep.* ubi educationem primam cum stinatura confert, hoc se moliri ait *Socrates*, ut persuasi leges quam optime imbibant ὡσπερ βαφὴν, ut eorum opinio *δυσσεπαιδς* reddatur, καὶ περὶ δεινῶν καὶ περὶ ἄλλων. διὰ τὸ τὴν τὴ φύσιν καὶ τὴν τροφὴν ἐπιστηδῆσαν ἰσχυρῆσαι, καὶ μὴ αὐτῶν ἐκπλῦσαι τὴν βαφὴν τὰ ῥύμματα ταῦτα. δεινὰ ὄντα ἐκκλύζειν. ἢ τε ἴδον, παντός χαλαστραίου δεινότερα οὐσα

κονίαν, καὶ τὴν κίμωνιαν εἶναι Φησὶν ³⁰ ἐν Βατράχαις, εἰπὼν,

Ψευδολίτρου τε κονίας,

Καὶ ³¹ κίμωνιας γῆς.

⁴⁰ * καὶ Πλάτων δὲ ὁ Φιλόσοφος τὴν κονίαν ἐν τῶν ῥυπτικῶν. ἔστι δὲ τὸ ἐκ τέφρας καθιστάμενον ὑγρὸν. ³² τὴν δὲ σμηκτρίδα, Κηφισόδωρος ἐν Τροφωνίῳ εἶρηκεν. ἰχθύων δὲ πλῆμα, Πλάτων ἐν Νίκαις εἶρηκεν ὁ κωμικός. ³³ ἡ δὲ πλυντρίς, παρὰ Νικοχάρει ἐν Ἡρακλεῖ γαμουμένῳ. τὸ δὲ τῶν ποδῶν ³⁴ νίπτρον, ³⁵ νίπτρα μὲν Αἰσχύλος, Ἀριστοφάνης δὲ ἀπὸνιπτρον. καὶ τὸ Φαιδρύνειν δὲ, ³⁶ καὶ ἀποπλύνειν, καὶ διαπλύνειν, ³⁷ τῷ πλύνειν προσήκει. καὶ ἡ παρ' Αἰσχύλῳ, Παιδὸς ⁴¹ σπαργάνων Φαιδρύντρια. * ³⁸ ἔοικε δὲ καὶ ³⁹ τὸ ἰποῦν, καὶ ἰποῦσθαι, ἐπὶ τοῦ ἀποθλίβεσθαι, καὶ ⁴⁰ πιέζεσθαι, κναφεῦσι προσήκειν.

τοῦτο ὁρεῖ καὶ κονίας, λῆπη τε καὶ φέσος καὶ ἐπιθιμία, παντὸς ἄλλου ῥύμματος. ubi vides κονίαν ut ἐν τῶν ῥυπτικῶν referri: vides & Chalaltraxum, cujus supra Segm. præc. mentio & infra X, 135. ex eodem Platonis, quavis locus ibi corruptus sit. JUNG.

τῶν πλυντικῶν &c.] Falckenburgius habet τῶν πλυντικῶν.

³⁰ Ἐν Λυσιστράτῃ] Versus Aristophanis non in *Lysistrata* sed *Ranis* esse Clar. Jungert. jam annotavit. quare non dubitavimus in re tam manifesta emendare Nostrium & pro priorum editionum illis: φ. ἐν Λυσιστράτῃ, εἰπὼν, Ψευδολίτρου κονίας, καὶ κίμωνιαστῆς. ita reponere in textu: φησὶν ἐν Βατράχαις, εἰπὼν,

Ψευδολίτρου τε κονίας

Καὶ κίμωνιας γῆς.

Quid ergo mirum, si infra nobis Segm. seq. *Cratippum* pro *Aristophane* vulgati exhibent Codices. ubi tamen vide quæ dico. Κίμωνιας γῆς pro κίμωνιαστῆς etiam Falckenburgius emendaverat in suo Codice.

³¹ Κίμωνιαστῆς.] Forte κίμωνιας γῆς, vide autem an & paulo ante γῆν κίμ. vel τὴν γῆν κίμ. scribendum. SEB.

³² τὴν δὲ σμηκτρίδα] Ita corr. H. Steph. *Sylb. & Casaub.* in *Athen.* XII, 13. pr. edit. σμηκρίδα. SEB.

τὴν δὲ σμηκτρίδα] *Salm.* monet *Galenum* in *Lexico Hippocratis* habere σμηκτῆς, ut ὀργᾶς, ποτᾶς sc. γῆ. KÜHN.

τὴν δὲ σμηκτρίδα] Iterum MS. τὴν δὲ σμηκτρίδα γῆν Εὐπολις εἶπεν. καὶ ἄλλοι. omisiss Κηφισόδωρος &c. κωμικός. cum mediis. Sed bene edidit *Seberus* noster σμηκτρίδα. H. *Stephanus* in suo codice contexit. & *Casaubonus* ὁ πᾶν XII. *Athen.* 13. ubi etiam *Cepherodoti* fabulæ meminit ex *Athenæo*, notandum vero in MS. & *Eupolim* auctorem eo vocabulo dari. JUNG.

τὴν δὲ σμηκτρίδα] *Σμηκτρίδα Basileensis* legebat editio, sed σμηκτρίδα emendavit Cl. *Kühnius* in suo Codice, prout in ultima quoque *Seberis* fuit.

³³ ἢ δὲ * πλυντρίς] Corrupte (ait *Lexic. Basl.*) pro πλυντρίς. monet de illo & H. Steph. SEB.

ἢ δὲ * πλυντρίς] Iterum MS. pro ἢ δὲ πλυντρίς &c. habet: καὶ πλυντρίς δὲ παρὰ Νικοχάρει. omisso titulo *Comædiæ ἐν Ἡρ. γαμ.* De *Nicocharis* fabulis *Casaubonus* noster XIV. *Athen.* 3. Et est apud *Athen.* lib. IV. & *Suidam* *Nικοχάρης* quoque παροξύτως. Sed pro πλυντρίς, jam itaque cum MS. πλυντρίς reponamus. quod & infra restituumendum videtur X, 135. JUNG.

vium, & albam cretam pertinere, ait in *Lysistrata*, dicens:

Falsi nitri, & lixivii.

Et alba creta utens.

Sed & *Plato Philosophus*, *Lixivium* inter lotoria recenset. est autem cinere confecta aqua. σμηκτρίδα autem pro cimolia *Cepherodorus* dixit in *Trophonio*. Et *Piscium* lotionem, in *Victoriis* dixit *Plato Comicus*. * πλυντρίς vero, id est abstergendi maculas vim habens apud *Nicocharem* dicitur in *Hercule nupto*. *Pedum* autem lotionem, *Νίπτρα* quidem *Æschylus*: *Aristophanes* vero, ἀπὸνιπτρον vocat. Sed & emundare, eluere, & perluere, ad lavandum pertinent. Et apud *Æschylum*, *Infantis* fasciarum lotrix. * Videtur porro & preme- 41. re, premi, abstergere, torquere, & tingere, ad fullones referendum esse.

ἢ δὲ * πλυντρίς] *Πλυντρίς* exhibebat prior editio addito insuper asterisco, qui depravatam vocem indicaret, quem jam removi in nostra editione, reposita vera lectione πλυντρίς e MS. nec aliter *Falckenburgius* agnoscit in suo Codice & C. V.

³⁴ Νίπτρον] C. V. νίπτρον. KÜHN.

Νίπτρον] Pro νίπτρον MS. νίπτρον. JUNG.

³⁵ Νίπτρα &c.] *Νίπτρα* &c. ἀπὸνιπτρον. defunt cum mediis in MS. vide de his & *Nunnesii* Not. ad *Phrygisch.* in *νίμμα*. Versus vero quem *Noster* respexit, fuit, ni fallor, in *Comici Ἡρώτι* & adfertur infra VII, 167. est & alius in *Atharnensibus*. ὅσπερ ἀπὸνιπτρον ἐκχόντες ἰσπίρας. Quod vero ad priorem *Æschyli* χρῆσιν, eam ex *Σισύφῳ* *Noster* adfert infra X, 78. JUNG.

³⁶ Καὶ ἀποπλ.] In MS. defunt καὶ ἀποπλ. καὶ διαπλ. & fuerunt ea sane jam VII, 39. a *Polluce* allata. JUNG.

³⁷ τῷ πλ. &c.] MS. τὸ πλ. πρ. καὶ τὸ παρ' Αἰσχύλῳ Φαιδρύντρια. omisiss παιδ. σπαρ. JUNG.

³⁸ ἔοικε δὲ &c.] Titulus C. A. περὶ τοῦ ἰποῦν καὶ θείου. C. V. περὶ τοῦ ἰποῦν καὶ ἰπου καὶ μνάγρας καὶ θείου. *Gloss.* ἴπος, presensivum, ἴπυται, presensivum est. KÜHN.

ἔοικε δὲ &c.] Hic novum in MS. caput, hoc titulo, qui comprehendit una vulgatum caput XII. & partem XIII. περὶ τοῦ ἰπου καὶ ἰπου καὶ μνάγρας καὶ θείου. περὶ ῥάπτου καὶ Βελόνης (sc. Βελόνης) ὀνόματα ἀπὸ ἰσθήτων. περὶ τοῦ ἰσθήσθαι (scrib. ἡσθήσθαι) καὶ τοῦ ἐνδεδυμένου. περὶ τοῦ γεγυμνωμένου. καὶ τοῦ ὑπαλαξᾶν ἰσθήτα. περὶ ὀνομάτων ἱματίων. JUNG.

³⁹ τὸ * ἰποῦν, καὶ ἰποῦσθαι] Ita hic constanter, alias plurimum ἰπ. cum tenui spir. SEB.

τὸ * ἰποῦν, καὶ ἰποῦσθαι] MS. τὸ ἰποῦν καὶ τὸ ἰποῦσθαι. De his & *Foesius* *Oecon. Hipp.* in ἰππῶσι. JUNG.

⁴⁰ Πιέζεσθαι, καὶ κναφεῦν] Sequitur in C. A. κναφεῦσι π. καὶ ἴπος δὲ τὸ τ. κ. &c. post καλουμένη, ὅστις δὲ, τὸ ὑπουργεῖν (superfcripta terminatione cum ut sit θεῖον) τῷ κν. dein matgo: ἀφ' οὗ Λύσιππος, οὐδὲ ἀναγνώψας (C. V. ἀνακνώψας) καὶ θεῖος τ. αἰ. nec fullonia arte eluens aut sulphure purgans aliis agnoscitur. de plagio literario forte sermo est. non excoctis καὶ κναφεῦσι. *Salm.* pro ἐπιγνώψας leg. ὁ δὲ ἐπιγνώψας. KÜHN.

Πιέζεσθαι, καὶ κναφεῦν] Post πιέζεσθαι deest in MS. καὶ κναφεῦν. JUNG.

Πιέζεσθαι, καὶ κναφεῦν] Post πιέζεσθαι in ante editis sequebantur hæc, καὶ κναφεῦν, quæ e textu a Cl. *Kühnio* rejecta sunt.

non proprie quidem de illis dictum, eju-
dem tamen cum illis significationis.

--- *Dabit mihi*

Probe ranae pressus calamitatibus,
quodam in loco Cratinus inquit: & Hi-
pum, etiam in Cleobulina. Et Archilo-
chus dicit, jacet in hipo. Est autem hi-
pus, fullonum instrumentum. Tum &
muscipula sic dicta, nunc vero fullonum
instrumento in primis competere videtur.
Sed & sulphur, fulloni confert. Unde
Lysippus dicit, Emundans, & sulfure a-
llorum expurgans sententias.

⁴¹ οὐκ ἀντικρυς μὲν ἐπὶ τούτου εἰρημένον, ὑποδη-
λούμενον δέ.

--- ⁴² Δώσεις ἐμοὶ

Καλὴν δίκην, ἰπούμενος ταῖς συμφοραῖς,
Κρατίνος πρὸς Φησί. καὶ ἵπον μὲν ἐν ⁴³ κλεοβουλί-
νῃ. καὶ ἀρχιλόχος δ' ἔφη, κέεται ἐν ἵπῳ. ⁴⁴ καὶ
ἵπος δὲ τὸ τῶν κναφέων ἐργαλεῖον. ἔστι δὲ καὶ
μυάγρα οὕτω καλουμένη. ⁴⁵ ἀλλὰ νῦν ἔοικε μάλ-
λον τῶ τῶν ⁴⁶ κναφέων ἐργαλείῳ προσήκειν. καὶ
θεῖον δὲ, τὸ ὑπουργοῦν τῷ κναφεῖ. ἀφ' οὗ λυ-
σιππος, ⁴⁷ ὁ δ' ἀναγνάψας καὶ θειώσας τὰς ἀλ-
λοτρίας ἐπινοίας.

42

• CAPUT XII.

• ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ.

43

*De sartore, acu, & a vestibus dedu-
cta nomina.*

⁴⁸ Περὶ ράπτου, καὶ βελόνης, καὶ ὅσα ἀπὸ
ἐσθήτων ἐνθήματα.

SARTORES, sartrices: sarcire, suere,
confuere. Acus, aciculae, fibula,
fibulae. Sed nomina a vestibus sunt,
vestis, vestimenta, amiculum, stola,
indumentum, vestimentum. Lysias ve-
ro, & Indumenta dixit. Lopa vero,

Αΰκείται, αἰκίστριαι, αἰκίσσασθαι, ράψαι,
συρράψαι, βελόνη, βελονίδες, ⁴⁹ ραφίς,
⁵⁰ ραφίδες. Ἐκ δὲ ἐσθήτων ὀνόματα, ἐσθῆς, ἐσθή-
ματα, ἀμπεχόνη, ⁵¹ στολή, ἐνδυμα, ἱμάτιον, ἀμ-
φίσμα. Λυσίας δὲ, καὶ ἱματιδία ἔφη. λώπη δὲ

⁴¹ Οὐκ ἀντικρ.] In MS. desunt οὐκ ἀντικρυς &c.
Κέεται ἐν ἵπῳ cum mediis. Cratini versus apud Casan-
bonium nostrum IV. Athen. 21. ita legitur:

Δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην,
ἰπούμενος ταῖς συμφοραῖς.

ubi & ἵπον, & ἰπούσθαι spiritum leni hinc citat, &
de Cleobulina (ut apud Athenaeum laudatur) Cratinus
agit, videtur autem & hic Κλεοβουλίας plurali legen-
dum ut infra MS. X, 105. Antea editum fuit apud
Pollucem ἰπούμενος. quomodo & apud Hesychium scri-
ptum habetur: ἰπούμεν, πιζόμενος. ἰπούμενος, πιζό-
μενος. JUNG.

⁴² Δώσεις ἐμοὶ &c.] Falckenburgii MS. pro Κρατί-
νος habet Ἀριστοφάνης, & leguntur sane hodieum hi
versus apud Aristophanem in Equitibus pag. edit. Bi-
sleri 343. hoc modo:

Δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην,
ἰπούμενος ταῖς συμφοραῖς.

Suidas: ἰπούμενος. πιζόμενος. ἀναγκάζόμενος. Ἀριστο-
φάνης ἰπούμενος. ἰπούμενος ταῖς συμφοραῖς. quae more
suo Suidas e Vetere Interprete ad Aristophanis locum
cit. exscripsit, male licet, legendum enim non ἰπού-
μενος sed ἰπούμενος, ut & bene Porro ad locum Sui-
dae notat. qui praeterea hos versus apud Pollucem hic
legi & Κρατίνῳ tribui observat, & insuper pro συμ-
φοραῖς legit ἰσφοραῖς. Verum audiamus magnum
Casanbonium ad Athenaeum lib. IV. cap. 21. Pollux sin-
gulari libr. VII. cap. 11. proferens inde vocem ἵπον:
unde est ἰπούσθαι premi. quo etiam verbo usus Crati-
nus, inquit, his versibus δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην ἰπού-
μενος ταῖς συμφοραῖς. Atque haec eo sine nunc refero, ut
obiter studiosos vocerem praeteritum moueam, Aristophanem
in Equitibus more suo Cratini verbis usum pro-
fuisse, mutata solum voce συμφοραῖς in ἰσφοραῖς. Ma-
neat ergo salva Polluci lectio συμφοραῖς, neque cum
Porro muretur in ἰσφοραῖς. neque sollicitetur vox Κρα-
τίνος ejuisque loco ponatur Ἀριστοφάνης, uti in Falcken-
burgii MS. est, mutationem enim hanc a librario or-
tam credo, qui cum meminisset se hos legisse ver-

sus in Aristophane, Cratini loco Aristophanem re-
posuit.

⁴³ Κλεοβουλία.] Athen. ἐν Κλεοβουλίας. lib. IV.
fol. 171. lege Casanb. anivadv. fol. 192. Seb.

⁴⁴ Καὶ ἵπος δὲ &c.] MS. καὶ ἵπος. ut nescias quo
accentu voluerit. Morellus Notis ad Stat. syn. lib. I.
carin. 3. ἵπος hic agnoscit. JUNG.

⁴⁵ Ἀλλὰ νῦν &c.] In MS. desunt ἀλλὰ ν. ὄ. μ. σ.
τ. κναφίαν ἐργ. πρ. ubi bene noster Seberus ita edi-
dit, quum priores editiones γραφίων haberent. vidit
id vitium & Morellus dicto loco ad Stat. & patitice
κναφίων reposuit. JUNG.

⁴⁶ Κναφίων] Pr. ed. γραφίων. Seb.

Κναφίων] In Basil. edit. erat male γραφίων, sed Cl.
Kühnius emendavit κναφίων.

⁴⁷ Ἐπιγνάψας] MS. σὺ δὲ ἀναγνάψας καὶ θειώσας
τ. α. i. & θειώσας etiam emendavit magnus Casanbo-
nius III. Athen. 35. nam antea male editum fuit in
Pollucis libris θειώσας. Illud ἀναγνάψας autem verius
esse Pollux ipse dicit, qui supra VII, 37. Lysippus
ἀναγνάψας dixisse refert. Capitis sequentis verba si-
ne titulo coherent cum praecedentibus ut indicavi,
JUNG.

⁴⁸ Ἐπιγνάψας] Prius editi habebant ἐπιγνάψας, pro
quo οὗ δ' ἀναγνάψας reposuitum est a Clariss. Kühnio
in textu. Basil. praeterea editio male θειώσας habebat,
quod itidem in θειώσας mutavit Cl. Kühnius in suo
Codice. Ceterum & Falckenburgii MS. ἀναγνάψας
habet.

⁴⁸ Περὶ ῥ. &c.] C. A. βελόνης, ὀνομάτων ἀπὸ ἐσθη-
μάτων. Ὀσφ. ἀκίστρια, ἢ καμπίστρια, sarcinatricia,
ἀκίστρα, aculeus, acus, αἰκίσσασθαι, resuscipere,
acula, aculeus, aculeus, κίστριον, ραφίς, βελόνη.
Κύην.

⁴⁹ Ραφίς] C. A. postea ἐκ δι ἐσθημάτων. Κύην.
Ραφίς] Pro ραφίς, MS. ραφίς, quod, si verum,
putem a ραφίς. ut a σκάπτω, σκαφίς. JUNG.

⁵⁰ Ραφίδες] In MS. desit ραφίδες. JUNG.

⁵¹ Στολή] C. A. post στολή λώπη δὲ &c. Κύην.
Στολή] MS. στολή, καὶ τὰ ὅμοια. omittis ἰδ. ἱμάτ.
-α. Δ. δ. κ. ἰμ. ὄ. JUNG.

καὶ ⁵² ῥάκη, καὶ Φάρος, καὶ ⁵³ ἱμάτια, καὶ ⁵⁴ σπέιρα, καὶ λῶπος, ⁵⁵ ποιητικά, καὶ ⁵⁶ ὄγε λωποδύτης, καὶ ἡ ⁵⁷ συλλοωπία, ἀπὸ τοῦ λῶ-
 43 πους ἐστὶν εἰρημένα. * Τὰ δὲ ῥήματα, ἡσθῆ-
 σθαι, ἀμπεχεσθαι, ἐστάλθαι, ⁵⁸ ἀμφίεσθαι, ἐνδεδυκέναι. ἀλλὰ καὶ ⁵⁹ μετοχαὶ, ἡσθημένος, ἀμπεχόμενος, ἐσταλμένος, ἡμφισμένος, ἐν-
 δεδυμένος, ἐνδεδυκώς. ⁶⁰ ἐνδύσω γὰρ, καὶ εἰμέ-
 νος, οὐ κατὰ πέζην ἀν εἶη ταῦτα τὴν χρῆσιν.
⁶¹ ἴσως δὲ καὶ εὐσταλής. καὶ ὁ παρὰ Κρατίνω
⁶² εὐπηνής, εὐτελής. τούτοις ἀν ἐνάριθμον εἶη καὶ
 τὸ εὐσταλῶς ἐπίρρημα. ⁶³ τὸ δὲ γυμνωθῆναι,
⁶⁴ καὶ ἀποδυθῆναι, καὶ ὁ γεγυμνωμένος, καὶ ὁ
 ἀποδύς, καὶ ὁ ἀποδεδυκώς, ἐκείνοις ὑπεναντία.
 44 * καὶ ⁶⁵ ἀποδύσαι, καὶ ἀπολωπίσαι, ὡς Σοφο-
 κλῆς. καὶ ⁶⁶ περιλωπίσαι, ὕπερ ⁶⁷ Ἰπερίδης πε-
 ριδύσαι εἶρηκε. Τὸ δὲ ἀμειψαί εἰσθῆτα, καὶ
 ὑπαλλάξαι ⁶⁸ εἶρεῖς, καὶ μεταβαλεῖν, μετενδύσαι, μεταμφιάσασθαι, ⁶⁹ μεταμφίεσθαι.

Saga, Pallium, Amicula, Velum, & Paludamentum, Poëtica sunt. Tum & gelopodytes, & fylopia, a lopo dicta sunt. * Verba autem, vestiri, amici- 43 ri, ornari, indui. Sed & participia, ve- stitus, amictus, ornatus, indutus. In- duam enim, & indutus, in prosa ora- tione usitata non sunt. Fortassis & Ex- peditus, & apud Cratinum Εὐπηνής, pro sordido. His etiam expedite, adver- bium adnumerandum erit. Denudari ve- ro, & exui: & denudatus, & exu- 44 tus, his contraria sunt. * Et exue- re, Devestiri secundum Sophoclem. Et circumindui, quod Hyperides Amici- ri vocavit. Cæterum vestitum mutare, & commutare dices. & transponere, reindui, aliter vestiri, denuo amiciri.

52 ῥάκη] MS. ῥάκη. SEB.

ῥάκη] MS. ῥάκη & pro ἱμάτια corrupte etiam Ι- ματια. JUNG.

53 ἱμάτια] C. V. ἱμάτια. KÜHN.

54 Σπέιρα δ. &c.] MS. σπέιρα καὶ λῶπος, ποι. Sed rectius σπέιρα, plurale nempe a σπέιρον, τὸ καλὸν ἱ- μάτιον, καὶ τὸ ρακῶδες, ut Hesychius ait, quod valde convenit cum his quæ infra Nolter scribit VII. 78. σπέι- ρα enim non solum τὰ ῥάκη. sed & τὰς ἀμειψίους quos- dam vocare ἰσθῆτας. ne quis apud Hesychium κακὸν emendare gestiat, quum apud Homerum legat σπέιρα κακ'. Quod ad λῶπος, ita Nunnesius Notis ad Ebr- ynich. in ὄπας. τὸ λῶπος, ait, pro veste poetisum esse tradit Poll. at ex Luciani. εἰσάτην δραχμάμενος με τοῦ λῶ- πους, veste me deprehendens. nisi jocabatur, ut solet. Defunt dein in MS. nostro καὶ ὁ γελωποδύτης, κ. ἡ σ. α. τ. λ. ε. ε. Sed illud γελωποδύτης hercle hic ri- diculum. mihi statim in mentem ὄγε λωποδύτης. quod & Sebero nostro fuit. Et συλλοωπία vero probumne? haud reor, & facile assensum præbeo meo Salmasio emendanti συλλοωπία. JUNG.

55 Ποιητικά] Ποιητικά excipit in C. A. τὰ δὲ ῥήμα- τα ἐσθῆσαι ἢ super ἑ scripsero &c. ἀλλὰ καὶ ἡ μετοχὴ usque ad ἀμπεχομένοις. reliqua absunt. KÜHN.

56 Ὁ γελωποδύτης] Edit. Basil. etiam in indice γε- λωποδ. sed leg. ὄγε λωποδύτης. SEB.

Ὁ γελωποδύτης] Leg. ὄγε λωποδύτης, grassator. non gelopodytes, ut Interpr. KÜHN.

Ὁ γελωποδύτης] Prioris editiones duabus vocibus in unum coalitis male legebant ὁ γελωποδύτης, quas jam divisimus in ὄγε λωποδύτης.

57 Συλλοωπία] Salmas. pro συλλοωπία grassatorum legit συλλοωπία. KÜHN.

Συλλοωπία] Συλλοωπία pro συλλοωπία in textu emen- davit Cl. Kühnius.

58 Ἀμφίεσθαι] De hoc verbo vide & Sylburgii Not. in Clepard. & Antefign. ad pag. 323. JUNG.

59 Μετοχ. ἡσθ. &c.] MS. αἱ μετ. ἡσθ. ἀμπ. καὶ τὰ ὅμοια. omisso ἐστάλμ. & tribus seqq. JUNG.

60 Ἐνδύσω &c.] Absunt ista usque ad χρῆσιν a C. A. cæterum vocabulum εἰμίους admonet me emenda- tionis quam tentavit Casaub. in Strab. libr. XV. ubi Geographus de Indorum Philosophis, τοὺς δὲ πολιτικούς, inquit, σινδοῖτας κατὰ πόλιν ζῆν ἢ καὶ κατ' ἀγροὺς ἐνη- μένους ἢ δορκάδων δοράς. ubi in notis pro εἰ- μημένους legit Vir doctissimus ἐνημένους. sed corruptum xque ac simplex εἰμίους non convenit proste orationi

secundum Pollucem. melius igitur fuerit duplicato ἢ legere ἐνημένους, quid enim in Græcis Auctoribus us- sitatus his locutionibus, ἐνημένους διφθέραν λουτῶν? vid. Swid. in ἐνημένους. KÜHN.

Ἐνδύσω &c.] Ἐνδύσω &c. ταῦτα τὴν χρῆσιν. cum me- diis defunt in MS. pro εἰμίους autem vulgato, scribe aspirate εἰμίους. est enim ab ἐω τοῦ ἐνυμι. JUNG.

61 Ἰσως δὲ &c.] MS. εἰρεῖς δὲ καὶ. SEB.

Ἰσως δὲ &c.] C. A. εἰρεῖς δὲ εὐσταλής. dein mar- go: καὶ εὐπηνής ὡς Κρατίως. cætera absunt. C. V. εἰ- πηνής quod aliud est. εὐπηνής idem quod εὐπηνός. KÜHN.

Ἰσως δὲ &c.] Pro Ἰσως δὲ, MS. εἰρεῖς δὲ κ. ε. quo modo & suo indicat Sebero. deinde MS. noster ita: καὶ εὐπηνής ὡς Κρατίως. omisissis sequentibus εὐτε- λής. τούτ. α. ε. κ. τ. ε. ἐπίρ. Sed ad εὐπηνής vul- gatam quod attinet, illud non jam placet, sed verum puto cum MS. nostro εὐπηνής. Habes & apud Hes- ychium hoc: εὐπηνή, πεπινωμένος. JUNG.

62 Εὐπηνής] Εὐπηνής legebant priores editiones, sed oxytōis, εὐπηνής e C. A. a Cl. Kühnio in textu est emendatum.

63 Τὸ δὲ γυμνωθῆναι.] Titulus in C. A. περὶ τοῦ γυμνωσμένου καὶ περὶ ὀνομάτων ἱματίων. post ἀποδυ- θῆναι, εἰρεῖς καὶ ἀποδύσαι, κ. α. tum margo, ὡς Σοφο- κλῆς, κ. π. περιδύσαι εἶ. hæc margo. KÜHN.

64 Καὶ ἀποδυθῆναι] MS. καὶ ἀποδύσαι εἰρεῖς. deinde defunt καὶ ὁ γεγυμνωμ. cum reliquis hujus Segmenti. JUNG.

65 Ἀποδύσαι] MS. ἀποδύσαι. & mendose ἀπὸ λω- πίας. JUNG.

66 Περιλωπίσαι] MS. περιλωπίσαι per η, cui ita subjungit: καὶ περιδύσαι εἶπεν Εὐριπίδης. τὸ δὲ &c. nula mentione Hyperidis. JUNG.

67 Ἰπερίδης] Etiam Homerus Iliad. λ. 100. SEB.

68 Εἶρεῖς] C. A. μεταβ. &c. KÜHN.

69 Μεταμφίεσθαι] MSS. μεταμφίεσθαι, idque forte pro μεταμπίεσθαι. SEB.

Μεταμφίεσθαι] Pro μεταμφίεσθαι, C. V. μεταμφι- σχίεσθαι. C. A. μεταμπίεσθαι, quod optimum vi- detur. vid. Hesych. in μεταμφίεσθαι. KÜHN.

Μεταμφίεσθαι] Pro μεταμφίεσθαι, MS. μεταμφισχί- σθαι, quo pacto recte μεταμπίεσθαι scribas. ni fallor. vulgatum quoque accentu depravatum est, & scriben- dum μεταμφίεσθαι. ut aute ἀμφίεσθαι Segm. præced. JUNG.

Μεταμφίεσθαι] Male in edit. Seberi μεταμφίεσθαι

Xenophon autem in Institutione, Vestitum alium assumere dixit. Lysias vero contra Autocratem, Tunicam permutata. Sed & tunica dices, tunicella, tunica, indumentum. * Tum & amiculum apud multos usitatum est, quicunque huic nomini fordido existenti succurrere vellet, ex Sophoclis Lotricibus sumendum est.

Peplos tendere, & amicula linea.

Et Thepsis alicubi in Pentheo dicit, Putavit nervos habere amiculum. Contrarium autem videtur huic, quod est in Nicocharis Chorago Hercule, Fer nunc tunicam illico, & amiculum ad subveniendum huic rei.

⁷⁰ Ξενοφῶν δὲ ⁷¹ ἐν τῇ Παιδείᾳ, καὶ μεταλαβεῖν ἔφη ⁷² ἱμάτιον. ⁷³ Λυσίας δὲ ἐν τῇ κατὰ Αὐτοκράτους, Μεταλλαξαμένη χιτῶνα. χιτῶν δὲ ἐρεῖς, χιτῶνίσκος, χιτῶνιον, ⁷⁴ ἱμάτιον. * ⁷⁵ ἐπεὶ καὶ ὁ ἐπενδύτης ἐστὶν ἐν τῇ τῶν πολλῶν χρήσει, ὅς τις βούλοιο καὶ τούτῳ τῷ ὀνόματι βοηθεῖν Φαύλῳ ἔντι, ληπτέον αὐτὸ ἐκ τῶν Σοφοκλέους ⁷⁶ Πλυντριῶν,

Πέπλους ⁷⁷ τένισαι, ⁷⁸ λινοπλυνεῖς τ' ἐπενδύτας.

καὶ Θέσπις δὲ που φησὶν ἐν τῷ ⁷⁹ Πενθεῖ, ἔργω νόμιζε ⁸⁰ νευρίδας ἔχειν ἐπενδύτην. ⁸¹ ἄντικρυς δὲ ⁸² δοκεῖ τὸ ἐν τῷ Νικοχάρους Ἡρακλεῖ χορηγῶ, φέρε νῦν ταχέως χιτῶνά τ' ⁸³ ἐπενδύτην, τῇ νῦν χρεῖα βοηθεῖν.

repositi. Falckenburgius vero nosfer similiter reliquis MStis habet μεταμπίσασθαι. ceterum pro praecedenti μεταμφιάσασθαι Falckenburgius praeterea habet μεταμφίσεσθαι.

⁷⁰ Ξενοφῶν δὲ] Iterum margo C. A. μεταλαβεῖν ἔφη Λυσίας μεταλλάξα δὲ, χιτῶν δὲ ἐρεῖς, χ. χ. i. tum margo: ὁ δὲ πενδύτης (leg. ὁ δ' ἐπενδύτης) εἰ καὶ φαῦλος, ὅμως Σοφοκλῆς αὐτὸ ἐπίσπισε, καὶ Νικοχάρης ἐχρήσατο. sic caput definit omisissis ἔστιν & βοηθεῖν cum interjectis. locus Xenoph. de μεταλαβεῖν extat lib. IV. pag. 83. Kühn.

⁷¹ Ἐν τῇ Παιδείᾳ] Deest ἐν τῇ Παιδείᾳ in MS. Locus est in lib. IV. Κύρου παιδείας. οἱ μὲν δὲ Μῆδοι καὶ οἱ ἀμφὶ Τυγράνι ἐλούτο. &c. καὶ ἱμάτια μεταλαβόντες, εἰδίσκουν. Jung.

⁷² ἱμάτιον &c.] In MS. ἱμάτιον &c. desunt, & pro iis ita habet: καὶ μεταλλάξασθαι, ὡς Λυσίας. χιτῶν δὲ &c. Jung.

ἱμάτιον &c.] Falckenburgius ἱμάτια.

⁷³ Λυσίας δὲ ἐν τῇ] Λυσ. δ. ἐν τῷ κ. ut infra IX, 57. Seb.

Λυσίας δὲ ἐν τῇ] In vulgatis pro τῇ, τῷ cum Sebero nostro. emendandum censo, ut infra etiam est IX, 57. Scilicet λόγῳ. non enim credo sub altero intelligendum κατηγορίᾳ, quum & infra sit τῷ. Jung.

Λυσίας δὲ ἐν τῇ] Falckenburgius pro αὐτοκράτους habet αὐσακράτους vel ἰσοκράτους, litura enim quæ in priori litera est, facit ut minus bene videam utrum sit α aut ε, an vero alia litera.

⁷⁴ ἱμάτιον] Clar. Kühnius ad Codicis sui quem MStorum ope emendavit, oram legendum conjicit, θαιμάτιον pro ἱμάτιον.

⁷⁵ Ἐπεὶ καὶ ὁ ἐπενδύτης] Joann. XXI, 7. Seb.

Ἐπεὶ καὶ ὁ ἐπενδύτης] Ἐπεὶ καὶ ὁ ἐπειδ. &c. usque ad Segmentum sequens, pro his omnibus hæc epitome in MS. saltem: ὁ δὲ ἐπενδύτης, εἰ καὶ φαῦλος, ὅμως Σοφοκλῆς αὐτὸ ἐπίσπισεν καὶ Νικοχάρης ἐχρήσατο. In vulgatis quædam adnotandum. Et de ἐπενδύτη vide Notas avi in Novum Testamentum ad caput XXI Joann. πῆ, quas & excerptis eruditiss. Nannius, aliaque in eam rem addidit, cujus Notas in illud caput vide versu 40. 41. Jung.

Ἐπεὶ καὶ ὁ ἐπενδύτης] Totus in corrigendo Pollucis hoc loco atque enucleando est Thomas Gatakerus Adversarior. cap. IX. pag. 80. edit. Londin. 1659. in folio. cujus verba, quia proluxa nimis sunt, exscribere nolui, sufficere locum indicasse quærcere volenti existimans.

⁷⁶ Πλυντριῶν] Πλυντριάς Sophoclis hinc inter alia istius dramata recenset ordine Casaubonus noster VII. Athen. 4. Jung.

JULII POLLUCIS.

⁷⁷ Τένισαι] Pro τένισαι forte legendum, κτενίσαι. Salm. Kühn.

Τένισαι] Quid est τένισαι in Sophoclis carmine? Valde placet quod cogitanti primum in mentem venit, scribendum τε ἦσαι, & sic itaque versum restituendum:

Πέπλους τε ἦσαι, λινοπλυνεῖς τ' ἐπενδύτας.

Tales πίπλοι εἴηται Ὀδυσσ. η. ν. 97. ubi Eustathius, εἴηται δὲ, οἱ εὖ νησιμένοι κατὰ τοὺς παλαιούς, ὁ ἐστὶν εὐκλαστοί, διαλυέτες δὲ, εἴηται γίνονται, διαλαβόντες τοῦ ν. In cæteris nihil sollicito, nisi quod pro νευρίδας, rescribam νεβρίδας, quas bacchantium fuisse notum, de quibus in Pentheo Tragedus agebat. Et an δοκεῖ τὸ ἐν τῷ Νικοχ. forte scribendum. pro δ. τῷ ἐν τῷ Νικοχ. de Nicocharis fabulis clariss. Casaubonus XIV. Athen. 3. Jung.

Τένισαι] In Sophocleo testimonio legunt quidam τενίσαι, pro quo Cl. Kühnius & doctiss. Camerius conjicit legendum τε ἦσαι, nec dubito ejusmodi errores a mala pronunciatione, quæ π cum jota confundit, ortos, quales plures e bonis auctoribus, nisi nos operæ urgerent, proferre liceret.

⁷⁸ Λινοπλυνεῖς] Leg. λινοπληνῆς, ut supra εὐπληνῆς. λινοπληνῆς est vestis lino contexta, λινοϕῆς. Kühn.

⁷⁹ Πενθεῖ] Pro Πενθεῖ Falckenburgius habet Πένθει.

⁸⁰ Νευρίδας] Lege νεβρίδας, de Pentheo sermo est, quod putarit re vera vestem superariam, quam gestabat, esse pellem hinnuli, Bacchantium scilicet habitum. νόμιζε pro ἐνόμιζε. Salm. νευρίδ' ἔχειν ἐπενδύτην. Kühn.

Νευρίδας] Pro νευρίδας lego νεβρίδας, error ex mala pronunciatione, quæ literas ν & β confundit, ortus, qui sæpius in Nostro notatus. sic memini supra reposuisse ἄβρα, pro vulgato αῦρα, quæ vox etiamnum depravata legitur apud Aristænetum lib. I. ep. 22. ubi Lucianus Alciphroni: αὐτὴ οὐ συμβουλευεται τῇ Δωρίδι αῦρα δὲ καὶ μαστραπὸς τῆς Γλυκερίας ἡ Δωρίς. Lege secure mecum ἄβρα δὲ καὶ μ. τ. Γ. ἡ Δωρίς. & vide quæ supra dicta sunt ad IV, 151. & 154.

⁸¹ Ἄντικρυς δὲ &c.] Plinius autem videtur τὸ ἐν τῷ N. &c. illud in Hercule Chorago Nicocharis.

--- φέρε νῦν ταχέως χιτῶν' ἐπενδύτην.

--- fer nunc celeriter tunicam superariam.

hodierno usui (vocabuli ἐπενδύτης) subvenire. Interpretes hic se intricat. Salm. etiam habet quæ modo dicta. Kühn.

⁸² Δοκεῖ τῷ ἐν τῷ] Τὸ pro τῷ prior. edit. in textu Cl. meum Kühnius securus reposui.

⁸³ Ἐπενδύτην] Post ἐπενδύτην commatica a nobis posita est distinctio sensu id postulante, vide Kühnius notas. Interpretes enim hic omnia ἀπροσδιόνυσα, &

Υ γ γ y

Ἔσθῆτων· εἶδη.

Vestium Species.

²⁴ Ἐἶδη δὲ ἐσθῆτων, ²⁵ ἀνδρικῶν μὲν, ²⁶ χλαμύς. ἢ μὲν, ὀλόλευκος, ²⁷ ὡς Φιλέταιρος ὁ κωμωδοδιδάσκαλος ὠνόμαζεν. ἢ δὲ, ²⁸ * παρυφίς, καὶ παραπόρφυρος. ²⁹ ἢ καὶ ὡς ἡ νέα κωμωδία, εὐπάρυφος. τὰς δὲ Θετταλικὰς χλαμύδας, Θετταλικὰ πτερά ὠνόμαζον, καὶ ³⁰ ἐνθετταλισμὲθα ἔλεγον, τὸ χλαμυδοφοροῦμεν. ³¹ χλαῖνα, ἱμάτιον ἐπὶ τῷ ³² χιτῶνι,

³³ Ἔσσαι με χλαῖνά τε, χιτῶνά τε, εἴματα καλά.

⁴⁷ ³⁴ ἔσθ' ὅτε μέντοι ἐνεύναιον περιβόλαιον. * εἰσὶ δὲ χλαῖναι, αἱ μὲν ἀπλοῖδες, ὡς Ὁμηρὸς ³⁵ φησὶ,

χλαῖνας τ' ἐνθέμεναι οὐλας καθύπερθεν ἔσασθαι.

quæ festinantibus nobis nequidem inspicere licet. Falckenburgius aliter habet, nimirum, τὸν δὲ ἐπιδύτην τινὶ χρεῖα, verum non est opus hac mutatione, sensus enim jam posita post ἐπιδύτην distinctione clarius est.

84. Εἶδη δὲ ἐσθῆτων] MS. εἶδη δὲ ἐστὶν ἐσθῆτ. JUNG. 85. ἀνδρικῶν μὲν] C. A. ἀνδρικός μ. χ. ἢ μ. ὀλόλ. ἢ δὲ, παρυφίς, παραπόρφυρος, εὐπάρυφος. post margo: τὰς δὲ Θ. χ. usque ad ἐνθετταλ. exinde textus: ἐπίς δὲ χλαμυδοφοροῦμεν χλαῖναι ἱμάτιον ἐπὶ χιτῶσι. C. V. χλαμυδοφόρον μὲν χλαῖναι, &c. distinguere post, χλαμυδοφόρον μὲν chlamydatum quidem. Moribus Græcorum χλαμυδοφόροι impubescentes erant. & Ephēti. apud Heliodor. libr. I. Σπυριον Ἐφρηβίων, domum venit a pompa αὐτῆς χλαμυδοῦ καὶ αὐτοῖς στιφάμοις. & libr. II. χλαμύς δὲ λευκὴ περιὴν χρυσοῦ πρὸς τοῖς στίφαις ἐσθῆτο. Lucian. de Amor. de puero τὴν ἱερὰν χλαμυδοῦ τὰς ἐπιδύσεις περὶ αὐτοῦ συρράψας. in fragmentis Ἄλιανι voce Μελίτος puer sibi afferri vult χλαμυδοῦ ὠραίας, & puero Ἀσκαίο datur dono chlamys apud Virgilium. de aliis ne dicam. alia autem chlamys militaris, nisi apud Varronem de libris educandis chlamydas. quas puellæ habeant potius in vestitu quam togas, etiam militares facere velimus. vid. in primis Artemidor. in Onecriticis lib. I. cap. 56. Kühn.

86. Χλαμύς.] Ad vocem χλαμύς ita in Labbei codice adnotatum invenio: Chlamyde inortia circa brachium pro scuto usi. vise in ἰθαπίς. (locus est supra IV, 116.) sumebant profecturi. Plautus in Mercatore, chlamydem sumam denuo. ut citat Scal. in Varron. JUNG.

87. Ὡς Φιλ. &c.] Desunt in MS. ὡς Φιλ. ὁ κ. ὠν. alias ὀλόλευκος, Togam puram exponit Junius in sua Nomenclatura, & adagio, prætactata oratio. Nolter tamen de Chlamyde videtur hic posuisse, ut etiam Calceagninus vidit. III. Epitolic. quest. I. ubi prolixè de Coloribus vestium & nominibus variis. JUNG.

88. * Παρυφίς, καὶ παραπόρφυρος.] Παρυφίς, καὶ περιπόρφυρος. Infra VII, 53. παρυφίς, de περιπόρφυρος autem (h. e. habens in circuitu purpuram intextam.) Laz. Bayf. pag. 195. SEB.

* Παρυφίς, καὶ παραπόρφυρος] MS. παρυφίς, & mox παραπόρφυρος, ut vulgati. Sed H. Stephanus ad oram emendavit in suo codice παρυφίς, & περιπόρφυρος. Et est illud παρυφίς etiam apud Helychium e Menandri Hymnide. παρυφίς, Μίανδρος ἐν Ὑμνῶ-

Species autem vestium: virilium quidem, chlamys. & hæc quidem tota alba, ut Philetarus Comicus nominat: illa vero intertexta, & purpura insignis: aut ut nova Comædia inquit, Bene intertexta. Chlamydes vero Theffalicas, Alas Theffalicas nuncupaverunt. Et Theffalicamus, dixerunt, pro chlamydis vestimur. Penula, indumentum tunicam tegens.

Induere me tunicam, penulamque, vestes pulchras.

estque nonnunquam fragula lecti. * Sunt autem penulæ: hæc quidem simplices, ut Homerus ait,

Penulasque imponere villosas superne ad induendum:

di. Hadr. Junius vulgatam lectionem etiam veram putavit. Sic enim adagiis suis in Prætextata narratio, ait: Prætexta, qua Plutarcho περιπόρφυρος, a purpurea ora ambitu: παραπόρφυρος ab atextu purpura, Pollucei, eademque de causa παραλοργής eidem, Ὁ παρυφίς, atque insuper etiam εὐπάρυφος nova Comædia vocabulo appellata est: quod a nemine annotatum est hætenus. &c. quæ apud ipsum legas de his vocabulis: & similia idem breviter Nomenclatura sua in Toga prætexta. infra quoque X, 43. MS. παραπόρφυρος habet, quamvis in vulgatis id omisum sit. JUNG.

89. H² καὶ ὡς ἡ ν. κωμ. εὐπάρυφος.] MS. καὶ εὐπάρυφος. omisiss ἢ & ὡς ἡ ν. κωμ. De his & Erasmo hinc adagio: Ευπαργυρὸς ex Comædia, vide tamen potius Junium adagio, Prætextata narratio. JUNG.

90. Ἐνθετταλισμὲθα] Pro verbo ἐνθετ. &c. MS. mīre: ἐνθετταλισματα. ἐπίς δὲ χλαμυδοφοροῦμεν χλαῖναι, ἱμάτιον ἐπὶ χιτῶνι. Sed vulgatum verum, & corrigendum etiam apud Stephanum τὸν ἰθνηγογράφον, qui nobis ejus verbi auctorem indicat: λέγεται καὶ θετταλίζω. ὡς θορίζω. ἀφ' οὗ τὸ ἐνθετταλισμὲθα, παρὰ τῷ Ἐπικλίδι ἐν Μαρυκῶ ταυτίσσι, χλαμυδοφοροῦμεν. emenda ἐνθετταλισμὲθα, & Μαρυκῶ. restituit hujus dramatis nomen & Athenæo libr. XV. animadv. cap. 12. Καρυμπούς noster, & laudat noster infra X, 73. De Theffalicis alis vid. & Junii adagia in Theffalicis suis. JUNG.

91. Χλαῖνα] Nonius, lana vestimentum militare quod supra omnia vestimenta sumitur. KHN.

92. Χιτῶνι] Sequitur in C. A. εἰσὶ δὲ χ. αἱ μ. α. α. Ὀ. αἱ δὲ διπλαῖ. vid. Helych. in ἀπλήγτις & διπλοῖδα. & Suid. in ἀπλήγτις, unde in Nostro etiam cum spiritu aspero legendum ἀπληγίδας διπληγίδας. ἀπληγίδες, singillones. Salm. in H. A. pag. 409. Kühn.

93. Ἔσσαι με] Sic legitur Odyss. ξ, 154. priores editiones, ἔσθωμεν. Sequens locus est Iliad. ω, 646. Odyss. δ, 299. η, 338. SEB.

Ἔσσαι με] Versus Homeri deest in MS. JUNG.

94. Ἐσθ' ὅτε μέντοι &c.] Desunt in MS. ἐσθ' ὅτε μίντοι ἐνεύναιον περιβόλαιον. In vulgatis adnotari jubet H. Stephanus ἐνεύναιον. fuit id & supra in MS. VI, 10. ubi vid. Notas. JUNG.

95. φησὶ] In MS. deest φησὶ & versus ipse Homericus. in quo scribe χλαῖνας & οὐλας καθύπερθεν. accentus enim pravi vulgo, & notandum οὐλας χλαῖνας Nostrium περὶ ἀπλοῖδων exponere. JUNG.

illæ vero duplices, ut Duplicem extensam, Has autem Attici, Aplegides, Duplicatas, & Dibolas nominaverunt. Cæterum tunica, hæc quidem utrinque manicata, & liberorum habitus: illa vero unicam manicam habens, servorum. Sed Variegata,

αἱ δὲ, ⁹⁶ διπλαῖ, ⁹⁷ διπλὴν ἐκταδίην. Ταύτας δὲ οἱ Ἀττικοὶ ⁹⁸ ἀπληγίδας, καὶ ⁹⁹ διπληγίδας, καὶ διβόλους ὠνόμαζον. χιτῶν δὲ, ὁ μὲν ¹⁰⁰ ἀμφιμάσχαλος, ἐλευθέρων ἰσχῆμα. ὁ δὲ ² ἐτερομάσχαλος, οἰκετῶν. ³ τὸ δὲ ποικίλον,

[Φησὶ] *Homeri* testimonium male legebatur in ante editis, unum habet textus, ita emendavi. *Falckenburgius* plane aliter, nimirum, ὡς Ὀμηροῦ δώδεκα δ' ἀπλοῖδας καθύπερθε ἴσασθαι. vide quæ *Clar.* *Jungerm.* ad hæc nota mox 98. observat.

96 *Διπλαῖ*] In C. A. dein χιτῶν δὲ &c. Kühn. *Διπλαῖ*] Et hic male *διπλαῖ* priores edit. pro *διπλαῖ* legebant.

97 *Διπλὴν* &c.] *Διπλὴν*, *ἐκταδ.* *Iliad.* x, 134. *SEB.* *Διπλὴν* &c.] Desunt in MS. *διπλὴν ἐκταδ.* *Homericis* versus integri sunt ex *Iliad.* x.

Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περιήσατο φοινικίσσαν
διπλὴν, ἐκταδίην οὐλῆ δ' ἐπενήθη λάχνη.
vide de χλαῖνα & *Meursium* *Comm.* *Lycophr.* ad v. 635. ἀχλαῖνον --- *JUNG.*

98 *Ἀπληγίδας*] In MS. desunt καὶ *διπληγίδ.* καὶ *διβ.* primum autem *ἀπληγίδας* est ut in vulgatis spiritu leni. *διπληγίδας* vero emendandum pro *διπληγίδας*, ad mecum codicem notavi, ut primum hæc legi. quæ & *Severi* nostri conjectura. Sed nos emendamus, & notamus frustra forte, quum potius optima ratione dubitare debeamus, an hic versus sit, quem *Pollux* attulerit, neque falsus sit suppositus. Quod profecto mihi persuadec. Diserte enim ait ἀπλοῖδας, ὡς μὲν Ὀμηροῦ φησιν. Quæ vero syllaba ἀπλοῖδων in hoc vulgato versus? quum tamen *διπλαῖ* mox optime adpareant. Sic *Etymologicum* in ἀπληγίς, ἀπληγίς, ait, τὸ ἀπλοῦν ἰμάτιον. ὅπερ Ὀμηροῦ ἀπλοῖδα καλεῖ. Quod certe non puto ad vulgatum versus χλαῖνας τ' ἐνθίμηναι οὐλῆς καθύπερθε ἴσασθαι respexisse: nec magis *Pollucem* nostrum hic. Alius iste fuit, nimirum qui tam ultimo libro *Iliadis*, quam *Odyssææ* extat. Δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαῖνας τόσσους τε πάππας. Alterum ita vulgatum rejiciamusne prorsus? Non, si me audis, magna corruptela & perturbatione huic loco accidit, & audeo dicere, sic a me recte totum restitutum, si omnia mecum ita componas & suppleas a fine *Segmenti* præcedentis: Ἔσθ' ὅτι μήνοι ἐννήναιον περιβόλαιον.
Χλαῖνας τ' ἐνθίμηναι οὐλῆς καθύπερθε ἴσασθαι.
(hic enim quadrat, ut vel ex *Eustathii* explicatione videas licet: & *Nolter* supra VI, 10. & infra X, 42. clare firmat.) εἰσὶ δὲ χλ. αἱ μὲν ἀπλ. αὐ. Ὀ. φησιν, Δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαῖνας -- (non enim necesse alia addere ejus versus) αἱ δὲ διπλαῖ (ita enim emenda, pro vulgato *διπλαῖ*)
Διπλὴν ἐκταδίην -- &c.
Dum hæc ita scripseram, accepi *Cl. Schotti* observationes ad *Pollucem*, in quibus est ita: περιβόλαιον) ἀδε: Χλαῖνας τ' ἐνθίμηναι οὐλῆς καθύπερθε ἴσασθαι. *Mox lege*, φησὶ δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαῖνας. Quod sive ex MS. ille sive e conjectura, valde lætatur sui ita ea quæ jam scripseram firmari. Immo ante nos ambos *Henn. Stephani*, cujus verba de hoc loco lubet adscribere omnia, ex ejus *Appendice* de *Dial. Attic.* cap. XVI. tm. 4. *Ἀπληγίδες* (sic enim ibi & post scribit semper) quoque, ait, Ὁ *Διπληγίδες* erant vocabula *Attica.* nam ex *lapis* alias *ἀπληγίδας*, alias *διπληγίδας* vocabant, si credimus *Pollucis*, vel potius ejus exemplaribus. Ego certe parum illis fidei in posterioris vocabuli scriptura tribuo. nam *διπληγίδας* veroni debere censendo, ut *διπληγίδες* respondeat τῷ *ἀπληγίδες*. Non dubito autem quin Ὁ illa scriptura *ἀπληγίδες* alicui esse suspecta possit, Ὁ ἀπλοῖδας (quod ἀπλοῖδας sic in suo codice *Pollucis* ad *ἀπληγίδες*, *Et Stephani* in ora ad-

posuit, an ἀπλοῖδας) in ejus locum veroni debere crediturus sit, itidemque *διπλοῖδας* pro *διπληγίδες*. Sed is Ὁ *Suida* (in veteri quoque exemplari) Ὁ *Etymologicus* & cujusdam veteris *Lexici* mei testimonio eam scripturam confirmari sciat: Ὁ quidem asserentium itidem ἀπληγίος ex *Euprolide* in significatione nominis ἀπλοῦς, ideoque potius *Hesychii* exemplaria suspecta habeat, Ὁ in iis ἀπληγίς, aut ἀπληγίς, pro ἀπλήγίς, eodemque modo ἀπληγίος pro ἀπλήγίος veroni debere existimet. Cæterum τὰς *διπληγίδας* ab *isidem* *Atticis* nominatas etiam fuisse *διβόλους* idem *Lexicographus* tradit. Hæc ille, cui facile adsentior. Apud *Hesychium* autem *ἰδὴ* ἀπλήγίς mendosum, exponitur *σύμμετρος* χλαῖνα οὐ δυναμένη διπλαθῆναι. Nec non adscribenda illa *Suida*: ἀπληγίς, ἰματίδιον σύμμετρον *Ἀναγύρω*. *Ἀριστοφάνης*, ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χλαῖνας τρεῖς ἀπληγίδας ποιεῖν. vel ideo ut emendetur. scribendum enim puto: ἀπλ. ἰμ. σύμμετρον. *Ἀριστοφάνης* *Ἀναγύρω*
--- ἐκ δὲ τῆς

Ἐμῆς χλαῖνας τρεῖς ἀπληγίδας ποιεῖν.
Ἀριστοφάνης dramatis titulus videtur etiam apud *Pollucem* aliquoties corruptus, qui hic in *Suida* integer, licet transpositus permansit. de ejus inscriptionis ratione vide *Clariss.* *Casaubonum* IV. *Athen.* 4. Addam & quæ *Etymologicum*; quoniam hanc vocem valde illustrant: *Ἀπληγίς*, τὸ ἀπλοῦν ἰμάτιον ὅπερ Ὀμηροῦ ἀπλοῖδα καλεῖ. *Σοφοκλῆς*, τρύχι καλυφθεῖς *Θεσσαλικῆς* ἀπληγίδος. παρὰ τὸ ἀπλή, ἀπλήγίς καὶ ἀπληγίς. παρὰ τοῦτο καὶ τὸ ἀπλήγίος, ὁ τοὺς τρόπους ἀπλοῦς ἔχων. *De* *διβόλοις* etiam *Hesychius*: *διβόλους* χλαῖνας ὁ μὲν, *διμίτους* οἱ δὲ, *διπλαῖς*. *JUNG.*

Ἀπληγίδας] *Ἀπληγίδας* pro ἀπλ. & præterea *διπληγίδας* pro *διπληγίδας* emendavit in textu *Cl. Kühnius*, & *Falckenburgius* & ita habet & *Salmas.* in suo Codice.

99 *Διπληγίδας*] Scribendum potius *διπληγίδας*. *SEB.*
100 *Ἀμφιμάσχαλος*] *Ἀμφιμάσχαλος* utrinque manipuleata tunica, quæ & χειριδωτὸς, καρπωτὸς. *KÜHN.*
Ἀμφιμάσχαλος] Lubet adscribere hæc ex *Calceagnini* proluxa Epitola III. Epitolicæ. quæst. 1. *Pollux* ἰσχυρῶς τριβὺς ἀμφιμάσχαλα, seu tu dixeris utrinque subalaria: servitius vero ἑτερομάσχαλα, id est una tantum parte villosa. Nam μάσχαλον subala dicitur. Ἀρ qua neutra parte villos habuerunt, qualibus Ὁ aestivo tempore possumus, *Plinius* neutralia appellat non ventralia, ut quidam falso crediderunt. Plura vero de veste ἀμφιμάσχαλα, ἑτερομάσχαλα, manicata tunica, vel unicam manicam saltem habente vid. apud *Meursium* *Comm.* in *Lycophronis* v. 1100. τὰς δυσσείδους *Ζητῶν* &c. *JUNG.*

1 *Ἰσχῆμα*.] Similis usus nominis schema apud *Plaut.* *Amph. Prol.* Quid ego huc processi sic cum servili (q. l. servoli, ut hic οἰκετῶν) schema. vid. quæ a *Taubmanno* ibi addita: quæ item ad *Perfæ* IV, 2. *SEB.*

Ἰσχῆμα.] *H. Stephani* hic adnotavit ἰσχῆμα pro indumento. *JUNG.*

2 *Ἐτερομάσχαλος*] *Ἐτερομάσχαλος* sinistra manu habens, dextro humero exerto. qualis nobis exhibetur in monumentis veterum. *KÜHN.*

3 *Τὸ δὲ ποικίλον*] Abscst a C. A. De *ποικίλω* supra lib. IV. cap. 18. *Plato* de *Rep.* lib. VIII. ἰματίων ποικίλων πᾶσιν ἀνθρώποις ποικιλιμῶν. & mox: οἱ παῖδες τα καὶ αἱ γυναῖκες τὰ ποικίλα θεώμενοι καλλίστην ἀν κρημίων &c. *KÜHN.*

Τὸ δὲ ποικίλον] Vide & supra IV, 115. *JUNG.*

Διονύσου χιτῶν βακχικός. ἡ δ' ἔξωρίς, καὶ πε-
 48 ριβλάσμα ἦν, καὶ χιτῶν ἑτερομάσχαλος. * 5 πορ-
 Φυρομιγῆς δὲ ἐσθῆς, καὶ χλαμύς, 6 οὐχ ἡ συνύ-
 Φαντος 7 τῆ πορφύρα, ἀλλὰ τῆ ἐξ ἑρίου Φαιεῦ
 οὔση 8 κατ' ἀρχαῖς ἐμέμεκτο. ἀκναπτον δὲ, τρα-
 χυῦ, καὶ 9 ἀγροικον 10 ἱμάτιον. χλανίς δὲ, ἱμάτιον
 λεπτόν. 11 χλανίδα δ' αὐτὸ, καὶ χλανίσκια ἐ-
 κάλειον. 12 καὶ γλαυῖνος δὲ, εἶδος χιτῶνος. καὶ
 13 θηραῖον ἱμάτιον, ἢ ἀπὸ τῆς νήσου, ἢ 14 τὸ
 ὡς θηρίον ἐνυφασμένον. 15 Κοινὰ δὲ ἀνδρῶν καὶ
 γυναικῶν, 16 λῆδος, λῆδιον, ληδάριον, Φά-
 ρος; 17 χιτῶν 18 ὀρθοστάδιος, ὁ οὐ ζωννύμενος.

Dionysi tunica erat Bacchica. Sed exo-
 mis, amiculum erat, & tunica quoque a-
 nicam manicam habens. * Purpuromixta 48
 autem, vestis aut chlamys, non purpuræ
 contexta simul fuit: sed hac e fusca lana
 composita, ipsiis fimbriis purpura admi-
 scebatur. Sed agnaptum crassum est, &
 rusticum indumentum. Chlanis vero, ve-
 stis tenuis: quam & chlanidia, & chla-
 nificia nominaverunt. Tum & glaunus;
 tunicae species est. Et Theræum indu-
 mentum, aut ab insula: aut quod fe-
 ram intextam habet, dicitur. Porro
 Viris & Mulieribus, communia sunt,
 ledus, ledium, ledarium, pallium:
 tunica consistens, quæ non accingitur.

4 Ἐξωρίς] Vid. *Festum* h. v. *Hesych.* imprimis in ἔξω-
 ρίς ubi cæteris bene restitutus male corrigitur τὸ βάλλα-
 τα. nam Græci recentiores βάλλειν ἰσθῆτα pro inducere
 adhibent, quod vetustiores περιβάλλειν vel ἐπιβάλλειν
 dixerunt. solet vero *Hesychius* non respicere sui tem-
 poris Idiotismos, uti notum est. vid. ipsum *Salmas.*
 in *Tertull. pallium* pag. 369. vult autem *Nester* ex-
 midem fuisse & *pallium* & *tunicam*. pallium, quate-
 nus injiciebatur, tunicam, quia habebat manicam al-
 teram. Kühn.

Ἐξωρίς] Vide quoque supra IV, 118. JUNG.

5 Πορφυρομιγῆς] Margo C. A. hæc habet usque ad
 οὔση. Kühn.

6 Οὐχ ἡ συνύφαντος πορφύρα] C. A. margo, οὐ συν-
 ύφαντος τῆ πορφύρα, ἀλλὰ ἡ (C. V. ἀλλ' ἡ) ἐξ ἑρίου
 Φαιεῦ οὔσα, omisso καταρχῆς ἱμ. Kühn.

Οὐχ ἡ συνύφαντος πορφύρα] MS. ita: χλαμύς, οὐ-
 χι συνύφαντος ἡ πορφύρα, ἀλλ' ἡ ἐξ ἑρίου Φαιεῦ οὔσα
 ἀκναπτον &c. Non satis me extrico, licet vulgo scri-
 bamus πορφύρα, ut *Heur. Stephanus* in Thesuro suo.
 JUNG.

7 Πορφύρα] Πορφύρα. SEB.

Πορφύρα] Τῆ πορφύρα in textu Clariss. *Kühnius* re-
 posuit.

8 Καταρχῆς] Κατ' ἀρχῆς divisim legit textus pro
 καταρχῆς prior. edit. ex emendatione Cl. *Kühni.* *Salm.*
 MSS. deiu pro ἀκναπτον perperam ἀκναπτον.

9 Ἀγροικον ἱμάτ. &c.] MS. ἀγροικον ἱμάτιον λεπτόν.
 mendo frequenti in diphthongo αι & υ vocali permu-
 tandis. omitta autem vides, χλανίς δὲ ἱμάτιον quæ
 Nollet, & infra X, 124. repetit ab Atticis τὸ λεπτόν,
 χλανίδα (ita MS.) vocati. Loci autem hujus meminit
Cruquius Comm. ad Epod. IX. *Höratii*, ubi de Sago
 post *Bayssium* differit. JUNG.

10 ἱμάτιον.] Sequitur in C. A. λεπτόν & tum ite-
 rum margo: χλανίδα δὲ αὐτὰ &c. usque ad ἐκάλειον.
 Kühn.

11 Χλανίδα δ' αὐτὸ] MS. καὶ χλανίδα δὲ αὐτὰ, καὶ
 &c. JUNG.

12 Καὶ γλαυῖνος] MS. καὶ γλαυῖνος & supra scriptum
 eadem manu κεραινος. quod mihi in re vestiaria non
 magis notum quam alterum. JUNG.

Καὶ γλαυῖνος] Pro γλαυῖνος *Falckenburgii* Codex ha-
 bet κεραινος.

13 Θηραῖον, ἱμ.] Θηραῖον cum duplici accentu est
 in C. A. quasi sit διφορούμενον, abest & ἱμάτιον. *Theophras-
 tus* apud *Athenæum* lib. X. cap. 6. meminit etiam ἱμα-
 τίων τῶν θηραῖων. *Salm.* MSS. habent ut vulgari. Kühn.

14 Θηραῖον, ἱμ.] MS. καὶ θηραῖον, ἱμάτιον, ἢ τὸ ἀπὸ
 τῆς νήσου, ἢ &c. supra tamen IV, 118. θηραῖον MS: &
 θηραῖον vulgari. Bene vero mihi nota illud τόσον,
 quod & hic MS. nollet differre, perinde ac apud *He-
 sychium* legitur: θήραον (malim θηραῖον) πικρον τὸ πει-
 κίλον ἢ Ἀττικῶν: δοκεῖ δὲ ἀπὸ θηρας τῆς τόσου προσγω-

ρῆσθαι. ego ibi forte insulam putabam reponendum
 ut hic vulgatus *Pollux*; & infra VII, 77. inter vestes
 quas a Gentibus quibus ex in usu crebriori denomi-
 natas refert, idem *Theræum* recenset, quasi a *The-
 rais* usitatum præ aliis. certe de morbo isto mihi pa-
 rum constat. ulterius itaque excutient illa viri docti-
 noster MS. τόσον habet, ut dixi, clzete. JUNG.

Θηραῖον, ἱμ.] Distinctio commatica quæ erat in-
 ter θηραῖον & ἱμάτιον sublata jam est a Cl. *Kühnio*.

14 Τὸ ὡς θηρίον] Leg. ἢ ὡς τῶν θηρίων ἐνυφασμένον.
 nam unum animal intextum non sufficit huic vesti-
 mento. αὐλαίαν ἔχουσαν Πίρρας ἐνυφασμένους, post
 Πίρρας ἐνυφασμένον, inquit *Theophr.* in *Charact.* c. 6.
Salm. MSS. etiam ἢ τὸ ὡς θηρίον ἐνυφασμένον. vide infra
 VII, 55. Kühn.

15 Κοινὰ δὲ] MS. vitiose κοινὰ δὲ ἄ. De vestimen-
 tis promiscui usus agit & *Gul. Fornerius* I. Selection.
 1. JUNG.

16 Λῆδος] Sic togam hinc interpretatur *Junius* No-
 menclatore in *Toga*, quod vestimentum feminis &
 viris commune fuerit, teste *Aleconio*. JUNG.

17 Tunica consistens] Χιτῶν ὀρθοστάδιος, qui a re-
 ctis & stantibus textitur superne deorsum. Itaque totus
 est ἀήρατος, ut tunica Domini JESU CHRISTI,
 Job. XIX, 23. At alii χιτῶν intercisæ erant in lo-
 co præcincturæ, id est, habent ραφήν in præcinctura;
 ut saga hodierna. Hanc præcincturam *Hesychius* (in
 ὀρθοστάδιο, ubi leg. ὑπὸν. οὐκ ἔχοντες) vocat ὑπόκορ-
 μα, quia revera aliæ tunicae in loco præcincturæ e-
 rant intercisæ, tanquam inferiores partes superioribus
 assutæ. At στατὸς χιτῶν totus planus & perpetuus
 superne & deorsum erat. Ideo recte χιτῶν μὴ ζωννύ-
 μους exponitur a *Polluce*: non quod cingulo stringi
 possit: sed quia locum præcincturæ non habet. In-
 secta animalcula ita dicta sunt, quia habent ὑπόκορ-
 μα. Sunt enim quasi in medio intercisæ. E notis *Vi-
 ri* Illustr. ad *Phrynich. Interpr.* vid. & *Dalechamp.* ad
Plin. VIII, 48. ubi recta tunica nominatur. Seb. 2.

Χιτῶν] Deest χιτῶν in MS. JUNG.

18 Ὀρθοστάδιος] Vid. *Hesych.* in ὀρθοστάδιοι χ. στα-
 διος στατὸς κίμβριχόν tunica scilicet talatis erat, quæ
 sine incisura media a summo ad imum perpetuo teno-
 re rigoreque circa corpus quasi erecta stabat. Kühn.

Ὀρθοστάδιος] De orthostadiis vide *Jac. Nicolæum* VII:
Epiphill. ult. & *Nunnes.* Not. ad *Phrynich.* in στατὸς.
 Sed viri illustris *Noras* ad *Nunnesium* ibi adde. De eo
 ita *Calcagninus* III. Epist. quæst. 1. *Hic*, (togæ putæ)
 τετὰ subjiciebatur tunica, orthostadios a Græcis διττα,
 ὅ inter communes utriusque (sexui *Polluci* adscripta, &
 τετὰ textura ordme, non a rigore sic appellata. Nam
Festus vestes vestimenta virilia, quæ a stantibus in al-
 titudinem texantur, διττα testantur. Quo nomine *Ju-
 venes*, ut jam recta studia capesserent, admonerantur.
 Idem, quod mixeris in *Hesychio* adverti: διττός, ἰσ-

49 * hujusmodi vero tunicas, Aristophanes ὀρθοσταδίας vocat. Messioria vestis, the- ritrium, xystum: xystis quæ & indu- mentum est, & amiculum, & tunica. Toga, ut Sappho, Cimbaricum. Est autem cimbaricum, tunica perspicua. Palliolum, parvum amiculum. Et Mu- lieribus propria sunt, humeralis, di- ploidium, femidiploidium, tunica bel- luata, fimbria, paludamentum, tunica,

* 19 ὀρθοσταδίας δὲ τοὺς τοιοῦτους 20 χιτωνίσκους 49
21 Ἀριστοφάνης καλεῖ. θέριστρον, θέριστριον,
22 ζυστόν, 23 ζυστίς. ἔνδυμά τε ὀμοῦ, καὶ πε-
ρίβλημα, καὶ χιτῶν. 24 βεύθος, ὡς Σαπ-
φῶ, 25 κίμβαρικόν. ἔστι δὲ τὸ κίμβαρικόν
διαφανῆς χιτωνίσκος. ἀμπεχόνιον, μικρὸν πε-
ρίβλημα. 26 καὶ ἴδια δὲ γυναικῶν, 27 ἐπα-
μίς, διπλαῖδιον, 28 ἡμιδιπλαῖδιον, κατάστι-
κτος, 29 καταγωγίς. καὶ ἐπίβλημα, καὶ 30 χιτῶν,

ὄρθιος, ἡ χιτῶν. quo nihil aliud nisi tunicam rectam junxit. Non vero ὀρθοσταδίας ex Aristophane citavit Pollux noster ut crediderunt Nupnesius & Nicolaus etiam: sed ὀρθοστάδια, ut Aristophanes scilicet scripserat. Sic enim pro vulgatis ὀρθοσταδίας &c. diserte MS. no- ster: ὀρθοστάδια δὲ τοῖς τοιοῦτους χιτωνίσκους ἐκάλλον, quamvis Aristophanis nomen omittens. verius Comici ex *Lysistrata* est:

Καὶ κίμβερικόν κ' ὀρθοστάδια καὶ περιβαρίδας.
Sic enim corrigendum est ibi monitose confusum vo- cabulum: κίμβερικὸς ὀρθοστάδια. ut etiam monuit Nico- laus Loensis dicto loco. Frustra itaque se torfit nu- perus Græcus Scholiastes ad locum *Lysistratae* super vul- gato Pollucis ὀρθοσταδίας, *Suidam* ἀξιοσιωτότερον au- tumans, quod ὀρθοσταδίας χιτῶνας dicat, ut & *Eustathium*. Idem Scholiographus ait, in quibusdam vet- t. codd. apud Aristoph. loco allato scribi una voce κίμ- βερικὸς ὀρθοστάδια, ipsique sic Aristophanem scripsisse veri- simile sit. Sed Pollux eam scripturam agnovisse non videtur: potius confusam a librario: quamvis alias in ejusmodi συνθετοῖς Aristophanem ludere nemo ignoret sapius. Adnotat & idem, ne quid Polluci nostro da- tum spernamus, apud *Hesych.* hoc vestimentum scribi κίμβερικόν, apud *Suidam* κίμβερικόν. JUNG.

19 ὀρθοσταδίας] C. A. s in fine omittit male, in- de καὶ τοὺς τ. χ. ἐκάλλον. θ. θ. ζυστίς. (*Salm.* MSS. ὀρθοστάδια δὲ & ζυστίς) abest etiam καὶ χιτῶν. nec C. V. habet ζυστόν. *Salm.* ὀρθοστάδια δὲ. KÜHN.

20 Χιτωνίσκους] Pro χιτωνίσκους *Falckenburgis* Codex exhibet χιτῶνας.

21 Ἀριστοφάνης καλεῖ] MS. ἐκάλλον. SEB.

22 Ζυστόν] MS. ζυστίς, cui scripturæ infra lib. X. cap. 18. magis locus: at hic potius absque p. ponendum. H. Steph. SEB.

Ζυστόν] Deest in MS. ζυστόν, de quo alias nihil invenio observatum. Pro sequente ζυστίς, MS. ζυστίς ha- bet, sed vulgatæ lectionis mutandæ ego non possum auctor si vel ea solum quæ de Xystide scribit *Hesychius* tripliciter exponens, semper de indumentis. Ζυσ- τίδι autem tribui ea quæ sequuntur ἔνδυμα &c. puto, & itaque post ζυστίς, saltem commate interpunge- rem. & ἔνδυμα & χιτῶνα etiam exponit *Hesychius*: ἐ- πίβλημα insuper fuisse, etiam Noster supra dixerat IV, 116. H. Stephanus suo codici adscripsit hic: Νο- τὰ ἔνδυμα ὀμοῦ, καὶ περίβλημα. In MS. hic vero deest καὶ χιτῶν. & post περίβλημα, sequitur καὶ ἴδια &c. quæ vulgo interjecta, sequuntur in MS. mox alio lo- co Segm. sc. seq. ut statim referam. JUNG.

23 Ζυστίς.] Vid. infra X. 61. SEB.

24 Βεύθος] *Hesych.* βεύθος. *Etymolog.* quoque tra- dens ex *Herodiano* dictum pleonismo τοῦ β, παρὰ τὸ εὐδιν. SEB.

Βεύθος] Margo C. A. & C. V. βύθος. dein margo, κίμβερικόν. ἔστι δὲ διαφανῆς τις χ. ἀμπεχόμενον περίβλη- μα. hæc ille. vid. *Hesych.* iii κίμβερικόν. *Salm.* ex *Hesychio* legit βεύθος & κίμβερικόν. KÜHN.

Βεύθος] Pro βεύθος *Falckenburgis* κεύθος.

25 Κίμβαρικόν.] Jac. Nicol. Loensis mendosa videtur ea vox pro κίμβερικόν. Epiphill. VII. extremo. SEB. - Κίμβαρικόν.] Κίμβερικόν bene etiam *Falckenburgis* habet.

26 Καὶ ἴδια δὲ] C. A. ἴδια δ. γ. ε. δ. κατάστικτος καὶ ἐπίβλημα, χιτῶν, π. ἔσθημα. cum margo: διπλοῦν τ. χ. ὡς ἐνδύσθαι καὶ ε. ε. δὲ αὐτὸς &c. usque ad ἔχαιρον. KÜHN.

27 Ἐπαμίς] *Camerarius* Avus meus Comm. utr. ling. cap. 52c. JUNG.

28 Ἡμιδιπλαῖδιον] Deest in MS. ἡμιδιπλαῖδιον. JUNG.

29 Καταγωγίς.] *Καταγωγίς.* καὶ &c. & hic puto di- stinguendum, καταγωγίς, καὶ ἐπίβλημα καὶ χιτῶν. ut nobis hæc τῆς καταγωγίδος diversos usus exponant. de ea veste & *Hesychius* meminit: καταγωγίς ἰμάτιον ποῖόν. περὶ πῆχυν γυναικείον. ubi vide an forte παρὰ- πηχυν sit scribendum una voce. sic certe supra IV, 118. ubi etiam vulgo παρὰ πῆχυν λευκόν. ex MS. non in- commode reponeremus, παρὰ πηχυν λευκόν. De κατα- στίκτῳ χιτῶν Noster VII, 55. JUNG.

30 Χιτῶν &c.] Post χιτῶν, MS. habet ista quæ in vulgatis paulo supra sunt, ita nimirum: χιτῶν, καὶ βύθος ὡς Σαπφῶ. κίμβερικόν. ἔστι δὲ διαφανῆς τις χι- τώνισκος ἀμπεχόμενον μικρὸν περίβλημα, πέπλος &c. Viri docti examinent. sane illud βύθος vel βεύθος, ajunt ἰμάτιον γυναικείον *Hesych.* & *Etymologicon*. De κίμβε- ρικόν etiam ex *Aristophanis Lysistrata*, mulierum pro- prium fuisse, non inepte conjicias. ἀμπίχονον puellæ attribuit *Theocritus*. & infra VII, 96. MS. mulieribus. Si quis tamen ostenderit promiscui usus fuisse, non inepte ero pettinax. Lubet de scripturâ quid ad- dere. Primum βύθος ita habes etiam in *Hesychio*: βέ- θος, στέμμα τι, καὶ ἰμάτιον γυναικείον &c. *Etymologi- con* habet βεύθος: & hujus scripturæ rationes ex *Diony- sio* & *Herodiano* addit. Alterum κίμβερικόν, sic & in vulgato *Polluce* emendandum ubi κίμβαρικόν habes, quod & Jac. Nicolao monitum VII. Epiphill. 24. vel ult. *Aristophane* paulo post eodem dramate iterum dicen- te --- κίμβερικόν ἐνδύσθαι. Ad quem locum *Suidæ* respexit, in quo itaque scribe: Κίμβερικόν ἐνδύ- σθαι. ἔδος ἰματίου, ἀπὸ τόπου. Ἀριστοφάνης --- κίμ- βερικόν ἐνδύσθαι. non κίμβερικόν, ut utroque loco ibi vulgo est, quæ & *Nicolaus* quoque dicto loco advertit monuitque. De tertio, id in vulgatis sanius remansit. *Hesychius* ἀμπίχονον (sic cum *Sylburgio* scribe. vulgo ἀμπίχανον est) σύμμετρον περίβλημα. Ἀμπεχόνιον, λε- πτόν ἰμάτιον. Ἀμπεχόνιον, ὄμοιον. post πέπλος, in MS. deest ἔσθημα, καὶ τὰ ἄμ. & ita scribitur, πέπλος, ἔ- σθημα διπλοῦν τὴν χρ. α. ἐνδύσθαι καὶ ἐπιβάλλ. non male. Quod autem ἐπιβάλλεσθαι Noster, hoc *Lycophronem* ἀμφιβάλλεσθαι πέπλος dixisse *Cassandra* v. 863. ibi notantem vide *Meursium*. Quæ sequuntur vulgo: καὶ ὅτι μὲν &c. deest usque ad vocem *Ξενοφῶν*. ubi ita MS. τὸν δὲ πέπλον ὁ Ξενοφῶν καὶ ἄνδρ'. Mutuatur ista de peplo hinc omnia *Rhodiginus* XVI. antiqu. lect. 10. Sed quod ad locum primum *Xenophontis* attinet, περικατέρηξάτο τὸν ἀν. πέπλ. hæctenus *Xenophontis* est: cetera παραφαίνει γὰρ τότε καὶ τὰ στέμμα noster *Pollux* videtur addidisse, quo ἀπὲρ χι- τῶνας probare usurpatam vocem. Locus ipse est, ini- tio lib. V. *Παιδίας*, de *Panthea* capta: ὡς οὖν τοῦτο ἤκουσεν ἡ γυνή, περικατέρηξάτο τε τὸν ἀνωθεν πέπλον, καὶ ἀνωδάτο. συναβέβησεν δὲ αὐτῆ καὶ αἱ ὄμοαι. ἐν τούτῳ δ' ἐφάνη μὲν αὐτῆς τὸ πλείστον μέρος τοῦ προσώ- που, ἐφάνη δὲ ἡ δὴρ καὶ αἱ χεῖρες. JUNG.

Υ γ γ υ 3

31 πέπλος, καὶ τὰ ὅμοια. * ἔσθημα δ' ἐστὶ δι-
πλοῦν τὴν χρεῖαν, ὡς ἐνδύναί τε καὶ ἐπιβάλλε-
σθαι. καὶ ὅτι μὲν ἐπίβλημά ἐστι, τεκμήραιτ' ἄν
τις ἐκ τῶν τῆς 32 Ἀθηναίων πέπλων. ὅτι δὲ καὶ χι-
τῶν, ὅταν εἴπῃ 33 Ξενοφῶν, Περικατερρήξατο τὸν
ἄνωθεν πέπλον, παραφαίνει γὰρ τότε καὶ τὰ
34 στέρινα. ὁ δ' αὐτὸς Ξενοφῶν, καὶ ἀνδρείον οἶ-
ται 35 Φόρημα εἶναι τὸν πέπλον. 36 τὸν γὰρ 37 Ἀρ-
μένιον ἔφη, κατασχίσασθαι τοὺς πέπλους. εἰ μὴ
ἄρα 38 ὅτι οἱ βάρβαροι καὶ ταῖς 39 θηλυπρεπεστέ-
31 ραις τῶν ἐσθῆτων ἔχαιρον. * 40 ὁ δ' ἑανός, 41 ἀν-
τικρὺς ἐστὶ περίβλημα. δοκεῖ δ' ὁ αὐτὸς εἶναι τῷ
πέπλω.

42 Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ'
οὔδει.

ἔνισι δὲ 43 Φασι τὰ μὲν ἄνευ ποικιλμάτων ἐσθή-
ματα, 44 ἑανούς καλεῖσθαι. 45 τὰ δὲ σὺν ποικίλ-
μασι, πέπλους. 46 Τὸ δὲ ζῶμα, ἐστὶ μὲν ἐπιτή-
δειον ἐνδύναί. πέζας δὲ ἔχει, ὡς Αἰσχύλος 47 δηλοῖ,
48 πεζοφόρα τὰ ζώματα ἀποκαλῶν. ὅτι δὲ ἐνδύ-

peplus, & his familia. * Pepli autem 30
usus duplex est, ad induendum scilicet,
& insternendum. & quod instratum sit,
ex Minervæ peplis conjici potest: quod
autem tunica, ex illo Xenophontis pro-
batur: Circumrupit superius peplum, de-
texit enim tunc & pectus. Idem vero
Xenophon, Peplum, vestem virilem ef-
se arbitratur. Armenium enim, Peplos
discindere dicit: nisi forte dicat eo,
quod Barbari fuerant, & muliebri vesti-
tu delectabantur. * Eanus autem, con- 31
tra amiculum est: videtur autem cum
peplo idem esse:

*Peplum quidem subtile super Patriæ so-
lum stravit.*

Nonnulli tamen tradunt variegationibus
carentes vestes, eanos: variegatas au-
tem, peplos vocari. zoma porro, in-
dumentum commodum est, & limbos
habet: ut Æschylus testatur, Limbife-
ra zomata vocans. Quod vero ad in-

31 Πέπλος, ἔσθημα] Ἐσθῆμα non legit *Salmas.* in
suo Codice. Kühn.

Πέπλος, ἔσθημα] Post πέπλος in prioribus editio-
nibus erat ἔσθημα, quam vocem in suo Codice Clar.
Kühnius deleverit.

32 Ἀθηναῖος π.] De peplo *Minerva* vid. *Meurs.* Att.
Lect. lib. II. cap. 12. Kühn.

33 Ξενοφῶν] *Lib. V. Institut. Cyri* de Panthea lo-
quens. sed de pectore nudato ibi nil est. hoc vero
dicitur, quod dilacerato superiori peplo apparuerit
Pantheæ facies maximam partem, collum & manus. e
quibus sane non arguitur, peplum fuisse tunicam. vid.
pag. 92. edit. *Vasil.* ex alio loco forte apparebit, quod
scitio peplo pectus detectum fuerit. Kühn.

34 Στέρινα] *Falckenburgii* Codex auctior habet, παρ.
καὶ τότε κ. τ. στέρινα ἢ σοῦσις.

35 Φόρημα] MS. male φρήμα, pro φόρημα. omit-
tit dein τὸν πέπλον quia jam posuit, ut dixi. Hoc ve-
ro bene, pro τὸν γὰρ vulgatus MS. habet: οὐ γὰρ ἄν
τὸν Ἀρμένιον &c. quo pacto pulcre oratio coheret si
mox post πέπλους commate interpungas, ubi vulgo
punctum est. Jung.

36 Τὸ γὰρ Ἀρμ.] C. V. leg. οὐ γὰρ ἄν τὸν Ἀρμ-
νιον, nec agnoscit, ὅτι. Kühn.

Τὸ γὰρ Ἀρμ.] *Falckenburgius* fere ut reliqui MSti
melius habet: οὐ γὰρ αὐτὸν τὸν Ἀρμ. &c.

37 Ἀρμένιον] *Tigranem* lib. III. *Instit. Cyri*, ubi in-
quit, τοὺς πέπλους κατερρήξατο *pag.* 52. dein C. A.
εἰ μὴ ἄρα οἱ β. καὶ ταῖς θηλυπρεπέσι τ. ε. ἔ. Barbatis
scilicet fluxa & mollis erat vestis, qua corpus leviter
obvelabatur & undique pendula erat muliebriter. Kühn.

38 Ὅτι] MS. omittit ὅτι bene. ita enim omnia
jungit: οὐ γὰρ ἄν τὸν &c. εἰ μὴ ἄρα οἱ &c. Lo-
cum *Xenophontis* lib. III. *Cyri Pæd.* *pag.* 38. *lux*
edit. non procul a fine esse indicavit hic *Henr. Stepha-*
nus. Est autem ista, non ita procul ab initio illius li-
bri, de *Tigrane* Armenio: περισπάσατο τὴν τιάρην,
καὶ τοὺς πέπλους κατερρήξατο. ubi notabis *Pollucem*
nostrum non illo ipso verbo *Xenophontis* usum,
sed alio ejusdem significationis. πέπλον alias etiam ἐ-
πὶ ἀνδρείου ἱματίου τίθεσθαι docet & *Eusebius* in
Ἰλ. ε. ad v. 734. Πέπλον &c. quem *Noster* hic in-
ferit. Jung.

39 Θηλυπρεπέστῃς] Θηλυπρεπέσι MS. Post ἔχαι-

ρον in MS. novum caput præfixo hoc titulo: περὶ ἑ-
ανού καὶ ζώματος, περὶ ἑανῶν καὶ λευκῶν, καὶ πεντεκτέ-
ων. περὶ ἑματός, καὶ τῆς περιησι. περὶ ἐν κύκλου, καὶ
παρὰ τῆ χιμαίρου πόμφος. περὶ ῥάβδου πορφύρων, τῶν
ἐν τοῖς χιτῶσιν, συμμετρίας τε καὶ στολιδῶτου καὶ ἀρ-
γύριου καὶ σχιστοῦ χιτῶτος. ubi mendas non mota-
mur: ad textum ipsum festinandum. Jung.

40 Ὁ δ' ἑανός] C. A. περὶ ἑανού. ἑανός revera est o-
perimentum, velamentum. δοκεῖ δ' ὁ αὐτὸς &c. usque
ad πέπλου marginis est. Kühn.

Ὁ δ' ἑανός] MS. ὁ δὲ ἑανός. & ad oram eadem ma-
nu ἑανός, leni. Jung.

Ὁ δ' ἑανός] Ὁ δ' ἑανός cum spiritu leni erat in e-
dit. *Vasil.* pro quo cum alpeto ὁ δ' ἑανός *Falckenbur-*
gii reposuit.

41 Ἀντικρὺς ἐστὶ &c.] MS. ἀντικρὺς ἐστὶν π. δ. δὲ ὁ
κ. ε. τὸ πέπλον. versus *Homeri* deest. Jung.

42 Πέπλον &c.] *Iliad.* 1, 734. & alibi. Seb.

43 Φασι] MS. φασι. Jung.

44 ἑανός] MS. ἑανός, leni spiritu. quo & antea
in vulgatis fuit editionibus. sed est istud ἀπὸ τοῦ ἑ-
ανού ἑανός, de quo vid. *Etymol.* si tanti, & plura cup-
pis. Jung.

45 Τὰ δὲ σὺν π.] Extant in margine C. A. usque
ad πέπλους. Kühn.

46 Τὸ δὲ ζῶμα] C. A. τὸ λῶμα &c. πέζας δὲ ἔχει,
incipit margo ejusdem Codicis. Kühn.

Τὸ δὲ ζῶμα] MS. τὸ ζ. sine δι. Jung.

47 Δηλοῖ] Sequitur in C. A. ὡς ἐπὶ πολὺ γραῶν
(C. V. γραῖδιον) φόρημα, omisso ἔν. definit margo. le-
ctionem λῶμα firmat, quod alias notatum, nempe
λῶμα γυναικίον, ὁ ὑπὸ Ἀττικῶν ἄχθειβες λέγεται. vid.
Hesych. in ἄχθειβαι. *Suid.* ἄχθειβος, τὸ γυναικίον λῶ-
μα. quid in *Glossis Philoxeni* sit, λῶματα *Aclaffi* vi-
derint sagaciores. interim λῶματα mox etiam legerem
non ζώματα. Kühn.

48 Πεζοφόρα] Πεζοφόρα &c. desunt in MS. usque ad
ἐνδεδυμένων ubi MS. iterum ita: ὡς ἐπιπολύ δι γραῖδιον
τὸ φόρημα. Ἀντιφ. *Æschylus* vero verba *Scias* ex ejus
Τοξότιον esse. Ita enim apud *Hesych.* invenio: Πεζο-
φόρος ζώμασιν; Αἰσχύλος Τοξότιον, ὡς περὶ πέζαν ἔχον-
των τῶν χιτῶτων. τινὲς δὲ, ποδῆρισσι ζῶμα δὲ τὸ ἐνδυ-
μα. male vulgati, Τοξότιον. Τοξότιδες enim in dra-
matum *Æschylis* catalogo recensentur. Jung.

duendum idonea sint, ex Menandri Rapizomene quispiam probaverit,

ναί ἢ ἐπιτήδεια, τεκμήραιτ' ἂν τις καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ Μενάνδρου ῥαπιζομένη,

--- Nonne

Nutricem zomate indutam videtis?

plerunque enim vetularum erat habitus. § 2 * Alicubi autem Antiplanes, Perinefforum, Perileucorum & Pentectenum meminit. Pentectenes autem, tunicellæ sunt, juxta oram purpura ornatae, quinque in-textæ radiis. Perileuca autem contrarium hifce, erit, tela e purpura texta, aut colore alio in fimbria album colorem in-textum habens. Perineffa vero, fimbriatus est habitus, fila dependentia habens: aut purpura circumquaque oris contexta est, coloris hujus circuitione insulæ speciem exhibens. * Et hunc nimirum habitum, Anaxilas Insulam vocat: nisi forte aliam quandam vestem intelligat, cum inquit:

--- Et forte Mulier,
Ceu mare insulam, vestem induit.

atque talis nimirum, & circularis vestis fuerit. Cubitale autem, vestis alba erat, cubitum purpureum contextum habens. Intertexta vero, &

--- οὐχ

ὄρατε τὴν τροφὸν ζῶμ' ἐνδεδυμένην; ὡς ἐπιτοπολὺ γὰρ γραῶν τὸ Φόρημα ἦν. * 49 Ἄν- 52 τιΦάνης δέ που Φησὶ, περίνησσα, καὶ περίλευκα, καὶ πεντέκτενα. 50 ἔστι δὲ τὰ μὲν πεντέκτενα, 51 χιτωνίσκοι, 52 παρὰ τὴν ὡάν πορφύραν ἔχοντες, πέντε κτένεςιν ἐνυφασμένοι. τὰ δὲ περίλευκα, τούναντίον 53 εἶη ἂν, ὕφασμα ἐκ πορφύρας, ἢ ἄλλου χρώματος ἐν τῷ περιδρόμῳ λευκὸν 54 ἐνυφασμένον. τὰ δὲ 55 περίνησσα, 56 πρόκροσσόν ἐστι περίβλημα, 57 ἔχον τὰ νήματα ἐξηρητημένα, ἢ 58 πορφύρα κύκλῳ τὰ τέλη τοῦ ὕφασματος περιέρχεται 59 νήσου σχῆμα ποιοῦσα τῇ περιρροῇ τοῦ χρώματος. * 60 καὶ τοῦτ' ἴσως 53 νήσον Ἀναξίλας ἀπεκάλει, εἰ μὴ ἕτερόν τι ὕφασμα 61 δηλοῖ, ὅταν εἴπῃ,

--- 62 καὶ πῶς γυνή,

ὡσπερ 63 θάλατταν, νήσον ἀμφιέννυται; τοιοῦτον δ' ἂν εἶη καὶ τὸ 64 ἔγκυκλον. τὸ δὲ παράπηχον, 65 ἱμάτιον ἦν τι λευκὸν, πῆχον πορφυροῦν ἔχον παρυφασμένον. τὸ δὲ 66 παρυφές, καὶ

49 Ἀντιφάνης] MS. Ἀριστοφ. SEB.

Ἀντιφάνης] Super scriptum in C. A. Ἀριστοφάνης: ἔνιστον esse dicit jambicum. ita & Salm. MSS. omittis etiam conjunctionibus duabus quæ sequuntur, ut & istis, ἔστι δὲ τὰ μὲν π. περίλευκα πεντέκτενα. ita C. A. ut sibi jambus couillet. Salm. leg. περίνησσα. KÜHN.

50 ἔστι δὲ τὰ μὲν] In MS. defunt, ἔστι δ. τ. μ. πεντέκτενα. JUNG.

51 Χιτωνίσκοι] Marginale C. A. est & ita habet: ἀπὸ τὴν ὡάν πορφύρας πεντέκτενας (πέντε κτένας) ἐνυφασμένοι. haectenus margo, nec aliter C. V. KÜHN.

52 Παρὰ τὴν ἔσ.] MS. περι τὴν ὡάν πορφύρας πεντέκτενας ἐνυφασμένοι. τὰ δὲ &c. Certe περι, pro vulgato παρὰ substituitur rectius. JUNG.

53 εἶη ἂν] C. A. ἦν. Salm. τούναντίον εἶν ὕφασμα. vid. Hesych. in περίνησον & περινήσσα & περιήγυτος. KÜHN.

εἶη ἂν] Pro εἶη ἂν, MS. ἦν. JUNG.

54 Ἐνυφασμ.] MSS. ὕφασμ. SEB.

Ἐνυφασμ.] C. A. ὕφασμένον. KÜHN.

Ἐνυφασμ.] Pro ἐνυφ. MS. ὕφασμένον ut & Seberis nostri. JUNG.

55 Περίνησσα] MSS. περίνησσα. Hesych. περινήσσα, περιβόλαια, οἷς ἐν κύκλῳ πορφύρα παράκειται. nec longe post: περιήσον, ἱμάτιον ἔχον πορφύραν κύκλῳ. SEB.

56 Ἰπόκροσσον] MS. πρόκροσσον. SEB.

Ἰπόκροσσον] MSS. πρόκροσσον. quod rectum. fimbriatum, cirris dependentibus aut purpura oram texture ambit ἔσ circumfluo colore efficiens insulae schemata. νήσου omittunt MSS. C. A. πορφύρα male, at recte tollit distinctionem post ὕφασματος. Salm. etiam ait rectius esse πρόκροσσον. KÜHN.

Ἰπόκροσσον] MS. nostri, pariter ut Seberis, πρόκροσσον. JUNG.

Ἰπόκροσσον] Pro ὑπόκροσσον priorum edit. Clariff. Kühnius e MSis reposuit πρόκροσσον.

57 ἔχον τὰ ν. ἔξ.] MS. ἔχοντα νήμ. ἔξ. dein MS. ὃ πορφύρα. an rectius πορφύρα. Scilicet περιέρχεται τὰ τέλη, ποιοῦσα. quod certe participium alio non refertur. JUNG.

58 Πορφύρα] Priores edit. legebant πορφύρα, pro quo πορφύρα repositum est a Cl. Kühnio, qui & riterca commaticam distinctionem, quæ post ὕφασματος in ante editis erat, deleuit.

59 Νήσου] Dicitur νήσου in nostro MS. JUNG.

60 Καὶ τοῦτ' ἴσως νήσ.] Margo C. A. ista affert. & νήσον A. ἐκάλει. C. V. νήσαν. mox iterum νήσον C. A. KÜHN.

Καὶ τοῦτ' ἴσως νήσ.] MS. καὶ τοῦτο ἴσως νήσαν Ἀναξίλας ἐκάλει. JUNG.

61 Δηλοῖ, ὅταν εἴπῃ,] C. A. ἂν λέγοι. in ἀμφιέννυται definit margo. in versu Anaxila legit Salmastius in Hist. August. pag. 980. ὡσπερ θάλαττα v. a. ubi de Cyclade (ἔγκυκλον Noster vocat) plura invenies. & iterum in notis, ὡσπερ θάλαττα. KÜHN.

Δηλοῖ, ὅταν εἴπῃ, MS. ὕφασμα ἂν λέγῃ, ὅτ' ἂν εἴπῃ. JUNG.

62 Καὶ πῶς γυνή] MS. καὶ πῶς γυνή, ut non interrogative legas. JUNG.

63 Θάλατταν] Interpres θάλασσα expressit. SEB.

Θάλατταν] Post ἀμφιέννυται inretrogationis signum Cl. Kühnius posuit.

64 Ἐγκυκλον] Aristoph. Thestophor. Εὐ. φέρ' ἔγκυκλον. Ἄγ. τοῦτ' λαμβάν. ἀπὸ τῆς κλειδος. qui verus & apud Suidam in ἔγκυκλον est. Et in eodem dramate: ὡς ἡ γυνὴ δεικνύσασ' ἀνδρὶ τ' οὔγκυκλον &c. JUNG.

65 ἱμάτιον ἦν τι λ.] MS. ἱμάτιον ἔστι λευκὸν, πῆχον π. Ad παράπηχον vide Conjectanea Scaligeri nostri in libr. IV. Varronis de ling. Lat. in Parapechly. Vulgati codices Varronis habent vitiose παραπέχια, pro quo & Turnebus in suo Comm. ad eum locum melius ait esse, quod in aliis παραπήχον, Pollucetique & Hesychium allegat. παραπήχον & πηχουαίς hinc etiam exponit Camerarius Avus Comm. cap. 535. meminit & Rhodiginus XVI. antiq. 7. JUNG.

66 Παρυφές] MS. παρυφές. meminit eorum, quæ hic, & adagiorum scriptor in Euratyphus ex Comædia. JUNG.

⁶⁷ παραλουργές, ⁶⁸ τὸ ἐκατέρωθεν ἔχον παρυφασμένην πορφύραν. Ἴωνες δὲ αὐτὸ καλοῦσι πηχυαλές. ⁶⁹ αἱ μέντοι ἐν τοῖς χιτῶσι πορφυραῖ ῥάβδοι, ⁷⁰ πάρυφοι καλοῦνται. * ⁷¹ καὶ ἡ συμμετρία, χιτῶν ἐστὶ ποδῆρης, ⁷² ἔς τε τοὺς ἀστραγάλους καθήκων. εἴη δ' ἂν τις καὶ ⁷³ στολιδωτὸς χιτῶν. στολίδες δὲ εἰσὶν αἱ ἐξεπίτηδες ὑπὸ δεσμοῦ ⁷⁴ γιγνόμεναι ⁷⁵ κατὰ τέλη τοῖς χιτῶσιν ἐπιπτυχαί. μάλιστα ⁷⁶ ἐπὶ λινῶν χιτωνίσκων. ὅταν δὲ Ὀμηρὸς εἴπῃ,

⁷⁷ Αὐτίκα δ' ἔσθ' ἀργεννήσι καλυψαμένη ὀβόνησι,

λευκὸν ἔσθημα, ⁷⁹ λεπτὸν ἐξ ἐρίου, ἀλλ' οὐκ ἐκ λίνου ἀκούουσιν. ⁸⁰ ὁ δὲ σχιστὸς χιτῶν, ⁸¹ περόναις κατὰ τοὺς ὤμους διήρτο. ἡ δὲ πόρπη, κατὰ τὰ ⁸² στέρνα ἐνήπτετο. * ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ὁ τῶν παρθενῶν οὕτω χιτωνίσκος, ⁸³ οὗ παραλύσαντες ἀχρτινὸς τὰς πτέρυγας, ⁸⁴ ἐκ τῆς κάτω πέζης παρφαίνον τοὺς μηρούς. ⁸⁵ μάλιστα αἱ Σπαρτιάτιδες, ἃς διὰ τοῦτο Φανομηρίδας ὠνόμαζον. ⁸⁶ ὁ δὲ κατάστικτος, χιτῶν ἐστὶν ὁ ἔχων ζῶα, ἢ ἀνθή

⁶⁷ Παραλουργές] Vide H. *Junium* adagio, *Prætexta* οἰασι. & Nomenclatura, *Toga prætexta*. MS. habet παραλουργές hic, sic & μοχ πηχυαλές cod. accenti MS. JUNG.

⁶⁸ Τὸ ἐκατέρ.] Margo C. A. usque ad πορφύραν. deici textus Ἴωνες δὲ &c. KÜHN.

⁶⁹ Αἱ μέντοι ἐν τοῖς χ. π.] C. A. hic titulum habet: περὶ ῥάβδων πορφυρῶν τῶν ἐν τοῖς χιτῶσι στολιδωτῶν ἀργενῶν καὶ σχιστῶν χιτῶν. KÜHN.

⁷⁰ Πάρυφοι] Pro πάρυφοι legit *Salm.* in H. A. πάρυφοι substitantive; vulgata vero ἀναφορῶν habet ad ῥάβδοι. KÜHN.

Πάρυφοι] De his & virgatis vestibus vid. *Rhodigin.* XVI. antiq. lect. 7. meminit & *Calceagninus* III. Epist. 1. vid. & *Indicem Virgilianum Erythras* in *Virgatis lucent sagulis.* & *Casaubonium* nostrum obiter V. *Athen.* 7. JUNG.

⁷¹ Καὶ ἡ συμμετρία] C. A. ἡ σ. δὲ &c. ἔστε τοὺς α. margo habet usque ad χιτωνίσκων. legit autem πρὸς τοὺς ἀστραγάλους κ. KÜHN.

Καὶ ἡ συμμετρία] Pro καὶ ἡ σ. MS. ἡ δὲ συμμ. habet. συμμετρίαν, *Tunicam talarem* interpretatur *Junius* in Nomenclatura: & στολιδωτὸν μοχ *rufosam*, vel *stiatam*. Et *Brissonus* lib. II. de reg. *Perf. Panteonem* viro in *militiam proficiscenti dedisse* χιτῶνα πορφυροῦ ποδῆρη στολιδωτὸν τὰ κάτω, ex *Xenophontis* lib. VII. *Paid.* narrat, & interpretatur, *tunicam que rufas ἔσ' spinus habebat*: quam interpretationem confirmat ex his quæ *Noster* hic de στολίῳ scribit. JUNG.

⁷² Ἐς τε &c.] Pro ἔς τε, MS. corrupte ἔσται. JUNG.

⁷³ Στολιδωτὸς] *Xenoph.* lib. VI. de *Cyri Inst.* habet χιτῶνα πορφυροῦ ποδῆρη στολιδωτὸν τὰ κάτω. *Interpr. inferius plicis rugatam.* vid. *Salm.* in *Tertull. pallium* pag. 334. KÜHN.

⁷⁴ Γιγνόμεναι κατὰ τέλη] MS. γιγόμεναι κατὰ τὰ τέλη. JUNG.

⁷⁵ Κατὰ τέλη] C. A. κατὰ τὰ τέλη. KÜHN.

⁷⁶ Ἐπὶ λινῶν χ.] MS. ἐπιλίῳ χιτωνίσκων. ὅτ' ἂν δὲ Ὀ. JUNG.

⁷⁷ Αὐτίκα] *Iliad.* γ, 141. SEB.

⁷⁸ Ἀργεννήσι] MS. ἀργυρήσι. JUNG.

paralurges, quæ utrinque intertextam habet purpuram, quam Iones, Pechyales vocitant. Limbi autem vestium purpurei, πάρυφοι vocantur. * Symmetria vero, vestis talaris est, ad talos usque demissa. Sit & quædam plicata tunica. Plicæ autem, sunt tunicarum complicationes, quæ in harum fimbriis de industria colligando formantur, maxime in tunicis lineis. Cum autem *Homerus* dicat,

Statim vero albâ velata amiculâ,

album vestitum, tenuemque e lana, non lino confectum intelligit. Sed tunica diffoluta, fibulis circa humeros connectebatur, quam fibula circa pectora claudebatur. * Sic autem *Virginum tunica* vocabatur, quam dissolventes usque ad alas quasdam, juxta inferiorem fimbriam crura exerebant: maxime *Spartanæ*, quas ob hoc *Φανομηρίδας* nominaverunt. Sed distincta tunica, est animalia, aut flores

⁷⁹ Λεπτὸν ἐξ ἐρίου &c.] C. A. λευκόν. male in textum venit utraque. KÜHN.

Λεπτὸν ἐξ ἐρίου &c.] Distingue potius, λεπτὸν, ἐξ ἐρίου. attingit alias hæc *Baysius* de re vestiar. sine capitis 13. JUNG.

⁸⁰ Ὁ δὲ σχ. &c.] MS. mi e: ὁ δὲ σχ. χιτῶν περιωμῆς κατὰ τ. De σχιστῶ χιτῶσι vid. *Baysius* de re vest. cap. 13. (ex quo videtur hausisse *Junius* Nomenclat. *Galicam pallam* ita interpretans) ubi & de *Lacedæmonis Φανομηρίων.* ut & apud *Nicolaum Cragium* lib. III. de *Rep. Lacedæm.* tabula VI. Instituto 9. De virginum isto habitu vid. & *Jul. Scalig.* I. Poëtic. 4. σχιστοῦ fit & mentio apud *Apollodorum* ἐν *Εφῆβους* in libello *Ammonis* περὶ ὁμοίων καὶ διαφ. λέξ. exponctis, χιτῶνα γυναικίων. verba *Apollodori* sunt:

Σχιστὸν χιτωνίσκον τινὰ ἐνδιδυκας.

nisi potius legendum *διδυκῶς.* JUNG.

⁸¹ Περόναις] Pro περόναις MSS. περιωμῆς, quæ lectio facit locum de mendo suspectum. non enim σχιστὸς χιτῶν fuit circa humeros infibularus, sed tantum κατὰ τὸ στήθος πόρπην *fibulam* habuit, ut cum *Noster* faceret *Hesychium.* Quid si locus ita constitueretur? ὁ δὲ σχιστὸς χιτῶν καὶ περιωμῆς ἢ μετ' περόναις κατὰ τ. ὡ. δ. ὁ δὲ πόρπη κατὰ τ. στ. ἔ. ut hic simul explicetur quid sit περιωμῆς vel *εἰσωμῆς*, cujus jam mentio injecta erat VII, 49. & quid sit χιτῶν σχιστὸς, de quo ibid. VII, 50. nisi quod σχιστὸς ὀμῖσμος est. *Salm.* περιωμῆς κατὰ τοὺς ὤμους διήρτο, lege, διήρτο. malim vulgatam. KÜHN.

⁸² Οὗ παραλύσαντες] MSS. ὁ π. quasi χιτωνῶν προæcessisset. dein C. A. ἐν τῇ κάτω πέζῃ. C. V. una voce καταπέζῃ &c. ὀνόμαζον. KÜHN.

Οὗ παραλύσαντες] MS. ὁ παραλύσαντες. JUNG.

⁸³ Ἐκ τῆς κάτω] MS. ἐν τῇ κάτω πέζῃ *sup.* JUNG.

⁸⁴ Μάλιστα αἱ σπ.] MS. μάλιστα δὲ αἱ. JUNG.

⁸⁵ Ὁ δὲ κατάστ.] Ἀθήνης &c. vid. *Hadr. Jun.* *Animadv.* I, 13. SEB.

Ὁ δὲ καταστ.] De tunica quæ dicitur κατάστικτος nihil habet C. A. KÜHN.

Ὁ δὲ κατάστ.] Ὁ δὲ κατάστικτος &c. desunt in MS. usque ad αἱ δὲ. De κατάστικτῃ χιτῶνι & pictis vestibus etiam quid habes apud *Brissonium* lib. II. de reg. *Perf.* inter-

intertextos habens. & belluata tunica dicitur, aut animalibus interstincta. Vestes autem a coloribus denominatae sunt, violacea, purpurea, Phoenicea, & Tunica Phoenicea, florida. & hæc quidem Virorum sunt. * Mulierum vero, crocea, crocotium, paralurgis: omphacia, quo colore & Alexandrum delectatum fuisse ajunt. Aquatilis vero, vestis nimirum fuerit, quam nunc psychrophem vocant. Est cilium vestitus color, quem nunc asininum vocitant. Asinum enim, Dores Κίλλον, & agasonem, Κιλλακτῆρα appellant. Fuscus vero, & niger, sibi mutuo affines sunt. Sed & cocci-
57 nea, a colore denominabitur. * Vesti-

ενυφασμένα. καὶ ζωωτὸς δὲ χιτῶν ἐκαλεῖτο, καὶ ζωδιωτὸς. ⁵⁶ Αἱ δὲ ἀπὸ χρωμάτων ἐσθῆτες καλούμεναι, ⁵⁷ ἀλουργίς, πορφύρις, ⁵⁸ Φοινικίς, καὶ ⁵⁹ Φοινικοῦς χιτῶν, ⁹⁰ βατραχίς. αὐταὶ μὲν ἀνδρῶν. * Γυναικῶν δὲ, ⁹¹ κροκωτὸς, ⁹² κροκώ-
56 τιον, ⁹³ παραλουργίς, ⁹⁴ ὀμφάκινον. τούτῳ δὲ τῷ χρώματι καὶ Ἀλέξανδρον ἠδεσθαι λέγουσι. τὸ δὲ ⁹⁵ ὑδροβαφῆς εἶναι ἰμάτιον, ὃ νῦν ψυχροβαφῆς καλοῦσιν. ⁹⁶ ἔστι δὲ καὶ ⁹⁷ κίλλιον ἐσθῆτος χρώμα, τὸ ⁹⁸ νῦν ⁹⁹ ὀνάγγρινον καλούμενον. καὶ κίλλον γὰρ τὸν ὄνον οἱ Δωριεῖς, καὶ κιλλακτῆρα τὸν ¹⁰⁰ ὀνηλάτην. Φαῖον δὲ καὶ μέλαν, ¹ ἀλλήλοισ ἐστὶν ἐγγύς. ² καὶ τὸ κοκκοβαφῆς δὲ, καλεῖται ἀπὸ τοῦ χρώματος. * Τὸ δὲ 57

Ceterum post ὀνόμαζον, novum in MS. caput & titulus: Ονόματα τῶν ἀπὸ χρωμάτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἐσθῆτων. caput incipit: αἱ δὲ &c. noster MS. ἀλουργίς, & idem in margine ab eadem, ut videtur, manu, spiritus leni, ut & apud Bayf. est cap. 3, de re vest. Sed Seberus bene aperitavit. JUNG.

86 Αἱ δὲ ἀπὸ χρ.] Titulus extat in C. A. ὀνόματα τῶν ἀπὸ χρωμάτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἐσθῆτων ubi legerem τὰ ἀπὸ χρ. &c. KÜHN.

87 Ἀλουργίς] Prior. edit. ἀλουργ. sed dicitur quali alios ἔργον estque asper spiritus. etiam in MS. SEB.

88 Φοινικίς] De hac vid. Bayf. de re vest. cap. 3. JUNG.

89 Φοινικοῦς χιτῶν] Annotandus hic venit insignis locus de philosophorum pallio. quod ut crebro nominant, ita colorem qui ostenderit, primum observavi (sunt verba Dan. Hæchelii) Basilium quendam (is κοινῶν καὶ ὀνόματος καὶ ἔρονος Magni illius Basilis seledicit: ut Basilium Minorem appellare liceat) cujus extat ἑρμηνεία in Orationes Greg. Naz. MS. Ille igitur, τριβάνης (inquit) περιβλήματά τινα τῶν μὲν ῥητόρων ἐμβροί τε καὶ φοινικί. Φαῖοι δὲ τῶν φιλοσόφων. παράσημον δὲ τούτ' ἦν αὐτοῖς καθ' ἐκάστην φορούμενον, ὡς τοῖς πολιτευομένοις τὸ νυκτὶ σκαρμαγγίον. Ab illo ἢ τριβανοφορία Plur. lib. de Iside & Osiride: οὔτε γὰρ φιλοσόφους παγοιστροφίαι, καὶ τριβανοφορίαι ποιοῦσιν οὔτε Ἰσιουκούς αἱ λιστολίαι καὶ ζύρησις. Qui eodem libro ἱεραφόρων, ἱεραστόλων (ἱεροστολιστάς, Porphyg. lib. IV. περι ἀποχῆς ἐμφύλων, appellat) & λινὰς ἐσθῆτας φορούντων meminit. SEB.

90 Βατραχίς.] Vid. Hefych. in Βατραχίς & Suid. in Βατραχίον. KÜHN.

91 Κροκωτὸς] Salm. κροκωτὸς, κροκώτιον, παραλουργίς. KÜHN.

Κροκωτὸς] Unde Hercules κροκωτοφόρος Omphala serviens, & Crocotanii Insectores, ait Brodau Schol. ad lib. II. Antholog. cap. 12. initio, sic exponens μέλινα λωμάτια, in Lucilli epigrammate. Talia multa sibi notet quis in Aristophane, ut e Lyssistrata, ubi quasi proprium mulieribus tribuitur καθῆσθαι κροκωτὰ φορούσας, & κροκωτοφορεῖν. nisi & primo loco apud Aristoph. composite legendum κροκωτοφοροῦσαι, ut quidem hunc locum citari a Clem. Alex. II. Pædag. 10. reperio. JUNG.

92 Κροκωτίον] C. A. κροκωτίον, παραλουργίς. KÜHN. Κροκωτίον] Et κροκωτίον apud eundem Aristophanem eadem fabula, non longe ab initio:

Τὰ κροκωτίδια, καὶ τὰ μύρα, καὶ περιβαρίδες. JUNG.

93 Παραλουργίς] C. V. παράλουργίς, post ὀμφάκινον C. A. margo habet τούτῳ δεῦτε ad λέγουσι. KÜHN. Παραλουργίς] MS. παράλουργίς, ut supra VII, 53.

JULII POLLUCIS.

fed in margine hic ab eadem manu, ni fallor παραλουργίς. JUNG.

94 ὀμφάκινον.] Salmf. ita; ... φάκινον sic a ... δινον & οινάθινον. KÜHN.

ὀμφάκινον.] Vide Junium adagio, Omphacium, in Nomenclatore suo scribit idem: B. s. s. inus, autem προκίμης, qualis in crudis filis sericis extitit. βίσιον, ὀμφάκινον Polluci. Calceagnus III. Epist. quaest. 1. interpretatur aperie vitidem. scilicet ab immaturis unis. JUNG.

95 Ὑδροβαφῆς] C. A. ὑδροβαφῆς ἰμάτιον νῦν ψ. & dein margo, ἔστι δὲ usque ad ἐγγύς. Salm. leg. παραλουργίς ex MSS. dein ὑδροβαφῆς, pro ψυχροβαφῆς. ex iisdem. KÜHN.

Ὑδροβαφῆς] MS. δὲ ὑδροβαφῆς ἰμάτιον νῦν ψ. & ὑδροβαφῆς etiam ad oram MS. eadem manus adposuit. & an verius? JUNG.

96 ἔστι δὲ καὶ κίλλιον] MS. ἔστι δὲ τι καὶ κίλλιον ἐσθ. Et κίλλιον etiam H. Stephanus in suo codice emendavit. patet ex iis quæ sequuntur, quod & Sebero nostro visum, & olim Rhodigino, qui XVI. antiq. 10. cillium habet, ubi pleraque hinc infercit, ut & Calceagnus III. Epist. quaest. 1. cillio id est, colore asinino exponenti. JUNG.

97 Κίλλιον] Κίλλιον. nam mox sequitur κίλλ. quod Hefych. oxytonas scribit. SEB.

Κίλλιον] MSS. κίλλιον. τῷ ὀνάγγρινον ἢ superscriptum, ut fit ὀνάγγρινον. C. V. νῦν ὀνάγγρινον καλούμενον. κίλλιον γὰρ τ. ἂ. οἱ Δ. &c. ὀνηλάτην λέγουσι. KÜHN.

Κίλλιον] Pro κίλλιον prior. edit. κίλλιον in textu emendavit Clar. Kühnius, neque aliter scriptum inveni in Codice Falckenbergii.

98 Νῦν ὀνάγγρινον] MS. νῦν ὀνάγγρινον καλούμενον. κίλλιον &c. ubi nota ὀνάγγρινον, quod & MS. in margine habet (per aliquot enim hic pagellas MS. noster ab eadem manu pleraque vocabula, quæ Pollux explicat, notata in margine habet quoque) pro vulgato ὀνάγγρινον. JUNG.

99 Ὄνάγγρινον] Ὄνάγγρινον pro ὀνάγγρινον reperit in textu Cl. Kühnius.

100 Ὄνηλάτην. Φαῖον] MS. ὀνηλ. λέγουσιν. Φαῖον. JUNG.

1 Ἀλλήλοισ &c.] Pro ἀλλήλοισ margo C. A. legit ἀλλήλων. KÜHN.

Ἀλλήλοισ &c.] MS. ἀλλήλων ἐστὶν ἐγγύς. κοκκοβαφῆς δὲ &c. Rigulius Notis ad Onirocrit. Artemidor. lib. II. cap. 3. hæc adducens, habet κοκκιοβαφῆς. Alt & alterum satis probum reor. JUNG.

2 Καὶ τὸ κοκκοβ.] MS. κοκκοβαφῆς δὲ κ. SEB.

Καὶ τὸ κοκκοβ.] C. A. κοκκοβαφῆς δὲ. C. V. etiam καὶ τὸ omisso, κοκκοβαφῆς δὲ. Salmf. κοκκοβαφῆς δὲ καλεῖται ἀπὸ τοῦ χρώματος. KÜHN.

Zzz z

³ * Ὑφανδρον ἱμάτιον, παχεῖαν χλαῖναν, καὶ
⁴ σίσουν κλητέον. ὡσπερ τὸν ἀμφίμαλλον χιτῶ-
να, ⁵ δασύν, καὶ χιτῶνα μαλλοῖς δασύν, καὶ
ἀμφίμιτον. ⁶ Πλάτων δ' ἐν ταῖς ἀφ' ἱερῶν,
καὶ ⁷ μαλλωτάς χλαμύδας εἶρηκεν. ὥστε οὐδὲν
ἀν καλοῖ εἰπεῖν καὶ μαλλωτὸν χιτῶνα. ἔστι δὲ
καὶ χιτῶν ⁸ ἀμοργικός. Ἀντιφάνης δὲ Φησιν ἐν
Μηδείᾳ, Ἦν χιτῶν ἀμόργινος. ἕτερος δὲ, ⁹ περιη-
γητός ἐστιν. οὗτος δ' ἄρα ὁ περιηγητός, εἶδος
⁵⁸ χιτῶνος. * ἐν δὲ τῇ τοῦ νεωτέρου Κρατίνου Ὀμ-
φάλη εἴρηται, Ἰμεῖς δ' εἰάν ἱππίσκον ἢ τρίμι-
τον ἔχητε, ὡς καὶ ταῦτα εἶδη χιτωνίσκων. καὶ
Περσῶν μὲν ἴδια, ¹⁰ κάνδυσ, ἀναξυρίς, καὶ τιάρα,

mentum vero * Ὑφανδρον, penulam den-
sam, vel σίσουν appellare convenit. Quem-
admodum & ἀμφίμαλλον χιτῶνα villo-
sam, & tunicam villis hispidam, aut un-
dique filis refertam, nominamus. Plato
autem in Sacris, etiam Villosas chlamydes
dixit: adeo ut nihil referat, villosam quo-
que tunicam appellare. Est & tunica A-
morginos, * ex tenuissimo lini flore & la-
nugine contexta. Antiphanes vero in Me-
dea inquit, Erat autem tunica Amorgina.
Alia autem, prætecta est. Et sic prætexta,
tunicæ est species. * Sed in Secundi Crati-
ni Omphala dictum est, Vos vero si hipi-
scum habetis, & trimitum: ut & hæc quo-
que tunicarum species videantur. Perlarum
autem propria sunt, Candys, Subligaculum:

³ * Ὑφανδρον] H. Stephano perperam videtur scri-
bi pro alia voce. In MS. autem legitur Ὑφαδρον quod
hinc non alienum, cum addatur παχεῖαν χλαῖναν.
Nam Hesychio auctore, ἀδρός, non tantum πολύς, μέ-
γας, πλούσιος, sed & παχύς. SEB.

* Ὑφανδρον] C. A. etiam Ὑφαδρον. bene! non ita
est, quod habet C. V. nempe πάσχιαν, pro παχεῖαν.
Saltm. Ὑφαδρον veniunt, αὶ Ὑφαδρον in MSS. extare, &
dein καὶ σισακκλήτιον ait. KÜHN.

* Ὑφανδρον] MS. quidem nolter Ὑφανδρον, ut vul-
gati, sed ad oram ab eadem manu Ὑφαδρον habet. &
ita puto cum Sebero reponendum, quum & in ejus MS.
ita legatur. JUNG.

⁴ Σίσουν] Dicitur & σισύρα, & σισύρα, & σισουον,
exigua differentia. vid. Hesych. & Schol. Aristoph. fol.
372. & alibi. SEB.

⁵ Δασύν] C. A. omittis interjectis, ἐρεῖς δὲ μ. χλα-
μύδας, si superscripto, ut sit altera lectio, χλαμύδας,
καὶ μαλλωτὸν χ. &c. Saltm. ἐρεῖς δὲ &c. καὶ μαλλω-
τάς χλαμύδας. sic tantum in MSS. KÜHN.

⁶ Πλάτων δ' ἐν ταῖς &c.] Desunt in MS. Πλάτων
δ' ἐν ταῖς ἀφ' ἱερῶν. Casaubonus noster ita de hoc dra-
mate: Fabula titulus fuit, αὶ ἀφ' ἱερῶν, id est, mu-
lieres Deo Sacra unica voce Græci ἱεροδούλους vocant.
vel, redeuntes e sacris feminæ. Hæc ille ὁ πᾶν X.
Athen. 13. ubi & apud Athenæum & Hesychium cita-
ri observat. Ego & infra lib. X. cap. 52. beneficio
MS. nostri restituiam, qui ibi ita: ὡς Πλάτων ἐν ταῖς
ἀφ' ἱερῶν, Δότα &c. deiu itaque MS. ἐρεῖς δὲ καὶ
μαλλωτάς χλαμύδας καὶ μαλλωτὸν χιτ. omittis quæ in
medio. Et an χλαμύδας MS. verius est, quam χλα-
μύδας quod vulgo? JUNG.

⁷ Μαλλωτάς χλαμ.] Strabo in descriptione Iberiæ,
libr. XI. fol. 347. refert aurum quod a torrentibus
defertur excipi μαλλωτοῖς δαράις. Annotat autem Ca-
saubonus vocem δαράις Eustathium non agnosceat idque
videri elegantius sicut in Evangelio (Hebr. XI, 37.)
ἐν μελωταῖς περιπατεῖν, quanquam aliud μελωταὶ aliud
μαλλωταί. Cæterum μαλλωτῶν nomine ceu genera-
liter intelligere opinor licet & δερρωτα αἰγία, quæ
ibidem prophetis attribuitur, Theognidi autem sunt
δωραὶ αἰγῶν. v. 55. quemadmodum μελωταὶ Matth.
VII, 15. ἐνδύματα προβάτων dici videntur. Vestem i-
tem ἀπὸ τρίχων καμήλου, qualis Johap. Baptistæ fuit,
Matth. III, 4. SEB.

⁸ Ἀμοργικός.] In C. A. sequitur marginale e Segm.
seq. καὶ Περσῶν μ. ἰ. κάνδυσ, ἀναξυρίς, καὶ τιάρα cum
gemino accentu, quasi legatur τιάρα & τιάρα. C. V.
habet τιάρα, τιάρα autem recte inseri a MSSis, sa-
tis arguit, ἢ καὶ κ. &c. Hesych. τιάρα ἢ λογομήτη κυρ-
βασία &c. ἀμόργινα ἐργάζεσθαι ἱστοταμίην γυναῖκα ha-
bet Eschines contra Timarch. Cæterum τιάρα hic ex-

cidisse Segm. seq. ante ἢ vidit etiam Petavins in Sy-
nesium pag. 11. KÜHN.

Ἀμοργικός.] Ἀμοργικός & MS. habet & iterum ad ο-
ram, alias mallem ἀμόργινος ut infra VII, 74. Aristoph.
etiam Lyssistrata: καὶ τοῖς χιτωνίοισι ταῖς ἀμοργίνοισι. quæ
sequuntur Ἀντιφάνης &c. desunt in MS. usque ad καὶ
Περσῶν Segm. seq. In vulgatis non immerito in qui-
buldam hæreas, ego certe. an ista ἕτερος δὲ, περιη-
γητός ἐστιν. novi versus initium sint apud Antiphane: an,
quod potius mihi videtur, hoc dicat, Alium nescio quem
Poëtam dicere, περιηγητός ἐστιν. cui subjungat Pollux ex-
planandi gratia, Hunc vero περιηγητός, vel περιήγητος,
ut Hesychius, speciem tunicæ esse. Cratiniun juniorem ἐν
Ὀμφάλῃ pariter citat Athenæus lib. XV. ut observavit
Clar. Casaubonus XV. Animadv. 3. In Cratini verbis
pro τρίμιτον, libens scriberem τρίμιτιον, ut supra MS.
VII, 165. pro τρίτιον habebat. sed videtur metrum
renuere, quod ita forte concinnandum:

--- ἡμεῖς δ' εἰάν

ἱππίσκον ἢ τρίμιτον ἔχητε. --- JUNG.

⁹ Περιηγητός.] Hesych. περιήγητος, ὁ περιπόρφυρος χι-
τῶν. SEB.

Περιηγητός.] Περιηγητός χ. est idem cum περιπορφύ-
ρη. Saltm. in Vopiscæ Aureliæ. KÜHN.

¹⁰ Κάνδυσ, καὶ ἀναξυρίς, ἢ καὶ κυρβασία &c.]
Bayhi conjectura cap. 20. libri sui de re vest. τῶν δὲ
κυρβασιῶν (sic enim legendum ait, non τῶν καὶ) hunc
locum non restituit: sed Brissoni lib. I. de reg. Pers.
ista; ἀναξυρίς καὶ τιάρα, ἢ καὶ κυρβ. locus enim defectus
est: quod in crassum errorem impulit Lud. Cal. Rho-
diginum libr. XVI. antiq. lect. cap. 10. scribentem,
ἀναξυρίς, quom ἔς κυρβασιᾶν dicitur, ἔς κελάρην
ac pileum, notatum ideo & a Bayhi dicto loco.
Quid enim hoc aliud est, quam braccas pileo confun-
dere, capiti scilicet pedes? Impegit tamen in eun-
dem Foesius Oec. Hippocr. in ἀναξυρίς. & ne istos mi-
reris, fere & doctiss. Nunnesius ad Phrynich. in ἀνα-
ξυρίδης, addens tamen, nisi mendum sit. Vidit vero &
H. Stephanus corruptelam vulgati codicis suoque ad-
scripsit codici, καὶ τιάρα ut supra scilicet fuerit V, 96.
(ita enim ibi emendandum) adscriptisque denuo & hanc
emendationem hic: vel καὶ κυρβασία ἢ καὶ. Sed prius
verius, quod & ex Brissonio indicavimus: immo ea
germana lectio, quum noster MS. ipsam clare præ-
se ferat, ita habens: καὶ Περσ. μ. ἰ. κάνδυσ, ἀναξυ-
ρίς, καὶ τιάρα (absque eadem manu supra scriptum
τιάρα) ἢ καὶ κυρβ. Alias de his tegumentis Bayhina
vide dicto cap. 20. & Brissoni lib. I. de reg. Persar.
pag. 32. 41. & lib. II. pag. 245. & 249. & Foes. Oe-
con. Hippocr. in κυρβασία. JUNG.

Κάνδυσ.] MSti Clar. mei Kühnis atque Jungermanni
hic uti vides aliter habent, cum quibus Falckenbergii

quam & cyrbasiam, cidarim, & pileum vocant. Candys vero, Regis, totus purpureus, aliorum autem, purpura ornatus erat: nonnunquam etiam ex pellibus constat. Fuit etiam tunica manicata, secundum humeros appensa. Sed Caryris, Persica tunica, manicata fuit. Imo &

¹¹ ἦν καὶ κυρβασίαν, ¹² καὶ κίδαριν, καὶ ¹³ πῖλον καλοῦσιν. ὁ δὲ κάνδυσ, ὁ μὲν βασιλείος, ¹⁴ ἀλιπόρφυρος. ὁ δὲ τῶν ἄλλων, πορφυροῦς. ¹⁵ ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐκ δερμάτων. ¹⁶ ἦν δὲ χειριδῶτος χιτῶν, κατὰ τοὺς ὤμους ἐναπτόμενος. ¹⁷ κάπυρις δὲ, Περσικὸς χιτῶν, χειριδῶτος. ἦν ποὺ δὲ καὶ

eximius codex, e quo textum emendavi, alias ita legebant pessime priores edit. κάνδυσ, καὶ ἀναζυρίς, ἦν καὶ κυρβασίαν &c.

11 ἦν καὶ κυρβ.] Leg. τὴν δὲ κυρβ. SEB.

12 Καὶ κίδαριν] MS. καὶ κίταριν, καὶ πῖλον κ. sed ad oram rectius πῖλον habet. Ut autem illud κίταριν & κίδαριν promiscue inventi observarunt, ita tertiam adhuc invento scripturam κίδαριν, apud *Agathiam*. Lib. II. enim Historiar. ubi narrat *Αἰταλαετι* interfecit *Αἰταλαο* regnum ad *Perlas* retulisse, εὐατώ, αὐτ, δὲ *πυριθίς κίδαρον* &c. nisi tamen κίδαριν scripserit & hoc loco ut alibi lib. IV. Histor. τὴν κίδαριν ἀνδίστατο, de eodem *Αἰταλαε*: & ibidem de *Sapore* II. adhuc in utero rege designato, τῆ γαστρὶ περιθίτις τὴν κίδαριν. Cidarim a mitra differre, quamvis *Beda* confundat, docet *Meurf.* II. Animadv. miscell. 14. JUNG.

13 Πῖλον] Alibi πῖλον. SEB.

14 Ἀλιπόρφυρος] Interpr. legit, ἀλιπόρφυρος ex VII. 63. reddit enim totius *purpuratus*. sed correctione opus non est. videtur enim varia esse lectio. nam ἀλιπόρφυρος & ἀλουργός est *purpureus* e *concha margarita* qua ad nigredinem tendit floridiorque est & splendidior puniceo. οὗ τῶν ἄλλων, π. abest a C. A. vide de *Candy* *Briffon*. de reg. *Perf.* lib. I. pag. 37. KÜHN.

Ἀλιπόρφυρος] MS. ἀλιπόρφυρος. Spiritu tenui desuntque deinde ista, ὁ δὲ τ. ὠ. πορφυροῦς. *Rhodiginus* XVI. antiq. 7. *Xenophon*, ait, *candy* vocat *holoporphyrion*: *quasquam alibi haloporphyrion legas*. quod ultimum & apud *Pollucem* est eodem libro, cap. 10. quoque inferit: adfertque ea ita & *Baylius* de re vesti. cap. 20. ubi & plura de *αναγγυθίσις*. priora sumit *Rhodiginus* ex iis quae infra VII. 63. Tu de candy regio & voce ἀλιπόρφυρος, quam hic interpretatur *mixta* & *conchyliis*, id est, *margarita purpurea tinctorum*, *Briffonium* doctiss. vide libr. I. de reg. *Perf.* pag. 37. 39. & 249. ubi etiam de *scorteo* reliquorum *Persarum* candy; *purpureum* vero procerum fuisse, idque *Pollucis* verba significare: Cui potes addere hunc locum *Luciani* libro, πῶς δὲ ἴσται. συγγρ. ταῦτα δ' οὐκ ἀνδύαίτο, (scilicet ne quid falsi dicat in *Historia*, ne quid veri non dicat) ἄχρηστος ἢ φεβύται Ἀρταξέρξην, ἰατρὸς αὐτοῦ ἦν, ἢ ἰλαίσι κένδυν πορφυροῦν, καὶ στρεπτόν χρυσοῦν, καὶ ἰππὸν τῶν Νισαίων λένεσθαι, μισθὸν τῶν ἐν τῇ γραφῇ ἐπιώνων. quamvis illa regis, procerum, & vulgi distinctio non ita certo ex *Pollucis* verbis possit elici: quam de πορφυροῦ *Luciani* locus tamen arte firmat, eos scilicet qui in gratia apud Regem ejusmodi insigni donatos. JUNG.

15 ἔστι δ' ὅτε] MS. ἔστι δὲ ὅτε. JUNG.

16 ἦν δὲ καὶ χειριδῶτος] C. A. ἦν δὲ χειριδῶτος κατὰ τ. ὠ. ἢ. ἦν δὲ καὶ καυνάκης. absunt autem deinceps κάπυρις &c. usque ad *καυδύκη*. C. V. etiam pro *καυδύκης* leg. *καυνάκος*, nec aliter extat in *Vespiis* *Aristoph.* ut nunc sunt in mundo, *καυνάκη* pro *καυδύκη* vid. infra *Segm.* 60. KÜHN.

ἦν δὲ καὶ χειριδῶτος] MS. ἦν δὲ χειριδῶτος χ. longe optime. omnino vulgatum καὶ delendum: quia hæc sunt ἑλληνικὰ *Persici* κάνδος. Alias merito nobis notandus foret *Briffonius*, qui *candy* semper exponit tunicam manicatam, cui tamen vulgatum καὶ repugnet, quod nescio quæ mala librarii manus induxerit, testimonium dante nobis MS. nostro de ea re. De *chiridotis* alias collegit quædam *Bart. Pius* Annotationum ling. Lat. & Græc. cap. 58. quem mirum, nisi pro peculiaris vestis genere ceperit hanc vocem hic, dum

scribit: *Quin* & *manicatae vestes chiridotae vocantur testatur Pollux.* Et eo sane non neminem impellat vulgata lectio cum suo καὶ. JUNG.

ἦν δὲ καὶ χειριδῶτος] Priores edit. legebant ἦν δὲ καὶ χειρ. sed illud καὶ sensu ita postulante e textu removimus.

17 Κάπυρις] Κάπυρις &c. in MS. desunt, usque ad τὰς δὲ ἀναζ. *Segm.* seq. nisi quod hæc saltem in MS. ἦν δὲ καὶ καυνάκης. quæ notabis. De *caryris* primum. de ea *Briffonius* lib. II. de reg. *Perf.* hinc saltem: & *Rhodig.* XVI. antiq. lect. 10. De *Candyce* omnia falsa credo, & ad vulgatam nempe etiam *Aristophanis* lectionem nobis suaves homines reformarunt. Ideo tibi notandam dixi nostri MS. particulam, ἦν δὲ καὶ καυνάκης: quæ profus ad *Aristophanis* verba, quæ profecto hæc sunt e *Vespiis* longiuscule a fine, ubi ita *Bdelycleon*:

Οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ', οἱ δὲ καυνάκη.

Φι. Ἐγὼ δὲ σιστραν φέμμι Θυμκίτιδα.

Βδ. Κού θυμάγ' ἐς Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθες.

Ἐγίως γὰρ ἂν &c.

ubi addit & ἐν *Εκβατάνοισι* ταῦτ' ὕφαινεσθαι, πολλὰς δαπάναις, multumque *ἐρίων* devorare, reddit iraque *Philocleo*,

Οὐκοῦν ἐριάλων, δὴτ' ἐχρῆν ταύτην καλεῖν,

Δικαιότερον γ' ἢ καυνάκη. ---

Adeo ut non temere immutanda ad *Pollucis* vulgatum codicum fidem lectio *Aristophanis*: sed isti potius ex hoc corrigendi. quod nos jam secure sacre jubet MS. Fuit sine dubio de hac re suspicatus & maximus *Scaliger* Conjectancis in *Varron*. lib. IV. de ling. Latina ad ista: *In his multa peregrina, ut sagum, veno Galli quid Caunacumma* &c. Sed absque codicum auxilio nihil facile mutare ausus, credo, fuit. Erravit vero doctiss. *Briffonius* libr. II. de reg. *Perf.* scribens *candy* etiam ab *Aristophane* in *Vespiis* *καυδύκη* appellari, *Pollucem* hic notare, quem itaque de *caunace* eodem libro pag. 252. vide. Nec obstat credo quod infra *Segm.* 60. a *Polluce* ὁ καυνάκης etiam *Babylonis* tribuitur. Nam & *Persarum* esse potuit: *Aristophanis*que verba sunt nimis clara. *Alcianus* autem ita libr. XVII. *Περὶ ζῴ. ἰδιῶτ.* cap. 17. τοιοῦτο δὲ ἄρα καὶ οἱ μὲς οἱ ἐν τῇ Τερηδόνι τῆς Βαβυλωνίας εἰσίν. ἀνπεροῦν καὶ τὰς δούρας ἴσασιν οἱ τούτων κάπηλοι, καὶ ἐς Πέρσας ἄγουσι φόρτον. εἰσὶ δὲ ἀπαλαί. καὶ συνἐβαρμύται, χιτῶνις τε ἄρα γίνονται, καὶ ἀλεινοῦσι αὐτούς. καλοῦνται δὲ ἄρα οὗτοι καυνάκης (hanc enim *Gesperis* lectionem amplector pro vulgata *καυνάτων*, & alia κἄν αὐτῶν) ὡς ἐκείνοις φίλον. Quæ tamen de *Babylonis*, unde in *Persiam* importabantur, videntur capienda potius: quam τὴν *Persida*, ἣ γενν ὡς ἄλλοι ἐκάλουν καυνάκη ex lana confici in ipsa *Persia* *Aristophanes* dicat. Apud *Athenæum* quoque lib. XIV. Ubi phallophorum habitum describit, ἀννάκης τε περιβεβλημένοι dicens, ego quòque καυνάκης jam magis velim, quod forte ita scribendum quoque clarissimus *Casaubonus* credat XIV. animadv. 4. Sed moror hic nimis. JUNG.

Κάπυρις] Pro κάπυρις *Falckenburgii* Codex habet τυρίς. dein in sequentibus vulgatæ editiones *Pollucis* legebant: ἦπου δὲ καὶ καυδύκης, & rursus in testimonio *Comjici* καυδύκη, quæ corrupta esse & locus ipse Co-

59 καυνάκης Περωῶν. * ἐν γὰρ ταῖς Σφῆξιν Ἀρι-
στοφάνης λέγει,

οἱ μὲν καλοῦσι Περωῖδα, οἱ δὲ καυνάκη.
ταῖς δὲ ¹⁸ ἀναξυρίδας, καὶ σκελέας καλοῦσι. ¹⁹ τὸ
μὲν ὄνομα καὶ παρὰ Κριτία ἐστίν, ἐν ταῖς Πολι-
τείαις. ²⁰ Ἀντιφάνης δ' αὐτὸ, ²¹ ἐναντία παρεξη-
γεῖται, ταῖς δ' ²² ἐν αὐταῖς στολαῖσι τετραγω-
δημέναις, σκελείαις, καὶ τιάραις. ²³ ἐν δὲ τοῖς
Σκυθαῖς Ἀντιφάνης ἔφη, Σαράβαρα, καὶ χι-
τῶνας ²⁴ πάντας ἐνδεδυκτάς. τὰ δὲ τοιαῦτα ὀ-
νόματα, μνηνεῖν με, καὶ μὴ κρίνειν νόμιζε. ²⁵ Λυ-
δῶν δὲ Βασάρα χιτῶν τις, * Διονυσιακὸς, πο-
δῆρης. ὁ δὲ ²⁶ κύπασσις, λίνου ²⁷ πεποίητο,
²⁸ σμικρὸς χιτωνίσκος, ἄχρι μέσου ²⁹ μηροῦ, ὡς
Ἴων φησὶ,

³⁰ Βραχὺς λίνου κύπασσις ἐς μηρὸν μέσον
Ἐσταλμένος. —

Ἀρμενίων δὲ ὁ ³¹ μυωτὸς, ἢ ἐκ μυῶν τῶν παρ'

Candyces, Perfarum est. * Aristophanes 59
enim in Sphingibus inquit,

*Hi quidem Persidem vocant, illi vero Can-
dyces.*

Subligacula autem, & tibialia nominant.
hoc autem nomen, apud Critiam in Po-
liticis extat. Antiphanesque idem con-
tra prave interpretatur, His ipsis stolis
tragicis, tibialibus, & tiaris. Sed in Scy-
this Antiphanes inquit, Sarbara, & om-
nes tunicas induti. Hujusmodi vero
nomina me citare, non judicare conven-
nit. Lydus, tunicae species. * Basa- 60
ra, Bacchica, talaris. Cypassis porro,
linea fiebat, tunica parva ad medium
cruris demissa: ut Ion inquit,

*Brevis linea cypassis, in medium cruris
Contraita.* —

Armeniorum praeterea, Mycitus fuit: aut

mici & MSti ostendunt. reposui eorum loco e Clariss.
Kühnis mei atque Falckenburgis Codice, ἢ που δὲ καὶ
καυνάκης, & καυνάκη.

18 *Ἀναξυρίδας*] De *anaxyrism* vide *Bayf.* cap. 20.
de re vestiar. *Briffon.* libr. I. de reg. Pers. pag. 41.
Nunnes. ad *Phrygisch.* in *ἀναξυρίδας.* meminit & *Cru-
quius* Comm. ad I. Satyr. 6. *Horatii*, in ista: *nigris
medium impeditus cruris Pelibus.* De subligaculis & ti-
bialibus vid. etiam *H. Magium* III. *Miscell.* 3. quem
pater hic & alibi saltem Interpretem Latinum inspe-
xisse. *Briffonius* vero *σκελέας* apud nostrum *Pollucem*
agnoscit, ut & apud *Hesych.* est. MS. nolter eodem ac-
centu habet, quo vulgati, ut & mox infra, & X, 168.
JUNG.

Ἀναξυρίδας καὶ σκελέας] In *Falckenburgis* Codice su-
pra vocem *σκελέας* scriptum invenio *λευκάς.*

19 *Τὸ μὲν ὄν.*] C. A. τὸ μῆτος ὄ. Kühn.
Τὸ μὲν ὄν.] MS. τὸ μῆτος ὄ. κ. π. K. ἐστίν &c. De
Critia libro de *Rebuspublicis* vide *Casaub.* nostrum XI.
Athen. 3. JUNG.

20 *Ἀντιφάνης δ' αὐτὸ &c.*] MS. *Ἀντιφάνης δὲ αὐτὸ
ἐναντία π.* ut vulgo. verum *Leopardus* emendat in *ἀν-
τίαια*, ut & *Seberus* nolter indicavit. *Sequentia* ita
in MS. ταῖς δὲ ἐν αὐτοῖς στολαῖσι τετραγωνημέναις σκε-
λέαι σκάραις. ἐν δὲ &c. locus sine dubio nondum plene
emaculatus. Pro ταῖς Σκυθαῖς deinde MS. ταῖς
Σκυθικαῖς. De *Scythis Antiphantis* vide *Casaubon.*
VI. *Athen.* 10. Infra X, 168. MS. nolter etiam
habet: *Ἀντιφάνης δ' ἐν Σκυθαῖς ἢ Τάυροις.* ut i-
taque duplex huic fabulae datus ab eo fuerit titulus.
JUNG.

21 *Ἐναντίον*] Leg. in *ἀντίαια Leopard.* Emend. II, 2.
SEB.

22 *Ἐν αὐταῖς στ.*] C. A. ἐν αὐτοῖς στ. C. V. στο-
λαῖσι (forte στολαῖσι) & mox C. A. σκελέαις. C. V. σκε-
λαις. pro, καὶ τιάραις, uterque Codex, σκάραις male.
Kühn.

23 *Ἐν δὲ τοῖς Σκυθαῖς*] MSS. ἐν δὲ ταῖς Σκυθικαῖς
A. &c. πάντες ἐνδεδυκότες, *Sarabara* ἔσ τινικαὶ ἰνδυ-
τι ὀμπες. Kühn.

24 *Πάντας ἐνδεδυκτάς*] MS. πάντες ἐνδεδυκότες. sed
infra X, 168. eodem modo quo vulgati, nisi quod
πάντα in MS. De *Sarabara* autem plura *Briffonius* lib.
I. de reg. Pers. JUNG.

25 *Λυδῶν, χ. τις. Βασ.*] MSS. *Λυδῶν δὲ Βασάρα χι-
τῶν τις* A. κ. *Lydorum* vero *Basara*, tunica quadrata
Bacchica. ipsa etiam *Baccha* dicuntur *λυδοὶ* apud A-

theneum lib. V. *Berosidas* in illud *Propertii* lib. III.

Cinget Bassaticas Lydia mitra comas
existimat *Bacchum* dici *Bassaticum* ab hac veste, sed
probabilius alii & vestem & hoc *Bacchi* nomen arcel-
lent a כרסב quod notar Chaldaeis *κνσν* *ισπηματων*
ab *Hebraeo*, כרסב. *Bacchus* enim in Gentilium Theolo-
gia notat, *vinum*, *κνας*, *ebrietatem*. vid. *Chrysof.* in
Epist. ad *Rom.* cap. III. *Serm.* IV. *Salmas.* leg. *λυδῶν
χιτῶν τις* pro *λυδῶν χ. τ.* sed restat probandum, *λυ-
δῶν* esse vestem Bacchantium. Kühn.

Λυδῶν, χ. τις. Βασ.] MS. *Λυδῶν δὲ Βασάρα* (& in
ora *Βάσσαρα*) *χιτῶν τις*, *Διονυσ.* &c. Videtur itaque
restituendum vulgo ita, ubi certe ista corrupta sunt,
ait enim *Lydorum* tunicam quandam propriam fuisse
Bassaram nominatam. JUNG.

Λυδῶν, χ. τις. Βασ.] *Λυδῶν, χιτῶν τις. Βασάρα,
Διονυσ.* legebant priores editiones, verum uti jam tex-
tus nolter habet, ita Cl. *Kühnius* reposuit. Vocem
deum *κύπασσις*, quae bis in vulgatis ante *Seberis* editio-
nem ultimam unico σ scribebatur, & *Falckenburgius*
in suo Codice cum duplici σ emendavit. qui & praeterea
Μασσαλιωτῶν cum duobus σσ scribit.

26 *Κύπασσις*,] Priores editiones, *κύπασσις*. Item
βραχύ. pro quo nunc *βραχὺς*, e *Sylb.* qui & *βραχύ-
λιος* ascripserat. SEB.

Κύπασσις,] MS. *κύπασσις* & ad oram etiam uno σ.
dein habet *λίνου πεποίηται*. JUNG.

27 *Πεποίητο*] *Πεποίηται* C. A. Kühn.

28 *Σμικρὸς*] MS. *μικρὸς*. & desunt *ὡς Ἴων φησὶ*,
cum verbis *Poëtae*. in quibus illud *βραχὺς* est ab *H.
Steph.* in cujus codice ita adscriptum ejus manu repe-
rio: *ἢ βραχύλιος, vel βραχὺς λ.* JUNG.

29 *Μηροῦ*] Post *μηροῦ* in C. A. est *Ἀρμενίων δὲ &c.*
Kühn.

30 *Βραχὺς*] Commaticam distinctionem hic pone-
rem, quasi sermo esset de homine brevis staturae. dein
λίνου κύπασσι &c. *Ἐσταλμένος*, *linea cypassis usque ad
medium femur amictus*. potest & vulgata locum habe-
re & *Ἐσταλμένος subligaculis* pertinere ad *cypassin*. Kühn.

31 *Μυωτὸς*] *Quasi tu fornicium dixeris*, ait *Cal-
cagninus* III. *Epist.* quæst. 1. Nolter *Salmasius* ait
hanc vestem *μυωτὸς*, cujus & apud *Hesychium* repe-
riatur mentio, esse quam *Plinius forniculatum* vocet
aut *forniculatum*. ut alibi ostensus est pluribus. fat-
sum enim se putare *Turpethum* cum aliis doctis viris.
JUNG.

ex muribus ipsorum contextus, aut murium specie variegatus. Masaliotarum vero, Chortæus. veluti Riza, Thracum. sive amiculum, sive zona sit. * Chortæa vero servos, veluti forensi veste vestiri tradit Aristophanes. Babyloniorum autem, Caunacis est. Sed Mandya simile quidpiam est huic, quod Sagulum vocant. Quædam autem vel apud Persas, aut Cretenses sunt, quibus non vestimur, ut Æschylus tradit. Liburnicæ
61 Mandyæ æmulatio, est tunica. * Sed & Sagulum in Rhinthonis Iphigenia extat :

αὐτοῖς συνυφασμένος, ³² ἢ μύϊας ἔχων ἐμπροσθη-
κιλμένους. Μασαλιωτῶν δὲ, ὁ χορταῖος. ὡς ³³ ἢ
ζεῖρα, Θρακῶν, εἴτε περίβλημά ἐστιν, εἴτε ζῶ-
μα. τὸν δὲ χορταῖον, τοὺς ³⁴ προπῶλας φορεῖν,
ὡς ἀγοραῖον Ἀριστοφάνης ἔφη. Βαβυλωνίων ³⁵ δ'
ἐστὶν ὁ ³⁶ καυνάκης. ἢ δὲ ³⁷ μανδύη, ὁμοίον τι τῷ
καλούμενῳ ³⁸ Φαινόλῃ. ³⁹ τίνων δὲ ἐστὶν ὡς μὴ
περιεχόμεθα, Κρήτας, ἢ Πέρσας Αἰσχύλος ἐρεῖ.
Λιβυρικῆς μίμημα μανδύης χιτῶν. * ⁴⁰ καὶ αὐτὸς ⁶¹
τὸς δὲ ὁ Φαινόλης ἐστὶν ἐν Ῥίνθωνος. Ἰφιγενεία

32 Ἡ μύϊας ἔχων] C. V. ἢ μοῦϊας ἔχων ἐμπροσθη-
κίλμενος. C. A. ἐμπροσθηκίλμειας. *Salm.* μυωτός, *serica vestis* Latinis. ita dicta tunica quod ex Armenicis murinisque pellibus esset confusus. Kühn.

Ἡ μύϊας ἔχων] MS. ἢ μοῦϊας ἔχων ἐμπροσθηκίλμειας. quasi & a muscis possit nomen traxisse. Sequitur in MS. Μασαλιωτῶν δὲ χορταῖος. & malim duplici σσ. Sed hoc valde bene, quod sequitur : ὡς ἢ ζεῖρα (ut etiam ad oram habet) Θρακῶν &c. Sic enim omnino reponendum pro vulgato ρίζα. quod mendosum etiam ambo *Calli* sequuti tam *Rhodiginus* XVI. antiq. lect. 10. quam *Calceagnius*, III. Epist. quæst. 1. Rhizam Thracibus attribuentes. At *Pollucem* ad *Herodotum* nostrum respexisse certum est mihi, nec dubitare sinunt, quæ addit εἴτε περίβλημά ἐστιν, εἴτε ζῶμα. En enim de περίβλημάτι *Herodotus* noster in recensione exercitus *Xerxiæ*, Polymnia cap. 75. Ὀρθῆς δὲ, ἐπὶ μὲν τῆσι κρησσοῖσι ἀλαμπτικῆς ἔχοντες, ἰστρατεύοντο, περὶ δὲ τὸ σῶμα, κινῶνας· ἐπὶ δὲ, ζεῖρας περιβλημένοι ποικίλας. En & de ζώματι ibidem paulo ante de Arabibus cap. 69. Ἀράβιοι δὲ, ζεῖρας ὑπὲρ ζώματι νοῖσαν. Et ita in *Glossario* ἀνωμόμου *Herodoto* nostro præfixo restituendum diximus : Ζεῖρα. μίτρα, ζῶμα. quum male ibi sit in MS. Εἰρά. &c. Tribuit & Thracibus Ziras *Xenophon*, ut adnotavit *H. Stephanus* in *Theſauro* suo, ubi plura de hac voce, si cupis, leges. JUNG.

Ἡ μύϊας ἔχων] Μοῦϊας emendavit pro prior. edit. μύϊας *Kühnius*.

33 Ἡ ρίζα] MSSorum C. V. Ζεῖρα, C. A. Ζεῖρα. *Hesych.* Ζεῖρα χιτῶν ἀνάκολλοι. *Valesius* etiam legit Ζεῖρα ex *Harrocratone* & *Etymologico* quod habet ἀζεῖρας, ἀζεῖρους ἀπὸ τῆς Ζεῖρας. vid. *Hesych.* in Ζεῖρα. de χορταῖῳ *Dionys.* *Halic.* lib. VII. pag. 477. *Hesych.* in χορταῖος & seq. *Nostrum* lib. IV, 118. Kühn.

Ἡ ρίζα] Ζεῖρα non ρίζα habet optimus *Falckenburgii* Codex, nec aliter agnoscunt reliqui MSi, quare eam vocem textui reddere nullus dubitavi.

34 Προπῶλος] C. A. προπῶλος φ. ὡς Ἀριστ. ἔφη. C. V. τοὺς προπῶλας φρονεῖν. Servos χορταῖον ferre tanquam forensiam id est vilem *Aristophanes* ait. Kühn.

Προπῶλος] MS. προπῶλος φ. ὡς Ἀρ. omisso ἀγοραῖον. Insignis iterum emendatio, ob quam vix est, ut non exolculetur MS. Quid enim magis convenit ἀγοραῖον χιτῶν, qualem dicit, quam illud προπῶλας, qui subinde versabantur in foro, & forensiam itaque tunicam merito ferebant. Inde & recte habere discimus supra VII, 12. vocem Ἀριστοφάνης, nec in Ἀριστοτέλης cum MS. mutandam. JUNG.

Προπῶλος] Προπῶλος emendavit in textu *Clariff. Kühnius*, contententibus Codicibus scriptis. at *Falckenburgius* legit τυροπῶλας, quod minime sperno, dein pro ὡς ἀγοραῖον, Cl. *Kühnius* meus ad oram sui Codicis, quem e MSis emendavit, cujusque emendationes in editione hac sequimur, legendum conjicit : ὡς ἀγοραῖος.

35 Δ' ἰστῖν] MS. δ' ἰστῖν. JUNG.

36 Μανδύη] *Vetus Onomast.* μανδύη, *imprævis.* *Servius*, μανδύον, *mantella.* *mantellum* alij, id est *mapra.* vid. *Salm.* in H. A. pag. 409. Kühn.

Μανδύη] MS. μανδύα. ut & in ora habet. Inde vero nostrum *manicæu* esse ait *Vallius* cap. 16. de re vest. JUNG.

Μανδύη] *Falckenburgius* aliter hæc exhibet, ita nimirum : ἢ δὲ μανδύη, ὁμοίον τι τὸ καλούμενον Φιλῶν.

37 Καυνάκης] C. V. καύνης. Kühn.

38 Φαινόλη] MSS. παινώλη. vid. *Segm.* seq. *Salm.* l. c. totum locum ita constituit : ἢ δὲ μανδύη ὁμοίον ἐστὶν τι τῷ λεγομένῳ Φαινόλῃ, τίνων δὲ ἐστὶν ὡς μὴ περιεχόμεθα. Κρήσσαις ἢ Πέρσαις Αἰσχύλος,

ἔρεῖ Λιβυρικῆς μίμημα μανδύης χιτῶν.

Quare autem ita legat, quoque sensu accipiat, ὡς μὴ περιεχόμεθα nullus dicit. puto significari, ne *vagetur*, auctorem querendo. Kühn.

Φαινόλη] Pro Φαινόλη, MS. παινώλη. & mox tamen, ut dicam, per o. quod propius cum Latino *penula* convenit. Desunt dein τιν. δ. i. ὦ. μ. π. κ. ἢ Π. Non satis capio vero vulgatum *περιεχόμεθα*. lego *περιεχόμεθα*, & ita distingo : τίνων δὲ ἐστὶν, ὡς μὴ περιεχόμεθα Κρήτας ἢ Πέρσας, Αἰσχύλος &c. Quorum autem *mandya*, ait, gestamca sit, ne ambulemus longe per Cretas atque Persas, *Æschylus* nobis dicit &c. Ita autem MS. habet : Αἰσχύλος ἔργα Λιβυκῆς μίμημα μ. &c. ubi priora viri docti excutient. JUNG.

39 Τίνων δὲ ἐστὶν &c.] Hæc usque ad Πέρσας absunt a C. A. nam vocem *παινώλη* statim excipit, Αἰσχύλος, ἔργα Λιβυκῆς μανδύης μίμημα χιτῶν. C. V. habet quidem illa : τίνων δὲ ἐστὶν &c. sed dein leg. Αἰσχύλος ἔργα ἄλλη κῆς. quid si hinc ita legeremus ? τίνων δὲ, ὡς μὴ περιεχόμεθα, Κρήσσαις ἢ Πέρσαις Αἰσχύλος ἐρεῖ,

Λιβυτικῆς μίμημα μανδύης χιτῶν,

quorum autem sit, ne obterretur, in *Cressis* vel *Persis* *Æschylus* dicit,

Libyſtica imitamen mandye tunica.

C. V. lectio non multum abludivit ab, Ἀργοδικῆς. Kühn.

40 Καὶ αὐτὸς δὲ &c.] MSS. ὁ δὲ παινώλης, λέγεται καὶ Φαινόλης. ὁ δὲ σ. &c. in testimonio *Rhinthonis* pro *ἐχούση* leg. *Hesych.* οὕτως ἔχουσα κινῶν Φαινόλην. vid. *Salm.* in H. A. pag. 27. in notis leg. *κινῶν* (ἢ) Φαινόλην. de varia inscriptione vocabuli *φιλῶνη* vide varias lectiones in post. ad *Timotheum* cap. IV. v. 13. Kühn.

Καὶ αὐτὸς δὲ &c.] Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ &c. usque ad ὁ δὲ, pro his in MS. hæc saltem : ὁ δὲ παινώλης λέγεται καὶ Φαινόλης. & in ora etiam utrumque. Bene autem de *penula* : forteque aliqua labes in vulgatis. male certe hæc antea distinguebantur vulgo ita : Ἰφιγενεία, τῆ ἐν Ταύροις ἐχ. &c. Apud *Suidam* Φαινόλης sc̄tibi, apud *Artemidorum* & *Athenæum* lib. III. Φαινόλης, ut hic, adnotavit *Rigaltius* Notis ad locum *Artemidori* lib. II. *Onirocr.* cap. 3. Vide vero ad hunc locum plura a pud eruditiss. *Cassaubonum* Notis ad Spartiani *Hadrianum*, in ista : *Imperatores autem nunquam.* Ubi e-

τῆ ἐν Ταύροις, ἐχούση καινὰν Φαινόλαν. ⁴¹ ὁ δὲ σάραπις, Μῆδων τὶ Φόρημα, πορφυροῦς, μεσόλευκος χιτῶν. τὴν δὲ ὀνομαζομένην ⁴² τῆβεννον, καὶ κλεοβίνικον, ἐν Ἄργει Φορεῖν Φασι. τῆβεννίδα δ' αὐτὴν καλεῖν ἀξιοῦσιν. ⁴³ αἱ δὲ ἐφιστρίδες, καὶ ἀμφιστρίδες, περιβόλαια ἀν ⁴⁴ εἰεν. τὸ μέντοι χειμερινὸν ἱμάτιον, ⁴⁵ χεῖμαστρον ἀν ⁴⁶ λέγοις. καὶ χλαῖναν δὲ παχεῖαν, ἣν ⁴⁷ χεῖμαμυναν μὲν Αἰσχύλος. Ὅμηρος δὲ, ἀλεξάνεμον ⁴⁸ κέκληκεν. ἣν δὲ ⁴⁹ Συρίαν οἱ πολλοὶ, ταύτην ⁵⁰ αὐτόποκον ἱμάτιον οἱ κομικοί.

In Taurica novum habenti sagulum. Caeterum Sarages, Medorum amictus est purpureus, & medio albo colore distincta tunica. Eam vero quam Tibænam vocant, aut Cleobinicum, in Argo usitatam esse tradunt. & eandem, Temenidem vocari putant. Sagula autem, palliaque, paludamenta sunt. Vestem autem hyemalem, hybernā nominabis. & penulam densam, quam Frigus arcere dicit Æschylus. & Homerus, ventos arcemem vocavit. Quam autem plerique Syriam: hanc Comici vestem, αὐτόποκον a fe laboratam nuncupant.

jusdem Rhinthonis verba & apud *Hesychium* advertit, in quo est: Φαινόλης, τὸ ὄψασμα οὕτως ἔχουσα καινὰν Φαινολάν. atque forte pro οὕτως. Τῆβων reponendum. Possit &, si quid post magnum illum virum nobis ejus, quo gloriamur, amicis, dicere licet, illa vox excidisse, ut fessibamus: οὕτως Τῆβων ἔχουσα. Norandum vero & vocem ἔχουσα, vel potius ἔχουσα (id enim, ut fallor, Δωρικώτερον, & facillimo lapsu οἱ in ω potuit mutari) itaque ex *Hesychio Polluci* nostro reponendam, pro vulgato ἔχουσα. JUNG.

Καὶ αὐτὸς δὲ &c.] *Falckenburgius* Φαινόλης habet. 41 Ὁ δὲ σάραπις] MSS. ὁ δὲ σαραπις. (ita C. V. at C. A. σάραπις) Μῆδων (C. V. Μῆδῶν) τὸ Φόρημα πορφυροῦν, μισ. &c. *Salmas.* etiam σάραπις ex *Hesychio*. Kühn.

Ὁ δὲ σάραπις] MS. ὁ δὲ σάραπις, Μῆδων τὸ Φόρημα πορφυροῦν, μισ. χ. Rectissime illud σάραπις, quod e *Cresia* etiam nobis conservavit *Hesychius*, ut ad fragmenta *Cresiana* e Persicis ejus a me collecta monui. Verba *Hesychii* & hic adscribam, ut omnia tibi sint liquida: σάραπις, Περσικὸς χιτῶν μεσόλευκος ὡς Κτησίας, καὶ διαρρηξασμένη τὸν σάραπις &c. Nec injuria itaque *Briffonius* libr. II. de reg. Perf. suspicatus est σάραπις vocem mendosam esse. Habet illud σάραπις MS. nosster & in margine. Et *Athenaeus* lib. XII. ex *Democriti* Ephesii libro primo περὶ τοῦ ἐν Ἐφίσει καὶ καὶ σάραπις μύλαισι καὶ πορφυροῖ, καὶ λευκαῖ. οἱ δὲ ἀλευργεῖς. JUNG.

Ὁ δὲ σάραπις] Pro σάραπις emendavi in textu σάραπις, nec aliter habet *Falckenburgii* Codex. Ceterum post præcedentem vocem Φαινόλαν inserit *Falckenburgius* κικαριῖον.

42 Τίβανον] C. A. τίβενον, C. V. τῆβεννον. bene. *Artemidorus* lib. II. cap. 3. Oneirocr. τίβενον. *Suidas* autem ex ipso illo τῆβεννος. Gloss. τῆβενος, τῆβεννος, τῶρα, τῆβενος, & τῆβεννοφόρος & τῆβεννοφόρος, τῶραπις. τίβανον sequitur in C. A. καὶ βεννίδα κ. α. C. V. τῆβεννίδα quod melius. vid. & *Dionys.* *Halicarn.* lib. III. R. A. Kühn.

Τίβανον] MS. τῆν δὲ ὄνομ. τῆβεννον, καὶ βεννίδα (sed in ora bene, τῆβεννός καὶ τῆβεννός) καλεῖν ἀξ. quæ profecto scriptura sanior utraque, & audeo pro vulgato τίβανον, ex MS. igitur τῆβεννον, & pro τῆβεννίδα, τῆβεννίδα reponere, non sinistre puto. Pater id ex *Hesychio*, *Suida*, *Erymologico*, aliis, *Artemidoro*, apud quem tamen *Rigalium* vulgatam scripturam *Pollucis* adducit. quamvis & *J. C. Phanicem Cujacium* ad *Novellam* CIII. scribere videam: *Tribea Remi* & *Romuli* potest, quæ *Plutarcho* τῆβεννος, *Polluci* & *Theophrasto* τῆβεννος. nam & *inventor Temenis Arcas* &c. sed MS. nostri auctoritas apud me major, quod ad *Pollucem* certe atinet: & notum quam facile ex u (ut β. in MSS. solet scribi) in μ exercent librarii. Et ille Arcas Timenus licet adpellatus fuerit, (quamvis apud *Suidam* etiam τῆβεννος vocetur) tamen ab eo non remansit adpellatio Timenίου huic vestis, ut ex *Artemi-*

dori lib. II. cap. 3. Oneirocr. liquet. vid. & *Bayssium* cap. 9. de re vest. & post cum *J. Mensium* IV. Animadv. miscell. 31. de nominis ejus origine. Sed de κλεοβίνικα quid dicemus, quod in MS. deest? *Pollux* nosster ait Argis gestatum perhiberi. Si licet dicere quid suspicer, forte fuerit dicta a Cleobi, illo probro Argivæ matris filio, de quo & Bitone alias historia notissima ex nostri *Herodoti* prima Musa. Ab Argivo isto interim lubet conjectari nomen vestis datum: donec quid certius adferant alii. Ad *Pollucem* nostrum. JUNG.

Τίβανον] Pro τίβανον, τῆβεννον repositi in textu & pro τῆβεννίδα, τῆβεννίδα, & αἱ δὲ ἐφιστρίδες pro οἱ δὲ ἐφιστρί. *Falckenburgii* Codex etiam habet τῆβεννον, sed sequentia aliter legit e MS. hoc scilicet modo: τῆς μὲν τῶν περὶ βίτων καὶ κλεοβίνικῶν ἐν Ἄργει φορεῖν Φασι. Viri docti hæc omnia discutient melius. Nobis ob urgentes nimium operas ὡς ἐν παρόδῳ hæc vix indicare licet.

43 Οἱ δὲ ἐφιστρίδες] Bene C. A. αἱ δ. ἰ. *Artemidor.* I. c. χλαμῖς δὲ, ἥ ἔτιοι μανδύη, οἱ δὲ ἐφιστρίδα, οἱ δὲ βῆριον καλοῦσι &c. Kühn.

Οἱ δὲ ἐφιστρίδες] Emenda vitium typographicum, & scribe, αἱ δὲ ἐφ. de his vide *Jac. Nicolaum* VI. *Epihiil.* 5. ubi ista *Pollucis* περιβόλαια &c. interpretatur vestes qua reliquis superinduerentur superinjicerentur. JUNG.

44 Εἶν] MS. εἶν, pro εἶν. JUNG.

45 Χεῖμαστρον] *Aristoph.* infra X, 123. SEB.

46 Λέγοις.] MS. καλοῖς, pro λέγοις. dicas vero istud χεῖμαστρον cum *Aristophane*, ut infra ait X, 123. JUNG.

47 Χεῖμαμύνα] Leg. χεῖμαμύνα Sylb. *Hesych.* χεῖμαμύνα ἢ Ὅμηρος ἀλεξάνεμον λέγει. vid. *Odyss.* ξ, 529. SEB.

Χεῖμαμύνα] C. V. χεῖμαμύνα μὲν Αἰσχύλος. C. A. χεῖμαμύνα μὲν. & ita *Salmas.* etiam legit. Kühn.

Χεῖμαμύνα] MS. χεῖμαμύνα μὲν Αἰσχ. clare, & in margine etiam. εὐσχεπῶς idem in suo codice reposuerat *H. Stephanus*. scribamus itaque posthac: χεῖμαμύνα μὲν Αἰσχύλος. Ὅμηρος &c. JUNG.

Χεῖμαμύνα] *Χεῖμαμύνα* e MS. pro χεῖμαμύνα repositi. legebat dein *Basileensis* editio ἀλεξάνεμον, quod *Falckenburgius* in ἀλεξάνεμον bene emendavit.

48 Κέκληκεν.] MS. καλεῖ, pro κέκληκεν. *Homeri* verum, quoniam vacat, adscribo, quem *Od.* ξ. esse *Seberus* nosster index nobis, prope finem:

Ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἴσσοιτ' ἀλεξάνεμον μάλα πυκνῆς. JUNG.

49 Συρίαν] *Hesych.* Συρία, παχῆν χλαῖνα. infra VII, 68. Σύρον ἱμάτιον. SEB.

50 Αὐτόποκον] MSS. αὐτόποκον sui velleris vestimentum, non tantum, non politum, non tinctum. *Hesych.* αὐτόποκιστρον, μὴ κικαριῖον, οἱ δὲ, εὐσχεπῶς

De partibus vestium.

51 Περὶ μερῶν ἐσθῆτων.

Partes vero vestium, alæ, & ala, medium tunicæ. Manicæ autem, quæ circa manus sunt. Ora, extrema utrinque tunicæ pars. Ligna vero, utrinque existentes vestis partes, non tamen eo in loco, ubi ora est. Oram vero, & ὄαν vocarunt: quod & ovinam pellem, lanigeram adhuc significat. Sed quæ circa oras sunt contexturæ, fimbriæ vocantur, & limbi. Et fimbriata dicuntur, quæ ita contexta sunt. * Atque fimbriatæ tunicæ dicuntur, quæ fimbrias habent, aut limbos. Xenophon, Candym totam purpuream nominat. Crates vero in Samiis, de vestibus purpureis, purpura tin-

Mέρη δὲ ἐσθῆτων, πτέρυγες μὲν, καὶ 52 πτερύγιον, τὸ ἡμισυ τοῦ χιτωνίσκου. 53 χειρίδες δὲ, 54 τὰ περὶ ταῖς χερσίν. ὡὰ δὲ, τὸ ἐξωτάτω τοῦ χιτῶνος ἐκατέρωθεν. 55 λίγνα δὲ, τὰ ἐν τῷ ἱματίῳ ἐκατέρου μέρους, οὐχ ὅπου ἡ ὡὰ. 56 τὴν δὲ ὡὰν, καὶ ὄαν λέγουσιν. ὄα δὲ 57 καλεῖται καὶ ἡ τοῦ προβάτου δορὰ, ἡ σὺν τῷ 58 ἐρίῳ. 59 αἱ δὲ παρὰ τὰς ὡὰς παρυφαῖ, καλοῦνται πέζαι, καὶ πεζίδες, καὶ 60 περίπεζα, τὰ αὐτῶ 61 παρυφασμένα. * οἱ δὲ 62 πεζοφόροι χιτῶνες, 63 ἢ οἱ ποδήρεις, ἢ οἱ 63 πέζας ἔχοντες. 64 Ξενοφῶν ἔφη κἀνδὺν ὀλοπόρφυρον. Κράτης δ' 65 ἐν Σαμίῳ, περιπορφύρων ἱματίων, ταύτας 66 εἶδε τὰς

ἱμάτιον. vid. eundem in Συρία, σίσυρον, σισύρα, σισυρώδης. vid. supra VII, 55. vid. Rhav. in ἀλεξάνεμος χιτῶν & ἀλεξιάρης νιός. *Salm.* ἦν δὲ σίσυρον οἱ π. ταύτην αὐτίποκον ἱμάτιον. KÜHN.

Αὐτόποκος] MS. αὐτόποκος. quæ vera sane lectio, a nemine adverfa, a. absque optimo MS. fuisse. Perspicua enim ibi significatio intonsæ vestis, & quasi ipsa vellera gestes. remansit & ejusmodi apud *Hesychium*: αὐτόποκιστον. μὴ κικαρμένον. οἱ δὲ, εὐτελεῖς ἱμάτιον. quod perinde est cum nostro αὐτόποκος, quod & MS. nolter in ora habet. Sequitur novum caput & in MS. eodem titulo quo *Seberus* noster edidit: quum antea vulgati hæc cum antecedente capite continuarent. JUNG.

Αὐτόποκος] Αὐτόποκος pro αὐτόποκος Cl. *Kühnius* in textu emendavit.

51 Περὶ μερῶν ἐσθ.] C. A. περὶ μ. ἱματίων καὶ ἐσθῆτων. πτέρυγες dicuntur partes dimidia tunicarum, vel ut *Hesych.* ait, partes tunicarum circa oram extremam, περὶ τὰ κράσπεδα. KÜHN.

Περὶ μερῶν ἐσθ.] Vid. *Salm.* ad *Pallium Tertuliani* pag. 112.

52 Πτερύγιον] H. *Steph.* mavult πτερύγια Anim. in adag. *Erasmi* col. 8. SEB.

53 Χειρίδες] MS. τὸ χειρίδας (a quibus χειρίδατοι χιτῶνες adpellentur) *Pollucem* aperte a prerygiis distingueret, hinc ait H. *Stephanus* Animadverf. in *Erasmi* adag. ad *Thessalorum ala.* χειρίδων hinc meminit etiam *Luisius* I. Parerg. 14. JUNG.

54 Τὰ περὶ τ. χ.] C. A. τὸ π. τ. χ. *Salm.* τὸ ἐπὶ ταῖς χερσίν. KÜHN.

55 Λίγνα δὲ &c.] C. A. λίγνα usque ad ὡὰ non habet. alias *Glossæ Vesterum* ita; *bandum*, λίγνον. *Salm.* λίγνα, unde λεγνῶτὰ ἱμάτια. KÜHN.

Λίγνα δὲ &c.] Λίγνα δὲ, τὰ &c. ἡ ὡὰ. hæc perodus deest in MS. Forte corrigendum est λίγνα. sic enim *Hesychius*: Λίγνα τὰ ἐσθῆτα. λέγνη, τὸ παρυφαινόμενον τῇ παραστροφῇ. διόπερ ἦν παχὺ περὶ τὴν ὄαν ἐκ ἱμμάτους. alia, quæ de hoc vocabulo adnotarunt alii. Idem conjecit meus amiciss. *Salmasius*, quod gaudeo, legique alibi inde λεγνῶτὸν ἱμάτιον adnotat. JUNG.

56 Τὴν δὲ ὡὰν &c.] Margo C. A. usque ad ἐρίῳ. habet autem καὶ ὄαν διὰ τοῦ βραχίους ο. λέγουσι. ὡὰ autem extremam vestimenti oram simul & lanatam ovinam notat, quod hæc illi solebat affui, ne attereretur. pro καλεῖται legit idem margo, ἐκαλεῖτο. KÜHN.

Τὴν δὲ ὡὰν &c.] MS. τὴν δ. ὡ. καὶ ὄαν διὰ βραχίους τοῦ ο. λέγ. &c. JUNG.

57 Καλεῖται] MS. ἐκαλεῖτο, pro καλεῖται. JUNG.

58 Ερίῳ.] MS. ἐρίῳ. JUNG.

59 Αἱ δὲ παρὰ τ.] Pergit margo C. A. Kühn.

60 Περίπεζα] Pro περιπέζα C. A. leg. πέζα. at C. V. πέζα, mox uterque C. τὰ αὐτῶ (C. V. οὐτῶς) περὶ ὑφασμένα. (*Salm.* καὶ πέζα τὰ οὐτοῦ περιφασμένα) dein idem margo C. A. πεζοφόροι &c. Ξενοφῶν δὲ ἐκ. ὀλοπόρφυρον, & ita etiamnum extat lib. VIII. de *Instit.* Cyri. KÜHN.

Περίπεζα] Pro καὶ περιπέζα, MS. καὶ πέζα, & ad oram πέζα. JUNG.

61 Παρυφασμένα.] MS. pro παρυφασμένα habet περιφασμένα, quamvis mendose sit scriptum περι ὑφασμένα. Postea novum caput in MS. hoc titulo: περὶ ἱματίων καὶ χιτῶνων διαφόρων, καὶ διαφοραῖς χροαῖς βεβαμμένῳ. scribo βεβαμμένων. JUNG.

62 Πεζοφόροι] MS. πεζοφόροι. sed & supra VII, 51. πεζοφόρα ζώματα fuerit. JUNG.

63 Πέζας] MS. πέζας. JUNG.

64 Ξενοφῶν ἔφη] MS. plenius, Ξενοφῶν δὲ ἔφη κ. & puto δὲ in vulgatis excidisse. Hausit hinc ista *Rhodigius* XVI. antiq. lect. 7. Verba *Xenophontis* ex VIII. Παιδείας sunt: Κύρος ἐφ' ἄρματος, ὀρθὴν ἔχων τὴν τιὰν ῥαυ, καὶ χιτῶνα πορφυροῦν μεσόλευκον (ἀλλὰ δ' οὐκ ἔστι μεσόλευκον ἔχειν) καὶ περὶ τοῖς σκέλεσιν ἀναξυρίδας ὑσγίνοβυφείας, καὶ κἀνδὺν ὀλοπόρφυρον. Ubi notabis *Sarapin* ita a Nostro describi, χιτῶνα πορφυροῦν μεσόλευκον supra VII, 61. deinde ita MS. κἀνδ. ὀλοπόρφυρον καὶ Κράτης ἱμάτια περιπόρφυρα. omisso titulo *Satirionum*, de quo dramate *Cassianus* noster III. *Athen.* 31. Legendum tamen in vulgatis non dubito una voce περιπορφύρων ἱμ. sequentia enim non *Crateris* verba esse, quamvis & ego, quum primum legerem, pro εἶδε, forte εἶπε scribendum putarem, dicit tibi MS. qui optime habet, ταύτας δὲ τὰς πορφυροβαφείας ἐσθῆτας, καὶ κάλλη φίλον τοῖς καμικοῖς καλεῖν. qua lectio nil verius puto. Sane pro vulgato καλλιφίλον, statim me ad codicem vulgatum aduorasse scio, κάλλη φίλον, quod MS. clare confirmat. JUNG.

65 Ἐν Σαμίῳ περὶ πορφύρων ἱμ.] Abest a margine C. A. dein MSS. ἱμάτια περιπόρφυρα. pro, περὶ πορφύρων ἱματίων. quæ lectio nata est ex mala divisione vocis περιπόρφυρα. KÜHN.

Ἐν Σαμίῳ περὶ πορφύρων ἱμ.] Περὶ πορφύρων ἱμ. divisim priores legebant editiones. sed περιπορφύρων ἱμ. textus noster jam ex emendatione Cl. *Kühni* habet.

66 Εἶδε] Non est in margine C. A. KÜHN.

Εἶδε] Pro εἶδε Cl. *Kühni* oræ Codicis sui adscripsit: f. δὲ ἦ.

πορφυροβαφεῖς ἐσθῆτας. καὶ ⁶⁷ κάλλη φίλον τοῖς κωμωδοῖς καλεῖν, ⁶⁸ ὡς εὐπολὶς που λέγει, τὰ κάλλη τὰ περίσμενα τῇ Θεῶ. ⁶⁹ Ἀρχιππος δὲ ⁷⁰ ἐν Πλούτῳ, καὶ πλατυπόρφυρα εἶρηκεν ἱμάτια. καὶ ⁷¹ κρόκους δὲ, μέρος ἐσθῆτος. λέγει οὖν ⁶⁴ Ἡρόδοτος, ⁷² λαβῶν κρόκον ἐκ τοῦ ἱματίου. Ἀριστοφάνης δὲ, ⁷³ Ἄν ἔσω κροκίδα μαστιγουμένην. ⁷⁴ περιῶσαι δὲ ἔλεγον, τῶν παλαιῶν ἱματίων τὰς ὡὰς ἀφελόντα, ⁷⁵ καινὰς παραθεῖναι. ⁷⁶ Θουκυδίδης δὲ ἐκ τῶν ἐσθῆτων ⁷⁷ παραιρήματα, τὰ πρὸς ταῖς ὡαῖς, ἀς παραιρεῖσθαι φησιν, ὡς ἰσχυρὰ εἰς ἀγχόνην. ⁷⁸ θύσσανοι δὲ, οἱ λεγόμενοι κροσσοί. ὅθεν καὶ τὰ ⁷⁹ θύσσανωτὰ παρὰ Ξενοφῶντι.

etas vestes, etiam Καλλίφιλον nominare videtur: ut & Eupolis alicubi inquit, Purpureæ vestes consecratæ Deæ. Cæterum Archippus in Pluto, Vestimenta latam purpuram habentia vocavit. Sed & crocys, vestis pars. Herodotus enim ait, Crocym vestis arripiens. * Aristophanes ⁶⁴ vero, Si crocym excussam induero. Fibulas autem novas, veterum vestibus oribus ablatis apponere tradunt. Thucydides præterea, Vestium laqueos vocat, qui circa oras sunt. & contrahuntur, ut ipse inquit, veluti validi ad strangulationem existentes. Fimbriæ autem, & limbi dicuntur. Unde Fimbriata, dicta sunt apud Xenophontem.

⁶⁷ Ἐπίσημ. καλλιφίλον] Pro, usitatum Comici etiam κάλλη vocare. *Suid.* κάλλη, τὰ πορφύρα ἱμάτια. *SEBER.* 2.

Κάλλη φίλον] C. V. καλληφίλον una voce, ut & *Interpr.* καλλιφίλον. sed melius est dividi vocem in κάλλη φίλον, *amant Comici purpureas vestes nominare κάλλη.* *Hesych.* scribit, καλλαιοὶ & καλλαί. *Suidam* firmat nostram lectionem *Æschylis* testimonio. abest autem *Eupolis* testimonium pro more a C. A. KÜHN.

⁶⁸ ὡς εὐπ. &c.] In MS. desunt ὡς εὐπ. π. λ. cum Poëtæ verbis. *JUNG.*

⁶⁹ Ἀρχιππ. &c.] MS. Ἀρχ. δὲ καὶ πλ. εἶπεν ἱμ. omisso titulo fabulæ, quam citat & *Aristoph.* *Schol.* ut discas ex *Calauboni* nostri III. *Athen.* 14. Jam in MS. iterum novum caput incipit, & præfixitur ille titulus: Μερῶν (supple περι μερῶν) ἱματίων, καὶ ἑτέρων διαφορῶν ἀμφιασμάτων. Caput incipit: Κρόκους δὲ, μ. ἰσθ. & quæ sequuntur ex *Herodoto* & *Aristophane*: λίγι &c. μαστιγουμένην. desunt. Locum *Herodoti* nostri *Thalia* cap. 8. jam adnotavit *Seberus* nolter. *Aristophanis* locum, quoniam non in promptu, mihi emendare difficile. videntur enim illa ἄν ἔσω corrupta. an? ἀνήσω. an? αἰνίσω. Sed inquiramus locum ipsum. Ceterum quod hic MS. nos reliquerit, egregie iterum supplet, ea quæ sequuntur germane restituens, quum antehac falsissime περιῶσαι &c. καινὰς παραθεῖναι lectum fuerit. MS. lectio est hæc: περιῶσαι (quod verbum & ad oram ibi) δι ἔλεγον, τὸ τῶν παλαιῶν ἱματίων τὰς ὡὰς ἀφελόντα, καινὰς περιθεῖναι. Et illud καινὰς statim quidem reponendum credidi, quod cæteris mihi hebetiori in mentem non venisset. Unde vero hoc verbi, quod non temere invenias alibi deducamus, an a περιῶσαι, de quo audiam peritiores. mihi enim satis MS. lectionem: hinc indicalle. *JUNG.*

⁷⁰ Ἐν Πλούτῳ] Abest a margine C. A. & ipse margo desinit in ἱμάτια. KÜHN.

⁷¹ Κρόκους] C. A. κρόκους δὲ, μ. ἰ. absunt autem *Herodoti* & *Aristoph.* ῥήσις, leg. autem κρόκους quod idem cum κρόκῳ h. l. in *Aristoph.* testimonio illud ἀνίσω significat *relinquam*, & ipse margo desinit in ἱμάτια. *Herod.* locus est in *Thalia*: λαβῶν ἐκ τοῦ ἱματίου ἑκατέρου κρόκον *filium sumentis de veste utriusque*, non procul ab initio libri. KÜHN.

Κρόκους] *Falckenburgius* oxycorpus habet κρόκους, dein in testimonio *Herodoti* legit non κρόκον sed κροκίδα. vide *Seberi* not. subseq.

⁷² Λαβῶν κρόκον] Locus est lib. III. non longe a princ. fol. 103. sed ibi: λαβῶν ἐκ τοῦ ἱματίου ἑκατέρου κρόκον. in marg. autem ascriptum κροκίδα. quomodo mox hic quoque. *SEB.*

⁷³ Ἄν ἔσω &c.] In *Aristophanis* testimonio pro Ἄν ἔσω, *Falckenburgii* Codex habet ἀνίσω, quod vulgato τὸ ἱμοὶ γὰρ δοκοῦν præstat multum. Totus locus in ante editis ita legebatur: Ἄν ἔσω κροκίδα μαστιγου-

μένην. περιῶσαι δὲ ἔλεγον, τὸν παλ. ἱματ. τ. ὡ. ἀφ. καινὰς παρ. Verum uti jam nostræ editionis textus exhibet, ita emendavit in textu Cl. *Kühnius*, & certe illud περιῶσαι quod pro περιῶσαι jam repositum vides, & *Falckenburgii* Codex clare habet.

⁷⁴ Περιῶσαι] Quid fibulæ hic faciant nullus video. optime MSS. περιῶσαι &c. καινὰς περιθεῖναι. περιῶσαι dicebant, veteribus vestimentis oras. *dein* avere novaque circumdare. *Hesych.* περιῶσαι, ἀθῆσαι, ζῶσαι. περιῶσαι notat, *trudens, cingens.* quæ posterior significatio hujus loci est, veniuntque ab ὡα, de quo Nolter paulo ante, in περιῶσαι margo incipit usque ad ἀγχόνην in C. A. KÜHN.

⁷⁵ Καινὰς] *Interpr.* καινὰς agnoscit. *SEB.*

⁷⁶ Θουκυδ.] Lib. IV. fol. 284. ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιῶντες, ἀπαγχόμενοι. hoc est, ut exp. *Scholiasfes*: Τηλαμῶνός τις ἀποσχίζοντες τῶν ἱματίων ὡσπερ ζῶνας ποιοῦν καὶ πλέκοντες αὐτὰ, καὶ ποιῶντες ὡσπερ σχοινία, οὕτως αὐτοῖς ἐχρῶντο πρὸς τὸ ἀπαγχέσθαι. *SEB.*

⁷⁷ Παραιρήματα &c.] *Hesych.* ait esse παραράματα ἱματίων, *assumenta vestium, ut limbi, iustia.* & id genus alia περιόχια, ut *Acro* vocat in *Horatium*. cæterum locus est ex *Thucydidis* lib. IV. desumptus, ubi ait de *Corcyensibus*, ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιῶντες, ἀπαγχόμενοι &c. *disparant.* a vestibus limbos sumentes, *Ex iis suspensi perierunt.* ex MSSis margo C. A. ita legit, ἀ παραιρεῖσθαι δοκί φησιν (σφίσι) ὡς ἰσχυρὰ εἰς ἀγχόνην. C. V. ἀπαραιρεῖσθαι δοκί φησιν ὡς ἰσχυρὰ ἀγχόνην. quæ ita constituenda, ἀπαραιρεῖσθαι δ. σφίσι ὡ. ἰ. ἀγχόνην. pollet & legi παρηρεῖσθαι δοκί. sensus hic est: *Thucydides autem ex vestibus παραιρήματα ait quæ oræ assuntur, quæ detracta videntur ipsis, (Corcyensibus) quod ad suspendendum satis valida essent.* *Vales.* in notis eadem affert & ex *Hesychio* addit παρατοῦριον ita dici quod sit, παρὰ τὰ ὄρια, ἰ. ὡαῖς, ὡαῖς enim τελευταίας ὄχθαι, hinc ὄχθιστοι. KÜHN.

Παραρήματα &c.] MS. παραιρήματα δὲ Θουκυδ. ἐκ τ. ἰσθ. τὰ πρ. τ. ὡαῖς, ἀ παρ. δοκί φησιν, ὡς ἰσχυρὰ εἰς ἀγχόνην. *JUNG.*

Παραρήματα &c.] Post vocem παραιρήματα comicam distinctionem in textu reposuit Cl. *Kühnius*, qui & præterea pro ἰσχυρὰς, quod mox sequitur, ἰσχυρὰ emendavit.

⁷⁸ Θύσσανοι &c.] C. V. hic & dein iterum θύσσανοι cum alii multis. & mox θυσάματα. τὰς θυσάτους C. A. *Herodotus* habet χιτώνας θυσσαντούς quos *Ægyptii* καλασίρις & alibi θυσσαντὰς αἰγίδας vocant. vid. infra. KÜHN.

Θύσσανοι &c.] MS. θύσσανοι (sic & in ora uno σ.) οἱ καλοῦμαι κροσσοί. ἰ. κ. τ. θυσάματα π. Ζ. τ. δ. θυσάτους. *JUNG.*

⁷⁹ Θύσσανωτὰ] *Iliad.* ε, 738. αἰγίδα θυσσανίττας

Fim-

Fimbrias porro, Poëta & Σύλληβα vocant. * & hæc ipsæ nimirum & Limbi dici videntur, Ararote in Cæneo dicente:

--- *Caterum Virgo videtur,*
Κροσωτούς, limbifera gestans, & muliebrem stolam:

sic enim nonnulli, pro κροσωτούς scribunt. Sed margines, sunt ora extremæ. Bous autem appellari tradunt, sutelarum in vestibus commissuras. Porro mammillarum muliebrium cingulum, fasciam, vel fasciolam vocarunt: sed cincturam ventris cingulum, aut zonam. Id vero quod circa pudenda est, non Mulierum modo, sed & Virorum, * cum mulieribus disfolvuntur, Theopompus Comicus in pueris ὡς λουτρίδα nominare videtur, dicens: Hanc cingens ὡς λουτρίδι vinculo pu-

τούς δὲ θυσοάνους, ⁸⁰ καὶ σίλληβα οἱ ποιηταὶ καλοῦσι. * ⁸¹ καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ κροσσοὶ δοκεῖεν ἂν ἐν ὠνομάσθαι, ⁸² Ἀραρότος εἰπόντος ἐν Καινεῖ,

--- παρθένος δ' εἶναι δοκεῖ,

Φορῶν ⁸³ κροσωτούς, καὶ γυναικεῖαν στολήν. ἐνιοὶ γὰρ αὐτῷ γράφουσιν, ἀντὶ τοῦ ⁸⁴ κροσωτούς. κρῶσπεδα δὲ, αἱ τελευταῖαι. ⁸⁵ ὀχθαίβους ⁸⁶ δὲ ἐνομάζεσθαι Φασί, τὰς ἐν τοῖς χιτῶσι τῶν ραφῶν συμβολάς. ⁸⁷ τὸ δὲ τῶν μαστῶν τῶν γυναικεῖων ζῶσμα, ταινίαν ⁸⁸ ὠνόμαζον, καὶ ταινιδιον. τὸ δὲ περὶ τῆς ⁸⁹ κοιλίας ζῶσμα, περιζῶμα, ἢ περιζώστραν. ⁹⁰ τὸ δὲ περὶ τοῖς αἰδοίοις, οὐ μόνον γυναικῶν, ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν; * ⁹¹ ὅποτε σὺν ταῖς ⁹² γυναιξὶ λούοντο, ὡς λουτρίδα ⁹³ εἴοικε Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ⁹⁴ ἐν Παισὶ καλεῖν, εἰπὼν, Τηνδὶ περιζωσάμενος ὡς λουτρίδα, κατὰ δεσμὸν ἤβης

Schol. exp. κροσσοὺς ἔχουσαι πανταχοῦ. MS. passim ὕσαν. unico scilicet. σ. eltque duplex Poëtis frequentius. Extat tamen ita & apud Herodotum. vide infra VII, 71. SEB.

80 Καὶ σύλληβα] C. V. καὶ σίλληβα, οἱ παλαιοὶ καλοῦσι ποιηταί. καὶ &c. Helych. σίλλημα, alii κυμβία σύλλους. Valef. forte, σίλληβα. KÜHN.

Καὶ σύλληβα] MS. καὶ σίλληβα (sic & in margine) αἱ παλαιοὶ καλοῦσιν ποιηταί. Rescribamus itaque σίλληβα & restituumus etiam volentem Hefychium: σίλληβα, κροσσοί. οἱ δὲ τὰ ἀνέμια, καὶ κοροκόσμια ubi excusit σίλλημα. vitio crebro ut dixi, u, ut MS. β scribunt, in μ corrupto. Et statim sequitur apud Hefychium σίλληβα in sua serie. Desunt deinde in MS. καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ &c. usque ad κροσωτούς. ubi iterum MS. κρῶσπεδα &c. Quod ad vulgatos Ἀραρότις versus, de poëta isto Casaubonus noster III. Athen. 9. ubi & notat Pollucem qui in ejus versibus pravam lectionem veræ anteponat, quum scribi debeat φορῶν κροσωτούς, non ut legat Pollux κροσωτούς metro reclamante. cui tamen mederi conatus κροσωτούς scribit & defendit H. Stephanus in Thesaurο suo ut etiam a Sebeo nostro observatum. JUNG.

Καὶ σύλληβα] Pro σύλληβα Falckenburgius habet ἴλληβα. Salm. ad oram codicis sui hæc habet: σίλληβα scribendum ex Helychio, apud quem σίλλημα scribitur. MSS. tamen etiam σύλληβα legunt. apud Eustathium legitur, σισύβους θυσοάνους dicit, legendum σίλλημα apud Eustathium.

81 Καὶ αὐτοὶ δὲ &c.] Absunt ista usque ad κροσωτούς a C. A. vid. Casaub. in Athen. lib. III. cap. 9. KÜHN.

82 Ἀραρότος] Ἀραρότος per ω habet Falckenburgius.

83 Κροσωτούς] Ita mavult H. Steph. quam κροσωτούς. SEB.

84 Κροσωτούς.] Aristoph. Theopomp. v. 964. SEB.

85 Ὀχθαί.] Ita textus C. A. tum margo βούς, quod junctim sonat ὀχθαίβους. ut habet C. V. (margo desinit in συμβολάς,) alii ὀχθαίβους. KÜHN.

Ὀχθαί.] Pro ὀχθαί. βούς priorum editionum Kühnius emendavit una voce, ὀχθαίβους, posita post τελευταῖαι distinctione majori, ubi & præterea voculam ὄαι excidisse ad codicis sui oram conjicit. Falckenburgius vero aliter, qui legit: ὀχθαί. ἢ βούς &c. Nos interea Cl. Kühnius lectionem ὀχθαίβους in textu reposuimus. Ceterum in sequentibus Falckenburgius etiam vocula auctius ita legit: τὰς τῶν ἐν τοῖς χιτῶσι &c. servato tamen illo altero τῶν ante ραφῶν.

86 Βούς δὲ ἂν. &c.] MS. βούς δὲ ὠνόμαζον (debebat ὠνόμαζον) τὰς τῶν ραφῶν ἐν τοῖς χιτῶσι συμβ. JUNG.

87 Τὸ δὲ τῶν μαστ. τ. γ. ζ.] De fasciis mammillaribus mulierum hinc Magius III. miscell. 3. JUNG.

JULII POLLUCIS.

Τὸ δὲ τῶν μαστ. τ. γ. ζ.] Non ζῶσμα sed διζῶμα habet Falckenburgius.

88 ὠνόμαζον] Abelt a C. A. inde: τὸ δὲ περὶ τῆς κοιλίας περιζῶσμα περιζώστραν. tum margo: τὸ δὲ π. τ. αἱ. οὐ μ. γ. α. κ. α. ὅποτε σὺν γυναιξὶ λούοντο ὡς λουτρίδα. hæctenus margo. eadem affert C. V. nisi quod λούοντο habet. λούοντο legit etiam Valesius. sensus est, viros cum una cum mulieribus lavarentur, succinctos fuisse ὡς λουτρίδι. KÜHN.

89 Κοιλία ζῶσμα] MS. nolter, ut Sebeo, κοιλία περιζῶμα, περιζώστραν, & ad oram περιζώστραν, quo accentu & in vulgatis signemus. labor fere ut & apud Aristoph. Schol. non longe a fine ad Aves id drama restituendum credam, ubi Θεόπομπος ἐν Παισίν. nisi Rapan scripserit idem; sane & alia ibidem corrupta ut Strattidis & Philyllis nomen, sicut alibi admonco. JUNG.

90 Τ. δ. π. &c.] MS. τ. δ. π. τ. κ. περιζῶμα περιζ. infra autem VII, 96. ζῶσμα etiam in MS. SEB.

91 Ὀπου ταῖς] Syll. ὅπου σὺν ταῖς γ. vid. infra lib. X. cap. 47. princ. SEB.

Ὀπου ταῖς] Locus hic in ante editis ita legebatur: ὅπου * ταῖς γυναιξὶ λούοντο. sensu plane nullo. verum & MSSis & correctione Cl. Kühnius textus nolter jam bene habet: ὅποτε σὺν ταῖς γυναιξὶ λούοντο. suboluit hoc vitium & doctissimo Cantero, qui etiam ad Codicis sui oram λούοντο, pro λούοντο adscriptis.

92 Λούοντο] Inerte scribi λούοντο, patet etiam ex iis quæ infra X, 181. H. Stephanus bene conjicit hic in suo codice: ἂν σὺν ταῖς γυναιξὶ λούοντο. & se refert ad paginam illam infra X, 181. sic enim MS. nolter: ὅποτε σὺν ταῖς γυν. λούοντο ὄ. &c. Unde totum locum interpunge & rescribe ita: καὶ ἀνδρῶν, ὅποτε σὺν ταῖς γυναιξὶ λούοντο, ὡς &c. nihil verius. JUNG.

93 Εἴοικε Θεόπ.] Absunt usque ad ἀντικρυς a C. A. nam vocem λουτρίδα sequuntur: τὸ δὲ νῦν καλούμενον ὄ. τ. γ. στηθόδεσμον, ἀπόδεσμον ἐκάλουν. ita & Salm. KÜHN.

Εἴοικε Θεόπ.] In MS. εἴοικε Θεόπ. &c. cum verbis comici desunt, quæ cum nostro Salmasso ita lege: τὴν δὲ περιζωσάμενος ὡς λουτρίδα κατὰ δεσμὸν ἤβης περιπέτασον. Bene vero Pausi reposuisse credo Sebeo nostrum, ut & infra in MS. elt X, 181. ut & περιπέτασον. JUNG.

94 Ἐν Παισὶ] Sic & infra X, 181. tam editi quam MS. Hic prior. edit. ἐν Πᾶσι. SEB.

Ἐν Παισὶ] Edit. Basl. ἐν Πᾶσι legebat, sed mutavit illud in Παισὶ in suo Codice doctiss. Kühnius; in eadem editione mox erat περιπέταστον, quod idem kurfus Cl. Vir. in περιπέταστον correxit.

Aaa aa

⁹⁵ περιπέτασον. ἀντικρυς δὲ τὸ νῦν καλούμενον ὑπὸ τῶν γυναικῶν ⁹⁶ στηθόδεσμον ⁹⁷ εὐροῖς δ' ἂν ὀνομαζόμενον ἀπόδεσμον ἐν Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνους, τὴν πτέρυγα παραλύσασαν τοῦ χιτωνίου, καὶ τῶν ἀποδέσμων, οἷς ἐνὴν τιθίδια. ⁹⁸ Φάριον δὲ, τὸν ⁹⁹ ἑρεοῦν κεκρύφαλον ¹⁰⁰ ὠνόμαζον. * ¹ Σύρμα δὲ ἐστὶ τραγικὸν Φόρημα ² ἐπι-
 67 συρόμενον. ἐπίρημα δὲ, κωμικὸν ταινιωδὲς. τὸ μὲν πλάτος κατὰ σπιθαμὴν, τὸ δὲ μῆκος κατ' ὄργυιαν. αἱ δὲ ³ Πελληνικαὶ χλαῖναι, ἦσαν εὐδόκιμοι, ὡς καὶ τοῖς νικῶσιν ἀθληταῖς δίδονται. ⁵ Τὸ μὲν γυναικεῖον ζώνιον οὕτω τε ἐκάλουν, καὶ ⁶ στροφίον ὠνόμαζον, ὡς Ἀριστοφάνης, ἀλλὰ τὸ στροφίον λυθὲν, τὰ ⁷ κάρυά μου ἐξέπιπτεν. ἂ δὲ ζώνια, ταῦτα καὶ στρογγύλας ὠνόμαζον.
 68 * ⁸ ἀρμόττοι δ' ἂν ταῖς ζώναις ταύταις. οὕτω γὰρ Ὀμηρος ὠνόμασε,

⁹⁵ Περιπέτασον.] Sic infra X, 182. tam editi, quam MS. Hic pr. ed. περιπέταστον. SEB.

⁹⁶ Στηθόδεσμον] MS. στηθ. ἀπόδεσμον ἐκάλουν. SEB. Στηθόδεσμον] MS. nolter, ut Seberus, στηθόδεσμον, ἀπόδεσμον ἐκάλουν. omittis vulgatis ευροῖς &c. usque ad Φάριον. videtur vero & in vulgatis scribendum, στηθόδεσμον, ἀπόδεσμον, ευροῖς ἂν &c. omisso δ'. vel στηθόδεσμον ευροῖς ἀπόδεσμον ὄνομ. Quod ad vulgata Aristophanis attinet, H. Stephanus ita hic in suo codice adscriptit: Non reperio in Thestoph. qua extant. nec item locum qui in iis Βαράχων ἴσως Aristophan. a Sebol. afferunt, pag. 130. sed nec locum quem affert Clemens in Padoy. ubi quaedam γυναικεῖον κόσμον πομπῆα enumerat. Sed didicimus ex Casauboni nostri Animadversionum in Athen. libr. I. cap. 23. Aristophanem binas fabulas Thestophorizantium titulo insignisse, quas distinxere in priores & posteriores. Quae itaque in prioribus, quae extant, non inveniuntur: verisimile in posterioribus, quae perierunt, scripta fuisse. JUNG.

⁹⁷ Εὐροῖς δ' ἂν &c.] C. A. haec non habet usque ad τιθίδια. KÜHN.

Εὐροῖς δ' ἂν &c.] Post ὀνομαζόμενον Cl. Kühnius textui nostro addidit ἀπόδεσμον.

⁹⁸ Φάριον δὲ, τὸν ἑρ. &c.] Helych. Φαρινόν, ἑρεοῦν. unde Melch. Gullandius in alterutro mendum subesse suspicatur, ad fin. membri 5. de papyro. SEB.

Φάριον δὲ, τὸν ἑρ. &c.] MS. Φάρ. δὲ, ἑρεοῦν καὶ κρύφαλον. hoc ultimum mendose. Et Helychis locus Φαρινόν, τὸ ἑρεοῦν, fortasse est defectus, ut addatur κεκρύφαλον. Sed desperatis medicinam facere velle, aliter artificiois. JUNG.

⁹⁹ ἑρεοῦν] In C. A. superscriptum ἑρεοῦν. Herodot. Euterpe ἐν εἰρηνοῖσι εἰμασι. Plato vero ἑρέα ἑσθῆς. KÜHN.

ἑρεοῦν] ἑρεοῦν pro ἑρεοῦν emendavit Cl. Kühnius. 100 ὠνόμαζον.] Abest ὠνόμαζον a C. A. KÜHN.

ὠνόμαζον.] In MS. deest ὠνόμαζον. Postea MS. σύρμα δὲ τραγικὸν ἔστι φόρ. ἰ. De Syrmae hinc obiter meminit Jac. Nicolaus II. Epiphil. 10. JUNG.

¹ Σύρμα] Margo C. A. usque ad ἐπίρημα ἔχω Segm. 70. KÜHN.

² ἐπισυρόμενον. ἑρ.] Ita potius interpunge: ἐπισυρόμενον ἐπίρημα δὲ, κωμικὸν, ταινιωδὲς, τὸ μὲν &c. JUNG.

³ ὄργυιαν.] C. A. ὄργυιας quod accedit ad Ionicum Herodot. ὄργυιας μεμετρηῆσσι τὴν χάριν in Euterpe. KÜHN.

ὄργυιαν.] MS. ὄργυιας. De Pellenicis laeis vid. Bayf. cap. 15. de re velt. JUNG.

bis latissimo. Contrarium autem, quod nunc a Mulieribus fascia pectoralis dicitur. Nomen porro hoc, in Thestophorizantis Aristophanis reperies. Alam tunica solventem, & fasciam, cui mammillae insunt. Pharium vero, vittam laeam vocaverunt. * Sed Syrma, vestis
 67 Tragica, contracta est. Et adverbium Comicum est, Redimite. latitudo quidem, veluti spithamæ: longitudo vero, ceu orgyæ. Penulae vero Pellenicæ, celebres erant adeo, ut & Victoribus athletis darentur. Zonam porro muliebrem dictam & strophium vocaverunt, vel cingulum: ut Aristophanes, Sed cingulo soluto, nuces mihi exciderunt. Hujusmodi cingula vero, & στρογγύλας appellaverunt, * quod & his zonis con-
 68 veniat. Sic enim Homerus nominavit,

⁴ Πελληνικαὶ] Pindarus meminit Ode Olympica IX. & Nema X. ubi Scholia moment laeam Pellenicam fuisse παχία ἱμάτια καὶ ἀγυμφα σταῖα ἔσ' ἰσχυρὰ νομισμένα ψυχρῶν αἰσῶν Φάρμακον, ut Pindarus ait. KÜHN.

⁵ Τὸ μὲν γυν.] C. A. τὸ μὲν γυν. ζώνιον καὶ στροφίον ὠνόμαζον. τὰ δὲ ζώνια ταῦτα κ. στ. ὦ. ἂ. δ' ἂ. τ. ζ. τὸ λυσιζώνιον εἰπέειν, ὅτε ζωστήρ καὶ ἡ ἐπιζωστήρ. ἡ δὲ κάτω κάπη &c. C. V. una voce καταπέλας, ut καταπέλας per ἴφ' ἐν. vid. Suid. in καταπέλας. KÜHN.

⁶ Τὸ μὲν γυν.] MS. τὸ μὲν γυν. ζώνιον καὶ στροφίον (& ad oram στρόφιον, proparoxytonus) ἐκάλουν, τὰ δὲ ζώνια ταῦτα καὶ &c. omittis interjectis Aristophanem. JUNG.

⁶ Στροφίον] Ita & Helych. στρόφιον, ἢ στρογγύλη ζώνη. Suid. proparoxyt. στρόφιον, τὸ στρογγύλον ζωστήριον. similiterque supra V, 96. & infra VII, 95. SEB.

⁷ Κάρυά μου] Pro κάρυά μου, Falckenbergius καταρμον sine accento. male. præfero vulgatum.

⁸ ἀρμόττοι δ' ἂν &c.] Usque ad hujus Segm. n. 12. haec saltem in MS. ἀρμόττοι δ' ἂν ταῖς ζώναις ἔτοι τοῖς ζώνιαις τὸ λυσιζώνιον εἰπέειν, καὶ ὁ ζωστήρ, καὶ ἡ ἐπιζωστήρ. ἡ δὲ καταπέλας ἔξ ἰ. μ. ἦ. ἰ. &c. Bene vero illud εἰπέειν. itaque in vulgatis omnia cohærebunt si scribas: ταῦτα (ὅ-
 67 τω γὰρ ὦ. ἂ. ἰ. δ. π. ζ.) καὶ λυσ. εἰπέειν. &c. Vulgatum εἰπέειν non congruit, ut & Seberus nolter vidit. De λυσιζώνη & Helychius: λυσιζώνιος, γυνὴ ἔτι ἐπιζωστήρ, καὶ ἐπίθετος Ἀρτέμιδος. vid. & Suidam. Et ita Orpheus in hymno Diana. In Sophocles verbis quidem apud Casaubonem nostrum VII. Athen. 4. ἑσθασαι est; sed videtur menda aliqua latere. suspicor & ἕχοντες legendam. Sed quum hic de zona Nolter agat, lubet evagari & locum Xenophontis elegantem restituere, a nullo, quod sciam emendatum, certe a docto interprete non intellectum recte, si vere emendabo. lib. I. Ἀναβασ. Συγης cum suis copiis pervenit ad Chalum fl. in Syria: αἱ δὲ κάραι ἐν αἰς ἑσθάνουν, Παρυσάτιδος ἦσαν, εἰς ζώνη δεδομέναι. Sic hodie legitur, & vertunt, ad vitta sumptus adtribuiti. sed non dubito quin verum sit, emendandum εἰς ζώνη ἀδ. id est in cingulum adtribuiti. Notus mos præsertim Persarum regum, quos solere ajunt, verbis Ciceronis ex lib. III. in Vetr. sive frumentaria hoc dicam, plures uxores habere: his autem uxoriibus civitates attribuere, hoc modo: Hac civitas mulieri redimicivitate præbeat: hac in collum, hac in crines. sic Anthillam urbem ex eo tempore quo Persæ Egyptus subjecta fuit, ἰς ὑποδῆματα ἑξαιρέτως δίδονται τοῦ αἰὶ βασιλεύοντος

Solvit vero zonam virgineam. ---

Ἰ ἄυσε δὲ παρθενηκὴν ζώνην ---

Unde & zonæ solutores dixerunt. Sed Amazonæ balteus, in Sophoclis Balteis, Cingulum quoque dicitur: dicit enim, Bene cinctæ stabant habentes vestium cingula. Pellis autem inferior, ex lana vestis erat densa, ipsamque pellem juxta simbriam assuebant, in Sicyoniis quidem, Tyrannis: Athenis vero, Pissistratidibus, ut per urbem ire ipsos puderet. Cassas porro equestres, dixit Xenophon in Institutione, quæ vestes erant convolutæ. * Syri autem vestimenti, Cratinus in Hædis meminit,

καὶ λυσιζώνους¹⁰ εἰπών. ὃ, τε τῆς Ἀμαζόνος ζώνης, καὶ ἢ ἐν ταῖς Σοφοκλέους Ζωστήρσιν, ἐπιζώστρα. λέγει γοῦν, ἔχοντας εὐζώνους ἕστασαν ἱματίων ἐπιζώστρας. ἢ δὲ¹¹ κατανάκη, ἐξ ἐρίου μὲν ἢ ἐσθῆς παχεῖα, ¹²νάκος δ' αὐτῆ κατὰ τὴν πέζαν προσέρραπτον, ¹³ἐν τε Σικυωνίοις ἐπὶ τῶν Τυράνων, καὶ Ἀθήνησιν ἐπὶ τῶν ¹⁴Πεισιστρατιδῶν, ὅπως αἰσχύνοιντο εἰς ἄστου κατιέναι. ¹⁵κασσας δὲ ἵππικούς Ξενοφῶν εἴρηκεν ἐν τῇ Παιδείᾳ. ¹⁶οἱ δ' εἰσὶν ἐσθῆτες εἰδιταί. * ¹⁷Σύρον δὲ ἱματίον Κρατίνος ¹⁸Φησι Σεριφίοις,

Αἰγύπτου τῇ γυναικί. Narrat Herodotus Enterpe cap. 98. & ex eo ὁ Ἐθικογράφος in Ἀνθολογία. imo, ut apud nostras zonas maneamus, ejus urbis φέρους οἱ τότε βασιλεῖς Αἰγύπτιοι τε καὶ Πέρσαι ταῖς γαμεταῖς ἰδίδουσαν εἰς ζώνας. Et ea de re hinc inde mentio apud veterum. Libet unicuique adhuc addere e Platonis Alcibi. I. ubi Socrates ait a quodam viro fide digno se audivisse, ὅς ἔφη παρελθεῖν χώραν πᾶν πολλὴν καὶ ἀγροθὴν, ἰγγυὸς ἡμερησίαν ὄδου ἢ καλεῖν τοὺς ἐπιχωρίους ζώνην τῆς βασιλείας γυναικός. cetera quæ ipse videris. sic Pavisatisi nempe regiorum isti vici in zonam donati erant. JUNG.

δὲ τοὺς ἵππικούς pro κάσας δὲ τοὺς δὲ τ. ε. ut magis habet. Interpret reddidit, *urpetes*. ex Hesych. κάσας, ἀμφιτάτης καὶ πλωτά. forte ab Hebræo, פרוצ תשי. videtur fuisse tunica crassa & ampla equitanti-bus usitata & post usum convoluta iterum. Kühn.

Κάσας δὲ ἵππικούς] MS. mendose πτικούς, pro ἵππικούς, ut & mox πεδευί. quod in prioribus editionibus quoque erat corrupte παιδευί, correxeratque in suo codice H. Stephanus. κάσας alias habet MS. tam in textu, quam ad oram. JUNG.

16 Αἱ δ' εἰσὶν] MSS. οἱ δὲ εἰσὶν ἐσθῆματα, omisso εἰληταί, ita enim scribendum. Kühn.

Αἱ δ' εἰσὶν] Pro αἱ &c. MS. οἱ δὲ εἰσὶν ἐσθῆματα. Συρίαν δὲ &c. Et οἱ δὲ non inepte sane legamus. Et quid sunt εἰληταί. an legendum εἰληταί, convolutibiles. tales certe istæ. Pro vulgato vero Σύρον, omnino Συρίαν, ut MS. habet tam in textu quam in margine reponendum esse, vel ex sequentibus Cratini verbis clare pateat. JUNG.

Αἱ δ' εἰσὶν] Falckenburgius hic mire habet: ὁ δ' ἐστὶν ἰσθμολίτα. ceterum illud οἱ pro αἱ Cl. Kühnius in textu e MSS. emendavit. & pro εἰληταί ad Codicis sui oram adscripsit: f. εἰληταί. Salm. in suo Codice legendum ait, λιταί.

17 Σύρον δὲ ἱματίον] MSS. Συρίαν δὲ ἱματίον. de qua veste supra VII, 61. Kühn.

18 Φ. Ἐριφίοις] MSS. Φησι Σεριφίοις. de Hædis nihil scripsit Cratinus. In Indice laudatur Cratinus in Ἐριφίοις. miror non venisse in mentem Interpreti quum infra X, 156. etiam laudetur Κρατίνος ἐν τοῖς Σεριφίοις. C. V. legit quidem Σεριφίοις, at C. A. melius Σεριφίοις. Kühn.

Φ. Ἐριφίοις] MS. Σεριφίοις, non ut vulgo Ἐριφίοις. optime. citatur illud drama & infra X, 156. Et apud Scholiastem Aristophan. in Σφήκας, ubi de Androcle: Κρατίνος Σεριφίοις, ubi quoque Σεριφίοις legendum puto. Et nescio an non in ea fabula apud eum Scholiastem, alibi non ab simili nomine Comicus locum male invaserit. nempe in Scholiis ad Νεφέλας ubi de Amyntia Κράτης δὲ ἐν δερρίφίοις etiam pejus legitur: quum forte potius scribamus Κρατίνος δ' ἐν Σεριφίοις. Et in Σφήκας iterum non longe ab initio eadem de Amyntia ait, ἐν δὲ Σεριφίοις &c. non addito nomine Comici, quo loco pariter Σεριφίοις scribendum puto, & Cratini, non Cratetis, ut ibi vir doctissimus autumat, fabulam intelligendum. Judicent tamen doctiores. JUNG.

Φ. Ἐριφίοις] Φησι Σεριφίοις reposui pro prior. edit. Φησιν Ἐριφίοις, suadentibus id MSSis & loco qui infra est apud Nostrum X, 156. testimonium dein ipsum e Kühnii quoque Codice ita emendavimus: Εἰς Συρίαν δ' ἐσθῆν ἀφικν. &c. priores enim editiones legebant, εἰς Συρίαν δὲ ἀφικν. quæ præterea habebant in sequentibus ὅταν βορᾶς, pro quibus rursum e Clariff. Kühnii emendatione habes in textu: ὅταν ὁ βορᾶς.

9 Ἰ ἄυσε δὲ] Odyss. λ, 244. SEB.

10 Εἰπών.] Interpret. expressit εἶπον, nec ea vox apud Homerum. Exstat autem in Scholiis ad v. 288. libro primo Argon. Apollon. SEB.

11 Κατὰ νάκη] Iterum MS. ut dixi, una voce, ut & in ora, κατανάκη, & sic certe restituendum est. vid. Hesych. Suid. & locos quos ex Aristophane notant. JUNG.

Κατὰ νάκη] Una voce κατανάκη similiter reliquis MSSis emendavit in Codice suo quoque Falckenburgius, & Salmasius, quemadmodum & textus nolter jam habet. in quo paulo post etiam νάκος δ' αὐτῆ κατὰ &c. pro prior. νάκος δ' αὐτῆν κατὰ &c. e Cl. Kühnii emendatione est.

12 Νάκος δ' αὐτῆν] C. A. αὐτῆ. inde uterque Codex προσέρραπτο. Interpret. legit νάκος δὲ αὐτό. sed MSis lectio præferenda. Herod. Melrom. τὰ δερμάτια περὶ τὰς σισύρας παραρράπτεται. Kühn.

Νάκος δ' αὐτῆν] MS. νάκος δὲ αὐτῆν κ. τ. π. προσέρραπτο. & hæc germana videtur lectio. Restituendus & Hesychius cum Sylburgio in hac voce: κατανάκη, ἱματίον ἔχον ἐκ τῶν κάτω μερῶν ἴακος (scribe νάκος) προσέρραμμένον. ὁ ἐστὶ μιλωτή. &c. de Atheniensibus, quæ & in Polluce nostro vulgato legis. de sunt enim in MS. ista: ἐν τε Σικυωνίοις &c. κατιέναι. JUNG.

13 Ἐν τε Σικυων.] Absunt a C. A. usque ad κατιέναι, verba ipsa male accepta ab Interprete, apud Sicyonios Tyrannis, Athenis vero dominantibus Pissistratidis, cum scilicet cives in urbem venire erubescerent induiti veste, cui pellis ovina erat asluta. hoc modo ab infidus civium suorum se vindicaverunt Tyranni, quivis enim liberalioris ingenii mallebat ruri delitescere cum hoc servili habitu quam in urbem ventitare seque assumento illo præbere ridiculum. Kühn.

14 Pissistratidibus] Pissistratidis. SEB. 2.

15 Κάσας δὲ ἵππικούς] SCR. κάσας. Xenoph. lib. VIII. fol. 214. κάσας δὲ τοῦσδε τοὺς ἵππικίους τοῖς τῶν ἱππίων ἡγεμόσι δός. Ita enim emend. Jo. Leunclavius cujus vide in eum locum notas. SEB.

Κάσας δὲ ἵππικούς] C. A. κάσας δὲ πτικούς. (πτικτός.) C. V. κάσσα δὲ πτικούς. Xenophontis locus exstat lib. VIII. de Cyri Instit. ubi hodie legitur καλίσας

¹⁹ Ἐς Συρίαν δ' ἐνθένδ' ἀφικνεῖτο μετέωρος ὑπ' αὐ-
ρας, ἱμάτιον ²⁰ μοχθηρὸν, ὅταν ὁ βορρᾶς κατα-
πνεύσῃ. ²¹ ὀρθάπτου δὲ μέμνηται Δείναρχος ἐν τῇ
τῆς ἱερᾶς δοκιμασίᾳ. ²² ἔστι δ' ²³ ἐξ ἑρίων πύλημα
Φοινικοῦν, ᾧ Φαιδρύνουσι τὰ ἔδη τῶν Θεῶν. τὰ δὲ
μέλανα ἱμάτια, ²⁴ ὀρφνινὰ ἐκάλου. ²⁵ τὰ δὲ ἀ-
κναπτον ἱμάτιον, ²⁶ ὀρεινὸν ἱμάτιον οἱ μέσοι κω-
μικοί, ²⁷ ὡς περ ἐν ὄρει εἰργασμένον, ἦτοι ἐγναμ-
μένον.

In Syriam autem sub aura venit sublimis,
vestem odiosam cum spirat Boreas. Sed
Orthapi mentionem facit Dinarchus in Sa-
crorum censura. Est autem e lanis con-
textus pileus Phœniceus, quo Deorum
statuas exornant. Vestes vero nigras, or-
phinas nominaverunt. Vestem autem ru-
dem, Vestimentum montanum vocarunt
Medii Comici, veluti in monte confectum
aut expolitum.

²⁸ Περὶ σκυτίνων ἐσθήτων.

De coriaceis vestibus.

²⁹ Καὶ σκύτινοι δὲ ἦσαν ἐσθῆτες, ³⁰ καὶ χιτῶν
ἐκ δέρματος. ³¹ διφθέρα δὲ, στεγανὸς χι-

ERant & vestes coriaceæ, & tunica ex
pelle. Et dipthera, tunica stri-

¹⁹ Ἐς Συρίαν &c.] MSS. ἐς Συρίαν δ' εἶδεν δ' ἀφικνεῖ-
μετέωρος &c. Kühn.

¹⁹ Ἐς Συρίαν &c.] Verba Cratini ita MS. ἐς Συρίαν δ'
ἔθεν δ' ἀφικνεῖ μετ. & paulo post: ὅτ' ἀν βορρᾶς κ. Vi-
ri docti nobis omnia facile reconcinent. JUNG.

²⁰ Μοχθηρὸν.] Id est φαῦλον vile vestimentum. in-
de C. A. ὅταν ὁ βορρᾶς κ. pellis scilicet erat contra hy-
bernium frigus sumpta. ne Syriam regionem quis in-
telligat, additur a Cratino ἱμάτιον &c. Kühn.

²¹ Ὀρθάπτου.] MSS. ὀρθάπτου. postea legerem, in τῇ
τῆς ἱερᾶς δοκιμασίᾳ id est in oratione de examine sa-
cerdotii. Lycurgi orationem περὶ ἱερίας laudat Harpo-
cration in τραπίλοφος. Virgines enim sacerdotium
Mimery obituræ Athenis accuratum ante subibant exa-
men generis & vitæ. Kühn.

²⁴ Ὀρφνινὰ.] MS. ὀρφνινὰ. & itidem in margine. quod
videtur mihi quidem sanius quam ὀρθάπτου vulgatum:
quāvis nullum alium βιβλιωτῆν in promptu habeam.
certe illud πτ tam tenuiter in MS. solet pingi, sal-
tem tenui apice ab isto π prominulo, ut qui non curio-
se inspicat, cum facile fugiat. Dinarchus orationis
vero ἐν τῇ τῆς ἱερᾶς δοκιμασίᾳ idem titulus in MS.
Apud Harpocratem quæ in δυσαύλην legitur ejusdem
oratoris περὶ τῆς ἱερίας διαδικασίᾳ credo alia est, quæ
a Dionysio Halicarnasæo inter ψευδιπυγράτους refertur.
Nec invenio apud Dionysium titulum, quem hic legi-
mus, adeo ut de mendo suspicari fere incipiam.
JUNG.

²⁴ Ὀρθάπτου.] Pro ὀρθάπτου Falckenburgius habet ὀρθή-
πον, verum ex emendatione Kühnii habet jam textus:
ὀρθάπτου.

²² Ἐστι δ'.] MS. ἔστι δέ. JUNG.

²³ Ἐξ ἑρίων πύλημα.] MSS. ἐξ ἑρίων πύλημα quod in
Gloss. est, volumen, volucrum, quo scilicet simulachra
Deorum replebantur ad adherentem pulvere, maculis
& sordibus. vid. supra VII, 37. Kühn.

²³ Ἐξ ἑρίων πύλημα.] MS. ἐξ ἑρίων πύλημα φ. ad oram
tamen πύλημα. JUNG.

²⁴ Ὀρφνινὰ.] MSS. ὀρφνινὰ vestes subfusca, qua ten-
dunt ad nigredinem. Auctor de Coloribus, quem Si-
mon Portius edidit Florentia, ζοφερὰν (χρῶμα) ὁ κα-
λοῦσι ὀρφνιον. Kühn.

²⁴ Ὀρφνινὰ.] Pro ὀρφνινὰ, MS. rectius ὀρφνινὰ habet.
quod vidit & Avus meus Comm. c. 211. & Junius No-
menclatore, in vestis pulla. & infra X, 42. quamvis
accentu variante ὀρφνινὴ & στραμνὴ. Plato Timæo: ὀρ-
φνινον δὲ, ὅταν ταῦτοις (ἐρυθρῶ, μέλανι καὶ λευκῶ) μι-
μεζυμένους καθίστι τῆ, μᾶλλον συγγραφῆ μέλαν. Et
ὀρφνινῶν ἱματίων, diferte mentio apud Xenoph. libr.
VIII. Παιδείας, quem locum Noller forte in mente
habuit. JUNG.

²⁴ Ὀρφνινὰ.] Ὀρφνινὰ habet Falckenburgius, & sic quo-
que e Cl. Kühnii Codice in textu reposui.

²⁵ Το δὲ ἀκν. &c.] MS. τ. δ. ἀκναπτον, ὀρεινὸν ἱ-
μάτ. primo ἱμάτιον omisso. ἀκναπτον in suo codice
emendaverat & H. Steph. quum antea male esset ἀ-
κναπτον. JUNG.

²⁶ Ὀρεινὸν ἱμ.] Ὀρεινὸν ἱμάτιον ἐγναφον. Suidas ex
Erigmatate quodam laudat ὄρια ἐνδυτὰ, indumenta
montana, id est horrida & agrestia. ἦτοι ἐγναμμένον
non est in C. A. nec videtur convenire cum mente
ipsius Auctoris. vel ἐγναμμένον ἐν ὄρει significat male
rextum & rudi minerva. Kühn.

²⁷ Ὠς περ ἐν ὄρει &c.] MS. ὡς περ ἐν ὄρει. omif-
sis ἦτοι ἐγν. Sequens caput in MS. adjungitur, absque
titulo. JUNG.

²⁸ Περὶ σκυτίνων ἐσθῆτ.] Titulus abest a C. A.
Kühn.

²⁹ Καὶ σκύτιαι.] Σκύτιαι ἐσθ. χιτῶν ἐκ δέρματος.
Pellicearum vestium quis usus, & quo tempore fue-
rit apud antiquos, docet Hier. Mag. miscell. III, 7.
SEB.

²⁹ Καὶ σκύτιαι.] Σκύτιαι C. A. at C. V. σκυτιοι. mel-
lior illa C. A. lectio. vel σκύτιαι. Kühn.

²⁹ Καὶ σκύτιαι.] Pro σκύτιαι, statim putavi σκύτιαι
legendum ante, quam MS. nancisceret. Sed ille habet
σκύτιοι. Herodotus Clione cap. 71. ὁ βασιλεῦ, αἰε
ad Cræsum Sandanis Lydus, ἐπ' ἀνδράς τοιούτους στρα-
τεύσθαι παρασκευάζει, οἱ σκυτίνας μὲν ἀναξυρίδας
σκυτίνην δὲ τὴν ἄλλην ἐσθῆτα φορέουσι. Sed mirum vo-
cabulum MS. inserit, quod ob raritatem facile po-
tuit excidere. sic enim hic Pollux MS. habet: καὶ σκύ-
τιοι δὲ ἦσαν ἐσθῆτες. εἰττυβα μὲν χιτῶν ἐκ δέρμ. quod
idem εἰττυβα & ad oram habet. de quo ego malim
quid audire abs te. JUNG.

²⁹ Καὶ σκύτιαι.] Σκύτιαι legit Falckenburgius non ma-
le pro σκύτιαι, σκύτιοι vero Cl. Kühnius e MSSis
in textu reposuit.

³⁰ Καὶ χιτῶν.] MSS. εἰττυβα μὲν χιτῶν. ascriptum
C. V. legendum esse, εἰττυβα, Hefych. σιττύβαι, δερ-
ματίναι στολαί, τὰ μικρὰ ἱματάρια. Gl. scotica, δερ-
ματοχιτῶν. Kühn.

³¹ Διφθέρα δὲ.] C. A. διφθέρας δὲ στεγαστρίς χιτῶν
ἔχων. hic definit margo C. A. qui inceperat supra Segm.
67. in σίρμα. C. V. etiam στεγαστρίς legit. Glossa Phi-
loxi ἐπὶ στεγαστρον, segestrum. Lucillus, segestre,
Suetonius, segestrium. Ex hoc loco obiter apparet
vocabulum segestre a Græco forte profuisse, non ve-
ro, ut voluit grammatici, a segete. στεγαστρίδας διφ-
θέρας etiam Herodotus habet in Clio. Kühn.

³¹ Διφθέρα δὲ.] MS. διφθέρας δὲ στεγαστρίς χιτῶν &c.
an itaque διφθέρα δὲ στεγαστρίς, χιτῶν ἐπ. ἢ. scriben-

sta, habens cervical. Bata, tunica prælonga est. sic vero Sophocles, scenas Barbarorum vocat. Syfira autem, tunica coriacea, pilosa, manicata, & habitus Scythicus. Sed sisyra, amiculum diptheræ forsitan fuerit. Quinque involutus sisyris, dicit Aristophanes. Spolas vero, thorax e pelle confecta, circa humeros conficta: ut dicit Xenophon, Et Spolas loco thoracis. hanc autem, Sophocles Libyssam esse putat: Spolas Libyffas, pardaleam pellem.

των, ἐπίκρανον ἔχων, ἢ δὲ ³²βαίτη, ἔστι μὲν προμήκης χιτῶν. ³³αὐτῷ δὲ Σοφοκλῆς καὶ τὰς σκηνὰς τὰς βαρβαρικὰς καλεῖ. * ³⁴συσείρα δὲ, χιτῶν σκύτινος, ἐντριχος, ³⁵χειριδωτός. Σκυθικὸν τὸ χρῆμα. ἢ δὲ σισύρα, περίβλημα ἀν εἶη ³⁶ἐκ διφθέρας. ³⁷Ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος, ³⁸Ἀριστοφάνης λέγει. ³⁹σπολάς δὲ, θώραξ ἐκ δέρματος, κατὰ τοὺς ἄμους ⁴⁰ἐφαπτόμενος, ὡς Ξενοφῶν ἔφη, καὶ σπολάς ἀντὶ θώρακος. ⁴¹Σοφοκλῆς δ' αὐτὴν λίβυσσαν νομίζει, ⁴²* σπολάς ⁴³λίβυσσα, παρδαληφόρον δέρος.

dum? ut infra X, 180. habes. Hanc videtur Hesiodus depingere *Ἐργ.* β'. istis versibus:

Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὁπόταν κρῖος ἄμιον ἔλθῃ,
Δέρματα σφύραπτειν νεύρω βοῶς, ἕφρ' ἐπὶ νύκτι,
Τετοῦ ἀμφιβέβλη ἀλίην. ---

Habes illud vocabulum alias in alium usum etiam apud Herodotum nostrum Musa prima, cap. 194. de σκυτίνοις navigijs Babyloniorum, & eorum structura: ait, quod ubi in Armenia νομίως ἰτέας ταμῶμενοι ποιῶσινται, περιτέλλουσι τοῦτοις διφθέρας στεγαστρίδας ἔξωθεν, ἰδάφιος τρόπον. ubi tantum sunt pelles ad navigia tegenda, quas inferius saltem διφθέρας vocat, ut ipse videre potes, si lubet. De iisdem & Xenoph. lib. I. *Ἀναβάσ.* διφθέρας, αἷς εἶχον στεγασμῶματα, nempe *Συρί* milites. JUNG.

³² Βαίτη] *Ἐρασμ.* prov. *Bata iam hieme, tunica state bona est.* SEB.

Βαίτη] In *Glossis* redditur, *pellis lanata, pellicium βαίτα, pellicea.* οὕτω δὲ Σ. & c. marginis sunt in C. A. usque ad καλεῖ. quando *Sophocles* tugurium Barbarorum *βαίτας* vocat, videtur exprimere Hebræorum *בַּיִת* domum versus. *Herod. Melrom.* σφύραπτοντες κατὰ πῦρ βαίτας. *Salm.* ἢ δὲ βεβήκη ἴσθι μιν προμ. χ. KÜHN.

Βαίτη] Βαίτη etiam MS. tam in contextu quam in ora. priores editiones *βαίτη* habebant. JUNG.

³³ Οὐτῶ] MS. οὐτως. Nec *Hesychius* hujus significationis oblitus fuit: ἐνίοι δὲ σκηνῆν δερματίνην dicens quod exponant. JUNG.

³⁴ Συσείρα] MS. σισύρα. nisi malis σισύρα quod mox recurrit. vid. supra VII, 57. SEB.

Συσείρα] C. A. σισύρα. C. V. *σισύρα* quod malim, distinguunt enim Grammatici inter *σισύρα* & *σισύραν*, ut videre est apud *Hesych.* in *σισυριώδης στολή*, & id satis apparet vel ex hoc ipso loco. *Salm.* σισύρα lego ex MS. MSS. *Ρυθβαί* habent σισύραι. KÜHN.

Συσείρα] Pro *συσείρα*, MS. *σισύρα* tam in textu quam ad oram. Potius tamen *σισύρα*, ut apud *Hesych.* & *Nostrum* infra X, 186. in MS. Sed ista vatic confuderunt & distinxerunt Grammatici, *σίσρη*, inquam, *σίσρηγμῶν*, *σίσρηγμῶν*, *σίσρηγμῶν*. *σισύραν*, *χιτῶνας* εἶδες esse dicit etiam *Hesych.* in *σισυριώδης*, ubi a *σισύρα* distinguit. hic vero non moror. JUNG.

Συσείρα] *Συσύρα Falckenburgius* habet pro *συσείρα*.

³⁵ Χειριδωτός.] MS. *χειριδωτός.* JUNG.

³⁶ Ἐκ διφθέρας.] *Hesych.* ἀπὸ αἰγίην δερμάτων. hic C. A. habet *λείπει*, absunt enim reliqua hujus capituli, quæ tamen C. V. habet. KÜHN.

³⁷ Ἐν πέντε] In MS. desunt ἐν π. σ. ε. Ἀρ. λέγει. *Aristophanis* illi versus in hanc rem aliquoties allati inveniuntur a *Scholiasis*. ut in *Theocriteis Scholiasis* ad *Idyll.* V, v. 15, τὰν βαίταν ἀπίδω. dicitur hanc Atticos *σισύραν* dicere, adferturque hic *Aristophanis* versus. cui subjiciunt: ἡμεῖς δ' αὐτὰ σισύρινα φαρῖν. vel

potius, ut ego legere malim, *σισύρινα*. vide & de *sifira* & *sisyra* *Meursium* Comm. in *Lycophr.* ad v. 634. *σισυριδύται*. --- JUNG.

³⁸ Ἀριστοφ.] Nub. v. 10. SEB.

³⁹ Σπολάς] MS. *σπόλας*, ut & in margine. sed mox tamen bis *oxytonos*, ut vulgati, ut & infra, qui hic in prioribus editionibus etiam *σπόλας* habebant, quod correxerat ibi & *H. Stephanus* in suo codice. JUNG.

⁴⁰ Ἐφαπτόμενος] MS. *ἐφαπτόμενος*. *Ξενοφῶν* ἔφη. καὶ σπ. α. θ. De *Xenophonis* loco, nescio quid dicam, apud quem bis invenio per στ, non per σπ. Et an iste locus forte lib. IV. *Ἀναβ.* ubi pro thorace posuerit, non longe ab initio: καὶ ἰνταῦθα ἀποθνήσκει ἀνὴρ ἀγαθὸς Λακωνικὸς Κλεώνυμος, τοξευθεὶς διὰ τῆς ἀσπίδος καὶ τῆς στολάδος εἰς τὰς πλευράς. nempe a *Carduchis*, quorum jaculandi vim deinceps exponit, ait τοξέυματα penetrante eorum διὰ τῶν ἀσπίδων καὶ διὰ τῶν θωράκων. Alias & libr. III. *Ἀναβ.* est, καὶ στολάδες καὶ θώρακες. Sed priorem locum respexisse *Nostrum* verius est, & ibidem forte *στολάδος* scribendum. Sed hæc doctiores velim constituere. JUNG.

⁴¹ Σοφοκλ. δ' αὐτ.] MS. *Σοφ.* δὲ αὐτὴν *λίβ.* ὀνομάζει, *σπολάς λίβυσσα παρδαλιφόρον δέρος*. Et certe *λίβυσσα* vera lectio est. *H. Stephanus* adscripsit ad vulgatum *σπολάς λίβυσσας* suo codici: ἴσως α *σπολή*, pro *στολή*. vide *Thef.* Versus *Sophoclis* plenior est apud *Scholiassem Aristophanis* ad *Aves*, sed quoque in *Libyssa* vocabulo corruptus. Inde tamen discimus hæc ex *Ajace* tragici, non qui hodieque extat, sed *Lo-rentii* esse. Adscribo verba *Scholiorum* ad ista *Aristophan.*

--- σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν ἔχεις.
ut emendes: πρὸς τὴν σπολάδα ὅτι διφθέρα ἰσοιωγῶν. *Σοφοκλῆς* *Αἴαντι* *Δοκρῶ*. καταστικτοῦ κυνὸς σπολάς καὶ βυσσα. παρδαληφόρον δέρος. *Καλλίστρατος* δὲ, εἶον ἐφαπτον δερμάτινον. *Εὐφρόνιος* δὲ χιτῶνα δερμάτινον. Tu ita scribe *Sophocles*:

--- καταστικτοῦ κυνὸς
Σπολάς λίβυσσα, παρδαληφόρον δέρος.
Addit vero *Schol.* ibi: τὸ δὲ *Σοφοκλείων* ἐπὶ τοῦ δέρματος εἰρηται τοῦ κρεμαμένου πρὸς τῆ τοῦ Ἀντήγορος οἰκίᾳ. Sequens caput ex priori parte in MS. adtextitur sine titulo. JUNG.

⁴² * Σπολάς] Fortassis ex *σπολή* stola; nisi *λίβυσσα* pro *λίβυσσας* legamus. *Henr. Stephanus*. mox *Sylb.* ann. *παρδαληφ.* quomodo apud *Suidam*. SEB.

* Σπολάς] Testimonium *Sophoclis* prout jam textus noster habet, ita emendavimus e Codice nostri *Kühni*, priores enim editiones ita corrupte legebant: * *Σπολάς λίβυσσας, παρδαλιφόρον δέρος.*

⁴³ λίβυσσας] C. V. *λίβυσσα* recte. inde legerem, *παρδαληφόρον δέρος*. *Salm.* etiam *λίβυσσα* & *παρδαληφόρον*. ita esset senarius hoc sensu: *spolas Libyca, pardali de vellere*. KÜHN.

41 Περὶ λινῶν ἐσθῆτων, καὶ ἀμοργίνων.

De lincis vestibus, & amorginis.

45 Ἐκ δὲ λίνου, λινοῦς χιτῶν, ἐν Ἀθηναίοις ἐφόρου πεδῆρη, καὶ αὐθις Ἴωνες. 46 καλᾶσιρις, χιτῶν 47 θυσσανωτὸς Αἰγύπτιος. ἔστι δὲ καὶ ὁ 48 Φάσων Αἰγύπτιος; ἐκ παχέος λίνου. ἤπου δὲ καὶ 49 ἡμιφωσώνιον. τὸ δὲ 50 ἡμιτύβιον, ἔστι μὲν καὶ 51 τοῦτο Αἰγύπτιον, εἴη δ' ἂν κατὰ τὸ ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδία, 52 καψιδρώτιον καλούμενον, ὃ νῦν σουδάριον ὀνομάζεται. 53 Ἀριστοφάνει γὰρ ἐν Πλούτῳ τοιαύτη τις ἡ δόξα,
Ἐπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβῶν,
Τὰ βλέφαρα περιέψησε: ---

72 54 Σινδῶν, ἔστιν Αἰγυπτία μὲν, περιβόλαιον δ' ἂν εἴη, τὸ νῦν δίκροσσον καλούμενον. εἴρηται δὲ

EX lino, linea tunica est: qua Talaritebantur Athenienses, * & Iones. Calassaris, tunica fimbriata, Ægyptiaca. Est & Phoson, Ægyptiaca, e lino denso. & fortassis Semiphasionium quoque. Sed & Semitymbium, Ægyptiacum: fueritque nimirum, quod in Media Comœdia Capfidrotium vocatum, nunc sudarium dicitur. Talis enim sententia Aristophani in Pluto esse videtur,

Deinde mundum prehensens semitymbium,

Palpebras deterfit. ---

* Sindon quidem, est Ægyptiaca. Amiculum vero est, quod nunc utrinque fimbriatum vocant. Nonnunquam &

44 Περὶ λινῶν ἐσθ. &c.] C. A. περὶ λινῶν, cæteris omiſſis, a voce ἐσθῆτων usque ad σινδοίτης Segm. seq. incipit igitur hoc caput ita: τὸν δὲ ἰργαζομένην &c. Kühn.

45 Ἐκ δὲ λίνου &c.] C. V. ἐκ λίνου λωτίου χιτῶν ἐν Ἀθηναίοις πρότερον ἐφόρου &c. in Thucyd. lib. I. legimus λινοῦς, ex lino, linea tunica talaris quam ante Athenienses & postea Iones gestabant, coloni scilicet Atheniensium, ut ipsi putabant. Kühn.

Ἐκ δὲ λίνου &c.] MS. ἐκ λίνου λωτίου χιτῶν, ἐν Ἀθ. πρότερον ἐφ. Et quid est illud λωτίου; alias de lincis hinc meminit Bayf. cap. 4. de re vest. Jung.

46 Καλᾶσιρις] Καλᾶσιρις, ut apud Hesych. & alibi. infra VII, 96. τρυφοκαλᾶσιρις, pro quo apud Clem. Alexandrin. ut ibid. videbis est τρυφοκαλᾶσις. Sed Sylburg. in Ind. rectius inquit τρυφοκαλᾶσιρις. SEB.

Καλᾶσιρις] C. V. καλᾶσιρις χιτῶν θυσσανωτῶς. Kühn.

Καλᾶσιρις] MS. καλᾶσιρις (etiam ad oram) χιτῶν θυσσανωτῶς Αἰγ. Locus Herodoti est in Ægypte cap. 81. attulitque Seberus noster. Fuerunt vero & Persicæ calassires, eaque pulcherrimæ omnium, ut videre potes apud Bysionium lib. II. de reg. Pers. p. 250. Jung.

Καλᾶσιρις] Καλᾶσιρις cum unico σ emendavit in textu Cl. Kühnius.

47 Θυσσανωτὸς] Pr. edit. θυσαυ. vid. supra VII, 64. apud Herod. autem ita legitur lib. II. fol. 81. ἐν δειδύκασιν δὲ κίβανας λινέους, περὶ τὰ σκέλεα θυσσανωτῶς, οὓς καλοῦσι καλασίρις. SEB.

48 Φάσων Αἰγ.] C. V. Φάσων χιτῶν Αἰγύπτιος. Hesych. Φάσων, τὸ λινοῦ ἀρμενον. leg. mox ἡμιφωσώνιον & ita Salmf. vid. Etymologicum in Φάσων & Φωσώνιον. Kühn.

Φάσων Αἰγ.] MS. Φάσ. χιτῶν Αἰγ. ἰ. παχίως λίνου ἤπου καὶ τὸν ἡμιφωσώνιον omisso δὲ. Vera vero lectio ἡμιφωσώνιον. non quæ vulgo tertia syllaba a habet. Apud Hesychium est, ἡμιφάσιον, σινδοῖων ῥάκος. Jung.

49 Ἠμιφωσώνιον.] Ἠμιφωσώνιον pro ἡμιφασώνιον emendavit in textu Kühnius, nec aliter habet Codex Falckenburgii. Non igitur immerito suspecta fuit vulgata Pollucis ἡμιφασώνιον scriptura doctissimo H. Stephano in Thef.

50 Ἠμιτύβιον] Vid. Aristoph. cum Schol. fol. 38. quid ἡμιτύβιον quod prior. edit. vid. apud Suidam. Lege tamen & Jac. Nicol. Loens. Epiphill. IX, 11. SEB.

51 Τοῦτο] Pro τοῦτο, MS. αὐτό. ἡμιτύβιον vero & MS. priores editiones habebant ἡμιτύμβιον, quod mendum in Pollucis exemplaribus esse & olim Rbodigino visum V. antiq. 2. quum eo vocabulo Græcis περὶ τῶν sepulchrum dicatur. quod ex Suida haustit μικρὸν τὰ φων ἐκponenti τὸ ἡμιτύμβιον. Pro sudariolo tamen id vocabuli cum μ etiam ex Aretæo bis observat Foesius Oecon. Hippocr. ubi in ἡμιτύβιον plura videas licet. Ex eodem Aretæo etiam Jac. Nicolaus IX. Epiphill. 12. adfert, & contra, quam alii, ἡμιτύμβιον veram lectionem putat: perperatoque legi apud Aristophanem & Suidam ἡμιτύβιον. Ego quod noster MS. tam adoram quam in textu habet, non mutem tam facile tamen. estque id secundum literariam seriem apud Hesychium quoque clare: ἡμιτύβιον, λινοῦ ἔνδυμα, ἢ σινδοῖων δίκροσσον. Jung.

52 Καψιδρώτιον] C. V. ἀψιδρώτιον. Hesych. καψιδρώτιον. male, οραγίον & φακίολιον, a φακίολα vocant. Kühn.

Καψιδρώτιον] MS. pro καψιδρ. habet ἀψιδρώτιον. & mox deest ἰ. vulgatum καψιδρώτιον adfert & H. Stephanus adpend. de dial. Attic. cap. XVI. tm. 3. ἰ, addit, tendo caret vocabulum hoc. In Thesaurto tamen & apud Hesychium, ubi est καψιδρώτιον, εἶδος χιτωνίσκου, reponit καψιδρώτιον hoc, eymonque reddit παρὰ τὸ καψιδρὸν τὸν ἰδρώτιον. De Suda voce vide Fr. Nansii notas ad caput I. Nonni paraphra S. ad v. 181. istud vero ἀψιδρώτιον, & in ora habet MS. Jung.

Καψιδρώτιον] Αψιδρώτιον Falckenburgius habet, non καψιδρώτιον.

53 Ἀριστοφάνει] Ἀριστοφάνει &c. cum verbis Pöetz defunt in MS. Jung.

Ἀριστοφάνει] Falckenburgius Ἀριστοφάνει.

54 Σινδῶν] A Sidone urbe, cui vicina Tyrus, unde Tyria sindone Mart. IV, 19. Luc. Bayf. pag. 219. ubi & observat ὀθῶνα vocari a Johanne (in Hist. de sepultura Christi) quæ cæteris Evangelistis σινδῶν. licet, si Polluci credatur, ὀθῶνη apud Homerum magis ἐξ ἑρίου, e lana, quam ἐκ λίνου, e lino fuerit: Sindon vero inter linca vestimenta ab eodem ascribatur. SEB.

Σινδῶν] Tunica lintea Pelusiaca cirris dependentibus. Gloss. Phloxens. δίκροσσι, bicertes utrinque fimbriatæ. Kühn.

Σινδῶν] MS. σινδῶν δὲ ἔστιν μὲν Αἰγύπτια. περιβ. De Sindone vide Bayf. de re vest. cap. 13. quæ & noster amicus inde aduocavit. Jung.

Sindonites, balteus dicitur. Porro linum operantem, Linariam vocaba, juxta Alexidem dicentem in Ara: Mulier linaria circa muros abstulit. Et lini opificium. Tum & canabus, lino similis est. hujus autem Herodotus meminit dicens, Lini canabei. Hinc vero & stuppae sunt. Et ipse Artifex, stuppae venditor, & stupparius. * Caeterum instrumentum, cui stuppas circumvolvunt suspendentes, vocatur seniculus. Eratque lignea columella, manus Mercarii Tetragoni habens, cui Senis facies inerat, unde & nomen sumpfit. Sed Pherecrates in Myrmicanthropis inquit,

Sed quam primum seniculum malum facit,
A quo linum suspendebat. ---

In quinto autem Sapphonis Carmine inveni-

που και ⁵⁵ τελαμων σινδονίτης. ⁵⁶ Τὴν δὲ ἐργαζομένην ⁵⁷ τὸ λίνον, λινουργὸν ἂν εἴποις, Ἀλέξιδος εἰπόντος ἐν Βωμοῦ, Γυνὴ λινουργὸς ⁵⁸ περὶ τοῦ χους ἀφείλετο. καὶ λινουργίαν. καὶ ἡ ⁵⁹ κάνναβις δὲ, ὁμοίον ἐστὶ λίνω. ⁶⁰ μέμνηται δ' αὐτῆς Ἡρόδοτος, εἰπὼν, ⁶¹ λίνου ἢ καννάβειος. ἐκ ταύτης δὲ, καὶ τὰ ⁶² στυππεῖα. καὶ ὁ τεχνίτης, ⁶³ στυππειοπῶλης, καὶ στύππαξ. * τὸ δὲ ἐργαλεῖον, ⁷³ καθ' οὗ ⁶⁴ ἔκλωθον ἐξαρτῶντες τὰ ⁶⁵ στυππεῖα καὶ ⁶⁶ γέρων ἐκαλεῖτο. ἦν δὲ ⁶⁷ ἐκ ξύλου πεποιημένον κίονιον, χεῖρας ἑρμοῦ τετραγώνου ἔχον, ὃ γέροντος ⁶⁸ ἐπὶ πρόσωπον, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὄνομα. ⁶⁹ Φερεκράτης δὲ φησὶν ἐν Μυρμηκανθρώποις,

Ἄλλ' ὡς τάχιστα τὸν γέρονθ' ἰστὸν ποιεῖ,
Ἀφ' οὗ τὸ λίνον ἦν. ---

ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ τῶν Σαπφῶν μελῶν ἐστίν

55 Τελαμῶν σινδονίτης.] Vid. supra IV, 181. Κῦην. Τελαμῶν σινδονίτης.] Hujus loci hinc meminit Rhodig. X. ant. lect. 4. H. Junius Fasciam interpretatur in Nomencl. Non inepte ego adnotem ex Herodoto nostro Euterpe cap. 86. ubi de Aegyptiorum mortuorum conditoris: καταλίθουσι πάντες αὐτοῦ τὸ σῆμα σινδῶνος βυσσίνης τελαμῶνι κατατετμημένοι. Et ille alter ejusdem Polymnia cap. 181. ubi fortissimum illum Pytheam fere ab hostibus concisum quasi in laniena, admiratione virtutis hostes ipsi servare conantur, μύρμηκος τὴν ἰσμενοὶ τὰ ἔλλακα, καὶ σινδῶνος βυσσίνης τελαμῶνι καταλίθουσι. Et Pollux etiam supra in medicis meminit hujus τελαμῶνος IV, 181. JUNG.

56 Τὴν δὲ ἐργ.] Cum τὴν δὲ ἐργ. in MS. novum caput, propositio titulo hoc: περὶ λίνου καὶ καννάβειος καὶ τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν ἐργαλεῶν καὶ τῶν ὑφοματίων. JUNG.

57 Τὸ λίνον] Salmaf. leg. in MSS. τὸν λίνον. Mox Salm. MSS. ita: καὶ κάνναβος ὅμοιοι λίνου. ἐκ ταύτης δὲ καὶ τὰ στυππεῖα. Κῦην.

Τὸ λίνον] MS. λίνον. & deest Ἀλέξιδος εἰπ. &c. cum Poeta verbis. JUNG.

58 Περί τοίχους] C. A. non habet dictum Alexidus usque ad λινουργίαν. Caeterum per τοίχους intellexim texturæ jam consummatæ latera, quæ jam delecta tollit Ismaria, & pro περι leg. περί, undiqumque vel, per tmesin, περι. ἀφείλετο dividuntur. pro περιφείλετο τοίχους. Κῦην.

59 Κάνναβις] Ita VII, 94. κανάβια, & VII, 164. κανάβος. MS. hic κάνναβις. ut infra X, 176. ed. quoque κανάβιον & X, 189. κάνναβος. SXP.

Κάνναβις] MS. noster etiam duplici in, κάνναβις. ut & apud Herodotum est & deinde λίνου, pro λίνου. JUNG.

Κάνναβις] Κάνναβις seu duplici in reposuit Clariff. Kühn in textu pro κάνναβις prior. editionum.

60 Μίμνηται &c.] Καννάβιος cum mediis a C. A. plane absunt. de cannabi vid. Herod. in Melrom. ubi dicit quod nemo, nisi valde peritus, possit distinguere vestem cannabinam a linea, διαγνοῖα λίνου ἢ καννάβειος ὅστι, & ita hic legendum. Κῦην.

Μίμνηται &c.] Μίμνηται &c. καννάβιος cum mediis in MS. desunt. Lubet adscribere totum Herodoti locum c Melromene, cap. 74. quoniam inde Pollux sua hausit, & emendandus est: ἴσθι δὲ σφι κάνναβις φουμίη ἐν τῇ χάρμῃ πλὴν πυχυτήτος καὶ μεγάλους, τῶν λίνου ἐπιφαινομένη. ταύτη δὲ πολλὰ ὑπερφέρει ἢ κάνναβις αὐτῆς καὶ αὐτοματῆ καὶ σπειρομένη φύεται καὶ ἐξ αὐτῆς ὄρητες μὲν καὶ εἴρατα ποιοῦνται τοῖσι λίνουσι ὁμοιοῦσιν αὐτῶν, ἴσθις μὲν κάρτα τρίβου ἐν αὐτῆς,

διαγνοῖα λίνου ἢ καννάβειος ἴσθι. ἐς δὲ μὴ εἶδὲ καὶ τὴν καννάβια, λίνου δοκεῖ εἶναι τὸ σῆμα. Inde itaque in Polluce nostro scribendum, λίνου ἢ καννάβιος. κάνναβις duplici in videtur etiam, serie literarum suadente, agnovisse Hesychius, ubi hunc Herodoti locum adfert. quamvis corrupte apud eum editi habeant καννάβις. JUNG.

61 Λίνου καννάβ.] Falckenburgius habet auctius vocula ἢ, λίνου ἢ καννάβειος, nec aliter in Herodoto est. Locum jam indicaverunt Viri docti. καννάβιος autem pro καννάβις etiam hic ut paulo ante in textu e Codice Cl. mei Κύησι addito ἢ reposui.

62 Στυππεῖα] Stuppa linum impositum appellant Græci Dorii, Festus. pro στύπαξ C. A. leg. στυππαξ. ita & Salm. Hesych. στυππακόν, a στύππακος, ut a φύλακος, genitivo, nomen φύλακος, custos. Κῦην. Στυππεῖα] MS. στυππα. JUNG.

63 Στυππειοπῶλης] MS. στυππειοπῶλης, quomodo legendum & Henr. Steph. suspicatur, aut rotius στυππειοπῶλος, ut sit, ὁ περὶ τα στυππεῖα πολυμίμος. SEB.

Στυππειοπῶλης] Pro στυππειοπῶλος Hesych. στυππειοπῶλης. Κῦην.

Στυππειοπῶλης] MS. στυππειωπῶλης (sed in margine, στυππειωπῶλης) καὶ στύπαξ. Et placet si στυππειοπῶλης legas. Hesych. στυππακόν, στυππειοπῶλη. JUNG.

Στυππειοπῶλης] Στυππειοπῶλης & deinde στύπαξ textus noster ex emendatione Cl. Kühni legit, pro prior. edit. στυππειοπῶλος & στύπαξ. Dudum hæc & doctissimus Falckenburgius in suo Codice ita emendaverat.

64 Ἐκλωθον] C. V. αἰκλαν leg. ἔκλων φραγέλας. quod præfero vulgato ἔκλωθον, quia netricibus datur linum factum non impositum id est στυππεῖον. Κῦην.

Ἐκλωθον] MS. αἰκλαν, pro ἔκλωθον. JUNG.

65 Στυππεῖα] MS. iterum στυππα. caeterum γέρον apud Junium Nomencl. exponitur Colus. JUNG.

66 Γέρον ἐκαλεῖτο.] Salm. ex MSS. γέρων ἐκαλεῖτο. reliqua deesse ait. Κῦην.

67 Ἐκ ξύλου] Deest ἐκ in MS. non minus recte. ξύλου πεποιημένον. ut supra talia notavi ad V, 20. sic infra VIII, 17. χαλκοῦ πεποιημένα. JUNG.

68 Ἐπὶ ἦν] MSS. ἐπὶ ἦν. Caeterum ab illis præced. ἦν δὲ ξύλου (omisso ἐκ) π. marginale est C. A. usque ad ὄνομα. Κῦην.

Ἐπὶ ἦν] Pro ἐπὶ ἦν, MS. ἐπὶ ἦν. JUNG.

69 Φερεκράτης] Absunt a C. A. usque ad ἐπιβεβλημένος Segm. seq. in versibus Pherecrates legerem, ποῖος & ἐφ' οὗ sed quam celerrime ex seniculis telam confici

εὐρεῖν, Ἀμφὶ 70 λάβροις 71 λάσειοις εὐἐπίκασε.
καὶ Φασὶν εἶναι ταῦτα συνδόνια ἐπεστραμμένα.
74 * Θεόπομπος δὲ ἐν 72 Ὀδυσσεύσιν, 73 ἐπὶ διακό-
νου, ἔφη, λάσιον ἐπιβεβλημένος. 74 λάσια δὲ
ἐκάλουν, τὰ μαλλοῦς ἔχοντα χειρόμακτρα,
75 ὡς ἀπὸ τῆς δασύτητος. ὥστε οὐδὲν κωλύει τὰς
76 ὀνομαζομένας 77 μαντεῖλας καλεῖν οὕτω. Τὰ
δὲ ἀμόργινα, 78 γίγνεσθαι μὲν τὰ ἀρίστα ἐν
τῇ Ἀμοργῷ, λίνου δ' οὐκ καὶ 79 ταύτας εἶναι λέ-
γουσιν. ὁ δὲ ἀμόργινος χιτῶν, καὶ 80 ἀμοργίς ἐ-
καλεῖτο.

ce, in quo erat linum id est, postquam linum se-
niculo fregit, quam celerrime nunc telam ordire.
KÜHN.

Φερεκράτης] Φερεκράτης &c. omnia desunt usque ad
λάσια Segm. seq. *Myrmecanthororum Pherecratis* &
hinc meminit *Casaubonus* noster VI. *Athen.* 3. In
vulgatis pro λάσειοις, H. *Stephanus* hic in suo codi-
ce reposuit λάσιος, *Galenus* Lexico *Hippocr.* adducit,
unde in suum scilicet transcripsit optimus *Sylburgius*.
sic & ἐπὶ διακόνου pro vulgato ἐπιδιακοῦ, quoque H.
Stephanus emendatio est, ab ipsius manu addita ad
oram sui codicis. *Theopompus* Ὀδυσσεῖος singulari men-
tio & apud *Athenaeum*, ut ex *Casaubono* nostro adno-
tauit *Seberus*, & apud *Aristoph.* *Scholias.* in Σφῆκας
est, παρὰ Θεοπόμπου ἐν Ὀδυσσεῖ. sed illud ἐπὶ διακόνου
H. *Stephanus* emendatum, forte non recte quoque
litera initiali per magnum E scribitur, quum ita po-
tius debeat: Ὀδυσσεῖον ἐπὶ διακόνου ἔφη, λ. scilicet
de ministro hæc prolata fuisse a *Theopompo*, vel fa-
muli persona. JUNG.

70 Λάβροις] *Interpr.* labris villosis, malim, crebris
villosisque mantilibus obtexit. ἐπὶ διακόνου ἔφη, de mi-
nistro dixit, villosis mantili amictus. KÜHN.

71 Λάσειοις] *Sylb.* λάσιος c *Galenus* Lex. *Hippocr.*
unico scil. σ. itemque mox Segm. seq. nec aliter est
infra VII, 85. vid. *Oecon. Hippocr. A. Foesii* qui u-
tranque formam admittit. SEB.

72 Ὀδυσσεῖον] *Athen.* lib. IV. ἐν Ὀδυσσεῖ. vid. *Ca-
saubon.* ibid. cap. 18. SEB.

73 Ἐπὶ διακόνου] E not. *Sylb.* prior. edit. ἐπιδιακο-
νοῦ. SEB.

Ἐπὶ διακόνου] Majuscula litera prior. edit. legebat
Ἐπὶ διακόνου, ac si nimirum hæc essent verba ipsius
Theopompi, quod tamen falsum, hoc vult auctor.
Theopompum in Ὀδυσσεῖος de ministro, dicere, cum
λάσιος fuisse indutum. minuscula ergo litera illud ἐπὶ
notavimus, posita insuper, ut sensus clarior esset, post
vocem ἔφη, distinctione minori, quod pariter & a
Cl. *Kühnio* factum in ejus Codice deprehendi, ex quo
& λάσιον & mox λάσια, & paulo supra Segm. præc.
λάσιος habes, cum unico tantum σ, cum in pr. e-
ditionibus cum duobus σσ scriberentur. *Basileensis* ve-
ro editio, (quod fere oblitus sum monere,) hic lege-
bat vitiose, Ἐπιδιακοῦ una voce, quod a *Falckenbur-
gio* quoque bene correctum est, qui præterea ad se-
quentia λάσια δ' ἐκάλουν, e MSSis ad oram ita no-
tat: οὕτω δὲ νῦν καλοῦσι.

74 Λάσια] MSS. λάσια. ὡς ἀπὸ τῆς δασύτητος non
habet C. A. *Salm.* etiam λάσια ex MSS. nec aliter
Valesius. KÜHN.

Λάσια] Iterum MS. noster: λάσια δὲ ἐκ. & uno
σ etiam in suo codice hic emendavit H. *Stephanus*.
JUNG.

75 Ὡς ἀπὸ τῆς δ.] In MS. desunt ὡς α'. τ. δασύτ.
adducit & hunc locum *Rhodiginus* XVI. antiq. lect.
10. quoque habens *Lasia.* JUNG.

Ὡς ἀπὸ τῆς δ.] *Falckenburgius* ἵσως ἀπὸ τ. δ. scilicet
leg. ἵσως ἀπὸ τῆς δασύτητος.

re licet, Labris villosis bene condénfa-
vit. & hæc quidem, contorta Sindonia
esse ajunt. * Sed in Ulyssibus Theo- 74
pompos dicit, Ministro lassium injiciens.
Lassia porro, vocarunt villos habentes.
mappulas, veluti a pilositate dicta: adeo
ut nihil referat ea, quæ nunc mantilia
dicuntur, sic nominare. Præterea A-
morgina, optima quidem in Amorgo fi-
unt, sed & hæc e lino esse asserunt. Tu-
nica autem Amorgina, etiam Amorgis
nuncupatur.

76 Ὀνομαζ. μαντ.] MS. ὀνομαζομένας μαντήλας οὐ-
τω καλεῖν. JUNG.

77 Μαντεῖλας] MSS. μαντήλας. idem ex scripto Co-
dice attulit dudum *Salmasius* in *Trebell. Pollion. Gal-
lienus* duos cap. 16. in notis hujus loci habet: *Man-
tilia* ita legendum μαντ. . . . μαντήλας ita MSS. *Valesius*
μαντήλας. ad καλεῖν οὕτω, scriptum est in C. A. λαι-
πι. nam mox τὰ δὲ ἀμόργινα &c. usque ad cap. 20.
defectus est in laudato Codice. KÜHN.

78 Γίγνεσθαι μὲν τὰ &c.] MS. γίνεσθαι μὲν ἐν Ἀ-
μοργῷ τὰ ἀρίστα, λίνου δ' οὐκ ἔσαν, ὁ δὲ &c. repono
itaque hoc accentu Ἀμοργῷ in vulgatis; Ἀμοργός enim
& apud *Strabonem* fine lib. X. & *Stephanum* ἰδιωκίς
habes & *Eustathium* Comm. in *Dionys.* περιήγησι. Cu-
jus Commentatoris verba omnia lubet adscribere, ut
videas veteres super Amorginis vestibus, unde dictæ
fuerint, variasse: ἡ Ἀμοργός, ἐξ ἧς Σικωνίδης ὁ Ἰα-
σοβοκίος, Ἀμοργίος ἐπιτύθει λογιόμενος προπερισπασμένης,
τόπῳ ἰδιωκίᾳ τὸ δὲ Ἀμόργιος, προπαροξυτονίως, χιτῶνος
ἐπιτύθει, ἀπὸ χρώματος ἴσως ἰλαιοχρόου τιός. ἀμόργη
γὰρ ἡ τοῦ ἰλαίου ὑποστάθμη, ὁ ἴστιν ὁ τρυγίσι. Παν-
σαίνης δὲ, οὐ τὸ Ἀττικὸν λεγόμενον, ἀλλοτὶ ἐμφαίνει,
λέγων, Ἀμοργός ὁμοίως βύσσων· καὶ ὅτι ἀμοργίς κυρίως
ἢ λινοκαλάμη, ἐξ ἧς ἰδύματα ἀμοργίδια λογιόμενα,
ὡς ὁ κομικός ἐν *Λυσιστρατῇ* δηλοῖ. Vide & *Hesych.* *Suid.*
Etymolog. JUNG.

79 Ταύτας] *Falckenburgius* ταῦτα. & planius certe
hoc ταῦτα quam ταύτας vulgatum, responderet enim τῷ
præcedenti τὰ ἀμόργινα. ferri tamen & vulgatum forte
potest. Solent si quidem non raro Græci diversis generis a
substantivo adjectivum ponere, cum significationis po-
tius quem vocis ratio habetur, id quod exemplis confir-
mat *Vigerus* de Idiotismis Græcæ linguæ Sect. 1 *Reg.*
II. *Eustathius* ad *Iliad.* α. pag. 44. ejusmodi adjecti-
vum vocat *συναρχθῆναι* οὐ πρὸς τὸ ἡγεῖν, ἀλλὰ πρὸς τὸ
ροητόν. quem prolixius hac de re videre l. c. potes. Quod
ergo ad vulgatam lectionem *Pollucis* attinet, respexit
Noster ad rem de qua loquebatur, sc. ἰσθῆτας poterit,
& non ad neutrum ipsum ἀμόργινα.

80 * Μόργις] Aliqui reponunt ἀμοργίς. H. *Steph.*
SEB.

* Μόργις] C. V. ἀμοργίς, ut *Henn. Stephan.* con-
jecerat legendum ex *Hesychio* in ἀμοργίς. *Salm.* ἀμο-
ργίς omnino legendum vel ἀμοργή. pro ταύτας leg.
ταῦτα. KÜHN.

* Μόργις] H. *Stephanus* pro μόργις, in suo Codice
adscriptit, ἀμοργίς *Eustath.* & hæc est vera lectio,
quæ *Polluci* debet restitui, quamvis in dicto *Eus-
tathii* loco hæc vox aliter exponatur. nam MS. nos-
ter hic clare: καὶ ἀμοργίς ἐκαλεῖτο. Et ulteriori fir-
mamento quamvis non sit opus, tamen proflus id e-
vincunt, nec te amplius dubitare sinunt, ista quæ
apud *Aristophanem* observo *Lysistrata*:

Τάλαιν ἰγὰ, τάλαινα, τῆς ἀμοργίδος,
ἦν ἄλοπον οἶκοι καταλέλοιπ'. *Ly.* αὐτ' ἠτέρα
Ἐπὶ τὴν ἀμοργίον τὴν ἄλοπον ἐξέρχεται.

Caput sequens continuatur cum antecedentibus in MS.

C A-

De byssinis.

⁸¹ Περὶ βυσσίνων.

Porro byssina quoque. Et byssus, lini quaedam species, apud Indos. Nunc vero apud Aegyptios, ex arbore lana quaedam fit, ex qua vestem confectam, lino maxime similem esse quispiam dixerit, sola densitate excepta. Densior enim arbori fructus enascitur, nuci similis, triplici munitus cortice: ⁷⁶ qua dirempta, postquam instar nucis floruerit, interius hoc quod lanam refert eximitur, unde subtegmen conficitur: stamen autem illi subtendant lineum. Quaedam autem ex bombycibus colliguntur. Bombyces, vermiculi sunt, a quibus fila ducun-

Καὶ μὴν καὶ τὰ ⁸² βύσσινά, καὶ ἡ βύσσοσ, λίνου τὶ ⁸³ εἶδος ⁸⁴ παρ' Ἰνδοῖς. ἤδη δὲ καὶ παρ' Αἰγυπτίοις ἀπὸ ξύλου ⁸⁵ τὸ ἔριον γίγνεται, ἐξ οὗ τὴν ἐσθῆτα λίνου ἂν τις μᾶλλον φαίη προσεοικέναι, ⁸⁶ πλὴν τοῦ πάχους. ἔτι γὰρ παχύτερος τῷ ⁸⁷ δένδρῳ καρπὸς ἐπιφύεται, καρύω μάλιστα προσεοικώς, ⁸⁸ τριπλῶ τὴν ⁸⁹ διάφυσιν. ⁹⁰ ἥσ ⁹¹ διαστάσης, ἐπειδὴν ἀνανθῆ τὸ ὡσπερ κάρυον, ἐνδοθεν ⁹² ἐξαιρεῖται, τὸ ὡσπερ ἔριον. ἀφ' οὗ κρόκη ⁹³ γίγνεται. τὸν δὲ στήμονα, ⁹⁴ ὑφιστάσιν αὐτῷ λινού. ⁹⁵ τὰ δὲ ἐκ βομβύκων, ⁹⁶ σκώληκες εἰσιν οἱ βόμβυκες, ⁹⁷ ἀφ' ὧν τὰ νήματα ἀνύε-

absque titulo, sicut & XVIII. & XIX. Initium hujus capituli XVII. & quæ de Byssio partim interpretatur *Byssus* cap. 4. de re velt. vide & plura *Rhodigin.* XIII. antiq. 8. *Jung.*

* *Moryis*] *Falckenburgii* Codex eximius habet ἀμωγίς, & sic jam emendavit in textu *Clariff. Kühnii.*

⁸¹ Περὶ βυσσ.] Doctissimus *Salmasius* ad *Pallium Tertulliani* pag. 219. & seq. huic capiti male titulum factum ab imperitis περὶ βυσσίνων, ait, quasi scilicet & bombycina byssinorum nomine censentur, aut gossypina, quod absurdissimum. & legit dein in textu ἐξ οὗ τὴν ἐσθῆτα λίνου ἂν τις μᾶλλον φαίη προσ. pro λίνου. In *Exercitationibus* dein suis ad *Solinum* pag. 209. sequentia *Pollucii* verba sic legenda docet: τῷ δένδρῳ καρπὸς ἐπιφύεται, καρύω μάλιστα προσεοικώς τριπλῶ τὴν διάφυσιν, ἥσ διαστάσης ἐπιιδὴν ἀνανθῆ τὸ κάρυον, ἐνδοθεν ἐξαιρεῖται τι ὡσπερ ἔριον, ἀφ' οὗ κρόκη γίγνεται, τὸν δὲ στήμονα ὑφιστάσιν αὐτῷ λινού. *Nux vulgatis* (pergit laudatus *Vir*) *duplicem tantum habet divisionem, sive διαφυσίν. At nux gossypii, qua lanam intus gerit, τριπλοῦς ἴστι τὴν διάφυσιν, τρισφαιῖαν divisionem, sive διαφυσίν. Male vulgo vertunt: triplici munitum cortice. Cum maturefcit nux illa debiscensibus disseperentis, apparet lana, qua intus extrahitur. Falckenburgius* quoque in suo *Codice* hæc omnia aliter habet, nimirum ita: Καὶ μὴν καὶ τὰ β. κ. ἢ β. λ. τ. ε. π. Γ. ἢ δ. κ. π. Α. α. ξ. τ. ἔ. γ. ἐξ οὗ τὴν ἐσθῆτα πιλὴν ἂν τις μ. φ. πρ. πλ. τ. πάχους. ἴστι γὰρ παχύτερος. τῷ δὲ δένδρῳ κ. ἔ. κ. μ. π. τρ. τ. δ. ἥσ δ. ἐπιιδὴν ἀνανθῆ ὡσπερ τὸ κάρυον, ἐνδοθεν ἐξαιρεῖται, ὡσπερ ἔριον. α. οὗ κ. γ. τὸν δ. στ. ὕ. α. λ. τ. δὲ ἐκ β. σκ. εἰσιν οἱ β. ἀφ' ὧν τὰ νήματα ἀνύετες, ὡσπερ ὁ ἀράχνης &c. quæ omnia *Viri* eruditi discutunt, certe illud ἀνανθῆ pro ἐνανθῆ vulgato egregium est, & ita textus noster quoque habet ex emendatione *Cl. nostri Kühnii*, qui præterea διαστάσης pro διαστίσης reposuit, & ὁ quod ante ἀράχνης in antea vulgatis erat, delevit. Sed oblitus fueram monere *Falckenburgium* præterea ad verba illa: τὰ δὲ ἐκ βομβύκων, in ora posuisse βομβύκινα.

⁸² Βύσσινά] Meminit *Hndr. Jun.* prov. *Byssina verba.* *SEB.*

⁸³ Εἶδος παρ' Ἰνδοῖς.] *MS.* εἶδος, παρὰ δὲ Ἰνδοῖς, ἤδη &c. *JUNG.*

⁸⁴ Παρ' Ἰνδοῖς] *C. V.* παρὰ δὲ Ἰνδοῖς, sic abesse posset ἤδη δὲ. *KÜHN.*

⁸⁵ Τὸ ἔριον γ.] *C. V.* ἔριον τι γίγνεται ἐξ οὗ τὴν ἐσθῆτα λίνου μᾶλλον ἂν τις φαίη προσεοικέναι ex quo ve-

stem lini villo magis accedere quispiam dixerit. quæ lectio non omne feret punctum, ni fallor. *Salm.* in *Pall. Tertull.* λίνου. *KÜHN.*

Τὸ ἔριον γ.] *MS.* ξ. ἔριον τι γίγνεται. & dein *MS.* ἐσθῆτα λίνου μᾶλλον ἂν τις φαίη προσ. πλ. τὸ πάχος. ἴστι γὰρ παχύτερα. τὸ δὲ δένδρῳ &c. quæ omnia videntur saniora quam vulgata, nisi quod vitium *MS.* sollemne τὸ, pro eo quod rectum erat, τῷ, & hic acciderit. dubito tamen & de λίνου μᾶλλον, de quo statuent doctiores. sane cum vulgato λινού nisi ἐσθῆτε subaudias, vel τῆ ἐκ λίνου exponas, quo tamen pacto λίνου esset scribendum, non video quo commode referam verbum προσεοικέναι. & λίνου est in *MS.* ut vides, potestque cum eo forte μᾶλλον retineri. *JUNG.*

⁸⁶ Πλὴν τοῦ πάχους] *C. V.* πλὴν τὸ πάχος ἴστι γὰρ παχύτερα. *crassittem si exceperis; est enim crassior.* optime. *KÜHN.*

⁸⁷ Δένδρῳ &c.] *C. V.* τῷ δὲ δένδρῳ &c. τριπλῶ τὸ δ. τριβὺς μοδῖς συμπαιλλίλι. supra διαφυσίν habuit I, 232. *KÜHN.*

⁸⁸ Διάφυσιν] Quod hic διάφυσιν, supra I, 232. vocat διαφυσίν. *JUNG.*

⁸⁹ Διαστάσης] *C. V.* ἥσ διαστάσης ἐπιιδὴ ἀνανθῆ ὡσπερ τὸ κάρυον &c. leg. ἐπιιδὴ ἀνανθῆ, quo (comparatili) se aperiente, postquam aruit instar nucis, intus eximitur illa quasi lana. *KÜHN.*

Διαστίσης] Quid est διαστίσης; emenda, ut *MS.* habet, διαστάσης. nil verius, quam falso literas sedem commutasse. dein *MS.* ita: ἐπιιδὴν ἀνανθῆ ὡσπερ τὸ κ. recte ἀνανθῆ, postquam siccitudinem contraxerit. vulgatum ἀνανθῆ ne casta redimam nucem. *JUNG.*

⁹⁰ Ἐξαιρεῖται, τὸ] Videtur delendum comma post ἐξαιρεῖται. & *MS.* hæc jungit sine interpunctione. *JUNG.*

⁹¹ Γίγνεται τὸν δὲ στ.] *MS.* γίγνεται. τὸν δὲ στήμονα λίνου ὑφιστάσιν αὐτῷ. τὰ δὲ &c. pariter recte, & forte etiam λίνου, pro ἐκ λίνου. *JUNG.*

⁹² Ὑφιστάσιν αὐτῷ λ.] *C. V.* λίνου ὑφιστάσιν αὐτῷ. dein *C. V.* pro ἂν &c. leg. ἑαυτῶν τὰ ν. ἀνύετες, leg. ἂν ἀφ' ἑαυτῶν τ. ν. α. *KÜHN.*

⁹³ Τὰ δὲ ἐκ βομβύκων.] *Vid. Bayf.* capite sexto de re velt. Item quod ad *Sῆρας* capite quinto. De iisdem *Marfil. Capn.* obf. IV, 11. *SEB.*

⁹⁴ Σκώληκες εἰσιν] *MS.* σκώληκες εἰσίν. *JUNG.*

⁹⁵ Ἀφ' ὧν] Pro ἀφ' ὧν &c. longe elegantius in *MS.* ita: ἀφ' ἑαυτῶν τὰ νήματα ἀνύετες, ὡσπερ ἀράχνης. Sunt enim αὐτοουργοὶ ἱστὶ vermiculi. *JUNG.*

ται, ὡς περ⁹⁶ ἀράχνης. ἐνι καὶ τοὺς⁹⁷ Σήρας ἀπὸ τοιούτων ἐτέρων ζώων ἀθροίζεν Φασὶ τὰ ὑφάσματα. καὶ⁹⁸ Φλοῖνην δὲ ἐσθῆτα Ἡρόδοτος εἶρηκε. καὶ μὴν⁹⁹ τὸ γε ταραντινίδιον, ¹⁰⁰ διαφανές ἐστίν ἔνδυμα, ὀνομασμένον ἀπὸ τῆς² Ταραντινῶν χρήσεως, καὶ τρυφῆς. * ἐκαλεῖτο δέ τι καὶ³ Κρητικόν, ὃ Ἀθηναῖοι ὁ βασιλεὺς⁴ ἐχρηστο. καὶ⁵ Σαρδωνικὸς δὲ χιτῶν τις ἐκαλεῖτο, καὶ⁶ Σικελικὸς, καὶ⁷ Θηραῖόν τι⁸ ποικίλον, καὶ Φρύγιον γυναικίον, ἀπὸ τῆς ἐπὶ πλέον τινῶν χρήσεως ἕκαστα τούτων⁹ ὀνομασμένα. δευτερουργῆ δὲ χλαῖναν ἐκάλου, ἣν οἱ νῦν,¹⁰ ἐπίγναφον. καὶ

tur: quemadmodum & araneus. Sunt etiam nonnulli, qui Seres, ab aliis quibusdam animalibus telas suas colligere tradant. Et vestem, Philinen dixit Herodotus. Præterea Tarentinidium, perspicua vestis est: a Tarentinorum usu, & luxuria denominata. * Clavata quoque dicebatur Athe- 77 nis, qua Rex utebatur. Tunica porro quædam, Sardonica vocabatur, & Sicula, & belluata quædam, variegata, atque Phrygia muliebris: a quorundam frequentiore usu istarum singulæ denominatæ. Bis operatam autem tunicam appellaverunt, quam nunc interstinctam vocitant. &

96 Ὁ ἀράχνης.] De ejus artificio in texenda tela *Plinius* lib. XI. cap. 24. ὁ ἀβελτ ἀ C. V. quemadmodum aranea. KÜHN.

97 Σήρας] MS. Σήρας. De his Seribus & serico vide *Bayssum* cap. 5. de re vest. & prolixè *Bernartius* Comm. in *Sylvas Statii* ad lib. I. in Epithal. Stell. v. queritur jam Seres ananos. qui tamen falso affirmat *Pollucem* nostrum vermiculos ipsos, quos Græci βούβυκας adpellent, σήρας nuncupare. non hoc dicit *Pollux* noster, nec potest ex verbis ejus extorqueri tale. Apud *Hesychium* quidem sic adpellantur, & *Suidam*, nec non *Pausaniam* sine Ἡλιακῶν β. non vero a *Polluce*, qui ista animalcula non nominat. Suavissimus *Heliodorus* ἀράχνια vocat, lib. X. Æthiopic. scribens: μετὰ τούτων καὶ οἱ Σηρῶν προσήγορο προβουσαί. τῶν παρ' αὐτοῖς ἀράχων ἡμάτα καὶ ὑφάσματα, τῶν μὲν φοινικοβαφῆ, τῶν δὲ λευκοτάτην ἐσθῆτα προκομίζοντες. Alii veterum hæc vellera serica ab arboribus depectere dixerunt Seres, ut post aliorum ab aliis adnotatos locos, & *Silius* cecinit initio lib. VI.

--- primitive novo Phætonse restelli

Seres lanigeris repetebant vellera lucis.

Eo respexisse videtur & *Achilles Tattus* lib. III. de *Leucip.* ubi *Andromeda* picturam refert, in *Euanthæ* tabula, (quamvis hoc nomen in vulgari deest, locumque mutilum ita ex codice *Thuanis* supple sis: καὶ ὁ γραφεὺς ἐγγράμματο. Εὐάθης μὲν ὁ γραφεὺς. ἢ δὲ εἰκῶν Ἀνδρομέδα &c.) ubi tamen locus pessime defectus est non semel, quem totum tibi ex *Thuanis* codice restitutum exscribo: ἐστὶν δὲ νυμφικῆς ἐστολισμένη, ὡς περ Ἀιδωνέας νυμφὴ κικασμένη. ποδῶν χιτῶν, τὸ ὑφασμα λεπτόν, ἀράχνια (ubi tamen vulgatum ἀράχων potius mihi) εἰκὸς πλακῆ, οὐ κατὰ τῆν τῶν προβατίων τριχῶν, ἀλλὰ κατὰ τῆν τῶν ἐρίων τῶν πτηνῶν ῥίον ἀπὸ δένδρον ἐλενομαῖ ἡμάτα, γυναικῆς ὑφαίνουσι Ἰνδαί. Seres vero *Indiæ* populus, ut etiam *Stephanus* ὁ ἰδιόγραφος, & *Strabo* lib. XV. ajunt. *Tzetzes* Var. Hist. Chil. XI. v. 841.

Οἱ Σήρας καὶ οἱ Τόχαροι, ἔθνη ἐγγύς Ἰνδίας.

ὑφάσματα τὰ κάλλιστα ὑφαίνοντες ἀπάντων.

Καὶ τὰ πολυτιμότερα τοῖς παλαιοῖς τῶν χρόνων &c.

Sed ad *Pollucem* nostrum. JUNG.

98 Φιλίην δὲ ἐσθ.] Nusquam in *Herodoto* comparet, quantum quidem ego sciam vestis *Philinæ*, nec quis dixerit facile ejus naturam coloremque. legerem *Φλοῖνην* ἐσθῆτα vestem *scirpeam*. de ea *Herodotus* in *Thalia*: οὗτοι μὲν δὲ τῶν ἰνδῶν φορέουσι ἐσθῆτά τε *Φλοῖνην*. ἢ, ἐκὼν ἐκ τοῦ ποταμοῦ *Φλοῦν* ἀμύσσει, καὶ κόψωσι, τὸ ἰνδῶν φοροῦν τρόπον καταπλέξαντες, ὡς θῶρηκα ἰνδύουσι. Hi certe *Indi* gestant vestem *scirpeam*: quam cum *scirpum* e flumine *mesuerint* considerintque, dein *tegetis* instar contexunt & ut *thoraca* induunt. C. V. *Φλοῖνην*, leg. *Φλοῖνην*, & pro εἶρηκε leg. εἶπε. *Salmas.* pro *Φιλίην* leg. *Φιλίην*, *εἰσάσσει*. KÜHN.

Φιλίην] Isærum mendum malum *Φιλίην*. Tu emenda ut MS. noster habet: καὶ *Φλοῖνην* δὲ ἐσθ. Hr.

εἶπε. Locus enim *Herodotens* est iste *Thalia* cap. 98. οὗτοι μὲν δὲ τῶν ἰνδῶν φορέουσι ἐσθῆτά τε *Φλοῖνην*. ἢ ἐκὼν ἐκ τοῦ ποταμοῦ *Φλοῦν* ἀμύσσει, καὶ κόψωσι, τὸ ἰνδῶν φοροῦν τρόπον καταπλέξαντες, ὡς θῶρηκα ἰνδύουσι. & remansit ea lectio incorrupta etiam apud *Pollucem* nostrum infra X, 178. JUNG.

Φιλίην] *Φιλίην* habebant priores editiones, nos freti consensu unanimi Codicum Cl. *Kühni*, *Jungermani*, *Salmasii* atque *Falckenburgii* nostri, & præsertim *Herodoti* ipsius, ex quo hoc vocabuli Noster citat, quemque locum viri docti jam indicarunt, tuto reposuimus *Φλοῖνην*.

99 Τὸ γε] Deest γε in MS. qui & ἔσθημα, pro ἔνδυμα habet. de *ταραντινίδιον* vide *eruditiss. Merceri* notas ad lib. I. epist. *Aristanes*. ep. 25. JUNG.

100 Διαφανής] *Indumentum pellucidum* &c. *Κρητικόν* *Creticum* describit *Hesych.* in *Κρητικόν*. confer & *Suidam* h. v. KÜHN.

1 Ἐνδυμα] C. V. ἔσθημα. KÜHN.

2 Ταραντινῶν] MS. *Ταραντινῶν*. JUNG.

3 Κρητικόν] *Hesych.* *Κρητ. ἱματιδίων λεπτόν καὶ βραχύ*. SEB.

4 Ἐχρητο] Pro ἐχρητο *Falckenburgius* habet ἤσθητο.

5 Σαρδωνικὸς] C. V. καὶ *Σαρδωνικὸς* δὲ τις χιτῶν ἐκαλεῖτο. KÜHN.

Σαρδωνικὸς] MS. *Σαρδωνικὸς* δὲ τις χιτῶν ἐκ. JUNG.

6 Σικελικὸς] *Falckenburgius* οἰκελικὸς.

7 Θηραῖόν τι ποικίλον] MS. *θῆραῖόν τι ποικίλον*. quo accentu & supra MS. VII, 48. *ποικίλον* certe scribendum, pro vulgato *ποικίλλον*, ut etiam *Seberum* nostrum velle video. JUNG.

8 Ποικίλλον] *Ποικίλον*. SEB.

Ποικίλλον] Pro *ποικίλλον* leg. *ποικίλον*. KÜHN.

Ποικίλλον] *Ποικίλλον* habebant prior. edit. pro quo reposuimus *ποικίλον*.

9 Ὀνομασμένα. δευτερουργῶν δὲ] C. V. ὀνομασθέντα. *δευτέρους* δὲ &c. ἢ οἱ νῦν ἐπίγναφον. *Salmas.* *δευτερουργῶν* δὲ *χλαῖνα* legendum inquit. Idem ἢ οἱ νῦν ἐπίγναφον vel ἐπίγναφον. KÜHN.

Ὀνομασμένα.] MS. ὀνομασθέντα. *δευτερουργῆ* δὲ *χλ.* & quis non vider id verum esse? *δευτερουργῆς* scilicet *χλαῖνα*. *δευτερουργῶν*, ὁ ποῖός ἐστ. JUNG.

10 Ἐπίγναφον] MS. *ἐπίγναφον*. quod etiam quanto verisimilius vulgato *ἐπίγναφον*; ni fallor autem, non id intelligit, quod viri docti volunt, noster *Pollux*, ac si *vestem* & *variegatam* non a textore sed post textorem a *phrygione*. quod comminisci illos vulgatum *ἐπίγναφον* adigere poruit: sed saltem tunicam resectam, atque renovatam nobis exponit *Pollux*, quasi denuo & secundo contextam. *δευτερουργῶν* autem illi interpolatores, vestes denuo polientes & candefacientes, si quid sordium contraxerant vel illuviei: qui nulli alii erant quam fullones, de quibus & supra VII, 37. dixi. Valde me vero confirmat in sententiâ mea, quod Noster subjicit, forte & hoc ὑποδολοῦς *Lyfippum* in *Bacchiis*. vel enim valde fallor, vel illa ipsa

deuterurgos eos, qui hujusmodi conficiunt: quod & Lyfippus in Bacchidibus ostendit.

δευτερουργούς, τοὺς ἑταύτην ποιούντας. τάχα δὲ τοῦτο ὑποδηλοῖ καὶ Λύσιππος ἔν Βάκχαις.

De vestium venditoribus.

Vestēs autem vendentes, Vestiarīi dicuntur, Critia hoc nomine utente. Vocabatur etiam Athenis quoddam Vestiarium forum, quod etiam Spiropolis dicebatur. Σπίρα enim, non viles modo, lacerasque vestes, sed & præstantiores significare nonnulli æstimant. Eos vero qui vestes Choragis elocant, Neoterici ἱματιομισθῆς, Veteres autem ἱματιομισθῶτας appellaverunt. Quod autem & Trimita conficiebant, Æschylus docet: Tu vero textilibus trimitinis telis.

Περὶ τῶν τὰς ἐσθῆτας πωλούντων.

Οἱ δὲ τὰς ἐσθῆτας πωπράσκοντες, ἱματιοπῶλαι, Κριτίου τῷ ὀνόματι χρησαμένου. ἐκαλεῖτο δὲ τις Ἀθήνησιν ἱματιοπῶλις ἀγορά, ἢ δ' αὐτὴ, καὶ σπειρόπῶλις. σπείρα γὰρ, οὐ τὰ ῥάκη μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀμείνους ἔνιοι καλεῖν ἤξιον. τοὺς δὲ τὰς ἐσθῆτας ἀπομισθῶντας τοῖς χορηγοῖς, οἱ μὲν νέοι, ἱματιομισθῆς. οἱ δὲ παλαιοὶ, ἱματιομισθῶτας. ὅτι μέντοι καὶ τρίμιτα εἰργάζοντο, αἰσχύλος δὲ δάσκει, φήσας, Σὺ δὲ σπαθητοῖς τριμιτίνοις ὑφάσμασι.

verba, quibus ὑποδηλοῖ inde Noster adduxit supra VII, 41. ἐπιγνάψας &c. quamvis cum MS. ἀναγνάψας videtur legendum. quo pacto non tamen & quoque non idem subsignificet. JUNG.

Ἐπίγραφον] MSSti Cl. Kühnii & Jungermanni legunt ἐπίγραφον, & ita e Codice Cl. Kühnii in textu emendavi pro prior. edit. ἐπίγραφον.

11 Ταύτην ποιούντας] C. V. τοῦτο ποιούντας sc. τὸ δευτερουργεῖν. in Veteri Onomast. χλωμουργική, sagaria dicitur. Kühn.

Ταύτην ποιούντας] MS. τοὺς τοῦτο ποιούντας. quæ sequuntur τάχα δ. τ. ὁ. κ. Α. Ι. Β. defunt in MS. qui statim adtextit capitis sequentis verba sine titulo, sicut dixi. De Lyfippi Bacchis vid. Casaubonum nostrum III. Athen. 36. JUNG.

12 Ἐν Βάκχαις.] Ita Pollux deinceps etiam, ut VII, 89. X, 50. & 154. Athen. ἐν Βάκχαις. lib. III. fol. 108. SEB.

Ἐν Βάκχαις.] Falckenburgius post illa Pollucis, Λύσιππος ἐν Βάκχαις, sequentia addit: οὐ δ' ἀναγνάψας καὶ θιώσας τὰς ἀλλοτρίας ἐπινοίας. scilicet eadem sunt verba quæ supra Noster attulit sub finem capitis XI. libri hujus VII, 41. ubi etiam Falckenburgium e MSSto ἀναγνάψας pro ἐπιγνάψας habere indicavi.

13 Πωπράσκοντες] C. V. πωλούντες. Kühn.

Πωπράσκοντες] Pro πωπρ. MS. πωλούντες habet. JUNG.

14 Κριτίου δὲ ὄν.] In MS. defunt Κρ. τ. ὄν. χρῆσθ. JUNG.

15 Ἀθήνησι ἱμ.] MS. Ἀθήνησι καὶ ἱματιοπῶλις & mox σπειροπῶλις, sine accentu. unde tamen manifestum H. Stephani vere emendasse ἱματιοπῶλις & σπειροπῶλις, ut noster Seberus refert. sive magis ἱματιοπῶλις & σπειροπῶλις, utraque enim talia inveniri credo. sic χυτρόπῶλιον MS. habet infra VII, 197. JUNG.

16 ἱματιοπῶλις] H. Seber. ἱματιοπῶλις ἀγ. & σπειροπῶλις. SEB.

ἱματιοπῶλις] C. V. pro ἱματιοπῶλις leg. ἱματιοπῶλις & mox, σπειροπῶλις, ut πορφυρέπῶλις. Salmaf. ἱματιοπῶλις, σπειροπῶλις. Kühn.

ἱματιοπῶλις] ἱματιοπῶλις & σπειροπῶλις legebant

prior. edit. pro quibus ex emendatione Cl. Kühnii textus Noltri legit: ἱματιοπῶλις & σπειροπῶλις. Falckenburgius in suo Codice similiter, nisi quod oxytonas habeat, ἱματιοπῶλις & σπειροπῶλις. infra VII, 197. sic terono χυτρόπῶλιον pro χυτρόπῶλιν.

17 Σπείρα] MS. σπείρα. JUNG.

Σπείρα] Hesychius similiter: Σπείρον, τὸ καλὸν ἱματιον, καὶ τὸ ῥακκῶδες, quem locum male tentari a doct. alias Guicelo, dum illud καλὸν mutat in κακὸν Homeri forte loco seductus, doceat te Pollux noster, & notavit hunc errorem, uti postea deprehendi etiam Illustrissimus Vir Ezech. Spanhemius in nunquam satis laudandis notis ad Callimachum pag. 15.

18 Ἀμείνους ἔσθ.] MS. ἀμείνους ἔσθῆτας καλ. ομίλο ἤξιον. Vide quæ supra VII, 42. notavi. JUNG.

19 ἔνιοι] Ἐσθῆτας καλεῖν. τοὺς δὲ &c. ἱματιομισθῆς ἐκάλον, οἱ δὲ μέσοι ἱματιομισθῶτας C. V. media Comædie aulores. Kühn.

ἔνιοι] Vir Illustrissimus Ezechiel Spanhemius in notis ad Callimachi Hymn. in Jovem v. 33. pag. 15. pro ἔνιοι vulgato Pollucis emendandum hunc locum ait, & ἐσθῆτας legendum ex optimo Codice Vossiano, nunc Bibliotheca Lugduno-Batava. cujus Codicis beneficio Cl. noster Kühnii in restituendo Polluce usus est.

20 Χορηγοῖς] MS. χορηγοῖς. JUNG.

21 ἱματιομισθῆς.] MS. ἱματιομισθῆς. & sic accentus corrigendus est vulgo. est enim a fecto ἱματιομισθῆς. deinde MS. οἱ δὲ μέσοι (non παλαιοὶ) ἱματιομισθῶτας. de qua voce vulgatum accentum super o dēle. JUNG.

22 Παλαιοὶ ἱματιομισθῶτας.] ἱματιομισθῶτας male prior legebat editio, nostra e Clariss. Kühnii emendatione habet, ἱματιομισθῶτας. Falckenburgius pro παλαιοὶ habet μέσοι. Ceterum paulo ante legebatur ἱματιομισθῆς in prior. edit. male, & pro eo ἱματιομισθῆς reposui.

23 Αἰσχ. δίδασκει] MS. Αἰσχ. εἰρηκν. εἰς ᾱ δὲ &c. quæ jam verba sequentis capitis conjunguntur sine titulo. Verba itaque Æschylis in MS. omissa vides. JUNG.

Ἀγγείων ὀνόματα τῶν ἐσθῆτων.

Vestium vasorum nomina.

Εἰς ἃ δὲ ²⁴ κατετίθεντο τὰς ἐσθῆτας ταύτας, ²⁵ χηλοὶ μὲν καθ' Ὀμηρον, ²⁶ κοῖταιί τε ²⁷ καὶ κίβωτοι, καὶ κίσται, καὶ ²⁸ ζυγάστρια. παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις, καὶ ²⁹ ρίσκοι, καὶ ³⁰ κανδύταρες. ἴσως καὶ ³¹ ἀόρται, ³² Μενάνδρου εἰπόντος ἐν Μισογύνη, Χλαμύδα, καὶ μυσίαν λόγχην, ³³ ἀόρτην. ³⁴ ἃ δὲ οἱ παλαιοὶ ἱμάτια ³⁵ στρωματίδισμα, ταῦθ' οἱ νεώτεροι στρωματεῖς ἔλεγον, ³⁶ ἐν οἷς, ὡς μὲν τοῦνομα δηλοῖ, τὰ στρώματα ἀπετίθεντο. δῆλον δὲ ὅτι καὶ τὰς ἄλλας ἐσθῆτας. καὶ ³⁷ Φασκώλους δὲ ³⁸ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ, τὰ τῶν ἱματίων ἀγγεῖα, καὶ θυλάκους. ³⁹ Ξενοφῶν δὲ, καὶ ⁴⁰ μαρσίπους ἱματίων εἶπε.

IN quæ vero hujusmodi vestes reponebant, Repositoria quidem, secundum Homerum dicuntur, Lustra, & Arca, Cista, Zygaltria. apud Recentiores vero, & Rhisce, & Candytanes. Fortassis & Aortæ, secundum Menandrum in Misogyne dicentem: Chlamydem, hastamque Mysiam, aortam. Quæ autem Veteres, Vestimenta stratilia: Recentiores, Culcitra vocaverunt. & in quibus, ut nomen indicat, strata illa deponerentur: certum tamen, quod & vestes aliæ. Tum & Vascula Veteres vocarunt, vestimentorum vasa, & Thylacos. Xenophon vero, Vestium marsupia dixit.

24 Κατετίθεντο] C. V. ἀπετίθεντο, recondabant. vide paulo infra. Kühn.

Κατετίθεντο] MS. ἀπετίθεντο. & deest ταύτας. JUNG. 25 Χηλοὶ μὲν καθ' Ὀμ.] C. V. χηλοὶ μὲν καθ' Ὀμηρον, κοῖταιί τε &c. Gloss. Χηλή, Diffusa pro, Cistula. Eustathius & Hesychius: χηλός, ἢ κίβωτος. Lustra Interpretis alterius sunt loci. Κοίτη, κίττη, ἐν ἧ τὰ βρώματα ἔφρον. αἱ δὲ κίβωτοι, κοιτίδες. Hesych. Gloss. Φιλόκεν. cista, λάραξ, κίττη, κοίτη, κόφινος. Kühn.

Χηλοὶ μὲν καθ' Ὀμ.] MS. χηλοὶ μὲν π. Ὀ. sed χηλοὶ ut & infra X, 136. apud Homerum sic est Ὀδυσσ. φ. v. 51.

--- ἔθα δὲ χηλοὶ

Ἔστασαν' ἐν δ' ἀρα τῆσι θυοδία ἱματ' ἔπειτο. JUNG.

26 Κοῖταιί τε] Clariss. Casaubonus Comm. ad Theophrast. Charact. περι ἀπιστίας, ad verba: εἰσὶν ἱματῶν τὸ κοινοῦ χηλοὶ. ait nihil esse mutandum. nam sc appellat, quæ Julius Pollux κοῖταιί. MS. tamen noster hic diserte habet κοῖταιί δε. ut & ad oram idem. quæ mihi lectio hic quidem videtur verior, quum & apud Hesychium κοῖτη, exponatur κίστη. & idem, κοίτης, αἶτ, ἢ μικροτέρα κίττη, ἐν ἧ ὁ γυμνασίου κόσμος ἀπετίθητο. & confirmat satis Noster ipse, eadem hæc repetens infra X, 136. κοῖταιί, κοιτίδες. JUNG.

Κοῖταιί τε] Κοῖταιί vox hoc in loco nihili, reposui ejus loco κοῖταιί ex emendatione Clar. Kühnii, & ita Falschenburgium quoque habere postmodum vidi.

27 Καὶ κίβωτοι, καὶ κίσται] MS. καὶ κίσται, καὶ κίβωτοι, καὶ ζυγάστρια. παρὰ τοῖς v. sine δε. & ad oram etiam ζυγάστρια. utrumque lectum & hoc, & vulgatum ζυγάστρια. ipse Noster infra X, 138. alterumque potest diminutiva forma esse. mutatur hinc de vasculis vestium Rhodiginius XVI. ant. 9. De cista & fisco vid. & Casaubon VIII. Observ. 1. JUNG.

28 Ζυγάστρια.] C. V. ζυγάστρια. Hesych. ζυγάστριον, κίβωτον, ζυγάστρες, κίβωτος &c. Suidas: ζυγάστριον, ἢ ζυλίη σφός, εἰς ἴσθ. Kühn.

29 Ρίσκοι] Nozius, ricens, loca angusta in parietibus, ex Terentio. Kühn.

30 Κανδύταρες.] Hesych. κανδύταρες, ἢ κανδύλαι, ἱματιοθήκαι, ὅπου τὰ πολυτελέ ἱμάτια ἔβαλλον. Kühn. Κανδύτανες.] MS. κανδύτανες. sine accentu. in margine vero κανδύτανες. Hesychius: Κανδύταναι, ἢ κανδύλαι, ἱματιοθήκαι, ὅπου τὰ πολυτελέ ἱμάτια ἔβαλλον. ubi an ἢ κανδύταλαι scripsit? ita enim infra & Pollux

X, 137. κανδύταλαις. quamvis ibi noster MS. sit defectus pagina. JUNG.

31 Ἀόρται] Hesych. ἀόρτης, ξιφιστής ὑπὸ Μανδάνων, ἀγγεὺς διρηκτικῶν ἱματίων. unde patet scribendum hic esse ἀόρται. & mox ipse Menander ἀόρτην. Kühn.

Ἀόρται] Ἀόρται pro ἀόρται prior. edit. Cl. Kühnius emendavit. In Menandri dein testimonio καυσίας pro μυσίαν ad oram sui Codicis emendat doctiss. Cantenius, ut infra est X, 139.

32 Μενάνδρου &c.] In MS. defunt Μεν. εἶπ. ἐν Μ. cum verbis Menandri. Ea vero corrupta puto vulgo, & ut saniolem amplector scripturam hanc: Χλαμύδα, καυσίας, λόγχην, ἀόρτην, quæ infra X, 139. JUNG.

33 Ἀόρτην] Ἀόρτην. SEB.

Ἀόρτη] Ante vocem ἀόρτην commaticam Cl. Kühnius in textu posuit distinctionem.

34 ἃ δὲ οἱ] MS. ἃ δὲ οἱ παλαιότεροι στρωματ. ταῦτα οἱ &c. quod παλαιότεροι magis respondet τῷ πῶτεροι. Videre etiam puto unde irrepit hoc ἱμάτια in locum non suum. pertinet enim ad Menandri versum, ut infra quidem legitur X, 139 & scribenda itaque hic omnia ita: Χλαμύδα, καυσίας, λόγχην, ἀόρτην, ἱμάτια. nam quod ibi sequitur X, 139. inquam, ἀμφίβολον, Pollucis est, dicentis ambiguum hanc dictionem esse in versu illo Menandreo. JUNG.

35 Στρωματίδισμα] Vox retinenda in Latina versione, ut & στρωματεῖς. Kühn.

36 Ἐν οἷς, ὡς &c.] Ἐν οἷς &c. usque ad καὶ φασκ. defunt in MS. JUNG.

37 Φασκώλους] Hesych. φασκώλιον, βαλλάντιον, φασκώλος δὲ τὸ μέγα εἰς ὃ τὰ ἱμάτια ἐμβάλλεται. Γαύσαν. apud Eustathium θύλακος, ῥαπτὸς φάσκωλος. ubi & θύλακος antiquis dici μάρσιππος ait in Odyssey p. 1534. Gloss. μάρσιπιον, sacellum. Xenoph. locus est lib. IV. de Expeditione Cyri, ὅτι μάρσιππος ἱματίων κατατιθεμένους ἐν πέτρᾳ ἀπὸ τῆς. Kühn.

38 Ἐλεγον] In MS. deest ἔλεγον. JUNG.

39 Ξενοφῶν] Idem apud cum μάρσιππος duobus ππ est. Locum a me inquisitum proferam infra X, 138. ubi denuo citatur. JUNG.

40 Μαρσίπους] Sic infra quoque X, 138. & apud Suid. Sed infra MS. duplex ππ habet, ut & X, 132. itaque apud Hesych. etiam reperitur. Dicitur autem & μάρσιπος & μάρσιπιον. SEB.

De corium operantibus.

41 Περὶ τῶν τὰ σκῦτη ἐργαζομένων.

Vestium porro artes sequetur nimirum & calceorum ars, propter corporis usum. & ab his quidem, calceamenta dicuntur, calceari, calceatus, discalceatus. Artes vero circa hæc versantes, corium tingere, pelles macerare: corii venditores, pellium negociatores, corii sectores, sutores, sutrina, affluentes, affuti. Calceamentorum vero partes, linguæ, scorta, soleæ. * Et juga quidem, pars concavi calcet, aut sandalii, digitos ambiens. Dices autem, suere calceos.

41 **Ε**ποίητο δ' ἂν οἶμαι ταῖς περὶ τὰς ἐσθῆτας τέχναις καὶ ἡ τῶν ὑποδημάτων, διὰ τὴν χρεῖαν τὴν ἐπὶ τῷ σώματι. καὶ ἀπὸ μὲν τούτων, ὑποδήματα, καὶ ὑποδεῖσθαι, καὶ ὑποδοῦμενος, καὶ ἀνυποδήτος. Αἱ δὲ 43 περὶ αὐτὰ τέχναι, 44 σκυτοδέψαι, βυρσοδέψαι, σκυτοπῶλαι, βυρσοπῶλαι, σκυτοτόμοι, σκυτεῖς, 45 σκυτεῖα, 46 καττυόντες, καττυόμενοι. μέρη δὲ ὑποδημάτων, 47 γλῶτται, καττύματα, 48 ὕσχοι. * 49 καὶ 81 ζυγοὶ δὲ, τὸ περὶ τοῖς ἔνυξι τοῦ κοίλου ὑποδήματος, 50 καὶ τοῦ σανδαλίου τὸ τοῦς δακτύλους συνέχον. Εἴποις δ' ἂν, ῥάψασθαι 51 ὑποδήματα.

41 Περὶ τῶν τὰ σκ.] C. A. hic multos complectitur titulos hunc in modum: περὶ ὑποδήματος καὶ μέρων αὐτοῦ, ῥαφῆς, τέχνης, ἐργαλείων καὶ παντοδαπῶν σχημάτων, καὶ χρήσεως διαφόρου. Kühn.

Περὶ τῶν τὰ σκ.] In MS. hic titulus sequentia tria capita junctim complectens: περὶ ὑποδημάτων καὶ μέρων αὐτῶν, καὶ ῥαφῆς, καὶ τέχνης, καὶ ἐργαλείων, καὶ παντοδαπῶν σχημάτων, καὶ χρήσεως διαφόρου. Caput incipit, ὑποδέματα δὲ ἱεῖς, καὶ ὑποδεῖσθαι &c. vulgatis, quæ præcedunt hic, omisiss in MS. Jung.

42 Ἐποίητο δ' ἂν &c.] Absunt a C. A. usque ad τούτων. incipit autem ita: ὑποδήματα δὲ ἱεῖς, καὶ ὑποδεῖσθαι, ὑποδοῦμενος, ἀνυποδήτος, leg. ὑποδεῖσθαι. id enim est usitatissimum. Kühn.

43 Περὶ αὐτὰ τ.] C. V. περὶ ταῦτα τέχναι &c. Kühn.

Περὶ αὐτὰ τ.] MS. περὶ ταῦτα τ. Jung.

44 *Corium tingere, pelles macerare*] Σκυτοδέψαι & βυρσοδέψαι nomina sunt, id est, coriarii, qui coriis concinnandis, pellibusque subigendis & parandis occupantur. Seb. 2.

Σκυτοδέψαι] A recto, σκυτοδέψης, βυρσοδέψης. Interpr. ista accepit pro *Infinitivis*, dicens, *corium tingere, corium macerare*. Gloss. βυρσοδέψης, coriarius, βυρσοδέψην, tingo coria. Kühn.

Σκυτοδέψαι] Supra d. *Falckenburgius* posuit λ, ut sit σκυτοδέψαι, sed vulgatum bonum.

45 Σκυτεῖα] C. A. σκυτεῖα a recto σκυτεῖον, quod & βυρσοῖον. in *Glossis Veterum Pellejuma*, id est, *sutrina*. Kühn.

Σκυτεῖα] MS. σκυτεῖα, pro σκυτεῖα. puto σκυτεῖα scribendum. de officina ipsa coriarii. talia enim in MS. non raro per i acutum scribi solent in penultima; ut aliquoties exempla fuerunt. Jung.

Σκυτεῖα] Σκυτεῖα pro σκυτεῖα emendavit in textu Cl. *Kühnius*.

46 Καττυόντες] Pro καττυόντες, καττυόμενοι. C. V. καττυόντες, καττυόμενοι. male. Kühn.

Καττυόντες] Vid. *Foes.* *Oecon. Hipp.* in κάσσυμα. Jung.

47 Γλῶτται] C. A. γλῶττα, κ. ὕσχοι. C. V. ὕσχοι superscripto κ. legitur enim ὕσχοι & ὕσχοι, quod ultimum habet *Helych. obstragala*, καττύματα *solea, fulmenta*. *Salm.* leg. ὕσχοι, vel ὕσχοι. unde ὕσχοι τὰ ὑποδήματα apud *Dieringh.* hæc ille. Kühn.

Γλῶτται] De his hinc &c. *Clem. Alexandrino P. Vidor.* *Comm.* ad lib. II. *Rhetoric. Aristot.* in verba: εἰ γὰρ πρόσχημα &c. Jung.

48 * Ἰσχοι.] MS. ὕσχοι. *Frischl.* in *Nomenclat. πέλμα, ἴσχυος*, solum, *Colen.* Seb.

* Ἰσχοι.] Ἰσχοι nemo dubitat corruptum esse. MS. habet ὕσχοι. quod est longe ὑγιέστερον. En enim, qui nostro fidam operam præstat sæpius, *Helychii* verba: ὕσχοι, ἀγκύλαι βρόχοι, ita enim distingo. nec enim puto ἀγκύλαι βρόχοι emendandum, οὐς ἡμεῖς ὕσχοι τῶν ὑποδημάτων καὶ τὰς λαγνάς (emendo λέγνας) τῶν ἱματίων. Restituendum itaque *Pollucii* ex MS. nostro hoc ὕσχοι, vel ὕσχοι, ut *Helychiana* series habet. explodendus vero *Foesius* qui *Oecon. Hippocr.* in ἴσχυος, quasi pro indubitato sumit, *Pollucem* ἴσχυος *scripsisse*, ubi vitiose ἴσχοι legatur. quem etsi juvaret alter locus *Hippocratis*, qui tamen nihil juvat, nec de partibus calceorum agit, debuisset meminisse ἴσχυον tum se reponere potuisse. τὸ ἴσχυος enim legimus, ὃ ἴσχυος nemo credo dixerit. Sed MS. nostri lectio satis vera est: nec ulterius tritari opus. Jung.

* Ἰσχοι.] Ἰσχοι pro ἴσχοι priorum editionum e *Codice Clar.* *Kühnius* in textu reposuimus, *Rhannonius*: ὕσχοι, ἀγκύλαι βρόχοι. οὐς ἡμεῖς ὕσχοι τῶν ὑποδημάτων, καὶ τὰς λαγνάς τῶν ἱματίων. quæ habet ex *Helychio*, apud quem post ἀγκύλαι male distinctio minor ponitur, quam vel *Rhannonio* jam jubente delectas, dein pro λαγνάς lego λέγνας.

49 Καὶ ζυγοὶ δὲ] Margo C. A. hæc habet usque ad συνέχον. pro ζυγοὶ leg. ζυγὸν δὲ ἔτι &c. Kühn.

Καὶ ζυγοὶ δὲ] Ita MS. καὶ ζυγὸν δὲ τι (forte legendum δ' ἔτι, talia enim MS. confuse scribit) τὸ π. τι Bene vero ζυγὸν. *Aristophanes Lysistrata*:

Ὡς σκυτοσίμῃ, τῆς μου γυναικὸς τοὺς πόδας
τὸ δακτυλίδιον πιέζει τὸ ζυγόν,
Ἄθ' ἂν ἀπὸ τῶν ὄντων οὐδ' ἐν τῆς μεσημβρίας
Ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἀν' εὐρυτέρως ἔχη.

ζυγοῦ in hac significatione & infra mentio X, 177; Jung.

50 Καὶ τοῦ σ.] MS. καὶ τοῦ σανδαλίου τὸ &c. habes enim σάνδαλον aliquoties etiam apud *Lucianum*, & in *Helychio*: Σανδάλιον, σάνδαλα &c. imo Noster infra VII, 86. & inde σανδαλοῦσθαι τοὺς πόδας in *Lepidissima Hysminiana fabella Eufraisi*, nondum edita, sed hoc potius volebam, distinctionem post σάνδαλιον tollendam, quo res sit planior. *Helychius*: Ζυγὸς καὶ ὁ παρακείμενος ἰμάς τοῖς δακτύλοις ἐπὶ τῶν σανδαλίων, quæ profas *Pollucem* nostrum illustrant. vide & *Suidam*, qui in hanc rem *Aristophanem* adducit, illum ipsum versum, quem jam cum aliis ex *Lysistrata* indicavi proferens. Jung.

51 Ὑποδήματα.] In C. A. sequitur καὶ ῥάψαι &c. σκυτοτομεῖν, ἱμαυτοτομεῖν. reliqua absunt a laudato codice. *Imanotomein* probat & *Salm.* cujus MSS. male *ἱμαυτοτομεῖν*. Kühn.

⁵² καὶ ῥαφῆ, ὡς Ἡρόδοτος. καὶ ῥάψαι, καὶ συρ-
 ῥάψαι. σκυτοτομεῖν, ⁵³ σκυτοδειψεῖν, βυρσοτο-
 μεῖν, βυρσοδειψεῖν, ⁵⁴ ἱμαντοτομεῖν. Ξενοφῶν
 δ' ἔφη, ἔστι δ' ⁵⁵ ἔνθα ὑπόδημα ὁ μὲν νευρορα-
 φῶν μόνον τρέφεται, ὁ δὲ, σχίζων.

& Sutela, secundum Herodotum. Et fue-
 re, confuere, corium secare, corium tinge-
 gere, pelles dividere, pelles macerare,
 lora secare. Sed Xenophon dicit, Est ubi
 quis se calceis duntaxat confuendis alit,
 cum alius tantum eos scindat.

Ἔργα, καὶ ἐργαλεῖα σκυτοτόμων.

Opera, & instrumenta futurorum.

Τοὺς δὲ τὰ ὑπόδηματά ῥάπτοντας ⁵⁶ πισύγ-
 γους ἐνιοὶ τῶν κωμικῶν καλοῦσι. καὶ τὰ ἐρ-
 γαστήρια αὐτῶν, πισίγγια. τὰ δὲ παλαιὰ
 καττύματα, παλίμπηγα ὀνομάζονται. οἱ ⁵⁷ δὲ
 παλαιὰ ἐπιῤῥάπτοντες, παλαιουργοί. τὰ δ' ⁵⁸ ἐ-
 πιῤῥαπτόμενα, παλινδῶρια. ⁵⁹ ἔφ' ὧν λέγεται τὸ
 83 ⁶⁰ ἐπικαττύεσθαι, καὶ ἐπικαττύειν. * Τὰ δὲ ἐρ-
 γαλεῖα αὐτῶν, ⁶¹ σμίλη. ἀφ' ἧς καὶ τὰ σμι-
 λεύματα ⁶² ἐν Βατράχοις Ἀριστοφάνους. ⁶³ καὶ
 περιτομεῖς, ἀφ' οὗ καὶ τὸ περιτέμνειν, καὶ ἱ-
 μαντοτομεῖν. ⁶⁴ ὀπήτεια, καὶ ὀπήτειδια, ἀ καὶ
⁶⁵ χηλεύματα ἐκάλουον οἱ ποιηταί. μάλιστα δὲ
 οὕτως ὠνόμαζον, ⁶⁶ τῶν τὰς σχοίλους πλε-
 κόντων, ὡς καὶ κράνη ⁶⁷ χηλεῦτά, τὰ πλε-
 κτὰ Ἡρόδοτον λέγειν. ⁶⁸ καὶ Εὐπολις, σκῦτινα

Sed calceorum futores, nonnulli Comi-
 corum, πισύγγους, & illorum officinas
 πισίγγια vocant. Vetera autem scorta,
 παλίμπηγα appellant. Et qui vetera
 confuunt, veterum refartores. Quæ
 vero resuuntur, resarcita dicuntur: de
 quibus resuere, aut assuere dicitur. * In-
 83 strumenta autem ipsorum, scalpellum.
 unde Ramenta dicuntur in Ranis Ari-
 stophanis. Et circumsecator: unde cir-
 cumsecare, & lora secare. Subulæ,
 & aciculæ: quæ Poætæ & Χηλεύματα
 vocaverunt. maxime autem sic appel-
 laverunt restiariorum subulas. Ut et-
 iam Galeas Χηλεῦτάς, pro plicatis di-
 cit Herodotus. Et Eupolis, Coriacea

⁵² Καὶ ῥαφῆ] In MS. defunt, καὶ ῥαφῆ, ὡς Ἡρό-
 δotos. locus historici nostri autem est in *Calliopa*, cap.
 82. a Nostro etiam supra II, 37. adductus ni fallor,
 idem, licet de capitis, non calcei futura agat, ad quam
 tamen hoc vocabulum transferri posse sine dubio innuit.
 JUNG.

⁵³ Σκυτοδειψεῖν] Defunt in MS. σκυτοδψ. β. β.
 JUNG.

⁵⁴ ἱμαντοτομεῖν.] MS. ἱματοτομεῖν, καὶ τὰ ὅμοια.
 Xenophon te is omittit. vulgatum ἱμαντοτομεῖν rectum
 est, quod & infra habes VII, 83. Sequens caput,
 nullo titulo insignitum, cum præcedentibus jungitur
 in MS. ut dixi. Adnotavit vero H. Stephanus obser-
 vandum esse quadam apud Pollucem duobus locis tra-
 ctari, ut σκυτοτόμων σκῦτιν ἴστα hic, & infra X, 141.
 Et talia sane sæpius in Nostro adparent. JUNG.

⁵⁴ ἱμαντοτομεῖν.] Editio Bnflensis hic & Segm. seq.
 male habuit ἱμαντοτομεῖν, quod in ἱμαντοτομεῖν, ut in
 Seberis ultima editione fuit, emendaverat & in suo Co-
 dice Cl. Kühnius, & doctiss. Falckenburgius.

⁵⁵ ἔνθα ὑπόδημα] Xenoph. VIII. *Cyrop.* fol. 208.
 ita: ἔστι δὲ ἔνθα καὶ ὑπόδηματὰ ὁ μὲν νευροῤῥαφῶν μόνον
 τρ. SEB.

⁵⁶ Πισύγγους] Hefsch. πισύγγων, σκυτίων. πισύγ-
 γιον, σκυτίον. leg. σκυτίον. Kühn.

⁵⁷ Δὲ παλ. ἐπ.] MS. δὲ τὰ παλ. ἐπιῤῥαπτ. π. τὰ
 δὲ ῥαπτόμενα, π. JUNG.

⁵⁸ Ἐπιῤῥαπτόμενα] MS. ῥαπτόμενα. SEB.
 Ἐπιῤῥαπτόμενα] C. V. τὰ δὲ ῥαπτόμενα. Hefsch. κα-
 λινδῶρια. Salmt. καλινδῶρος. Kühn.

⁵⁹ ἔφ' ὧν λέγ.] Margo C. A. dein τὸ omittit. de-
 finit in ἐπικαττύειν. Kühn.

⁶⁰ Ἐπικαττύεσθαι] MS. mendose ἐπικαττύεσθαι, ο-
 missio præcedenti τὸ. JUNG.

⁶¹ Σμίλη.] C. V. σμίλη. Gloss. σμίλα, scalprum,
 scilla. inde C. A. ἀφ' οὗ καὶ τὰ σ. καὶ περιτομοί, ἀφ'
 οὗ καὶ τὸ τέμνειν. ὀπήτεια δὲ, marginale est cum sequen-
 tibus, usque ad λέγειν. Kühn.

Σμίλη.] MS. σμίλη. ἀφ' οὗ καὶ τ. meminit hujus in-
 strumentum & καλόποδος hinc *Cruquius* Comm. *Horat.*
 ad II. Satyr. 3. JUNG.

⁶² Ἐν Βατρ. Ἀρ.] Defunt ἐν Βατρ. Ἀρ. in MS. Lo-
 cus ibi est in choro: σκινδάλων τε παραξόλια, σμι-
 λεύματ' ἑργων, &c. JUNG.

⁶³ Καὶ περιτομεῖς] MS. περιτόμος. SEB.

Καὶ περιτομεῖς] *Salmt.* etiam περιτόμος ex MSS.
 Kühn.

Καὶ περιτομεῖς] MS. καὶ περιτόμος, ἀφ' οὗ τὸ τέ-
 μνειν. omittit καὶ ἱμαντοτ. quod περιτόμος convenit
 cum Seberis MS. quem περιτόμος habere ejus Notæ in-
 dicant. infra tamen etiam περιτομεῖς in eadem re X,
 141. JUNG.

⁶⁴ ὀπήτεια] Infra X, 141. ὀπήτιον, quod magis
 prob. H. Steph. SEB.

⁶⁴ ὀπήτεια] MS. ὀπήτεια (ita & in ora) ἀ καὶ. omis-
 sis καὶ ὀπιτεῖδ. Scribamus itaque ὀπήτεια. JUNG.

⁶⁵ Χηλεύματα] MSS. χηλήματα. vulgatum servat
 Hefschius in h. v. Kühn.

Χηλεύματα] MS. χηλή ut & ad oram habet. Sed
 alterum & apud Hefsch. vide. JUNG.

⁶⁶ Τῶν τὰς σχ.] C. A. margo τὰ τῶν σχοίλους π.
 Kühn.

Τῶν τὰς σχ.] MS. pro τῶν τὰς, habet τὰ τῶν σχ.
 Herodoti mox verba extant in Polymnia cap. 89. Αἰ-
 γύπτιοι δὲ νέας παρῖχοντο δικασίας· οὗτοι δὲ εἶχον πε-
 ρὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι κράνια χηλεῦτά &c. locus etiam
 ab H. Stephano indicatus. JUNG.

⁶⁷ Χηλεῦτά] Margo omittit πλεκτά. Hefsch. Κρά-
 νια χηλεῦτά, πλεκτά ἐκ σχοίλου ἢ ἄλλης τινὸς ὕλης
 μαλακίαι. locus Herodoti extat in Polymnia vel libr.
 VII. ubi Ægyptiis classariis tribuit κράνια χηλεῦτά.
 Kühn.

⁶⁸ Καὶ Εὐπ. &c.] In MS. defunt ista, Καὶ Εὐπ.
 σ. χ. τ. δ. i. K. N. ἐκάλει. Sed an Eupolis verba σκῦ-
 τινὰ χηλεῦσι, mendo carent? ego tamen suspicor non
 carere. quid si χηλεῖν scripterit Poëta? ut ad idem

complicant. Subulas autem, in Creten-
84 sibus vocat Nicocharis. * Coriariis ve-
ro, & corii sectoribus Κατεβύρωσαν,
quo Thucydides utitur, convenit. No-
minabis autem calceos, cavos, profun-
dos: ad mediam tibiā ascendentes. hæc
autem non fatis novi, num per abufio-
nem modo calcei vocandi sint. Circum-
quæ vero consuuntur, & fiunt calcei ca-
vi, Calopodes non modo hodie, sed &
juxta Veterum sermonem dicuntur. πε-
ρίποδα vero sunt, quæ pedibus conve-
niunt.

69 χηλεύσει. τὰ ὀπήτεια 70 ἐν Κρησὶ Νικόχαρις ἐ-
καλεῖ. * τοῖς δὲ βυρσοδέψαις, ἢ σκυτοτόμοις, 84
71 προσήκει τὸ 72 κατεβύρωσαν, ὃ Φησὶν ὁ Θου-
κυδίδης. λέγοις δ' αὖν, καὶ ὑποδήματα κοῖλα,
βαβεία, εἰς μέσσην τὴν κνήμην ἀνήκοντα. 73 τὰ δὲ
οὐ κοῖλα, αὐτὸ μόνον ἀποχρῶν ἐστὶν εἰπεῖν ὑπο-
δήματα. 74 περὶ δὲ ἃ τεύεται καὶ περιβάπτεται
τὰ κοῖλα ὑποδήματα, καλόπδες, 75 οὐ κατὰ
τὴν νῦν χρεῖαν μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἀρ-
χαίαν κέκληνται. 76 περίποδα δὲ, 77 ὑποδήματα
78 ἀρριζόντα.

85

* CAPUT XXII.

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ.

85

Calceorum species.

79 Ὑποδημάτων εἶδη.

Sed calceorum species sunt: Regii,
quos Rex Athenis gestabat. Crepi-
dæ, habitus militaris: quas nonnulli

Υποδημάτων δὲ εἶδη, 80 βασιλίδες, 81 ἐφέρει
δὲ αὐτὰς ὁ βασιλεὺς Ἀθήνησι. 82 κρηπίδες,
τὸ μὲν φόρημα στρατιωτικόν. 83 ἔνιοι δ' αὐτὰς τῶν

respexerit Hesychius: Χηλεύει, ῥάπτει, πλέκει. Nico-
charis sive Nicochares, etiam infra in hac re laudatur
X, 141. JUNG.

69 Χηλεύσει.] Leg. χηλεύσει scortea consuet. Interpr.
legit χηλεύσει. Kühn.

Χηλεύει.] Pro χηλεύσει prior. edit. Cl. Kühnius in
textu emendavit χηλεύσει.

70 Ἐν Κρησὶ &c.] Falckenburgius habet ἐν κρησὶ,
dein vocem ἐκάλεσι circumflectit in ultima, an forte
voluit καλεῖ?

71 Προσῆκει &c.] MS. προσῆκει, τὸ κατεβύρωσαν
φησὶν Θουκυδ. Locus Thucydidis lib. VII. est, de Sy-
raculanis: τὰς γὰρ πρώτας καὶ τῆς νεῆς αἰῶν ἰπὶ πολὺ
κατεβύρωσαν, ὅπως αὖν ἀπολιθῶναι καὶ μὴ ἔχοι ἀντι-
λαβῆν ἢ χεῖρ ἐπιβαλλομένην, quem locum Nolter etiam
respexit supra l. 120. JUNG.

72 Κατεβύρωσαν] C. A. φησὶν ὁ Θ. coriis probe
μακίνεσθαι προῖαι Ἐ superiora navium magnaῖν παρ-
tem. extat locus Thucyd. lib. VII. p. m. 531.
Kühn.

73 Ταδε οὐκ εἶδα &c.] Pro his est in MSS. τὰ δὲ
μὴ κοῖλα αὐτὸ μόνον (C. V. per ὄφ' ἐν αὐτομόνον) ἀ-
πόχη εἰπεῖν ὑποδήματα qui vero cavi non sunt, eos
tantum ὑποδήματα appellare sufficit. ex quo vulgata
lectio ita emendari possit: τὰ δὲ οὐ κοῖλα μόνον &c.
eodem sensu. notandum vero, quod prior lectio tan-
tum marginis sit in C. A. de κοίλοις ὑποδήμασι Sal-
tastius in Tertull. Pallium. Kühn.

Ταδε οὐκ εἶδα &c.] MS. aliter τὰ δὲ μὴ κοῖλα αὐ-
τὸ μόνον ἀπόχη εἰπεῖν ὑποδ. quasi alia ὑποδήματα, ἃ
μὴ κοῖλα. Sane & iterum ὑποδήματα κοῖλα vocat, ut
hanc MS. lectionem non temere rejiciendam putem.
& scripsit Hesychius. Sic κάλτους, sic κολοφῶνια ex-
ponens, ὑποδήματα κοῖλα. Tales vero calceos, ut hic
describit Pollux, supra V, 18. tribuit venatori. Po-
stea MS. ita: περὶ ἃ δὲ τεύεται καὶ περιβάπτεται τὰ κ.
υ. JUNG.

Ταδε οὐκ εἶδα &c.] Ita legebant priores editiones:
ταδε οὐκ εἶδα εἰ μόνον &c. pro quibus MSSorum ope
mire in textu jam reposuit Cl. Kühnius: ταδε οὐ κοῖ-
λα, αὐτὸ μόνον &c.

74 Περί δὲ ἃ γίνεται] C. V. περὶ δὲ τίνας. C.
A. περὶ ἃ δὲ τεύεται, dein uterque περιβάπτεται. Cir-
ca qua vero tenditur Ἐ subnectitur, quæ lectio vide-
tur melius exprimere usum calopodii, quamvis Sal-
tast. in Tertull. Pall. vulgatum laudet sine mendis su-
spicione. Kühn.

Περί δὲ ἃ γίνεται] Teύεται pro γίνεται Cl. Kühnius
emendationi debes.

75 Οὐ κατὰ τὴν νῦν χρ.] Hæc verba usque ad κέ-
κληται absumt a C. A. Kühn.

Οὐ κατὰ τὴν νῦν χρ.] Desunt in MS. οὐ κατὰ τ. ν.
χ. μ. α. κ. κ. τ. α. κέκλ. JUNG.

76 Περίποδα δὲ] C. A. recte περὶ πόδα. Lucianus ad-
versus indoctum &c. περὶ πόδα δῆσοι καὶ εὐάγγελος οὐ-
τος Τιο [sane pedis bene convenit hic evangelus. vid.
Hesych. in περὶ πόδα. ubi etiam περὶ πόδος malim ut
περὶ πόδα, quamvis recentior Hesychii editio περίποδα
afferat in notis. Kühn.

Περίποδα δὲ] MS. περιπόδα δ. ἢ. τὰ ἀρμ. & ἴα
etiam ad oram, quasi duæ voces essent. & forte non
male ut & supra est II, 196. vide quæ de hac phra-
si collegit Casaubonus nolter ad Theophr. Charact. πε-
ρὶ ἀργουσίας. Sequens caput ut dixi antequam præce-
denti sine titulo. JUNG.

Περίποδα δὲ] Ante vocem περίποδα Cl. Kühnius ma-
jorem distinctionem posuit. ego malim περὶ πόδα di-
visim legere quam περίποδα conjunctim.

77 Ὑποδήματα ἀρμ.] C. A. ὑποδήματα τὰ ἀρριζόν-
τα. quod non spernendum. Kühn.

78 Ἀρριζόντα.] Quibus opponuntur laxi nimis,
de quibus Ovid. de arte v. 518. Nec vagus in laxa
pelle tibi naset. Natum inde apud Græcos pro-
perὶ πόδα de omnibus, quæ apta erant & convenie-
bant: sicut de iis, quæ contra habebant, ὑπὲρ τὸν πό-
δα. vid. Casaubon. ad Theophrast. Charact. pag. 136.
SEB.

79 Ὑποδημάτων εἶδη.] Titulus iste non comparat
in C. A. Kühn.

80 Βασιλίδες] MS. βασιλίδες. Sed ad oram re-
cte βασιλίδες. De his & Hesychius: βασιλίδες, ἢ
πόδημα γυναικῶν καὶ αὐλητικῶν ὡς Ερατοσθένους ἐπὶ
τοῦ βασιλέως κληθέντος, qui an κληθῆν potius scripsit?
JUNG.

81 Ἐφέρει δὲ &c.] Marginis sunt in C. A. usque ad
Ἀθήνησι. vid. Hesych. in βασιλίδες, ubi legerem pro ἢ
πὸ βασιλέως κληθέντος, ἢ. β. κληθῆν οὕτως, refertur enim
ad præcedens ὑπόδημα. Kühn.

82 Κρηπίδες] De iis Hier. Magius miscell. III, 3.
SEB.

Κρηπίδες] De his vide Magium III. miscellan. 3.
JUNG.

83 Ἐνιοι δ' αὐτὰς] Margo C. A. &c. ἀρριζόντας. C.
V. ἀρριζόντας, κ. τῶ η. superimposito. Hesych. habet vul-

ποιητῶν, καὶ ⁸⁴ ἀρπίδας ὠνόμασαν. ⁸⁵ ἐμβάδες, εὐτελές μὲν ὑπόδημα, ⁸⁶ Θράκιον δὲ τὸ εὐρημα. ⁸⁷ τὴν δὲ ἰδέαν, ⁸⁸ καθόρνοις ταπεινοῖς ἔοικε. ⁸⁹ σχισταί, πολυτελές ὑπόδημα, καὶ θρυπτικόν. ταύτας δὲ καὶ λεπτοσχιδεῖς ὠνόμαζον. ⁹⁰ ἀσκέραι, ⁸⁶ ὑπόδημα λάσιον, ⁹¹ χειμῶνι χρήσιμον. * ⁹² ἦν δὲ τι ὑπόδημα καὶ ⁹³ ἀρβύλη, εὐτελές τὴν ἐργασίαν. ⁹⁴ ἡ δὲ συκχάς, κρηπίδι μὲν ἔοικεν, ὠνόμασται δὲ ἐκ τοῦ συνέχειν τὸν πόδα. οἱ δὲ ⁹⁵ κοινίποδες, λεπτὸν ὑπόδημα πρεσβυτικόν. τὸ δὲ κάττυμα, κοῦφον, ὡς ἐγγύς εἶναι τῆς κόνεως τὸν πόδα. ⁹⁶ τὸ δὲ σανδάλιον, οὐ μόνον Μένανδρος εἰρηκέ, καὶ Ἡρόδοτος, ὥσπερ καὶ τὸ ⁹⁷ σάνδαλον Εὐπολις ⁹⁸ ἐν χρυσῷ γένει, καὶ σχεδὸν ἅπαντες οἱ κομικοί, ἀλλὰ καὶ Κρατῖνος Νόμοις, ⁸⁷ σανδάλια Τυρρήνικα. * καὶ ⁹⁹ Κηφισόδωρος Τροφονίω,

Poëtarum, Harpides vocarunt. Embades, calcei vulgares, a Thracibus inventi, & forma cothurnos humiliores referentes. Fenestrati, preciosi calcei, & perforati: quos etiam λεπτοσχιδεῖς nominaverunt. Afcera, calcei villosi, hyemi convenientes. * Erät & calceamentum quoddam, arbyla, non operosum admodum. Sed sicchas, crepidæ perfimile est, & a pedem continendo dicitur. Conipedes autem, calcei sunt tenues, seniles. Solea autem, levis, ut pes pulverem tantum non contingat. Sandalium vero, non Menander modo dixit, & Herodotus, quemadmodum Sandalium, Eupolis in Aurea ætate, & omnes fere Comici: sed & Cratinus in Legibus, Sandalia Tyrrenica. * Et Cephisodorus in Trophonio,

gatum & Laconibus tribuit. videtur Poëtarum esse & Ionum τὸ ἀρπίδας, commune autem ἀρπίδες. Kühn. "Εμοὶ δ' αὐτὰς] Pro ἔμοι &c. MS. τινὲς δὲ τῶν ποι. καὶ ἀρπίδας ὦ. Sic enim MS. etiam in margine habet, pro vulgato ἀρπίδες; quali *Martiales* dicas. sed vulgatum defendunt tam *Hesych.* quam *Etymolog.* satis. JUNG.

84 Ἀρπίδας] Sic etiam *Hesych. Etymolog.* utroque modo ἀρπίς & ἀρπίς. SEB.

85 Ἐμβάδες, &c.] Ἐμβάδες &c. Hæc & aliquot alia genera calcamentorum in hoc capite etiam exponit Avus meus Comm. c. 488. JUNG.

86 Θράκιον δὲ τὸ εὐρ.] Hæc verba supra scripta sunt in C. A. vitorum calceus dicitur in *Scholiis Aristoph. Comicon.* quod *Suidas* sublegit. Kühn.

87 Τὴν δὲ ἰδέαν] Margo C. A. incipit pergitque usque ad ὠνόμαζον. Kühn.

88 Καθόρνοις] MS. καθόρνοις. JUNG.

89 Σχισταί] C. A. σχίσται. malim tamen vulgatum. ita & cervical habebat σχιστὸν & linum hodiernum σχιστὸν, *fiffle*. Kühn.

Σχισταί] MS. σχίσται, paroxytonos. meminit σχιστῶν & λεπτοσχιδῶν hinc & *Casaubonus* nolter XII. *Athen.* 11. quem vide & in Not. ad *Trebell. Pollionis Gallienis* in verbis: cum contragos reticulos appellaret &c. De his *Eupolis* φίλιος apud *Ammonium* περι ἄμ. καὶ διαφ. λέξ. οὐ διὰ, ταῦτα δ' Ἀργείας φίριον, σχιστάς ἐνεργεῖν. JUNG.

90 Ἀσκέραι] C. A. ἀσκέραι δὲ &c. χειμῶνος χ. C. V. ἀσκέραι. *Hesych.* etiam ἀσκέρα. Kühn.

Ἀσκέραι] MS. ἀσκέραι. & ita etiam ad oram. Sed vulgatum habent etiam alii Lexicographi veteres. JUNG.

91 Χειμῶνι χρ. &c.] MS. χειμῶνος χρῆσ. ἦν δὲ ὑπόδ. JUNG.

92 ἦν δὲ τι] Iterum marginis in C. A. hæc sunt, usque ad πόδα. Kühn.

93 Ἀρβύλη] De hac vid. Avum meum Comm. c. 488. & *Foesium* *Oecon. Hippocr.* in ἀρβύλη. JUNG.

94 ἡ δὲ σίκχας,] MSS. ἡ δὲ συκχάς. *Hesych.* σύκχοι ὑπόδηματα Φρύγια. stat & derivatio, ἀπὸ τοῦ συνέχειν, a scriptio per υ. & συκχάδες dicitur & συκχίς. *Salmas.* ἡ δὲ συκχάς ita omnino legendum. unde *Hesych.* συκχίς & συκχάς. unde *Latine* foccus. sed hæc alias. ita ille. Kühn.

ἡ δὲ σίκχας,] Pro σίκχας, MS. συκχάς, quod sane cum suo etymo proprius convenit & verius est. *Hesychius:* Συκχάδες ῥάπη, συκχάδες, ἴδος ὑποδήματος. Priora videntur corrupta. an forte: συκχάδες. ἀρπίδες, nam ἀρπίδες, κρηπίδες Nolter etiam exponit, Sed

alius feliciter nobis consuat hos laceratos a scriba calceos. JUNG.

ἡ δὲ σίκχας,] Συκχάς habet *Falckenburgius* pro σίκχας, præfero emendationem Cl. *Kühnii* e MStis quæ habet συκχάς, & sic in textu jam repositum est. *Hesych.* Συκχάδες, ῥάπη, συκχάδες ἴδος ὑποδήματος. quæ κατὰ πόδα habet & *Phanorimus*.

95 Κοινίποδες] *Hesych.* κοινίποδες, ὑπόδηματα μοιχικὰ id est, ut in notis explicatur, mollia, levia, ἀλύφια. quæ lectio non ita intelligenda, ac si mæchis proprii fuerint hi calcei, sed quod ἱλαφροὶ & simplici solea terra proximi fuerint & mæchis ad fallendum apti, ut Nolter dixerit, διὰ τὸ ἐγγύς εἶναι, terra pulvereque eos obfordecere. vid. *Suid.* in κοινίποδες & κοινόποδα. cæterum, ὡς ἐγγύς εἶναι &c. marginis sunt in C. A. Kühn.

96 Τὸ δὲ σανδάλιον] In C. A. sequitur, πολὺ παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὃ καὶ σάνδαλον λίγουσι. Μένανδρος μίντοι καὶ ἐπιχρῆσους σ. λ. &c. interjecta omnia omituntur a verbis, οὐ μόνον &c. usque ad περιβαρίδας *Segm.* seq. Kühn.

Τὸ δὲ σανδάλιον] In MS. ita tantum: τὸ δὲ σανδάλιον πολὺ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὃ καὶ σάνδαλον λίγουσι. Μένανδρος μίντοι καὶ ἐπιχρῆσους σανδ. &c. In vulgatis *Herodoti* locus est *Euterpe* cap. 91. σανδάλιον τι αὐτοῦ (*Persei*) πεφορημένον εὐρίσκεισθαι, ἰὸν τὸ μέγιστον, διπηχυν. jam & a *fac. Nicolao* I. *Epiphill.* 9. indicatus, ubi & cetera quæ hic, interpretatur & illustrat. σάνδαλον vero, ait Avus meus Comm. c. 888. quasi σανδαλον, ut videtur, σανίδες autem tabella sunt.

Quod autem *Cephisodorus* ait, σανδάλια τῶν λεπτοσχιδῶν, puta fuisse & πολυσχιδῶν alia. *Hippias Erythraus* lib. II. τῶν περὶ τῆς πατρίδος ἱστοριῶν (apud *Athen.* lib. VI.) de adulatoribus qui regem suum Gnoptum interfecerant, & Erythrarum tyrannidem occuparant, luxum eorum narrans, ἐπιδίδετο δὲ καὶ πολυσχιδῶν σανδάλια τοῦ θέρους. deinde *Segm.* seq. scribo ἠεράπαιν ὕχων, cum apostropho, metri causa. De *Eupolidis* fabula vero vid. *Casaubonum* nostrum IX. *Athen.* 17. ut & *Cratini legibus* XI. *Athen.* 13. *Menandri* talis & infra mentio X, 50. JUNG.

97 Σάνδαλον] De sandalio, & heroum heroinarumque calcamentis *q. Nic. Loensis* *Epiphill.* I, 9. SEB.

98 Ἐν χρυσῷ γένει] Infra IX, 26. & X, 63. ἐν χρυσογένει. X, 140. ἐν χρυσογένει. vid. *Casaub.* in *Athen.* lib. IX. cap. 17. SEB.

99 Κηφ. Τροφ.] *Falckenburgius* auctius Κηφισόδωρος ἐν τροφονίω, non male. in ipsius dein testimonii versu ultimo post τὸν δ' & ἠεράπαινα commaticas distin-

Sandalia vero tenuiter diviformis,
Quibus aurei flores insunt:
Nunc vero instar Famulae, peribarides
habeo.

Σανδάλια τε τῶν λεπτοσχιδῶν,
Ἐφ' οἷς τὰ χρυσᾶ ταῦτ' ἔπεστιν αἴθεμα.
Νῦν δ', ὡσπερ ἡ θεράπινα, ἔχω περιβα-
ρίδας.

Menander in Myfogyne, Inauratas sandalothecas dicit. * Blauta, sandalij quædam species. Et heros Athenis in blauta: quidam enim futor, blautæ lapideam formam dedicarat. Crupezia autem, calceamentum est ligneum, ad chori auspicationem factum. Crupeziphori autem, 88 Bæotes existunt. * Sed Cratinus, Tibicinalia Crepitacula dicit. Cæterum a gentibus, urbibusque alia dicuntur. Carbatina, calceamentum rusticum, a Caribus dictum. Amyclaides, calcei libe-

Μένανδρος ἐν Μισογύνη, καὶ ἐπιχρύσους σανδα-
λθήκας λέγει. ἡ δὲ ¹⁰⁰ βλαύτη, σανδαλίου τὸ
εἶδος. ¹ καὶ ἦρος Ἀθήνησιν, ὃ ἐπὶ βλαύτη. ἀνέθη-
κε γὰρ τις στυτοτόμος βλαύτης λίθινον τύπον.
² τὰ δὲ κρουπέζια, ξύλινον ὑπόδημα, πεποιημέ-
νον εἰς ἐνδύσιμον ³ χοροῦ. ⁴ κρουπέζοφόρους δ' εἶ-
πε τοὺς ⁵ Βοιωτοὺς * Κρατῖνος, διὰ τὰ ἐν αὐλητικῇ 88
κρούματα. ⁶ ἀπὸ δὲ ἐθνῶν καὶ πόλεων λέγονται
καὶ ἕτερα. ⁷ Καρβατῖνη μὲν, ἀγροικῶν ὑπόδημα,
κλήθεν ⁸ ὑπὸ Καρῶν. ⁹ Ἀμυκλαΐδες δὲ, ἐλευθεριώ-

ctiones posuit Clar. Kühnius, pro περιβαρίδας autem Falckenburgius περιβάδας habet. dein post Ménandros addit Falckenburgius μὲν τοι.

100 * Βλαύτη] Prior. edit. βλαύστη. sed mox tamen infra VII, 89. ibi etiam βλαύτη. SEB.

* Βλαύτη] Βλαύτη etiam in MS. & ad oram quoque. nec de ea lectione dubito, quin vera sit. sic infra X, 49. MS. clare βλαύτας & mox diminutive βλαύτια. Bene itaque hic sic edidit noster Seberus. restituendus vero & Hefychius: Σανδάλια, αἰτ, σάνδαλα γυναικῖα ὑπόδηματα, ἃ καὶ βαβλάτια. pro ultimo enim βλαύτια, ut etiam Sylburgio puto placuisse, scribendum reor. Ipse Pollux supra: βλαύδες, ἐμβάδες, κρηπίδες, σανδάλια ὑποδήματος. ubi quoque forte legendum ὑπόδηματα. Idem ibidem: βλαυτοῦν, ὑποδίσιν ἢ πλήσσειν σανδάλια. οἱ δὲ ὑπόδηματι. Quod alterum πλήσσειν, quid aliud est quam illud apud Terentium? *Utinam tibi commisitigari videam sandalio carui.* In Eunuchio sua, quam imitatus est ex Eunuchio Menandri sive Colace, unde forte & hoc potuit Jung.

* Βλαύτη] *Editio Bassi.* habebat βλαύστη, & ὃ ἐπὶ βλαύστη & rursus στυτ. βλαύτης. quæ Cl. Kühnius in βλαύτη emendavit in suo Codice. Falckenburgius vero pro priori habet βλαύτης, proque ultimo βλαύστη rursus βλαύτης, medium βλαύστη immutatum servat.

1 καὶ ἦρος &c.] Hæc non sunt in C. A. ἦρος ἐπὶ βλαύτη, Heros ad blautam. Hefych. βλαύτη τόπος Ἀθήνης, unde loco nomen, ut hic docet Pollux. Kühn.

καὶ ἦρος &c.] Defunt in MS. καὶ ἦρος &c. JUNG.

2 τὰ δὲ κρουπέζια] Hic demum pergit C. A. ita: ἡ δὲ κρουπέζια, quod & C. V. habet. Hefych. κρουπέζια, male. inde legerem εἰς ἐνδύσιμον χορῶν, ad dandum choris signum, ἔς moderamen saltem ἔς cantus alfa voce vel tibia. Salmas. χοροῦ legit in *Vopisci Carinum*, ubi plura de his p. 838. Kühn.

τὰ δὲ κρουπέζια] MS. ἡ δὲ κρουπέζια, ξύλ. non minus recte. *Embach.* in λ. Ἰλιάδ. αἱ μῆντοι κρουπέζια παρὰ Πανστανίᾳ ὃ διλοῖ, ὡς ἐκείνός φησι, Βοιωτῖα ὑπόδημα ξύλινα, ἐκ τῆς κατὰ τοὺς πόδας πέζης γίνονται. vide alias de his & Avum meum Comm. c. 888. JUNG.

3 χορῶν.] χορῶν legebat prior. edit. Cl. Kühnius in textu χοροῦ emendavit.

4 Κρουπέζοφόρους δ' εἶναι &c.] Ὑπογραφήν τῶν κρουπέζων vid. apud Theocr. *Idyll.* VII, 24. adhibito cap. 12. *lectionum Theocr. Dan. Hensii.* SEB.

Κρουπέζοφόρους δ' εἶναι &c.] Locus hic ex MSSis ita constituendus: κρουπέζοφόρους δὲ τοὺς Βοιωτοὺς εἶπε Κρατῖνος, διὰ τὰ ἐν αὐλητικῇ κρούματα, κρουπέζοφόρους (crupezigerulos) Cratinus dixit Βαῖος propter mo-

dulos in arte tibis canendi, quibus scilicet pro more generis innutriti erant. C. A. διὰ αὐλητικῇ (leg. αὐλητικῆς) &c. quod eodem recidet. Kühn.

Κρουπέζοφόρους δ' εἶναι &c.] MS. κρουπ. δὲ τοὺς Βοιωτοὺς Κρατῖνος διὰ τὰ ἐναυλητικά (licet male ἐναυλητικῆ sit) κρούματα εἶπεν. optime. nec enim post Βοιωτοὺς interpungendum. JUNG.

Κρουπέζοφόρους δ' εἶναι &c.] Locus mire depravatus, & cui sine MSis nulla medela forte fuisset. ita enim in prius editis vulgatur: κρουπέζοφόρους δ' εἶναι τοὺς Βοιωτοὺς. Κρατῖνος δὲ, τὰ ἐναυλητικά κρούματα. sine ullo plane sensu. reposui eorum loco e Codice Clar. mei *Kühni*: κρουπέζοφόρους δ' εἶπε τοὺς Βοιωτοὺς Κρατῖνος, διὰ τὰ ἐν αὐλητικῇ κρούματα.

5 Βοιωτοὺς] Βοιωτοὺς. SEB.

6 Ἀπὸ δὲ ἐθνῶν καὶ πόλ.] Titulus C. A. περι ἐξ ἐθνῶν ὑποδημάτων, de calceis a gentibus appellatis, inventis, *usurpatis* &c. omittit autem λέγονται καὶ ἕτερα. Kühn.

Ἀπὸ δὲ ἐθνῶν καὶ πόλ.] MS. ἰθ. ἡ πόλ. καρ. omisiss λέγ. καὶ ἔτ. JUNG.

7 Καρβατῖνη] C. V. καρβατῖνη μὲν ἀγροικῶν &c. leg. ἀγροικῶν, vel, ut vulgata habet, ἀγροικῶν. Hefych. καρβατῖνη, μόνη πέλλον (leg. μονόπελμον) καὶ εὐτελὲς ὑπόδημα ἀγροικῶν. & iterum: καρβατῖνος, ἀγροικῶν ὑπόδημα μονόπελμον; uno corio unaque adeo solea constabat hic calceus. unde μονόπελμον & μονόδημον recte dicitur. *Xenoph.* lib. IV. *Expéd. Cyri*: ἐπισιθὴ ἀπέλιπε τὰ ἀρχαῖα ὑπόδηματα, καρβατῖνοι πεποιημένοι (ἦσαν) ἐκ τῶν ποδαρτῶν βοῶν. *Interpr. posteaquam veteres calcei defecissent, carbatinas factas habebant de corio recensibus bovis detractis.* Kühn.

Καρβατῖνη] MS. καρβατῖνη μὲν ἀγροικῶν ὑποδ. optime etiam, nec putem Pollucem aliter scripsisse: sic & Hefychius: Καρβατῖνος, ἀγροικῶν ὑπόδημα μονόπελμον. quamvis & καρβατῖνη (quod & apud Longum meum est libr. II. *Ποιμῆν.* ubi *Politianum* etiam 2. miscell. visendum dixi) non ignorem. Hefychius, ut restituatur, idem: καρβατῖνη, μόνη πέλλον, καὶ εὐτελὲς ὑπόδημα ἀγροικῶν. ubi Sylburgius ex altero jam allato loco adscripserat μονόπελμον. credo μονόπελμον restituere volens, pro μόνη πέλλον, quod nil nisi mendosum tinnit. Illud ἀγροικῶν MS. vero magis placet omnino, quam vulgatum. Addo & alia duo loca ab *Hæschelio* nostro ad Longum suum adnotata de carbatinis: *Lucianns*: κήρυκός τις Παφλαγονίας καρβατῖνας ὑποδέμενοι. Idem: εἶδες τὸν Ἰππερβόρεον ἀνδρα πετόμενον, ἢ ἐπὶ τοῦ ὕδατος βεβηκότα; καὶ μάλα (ἢ δ' ὅς) ὑποδεδεμένοι γε καρβατῖνας. JUNG.

8 Ὑπὸ Καρῶν.] C. A. & V. ἀπὸ Καρῶν. Kühn.

Ὑπὸ Καρῶν.] MS. κλ. ἀπὸ Καρῶν. quod rectius videtur. JUNG.

9 Ἀμυκλαΐδες] C. A. non habet. C. V. post τόπον

τερον ὑπόδημα μὲν, δηλοῖ δὲ κλήσει τὸν τόπον.
 10 αἱ δὲ ἄργεῖαι, πάντῃ δῆλον, ὡς Ἀργείων τὸ
 εὔρημα. 11 καθάπερ αἱ Σκυθικαί, Σκυθῶν. καὶ
 Ῥοδίων, 12 Ῥοδιακαί. αἱ δὲ 13 Λακωνικαί, τὸ μὲν
 χρώμα ἐρυθραί, τοῦνομα δὲ δηλοῖ τὸν τῆς εὐρέ-
 89 σεως τόπον. * καὶ Θεσσαλῆς δὲ, ὑπόδημα 14 μη-
 νόον τοῦς εὐρετάς. 15 μέμνηται δ' αὐτοῦ Λύσιππος
 ἐν Βακχαις, Βλαύτῃ, κούρῳ, Θεσσαλίδι. 16 αὐ-
 τοσχέδις δὲ ὑπόδημα τὸ ἀπλῶς εἰργασμένον
 17 Ἐρμιππος εἴρηκεν ἐν Δημόταις. ἀπὸ δὲ τῶν χρη-
 σαμένων, 18 Ἴφικρατίδες, 19 Δεινιάδες, 20 Ἀλ-
 κιβιάδια, 21 Σμινδυρίδια, 22 Μυνάκια, ἀπὸ Μυ-
 νάκου. 23 ἦν δὲ καὶ τι ὑπόδημα, 24 δημοκπίδες.
 25 ὑπίσχοι δὲ, πολυτελες, 26 ἀνδρεῖον, 27 οὐ Ἐρμιπ-

raliores: ipso vero nomine, locum signi-
 ficant. Argiae autem omnino, ut patet.
 Argivorum inventum sunt: ut & Scythicae,
 Scytharum, & Rhodiorum, Rhodiace.
 Laconici porro, colore rubri: nomen vero ipsum,
 inventionis locum notat. * Et Thessalis, calceamen-
 89 tum inventores suos representans. Ejus
 vero Lygippus in Bacchadibus meminit,
 Blauta, cothurno, Thessalide. Calceum
 autem rudem, sine artificio confectum,
 vocavit Hermippus in Populariibus.
 Ab utentibus autem dicuntur, Iphicratides,
 Deniades, Alcibiadii, Smindyridii.
 Menacii, a Menaco. Erant & calcei quidam,
 Populares. Sed Hypichli, preciosi, & viriles,
 quorum Hermip-

addit, ἐξ ἀμυκλῶν εἶναι. quae verba vocis τόπον, ἐπι-
 ἔχουσι πρὸς se fecerunt. Kühn.

Ἀμυκλαίδες] MS. ἀμυκλαίδες (ut & ad oram) de il-
 λην ὑπόδ. δηλ. δὲ ἐξ Ἀμυκλῶν εἶναι αἱ δὲ δε. Hesychius
 aliter: Ἀμυκλαίδες, εἶδος ὑποδήματος πολυτελοῦς
 Λακωνικοῦ, καὶ πέλις Ἀμυκλαί, ubi tamen legendum
 puto Ἀμυκλαίδες, & Ἀμυκλαί. JUNG.

10 Αἱ δὲ Ἀργεῖαι] C. A. Ἀργείων εὔρημα δε. (Salt.
 ὑρέμα) καὶ Ῥοδίων αἱ Ῥοδιακαί. Kühn.

Αἱ δὲ Ἀργεῖαι] MS. αἱ δὲ ἄργεῖαι, ἄργεῖων εὐρ. ο-
 missis interjectis. JUNG.

Αἱ δὲ Ἀργεῖαι] Post δῆλον posita est commatica di-
 stinctio a Cl. Kühn.

11 Καθ. αἱ Σκ.] MS. καθὰ καὶ αἱ Σκ. JUNG.

12 Ῥοδιακαί.] MS. αἱ Ῥοδιακαί. JUNG.

13 Λακωνικαί] Hesych. Λακωνικαί, ὑποδήματα ἀκα-
 λῆται ἀμυκλαίδες, non, ut vulgo, ἀμυκλαίδες. an ἄ-
 κλαί eadem? vide apud *Etymolog.* h. v. quod sequit-
 ur, τούνομα δε. usque ad τόπον marginis est. Kühn.

14 Μήνοον] MS. μινῶον. JUNG.

15 Μέμνηται δε.] Absunt a C. A. usque ad Δημό-
 ταις. Kühn.

Μέμνηται δε.] In MS. defunt μέμν. δ. α. Λ. ε. Β. β. κ. Θ. JUNG.

16 Αὐτοσχέδις] Retinendum erat in Latina versio-
 ne, αὐτοσχέδις; est enim calcei nomen sine arte facti.
 Kühn.

Αὐτοσχέδις] MS. αὐτόσχέδις de ὑπόδ. Sic & mox
 VII, 91. ὑπόσχης MS. sed vulgatum & apud Hesychium:
 αὐτοσχέδις, ὑποδήματος εἶδος γυναικείου. JUNG.

17 Ἐρμ. εἴρ.] In MS. defunt Ἐρμ. εἴρ. ἐν Δημόταις.
 Fabulae hujus meminit & Athenaeus, ut adnotavit Cas-
 saubonus noster VII. animadv. 8. JUNG.

18 Ἴφικρατίδες] De iis Leopard. Emendat. X, 1.
 SEB.

Ἴφικρατίδες] *Dionysius* lib. XV. Biblioth. τὰς δὲ ὑ-
 πόδημας τοῖς στρατιώταις ἐλάτους καὶ κοφῆς ἐπίσφι
 τὰς μέχρι τοῦ ἰὸν Ἴφικρατίδας ἀπ' ἐκείνου καλουμένας.
 Kühn.

Ἴφικρατίδες] Horum mentio & in *Procli* excerptis
Cybernath. apud *Photium* de *δρακονόμῳ*, Ἴφικρατί-
 δας τε ὑποδιδεμένας. Hesychius restituendus apud quem:
 Ἴφικρατίδες, ὑποδήματος εἶδος. ubi *Fr. Sylburgius* Ἴ-
 φικρατίδες ex *Ὀπίδα* ascripsit. meminit & *Etymolog.* in
 Ἐρμῶνι quamvis accentu variat. JUNG.

19 Δεινιάδες] Et hoc apud Hesychium videtur repo-
 nendum, in quo est: δεινιάδες, ὑποδημάτων εἶδος ἀν-
 δρῶν. JUNG.

20 Ἀλκιβιάδια] MSS. Ἀλκιβιάδες, & ita legit. &
Salm. inde C. A. Σμινδυρίδια. C. V. μινδυρίδια. Hesych.
 Σμινδυρίδια, εἶδος ὑποδημάτων γυναικείων, a Smindyri-
 de delicato illo Sybarita. unde legerim *σμινδυρίδια*.
 Kühn.

Ἀλκιβιάδια] MS. Ἀλκιβιάδες, & in ora pariter idem,
 ad priorum scilicet formam. Et sic in verbis Sargii
 scriptoris Vitarum illustrium apud Athen. libr. XII.
 invenio, de Alcibiade: καὶ ὑποδήματα παρὰλλογενῆ
 ἴφρι, ἀ ἀπ' αὐτοῦ Ἀλκιβιάδες καλεῖται. Inde scilicet
 ὑποδοριστικῶς potest esse Ἀλκιβιάδια. Sequitur *σμι-
 νδυρίδια*. MS. habet *μινδυρίδια*. sed ad oram *σμινδυρίδια*.
Hesychius cum vulgatis facit: *σμινδυρία*, εἶδος ὑπο-
 δῶν γυναικείων. recte, ab famoso, puto, illo Smindy-
 ride, Sybarita. vel ejus infami potius luxu, cujus ex
Herodoti nostri *Erato* cap. 127. meminit Athen. libr.
 XII. quem & lib. VI. *Deipnosoph.* vide. JUNG.

21 Σμινδυρίδια] *Falckenburgius* *σμινδυρίδια*. Hesychius:
 Σμινδυρίδια, (legerem cum doctiss. H. Steph. *σμινδυ-
 ρία*) ὑποδήματα ἀπὸ σκυτίως τινος Σμινδυρίδου, ἢ τὰ
 πολυτελῆ ἀπὸ Σμινδυρίδου. sc. Sybarita illo. ex quibus
 videre est utramque scripturam posse admitti.

22 Μυνάκια] MS. μυνάκια & μυνάκου. vid. Leopard.
 Emend. X. cap. 2. SEB.

Μυνάκια] MSS. μυνάκια. ita & *Salm.* ἀπὸ μυνά-
 κου. vid. Hesych. in *μυνάκω* & *Athenaeum* lib. VIII.
 cap. 10. & ibi *Cassab.* Kühn.

Μυνάκια] MS. μυνάκια, ὅτι μυνάκου. & sic in
 margine quoque duplici n. JUNG.

23 Ἦν δὲ καὶ τι ὑπόδ.] MS. ita: ἦν δὲ ὑπόδημα καὶ
 ὑπίσχοι. JUNG.

24 Δημοκπίδες] C. A. κροπίδες. Kühn.

25 Ὑπίσχοι] MS. ὑπίσχοι. *Cassab.* legit καὶ ὑπί-
 χοι δὲ. Syechos enim & syechadas calcei Phrygiaci ge-
 nus commemorare veteres. animadv. in Athen. lib. XIII.
 extremo. SEB.

* Ὑπίσχοι] C. V. ὑπίσχοι ubi ascriptum fuit *leg.*
 ὑπίσχοι, ut supra VII, 80. vel ὑπίσχοι, ut Hesychius.
 vide eundem in ὑπίσχοι. ὑπίσχοι in MSS. etiam
 invenit *Salm.* Kühn.

* Ὑπίσχοι] *Cassaboni* nostri emendationem ex XV.
Athen. ult. indicavit *Seberus*: qui bene quoque *Hermip-
 pro* inde suos *Φερμοφόρους* reposuit. Sed ad primum
 quod attinet, MS. noster clare ὑπίσχοι habet: ad
 oram vero ὑπίσχοι. supra vero VII, 80. ex eodem
 ὑπίσχοι vel ὑπίσχοι reponēbamus, simili forma. *sy-
 chades* sane jam videtur recensuisse supra VII, 86. Ni-
 hil tamen distando. JUNG.

* Ὑπίσχοι] Ὑπίσχοι pro ὑπίσχοι habet *Falcken-
 burgius*, & ita in textu nostro remoto, qui in priori
 edit. erat, asterisco, reposui.

26 Ἀνδρεῖον] In C. A. sequitur marginale hunc in
 modum: ἀλλὰ καὶ καρτεῖο Φερματάς δε. Kühn.

27 Οὐ Ἐρμ. δε.] In MS. defunt, οὐ Ἐρμ. ε. Φ. μ.
 tum pro ὄσπιρ δε. MS. habet, ἀλλὰ καὶ καρτεῖο.
 Φερματάς, κατῆναι τ. κ. quae lectio in *Pherecrati*
 verbis non dubito quin verior, quam vulgatum κα-
 τῆναι. JUNG.

90 pus in Phormophoris meminit : * sicut & Carcinorum Pherecrates , Confuo car- cinos. Meminit & Phæcasi , in Mercu- rio Eratosthenes ,

Solcam olim suebat tenuis phæcasi :

91 sed Orinthorum , Colophonii , Oncique mentionem facit in Iphigenia in Aulide. Cæterum Eumaris , Viris cum Mulieri- bus communis est , inventum Barbari- cum , e cervis confectum. Tum & dia- bathra , Viris , Mulieribusque communia sunt. Cothurnus autem , utrinque pedi convenit. * Unde & Theramenem co- thurnum vocarunt : propter eam , qua in republica utebatur , alterationem. Em- bata vero similes sunt Comicis calce- is : Hypofchisma , calcei viriles , val-

90 προς ἐν 28 Φορμοφόροις μνημονεύει , * ὡς περ καὶ 90 τῶν καρκίνων Φερεκράτης , 29 Κατύομαι τοὺς καρ- κίνους. 30 μέμνηται δὲ καὶ 31 Φαικασίου ἐν τῷ Ἐρ- μῆ Ἐρατοσθένους ,

Πέλμα 32 ποτὶ ῥάπτεισκεν ἐλαφροῦ Φαικα- σίου.

32 ὁ ῥίνθων δὲ, Κολοφωνίου τε, καὶ καλτίου, 34 καὶ ὄγκου, ἐν Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Αὐλίδι. 35 ἡ δὲ εὐμα- ρίς, κοινὸν ἀνδράσι πρὸς γυναῖκας, 36 βαρβαρι- κὸν μὲν εὐρημα, 37 ἐξ ἐλάφων δὲ πεποιημένον. καὶ τὰ 38 διάβαθρα 39 δὲ, κοινὰ ἀνδρῶν καὶ γυ- ναικῶν. ὁ δὲ κόθορνος, 40 ἐκάτερος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν. * ὅθεν καὶ τὸν Θηραμένην, κόθορνον ἐ- κάλου, διὰ τὸν περὶ τὴν πολιτείαν ἀμφοτερι- σμόν. 41 ἐμβάται δὲ, ὄνομα τοῖς κομικοῖς ὑπόδη- μασιν. 42 ὑπόσχισμα δὲ ἀνδρείον 43 ὑπόδημα, μά-

28 Φορμοφόροις] Ex Emend. Casaub. in Athen. lib. XIII. prior. edit. μοιφοφ. Seb.

Φορμοφόροις] In edit. Basil. erat μορφοφόροις. male. pro quo φορφόροις emendavit Falckenburgius.

29 Κατύομαι] Pro κατύομαι C. V. κατύομαι, s. sur- perimposito τῷ υ. consumtus vel solum suppingimus. Kühn. 30 Μέμνηται &c.] Pro his μέμνηται &c. usque ad καὶ ὄγκου MS. saltem : καὶ Φαικασίου δὲ Ἐρατοσθένους λέγει. In cujus verbis vulgatis an forte ποδὶ scriben- dum, pro ποτὶ. non video enim quod Doricum ποτὶ valde huc quadret. JUNG.

31 Φαικασίου] C. A. Ἐρατοσθένους, omisso ejus te- stimonio. Arrianus libr. V. de B. C. ὑπόδημα ἦν αὐτῷ λευκὸν Ἀττικόν, ὃ καὶ Ἀθηναίων ἔχουσι ἱεραῖς καὶ Ἀλεξανδρίων καὶ καλοῦσι Φαικασίον. Hesych. Φαικασίον ὑπόδηματος εἶδος γυμνασίου. quod non convenit cum verbis Arriani nisi in Hesychio fuerit legendum ἱερουργικόν. Kühn.

32 Ποτὶ ῥάπτεισκεν] Salm. ποτὶ ῥάπτεισκεν. Kühn. Ποτὶ ῥάπτεισκεν] Falckenburgius, ποδὶ προῖσκει. quæ certe vulgatis sanctora videntur.

33 Ῥίνθων] Scr. ὁ ῥίνθων. cujus Ροῖτα infra quo- que mentio X, 35. Hesych. Κολοφώνια, ὑπόδηματα κοῖλα. Item : κάλτοι. ὑπόδ. κοῖλα ἐν οἷς ἰππεύουσι. Henr. Steph. haud scio, inquit, an a Latinis mutua- tum. Seb.

Orinthorum] Scr. Rhinthon vero. Seb. 2. Ῥίνθων] MSS. recte ῥίνθων. posset & legi ὁ ῥίνθων, quod fecit Salmas. in suo Codice & in Textull. Pallium, ubi κάλτοι pro Sicula voce habet. in C. A. non extat nisi ῥίνθων δὲ Κολοφωνίου. ἡ δὲ εὐμαρὶς &c. Kühn.

Ῥίνθων] MS. ῥίνθων δὲ, Κολοφωνίων. cetera defunt, ut & quæ sequuntur, ἐν Ἰφιγ. τ. ἐν Αὐλ. non vero dubitari potest quin ῥίνθων sit in vulgatis restituen- dum, ut & Seberus nolter jussit. Colophoniam exposita etiam habes ab Hesychio, ut & κάλτοι. quærendum vero ulterius περὶ ὄγκου. JUNG.

Ῥίνθων] Falckenburgius pro ὀρίθων habet ὀρίων mi- nus bene. male coaluere duæ in unam voces, qui error, ut solet fieri in ejusmodi, alium post se tra- xit, spiritum sc. lenem pro aspero. Scripsi itaque in textu nostro ὁ ῥίνθων, & ita in suo Codice & Clar. Kühnius emendaverat.

34 Καὶ ὄγκου] Falck. καὶ πάνου, de quo mihi æ- que bene constat ac de ὄγκου Pollucis vulgato. vide- rint peritiores. Salmas. ὄγκ. ἐν Ἰφ. ἡ ἐν Αὐλ.

35 H' δὲ εὐμαρὶς] MS. ἡ δὲ εὐμαρὶς x. & ita etiam ad oram. JUNG.

36 Βαρβαρικὸν μὲν εὐρ.] C. A. μέντοι εὐρ. ἐξ ἐλαφῶς πεποιημένον. leg. ἐξ ἐλαφρῶν, ex levibus factum, id

quod nomen etiam arguit, deductum ab εὐμαρὶς, leve. Schol. Apollon. εὐμαρὶς εἶδος ὑπόδηματος, ἃ εὐχερῶς ἰ- χρώτο. in lib. II. Argop. Kühn.

Βαρβαρικὸν μὲν εὐρ.] MS. βαρβαρ. μέντοι τὸ εὐρ. JUNG.

37 Ἐξ ἐλάφων] MS. ἐξ ἐλαφῶς δὲ πεπ. & optime ni fallor, ἐλαφῶς, scilicet δαρῶς. Quidni enim ἐλαφῶς, ut ἀρκτῆ, λυκῆ &c. licet non ignorem nostrum τὴν τῆς ἐλάφου, νεβίδα dicere supra V, 16. peritiorum ta- men judicium sequar libens. JUNG.

38 Διαβάθρα δὲ] C. A. ἀνδρῶν x. γ. ὁ δὲ x. ἀρμό- ζων ἐκάτερος &c. διὰ τὸν περὶ πολιτείαν ἀμφοτερισμόν, quod in administratione Reipublicæ modo in hauc, mo- do in illam partem se verteret. Kühn.

39 Δὲ, κοινὰ ἀνδρ. &c.] MS. δὲ, ἀνδρῶν τε καὶ γυ- ναικῶν ὅτε κόθ. horum calceotum & infra mentio X, 49. JUNG.

40 Ἐκάτερος] Pro ἐκάτερος, MS. ἀρμόζων ἀμφ. JUNG.

41 Ἐμβάται δὲ, ὅμοια τ. x.] C. A. ἐμβάται δὲ ὑ- νομα τοῖς x. ὑ. ὑπόσχης δὲ κ. ὑ. ἀλλ' εὐτελής καὶ πρῶ- σχισμα, ἀλλὰ προσβυτικόν. ἦν δὲ ὑπόδημα κ. ὁ. Kühn. Ἐμβάται δὲ, ὅμοια τ. x.] MS. ἐμβάται δὲ, ὄνομα τοῖς &c. & in ora ἐμβάται. corrige itaque accentum vulgatum, qui supra IV, 115. recte habet. ubi etiam nolter Pollux ἐμβάτας, exponit κομικὰ ὑπόδηματα adeo ut MS. lectionem ὄνομα, præ vulgata ὅμοια am- plecti placeat. JUNG.

Ἐμβάται δὲ, ὅμοια τ. x.] Male collocabatur in an- te editis hic accentus in ultima, rescripti ἐμβάται, & e MSS. ὄνομα pro ὅμοια.

42 Ὑπόσχισμα] Luisin. legit ὑπόσχισμα Parerg. I, 14. Seb.

Ὑπόσχισμα] MS. ὑπόσχης δὲ &c. & ad oram etiam ὑπόσχης. Luisinus I. Parerg. 14. hæc citans propter vocem πρόσχημα, habet ὑπόσχισμα, quasi & ita Pol- lux scripsisset. JUNG.

43 Ὑπόδημα, &c.] MS. ὑπόδημα, ἀλλ' εὐτελής. καὶ πρόσχημα, ἀλλὰ προσβ. ad oram vero πρόσχημα, quod & H. Stephanus adscripsit suo codici. & in The- sauro suo apud Hesychium quoque pro πρόσχηματα, reponendum ait πρόσχηματα, sicut & Sylburgius ibi ad codicem suum adposuit. MS. nolter, ut dixi, ha- bet, πρόσχημα, quod & in isto loco Aristotelis libr. II. Rhetoric. est : εἰ γὰρ πρόσχημα, καὶ κεφαλὴς &c. ubi tamen Victorius πρόσχημα edit ex MS. quem vide & Luisinum dicto loco, qui se non videntur sa- tis extricasse. sane in hisce minutis, non possunt sem- per nobis omnia esse liquida, quod carum mentio a- pud vetustos Auctores sit rarissima : grammatici vero

λα εὐτελές, καὶ πρόσχημα πρεσβυτικόν. 44 ἦν δὲ τι ὑπόδημα, καὶ ὀπισθοκρηπίς. 45 ἃ δὲ πόδεια Κριτίας καλεῖ, εἴτε 46 πῖλους αὐτὰ οἰητέον, 47 εἴτε περιειλήματα πῶδων, ταῦτα * πέλυντρα καλεῖ 48 ἐν Φοινίσσαις Δισχύλος,

Πέλυντρά ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις.

92 * τὰ δὲ 49 πέλυντρα, εἶδος ὑποδήματος, ὡς περ 50 αὐτὰ πόδεια, 51 ταυτὸν ἦν ταῖς ἀναξυρίσιν, αἷς σκελέας ἐνιοι 52 ὀνομάζουσι. 53 Κράτης δ' ἐν Ἑρταῖς ἔφη, καὶ 54 δὴ πόδεια τριμίτινα. ἴδια δὲ γυναικῶν 55 ὑπόδημα 56 Περσικά. λευκὸν ὑπόδημα, μᾶλλον ἑταιρικόν. 57 περιβαρίς, θεραπευτικὸν μᾶλλον 58 τὸ ὑπόδημα, Τυρρηνικά. 59 τὸ κάττυμα ξύλινον, τετραδάκτυλον. οἱ δὲ ἱράντες,

qui ea exposuerunt, plerique perierunt cum auctoribus etiam ipsis, unde facile colligere alias de multis esset. Nos MS. lectiones fideliter adnotare persequemur. JUNG.

44 ἦν δὲ τι] In MS. deest τι. JUNG.

45 Α' * διπόδια] Sylburg. leg. ἃ δὲ ποδία. Leopard. ἃ δὲ ποδία Κρ. ut mox πέλυντρα (quomodo infra X, 50.) & Segm. seq. αὐτὰ ποδία Emend. II, 2. SEB.

Α' * διπόδια] C. A. ἃ δὲ ποδία. C. V. ἃ δὲ ποδία. (Hesych. & Glossa Vet. ποδίων pedale fascia) &c. ταῦτα πέλυντρα καλεῖ Δισχύλος. τὰ δὲ πέλυντρα καὶ ἴδος ἴ. ὡς περ αὐτὰ ποδία. ita C. A. pergit cum C. V. nisi quod hic ultima verba mutet in αὐτὰ πόδεια. leg. αὐτὰ. Salm. ἃ δὲ ποδία legit. pro πέλυντρα Hesych. πέλυντρα. KÜHN.

Α' * διπόδια] MS. ἃ δὲ ποδία Κρ. & in ora ποδία. Vere itaque reposuit hic ad suum codicem ἃ δὲ ποδία H. Stephani in suo codice hic, ex ipso Polluce ea confirmans, supra II, 196. eadem referente. Et Leopardus hoc vidit, qui ἃ δὲ ποδία hinc citat II. Emend. 2. ubi de his vide. JUNG.

Α' * διπόδια] Διπόδια apposito asterisco ultima editio Seberii agnoscebat, reposuit remoto asterisco, e-Codice Cl. mei Kühni, δὲ ποδία, posset & forte legi δὲ ποδία, vel ποδία, uti scilicet Segm. seq. e Cl. Kühni emendatione pro priori διπόδια textus noster habet, ita mox initio Segm. seq. prior. edit. legebant αὐτοπόδια, pro quo secutus Cl. Kühni emendavi in textu αὐτὰ ποδία.

46 Πῖλος] MS. πῖλος. JUNG.

47 Εἴτε περιειλήματα] MS. εἰ περιειλήμα πῶδ. ταῦτα πέλυντρα καὶ Δισχ. priora corrupte. πέλυντρα vero & supra fuit II. 196. in eadem hac re, ut & infra X, 50. ubi MS. noster recte: οὕτω γὰρ τὰ ποδία Σαφουλῆς καλεῖ. vulgata enim corrupta. vide & Itamini init. Segm. seq. JUNG.

48 Εἰ Φοινίσσαις] Defunt in MS. εἰ Φοινίσσαις. & versus ipse Aeschylus. JUNG.

49 Πέλυντρα] MS. πέλυντρα καὶ εἶδος ὑποδήματος, ὡς περ αὐτὰ πόδεια ταυτὸν ταῖς &c. quae omnia saniora, & nos de Leopard. emendatione amplius dubitare non sinunt. Bene certe illud καὶ ibi, τὰ δὲ πέλυντρα, καὶ εἶδος &c. quae sensu plano omnia reddunt. JUNG.

50 * Αὐτοπόδια] Salm. αὐτὰ ποδία. KÜHN.

51 Ταυτὸν ἦν &c.] C. A. ταυτὸν ταῖς ἀσκειῶς ἐνιοι νομίζουσι. ultimum etiam C. V. affert. Quis non videat recte legi αἷς σκελέας &c. ? vid. supra VII, 59. KÜHN.

52 Ὀνομάζουσι.] MS. νομίζουσι, pro ὀνομ. defunt deinde Κρ. δ. ε. ε. καὶ διπόδια, τριμίτινα, ubi scri-

de vulgares : profchemā autem, seniles. Erat & calceamentum, opisthocrepis : quae Critias, Dipodia vocat : sive pilos aestimare velimus, aut pedum fascias : quae Pelyntra, in Phoenissis vocat Aeschylus,

Pelyntra habent in aethyis.

* Pelyntra autem, calceorum species sunt. sicuti & autapodia, idem existentes, quod anaxytes : quas nonnulli, ocreas vocant. Sed Crates in Feriis, Dipodia trimitina dicit. Proprii autem Mulieribus calcei, erant Perfici. Albi calcei, maxime meretricii. Peribaris, imprimis Famulabus proprium calceamentum. Tyrrhenici, quorum solea lignea, quatuor digitorum latitudinis : lora autem,

bendum puto καὶ διπόδια sine distinctione: ut hoc dicat Cratinum etiam διπόδια dixisse, quasi duplicia ποδία. nisi rectiora nostri. JUNG.

53 Κράτης δ' ἐν &c.] Absunt illa a C. A. nam νομίζουσι excipit ἴδια δὲ &c. KÜHN.

54 Διπόδια] Salm. δὴ ποδία legit. KÜHN.

55 Ὑποδήματα Περσικά.] MS. ὑποδήματα Περσικά, λευκ. Hunc locum adnotat Colvius ad lib. VII. Metamorph. Araleji, ubi, calceis fatimaeis albis illis & tenuibus imbutis. Errat autem valde Jac. Nicolaus VII. Epiphil. ult. his quae Perficis attribuit Pollux, exponens ipse περιβαρίδας, quasi haec albus calceamentum & maxime meretricium vocaret Pollux. Hesychius: Περσικά (licet apud cum Περσικά) κτύλιον ὑπόδημα exponit, ut & ὁ καταγράφας τὰ ἱερικά. Est in eodem Hesychio: Περσίδα Περσικὴν ὁ ἴστω ὑπόδημα. ubi an legendum: ἴστω ἴστιν ἴ. Ut autem MS. noster Περσικά, (quod & ad oram habet) ita Segm. seq. habes μεταπερσικά, eodem scitu, quaeque idem Περσικά & apud Ἐθικογράφον, & ipsum Aristoph. in Νεφέλ. sit * Πόλλυς tellusianus. Idem comicus Θεσμοφωρίαζ.

--- καὶ ταῦτα Περσικάς ἔχον. JUNG.

56 Περσικά.] MSS. Περσικά. Hesych. Περσικά in edit. Haegepotis. alias περσικά. leg. Περσικά. item. Περσικά πόλυ Περσικὴν ἢ ἴστιν ὑπόδημα, vulgo ἢ ἴστιν ὑπόδημα. vid. eundem in μεταπερσικά. KÜHN.

57 Περιβαρίς] C. A. περιβαρίς μᾶλλον θεραπευτικὸν τ. τὰ δὲ κάττυμα &c. σαυδάλιον δὲ ἦν. ἰσάλου δ' αὐτὰ τυρρηνικουγῆ. (scriberem τυρρηνικουγῆ) τὰ μὲν τυρρηνικά εἰν ἂν ὁ Σαφουλῆς μάσθλη παικίλος, αἱ δὲ ἰσθριμίδες ἴστω ταῖς Α. ὑπόδημα. ita MSS. τὰ δὲ Σικωμία &c. absunt a C. A. Scholia in Callimachi Ἠγηγημῶν in Delum, ἰσθριμίδες κυρίως τῶν κυνηγῶν τὰ ὑπόδηματα. KÜHN.

Περιβαρίς.] MS. περιβαρίς μᾶλλον θεραπευτικὸν. περιβαρίδας vero calceamenta esse apud Aristoph. ingenue tum & nobilium adnotat eruditiss. Q. Sepe. Flor. ad illum locum Comici Lysistrata: καὶ κυβερῖν ὀρθοστάδια, καὶ περιβαρίδας. Pollux tamen noster ait potius esse ancillatum, non, puto, tantum illarum esse adfirmans. JUNG.

58 Τὸ ὑπόδημα] Defunt in MS. τὸ ὑπόδημα, dein MS. mendose τυρρηνικά. & in margine τυρρηνικά, quod tamen infra recte scribit. JUNG.

59 Τὸ κάττυμα, &c.] MS. τὸ δὲ κάττυμα ξύλινον &c. Honr. Stephani in fragmentis Lyricorum, inter Sapphus hæc edens, male habet ξύλον. JUNG.

Τὸ κάττυμα, &c.] Post τὸ κάττυμα in ante edit. erat commatica distinctio, quam deleverit hic Cl. Kühnius. dein mox pro τετραδάκτυλον Falckeburgensis habet τριτάκτυλον.

inaurata : erat enim sandalium. hoc Minervam induit Phidias. * & hos quidem, Tyrrenicos vocabant : sicuti & embathra, *μικροεργή* dixerunt. Tyrrenicorum autem lorum, Sappho Lorum varium dixit, Lydium malum opus. Endromides, Dianæ proprii calcei. Sicyonii autem, nomine, quorum inventum fuit, indicant. Naviculas etiam *ἀκόντια* jacula vocat Aristophanes : quæ calceorum muliebrium species fuerunt. * *ῥαδία* varius erat, & convolubilis calceus. Baucides, præciosi erant calcei, crocei, & muliebres. Mulierum etiam erant, *αφρακτα*, *οπισθοκρηπίδες*, *κανάβια*, *νυκτιπέδες*, *μεσοπερσικαί*, *φιττακίδες*, *σελευκίδες*, *νοσσιδές*, *ἀμβρακίδες*,

ἐπίχρυσοι. ⁶⁰ *σανδάλιον γὰρ ἦν*. ⁶¹ *ὑπέδησε δ' αὐτὸ φειδίας τὴν Ἀθηναίων*. * ⁶² *ἐκάλουν δ' αὐτὰ*, ⁶³ *τυρρηνουργῆ*, ⁶⁴ *ὡσπερ καὶ τὰ ἐμβαθρά*, ⁶⁵ *ρικνεργῆ*. ⁶⁶ *ταῖς μέντοι τυρρηνικαῖς*, ⁶⁷ *οἰκίλος εἶη*. *μάσθλης λυδίων κακὸν ἔργον*. *αἱ δὲ ἐνδρομίδες*, *ἴδιον τῆς Ἀρτέμιδος* ⁶⁸ *τὸ ὑπόδημα*. *τὰ δὲ* ⁶⁹ *σικυώνια*, ⁷⁰ *τὸ ὄνομα δηλοῖ τίνων τὸ εὖρημα*. *τὰ δὲ πλοιαρία*, ⁷¹ *καὶ ἀκάτια ὀνομάζει ἀριστοφάνης*, *εἶδος* ⁷² *ἔντα γυναικείων ὑποδημάτων*. * ⁷³ *ῥαδία δὲ*, *ποιμίλον*, *καὶ πολυτελὲς ἦν ὑπόδημα*, *κροαιίδες*, *γυναικείων*. *γυναικεῖα δὲ καὶ τὰ* ⁷⁴ *ἄφρακτα*, *οπισθοκρηπίδες*, ⁷⁵ *κανάβια*, *γυμνοπόδια*, *περίβαρα*, ⁷⁶ *νυκτιπέδες*, ⁷⁷ *φιττακίδες*, ⁷⁸ *σελευκίδες*, ⁷⁹ *νοσσιδές*, ⁸⁰ *ἀμβρακίδες*,

60 *Σανδ. γὰρ ἦν*.] MS. *σανδ. δὲ ἦν*. defuit deinde, *ὑπέδησε δ. α. Φ. τ. Αθ.* Scribe vero *ὑπέδησε* in vulgatis, ut H. Stephanus in dictis fragmentis edidit. JUNG.

61 *ὑπέδησε*] *ὑπέδησε* male legebant priores editiones, emendavi *ὑπέδησε*.

62 *Εκ. δ' αὐτ.*] MS. *ἐκάλ. δὲ α.* JUNG.

63 *τυρρηνουργῆ*] MS. *τυρρηνουργῆ*. bene, ut *ἀττικουργῆ* supra I, 149. Paulo ante VII, 86. ubi quoque *κάττυμα* & *σανδάλιον* exponit, ex *Cratino* *σανδάλια τυρρηνικά* etiam adfert. fuerint itaque hæc ambo, tam *καττυματα*, quam *σανδάλια* ex genere *τυρρηνικῶν*. *Hesychius*: *τυρρηνικά σανδάλια κάττυμα τι ὑψηλὸν οὕτω καλεῖται*, quamvis illud *καττυματος* genus aliud, quod supra VII, 86. habuisti, videatur. JUNG.

64 *ὡσπερ καὶ τὰ*] Defunt in MS. *ὡσπερ κ. τ. ἔ. μικροεργῆ*. JUNG.

65 *ρικνεργῆ*.] *Salm.* pro *ρικνεργῆ* legit *ρικνοεργῆ*, ut ante *τυρρηνουργῆ*. KÜHN.

ρικνεργῆ.] *Falckenburgius* habet *ρικνοεργῆ*.

66 *ταῖς μέντοι τυρρ. &c.*] C. V. *τὰ μέντοι τυρρηνικὰ. εἶη ἂν ὁ Σ.* KÜHN.

ταῖς μέντοι τυρρ.] MS. *τὰ μέντοι τυρρηνικά εἶη ἂν ὁ Σάπφους μάσθλης ποιμίλος* αἱ δὲ *ἰδρ. &c.* ceteris *Sarphus* verbis mediis omisiss. JUNG.

67 *Ποικίλος μάσθλης εἶπε*.] Priores edit. ita legebant: *ποιμίλος μάσθλης εἶπε*, sed ut noster textus jam habet, ita Cl. *Kühnius* emendavit. *Falckenburgius* aliam medellam huic loco adhibuit, & ita legit: *ταῖς μέντοι τυρρηνικαῖς, εἶη ἂν ὁ Σάπφους μάσθλης* (ad oram *μάσθλης*) *ποιμίλος μάσθλης εἶπε*, *λυδίων καλῶν καλῶν ἔργον*. Eruditi hæc omnia discutent, sufficit singula ordine & fide indicasse.

68 *τὸ ὑπόδημα. &c.*] In MS. deest *τό*. & absunt etiam *τὰ δὲ Σικυώνια*, de quibus etiam *Cisarius Ind. Lucet.* in *Sicyonia*. JUNG.

69 *Σικυώνια*] De his *Leopard.* Emend. I, 11. SEB.

70 *τὸ ὄν. &c.*] In MS. deest *τὸ ὄν. δ. τ. τ. εὖρ.* JUNG.

71 *καὶ ἀκάτια*] MSS. *ἀκάτια*. inde C. A. *εἶδος γ. ὄν.* hic definit marginale C. A. quod inceperat supra fin. *Segm.* 89. *καὶ κανάβια &c.* KÜHN.

καὶ ἀκόντια] MS. eleganter *καὶ ἀκάτια*, *εἶδος &c.* omisiss *ὄν. ἀριστοφ.* Restituamus itaque illud *ἀκάτια*, quod mirum quanto melius convenit cum *πλοιαρίοις* hic, præ vulgato *ἀκοντίοις*. Nec omisit diligentiff. glossatorum *Hesychius*: *ἀκάτια*, inquit, *ὑποδημάτων εἶδος*. Et vel valde fallor sic inveni locum *Aristophanis*, ubi ita usurpatur. Certe sic accipio illud, non longe ab initio *Lyfistrata* : ubi *Lyfistrata* mirante nondum

adesse feminas *Acharnenses*, altera *Calonice* ipsi sic reddit :

--- ἦγ' οὖν Θεαγένους

ὣς δὲν' ἰούσα τάκατιον ἔπειτο. JUNG.

καὶ ἀκόντια] *ἀκάτια Falckenburgius* pro *ἀκόντια*, optimè, nec aliter in textu emendavi nostro, locum Cl. *Jungestmannus* in *Aristophane* tibi jam indicavit.

72 *ὄντα*] In MS. deest *ὄντα*. JUNG.

73 *ῥαδία*] MSS. *ῥαδία δὲ &c.* post *ὑπόδημα* iterum MSS. *αἱ δὲ βαυκίδες καὶ βαυκίδια ἐλέγοντο. πολυτελές δὲ ἦν ὄν. καὶ κ. γυναικεῖα δὲ τ. ἄ. Salm.* legit *ῥαδία* KÜHN.

ῥαδία] Pro *ῥαδία*, MS. *ῥαδία*. quod perinde est, ut ibi talia scripta interdum occurrunt. *Hesychius*: *ῥαδία, ὑπόδημα ποιόν. οἱ δὲ σανδάλιον*. JUNG.

ῥαδία] *ῥαδία* pro *ῥαδία* ex emendatione Cl. *Kühnius* habet textus.

74 *Μνημ. &c.*] In MS. deest, *μνημ. δ' α. Π. τ. κ. Φ.* JUNG.

75 *αἱ δὲ βαυκ. &c.*] MS. auctior ut *Seberi*, ita & postèr : *αἱ δὲ βαυκίδες, καὶ βαυκίδια ἐλέγοντο. πολυτελές δὲ ἦν ὑπόδημα καὶ κροαι.* & utrumque illud etiam ad oram. accentus in vulgato etiam corruptus est. Tu de *baucidibus* vide *Casaubonum* τὸν πᾶν IV. *Athen.* 4. JUNG.

76 *Βαυκίδες*] MS. *αἱ δὲ βαυκίδες* (ita enim ibi est) *καὶ βαυκίδια ἐλέγοντο. πολυτ. δὲ ἦν.* SEB.

Βαυκίδες] *Βαυκίδες* habebant priores editiones, male collocato accentu in antepenultima, quum in penultima scribi debeat *βαυκίδες*, uti emendavimus in textu e Codice Cl. *Kühnius*. vidit errorem & *Falckenburgius*, qui *προπερισπωμένως* habet *βαυκίδες* in suo Codice.

77 *ἄφρακτα. ὄπ.*] Post *ἄφρακτα*, saltè commate interpunge, non puncto. JUNG.

ἄφρακτα. ὄπ.] Post vocem *ἄφρακτα* loco *στιγμῆς τελείας* posui comma, & dein *κανάβια* cum duplici *ν* pro *κανάβια* prior. edit. e Cl. *Kühnius* Codice emendavi.

78 *Κανάβια*] MS. ut & supra VII, 72. *κανάβ. SEB.*

Κανάβια] *Salm.* leg. *κανάβια*. C. V. *κανάβια*. KÜHN.

Κανάβια] MS. noster *κανάβια* : uno *ν* ut vulgo. & *οπισθοκρηπίδες* ante, quod & ad oram. *κανάβια* & apud *Hesychium* est ibi : *καμάβια, κανάβ, κἀνάβια, κἀνάβια κνηγετικὰ ὡς γυργαθοὶ ἢ ὑπόδηματά ποιά.* JUNG.

79 *Νυκτιπέδες*] C. A. & *Salm.* *νυκτιπέδες*, sed ἡ supra o ascriptum est in C. A. KÜHN.

80 *Φιττακίδες*] *Salm.* *φριττακίδες*, & ita quoque C. V. KÜHN.

81 *Νοσσιδές &c.*] Non extant *νοσσιδές, ἀμβρακίδες* in C. A. nec legit *Salm.* KÜHN.

95 ἀμφίσφυρα, 82 ἀκροσφύρια. * 83 οὐ δ' ἂν εἴη
 Φαῦλον τούτοις ὑποθεῖναι λέξιν ἐκ Θεσμοφορια-
 ζουσῶν Ἀριστοφάνους, ἐπεὶ πολλὰ εἶδη ἐν αὐτῇ
 περιέχει γυναικείων Φορημάτων, ἃ καὶ τοῖς περι-
 κόσμοις ἂν ἀρμόσειε ταῦτα. 84 Ξυρὸν, κάτοπτρον,
 85 ψαλίδια, κρητὴν, νίτρον, προκόμιον, 86 ὄχθοιβους,
 87 μίτρας, ἀναδήματα, ἀγχουσα 88 ὄλεθρον τὸν

amphispbyra, acrosphyria. * Nec foris 95
 tan absurdum fuerit, hisce Aristophanis
 locum ex Thesmorphoriazasis subjungere:
 quoniam multæ in eo muliebris vestitus
 species continentur, quæ & ornamentis
 adnumerari possunt: ut novaculam, spe-
 culum, forfices, cerotam, nitrum, an-
 tias, limbos, connexus, mitras, redi-
 micula, anchusas, mundumque infi-

Νοσσιδὲς &c.] In MS. defunt νοσσιδὲς, Ἀμβρακιδὲς.
 altera nimirum ab Ambraciae feminis qua gestabant.
 alteras non omisit etiam Hesychius: Νοσσιδὲς (quamvis
 editi edidi νοσσιδὲς) ὑπόδημα γυναικίον. JUNG.

82 Ἀκροσφύρια.] Post ἀκροσφύρια C. A. Ἀριστοφά-
 νης δὲ γυναικῶν ὑποδήματα καταλέγει (Saltm. καλεῖται ἐν)
 Θεσμοφοριαζούσαις, ἃ δὲ καὶ (Saltm. ἃ καὶ) τοῖς περι-
 κόσμοις (C. V. ἐπεκόμοις) ἴσως ἂν (supra scriptum) ἀρ-
 μόσειε ταῦτα. eadem habet C. V. nisi quod pro ἀρμ-
 ταῦτα legit ἀρμόσει ἐν ταῦτα, qua vero C. V. eis que re-
 tinent ad mundum muliebrem congruerent hic loci, vel
 qua cum eis que sunt mundi muliebris hoc loco bene
 convenirent. KÜHN.

83 Οὐκ ἂν δ' ἂν &c.] Οὐδ' ἂν εἴη φ. MS. sic tan-
 tum: Ἀριστοφάνης δὲ γυναικῶν ὑποδήματα καταλέγει ἐν
 Θεσμοφ. ἃ καὶ τοῖς &c. SEB.

Οὐκ ἂν δ' ἂν &c.] Οὐκ ἂν &c. usque ad ξυρὸν, pro
 his & MS. noster ita habet tantum: Ἀριστοφάνης δὲ
 γυναικῶν ὑποδήματα καταλέγει ἐν Θεσμοφοριαζούσαις,
 ἃ καὶ τοῖς περι κόσμοις ἴσως ἂν ἀρμόσειεν, ταῦτα. ξυρὸν.
 licet vitiose in MS. ψυρὸν. & ab eadem manu corre-
 ctum in margine ξυρὸν. Scribo vero in vulgatis οὐκ
 ἂν δ' εἴη. videtur enim alterum ἂν a librariis, vel ty-
 pographorum pueris olim male repetitum. & paulo iu-
 fra περὶ κόσμους, vel περὶ κόσμοις, ut in MS. est, le-
 gendum puto. error inde, quod hæc talia in MS. scrip-
 tura & accentu non adeo disjunguntur ut & Noster
 hic supra περι nullum accentum habebat. JUNG.

Οὐκ ἂν δ' ἂν &c.] Prior. edit. ita legebant: οὐκ ἂν
 δ' ἂν εἴη φ. male hic repetita vocula ἂν, emendavi in
 textu e MS. doctiff. Seberii: οὐ δ' ἂν εἴη φαῦλον &c.

84 Ξυρὸν, κάτοπτρον] Ξυρὸν, κάτοπτρον &c. vid. supra
 libro V, cap. 16. quod totum ornamentis muliebris dic-
 catum. Caterum eundem hunc Comici locum recitat
 & Clemens Alex. Pædag. II. 11. Quia vero non per
 omnia Pollucis exemplaribus responderet, transcribam
 huc, quo ibi ordine ac modo legitur, ut æquus lec-
 tor ipsemet instituta collatione utra pars rectior, ju-
 dicare queat. Sic autem habet:

Μίτρας, ἀναδήματα, νίτρον, καὶ σιδήριον
 Κίστριον, στρόφιον, ὀπισθοσφενδύνην.
 ὀπισθοκάλυμμα, Φύκος, περιδέρεια.
 Ἰπογράμματα, τρυφοκαλάσιον, κεκρύφαλον.
 Ζῶμα ἀμπεχόνιον, τρύφημα, παρυφές.
 Ξυστίδα, κιδάνα, βάραθρον, ἔγκυκλον χιτῶνιον.
 Τὰ μέγιστα δ' οὐκ εἶρηκα τούτων· εἴτα τί;
 Διόπας, διάλιθον, πλάστρα, μαλόχιον,
 Βοτρυχλιδῶνα, περόνας, ἀμφιλίας.
 Ὀρμούς, πίδαας, σφραγίδας, ἀλύσεις.
 Δακτυλίους, καταπλάσματα, πομφόλυγας.
 Ἀποδέσμους, ὀλίσβους, σάρδια, ὑποθερίδας, ἐ-
 λικτήρας.

(a P. MS. ὑποκόμιον. b rectius τρυφοκαλάσιον. Sylburg.
 vid. supra VII, 71. c tr. quod hic & in A. MS.
 pro γυρῶμα. d excerpta MS. διοπας, nescio an re-
 ctius δεπας. Sylb. e Vain. μολούχιον. f rectius forte
 apud Nostrum διαριτίως βότρον, χλιδῶνα. Nam
 χλιδῶν ab Sviracide XXI, 23. inter κοσμήματα nu-
 meratur, & βότρος formam facile aliquis ornatus mu-
 liebris potuit referre: unde βοτρυκόσμος apud Oyrh.
 Quod si rectius βοτρυχλιδῶν apud Cl. legitur, at-

millæ & id genus dicamus, cui respondeat baccu-
 tum monile *Æp. I, 154. D. H. ἢ ὑποθερίδας. D.
 H.) SEB.*

Ξυρὸν, κάτοπτρον] C. V. ψυρὸν κατόπτρον ψαλί-
 δια κρητὴν λίτρον, quod ultimum habet & C. A.
 KÜHN.

Ξυρὸν, κάτοπτρον] Versus hos adeo corruptos & con-
 fusos ut nihil magis, suo ordini restituit & emaculat
 sequenti modo ἢ πάντῃ Salmasius in Exercitationibus
 suis *Plinianis* ad *Julii Solini Polyhistora* pag. 808.

Ξυρὸν, κάτοπτρον, ψαλίδια, κρητὴν, νίτρον,
 Προκόμιον, ὄχθοιβους, μίτρας, ἀναδήματα,
 Ἀγχουσα, ὄλεθρον τὸν βαθὺν, ψιμμύδιον,
 Μύρον, κίστριον, στρόφιον, ὀπισθοσφενδύνην,
 Κάλυμμα, Φύκος, περιδέρεια ὑπογράμματα,
 Τρυφοκαλάσιον, ἐλλίβορον, κεκρύφαλον,
 Ζῶμα, ἀμπεχόνιον, πόρημα, παρυφές, ξυστίδα,
 Χιτῶνα, βάραθρον, ἔγκυκλον, κομμώτριον,
 Τὰ μέγιστα δ' οὐκ εἶρηκα τούτων. Β ἀλλά τί;
 Α. Ἐστέρη; ἢ οὐδὲς μεμνημένους ποτὲ,
 Διόπας, διάλιθον, πλάστρα, μαλόχιον, βότρον,
 Χλιδῶνα, περόνας, ἀμφιλίας, ὄρμούς, πίδαας,
 Σφραγίδας, ἀλύσεις, δακτυλίους, καταπλάσματα,
 Πομφόλυγας, ἀποδέσμους, ὀλίσβους, σάρδια,
 Ἰποδῆρας, ἐλικτήρας, ἀλλ' οὐδ' ἂν λέγων
 Λίξαις.

85 Ψαλίδια] MS. ψαλίδια. & φησὶ MS. λίτρον. SEB.
 Ψαλίδια] Ut Seberii, ita & noster MS. ψαλίδια. sed
 pro νίτρον, noster MS. λίτρον habet. JUNG.

86 Ὀχθοί, βούς] C. A. ὄχθοι λούς. sed τῷ λ incu-
 bar ascriptum β. C. V. ὄχθοιβους. legit. vid. supra VII,
 65. Saltm. βούβους. KÜHN.

Ὀχθοί, βούς] MS. etiam ὄχθοι. βούς. Ego malim
 ὄχθον. Imo quicquid supra dixerim ad V, 101. jam
 mihi potius videtur, ut legamus ὄχθοιβους, propter
 similes in aliis casus. ὄχθοιβοί, ait Hesychius, περὶ
 πταίν τινα εἰσάσαντι περὶ τοὺς χιτῶνας, ἃ καλεῖσθαι ὄ-
 χθοίβους. εἰσὶ δὲ τὰ λεγόμενα λώματα. JUNG.

Ὀχθοί, βούς] Ὀχθοί, βούς, male in prius editis
 hæc separatim scribebantur, reposui ut habent MSS.
 & Falckenburgii Codex una voce ὄχθοίβους. μίτρας
 dein penacutè, pro μίτρας acute prior. edit. emenda-
 vit & Falckenburgius, & sic in textu reposui.

87 Μίτρας] C. A. μιτράς. KÜHN.
 Μίτρας] MS. μίτρας. qui accentus vulgatis reponen-
 dus. Ut vero hic, sic in lege juris civilis mitris ad-
 junguntur redimicula: sicut adnotavit Cujacius X. Ob-
 serv. 17. Dein ἀγχουσα etiam MS. habet hic. supra
 V, 101. habebat ἔγχουσα. Aristophanes *Lyssitais* non
 procul ab initio:

Ἐγχουσα, καὶ τὰ διαφατῆ χιτῶνια.

Sed utrumque rectum. supra dixi ex Hesychio de alte-
 ro: jam de altero quoque eodem: ἀγχουσα ἴζα,
 ἢ φυκαύνται τὰ γύναια. apud quem inde & ἀγχουσι-
 ζεται. *Plinius* lib. XXI. cap. 16. *Anchusa infusenda*
ligno cervisque radice apta. JUNG.

88 Ὀλεθρον] C. V. ὄλεθρον. KÜHN.
 Ὀλεθρον τὸν βαθὺν] Hesychius: Ὀλεθρος βαθύς. ἵσις ἐ-
 πὶ κόσμου γυναικίον. JUNG.

nitum, cerusam, unguentum, pumi-
cem, strophium, fundam, tegmen-
tum, fucum, monilia, picturationes,
96 * vestem luxuriosam, gryphoma, la-
surim, helleborum, vittam, zonam,

βαθὺν, 89 ψιμμύθιον, μῦρον, 90 κίσσηριν,
91 στρόφιον, ὀπισθοσφενδόνην, 92 κάλυμμα,
93 Φῦκος, περιδέραια, 94 ὑπογράμματα,
* 95 τρυφοκαλάσσηριν, 96 γρύφωμα, λάσει- 96
ριν, 97 ἐλέβορον, κερύφαλον, 98 ζῶσμα,

89 *Ψιμμύθιον*] MS. *Ψιμύθ.* SEB.
Ψιμμύθιον] Noster MS. *Ψιμύθιον*, (quod & *Seberus*
in suo uno *μ* esse ait) *μύρον*. JUNG.

90 *Κίσσηριν*] *Κίσσηριν* MS. noster uno *σ*. quemadmo-
dum & in verbis ipsis *Aristophanis* legitur, cujus ver-
sus ordine inferit suo *Padaogo Clemens Alex.* lib. II.
extremo, & inde tibi proposuit jam *Seberus* noster.
Sunt vero illa non ex *Thestmorphoriazusis* prioribus, ut
putat diligentissimus *Sylburgius ad Clem. Alexand.* sed
ex posterioribus. Quæ enim hodie extant, priorum ti-
tulo censenda sunt; quod nos docuerunt illæ *πολυτά-
λαντοι* animadversiones *Casauboni* nostri in *Athenæum*.
Sic & *Νεφέλαι Aristophanis* fuerε πρώται, quibus ta-
men sibilum meruit: & *διυτέρας* itaque *Νεφέλας* re-
concinnavit, quibus pariter excidit: de qua re pluribus
Scholiasies Vetus in *προβωρία* *Ἀριστοφάνους Νεφελῶν*,
ubi de priorum *διασκευῇ*, ut ex ipsis *Scholiasis* ad ista:
οὕτω νικίσσαιμ' ἔγωγε &c. unde patet eas quæ hodie
extant esse *διυτέρας*, contra atque *Thestmorphoriazusis*
accidit. JUNG.

91 *Στρόφιον*] MS. *στρόφον*. *Suid.* λέγεται καὶ στρό-
φος τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν στρόφιον, ὃ ἴστω ἔρεον. SEB.
Στρόφιον] MSS. *στρόφον*. KÜHN.

Στρόφιον] MS. *στρόφον*, sicut & *Seberus*. Sed reti-
neamus *Aristophanem*, ut apud *Clementem* est, *κί-
σσηριν*, *στρόφιον*, *ὀπισθοσφενδόνην*, vel *στρόφιον*. ut etiam
aliquoties, imprimis *Thestmorphoriazusis*. vide & supra V,
96. sed versus luxatus, ut & ceteri passim ibi: ni et-
iam mutili. Certe hic sibi contabit, si scribas ad-
sumpto ex *Polluce* vocabulo,

Μύρον, κίσσηριν, στρόφιον, ὀπισθοσφενδόνην.

Et quid obstat, quominus & *Pollucem* ipsos *Ροῦτζ* ver-
sus atulisse credamus. si venia nobis parata apud vi-
ros doctos, conabimur illa omnia ita reponere in nu-
meros & indicare ut legenda putamus: utinam illi fa-
veant, & juvent, ubi non recte ego;

*Ζυρὸν, κάτοπτρον, ψαλίδα, κρητὴν, λίτρον,
Προκάμιον, ὀχλοΐβους, μίτρας, ἀυδήματα,
ἄγχουσαν, ἄλεθρον τὸν βαθύ, ψιμμύθιον,
Μύρον, κίσσηριν, στρόφιον, ὀπισθοσφενδόνην,
Κάλυμμα, Φῦκος, περιδέραια, ὑπογράμματα,
Τρυφοκαλάσσηριν, ζῶμα, ἐλέβορον, κερύφαλον,
ἄμπιχόνιον, τρυφήμα, παρυφίς, ξυστίδα,
Χιτώνα, βάθρον, ἔγκυκλον, κομμωτήριον.*

Conatum saltem nosse debes: non quod adfirmem quid
audacter, vel non lubens cæssurus sim, si tu quid con-
cinnius impertiveris. Quod itaque ad primos versus,
partim scripturæ ratio ex iis quæ jam dixi manife-
sta, cetera in sequentibus dicam. Certe videntur sa-
niores, quam apud *Clementem*, in Nostro remansisse.
JUNG.

92 *Κάλυμμα*] Pro *κάλυμμα*, quod ita MS. habet,
& versus videtur poscere, in *Clemente* est *ὀπισθοκά-
λυμμα*, quod non valde moramur, quem librarius po-
nuit vitiose initium antecedentis vocis repetere. de i-
stis *καλύμμασι* etiam in *Aristoph.* *Lyssistata*:

-- καὶ ταῦτα καλύμματα φέρε περὶ τὴν κεφαλὴν --

& iterum eadem mulier *Lyssistata*: παρ' ἐμοῦ τοῦτ'
τὸ κάλυμμα λαβὼν ἔχει καὶ περιβου περὶ τὴν κεφαλὴν.
JUNG.

93 *Φῦκος*] MS. *φύκος*. JUNG.

94 *ὑπογράμματα*] Quod ad *ὑπογράμματα* attinet,

cario ea quibus τὰς ὀφθαλμοὺς ἐπέγγραφον, de qua re
& supra dictum V, 101. & 102. JUNG.

95 *Τρυφοκαλάσσηριν*] MS. *τρυφοκαλάσσηριν*, & desunt
γρύφωμα, λάσειριν. rectissime. contemplant illa mihi,
quæso, vel ociose, & videbis certe repetitionem esse
ista supinam exscriptoris a præcedente voce. Pro qua
si alias mavis per *ι*, *τρυφοκαλάσειριν*, ut etiam apud
Clementem fuisse vero simile, nihil impedit. Et *He-
sychius τρύφος καλασίρις*, (ubi etiam scribo *τρυφοκα-
λάσιρις, calasiri delicatior*) ἔνδυμα γυναικίον. Hæc quum
ego per multas ambages ita scripisssem, mittit ad me
noster *Salmasius* eisdem versus hinc & ex *Clemente*
ita a se restitutos:

*Ζυρὸν, κάτοπτρον, ψαλίδα, κρητὴν, λίτρον,
Προκάμιον, ὀχλοΐβους, μίτρας, ἀυδήματα,
ἄγχουσαν, ἄλεθρον τὸν βαθύ, ψιμμύθιον,
Μύρον, κίσσηριν, στρόφιον, ὀπισθοσφενδόνην,
Κάλυμμα, Φῦκος, περιδέραια, ὑπογράμματα,
Τρυφοκαλάσειριν, (-σσηριν,) ἐλέβορον, κερύφαλον,
Ζῶμα, ἀμπιχόνιον, εἰπαρυφίς, ξυστίδα,
Χιτώνα, βάθρον, ἔγκυκλον, κομμωτήριον,
Τὰ μέγιστα δ' οὐκ εἴρηκα τούτων εἴτα τί;
Διόπας, διάλιθον, πλύστρα, μολόχιον, βότρυ,
Κλιδῶνα, περάνας, ἀμφιδείας, ὀρμούς, πίδαας,
Σφραγίδας, ἀλύσεις, δακτυλίους, καταπλάσματα,
Πομφόλυγας, ἀποδίστους, ὀλισβους, σάρδια,
Υποδιδείας, εἰλικτήρας ---*

Additque idem: illa vero (quæ vulgo μοχ) *τρυφοκαλα-
σσηριν, γρύφωμα, λάσειριν*, quæ non videt ex varietate scri-
pturæ & illa quidem corruptæ & monstruosa nata es-
se. idem dixerim de illis quæ sequuntur non longe,
πλύστρα, πλύστρα. nam *πλύστρα* verum est, *πλύ-
στρα* ejciendum ut ex varietate scripturæ ab impe-
ritis scribis productum. pro *ὀλισβους* quod apud *Pol-
lucem* legitur, *ὀλισβους* maluimus. nec illud alioquin
ὀρμούς probamus. quid sit *ὀλισβους*, & quare a
Comico inter ornamenta muliebria recensetur, satis
illis scimus, quæ *Aristophanem* legerunt. itaque verbum
non addam amplius. Hæc ille: quem amiciss. & e-
ruditiss. juvenem quam gratum est, ita in plerisque no-
bis cum hic consentire: unde ego mea confirmari de-
mum credo & esse stabiliora. In quibusdam tamen
felicius ille, quamvis omni MS. opè destitutus. Ergo
mea libenter corrigo. ut v. 3. omnino scribendum,
ἄγχουσαν, ὄλ. cum illo: casu, quo & cetera, accusati-
vo, quod ego cæcus non attendi. Et v. 6. & 7. il-
le quoque rectius,

Τρυφοκαλάσσηριν, ἐλέβορον, κερύφαλον.

Ζῶμα, ἀμπιχόνιον, εἰπαρυφίς, ξυστίδα.

De ceteris sequatur per me quod quisque velit. *μολό-
χιον* ut apud *Pollucem* etiam potius videtur noster
Salmasius probare, quam *μολόχιον*, quod apud *Cle-
mentem*. JUNG.

96 *Γρύφωμα λάσειριν*] Absunt a C. A. & *Salmas.*
Codice. inde *ἐλέβορον*. C. V. *ἐλλέβορον*, & omittis in-
terjectis, paulo ante, *τρυφοκαλάσειριν*. KÜHN.

97 *ἐλέβορον*] Supra *ἐλλέβορον* V, 101. vid. notas
Sylb. ad *Clem. Alex.* XC, 45. SEB.

ἐλέβορον] MS. *ἐλλέβορον*. ego unica λ sivi propter
versum. JUNG.

98 *Ζῶμα, ἀμπιχόνιον*] MS. *ζῶμα, ἀμπιχόνιον*,
τρυφήμα, παρυφίς. Mihi aqua hæsit in illo *ζῶμα*,
idque reposui versu præcedenti. alias vides nostrum MS.
hic auctiorem: *ζῶμα* est apud *Clementem*. *ἀμπιχόν-*

⁹⁹ ἀμπεχλήν, πάρουφες, ζυστίδα, χιτώνα, ¹⁰⁰ βάραθρον, ἔγκυκλον, ¹ κομματριδίον. ² ἔτερρά τε, ὅσα οὐδεὶς ἀν μνημονεύσειέ ποτε λέγων. ³ Δίοπας, διάλιθον, ⁴ τρίγαστρα, πλάστρα, ⁵ μαλάκιον, βότρυν, χλιδῶνα, ⁶ περόνας, ἀμφιδείας, ὄρμους, πέδας, σφραγίδας, ⁷ ἀλύσεις, ⁸ δακτυλίους, ⁹ καταπετάσματα, πομφόλυγας, ἀποδέσμους, ¹⁰ ὀλίσκους, σάρδια, ¹¹ ὑποδέρεις, ἐλικτῆρας. ¹² ἄλλ' ἀφ' ὧν οὐδ' ἄλλο λέγων, λέξαις.

mitram, fimbriam, xystidem, tunicam, barathrum, circularem vestem, pectinem. * & alia, quorum nullus recensens meminerit: inares, gemmatum, trigastrem, plastrum, mundum, botryculum, chlidona, fibulas, redimicula, torques, fascias, figilla, catenas, annulos, vela, ampullas, mitras, mortariola, fardia, monilia, inares. & alia, quæ enumerari non possunt.

ιον etiam, quod retinui. de quo & supra VII, 49. JUNG.

⁹⁹ Ἀμπεχλή &c.] MSS. ἀμπέχοιοι τρέφημα παρούφες &c. KÜHN.

¹⁰⁰ Βάραθρον] MSS. βάρθρον. ἔγκυκλον solus C. V. Post κομματριδίον in C. A. δίοπας διάλιθον τ. μαλάκιον &c. C. V. τρίγαστρα omisso etiam πλάστρα. KÜHN.

Βάραθρον] MS. βάρθρον. supra tamen βάραθρον fuit V, 101. & apud Clementem hic idem. JUNG.

¹ Κομματριδίον.] Κομματριδίον etiam MS. ego κομματριδίον, metri causa scriptum. nam quod in Clemente legitur χιτώνιον, non proba hic. JUNG.

² Ἐτέρρα τε &c.] Delet Salmaf. ἔτερρά τε ὅσα οὐδεὶς ἀν μνημονεύσειέ ποτε λέγων. KÜHN.

Ἐτέρρα τε &c.] Desunt in MS. ἔ. τ. ὄ. οὐ. ἀν μ. π. λέγων. Pro iis apud Clementem Alexandrinum talis interponitur versus:

Τὰ μέγιστα δ' οὐκ εἴρηκα τούτων εἶτα τί;

Post quem statim sequitur, Δίοπας &c. quæ ego festinans in numeros non repono, & nescio etiam an eos Pollux ita retulit. Pergo absolvere me tandem ab hoc capite. JUNG.

³ Τρίγαστρα] MS. τρίγαστρα, pro τρίγαστρα; & πλάστρα deest. sed de prioribus ne obliviscar, bene δίοπας ut & MS. nec causam mutandi video. Hesychius: Δίοπας, εἶδος ἰστώνων τῆς δὲ ἰσποδημάτων & supra Nolter V, 97. Illud autem τρίγαστρα, MS. vel τρίγαστρα vulgatum in Clemente non est. Πλάστρα supra fuit V, 97. in MS. etiam. hic vero ut dixi deest. & pro eo τρίγαστρα, forte corrupte. Et ita forte primus versiculus fuerit:

Δίοπας, διάλιθον, πλάστρα, μαλάκιον, βότρυν.

JUNG.

⁴ Μαλάκιον, βότρυν] MS. μαλάκιον, βότρυν, χλι. Hesychius: Μαλάκιον, γυναικίον κοσμηρίον. sunt ista & supra V, 89. a Nostro relata inter ornamenta collaria. Non possum itaque Clementis μολόχιον adprobare. JUNG.

⁵ Περόνας] C. V. περώνας &c. παιδας. tum C. A. σωμαφίδες &c. καταπίτασμα. ultimum habet & C. V. KÜHN.

Περόνας] MS. περώνας & παιδας, utrumque mendo se credo. Constat enim & ille versus ita, ni fallor:

Χλιδῶνα, περόνας, ἀμφιδείας, ὄρμους, πέδας. JUNG.

⁶ Ἀλύσεις] MS. ἀλύσεις. JUNG.

⁷ Δακτυλίους] Falckenburgius δακτύλους pro δακτυλίους habet.

⁸ Καταπίτασματα] Pro καταπίτασματα, quod & MS. habet. Clemens καταπλάσματα. id si recipias, forte & hic versus talis sit:

Σφραγίδας, ἀλύσεις, δακτυλίους, καταπλάσματα.

Idem initium sφραγίδας, ἀλύσεις & infra habes X, 167. JUNG.

⁹ Ὀλίσκους] An ἐριμίσκους. apud Clem. Alexand. ὀλίσκους est. SEB.

Ὀλίσκους] C. V. ὀλίσκους. in C. A. est quidem ὀλίσκους, sed β superscriptum est τῷ κ. KÜHN.

Ὀλίσκους] MS. ὀλίσκους. recte. sic & apud Clementem. nec aliter Aristophanem scripsisse puto. illud in Græcum, vel β facile in κ potuit mutari ab exscriptore. quod quamvis, quale fuerit, tibi explicare non possim, imo forte nec ipse Pollux explicasset has nugæ: tamen puto id etiam in illis apud Hesychium: μιστήν, μιστήρι δὲ γυναικίς ὀλίσβους χρῆσονται. ubi quoque eodem mendo est ὀλίσβοι. ut scripsi, itaque quoque reposuit Sylburgius. Sunt vero Cramerii verba, ut ex Suida in μιστήν legitur, ubi minus corrupte ὀλίσβους habes. quum ei scilicet perperam coaluerint in ω. Et fuit id κοσμηρίον forte αἰδοῖσθαι non absimile. ut alias apud Aristophanem τὸν ὀλίσβον exponunt. Versus vero hic constat satis, ut puto:

Πομφόλυγας, ἀποδέσμους, ὀλίσκους, σάρδια. JUNG.

Ὀλίσκους] Falckenburgius habet σόλλους βοῖς, quæ non intelligo, nec alii puto mecum.

¹⁰ Ὑποδέρεις &c.] C. A. ὑποδέρεις ἰ. cætera absunt, nec legit Salmaf. quorum sensus, sed unde sint illa nec dicendo dixeris. adeo obscura est origo eorum. pars etiam a Comico videtur ficta ad traducendas mulierum munditias. KÜHN.

Ὑποδέρεις] MS. ὑποδέρεις, ἐλικτῆρας. quæ sequuntur hoc capite, desunt. Si legas ὑποδέρεις, cum Clemente, versus initium fuerit ἐμμιτρον. sed gaudeo perambulasse hunc muliebriam nugarum campum. Caput sequitur XXIII. cujus iste titulus in MS. περι τεχνῶν, αἱ ὑποβάλλουσιν ὕλην ταῖς λειπαῖς καὶ περὶ χρυσῶν μεταλλῶν καὶ ἀργύρου, γῆς τε σιδερίτιδος, χαλκοῦ, καὶ τῶν ἄλλων μεταλλῶν, καὶ οὐ τῶν εἰρημίονι μοῖον καὶ τῶν ὁμοίων, ἀλλὰ καὶ λίθου. JUNG.

¹¹ Ἄλλ' ἀφ' ὧν] Pro illis Nostri ἄλλ' ἀφ' ὧν doctiss. meus Kühnius ad Codicem oram legendum com-jicit: ἄλλα ἰφ' ὧν.

De metallis , & horum fossoribus.

¹² Περὶ μετάλλων, καὶ μεταλλῶν.

Recenseamus nunc artes, quæ reliquis materiam subministrant: metalli scrutatio, metalla, metalli fossor. Metalla fodere, metalla scrutari, fodere: effodere terram, suffodere, perfodere. Sed auri fossores, Auri fabri, aurum operantes, aurum effodientes. terram auratam, deauratam, aurifodinas, auream arenam, pulverem auratum, terram auratam fodientes, abstergentes, transcolantes, discernentes, coquentes, mundantes, igne examinantes. * Aurum excoctum, purum, sincerum, integrum, mundum. Daricus, Gygades, & his familia. Argenta, argentea tellus, subargentea, argentum proferens, argenti me-

¹³ Λέγωμεν τοίνυν τέχνας, ὅσαι τὰς ὕλας ὑποβάλλουσι ταῖς λοιπαῖς. ¹⁴ μεταλλεία, μέταλλα, μεταλλεύς. ¹⁵ καὶ μεταλλῆν, καὶ μεταλλεύειν, ὀρύττειν, γεωρυχεῖν, σκάπτειν, καὶ ¹⁶ ἀνασκάπτειν, καὶ διασκάπτειν. ¹⁷ χρυσοῦ δὲ μεταλλεῖς, χρυσοουργοὶ, ¹⁸ χρυσοργῶντες, χρυσοὺν ὀρύττοντες, τὴν ὑπόχρυσον γῆν, τὴν κατάχρυσον, ¹⁹ τὰ χρυσεῖα, τὴν ²⁰ χρυσίδα ψάμμον, τὴν ἐπίχρυσον κόνιν, ²¹ τὴν χρυσίτην γῆν ²² μεταλλεύοντες, διασήθοντες, διηθῶντες, διακρίνοντες, ἔψοντες, καθαίροντες, ²³ πυρὶ βασανίζοντες. * ἀπεφθός χρυσοῦς, ἀκριβής, ²⁴ εἰλικρινής, ἀκήρατος, ἀκραιφνής, Δαρείκος, ²⁵ Ἰνυγάδας, καὶ τὰ ὅμοια. ²⁶ ἀργύρια, ²⁷ ἀργυρίτις γῆ, ὑπάργυρος, ²⁸ ἀνάργυρος, ²⁹ ἀργύρεια μέ-

¹² Περὶ μετ.] Titulus extat in C. A. talis: περὶ τεχνῶν αἰ ὑπερβάλλουσαι ὕλην ταῖς λοιπαῖς. *Salm.* addit καὶ περὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου γῆς τε χρυσίτια, χαλκοῦ καὶ τῶν ἄλλων μετάλλων καὶ οὐ τῶν εἰρημένον μόνον ἀλλὰ καὶ λίθου. ita *Salmatis* Codex. Kühn.

¹³ Λέγωμεν.] MS. λέγωμεν τ. τ. ὁ. ταῖς ὕλαις. Bene illud λέγωμεν, quod pro vulgato recipiendum put. JUNG.

¹⁴ Λέγωμεν.] Λέγωμεν pro λέγωμεν prior. edit. e MS. optimo Cl. *Fruggermanni* emendavi, quod illud, quam hoc, sensui magis sit aptum.

¹⁴ Μεταλλεία.] MS. μεταλλεία & μεταλλεύς υπο λ. & defunt καὶ μετάλλῆν, καί. JUNG.

¹⁵ Καὶ μεταλλῆν.] Abest a C. A. ut & καὶ ἀνασκάπτειν, καὶ διασκάπτειν. μέταλλα, μεταλλεύς, μετάλλῆν non legit *Salm.* Kühn.

¹⁶ Ἀνάσκ. καὶ διασκ.] Defunt ἀνασκ. καὶ διασκ. in MS. qui pro iis habet τὰ ὅμοια. JUNG.

¹⁷ Χρυσοῦ δὲ μετ.] Hic est specialis titulus in C. A. περὶ χρυσοργῶν. deinde χ. δ. με. οἱ χρυσοουργοὶ, χρυσοὺν δ. τὴν δὲ ὑπόχρυσον γ. τὴν κατάχρυσον γῆν, χρυσίδα ψ. ἐπίχρυσον κ. τ. χ. γ. οἱ χρυσοουργοὶ & *Salmatis*. Kühn.

¹⁸ Χρυσοργῶντες.] Dcest in MS. χρυσοργῶντες. JUNG.

¹⁹ Τὰ χρυσεῖα.] In MS. defunt τὰ χρυσεῖα, τὴν. supra χρυσία dixit III, 87. *Theophrastus* περὶ λίθων ἀλλ' ἢ μὲν χρυσοκόλλα δαφνίης καὶ ἐν τοῖς χρυσεῖοις. *Mox*: ἐν τοῖς χρυσεῖοις εὐρέθη θαυμαστὴ λίθος &c. De χρυσίδι ψάμμω vel χρυσάμμω vide & *Cisjaciunt* Comm. ad lib. XI. Cod. *Justin.* Tit. VII. Apud *Pollucem* tamen nostrum, nescio an potius χρυσίτιδα ψάμμον scribendum sit: quod putem cum locum *Herodoti* respexisse, qui in *Thalia* est de formicis Indis, cap. 102. ἢ δὲ ψάμμος ἢ ἀναφερομένη ἐστὶ χρυσίτις. JUNG.

²⁰ Χρυσίδα ψάμμον.] *Strabo* lib. III. fol. 100. καταφέρουσι δ' οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ χειμαρροὶ τὴν χρυσίτην ἄμμον. ubi *Cassian.* Comm. fol. 52. τὴν χρυσίτην γῆν *ballucam*, inquit, appellabant Hispani: Græci una voce χρύσαμμον. SEB.

²¹ Τὴν χρυσίτην γῆν.] Scr. χρυσίτην, vel χρυσίτην. nam sic est apud *Strab.* folio 101. & alibi. *Herodiam*. vocat γῆν χρυσίτουσαν lib. V. fol. 570. quam *Lamprid.* itidem loquens de *Heliogabalo* interpret. *antio-jam harenam*. vide in eum notas *Cassian.* p. 346. SEB.

²¹ Τὴν χρυσίτην γῆν.] *Salmatis*. pro χρυσίτην γῆν legit χρυσίτην. Kühn.

JULII POLLUCIS.

Τὴν χρυσίτην γῆν.] MS. τὴν χρυσίτην γῆν μεταλλῶν. & dcest διηθῶντες. Illud χρυσίτην omnino ita emendandum, ut & *Seberus* noster vidit: estque id & supra III, 87. *Harrocratio* in ἀργυρίτις καὶ ἀργυρίτις γῆ, καὶ χρυσίτις, ἢ ἐργαζομένη χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ. JUNG.

²¹ Τὴν χρυσίτην γῆν.] Χρυσίτην γῆν e Codice Cl *Kühni* habet textus noster pro prior. edition. χρυσίτην γῆν.

²² Μεταλλεύοντες.] Hic est titulus in C. A. περὶ μεταλλεύοντων. inde διασήθοντες, διακρίνοντες &c. Kühn.

²³ Πυρὶ βασαν.

²⁴ Εἰλικρινής, &c.] Abfunt a C. A. ut & καὶ τὰ ὅμοια. Kühn.

²⁵ Εἰλικρινής &c.] In MS. defunt εἰλικρινής & ἀκραιφνής. primum & supra fuit III, 87. JUNG.

²⁶ Εἰλικρινής &c.] Εἰλικρινής Clar. *Kühni* reposit in suo Codice pro εἰλικρινής.

²⁵ Ἰνυγάδας.] Vid. supra III, 87. SEB.

²⁶ Ἀργύρια.] C. A. titulum habet περὶ ἀργυρίτιδος γῆς. dein post ὑπάργυρος est ἀργύρεια με. μεσοκρινεῖς κ. οἱ ἔ. τ. με. ἀνεστηκότες (supercripto ὑφ quasi legatur & ὑφστηκότες) ἄ. τ. ὁ. columna qua sulcunt fodinas. ἀργύρεια etiam *Salmatis*. Kühn.

²⁷ Ἀργυρίτις.] Ἀργυρίτις habebat prior. edit. reposit in Cl. *Kühni* Codice προπερισπωμάτως ἀργυρίτις, & mox quoque χαλκίτις & σιδηρίτις pro χαλκίτις, σιδηρίτις. & infra quoque *Segm.* 102. χρυσίτις pro prior. edit. χρυσίτις. uti scribitur & apud *Suidam* in Ἀργυρίτις θήκη.

²⁸ Ἀνάργυρος.] Dcest ἀνάργυρος in MS. qui deinde ἀργύρεια μετ. quod & supra III, 87. quoque forte ita scribendum, ἀργύρεια μέταλλα. nisi ἀργυρεία, sicut χρυσεῖα, utrobique potius. *Eschin.* IX. *Timarch.* εἰς τὰργυρεία τι κατεσκευάσατο. *Theophr.* περὶ λίθων. εὐρίσκειται δὲ πάντα ἐν τοῖς μετάλλοις τοῖς ἀργυρείοις τε καὶ χρυσεῖοις. *Ibid.* καταδιῆσαι δὲ φασὶ καὶ εὐρεῖν τὴν ἐργασίαν, Καλλίαν τινὰ Ἀθηναῖον ἐκ τῶν ἀργυρείων *Thucyd.* lib. II. μέχρι Λαυρίου ἔρου, οὗ τα ἀργύρεια μέταλλα ἐστὶν Ἀθηναίους. *Thucydides* lib. VI. in *Atciadiis* concione: Καὶ τὰς τοῦ Λαυρίου τῶν ἀργυρείων μετάλλων προσόδους. *Strabo* lib. III. Πολύβιος δὲ τῶν περὶ Καρχηδόνα νῆαν ἀργυρείων μνησθεῖς, μέγιστα μὲν εἶναι φασὶ. &c. Et mox clare: ἐστὶ καὶ νῦν τὰ ἀργυρεία, οὗ μῆντοι δημόσια &c. τὰ δὲ χρυσεῖα δημο-

Ddd dd

ταλλα, ³⁰ καινοτομίας μεταλλων, μεσοκρινεῖς κίονες, οἱ ἐν τοῖς μέταλλοις ³¹ ὑφιστηκότες ἀνεχθῆναι τὰ ὀρύγματα. ἀργυρος καθαρὸς, διαφανής, ³² Ἀρυανδικός. ³³ γῆ ὑπόχαλκος. οὐ γὰρ ⁹⁹ χαλκίτις, οὐδὲ χαλκεία μέταλλα, ὡς περ καὶ σιδήρου μέταλλα, καὶ γῆ σιδηρίτις. * ταύτης δὲ τὸ καθαρά, ³⁴ σκωρίαν ὠνόμαζον, ὡς περ τοῦ χρυσοῦ τὸ ἄνθος, ³⁵ ἀδάμαντα, καὶ ³⁶ τὸν τῶν ἀργυρίων κονιορτὸν, κέρχρον. τὴν δὲ ³⁷ σκωρίαν, καὶ κίβδηλον ἐκάλεσαν. ἀφ' ἧς καὶ οἱ μεταλλεῖς ³⁸ κίβδηλοί. Τὸ δὲ ἀγγεῖον ἐν ᾧ ³⁹ τὸν σίδηρον κατεκεράνυσαν, περίοδος ⁴⁰ κέκληται ⁴¹ ἐν τῷ περὶ μετᾶλλων, εἴτε Ἀριστοτέλους ἐστὶ τὸ βιβλίον, εἴτε Θεο-

talla, metallorum efflorescences. Intermediæ columnæ, quæ in metallifodinis erectæ cavernas sustinent. Argentum purum, perspicuum, Aryandicum, non subæratum. Non enim æneum, nec ænea metalla: quemadmodum ferri metalla dicitur. & terra subferrea. * Hujus vero excrementum, scoriam nominaverunt: sicuti auri florem, adamantem, & argenti pulverem, ramentum. Scoriam autem, & adulterinum appellarunt. Unde & metalli foffores, adulterini dicuntur. Cæterum vas in quo ferrum temperarunt, Periodus vocatur in Libro De Metallis, sive is Aristotelis, seu Theo-

σούεται τὰ πλείω. Et ne dubites, statim: ὅρος, ἐξ οὗ ρεῖν φασι τὸν Βαίτιν, ὃ καλοῦσιν Ἀργυροῦν, διὰ ἀργυρεία τὰ ἐν αὐτῷ. scribe itaque cum MS. hic ἀργυρεία μέταλλα, ut & supra, sicut in *Thucydide* diserte est: ἀργυρεία tamen quoque sicut & χρυσεία simpliciter ista dicta ex positis liquet. *Demosthenes* in ea κατὰ Μειδίον καὶ ξύλα εἰς τὰ ἔργα τὰ ἀργυρεία ἐκόμεζι. Ubi *Ulpianus Scholius* est: μεμίσητο γὰρ τὰ μέταλλα παρὰ τῆς πόλεως, ἃ ἦν τοῦ ἀργυρίου. *Xenoph.* extremo IV. Ἑλληνικ. ἐθα ἴσσι τὰ χρυσεία αὐτοῖς, de aurifodinis Abydenorum. & lib. V. τὰ ἐν τῷ Παγγαίῳ χρυσεία. *Sirabo* lib. IV. de Tarbellis, παρ' οἷς εἰσι τὰ χρυσεία σπουδαιότατα πάντων. JUNG.

29 Ἀργυρία μετ.] Ἀργυρία pro ἀργυρία emendationi Cl. Kühni debes.

30 Καινοτ. μετ.] In MS. defunt καινοτ. μετᾶλλ. JUNG.

Καινοτ. μετ.] Pro καινοτομίας μετᾶλλων *Falckenburgius* habet, καινοτομίας μετᾶλλων.

31 Ἐφιστηκότες] MS. ὑφιστηκότες. JUNG.

Ἐφιστηκότες] Ὑφιστηκότες reposuit Cl. Kühnius pro Ἐφιστηκότες, uti & MS. *Jungermanni* habet.

32 Ἀρυανδικός.] Supra III, 87. SEB.

33 Οὐχ ὑπόχαλκος.] Titulus in C. A. περὶ χαλκῆς γῆς. dein MSS. omisso οὐχ legunt γῆ ὑπόχαλκος. οὐ γὰρ χαλκίτις, οὐ γ. μ. ὠ. κ. σιδηρία μέταλλα. (ita C. A.) κ. γ. σ. dein margo C. A. ταύτης δὲ τ. κ. usque ad κίβδηλοί. *Salm.* lectio convenit cum C. A. Kühn.

Οὐχ ὑπόχαλκος.] Habes sane supra huic contrarium ὑπόχαλκον argentum III, 86. adeo ut nemo hic suspicetur de mendo: quod tamen vereor ne prodatur MS. qui pro οὐχ ὑπ. habet clare, γῆ ὑπόχαλκος. Et videntur hanc lectionem adprobare sequentia. ut scilicet post Ἀρυανδικός, ponatur τελίαν στιγμαί. tum dictis jam de auro, & argento, subjiciet de ære: γῆ ὑπόχαλκος. non enim ut χρυσίτις, & ἀργυρίτις, ita χαλκίτις γῆ dici, sed potius ὑπόχαλκος γῆ, quæ æs habet. credo quod χαλκίτις peculiare metallicum sit, de quo vide alios. Negat & χαλκεία μέταλλα dici, ut, ni fallor, χρυσεία & ἀργυρεία. An vero ita & σιδηρία, vel σιδηρία de ferri metallis dixerunt. Sane apud *Theophr.* περὶ λίθων invenio, ἢ μὲν οὖν ἐκ τῶν μετᾶλλων, ἵπειδὴ καὶ τὰ σιδηρία ἔχει μίλλον. si modo ibi legendum, σιδηρία. JUNG.

Οὐχ ὑπόχαλκος.] Prior. edit. legebant οὐχ ὑπόχαλκος, e MSSis reposui γῆ ὑπόχαλκος, posui & insuper τελίαν στιγμαί post præcedentem vocem Ἀρυανδικός.

34 Σκωρίαν] *Plinius* libr. XXXIII. cap. 4. quæ e castino jacetutur *fructestia*, in omni metallo vocatur *scoria*. Kühn.

35 Ἀδάμαντα] De hoc capienda & apud *Platonem* in *Politico* ista; ubi de χρυσοῦ καθαρίσθαι γῆν πον καὶ λίθους καὶ πολλὰ ἄλλα ἕτερα ἀποκρίνεται κακίνοι πρῶτον οἱ δημιουργοί μετα δὲ τοῦτο λείπεται ζυμμητηγμί-

να τὰ ζυγυγνῆ τοῦ χρυσοῦ τίμια, καὶ πυρὶ μόνον ἀφαιρέτα, χαλκός καὶ ἀργυρός. ἐστὶ δ' ὅτε καὶ ἀδάμας. μετὰ βασάνων ταῖς ἰψήσιν μόγις ἀφαιρένεται, τὸν λεγόμενον ἀκράτον χρυσὸν εἰσιν ἡμῶς ἰδεῖν αὐτὸν μόνον ἐφ' ἑαυτοῦ. Qui & ipse nobis hoc pulcre explicat in *Τέτατο*: χρυσοῦ δὲ ἄζος, διὰ πυκνότητά σκληροτάτον ὄν καὶ μελαίνην, ἀδάμας ἐκλήθη. JUNG.

36 Τὸν τῶν ἀργυρίων &c.] Ἀργυρίων. *Henr. Steph.* SEB.

Τὸν τῶν ἀργυρίων &c.] C. A. ἀργύρων κ. κ. τῶν δὲ σ. κ. κίβδηλον ἀφ' ἧς καὶ οἱ μ. κίβδηλος. ita & C. V. *Hesych.* κίβδηλος. Kühn.

Τὸν τῶν ἀργυρίων &c.] MS. τὸν τῶν ἀργύρων κορ. κ. ἐκάλου. τῶν δὲ. JUNG.

37 Σκωρίαν, καὶ κ. &c.] MS. σκωρίαν, καὶ κίβδηλον ἀφίσι οἱ μεταλλεῖς κίβδηλος. τὸ δὲ &c. ubi illud ἀφίσι corruptum facile adparet. κίβδηλον vero & κίβδηλος ultrius excutienda sunt. certe κίβδηλον habet etiam *Helychius*. & vulgatum κίβδηλοί viris doctis suspectum est. JUNG.

38 Κίβδηλοί.] *Falckenburgius* pro κίβδηλοί, κίβδηλῶν, quæ vox nescio an alibi exister. legerem κίβδηλῶτες α κίβδηλῶν. *Helychius*: Κίβδηλιώτας, ὄχρους ὑπὸ τῆς κίβδηλῆς ἐνοχλουμένους. ἐστὶ δὲ κίβδηλος ἐν τοῖς μετᾶλλοις σκωρία, ἀφ' ἧς Παμφύλιοι κίβδηλον, μοχθηρὸν, φαῦλον, ψεύσμα, κέρον, ἀδόκιμον. ubi *Guisetus* pro ψεύσμα legit ψυδός. ego si quid mutandum esset, conjicerem forte νόμισμα legendum, ita enim lego apud *Phanotinum*: Κίβδηλον, τὸ φαῦλον νόμισμα. ἀπὸ τούτου καὶ κίβδηλος τρόπος, ὃ οὐκ ἀδύνατος. καὶ ἦος κίβδηλον, καὶ παρακεκίβδηλευμένη φιλία, καὶ εἶ τι τοιοῦτον. quæ in editis aliter distinguuntur, sed male. nil tamen temere in *Hesych.* mutem.

39 Τὸν σίδηρ. κατ. &c.] MS. κατικερ. τὸν σιδ. περ. κεκλ. alio ordine. JUNG.

40 Κέκληται] In C. A. sequitur: μέταλλα δὲ ἐστὶν ἐν Σ. τ. κ. γ. dein margo: καὶ τὰ ἐν Μήλω καὶ Νησῶν τοῦ θεοῦ. quæ & C. V. ita exhibet. sed leg. ἐν Νησῶν τοῦ θεοῦ. *Melus* & *Nisyus* insulæ metallis sulphuris nobiles fuerunt. de *Melo* *Plinius* libr. XXXV. cap. 15. de *Nisyro* innuit tale quid *Diadorus* dum refert antiquos ejus incolas terræ motibus perisse. lib. V. *Bibl. Salm.* etiam ἐν Νησῶν, uti & *Valesius*, qui notat ex *Harrocrastione* & *Helychio* *Geophranium* fuisse terræ metallum, nam *Samia* vasa celeberrima fuerunt inter fistilia; *testam* *struisti* homo *Samiam*. *Lucius*. de his *Dinarchus* dixerat & *Dinarchum* notarat *Harrocrates*. τοῦ θεοῦ hoc loco, i. e. sulphuris. hæc ille. Kühn.

41 Ἐν τῷ περὶ μ. &c.] Ἐν τῷ &c. cum medijs in MS. defunt. infra simpliciter dicit *Θεόφραστος* ἐν τῷ μετᾶλλικῷ X, 144. dein pro sequentibus: πολλὰ δ' αὖ &c. saltem MS. μέταλλα δ' ἐστὶν ἐν Σάμῳ, &c. JUNG.

phraſti fuerit. Præterea & multa metalla ſunt, utpote ea quæ in Samo * & Terrena nominantur, de quibus Dinar-chus diſſerit. & ea quæ in Iſyro Deo ſacra ſunt. Tum & Terram argilloſam, 100 dixit Ariſtophanes. * Sed Terra cumu-lata apud Xenophontem, ad ipſas fodi-nas, non metalla referenda eſt. Metal-li vero foſſores, Ariſtophanes Culeis a-miciri dixit. Et lapidum effoſſiones, lapidum operationes, & lapicidia dicun-tur. Multæ autem lapidum ſunt ſpecies, Phrygius, Lacænus, Libyſſus, Euboicus, Theſſalus, Ægyptius: atque horum, ſpe-cies quam plures. Et gemma Conchylias, in

Φράστου. πολλά δ' ἂν καὶ ἄλλα εἴη μέταλλα, 42 ὡς περ τὰ ἐν Σάμῳ, τὰ καλούμενα γεωφά- νεια, 43 ὑπὲρ ὧν ὁ Δείναρχος λέγει. 44 καὶ τὰ ἐν Μήλῳ καὶ Νισύρῳ τοῦ θεοῦ. 45 καὶ κριωλίαν γῆν Ἀριſτοφάνης λέγει. * καὶ ἡ 46 ἀμβολὰς δὲ γῆ 100 παρὰ Ξενοφῶντι, τοῖς ὀρύγμασι 47 προσήκει, καὶ οὐ τοῖς μεταλλοῖς. τοὺς δὲ 48 μεταλλείας, 49 θυλα- κοφορεῖν Ἀριſτοφάνης ἔφη. καὶ λίθων δὲ 50 μεταλ- λείαι, λιθουργίαι, 51 λιθοτομίαι. Πολλά δὲ εἶ- δη λίθων, 52 φρυγία, Λάκαινα, 53 Λίβυσσα, Εὐβοίς, Θετταλή, Αἰγυπτία. 54 Καὶ τούτων δὲ ἰδέαι πλείονες. 55 καὶ κογχυλίας δὲ λίθος, ἐν

42 Ὠς περ τὰ ἐν Σάμῳ] De metallis terræ Samiæ vide & doctiff. H. Valeſſi Notas in Notas Maſſaci ad Harpocrat. ad pag. 108. ubi & hunc locum Pollucis affert.

43 Ὡς περ ὧν ὁ Δ. &c.] Iterum deſunt in MS. ὑπ. ὦ. ὁ Δ. λ. Lubet de Geophaniis locum Harpocrat. adferre, qui cum altero male coaluit, ipſo ideo mutilo, ut ex Epitome Harpocrat. MS. Palatini reſtituatur: γεωφάνιον χωρίον ἐν ᾧ γῆς μέταλλον. περὶ δὲ τοῦ ἐν Σάμῳ γεωφάνιου, ὃν τρόπον ἐξευρίθη, Ἐφορας περὶ χωρίων. Πλάτων γὰρ ἐν πέμπτῳ Νομῶν φησὶν ὡς ἔλα- χον οἰκοπέδων, ἢ γῆπέδων. ſic vulgati. epitome habet: γεωφ. χωρ. ἐν ᾧ μέταλλον γῆπέδων, τὸ χωρίον, ὡς περ καὶ οἰκοπέδων, τὸ γῆς καὶ οἰκῆματιν ἀπαρτιζόμενον. Hæc itaque de Γῆπέδων autē Ρλαίονις locum inferenda. JUNG.

44 Καὶ τὰ ἐν Ἰσύρῳ] Ex MS. reſtituere nobis locum iterum licet defectum. ſic enim iſte: καὶ τὰ ἐν Μή- λῳ, καὶ Νισύρῳ τοῦ θεοῦ. niſi quod Νισύρῳ malim ut etiam apud Theophr. περὶ λίθων eſt, ubi & Meli men- tio. deinde τοῦ θείου vulgatum etiam non mutem. ſed nobiſſimum, ait Plinius lib. XXXV. cap. 15. de ſulphure, in Melo inſula. Scribo itaque: καὶ τὰ ἐν Μή- λῳ καὶ Νισύρῳ τοῦ θεοῦ. JUNG.

Καὶ τὰ ἐν Ἰσύρῳ] Affert & hunc locum Pollucis do- ctiff. H. Valeſſus Notis in Notas Maſſaci ad Harpocrat. pag. 108. & recte Νισύρῳ pro vulgato Ἰσύρῳ le- gendum ait, uti & in noſtra jam editione emendatum addiſſi inſuper Μήλῳ καὶ, in textu habes.

45 Καὶ κριωλίαν γῆν] MS. καὶ κριωλία γῆν. Ex Ranis Comici ſupra locum indicavimus VII, 39. JUNG.

46 Ἀμβολὰς δὲ γῆ] C. A. ἀμφιβολὰς &c. εἰ καὶ οὐ τ. μ. rectius leg. ἀμβολὰς, uti etiamnum extat apud Xenoph. libr. VII. Cυρί Ισθίε. ἀνίſτη δὲ, inquit, καὶ ἄλλους πολλοὺς πύργους ἐπὶ τῆς ἀμβολάδος γῆς &c. ex ἀναβάλλω ſit ἀμβάλλω, ex quo iterum ἀμβολὰς γῆ. id eſt terra egeſta ſurſumque egeſta, cum foſſa du- citur. Xenoph. eodem loco, ἄρυσσε τάφρον &c. καὶ τὴν γῆν ἀνέβαλλον πρὸς ἑαυτοὺς, terra eiecerunt ver- ſus ſe ipſos, id eſt in eam partem, qua ipſi tendebant, ut ipſis eſſet loco tumultuarii aggeris. Thucyd. lib. IV. Hiſtor. ἐκ δὲ τοῦ ὀρύγματος ἀνέβαλλον ἀπὸ τείχεος τὸν χοῦν. humum foſſa egeſtanti pro muro aggerabant. apud Heſych. in κίουρος occurrit ἀναβάλλειν τὸν σίτον, id eſt aggerere, congerere frumentum in navim, uti ἀμβο- λὰς ſolet cumulati. Euſtath. ἀναβολαί τάφρον, τὸ ἀ- ναβάλλομενον χωρῆμα, δὲ οὐ ἀχρότης αὐτῆς ἢ τάφρος γί- νεται. in Iliad. φ. Terra etiam dicitur ἀναβάλλειν, cum humorem intra ſe latentem erumpit & quaſi reſu- dat; & tum ἀναβάλλειν idem quod ἀναβάλλειν. in hunc ſenſum accipienda hæc Gloſſarii, quod Philo- κeno tribuitur: ποτὰς, ἢ ἀναβάλλουσα. quæ verba nemo melius interpretatur quam Virgilius II. Georg. v. 218.

Qua bibis humorem (ποτὰς) & cum vult, ex ſe ipſa remittit. id eſt, ἢ ἀναβάλλουσα.

conf. Euſtath. in Iliad. φ. pag. 1241. Hæc paulo la- tius perſequi viſum eſt, quia vidi eruditiff. Salma- ſium in alia omnia ite Notis in Vorſice Augel. cap. 45. ubi ποτὰς & ποτὰς confundit. ποτὰς dicitur mi- lier ebrioſa, non vero ποτὰς, quæ eſt terra bibu- la, cujus meminit Plinius libr. XVII. in fine cap. 5. uti & ſπιλάς, ἀμβολὰς &c. de terra dicuntur. KÜHN.

Ἀμβολὰς δὲ γῆ] MS. ἀμφιβολὰς, ut & in ora. vul- gatam extat apud Xenophontem lib. VII. Παιδείας. ubi enim antea dixit: ἀρυσσὴν ἔθνη καὶ ἔθνη τοῦ τείχεος τά- φρον ὑπερμεγέθη, καὶ τὴν γῆν ἀνέβαλλον πρὸς ἑαυτοὺς. &c. paulo poſt: ἀνίſτη δὲ καὶ ἄλλους πολλοὺς πύργους ἐπὶ τῆς ἀμβολάδος γῆς. JUNG.

47 Προσ. καὶ οὐ τ. μ.] MS. προσι εἰ καὶ μὴ τοῖς μετ, JUNG.

48 Μεταλλείας, θυλακοφορεῖν] MS. μεταλείας, θυ- λακοφόρους Ἀριſτ. Heſychius: Θυλακοφόροι, οἱ μεταλ- λείας, θυλάκοις περιφέροντες τὰ ἀρώματα καὶ πύριαι, ὅ- θιν ἐκαλούντο καὶ πυροφόροι. ubi an πυροφόροι legendum. & cur circumferabant ἀρώματα; ſed vulgatum θυλα- κοφορεῖν & infra X. 149. notavitque H. Hieronymus hic; ibi cum dicere, οἱ καρμῶδοι, cum hic ſaltem Ἀριſτο- φάνης dicat. JUNG.

49 Θυλακοφορεῖν] C. A. θυλακοφόρους. metallarii appelluntur θυλακοφόροι, quod fodinas ſubibant cum ſacculo vel cucullo recti. in ἔφῃ deſinit marſo C. A. KÜHN.

50 Μεταλλείαι] MS. μεταλείαι, λιθουργίαι, λιθου- ργία, omiſſo λιθοτομίαι. Pro λιθουργία autem, an re- ctius λιθουργεία; JUNG.

51 Λιθοτομίαι.] Abest a C. A. ante eſt titulus περὶ λιθουργῶν. KÜHN.

52 Φρυγία, Λάκ. Λίβυσσα, &c.] MS. Λιβύς, Λίβυ- ſσα, Εὐβ. &c. an ſaltem repetitio vana? JUNG.

53 Λίβυσσα, Εὐβοίς &c.] C. A. Φ. Λ. Λιβύς, Εὐ- βοίς, Θ. Λι. at C. V. Λάκαινα, Λιβύς, Λίβυσσα, Εὐβοίς &c. unde legerem Λ. Λιβύς vel Λίβυσσα, Εὐβοίς &c. abest dein, καὶ τούτων δὲ ἰδέαι πλείονες a C. A. Salm. MSS. Λιβύς Λίβυσσα. KÜHN.

54 Καὶ τούτων δὲ &c.] In MS. deſunt καὶ τ. δ. ἰδι. πλ. JUNG.

55 Καὶ κογχυλίας &c.] C. A. & Salmaf. κογχυ- λία δὲ λίθος καὶ π. Ζ. κογχυλία γῆ, quod ultimum ſignat C. V. KÜHN.

Καὶ κογχυλίας &c.] MS. καὶ κογχυλία δὲ λ. τούτων omiſſis ἐν Ἀρ. Δαιδ. vulgatum & apud Heſychium: Κογ- χυλίας, λίθος σκληρὸς ἔχων ἐν ἑαυτῷ κογχυλίους τύ- πους. vel κογχυλίου potius, ut & Henr. Stephani; JUNG.

Ἀριστοφάνους Δαιδάλω. καὶ παρὰ Ξενοφῶντι, 56 κογχυλιάτης. 57 λυχνίας δὲ, παρὰ Πλάτωνι 58 ἐν Σοφισταῖς. 59 τὸ δὲ τοῦ ὀρειχάλκου μέταλλον, οὐδέπω καὶ νῦν εἰς πίστιν ἦκει βεβαίαν. 60 Ἀμειψίου δὲ ἐν Μυχοῖς μιλωρυχίαν εἰπόντος, εἴη ἂν ἐν τοῖς μεταλλεύσιν ὁ μιλωρυχός. καὶ μήμων δὲ ἦν τι ψάμμου εἶδος.

Daedalo Aristophanis. Et Conchylites, apud Xenophontem. Lychmites vero, apud Platonem in Sophistis. Sed aurichalci metallum, ne nunc quidem admodum receptum est. Cæterum Amepio in Recellibus Minii effossionem dicente, poterit inter metalli inquitores, & mimi effosfor numerari. Tum & mecon arenæ quædam species est.

101

• Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Κ Δ.

• C A P U T XXIV.

101

Περὶ ὀνομάτων τῶν τὰς ὕλας 61 παρασκευαζόντων. α'.

De nominibus materiarum preparantium. 1.

Ε'Ν τοῖς μετάλλοις δὲ τῶν τὰς ὕλας παρασκευαζόντων, εἴεν ἂν, ὑλουργοὶ, 63 Φυτουργοὶ, 64 γεωργοὶ, ὑλοτόμοι, ὑλαγωγοί, 65 ξυλουργοὶ, πισσοουργοὶ, σμηνοουργοὶ. καὶ ἡ πρώτη, ὑλουργία, ὑλοτομία, 66 ὑλαγωγία, ξυλουργία, πισσοουργία, σμηνοουργία, κηπουργία.

Qui autem in metallis, ligna, materiamque parant, hi sunt, Lignarii, Plantatores, Agricola, lignificæ, ligni vectores, ligni operatores, picatores, ceræ operarii. Et ipsum opus, ligni operatio, ligni succisio, ligni vectura, picatio, ceræ illinitio, hortilana administratio.

102

• (Τὰ ἀπὸ χρυσοῦ, καὶ ἀργύρου, καὶ χαλκοῦ, καὶ σιδήρου ὀνόματα.) β'.

• Nomina ab auro, argento, ære & ferro deducta. 2.

102

Καὶ ἀπὸ μὲν χρυσοῦ, 67 χρυσοχοοί, χρυσοχοεῖον, χρυσοῦν, ἀποχρυσοῦν, ἐπίχρυσον, χρυσοχοεῖν. καὶ ἡ τέχνη, χρυσοχοϊκή. καὶ 68 χρυσοῖδες δὲ Φιάλαι, καὶ χρυσοῦν τὸ νόμισμα.

Et ab auro quidem, Aurifabri, aurifabrica. Aurare, deaurare, inaurare, aurum fundere. Et ars ipsa, aurifosoria. Aureæque phialæ, & auream numisma:

56 Κογχυλιάτης.] MS. longe aliter. pro κογχυλιάτης enim, κογχυλία γῆ habet. quasi idem mendum hic accidisset quod supra VII, 39. sed non accidit tamen: & vera est vulgata lectio. Locus enim Xenophonius est iste lib. III. Αναβάσ. ubi narrat Græcos pervenisse πρὸς τείχος ἕρμων μέγα πρὸς τῆ πόλει κείμενον. ὄνομα δ' ἦν, inquit, τῆ πόλει Μίσπιδα. Μῆδοι αὐτῆν πότη φκου. ἦν δὲ ἡ μὲν κρηπίς λίθου ἕστου κογχυλιάτου, τὸ ἄνω πενήκοντα παδῶν καὶ τὸ ὑψὸς πενήκοντα. JUNG.

57 Λυχνίας δὲ.] Margo C. A. λυχνίαν δὲ π. Π. ε. Σ. τὸ γὰρ τοῦ δ. &c. post βιβλίαν, λέγεται δὲ καὶ μιλωρυχία, καὶ μιλωρυχός, καὶ μήμων δὲ ἦν ψάμμου τι εἶδος ἐν τοῖς μετάλλοις. quæ ultima etiam C. V. hic inserit ex seq. capite. Kühn.

58 Ἐν Σοφισταῖς.] MS. ἐν τοῖς σοφισταῖς. De hac Comici fabula Casaubonus noster VII. Athen. 17. Laudat eam fabulam & Aristophan. Scholiastes ad Νέφιλας ibi:

Πλήστους αὐτὰι βόσκουσι σοφιστάς. Πλάτων, αἱτ, γὰρ οὐκ ὀκνησάμενος ἐν δράμασι Σοφιστάς, καὶ τὸν Ὀπώντων κωμῆτην Βακχυλίδην, εἰς τοῦτομα κατέταξε τῶν σοφιστῶν. Laudat & ad Σφήμα. Refert id drama & in hujus Comici aliarum Catalogo δεικνύσας, in Πλάτων Ἀθηναῖος κωμικός, qui utinam aliorum Comitorum fabulas tam diligenter enumerasset. Apud Harpocratium quoque ubi: Ἀπὸ ληξία, ἢς τῶν νῦν συγγραφέων, ἂν Πλάτων κωμῆδὲ ἐν Σοφιστῆς idem drama intelligi credo, & scribo ἐν Σοφισταῖς. JUNG.

59 Τὸ δὲ τοῦ ὀρειχάλκου μέταλλον. JUNG.

60 Ἀμειψίου δὲ &c.] Ἀμειψίου &c. pro his MS. ita habet saltem: λέγεσθαι δὲ καὶ μιλωρυχία, καὶ μιλωρυχός. καὶ μήμ. δ. ἦ. ψάμμου τι εἶδος ἐν τοῖς μετάλλοις, quæ ultima jam ordiuntur vulgo caput sequens,

quod MS. aliter incipit, ut statim dicam, si prius titulum ex MS. subjecero: Περὶ ὀνομάτων τῶν τὰς ὕλας παρασκευαζόντων, ὅσα ἀπὸ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ χαλκοῦ, καὶ ὅσα ἀπὸ σιδήρου, καὶ τῶν ἰργαλείων αὐτῶν. Caput itaque ita incipit MS. Ἐκ δὲ τῶν ὕλας παρασκευαζόντων εἴεν &c. vulgatum initium de metallis nescio an conveniat capiti. Nam non tantum de metallis, sed & aliis ὕλαις agit, ut statim φυτουργοὶ, γεωργοὶ, σμηνοουργοὶ &c. quæ cum metallis nihil commune habent. JUNG.

61 Παρασκευαζόντων.] C. A. subjicit καὶ ὅσα ἀπὸ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ χαλκοῦ, καὶ ὅσα ἀπὸ σιδήρου καὶ τῶν ἰργαλείων αὐτοῦ. Kühn.

62 Ἐν τοῖς μετάλλοις δὲ &c.] C. A. ἐκ δὲ τῶν τὰς ὕλας παρασκευαζόντων ε. δ. ὑ. ὑλοτόμοι, ὑλαγωγοί, quæ duo ultima marginis sunt. Nec aliter C. V. hoc caput incipit. Saltem non legit, ἐν τοῖς μετάλλοις δὲ τῶν τὰς ὕλας παρασκευαζόντων. Kühn.

63 Φυτουργοὶ.] In MS. deest φυτουργοί. JUNG.

64 Γεωργοὶ.] Deest γεωργοί in MS. JUNG.

65 Ξυλουργοὶ.] Interpr. ἱερῆς ὀρεγματορῆς; cur potius? fabri lignarii, κηπουργοί, ῥικίς κόπτες. σμηνοουργός, ἀριστίας. a parte toto denominato, κηπουργία abest a C. A. us & titulus sequens & illa: χρυσοχοοί, χρυσοχοεῖν, χρ. ἀπαχρ. ἐπίχρυσον. Kühn.

66 Ὑλαγωγία &c.] MS. ὑλαγ. καὶ τὰ ὄνομα. Ομιλίας quatuor illis ξυλουργία &c. in iis ultimæ κηπουργία nos potest facere suspicari, & ante post σμηνοουργοί, fuisse a Polluce quoque additum κηπουργία. Titulus sequens in MS. nostro non est. JUNG.

67 Χρυσοχοοί &c.] In MS. deest χρυσοχοοί, χρυσοχοεῖν, ἀπαχρ. ἐπίχρ. JUNG.

68 Χρυσοῖδες δὲ Φιάλαι.] Harpocratius: χρυσοῖς ἢ Φιάλαι. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀθήνας. Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ. JUNG.

adnumeretur & stater. Sique quispiam Daricum dixerit, aureum fabintelligetur. Domus, auratum culmen habens. & aurea Venus. Et aurum examinans lapis, index, aut Lydius. * Aurea quoque alicubi a Comicis dicta sunt, de muliebri mundo. Et Res aereæ, apud Lyfiam in Tractatu De Tripode aureo. Ab argento vero, argentum fabricare. Argentifaber, ut Phrynichus in Iphialte. Argentifabrica, ut Æschines in Rhinone. Argentifabros autem orationum, jocando vocat in Trophonio Cratinus. Argentarius, campfor, argentelegus, argentum colligere. Atque argentum, pro pecunia. * Sed & Argenta, in Aristophanis Nessis dictum est. Argentangina, ut De-

προσκέοιτο δ' ἄν, ὁ στατήρ. εἰ δὲ καὶ 70 δαρι-
κός τις εἶπεν, ὁ 71 χρυσεὺς προσηκούετο. 72 χρυ-
σόφορος οἶκος, καὶ χρυσοῦ Ἀφροδίτη. καὶ ἡ βα-
σανίζουσα τὸν χρυσόν, 73 χρυσίτις λίθος, ἢ 74 λυ-
δία. 75 ἀπὸ δὲ ἀργύρου, ἀργυροκόπος, καὶ ἀρ-
γυροκοπεῖν. * 76 εἴρηται δὲ πού καὶ 77 τὰ χρυσεῖα 103
παρὰ τοῖς κωμικοῖς, ἐπὶ τῶν γυναικείων κοσμη-
μάτων. καὶ τὰ 78 χρυσεῖα 79 παρὰ Λυσίου
ἐν τῷ περὶ τοῦ χρυσοῦ τρίποδος. 80 Ἀπὸ δ' ἀρ-
γύρου, ἀργυροκόπος, 81 ὡς φρύνιχος ἐν 82 Ἐφι-
άλτῃ. ἀργυροκοπεῖον. 83 ὡς Αἰσχίνης Ἐπίω-
νι. ἀργυροκοπιστήρας δὲ λόγων, ἐν Γροφωνιά-
παίξει Κρατῖνος. 84 ἀργυραμοιβός, ἀργυρογνώ-
μων, ἀργυρολόγος, ἀργυρολογεῖν. καὶ ἀργύ-
ριον τὸ νόμισμα. * εἴρηται δὲ καὶ ἀργύρια 85 ἐν 104
Ἀριστοφάνους Νήσοις. 86 ἀργυράγχη, ὡς Δη-

69 Προσκέοιτο δ' ἄν] Absunt a C. A. usque ad προ-
κούετο. KÜHN.
70 Δαρικόν] C. V. δαριικός. KÜHN.
Δαρικόν] MS. δαριικός. quod rectius puto. vid. &
infra IX, 59. &c. JUNG.
Δαρικόν] Δαριικός reposui pro δαρικόν prior. edit.
nec aliter emendat Cl. Kühnius.
71 Χρυσός] MS. χρυσεός. dein MS. noster, ut vul-
gati, χρυσόφορος. JUNG.
72 Χρυσόφορος] Χρυσόφορος. SEB.
73 Χρυσίτις λίθος] Lapis aurum examinans, chry-
sifer aut Lydius dicitur. Hesychius χρυσίτις λίθος, ἢ
καλοῦμένη βῆσανος ἢ Λυδία. quod sequitur, ἀπὸ δὲ
δ. &c. abest a C. A. infra vero Segm. seq. extat.
KÜHN.
Χρυσίτις λίθος] MS. χρυσίτις ἢ λίθος ἢ Λ. & ad ο-
γαμ] χρυσίτις λίθος ἢ Λ. desunt deinde, ἀπὸ δὲ ἀργ.
ἀργ. καὶ ἀργ. Et profecto inerte intravit, quisquis
is fuit, quum mox suis locus iis sit, arque detur.
hinc itaque facessant licet. admonuit ejus rer & Sebe-
rus in suis Notis. JUNG.
74 Λυδία] Theoc. Λυδία πέτρα. Id. XII. v. penult.
Plin. conicula; item lapis Heraclius, vel Lydius. lib.
XXXIII. cap. 8. SEB.
75 Ἀπὸ δὲ ἀργ.] Verba temere hic inserta: cum
mox Segm. seq. repetantur: licet ibi ἀργυροκοπεῖον,
hic verbum. SEB.
76 Εἴρηται δὲ πού] Margo C. A. usque ad χρυ-
σεῖα. εἴρηται, inde χρυσία, a quo diminutivum χρυσι-
δίον, δεσποτικῆς ἰσολιθίου. sequitur, καὶ τὰ χρυ-
σεῖα εἴρηται. hic finis est marginalis omnia Lyfia
laudatione. KÜHN.
77 Τὰ χρυσεῖα π. τ. κ.] MS. τὰ χρυσεῖα παρὰ τοῖς
κωμικοῖς. JUNG.
78 Χρυσεῖα &c.] MS. χρυσεῖα. εἴρηται. & de-
sunt, παρ' Ἀσίου ε. τ. π. τ. χρ. τρ. Ad quæ H. Ste-
phanus hic ita emendat & adnotat in suo codice:
παρὰ Λυσίου ἀπὸ Ἀθην. libr. VI. vide in Thes. In
Thesaurio locum Lyfia ex Athenæo adfert. & non a-
liet legendum patet infra Segm. seq. & infra X, 174.
ubi tamen aliam titulum habes, nempe Λυσίου ἐν τῷ
πρὸς Κλέωνα. quæ tamen potest forte cum hac eadem
esse, quam & infra VII, 170. nominat. JUNG.
79 Παρ' Ἀσίου] Leg. παρὰ Λυσίου, apud Athen. lib.
VI. Synb. SEB.
Παρ' Ἀσίου] Pro παρ' Ἀσίου emendavi in textu πα-
ρὰ Λυσίου, facilis lapsus est hieratuum A & Λ.
80 Ἀπὸ δὲ ἀργ.] C. A. post ἀργυροκόπος, καὶ ἀργυ-
ροκοπεῖον, ἀργυραμοιβός, ἀργυρογνώμων, ἀργυρολόγος &c.
Gloss. ἀργυροκόπος, faber argentarius, monetarius, &

ἡρασταίῳ ἀργυροκοπεῖον accipit, pro loco cudendis
nummis descripto, ποσειδα officina, in qua laborat of-
ficinaton ejusdem. KÜHN.
Ἀπὸ δὲ ἀργ.] MS. ἀπὸ δὲ ἀργ. JUNG.
81 ὡς φρύν. ἐν Ἐφ.] Desunt in MS. ὡς φρύν. ἐν Ἐ-
φιάτῃ. cujus comædiæ nomen bene ex Καλύμποιο no-
litro reposuit Seberus. ἀργυροκοπεῖον ἀπὸ ἡρασταίῳ το-
nem etiam ex Ἀπριπροντε habes. ἀργυροκοπιστήρας νο-
tabulum quoque Hesychius non omisit: ἀργυροκοπι-
στήρ, τραπεζίτης, ἢ ὁ τὰ ἀργύρια ἐργαζόμενος. JUNG.
82 Ἐφιάτῃ.] Casaub. in Athen. IV, 18. pr. edit.
Ἰφιάτῃ. SEB.
83 ὡς Αἰσχίν.] Absunt a C. A. usque ad Κρατῖ-
νος. ἀργυρογνώμων, κοσμοτ' ἀργυρί, vel qui accepta in-
rationes refert; inde ἀργυρολογεῖν. καὶ ἄ. νόμισμα. καὶ
ἀργύρια ἀργυρίζεσθαι ἄ. φ. κ. σ. ἄ. ἄ. ὑπ' ἀργύριον δετὸ
κ. κ. hactenus C. A. KÜHN.
ὡς Αἰσχίν.] In MS. desunt ὡς Αἰσχίνης P. α. 7.
κ. ἐν Τρ. κ. Κρατ. de Ἐσχυγῆς hujus Dialogis, in
quibus & Rhinon, vide Suidam. De Trophonio fabu-
la Casaubonus noster VII. Athen. 22. restituendum &
apud Scholast. Aristoph. ad Aves, ubi φρύνιχος ἐν Ἐ-
φιάτῃ. JUNG.
84 Ἀργυραμ. &c.] MS. ἀργυραμ. ἀργυρογν. omittit
ἀργυρολόγος. JUNG.
85 Ἐν Ἀρ. Νήσοις.] In MS. desunt ἐν Ἀρ. Νήσοις.
ἀρχ. &c. εἰληφθαι eum mediis, sed quod ad Νήσοις
statim suspicatus sum Νήσοις scribendum, ut alibi a-
pud Noster. Et nihil certius, itaque emendare nos
jubet & Casaubonus ὁ πᾶν, quem vide II. Athen. 15.
& III. Athen. 12. quibus locis & ratio hujus Ἰνστα-
tum tituli. JUNG.
Ἐν Ἀρ. Νήσοις.] Νήσοις reposui pro Νήσοις, Νήσοις
enim & alibi, Νήσοις, quantum memini, nusquam.
Meminit hujus dramatis & Hesychius in ὄνυσον κύνῃ.
86 Ἀργυράγχη] Vid. Plutarch. in Vit. Demosth. fol.
226. & Gell. lib. XI. c. 9. tamen apud neutrum (hæc
quidem in causa) Demadii mentio. cum hic quidem ὁ
populo unum exclamasse, non sythanchen, quod De-
mosthenes pateretur, sed argyranchen esse: ille vero
τοὺς εὐφυνίς χλευάζοντας, οὐχ ὑπὸ συνάγχης, ἀλλ'
ἂν ἀργυράγχης εἰληφθαι νύκταρ τὸν δημαγωγόν, dixisse
se referat. SEB.
Ἀργυράγχη] Falckenburgius auctius hæc ita habet:
ἀργυράγχη, ὡς Δημάδης σάπταν Δημοσθένι, συνάγχη
λέγοντα εἰληφθαι, καὶ ἐπὶ τοῖς ἀργυρίοις σιωπᾶντα.
quæ posteriora glossema esse credo ab aliquo Codici
suo additum. Demosthenes enim, cum συνάγχη se la-
borare ideoque contra Milesion se dicere non posse δι-
cères, Demades exclamavit non esse συνάγχην sed ἀρ-

μάδης σκώπτων Δημοσθένη, συνάγχη λέγοντα
εὐλῆσθαι, ἀργυρίζεσθαι δέ. ⁸⁷ ἀργυρίδες Φιά-
λαι, καὶ σκεῦος ἀργυροῦν. καὶ ἀργυρώματα
⁸⁸ ὁμοίως, παρὰ Λυσία. ὑπάργυρον δέ, τὸ κί-
βδηλον χρυσίον. Ἀπὸ δὲ χαλκοῦ, ὑπόχαλκον
⁸⁹ νόμισμα. ⁹⁰ καὶ χαλκοῦς, νομίσματος εἶδος.
καὶ ⁹¹ χαλκόκρανον, καὶ χαλκότυπος, καὶ ⁹² χαλ-
κουργός, καὶ χαλκουργία, καὶ χαλκεύς, καὶ
¹⁰⁵ χαλκεύειν. * ⁹³ Χαλκεῖα ἑορτὴ ἐν τῇ Ἀττικῇ,
Ἡφαίστῳ ἱερά. ⁹⁴ χαλκώματα δὲ Ἀριστοφάνης
ἐν Πελαργοῖς καὶ Σφηξίν εἴρηκε. Καλλίας δὲ ἐν
Κύκλωψι, κεχαλκεῦσθαι τοίνυν ἑσπέρας. καὶ
τροχίαν μὲν χαλκὸν, ⁹⁵ τὸν χυτὸν χρῆ καλεῖν.
⁹⁶ τυπίαν δὲ, ὃν ἂν οἱ νῦν εἴποιεν ⁹⁷ ἑλατόν. χαλ-

mades Demosthenem scommate elusit,
Angina se teneri dicentem. Argentum
captare. Argenteæ phialæ, & vas ar-
genteum. Et Res argenteæ similiter, a-
pud Lysiam. Subargenteum vero, au-
rum adulterinum. Ab ære autem, sub-
æneum numisma. Et æneus, numisma-
tis species. Et galea ænea, fabrilis, æ-
rarius, æris fabrica. & Faber, & fabri-
care. * Et Chalcea, festum Vulcani, ¹⁰⁵
in Attica. Et Ænea sacra, Aristophanes,
in Pelargis, & Sphingibus dixit. In
Cyclopius autem Callias, Fabricare jam
vesperi. Et æs rotile, * & fusile ap-
pellare convenit: ductile vero, quod
nunc minus usitatum habetur. Chalc-

κουργίαν, id est argento cum esse corruptum. quæ vox
dein & in alios qui lucri causa tacerent usurpari & in
proverbium abire cepit.

⁸⁷ Ἀργυρίδες] Non ineptum forte notari, has etiam
interdum aureas fuisse. Fragmentum *Athenais* lib. XI.
quod ex MS. *Casaubonus* noster edidit XI. Animadv. 4.
ἀργυρίς, εἶδος ποτηρίου, οὐ μόνον ἐξ ἀργύρου. Ἀναξίλας
καὶ πίνειν ἐξ ἀργυροῦσαν χρυσῶν. JUNG.

⁸⁸ Ὀμοίως, π. Λυσ.] In MS. defunt ὁμοίως παρὰ
Λυσία. Sunt eodem loco *Lysia*, de quo supra *Segm.*
precedenti. apud *Athen.* lib. VI. ubi ita: Λυσίας δ' ἐν
τῷ περὶ τοῦ χρυσοῦ τριπόδος, εἰ γνήσιος ὁ λόγος ἀργυ-
ρώματα τε ἢ χρυσώματα ἐτι ἢν δίδοναι. fuisse autem
eam orationem scriptam vel habitam contra *Cleonem*,
colligere licet ex iis quæ infra X, 174. JUNG.

⁸⁹ Νόμισμα.] C. A. χαλκόκρανον, χ. χ. καὶ χαλκεῖα
ἑορτὴ Ἀττικῆ. χαλκεῖα festum *Atticum Vulcani* factum.
ita & C. V. *Interpr.* ἱερά male composuit cum χαλκώ-
ματα. quod & *Meursius* facit in lib. VI. *Græcia feriata*.
C. A. clare interpunctionem habet post ἱερά. leg-
endum vero Ἡφαίστῳ ἱερά. KÜHN.

⁹⁰ Καὶ χαλκοῦς, &c.] In MS. defunt καὶ χαλ-
κοῦς, νομ. ε. JUNG.

⁹¹ Χαλκόκρανον] Est quoque in MS. χαλκόκρανον.
si licet libere proferre tamen, quod sentiam, putem
id mendosum, & reponam libens χαλκόκρατον. ut &
apud *Hesychium* est, χαλκόκρας, τὸ χαλκόκρατον νό-
μισμα. Sic enim & ibi cum *Sylburgio* & *Stephano* e-
mendandum, pro vulgato χαλκόκροτον, manifestum
est. idem hoc cum ὑπόχαλκον vero, & hoc ignorare
non potes. Non tamen temere quid muto: si non
comprobabunt doctiores. Et χαλκόκρανον enim suum
expofitorem invenire queat. JUNG.

⁹² Χαλκουργός, &c.] MS. χαλκουργός καὶ τὰ ὁμοίω.
omissis καὶ χαλκ. καὶ χ. καὶ χ. JUNG.

⁹³ Χαλκεῖα ἑορτὴ &c.] MS. καὶ χαλκεῖα ἑορτὴ Ἀτ-
τικῆ, Ἡφαίστου ἱερά. χαλκ. & de distinctione non du-
bito, veram sic esse. nec enim ἱερά cum χαλκώματα
jungendum, sed cum ἑορτῇ. manifestum id etiam ti-
bi faciam ex *Aristophani* verbis, quæ ex Pelargis in-
fira X, 174. (πελαργοῖς enim ibi MS. clare habet,
ne cum Viris doctis ibi Pelargos laudes) fabulæque
Aristophanis hinc & ex *Athen.* & *Harroci*. meminit
Casaubonus noster IX. Anim. 2. Altera ex Σφηξίν,
hodieque in ea fabula restant, & sunt ista:

"Ἐπειτ' ἐπαίνισόν τι τῶν χαλκωμάτων,
Ὀροφῶν θέασαι ---

Ceterum in MS. defunt hic, δὲ Ἀριστ. ε. π. cum se-
quentibus & *Callia* verbis, cujus *Cyclopius* meminit
& *Athenais*, adnotante eximio illius comentatore
Casaubono VII. Anim. 8. JUNG.

Χαλκεῖα ἑορτὴ &c.] Ita hæc prius edebantur, χαλ-

κεῖα ἑορτὴ ἐν τῇ Ἀττικῇ, Ἡφαίστου. ἱερά χαλκώμ. per-
fime. prout jam textus noster habet, ita e codice Cl.
Kühni nostri emendavi.

⁹⁴ Χαλκώματα] Sequitur in C. A. καὶ τροχίον μιν
in textu, margo vero habet τροχίαν μιν χαλκὸν τὸν
χυτὸν χρῆμα καλεῖ, quod & C. V. exhibet. præferrem
vulgatam lectionem; æs quod constat est in formam
circuli rotæve τροχίας χαλκὸς dicitur. &c. *Salp.* τρο-
χίας, æs quæsi cursile. καὶ τροχίον item in MS. ha-
stenus ille. KÜHN.

⁹⁵ Τὸν χυτὸν χρῆ κ.] MS. τὸ χυτὸν χρῆμα καλεῖ.
SEB.

Τὸν χυτὸν χρῆ κ.] Ut MS. *Seberi*, ita & no-
ster *Palatinus*: τὸ χυτὸν χρῆμα καλεῖ. τυπίαν &c.
JUNG.

⁹⁶ Τυπίαν δὲ] Marginis sunt in C. A. & recte le-
gitur: τυπίαν δὲ ἂν οἱ νῦν εἴποιεν ἑλατόν, & ita leg-
endum jam viderat *Soping*. Notis in *Hesychium* voce ἑλα-
τῆρ; sed non animadvertit *Hesych.* voce ἑλατόν, men-
dosum esse ἑλατόν inquit, ἑλασιν ἢ ἠλιθισμένῃ. leg-
ῖσθαι αὐτὸν a verbo ἑλασίν. Vult enim *Hesych.* ἑλα-
τόν vel substantivè notare ipsam ἑλασιν, vel adjecti-
vè dilatatum, diductum mallo. Si quis etiam pro
ἑλασιν maluerit ἑλασμων ductile, non admodum re-
pugnareto. *Pollux* autem ita accipiendus: τυπίαν ve-
ρο δὶκεται τοῖς ἑσπερίοις ἄνθρωποις ἑλατόν ἀσ ductile.
KÜHN.

⁹⁷ Ἐλατόν.] Ἐλατόν. *Sylb.* SEB.

Ἐλατόν.] MS. etiam ἑλατόν sed non dubito re-
ponere ἑλατόν, cum *H. Stephano*, a quo ita ipsius co-
dici adscriptum inveni, postquam idem mihi in men-
tem venerat. Adnotant idem & ex *Strabone*, libert-
que inferere ista ex *Hadr. Junii* Nomenclatore: Æs
caldarium *Plin.* fusile, quod funditur, tantum mal-
leis fragile. χαλκὸς χυτὸς, τροχίας *Poll.* Æs ducti-
le vel regulare *Plinio*, quod mallo in laminas at-
tenuatur. ἑλατός *Straboni*, τυπίας *Poll.* Et hinc sci-
licet τοῦ ἔργου verba, ἑλασίν, τυποῦν infra VII, 107.
JUNG.

Ἐλατόν.] Ἐλατόν emendavi in textu pro prior. e-
dit. ἑλατόν. dein *Falckenburgius* habet καὶ χαλκεῖον
δὲ, παιδιῶς τι εἶδος, ἐν ᾧ νομίσματα ἔπραζον. & certe
pro vulgatis hæc mihi potius ut arrideant, faciunt ea
quæ infra de hoc ludo Noster IX, 118. habet, & posset
præterea cum Cl. *Jungermanno* νόμισμά τι legi. in textu
tamen nostro fide exhibere volui emendationem
Cl. mei *Kühni*, ex cujus Codice ita reposui: ἐν ᾧ
νομίσματι ἔπραζον, mihi vero MSSorum lectionem
& *Falckenburgis* magis placere Te celare nolui. do-
ctiss. *H. Stephanus* hæc in suo Thesaurο citans, ser-
vat etiam vulgatam lectionem, & de ludo qui dicitur
par & impar, pariter explicat.

zare autem, ludi species est, in quo numismata suspendebant. Faber ferrarius, ferrum inducere, ferrum, ferri opus, verva ferrea. Numus ferreus, Lacedæmoniorum, & Byzantium. Fabricare autem, σιδηρεύειν dixerunt, & Fabros eos, qui ferrum operantur. Et ferraria ars. Ferrarium autem artem, Eupolis in Taxiarchis dixit, Xanthi Fabri, in cujus imagine, Ferro genitus, inscriptum est. Caterum horum instrumenta sunt: folliculi, folles, fuforia formæ, forcipes, incudes, mallei, sphyræ, foculi, cotes, repulforia. Sphyræ autem, mallei sunt ferrei,

κίλειν δὲ, ⁹⁸ παιδείας τι εἶδος, ⁹⁹ ἐν ᾧ νομίσματα ἤρτιαζον. ¹⁰⁰ Σιδηρεὺς, σιδηρεύειν, σιδηρῶν, σιδηρουργία, ὀβελοὶ σιδηροῖ, ¹ νόμισμα σιδηροῦν, τὸ Λακεδαιμονίων καὶ Βυζαντίων. ² χαλκεύειν δὲ καὶ τὸ σιδηρεύειν ἔλεγον, καὶ ¹⁰⁶ χαλκέας, τοὺς ³ τὸν σιδηρὸν ἐργαζομένους. καὶ ⁴ σιδηρίτις τέχνη. ⁵ σιδηρίτιν δὲ τέχνην ἐν ⁶ Ταξιαρχοῖς Εὐπολις εἴρηκε, τὴν Ξανθίου τοῦ σιδηρέως, οὗ ἐπὶ τῆς εἰκόνης ἐπιγέγραπται, ΣΙΔΗΡΟΦΥΤΗΣ. Τὰ δὲ ἐργαλεῖα τούτων, Φῦσαι, ⁷ ἀκροφύσια, χροάιναι, πυράγραι, ἄκμονες, ⁸ ραιστήρες, ⁹ σφύραι, ἐσχαρίδες, ¹⁰ θηγάναι, ¹¹ κροταφίδες. ¹² σφύραι δὲ εἰσι σιδηραῖ,

98 Παιδείας τι εἶδος] MS. παιδείας εἶδ. sine τι. errore solenni, pro παιδείας, quod rectum. vide infra IX, 118. JUNG.

99 Ἐν ᾧ νομίσματα ἤρτιαζον. C. A. ἐν ᾧ νομίσματι ἤρτιαζον. quæ duo ultima firmat C. V. malim νομίσματα ἤρτιαζον. ineptum est Interpretis, numismata suspendebant. mallem, nummis iudebant par impar. vide Suid. in ἄρτια. KÜHN.

Ἐν ᾧ νομίσματα ἤρτιαζον. MS. ἐν ᾧ νομίσματι ἤρτιαζον. Hostius lib. I. rei numm. vet. cap. 3. parte 2. in χαλκός n. 8. interpretatur νομίσματα ἄρτιαζον, nummis iudere par impar. Et incidit quidem legendum νομίσματι ἄρτιαζον, quo casu infra IX, 101. ex Aristophane ἄρτιαζον στατήριον. Sed pressius consideranti, protecto hic locus corruptus est, & vere ita restitui debet: ἐν ᾧ νόμισμα τι ἤρτιαζον. raptim enim & cum impetu peragebatur ille χαλκισμός, dum nummum, puta, æreum, rotatum, priusquam consideret, in digitum rapiebant & tollebant, ut patet ex ludi huius descriptione, si non ociose considerabis infra IX, 118. clarius id & ex Eusebio descriptionibus, ex quo plenior tibi excipio, quum is auctor non ita jam obuius. Ea est in περιβολαῖς ad ε. Ἰλιάδος. δόξοι δ' ἀν' ἴσως καὶ ὁ χαλκισμός (παιδιὰ δὲ τις αὐτὴ καὶ ὡς οἱ παλαιοὶ φασὶ κυβίαις εἶδος) ἐκ τῆς Χαλκίδος παρωνυμίσθαι, οὐκ ἔχει δ' οὕτως, ἀλλ' ἦν ὁ χαλκισμός, ὀρθοῦ νόμισματος, θετέον χαλκοῦ, στροφῆ καὶ σύντονος περιδινησις. μὴ δ' ἦν ἴδι τὸν παίζοντα ἐπέχειν ὀρθῶ τῷ δακτύλῳ τὸ νόμισμα εἰς ὅσον τάχος πρὶν καταπεσεῖν, καὶ ὁ τοῦτο ἀνύσας, ἐκράτει τὸν χαλκισμὸν, καὶ ἦν νικητής. Eadem brevis apud eundem habes in α. Ὀδύσσει. Sane absque eximia MS. ope esset, tales mendæ nos laterent facile. Et tamen apud quosdam adeo perit pudor, ut tum solum se maxime facetos putant, cum dicteria jaciunt in libros vetustos, & cum blattis tincisq; jam rixantes, & cum carie. Sed ignorantæ suæ illos porro commendemus, imo cum illa valere jubeamus. verbi χαλκίζων alias in eadem re Noster meminit & infra VII, 206. JUNG.

100 Σιδηρεὺς & c.] Præmittit C. A. hæc verba: ἀπὸ δὲ σιδηροῦ σιδηρεὺς & c. marginale vero desinit in ἀπὸ δὲ. de nummis ferreis Lacedæmoniorum & c. vid. infra IX, 78. & 79. KÜHN.

1 Νόμ. σιδ.] Vide infra IX, 78. JUNG.

2 Χαλκεύειν] Ad verbum ἐπιχαλκεύειν sine Rhetoricorum Aristotelis, nostrum Pollucem hinc citat Valerius in Comm. exponens χαλκίς fabros ferrarios, & χαλκεύειν, opus ἴσροτον obire. JUNG.

3 Τὸν σιδηρὸν] Sic & MS. sed in summario ad oram habet, τὸ σιδηρῶν. JUNG.

4 Σιδηρίτις τέχνη.] Sequitur in C. A. τὰ δὲ ἐργαλεῖα & c. KÜHN.

Σιδηρίτις τέχνη.] Hefychius: Σιδηρίτις τέχνη, τὴν πολεμικὴν ἄλλοι δὲ τῆς Ξανθίου φασίν, ἦγον τὴν χαλκωτικὴν. ita enim lege. editi mendose χαλκωτικὴν. sed

quid est Ξανθίου; Id tibi dicit Pollux noster statim. JUNG.

5 Σιδηρίτιν δὲ τέχνην] Vid. Hefych. in σιδηρίτιν τέχνην, ubi etiam meminit Xanthia, ut nobilis fabri ferrarii, nec movendum loco suo nomen illud; ejus imagini ut Pollux notat inscriptum fuit, σιδηροφύς, homo ferreus, cui æs triplex circa pectus & ferri quasi fibram habens. vel natus ad tractandum ferrum. KÜHN.

Σιδηρίτιν δὲ τέχνην] Σιδηρίτιν δὲ τέχνην & c. σιδηροφύς. cum mediis desunt in MS. Cum vulgatis vero conferri jubet Casaubonus noster IV. Athen. 21. locum Hefychii, quem modo jam attuli, cum quo ista signanda majoribus literis, ΣΙΔΗΡΟΦΥΤΗΣ, ut titulum fuisse agnoscas. Pro Ταξιαρχοῖς autem, quod hic semel ita Pollux, MS. deficiente, Ταξιαρχοῖς malim reponere, ut semper est, ubi MS. id vocabuli habet, ut infra X, 17. & 63. & ubi etiam deficit, ut VII, 168. X, 163. & apud Athenæum quoque lib. IV. adeo ut verus titulus Eupolis fabulæ fuerit Ταξιαρχοῖς. quamvis & apud Aristoph. Schol. ad Ὀρνίθας Εὐπολις ἐν Ταξιαρχοῖς sit, ubi quoque videtur corrigendum Ταξιαρχοῖς. JUNG.

6 Ταξιαρχοῖς] Infra VII, 168. & alibi Ταξιαρχοῖς. Casaub. in Athen. lib. IV. cap. 21. SEB.

Ταξιαρχοῖς] Ταξιαρχοῖς pro Ταξιαρχοῖς prior. edit. reposui in textu, ut & alibi Noster habet; loca jam indicarunt Cl. Seberus & Jungermannus.

7 Ἀκροφύσια] MS. ἀκροφύσια, χροάιναι. & ad oram χροάιν. JUNG.

8 Ραιστήρες] MS. mendose ριστήρες. deinde σφύραι MS. ut vulgari, paroxytonas. JUNG.

Ραιστήρες] Pro ραιστήρες, τετρασουλλάβας ραιστήρες emendavit in textu Cl. Kühnius. Sequitur σφύραι & mox iterum alio accentu σφυραῖ, pro quo tamen etiam σφύραι reposui.

9 Σφύραι] MS. oxytonas, etiam alibi. SEB.

Σφύραι] Gl. Veterum reddunt malleulus, malleolus, malleus, σφύρα σιδηρῶ, & Vetus Onomast. σφύραι, iudices. Gl. Philon. σφύραι σιδηρῶν, malleulus. θηγάναι & θήγανον, cotem dici Hefych. monet. θηγάναι delet Salm. hoc loco. ex χροάιναι facit χάναι; fateatur tamen in MSS. esse χροάιναι. KÜHN.

10 Θηγάναι] Deest in MS. θηγάναι. JUNG.

11 Κροταφίδες.] Hefych. κροταφός σιδηρῶ σφύρα ἄκμονος τοῦ ἐτέρου ἀπὸ ἔχουσα, ἐκ δὲ ἐτέρου κροταφός. ita mox Noster σφύραι describit, videtur malleuli id genus esse, quod ex altera parte acuminatum est, ex altera vero tadicem habet. KÜHN.

12 Σφύραι] MS. σφύραι iterum, & hoc accentu corrige, ne eadem vox in una linea diverso accentu notetur. sunt enim hæc, σφύραι δὲ εἰσι σιδηραῖ & c. nihil aliud quam explicatio κροταφίδων, præcedentis vocis, a qua itaque non abjungenda. Hefychius nobis idem dicit: κροταφός, σιδηρῶ σφύρα ἄκμονος, τοῦ ἐτέ-

107¹³ ἐκ θατέρου ὀξεῖαι. * τὸ δὲ ἔργον, ὑγραίνειν,
 14 λύνει, συγχωνεύειν, 15 ἐλαύνειν, τυποῦν, ἐξε-
 λαύνειν, ἀκονᾶν, θήγειν, προσηλοῦν, διαπατ-
 ταλεύειν, 16 προσπατταλεύειν, στομοῦν, ἤλους
 ποιεῖν, στόμωμα. 17 Κρατῖνος γὰρ ἔφη, χαλυ-
 βικόν 18 στόμωμα. παττάλους, 19 ἐπίσσωστρα,
 20 πλήμνας, κλεῖδας, ἀνακλεῖδας, βαλανά-
 γρας, 21 ἀλύσεις, βαλάνους, 22 ὑπερα, σιδήρα,
 μοχλοῦς, 23 γιγγλίμους, 24 κορώνας, 25 κλεῖθρα,

ab altera parte acuti. * Sed opus i-106
 psum, humectare, solvere, fundere,
 impellere, ferire, expellere, acueri, e-
 xacuere, affigere, transfigere, adaptare.
 Aciem inducere, clavos facere. acies.
 Nam Cratinus, Chalybeam aciem dicit.
 clavos, canthos, modiolos, claves, re-
 feratoria, catenas, obices, pistilla fer-
 rea, veetes, ginglimos, anulos, feras,

ρον ὀξὺ ἔχουσα, ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου πρόταφον. apud quem
 & ipsum e *Polluce* scribam libens προταφίς, σιδήρα
 &c. an & τὸ ἕτερον ὀξὺ illi rescribendum, vel supplen-
 dum ἐκ τοῦ ἑ. vide & infra quod ad προταφίδας atti-
 net X, 183. ut ibi quidem locum restituendum indi-
 cabo. JUNG.

13 Ἐκ θατέρου] C. A. σιδήρα ἐκ θατέρους καὶ ὀξεῖαι.
 KÜHN.

14 Λύνει] Pro λύνει in textu C. A. est χρεῖν, sed ta-
 men supercriptum. λύνει autem idem est quod τέκνει
 liquefacere, συγχωνεύειν, constare, ἐλαύνειν, malleo di-
 λαινε, ducere, laminare, lamina enim est ἔλασμα
 χρυσίου ἢ ἄλλης ἕλης. τυποῦν, figurare, ἐξελαύνειν,
 dilaiare, προσηλοῦν, ferruminare, διαπ. παταγε, προ-
 σπατταλεύειν non est in C. A. στερῶ in *Glossis* ferru-
 mino id est, aciem exiundo, στόμωμα, ferrum durum
 ibidem. KÜHN.

15 Ἐλαύνειν, τυποῦν,] Hinc scilicet antea χαλκὸς
 ἐλατὸς, & τυπίας *Segm.* 105. Lubet & addere quæ
 vir doctus, *Daniel Furianus* Comm. in lib. *Theophr.*
περὶ αἰέμων, ad ista, περὶ τὴν τοῦ σιδήρου καταργασίαν.
 πλείω γὰρ φασὶν ἐξελαύνειν τοῖς πετρίαις ἢ βορείαις, ad-
 notat: ἐξελαύνειν, ἐλαύνειν, ferraria officina verba sunt
 propria, eodem significatio quo hic sumuntur. *Auctor*
*Julius Pollux lib. VII. cap. 24. significanti autem du-
 cere malleo, opus ductile conficere. metalla enim ex
 eis sunt, quæ IV. Meteorologicorum vocat ἰατά. He-
 rodotus in Clis, πρὸς τοὺς Τρυγίτας, ἐλθὼν εἰς χαλ-
 κήιον, ἐθεῖτο σιδήρον ἐξελαυνόμενον. locus est in Clisio
 cap. 68. postea editionis. habetque id ἐξελαύνειν sta-
 tim apud *Pollucem*. JUNG.*

16 Προσπατταλ.] Deest in MS. προσπαττ. JUNG.

17 Κρατ. γὰρ &c.] In MS. desunt, Κρ. γ. ἔ. Χαλ.
 στόμ. De stomomate vide *Jung.* Nomenclatore in *Cha-
 llyb*, & plura in *H. Margi* miscellaneis lib. II. cap.
 8. & vide an non Χαλυβδικόν in *Cratini* verbis legen-
 dum hic apud *Pollucem*, sicut ex *Daimachi* Poliotce-
 ucis *Eustathius* habet ad ἰλ. β. & apud *Stephanum*,
 sive τὸν τὰ ἔθνη καὶ γράψαντα in *Λακεδαιμῶν*, unde *Eus-
 thathius* se descripsisse fatetur. Certe sic puto scilicet
 pleonasmō τοῦ δ. Dicit mihi idem *Eustathius* in Comm.
 ad *Dionys.* Περιήγησιν ad v. 768. τοῦτους τοὺς Χαλύ-
 βας ἄλλοι Χαλβίους ἐκάλεσαν. (ἔθνος δὲ εἰς Ποντικόν,
 παρὰ τῷ Θερμῶντον) ἀφ' ὧν σιδήρος, φασὶν, ἐξάγεται
 ὁ πρὸς τὰ στόματα ἐπιαινούμενος, ἦτοι πρὸς τὰ στομῶ-
 ματα. ὅθεν καὶ Χαλυβδικὸς κινδὼν, καὶ πλεονασμῶ τοῦ
 δ, Χαλυβδικὸς παρὰ τῷ Λυκάφρονι, ὁ ἐξ ἀρίστου σιδή-
 ρου. qui & hæc sane e *Stephano* isto mutuatus est,
 quem vide in *Χάλυβεις*. Nolle tamen quid adfirma-
 re temere, quod integrum *Cratini* metrum non ex-
 tet, nisi & MS. noster *Pollux* infra X, 186. clare
 nostram lectionem confirmaret, ex quo & discas ibi-
 dem, esse hæc ex *Χείρωσι Cratini*. Χαλυβδικόν itaque
 hic mihi repono. JUNG.

18 Στόμωμα] Sequitur in C. A. παττάλους, πλήμνας,
 βαλανάγρας, ἢ. β. ὑπερα σιδήρα, μοχλοῦς, κορώνας, κ. ζ.
 γιγγλίμους *Gl.* reddunt cardines, & γιγγλιμαίος, car-
 dinalis, pro κλεῖθρα C. V. πλῆθρα. *Salm.* Χαλυβδικόν,
 & deest ait ἐπίσσωστρα, dein leg. πλήμνας, ἀκλεῖδας non
 habuit, nec γιγγλίμους. KÜHN.

19 Ἐπίσσωστρα] Ἐπίσσωστρα. ita sæpe apud *Hom.*
 vid. supra I, 144. SEB.

Ἐπίσσωστρα] In MS. deest etiam ἐπίσσωστρα. *Jung.*
 20 Πλήμνας, κλ. &c.] MS. πλήμνας, κλεῖδας. &
 omittit ἀνακλεῖδας. sic supra VII, 35. in vulgatis κτίς,
 pro κτίς. quæ tamen ego non probō, pro usitatis.
 Ceterum πλήμνας, paroxytonos emendandum est &
 vulgo, ut & infra est X, 33. nec aliter ὀρθογραφίας
 ratio velit. Ad ἀνακλεῖδας quod attinet, scribendum
 esse ἀντικλεῖδας puto: vel potius, quoniam alterum
 ait τῶν νεωτέρων esse infra X, 22. scribere postumus
 κατακλεῖδας, *Aristophane* auctore, ut itidem infra X,
 22. JUNG.

21 Ἀλύσεις, &c.] MS. ἀλύσεις, β. ὑπερα, σιδήρα,
 μ. ne quis Interpretem sequatur. JUNG.

22 Ὑπερα, σιδήρα,] Ita plane MS. quoque. sed *Inter-
 preti* placuit ὑπερα σιδήρα. ὑπερον autem in neutr. ge-
 nere infra quoque X, 114. item apud *Clem. Alexand.*
στραμ. VII. fol. 302. & *Theodor. Serm.* VI, fol. 88.
 utoque cum *Diogene* (qui ridebat admirantem, por-
 tentumque opinantem, quod forte pistillo serpens se
 obvolvisset) dicente: ἢ γὰρ παραδοξότερον ἐκείνο, εἰ τὸ
 ὑπερον περὶ ὀρθῶ τὰ ὄφει καταλημμένον * ἐπέαω (* *Theo-
 odor. ταβίασο.*) Nec aliter *Suid. Etymolog.* & *Ithavor.*
 ideoque in *Hesiodo* etiam (lib. II. v. 41.) ὑπερον δὲ τρί-
 πεχυ, non τρίπηχυον legendum monuit me *Cl. He-
 schelius*, cum e Bibliotheca Augustana ad me mitte-
 ret *Hesiodi* libros ἔργων καὶ ἡμερῶν manu exaratos cum
 scholiis interlinearibus ἀνεκδότοις, quæ volente juven-
 teque Deo propediem cum Poëta integro ac novis in-
 dicibus lucem aspiciant. SEB.

Ὑπερα, σιδήρα,] Emendat hic *Cl. Kühnius* noster
 in suo Codice ὑπερα σιδήρα, ut scilicet habet *Interpre-
 quoque*, nil tamen uti vides MSSi doctiss. *Saberi* &
Cl. Kühni & *Jungermanni* mutant.

23 Γιγγλίμους] ΑΙ. γιγγλίμους. SEB.

Γιγγλίμους] In MS. deest γιγγλίμους. potius scri-
 be, γιγγλίμους, ut apud alios, & *Helychium* est, &
 infra apud *Nostrium* X, 22. in MS. vulgo enim omis-
 sum est. JUNG.

Γιγγλίμους] Scriberem γιγγλίμους, ut præter *Hely-
 chium* & alios habet *Etymolog. Magn.* Γιγγλίμους, ὁ
 στρεφόμενος γόμφος ἐπὶ τῶν θυρῶν καὶ ἐπὶ τοῦ θύρακος
 οἱ στροφίς. καὶ φιλήματος εἶδος τι. quæ verba mala di-
 stinctione depravata sunt, & ex *Helychbio*, qui eadem
 hæc habet, ita distinguenda: Γιγγλίμους, ὁ στρεφόμενος
 γόμφος ἐπὶ τῶν θυρῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ θύρακος οἱ στροφίς.
 καὶ φιλήματος εἶδος τι. quod φιλήματος εἶδος *Eustathio*
 ex *Raufania* ad *Odyss.* v. pag. edit. *Basil.* 718, 34.
 γιγγιλισμὸς dicitur.

24 Κορώνας] *Interpres simpliciter annulos.* intelligit
 annulos ferreos januarum, quibus pulsantur fores, sed
 κορώνη significat etiam idem quod κόραξ. κόραξ autem
 in *Glossis* describitur: κόραξ σιδηροῦς θυράς, uncinus,
 νεραγυλίμ. quid corvis sint *Curtius* per ἐπιζήγησιν ex-
 plicat lib. IV. cap. 4. nempe ferrea manus cum uncis.
 vid. infra VII, 113. dein *Salm.* pro κλεῖθρα, πλῆθρα
 perperam. KÜHN.

25 Κλεῖθρα] MS. πλῆθρα. *Hesych.* πλῆθρον, κλεῖθρα.
 SEB.

108 juga. * Ante camina vero, Fabri solebant ridicula quædam suspendere, aut formare, ad invidiæ aversionem: quæ Bascania appellabantur, ut & Aristophanes inquit: Præterquam quis emat indigens bafcano Fabri. Plumbum vero operari, plumbum fundere vocatur. His etiam convenient fortassis, statuas formare, & statuarum ars, & imagines effingere, & sculptoria. Aurifabrorum vero, & sculptorum anulorum nomina, apud Critiam extant, & Platonem: Philyllius vero in Urbibus, Anularium vocavit.

ζυγά * 26 πρὸ δὲ τῶν καμίνων τοῖς χαλκεῦσιν 108 ἔθος ἦν γελοῖά τινα καταρτῶν, ἢ ἐπιπλάττειν, ἐπὶ φθόνου ἀποτροπῆ. ἐκαλεῖτο δὲ 27 βασκάνια, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἔφη, Πλὴν εἴ τις πρῶτο δέομενος βασκανίου ἐπὶ κάμινον ἀνδρὸς χαλκίως. 28 τὸ δὲ μόλυβδον ἐργάζεσθαι, 29 μολυβδοχοεῖν. τούτοις δ' ἂν 30 προσήκει καὶ ἀγαλματοποιεῖν, καὶ 31 ἀγαλματοποιία. καὶ ἀνδριαντοποιεῖν, καὶ ἀνδριαντοποιία. ταῖς δὲ χρυσουργοῖς, 32 καὶ δακτυλιογύφοις, τὸ ὄνομα παρὰ Κριτία, καὶ Πλάτωνι. 33 Φιλύλλιος δὲ ἐν Πόλεσι δακτυλιουργὸν ὠνόμασε.

109

* CAPUT XXV.

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Κ Ε .

109

De lignificis, ligni vectoreibus, & carbonariis.

Περὶ ὑλοτόμων, καὶ ὑλαγωγῶν, καὶ ἀνθρακῶν.

Lignearum autem materiarum operarii sunt, lignificæ, calones, & ligni vectores. Et instrumenta, securis. Verba autem, ligna secare, ligna vehere, & lignare. Lignorum autem alia, fabrilia vocabis: alia, combustiva.

24 τῶν δὲ ξυλίλων ὑλῶν οἱ ἐργάται, ὑλοτόμοι, καὶ δρυτόμοι, καὶ ὑλαγωγοί. καὶ τὰ ἐργαλεῖα, 35 πέλεκυς. καὶ τὰ ῥήματα, ὑλοτομεῖν, καὶ ὑλαγωγεῖν, καὶ ὑλάζεσθαι. τῶν δὲ ξύλων, τὰ μὲν 36 εἴποις ἂν ἐργάσιμα. τὰ δὲ, 37 καύσιμα.

Κλεῖθρα] MS. pro κλεῖθρα, κλεῖθρα habet noster, ut *Seberi*. idque & *Hesychio* niti potest. malim tamen fere κλεῖθρα ut infra X, 33. ubi eadem enumerantur. & MS. habet κλεῖθρα καὶ κλεῖθρα. Post ζυγά dein in MS. nostro desinit hoc caput, & desunt ista, πρὸ δὲ &c. usque ad τὸ δὲ μόλυβδον ἐργάζεσθαι. In vulgatis autem ad suum codicem *H. Stephanus* emendavit βασκάνια, pro vulgato βασκανία, & mox iterum βασκανίου, pro βασκάνιου, quod & vidisse *Nunnesium* notavit *Seberus* noster. is enim Not. ad *Phrynich.* in βασκάνιον, *Poll. lib. VII.* ait, docet βασκάνιον suspendi solere a fabris ante fornaculam depellenda invidia causa. βασκάνια etiam habet *Cassianus* noster *Lect. Theocr.* cap. 8. ubi locum *Plutarchi* illustrat, qui extat *Sympol.* V. probl. ubi προβασκανίων voce usus est, quam notabis a *Phrynicho* rejici, in *Eclog. Attic.* dicente: βασκάνιον λέγουσιν οἱ ἀρχαῖοι, αὐτοπροβασκάνιον μὲν τὰ τῆς πρὸ. ἀδοκιμον γάρ. Neutrimum vitium, quod tamen satis se prodit, vero in *Pollucis* verbis vidit *Bueningerus* *Comm. de Triumph.* vel *Spol. bell.* fine capit. 22. ubi hæc adducit, & accipit quasi hoc ἔθος, dicta fuerit βασκανία quem in aliis de ejusmodi fascinorum re quoque videre potes ibi. Et nos ad MS. nostrum. JUNG.

26 πρὸ δὲ τῶν καμίνων] Absunt ista a Cod. Antw. usque ad χαλκίως. exinde titulus: ὅσα (*Salm.* ὅρα) ἀπὸ μόλυβδου καὶ ὅσαι αἱ ἄλλαι τέχναι ταύταις προσήκουσαι (*Salm.* προσήκουσι) καὶ περὶ ἐργατῶν τῶν ἄλλων τεχνῶν καὶ τῶν ἐργαλείων αὐτῶν καὶ ἀνθρώπων (*Salm.* ἀνθρώπων) καὶ τῶν περὶ αὐτά. postea textus: τὸ μόλυβδον ἔ. μολυβδοχυτεῖν (in MSS. *Salm.* μολυβδοχυτεῖν, pro quo legit μολυβδοχυτεῖν). ultimum est etiam C. V. post ἀγαλματοποιεῖν est καὶ ἀνδριαντοποιεῖν, καὶ τοῖς δὲ χρυσουργοῖς καὶ δακτυλιογύφοις. reliqua capit. abfunt a C. A. ut & titulus sequentis capit. cæteroque in βασκάνια mox legendum, quod & *Phrynichus* habet rejicitque προβασκάνιον, extat tamen in *Glossis*, redditurque *μιστοπίσι*, & προβασκάνιον, *μιστοπίσι*, quod scilicet viri membrum adhiberetur pro *fascino*. In verbis *Ανισορ.* leg. βασκάνιον. KÜHN.

27 Βασκάνια] Leg. βασκάνια, & mox βασκανίου, ut citat hinc *Nunnesius* ad *Phryg.* pag. 12. ubi tamen,

quod de oscillis affert e *Virgilio*, non probatur viro illustri Notis in eundem *Thrynichum*. Vide autem, quod ad morem, cujus hic mentio, imprimis *Cassian.* *Lect. Theocr.* cap. 8. SEB.

Bascania] Scr. fascinum, & mox fascino. SEB. 2. *Bascania*] *Bascania* emendavi hic pro prior. edit. *Bascania* & mox *bascaniou* pro *bascaniou*. Pro *bascaniou* *Falckenburgii* Codex legit *bascaniou*.

28 τὸ δὲ μόλ.] Ante τὸ δὲ &c. novus titulus in MS. iste: ὅσα ἀπὸ μόλυβδου, καὶ ὅσαι ἄλλαι τέχναι ταύταις προσήκουσιν, καὶ περὶ ἐργατῶν τῶν ἄλλων τεχνῶν, καὶ περὶ ἄλλων ἐργαλείων αὐτῶν καὶ ἀνθρώπων καὶ τῶν περὶ αὐτούς. Omniaque in MS. continuantur, sine aliis interpositis titulis, usque ad infra VII, 166. quamvis interim in MS. tota desit pagina, ut suo loco monsbimus. JUNG.

29 Μολυβδοχοεῖν.] MS. μολυβδοχυτεῖν. SEB. *Μολυβδοχοεῖν.*] MS. noster pro vulgato *μολυβδοχοεῖν*, habet ut *Seberi*, *μολυβδοχυτεῖν*. JUNG.

30 Προσῆκει] MS. noster προσήκει καὶ ἄ. JUNG.

31 Ἀγαλματοποι.] In MS. desunt ἀγαλματοποιία. JUNG.

32 Καὶ δακτυλ.] MS. καὶ δακτυλιογύφοι. cetera, quæ sequuntur, desunt, usque ad initium cap. seq. Et *δακτυλιογύφοι*, itaque in recto casu repone, quod & sensus poscit. alias vid. & supra II, 155. ubi *Platonem* quoque laudat. JUNG.

33 Φιλύλλιος] Emenda *Φιλύλλιος* nomen apud Nostrium sæpius corruptum. vide & *Cassian.* noster III. *Athen.* 9. JUNG.

Φιλύλλιος] *Φιλύλλιος* etiam hic prior. edit. ut sæpius alias, emendavi *Φιλύλλιος*, & sic mox quoque VII, 110.

34 τῶν δὲ ξυλ.] MS. τῶν δὲ ἄλλων ὑλ. SEB. τῶν δὲ ξυλ.] C. A. τῶν δὲ ἄλλων ὑλῶν ὀμίσσο ξυλίλων, & copula gemina καὶ, post πέλεκυς. τῶν ξύλων τὰ μὲν ἐργάσιμα. *Gl. ligna fabricantia.* KÜHN.

τῶν δὲ ξυλ.] MS. noster, ut *Seberi*, τῶν δὲ ἄλλων ὑλῶν. JUNG.

35 Πέλεκυς. &c.] MS. πελέκεις καὶ τῶν ξύλων. ὀμίσσις quæ in editis interjecta sunt. JUNG.

36 Εἴποις ἂν] In MS. desunt εἴποις ἂν. JUNG.

37 Καύσιμα] De καύσιμοις vide *Brod.* X. miscell.

E e e e

ἀλλὰ καὶ ³⁸ Φελλόν, καὶ Φλοῖον, καὶ ἀγκαλί-
δας εἴποις. ³⁹ ὄθεν καὶ οἱ ἀγκαλιδαγωγοὶ ὄνοι,
καὶ ⁴⁰ ἀγκαλιδοφόροι ἄνδρες. ⁴¹ καὶ τῶν μὲν
καυσίμων, κληματίδες, καὶ κορμοὶ, ⁴² καὶ ἐκ-
καύματα.

⁴³ Κορμὸν δ' ἐκ ρίζης προταμῶν, ἀμφέξεσα
χαλκῶ.

καὶ Εὐριπίδης λέγει, Κορμοῖσι πεύκης. καὶ ⁴⁴ Φι-
τρὸς δὲ τούτους λέγει ἡ ποιητικὴ Φωνή. ⁴⁵ ἐκλυ-
μαδάς Σοφοκλῆς ἐν Ἡρακλεῖ Σατυρικῶ, ⁴⁶ Συνέ-
λεγον τὰ ξύλα ὡς ἐκλυμαδῶν. καὶ ἄνθρακες,
καὶ μαρίλη. καὶ οἱ τεχνίται, ἄνθρακεῖς, καὶ

Insuper & fuber dices, cortex, & fasci-
culi. Unde & fasciculigeri afini dicun-
tur. & viri fasciculos gestantes. Com-
bustivorum autem sunt, farmenta, trun-
ci, & titiones.

*Truncum quidem radicibus excindens,
ferro polivi.*

Et Euripides dicit, Truncis abiignis. Hu-
jusmodi autem truncos, Poëtae & Sti-
pites nominant. Sophocles in Hercu-
le Satyrico, * Ligna instar stipitum
colligebam. Atque carbones, & mari-
la. Et Artifices ipsi, carbonarii, &

20. ubi ea cum *coctis*, vel *collisibus* & *asarnis* eadem
putat. JUNG.

38 Φελλόν] MS. φιλόν. Illud & *Hefychio* exponi-
tur, φιλῶς inter alia, φλοῖος δένδρου, καὶ ξύλον ἐ-
λαφρόν. JUNG.

39 ὄθεν καὶ οἱ ἀγκ.] Marginis sunt hæc in lauda-
to Codice usque ad ἄνδρες. KÜHN.

ὄθεν καὶ οἱ ἀγκ.] MS. ὄθ. καὶ τὸ ἀγκ. JUNG.

40 Ἀγκαλιδοφόροι] Ἀγκαλιδοφόροι legunt MSS.
KÜHN.

Ἀγκαλιδοφόροι] Ἀγκαλιδοφόροι clare MS. ut etiam su-
pra II, 139. nec video rationem cur id pejus, quam
si per o scribas, alia enim talia multa, ut ἀσπιδόφορος,
χλαμυδοφόρος, λαμπυδοφόρος infra VII, 134. JUNG.

41 Καὶ τῶν μὲν καυσίμων] *Falckenburgii* Codex hæc
auctius ita legit, καὶ τῶν μὲν καυσίμων εἰς ἄν καὶ κλη-
ματίδες &c. servat dein ἐκκαύματα, pro quo tamen
mallem ἐκκαύματα, idque reponerem pariter pro illo
ἐκλυμαδῶν, quod e *Sophoclis Hercule Satyrico* Nolter
mox citat, pro quo *Falckenburgius* tamen etiam ἐκ-
καύματα in suo Codice emendat. Certe & *Illustri-
simus Vir Ezechiel Spanhemius* in doctissimis suis ad *Julia-
ni* Imp. Observationibus gallice editis pag. 348. ex e-
gregio Codice MSto (*Vossiano* scilicet qui in Bibliotheca
instruētissima publica *Lugduni* servatur, cujusque
beneficio doctiss. *Kühnius* nolter egregiam *Pollucis* ope-
ram navavit) & pari loco qui infra est lib. X. cap.
24. etiam ἐκκαύματα legit, totumque locum ita concin-
niat, ἐκκαύματα Σοφοκλῆς ἐν Ἡρακλεῖ Σατυρικῶ,
ἤνελεγον τὰ ξύλα, ὡς ἐκκαύματων. pro quo ultimo
ἐκκαύματων tamen ex Clar. *Kühnius* Codice ἐκλυμαδῶν
repositi, quamvis illud minus probem. *Falckenburgius*
sane hic melius, licet non ἐκκαύματων sed ἐκκαύμα-
τα emendet. Sequatur tamen quisque quicquid vel-
lit, mihi hic ἐκκαύματων, & supra ἐκκαύματα magis
placet.

42 Καὶ ἐκκαύματα.] Ἐγκ. infra X, 110. ἐκκαύμα-
τα. SEB.

Καὶ ἐκκαύματα.] C. V. ἐκκαύματα. C. A. ἐκκαύ-
ματα quidem in textu, sed ex supra habet acscri-
ptum. in C. A. omiffis cæteris sequitur ἄνθρακες &c.
KÜHN.

Καὶ ἐκκαύματα.] MS. ἐκκαύματα. Sicut & infra
X, 110. in eadem re. Sic itaque emenda, ut & in
Sophoclis verbis. infra habes, licet hic alia adferatur
a Nostro lectio, ut & *Cassanobonus* nolter observavit
lib. I. de *Satyr. Poësi* cap. 5. Noster sane MS. infra
defectus est, ut inde nihil nobis auxilii. Ceterum ut
de κληματίδων hac significatione etiam quid addam,
eam vocem ita observo quoque apud *Thucydidem* lib.
VII. *Συγγραφῆς* καὶ ἐπὶ τὰς λοιπὰς, ἡμῶν βου-
λόμενοι, ὀκνάδα παλαιῶν κληματίδων, καὶ δαδὸς γεμί-
σαστες, ἀφείσαν τὴν γαῖν, πῦρ ἐμβαλόντες. De *Syra-
cusanorum* strategemate contra naves Athenienses. &
Avistophanem Theophrastiazuf. ubi volunt comburere
perfonatam fæminam *Mnefilochum* mulieres, ἴωμεν ἐπὶ

τὰς κληματίδας ὡς μαρία, καὶ γὰρ σ' ἀποδιξὼ θυμάλωπα
τῆμερον. & statim *Παράβαλλε* πολλὰς κληματίδας ὡς μα-
ρία &c. JUNG.

43 Κορμὸν &c.] *Odyss.* ψ, 196. SEB.

Κορμὸν &c.] *Homeri* versus *Odyss.* ψ. v. 196. po-
stea pro ἐκλυμαδῶν ἐκκαύματων legendum ἐκκαύματα
ἐκκαύματων lib. X. cap. 24. *Salmast.* ὡς ἐκλυμαδῶν.
KÜHN.

Κορμὸν &c.] Versus *Homeri* &c. hac pagin. (exce-
pris καὶ ἄνθρακες) defunt in MS. Nescio vero cur hunc
adferat *Pollux*, ut κορμοὺς inter καυσίμα usifatos o-
stendat: quum ille apud *Homerum* dicatur in fabrica-
tione lecti ab ipso *Ulyssæ* (structi, ubi certe non igne
sed ferro usus venit. Certe suspicor malam labem huic
loco accidisse, & quum verum quidam audaces in
suis autographis *Pollucem* non invenirent, hunc de
κορμῶ supposuisse scæva manu. Si mihi itaque sen-
tentia dictio, re deliberata, ajo κορμοῖς nihil subje-
cisse ex *Homero* *Pollucem* testimonii, sed *Euripidum* lo-
cum. sed φιτρῶς, ex *Homero* verum subjecisse vel
hunc ex *Il.* ψ, 123. ubi Idam cadunt (struendi rogī
Pastroclis,

Πάντες δ' ὑλοτόμοι φιτρῶς φέρον ---
vel hunc ex initio *Odyss.* μ.

Φιτρῶς δ' αἰψά ταμόντες,
Ubi *Elpenorem* sepeliunt, additque statim, versu post
illum tertio.

Αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρὸς τ' ἐκάη καὶ τύχεα νεκροῦ.

malim tamen priorem, ut forte ex voce ὑλοτόμοι sit
nata mendosa vox ἐκλυμαδῶν, quam certe nullibi in-
venio, & mihi videntur nihili, inque *Sophocles* ver-
bis, tam ἐκκαύματων hic, quam infra ἐκκαύματων.
legendum. Sic recte κορμοὶ, ἐκκαύματα & φιτρῶς ha-
bentur suos auctores. Ita itaque forte omnia resti-
tuenda, quod aliquis tamen ingeniosior concinnius fa-
ciat: καὶ κορμοὶ Εὐριπίδης λέγει, Κορμοῖσι πεύκης, καὶ
ἐκκαύματα Σοφοκλῆς ἐν Ἡρακλεῖ Σατυρικῶ, συνέλεγον
τὰ ξύλα ὡς ἐκκαύματων. φιτρῶς δὲ τούτους λέγει ἡ
ποιητικὴ φωνή,

Πάντες ὑλοτόμοι φιτρῶς φέρον ---

καὶ ἄνθρακες &c. sic ego conabar: perficient viri eru-
diti, & omnia restituent in integrum. In *Sophocles*
verbis ipse adhuc de mendo sane suspicor. Falsum *Ho-
meri* verum quin recte ejecerim, vix dubito. Alias
de *Sophocles* isto *Hercule Satyrico* vide Clariss. *Cas-
sanobonum* X, *Athen.* 7. & lib. I. de *Satyr. Poësi* cap.
5. ubi & de aliis *Satyrice* fabulis *Sophocles*. JUNG.

44 Φιτρῶς] Φιτρῶς. *Il.* ψ, 123. & *Odyss.* μ, 11.
item alibi. SEB.

45 Ἐκλυμαδῶν] *F. ἐκφυάδας*. & mox ἐκφυάδων. D.
H. infra X, 110. hic ipse *Sophocles* locus aliter legi-
tur. SEB.

46 Καὶ μαρίλη.] Μαρίλη, ut mox infra X, 111.
item in MS. SEB.

Καὶ μαρίλη.] C. A. μαρίλα. C. V. μαρίλη, id est,
pulvis carbonarius. KÜHN.

μαριλευτα. Et verbum, carbonati. Carbonum vero vas, cophinus, & sporta. Sed carbonum caminus, furnus dicitur. Sed carbones femiusti, prunæ. & radii ipsi, scintillæ vocantur. Sed carbones vendens, carbonum venditor. Philyllius autem in Urbibus, Cribrarii quoque meminit, Hortulani, & Tonsoris. Phodes vero sunt, ex ignis contagio orientes pustulæ, tumores, & maoula: in primis in Fabrorum tibiis.

μαριλευταί. καὶ μαριλευσαι, τὸ ῥῆμα. καὶ τὸ ἀγγεῖον τῶν ἀνθράκων, 47 λάρκος, καὶ 48 Φορμός. ἢ δὲ τῶν ἀνθράκων κάμινος, πνιγεύς. οἱ δὲ 49 ἡμίκαυτοι ἀνθρακες, θυμάλωπες. οἱ δὲ σπινθηῆρες 50 Φείβαλοι. ὁ δὲ τοὺς ἀνθρακας πιπράσκων, ἀνθρακοπώλης. 51 λέγει οὖν φιλόλλιος ἐν Πόλεσι, κοσκινοποιός, κηπεύς, κουρεύς. 52 Φῶδες δὲ, αἱ ἀπὸ τῆς φλογός 53 φλύκταιναι, καὶ φλυκτίδες. καὶ 54 φαύστιγγες, αἱ ἐπὶ ταῖς κνήμαις τμάλιστα ἐπὶ χαλκῶν.

111 • CAPUT XXVI.

• ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣ΄.

113

Fabrorum opera, & instrumenta.

55 Τεκτόνων ἔργα, καὶ ἐργαλεῖα.

Operariorum porro sunt, navium Fabri, navium compactio. Fabri, & fabrica, lectifici. Quæ ad navium compactores attinent, supra dicta sunt de navibus. Et quæ de lectificis, in Convivatoriis traduntur. Et quæ januarum compactorum sunt, in Tractatu Domuum. Quibus addendum est, quod Homerus anulum ostii, Coronam vocat: quem alii, Coraca dixerunt. & Posidippus in Galata dicens, Coraca

56 Τῶν δὲ ἐργασίμων, ναυπηγοὶ, ναυπηγία. τέκτονες, καὶ τεκτονική, 57 κλινοποιοί. καὶ τὰ μὲν ναυπηγῶν, εἴρηται ἐν τοῖς περὶ νεῶν. τὰ δὲ κλινοποιῶν, ἐν τοῖς συμποτικοῖς. τὰ δὲ θυροποιῶν ἐν τοῖς περὶ οἰκῶν. οἷς προσθετέον, ὅτι ἦν 58 Ὅμηρος κορώνην λέγει, νῦν κόρακα καλοῦσι. καὶ 59 Ποσίδιππος ἐν Γαλάτῃ εἰπῶν, Κόρακα

Καὶ μαρίλλη.] MS. μαρίλη. quod & in margine ita uno λ. itaque sit securus reponere. Sequentia quoque id jubent, inde deducta, nec aliter infra X, 111. ut etiam Seberus noster notavit. JUNG.

Καὶ μαρίλλη.] Μαρίλη unico λ pro μαρίλλη prior. edit. reposui in textu.

47 Λάρκος.] Eodem accentu & infra VII, 113. & X, 111. λάρκος. Sic Suid. & Etymolog. etiam, Ηεσυχίους λάρκος habet. JUNG.

48 Φορμός.] In Labbei codice hic adnotatum: Εστὶν ἔργον Φορμός. Lysias 164. locum adscripti supra ad VII, 18. JUNG.

49 Ἡμίκαυτοι.] MSS. ἡμίκαυτοι. KÜHN. Ἡμίκαυτοι.] MS. ἡμίκαυστοι. quod supra VI, 160. Polluci restituere conabar. infra tamen deisdem θυμάλ. X, 101. ἡμίκαυτοι etiam in MS. nam utrumque rectum. JUNG.

50 Φείβαλοι.] C. V. θείβαλοι. C. A. θείβαλοι, θείβριμα syllaba imposito, scribitur communiter φείβαλος & φείβυλος. vid. Hesyeh. in φείβαλος, & Scholia Aristoph. in Acharn. Latinis Striatura. KÜHN.

Φείβαλοι.] MS. vitiose in textu & ad oram, θείβαλοι. Aristophanes Σφηξίν.

--- Καὶ βάλλουσι ὡσπερ φείβαλοι. JUNG.

51 Λέγει οὖν Φιλόλλιος &c.] Abest a C. A. usque ad κουρεύς, ut & μοχ καὶ φαύστιγγες αἱ ἐπὶ, ita autem cohaeret textus: φλυκτίδες, tum in margine: περὶ ταῖς κ. &c. in χαλκῶν desinit margo. C. V. φλυκτίγγες περὶ ταῖς κνήμαις (κνήμαις.) KÜHN.

Λέγει οὖν Φιλόλλιος &c.] In MS. desinit λέγει οὖ. Φ. ἐν II. κοσκινιστ. κηπ. κουρ. emenda vero Φιλόλλιος, nomen, plerumque mendosum, Comici. Ego praeterca hoc quidem videor capere scripsisse Polluciam: λέγει οὖν (vel γοῦν) Φιλόλλιος ἐν Πόλεσι. Scilicet illud ἀνθρακοπώλης a Philyllio in Πόλεσι suis prolatum. Quid autem deinde cum κοσκινοποιός, κηπεύς, κουρεύς hic agamus, sane nescio, malimque cum MS. abesse, cur enim si illa sunt Philyllii, una non jungitur ἀνθρακοπώλης; Ignoscant viri docti, si multa forte a me proferantur ex ignorantia: discere enim sum paratus & scriper atque libens. JUNO.

52 Φῶδες] Vide D. Furlanum ad lib. Theophrasti περὶ πυρός. JUNG.

53 φλύκταιναι &c.] Philo. 423. φλυκτίδες Diosd. Sic. Exod. IX. Naz. Carm. φλυκταίναι ἐξηθηκώς. Lucian. D. H. prior. edit. φλύκταιναι. SEB.

φλύκταιναι &c.] MS. φλύκταιναι, καὶ φλύκτιγγες, περὶ ταῖς κν. &c. & in ora etiam, φλύκτιγγες. Quæ vero hic φαύστιγγες, vel φαύστιγγες potius in vulgatis supra IV, 198. Nostro forte φύστιγγες fuerit, quæ etiam apud Hesyehium exponuntur τὰ ἐν ταῖς κνήμαις ἐγκοῦματα. Caput sequens in MS. verba adnectit praecedentibus, sine titulo, ut dixi supra. Pro vulgatis autem hæc saltem in MS. nostro ita: τῶν δὲ ἐργασίμων, ναυπηγοὶ, τέκτονες, καὶ οἱ ὅμοιοι. ἴστίον δὲ ὡς ἦν Ὅμηρος καὶ κορώνην λέγει, νῦν κόρακα καλοῦσιν. καὶ δίφροι &c. Ad vulgata quaedam adnotare libet. JUNG.

54 Φαύστιγγες] Leg. φαύστιγγες. quomodo & apud Hesyeh. accentus collocandus. A. Foes. Occon. Hippocr. SEB.

55 Τεκτόνων &c.] Titulus integer abest a C. A. τῶν δὲ ἐργασίμων, subintellige ξύλων, ad ligna fabrilis, materiam, lignum, pertinet, ναυπηγος, vel secundum Glossas, faber navalis. dein sequitur τέκτονες, καὶ ἦν ὁ. &c. post καλοῦσι, δίφροι δὲ, κλισμοί, κ. θ. τ. ξ. dein margo, κάλιστοι δὲ &c. usque ad Λυσιστράτη. KÜHN.

56 Τῶν δὲ ἐργ. &c.] Τεκτ. inde MS. ἴστίον δὲ ὡς ὁμ. SEB.

57 Κλινοποιοί.] Post κλινοποιοί Falckenburgium auctius, θυροποιοί bene. Videtur etiam hoc suadere ipsa illa quæ sequitur repetitio: τὰ δὲ θυροποιῶν &c.

58 Ὅμηρος κορώνην] Ut sine Ὀδυσσ. α΄ Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· θυρήν δ' ἐπίρριπτε κορώνην Ἀργυρέην· ἐπὶ δὲ κλιθ' ἐτάσσουσι ἱμάντι.

Ὀδυσσ. φ. γ. 46. Ἀντίκ' ἄρ' ἦ γ' ἱμάντα θαῶς ἀπέλυσε κορώνην, Ἐν δὲ κλιθ' ἦκε, θυρήαν δ' ἀνεκοπτεν ὄχθας.

meminit vero & supra I, 77. JUNG.

59 Ποσίδιππος ἐν Γαλάτῃ ὁ νῆος κομικὸς σιπὸν &c.] Falckenburgium auctius ita: καὶ Ποσίδιππος ἐν Γαλάτῃ ὁ νῆος κομικὸς σιπὸν &c.

Ecc ce z

⁶⁰ κλύεται θύρα. ἔστι μὲν οὖν οὐ κεκριμένη τοῖς νέ-
 112 οῖς ἢ Φωνή. * ⁶¹ ληπτέον δὲ καὶ τὰ σπάνια, εἰ
 καὶ μὴ παρ' αὐτῶν εἴη χρηστέα. τὰ δὲ τεκτό-
 νων, καὶ αὐτὰ ἐν τοῖς συμποτικαῖς, ἔπου καὶ τρά-
 πεζα, καὶ τρίποδες. ταῦτα γὰρ ἐκείνων τὰ ἔρ-
 γα. καὶ δίφροι δὲ, καὶ ⁶² κλισμοὶ, καὶ θρόνοι,
 τῆς ξυλουργικῆς. ⁶³ θρανία, ⁶⁴ σκολύθρια. κάλ-
 λιστοι δὲ οἱ Θετταλικοὶ δίφροι. διὸ καὶ ἡ Πυθία
 ἔφη, ⁶⁵ Θετταλὲ ⁶⁶ ποικιλόδιφρε. βάρβα, κλί-

clauditur ostium. Non est autem proba-
 ta Neotericis vox. * Nonnunquam ta- 112
 men raris etiam utendum, licet ipsis re-
 cepta non sint. Sed quæ Fabros spe-
 ctant, eadem in Compotatoriis tractata
 sunt. ubi & mensa, & tripodes, hæc e-
 nim illorum sunt opera. Tum & sellæ,
 sedilia, & throni, lignariæ fabricæ sunt.
 Fori, scabella. Pulcherrimæ autem sel-
 læ, sunt Thessalicæ. Quare & Pythia
 inquit, Thessala varia sella. Scala, sca-

testimonium dein ipsum ita legit: Κόρακι κλύε τὰς
 θυρίδας, ubi videndum an forte κρούε legendum pro
 κλύε.

⁶⁰ Κλύεται] Leg. κρούεται, κορυφώσασθαι γὰρ
 προ παρ' αὐτῶν leg. παρατά, assumenda (in recensio-
 ne) εἶται ταῖα vocabilia, quatinus non βλαση ἴλλε
 tendendum sit. Kühn.

⁶¹ Ληπτέον &c.] An forte ita legendum, vocibus
 transpositis? ληπτέον δὲ καὶ τὰ σπάνια παρ' αὐτῶν, εἰ
 καὶ μὴ εἴη χρηστέα. vel χρηστὰ. Dixit vero τὰ ναυ-
 πηγῶν supra I, 84. τὰ δὲ κλισμοῦν VI, 9. τὰ δὲ
 θυροποιῶν, I, 76. τὰ τεκτόνων, VI, 83. quem qui-
 dem locum cum hic innuere puto. Jung.

⁶² Κλισμοὶ] Multitissimus Vir Ezechiel Spanhemius
 ex hoc Pollucis loco ad Julians Imperatores pag. 337.
 probat θρόνους & κλίνας eandem significare rem, &
 in egregio Codice scripto doctissimi Vossii (cujus Codicis
 beneficio novam & auctiorem multo editionem ador-
 nari posse affirmat) loco κλισμοὶ, (quod scilicet in-
 fra X, 47. apud Nostrum est) una voce κλισμώτρο-
 νοι esse.

⁶³ Θράνια, σκ.] Θρανία. Seb.

⁶⁴ Σκολύθρια, σκ.] Desunt in MS. Ἀράνια, σκολύθρια. Scri-
 bendum autem θρανία, ut supra III, 90. θρανίου. quod
 & noster Seberus monuit & infra X, 47. & 48. De
 σκολύθριος vid. Leopard. II. Emendar. 8. De sellis
 Thessalicis Casaubonus noster I. Athen. 22. qui bene
 habet, ποικιλόδιφρε, una voce. ita enim clare & MS.
 noster hic. Jung.

⁶⁵ Θετταλὲ, σκ.] Θετταλίη pro θρανία prior. edit. repo-
 suit.

⁶⁶ Ποικίλε διφρε.] Vid. supra III, 90. not. Seb.

⁶⁵ Thessala varia sella.] Forte, Thessale, variegata
 sella utens. Seb. 2.

⁶⁶ Ποικίλε διφρε.] Ποικιλόδιφρε. Casaubonus in A-
 then. I, cap. 22. Seb.

⁶⁶ Ποικίλε διφρε.] Dudum est quod specimine notarum
 in Pollucem legebamus una voce ποικιλόδιφρε, quod
 firmatum jam video a MSSis, nisi quod C. V. male
 Θετταλίη legit: Thessale variegatum sellarum artifex. vi-
 detur ita incepisse nescio quod Oraculum Delphicum
 Thessalo alicui datum. usurpat idem Athenæus libr.
 XIII. cap. 3. διὸ, inquit, συμβουλεύω σοι Θετταλὲ
 ποικιλόδιφρε τὰς ἐπὶ τῶν οἰκημάτων ἀσπάζεσθαι, ideo
 αὐτοῖς τὸν σκῆτον, ὁ Thessale in variis sellis constituendis
 artifex, ut contentus sit in qua in iuramentis profant.
 Dalecampius ibi in alia omnia abiit, cum tamen ex
 ipso Athenæo potuerit scire hunc versum Critæ:

Θεσσαλικὸς δὲ θρόνος γυνὴν τυφρωτάτη ἴδρα.

Thessalicisque thronus est membris mollissima sedes.

Salmast. legit etiam ποικιλόδιφρε, quod versus respuit
 hexametec. Fuit etiam aliis nominibus celebrata apud
 Auctores Thessalia; ipsa enim Pythia equos Thessalicos
 oraculo commendavit. Comici veteres Thessalicæ chla-
 mydes inter dona passim recentent; male autem Thes-
 sali audiebant prodictionis & subleste fidei nomine, un-
 de jactatum Græcis proverbium: τὰ τῶν Θετταλῶν ἀπι-
 στα, res Thessalorum infida, apud Euripidem. Demosthe-

nes Orat. contra Aristocras. ἡμῖς μὲν, ἢ ἀδελφοὶ Ἀθη-
 ναῖοι, οὐδὲνα πώποθ' ὄν τινα οὐ. Vos equidem, ὁ A-
 thenienses, neminem unquam amicorum prodidistis;
 Thessali vero neminem non. Θετταλικοὶ σοφισμα
 accipitur de dolo malo. Præterea Thessali πολυφαγοὶ erant,
 & Θετταλικὴ ἐστία, bolus grandis, apud Eustath. &
 alios. & Θετταλικὴ τράπεζα, mensa ferculis tam ex-
 quisitis, quam densis onusta dicitur. Mulieres Thes-
 salæ magiæ & veneficii accusabantur. Sosiphanes Co-
 micus in Meleagro apud Scholiastem Apollon. in libr.
 III. Argon.

Μάγος ἐπαυαῖς πᾶσα Θεσσαλίς κέρη
 Ψευδὴς σιλήνης αἰθέρος καταβᾶτης.

Magis cantibus omnis Thessala virgo
 Falso lunam a summo deripit æthere.

vid. eundem Schol. in lib. IV. Argon. ubi explicat pro-
 verbium: τὴν σιλήνην κατασκῆν, & Platonem in Gora-
 gia. Chrysolomus adhuc suo tempore hanc opinionem
 durasse significat, dum matres familias ait ancillis suis
 convitium fecisse, Θεσσαλίδας, δραπετριῆς, προστώ-
 σας, Thessalicas, fugitivas, prostibula vocando in c. 4.
 Epist. ad Ephes. Serm. XV. addo his Thessalos pla-
 garios, quia liberos homines vendebant pro servis.
 Aristophan. in Pluto Act. II. Scena 5. celebratur &
 Θεσσαλικὴ πειθανάγχη, Thessalorum violenta suasio. Zo-
 simus lib. I. Histor. τῆ Θεσσαλικῆ πειθανάγχη χρησά-
 μινος ἐκπέμπει κατὰ τὴν Παιονίαν αὐτὸν, Thessalorum
 suada minis armata usus emittit illum (Decium) in
 Pannoniam. Alius apud Suidam: καὶ εἶξα τῆ Θεσσα-
 λικῆ πειθανάγχη κτίνας τὸν αὐτοῦ αὐτὸς διακότην, quæ
 verba ex Juliano Apostata descripta sunt, & nullo mo-
 do in unam orationem redigenda sunt, ut faciunt Sui-
 da Interpretes; prior enim pars extat apud Julianum
 Oratione I. agitque de Vetransione, qui contra Con-
 stantium in Pannonia purpuram induerat simul & de-
 posuerat; verba Julians pag. 57. ita habent: ὁ δὲ ἄ-
 κων μὲν καὶ μάστιγος, εἶξας δὲ ὅμως ἐνὶ ποτὶ, φασί, τῆ
 Θεσσαλικῆ πειθανάγχη (vox illa perperam omissa in
 editione Parisiensi) προσῆγι σοι περιλόμιμος τὴν ἀλουρ-
 γίδα, At ille (Vetransio) agre quidem & invidiosus, ad
 ultimum tamen Thessalica, ut ajunt, suada cum neces-
 sitate conjuncta cessit, detrahitque sibi purpuram sibi
 obulit. Idem proverbium repetit Apostata in Episto-
 la ad S. P. Q. A. pag. 504. posterior pars, nempe
 κτίνας μὲν αὐτὸς τὸν αὐτοῦ διακότην, eadem Oratione
 I. in Mignensium vibratur, qui Constantem dominum
 suum per insidias in Gallia interfecerat pag. 61. Ori-
 giem dicti proverbii peterem a Thessalorum moribus,
 qui in peregrinos fuerunt inhumaniores, & quod verbis
 suadere non poterant, vi minisque additis extorque-
 bant, Plato in Critone: ἐκεῖ δὲ κλίστη ἀταξία καὶ ἀ-
 κολασία, ἴβι (in Thessalia) πλυγνιμὸν confusions &
 resistentia; comprobatur id ipsum Cæcilius Thessalus Deo-
 rum contemptor, qui suæ tantum bastæ immolavit,
 & viatores nolentes volentes per eandem jurare cœgit;
 unde proverbium, τὸ Κανίνας δόρυ, Canes bestia, de qua

113 *la.* Et. *scalarum* ascensiones, gradus.
 * *Fabrile* etiam est, *Compingere* fores,
 in *Aristophanis* *Lyfistrate*. *Ceterum* instru-
 menta horum sunt, *ascia*, *securis* lignis
 caedendis idonea, ut *Xenophon* inquit.
Terebrum, *terebra*, *tereabri* theca. *Aris*.
Callias enim in *Vinctis* dicit, *Patriae* aridis.
Serra. *Secatrix*, quam *limam* vocant. Et
 114 *lima* quoque a *Xenophonte* dicta est. In-
 ter opera autem ipsa, & ea quae apud *A-*
lexidem sunt, numerabis. * Et verba ip-
 sa, extirpare, secare, securi scinde-
 re. *Fortassis* & *polire*, *aptare*, *pangere*,
compingere, *callefcere*. *Secare* autem,

μακας. και οι 67 *αναβαθμοι των κλιμακων*, 68 *κλι-*
μακτες. * *τεκτονικον δε και το* 69 *πακτωσαι* 113
θυρας, εν *Αριστοφάνους* 70 *Λυσιστράτη*. 71 *Τα*
δε εργαλεία τούτων, *σκέπαρνον*, 72 *πέλεκυς* *ξυ-*
λοκόπος, ως *έφη* 73 *Ξενοφών*. 74 *τρυπανον*, *τέρε-*
τρον, *τρυπανούχος*, 75 *αρίς*. 76 *Καλλίας* 77 *οὐν*
εν 78 *Πεδήταις* λέγει, *Της πατριχης αρίδος*. 79 *πρί-*
ων, *πρίστις*, ή *καλουμένη ρίνη*. 80 *και ρίνη δε υπό*
Ξενοφώντος *είρηται*. εν δε τοις *εργοις* 81 *αυτου*,
και τα *Αλέξιδος* *ανθειης*. * 82 *Και τα ρήμα-*
τα, 83 *κορμάσαι*, *πρίσαι*, 84 *πελεκίσαι*. *ήπου*
δε και *ξέσαι*, *και* *αρμάσαι*, *και* *γομφώσαι*,
συγγομφώσαι, 85 *τυλώσαι*. *πρίειν δε* λέγεται;

*Scholias*tes *Apollon*. in *lib. I. Argon. Eustath.* in *Iliad.*
 pag. 101. & hæc hæctenus de *Tbessalia* ποικίλα, ad
Pollucis *Θιτταλέ* ποικιλόδηρε. *KÜHN*.

Ποικίλη *διφρε*.] *Egredie* & *Falckenburgii* *eximius* *Co-*
dex conjunctis vocibus habet, *ποικιλόδηρε*, & ita in
 textu *Nostro* reposui suadente & *Clar. Kühni* nostri
Codice in quo pariter sic emendat.

67 *Αναβαθμοι των κλιματων &c.*] *C. V. αναβασμοι*
τ. κλ. dein *MSS.* *κλιμακτες*. *KÜHN*.

Αναβαθμοι των κλιματων &c.] Restitue cum *MS.*
 veram lectionem, quæ in *Nostro* hæc ipsa: *και οι*
αναβασμοι των κλιμακων, *κλιμακτες*. & ad oram *κλι-*
ροικης, *ανασπασμοι*, *κλιμακτες*. medium mendose.
 locus infra *X.* 170. geminus. *JUNG*.

68 * *Κλιμακτες*] *Vid.* supra *IV.* 127. *SEB*.

* *Κλιμακτες*] *Κλιμακτες* remoto asterisco prio-
 ris editionis pro *κλιμακτες* e *Codice* *Cl. Kühni* re-
 posui, ut & supra *IV.* 127.

69 *Πακτωσαι θυρας*] *Aristoph.* *Lyfistrate*: *μοχλοισιν*
δε και κληροισιν τα προπυλαια πακτων. quæ *Noster*
 infra citat *X.* 27. alterum non sic in eo dramate re-
 perio, quamvis ita & inde citet *H. Stephanus* in suis
 ad *Sophoclis Ajacem* Annotationibus, sed credo ex hoc
 loco *Pollucis*. *JUNG*.

70 *Λυσιστράτη*.] *Eriam* in *Vespris*. vid. cum *Schol.*
 fol. 315. *SEB*.

71 *Τα δε εργαλεία*] *Titulus* in *C. A.* *περι εργαλειων*
τεκτονικων, inde *πέλεκυς*, *και* *ξυλοκόπος* ως *Ξενοφών*.
 vulgatum adhuc servat textus *Xenoph.* *lib. VI.* *Cyri*
Infantis. *πέλεκυν* *έχοντα* *ξυλοκόπον* inquit pag. 129.
KÜHN.

72 *Πέλεκυς ξυλοκόπος*] *MS.* *πέλεκυς*, *ξυλοκόπος*, ως
ε. Z. Henr. Stephanus adnotavit: *Vide locum in Tbess.*
 Est autem ille *VI. Pæd.* quem in *Notis Seberi* habes.
 Male itaque priores editiones, ut & *MS.* *noster*, di-
 stinxere post *πέλεκυς*, quod comma in suo *Codice* et-
 iam delevit *Stephanus*. *JUNG*.

73 *Ξενοφών*.] *De Infis. Cyri* fol. 162. *πέλεκυν* *έ-*
χοντα *ξυλοκόπον* (qu. *l.* *ξυλοτόμον*) *αναγκάζειν* *στρα-*
τευσθαι. *SEB*.

74 *Τρυπανον*, *τέρετρον*] *Quamvis* *τέρετρον* per *τρυ-*
πανον exponant *Suid.* *Hesych.* & *Etyolog.* tamen ea
 videntur non eadem fuisse. *Theodoretus* *Therapeut. a.*
 ubi de *ναυπηγών* *όπως* δε και *τω* *σκαπάρω*, *και* *τω* *τε-*
ρέτρω, *και* *τω* *τρυπανω* *κεχρησθαι* (*προσθει*). *Philippus*
Antholog. *lib. VI.* *fine*: *τρυπανα* *θ'* *ελκεσίχηρα*, *τέρε-*
τρό *τι*. Et versus ille apud *Suidam* in *τρυπανω*

Τρυπανά τ' ευδιητα, και *ακύντα* *τέρετρα*.

ubi quid est *ακύντα*; an legendum *αξύντα*. *Hesych-*
ebius: *αξύντα*, *αξύν*. *JUNG*.

75 *Αρίς*.] *Scobina* *fabri* vel *lima*. vid. *Suid.* in *α-*
ριδες. *KÜHN*.

Αρίς.] *Philippus* *Antholog.* *lib. VI.* *extremo*: -- και

γυρας *αμφιδετους* *αρίδας*. ubi *Brodeus* *Nostrum* & *Suid-*
am adducit. de *Aride* & *Foes.* *Oecon.* *Hippocr.* *αρίς*.
JUNG.

76 *Καλλίας*] *Marginis* est usque ad *αρίδος*. *Cate-*
rum pro *πιδήταις* *MSS.* *πιδήταις*. *Callia* *πιδήταις* lau-
 dantur etiam ab *Athenæo* non semel. *C. V. K.* *γούν*
εν π. *KÜHN*.

77 *Οὐν εν πιδήταις &c.*] *MS.* *γούν* (quamvis accen-
 tu acuto & flexo notatum sit quasi γ' οὐν voluerit) εν
Πιδήταις *έφ*. Et ex *Athenæo* ita notavit *Seberus* *noster*,
 nec aliter apud *Pollucem* scribendum, *Πιδήταις* in-
 quam. Ita & apud *Aristoph.* *Scholiasst.* ubi initio fere
 ad *Οριδας*, legitur *Καλλίας* εν *Παιδήταις*. emendo *Πε-*
δήταις. & paulo inferius iterum *Καλλίας* *Παιδήταις* men-
 dose est, iterumque *Πιδήταις* scribe. *JUNG*.

78 *Πεδήταις*] *Πιδήταις*. *Athen.* *IV.* fol. 176. & *VIII.*
 fol. 344. *SEB*.

Πεδήταις] *Πεδήταις* male prior. legebant edit. repo-
 sui *Πιδήταις*, & ita in *Codice* suo quoque emendave-
 rat *Falckenburgius*.

79 *Πρίων*, *πρ. &c.*] *C. V.* *πρίων*, *πέλεκυς*, *πρίστις*.
Salm. *MSS.* *πρίστης*. *KÜHN*.

Πρίων, *πρ. &c.*] *MS.* *πρίων*, *πέλεκυς*, *πρίστις*, ή
καλ. *ρίνη*, *κορμάσαι*. *πέλεκυς*, *και* *ρίνη* *δε υπό* *Ξενοφών-*
τι *είρ.* quæ de scribæ negligentia hoc loco videntur tan-
 tum testari. *Locus Xenophontis* est eodem loco quo
 ille paulo ante laudatus, *lib. VI.* *Παιδ.* *άγαθον* *δε και*
ρίνην *φίρεσθαι* *ο* *γάρ* *λόγχην* *ακανών*, *εκείνος* *και* *την*
ψυχην *τι* *παρακονά*. *JUNG*.

80 *Και ρίνη &c.*] Non extant in *C. A.* usque ad *θειης*.
Locus Xenoph. quem tangit, est *lib. VI.* de *Infis. Cy-*
ri: *άγαθον* *δε και* *ρίνην* *φίρεσθαι* *ο* *γάρ* *λόγχην* *ακανών*,
εκείνος *και* *την* *ψυχην* *τι* *παρακονά*. *KÜHN*.

81 *Αυτοίς*] *Pro* *αυτοίς* *C. V.* *αυτου*. *KÜHN*.

Αυτοίς] *MS.* *τ. ε.* *αυτου* *και* *&c.* Videntur autem
Alexidis versus deesse, quicunque illi sane fuerint, tam
 in vulgatis, quam in nostro *MS.* Non enim credo
 verba sequentia esse, quæ *MS.* statim adnectit, *κορ-*
μάσαι *&c.* *JUNG*.

Αυτοίς] *Pro* *αυτοίς* *Cl. Kühni* in textu emenda-
 vit *αυτου*, *Falckenburgius* *αυτης*.

82 *Και τα ρήματα*] *Defunt* in *MS.* *και τα ρήμα-*
τα. *JUNG*.

83 *Κορμάσαι*] *C. A.* *κορμάσαι*. *Hesych.* *κορμάζειν*,
τέμνειν, *περιδιύν*. dein *πελεκίσαι* idem *Codex*. *ξέσαι* *α.*
γ. *και* *τυλώσαι*, *ligno* quasi *callo* vel *culcita* *obduce-*
re, *firmare* (*subscudibus*, *mutare* *talcolis* *&* *configere*.
Salmas. rectius putat *πελεκήσαι* & *είπον* *δε* *και* *ξέσαι*.
KÜHN.

84 *Πελεκίσαι*.] *MS.* *πελεκήσαι*. *JUNG*.

85 *Τυλώσαι*.] *Huc* pertinere videntur quas ex *Sui-*
dam notant, vel potius *Scriptore* quodam apud *Suidam*,
κορμάς *σιδηρ* *τετυλωμέναις*, *ιτιδεν* *και* *ρίπαλα* *τυλωτά*.
Philippus: *τετυλωται*, *εμπέφρακται*. *JUNG*.

τὸ ⁸⁶ πρίζειν. ⁸⁷ καὶ ἐξέπριον ἔφη Θουκυδίδης. οἱ δὲ πρίσται, τομῆς ἀν καλοῖντο. ἐργάζοιτο δ' ἀν ὁ τέκτων καὶ μυάγρας, ὧν τὸ ἰστάμενόν τε καὶ ⁸⁸ σχαζόμενον, ⁸⁹ παττάλιον. τὸ δὲ τῆ σπαρτίνῃ προσητημένον, σκανδάληθρον καλεῖται. ὁ δὲ ἐν ταῖς μείζοσι πάγαις πάτταλος, ῥό-
 115 πτρον. * ὡσπερ καὶ τὸ τὴν θύραν ⁹⁰ ἐπικροῦον. ⁹¹ καὶ ἀρματοπηγὸς δὲ καθ' Ὁμηρον προσήκοι ἀν τεκτονικῇ. καὶ ⁹² ἀμαξοπηγὸς εἰποῖς ἀν, καὶ ἀμαξοπηγεῖν, καὶ ἀρματοπηγεῖν, καὶ ἀρματοποιεῖν, καὶ ζυγοποιεῖν, ὡς ἐν Πλούτῳ Ἀριστοφάνης. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ⁹³ εἴρηται περὶ ἀρμάτων τε, καὶ ἀμαξῶν. ⁹⁴ τὰς δὲ κνήμας, ⁹⁵ οὐ μόνον οὕτως, ἀλλὰ καὶ κνημίδας ὠνέμαζον. Λυσίας γέ τοι λέγει, Ἀρπάσαι τὴν κνημίδα τῆς ἀ-
 116 μάξης. * ⁹⁶ προσθετέον δὲ, ⁹⁷ ὅτι οὐ ἐν τοῖς ἀρμασιν ἀπετίθεντο τὰς μαστίγας, ἢ οἷον τομῆ σάργαλος ἐκαλεῖτο. δίφρος δὲ ⁹⁸ διωχῆς, ὁ δὲ Φέρειν δυνάμενος. Τὰ δὲ ἴχνη τῶν

& scindere dicitur. Et Exciderunt, dicit Thucydides. Sectores vero, caefores dicuntur. Faber porro, & muscipulas conficiat: quarum pars consistens, & soluta, παττάλιον sed quod funiculo arpeasum est, scandalethrum dicitur. Major autem ille in majoribus muscipulis clavus, malleus, * veluti feram quod-
 que contundens. Sed Curruum compactor, secundum Homerum fabrilibus adnumerabitur. Et plauftri compactor dices, & plaustra compingere, & currus compingere. Et Currus conficere, vel juga, ut Aristophanes in Pluto. Alia vero omnia de curribus, plaustrisque dicta sunt. Radios autem, non sic modo, sed & radiolos nominarunt. Lysias enim dicit, Currus radium arripere. * Notan-
 117 dum quoque quod non in curribus flagella deposuerunt, sed fere theca quaedam appellatur. Sed biga dicitur, quæ duos recipere potest. Rotarum vero ve-

86 Πρίζειν.] *Uftratus tamen est prius.* ait Syllburgius Not. in Clepsid. & Antefign. ad p. 237. JUNG.

87 Καὶ ἐξέπριον] C. A. καὶ ὡς ἐξέπριον, [terra exciderunt nullum. Thucydid. cxiat lib. VII. pag. 301. KÜHN.

Καὶ ἐξέπριον] Locus Historici est lib. VII. Συγγραφοῦς καὶ ἀνέκλων καὶ κατακολουμβώτις ἐξέπριον. De Atheniensibus Syracusanorum σταυροῦς vel vallos confingentibus. JUNG.

88 Σχαζόμενον] C. A. male σχολαζόμενον. dein MS. V. πάλαι παττάλιον. C. A. πάλαι non habet, & μοx σπαρτή. KÜHN.

89 Παττάλιον.] Leg. παττάλιον, ut infra X, 136. e quo loco Henr. Stephani. hic ita legit: ὡν τὸ ἰστάμενόν τε καὶ σχαζόμενον παττάλιον, τῆ δὲ σπαρτίνῃ πρ. SEB.

Παττάλιον.] H. Stephanus emendat in suo codice: παττάλιον, τῆ δὲ σπαρτ. ut scilicet convenirent credo, cum loco qui infra X, 136. Et παττάλιον, MS. poster etiam in textu & margine habet: cætera ut vulgata; nisi quod σκανδάληθρον habet. JUNG.

Παττάλιον.] Παττάλιον legit Falckenburgius, & ita reposui in textu, ut & Cl. Kühnius emendat. mox pro σπαρτίνῃ Falckenburgius σπαρτή habet.

90 Ἐπικροῦον.] C. A. ἐπικρούων male. KÜHN.

91 Καὶ ἀρματοπηγὸς] C. A. ἀρματοπηγὸς δὲ καθ' Ὁ. ὁ τέκτων καὶ ἀ. ἀρματοπηγεῖν &c. plauftratus faber. KÜHN.

Καὶ ἀρματοπηγὸς] ἴλ. δ. v. 485.

Τῆς (αἰγίρον) μὲν θ' ἀρματοπηγὸς ἀπὸρ αἰθῶνι σιδῆρῳ Ἐξέταμ', ὅφρα ἴτῳ κάμφῃ περικαλλεῖ δίφρω. JUNG.

92 Ἀμαξοπηγὸς εἰποῖς &c.] Hæc ordine MS. γὰς, καὶ ἀρματοπηγεῖν εἰποῖς ἀν, καὶ ἀμαξοπηγεῖν, καὶ ἀρματοποιεῖν, καὶ ζυγ. Fortasse autem addidit καὶ τροχοποιεῖν, quod in Pluto Aristophanis invenio, illud alterum vero me fugit. JUNG.

93 Εἴρηται] Supra nimirum I, cap. 16. JUNG.

94 Τὰς δὲ &c.] Τὰς δὲ &c. ἀμάξης. hæc periodus in MS. hoc loco non est, sed mox. nec male ut videtur, ibique adscribam. JUNG.

95 Οὐ μόνον οὕτως] MS. οὐ μόνον κνήμους (κνημούς) ἀλλ. SEB.

Οὐ μόνον οὕτως] C. A. οὐ μόνον κνήμας, ἀλλὰ κ. Λυσίας γέ τοι λ. &c. Salin. κνήμους. KÜHN.

96 Προσθετέον δὲ, ὅτι οὐκ ἐν &c.] Marginis est in

C. A. inde ὅτι οἱ μὲν ἐν τ. ἀ. ἀπετίθεντο (ita C. V.) τὰς μαστίγας. tum C. A. ἢ οἷον τὸ μισάργαλος ἐκαλεῖτο. C. V. ἢ οἷον τὸ μισάργαλος. ἐκαλεῖτο δίφρος δὲ, locus cuidam amico videtur ita constituendus; ὅτι ὅ μὲν ἰ. ἀ. ἀ. τ. μ. οἱ δὲ εἰς τὸδε, ὃ μισάργαλος ἐκαλεῖτο. sed quid vocis est μισάργαλος? si propius sequamur vestigia MSSorum, emergit facile hæc lectior προσθετέον δὲ ὅτι οὐ μὲν ἐν ταῖς ἀ. ἀ. τ. μ. ἢ οἷον τομῆ σάργαλος ἐκαλεῖτο; addendum quod ubi reponebant in plauftris flagella, illa quasi festivo σάργαλος διὰ σφαιρίτι. σάργατος Hesych. est rusticus. quid si inde sit σάργαλος notetque rudem quandam in plaustris incisio- nem, quæ flagellum aurigæ recipiebat? viderint doctiores, ego enim meliora non habeo. KÜHN.

97 Ὅτι οὐκ ἐν τοῖς ἀρμ. &c.] MS. ὅτι οἱ μὲν ἐν τ. ἀρμ. ἀπετίθεντο τ. μαστ. ἢ οἷον τὸ μισάργαλος. ἐκαλεῖτο δίφρ. quæ ego extricare non possum. digna tamen credo, ut viri docti ingenium hic experiantur: mihi, ut etiam quid conjecter, μαστίξ ἀστρυγαλωτῆ forte hic latere videatur, de qua Noster infra X, 54. sed docebunt nos Philologi de scuticis aurigarum, ubi eas reponebant. Certe vulgatum Pollux non recte mihi videtur negare in curru eum locum fuisse. Ait enim de Ulysse Homerus ἴλ. v. 300.

-- Ἐπεὶ οὐ μαστίγα φαίνῃ Παικίλου ἐκ δίφρου νοσητο χερσὶν ἐλάσθαι.

Is enim noctu clam invadens Thracum ad Trojam castra, abducit Rhæsi equos illos celebres, quos agit ad Græcos τόξω ἐκπλήσσειν, quoniam scuticam cum curru reliquerat. JUNG.

Ὅτι οὐκ ἐν τοῖς ἀρμ. &c.] Uti textus jam Noster habet, sic emendaverat in Codice suo Cl. Kühnius ante editi ita legebant: προσθετέον δὲ, ὅτι οὐκ ἐν τοῖς ἀρμασιν ἀπετίθεντο τὰς μαστίγας, ἀλλὰ οἰοῖται θῆνη ἐκαλεῖτο.

98 Διοχῆς] MSS. διωχῆς. Hesych. διωχος, δίφρος δυάμιμος δύο χερσὶν, currus duos capiens, Εργολ. Μισγ. διωχῆς. male post δυνάμενος habet C. V. τὰς δὲ κνήμας οὐ μόνον κνήμους ἀλλὰ καὶ κνημίδας ἀ. ut supra sunt Segm. præc. dein pergit: Λυσίας λέγει, ἀρπάσαι τὴν κνημίδα τ. ἀ. τὰ δὲ ἴχνη &c. eundem ordinem observat C. A. sed cum varietate lectionis, ut paulo antea notatum. Salin. διωχῆς ex lib. X. KÜHN.

Διοχῆς] MS. διωχῆς, nec aliter infra X, 47. MS. δίφρος διωχῆς, uti ex Rhæsi citatur. vulgatum sane & apud

stigia, quæ Homerus Orbitas : Callias in Cyclopiibus, Ἀμαξοτροχίας vocat. Et quod super currum est circumseptum, quod laqueis continetur, mormum vocatur. & μορμογενεῖν, est onera huic inferre.

117 * Præterea Ædificatores, Homerus Fabros appellat. Et Architecton, apud Platonem dictum est. Musa enim Tectonarchus, apud Sophoclem in Dædalo, durum est. Sed Architectum esse, dixit Aristophanes. Dices præterea, ædi-

100 τροχῶν, 100 ἂ Ὀμηρος ἄρματοτροχίας εἶρηκε, Καλλιᾶς ἐν κύκλωψιν ἀμαξοτροχίας λέγει. τὸ δὲ ὑπὲρ τὴν ἀμαξάν περίφραγμα, ὁ περιλαμβανέται δια δεικτύων, ὁ μὲρον καλεῖται, καὶ μορμυεῖν, τὸ δράγματα ἐπ' αὐτῷ φέρειν. * ἐ- 117 πεί δὲ καὶ τοὺς οἰκοδόμους Ὀμηρος τέκτονας καλεῖ, καὶ ἀρχιτέκτων εἶρηται παρὰ Πλάτωνι. βιαία γὰρ ἢ ἐν τῷ Σοφοκλέους Δαιδάλω τεκτόναρχος μούσα. τὸ δὲ ἀρχιτεκτονεῖν, Ἀριστοφάνης εἶρηκε ἐν Δαιδάλω. Φαίης δ' ἀν, οἰκο-

Eustathium ad ἴλ. λ. ὅτι δὲ, αἰτ, ὁ δίφρος καὶ διόχης κατὰ Πανσαιαν ἐκαλεῖτο, ἀπὸ τοῦ δύο ἔχειν, κατὰ καὶ δίφρος ἀπὸ τοῦ δύο φέρειν, καὶ ὅτι τὸν τοιοῦτον διόχην καὶ διέθρον ἐκαλον, εἶρηται καὶ ἀλλαχοῦ. ubi tamen paroxytonas id vides. *Hesychius* fere ut MS. διωχος, δίφρος δυνάμενος δύο χωρεῖν. Ex quibus non tantum δίφρον διοχῆ, ut ex Nostro videtur colligi, conjunctim, sed & utrumque separatim eadem significatione dictum, constat. Ferebat enim & δίφρος tam ἠνίοχον, quam παραβάνην. ut ex *Eustath.* ad ἴλ. χ. docemur, & ex Nostro supra I, 141. si hic & alibi hæreo, id tenui doctrinæ & ingenio adscribere debes: nec etiam ad majora me aditūxi quam ad MS. *Scripturam* & viorum doctorum explicationes fideliter referendas. Hic igitur post δυνάμενος, ista quæ dixi antea defuisse, ita inferit MS: τὰς δὲ κνήμας οὐ μόνον κνήμους, ἀλλὰ καὶ κνημίδας ὠνόμαζον. Ἀσπίς λέγεται ἀρκάτας τὴν κνημῖαν τῆς ἀμάξης. In ora est: κνημῖ, κνημῶς, κνημῖς. Et illud κνήμους etiam in suo invenit *Seberius*: cum quo tamen κνημῶς malim. Si modo non κνήμας etiam debet scribi, pro quo vulgo idem sensus in οὐτάς, κνημῶς ὀρών quidem supra habes II, 191. indeque forte ita a quodam correctum. *Lysia* vero loco, quamvis κνημίδα sit exempli gratia aptius ad ea quæ antecedant, *Hesychius*: κνημῖαι τὰ ὀρθὰ ξύλα τῶν θρόνων &c. qui etiam in κνημῖ & κνήμας plura de his partibus, tamen veriore lectionem puto MS. nostri: quæ & ipsa quoque infra est X, 157. ex eodem *Lysia*. JUNG. Διοχῆς] Διοχῆς emendavi e Codice Clariss. mei *Kühni*.

99 Τροχῶν, ἂ Ὀμ. &c.] MS. τροχῶν ἂ Ὀμηρος, ἄρματοτροχίας λέγει Καλλιᾶς ἐν Κύκλωψιν. τὸ δὲ &c. Bene MS. ἀμαξοτροχίας, una saltem litera deficiente: unde tamen vere restitutas necum in vulgatis posthac: ἂ Ὀμηρος ἄρματοτροχίας &c. Versus ipse Poëtæ est, ἴλ. ψ. 505.

--- οὐδὲ τε πολλῆ

Γίνετ' ἐπιστάτων ἀρματοροχίᾳ κατόπισθεν
Ἐν ἄσπιδι κοῖνι. ---

De *Callie* Cyclopiibus meminisse *Casaubonum* nostrum VII. *Athen.* 8. supra dixi. JUNG.

100 ἂ Ὀμηρος] C. A. ἂς Ὀ. ἄρματοτροχίας. C. V. ἂ leg. *Homerus* Iliad. ψ. v. 505. ἀρματοροχίᾳ πολλῆ per syncopeu; integrum est ἀρματοτροχία, ἢ χάραξις τοῦ τροχῶ, *Orbita*, & iterum ἀρματοροχία, *Orbita*. in ἴρηκε definit margo C. A. *Salm.* ex MSS. ἀρματοροχίας scrib. ἀρματοροχίας. *Kühn.*

1 Ἀρματοροχίας] C. V. subjungit, λέγει Κ. ἰ. Κ. τὸ δὲ ὑπὲρ τ. α. &c. C. A. sequitur nisi quod λέγει omittit. *Kühn.*

2 Ὁ περιλ. &c.] MS. ὁ περιλαμβανέται δεικτύοις, μοργόν (ad oram μοργός est) καλεῖται, καὶ μορμυεῖν (etiam ad oram) τὰ δράγματα ἐπ' αὐτὸ φέρειν. Vera lectio, quæ *Leopardi* emendationem bene confirmat, quam itaque recipere posthac non dubitamus. Apud *Hesychium* de eodem est μὲρον, παροxytonas, eodem genere tamen, quo MS. noster ad oram habuit. Vulgatum δράγματα in crassum errorem impulit *Bulengerum* libr. I. de Theatro cap. 2. ubi hinc,

quasi certum scribit: dicebantur μορμογεῖν, qui *fabulas* *plaustrum* ferrent. posteaque verba *Pollucis* mendosa profert mendosius atque interpretatur. JUNG.

3 Δια δεικτύων] MSS. δεικτύοις, μοργόν κ. κ. μορμυεῖν, τὸ δράγματα (C. V. retinet δράματα) ἐπ' αὐτῷ φέρειν. C. V. ἀπ' αὐτοφέρειν. vid. *Hesych.* in μὲρον. *Kühn.*

4 * Μὲρον] *Leopard.* legendum censet μὲρον, & μοχ μορμυεῖν, & δράγματα. hoc sensu: circumseptum autem illud (super currum quod per vetia comprehenditur, μὲρον vocatur, & μορμυεῖν manipulos in eo ferre. Emend. lib. VII. c. 2. *Seb.*

* Μὲρον] Pro μὲρον & μορμογεῖν *Doctissimus Casaubonus* ad oram Codicis sui emendat μὲρον, μορμυεῖν, bene, & sic in textu reposui e Codice Cl. mei *Kühni*. *Falckenbergius* etiam μὲρον habet, alterum vero μορμογεῖν, immutatum servat.

5 Τοὺς οἰκοδόμους] C. A. οἰκοδόμους &c. post καλεῖ est: ἐντεῦθεν λείπει μίχρη τοῦ ἄσβεστος ἰγγύς φύλλον ἐν. *deinceps deficit fere unum solum usque ad ἄσβεστος*, quod extat VII, 124. *Kühn.*

6 Ὀμ. τέκτ. καλ.] MS. alio ordine, τέκτ. Ὀμ. καλ. Non vero semel ita *Homerus* saltem, ut ἴλ. ζ. v. 315.

--- τέκτονες ἄνδρες,

Οἱ οἱ ἐποίησαν θάλαμον, καὶ δῶμα, καὶ αἰλῆν.

ἴλ. ζ. 712.

Ὡς δ' ὅτ' ἀμείβοντες, τοὺς τὶ κλυτὰς ἡμέρας τέκτων,
Δόματος ὑψηλοῦ. ---

* Ὀδυσσ. β. 339.

Γέει δ' ἐπὶ μελίον οὐδοῦ ἐντεσθε θυράων,
Κληνέμενος σταθμῷ κυπαρισσῶν, ὃν ποτε τέκτων
εἴσσει ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυσι.

* Ὀδυσσ. φ. 43.

Οὐδὸν τε δρυῖνον προσεβήσατο, τὸν ποτε τέκτων
εἴσσει ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυσι &c.

JUNG.

7 Πλάτωνι.] Potest forte ad hunc locum respexisse qui est in *Platonis* *Ερασταῖς*. ἀρ' οὐκ οὕτω λέγεις, ἔφην ἐγὼ, ὡς περ ἐν τῇ τεκτονικῇ; καὶ γὰρ ἐκεῖ τέκτονα μὲν ἂν πρῶτο πέντε ἢ ἕξ μῶν ἄκρον; ἀρχιτέκτονα δὲ οὐδ' ἂν μυρίων δραχμῶν. ὀλίγοι γὰρ μὲν καὶ ἐν πᾶσι τοῖς Ἑλλησι γίγνονται. *Herodotus* etiam noster *Euterpe* cap. 175. τὸν ἀρχιτέκτονα αἰτ. JUNG.

8 Σοφ. Δαιδ. [MS. Σοφ. Δαιδαλοτεκτονάρχος: male confusa voce, ut vides. *Sophocles* enim drama, quod *Dadalus* inscribitur, & *Hesychius* laudat, ut *Casaubono* nostro notatum est ubi *Sophocleum* fabularum titulos recenset in suis ad *Athenaum* animadversionibus lib. VII. cap. 4. Et videndum certe an & *Hesychius* adnotaverit de voce τεκτόναρχος idem: quamvis apud eum edatur: τεκτόναρχος, ἀρχιτέκτων. JUNG.

9 Ἀριστοφάνης εἶρηκε. φ.] MS. Ἀριστοφάνης καλεῖ ἐν Δαιδάλω. Φαίης &c. Supple itaque in vulgatis hunc defectum. Laudabatur idem drama a Nostro paulo ante supra VII, 100. JUNG.

10 Εἶρηκε.] C. V. καλεῖ ἐν Δαιδάλω. *Kühn.*

δομία, οικόδομη. ¹¹ οικόδομησις γὰρ παρὰ Θουκυδίδη. οικόδομημα, ¹² οικόδομειν, ¹³ οικόδομικώς, οικόδομικός, οικόδομος. Ἀριστοφάνης γὰρ ἐν Γηρυτάδῃ εἶρηκε τοὺς οικόδομους, καὶ ¹⁴ Πλάτων ἐν τῷ Πολιτείας δευτέρῳ. * καὶ τειχοδομῶν δ' ἂν εἴποις τὸν αὐτὸν, καὶ τειχοποιεῖν, καὶ λιθολογεῖν, καὶ λιθουργεῖν, ¹⁵ καὶ τειχοδόμον εἶναι, καὶ τειχοποιὸν, καὶ ¹⁶ λιθουλκὸν, εἰ μὴ τοῦτο φῆς ὑπηρετικὴν τινα εἶναι τῆ τεκτονικῆ τέχνῃ. λιθοφορεῖν ¹⁷ δ' εἶρηκε Θουκυδίδης. Ξενοφῶν δὲ ἐν τῷ ¹⁸ Οἰκονομικῷ καὶ Φιλοκοδόμους λέγει. καὶ λατύπους δὲ, ¹⁹ Σοφοκλῆς ²⁰ ποῦ. καὶ ἐργαλεία τῶν λατύπων, ὀνομάζει ²¹ λείας καὶ γλαρίδας. καὶ ²² λιθοδόμον δὲ Ξενοφῶν ἐν τῷ τρίτῳ τῆς Παιδείας εἶρηκεν. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου καὶ ²³ Μνησιβούλου, λιθοκόπον, ²⁴ ᾧ προσήκειον ἂν αἰ

ficatio, ædificatoria. Ædificatio enim, apud Thucydidem est. Ædificium, ædificare, ædificatorie, ædificatorius, ædificator. Aristophanes vero in Gerytade, Ædificatores dixit. & Plato, in secundo Reipublicæ. * Eundem vero, & murum extruere dices, & murum statuere, lapides legere, lapidibus operari. & Murarium esse, & murificum, & vectiarium: nisi forte hoc, fabrilis artis ministerium quoddam esse putes. Lapidem gestare, dixit Thucydides. Cæterum Xenophon in Oeconomico, Ædificandi studiosos inquit. Latomos autem, alicubi Sophocles. & Latomorum instrumenta, vocat Limas, & Scalpella. Lapididam porro, Xenophon in tertio Institutionis dixit: quemadmodum Demosthenes contra Evergum, & Mnesiodulum, Lapidifecam. cui & lithonius ad-

Εἶρηκε.] *Codex Falckenburgii* auctius εἶρηκε ἐν Διατάξει, & ita emendavi in textu.

11 Οἰκοδόμησις γὰρ] MS. ἡ οἰκοδόμησις γ. *Locus Thucydidi* est *libr. III. de muro Peloponnesiorum in Platææ obsidione, quem descripsimus, ita præfatur: τὸ δὲ τείχος ἦν τῶν Πελοποννησίων τοιούτου τῆ οἰκοδομῆσει.* JUNG.

12 Οἰκοδομῶν] Pro οἰκοδομῶν, MS. habet οἰκοδομή, quod vocabulum *Rhynchichus* damnat, *Eclog. Attic. II.* ita scribens: οἰκοδομή οὐ λέγεται. ἀντ' αὐτοῦ δὲ οἰκοδόμημα. JUNG.

13 Οἰκοδομικώς, οἰκ.] MS. inverso ordine, οἰκοδομικός, οἰκοδομικώς. JUNG.

14 Πλάτων ἐν τῷ Πολ. δ.] MS. Πλ. Πολιτ. δ. sine ἐν τῷ. οἰκοδόμον aliquoties *Plato* *libr. II. de Rep.* nominat: saltem unum locum ponam: ἵνα οἱ τε γεωργοὶ ἐπὶ τὸ ἀροῦν ἔχουσιν βοῦς, οἱ τε οἰκοδόμοι, πρὸς τὰς ἀγωγὰς μετὰ τῶν γεωργῶν χρῆσθαι ὑποζυγίαις. *puto & alibi.* JUNG.

15 Καὶ τειχοδ. &c.] MS. καὶ τειχοδ. ε. καὶ τειχοποιεῖν (sine dubio mendose, quum ea vox jam fuerit adposita & de τειχοποιῶν vid. supra I, 161.) καὶ λιθουργῶν, καὶ λιθολόγων, εἰ μὴ τοῦτο φῆσις ὑπηρετικὴν τινα &c. quæ vulgaris sane pleniora: coque mihi magis probantur, quod utrumque apud *Thucydidem*: e cujus *libr. IV.* adferunt σίδηρος καὶ λιθουργοί. e *libr. VI.* vero λιθολόγους καὶ τέκτονας, καὶ ἕσα εἰς τειχοσμὸν ἐργαλεία. Et *Plato IX. Legum*: ἡμῖν δ' εἰπέιν σὺν Θεῷ ἔστι καθάπερ ἡ λιθολόγους, ἢ καὶ τινος ἐτίμης ἀρχομένοις συστάσεως, παραφορήσασθαι χυδῆν, ἐξ ᾧ ἐκλέγομεθα τὰ πρόσφορα τῇ μελλούσῃ γενήσεσθαι συστάσει &c. & *X. Legum*: οὐδὲ γὰρ ἀνευ σμικρῶν τοῖς μεγάλους φασὶν οἱ λιθολόγοι λίθους εὐ εἶσθαι. Sane & ἕλκειν λίθους ad hanc artem pertinuisse non nego; e jusque rei etiam exempla apud *Herodotum* nostrum *Ἐπιγρ. cap. 124. & 175.* JUNG.

16 Λιθουλκὸν, εἰ μὴ] C. V. λιθουργῶν καὶ λιθολόγων εἰ μὴ &c. KÜHN.

Λιθουλκὸν, εἰ μὴ] Post λιθουλκὸν *Falckenburgius* λιθολόγων addit.

17 Δ' εἶρ. Θουκ.] MS. δὲ εἶρ. Θουκ. Ξεν. δὲ οἰκον. sine ἐν τῷ. concisus ut & ante modo. *Locus Thucydidi* adnotatur ex *libr. VI. Συγγρ.* non longe a fine de Syracusanorum equitibus: οὗτοι δὲ ὑποκείμενοι, ἐκάλουν τοὺς Ἀθηναίους λιθοφορεῖν. Murum enim & sibi muniendis & Syracusanis circumvallandis extruebant Athenienses. habesque ibidem statim ante οἰκοδομίας vocabulum etiam, ubi ait Syracusanis ter-

rorem incussisse Athenienses τῷ τάχει τῆς οἰκοδομίας. JUNG.

18 Οἰκονομικῷ] Pro οἰκονομ. MS. vitiose οἰκοδομικῷ. *Locus* est enim in *Xenophonis* *libr. V. extremo ἀπομημησιμύτων, qui Οἰκονομικός* inscribitur: ἐγὼ δὲ, αἱτ' ἴσχυομαι, καὶ φιλοκοδόμους νομίζω οὐδὲν ἧττον, οἵτινες ἀποδιδῶνται ἑξοικοδομοῦντες τὰς οἰκίας, εἰτ' ἄλλας οἰκοδομοῦσι. JUNG.

19 Σοφοκλῆς ποῦ.] MS. Σοφοκλῆς, ἔπου καὶ ἐργαλεία &c. quæ lectio & distinctio recta videretur. moxque post λατύπων quoque deleo comma, quo versu MS. nosster, ut vulgati, habet λείας καὶ γλαρίδας. In ora vero est σκαρίαις. Sed alterum & infra *X. 157.* ubi hæc ex *Sophoclis Priamo* desumpta dicuntur. JUNG.

20 Ποῦ.] C. V. ἔπου. KÜHN.

21 Λείας] Vid. supra VII, 36. SEB.

22 Λιθοδόμον] C. V. λιθοδόμων. etiamnum in textu *Xenoph.* est λιθοδόμοι, margo vero habet λιθοτόμοι. KÜHN.

Λιθοδόμων] MS. λιθοτόμων (sine præcedenti καί, quod deest) δι Ξεν. &c. Et sane illo loco, qui hodie legitur *lib. III. Cyropæd.* καὶ κελεύει παραγεῖσθαι ἔχοντα ὀπίσσοι εἶναι τέκτονας τε καὶ λιθοδόμοι. adnotatur & altera lectio λιθοτόμοι. quæ itaque verior, si cum MS. hic *Pollucem* scripsisse dicamus λιθοτόμων. nec quæ sequuntur apud *Nostrum* hanc lectionem certe improbant. JUNG.

23 Μνησιδούλου] C. V. Μνησιβούλου, λιθοκόπον. leg. λιθοκόπον. *Demosth. in Orat. contra Evergum & Mnesibulum* λιθοκόπον *Lapididam* habet, uti etiamnum videre est. KÜHN.

Μνησιδούλου] MS. Μνησιβούλου, λιθοκόπον, ᾧ προσήκειον ἂν αἰ λιθοτομίας. omnia recte, ut vulgo mendose, excepto λιθοκόπον, quod non mutandum. λιθοτομίας apud *Thucydidem* legis aliquoties. Extat vero adhuc ista *Oratio Demosthenis* contra *Evergum & Mnesibulum* inscripta ὁ κατὰ Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου ψευδομαρτυριῶν, frequenterque ab *Harpocratiōne* citatur. *Locus* est longius paulo a fine dictæ orationis hic: καὶ ἄγγελος ἦλθέ μοι τις λιθοκόπος τὸ πλεῖστον μνημῶν ἐξερραζόμενος. *Sequentis* capituli verba in MS. sine titulo attestantur, ut monui. JUNG.

Μνησιδούλου] Μνησιβούλου pro Μνησιδούλου in textu repositi e *Codice Cl. mei Kūhni.*

24 Ὡς προσήκει ἂν ὁ λιθοτομίας.] Ὡς προσήκειον ἂν αἰ λιθοτομίας, cui ἔσ' convenierint *Lapididam*, vel, ut *ICrus*, *Lapididam*, communiter *Lapididam*, quod damnat *Philander* notis in *Vitiōn.* *lib. II. cap. 7.* KÜHN.

numerandum est. Lapidarum autem mal-

λίθοτομίας. Ἡ δὲ σφύρα τῶν λατόμων, καλεῖται²⁵ τύκος.

119

• CAPUT XXVII.

• ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ.

119

Ædificatorum opera, & instrumenta.

Οικοδόμων ἔργα, καὶ ἐργαλεῖα.

Sed Ædificatorum opus, ædificare, superædificare, ædificia disponere, lapides aptare, coaptare, diligenter, coherenter. Adæquare, dirigere, extendere, inflectere, circumducere, exaltare. Et Domus ad viam constituere, Latere proportionaliter immittere. hæc enim Hyperides in libro ad Epiclem dixit. Cum autem Poëtæ dicunt,

--- ἐρέψομεν πρὸς αἰετὸν,

cooperiemus dicunt ad pinnaculum.

120 • Muro munire, muro circumdare, turrim statuere. Interturria,

Τὸ δὲ τοῖς οἰκοδόμοις ἔργον, ²⁷ οἰκοδομεῖν, ²⁶ ἐποικοδομεῖν, διοικοδομεῖν, λίθους ἀρμόττειν, ²⁸ συναρμόττειν, ἀκριβῶς, συμφωῶς. ἀπιστοῦν, ἀπευθύνειν, ἀποτείνειν, κάμπτειν, περιάγειν. ²⁹ ὑπερῶα ³⁰ ποιεῖν, καὶ ³¹ στέψαι τὰ οἰκήματα εἰς τὴν ὁδόν, καὶ τὰς πλίνθους ³² ἀναβαλεῖν πρὸς ἀριθμόν. Ἵπερίδης γὰρ ἐν τῷ πρὸς Ἐπικλέα ³³ ταῦτ' εἶρηκεν. ³⁴ Ὅταν δὲ οἱ ποιηταὶ ³⁵ φῶσιν,

--- ³⁶ ἐρέψομεν ³⁷ πρὸς αἰετὸν,

στεγάσομεν φασὶ πρὸς αἰετώμα. * ³⁸ τειχιζέειν, ³⁸ ἀ- ¹²⁰ ποτειχιζέειν, πύργον ἐφιστάναί, ³⁹ μεταπύργια.

25 Τύκος.] *Infra* VII, 125. *JUNG.*

26 Τὸ δὲ τοῖς οἰκοδ. &c.] *MS.* τὸ δὲ τῆς οἰκοδομικῆς ἔργον, & statim verbo auctius: οἰκοδομεῖν, συνοικοδομεῖν, ἐποικοδ. *JUNG.*

27 Οἰκοδομεῖν] *In C. V.* συνοικοδομεῖν, ἐποικοδομεῖν &c. *KÜHN.*

28 Συναρμ. &c.] *MS.* συναρμόττειν ἀκριβῶς, sine interposito commate, post συμφωῶς etiam videtur punctum potius ponendum. *JUNG.*

29 Ὑπερῶα] Ὑπερῶα. *SEB.*

Ὑπερῶα] *MS.* ὑπερῶα ἐπαίρειν καὶ. Malim vero ita distinguere: περιάγειν, ὑπερῶα ἐπαίρειν, καὶ στ. ut hæc ab ὑπερῶα &c. sint omnia Hyperidis, ex quo & *infra* *Segm.* 125, ὑπερῶα ἐγειρεῖν. *JUNG.*

Ὑπερῶα ποιεῖν.] *Falckenburgii* Codex cum ceteris *MSS.* habet ὑπερῶα ἐπαίρειν, quod haud dubie vulgata lectione melius: inferius *Segm.* 125, ex *Hyperide* adducit *Pollux* noster ὑπερῶα ἐγειρεῖν, quem ego cum hoc *Hyperidis* eundem esse locum suspicabar: corruptela ἐπαίρειν in ἐγειρεῖν facilis est: cœnaculorum autem structuræ aptius convenit ἐπαίρειν quam ἐγειρεῖν, etenim ἐγειρεῖν apud Græcos quamvis ædificationem, ædificandive modum designat, ut apud *Themistium* περὶ τῆς Φιληκίης τοῦ βασιλέως: ὃς μὲν πρόδομον ἐγειρεῖ, hic quidem vestibulum excitat: ἐπαίρειν vero aut ἐπαίρειν de superiorum alicuius ædificii partium, qualia sunt ὑπερῶα, structura dici solet: alia paululum in *Athenais* de *Machinis* p. 6. ἐξῆρε δὲ ἐκ μέσης τῆς στήγης πύργιον τρίστεγον, eduxit ex medio tello turriculam triplici tello muniam: ita enim verbo tenuis *Romani*: *Virgil.* *Æn.* 2.

Turrim in præcipiti stantem, summisque sub astra Educliam tectis.

Serv. eximiam: illius autem nostræ de utrisque *Hyperidis* locis conjecturæ integrum æquo lectori iudicium esto. Τους πλίνθους mox, ut & inferius VII, 163. omnes habent editi *Pollucis* codices: nos cum *Eruditis.* *Kühnio* utrobique reposuimus τὰς πλίνθους.

30 Ποιεῖν.] *C. V.* pro ποιεῖν leg. ἐπαίρειν, cœnacula attollere. *KÜHN.*

31 Στέψαι τὰ οἰκήματα] *Interpr.* domus ad viam constituere. male. melius *Faber.* lib. III. *Semestr.* cap. ultimo, *lorica circumdare partem domus superiorem, qua spectat vicum vel viam.* *KÜHN.*

Στέψαι τὰ οἰκήματα] *MS.* στέψαι τὰ οἰκ. ἰ. τ. ἰδ. καὶ τὰς πλίνθους ἀναβάλλειν πρὸς &c. voluit scilicet

στέψαι scribere, & aliquoties illud pro in in *MS.* vitiose infinitivis exaratum adnotavimus. *Helychius*, κοσμεῖ, στεφανοῖ. Et idem: ἐρέψαι, ἰσπεφάισα, ἰσπέψαι, ἰσπέφασα, ἀκοδομήσα, ἀρόφασα. sic enim scribe pro ὑρόφασα. non enim saltem de coronatis & frontibus adornatis ædibus, publica lætitia, hæc capio. emenda vero τὰς πλίνθους pro quo male hæctenus editum τούς πλ. errore, credo, ex nota compendiarie ortho. pariter erratum *infra* *Segm.* 163. *JUNG.*

32 Ἀναβαλεῖν] *C. V.* ἀναβάλλειν. *KÜHN.*

33 Ταῦτ'] *MS.* ταῦτα. Orationem *Hyperidis* πρὸς *Ἐπικλέα* περὶ οἰκίας laudat etiam *Harrocratonis* *Lexicon* in γυρῆλος, & διάγραμμα. *JUNG.*

34 Ὅταν δὲ οἱ ποιηταὶ] *Aristophanes* in *Anibus.*

Τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸν αἰετὸν,

Vestras enim domus tegetis usque ad fastigium.

ubi *Scholias* eandem affert explicationem vocis ἐρέψομεν. *KÜHN.*

Ὅταν δὲ οἱ ποιηταὶ] *MS.* ὅτ' ἂν δὲ οἱ ποιηταὶ φήσωσιν, ἐρέψομεν πρὸς αἰετῶν στήγας. ὁ μὲν γὰρ φησὶν πρὸς αἰετώμα. quæ corrupta videntur. ex parte tamen probant *Emendationem* *Leopardi*, quam noster *Seberus* edidit in textu. Eam firmat & *Helychius*: ἐρέψομεν πρὸς αἰετὸν στεγάσομεν πρὸς αἰετώμα. ubi scribe στεγάσομεν per *o.* *Aristophanis* versus, si & hic desideres forte, ex *Ὀρῆσι* hic est:

Τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς αἰετὸν. *JUNG.*

35 Φῶσιν] *C. V.* habet φήσωσιν. *KÜHN.*

36 Ἐρέψομεν] Sic emendat. *Leopard.* libro VII. cap. 2. cum alias legeretur: ἐρέψομα πρὸς αἰετὸν στεγάσομεν, φησὶ πρὸς αἰετώμα. Sunt verba ex *Aristoph.* quem vide cum *Schol.* fol. 411. *SEB.*

Ἐρέψομεν] Sic & ad oram sui *Codicis* restituit olim doctissimus *Canterus*: nam in editionibus, quæ illam *Seberus* antecesserunt, vitiose legebatur ἐρέψομα: idem vir eruditus φησὶ mox pro φησὶ.

37 Πρὸς αἰετὸν, στ. &c.] *C. V.* πρὸς αἰετῶν στήγας, ὁ μὲν γὰρ φησὶν πρὸς αἰ. male divellit conjungenda. vid. *Suid.* in αἰετώματα. *KÜHN.*

38 Ἀποτειχιζέειν] *Deest* ἀποτειχιζέειν in *MS.* dein habet πύργους ἐφιστάνας. *JUNG.*

39 Μεταπύργια] *Thucyd.* lib. III. ubi *Valla* reddit *interturrium*, id est, *incervallum* turrium. πύργους enim erant δι' ὀλίγου. ἰσάλλεις, pinna, pinnacula, *propugnacula* in *Glossis.* *KÜHN.*

JULII POLLUCIS.

FFF ff

⁴⁰ προμαχεῖνας, ἐπάλλξεις προικοδομεῖν. περιοικοδομεῖν ⁴¹ θρίγκους, περιβόλους. καὶ ⁴² θριγκῶσαι τὸ ῥῆμα. ψαλίδας, πυλίδας, ⁴³ γείσα, γεισάματα, γεισίποδας, γεισιποδίσματα, γεισιποδίξιν. στεγάξιν, ⁴⁴ ἐρέφειν, τέγος, ⁴⁵ προτέγιον, ἔροφον, παρωροφίδα. ὄθεν καὶ ὀροφίας ὄφισ. ⁴⁶ καὶ κρηπιδαιῶν δὲ, μέρος οἰκοδομήματος, Λυσίου εἰπόντος ⁴⁷ ἐν τῷ περὶ τοῦ τύπου, τοῦ ⁴⁸ γείσου συντετελεσμένου, ¹²¹ καὶ τοῦ κρηπιδαιῶν. * Ἐκ δ' αὐτῶν ἂν εἴη, καὶ ⁴⁹ λιθόστρωτον ἔδαφος, καὶ ⁵⁰ λιθόλογημα, καὶ ⁵¹ λελιθωμένον. καὶ ⁵² κιοκράνα, αἱ κεφαλῆαι τῶν κίωνων. καὶ ⁵³ στυλοβάτης, ἡ τοῦ Δωρικοῦ κίονος βάσις. ⁵⁴ σπειρά δὲ, ἡ τοῦ Ἰωνικοῦ. Μέρη δὲ οἰκοδομημάτων, τοῖχοι. ⁵⁵ Ἰπερίδης δὲ τοῦ ⁵⁶ παροδίου τοῖχου εἶρηκε. δόμοι, ⁵⁷ πτέρυγες, Φάιρ-

propugnacula, depulsoria. Proædificare, circumstruere, vertices, ambitus. Et vertices elevare, verbum. Fornices, portulas, grundas, imbricamenta, grundarum bases, imbricamentorum fulcra: grundas fulcire, tegere. Teges, tectum, culmen. Vertex. Unde & serpens, domesticus dicitur. Tum & Fundamentum, domus pars est secundum Lysiam dicentem in Typo: Tecto confecto simul, & fundamento. * Hujus etiam farina fuerint, lapideum pavimentum, lapidum strues, & lapidatum. Et κιοκράνα, columnarum capita. Et Στυλοβάτης, Doricæ columnæ basis: Σπειρά vero, Ionicæ. Edificiorum autem partes sunt, muri. Sed Hyperides, Muri viatici dixit. Cubicula, pinnae, pinna-

⁴⁰ Προμαχεῖνας] MS. προμαχεῖνας. quod perinde est. JUNG.

⁴¹ Θρίγκους] Θρίγκους. sic etiam MS. & varie invenitur hoc nomen scriptum, θριγκός, θριγκός, θριγγός & τριγκός, τριγκός, plerumque tamen oxytonus. Apud Artemidorum lib. II. Onirocr. cap. 10. etiam est θρίγγου, ubi *Rigaltius* hinc explicat περιβόλους. In *Hesychio* etiam mendose est, θριχθός, φραγμοίς. & *Sylburgius* in suo Codice emendat, θριγκοίς, φρ. MS. nolter qui hic θρίγκους habet cum vulgato, statim tamen pro θριγκῶσαι, habet θριγγῶσαι, quasi a θριγγός, supra I, 225. MS. θρίγγου. Sic & *Hesychius*: in litera τ. τριγκῶσαι, ἡ θριγγῶσαι, φράξιαι. JUNG.

⁴² Θριγκῶσαι] C. V. θριγγῶσαι &c. KÜHN.

⁴³ Γείσα] C. V. γείσα pro γείσα, idque male. KÜHN. Γείσα] Pro γείσα, MS. mendose γείσα. vide de his verbis, γείσα &c. & *Rhodigin.* III. ant. lect. 27. Ipsas autem aquilas in ædificiis Pollucis nostro γεισιποδίας dici arbitratur *Lipsius* Notis ad libr. III. *Hittor.* Tac. n. 82. ad verba: *sustinentes sustigium aquila.* JUNG.

⁴⁴ Ἐρέφειν] C. V. ἐρέπτειν, τέγος, προτέγιον, ὄροφον, παρωροφίδα. ὄθεν καὶ ὀροφία σοφής καὶ κρηπιδαιῶν δὲ &c. leg. ὀροφίας ὄφισ, qui malum nubentibus omen faciebat, si per impluvium decideret de tegulis, uti ex *Terenzio* notum. KÜHN.

Ἐρέφειν] MS. στ. ἐρέπτειν, τ. JUNG.

⁴⁵ Προτέγιον, ἔροφος, παρωροφίς.] MS. προτέγιον, ὄροφον, παρωροφίδα. hæc tria recte. certe hoc casu & priora ψαλίδας, πυλίδας, γεισίποδας habuit. παρωροφίς ita etiam supra fuit I, 81. Postea pro ὀροφίας ὄφισ; MS. mendose, ὀροφία σοφής. *Hesychius*: ὀροφίας, ὄφισ τῶν κατ' οἰκίας. JUNG.

Προτέγιον, ὄροφον, παρωροφίς.] Προτέγιον ex emendatione Clarii. *Kühni* in textu restitui: eadem hujus vocis apud *Suidam* est corruptela. In sequentibus MSS. legendum suadent, ὄροφον, παρωροφίδα, quam emendationem ipsa ratio Grammatica postulat: referuntur enim hæc voces ad στεγάξιν, ἐρέφειν. Ea, quæ præcedunt antea confusa, emendata distinctione in ordinem redegi, de qua singularim monere operæ pretium non ducō.

⁴⁶ Καὶ κρηπιδαιῶν δὲ] MS. καὶ κρηπιδαιῶν δὲ &c. pro paroxytonus. JUNG.

⁴⁷ Ἐν τῷ περὶ τοῦ τύπου] In *Orat. de Typo*, Dei scilicet vel Deæ alicujus. *Tyrus Maitii Deum* apud Auctores celebris est, quod haberetur *διοπετής*. *Suidas* in *λιθουργικῇ* *Λυσίας* ἐν τῷ πρὸς *Φαυσίαν* περὶ τοῦ τύπου, ubi *τετραπηχίνας* lego inquit *Valesius* Notis in h. I. KÜHN.

⁴⁸ Γείσου] MS. γεισοῦ JUNG.

⁴⁹ Λιθόστρωτον] C. V. λιθόστρωτον, male. KÜHN.

Λιθόστρωτον] MS. λιθόστρωτον. JUNG.

⁵⁰ Λιθόλογημα] Idem quod *ψευδόλογημα*. *Glossa*, *pavimentum*, ex secturis lapidum. KÜHN.

⁵¹ Λελιθωμένον.] MS. etiam vitiose *λελιθωμένος*. JUNG.

⁵² Κιοκράνα] Leg. κιοκράνα. *epiphyllia*. *Vstruv.* III. cap. 3. ubi *stylobatis* etiam & *spiras* nominat. Scr. autem *σπίρα*. SER.

Κιοκράνα] Et κιοκράνα habet noster MS. ut in vulgatis est. κιοκράνα tamen legentibus non refragamur. Audeamus vero tentare locum in excerptis *Ctesia* apud *Pharum*, quæ & cum *Herodoto* nostro edidimus. statim ab initio cap. 2. quem nemo tamen nobis explicat. Narrat ibi de fuga *Astyga* (sic enim *Herodotus* *Astygæ* vocat) ἐν *Ἐκβαταρίοις*, καὶ κρυφθῆναι ἐν τοῖς κριοκράνοις τῶν βασιλείων οἰκημάτων, ait. Pro illo κριοκράνοις, alii codices, ut testatur *Hæschelinus*, habent κιοκράνοις. Et quid ad vulgatum *Portus* commentetur in Lexico suo Ionico scio quidem. Mihi tamen videtur nos commode legere posse κιοκράνοις, vel κιοκροκράνοις habemusque tum vocabulum, de cujus intellectu non amplius querendum erit. Et quam verisimile post illa capitella columnarum latuisse, nec inventu fuisse faciles ita. sed conjectandi ita, si non rem ipsam, quod dicunt, acu tangimus, spero erit venia. observo id vocabulum & apud *Xenoph.* lib. IV. Ἑλληνικ. ubi πῖπτει τὸ κιοκροκράνον ἀπὸ τοῦ κίονος, οὗτος οἰσμοῦ αὐτὴ ἀίμενον γενναίον. JUNG.

⁵³ Στυλοβάτης] Non est basis, sed infra basin imus pes columnæ. vid. *Philandrum* in *Vitriv.* lib. IV. cap. 3. & quomodo paratragedietur *Job. de Læt* in Lexico *Baldi* de hoc *Pollucis* lapsu. KÜHN.

⁵⁴ Σπειρά] MS. σπείρα. & ita corrige voculam apud *Nostrium* fere corruptam accentu. vidit id & *Seberus* nolter. JUNG.

⁵⁵ Ἰπερίδης δὲ &c.] MS. Ἰπερίδης δὲ καὶ τοῦ παρ. τ. Et illud καὶ orationem pleniorē efficiat. JUNG.

⁵⁶ Παροδίου τοῖχον] Τοῖχος παρόδιος videtur esse *partes ad viam struendus*, quod tamen non assevero. *Salmasius* παρόδιον τοῖχον legit. *Stylobatam* *Plato* dixit in domo &c. sc. pro fulcramento quodvis. KÜHN.

⁵⁷ Πτέρυγες, φ.] *Hesychius* φάρος etiam inter alia exponit πτερύγιον, ἀκρωτήριον. dein MS. ita: *στυλοβ. δὲ τῷ οἰκίᾳ Πλ. ὁ κομ. εἶρ. ἐν Ε'. Πλατωνί* *Ερτάλ* sæpe apud *Nostrium* laudantur: inde etiam profertur *χρῆσις* quædam apud *Schol. Aristoph.* in *Acharnens.* ad vocem *ὀμφακίαν*. & ad *Aves* quoque laudat. *Thucydides* locus est *συγγραφῆς* libr. III. de *καταγωγῇ* a *Lacedæmonis* ædificato, diruta *Plataea*, ad quod καὶ ὀρο-

cula. Sed Basim, de domo dixit Plato Comicus in Festis. Culminibus autem, & foribus, Thucydides. Tum & cancelli, januarum species sunt. * Ceterum januarum ligna, nominantur quaternaria. Et intra fores fieri, intra quaternaria fieri dicitur. Superliminaria autem, supertentata. Sed Cratinus in Dionysalexandro,

Portes, & porticus vult varios.

Porticus vero Xenophon, quos nunc confessus vocant. Tum & Lesbium, Laquearia & Cynema, partes operum sunt in Aeschyli Thalamopœis. Sed hic quispian Lesbium, laqueare quoddam, atque cynema triplicibus laudet rhythmis.

123 * Fortassis vero & thalamorum factores, artis nomen erit. Et Culminis sustentacula, dicit Herodotus. Lapidem autem

ση. *στυλοβάτην δ' ἐν τῇ οἰκίᾳ Πλάτων εἴρηκεν ὁ κωμικὸς ἐν Ἔφορταῖς. ὀρέφοις δὲ, καὶ θυρώμασι, Θουκυδίδης. καὶ 58 κυκλίδες δὲ, εἶδη θυρῶν.*

* 59 *τὰ δὲ τῆς θύρας ξύλα, τέτταρα ὠνόμαζαν. 122 καὶ τὸ 60 ἐντὸς τῶν θυρῶν γενέσθαι, 61 ἐντὸς τῶν τεττάρων. τὰ δὲ ὑπέρθυρα, ὑπερτόναια. 62 Κρατῖνος δ' ἐν Διονυσιαλεξάνδρῳ,*

Παραστάδας καὶ 63 πρόθυρα 64 βούλει παικίλια. παστάδας 65 δὲ ὁ Ξενοφῶν, ἃς οἱ νῦν 66 ἐξέδρας. καὶ 67 λέσβιον δὲ καὶ ἐκφατνώματα, καὶ 68 κύμα, μέρη ἔργων ἐν 69 Διοσχύλου Θαλαμοποιῶς, Ἄλλ' ὁ μὲν τις, λέσβιον 70 φάτνωμά τι κύμ' ἐν τριγώνοις ἐμπεραίνετω ῥυθμοῖς. * τάχα δὲ καὶ 123 οἱ θαλαμοποιοὶ, εἶδος τέχνης. 71 καὶ στεγασμάτα μὲν δὴ ὀροφῆς, Ἡρόδοτος λέγει. 72 οἱ κατώρυχες δὲ

φαῖς, αἰτ, καὶ θυρώμασι τοῖς τῶν Πλαταίων ἐχρήσαντο. JUNG.

59 *Κυκλίδες*] *Atistorhan.* 642. *κυκλίδ' ἐξάραξα. Schol.* τῆς θύρας. ἰδίας δὲ τὰς διπλᾶς θύρας οὕτω κλητέον, ἃς τινες δικλίδας. SEB.

Κυκλίδες] C. V. *κυκλίδες. KÜHN.*

Κυκλίδες] De his & *Rhodigin.* V. antiq. lect. ult.

JUNG.

59 *τὰ δὲ τῆς θ. ξύλα,*] MS. *τὰ δὲ ξύλα τῆς θύρας.* JUNG.

60 *Ἐντὸς τῶν θυρῶν*] C. V. *ἐντὸς τῶν δὲ τῶν τ. KÜHN.*

61 *Ἐντὸς τῶν τεττάρων.*] *Pro eo quod est, intra januam esse, in adibus, vel in isto Ἔσ. exponit 70. Ulpius in suis adagiis, adagio, intra quatuor esse. Adde Hefychium: τέτταρα ξύλα, ἐπὶ τῆς οὐρᾶς οὕτω λέγονσιν Ἀττικά. sed pro οὐρᾶς, emendandam sylburgio θύρας. JUNG.*

62 *Κρατ. δ' ἐν Διον.*] MS. *Κρ. δὲ Διονυσ.* Fabulam hanc scriptam videri in *Alexandrum* tyrannum, qui pro *Baccho* voluerit coli, ait *Cassianus* noster III. *Athen.* 33. JUNG.

63 *Πρόθυρα βούλει*] *Vestibula vis variegata. παστάδας & ἐξέδρας* retinenda sunt in Latina versione. KÜHN.

64 *Βούλει παικ.*] MS. *βουλῆ παικ.* sed *βούλει* infra etiam MS. ubi denuo Noster versum hunc profert X, 25. quamvis plane vulgo corruptum. JUNG.

65 *Δι' ὁ Ξεν.*] MS. *δε Ξεν. sine ὁ. JUNG.*

66 *Ἐξέδρας.*] *Gloss. ἐξέδρα, Triclinus, ala. KÜHN.*

67 *Λέσβιον δὲ καὶ ἐκφ.*] *Leg. φατνώματα, ut mox sequitur ex Aeschulo. Hefych. φατνώματα, σανιδώματα. Palladius instabulatum. KÜHN.*

Λέσβιον δὲ καὶ ἐκφ.] *Λέσβιον δὲ καὶ ἐκ φατνώματα* habet etiam MS. quamvis in verbis mox Aeschuli ea vox sit simplex sine ἐκ. Hefychius: *φατνώματα, σανιδώματα: φατνωτῶν, σανιδωτῶν. Λέσβιον* etiam pars navis supra fuit I, 85. JUNG.

68 *Κύημα*] Recte C. V. *κύμα. Vitruvius* lib. IV. cap. 6. *cymatis Lesbii* meminit. ubi vide *Philandrum* & *Lexicon Baldi.* & mox in testimonio ipso. idem Codex; *κύμα ἐν τριγώνοις, versus Aeschuli* ita constituerem lectorem ante monens; C. V. *leg. ἐκπαραινέτω:*

--- Ἄλλ' ὁ μὲν τις φατνωμάτων

Κύμ' ἐν τριγώνοις ἐκπαραινέτω ῥυθμοῖς.

--- Sed hic quidem in tabulato

Cyma trigonis conficiat rhythmis.

nomina ipsa retinui, quia propria sunt Architectonicæ. *Salmas.* pro *κύμα* leg. *κυνῆ*, & *κυνῆ* est *lacunarium* inquit. KÜHN.

Κύημα.] Pro *κύμα*, MS. καὶ *κύμα*. ut & mox in verbis Aeschuli dicemus. id itaque restitue. In-

de *κυμάτιον. Hefychius: κυμάτια, αἱ ὑπεροχῆ παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοποιῶσι. Et idem in αἰστός, καὶ ὄροφος, αἰτ, καὶ τὸ ἐπὶ τῷ γείσω κυμάτιον. Et in γείσω, τὸ, αἰτ iterum, ἐν ταῖς οἰκίαις ἢ τευχῶν ἐξέχον κυμάτιον. JUNG.*

Κύημα] Haud dubie *κύμα* & in Aeschuli verbis *κύμ' ἐν τριγώνοις* & hanc pristinam lectionem utrobique ex fide MSS. & Doctiss. Kühni emendatione in textum recepi: quæ cum sit certissima, *κυνῆ* tamen *Salmasius* legit: en integra ejus verba: *καὶ φάτνωμα καὶ κυνῆ μέρη ἔργων ἐν versu Aeschuli: κυνῆ τριγώνοις ἐμπεραίνετω ῥυθμοῖς: κυνῆ est lacunarium: Hefychius κυνῆ οἰκίαν interpretatur.*

69 *Διοσχύλου Θαλαμοπ.*] *Aeschuli Thalamopœis* hinc restituit indici fabularum Aeschuli Græco, qui ejus dramatibus præfigitur, *Cassianus* III. *Athen.* 9. Ceterum Aeschuli verba mendis apud *Pollucem* non carent, quæ in MS. faniora remanserunt, qui primum habet ἄλλα ὁ. JUNG.

70 *Φάτνωμά τι κύμ' ἐν τριγώνοις ἐκπαραινέτω ῥ.* quæ concinnabunt facile Critici. *κύμ'* omnino sane, pro vulgato *κυνῆ* restitendum est. JUNG.

71 *Καὶ στεγασμάτα*] *Στεγασμάτα ὁ. sunt tegumenta laquearis. C. V. κατασκευάσματα μὲν ὁ. KÜHN.*

Καὶ στεγασμάτα &c.] Pro *καὶ στεγασμάτα &c.* MS. *κατασκευάσματα μὲν δὴ ὀροφῆς, Ἡρ. utrumque mendose. Et emendabis meo periculo: καταστεγασμάτα, vel καταστέγασμα, μὲν δὴ ὀροφῆς, Ἡρ. Vel valde enim fallor, vel hic est ille locus in historici nostri *Enicete* cap. 155. τὸ δὲ καταστέγασμα τῆς ὀροφῆς, ἄλλος ἐπικίεται λίθος, ἔχων τὴν παρωφίδα τετραπύχων. JUNG.*

72 *Οἱ κατώρυχες*] C. V. *οἱ κατωρυχῆες, & πiox κατωρυχῆες, quod præferendum aliis. vid. Odyss. 1, v. 185. & ibi Eustath. KÜHN.*

Οἱ κατώρυχες] MS. *κατωρυχῆες δὲ, sine οἱ. & mox iterum κατωρυχῆες. Sed quæ jam differentia inter Homeri dictionem & alteram? Vulgati κατώρυχες primo loco habent, & altero κατωρυχῆες. ad quod H. Stephanius adscriptis: Ἄνθ. Hom. κατωρυχῆες οἱ λίθοισι. Vide quæ in Thes. dixi. sed si vulgatum κατώρυχες retinuerimus (quum & apud Hefychium sit, κατώρυχες, κατωρυγμένοι pro quo malim κατωρυγμένοι) & πiox κατωρυχῆες cum MS. qui id clare habet reposuerimus; locum emendatum puto. Homericam itaque lectionem, apud quem est λέσσει κατωρυχῆες οἱ & κατωρυχῆες οἱ λίθοισι, ut in locis a Sebero nostro allatis videre potes, *Pollux* noster servavit, non legit per, illas voces, ut male vulgati codices suadere poterant. Nec aliter *Eustathius* qui illud prius *Odyss.* ζ. exponens ait: *κατωρυχῆες δὲ, οἱ κατωρυγμένοι, &**

λίθοι, οὓς Ὀμηρος⁷³ καταρχείας λέγει, οἱ τοῖς θεμε-
λίοις ἐντιθέμενοι. καὶ θεμελίους δὲ λίθους⁷⁴ αὐτοὺς ὠ-
νόμαζον. ⁷⁵ κατήλιψ ἢ ⁷⁶ μεσόδη. ⁷⁷ κάπνην δὲ,
καὶ καπνοδόκην Εὐπολις, τὸ μὲν εἴρηκεν ἐν Βά-
πταις, τὸ δὲ ἐν⁷⁸ Δήμοις. λέγειν δ' ⁷⁹ ἐστὶ καὶ κα-
τάγεια οἰκήματα, καὶ ὑπόγεια. ἔνεστι δ' ⁸⁰ εἰ-
πεῖν, καὶ λίθον σκληρὸν, καὶ λίθον ⁸¹ πωρι-
124 νόν. ⁸² Ἰλαὶ δὲ οἰκοδομημάτων, ⁸³ λίθοι, χάλι-
κες, πλίνθοι, ξύλα, ⁸⁴ γύψος, κέραμος

defossi, quos Homerus Infernos vocat,
qui fundamentis immittuntur. & eof-
dem, fundamentales lapides nuncupave-
runt. Continentur hic, & columna do-
mus media. Fumum vero, & Fumale,
Eupolis dixit: hoc quidem in Tinctoribus:
illud vero, in Populis. Dicenda etiam
sunt, subterrestria domicilia, & sub-
terrena. Licet etiam lapidem nomina-
re durum, & asperum. * Porro ¹²⁴ *dis-*
ficiorum materiæ sunt, lapides, sili-
ces, lateres, ligna, gypfus, tegula.

ἔστιν εὖ θεμελιωμένοι. scribe θεμελιωμένοι. quod cum
noltri Pollucis expositione convenit; ut & alterum ad
Ὀδυσσ. 1. καταρχείας δὲ λίθοι, οἱ μεγάλοι & ὡς μίρος
τι κατορύσσεται εἰς γῆν. JUNG.

73 Καταρχείας] Ὀδυσσ. ζ, 267.

ῥυτοῖσι λίεσσι καταρχείεσσ' ἀραρυῖα.
Et Ὀδυσσ. 1, 185.

--- περὶ δ' αὐτῆ

Ἰψηλὴ διδμητο καταρχείεσσι λίθοισι.

Unde apparet Pollucem in priori loco legisse καταρχ-
είεσσ'. in poster. καταρχείεσσ'. nisi aliquis hic legendum
putet καταρχείας. H. Steph. SEB.

Καταρχείας] Καταρχείας reposui: Scholia vetera ad
Od. ζ, καταρχείεσσι, καταρχείεσσι, quæ vulgatam
Hefychii lectionem ab Eruditiis. *ψηφεσσησση* tentatam
adferunt; καταρχείας, καταρχείεσσι eadem Scholia ad
Ὀδυσσ. 1, καταρχείεσσι, τοῖς ἐν τῇ γῇ καταρχείεσσι, ὅ
ἔστι, θεμελιωμένοι.

74 Αὐτοῖς] In MS. deest αὐτοῖς. JUNG.

75 Κατελιῆσθαι] C. V. κατήλιψ δὲ (ita & Salmaf.)
quod jam ante videram ex Phavorino in voce κατή-
λιψ, ubi ex Hefychio ita habet: κατήλιψ, μεσόδη,
μισότοιχον, δοκὸς (Hefych. ἢ, Phavor. ὁ male) ὑπότιος
(leg. ὑπό τι) βασιτάζουσα τὸν ὄροφον. οἱ δὲ ἰκρίωμα τὸ
ἐν τῷ οἴκῳ, ὃ καὶ βέλτιον. *Onomast. Vetus*, κατήλιψ,
scala. Gl. μεσόδη, pergula. Kühn.

Κατελιῆσθαι] Sed nondum etiam respiramus a men-
dis, quæ hac pagina cumulate jam fuerunt. Quid e-
nim quod sequitur κατελιῆσθαι &c. Id egregie nobis
restituit MS. & nos porro Polluci. Ita enim pro illis
vulgatis MS. habet: κατήλιψ δὲ ἢ μεσόδη. (quam-
vis ibi κατήλιψ sit sine accentu.) ita itaque omnia e-
menda. Hefychius: κατήλιψ, μεσόδη, μεσότοιχον,
δοκὸς, ἢ ὑπό τιος βασιτάζουσα τὸν ὄροφον. οἱ δὲ, ἰκρί-
ωμα τὸ ἐν τῷ οἴκῳ, ὃ καὶ βέλτιον. proferunt istud vo-
cabulum & ex Aristophanis Βατραχίαι. JUNG.

Κατελιῆσθαι] Vitiōsissime: nos in textu emendavi-
mus κατήλιψ e MSS. & ita in suo codice restituit Cla-
riiff. Kühnius: *Salmafius* ad libri sui marginem: κα-
τήλιψ, ἢ μεσόδη, ita scrib. *Aristophan.* in Ranis Act.
II. sc. 4.

Ἐπὶ τὴν κατήλιψ' εὐθὺς ἀπεπηδῶσάμην.

Schol. κατήλιφα, τὴν μεσόδη: malim, τὴν μεσόδη,
ita enim & Suidas Κατήλιφα, μεσόδη, quibus citatum
Aristophanis locum subjicit. Est & apud Hefychium:
κατήλιψ, μεσόδη, pro κατήλιψ, ut puto κατὰ διό-
λεκτον.

76 Μεσόδη.] Μεσόδη. SEB.

77 Καπνὸν δὲ] C. V. κάπνην δὲ, leg. κάπνην. in *Glo-*
ssi Labbei, κάπνη, *fumarium*, pro quo *Vetus Onomast.*
καπνίων. Kühn.

Καπνὸν δὲ] MS. pro καπνὸν δὲ, habet κάπνη δὲ. le-
go κάπνην, cujus auctorem & Aristophanem laudat
Suidas: κάπνη ἢ καπνοδόκη. *Ἀριστοφάνης*

--- τί ποτ' εἶπ' ἢ κάπνη ψοφεῖ;

quem versum scias esse in Comici Σφηξί, longiuscu-
le a principio. JUNG.

Κάπνην] Veram lectionem κάπνην textui reddidi:
yam præeunt MSS. Codices qui κάπνη præferunt; sic

& in suo Codice Eruditiff. Kühnius emendavit. Κα-
πνοδόκην Suidas exponit, ut & Aristophanis Scholiastes:
ἔστι δὲ, ait ille *Grammaticus*, σκληροῖς ἐπὶ τῶν μα-
γειρίων, δι' οὗ καπνὸς ἔξισι. *Fumarium Romani; Be-*
nedictus: Fumarium, καπνοδόχος.

78 Δήμοις.] Δήμους Eupolidis & Athenæus citat. In-
de itaque & hinc suspicatur H. Stephanus in Notis
suis ad *Plut.* vitas in *Periclis* vita, ubi Εὐκόλης ἐν Δη-
μοῖσις, scribendum ἐν Δήμοις. Laudant eam fabulam
& alii, ut videre potes apud *Casaubonum* nostrum III.
Athen. 24. Aliquoties & *Aristoph. Scholiastes*, qui eun-
de versiculos septem de *Periclis* διαιολογία adfert ele-
gantes ad *Acharensef.* JUNG.

79 Ἐστὶ καὶ κατ.] Kai omittit C. V. ut & ἔνε δ'
εἰπεῖν λίθον c. tum legerem ipse x. l. Kühn.

Ἐστὶ καὶ κατ.] MS. ἔστιν καταγ. &c. & mox pro
ἔστιν, MS. ἔν. non minus recte. JUNG.

80 Εἰπεῖν, καὶ] In MS. deest καὶ post εἰπεῖν. JUNG.

81 Πόριον.] Infra X, 173. ex *Aristoph. πυρίους* λί-
θους. D. Hæschelius (super ea voce mihi confultus) vi-
de, inquit, an sit legendum λίθον πόριον 1 *Fatalis*.
cap. ultimo, quæ etiam *paria* dicitur *Luciano* & *Theo-*
criso ἀρίστη πρὸς τὴν μαρμαρογλυφίαν. *Strabo* libr. X.
ἢ ἐν Πάρι πύρα ἢ μαρμαρογλυφίαν. *lib. V. λίθος πόριος* *Dio-*
dor. Sicul. ei *Porus* candore & duritia similis auctore
Plinio lib. XXXVI. cap. 17. unde πόριος λίθος apud
Herodot. Nam πόριος (quæ vox non femel in *Synestii*
hymnis occurrit) vel πυρίος λίθος non puto reperiri
pro eo, qui πυρίος *Nazianzeno*, *πυρροβόλιος* *Basilio*
Casarientis dicitur illi, cujus in orationes *Nazianzeni*
extant MSS. ἰσηγύσις. SEB.

Asperum.] Porosum. SEB. 2.

Πόριον.] Πόριον. *Gl.* πόριος, ὁ λίθος, *rosus, rosus*,
πόριος, *rosi.* *Plinius* lib. XI. cap. 37. *nigricans so-*
phus, nullo pondere &c. conf. *Isidor.* libr. XIX. c. 10.
& alios plurimos. *Salmaf.* leg. *πυρίον.* Kühn.

Πόριον.] MS. habet πόριον, ut vulgati. nec id mi-
hi facile persuadeam mutandum, nisi hæctenus ut per
ω scribamus πόριον, ut infra est X, 173. Et in *He-*
rodoto nostri *Terpsichore* cap. 62. καὶ συγκιμίουσιν οφί-
πυρίον (ita enim emenda ibi operatum peccatum) λί-
θου ποιῶν τὸν ἴον, Πάριον τὰ ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἰετροῖ-
σιν. JUNG.

Πόριον.] Πόριον Eruditiff. Kühnius emendationem se-
cutus in textum recepi: πόριος, *rosus* in *Glossis*; &
λίθον πόριον *κρηπίς* in *Alti* memoratur a *Pausania* lib.
VI. cap. 16. *Hefychium* & *Suidam* consule.

82 Ἰλαὶ δὲ οἰκοδ.] MS. ἰλαὶ γὰρ οἰκοδ. quasi ratio-
nem redderet, cur immisceret lapides. JUNG.

83 Λίθοι, χάλικες,] *Salmaf.* MSS. λίθοι χάλικες.
Kühn.

84 Γύψος &c.] MS. γύψος, κέραμος στεγαστήρ,
ἐπίψ. & dein mox στεγαστήρ abest, & recte abest, de-
lendumque hic in vulgatis. omnia ni fallor recte. κέ-
ραμος στεγαστήρ conjunctim scribendum, ut habes in-
fra X, 182. perspicue. tale quid supra VII, 70. e-
mendatum fuit in *διφθέρα* στεγαστήρ. vox μεταστήρ
putem saltem commentum exerrantis scribæ. si quis ta-
men inde quid exculperet potest, per me licet. JUNG.

fulcrum. Ligna, tectis destinata: quæ Thucydides, Ligna contignationis vocat. Segestra, argilla, calx viva, calx, bitumen. Et fulilibus quidem ædificia oportet colligare, conglutinare, conjungere, coaptare, compingere, committere: calce vero linire, deinde illinire, delinire, inungere, detergere, purificare, splendefacere, alleviare, attenuare. * Et dealbatoria vocabis, & verbum dealbare: idque facientem, dealbatorem. Sed & Amphidius, extat Coniatis Fabula. Sed Ædificatoris opus est, Pinnacula erigere, ut Hyperides ait. Ambitum extruere. Aristophanes enim in *Senecta* dicit,

In domuum ambitu consistens.

⁸⁵ στεγαστήρ, ἐρέψιμα ξύλα, ⁸⁶ ἃ ὁ Θουκυδίδης εἶπε τὴν ⁸⁷ ξύλωσιν. πηλός, ⁸⁸ ἄσβεστος, τίτανος, ἄσφαλτος. καὶ τοῖς μὲν χυτοῖς, χρῆ τὰ οἰκοδομήματα συνδεῖν, κολλᾶν, συνάπτειν, συναρμόττειν, συμπηγνύναι, συμβάλλειν. ⁸⁹ τίτῶν δὲ χρίειν, εἶτα ἀλείφειν, ⁹⁰ ἐπαλείφειν, καταλείφειν, ἐξαλείφειν, ἀπολαμπρύνειν, Φαιδρύνειν, ἀποΦαιδρύνειν, ἐπιλεαίνειν, ἐπιλεπτύνειν. * ⁹¹ καὶ κονιάματα εὖ ἀνίσχιστοις. καὶ τὸ ῥῆμα, κονιάω. καὶ τὸν τοῦτο δρῶντα, ⁹² κονιάτην. ⁹³ Ἄμφιδος δὲ καὶ δράμα, Κονιάτης. Ἔργον δὲ τοῦ οἰκοδόμου, καὶ τὸ ⁹⁴ ὑπερῶα ⁹⁵ ἐγείρει, ὡς Ἱπερίδης ἔφη. καὶ περιδρομον ἐργάσασθαι. Ἀριστοφάνης γὰρ ἐν *Γήρα* ἔφη, ⁹⁶ Ἐκ τοῦ περιδρόμου στάσα ⁹⁷ τῆς συνοικίας.

⁸⁵ Μετάσθηρον] C. V. τεγαστήρ, & infra & mox dein omittit στεγαστήρ. *Salm.* κέραμος στεγαστήρ, ἐρέψιμα ξύλα. Kühn.

Μετάσθηρον] *Falckenburgii* Codex στεγαστήρ, cui MSS. consentiunt: eaque lectio certissima est: hanc quoque eruditiss. *Jungermannus* adserit: ego illam in textu restitui, ac fustuli præterea commaticam distinctionem, quæ erat in vulgatis, nam κέραμος στεγαστήρ sunt jungenda. Clariss. *Kühnius* ad sui Codicis marginem notarat, *f. στεγαστρον*. Certiorem reddit nostram lectionem *Illustriss. Salmassius*, cujus ad oram libri sui hæc sunt verba: κέραμος, μετάσθηρον, lege, κέραμος στεγαστήρ, ἐρέψιμα ξύλα, ita enim scribo. Est itaque delenda vox στεγαστήρ in iis quæ sequuntur: τὴν ξύλωσιν, στεγαστήρ, πηλός, cogitent interim eruditi, an non aliqua possit emendatione huic voci succurri: nos alibi periculum faciemus.

⁸⁶ ἃ ὁ Θουκ.] MS. ἃ Θουκ. sine ὁ. Locus est lib. II. *Ευγραφῆς*. καὶ αὐτῶν τῶν οἰκῶν καθαριούτες τὴν ξύλωσιν. de Atheniensibus, non ita longe ab initio libri. Errat vero *H. Stephanus* adpend. de *Dial. Attic.* cap. 16. tm. 3. scribens *Pollucem* ex *Thucydide* ἐρέψιμα ξύλα adferre: Unde enim ista adfert, nescio: idem vero significans ξύλωσιν, hoc ex *Thucydide* adfert. *Jung.*

⁸⁷ Ξύλωσιν] Locus *Thucyd.* extat lib. II. *Histor.* hunc in modum: καὶ ἐπιτοιμίζοντο ἐκ τῶν ἀγρῶν παῖδας καὶ γυναῖκας, καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν ἢ κατ' οἶκον ἐχρῶντο, καὶ αὐτῶν τῶν οἰκῶν καθαριούτες τὴν ξύλωσιν, etiam ἔπι τοῖς ἀδύτοις ἀδύτοις lignis, quibus tegebantur. ubi *Scholias* per ξύλωσιν intelligit, τὴν ἀπὸ ξύλων κατασκευὴν, ligneam supellestem, vel quicquid ex ligno domi habebant confectum. *Pollux* vero τὰ ἐρέψιμα ξύλα, scandulas, scilicet *asser*es & tectorum contignationes, ut *Thucydides* innuat ædes vacuas relictas esse hostibus, sine supellestite, sine tectis, quæ expositio melior videtur & verior. C. V. ὁ omittit ante *Θουκυδίδης*. Kühn.

⁸⁸ Ἄσβεστος, τίτανος] Sic & MS. & *Dioscor.* lib. V. cap. 133. absolute, ἄσβεστος, inquit, γίνεται οὕτω, calx viva hoc modo fit. *Saracenus* autem notis in illum conjunctim τίτανος ἄσβεστος calcem inextinguam exponit. *Plinius* haud dubie de alio genere XXXVII, 10. *Asbestos* in *Arcadia* montibus nascitur, coloris ferrei. *Seb.*

⁸⁹ Ἄσβεστος, τίτανος] Ἄσβεστος, τίτανος. Distincte etiam MS. *Jung.*

⁹⁰ Τίτῶν δὲ] C. A. qui iterum pergit in ἄσβεστος, & legit καὶ τίτῶν χ. εἶτ' ἀλείφειν, ἐξαλείφειν ἢ φ. ἐπιλεαίνειν (unde *Tertull.* cisternam liare dixit *albatium* restorem, cap. 8. de *Idolol.*) κονιάματα δ' ἀνίσχιστοις κ. τ. ρ. κ. τ. τ. δ. κονιάτην bis, *Gloss.* λιαίνω,

λενο, λανίγο, ρολίο. λιαίνω, *delet.* cæterum in *Glossis* extat κονιάτης & κονιάτης, dealbatio, restor, albissimus. κονιάμα, restorium, albatium. κονιάματα, cistermatissones. Kühn.

⁹⁰ Ἐπαλ. καταλ.] In MS. defunt ἐπαλ. καταλ. & ἀποφαιδρ. & ἐπιλεπτ. cum sequente καί. *Jung.*

⁹¹ Καὶ κονιάματα &c.] MS. κονιάματα δ' ἀνίσχιστοις, de quo dubito an *Pollux* scripserit, MSque lectio videtur rectior. *Jung.*

⁹² Κονιάτην.] Κονιάτην, ut in MS. *Seb.*

⁹³ Ἄμφιδος δὲ &c.] C. V. Ἄ. γὰρ. quæ duæ particulae sæpe alternant, ut alibi notatum. *Athenæus* lib. XI. c. 14. citat *Alexim* ἐν Κονιάτη, ubi *Casaub.* dubitat, utrum *Athenæus* ex *Polluce*, an vero ex *Athenæo* *Pollux* sit emendandus. sed non infrequens est, ut unum drama dissidentibus Auctoribus diversis vindicetur. antequam hinc, obiter levi mendo eximendus est *Hesych.* in κονιάτης, inquit, ἀσβεστήριοι καὶ οἱ χρίται, leg. ex *Gl.* χρίται. *Gloss.* Χρίστης, ὁ κονιάτης, *Restor.* Χρίστης, *Linnaeus*. Kühn.

⁹⁴ Ἄμφιδος δὲ &c.] MS. Ἄμφ. γὰρ καὶ δρ. Κονιάτης. ubi quoque illud γὰρ mihi rectius esse videtur. vocem autem illam, de qua agit, ut vulgatos, ita MS. nostrum paroxytonos scribere cernis. ut & apud *Suidam* & in κονιάται & ὑπαγωγῆς. citatur autem apud *Athenæum* lib. XI. Ἄλξις ἐν Κονιάτη. *Casaubonus* quoque noster, dicto loco, dubitat, *Athenæum* ex *Polluce* censere emendandum, an ex *Athenæo* *Pollucem*. sed MS. noster *Amphidi* diserte quoque Κονιάτην suam confirmat. *Jung.*

⁹⁴ Ὑπερῶα ἐγείρει] *Supra* *Segm.* 119. ὑπερῶα ἐπαίρειν MS. noster, ex eodem fonte *Hyperide*. Habet vero hic MS. *Υπερίδης*, ut sæpe in hoc nomine variat. *Jung.*

⁹⁵ Ἐγείρει] Marginis est in C. A. usque ad ἔφη. dein textus: καὶ τὸ π. ε. ὡς Α. ε. γ. ἔ.

Ἐκ τοῦ περιδρόμου στάσα τῆς συνοικίας.

In superiori ambitu stans domus.

ita MS. ad metri modulium. *Salmass.* MSS. πᾶσα pro στάσα: perperam. Kühn.

⁹⁶ Ἐκ τοῦ περιδρόμου στάσα τῆς οἰκίας.] Vide infra IX, 39. ubi idem hic locus paulo aliter. *Seb.*

Ἐκ τοῦ περιδρόμου στάσα τῆς οἰκίας.] Τῆς συνοικίας emendavi ad MSS. fidem & carminis normam, quæ hanc postulat lectionem: accedit *Pollucis* nostri auctoritas, qui hunc *Aristophanis* versiculum eodem ferme modo adducit inferius IX, 39. nisi quod pro ἐκ ἐσ loco sit ἐπί.

⁹⁷ Τῆς οἰκίας.] MS. τῆς συνοικίας. Et sic emenda, vel metri causa, quod alias claudicat. Est & infra non aliter IX, 39. *Jung.*

Ἐργαλεῖα δὲ αὐτοῦ⁹⁸ σὺν τοῖς ξυλουργικοῖς,⁹⁹ σιδήρια¹⁰⁰ λιθουργά, σιδήρια λιθουργικά. τύκοι, ἀφῶν¹ καὶ τὸ² τυκίζειν. ³ ὑπαγωγεύς, ⁴ ᾧ παρέξεν. πέλεκυς, στάθμη, ⁵ μολύβδαινα, κανὼν, διαβήτης. τὸ γὰρ ⁶ μοχλίον, τοιχωρῶχων ἐστὶ σιδήριον. ⁷ ἰκριοποιοὶ ⁸ δὲ εἰσιν, οἱ ποιοῦντες τὰ περὶ τὴν ἀγορὰν ⁹ ἰκρία.

Ejus porro instrumenta cum Lignariis simul, ferra lapidaria, & ferra lapides operantia. Cœli. Unde & cœlo polire dicitur. Hypagogeus, quo poliebant. Securis, amullis, plumbeæ regulæ, canon, circinus. Vectis enim, ferrum est, muros suffodiens. Ἰκριοποιοὶ vero sunt, qui circa forum furcas extruunt.

126

• Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Κ Η .

• C A P U T XXVIII.

126

¹⁰ Ζωγράφων ἔργα, καὶ ἐργαλεῖα.

Pictorum opera, & instrumenta.

¹¹ Καὶ μὴν καὶ γραφικὴ τέχνη, μία τῶν ἐν κόσμῳ τεχνῶν. Ὁ δὲ τεχνίτης, γραφεὺς, ¹² γραφικός. ¹³ καὶ τὸ ἔργον, γράφειν, καὶ τὸ ἐπίρρημα γραφικός. ἀλλὰ καὶ ζωγραφία, καὶ ζωγράφος, καὶ ζωγραφεῖν, καὶ ζῶα ποιεῖν. ἔρεῖς ¹⁴ δὲ καὶ τέχνην ¹⁵ ζῶων μιμητικὴν, ζῶων ποιητικὴν, ὁμοιωτικὴν. Καὶ ¹⁶ τὸν ἄνδρα, μιμητήν. ὁ ¹²⁷ γὰρ ¹⁷ ὁμοιωτής, σκληρόν. * Τὸ δὲ πρᾶγμα,

Insuper & scribendi ars, una ex mundi artium habetur. Et Artifex quidem, Scriba, Scriptor. Et opus, scribere. Et adverbium scriptorie. Tum etiam pictura, Pictor, & pingere, & animalia effingere. Vocabis quoque artem animalium imitatricem, animalium efficitricem, simulatricem. & Virum, imitatore. Simulator enim, durum est. * Ipsum vero opus, ¹²⁷

⁹⁸ Σὺν τοῖς ξυλουργικοῖς] Σὺν superscriptum in C. A. & τοῖς omissum, denique ξυλουργοῖς. C. V. τοῖς ξυλουργικοῖς. & mox iterum C. A. λιθουργά. Salmaf. MSS. ξυλουργοῖς. KÜHN.

⁹⁹ Σιδήρια λιθουργα] In MS. defunt σιδήρια λιθουργα. JUNG.

¹⁰⁰ Λιθουργα] MS. λιθουργικά. SEB.

Λιθουργα] Λιθουργά terpolui, prout Clariff. Kühnius emendavit.

¹ Καὶ] Deest in MS. καὶ. JUNG.

² Τυκίζειν.] Aristoph. in Avibus & ibi Scholia Græca pag. 412. ubi & disputat, quid sit ὑπαγωγεύς. C. A. παρέξεν, sermo enim de singulari, & paulo ante ἐργαλεῖα δὲ αὐτοῦ, non αὐτῶν. KÜHN.

³ Ὑπαγωγεύς] MS. habet ὑπαγωγεύς, ᾧ παρέξεν πέλεκυς &c. De ὑπαγωγείῳ apud Hesychium est, ὑπαγωγεύς πρὸς πλῆθον οἰκοδομῆν πηλός, πηλός; atqui Noster ait, ᾧ παρέξεν. Sed emendandum forte πηλός ex Suida: ut & ex eodem apud Aristophanis Scholiastem, qui etiam πηλός habet, emendat Henr. Stephanius. Ex eodem Suida, Noltri causa, lubet adscribere plura quæ ipse ex Aristophan. Schol. descriptit eis Oribas: ὑπαγωγεύς, ἐργαλεῖον τὸ τεκτονικὸν ὡς τινες σιδηροῦν· ὅταν πτυδίον, ᾧ χρῆνται οἱ κοιτάται. οἱ δὲ ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν, ᾧ ἀπειθύνουσι τὰς πλινθούς πρὸς ἀλλήλας· ὁ τινος παραξύνουσι καλοῦσιν. οἱ δὲ πηλόν τινα &c. ubi quod ille ait ἀπειθύνουσι, Noster παρέξεν dixit, quod abradendo nempe illa ἀπειθύνουσι fiebat. Inde, a παραξύνειν inquam, vel παραξύνειν, & παραξύνουσι nominatum fuit. sed tractent fabrilia fabri, nos pergamus, ut ex hac officina tandem discamus. JUNG.

⁴ ᾧ παρ.] Scr. quo polieb. SEB. 2.

⁵ Μολύβδαινα] C. A. μολύβδαινα a scripta super terminatione αἰνα, & ita clare habet C. A. μολύβδαινα. Vetus Onomat. μολύβδαινα, plumbago. KÜHN.

Μολύβδαινα] Pro μολύβδαινα, MS. μολύβδαινα, quod & infra X, 148. nec dubitem & hic reddere Polluci. μολύβδαιναν etiam per λέϊα exponit Hesychius. quæ Sophocles λέϊας, inter λατύνων ἐργαλεῖον, & antea apud Nostrium VII, 118. JUNG.

Μολύβδαινα] Doctiss. Kühnius ad oram codicis sui μολύβδαινα. Nos ad MSS. fidem textui reddidimus genuinam vocem μολύβδαινα, Polluce non invito, qui nobis ipse viam præxit X, 148. τοῖχοι (l. τύχοι) κανὼν, διαβήτης, πῆχυς, στάθμη, μολύβδαινα, ὑπαγωγεύς.

Μολύβδαινα, Plumbago, quod Kühnius in sua ad hunc locum nota retinet, in Glossis a Labbeo edius vitium est typographi, ut ex editione Bonaventura Vulcanii patet; ea enim in veteri Onomatistico habet: Plumbago: μολύβδαινα.

⁶ Μοχλίον] MS. μίχλιον τοιχ. ἐστι. ut & infra X, 148. MS. JUNG.

⁷ Ἰκριοποιοὶ] Salmaf. MSS. κριοποιοὶ, unde facit ἰκριοποιοὶ. KÜHN.

⁸ Δὲ εἰσιν] MS. δ' εἰσίν. Et valeat tandem molestum caput, e quo certe mendotum non parum sustulimus. sequentis verba absque titulo adduntur, ut supra dixi VII, 108. JUNG.

⁹ Ἰκρία.] Tabulata, pergulæ e quibus spectabant tragœdias comœdialiquæ, antequam theatra fierent. vid. Helych. & Suid. KÜHN.

¹⁰ Ζωγράφων ἔργα] C. A. περὶ γραφικῆς, de arte pictoria. & mox καταγράφειν, γραφεὺς &c. πῖστον, pingendi arte pollens, & ipsum opus, pingere, vel picturam implere. & sic deinceps. Salmaf. MSS. καταγραφὴ τὸ ἔργον καὶ τὸ ἐπίρρημα. KÜHN.

¹¹ Καὶ μὴν καὶ γραφικὴ τέχνη] Schefferi Interpretis vitia calligantis verba heic adpronere libet de Arte pingendi §. 2. pag. 5. Pollux denique libro VII. cap. 28. καὶ μὴν καὶ γραφικὴ τέχνη μία τῶν ἐν κόσμῳ τεχνῶν, ubi pessime Interpret: Insuper & scribendi ars una ex mundi artium habetur: nam, ut interim emittam illud ex artium præcipuantia quadam, sicut evenire solet etiam præstantissimis viris, elapsum, ipsa carnis inscriptione, quæ est ζωγράφων ἔργα poterat docere illum, agi hic non de scribendi sed pingendi arte, ut sic venere debuerit: Etiam pictoria una est in orbe artium.

¹² Γραφικός.] De hujus vocis significatione Leop. XII, 4. SEB.

¹³ Καὶ τὸ ἔργον, γράφειν] MS. καταγράφειν τὸ ἔργον. SEB.

Καὶ τὸ ἔργον, γράφειν] MS. γραφ. καὶ γράφειν, τὸ ἔργον. καὶ τ. ἐπίρ. JUNG.

¹⁴ Δὲ καὶ τέχνη. ζ.] MS. δὲ τὴν τέχνην, ζ. &c. sine καὶ. JUNG.

¹⁵ Ζῶων] Post ζῶων interpungit C. A. jungitque μιμητικὴν ζ. KÜHN.

¹⁶ Τὸν ἄνδρα] MS. male τὸ, pro τόν. JUNG.

¹⁷ Ὅμοιωτής] C. A. ὁμοιωτής & Segm. seq. μιμητικὴν in cæteris retinet casum, deici mox omittit ὁμοιωτής. inde ἀλλὰ καὶ εἰκόνα &c. post εἰκαστικοὶ abest καὶ.

imitationem, imitatum, figmentum, simulationem, picturam. Atque pingere, fingere, amulari, referre, repræsentare. Ipsum autem opus, imaginem dices, imaginationem, simulachrum. & Virum, imaginatorium. Atque adverbium, imaginatorie. Verbumque, imaginari. Licet etiam adumbrationem nominare ipsum opus. & Virum, adumbratorem, & adumbrativum. Adverbiumque, adumbratorie. Sed ipsum verbum, adumbrare. * Caterum artis partes sunt, effictio, depictio, umbra, adumbratio. Sed instrumentum, stylus, & penicillum. Atque materia ipsa, tabula, tabellæ. & secundum Isocratem, Cera, Colores, Pharmaca, Flores. Ceram macerare, miscere, fundere: colores temperare, attemperare, miscere, commiscere, admiscere, confundere, confundi. Lineam ducere, umbram adjicere, umbram inducere, umbram addere, 128 umbram * subicere, umbram inferre, umbram immittere: colorare, appingere, depingere, floribus illuminare, linire, illinire, delinire. Sed id in quo tabulæ cum pinguntur, innituntur, lignum est tripes, & pulpitum vocatur, & καλύβας. Colores

μίμησιν, μίμημα, ποίησιν, ὁμοίωσιν, γραφῆν. καὶ γράψαι, ποιῆσαι, 18 μιμήσασθαι, ὁμοιωῖσαι, ὁμοιοῦσθαι. 19 Καὶ μὴν εἰκόνα εἴποις ἂν τὸ πρᾶγμα, καὶ εἰκασίαν, καὶ εἰκός, καὶ εἰκασμᾶ. καὶ τὸν ἄνδρα, εἰκαστικόν. καὶ τὸ ἐπίρρημα, εἰκαστικῶς. καὶ τὸ ῥῆμα, εἰκασάει. ἔξεστι δὲ καὶ σκιαγραφίαν εἰπεῖν τὸ πρᾶγμα, καὶ τὸν ἄνδρα 20 σκιαγράφον, καὶ σκιαγραφικόν. 21 καὶ ἐπίρρημα, σκιαγραφικῶς. τὸ δὲ ῥῆμα, σκιαγραφεῖν. * Τὰ δὲ μέρη τῆς τέχνης, ὑποτύπωσης, 128 ὑπογραφῆ, 22 σκιά, σκιαγραφῆ. καὶ τὸ ἔργαλεῖον, 23 γραφίς, ἢ ὑπογραφίς. Καὶ αἱ ὑλαί, πίνακες, καὶ 24 πινάκια, καὶ ὡς Ἰσοκράτης, κηρός, χρώματα, φάρμακα, ἄνθη. κηρὸν τήξασθαι, μίξασθαι, χέασθαι, χρώματα κεράσαι, κεράσασθαι, μίξαι, 25 συμμίξαι, συμμιχασθαι, συχχέαι, συχχέασθαι, γραμμὴν ἐκλύσαι, σκιὰν ὑποτυπώσασθαι, σκιὰν περιγράφασθαι, 26 σκιὰν * ὑπογράψασθαι, σκιὰν 129 ὑποβαλέσθαι, σκιὰν περιενεγκεῖν, σκιὰν ὑπενεγκεῖν, χρωῶσαι, ἐπιχρωῶσαι, ἀποχρωῶσαι, ἀνθεσι Φαιδρύναι, 27 χράναι, ἐπιχράναι, ἀποχράναι. 28 ἐφ' οὗ δὲ 29 οἱ πίνακες ἐρείδονται, ὅταν γράφονται, 30 ξύλον ἐστὶ τρισκελές, καὶ καλεῖται ὀκρίβας τε, καὶ 31 καλύβας. Τὰ δὲ χρω-

εἰκάσαι est exprimere formam penicillo, non imaginari. Kühn.

Ὁμοιωτής] MS. ὁμοιώτης. paroxytonus. Jung. 18 Μιμήσασθαι] MS. μιμήσασθαι, ὁμοιωῖσθαι. καὶ μὴν. quo pacto tamen potius scriberetur ὁμοιωῖσθαι. sed nihil in vulgatis murandum. Jung.

19 Καὶ μὴν] MS. καὶ μὴν καὶ εἰκ. Seb. Καὶ μὴν] MS. καὶ ante εἰκόνα inserit aliud plenius. ut & Seberii MS. Jung.

20 Σκιαγράφον] MS. σκιογράφον, & mox σκιογραφικόν. quamvis ante σκιαγραφίαν, ut vulgati, haberet. Et postea MS. καὶ τὸ ἐπίρρημα, σκιογραφικῶς. καὶ τὸ ῥῆμα, σκιογραφεῖν. Jung.

21 Καὶ ἐπίρρημα] Καὶ τὸ abest a C. A. ut & mox τῆς ante τέχνης. Kühn.

22 Σκιά, σκιαγραφῆ.] MS. σκιά, γραμμῆ. K. Seb.

Σκιά, σκιαγραφῆ.] Σκιά, γραμμῆ in utroque Codice. Kühn.

Σκιά, σκιαγραφῆ.] MS. σκιά, γραμμῆ. omisso σκιαγραφῆ. pari modo, ut Seberii MS. Et placet magis, quis enim γραμμῆς in pictura nescit, magis necessarium partem quam σκιάν. σκιαγραφῆ vero, si etiam verum esset vocabulum, quod non videtur, totum πρᾶγμα exprimit, de quo jam actum. Sic paulo post iterum γραμμῆν & σκιάν habes. Jung.

23 Γραφίς] C. A. γραφή male. dein abest etiam μίξασθαι & συμμίξαι. & σκιὰν ὑπογράψασθαι. & mox σκιάν & σκιάν ὑπενεγκεῖν. Kühn.

Γραφίς] Ordine inverso MS. ὑπογραφίς ἢ γραφίς. Jung.

24 Πινάκια.] In πινάκια sine dubio etiam Isocratem in mente habuit, ex quo idem hoc refert infra X. 83. quamvis ibi male vulgo Isocratis nomen irreperit. Jung.

25 Συμμίξαι] In MS. deest συμμίξαι. Jung.

26 Σκιάν ὑπογράψασθαι] In MS. deest σκιάν ὑ-

πογράψασθαι. & σκιάν ὑπενεγκεῖν. pro ὑποβαλέσθαι vero vitiose ὑποβαλλέσθαι nisi ὑποβάλλεσθαι voluerit. Jung.

27 Χράναι] MS. χράναι. reliqua vero duo, accentu quo vulgati. Jung.

28 ἐφ' οὗ δὲ αἱ πίνακες &c.] Marginis est in C. A. usque ad καλύβας: legit autem margino ὀκρίβας καὶ καλύβας. C. V. κ. κίλλινας, sed adscriptum, leg. κίλλινας. Hesych. in ὀκρίβας habet κίλλινας. Festus, cilliba. Sultasi. κίλλινας. Kühn.

29 Αἱ πίνακες] MS. οἱ πίνακες ἢ. ὅτ' αὐτὰ γράφονται, & emenda itaque vulgatos in quibus male sequiore sexu est αἱ πίνακες. Jung.

30 Ξύλον ἐστὶ τρισκελές &c.] MS. ἐστὶ τρισκελές, καλεῖται δὲ ὀκρίβας, καὶ κίλλινας. Et ὀκρίβας, quidem in vulgatis recte habet, ut & infra X. 163. interpretaturque a Junio in Nomenclatore, Pluteus, Tripedaneum lignum cui tabula, cum pingitur, innititur. Alterum vero καλύβας, quod & Junius eo loco retinuit, idem significans, vitiosum ita est, quod vidit & Henr. Stephanus qui suo codice κίλλινας adscripsit. & MS. noster κίλλινας discrete, quomodo reponendum est, habetque & infra κίλλινας X. 163. in supellectile pictoria. Hesychius: κίλλινας (forte κίλλινας, certe duplum λλ series poscit) τραπεζῶν βίσις καὶ ὑποθήματα ἢ τρισκελίη τραπέζαι. Idem in ὀκρίβας, inter alia: τινὲς δὲ κίλλινας τρισκελίς. ubi bene Sylburgius emendat, κίλλινας τρισκελίς. non, ut Bulongorini video habere I. de theatro, cap. 21. τρισκελίς, qui alias de Cillibante veram lectionem in Polluce nostro hic vidisse videtur. Jung.

Ξύλον ἐστὶ τρισκελές, καὶ καλεῖται, ὀκρίβας τε, καὶ * καλύβας.] Reposui delecta stellula κίλλινας, cui emendationi viam præcunt & vocis usus & MSS. fides. Vulgatam lectionem male retinuit Schæfferus de Art. pingi 9. 25. & Græcas voces Latine reddit Pluteos.

31 Καλύβας.] An καλλινας? Sylburg. Seb.

ματα, ³² ἀνδρείκελον, ἔστρεον, ³³ πράσινον, προκοιδῆς, κυανῶν, ³⁴ κιννάβαρι, ξανθὸν, Φαῖον, ³⁵ Φλογόλευκον, ³⁶ λευκόΦαιον, λευκὸν, μέλαν, ³⁷ μελαμβαφές.

porro, purpurissimum, purpureus, viridis, croceus, caeruleus, cinnabari, fulvus, fuscus, subflammeus, subfuscus, albus, niger, denigratum.

130

• Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Κ Θ .

• C A P U T XXIX.

130

³⁸ Μισθωτῶν ὀνόματα, καὶ ἔργα.

Mercenariorum nomina, & opera.

Ἐ^{στι} τοίνυν οἱ ἐξ ἀγορᾶς ἢ λιμένος κομίζοντες, ἀχθοφόροι, ³⁹ ἀμφορεαφόροι, ⁴⁰ ἀμφορεῖς, ἀμφοροι. καὶ τὰ ῥήματα, ⁴¹ ἀχθοφορεῖν ἢ καὶ ⁴² ἀμφορεαφορεῖν, ἀμφορεῖν. ⁴³ ὑδροφόροι, ξυλοφόροι, σκευοφόροι, ὑλοφόροι. καὶ ὑλοφορεῖν. ⁴⁴ πλινθοφόροι, πλινθοφορεῖν, ⁴⁵ πήλοφόροι, καὶ

Sunt praeterea, qui res e foro, aut portu ferunt: bajuli, amphorarii, amphoraegeruli, portatores. Verba autem, bajulare, amphoram ferre, portare, gestare. Aquae portatores, ligniferi, calones, vasegeruli, lignatores. Ligna portare, laterum portatores: lateres ferre, cementarii, ce-

³² Ἀνδρείκελον] MS. ἀνδρείκελον: purpurissimum Latinis dici indicavit etiam olim Rhodigin. XXII. ant. Lect. 12. JUNG.

³³ Πράσινον] C. V. πράσιον. KÜHN.

Πράσινον] MS. pro πράσιον, πράσιον habet. pariter recte, observantque illud ipsum πράσιον χρῶμα a Platone in Timaeo dici. JUNG.

³⁴ Κιννάβαρι] E MSS. prior. editiones κιννάβ. SEB. Κιννάβαρι] C. A. κιννάβαριον. KÜHN.

Κιννάβαρι] Eruditiss. Kühnius in suo Codice emendavit κιννάβαριον: nos vulgatam lectionem retinere maluimus: κιννάβαρι enim simpliciter apud pictores rutili seu veri coloris est nomen: Hesyeh. Κιννάβαρι, ἴδιος χρώματος ἀληθοῦ, ὃ λέγομεν κόκκινον, καὶ παρὰ τοῖς ζωγράφοις. Μοχ μελαμβαφῆς in textum recepi.

³⁵ Φλογόλευκον] Flammeus color, id est, album fulgens tubore, ait Avus meus Comm. c. 206. JUNG.

³⁶ ΛευκόΦαιον] Ita illustre albo fuscum dixere, ait i dem ibidem. De his ad Pollucis verba ita & Rhodiginus XVI. antiq. lect. 10. Hunc postretum (Leucophaeum) intellige phaem, in quo plus paulo insit albicansis qualitates: sicut phlogoleucum flammeum quidem, sed alboris habentem pluvium. JUNG.

³⁷ Μελαμβαφῆς.] Leg. μελαμβαφῆς. SEB.

Μελαμβαφῆς.] C. A. & V. μελαμβαφῆς. KÜHN.

Μελαμβαφῆς.] MS. noster μελαμβαφῆς, ut bene Seberus noster legendum monet. Et quae sequuntur, caent titulo, continuata cum praecedentibus. JUNG.

³⁸ Μισθωτῶν ὀνόματα] C. A. περι ἀχθοφόρων δε βαJulis. textus dein: καὶ οἱ ἐξ ἀ. ἢ λ. κομίζοντες τι (Ρθανορ.) ἀχθοφόροι ἀμφορεαφόροι ut C. V. ἀμφορεῖς & ἀμφοροι, ut legit Ρθανορ. non sunt in C. A. ut nec ἀφορεῖν ἀμφορεῖν. vid. Ρθανορ. in ἀχθοφόροι. KÜHN.

³⁹ Ἀμφορεαφόροι] MS. ἀμφορεαφόροι. Vocabulum ἀχθοφόροι saepius apud Αραθιαται observo. modo pro calonibus, & qui sarcinas militum portabant; ut lib. II. ιστορ. δυσμενῶν ἀχθοφόροις, de Francorum calonibus: lib. III. τοῖς δὲ τῶν Περσῶν ἀχθοφόροις ἐκ πλείστου διαπονομένοις ἐς τὸ τὴν ταφρὸν καταχωνῆσαι. & ibidem prope finem: οἱ τῶν ὕλην κατατεμένοντες ὑπὸ πῆται καὶ ἀχθοφόροι. modo pro aliis quibuscunque bajulis; ut eodem libro ubi de Persicis Parafangis: quas recte Lazos adpellare ait ἀναπαύλας: οἱ γὰρ παρ' αὐτοῖς ἀχθοφόροι, subdit, ἕκαστοι παρασάγγη περιαιθεῖντες, τὰς φορτίαις εἰσένται, καὶ σφᾶς αὐτοῖς ἐλάχιστοι ἀναπαύουσιν. lib. IV. extremo: αὐτοῦ δὲ διὰ μακρᾶς ὁδοῦ καὶ ἐρήμων μόλις τοῖς στρατοπεδίουσιν ἐλάχιστα γούν τῶν ἰδιωτῶν ὑπὸ ἀχθοφόροις ἀνδράσι τε καὶ ὑπεύθυνοις χαλεπώτατα στέλλειν ἀναγκαζομένου. Et pulcre Lucianus Ἡροδότῃ ἢ Αἰτίωνι, de Cupidinum pari Αλεξανδρίῃ hastam gerentibus: δύο μὲν τὴν λόγχην αὐτοῦ φέροντες, μιμονακοὶ τοὺς ἀχθοφόρους, ὅποτε δοκῶν φέροντες βαροῖτο. Apud quem in re bajul-

latia & verbum ἀχθοφορεῖν, in Νεκρικῶς, Dialogo Diogenis & Μανιόλι: μᾶλλον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς, ὑπο τηλικούτοις λίθοις πιζόμενος. Noster etiam Segm. 132. & infra IX, 159. & suavissimum Heliodorus initio lib. III. Αἰθιοπικ. de Thesalicarum virginum choro κατηφορεῶν: ἡσυχολοῦν δὲ οὐδὲν εἰς ταῦτα (κατὰ) τὰς χεῖρας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἀχθοφορεῖσαι. Sed haec obiter ita immiscuisse liceat. JUNG.

Ἀμφορεαφόροι] Hesyehium vide & Ρθανορῖν. Ἀχθοφόρος, eadem analogia, qua ξιφοφόρος, aliaque hujusmodi, est apud Hesyehium; exponitur autem haec vox ab eo ἰσοφορός, βάρη φέρων: vide quoque Ρθλοκεπὶ Glossas.

⁴⁰ Ἀμφορεῖς] In MS. defunt ἀμφορεῖς, ἀφοροι. & si mei juris res sit, ejciam, merum enim videntur ἀμάρτημα scriptoris prave repetentis, vel glossam adponentis. nisi forte & ἀμφορηαφόροι quis Polluceum alibi legisse putat, itaque hic addidisse. JUNG.

Ἀμφορεῖς, ἀφοροι] Clariss. Falckenburgius in suo Codice haec verbo inducit stylo, ut & mox ἀφορεῖν, ἀμφορεῖν & me quidem iudice, jure merito: nolui tamen & textu voces illas ejcere, quia Doctiss. Kühnius retinuit; cujus hic secutus sum emendationem, dum reposui ἀμφοροι pro ἀφοροι, & ἀφορεῖν induxi: haec autem erat prior. edit. in iis quae mox sequuntur lectio: ἀμφορηαφορεῖν, ἀφορεῖν, ἀμφορεῖν.

⁴¹ Ἀχθοφορεῖν] MS. mendose ἀχθοφορεῖν. JUNG.

⁴² Ἀμφορεαφορεῖν] Post ἀμφορηαφορεῖν iterum defunt in MS. ἀφορεῖν, ἀμφορεῖν: quae quasi conjurasse cum prioribus putes. Certe mihi videntur perinde ac si quis adposuisset illud ἀμφορηαφορεῖν, esse dictum ἀφορεῖν & ἀμφορεῖν. Si tu quid rectius istis tamen noveris, nos doce, ad discendum habebis paratos. JUNG.

⁴³ Ὑδροφόροι] MS. ὕδριαφόροι ut supra III. 5. Item mox ὕληφόροι. SEB.

Ὑδροφόροι] MSS. ὕδριαφόροι καὶ ξυλοφ. KÜHN.

Ὑδροφόροι] MS. noster ὕδριαφόροι. & deinde ὕληφόροι, quod utrumque ita & in suo MS. Seberus noster extare indicavit. καὶ vero ante ὕλοφορεῖν, in nostro MS. deest. JUNG.

Ὑδροφόροι] Quamvis MSS. agnoscant ὕδριαφόροι, idque in suo Codice restituerit Doctiss. Kühnius, nil tamen in textu temere mutatum volui, praecipue cum ὕδροφόρος vox sit usitata, & bonae notae: Εγγυολ. Μ. Αὐτοῖς in ὑγρὸν δέρμα ὕδροφόρος, ὁ φέρων τὸ ὕδωρ. Ρθλοκεπῆς: Αἰματισμός, ὕδροφόρος. Αἰμα πορτατορ, ὕδροφόρος: Ὑδροφόροι quoque Chrysothomo dicuntur qui irrigandis hortis aquam portant.

⁴⁴ Πλινθοφόροι] MSS. abluunt πλινθοφορεῖν, πηλοφορεῖν, dein καὶ πηλοφορεῖν καὶ ξυληγοὶ καὶ φρυγατοφόροι. KÜHN.

⁴⁵ Πηλοφόροι] In MS. deest πηλοφόροι cum sequenti καὶ. JUNG.

men-

mentum gestare. Ligni vectores. Unde & lignum vehens, dixit Demosthenes. Samentorum bajuli, quod nomen apud Lyfiam in Epistola ad Meganerem extat. 131 * Tum & Lignationem, Lyfias dixit. In genere autem dicere licet, mercenarii, & ut Phrynichus, mercenariae Mulieres. Hinc etiam uti possumus, onerarii: quoniam quae ab illis portantur, onera vocabis, gestamina, & sarcinas. Onerarii autem nomine, de mercatoribus sarcinas vehentibus utitur Aeschylus in Phrygibus, aut Lytris:

--- sed nautam

Onerarium, qui sarcinam littore eduxit.

132 * Portatores vero, Vetus Comœdia vocavit eos, qui onera ex emporio deferunt. Sed lignum, in quo res suspensas ferebant, Armigerum vocatum

πηλοφορεῖν. Ξυληγοί, 46 ἀφ' ὧν καὶ τὸ Ξυληγῶν εἶρηκε Δημοσθένης. 47 Φρυγανοφόροι δὲ ἔνομα, ἐν τῇ Λυσίου πρὸς 48 Μετάνειραν ἐπιστολῇ. καὶ Ξυλοφορίαν 49 δὲ ἔφη Λυσίας. τὸ δὲ σύμ- 131 παν εἰπεῖν, 50 μισθωτοί 51 καὶ ὡς Φρύνιχες, 52 μισθώτραι γυναῖκες. 53 Ἔξεστι δ' ἀπ' αὐτῶν καταχρησασθαι καὶ τὸ Φορτηγοί, ἐπεὶ καὶ τὰ κομιζόμενα ὑπ' αὐτῶν εἶποις ἀν Φορτία, Φορηματα, ἀχθη. 54 τῷ μέντοι 55 Φορτηγῶ, ἐπὶ τῶν τὰ Φορτία ἀγόντων ἐμπορίων κέχρηται Δισχύλος 56 ἐν Φρυξίν, ἢ Λύτροις,

--- ἀλλὰ 57 ναυβάτην

φορτηγὸν, ὅς τις ῥῶπον ἐξάγει χθονός.

* 58 Φόρτακας μέντοι ἢ παλαιὰ κωμῳδία τοὺς ἀ- 132 χθοφοροῦντας ἐκ τοῦ ἐμπορίου καλεῖ. τὸ δὲ Ξύλον ἐφ' οὗ τὰ σκεύη κατηρημένα ἔφερον, 59 σκευοφορεῖν

46 ἀφ' ὧν καὶ τὸ &c.] MS. ἀφ' οὗ καὶ τὸ Ξυληγῶν εἶρ. &c. Sed vulgatum Ξυληγῶν bene haber. Locum en indico in ea περὶ τῆς παραπροβίαιας. Ait Orator, ἀλλὰ καὶ ἰδέσκων ὑμῖν, πυροπαλῶν, οἰκοδομῶν, βαδισθῆναι φάσκων, καὶ μὴ χειροτονεῖτε ὑμεῖς, Ξυληγῶν, τὸ χρυσιὸν καταλλαττομένους &c. JUNG.

47 Φρυγανοφόροι] Sequitur marginale C. A. τὸ δὲ ὄνομα ἐν τῇ Λυσίου πρὸς μετάνειραν (ita C. V.) ε. &c. usque ad Λυσίας. KÜHN.

Φρυγανοφόροι] MS. φρυγανοφόροι τὸ δὲ ὄν. ni fallor, concinnius. JUNG.

48 Μετάνειραν] Phavorin. omittit πρὸς Μετάνειραν. Μετάνειραν legendum esse vel ex eo patet, quod Demosthen. in Orat. contra Nearam, dixerit Μετάνειραν fuisse amicam Lyfiae. Athen. libr. XIII. & apud Demosth. pag. 175. Edit. Frob. KÜHN.

Μετάνειραν] MS. Μετάνειραν quod mecum restitue-re non dubitabis. Lapsus a τ. in γ. facilis fuit non curiofo exscriptori. JUNG.

Μετάνειραν] Μετάνειραν in textu Kūhni emendavit, quem nos sumus secuti. Suidas Lyfiam scripsisse refert ἐπιστολῆς ζ'. μίαν μὲν πραγματικὴν, τὰς δὲ λοιπάς ἱρωικὰς, ὧν αἱ πέντε πρὸς μετάνειραν: haud dubie illa ad Μετάνειραν Epistola senarium τῶν ἱρωικῶν numerum explevit.

49 Δὲ ἔφη] In MS. deest δὲ ante ἔφη. JUNG.

50 Μισθωτοί] MS. μισθοτοί. JUNG.

51 Καὶ ὡς Φρύνιχες] Iterum marginale ejusdem Codicis μισθώτραι αἱ γυναῖκες ita C. A. margo & Phavorin. in ἀχθοφόροι. KÜHN.

52 Μισθώτραι γυναῖκες.] MS. μισθώτραι αἱ γυναῖκες. Ἔξεστι δὲ ἐπ' αὐτὸν καταχρησθαι καὶ &c. Et μισθώτραι sane malim, quod & in suo codice H. Steph. hic emendavit ita, ut & rectius puto ἐπ' αὐτῶν, quam vulgatum ἀπ' αὐτῶν. JUNG.

Μισθώτραι γυναῖκες.] Hæc scriptura & usu & antiquo scribendi modo adseritur: sic ἀλείπτρια & ἀλείπτρια superius Segm. 17. MSS. agnoscunt: taliaque sunt plura: quapropter nil mutuo.

53 Ἔξεστι δ' ἀπ' αὐτῶν] MSS. ἔξεστι δὲ ἐπ' αὐτῶν (C. A. servat αὐτῶν) καταχρησθαι καὶ τὸ φ. leg. τῶ, φ. in ἐπὶ καὶ desinit margo C. A. dein καὶ φορημ. KÜHN.

54 Τῷ μέντοι Φορτηγῶ] Iterum marginale C. A. usque ad καλεῖ Segm. seq. KÜHN.

55 Φορτηγῶ] MS. vitiose Φορτηγῶ. JUNG.

56 Ἐν Φρυξίν] Vid. Casaub. in Athen. libr. I. cap. 19. SEB.

57 Ναυάτην] MSS. ναυβάτην &c. C. V. ῥῶπον. C. A. servat ῥῶπον. dein MSS. ἐξάγει, qui merces viles ex-

portat terra. apud Aeschylum dicitur φορτηγὸς non ea significatione, qua abusive dicitur de bajulo, quis sit nauta operarius, viderit Interpret. KÜHN.

Ναυάτην] Versus Aeschylis sine dubio emendate in MS. nostro remanserunt, qui ναυβάτην, & ἐξάγει habet, ex quo itaque scribamus eodem modo in vulgatis:

--- ἀλλὰ ναυβάτην

Φορτηγὸν, ὅς τις ῥῶπον ἐξάγει χθονός.

Ναυβάτης, ut tragicatèron habuisti & supra I. 95. & ῥῶπον navalem I. 99. Clar. Casaubonus II. Athen. II. ubi & de Aeschylis Φρυξίν ἢ Ἐκτορος Λύτροις, (ut & videre apud Schol. Aristoph. ad Ranas potes ad verbum ἰγκάλυψας in certamine Aeschylis & Euripidis.) vulgata emendat ita:

--- ἀλλὰ ναυάτης

Φορτηγὸς ὅς τις (vel ὡς τις) ῥῶπον ἐξάγει χθονός.

JUNG.

Ναυάτην] Clariss. Kūhnius ναυβάτην emendat ad MSS. fidem, & recte: in textum itaque recepi. Vox autem ναυάτης, quam retinent Casaubonus & si qui alii huic loco emaculando operam dedere, omnino suspectæ mihi est fidei: nam quod apud Hesychium lego: Ναυάτης, ναὺς ἐπιβάτης, καὶ ὄνομα κύριον, haud dubie corruptum est ex ναυβίτης, prout est apud Suidam & Etymologicis M. Auctorem. Frequenti huic in veteribus libris mendæ originem dedit recentiorum Græcorum similibus literæ β τῶ u pronuntiatio: ita apud nostrum Pollucem κελύβης pro καὶ λέβης est natum, aliaque similibus fatinæ quam plurima, & hæc eadem macula, ναυάτης pro ναυβάτης superius I. 95. Nequicquam vero Lycophronem quis contra me advocabit, nam ubi apud eum in vulgatis est ναυάτης, melioris notæ MSS. legunt ναυβάτης, quod te nitidissima quæ in Anglia prodiit editio docebit: ναυβάτην editi quoque codices habent vers. 727. & præter Lycophronem Sophocles & Aeschylus. De reliquis ubi ναυάτης occurrit locus idem esto iudicium. Mox pro ἐξάγει cum Cl. Kūhnio ἐξάγει in textum restitui.

58 Φόρτακας] Eruditiss. Fulckenburgius habet Φόρτηκας, quod non minus analogiæ convenit quam φόρτακας.

59 Σκευοφορεῖν] MSS. σκευοφορίον. KÜHN.

Σκευοφορεῖν] MS. σκευοφορίον ὑποπλ. ἐν δ. κακομύην &c. & ita plane repono. Lectio firmatur clare infra X. 17. ubi in vulgatis etiam σκευοφορίον, alias tamen locus mutilus, ut ibi dicam, quum eo loci etiam MS. hoc drama Comici Platonis τὸν Δία κακομύην habeat, ut etiam Casaubonus noster hic & apud Aristophanem, ubi καλομύην non raro depravate legitur,

Ggg gg

ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Διὶ ⁶⁰ κακουμένῳ ἀνόμασται. ⁶¹ οἱ δὲ καὶ προνίκους τοὺς ⁶² μισθωτοὺς οἱ νέοι κωμωδοδιδάσκαλοι ἐκάλουν. τὸ δὲ ὄνομα Βυζαντιῶν ἦν, ὅθεν καὶ Βυζαντίους αὐτοὺς ἀπεκάλουν. οἱ δὲ ⁶³ κολωνίτας, ὡς ⁶⁴ Ὑπερίδης. δύο γὰρ ὄντων ⁶⁵ τῶν κολωνῶν, ⁶⁶ ὁ μὲν ἵππειος ἐκαλεῖτο, οὗ ⁶⁷ μέμνηται Σοφοκλῆς, ὡς Οἰδίποδος εἰς αὐτὸν ¹³³ κατὰφυγόντος. * ⁶⁸ ὁ δ' ἦν ἐν ἀγορᾷ, παρὰ τὸ ⁶⁹ Εὐρυσάκειον, οὗ ⁷⁰ συνήσαν οἱ μισθαρνοῦντες. ὅθεν καὶ τοῦτ' ἔστιν εἰρημένον.
⁷¹ Ὅψ' ἤλθες, ἀλλ' εἰς τὸν κολωνὸν ἔισο.

emendare jussit III. *Athen.* 32. Vulgatum καλουμένῳ male etiam sequutus est *Rhodigin.* XX. ant. lect. 29. Ceterum ad *σκευοφορεῖον* vulgatum, H. *Stephanus* in suo codice hæc Gallice adnotavit: *On rouvrois en un bejoin ainsi appeller les crochets des crocheteurs de Paris.* JUNG.

⁶⁰ Καλουμένῳ] *Scr.* Διὶ κακουμένῳ. *Casaubon.* in *Athen.* lib. II. 32. SEB.

Καλουμένῳ] C. A. Διὶ κακουμένῳ & ita laudat passim hoc drama *Athenæus*. *Interpres* plane omisit καλουμένῳ, mendum subodoratus, cui sanando non erat. forte Comicus in *ἵονε male τραγῳδο* pravos hominum motes infectatus est, quibus *ἴονε* nihil aliud dabant in sacrificiis præter ossa adipè involuta, caudamque & sal & femora maligne profecta, vel exagitavit *Homericum*, quod *ἵονε* in suis *ἱεραδαιῖς* adulterum, a-litque vitiiis inquinatum dedit. KÜHN.

Καλουμένῳ] Haud dubitanter præcunctibus MSS. & *Clariss.* *Κυβησι* in textu recepi κακουμένῳ. *Suidam* vide in Πλάτων.

⁶¹ Οἱ δὲ καὶ προνίκους] C. A. καὶ προνίκους &c. οἱ νέοι κωμωδοδιδάσκαλοι ἐκάλουν &c. ὅθεν καὶ Βυζαντίας ἐκάλουν. C. V. νομοδοδιδάσκαλοι ἐκάλουν &c. Βυζαντίων ἦν, ὅτι &c. αὐτοὺς ἀπέκλει & a C. V. *Salm.* leg. etiam Βυζαντίας ἀπεκάλουν. *Gloss.* προνίκους, *λαττισμοῦ*, quod referri potest ad lacinias bajulorum: vide notata ad *Laert.* in vita *Xenocratis*. KÜHN.

⁶² Μισθωτοὺς] MS. μισθωτοὺς οἱ νέοι νομοδοδιδάσκαλοι ἀνόμαζον. τὸ &c. ridicule. MS. Βυζαντίων ἦν &c. & deest mox αὐτοὺς. JUNG.

⁶³ Κολωνίτας] C. V. κολωνίτας. quod refutant ea quæ mox traduntur. KÜHN.

⁶⁴ Ὑπερίδης.] MS. Ὑπερίδης. Locus fuit in Hyperidis oratione πρὸς Ἀπελλαίον περὶ τοῦ θησαυροῦ. ut patet ex *Harrocratiōne* in κολωνίτας, ubi tamen quod κολωνίτας puto legendum, sicut hic etiam in MS. est: & ibidem apud *Harrocratiōnem* scribe, τοὺς μισθωτοὺς κολωνίτας ἀνόμαζον. Sanc MS. epitome Palatina habet ibi: κολωνίτας οὕτως ἀνόμαζον τοὺς μισθωτοὺς. De duplici colono alias vid. *Rhodiginum* XXI. antiq. 21. JUNG.

⁶⁵ Τῶν κολωνῶν] C. V. ὄντων κολωνῶν ὁ μὲν ἵππειος (quod & C. A. habet) ἐ. οὗ Σοφοκλῆς μνημονεύει, ὡς Οἰδίποδος &c. παρὰ τὸ εὐρυσάκειον &c. KÜHN.

⁶⁶ Ὁ μὲν ἵππος ἐκαλεῖτο] Ὁ μὲν ἵππος vel ἵππειος. H. *Steph.* SEB.

Ὁ μὲν ἵππος ἐκαλεῖτο] MS. ὁ μὲν ἵππος ἐκ. Et non aliter legendum certe. adeo ut mirer id *Rhodiginum*, cui alii loci de ἵππῳ κολωνῶ in promptu fuisse videntur, non vidisse, & nescio quem commentitium *Sophocleum* equum hinc etiam voluisse alstruere: quem ipsius errorem quoque notavit *Leopardus* II. Emend. ult. bene ex aliis auctoribus hic emendans ἵππειος. JUNG.

Ὁ μὲν ἵππος ἐκαλεῖτο] ἵππειος in textu emendavi, *Cyberium* securus, qui in suo Codice hoc mendum ita emacularat. *Clariss.* *Falckenburgius* ἵππος habet: neque hæc lectio est improba. vid. *Etymol.*

est a Platone in Jove. Bajulos autem, Novi Comici Mercenarios appellaverant: hoc vero nomen Byzantium erat, unde & Byzantios nuncupabant. nonnulli autem Colonites, ut Hyperides. Duobus autem locis, Colonis dictis existentibus: hic quidem Equus dicebatur, cujus meminerunt, quod Oedipus illuc confugerit; * ille 133 vero in foro erat, juxta Ajacis templum, quo mercenarii confluebant. Unde & hoc dicitur,

Sero venisti, sed in Colonom ito.

⁶⁷ Μέννηται ὡς Οἰδίποδος] *Pro μέμνηται*, MS. Σοφοκλῆς μνημονεύει habet. Et habes certe ista statim initio *Sophocles* tragœdia, quæ inscribitur *Οἰδίπους ἐπὶ κολωνῶ* habes. Ille enim pulsus patria & cæcus cum filia *Athenas* venit, in illoque loco considerat, ignorans tamen quis ille sit, & filiam *Antigonam* jubens quætere de ea re, & ipse, quum forte hospes accedat, sciscitatur, a quo responsum hoc fert, locum totum facrum esse *Neripno* & *Prometheo*.

--- ὃν δ' ἐπιστεῖβεις τόπον, addit hospes,
Χθρὸς καλεῖται τῆσδε χαλκίπους ὁδός,
Ἐρισμ' Ἀθηῶν οἱ δὲ πηλείοι γυαί,
Τὸδ' ἵππότην κολωνῶν εὐχονται σφίσι
Ἀρχηγὸν εἶναι, καὶ φέρουσι τούνομα,
Τὸ τοῦδε κεινὸν πάντες ἀνομασμένοι.

Ibi itaque Oedipodis καταφυγή, ut ex dramate isto patet. JUNG.

Μέννηται ὡς Οἰδίποδος] Deformem in textu lacunam ex MSS. supplevi, præcunte *Erudiciss.* *Cyberio*. Præstantissimus *Falckenburgii* Codex cæteris heic MSS. confentit: legit enim, οὗ Σοφοκλῆς μνημονεύει.

⁶⁸ Ὁ δ' ἦν ἐν ἀγορᾷ] MS. ὁ δὲ ἦν ἐ. ἀ. π. τ. εὐρυσάκειον. ita & MS. epitoma *Harrocratiōnis*, in cujus vulgatis ita est in κολωνίτας: τοὺς μισθωτοὺς κολωνίτας (ubi μισθωτοὺς κολωνίτας emendandum dixi.) ἀνόμαζον, ἐπεὶ παρὰ τῶ κολωνῶ εἰστήκεσαν, ὅς ἐστι πηλείοι τῆς ἀγορᾶς, ἔθα τὸ Ἡφαιστῖον, καὶ τὸ Εὐρυσάκειον ἴσθι Ποσειδῶτος ἱερῶν. &c. ubi non immerito dubitat *Rhodiginus* XXI. antiq. 21. ne quid mendii in *Harrocratiōni* dicenti *Euryfacium* esse *Neripno* templum: quum id potius *Ajacis* sit. Et ita est sane, *Harrocratiōne* & *Suidam* id in *Εὐρυσάκει* & *Εὐρυσάκειον* dicunt. Non inquam *Ajacis* templum esse, sed *Euryfacis*, *Ajacis* filii sacrum scilicet lucum, ut etiam *Leopardus* II. Emend. 24. ubi plura de hoc docet, notatque *Cælii Rhodigini* errorem: non tamen *Harrocratiōnem* emendat, sed silentio locum præterit. Et is quidem non tam mendosus quam mutilus, ut perspicue tibi illa ἐλλειπῆ de colono priore & posteriore possunt testari. MS. epitome omnia ita supplet igitur: Ἡφαιστῖον, καὶ τὸ Εὐρυσάκειον ἴσθιν. ἐκαλεῖτο δὲ ὁ κολωνὸς οὗτος ἀγορᾶς. ἦν δὲ καὶ ἕτερος κολωνὸς πρὸς τὸ τοῦ Ποσειδῶτος ἱερῶν. &c. quo pacto supplenda esse, & ex *Suida*, qui ista transcripsit, manifestum est. JUNG.

⁶⁹ Εὐρυσάκειον] *Suid.* Εὐρυσάκειον τίμητος. SEB.

Εὐρυσάκειον] *Clar.* *Cyberius* Εὐρυσάκειον, quam accensus rationem cum Grammatices norma postulat, in textum adfcivi.

⁷⁰ Συνήσαν] C. V. συνήσαν. recte. *Suidam*: συνήσαν, συνήσαν. KÜHN.

Συνήσαν] MS. συνήσαν, quod malim. JUNG.

Συνήσαν] *Cyberius* in textu emendat συνήσαν recte.
⁷¹ Ὅψ' ἤλθες] Ita nunc editum ex *Hesychio* & *Suida*, cum præc. edit. ὅτι ἤλθες, ἀλλ' εἰς τὸν κολωνὸν ἔισο. Vid. proverbium, sero venisti, sed in Colonom ito. SEB.

Ὅψ' ἤλθες] C. A. ὅψι ἤλθες, ἀλλ' εἰς τ. κ. ἰ. hic

Livor autem dicebatur, in collis eorum, propter sarcinas contracta macula. Ceterum opus ipsorum; portatio, & merces, portatorium, quod & latorium, & gestatorium vocare licebit. Sed Aristophanes in Heroibus videtur, portatoriam mercedem, more praesenti Portationem dixisse, cum inquit,

Obois existentibus quatuor, & portatione.

Cui idem videtur illud Eupolidis in Amicis,

Quanti sit precii, dicat quis, portatio.

134 * Fortallis vero & fimigeruli, ex horum numero fuerint. & vectores fimi, qui & fimilegi dicentur. Aristophanes enim, Fimi vecturas dixit. & alibi, Cophino arrepto fimum colligit. Sed Plato Comicus, Fimigerulos ventres dixit: quo vocabulo, & propter hunc utendum erit. Et quae ab his colliguntur, sunt stercora, & fimos. Quorum a fimo quidem, latrina: a stercore vero,

definit marginalis C. A. quod incepit supra Segm. praec. δύο γὰρ ὄντων &c. Kühn.

Ὁψ' ἤλθεις] Antea corrupte vulgabatur, ὅτι ἤλθεις, ἀλλ' εἰς τὸν κολωνὸν ἴσος. Et H. Stephanus adscripserat itaque: Ὁψ' ἤλθεις, ἀλλ' εἰς τὸν κολωνὸν ἴσος. Helysch. Et bene sic Seberus noster restituit, nisi quod εἰς, pro εἰς, malim edi, quamvis id leviculum valde. MS. noster quoque hunc versum servavit sanum, in quo est quoque: Ὁψ' ἤλθεις, ἀλλ' εἰς τὸν κολωνὸν ἴσος. Jung.

Ὁψ' ἤλθεις] Nec illa est, quam Codex Falckenburgii praeter contemnenda lectio: ὅτι ἀψ' ἤλθεις &c. lege ὅτι Ὁψ' ἤλθεις: particula vero ὅτι grammaticus in huiusmodi re usus non potest non esse notissimus.

72 Τύλη] Sic Teleclides τραχήλου τύλαν dixit, ut est apud Schol. Aristoph. in Acharn. Jung.

73 Ἀχθίων] C. A. ἀχθίων. τύλη dicitur & τύλοι, quod Helysch. reddit ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν ἀχθοφόρων τυλώματα, callus, culcita. postea C. A. καὶ τὸ ἔργον α. Φορὰ, ὁ μισθός, κ. exinde marginale, εἶποι δ' ἂν τις &c. usque ad λέγοντο Segm. seq. Kühn.

Ἀχθίων] Pro ἀχθίων, MS. ἀχθίων, forte rectius ἀχθίων contracte. Jung.

74 Φέρετρον] C. V. Φέρτρον. Gl. Φέρτρον, μισθός τοῦ ζώου, νεβύρα. Kühn.

Φέρετρον] MS. Φέρτρον, pro vulgato Φέρτρον, quod rejicere non possum, quam & Helyschius scribat: Φέρτρον, Φορεῖον καὶ ἡ τῶν νεκρῶν κλίμη, infra IX. 159. Φέρτρον habes etiam in MS. ubi & Φορὰν addit tam ἐπὶ μισθοῦ quam ἐπὶ πράγματος. Jung.

Φέρετρον] Philoxenus: Φέρετρον, νεβύρα, λαύρα. Falckenburgii Codex Φέρτρον habet.

75 Δ' ἂν ἐν τοῖς &c.] Ἄν abest a C. A. Kühn: Δ' ἂν ἐν τοῖς &c.] MS. δι' ἐν τ. sine ἂν. Jung.

76 Φορὰν] Aristophanes videtur κόμιστρον secundum posteri temporis consuetudinem dixisse Φορὰν his verbis:

Ὁβολῶν δ' ἴσως τεττάρων καὶ τῆς Φορᾶς.

Obois forte quatuor & latrina.

ita MSS. Kühn.

Φορὰν] MS. Φορὰν, ὅτ' ἂν ἴπη ὀβολῶν δ' ἴσως τεττάρων κ. τ. φ. Sed vulgata saniora: quamvis forte in illo δι' οὐδὲν quid lateat aliud. Jung.

Φορὰν] In Aristophanis versiculo eam restitui lectionem, quam MSS. & Kühnius comprobant. Hujus, quam subijcio, conjecturae penes lectorem sit iudicium: Ὁβολῶν δι' οὐδὲν τεττάρων τῆς Φορᾶς, Ὁβολίς cum constet quatuor latrina seu νεβύρα.

72 τύλη δ' ἐκαλεῖτο, ἡ ἐπὶ τοῖς τραχήλοις αὐτῶν ὑπὸ τῶν 73 ἀχθίων γινομένη τριβή. Τὸ δὲ ἔργον αὐτῶν, Φορὰ. καὶ ὁ μισθός, κόμιστρον. εἶποι δ' ἂν τις αὐτὸν καὶ 74 Φέρετρον, καὶ Φορεῖον. Ἀριστοφάνης 75 δ' ἂν ἐν τοῖς ἱέρωσι δοκεῖ τὸ κόμιστρον κατὰ τὸ νῦν ἔθος εἰρηκέναι τὴν 76 Φορὰν, ὅταν εἶπη,

Ὁβολῶν δ' ἴσως τεττάρων, 77 καὶ τῆς Φορᾶς.

78 τούτῳ δ' ἄρ' εἶκε καὶ τὸ ἐν τοῖς φίλοις Εὐπόλιδος,

79 τί μισθοῖ; ποῖ; πόση τις ἡ Φορὰ;

* τάχα δ' ἂν καὶ κοπροφόροι εἴεν ἐκ τούτων, καὶ 134

80 κοπραγωγοί. 81 καὶ κοπρολόγοι λέγοντο. Ἀριστοφάνης μὲν γὰρ εἴρηκε, 82 κόπρου ἀγωγᾶς. καὶ ἀλλαχοῦ, Κοπρολογεῖ κόφινον λαβῶν. Πλάτων δὲ ὁ καμικός, κοπραγωγούς γαστέρας, ὧ καὶ ἐπ' ἐκείνου 83 χρηστέον. καὶ τὰ συλλεγόμενα ὑπ' αὐτῶν, κόπρια, καὶ κόπρος. ὧν ἀπὸ μὲν τῆς κόπρου, 84 οἱ κοπρῶνες. ἀπὸ δὲ τῶν κοπρίων

77 Καὶ τῆς Φορᾶς.] Salm. ἐν τῆς Φορᾶς. Kühn.

78 Τούτῳ δ' ἄρ' εἶκε] C. V. τούτῳ δ' ἂν εἶκοι (leg. εἶκει) καὶ τὸ &c. ab initio lege τούτῳ. Kühn.

Τούτῳ δ' ἄρ' εἶκε] Pro τούτῳ δ' &c. ita MS. noster: τούτῳ δ' ἂν εἶκοι καὶ τὸ ε. τ. φ. E. τί μισθοῖ ποῖ πόσης ἡ Φορὰ. Unde quis forte amplius quid eliciat. locum alias correxit partim Seberus noster e Casauboni nostri libr. VI. Animadv. in Athen. cap. 19. ubi de Eupolidis dramate, cujus quoque meminit Schol. Aristoph. in Acharn. ubi de adagio, οὐδέποτε ἰσχυρὴ ἡ θύρα, agit. Jung.

79 * Τιμῆς εἶποι τίς πόση ἢ δ' ἡ Φορὰ.] Forte τιμῆς. Casaubon. in Athen. lib. VI. cap. 19. unde & sequentia verba correcta: nam prior. edit. habent: πόση ἡ διαφορὰ. Sev.

* Τιμῆς εἶποι τίς πόση ἢ δ' ἡ Φορὰ.] MSS. τί μισθοῖ (C. V. μισθοῖ) ποῖ πόση τις ἡ Φορὰ. C. V. πόση τις ἡ Φορὰ; unde fiet,

Τί μισθοῖ; ποῖ; πόση τις ἡ Φορὰ;

Quid locat? quo? quantaque merces bajulo?

hic definit margo incipiens Segm. seq. ab εἶποι δ' ἂν τις in C. A. Kühn.

* Τιμῆς εἶποι τίς πόση ἢ δ' ἡ Φορὰ.] Hæc pristina lectio levissima mutatione posset ad probum redigi sensum: τιμῆς εἶποι τίς πόσης ἢ δ' ἡ Φορὰ. quantis sit solvenda hæc latrina dicat aliquis; nec illam aliorum emendationem improbam censerem: Τιμῆς εἶποι τίς; πόση ἢ δ' ἡ Φορὰ; sed cum aliam & elegantem æque adferant MSS. iis refragari nolui: illam itaque, quam exhibent, lectionem cum Eruditiis. Kühnio in textum recepi.

80 Κοπραγωγοί.] Sequitur in C. A. marginale: Ἀριστ. μὲν εἰ. κοπραγωγᾶς &c. post χρηστέον MSS. καὶ κοπρολόγοι δ' ἂν οὕτω λέγοντο. hic definit margo. Salm. MSS. κοπραγωγοί λέγοντο. Kühn.

81 Καὶ κοπρολόγοι] Desunt hic in MS. καὶ κοπρολόγοι. & mox in sequentibus ea habet MS. Jung.

82 Κόπρου ἀγωγᾶς.] MS. κοπραγωγᾶς una voce. Jung.

83 Χρηστέον.] Post χρηστέον, MS. καὶ κοπρολόγοι δ' ἂν οὕτω λέγοντο. quæ paulo supra non habebat. Jung.

84 Οἱ κοπρῶνες.] MSS. ὁ κοπρῶν. C. V. κοπρῶν, male. modo Salmas. γαστρίᾳ γαστέρας vel γαστέρα γαστράς. Kühn.

⁸⁵ παρὰ τοῖς πλείστοις, οἱ βολεῶνες. ⁸⁶ Στράτις ἐν τῷ ⁸⁷ φιλοκτῆτη φησὶν,
⁸⁸ οὐδ' ἐν κοπρία θησαυρὸν ἐκβεβλημένον.
 ἐκ δὲ τῶν φερόντων, καὶ ⁸⁹ σκιαδοφόροι, καὶ λαμπαδοφόροι.

apud quamplurimos sterquilinia dicuntur.
 Sed Strates in Philoctete inquit,
 Neque sterquilini thesaurum abiecitum.
 Ex bajulorum quoque ordine fuerint, umbraculigeri & faciferi.

90 * Περὶ ποιητικῶν τεχνῶν.

De aucupibus.

Αἱ δὲ ποιητικαὶ καὶ πρακτικαὶ τῶν τεχνῶν πρὸς ταῖς εἰρημέναις, οἱ μὲν δρῶντες, θηρευταί, κυνηγέται. ⁹¹ καὶ τὸ ῥῆμα, ⁹² θηρεύειν, θηραῖν, κυνηγετεῖν. ὡς περ ὀρνιθευταί, καὶ ὀρνιθοθήραι. τὸ δὲ ῥῆμα, ὀρνιθοθηραῖν, ⁹³ τηλεκλειδῆς εἴρηκεν ἐν Πρυτανέσειν, ⁹⁴ εὐχροεῖν, σωφρονεῖν, κυνηγεῖσθαι, κυνηγῆσαι. ἰξεύεσθαι.

Artes autem operariæ, & practicæ, præter hæc prædictas, & eorum Operatores quidem Venatores, canum ductores. Et verbum, venari, venationem exercere, canes agere. Veluti & aucupes, & avium venatores. Verbum autem, aucupari. Teleclides vero, in Prytanensis dixit, Agere, venari, aucupari.

Οἱ κοπρίαι.] MS. ὁ κοπρίων, singulari, pro vulgato plurali, ut supra V, 91. quo tamen pacto ὁ κοπρίων potius scriberem. JUNG.

85 Περὶ τοῖς πλείστοις] C. A. παρὰ τοῖς π. οἱ, quæ verba textui superscripta, βολεῶνες in textu: exinde iterum margo στράτις. KÜHN.

Περὶ τοῖς πλείστοις] MS. κ. παρὰ τοῖς πλείστοις. Vitiöse sane non raro est editum illud πρὶ, pro παρὰ, ut & hic. emenda itaque παρὰ ex MS. JUNG.

Περὶ τοῖς πλείστοις] Παρὰ textui reddidi.

86 Στράτις] Στράτις, & μοχ Φιλοκτῆτη, cujus fabulæ mentio apud Athen. & Suid. Casaubon. Animadv. lib. VII. cap. 23. SEB.

Στράτις] MS. Στοάτης δ' ἐν τῷ Φιλοκτῆτη φησὶν. Tu cum nostro Sebero & MS. Pal. emenda Στράτις δ' ἐν τῷ Φιλοκτῆτη, & repone in vulgaris. JUNG.

Στράτις] Reposui cum Clariss. Kühnio Στράτις, & μοχ Φιλοκτῆτη.

87 Φιλοκτῆτη] C. A. margo Φιλοκτῆτη. KÜHN.

88 Οὐδὲν κόπριον &c.] C. A. οὐδὲν κοπρία. C. V. οὐδ' ἐν κοπρία neque in sterquilinio thesaurum abiecitum. hic finit marginale C. A. KÜHN.

Οὐδὲν κόπριον &c.] MS. οὐδ' ἐν κοπρία θησ. ἐκβ. an forte scribendum? Οὐδ' ἐν κοπρία θ. ἐκβ. quo pacto senarius integer erit. potius tamen, ut nihil in MS. mutemus, ita concinnanda hæc:

--- οὐδ' ἐν κοπρία
 Θησαυρὸν ἐκβεβλημένον --- JUNG.

Οὐδὲν κόπριον &c.] Clariss. Kühnius: Οὐδ' ἐν κοπρία ego malui cum *zungegramm*, οὐδ' ἐν κοπρία Philoxeni, κοπρία, stercus, sterquilinum: eaque lectio in textum a me est recepta.

89 Σκιαδοφόροι] Infra Segm. 174. σκιαδοφόροι. SEB. Σκιαδοφόροι] Athenis erant σκιαδοφόροι filiarum inquilinorum, ut quæ in solennibus pompis umbraculis objectis solem arcebant puellis, civibus Atticis. *Ælian.* V. H. lib. VI. cap. 1. KÜHN.

Σκιαδοφόροι] Σκιαδοφόροι hic etiam MS. habet, infra Segm. 174. quidem σκιαδοφόροι est vulgo, sed MS. ibi σκιαδοφόροι habet. JUNG.

90 * Περὶ ποιητικῶν τεχνῶν.] Titulus hic & infra Segm. 153. *Interpres* περὶ ὀρνιθευτῶν maluit. quomodo supra etiam in Catalogo capium. SEB.

De aucupibus.] Ita supra Catalogus capium, & titulus περὶ ποιητικῶν τεχνῶν repetitur infra Segm. 153. SEB. 2.

* Περὶ ποιητικῶν τεχνῶν.] Abest titulus a C. A. dein margo: καὶ μὲν π. &c. usque ad εἰρημέναις, tum ipse textus: οἱ δὲ δρῶντες &c. incipit caput a recto casu Ac-

tice, cum a gignendi vel accusandi deberet commo-
 niter. KÜHN.

Περὶ ποιητικῶν τεχνῶν.] MS. & hic nullum titulum habet, sed hæc prioribus statim adjungit. Nec videtur *Interp.* cum suo titulo de aucupibus inepte fecisse: quum certe ita sit supra in serie capitum VII. 5. sic autem ad præcedens λαμπαδοφόροι, addit MS. καὶ αἱ μὲν ποιητικαὶ &c. JUNG.

91 Καὶ τὸ ῥῆμα] C. A. τὸ ῥῆμα &c. αἱ ὀρνιθευταὶ &c. ὀρνιθοθήρας *Aucups*, *Glossa*. KÜHN.

92 Θηρεύειν] In MS. defunt θηραῖν, θηραῖν. JUNG.

93 Τηλεκλειδῆς] Marginale est C. A. usque ad Πρυτανέσειν. forte hæc verba pertinent ad præcedens ὀρνιθοθηραῖν, quod verbum *Teleclides* dicitur usurpasse. KÜHN.

Τηλεκλειδῆς] MS. Τηλεκλειδῆς & πρυτανέσειν. *Teleclides* in Πρυτανέσει, sive ut noster MS. *Pollux* Πρυτανέσειν, quamvis illud malim, citat etiam *Athenais* lib. IX. & ibi IX. Animadv. 2. meminit *Casaubonus* noster.

Ex eo dramate & versiculum depromit *Scholast.* *Aristoph.* ad *Σφήκας*. verbum ὀρνιθοθηραῖν in *Teleclides* versu videtur deesse, non vero in nostro MS. qui ita habet: εὐχροεῖν, ὀρνιθοθηραῖν, σωφρονεῖν, κυνηγεῖσθαι, ἰξεύεσθαι. omisso *ζηνηγῆσαι*. Et quamvis *Teleclides* verba senarium integrum efficiant, una saltem syllaba initio defectum, tamen ita puto omnia concinnanda:

--- εὐχροεῖν,

ὀρνιθοθηραῖν, σωφρονεῖν. ---

κυνηγεῖσθαι, κυνηγῆσαι, ἰξ. &c. quas jam *Pollux* adtexit similes phrasas. Quamvis enim in vulgatis ita distingui posse quis dicat: Τηλεκλειδῆς εἴρηκεν ἐν Πρυτανέσειν εὐχροεῖν, σωφρ. ut ita illi verbo *Pollux* subjiciat *Teleclides* istud dixit in *Prytanibus*. & postea subjiciat εὐχροεῖν &c. tamen ista εὐχροεῖν, & σωφρονεῖν, non video quomodo huic capiti vel matetæ proposita apta, nisi verba *Teleclides* sint, & itaque versus causa propter verbum ὀρνιθοθηραῖν allata fuerint. Quid opus est verbis? Non dubito me ex MS. ut dixi, vere ista restituisse, ut & pro καὶ ἡγίσται, κυνηγεῖσθαι. JUNG.

Τηλεκλειδῆς εἴρηκεν ἐν πρυτανέσειν] *Falckenburgius* *πρυτανέσειν* mox pro καὶ ἡγίσται, κυνηγεῖσθαι in textu cum Kühnio restituit.

94 Εὐχροεῖν] *Bono* [sanque colore præditum esse. Venationes enim ut *Xenophon* ait, bonam valetudinem corporibus conciliant & ipsos venatores reddunt σωφρονεῖν, unde *Auctor Xenophonem* secutus, hæc duo, εὐχροεῖν & σωφρονεῖν cum verbis ad venationem spectantibus conjungit. C. V. ὀρνιθοθηραῖν inculcat inter hæc duo verba. post σωφρονεῖν MSS. κυνηγεῖσθαι ἰξεύεσθαι. post sine MSS. vulgata ita constitui lectio, σωφρονεῖν, κυνηγεῖσθαι, κυνηγῆσαι, ἰξεύεσθαι. KÜHN.

His etiam, gallorum portatores adnumerantur: quorum mentionem in Axiocho Æschines facit. * Nam & Phrynichus in Saturno, Gallorum forum dixit. Itaque & gallorum venditorem nominabis, fortallis & coturnices gerentem. Nam ὀρνυγοκόπος inusitatum est. Et coturnicum venditor. Eos & Tymphocos Comici vocaverunt. * veluti Coturnices sciderunt, & Perforarunt, & Coturnicum conditurarum inexpertum.

τάχα δ' ἂν τούτοις προσήκοιεν καὶ οἱ ἄλεκτρο-
ονοτρόφοι, ὡς ἀνόμασεν ἐν Ἀξιοχῶ Αἰσχίνης.
* ὁ φρυνίχος μὲν γὰρ ἐν Κρόνῳ, καὶ ἄλεκτρο-
πώλην ἂν λητήριον εἶρηκεν. ὡς τε καὶ ὁ ἄλεκτρο-
νοπάλην ἂν εἴποις. ἴσως δὲ καὶ ὀρνυγοτρόφον. ὁ γὰρ ὀ-
ρνυγοκόπος, ἔστιν ἐν χρήσει. καὶ ὀρνυγοπώλης.
καὶ ἡ στυφοκόμπος αὐτοὺς εἰ κωμῶδοι καλοῦ-
σιν. ὡς τὸ ἐνοπτον τοὺς ὀρνυγας, καὶ τὸ ἐτρυ-
λισαν, καὶ τὸ ἀνεκνάδαλλον τῶν ὀρνυγοκοπι-
κῶν.

95 Τάχα δ' ἂν ταῖτοις] C. A. τάχα ἐν τούτοις. leg. αἱ τ. κ. Κῦην.

96 Ἄλεκτροφόροι] Τῶν, ἄλεκτροφόροι superscriptum in C. A. ἄλεκτρονοτρόφοι, quod & C. V. habet: Galliparius, idem dicitur ὀρνυγοτρόφος; ἀνιπίσι; in Glossis. Κῦην.

Ἄλεκτροφόροι] MS. ἄλεκτρονοτρόφοι, non ἄλεκτροφόροι, de quo dubitavit & Leopardus II. Emendat. 7. cum ait forte ἄλεκτρονοτρόφοι. Et an hos forte etiam ita dixit Æschines ille Socraticus, qui gallos alebant ad spectacula publica, quibus gallos gallinaceos certasse per Græciam ex auctoribus notum est? ut autem hic ἄλεκτρονοτρόφος, ita mox ὀρνυγοτρόφον vocat. ut quidem MS. habet. JUNG.

Ἄλεκτροφόροι] Codex Falckenburgii ἄλεκτρονοτρόφοι. Clariss. Kühnii in textu emendavit ἄλεκτρονοτρόφοι cum nos sumus secuti. Canterus quoque ἄλεκτροτρόφοι olim restituerat ad libri sui marginem.

97 Οὐς ἀνόμασεν] Marginis est in C. A. usque ad Αἰσχίνης, tum textus Φρυνίχος μὲν καὶ ἄλεκτρ. εἰ. &c. Salm. MSS. ἄλεκτροπάλην. Κῦην.

98 Φρυνίχος] Phrynichus Κρόνου etiam mentio apud Aristophanem. vide Casaub. nostri Animadversiones libr. IX. cap. 3. Laudatur & apud Aristophanem Schol. ad Aves, ubi de Diopite. MS. noster ἄλεκτροπώλην ἔρηρον habet ut vulgo. JUNG.

99 Ἄλεκτρονοπάλην] H. Stephano syllaba νε suspecta. SEB.

Ἄλεκτρονοπάλην] C. V. ἄλεκτρονοπάλην, C. A. plane non habet, ut dictum. Κῦην.

Ἄλεκτρονοπάλην] De ἄλεκτρονοπάλην videntur dubitate viri docti: Et MS. noliter pro ea voce habet, ἄλεκτροπάλην, quod cum priore convenit, & restituendum videtur. non raro enim ut etiam alibi notavi, pro ει in infinitivis η male scriptum habent MSS. JUNG.

100 Ὀρνυγοφόρον] Iterum C. A. ut supra, ascriptum habet ὀρνυγοτρόφον ὁ γὰρ ὀρνυγοκόπος ἔστιν ἐν χρήσει, omisissis οὐκ, idque verum est. etiam Salmas. Codices οὐκ omittunt. Κῦην.

Ὀρνυγοφόρον] Pro ὀρνυγοφόρον, MS. habet ὀρνυγοτρόφον, ut etiam suspicatur legendum Leopardus II. Emend. 7. Plato Euthydemus: ὡς περ οἱ ὀρνυγοφόροι τοῖς ὀρνυγοτρόφοις παραδίδασιν. & in Alcibi. I. quendam ὀρνυγοτρόφον Μιδίαν nominat. Scilicet ut ante ἄλεκτρονοτρόφους. an itaque ut hic ὀρνυγοτρόφον, & ὀρνυγοπάλην, ita & ibi ἄλεκτρονοτρόφον, & ἄλεκτροπάλην, (sicut citat hinc Leopardus loco dicto) mavis? ego MS. scripturam fideliter indicavi. Alias coturnicum pugnans quoque publico spectaculo habitas Athenis ni fallor & Lucianus Anacharside memorat. JUNG.

Ὀρνυγοφόρον] Falckenburgii Codex & Doctiff. quoque Canterus ὀρνυγοτρόφον adserunt: textui illam vocem cum Eruditiss. Kühnio reddidimus. Vid. Menag. ad Diog. Laert. lib. II. Segm. 30.

1 Οὐς ἔστιν ἐν χρήσει.] MS. οὐκ non habet, sed junctim: ὁ γὰρ ὀρνυγοκόπος ἔστιν ἐν χρήσει, καὶ ὀρνυγοπάλην, quasi dicat, fortasse & ὀρνυγοτρόφον posse dici, quamvis in usu non sit: quum in usu sint ὀρνυ-

γοκόπος, & ὀρνυγοπάλην. Non enim credo negasse Pollucem ὀρνυγοκόπους in usu esse; quum tamen infra eos nominet IX, 107. JUNG.

Οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει.] Illud οὐκ MSS. codices non agnoscunt: Cl. quoque Kühnius illam voculam e textu eliminavit, quem in emendando textu hic sumus secuti: Ego tamen, quod non diffiteor, dubito, an hæc particula merito rejiciatur: nec obstat quod lib. IX, 107. ipse Pollux hos nominet; etenim ipsi haud insolens est, quod hoc loco rejicit, alio probare. Exempla index suppedabit.

2 * Τυμφοκόπος] Infra IX, 107. tam MS. quam editi τυμφοκόποι. Leopardus legit στυφοκόμπος Emend. II, 7. Schol. Aristoph. f. 417. στυφοκόμπος, ὁ μάχιμος ὀρνυξ &c. vid. & Hesych. ac alios. SEB.

* Τυμφοκόπος] C. V. στυφοκόμπος. C. A. στυφοκόμπος: infra lib. IX. Segm. 107. στυμφοκόποι. Suidas juvat MSS. in στυμφοκόμπος, sed perperam exponit de coturnice pugnas, vel ipso Aristoph. iudice in Avibus, ubi ὑπὸ στυμφοκόμου est, a coturnicis nutritore caput percussus: in ipso Aristophan. leg. καὶ γὰρ εἶκεν ὀρνυγι. similis enim erat coturnici, pag. 417. Edit. Froben. ita Hesych. εἰκῶς, ἰοικῶς, cur non similiter ibi εἰς pro ἰοικε? ni ita locus legatur, nullus inde emerget sensus. sed hæc obiter. C. A. pro κωμῶδοι leg. ποιηταί. Salmas. leg. στυμφοκόμπος, mihi placet στυμφοκόμπος dici Coturnicum Magistrum, a στυφῶ, σπῖσθ, crassum reddo, quia nutriebant coturnices & κόπτω caedo, quia in commissionibus caedebant, vellicabant coturnices. Κῦην.

* Τυμφοκόπος] MS. pro corrupto τυμφοκόπος, habet clare καὶ στυμφοκόμπος δὲ αὐτοὺς &c. & sic cum Leopardus emendandum est. Hesychius, στυμφοκόμπος, ὁ μάχιμος ἄλεκτρον καὶ ὀρνυξ. similia Suidas & alii. Noster tamen pro ipsis ὀρνυγοκόποις, non pro ὀρνυξιν videtur cepisse, ut & infra IX, 107. vide & Etymolog. in quo etiam ὄνομα ὀρνυξος dicit. Et ὀρνυξος στυμφοκόμου etiam est in ipso Aristophane Ὀρισί, ad quem locum suas explicationes direxere. H. Steph. ad corruptum τυμφ. adscripserat στυμφ. in suo codice ad oram, addito infra IX, 107. JUNG.

* Τυμφοκόπος] Stellula deserta restitui στυμφοκόμπος agnoscunt eam lectionem quoque Falckenburgii Codex & Canterus.

3 Καὶ τὸ ἐτρυλίσαν] Aliter ἐτρυλλίσαν Leopardus II, 7. SEB.

Καὶ τὸ ἐτρυλίσαν] C. V. καὶ ἐτρυλλίζον. infra lib. IX. Segm. 109. per geminum ἄλ scribitur. sed & ibi C. V. legit τρυλλίζειν. vid. Pollucem infra l. c. est verbum hoc proprium τοῖς ὀρνυγοκόποις, uti & κόπτει & sequens ἀνεκνάδαλλει. Κῦην.

Καὶ τὸ ἐτρυλίσαν] MS. καὶ ἐτρυλλίζον (sine τὸ) καὶ τὸ ἀνεκνάει ἄλλοι τῶν ὀρνυγοκοπικῶν. Sed cum Leopardus ἀνεκνάδαλλον & ὀρνυγοκοπικῶν legendum non dubito. infra IX, 108. JUNG.

Καὶ τὸ ἐτρυλίσαν] Eruditiss. Falckenburgii Codex, ἐτρυλλίζον, sed male.

4 Καὶ τὸ * ἀνεκνάδαλλον τῶν ὀρνυγοκοπικῶν.] Pro his verbis Leopardus omnino legendum censet ἀνεκνά-

5 Θαλαττουργῶν.

De his qui in mari operantur.

Αλιεῖς, ἀσπαλιευταί, δικτυεῖς, δικτυουλκοί. καὶ δικτυοβόλοι δὲ οὗτοι καλοῦνται, ὡς οἱ τῶ πόρκῳ χρώμενοι, πορκεῖς, κρωπίεις, ἐρκοθηρευταί, πορφυρεῖς, πορφυρευταί, σπογγοθήραι. καὶ σπογγοκολυμβηταί δὲ Λυκούργος εἶρηκεν ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου.

Piscatores, retiarii, rete trahentes. & rete jacentes quoque hi vocantur: veluti ii qui reti utuntur, κρωπίεις. Retium. textores, venatores, purpuratores, purpurarum captores, spongiarum venatores. Et Spongiarum urinatores, Lycurgus Contra Menesemnum dixit.

δαλλον, vel ἀνακλαδάλλειν, sive (ut est apud Hesychium) ἀνακλαδάλλειν & ὀρτυγοσκοπικῶν &c. SEB.

Καὶ τὸ * ἀνεκλαδάλλων τῶν ὀρτυγοσκοπικῶν.] C. V. ἀνέκασαν ἄλλων τῶν ὀρτυγοσκοπικῶν. C. A. ἀνέκασαν ἄλλων ὀρτυγοσκοπικῶν: leg. ἀνεκλαδάλλον, quod est Hesychio ἀνέκλων, ἐκκίλον, ὡς οἱ ὀρτυγοπῶλαι. Interp. hic coturnices in sua versione male excipit, easque scindit, perforat & ad ultimum condit. KÜHN.

Καὶ τὸ * ἀνεκλαδάλλον τῶν ὀρτυγοσκοπικῶν.] MS noster non tam mendose habet ἀνακλαδάλλειν. Et apud Hesychium ubi, ἀνεκλαδάλλον, ἀνέκλων, ἐκκίλον, ὡς οἱ ὀρτυγοπῶλαι. etiam scribere malim ἀνεκλαδάλλον. Nec non hoc vitium viderat & H. Sutherlandus, inque suo codice pariter emendaverat ἀνεκλαδάλλον τῶν ὀρτυγοσκοπικῶν. Alias ἐκκίλον, cum MS. etiam melius mihi videtur, pari modo cum cæteris ἐκποτον, ἀνεκλαδάλλον. JUNG.

Καὶ τὸ * ἀνεκλαδάλλον τῶν ὀρτυγοσκοπικῶν.] Cl. Kühnii vestigijs insitens reposui ἀνεκλαδάλλον abolita stellula. Falckenburgii Codex habebat ἀνεκλαδάλλον τῶν ὀρτυγοσκοπικῶν. Doctiss. Canterus ad oram codicis sui emendarat ἀνακλαδάλλειν τῶν ὀρτυγοσκοπικῶν, ut in apographo emendationum ejus hæc sunt scripta: nos tamen facile credimus, ipsius manum prætulisse ὀρτυγοσκοπικῶν: haud fuit nos aliter putare viri eruditio, nec huic emendationi repugnare.

5 Θαλαττουργῶν.] In Græcis exemplaribus alias hic nulla distinctio. Interpres autem distinxit, ut apparet; etiam sequenti capite: idque ductu Catalogi capitum libri hujus: e quo nunc in Græco similiter factum, tamen non interim scrupulus subest nullus: cum quæ Segm. 139. habentur, ad caput præcedens quam maxime pertinere videantur. Sed tolerabilia quæ talia: modo verba ipsa interim omni passim macula carent. SEB.

Θαλαττουργῶν.] C. A. περὶ ἀλίαν, & mox δικτυοβόλοι οὗτοι καλοῦνται καὶ οἱ τῶ πόρκῳ χ. κ. γ. ἐρκοθηρευταί, quod firmat & C. V. vid. Segm. 139. Plato in Sophista, τοῦτο μὲν ἔρα ἐρκοθηρικὸν τῆς ἀγῆρας μέρος φησόμεν. & sub voce ἔρκος complectitur, κύρτους, δικτυα, βρόχους, πόρκους, unde & Pollux voce δικτυοβόλοι comprehendit omnes, quos mox enumerat, quamvis vulgata Lexica aliter exponant mentem Pollucis. KÜHN.

Θαλαττουργῶν.] In MS. nullus titulus. JUNG. Θαλαττουργῶν.] In Falckenburgiano Codice hæc fuit hujus capituli ἐπιγραφή: περὶ θαλασσοουργῶν.

6 Οὗτοι καλοῦνται] MS. οὗτω καλ. SEB. Οὗτοι καλοῦνται] MS. οὕτως, ut & Seberus, pro vulgato οὗτοι. JUNG.

7 ὡς οἱ] Falckenburgii Codex: ὅσοι.

8 Κρωπίεις] Salmas. leg. πορκεῖς. KÜHN.

Κρωπίεις] Atqui ait πόρκῳ χρώμενοι. unde quis πορκεῖς, saltem literis transpositis, & a in o mutato, emendandum suspiceretur. quos nominavit & Pancretates (non Archebstratus, ut falsi fuerunt viri docti) in ἔργοις θαλασσοῖς apud Athenæum libr. VII. in cujus versu appellatur πορκῆς ἀλίχων: ita enim ibi, non ἀλίχωνος, legendum etiam Calaubonus noster firmavit. Sed MS. noster clare κρωπίεις hic habet, ut vulgati: quod tamen

in mea conjectura confirmet, facit amiciss. Salmasius, qui pariter πορκεῖς legendum putat hic. JUNG.

Κρωπίεις] Πορκεῖς in textu emendavit Kühnius & nos cum eo: ita quoque hanc mendam Doctiss. Canterus emaculavit.

9 Ἐρκοθηρευταί] Salmas. lege, inquit, ἐλπίεις, θηρευταί, vel ἐρκοθηρευταί. nam infra legitur ἐρκοθηρευτικῆ. ita ille. KÜHN.

Ἐρκοθηρευταί] MS. ἐρκοθηρευταί. Et ita repono. supra I, 97. ἐρκοθηρευτικῆ inde habuisti, ut & mox Segm. 139. ἔρκος scilicet interdum idem quod λίου (scu δικτυον). Dixerat id Hesychius: sed verba in mendo cubant. Ita enim apud eum est: ἔρκος, ἤγρου φραγμός: ὡς τὸ αἰμασιᾶς λέξοντ' ἀλωῆς ἕμεναι ἔρκος, καὶ λίου ἔρκει πλῆξωσι. Omnia autem ita scribenda: ἔρκος, ἤγρου φραγμός: ὡς τὸ

Αἰμασιᾶς λέξαντες, ἀλωῆς ἕμεναι ἔρκος. καὶ λίου. ἔρκει ἐπιπλῆξωσι. ---

Præmus enim versus ex Ὀδυσσ. ω. est v. 128. Alter Ὀδυσσ. χ. extat 469. unde tibi plenius adfero:

Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἡ κίχλαι ταυσίστηροι ἢ πέλειαι,
ἔρκει ἐπιπλῆξωσι, τὸ δ' ἰσθηκί ἐνὶ βάμφῳ.
Ἄλιον ἰσήμεναι, πτυγερὲς δ' ὑπέδιζατο καίτοις.

Ubi Enstathius: ἔρκος δὲ, δικτυῶδὲς τι κυρίως μνησθέντων ὧν δὲ φαίνεται σχοῖνος εἶναι μακρὰ τὸ ἔρκος: ἢ βρόχου ἀπὸ κρήνης πρὸς ἰσότητα σύμμετρον. Idem Hesychius: ἔρκος, δικτυῶς. Σοφοκλῆς Ἀθαμαντι δευτέρῳ. Postquam hæc scripseram, video & in Etymologico collem versus Homeri adferri. alterum tamen, de quo hic agimus, aliter ibi esse, quod ad præcedentia verba. At enim in ἔρκος illud Etymologico: σημαίνει δὲ καὶ τὰ δικτυα, ὡς τὸ, ὅτε δὴ παρὰ λίου ἔρκει ἐπιπλῆξωσι. ubi ista ὅτε δὴ παρὰ λίου apud Homerum sane non sunt, & pro iis forte totus ille versus in Etymologico reponendus est: ὡς δ' ὅτ' ἂν &c. Habes ἔρκει & in hac re infra X, 132. Plato Sophista, ἀλιευτικῆ in duo μέρη διτρίβει: καθ' ἃ τὸ μὲν ἔρκεισι αὐτόθι ποιῆται τὴν θήραν, τὸ δὲ πλῆγῃ. & se explicat: ἐπὶ τῶν ὄσον ἂν ἐνεκα καλίστως εἴρηγ' ἰσότητος, ἔρκος εἰκὸς ὀνομάζειν. subditque: κύρτους δὲ, καὶ δικτυα καὶ βρόχους, καὶ πόρκους, καὶ τὰ τοιαῦτα, μὴν ἀλλὰ τι πλῆ ἔρκει ἔρα προσαγορεύειν; & hoc itaque τῆς ἀγῆρας τὸ μέρος vocat ἐρκοθηρικόν. JUNG.

Ἐρκοθηρευταί] Ad MSS. fidem, adficiente Jungermanno ἐρκοθηρευταί restitui. De σπογγοθήραις Resnes. vid. V. L. p. 17.

10 Σπογγοκολυμβηταί] MS. simpl. κολυμβηταί. quod mox tamen occurrit. SEB.

Σπογγοκολυμβηταί] C. A. margo σπογγοκολυμβητάς. C. V. accentum ponit in penultima. KÜHN.

Σπογγοκολυμβηταί] MS. καὶ σπογγοκολυμβητάς Λυκ. sine δέ. melius vero videtur isto casu. JUNG.

11 Ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου.] MSS. Μενεσαίχμου. hic definit margo C. A. Σιδαι κατὰ Μενεσαίχμου in voce Λυκούργος Λυκούφρονος &c. Μενεσαίχμου utrobique dudum legit Maussac. in Haplogr. KÜHN.

Ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου.] MS. κατὰ Μενεσαίχμου.

Urinatores, aquatici, urinatores demer-
si. Submerfor enim, fordidum est: hoc
autem, de catulo usus est Herodotus.

138 * Nunc autem Supine urinatorum speci-
men, dixit Aristophanes, & Platon. Di-
cendum porro, nare, pernare, tranare,
tranantes. Et natate, transnatate, per-
natate: perurinare, deurinare, fluctibus
velii. Aquæ innatate, supernatate, su-
perferri. Urinare: unde locum urinandi,
vel lavandi, dixit Platon. Mergere, sub-
mergere, demergere. Lato utentes triden-

¹² ὕδροκολυμβηταί, ὕφουροι, κολυμβηταί δύο-
μενοι. ὁ γὰρ δύτης, εὐτελής. εἴρηκε δ' αὐτὸ Ἡρό-
δοτος ἐπὶ τοῦ ¹³ Σκυλλίου. * ¹⁴ νεῖν δ' ἐξ ὑπτίας ¹³⁸
μάθημα κολυμβητῶν Ἀριστοφάνης εἶπε, καὶ
Πλάτων. ¹⁵ ῥητέον τοίνυν, νεῖν, διανεῖν, παρα-
νεῖν, καὶ παρανέοντες, νήχεσθαι, παρανήχε-
σθαι, ¹⁶ διανήχεσθαι, διακολυμβᾶν, κατακο-
λυμβᾶν, ἐπικυματίζεῖν, ἐπιπολάζειν τῷ ὕδα-
τι, ἐπινήχεσθαι, ἐπιφέρεσθαι, κολυμβᾶν. ἀφ'
οὗ καὶ ¹⁷ κολυμβήθραν ¹⁸ ὁ Πλάτων. δύεσθαι, ὑπο-
δύεσθαι, καταδύεσθαι. ¹⁹ τριόδοντι χρώμενοι,

optime *Ηεροδοτῆος* in ἀρκυράς. *Ακουύρος* ἐν τῇ κατὰ
Μηισαίχμου (male vulgo *Μηισαίχμου*) εἰσαγγελίᾳ. Ci-
tat idem & in *Δηλιασταί*, *Ἐκάτης νῆος*, *Κηφισοδάρος*,
Προκόπια. Verum itaque titulum & *Polluci* nostro red-
de. JUNG.

Ἐν τῷ κατὰ *Μηισαίχμου*.] *Μηισαίχμου* cum *Clariff.*
Κίηης repofui.

12 Ὑδροκολυμβηταί] C. A. κολυμβηταί ὕφ. dein margin-
ale: κολυμβηταί δύομενοι. post textus: ὁ γὰρ δύτης
εὐτελής. iterum margo: εἴρηκε &c. usque ad Πλάτων.
Ceterum ἐνυγροθηρητὴν dixit *Plato* in fine VII. de L. L.
ubi & alia huc pertinentia. Κίηη.

Ὑδροκολυμβηταί] Pro ὕδροκ. &c. MS. habet, κολυμ-
βηταί ὕφουροι. Qua lectione nihil verius, cui subji-
cit synonymam dictionem κολυμβητῶν δυομέτους. Vul-
garam itaque ex MS. nostro emendari vel nos jubeat
Thucydides, ex quo istam phrasin Nolter prompsit. Il-
le enim lib. 4. Ἐνυγροφῆς ἰστίον δὲ καὶ κατὰ τὸν λι-
μενα κολυμβηταί ὕφουροι, καλωδίω ἐν ἀσκοῖς ἐφίλκοι-
τες μύκωνα μεμελιτωμένην, &c. Et altera vero synony-
ma phrasin est ex eodem *Thucydide* libr. VII. ἀλλὰ
καὶ τούτους (τοὺς κρηφίους σταυρούς vel vallos aqua oc-
cultatos) κολυμβηταί δύομενοι ἐξέπρον μισθοῦ. Audeo
addimare qui *Thucydidem* & *Aristophanem* crebro πι-
πάτηκε, illum multis locis in *Polluce* succurrere pos-
se, qua illustrandis, qua emendandis. In quibus tam-
en quom nos simus hospites fere, nec nobis otio-
se perlegere istos auctores licuerit, alios viros doctos
rogatos volumus ut τὸ συχρὸν ἔλλειμμα nostrum supplere
haud graventur. JUNG.

Ὑδροκολυμβηταί] Obiter hunc locum tangit & ma-
la distinctione liberat *Salm.* Exerc. *Plin.* pag. 693.

13 Σκυλλίου.] MSS. σκυλλίου. scribitur hoc no-
men variis modis. Nam *Σκυλλίας* Ionice *Σκυλλίης*,
Herodotus. *Pausanias* *Σκυλλίης* *Erigammatίας*, *Σκύλ-
λος*. *Herodot.* in Polymnia: ἦν ἐν τῷ στρατοπέδῳ τούτῳ
Σκυλλίης *Σκιονάος*, δῆτης τῶν τότε ἀνθρώπων ἀριστος.
Erat in illo exercitu *Scyllias* *Scionaeus*, omnium, qui
tam temporis vivebant, urinator optimus. vid. *Pausan.*
in Phocicis. *Plin.* lib. XXXV. cap. 11. *Androtius* pin-
xit *Scyllis* anchoras *Persica* classis praecedentem. *Epi-
gramma* in eum habet:

Σκύλλος, ὅτε Πέρξου δολιχὸς στόλος Ἑλλάδα πᾶσαν
ἤλαυνεν, βυθίην εὐρατο ναυμαχίην,
Νηῆος λαθρίοισιν ὑπεπλώσας ταναγέσσι,
καὶ τὸν ἀπ' ἀγκύρας ἄρμον ἐκίρι νεῖν.
Αὐτάνδρος δ' ἐπὶ γῆς ὠλισθάνει Περσὶς ἀναυδὸς
Ὀλλυμείη, πρώτη πείρα Θεμιστοκλείους.
Ingentem *Xerxis* iremetes cum *Gracia* classē,
Fugam sub penitenti *Scyllis* inibat aquis.
Nam subiens caeco tua, *Nereus*, aquosa lapsu
Nautica tondeudo pra vetinacla secas.
Hinc cum classe virisque jacet per litora *Persie*
Fracla, *Neoclae gloria prima Ducis*.

Quibus meruit ab Amphiphycionum senatu ex ejus ima-
go cum filia *Cyana*, quam pater docuerat urinandi ar-
tem, in templo Delphico stare anea. Κίηη.

Σκυλλίου.] MS. ἐπὶ τοῦ σκυλλίου. Sed vulgatum be-

ne habet: & en tibi ipsa *Herodoti* verba *Urania* c. 8.
ἦν γὰρ ἐν τῷ στρατοπέδῳ τούτῳ *Σκυλλίης* *Σκιονάος*, δύ-
της τῶν τότε ἀνθρώπων ἀριστος. JUNG.

Σκυλλίου.] *Falckenbergii* Codex habet σκυλλίου.
14 Νεῖν δ' ἐξ ὑπτίας] Unica litera peccatum est. nam
legendum ex MSS. νεῖν δ' ἐξ ὑ. natate *supinum* ur-
inatorum de disciplina esse *Uc.* *Interpres* hic & in iis,
quae praecedunt, admodum infelix fuit. Κίηη.

Νεῖν δ' ἐξ ὑπτίας] MS. νεῖν δ' ἐξ ὑπ. μ. κολυμβη-
τῶν εἴρηκε *Αριστοφάνης* καὶ *Πλάτων*. optime. quam inep-
te vulgo enim νεῖν haecenus legitur. Ne dubites, en
tibi *Platonis* locum, quem invenio lib. VII. de *Rep.*
οὗτε ἀνω, ἀλλὰ κάτω αὐτοῦ βλέπειν τὴν ψυχὴν, κἄν
ἐξ ὑπτίας νεῖν ἐν γῆ ἢ θαλάττῃ μενέσῃ. Eadem talis
locutione & in *Rhædro* utitur: ἡ πολλοῦ δέου ἵοις πει-
εῖν ὁδε γε, ὁ ζητούμεν ὁς οὐδὲ ἀπ' ἀρχῆς, ἀλλ' ἀπὸ τε-
λευτῆς ἐξ ὑπτίας ἀπάλαυν διανεῖν ἐπιχειρεῖ τὸν λόγον·
καὶ ἀρχεται ἀφ' ὧν πισταυμίτες ἀν ἤδη ὁ ἱραστῆς λέγου
πρὸς τὰ παιδικά. JUNG.

Νεῖν δ' ἐξ ὑπτίας] Νεῖν ad MSS. fidem in textu a
nobis est emendatum: non dubitabit, qui *Jungerman-*
ns notam inspexerit.

15 Ῥητέον τοίνυν] MSS. ῥητέον δὲ &c. παρανεῖν νή-
χεσθαι καὶ παραν. *Salm.* ῥητέον δὲ νεῖν. Κίηη.

Ῥητέον τοίνυν] MS. ῥητέον δὲ νεῖν, παρανεῖν, καὶ πα-
ρανέοντες &c. vitiose παρανεῖν, ut vides, & omisso δι-
ανεῖν, quod tamen eadem manus ad oram ibidem col-
locavit. JUNG.

16 Διανήχεσθαι] Decst in MS. διανήχεσθαι. JUNG.

17 Κολυμβήθραν] *Plato* libr. V. de *Rep.* ἴαν τις εἰς
κολυμβήθραν μικρὰν ἐμπέσῃ, ἀν τε εἰς τὸ μέγιστον πέλα-
γος μέσον, ὅμως γε νεῖ οὐδὲν ἦτον. Sive quis se abjecerit
in piscinam, sive in medium mare maximum, ni-
hilominus tamen natat. *Gloss.* κολυμβήθρα *piscina*, *πα-
τιντα*, *leg.* *παταιντα*, κολυμβῶ, *πατο*: κολυμβητῆς, ὁ δύτης,
urinator, *πατατο*. *Plinius* libr. V. epist. 6. si *patate*
&c. *velis*, in *area piscina est* &c. Κίηη.

18 Ὁ Πλάτων.] Locus est lib. V. de *Rep.* ἀλλὰ δὴ
ἀδ' ἔχει· ἀντί τις εἰς κολυμβήθραν μικρὰν ἐμπέσῃ, ἀν τε εἰς
τὸ μέγιστον πέλαγος μέσον, ὅμως γε νεῖ οὐδὲν ἦτον. JUNG.

19 Τριόδοντι] C. A. οἱ τ. χ. πλάτει ἢ κάμικι, *pal-
mula*, aut *peritica*, *fascina*. πυρία sunt ignes ad quorum
lucem peragitur ἡ πυριευτική. vid. supra I. 97. *Salm.*
etiam πλάτει ἢ κάμικι. *Gloss.* πλάτη, ἐν ἡ διαπλόμεν,
palmita tatis. Κίηη.

Τριόδοντι] MS. τριόδοντι χρώμενοι, πλάτει, &c. ne-
scio an vulgata sine mendo, quamvis τριόδοντι πλάτει
recte dicatur. Apud *Hesychium* quidem invenio πλά-
ταν, πληγὴν ἢ πλοῖον. Et ne incepte me de πλάτῃ, vel
πληγῇ ex *Hesychio* immiscuisse plane putes, vise & ad
Platonem, qui in *Sophista* τὴν τοῦ ἐνύδρου ἀγρᾶν, vel
ἀλιευτικὴν, ait se dividere κατὰ μέγιστα μέρη δύο.
quanam? καθ' ὅ τὸ μὲν ἔρκεσιν αὐτόθι ποιεῖται τὴν ἀή-
ραν, τὸ δὲ πληγῇ. quod porro explicat: τὸ δὲ ἀγκυ-
στοῖς καὶ τριόδοντι πληγῇ γιγνώμενος, ἕτερον μὲν ἐκείνου,
(μέρους scilicet quod ἔρκεσιν fieri dixit) *πληγῆτικὴν* δὲ τινα
θῆραν ἡμεῖς προσοιπέην ἐνὶ λόγῳ νεῖν χρεῖον. Sed nihil in-
trico: sufficitque mihi lectionem MS. indicasse. JUNG.

139 πλατεί, ἢ κάμακι, 20 πυρίαις. * 21 Αἱ τέχναι αὐτῶν, θηρευτική, θήρα, κυνηγετική, 22 ὀρνιθευτική, 23 ὀρνιθεία, ἰξευτική, ἀλιευτική, 24 ἀλεία, ἀσπαλιευτική, 25 ἀγκιστρεία, ἀγκιστρευτική, δικτυοθηρευτική, 26 ἀμφιβληστρευτική, ἐρκοθηρευτική, καλυμβητική, 27 δυτική, τριδοοντία, τριδοοντική, πληκτική, πορφυρευτική, σπογγοθηρευτική, πυριευτική. κυβερνῆται δὲ, καὶ πρῶράται, 28 ναῦται. οἷς προσήκει καὶ αἱ παρ' Ἀριστοφάνει 29 ναύτριαι, καὶ πάνθ' ἕσα ἐκ νεῶν ὑπηρετικά εἶδη τεχνῶν φθάνει προειρηθῆναι. δίοπος δὲ, ὁ 30 ἐπόπτης τῆς νεώς. 31 Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Λημνίαις εἶρηκε καὶ 32 ναυφύλαξ.

Τριδοοντι] Πλάτει emendat Kühnius, cui cette vulgatam lectionem præfero: τριδοοντις fuscina in Glossis: tridente autem fuscina & latiuscula τριδοοντική exercebatur; recte ergo, τριδοοντι πλατεῖ χρώμιοι.

20 Πυρίαις.] Puto idem significare ac si πυροῖς. infra X, 133. est πυρία. Vocatur hoc genus mox πυριευτική, & infra Segm. 210. supra tamen I, 97. fuit πυριευτική, ut apud Platonem eodem Sophista: τῆς τοῖνου πληκτικῆς, τὸ μὲν υκτεριόν, (οἶμαι) πρὸς πυρὸς φῶς γιγνόμενον ὑπ' αὐτῶν τῶν περὶ τῆν θῆραν, πυριευτικῆν ἰσθμῶν συμβέβηκε τὸ δὲ γι μισθωριόν (quod addo propter ἀγκιστρευτικῆν, quam etiam Pollux noster addit Itatim) ὡς ἐχόντων ἐν ἀκροῖς ἀγκιστρα καὶ τῶν τριδοοντιῶν, πᾶν ἀγκιστρευτικῆν. Pergitque de τριδοοντιῶν τοῖνου ἀγκιστρευτικῆς τῆς πληκτικῆς. τὸ μὲν αἰσθῆν εἰς τὸ κάτω γιγνόμενον, διὰ τὸ τοῖς τριδοοῦσιν οὕτω μέγιστα χρῆσθαι, τριδοοντία, οἶμαι, τίς κίκληται. Et quoniam omnia coherent, de ἀσπαλιευτικῆ quoque addo: τὸ τῆς ἐναντίας ταύτης πληγῆς, ἀγκιστρεῖν τε γιγνόμενον, καὶ τῶν ἰχθύων, οὐχ ἥτις ἀν τύχῃ τοῦ σώματος, ὡσπερ τοῖς τριδοοῦσιν, ἀλλὰ περὶ τῆν κεφαλὴν καὶ τὸ στήμα τοῦ θηρυδίντος ἐκάστωτε, καὶ κάτωθεν εἰς τὸναυτίαν αἶμα, ῥάβδους καὶ καλάμοις ἀασπόμενον &c. τούτου (τοῦ ἀγκιστρευτικῆς, ut iterum mox brevius recolligit) τὸ περὶ τῆν κάτωθεν αἶμα πληγῆν ἀσκαπόμενον, ἅπ' αὐτῆς τῆς πράξεως ἀφομοιωθῆναι τούτομα, ἢ τῶν ἀσπαλιευτικῆς ζητηθεῖσα ἐπίκλησι γέγονε. Quæ fortasse non plane inutile erit exscripsisse, quum vulgo hæc non ita occurrant explicata temere. JUNG.

21 Αἱ τέχναι αὐτῶν] C. A. καὶ τέχναι &c. absunt mox ἀλεία, ἀσπαλιευτική. Kühn.

Αἱ τέχναι αὐτῶν] MS. καὶ τέχναι &c. pro αἱ τ. & videtur concinnius. JUNG.

22 Ὀρνιθευτική] Apud Platonem eodem Sophista ὀρνιθοθηρευτική appellatur. JUNG.

23 Ὀρνιθεία] MS. ὀρνίθια, pro ὀρνιθεία. JUNG.

24 Ἀλεία] Sic & Aristotel. Oecon. II. cap. 2. quod H. Steph. aut male, inquit, posuimus pro ἀλεία, aut certe retento, ut sit in ὕγεια pro ὕγισια. SEB.

Ἀλεία] Defunt in MS. ἀλεία, ἀσπαλιευτική. De ἀλεία Seberum nostrum vide: de altero ex Platone jam habuisti. ornithiam hic interpretatur aucupium Rhodig. XVIII. ant. 1. JUNG.

25 Ἀγκιστρεία] MS. ἀγκιστρία, pro ἀγκιστρεία. ut & infra Segm. 210. sed apud Platonem extremo lib. VII. Legum: ὡ φίλοι, εἰδ' ὑμᾶς μήτι τις ἐπιθυμία μὲν ἔρας, τῆς περὶ βάλατταν θήρας ποτὲ λάβοι, μηδὲ ἀγκιστρείας, μηδ' ὅλων τῆς τῶν ἐνδῶν ζῶων, &c. JUNG.

26 Ἀμφιβληστρευτική] Alius ordo sequentium vocum in MS. hic: ἀμφιβλ. ἐρκοθ. πορφυρ. σπογγοθ. καλυμβ. δυτ. τριδο. πληκτ. ποριευτική. κυβερνῆται δὲ &c. omisso τριδοοντική. JUNG.

Ἀμφιβληστρευτική] Consule, si tauti est, Stobæum pag. 379.

27 Δυτική] In C. A. hæc inseruntur ante πυριευτι-

te, pertica, aut igne. * Et horum artes 139 sunt, venatoria, venatio, venatica: aucupium, avium captura, avium captio. Piscatoria, piscatio, hamatio, hamorum piscatio, retium venatio, retiorum usus: venatica ars, urinatoria, submerforia, tridentis usus, tridentaria, plicatoria, purpurarum captura, spongiarum venatio. Piscatio, quæ igne fit. Gubernatores vero, & Proretæ, Nautæ sunt. quibus & Navitæ Mulieres, apud Aristophanem adnumerandæ sunt. & omnia, quæ ante de navium necessariis rebus dicta sunt. Sed Præfectus, navis inspector est. Aristophanes autem in Lemniis, Navis custodem dixit.

κῆ, excepto τριδοοντική. πληκτική est piscatio per idem. Kühn.

28 Ναῦται. οἷς πρ.] C. A. ναύταις προσήκουσι. recte margo, καὶ α. παρ' Ἀ. ναύτριαι. C. V. ναύτρια. Salm. καὶ ναῦται προσήκουσι. ex MSS. reliqua defunt usque ad sequens caput. hæc ille. Kühn.

Ναῦται. οἷς πρ.] MS. καὶ πρῶ. καὶ ναῦται προσήκουσι καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ναύτρια, καὶ π. Et rectius credo ναύτρια. quam vulgo per se. JUNG.

29 Ναύτριαι] Falckenburgii Codex ναύτριαι.

30 Ἐπόπτης] MSS. ἐπόπτης &c. Kühn.

Ἐπόπτης] MS. ὁ ἐπόπτης. quod rectius videtur. Eustath. ad Ἰλ. α. ἐπειδὴ εὐρηται ἐν τοῖς μὲν Ὀμηροῖσι οἱ Θεοὶ, πόποι λεγόμενοι οἰοῖσι, ἔσοποι κατὰ τοὺς πάλαιους, ὡς τὰ πάντα διοπτύνοντες. ἐποῖον δὲ τι καὶ ὁ δίοπος δηλοῖ, λέξις παρ' Αἰσχύλῳ ἠγρονομικῆ. Clare alias de δίοπῃ Hesychius: δίοπος, ἐπίσκοπος, ἄρχων, ναυάρχος, ἐπιστάτης, δίοπτης. Ναυροατοῖς: δίοπος λέγεται νῆος, ὁ δίοπων καὶ ἐποπτιῶν τὰ κατὰ τῆν ναῦν, ὁ καθ' ἡμᾶς λεγόμενος ἐπίπλους, & ex eo Suidæ: δίοπος, ὁ δίοπων καὶ ἐποπτιῶν, ὁ τῆς νῆος ἐπιμελητής. ubi ἐποπτιῶν quod Nolter ἐπόπτης dicit. quod ipsum & Etymologicum: δίοπος ὁ βασιλεὺς, ἢ ἐπιμελητής καὶ ἐπόπτης. Et in ἀδίοπων ajunt Hesych. Suid. & Etymolog. quod δίοποι, οἱ τῆς νῆος φύλακες, dicantur. JUNG.

Ἐπόπτης] Textui pristinam lectionem e MSS. restitui; facilis est autem π in ν mutatio. Τὸν ἐκ τοῦ μεγάλου πλοίου δίοπον reperio apud Hipp. Popul. 5. §. 28. & 7. §. 20. in utrisque autem locis eadem refertur usdem verbis historia, quod Hippocrati, si modo verus sit Hippocrati Coi factus, dubitant enim Critici, in istis libris haud insolens est. Dicitur autem ὁ ἐκ τοῦ μεγάλου πλοίου δίοπος, quod haud dubie navis fuerit præfectus, quæ μεγάλου πλοίου nomine in vulgo cognita erat.

31 Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Λημνίαις] MSS. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Λίμναις εἶρηκε καὶ ναυφύλαξ. quæ utraque lectio optima est, nisi quod Λημνίαις legendum. Salm. legit etiam ναυφύλαξ. Kühn.

Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Λημνίαις] MS. Ἀριστοφ. δὲ ἐν Λίμναις εἶρ. καὶ ναυφύλαξ. De Λίμναις Aristophanis nihil vero legi. Sed de Lemniis Schol. tamen Aristoph. ἐν Λίμναις quoque laudat, & inde versum adfert ad initium Acharnensium. An itaque hoc peculiare drama Comici? in quo quidem ad locum Athenis, qui Limna, putem respectum, de quo Calaub. nolter in Athen. lib. VI. cap. 15. & lib. X. cap. 10. quas Nolter sapie citat, ut mox Segm. 151. vide Calauboniam nostrum VII. Athen. 13. Hoc vero egregie MS. nolter, ναυφύλαξ, quemadmodum & Salmisius nolter scribendum vidit. dictum est uno verbo, sicut ναυβάτης, significatque idem quod præcedens δίοπος. Vulgata ναῦς φύλαξ male inde discellerunt. JUNG.

32 Ναῦς φύλαξ.] Restitui in textu cum Cl. Kühnio ναυφύλαξ.

De agricolis.

³³ Περὶ γεωργῶν.

HUC præterea pertinent, Agricolaë, plantatores, Vinitores, Hortulani, olitores, lignatores, oleatores, ficos curantes, ficuum custodes. Agricultura, agricolatio, plantatio, plantatoria, plantandi opus, plantativa, vitium cura, hortorum cultus, nemorum administratio, sylvana, nemorum plantatio, olearum confitio: olearum cura, vel cultura. Et ipsæ res, terræ cultæ, plantæ, plantata, vineæ, horti, hortensia, paradisi, nemora. * Et Rustici, hortensēs, plantatorii, vinitorii, sylvani. Atque adverbia, rustice, vinitorie, hortulane, sylvestre. Et verba, colere, plantare, vites curare, & vites tractare, vites conferere, Hortulanum esse, nemora curare, oleas nutrire. Et Occare, dixit Aristophanes. Sed horum partes ante prædictæ sunt. Tum & messorum, vindemiatrix, spicilegæ, runcatrices, & farmentorum

Πρὸς δὲ τούτοις ἔτι, γεωργοί, Φυτουργοί: ³⁴ ἀμπελουργοί, κηωροί, κηπεῖς, ³⁵ ἀλσοκόμοι, ἐλαιοκόμοι, ³⁶ θριασταί, συκωροί. γεωργία, γεωργική, ³⁷ φυτεία, φυτευτική, φυτουργία, φυτουργική, ἀμπελουργία, ³⁸ κηωρία, ἀλσοκομία, ³⁹ ἀλσοκομική, ἀλσοποιία, ⁴⁰ ἐλαιοποιία, ἐλαιοκομία, ἐλαιοκομική. καὶ τὰ πράγματα, γεωργήματα, φυτεύματα, φυτουργήματα, ⁴¹ ἀμπελουργήματα, κῆποι, κηπεύματα, παραδείσοι, ἄλση. * ⁴² καὶ γεωργικοί, ¹⁴¹ κηπουργικοί, φυτουργικοί, ἀμπελουργικοί, ἀλσοκομικοί. καὶ τὰ ἐπιρρήματα, γεωργικῶς, ⁴³ ἀμπελουργικῶς, ⁴⁴ κηπουργικῶς, ἀλσοκομικῶς. καὶ τὰ ῥήματα, γεωργῆσαι, φυτουργῆσαι, ⁴⁵ ἀμπελουργῆσαι, καὶ ⁴⁶ ἀμπελουργεῖν; ἀμπελοστατεῖν, ⁴⁷ κηπωρεῖν, ἀλσοκομεῖν, ἐλαιοκομεῖν. καὶ βωλοκοπεῖν δὲ, Ἀριστοφάνης εἶρηκε. ⁴⁸ τὰ δὲ μέρη τούτων, προεῖρηται. ⁴⁹ καὶ ἔριθοι δὲ, καὶ ⁵⁰ τρυγητρεῖαι, καὶ καλαμητρίδες, καὶ

³³ Γεωργῶν.] C. A. καὶ περὶ γεωργῶν. Textus: πρὸς τούτοις ἔτι &c. Kühn.

Γεωργῶν.] Nullus in MS. titulus. JUNG.

Γεωργῶν.] Eruditiss. *Falckenburgii* Codex titulum præfert περὶ γεωργῶν & illum huic capiti præfixi loco Γεωργῶν, quod *Seberus* habuit: antiq. edit. nullum hic habent titulum.

³⁴ Ἀμπελουργοί.] MS. ἀμπ. κηπουροί, κῆπεις, ἀλσοκομοί, ἐλαιοκόμοι θρ. &c. pleraque mendose, puto, nisi κηπουροί, quod non minus probum, quam vulgatum est. sic infra quoque IX, 13. κηπουρός. JUNG.

³⁵ Ἀλσοκόμοι.] C. A. ἀλσακόμοι. C. V. ἀλσακομοί. malleam vulgatum, quo notatur, *salmatis*. Kühn.

³⁶ Θριασταί.] *Rhannonin*, in γεωργικὰ ὀνόματα legit *θριασταί*; male. θριασταί, sunt qui folia superflua demunt ficui. *Hesych.* θριάζειν, φυλλολογέειν, & ante θριά, φύλλα συκῆς ἢ ἀμπέλου. Kühn.

³⁷ Φυτεία.] Absunt a C. A. φυτεία, φυτευτική. Kühn. Φυτεία.] Desunt in MS. φυτεία, φυτευτική. JUNG.

³⁸ Κηωρία.] MS. κηπουρία. JUNG.

³⁹ Ἀλσοκομική.] Ἀλσοκομική in C. A. pro ἀλσοκομική. *Salm.* MSS. ἀλσακόμοι, ἐλαιοκομοί, θριασταί & ibid. ἀλσοκομική, perperam. Kühn.

⁴⁰ Ἐλαιοποιία.] Desit in C. A. ἐλαιοποιία. Kühn. Ἐλαιοποιία.] In MS. desit ἐλαιοποιία. JUNG.

⁴¹ Ἀμπελουργήματα.] Abest a C. A. ἀμπελουργήματα. Kühn.

Ἀμπελουργήματα.] MS. ἀμπελουργία, ἀμπελουργήματα, κ. &c. Sed fuit illud ἀμπελουργία jam supra. JUNG.

⁴² Καὶ γεωργικοί.] MS. καὶ γεωργ. φυτουργικοί, ἀμπελουργ. κηπουρ. ἀλσοκ. alio ordine. JUNG.

⁴³ Ἀμπελουργικῶς.] Pro ἀμπελουργικῶς, MS. habet φυτουργικῶς. sed utrumque habet in præcedentibus, cui respondeat. JUNG.

⁴⁴ Κηπουργικῶς.] Pro κηπουργικῶς, MS. habet κηπουρικῶς, quod nescio quomodo mihi magis placet. licet alterum non damnem, quod perinde ut alia ipsi juncta a suis præcedentibus nominibus, ita & ipsum a κηπουρικῶς potuit duci. JUNG.

JULII POLLUCIS.

⁴⁵ Ἀμπελουργῆσαι.] Sequitur in C. A. κηπουρεῖν & ἀλσοκ. ἐλαιοκ. dein margo: καὶ βωλοκοπεῖν δὲ Α'. ἢ. postea iterum textus: τὰ δὲ ἐν μέρει τ. πρ. κ. ἢ. κ. τρυγητρεῖαι κ. κ. καὶ ποάστρια καὶ φρυγανίστρια ἢ. δ' ἢ. ἢ. τ. ποάζει φρυγανίζει &c. *Salm.* etiam, καὶ ἔριθοι δὲ τρυγητρεῖαι, dein ποάστρια φρυγανίστρια. Kühn.

⁴⁶ Ἀμπελουργεῖν.] In MS. desit ἀμπελουργεῖν. JUNG.

⁴⁷ Κηπωρεῖν.] MS. κηπουρεῖν, pro vulgato κηπωρεῖν. infra IX, 13. tamen etiam κηπουρεῖν. JUNG.

⁴⁸ τὰ δὲ μέρη τούτων.] MS. τὰ δὲ ἐν μέρει τούτ. scilicet supra I, 221. &c. JUNG.

⁴⁹ Καὶ ἔριθοι &c.] *Iliad.* Σ, 550. --- ἔριθοι

--- δξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες. propr. sunt οἱ ἔριουργοί. *Schol. br.* SEB.

Καὶ ἔριθοι &c.] *Homericum* supra esse indicavi I, 221. versumque ex Γλ. σ. habes a *Sebero* nostro allatum: Sunt illi prope finem libri Σ, & hic inferere quid vetat?

Εἰ δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήϊον. ἔνθα δ' ἔριθοι ἦσαν, δξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.

& mox: --- αἱ δὲ γυναῖκες

Δεῖπνον ἔριθοισι λείπ' ἀφίτα πολλά πάλυτον. ubi *Eustathium* vide. vide & *Hesych.* JUNG.

Καὶ ἔριθοι &c.] In editionibus quæ illam *Seberian* tecefferunt prave fuit impressum ἔριθοι.

⁵⁰ Τρυγητρεῖαι.] Supra I, 222. τρυγητρεῖαι. mox scilicet καλαμητρ. quomodo ibid. & apud *Hesych.* a quo ita dicuntur αἱ τὰ δράγματα συλλέγουσαι. SEB.

Τρυγητρεῖαι.] MS. τρυγητρεῖαι. omnibus quatuor frequentibus vocibus, καὶ καλαμ. καὶ ποάστρια. Mox vero cum *Sebero* nostro τρυγητρεῖαι; sicut & καλαμητρίδες scribendum satis patet. supraque I, 222. utrumque recte fuit. & de ποάστρια cum ipso quoque plane sentio idem. JUNG.

Τρυγητρεῖαι.] *Codex Falckenburgianus*, τρυγητρεῖαι, & ita mox ποάστρια & φρυγανίστρια. *Doctiss.* *Sametius* ποάστρια. καλαμητρίδες a nobis in textu est emendatum. & mox ποάστρια, pr. enim ed. male ποάστρια habebant: *Kühnium* prævit.

Hhh hh

142 ⁵¹ πασστρειαι, και ⁵² Φρυγανίστρειαι. * εἰεν ἀν
ἐκ τούτων, και παάζειν, και Φρυγανίζειν. ⁵³ μη-
δικήν δὲ πῶαν ἔλεγον χόρτου τι εἶδος. ὁ δὲ χόρτος,
και χιλός, και βοτάνη, και ⁵⁴ κράστις. ἀφ' οὗ
και τὸ ἀγγεῖον, ὁ ἐπὶ τῆς Φάτνης κατῆρτο ἐπὶ τῶ
χόρτῳ, ⁵⁵ κραστήριον ἀνέμαζον. ⁵⁶ και στίχον δὲ
δένδρων λέγει Ξενοφῶν, ⁵⁷ και ἐπεργασίας, τὸ
τὴν ἀλλήλων ἐργάζεσθαι. καλαμώμενον δὲ, Κρα-
τίνος εἶρηκε. Τῶν δὲ τοῖς ⁵⁸ κηπωροῖς ὑπηρετούντων
143 ⁵⁹ ἐστὶ και τὸ κηλώνειον. * ⁶⁰ οὐ μόνον γὰρ Η-

colletrices, ex horum numero fuerint. 142
* Tum & herbas legere, sarmenta corra-
dere. Herbam autem Medicam dixerunt,
pabuli cujusdam speciem. Pabulum autem
& fœnum, & olus, & fœnum semiari-
dum: vel κράστις dicitur. Unde & vas,
quod fœni caussa supra præsepe suspensum
est, κραστήριον nominaverunt. Et Arborum
ordinem, dicit Xenophon. & de opere, A-
ream operari. Spicilegam vero, dixit Cra-
tinus. Ceterum ex iis quæ Hortulanis con-
ducunt, * etiam tolleno est, cujus non He- 143

51 Πασστρειαι] Vel πασστρειαι, a παάζειν, quod
mox. Est erratum Edit. *Basil.* nam *Ald.* & *Florent.* te-
ste. vide *Casaub.* in *Athen.* lib. III. cap. 28. ubi πα-
στρειαι exponit *mulieres sarrivices, quæ herbas nocivas*
de hortis tollunt vel segetibus. SEB.

52 Φρυγανίστρειαι] MS. και Φρυγανίστρειαι. & hoc
magis placeat, quod & infra *Segm.* 150. vulgo. JUNG.

53 Μιδικήν] MS. μιδικήν. JUNG.

54 Κράστις.] *Glossa Philoxeni,* γράστις, *sarrago.* vid.
Hesych. in κράστις. convenit cum Germanico *grasz.*
tum margo C. A. ἀφ' οὗ &c. usque ad κηλώνειον infra
Segm. 143. KÜHN.

Κράστις.] MS. κράτις. JUNG.

55 Κραστήριον] Sic & infra X. 166. Hic prior. e-
dit. κρατήρ. SEB.

Κραστήριον] Κραστήριον etiam MS. noster, qui tamen
κράτις habebat: quod vulgatum prioribus editionibus
κρατήριον videbatur stabilire. Sed infra X, 166. κρά-
στην etiam MS. noster habet. bene itaque noster edi-
tor, sicut & *Niemsius* videtur hoc loco agnovisse Not.
ad *Phrygisch.* in κραστήρια. JUNG.

Κραστήριον] *Falkenburgius* κραστήριον ad oram
Codicis sui ex Edit. *Basil.* emendarat, nam ante *Seberum*
κρατήριον legebatur.

56 Και στίχον] C. A. στίχον δὲ δένδρων, quod infer-
tum textui erat. C. V. etiam στίχον. nec aliter ho-
die extat apud *Xenoph.* de *administ. domestica.* KÜHN.

Και στίχον] MS. ποτ' ἀνάμαζον. στίχον δὲ (sine και)
λέγει δένδρων εἶν. Locus *Xenophonis* est forte in ista
pulcherrima narratione de *Cyro* & *Lysandro*, quam &
Cicero interpretatus est, in lib. V. *ἀπομνημονευμάτων*,
sive *Xenophonis Oeconomico* inquam. Ibi enim & hæc
legas: ὀρθοὶ δὲ οἱ στίχοι τῶν δένδρων, εὐγόνια δὲ πάντα
καλῶς εἶν. *divellat in quæmque arbores Cicero.* E-
menda itaque in nostro *Polluce* sis στίχον, pro vulga-
το στήχον. JUNG.

Και στίχον] Στίχον in textu restitui, suadente u-
nanimi MSS. consensu, & ipso *Xenophonte*: ita στίχοι
ἀμπέλων apud *Philoxenum*, antes, sic enim Romani
extremos vinearum ordines appellabant: vid. *Fest.* in
MSS. autem haud raro hæc utraq; voces confundi so-
lent: vid. *Tatian.* Orat. ad Græc. §. 29. Edit. Angl.
Ita apud *Corinthum* de *Dialectis* ἰστίχης pro ἰστίχης
σε legitur, observante summo viro *Is. Casaubono* ad
Gregor. Nyss. Ep. pag. 140.

57 Και ἐπ' ἐργασίας] MSS. και ἐπ' ἐργίας τὸ τὴν
ἀλλήλων ἐργάζεσθαι. leg. και ἐπεργασία, τὸ τ. ἄλλων
ἐργάζε. ἐπεργασία est, quando quis de aliena terra vel
sacra vel profana partem abradit & excolit. idque fac-
ciunt divites & potentiores, qui exaratis terminali-
bus lapidibus, per vim vicini pauperis agrum vellica-
bant. *Plato* lib. VIII. de L. L. ὁ δ' ἂν ἐπεργάζεται τὰ
τοῦ γείτονος, ὑπερβαίνειν τοὺς ὄρους &c. ubi & memi-
nit ἐπεργασίας *ξυμπάσης.* si τὴν ἀλλήλων quod MSS.
habent, retinere luber, sensus inde non malus emer-
get: nempe quod ἐπεργία vel ἐπεργασία sit in alieno
agros colere ex mutuo pacto. ita, ut e. g. pagi jus
habuerint extra suum territorium sitos agros ultraque
citroque possidendi, arandi, metendi, ita ἐπεργασίαν

esse vel justa vel injusta, licita vel illicita. exemplum
illicitæ extat apud *Thucyd.* lib. I. pag. 93. licita in
fœderibus & plephismatibus inveniri potest. vid. *Bu-
deum* C. L. G. pag. 732. *Interpres* ex mendoso textu
dedit quod nec cælum nec terram tangit. Cæterum
lectionem MSSorum τὴν ἀλλήλων confirmat Auctor
Segm. 184. vide & *Harrocr.* in *Λιθιόμικτος.* KÜHN.

Και ἐπ' ἐργασίας] MS. και ἐπεργίας, τὸ τὴν ἀλλή-
λων ἐργάζεσθαι. quæ lectio notanda est: & locum egre-
gium nos iterum restituisse existimo, modo si ἐπερ-
γασίας legas una voce. quam ineptum enim esse illud
ἄλλων, ἐπεργασίας itaque vocantur secundum *Pollucem*
nostrum, quando alter alterius terram colit atque ορ-
τάνει τιμῆν, & ut fit inter amicos. Quamvis id in-
terdum etiam in pejorem partem ponatur, ut *Plato-
nes* locum, qui extat *Legum* VIII. capio apud *Budæum*
in *Comm. ling. Græc.* διὸ καὶ πάντως εὐλαβηθῆσαι γί-
τονα γείτονος μηδὲν ποιεῖν διάφορον, τῶν δὲ ἄλλων πέρι,
και δὲ και ἐπεργασίας *ξυμπάσης σφόδρα αἰὶ διυλα-
βούμενον. fit enim id plerumque terminis vicinis moris*
& finibus suis injuria promotis, ut verba *Budæi* in sen-
tentiam meam abutar. Sed non est locus iste quem
Noster respexit, qui alius est, & spondeo me cum ti-
bi certe ostensurum, ex *Xenophonte* nimirum hunc
lib. III. *Παιθίας* ubi inter *Armenios* & *Chaldæos* vi-
cinos populos pacem jungit *Cyris,* και ἐπὶ τούτοις,
αἰτ, ἰδοῦσα και ἔλαβον πάντας τὰ πιστά, και ἑλευθε-
ρους μὲν ἀμφοτέρους ἀπ' ἀλλήλων εἶναι συντίθετα, ἐ-
πιγαμίας δ' εἶναι, και ἐπεργασίας, και ἐπινομίας, καὶ
συμμαχίας δὲ κοινῆς, εἴ τις ἀδικίᾳ ἰσοτεροῦσθαι. ubi
clare vides ἐπεργασίας esse jus inter populos duas aran-
di & terram colendi, ut ἐπινομίας, jus ascendendi, quas
Noster infra *Segm.* 184. similiter plane exponit, τὰ
ἐν τῇ ἀλλήλων εἶναι τιμῆν. Nec certius quidquam
quam locum hunc *Pollucem* intellexisse. Imo ipse hoc
indicavit, e *Xenophonte* illa se sumpsisse. Tu modo
ita mecum omnia scribe & distingue, vel potius cum
MS. και στίχον δὲ δένδρων λέγει Ξενοφῶν, και ἐπεργα-
σίας, τὸ τὴν ἀλλήλων ἐργάζεσθαι. JUNG.

Και ἐπ' ἐργασίας] Haud dubie vera est lectio, quam
eruditi Commentatores e MSS. eruunt: in textum
itaque retuli, præeunte *Kühnio*, pro ἐπ' ἐργασίας, ἐ-
περγασίας, pro ἄλλων autem ἀλλήλων distinctionem
præterea *Jungermanns*, ut certissimam adscivi: pr. vero
ed. post *Ξενοφῶν* majoris distinctionis notam habebant.

58 Κηπωροῖς] MS. iterum κηπουροῖς. JUNG.

59 Ἐστὶ και τὸ κηλώνειον.] C. A. omittit ἰστί. *Gloss.*
κηλώνειον, *ciconia,* tolleno. *Σιδάας,* κηλώνειον, *γεράνιον,*
der kran, a *kranisch.* KÜHN.

Ἐστὶ και τὸ κηλώνειον.] MS. ἔστι και τὸ κηλώνειον
οὐ οὐ μόνον Ἡρόδοτος &c. Locum *Historici* nostri ex *Clione*
c. 139. habes apud *Seberum* quem vide. unde & voles ma-
gis mecum apud *Pollucem* scribere κηλώνειον, ut MS. ha-
bet. hic & infra X, 31. quam per te, ut vulgo. JUNG.

60 Οὐ μόνον γὰρ Ἡρόδ.] Lib. I. fol. 40. χηρὸς τε και
κηλώνειοι ἀρδόμενος. Sed *H. Steph.* notat quosdam
codices habere κηλωνήσιοι, nimirum Ionica resolutione,
qualis expresse lib. VI. fol. 216. ἀντλήσται κηλωνήσιοι.
Sic enim ibi est, si modo codex sanus alioqui κηλω-

rodotos modo, sed & Aristophanes meminuit. Veluti & emergens, & demergens formæ causa * dicitur. Ficum vero tutores, ficus custodientes dicuntur. Et ipsum opus ficus inspicere. Et caprificare, est caprificos demptos in calathos reponere. Caprificus enim, & caprifici fructus dicuntur. Sed *συκάζειν*, ficus legere significat. Et *κυθριάζειν*, ficuum folia legere. * Animalia vero quæ in ficis nascuntur, culices. Et Muliones, secundum Aristophanem dicentem: Culices, mulionesque ficus tuos devorant. Trasia autem, non modo ficuum cumulus, sed & arundinum connexio est, super quam ficus torrentur. Multis autem ad agriculturam

ρόδοτος μνημονεύει, ἀλλὰ καὶ ἄριστοφάνης. ὡς τ' ἀνακύπτων, καὶ κατακύπτων, τοῦ σχήματος εἴνεκα ὁ τοῦ δὲ κηλωνείου τοῖς κηπωροῖς. καὶ συκαροὶ μὲν, οἱ τὰ σῦκα φυλάττοντες καλοῖντ' αὐν. καὶ τὸ ἔργον, συκαρεῖν. καὶ ἐρινάζειν, τὸ τὰ ἐρινὰ ἀφαιροῦντας, εἰς θύλακον κατατίθεσθαι. ἐρινὰ γὰρ τὰ τοῦ ἐρινεοῦ σῦκα. συκάζειν δὲ, τὸ τὰ τῆς συκῆς, καὶ θριάζειν, τὸ φυλλολογεῖν τὴν συκῆν. * τὰ δὲ ζῶα τὰ ἐν τοῖς σύκοις, ψῆνες, καὶ κνίπες, ἄριστοφάνους εἰπόντος, ψῆνες καὶ κνίπες τὰς συκάς οὐ κατέδονται. ἦ τρασία δὲ, οὐ μόνον τὸ ἄθροισμα τῶν σύκων, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ καλάμου πλέγμα, ἐφ' οὗ ψύχεται. Πολλῶν δὲ προειρημένων

νῆν videretur dicendum', ut monet *J. Post. Lex. Ion.* nec aliter *Hesych. Suid. & Etymolog. Aristoph.* locus medelam desiderat. *SEB.*

Ὁ μόνον γὰρ] MSS. οὐδ' οὐ μόνον *H. μ. α. κ. Α. λίγυι.* quod addit *C. A. KÜHN.*

61 Ἄριστοφάνης] MS. Ἄριστοφ. λίγυι, ὡς τ' αὐν. καὶ κ. τ. σχ. εἴνεκα τοῦδ' κηλωνίου τοῖς κηπουροῖς. *Ait Seberus* uoster medelam desiderare hunc locum. Nec ego illum extrico, ab aliisque me malim. Invenio quidem apud *Illustr. Scaligerum* Conjectanciam in *Virron.* ad libr. IV. de ling. Lat. in verba *Imburum fidum ab urbo*, hæc: *Plinius Astraba*: Quasi tolleno, vel pilum Græcum reciprocos plana via. *Tollenones enim* ἔριλα τυδαρια, modo sursum, modo deorsum in ore ipso aguntur. Itaque eleganter ἔρηνυσσε ἀρχὴ *Aristophanem*, citante *Polluce*,

ὥστε κηλωνίου, ἀνακύπτων, καὶ κατακύπτων.

ἀρχὴ *Plinium Pannulo*:

--- Junct Græca celosea: suffolls solent.

Sane quod hic ἀνακύπτων & κατακύπτων dicitur, *Etymologicographus* in κῆλον ait, hoc vocabulum exponens, quod καλόνησι, seu κηλώνιον mavult scribere, τὸ ἀνακύνειν καὶ κατακύνειν ἔξυλον, ὃ ἔξυλον ἀντητήρ, τὸ παρ' ἡμῶν λεγόμενον γράσιον. *JUNG.*

62 Τοῦ δὲ κηλωνίου &c.] Pro κηλωνίου *C. A. leg.* κηλώνιον. omisso τοῖς κηπωροῖς. post εἴνεκα tollenda distinctio, coheret enim εἴνεκα τοῦδ'. *C. V. leg.* ἀνακύνων & κηλωνίου. *KÜHN.*

Τοῦ δὲ κηλωνίου &c.] *Κηλώνιον Κῆρῆσις* restituit: eum in emendando textu sum secutus, quamvis sit locus corruptissimus, cui nec ipsi MSS. integram adhibent medelam: conjicio: ὥστε κηλώνιον ἀνακύπτων καὶ κατακύπτων, τοῦ σχήματος εἴνεκα τοῦ κηλωνίου παρὰ τοῖς κηπωροῖς: quæ postrema *Pollucis* sunt, *Aristophanis* explicandi ergo addita: tu, lector, judica.

63 Καὶ συκαροὶ μὲν] MS. καὶ συκαροὶ δὲ, οἱ &c. MS. καλοῖτο αὐν. *JUNG.*

64 Ἐρινὰ] MS. ἐρινὰ. ut & mox. supra tamen I, 242. Ἐρινὰ habebat idem. & utrumque invenias etiam alibi. *JUNG.*

Ἐρινὰ] Ἐρινὰ cum *Κῆρῆσις* restituit, Grammatica accentuum norma id suadente. Paulo post pro *κυθριάζειν*, καὶ θριάζειν reposuit: vid. *Etymol.* in θρία. *Clariss. Falschenburgius* Itellulam post τὰ τῆς συκῆς * adpinnerat, mutilum, ut puto, locum indicans; nec illa suspicio, me iudice, vana est nisi ex iis, quæ præcedunt, hæc suppleveris. sed legamus potius, *συκάζειν* δὲ, καὶ θριάζειν τ. φ. τ. σ. rejectis, τὸ τὰ τῆς συκῆς & hæc lectio vera.

65 Τὰ τοῦ ἐρινεοῦ] *C. A.* καὶ τὰ ἐρινεοῦ σ. συκάζειν δὲ τὸ φυλλολ. τ. σ. *KÜHN.*

Τὰ τοῦ ἐρινεοῦ] MS. τοῦ ἐριναίου σῦκα· συκάζειν δὲ τὸ φυλλολογῆν τὴν συκῆν, menda ex pronuntiatio-

ne depravata orta. Pro *κυθριάζειν* autem valde placeat, quod *Seberus* cum *Henric. Sierphano* conjicit, καὶ θριάζειν. nec puto aliter emendandum locum. exponit & *Hesychius* θριάζειν, per φυλλολογεῖν. habuisti que *συκαροῖς* & θριαστῆς modo quoque conjunctos *Segm.* 140'. *JUNG.* Τὰ τοῦ ἐρινεοῦ σῦκα.] Ἐρινεοῦ σῦκον apud *Aristot.* *Anim. Hist.* V, 22. sed inalo apud cum legas, ἐρινοῦ σῦκον. 66 *Κυθριάζειν*] An καὶ θριάζειν; dubitat & *Henric. Sierphan.* MS. ita: συκάζειν δὲ τὸ φυλλολογ. prior. edit. *φυλλολ.* *SEB.*

Κυθριάζειν] Pro *κυθριάζειν* ex præcedentibus *Segm.* 140. θριάζειν. *Salm.* ἐρινὰ. & συκάζειν δὲ τὸ φυλλ. τ. σ. quæ ex *C. A.* laudata sunt. *KÜHN.*

67 *Κνίπες*] MS. κνίπες. *JUNG.*

68 Ἄριστοφ. εἶπ.] *Margo C. A.* usque ad κνίπες. dein *C. A.* τὰς συκάς οὐ κ. ita & *Salm.* οὐ legit & *C. V.* nec aliter extat apud *Aristoph.* in *Avibus*, ubi ait, εἶδ' οἱ κνίπες καὶ ψῆνες αἰεὶ τὰς συκάς οὐ κατέδονται. Dein *culices mulionesque nunquam ficum devorabunt.*

Salm. οὐ κατέδονται. *KÜHN.*

69 *Κνίπες τὰς συκάς σου* &c.] MS. κνίπες τὰς συκάς οὐ κατ. optime. emenda itaque in vulgatis -- ψῆνες καὶ κνίπες τὰς συκάς οὐ κατέδονται. Verba sunt *Aristophanis* in *Avibus*, quamvis integer versus apud eum sic habet:

εἶδ' οἱ κνίπες καὶ ψῆνες αἰεὶ τὰς συκάς οὐ κατέδονται. cui subjicit hunc, ne illud vulgatum σου tibi adhuc curæ:

Ἄλλ' ἀναλίξῃ πάντας καθαυῶς αὐτοῦς ἀγάλη μία κηλών. *JUNG.*

Κνίπες τὰς συκάς σου &c.] *Doctiss. Κῆρῆσις* συκάς οὐ κατέδονται. recte; quapropter in textum recepi.

70 *Τρασία*] Sic infra quoque *Segm.* 173. sed *Hesychius* τρασία oxyt. itaque infra X, 129. *SEB.*

Τρασία] MS. τράσια. proparoxytonas. oxytonas quoque apud *Hesych.* est: & *Etymologicum* in διελόπειδον ait: τὴν μέντοι τῶν συκῶν ψῆξιν τρασίαν ἐκάλουν. Et in τρασία: παρὰ τὸ τέρσω τὸ ξηραίνω, τερσιὰ καὶ τερσιὰ, ὡς παρὰ *Σιμωνίδῃ* καὶ καθ' ὑπόθεσιν, τρασία. dicit τέρσω. unde vides apud *Hesychium* in τρασία, recte ab *Henr. Sierphano* corrigi τερσαίνω: quum vulgati περσαίνω habeant. τρασία, ait, ἡ τῶν σύκων ψύκτρα, παρὰ τὸ περσαίνω, ἦγον τέρπος ἔθω ξηραίνουσι αὐτά. At infra *Segm.* 173. & X, 123. MS. ut hic paroxytonas τρασία habet. sed alterum etiam apud *Aristoph.* & ejus *scholiassem* in *Νεφέλαις*, ibi:

Ὅζων τρυγός, τρασιάς, ἰρίων περιουσία. *JUNG.*

71 *Σύκων*] MS. συκῶν. *JUNG.*

72 *Ἐκ καλάμου*] MS. ἐκ καλάμων πλ. ἐφ' οὗ ψύχεται. *JUNG.*

73 *Ψύχεται*] *C. V.* ψύχεται. *C. A.* habet quidem in textu ψύχεται, χ tamen superscriptum est. ψύχομαι est *siccō*, *arescō*. unde & τρασία nomen habet, Hhh hh a

74 γεωργικῶν, 75 καὶ τὰδε ῥητέον, ἔτι κεδρίς μὲν, ὁ τῆς κέδρου καρπός. 76 μεμαίκυλα δὲ, ὁ τῆς κο-
145 μάρου. * Καὶ 77 μετέρχιον μὲν καλεῖται τὸ με-
ταξὺ τῶν πεφυτευμένων, ὧν ὁ στίχος 78 ὄρχος ὀ-
νομάζεται. σφύρα δὲ, τὸ μεταξὺ τῶν 79 ἀνηρησι-
μένων ἀνέχον. καὶ ὑποσφυρίζασθαι οἱ ποιηταὶ
τὸ ὑπαγορεύσαι λέγουσιν. 80 ὁμοίως δὲ τῆς ἀμ-
πέλου, τὸ ἀπὸ γῆς ἕως τῆς ἐκφύσεως 81 τῶν κλη-
μάτων, τῶν δένδρων αἱ παραφύσεις, 82 ἄς εἴ-
ποις ἂν παραβλαστήματα, ἢ κατὰ Πλάτων-
να, ἀναβλαστήματα, 83 αὐτομολίαι καλοῦν-

pertinentibus prædictis, & hoc dicendum
est: quod cedris, cedri, & * memycela,
fragi, aut mori fructus sunt. * Et μετέρ- 145
χιον quidem, dicitur medium inter plan-
tatas arbores spacium: quarum ordo, ὄρ-
χος appellatur. Malleus autem, media
inter evulsa loca eminentia. Unde & Ὑπο-
σφυρίζασθαι Poëtæ dixerunt pro imperare. Si-
militer & in vite pars, a terra usque ad mal-
leolorum excrescentiam, ea quæ accrescunt,
germina nominabis: aut Palmites, secun-
dum Platonem: qui etiam capreoli dicun-

nempe a τερσαίνειν. vid. *Hesych.* in τρῆσι. *Gl. Ψύγω*,
ξηραίνω, sicco. KÜHN.

Ψύγεται] Ψύχεται, præunte Kühnio, restitui: ita
quoque Erudit. *Falckenburgius*.

74 Γεωργικῶν] C. A. τῶν γ. καὶ τὸδε ῥητέον ὅτι, quæ
duo superscripta sunt. KÜHN.

75 Καὶ τὰδε ῥητέον] MS. καὶ τὸδε ῥητέον, ὅτι καὶ
ῥίς μιν &c. JUNG.

76 Μεμαίκυλα] Varie peccatur in hujus vocabuli scri-
ptura: alicubi enim μεμαίκυλον habetur: alicubi μει-
μαίκυλον: alicubi μεμήκυλον: alicubi alter. Sed omnes
ex scripturæ mendosæ sunt, præter μεμαίκυλον, quæ
non apud *Eustath.* solum & *Athenæum* extat, sed eam
confirmat etiam series *Lexici Helychiani. Menr. Ste-*
phanus. SEB.

Μεμαίκυλα] C. V. μεμήκυλα. *Glossæ*, μεμήκυλον,
ἠπέδο. κόμαρος, ἀρβύσι, ἀρβυσιον. κόμαρος ὁ ἴστι δι-
δρον ἢ καλουμένη ἀρβυσιος. *Αρβύσις*, *Uraione.* for-
te, unedone. *Theoph.* lib. III. de Plantis cap. 17. ἢ δι
κόμαρος ἢ τὸ μεμαίκυλον φέρουσα τὸ ἰδῶδιμον &c. *Salin.*
MSS. etiam μεμήκυλα. KÜHN.

Μεμαίκυλα] MS. μεμήκυλα. *H. Stephanus*, ut adno-
tat *Seberus* nolter, solum scripturam μεμαίκυλον veram
putat. JUNG.

Μεμαίκυλα] Μεμαίκυλα nos textui reddimus: Kühnius
emendarat μεμήκυλα. *Falckenburgius* vero μεμαίκυλα
habet: tu videlicet *Corinthum* & *Philoromum* de Dialectis.

77 Μιτόρχιον] *Aristoph.* in *Pace*, ubi *Scholia* vide
fis. C. A. postea ὄρχος, quod & *Suidæ* agnoscit in μι-
τόρχιον. *Schol. Aristophan.* ὄρχος. in eodem Codice ὀ-
νομάζεται superscriptum est. *Xenoph.* οὐκ ὀρθῶς τοὺς
ὄρχους ἰφύττυσι. μετόρχιον ex *Columella* polles dice-
re *interordinium*. in *Glossis* στίχοι ἀμπέλων, *antes.*
KÜHN.

Μιτόρχιον] In *Labbei* libro hæc adnotantur: Apud
Schol. Theoc. *Idyll.* a. μιτόρχιον. qui docet quid inter-
sit inter ὄρχος & ὄρχατος. Verba *Scholæ* de nostra
vocula sunt: καὶ Ἀριστοφάνης τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν μι-
τόρχιον ἐκάλεσεν ἐν τοῖς Γεωργίαις. *Aristophanis* drama
hoc & a Nostris aliquoties citatur. Vereor vero ne &
apud *Scholæ* *Theocriti* eo loco sit emendandum μι-
τόρχιον, ut apud Nostrum est: præsertim cum ea scri-
ptura in alio loco ejusdem *Aristophanis* ἐν *Εἰρήνῃ* etiam
extet. JUNG.

78 ὄρχος &c.] MS. ὄρχος oxytonῶς. JUNG.

79 Ἀνηρησίων] C. V. ἀνηρησίων ἀνέχον καὶ ὑποσ-
φυρίζασθαι οἱ π. τὸ ὑπαρῶσαι λ. in C. A. τὸ ὑποσφυ-
ρίζασθαι οἱ π. ὑπαγορεύσαι ἢ μᾶλλον ὑπαρῶσαι λ. mar-
ginalis est. cæterum videtur locus ille ita contigisse:
ἄς: γῆρος δὲ, τὸ τῶν ἀνηρησίων ἀνέχον, γῆρος δὲ
id quod in *departhis* malleolis eminet. *Columella*
de R. R. lib. III. cap. 6. malleolis novellus est pal-
mes, innatus prioris anni sigello, cognominatusque a
similitudine rei, quod in ea parte, qua deciditur ex
veteri sarmento, prominens meningue malleoli speciem
præbet. *Gloss.* γῆρος ἀμπέλων, *Stabo.* dein leg. ὑπογυρῶ-
σαι οἱ π. λ. ὑπογυρῶσαι, id est *senlim* *fletere*, *corrobo-*
rare. *Onomat.* *μοσχινωτικός* *ράβδος*, *malleolus*, leg.

μοσχινωτικὴ ἢ. de ejus γῆρος, quando in scrobes de-
ponitur, vid. *Columell.* lib. III. cap. 13. KÜHN.

Ἀνηρησίων] MS. ἀνηρησίων ἀνέχον καὶ ὑποσφυ-
ρίζασθαι οἱ πειπταὶ τὸ ὑπαρῶσαι λέγ. Insignis iterum re-
stitutio nobis in manus datur loci vulgo mendosissimi.
scribe, σφύρα δὲ, τὸ μεταξὺ τῶν ἀνηρησίων ἀνέχον.
καὶ ὑποσφυρίζασθαι οἱ ποιηταὶ, τὸ ὑπαρῶσαι λέγουσιν. ἀ-
νηρησίων, id est ἀρατρισίων, ut *Hesychius*: vel προ-
τραισίων, ut *Suidæ* explicant. Mehercle ista digna
erant, ut sine mendo extarent: non enim alibi temere
de his reperias. JUNG.

Ἀνηρησίων] Illa *Jungermannii* emendatio verissima
est meo quidem judicio; in textum tamen non recepi,
quia in alia omnia Cl. Kühnius abit. Hoc retinet,
quod apud *Hesychium* reperio, σφύρασις, διέρο-
σις, α σφύρου, quod ejusdem fuit notionis, ac ὑποσ-
φυρίζασθαι vel ὑποσφυρίν. Eruditiss. *Falckenburgius* ἀνη-
ρησίων habet, & ποχ ὑπαρῶσαι pro ὑπαγορεύσαι.

80 Ὁμοίως δὲ] Δι' omittit C. A. locoque ejus habet
καὶ, quod ostendit hæc coherere cum præcedentibus
ita; illa pars vitis, quæ est a terra usque ad excrescen-
tes palmites, πρίμων dicitur. KÜHN.

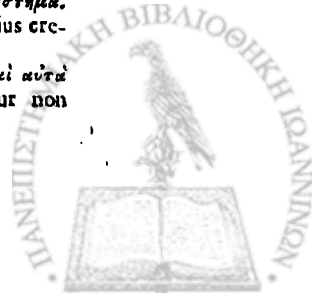
Ὁμοίως δὲ] MS. δὲ τὸ τῆς ἀμ. τὸ &c. JUNG.

81 Τῶν κλημάτων] Post κλημάτων interpungun-
dum, καὶ τῶν δένδρων παραφύσεις (*solones*) ἴποις ἂν
παραβλαστήματα καὶ ἀποβλαστήματα. κατὰ π. πα-
ραβλαστήματα. in quibus τὸ καὶ ante τῶν δένδρων
π. ex conjectura est, cætera sunt ex C. A. post κλη-
μάτων interpungit etiam *Salin.* cæterum quod post κλη-
μάτων exciderit πρίμων, clarum est vel ex *Hesychio*
qui dicit τὸ τῆς ἀμπέλου πρὸς τῇ γῆ πρίμων. *Gloss.*
πρίμων, *caudex.* KÜHN.

Τῶν κλημάτων] Cum MS. ita distingue: κλημάτων.
τῶν δένδρων αἱ παραφ. quamvis mihi omnino persuadco
propter simile principium vocis δένδρων, voculam δὲ ex-
cidisse, & scribendum: τῶν δὲ δένδρων αἱ παραφ. Cer-
te enim ait hoc *Pollux*, *quemadmodum* σφύρα dicitur
illud eminumum inter singulos sulcos in arata terra: ita
ἔ in vinea, quod a terra surgeat usque ad palmium
emersionem, idem dicit σφύρα. quæ tu forte melius &
elegantius dicas: ego sat habeo pravam distinctionem
emendasse. His vero subjicit *Pollux* arborum quarum-
vis παραφύσεις vel *solones*, quibusque nominibus aliis
adpellentur. JUNG.

82 Ἄς ἴποις ἂν παραβλαστήματα] MS. ἄς ἴποι. ἂν
καὶ ἀποβλαστήματα κατὰ Πλάτωνα, ἢ μᾶλλον παρα-
βλαστήματα, αὐτομολίαι καλ. Et profecto, si MS. no-
stri bonitatem considero, qui tam raro fallit in hu-
jusmodi locis, vix dubito hanc lectionem vulgatæ præ-
ferre: præsertim quum ex *Platonis Symposio* hunc ad-
notatum locum inveniam: μὴ ἂν θάυμαζε, εἰ τὸ αὐ-
τοῦ ἀποβλαστήμα φύσει πᾶς τιμῶ. Quid si *Pollux* ipse
ita scribendum clare clamat? Ita certe est supra VI,
183. δόξασμα, ait, δι Πλάτων εἶπε καὶ ἀποβλαστήμα.
sed αὐτομολίαι, ut vulgo accentus habet, rectius cre-
do. JUNG.

83 Αὐτομολίαι] C. A. αὐτομολίαι: quid si καὶ αὐτὰ
μολίαι? ἔ ἴλλα μολίαι δὲσπιναι: nam sequitur non

146 tur. * Et ablaqueare, est capreolos amputare: sicut de stirpibus, extirpare dicitur. In Lege sane Attica de communibus scriptum est, Neque carbonariam exercere, nec ablaqueare, neque extirpare. Olivæ autem fructum decerpere, ἐλαιῶν vocaverunt. & oleatores, qui hoc faciunt: virgasque quibus fructum decutiunt, perticas. Plantas autem nutrire, viviradices efficere dicitur. Tum & plantas confertas dices, & dispositas. * Et 147 terra vitigera, nisi secundum ordinem confita fuerit: ordinata autem, quæ ordine confita est. Quæ vero alio modo, nec arboribus domesticis plena est, orchama. Et si quis sylvam combusserit, locum quidem propter opus hoc, ῥωχμῶν nominabis. Sicuti autem vitis ra-

ται. * καὶ μολεῦν, ⁸⁴ τὸ ταύτας κόπτειν, ὡς τὸ 146 τὰ ⁸⁵ πρέμνα, πρεμνίζειν. ἐν γούν ⁸⁶ τῷ Ἀττικῷ νόμῳ τῷ περὶ τῶν κοινῶν γέγραπται, Μὴ ἀνθρακεύειν, μὴ δὲ μολεῦν, μὴ δὲ πρεμνίζειν. τὸ μέντοι δρέπεσθαι ⁸⁷ τὸν τῆς ἐλαίας καρπὸν, ἐλαιῶν ἔλεγον. καὶ τοὺς τοῦτο ποιοῦντας, ⁸⁸ ἐλαιατῆρας. καὶ τὰς ῥάβδους, ⁸⁹ αἷς καταράσσουσι τὸν καρπὸν, ῥακτρίας. τὸ δὲ ἀνατρέφειν τὰ φυτὰ, ⁹⁰ μοσχεύειν ἀν λέγοιτο. καὶ ⁹¹ ξυστάς μὲν, καὶ συστάσεις * ἢ ἀμπελόφυτος γῆ, ἢ μὴ κατὰ 147 στίχον πεφυτευμένη. ⁹² στοιχᾶς δὲ, ἢ κατὰ στίχον. ⁹³ ἢ δὲ ἄλλως δασεῖα δένδροις οὐχ ἡμέροις, ὄρχαμη. εἰ δ' ἄν τις ⁹⁴ καύσειε τὴν ὕλην, τὸ χωρίον διὰ τὸ ἔργον, ῥωχμῶν ἐρεῖς. ⁹⁵ ὡς δὲ ὁ τῆς ἀμπέ-

αὐτομολεῦν, sed simplex μολεῦν. *Hesych.* μολοῦν. *Kühn.*

84 Ταύτας] C. V. pro ταύτας leg. ταῦτα κ. *Kühn.*

85 Πρέμνα πρεμνίζειν] C. A. αἷς τὰ πρέμνα πρεμνίζειν. post margo: ἐν γούν τ. Α. γ. &c. usque ad μολεῦν, omisso, μηδὲ πρεμνίζειν. *Kühn.*

Πρέμνα πρεμνίζειν] Plinius distinguit πρέμνα, πρεμνίζειν. Quæ hoc verbum sequuntur, omnia in MS. desideramus, usque ad θαρακοφόρος *Segm.* 145. ubi a dimidiata vocula φόρος iterum nova in membranis nostris incipit pagina, altera præcedenti scilicet tota, a mala manu forte, ablata. Si itaque in sequentibus potius hærebimus, vel etiam menda quædam plane non advertemus, ingenii tenuitati adscribimus, & tua eruditione nostrum defectum supplebis. Percurramus itaque quæ sequuntur. *Jung.*

86 Τῷ Ἀττικῷ νόμῳ &c.] Νέμος περὶ κοινῶν lex fuit lata de locis ad commune Atheniensium pertinentibus, in quibus arboribus, frutices & alia nata erant, de quibus non licebat carbones conficere, aut succidere furculos juxta enatos ad stipites. ἀξυλα dixeris hujusmodi loca ex *Hesych. Salm.* MSS. τὸ ταῦτα σκάπειν. *Kühn.*

Τῷ Ἀττικῷ νόμῳ &c.] *Falckenburgianus Codex* pro περὶ τῶν κοινῶν habet περὶ τῶν κοινῶν ἰσθῶν videant eruditi.

87 Τὸν τῆς ἐλαίας κ.] C. A. omittit τῆς, & voci ἐλαιατῆρας superscriptum λαίστηρας. C. V. ἐλαιατῆρας λαίστηρας. leg. ex C. A. ἐλαιατῆρας. *Kühn.*

88 Ἐλαιατῆρας.] *H. Stephanus* in suo *Thefauro* habet ἐλαιωτῆρ utpote a verba ἐλαιῶν deductum. *Infra X, 130.* ἐλαιωτῆρας vocat. posset quis & conjicere ἐλαιωτῆρας ab ἐλαιωτῆρ, ut ἀπιστῆρ & ἀπιστοτής. *Jung.*

89 Αἷς καταράσσουσι] Sic & MS. & *infra X, 130.* *Hesych.* ῥακτρία, (*H. Steph.* cit. ῥακτρία.) τὰ ῥαβδία, ἐν αἷς τοὺς καρποὺς ἀπαράσσουσι. *Seb.*

Αἷς καταράσσουσι] C. A. αἷ. mox ad vocem ῥακτρίας est in margine τρακουρίας. *Hesych.* ῥακτρία. *Salm.* MSS. βρακτρίας. *Kühn.*

90 Μοσχεύειν] *Demosth.* *Orat.* I. contra *Aristog.* τοὺς πονηροὺς μοσχεύειν ἐν δικαστηρίοις, ἐν ἰουδείοις, ἐν ἐπιβουλιῶν ἐducare insulari plantis & fovere improbos. *Gl.* μοσχέειν, plantatio; μόσχοι, plantæ μοσχεύειν, propra. *vid. Theoph.* lib. III. de C. P. c. 17. Cæterum in textu C. A. est ἀνατρέχειν τὰ φ. sed τὰ χ superscriptum φ. *Salm.* MSS. etiam ἀνατρέχειν. *Kühn.*

91 Ξυστάς &c.] MS. similiter. *Hesych.* ξυστάδες, αἱ πικναὶ ἀμπελοῦ ἀμεινον δὲ τὰς εἰκὴ καὶ μὴ κατὰ στίχον πεφυτευμένης ἀνοῖν. post στάσεις comma, non punctum esto. *Seb.*

Ξυστάς &c.] C. A. ξυστάς μ. κ. στάσεις. C. V. καὶ ξυστάς ζυγᾶς μίν. diversa lectio hic erroris est mater. ξυστάς ὑστάς habet *Hesych.* in ξυστάδες & ὑστάς. *sen-*

sus loci est, quod vinea non secundum seriem sita habeat vines, dicitur, ξυστάς & ξυστάσεις, vel etiam ἀμπελόφυτος γῆ. MSS. ἢ μὴ κ. στίχον. C. A. εἰη πεφύτ. omittit. C. V. solum εἰη non habet. in textu lego ξυστάς ἢ ξυστάσεις ἢ α. γ. *Kühn.*

Ξυστάς &c.] Malim ξυστάς. cui opponitur mox στοιχᾶς. quid etiam si hæc suo loco forte mota, ita omnia reponeremus? Conjectandi nobis fiat venia. ita, inquam: καὶ ἀμπελόφυτος γῆ, εἰ μὴ κατὰ στίχον εἰη πεφυτευμένη, ξυστάς μίν, καὶ στάσεις. στοιχᾶς δὲ &c. quamvis & ferri possit vulgatum, ita saltem reconcinatum: καὶ ξυστάς μίν, καὶ στάσεις, ἢ ἀμπελόφυτος γῆ, εἰ μὴ κατὰ στίχον εἰη πεφυτευμένη. στοιχᾶς δὲ &c. Quæro te, pressius omnia examina; & forte me non adeo aberrasse dixeris. ξυστάς sane id ipsum est: & diserte *Hesychius* τὰς εἰκὴ καὶ μὴ κατὰ στίχον πεφυτευμένης intelligere hoc vocabulo melius ait: cuius verba etiam retulit *Seberus* noster. Sic igitur στάσεις (si omnia ita recte jam habent modo) in illis ἀμπέλοις vel vineis opponantur στίχοις, vel στοιχοῖς ἐν τῇ στοιχαδί. Addo & verba *Eustathii* non longe ita ab initio παραβολῶν εἰς *Ὀδυσσ.* ε. ὅτι δὲ καὶ διάφορα εἶδη ἀμπέλων, οἱ παλαιοὶ δηλοῦσιν ἐν αἷς καὶ ἢ ξυστάς, εἰκὴ φασὶ πεφυτευμένη ἀμπέλος καὶ ἢ στοιχᾶς, ἢ κατὰ στίχους δηλαδὴ. *Jung.*

Ξυστάς &c.] Ξυστάς & συστάσεις, præeunte *Doctiff. Kühnio* reposui; sequentia ita vulgo legebantur: καὶ ἀμπ. γῆ, εἰ μὴ κατὰ στίχ. εἰη πεφύτ. *Kühnius* emendabat: ἢ ἀμπ. γῆ, ἢ μὴ &c. nos ad fidem *Codicis Vossiani*, eam lectionem restitimus, quæ in textu jam comparat.

92 Στοιχᾶς δὲ] Margo C. A. hæc habet usque ad ὄρχαμη δένδροις οὐχ ἢ. *synvestribus arboribus.* *vid. Hesych.* in ὄρχαττοί, forte ὄρχασταί. *Kühn.*

93 ἢ δὲ &c. ὄρχαμη.] An & hæc saltem de vineis non excultis, quæque feris arboribus horrent accipienda: an de quovis tali solo? Nihil alias de ὄρχαμη invenio. *infra ὄρχαμη X, 131.* de spinosis, quæ vicem sepium præbeant, vel de sepe ipsa: quare ὄρχαμη ibi maluimus. *Jung.*

94 Καύσει] Κλάσει. & mox MS. τοὺς ῥωχμῶν. *Seb.* Καύσει] Abest a C. V. C. A. λάσει in textu. ascriptum, καύσει. pro ῥωχμῶν, ῥωμῶν legit. legi poterat & κλάσει, si *fregerit*, quod fuit in MSS. *Salmassi*, quamvis ipsi perperam sit. *Salm.* διὰ τὸ τ. τοὺς ῥωχμῶν ἐρεῖς. *Kühn.*

95 ὡς δὲ ὁ τῆς ἀμπ.] MS. ὁ δὲ τῆς ἀμπ. *Seb.* ὡς δὲ ὁ τῆς ἀμπ.] C. A. ὁ δὲ τῆς α. κλάδος καὶ ὁ τῆς ἐλαίας θ. *Theoph.* libr. VI. de C. P. cap. 1. ἕνω προσηγορίας τινὰς ἔχει ἰδίως, καθ' ἑπὶ θαλίᾳ, κρεδη, κλημ. οὕτω abest a C. A. lectionem C. A. affert etiam

λου κλάδος, κλήμα, καὶ ὁ τῆς ἐλαίας, ⁹⁶ θαλάδος, οὕτω καὶ ὁ τοῦ Φοίνικος, σπαδιζ. Ἐπεὶ δὲ τοῖς ⁹⁷ γεωργικοῖς ⁹⁸ προσέθεμεν καὶ τὰ μελιττουργικὰ, ἰστέον, ὡς αἱ ὀπαὶ καὶ αἱ καταδύσεις τῶν ¹⁴⁸ μελιττῶν, καλοῦνται ⁹⁹ κύτταροι. * οἱ δὲ ἐν αὐτοῖς σκώληκες, ἢ ¹⁰⁰ σχαδόνες, ἢ νύμφαι, ¹ ἐπειδὰν πτεροφυῶσιν. ² οὓς δὲ σκαπτῆρας καλεῖ Ξενοφῶν, οὗτοί εἰσιν οἱ σκαπανεῖς. σκαφέας δ' αὐτοὺς Ἀρχίππος καλεῖ, ³ Σκαφεῦσι, κηρωροῖσι, τοῖς τ' ὀηλάταις, καὶ ταῖς γυναίξι προσέτι ταῖς ποαστρείαις. τὴν δὲ ⁴ σμινύην, σμινυδῖον Ἀριστοφάνης ⁵ καλεῖ. τὸ δὲ τῶν σκαπανέων ἔργον ¹⁴⁹ λέϊον, ἔστιν ἡ σκαπάνη. * ⁶ Καὶ τὸ μὲν καρπού-

mus, palmæ, & oleæ, germen: sic palmæ spadix dicitur. Rebus vero rusticis, & mellificatoria apponere convenit. Sciendumque, quod apum foramina, introitusque, cittari vocantur, aut favi: * qui autem in his vermiculi latent, so- ¹⁴⁸boles: aut nymphæ, postquam provenerint. Sed quos Σκαπτῆρας vocat Xenophon, fossiores sunt. Fodientes autem, vocat Archippus: Fodientibus, Hortulanis, agafonibus, & runcatricibus Mulierculis. Rastrum porro, Rastrulum vocat Aristophanes. Sed fossorum instrumentum, ligo est. * Sed Frui & Fru- ¹⁴⁹

Salm. Gellius lib. II. cap. 26. Spadica Dorici vocantur, sicut et palma fertur cum fructu. ex Horatio satis notus est, nunquam fallentem termet oliva. KÜHN.

⁹⁶ Θαλός] MS. θαλλός. SEB.
Θαλός] *Helychius*: θαλλός κλάδος ἐλαίας, ἄνθος, γένημα, καὶ πᾶσι τὸ θάλλον κυρίας δὲ κλάδος ἐλαίας ἢ φοίνικος βλάστημα. vide & supra I, 237. ubi MS. nolter de olea etiam duplici ἄλλ, sed alio accentu, θαλλός. JUNG.

Θαλός] *Falckenburgii* Codex θαλλός, eamque scripturam textui reddidi: in MSS. autem frequenter & hoc & similia nomina per simplex λ scripta reperiuntur. ita & apud *Paul. Æginetam* lib. VII. ἐλαίας οἱ μὲν θαλαὶ &c. De θαλλῷ autem adnotat *Schol. Theocr.* ad Eid. IV. v. 45. quod θαλλός ἀπλῶς λέγεται πᾶσι τὸ τιθαλός, κυρίας δὲ ὁ τῆς ἐλαίας βλαστός: hinc in *ιστηρίαις* ἔριον τῷ θαλλῷ προσελημμένον.

⁹⁷ Γεωργτικοῖς] In MS. potius legerem γεωργικοῖς. SEB.

Γεωργτικοῖς] *Γεωργικοῖς Salm. KÜHN.*

Γεωργτικοῖς] *Γεωργικοῖς* omnino cum *Sebero* scribendum puto, & sic repolueram in codice meo olim. JUNG.

Γεωργτικοῖς] *Γεωργικοῖς* restitui ad fidem MS.

⁹⁸ Προσίμων] *Supra* lib. I. cap. ult. JUNG.

⁹⁹ Κύτταροι.] C. V. κίτταροι. *Schol. Aristoph.* in *Vespiis*, κύτταροι. Onomast. κυττάρια, nucamenta. vid. & *Helych.* h. v. & I, 254. KÜHN.

Κύτταροι.] *Κύτταροι* est in editionibus, quæ *Seberianam* antecesserunt: sic & MSS. quidam: sed male: *Aristot.* *Hist. Anim.* libr. V, 22. τὸ μέλι δὲ ἔμοι εἰς τὸν κύτταρον, de apibus.

¹⁰⁰ Σχαδόνες] *Supra* I, 254. σχαδόνες. SEB.

Σχαδόνες] *Supra* in fine lib. I. σχαδόνες. C. A. omittit recte ἢ, quod & *Salm.* facit. C. V. σχαδόνες ἢ ν. ἐπειδὰν πτεροφυῶσι. C. A. ἐπειδὰν περ πτεροφ. *rosquam alas produxerint. Helych.* νύμφαι &c. οἱ σκώληκες οἱ πτεροφυῶντες, οἱ ἐν τοῖς τῶν μελισσῶν κυττάροις. MSS. *Salm.* etiam σχαδόνες ἐ. πτεροφυῶσιν. KÜHN.

Σχαδόνες] Non dubito, quin scribendum sit σχαδόνες, ita ut supra fuit I, 254. Et observavi in nostro etiam optimo MS. in ejusmodi & interdum vitiose pro o scriptum. *Helychius*: σχαδόνες τὰ κηρία τῶν μελισσῶν, ἔνθα οἱ σκώληκες. *Suidas*: σχαδόνες (quamvis in editis sit σχαδόνες) τὰ τῶν κηρίων κηρία. Καὶ ζῶν ἄπτερον, ἄπτερον. Et idem vocabulum apud *Theocritum* *Idyll.* I. extremo:

Πλῆρες τοὶ μέλιτος τὸ καλὸν στόμα Θύρι γίνονται,
Πλῆρες δὲ σχαδόνων. ---

Ubi tamen *ρανος* significat, & κοινότερον ἐπὶ τῶν κηρίων exponunt: ut & nolter *Hemsius* vertit:

Plenum Thyrsi tibi dulce os sit melle favisque
Plenum sapere tibi. ---

Addit ibi *Scholias*tes: σχαδόνες exponere *Theocritum* ta-

men, τοὺς κηροὺς τοὺς ἔχοντας τῶν κηρίων τοὺς γόνους sed nos de scriptura saltem volebam dicere. JUNG.

Σχαδόνες] Σχαδόνες in textum retuli; & ita apud *Aristotelem* citato a nobis proxima nota loco: σχαδόνες (ita male editum, pro σχαδόνες) δι' ὀρίστας ποιῶσιν (μέλιται) ὅταν μελι ἰργαζῶνται: eodem capite de σχαδόνων origine docet. vid. & *Erymologum.*

¹ Ἐπειδὰν περ φυῶσιν.] Si mihi aliquis MS. faveret, legerem, ἐπειδὰν πτεροφυῶσιν. nec id forte valde vero dissimile ita *Pollucem* scripsisse. & notavi jam inter π & πτ tenuissimum scripturæ discrimen. Certe dixerat *Suidas* σχαδόνες, ἄπτερα esse ζῶα. de νύμφαις vero idem: σκώληκες αἱ, οἱ ἐν τοῖς τῶν μελιττῶν κυττάροις, ὅταν ἡδη πτεροποιεῖν ἄρξονται, & *Helychius* eodem verbo, quo forte Nolter: νύμφαι οἱ σκώληκες οἱ πτεροφυῶντες, οἱ ἐν τοῖς τῶν μελισσῶν κυττάροις. JUNG.

Ἐπειδὰν περ φυῶσιν.] Restituo ad MSS. fidem πτεροφυῶσιν in Cod. Voss. est πτεροφυῶσιν: πτεροφυῶσιν ab homine docto superscriptum est: illa autem scriptura originem dedit inveteratæ in omnib. edit. mendæ.

² Οὓς δὲ σκαπτῆρας] C. V. σκαπτῆρας. male. & εἰσὶν non habet. C. A. titulum affert: περὶ σκαπανῶν. KÜHN.

³ Σκαφεῦσι &c.] C. A. σκαφεῦσι &c. usque ad ὀηλάταις marginale est. versus *Archippi* sunt gemini senarii.

Σκαφεῦσι καὶ κ. τοῖς τ' ὀηλ.

Καὶ ταῖς γυναίξι προσέτι ποαστρείαις.

Ita enim C. A. vid. supra c. 32. male iterum C. V. σκαφείας & κηρωροῖσι. *Salm.* etiam ποαστρείαις. KÜHN.

Σκαφεῦσι &c.] *Archippi* senarii duo integri sunt:

Σκαφεῦσι, κηρωροῖσι, τοῖς τ' ὀηλάταις,

Καὶ ταῖς γυναίξι προσέτι ταῖς ποαστρείαις.

Ita enim scribendum hic quidem potius, quam ποαστρείαις. Et bene. video etiam ita in codice suo reposuisse *H. Stephanum.* JUNG.

Σκαφεῦσι &c.] *Falckenburgianus* Codex mox ποαστρείαις.

⁴ Σμινύην] *Σμινυῖον* habet *Falckenburgianus.* Apud *Aristanetum* *Epist.* 3. aquilex σμινύην τὰ κηρία τῶν μελισσῶν ducit.

⁵ Καλεῖ.] *Supra* scriptum in C. A. KÜHN.

⁶ Καὶ τὸ μὲν καρπούσθαι] *H. Stephan.* putat mendose scriptum hunc locum, omittit copula καί. debere enim ita scribi: καὶ τὸ μὲν καρπούσθαι καὶ κάρπωσθαι. E. ut videlicet, ait, dicat, *Xenophonem* ἔφ' ἑνὸν καρπούσθαι ἔφ' ἑνὸν κάρπωσθαι ἔφ' ἑνὸν κάρπωσθαι ἔφ' ἑνὸν κάρπωσθαι. Verbalis autem κάρπωσθαι libro hujus operis quarto extat, τὴν ἀρχὴν τῆς Ἀσίας καὶ τὴν κάρπων γίνεσθαι ἔφ' ἑνὸν τῶν. Hæc ille *Adpend. de Dial. Attic.* cap. 16. tm. 3. JUNG.

etiam, dicit Xenophon: quam nunc fructificationem dicunt. Frui autem idem, quod fructum capere, ut Thucydides dicit. Et verbum, fructum possidere. Hyperides autem ad Thafios, Frui bono & copioso agro. Sed fructificationes, in Geriyade dixit Aristophanes. & foelici fructuum proventu frui, Καρπεύειν vocavit in Tagenistis. * Sed radicare frumentum, radices agere dixerunt. Unde Phecreates in Transfugis inquit, Ut segetes radices agant. Tum & metere, & messem administrare. Et res ipsa, non θέρος modo: sed & Μεσσις dicitur, ab Æschine Socratico. Aristophanes autem, Mulierem metentem, & sarmentatricem dixit. Sed mansuetæ vitis palmes, lenimen vocatur. Et lignum, in quo oleum exprimunt, ἄρος: funis autem, quo ligna colligant, laqueus. * Crater autem, in quem oleum expressum influit, τριπτήρ. In quod vero vindemiatores uvas conjiciunt, Σταφυλοβολεῖον, uvarum receptaculum. similiter & ubi calcant, Torcular. hæc autem nomina, ex Ἰσᾶι contra Dioclem accusatione sunt. Sed qui stabula purgat, seu Vir,

σθαι, καρπωσιν λέγει Ξενοφῶν, ἣν οἱ νῦν 7 καρπίαν. 8 αὐτὸ δὲ τὸ καρποῦσθαι, καὶ καρπίσασθαι 9 Θουκυδίδης λέγει. 10 καὶ τὸ ῥῆμα, καρπεύειν. Ἰπερίδης ἐν τῷ πρὸς Θασιούς, εὐθὺς δὲ καρπεύειν ἀγαθὴν καὶ πλείστην χώραν. 11 τὰ δὲ καρπεῖα ἐν τῷ Γηρυτάδῃ Ἀριστοφάνης εἶπε. τὸ δὲ εὐκαρπεῖν ἐν ταγηνισταῖς 12 καρπεύειν. * Τὸ μέντοι ριζοῦσθαι τὸν σῖτον, 13 συγκαρκεῖν 150 σθαι ἔλεγον. ὅθεν καὶ 14 φερεκράτης ἐν τοῖς αὐτομόλοις ἔφη, 15 ἵνα τὰ λήια συγκαρκεῖν ὄνῃ. καὶ ἀμῆσαι δὲ, καὶ θερίσαι. καὶ τὸ πρᾶγμα οὐ μόνον θέρος, ἀλλὰ καὶ 16 θερισμὸς Αἰσχίνης εἶπεν ὁ Σακρατικός. Ἀριστοφάνης δὲ γυναῖκα θερίστριαν, καὶ Φρυγανίστριαν. τὸ μέντοι τῆς 17 Πραμνίας ἀμπέλου κλήμα, 18 πρᾶμνημα καλεῖται. καὶ τὸ μὲν ξύλον ἐν ᾧ τοῦλαιον πιεζέται, 19 ἄρος. τὸ δὲ σχοινίον, ᾧ τὰ ξύλα καταδεῖται, 20 τοπίον. * Ὁ δὲ κρατῆρ, εἰς ὃν ἀπορρεῖ τοῦ ἐλαίου τὸ πιεζόμενον, τριπτήρ: ἐν ᾧ δὲ 21 τὰς σταφυλὰς βάλλουσιν οἱ τρυγῶντες, σταφυλοβολεῖον. ὁμοίως δὲ ᾧ ἐμπατοῦνται, ληνός. τὰ δὲ ὀνόματα ταῦτ' ἐστὶν ἐκ τῆς 22 Ἰσαίου πρὸς Διοκλέα ὕβρεως. Ὁ μέντοι τὰς μάνδρας καθαίρων, εἴτε ἀνὴρ εἴη,

7 Καρπίαν.] Καρπεῖαν, a καρπεύω, aut ἐπικαρπία. *Syll.* SEB.

Καρπίαν.] *Salm.* MSS. ἣν νῦν καρπίαν. Kühn. Καρπίαν.] Sunt illa *Henr. Stephani*, quæ *Sylburgius* & in suum codicem transcripserat. Ita enim *Stephanus* hic sua manu: ἴσως καρπεῖα a καρπεύω. aut ἐπικαρπία. JUNG.

8 Αὐτὸ δὲ τὸ καρπ. &c.] Paulo inferius marginale est αὐτὸ δὲ τ. κ. &c. usque ad καρπεύειν. Kühn.

9 Θουκυδίδης λέγει.] Absunt a C. A. tum C. V. post *Θουκυδίδης* habet ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Ἀλυσίδημον. post ὑπερίδης vero, λέγουσι γοῦν ἐν τῷ πρὸς θ. nec aliter C. A. καὶ εὐθὺς δ. κ. inde legerem, καὶ καρπίσασθαι. Λυσίας πρὸς Νικοδήμον vel Μνησιδήμον, καὶ ὑπερίδης γοῦν ἐν τῷ πρὸς Θασιούς, εὐθὺς &c. χώραν λέγουσι. Kühn.

10 Καὶ τὸ ῥῆμα, καρπεύειν.] Malim ita distinguere: καὶ τὸ ῥῆμα καρπεύειν ὑπερίδης &c. scilicet λέγει, ut antecessit. JUNG.

11 τὰ δὲ καρπεῖα.] MS. πλ. χ. τὸ δὲ ἀμῆσαι καὶ θερίσαι. omisiss, quæ sequuntur usque ad ἐρείς δὲ *Segm.* 169. universis. SEB.

τὰ δὲ καρπεῖα.] Marginale C. A. usque ad συγκαρκεῖν ὄνῃ pro ταγηνισταῖς MSS. τριταγωνισταῖς, quod vitio non caret. Nam de τριταγωνισταῖς *Λεξιβορῆ*, nufquam extat vestigium in ullo Auctore, quantum quidem ego memini. Kühn.

12 Καρπεύειν.] Καρπεύειν quid hic agat, non ego liquido exponam: & vix unum per alterum mihi persuadere exponendum verbum, sed potius locum mendosum esse, si istud non plane delendum est, quasi iteratum per exscriptoris negligentiam. MS. nosfer nos vero hoc in loco destituit: & magis adhuc in sequentibus idem contigit *Sebero* nostro. JUNG.

13 Συγκαρκεῖν.] *Theophr.* lib. I. de C. P. cap. 13. σημεῖον δὲ καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ σίτου συμβαίνειν ὅς ἐστὶν χειμῶνος ριζοῦται μᾶλλον, ὃ δὴ καρκεῖν λέγουσι. & lib. I. H. P. c. 9. τὰς δὲ ἄλλας μείζους καὶ ὡς κεκαρκεῖν ὀνόματι, ὀνόματι radices. vid. & *Hesych.* in καρκεῖν, & *Harrocr.* in καρκεῖν. Kühn.

14 Φερεκρ. ἐν τοῖς αὐτομ.] *Phecreatus* αὐτομόλους &

alii laudant, ut videre potes apud *Casaubonum* nostrum III. *Athen.* 12. JUNG.

15 ἵνα τὰ λήια &c.] C. V. τὰ omittit. exinde C. A. τὸ δὲ ἀμῆσαι καὶ θερίσαι postea margo: καὶ τὸ π. &c. ἀλλὰ καὶ θερισμὸν &c. usque ad πρᾶμνημα καλεῖται paulo inferius: desunt deinceps omnia ab istis καὶ τὸ μὲν ξύλον &c. usque ad πυριάματα extrema *Segm.* 168. parte, quod ostenditur his verbis: λίπει ἐν φύλλον καὶ ἥμισυ, δεεῖσθ' ἓν ἄνθος μόνον cum dimidio. pæne oblitus essem monere, quod *Ἀριστοφάνης* mox usque ad *Φρυγανίστριαν* non compareant in C. A. Kühn.

16 Θερισμὸς.] An forte θερισμὸν scripsit potius? JUNG.

17 Πραμνίας.] Hujus & supra puto *Pollucem* fecisse mentionem VI, 82. si πρᾶμνιος vel πρᾶμνιος, mecum ibi emendes. JUNG.

18 Πρᾶμνημα.] Unica breviorē syllaba hanc vocem habet *Falckenburgius*: πρᾶμνη nimitum: *Hesych.* πρᾶμνη, δίκωλλα, ἀμπέλος: vid. & *Erytholog.* in Πρᾶμνιος εἶδος.

19 ἄρος.] *Suidas* quoque eum tenui spicit. sed ὄρον. infra X, 130. ὄρος. SEB.

ὄρος.] C. V. ὄρος per spiritum asperum. Kühn.

20 Τοπίον.] C. V. τὸ πῖον, duabus vocalis. *Harrocr.* τοπίον, & alterum ὄρος dicit esse lignum, quo unam calcatam premunt, laudatque etiam *Henr.* in *Αρολογία* contra *Dioclem* ob factum contumeliam, id enim apud *Nosferum* additur. C. V. male, ἔβρεως infra pro ὕβρεως. Kühn.

21 τὰς σταφυλὰς.] C. V. τὰ στέμφυλα. ita esset dicendum στεμφυλοβολεῖον. *Hesych.* σταφυλοβολεῖον, μέρος τι τῆς ληνού. Kühn.

22 Ἰσαίου πρὸς Διοκλ.] *Isai* Oratio sæpe apud *Harrocratium* citatur ista, & plerisque locis, quos *Pollux* noster hic respexit, nempe in ὄρον, τοπίον, (ita enim apud *Harrocratium* est) in τριπτήρ, & in σταφυλοβολεῖον. Rarum istud Lexicon vero jam, & mox atque defuncti fuerimus hoc labore, Deo favente, illius editio nova nobis curæ erit. JUNG.

είτε γυνή, ²³ σηκηκόρος λέγεται. τὸ δ' ἐκ τῶν στεμ-
 Φύλων πιεσθέντων ἀπορρεῦσαν, ²⁴ τρυγηφάνιον.
²⁵ ἐπίμορτος δὲ γῆ παρα Σέλωνι, ἢ ἐπὶ μέρει γεωρ-
 γουμένη. καὶ ²⁶ μορτῆ, τὸ μέρος τῶν γεωργῶν.
 152 * Τὸ δ' ²⁷ ἐπὶ τετάρτῳ μέρει νέμεσθαι, τετραχί-
 ζειν. οἱ δὲ καλούμενοι νῦν τῶν ἀμπέλων ²⁸ ἐπίτρα-
 γοι, θυμάλωπες. Καὶ ὁ μὲν πρὸ ὥρας πεπαινό-
 μενος καρπὸς, πρῶιμος ἐν Λημνίαις Ἀριστοφά-
 νους, καὶ πρῶία δὲ καρπία ὁ αὐτὸς ²⁹ εἶρηκε. σῦ-
 κα δὲ τῶν διφόρων ἐν ³⁰ Κραπατάλλοις Φερεκρά-
 τῆς. τὰ δὲ ³¹ Φυτευτήρια τῶν σύκων, ³² συκίδας
 Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Λημνίαις.

²³ Σηκηκόρος] C. V. Βόκορος; leg. σηκηκόρος ex noto illo versu Homeri,

Σηκηκόρον τ' ἔμμεται βάλλον τ' ἐρίφαισι Φορῆται. KÜHN.
 Σηκηκόρος] Reposui σηκηκόρος, quam lectionem Falckenburgius quoque agnoscit: Hefych. ὁ τὰς μάκτρας ποσ-
 μῶν καὶ καλλύων σηκηκόρος σηκοὶ quippe προβάτων πε-
 ριφράγματα, ut *Αἰτιολογία* & *Etymologus*.

²⁴ Τρυγηφάνιον.] E not. *Sylb.* pr. ed. τρύγη φαι-
 νόν. SEB.

Τρυγηφάνιον.] C. V. τρυγηφαινίου. *Salm.* V. L. τρύ-
 γη φαι... *Gl.* τρυξ ἑλαίου ἀμυγα, alias, ἀμυγχα.
 KÜHN.

Τρυγηφάνιον.] Est hæc emendatio H. Stephani, qui
 eam codici suo ad mendosam istam vulgatorum τρύ-
 γη, φαινόν, adposuit, confirmando insuper ex loco
 qui supra VI, 17. JUNG.

Τρυγηφάνιον.] Ita & Falckenburgium pro τρύγη φαι-
 νόν edidit. vet.

²⁵ Ἐπίμορτος] Hefych. ἐπίμορτος. & ita C. V. & γυ-
 νή, pro γῆ, male. *Interpr.* tellus qua partim culta est,
 sine ullo sensu. malim, qua ita colitur, ut dominus
 partem fructus, partem colonus percipiat. Hefych. hinc
 corrigendus in voce ἐπίμορτος, ubi leg. καὶ ὁ ἐπὶ μί-
 ρει ἐργαζόμενος, qui colit (agrum) ea conditione, ut in
 partem fructuum veniat, partemque. si modo de ipso
 colono accipi debeat ἐπίμορτος. KÜHN.

Ἐπίμορτος] Ad hunc locum H. Stephanus in suo Co-
 dice quodam loco ita adnotavit: ἐπίμορτος &c. μόρ-
 γη, Πολυδεύκης. At Hefych. ἐπίμορτος &c. μορτῆ. In
 vulg. Lexic. (id enim credo significare v. l.) Pollucis
 lectio fideliter ritatur: Eusebiius tamen Hefychii scri-
 pturam, non illam, comprobat. Nec ego dubito ita
 & apud Pollucem rescribendum, ac si MS. hic defe-
 ctus ipse consentiret. Novi enim ejusmodi exerratio-
 nes inter γ & τ, præsertim si cogites ut olim Γ scri-
 bebant, contigisse non raro: habuimusque ejus rei
 exempla in Polluce nostro. Præstat tamen & Hefychii
 Eusebiiusque verba adponere. Hefychius: μορτῆν τὴν
 γνωμὴν κατὰβολὴν ἀπὸ τῶν καρπῶν. Et: ἐπίμορτος,
 σπέρματος γῆ ἢ ἐπιμεριστή. λέγεται εὐθὺ καὶ ὁ μίρει ἐρ-
 γαζόμενος. μορτῆ γὰρ τὸ μέρος ἑκατέστο, καὶ ἐκτῆμοροι
 αἱ τὸ ἕκτον τελοῦντες. Euseb. παρεμβολ. εἰς τ. Οδύσσο.
 non longe ab initio: ἰδικὴ δὲ λέξις καὶ ἡ μόρτη, τὸ
 ἕκτον φασὶ μέρος τῶν καρπῶν, ἢ ἰδίδοτο τοῖς ἐκτῆμο-
 ροῖς, ὡς ἐν ἀνατόμῳ κῆται λεξικῶ ῥητορικῶ. Scribe ve-
 ro in Polluce μορτῆ, quo quidem accentu antea edi-
 ti habuerunt, qui in nostra videtur evanuisse. Suspi-
 cari etiam quis posset locum mutilum esse, quum mox

seu Mulier, stabularius dicitur. Cæterum
 quod ex fratribus uvarum compressis ef-
 fluit, fex dicitur. Tellus vero semicul-
 ta, a Solone dicitur, quæ partim culta
 est. Et μορτῆ, agriculturæ pars est. * Por- 152
 ro quarta vice depascere, τετραχίζειν vo-
 carunt. Sed quæ nunc vitium gemmæ, di-
 cuntur scintillæ. Et ante tempus maturus
 fructus, Præcox, in Aristophanis Lemniis
 nominatur. & Fructus præmaturos, idem
 dixit. Sed ficus bis in anno fructifican-
 tium, dixit in Carpatalis Pherecrates. At-
 que ficuum plantas, Ficulos, in Lemniis
 vocat Aristophanes.

dicat de μορτῆ ἐπὶ τετάρτῳ μέρει, & hic de ἐκτῆμορτῆ.
 (cujus & supra mentio IV, 165.) τετραχίζειν vero nec
 omisit Hefychius, pariter exponens τὸ ἐπὶ τετάρτῳ μέρει
 ποιεῖν τί. JUNG.

Ἐπίμορτος] Præeunte Doctiss. Kühnio in textu re-
 stitui ἐπίμορτος, & mox μορτῆ, de qua quidem emen-
 datione nullus dubitaverit.

²⁶ Μορτῆ] Hefych. & C. V. μορτῆ. vid. ipsum in
 μόρτιον. Hefychius simpliciter μορτῆ interpretatur μί-
 ρος. Noster addit γεωργῶν, leg. γεωργουμένων, pars eo-
 νυμῆ ἀγρονομῆ, qui coluntur, vel frugum, qua percipiuntur.
 vel *Agriculturam*. *Interpr.* obscure, pars agriculturæ.
Salm. ex eodem Hefych. ἐπίμορτος & μορτῆ le-
 git. KÜHN.

²⁷ Ἐπὶ τετάρτῳ μέρει] *Interpr.* quarta vice. sed ma-
 lim, colere, possidere (agrum) ea conditione, ut quar-
 tam partem frugum percepturam pendas. Eos qui sex-
 tam partem solvebant, dicebant ἐκτῆμορτος. Hefych.
 ἐκτῆμοροι οἱ (ἰφ') ἕκτον μέρος τῆν γῆν γεωργούντες. KÜHN.

Ἐπὶ τετάρτῳ μέρει] *Etymol.* τετραχίζειν οἷον ἐπὶ τε-
 τάρτῳ μέρει τι ποιεῖν Ἀριστοφάνης. non itaque de agris
 tantum.

²⁸ Ἐπίτραγοι] *Interpr.* gemma. malim, καρβυνκυ-
 λαντες. ita enim Latini vocant Græcorum τραγῶν. for-
 te: αἱ δὲ καλούμεναι &c. θυμάλωπιδες. KÜHN.

Ἐπίτραγοι] *Etymolog.* ἐπιφυλλίδες, τὰ πρὸς τοῖς βό-
 τραις, οἱ καλούμενοι ἐπίτραγοι. sed ego potius cum a-
 lliis vitium accipio, quo καρβυνκυλανε vites dicuntur:
 propter vocabulum θυμάλωπιδες, quod *inedimet* signifi-
 care vel κεκαυμένα, supra Segm. 110. discere potuis-
 si. & infra locum geminum huic ex MS. adscribemus
 X, 101. ubi in vulgatis defectus. JUNG.

²⁹ Εἶρηκε] C. V. εἶρηκα. & mox σὺ δὲ τῶν δ. ἐν καρ-
 πατάλλοις. leg. σῦκα δὲ &c. Κραπατάλλοις. KÜHN.

³⁰ Κραπατάλλοις] Sc. κραπατάλλοις, etiam infra
 X, 195. vid. Casaub. in *Athen.* lib. III. cap. 3. SEB.

Κραπατάλλοις] Scribendum Κραπατάλλοις, ut & Se-
 berus nolter monuit ex Casaubono. sic & apud Scho-
 liastr. *Atissorb.* in *Plus.* ad ista: ἀπὸ τῆς πλουτῆσαι ποιή-
 σω. &c. scribe: καὶ Φερεκράτης ἐν Κραπατάλλοις. nam
 & nova editio mendose Κραπατάλλοις ibi retinet, ut
 hic in Polluce erat. Cæterum hæc omnia in MS. no-
 stro deesse, usque ad θαρραφόρος Segm. 155. dixi su-
 pra. JUNG.

Κραπατάλλοις] Cum Eruditiss. Kühnio Κραπατάλλοις
 in textu recepi.

³¹ Φυτευτήρια] *Πλατῆρια*. KÜHN.

³² Συκίδας] C. V. pro συκίδας leg. κῶδι. KÜHN.

De artibus operariū.

1.

Περὶ ποιητικῶν τεχνῶν, καὶ τῶν λοιπῶν. α'.

Artes vero operariæ hæ sunt, tibi-
arum confector, lingularum opifex,
tibiæ perforator. tibiæ confectio, lin-
gularum opificium, instar lingularum, in-
star tibiæ, perforatorie. Et ipsum vas
lingulas continens, lingularum theca di-
citur. Sed tibiæ theca, *συβίνη*. Rur-
sum vero, lyæ opifex, lyæ opus: lyæ
confectio, lyarum confector. Sed Ari-
stophanes in *Epulonibus* alicubi, & Ly-
roniam dixit. * Plectorum opifex, ple-
ctorum confectio: plectorum opificium,
plectorum opifex, instar plectri. Chor-
darius, chordarum confectio, instar chor-
dæ factum, chordarum confector. Et hinc
quoque Chordarum venditor, ut Critias
inquit. Nervis confusus, nervis conflu-
ens. Et hinc nervis formatæ, circula-
torum imagunculæ. Armificus, armo-
rum Faber, armorum confectio. & hinc,
arma, armatura, armatus, armari,

Ποιητικαὶ δὲ τέχναι αἶδε. αὐλοποιοὺς, γλωτ-
τοποιοὺς, ³³ αὐλοτρίπης, αὐλοποιΐα, γλωτ-
τοποιΐα, ³⁴ γλωττοποιητικῶς, αὐλοποιητικῶς,
³⁵ αὐλοτροπητικῶς. καὶ τὸ μὲν ἀγγεῖον τὸ τὰς
γλώττας ἔχον, ³⁶ γλωττοκομεῖον. ἢ δὲ τῶν αὐ-
λῶν θήκη, ³⁷ συβίνη. Πάλιν δ' αὖ, λυροποιοὺς,
λυροποιΐα, λυροποιητικῆ, ³⁸ λυροποιητικῶς. Ἀρι-
στοφάνης δ' ἐν ³⁹ Δαιταλεῦσι, καὶ λυρωνίαν που
λέγει. * πληκτροποιοὺς, πληκτροποιΐα, πληκ-
τροποιητικῆ, πληκτροποιητικῶς, πληκτροποιητι-
κῶς. χορδοποιοὺς, χορδοποιΐα, χορδοποιικῶς,
χορδοποιικός. καὶ ἀπ' αὐτῶν χορδοπώλης, ὡς
Κριτίας λέγει. ⁴⁰ Νευροράφος, νευροραφικός,
καὶ ἀπ' αὐτοῦ ⁴¹ νευροστάται. ⁴² Ὀπλιτοποι-
οὺς, ὀπλοποιοὺς, ὀπλοποιΐα. καὶ ἀπ' αὐτοῦ,
ὄπλα, ὄπλισις, ⁴³ ὀπλίτης, ὀπλίζεσθαι,

³³ Αὐλοτρίπης] Ex Comœdia, vel Aristophane sum-
ptum vocabulum, ut supra IV, 71. non quod Aristophanem
nominatim citet ibi, sed quod sæpius ita lo-
quatur quum Aristophanem innuat. JUNG.

³⁴ Γλωττοποιητικῶς] More eorum qui ligulas tibiis
conficiunt. dein leg. αὐλοτροπητικῶς ad instar eorum,
qui tibiis perforant. KÜHN.

³⁵ Τροπητικῶς.] Non dubito emendare αὐλοτροπη-
τικῶς, ab αὐλοτρίπης nimirum: excidit male principium
vocis, vel ab amanuensi omisum fuit. JUNG.

Τροπητικῶς] Verissima est illa lectio αὐλοτροπητι-
κῶς, quapropter textui a me est inserta.

³⁶ Γλωττοκομεῖον.] Vide de hoc Nunnese. ad Phry-
nich. Eclog. I. in γλωττοκομον. ubi & de συβίνη, ita enim
cum η, ut & apud Hesych. & Suidam in ea significa-
tione esse dicit, agnoscit: & mox, & infra X, 153.
agnoscit, ubi & MS. noster clare συβίνη habet, non
συβίνην ut vulgo ibi. JUNG.

³⁷ Συβίνη.] Hesychio συβίνη, αὐλοθήκη ἢ τοξοθήκη.
συβίνη autem ut hic extat, κωποβάλλιον, ἱεβάλιον: in-
fra X, 144. inter σκηνή στρατιώτου est συβίνη, in MS.
οιβήνη. SEB.

Συβίνη.] Hesych. συβίνη, αὐλοθήκη, ἢ τοξοθήκη, ἢ ὀ-
παντικὸς χιτῶν. nec aliter extat apud Aristoph. in fine
Θεσμοφ. & ex eo apud Suidam, Salmaf. leg. συβηνή.
vid. Gellium N. A. lib. X. cap. 25. KÜHN.

Συβίνη.] Συβίνη in textu emendavi: hocce tibiæ
repositorium fuit coriaceum: Etymol. Συβίνη, ἢ δι-
ρατίνη αὐλοθήκη, ἢ ἢ φάρετρα.

³⁸ Λυροποιητικῶς.] Vel λυροποιητικῶς videtur legen-
dum, vel ἐπίρημα hoc isti nomini adjungendum, ut
mox in simili πληκτροπ. &c. JUNG.

³⁹ Δαιταλεῦσι.] Vid. Casaubon. in Athen. III. cap.
33. SEB.

Δαιταλεῦσι.] Mirum quam se torquéat in hujus Co-
mœdiæ vero nomine Nunneseus ad Eclog. Phrynich. I.
quamvis fateatur istam fabulam ita semper præcis ci-
tari. mavult enim adstruere titulum ἐν δαιδαλεῦσι ve-
rum esse. Sed ubi prolixè, ut ibi videre potes, di-
sputavit, ita claudit: Videtur tamen veteribus posse τὸ
δαιταλεῦσι. Et certe retinendum est, cum libris vete-
ribus volentibus faventibusque. videque de ejus fabulæ

adpellatione & argumento τὸν πᾶν Casaubonum III.
Athen. 33. Unde & hoc discas, non bene reddi *Ερυ-
λωνες* ab interpretibus. JUNG.

⁴⁰ Νευροράφος] Leg. νευροράφος, qui nervis aliquid
coarctat, consuis icunculas nervis alienis mobiles &
alia plura. KÜHN.

Νευροράφος] Supra VII, 81. habuisti νευροραφῶν ex
Xenophonte. JUNG.

⁴¹ Νευροστάται.] Pro νευροστάτης forte leg. νευ-
ροστάται, qui trahunt nervos, ita ut νευροπάστα varias
edant figuras. Gl. sigillari, (sigillarii) νευροπάστοι. Sal-
maf. leg. νευροράπται. quod firmat quod supra extat c.
20. ὁ νευροραφῶν, qui nervis consuis calceos. KÜHN.

Νευροστάται.] Non mehercle imagunculæ fuerunt,
ut Interpr. somniat, scilicet νευροπάστα hic sibi fin-
gens, sed artificum nomen est, qui nervis intentis
forte aliquid erigunt, ut H. Stephanus exponit in The-
sauro: quamvis quid plane fuerint, nobis non liquet.
fuerunt alias & νευροπάστοι, circulatorum magis quam
opifices, de quibus vide B. Vulcanium Comm. in A-
ristotelem de Mundo, ubi hæc vox. Apuleius περιφρά-
ζεται, qui in ligneolis hominum figuris gestus movent.
JUNG.

Νευροστάται.] Lenocinatur nobis lectio Cl. Salma-
si νευροράπται, eamque vocem alicubi legisse memi-
ni. Kibnius quoque libri tui, oræ adleverat: f. νευρο-
ράπται.

⁴² Ὀπλιτοποιοὺς] Hoc vero mihi mirum vocabulum:
qui totos armatos faciat homines, cum armis, plus-
quam Prometheus potuit, ἰονίς opus nimirum solius,
qui talem e cerebro emittebat Palladem. sed quid nu-
gamur? vix mihi persuadeo a Polluce scriptum: alias
cur non addidit & ὀπλοποιΐα. Viri docti resingent:
nos interim, si incuriam librorum cogitamus, &
mendorum in Polluce segetem, delendum putabimus.
JUNG.

⁴³ Ὀπλίτης] Miles gravis armatura. Glossa reddunt,
scutarius. ὀπλομαχία est exercitatio ad tractanda ar-
ma, magisterque qui docebat juvenes ὀπλομαχίαν,
dicebatur ὀπλομάχος, vel σοφὸς ἐν ὀπλοῖς μάχισθαι. vid.
Platonem in Lachete & initio Euthydem. ὀπλοδιδάσκα-
λον dixeris etiam ex Glossis ὀπλομάχον, est quoque gla-

ἔξοπλισία, ὄπλομαχία, ὄπλοφόρος, ὄπλοθήκη.
 155 * 44 Ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ὀπλων στρατηγός, ἀσπίδοποιός,
 45 ἀσπίδοπληκτος, ἀσπίδοπήγιον. 46 Λυσία δὲ
 καὶ λόγος ὑπὲρ τοῦ ἀσπίδοποιού. καὶ ἀπ' αὐ-
 τοῦ, ἀσπίς, ἀσπίδηφόρος, 47 ὑπασπιστής, συ-
 νασπιστής. 48 ὑπ' ἀσπίδα, συνασπίζεῖν, προ-
 ασπίζεῖν, ὑπερασπίζεῖν, 49 ὑπεράσπίδα, μι-
 κράσπίδα. κρανοποιός, κρανοποιία, κρανουργός,
 κρανουργία, κράνος. Θωρακοποιία, 50 θωρακοποιός,
 θώραξ, θωρακοφόρος, τεθωρακισμένος, 51 ἡμιθω-
 156 ρακία. * Μαχαιροποιός, 52 μαχαιροπώλειον,
 μαχαιροπώλης, μάχαιρα, μαχαιροφόροι, μα-
 χαιριδές. Τοξοποιός, τοξοποιία, τόξον, το-
 ξότης, τοξοφόρος, τόξαρχος. 53 Ἴπποτοξότης,
 τοξεῦσαι, ἐκτοξεῦσαι, 54 τοξεύματα. Βελο-
 ποιός, βελοποιία, βέλος, 55 βλήμα, 56 βάλ-
 λει. 57 Δορυξοί, δόρυ ὀλοσίδηρον. καλεῖται δὲ

dearmatio, armorum pugna, armiger, &
 armamentarium. * Sed armorum dux, 155
 scutificus, scuta complicans, scuti con-
 textura. Sed & Lysias, Orationem de Scu-
 tifico habuit. Et hinc dicitur, scutum,
 scutigiger, scutatus, confcutatus. Sub scu-
 tum constipare, propugnare, protegere :
 protectorem, parvo scuto utentem. Ga-
 learum opifex, galearum opificium : ga-
 learum confector, galearum confectio,
 galea. Thoracis opus, thoracum Arti-
 fex : thorax, thorace indutus, thorace
 armatus, semithoraces. * Enium Faber, 156
 gladiatorum venditio : gladiatorum venditor,
 gladius, ensiferi, pugiones, Arcuum fa-
 ctor, arcuum confectio, arcus : jacula-
 tor, arcuum gestans, jaculatorum prin-
 cept. De equo jaculans, jaculari, eja-
 culari, jaculationes. Telificus, telorum
 opus, telum, jaculum, jacula. Hasta-
 rum politor. Hasta ferrea, quæ Gæfa

diator: ὄπλοφόρος in iisdem Glossis & ὄπλοφόρος, armiger, scutigerulus. ὁ ἐπὶ ὀπλων στρατηγός dicitur qui rediatis præest. ἔπλα & ἀσπίς sæpe ponuntur pro armatis, scutatis, ut ex Thucyd. notum est. Kühn.

44 Ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ὀπλων στρατηγός, ἀσπίδοποιός &c.] Hercules tuam fidem! Et cur MS. nos tam inopportune deserit! Malam enim labem hic Polluci illatam puto mala vel negligentia manu. Quid enim nobis hic cum stratego inter τεχνάς ποιητικάς; credo qui illos opifices scilicet ducat. & quis super arma constitubatur imperator bellicus? vel legitime ὄπλαρχον, ut sane mox τοξαρχον; Segm. seq. Quid verbigeramur? Tentabimus aliquo modo restituere ita: οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ὀπλων ἐκείτων ἀσπίδοπηγός, ἀσπίδοποιός &c. nisi plura desunt, & in his ἀσπίδοποιία. Possis &, ὄπλων στρατηγικός, sed omnia nobis reconcinnabunt rectius ingeniosiores. Certe ἀσπίδοπηγός a Polluce hic nunquam omnium credam: quod & supra posuit I, 149. a compingendis nimirum scutis sive clypeis ita dictus. Demosth. ἐν τῆσταιραγραφῇ ὑπὲρ Φορμίωνος ἐμίσθωσε Πασίαν τὴν τράπεζαν τούτων, καὶ τὸ ἀσπίδοπήγιον. & Itatim iterum, sequens tamen ἀσπίδοπληκτος quoque nescio an Pollux hic quidem inter fabricatores scutorum: quum alias sane possit eum, qui scuto percussus sit, significare. quamvis mox miscet alia inter alia ἀσπίδοπήγιον sequitur: apud Suidam in ἀσπίδοφόροι est ἀσπίδοπηγίον, qui id exponit, ἐν αὐτῇ ἀσπίς πηγνυται. vulgatum vero bonum est, & in MS. fuisse crediderim. Sic enim & paulo inferius Segm. 159. κλισοπήγιον, & Segm. 160. σοροπήγιον. JUNG.

45 Ἀσπίδοπληκτος] Legit amicus quidam ἀσπίδοπληκτής, scutorum compactor. ut dein C. V. ἀσπίδοπηγός, pro ἀσπίδοπήγιον. posset & legi ἀσπίδοπληκτός & ἀσπίδοπληκτής, sed puto non opus esse his correctionibus. nam ἀσπίδοπληκτός est, qui clypeo impulsus est ita, ut in pugna gradu, in quiete se compromiserat, dejectus fuerit. Salm. leg. ἀσπίδοπηγός ἀσπίδοπήγιον exat apud Demosth. ἐν παραγραφῇ ὑπὲρ Φορμίωνος. sic infra κλισοπήγιον, taberna lectulis fabricandis destinata. Kühn.

46 Λυσία] An potius Λυσίου scripsit? oratio alias ista a Nostro & supra fuit adducta VII, 12. quamvis ibi titulum menda occupavit, hinc amovenda. JUNG.

47 Ὑπασπιστής] Gl. protector, armiger. alii Jatelles. vid. Alian. V. H. lib. XI. cap. 9. συνασπιστής, qui cum aliis testudinem facit, ut mox συνασπίζεῖν, testudinem facere clypeis coalunatis. præcedens ὑπ' ἀσπίδα, leg. ὑπασπίδα, sub clypeo. Homerus habet Iliad. v. vers. 158. & alibi de Graecorum συνασπισμῶν. vid.

Suid. h. v. & Alian. Tactica cap. 11. Kühn.

48 Ὑπ' ἀσπίδα] Post ὑπ' ἀσπίδα puto distinguendum: nisi & verbum ὑπασπίζεῖν posuerit Pollux. sed ὑπ' ἀσπίδα fuerit quod Homerus ὑπασπίδα dicit, qui se sub clypeo quasi condens, eoque corpus tectum habens progreditur. JUNG.

Ὑπ' ἀσπίδα] Commatica distinctione has voces a sequentibus cum Cl. Kühnio separavi.

49 Ὑπεράσπίδα] De hac voce quoque querendum, si non ὑπὲρ ἀσπίδα scripserit, an idem quod ὑπερασπιστής significet. sed tandem ad MS. nostrum, qui mox ita iterum cum nova membrana pagina habet φόρος, τεθωρακισμένος &c. Scilicet illud θωρακο cum præcedentibus αὐτῇ σελίδι exemplum est. JUNG.

50 Θωρακοποιός] Gl. Loricarius; θωρακοφόρος, loriciifer, &c. ἡμιθωρακία. Kühn.

51 Ἡμιθωρακία.] MS. ἡμιθωρακία. & ita certe scribendum erat. Γάσων δὲ ὁ Θεσσαλὸς καὶ ἡμιθωρακία προσέειπε. dixerat de iis Noster supra I, 134. JUNG.

Ἡμιθωρακία.] Ἡμιθωρακία, & ita semper apud rei tactica scriptores.

52 Μαχαιροπώλειον] Pro μαχαιροπώλειον MS. habet μαχαιροπώλιον, quod vulgato non cedat. mox tamen vitioso accentu habet μαχαιροπώλης. JUNG.

53 Ἴπποτοξότης] Ἴπποτοξότης initio male I magno notatum fuit, quum minori debeat. pertinent enim hæc ad τόξα adhuc, nec novam artem constituunt. JUNG.

54 Τοξεύματα.] Pro τοξεύματα, MS. τόξευμα singulari. JUNG.

55 Βλήμμα] Supra I, 133. βλήματα, βέλη. SEB. Βλήμμα] C. V. βλήμα, jallus. Kühn.

Βλήμμα] Βλήμμα vitiosum est. MS. accentum saltem vitiosum habet, scribens βλήμα. emenda itaque βλήμα unde βλήματα & supra I, 133. habuit. JUNG. Βλήμμα] Βλήμα in textu reposui cum Cl. Kühnio.

56 Βάλλει.] MS. βάλλει, infinitivo, quod melius. JUNG.

57 Δορυξοί] Aristophan. Eir. v. 446. κείτις δορυξός (H. Steph. δορυξός l.) ἢ κάπηλος ἀσπίδων. SEB.

Δορυξοί] Pro δορυξοί alii δορυξός. vid. Suid. Aristoph. δορυξός in Pace. Kühn.

Δορυξοί] Ex eo qui supra I, 149. δορυξός. ubi & ante ἔχειν τὰ δόρατα MS. nolter. Malim itaque in illo versiculo Aristophanis Pace:

Κείτις δορυξός ἢ κάπηλος ἀσπίδων
 legere δορυξοί, contraite, ut & hic MS. habet, quam δορυξός, ut alii. perinde enim, vel rotundius etiam versus constet. Sic ἀντίξοι amat Agathias lib. V. Histor. & ἀντίξοι lib. I. & II. pro ἀντίξοι & ἀντίξοι.

vocatur, & Libya est. Hastiger, hastæ gestatio, hastæ armamentarium, mancipium, hasta captus, hastæ captivus. * Sed Aristophanes in Scenis, Prehendens, inquit, latorum duplicem conjunctionem jaculorum. & Criflas vendere, dixit idem. & Clypel redemptionem, id est scuti.

⁵⁸ γαισός, καὶ ἔστι λιβυκόν. ⁵⁹ δορυφόρος, δορυφορία, ⁶⁰ δορυδόκη, ⁶¹ δορυάλωτος, δορυάληπτος, δορυάληπτος. * Ἀριστοφάνης δ' ⁶² ἐν Σκηναῖς κα- 157 ταλαμβανούσαις ἔφη καὶ τῶν ⁶³ πλατυλόγων, διβολίαν ἀκοντίων. καὶ ⁶⁴ λοφοπωλῆν δὲ ὁ αὐτὸς εἶρηκε. καὶ ⁶⁵ σάγμα τὸ ἔλυτρον, τὸ τῆς ἀσπίδος.

quamvis quis in *δορυφόρος* contra nitatur forte, idque magis *δορυφῶς* velit esse. illud MS. habet, ut dixi. JUNG.

58 Γαισός] C. V. γαισός. leg. γαισός. hoc teli genus *Gallis Virgilius, Athenæus Hispanis* tribuit, *Noster Lybicum* esse dicit, nisi legendum fuerit. Ἰβηρικόν pro λιβυκόν. *Servius* in VII. *Aneid.* *Gallæ gesta* adscribentem dedimus supra I. 141. *Cassiodorus* in *Sirabonem, meritis mivaris Pollucis inficitiam*, inquit, *dum de gesto agit*. sed nollem inficitiam arguere Auctorem, qui in re controversa suam dicit sententiam. Potuerunt *γὰρ* Hispanis ut inventoribus, Gallis vero & Afris ut qui inventis uti sunt, adscribi. ita *gerra Persiarum vel Aegyptiorum* sunt, nihilominus tamen & *Atheniensibus & Naxiis & Siculis*, ab Auctoribus dantur. *Gestos* certe etiam Romanis tribuit *Livius* lib. VIII. cap. 8. & *Cristo* in *Geisicis* apud *Suidam. Vestus, gestus, grave jaculum* (leg. jaculum.) *Isidorus, gestus, ασβη, jaculum, βολή.* KÜHN.

Γαισός] Pro γαισός, MS. noster mire γαισός habet. sed a vulgato non recedam; dicit *Noster* id fuisse *δῶρον ἰλασθῆρος*. Ita & *Hesychius: γαισός, ἰμβόλιον ἰλασθῆρος*. Fere autem *γὰρ* Gallis tributa a scriptoribus, ut in *Collectaneis* ἴ. *Lippsi* videre potes lib. IV. *Poliiorce*. Dial. IV. qui de *Lybie* telo, quale *Noster* ait. nihil addit, nisi quod & citet locum *Silii*, qui *Nostro* adscribendus est, ubi Afris hoc telum quoque vides adscriptum, lib. II. *Punic.*

--- omnia *Pannum*

Armenii vigilem, patrio de more, sequuntur, Celsique, latitatorque Cydon, testumque focique.

JUNG.

Γαισός] *Falckenburgii* Codex γαισός habet: sed male.

59 Δορυφόρος] Apud *Pollucem* MS. noster *δορυφόροι*, pro vulgato singulari. JUNG.

60 Δορυδόκη] *Supr.* I, 136. & infra X, 143. *δορυδόκη.* SEB.

Δορυδόκη] Pro *δορυδόκη*, MS. rectius *δορυδόκη*. sibi que constat, ita & supra I, 136. & infra X, 143. habens. JUNG.

61 Δορυάλωτος] *Δορυάλωτος, δορυάληπτος*, omisso *δορυάληπτος*. vulgata signat *Hesychius: δορυάληπτος, δορυάληπτος* exponens: & *δορυάλωτος, μηχανάλωτος, ὑπὸ δόρατος ἀληθείς*. Invenitur tamen & *δορυάλωτος & δορυάληπτος*. JUNG.

62 Ἐν σκηναῖς, καταλαμβανούσῃ.] Lege in *σκηναῖς καταλαμβανούσαις*. etiam infra *Segm.* 202. indeque in indice scriptorum sub nomine *Aristoph.* tolle in *σκηναῖς*, ac numeros additos inferre versui sequenti. Erat autem & deinceps aliquoties editum in *σκηναῖς καταλαμβ.* similiterque apud *Hesych. Schol. Aristoph. & Athen.* lib. IV. sed *Cassiod.* ibid. cap. 20. nihilominus *ταμπεν*, inquit. *mendis hanc scripturam arguere non dubitavit.* *Credimus enim verum subule hujus indicem esse Σκηνῶν καταλαμβανούσαις, mulieres locum ad tentoria sua occupantes &c.* Quam conjeceram tanto denique audacius securus fui, quia MS. *August.* expresse illam non semel confirmat. SEB.

Ἐν σκηναῖς, καταλαμβανούσῃ.] C. V. καταλαμβανούσαις: & ita ubique ipso *Cassiodoro* teste laudant Auctores hoc drama. si ita est, καταλαμβανούσαις est pro προκαταλημνίαις. *σκηνῶν προκαταλημνίαις* sunt *scena occupatae*. quasi eos tetigerit hoc dramate *Aristoph.* qui in ludis publicis ante alios occupavit tuguria, tabernacula, thea-

trique sedes. *ὅσας προκαταλαβῶν* vocant. innuit id ipsum *Aristoph.* in *Ἰάκκῃ*, dicens:

--- τὸ δὲν ἐς Ἰσθμίαν

Σκηνῶν ἱμαυτοῦ τῶ πρὶν καταλαμβάνουσαι

--- quod ad Ἰσθμίαν

Occupare scenam prius teo debeant.

aliter sentit *Cassiod.* KÜHN.

Ἐν σκηναῖς καταλαμβανούσῃ.] MS. *Ἀριστ. δὲ ἐν σκηναῖς καταλαμβανούσαις, ἴφθ &c.* bene si *σκηνῶν* emendes modo, ut docuit *Cassiodoro* nostro *debetis*. Ait vero *Cassiodorus* noster alicubi & apud *Aristophanis Schol.* *ισθμῶν* eodem modo hunc titulum occupari. Et hodieque occupatur. mendum enim correxerunt quod in *Schol.* ad ἴφθ est, ubi illa *eis τὰ κόχωνα* exponuntur, *μύνηται, αἶτ, δι τῆς κόχωνης, καὶ ἐν σκηναῖς καταλαμβανούσαις*. ubi itaque tandem quoque *τερονε σκηνῶν*. JUNG.

Ἐν σκηναῖς καταλαμβανούσῃ.] Haud dubie vera est illa, quam dudum *H. Cassiodorus* in lucem dedit, emendatio, quam cum & MSS. Cod. & *Pollux* volter inferius X, 144. adserant, in textum recipere non dubitavi. *Κυβητιῶν* ad sui libri marginem in *σκηναῖς καταλαμβανούσαις* reposuerat, me iudice, minus recte: quin etiam hujus *Aristophanicæ* fabulæ argumentum, quod vir Eruditissimus in nota ad h. l. exponit, commodius per eam, quam textui reddidimus, inscriptionem designatur: ita enim *σκηνῶν καταλαμβανούσαις* eunt *qua celsi sceticas occupant prima*.

63 Πλατυλόγων] Πλατυλόγων. SEB.

Πλατυλόγων] C. V. πλατυλόγων. deiu leg. *διβολίων ἀκοντίων*, ut dicitur & *διβολιον ἀκόντιον*, anceps jaculum. prius jam vidit *Cassiod.* in *Athenicum* lib. IV: cap. 20. *Salm.* vid. infra X, 144. *Herodotus* in vita *Severi*, *διβολίας τε καὶ δόρατα ἰππίσι*, quod reddit *Politianus, pila imentare ἔς ἡσπῆς*. KÜHN.

Πλατυλόγων] MS. πλατυλόγων. quomodo corrigendum esse monuit etiam eruditus editor. JUNG.

Πλατυλόγων διβολίαν &c.] Πλατυλόγων in textu a nobis est emendatum, nam & ita *Pollux* inferius X, 144. sed eo loco pro *διβολίαν ἀκοντίων* est, *ὡς ἴσθῃ ὁ ἀκόντιον*. Cl. *Κυβητιῶν* *διβολίαν* relinquit, sed invicis MSS. retinuit ergo *διβολίαν*. Πλατυλόγων vero ἀκόντια sunt *spicula, quæ latius habent cuspidem*, nam *λόγχη* proprie ὁ τοῦ δόρατος σῆδος, ut recte *Hesychius*: sed aptissime in rem præsentem scribit *Xenophon* *Cynæget.* pag. 579. *τὰ δὲ ἀκόντια ἔντα παντάπασι, ἔχοντα τὰς λόγχας ὑπὸ πλατῆς καὶ ζυφῆς, βάρδους δὲ στιφῆς, βάρδους* appellat *spiculisque virgæ, λόγχαις αὐτεῖν πρᾶξιμῃ ἡς ἔργον*.

64 Λοφοπωλήν] In *Ruse* ait *λοφῆν*, pro *λοφοπωλήν*, & *λοφοποιός*. KÜHN.

65 Σάγματος λύτρον] Leg. *σάγμα τὸ ἔλυτρον*. ut patet ex his quæ infra X, 142. de MS. adjecimus. Perperiam autem in pr. ed. legi *σάγματος λύτρον*, itaque, ut nunc corrigendum est, jam pridem & *Leop.* monuit Emend. II, 6. SEB.

Σάγματος λύτρον] C. V. *σάγμα τὸ ἔλυτρον τὸ τ. α.* Interpret. *elyrei redemptionem* somniavit. *ἀσπίδος θήκη* *Schol. Aristoph.* in *Acharn.* *Hesychius* *Noltri* verba ipsa retinet. *Salm.* *σάγματος τὸ ἔλυτρον, καὶ σάγμα τὸ ἔλυτρον τῆς ἀσπίδος, ἴσθμῃ, ἔργον ἔλυρει*. KÜHN.

Σάγματος λύτρον] Virorum doctorum emendationem, ut *debetis* nostri hic, & *Leopardi* XI. Emend. 6. καὶ *σάγμα, τὸ ἔλυτρον, τὸ τῆς &c.* ita profus etiam: ut adscripti, representat MS. volter, eaque *Polluci* τῶ-

⁶⁶ σάγη δὲ, τὴν πανοπλίαν. Ἡ δὲ τοῦ κράνευς θήκη, ⁶⁷ λόφιον καλεῖται, ὡς ἡ τοῦ ξίφους ἀκμῆ, ⁶⁸ κνώδων. Ὁ δ' ἐν τῷ τόξῳ δεσμός, ⁶⁹ ποδάκνης, ⁷⁰ ὡσπερ ὁ κίρκος ὁ πρὸς τῇ ἐπιδορα-
158 τίδι, πόρκης. * ⁷¹ Μέσωρα ὄπλα, τὰ ⁷² καὶ τοῖς παισὶν ἀρμόσαι δυνάμενα. εἴρηται δὲ καὶ ξιφομάχαιρα, ἡ ⁷³ μεγάλη μάχαιρα, ἐν Θεοπόμπου ⁷⁴ Καπηλίῳ, ⁷⁵ Ἐλεφαντοκόπους

Σάγη vero, panopliam totam significat. Galeæ autem crista, conus appellatur: sicuti & gladii cuspis, mucro. Arcus porro vinculum, ποδάκη. Quemadmodum cuspidis circulus, πόρκης dicitur. * Arma μέσωρα sunt, quæ pedi-
bus adaptari possunt. Sed Xylomachæra dicitur, gladius magnus, in Theopompi Cauponis: Elephantorum sectores

stituenda est. Unam voculam in suo codice, ἔλυτρον nempe, etiam recte habuit olim Rhodiginus XXI. Antiq. 14. ubi de sagmate quædam congescit. JUNG.

Σάγματος λόφιον] Doctiss. Κίχηνισμ secutus in textu emendavi, σάγμα τὸ ἔλυτρον τὸ τῆς ἀσπίδος: proxime accedit Codex Falschenbergii, τὸ ἔλυτρον τῆς ἀσπίδος, quæ sunt ipsissima Hesychii verba. Scholastes Emptiridis ad Androm. σάγματα exponit θήκας τῶν ἀσπίδων, eodemque modo Lutatius ad Stat. Theb. lib. IX. v. 730. Coryzon, theca arcus solius dicitur, sicut pharetra sagittarum ἢ sagitta scuti.

⁶⁶ Σαγή δὲ] Suid. & Schol. Aristoph. fol. 284. σάγη τὸ ὄπλον, καὶ πανσαγία ἢ πανοπλία. quod H. Steph. rectius. SEB.

Σαγή δὲ] Schol. Aristoph. l. c. σάγη τὸ ὄπλον. πανσαγία, ἢ πανοπλία. Gl. πανοπλία, ἀρματα. KÜHN.

Σαγή δὲ] Illud σαγή nota initiali σ parvo. pendet enim adhuc oratio ab antecedentibus: quod Aristophanes scilicet ita usus fuerit. habet vero MS. σάγη, paroxytonus. sicque scribendum. exponit autem ita & Hesychius: σάγη, ἡ ὅλη πανοπλία. nimirum ad eundem Aristophanis locum respiciens, qui ita usurparit. alias enim exponit eam vocem & per περιβόλαιος, & σείκισμα: adeo ut nouidm possim assentiri viris doctis, qui rectius volunt πανσαγίαν eo modo exponi, quo apud Nostrum σάγη, quasi & hoc non eo pacto Comicus usurpasse potuerit. JUNG.

⁶⁷ Λόφιον] Schol. Aristoph. monet λόφιον significare rinvam cristam: λοφίον vero, thecam cristæ vel galeæ, in Lichart. Hesych. tamen λόφιον legit, & explicat. Nam in iion terminata fere habent accentum modo in penultima, modo in antepenultima. KÜHN.

Λόφιον] Κίχηνισμ λοφίον emendat: eam tamen lectionem inuitis MSS: in textum nolui recipere: quin & Hesychius λόφιον habet: nec analogia huic vocis formæ repugnat: sic ab ὄγκος fit ὄγκιον, repositorium τῶν ὄγκων, Εἰρητολογος in voce, & similia.

⁶⁸ Κνώδων.] C. V. κνώδων. vulgatam lectionem retinet Hesych. in κνώδων. KÜHN.

Κνώδων.] MS. vitiose κνώδων. Deinde MS. ὁ δὲ. & pro ποδάκη, habet ποδάκης. Vocem vulgatam H. Junius in Nomencl. Neryum arcus exponit. JUNG.

⁶⁹ Ποδάκη] C. V. ποδάκης, ὡσπερ ὁ κίρκος ὁ πρὸς τῇ ὑποδορατίδι. existimo geminum fuisse annulum habitæ, alterum altriugentem superiorem, alterum haltæ inferiorem partem, eaque ratione utramque lectionem non malam esse. in Homerum Eustath. habet, & ἐπιδορατίδος vel αἰχμῆς δακτύλιον vocat. Hesych. πορκίς (leg. πόρκης) δακτύλιος. KÜHN.

Ποδάκη] Ποδάκης cum Clariss. Κίχηνισμ in textum recepi.

⁷⁰ ὡσπερ ὁ κίρκος &c.] MS. ὡσπερ ὁ κίρκος ὁ π. τ. ὑποδορατίδι. sed hoc pacto potius κίρκος & ὑποδορατίδι scribendum esset. κίρκος sane malim omnino præ vulgato. ἐπιδορατίδι alias πόρκην tribuit & Suidas. JUNG.

⁷¹ Μέσωρα ὄπλα] H. Steph. μέσωρα ὄπλα. & Hesych. μέσωρον μέσον. qui tamen paulo post etiam μέσωρα &c. Ex utroque mox leg. ἐν τοῖς παισίν. Henric. Stephan. Hesychii etiam verba mendo inquit non carere. SEB.

Μεσώρα ὄπλα] C. V. μέσωρα δὲ ὄπλα. KÜHN.
Μεσώρα ὄπλα] MS. μέσωρα δὲ ὄπλα, τὸ καὶ τοῖς παι-

σιν &c. quæ veram lectionem, ni fallor, continent, ut & indicavit Seberus nolter, si μέσωρα (quod in MS. nostro, accentu caret) scribas modo, & τὰ vulgatum retineas, ubi MS. τὸ Μέσωρα alias & apud Hesychium παροxytonus, non recto sane accentu, exponit, ὄπλα οἱς ἐχρήματο καὶ παῖδες ὄπτες καὶ ἔφηβοι καὶ τελευθίτες. JUNG.

⁷² Ἐν τοῖς παισίν &c.] C. V. παισίν, quæ pueris adiri possunt. quod & Hesych. habet. si legeremus τὰ τοῖς ἐν παισίν ἄρ. ἢ intelligerentur arma medi generis, & prout usus poscit, usurpanda a pueris, a juvenibus, a viris denique ipsis. KÜHN.

Ἐν τοῖς παισίν &c.] MSS. Codices secutus in textum recepi παισίν, quam lectionem Hesychius adstruit, & ex Codice Jungermanni MS. pro ἐν, καὶ, quas voculas haud raro in MSS. confundi a nobis est observatum: ut & μέσωρα pro μέσωρα.

⁷³ Ἡ μεγάλη μάχη.] Desunt in MS. ἡ μεγάλη μάχη. JUNG.

⁷⁴ Καπηλίῳ] Zenobius in proverbio, ἴσθια θύει, laudat Theopomum in καπηλίῳ. ubi Valer. legit καπήλιος a recto κάπηλις, cauponastix. Scholista Aristoph. distinguunt inter κάπηλις & καπηλίς. κάπηλις volunt denotare cauponam ipsam, quæ vinum vendit, καπηλίς autem ejusdem ancillam, τὴν ὑπηρετίδα τῆς καπήλιδος, secundum hanc Scholias malim h. l. legere καπήλιος προπαροxytonus. in Glossis differentia ista non observatur, dum καπηλίς redditur caupona, ut jam alibi dictum. KÜHN.

Καπηλίῳ] MS. καὶ πηλίῳ, ἐλεφαντοκόπους ξιφομαχίρας, καὶ δόρη. Falso quidem, quod ad dramatis titulum, sed verum ipsum rectissime, quem posthac ita sine menda scribas itaque integrum fenarium:

Ἐλεφαντοκόπους ξιφομαχίρας, καὶ δόρη.

Ut in MS. fuisse dixi. Et quamvis omnia clara, nec forte ullus dubitet amplius, tamen addere lubet quædam, quæ in mentem veniunt. ἐλεφαντοκόπους, id est nimirum, capulo eburneo: non quales fortasse e Cynalio Plautina somniavit Interpres,

Clypeatus Elephantum ubi machera difficit.

Ejusmodi ξιφίδιον ἐλεφαντοκόπων cum Daphnide nostro expositum fabulatur Longus nolter Pseimic. α & δ. Dein ξιφομαχίρας etiam absque MS. reponendum clamabant præcedentia, εἴρηται δὲ καὶ ξιφομάχαιρα. Et infra idem locus utraque scriptura salva, ἐλεφαντοκόπους ξιφομαχίρας, ex eodem Comico reperitur X, 145. ubi tamen ista citantur ex Theopompo ἐν πόλεσι, habetque ita MS. quam tamen hic ἐν καπηλίῳ habeas. adeo ut alteruter locus debeat falsus esse, quod ad titulum Comædiæ attinet. JUNG.

⁷⁵ Ἐλεφαντοκόπους] Melius C. V. Ἐλεφαντοκόπους ξιφομαχίρας καὶ δόρη. leg. ἡ καὶ δόρη. sunt verba Pollucis, & mox abest ab eodem φασί. Interpr. Elephantorum sectores, secutus lectionem vulgatam. Ἐλεφαντοκόπος, gladius est cum capulo eburneo. ita etiam Salmaj. KÜHN.

Ἐλεφαντοκόπους] Emendavi cum Cl. Kíχηνισμ in textu Ἐλεφαντοκόπους eburnei gladium capuli ditioribus apud veteres fuisse usitatissimi, unde de Adriano Casare tanquam contumaciæ ac frugalitatis exemplum adnotat Spathianus in ejus vita, quod capulo vix eburneo

xyломachæras, & hastas. nonnulli enim hastilia sic nominata putant. Sed jaculi acies, hami dicuntur, & barbæ. Corona autem, galeæ & species fuerit, & pars. Multa vero ex his Militaribus, ubi & horum synonyma, & armorum partes exposuimus, ut jam prædictum est.

159 * Nunc autem, ad pacificas magis artes redeamus. Vestiarium, vestiaria ars, exornis vestis, chlamydis confectio: chlamydis sartor, penulæ, pallioli, penularum confutor. Lectulorum confectio, lectificus, lectulorum compactio, lectus, lectica, lectulus. Ægrotus, lecto decumbens, decumbere. Sed Lectum decusserunt, dicit Cratinus in Dionysalexandro. Et arca. Arcarum Faber, ut Dinarchus. Ar-

160 cula. * Tum & rhiscus, cista, cubile, cubiculum, mucro. Idemque Dinarchus, Co-

⁷⁶ ξιφομαχάϊρας, καὶ ⁷⁷ δόρη, ἔνιοι γὰρ οὕτως εἰρησθαὶ τὰ δόρατα ⁷⁸ Φασί. Βέλους δ' ⁷⁹ αἰ αἰκίδες, ὄγκοι καὶ πῶγωνες καλοῦνται. στεφάνη δὲ, εἶδος περικεφαλαίας ⁸⁰ ἀν εἴη, ὡσπερ καὶ μέρες. τὰ δὲ πολλὰ τούτων, ἐν τοῖς ⁸¹ περὶ στρατιωτικῶν, ἐν οἷς καὶ τὰ συνώνυμα τούτων, καὶ τὰ μέρη τῶν ὀπλων ὑποδεηλώκαμεν, ὡς ⁸² ἤδη προεῖρηται. * Ἰωμεν ⁸³ δὲ πάλιν ἐπὶ τὰς εἰρηνικωτέ- 159 ρας τῶν τεχνῶν, ἐξωμιδοποιός, ἐξωμιδοποιία, ἐξωμίς. ⁸⁴ χλαμυδουργία, χλαμυδοποιία, χλαμυδουργός, χλανίδες, χλανίσκια, χλανιδοποιός. Κλινοποιική, ⁸⁵ κλινοποιικός, κλινοπήγιον, κλίνη, κλινίδιον, κλιντήριον, κλινήρης, ⁸⁶ κλινοπέτης, κατακλιθῆναι. κλίνην δὲ ⁸⁷ παράπυζον, Κρατῖνος εἶπεν ἐν Διονυσιαλεξάνδρῳ. καὶ ⁸⁸ κιβωτός, καὶ κιβωτοποιός, ὡς Δείναρχος. κιβώτιον. * τάχα δ' ἀν καὶ ρίσκος, ⁸⁹ κίστη, καί- 160 τη, ⁹⁰ κοιτῶν, κοιτῆς. ὁ δ' αὐτὸς Δείναρχος καὶ

neo sraitham clauderet: ad eum locum confule, sis, summx eruditionis viros *If. Casaubonum* & *Cl. Salmasium*.

⁷⁶ * *Ξυλομαχάϊρας*] Præcessit *ξιφομαχάϊρα*, & sequitur tamen, οὕτως εἰρησθαὶ τὰ δόρατα, ut nescias an scriptura ista (*ξιλομαχάϊρας*) rejicienda sit. *Hent. Stephau.* SEB.

* *Ξυλομαχάϊρας*] Stellula deleta in textu reposui, prævenite *Cl. Kühnio*, *ξιφομαχάϊρας*.

⁷⁷ *Δόρη*.] *Δόρη* est in MS. scilicet pro *δόρατα*. *Hesychius*: δόρη καὶ δόρων ἀντὶ δόρατα καὶ δοράτων. Quæ autem his subjicit *Pollux*, ἔνιοι γὰρ οὕτως εἰρησθαὶ τὰ δόρατα φασί, (ubi ultima vox φασί in MS. deest) ea haud quaquam debent facere ut nos de *ensibus ligneis* cum viris doctis *ξιλομαχάϊρα* hic quidem potuisset dici suspicemur. Nisi enim fallor, ista verba respiciunt ultimum vocabulum *δόρη*, non fortasse ubivis obvium, quod ait quosdam exponere ita, nimirum sic dicta fuisse τὰ δόρατα. *ξιφομαχάϊρα* alias & *Hesychio* hac unica explicatione illustratur, ἡ μεγάλη μαχάϊρα. Sed satis de loco claro: in obscuris plerumque nec nobis valde lucet. Nec tamen hinc abeam quin & eidem *Theopompo* suas *καπηλίδας* restitutum hodieque corruptas apud *Scholias. Vet. Aristoph.* ubi ad *Acharnens.* paulo a fine longius de verbo *μέτρησον* agens: καὶ Θεόπομπος· καπηλίσσον ἢ μετᾶδος, ἢ μέτρησον· ἢ τιμὴν λάβε. sic & nova editio. sed tu non dubita mecum restituere: καὶ Θεόπομπος καπηλίσσον· ἢ μετᾶδος, ἢ μέτρησον, ἢ τιμὴν λάβε. Apud eundem ad *Ὀρνίθας* de *Λεοτροφίδε* incorrupte remanet Θεόπομπος ἐν ταῖς καπηλίσσι. JUNG.

Δόρη.] *Δόρη*, ad unanimem MSS. Cod. consensum animum meum vertens, in textum non potui non recipere: quin & propter usum vocis haud ita vulgarem subjicit *Pollux*, ἔνιοι γὰρ οὕτως &c.

⁷⁸ *Φασί*.] In MS. *Φασί* deesse dixi. JUNG.

⁷⁹ *Αἰ αἰκίδες*] MS. δὲ αἰακίδες, καὶ ὄγκοι &c. ubi saltem illud *αἰακίδες* male confusum est: illud καὶ alias non superfluum. JUNG.

Αἰ αἰκίδες] *Hesych.* ὄγκοι, αἰ ἔξοχα καὶ γωνίαι τῶν αἰκίδων καὶ πῶγωνες ποικίλων βελῶν· non itaque ipsa telli acies ac ferrum ὄγκος seu πῶγων fuit dicta, sed istæ ab utroque latere aciei eminulæ partes a rei similitudine ita sunt vocatæ. Vid *Erythrol.* in ὄγκιον.

⁸⁰ *Ἄν εἴη* &c.] MS. alio ordine, ἀν εἴη περικεφ. ὡ. κ. μ. τὰ πολλὰ δὲ τούτ. JUNG.

⁸¹ *Περὶ στρατιωτ.*] MS. plenius, περὶ τῶν στρατιωτ. dixit autem supra lib. I. cap. 10. JUNG.

⁸² *ἤδη προεῖρη*.] MS. εἶδη προεῖρη. sine ὡς. Et sane illud ὡς commode tollatur. quavis εἶδη ideo pro ἤδη non recipiam. JUNG.

⁸³ *Δὲ*] MS. δὲ, pro δὲ. elegantius, ni fallor. JUNG.

⁸⁴ *Χλαμυδουργία*] MS. alio ordine, & duabus vocibus auctius: *χλαμυδουργία*, *χλαμυδουργός*, *χλαμυδουργία*, *χλαμυδουργός*, *χλανίδες* &c. *χλαμυδουργίαν* & supra habes VI. 34. mox *χλαμυδοποιός* omisum est in MS. quod tamen statim alio vocabulo minime omitteudo recompensat. ita enim habet noster *Palasimus* auctius. JUNG.

⁸⁵ *Κλινοποιικός*] *Κλινοποιός*. SEB.

Κλινοποιικός] MS. *κλινοποιός*, *κλινοποιική*, *κλινοποιικός* &c. quod postremum itaque neque mutare velimus. dictum enim ut antea Segm. 154. *χορδοποιικός*. ut infra Segm. 171. *πιλοποιικός*. alia ejusmodi, quæ non conquiro. significare videntur ista vocabula ea quæ pertinent ad artem, puta *κλινοποιικήν*, *χορδοποιικήν* &c. JUNG.

⁸⁶ *Κλινοπέτης*] MS. *κλινοπέτης*, paroxytone. JUNG.

Κλινοπέτης] *Παραξυτόνος* quoque *Erythologus*: *Κλινοπέτης*, *κλινήρης*· *κλινήρης* δὲ *παρακλινομένης*.

⁸⁷ *Κατάπυζον*] An *κατάπυζον*? SEB.

Κατάπυζον] C. V. *παραπυζον*, *lectus buxeis laminis ornatus ab utroque latere, vel utroque latere*. *Salm.* πύξιον, *βυκεύη*, interpretatur. *Interpres* in verbum mutat τὸ *κατάπυζον*. KÜHN.

Κατάπυζον] MS. *παραπυζον* *Κρατῖνος* εἶρηκεν ἐν δ. Et hæc vera lectio, nec emendare conemur. confirmat idem *Noster* quod dixerat hic, dicens idem denuo ex *Cratino* infra X, 34. JUNG.

Κατάπυζον] Cum omnibus MSS. *Falckenburgius* quoque habet *παραπυζον*, eamque vocem in textum referre non dabitavi, præcipue cum ipse *Pollux* X, 34. ex *Cratino* ita citer.

⁸⁸ *Κιβωτός*] Duplici καὶ omisso, hoc ordine MS. *κιβωτοποιός*, ὡς *Δείναρχος*, *κιβωτός*, *κιβώτιον* &c. JUNG.

⁸⁹ *Κίστη*] C. V. *κίστις*. KÜHN.

Κίστη] Pro *κίστη* &c. MS. *κίστις*. sed utrumque restum. infra X, 136. JUNG.

⁹⁰ *Κοιτῶν*, *κοιτῆς*.] Melius C. V. *κοιτῆς* pro *κοιτῆς*, quæ huc non pertinet, uti nec *Interpres* *μυκρο*. KÜHN.

Κοιτῶν, *κοιτῆς*.] Pro *κοιτῶν*, *κοιτῆς*. MS. unum saltem *κοιτῆς* habet. Et quæro te quid agit hic sibi *κοιτῆς*? an non tibi ad coquum ablegandum videtur, ex cujus mensa aufugit? non dubitabis emendare mecum

βυρσοποιὸν εἶρηκε, καὶ ⁹¹ κωθωνοποιὸν, ⁹² σορο-
ποιὸν· σοροπηγὸς, σοροπήγιον, σορός· καλωῖτο
δ' ἀν' αὐτῇ καὶ ⁹³ πύελος, καὶ κίβωτος, καὶ λη-
νός. ⁹⁴ σχοινοσυμβολεύς, σχοινοστρόφος, ⁹⁵ ἰ-
μονιοστρόφος, ⁹⁶ σχοῖνος, σχοῖνιον, καλώδιον,
ὄλοσχοῖνος, παρασχοῖνισμα. Κοσκινοποῖος, κδο-
κινον. ⁹⁷ Ἰστοιγράφος, ἰστιόν, ⁹⁸ πλησίστιος.
161 * ⁹⁹ Κεραμεύς, ¹⁰⁰ κεράμειον, κεραμεία, ἢ τέχνη,
καὶ κεραμευτική. κέραμος. καὶ ¹ κεραμίδες, οὐ
μόνον ² ἐπὶ τοῦ τέγους, κεραμῶσαι. Θουκυδίδης
δὲ ἄμφω λέγει, κεραμεύειν. ³ κεράμειον οἰνηρὸν

riarium dixit: & Poculorum confectorem;
Urinarium. Urnarum compactor, urna-
rum compactio, urna, hæc eadem & ur-
ceus dicatur, & arca, & linter. Restia-
rius, restio, lorarius, funis, restis, fu-
niculus, funis integer, contextum funi-
bus. Cophinorum complicator, & cophi-
nus. Velificus, velum, velum implens.
* Figulus, fictile. Figulina, ars, & ficti-
lis. Tegula. Et lateres, non de tecto so-
lum dicuntur, sed & de republica ma-
le mereri. Thucydides vero utrunque,
Κεραμεύειν vocat. Testam vinariam dixit

κοιτῶν, κοιτίς. coaluit; & τ facili errore in π. Pol-
lux noster infra indicat etiam X, 136. κοιται, κοιτί-
δες. JUNG.

Κοιτῶν, κοπίς.] Κοιτίς in textu a nobis cum Cla-
riss. Κίβητιο est restitutum: Vide *Nostri* supra Segm. 79.

91 Κωθωνοποιὸν] *Salm.* κωθωνοποιόν. KÜHN.

Κωθωνοποιὸν] MS. κωθωνοποιόν. sed quis est hic κω-
θωνοποιός; an poculi illius cuius supra VI, 97. & mox
Segm. 162. mentio? nolim enim libenter de emen-
dando cogitare, MS. non favente, quasi *Noster* κω-
θωνοποιός scripsisset, quod esset σάλπιγγος ἢ ἤχιου.
JUNG.

92 Σοροποιὸν] *Interpr.* urnarium. *Glossa* σορός, α-
ρα *superebría*. KÜHN.

Σοροποιὸν] MS. σοροποιός. recte: non enim amplius
Dinarchea saltem recitat. Sic itaque distinguit & emen-
da: κωθωνοποιόν, σοροποιός, σοροπηγὸς &c. quæ MS.
noster omnia, sicut vulgati per o habet. Quæ sibi ex-
cerptit vero *Scholius* noster, in iis ad hunc locum ita
invenio ipsius manu notatum: σοροποιόν MS. *scripter*
σωροποιόν. nimirum per ω. *Nostri* tamen scripturam &
Poëtæ confirmant, & quæ infra reperit *Pollux* X,
150. JUNG.

93 Πύελος] *Scr.* πύελος. SEB. 2.

Πύελος] C. V. πύελος, *folium*, *alveus*, mortuorum
receptacula corporum in monumentis. πύελος leg. non
πίελος. KÜHN.

Πύελος] MS. πύελος. recte. vide infra X, 150. &
hic emenda itaque vulgatarum πύελος. JUNG.

Πύελος] Πύελος *Kühnius*, quem in emendando tex-
tu sum secutus.

94 Σχοινοσυμβολεύς] C. V. σχοινοσυμβολεύς. mel-
lior vulgata. *Suidas* σχοῖνου συμβολεύς vocat τοὺς ψα-
δοπλόκους *tegetarios*, *tegetarios*, id est qui tegetes con-
ficiunt. KÜHN.

95 Ἰμονιοστρόφος] MS. particula καὶ inserta, καὶ
ἰμονιοστρ. habet. Et pro tribus sequentibus σχοῖν. σχοῖν.
καλώδ. monströse habet, vel potius ut omnia planio-
ra usque ad ἰστ. describo MS. lectionem, quæ hæc:
καὶ ἰμονιοστρόφος, σχοινοκίσχοις, ὄλοσχοῖνος, παρα-
σχοῖνισμα· τὸ δὲ σχοῖνιον καὶ κάλος καὶ καλώδιον καὶ
σχοῖνος καὶ σχοινοποιός, καὶ κόσκινον. ἰστ. ubi auctius
etiam habes κάλος, (quod idem cum κάλος, vel κα-
λώδιον) auctius & σχοινοποιός, cum quo tamen vulga-
tum κοσκινοποιός non permutem, imo illud præ hoc
corruptum existimem. σχοινοσυμβολεύς autem qui hic,
tales supra I, 84. σχοινοσυμβολεύς. De monströsa vo-
ce σχοινοκίσχοις, ego non expio, nisi forte ex pra-
va iteratione & vocum confusione orta. παρασχοῖνισμα
vero forte idem cum σχοῖνισμα, cuius vocis *Helvichius*
& *Suid.* meminerunt pro mensura, vel via parte di-
mensa vel possessione. sed ego malim περισχοῖνισμα
Pollucem scriptitile suspicari: quod quid fuerit ipse
nobis explicat infra VIII, 124. JUNG.

96 Σχοῖνος &c.] C. V. σχοινοκίσχοις ὄλοσχοῖνος
παρασχοῖνισμα τὸ δὲ σχοῖνιον καὶ κάλος καὶ καλώδιον
καὶ σχοῖνος καὶ σχοινοποιός καὶ κόσκινον ἰστοριογράφος
ἰστιόν &c. ex quibus hæc mihi prædixit videtur lectio:

σχοῖνιον, σχοῖνος, ὄλοσχοῖνος, ὄλοσχοῖνος, παρασχοῖνισμα.
τὸ δὲ σχοῖνιον καὶ κάλος καὶ καλώδιον. κόσκινος, κοσκινο-
ποιός καὶ κόσκινον. *Junctum acutum* a Græcis dici ὄλο-
σχοῖνον, crassissimum vero & quam maxime fruticosum,
ὄλοσχοῖνον *Plinius* docet lib. XXI, cap. 18. παρασχοῖ-
νισμα est funiculus *præcensus*, ut sit idem quod περι-
σχοῖνισμα. κόσκινος & κόσκινον habent *Veterum Glossæ*,
crëbrum, *subcrëbrum*. KÜHN.

97 Ἰστοιγράφος] Ἰστοιγράφος. *Suid.* SEB.

Ἰστοιγράφος] Male C. V. ἰστοριογράφος. KÜHN.

Ἰστοιογράφος] Pro ἰστοιγράφος, MS. noster ridicule
ἰστοριογράφος habet. ἰστοιγράφος ut supra Segm. 154.
νευρογράφος, ἰστοιγράφος extat in *Aristoph. Theophrastæ*.
longiuscule a fine. JUNG.

98 Πλησίστιος.] MS. πλησίστιον neutro genere. Sed
sub vulgato intelligitur ἄνεμος ὁ φορός, ut etiam *He-
fych.* & *Suidas* exponunt, ὁ πλερῶν τὸ ἰστιόν δολιόστι.
JUNG.

Πλησίστιος.] *Falckenburgius* habet πλησίστιον.

99 Κεραμεύς] *Falckenburgii* Codex huic voci istam
præmittit inscriptionem: περὶ κεραμείων.

100 Κεράμειον] MS. κεραμείον, pro vulgato κερά-
μειον. de figlina scilicet, vel ubi ejusmodi vendeban-
tur. *Helvichius*: κεραμεία; ἔθα τὰ δοτράκια σκεύη
πικρίσκται. JUNG.

1 Κεραμίδες] Deest in MS. καὶ ante κεραμίδες, ita au-
tem MS. κέραμος, κεραμίδες, οὐ μόνον κέραμος, αἱ ἐπὶ τῶν
τέγων. Θουκ. δ. ἄ. λέγει κεραμεύειν. &c. omisso κερα-
μῶσαι. quæ itaque *Thucydides* ambo dixit, an κέραμον
& κεραμίδα, de regulis? Sic sane puto. Uterque enim
Thucydides locus, vel valde fallor est lib. III. κατέ-
βαλε γὰρ τις τῶν Πλατῶν, ἀντιλαμβανόμενος, ἀπὸ
τῶν ἐπ' αὐτῶν κεραμίδα· ἢ πικρῶσα ψόφος ἐποίησε. &
inferius: αἰτε γυναῖκες αὐτοῖς τομηρῶς ἐπιπελάβοιτος
βάλλουσαι ἀπὸ τῶν οἰκῶν τὰ κεράμη. ubi *Schölsastes*,
ἤγειν ταῖς κεραμίσι. de Corcytæis. certe illud κεραμῶ-
ν male adjungitur λέγει, quasi *Thucydides* additum,
rectiusque in MS. distinguitur. Cujus lectionem ita-
que necum nunc amplectere. Hæsit profecto in hoc
loco etiam *H. Stephanus*, cruce adposita id testifica-
tus in suo codice. nam & infra *Noster* X, 182. eun-
dem locum respiciens discrete ait: κεραμίδα δὲ, Θου-
κυδίδου εἰπόντος ἐν τῇ Πλατῶνῃ πολιοριῶ. JUNG.

2 Ἐπὶ τοῦ τέγους] Hic debet sequi, Θουκυδίδης δὲ
ἄμφω λέγει. nempe κεραμίδα & κέραμον. lib. III. κα-
τέβαλε τις τῶν Πλατῶν &c. ἀπὸ τῶν ἐπ' αὐτῶν κερα-
μίδα. & lib. IV. ἀναβάντες ἐπὶ τὸ τέγος τοῦ οἰκήματος
καὶ διολόντες τῆν ὄροφῶν, ἔβαλλον κεράμη. *Herod.* in
Terpsich. κέραμον appellat vas *figulinum*: *Gl.* κεραμῆς
tegula, κέραμος, *testum*, *tegula*. KÜHN.

3 Κεράμειον] *Suid.* *Papirivollus* refert lib. I. Memor.
p. 138. veteres in vasis figulinis vina condidisse, iis-
demque magnæ capacitatis, quippe quæ carrum sive
plauftrum vini caperent. Ad eam consuetudinem vi-
de an κεράμειον οἰνηρὸν referri possit: & an eam innuat
Homer. cum inquit Ἰλιάδ. 4, 465.

Πολλὸν δ' ἐκ κεράμῶν μίθου πίνετο τοῖο γίγοντες.
Scholias. βγ. κεράμῶν, πίθων. SEB.

Herodotus, & Cratinus. Aristophanes vero, & Acetarium. Fictilium venditores, Figulinum forum, ut Dinarchus. Et verbum, Fictilia vendere, apud Alexim. Fictilia mixta, urna, & terra figulina. Et lutum, omnis Figulorum materia. * Te-
 162 ctum vero non modo nunc κέραμον nominant: sed & Aristophanes sic vocare videtur, in Cocalo dicens: Cophinos vero lapidum, nos jusserunt in κέραμον. Vasa fictilia, & terrena. Et fictiles, imagines. Doliola, doliola, amphoræ, byci, cothones,

Ἡρόδοτος καὶ Κρατῖνος. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ὄξη-
 ρόν. κεραμοπωλάι, κεραμοπωλεῖον, ὡς Δείναρ-
 χος. ὁ τὸ ῥῆμα, κεραμοπωλεῖν, Ἄλεξις. ἡ κε-
 ραμίς γῆ, καὶ κεραμίς, καὶ ἡ κεραμίτις γῆ. καὶ
 ἡ κέραμος δὲ, πᾶσα ἡ τῶν κεραμῶν ἀγγείων ὕ-
 λη. * καὶ αὐτὸ δὲ τὸ τέγος, οὐ μόνον οἱ νῦν κέ-
 ραμον ὀνομάζουσιν, ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἂν
 εἴκοι καλεῖν, εἰπὼν ἐν ἡ Κωκάλῳ, ἡ Κοφίνους δὲ
 λίθων ἐκέλευον ἡμᾶς ἐπὶ τὸν κέραμον. ἡ ἀγγεῖα
 κεράμεια, καὶ γῆινα. καὶ τὰ εἶδη κεράμεια,
 πίθοι, πιθάκναι, ἀμφορεῖς, βῆκοι, κῶθωνες,

Κεράμειον] Locus Herod. est in Thalia, non procul ab initio. Gl. κεράμειον, urceus, amphora, quadrante. Plinius lib. XXXV. c. 12. fictilibus dolis ad vna excoctatis. κεράμειον ὄξηρον est urceus aceto servando delictatus. KÜHN.

Κεράμειον] MS κεράμειον ὄξηρον &c. Et ita etiam apud Herodotum nostrum scribitur, locumque quem Pollux laudat longe non est ab initio Thalia cap. 6. καὶ ἐν κεράμειον εἰρηρὸν ἀριθμῶ κείμενον οὐκ ἔστι, ὡς λόγῳ εἰπεῖν, εἰδῆσθαι. antea Itatim dictum et idem κέραμος πλήρης εἶναι. nec aliter capias quam de vase vinario fictili. Cratinus vero locus similis infra X, 93. ubi ὄξηρον ὄξυβαφον. moxque ibi ex Aristophane κεράμειον ὄξυβαφον. JUNG.

4 ὄξηρον] MS. ὄξηρον κέραμον, κεραμοπόλιον, κεραμοπόλια, ὡς Δείν. plane aliter. Aristophanesa jam bene suppleta vero habes, a quo nimirum secundum MS. nostrum ὄξηρος κέραμος dictus, vas fictile in quo aceto servabant. Sed ne quid dissimulem, verius puto ὄξηρον κεράμειον debere legi: quum clare id Segm. seq. ex eodem Comico repetat. JUNG.

5 τὸ ῥῆμα] MS. καὶ τὸ ῥ. κ. JUNG.

6 Ἀλεξίς] MS. Ἀλεξίς καὶ κεραμίς γῆ, ἡ κεραμίτις. καὶ κεραμική πᾶσα ἡ &c. H. Stephanus pro vulgato κεραμισγῆ, in suo codice emendaverat ad oram, κεραμική. Sed hoc loco istud non reponendum: sed mox, quamvis locum tibi non certo possum indicare. vides enim id & in MS. nostro, & infra X, 185. Hoc quidem certum jam & ex MS. est; scribendum esse cum Sebeo nostro κεραμίς γῆ & κεραμίτις, ubi vulgo corruptas eas voces habes. Totum locum vero ego ita reconcinnare tento: Ἀλεξίς. καὶ κεραμίς γῆ καὶ κεραμική, ἡ κεραμίτις γῆ. καὶ κέραμος δὲ, &c. infra X, 185. καὶ γῆν κεραμίτιν εἰποις ἄν, καὶ γῆν κεραμίδα. ubi quoque κεραμικῆς exemplum habes. JUNG.

7 Κεραμισγῆ] Κεραμίς γῆ. ut infra X, 185. γῆν κεραμίδα. SEB.

Κεραμισγῆ] C. V. κεραμισγῆ. leg. κεραμίς γῆ, & absolute, κεραμίς, & κεραμίτις γῆ. ita enim iterum C. V. legit. Salmf. leg. κεραμός γῆ, κεραμίτις γῆ. KÜHN.

Κεραμισγῆ] Emendationem Eruditiss. Kühnii in textum intuli.

8 Κεραμίτις] Infra X, 185. ibid. similiter H. St. reponendum putat κεραμίτιν. quomodo apud Plutarch. in princ. comment. de non facerando: ἡ γὰρ κεραμίτις φύσιν ἔχουσα λιπαρὰν καὶ πυκνὴν &c. SEB.

Κεραμίτις] Cl. Kühnius κεραμίτις, quæ lectio in textu a nobis est restituta: κεραμίτις autem, ut χρυσίτις, ἀργυρίτις γῆ, aliaque similia: Vid. Harpocrationem in Ἀργυρίας θάκη Etymol. M. in γεωφανείων μέταλλον γῆν κεραμίτιδος. At enim similem corruptelam observo in Hesychio: Ἀργυρίτις, ὅ ἐν ἀργυρίῳ τὴν οὐσίαν ἔχων, καὶ ἡ ἐκ τῶν ἀναργύρων μετάλλων γῆ ab Hesychio manu ita haud dubie fuit hic locus: Ἀργυρίτις, ὅ ἐν ἀργυρίῳ τὴν οὐσίαν ἔχων ἢ Ἀργυρίτις, ἡ ἐκ τῶν ἀναργύρων μετάλλων γῆ eum qui mediocrem in Hesychio operam posuit, latere nequit, malo sæpissime exemplo, alteram

duarum vocum similis prononciationis excidisse, additamque expositionem prioribus esse conjunctam, quod hic utriusque factum est. Loco ἀναργύρων μετάλλων Salmf. ἀναργύρων relinquit: forsitan ἀναργύρων, ut ἀναργύρος γῆ apud Xenoph. περὶ προσόδων.

9 Κέραμος] Sensus loci est, κέραμος dici omnia vasa fictilia, & ipsum etiam testum a recentioribus ita nominari, & ab Aristophane. KÜHN.

10 ἂν εἴκοι] C. V. εἴκοι καλεῖν εἰπὼν ἐν Κωκάλῳ Κοφίνους δὲ κάλων ἐκέλευς ἡμᾶς ἐπὶ τῶν λίθων κεράμειον. leg. ἐν Κωκάλῳ in Cocalo, qui in Sicilia hospes Μίποσος fuit. versus ita constituerem:

--- Κοφίνους δὲ λίθων
 Ἐκέλευς ἡμᾶς ἐπὶ τὸν κέραμον.

--- lapidum cophinos
 Jubebas in regulas sursum attrahere.

Suid. ἡμᾶς καὶ ἡμῖν, ἀντλεῖν, ἀνέλκειν, ἀνασπᾶν. quæ significatio hujus ῥίσιως sensum ruentem sola fulcit. KÜHN.

ἂν εἴκοι] MS. ἂν εἴκοι κ. ε. ἐν Κωκάλῳ. Hæsit hic H. Stephanus ad ἂν εἴκοι vulgata crucem adpingens. sed mihi videntur hæc plana, sive vulgatam, sive MS. amplectaris. JUNG.

11 Κωκάλῳ] Athen. lib. IV. f. 156. & XI. f. 478. Κωκάλῳ; & annotavit Dalechamp. illic quidem: nucæ pineæ ἢ Κωκάλῳ, ἢ Κωκάλῳ, in ostracodermo: hic vero Κωκάλῳ animalium quorundam testa, ut cochlearum, concharum &c. inde Κωκάλῳ ζῶν, ὄστρακώδερμα. SEB.

Κωκάλῳ] Κωκάλῳ, ut MS. Noster habet, emendandum per ω, de qua fabula adeas magnum Casaubonum III. Athen. 9. JUNG.

Κωκάλῳ] Κωκάλῳ emendavi.

12 Κοφίνους &c.] MS. Κοφίνους δὲ κάλων ἐκέλευς ἡμᾶς ἐπὶ τῶν λίθων κεράμειον. quæ ingeniosis evolenda relinquo. præcipitare enim hæc jubemur tandem. JUNG.

13 Ἀγγεῖα κεράμεια] MS. καὶ ἀγγεῖα δὲ κεράμεια, καὶ γ. κ. τ. ἴδη, κεράμεια. πίθοι &c. JUNG.

14 τὰ εἶδη,] Tollenda distinctio post εἶδη. pleraque Deorum gentilium simulachra fuere primum fictilia. vid. Plin. lib. XXXV. cap. 12. nisi legere malis, καὶ τὰ εἶδη κεραμικὰ, ἢ species fictilium sunt πίθοι, &c. KÜHN.

τὰ εἶδη, κερ.] Post κεράμεια commaticam distinctiōnem posui: nam, πίθοι &c. sunt εἶδη κεράμεια: de quo quidem ordine non est dubitandum.

15 Βῆκοι] Leg. βῆκοι, ut supra VI, 14. SEB.

Βῆκοι] C. V. βῆκοι. leg. βῆκοι. Herod. in Clisio: βῆκος φοινικίους κατάγει οἶνον πλείους. Hesych. βῆκος, στάμνος ἅτα ἔχων. Cl. στάμνος, urceus, ἡ γὰρ στάμνος a Græcorum στάμνος derivat; quod stagna que rotunda sint ac urcei. Salmf. etiam βῆκοι legit. KÜHN.

Βῆκοι] Βῆκοι MS. & ita etiam reposueram ad vulgatum codicem pro falsa scriptura βῆκοι. monuit & Sebeus noster. JUNG.

Βῆκοι] Βῆκοι præeunte Cl. Kühnio a nobis est emen-

σταμνία, στάμνοι, σταμνίσκοι. ὅθεν εἴρηται ἐν τῇ μίση Κωμωδία, ¹⁶ κατασταμνίζειν τὸν οἶνον, ¹⁷ τὸ κατεράν. ¹⁸ λεπράν δὲ κεράμειον ὄξηρόν, ἀντι τοῦ μυδάν, Ἀριστοφάνης λέγει. ¹⁹ πίνακες κε-
163 ράμειοι, τρυβλία, χύτραι. * χυτρίδας δὲ καὶ τὰ χυτροπωλεῖα ἐκάλεον, ὡς ²⁰ χυτρεῖα τὰ τῶν χυτράων ἔστρακα. ²¹ Πλίνθοι, πλινθουργός, ²² πλινθουλκός, πλινθουλκεῖν, ²³ πλινθεύειν, ²⁴ πλινθοφορεῖν. πλινθευταὶ δ' ἦσαν οἱ τὰς πλίνθους πλάττοντες. ²⁵ χυτροπλάθος, κοροπλάθος. τῶν δὲ κοροπλάθων ἴδιον τὸ τὰ ²⁶ χολοβαφῆ βάπτειν, τὰ χρυσοειδῆ, ἰπνοπλάθοι. ἐν πύθω τὴν κεραμίαν ²⁷ μανθάνειν. ἀπὸ δὲ τῶν πύθων,

datum: βῆλον habet *Paulus Aegiptia*, pro quo βίκος est apud *Froutium* MS. hinc βίκιος & βίκιος recentiores. Vid. *Nostrum* X, 73.

¹⁶ Κατασταμνίζειν] MS. τὸ κατασταμνίζειν. *Jung.* Nomenclat. interpretatur, *Vinum elutriare. Casaubonus* nofter XI. *Athen.* 14. verba ista apud *Athen. Nicostriati*, τῶν κατασταμνισμένων ἡμῶν λαγύων, verti jubet, *Lagenarum quae diffunduntur, Pollucem* hinc adducens. Et valde deliravit hic *Interpres Pollucianus* cum suo appetere. significat enim id verbi idem ac deplete, diffundere. *Jung.*

¹⁷ Appetere] *Defundere*, aut *decupulare, elutriare*, ex vase in vas transfundere: id enim κατεράσαι. *SEB.* 2.

Τὸ κατεράν.] *Interpr.* appetere. malim diffundere, transfundere vinum e dolio in dolium, ex urceo in urceum, διαχύειν. *Salm.* suas *Exercit. Plinianus* laudat pag. 467. 468. edit. *Paris.* de κατασταμνίζειν. *Theophr.* de C. P. lib. II. c. 25. ὁ οἶνος διυδὸς ἐλαχῦσαι τὰς ἐκ τῶν πρακτικῶν ὀσμῶν καὶ μάλλον καὶ θῆτον ὁ κατασταμνισμένος, in urceos transfusum. *Kühn.*

¹⁸ Λεπράν] C. V. λεπράν. λεπράν quibusdam arboribus adscribit *Theophr.* ut & ψυριάν, & radicibus μυδάν, nucescere, & μυδάσειν, lib. V. de C. P. cap. 12. *Kühn.*

Λεπράν] MS. λεπράν δὲ κεράμειον ὄξ. sed vulgata bene habent, nisi quod κεράμειοι magis placet. *Jung.*

¹⁹ Πίνακες &c.] Ita MS. πίνακες κεραμίοι, τρυβλία, χύτραι, χύτρας δὲ καὶ τὰ χυτροπωλεῖα. Et in vulgaris pro χυτρίδας sane χύτρας ex MS. itaque reponendum videtur. Est enim id prorsus Atticum, ἀπὸ τῶν πιπρασκομένων καὶ τοὺς τόπους ὀνομάζειν, ut potes videre infra X, 19. &c. & quae notavit *Casaubonus* nofter ad *Charact. Theophr.* περὶ αἰκισθ. Sic quod ad nostrum locum *Hesychius*, χύτραι, ait, τὰ χυτροπωλεῖα. Quid & si *Nofter* ipse idem hoc dicat? dicit certe infra IX, 47. ἀπῆλθον εἰς τὰς χύτρας, adeo ut dubitandi de nostri MS. lectione non sit locus amplius. πίνακων κεραμίων autem & infra mentio Segm. 197. τρυβλία autem paroxytonos quoque in MS. sunt, ut vulgo, sicut & infra X, 86. & 136. & *Hesych.* τρυβλιον. supra tamen VI, 85. τρυβλία fuit, ubi MS. nofter quidem deficiebat, quo pacto & alibi invenitur. *Jung.*

²⁰ Χυτρεῖα] Pro χυτρεῖα, MS. χύτρια habet. *Hesychius* χύτρεα. *Jung.*

²¹ Πλίνθοι] Praecedit in *Falckenburgii* Codice haec ἐπιγραφή: περὶ πλίνθων καὶ πλαττότων.

²² Πλινθουλκός] Idem quod πλινθουργός, & πλινθουλκεῖν quod πλινθουργεῖν. *Vitruvius* lib. II. cap. 3. *Scipius* dixit, lateres ducere, pro formare l. *Kühn.*

²³ Πλινθεύειν] *Hesych.* ἐπλινθούθησαν, οἱ αἰχμηλάτοι πλίνθους ἐβάσταζον ἕως τοῦ λύτρα εἰσινεγκεῖν, ubi legentem ἐπλινθεύσαν. quod ipsum *Israëlitis* accidit in *Aegyptio*, formando, coquendo & portando lateres. haec

urnæ, urcei, urceoli. Unde in *Media Comœdia*, κατασταμνίζειν vinum, pro appetere dixerunt. Et *Λεπράν* fictile acetabulum, pro humectare, dixit *Aristophanes*. *Patellæ* fictiles, catini, ollæ. ¹⁶³ * *Χυτρίδας* vero, ollarum fora dixerunt.

Quemadmodum & ollaria, pro ollarum locis. Lateres, laterarius, lateres trahens, lateres trahere, lateres formare, lateres ferre. Et laterarii dicebantur, lateres formantes. Ollarum Artifex, pupparum formator, quorum proprium erat, flava tingere: furnariorum vero, deaurata. In dolio figulinam discere. A doliis vero,

enim omnia complectitur τὸ πλινθεύειν. *Kühn.*

²⁴ Πλινθοφορεῖν] Post πλινθοφορεῖν, MS. ita: ἐπλινθούθησαν, οἱ τὰς πλίνθους πλ. omnino vero vulgo τὰς πλίνθ. scribendum, non τοὺς. eadem menda erat supra Segm. 119. *Jung.*

²⁵ Κυτροπλάθος] C. V. χυτροπλάθος. melius est revocare accentum ad penultimam, & sic legit *Interpres*, reddit enim ollarum artifex. idem mendum in *Gloss. olla, κύτρα*, pro χύτρα, nisi κύτρα a dialecto fuerit. *Kühn.*

Κυτροπλάθος] MS. nofter χυτροπλάθος: quam scripturam verioremi puto hoc loco. quamvis infra contra Segm. 197. pro vulgato χυτροπλάται, MS. κυτροπλάται habeat. *Jung.*

Κυτροπλάθος, κοροπλάθος] *Κυτροπλάθος* cum *Clariss. Kühnio* restitui: de voce autem κοροπλάθος *Harrocratio* vide; locus quem ex *Isocrate* περὶ τῆς ἀντιδόσεως laudat, est in illius orationis initio, ὄσπερ ἂν εἴ τις Φειδίου, τὸν τὸ τῆς Ἀθηναῖς ἴδος ἐργασίμενον, τολμῶν καλεῖν κοροπλάθον. Modo pro τοὺς πλίνθους emendavi τὰς. Vide quae dicta ad VII, 119.

²⁶ Χολοβαφῆ] C. V. χολοβαφίνα eodem sensu, *felle tingita*. *Hesych.* χολοβαφα τὰ χρυσῶ ἰμφορῶς βεβαμμένα. χολοβαφίον τοῦτο λέγεται, ἀμα μὲν ὅτι τὰ φαύλα (φαύλος) βαφίνα χολῆ βάπτται, ἀμα δὲ ὅτι ταῦτα χρυσῶ ἰμφορῶς βεβαμμένα. *Plinius* lib. XXVIII. cap. 9. Ταῦτο (felli) πρακίρνα potentia eἶσται in arte pellicibusque colore auro ducendis. Haec adscripti, ut pateret χολοβαφῆ & χρυσοβαφῆ unius ejusdemque significationis esse, secus ac *Interpres* putavit. *Kühn.*

Χολοβαφῆ] *H. Stephanus* ad oram adscripsit καλλο. Sed MS. nofter habet χολοβαφίνα, quae vera est lectio, vocemque istam explicat *Pollux* per χρυσοειδῆ. Vide de hoc *Nostrum* planius supra II. 214. ubi ex *Hesychio* quaedam attuli. Malim vero post χρυσοειδῆ punctum ponere. ἰπνοπλάθοι enim rursus peculiaris vox. *Jung.*

²⁷ Ἀμαλθαίνειν.] C. V. μανθάνειν. ita & *Salm. Plato* in *Gorgia*: ἐν τῷ πύθω τὴν κεραμίαν (alibi κεραμίαν habet) ἐπιχειρεῖν μανθάνειν. Puto aliquem data opera scripsisse ἀμαθαίνειν ad indicandum, quod qui a dolio figulinam incipit, male discat, rudisque maneat. *Kühn.*

Ἀμαλθαίνειν.] Miror unde vox inepta ἀμαλθαίνειν invaserit *Nostrum*. MS. diserte pro ea, μανθάνειν habet. Adnotavit idem *Schoetus* nofter, qui hic ita observavit: ἀμαλθαίνειν, γρ. μανθάνειν. Sicque leg. *Panætia* est, ἐν πύθω τὴν κεραμίαν μανθάνειν. Nil verius est: corruptum fuit elegantissimum proverbium, quod etiam in *Zenobii* epitome τῶν Ταρραίων καὶ Διδύμου παροιμιῶν expositum habes in, ἐν πύθω τὴν κεραμίαν μανθάνειν. memini eo uti ita eleganter & *Agathiam* initio lib. III. Ἰστορ. εἰ καὶ μοί τις νεμεσῆσειεν ὡς ὑπερίστην ἐπιμετῶν καὶ τὸ λεγόμενον ἐν πύθω φιλεργουῦντι τὴν κεραμίαν, sed de hoc & aliis egregium opus *Schoetti* no- &

& Cadus dicitur, juxta Pherecratem in Petale: Et ex cado merum extrahit. 164 * Tum & Eupolis in Populis inquit, Hic sane illis cadus erat. Cum autem Igne fissum, Cratinus dicat in Horis, figulinæ arti hoc nomen adnumerandum est, cum eodem & Aristophanes in Acharnensibus utatur: Tinnit hic quiddam streperum & igni ruptum. Sed circa quod cadorum fabri lutum illinentes, cados formant, canabus appellatur. Lutum vero, Ἀναχύρωτον Aristophanes in Non senescente dixit. 165 * Formatores, formare, efformare, formatoria. Ceræ formatores, formandi ars cum cera. Ceram macerare, alleviare, li-

28 ὁ πιδῶν, Φερεκράτους εἰπόντος ἐν Πετᾷλῃ, Κάκ πιδῶνος 29 εἴρυσεν ἄκρατον. * καὶ μέντοι καὶ Εὐ- 164 πολίς ἐν τοῖς Δήμῃσι ἔφη, Ἐνταῦθα τοῖνον ἦν 30 ἐκείνισι πιδῶν. 31 πυροῤῥαγῆς δὲ, Κρατίνου εἰπόντος ἐν Ὀραῖσι, ἐΦαρμοστέον τοῦνομα τῆ κεραμευτικῆ, ἐπεὶ καὶ Ἀριστοφάνης 32 ἐν Ἀχαρνεῦσιν εἴρηκε, Ψοφεῖ λάλον τι καὶ πυροῤῥαγῆς. 33 περὶ δὲ 34 οἱ τοὺς πιδῶν πλάττοντες τὸν πηλὸν περιτιθέντες πλάττουσι, τοῦτο τὸ ξυλήφιον 35 κἀναβος καλεῖται. 36 ἀναχύρωτον δὲ τὸν πηλὸν Ἀριστοφάνης 37 ἐν Ἀναγύρω λέγει. * 38 Πλάσται, πλάτ- 165 τειν, διαπλάττειν, πλαστική. κηροπλάσται, κηροπλαστική, κηρὸν τήκειν, 39 λεαίνειν, λυ-

stri cupide expectamus, quo præclaro studio jungit illa veterum Adagia Græca *Dioegeniani, Zenobii, Apollonii*, aliorum: quæ ab *Erasmo* minus confusa, & potius suis verbis proposita fuisse jamdudum optarunt viri docti: quorum voto ille brevi abunde satisfaciunt. JUNG.

Ἀμελθεῖν.] *Kühnius* in textu emendat *μαθάνειν*, cumque nos sequimur: vid. *Theon Soph. Prog. c. 1.* 28 Ὁ πιδῶν] *Interpr. cadus*. sed cadus non venit ἀπὸ τῶν πιδῶν. melius est *cella vinaria. Gl. πιδῶν, Torcular, cella vinaria*. hæc enim multa continet dolia. contractum est *πιδῶν* ex *πιδῶν*, ut *ιστῶν* ex *ιστεῶν, τεκτινα*. *KÜHN*.

Ὁ πιδῶν] MS. ὁ πιδῶν. De *Pherecratis* dramate vide *Cassianobonum* nostrum VIII. *Athen. c.* JUNG.

29 Εἴρυσεν] C. V. εἴρυσαν e *cella vinaria huiusmodi merum*. *KÜHN*.

Εἴρυσεν] MS. εἴρυσαν. plurali: de *Eupolis* *Demis* alios qui laudant proferre eundem *Cassianobonum* nostrum III. *Athen. 24.* supra etiam dixi. JUNG.

30 Εκείνισι] MS. ἐκείνισιν. quod, ni fallor, metto fulciendo. JUNG.

31 Πυροῤῥαγῆς] Leg. *πυροῤῥαγῆς*: ita enim *Suidas* ex *Horis* *Cratini* citat: ἴσως πυροῤῥαγῆς, (vel potius metri poscente lege, ut *H. Stephanus* monet, *πυρορραγῆς*) καὶ κακῶς ὠπτημένον. apud *Aristoph.* autem *Acharn. v. 930.* sic habetur:

-- ψοφεῖ

Λάλον τι καὶ πυροῤῥαγῆς. SEB.

Πυροῤῥαγῆς] C. V. *πυροῤῥαγῆς*, leg. *πυροῤῥαγῆς* vel *πυροῤῥαγῆς*. Cæterum *Scholiassem Aristoph.* lectus *Suidas* laudat etiam *Cratinum* in *Ὀραῖσι*, ejusque hoc profert testimonium: ἴσως πυροῤῥαγῆς καὶ κακῶς ὠπτημένον. forte est (vas fictile) igne disruptum & male coctum. *Aristoph.* locus in *Acharn.* λάλον τι καὶ πυροῤῥαγῆς ψοφεῖν, male sonare, ut *fictile* vi ignis in camino dissiliens, quod alias vocant *σαθρὸν ἄχειν*, extat pag. 297. *Edit. Basil. C. V.* mox *πυροῤῥαγῆς*. male. *KÜHN*.

Πυροῤῥαγῆς] MS. *πυροῤῥαγῆς* δὲ, Κρ. ἐν Ὀραῖσι εἰπόντος, ἐΦάρμ. *H. Stephanus* in suo codice ad hoc *πυροῤῥ.* adscripsit: *πυροῤῥ.* *Aristoph.* & *Suidas*. Et *Seberus* noster monuit *πυροῤῥαγῆς* emendandum, ut & apud *Aristophanem* sit. MS. habet, ut dixi, per i in secunda syllaba. mox vero in *Aristophanis* verbis habet MS. *πυροῤῥαγῆς*, quos bene emendavit *Seberus* noster, ante enim vulgatum *ψοφίλαλον*. Sed *H. Stephanus* in suo codice etiam *ψοφεῖ* reposuerat, quod & MS. noster habet. Sed & hoc quamvis leve, nihil tamen omitam ex MS. sciens. JUNG.

Πυροῤῥαγῆς] *Πυροῤῥαγῆς* cum *Kühnio* restitui, ita & *Etymologus*: *Πυροῤῥαγῆς*, ὁ ἄχος τῶν κεραμικῶν σκευῶν ἐν τῷ πυρὶ κατεργάζων, ἀπὸ τοῦ πῦρ καὶ ῥήγγωμι. Modo autem pro λάλον τι, λάλον τι emendavimus.

32 ἐν Ἀχαρνεῦσιν] MS. ἐν τοῖς Ἀχαρν. plenius. De *Cratini* autem *Horis* vide *Cassianobonum* nostrum IX. *Athen. 4.* JUNG.

JULII POLLUCIS.

33 Περὶ δὲ ὁ &c.] MS. περὶ δὲ δι. & sic potius responde. JUNG.

34 Οἱ τοὺς πιδῶν] C. V. *πηλίνους, dolia fœtilia*. in fine libri X. extat πῆλινα & mox περιβέντες, idem *Codex. qui dolia ἔς ῥυρας ἐκλυτο σφραγῆσι, lutum illud forma lignea indunt, qua κἀναβος appellatur*. vid. *penult. c. l. X. KÜHN*.

Οἱ τοὺς πιδῶν] MS. οἱ τοὺς πηλίνους πλάττ. omisso *πιδῶν*. JUNG.

Οἱ τοὺς πιδῶν] *Πηλίνους* emendabat *Kühnius*: ego vulgatam lectionem retinui.

35 Κἀναβος] C. V. pro *κἀναβος* leg. *κἀλαβος*. vide *Scaligerum* in *Festum* voce *stipatores* *KÜHN*.

Κἀναβος] MS. *κἀλλαβος*, pro *κἀναβος*. sed *κἀναβος* tamen eadem de re infra X, 183. MS. Vide *Leopard. XI. Emend. 8.* & *Cujacium Paratitl. Codic. Justin. lib. VIII. tit. 37.* JUNG.

36 Ἀναχύρωτον] *Paleis non subactum*. SEB. 2.

Ἀναχύρωτον] *Lutum non acetatum. Velus Onomast. acero, ἀχρῶν. male Glossar. Lubbei ἀκρῶν.* quod longe aliud significat. *acer ceru, (leg. acervus aceru) ἀχρῶν. Gloss. Philox. aceres, τὰ σίτου λίπυρα.* Viri docti *Columella* restituendam hanc vocem putant lib. VII. c. 9. Hoc autem (nempe porcum pascere stipula cæterisque leguminum caducis frugibus) fit longinquis regionibus, ubi nil nisi submittere expedit. Nam suburbanis lactens porcus are mutandus est. hic legunt, *acere nutricandus est*. Verum enimvero si *Palladium* conferas in *Februario* Tit. 26. fatis patebit, vulgatam lectionem *Columella* non sollicitandam esse; *Ubi facultas est transigendi, venditis qui subinde nati sunt, celerior matris saturæ reparatur*, inquit ille. Jam vero in suburbanis est facultas vendendi porcos lactentes, ergo non acere nutricandus, sed are potius mutandus erit. Et hæc obiter in gratiam eorum, qui *Columelle* locum ita voluerunt emendandum. *KÜHN*.

Ἀναχύρωτον] MS. *ἀναχ.* δὲ πιδῶν Ἀριστοφ. ἐν ἀναγύρω λέγει. Scribe itaque *ἀναγύρω*, comœdiæ titulum sæpe corruptum, quem talcm ut MS. noster habet potius rectum putat & *Cassianobonum* noster IV. *Athen. 4.* & XIV. *Athen. 16.* JUNG.

37 ἐν ἀναγύρω] Vid. indicem scriptorum in *Aristophanes*. SEB.

ἐν ἀναγύρω] C. V. ἐν ἀναγύρω, & ita dudum legit *Cassianobon.* in *Athen. Salm.* notat scriptos Codices ubique proferre ἐν ἀναγύρω pro ἐν ἀναγύρω. *KÜHN*.

ἐν ἀναγύρω] *Ἀναγύρω* ex MSS. Cod. & Cl. *Kühnius* emendatione in textum recepi. *Etymologus* in *Βουκιφωλος*.

38 Πλάσται] Pro *πλάσται* &c. MS. habet: *πλάσαι, πλάττειν, πλάττει, πλαστική. καὶ κηροπλ.* JUNG. *Πλάσται*] *Falschenburgerius* *πλάσαι*.

39 Λεαίνειν] C. V. ἀλεινείν, calefacere. cui subdit *λεαίνειν, levigare*. *KÜHN*.

Λεαίνειν] MS. ἀλεινείν, χεῖν, λύειν &c. verbo χεῖν K k k k k

ειν, ἀνιέναι, ⁴⁰ ὀργάζειν, μαλάττειν. λέγεται δὲ καὶ ⁴¹ πηλὸν ὀργάζειν. ⁴² Κουρέυς, ⁴³ κουρίς, κείρειν, ἀποκείρειν, ⁴⁴ ἀπονυχίζειν, κομμωτής, ⁴⁵ κομμώτρια, κομμωτική, κομμῶν, καὶ πέκειν. ὄθεν καὶ Ὅμηρος,

⁴⁶ --- ἰδὲ χαίτας

Πεξαμένην χερσὶ πλοκάμους ἐπλεξε Φαινοῦς.

⁴⁷ Πιττοκόπος, ⁴⁸ πιττοκοπική, πιττοῦν, πιττοῦσθαι, πιττοκοπεῖσθαι, παρατίλτρια, παρατίλτρα, ⁴⁹ παραλέγεσθαι.

quefacere, remittere, subigere, mollefacere. Dicitur & lutum subigere. Tonfor, novacula. tondere, detondere, abrader. Comptor, comprix, comptoria ars : comere, & pectere. Unde & Homerus :

--- & capillos

Pectens manibus, cincinnos complicit splendidos.

Pice ornatus, pice ornans : picare, pice illinire, Evulforia, vellere, colligere.

166

• Περὶ βαλανίων.

β'.

• De balneatoribus.

2. 166

⁵⁰ Βαλανεύς, ⁵¹ βαλανεύτρια, βαλανεῖον, βαλανευτική, βαλανεύειν. μέρος δὲ βαλανείου καὶ ⁵² ἐσχάρα, καὶ ἀλειπτήριον. Φησὶ γοῦν Ἄλεξις ἐν Καννίοις,

Balneator, balneatrix : balneum, balneatoria, balnari. Sed balnei pars, focus, & unctuarium. Alexis enim in Cannis dicit,

auctius. Et supra habuisti in re pictoria Segm. 129. κηρὸν τήξασθαι & χεῖσθαι. JUNG.

Λεάνειν] *Kühnius* ἀλκάνειν recte, ita & *Eruditiff. Falckenburgii* Codex : & mox χεῖν pro χεῖν.

⁴⁰ Ὀργάζειν] De verbo ὀργάζειν vid. *Foesf. Oecon. Hipp.* in ἀναγιγνίσκον. JUNG.

⁴¹ Πηλὸν ὀργάζειν.] Vide *Nunnesf. Not. ad Herodiani* fragmentum cum *Thyrsichii* Eclogis Attic. editum, in ὀργάζειν. JUNG.

⁴² Κουρέυς] Hæc fuit ante hanc vocem in *Falckenburgii* Codice ἐπιγραφή. Περὶ κουρίων καὶ πιττῶν.

⁴³ Κουρίς] Pro κουρίς, MS. κουρίς. & sane eandem μαχαρίδας noster etiam MS. supra II, 32. κουρίς vocat, ubi vulgo κουρίδας. JUNG.

⁴⁴ Ἀπονυχίζειν] Interpr. abrader. barba raditur, non unguis. ἀπονυχίζειν est unguis rescare. Olim enim touliores adrasis etiam unguis demebant. unde *Aristoph.* in *Equit.* ἀπονυχῶ σου τὰ σιτία, *aditiam tibi cibum*, & *Glossa prælegmatia* unguem vocant ἀπονυχισματτα. pauperiores vero in tonstruiis sibi ipsi unguis purgabant, & præfecabant postquam curata esset barba. C. V. post ἀπονυχίζειν habet, κερπλάστης κομμωτής &c. *Hezych.* κερπλάστης, λεπτοῦργος ἢ τριχοκοσμητής. qui capillos curat, & in gradus frangit, & in apuolos, cornuæque inflexa componit. ut *Homerus* ait de *Paride*, κίρα ἀγλαῖ, *comatule*. κομμωτής, ornator, cingilo, qui & ἐμπλέκτης in *Glossis*, ubi male cingilo pro cingilo, γυναικῶν κομῆτις. κομμώτρια, ἐμπλέκτη, κομίστρια, πλεκάς, *Implicatrix, ornatrix*. C. V. mox pro πέκειν leg. πέκτειν. KÜHN.

⁴⁵ Κομμώτρια] MS. κομμώτρια. quod malim. dein pro πέκειν, MS. πέκτειν. Et antea quidem πέκτειν vulgatum fuit, pro quo tamen *H. Stephanus* in suo Codice πέκειν reposuit, ut etiam reponendum fuisse in *Thesaurio* ait, idque ostendere citatum *Homeri* locum. Et alias sane πέκτειν videretur scribi debere, si vera hic ista lectio pro κτ esset. *Hezychius* tamen etiam non contracte : πέκτειν, κτένει (*Sylburg.* κτένει) τίλλει, κείρει, ξαίνει. & πέκτειν etiam *Suidas* : & clare ita etiam *Egyptologicon* : πίκτω καὶ πέκτω, ἔστι τὸ κτένιζω ὄθεν καὶ πεξαμένη ἢ παρὰ τὸ πίκω καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι, γίνεται πίκειν σημαίνει τὸ ξαίνει. Quamvis apud eundem *Hezychium* etiam mox πέκτοιμαι legatur, & in *Pollucem* mox vitiose ante κομμῶν uno μ legebatur, quod etiam *H. Stephanus* emendaverat, ut bene edidit *Seberus*. tale vitium etiam remansit supra II, 31.

de quo ibi monui. In *Homeri* versu male antea vulgabatur ἢ δε, pro ἰδὲ quod expresse MS. noster habet : emendavitque in suo Codice *H. Stephanus* ita, & bene edidit *Seberus*. JUNG.

⁴⁶ ἰδὲ χαίτας] II. ξ. 167. SEB.

⁴⁷ Πιττοκόμος] Leg. πιττοκόπος, qui pice vel vesina corporis pilos evellit. πιττοκοπεῖσθαι est, pice illini ad levigandum corpus. Hoc faciebant effeminati & molles, quos prænitebat sexus melioris. Cum igitur *Lacedæmonii* ab *Apollo* revocarentur per epistolam ad pristinam severitatem, dicuntur pice e balneis eiecisse una cum παρατίλτριας, quas *Glossa Triculas* vocant, quæ voffellis depilabant crura vitorum aliaque partes corporis pilis obitas. *Philost.* lib. IV. cap. 9. quem locum *Suidas* exscripsit in *πιττα*. vid. & *Plinium* lib. XIV. cap. 20. KÜHN.

Πιττοκόμος] Post versum *Homeri* novum in MS. incipit caput. interjecto hoc titulo : περὶ πιττοκόπου καὶ τοῦ πιττοῦσθαι, καὶ βαλανίου καὶ τῶν μερῶν αὐτοῦ. & mox MS. πιττοκόπος, πιττοκοπική, non ut vulgo πιττοκόμος, πιττοκομική. Et πιττοκόπου in lemmate etiam modo indicavi : quod quidem se facile probat, & vulgatum nobis sordere facit. Id vel manifestum faciat etiam sequenti versu verbum πιττοκοπεῖσθαι, quamvis id in MS. nostro desit. Pertinent autem hæc omnia ad depilandos & deglabrandos crines atque pilos. Tale illud *Alexidis* apud *Athen.* lib. XIII.

Πιττοκοπούμενοι τιν' ἢ ξηρούμενοι ὄρας. JUNG.

Πιττοκόμος] *Πιττοκόπος* & *πιττοκοπική* cum *Celeb. Kühnio* restitui : eandem lectionem *Falckenburgii* agnoscit. *Clementis* Patrum eruditissimi locum ex *Pædagi* III. cap. 3. adponere lubet : διὰ τούτους γοῦν, ait ille, molles nimirum ac effeminatos homines, πλήρεις αἱ πόλεις πιττοῦντων, καὶ ξηρούντων, καὶ παρατίλτρων τοὺς θηλυδίας τούτους.

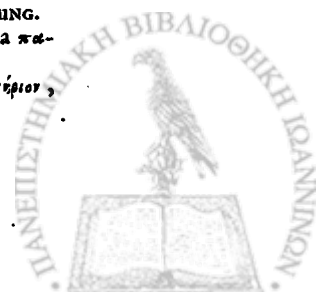
⁴⁸ Πιττοκομική] Leg. πιττοκοπική, scil. τέχνη. ars enim erat pice depilare viros vel voffellis. παρατίλτρας π. est vellens sublevis pilis levigant. παραλέγεσθαι, est sublegere, canos scilicet. KÜHN.

⁴⁹ Παραλέγεσθαι] Desit in MS. παραλέγεσθαι, cum ἐπιγραφή, περὶ βαλανίων. JUNG.

⁵⁰ Βαλανεύς] MS. βαλανεύς, βαλανεύτρια, (quod magis placet quam vulgata scriptura) βαλανευτική, βαλανεύειν, βαλανεῖον. μέρος δὲ βαλ. ἐσχ. omisso καὶ præcedenti. Ceterum hoc terna de re balnearia illustrare conatur *Rhodiginus* XXX. antiq. lect. 20. JUNG.

⁵¹ Βαλανεύτρια] Scrib. βαλανεύτρια, ut supra παρατίλτρια &c. KÜHN.

⁵² Ἐσχάρα, ἀλειπτήρ.] Alibi dicitur ἰθαλιπτήριον, *Salm.* KÜHN.

In balneo nec ignis foco

Aderat, & clausum erat unguarium.

Et balneorum vasa, Situla, & Urna: utrumque enim dixit Aristophanes. hic idem vero, & Balnei caminum dixit. Fortassis & balneo conveniet ejusdem dictum, in Lemniis, Sed nunc ipsam reliquerunt mundatam in cacabo. Tum & in balneo pedum 167 aere. * Balneo quoque convenient lavacrum, lavare. Et Lotores, ut Xenophon. Et lavacri aqua, Lotio, ut Aristophanes in Heroibus: Neque lotoriam pedum aquam nec lotionem effudit. Nova autem Comœdia & λούτας vocat. Tum &

Ἐν τῷ βαλανείῳ μήτε τὸ πῦρ ταῖς ἐσχάrais
53 ἔνδον, κεκλεισμένον τε ἀλειπτῆριον.

Καὶ τὰ τῶν βαλανείων ἀγγεῖα, 54 ἀρύβαλλος, ἀρύταινα. 55 ἄμφω δ' Ἀριστοφάνης λέγει. ὁ δ' αὐτὸς καὶ κάμινον βαλανείου Φησίν. εἰκότως δ' ἂν βαλανείῳ προσάγοιτο καὶ τὸ ἐν ταῖς Λημνίαις ὑπ' αὐτοῦ εἰρημένον, Ἄλλ' ἀρτίως κατέλιπον αὐτὴν 56 σμωμένην ἐν τῇ 57 πυέλῳ. 58 τάχα δὲ καὶ τὸ κτενίζεσθαι ἐν τῷ 59 λουτρῷ. * Προσῆμοι δ' ἂν 167 βαλανείῳ, λουτρὸν, καὶ 60 λούσθαι, καὶ 61 λουτρῶνες, ὡς 62 Ξενοφῶν. 63 καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ λουτροῦ, 64 λουτρεῖον, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἡρώσι, Μῆτ' ἀπόνιπτρον θύραζ' ἐκχεῖται, μηδὲ λουτρεῖον. ἢ δὲ νέα κωμωδία, καὶ 65 λουτῆρας λέγει. 66 Δισχύλος

Ἐσχάρα &c.] *Theophrastus* lib. περὶ ἰδρώτων καὶ ἐν τοῖς ἀλειπτῆρις ἐάν μὲν εὐδὺς ποιῆται τις πολὺ πῦρ, ἤτον ἰδρώσειν. ad quæ ita commentatur *Dan. Fiorlanius*: *Alepteria dicuntur loca in balneis in quibus urgebantur, sudabantque, forte eadem atque πυριατήρια, quæ nominat Aristoteles in eadem re declarandi. nisi πυριατήρια illa sint, quæ Pollux vocat ἐσχάρας. balneorum enim partes sicut ἐσχάρας & ἀλειπτῆριον libro VII. *Laconica* vocat *Vitruvius* & *Corn. Celsus* τὰ πυριατήρια. *H. Junius* Nomencl. *Eleothesium* *Vitruv.* ἰλαοῦσιον, ἀλειπτῆριον *Polluci*, ubi ab *alepta* *smuzi* oleo corpora lotorum consueverant. mox desunt in MS. *Φησὶ γ.* Ἄλ. ἐν καυσ. cum ipsis Poeta verbis. *Alexidæ* *Cauniorum* meminit ad *Timoclis* ejusdem nominis drama *Casauobonum* noster VI. *Athen.* 9. Prior versus nescio an adhuc consistat metro. forte sic magis putem: ἐν τῷ βαλανείῳ μήτε πῦρ ταῖς ἐσχάrais. JUNG.*

Ἐσχάρα &c.] De ἀλειπτῆρι *Hieron.* *Mercurialem* vide de *Arte Gymn.* libr. I. cap. 8. quod vero cap. 10. p. 48. *Pollucem* castiget, nec mihi certe, nec quoque, ut puto, aliis probari poterit.

53 Ἐνδόν &c.] Prior. edit. ἐνδόν καὶ κεκλ. contra metri legem. SEB.

54 Ἀρύβαλλος] *Eustath.* Od. f. 39. παρὰ τὸ ἀρύσθαι καὶ βάλλιν, aut, ἐκ τοῦ ἀρτυεῖν καὶ βάλλιν & mox duo inquit hac voce significari, βαλάντιόν τε συσπαστὸν, καὶ ποτήριον. SEB.

Ἀρύβαλλος] *Suid.* ἀρύβαλλος male. venit enim ab ἀρύομαι, *ἡαῖτιο.* ἀρύταινα *Festus* scribit latinis literis *arytenam*: *Glossa* reddunt *manulata*. KÜHN.

Ἀρύβαλλος] MS. ἀρύβαλος, καὶ ἀρύταινα. cetera mox desunt. Sed ἀρύβαλλος *Noster* & infra X, 63. De utroque vase verba *Aristophanis* habes infra ibidem. JUNG.

Ἀρύβαλλος] Ἀρύβαλλοι, τὰ μαρσούπκια, ἐπὶ (l. ἀπὸ) τοῦ ἀρύειν καὶ βάλλιν εἰς αὐτοὺς, ita *Hesych.* eamque vocis notionem ex *Eustath.* ad h. l. attulit *Seberus*. Dorica dialectus ἀρυβαλίδα appellabat λήκυθον. ut idem *Hesychius*, quam quoque vocem alii μάρσουπκιον, *μαρσούριον* exponebant. An recte se habeant apud eundem *Grammaticum* hæc verba summo opere dubito: Ἀρυβάσσαλον, ποτῆρη, ἢ φιάσκον, φάσκον δὲ ἐστὶ εἶδος ποτηρίου malleμ, ἀρύβαλλος, recte vero φλάσκον eruditi viri emendant: id vas vinarii genus *phalaca* Latinis: vid. *Gloss. Isidori.* Confule & *Etymol. M.* & apud eum emenda: Ἀρυβαλίδα, λήκυθον δάριον, vel λήκυθον, Δωριεῖς.

55 Ἀμφω δ' Ἀριστοφάνης &c.] Hæc & quæ mox sequuntur ad τάχα δὲ καὶ τὸ κτενίζεσθαι &c. desunt in MS. nisi quod ista saltem MS. habet post ἀρύταινα καὶ κάμινον βαλανείου καὶ πύελος. Et sic sane in vulgatis mentione πύελου in versibus *Aristophanis*. nec id vas omitendum fuit in balneari instrumento, de quo & in-

fra *Noster* X, 64. καμίνου hinc meminit *Morellus* Not. ad *Sylv. Statii* lib. I. carm. 3. ad ista: *Quaque vaporiferis junctus fornacibus.* Apud *Rhodigin.* XXX. antiq. 20. est hinc *campus* tam in capitis ipsius lemmae, quam in ipso capite, *balnei campum*. Sed vitio, non dubito, typographorum. *Aristophanea* videntur ita concinnanda:

Ἄλλ' ἀρτίως κατέλιπον αὐτὴν σμωμένην
Ἐν τῇ πυέλῳ --- JUNG.

56 Σμωμένη] *Lomento, smegmate elutam in solio, labro.* KÜHN.

57 Πύελος.] Ἡ πύελος. *Aristoph.* *Thesmoph. Luciani.* *Clem. Alexandrinus, Alcaeus.* D. H. ad *Phrygicium*, qui ὁ πύελος. SEB.

58 Τάχα δὲ καὶ τὸ κτενίζ.] MS. τάχα δ' ἂν καὶ τὸ κτ. ἐ. τ. λουτρῶνι. vide & supra II, 34. JUNG.

59 Λουτρῶ.] Λουτρῶν C. V. KÜHN.

60 Λούσθαι.] Atticum pro λούσθαι, ita λούμιος & λούσθαι habentur *Attica.* KÜHN.

Λούσθαι] MS. καὶ λούσται. sed vulgatum λούσθαι bene habet. Huc puto respexisse *Casauobonum* nostrum III. *Athen.* 18. ubi inter alia de ἀκυρολογία pro λούσθαι dicentis ἀπολούσθαι, illud enim, ait, *rectum hoc non rectum: quemadmodum ex sermone Pollucis intelligimus.* & *usu auctorum meliorum* &c. JUNG.

61 Λουτρῶνες] *Lavacra* in *Gloss.* τὰ ἀμφὶ τὸν λουτρὸν, leg. λουτρῶνα, *Xenoph.* de domest. administ. KÜHN.

62 Ξενοφῶν] *Nempe* in *Aθηναίων Πολιτεία* infra IX, 43. ut hic adnotavit *H. Stephanus*: & ibi locum adferam ipsum. JUNG.

63 Καὶ τὸ ὕδωρ] Pro καὶ τὸ &c. MS. τὸ δὲ ὕδ. JUNG.

64 Λουτρεῖον] MS. λούτριον omittis sequentibus, ὡς *Ar. ἐ. H.* cum verbis *Poetae.* λούτριον cum MS. vero rectius scribi puto, itaque & in versu *Aristophanis* *malim.* *Hesychius*: λούτριον, τὸ ἑνὸν ὕδωρ, καὶ λελούμενον, ἢ γον ἀπόνιμμα. Ad verbum *Comici*, *Nostri* credo & infra respexisse *Segm.* 40. quamvis & ἀπόνιπτρον alibi apud eum extet. habes autem λούτριον expresse & infra X, 75. in MS. quare & in *Aristophanis* verbis mox λούτριον non dubito scribere. JUNG.

65 Λούτας] C. V. λουτῆρας. *Gloss.* λουτῆρ, *labrum.* KÜHN.

Λούτας] MS. καὶ λουτῆρας καλεῖ. nescio tamen quam vere. nam mox MS. *noster* τοὺς γὰρ λουτῆρας, ut & infra X, 46. MS. habet. Et alia sane alii expedient rectius, qui varia lectione instructi ocio insuper abundant. MS. *noster* hoc capite testimonia auctorum nulla habet, adeo ut parum possimus. JUNG.

Λούτας] *Suadentibus* MSS. & *Cl. Kühnio* viam monstrante restitui λουτῆρας. eandem lectionem *Fulcherburgius* agnoscit.

66 Δισχύλος δὲ &c.] MS. Δισχύλος δὲ βαλανεία. λουτῆρια λ. Et bene post βαλανεία, commate distinct-

δ' 67 ἂν εἰκοὶ τὰ βαλανεῖα λουτήρια λέγειν.

Λούται γε μὴν λουτήριον αὐτὸ δεύτερον.

Ἀλλ' ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λουτηρίων.

Ἀναξίλας δὲ οὕτως ὀνομάζει τοὺς νῦν λουτήρας, ἐν Λουτροποιῶ λέγων,

Τοῖς 68 βαλανεῖοις οὐ τίθεται λουτήρια.

168 * Τῶν δὲ ἐπι νεωτέρων τῶν 69 Εὐπολις, καὶ τὴν πύλον τὴν ἐν τῷ βαλανεῖῳ, 70 μάκτραν ὠνόμασεν, ὡς οἱ νῦν. λέγει γοῦν ἐν Διαιτῶντι, Εἰς βαλανεῖον εἰσελθὼν, μὴ ζηλοτυπήσης τὸν συμβαίνοντά σοι εἰς τὴν μάκτραν. 71 τῷ δὲ λούσθαι, καὶ τὸ ψυχρολουτρεῖν ἂν προσήκοι, εἰρημένου τοῦ, Ἐψυχρολουτρήσαμεν, ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους. καὶ 72 παραλούται δ' ὁ αὐτὸς ἐν Ἀγωνισταῖς. 73 ἀλουσίαν δὲ Εὐπολις ἐν Ταξιαρχοῖς, 74 Ἀντι ποικίλου πιναρὸν 75 ἔχοντα ἀλουσίαν κάρα τε καὶ τριβῶνα. βαλανεῖῳ δ' ἂν καὶ ἡ 76 πυρία ἔποιτο. εἰ-

Æschylus balnea, fere Lavacra vocavit.

Lotum est quidem lavacrum hoc secundo, Sed facile e maximis lavacris.

Anaxilas autem sic dixit, quos nunc lotorios lebetes vocant, in Balneorum orifice dicens,

Balneis non ponuntur lebetes.

* Quidam vero Recentiorum, magnum in balneo cacabum, Mactram nominavit, ut & hodie. Nam in Moderante vitam inquit, In balneum ingressus, non amuletris eum, qui tecum in mactram conscendit. Lavandi autem verbo, & frigida lavare conveniet: cum Frigida lavimus, in Epulonibus dixerit Aristophanes. & Collotores, dixit idem in Certatoribus. Sed Illuviem, Eupolis in Taxiarchis: Pro vario fordidum habentem illuvie caput, & pallium. Balneo porro, & ahenus adnumerabitur. He-

gus in vulgatis. versus Æschylis desunt, cum sequentibus & verbis Anaxila. Dubito autem an versus uterque sit Æschylis, & non alterius Poëta: nomen interjectum perierit. *Lyttoræi* dramatis hinc meminit *Cassianus* noster IV. *Athen.* 25. ubi & versus hunc ita laudat: Ἐν τοῖς βαλ. &c. ut & infra X, 46. *Sebetus* noster indicavit esse, unde hic ita supplicamus, ut & *Cassianus* noster dicto loco. JUNG.

67 ἂν εἰκότα] Leg. ἂν εἰκοὶ τὰ β. λουτρά λουτ. versus Æschylis ita verteterem: *Lavas quidem in hoc labro secunda vice.* (λουτήριον subintellectum videtur habere κατά) *Verum e maximis facile labris vel balneis.* KÜHN.

ἂν εἰκότα] Kühnius εἰκοὶ τὰ, quod in textum recepi. In primo autem Æschylis versu, pro λουτήριον *Falckenburgius* habet δὲ λουτρον, haud dubie male. sensus utriusque versus cohæret nequit; quapropter utrosque Æschylis quidem esse putem, sed diversis apud hunc Tragicum Poëtam locis extitisse exitimo. *Anaxila*, cujus mox *Pollux* meminit, *Βοτρυλιῶνα*, *Κίρκην* & *Πλουσίας* laudat *Diogen. Laërt.* lib. III. in *Plat.* *Segm.* 28. ejus quoque mentio est apud *Athenæum*, qui *Κίρκην*, & *Πλουσίους*, ita enim ille, nominat, ac *Ety-mologum* in *Φιλοδοσκοῦσι*. *Pollux* autem noster τῶν νῦν λουτήρας hic ait, sed infra X, 46. ἐπὶ τῶν νῦν λουτηρίων λουτήρας vero & λουτήρια *Pollucis* πνο νῆα dicebantur *διηπειτικά*, *labra*, quo modo & λουτήρ a *Ρβιλοχρηνο* exponitur, cum antea ipsa balnea eo vocarentur nomine.

68 βαλανεῖοις] Ἐν τοῖς βαλανεῖοις, infra X, 46. *SEB.* βαλανεῖοις] *Salm.* ἐν τοῖς βαλανεῖοις. KÜHN.

69 Εὐπολις] MS. Εὐπολις δὲ καὶ &c. omisiss prioribus: τῶν δὲ ἐ. τ. τίς. sed fuerit hic *Eupolis* quidam alius ab illo prisco. *Διαίτων* sane fabula alias non legitur a *Nofro* citata. JUNG.

70 Μάκτρον] Μάκτραν. *SEB.*

Μάκτρον] C. V. μάκτραν, leg. μάκτραν, a μάττω, quod in composito ἀπομάττω habet significationem *abster-gendi*. KÜHN.

Μάκτρον] MS. μακρὸν ἂν. sed scribe μάκτραν, ut etiam antea editi. nos vitium a pueris typographorum in vectum prateriit. Sic mox in verbis Poëta est: quæ desunt in MS. ut & ista, λέγει γοῦν ἐν Διαίτ. JUNG.

Μάκτρον] Μάκτραν recte editiones *Sebetiana* prioribus; ut & mox in *Eupolidis* verbis reperitur, in quibus pro μάκτραν *Falckenburgius* μακρὸν habet.

71 τῷ δὲ λούσθαι &c.] MS. τῷ δὲ λούσθαι ἰριῖς καὶ ψυχρολουτρεῖν. quo pacto τὰ δὲ scribere debebat, omisiss enim in eo sequentia, ἂν πρ. ε. τ. Ε'. ε. Δ. Ἀρισ. vide

de psychrolutis aliquid apud *Rhodig.* XXX. antiq. 20. Sed quæ in hoc temmate in MS. restant pauca, simul adscribo: καὶ παραλούται καὶ ἀλουσία. βαλανεῖῳ δ' ἂν κ. ἡ π. ἔποιτο, καὶ τὰ πυρίαματα. Versus vero *Eupolidis* ἐν Ταξιαρχοῖς supra *Segm.* 106. an ita concinnemus?

--- ἀπὸ ποικίλου

Πιναρὸν ἔχοντ' ἀλουσίαν κάρα τε καὶ τριβῶνα. ---

Ποικίλου, nimirum ἱματίου. Quod autem bene jam edidit ἀλουσία *Sebetus* noster, pro antea vulgato ἀλουτιῶ, id ab *H. Stephano* est, qui ita in suo Codice ad oram emendavit. JUNG.

τῷ δὲ λούσθαι &c.] Mox pro ψυχρολουτρεῖν *Falckenburgius* ψυχρολουτέιν, frigida lavare.

72 Παραλούται] Forte παραλούσθαι, quod Atticum pro παραλούσθαι. *H. Steph.* *SEB.*

Παραλούται] Huic probandæ voci testis adducitur *Aristophanes* in Ἀγωνισταῖς, pro qua voce *Falckenburgii* Codex Ταγνησταῖς habet, quod equidem, meo iudicio, haud minus quam vulgata lectio est probum. Ταγνησταῖς *Aristophanis* haud raro ejus *Scholias*tes, *Pollux* noster, alique citant.

73 Ἀλουσίαν] Notat omnem neglectum munditiarum & ἀθεραπείαν σώματος. *Lucilius* conjungit, *inluviem*, *imbalnitiam*, *imperfundiem*, *incuriam*, quæ omnia *Græcorum* complectitur ἀλουσία. ἀλουτος exiat apud *Herodot.* ut & ἀλουσιή. KÜHN.

Ἀλουσίαν] *Hesych.* Ἀλουσία, τὸ μὴ λούσθαι καὶ ἀλουτέιν ὁμοίως.

74 Ἀπὸ ποικίλου] Versus *Eupolidis* ita locatam:

--- ἀπὸ ποικίλου πιναρὸν

ἔχοντ' ἀλουσίαν κάρα τε καὶ τριβῶνα.

--- vestis loco florida sordidum

Habentem illuvie caput atque pallium.

Salm. ἀπὸ ποικίλου πιναρὸν ἔχοντ' ἀλουσίαν κάρα τε κ. τ. KÜHN.

75 Ἐχοντα ἀλουσίαν] E not. *Sylb.* pr. ed. ἔχοντα, ἀλουσιῶ. *SEB.*

76 Πυρία] *Pŕygnichus* *Eclog.* πυρία, τούτο τῶν τῶν οἱ πολλοὶ ἐπὶ τῆς ἐν τῷ βαλανεῖῳ πυρίου καὶ ἔχει μὲν τὸ ἔτυμον ἀπὸ τοῦ πυρῶσθαι, οὐ μὴν τὸ ἀκριβὲς καὶ δοκιμὸν. πυρίους γὰρ οἱ ἀρχαῖοι καλοῦσιν, ἀλλ' οὐ πυρίας. ubi *Nannius* locum *Pollucis* hinc adducit. *Herodoti* autem locus a *Polluce* nostro laudatus est in *Melromene* cap. 75. τὸ δὲ (cannabis semen) θυμικταί

rodotos enim, Ahenus Græcus dixit. Philistus vero, Lavacra, & fomenta.

ῥηκε δ' Ἡρόδοτος, 77 Πυρία Ἑλληνική. Φίλιστος δὲ, λουτρὰ, καὶ πυριάματα.

169 * De tinctura, coloribus, numulariū, & horum necessariū. 3.

* 78 Περὶ βαφῆς, καὶ χρωμάτων, τραπέζιτων, καὶ τῶν ἀνηκόντων αὐτῶν. 169 γ.

Dices præterea, tinctura, coloratio, decoloratio. Tingens, demergens, colorans, decolorans. Miscens proprium enim hoc de tinctoris nomen est. Eupolis vero, & Tinctioem: sed Antiphon, Tincturam æris, & ferri dixit. Dicitur etiam, inficere lanas. Et mergere atque demergere, pro pistillo suppressimere. Tum colores, tincturæ, flores, pharmaca. & officina ubi hæc fiunt, tinctoria. Qui vero hæc tingit,

Ἐρεῖς δὲ, βαφή, χρωσῖς, κατάχρωσις, βάπτων, 79 καταβάπτων, χρωαννύς, καταχρωαννύς, 80 καλχαίνων. ἴδιον γὰρ ἐπὶ τῶν χρωαννύτων τούνομα. 81 Εὐπόλις δὲ καὶ βάπτρειαν. Ἀντιφῶν δὲ 82 εἶρηκε 82 βάψιν χαλκοῦ καὶ σιδήρου. λέγεται δὲ καὶ Φαρμάττειν 84 τὰ ἔρια, καὶ μηλοῦν, καὶ καταμηλοῦν, τὸ τῶ 85 κινήθρῳ καταδύειν. 86 καὶ χρώματα, καὶ βάμματα, καὶ 87 ἄνθη, καὶ Φάρμακα. καὶ τὸ ἐργαστήριον ἵνα τοῦτο γίνεταί, 88 Φαρμακῶν. ὁ δὲ καταβάπτων αὐτὰ,

ἐπιβαλλόμενον, καὶ ἀτμίδα παρέχεται τοσαύτην, ὥστε Ἑλληνική οὐδεμίᾳ ἂν μιν πυρία ἀποκρατήσῃ: οἱ δὲ Σκυθαὶ ἀγόμενοι τῇ πυρίᾳ ἀρώνται: τοῦτο σφιστὶ λουτροῦ ἴσσι. οὐ γὰρ δὴ λούνται ὕδατι &c. ubi quam recte vertant *thuribulum* & odorem, nescio. certe non puto ita *Pollucem* cepisse, sed potius ut alter ipsius conterraneus *Hippocrater* accepit de sudationibus ficcis in vaporatio: quale quiddam & πυριάματα fuerint, quæ ex *Philisto* *Pollux* subjicit, *JUNG*.

77 Πυρία Ἑλληνική.] *Interpr.* *Ahenus Græcus*, alii *thuribulum Græcum*. dabo locum *Herodoti* integrum, ut melius constet de ejus sensu: *Natrat* ille in *Melpomene*, quo pacto se *Scythæ* a funere soliti sint purgare, nempe lixivio eluris absterfisque capitibus, corpus ita curarunt: erigebant tres perticas se invicem sustentantes pronis capitibus, easque tegumentis lancis circumdatis probe cooperiebant. tum lapides multo igne caudafactos conjiciebant in alveum sub perticis illis repositum; quem ingressi cannabis semine lapidibus ignitis injecto fumum vaporemque excitabant tam copiosum, ὥστε Ἑλληνική οὐδεμίᾳ ἂν μιν πυρία ἀποκρατήσῃ. οἱ δὲ Σκυθαὶ ἀγόμενοι τῇ πυρίᾳ ἀρώνται. τοῦτο σφιστὶ ἀντι λουτροῦ ἴσσι. ut nulla *Græcorum* caldaria plus efficièrent. *Scythæ* vero *delectati* hoc vaporario voce incondita *turtaium* cicut ululatum. ubi πυρία dicit fomentationem. cum calefactum vaporem emittit, facitque assam sudationem caminus sive ferramentum sive silices caudafacti sive aliud quodcunque. *Asthenans* libr. V. cap. 11. ἦν δὲ καὶ βαλανείων τρικλινῶν, πυρίας χαλκῶς ἔχον τρεῖς, balneum etiam inerat cum tribus caldarius *aneis*. Hinc patet in *Nostro* leg. πυρία E. Ionice. *Gl.* πυρίασις, fomentum, fomentatio. πυριάζω, foveo. *KÜHN*.

78 Περὶ βαφῆς] Hic iterum pergat C. A. dum legit περὶ ἀφῆς καὶ βαφῆς. forte περὶ βαφικῆς κ. β. de arte tinctoria & tinctura, omittit & καὶ ante χρωμάτων. *Salmaf.* MSS. περὶ ἀφῆς καὶ βαφῆς χρωμάτων καὶ τραπέζιτου καὶ τῶν ἀνηκόντων αὐτῶν. *KÜHN*.

Περὶ βαφῆς] Sequitur in MS. novum caput, hoc titulo: περὶ ἀφῆς, καὶ βαφῆς χρωμάτων, καὶ τραπέζιτου, καὶ τῶν ἀνηκόντων αὐτῶν. Et in vulgatis sane potius τραπέζιτου debet legi, vel mox αὐτοῖς, sed ad ἀφῆς, eodem modo mox in ipso capite MS. habet: ἐρεῖς δὲ, ἀφῆ, χρωσῖς &c. Ego hic tamen non capio. *JUNG*.

Περὶ βαφῆς] *Clariff.* *Kühnius*, περὶ ἀφῆς, βαφῆς. ego vulgatum lectionem non mutavi.

79 Καταβάπτων] *Phavor.* qui in βαφῆ hunc locum transcriptit, habet καὶ καταβάπτων. *KÜHN*.

80 Καλχαίνων.] In C. A. textu fuit: χαλχαίνων, unde factum erat καλχαίνων, id est, κάλλην herbam

in tinctura addere purpuræ, simulque miscere, & dein in genere, colorare. *KÜHN*.

Καλχαίνων.] Rarior est hujus verbi notio: apud *Poetas* plerumque καλχαίνων est *alte meditari*, ἐκ βάθους μεριμνῶν, τισταργκίνας φροντίζειν, quam notionem celeberrimi illius apud antiquos vatis *Calchantis* nomini originem dedisse *Grammatici* statuunt: idem est πορφύρειν κάλλη proprie ὁ κόχλος τῆς πορφύρας, ut *Sophocles* *Scholias* ad *Antigon.* v. 20. ἢ τις ἐκ τοῦ βοθῶ τῆς θαλάσσης ἀνιῶσα βάπτει τὴν καλλίστην πορφύραν hinc quidem analogice καλχαίνων est *ingere*.

81 Εὐπόλις] *Marginale* est C. A. usque ad βάπτρειαν, ita enim scribit. *Phavor.* male βαπτῆραν in voce βαφῆ. *KÜHN*.

Εὐπόλις] MS. βάπτρειαν εἶρηκεν. Ἀντιφῶν δὲ βάψιν &c. omnia ni fallor rectius. *JUNG*.

82 Εἶρηκε] *Abest* a C. A. *KÜHN*.

83 Βάψιν χαλκοῦ] Hunc locum adducit *P. Faber* *Comm.* in lib. *Academ. Cic.* ad ista verba: *Lysippus* eodem arte, eadem temperatione, eodem celo, aqua. *JUNG*.

84 Τὰ ἔρια] Neuter Codex habet τὰ ἔρια. *KÜHN*.

Τὰ ἔρια] *Desunt* in MS. τὰ ἔρια. *JUNG*.

85 Κινήθρῳ] Alii κίνηθρον scribunt factum ex κινήθριον, haud dubie ex hoc loco, baculum quo tinctores pannum inter tingendum agitant, & versant, ut melius intingat. *SEB*.

Κινήθρῳ] Ita & *Phavor.* nec mutarim. κίνηθρον Ionicum est, communiter κίνηθρον. male deinceps *Phavor.* καταδύειν pro καταδύειν. *KÜHN*.

Κινήθρῳ] Sic etiam MS. ea forma qua κίνηθρον, σάρβαθρον. De eo instrumento hinc ita *H. Junius* *Nomencl.* in *Pictoriis*: *Tudicula*, pro *instrumento tinctorum*, quo pannos inficiendos demergunt, versantique. κίνηθρον *Poll.* μήλη, unde καταμηλοῦν apud eundem, pro καταδύειν κινήθρῳ. *JUNG*.

86 Καὶ χρώματα] C. A. hic & mox conjunctioes omittit. *KÜHN*.

Καὶ χρώματα] MS. καὶ τὰ χρώματα, καὶ τὰ βάμμε. *JUNG*.

Καὶ χρώματα] Τὰ χρώματα *Falckenburgius*.

87 Ἄνθη] *H. Steph.* ad suum Codicem; σημειώσαι ἄνθη. Sic *Eustath.* φάρμακα expr. ἄνθη. Locus est ad α. μ. ψ. τῆς *Οδύσ.* ubi inter alia ita: τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ ἄνθους φασὶ τὸ φάρμακον, αἷς δὲ ὁ φράσας ὅτι φάρμακον, τὸ ἀνεῦ ἄνθους. ἄνθη γὰρ τὰ φάρμακα, καὶ εὐφάρμακον, τὸ εὐχρῶν. *JUNG*.

88 Φαρμακῶν.] *Phavor.* male *Φερμακῶν*, est enim περιεκτικόν. dein βάπτων pro καταβάπτων. *KÜHN*.

Φαρμακῶν.] MS. *Φαρμακῶν*. *JUNG*.

170 πορφυροβάφος. εἴποις δ' ἂν, καὶ ⁸⁹ δολοῦν τὰ ἔ-
ρια. * ⁹⁰ Ἀντιφάνης δὲ ἐν Βυζαντίῳ κατὰ τὴν
νῦν χρῆσιν εἴρηκε, πορφύρας ὀκτὼ κύκλοι. εἴρη-
ται δὲ πρότερον περὶ ⁹¹ δευσοποιοῦ βαφῆς. τρα-
πεζίτης, ⁹² τραπεζιτεύω, τράπεζα. ἀργυραμοι-
βός, ἀργυραμοιβική, ἀργυρογνώμων, δοκιμα-
στής, ⁹³ κολλυβιστής, ⁹⁴ ὡς Λυσίας ἐν τῷ περὶ
τοῦ χρυσοῦ τρίποδος. καὶ ὁ νῦν ⁹⁵ κόλλυβος, ἀλ-
λαγή. ⁹⁶ καὶ τὸ καταλλάττειν νόμισμα, καὶ
κερματίζειν. ⁹⁷ Ἀριστοφάνης, οὐ δὲ ἀργύριον
ἔστι ⁹⁸ κεκερματισμένον. κέρματα δὲ πολλῶν πλη-
θυντικῶς εἰρηκότων, κέρμα ἐνικῶς ⁹⁹ Ἄμφις εἴρη-
κεν ἐν Ἀμπελουργῶ, καὶ Ἀντιφάνης ἐν Κύκλω-
πι. νομισματοπώλης. νομισματοπωλική ¹⁰⁰ κα-
τὰ Πλάτωνα.

171 * Περὶ πιλοποιοῦ, ¹ καὶ πλοκέως, καὶ τῶν περὶ
αὐτούς. καὶ περὶ γυναικείου σκιαδίου. δ.

² Πιλοποῖδς, ³ πιλοποῖκός, πιλοποῖα, πι-
λοποῖκή, πιλητικός, ⁴ πιλευτική, πῖλος, πῖλινος,

89 Δολοῦν τὰ ἔρια.] Unde a Virgilio dicitur

Varios mentiris lana colores

Ec. IV. 42. & lana mendax a Martiali lib. XIV. Ep. 133. quam opponas tinctis gregibus colore vino lib. XII. Epigr. 64. SEB.

Δολοῦν τὰ ἔρια.] Falsum colorem inducere lanæ, vel cogere ut colorem mentiat, adulterare, infuscare, inficere, & alia id genus. KÜHN.

Δολοῦν τὰ ἔρια.] Hadr. Jun. Nomencl. Colorem mentiri fuso. Quinß. fucare lanam. δολοῦν τὰ ἔρια Poll. μιμίην Hom. βᾶπτει. JUNG.

90 Ἀντιφάνης &c.] Hæc absunt a C. A. usque ad βαφῆς. KÜHN.

Ἀντιφάνης &c.] Ἀντιφ. in MS. deest usque ad vocem τραπέζ. JUNG.

91 Δευσοποιοῦ] Supra I, 44. SEB.

Δευσοποιοῦ] Irrigatoria tinctoria; Interpr. malim, tinctoria profundior, altius percipere & diu duratura. vid. Harrocr. in δευσοποῖς. KÜHN.

92 Τραπεζιτεύω] C. A. τραπεζιτεύων, qui rem numulariam tractat. τραπεζῖτα in Comœdia. KÜHN.

Τραπεζιτεύω] MS. pro τραπεζιτεύω habet τραπεζιτεύων. rectum τραπεζιτεύων. JUNG.

93 Κολλυβιστής] Phrynic. p. 82. damnat hanc vocem in Menandro, admittitque solum κόλλυβος & ἀργυραμοιβός, in qua voce videndus Thomas in Eclogiâ, & Phavor. in οὐκ ὀρθῶς τὸ κολλυβιστής &c. KÜHN.

Κολλυβιστής] Vide & Nunn. sine Notar. ad Phrynic. Eclog. in κολλυβιστής. JUNG.

94 ὡς Λυσίας] Marginale est C. A. usque ad τρίποδος. omittit & τοῦ ante χρυσοῦ. KÜHN.

95 Κόλλυβος, ἀλλαγή.] Supra III, 84. vide Hoff. lib. I. rei numm. vet. cap. 9. n. 16. & lib. III. cap. 8. in κόλλυβος. JUNG.

96 Καὶ τὸ καταλλάττειν] Καὶ τὸ abest a C. A. & sequens copula. post κερματίζειν sequitur, κέρματα δὲ &c. καὶ κέρμα ἀμφίς ὡς Ἀντιφ. νομισματοπώλης v. cetera absunt. legend. κέρματα δ' ἐμπολῶν &c. nummulus lucrificans, colligens in plurali, Amphis (in singulari numero) κέρμα &c. KÜHN.

Καὶ τὸ καταλλάττειν] Id est, commutare, ait Hoff. lib. I. rei numm. vet. cap. 7. n. 74. & lib. III. cap. 8.

purpurarius. Dices quoque, lanas falsificans. * Sed Antiphanes in Byzantio, juxta hodiernum usum dixit, Purpuræ octo circuli. Sed & ante, de irrigatoria tinctoria dictum est. Numularius, numulariam quæsturam tracto, mensa, argentarius, argenti permutatio, cam-pfor, Cenfor. Permutator, ut Lysias De Aureo tripode. Et permutatio, quod nunc cambium dicitur. Et pecuniam permutare, atque in partes redigere. Aristophanes, Nec argentum est in partes minores redactum. Sed numulis dictis pluraliter de multis, numulum singulariter dixit Amphis in Ampelurgo, in Cyclope Antiphanes: Numismatum venditor. Ars Numisma vendendi, apud Platonem.

* De pileificio, plicatore, & quæ eorum sunt. & de umbraculo muliebri. 4.

Pileificus, pileorum confector: pileorum confectio, & opificium. Pileatorius, pileatoria: pileus, pileum,

in κέρμα. desunt autem in MS. particule καὶ τὸ & alterum καὶ. JUNG.

97 Ἀριστοφάνης] Deest in MS. Ἀριστοφ. cum ipsius verbis. verum ita scribas,

Οὐδ' ἀργύριον ἔστιν κεκερματισμένον.

Sic bene constat, & ait ipse κερματίζειν, cujus verbi exemplum adferat, non κατακερματίζειν. Prorsus etiam ita est in MS. nostro infra IX, 88. nisi quod ἔστιν scripti pro ἔστι. Non recte itaque H. Stephanus in suo Codice κατακερματισμένοι reposuit: cui metum etiam renitatur. JUNG.

98 Κατακερματισμένον] Κατακερματισμένοι vel κεκερματισμένοι IX, 88. SEB.

Κατακερματισμένον] Κεκερματισμένον optime Jungermannus, nec eam lectionem in textum recipere dubitavi: MSS. Codices hæc non habent, quapropter nullum est ab iis subsidium.

99 Ἀμφίς &c.] Ἐνικῶς Ἀμφίς vel Ἀντιφάνης εἴρηκεν vid. infra IX, 88. SEB.

Ἀμφίς &c.] MS. Ἀμφίς καὶ Ἀντιφάνης εἴρηκεν. utriusque fabulæ titulo omisso. Verba utriusque Poeta habes infra IX, 88. Antiphanis autem Cyclorem etiam Athenæus laudat: ut ad eum lib. VII. c. 12. Casaubonus noster observavit. JUNG.

100 Κατὰ Πλάτωνα.] In MS. desunt κατὰ Πλάτ. Locus Platonis est in Sophista: Avus Noster libr. de numism. interpretatur artem quandam Sophistarum emungenda pecunia. vide infra IX, 51. sequens titulus in MS. fere nihil variat: περὶ πῖλω. κ. π. κ. τ. π. αὐτούς καὶ γυναικείου σκ. JUNG.

1 Καὶ πλοκέως] Absunt ista tituli a C. A. tantum enim habet περὶ πιλοποιοῦ. KÜHN.

2 Pileificus] Πιλοποῖδς, qui pileos conficit, conpiliarius. πλοκέως, qui plectis seu nestit. SEB. 2.

Πιλοποῖδς] Sequitur in C. A. πιλοποῖα πιλητικός πῖλος πῖληρος (ita C. V.) πῖληματα πῖληται, σ. συμπιλητής &c. πιλοποῖδς, conpiliarius. Salm. πιληταὶ συμπιληταὶ. KÜHN.

3 Πιλοποῖκός] Desunt in MS. πιλοποῖκός, & πιλοποῖκή, & πιλευτική. & ita saltem mox MS. πιλητικός, πῖλος, πῖληρος. mendose, ut credo. JUNG.

4 Πιλευτική] Syll. πιλητική. SEB.

Πιλευτική] Pro vulgato πιλευτική, Ham. Stepha-

galeri. Coactilis lana corporibus, dixit Plato in Timæo. Strictores, constrictores: strictor, pileum, constrictio, strictio, pileolum. Non autem capitis solummodo galerus sic vocatur, sed & hic qui pedibus induitur: ut Cratinus in Molliculis testatur dicens, Albos sub pedibus pilos habebant. * Sed Plato in Symposio, etiam Agninas pelles pileis tribuit: Pedibus involutis in pileos, & pelles agninas. Plicator, plicans, complicans: plicatoria, plicatorius, plicatorio. Complicatio, plicatio, circumplicatio: circumplicat, perplicat, plicando dissolvit. Connexura, plica, & his similia. Vas autem ansatum, fundos habens

πιλήματα. ⁵ πιλητά ἔσσεσθαι κτήματα σώμασι, ⁶ ἐν Τιμαίῳ Πλάτων. ⁷ πιλίται, συμπιλίται, ⁸ πιλητής, πιλίον, συμπιλήσις, πιλώσις, πιλίδιον. οὐ μόνον δὲ ὁ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἐπιτιθέμενος ⁹ πῖλος οὕτως ἐκαλεῖτο, ἀλλὰ καὶ ὁ ¹⁰ περὶ τοῖς ποσίν, ὡς δηλοῖ Κρατῖνος ¹¹ ἐν Μαλθακοῖς ¹² λέγων, ¹³ Λευκοὺς ὑπὸ ποσίν ἔχων πῖλους. * ὁ δὲ ¹⁴ Πλάτων ἐν Συμποσίῳ, καὶ ¹⁵ ἀρνακίδας ¹⁷² τοῖς πῖλοις προστίθισιν, ἐνελιγμένων τοὺς πόδας εἰς πῖλους τε καὶ ἀρνακίδας. ¹⁶ Πλοκεὺς, πλέκων, ¹⁷ συμπλέκων, πλεκτική, πλεκτικός, πλεκτικῶς, πλέγμα, πλοκή, συμπλοκή, περιπλοκή. ¹⁸ περιπλέκει, διαπλέκει, ἀντιδιαπλέκει. πλόκιον, πλόκιον, ¹⁹ πεπλεγμένον, καὶ τὰ ὅμοια. χηλινὸν δὲ ²⁰ ἄγγος, ἔχον πυθμείνας

ῥάβδου hic adscripsit ad oram: πιλητική. id quod mihi cum ipso magis quidem placet: nec dubito quum ita & infra Segm. 208. Pollux scripserit, ubi vulgo male πινητική. vide & ibi ex Platone quæ in Notis adfero. JUNG.

⁵ Πιλητά &c.] Plato loquitur de carne, quam natura corpori humano circumdedit, ut esset quasi coactile tegumentum quod præ mollitie cederet corpori. KÜHN.

⁶ Πιλήται &c.] In MS. desunt, πιλητά ἔ. κτ. σώμασι ἔ. Τ. Πλ. Reposuit illud σώμασι, pro vulgato σώματα, in suo Codice & H. Stephani; ut bene Editor noster publicavit. Locum Platonis quoque adscribere lubet: τὴν δὲ σάρκα προβολὴν μὲν καυμάτων, πρέβλημα δὲ χειμῶνων, ἔτι δὲ πτωμάτων, οἷον τὰ πιλητά ἔσσεσθαι κτήματα, σώμασι μαλακῶς καὶ πρῶτος ὑπέκυσαν. JUNG.

⁷ Πιλίται &c.] F. 1076. pr. ed. κτήματα, σώματα. SEB.

⁸ Πιλήται] MS. πιλήται, συμπιλήται. JUNG.

⁹ Πιλητής] Sequitur in C. A. πιλίδιον οὐ μόνον δὲ &c. ἐπιτιθέμενος πῖλος, ἀλλὰ καὶ ὁ παρὰ τοῖς ποσίν, etiam Phavor. in πῖλος legit παρὰ τ. π. ubi hunc locum pro more describit. KÜHN.

¹⁰ Πιλητής] MS. πιλήτης, πιληδιον. omisiss tribus interjectis. sed nec πιλῶσις a Nostro omisiss fuit, ni fallor. extat apud eundem Platonem VIII. Legum extremo: ἢ πλοκῆς, ἢ πιλίσεως. De πιλιδίῳ quid fuerit, vide Brodeum lib. I. Miscell. c. 12. JUNG.

¹¹ Πῖλος] MS. πῖλος, iterum oxytone, ut supra: mox tamen ut vulgo habet. JUNG.

¹² Περὶ] Peri habet etiam MS. & ita H. Stephani in suo Codice emendavit. antea erat παρὰ. JUNG.

¹³ * Ἐν Μαλθακοῖς,] Infra X, 50. ἐν Μαλθακοῖς. SEB.

* Ἐν Μαλθακοῖς] Ita & Phavor. sed MSS. rectius, Μαλθακοῖς: nec aliter fuit supra lib. VI. cap. 19. & lib. X. cap. 11. Μαλθακός idem quod μαλακός. perfertur autem Cratinus hoc dramate Malthinos Atticos. Salm. MSS. consentiunt. KÜHN.

* Ἐν Μαλθακοῖς] MS. ἐν Μαλθακοῖς. Et ita omnino emendandum est, ut etiam infra X, 50. in eadem re & apud Athenæum habetur. vidit id mendum hic & Leopardus II. Emend. 2. quem vide de his πῖλοις περὶ ποσίν. JUNG.

* Ἐν Μαλθακοῖς] Delata stellula reposui cum Clariss. Kühnio ἐν Μαλθακοῖς: ita quoque Noster inferius, & Etymologus in Κάβαισος.

¹⁴ Λέγων &c.] C. A. λαὼν κακῶς ὑπὸ ποσίν ἔχον πῖλους. variat Auctor, cum iterum laudat hanc ῥῆσιν X, 50. λευκοὶ πῖλοι sunt candidi udones ex lana sui coloris. vid. infra l. c. KÜHN.

¹³ Λευκοὺς] Aliter πλεκτοὺς ait Leopardus: ob oculos scilicet habens locum qui infra X, 50. sed corruptus ibi Pollux, & MS. habet pariter ut hic λευκοῦς. dabimusque ibi πλεκτοὺς isti ex MS. aliam sedem. JUNG.

¹⁴ Πλάτων &c.] Athenæus quoque lib. VI. cap. 8. mentionem facit pileorum villosorum ex ovium pelibus. Vid. H. Margii Miscell. III, 7. SEB.

¹⁵ Πλάτων &c.] Desunt in MS. τοῖς πῖλοις πρ. cum verbis Platonis: quæ non procul a fine Symposii ejus extant. καὶ ποτε, ait, ὅστος τοῦ πάγον οἴου δεινότητος, καὶ πάντων ἢ οὐκ ἐξίοντων ἔνδοθεν, ἢ, εἰ τις ἐξίος, ἠμφισπόμενον τε θαυμαστά δὴ ὄσα, καὶ ὑποδιδόμενον καὶ ἐνελιγμένων τοὺς πόδας εἰς πῖλους καὶ ἀρνακίδας. Errat vero crasse Margius III. Miscell. 7. hæc ad capita & pileos quibus caput tegebant referens. clara enim sunt Platonis verba, τοὺς πόδας ὑποδιδίσθαι καὶ ἐνελιχθῆαι homines præ frigoris vehementia εἰς πῖλους καὶ ἀρνακίδας dicentis: cum quibus confert Socratis durissimum corpus, quem subjicit non alia velte, quam semper consueverat, cum usum: ἀνυπόδητος δὲ, addit, διὰ τοῦ κρυστάλλου ῥῶον ἐπαρέετο. ἢ οἱ ἄλλοι ὑποδιδόμενοι. ὑποδιδόμενοι nimirum τοὺς πόδας εἰς πῖλους, ut antea dixerat. JUNG.

¹⁶ Ἀρνακίδας] Quæ sequuntur non extant in C. A. eadem repetit infra lib. X. c. 11. Phavor. male omittit πόδας in dicto Platonis loco, ubi non tribuit pileis pelles agninas, sed has cum illis conjungit. KÜHN.

¹⁷ Πλοκεὺς] Hic est specialis titulus in C. A. περὶ πλοκῆς. post πλέκων pergit, πλεκτικὸς πλέγμα π. σ. π. πλόκειος (malim vulgatum) χηλινὸν &c. Gl. πλοκεύς, ρεχτορ, πλοκή, πεχυσ, τραμα. Salm. πλόκιον πλόκειον καὶ τὰ ὅμοια. ἀντιδιαπλέκω, περιπλέκω, flagellum polytri. KÜHN.

¹⁸ Συμπλέκων] Desunt in MS. συμπλέκων, πλεκτική, & πλεκτικῶς. hæc πλεκτική infra Segm. 207. quoque nominatur & Segm. 209. ubi ita emendandum docebo: nam paulo ante in ista voce mendum est. JUNG.

¹⁹ Περιπλέκει] Desunt in MS. περιπλέκει, διαπ. ἀντιδ.

²⁰ Πεπλεγμένον] In MS. deest πεπλεγμένον, pro πλόκιον MS. habet, πλόκιον, καὶ τὰ ὅμοια. sed πλόκιον vulgatum hic, & supra V, 32. MS. noster habuit, ubi quid fuerit videre potes. quamvis nescio annon ibi πλόκιον malim legere, ut in vulgatis est, ubi locum Xephoronius attuli. vide quæ ibi scripti. nostrum πλόκιον habet MS. & infra X, 129. JUNG.

²¹ Ἄγγος] C. V. ἄγγος male. Hiesych. χηλινὸν, πλεκτόν. χηλεῖσις, πλέξις. Gl. Cyrilli χηλή, Distula. leg. Cistula. KÜHN.

²¹ ἐλείων σελίνων, ὅταν εἶπῃ Ἀνακρέων, τὸ ἐκ σχοι-
¹⁷³ νίων πλέγμα δηλοῖ. * καὶ ²² ῥίπας ²³ πλέκειν,
 ἔστιν εἶπειν, καὶ σπυρίδας πλέκειν. ἕτερον γὰρ
 ἢ ῥίπας. ἀλλὰ καὶ σπυρίδωνας, καὶ Φορμίδας,
 καὶ Φορμίσκια, καὶ Φορμίσκους, καὶ ταλάρους,
 καὶ καλαθίσκους, καὶ ²⁴ ταρπούς. ἔστι δὲ κα-
 λάμινον πλέγμα, ἐφ' οὗ τοὺς ὑγροὺς ἐξήραι-
 νον τυρούς. Τὸ δὲ ²⁵ ἐπὶ τῇ ψύξει τῶν σῦκων
 πλέγμα, ²⁶ τρασιά. εἰποῖς δ' αὖν, πλέκειν κο-
¹⁷⁴ φίνους, σωράκους, ἀρρίχους, * ²⁷ Φερρία,
 λάρκους, Φορμούς, ²⁸ σπυρίδας, σπυρίδια,
²⁹ σπυρίχνια, ³⁰ ταρπούς, τάρπας, συρίσκους.
³¹ θολία δ' ἐκαλεῖτο πλέγμα τι θολοειδές, ᾧ αἰν-

vimineos, cum Anacreon dicit, conne-
 xum e funiculis vas intelligit. * Et plit-
 173 care crates, dicere licet. &, sportas pli-
 care: crater enim, aliud est. Tum &
 sportulas, cophinos, cophinulos, cor-
 bes, calathos, calathifcos: fiscellas,
 quod est vas vimineum, in quo humi-
 dos exliccant caseos. Sed vas ad ficuum
 siccationem plicatum, trafia dicitur. Di-
 ces porro, cophinos plicare, corbes,
 sportas, * nassas, carbonum vasa, ca-
 174 lathos, sportulas, fiscellas, urnas fu-
 nebres, ficuum vasa. Testudo autem,
 dicebatur contextura quaedam, instar

²¹ Ἀγγιλοσελίων] *Hæc vox, inquit Henr. Stepha-*
nius in xliiis, mendo non caret. MS. pro ea habet
ἐλείων, unde scripsit quis psetet ἐλείωσιλιων. SEB.

²¹ Ἀγγιλοσελίων] *MSS. ἐλείων σελίνων. Eustath. σελί-*
ων ἐλιόεπτον Ἡομερὶ ἐλείων σέλιον appellari dicit. Diof-
corides lib. III. cap. 62. ἐλείωσιλιον ait nasci in humi-
dis sativo apio grandius. ergo apud Nostmum πυθμῶν
ἐλείων σελίνων est cista fundus ex funiculis juncti con-
textus, qui apium palustre dicitur, quod ad apium pa-
lustrè accedat prius cistra densitate fruticum. Po-
terit & legi ἀγγιλοσελίων, idque erit secundum
Pollucem, textura juncea, τὸ ἐκ σχοιῶν πλέγμα, ἐκ
junctis textum, dixerit autem Anacreon junctum ἐλείων
σελίων, ut Germani hypophelinum vocant gladietoren.
Cordus in Botanologico Latine, cantam levem. Salm.
ἔχον πυθμῶν ἐλείων ὅταν εἶπῃ Ἀνακρίων τὸ ἐκ σχοι-
ων πλέγμα δηλοῖ. KÜHN.

²¹ Ἀγγιλοσελίων] *MS. πυθμῶν ἐλείων ὅτ' αἰν εἶπῃ &c.*
quamvis autem tentemus pro vulgato ἀγγιλοσελίων,
jam legere ἐλείων σελίνων, tamen non ideo locum re-
stitutum puto: mihi certe minime adhuc satisfit, & per-
inde liquet ac antea, id est, parum. JUNG.

²¹ Ἀγγιλοσελίων] *Restituit Celeberr. Kühnius ἐλείων*
σελίων, cum in emendando textu nos sumus secuti.
Falckenburgius ἀγγιλοσελίων, & modo χύλιον habet.

²² ῥίπας πλ.] *Leg. ῥίπας πλ. MS. καὶ ῥίπας δὲ*
πλέκειν ἔστιν εἶπειν ἕτερον δὲ ῥίπας ἀλλὰ καὶ σπυρίδας
πλ. καὶ φ. καὶ φ. καὶ φορμίσκους. Vid. infra X, 175.
SEB.

²² ῥίπας πλ.] *MSS. melius ῥίπας π. ῥίπας, ut statim*
sequitur, aliud significat, nempe flabellum. in Gloss.
ῥιπστέρ. dein C. A. ita habet: ῥ. π. ἔστιν εἶπειν. ἕτερον
γὰρ ἢ ῥίπας ἀλλὰ καὶ σπυρίδας πλέκειν καὶ φορμίδας
καὶ φορμίσκους καὶ ταρπούς. est autem ῥιπστέρως φυ-
τῶν, vites, viten, ramus salignus & flexilis, φλοῦς
firpiculis ex quibus calathi, fiscella, corbes sunt. vid.
Schol. Aristoph. in Pace ad verbum, καὶ ἐπὶ ῥίπας πλέος.
φορμῶς, τεγες, σίρρα; ταρπῶς, crates; τυροψύκτης, ὑγροὶ
τ. cusei recentes. Cæterum nec C. V. habet σπυρίδα-
νας. Salm. MSS. consentiunt cum C. A. KÜHN.

²² ῥίπας πλ.] *MS. nosset, ut Seberi, pleraque*
hæc, καὶ ῥίπας δὲ πλέκει, ἔστιν εἶπειν. ἕτερον γὰρ ἢ ῥί-
πας, ἀλλὰ καὶ σπυρίδας πλέκειν, καὶ φορμίδας. omittis
σπυρίδωνας & φορμίσκια. Sed quidnam dicemus esse
σπυρίδωνας, quod MS. non adgnoscat? desunt καὶ τάλ.
καὶ καλατ. JUNG.

²² ῥίπας πλ.] *ῥίπας Cl. Kühnium secutus lego &*
restituto: vide, sis, Etymologum.

²³ Crater] *Scr. crates. SEB. 2.*
²⁴ Ταρπούς] *De his talibus Longus meus libr. III.*
Ποιμῆικ. prope finem: ἰσπῆγνυ δι ταρπούς τοὺς τυροὺς.
JUNG.

²⁵ ἐπὶ τῇ ψύξει] *MSS. omittunt τῇ, C. A. etiam*
πολύγμω. male. KÜHN.

²⁵ ἐπὶ τῇ ψύξει] *MS. ἐπὶ ψύξει τῶν σῦκων, τρασιά.*
supra Segm. 144. accentus in MS. variabat. infra X,
123. paroxytonos, ut hic habet. JUNG.

²⁶ Τρασιά.] *Supra Segm. 144. SEB.*
Τρασιά.] Ita scribitur & supra Segm. 144. sed melius
Hezych. τρασιά. KÜHN.

²⁶ Τρασιά.] *Τρασιά a nobis est emendatum: ita quo-*
que Clariss. Kühnius habebat: eademque accentus ra-
tio est apud Etymologum & Aristophanem Νεφέλ. vers.
51. ad quem locum Scholia/tes hæc inquit: τρασιά δὲ
λέγεται ὁ τοπὸς ὅπου ψύχεται τὰ σῦκα καὶ ταριχύνεται
²⁷ Φερρία] *Supra Φέρρια VI, 94. SEB.*

²⁷ Φερρία] *Hezych. φέρρια, ἀς ἴνιοι ἀσθλάς τὰς ἐκ σχοι-*
ων πλοκομίας, καὶ ἰχθυρὰ ἀγγίλια εἰν σπυρίδια. Salm.
leg. φέρρια, ut supra. φέρριον tamen legitur apud Am-
monium ubi differentiam notat inter φέρρ. & φέρριον.
Pythas MSS. φέρρια, ut notat Salm. KÜHN.

²⁷ Φέρρια] *MS. φέρρια, -eo accentu & infra X, 132.*
scripsit & Hezychius φέρρια, quamvis corrupte apud
eum legatur φέρρια. JUNG.

²⁸ Σπυρίδας] *Abest a C. A. pro σπυράχιον leg.*
Hezych. σπυρίχιον, πλεκτὸν τι ἐξ αἰσίνων. quod mel-
ius est. Salm. etiam σπυρίχνια, ut supra. KÜHN.

²⁸ Σπυρίδας] *Deest in MS. σπυρίδας. & recte. fuit*
enim jam antea illud σπυρίδας πλέκειν. JUNG.

²⁹ Σπυρίχνια] *Supra VI, 94. σπυρίχιον, forte*
hinc emendandum. quamvis & σπυρίχιον legi queat,
ut infra X, 132. JUNG.

²⁹ Σπυρίχνια] *Falckenburgius σπυρίχνια recte: sic*
κυλίχιον, aliaque hujus formæ.

³⁰ Ταρπούς] *MSS. non habent. τάρπας, cophinus*
μαρπης vimineus. Hezych. vid. pro συρίσκος dicitur &
σωράκος, ut apud Hezych. videre est, & ita legendum
in voce τάρπας. KÜHN.

³⁰ Ταρπούς] *MS. omisso ταρπούς, habet ταρπῶς, oxy-*
tonos. Hue forte pertinet quod apud Hezychium legi-
tur, Ταρίφη, κοφίνος μέγας: οἱ δὲ νεροφορικὸν ἀγγίλιον.
Et illud potius: Τάρπη, Συρακούσιοι. σῦνος τινὲς σω-
ρον. in quibus mihi videtur menda invasisse non exigua,
ego ex parte tentabo. an sic sanare licebit? τάρπη,
συρίσκος αἰσίνος: τινὲς δὲ σωρόν. ut eadem sit fere ex-
plicatio quæ in ταρίφη. Pro ταρπούς, quod in MS.
deest, posset quis etiam suspicari ταρπούς Nostmum hic
posuisse. idem ταρπῶς nominantur & infra X, 131. JUNG.

³¹ Θολία] *Theocr. Eid. XV, 39. similiterque infra*
X, 138. At X, 127. etiam in MS. θολία. SEB.

³¹ Θολία] *MS. omisso θολία, habet ταρπῶς, oxy-*
tonos. Hue forte pertinet quod apud Hezychium legi-
tur, Ταρίφη, κοφίνος μέγας: οἱ δὲ νεροφορικὸν ἀγγίλιον.
Et illud potius: Τάρπη, Συρακούσιοι. σῦνος τινὲς σω-
ρον. in quibus mihi videtur menda invasisse non exigua,
ego ex parte tentabo. an sic sanare licebit? τάρπη,
συρίσκος αἰσίνος: τινὲς δὲ σωρόν. ut eadem sit fere ex-
plicatio quæ in ταρίφη. Pro ταρπούς, quod in MS.
deest, posset quis etiam suspicari ταρπούς Nostmum hic
posuisse. idem ταρπῶς nominantur & infra X, 131. JUNG.

³¹ Θολία] *Theocr. Eid. XV, 39. similiterque infra*
X, 138. At X, 127. etiam in MS. θολία. SEB.

³¹ Θολία] *MS. omisso θολία, habet ταρπῶς, oxy-*
tonos. Hue forte pertinet quod apud Hezychium legi-
tur, Ταρίφη, κοφίνος μέγας: οἱ δὲ νεροφορικὸν ἀγγίλιον.
Et illud potius: Τάρπη, Συρακούσιοι. σῦνος τινὲς σω-
ρον. in quibus mihi videtur menda invasisse non exigua,
ego ex parte tentabo. an sic sanare licebit? τάρπη,
συρίσκος αἰσίνος: τινὲς δὲ σωρόν. ut eadem sit fere ex-
plicatio quæ in ταρίφη. Pro ταρπούς, quod in MS.
deest, posset quis etiam suspicari ταρπούς Nostmum hic
posuisse. idem ταρπῶς nominantur & infra X, 131. JUNG.

testudinis plicata : qua ante umbraculum inventum, Mulieres utebantur. Sed & umbraculum usitatum est, ut umbrægeruli, & umbraculum gerit. Umbraque sub qua Bacchus residet. Et umbratile festum. Cincinnus,

τὸ σκιαδίου ἐχρῶντο αἱ γυναῖκες. καὶ τὸ σκιάδιον ³² δὲ ἐστὶν ἐν χρήσει. καὶ ³³ σκιάδοφόροι, ³⁴ καὶ ἐσκιάδοφόροι. καὶ ³⁵ σκιάς, ὑφ' ἧς ὁ Διόνυσος κάθηται. ³⁶ καὶ σκίρα, ἑορτή. ³⁷ πλόκαμος;

Eobanus tholiam male ibi reddit, velum, cum sit petasus iuratus. Schol. Theocr. τὸ σκιάδιον τὸν πέτασον, ἀπὸ τοῦ θάλα ἰσκήναι. quæ verba sublegit Phavorinus in tholia. vid. Harpocr. in θόλος. καμηλαῦκιον recentiores dixere, ni fallor. Kühn.

Θολία] Sic & MS. noster & vulgari X, 138. nec aliter credam X, 127. MS. habuisse. licet alia manus reposuerit in eo θολία. H. Stephanus in suo Codice hic adnotavit : θολία Theocr. ejusque Scholiastem videndum adnotatum in Labbei Codice. Locus est iste (ut etiam index Seberus noster) Idyll. XV. vel Ἀδωνιαζούσαις

Τῶν ἐπιχρον φέρε μοι, καὶ τὰς θολίας κατὰ κάμρον Ἀμφίβης ---

Non enim valde opus puto post θολίαν interpungere. Scholiastes: φέρε μοι τὸ ἐπιχρον, ἤγουν τὸ σκιάδιον, τὸν πέτασον, εὐκόσμως ἰπίθεις. εἰρηται δὲ, ἀπὸ τοῦ θόλου ἰσκήναι. οἱ δὲ ἄττικοὶ τὸ σκιάδιον, σκίρρον καλοῦσι. JUNG.

Θολία] Hesych. Θολία, πέτασος εἰς δὲ συνηγμένος, σκιάδιον nominis autem origo est a formæ similitudine, nam & tholi structura erat orbiculate rotunda, ac ab orbiculari peripheria in conum surgebat, a qua structura forma publicus Athenis locus κατ' ἐξοχὴν θόλος est dictus, διὰ τὸ θολοειδῆ εἶναι, ut Grammatici: obiter Etymologum emendo in voce θόλος. ἦν γὰρ, ait de tholo, λιθοειδῆς refingit θολοειδῆς, quam vocem hac in re habet Ὑρίαν. in Demosth. de Fals. Legat. pag. 388. sed rationem nominis invertit Ammonius libr. IV. περὶ Καμῶν (nec enim hunc titulum temere mutatum vellem) apud Harpocratem in voce θόλος, ubi, cum dixisset tholum σκιάδα quoque dici, rationem reddit hanc: διὰ τὸ οὕτως ἀνοδομηθῆναι αὐτὸν στρογγύλον παρόμοιον θολίᾳ, id est, umbella, umbraculo, nam ut θολίαν hic cameram exponas, loquendi modus non permittit: verum enim vero illa mihi nominis ratio haud proba videtur, siquidem tam σκιάς quam θόλος (θόλος certe, nam de σκιάδι dubitandi causam habes) antiquitus primum illam, quam dixi, structuræ formam designarunt, tum vero a rei similitudine umbraculo: id docet Etymologus in σκιάς, cujus cum omnia non liceat per iniquam temporis breviter, quædam tamen verba notam: ἐπι δὲ μετανοήσεται σκιάδης (cum Eruditiss. Syburius σκιάς lego) καὶ τὸ πολὺ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων θολίας ἐκάλουν αὐτάς: καὶ τοὺς αἰκοὺς τοὺς περιφειῖς οἱ μὲν θόλους, οἱ δὲ θολίας προσγοροῦσι: repono: καὶ γὰρ τοὺς αἰκοὺς &c. rationem enim reddit cur θολίας plures Græci umbracula appellaverunt, cum ad ea notanda vox σκιάς a pristina significatione esset translata. sed qua de re θολίαν Pollux noster esse dicat πλῆγμα, haud equidem video; neque enim facile crediderim has umbellas e plexo constituisse opere, cum eas vel explicare vel complicare sole magis minusve fervente liceret, unde Aristoph. in Equitibus,

Τὰ δ' ἄτα γὰρ σου, ἢ Δί', ἐξεπιτάσσου ὥσπερ σκιάδιον, καὶ πάλιν ξυνήγστο.

Addam, quo res magis sit illustrior, Scholiasta verba: Σκιάδιον σκέπασμα τι ὅπερ αἱ γυναῖκες παρὰ ταῖς Ἀθηναίους ἔχουσι θέουσαι, ὑπὲρ τοῦ μὴ καίεσθαι τὰς ὕψεις ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐκτίθειται καὶ συστέλλεται πρὸς τὸν κατεπίγοντα κερῶν: nisi vitulas quasdam forte, super quas umbraculi velum erat extensum, πλῆγμα dici facili stomacho conoquas: Vid. & infra X, 127. ibi prout & hic σκιάδιον scribitur, obiter enim hoc mone. re liceat, & ita in Onomastico veteri, σκιάδιον, um-

braculum, umbella: sed & frequenter scriptum reperias σκιάδιον, ut apud Aristophanem in Avibus pag. 610. & in Thelinoph. Ἐρριπται τὸ σκιάδιον, ejus Scholiastem ad initium Ἐκκλησιαζουσῶν, Harpocratem in Σκίρα, aliosque. In Martialis apophoreis Epigramma octavum & vigesimum est de umbella, is enim est titulus, quod adjiciam:

Accipe, quia nimios vincant umbracula soles, Sit licet & ventus, te sua vela regent.

Similium vero umbraculorum usus hodieque in Abessino populo frequentissimus est, ut & apud Chineses, qui ea habent quadrata figura, ut quatuor innixa stipitibus in terram defigi possunt, ac scenarum vicem præbere: σκίην quoque Græcis τὰ σκιάδεια: vid. Etymolog. voce, ubi haud dubie respexit ad locum Demosthenis in Orat. adversus Spudiam: Σκίην θ' ἦν ἔχουσι, οὐδὲ γὰρ ταύτην λιβόντις ἀναφέρουσι, videturque legisse σκίης θ' ὁ & τοῦτο, sed male, nam & receptam lectionem Harpocratem retinet in Σκίην, quem videtis: & hæc quidem obiter.

32 Δέ ἐστιν] MS. δὲ ἐστιν. JUNG.

33 Σκιάδοφόροι] C. V. σκιάδοφόροι (ita legit & Salm.) καὶ σκιά ὑφ' ἧς δ. κ. &c. C. A. etiam omittit καὶ ἐσκιάδοφόροι, legitque σκιά. sed infra lib. X. cap. 28. uterque Codex retinuit σκιάδα, ex quo conficitur quod & hic legendum sit σκιάς. Hesychio σκιάς est, θολῶδες σκιάδιον ἐν ᾧ ὁ Διόνυσος κάθηται, in quo simulachrum Bacchi sedebat. v. G. F. Meursii. Kühn.

Σκιάδοφόροι] Pro σκιάδοφόροι MS. habet σκιάδοφόροι. supra erat σκιάδοφόροι. Ait vero & σκιάδιον in usu esse. sic in hac ipsa significatione Aristophanes Thesmophor.

Ἡμῖν μὲν γὰρ σῶν ἔτι καὶ τῶν Τάντιον, ὁ κανὼν, οἱ καλαθίσκοι, Τὸ σκιάδιον

Et cætera, in quibus vocem eam repetit. & sæpe aliâ ibi idem. JUNG.

34 Καὶ ἐσκιάδ.] In MS. defunt καὶ ἐσκιάδ. JUNG.

35 Σκιάς] Athen. & Hesych. Syburg. pr. ed. σκιά. SEB.

Σκιάς] MS. καὶ σκιά ὑφ' ἧς ὁ Διόνυσος κ. Et ante vulgati quidem σκιά habebant: Adscriperatque H. Stephanus: σκιάς Athen. Hesych: Nec aliter sane legendum ac editi jam habent, ipse Pollux ostendit infra X, 127. JUNG.

Σκιάς] Ita quoque Kuhnus ad Basileensis edit. in qua σκιά, oram restituerat. Hesych. Σκιάς, τὸ θολῶδες σκιάδιον, ἐν ᾧ ὁ Διόνυσος κάθηται: quæ posui, ut emendarem: scribe itaque θολοειδῆς, nam θολῶδες omnino est ἀπροσδιόνυσον.

36 Καὶ σκίρα] C. V. σκίρα: Harpocr. & Suid. σκίρον, σκίρα, σκίρος. vid. Meursii Græciam Feriatam. Kühn.

Καὶ σκίρα] In Labbei Codice adnotatum: Aristoph. Schol. 485. & Harpocratio. Sed MS. noster habet, καὶ σκίρα ἑορτή; malo σκίρα; de quibus festis adductos vide: nec enim illi aliter scribunt. JUNG.

Καὶ σκίρα] Nata est hæc lectio ex prava literarum metathesi. σκίρα enim haud raro hæc vox scripta reperitur: Etymol. Σκίρα, ἑορτή Ἀθηναίων Hesychius habet σκίρα, & ita alibi: sed Doctiss. Kuhnus σκίρα emendat, quod in textum recepi.

37 Πλόκαμος] Hæc refert C. A. ad Segm. seq. præmisso hoc titulo: περὶ τυροκομίας καὶ τῶν περὶ αὐτὰ (leg. αὐτῶν) ἰργαλείων. Kühn.

πλοκαμῖς, πλεκτάνη, καὶ³⁸ πυτῖνας πλέκειν, cirrhus, rete. & fiscellas flectere, & calathos.

375 * 39 Περὶ τυροκομίας, τάλαραν, καὶ τῶν περὶ αὐτὰ ἐργαλείων, καὶ διαφόρων πλεγμάτων.

* De casei confectioe, fiscella, & 175
qua huc pertinent, & de diversis plicaminibus. 5.

Τάλαρας, 40 τυροκομεία. οὕτω δ' ἂν καλοῖς τὸν τάλαραν, ὡς⁴¹ ὁ χλωρὸς τυρὸς⁴² ἐμπήγνυται, 43 ὡσπερ τὸ ξύλον τὸ ἐκατέρωθεν φέρον⁴⁴ ταυτὶ πλέγμα, τυροφορεῖον. τὸ δὲ⁴⁵ τάλλα σκεύη φέρον, οὐ μόνον⁴⁶ σκευοφόρον, ἀλλὰ καὶ ἀναφόρον ἐν βατράχοις Ἀριστοφάνησ Φησί. καὶ⁴⁷ φερμὸν δὲ σχοίνιον⁴⁸ ὁ αὐτὸς λέγει. οἰσουπλόκος δὲ, 176 ὁ τὰς οἰσύας πλέκων. * οἰσύαι δὲ, 49 αἱ λύγοι. καὶ οἰσύναι σκεύη, καὶ⁵⁰ οἰσύναι ἀσπίδες. τὸν

Fiscella, caseorum instrumenta. Sic enim appellatur fiscella, in qua caseus recens coagulatur: quemadmodum lignum utrinque hæc sustinens, tela caseigerula dicitur. Sed quod alia vasa sustinet, non vasiferum modo: sed & Portatorium, Aristophanes in Ranis vocavit. & Storem funiculis contextam, idem vocat. Viminarius autem dicitur, qui salices flectit. * Salices autem, vimina sunt. Et 176 vasa viminea, & viminea scuta. Vimi-

38 Πιτύνας] C. V. πυκτίνας, leg. πυτῖνας π. Hesych. πυτῖνη, πλεκτὴ λαγυνοῦ οἴνου. ἰπλικὸν δὲ ταῦτα ὡς ἐπὶ πολὺ οἱ διαμῶνται καὶ σπυρίδας. agnoscit tamen idem vulgatum πιτύνη. *Suidas* ex *Aristoph.* Avibus πυτῖνη πλέγμα ἐκ θαλλῶν. *Schol. Aristoph.* βάλλινα ἀγυγία. *Suidas* addit communiter dici apud suos φλασκίον. *Cl. Isidori, rilaasca, vas vinarium ex corio.* vid. *Menf. Glossar.* Græco-barbarum. Germanice *flisch*: ἀσκοπυτῖνη, *Asina, Cl. Salm.* πυτῖνας. c MSS. Idem habet, πυτάνας. Kühn.

Πιτύνας] MS. πυκτίνας. Scribendum πυτῖνας πυτο, quod & supra VI, 14. habebat MS. pro vulgato πιτύνη, ubi vide. Jung.

Πιτύνας] *Falckenburgius* πιτύνας, quod proxime veram lectionem accedit. Restitui, præeunte *Cl. Kühnio* in textu πυτῖνας, *πιτύνας*, ita enim *Glossa* vocem exponunt.

39 Περὶ τυροκομίας] Est in MS. titulus idem cum vulgato, sed prolixior: περὶ τυροκομίας, τάλ. κ. τ. π. α. β. κ. δ. πλεγμάτων, μυσφῶν τι καὶ μυσφῶλων (Scrib. μυσφῶλων) καὶ τῶν τούτοις προσηκόντων. Quæ sequuntur autem τάλαρας, τυροκομεία &c omnia desunt, usque *Segm.* 184. εἶτα εἰποῖς ἀρὸν &c. ablata iterum tota pagina ex membranis optimis, sudabimus itaque iterum plus satis, sed illo destituti parum efficiemus. Jung.

40 Τυροκομεία] Atqui in lemma fuit περὶ τυροκομίας, vel τυροκομίας, ut MS. unde quis τυροκομεία hic debere scribi paroxytonas dicat. Sed titulus *Pollucem* non confinxisse certo scimus, quisquis ille fuit qui eos commentus est. Si itaque *Pollux* ista sua continuavit ita: καὶ τάλαρας, τάλαρας, τυροκομεία &c. nec sic fortasse vulgata sine vitio: cur enim toties repetit τάλαρας? Ut enim hoc non evitemus, quod modo *Segm.* 174. τάλαρας habuisti, & mox iterum τάλαρας πλέκειν, tamen nescio an hic in una linea ita reperierit τάλαρας, & τάλαρας, quod ultimum forte commode ablit, & c glossa irreperit, ut sibi illud τάλαρας in margine adnotaverit, ob illa quæ mox sequuntur. Talia in MS. alias adnotata nostro plurima vidi, quicquid sit, non ideo tamen τυροκομεία mutem, quæ & supra habes I, 251. nisi forte ut ibi τυροκομεία, τυροφορεῖα, itaque hoc τυροκομείον, sicut post τυροφορεῖον *Pollucem* scripsisse suspicaris. Et sic infra X, 130. MS. diserte: τάλαρας, τυροκομείον, τυροφορεῖον. An itaque & hic prima vox tolerabilior, si scribas: τάλαρας, τυροκομείον; sed nugamur: si MS. nos juvaret, res expeditu facilis forte esset. Jung.

41 Ὁ χλωρὸς τυρὸς] C. A. χλωροὶ τυροί: sic & verbum esset ἐμπήγνυται. Kühn.

42 Ἐμπήγνυται] Sic modo ex *Longo* attuli ἐμπήγνυ

δι τασοῖς ταῦς τυρούς. Et profus ad hunc locum *Aristoph.* Ranis, ubi Pandoceutria:

Μὰ Δί', οὐδὲ τὸν τυρὸν γι τὸν χλωρὸν τάλαν,
Ὅστιρ σὺν αὐτοῖσι τάλαρας κατήσθι. Jung.

43 Ὡσπερ τὸ ξύλον &c.] Hæc non textus sed margino habet C. A. usque ad τυροφορεῖον. legit autem ταυτὶ πλέγμα, sublata interpunctione. Kühn.

Ὡσπερ τὸ ξύλον &c.] Mox post ταυτὶ præeunte *Kühnio*, Itellulam & majoris distinctionis notam delēvi. De τυροκομείῳ *Hesychium* vide.

44 Ταυτὶ. * πλέγμα] Scribendum forsitan, ταυτὶ τὰ πλέγματα. *Sylb.* Sbr.

Ταυτὶ. * πλέγμα] *H. Stephanus* hic ad suum Codicem, unde *Sylburgium* credo transcripsit: an ταυτὶ τὰ πλέγματα. quo modo & in *Theauro* conjectatur voce τυροκομείον. Quid si solum ταυτὶ πλέγμα scriberemus? Jung.

45 Τάλλα] C. A. τὰ σκεύη &c. ἀναφόρον ἰ. B. & c. Kühn.

46 Σκευοφόρον] Non recte. emenda σκευοφόριον. patet ex locis supra *Segm.* 132. & infra X, 17. ubi etiam MS. pro σκευοφόρον, clare σκευοφόριον habet. Versus de ἀναφόρῳ a *Nostro* profertur infra X, 170. eique statim initio *Comici* Βατράχων. σκευοφόριον vero eundem *Aristophanem* nominasse patet ex iis quæ infra X, 17. sed in alio forte dramate. σκευοφόρος quidem in iisdem *Ranis* legitur, sed de *Bajulo*, de quo & X, 14. inde citat *Pollux.* Jung.

Σκευοφόρον] Mox pro ἀναφόρον restitui cum *Doctiss. Kühnio* ἀναφόρον.

47 Φερμὸν δὲ σχοίνιον] C. A. σχοίνιον. *Salm.* καὶ φερμὸν δὲ σχοίνιον. Kühn.

48 Ὁ αὐτὸς] Nempe ἰσ Γηρυτόδι. infra X, 169. lege enim ibi cum MS. φερμὸν σχοίνιον. quod & hic locus jubet. Junca fiscina in copā *Vergilianæ*: ubi *Frid. Lindenbruch* Notas vide. Jung.

49 Αἱ λύγοι] In C. A. οἱ superscriptum. absunt etiam quæ mox sequuntur. at C. V. οἰσπεργὸν λ. οἰσπεργὸν ceterum οἰσουπλόκος in *Glossa* est, victor, quamvis ibi extet, ὑσπουλόκος, corrupte. Kühn.

Αἱ λύγοι] *Erytol.* in μέσχοισι λύγοισιν λύγοι δὲ ἴσθιν ἰματιώδεις φυτὸν καὶ ἀπαλὸν, ὃ καὶ οἶσον καλοῦσιν, ἔξ οὗ καὶ τὸ οἰσόκαρπον. Οἶσος & οἰσύν, unde & οἰσόκαρπον apud *Galenum*: in *Glossa* οἶσος, mutato accentu, vimes, & οἰσύν, vimine, in iisdem.

50 Οἰσύναι ἀσπίδες] Apud *Thucydidem* infra X, 176. sic γήθη οἰσύναι dicit *Lucianus* ἐν νεκρικοῖς dialogo *Alexandri* & *Philippi.* Jung.

Οἰσύναι ἀσπίδες] *Luciani* locum de γήθησι οἰσύναι præ oculis habuisse videtur *Erytologus* in οἰσύναι sed illi de *cratibus* exponenti non assentior: recte *Be-*

narium vero, viminis laboratorem, vocat Eupolis. Caniftri autem complicati e canabo, crates quidam sunt, in Aristophanis Sphingibus:

Neque unquam tibi juxta canistros mingam.

Tum & Cophinus, complicatio quaedam est, & corbis. Nam in Gerytate Aristophanes, Complicato corbe inquit. Tum grabbata flectere dixerunt. Grabbatum enim, in Convivatoribus Aristophanis dicitur.

δὲ οἰσουπλόκον, οἰσουργὸν καλεῖ Εὐπολῖς. ⁵¹ κἀναναὶ δὲ, τὸ ἐκ κανάβων πλέγμα, ῥίπτες τινὲς εἰσιν, ἐν Ἀριστοφάνους Σφῆξιν,

οὐ μὴν ποτὲ σου παρὰ τὰς κἀνας οὐρήσω. καὶ τὸ ⁵² κανοῦν δὲ, πλέγμα τι, καὶ τὸ κανίσκιον. ἐν γὰρ τῷ Γηρυτάδῃ Φησὶν Ἀριστοφάνης, πλεκτῶ κανισκίῳ. καὶ ⁵³ γυργάθους δὲ πλέκειν ἔλεγον. ὁ δὲ γυργάθος ἀνόμασται ἐν ⁵⁴ Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους.

177 • De unguentariis, myropolis, & horum propriis. 6.

Unguentarius, sic enim Critias nominavit. Unguenti confector, sic enim Anacreon. Myropola. Sed Unguentum vendere, dixit Aristophanes. Myropolium, unguentum. alabastrum, pyxis unguentaria, unguentaria lecythus, pyxidum thecæ. Et alabastra ferentem, Æschylus Alabastriferum appellavit. Unguento ungere, unguentum olere, unguenta, un-

• ⁵⁵ Περὶ μυρεψῶν τε καὶ μυροπωλῶν, καὶ τῶν τούτοις προσηκόντων. 177 5.

⁵⁶ Μυρεψὸς, Κριτίας γὰρ οὕτως ἀνόμασε. ⁵⁷ μυροποιός, οὕτω δὲ Ἀνακρέων. μυροπόλης. μυροπωλεῖν δὲ Ἀριστοφάνης ἔφη. μυροπόλιον, ⁵⁸ μύρου ⁵⁹ ἀλάβαστρον, μυρίδα, ⁶⁰ μυρηρὰ λήκυθος, ἀλαβαστρεθῆκαι. καὶ τὸν τὰς ἀλαβάστρους φέροντα, Αἰσχύλος εἶρηκεν ἀλαβαστροφόρον. μύρω χρῖσασθαι, μύρου ὄζειν, ⁶¹ μυρίσματα, μυ-

pediculus, gerra viminea: Glossæ: γίρρον, εἶδος ἀσπίδος Περικιῆς. Crates.

[1 Κἀναι] Infra X, 166, & 183. κἀνα. sed MS. itidem unico, magisque hoc verisimile Henr. Steph. derivanti ex Hebræo קַרְסָר, quod LXX. modo κάλαμος, modo καλαμίσκος, modo aliter; vid. Exod. XXX, 23. cap. XXIII, 31. Genes. XLI, 6. Es. XXXVI, 6. & alibi. Mox pro ἐκ κανάβων in MS. ἐκ καλάμων. SEB.

Κἀναι] MSS. κἀναι; postea κἀνας, quod rectum. præterea C. A. ita, τὸ ἐκ καλάμων πλέγμα, ῥίπτες τινὲς. margo est, ὡς Ἀριστ. σ. & versus in *Vespsis* ita habet:

Καὶ μὴ ποτὲ σου παρὰ τὰς κἀνας οὐρήσω, μηδ' ἀποπαρῶ.

Salm. eadem ex MSSis affert. Kühn.

Κἀναι] Infra X, 183. MS. κἀναι habet. ubi itidem versus *Aristophanis* citatur, scriptumque in eo ibi, παρὰ τὰς κἀνας οὐρήσω. quo pacto quum & apud ipsum *Aristophanem* in *Vespsis* legatur, non dubitem hic cum corrigere. Est autem versus totus,

Καὶ μὴ ποτὲ σου παρὰ τὰς κἀνας οὐρήσω, μηδ' ἀποπαρῶ.

Placet vero & καλάμων, quod in MS. *Seberus* invenit, magis quam vulgatum pro eo κανάβων. JUNG.

Κἀναι] Κἀναι & mox κἀνας in textu emendavi, præeunte Cl. *Kühnio*: præterea suadente *Fingermanii* MS. ipsoque *Aristophane* pro περὶ κἀν. restitui παρὰ. Κἀνη, ἢ ψίαθος, est apud *Etymologum* in κἀναθρον, sed rectius *Hesychius*: Κἀναι, ψίαθοι, καὶ τὰ Αἰγύπτῳ πλέγματα, ἀφ' ὧν καὶ τὰ κἀναθρα κἀναθρα malim.

⁵² Κανοῦν] C. A. κανοῦν, πλέγμα τι κ. τ. κ. καὶ γυργάθους δ. π. ἔ. omisiss etiam iis quæ sequuntur. Kühn.

⁵³ Γυργάθους] Pro γυργάθους C. V. γυργάθα, leg. γυργάθα. *Hesych.* γυργάθον, σκῆτος πλεκτὸν, ἐν ᾧ βαλλοῦσι τὸν ἄρτον οἱ ἀρτοκόποι. malculinum tamen ustatius est. vid. *Suid.* in γυργάθος, ubi adducit Proverb. γυργάθει φουσῆς, reticulatum inflas, in frustra laborantem. Cl. γυργάθος, reticulatum. Kühn.

⁵⁴ Δαιταλεῦσιν] Locum habes infra X, 158. JUNG. ⁵⁵ Περὶ μυρεψῶν] C. A. statim subdit, καὶ τῶν τούτοις προσηκόντων. Kühn.

⁵⁶ Μυρεψὸς] C. A. textus: μυρεψὸς μυροποιός μυροπόλης. tum margo: μυροπωλεῖν δὲ Α. ἔ. hæc tenus margo. textus: μ. μύρου ἀλάβαστρον ita enim leg. ex *Herodoti Thalía*, alabastrer unguenti, *Cicero*. Kühn.

⁵⁷ Μυροποιός] *Falckemburgius*, μυρηποιός, quod vulgata lectioni ferme prætulit. Pro μυροπόλης *Etymologus* habet μυροπόλος, sed melius *Noster*; recte vero Idem μυροπόλος, ὁ περὶ τὰ μύρα ἀναστρεφόμενος; exponitur autem in *Philoxeni Glossis*, pigmentarius, unguentarius, *seplatiarius*; lege, *seplasiarius*: ἔ. μυροπόλιον, *seplatiarium*, emendo, *seplasiarium*, vel, *seplasiium*; a *Cyria* via *Seplasia*, in qua unguentarii negociarii erant soliti, docente *Asconio*.

⁵⁸ Μύρον, ἀλάβαστρον] Μύρου ἀλάβαστρον cum *Kühnio* emendavi; mox autem priores illa *Seberi* ed. μυρηρὰ λήκυθος; male: *Falckemburgius* quoque η adscripserat. Ἀλαβαστρεθῆκαι mentio est apud *Demosth.* de F. L. ad quem vide *Ulpianum*; sed ἀλαβαστρεθῆκαι Ἀττικώτερον legit *Harrocratium*, ad quem vide, sis, *Manfascum*: vulgo illa vasa unguentaria μυροθήκαι dici solebant.

⁵⁹ Ἀλάβαστρον, μυρίδα] Si hæc itaque in obliquo, ut Grammatici vocant casu *Pollux* protulit, omnia ad *Aristophanem* referenda erunt, ὅτι ἐκεῖνος ἔφη. vel a quo alio verbo pendet? Sed id *Pollucem* non puto, imo scripsisse potius, μύρον, ἀλάβαστρον, sive ἀλάβαστρος, (quum utrumque probum sit) μυρίδιον, (vel μυρίδια) μυρηρὰ &c. Sic, ni fallor, omnia rectius habebunt, non quod illa *Aristophanes* non dixisse poterit, vel dixerit, sed quod alias illa sic *Pollux* referre voluerit. μυρίδα sane si hic scripsisset, non omisisset credo infra X. cap. 26. ubi tamen *Segm.* 115. μυρίδιον habes, quod cum suo πρωτοτύπῳ eum hic enumerasse quoque verosimile perquam est. JUNG.

⁶⁰ Μυρηρὰ λ.] C. A. καὶ μ. λ. iterum margo: ἀλαβαστ. usque ad φέροντα. Kühn.

⁶¹ Μυρίσματα] Hoc est in C. A. textui superscriptum. Kühn.

Μυρίσματα, μυρίσαι] Μυρίζειν de mortuorum unctioe apud *Clement.* *Pædag.* lib. II. cap. 8. μυρίζον

ρίσαι, μυρώσασθαι, μυρώματα, ⁶² μυραλεί-
 Φείν, ⁶³ μυραλείφουσα, μυραλοιφή, μυραλοι-
 Φία. ⁶⁴ σπαβίδα δὲ τὴν καθιεμένην εἰς τὸ μύρον.
 Ἀριστοφάνης εἶρηκεν ἐν Δαιταλεῦσι.

gere, inungere, unguentaria. Unguenta-
 ri, ungens, unctio, unguenti illinitio.
 Costam vero, nominavit in unguentum,
 demissam lingulam Aristophanes in Con-
 vivatoribus.

178 * ⁶⁵ Περὶ λυχνοποιῶν, στλεγγιδοποιῶν, δακτυ-
 λουργῶν, ⁶⁶ δικτυοποιῶν, κεκρυφαλο-
 πλόκου, ⁶⁷ καρδοπογλύφου, καὶ
 τῶν περὶ αὐτῶν.

* De lychnotum, strigilum, anulo-
 tum, & retium, vittarum,
 & mortariorum orif-
 cibus. 178 7.

ζ.

⁶⁸ Λυχνοποιός, λυχνοπώλης, λύχνος, λυ-
 χνοῦχος, λυχνίον, ἐλλύχνιον, λυχνοκαυτεῖν,
⁶⁹ λυχνοκαία παρ' Ἡρόδοτου. καὶ τὸ κατασβέσαι
 τὸν λύχνον, ὃ νῦν κοιμίσαι καὶ κατακοιμίσαι λέ-
 γουσι. ⁷⁰ Φρύνιχος δ' εἶρηκεν ἐν Μονοτρόπῳ,
 Ἐπειτ' ἐπειδὴν τὸν λύχνον κατακοιμίση.
 Εὐριπίδης δ' ⁷¹ ἐν Ἴνοι,
 Κοίλοις ἐν ἀντροῖς ἀλύχνες, ⁷² ὡσπερ θῆρ,
 μόνος.

Candelarum confector, candelarum
 venditor, candela, candelabrum, ly-
 chnum, ellychnium. Lychnum incende-
 re, & Lychni incensio, apud Herodo-
 tum. Atque lychnum extinguere, quod
 nunc sopire, & confopire vocant. Sed
 Phrynichus in Solitario dixit,
 Postquam lychnum confopiverit.
 Euripides vero in Ino,
 Cavi in antru sine lychno tanquam fera
 solitaria.

179 * ⁷³ Στλεγγιδοποιός, στλεγγοποιός, ⁷⁴ στλεγγίς,
 ἀποστλεγγίσασθαι, καὶ ἀπεστλεγγισμένος. ἔ-
 στι δὲ καὶ ἕτερόν τι ⁷⁵ στλεγγίς, δέρμα κε-
 χρυσωμένον, ὃ περὶ τὴν κεφαλὴν Φερούσι.

* Strigilum Faber, strigilum confector : stri-
 gil, stringere, strigili derafus. Est & stri-
 gil, inuncta vitta, quam capiti induunt.

ται γὰρ οἱ νεκροὶ alio vero modo Herodoto Babylonii
 dicuntur μεμουρισμένοι πᾶν τὸ σῶμα locus est in Clis.
 Obiter vero notare lubet de loquendi formula quæ præ-
 cessit μύρον ἔχειν, illam esse Atticam, pro qua idiotæ
 μύρον ἔχειν aliquando dicebant: vid. Thomam & Phry-
 nichum. Clem. Pædag. III. cap. 3. de virorum effe-
 minata mollitie: μαστίχην τρώγοντες, ἔχοντες μύρον.
 Mox μυραλείφειν pro φῖν restitui.

⁶² Μυραλείφειν] C. A. μυραλείφειν, μυραλείφουσα,
 μυραλοιφία. Kühn.

⁶³ Μυραλείφουσα] Si hæc vera lectio, accentus ta-
 men alius debet esse, ni fallor, ita ut scribatur μυρα-
 λειφούσα, si quidem a μυραλείφειν venit. Jung.

⁶⁴ Σπαβίδα] Marginis est in C. A. usque ad finem
 Sectionis. σπαβίς, spatia, rudicula in Glossis. C. V.
 καιμένη, pro καθιεμένη. Kühn.

⁶⁵ Περὶ λυχνοποιῶν] Ita C. A. reliquis supra red-
 ditis. Kühn.

⁶⁶ Δικτυοποιῶν] In lemmate δικτυοποιῶν habes, in
 Segm. seq. δικτυοπλόκου. Jung.

⁶⁷ Καρδοπλόκου] Pro καρδοπλόκου, omnino emen-
 dandum καρδοποπλόκου, vel potius καρδοπογλύφου, ut
 infra. Jung.

Καρδοπλόκου] Et quis tandem καρδοπλόκος? nugæ:
 refiuxi, καρδοπογλύφος, ut in sequentibus habetur.

⁶⁸ Λυχνοποιός &c.] C. A. λυχνοποιός λ. λ. λυχνούχος
 λ. ἰ. κατασβέσαι τ. λ. &c. Salt. modo in titulo capi-
 tis, καὶ τ. περὶ αὐτούς, & paulo post, κατασκέυασαι pro
 κατασβέσαι ex MSSis. Kühn.

Λυχνοποιός &c.] Quid differant, λύχνος, λυχνού-
 χος & λύχνιον, leges apud Ammonium: sed obiter uti-
 lissimum scriptorem macula liberemus: Λυχνούχον καὶ
 λαμπτήρα φασὶ τὸν νοῦν τὸν νοῦν; imo τὸν λύχνον,
 & ita repones. Hesych. in λαμπτήρ. Ἰττικοὶ δὲ τοὺς και-
 μένους λύχνους λέγουσι: vide quoque Sophoclem Aj. Mass.
 v. 289. & Schol. sed pejus corruptum Thomam pristino
 quoque notori restituamus: Λυχνούχον, ait, καὶ λαμπτή-
 ρη φασὶ. adde ex Ammonio τὸν λύχνον abest enim il-
 la vox in vulgatis. Alia notione λυχνούχος in Glossis
 Lucernarius exponitur; ὁ φῖρον τοὺς λύχνους apud Ery-
 thologum. Sequitur apud Ammonium: φάρον δὲ τῆς

λαμπτήρα &c. quæ iisdem verbis Thomam habet, nisi
 quod pro λυχνούχον ἐκάλεον τὴν λυχνίαν, in Thoma me-
 lius sit, λυχνίον δὲ, τὴν λυχνίαν. Sed Ammonii emen-
 dationem præcepit jam vir eruditus Bonav. Vulcanius.
 Tu si liber, hac eadem de re confule Eustathium va-
 riis locis, & Phrynichum, quos nobis describere non
 vacat.

⁶⁹ Λυχνοκαία] Festi nomen Herod. lib. II. f. 71. Seb.
 Λυχνοκαία] Herodot. in Euterp. καὶ τῆ ἑρτῆ οὐνομα
 κίεται λυχνοκαία. Kühn.

Λυχνοκαία] Locum Herodoti nostri, quem & infra
 Pollux respexit X. 115. ibi adscribam ex Euterpe cap.
 62. Jung.

⁷⁰ Φρύνιχος] Margo C. A. usque ad θῆρ, μόνος.
 Kühn.

Φρύνιχος] De Phrynichi Monostrophi Casaubonus no-
 ster VI. Athen. 12. Jung.

⁷¹ Ἐν Ἴνοι,] Inonem Euripidis aliquoties cita-
 ri a Stobæo adnotavit A. Schottus in catalogo tragœ-
 diarum Euripidis nondum edito. Observo & apud Ag-
 gellium, si modo mecum restituas libr. XIII. noct.
 Attic. 18. apud Euripidem in tragœdia, quæ inscripta
 est Εἰνώ. non enim dubito scribere, Ἴνώ. Et vide de
 Inone Euripideæ Scholiastem Aristoph. ad Σφῆκας. Jung.

⁷² ὡσπερ] ὡσπερ pro ὡσπερ C. A. cum distinctione
 post θῆρ. Θῆρ μόνος inquit Salmasius, est aut lupus aut
 aper. mihi θῆρ leo. videtur esse qui in antro cubat so-
 lus & ille κατ' ἐξοχὴν θῆρ dici solet. vid. Schol. in A-
 poll. Argonaut. lib. I. Kühn.

⁷³ Στλεγγ. στιλ. στιλ. ἀποστειλ.] In C. A. hic adest
 titulus, περὶ στλεγγιδοποιῶν. Kühn

Στλεγγ. στιλ. στιλ. ἀποστειλ.] Delevi cum Doctiff.
 Kühnio s in στιλ. στιλ. ἀποστειλ. Eradiatissimus
 Fulckenburgius ad Codicis sui oram scripsit: στιλγίς,
 καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως ἐγγράμτο: sed nec illa scriptura
 est proba.

⁷⁴ Στλεγγίς] De hoc vocabulo quædam & Fos-
 sius Oecon. Hippocr. in στλεγγίς. Jung.

⁷⁵ Στλεγγίς, δέρμα &c.] C. A. textus ipse, καὶ
 στλεγγιδόδερμα κεκρυφαμένον, est corium inauratum quod
 puellæ pro ornamento gerebant in capite. Interpr. in-

Anulorum sculptor, quem Anularium vocavit Pherecrates. Sed Sculpture, Cratinus dixit. & Sculptura, Eupolis. Anulus, anulus minor. Et anuli quidem pars una, circulus: altera vero, cui gemma immittitur, pala: aut Πυελίς nominata, ut tradit Lyfias. Anulum autem circularem, & gemma carentem, infinitum * & indeterminatum vocitant. Retium plicator, retiarius, rete, reticula. Vittarum complicator, ut Critias inquit. Vittā, vittula. Mortariorum sculptor, ut Cratinus in

⁷⁵ Δακτυλιογλύφος, ⁷⁷ δακτυλιουργόν αὐτὸν εἴρηκε Φερεκράτης. ⁷⁸ τὸ δὲ γλύφειν, Κρατῖνος. καὶ Εὐπόλις, τὸ γλύμμα. δακτύλιος, δακτυλίδιον. καὶ τοῦ δακτυλίου τὸ μὲν ὁ κύκλος, τὸ δὲ, ἵνα ὁ λίθος ἐναρμύζεται, ⁷⁹ πύελός τε καὶ πυελίς, ὡς ἔφη ⁸⁰ Λυσίας. τὸν δὲ περιφερῆ, καὶ ⁸¹ ἄλιβον δακτύλιον, ⁸² ἄπειρον καλοῦσι. ⁸³ Δικτυοπλόκος, δικτυεύς, δίκτυον, δικτύδια. ⁸⁴ Κεκρυφαλοπλόκος, ὡς Κριτίας ἔφη, κεκρύφαλος, κεκρυφάλιον. ⁸⁵ Καρδοπογλύφος, ὡς Κράτης εἶ-

ἠνδα vittā, quasi legisset, κεραιμένον quo non opus est. *Salm.* omittit etiam ε & legit στεργυδοποιός. Kühn.

Στεργυγίς, δέρμα &c.] Vide τὸν παννυ Cassianum XV. *Athen.* 4. de hoc Ornamento. JUNG.

⁷⁶ Δακτυλιογλύφος] C. A. περὶ δακτυλιουργοῦ. in textu post δακτυλιουργόν marginis est, αὐτὸν εἰ. Φ. dein γλύφειν γλύμμα δακτύλιον δ. κ. τ. δ. τὸ μὲν κύκλος &c. πυελός καὶ π. post iterum margo: ὡς ἔφη λ. usque ad καλοῦσι. Kühn.

Δακτυλιογλύφος] Supra II, 155. JUNG.

Δακτυλιογλύφος] Legem tulit *Solan*, qua cavit, δακτυλιογλύφῃ μὴ ἔχειν σφραγίδα φυλάττειν τοῦ πραθίντος δακτυλίου: est apud *Diogen. Laert.* libr. I. *Segm.* 57.

⁷⁷ Δακτυλιουργός] MS. δακτυλιουργός, γλύφειν, γλύμμα. SEB.

⁷⁸ Τὸ δὲ γλύφειν] Τὸ δὲ γλύφειν, Κρατῖνος. & quid rari dixit? an itaque δακτυλιογλύφειν. Sed ne simus proclives ad corrigendum, vel ea quae non intelligimus contempndum. γλύφειν dixerant sane & alii, sed in hac re de annulo γλύφειν dixerat *Cratinus*, nempe δακτύλιον. de quo & γλύμμα *Eupolis*. JUNG.

⁷⁹ Πύελός τε] Ad πύελός τε κ. π. *Salm.* notat: inde *Latinitum Pala & Paleta*. Kühn.

⁸⁰ Λυσίας.] Contra *Euphremum* scilicet. *Harpocrationis*: πυελίδα τὸ ὄφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιδόφυλάκιον. *Λυσίας* ἐν τῷ κατ' Εὐφρήμου, καὶ *Κριτοφάνης* Ἡρώτων. Indicavit id & *Rhodiginus* VI. antiq. 12. ut post vidi. Alias lubet & *Foefii* verba adscribere ex *Oecoon Hippocr.* in σφειδόν. Hic autem circulus (σφειδόν) ait, gemmatum continens, & cui gemma inseritur, *Pollucis* lib. VII. πύελος αὐτὴ πυελίς dicitur, ut vulgo le bassinet, a balneatorum vasorum forma. JUNG.

⁸¹ Ἄλιβον] E not. *Sylb.* pr. ed. λίβον. SEB.

Ἄλιβον] C. A. λίβον, forte λίβον, simplicem, quia erat ἄλιβος. Kühn.

Ἄλιβον] Bene ita edidit noster *Seberus*: eaque emendatio ab *Henr. Stephano* est, qui sua manu ita hic ad vulgatum λίβον reposuit. Primus tamen ni fallor, hunc locum ita restituit *Lud. Cael. Rhodiginus*, cujus verba ex lib. VI. antiq. lect. cap. 12. adjicio: Sed gemma carentem annulum, ἄπειρον vocari comperio, quasi tu dicas, omni carentem sine. Qua in parte communendi sumus, emaculandum esse *Pollucis* Codicem, ubi scribitur modo, Apirona vocari λίβον δακτύλιον, tu repone ἄλιβον δακτύλιον, ut annulum intelligas citra gemmam conceptum: cui sine diversis apud *Livium* in *Sabianarum* historia, gemmati annuli. ubi deinde sudat in explicando annulo apirona. & apirona ait, aliud quoddam profusum est &c. Apirona vero annulus recte intelligitur velut infinitus, quia sit totiusmodi absoluta, nec appareat unde initium sumas, vel ut *Homerus* terram istidem dixit apirona, hoc est, orbicularem, ut interpretatur *Eustathius*: & approbat in libro de *Homeri* allegoriis Ponticus *Heraclytus*. (*Heraclytus* scripsit vel debuit scribere) *Apiron* vero &c. Annulus porro apiron non novit modo *Aristoteles* tertio *Auscultationis* *Physicae*; verum & qui intelligi deberent expositae, καὶ γὰρ τοὺς δακτυλίους ἄπειρους φασὶ, τοὺς

μὴ ἔχοντας σφειδόν. id est, annulos vocant apiron, quibus funda non est. Sermo autem ea in parte continetur *Philosopho* de infinito ratione. Hæc ille, qui tamen ἄπειρον ex *Aristotele* restitueret *Polluci* non ausus fuit: quod ego cum *H. Stephano*, qui hic adnotavit ἄπειρον *Aristot.* vide *Thef.* nos ad suum *Thesaurum* ablegans, non nimis audacter, credo, facerem, vel inconsiderate. Quid enim si accedat ab MS. aliquo auctoritas? Et accedet certe, unaque viri eruditissimi σύμψηφος sententia. En enim, tibi ex *A. Schotti* observationibus in *Pollucem* nostrum ista: καὶ λίβον δακτύλιον &c. In MS. τὸν δὲ περιφερῆ καὶ ἄλιβον δακτύλιον, ἄπειρον καλοῦσι. id est, infinitum. Sicque legendum esse docet, (præterquam & ratio) *Aristoteles* III. *Physicorum*, de infinito loquens: Fit autem ut infinitum sit contrario modo atque alii dicunt: non enim id est infinitum cujus nihil est extra, sed id cujus semper aliquod est extra: cujus hoc indicium est. nam & annulorum eos qui pala carent infinitos, homines dicunt, quia semper aliquid est extra sumendum, per similitudinem tamen quandam & non proprie &c. Hæc ex *Amici* nostri observationibus. JUNG.

⁸² * Ἀπειρον] Fortasse *Pollux* ἄπειρον scriptum reliquit: *Arist.* *Auscult.* lib. III. καὶ γὰρ τοὺς δακτυλίους ἄπειρους φασὶ τοὺς μὴ ἔχοντας σφειδόν. *Henr. Stephan.* SEB.

* Ἀπειρον] In excerptis *Vossianis* monemur, legendum ἄπειρον, id est, ex *Hesych.* πείρας μὴ ἔχοντα. Mihi lectio vulgata satis bona est. si enim ille annulus dici potest ἄπειρος, eadem ratione poterit & ἄπειρον dici, quia ἄπειρον dicitur ab ἄπειρος, teste *Eustathio* in *Iliad.* φ. Ut igitur *Homerus* terrarum orbem appellavit ἄπειρον, quia orbis est, & *Euripid.* ad ejus exemplum, speculum orbiculare, ἀτέρμονα; ita & orbis annuli solidi recte ἄπειρον dicitur. *Fellus* in *Ederam* &c. nec annulum quidem gerere ei (flamini diali) licebat solidum, id est, ἄπειρον. Gl. ἄπειρος, imperiti, infiniti. supra dixerat Auctor annulos dici ἐπισήμους, qui lapidem & sigillum incluserunt, lib. V. cap. 26. sic ἄσημος esset, qui lapide caret. sed nondum comperit an ullus probatorum Auctorum ita locutus sit. Kühn.

* Ἀπειρον] Ego in textu restitui ἄπειρον, quod unanimi consensu *Aristotelis*, quem *Jungermannus* noster adfert, locus, & MSS. suadent: eandem autem lectionem præstantissimus *Falckenburgii* Codex præfert.

⁸³ Δικτυοπλόκος] C. A. περὶ δικτυοπλόκου δίκτυον supra scriptum ibidem. Kühn.

⁸⁴ Κεκρυφαλοπλόκος] C. A. περὶ κεκρυφαλοπλόκου. ὡς Κριτίας ἔφη, margo habet. Kühn.

⁸⁵ Καρδοπογλύφος] C. A. περὶ καρδοπογλύφου. ubi marginis est, ὡς K. εἰ. ε. Γ. Kühn.

Καρδοπογλύφος] Vocis hujus testem *Pollux* noster laudat *Cratinum*; ex quam fabula? Γεῖτοσι sed, quisquis es, meministine de *Cratini* Γεῖτοσι? quos ego non *Cratinum*, sed *Cratesem* in scenam dedisse novi: fuit ille *Crates* τῆς ἀρχαίας Κωμωδίας ποιητής, docente *Diogene* in *Vita Cratesis Atheniensis*, & octo fabulas, sunt qui septem tantum dicant, in lucem edidit: con-

ρηκεν ἐν Γείτοσι. Μένανδρος δὲ τὴν κάρδοπον καὶ
 86 ληνὸν κέκληκε. 87 Φαρμακοτρίβας δὲ εἶπε Δη-
 μοςθένης.

Vicinis dixit. Menander vero mortarium,
 quoque Contuforium vocavit. Sed Phar-
 macofrangentem, nominavit Demosthe-
 nes.

180 * Περὶ ὀρχηστοδιδασκάλου, θρονοποιῦ, ληνιθο-
 ποιῶν τε, καὶ ἐργολαβῶν, 88 καὶ τῶν
 περὶ αὐτοῦς.

* De chorea magistro, thronorum & lency- 180
 thorum confessoro, operariis, &
 quæ circa ipsos. 8.

Ὀρχηστοδιδάσκαλος, ὀρχηστής, ὀρχηστρίς,
 ὀρχήσις, ὀρχήματα, ὑπορχήματα. 89 Μυλω-
 θρός, μύλων, μύλη, 90 ἐπιμύλιος ᾠδή. καὶ
 91 προμυλαία θεός, 92 καὶ εὐνοστός. καὶ ζῶον τὸ
 ἔνδον τρεφόμενον, μυλακρίς, καὶ 93 μυλαγρίς· οἱ
 δὲ, μυλακρίδα τὴν ἀλοῦσαν γυναῖκα ἔλεγον.
 στρέφειν τὴν μύλην, 94 περιάγειν, περιφέρειν,
 περιελαύνειν, ἀλεῖν τοὺς πυροὺς, ἐπιτρίβειν, τρί-
 βειν, λεαίνειν, ἐρείκειν, κατερείκειν, ἐρείζας,

Choreæ Præceptor, saltator, saltatrix:
 saltatio, saltationes, subsaltationes. Mo-
 litor, mola, pistrinum, molaris cantio.
 Dea molaris, & benevola. Et intus enutri-
 tum animalculum, mylacris, aut mylagris.
 Nonnulli & tibia canentem Mulierem, my-
 lacrida vocaverunt. Molam vertere, cir-
 cumagere, circumferre, circumpellere,
 frumenta molere, conterere, terere, com-
 minuere, scindere, confringere: frangens,

fule præambulas Scholiastarum in Aristophanem notas:
 hujus Crateris Γίτινας laudat noster Pollux hoc eod-
 em libro Segm. 204. & X. 118. citat & Athenais,
 ad quem *Is. Cusaebonum* virum omni laude meliorem
 vide: *Scholiassem* quoque *Aristophanis* aliosque hujus
 fabulæ meminisse scio: ergone dubitemus *Cratino* (sub-
 stituere *Craterem* verum hujus fabulæ parentem? sup-
 pletias fert *Codex Falschenburgii* optimus, qui *Κράτης*
 habet, & dudum ita vir doctissimus *Cantemus* ad libri
 sui oram emendarat: hanc itaque emendationem, ad
 quam *Commentatores* nostros animum non vertisse mi-
 xamur, textui interere non dubitavi.

86 Ληνὸν] C. A. λίνον (ita & *Salm.*) male id qui-
 dem. KÜHN.

Ληνὸν] Sic reposuit & in Codice suo *H. Stephanus*.
 antea vulgati λινὸν male habebant. dixit ita *Menander*
 ἐν δημιουργίᾳ, ut habes infra X. 102. JUNG.

Ληνὸν] Editiones, quæ *Seberianam* antecesserunt, λινὸν
 legebant, pro qua voce & *Falschenburgius* ληνὸν ha-
 bet: & ita quoque *Kühnius*.

87 Φαρμακοτρίβας] Α Φαρμακοτρίβης, quidam nomi-
 nat. faciunt *Φαρμακοτρίψ.* quomodo *proparoxyt.* scribend-
 um. sed apud *Demosth.* ἢ εἰς τῶν *Φαρμακοτριβῶν* in
Olympiod. f. 692. SEB.

Φαρμακοτρίβας] C. A. Φαρμακοτρίβας, *servi trito-
 res medicamentorum.* confer infra Segm. 197. ex *De-
 mosth.* τοὺς *Φαρμακοτρίβας* καὶ τὴν οἰκίαν in *Olympiod.*
 KÜHN.

Φαρμακοτρίβας] Φαρμακοτρίβας *paroxytonos* puto
 scribendum cum *Sebero* nostro. nam & infra Segm.
 197. habes *Φαρμακοτρίβας*. ubi tamen MS. noster ne
 quid celem oxitone *Φαρμακοτριβαί* habet. Verba *De-
 mosthenis* ipsa habes quoque apud *Pollucem* nostrum
 infra IX, 39. JUNG.

Φαρμακοτρίβας] Restitui cum *Clar.* *Κύητιο* *Φαρμα-
 κοτρίβας.* *Codex Falschenburgius* habet *Φαρμακοτρίβους*,
 male: *Etymol.* *Φαρμακοτρίβαι*, οἱ βαφίς, οἱ τὰ φάρ-
 μακα τρίβοντες ἢ πωλοῦντες.

88 Καὶ τῶν περὶ αὐτοῦς.] Abest a C. A. ὀρχηστὰδ.
Ιυδῶν *saltatorum* *exercens.* ὑπορχήματα quid sint ali-
 bi dictum est. ὑπορχήσθαι est *saltando reddere totius*
prejunctis, τοῦ ἐν ἱεροῖς προρχομένου. KÜHN.

89 Μυλωθρός] Supra Segm. 19. MS. μύλωθρος. JUNG.

90 Ἐπιμύλιος ᾠδή.] Supra IV, 53. SEB.

91 Προμυλαία θεός] *Suid.* προμύλια leg. προμύλια.
 θεός προμύλια ἢ &c. KÜHN.

Προμυλαία θεός] *Hesychius:* προμύλια, θεός ἰδρυμέ-
 νη ἐν τοῖς μύλοις. ubi etiam videtur legendum *προμυ-
 λαία*, si vulgata lectio apud *Nostrum* vera. apud *Sui-*

dam προμύλια & θεός προμύλιος. ubi eadem mihi su-
 spicio. ἐπιμύλιος θεός τις *Eustathio* ad *Iλ. β.* & *Ὀδυσσ. α.*
 vel *δαίμων* ad *Iλ. ψ.* & *Ὀδυσσ. ν.* JUNG.

92 Καὶ εὐνοστός] *Hesych.* ἀγαλματίον εὐτέλις ἐν τοῖς
 μύλοις, ὃ δοκεῖ ἰφορᾶν τὸ ἐπιμέτροι τῶν ἀλεύρων, ἔ-
 περ λέγεται νόστος. *Eustath.* Θεός ἐπιμύλιος, δοκοῦσα
 ἰφορᾶν τὸ μέτρον τῶν ἀλεύρων. *Odyss.* f. 9. vid. & fol.
 724. ubi ἰφορὸς τῶν ἀλειτῶν vocatur. SEB.

Benevola] Quasi εὐνοστος in Græco esset. *Ευνοστος* si-
 ve *Νόστος* deus deave, vel dei simulachrum, quod
 molendinis appositum, farinæ mentutam inspiciere,
 ac velut ei præesse credebatur. *H. Stephan.* vid. not.
 Gr. τ. SEB. 2.

Καὶ εὐνοστός] Abest a C. A. post *στρεφόμενοι*, quod
versatur in mola. οἱ δὲ *μυλακρίδα* &c. usque ad ἔλεγον
 abfunt etiam a C. A. KÜHN.

Καὶ εὐνοστός] Adponere juvat de hac dea *Etymologis*
 verba: *Ευνοστος*, θεός ἐπιμύλιος, ἡ δοκοῦσα ἰφορᾶν τὸ μέ-
 τρον τῶν ἀλεύρων.

93 *Μυλαγρίς*] *H. Stephanus* ad oram, *μυλαβρίς*
 & pro *αἰλοῦσαν* *μοχ.* *ἀλοῦσαν* reponit. Et *μυλαγρίς*
 pro *μυλαβρίς* mendose hic legi etiam olim *Lexicon*
Havniense & *Ἰταλί* opera collectum adnotavit, ut disco
 ex *Leopardi* *Miscell.* lib. XVI. cap. 7. Id autem *Hes-
 ychii* auctoritate factum credo, apud quem; *μυλα-
 βρίς*, *μυλαβρίς*, ἡ *μαλακῆ σίλφη* &c. ubi etiam ἡ ἀ-
 κρίς *σιτοφάγος* ait. Dubito tamen de *Scriptura Hes-
 ychiana*, & an non etiam potius *μυλακρίδι*, & *μυλα-
 κρί* scripserit, in quam sententiam magis propendo,
 quam in alteram: nihil tamen affirmo. Hoc quidem,
 quod *ἀλοῦσαν* *H. Stephanus* pro *αἰλοῦσαν* reponit,
 mihi non tam verosimile videtur, quam verum. Ipse
 enim *Pollux* ita credere jubet, qui supra Segm. 19.
 εἰούς τὴν *μυλακρίδα* ait exponere non mehercle *αἰλο-
 τριδα*, non, sed *αἰλετριδα*, quod cum τῇ ἀληθοῦσι
 γυναικὶ profus convenit. *Aristophanes* *Νεφέλαις*

ἄδιν τε πίνουθ' ὡσπερὶ κάχρυσ γυναικ' ἀλοῦσαι.

ubi & *Scholiasfes:* ἄδουσι δὲ αἱ ἀληθοῦσαι ὑπὲρ τοῦ πα-
 ραπέμφθαι τὸν κάματον. &: ὡσπερὶ κάχρυσ καθά-
 περ τινα γυναῖκα κριθὰς ἀλοῦσαν. & post vocat *γυναι-
 κας ἀλετριούσας.* JUNG.

Μυλαγρίς] Prætulim ego quoque *μυλαβρίς.* *Fals-
 chenburgius* pro *μυλακρίδα*, *μοχ* habet *μυλαγρίδα*, &
 pro *αἰλοῦσαν* voce inerta, *αἰλοῦσαν*, leg. *αἰλοῦσαν*,
 quod textui reddidi.

94 *Περίγειν*] Sequitur in C. A. ἀλεῖν τ. π. ἐπι-
 τρίβειν ἐρείκειν κ. ἢ. κ. ἐκ τούτων ἂν εἴη &c. interfectis
 omiſſis. KÜHN.

181 confringens. * Aristophanes enim in Amphiarao inquit, Postquam confregit, veluti irrigatura injiciens: in Sphingibus autem, Animos confregit. Ex horum ordine fuerit quoque, tostio, torrere, tostivum, frigere, frigare, frigatorium, torrere. Et Tostorium, vas in quo torrebant, secundum Theopompum in Sireniibus. Mortaria, lecythus. Frigator vero, etiam ventilator dicitur. Sed Virum frigentem, etiam frigatorium nominabis. Scirpum plicans, scirpi venditor, scirpus, juncus. Et σπαρτίνα, pro 182 laqueo. * Thronorum compactor, sella, sedes, sellio, thronus, scamnum, scabellum. Lecythorum compactor, lecythorum venditor: lecythus, lecythulus, pusilla voce loqui. Inter alios vero

κατερείζας. * Ἀριστοφάνης γὰρ ἐν Ἀμφιαραῶ 181 Φησὶν, 95 Ἐπειτ' ἐρείζεν ὡς ἐπιβαλοῦσ' ὀμοῦ πείσας. 96 ἐν δὲ ταῖς Σφηξί, 97 θυμούς κατερείζεν. ἐκ δὲ τούτων ἀν εἶη καὶ κοδομή, καὶ 98 κοδομεῖον, καὶ φρύττειν, καὶ φρύγειν, καὶ φρύγετρον, καὶ φρύξαι, καὶ φρυγεῦσαι, καὶ φρυγεύς, ἀγγεῖον, ὅπου ἐπέφρυγον. 99 Θεόπομπος ἐν Σειρήσι φρυγεύς, φησι, θυεῖα, λήκυθος ὁ δὲ φρυγεύς, 100 καὶ σειεὺς καλεῖται. ὀνομαστέον δὲ καὶ τὸν ἄνδρα τὸν φρύττοντα, φρυγέα. Σπαρτοπλόκος, 1 σπαρτοπώλης, σπάρτα, σπάρτη, σπάρτος. 2 σπαρτίνα, ἡ μήρινθος. * Ερο- 182 νοποιός, δίφρος, ἔδρα, θάκος, θρήνυς, θρανίον, 3 σκολύθριον. Ληκυθοποιός, ληκυθοπώλης, λήκυθος, ληκυθίον, 4 ληκυθιάζειν. ἐν μέντοι τοῖς ἄλ-

95 Ἐπειτ' ἐρείζεν] *Aristoph.* versus ita legentem,

--- ἔπειτ' ἐρείζει
Ὀσπρί' ἐπιβαλοῦσ' ὀμοῦ τὴ πείσασα.

--- Et deinde fregit
Legumina injiciens, simulque decorticavit.

Per legumina intelligit fabas, ut quæ imprimis inter κατεριζατά, *fresa*, censentur. vid. *Schol. Aristoph.* in *Ranais* pag. 151. alterum testimonium debet ita legi, θυμὸν κατερείζεις, uti etiamnum extat apud *Aristoph.* in *Vespis* pag. 333. Kühn.

Ἐπειτ' ἐρείζεν] Versus *Aristophanis* ἔπειτ' ἐρείζεν ὡς ἐπιβαλοῦσ' ὀμοῦ πείσας non dubito quin altera sua parte corruptus sit: quomodo restituendus vero non amplius non dubito, sed plane non habeo. In parte tamen audeo opem ferre, ni fallor, non incertam. pro πείσας lego πείσους. Et ad eundem versusum puto respexisse in iis quæ supra VI, 60. scribit de ὄσπρισις πείσας (ita enim MS.) Ἀριστοφάνης δὲ, καὶ πλεθυντικῶς λέγει τὰς πείσους. Sic enim & ista legendum: quoniam MS. antea πείσας habebat, non πείστος, quod fallum ibi docui. ἐρείζειν πείσους, *confringere pisa*. cetera non restituo. JUNG.

Ἐπειτ' ἐρείζεν] *Amphiarao* *Aristophanis* laudat quoque *Etymologus* in voce ἀντιβολῶ' similis tituli, nec dissimilis fortæan argumenti fabulam dedit *Plato Comicus*, teste *Scholiasse Aristophanis* ad *Plus*. Ceterum quod istam *Eruditiss. Jungermannii* pro πείσας πείσους legentis, emendationem adinet, illa plurimum confirmatur e *Falckenburgiano* Codice, qui πείσας habet: sed ne sic quidem ex difficili loco nosmet totos extricamus: sensum tamen elicueris, nec ita forsitan incipium ex hoc loco ad *Jungermannii* mentem emendato: sic modo mecum constitue:

--- ἔπειτ'

1 Ἐρείζειν, ὡς ἐπιβαλοῦσ' ὀμοῦ, πείσους.

--- postea

Confregit, injecitque simul (vasculo) pisa.

96 In Sphingibus] Σφηξί, in *Vespis*. SEB. 2.

97 Θυμούς κατερείζειν] Legitur, θυμὸν κατερείζειν. vid. cum *Schol.* fol. 333. SEB.

Θυμούς κατερείζειν] MS. nolter, ut dixi, hæc omnia amittit. Et putem nostrum *Pollucem* verba *Aristophanis* retinuisse, ut solet plerumque, & scripsisse, θυμὸν κατερείζειν, ita enim in *Vespis*, ubi ait tempus esse ut quærat sibi μύλην ἀγυθὴν καὶ νεόκοπον,

--- ἥτις δυνατὴ τὸν θυμὸν κατερείζειν.

nox. φρυγεύς, ἀγγεῖον ὅπου ἐφρυγον, hic *Schottus* nolter versusum *Virgilii* adnotavit:

Et torrere parant flammis & frangere saxo. JUNG.

98 Κοδομεῖον] C. A. καὶ φρύττειν κ. φ. κ. φ. καὶ κοδομῆν καὶ φρύξαι καὶ φρυγῶς &c. ἐπίφρυγον. ὁ δὲ φρυγεύς &c. ὀνομαστέον δὲ καὶ τὸν φρύττοντα φρυγέα. vid. VI, 64. *Salmaj.* καὶ φρυγεῦσαι delendum censet. Kühn.

99 Θεόπομπος ἐν Σειρήσι &c.] *Fabulæ Theopompi* meminit hinc *Casaubonus* nolter IX. *Athen.* 14. sed cur repetit *Pollux* φρυγεύς, si nihil aliud quam prius significet? an aliud vocabulum querendum quod *Theopompi* dixerat? Non opus est: idem enim de ληκυθῶ dicendum foret, quem paulo post habes (suo loco iterum. Sunt nimirum hæc verba male distincta, quæ ipsa *Theopompi* verba continent. φρυγεύς nimirum a *Polluce* dictum & vasculum, ejus rei testem dat *Theopompi*. Ita scribe enim: Θεόπομπος ἐν Σειρήσι

φρυγεύς φησὶ. θυεῖα, λήκυθος.

Potuissem vero hæc verba compendifacere. habes enim profus ita & infra X, 103. *Theopompi* locum. JUNG.

Θεόπομπος ἐν Σειρήσι &c.] Distinxi locum ad *Doctiss. Jungermannii* mentem: post φησὶ in pr. cd. erat στιγματὴ τελεία.

100 Καὶ σειεὺς] Infra σείσων dicitur X, 100. ubi ita & MS. habet: quare facile suspicor & hic ita scripsisse *Pollucem*. nihil tamen adfirmo, vel muto temere. sic tamen & *Hesychius*: σείσων, ἀγγος κεραμεικὸν ἐν ᾧ τὰς κνῆμους φρύγουσιν. ideo & inter κεράμια σκίη X, 122. infra fit mentio ejus. JUNG.

1 Σπαρτοπώλης] C. A. σπάρτη &c. θρακοποιός, ληκυθοπώλης καὶ ληκυθοπώλιον, ληκυθιάζειν &c. Kühn.

2 Σπαρτίνα, ἡ μήρινθος] Valde dubito, an ita *Pollux* scripserit. suspicor de simili menda, qualis supra Segm. 177. in μυρίδα. Ita inquam pro σπαρτίνα, mihi videtur legendum σπαρτίον. Infra ipse *Pollux*, σπάρτα, σπαρτίνα, eo ordine enim MS. ibi, jungit X, 36. *Suidas*: στάθμη, τὸ σπαρτίον. *Etymolog.* in σχοινίον. ἐκ γούν τῆς σχοίνου τοῦ μετρικοῦ σπαρτίου, καὶ τὰ μετρούμενα τῶν χωρίων, σχοινίσματα λέγεται. *Hesychius*: μήρινθος, δισμὸς, σχοινίον, σπάρτος, βρόχος. JUNG.

3 Σκολύθριον.] Scribe σκολύθριον, ut emendavit *Leopardus* II. Emend. 8. JUNG.

Σκολύθριον.] *Σκολύθριον*, quod unanimi consensu *Grammatici* adferunt, restitui: tu vide, sis, quæ dicta ad librum III. Segm. 90.

4 Ληκυθιάζειν.] An potius ληκυθίζειν scripsit, ut apud *Suidam* est, (sic enim pro corrupto ληκυθίζειν reponendum monuit etiam in suo Codice *Sylburgius*) ex *Aristophane* forte, a quo verbo & ληκυθιστής & ληκυθισμός apud eundem *Suidam*, istud & apud *Hesychium*. JUNG.

λοις τεχνίταις ὁ Πλάτων ὅ ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς Πολιτείας καὶ τοὺς ἔργολάβους καταλέγει. ῥαψῳδοὶ, χορευταί, ὑποκριταί, ἔργολάβει, καὶ

Artifices, Plato in Secundo De Republica, etiam Operarios recenset. Rapsodi, saltatores, histiones, operarii, &

ἡ Ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς Πολιτείας] Locus libr. II. de Rep. est iste: ῥαψῳδοὶ, ὑποκριταί, χορευταί, ἔργολάβοι, σκευῶν τε παντοδαπῶν δημιουργοί, τῶν τε ἄλλων, καὶ τῶν περὶ γυναικῶν κόσμον. Quae vel ideo adscribenda fuere, ut insigniter mendosus & confusus locus in vulgatis emendetur. Referuntur enim ibi ῥαψῳδοὶ &c. quasi de novo artificum genere *Noster* dicere inciperet, qui nondum de ἔργολάβοις absolverat, ut ex sequentibus statim cernis. Et tam suavis fuit quispiam, ut adderet, καὶ τὰ ὅμοια ratus *Pollucem* non omnes enumerasse hujus farinae homines, ideoque similes quemque, ut in mentem venirent, addere posse, sed non iniecit ille bonus vir curiose temeratis lemma vel vulgatum, quod cum ἔργολάβοις definit, & recte nullos ῥαψῳδοὺς, χορευτάς, vel ὑποκριτάς addit. Nec advertit itaque *Platonis* verba esse illa, ῥαψῳδοὶ &c. quae *Pollux* inserit propter ea quae de voce ἔργολάβων dicere coeperat. Sic itaque scribe & distingue: καταλέγει ῥαψῳδοὶ, ὑποκριταί, χορευταί, ἔργολάβοι. καὶ οὐκ αὖ μὲν οὐ τοὺς περὶ τὴν σκευὴν λέγει ἔργολάβους &c. Recte veto σκευὴν, ne quis forte σκευὴν sibi commiscatur. Scenicos enim artifices saltem per ἔργολάβους ibi intelligere *Platonem Noster* ait. Et patet ex *Platonis* verbis, quorum initium itaque plenius adscribendum: πολλοὶ δὲ, αἱ, οἱ περὶ μουσικῆν, παιγνῶν τε καὶ τούτων ὑπηρεταί, ῥαψῳδοὶ &c. quae jam habuisti. His subjicit *Pollux*, equidem omnes qui opus suscipiunt vel conducunt, ἔργολάβους posse dici, ut contra qui imponunt, vel locant, ἐκδιδόντας *Xenopho* dixerit. Sed quid est hoc ἐκδιδόντας tam rari quodque adeo meretur observari? Non falso sane suspicatus fui locum mutilum, & transilicram tamen jam. Sed denuo considerans, confido me ex conjectura certissime restituisse. deest enim vocabulum ἔργοδοτῶν. Et hi itaque quos *Noster* exponit τὸ ἔργον ἐκδιδόντας, oppositi quali sunt ἔργολάβοις. sic itaque mecum supple, & restitue: ὧν τοὺς ἐκτινύουσιν, τοὺς ἐκδιδόντας, εἰρηκὸς ἔργοδοτῶν ἔργοδοτας, vel si forte plura desunt, ita: τοὺς ἐκδιδόντας ἔργον, ἔργοδοτας εἰρηκὸς ἔργοδοτῶν. Ait enim & infra *Segm.* 200. Φατίων δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐκδιδόντος ἔργον, τὸ ἔργοδοτεῖν. Ne dubites, ipsissimum illum locum *Xenophontem* adscribo, quo, ne quid dissimulem, lecto, hujus loci *Pollucem* emendatio mihi visa fuit demum certa a me deprehensa: ἐν μὲν γὰρ ταῖς μισραῖς πόλιν οἱ αὐτοὶ πεινοῦσι κλίσην, θύρας, ἀροτρον, τράπεζαν, πολλακίς δ' ὁ αὐτὸς οὗτος καὶ οἰκοδομί, καὶ ἀγνακῆ, ἢ καὶ οὗτος ἱκανοὺς αὐτὸν τρίφει ἔργοδοτας λαμβάνει. JUNO.

ἡ Ἐργολάβους] *Interpr.* operarios. melius *Gloss.* redemptor. mancers. Gallice, entrepreneur. fabrica susceptor *Actioni* in *Horat.* cui respondet ἔργοδοτης, advenitor; forte ex *adventitor*, quod & *Auctor* postea docet. locus integer non intellectus *Interpreti*. est vero hic genuinus ejus sensus: *Plato*, inquit, in *secundo de Republ.* inter alios civitati bene instructa necessarios artifices recenset etiam ἔργολάβους his verbis: ῥαψῳδοὶ, χορευταί, ὑποκριταί, ἔργολάβοι καὶ τὰ ὅμοια, quae verba ultima absumt a C. A. cum ceteris quae sequuntur ad finem usque sectionis. hic equidem *Plato* per ἔργολάβους intelligit τοὺς περὶ σκευὴν, redemptores *arragatius scenicos*, qui vestes, cibum, magistros, choro & scenicis cum aliis necessariis praebant, certam a locantibus pacti pecuniam. licet autem & alios omnes, ἔργολαβοῦντας, id est, qui opera quaecumque conficienda redimunt, isto appellare nomine. Ita intelligendus est *Auctor*, si modo ab ipso profecta sunt haec posteriora verba, quae ut dixi in C. A. non comparant. *Interpr.* fraudi fuit quod verba *Platonis* a *Pollucis* textu nullus distinxerat, nec ea hic expli-

cari animadverterat. *Salmast.* in titulo sequentis articuli. leg. περὶ ἔργιστοτάτων. KÜHN.

ἡ Ἐργολάβους] *Practantissimum Jungermannus* in concinnanda hujus loci distinctione sum securus: non tamen ejeci, καὶ τὰ ὅμοια, quae addidisse potuit *Pollux*, ut lectorem moneret, ea quae apud *Platonem* similis farinae sequuntur, sequuntur autem σκευῶν τε παντοδαπῶν δημιουργοὶ &c. omittere sese. *Εργολάβος* autem & ἔργολαβεῖν dicitur de quovis, qui sub pacti pretii conditione perficiendum aliquid suscipit: is operam locare dicitur Romanis, vel etiam opus redimeat, unde ἔργολάβος, in *Glossis*, redemptor: Vide quoque *Festum*: non possum autem non elegantem tibi hac de re simul & voce locum exhibere e *Vitruvio* lib. IX. cap. 3. *Hic* enim, quae sunt ipsa *Vitruvii* verba, *Syracensis* auctus regia potestate, rebus bene gestis, cum autem coronam vestivam *Dis immortalibus* in quodam sano constituisset ponendam, immans pretio locavit suscipendam, & aurum ad sacra arripuit redemptori: τῷ ἔργολάβῳ, qui hanc fabricam suscipiebat: lege quoque, sis. libri septimi cap. 5. *Hic* autem redemptoribus impensarum laborisque pretium non cedebat, nisi perfecto demum opere. De voce Graeca vide *Nostrium Segm.* 200. ubi ἔργολαβεῖν ἐπὶ τοῦ ἔργολομίου dici docet: & ita σοφιστῶν ἔργολαβοῦντων reperio apud *Aeschmet* de F. L. p. 412. ponam locum: οὐδ' (εἶπον, sunt autem haec ex persona quasi *Demosthenis*, quibus, laudem enim *Philippi* aut continent aut continere videntur, utitur *Aeschmet* ad invidiā *Oratoris* concitandam) ὡς μηχανοκίς, (si σοφιστοῦ τὰ τοιαῦτα νομίζω ἔργολαβοῦντος ἐγκώμια εἶναι) *rhetorem mercenarium* Latine dixit *Wolffius*: sed tamen quid ita designate ad *sophistam* adinet proprie sic dictum *μηχανικὸν εἶναι*; aut cur, quae in re tam excellenti memoria *sophista* est opus, ut ipsi hoc proprie in laudem verti possit? equidem scio eos qui juvenibus erudiendis praesunt, plurium rerum notitia debere esse instructos, & id quoque scio, *sophistam* recte dici ἔργολαβεῖν, qui pacto pretio instituendo alieni operam addicit: aut, qui constituta mercedis gratia *forenses scribit seu auctori seu reo orationem*, qualem praes ἔργολαβίαν *ρητορικῶς* eleganter ait *Isocrates* *Orat.* ad *Phil.* p. m. 172. at nescio quo mihi modo magis lenocinetur illa, quam in medium dabo, expositio: habuere veteres homines domesticos, qui ipsis erant a memoria; id apud Graecos & Romanos celebre fuit; praecipue si qui literis operam darent, hoc adminiculo suae memoriae in retinendis rebus lectis malefida subveniebant: ad hoc se servitii genus viliores quosdam *sophistas* locasse crediderim pacto prius pretio, caque de causa σοφισταὶ ἔργολαβοῦντες: hos certe memoria pollere decebat; sed hoc quodcumque aequi lectoris judicio lubens submitto. Alia vero notione occurrit haec vox in jure Graeco, sed quam haec non tango: tibi vero de ea consulenda sunt *Glossae Nomicae*. Paulo post locupletiosem feci *Pollucem* inserta textui voce ἔργοδοτης: eam autem inferendam esse acutissime nullo adjutus MS. Codice & viderat, & ex *Xenophonte* docuerat *Jungermannus* *noster*, cujus conjecturam reddidit *indubiam Falkenburgis* optimus Codex, ille enim conceptis verbis id nominis habet: ergone dubitemus illa voce *Pollucem* nostrum augere? *Gloss.* Ἐργοδοτης, adventor: aliud est plane, quod in *Gloss.* *Nomicis* reperio: Ἀδουίτορ, συλλεπτορ, συσπυρορ: nec quoque video quis *Kühnis* nostri *adventor* siet. sed eruditioribus haec deliberanda relinquo. *Teleclides* autem, cujus mox mentio, *Comicus* non nullius inter veteres *Grammaticos* nominis est: ejus *Πρωταιῆς* fabulam laudavit *Pollux* *noster* superius *Segm.* his

his similia. Nunc vero scenarum scurras, ἔργολάβους vocant. Et omnes quidem, operarum redemptores vocare licet: quorum contrarios, Xenophon Elocutores vocat. Operarios autem, & Operarum captores, Teleclides Comicus nominat. Oratores vero, verbum ἔργολαβεῖν, de calumniando, & obtrestando dixerunt.

τὰ ὅμοια· νῦν μὲν οὖν τοὺς περὶ τὴν σκηνὴν λέγουσι ἔργολάβους. καὶ πάντας μὲν τοὺς ἔργολαβοῦντας ἐστὶν εἰπεῖν, ὧν τοὺς ἐναντίους, τοὺς ἐκδιδόντας, ἐργοδότας εἴρηκε Ξενοφῶν. τοὺς δὲ ἔργολάβους, καὶ ἐργολήπτας Τηλεκλείδης ὁ Κωμικός. οἱ μάλιστα ῥήτορες, τὸ ἐργολαβεῖν, ἐπὶ τοῦ ἐπηρεάζειν, καὶ ἐνεπηρεάζειν λέγουσι.

183 * De operum praefectis, & diversis artibus. 8.

* 8 Περὶ ἐργοεπιστάτων, καὶ διαφόρων τέχνων, καὶ ἐπιτηδεύματος. 183 θ'.

Eos autem qui ad operum curam constituti sunt, Attici quidem, Operarum exactores vocant. Epicharmus vero, & Operum Praefectus dixit. Glutini coctor, glutini venditor, glutinum, glutinare. Crepidarius, secundum Dinarchum. Et crepida. Monticola, montes colere. Dices quoque mulos subjugans, mulare jugum.

τοὺς δὲ ἐφεστηκότας τῇ τῶν ἔργων ἐπιμελείᾳ, οἱ μὲν Ἀττικοὶ ἐπιστάτας ἔργων λέγουσιν. ἐπιχαρμος δὲ, καὶ ἐργεπιστάτας. ¹⁰ κολλεψός, ¹¹ κολλοπάλης, κόλλα, ¹² κολλᾶν. κρηπιδουργός, ¹³ ὡς Δείναρχος. κρηπίδες. ¹⁴ ὄρεοκόμος, ὄρεοκομεῖν ¹⁵ ἐρεῖς, ¹⁶ ὄρεοζεύκτης, ὄρικόν ζεύγος.

135. Ἀμφικτύνας quoque & Ψυδαῖς in sequentibus, ad quae forsitan plura.

7 Ῥήτορες] Adnotavit id & *Suidas* in ἔργολάβους. vid. & infra VIII, 32. JUNG.

8 Περὶ ἐργοεπιστάτων] C. A. ἰπιστημῶν. KÜHN.

9 Ἐργεπιστάτας.] In lemnitate modo περὶ ἐργοεπιστάτων. Sed ἐργεπιστάτας ideo vix mutem, perinde dictos ut ἐργεπύκται apud *Eustath.* in Ἰλ. ε. JUNG.

10 Κόλλεψος] Κολλέψης, qui glutinum coquit. H. Steph. c. Bud. SEB.

Κόλλεψος] Forte κολλεψός oxytone. ut κυρεψός. An in MS. nostro κολλίψης fuerit, ut ex *Budeo* adferunt, nescio: quum hæc ibi non adpareant, ut dixi. JUNG.

11 Κολλοπάλης] C. A. κολλεπάλης, male. KÜHN.

12 Κολλᾶν.] Post κολλᾶν delero commate, punctum potius scribe. Sic & mox post κρηπίδες velim. JUNG. Κολλᾶν,] Huic voci majoris distinctionis notam subjeci.

13 Ὠς Δείναρχος.] Abest a C. A. KÜHN.

14 * Ὄρεοκόμος] MS. ὠραικόμος, qui *Suida* ὁ τοῦ κάλλους ἐπιμελουμένος ὄρειοκόμος δὲ ὁ ἐπιμελητὴς τῶν τριάνων. SEB.

* Ὄρεοκόμος] C. V. ὠραικόμος ὠραικομεῖν ἐρεῖς ὄρολιζεύγος (ὄλικόν ζ. τραυλίζον diceret) ὄρικόν. G. A. ὄρευκόμος ὄρικόν ζεύγος &c. ὄρικολιζεύγος est iterum blasphemus, ὄλικόν pro ὄρικόν ζεύγος. infra lib. X. cap. 12. melius scribitur, ὄρικόν ζεύγος ab ὄριος, *μιλος*. ὄρειοκόμος est *μιλάτης*, ὄρειοκομῆν, *μιλος curare*. *Heljch.* in ὄρειοκόμος. *Salmast.* MSS. ita: ὄροζεύκτης, ὄρειοκόμος, ὄρικόν ζεύγος, *reliqui omisissis. legendum autem ὄρικόν ζεύγος*. KÜHN.

* Ὄρειοκόμος] Ὄρειοκόμος vix mutandum puto cum suo sequenti. omnino hæc mulionia, si ita loqui licet, explicant. Scribendum Ὄρειοκόμος, majori prima litera, ut omnia distinctiora. sic antea velim Κολλεψός. & Κρηπιδουργός. Et apud *Xenophonem* etiam, quamvis per ω, observatur ὄρειοκόμοι. JUNG.

* Ὄρειοκόμος] Attici ὄρειοκόμος, ab ὄριος, ὄρειος: nam vulgare est ὄρειοκόμος. *Aristophan.* in *Thestroph.* p. m. 792.

Οὐδ' αἰς ὑπὸ τῶν δούλων τε κῶραιοκόμων Σποδύμεθ', ---

ubi ridicule satis *Bonaldino* ὄρειοκόμοι exponuntur οἱ τῆς κόμης ἐπιμελουμένοι: tu *muliones* cum *Interprete* intellege: apud *Heljchium* autem ὄρειοκόμος est, & ὄρειοκόμος, utrumque, ὁ τὰς ἡμίονους τρέφων, θεραπεύων. Μοχ post ὄρειοκομῆν τελείαν στιγμὴν delevis: nam ὄρειοκομῆν ἐρεῖς sunt jungenda, si modo ἐρεῖς fit bonæ no-

tae, nam *Jungermann* nostri ὄρεις nobis perplacent; vide *Erym.* in illa voce: *Gloss. Mulus*, ὄριος: *Harrocr.* ὅτι γὰρ ὄριος ἐκάλουν τὰς ἡμίονους, καὶ Ὀμηρος καὶ *Αριστοφάνης* ἐν *Βατραχίαις* δηλοῖ: versus *Homeri* est notissimus II. α. Οὐρήας μὲν πρῶτον &c. nihil tamen in textu immutatum, quia ἰρεῖς in C. V. retinetur.

15 Ἐρεῖς] In hac voce adhuc insignis menda hæret, quam me advertisse non pudet nec piget. Pro ἰρεῖς enim legendum ὄρεις, qui sunt ipsi muli, & quos *Pollux* noster haudquaquam omiserit. Scribe & distingue itaque ibi: ὄρειοκομῆν, ὄρεις. JUNG.

16 * Ὄρικολιζεύγος] Vid. an leg. ὄρειοζεύκτης vel ὄρειοζεύκτης, cum proxime sequatur ὄρικόν ζεύγος, quod apud *Lucianum* & *Syres.* Ep. III. D. *Hæsch.* *Suidas* etiam: ὄρικόν ζεύγος, τὸ τῶν ἡμίονων. SEB.

* Ὄρικολιζεύγος] In isthac voce ὄρικολιζεύγος, ibi aliquid monstri alunt vulgati. cogito τ pro ρ veteri, non raro errore in MS. scriptum, & videtur depravate & vitiose scriptum a librario, quod deinde recte scriptum, ὄρικόν ζεύγος, prius oblitus delere. Suspicor etiam an a *Polluce* forte quoque ὄρειοπάλης, sive, si ita velis, ὄρειοπάλης hic fuerit additus? Non tamen possum negare ingeniose nostrum *Hæschelium* conjicere ὄρειοζεύκτης. JUNG.

* Ὄρικολιζεύγος] Inauditum vocabuli portentum: nec ullam opem illi ferunt MSS. a quibus in emendando *Polluce* pendere solemus. Soli hic, quos *Cl. Salmastius* aut habuit aut contulit, MSS. ad veram nobis lectionem viam præeunt, in iis enim inverso paululum verborum ordine est ὄρειοζεύκτης, qui *μιλος curavit jungit, aut bigis*: & de hujus quidem lectionis probitate ita nulli dubitamus, ut in textum recipere veriti non simus, delere, quam *Seberus* adposuerat priori lectioni, stellula. De ὄρικῶ ζεύγει, quod sequitur, quædam in chartam retulisse, haud erit, ut spero, injucundum. Repertio itaque ὄρικόν ζεύγος apud *Æschinam* de F. L. p. 412. ἐμισθώσατο αὐτοῖς (Φιλίππου πρεσβυτοῦ) ὅτ' ἀπήσταν ὄρικά (melius ὄρικά) ζεύγη, καὶ συμπαρήει ἰφ' ἵππου: de *Demosthene* sermo est, qui *Philippi* legatis, quos hospitio exceperat, abituris mulorum bigam conduxerat, ut ea vestri discederent, ipse equo vestitus illis via: se comitem præbuerat: utrumque honoris causa factum fuit: hunc autem *Æschini* locum adferre *Harrocratium* in ὄρικά ζεύγη. an hinc *Pollux* noster forsitan ὄρικόν ζεύγος petierit? Olim vero ditiores mulos curru junctos habere solebant; & albi quidem spectatissimi plurimique fuere habiti; qua de causa *Chrysostratus* Orat. περὶ τελείας ἀγάπης inter preciosas ac publicas regum delicias laudat ζεύγος λου-

¹⁷ Ἠνίοχος, ἡνιοχεία, ἡνία, ἡνιοχεῖν, ἡνιοχησις, ἡνιοχοῦμενοι. Νομή, νέμειν, νομῆς, κατανέμειν, καὶ ἐπινέμειν. * ¹⁸ Μηλόβοτος γῆ, εὐβοτος, εὐνομος, καὶ εὐχιλος. καὶ εὐχορτα πεδία, ὡς οἱ ποιηταί. ¹⁹ ποάστριον δὲ, τὸ νῦν χορτοκόπιον. ²⁰ ἐπινομία δὲ Ξενοφῶν εἶπε, τὸ ἐν τῇ ἀλλήλων ἐξεῖναι νέμειν. Προβατεῖς, προβατευταί, προβατεία, προβατευτική, πρόβατα, προβατοκάπηλος. καὶ ²¹ αἱ προβάτων ἡλικίαι, τὸν μὲν ἀπὸ γονῆς, εἴποις ἀν ²² μοσχίον. τὸν δὲ ²³ ἔτειον ἄρννα, εἴποις ἀν ἄρννον, ἢ ἄρνιον. εἴτα εἴποις ²⁴ ἄρννον,

Auriga, aurigatio, habenæ, habenas tenere : habenarum directio, habenarum rectores. Pascua, pascere. Pastores, depascere, & compascere. * Terra ovipascua, pascens. pascuis plena, & saginata. Et Pabulosi campi, secundum Poetas. Heibigerum autem dixerunt, quod nunc pratum. Compascua autem, dixit Xenophon cum aliis compascere. Opiliones, ovium Pastores, ovium greges, ovium pastura, oves, ovium venditor. Et ovium ætates : modo natum quidem, vocabis agnellum. Agnellum autem annum, agnum dices, aut ἄρνιον. Deinde vocabis ovem,

καὶ ἡμίονον χροσῆ καλλωπιζόμενον observemus quoque Atticum esse ὄρεκον vel ὄρεκον ζεύγος, respuit enim hæc purior dialectus ἡμιονικὸν ζεύγος, quo usus aliquando ævi recentioris scriptores reperias : monet hanc rem Thomas : ὄρεκον ζεύγος, οὐχ' ἡμιονικόν· quod vero ex epistolis Synesii adfert, apud cum exstat Ep. III. ubi tamen hodie non legitur ζεύγος ὄρεκον, sed ὄρεκον, nec quoque tanti interesse putem utro legas modo : addam locum, quia illustrando Pollucis facit : αὐτὴν τε καὶ τὴν φλόναρον γραῦν τὴν τιτθίδα ἐπὶ τὸ ζεύγος ἀναβιβασαμένη τὸ ὄρεκον· Ita & Polemon de Admirandis in Sicilia fluminibus : φασὶ δ' εἶναι καὶ τὸ βίβος ἀπέραντος τῶν κρατῆρων ταύτων ὡστὲ καὶ βούς εἰσπεσόντας ἠφαισθῆαι, καὶ ζεύγος ὄρεκον (ὄρεκον) ἐλαυνόμενον. Neque aliter intelligendum est ζεύγος apud Plutarchum de Solert. Anim. p. 970. τὰ ἀνάγοντα ζεύγη τοῖς λίθους, malarum biga, qua lapides advehebant : id enim eruditi Interpretis plaustris, nam ita τὰ ζεύγη vertit, præteritum.

¹⁷ Ἠνίοχος] C. A. ἡνία ἡνιοχεῖν. νομή νέμειν κατα. &c. Kühn.

¹⁸ Μηλόβοτος] Terra inculta, develisla ad pascendum oves. Kühn.

¹⁹ Herbigerum autem dixerunt, quod nunc pratum.] Καλαβόνιος : Pollux docet, ποάστριον veteres appellasse sarculum, aut, aliud sarritionis instrumentum, quod ejus ætate vocabatur, χορτοκόπιον, in Athen. III, 28. SEB. 2.

Ποάστριον] Falx sarrifeca : Gl. χορτοκόπιον, Fenile, sarrifecium, χορτοκόπιον, pratum. C. A. ποάστριον usque ad νέμειν non habet. Kühn.

Ποάστριον] Sarculum aut aliud sarritionis instrumentum, ut Calaubonus noster exponit III. Athen. 28. ne scilicet deliranti in præto, quod mireris, interpreti attendas. inde vero ποάστριαι mulieres, quarum supra etiam mentio facta Segm. 141. quamvis ibi corrupte sit ποάστριαι. JUNG.

²⁰ Ἐπινομία] Videns Comm. G. L. col. 1025. ἐπινομία, jus arandi inter se, ut ἐπινομία, pascendi, &c. μοχ pro ἐν τῇ ἄλλ. quidam leg. ἐν γῆ ἄλλ. SEB.

Ἐπινομία] Jus compascui. Locus Xenoph. extat lib. III. de Cyr. Instit. pag. 60. quid sit ἐπινομία explicatur ab Auctore per, τὸ ἐν τῇ ἀλλήλων ἐξεῖναι νέμειν est scilicet jus pascendi pecora invicem in communi pratio. vid. lib. VII. cap. 22. Plutolib. VIII. de L. L. τὰν τις βοσκῆματα ἐπινέμει, τὰς βλάβας ὄραντες κρινόντων καὶ τιμώντων, si quis in alieno pecora pascat, damno τινος ὀφείλει ἀβιμπετισθε. Kühn.

Ἐπινομία] Notatu dignum & simile vocabulum ἐπινομία, quod in re pastorica usurpatum, ubi commode & ordine pascunt pecora, a Longo meo videtur Ποιμενικ. α. εἰς ταῦτο τὸ Νομοφάσιον οἱ ἀρτίτοκος συχρὸ φουτῶσα, δόξαν πολλὰς ἀπωλείας παρεῖχε· πολλὰς δὲ βουλόμενος αὐτῆν, καὶ εἰς τῆν προτέραν εὐνομίαν καταστῆσαι &c. Xenophonis locus vero de ἐπινομίᾳ an

iste est lib. III. Cyrop. ἐπινομίας δ' εἶναι καὶ ἐργασίας καὶ ἐπινομίας καὶ συμμαχίας δὲ κοινὴν &c. JUNG.

²¹ Αἱ προβάτων ἡλικίαι] C. A. προβάτων ἡλικία· τὸν ἀπὸ γονῆς εἴποις ἀν μοσχία, τὸν δὲ μείζονα ἄρνα ἄρννον, νομῶναι, αἰπόλια ποιμένα καὶ αἰγῆλια, leg. νομῶναι, αἰπόλια. Cætera a ποιμαίνω μοχ, usque ad ἀνέμοχαι Segm. 189. omnia absunt a C. A. Salin. legit, τὸν μὲν ἀπὸ γονῆς εἴποις ἀν μοσχίον νομῶναι dicuntur, qui emunt jus pascendi pecora in alieno. Kühn.

²² * Μοσχίον.] Sylb. annotat : forte μοσχίον, ut apud Eustath. licet μοσχίον esse dicat τρίτην κριόν, nisi potius (quod in Thesaurio additur) subaudiendum sit ἄρννον, aut pro τὸν legendum τὸ. In MS. sic legitur : τὰ μὲν ἀπὸ γονῆς εἴποις ἀν μοσχία. SEB.

* Μοσχίον.] H. Stephani hic ita adnotavit : ἀνομοσχίον ut Eustath. licet dicat esse τρίτην κριόν. quam & in Thesaurio suo repetit, aliter etiam conjiciendo, ut Seberus noster adnotavit. Locus est in Οἰδύσσ. 1, ἐλέγγο δὲ καὶ μοσχίαι, ὁ τρίτης κριός. Et hoc omnino puto Stephani conjecturæ obltare : cui sane nec MS. favet. Seberi enim Augustanus, nam noster adhuc deficit, μοσχία in plurali habet. Et itaque vulgatum facile non mutem, quum præsertim illud μοσχία & in aliis tenellis videtur usitatum fuisse, & Hesychius μοσχία (ita enim apud ipsum) ἀπαλά φυτὰ ἢ κρία μοσχίου. Extat etiam hoc ipsum μοσχίον, ut H. Stephani in suo Thesaurio indicavit, apud Athenæum, lib. VIII. nimirum paulo longius a fine, in iis quæ ex Phylippi, sive ut verius putat Calaubonus noster, Ephippi Comici ὀβελιαφόροις adfert :

Τὸ μοσχίον τὸ τῆς καρῆνης αὐρίον Δεικνύσμενον. ---

Viri docti tamen quid sequendum, facile constituent. JUNG.

* Μοσχίον.] Stellulam ante μοσχίον delevi, neque hæc lectio videtur improba.

²³ Ἐτειον] MS. τὸν μείζονα ἄρνα εἴποις ἄρννον, εἴτε ἄρννον εἴτα εἴποις ἀν νομῶναι αἰπόλοι, π. SEB.

²⁴ Ἄρννον] Ἄρννον semper Eustath. ad 1. Οἰδύσσ. ubi inter alia hæc lubet excerpere : τίλειος οὖν ὁ ἄρννος, καὶ οὐκ ἀτελής κατὰ ἄρνα καὶ τὸ ἄρννον. (scribendum forte ἄρννον, ut modo Pollux noster) τρίτη δὲ ἡλικία εἶναι δοκεῖ ὁ ἄρννος. πέμπτος δὲ μετ' αὐτὸν ὁ λειπογνώμων οἶς. φασὶ γοῦν οἱ παλαιοὶ, ὅτι οὐ μόνον τρεῖς ἡλικίαι, ἄρην, ἄρννον, ἄρννος, καὶ ὅτι τοῦ ἄρννου καὶ θηλυκὸν ἢ ἀμνῆ, πρόβατον αὐτὸ μέσον τῇ ἡλικίᾳ, καὶ ὅτι ἄρννη, ἐνιαύσιον ἄρνα δηλοῖ, &c. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Ἰστρος ἐν ἀττικαῖς λέξεσιν, ἄρνα φροῖν. εἴτα ἄρννον. εἴτα ἄρννον. εἴτα λειπογνώμονα. Αἰσημοπίου περὶ ὄρα. καὶ διαφ. λέξ. ἄρνες καὶ ἄρννοι διαφέρουσιν· ἄρνες μὲν γὰρ λέγεται οἱ νεογνοί· ὧς δὲ λύκοι ἄρννεσσι ἐπέχραον. ἄρννοι δὲ, οἱ πρεσβυτέραι τῇ ἡλικίᾳ· Ἄρννη μὲν ἔγνω εἰσκα πηγυσιμάλλα, ὅστ' οἶον μέγα πᾶν διερχεται ἀργεννίαν. prior versiculus est ex 1. α. π, alter ex 1. γ. An veto & Pollux noster forte ἄρννον scripsit? quomodo & apud Homerum est. JUNG.

185 quæ & ἄρην dicitur, apud Poëtas, deinde edentulum. * Pastores, caprarii, pascua, caprarum greges, & armenta: pascere, capras pascere. Canes pastores, & canes caprarii. Equorum pastores, equorum pascua. Et secundum Sophoclem, Equifones, & equorum nutritores. Boum actores, bubulci, boum venditores, subjugatores. Et Sophocles inquit, Pop-

ὁς καὶ 25 ἄρην παρὰ ποιηταῖς. 26 εἶτα 27 λειπο-
γνώμονα. * Ποιμένες, αἰπόλοι, ποιμνία, αἰπό-
λια, 28 καὶ αἰγῆλια, ποιμαίνειν, αἰπολεῖν, ποι-
μνίται κύνες, 29 αἰπόλοι κύνες. 30 ἵπποφορβοί,
ἵπποφορβία. καὶ ὡς Σοφοκλῆς, 31 ἵπποβουκόλοι,
ἵπποφορβεῖς. βοηλάται, βουφορβοί, βουκά-
πηλοι, 32 ζευγηλάται. 33 Σοφοκλῆς δ' ἔφη, ποπ-

25 Ἄρην] Scr. etiam in Lat. ἄρην oxyt. SEP. 2.
26 Εἶτα &c.] Hic demum MS nos ter nobis iterum succurrit, a nova pagina iterum ita incipiens: καλεῖται εἶτα ἵπποις ἂν. νομῶναι ποιμένες, unde nimirum forte vulgo supplendum: παρὰ ποιηταῖς καλεῖται εἶτα &c. Sed λειπογνώμονα in vulgatis bene habet, in MS. autem corruptum est. Attuli modo verba *Επιβαθίη*, in quo eodem loco & hæc leguntur: ἰστῖον δὲ καὶ ὅτι οὐ μόνον ἐπὶ προβάτου λειπογνώμων, ἀλλὰ κυρίας ἵπποι ἐλέγοτο λειπογνώμονες, οἱ μὲν γὰρ διὰ τῶν ὀδόντων γνωσθῆναι δυνάμενοι γνῶμων γὰρ, ὀδούς ἄφ' οὗ ἡλικία γνωρίζεται πῶς ἂν καὶ μόνον ἐν οἷς ἄβολος, ὁ μὲν οὖν ἐκβεβηκὸς τοὺς ὀδόντας τριετώνια γὰρ φασὶ μὲν γνῶμῆσι ἐκβάλλουσι τοὺς πρώτους ὀδόντας· εἶτα ἐπὶ αὐτοῦ παρλήθους, τοὺς ἰτέρους, καὶ τὰ ἔξῃ: ἐν οἷς καὶ ὅτι λειπογνώμων ἵππος ὁ μὲν ἔχων βόλον, καὶ ὁ προέων, καὶ ὁ μὲν ἔχων ὄταν γνωσθῆσιν. quæ de equis pertinent ad ea quæ supra *Noster* I. 182. Ad oculos nostras vero & ista quæ in *Etymologico* adferenda: γνῶμων ὁ ὀδῶν τῶν ἀλόγων ζῴων ἐνθὲν καὶ προβατογνώμων εἰρηται, ἀπὸ τοῦ τῶν χροῶν ἀπ' αὐτοῦ διαγινώσκοντας ἐνθὲν καὶ λειπογνώμων, ὁ ἔδη βεβηκὸς τοὺς ὀδόντας. ubi itaque & προβατογνώμων habes una voce de hoc ovillo dente. Est & apud *Hezychium* ἵππογνώμων, sed alia de re, nempe ἵππους διαγινώσκων ἐγκύνους ἢ μή. JUNG.

27 Λειπογνώμονα.] *Interpr. edentulum.* miror cur ita verterit, cum jam lib. I. cap. II. dixerit Auctor plus satis de γνῶμωνι & ἵππῳ λειπογνώμωνι is cui dens atatis index excidit designatur, quamvis alias sit satis dentatus. KÜHN.

Λειπογνώμων.] Qui dente ætatis indice destituitur, seu sit equus, seu bos, seu ovus, λειπογνώμων dicitur: docuere id *Commentatores* nostri ad lib. I. Segm. 183. quibus addo *Luciani* locum in *Lexiphane*: καὶ βόος λειπογνώμωνος καλῶν. *Benedictus*, *bovis annoſi pernam anteviam venit*, recte

28 Καὶ αἰγῆλια] Defunt in MS. καὶ αἰγῆλια. & quem illi voci βεβαιωτῆν demus? Sane si a *Polluce* ea, suspicet forte αἰγῆλια tamen scripsisse, per i mediis syllabis. Tale enim quid apud *Hezychium* quoque mihi videtur emendandum, ubi habet: αἰπόλιον, αἰγῆλιον· nempe αἰγῆλιον scribendum. inter Δ & Ᾱ sane in MS. obvius error. JUNG.

29 Αἰπόλοι κύνες.] MS. αἰπολοὶ κύνες. quod rectius credo quam vulgatum αἰπόλοι κ. JUNG.

Αἰπόλοι κύνες.] *Falckenburgii* Codex habet αἰπολοὶ καὶ κύνες, haud dubie pro αἰπολοὶ κύνες, quæ vera est lectio.

30 Ἴπποφορβοί &c.] MS. ἵπποφορβοί, ἵπποφορβία, Σοφοκλῆς, ἵπποβουκόλοι, βουφορβοί, ἱλαται, βοηλάται, ζευγηλάται, βουκελάται. Σοφοκλῆς δὲ ἔφη &c. sæpius accentu omisso, infra tamen Segm. 187. scribens ἵπποφορβοί, ut vulgo. ἵπποφορβία autem hic est, ut in vulgatis. Sed malim ἵπποφορβία, de armentis equorum, ut ex *Xenophonte* adferunt, βουκολεῖα καὶ ἵπποφορβία IV. *Hellen.* *Hezychium* etiam: ἵπποφορβιον (male excusit ἵπποφόρβιον) κκλίστριον, ἢ αἰγῆλιον ἵππων. *Etymolog.* in ποῦφορβον ἵπποφορβία, τὰ τοὺς ἵππους τρέφοντα χωρία. id est, pascua equorum. Sic & *Strabon* in ἵπποφορβός: ἵπποφόρβιον, ἐνθα οἱ ἵπποι τρέφονται. Ceterum in MS. fere nescias quid a *Sophocle* velit dictum.

In vulgatis ei tribuitur ἵπποβουκόλοι, ita enim cum MS. indubie scribendum. Id vocabulum & apud *Euripidem* in *Phœniss.* esse indicat *Seberus* noster, cujus fere principio istius tragediæ iste versus:

Πολύβου δὲ ἢ λαβόντες ἵπποβουκόλοι.
Ubi *Scholias Græci* exponunt ἵπποφορβοί. Sed quid illud ἱλαται abundans in MS. an & ἵππηλάται additum a *Polluce* fuit? Pro βουκελάται vero, cujus loco deest vulgatum βουκέπηλοι, quid comminiscamur? Non inerte forte βουπελάται, ut isti βουκόλοι apud *Nicanthum* & *Apollonium Rhodium* dici adnotantur. alias hæc, quæ *Pollux* congerit, partim apud *Platonem* habes, ut in *Politico*: ἀλλ' οὐ μὲν τίν' γε πολιτικὸν εὐρήσομεν ἰδιότροπον, ὥσπερ βοηλάτην, ἢ τινὰ ἵπποκάμον, ἀλλ' ἵπποφορβῶ τε καὶ βουφορβῶ μᾶλλον προσοικατὰ quæ etiam differentiam indicant. JUNG.

31 * Ἴπποβουκόλοι] *Euripid.* ἵπποβουκόλοι *Phœn.* v. 28. SEP.

* Ἴπποβουκόλοι] Leg. ἵπποβουκόλοι, *armentarius*. KÜHN.
* Ἴπποβουκόλοι] Præunte *Doctiss.* *Kühnio* a nobis in textu ἵπποβουκόλοι est restitutum, deleta, quam *Seberus* editio habebat, stellula. Ἴπποβουκόλος autem ὁ τοὺς ἵππους βόσκων, ut *Etymol.* in Ἰστῖος.

32 Ζευγηλάται] *Zευγηλάται* in *Gl. bubulci jugares*, id est, qui boves ad currum jungunt agitantque equis destituti. Ubi sono sibi proprio & poppyſmate admovent boves ad progrediendum. unde *Sophocles* dixit, ποππύζεται ζευγηλάτρης, (verum leg. ζευγηλάτρης) ita enim hunc locum habet C. V. KÜHN.

33 Σοφοκλῆς δ' ἔφη, &c.] MS. ita: Σοφοκλῆς δὲ ἔφη, ποππύζεται, ζευγηλάτρης, ἀστραβ. &c. quam *lectionem* & *Politianum* in suo Codice habuisse constat. Scribit enim *Miscell.* cap. 32. ubi plura de poppyſmo: *Utiunt verbo etiam Sophocles, ποππύζεται ζευγηλάτρης. sicut et Pollux meminit in sermone.* quæ certe sanior vulgata corrupta plus satis. Au itaque scribendum?

--- ποππύζεται ζευγηλάτρης.
Caret enim accentu in MS. hoc vocabulum. ζευγηλάτρης vero a ζευγηλάτης, ut ἀρτόκαλις, ab ἀρτοπώλης. vel παράκοιτις a παρακοίτης. Dein in *Polluce* ἀστραβηλάται, quasi nova periodus incipiendum, ita ut post ζευγηλάτρης punctum sit. JUNG.

Σοφ. δ' ἔφη, ποππύζεται καὶ ζευγηλάται] Suo forex indicio perit: & hic quoque locus se ipsum aperte demonstrat vitiosum: quid enim, quæſo, hic nobis cum ζευγηλάταις, quos modo nominavit *Pollux* noster? quare de causa idem nomen reperitum? certe non hoc agebat *Pollux*, ut aliquam vocis ζευγηλάτης χρῆσιν profertret, sed ut aliam vocem minus usitatam ex *Sophocle* daret: itaque nos duces sequuti MSS. in textu emendavimus, ποππύζεται ζευγηλάτρης hoc est quod monere voluit *Pollux*, cum ζευγηλάτης sit in usu frequenti, *Sophoclem* hinc sequiori genere dixisse *multitatem jugares, ζευγηλατρίδων.* In Codice vero *Falckenburgiano* ποππύζειν pro ποππύζειν legitur vitiosus adhuc depravata scriptura. *Gloss.* Ποππύζει, μαζερνιαι. *Theorhyll.* Ep. 10. ἢ δὴ καὶ περιποππύσαι, ἐπιβίση ἰππὶ τοὺς ἵππους; est & hæc vox in *Antiochianis* Velris:

Ποππύζουσι καὶ γκεχοδασί με
Οἱ πλουτοῦντες καὶ πάνυ σερνοί.

Ad quæ verba *Scholias*: ἴδος γὰρ ταῖς ἀστράπαις ποπ-

πύζεται ζευγηλάτρης, 34 άστραβηλάται, και παρά τοις 35 Δωριεύσιν, όνοκίνδιοι και 36 κιλλακ- 186 τήρες. 37 Όνος, 37 ήμίονος, άστράβη, νατείς, και ζύ- γιοι. 38 άγών δε τις ήμίονων ήγετο πάλαι εν Όλυμ- πία, και τὸ μὲν τῶν 39 νατέων ήμίονων άγώνισμα, 40 εκάλειτο κάλπη. τὸ δὲ τῶν ζυγίων, 41 άπήνη.

pyffatores, & subjugatores. Muliones. Et apud Dores, Agafones. &, Canes a- gentes. * Asinus, mulus, mula. Cli- 186 tellarii, jugales. Olim vero certamen quod- dam mulorum, in Olympiade celebraba- tur. Et clitellariorum, mulorum pugna, calpa: jugalium vero, curulis dicebatur.

πίζειν quæ quidem verba nullus intelligo: sed vero, me judice, scribendum τοῖς άστραβηλάταις: iis in mo- te est ποπιύζειν, ac blandiori hac voce equos mulof- ve demulcere: at ne sic quidem locus est sanus; videntur enim deesse quædam: iis supplendis Grammaticis evolvere nobis non vacat. Ab hoc autem ποπιύσμα- τι solent Comici, prout hujusmodi facietis fabrican- dis sunt nati, quemvis blandioribus verbis aliquem delinendi modum ποπιύσμα & ποπιύζειν adpella- re: Οι δ' υπερπήκου, υπερπίπκαζον τέ με! eaque de caula Helychis, ποπιύσματα, κολακίματα; & περι- ποπιύζειν τινά apud Chrysothomum.

34 Άστραβηλάται,] C. V. tollit interpunctionem le- gendo: άστραβηλάται και παρά τοῖς Δωριεύσι όνοκίνδιοι και κιλλακτῆρες. quam lectionem dudum ex laudato Codice dedit ipse Vossius in Melam, pag. 49. vid. etiam Helych. in όνοκίνδιοι & όνοκίνδος. Schol. Aristoph. in Aves hos versus Euripidis e Marica laudant:

Άκου (δὲ) νῦν Πείσανδρος ὡς ἀπόλλυται.
Ὁ στρεβλός; οὐ, ἀλλ' ὁ μέγας, οὐνοκίνδιος.

Unde patet όνοκίνδιον dici hominem vastæ staturæ, qua- lis fertur fuisse Psander, quapropter agnum camelo- patem ab eo immolatum ait Aristoph. παιζων εις τὸ όνοκίνδιον αὐτοῦ, inquit Scholiastes l. c. p. 426. κιλ- λακτῆρ, cillanus reddi posset, ut quidam legunt apud Cicero nem ep. 15. lib. V. ad Atticum. KÜHN.

Άστραβηλάται,] Loco τελείας στιγμῆς posui commati- ticam distinctionem. Άστραβηλάτης vero in Glossis, mulio exponitur: Lucian. Lexiph. non procul ab ini- tio: και τὰ ἀμφὶ τὴν τράμιν μαλακίζουμαι, ἐπ' άστρά- βης όχηθείς, ὁ γὰρ άστραβηλάτης ἐπίσκιρχε: vide ad illum locum Scholia Græca de άστράβη. hinc est ά- στραβίζειν, id enim notatu dignum videbatur, νατοφο- ρεῖν: unde apud Aschyllum Suppl. κάμηλοι άστραβί- ζουσαι ad quem locum Scholiastes άστράβη exponit ήμίονοι νατοφόροι vid. Helych. Etym.

35 Δωριεύσιν] Mendose MS. δοριεύσιν. JUNG.

36 Κυνακτῆρες,] MS. κιλλακτῆρες. quomodo repo- nendum esse, quantum potest, idem Pollux tibi ite- rum dicat supra Segm. 56. όνοκίνδιοι vero me admo- nent χρήσιμος Euripideæ apud Scholiastem Aristoph. ad A- ves paulo a fine longius: δύο δὲ εἰσι Πείσανδροι καθάπερ Εὐπολις ἐν Μαρικᾷ φησί.

A. Άκου νῦν Πείσανδρος ὡς ἀπόλλυται.
B. Ὁ στρεβλός; οὐ, ἀλλ' ὁ μέγας οὐνοκίνδιος.

Ita enim scribo. male in excusis Μαρυκᾶ, & versiculi ibi non distincti. JUNG.

Κυνακτῆρες.] Nos in textu cum Doctiss. Κυβητιο κιλ- λακτῆρες emendavimus: in Codice Falckenburgii est κυλλακτῆρες.

37 Ημίονος, άστρ. νατ. και ζ.] C. V. ήμίονος. ά- στράβη, νατείς. ήμίονοι. και ζύγιοι. Demosth. Oratione contra Midiam, ἐπ' άστράβης όχοῦμενος, μύλο νεύτος. vel mula sagmati insidens. Harpocr. άστράβη ή ήμί- ονος &c. confer ibi notata Valesio in notas Mauffæci. KÜHN.

Ημίονος, άστρ. νατ. και ζ.] MS. auctius: νατείς ή- μίονοι, και ζύγιοι. Et recte ita supplicas. ait enim & μοχ νατέων ήμίονων & ζυγίων. Helychius: νατείς, οἱ άχθοφόροι ήμίονοι, ή έλκοντες ζύγιοι. an? ήμίονοι οἱ δὲ έλκοντες, ζύγιοι. vel simili modo. nisi confundat. Vi- de Noftrum & supra II, 180. JUNG.

38 Άγών δὲ] MS. και άγών δὲ. JUNG.

39 Νατίων] Mendose MS. νατίων. JUNG.

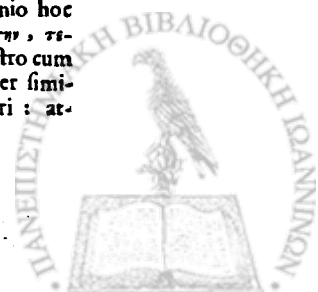
40 Εκάλειτο κάλπη.] Vid. Pausan. in Eliacis. exin- de MSS. τῶν δὲ ζυγίων, άπήνη quod firmat Pausanias & alii. C. V. τῶν ζυγίων ά. KÜHN.

Εκαλείτο κάλπη.] MS. εκάλειτο δὲ κάλπη. τ. δ. τ. ζυγίων, άπήνη. τὸ δὲ τ. &c. Illa particula τὸ fuit cor- tumpendæ voci άπήνη, in άπήνητον. Helychius: άπή- ηη, άναχα: οἱ δὲ ζεύγος ήμίονων. Et tam de Calpe, quam de Apene, ut scias quid fuerint, Pausaniam audire non ingratum erit, Ηλιακῶν α. τῆς δὲ άπήνης και κάλπης τὸν δρόμον, τὸν μὲν Όλυμπιάδι νομισθίτα ἰσδομηκοστῆ, τὸν δὲ τῆς κάλπης τῆ ἐφεξῆς ταύτης κή- ρυγμος ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἰκοινησαντο ἐπὶ τῆς τετάρτης Ό- λυμπιάδος και ὀδοκοστῆς, μήτε κάλπης τεύλοποι, μή- τε άπήνης ἴσθαι δρόμον. ὅτι δὲ ἐτίθη πρώτον, Θερισίου μὲν άπήνη Θεσσαλοῦ, Παταίκου δὲ Αχαιοῦ τῶν ἐκ Δυ- ρυγος ἐίκοσι η κάλπη. Ἦν δὲ η μὲν, θήλια ἵππος, και άπ' αὐτῶν ἀποσπῶντες, ἐπὶ τῷ ἰσχύατῳ δρόμῳ συνίθειν οἱ ἀναβάται ταῖς ἵπποις εἰλημμένοι τῶν χαλιῶν, καθὼ και ἐς ἐμὰ ἔτι οἱ ἀναβάται καλούμενοι, διάφορα δὲ τοῖς ἀναβάταις ἐς τῆς κάλπης τὸν δρόμον τὰ τι σημεία ἴσθαι, και ἀρσενος σφίον ὄντες οἱ ἵπποι. Απήνη δὲ οὔτε τὸ ἀ- νευρηματι οὐδὲν ἀρχαῖον, οὔτε ἐνπρίστια αὐτῆ προσηρ, ἐπάρατον τε Ἠλίας ἐκ παλαιῦ και ἀρχῆν γινίθαι ἐν τῷ χώρῳ τὸ ζῶον ἢ γὰρ δὲ άπήνη κατὰ τὴν συνίθειδα ήμίονους ἀπὲ ἵππων ἴχουσα. Ex Polluce nostro veto discis non solum άπήνη, sed & κάλπη quoque mu- lorum fuisse, non equorum tantum. Quod autem ut obiter id addam, ἐπάρατον ait Pausanias, jam olim fuisse iu Elide nalcu mulum, de ea re vide Herodotum nostrum in Melpomene, cap. 30. Calpen vero & apud Theophr. περί λίθων forte emendandum putat in suo Comm. ad eum libellum D. Furlanus, eo loco: φα- ρεῶν δ' ἐκ τούτων, ὅτι μιμνῆται τὴν φύσιν ἢ τέχνη, τὰ δὲ ἴδια ποιῆ και τούτων τὰ μὲν χρήσιμος χαρῶν, τὰ δὲ μόνον φαντασίας, ὡς περ τὰς ἀλπεις. ita eum citat, & forte τὰς κάλπας ait legendum ex Pausania & Pol- luce. sed bona satis ibi vulgata jam lectio τὰς αἰ- κείας. JUNG.

41 Απήνητον.] Cum Eruditiis. Κυβητιο superfluum il- lam syllabam τῶν delevi, άπήνη enim rectum est, nec aliter Codex Falckenburgii habet. Pindarus ὡδὴν ἐπι- νικίον Ρλαυτιδὶ scriptis: τειρήπρω, άπήνη και κίλητι νε- νεκκῶτι: sed audi, quæso, ut in ipsa ode id vates Thebanus efferat:

Ἴπποις, ήμίονοις τε, μοιμαρυκί-
ατι ----

Scholiaste vero άπήνη explicatur άρμα ἐξ ήμίονων ζευγ- θιν' lubet ex eodem de certaminis hujus primordiis, præcipue, quod ipsi non conveniat hac in re cum Pau- sania, locum addere: εἰθισμένοι δὲ ἵπποις άγωνίζε- σθαι, κοῦδραστος ἐπετίδευος και ήμίονοις άγωνίζε- σθαι: χρόνος δὲ οὐ μακρὸς, ἀλλὰ δικαίως τούτο δι- λυσι: διελύθη γὰρ περὶ τὴν ὀδοκοστῆν ἐνάτην Όλυμ- πιάδα; Discimus itaque ex hoc Scholiasta Aspa- drastum, quod tamen nominis mihi de viuo su- spectum est, primum esse τῆς άπήνης & repetitorem & institutorem; sed post elapsos decem annos περὶ τῆν ὀδοκοστῆν ἐνάτην Όλυμπιάδα publico præconio hoc certamen est abrogatum: si scribas pro ἐνάτην, τε- τάρτην, nullum erit hac in parte Scholiaste nostro cum Pausania dissidium: & certe haud raro propter simi- les literas utrumque numerum confusum reperi: at-

42 και τὸν ὄνον ἐπισάξαι, Ἡρόδοτος. Ξενοφῶν δὲ, και ἐφ' ἵππων τὸ ἐπισάξαι. τὸ δὲ τοῦ ἀστραβηλάτου ῥῆμα, ἀστραβευεῖν 43 Πλάτων εἴρηκεν ἐν ἑορταῖς. τὸ μέντοι τοῖς ἀπηγορευκοῖσι τῶν ἵππων 44 ἐπιβαλλόμενον σημεῖον, 45 τρυσιππειον ἐκαλεῖ- 187 το. * 46 Ἀριστοφάνης δὲ, και βηλατεῖν, και

Et Asinum infernere, dixit Herodotus. Sed Xenophon Infernere, etiam de equo dixit. Mulionis autem verbum, Ἄστραβευεῖν Plato dixit, in Fetiis. Et equis reprobis inustum signum, τρυσιππον vocatur. * Sed Aristophanes, Boves agere, & 187

tamen nihil temere immutem, quippe qui sciam in hujus modi rebus unanimum scriptorum consensum sperari non posse: si itaque cum decenni tempore stetit tunc ἀπὸ τῆς ἀπῆης usus, abrogatus est, eam Olymp. 79. institutam oportet, qua in re cum Ρανσανία noster Scholiastes non sentit: δικαίτης autem χρόνος non de singulis annis, sed de istis, quibus Olympici ludi celebrabantur, intelligendus est, quod patet ex iis quae ad odx inscriptionem habet commentator antiquus: γή- γραπται ἢ ὡδὴ τῶ Φαυμίδι τετρίππῳ και ἀπῆη και κέ- λητι νικηκῶτι τὴν ὀδοδοκστὴν δευτέραν Ὀλυμπιάδα. Possem hac de re plura, nisi brevitati consulendum esset. De κάλαξ vide Cl. Salmasium ad Hilt. Aug. Scri- ptores.

42 Καὶ τὸν ὄνον ἐπισάξαι.] Gl. ἐπισάξον τὸν ἵππον, ferre equum, & ἐπισισαγγίνος, Clitellaris. Xenoph. locus est lib. III. Cyri Instit. p. 64. C. V. ὄνον ἐπι- σιύζει στρματισαί ἔλεγον ὡς Ἡρόδοτος. Herod. in Thalia, ἀσκούς ἐπισάξαι ἐπί &c. & in Cluo, τὰς διφθέρας ἐ- πισάξαντες ἐπὶ τοὺς ὄνους &c. clitellas, stramenta, οπε- ταχικα ἀλλὰ quavis imponere asino est ἐπισάξαι. Kühn.

Καὶ τὸν ὄνον ἐπισάξαι.] Pro και τὸν ὄνον &c. MS. τὸ δὲ (quod mendae causa fuit vocis ἀπῆη) τῶν ὄνων ἐπισάξαι, στρματισαί ἔλεγον, ὡς Ἡρόδοτος. Ξενοφῶν δὲ ἐπὶ ἵππων &c. auctius ut vides. Locus Herodoti forte hic est prima Musa cap. 194. τὰς δὲ διφθέρας ἐπι- σάξαντες ἐπὶ τοὺς ὄνους, ἀπελαύουσι ἐς τοὺς Ἀρμενίους. Xenophonis autem locus iste, lib. III. παιδίας ἔρ- γοι μὴ νυκτὸς λύσαι ἵππους, ἔργοι δὲ χαλινώσαι, ἔρ- γοι δ' ἐπισάξαι, ἔργοι δ' ἐπιβαρύνεσθαι. vel iste lib. III. Ἀναβασ. ἐάν τις θύρβος γίγηται, δι' ἐπισάξαι τὸν ἵππον Πύρρη ἀνδρὶ, και χαλινώσαι δι. JUNG.

Καὶ τὸν ὄνον ἐπισάξαι.] Codex Falckenburgianus post ἐπισάξαι habet στρματισαί. Scripsit forsan Pollux, και τὸν ὄνον στρματισαί, ἐπισάξαι ἔλεγον Grammatici illam vocem exponunt ἐπιφορτίζεν. At vero τῶ ἐπι- σάξαι est contrarium τὸ ἀποσάξαι id verbi occurrit apud τοὺς ὀ Genes. XXIV. v. 32. και ἀπίσα- ξε τὰς καμήλους in Hebraeo est: עָמְלוּ עָלָיו עֲמֵלוֹ, ca- melos opere liberos fecit.

43 Πλάτων &c.] Defunt in MS. ΠΛ. εἶρ. ἐν ἑορταῖς. JUNG.

44 Βαλλόμενον] MS. ἐπιβαλλόμενον σ. quod pro vul- gato βαλλόμενον reponendum ajo. JUNG.

Βαλλόμενον] In textum retuli cum Κῦβητιο ἐπιβαλ- λόμενον.

45 Τρυσιππειον] C. V. τῶ ἵππων ἐπιβαλλόμενον σημεῖον τρυσιππειον ἔ. Hesycho. τρυσιππειον τὸν χαρακτῆρα τὸν ἀ- πὸ τῆς βουλῆς ἐν ταῖς δοκιμασίαις τοῖς ἀδυνάτοις και τε- τρυμμένοις, ἵνα μηκέτι στρατευάνται, τὸ παλαιὸν ἐκά- λον τρυσιππειον τρυχὸς δὲ ἦν ὁ ἐπιβαλλόμενος χαρακ- τῆρ τῆ γνάθῳ τῶ ἵππων. vid. eundem in ἵππου τρυ- χὸς (& Xenob. Proverbia) ubi male legitur τρυσιππειον. Eustathius in IV. Odyss. τρυσιππειον & τρυσιππειον affert, ubi videantur plura. Crediderim humaniores domi- nos etiam privatim emeritis quasi equis signum rote curulis in ipsa maxilla inussisse, ut omnibus testatum facerent, illos jam a gravioribus dimissos esse operis. ἵππου quidem γῆρας proverbio notatur, ut contem- ptum & laborum plenum. & certe vulgus hominum solet vetulos illos canterios plurimis modis divexare, & tam diu in vario opere detinere, donec ipsa pellis fiat ad omnia inutilis. sed non ita Antiqui. vel enim levio- ribus adhibiti sunt equi senio debiles secundum il- lud:

ἵππα γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ἐπιβαλλε.
Cornipedes vetulo circulo subnecte minores.

Vel otiosi stabant ad plenum praesepre, Polla monito fruentes:

Hunc quoque, ubi aut morbo gravis, aut senior annis

Deficit, abde domo, nec turpi ignosce senecta. Kühn.

Τρυσιππειον] Vox corrupta. MS. noster τρυσιππειον. rectissime. vel si libet τρυσιππειον. Hesychias: τρυσιπ- πειον, τὸν χαρακτῆρα τὸν ἀπὸ τῆς βουλῆς ἐν ταῖς δοκι- μασίαις τοῖς ἀδυνάτοις και τετρυμμένοις (ἵπποις ἐπιβαλ- λόμενον, ita supplevit in suo Codice Sylburgius) ἵνα μηκέτι στρατευάνται, τὸ παλαιὸν ἐκάλον τρυσιππειον. τρυχὸς δὲ ἦν ὁ ἐπιβαλλόμενος χαρακτῆρ τῆ γνάθῳ τῶ ἵππων. Adde & ex eodem Hesychio istac: ἵππου τρυ- χὸς τοῖς γεγρακόσι ἵπποις ἐχάραττο ἐπὶ τῆ γνάθῳ σημεῖον, τρυχὸς σχῆμα ἔχον ἐκαλεῖτο δὲ τρυσιππειον. quamvis corrupte ibi τρυσιππειον. Hesychii verba ita sup- pleta habet & H. stephanus in suo Thesauro, ubi & Eustathium adducit, quem vide ad Ὀδυσσ. δ. paulo longius a fine, qui & τρυσιππειον trisyllabe, & τρυσιπ- πειον τετρασυλλάβου ex Euripide apud Ael. Diony- sium adfert, ubi & discas δι' ἐγκρίσεως hujusmodi ση- μείον factum. sed & alias equis generosis videtur inu- tri signum in femore solitum. Sic enim Anacreontis illud capio:

Ἐν ἰσθίῳ μὲν ἵπποι
Πυρὸς χάραγμα ἔχουσι. JUNG.

Τρυσιππειον] Κῦβητιος noster τρυσιππειον, quod eo pra- eunte in textu restitui. Falckenburgii Codex τρυσιπ- πειον, quod rectum quoque. Etymol. Τρυσιππειον, ἔγ- κωμα ἵππου γεγρακότος ἐπὶ τῆς γνάθῳ, τρυχὸς ὁμοίον ἔγκωμα, eaque de causa Anacreon ode LV. πυρὸς χάρ- αγμα. Animalia vero sustinendis laboribus nata, cum ad seniores annos venissent, ab opere dimitti sole- bant: non possum non elegans ea de re exemplum producere ex Plutarcho de Solert. Anim. pag. 970. Hecatompedium templum cum Pericles in arce Athe- nensium aedificaret, plures mulorum bigae lapides adve- stabant: τῶν συνειργασμένων μὲν προθύμως, ἡδὴ δὲ διὰ γῆρας ἀφαιμένων ὅριον εἰς κατερχόμενος εἰς Κεραμικὸν, και τοῖς ἀνάγασσι ζεύγασσι τοὺς λίθους ὑπαντῶν, αἰὶ συ- ναρίστρεφει και συμπαρατρέχασεν, εἶον ἐγκλειόμενος και παρορμῶν viden' mulum διὰ τὸ γῆρας ἀφαιμένων, labo- ris immunem propter senectutem: sed tu, lector, tam elegans, quale hic narratur, vetuli muli opus, quo honore, quoque munere dignum censueris? populus Atheniensis publica σιτήσει hoc ipsi facinus redhostiit. Hanc eandem historiam, aliaque quae huc spectant ha- bet quoque Plutarchus in M. Catone pag. 339. quem vero διὰ τὸ γῆρας ἀφαιμένων Charonensis noster dicit. Aelianus τῶν ἔργων ὑπολυθῆναι ait, lib. nimirum VI. de Animal. cap. 49. ubi hanc eandem ex Aristotele enarrat historiam: an Philosophi locum, qui corruptus plane ac mutilus extat lib. VI. περὶ ζῴων ιστορίας cap. 24. pra oculis habuerit, dicere non habeo: videtur ta- men: sed isti emaculando manus heic non sum ad- moturus. Notus & Horatii versiculus:

Solve senescentem mature sanus equum. ---

46 Ἀριστ. δι] Defunt in MS. Ἀριστ. δι και. ut & alterum και. pro βηλατεῖν, mendosum MS. βολα- τεῖν. JUNG.

M m m m m 3

ὄνηλατεῖν 47 εἶπεν. 48 ὑπόλοι, ὑοφορβοὶ, 49 εὐφορβοὶ, συβῶται, 50 συφορβοὶ, 51 συβῶτρηαι, χοιροπῶλαι, 52 ὡς Ἀριστεφάνης ἐν Ὠραῖς. καὶ 53 ὄες, σῦες, χοῖροι, χοιρίδια, δελφάκια, καὶ τὰ ὀψίγωνα, καὶ μικρά, 54 μετὰχοῖρα, 55 συφῆος, ὑφῆος, συφῆος, χοιροκομειῶν. χοιροτροφεῖον δὲ, ὃ, τε συφῆος, καὶ πλέγμα τι ἐν ᾧ χοῖροι τρέφονται. * Ἀγύρται, 56 μνηαγύρται, 57 ἀγυρτικῆ, 58 ἀγερμῶς, 59 ἀγείρειν. 60 Μάντεις, 61 ἀλφίτομάντεις,

Afinos agere dixit. Subulci, suum Pastores, Pastores boni, suum curatores, porcorum Pastores, porcorum greges. Porcorum venditores, ut Aristophanes in Horis. Suculae, porci, porcelli, ferotini, & parvi, postporcelli. Porcorum grex, hara. Χοιροτροφεῖον autem, & grex dicitur, & hara quaedam, in qua porci nutriuntur. * Praestigiatores, circulatores: praestigiatoria, congregatio, congregare. Vates, vaticini, 188

47 Εἶπεν.] In MS. deest εἶπεν. JUNG.

48 ὑπόλοι] Pro ὑπόλοι, MS. ὑπόλοι habet. nec improbem, quum statim sequatur & χοιροπῶλαι. JUNG.
49 εὐφορβοὶ] *Interpr.* pastores boni. *Eustath.* est ὑτραφῆς, bene pastus, sed quicquid significationis fuerit, huc certe non quadrabit. si *Eumaios* esset, nomen subulci apud *Homero* celebrati, facile in bonam partem accipi posset, at de *Euphorlo* Homericō nihil tale prodium. *Gloss.* συβῶτης, subulcus, suarius, custos suum, pascendis subibus auctoratus. porculatoris officium describit *Columella* libr. VIII. cap. 9. Ceterum videtur τὸ εὐφορβοὶ natum ex σύφορβοι, cum quis voluisset notare varietatem accentus in σύφορβοι & συφορβοὶ. KÜHN.

Εὐφορβοὶ] *Eὐφορβοὶ* omittit MS. Et ea vox hic non quadret. *Seberus* nollet *εὐφορβοὶ* in suis *Notis* posuit, ex conjectura credo. Et mihi idem videtur. JUNG.

50 Συφορβοὶ] Ὑφορβοὶ, συβ. SEB.

Συφορβοὶ] Pro συφορβοὶ, MS. συφορβοὶ. utrumque rectum est. posses & pro priori ὑφορβοὶ, legere συφορβοὶ, & hic recipere συφορβοὶ MS. JUNG.

51 Συβῶτρηαι] *Interpr.* porcorum greges. malim *subulca*. vid. IV, 56. KÜHN.

Συβῶτρηαι] MS. mendose συβῶτρηαι. pro vulgato malim tamen συβῶτρηαι, sine diphthongo. sic supra IV, 56. συβῶτρηαι in vulgatis. JUNG.

52 Ὡς Ἀριστ. ἐν Ὠρ.] Desunt in MS. ὡς Ἀριστ. ἐν Ὠραῖς. καὶ. JUNG.

53 ὄες &c.] MS. ὄες, σῦες, χ. accentu forte rectiore. JUNG.

54 Μετὰχοῖρα] C. V. μετὰχοῖρα, quos serosa porcos ultimo effudit exiles & minores alii: ὀψίγωνα καὶ λειπογάλακτα *Eustath.* vocat. KÜHN.

Μετὰχοῖρα] MS. καὶ μετὰχοῖρα, pariter bene μετὰχοῖρα; sed καὶ tamen non recte invehas. τὰ ὀψίγωνα καὶ μικρά, namque, τῶν ὄων, ita dicta aic, ut & supra I, 251. & VI, 55. JUNG.

Μετὰχοῖρα] Vide *Aristot.* de H. A. lib. VI. c. 24.

55 Συφῆος, ὑφῆος &c.] Ita MS. συφῆος, ὑφῆος, συφῆος, χοιροκομειῶν, καὶ χοιροτροφεῖον ὃ δὲ συφῆος καὶ πλέγμα τι &c. Sed vulgata non mutanda facile. σύφῆος enim & χοιροκομειῶν etiam supra I, 251. & infra X, 159. malim tamen συφῆος oxytone hic, ut MS. infra IX, 16. habet, sicut συφῆος & συφῆος, ibid. JUNG.

Συφῆος, ὑφῆος &c.] Χοῖρον μάντρηας *Schol. Hom.* ad Od. κ. explicat. Paulo post, σύφῆος καὶ πλέγμα τι: repositi συφῆος oxytonus, nam praeter *Jungermannium* ita quoque habet *Falckenburgius*.

56 Μνηαγύρται] *Iidem* & μνηαγύρται quod iustis diebus mensis stipem *Matri Deum* cogere. *Cicero* lib II. de L. L. *Matri Idae famulos* vocat. KÜHN.

Μνηαγύρται] *H. Stephani* cruceam hic fixit in suo Codice. In *Thesauro* tamen de hisce ex *Helichio*, *Suida*, & *Eusebio* quaedam collegit. mihi quoque metragyras reponere quum primum hæc legerem videbatur: quod jam facere vix dubitarem, quum videam MS. nostrum clare habere μνηαγύρται. JUNG.

Μνηαγύρται] Occurrit & hæc vox apud *Clem. Alex.* *Protr.* neque veteres *Lexicographi* eam omiserunt; quia de causa de μνηαγύρται non est opus cogitare. Ob-

servo autem de his vocibus μνηαγύρτης & μνηαγύρτης, alteram aliquando alterius occupasse locum: *Ostegen.* contra *Celsum* lib. I. pag. 8. καὶ ἰζομοιοὶ τοῦς ἀλόγως πιστεύοντας μνηαγύρταις καὶ τερατοσκοποῖς, μίθραις (malim, μίθραις) τε καὶ σαββαδίοις &c. olim in hoc loco μνηαγύρτης extitit, ut colligi potest e versione *Ruffini*: Et quis secundum se credunt, μνηαγύρται simillimos facit: recte viri eruditi emendant, μνηαγύρται: putabam aliquando: μνηαγύρται μνηαγύρται, qui μνηαγύρται σίπην colligunt: sed melioribus cedo. Tu vero obiter hic τερατοσκοποῦς observes, quos & *Pollux* recenset. De μνηαγύρταις vero, en, lector, eleganter ex *Menandri* *Hypobolimæo* locum:

Οὐδὲ μ' ἀρίσκει περιπατῶν ἔξω θεῶς
Μετὰ γράς, οὐδ' εἰς οἰκίαν παριστῶν
Ἐπὶ τοῦ στανίδου μνηαγύρτης. ---

57 Ἀγυρτικῆ] *Gl.* ἀγυρτικῆ, circulatorium: sic & ἀγυρτικῆ, circulatoria ἀγερμῶς, ἀγυρταῖο; ἀγείρειν, ἀγυρταῖο. *Gloss.* ἀγυρταῖο, χαλκολογεῖο. C. V. ἀγερμῶς. KÜHN.

58 Ἀγερμῶς] Pro ἀγερμῶς, MS. ἀγερμῶς habet. quod itaque malim. JUNG.

59 Ἀγείρειν.] Post ἀγείρειν in MS. hæc, quæ vulgo inferius &c. habes, sequuntur: τερατοσκοπία, τερατοσκοπιῶν, ὑποκρισις, τερατολογία, τερατολογία φύσει. εἰπῆς δ' ἂν καὶ τερατολογία ἀνδρῶν, τερατολογία τερῶν ὑποκριτῶν. ἀφ' ᾧ μάντεις &c. ea infra cum vulgatis excutiemus. JUNG.

60 Μάντεις] C. V. praerponit quæ sequuntur paulo post, hunc in modum: τερατοσκοπία, (leg. τερατοσκοπία) τερατοσκοπία, (leg. τερατοσκοπία) τερατοσκοπία, (leg. τερατοσκοπία) τερῶν. ὑποκρισις, τερατολογία, τερατολογία φύσει. εἰπῆς δ' ἂν καὶ τερατολογία ἀνδρῶν, τερατολογία τερῶν ὑποκριτῶν, ἀφ' ᾧ μάντεις, ἀλφίτομάντεις, νυκτομάντεις, ἀστερομάντεις &c. τερῶν contractum ex τερατῶν τερατολογία, prodigiōsi pastus, vel *fidio monstrosum*, & τερῶν ὑποκριτῶν est *simulator* & quidam mitalorum quasi histrio. vid. infra ad *Segm.* seq. ἀλφίτομάντεις recte legitur pro vulgato, ἀμφιμάντεις: dein, νυκτομάντεις, vel quod malim νυκτομάντεις, qui *manes evocatos incantamentis consulunt de rebus futuris*. Non dubito futurus, qui lecturi sint, γαστρομάντεις, pro ἀστερομάντεις. KÜHN.

61 Ἀμφιμάντεις] Hi sane non tantum falsi vates, sed plane nulli sunt. MS. nollet, ἀλφίτομάντεις. quod restituendum nostro *Polluci*. *Helichius*: ἀλφίτομάντεις, ἀλφίτοις μαντινομένη. JUNG.

Ἀμφιμάντεις] Pro hac voce, quæ nulla est, in textu emendavi ἀλφίτομάντεις, ad fidem MSS. ii erant qui ex strata, igni injecta, aut etiam pullis projecta farina seu polenta futurorum notitiam venabantur: eorum, ut & ἀλευρομαντιῶν est mentio apud *Elisam* de H. A. lib. VIII. cap. 5. quem vide: praeter hæc autem vatum genera, quæ a nostro *Polluce* memorantur, plures fuerunt alii, qui ex variarum rerum aut statu aut eventu de futuris consulentes monere solebant: ita πυρομάντεις, κηρομάντεις, ἀερομάντεις, ἰσοπυρομάντεις, γραμμειομάντεις, φλαβομάντεις, ὄνομομαντιῶν, ὀμφιλομάντεις, ὑδρομάντεις, νεκρομάντεις &c.

Astrologi, nocte vaticinantes, e fulgure vaticinantes, Aruspices, farinarii Vates. Cophino vaticinantes, dixit Philippides. Sed Magnes in Lydis, Somniorum Interpretes, & Resolutores. Somniorum iudices, somniorum interpretes, somniorum simulatores, somniorum inspectores. Augures, Auspices, Sacrifici, sacrificiorum studiosi, Magi, Incantatores, Interpretes, purgatores, Initiatores, expiatores, emundatores. Et verbum, expiemus. * Monstrorum inspectio,

⁶² ἀστρομάντις, νυκτομάντις, ⁶³ ἀστερομάντις, ⁶⁴ σφονδυλομάντις, ⁶⁵ αλευρομάντις. ⁶⁶ κοσκινομάντις ⁶⁷ δὲ εἶρηκε φιλιππίδης. Μάγνης δὲ ἐν Λυδοῖς, ὄνειρομάντεσιν, ⁶⁸ ἀναλύταις. ⁶⁹ ὄνειροκρίται, ὄνειροπόλοι, ὄνειράτων ὑποκρίται, ⁷⁰ ὄνειροσκόποι, ⁷¹ οἰωνισταί, ⁷² ὄρνιθοσκόποι, οἰωνοπόλοι, θύται, ⁷³ φιλοθύται, μάγοι, γόητες, ⁷⁴ ἐξηγηταί, καθάρται, τελεσταί, ἀπομάκται, ⁷⁵ ἀπομάκτραι. καὶ τὸ ῥῆμα, ἀπομάζωμεν. * ⁷⁶ Τερατοσκοπία, 189.

horum omnium in antiquorum scriptis est mentio; sed eos hac vice nominasse sufficit.

⁶² Ἀστρομάντις] In MS. deest ἀστρομάντις. & pro νυκτομάντις, MS. νυκτομάντις. Hefychius saltem habet: νυκτομάντις, μάντις εἶδος. nisi & is νυκτομάντις scripsit. JUNG.

⁶³ Στερομάντις] Leg. στερομάντις ex lib. II. Segm. 162. Hefych. Ἐγγαστρίμβος, τοῦτον τις ἐγγαστρίμαντιν, οἱ δὲ στερομάντιν λέγουσι. φησὶ δὲ περὶ τοῦ τρόπου τῆς μαντείας καὶ Πλάτων ἐν τῷ Σοφιστῇ. τοῦτων ἡμεῖς πάντων ἢ καλοῦμεν leg. ἐγκαλοῦμεν. hos omnes, inquit, nos in crimen iudiciumque vocamus vel accusamus. Loquitur Hefych. ut Christianus. Quam se torserint viri docti in hujus loci emendatione, videre est in Hackiana Editione Hefychii. Locus vero Platonis mihi est pag. 109. Kühn.

Στερομάντις] Id statim corruptum vidi, & στερομάντις gestiebam reponere: qualem & supra noster MS. nominavit II, 162. Sed MS. noster aliud genus adhuc habet, nempe ἀστερομάντις scribens hoc loco, pro vulgato στερομάντις. JUNG.

Στερομάντις] Kühnius noster emendat στερομάντις sed ἀστρομάντις habet MS. Jungermannii nostri: verum est præcessisse ἀστρομάντις; sed inter ἀστρομάντις & ἀστερομάντις ea est differentia, quæ inter ἀστήρ & ἄστρον; ἀστράμαντις, qui e signis cælestibus vaticinatur: ἀστερομάντις vero, qui ex singulis stellis, earumque συναστρησµῶν futura prædicat; adeo ut utraque voces in eadem periodo morari possint sine ulla repetitionis specie, quapropter Codicis MS. ductum secuti in textu ἀστερομάντις emendavimus.

⁶⁴ Σφονδυλομάντις] Vaticinantes gurgillo, verticillo, rhombo, quem versabant incantantes. Kühn.

⁶⁵ Αλευρομάντις] Αλευρομάντις, κοσκινομάντις sunt vaticinantes per farinam, per cribrum. αλευρομάντις, κροκομάντις recenset Clemens in Protreptico. Kühn.

Αλευρομάντις.] De his vid. libellum Avi mei de Divinationum generibus, ubi & de aliis quibusdam ejusdem farinae præstigatoribus. JUNG.

⁶⁶ Κοσκινομάντις] De his Theocritus Idyll. III. Ραατιογραφῆς in proverbio, κοσκίνα μαντεύεται. Vide Delium in *disquis. Magicis*. Kühn.

Κοσκινομάντις] MS. κοσκινομάντις, καθάρται. quæ vox in vulgatis non adparet. ab ea tamen mox καθάρται. ubi etiam locus forte aptior huic καθάρτραι. sicut ibidem ἀπομάκται, ἀπομάκτραι junguntur. JUNG.

⁶⁷ Δὲ εἶρ. Φιλιππ. &c.] Omissa sunt in MS. ἴστα δὲ εἶρ. Φιλ. Μάγ. δ. ἐν Λυδ. δ. ἰ. Lydorum vero Magnetis Comici mentio & apud Suidam in Μάγνης. JUNG.

Δὲ εἶρ. Φιλιππ. &c.] Tu vide pauca de Magnetis Lydis, sed crudita, prout in hisce rebus est versatissimus, differentem Bentlejum in Epistola ad Joh. Millium, quam Malale Chronologo subjecit.

⁶⁸ Ἀναλύταις.] Interpret. καὶ ἀναλύταις, quod probō. alii enim sunt ἀναλύται, alii vero ὄνειρομάντις. ἀναλύταις erant, qui incantatos delixosque aliis contrariis incantationibus resolvebant. vid. Hefych. in ἀναλύταις.

De qua ἀναλύσει plura Deo volente *Paralipomenis* in *Athenaum*. Kühn.

⁶⁹ Ὀνειροκρίται] C. V. καθάρτραι ὄνειροπόλοι &c. Kühn.

Ὀνειροκρίται] MS. ὄνειροπόλοι, ὄνειροκρίται, ordine inverso. JUNG.

⁷⁰ Ὀνειροσκόποι] Deest in MS. ὄνειροσκόποι. illud οἰωνοσταί verò, quod Seberus reliquit, ab H. Stephano est ita in suo Codice repositum, & in MS. nostro pariter est idem οἰωνοσταί, ne ullus amplius dubitandi locus sit. JUNG.

⁷¹ Οἰωνοσταί] E not. Sylb. pr. edit. οἰωνοσταί. Seb.

⁷² Ὀρνιθοσκόποι] MS. ita: οἰωνοπόλοι, ὄρνιθοσκόποι, μάντις, ἐπόροις, φιλοθύται, omisso θύται, quod supra etiam habuisti I, 16. Sed quid sibi vult MS. μάντις, ἐπόροις; an explicat οἰωνοπόλους; & scribendum sane μάντις ἐπ' ὄρνις, quamvis illud μάντις plane abesse velim: vel legere potius: οἰωνομάντις, ἐπ' ὄρνις. Phrasis vero ἐπ' ὄρνις proflus ad rem hanc pertinet, & tale quid ex *Plinarchi Camillo* adferunt: ἐπ' ὄρνις διαμαντινόμενοι καθέζονται. Sic ἐπ' ὄρνις ἴσαι, εἰς ὄρνις εἰσίναι, pro eo quod est πρὸς μάντις, εἰς μαντείας, dixisse veteres, docebit te eleganter & crudite, ut omnia, *Heinsius* noster crepundis *Siliani* ad extremum librum III. Punicorum. JUNG.

⁷³ Φιλοθύται] Id est, *superstitionibus & sacris faciendis nimis dediti*. aliter φιλοθύτης dicitur *Abrahamus* Patriarcha apud *Cyrillum* contra *Julianum*. cumque αὐτοῖς & κακωταῖς ὀρρονί. Kühn.

⁷⁴ Ἐξηγηταί] Tales illi *Telmiffes* apud *Herodotum* *Κλειῶ* cap. 78. αὐτίκα δὲ ἔπειτα θεοπρόπους ἐς τοὺς ἐξηγητῆς Τελμισσίων. qui ὑπεκρίναντο *Creso* de potentio, quod illi acciderat. καθάρται vero παροxytonos etiam MS. hic, ut & supra I. 16. JUNG.

⁷⁵ Ἀπομάκτραι] *Expiatores, ἀπομάζωμεν, expiatiōnis, abstergemus*. Kühn.

Ἀπομάκτραι] Deest ἀπομάκτραι in MS. Vide vero de his mulcerulis & verbo ἀπομάκτειν in hac significatione *Casaubonum* τὸν πᾶν in Comm. ad *Theophr.* Character. ad extrema verba cap. περὶ δεισιδαιμονίας. JUNG.

⁷⁶ Τερατοσκοπία] Hæc usque ad α' φ' ἂν absunt a C. V. Kühn.

Τερατοσκοπία] Τερατοσκοπία &c. τερῶν desunt in MS. hoc quidem loco, qui ea modo habuit ubi adscripti, & inde in vulgatis quædam examinemus. Et statim ex MS. hæc longe auctiora ita efficienda, quamvis in MS. hæc voculæ una syllaba defectæ τερατοσκόποι &c. perscriptæ sunt. Sic itaque hic supple ex MS. τερατοσκόποι, τερατοσκοπική, τερατοσκοπία, τερῶν ὑποκριτικῶτα distinguendum, quamvis MS. τερῶν ὑποκρισις habet. nam & mox recte habebis ex eodem MS. τερῶν ὑποκρίτας, & paulo ante ὄνειράτων ὑποκρίτας *Noster* dicebat. Hefychius: ὑποκρίτης, μάντις. At scripturam quoque in istis hanc, τερατοσκόποι, τερατοσκοπική, τερατοσκοπία, ut in MS. hic extat, nolim plane condemnasse videri: permittam potius aliis id facere. invenio enim apud *Hefychium* etiam suo ordine: τερατοσκόποι, ὄνειροκρίται, & iterum supra: τερατοσκόπος,

77 τερατολογία. τερατολόγω φύσει εἴποις δ' ἄν, καὶ τερατολόγω ἀνδρὶ. 78 τερατογονία, τερατῶν ὑποκριταί, ἀφ' ὧν καὶ τὸ 79 τερατεύεσθαι. 80 θαυματοποιός, θαυματοποιία, 81 θαυμάτων δημιουργοί. Μηχανοποιός, μηχανοποιία, μηχανήματα, μηχαναί, εὐμήχανοι, εὐμηχανία, πολυμήχανοι, πολυμηχανία, ἀμήχανοι, ἀμηχανία, 82 βιομηχανία, ὡς ἌντιΦῶν. τοὺς δὲ μηχανοποιούς, καὶ 83 σκηνοποιούς ἢ παλαιὰ 190 κωμῶδία ὠνόμαζε. * 84 Γελωτοποιός, καὶ

monstrorum interpretatio. Dices etiam, Viro monstrorum interpreti, monstrorum proventus. Unde & monstrificare, hypocrita dicuntur. Mirificus, miraculorum efficitio, miraculorum administratores. Machinator, machinarum instructio, machinationes, machinae, machinatu faciles, machinandi facultas, machinarum studiosi, machinandi studium, impossibiles, impossibilitas. Virium experientia, secundum Antiphontem. Machinatores vero & Scenarum apparatus, Vetus Comedia vocavit. * Lingularum Artifex, 190

μάστις, σημειωτικός. Græcos in l. XXXVIII. ostentum de V. S. ostentum vertere τράμα indeque Jul. Pollucis τερατοσκοπία esse, artem qua portentorum scientiam proficitur. τερατοσκοπία, interpretem portentorum, Festo prodigiatorum, adnotat ad illam legem G. Fornerius. JUNG.

77 Τερατολογία.] Adde ex C. V. ut supra dictum, τερατολόγω φύσει εἴποις δ' ἄν &c. ut supra. Kühn.

Τερατολογία.] Rursum ex MS. supplendum: τερατολόγω φύσει εἴποις δ' ἄν &c. puto vero eum ad Platonis locum respexisse, quamvis in eo alio casu sit: nempe in Phædro, ubi Hippocentaurus & Pegasus nominans addit: καὶ ἄλλων ἀμηχανῶν πλῆθει τε καὶ ἀτοπία τερατολόγων τινῶν φύσει. Potest & in altero τερατολόγω ἀνδρὶ, ad eundem Platonem respicere; locus tamen haud ad manus; certe infra IX, 147. τερατολόγος, ait, ἐκ τῶν Πλάτωνος. JUNG.

Τερατολογία.] Præeunte doctiss. Kühnio huic voci subiecti, τερατολόγω φύσει.

78 Τερατογονία τερατῶν.] Legi queat τερατολογίῳ, quo Diodor. Sicul. & Lucianus utuntur. vel τερατολογίῳ τερατῶν. Referas & huc, τερατοουργός, quod apud Phil. & Lucianum. Item τερατοουργία ex eodem Luciano. D. H. SEB.

Τερατογονία τερατῶν.] Leg. Salmaf. τερατολογώτερον, malim τερατογονία, monstrorum procreatio. Kühn.

Τερατογονία τερατῶν &c.] Mendosa hæc, & in quibus emendandis viri doctissimi, quod pace ipsorum eruditionis dicam, frustra laborarunt. nec ego grymutirem, nisi MS. me juvaret. ex eo ita hæc relictivo fidenti manu: τερατογονία, τερατῶν ὑποκριταί. ἀφ' ὧν καὶ τὸ τερατεύεσθαι. Et τερατογονία, monstrorum partus erit sive factus. τερατῶν ὑποκριταί se referunt ad suam τερατῶν ὑποκριτικῶν modo ex MS. allatam. τερατεύεσθαι vero olim ita correxeram in Codice Pollucis; quamvis id in MS. desit. certe pro vulgato τερατεύεσθαι, sic, vel τερατεύεσθαι emendandum erat. sed illud malim, primumque te a negligentis scriba facilitate potuit omitti. JUNG.

79 Τερατεύεσθαι.] Ita vulgo inepte; nos ad MSS. fidem & Doctiss. Kühnio emendationem τερατογονία restitimus. In ceteris emaculandis Erudiciss. Jungermanni lectionem sum sequutus Prior. edit. τερατ. τερατῶν ἢ κ. τ. τ. ὑποκριταί.

79 Τερατεύεσθαι.] Leg. τερατεύεσθαι, miracula sperare, fingere, exponere. ὑποκριταί pertinet ad præcedens τερατῶν, uti patet ex C. V. sic antea οὐρανῶν ὑποκριταί. Hesych. ὑποκριτής, μάστις &c. adeoque non simulator intelligitur, sed potius vaticinator, qui consultoribus de portentis, de somniis respondet, ὑποκριθῆναι enim eidem Hesychio valet ἀποκριθῆναι, respondere. confer Thoma Ecloras in ὑποκριτοί. Kühn.

Τερατεύεσθαι.] Τερατεύεσθαι cum Kühnio nostro emendavi.

80 Θαυματοποιός.] Vid. Jul. Caf. Bulenger. de Theatro lib. I. cap. 30. SEB.

Θαυματοποιός.] MS. θαυματοποιός, plurali. JUNG.

Θαυματοποιός.] Horum præcipua fuit ars, mirando plane modo corpus inflectere, diversisque λυγισμοῖς membra commovere: θαύματα ἐπιδικῶν τὴν dicebantur, siquidem hoc mobilis artificii genus omnium, popelli præcipue animos admiratione defigebat. Hesych. Θαύματα, ἃ οἱ θαυμαστοί ἐπιδικῶνται. Elegans est hac de re, quem ponam, Τυρῶν locus dial. 16. οἱ τὰ θαύματα ἐπιδικῶνται ἐκκλητικοὶ καὶ στραβούμιοι τὰ σέματα. Sed ne mihi θαυματουργός cum θαυματοποιός confundas, quod fecille quosdam animadverto: nam θαυματουργοί proprie, qui opera Mechanica consuebant, ita disti διὰ τὸ ἐκκλητικὸν τῆς θεωρίας: in primis vero id est intelligendum de αὐτομάταις ita vocatis, quæ publico conspectui artifices Mechanici olim solebant exponere: neque sane his quicquam ad incutiendam cuius, imprimis ignorantibus admirationem est aptius: hujus autem rei auctor mihi est Hero Alexandrinus. Prius tamen, quam discedam, elegantem notabo locum de εὐμηχανία, quam vocem Pollux mox habet, e Maximo Tyrio l. c. accesserat quidam ad Γεργαμῶν regem, τίχην τινὰ ἐπιδικῶντος διαφέρουσαν εὐμηχανία· ἀμέξας τινὰ ποιούμενος μικρὰς στογγύλας κατὰ βιλόνος ὀρθίου πῶρῶν ἀφ' οἷς, τῆς βιλόνος ἄκρας ἐτύγγαν· Cosm. Puccius: οψύλας παντα τοῦπᾶν: videtur itaque pro ἀμέξας legisse μέξας, ut & Leopardus; quam bene, non judico: nobis imperitior librarius e voce σφαίρας male forsan scripta procedit totas ἀμέξας: id itaque vocis nobiscum restitue.

81 Θαυμάτων δημιουργοί.] MS. θαυμάτων δημιουργία, οmissio μηχανοποιός. JUNG.

82 Βιομηχανία.] Interpret. virium experientia: mihi videtur hoc vocabulo designari περιτμίς τῶν πρὸς τὸν βίον, comparatio eorum qua ad vitam sustentandam pertinent. unde & animal quod facile sibi quærit cibum, dicitur εὐμήχανον τῶν εἰς βίον. Kühn.

Βιομηχανία.] Pro βιομηχανία, MS. βιομήχανοι. Utrum itaque jam dixerit Ἀντιφῶν? JUNG.

83 Σκηνοποιός.] C. V. σκηνοποιός legit. Kühn. Σκηνοποιός.] MS. ita: καὶ σκηνοποιός οἱ παλαιοὶ ὠνόμασαν. Post quæ in MS. novum caput sequitur, præfixo hoc titulo: περὶ γελωτοῦ, καὶ κυβερητῶν, καὶ ἑτέρων διαφόρων ἐπιτηδεύματων. JUNG.

Σκηνοποιός.] Cum omnibus MSS. Falckenburgii Codex σκηνοποιός habet.

84 Γελωτοποιός, καὶ γλωττ. καὶ γλωττ.] Hic incipit iterum C. A. C. V. γελωτοποιός, γελωτοποιῶν, γελωτοποιούντες. sic & Salm. MSS. Gl. γελωτοποιός, scurra, ridiculus. posset & dici mimus, ridicularius, pantomimus. Pantolabus scurra, Horat. Satyr. 8. Kühn.

Γελωτοποιός, καὶ γλωττ. καὶ γλωττ.] Ita MS. γελωτοποιός, γελωτοποιῶν, καὶ γελωτοποιούντες, ὡς Ἐνοφῶν. quæ non dubito, quin vera lectio, & Pollucis restituenda. γλωττοποιός & de ea tam multa, plane inepte hic intruserunt. dixerat enim jam de eo ejusque sodalibus supra Pollux Segm. 133. Lektionem MS. quamvis non amplius opus confirmatione, etiam ver-

lingulas conficere. Et Lingulas conficien-
tes, secundum Xenophontem. Ecpoma-
topæus, Alexis Fabula. Et * Gramma-
tidopæus, Apollodori. Gubernatores,
proretæ, remiges, nautæ. Et Nautas
turbinariis, dixit Aristophanes: sed The-
opompus, Mulieres nautrices. Portito-
res, trajectus, navium tractoros. Na-
vium vero ligna, quibus subiectis, na-
ves trahuntur: phalanges, & testudines.
191 * Sed quæ humitratæ dicuntur, machi-
næ sunt, quibus trahuntur. Navisque

⁹⁵ γελωτοποιεῖν, καὶ γελωτοποιούντες, ὡς Ξενο-
Φῶν. ⁹⁶ Ἐκποματοποιός ⁹⁷ δὲ, δρᾶμα Ἀλέξιδος,
καὶ ⁹⁸ Γραμματιδιοποιός, ⁹⁹ Ἀπολλοδώρου. Κυ-
βερῆται, ⁹⁰ πρῶράται, ἐρέται, ναῦται. καὶ
⁹¹ στρογγυλοναύτας Ἀριστοφάνης λέγει. Θεό-
πομπος δὲ, γυναῖκας ⁹² ναυτίδας. πορθμῆεις,
πορθμίον, νεωλκοί. ⁹³ Τὰ δὲ τῶν νεωλκῶν ξύλα,
οἷς ὑποβληθεῖσιν ἐφέλκονται αἱ νῆες, ⁹⁴ Φάλαγ-
γες καὶ Φαλάγγια. * αἱ δὲ καλούμεναι ⁹⁵ χα-
μουλκοί, μηχαναί, δι' ὧν εἴλκοντο. ⁹⁶ καὶ ἡ μὲν

ba Xenophontis in συμποσίῳ, satis firmant, quæ No-
ster tetrapxit, ut statim initio ejus symposii, de eo
qui non minimam in eo personam gerit; Φίλιππος ὁ
γελωτοποιός occurrit. Et inferius: σύγε μὴν, δηλῶν
ἔφη ὁ Λύκαι τὸν Φίλιππον, ἐπὶ τῷ γελωτοποιεῖν μέγα
φροεῖς; ubi post est & γελωτοποιία. habes & infra IX,
148, & 149. γελωτοποιεῖν & γελωτοποιία & γελωτο-
ποιός. quamvis ibi σκληρότερον vocet verbum γελωτο-
ποιεῖν, & malit γέλωτα τίθεσθαι. JUNG.

Γλωττοποιός, καὶ γλωττ. καὶ γλωττ.] Ita vitiosus
habuit editio Seberii, quam præcedentes alix; in iis e-
nim omnibus est γλωττοποιός &c. per simplex τ, quod
veram lectionem proprius accedit: restitui autem, du-
cem sequutus Cl. Kühnium, in textu, γλωττοπ. γλωτο-
ποπ. & γλωττοποιούντες; ex enim voces materiæ, quam
Pollux noster tractat, apprimè conveniunt. Hoc au-
tem hominum genus mensis veteres adhibere solebant,
ut prolatis in medium jocos risum excitarent, convi-
vasque exhilararent; eaque de causâ eleganter Ambro-
sio ad Ps. I. jocosam ministri dicuntur.

85 Γλωττοποιεῖν] Hic sequitur in C. A. ἰκποματο-
ποιὸν γραμματιδιοποιός κυβερῆται πρῶράται ἢ. ν. πορ-
θμῆεις νεωλκοί &c. Salm. MSS. γραμματιδιοποιός. Kühn.

86 Ἐκποματοποιός] Pro ἰκπομ. MS. ἰκποματοποιός
per o. JUNG.

87 Δε, δρ. Ἀλέξ.] Defunt in MS. δι' δρ. Ἀλέξ. καὶ.
JUNG.

88 Γραμματιδιοποιός] Supra IV, 19. not. SEB.

Γραμματιδιοποιός] MS. habet γραμματιδιοποιός. ut
Seberius noster edidit, non ut antea vulgati, γραμμα-
τιδιοποιός. Illum titulum meliorem esse vidit & Casau-
bonus noster VII. Athen. 6. quem vide & de ejus ra-
tione. JUNG.

89 Ἀπολλοδώρου.] Decst in MS. Ἀπολλοδώρου. JUNG.

90 Πρῶράται] Mendose MS. πρῶράται. JUNG.

Πρῶράται] Proreta est in Glossis πρῶρήτης, & apud
Plautum in Rud. tu vide, sis, Nostrium lib. I, 95. &
cap. 31. hujus libri.

91 Στρογγυλοναύτας] Interpr. παντας κυβερητας.
mallem, παντα τοσυνδα ναυῖς, id est, ὀρδιναρια, cui
opponitur longa ναυῖς, quæ militaris erat. νεωλκοί, re-
mulco trahentes navem. Kühn.

Στρογγυλοναύτας] MS. στρογγυλοναύται. quo ra-
cto tamen potius scribendum, στρογγυλοναύται.
JUNG.

92 Ναυτίδας, &c.] MS. ναυτίδας, πορθμῆεις, νεω-
λκοί. omisso πορθμίον. Pone vero post ναυτίδας, sine
ναυτίδας, punctum in vulgatis. quæ enim sequuntur,
non ad Θεοπομπῆν pertinent, sed reliqua officia nau-
tica explicare pergunt. Quod ad νεωλκοί, sicut hic MS.
infra tamen νεωλκοῦ ut vulgati habet. JUNG.

Ναυτίδας, &c.] Ex ἰμπερριμαντι mente στιγμῆν huic
voci subjeci, cujus ratio est liquida.

93 Τὰ δὲ τῶν νεῶν ξύλα.] MS. τῶν νεωλκῶν ξύλα, οἷς
ὑποβληθεῖσαι καθέλκονται. αἱ ν. Φάλαγγια, καὶ Φαλάγγες.
Pro Φαλάγγια, quod sic & infra X, 148. prior. edit.
Φαλάγγια. SEB.

Τὰ δὲ τῶν νεῶν ξύλα.] C. A. τὰ νεωλκῶν ξύλα οἷς ὁ
καθέλκονται &c. ita & C. V. nisi quod νεωλκῶν habet.

Φάλαγγας Casar lib. IV. de B. G. sentulas dixit. Salm.
ὑποβληθεῖσαι. Kühn.

Τὰ δὲ τῶν νεῶν ξύλα.] MS. τὰ δὲ τῶν νεωλκῶν ξύλα,
οἷς ὑποβληθεῖσαι καθέλκονται &c. melius vulgatis: ita
ut & Seberii MS. credo habuisse. certe νεωλκῶν, quod
etiam in Aug. MS. clare fuisse testatur Seberius noster,
pro vulgato νεῶν hic vix dubitem reponere. infra X,
148. ait: νεωλκοῦ δὲ σκεῖη, φάλαγγες, φαλάγγια.
JUNG.

Τὰ δὲ τῶν νεῶν ξύλα.] Dubitemusne unanimi MSS.
consensu adjuti in textum referre νεωλκῶν? νεωλκοί,
qui subducentῶν παντίβυς se locabant: eorum instrumen-
ta, seu ξύλα, quibus naves subducebant, Φάλαγγες
& Φαλάγγια. νῆες ὑπερείσματα exponunt Hesych. &
Etymologus: & hæc quidem indubia est emendatio.

94 Φάλαγγες &c.] MS. alio ordine: Φαλάγγια καὶ
Φάλαγγες. Vide de his phalangis Turnebum XXVII. Ad-
vers. 24. & Crasquium ad I. Odar. 4. Horatii verba
istâ: Trahenti que sicca machina carinus. JUNG.

95 Χαμουλκοί] C. A. conjungit χαμουλκοί μηχαναί
δι' ὧν εἴλκοντο &c. Gl. χαμουλκοί, trahi (leg. tra-
hæ) Salm. χαμουλκοί. confer Athenæum lib. V. cap.
10. πυλῖνι Ἰσίδωρ. lib. XIX. cap. 2. Kühn.

Χαμουλκοί] De his vid. Turnebum eodem lib. XXVII.
Advers. cap. 24. JUNG.

Χαμουλκοί] Locupletius aliquantulum Falckenburgii
nostri Codex habet: χαμ. μ. δ. ὡς εἴλκ. ὀλκοί forsan
καὶ ὀλκοί, ut ὀλκοῦς Pollux & χαμουλκοῦς eadem ma-
chinas esse voluerit indicare: vulgatam tamen prætu-
lerim: de χαμουλκοῖς vero, ut & Φάλαγγι, pluscula
reperies penes eos qui Jul. Casarem illustrarunt.

96 Καὶ ἡ μὲν οὐκ ἐτι πλ. ν.] C. V. ἡ μὲν οὐκ ἐτι
ἐπιπλεύουσα (leg. ἐτι π.) νεωλημένη, ἡ δὲ διαψυχομένη
&c. ita & Salm. legit. vid. supra lib. I, 121. νεωλκῆ-
σθαι dicitur navis cum jam fatiscens & fenio quasi fu-
tilis in terram vel navalia subducitur, non amplius in
mare deducenda. ἐπιπλεύουσα Athenæus hoc sensu dixit
de navi maxima Hieronis lib. V. cap. 11. quod non
cepit Dalechamp. at διαψυχομένη dicitur illa, quæ sub-
ducitur ad tempus breve ut sicceretur refrigereturque, ma-
ri dein restitucnda. Kühn.

Καὶ ἡ μὲν οὐκ ἐτι πλ. ν.] MS. ἡ (sine καὶ) μὲν οὐκ
οὐκ ἐπιπλεύουσα ν. νεωλημένη ἡ δὲ διαψυχομένη, ἀνιπ-
λευμένη. quam lectionem & quasi distinctionem no-
tabis: quamvis tamen οὐκ ἐτι πλεύουσα malim legere
potius cum vulgatis, quam οὐκ ἐπιπλεύουσα, ut MS. habet.
διαψυχομένη placet, a quo verbo & supra I, 121.
διαψυχομένη. Videtur autem quum hæc scripsit, ἡ δὲ
διαψυχομένη, ἀνιπλευμένη, ista Thucydidis verba re-
spexisse libr. VII. Συγγραφῆς in epistola Nicia ad A-
thenienses: τὰς μὲν γὰρ νῆας οὐκ ἔστιν ἀνιπλεύσαντας
διαψύξαι &c. conqueritur itaque naves διαβρόχους & cor-
ruptas esse. JUNG.

Καὶ ἡ μὲν οὐκ ἐτι πλ. ν.] Aliter paululum, an me-
lius eruditi judicabunt. in Codice Falckenburgiano; in
quo sic legitur: καὶ ἡ μὲν οὐκ ἐτι πλ. ν. ἡ δὲ διαψυ-
χομένη, ἀνιπλευμένη ita & alii Codices MSS. quibus
usî sunt Commentatores Nostri: mihi tamen præ hac
lectione vulgata placet, nam & illa navis quæ in ter-

οὐκέτι πλέουσα ναῦς, νεωλημένη, διαψυχομένη, ἀνειλικυσμένη. ⁹⁷ τὰ δὲ μέρη τούτων, προεῖρηται. ⁹⁸ Σακχυφάντας δὲ Δημοσθένης εἴρηκεν ἐν τῷ κατ' Ὀλυμπιοδώρου. καὶ ⁹⁹ σάκκον μὲν, καὶ ¹⁰⁰ σακκίον εἴρηκεν ἢ κωμωδία. Ἵπεριδῆς δὲ ἐν τῷ ¹ ὑπὲρ Μυκάλου ἔφη, Ἐμισθώσατο ² τυλυφάντας. Σοφοκλῆς δ' ἔφη ³ λινογράφης τυλία. * Εὐπολις δὲ Κόλαξι, ⁴ Κερκύφαλοί τε, καὶ τύλη.

ram subducebatur, ut siccaretur, tam potest dici νεωλημένη, quam ἀνειλικυσμένη. ut paucis dicam, navis in terram subducta tribus his vocibus designatur, quamvis & diversum rei scopum indicent.

⁹⁷ Τὰ δὲ μέρη τούτων, πρ.] Hæc iterum absunt a C. A. usque ad εἰς δ' ἄν Segm. 195. KÜHN.

Τὰ δὲ μέρη τούτων, πρ.] In MS. desunt τὰ δ. μ. τούτ. προεῖρ. Et dixit scilicet supra lib. I. c. 9. Ceterum in sequentibus MS. auctorum verba fere omnia omittit: quare ista omnia a voce σακχυφάντας usque ad κάπλοι Segm. 193. describo simul, ut in MS. extant: σακχυφάντας Δημοσθένης εἶπεν. σάκκος δὲ καὶ σάκκιον ἢ κωμωδία. τύλαι, τυλία. Ἀντιφάνης, στρώματα καὶ ταστύλας. Φρωρυχός. τὸ δὲ αὐτῶν ἰργαλίον τόρυσις. γλευκαγωγός ὁ τὸ γλεύκος ἐπ' ἀμύξης ἀγῶν καὶ πιπράσκων. Φρεκαάτης δὲ φησὶν, βύρσης γλευκαγωγός &c. Nunc ad vulgata. JUNG.

⁹⁸ Σακχυφάντας] Sic extat apud Demosth. in Olymp. pag. 692. pt. ed. σακχυφάντας. Infra libro X. extremo gravius adhuc in ea voce peccatum erat, ut videbis. Ceterum σακχυφάντης est ὁ σάκκων ὑφάντης, textor saccorum vel ciliciorum; in hac enim significatione (saccus, ὁ σάκκος passim legitur in SS. literis. Gen. XXXVII, 33. 3 Reg. XXI, 27. 1 Paral. XXI, 17. Psal. XXXIV, 15. LXVIII, 14. & alibi. Ναζιανζ. carm. περί σαρκός

Καὶ τρηχὺς ἀπαλοῖσι περί βέβησσι τιτάσθω
Σάκκος

quod σάκκινον ἔσθος vocat carm. εἰς ἐπιπλάστως μονέζοντας, vers. 33. & πίνθιμον ἔσθος, carm. περί τῶν τῆς αὐτοῦ ψυχῆς παθῶν, vers. 128. Is est σάκκος τρηχίνος Arosal. VI, 12. quod etiam ἔσθημα τρηχίνον (παρὰ τὸ τρηχὺς) dicitur eidem Ναζιανζ. Homil. εἰς ἑαυτὸν pag. 171. & βίκκος τρηχίνον (nisi legendum sit τρηχίνον, veluti βίκκη ἀσθενῆ καὶ τρηχίνα apud Max. Tyr. λογ. καὶ) Hom. περί φιλοπρωχίας pag. 134. & carm. ad Helenium vers. 310. τρηχίτη ἔσθῆς. Joseph. pag. 122. D. H. SEB.

Σακχυφάντας] Gl. σακκοπλόκος, saccarius. KÜHN.

Σακχυφάντας] Huic lectioni, quam bene reposuit Seberus, faveret & MS. qui σακχυφάντας habet. Leo- rindus quoque II. Emend. 3. hoc loco agnoscit σακχυφάντας quum tamen prius editi, Basileenses quidem, nam alia editiones nullæ ad manus, σακχυφάντας habuerint. Verba autem Demosthenis ipsa profert Noster infra IX, 39. JUNG.

⁹⁹ Σάκκον] De hujus nominis variante scriptura modo cum uno, modo cum duobus κκ, vide Nup- nes. in Phrygisch. Eclog. I. in voce σάκκος. JUNG.

¹⁰⁰ Σακκίον] Ita etiam Suidas in σάκκος, profertque testimonium e Genesi. MS. ut dixi hic proparoxytone σάκκινον habet. infra vero X, 152. bis σακίον, cum uno κ paroxytone. JUNG.

Σακκίον] Falckenburgii Codex σ. ε. η. κ. σάκκον, qua voce superflua nobis non est opus: reperio σακκίον apud Plutarch. περί δεσποδαιμ. ἐξω κάθηται σακκίον ἔχων, ἢ περιζωσμένος βίκκισι βυκαροῖς, de homine superstitionis, qui hoc habitu se Deos iratos placaturum sibi persuadebat.

1 Ὑπὲρ Μυκάλου] Hunc titulum orationis Hyperidis

non amplius navigans, tracta, impulsâ; impingensque. harum autem partes, prædictæ sunt. Sed Saccorum Textores, dixit Demosthenes Contra Olympiodorum. Saccum autem, & Sacculum dixit Comædia. Hyperides vero in Oratione pro Mecalo dicit, Conducebat lectulorum contextores. Sophocles porro, Lectigera culcitra. * Tum Eupolis in Adulatoribus, Vittæ, & culcitra.

forte falsi convincam, verum tamen ego non eruo. Infra enim, ubi eadem quæ hic Pollux citat, est, ὑπὲρ μαικῆς, & in MS. nostro ὑπὲρ μαικας ibi: quæ me ex incerto incertiore facient. JUNG.

Ὑπὲρ Μυκάλου] Μυκάλου cum Cl. Κυβησι est a me restitutum.

2 Τυληφάντας.] Sc. τυλοφάντας. H. Steph. SEB.

Τυληφάντας.] Τυλοφάντης est inculcator samentis, qui conficit culcitram. Gl. τύλη, Culcitra. KÜHN.

Τυληφάντας.] Scribendum cum H. Stephano (momente & Sebero nostro) omnino τυλοφάντας, ut infra X, 39. in hoc eodem loco Hyperidis MS. noster differre ait. carptim hæc profert hinc & Nupnes. ad Phrygisch. Eclog. I. in τύλη. apud quem pariter vitiose τυληφάντας legas. JUNG.

Τυληφάντας.] In textu emendavi, præcunte Eruditionis. Κυβησι, τυλοφάντας.

3 * Λινογράφης τυλία.] Ita hic & infra X, 39. factum monitu Sylb. cum alias hic quidem legeretur λινοραφίς, illic λινογράφος. sed Casaub. utrobique legendum ait, λινογραφίς τυλία, Animadv. in Athen. lib. VII. fol. 306. SEB.

* Λινογράφης τυλία.] Λινογράφης τυλία, culcita ex lino confuta. λινοφῆς in Gl. λινοφος, linteus, leg. linteus. λινοφῆς, linteator, lini textor &c. KÜHN.

* Λινογράφης τυλία.] Desunt ista in MS. nostro, ut indicavi. infra X, 39. ubi eadem ex Sophoclis Iocle adferuntur, MS. noster λινογράφη. unde forte verius λινογράφης, quam λινογράφης, quod monitu Sylburgii optime editor in textum recepit: quodque H. Stephano adeo in Thesauro placuit, qui hic nihil addidit, nisi locum similem esse infra lib. X. ubi addam quæ ibi H. Stephanus. Casaubonus noster VII. Athen. 4. scribendum ait λινογραφής. JUNG.

* Λινογράφης τυλία.] Non muto lectionem: MSS. tamen λινογράφη vel λινογράφη τυλία, & X, 39. τυλία ego certe improbam non censuerim hanc lectionem, λινογράφη τυλία vel τύλια, a τύλιος, quæ vox in usu Asiæ, de Anim. libr. II. cap. 11. εἶτα εἰδεξατο τύλια, καὶ ἐπὶ τούτοις στραμνῆν ποικίλην τύλια, culcitras, quibus suppositis preciosæ vestes stragulae inferni solebant: inferius autem loco citato apud Pollucem est τυλία, tu modo scribas, τύλια, sed vero necdum res est confecta: in Eupolidis loco cum hic sit τύλη, infra l. d. ex eo adducitur τύλια; me auctore utroque loco scribe τυλία, Ionice: nisi τύλη Ionas a τύλος dixisse mavelis: sed de Eupolidis loco infra. Est itaque τύλια a τύλιος, non τυλία, tanquam in numero, ut loquuntur Grammatici singulari positum fuerit: tu, lector, judica. Stellulam delevi in textu.

4 Κερκύφαλοί τε, κ. τ.] Pro τύλη, pariter plurali legere malo, τύλαι in his Comici verbis. & faveret certe MS. noster, qui τύλαι habet, ut antea adscripti, infra tamen X, 39. MS. ut hic: καὶ τύλη δὲ παρὰ Εὐπόλιδι ἐστὶν ἰάζοντι ἐν τοῖς κόλαξι. Ergo nil muro. MS. in τύλαι poterit respexisse ad Αντιφάνης verba, vel volens ita plurali potuisse, ut & alterum τυλεια. Vereor vero valde ne hic κερκύφαλοί τε, quod in MS. omisum, nobis lateant κέρφαλοι. & forte scripserit Comicus, καὶ κέρφαλά τε καὶ τύλη. certe κέρφαλα καὶ τυλεια ita infra juncta X, 38, 39. Fabulæ Eupolidis me-

Sed in Phaone Antiphanes, Strata, Ictos, novaeque culcitrae. Præterea & Putearius, artis nomen fuerit. Philyllii enim Comœdia quædam, Putearius inscripta extat. Puteariorum autem instrumentum apud eundem, Pala nominatur. Tum & utrem, mustigerum dices. Mustum enim, plaustris ad forum deventum

193 vendebant. * Et Pherecrates in Agricolis dixit, Utres mustigeros. Cæterum Tabernarii, non permutatores modo, sed & vini mixtores dicuntur. Unde & Pla-

Ἀντιφάνης δὲ ἐν Φάωνι, ὅ στρώματα, κλίνας, καινάς τύλας. καὶ Φρεωρύχος δὲ εἶη ἂν τέχνης εἰδος. ὁ Φιλυλλίω γὰρ δρᾶμα τὶ ὁ φρεωρύχος. τὸ δὲ Φρεωρύχων ἐργαλεῖον, παρ' αὐτοῦ καλεῖται ἑπτορεύς. ἴσως δ' ἂν καὶ βύρσαν ὁ γλευκαγωγόν τινα Φαίης· ἐπίπρασπον δ' οὗτοι τὸ γλεῦκος, ἐφ' ἀμαξῶν εἰς τὴν ἀγορὰν κομίζοντες. * Φερε- 193 κράτης δ' εἶρηκεν ἐν Ἀγρίοις ὁ βύρσαν γλευκαγωγούς. ἰο κάπηλοι δὲ, οὐ μόνον οἱ μεταβολεῖς, ἀλλὰ καὶ οἱ τὸν οἶνον ἰι κεραυνύντες. ἰι ὄθεν καὶ Σα-

minit hinc *Casaubonus* noster ad *Charact. Theophrasti*, cap. extremo *περὶ κολακίας*. JUNG.

Ἡ στρώματα, κλίνας καινάς τύλας.] Κλίνας abest a C. V dein, καὶ ναυσύλας, leg. καινάς τύλας. Κίην.

στρώματα, κλίνας καινάς τύλας.] MS. ut dixi saltem καὶ ναυσύλας, quasi καινάς τύλας scripsisset, ut etiam scripsisse puto. infra ubi eadem X, 40. MS. ita: ἐν δὲ Ἀντιφάνους Φάωνι κατὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν ἔστιν εὐρεῖν τὰς τύλας, στρώματα, κλίνας. Ergo me non factis extrico, nec morari lubet. *Nunpes*, ad *Phrynichum* in τύλην, ita de loco hujus libri: *Antiphanes τύλας καινάς*, culcitrae inanes, apud eundem (Pollucem) appellavit, ut sit τύλα non tomentum, sed culcitra. &c. quæ ipse videas, quod culcitam potius significet, ut & κνήφαλον. JUNG.

στρώματα, κλίνας καινάς τύλας.] *Kühnius* ad oram sui Codicis καινάς restituit in textu, quem sum sequutus: καινάς mutatum in καινάς ex vulgari Græcorum recentiorum pronuntiatione, in qua αι & ε affinem, quin potius similem omnino sonum habent. Idem vitii est apud *Ælian.* de *Animal.* lib. X. c. 16.

6 Φιλυλλίω] Scribe Φιλυλλίω, nomen nunquam non corrupti Comici, ut etiam scribit *Casaubonus* noster XIV. *Athen.* 11. ubi & ab *Athenaeo* citatum hoc drama habes. Lubet apud *Aristoph.* *Scholastem* quoque restituere Comici nomen, ubi adhuc corruptius ad *Ornithias* non longe a fine legitur: Φιλυλλίω δὲ ἐν ταῖς πλουτηρίαις. scribe Φιλυλλίω, forte & πλουτηρίαις melius: recentetur enim in *Philyllii* dramatum catalogo apud *Suidam*, Πλούτημα ἢ Ναυσικαία. ubi quoque forte Πλουτηρίαι scribendum. JUNG.

Φιλυλλίω] Nullibi non corruptum Comici nomen hic, ut alibi sæpe, restitimus: patiaris, æque lector, ut obiter in hac eadem voce medelam adferam *Scholastem Aristophanis* ad *Plut.* vers. 179. verba sunt hæc de illo in comœdiis celebratissimo *Philomide*: *περὶ δὲ τοῦ μεγέθους Φιλυλλίω φησὶ ἢ τις κάρηλος ἔτεκε τὸν Φιλυλλίω* lege Φιλυλλίω, quæ emendatio extra omnem dubitationem aleam est.

7 * Τέρυσις.] *H. Stephan.* reponendum censet *τορεύς*, quod infra X, 149. aut certe ex *Eustathio* *τόρος*, quod *Sylb.* quoque magis probat. *SEB.*

* Τέρυσις.] C. V. *τορεύσις*. *Hejsch.* *τόρος*, ἐργαλεῖον φρεωρυχικόν. Kühn.

* Τέρυσις.] *Casaubonus* noster loco dicto, *τορεύς* scribit: & addit: *ita scribendum, non τορεύσις. aliis hoc instrumentum vocatur τόρος. ai vide ejusdem Pollucis lib. X. cap. 31. Idem visum primum H. Stephano, qui ita ad suum Codicem hic adnotavit: τορεύς. Sed addidit: Eustath. habet τόρος, quod magis probat. vide in Thef.* Et in *Thesauro* quidem suo profert locum *Eustathii*. Cujus locum ex *παρρηβολ.* ad *Ὀδύσσ.* ε. & hic lubet adscribere, quum *Philyllii* verbum contineat: *εὐρεῖται δὲ καὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὁ τόρος, καὶ ἐργαλεῖον φρεωρυχικόν, ἢ λιθοκαπικόν φασὶ σκευός. καὶ προάγουσι καὶ χρῆσιν Φιλυλλίω τινός ταύτην.*

Προέδκεν αὐτὸν ὁ τόρος ἢ γὰρ ἀσθενῆς. ubi sane versus admittere *τορεύς* non videtur. MS. noster hic pro vulgato *τέρυσις* (quod retinuit, ut & a-

lia menda, *Rhodiginus* X. ant. lect. 16.) habet *τόρος* clare. infra tamen X, 149. idem MS. noster habet junta *Casauboni* emendationem: ὁ δὲ *τορεύς*. φρεωρυχὸν ἐργαλεῖον, quamvis ibi quispiam emendavit φρεωρυχὸν, ut hodie vulgo. Vitii vero originem tibi in illo *τόρος* explicabo amplius, & locum restituum amplius. Ipse enim vides illud *ὡς δ' ἂν* &c. non ita bene constituere sequentem orationem. nempe syllaba *is* male adhaesit vocula *τορεύς*, vi abscissa a sequente sua voce *ὡς*, cui restitui debet, & legi *ἴσως*: sic, inquam, confidenter mecum emenda, *τορεύς* (sive adeo *τόρος* cum *Eustathio* malis. alterum tamen MS. hic & infra habet ut dixi) *ἴσως δ' ἂν καὶ βύρσαν* &c. quod *ἴσως* cum *φαίης* aptissime cohæret. Ut porro tamen quid mihi videatur indicem, arbitret locum adhuc melius habiturum, si vox *βύρσαν* mox abest, ut ibi non de *βύρσα* γλευκαγωγῶ, sed de ipso homine γλευκαγωγῶ sit sermo; quendam nempe inter *τεχνίτας* dicere te posse, ait *Pollux*, γλευκαγωγόν, quod ne absque auctoritate facias, in eam rem vocabuli similem χρῆσιν ex *Pherecrate* profert. Et nostram sententiam videtur confirmare MS. qui habet ut supra dixi, γλευκαγωγὸς ὁ τὸ γλεῦκος ἐπ' ἀμαξῶν ἀγῶν καὶ πίπρασπον. JUNG.

* Τέρυσις.] Codex *Eruditiiff. Falckenburgii*, *τορεύς*, male, pro *τορεύς* simile vitium superius in *Tyrrio* observabamus, apud quem ἀμαξῶν fuit exaratum pro σφαίρα. Cl. *Kühnius* *τορεύσις* emendat in textu: hæc tamen vox ad linguæ Græcæ analogiam exacta an ἐργαλεῖον φρεωρυχικόν denotare possit valde addubito: ego interim MSS. sequutus restitui, deleta quam *Sebeus* habuit stellula, *τορεύς*. *τόρος* magis est vulgare, & ita quoque est apud *Etymologum*, qui hoc instrumenti σκαφίω perquam simile esse adfirmat: aliquando *τορός*, & ita apud *Hejsch.* *τόρον*, λιθικὸν σκευός, ἢ μαγαλόφωνον, quin tu potius ex *Eustathio* λιθοκαπικόν lege. Idem: *τόρα*, ἐργαλεῖον, δέξει, ἀκριβεῖ &c. malim legere: *τορῶν*. Mox ἴσως restitui, sensu commodo hanc emendationem postulante. Delectum quoque *βύρσαν*, si per MSS. licuisset; sed cum ii non faveant, patiamur inutilem vocem in textu remanere: Ita vero sequentia legerem: ἴσως δ' ἂν κ. γλ. τ. φ. ἐπ. δ. οὐ. τ. γλ. ε. ἀμ. βύρσαις εἰς τ. α. κ.

8 Γλευκαγωγόν τινα] Leg. γλευκαγωγῶν τινα. sequitur κ. οὗτοι. *Pherecrate*, vero ipsam *βύρσαν* dixit, γλευκαγωγόν, utrem multo vehendo aptum. Kühn.

9 Βύρσαν γλευκ.] MS. βύρσης γλ. JUNG.

10 Κάπηλοι δὲ] In MS. deest δὲ. JUNG.

11 Κεραυνύντες.] Aqua scilicet ita ut vini generosi vis, aqua modica admixta, temperaretur. quique hoc temperamentum accurate observabat, ne ὑδαρῆς fieret potus, ἐπ' οἰνουργία, proprietatem vite factum, laudabatur. quia vero κάπηλοι modum fere excedebant in miscenda aqua vino, hinc male vulgo audiebant, ut & ob iniquas mensuras. Potest & locus *Pollucis* ita intelligi, ut vox κάπηλος notet non tantum vini alieni venditorem, sed illum qui vinum conficit ipse & vendit, αὐτοπῶλης & οἰνουργός simul. Kühn.

Κεραυνύντες.] MS. κεραυνύντες, uno v. JUNG.

12 ὄθεν καὶ Σαράβωνα &c.] Etiam Σάραβος & Σά-
Nnn nn 2

ράβωνα ὁ Πλάτων κάπηλον ὠνόμασεν, ἐπει-
νῶν αὐτὸν ἐπ' οἰνουργία. Τὸ δὲ τῶν καπήλων ἐρ-
γαστήριον, ¹³ καπήλειον εἰρήκασιν οἱ ¹⁴ κωμωδο-
διδάσκαλοι, καὶ τὸ κωμωδούμενον ἐν Σοφικλέ-
ους Φινεῖ,

¹⁵ Βλέφαρον κέκλεισταί γ' ὡς καπήλειου θύραι.

194 * Ἑρμιππος δὲ ἐπὶ τοῦ ¹⁶ προπιστευθέντος ἀνευ
ἀργυρίου πίνειν, ἐκ καπήλειου ¹⁷ προδοσει πί-
νειν εἰρήκε. ¹⁸ κάπηλιν δ' ἔλεγον, ὡς Ἀριστο-
Φάνης.

ραμβος reperitur: vide *Casaub.* in *Athen.* lib. III. cap.
29. H. *Sterrh.* Platonem Comicum intelligi arbitrat-
tur. SEB.

Ὅθεν καὶ Σαράβωνα &c.] In Platone simpliciter lauda-
tur Sarambus, ὅτι θαυμαστῶς παρισκινῶν τὸν οἶνον.
KÜHN.

Ὅθεν καὶ Σαράβωνα &c.] Deest in MS. perio-
dus hæc: ὅθεν καὶ Σαράβωνα &c. οἰνουργία. Platoni
verba recitat Athenæus, ad quem vid. *Casaubonum* no-
strum III. *Athen.* 29. qui hunc *Sarambum*, etiam *Sa-
rabum* nominatum ostendit. *Pollux*, ait, *neque hoc, ne-
que illud, sed Sarabonem: si modo ita scripsit lib. VII.*
&c. Et sane in nostro MS. ea defunt, ut nihil de ge-
nuina scriptura adhuc firmare possim. Ait tamen pterof-
que *Sarambum* hunc indigitali *Casaubonus* noster, ut
& in Platoni loco sit. Locus Platoni est in *Gorgias*,
quem & hic totum lubet adscribere: Θεαρίων ὁ ἀρτο-
ποιός, καὶ Μίδακος ὁ τῆν ὀψοποιίαν συγγεγραφώς τῆν
Σικελικῆν, καὶ Σάραμβος ὁ κάπηλος· ὅτι οὗτοι θαυμά-
σιοι γεγονῶσι σωματῶν θεραπειῶν. ὁ μὲν ἄρτους θαυ-
μαστοὺς παρασκινῶν· ὁ δὲ, ὄψων· ὁ δὲ, οἶνον. Ecce,
ὁ δὲ οἶνον, quod ait *Pollux* ἐπ' οἰνουργία cum laudari
a Platone, cujus hunc locum *Nostrum* respexisse nul-
lum dubito, non Platoni Comici vero aliquem, ut
putarunt quidam homines doctissimi, adeo ut fere ge-
nitiam *Σάραμβος Polluci* quoque reponere, quo pacto
cum etiam nominat *Aristides* aliquoties, pariter sine du-
bio Platoni locum in mente habens. sic in ea πρὸς Πλά-
τωνα ὑπὲρ τῶν τισσάρων ille *Adriani* Orator, post-
quam dixerat τοῦτον ἡμεῖς Θεαρίων καὶ Μίδακον, καὶ
οὐκ οἶδ' ὅτι τὰ τρίτῃ γραφόμεθα τῆς αὐτῆς, oblitum
se nominis *Sarambi* fingens, ita inferius iterum: ἦ περ
σοὶ Μίδακος ὁ τῆν Σικελικῆν ὀψοποιίαν συγγεγραφώς,
ἢ Σάραμβος ὁ κάπηλος (ὃν γὰρ ἀιμνήσθη τοῦτομα)
ταῦτα συγγράψασθαι δοκεῖ; & eadem longissima ora-
tione sive libro, inferius: ἀλλ' οὐ Πλάτων οὕτως. ἀλλ'
ἀντὶ τοῦ Διὸς τῆν γνάμην ἴμοισιν καὶ θεῶν προσεπίειν,
Σαράμβω καὶ τοῖς κάπηλοις ἐικάζει πάσι, ubi *institio*
& *institio* a doctissimo interprete redditur κάπη-
λος & κάπηλος, nescio an ad *Pollucis* nostri senten-
tiam, qui hic potius τὸν τὸν οἶνον κρανῶντα, quam με-
ταβολία exponat, ac si credo cum *Plauto* *vinarius*
diceremus: in mentem enim locum *Plauti* mihi ex *A-
sinaris*, ubi simile talis hominis nomen, venit;

Sed vima heri qua vendidit vinario Exararabo.

De quo vocabulo in hac significatione addo alium locum
Plauti, *Scena: Satis prestatum est &c. Ita vinarium habet
nobis nostrum delectum domi.* ad hunc locum, ut hoc obi-
ter adfergam, quod locum *Aurel. Victoris* Critici ele-
gantiores adducunt istum de *Gallieno Imp.* Inter hæc
*ipse popinas, ganeasque obiens, lenonum ac vinario-
rum amicis habebat &c.* non possum non indicare
illius loci emendationem elegantem, quam mecum com-
municavit vir amicus juxta ac doctus, Clariss. *Fride-
ricus Lindenbrogius*, se censere legendum: *lenonum
ac ninnariorum.* & *Illustrem Scaligerum* eam lectio-
nem pro verissima amplexum fuisse, quum eam ipsi
ante decennium indicaret. additque *Glossas Vest. Isido-
ri: Ninnarius cujus uxor machatur & tacet.* & viden-

ton *Sarabonem*, ob vini administrationem
laudans, *Tabernarium* eum vocat. *Ta-
bernarii* autem officinam, *Tabernam* vo-
caverunt legum Doctores. Et suggillata il-
la in *Sophoclis Phineo*,

Palrebra, ut taberna janua esse dicitur.

* Sed *Hermippus* de eo cui permittum si-
194 ne pecunia bibere, E *tabernæ* προδοσει
bibere dicit. *Cauponariam* autem dix-
erunt, secundum *Aristophanem*:

dum *Festum* ait. Alias verbum *vinarius* probum, &
quod etiam aliis locis auctorum confirmes, ut *Sueton-
ius* in *Claudio* cap. 40. *Cum de laniis ac vinariis age-
retur.* Et in *Salustii* fragmento e lib. I. histor. apud
Cbarisium: Quis lenones & vinarii, laniisque. ubi
sane eodem modo, ut apud *S. Aurel. Victorem*, cum
lenonibus junguntur. JUNG.

13 Καπήλειον] MS. καπήλειον καὶ κάπηλιν δὲ ἔλεγον,
ὡς Ἀριστοφάνης. omittitque reliqua ad *Aristophanem* lo-
cum usque omnia. JUNG.

14 Νομοδιδάσκαλοι] Nonne ridiculum illud νομοδι-
δάσκαλοι; simile vitium adnotare memini supra *Segm.*
132. ubi MS. etiam νομοδιδάσκαλοι habebat, pro κω-
μωδοδιδάσκαλοι; Eodem modo puto hic vulgatus acci-
disse, & non dubito emendare κωμωδοδιδάσκαλοι, καὶ
τὸ &c. vel propter illa, quæ sequuntur, καὶ τὸ κωμω-
δούμενον, & ab iisdem Comicis exagitatum illud, ait
Pollux, in *tragædia Sophoclis, que Phineus indigitat-
ur*, de qua *Casaubonum* nostrum VII. *Athen.* 4. ubi
tamen ita citat vulgata: Φινεῖ Βλέφαρον, κέκλειται δ' ὡς
καπήλειου θύρας. istaque depravatissima se emendare
vere ait, Φινεῖ, Βλέφαρον κέκλειται γ' ὡς καπήλειος
θύρας. Ita inquam hinc citat & emendat. Explica-
tionem quoque nolo prætermittere viri incomparabilis.
Ait *Pollux*, comparasse *Sophoclem clusuram oculorum
caeci hominis, oclusis cauroniis foribus. quod simile, sa-
ne quam frigidum & longe petitum, exagitatum fue-
rit a Comicis, sicut alia multa ejus Poëta.* Non ta-
men displicere mihi potest καπήλειου θύρας, ut *Sebe-
tus* nolter edidit: & vulgatum θύρας etiam commode
explicari posse forte alicui videatur. quod quidem cum
venia dictum velim a me. JUNG.

Νομοδιδάσκαλοι] Κωμωδοδιδάσκαλοι emendavi cum
Cl. Kühnio.

15 Βλέφαρον &c.] Pr. ed. Βλέφαρον, κέκλειται δ' ὡς
καπ. θύρας. Vid. *Casaub.* ibid. fol. 311. SEB.

Βλέφαρον &c.] *Palrebra* clausa est, ut *taberna ja-
nuæ*, id est, semper aperta est, nunquam dormit. ta-
bernæ enim nocte dieque patebant velut *atri janua Di-
tis.* KÜHN.

Βλέφαρον &c.] *Kühnius* ad sui Codicis oram pro θύ-
ρας, ita enim habebat edit. ante *Seberum*, θύρα emen-
dabat: sed θύρας bene habet. Ex κέκλειται vero pr.
edit. commode formaveris κέκλειται: ita enim *Asiici.*

16 Προπιστευθέντος] Cui creditur, antequam persol-
vas presentem pecuniam pro vino hausto, e *taberna*
ille πίνει προδοσει. datur enim vinum, antequam ac-
cepit pecuniam tabernarius. KÜHN.

17 Προδοσει πίνειν] De usu verbi προδοσει ut in *Her-
mippi* χρῆσει debes accipere, vide τὸν πᾶν *Casaubonum*
sine Comm. ad *Charact. Theophr.* περὶ ἀπιστίας. unde
lubet hæc illustrandi *Pollucis* adscribere: *Hermippus
Verus Comicus, ut ait Pollux, eum qui vinum de cu-
pa sumeras, nec solveras, προδοσει πίνειν εἰρήκε, veni-
ssimo joco.* JUNG.

18 * Καπήλειον] Adfuit jam tum paulo superius.
apud *Aristoph.* vero, ut apparet, καπήλις habetur: vid.
cum *Schol.* fol. 15. SEB.

*Est sane cauponaria quaedam
Vicinia quae cotylis semper me destruit.*

Cotylizare porro, etiam de aliis dicitur particulariter venditis, & non simul, fortassis autem abusive id dicitur. Quemadmodum & cauponari, pro vendere dicunt, cum revera vini venditoribus sit proprium. * Pherecrates quidem dixit, Nihil cotylizare, sed fufum infundere. Sed Aristophanes,

Nostrum nobis potum infundentes, pauperibus istis cotylizare.

Ceterum quod Cotyla liquidorum, aridorumque simul mensura fuerit, Thucydides arguit dicens, Cotylam aquae,

* Καπηλείον] Bene vidit *Seberus* nolter non recte reperi *καπηλείον*, antea jam positum. Nec dubites itaque hic legere: καὶ κάπηλον δ' ἔλεγον &c. ut supra ad *καπηλείον* εἶρ. fuisse dixi in MS. nostro. confirmat & *Aristophanis* χρήσις subiecta. in qua forte κάπηλις quoque paroxytone *Noster* scripsit. MS. ea non habet. κάπηλις a κάπηλος, ut *κυνηγίς* a *κυνηγός*. Nec aliter de copa ibi *Scholias* agnoscit: qui tamen miram adfert differentiam: κάπηλις, ait, προπαραξυτίαις, ἢ τὸν οἶνον πιπράσκουσα. *καπηλις* δὲ ἐξυτίαις υποκοριστικῶς, ἢ ταύτης ὑπερητίς τῆς καπήλιως. quasi in versu *Aristophanis*: Ἄρ' ἐστὶν ἡ καπηλις &c. etiam oxytone agnoscat. An haec differentia proba, judicent alii: mihi ea auctoritate aliqua nondum niti videtur. Et alibi vero apud *Comicum* etiam occurrit, ut in *Thestomorphiazis*:

*Κεῖτις κάπηλος, ἢ καπηλις τοῦ χοῦς,
ἢ τῶν κοτύλων τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται &c.*

Quae prioribus e *Pluto* similia fere. JUNG.

* Καπηλείον] Restitui MSS. Codices & *Jungermann* sequutus κάπηλον, in qua emendatione tam clara stabiliunda verba non prodigam: *Glossa*: καπηλις, *Cauponaria*, καπηλίδες, *stabularia*. Doctiss. *Cantemus* adscripsit ad marginem, in *Πλούτῳ*, *Aristophanis* locum indicans.

19 Ἄρ' ἐστὶν &c.] *Aristoph.* in *Pluto*. Ἄρ' ἐστὶν ἡ καπηλις ἢ τῶν γειτόνων &c. sive malis servare senarium cum interrogationis nota:

*Estne ea cauponaria e proximo,
Qua me perditum suis semper cupit cotylis?*

ubi *Scholias* distinguit inter κάπηλις & καπηλις, quod videatur. KÜHN.

Ἄρ' ἐστὶν &c.] Desunt in MS. duo hi versus, ut modo dixi. In primo pro ἢ ἐκ scribe ἢ κ, metri causa, & quod ita sit apud *Aristophanem*. dicit ea in ejus *Pluto* *Blephidemus* de *Penia*. JUNG.

20 Καὶ τὸ κοτυλιζειν, εἶρ.] MS. ita: εἴρηται δὲ τὸ κοτυλιζειν καὶ ἐπὶ ἄλλων μὲν τῶν πιπρασκομένων ἴσως καταχρωμένων. JUNG.

Καὶ τὸ κοτυλιζειν, εἶρ.] Hinc κατὰ κοτύλας πωλεῖν, *μισυταίειν*, *μισυταίει* πράξις vendere: tales μεταβολαῖς unde apud *Schol.* *Aristoph.* ad *Plut.* μεταβολαῖς, ὁ κατὰ τὴν κοτύλην πωλῶν.

21 Καὶ τὸ καπηλεύειν] Post *καπηλεύειν* forte punctum inducas rectius. est enim sensus, verbo *καπηλεύειν* eos nisi εἶ pro *πιπράσκειν*. Sic *Helychius*: καπηλεύει, μεταπωλεῖ, οἰοπωλεῖ καὶ τὰ πρὸς τὰς τροφὰς καὶ πόσις. κάπηλος, μεταπράτης, ὁ τὰ πρὸς τὴν κάπην πιπράσκων. κάπη δὲ ἡ τροφή. nec tantum ad cibum, potum,

19 Ἄρ' ἐστὶν ἡ καπηλις ἢ ἐκ τῶν γειτόνων,
ἢ ταῖς κοτύλαις αἰεί με διαλυμαίνεται.

20 καὶ τὸ κοτυλιζειν, εἴρηται μὲν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν κατὰ μέρος πιπρασκομένων, ἀλλ' οὐκ ἀθρόως. ἴσως δὲ καταχρωμένων τῶν λεγόντων, ὡς περ 21 καὶ τὸ καπηλεύειν, καὶ τὸ πιπράσκειν λέγουσιν. ἴδιον δ' ἂν εἴη τῶν 22 τὸν οἶνον πιπρασκόντων. * 23 καὶ Φερεκράτης μὲν εἴρηκε, Μη- 195 δὲν κοτυλιζειν, ἀλλὰ 24 καταπλάττειν χυδὴν. Ἀριστοφάνης δὲ.

*Κιρνάντες γὰρ τὴν πόλιν ἡμῶν, κοτυλιζέτε
τοῖσι πένησιν.*

25 ὅτι μέντοι ἡ κοτύλη καὶ ὑγρῶν ἦν μέτρον καὶ ξηρῶν, 26 *Θουκυδίδης* ἀρκεῖ εἰπὼν κοτύλην ὕδατος,

sed & alia quoque *πιπρασκόμενα*. hinc *ἀσπίδων* κάπηλος apud *Suidam*. & unde alias, quae vel e *Nostro* in mentem veniunt, *ἀνδραποδοκάπηλος*, *δοινοκάπηλος*, *βουκάπηλος*, & ipsum κάπηλος supra *Segm.* 8. inter *πρατήρας* & *μεταβολαῖς*. quod vel ideo monendum fuit, ne ex iis quae hic sequuntur, cum viro doctissimo, ubi vocabulum κάπηλος exponit, verbum *καπηλεύειν* hic ad οἶνον πράσιν adstringamus, quasi dixerit hic *Pollux* istud *καπηλεύειν* scilicet esse ἴδιον τῶν οἶνον πιπρασκόντων. Non enim hoc dicit *Pollux*, sed postquam monuit verbum *κοτυλιζειν* etiam dici ἐπὶ ἄλλων *πιπρασκομένων*, abusu nimirum quodam καὶ καταχρήσει, quae etiam in *καπηλεύειν* advertatur, cum id pro *πιπράσκειν* dicant: at proprium, ait, istud *κοτυλιζειν* eorum qui vinum vendere solent. tum ejus verbi e *Pherecrate* & *Aristophane* τινὰς χρήσις subicit. Hic ad illa ἴδιον &c. haec saltem *H. Stephanus* in suo Codice adscripsit: *σε* proprium. Ideo dicit *καταχρ.* JUNG.

22 Τὸν οἶνον πιπρ.] Habet MS. alio ordine, τῶν *πιπρασκόντων* τὸν οἶνον. JUNG.

23 Καὶ Φερεκρ. μὲν εἶρ.] Hoc, usque ad ὅτι μὲν τοῖ ἢ κοτ. &c. deest in MS. JUNG.

24 Καταπλάττειν] *Salmaf.* mendosum esse monet τὸ καταπλάττειν, pro καταπράττειν, *ταγνα* *coria* vendere. KÜHN.

Καταπλάττειν] Verbum *καταπλάττειν* parum capio, nec juvenas tamen conjecturas meas indicare o. p. JUNG.

Καταπλάττειν] *Falckenburgii* Codex *καταπλάττειν* non tamen damnem *καταπλάττειν* χυδὴν, id est, ἀθρόως *πιπράσκειν* *Comica* locutio.

25 Ὅτι μέντοι ἡ κοτ. καὶ ὑγρ. ἦν μ. καὶ ξ.] MS. hoc ordine, ἦν καὶ ξηρῶν μέτρον. dixit item supra IV, 168. JUNG.

26 *Θουκυδίδης*] Lib. VII. Hist. in fine. quem locum etiam *Athenaeus* laudat lib. XI. cap. 8. quod autem h. l. ante lectum sit κ. δ. οἶνου, id factum ex eo, quod duo diversa *Thucydidis* loca in unum confusa fuerint. nam lib. IV. *Thucyd.* pag. 162. extat utriusque δύο κοτύλας οἶνου. sed huc non pertinet, a re, de qua agitur alienus. KÜHN.

Θουκυδίδης] Locus *Thucydidis*, qui est extremo lib. VII. *Εὐγγραφῆς*, a *Sebero* nostro emendate editus est, ut & apud *Athenaeum* extat lib. XI. ad quem *Casaubonus* noster de menda vulgata, *Pollucem* quae obfedit, monuit. Habet autem & MS. καὶ δύο κοτύλας σίτου non ut falso vulgati antea, καὶ κοτύλας δύο οἶνου. & infra X, 113. ubi idem locus adducitur, est σίτου quamvis male τρεῖς sit ibi. sed fere oblitus, quamvis leve est, post *ξηρῶν* tamen solum comma pone, delecto puncto, pendet enim adhuc oratio. JUNG.

καὶ ²⁷ δύο κοτύλας σίτου. ²⁸ εἶεν δ' ἄν τινες καὶ ²⁹ νεκροφόροι, καὶ ταφεῖς. ³⁰ τὰ δ' ἐπὶ τοῦ πικράσκην, ἔστιν εἰπεῖν ἐπ' αὐτῶν τὸ ³¹ τιμοπωλάι, ³² εἰρηκότος φρυγίχου ἐν τραγαῶδῃς,

³³ Σὺ δὲ τιμοπωλῆς ὡς Ἀχιλλεύς, οὐδὲ εἷς.

¹⁹⁶ καὶ ἡ παμπρασία δὲ, ἐπὶ τῶν πάντα πωλούντων λέγεται. ³⁴ τὰ δὲ ἐφεξῆς, τὰ μὲν πλεῖστα Κριτίας λέγει. πολλοὶ δὲ καὶ τῶν μᾶλλον αὐτῶ κεκριμένων, τὴν εὐωνίαν. χαλκοπωλάι, ³⁵ σιδηροπωλάι, λαχανοπωλάι, ³⁶ λαχανῆται, τυρο-

& duas frumenti cotylas. Sint & quidam libitinarii, & Sepultores. Quæ autem a vendendo dicuntur, de iis dicere possumus, * pollinctores, Phrynicho in Tragedis dicente,

Tu vero quasi pollinctor Achilles, neque unus.

* Et omnium prostitutio, de omnium rerum venditoribus dicitur. Sed eorum quæ sequuntur, quam plurima dicit Critias. & multi probatiores ipsi Authores, Vilitatem dicunt. Aris venditores, Ferrarii, olerum venditores, olitores, caseorum

17 Δύο κοτύλας σίτου.] Vid. *Casaub.* in *Athen.* XI, 8. pt. cd. not. δύο εἶναι. SER.

Δύο κοτύλας σίτου.] Ita quoque *Falckenburgius* pro οἴνου, quod in *Basilienſi* editione & iis, quæ illam antecedunt, erat.

28 εἶεν δ' ἄν &c.] C. A. titulum apponit: περὶ νεκροφόρων, παντοπωλῶν καὶ ἕτερα διάφορα ἀποπικρασκόμενα. περὶ ἰργαζομένων, καὶ τοῦ ἐκδότος, καὶ τοῦ λαβόντος. KÜHN.

εἶεν δ' ἄν &c.] Cum εἶεν in MS. novum caput, cum hoc titulo: περὶ νεκροφόρων, καὶ παντοπωλῶν, καὶ ἕτερα διάφορα πικρασκόντων περὶ τοῦ ἰργαζομένου καὶ τοῦ ἐκδότος, (scribe ἐκδότος) καὶ τοῦ λαβόντος. περὶ ψυφοπαίκτης καὶ τεχνῶν αἰσχίστων, καὶ τῶν περὶ αὐτάς. καὶ περὶ παιγνίων καὶ τῶν περὶ αὐτά. JUNG.

29 Νεκροφόροι, καὶ ταφεῖς.] De his *Brodeus* X. Miscell. 9. dein ita MS. τὰ δὲ ἐπὶ τούτοις ἀποπικρασκόντων ἔστιν δι' εἰπεῖν ἐπ' αὐτῶν τιμοπωλάι. Sequuntibus εἶρη. Φ. ἰ. T. cum versu *Phrynichi* omiſſis. JUNG.

30 τὰ δ' ἐπὶ τοῦ π. &c.] C. V. τὰ δ' ἐπὶ τούτοις ἀποπικρασκόντων. ἔστιν δι' εἰπεῖν ἐπ' αὐτῶν (ita & *Salm.*) τιμοπωλάι &c. C. A. τὰ δ' ἐπὶ τούτοις ἀπὸ τοῦ πικράσκην &c. *U* hac dicitur *desumpta a vendendo*, τὸ τιμοπωλάι &c. KÜHN.

31 * *Pollinctores*] *H. Steph.* de hoc loco. Τιμοπωλῆς, qui mortuorum cadavera redimentibus pretio vendit: *veluti si quis hostis a se perempti cadaver vendat memorato redemptoris pretio, quemadmodum Achilles Hæctoris. Generaliter tamen τιμοπωλάι nominari possunt*, qui τιμῶν πωλοῦσι, id est, care vendunt, & pretio magno. *U* *Casaub.* in *Athen.* VI, 3. versus *Phrynichi* sic interpretatur: *Carius vendis, quam nullus Achilles.* Virgilius:

Exanimatque auro corpus vendebat Achilles.

Eneid. I, 488. vid. II. ω, non adeo longe a fine. SER. 2.

32 εἰρηκότος φρυγίχου &c.] Absunt ista a C. A. usque ad, οὐδὲ εἷς. dictum Comici perstringit avaritiam *Achillis*, qui apud *Homerum* corpus *Hæctoris* auro contra redimendum dedit. *Tu vero care vendis, ut nullus Achilles.* *Diphilus* apud *Athenæum* lib. VI. cap. 2. *Deipnosoph.*

--- ὥσπερ ὁ Ποίαιμος τὸν Ἐκτορα,
ὄσον εἰλήκυσεν, τοσοῦτον καταβείβει ἱπριάμην.

--- uti Priamus Hæctorem,
Quantum rependis, tantum solvi pretium, emens.

Unde recte τιμοπωλῆς dicitur *Achilles*. honestius regi corpus exanimatum sine lytro reddidisset. *Salm.* legit, τυροπωλῆς. KÜHN.

εἰρηκότος φρυγίχου &c.] De *Phrynichi Tragedis* & ejus versu *Casaubonus* nolter videndus VI. *Athen.* 3. ubi versum elegantissimum, ut ait, ita interpretatur: *Carius vendis quam nullus Achilles*: nec audicendos ait qui vocem τιμοπωλῆς aliter interpretantur. deque hoc genere venditionis etiam ex *Diphilo* meminim extreme cap. 2. libri ejusdem sexti. Amicis-

simus *Salmasius* τυροπωλάι mavult emendare, ingeniosa perquam conjectura & vero simili: ejus verba ad me recito: *Video facile, quales possint esse τιμοπωλάι, & quinam sint: qui care vendunt scilicet ita possunt vocari. χρῆσις tamen in versu qui adducitur in testimonium, alio me vocat & suadet ut legam τυροπωλάι, pro τιμοπωλάι. versus Phrynichi ita concipiendus:*

Σὺ δὲ τυροπωλῆς, ὡς Ἀχιλλεύς οὐδὲ εἷς.

Planus inde sensum ex nostra correctione. quare *Achilles* τυροπωλῆς dicitur, eruditissimum esse posse ex fabulis. Is enim *Hæctoris* tumulum vendidit. *U* *Hæc ille.* vide vero ne MS. nolter solus veram lectionem servaverit, qui τιμοπωλάι habet: quod si & in *Phrynichi* τιμοπωλῆς scribas, non dubito quin versus sibi constet. Et succurrit opportunè *Hesychius*: τόμα, exponens, τὰ ἀποτμήματα καὶ ἀκρωτηρίσματα τοῦ νεκροῦ. Viri docti MS. nostri lectionem, quam antea adscriptimus, considerabunt denuo, & omnia nobis reddent plana. JUNG.

εἰρηκότος φρυγίχου &c.] Τιμοπωλάι recte se habere mihi videntur: non tamen *Salmasii* τυροπωλῆς damnem, cujus ipse lectionis rationes adfert in illa, quam hic *Jungermannus* nolter habet, epistola: sed adverte, quæto, lector: *Eustath. Swartius* *Analect.* lib. III. cap. 13. eandem adfert emendationem hujus loci: & ipsi quoque τυροπωλῆς placet: ponerem verba, ni ea integra in literis *Cl. Salmasii* legerentur: unde hoc? inquis: mihi certe videtur *Swartius Salmasii* ad *Jungermannum* epistolas, earumve saltem quasdam habuisse. e quibus haud bona fide ac pessimo certe exemplo sublegit pluscula, ac verbo tenuis descripta in lucem dedit: nec te huic foli specimini fidem habere velim: consule quoque III, 92. de equo βαδισματία, & 103. de γυμνατία *Fluvio*: conſer, neque amplius dubitabis. sed tamen ne nihil attulisse videatur, quod de propria penu sit promptum, ita extrema versiculi verba emendat: οὐδὲν εἷς & exponit:

Tu bustipola, novus Achilles, es nihil.

de qua emendatione tanto minus judicare licet, quanto minus de dicti occasione novimus. Et hæc quidem obiter.

33 Σὺ δὲ τιμοπ.] Proverbii speciem habet. *Casaub.* in *Athen.* VI. cap. 3. SER.

34 τὰ δὲ ἐφεξῆς &c.] Absunt a C. A. usque ad εὐωνίαν. dein leg. μᾶλλον αὐτοῦ &c. ceterum multa ex sequentibus sua facit *Phavor.* in *libanoπωλάι*. KÜHN.

τὰ δὲ ἐφεξῆς &c.] τὰ δὲ ἐφ. &c. εὐωνίαν. hæc duo cola desunt in MS. JUNG.

τὰ δὲ ἐφεξῆς &c.] *Falckenburgii* Codex mox pro εὐωνίαν, εὐφωρίαν.

35 σιδηροπωλάι.] In C. A. excipit, λαχανῆται, στυππωπωλάι, (C. V. στυππωπωλάι) ἐρισπωλάι, λαχανοπωλάι, ἰσοπωλάι, σ. σκίνοπωλάι. KÜHN.

36 λαχανῆται.] In MS. desunt λαχανῆται, τυροπωλῆται sequentibus & verbo ἐπινοθ. JUNG.

prostitutores. Moris autem erat, quanti venderent, inquirere, mordere, & degustare. Stupparum venditores, lanivendæ. Thus vendentes, thuris venditores. Thus vendere, dixit Aristophanes. Radicum venditores, * balsamivendæ, caulii venditores, armivendæ, feminum collectores, feminum mercatores, aulularii. Aeginam vero, chytropolin vocarunt. Pharmacopolæ. Et verbum, pharmaca vendere. Et Pharmacofrangentes, apud Demosthenem. Acuum venditores, acuum venditrices. Lanciven-

πῶλαι. ἔθος ἦν ἐπερωτᾶν, ³⁷ πότερα κνήν, ἢ ἐπεσθίειν, συρμαιοπῶλαι, ³⁸ στυππειοπῶλαι, ἐριοπῶλαι, ³⁹ λιβανωτοπῶλαι, λιβανοπῶλαι, λιβανωτοπωλεῖν δὲ Ἀριστοφάνης ἔφη. ρίζοπῶλαι, * σιλφιοπῶλαι, ⁴⁰ καυλοπῶλαι, σκευοπῶλαι, ¹⁹⁷ ⁴¹ σπερμολόγοι, σπερματολόγοι, σπερματοπῶλαι, ⁴² χυτροπῶλαι. τὴν δὲ Αἴγιναν, ⁴³ χυτρόπωλιν ἐκάλου. Φαρμακοπῶλαι καὶ τὸ ῥῆμα, ⁴⁴ Φαρμακοπωλεῖν. καὶ ⁴⁵ Φαρμακοτρίβαι ⁴⁶ παρὰ Δημοσθένει. βελονοπῶλαι, βελονοπῶλιδες. ⁴⁷ πινακοπῶ-

Λαχανῶται] *Gloss.* λαχανοπῶλης, *Holerator*, *olerator*: leg. *olerator*, & λαχανοπωλίων, in iisdem. Mox post ἐπερωτᾶν commaticam distinctionem posuit.

37 Πότερα κνήν] Moris erat, ut venditor casei sciscitaretur ex emptore, utrum radere vellet caseum, an vero edere integrum cum pane? & prout respondit, ita dabat vel facilem, vel aliter cum pane edendum. *scutum*, quo *radabant caseum*, κνήστις, vel τυροκνήστις, *radula*, dicebatur. ΚΝΗΝ.

Πότερα κνήν] Quod ad morem istum quaerendi πότερα κνήν ἢ ἐπεσθίειν, an is ad olera pertinet, legitimus enim λάχανα κηστός; an ad caseum? ut in cyccone *Homeri* Γ' λ. λ.

--- ἐπὶ δ' αἰγίνοι κνή τυρόν.

quæ & *Schol. Græc.* ad *Aristoph.* *Pæcem* ad verbum διακνησθήσεται adfert, & κηστὴν γὰρ, ait, ἰστί κυρίως, πὸ τὸν τυρόν εἶναι τῆ κηστῆ. unde τυροκνηστῆς instrumentum, & ipse caseus κηστός. Sic enim *Eustathius* ad illa *Γ' λιβάδος* λ. παρ' ᾧ (*Ἀθηναῖα*) καὶ ὁ κοπτός τυρός καὶ ὁ τμητός, ὁ αὐτός ἐστὶ τῷ κηστῷ. An itaque emptores quaerebant, num caseus qui profutabat esui inferretur simpliciter, an potius radendus foret ad aliorum ciborum usus? Sane & hodie talem distinctionem apud τυροπῶλας videmus, ut alios habent *εἰβαρισ*, alios qui *κασι* miscentur placentis vel aliis cibis, prout cuivis lubet. JUNG.

38 Στυππειοπῶλαι] MS. *συρμ. στυππειοπῶλαι*. JUNG. *Στυππειοπῶλαι*] Supra I, 84. hæc vox est scripta *στυππειοπῶλαι* præstat tamen illa, quam heic habemus scriptura: nam *στυππῆ*, *στυππειόν* & *στυππειον* scribitur: hinc Romanorum *stypri*: vid. *Festum*: hoc autem in polito lino rimæ navium resarciiebantur, docente *Isidoro Orig.* lib. XIX. cap. 27. hinc *στυππειοπῶλης*, qui resarciendis navium rimis *stypri* vendit. Præcellere *συρμαιοπῶλαι*, quod idem vocabulum & mox *Segm.* 199. occurrit, ibique exponant, quomodo eo loco intellectum velim: hic vero non sine ratione mendum in hac voce hærete puto: nimirum scribendum est, me iudice, *γυρμαιοπῶλαι*: illa corruptela est in proclivi ac facili: *γυρμαιοπῶλης* autem dicitur *scutarius*, qui *viles venum proponit merces*, estque idem qui *γυροπῶλης*: alii tamen Grammatici potius exponunt, ὁ τὰς εὐτελεῖς ὀπώρας πιπράσκων, qui *visiota frivolum genera vendit*: occurrit hæc vox in *Luciani Lexiphane* haud procul ab initio: ὃν εἰκὸς παρὰ τῷ γυρμαιοπῶλῳ με περιμένειν: parum apposite *Beneditus*, qui *succulos vendit*: melius *Scholias Vetera*, quæ consule. *Γυρμαιο* vero idem est quod *γύρτη*, ῥῶπος; *scutia*, eaque notione hac voce utuntur *Themistius* in *Βασιμιστῆ*, & *Sotades* apud *Athen.* lib. VII. pag. 293. ubi eruditionis summæ virum *Is. Casaubonum* adi: eod quoe hæc vox, sed corrupta apud *Hesychium*: sed cum docti viri feliciter jam emacularunt. Hoc autem *Pollucis* nostri loco apprimè *γυρμαιοπῶλαι* conveniunt, siquidem mox sequantur *στυππειοπ.* ἰριοπ. λιβανοπ. qui omnes *γυρμαιοπῶλῶν* nomine continentur. Mox *gr. ed.* *λιβανοπ.* & *λιβαίοπ.*

39 Λιβανοπῶλαι] *Scr.* λιβανωτοπῶλαι vel λιβανοπῶλαι: sed pro priori scriptura facit MS. SEB.

Λιβανοπῶλαι] *Deest* in MS. λιβανοπῶλαι. non tamen damnandum: si quidem tam *λίβανος*, quam *λιβανωτός* dicatur pro eodem, quod tamen negant Grammatici. vide *Nunnes.* ad *Phrygisch.* *Ecl.* I. in *λίβανος*. Quod vero antecedit *λιβανοπῶλαι*, sic etiam habet MS. malim tamen cum *Sebero* nostro *λιβανωτοπῶλαι* & itaque etiam *λιβανωτοπωλεῖν* statim scribendum erit. quod cum tribus seqq. verbis δὲ *Ar.* ἔφη in MS. *deest*. JUNG.

40 Καυλοπῶλαι] In MS. *deest* καυλοπῶλαι. JUNG.

41 Σπερμολ. σπερματολ.] C. A. *σπερματοπῶλαι* σκυτροπῶλαι, leg. *χυτροπ.* &c. ΚΥΗΝ.

Σπερμολ. σπερματολ.] In MS. *deest* σπερματολόγοι. JUNG.

42 Χυτροπῶλαι.] Pro *χυτροπῶλαι*, MS. habet *κυτροπῶλαι*. Sic supra *Segm.* 163. *κυτροπολάθος* in vulgatis, ubi MS. *χυτροπολάθος*. & sic etiam *Pollucem* hic scripsisse putem. Illa τῶν ἰαζόντων sunt, & si ex aliquo tali attulisset, credo ejus rei nos admonuisset una. JUNG.

43 Χυτρόπωλιν] Leg. *χυτρόπωλιν*. *Aeginarum* vas fictilia, imprimis ollas tota Græcia utiturabat. soli *Athenienses* odio *Aeginarum* in sacris nullum eorum fictile adhibebant, bibebantque ex *χυτρίδων* ἰπιχωρίων, ex ollis *suae regionis*. vid. *Herod.* in *Terpsich.* ΚΥΗΝ.

Χυτρόπωλιν] MS. *χυτρόπωλιν* ἐκάλ. *παροxytonus*. JUNG.

Χυτρόπωλιν] *Χυτρόπωλιν* cum *Clariss.* *Κύβητιο* restitui. ad hanc autem formam superius sunt emendata *Segm.* 16. *ἀρτόπωλιν* & 78. *σπιρόπωλιν*, & mox *Segm.* 198. *μελόπωλιν*. sed quid? ita ne *Aeginam* appellarent? potuit certe propter *χύτρας* quæ ibi conficiebantur optimæ, ita recte dici: sed *Falckenburgii* Codex habet *γυναικα. χυτροπῶλαι*, *mulierem* vero *χυτρόπωλιν* *ἀσκευητῆς*, *quæ ollas venditrices*: quæ non sunt inepta.

44 Φαρμακοπωλεῖν] Sequitur in C. V. *βελονοπῶλαι*, *ασιανῆς*. ΚΥΗΝ.

45 Φαρμακοτρίβαι] MS. *Φαρμακοτρίβαι* ultima acuta, ut supra *Segm.* 179. vulgati. JUNG.

46 Παρὰ Δημοσθ.] C. V. *παρὰ Δημοσθένην*. ΚΥΗΝ. *Παρὰ Δημοσθ.*] MS. *παρὰ Δημοσθένην*. JUNG.

47 Πινακοπῶλαι] Post *πινακοπῶλαι* est in C. A. οὗ δὲ *πιπράσκονται οἱ ὄρνεις*, καὶ ὀρνέωται. C. V. ὀρνέοται paulo ante idem Codex, *τοὺς τὰς ὄρνεις*, αἶ. *pro ὀρνέωται*, leg. τὰ ὄρνεα καὶ, vel ὀρνεις, καὶ ὀρνισοπωλεῖν. *Aristoph.* *Ανίβης*,

--- οὐκ τῶν ὀρνέων

Ὁ πινακοπῶλης *Φιλοκράτης* &c. ubi *Scholias* ὀρνέων, οὕτως ἔλεγον καὶ ἐπὶ τῶν τόπων, ἀντὶ τοῦ ὀρνισοπωλείων, αἶς τῶν χύτρων ἀντὶ τῶν χυτροπωλείων, alia id genus occurrunt infra lib. X. cap. 5. *Hesych.* ὄρνεα, ὀρνισοπωλεῖν (leg. ex *Scholias* *Aristoph.* ὀρνισοπωλεῖα) καὶ *πιτεινῆ* καὶ τόπος. Obiter addendum

λαι. ⁴⁸ ἐκάλουν δ' οὕτως οἱ ποιηταὶ τῆς κωμωδίας, οὐ μόνον ⁴⁹ τοὺς τοὺς πίνακας πιπράσκοντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὄρνεις, οὓς προὔτιθεσαν ἐπὶ πινακῶν κεραμείων. ⁵⁰ τοὺτους δ' ὀρνιθοκαπήλους Κριτίας ¹⁹⁸ καλεῖ. * οὗ δὲ πιπράσκονται ⁵¹ οἱ ἔρνεϊς, ⁵² * ὀρνεῶται, ὀρνιθοπῶλαι. κτενοπῶλαι, ⁵³ ἀγχιτροπῶλαι, ⁵⁴ σκορδοπῶλαι. ἰσχαδοπῶλαι δὲ φερικράτης ἐν τοῖς Ἀγαθοῖς, καὶ ⁵⁵ ἰσχαδωνῶν ἔφη. ⁵⁶ μελιτοπῶλαι, μελιτοπῶλιδες, μελιτοπωλοῦσαι, ⁵⁷ λεκιθοπῶλης, ἐλαιοπῶλαι, ὄξοπῶλαι, ⁵⁸ κρομμυοπῶλαι, ⁵⁹ ἰσχαδοπῶλιδες, γεργοπῶλαι, ⁶⁰ γεργόπωλις. εἴρηται γὰρ ἡ γεργόπωλις ἐν ⁶¹ Διονυσιαλεξάνδρῳ Κρατίου, ὡσπερ ἐν ⁶² Ἀρτοπῶλίσιν Ἑρμίππου

dæ, sic autem Comici, non modo lances, sed & aves vendentes, vocabant, quas in lancibus fictilibus prostituiebant: sed hos, Avium mercatores, Critias vocat. * Sed ubi aves vendunt, * ὀρνεῶται, avium venditores. Pectinum venditores, hamorum venditores, alii venditores. Ficuvendæ, Pherecrates in Bonnis, & Caricatores dixit. Mellivendæ, mellis venditricis, mel vendentes: Lecythos venditans. Olei venditores, acetivendæ, ceparum infitores, ficium venditricis: porrivendæ, porrivenditrix. Porrivenditrix enim, in Dionysalexandro Cratini dictum est. Quemadmodum Porrum vendere, in Artopolis Hermippi.

de πινακοπῶλης ejusdem *Ariftoth.* *Scholion*: πινακοπῶλης, ὁ ὀρνιθοπῶλης, ὅτι τὰ λιπαρὰ τῶν ὀρνέων ἐπὶ πινακῶν τιθέντες ἰπῶλου. quæ verba *Smith* excerpit. vid. & *Helych.* in πινακοπῶλης. quæ volui annotare, ut hujus temporis πινακοπῶλης probarem antiquiores esse quam vulgo creditur: eadem affert *Salm.* Kühn.

48 Ἐκάλουν δ'] MS. ἐκάλ. δι. ου. JUNG.

49 Τούτους τοὺς πίνακας πιπρ.] MS. τοὺς πίνακας &c. sine altero τοῖς. Et volunt quidam ejusmodi articulo ejusdem casus geminationes saltem recentioris Græciæ esse, ut apud *Zonaram.* τῆς τῆς πόλεως ἱρμάστως, apud *Isaac. Casiacensem,* διὰ τοῦ τοῦ σταυροῦ τροπαίου. Quod si vulgata lectio vera, non usquequaque verum est. Sed alterum τοὺς ut dixi MS. omittit: & tamen idem mox habet, τοὺς τὰς ὄρνεις, ἅς προὔτιθ. genere etiam in. sed quod ad πινακοπῶλης, credo inuisse etiam locum *Ariftoth.* initio *Ornithon*: ὁ πινακοπῶλης Φιλοκράτης μελιγχοπῶν. ubi *Scholion* veterusta partim gemina, ὁ ὀρνιθοπῶλης, exponunt: ὅτι, addunt, τὰ λιπαρὰ τῶν ὀρνέων, ἐπὶ πινακῶν τιθέντες ἰπῶλου. JUNG.

50 Τούτους δ'] MS. τοὺτους δι. ο. JUNG.

51 Οἱ ὄρνεις] Deest in MS. οἱ. JUNG.

52 * Ὀρνιῶται] Vulgo exp. qui aves vendunt: sed hic præcedit οὗ, ut locus significati intelligatur. SEB.

* Ὀρνιῶται] MS. ὀρνισται, sine accentu & per o in penultima. Nescio quinam alii βεβαιῶται huic sint vocabulo. Hoc scio si illud τόπος significat, ut *Polix ait,* οὗ πιπράσκονται, punctum post illud vocabulum ponendum. sequuntur enim iterum venditores, ὀρνιθοπῶλαι, & alii. Forte & huc pertinent quæ apud *Helychium* leguntur, ὄρνεια, ὀρνιόπωμα (an ὀρνιόπωλια legendum?) καὶ κτενὶ καὶ τόπος. Post hoc vocabulum in MS. sunt hæc saltem, istoque ordine: ὀρνιθ. κτενοπ. ἀγχιτροπ. κρομμυοπ. ἐλαιοπ. ἰσχαδοπῶλαι, ἰσχαδοπῶλιδες. cetera sunt ommissa, & plura in sequentibus, ut dicam. Excutiamus quædam in vulgatis. JUNG.

* Ὀρνιῶται] Nihil in emaculanda hac voce opitulatur MSS. conjectemus ergo: οὗ δὲ πιπρ. οἱ ὄρν. ὄρνια, καὶ ὀρνιθοπῶλαι &c. *Kühnius* noster in suo Codice commatica distinctione πιπρ. secreverat a sequentibus, ut nimirum οἱ ὄρνεις de ipso intelligeretur loco. Ego in re dubia nil mutavi.

53 Ἀγχιτροπῶλαι] C. A. κρομμυοπῶλαι, ἐλαιοπῶλαι, ἰσχαδοπῶλαι, ἰσχαδοπῶλιδες, cætera absunt usque ad εἴρηκεν *Segm.* 200. Kühn.

54 Σκορδοπῶλαι] Puto emendandum σκορδοπῶλαι, quamvis non ignorem σκορδον & pro σκορδοσ adnotatum alicubi a viris doctis esse. JUNG.

55 * Ἰσχαδωνῶν] *H. Steph.* legit ἰσχαδωνῶν, qui est caricatorum emptor, ὁ ἰσχαδωνῶν ἀνούμιος, ut ἰπκωνῶν dicitur, equorum emptor. SEB.

* Ἰσχαδωνῶν] *Salm.* ἰσχαδοπῶλαι vel ἰσχαδωνῶν, id est, ἰσχαδοπῶλαι. Kühn.

* Ἰσχαδωνῶν] Placet conjectura *H. Stephani,* qui ἰσχαδωνῶν scribendum putat, quamvis non tam putat, quam quasi *Pollux* ita scripsisset, hinc illud ipsum in suo Thesuro laudat. JUNG.

* Ἰσχαδωνῶν] Ἰσχαδωνῶν emendavi delera stellula: *Pollux* eo posuit casu, quo *Pherecrates* est usus: ἰσχαδωνῶν, qui caricas vendunt.

56 Μελιτοπῶλαι] *Qui mella vendunt.* idque mercatorum genus *Athenis* multum, Attica enim regio mellis erat feracissima, quod præstantissimum *Hymettus* suppeditabat: eaque regionis dos ita constitit, ut etiam vastas *Athenas* μελιττουργοὶ incoluerint soli, referente *Syneso* Ep. 136. Μελιττουργοὶ νεο μελλαρῶν, at μελιττουργοὶ, αριαῖς: utraque vox in *Glossis* confunditur: hi posteriores quoque μελιττοπῶλαι, quod vocis est apud *Aristotelem* περὶ θαυμ. ἀκουσμ. Μελιττοπῶλης autem ab aliis memoratos *Pollux* noster non recenset.

57 Λεκιθοπῶλης] *Ariftoth.* in *Pluto,* λεκιθοπῶλης, id est, secundum *Scholion,* ὄσπολις, a *lusco* ονὶ dicta, vel ὄσπριόπωλις. Kühn.

Λεκιθοπῶλης] Scribe λεκιθοπῶλης per i, unde λεκιθοπῶλης apud *Ariftothanem,* u tin *Pluto,* sive is ova sive pisa vendat, quum *Scholiasarum* explicatio utrumque dicat. JUNG.

Λεκιθοπῶλης] Hæc vox alieno heic est loco: emendavi itaque λεκιθοπῶλης, præeunte *Erudit. Kühnio* mallem tamen λεκιθοπῶλης, videntur enim mulieribus præcipue ova vendidisse: est ea apud *Lucian.* *Lexiph.* παρὰ τῇ λεκιθοπῶλιδι περιμίτιν Græcam vocem in versione retinet *Benedictus.*

58 Κρομμυοπῶλαι] *Lucilio cerasius* ejusmodi homo, si apud *Trifcianum* Satyrici illius versum ita legamus, ut emendat *Leopardus* XIV. Emendat. 14.

Lippus edenda acris assidue cerasius cera.

id est, κρομμυοπῶλης homo. ut ita hæc verba κρομμυοπῶλης homo antea male inserta ipsi versui *Luciano* sint interpretatio a *Trifciano* adjecta. JUNG.

59 Ἰσχαδοπῶλιδες] Sic est legendum, ut vulgo est, non σχαδοπῶλιδες, ut MS. Est enim & hoc *Ariftothanis,* apud quem in media *Lysistrata* lego:

Ἐδίδικοτο τὴν ἰσχαδοπῶλιν, καὶ τὰς ὀρνιθῶν κτενῶν. JUNG.

60 Γεργοπῶλις.] Malim, ut alia, propatoxytono potius scribere, nec aliter putem a *Polluce* scriptum ἡ γεργοπῶλις. εἴρηται γὰρ ἡ γεργοπῶλις ἐν. JUNG.

61 Διονυσιαλ. Κρατ.] Omnia desunt in MS. usque ad *Segm.* 200. JUNG.

62 Ἀρτοπῶλίσιν Ἑρμ.] Ἀρτοπῶλίσιν, ut infra *Segm.* 202. SEB.

Sed

199* Sed in * Danais Aristophanis, Raphanivendæ. & Bellariorum venditorum. Sicuti in Phœnillis, Theatri venditor, qui spectacula elocat. Abdomen vendens. Coronarum venditores, & venditricæ. Sed coronarum species, ἔκκυλιστος, ut Archippus in Rhinone inquit :

--- Abit

Coronam ἔκκυλιστον γέσθαι.

Celustum quoque, dixit Antiphanes. Ole-

Ἀρτοπώλιον Ἐρμ.] Ne dubites scribere cum Sebero nostro Ἀρτοπώλιον, ut & infra Segm. 202. recte est. nec aliter Athenæus lib. III. ubi III. Animadv. 32. hujus dramatis & Καταβόπου noster meminit. JUNG.

Ἀρτοπώλιον Ἐρμ.] Ἀρτοπώλιον cum Clariss. Kühnio accentu mutato restitui. Hujus Hermippi fabulæ meminit Euripidis Scholiastes, & ex ea fragmen habet ad Med. versf. 1027.

--- καὶ γαυκίους Ἐνός ἀγγῆλαι ---

observat hic vetus Commentator ἀγγῆλαι dici ἀντὶ τοῦ εὐχασθαι ex Phrygicis; additque ex Aristophane χρῆσιν, διὰ παντός, ὡς δέσποτ' ἀγγηλοῦμεν ἡμεῖς σ' αἰεὶ similem locum ex Aristophanis Νεφέλαις citat Erythologus in ἀγγῆλαι. Καὶ σὲ θυσιαι, προσδοῖς τε μεγάλαισι διαπαντός ὡς Δέσποτ' ἀγγηλοῦμεν αἰεὶ.

Καὶ σὲ θυσιαισιν ἰσραῖσι, προσδοῖς τε μεγάλαισι διαπαντός ὡς Δέσποτ' ἀγγηλοῦμεν αἰεὶ.

& ad hanc normam apud Schol. Eurip. emenda: διὰ παντός ὡς δέσποτ' ἀγγηλοῦμεν ἡμεῖς σ' αἰεὶ in quibus citandis antiquum Commentatorem Eurip. cum memoriæ nimis fideret, haud leviter aberrasse videmus. Sed exiteritne ille locus ab Erythologo adductus in Nubibus primis? siquidem nos casu δισκουασμῆνας habemus: & potuit certe, vide modo pag. 142. hoc obiter, subijcit tum antiquus ille, quem dixi, Grammaticus: καὶ Ἐρμιππος ἐν Ἀρτοπώλιον. Φέρε νῦν ἀγγῆλαι τοὺς θεοὺς ἰούσ' ἔσω. ita emendate locus hic in editione Anglicana legitur, cum Basileensis foedissime ἄρτος πώλοισι habeat, quod dudum emaculaveram: eandem fabulam Scholia in Aristophan. Nubes nominant.

63 Γελοπώλειν.] Hefychius: γελοπώλειν, ῥωπαλεῖν, παντοπώλειν, puto scribendum γελοπώλειν, ῥωποπώλειν, quod ni fallor, vel ipsa series literarum confirmet. Hermippus ἀρτοπώλιον laudatur & apud Schol. Aristoph. ad Aves, paulo a fine longius. JUNG.

Γελοπώλειν.] Hinc apud Eustath. ad II. τ. γελοπώλης, ut ῥωποπώλης.

64 Ἀριστ. Δαναοῖσι.] Δαναοῖσι, ut infra X. 26. & 2. libi. SEB.

Ἀριστ. Δαναοῖσι.] Salm. Δαναοῖσι. KÜHN.

Ἀριστ. Δαναοῖσι.] Repono omnino Δαναοῖσι cum Sebero nostro. Danaides enim ejus fabulæ titulus, de qua & Casaubonus noster III. Athen. 30. JUNG.

Ἀριστ. Δαναοῖσι.] Ego cum Doctiss. Kühnio in textu emendandi Δαναοῖσι, nunquam enim aliter veteres Grammatici hanc fabulam laudant. Harpoc. in ἐχίνος, Schol. Aristoph. in Plut.

65 Συρμαιοπῶλαι.] Συρμαιοπῶλαι denuo repetuntur, qui tamen modo Segm. 196. jam fuerunt. Fortasse igitur in MS. aliud hic vocabulum reperietur. Nobis interim conjectari licebit, quomam MS. hic destitutumur. Quid itaque si legamus σιρμαιοπῶλαι καὶ ἐγκριδοπῶλαι, par forte non inepte compositum, utrumque dulciorum. σιρμαιο δὲ (ait supra MS. Pollux VI, 16.) ἰκάλουσαν τὸν ἐκ γλεύκους ἐψημένον γλυκύν (οἶνον), de ἐγκρί-

τὸ⁶³ γελοπώλειν. * ἐν δ'⁶⁴ Ἀριστοφάνους Δαναοῖσι, ⁶⁵συρμαιοπῶλαι, καὶ ἐγκριδοπῶλαι, ὡς περ ἐν ταῖς φοινίσσαις ⁶⁶θεατροπῶλης, ὁ θεῖαν ἀπομισθῶν. ⁶⁷ἰτριοπῶλης. Στεφανοπῶλαι, στεφανοπῶλιδες, στεφανοπώλητριαι. στεφάνων δὲ εἰδη, ⁶⁸ἐκκύλιστος, ὡς περ Ἀρχίππῳ εἴρηται ἐν Ῥίνωνι,

--- ἀπέρχεται

Στέφανον ἔχων τῶν ἐκκυλιστῶν ---

καὶ κυλιστὸν δὲ εἴρηκεν Ἀντιφάνης. λαχανο-

σιν res etiam nota, saltem Hefychii illa itaque adscribo: ἐγκρίδες, πίεμα ἐλαίῳ ἐψόμενον καὶ μελιτούμενον. JUNG.

Συρμαιοπῶλαι.] Nihil in hac voce est mutandum, quippe συρμαιοπῶλης, est ὁ τῶν συρμαιοπῶλων, συρμαιοπῶλων Grammatici exponunt, βρῶμα διὰ στίγματος καὶ μέλιτος, esulentium ex adipē & melle confectum: ejus meminit Hippocrates & Erotianus in Lexico Hippocratico in vocibus ἀπὸ συρμαιοπῶλου hoc autem utebantur medicamento ad excitandum vomitum; idque dictum συρμαιοπῶλων de Ἐγγυρίῃς, qui hujusmodi vomitoriis sapientissime singulis mensibus sanitati suæ consulēbant, Herodot. Eurip. συρμαιοπῶλων τρεῖς ἡμέρας ἐπέξῃς μῆνος ἐκαστὸν ἰμάτοισι θηρώμενοι τῆν ὑγίην, καὶ κλύσμοσι vide præfixam Herodoto quarundam in eovocum expositionem: hinc συρμαιοπῶλων non tamen discendam, præterquam emendatorem tibi dedero in hac voce Corinthium de Dial. Ion. apud eum enim male legitur συρμῆ pro συρμῆν Ionice. Fuit hoc esculenti genus victoriæ præmium apud Laconas, quod συρμαιοπῶλων, id enim erat certamini nomen, victorem augebat: vid. Hefych. in voce: his adde Erytholog. & Suidam.

66 Θεατροπῶλης.] Est is, qui elocat theatrum, non spectaturientibus, sed θεατρῶν, cujus erat θίαν πωλεῖν, ut spectatorum ἀγοράζειν, emere, qui struxerant theatra architecti, locabant totum theatrum hac in parte θεατροπῶλων. Aliter hæc accepit Casaub. in cap. XI. Theophr. Characterum. KÜHN.

Θεατροπῶλης.] Dicuntur & θεατρῶναι hi tales apud Theophrastum Charact. περὶ βδελυρίας ubi de utraque adpellatione vide Comm. Casauboni nostri. de his agit & Bulengerus lib. I. de Theatro cap. 50. JUNG.

67 Ἴτριοπῶλης.] Salm. leg. ἰτριοπῶλης pro ἰτροπῶλης. recte. KÜHN.

Ἴτροπῶλης.] De hac voce libet indicare primam conjecturam meam. Scilicet ἀπὸ τῶν ἰκρίων veteres Athenienses spectasse constare, didiceramque etiam ex Casaubono meo loco modo dicto, ubi ex Scholiaste Aristoph. in Vesp. citat & hoc: ἰκρίοις θεωροῦντες, τοὺς δύο ὀβολοὺς παρέχον· hinc quid si itaque ἰκριοπῶλαι a Polluce hic fuerint allati, iidem nimirum cum θεατροπῶλων? Sed quoniam MS. nos deficit, ne nimis a vulgata scriptura recedamus, potius ἰτριοπῶλης scribamus, hominum genus ejusdem farinae cum ἐγκριδοπῶλαις. Noster de utriusque πίεμασι supra VI, 78. καὶ τὰ ἴτρια, καὶ τοὺς ταγηνίας. εἰςὶ δὲ οἱ αὐτοὶ ταῖς ἐγκρίσιν JUNG.

Ἴτροπῶλης.] Clariss. Kühnium sequuntur, ἰτριοπῶλης restitui.

68 Ἐκκύλιστος.] Prior. edit. ἐκκύλιστος, & mox ἐν Ἡρώνι pro ἐν Ῥίνωνι. & inde: ἀπέρχεται στίφ. ἔχ. ἐκ τῶν κηλιστῶν, καὶ κήλιστον δ. Emendationem monstravit Casaubonus in Athen. XV, 7. SEB.

Ἐκκύλιστον.] Vid. Athen. lib. XV. cap. 7. ubi Casaub. τοιαύτην vocat. KÜHN.

Ἐκκύλιστος.] Ἐκκύλιστος, & μόχ ἐκκυλιστῶν, & κυλιστῶν sic bene restituit Seberus ex Casauboni nostri lib. XV. Animadv. ad Athen. cap. 7. ubi interpreta-

200 πώλιδες, λαχανοπωλήτριαι. * 69 τὰς δὲ γε βελοπώλιδας, εἴρηκεν Ἑρμιππος ἐν Μοίραις. ἔξεστι δὲ καὶ τὰλλα ἐπὶ τῷ θῆλυ σχηματίζειν. 70 συνθηματιαίους δὲ στεφάνους εἴρηκεν Ἀριστοφάνης, τοὺς ἠργολαβημένους, οὓς οἱ νῦν ἐκδοσίμους λέγουσι. Φατέον δὲ, ἐπὶ μὲν τοῦ ἐκδιδόντος ἔργον 71 ὅτι οὖν, τὸ 72 ἐργοδοτεῖν. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐργαζομένου, τὸ ἐργολαβεῖν. 73 εἰ δὲ Λυσίου ὁ κατ' Αὐτοκλέους λόγος, ἐν ᾧ γέγραπται, ψηφοποικοῦσι τὸ δίκαιον, εἴη ἂν καὶ ὁ 74 ψηφοποικῆς

rum venditrices. * Telivendas autem, Hermippus in *Parcis* dixit. Possunt & alia in *fœminino* genere formari. Coronas autem constitutas, seu *soleennes*, Aristophanes vocavit *Promeritas*: quas nunc, honorarias nominant. Dicendum autem de quovis opus elocante, quodcumque id fuerit, opus elocare: sed de laborante, opus recipere. Sed cum in *Lysia* Oratione *Contra Autocleum* scriptum sit, Eludunt *judicium calculis*: calcularius delusor, quoque inter artes

tur, quasi totatitem dicas: sive volubilem, ut idem lib. II. *Animadv.* cap. 10. ubi quales hæ coronæ fuerint, dicas licet. *Antiphanes* vero qui & *Notstro* citatur, *κυλιστὸν* dixit ἐν *ἑαυτοῦ ἱρώντι*, ut apud *Athenam* lib. XV. citatur: quod ibidem lib. XV. cap. 7. docuit *Cassianus* scripius laudandus. JUNG.

Ἐκκύλιστος] Probandus huic voci testis adducitur *Archippus* ἐν *Ῥίωσι* prior. edit. ἦρων; pro quo *Falckenburgii* Codex ῥίτων, in quam vocem facile incuria libratorum Ῥίωσι degenerate potuit. idem Codex pro *καλίστων* & *κλίστων*, habebat *κυλιστῶν* & *κύλιστων* posterius recte: in priori eam lectionem, quam ex *Cassianono* dedit *Severus* amplectimur.

69 Τὰς δὲ γε βελοπώλ.] *Salm.* κερλοπώλιδας vel *κεβλοπ.* Kühn.

Τὰς δὲ γε βελοπώλ.] Non ineptam certe lectionem hic nobis Codex *Falckenburgii* suppeditat, τὰς δὲ γε βελοπώλ., βελοπώλιδας εἴρ. &c. quam tui facio, æque lector, *judicii*.

70 Συνθηματιαίους δὲ στεφ. εἴρ. Ἀριστοφ.] C. A. στ. Α. καλεῖ ἠργολαβημένους, οὓς οἱ νῦν ἐκδοσίμους ubi leg. συνθηματιαίους δὲ στεφάνους Ἀριστοφάνης κ. τ. ἢ. οὓς οἱ νῦν ἐκδοσίμους λ. coronas σ. *Aristoph.* vocat eas, quæ locantur conficienda, quæ hodie vocantur ἐκδοσίμους, id est, elocatas, quæ sc. *Istphanoplocis* solent certa sub mercede locari, & nisi quis curet ex pacto conficiendas, non fiunt. vid. *Athenam* in fine cap. 7. lib. XV. & *Hezych.* *Falchalius* lib. II. de *Coronis* cap. 15. vult are publico texendas locatas, de quo dubito. Kühn.

Συνθηματιαίους δὲ στεφ. εἴρ. Ἀριστοφ.] Et ista in MS. defunt adhuc. Locus est ex *Thestophorotizicis Aristophanis* itte:

Ἄλλ' εἰς ἀγορὰν ἀπειμι' δεῖ γὰρ ἀνδράσι
Πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσι.

Qui versus & apud *Suidam* emaculandi, in quo ita est: συνθηματιαίους' οὓς ἡμεῖς λέγομεν ἐκδοσίμους. Ἀριστοφάνης' δεῖ γὰρ ἀνδράσι πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσι. Scribendum:

--- δεῖ γὰρ ἀνδράσι
Πλέξαι στεφ. σ. ε.

hic iterum MS. pergit: Ἀριστοφάνης ἠργολαβημένους καλεῖ, οὓς οἱ νῦν ἐκδοσίμους λέγ. H. *Stephanus* ad vulgatum ἐκδοσίμους, quod ita & MS. habet, adscripsit in suo Codice, ἐκδοσίμους, *Suid.* suspicaturque ita in *Thest.* suo apud *Pollucem* emendandum. Verba *Suida* antea habuisti: quæ sane id suadent. Quid tamen si ad literas propius emendemus ἐκδοσίμους. *Hezychius* clare: συνθηματιαίους, οἱ ἠργολαβημένοι, καὶ ἐκδοσίμοι, ἐκδοσίμοι. Sic itaque torus locus in vulgatis recte habebit, si pro ἐκδοσίμους, saltem emendemus ἐκδοσίμους. Et nostram conjecturam prorsus confirmat *Athenæus* lib. XV. eundem *Aristophanis* versus adferens, ubi de coronis agit: pariter ita explicando: συνθηματιαίους, αἱ, στεφάνοι, ἠργολαβημένοι, καὶ ἐκδοσίμοι. JUNG.

Συνθηματιαίους δὲ στεφ. εἴρ. Ἀριστοφ.] Fœdum plane mendum non tantum vulgatas *Pollucis* editiones,

sed & Codices MSS. infedit in voce ἐκδοσίμους, pro qua ἐκδοσίμους cum Kühnio nostro in textu restituere non dubitavi: nec quicquam huic emendationi in posterum fidei detractum sit, siquidem optimus *Falckenburgii* Codex id vocis agnoscat: ἐκδοσίμους autem στεφάνους recte locatitios dixeris: ita enim *Glossæ* ἐκδοσίμοι, *Locatitium*. & ἐκδοσίμοι, ἐπὶ μίσθῳ, *conlocor, loco*. Eleganter *Lucianus* *Eucom.* *Demosth.* Πάσσω τῷ ζωγράφῳ φασὶ ἐκδοθῆναι γράψαι ἵππον καλιδαμένον, quæ *Hesychius* vertit: Πάσσω πρὸ τοῦ αἰνῆ equum se voluntatem locatum esse *derinendum*: & mox apud eundem, ὁ ἐκδοῦς est idem qui ἐργοδοτῆς. Sed non possum, quin obiter *Lucianum* emaculem: apud eum itaque pro Πάσσω scribe Πάσσω, & hic & alibi; en tibi *Plutarchum* de *Pythia* Orac. Ἄρ' οὐκ ἔφη τὸ τοῦ ζωγράφου Πάσσανος ἀκίους; Οὐκ ἔγωγε, τίπειν ὁ Σαραπίων. Ἄλλα μὲν ἀξίον ἐκλαβῶν γὰρ, ὡς ἔοικεν, ἵππον ἀλιδοῦμενον γράψαι, τρέχοντα ἔγραψεν ἐκλαμβάνειν ergo dicitur, quis faciendum opus suscipit? id certe haud facile crediderim; quippe qui de hujus verbi in hac notione γνησιότητι dubitem; quapropter pro ἐκλαβῶν apud *Plutarchum* ἐργολαβῶν restituere malim, prout illa vox occurrit apud eum in *Pericle* pag. 160. τὸ δὲ μακρὸν τείχος &c. ἠργολάβης Καλλικράτης: & hanc tibi emendationem magis probabunt, quæ superius mihi de hac voce sunt dicta. Talis fuit illa *Hieronis* corona, de qua apud *Vitruvium*, cujus hac de re verba supra, ubi de *tedemptiore* & ἐργολάβῳ, protuli.

71 Ὅτι οὖν] MS. ὅτι οὖν. JUNG.

72 Ἐργοδοτεῖν.] *Xenoph.* lib. VIII. *Cyri Inst.* ἐργοδοτῆς vocat, quis opus locant. Kühn.

Ἐργοδοτεῖν.] Hujus loci meminit *Nannæf.* ad *Phrynich.* *Eclog.* I. in ἐργοδοτῆς. JUNG.

73 Εἰ δὲ Λυσίου ὁ κατ' Αὐτ. λόγ.] C. A. hæc ita effert: καὶ ὁ ψηφοποικῆς εἴη καὶ ὡς Λυσίας, ψηφοποικοῦσι τὸ δίκαιον, φησι. leg. καὶ ὁ Λυσίας &c. Ἔ ψηφοποικῆς erit (inter artifices) Ἔ *Lysias* ait: *Induit junctus, ut praestigator calculis.* Gl. ψηφοποικῆς, praestigator. ψηφοποικῆς, praestigia. ψηφοποικῆς, praestigator. Poterat & ψηφοποικῆς dici, quis *Indit calculis in alveo latrunculorum, calculorum* &c. Kühn.

Εἰ δὲ Λυσίου ὁ κατ' Αὐτ. λόγ.] Ita & MS. Videndum itaque ne forte ejusdem orationis titulus *Harporationi* in ἰσδομισομένον sit restituendus, ubi ita est: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἐτεοκλέα περὶ χρημάτων, εἰ γνήσιος, ne inquam, & ibi emendandum: πρὸς Αὐτοκλέα. Nihil adfirmo, sed ita me saltem suspicari indico. JUNG.

74 Ψηφοποικῆς] Ψηφοποικῆς. de his plura apud *Cassianonum* nostrum XV. *Athen.* 16. & *Buleperum* vide lib. I. de *Theatro* cap. 34. qui *acetabularios* interpretatur, & ψηφοποικῆς ex *Lysia* hic, quasi *calculus, ita cavillationibus jus frustrari.* *Brodæus* hinc locum *Julii Firmici* restituit, VI. *Miscell.* 30. ita scribens: *Mercurius ipse psephorellas sepe fecisse: castigandum exemplis psephorellas Ἔ Psephorellas. auctor Suidas in voce ψηφολόγοι, & Pollux lib. VII. De Psephorellis, viri docti proferunt & hunc locum non nominato auctore: Ἀρίστην ἔλεγε τοὺς διπλεκτικούς εἰκίνας τοῖς ψηφοποικῆς, οἱ τινὲς χαρίντως παραλογίζονται. Sed is*

201 numerabitur : * nomen autem hoc novus quidam Comicus, Eudoxus in Nauclo Comœdia dixit. Cæterum si & actiones turpiores, artis vocabulo nominandæ sunt, dices : meretrices, scorta, meretriculæ, scortantes, Lupanaria, lustra, prostibula, Lenones, prostitutores, lenocinantes. Scortum, etiam humicubam nominabis, & fornicariam, & scortillum. Meretriciam autem, in Agricolis vocavit Aristophanes. * Sed Hermippus in Cothurnis, Meretricum perflutores : idemque in Artipolidibus inquit,

75 ἐν τέχνῃ. * τὸ δὲ ὄνομα τοῦτο εἰρηκέ τις τῶν νέων κωμῶδων Εὐδοξὸς ἐν 76 Ναυκλήρου δράματι. Εἰ δὲ χρὴ καὶ τὰς αἰσχίους πράξεις τέχνας ὀνομάζειν, 77 ἐρεῖς, πόρναι, πόρνοι, ἐταῖραι, ἐταιροῦντες, πορνεία, οἰκήματα, 78 ματρύλλεια, πορνοβοσκοί, προαγωγοί, 79 μαστροποί. τὴν δὲ πόρνην, καὶ 80 χαμαιτύπην ἐρεῖς, καὶ 81 στεγίτιν, καὶ πορνιδιον. 82 πορνύτρειαν δὲ ἐν τοῖς Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης ἔφη. * 83 Ἐρμιππος δὲ ἐν τοῖς Κοθόρνοις, 202 πορνοτελῶναι. 84 ὁ αὐτὸς ἐν Ἀρτοπάλισι Φησὶν,

apud Stobæum est λόγῳ, εἰς τὸ ἐναντίον περὶ γραμματέων. Et illi male Aristophani tribuunt, quod Aristophano debebant. Ἀριστοφάνης ὁ φιλόσοφος ἔφη τοὺς διαλεκτικούς ἰσικίνας τοῖς ψηφοπακταῖς, οἱ τῶν χαρίτων παραλογίζονται, scribit Stobæus. Ipsi itaque memoria lapsi videntur: quod sane in homine nihil rari: mihi que puto hoc humani sapientius accidere. Aristophano vero λόγους διαλεκτικῶν τοῖς ἀραχνίους, ἢ τοῖς τῶν ἀραχνίων ὑφάσμασι comparabat, ut ex *Laertio* lib. VII. & *Stobæi* sermone jam dicto patet. Non etiam omittendum, quod ad *Pollucem* nostrum, & *ψηφοπακτής* in quibusdam MSS. legi. Ita enim ex observationibus *Schotti* discō, in quibus ista: *ψηφοπακτούσιν, Περφοραστὴς in Cod. MS. ἀπὸ τοῦ παλῶ, ἔπιμοις Ἀττικῆς*. Noster sane MS. ad hunc modum mox *Segm.* 204. *ψῆφοι ψηφοπακτίου* habet. Et sic *κυνδαλοπαίστην* habes apud *Helichium*. JUNG.

75 Ἐν τέχνῃ.] Defunt in MS. ἐν τέχνῃ. τὸ δὲ ἐν. τ. ἔρ. usque ad πόρναι. JUNG.

76 Ναυκλήρου] Vel Ναυκλήρω. *Casaub.* in *Athen.* I, 15. exponens τὸ ψηφοπακτικῶν, jus subvertere subtilibus commentis. SEB.

77 Ἐρεῖς, πόρναι, &c.] Post *Φησὶ C. A.* ἐρεῖς δ' ἂν π. π. ἐταῖραι, ἐταιρίδες ἔ. π. οἱ ματρώλεια &c. *Helich.* etiam ματρώλλιον cum aliis multis. KÜHN.

Ἐρεῖς, πόρναι, &c.] Iterum ita MS. ἐρεῖς δ' ἂν πόρνοι, ἐταῖραι, πόρναι, ἐταιροῦντες, πορνεία &c. JUNG.

78 Ματρύλλεια] Ματρύλλειζ. *H. Steph.* SEB. Ματρύλλεια] MS. ματρώλεια, uno λ, ut & infra habet IX, 28. Apud *Helichium* est ματρώλλιον. JUNG.

Ματρώλλεια] Alibi ματρώλεια, & ita *Menander*: Οὐκ οὐκῆται

Καταφθαρίσθαι ἐν ματρώλεια τὸν βίον.

pro quo malim scribere καταφθαρίσθαι ἐν ματρ. τ. βίον; citat *Harrocrarian* quem vide: editio *Aldina* καταφθαρίσθαι. *Suidas* Κατὰ τρεῖς &c. *Eustathius* ματρώλα & ματρώλειον, quæ lectio est in C. A. Sed auctiorem habet hunc locum *Codex Fulckenburgii* hoc modo: ματρίαια, ματρώλλεια, de qua priori voce acutioribus conjectandum relinquo, imhi enim in præsentiarum nihil suppetit.

79 Μαστροποί.] MS. μαστροποι. JUNG.

80 Χαμαιτύπην] Pro χαμαιτύπην, MS. noster χαμαιτύπην habet. quod facilius suum expositorem inveniat forte quam auctorem. JUNG.

81 Στεγίτιν] Vel στεγίτιν, si mendo carens exemplaria: *H. Steph.* *Helich.* & *Phanoginus*: στεγίτιν, τὴν πόρνην. & mox: ττήγη, γαστήρ. SEB.

Στεγίτιν] C. V. στεγίτιν. *Salmas.* στεγίτιν. *Helich.* στεγίτην, τὴν πόρνην, leg. στεγίτιν vel τεγίτιν, id est, ἐπὶ τοῦ τήγους σταθεῖσαν, προσανтем in cella meretricia. post στεγίτιν C. A. *Αριστοφάνης* ἔφη πορνοτελῶναι, Ἐρμιππος δὲ καὶ πασιπόρη κ. κ. C. V. etiam leg. πασιπόρη. πορνοτελῶναι sunt meretricii vestigialis redemptores. KÜHN.

Στεγίτιν] Pro στεγίτιν, MS. στεγίτιν. quam ego putem veram lectionem, licet apud *Helichium* στεγίτην, τὴν πόρνην legatur. Ut quasi *Samædianam*, ut

Latinis dicebatur, intelligamus, vel prostibulum, quod sub tecto prostaret. non enim puto ad στήγην, τὴν γαστήρ, ut etiam *Helichius* exponit, in hoc vocabulo respectum esse, sed ad στήγην τὸ τήγος. JUNG.

Στεγίτιν] Cum *Clariss. Kühnio* in textu restitui στεγίτιν, quam vocis formam analogia Græcæ linguæ postulat: ἐπὶ τήγους καθέζεσθαι de meretriculis dixit *Clementis* *Pædag.* lib. III. cap. 11. de qua loquendi formula plura reperies apud *Is. Casaubonum* ad *Suetonii Claudium*. Simili modo ἐν οἰκήματι καθέζεσθαι de *Schinius* matre, quæ meretriciam exercere artem perhibebatur, *Apollonius* dixit; nam οἰκήματα sunt cella meretricia.

82 Πορνύτρειαν] MS. πορνύτρειαν (quæ scriptura magis placet) ὡς *Αριστοφάνης*. omiffis δὲ ἐν τ. Γ. & ἔφη. JUNG.

83 Ἐρμιππος. δ. ἐν τ. &c.] In MS. omiffa etiam Ἐρμιππος δ. ἐ. τ. Κ. JUNG.

Ἐρμιππος. δ. ἐν τ. &c.] Hæc quidem primo intuitu nullam præ se ferre videntur difficultatem, sed attentius cum MSS. lectione conlata scrupuli plurimum habent: de *Hermippi* *Cothurnis* meministine? mihi certe nullus occurrit, qui ejus faciat mentionem: quod mihi hisce cogitandis ansam præbuit, est *Codicis Fulckenburgiani* lectio; is pro Ἐρμιππος habet *Φιλωνίδης*, pro ὁ αὐτὸς vero Ἐρμιππος: hæc vestigia secutus accuratam me hujus loci lectionem concinnaturum spondeo: *Philonida* *Cothurnos* laudant *Pollux* noster infra IX, 29. & X, 115. *Athenæus*, & *Suidas* in *Φιλωνίδης* meminere & alii Grammatici, quos brevitate ergo prætereo: hinc emendandum esse apud *Pollucem* *Φιλωνίδης* nulli in dubium vocamus, eaque de causa, ut loci sentus sibi constet, pro ὁ αὐτὸς restituum *Ἐρμιππος*, de cujus fabula *Ἀρτοπάλισι* superius dixi. Necdum ita res est confecta: in iis enim merito quis hæsitet: ὡς *σάπρην πόρνην* &c. totus hic locus ex mea mente ita concinnandus erit: *Φιλωνίδης* ἐν τοῖς *Κοθόρνοις*, πορνοτελῶναι. Ἐρμιππος δὲ ἐν *Ἀρτοπάλισι* φησὶν, ὁ *σάπρην πασιπόρην*, καὶ *κάπρην* *σάπρην*, *ρυτίδα*: & ita deleta stellula editionis *Seberiana* cum *Doestiff. Kühnio* in textu restitui. De *Κάπρην* est apud *Helichium*, quem obiter emaculare tentabo: *Κάπρην*, ἢ *καταφθέρης*, ἀπὸ τῶν *κάπρων* † *Κάπρην*, ἀκολασίας: considera, lector: arbitraberis enim: nullus auctor pejus *Helichio* a librariis est habitus: scribo: *Κάπρην*, *κάπρην*, ἢ *καταφθέρης* εἰς ἀκολασίας ἀπὸ τῶν *κάπρων*, ita *Eustath.* ἰργῶσα πρὸς μίξεις, *κατωφθέρης* εἰς ἀφροδίσια.

84 Ὁ αὐτὸς ἐν Ἄρτ.] Pro ὁ αὐτὸς &c. MS. habet: Ἐρμιππος δὲ καὶ πασιπόρη φησὶ, καὶ *κάπρην*. Et vulgatum *σάπρην πόρνην* mendosum esse, facile videas, hærentque in emendando viri docti. Et *καυῶσαν* etiam putabam a *Polluce* additam. Sed post illam MS. lectionem non amplius conjectore opus esse puto. Videtur enim id *πασιπόρη* proflus Comicum vocabulum esse, pro *proletario scorto*, ἢ ad quam omnibus *proletariis*, quæque se omnibus vulgat promiscue, non dissimili ratione fictum ut *πασιφίλα*, *ἐταῖρα παλαιὰ* ἔ-

ὡς⁸⁵ σαπρὰ πόρνη, καὶ κάπραινα. ⁸⁶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Σκηνῶν καταλαμβανούσαις, τὴν⁸⁷ πόρδαλιν καλοῦσι τὴν κασαλβάδα, ἔφη. τὸ δὲ πόρνευσθαι ῥῆμα, ἐν τῷ πρώτῳ Εὐπολίδος Αὐτολύκῳ, ὡς τὸ πορνοβοσκῆσαι, ἐν τῇ Πλάτωνος Συμμαχίᾳ. καὶ ἡ πορνοβοσκία, ἐν τῷ Διόσχινου κατὰ Κτησιφῶντος. ἐν δὲ⁸⁸ Φρυνίου Μούσαις, ὧ κάπραινα, καὶ περίπολις, καὶ δρομάς. καὶ Φορβάδας⁸⁹ δ' ἀντὸς πόρνας λέγοις, ὡς περ καὶ μάχλους.⁹⁰ κυβεῖα, κυβεύτρια, κυβευταί, κυβευτήρια. ⁹¹ πεττεῖα, ἢ πεισσεῖα, ὡς Σοφοκλῆς. ⁹² σκιράφια, καὶ τὸν σκιραφευτήν,

Ut putridum scortum, & catulliens. Sed in Scenis Aristophanes, Meretricem pardalim vocant, inquit. Scortari autem verbum, extat in Primo Eupolidis Autolyco. Sicuti & Lenocinari, in Platonis Certamine. Et Scortatio, apud Aeschinem Contra Ctesiphontem. * Atque in Phrynichi Musis, O scortum, excubator, & meretrix. Scorta porro, & equas vocabis, sicuti & salaces. Alea, aleatrix, aleatores, aleatoria. Talorum ludus: aut Πεισσεῖα secundum Sophoclem. Sciraphia, & Scirapheutem,

ειδῆς apud Eustathium ad Odyss. μ. qui & de κάπραινα ad Iliad. τ. ita scribit: λιγυταί δὲ φασὶ καὶ ἀφροδισία ἄγγρα κατὰ πέρδξ, οὕτω καὶ σῦς. καὶ γὰρ καὶ ὁ χοῖρος καταφίρεται εἰς ἀφροδισία. ὅθεν κατὰ Αἴλιον Διοῦσιον, καὶ κάπραινα γυνή, ἢ ὄργῳσα πρὸς μίξεις. καὶ κάπρην κυρίως, τὸ ὄργεσθαι κάπρου τῆν ὄν' ὡς καὶ ταυρῶν φησι, τὸ ταύρου ἰφισθαί τῆν βοῦν. JUNG. 85 Σάπρα] An σαπρὰ αὐτὴ κάπρα? cum sequatur κάπραινα & Helych. κάπρας εἰσπονάτ, ἀκολασίας, libidinosa facta vel dista. SEB.

Σάπρα] Salm. ὡ σαπρὰ πόρνη. KÜHN. 86 Ἀριστοφάνης &c.] C. A. τὴν κασαλβάδα πορνοβοσκῆσαι ἐν δὲ Φρυνίου μούσαις, ὡ κ. καὶ περίπολις καὶ δρομάς. C. V. δομάς περίπολις dicitur meretrix, quia περίπολις, circumit, & nunquam ut virgo honesta solet domi desidet, quod & τὸ δρομάς indigitat. 173 ηρῆδ exiens foras, Chaldaei, dicta Serpuar. Interpr. μερβάς. Rabbini ΠΥΝΞΥΝ ναγατριχ, ναγαβυνδα dicitur. KÜHN.

Ἀριστοφάνης &c.] Hæc saltem MS. Ἀριστοφάνης δὲ τὴν κασαλβάδα ἔφη. πορνοβοσκοί. & desunt cetera usque ad ἐν δὲ Φρυν. &c. Quod vero MS. πορνοβοσκῆσαι hæbet, mendose videtur a librario pro πορνοβοσκῆσαι vel πορνοβοσκία exatatum: quum illud jam supra fuerit Segm. præced. Emenda vero titulum Comædiæ Aristophaneæ, & scribe ἐν σκηνῶν καταλ. cum Casaubono nostro IV. Athen. 20. quem eundem lib. I. cap. 23. & lib. III. cap. 26. ad Athen. vide de Eupolidis αὐτολύκῳ πρώτῳ & δευτέρῳ. Locus Aeschini contra Ctesiph. est hic a fine longius: τὴν δὲ τοῦ Κτησιφῶντος πορνηρίαν καὶ πορνοβοσκίαν ἰσχυρῶς δεδιόκει. Verbum autem πορνοβοσκῆσαι, quod Noster ex Platone Comico profert, ita habes & apud Theophrast. Charact. περὶ ἀποιουσίας δεινὸς δὲ καὶ παροδοχεύσαι, καὶ πορνοβοσκῆσαι, καὶ τελωνῆσαι, καὶ μηδεμίαν αἰσχρὰν ἔργασίαν ἀποδοκμαῖσαι. JUNG.

Ἀριστοφ. δ. ἐν Σκηνῶν καταλαμβανούσαις] Restitui in textu Σκηνῶν καταλαμβανούσαις, de qua lectione superior est monitum. Etuditiſſ. Kuhnus pro πόρδαλιν restituebat πασιπόρνη sed eam lectionem in textum non recipio, quia MSS. Codices non favent: alioqui res ipsa sic apprime satis quadraret: nam κασαλβάδες ἐταῖραι εἰσιν, αἱ αἰεὶ ἐπὶ τῶν οἰκημάτων ἰστώσαι, ἐπὶ μισθῷ παρέχουσι τοῖς βουλομένοις: ita veteres Grammatici.

87 Πόρδαλιν] Salm. legit πόρδαλιν. KÜHN. 88 Φρυνίου Μούσ. &c.] Hic iterum MS. pergir. De Phrynichi Musis meminit hinc Casaubonus noster VII. Athen. 20. Ea fabula ni fallor est, qua secundas tulit Callia archontē, ut in Græca hypothesi altera Aristophanis Βατράχων legitur. Ceterum meretricum varia nomina exposita etiam habes apud Chr. Colerum in Pæregijs, peculiari capite 8. Ubi, ut obiter hoc indicem, referuntur & Schænicole e Plauto notissima, quas Varro ait dictas a Schæno pugariis ηγυσιον. quæ fuit & Turnebi opinio XXIII. Adv. 18. quam-

vis illic a Schæno unguentario legat. Quæ sententia ipsa antiquitate nititur, quum Schænum unguentum fuisse satis clarum etiam ex Caione sit de Re Rustica: ubi vide cap. 105. & 113. Et tamen nuper J. C. doctissimus de actoribus fabularum disputans, cujus alias variam doctrinam admiror & suspicio ut par est, interque ejus nominis cultores nomen meum profiteor, vult omnino sic dictas meretrices, quia se olim junctis præcingebant: id quod ex sacris literis probat: Quod ut sit sane, non ideo tamen mihi inde evinci, ni fallor, queat, ideo Schænicolas apud antiquos dictas: ut non potius Varroni credamus ab unguento ita adpellatas, quod & apud Caionem nominari dixi. Et quo modo alias eadem Schæno oblitas idem Plautus dixisset? Junco sane se nemo oblinat tamen, licet incingat. Sed hoc agamus, quod Pollux nos jubet. JUNG.

Φρυνίου Μούσ. &c.] In Phrynichi loco pro περίπολις in textu restitui περίπολις ex C. V. cujus quidem emendationis ratio est clara.

89 Φορβάδας δ' ἄν &c.] C. A. λέγοις καὶ μάχλους δαβουταί (leg. κυβευταί) κυβεῖα κυβεύτρια κυβευτήρια πεττεῖα ἢ πεισσεῖα ὡς Σοφοκλῆς. KÜHN.

Φορβάδας δ' ἄν &c.] Ego conjectabam φορβάδας. Helych. Φορβάδες, αἱ θῆλειαι ἴπποι. haud tamen rejecero vulgatam lectionem, quam Suidas exponit.

90 Κυβ. κυβύτ. κυβευταί, &c.] Ita MS. κυβευταί, κυβεῖα, κυβευτήρια. πεττεῖα ἢ πεισσεῖα, &c. omisso κυβεύτρια, pro quo malim κυβεύτρια, vel κυβεύτριαι; sed hoc non opus, plurale, inquam, ne nimis a scriptura vulgata recedamus. MS. ordo etiam mihi magis placet, ut legamus: κυβευταί, κυβευτήρια, κυβεῖα, κυβευτήρια &c. Dein in MS. πεττεῖα est ut vulgo: πεισσεῖα autem paroxytonos. an vero hoc rectius, & alterum pari accentu quoque πεττεῖα scribendum, ut κυβεῖα antecedens? Sic sane mihi videtur. Et infra habes enim Segm. 210. IX. 97. πεττεῖα. & in MS. IX. 48. quoque πεττεῖα, κυβεῖα. Et eodem loco πεισσεῖα habes in Sophocleo versu, nec mentio πεισσεῖας, quam hic Sophoclem dixisse ait. JUNG.

91 Πεττεῖα, ἢ πεισσεῖα] Πεττεῖα ἢ πεισσεῖα. SEB.

92 * Σκιράφια] Sylb. annotat, σκιραφεῖα vel σκιράφια. infra IX. 48. σκιραφεῖα, ubi in principio ex hoc loco reponendum. SEB.

* Σκιραφία] Absunt a C. A. σκιραφία καὶ τ. σ. alias legendum, σκιραφεῖα, id est, κυβευτήρια. Suid. in σκιραφίῳν ait ita dici, aleatoria, quod in Sciro aleatores commorarentur. C. V. σκιραφία καὶ τὸν σκιραφευτήν. Harpocr. ex quo sua Suidas habet, σκιράφια, adeoque σκιράφειν diceretur & σκιραφεῖον. Simili ratione σκιραφευτῆς idem quod κυβευτῆς, aleator. pro πεισσεῖα MSS. Salm. perperam πεισσεῖα. KÜHN.

* Σκιραφία] MS. σκιράφια, καὶ τὸν σκιραφευτήν. vulgo est σκιραφία a ad quod H. Stephanus in suo Codice emendat ad oram: σκιράφια, vel σκιραφεῖα. Emendemus itaque utrolibet modo. σκιράφια enim habet & MS. infra IX. 48. & 96. Possumus tamen &

dixit Amphis in Aleatoribus. Tylia, cami, fritilli, cithis, cribrum, alveolus, tali, tali concussorii, astragali. Unde & Talis ludens, apud Platonem. Sed talis ludere, Crates in Vicinis Περσονομείν vocavit. Calculi, lineæ, jactus. Jactuum porro nomina, inutilium quidem, & infœlicium, de quibus, ad-versa aleæ fortuna uti dicitur: Midas,

⁹¹ Ἄμφις εἶρηκεν ἐν τοῖς Κυβευταῖς. ⁹⁴ τηλία, ⁹⁵ κημοῖ, ⁹⁶ Φιμοῖ, ⁹⁷ κηθίς, ⁹⁸ κόσκινον, ἀβάκιον, κύβοι, ⁹⁹ διάσειστοι κύβοι, ¹⁰⁰ πεττοί. ἀφ' ὧν καὶ τὸ πεττεῦν, ¹ καὶ πεττευτής, παρὰ Πλάτωνι. ² τὸ δὲ πεσσοῖς παίζειν, ³ πεσσονομεῖν ⁴ Κράτης εἶπεν ἐν Γεῖτοσι. ⁵ ψῆφοι, γραμμαὶ, ⁶ βόλοι. ⁷ βόλων δὲ ὀνόματα, τῶν μὲν Φαύλων τε καὶ Δυσβόλων, ἐφ' οἷς τὸ δυσκυβεῖν, Μιδας,

σκιραφία retinere, ut MS. habet hic. Pariter enim id rectum, ut ex *Hesychio* patet, apud quem sua literarum serie σκιραφίον, τὸ κυβευτήριον. & σκιρατες, οἱ προῦκοι καὶ κυβευταί. JUNG.

* Σκιραφία] Σκιραφία mutato accentu in textu emendandi: *Kubhios* noster σκιραφίω: utraque vocis forma est usitata, ut infra dicitur.

93 Ἄμφις] Absunt a C. A. usque ad κηθίς, dein κόσκινον, ἀβάκιον (*Salm.* ἀβάκιον. C. V. ἀβάκιον) κύβοι διάσειστον κύβοι ἀφ' ὧν κ. τ. π. παρὰ Πλάτωνι. KÜHN.

Ἄμφις] MS. Ἄμφις εἶπεν. cetera usque ad κόσκινον desunt. JUNG.

94 Τυλία] Leg. τηλία, tabula, h. l. *Isfortia*. KÜHN.

Τυλία] Τυλία quid sit ἐν τῇ κυβευτικῇ quaerendum: imo non quaerendum, sed emendandum mecum tibi τηλία, ut infra est inter vasa κυβευτικά X. 150. Et ad hanc τηλίαν κυβευτικὴν sine dubio pertinent loca, quæ adferuntur, ille *Synepis* Epilt. ad fratrem, ἐκ παιδὸς ἐν τηλίᾳ καὶ κύβοις καὶ κρηθίσις καλιδιθίσις. & ille *Æschinus* in *Tismarchum*: διακρούειν ἐν τῷ κυβίῳ, οὗ ἡ τηλία τίθεται, καὶ τοὺς ἀνεκρούοντας συμβάλλουσι, καὶ κυβεύουσι. Adeo ut τηλία non fuerit lusus genus certe, sed lusui infervicus tabula similis τῇ ἀρτοποιικῇ τηλίᾳ, cujus quoque apud *Pollucem* sit mentio, ut pleraque hæc talia vocabula, non unius artis vel operis propria, sed ab aliis ad alia translata fuere propter rei similitudinem. vide & IX, 108. JUNG.

Τυλία] Τηλία repositui: *Etymologus*: λέγεται καὶ ἡ σάνις τῶν κύβων τηλία, ἐφ' ἧ οἱ κυβεύοντες παίζουσι.

95 Κημοῖ] Desunt in MS. κημοῖ, φημοῖ, κηθίς. Bene autem φημοῖ scribendum monet *Severus* noster, & ita habet etiam *Gul. Canterus* VII. Nov. Lect. 8. ubi & *Horatio* hoc vocabulum restituit II. Satyr. 7.

Mitteret in rhimum talos --

ita enim veteres Codices habere pro *Pyrgum*. Sic & infra φημοῖ inter κυβευτικῶν X. 150. Lectio nempe vero *Horatiana* genuinam cum *Cantero* judicat *Cruquius*, ex suis MSS. omnibus quoque *rhymum* edens, sed, ut scripsi, per y, quod non probo, ut nec illud, quod *Φυμῶς* ita ex *Polluce* utroque loco adferat, ἀπὸ τοῦ *Φυμῶς*, quod sit coarctare, *constingere* deducens. scribitur, addit tamen, & *Φυμῶς* in uno *Codice Blandinio* *Horatii*: quemadmodum & apud *Æschinam* adversus *Tismarch.* &c. Imo semper in *Polluce* nostro per i & reliquos auctores scribitur: & a *Φυμῶς* deducas itaque. *Φυμῶς* & *Φυμῶς*, sicubi legantur, vitiosa sunt in hac re. Et apud *Horatium* *rhymum* cum *Canteri* MSS. scribendum. nec plures *Cruquianus* curio. Nota magis nulli domus est *ima*, quam mihi is error MSS. *Latino* creberrimus in y & i vitiose permutandis, præsertim in Græcis vocibus, vel quæ librarum visæ Græcæ, etiam antiquissimis. JUNG.

96 Φημοῖ] Φημοῖ, & mox κύβοι. Sev.

Φημοῖ] Φημοῖ in textu emendandi: κυβευτικὰ ὄργανα *Etymol.*

97 Κηθίς] Lege κηθίς. *Hesych.* κηθία, κηθάρια, τὰ ἐξυβήφα, ἐν οἷς τοὺς κύβους ἱβαλλόν. KÜHN.

Κηθίς] Quod ad κηθίς pertinet, infra X. 150. κηθία, & κηθία est, & primum etiam, κηθία inquam,

MS. ibi agnoscit noster. Et sic itaque etiam hic pro vulgato κηθίς emendandum est. vide plura de illis κηθίοις in *Thefauro H. Stephani*. JUNG.

Κηθίς] Κηθίς præcunte *Clariss. Kühnio* restitui.

98 Κόσκινον, ἀβ. &c.] MS. κόσκ. ἀβάκιον, κύβοι. sed recte infra IX. 100. ἀβάκιον etiam. JUNG.

99 Διάσειστοι κύβοι] Κύβοι διάσειστοι sunt, quæ per *turriculam* mittebantur (*Salm.* in *Vorsici Proculum*) ante aristam in fritillo. *Φημὸν Scholiastes* *Juvenalis* *fritillum* vel *pyxidem corneam* dicit, quod idem cum *καμῶ. πεττοί modo calculi, modo tessera* dicuntur. alii ita: primum *perphobolo*, qui & *colum* & *rhimus*, in *fritillum, orcam, pyrgum*, perque ejus gradus in *aleam* mittebantur. KÜHN.

Διάσειστοι κύβοι] MS. κύβοι, & hoc accentu utroque versu emendare jussit etiam *Severus* noster in *Notis* suis. JUNG.

Διάσειστοι κύβοι] Κύβοι a nobis est in textu emendatum. Vide *Etymologum* in *διασειστους*, quæ enim ibi dicuntur, de *tesseris* intelligenda: *Suida* *διασειστα* cum vide.

100 Πεττοί.] MS. πῆττοι paroxytone, infra X, 150. oxytone, ut hic vulgati. JUNG.

1 Καὶ πεττευτής.] Desunt in MS. καὶ πεττευτής. *Locus Platonis* potest & hic esse in *Politico*: ἵσμεν γὰρ ὅτι χιλίων ἀνδρῶν ἀκροί πεττευταὶ τοσοῦτοι πρὸς τοὺς ἐν τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι οὐκ ἂν γένοιτό ποτε· μήτι δὴ βασιλεὺς γέ. vel potius hic lib. X. *Legum*: οὐδὲν ἄλλο ἔργον τῷ πεττευτῇ λείπεται, πλὴν μετατιθέναι τὸ μὲν ἀμεινον γινόμενον ἥθος εἰς βελτίω τόπον, χεῖρον δὲ εἰς τὸν χεῖρονα, κατὰ τὸ πρῖπον αὐτῶν ἕκαστον, ἵνα τῆς προσηκούσης κείρας λαγχάνη. JUNG.

2 Πεσσονομεῖν] C. A. πεσσονομεῖν K. εἶπεν. ψῆφοι γραμμαὶ, βόλοι βολῶν δὲ ὀνόματι τῶν μὲν φ. καὶ δυσκόλων (quod & C. V. agnoscit, *Salm.* δοσκ.) ἐφ' οἷς τ. δ. μιδας μάγνησα ἀβόλα &c. C. V. μάνης. σπάτιλος. σπατάινα. μάγνησσα. ἀμπλία. ἀβόλα. ἀβίτος. &c. *Salm.* MSS. πεσσονομεῖς. KÜHN.

3 Κράτης εἶπ. ἐν Γεῖτ.] *Cristelis* *Γεῖτόων* meminit & *Athenam*, ut adnotavit *Casaubonus* noster IX. *Animadv.* 12. JUNG.

4 Ψῆφοι] C. A. præmittit titulum: περὶ ψηφοπαίκτης, καὶ τυχῶν ἀισχίστων, καὶ τῶν περὶ αὐτὰ, καὶ περὶ τῶν παιγνίων καὶ τῶν περὶ αὐτὰ. *Hesych.* Μιδας, κυβευτικῶν βόλων ὄνομα &c. idem dicit de μάνης, laudatque *Eubulum* in *κυβευταῖς*, ubi & aliorum jactuum nomina recensita ait. quibus cogimur esse contenti. vid. infra mox. *Latinis* jactus infelix erat *canis, vultivus* &c. *Venus, basilicus* &c. felices. KÜHN.

Ψῆφοι] MS. ψῆφοι ψηφοπαίκτης, γρ. nescio tamen an recte hic inseratur ita ab MS. modo *Segm.* 200. quidem ita ibi fuisse dixi in *Schozi* MS. JUNG.

5 Βόλοι.] MS. hoc v. bis & mox oxyt. Sev.

6 Βόλων] MS. βολῶν, κύβοι, licet antea βόλος paroxytone haberet ut vulgati. JUNG.

7 Δυσβόλων] Pro *δυσβόλων*, MS. *δυσκόλων*. Sed error ex u, ut antiquum β pingitur, in κ facilis. & infra IX, 94. habes *δυσβόλον* in hac re, eique contrarium *εὐβόλον*. JUNG.

⁸ μάνης, ⁹ πάτηλος, πάτρανα, ¹⁰ μάγνησσα, ¹¹ κάκχασος, ¹² τριχίας, ¹³ χίος, ¹⁴ οἶνος, ¹⁵ βόλος, ¹⁶ ἐπακοτιστής, ¹⁷ κάλλιβος, ¹⁸ φύσκων, ¹⁹ οἶνος, ²⁰ συνωρίς, ²¹ κίον, ²² ἐκάλου, ²³ οἶνον, ²⁴ οἶνην. ²⁵ ἔστι δὲ καὶ οἶνη παρὰ Ἴωσι μονάς. οἱ δὲ βελτίους, ²⁶ ἔφ' οἷς καὶ τὸ εὐκυβεῖν ἐλέγετο, ²⁷ βόλος πρανής, ²⁸ ἐπακοτιστής, ²⁹ κάλλιβος, ³⁰ φύσκων, ³¹ οἶνος, ³² συνωρίς,

Manes, Patrelus, Patræna, Magnēfa, irritus, Aplia, frustraneus, supinus, cryphafus, cacchafus, tripliciter promicans. Chius, quem & Cium vocaverunt. Oenum, & œne. Oene autem, apud solos Iones habetur. Meliores vero, de quibus fœlici aleæ eventu uti dicitur: jactus pronus, certus, * pulcher, Physon, ori, conveniens: 205

8 Μάνης] *Salm.* delet, μάνης, πάτηλος, πάτρανα. KÜHN.

Μάνης] Pro μάνης, MS. μάνης duobus *ν*, uno tamen μάνης etiam *Hesychius* ex *Eubulis* κυβιταίς adfert. JUNG.

9 Πάτηλος, πατρ.] MS. pro his habet σπάτιλος, σπαταῖνα. Nec hæc nec vulgata ullibi legi: & tara hæc, quorum nimirum mentionem ut faciat vix ulli scriptor opus habet. Comici autem fere perierunt, & *Eubulus* cum suis dramaticis. MS. tamen lectio videtur sanior. JUNG.

Πάτηλος, πατρ.] MSS. σπάτιλος, σπαταῖνα, quæ meliora videntur; modo pro σπάτιλος scribas σπάταλος, id est, τρυφερός, ὑβριστής, σπαταῖνα quid fiet non exputo: paulo post ἀπλία mihi videtur ejiciendum, utpote ex prava scriptura præcedentis vocis ortum: ἀβία βίλω contrarius ἰπιβίτος, quem inferius habet *Eubulus*, eumque jactum felicem esse non dubito: τριχίας, ἐκδύων, mox, favente *Jungermanni* MS. distinxit.

10 Μάγνησσα, ἀβ. &c.] MS. μάγνησσα, ἀμπλία, ἀβόλα, ἀβίτος &c. *Hesychio*, μάγνησσα quæ vulgo μάγνης est. ἀμπλία sive ἀπλία utrum rectius non dicam. ἀβόλα quoque apud *Hesychium* est. Sunt forte & alia quædam horum βόλων nomina apud ipsum, quæ indicabunt alii, qui auctorem illum magis trivere, nec ἱπιπολαίως ita & festinabundi pervolvare coguntur. JUNG.

11 Κάκχασος] MSS. non habent. KÜHN.

Κάκχασος] Deest in MS. κάκχασος, dein distingue cum MS. τριχίας, ἐκδύων. JUNG.

12 Χίος, ὄν κ. &c.] C. V. ὄν καὶ κίον καὶ οἶνην, leg. οἶνην. καὶ οἶνον. KÜHN.

Χίος, ὄν κ. &c.] MS. χίος, ὄν καὶ κίον καὶ οἶνην ἐκάλου. ἔστι &c. omiffis καὶ οἶνον καὶ οἶνην. Sed οἶνην etiam apud *Hesychium* habes: οἶνη scribit, ἢ ἀμπίλος καὶ κυβευτικός βόλος, ὁ κενὸς καὶ ἀντικίματος τὸν ἔξω ἀχκαῖος, οἰνίζειν γὰρ τὸ μονάζειν κατὰ γλώσσαν scilicet Ionicam. *Suidas*: οἶνας, οὕτω καλοῦσιν Ἴωσι τοὺς κύβους. ἔθνη καὶ ἢ παροιμία ἢ τρεῖς ἐξ, ἢ τρεῖς οἶνας. sed *Hesychius* adhuc mendosus est. Ego nihil audio. suspicor quidem quasi dixerit eum jactum oppositum esse tenario, scilicet monadem. An deinde *Ascham* tragædum laudaverit, id vero nescio: & sinam hæc restituere Criticos. JUNG.

13 ἔστι δὲ καὶ οἶνη &c.] C. V. πυνή. C. A. ποιή. leg. ex lib. IX. cap. 7. οἶνη & οἶνή. & ita iterum *Salm.* pro μόνος MSS. μονάς. quod agnoscit & *Salm.* & *Valesius* ex *Cod.* MS. KÜHN.

ἔστι δὲ καὶ οἶνη &c.] MS. δὲ καὶ πυνή π. τ. ἰ. μονάς. Et omnino ita restituendum, μονάς inquam: nam οἶνη vero sive οἶνή vulgatum temere non mutem. vide quæ ex *Hesychio* paulo ante dixi; οἰνίζειν scilicet μονάζειν esse. *H. Junius* II. *Animadv.* 4. de talorum & referarum jactu agens, *Eratum* reprehendit in *Adagio* ἢ τρεῖς ἐξ, ἢ τρεῖς κύβοι explicando, quæ non excutimus, tantum quod ad nostrum vocabulum attinet examinabimus. Ait *Zenobius* testari *Ionas* appellasse tales cubos (id est, uniones) *menadas* etiam ὄρους: ubi, addit, in exemplaria Græca non vulgare mendam irrepsit loco ὄρους habentia οἶνοις, tamen, si apud *Pollucem* alibi etiam οἶνον ἢ οἶνην scriptum inveniam. sed ille mendum mehercle pro mendo reponit, quod pace ejus eruditious dixerit. *Zenobii* verba sunt in παροιμίῳν

Tarrhai & *Didymi* epitome, *Adag.* ἢ τρεῖς ἐξ ἢ τρεῖς κύβοι ubi dixit τρεῖς ἐξ victoriam θελοῦν, τρεῖς κύβους vero τὴν ἦταν. esseque homonymiam in proverbio. κύβον γὰρ ἔλεγον ἰδίως αὐτὸν τὸν ῥηπουμένον ὅτι πλεῖρος ἔστι καὶ μὴ τοὺς δὲ κύβους τοὺς τοιοῦτους οἱ Ἴωσι καλοῦσιν οἶνοις καὶ τὴν παροιμίαν αὐτῶς ἐκφέρουσιν, ἢ τρεῖς ἐξ ἢ τρεῖς οἶνοι. Ubi dux mendæ. altera in οἶνοις, pro qua non ὄρους cum *Junio* emendandum, sed οἶνας cum *Polluce*, *Suida*, & *Hesychio*. altera insignior in ultimo verbo οἶνας. legendum enim οἶνας. de eodem nimirum jactu patet & ex *Suida* verbis, quæ antea adscripsi. Nec juvet *Junium* quod ex *Polluce* infra IX. 95. adferat de ὄνω. Incerta enim ista lectio, nec ego vulgatum ibi, nisi alii accedant testes, magni faciam, quum MS. pro ὄνος ibi diferte habeat ὄνομα quod vocabulum quum in MS. plerumque saltem ὄνο scribatur, facile quis asinus imperitus in ὄνος mutavit. De his tamen amplius docebit *Schottus* noster in sua τῶν παλαιῶν παροιμιῶν γράφῃ editone, quam indies expectamus. Ceterum inter infelices jactus & ἀγλή referre *Hesychium*, ἀγλή ἔστι δὲ καὶ βόλος φαῖλος κυβευτικός scribentem, adnotatum inveni in *Labbei* Codice. JUNG.

ἔστι δὲ καὶ οἶνη &c.] Pro μόνος cum *Eruditiis*. *Kühni*o restitui μονάς. *Hesychii* locum in οἶνη, in quo *Jungermannus* noster hæret, dextre emendat *Meurs.* de *Lud. Græc.* pag. 38. & post eum *Thom. Hyde* de *Lud. Orient.* lib. II. de *Alca.* Mox post *ἱπακοτιστής* minoris distinctionis signum reposui, & pro φύσκων, MSS. fidem & *Kühni*s emendationem secutus, φύσκων.

14 ἔφ' οἷς καὶ τὸ εὐκυβεῖν ἐλέγετο] Abest a C. A. exinde, β. π. ἱπακοτιστής κάλλιβος, συνωρίς κίος. C. V. β. π. ε. κ. φύσκων συνωρικός κίος. KÜHN.

ἔφ' οἷς καὶ τὸ εὐκυβεῖν ἐλέγετο] MS. ἔφ' οἷς τὸ εὐκυβεῖν ἐλέγετο, βόλος πρανής. sine καὶ, & βόλος sine accentu. Nomina alias jactuum hinc præteraque etiam enumerat *H. Junius* II. *Animadv.* 4. εὐκυβεῖν & δυσκυβεῖν etiam habes infra IX. 94. JUNG.

15 Βόλος πρανής] Exponit hæc *Hadr. Junius* *Animadv.* II. 4. SEB.

16 Ἐπακοτιστής.] Post *ἱπακοτιστής* pro puncto scribe comma potius: *ἱπακοτιστής*, κάλλιβ. Dicitur iste *Hesychio* *ἱπακοτισμός*. Ait enim: *ἱπακοτισμός*, βόλου ὄνομα. JUNG.

17 Φύσκων] MS. habet φύσκων, quod rectum mihi videtur. pinguis nimirum jactus in felicium numero refertur. Alias apud *Hesychium* ubi φύσκων, licet ibi nulla jactus hujus mentio; mihi omnino φύσκων, γάστρων, παχὺς, legendum videtur: præsertim quum idem placuerit & *Henr. Stephano* in *Theauro* suo. JUNG.

18 Συνωρίς] Apud *Hesych.* si forte huc pertinet, est, *συνωρίς*, δυνάος, *συνωρικός* tamen *Hadr. Junio* in *Nomencl.* *Senio* est. *Midas* vero quod nec infelicit. nec fortunatiss. sed ex mediis jactibus esset, hinc idem *Junius* II. *Animadv.* 4. indicat, & notat *Cælius Rhodiginus* qui fortunatissimum dixerit XX. ant. lect. 27. sed ille *Cælius* forte in mente habebat idem proverbium, quod alter *Cælius Calpurnius*, qui de *Mida* in dissertatione ipsius de *Tessera* ait, *commodum admodum jactentibus* fuisse, ex illo proverbiali:

Midas ὁ ἐν κύβοισιν ἐνβουλίτατος.

amicus, aut Cous. Sed Midas, etiam inter mediocres jactus referebatur. sunt & alii multi, quos recenset Eubulus in Aleatoribus. Aculeatus, sacer, currus pedes superans,

¹⁹ συναρικῶς, ἢ κῶος. ²⁰ ὁ μέντοι Μίδας, καὶ τῶν ²¹ μέσων βόλων ἦν. καὶ ἄλλοι δὲ πολλοὶ εἰσιν, οὓς ὀνομάζει Εὐβουλος ἐν τοῖς Κυβευταῖς. κενρωτῶς, ²² ἱερὸς, ²³ ἄρμα, ὑπερβάλλον, ποδίας,

in quo videtur recte emendare, *ὑβολώτατος*, vel *ver-*
sus etiam caussa. JUNG.

19 *Συναρικῶς*] Pro *συναρικῶς*, MS. habet *κίος*. Sed *κίος* supra fuit inter *φάλους*, ut & *κίος* ibidem. Et adfertur tamen proberbium οὐ *κίος*, ἄλλὰ *κίος*, de quibus omnibus certiora ab amico nostro expectantur. JUNG.

20 *Ὁ μέντοι Μίδας, &c.*] Adponam tibi, lector, eruditissimi & acutissimi viri *Richardi Bentleyi* locum ex ejus epistola *Milala Chronologo* subjecta, descriptum: eo in loco Vir doctissimus agit de mendis, quæ in antiquis scriptoribus sunt orta ex correctione marginali, quo mendii genere & hunc *Pollucis* locum inquinatum oporjatur: *Luulentum*, ait Vir præstantissimus, *hujus rei exemplum extat apud Julium Pollucem lib. VII. cap. 33. ubi inter varia nomina jactuum in ludo talario nominantur ἄρτια καὶ ἄρματια, ἀντίτευχος ἔ ἀντίτυπος, ἐπιφύων ἔ ἐπιφύων. sed ex bisce ἔπι non nisi singula quæque a Polluce profecta sunt: cetera, quæ dixi via, injunxerunt se in orationem. Cui quidem sententia non ingenuis accedet, qui jam primum a me didicerit jambicos esse trimetros ex Eubuli fabula Aleatoribus. Locus hoc exemplo constitutus est: Ὁ μὲν τοι Μίδας καὶ τῶν μέσων βόλων ἦν. Καὶ ἄλλοι καὶ πολλοὶ εἰσιν, οὓς ὀνομάζει Εὐβουλος ἐν τοῖς Κυβευταῖς*

Κενρωτῶς, ἱερὸς, ἄρμ ὑπερβάλλον ποδίας, Κήρυκος, εὐδαίμων, κενρωτῶς, ἄρτια, Λάκωνες, ἀντίτευχος, ἀργείος, δάκων, Τιμόκριτος, ἑλλείπων, πυαλίτης, ἐπιθετός, Σφάλλων, ἀγύρτης, οἰστρός, ἀνακάμπτων, δερνύς, Λάμπων, Κύκλωπες, ἐπιφύων, Σόλων, Σίμων.

Horum autem versuum ignorantia tota via erravit Johannes Meursius, qui eos omnes inter jactus medios recenset. Nempe non Eubuli verba, sed Pollucis, & quia Midas esset τῶν μέσων βόλων, itidem & sequentes arbitriatus est. Sed ratum est dubitationis, quæ boni fuerint εὐδαίμων ἔ ἄρμ ὑπερβάλλον ποδίας, qui nimirum alii jactibus tanto antecedit, quanto quis pedibus iter faceret a curru vinceretur; πεζος, ut aiunt, ὀδίων παρὰ Λυδῶν ἄρμα. Δάκων autem, ἔ σφάλλων, ἔ ἑλλείπων merito opinor suo pro infelicibus haberi possunt. Hæc sunt quæ ingeniose Bentleyus de loco Eubuli, ejusque ad metri legem redigendi modo disserit. Pauca addere lubet: βόλος Romanis jactus: *bolum* jactere Latine dixit *Plautus*: *Nimis lepide jecisti bolum* --- hinc μέσοι βόλοι, qui nec detrimenti tantum nec quoque compendii aleatori concinnant: talem jactum esse Midam ex solo, ut quidem puto, *Polluce* novimus; pergit *Pollux*: *sunt ἔ alii plures*, non, *medii jactus*, sed simpliciter *jactus*, quos ex *Eubulo* enumerat: primum esse infelicem ipsum mihi nomen indicare videtur, cujus tamen infortunium secundum *ἱερὸς* compensat: tertius est *ἄρμα ὑπερβάλλον ποδίας*; ita quidem vulgo; sed meliora nos MSS. docent: verum est Præstantiss. *Bentleyum* communem in his retinuisse lectionem; sed in hujus modi rebus, quippe difficillimis, sine MSS. adjumento scopum semper & ubique ferire nemini certe datum est: nos nulli dubitamus quin tria jactuum nomina in his lateant: *ἄρμα* constanter MSS. per quos si liceret conjectare *Ἐρμῆς*, qui inter jactus felices esset reponendus: & in fortibus *Ἐρμού* κλέρος auspiciatus. *ὑπερβάλλον* vero, seu *ὑπερβαλῶν* *μαχelis*, ut *ὑπτιῶων*, *σφάλλων*, aliique jactus; eamque vocem in textu *Kühni* secutus. restitui: *ὑπερβάλλον* autem *excellens*, *exsuperans* forsitan

τοὺς μέσους βόλους, ut inter felices primi ordinis sit censendus. *Ποδίας* quoque pro *πόδας* restitui, MSS. & *Kühni* præcuntis vestigia secutus: ad eam formam habuimus *τριχίαν*, & forsitan *μοχ ἄρματια*. De *κηνρωτῶ* non definitio: *Kühnius* *κιδνυος*, vel *κιδνυος* in textu emendat: ego intactam liqui vulgaram lectionem. Qui sequitur *εὐδαίμων*, suo se nomine prodit, cui, ni fallor, *κενωτῶς* plane est contrarius; sed malo *κενωτῶς* cum doctiss. *Jungermanno*: neutrum forsitan verum fuerit, meliusque legas *κενωρχίας*, ex qua voce male scripta *κενωτῶς* est ortum: *Hesych.* *Κενωρχίας, βόλου ὄνομα ἄρτια* facile crediderim ex sequenti voce natum esse: sequuntur *ἄρματια* si quid in his esset emendandum, mallet cum *ἡμιο ἄρματίας*: sed altius forsitan vitium hæret: illi qui antiquos Codices vel inspexerunt, noverint quam facile *ἀβραμίας* possit degenerare in *ἄρματια*: at vero apud *Hesychium* *Ἀβραμίας* est ὄνομα βόλου κυβευτικῶ, quæ propter illam vocem hic restituendam ferme non dubitem. Mox *ἀντίτευχος* a MSS. abest: prætulit itaque quod detertius erat *Eruditiss. Bentleyus*: infelicem autem fuisse jactum ex nomine patet: *ἀντίτυπος, σκληροῖς, Hesych.* Pro *ἀργείος* apud *Hesychium* est *ἀργείος*: An pro *πυαλίτης* melius non scribes *πυαλίτης*, quasi a *πύλος*, vel *υαλίτης*? *Ἐπιθετός*, ut monui, felicem, tres mali sequuntur jactus; ex iis *ἀγύρτης* quoque habet *Etymologus*: sed male apud eum scriptum est *εἶδος βόλου*: repono *βόλου*, quale vitium & in *Hesychio* voce *ἀργείος* eruditi viri emacularunt. Pro *ἀνακάμπτων* *Falschenburgii* quoque Codex habet *ἀνακαλύπτων λάμπων* indubie fuit felix, ita & *ἐπιφύων*, sed scribo, *ἐπιφύων*, videturque medii fuisse inter felices ordinis, & ita dictus quod aliquam spei lucem victis adfunderet. De ceteris non judico, nisi quod *Solon* nomen habere videatur a *Solone* notissimo *Atheniensium* legislatore, prout *Midas* haud dubie a *Mida* rege Phrygiæ fuit appellatus. Atque ita molestis *Eubuli* versiculis sumus defuncti, quos si aliqua luce perfuderimus, operæ fuit pretium. De his & similibus videndus tibi vir multæ lectionis *Joh. Meursius* de Lud. Græc.

21 *Μέσων βόλων*] C. A. *μεσιβόλων*. C. V. τῶν μεσοβόλων ἦν &c. consentit *Salm. Kühn*.

Μέσων βόλων] MS. τῶν μεσοβόλων una voce. & *μοχ πολλοὶ εἰσιν*. Ait vero *Pollux*, καὶ ἄλλοι πολλοὶ εἰσιν, scilicet alios multos jactus fuisse, tum bonos nimirum, tum malos, quos nominet *Eubulus* ille Comicus. Quibus verbis subjicit nuda nomina, non indicans qui felices, qui infelices: nec nostro ingenio frustra abuti volumus in illis distinguendis, quorum adeo obscura notitia. H. *ἡμιο* tamen II. *Animadv.* 4. ex subjectis aliquot refert in felicium numerum, ut qui dicebantur *εὐδαίμων*, *ἱερὸς*, *λάμπων*, *ἄρματίας*, *κενωτῶς*, *ἐπιθετός*, & *qua alia*, ait, recenset ex *Eubulo* *Pollux*. In iis tamen multos *μεσοβόλους* fuisse, ex nominibus quorundam quis facile conjicere videatur, ut *ἑλλείπωντα*, ut *σφάλλωντα*, ut *ἀγύρτης*, & nescio quos alios. JUNG.

22 *ἱερὸς*] C. A. *κιδνυος, εὐδαίμων λάκων ἀντίτυπος* ἢ δ. τ. *ἐπιθετός* σ. ἢ οἱ. ἢ δ. λ. κ. *Ἐ. σόλων Σίμων*. C. V. ita: κ. ἢ. *ἄρμα ὑπερβάλλον ποδίας* κ. ἢ. *κενωτῶς ἄρματια λάκων ἀντίτυπος* ἢ δ. τ. ἢ. *πυαλίτης ἐπιθετός* &c. *Kühn*.

23 *ἄρμα ὑπερβάλλον ποδίας*] MS. *ἄρμα, ὑπερβαλῶν ποδίας*: unde tamen tres jactus quis restituat & distinguat recte ita, ni fallor: *ἄρμα, ὑπερβαλῶν, (sive ὑπερβάλλον) ποδίας*. JUNG.

²⁴ κήρυκος, εὐδαίμων, ²⁵ κυνώτας, ²⁶ ἀρτία, ²⁷ ἀρματίαι, ²⁸ λάκων, ²⁹ ἀντίτευχος, ἀντί-
πος, ἀργεῖος, δάκνων, τιμόκριτος, ἐλλείπων,
πυαλίτης, ἐπιθετος, σφάλλων, ³⁰ ἀγύρτης,
οἶστρος, ³¹ ἀνακάμπτων, ³² δορεὺς, λάμπων,
Κύκλωπες, ³³ ἐπιφενῶν, ἐπιφύρων, Σόλων,
Σίμων.

cerynus, foelix, cynotes, paria, har-
matia, Lacon, contrarius, resultans,
profper, mordax, preciofus, deficiens,
pyalites, conveniens, lubricus, agyrtes,
castrum, reflexus, Doricus, Lampon,
Cyclopes, Epiphonon, Epiphorus, So-
lon, Simon.

206

* ³⁴ Κυβείας εἶδη, καὶ ἄλλαι τέχναι, καὶ
³⁵ τὰ ἀπ' αὐτῶν ὀνόματα.

* *Alex species, artes alia, &*
horum nomina.

206

10.

Κυβείας δὲ εἶδη καὶ ἡ ³⁶ πλειστοβόλιδα ³⁷ παι-
διὰ, καὶ τὸ ἀρτιάζειν, καὶ διαγραμμαρίζειν, καὶ
διαγραμμαμῖσμος, καὶ χαλκίζειν, ³⁸ καὶ χαλκι-
σμός, καὶ ἱμαντελιγμός, καὶ ναυμαχία. ³⁹ ἐνι
τις καὶ ἱερά γραμμὴ, ἀφ' ἧς ἡ παροιμία, ⁴⁰ Κι-
νήσω τὸν ἀφ' ἱεράς. Δύναιτο δ' ἂν τις, εἰ βού-
λοιτο, καὶ τὰς ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος ὀνομασθεῖσας
τέχνας ⁴¹ ταύτας ἐπαριθμεῖν, καὶ τὰ σὺν αὐταῖς

Alex porro species, ludus tesserarum,
ludere par impar, diagrammiffare, dia-
grammiffatio. Chalciffare, & Chalciffa-
tio. Himantelegmus, & navalis pugna.
Inter has erat & linea quaedam sacra,
unde proverbium demanavit, Movebo
hunc a sacra. Poterit quis praeterea, si
libuerit, etiam illas a Platone nomina-
tas artes istis adnumerare, & earum simul

²⁴ Κήρυκος] Pro κήρυκος, MS. duplici, habet κή-
ρυκος. JUNG.

²⁵ Κυνώτας] *Placetima* editio, ut modo vidi, κυ-
νώτας habet. ambobus praeferam nostri MS. scriptu-
ram, quae est κυνώτας, ut κεντρῶτας, nimirum paulo an-
te positus. JUNG.

²⁶ Ἀρτία] *Ἀρτία* in MS. nostro deest. JUNG.

²⁷ Ἀρματίαι] Pro ἀρματίαι, MS. noster ἀρματία.
H. Junius habet II. Animadv. 4. Ἀρματίας. JUNG.

²⁸ Λάκων] MS. λάκωνες. SEB.

²⁸ Λάκων] Pro λάκων, MS. habet λάκωνες plurali, ut
& Seberi *Augustanus*. JUNG.

²⁹ Ἀντίτευχος] *Ἀντίτευχος* deest in MS. JUNG.

³⁰ Ἀγύρτης] Hujus meminit quoque *Hesychius* in
ἀγύρτης, καὶ ὄνομα βόλου, ait, κυβευτικοῦ. JUNG.

³¹ Ἀνακάμπτων] C. V. ἀνακαλύπτων. KÜHN.

³¹ Ἀνακάμπτων] Pro ἀνακάμπτων vulgato, MS. noster
ἀνακαλύπτων habet. JUNG.

³² Δορεὺς] Ita & MS. credo quasi excoriatior. κύ-
κλωπες ab uno oculo monopadi respondente, ait, H. Jun-
nius in Nomenclatore. JUNG.

³³ Ἐπιφενῶν] A. C. V. ἐπιφενῶν abest. mox ἐπιφύρων
&c. *Salm.* ad κεντρῶτας, ἱερός &c. *hi*, inquit, sunt
versus itambici, quos alibi dixerimus. *Eubuli* verius pos-
sent ista digerere ope MSSorum :

Κεντρῶτας, ἱερός, ἄλμα, ὑπερβαλόν,
Ποδίας, κήρυκος, εὐδαίμων, κυνώπας,
Ἀρματία, οἱ λάκωνες, ἀντίτευχος,
Ἀργεῖος, δάκνων, τιμόκριτος, ἐλλείπων,
Πυαλίτης, ἐπιθετος, σφάλλων, ἀγύρτης,
Οἶστρος, ὁ ἀνακαλύπτων, λάμπων, δορεὺς,
Κύκλωπες, ἐπιφενῶν, ἐπιφύρων, Σόλων, vel Σίμων.

Idem e MSS. pro ἀνακ. leg. ἀναλύπτων, & mox Ἐπι-
φαινῶν at Ἐπιφύρων & Σίμων delet ex MSSis. pro
ἀργεῖος *Hesych.* habet ἀχαῖος, quem oppositum dicit οἰ-
νώδι in οἶνος. KÜHN.

³³ Ἐπιφενῶν] Pro ἐπιφενῶν MS. noster habet ἐπιφί-
ρων. quod videtur rectius. Sequens ἐπιφύρων in MS.
omissum : quod forte potius, si vulgatum non frustra
fuit, Ἐπιφύρων scribi debebat. JUNG.

³⁴ Κυβείας εἶδη &c.] Integer titulus abest a C. A.
KÜHN.

³⁵ Τὰ ἀπ' αὐτῶν &c.] MS. τὰ ἐπ' αὐτῶν ὀ. cetera
titulus idem cum vulgato. JUNG.

³⁶ Πλειστοβόλιδα] *Πλειστοβολίδα* infra IX, 117.
SEB.

Πλειστοβόλιδα] C. A. *πλειστοβολίδα*, non vero
tetracto accentu ad antepenultimam. vid. infra lib. IX.
cap. 8. de hoc & aliis quae sequuntur. KÜHN.

Πλειστοβόλιδα] Hic itaque lusus inter τὰ κυβείας
εἶδη, siquidem κυβεία denotare solet *quemvis lusum*,
in quo fortuna dominatur, ut erudite docet vir Orient-
talis literaturae peritissimus *Thom. Hyde* in *praecellenti*
Commentario de Ludis Orientalium lib. II. pag. 105.
ibidemque vir eruditus miratur, cur a *Polluce* *diagram-*
miffimus sortis lusibus annumeretur, cum meta peritissia
constet, nec sorti aut fortuna subiectus sit.

³⁷ Παιδιά] MS. vitioso accentu παιδία. mox, καὶ
τὸ διαγραμμαρίζειν. mox tamen καὶ διαγραμμαμῖσμος, binis
μμ. JUNG.

³⁸ Καὶ χαλκισμός] Haec in MS. hoc ordine sunt:
καὶ ναυμαχία, καὶ χαλκισμός, καὶ ἱμαντελιγμός omis-
sis καὶ χαλκίζειν. quod tamen & supra habebas *Segm.*
105. ubi quid fuerit, docebunt te notae nostrae. Ce-
terum de ναυμαχία quaerendum quale lusus genus fue-
rit. Nec enim id infra lib. IX. *Noster* attingit, ubi
alii ludi hic memorati explicantur. JUNG.

³⁹ Ἐνι τις] C. V. ἐνὶ τις, leg. ἐπὶ τις, *inter* & qua-
dam sacra linea. KÜHN.

³⁹ Ἐνι τις] Pro ἐνι τις, MS. ἐπὶ τις, infra IX, 99. vo-
catur haec μέση τις, sed τῶν πάντε τῶν ἐκατέρωθεν γραμ-
μῶν scilicet. JUNG.

⁴⁰ Κινήσω τὸν ἀφ' ἱεράς.] Proverb. *Movebo salum*
a sacra linea : repetit infra IX, 98. SEB.

⁴⁰ Κινήσω τὸν ἀφ' ἱεράς.] Notare haec jubet pro *Theo-*
cristo Schottens noster in suis observationibus hic : &
adnotat etiam locum qui infra IX, 98. *Theocristi* lo-
cum nimirum intelligit ex *Idyll. VI. sive Bucoliasis*

Καὶ τὸν ἀπὸ γραμμῶν κινῆ λίθον ---

ubi inter alia quaedam φλουρήματα sane ad hunc lo-
cum *Scholia* & istud habent, quod ad nostrum lusum
spectat propius : ἡ δὲ λέξις μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν παι-
ζόντων τὸ κοινοῦ λέγεται Ζατρίκιον. ἐκείνοι γὰρ ὄ-
ταν πολλὰ ποιῶντες οὐ δύναται ἐτέρως πικῆσαι τὸν ὄ-
μοιοι παίετομα, κινῶσι καὶ τὸν ἀπὸ γραμμῶν λίθον,
τὸν οὗτω βασιλία καλοῦμενον. JUNG.

⁴¹ Ταύταις] C. V. ταύτας. KÜHN.

⁴¹ Ταύταις] MS. ταύτας, pro ταύταις. Et rectum id
puto. respicit enim ad ea quae sequuntur. Alias credo
potius ταύταις scripturum fuisse. JUNG.

⁴¹ Ταύταις] Ταύτας ex MSS. restitui.

207 nomina: quamvis non numerem, propter
 usum nonnullorum vocabulorum minus re-
 ceptum. * Dijudicatoria, comparativa:
 comparativus, adjudicativus: comparati-
 ve, adjudicative. Dijudicare, distrahere,
 diffecare, dividere, fecernere, dirime-
 re, separare, dimovere, distendere, di-
 metiri, disjungere, tollere, & suffer-
 re, comparare, conjungere, constipare,
 miscere, conmiscere, complicare. Et
 ars ipsa, non plicatoria modo, sed &
 complicatoria dicitur. Propugnatoria,
 208 propugnaculorum extractor: * propu-
 gnacula, munitiones, munimenta, fulcra,
 armamenta, pratextus, fulcra, tegumen-

νόματα, είτε σπουδάζων ἐχρήτο τοῖς ὀνόμα-
 σιν, 42 είτε καὶ μὴ. λέγω δὲ, διὰ τὸ ἐν ἐνόις τῶν
 ὀνομάτων 43 βιαιότερον χρῆσθαι. * διακριτικὴ,
 συγκριτικὴ, 44 συγκριτικός, διακριτικός; συγ-
 κριτικῶς, διακριτικῶς, διακρίναι, διελεῖν, δια-
 τεμεῖν, διχοτομεῖν, χωρίσαι, διαχωρίσαι, ἀ-
 ποχωρίσαι, 45 ἀποστῆναι, διαστῆναι, 46 διαμε-
 τρῆσαι, διαλαβεῖν, ἀφαιρεῖν, καὶ 47 ἀφαιρεῖ-
 σθαι, συγκρίναι, συστήσαι, συναγαγεῖν, μί-
 ξαι, συμμῖξαι, 48 συμπλέξαι. καὶ τέχνη οὐ
 πλεντικὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ συμπλεντικὴ. 49 προ-
 βληματουργικὴ, 50 προβληματουργικός. * προ- 208
 βλήματα, προσκεπάσματα, 51 παρασκεπάσμα-
 τα, στεγασματα, ἐπίσματα, παραπετάσμα-

42 Εἴτε καὶ μὴ.] C. V. εἴτε σπουδάζων ἐχρήτο τοῖς
 ὀνόμασιν, εἴτε καὶ μὴ. λέγω δὲ &c. & ita omnino leg-
 endum, ut expleatur oratio. C. A. hæc verba plane
 omittit, & post ὀνόματα statim habet, διακριτικὴ. sum-
 pta autem sunt hæc quæ sequuntur ex *Platonis* Poli-
 tico, in quo *Plato* quibusdam nominibus videtur uti
 variis modis, & ut *Noster* loquitur, ἀβιβαιοτέρων. KÜHN.

Εἴτε καὶ μὴ.] Hic egregie *noster* MS. *Pollucem* de-
 meretur. Est enim is vulgo mutilus integra linea in
 omnibus hæctenus editionibus, quam supplet optimus
 MS. *Palatinus*, qui totum locum ita habet: ὀνόματα
 εἴτε σπουδάζων ἐχρήτο τοῖς ὀνόμασιν, εἴτε καὶ μὴ. λέ-
 γω δὲ διὰ τὸ ἐν ἐνόις τῶν ὀνομάτων βιαιότερον. καὶ δια-
 κριτικὴ &c. Et sic totus locus restituendus itaque. nam
 illud βιαιότερον, quo in his talibus, quæ non prorsus
 probat, sæpius utitur *Noster*, quam rectius etiam vul-
 gato ἀβιβαιοτέρων. solum καὶ ante διακριτικὴ malim ab-
 esse. Nisi quis putet utrumque *Pollucem* ita scripsisse
 & βιαιότερον καὶ ἀβιβαιοτέρων. διακριτικὴ &c. quod
Plato quibusdam violentius, quibusdam inconstantius
 utatur. sed absque MS. non facile quid tale suspicari
 velim: nec opus est hercle. Alias non semper σπου-
 δάζων usus fuisse, ita ipse *Plato* in Politico ait, quæ
 insignia & adfertibi merentur: καλῶς γέ, ὃ Σώκρατες.
 καὶ διαφυλάξῃς τὸ μὴ σπουδάζειν ἐπὶ τοῖς ὀνόμασι, πλου-
 σιώτερος εἰς τὸ γῆρας ἀναφανῆσθαι φρονήσεως. Potuitque
 & *Pollux* ad hunc locum reflexisse. certe ex eo dia-
 logo pleræque hoc capite adfert, in quo & ἡ συγκριτι-
 κὴ τε καὶ διακριτικὴ legitur, ubi μέρη ὑφάνσεως exse-
 quitur: & διακριτικῶς καὶ συγκριτικῶς τμήματι. JUNG.

Εἴτε καὶ μὴ.] Egregio heic *Pollucem* auctario locu-
 pletiosem fecimus: heic enim εἴτε σπουδ. ἐχρ. τ. ὀνόμ.
 in prior. edit. non sine sensus haud levi detrimento
 defuere. Consentit in eisdem voces *Falckenburgii* Codex.

43 Αβιβαιοτέρων] C. V. βιαιότερον χ. καὶ διακριτικὴ
 &c. KÜHN.

Αβιβαιοτέρων] In Codice *Falckenburgiano* est ἀβιαιό-
 τερον, haud dubie pro βιαιότερον, & ita in textu cum
Kühnio nostro restitui.

44 Συγκριτικός &c.] Defunt in MS. συγκριτικός &
 συγκριτικῶς, hic quidem: & mox infra in MS. red-
 duntur, longe aptiore, ni fallor, loco. JUNG.

45 Αποστῆναι &c.] MSS. ἀποστῆσαι, διαστῆσαι. dein
 C. V. διαμερίσαι, διαλαβεῖν, διχοτεμεῖν, (leg. διχα-
 τεμεῖν) ἀφαιρεῖν, καὶ ἀφαιρετὰ, συγκριτικός, καὶ συγκρι-
 τικῶς, συγκρίναι &c. KÜHN.

Αποστῆναι &c.] MS. ἀποστῆσαι, διαστῆσαι. non ut
 vulgo primum ἀποστῆσαι. In *Platone* qui verfatius dil-
 ligenter, quid melius nobis facile indicabit, nos inter-
 im id putabimus, quod hic MS. *noster*. JUNG.

46 Διαμετρῆσαι] MS. διαμετρίσαι. & deinde auctius:
 διαλ. διχοτεμεῖν, κφ. sed scribendum itaque, διχα-
 τεμῖν, quod in *Platone* occurrat. nescio tamen an non

ita restituendus locus & distinguendus, διαλαβεῖν δι-
 χα, τεμεῖν &c. Invenio enim in Politico *1 historhi*
 καὶ μὴ τὰ τε γιγνώμενα πάντα διχα διαλαβεῖν οὐ παν-
 τάσσι χυλεπόν. Et statim sequitur: τούτοις δι γὰρ αὐ-
 τοῖς τὸ τοῦ γνωστικοῦ μέρους ἐπιτακτικῶν ὄν, εἴπερ βου-
 λόμεθα τέμνειν, τεμοῦμεν. & dein etiam alio verbo: πᾶν
 οὕτως ἤδη διαίρησται διχα. & paulo post, διχα διελέ-
 σθαι, & διχαζεῖν alia quæ colligere non vacat. Ple-
 raque vero horum verborum in illo dialogo a me in-
 dicato habes, quæ ipse te legisse ibi jucundum fuerit.
 Nec forte emendare opus, habes enim διχα τέμνον-
 τες ibidem aliquoties. JUNG.

47 Αφαιρεῖσθαι] Pro ἀφαιρεῖσθαι, MS. ἀφέρετα ha-
 ber. sed legendum puto ἀφαιρετὰ quod sane apud *Plato-
 nem* in eodem Politico extat, paulo longius a fine,
 si modo is locus, quem *Pollux* respexit: μετὰ δὲ τοῦ-
 το λέιπεται ξυμμεμιγμένα τὰ ξυγγεῖα τοῦ χρυσοῦ, τί-
 μιαι καὶ πυρὶ μόνον ἀφαιρετὰ, χαλκός καὶ ἀργυρος.
 Post hoc ἀφαιρετὰ, ut scribendum duco, MS. ita: συ-
 γκριτικός, καὶ συγκριτικῶς, συγκρίναι &c. quæ modo
 supra vulgo: hic vero mehercle non inepte reponantur
 cum MS. JUNG.

48 Συμπλέξαι] Pro συμπλέξαι C. A. συμπλέξαι.
 KÜHN.

49 Προβληματουργικὴ] Προβληματουργικὴ ars est,
 quæ προβλήματα, vestes sc. arma; domos & alia qui-
 bus munimur adversus aëris injuriam, & vim exter-
 nam, efficere solet. *Plato* dialogo laudat, διακριτικὴ
 & συγκριτικὴ facit hic *physicam* vel *artificialem con-
 junctionem* vel *separationem*. KÜHN.

Προβληματουργικὴ] *Plato* Politico, unde hæc fere
 desumpta dixi. JUNG.

50 Προβληματουργικός &c.] Non habet C. A. nec
 παραπετάσματα, nec ἐπίσματα, nec quæ recensentur
 post ὑποστεγασματα usque ad τρητὰ. habet tamen
Plato in Politico pag. 125. quæ ibi videantur. ipse e-
 nim melius quam *Interpres* ista explicat. KÜHN.

51 Παρασκεπάσματα &c.] Defunt in MS. παρασκε-
 πασματα & ἐπίσματα. cetera hoc ordine MS. πα-
 ραπετάσματα, στεγασμ. ὑποστεγασμ. declt iterum dein
 ἀμφιέρσμ. cum tribus sequentibus φράγμ. περικ. ὑπο-
 πετάσματα. Sunt autem ista omnia ex *Platonis* Poli-
 tico, unde totum locum quamvis prolixiosem adscribo,
 ut in rem præsentem ire possis: ἴσθι τοίνυν πά-
 τα ἡμῖν ὅποσα δημιουργοῦμεν καὶ κτάμεθα, τὰ μὴ
 ἐνεκα τοῦ ποιεῖν τι, τὰ δὲ τοῦ μὴ πάσχειν ἀμυντήρια
 καὶ τῶν ἀμυντηρίων τὰ μὴ ἀλεξιφάρμακα καὶ θεία καὶ
 ἀνθρώπινα, τὰ δὲ προβλήματα τῶν δ' αὐτῶν προβλημά-
 των τὰ μὴ πρὸς τὸν πόλεμον ὀπίσματα, τὰ δὲ
 φράγματα καὶ τῶν φραγμάτων τὰ μὴ παραπε-
 τασματα, τὰ δὲ πρὸς χιμῶνας καὶ κλύματα ἀλεξιτή-
 ρια τῶν δὲ ἀλεξιτήριων τὰ μὴ στεγασματα, τὰ δὲ
 σκεπάσματα καὶ τῶν σκεπασμάτων, ὑποπετάσματα

τα, ὑποστεγάσματα, ἀμφιέσματα, φράγματα, περικαλύμματα, ὑποπετάσματα. ⁵² Τρητά, ἀτρητά, σύνθετα, σύνδετα, ⁵³ νεύρινα, τρίχινα, ⁵⁴ περιβολή, ⁵⁵ ὑποβολή, ἐπιβολή, ἰματουργική, ⁵⁶ πιλητική, ⁵⁷ τρήσις, ῥαφή, ⁵⁸ ὀλοσχίστων δερματοουργική, ⁵⁹ ρευμάτων σταλ-

ta, praemunitiones, contegumenta, & contextus. Perforata, non perforata, composita, colligata, nervosa, pilosa. Circuitus; insidiae, irruptio. Vestiaria, potatoria, perforatio, futela, tunica inconfutillis. Corii administratio, per-

μὲν ἄλλα, περικαλύμματα δὲ ἕτερα τῶν περικαλυμμάτων δὲ, τὰ μὲν ὀλοσχίστα, σύνθετα δὲ ἕτερα τῶν δὲ συνθετῶν τὰ μὲν τρητά, τὰ δὲ αὐτῶν τρήσις ξύνδετα καὶ τῶν ἀτρητῶν τὰ μὲν νεύρινα φυτῶν ἐκ γῆς, τὰ δὲ τρίχινα τῶν ἐκ τριχίνων τὰ μὲν ὕδασι καὶ γῆ καλλητά, τὰ δὲ αὐτὰ αὐτοῖς σύνδετα. ταῦτα δὲ δὴ τοῖς ἐκ τῶν αὐτῶν συνδυαμένοις ἰματουργίᾳ ἀμυντήριον καὶ σκεπάσματι, τὸ μὲν ὄνομα ἰματία ἐκαλεῖσθαι τὴν δὲ τῶν ἰματίων &c. quae statim ad vocabulum ἰματουργική reddat. sic autem τῶν μέρη μέρων ἐξελεquitur ibi τὴν ὀφαιτικὴν Plato. Vides autem in Polluce nostro omisissam vocem σκεπάσματα, vel a librario potius: Pollucem enim ram illam, quam στεγάσματα posuisse credo. ἀμφιέσματα habes apud Platonem inferius: καὶ ἰπέσα ἄλλα ὄργανα τῆς περὶ τὰ ἀμφιέσματα γυρίσας κοινῆ. JUNG.

Παρασκευάσματα &c.] In recensendis hisce Pollucem sequitur ordinem a Platone observatum, prout in sequentibus facit: sed librario (scu incuria seu licentia, quae amat esse maxima, illum vario modo interpolavit, quin etiam quibusdam vocabulis auxit, quae apud Platonem non apparent, ut παρασκευάσματα, ὑποστεγάσματα &c. pro qua tamen posteriori voce lubens restituerim ὑποπετάσματα, quibus nimirum eis τὴν ὑποβολὴν utebantur, ea conditione ut inferius mox deleatur.

52 Τρητά] Calicem diatretum habet *Itius* ad *legem Aquiliam*, ubi etiam *margaritas extricatas* legitimus, id est, *pondum lineae inferias*, ita enim quasi intricatae fiunt, ex quo colligitur, quod sint ἀτρητοί, *pondum perforatae*, ut eorum usus sit in *linea*. Plato l. c. τῶν περικαλυμμάτων τὰ μὲν ὀλοσχίστα, σύνθετα δὲ ἕτερα τῶν δὲ συνθετῶν τὰ μὲν τρητά, τὰ δὲ αὐτῶν τρήσις ξύνδετα &c. ex quo loco patet hic legendum ξύνδετα. KÜHN.

53 Νεύρινα, τρίχινα] Plato νεύρινα vocat, *tegumenta linea* & *spartea*, *linum* enim & *spartium* φυτῶν νεύρινα, *plantarum nervos* appellat. τρίχινα fiunt ex pilis, ut τὰ συμπεπιλημένα, *coactilia*. Salm. leg. τρήσις, & ad νεύρινα monet, *hinc vestem nervinam dicit in Cypriani Capna Domini*. KÜHN.

54 Περιβολή] C. A. ἰματουργική στρατικὴ ἐπιθυματοουργία &c. KÜHN.

55 Ὑποβολή] Plato, τὴν τῶν στεγασμάτων σύνθεσιν περιβολὴν χωρίζοντες καὶ ὑποβολὴν. exinde C. V. ἰματουργική, & ita etiam Plato. KÜHN.

Ἐπιβολή] In MS. defunt ὑποβολή, ἐπιβολή, & πιλητική, τρήσις, cum β. δ. χ. δ. δ. στ. Pro ἰματουργική vero, MS. habet ἰματουργική recte. Ita enim in *Platonis Politico*: τὴν δὲ ἰματίων μάλιστα ἐπιμελουμένην τέχνην, ὡς περὶ τότε τὴν τῆς πόλεως πολιτικὴν εἰπομεν, οὕτω καὶ νῦν ταύτην προσεπίομεν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἰματουργικήν. Ceterum περιβολὴν & ὑποβολὴν eodem loco *Platonis* mox subjecta habes: τὴν τῶν στραμάτων σύνθεσιν περιβολὴν χωρίζοντες καὶ ὑποβολὴν. sane si haec omnia plenius intelligere vis, ille ipse dialogus *Platonis* tibi percurrendus est. nos sparsim aliquid inde, ubi festinantibus videtur, & passim inferimus, praefertim ad loca quaedam restituenda. Ut statim illa vulgata *πιλητική*, quam cum suis sequentibus in MS. omisissam dixi. legendum enim *πιλητική*, unde supra *Segm.* 171. *πιλητικὴ* in *Polluce*: &, vel valde fallor, etiam haec ipsa *πιλητική*, pro *πιλητικὴ* ibi reponenda, ut recte ibi *H. Stephanus* visum fuit. Nondum tamen hic vulgata adhuc sana, sed adhuc monitrosam vitium alunt

in ὅλοσ χιτῶν, legendum enim ὀλοσχίστα, ut in praecedenti loco *Platonis* habuisti. Sic itaque vulgata restitui mecum: ἰματουργική, *πιλητική*, τρήσις, ῥαφή, ὀλοσχίστων (ita enim minimum abibimus a vulgata scriptura, vix literam addentes: nec aliter scripsisse etiam *Pollucem* putamus) δερματοουργική. Et ne vel tantillum dubites, en ex eodem *Platonis* dialogo, unde haec *Noster* descripsit: καὶ μὲν τὴν ἐκ τῶν λίνων καὶ σπάρτων, καὶ πάντων ὅσα φυτῶν ἄντι νεύρα κατὰ λόγον εἰπομεν δημιουργίαν, πᾶσαι ἀφείλομεν. τὴν τ' αὖ *πιλητικὴν ἀφαιρέματα*, καὶ τὴν τρήσι καὶ ῥαφὴν χρωμαίνην σύνθεσιν, ἧς ἡ πλείστη σκυτοτομική. Et: καὶ τοῖον τὴν τῶν ὀλοσχίστων σκεπασμάτων θεραπεσίαν δερματοουργικήν, &c. JUNG.

56 Πιλητική] Leg. *πηλητική*: apud *Platonem* corruptus, *πολιτικὴ* pag. 125. *ars pannularia* quae glomum subreminis radio textorio involvit. vid. *Salm.* in *Capitolini Pertinacem* cap. 8. KÜHN.

Πιλητική] De hac voce emendanda deliberantem me in dubium *Commentatores* nostri trahunt: Praestantiss. *Kühnius* *πηλητικὴν* restituebat in textu; & certe nihil in MSS. familiarius usu venit, quam *literarum* & confusio ex recentiorum *Graecorum* pronuntiationem orta. sed alia omnia suadent *Plato* & *Codex Falckenburgii*, in quibus utrisque est *πιλητική*, quod mihi vocis his auctoribus tuto reponere liceat: & *Jungermannus* nostrum habeo adstipulantem. At vero *Kühnius* non tantum apud *Pollucem*, sed & apud *Platonem* eo loco, ex quo emendationi nostrae auctoritatem petimus, *πηλητικὴν* restituere conatur: sequatur eruditissimi viri emendationem, qui voluit: nobis tamen illius nulla constat ratio; quin potius recepram lectionem pluribus adferri posse putamus.

57 Τρήσις, ῥαφή] Plato: τὴν τ' αὖ *πηλητικὴν ἀφαιρέματα*, καὶ τὴν τρήσι καὶ ῥαφὴν χρωμαίνην σύνθεσιν, *compositiorem sistendam* & *sartoriam*, ut quae utuntur τρήσει & ῥαφῇ. KÜHN.

58 Ὅλοσ χιτῶν.] *Interp.* *tunica inconfutillis*, quasi hic agatur de tunica ἀράφα, qualis illa *Salvatoris* nostri. verum enim vero, quicumque *Platonem* saltem inspexerit, facile deprehendet vitium textus: καὶ τοῖον, inquit *Plato*, τὴν τῶν ὀλοσχίστων σκεπασμάτων θεραπεσίαν δερματοουργικήν, scil. ἀφαιρέματα. unde h. l. legendum, ὀλοσχίστων δερματοουργική, *tegumentorum illorum*, quae ὀλοσχίστα, id est, scissa in solidas, simplices & bene magnas partes, dicuntur, & *ars conficiendis pellibus insentia*. Ita & *Salmasius* legit. σύνθετα, quae ex multis diversis minutisque componuntur partibus, opponuntur ὀλοσχίστοις: post ῥαφὴ esse debet punctum. KÜHN.

Ὅλοσ χιτῶν, δερματ.] Ὅλοσχίστων δερματοουργικήν in textum recepi, abolita, quae post ὅλοσ χιτῶν in prior. erat edit. minoris distinctionis nota.

59 Δερμάτων σταλτική] Lege iterum ex *Platone*, *ρευμάτων σταλτικὴ* a *στέγω*. verba *Platonis* sunt: καὶ τὰς τῶν στεγασμάτων, ὅσαι τε ἐν οἰκοδομικῇ καὶ ὅλην τεκτονικῇ καὶ ἄλλαις τέχναις ρευμάτων σταλτικαὶ γίνονται. quamvis vox σταλτικὴ a στέλλω non male etiam quadraverit, quae enim *pluviam arcent*, aut alia incommoda ex τοῦ περιέχοντος prohibent, recte etiam σταλτικὰ ρευμάτων dixeris. σταλτικὴ habet *Plato* in *Charmide*. C. A. male στρατικὴ. KÜHN.

Δερμάτων σταλτικὴ] MS. δερμάτων, στατική, ἐπιθυματοουργία. omisissam σταλτικὴν & ἐπιθυματοουργίαν. Ego sane non libenter quid calide velim. sed quid si tamen

lium constrictio. Ponderativa, operculorum confectio. * Opera conglomerata, compactoria, armorum confectio. Incantatoria, vindicativa, tempellatis conicatrix. Tinctoria, tinctorum, fullo-naria. Textores, texta, tela, plica-

τική, στατική, ⁶⁰ ἐπιθηματική, καὶ ἐπιθημα-
τουργία. * ⁶¹ Διακωλυτικά ἔργα, γομφωτική, ²⁰⁹
⁶² ὄπλοποιητική, ⁶³ μαγγανευτική, ⁶⁴ ἀμυντι-
κὴ χειμῶνος, ἐργαστική, ⁶⁵ ξαντική, ξάντης, ⁶⁶ κνα-
φευτική, ὑφάντης, ὑφάσματα, ὑφή, πλυν-

Pollux scripsit ῥευμάτων στικτική, ἰκθ. quæ sane ob insolentiam eo corrupta magis fuerit. In *Platonem* enim statim post modo allatum locum, vocabulo δερματο-
γική hæc adnectuntur: καὶ τὰς τῶν στεγασμάτων, ὅσαι τε ἐν οἰκοδομικῇ καὶ ἄλλῃ τεκτονικῇ, καὶ ἐν ἄλλαις τέχναις, ῥυμμάτων στικτικαὶ γίνονται, συμπήσας ἀφεί-
λοιμι' ὅσαι (addo reliqua, ne ita particulatim dein scienda) τε πρὸς τὰς πλοκάς καὶ τὰς βία πράξεις δια-
κωλυτικά ἔργα παρέχονται τέχναι φραγμάτων' περὶ τὴν γένεσιν ἐπιθηματουργίας οὐσαι, καὶ τὰς τῶν θυραμάτων πύξεις, γομφωτικῆς ἀπονεμηθείσαι μόρια τέχνης τῆν τε ὄπλοποιητικὴν ἀπιτερόμεθα, μεγάλης καὶ παντοίας τῆς προβληματουργικῆς τμήρα οὐσαν ὑνάμειας' καὶ δὴ καὶ τὴν μαγγανευτικὴν τὴν περὶ τὰ ἀλεξίφάρμακα κατ' ἀρχαίς εὐδὺς διαρισμέθα ξύμπασαν, καὶ λελοπίκαμεν, ὡς δοκασ-
μεν ἂν, αὐτὴν τὴν ζητηθεῖσαν ἀμυντικὴν χειμῶνων, ἱέρου προβλήματος ἐργαστικῆν, ὄνομα δὲ ὑφαντικῆν λεχθεῖσαν. Unde itaque in vulgatis jam secure emenda ἐπιθημα-
τική & ἐπιθηματουργία, quod postremum ita & MS. noster habet, & loco præcedenti *Plato*. στατικὴν hic puto a librario intrusam: nihil tamen adfirmo. de ea habuisti supra libr. IV. cap. 24. nec illa se ὑφαντι-
κῆς partibus hic apte immisceat, nec *Platonis* favent-
te. *JUNG*.

Δερμάτων σταλική, στατική] Corrupta plane lectio: in eaque retinenda pertinaces MSS. haud dubie tamen ῥυμμάτων pro δερμάτων erit reponendum, vitiique origo a præcedenti voce manavit: σταλικὴν retinui: legerit ita forsitan in *Platonem Pollux*, nam sensui vox satisfacta. de στατικῇ deliberabunt eruditiores; ego cum acutissimo *Jungertanno* exturbandum censuro.

⁶⁰ *Επιθηματική*] *Leg. ἐπιθηματουργική*, uti C. V. statim, ἐπιθηματουργία. περὶ γένεσιν ἐπιθηματουργίας, inquit *Plato*. dicitur autem ἐπιθηματουργική, ars quæ conficit ἐπιθήματα, januas sc. & tecta, parietes & alia opera. *KÜHN*.

Επιθηματική, καὶ ἐπιθυμ.] Præcuntem sequi *Clar. Kühnius* in textu emendavimus ἐπιθηματική & ἐπιθη-
ματουργία.

⁶¹ *Διακωλυτικά ἔργα*] MS. διακωλυτ. *SEB*. Διακωλυτικά ἔργα] C. V. recte διακωλυτικά, *Plato* suffragante. Idem I. c. γομφωτική περὶ τὰς τῶν θυραμάτων πύξεις verifatur. *KÜHN*.

Διακωλυτικά ἔργα] MS. noster & *Seberi*, διακωλυ-
τικά ἔργα. quomodo jam restituit, quantum potest, nisi *Platonis* verbis præscriptis non habes fidem etiam. *JUNG*.

Διακωλυτικά ἔργα] *Διακωλυτικά* in textu a nobis est emendatum: mendæ causâ fuit veterum scribendi consuetudo vocalem longam haud raro resolventium in brevem & sequentem consonam. illa scriptura in MSS. frequens. *Διακωλυτικῶν* autem ἔργα sunt *hujusmodi opera*, quibus *ἐπιτήρια* aut *ἀπὸ τῶν ἀλατινῶν rerum defenduntur*.

⁶² *ὄπλοποιητική*] C. V. ὄπλοποιή, & ita etiam in *Platonem* legendum, qui habet ὄπλοποιητική. ita etiam in μαγγανευτικῇ corrigendus *Plato* ex *Nostro*, qui recte μαγγανευτική. *KÜHN*.

ὄπλοποιητική] MS. ὄπλοποιή. Sed ὄπλοποιητικήν in *Platonis* loco modo adscripto habuisti. *JUNG*.

ὄπλοποιητική] Ita & hæc vox apud *Platonem* extat, me quidem judice, recte, nec quicquam mutabis: habet eam *Απομιμῆσι* in *Αἰγίφο*. alique: superius *Segm.* 154. apud *Nostrium* fuit, ὄπλοποιός, ὄπλοποιή.

⁶³ *Μαγγανευτική*] *Μαγγανευτική* etiam in MS. ita est. *Plato*, ut vidisti, μαγγανευτικήν habet. Ego meum judicium non interpono: sane tamen si recte capio,

rit se statim ab initio διορίσασθαι τὴν μαγγανευτικὴν τὴν περὶ ἀλεξίφάρμακα. quæ supra, ubi ejus verba tibi dabamus, καὶ βία καὶ ἀνθρώπινα vocat: quæ μαγείας videntur fuisse. *JUNG*.

Μαγγανευτική] Apud *Platonem* est μαγγανική, quæ certe τῇ φαρμακευτικῇ aut est affinis aut eadem: μαγγανεύει enim aliquando simpliciter φάρμακα misceere denotat, ac in bonam partem intelligitur: ultra tamen lectio sit præferenda non decerno, si quidem apud *Hesychium* legam, Μάγγανα, φάρμακα, unde μαγγανεύειν, & μαγγανευτική est ἡ φαρμακευτική. sed illam vocem μαγγανική *Platonis* sartam tectam malim, quam mutatam.

⁶⁴ *Ἀμυντική*] Conjungendum cum sequenti χειμῶ-
νος. *Plato*: ἀμυντικὴν χειμῶνων, ἱέρου προβλήματος ἐργαστικῆν, ὄνομα δὲ ὑφαντικῆν λεχθεῖσαν. qui locus simul indignatur, quid hic desit textui, nempe προβλήματος vel στήματος ἐργαστικῆ. sic integra sibi constat oratio. *Interpr.* ridiculus est & hic & alibi. Supra aliquid de χειμῶνι in fine cap. 13. lib. VII. *constantis tempellatis Interpretis* ableganda est ad aniculas, quæ ita vulgo audiunt. *KÜHN*.

Ἀμυντική, χειμῶνος ἐργ.] ita ridicule hæc distincta & in MS. quom tamen sit distingucendum, ἀμυντικὴν χειμῶνος, ἐργαστικῆν, ut in eo loco *Platonis* supra legere potes, nisi ut ibi supplendum insuper ἱέρου προβλήματος ἐργαστικῆ. sed non est opus: & alia enim huic verbo addita apud eundem *Platonem* ibi, ut mox dicitur στήματος ἐργαστικῆ. & inferius etiam κρήνης. *JUNG*.

Ἀμυντική, χειμῶνος ἐργ.] Eam in textum retuli auctore *Kühnio*, quæ jam comparet distinctionem: inutilis erat vulgata prior. edit.

⁶⁵ *Ξαντική*] C. A. non habet, uti nec ξαντίς. C. V. ξαντική ξαντης. quod firmat *Plato*. verbum enim est ξαντίον, carminare, carminator, carminatoria lana. κναφευτική, fullonia. *KÜHN*.

Ξαντική] MS. ξαντική, ξάντης. recte, non ut vulgo ξαντίς. *Plato* eodem *Politico*: ἢ τὴν ξαντικὴν πολυήσο-
μιν ὑφαντικῆν, καὶ τὸν ξάντην ὡς ὄντα ὑφάντης καλῆν; Οὐδαιμῶς. *JUNG*.

Ξαντική, ξαντίς] *Ξάντης* emendatum est a nobis, & mox cum præstantissimo *Kühnio* ὑφάντης: pr. enim ed. ὑφάντης. Ita mox πλεκτική erat in vulgatis, sed *Clariss.* *Kühnius* πλυντικῆ restituit, cumque nos sumus sequuti.

⁶⁶ *Κναφευτική, ὑφάντης &c.*] C. V. ὑφάντης. *Plato* ὑφάντην. etiam *Salm.* leg. ὑφάντης, pro πλεκτικῇ C. A. leg. πλυντικῆ. leg. ex *Ulpiano*, πλυντικῆ, ἀρτ. λαναι-
δι. τινεῖστα τεκτοίνα. *KÜHN*.

Κναφευτική, ὑφάντης &c.] MS. κναφευτική, ὑφάν-
της, ὑφή, ὑφάσματα. omnino πλεκτική. Emenda itaque ὑφάντης in vulgatis, ubi ὑφάντης, quod editio *Florentina* incorruptius retinuit, ὑφάντης habens. *Platonis* verba illud ajunt rectum: ὑφάν, ὑφασμα habes ibidem: & cum κναφευτικῇ etiam junctam ἀριστικῆν, πλεκτικῆν, quam hic omittit MS. etiam supra *Segm.* 172. habes pariter ab MS. omnifam. sed ibi nollem: hic sane recte omittit: non recte, & *Platonis* vocabulum pro eo substituendum. πλυντικῆ enim hic emendandum ajo. quippe ita jungit has *Plato* ibidem: τῶν αἰτιῶν δὲ, πλυντικῆν μὲν καὶ ἀριστικῆν, καὶ πᾶσαν τὴν περὶ ταῦτα θεραπευτικῆν, πολλῆς οὐσῆς τῆς κοσμητικῆς &c. πλεκτικῆν vero etiam antea *Segm.* 207. fuerit, ei tamen mox erit suus locus. *JUNG*.

τική, θεραπευτική, κοσμητική, ⁶⁷ προηκτική, ⁶⁸ ηστική, ⁶⁹ στρεπτική, στρεπτικόν, συμπλεκτικόν, ἀστροφόν, ⁷⁰ κατάγμα, ⁷¹ στημονητική, ⁷² κροκονητική, ⁷³ στημονοητική, πλεκτική, ἐμπλέξαι, νῆμα, εὐθυπλοκία. ⁷⁴ χαλκοτυπική, κεραμική, ⁷⁵ Φλοιοτική, ⁷⁶ Φελλοί, βίβλοι, πρωτογενές,

toria. Famulatoria, ornatoria, conductoria. Ars nendi, ars flectendi, flexibile, complicatum, rigidum, glomus. Staminis operatio, filatio, textio, formativa, implicare filum, complicandi facilitas. Aeris formatio, figulina. Decorticatio, cortices, primogeniti,

⁶⁷ Προηκτική] Cum προηκτική nullum suppeditet sensum, forte παικτική pollet substitui. D. H. SEB.

Προηκτική] Non habet C. A. nec *Plato*, nisi κερκιστική indefecerit, vel ποιητική, quam ita circumscribit: πάντα τὰ περὶ τῆς ποιήσεως αὐτῆς τῆς ἐσθῆτος ἢ λέγουσιν μέρη &c. *Salm.* προικτική, id est, *ars qua conficit clypeos, galeas & alia qua proiecimus defendendis corporis causa.* KÜHN.

Προηκτική] Προηκτική in nostro MS. omittitur, & forte recte. sane hoc loco παικτική mihi nondum arri- dere potest, sicut eruditissimus amicus conjiciebat. Apud *Platonem* sane, ut hic, post κοσμητικήν μοχ nominatur ηστική. Si quis tamen pro illo προηκτική ex *Platone* quid aptius hic exculpatur, ei non refragabor. κερκιστική *Plato* quoque nominat, quæ in *Polluce*, ut & ἀκιστική non adparet, nec ille se adtrinxit scilicet omnia velle adferre. JUNG.

Προηκτική] Potueram malum vocem auctoritate MSS. delesse: sed superesse fiam passus in acutiorum gratiam, qui forsitan aliquid ex ea, quod ad rem faciat, exculpent: nobis ἀκιστική non displicet.

⁶⁸ Ηστική] Leg. ex *Platone*, ηστική, vel ητική, στρεπτική, στρεπτικόν. C. A. τραπτικόν, male. δοκίς γὰρ μοι τὸ περὶ τῆς τοῦ στήματος ἔργασίαν λέγειν στρεπτικόν; Οὐ μόνον γὰρ, ἀλλὰ καὶ κρόκης ἢ γίνισιν ἀστροφόν τινα αὐτῆς εὐρίσκειν; Οὐδαμῶς. inquit *Plato* l. c. KÜHN.

Ηστική] Ita etiam MS. Sed ηστική malim, ut est apud *Platonem*: καὶ μὴν ξαντική γὰρ καὶ ηστική, καὶ πάντα αὐτὰ περὶ τῆς ποιήσεως αὐτῆς τῆς ἐσθῆτος &c. JUNG.

Ηστική] Auctore *Kühnio* ηστική restitui.

⁶⁹ Στρεπτική &c.] *Platonis* verba: καὶ λέγουσιν γὰρ αὐτῆς (συγκριτικῆς) τὸ μὲν εἶναι στρεπτικόν, τὸ δὲ συμπλεκτικόν. Et *Socrates*: δοκίς γὰρ μοι τὸ περὶ τῆς τοῦ στήματος ἔργασίαν λέγειν στρεπτικόν; respondetque alter: Οὐ μόνον γὰρ, ἀλλὰ καὶ κρόκης ἢ γίνισιν ἀστροφόν τινα αὐτῆς εὐρίσκειν; JUNG.

⁷⁰ Κατάγμα] C. A. κράγμα: male. τῶν περὶ ξαντικῆν ἔργων μηχανεῖν τε καὶ σχῆν πλάτος, λέγουσιν εἶναι κατάγμα τι. *Plato*. Id est, *lana filum tractum, deductum, mernyma.* KÜHN.

⁷¹ Στημονητική] Στημονοητική, *ars netrix staminis*. στήμονα φασὶ τὸ νῆμα. KÜHN.

Στημονητική] MS. στημονική, omisso κροκον. cum versu sequenti, nisi quod νῆμα, ἐμπλέξα habet MS. quibus statim subjicit εὐθυπλοκ. H. *Stephanus* ad vulgatum κροκοητική emendavit ad oram κροκοητική. *Platonis* verba sunt: τῆ δὲ, τῶν περὶ ξαντικῆν ἔργων μηχανεῖν τε καὶ σχῆν πλάτος λέγουσιν εἶναι κατάγμα τι. Et: τούτου δὲ τὸ μὲν ἀτράκτω τε στραφῆν καὶ στερεὸν νῆμα γινόμενον, στήμονα μὲν φασὶ τὸ νῆμα τῆν δ' ἀπειθύνουσιν αὐτὰ τέχνην, εἶναι στημονικήν. Et: ὅσα δὲ γὰρ αὐτὴν μὲν συστροφὴν χαύνη λαμβάνει, τῆ δὲ τοῦ στήματος ἐμπλέξει, πρὸς τὴν τῆς γνάφειος ὀκλήν ἐμμέτρως τὴν μαλακότητα ἴσχει, ταῦτ' ἄρα κρόκη μὲν τὰ νῆματα, τῆν δὲ ἐπιτεταγμένη αὐτοῖς εἶναι τέχνην, κροκοητικήν φάσκειν. quæ & supra ad cap. 10. atuli, dixique potius cum *Cassianus* nostro στημονοητικήν legendum. An itaque *Pollucis* locus ita scribendus? κατάγμα, στημονοητική, κροκοητική, στήματος ἐμπλέξει, νῆμα &c. sed quid sit vocabulo πλαστική? Et mehercle male fere ejus oblitus fumus. Hic enim nimirum illa πλεκτική, quæ paulo ante vulgo erat, ubi πλοντικήν reposuimus, hic inquam πλεκτική pro πλαστική emendandum. Docuit nos id *Plato* in *Politico*, qui paulo ante allatis

a me verbis paulo post hæc subjicit: τί δὲ παρὸν οὐκ οὐκ εὐθὺς ἀπεκρινάμεθα πλεκτικὸν εἶναι κρόκης καὶ στήματος ὕφαντική; Præcesserunt autem ista: τὸ γὰρ συγκριτικῆς τῆς ἐν ταλασιουργίᾳ μόριον, ὅταν εὐθυπλοκία κρόκης καὶ στήματος ἀπεργάζηται πλέγμα, τὸ μὲν πλεχθὲν σύμπαν, ἐσθῆτα ἱεῖαν τῆν δ' ἐπὶ τούτῳ τέχνην οὐσας, προσαγορεύουσι ὕφαντικήν. An itaque locus totus *Pollucis* ita rescribendus? κατάγμα, στημονοητική, κροκοητική, πλεκτική, νῆμα, ἐμπλέξει, εὐθυπλοκία &c. Est enim ἐμπλέξα in MS. JUNG.

Στημονοητική] Ego malim στημονική, quod vocis est in *Platone*, nam μοχ στημονοητική.

⁷² * Κροκοητική] C. A. non habet usque ad ἱεπλέξει. *Plato* κροκοητική, *ars qua subtemen dirigit, netque*. quam etiam describit ibidem *Philosophus*. Deinde legrem ex eodem, πλεκτική, ἐμπλέξει, νῆμα, εὐθυπλοκία, *staminis plicatrix, implicatione, netum, directa complicatio.* πλαστικήν laudat *Plato* lib. III. de LL. KÜHN.

* Κροκοητική] Delevi cum *Kühnio* nostro superfluum syllabam κω, quæ forsitan ex sequenti voce male adhaerit. mox πλαστική erat in vulgatis, sed certo certius est legendum πλεκτική; id itaque reposui in textu: præterea meliori distinctione locum insignivi.

⁷³ Στημονοητική] *Plato* τέχνην κροκοητικήν appellat in *Politico*, cui affinis, quæ ibidem στημονική dicitur, vel potius στημονοητική. *Cassian.* in *Jul. Capitol.* pag. 234. E *Luciano* dicas τέχνην τοῦ κλώσει στήμονα. D. H. SEB.

⁷⁴ Χαλκοτ. κεραμική] *Ars fabri ararii, figuli.* KÜHN.

Χαλκοτ. κεραμική] *Plato* eodem dialogo, qui *Πολιτικός* inscribitur, inferius: ἔχρημα αὐτὸ που λεγόμενον, οὐ πάνυ πολιτικῆς ἔργον, ἀλλὰ μάλλον καλὴ τεκτονικῆς καὶ κεραμικῆς καὶ χαλκοτυπικῆς. JUNG.

⁷⁵ Φλοιοτική] Φλοιτική, *ars ex cortice & subere aliquid conficiendis, libros puta, tabulas scriptorias, vesles &c.* C. A. Φλοιοτική non habet, KÜHN.

Φλοιοτική] Deest Φλοιοτική in MS. sed non ideo deesse debet *Pollucis* nostro, qui ex eodem *Platone* decerpit, cujus locum mox adscribam. JUNG.

⁷⁶ Φελλοί, πρώτογ.] C. V. Φελλοί βίβλοι, πρώτογενής. C. A. Φ. βίβλοι: *Plato* Φελλῶν καὶ βίβλων καὶ δερμῶν ἔργαστικάι παρίσχειν δημιουργίαν σύνθετα ἐκ μὴ συνθέτων. deinde: πάν τὸ πρωτογενὲς ἀνθρώποις κτήμα καὶ ἀξυνήτεον &c. ὅπου βοπυμα παίνυμα πρωτογενίη & simplex quod homo possidet. *Salmas.* ex MSS. πρωτογενιός. KÜHN.

Φελλοί, πρώτογ.] MS. auctius: Φελλοί, βίβλοι, πρωτόγενεις, ἀσυνθ. recte omnia, nisi quod πρωτογενής scribe. Verba *Platonis* ex laudato tam sæpe *Politico*: χρυσόν τε καὶ ἀργυρον, καὶ πᾶν ὅσῳ μεταλλεύεται, καὶ ὅσα δρυοτομική καὶ κούρη ζύμπαντα τέμνουσα παρίσχει τεκτονική καὶ πλεκτική καὶ ἔτι Φλοιοτική, φυτῶν τε καὶ ἐμφύζων δερμάτα σωματῶν περιαιρούσα σκυτοτομική, καὶ ὅσαι περὶ τῶν αὐτῶν εἰσὶ τέχναι, καὶ Φελλῶν καὶ βίβλων καὶ δερμῶν ἔργαστικάι, παρίσχει δημιουργίαν σύνθετα ἐκ μὴ συντιθέμενων εἰδη γυνῶν ἐν δὲ αὐτὸ προσαγορεύουσι πᾶν τὸ πρωτογενὲς ἀνθρώποις κτήμα καὶ ἀξυνήτεον, καὶ βασιλικῆς ἐπιστήμης οὐδαμῶς ἔργον ὄν. Sic itaque in *Polluce* nostro supple & emenda: Φλοιοτική, Φελλοί, βίβλοι, πρωτογενής, ἀσυνθέτων. JUNG.

Φελλοί, πρώτογ.] Quid dubitamus voce βίβλοι *Pol-*

incompositum. Sculptoria sigillorum, arborum sectio, nutritoria, conversiva, pastiva armentorum, armentorum tractatio. Subministratoria, numularia, numularius, itinerarii. Omne præconum genus, 210 Interpretes. * Sacrificatoria, judicatoria, præfectura, preparatoria, preparatio, instructor. Equorum pastio, administratoria. Talorum ludus, aleatoria, aleatorium,

ἀσύνθετον, 77 γλυπτική σφραγίδων, δρυοτομική, 78 τροφική, 79 ἀγελαιοκομική, ἀγελαιοτροφική, 80 ὑπηρετική, 81 ἀργυραμοιβική, 82 ἀργυραμοιβός, 83 ἐμπορευτικοί. 84 κηρυκικόν πᾶν γένος, ἐρμηνευταί. * 85 ἱερωτική, 86 κριτική, ἐπιστατική, σκευουργική, 87 σκευουργία, σκευουργικός. 88 ἵπποφορβία, διακονική, 89 πεττεία, 90 πεττική, πεττικόν,

lucem augere? consentiunt MSS. nostri omnes. Mox πρόταγονες pr. edit. male habebant.

77 Γλυπτική] Γλυπτικήν non ita invenio in Platone ibi, sed hæc tantum: οἶον ἢ τοῦ νομισματος ἰδία, καὶ σφραγίδων καὶ παντὸς χαρακτήρος. JUNG.

78 Τροφική, στροφική] Leg. ex Platone τροφική, ἀγελαιοκομική, ἀγελαιοτροφική. C. A. cum Platone leg. ἀγελαιοκομική, nec habet τροφική. circumscribit autem Plato: λακτίων, ἕβδομον ἄνομασαντας αὐτὸ ζῆρμαν ἡμῶν εἶναι τροφόν. Salm. delet, ἀγελαιοτροφική. Kühn.

Τροφική, στροφική] Deest τροφική in MS. nec id in Platone ibi adverto, apud quem ista quidem de hoc genere lego: τὴν δὲ τῆς τροφῆς κτήσιν, καὶ ὅσα εἰς τὸ σῶμα ζυγκαταμιγνύμενα ἑαυτῶν μέρει μέρη σώματος, εἰς τὸ θεραπεύσαι τινὰ δύναμιν εἰληχῆ λακτίων, ἕβδομον ἄνομασαντας αὐτὸ ζῆρμαν ἡμῶν εἶναι τροφόν· εἰ μὴ τι κάλλιον ἔχομεν ἄλλο βίβλαι. στροφική etiam MS. de ea nihil habeo quod ex Platone, eo quidem loci, dicam. JUNG.

Τροφική,] Hæc vox pepererat aliam στροφική, eaque existit in prior. edit. at nos, præcunte Præstantiff. Kühnio, hunc abortum exterminavimus.

79 Ἀγελαιοκομική, ἀγελαιοστρ.] Pro ἀγελαιοκομική, MS. rectissime, ἀγελαιοκομική, ut & Plato. ἀγελαιοτροφική est omisa in MS. tu lege ἀγελαιοτροφική. nihil certius, fupra Plato eo dialogo: locum tantum unum & alterum adscribo: ἢ πρότερον ἀγελαιοτροφική, αἰτ. διαμερισθῆσα. Et supra: κατὰ ταῦτα καθάπερ ἐμπροσθεν διηροῦμεθα τὴν ἀγελαιοτροφικήν, πεζοῖς τε καὶ ἀπτῆσι, καὶ ἀρίτοις τε καὶ ἀκέραις, τοῖς αὐτοῖς αὖ πού τοῦτοις διαροῦμενοι καὶ τὴν ἀγελαιοκομικήν. & paulo ante: καὶ ἄλλην δὲ τινὰ ἀγελαιοκομικήν. Posset & quis suspicari pro illis τροφική & στροφική alia deesse, quæ supra cum ἀγελαιοτροφική Plato in isto dialogo potuerat, ut κοινοτροφικήν, ut ζωοτροφικήν. sed alii hæc nobis dicent rectius: nec ego hic moret. JUNG.

Ἀγελαιοκομική, ἀγελαιοστρ.] Ad normam MSS. emendavi in textu ἀγελαιοκομική & ἀγελαιοτροφική· utrique voci fidem conciliat ipse Plato: in posteriori Kühnii præcuntis vestigia sum sequutus.

80 Ὑπηρετική] Ὑπηρετική quoque omisa in MS. non recte. Plato ibidem: τῶν ἐλευθέρων ὅσοι τοῖς γυῖν δὴ ἰσθῆσαι εἰς ὑπηρετικὴν ἐκόντες αὐτοῦς τάττουσι. & inferius paulo: ἐν ὑπηρετικῇ μοίρᾳ τινί. JUNG.

81 Ἀργυραμοιβική] C. V. ἀργυραμοιβή. Plato ἀργυραμοιβός καὶ ἐμπόρος &c. ἐμπορευτικῶν. Salm. modo ὑπηρετικόν, dein mox ἐμπορευτικόν. Kühn.

Ἀργυραμοιβική] Pro ἀργυραμοιβική MS. habet ἀργυραμοιβή. neutrum invenio illo dialogo. ἀργυραμοιβικήν alias & supra habuisti Segm. 170. JUNG.

82 Ἀργυραμοιβός] Ita & MS. forte scripsit ἀργυραμοιβοί, plurali quo cetera hic, & ut in Platonis loco ejusdem Politici: οὗς ἀργυραμοιβός τε καὶ ἐμπόρος, καὶ ναυκλήρου, καὶ καπήλους ἐπινομάκαμεν. JUNG.

83 Ἐμπορευτικοί.] MS. ἐμπορευτικόν τὸ κηρυκικόν, πᾶν γένος ἐρμηνεύεται. mendose. Tu locum ita lege totum: ἐμπορευτικοί, κηρυκικόν πᾶν γένος, ἐρμηνευταί &c. Nominat ἐμπορευτικούς statim Plato post locum modo allatum, ita: τὰχ' αὖ ἴσως τῆς γε τῶν ἐμπορευτικῶν. Et paucissimis interjectis de κηρυκικῷ γένει, αἰτ: αὖ τὸ κηρυκικόν ἔθνος, ὅσοι τε περὶ γράμματα σοφοί. Et

supra: οὐκ οὖν καὶ τὸ κηρυκικόν φύλον ἐπιταχθεῖ. ubi & statim: εἰς ταῦτον μίξομεν βασιλικὴν ἐρμηνευτικὴν, κελυστικὴν, μαντικὴν, κηρυκικήν. Sed ad locum, quem Noster respexit, quique paulo in Platone sequitur post illum, in quo ἐμπορευτικῶν mentio: εἰσὶ δὲ εἴτε περὶ μαντικὴν ἔχοντες τινὸς ἐπιστήμης διακόου μόριον· ἐρμηνευταί γὰρ πού νομίζονται παρὰ θεῶν ἀνθρώποις. JUNG.

84 Κηρυκικόν] MS. κηρυκικόν π. γ. Sev. Κηρυκικόν] C. A. κηρυκικόν. C. V. & Salm. τὸ κηρυκικόν. Plato, τὸ κηρυκικόν ἔθνος &c. ἐρμηνευταί πού νομίζονται παρὰ θεῶν ἀνθρώποις &c. Kühn.

Κηρυκικόν &c.] Ea lectio, quæ in textu extat, ad Kühnii mentem a nobis est restituta: affinis est Falc-kenburghiani Codicis: τὸ κηρυκικόν πᾶν γένος, scribē, τὸ κηρυκικόν, quod rectum.

85 Ἱερωτική] Pro ἱερωτικῇ Plato leg. ἱερατική, κριτική, ἐπιστατική, scil. ἐπιστήμη. Platoni est scientia qua alii præscribit faciendū & alii omnes iudicat. σκευουργική ars est μαθηματικά, intenta varia supellestili conficiendā. σκευουργία, σκευουργικός non habet C. A. at Plato habet. Kühn.

Ἱερωτική] Sic & MS. sed malim ex Platone emendare ἱερατική. Verba illius sunt dicto jam sæpe dialogo: ὥστε περὶ μιν Αἴγυπτον οὐδ' ἔξεται βασιλεία χωρὶς ἱερατικῆς ἀρχῆς. JUNG.

86 Κριτική, &c.] Plato eodem dialogo inferius: τὴν βασιλικὴν ἀρχὴν, τῶν ἐπιστημῶν εἶναι τινὰ ἔφαμεν, οἶμαι· καὶ τούτων γε οὐκ ἀπαρῶν, ἀλλὰ κριτικὴν δὴ πού τινὰ καὶ ἐπιστατικὴν ἐκ τῶν ἄλλων προειρημέθα καὶ τῆς ἐπιστατικῆς &c. Supra hanc vocavit ἐπιτακτικὴν aliquoties Plato, ut & in ea divisione, quam illis verbis respexit: φέρε δὲ, ταῦται τῶν τέχνων ἡμῖν τὸν βασιλικόν ἐν ποτέρᾳ θετέον; ἢ ἐν τῇ κριτικῇ, καθάπερ τινὰ θρατήν; ἢ μᾶλλον τῆς ἐπιτακτικῆς ὡς ὅταν αὐτὸν τέχνης θύομεν, δεσποζοντά γε; JUNG.

87 Σκευουργία, &c.] Defunt in MS. σκευουργία, σκευουργικός. Sed non probō. Plato inferius in Politico suo: καὶ τεκτονικῆς, καὶ ξυλόλης ὁποιασοῦν σκευουργίας, ἢ καὶ γυργίας, καὶ τῆς περὶ τὰ φυτὰ ξυλόλης τέχνης. JUNG.

88 Ἴπποφορβία] Ita & MS. & supra Segm. 185. Apud Platonem tamen post illa verba quæ adscripsi proxime, continuo hæc sequuntur: ἢ καὶ τινὰ ἵπποφορβίαν αὐ κατὰ συγγράμματα θεασαίμεθα γυγνομένην, ἢ σύμπασαν ἀγελαιοκομικήν, ἢ (addo enim & hæc, propter ea quæ apud Pollucem sequuntur) μαντικὴν, ἢ πᾶν δὲ, τι μέρος διακονικῆς περιείληφον, ἢ πεττείαν, ἢ ζῆρμωσαν ἀριθμητικὴν φύλιν, εἴτε ἐπίπιδον, εἴτε ἐν βάλβωσιν, εἴτε ἐν τέχνων αἰσῶν πού. In quo loco ἵπποφορβίαν habes: pro qua ἵπποφορβίαν e nostro Polluce repensendam dubitare non possum, habuisti vero ibi & διακονικήν. JUNG.

89 Πεττεία] Deest πεττεία in MS. Sed in Platoni verbis eam videre potuisti. JUNG.

90 Πεττική] C. A. πεττική, aleatoria. Kühn. Πεττική] Pro πεττικῇ, MS. πεττική, ut nempe sequens πεττικόν ab eodem nomine deductum. Alias quis suspicetur tamen πεττευτική & πεττευτικόν legendum. Illud enim ex Platoni Phædro adfertur, & πεττευτικός ex lib. I. & II. de Legibus. JUNG. Πεττικῇ] Clariss. Kühnii πεττικῇ, quod probō.

⁹¹ πειστική, πειστικόν, ⁹² ἀρκτική, μισθαρική, ⁹³ ἀγκιστρεία, ἀγκιστρευτική, ⁹⁴ ἀλειυτική, τριδοντία, πληκτική, ⁹⁵ πυριευτική, ἀσπαλιευτική, καὶ πολλὰ ἄλλα σὺν τούτοις ὀνόματα. Ὡς δὲ μὴδὲ τῶν βιβλίων ἀμελεῖν δοκοῖμεν, εἴποισ ἂν, ⁹⁶ βιβλοὶ, βιβλίον, ⁹⁷ βιβλάριον. παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει, βιβλιδάριον. καὶ ⁹⁸ χάρτας δὲ τοὺς γεγραμμένους Πλάτων εἶρηκεν ὁ Κωμικός,

Τὰ ⁹⁹ γραμματεῖα, τοὺς τε χάρτας ἐκφέρων.

¹⁰⁰ ἐκ δὲ τῶν ἐναντίων, ¹⁰⁰ ἐπὶ ἀγράφου τὸ βιβλίον εἶρηκεν Ἡρόδοτος, εἰπὼν, Γράψας ἐν βιβλίῳ. καὶ βιβλιοπώλην μὲν παρὰ Ἀριστομένει εὐρήσεις ἐν ἴ Γόησι. ² βιβλιογράφον δὲ, παρὰ Κρατίνῳ

creditoria, creditorium. Venatoria, mercenaria, hami, hamatio, piscatoria, tridentis usus, plicatoria, piscatio igne administrata, calamorum usurpatio. & multa alia, his communia nomina. Ne vero libros negligere videamur, dices: libri, libellus, libellulus. Et apud Aristophanem, Codicillus. Et Chartas, pro scriptis dixit Plato Comicus:

Scripta, & chartas effrens.

* Contra vero de non scriptis, Libri nomine usus est Herodotus, Libro inscribens. Atque Bibliopolam, apud Aristomenem invenies in Luctibus, & Librorum Scriptorem. apud Cratinum in

⁹¹ πειστική, πειστικόν,] Pro πειστικῆ & πειστικόν leg. πειστικῆ, πειστικόν, quae Plato tribuit *Rhetorica*. C. A. non agnoscit πειστικόν usque ad μισθαρική. Kühn.

⁹² ἀρκτική, πειστικόν,] Delune in MS. πειστικῆ, πειστικόν. Pro iis legendum puto πειστικῆ, πειστικόν. Plato eodem Politico inferius: τὴν τὸ πειστικόν οὐκ ἀποδύσομαι ἐπιστήμην πλάτους τε καὶ ὄχλου. & statim: τῆ τῆς πειστικῆς ἀρχοῦσιν καὶ λεκτικῆς. JUNG.

⁹³ ἀγκιστρεία, πειστικόν,] Perpetuus errorum fons recentiorum Graecorum pronuntiandi modus: saepius de ea re monui: iterum in hisce est exemplum: legendum enim πειστικῆ, πειστικόν, ea Graeci sequioris aevi effertunt tanquam si πειστικῆ &c. scripserunt esset.

⁹⁴ ἀρκτική] C. V. ἀρκτική. sed nolim τὸ ἀρκτική mutare, quia hac voce innuitur *scientia quae πειστικῆ & λεκτικῆ leges praescribit*. Kühn.

⁹⁵ ἀλειυτική] Pro ἀρκτική, MS. ἀρκτική habet, omisso μισθαρική. Et ἀρκτική sane nescio quid cum ἀρκτική vel ὄχλου homonymia habet. Alterum ἀρκτική, an rectum, & ubi in Platone, sino indicare alios. μισθαρική cum multis aliis, quae Noster insuper habet, extat in Platone *Sophista*, ubi & sequentia piscatoria pleaque, quae & supra Segm. 139. &c. in Polluce nostro, ubi locos Platoni indicavi. JUNG.

⁹⁶ ἀγκιστρεία] E MS. prior. edit. ἀγγίστρια, ἀγκιστρευτική. SEB.

⁹⁷ ἀγκιστρεία] C. A. ἀγκιστρεία. de hac & sequent. jam dictum aliquid ad lib. I. c. 9. sect. 6. Kühn.

⁹⁸ ἀγκιστρευτική, ἀγκιστρεία, ut etiam supra Segm. 139. hoc alterum scribebat, sed ἀγκιστρείας ex Platone de Legibus attuli supra. JUNG.

⁹⁹ ἀγκιστρεία &c.] Prioribus *Seberiana* editiones: ἀγγίστρια, ἀγκιστρευτική, quod vitii *Kühni* emaculaverat ad oram edit. *Bisfleensis*.

¹⁰⁰ ἀλειυτική] Omisita in MS. ἀλειυτ. & τριδ. sunt. non vero & πληκτική, quod eodem modo in MS. Sed falso: & illud vocabulum nobis hac pagina sat negotii facillit. emenda secure πληκτική, ut supra Segm. 139. recte tam vulgati quam MS. habebant. Extat in hac re piscatorum apud Platone in *Sophista* non semel, ut supra ad Pollucem docui. JUNG.

¹⁰⁰ ἀλειυτική &c.] Mox πληκτική vulgo legebatur: ego πληκτικῆν emendavi cum Kühnio nostro.

⁹⁵ πυριευτική] Sic & supra Segm. 139. Apud Platone esse πυριευτικήν supra quoque monui. Gaudere me enataste fere hoc mendorum mare. JUNG.

⁹⁶ βιβλοὶ, βιβλίον] Abelt a C. A. Kühn.

⁹⁷ βιβλοὶ, βιβλίον] MS. βύβλοισι, βιβλίον. JUNG.

⁹⁸ βιβλοὶ, &c.] Paulo ante pro, ὡς δὲ μὴ δὲ cum Clar. Kühnio restitui μὴδὲ, junctis particulis. Mox pro βιβλάριον Kühnio nosster βιβλάριον, & inde est βιβλιαρίδιον sed nihil mutuo, nam a βιβλάριον est βιβλιαρίδιον *Aros*. X. v. 2.

⁹⁹ βιβλάριον] Abelt a C. A. βιβλάριον. dein C. V. Ἀριστοφάνους δὲ βιβλιάρια. male. Kühn.

⁹⁷ βιβλάριον] Omisum est βιβλάριον in MS. isque deinde ita habet: παρὰ δὲ Ἀριστοφάνους καὶ βιβλιάρια. JUNG. ⁹⁸ χάρτας] χάρτης legitur etiam in factis, ut *Jer. XXXVI. 23.* & *2 Joban. 12.* SEB.

⁹⁹ χάρτας] Vid. *Salm. de modo Usuratum* pag. 401. & *Menag. ad Lucr.* lib. III. Segm. 61. Kühn.

¹⁰⁰ ἐπὶ ἀγράφου &c.] *Tabulas cera inductam* intelligit *Salm.* l. c. Kühn.

¹⁰⁰ ἐπὶ ἀγράφου &c.] *De non scripto*. C. A. ἐπὶ ἀγράφου. C. V. ἐπιγράφου. *Herod. in Thalia: γράψας ἐς βιβλίον, τὰδὲ ἐπιστῆσαι ἐς Σάμων.* cetera quae sequuntur non extant in C. A. Kühn.

¹⁰⁰ ἐπὶ ἀγράφου &c.] His verbis in MS. clauditur, & subjicitur, τέλος τοῦ 5 βιβλίου. In ceteris itaque nihil nos juvat. Sed de *Herodoti* hoc loco, anquirendum ubi in nostro Historico extet. An hic *Clyone* cap. 125. de *Cygo?* γράψας ἐς βιβλίον τὰ ἐβούλοιστο. Sed ita apud nostrum Pollucem pro ἐν βιβλίῳ, quod & MS. habet, scribendum fuerit ἐς βιβλίον. vix enim puto eum respexisse ad paulo praecedentem in eadem prima *Musa* locum de *Harpago* cap. 123. ἐπιθήκει βιβλίον, τὰ οἱ ἐδοκίμη ἐγγράψας. JUNG.

¹⁰⁰ ἐπὶ ἀγράφου &c.] Distinguunt *Grammatici* inter βύβλιον & βιβλίον, quorum prius ἐπὶ ἀγράφου dici affirmant, posterius ἐπὶ γεγραμμένου: sed hoc, per me licet, recentibus inter Grammatica titivillia.

¹⁰⁰ ἴ Γόησι] Hujus fabulae & *Athenais* meminit. vide *Leopard. VI.* Emend. 20. & *Casaubonum* nostrum VII. *Athen.* 9. JUNG.

¹⁰⁰ ἴ Γόησι] Auctor *Aristomenes*, & probo, male itaque in *Falckenburgis* Codice *Aristophanis*, sed apponam tibi, lector erudite, viri πολυμαθέστατου *Thoma Reinesii*, de *Aristomene* & hac ejus fabula verba ex *Variar. Lect.* lib. III. c. 3. *Aristomenis, equalis Aristophani & Cratino Comici, fabula quaedam fuit Bonhai, Auxiliatores, quam forte Boëthuntibus expressit Tutilius. Iffam eo nomine citat Priscianus lib. XVIII. itemque Macrobius lib. V. cap. 20. Saturn. Schol. Aristoph. ad Acharn. & Suidas in ψαμμοκοσιογράφου. Fuit etiam ejusdem aetate *Γόησι, Magi, ab Athenaeo lib. IX. Polluce lib. VIII. & Harpocrate in Φοφίης μεμνητά, in quam Maullacus Not. ad Harpocr. p. 271. prorsum illum, cuius nomen apud Priscianum depravatum esse opinatur, respicit, ideo, quod Bonhai Aristomenis nusquam praeteraegerit. Sed non erat ab ignorantia emendationis non necessaria, etiam falsa, praeterea causa, ut nec modus a nostra sapientia statuendus rebus, quae mentes humanas quantumvis capacissimas infinites excedunt.**

² βιβλιογράφου] In βιβλιογράφου bis positum videtur *Nunneii* conjectura, quam attulit *Seberus* nosster, non rejicienda interrim, dum quid certius nos liber aliquis MS. vel alii doceant. Saue *Phrynicibus* scribit: βιβλιογράφου οὕτω λέγουσιν ἐν τῆσι συλλαβῆσι καὶ διὰ τοῦ α, οὐχὶ τετρασυλλαβῆσι διὰ τοῦ ο. JUNG.

Chironibus. Tum Librorum Scriptor apud Antiphane[m] in Sappho. Apud recentior[um] vero Cratinum in Hypobolimo, Bibliotheca. Sed Antiphanes in Mylone, Libelli compactionem dixit. Ceterum Herodotus tradit Iones, libros, Diptheras appellare a more antiquo. Diptheras autem, & ιττίστας vocitant.

ἐν Χείροσι. ¹ βιβλιογράφος δὲ παρὰ Ἀντιφάνει ἐν Σάπφῳ. παρὰ δὲ τῶν νεωτέρων Κρατίνῳ ἐν Ὑποβόλιμῳ, βιβλιοθήκῃ. Ἀντιφάνης δὲ ἐν τῷ Μύλωνι εἶρηκε βιβλιδίου ⁶ κόλλημα. ⁷ Ἡρόδοτος δὲ τοῦ Ἰωνᾶς φησὶ τὰς βιβλους διφθέρας λέγειν ἀπὸ τοῦ παλαιῦ. τὰς δὲ διφθέρας, καλοῦσθαι καὶ ⁸ ἰττίστας.

Βιβλιογράφος] Βιβλιογράφοι, qui describunt libris operam locabant, librarii, libellones, quæ vox est apud Gregorium, in Glossis: Illi homines erant publici, & cuius pacta mercede se addicerebant. Lucian. adv. Indoct. nominat Ἀττικὸν καὶ Κελτικὸν τοὺς βιβλιογράφους apud eundem βιβλιοκάπηλοι extant.

3 ἐν Χείροσι] Malim ἐν Χείροσι, ut MS. postest infra X, 186. sicut in Notis docebo. JUNG.

4 βιβλιογράφος] Νίππης, suspicatur legendum in Antiphane cum α, quod mediæ comædiæ fuerit, & minus elegans, quam Cratinus veteris Comædiæ scriptor. Vid. Not. in Pbygn. pag. 12. SEB.

Βιβλιογράφος] Salm. βιβλιογράφος πρὸ βιβλιογράφου. KÜHN.

5 Μύλων] Apud Athenæum lib. X. fabulâ Antiphani est Μειλωνίων, unde hic locus corrigendus. Casaub. X. cap. 6. SEB.

Μύλων] Casaub. leg. Μειλωνίων, Salmas. in Vopisci Firmum Θουβυκίου. KÜHN.

Μύλων] Corrigendum Μειλωνίων juxta Casaubonum nostrum X. Athen. quod etiam indicavit Sebertus postest. JUNG.

Μύλων] Ego in re dubia vulgatam retinui lecturam, ut cuius libere sit arbitrandi jus.

6 Κόλλημα.] Conglutinatio. Lucian. in Indoctum,

ζωγκολλήσας καὶ ἀπὸβαλλόμενος, conglutinans & operiens libros. vid. Salm. l. c. KÜHN.

7 Ἡρόδοτος] Ὅτι κατὰ ἐν σπάνει βιβλῶν ἐχρήσαντο διφθέρας ἀργύριον τε καὶ οἶνον. Herod. lib. V. fol. 352. vid. Pancivoll. Ret. Memon. lib. II. tit. 13. & in eundem Henr. Salmuthi notas. SEB.

Ἡρόδοτος] Sunt ipsa verba Herodoti quæ sequuntur. KÜHN.

Ἡρόδοτος] In nostri Historici Τερψιχόρῃ cap. 48. cuius ipsa verba Pollux profert. Ita enim Herodotus κατὰ τὰς βιβλους διφθέρας καλεῖσθαι ἀπὸ τοῦ παλαιῦ Ἴωνες. vide & Leopard. VII. Emend. 19. JUNG.

8 Ἰττίστας.] Hesych. Ἰστέλα, διφθέρα. Item: Ἰττίλων, διφθέραν. SEB.

Ἰττίστας.] C. V. ascriptum est legendum esse, ἰστέλας ex Hesychio. C. A. non habet omnia ista a Segm. 210. usque ad finem. KÜHN.

Ἰττίστας.] Forte ex Hesychio ἰττίστας scribendum, quamvis apud eum sit: ἰστέλων, διφθέραν. JUNG.

Ἰττίστας.] Fallax ἐπιβίβησι Codex Ἰστέλας, quod proxime accedit illam emendationem, quam ex Hesychio Commentatores nostri attulerunt. Ego aliquando conjectabam ἰστέλας vel ἰστέλας, utraq[ue] enim scriptura obtinet: ἰστέλων, αἰγὸς δὲ πρὸς, Γραμματικῶν. Hesychii quoque Ἰστέλας vitii suspectus est; restituerim labens ἰστέλας vel ἰστέλας.

* IΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ.

BIBΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

* JULII POLLUCIS ONOMASTICI LIBER OCTAVUS.

* ΙΟΥΛΙΟΣ ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ

JULIUS POLLUX

Κομμόδω Καίσαρι χαίρειν.

Commodo Cafari S.

Αὐτὰ ἐγὼ μὲν συνελεξάμην, ὅτι μὲν διὰ ταχέων, ² αὐτὸ δηλοῦ πλὴν οὐκ ἔστιν ἔτε ⁴ ἀποστάς δι' αὐτὰ τῆς συνουσίας τῆς πρὸς τοὺς νέους, καὶ τῶν δι' ἔθους ἀγώνων, ὁσημέραι δύο λόγους, τὸν μὲν ἐκ τοῦ θρόνου λέγων, τὸν δὲ ὀρθοστάδην. ἔδει δὲ ὡς εἰκὸς, καὶ κείνους παρασκευῆς, καὶ τοῦτοις σχολῆς.

Hæc ego quidem collegi, quanta autem cum festinatione hoc indicat: quod horum caussa, discipulorum conversationem, & consuetudine cum his exercitia nunquam obmisimus: quotidie Orationes duas, hanc quidem e throno, illam vero stans recitando. Sed & hæc, ut par est, & illa, præparationem & otium postulant.

* ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΟΓΔΟΥΤ
BIBΛΙΟΥ.

* CAPITA LIBRI
OCTAVI.

ΕΝ τούτῳ βιβλίῳ ἔνεστι περὶ δικαστικῶν ὀνομάτων.
Πῶς δικαστὴν ὀνομαστέον.
Ἐπαινος δικαστοῦ καὶ ψόγος.
Περὶ τοῦ συλληθῆναι δικαστήριον ³ εἰς ἐπίσκεψιν.

Hic Libro Tractatus inest nominum fonsensum. Cap. I
β'. Quomodo Judex nominandus. II
γ'. Judicii laus, & vituperium. III
δ'. De convocando Judicium ad considerationem. IV

1 Ιουλιου Πολυδ.] Incipit iste Liber in MS. ita: ἀρχὴ τοῦ ἡ βιβλίου. Πολυδεύκουσ Ονομαστικὸς ἡ. Præfatio deest in MS. Capitum series in quibusdam variat locis, ut indicabo. Græci numeri ubique desunt. JUNG.

2 Ιουλιος] Tota Præfatio cum capitum lemmatibus abest a C. A. & V. Kühn.

3 Αὐτὸ δηλοῦ.] Res ipsa indicat, subintellecto, πρᾶγμα. Demosth. αὐτοβοῶ, una voce, de te clara & certa. vid. Hesych. in αὐτὸ δίδει, & Suid. in αὐτοβοῶς & αὐτὸ δίδει. Aristoph. Vespis: τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν αὐτὸ γὰρ βοῶ. Vid. Schottum in proverb. Suidæ. Kühn.

4 Ἀποστάς] Οὐκ ἔστιν ἔτε, idem quod οὐδὲ ποτε,

nunquam propterea desisti operam dare discipulis. tenuit enim thronum sophisticum Athenis, ejusque erat, duas quotidie orationes, alteram de superiori loco, alteram vero de plano recitare juventuti. Cæterum Liber octavus non plane omni destituitur sylloge argumenti in MSS. ita enim incipit: Ἐν τῷ τοῦ Ιουλιου ὀγδω βιβλίῳ τῶν Ονομαστικῶν ἔνεστι περὶ δικαστικῶν ὀνομάτων, πῶς δικαστὴν ὀνομαστέον, ἔπαινος δικαστοῦ καὶ ψόγος, περὶ τοῦ συλληθῆναι δικαστήριον, τρόποι δικαστικοὶ καὶ τὰ ἀπὸ δικῆς ὀνόματα περὶ τιμωρίας καὶ περὶ ἐτίμων οὐκ ὀλίγων. quæ infra singulatim occurrunt. Kühn.

5 Εἰς ἐπίσκεψιν.] Desunt in MS. εἰς ἐπίσκεψιν. JUNG.

Formæ judiciales.	v	⁶ Τρόποι δικαστικοί.	ε.
Nomina a Judicio.	vi	Ἀπὸ δίκης ὀνόματα.	ς.
De mulctā.	vii	Περὶ τιμωρίας.	ζ.
De Scribū.	viii	Περὶ ἑ γραμματείων.	η.
De stipulationibus, & depositis.	ix	Περὶ μεσεγγυημάτων.	θ.
De iudicium intendere, & dicam scribere.	x	Περὶ τοῦ δίκην λαχεῖν; ἢ γραφὴν ἀποθέσθαι.	ι.
³ De calumniando.	xi	⁸ Περὶ τοῦ συκοφαντεῖν.	ια.
Privatorum iudiciorum nomina.	xii	Ἰδιωτικῶν δίκων ὀνόματα.	ιβ.
Nomina iudicibus convenientia.	xiii	Ὄνόματα πρόσφορα δικασταῖς.	ιγ.
Aktionum nomina, & harum mulctā.	xiv	Γραφῶν ὀνόματα, ⁹ καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν τιμήματα.	ιδ.
De Arbitris.	xv	Περὶ διαιτητῶν.	ιε.
De nominibus congruis.	xvi	Περὶ τῶν προσφῶρων ὀνομάτων.	ισ.
De Accusatore, & Defensore.	xvii	¹⁰ Περὶ τοῦ κατηγοροῦ, καὶ τοῦ ἀπολογουμένου.	ιζ.
Mulctā, & nomina ab his deducta.	xviii	Τιμήματα, καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν ὀνόματα.	ιη.
De capiente, & dimittente.	xix	¹¹ Περὶ τοῦ ἀλόντος, καὶ τοῦ ἀφειθέντος.	ιθ.
De calumniante.	xx	Περὶ τοῦ ὑβρίσαντος.	κ.
⁴ De occiso, & occidente.	xxi	¹² Περὶ τοῦ φονευθέντος, καὶ τοῦ ἀνελόντος.	κα.
De maledicentia.	xxii	¹³ Περὶ κακηγορίας.	κβ.
De imperio, & imperantibus.	xxiii	¹⁴ Περὶ ἀρχῆς.	κγ.
Atticorum nomina, & officia.	xxiv	Ἀρχόντων Ἀττικῶν ὀνόματα, καὶ ἔργα.	κδ.
Fora Athenarum, & quæ in illis.	xxv	Δικαστήρια Ἀθήνῃσι, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς.	κε.
De Arbitris, iudicio, & locis in quibus leges.	xxvi	¹⁵ Περὶ διαιτητῶν, καὶ διαίτης, καὶ χωρίων, ἐν οἷς οἱ νόμοι.	κς.
Mulctā civiles.	xxvii	¹⁶ Πολιτικά τιμήματα.	κζ.
De concionibus.	xxviii	Περὶ ἐκκλησιῶν.	κη.
De familiaribus.	xxix	Περὶ κοινωνικῶν.	κθ.
De Gubernatoribus.	xxx	Περὶ κληρούχων.	λ.
De Legatis.	xxxi	Περὶ πρέσβειων.	λα.
⁵ Munera e publico.	xxxii	¹⁷ Αἱ ἐκ κοινῶν δωρεαί.	לב.
De stipulatione.	xxxiii	Περὶ συγγραφῆς.	λγ.
De mutuo.	xxxiv	Περὶ δανείσματος.	λδ.
De collationibus publicis.	xxxv	Περὶ ἐράνων.	λε.
De congregando Senatū.	xxxvi	¹⁷ Περὶ τοῦ συγκαθίσαι τὴν βουλήν.	λς.
De præscriptis diebus.	xxxvii	Περὶ προθέσεων.	λζ.
De irogando mulctas.	xxxviii	Περὶ τοῦ εἰσενεγκεῖν ¹⁸ ζημίας.	λη.
De eo quod est iudicium sortiri.	xxxix	Περὶ τοῦ κληρωθῆναι δικαστήριον.	λθ.

⁶ Τρόποι δικαστικοί. &c.] Unus titulus in MS. ita: τρόποι δικαστικοί, καὶ τὰ ἀπὸ δίκης ὀνόματα. JUNG.

⁷ Γραμματείων.] Γραμματείων & MS. ea sunt infra Segm. 27. hujus libri, ne quis cum interprete γραμματέων & scribas somniet. JUNG.

⁸ Ἀποθεῖναι.] Pro ἀποθῆναι, MS. ὑποθῆναι habet: sed ἀποθῆναι & ἀποθῆναι quoque sunt infra Segm. 29. JUNG.

⁹ Καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν &c.] MS. καὶ τὰ ἐκ' αὐταῖς τιμ. JUNG.

¹⁰ Περὶ τοῦ κατηγ.] In MS. duo tituli: περὶ τοῦ κατηγούρου. περὶ τοῦ ἀπολογουμένου. JUNG.

¹¹ Περὶ τοῦ ἀλόντος, &c.] In MS. tres tituli, & hoc ordine: περὶ τοῦ ἀλόντος. περὶ τοῦ ὑβρίσαντος. περὶ τοῦ ἀφειθέντος. JUNG.

¹² Περὶ τοῦ φονευθέντος, &c.] Iterum duo tituli in MS. περὶ τοῦ φονευθέντος. περὶ τοῦ ἀνελόντος. JUNG.

JULII POLLUCIS.

¹³ Περὶ κακηγορίας.] MS. περὶ κατηγορίας. sed vulgatum κακηγορία rectius: respexit enim ad ea quæ infra Segm. 80. hic titulorum faber. JUNG.

¹⁴ Περὶ ἀρχῆς &c.] MS. περὶ ἀρχῆς. Ἀρχόντων Ἀττικῶν ὀν. κ. ε. & rectius, ut infra Segm. 85. quinam enim illi Ἀττικὶ qui ita nude vulgo ponuntur? JUNG.

Περὶ ἀρχῆς &c.] Doctiff. Κρίθιμιον sequitur eam lectionem, quam textus habet, restitui: prior. edit. Περὶ ἀρχῆς καὶ ἀρχόντων. κγ'. Ἀττικῶν ὀνόμ. &c.

¹⁵ Περὶ διαιτῶν.] MS. περὶ διαιτητῶν, καὶ διαίτης. χωρία, ἐν οἷς οἱ νόμοι. recte διαιτητῶν, pro vulgato διαιτῶν. vide infra Segm. 126 & 129. JUNG.

Περὶ διαιτῶν.] Restitui διαιτητῶν e Jangermanni MS. ¹⁶ Πολιτικά τιμ.] MS. τὰ πολιτ. τιμ. JUNG.

¹⁷ Περὶ τοῦ συγκαθίσαι &c.] MS. περὶ συγκαταθῆσαι τ. β. JUNG.

¹⁸ Ζημίας.] MS. Ζημίαν. JUNG.

Περὶ τοῦ ἀναστῆναι τοὺς δικαστάς.

μ'. De eo quod est Judices surgere.

XI

Περὶ τοῦ οὐκ εἶξαι.

μα'. De eo quod est non cedere.

XII

De eo quod est, non concessit.

XIII

Περὶ τοῦ συμφρονεῖν, καὶ στασιάζειν.

μβ'. De conspirando, & seditiones movendo.

XLIII

¹⁹ Περὶ τῶν ὑποκρουόντων, καὶ ἐπαινούντων.

μγ'. De obloquentibus, & collaudantibus.

XLIV

²⁰ Περὶ οἰκῶν, ἐν οἷς οἱ πρυτάνεις εἰσιτῶντο.

μδ'. De domibus, in quibus Judices convivabantur.

XLV

[Factum sive describentium olim culpa, sive festinatione ipsius auctoris, ut capitulum iste numerus aut ordo, quem catalogus exhibet, minime deinceps appareat: plerumque uni titulo pluribus capitibus subiectis: neque id omnino sine confusione. Ne tamen hic liber ceteris quoad distinctionem minus conformis videretur, minusve commode citari posset ab illis, qui auctorum, quos testes di-

Eorum suorum laudant, paulo accuratius indicare loca consueverunt: in 15. illum capita, titulorum sequens ductum, distribui: suo interim cuique relicto iudicio: quod quidem & de capitibus lib. II. & IX. benignus Lector sentiat velim. Nam nec ibi superiores editiones nomen numerumve capitulum habent. SEBER.]

6 * Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Π Ρ Ω Τ Ο Ν .

* CAPUT PRIMUM. 6

²¹ Περὶ δικαστικῶν ὀνομάτων.

De forensibus nominibus.

²² Δικαστικά ὀνόματα εἶη ἀν' ὡς ²³ ἐγώμαι, ταῦδε. ²⁴ δίκη, ἥτε θεός, καὶ τὸ ²⁵ πρᾶγμα οὗ προέστηκεν ὁ δικάζων. ²⁶ καὶ ἡ ἀμφισβήτησις, καὶ ἡ διαδικασία, καὶ ἡ τιμωρία. τὸ δὲ συνέχον τὴν δίκην, δίκαιον, καὶ ἀδικον. ὁ δὲ δικάζων, δικαστής. τὸ δὲ χαριῶν, δικαστήριον. ²⁷ Ταῦ δὲ ἀπ' αὐτῶν ὀνόματα, δίκαιος, ²⁸ δικαίως, δικαιοσύνη, δικαιοτής, δικαιοπραγία, δικαιοδότης, καὶ τὰ ὅμοια. τὸ δὲ δίκαιον, καὶ ²⁹ θεμιτόν. τὸν δὲ δίκαιον εἴποις ἀν' καὶ ³⁰ νόμιμον, ³¹ εὐγνώμονα, σωφρονα, τοῖς οὖσιν ἀρκούμενον, οὐδενὸς τῶν ἀλλοτρίων ἐφιέμενον, δικαιοπραγοῦντα, εὐγνωμονοῦντα, σωφρονοῦντα, καὶ εὐγνωμοσύνη, σωφροσύνη. νομιμίως, εὐγνωμόνως, σωφρόνως. δικαιοπραγεῖν, εὐγνωμονεῖν,

Forensia nomina, quantum ego iudico, hæc nimirum fuerint. Judicium, quod & Deum significat: & opus, cui iudicans præest. Controversia, altercatio, & multa. Quod autem iudicium continet, æquum, & iniquum: Judicansque, Judex: & locus, forum dicitur. Sed nomina ab his derivata, justus, iuste, justitia, æquitas, justitiæ executio, iudicator, & his similia. Justum vero, etiam fas vocatur. * Justumque vocabitur quoque legitimum, probum, temperantem, sua sorte contentum, aliena non appetentem, justitiæ executorem, iuste decernentem, temperanter viventem. Et probitas, temperantia. Legitime, probe, temperanter. Justitiam exequi, probe agere,

¹⁹ Περὶ τῶν ὑποκρ. &c.] Iterum duo tituli in MS.

περὶ τῶν ὑποκρουόντων. περὶ τῶν ἐπαινούντων. JUNG.

Περὶ τῶν ὑποκρ. &c.] Post titulum quadragesimum primum sequebatur, Περὶ τοῦ οὐκ εἶξαστο. hunc Eruditi. Kühnii delet, quem sequimur.

²⁰ Περὶ οἰκῶν &c.] Deest in MS. JUNG.

²¹ Περὶ δικαστικῶν ὀνομ.] MSS. addunt: καὶ αὐτῆς τῆς δίκης καὶ τοῦ συνέχοντος αὐτῆν, περὶ τοῦ δικάζοντος καὶ τοῦ χαριῶν. καὶ ὅσα ἀπ' αὐτῶν ὀνόματα. quæ & Salm. legerat in MSSis cum ὄρα πρᾶξιμο. Kühn.

Περὶ δικαστικῶν ὀνομ.] Capitis primi titulus in MS. qui comprehendit & tria sequentia capita, est hic: Περὶ δικαστικῶν ὀνομάτων, καὶ αὐτῆς τῆς δίκης, καὶ τοῦ συνέχοντος αὐτῆν. περὶ τοῦ δικάζοντος, καὶ τοῦ χαριῶν, καὶ ὅσα ἀπ' αὐτῶν ὀνόματα. JUNG.

²² Δικαστικά ὀνόματα &c.] C. V. d. δι. δ. Kühn.

Δικαστικά ὀνόματα &c.] MS. δικαστικά δὲ ὀνόματα.

εἶη δὲ ὡς &c. JUNG.

²³ Ἐγώμαι.] Ad ἐγώμαι notatur in C. V. legendum esse, ὡς προῦμαι. verum Xenim vero emendatione hic opus esse non videtur, nam & Hesych. agnoscit ἐγώμαι, explicatque ἐγὼ δικάω, νομιζέω, habet & Suidas. Huc pertinet ἐγὼ δικάω, ἐγὼ γινώσκω, ἐγὼ πονί, & similia. Plato in Phæd. ὡς ἐγώμαι non semel. Itaque quod Codici Vossiano ascriptum est, inter-

pretatio sit, non emendatio. Kühn.

²⁴ Δίκη, ἥτε θεός.] MS. δίκη μόν, ἥτε. JUNG.

²⁵ Πρᾶγμα οὗ &c.] MS. πρᾶγμα, οὗ. JUNG.

²⁶ Καὶ ἡ ἀμφισβήτησις, &c.] C. A. omittit καὶ ἡ, nisi & mox cum copula ante διαδικασία. Gloss. Veterum, διαδικασία, iurgium, disceptatio. est scilicet διαδικάζειν, causam cognoscere & data sententia finire, dis judicare. Kühn.

²⁷ Ταῦ δὲ ἀπ' αὐτῶν.] C. A. ταῦ δὲ ἀπάντων δ. malim vulgatum retinere, quia cum inscriptione capitis convenit, cujus supra facta mentio. Kühn.

²⁸ Δικαίως, &c.] Hæc & quæ sequuntur non habet C. A. nam δικαιοδότης statim excipit δίκαιος, post δικαιοδότης, τὸ δίκαιον καὶ θεμιτόν. C. V. θεμιτόν. Kühn.

Δικαίως, &c.] In MS. desunt δικαίως, δικαιοσύνη, & δικαιοπραγία, cum sequenti δικαιοδότης. JUNG.

²⁹ Θεμιτόν.] MS. θεμιτόν. JUNG.

³⁰ Νόμιμον.] C. A. νόμιμον, literis transpositis. Kühn.

³¹ Εὐγνώμονα.] In Gloss. εὐγνώμων, æquanimitas, fidelitas, gratia: εὐγνωμοσύνη, æquanimitas, devotio: εὐγνωμοσύνη τινί, æqui bonique facere aliquid, æquum se præbere iudicem alicui. Kühn.

temperare. Et injustum vocabis, iniquum, inique viventem, injustitia occupatum, injustitiae executorem, avarum, legibus reluctantem, illegitimum, violentum, alienorum cupidum, non ad se pertinentia concupiscentem. Et injuste agere; injustitiam exequi, avarum esse, legibus reluctari, leges transgredi, vi agere. Et avaritia, iniquitas, violentia. Tum etiam avare, inique, injuste, violenter.

σωφρονεῖν. ³² Καὶ τὸν ἄδικον Φαίης ἂν, ἄδικον, ἀδικῶς ζῶντα, ἀδικίαν ἔχοντα, ἀδικοπράγϊαν, πλεονέκτην, ἄνομον, παράνομον, βίαιον, τῶν ἀλλοτρίων ³³ ἐπιθυμητὴν, τῶν οὐδὲν προσηκόντων ἐφιέμενον. καὶ ἀδικεῖν, ἀδικοπράγεϊν, ³⁴ πλεονεκτεῖν, ἀνομεῖν, παρανομεῖν, βιάζεσθαι. καὶ πλεονεξία, ἀνομία, βία. καὶ πλεονεκτικῶς, ἀνόμως, παρανόμως, βιαίως.

8

* CAPUT II.

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Β.

8

Quo modo judex nominandus.

³⁵ Πῶς δικαστὴν ὀνομαστέον.

JUDICANS praeterea, Judex nominetur, sortem dirigens, sorte electus, calculorum Praefes, suffragia recipiens, jurisjurandi dator, justitiae Praefectus, legum custos, controversiarum discussor, judicans, dijudicans. Injustos puniens, persequens, condemnans, tollens. Cordatus, temperans, multans. * Et officium ejus, calculum dare, sententiam ferre, judicare, dijudicare, justitiam dijudicare, dirimere, judicium ferre, condemnare, absolvere, calculis damnare, liberare, multam irrogare, multa liberare, multare, punire, persequi, dimittere, ablegare. Solvere autem, vul-

Οὐ Δὲ δικαστὴς ὀνομασθεῖν ἂν, ὁ δικάζων, ³⁶ ὁ κλήρω λαχῶν, ὁ κληρωθεὶς, ὁ τῆς ψήφου κύριος, ὁ τὴν ψῆφον παρεληφώς, ὁ τὸν ἔρκον ³⁷ ὁμωμοκῶς, ὁ τοῦ δικαίου προστάτης, ὁ τῶν νόμων φύλαξ, ὁ τὰ ἀμφισβητήσιμα διαιρῶν, ὁ κρίνων, ³⁸ ὁ διακρίνων, ὁ τοῦς ἀδικούντας κολάζων, μετιῶν, ³⁹ μεταδικάζων, καταδικάζων, ἐξαίρων, νευθετῶν, σωφρονίζων, ⁴⁰ καὶ ὁ τιμωρούμενος. * ⁴¹ Καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, ⁹ θέσθαι τὴν ψῆφον, ἐξενεγκεῖν ⁴² γνώσιν, κρίναι, διακρίναι, ⁴³ διακρίνειν τὰ δίκαια, διελεῖν, δικάσαι, καταδικάσαι, ἀποδικάσαι, καταψηφίσασθαι, ἀποψηφίσασθαι, καταγνῶναι, ἀπογνῶναι, τιμωρήσασθαι, κολάσαι, μετελθεῖν, ἀφεῖναι, ἀπαλλάξαι. ⁴⁴ τὸ δὲ ἀπολύσαι, ἰδιω-

³² Καὶ τὸν ἄδικον φαίης ἂν, &c.] MS. ἄδικος, ἀδικῶς, ἀδικία, ἀδικοπράγϊα. Τὸν δ' ἄδικον φαίης ἂν, πλ. SEB.

Καὶ τὸν ἄδικον φαίης ἂν, &c.] C. A. ἄδικος, ἀδικῶς ζῶν, ἀδικίαν ἔχων, & ita in reliquis rectus est. KÜHN.

Καὶ τὸν ἄδικον φαίης ἂν, &c.] MS. noster, ut debet: σωφρονεῖν. ἄδικος, ἀδικῶς, ἀδικία, ἀδικοπράγϊα. τὸν δὲ ἄδικον φαίης ἂν πλεονέκτην &c. JUNG.

Καὶ τὸν ἄδικον φαίης ἂν, &c.] Vera, ni fallor, lectio ex MSS. ita concinnanda est: ἀδικος, ἀδικῶς, ἀδικία, ἀδικοπράγϊα τὸν δὲ ἄδικον φαίης ἂν ἀδικῶς ζῶντα, ἀδικίαν ἔχοντα, πλεονέκτην &c. nil tamen in textu mutavi.

³³ Ἐπιθυμητὴν] MS. mendose, ἐπιθυμητὴν. JUNG.

³⁴ Πλεονεκτεῖν] Gl. πλεονεκτεῖν, fraudo; πλεονεκτής, fraudator. KÜHN.

³⁵ Πῶς δικαστὴν ὀνομαστέον.] Absert titulus a C. A. jam primi capituli titulis insertus est. KÜHN.

Πῶς δικαστὴν ὀνομαστέον.] Titulum hic nullum esse in MS. dixi jam. JUNG.

³⁶ Ὁ κλήρω λαχῶν] Interpret. sortem dirigens, quod solus Dei est. malim, qui sortitus, sorte patitur est judicis officium. Atheniensium enim moribus pleraque hujus capituli dijudicanda sunt. apud illos enim sorte etcabantur judicaturi. ὁ τῆς ψήφου κύριος est περίφρασις judicis, qui calculos albos & nigros &c. in potestate habet, ut iis vel absolvat vel damnet reos. δικαστὴς κληρωτός, cui per sortem assignatum est dicasterium, & juris dicendi provincia. KÜHN.

³⁷ Ὁμωμοκῶς] MS. ὁμωμοκῶς. JUNG.

³⁸ Ὁ διακρίνων &c.] Ὁ διακρίνων θέμιστας. Heliod. Theog. 85.

--- οἱ δὲ τὸ λαοί,

Πάντες εἰς αὐτὸν ὁρῶσι διακρίνοντα θέμιστας Ἰθίησι δικασί. Syll. SEB.

Ὁ διακρίνων &c.] H. Stephanus ita hic adnotavit ad suum Codicem: ὁ διακρίνων θέμιστας, παρ' Ἰσιόδω ἐν ἀρχῇ Θεογ.

--- οἱ δὲ τὸ λαοί.

Πάντες εἰς αὐτὸν ὁρῶσι διακρίνοντα θέμιστας. JUNG.

³⁹ Μεταδικάζων] Forte, μεταδικῶν, καταδικάζων &c. quamvis C. A. non habeat τὸ καταδικάζων aut si sanum est μεταδικάζω, significaret, mea quidem sententia, una cum aliis judicans, vel, aliter judicans ac judicatum erat, judicium retractans. KÜHN.

Μεταδικάζων] MS. μετιῶν, καὶ καταδικ. omisso μεταδικάζων. JUNG.

⁴⁰ Καὶ ὁ τιμωρ.] MS. ὁ τιμ. sine praecedenti καὶ. JUNG.

⁴¹ Καὶ τὸ ἔργον] C. A. τὸ δὲ ἔργον. KÜHN.

⁴² Γνώσιν] Sic & infra Segm. 148. in MS. JUNG.

⁴³ Διακρίνειν] Non adest in C. A. τὸ διακρίνειν, posita in fine hujus capituli in C. A. καὶ ἀφῆσις. KÜHN. Διακρίνειν] MS. διακρίναι τὰ δικ. omisso verbo διακρίνειν. Postea inverso ordine: διελ. καταδικ. δικ. ἀποδικ. JUNG.

⁴⁴ Τὸ δὲ ἀπολύσαι,] MS. τὸ γὰρ ἀπολ. infra de reo adfert ἀπὸλυθῆ ex Ἀντιφῶνῃ Segm. 68. & 149. ἀφῆσις, ἀπελύσατο de Judice absolvente. JUNG.

Τὸ δὲ ἀπολύσαι,] Minus eleganter certe Atticus scriptor hoc verbo utatur ea notione, qua si usurpetur, idioticum esse pronunciat Pollux noster, siquidem hu-

τικόν. τὸ δὲ ὄνομα τοῦ πράγματος, κρίσις, γνῶσις, ⁴⁵ κατάγνωσις, ἀπόγνωσις, καταδίκη, αἴφεσις.

gare est. Sed rei nomen, judicium, condemnatio, liberatio, multa indictio, & absolutio.

10

• ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

• CAPUT III.

10

⁴⁶ Ἐπαινος δικαστοῦ, καὶ ψόγος.

Judicis laus, & vituperium.

ΚΑὶ ἐπαινῶν μὲν ἀν δικαστὴν, εἴποις, δίκαιος, ἐνδικος, ἀκριβής, ⁴⁷ ἀδωρος, ἀδιάφθορος, ἀνεξαπατήτος, δυσπαράγωγος, δυσπαράτρεπτος, ἀπαράτρεπτος, ⁴⁸ ἀπαράπειστος, ἀπλανής, στασίμος, ἀσφαλής, ἴσος, ἰσοστάσιος, ἰσορροπός, ⁴⁹ ἀκλινής, ἀτρεπτος, πρὸς τὸ δίκαιον ῥέπων, ⁵⁰ οὐ πρὸς ὀργὴν ἐκφερόμενος, οὐ πρὸς χάριν ἐνδιδοῦς, ⁵¹ ἀκριβέστερος τοῦ ζυγοῦ τὴν ῥοπήν, μισοπόνηρος, ⁵² Φιλάνθρωπος, ἡμέρος, πρᾶος, ἐπιεικής, ἐλεήμων, Φιλοκτιρμῶν. ⁵³ Τὰ δὲ ἐπιρρήματα, δικάϊως, ἐνδίκως, ἀκριβῶς, ⁵⁴ ἀδιαφθόρως, ἀδῶρως, ἀνεξαπατήτως, ἀπλανῶς, στασίμως, ἀσφαλῶς, ⁵⁵ ἴσως. ⁵⁶ τὸ δὲ ἰσοστασίως, σκληρόν. ⁵⁷ μᾶλλον δὲ τὸ ἰσορρόπως. ⁵⁸ ὁμοίως καὶ τὸ ἐλε-

ET in laudem Judicis dices, justus, æquus, diligens, donis carens, incorruptus, infallibilis, imper-suasibilis, persuasione non ductus, incredulus, non errans, firmus, tutus, æquus, æquiflans, æqualis, non inclinatus, inflexilis, ad justum inclinans, non ira elatus, non gratiæ indulgens, certior libræ momento, malorum osor, humanus, mansuetus, mitis, æquitatis observator, misericors, placibilis. * Sed adverbia, juste, æque, diligenter, incorrupte, integre, infallibiliter, certe, firmiter, tute, æquiter. Sed æqualiter, durum est. Probabilius autem, æquivalenter: similiter & misericor-

jus phraseos apud Atticos usus proprie in hac simile formula obtinet, ἀπολύσαι ἐξοτὸν μίμψιν αὐτὸν μίμψιν, κατηγορεῖν, ἐξολύειν sese obiecto crimine. Difficiter tamen nolim aliquando ab Attico scriptore dici judicem ἀπολύειν τινά, crimine liberum aliquem pronunciare; sed id quoque fateare necesse est, neminem esse tam elegantem ac nitidum scriptorem, cui non aliquid ex idio-tico loquendi genere adhxreat. Grammaticis vero haud raro τῷ ἀπολύεσθαι utuntur absolventi notionē, ut cum de calculis judicialibus loquuntur: ὅταν ἴσαι γίνωνται αἱ ψῆφοι, ἀπολύεται ὁ κατηγορούμενος; atque ita scriptor in Christianis testus ac eruditus Athenagoras πρὸς περὶ Χριστιαν. ψῆφον appellat ἀπολύουσαν, quia teos absoluit, eamque τῇ καταδικάζουσῃ ὀρροπῇ: ἐν ἴσῃ τᾷξῃ τὴν καταδικάζουσαν τῆς ἀπολύουσῃς δεχομένη ψῆφον, idem tamen paulo post magis Attice loquutus est: ἀφίσθαι ἀπολυομένης τᾷς κατηγορίας. Sed ista Grammaticis accuratius disputanda relinquimus: monuisse sufficit.

⁴⁵ Κατάγνωσις] Omissum est in MS. κατάγνωσις. JUNG.

⁴⁶ Ἐπαινος δικαστοῦ, &c.] Abest titulus in C. A. dein textus: καὶ ἐπαινῶν ἀν εἴποις δίκαιος &c. KÜHN.

Ἐπαινος δικαστοῦ, &c.] Et hunc titulum in MS. non esse, indicavi. JUNG.

⁴⁷ Ἀδωρος] H. Stephanus in suo Codice adnotavit: αὐτὸ ὀρροπῆν δωροδοκῶς ἢ δωροφύγος. JUNG.

⁴⁸ Ἀπαράπειστος] C. A. & Salm. ei mutant in ε, qui non patitur se adduci ad credendum subdolis iustionibus actoris, reive. KÜHN.

⁴⁹ Ἀκλινής] Indeclinabilis iudex, ita Ammianus Marcellinus hoc vocabulum exprimere voluit, ut docuit H. Stephanus libr. de Aristotelica Ethice ab Historica & Poëtica Ethice differentia, cap. 1. Alias id & de Rege laudabili noster Pollux supra I, 41. ubi & alia hic, usurpat. JUNG.

⁵⁰ Οὐ πρὸς ὀργὴν ἐκφερ.] C. A. καὶ οὐ πρὸς ὀ. ἢ. Οὐ πρὸς χάριν διδοῦς, qui nihil donat gratis. KÜHN.

⁵¹ Ἀκριβέστερος τοῦ ζ.] MS. ἀκριβ. ζυγοῦ, sine τοῦ. Supra I, 41. dixit ἀκριβέστερος πρὸς τὸ δίκαιον ζυγοῦ, ut ibi ex MS. legendum indicavi. JUNG.

⁵² Φιλάνθρωπος, ἡμέρος] Hæc duo abfunt a C. A. KÜHN.

Φιλάνθρωπος, ἡμέρος] In MS. defunt Φιλάνθρ. ἡμέρος. JUNG.

Φιλάνθρωπος] Recte jungit Pollux noster Φιλάνθρῳ πᾶ, ἡμέρον, πρᾶον istæ enim virtutes ad constituendam Φιλάνθρωπιᾶν concurrunt: Athenagoras laudata superius oratione: διότι τὸ πρᾶον ἡμῶν καὶ ἡμέρον, καὶ τὸ πρὸς ἅπαντα εἰρηκὸν καὶ Φιλάνθρῳ δαυμάζοντες. Ita & Demosth. adversus Sordiam: οὐδ' ὅσα πρᾶότερον ἐγὼ καὶ Φιλάνθρῳ τούτῳ διελεγόμεν, sed alio modo Φιλάνθρῳ σχήσις judici adscribitur, cum tantum specie tenuis Φιλάνθρωπιᾶν πρᾶ se fert: Πρίσταν Orif. Mundi:

Πῶς ὁ κριτὴς δίκαια θεσπίζων ὅλοις Προσαποληπτῆ, καὶ Φιλάνθρῳ σχήσις Ἄλλου σφαλῆτος, ἄλλον ἔλακε πρὸς δίκην.

⁵³ Τὰ δὲ ἐπιρρ.] MS. καὶ τὰ ἐπιρρ. JUNG.

⁵⁴ Ἀδιαφθόρως &c.] Ordine verso MS. ἀδῶρως, ἀδιαφθ. ἀνεξ. JUNG.

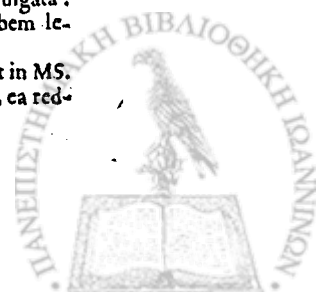
⁵⁵ ἴσως.] Sequitur in MS. τὸ γὰρ ἴσοστ. JUNG.

⁵⁶ Τὸ δὲ ἰσοστασ. &c.] C. A. τ. δ. ἢ. σκληρόν. τὸ ἰσορρόπως ἀκλινῶς ἀτρεπτός ἐπιεικῶς καὶ τὸ ἐλεημόσιος καὶ Φιλοκτιρμῶνος σκληρᾶ τὰ δὲ τῶν ἔργων ὀ. &c. KÜHN.

⁵⁷ Μᾶλλον δὲ &c.] Pro μᾶλλον &c. longe alia sententia MS. habet: καλὸν δὲ καὶ τὸ ἰσορρόπως. bonum scilicet id esse vocabulum: quod vulgatus magis durum ait quam ἰσοστασίως. Nec ego video rationem τὸ ἰσορρόπως durum dicendi: si τὸ ἐτερορρόπως non pati accusatione addicitur: quod mox tamen Segm. 13. non improbare se indicat: quamvis ibi MS. ἐτερορρόπως noster habeat. & supra IV, 172. ἰσορρόπως inter δόκιμα, puto habuisti, quare hic vulgatam lectionem mendosam non dubitabis. JUNG.

Μᾶλλον δὲ τὸ ἰσορρ.] Ἰσοστασίως autem durum est, magis ἰσορρόπως: ita locum cepit Jungermannus; ac, me iudice, melius intelliges: potius vero (dices) ἰσορρόπως, ita ut æqua valeant MS. lectio, & vulgata: in iis quæ sequuntur ὁμοίως δὲ &c. magis probem lectionem MS. illa enim vere sunt σκληρᾶ.

⁵⁸ Ὅμοίως καὶ &c.] Ὁμ. δ. τ. ἢ. καὶ φ. defunt in MS. hic quidem; mox post ἐπιεικῶς, καὶ τὰ ὁμοία, ea red-dens, quæ omittit hoc loco. JUNG.

diter, placabiliter. Indeclinanter, inflexibiliter, odiose in malos, humaniter, mansuete, mite, decenter, & his similia. Rerum vero nomina, justitia, judicii integritas, diligentia, certitudo, æquitas, malorum odium, humanitas, mansuetudo, clementia, decor, integritas, æquilibrium, misericordia, & similia hęc: ab aliis autem non sic. Verba autem ab his sola sunt, æquilibrare, humanitati studere, misereri, misericordia affici. * In vituperium porro dices, Judex injustus, exlex, iniquus, facilis, oscitans, pronus, promptus, munus acceptor, fallibilis, persuasibilis, credulus, persuasus facilis, errabundus, fallax, sinister, inhumanus, indecens, injuriosus, inclinatus, iniquus, immisericors, fævus, crudelis. Et Ira asper, nisi Tragicum nimis sit. Ad gratiam indulgentior, ad iram elatus, ad argentum propensus, multitudinem sequens, corruptus, deceptus. * Cæterum adverbia sunt, injuste, inique, illegitime, propense, facile, prom-

μόνος, καὶ Φιλοκτιριμόνος. ⁵⁹ ἀκλινῶς δὲ, ἀτρέπτως, μισοπενήρως, Φιλανθρώπως, ἡμέρως, πράως, ἐπιεικῶς, ⁶⁰ καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ δὲ τῶν ἔργων ὀνόματα, δικαιοσύνη, ⁶¹ εὐθουδικία, ⁶² ἀκρίβεια, ἀσφάλεια, ἰσότης, μισοπενήρεια, Φιλανθρωπία, ἡμερότης, πραότης, ἐπιείκεια, ⁶³ ἀδάρια, ἰσορροπία, ἔλεος, καὶ τὰ ὅμοια. ⁶⁴ ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων, οὐκέτι. ῥῆμα δὲ ἀπὸ τούτων μόνον, ἰσορροπεῖν, Φιλανθρωπεύεσθαι, ἐλεεῖν, οἰκτεῖρειν. * Ψέγων δ' ἂν εἴποις, δικαστὴς ἀδικος, ¹² ἔκνομος, παράνομος, ῥαδίος, ῥαδιουργός, προπετής, εὐχερής, δωροδόκος, εὐξαπάτης, ⁶⁵ εὐπαράτρεπτος, εὐπαράπειστος, εὐπαράγωγος, ⁶⁶ πεπλανημένος, σφαλερός, σκαιός, ἀπάνθρωπος, ἀνεπιεικὴς, ὑβριστής, ἑτερορροπος, ἀνίσος, ἀνηλεής, ἄγριος, ⁶⁷ ἀνοικτος, εἰ μὴ τραγικώτερον δυσόργητος, πρὸς χάριν ὑποκατακλινόμενος, πρὸς ὀργὴν ἐκφορος, πρὸς ἀργύριον ῥέπων, ⁶⁸ πρὸς τὸ πλεῖον βαρυνόμενος, δεκαζόμενος, Φενακίζόμενος. * ⁶⁹ Τὰ δὲ ἐπιρρήματα, ἀδικῶς, ἐκνό- ¹³ μως, παρανόμως, προπετῶς, ῥαδίως, εὐχε-

⁵⁹ Ἀκλινῶς &c.] MS. ἀκλ. ἀτρ. sine di. Et defunt quatuor sequentia, μισοπ. φιλ. ἡμ. πράως. JUNG.

⁶⁰ Καὶ τὰ ὅμοια.] Post ὅμοια, ea quæ paulo ante omiserat, ita MS. addit: ἐλεημότως δὲ καὶ φιλοκτιριμότως σκληρῶς. JUNG.

⁶¹ Εὐθουδικία] MS. εὐδικία. SEB.
⁶² Εὐθουδικία] C. A. ἀδάρια ἰσορροπία καὶ ἔλεος, interjectis omiſſis: ψέγων δ' ἂν εἴποις δ. ἀ. ἔκνομος: postea, δωροδόκος εὐ. εὐ. εὐ. εὐπαράγωγος ἀνηλεὴς ἄγριος ἂ. πρὸς χάριν ὕ. πρὸς τὸ πλεῖον β. plus danti accedens. εὐθουδικία non est judicii integritas, sed recta juris sui reſtitio, omiſſi exceptionibus: exemplum exat apud Demosthenem oratione πρὸς Πανταίητον. KÜHN.
 Εὐθουδικία] Pro εὐθουδικία MS. noster εὐδοκία. ut & Seberus in suo Augustano fuisse testatur. Et ait Hesychius: εὐδοκία, παρὰ τὸ καλῶς καὶ εὐδεχθῆναι προσαγορεύεται. Non tamen placet hic, si quid mihi videatur exponere licet; nec si librarius ausus fuit vel alius εὐθουδικία reponere, probum sane vocabulum, recte tamen fecisse putem. Quid enim si minima mutatione unius saltem literæ, pro illo εὐδοκία, aliud elegans & aptum scripsisse Pollucem conjiciam? nempe εὐδικία. Hesychius: εὐδικίας, δικαιοπραγίας, δικαιοσύνης: qui, ut solet, ad Homericam illa respexit, scilicet Ὀδυσσ. τ. ν. 109. &c.

Ὡς τί τευ ἢ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅστις θεουδῆς Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰσθμίσειν ἀνάσσαν, Εὐδικίας ἀνέχουσι. ---

Adfert & Suidas χρῆσιν hanc in εὐδικία, quod per δικαιοσύνην exponit: τὸ δὲ κλῆος ὅπερ ἐπὶ ταῖς ἰκαῖς τῶν πολεμίων καὶ ἐπὶ τῇ κατ' εἰρήνην εὐδικίᾳ ἢ πεπαρισμῆνος, ἀξιοθεατώτερον αὐτὸν πᾶσιν ἐπολεῖ. Imo habes id εὐδικία & apud Nostrum infra Segm. 24. ubi magis εὐθουδικία mihi placeret: certe potius quam hic locus illi esset. sed infra X, 160. MS. noster rectissime ἐνομία, εὐδικία. ubi vulgo male quoque εὐδοκία. JUNG.

⁶² Ἀκρίβεια, &c.] Cetera ἀκρ. ἀσφ. ἰσ. μισ. in MS. defunt cum quatuor sequentibus vocalis Φιλανθρ. ἡμ. πρ. ἐπι. JUNG.

⁶³ Ἀδάρια] Pro ἀδάρια, MS. εὐδορία. ita tamen ut

pro alia litera penitus erasa ab eadem manu sit repositum in ea voce: quicquid sit, vulgatum ἀδάρια satis firmant quæ anteccedunt modo ἀδάρως & ἀδάρως. JUNG.

⁶⁴ Ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων, οὐκ. &c.] In MS. ἀπὸ δὲ &c. defunt usque ad participium ψέγων ubi ita iterum MS. ψέγων δ' ἂν εἴποις δικαστὴν, ἀδικος, ἔκνομος, iterum omiſſis quinque vocalis sequentibus, nempe παρ. ῥ. ῥ. πρ. εὐχ. JUNG.

⁶⁵ Εὐπαράτρεπτος] Omisſum εὐπαράτρεπτος in MS. JUNG.

⁶⁶ Πεπλανημένος, &c.] Defunt in MS. πεπλαν. σφαλ. σκ. &c. usque ad vocem ἀνηλεὴς. JUNG.

⁶⁷ Ἀνοικτος &c.] MS. ἀνοικτος, εἰ μὴ τραγικ. ὁμιſſο δυσόργητος, cui hanc cautionem addunt vulgati. Et fane idem δυσόργητος simpliciter supra ἐν ψογῶ τυράννου I, 42. positum est: nec addit id tragicum esse: sicut nec supra VI, 125. ubi tamen περι ὀργίλου agit. An itaque & hoc hic ponit Pollux; illi vero ἀνοικτος addidit ista? & itaque sicne locus distinguendus? ἀνοικτος, εἰ μὴ τραγικώτερον, δυσόργητος. Certè si τὸ δυσόργητος tale voluisset esse, dixisset potius addita particula καὶ, εἰ μὴ τραγικ. δυσοργ. sed locus distinguendus ut dixi. JUNG.

Ἀνοικτος] Distinxi locum ad Jungermanni mentem: hinc ἀνοικτος, quod inferius Noster omiſit, apud Hesychium, ἀνηλεὴς, ἀταλαιπαρήτως.

⁶⁸ Πρὸς τὸ πλεῖον βαρυν.] MS. πρὸς τὸ πλεῖον βαρυνόμενος: supra dixit VI, 190. πρὸς τὸ βαρύνον. & VI, 191. οὐ βαρυνόμενος. alterum πρὸς ἀργύριον ῥέπων & supra IV, 36. & VI, 190. ut & alia quædam quæ adnotare ociosioris est. JUNG.

⁶⁹ Τὰ δὲ ἐπιρρήματα &c.] C. A. ἀνεπιεικῶς ἑτερορροπῶς ἀνοικτως. τὰ δὲ πράγματα ἀδικία δωροδοκία π. ἑτερορροπία σ. πλάνη. τὰ δὲ ῥήματα ἀδικεῖν δωροδοκεῖν π. ἀ. ε. ἀ. φενακίζεσθαι καὶ τὸ ὄνομα φ. Cætera absunt una cum titulo cap. seq. KÜHN.

Τὰ δὲ ἐπιρρήματα &c.] Pro hisce usque ad Segm. seq. hæc saltem MS. καὶ τὰ ἐπιρρ. ἀδικ. ἐκνόμος, ἀνεπιεικῶς, ἑτερορροπῶς, ἀνοικτ. κ. τ. ὅμοια. τὰ δὲ πράγμ. ἀδικία, δωροδοκία, παραγωγή, ἑτερορροπία, σκ. πλ. κ. τ. ὅ. T. δ. ῥήματα, δωροδοκεῖν &c. JUNG.

ρῶς, ὁ ἐξαπατήτως, πεπλανημένως, σφαλε-
 ρῶς, σκαιῶς, ἀπανθρώπως, ὑβριστικῶς, ἀνί-
 σως, ἀγρίως, ἀνηλεῶς, ἀνεπιεικῶς, ἑτερορρό-
 πως, ἀνοίκτως, καὶ τὰ ὅμοια. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν
 λοιπῶν, δυσφθεγκτότερα. Τὰ δὲ πράγματα,
 ἀδικία, ἀνομία, παρανομία, ραστώνη, ραδιουρ-
 14 γία, προπέτεια, εὐχέρεια, ἀπάτη, σφάλ-
 μα, ἀπανθρωπεία, ἀνεπιείκεια, ὕβρις, ἀνισό-
 της, ἀγριότης, δωροδοκία, παραγωγή, ἑτερορ-
 ροπία, σκαιότης, πλάνη, καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ
 δὲ ῥήματα, ἀδικεῖν, παρανομεῖν, ραδιουργεῖν,
 ἀπατᾶσθαι, ἐξαπατᾶσθαι, παρατρέπεσθαι,
 παράγεσθαι, σφάλλεσθαι, ὑβρίζειν, δωροδο-
 κεῖν, παραπειθεσθαι, ἀπανθρωπεύεσθαι, ἑτε-
 ρορρεπεῖν, ἀγριαίνειν, φενακίζεσθαι, καὶ τὰ ὅ-
 μοια. καὶ τὸ ὄνομα, φενακισμός. Πλάτων
 δὲ καὶ γραφὰς εἶναι κακοδικίας ἤξιώσε.

pte, fallibiliter, errabunde, inconstan-
 ter, sinistro, inhumaniter, injuriose, im-
 pariter, crudeliter, immisericorditer, in-
 decenter, inclinabunde, inclementer, &
 his similia: quæ enim ab aliis derivan-
 tur, duriora sunt. Res porro, injusti-
 tia, iniquitas, legum transgressio, facili-
 tas, oscitatio, propensio, promptitudo,
 * fraus, lapsus, inhumanitas, indecen-
 tia, injuria, iniquitas, sævitia, mune-
 rum acceptio, persuasio, inclinatio, frau-
 dulentia, error, & hisce similia. Ver-
 ba autem, inique agere, leges transgre-
 di, oscitari, falli, decipi, persuaderi,
 induci, labi, injuriari, munera accipere,
 persuasionibus locum dare, inhumanita-
 tem exercere, inclinare, sævire, incan-
 tari, & similia. Et nomen, incantatio,
 vel impostura. Plato quoque, Actiones
 falsi judicii esse voluit.

15

• Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Δ .

Περὶ τοῦ συλλεγῆναι δικαστήριον εἰς ἐπίσκεψιν.

75 Κοινὰ δὲ ἐπὶ δικαστῶν, ὁμολήφῃοι ἐγένον-
 το, σύμφηφοι, συνεψηφίσαντο, τὴν
 ἐναντίαν γνώμην ἔθεντο, τὴν ἑκαδικάζουσαν,
 τὴν καθαιρουῦσαν, τὴν καταγινώσκουσαν, τὴν ἀ-
 φιεῖσαν. ἴσας τὰς ψήφους ἔθεντο. ἴσαί γαί ψή-
 φοι ἠνέχθησαν. 79 τὸ δὲ ἰσόψηφοι ἐγένοντο, παρα-

• C A P U T I V .

De congregatione judicii ad cognitionem.

Communia autem Judicibus sunt, una-
 nimes facti sunt, consentientes: suff-
 ragiis iisdem decreverunt. Contrariam tu-
 lerunt sententiam, condemnantem, dam-
 natoriam, mulctatoriam, affirmativam. Si-
 miles calculos dedere, similia sunt lata suf-
 fragia. Sed Consentientes facti sunt, apud

70 Ἐξαπατήτως] In vulgatis ἐξαπατήτως pro eo vocabulo mihi videtur emendandum ἐξῆξαπατήτως. sic respondebit id etiam suo nomini ἐξῆξαπατήτως, quod præcessit Segm. 12. & supra I, 42. Ea forma & contrarium adverbium modo Segm. 11. fuit ἀτέξαπατήτως. JUNG.

71 Ἑτερορρόπως] Pro ἑτερορρόπως, notabis MS. habere ἑτερορροπῶς, quod ab ἑτερορροπῆς fuerit. Hesychius: ἑτερορροπῆ, ἐπὶ τὸ ἕτερον ῥέπον καὶ θαρροῦν. unde mox in Νοβίῳ verbum ἑτερορροπεῖν quamvis & supra tamen IV, 172. ἑτερορρόπως fuerit in vulgatis. Sed mox MS. etiam ἑτεροροπῆ: quo pacto tamen ἑτερορροπῆ scribendum. Vulgatum ἑτερορροπῆ tamen malim, a præcedenti ἑτερορροπος Segm. 12. ut ἰσορροπῆ ibidem a suo ἰσορροπος. JUNG.

72 Ἑτερορρεπεῖν] MS. ἑτεροροπεῖν. JUNG.

73 Φενακισμός.] MS. φαινακισμός. antea tamen φενακίζεσθαι, & Segm. 12. φενακίζεσθαι recte habebat. JUNG.

Φενακισμός.] MS. Codicis lectionem habet & Hesychius, apud quem & φαινακίζει, πλανᾶ, ἀπατᾶ, χλευάζει, similis αἰ & ε pronuntiatio scripturæ fecit confusionem, quæ hujus vocis in MSS. est frequens.

74 Πλάτων δὲ καὶ γρ. &c.] Plato lib. VI. de LL. ἐπὶ δὲ τῆς ἰσότητος τὴν ἀδικίαν κρίνει, κατηγορεῖτω, &c. ipsa vox extat in fine lib. XI. de LL. KÜHN.

Πλάτων δὲ καὶ γρ. &c.] Desunt in MS. Πλάτων δὲ &c. usque ad initium capitis quarti. Platoni locus est in extremo lib. XI. de Legibus: ἂν τις δοκῆ περᾶσθαι τὴν τῶν δικαίων δύναμιν ἐν ταῖς τῶν δικαστῶν ψυχαῖς ἐπὶ τὰναντία τρίπαι, καὶ παρὰ καιρὸν πολυδικίῳ τῶν

τοιούτων, ἢ καὶ ξυδικεῖν γραφίσθω μὴ ὁ βουλόμενος αὐτὸν κακοδικίας, ἢ καὶ ξυδικίας κακῆς. JUNG.

75 Κοινὰ] MS. κοινῆ δὲ &c. bene pariter: κοινῆ scilicet λέγεται, promiscue vel communiter usurantur de judicibus. JUNG.

76 Καταδικάζουσαν] Sic & MS. notter. edit. Florent. habet καταδικάζουσαν. JUNG.

Καταδικάζουσαν, &c.] Eam superius ex Athenagora dedi: sequitur ψήφος καθαιρουσα. Lysias ἐνδιέξει κατὰ Ἀγρότερον τὴν μὴ καθαιροῦσαν ἐπὶ τὴν ὑστέραν, (τράκειαν) τὴν δὲ σώζουσαν ἐπὶ τὴν πρώτην. (scilicet ἐτίθεσαν) narrat enim binas hic esse positas mentes, in quas, non in causas, ut fieri solebat, calculi judiciales conjiciebantur.

77 Καταφίσειαν.] C. V. ἀφιεῖσαν, calculum dimittentem, absolventem reos. ἴσαι ψήφοι, calculi numero pares. ἰσόψηφος Thucyd. lib. III. est, qui ejusdem est auctoritatis in ferendis suffragiis. KÜHN.

Καταφίσειαν.] MS. τὴν ἀφιεῖσαν. supra Segm. 9. ἀφίσειαν, & ἀφίσειαν. librarius illud κατὰ in præcedentibus vocalis aliquoties iterandum habens, & hic negligenter & prave iteravit. JUNG.

Καταφίσειαν.] MSS. sequutus duces, ἀφίσειαν in textu reposuit.

78 ἴσαι αἰ ψ.] MS. ἴσαι αἰ ψ. quum tamen modo ἴσας habeat ut vulgati. JUNG.

79 Τὸ δὲ ἰσόψηφοι &c.] MS. omisso verbo ἰσότητος, ita: τὸ δὲ ἰσόψηφοι, παρὰ Θεουκλιδῆ ἐπ' ἄλλης ἰσότητος. Locus Thucydides mihi non in promptu. An illum respicit, ex quo ἰσοψηφοὶ σύμμαχοι a Βυδαο adferuntur, & exponuntur pro sociis ejusdem auctoritatis, quique aquis legibus sadetati sunt. JUNG.

Thucydidem alio refertur. Dicere præterea licet, Judicium confedit, judicium forte distributum est.

Θουκυδίδης, ἐπ' ἄλλης ἐστὶ χρείας. ἔστι δὲ εἰπεῖν, ὅτι ἐκάθισε δικαστήριον, καὶ ἀπεκληρώθη δικαστήριον.

16

• CAPUT V.

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ε.

16

De vasis forensibus, judicio, mίσθα, & reliquis, deque data mercede.

81 Περὶ σκευῶν δικαστικῶν, καὶ ὡς ἡ δίκη καὶ τιμωρία, καὶ περὶ τῶν λοιπῶν, καὶ τοῦ διδομένου μισθοῦ.

Vasa porro, & instrumenta forensia sunt: tessera, sceptrum, tabella, tabella censoria, Cera, qua tabella obliniebatur. Stylus, quo lineam ducebant. Longa autem dicebatur, quam damnantes ducebant. Camus,

Σκευὴ δὲ δικαστικά, σύμβολον, βακτηρία, πινάκιον, ⁸² πινάκιον τιμητικόν, ⁸³ μάλθη, ἢ καταλήλιπτο τὸ πινάκιον. ⁸⁴ ἐγκεντρὶς, ἢ εἴλκον τὴν ⁸⁵ γραμμὴν. ⁸⁶ μακρὰ δὲ ἐκαλεῖτο, ἢ καταδικάζοντες εἴλκον. ⁸⁷ κηρός,

80 Ἐκάθισε] MSS. ἐκάθισε in C. A. superscriptum i. δικαστήριον, pro judicibus ipsis. *dicasterium confedit.* Demosth. *contra Mithram*: ἐπειδὴν ἀνάστη τὸ δικαστήριον, σὺν ταῖς δικαστικαῖς ἐπισημασίαις. ἀπεκληρώθη δ. *forte lecti sunt iudices, forte assignatum est dicasterium singulis.* Kühn.

Μάλθη, ἢ κατέλιπτο] MS. μάλθη ἢ καταλήλιπτο τὸ πινάκ. & sic, vel potius καταλήλιπτο emenda pro vulgato κατέλιπτο. elegantius & aptius illud, cerata vel cera delibuta tabellæ judicium. vide doctiss. Turnebum VI. *Advers.* 9. de hac μάλθη: ut & *Foesium* Oecon. *Hierocr.* in μάλθη. Jung.

81 Περὶ σκευῶν δικαστικῶν, καὶ ἐπισημασίαις, καὶ ὡς ἡ δίκη καὶ ἡ τιμωρία. Kühn.

Μάλθη, ἢ κατέλιπτο] Μεγαλιεύσιος πρὸς Hesyeh. *Vid. Salmaf.* de Modo Usur. pag. 404. & *Noftrum* infra libr. X. cap. 14. pro κατέλιπτο ad MSS. fidem restitui καταλήλιπτο.

Περὶ σκευῶν &c.] Capitis hujus titulus in MS. prolixior est: περὶ σκευῶν δικαστικῶν, καὶ ἐπισημασίαις, καὶ ὡς ἡ δίκη καὶ τιμωρία, καὶ τοῦ διδομένου μισθοῦ τῶν δικαστῶν, καὶ ὡς ἡ δίκη καὶ τιμωρία. Caput incipit: Καὶ σκευὴ δικαστῶν. Jung.

84 Ἐγκεντρὶς] Junius *Nomenclat. Graphium, Ovid.* Stylus: *Instrumentum apertum, quo antiquitus in ceratis tabulis scribebant*: γραφίον, στύλος, σμίλη *Suide.* ἐγκεντρὶς *Poll.* Putem vero *Arifstophanem* alluisse ad judicalem istam ἐγκεντρίδα in *Vespis*, ubi Chorus: ἢ τίς Ἡρώων ἐστὶν ἡ πῆλοια τῆς δὲ τῆς ἐγκεντρίδος; & antea: Ὡς ἔγωγ' αὐτῶν ὄραν δέδοικα τὰς ἐγκεντρίδας. Inducitur enim chorus σφηκῶν, nimirum γέροντων φιλοδίκων, & qui lites saltem sectantur, & causadicinam exercent, quos ipse Comicus comparat *Vespis*. Jung.

82 Πινάκιον τιμητικόν] MS. πινάκιον, τιμητικόν, altero πινάκιον omisso. Lubet adferbere quæ ex suo vet. Lexico adfert *H. Stephani* in Thesaurο: in eo πινάκιον esse dici ait σύμβολον δικαστικόν: ἐν ᾧ ἐπιγέγραπτο τὸ τοῦ κρινόμενου πρῶγμα, καὶ ὁ δῆμος. quæ vel propter σύμβολον, ut id melius capias, addenda fuerit. fuerit itaque & σύμβολον, γραμματίων τι, vel tabella judicialis. Invenias & apud *Hesyehium*: πινάκιον, τὸ λευκῶν τῶν δὲ, σύμβολον δικαστικόν. *Ety-mologicon*: σύμβολον ὁ ἐλάμβανεν οἱ δικασταὶ εἰς τὸ δικαστήριον εἰσόντες: εἶσα τούτο δόντες, τὸ δικαστικὸν ἐκομίζοντο. Et plura de illo symbolo ex *Aristotele* etiam de *Rep. Athen.* vide apud *Scholias.* *Aristoph.* in *Plut.* ad ista verba: ὁ δὲ Χάρων τὸ σύμβολον δίδωσι, & etiam in præcedentibus *Scholias.* πινάκιον τιμητικόν *Aristophanis* *Vespis* esse indicavit idem *H. Stephani* in Thesaurο. versus est non nimis longe ab initio fabulæ: Πῶς αὖ σ' ἀποκτείναιμι; πῶς; δότε ξίφος ὄπως τ' ἄριστ', ἢ πινάκιον τιμητικόν. Quod ad βακτηρίων attinet, eam rectam, ἢ ἐκάλων ὄρνεν, intelligere debes: qua nimirum utebantur primores & οἱ δικάζοντες, ut ex *Ety-mologico Magno* nos docuit magnus *Cassaubonus* ad *Theophr.* *Charact.* περὶ ἀρεσκείας. Jung.

85 Γραμμὴν] Deest hic aliquid, nempe, βραχέϊαν μιν, ὅς ἀπολύειν, ut quis ex *Scholias.* *Aristoph.* suppleri posset. C. V. εἴλκον μακρὰ δ' ἐκαλεῖτο ἢ δικάζοντες κηρός ἐχίος &c. unde magis apparet defectus quo laborat hic locus. C. A. καὶ μακρὰ δὲ ἐ. &c. res ipsa manifesta est, ideoque minus de verbis simo solliciti. vid. *Hesyeh.* in γραμμὴν & μακρὰ. Kühn.

83 Μάλθη, ἢ κατέλιπτο] Apud *Nonium*, *malthas Lucilius* appellat molles, μαλακούς. pro κατέλιπτο C. V. καταλήλιπτο, leg. καταλήλιπτο, oblita erat tota, a κατέλιπτο, obliquo, obduco; καταλήλιπτο Atticum est. πινάκιον τιμητικόν erat tabella cerata, in qua stylo ducebant vel unguibus lineam vel longam vel brevem; longam, cum plures nigros numerarent calculos in urna, eaque reus damnabatur; brevem vero, visis pluribus albis, & ita absoluebatur actor. *Scholias.* *Aristophanem* in *Vespis*, ubi hanc tabellam vocat σανίδα κηρῶν ἀλημιμένην, lineasque ait duci solitas unguibus judicium: unde & fenex judicis usque ad insaniam deditus, introducit ab *Aristophane* in *Vespis*.

86 Μακρὰ] *Hesyehius*: μακρὰ, μεγάλη. εἰώθασιν γὰρ οἱ δικάζοντες ἐν τῷ γραμματίῳ, μακρὰν γραμμὴν ἔλκον ὁ δὲ ἀπολύειν, μικρὰν. ubi emendandum puto: μακρὰ, μεγάλη. εἰώθασιν γὰρ οἱ καταδικάζοντες &c. quo verbo & noster *Pollux* in hac re hic usus. *Suidas*: μακρὰ γραμμὴ, ἢ καταδικάζουσα, ὁ δ' ἀπολύειν, βραχέϊαν ἐσημειούτο. Noster sine dubio in animo habuit locum *Aristoph.* Σφῆξιν ὑπὸ δυσκολίας δ' ἀπασι τῶν τῶν μακρῶν. --- *damnat omnes linea Longa Severus*; interpretatur doctiss. *Florens.* vide vero ibi plura apud *Scholias.* *Ver.* de hoc more. Jung.

87 Κηρός] Eum ita describit *Scholias.* *Aristoph.* κηρός καλεῖται τὸ τοῖς καθίσκοις ἐπιτιθέμενον, δι' οὗ τὰς ψήφους καθίσταν, ἵνα μὴ ἐπισθάλωσιν. ἔστι δὲ πλέγμα τε δικτυώδες καὶ ἠρώδες, ἄνωθεν πλατὺ, κάτωθεν στενὸν. mox *Segm.* sequente dicitur & φημίς. Kühn.

87 Κηρός] Eum ita describit *Scholias.* *Aristoph.* κηρός καλεῖται τὸ τοῖς καθίσκοις ἐπιτιθέμενον, δι' οὗ τὰς ψήφους καθίσταν, ἵνα μὴ ἐπισθάλωσιν. ἔστι δὲ πλέγμα τε δικτυώδες καὶ ἠρώδες, ἄνωθεν πλατὺ, κάτωθεν στενὸν. mox *Segm.* sequente dicitur & φημίς. Kühn.

Μακρὰ] Mutilum esse hunc locum recte vidit & acute *Doctiss.* *Kühnius*; in quo refarciendo cum nihil juvent MSS. emendatorem perhibebo optimum, qui optime conjexerit. Ita, puto, si suppleas hanc lacunam, propius ad genium scriptiorum *Polluce* accedes: μακρὰ μὲν ἢ ἀπολύοντες εἴλκον, μακρὰ δὲ ἐκαλεῖτο ἢ καταδικάζοντες: sed hisce non inhæreo, quippe quæ quisque pro ingenii sui modulo, vario potest atque vario modo immutare.

87 Κηρός] Eum ita describit *Scholias.* *Aristoph.* κηρός καλεῖται τὸ τοῖς καθίσκοις ἐπιτιθέμενον, δι' οὗ τὰς ψήφους καθίσταν, ἵνα μὴ ἐπισθάλωσιν. ἔστι δὲ πλέγμα τε δικτυώδες καὶ ἠρώδες, ἄνωθεν πλατὺ, κάτωθεν στενὸν. mox *Segm.* sequente dicitur & φημίς. Kühn.

⁸⁸ καδδίσκος, ⁸⁹ ἐχίνος, ψήφος, κλειψύδρα, ⁹⁰ χοιρίναι. πάλαι γὰρ χοιρίναις ἀντὶ ψήφων ἐ-
¹⁷ χρώτο, αἵπερ ἦσαν κόγχαι θαλάττιαι. αὐ-
 θις δὲ καὶ χαλκαῖς ἐποίησαντο κατὰ μίμησιν. καὶ
 σπόνδυλοι δὲ ἐκαλοῦντο αἱ ψῆφοι αἱ δικαστικαί,
 χαλκοῦ πεπονημένοι. ⁹¹ καδδίσκος μὲν οὖν ἐστὶν
 ἀγγεῖον, ᾧ τὰς ψήφους ἐγκαθίσταν. ⁹² κημὸς
 δὲ, δι' οὗ καθίσταν αἱ ψῆφοι, ἐπικειμένου τῷ
 καδδίσκῳ. ἐχίνος δὲ, οὗ αἱ μαρτυρίαι ⁹³ ἐμβλη-
 θεῖσαι, κατσημαίνοντο. ⁹⁴ τῶν δὲ τοῦ δικαστη-
 ρίου μερῶν ⁹⁵ ἐστὶ καὶ ἡ κηκλῖς, καὶ ⁹⁶ δρύφακ-
 τος. ἔνιοι δὲ οἴονται καὶ ἀνάγκην σκευὸς εἶναι δι-
 καστικὸν, ⁹⁷ εἰπόντος Ἀριστοφάνους, οὐκ ἴη

urna, capsula, calculus, clepsydra, chœ-
 rinæ. Olim enim chœrinis, quæ conchæ
 marinæ erant, pro calculis utebantur:
 * deinde æneos, secundum harum exem-
 17 plar, fecerunt. Tum & tali vocaban-
 tur calculi forenses, ex ære fabricati. Ur-
 na quidem, vas est, in quod calculi im-
 mittebantur. Camus illud est, per quod
 urnæ impositum calculi descendebant. Cap-
 sula vero, in quam testimonia immissa ob-
 signabantur. Fori autem pars sunt, can-
 celli, & ambitus. Suntque nonnulli
 qui ἀνάγκην, vas forense putant esse:
 secundum illud Aristophanis, Non eat

⁸⁸ Καδδίσκος] MS. καδίσκος uno δ, ut & mox sem-
 per. JUNG.

⁸⁹ Ἐχίνος] MS. ἐχίνος. JUNG.

Ἐχίνος] Quem in foro habuerit usum hoc vasculi
 genus, mox Pollux noster exponit, ut & infra Segm.
 127. vide, sis. plura apud Budæum Comment. L. G.
 Mox pro κλειψύδρα editiones *Seberianæ* priores κλειψύδρα,
 frequentī in antiquis illis editionibus menda habebant:
 clepsydræ autem dimensio agundæ causæ tempus erat
 circumscriptum; utriusque enim parti litiganti æqua tempo-
 ris dividebatur mora, quo sua quæque stabiliundæ
 causæ argumenta posset producere: hoc vero tempo-
 ris spatium dilapsum, mox finis erat orationi faciendus,
 cedendusque adversario locus: hinc πρὸς ὀλίγον ὕδωρ
 λίγων apud *Demosthenem*: videatur *Hærocratio* in
 διαμετρομητῆν ἡμέρα, & ad eum *Maussacus*: tertia de-
 mum temporis pars iudicis erat. Sed hæc jam trita fe-
 cit plurium eruditorum virorum cura, qui huic rei ex-
 ponendæ diligentem operam navarunt.

⁹⁰ Χοιρίναι.] C. V. χοιρίναι. *Hesych.* χοιρίναι, αἱ
 θαλάσσιαι ψῆφοι. dein C. A. καὶ γὰρ χ. &c. omisso
 πάλαι. *Aristoph.* Vespis de scne φιλοδίκω

ψῆφον δὲ δέσας μὴ δευθὴ ποτὲ,
 ἴσ' ἔχῃ δικάζειν, αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει. KÜHN.

Χοιρίναι.] De his iudicium calculis vide & *H. Jun.*
 II. Animadv. 5. & *Sigon.* lib. 3. de Rep. *Atheniens.* c.
 4. extremo. JUNG.

Χοιρίναι.] *Eustathius* ad *Odyss.* ζ. δικαστικὰς ψήφους
 exponit: αὐταὶ δὲ κόγχαι τινὲς εἰσὶν, αἷ φησὶν Ἐπα-
 φροδίτου ἐν ταῖς λέξεσιν, uti docet *Scholias* *Aristoph.*
 ad *Equites*. Videndus & *Suidas*, qui sua, prout solet,
 ex dicto *Scholias* bona fide descripsit.

⁹¹ Καδδίσκος] C. V. καδίσκος, & infra mox καδίσκος.
 C. A. καδδίσκος μὲν οὖν ἐστὶ τὸ ἀγγεῖον &c. κημὸς δὲ
 δι' οὗ καθίσταν &c. quamvis nec vulgatum male se ha-
 beat. KÜHN.

Καδδίσκος] MS. καδίσκος μὲν οὖν ἐστὶ τὸ ἀγγεῖον.
 mox MS. iterum καδίσκῳ uno δ, ut infra καδδ, quam-
 vis mendose pro καδδ, Segm. 123. JUNG.

Καδδίσκος] *Codex Falcenbergii* cum ceteris MSS.
 καδίσκος; mox tamen in vulgata nihil habet diversi:
 & certe sanior est illa lectio καδίσκος a καδός, quam
 per duplex δ. *Etymologus*: καδίσκοι, ὕδρια χαλκαῖ,
 εἰς αἷ καθίσταν αἱ ψῆφοι τῶν δικῶν.

⁹² Κημὸς] Locum hunc de camo ad *Plauti* locum
 in *Casina*, sc. *Face Chaline*,

Taceo, Deos quæso. Tu ut quidem bodie canem es
 surcam seras.

ubi vet. cod. habent: camum es surcam f. adfert.
Meursius in *Cur. Plautin.* ad *Casina* cap. 3. si forte-
 an eo lectionem istam veterem stabiliat. Sed recte
 hoc ipsam illi nihilominus non satis placet. Nec enim
 color dici potest, cur hic judicialis camus ei, surcife-
 ro quadret. Quid vero vetar camum pro ipso *capifro*

vel *fiscella viminea* quæ ori equorum & mulorum cir-
 cumponeretur capi, si veteri lectioni ita adhaeresci-
 mus, ut illum ingredi quoque ore capistrato optet ad-
 versarius. mulinum aut equinum in morem. nec enim
 frænum saltem κημὸς significat. Sed hoc non agimus.
 Potius *Pollucis* nostri illustrandi, ut ex eo discrimen
 cadisci & cami proponit *Casaubonus* noster X. *Athen.*
 18. ita hic inferimus, *Cadus urna erat satis capax,*
qua coniectos calculos aut chærinas continebat. Camus
vasculum erat sive textum vimine opus, oblongum, ab
altera parte latum, ab altera angustum, utrinque pa-
tens, per quod in cadum calculi immittebantur. JUNG.

⁹³ Ἐμβληθεῖσαι] MS. ἐμβληθεῖσαι, pro ἐμβλ. de e-
 chino δικαστικῶν vid. *Sigonium* III. de Rep. *Athen.* 4.
 & *Foes.* *Oecon.* *Hippocr.* in *ἐχινίδει.* & *Casaubon.* no-
 strum ad *Theophr.* *Charact.* περὶ ἀπονοίας, illis verbis:
 ἔχων ἐχίνον ἐν τῷ προκολλίῳ, καὶ ὀρθοῦς γραμματι-
 διοῦ ἐν ταῖς χερσίν. JUNG.

⁹⁴ Τῶν δὲ τοῦ δικαστηρίου &c.] MS. τάχα δὲ τῶν
 τοῦ. SEB.

Τῶν δὲ τοῦ δικαστηρίου &c.] MSS. τάχα δὲ τῶν τ.
 δ. μ. KÜHN.

Τῶν δὲ τοῦ δικαστηρίου &c.] MS. noster: τάχα δὲ
 τῶν τοῦ δικ. ut & *Seberus* in suo invenit. JUNG.

⁹⁵ Ἐστὶ καὶ ἡ κηκλῖς, &c.] C. A. ἐστὶ καὶ κη-
 κλῖς καὶ δρύφακτος, sed vulgo ὁ ultimum omittitur
 facillioris prononciationis gratia. *Gl. δρύφακτα, seras,*
τοβογρία: de quibus ad cap. 10. KÜHN.

Ἐστὶ καὶ ἡ κηκλῖς, &c.] MS. κηκλῖς sine ε.
 JUNG.

Ἐστὶ καὶ ἡ κηκλῖς, &c.] Videnda, quæ de *cancel-*
latis his *japnis* *Kühniis* noster inferius ad Segm. 214.
 disserit. *Etymol.* Κηκλῖς, ἡ καγκελόθουρις, θύρα δικτω-
 τῆ μάλοστα δὲ ἐπὶ τῶν δικαστηρίων τοιαῦτα ἦσαν,
 ἵνα ταχίως ἀνοίγονται καὶ κλείονται. *Καγκελόθουρις* &
καγκελόθουρα Græcismi est recentioris: reperies apud *Cod-*
inum de *Orig. Constantin.* ubi *Sophia* templum describit:
 haud raro καγκελοὶ, vel καγκέλλοι, ut *celluli* apud
Romanos, sunt αἱ καγκελόθουρις, & hoc quoque sæpius
 apud eundem *Codinum* occurrit.

⁹⁶ Δρύφακτος.] Sic *Pollucis* auctoritate & aliorum
 reponit & apud *Xenoph.* libr. II. *Ἑλληνικ.* bis δρύφακ-
 τοῖς, pro δρύφακτοῖς, *Leunclavius* in suis *Notis* ibi.
 JUNG.

⁹⁷ Εἰπόντος Ἀριστοφάνους] Absunt ista a C. A. us-
 que ad *ἐπιθύειν*. quod ipsam rem atinet, erat ἀνάγκη,
 ipsa *clepsydra judicialis*, ita dicta, quod finem oran-
 di necessario imponeret causidicis aqua destillata; id-
 eoque ὕδωρ & δικαστικὴ ἀνάγκη sæpe in *Auctoribus*
 conjungi videas, ut apud *Dion. Chrysost.* in *Orat. Olympi-*
ca ex *Platone* in *Theæte*to, & alibi. De duobus cadis
 judicialibus calculis destinatis vide *Scholiam* *Aristoph.* in
Vespis. KÜHN.

Εἰπόντος Ἀριστοφάνους] Defunt in MS. *ιστ.* *Ἀριστοφ.*
 cum ipsius verbis; in illis pro *ἐπιθύειν*, an forte in-
 hinc

hinc foras, calculos accipiens & ἀνάγκην
 18 ad corvos? * Tum etiam φρυκτοί, vocabantur calculi forenses. Unde & calculus quidam φρυκτῆ, quo in contrariam partem utebantur. Caterum foliis suffragabantur ii, qui secundum tribus judicabant, quibus inscribebant, si quis veluti subdole obreptitius judicabatur. Et condemnare, hinc ἐκφυλλοφορῆσαι foliis ejicere dicitur: & ἐκπεφυλλοφορημένος, pro condemnato, & ejecto: idemque etiam ἀποψηφισαῖται dicitur. Et ἀπεψηφισμένον, 19 contrario modo apud Judices sumitur: * illic enim ἀποψηφισαῖται, etiam absolvere significat: verum in Tribuum caussis, pro con-

λαβῶν θύραζε τὰ ψηφίσματα καὶ τὴν ἀνάγκην
 ἐς κέρακας ἐντεύθεν; * καὶ 98 φρυκτοὶ δὲ ἐκα- 18
 λούντο αἱ ψηφοὶ αἱ δικαστικαί. 99 ὅθεν καὶ φρυ-
 κτῆ τις ψηφός, ἢ εἰς τὰ ἐναντία ἐχρῶντο. Φύλ-
 λαις δὲ ἐψηφίζοντο οἱ κατὰ δῆμους δικάζοντες,
 οἷς ἐπέγραψον, εἴ τις αἰς 100 παρέγγραπτος ἐκρί-
 νετο. καὶ τὸ καταγνῶναι, ἐκαλεῖτο ἑκφυλλο-
 φορῆσαι. 2 καὶ ὁ κατεγνωσμένος, ἐκπεφυλλο-
 φορημένος. ἀνομάζετο δὲ 3 ταῦτον τοῦτο, ἀπο-
 ψηφισαῖται. καὶ 4 ἀπεψηφισμένον ὑπεναντίας
 5 τὸ παρά τοῖς δικασταῖς. * ἐκεῖ γὰρ τὸ ἀ- 19
 ποψηφισαῖται, τὸ 6 ἀφείναι ἐστίν. ἐν δὲ τοῖς
 7 κατὰ δῆμους δικαστηρίοις, ἀντὶ τοῦ κατα-

τευθῆν Aristophanes scripsit? fuerit enim ita senarius alter:

Καὶ τὴν ἀνάγκην ἐς κέρακας ἐντεύθει;
 Alias certe reor me & apud Platonem observasse locum de hoc vase, quem interpretis Ficinus non intellexit. sic enim in Theaeteto ait: οἱ δὲ ἐν ἀσχολίᾳ τε αἰὶ λέγουσι (κατεπιγίγει γὰρ ὕδωρ μίον) καὶ οὐκ ἐγχαρῆ πῆρι οὐδ' ἀν' ἐπιθυμῶσιν τοὺς λόγους κωιδῆσαι ἀλλ' ἀνάγκη ἔχον ὁ ἀντίδικος ἐφίστηκε, καὶ ὑπογραφεὶν παρακαλεῖται. ἢ ἰκτὸς οὐ βῆτιον ἢ ἀνταμοσίαν καλοῦσιν &c. Interpres, [sed necessitatem adversarius adfert, non recte; nostrum enim σκεδὸς δικαστικὸν sine dubio nominat Plato: quod pro hoc loco apud Helychium bene explicatur: ἀνάγκη, ἢ δικαστικὴ κλεψύδρα. JUNG.

Εἰπόντος Aristophάνους] Adducit hunc Pollucis locum Maussius ad Harrocr. p. m. 163. atque in Aristophanis versus legit ἐντευθῆν, quam emendationem metri legem postulare & Jungermannus viderat: ibidem & de ἀνάγκη quaedam habes lectu non indigna.

98 φρυκτοί] Fuerunt faba fricta, ut videre est apud Suid. in φρυκτὸς, ὁ κῆμος. Plutarchus huc trahit illud Pythagorismic, τῶν κῆμων ἀπέχεσθαι, abstinere a gerenda republica, quia olim utebantur fabis πρὸς ψηφοφορίαν, qua creabantur magistratus. Kühn.

φρυκτοί] Hinc διαφρυκτοῦ est διαψηφίζεῖν, διακληροῦν, εἰρηταί ἀπὸ τῶν κῆμων, δι' αὐτὸ παλαιὸν ἐψηφίζοντο ὕστερον γὰρ ταῖς ψηφοῖς ἐχρῶσαντο τοὺς δὲ κῆμους φρυκτοὺς ἐκάλουν: verba sunt Etymologi, quae adprofi, quod illustrando facerent Polluci: illis adde Helychium in διαφρυκτος.

99 ὅθεν καὶ φρ. τ. ψ. ἢ εἰς τὰ ἐν. ε.] Hæc absunt a C. A. vereor autem ut legendum sit pro τὰ ἐναντία, τοὺς ἐν μαντείᾳ, ex Helych. in φρυκτὸς μάντις & φρυκτὸς δελφίς. Horum enim calculorum usus erat etiam in fortilegiis divinatoriis, ut inveniretur reus futuri, exempli gratia, vel alterius sibi facinoris conscius. Kühn.

ὅθεν καὶ φρ. τ. ψ. ἢ εἰς τὰ ἐν. ε.] Hæc desunt in MS. Jung.

ὅθεν καὶ φρυκτῆ &c.] Hæc verba omni dubio procul, cum a studioso quodam lectore in margine essent posita, temporis lapsu libratorumque incuria corruptius se in textum infirmarunt: cum Pollux ψήφους δικαστικὰς φρυκτοὺς dicat appellatas, adleverat quidam, ὅθεν καὶ φρυκτῆ τις ψηφός, ἢ εἰς τὰ μαντεία, (scilicet potius, εἰς τὰς μαντείας ἐχρῶντο; unde φρυκτῆ calculus quidam, quo ad divinationes utuntur: ita enim omnino legendum est: ea autem, qua dixi, via hæc verba in textum irrepisse persuadent facile nostri MSS. qui illa non agnoscunt; nec quiquam dubitabit qui antiquorum librorum aliquem habuerit usum.

100 Παρέγγραπτος] C. A. παρέγγραπτος, cui præfero vulgatum. παρέγγραπτοι enim dicebantur, qui civium matriculo Athenis dolo malo inserti erant, 10-

vera peregrini. Helych. παρέγγραπτος, νόθος παραγγραμμῆος, quæ lectio si vera est, nec malum esset τὸ παράγγραπτος C. A. Kühn.

1 Ἐκφυλλοφορῆσαι.] De hoc Sironius lib II. de Rep. Athen. cap. 2. & 3. Et ad Aeschinim contra Timarch. locum istum: ἰάν μὲν ἡ βουλή καταγνῶσα τούτοι ἀδικεῖν, καὶ ἐκφυλλοφορῆσασα, δικαστηρίω παραδῶ. ad Pollucem nostrum huc nos ablegat Brodæus VIII. Misc. ecl. 7. ubi in istam Aeschinim orationem commentatur. Et eo verbo uti Aeschinem contra Timarch. hic etiam in Labbei Codice adnotatum. Jung.

Ἐκφυλλοφορῆσαι.] Scripsit Dimaichus orationem κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντες, quam citat Harrocratio in ἐκφυλλοφορῆσαι, καλιναιρέτος & alibi: Xenotimi autem fabis aburentis malitia invenitis ad hanc rem foliis causam dedisse dicitur: Etymol. in voce.

2 Καὶ ὁ κατεγνωσμένος] C. A. καὶ τὸ κατεγνωσθαι ἐκπεφυλλοφορῆσαι. eadem & C. V. habet, nisi quod omisso augmento, ut vocant, καταγν. ἐκφυλλοφορῆσαι. Harrocr. τὸ ἐκφυλλοφορῆσαι tribuit etiam Senarici. vid. Segm. seq. Kühn.

Καὶ ὁ κατεγνωσμένος] Pro καὶ ὁ καταγν. MS. infinitiva oratione: καὶ τὸ καταγνῶσθαι, ἐκφυλλοφορῆσαι. quo pacto tamen scribendum, ἐκπεφυλλοφορῆσαι. Jung.

3 Ταῦτον τοῦτο] C. A. ταῦτ' οὗτο &c. ἀπεψηφισμένους ὑπεναντίας τῶ π. τ. δ. Kühn.

4 Ἀπεψηφισμένον] MS. ἀποψ. καὶ ἀπεψηφισμένον, & videtur rectius. ut ἐκφυλλοφορῆσαι & ἐκπεφυλλοφορημένους. Suidas in ἀποψηφισθέντα: εἰ τις ξένος ἔδοξεν εἶναι καὶ οὐ πολίτης, τούτων ἐν ταῖς διαψηφίσεσι τῶν δῆμων ἀπεψηφίζοντο οἱ δημόται, καὶ ἐλέγετο ἀπεψηφισμένους. εἴτα εἰσῆγετο εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἐκρίνετο ξενίας. καὶ εἰ μὲν ἔαλω, ἐπιπράσκετο ὡς ξένος: εἰ δὲ ἐκράτει, ἀνελαμβάνετο εἰς τὴν πολιτείαν. Quæ Pollucis nostri locum illustrent. Jung.

Ἀπεψηφισμένον] Ἀποψηφισαῖται τινὸς, absolvere aliquem. Aristophan. εἰν νυὶ ἀποψηφισσῆθαι μου. iterum: νῦν μὲν οὐδ' ἀποψηφισσῆθαι μου & alibi sæpe, nihil enim hac voce in rhetorum scriptis familiaribus: sed ad priorem, quam Pollux observat, notionem pertinent hæc Harrocratiosis: ἀποψηφίζονται, ἀντὶ τοῦ καταδικάζουσιν αὐτὸν μὴ εἶναι πολίτην.

5 Τὸ παρά τοῖς δικ.] C. V. περί τ. δ. male. τὸ ἀγνοεῖται quoque cum C. A. Salm. Kühn.

6 Ἀφείναι ἐστίν.] Omittit C. V. ἐστίν. Kühn. Ἀφείναι ἐστίν.] MS. ἀφῆναι. Sic infra Segm. 74 ἀφῆθη. Jung.

7 Κατὰ δῆμον &c.] C. V. κατὰ δῆμους δικαστηρίοις. recte. consentit & C. A. Kühn.

Κατὰ δῆμον &c.] MS. δῆμους δικαστηρίοις, &c. & mox pro τατῆτω, MS. τάττειται. quæ videntur omnia saniora. Sic paulo ante dixit οἱ κατὰ δῆμους δικάζοντες. nec hic ἱεροκαστηρίοις vulgatis in re judiciali opus est, si recte intelligo, nec imperativa oratione in τατ-

ψηφίσασθαι τάττεται. αἱ δὲ ἐν τοῖς δήμοις αὐταὶ κρίσεις, ἐκαλοῦντο διαψηφίσεις. καὶ ἡ βουλή δὲ ἢ τῶν πεντακοσίων, φύλλοις ἀντὶ ψήφῳ ἐχρῶντο. κοινῇ μὲντοι πᾶς ὁ δῆμος ὀστράκοις ἐψηφίζετο. καὶ τὸ ἔργον ἐκαλεῖτο ὀστρακοφορία. καὶ τὸ πάθος, ὀστρακισμός. καὶ τὸ ῥῆμα, ἐξοστρακίσαι, καὶ ἐξοστρακισθῆναι. καὶ περισοχονίσαντας δὲ τι τῆς ἀγορᾶς μέρος, ἔδει φέρειν εἰς τὸν περιορισθέντα τόπον Ἀθηναίων τὸν βουλόμενον ὀστρακὸν ἐγγεγραμμένον τοῦνομα τοῦ μέλλοντος ἐξοστρακίζεσθαι. ἔω δὲ ἑξακισχίλια γένοιτο τὰ ὀστρακα, τοῦτον φυγεῖν ἐχρῆν, οὐχ ὡς κατεγνωσμένον, ἀλλ' ὡς τῇ πολιτείᾳ βαρύτερον,

demnare ufurpatur. Sed judicia Tribuum; decreta nominabantur. Tum & Senatus Quingentorum, foliis, calculorum loco utebatur. Communiter autem Populus totus, testis sententiam ferebat. Et opus ipsum, ostracophoria. Ipsaque multa, ostracismus dicebatur. Et verbum, ostracismo multare, aut relegari. Atque aliquam fori partem obsepientes, nomen illius quem ostracismo multatum volebant, testis inscriptum in locum definitum Athenis ferre oportebat. Cuique sex millia testarum obveniebant, huic fugiendum erat, non ut damnato, sed velut reipublicæ molestiori,

τίτω. Emenda itaque vulgata ita: ἐν δὲ τοῖς κατὰ δῆμους δικαστηρίοις, ἀντὶ τ. κ. τάττεται. Hoc enim ait, apud iudices ordinarios verbum ἀποψηφίσασθαι (unde & infra *Segm.* 74. de reo qui iudicio vicerat, τὸ δικαστήριον ἀπέψηφισατο) & ἀποψηφισμένοις ufurpari de absolute re, & absolute in populari vero iudicio, & plebis concilio pro condemnatione & e tribu ejectione. & vide eundem *Suidam*, ut ipse iubet, in διαψήφισις. *JUNG.*

Κατὰ δῆμον ἐργαστηρίοις] Hæc erat prior. edit. incepta plane ac inficera lectio, cui medelam fecimus ex MSS. Codicibus: restituerat quoque *Doctiff. Kühnius* nolster pro ἐργαστηρίοις, δικαστηρίοις. Mox pro τάττεται vulgo erat τὰτίτω. deest quoque αὐται, in iis quæ sequuntur. De διαψήφισις *Hesychius*: Διαψήφισις, ἢ ἐξέτασις τῶν πολιτῶν ἢ κατὰ δῆμον (δήμους, confer *Harrocrat.*) γενομένη.

8 Ταττίτω.] C. A. pro ταττίτω, legit, τάττεται cum C. V. Kühn.

9 Αἱ δὲ ἐν τοῖς δήμοις &c.] Ἐν τ. δ. αὐταὶ κρ. SEB. Αἱ δὲ ἐν τοῖς δήμοις &c.] C. V. αὐταὶ κρίσεις, leg. κρίσεις, αὐταὶ ἰ. δ. vid. *Harrocrat.* in διαψήφισις, & ibi nota *Valesianus*. Kühn.

Αἱ δὲ ἐν τοῖς δήμοις &c.] Bene MS. nolster & hic, αἱ δὲ ἐν τοῖς δήμοις αὐταὶ κρίσεις &c. auctius habet particulam αὐται, ut & *Seberi* noltri MS. habuisse puto, hæc nimirum ipsa iudicia popularia, ait *Pollux*, vocabantur διαψηφίσεις. De quibus & *Achinis* contra *Timarch.* locum habes apud *Sigonium* lib. II. de Rep. Athen. c. 2. extremo. Patet itaque mi fallor ex hoc loco, quos οἱ κατὰ δῆμους δικάζοντες ἀπέψηφισατο, id est, κατέψηφισατο, hos interdum τοὺς δικαστὰς καὶ τὴν βουλήν τῶν πεντακοσίων (ita enim hic Senatus dicebatur, de quo vide *Sigon.* lib. II. de Rep. Athen. cap. 3.) quidem eodem verbo ἀποψηφίσασθαι, quod re ipsa tamen ἀφεῖναι erat: hi φύλλοις utentes, illi ὀστράκοις. *JUNG.*

10 Ἡ τῶν πεντακοσίων] Ἡ β. δὲ ἐν πεντακοσίοις, φύλλοις. SEB.

Ἡ τῶν πεντακοσίων] C. A. τοῖς πεντακοσίοις φύλλοις &c. quod eodem recidit. Nam si fuerunt quingenta folia, totidem etiam fuerint Senatores necesse est. malim tamen vulgatum. pro ἐχρῶντο idem leg. ἐχρῶτο. κοινῇ μὲν πᾶς ὁ δ. &c. Kühn.

11 Καὶ τὸ πάθος, ὀστρακισμός.] *Diod. Sicul.* princ. lib. XIX. ἔμφυτον τὸ πλεονεκτεῖν τοῖς μείζονι ὀρεγομένοις, καὶ τὰς ἐπιθυμίας ἔχειν ἀτερματιστούς. Τοιγαροῦν Ἀθηναῖοι μὴ διὰ ταύτας τὰς αἰτίας τοὺς πρωτεύοντας τῶν πολιτῶν ἐφυγάδευσαν, τὸν λεγόμενον παρ' αὐτοῖς ἐξοστρακισμὸν νομοθετήσαντες. καὶ τοῦτ' ἐπραττο οὐχ ἵνα τῶν προγεγενημένων ἀδικημάτων λάβωσι τιμωρίαν, ἀλλ' ὅπως τοῖς δυναμένοις παρανεμῶν ἐξουσία μὴ γένηται κατὰ τῆς πατρίδος ἐξαμαρτεῖν. *Aristoteles* similit: τοὺς δοκούντας ὑπερέχειν δυνάμει διὰ πλοῦτον, ἢ

πολυφιλίαν, ἢ τινα ἄλλην πολιτικὴν ἰσχὺν, ὀστράκισον καὶ μεμίστασαν ἐκ τῆς πόλεως χρόνους ἀρισμένους. *Politicoz.* 3. cap. 13. vid. & *Plutarch.* in *Vit. Aristid.* fol. 234. & rursum *Diodor. Sicul.* libr. XI. edit. *Wschel.* fol. 65. ac seq. ubi apud *Syracusanos* eundem in finem πταλισμὸς sancitus perhibetur. Adi quoque *H. Jun.* *Animadv.* V, 18. SEB.

Καὶ τὸ πάθος, ὀστρακισμός.] Omittit C. A. καὶ τὸ πάθος ὁ. Kühn.

Καὶ τὸ πάθος, ὀστρακισμός.] Defunt in MS. καὶ τὸ πάθος ὀστρακισμός. De ostracismo vide eruditiss. *Sigonium* lib. II. de Rep. Athen. c. 4. extremo, ubi hæc *Pollucis* exponit. *Schottius* nolster hic ait legendum & *Aristophanis* interpretem, & *Ennarium* in *Orisatio.* *JUNG.*

12 Καὶ περισκοχονίσαντας] C. A. περισκοχονίσαντας in textu sine δὲ, sed correctum est in περισκοχονίσαντας. optime C. V. περισκοχονίσαντας, *sumiculo circumdantes certam fori partem* &c. Kühn.

Καὶ περισκοχονίσαντας] MS. καὶ ἐξοστρακισθῆναι. περισκοχονίσαντας δὲ &c. sine præcedenti καί. Emenda vero, quantum potest, περισκοχονίσαντας, pro ineptissimo περισκοχονίσαντας, quod hactenus vulgatum fuit. Utitur eo verbo & infra *Segm.* 123 & 141. *Plutarchus Aristidis* vita in eadem re ait: εἰς ἓνα τόπον τῆς ἀγορᾶς περιπεφυγμένοι ἐν κύκλῳ δρυφράκτοις. Et accipio verbum περισκοχονίζω etiam simpliciter pro circumsepere, cingere, circumdare septo, vel cancellis, ut δρυφράκτοις exponunt. Usus certe ejus vocabuli in hisce judiciariis, ut infra locos alios esse dixi. Sic *Harrocratio* in περισκοχίζεσαι, locum *Demosthenis* adferens e *Philippicis*, μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθήμενους περισκοχίζεσαι, αἱ, ἐν ἐίοις μόντοι γράφεται, περισκοχίζεσαι. ἐν ἄλλοις δὲ καὶ περισκοχονίζεσαι, ubi nihil aliud sit quam circumdat, cingit quasi indagine. ait enim a re venatoria ductum illud primum *Harrocratio*. sed his non opus erat: MS. satis illud verbum tuetur, & vulgati mendii evidentia. *JUNG.*

Καὶ περισκοχονίσαντας] Restitui cum *Kühnio* nostro περισκοχονίσαντας. meminere hujus rei *Scholias Aristophanis* non semel. Vid. *Meursium* A. LL. V, 18. ubi περισκοχονίσαντας male retinet, & *Postell.* de R. A. cap. 18.

13 Τῇ πολιτείᾳ] MSS. τῆς πολιτείας β. ut qui ditior, potentiorque esset, quam ferre poterat status Reipubl. democraticus. *Petitus* in LL. *Atticas* reprehendit inter alios *Pollucem*, quod scripsit, debuisset sex millibus testulis τὸν ἐξοστρακισθῆντα damnari. Verum *Nolster* simpliciter dixit, quod ille, cui obigerant sex mille testulæ exularit; non quod semper tot testulis opus fuerit, sed quod interim, conspirantibus quandoque in unum sex millibus testulis, exilium certum fuerit. Kühn.

Τῇ πολιτείᾳ] MS. ἀλλ' ὡς τῆς πολιτείας βαρύτερον. *JUNG.*

ἐπιτιμᾶν, καταδικάζειν, ²² καταγινώσκειν, ²³ ἐπιβολὴν ἐπιβάλλειν. * τὸ δὲ καταδικάζειν, κατευθύνειν εἶπε ²⁴ Πλάτων. τὸ δὲ πάθος, καταδικασθαι, ²⁵ κεκολάσθαι, ἐζημιῶσθαι, ²⁶ προστετιμῆσθαι, ὄφλειν, κατεγνώσθαι. καὶ ὁ τοιοῦτος, ²⁷ κατάδικος, ὑπόδικος, ὑπεύθυνος, ὄφλων, κεκολασμένος, ἐζημιωμένος, ἐγγεγραμμένος, ²⁸ κατεγνωσμένος. οὐ χρὴ δὲ ἀγνοεῖν, ὅτι ζημίαν οὐ τὴν εἰς χρήματα μόνον ἐκάλουν, ἀλλὰ καὶ τὴν εἰς τὸ σῶμα. τὰ μὲν τοι ²⁹ προστιμήματα, ³⁰ Σόλων ³⁰ ἐπαίτια καλεῖ. * εἴη δ' ἂν ἐκ τούτων καὶ τὸ ἐτιμῶσθαι, πεφυγαδεῦσθαι, τεθανατωσθαι, ³¹ κελιῶσθαι. τὸ δὲ ³² καταλειθῶσθαι, ἄλλης ἐστὶ χρείας. Καὶ μὴν καὶ τὰδε ³³ ἀπὸ δίκης ὀνόματα, ³⁴ ἐπίδικος κληῖρος, ἢ ἐπίκληρος. καὶ ἐπιδικάσασθαι, ³⁵ ἐπιδικασάμενος. καὶ ἀνεπίδικος. καὶ διαδικασία. καὶ ³⁶ ἠντιδίκησεν,

προστιμήματα *Segm.* seq. certe & προστετιμῆσθαι & infra in *isdem Segm.* 149. προστιμήσει, ἐπιτιμήσει. JUNG.

22 Καταγινώσκειν] MS. καταγινώσκειν. JUNG.

23 Ἐπιβολὴν ἐπιβάλλειν.] Abest a C. A. *Ariflorb.* ταύτης ἐπιβολὴν ἡφιστὶ μίας μόνον ubi Scholia ἐπιβολὴν, ἐπιτίμιον, ζημίαν, παρὰ τὸ ἐπιβάλλειν. KÜHN.

Ἐπιβολὴν ἐπιβάλλειν.] Ἐπιβολὴν ἐπιβάλλειν. *Demosthenes Midiana:* οὐδ' οὕτω πείθεμαι, ἐπιβολὴν ἐπιβάλλειν. *Si ne ium quidem paterem: multa mihi essent indicenda,* ut *Wolffius* interpretatur. JUNG.

Ἐπιβολὴν ἐπιβάλλειν.] Ἐπιβολὴ *Hesychio*, ὁρμή, ἐγγραφή, ζημία. *Harrocratio:* Ἐπιβολὴ, ἢ ζημία, πολὺ τούνομα παρὰ τοῖς Ῥητορῶν, ὡς καὶ παρὰ Λυσία ἐν τῷ κατὰ Νικομαχίδου, ἢ γνήσιος ὁ λόγος: quibus verbis menda inhaeret, quam elues, si scripseris κατὰ Νικομάχου: est illa oratio; quae etiamnum *Lysia* nomen praese ferens extat, κατὰ Νικομάχου γραμματικῶς εὐθύνῶν κατηγορία: & ἐν tibi locum in quem dignum intendit *Harrocratio:* ἐπιβαλλόντων δὲ τῶν ἀρχόντων ἐπιβολῶς, καὶ εἰσαγόντων εἰς τὸ δικαστήριον.

24 Πλάτων.] Occurrit quidem apud *Platonem* verbum κατευθύνειν, ut *Nóμων* lib. VII. κατευθύνειν τὰς φύσεις αὐτῶν, de puerorum educatione: & lib. VIII. μέχρι περ ἂν κατευθύνωσιν εἰς τὸν αὐτοῦ δρόμον: sed illos locos *Notrium* non respexisse facile patet, quum in *condemnanas* significatione id verbi sibi notet apud *Platonem:* illis autem locis *dirigendi* & *corrigenendi* potius significatio continetur. An itaque hic est quem *libr. XII. Nóμων* non longe ab initio invenio? ait ibi, si quis turpiter abjecerit arma, eo nec Imperatorem nec praefectum aliquem pro milite unquam debere uti, vel in aciem recipere; si quis fecerit, indicit multam: εἰ δὲ μὴ, dicens, κατευθύνειν αὐτοῦ τὸν εὐθύνον, ἂν μὲν ἢ τοῦ μεγίστου τιμῆματος ὁ τάξας τὸν κακὸν, χιλίας: ἂν δὲ τοῦ δευτέρου, πεντή μνᾶς &c. Certe hic nihil aliud significat quam *condemnare*. multa indicta milium minarum, vel quinque vel aliter, pro censur ratione. JUNG.

25 Κεκολάσθαι] Pro κεκολ. MS. mendose καὶ κεκόλσθαι. JUNG.

26 Προστετιμῆσθαι] C. A. προστετιμῆσθαι. KÜHN.

Προστετιμῆσθαι] Sic & MS. & recte *Sebeus* nolter edidit. ante vulgati προστετιμῆσθαι, vitio pari, ut supra *Segm.* praeced. *H. Stephanus* in suo Codice emendaverat προστετιμῆσθαι. JUNG.

27 Κατὰδ. ὑπόδ.] Ordine inverso MS. ὑπόδικος, κατὰδ. JUNG.

28 Κατεγνωσμένος.] Abest a C. A. KÜHN.

Κατεγνωσμένος.] Decet in MS. κατεγνωσμένος. JUNG.

fumere supplicium, condemnare, atro-notare calculo, poenam inferre. * Condemnare vero, Castigare vocavit Platon. Ipsa autem passio, condemnari, puniri, multari, poena affligi, debito teneri, damnari. Et talis dicitur, condemnatus, reus, castigatus, obnoxius, punitus, multatus, inscriptus, damnatus. Non ignorandum tamen, quod multam non de opibus modo, sed etiam de corpore dixerunt. Legibus porro definitas ante multas, Solon Debita vocavit. * Sunt etiam hujus ordinis, dehonoriari, in exilium mitti, morte puniri: mille drachmarum multam irrogare. Delapidari vero, ad usum alium refertur. Tum & haec sunt a judicio deducta nomina, controversa haereditas, aut dubia. Controverti, controversus, & controversa carens, iudicii persecutio. Et Judicium intendit,

29 Προστιμήματα] Hic iterum priores editiones male προστιμήματα. Sed *H. Stephanus* in suo libro προστιμήματα correxerat: & ita habet etiam MS. nolter. JUNG.

Προστιμήματα] Ita quoque *Falckenbergii* Codex habet loco προστιμήματα, quod in *Basleensi*, prioribusque est editionibus. Vide *Harrocratorem* in προστιμήματα.

30 Ἐπαίτια] Pro ἰπαίτια, MS. ἰπαίτια habet. JUNG.

31 Κελιῶσθαι.] C. A. κελιῶσθαι pro κελιῶσθαι. vid. *Hesych.* in h. v. KÜHN.

32 Καταλειθῶσθαι] C. A. καταλειθῶσθαι, ἄλλης χρείας. KÜHN.

Καταλειθῶσθαι] MS. καταλειθῶσθαι & ἐστὶ. JUNG. Καταλειθῶσθαι] *Kühnius* nolter καταλειθῶσθαι ad oram sui Codicis emendat: nos vulgatam, utpote quae mala non est, retinimus lectionem.

33 Ἀπὸ δίκης] C. A. ἐπὶ δ. ὁ. KÜHN.

34 Ἐπίδικος κληῖρος &c.] Ἐπίδικος κληῖρος est *haereditas inter propinquos controversa*, quovis se propinquiore defuncto, eoque potiore haereditam dicentem. ἐπίδικος dicitur ἢ ἐπίκληρος, puella cuius plures appetunt nuptias jure propinquae cognationis, & qui hoc faciunt, dicebantur ἐπιδικάσασθαι. contrarium est κληῖρος vel ἐπίκληρος ἀνεπίδικος. KÜHN.

Ἐπίδικος κληῖρος &c.] MS. post ἐπίδικος male interpungit. si enim non fallor, ita *Pollux* capiendus, & κληῖρον dici ἐπίδικον, & τὴν ἐπίκληρον etiam. vide supra III, 33. ubi ἐπίδικος δὲ ἢ ἐπίκληρος λέγεται &c. & adde *Harrocratorem* in ἐπίδικος, καὶ ἐπίκληρος ubi inter alia, ἐπίδικος δὲ ἢ ἀμφισβητούμενη ἐπίκληρος exponitur. JUNG.

35 Ἐπιδικασάμενος &c.] C. A. non habet ἐπιδικασάμενος καὶ ἀνεπίδικος. vid. X, 137. KÜHN.

Ἐπιδικασάμενος &c.] In MS. defunt ἐπιδικασάμενος καὶ ἀνεπίδ. JUNG.

36 ἠντιδίκησεν] C. V. καὶ κατιδίκησεν, ὡς ὁ Δ. &c. apud *Demosth. Orat.* in *Eubulum* & *Mnesibulum* extat ἠντιδίκησεν, contra in jus vocavit, ab ἀντιδικίῳ, ut infra mox ἀντιδικαία (leg. ἀντιδικία) idem Codex leg. KÜHN.

ἠντιδίκησεν] MS. ἠντιδίκησεν, non ut vulgo ἠντιδίκησεν, quod ab ἀνταδικίῳ foret. Illud scilicet hoc aptius a quo mox & ἀντιδικασατο habes. Illud itaque MS. in *Demosthene* alicui occurrit, eo modo quo *Nolter* citat. alias ἠντιδικίῳ ex ea contra *Basium* quidem *Budaeus* in *Comm. Gr. ling.* profert: locus est in extrema oratione ea περὶ ὀνόματος, & idem verbi in altera

ut Demosthenes. Reus, condemnatus. Et Condemnatio, secundum Thucydidem. Et Judicium irritum, seu nullum, ut Lyfias. Et judicium irritum facere, juxta Isæum. * Delictum, & injustitia. Et Judicium intendens, ut Hyperides. Et cupide Judiciorum secundum Isocratem. Et judicium mutuo intendebant, ut dixit Lyfias. Tutor judicii, tutela, tutari, tutatus Patronus, patrocinari, patrocinium præstare. Præjudicium, ut Antiphon. Et judicii aequitas, sui ipsius sententiam ferre. Et Judicare, atque Præjudicare, ut Dinarchus. Condemnare: condemnari, de reis. Et

ως Δημοσθένης. ³⁷ και υπόδικος, και καταδικος. και καταδικη, ως Θεουκιδίδης. και ³⁸ ανάδικος δίκη, και ανάδικια, ως Λυσίας. και ανάδικάζεσθαι, ως ³⁹ Ισαίος. * ⁴⁰ και άδίκημα, και ²⁴ άδικία. και ⁴¹ δικογράφος, ως Ίπερίδης. και ~~δικογραφικώς~~, ως Ισοκράτης. και ~~άντεδικάσαντο~~, ως Λυσίας. και σύνδικον, και ⁴³ συνδικασία, συνδικάζειν, συνδικαζόμενος, ⁴⁴ πρόδικος, προδικειν, προδικάσασθαι, ⁴⁵ προδικασία, ως Αντιφών, και ⁴⁶ ευδικία, ευθυδικία, και ⁴⁷ αυτοδικειν. ⁴⁸ και ενδικάζεσθαι, και ⁴⁹ προκαταδικάζεσθαι, ως Δειναρχος. και καταδικάσαι, και καταδικάσασθαι, επί των ⁵⁰ αλότων. και

adv. cund. Βασίτην υπέρ προικος τῆς μητρῶς· ubi & αντίδικουτος & αντίδικαύτα, & αντίδικί & contra Spud. αντίδικήσαντα. αντίδικον· &c. Sed his non opus erat: quum locum solum quem Pollux respexit adscribere queamus. Is est in ea adv. Everg. & Mnesibul. και παρών μὲν πρὸς τῶ δικαστηρίῳ ὅτε εἰσήγστο, αὐδαμαῦ ἠτιδικήσεν, &c. vulgatum certe si Pollux scripsit, tamen hoc loco non scripsisse puto. JUNG.

Ἡτιδικησεν] Restitui cum Doctiff. Kühnio ἠτιδικησεν; unde αντίδικοι.

37 Καὶ υπόδικος, &c.] Absunt a C. A. usque Θεουκιδίδης. Kühn.

Και υπόδικος, &c.] Defunt in MS. ut & ista ως Θεουκιδ. Locus Thucydidis est Συγγραφῆς libr. V. ἢ δε καταδικη, διαχίλιαι μὲν ἴσαι &c. de multa Lacedæmonis ab Eleis indicta &c. atque statim ante οὐκ ἐκτίνατες τὴν δίκην αὐτοῖς, ἢ ἐν τῷ Ὀλυμπικῷ νόμῳ Ἡλείοι καταδικάσαντο αὐτῶν, mox inferius: ἢ μὴ ἀποδώσειν ὕστερον τὴν καταδικὴν jurate jubentur Lacedæmonis. MS. nollet αντίδικαία, fere ut Seberis, quem αντίδικία habuisse refert. JUNG.

38 Ανάδικος δίκη] MS. mox ανάδικια. SEB. Ανάδικος δίκη] Causa de qua denno jus dicitur, testibus falsitatis convictis, novisque documentis obortus, vel aliam ob causam politicam. vid. Harpocrat. in ανάδικάσασθαι. exemplum prolat in Phormione Terentii. vid. & Platon. circa fin. libr. XI. de LL. Kühn.

39 Ισαίος.] Eundem auctorem hujus verbi laudat Harpocrat. in ανάδικάζεσθαι ubi & quænam ανάδικοι κρίσις exponit. Suidam itaque hæc mendose habere patet: ανάδικάσασθαι, τὸ ἀναθεν δικάσασθαι ὅπως Ισαίος. ἐπέθεν και τὸ ανάδικοι κρίσις &c. Emenda, ut in Harpocrat. est: ανάδικάζεσθαι τὸ &c. ανάδικοι κρίσις: primum & Pollux nollet confirmat, alterum & Budæum jam puto correxisse. JUNG.

40 Καὶ άδίκημα, κ. ά.] Absunt a C. A. Kühn. Καὶ άδίκημα, κ. ά.] In MS. defunt και άδίκημα και άδικία. JUNG.

41 Δικογράφος] C. A. δικογραφικός, ως Ίσοκράτης, qui litigantibus componere potest orationes de causa sua, ut Isocrates fecit. Kühn.

42 Αντεδικάσαντο] MS. άντεδικάσαντο. SEB. Αντεδικάσαντο] y omittit C. A. Kühn. Αντεδικάσαντο] MS. και άντεδικάσαντο singulari numero. JUNG.

43 Συνδικη, &c.] C. A. pro συνδικη leg. συνδικασια. omittit dein συνδικάζειν &c. usque ad Αντιφών. Gloss. σύνδικος, defensor, infensor; συνδικῶ, defendo, tanquam causæ advocatus. Kühn.

44 Συνδικη, &c.] In MS. defunt και συνδικη, συνδικάζειν, cum quatuor sequentibus vocabulis συνδ. πρ. πρ. προδικάσασθαι. Suspiciari autem libet pro συνδικη, fot-

te scripsisse Pollucem συνδικία, & respexisse ad Platonem, e quo supra attuli ξυδικίας κακῆς, extremolibro XI. de Legibus. Nihil tamen temere muto vel adlicimo. JUNG.

Συνδικη] Kühnius in textu emendabat συνδικασία, quem sumus secuti.

44 Πρόδικος] Hesych. δίκη πρόδικος illa dicitur, qua componitur antequam ad judicem deferatur. Gloss. ex alia significatione, πρόδικος, Tutor. Kühn.

45 Προδικασία,] Præjudicium quoddam erat causarum capitalium, & trimestre tempus, quo si qui aliquid de eade commissa in judicium agebant, in Prytæneo permanebant: interimque judices ante certi & constituti judicii diem utrorumque causas, testes, signaque examinabant. Gr. e Suida, SEB. 2.

Προδικασία,] MS. προδικασίας, ως Αντιφών. JUNG. 46 Ευδικία] Leg. ευθυδικία. vid. Isæum Orat. V. & supra Segm. II. nisi hic malis, αυτοδικία. Kühn.

Ευδικία] Sic etiam MS. hic vero magis velim ευθυδικίαν esse, quam supra Segm. II. MS. suspicioni causam dante, emendare cupiebam: & mallem sane loca permutarent. ibique ευθυκία legeretur, & hic ευθυδικία, quæ forte per librariorum si licuisset, ita haberemus. Judicium tamen permitto aliis. JUNG.

Ευδικία] Ευδικία ad sui Codicis oram restituerat Doctiff. Kühnius: acute sane: conjecturæ causam dedit τὸ ενδικάζεσθαι, quod mox sequitur, sed illud verbi meliori commutavimus ex MSS. quum vero MSS. Codices nos in hac emendatione stabilicnda destituant, in textum non retulimus: Codex Falckenburgis huic voci ευθυδικία subjicit, qua Pollucem nostrum lubentes auximus. Mox cum Eruditiff. Jungermanno pro ενδικάζεσθαι restitui ενδικάσασθαι emendandus ex Harpocrat. Etymologus, qui άδικοι εκπράξαι male habet pro ανάδικοι.

47 Αυτοδικειν.] Dicitur populus vel civitas αυτοδικειν, cum sibi ipse jus dicit, nec opus habet ut causa ad externum judicem devolvatur. Scholia Thucyd. in libr. V. αυτοδικοι άνθρωποι, οι εν αὐτοῖς τιν διαφορὰν δίκη λύοντες και μὴ μεταγόντις αὐτῶν εἰς ὑπεροπίους ανθρώπους. Apostolus vult Christianos Corinthiis αυτοδικειν 1 Cor. c. VI. Vid. Harpocr. & Suid. h. v. Kühn.

48 Καὶ ενδικάζεσθαι] MS. ενδικάζεσθαι. SEB. Καὶ ενδικάζεσθαι] MS. nollet, και ενδικάζεσθαι, ut & Seberis. Cur itaque non sic restituamus? vocabulum quod sæpius in optimis auctoribus occurrat, nec a Polluce nostro omissum, ut MSS. clamant. Harpocrat. quoque: ενδικάσασθαι. ανάδικοι εκπράξαι, διὰ τὸ δικάσασθαι. Ισαίος εν τῷ πρὸς Καλλιμάχην. JUNG.

49 Προκαταδικάζεσθαι] MS. αυθιότ: και προκαταδικάζεσθαι, και προκαταδικάζεσθαι ως Δειν. quamvis mendose, ut talia sæpe solet, προς καταδικάζεσθαι scribat duabus vocibus. JUNG.

50 Αλότων.] De reis penalibus. Kühn.

25 ⁵¹ ἀποδικάζων, ὡς Λυσίας. * καὶ ⁵² δικαιοτή-
ρια τὰ βασιανστήρια, ὡς Πλάτων. ⁵³ οὗτοι καὶ
δικαιοῦμενον, τὸν κολαζόμενον. Κριτίας δὲ ⁵⁴ ἀπο-
δικάζουσι ἐφ' ἡν δίκην, ⁵⁵ τὸ ἀπολύσαι, ἢ νικῶ-
σαν ἀποφῆναι, ὡς ἂν ἡμεῖς, ἀποφῆφίσαι. ὁ δ'
αὐτὸς, καὶ ⁵⁶ διαδικάζειν, τὸ ⁵⁷ δι' ὅλου τοῦ ἔτους
δικάζειν. εἰποῖς δ' ἂν καὶ Φιλόδικόν τινα, καὶ
ἐνδικόν, οὐ μόνον ἀνδρά, ἀλλὰ καὶ ἡμέραν, ἐν
ἣ δικάζουσι. ⁵⁸ τὸ γὰρ ἀδικον εἰπεῖν ἐν ἣ μὴ δι-
26 κάζουσι, βιαιότερον. * ⁵⁹ εἰσὶ δὲ καὶ παρὰ Με-
νάδρω ⁶⁰ δικασίμοι ἡμέραι. ⁶¹ καὶ Δημοσθένης δὲ
παλιόδικον εἶρηκε τὸν βιαιόν. καὶ ἐφυγοδικεῖν δὲ

Subjudicans, secundum Lysiam. * Et Et- 25
gastula, pro carceribus juxta Platonem:
qui idem Mulctatum, pro punito dixit.
Sed Critias, Judicium dejudicare, pro
dimittere: aut Sententiam victoriam ferre,
quod nos liberari vocamus. Idem-
que Perjudicare pro eo, quod est toto
anno judicare, dixit. Vocabis quo-
que aliquem judiciorum studiosum, &
judicialium, non Virum modo: sed &
diem, in quo judicant. Injudicialium vo-
care, diem nefastum, vel in quo non ju-
dicatur, durius est. * Sunt etiam Judi- 26
ciales dies apud Menandrum: Et Demo-
sthenes, Denuo judicatum dixit, pro vio-
lento: qui idem, & Vadimonium desere-

51 ὑποδικάζων] Pro ὑποδικάζων, MS. ἀποδικάζων
habet, & nescio an non id potius e Lysia prolatum
credam. adfertur id verbi & ex Aristotele, atque Ap-
terhosite. Dum quis alterum vulgatum firmet, ego
interim cum MS. si putem Pollucem ἀποδικάζων scri-
psisse, non ita temerarius videbor forte. JUNG.

ὑποδικάζων] Ἀποδικάζων haud dubie verum, resti-
tuit itaque: alterum illud ὑποδικάζων haud ita temere
credam minus esse Græcum. Ἀποδικάζων, quod mox
e Critia adfertur, alterius est notionis.

52 Δισμωτήρια] C. V. pro δισμωτήρια leg. δικαιο-
τήρια. Plato sub finem *Gorgia. in ἀδου ἐν τῷ δισμωτήριῳ*
inquit, & paulo ante Tartarum vocat τίστις καὶ δικῆ
δισμωτήριον. Sed δικαιοτήριον videtur huic loco melius
convenire, quia pergit Auctor & dicit, quod etiam
δικαιοῦται in significatione pœnæ ab eodem Platone
adhibetur; quæ verbi δικαίω significatio jam satis
ex *Cicerone* aliisque qua sacris qua profanis Aucto-
ribus explicata est: quin Plato etiam habet, τὰ
ὑπὸ γῆς δικαιοτήρια. Kühn.

Δισμωτήρια] Sed quid illa cum nominibus a δικῆ
deductis? emenda, ut noster optimus MS. habet: καὶ
δικαιοτήρια: egregie mehercle, & absque MS. fuisse,
hic locus forte adhuc in mendo jaceret. *He'ychim*:
δικαιοτήριον, κριτήριον. Et iterum: δικαιοτήρια, κολα-
στήρια. Et locum *Platonis* spero dabimus ipsum, ne
tantillum dubites. Inveni in *Phædro* ejus: κριτικῆς δὲ,
(Ψυχῆς) αἱ μὴ εἰς τὰ ὑπὸ γῆς δικαιοτήρια ἐλθοῦσαι,
δικῆν ἐκτίουσιν αἱ δ' εἰς τοῦ οὐρανοῦ τὰ τόποι ὑπὸ τῆς
δικῆς κενφισθῆσαι &c. JUNG.

Δισμωτήρια] Kühnius noster δικαιοτήρια, ejus
emendationem MSS. fide nitam in textum intuli: scri-
pserat forsitan Pollux: δικαιοτήρια, τὰ δισμωτήρια ἢ
βασιανστήρια. Voce vero δικαιοτήριον usus est in hac
notione *Nephtus synny. istor. ad Nazianz. Stelit. II.*
cap. 31. ἴστω ἐν τοῖς ὑπὸ γῆς δικαιοτήριον ἔχον πύτρας
ἐπάνω αὐτοῦ &c. de *Tantalus* apud inferos pœnis, in
quibus aperte *Platonem* ad ludit: alia est hujus voca-
buli notio apud *Syngelum* in *Dion. Areopag. pag. 396.*
δεδίοναι νοστινὸν αἰὶ τὸ μέλλον φρικῶδες δικαιοτήριον. E-
git quoque hac eadem de re vir mirandi ingenii ac
judicii *Leopardus*.

53 Οὗτοι καὶ δικαιοῦμενοι.] Vid. *Leop. Emend.*
V, 9. SEB.

Οὗτοι &c.] MS. οὗτοι καὶ δικαιοῦμενοι &c.
H. Stephanus adscripsit in suo Codice Gallicum ἡ-
στικῆ. JUNG.

54 Ἀποδικάζουσι] MS. ἀποδικῆται, pro vulgato ἀπο-
δικάζουσι. JUNG.

55 Τὸ ἀπολύσαι.] C. V. τὸ δι' ἀπολύσαι ἢ νικῶσαι
ἀποφῆναι &c. C. A. non habet, ὡς ἂν ἡμεῖς ἀποφῆ-
φίσαι. Kühn.

56 Διαδικάζων] Ad verbum διαδικάζων in *Labbei*
Codice adnotata fuit & vox διαδικασία *Æschin. 74.*

Locus est iste edit. *Steph.* oratione *Æschin. κατὰ*
Κτησιφ. εἰ δὲ τις αὐτῶ τῶν στρατηγῶν ἀντίποι. κατα-
δουλούμενος τοῖς ἀρχοντας, καὶ συνιέζων μηδὲν αὐτῶ
ἀντιλέγειν, διαδικασίαν ἴδη γράψων τῷ βήματι πρὸς τὸ
στρατηγείον. JUNG.

57 Δι' ὅλου &c.] C. A. τὸ ὅλου τοῦ ἔτους, male.
Kühn.

58 Τὸ γὰρ ἀδικον] *Dies justitias* vel *justitiam.* Kühn.

59 Εἰσὶ δὲ] In MS. deest δὲ. JUNG.

60 Δικασίμοι ἡμέραι.] Δ. ἡ. *dies forenses, ἀγοραῖοι.*
Kühn.

Δικασίμοι ἡμέραι.] *Dies comitiales, quibus judicia*
exercere licebat: erant enim, qui religionis causa ju-
diciales non erant: sic apud Romanos dies atri neque
præliares erant, neque puri, neque comitiales. Ita
& apud Christianos ἑορταῖς ἡμέραι non erant δικασί-
μοι illæque dici solebant ἡμέραι ἀπρακτοί, quibus
*ἀπρακτοῦσι τὰ δικαστήρια, ut est in *Manuelis Compe-**
ni διατάξει περὶ ἀπρακτοῦ ἡμερῶν: his opposita in e-
dem διατάξει ἡμέραι ἐπρακτοί, in quibus δικαστήρια
γίνονται καὶ ἐκβίβασμοι ἀπολύσαι τοῖς δικαστικαῖς ἀ-
ποφάσει. has Attica magis voce δικασίμοις appellat
*Scriptor posterioris xvi non contemnendus *Cynæus**
*Histor. libr. IV. ubi de hac eadem *Manuelis* lege,*
eumque sanxisse refert τὰς ἑορταῖς κατὰ τὰς μῆκοι-
νοῦσθαι τῶν ἡμερῶν, exercendis nimirum judiciis, τῶν
δὲ ἄλλων (ἡμερῶν) τὰς μὴ παντὶ καὶ δικασίμοις ἐκτε-
σθαι, τὰς δὲ πρῶται μὴ ἀποκαλεισθαι τοῖς δικολογαῖς,
διὰ τὴν δὲ ἀπείαν ἀντιῶχθαι, καὶ συγχρηθῆναι εἰσίστασι τοῖς
βέλτοτας reperies & quiddam de δικαστικαῖς ἡμέ-
*ραις apud *Proclum* ad *Hesiod. ἡμέρας. Nobis morari**
non licet.

61 Καὶ Δημοσθ. δι' πλ. ἐφ. τὸν β.] C. A. εἶρηκε ἴφω-
γοδικόν, cæteris omittis. cæterum παλιόδικος dicitur
ὁ βιαιός, quia non contentus læta semel sententia, re-
dit ad idem tribunal, & quasi per vim aliam obtinere
fatagit sententiam. Kühn.

Καὶ Δημοσθ. δι' πλ. ἐφ. τὸν β.] Hæc desunt in MS.
nec ego ea capio, ubi & quomodo παλιόδικον pro
βιαιῶν *Demosthenes* dixerit. Si quis docebit, ego pri-
mus arrigam aures. Hoc quidem scio, ut *Crates* ita-
tum vocat παλιόδικον, ita supra VI, 164. quoque fuisse.
MS. sane noster post ἡμέραι, ita statim subjicit:
καὶ ἴφωγοδικόν δι' εἶρηκεν ὁ Δημοσθένης. Κράτης δὲ &c.
Demosthenis autem hic locus videtur ille ipse qui apud
Vulgiatum in *Comm. Græc. linguæ prolatus* est ille: ὡς
δ' οὐκ ἀπίπτων οὗτοι, ἀλλ' ἴφωγοδικόν. JUNG.

Καὶ Δημοσθένης δι' &c.] Παλιόδικία & παλιόδικη,
lis ad aliud tribunal provocatio juxta ἰσχυράτα &
*optima *Ghiloxeni* *Uleffa*: παλιόδικιας, *litis instantan-**
*de: cadent & ἢ ἐξ ὑποστροφῆς δικῆ. *Hesiod.* Παλιό-*
δικη, ἢ ἐξ ὑποστροφῆς λεγομένη δικῆ: est & apud eundem
παλιόδικια, & παλιόδικη: ἐπισυνίσταται δὲ αὐτῶν ἰταque
*παλιόδικος, homo *litis* deditus, ut παλιόλογος. *Is-**

bant, dixit. Crates autem Comicus, Rejudicatum vocavit eum, qui saepius reus citatus est. Nonnulli vero Στρεψοδικεῖν Tergiverfari apud Comicos idem, quod vadimonium deferere putant, aut tergiverfantem accusare. Ὑπέρδικον vero, vocaverunt præter necessitatem susceptum certamen.

ὁ αὐτός. Κράτης δὲ ὁ Κωμικός, παλίνδικον, τὸν πολλάκις δικαζόμενον. ἔτιοι δὲ καὶ τὸ ⁶² στρεψοδικεῖν παρὰ τοῖς Κωμικοῖς, ἢ τὸ Φυγοδικεῖν νομίζουσιν, ἢ τὸ ἀναστρέψαντα κατηγορεῖν. Ὑπέρδικον δὲ, τὸν ὑπὲρ τοῦ δέοντος ἀγῶνα ἔλεγον.

• C A P U T VI.

• Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν 5.

27

De nominibus judicialibus, & speciebus judicialium.

⁶¹ Περὶ δικαστικῶν ὀνομάτων, καὶ ὅσα ἄλλα περὶ τῶν ⁶⁴ σεσημασμένων, καὶ τοῦ ἐπισημηναμένου. περὶ τοῦ ἀπογράφασθαι, καὶ τοῦ μεσεγγυῆσαι, καὶ τῶν ὁμοίων.

Judicialium vero vocabulorum sunt & hæc, tabellæ, protestatio, pacta, exemplaria, obsignata. Signare, obsignare, lignatus. Obsignatus vero, dicit Isæus. Delignatus enim, apud Thu-

τῶν δὲ δικαστικῶν ὀνομάτων, γραμματεῖα, ⁶⁵ διαμαρτυρίαι, διαβῆκαι, ⁶⁶ ἀντίγραφα, κατασεσημασμένα. καὶ σημηνασθαι, κατασημηνασθαι, σημηνάμενος. ἐπισημηνάμενος δὲ; ⁶⁷ Ἰσαῖος εἶπε. τὸ γὰρ ⁶⁸ παρασημηνάμενος, ὁ Θου-

μαχ, unde παλλολογία de hac particula πάλιν vi notantem lege *Is. Casaubonum ad Theophr.* Charact. περὶ ἱερωνίους Φυγοδικεῖν in *Glossis*, *tergiverfari*, & φυγοδικία, *tergiverfatio*.

⁶² Στρεψοδικεῖν] Sequitur in C. A. νομίζουσιν ἢ τὸν ἀναστρέψαντα κ. ὑπέρδικος δὲ ὁ ὑπὲρ τοῦ δέοντος ἀγῶνα, *actio judicialis pro jure sibi debito*. Κίην.

Στρεψοδικεῖν] MS. τὸ στρεψοδικεῖν τὸ παρὰ τοῖς κωμ. per : in antepenultima : quod quoque non improbare queam, ut *στρεψίμαλλος*. Sed vulgatum & alii habent. Ait vero *Comici*, per quos eximie intelligit *Aristophanem*. *Suidas* : στρεψοδικεῖσαι ἀπὸ τοῦ στρέψαι τὰς δικας. *Αριστοφάνης Νεφέλαις*. Ἄλλ' ὅς' ἱκαντὰ στρεψοδικεῖσαι καὶ τοὺς χρήστας διολισθῖν τουτίστι, τοὺς δαισιότας ἐκφυγεῖν. *Versus Aristophanis* eodem modo extat in eo dramate, ptecante *Strepsiade a Nubibus*, ut possit στρεψοδικεῖσαι &c. *Hesychius* : στρεψοδικεῖν τὸ ἀποστρέφειν τὴν δίκην. JUNG.

Στρεψοδικεῖν] Στρεψοδικασπανουργίαν finxit *Aristophanes* in *Avibus*.

⁶³ Περὶ δικαστικῶν ὀνομα.] Hujus capituli titulus talis est in MS. nisi quod sit in MS. ἄλλα. περὶ τῶν κατασεσημασμένων, καὶ &c. Et est sane κατασεσημασμένα initio capituli statim, non σεσημασμένα. JUNG.

⁶⁴ Σεσημασμένων] C. A. κατασεσημασμένων καὶ σημηνασμένων π. τ. ὁ. κ. τ. μεσεγγυῆσαι. abest, καὶ τῶν ὁμοίων. Κίην.

⁶⁵ Διαμαρτυρία] *Gloss.* *confessatio, testificatio, testatio*. vid. *Harroc.* h. v. ubi pluribus explicat, quid sit *διαμαρτυρία*. Κίην.

Διαμαρτυρία] MS. *διαμαρτυρίαι*, numero multitudinis: quod placet vel propter reliqua talia. JUNG.

Διαμαρτυρία] *Διαμαρτυρίαι* ex *Jungermannis* MS. in textum detuli, quam emendationem priora suadent ac sequentia : *Cland. Salmastius* quoque ita habet de *Modo Usur.* pag. 448. ubi hujus loci testimonium advocat: illi potro enim *Jungermannis* nostro isthac in re convenit, quod ἀντίγραφα, κατασεσημασμένα commatica distinctione non dividat: ego non mutavi, res enim tanti non est ponderis.

⁶⁶ Αντίγραφα, κατασεσημ.] *Gl.* *rescripta, exempla*, quæ conficiebat ὁ ἀντίγραφεύς. Κίην.

Αντίγραφα, κατασεσημ.] Quid si ἀντίγραφα κατασεσημασμένα subito interjecto commate scripserit? *Vulgatam* tamen distinctionem agnoscat & MS. JUNG.

⁶⁷ Ἰσαῖος] Forte ea oratione quam in verbo ἐπισημηνασθαι citat *Harrocratio* : ἀπὸ δὲ, ait, τοῦ ἐπι-

σφραγίσαι, Ἰσαῖος ἐν τῇ ἐξούλης καλυδῶνι, πρὸς ἀγνόβου ἀπολογία. ubi duorum rhetorum vel certe ejusdem orationes tamen duas titulo confusas credo. *Isai* oratio πρὸς *Καλυδῶνα* alias sæpe citatur in eo *Lexico*. JUNG.

Ἰσαῖος εἶπε.] *Isæo Platonem* addo, qui isthoc verbo eleganter, & translato loquendi more utitur in initio *Politici* : ἰδίαν αὐτῇ (πολιτικῇ ἀπόφρα) μίαν ἐπισφραγίσασθαι, καὶ ταῖς ἄλλαις ἐκτροπαῖς ἐν ἄλλο εἶδος ἐπισημηνασμένους &c.

⁶⁸ Κατασημηνάμενος] Pro κατασημ. MS. habet *παρασημηνασμένους*. Quid dicemus? Loquitur certe de falso sigillo vel adulterino, quod quis ad prioris formam commentus est. Locum veto invenio talem in *Thucydide*, in quo quidem istorum verborum neutrum est, sed res tamen ipsa de qua *Noster* loquitur. Ait enim de *Argilio* quodam *libr. I.* *Συγγραφῆς* literas *Pausania* aperire clam cupiente: καὶ παραποιήσασθαι σφραγίδα, (ἀπὸ τοῦ ὁμοίου ποιησάμενος, ait *Scholias*) ἵνα ἢ ψευθεῖ τῆς δόξης, ἢ καὶ ἐκείνος μεταγράψαι τὴν αἰτίαν, μὴ ἐπιγνώ, λυεῖ τὰς ἐπιστολάς. Nec tamen in *Thucydide* quid mutandum temere suspicer: & in *Polluce* quoque cum MS. *παρασημηνασμένους* retineam, propter alia a verbo σημηνασθαι composita, quæ *Noster* hic voluisse congerere videtur. Aliusne itaque *Thucydidis* locus inquirendus? Postea eruditissimi *Joan. Cameronis* sententia ad me perfertur, mea proflus contentiens: nempe *Pollucis* locum ex MS. ita restituendum, nec tamen sollicitandum *Thucydidis* locum, quem unum designasse *Pollucem* necesse sit, quod præter vetulliss. *Scholias* auctoritatem, qui locum illum sic legat, ut extat in excusis codicibus, docet clare ex *Hesychio*, quem merito *Glossographorum* facile principem adpellat, qui τὸ παραποιήσασθαι exponit *παρασφραγίσαι*, quoties nempe jungitur τῷ σφραγίδα τὸ παραποιήσασθαι. *Necque enim*, ait, *existimo dici posse παρασημηνασθαι τὴν σφραγίδα, quam salutaris sæpe ad verbum exprimitur, sed τὴν ἐπιστολὴν, quam non vero sigillo, sed παραποιήσασθαι obsignant*. Certe parâ hic idem est quod in verbis *παραπροσβῆναι, παραχαράττειν, παραπράττειν*. Et notum esse quid sit *παραποιήσασθαι* dicit & qua scripta prisca illi *Grammatici* παραποιήσασθαι appellatant. *haberi hujus παραποιήσασθαι rationem egregie depictam in Luciani pessimi, sed tamen disertissimi scibulonis Alexandro*. Vel alius itaque locus quaerendus est in *Thucydide*: vel potius contigit *Polluci* nostro, quod & alibi, dum memoriæ niuis

κυδιδης ἐπὶ τοῦ παρατυπώσασθαι τὴν σφραγίδα
 28 λέγει. * 69 εἶποι δ' ἂν τις καὶ ἀπογράψασθαι,
 καὶ ἀντιγράψασθαι, καὶ 70 ἐνσημῆνασθαι. ὀνό-
 ματα δὲ τῶν ἐκ δικαστηρίου, καὶ τὸ 71 μεσεγγυ-
 ῆσαι, ἐμεσεγγύησαν, 72 ἐν μεσεγγυήματι ἐποίη-
 σασθε μεσεγγυον τὴν μείρακα καταθέσθαι Ἀρι-
 στοφάνης λέγει. καὶ μεσεγγύημα μὲν, εἴρηκε
 Ξενοφῶν. μεσεγγυήματα δὲ, Ἰπερίδης, καὶ
 73 μεσεγγυησαμένη, Δημοσθένης. 74 Ἔστι δὲ τις
 καὶ λῆξις δίκης, καὶ δίκην λαχεῖν, καὶ ἐνοστήσα-
 σθαι, ἐνεγκεῖν, 75 ἐπαγαγεῖν, - συστήσασθαι,
 29 καὶ διαλύσασθαι δίκην. * καὶ δίκης μὲν λῆξις
 εἴη ἂν, ὁ νῦν καλούμενος τύπος. 76 τὸ δὲ ἰδιωτι-
 κῶς, ἀμφισβήτημα. ἀνεκρίνοντο δὲ τὰς 77 λῆ-
 ξεις οἱ ἄρχοντες. 78 γραφῆς δὲ, ἐπὶ τῶν δημο-
 σίων ἀδικημάτων, ὅπερ ἂν εἴη ἡ νῦν ἐγγραφή,
 ὡς περ εἰπεῖν, ἐγγράψασθαι, ἀποθέσθαι γρα-
 φὴν, ἀπενεγκεῖν, ἀπενέγκασθαι, ἐπενεγκεῖν,

cydidem de falsa sigilli imitatione dici-
 tur. * Dicat aliquis etiam describere, re-
 scribere, & insignire. Nomina autem, e fo-
 ro desumpta sunt: stipulari, stipulati sunt,
 in depositum dare. Sequestrem Adolescen-
 tulam facere, dicit Aristophanes. Et Spon-
 sionem, dixit Xenophon. Depositu-
 tumque Hyperides. Et Sponsione data,
 Demosthenes. Est & quædam Judicii sub-
 stantia, judicium intendere, constituere,
 inferre, deferre, statuere, & actionem
 solvere. * Et judicii quidem substantia 29
 dicetur, quam nunc formam vocant. &
 vulgariter, controversia dicitur. has au-
 tem Præsides dijudicabant. Actio au-
 tem publicorum delictorum, idem nimi-
 rum fuerit cum ea, quam litis intentio-
 nem nunc vocitant, ut dicamus, di-
 cam scribere, litem deponere, inferre,

fidit, ut non id adferat verbi, quod auctor scrip-
 sit, sed quod eum scripsisse putavit. Alias verbum παρα-
 σημῆνασθαι & in bonam partem usurpatur, non semper
 in malam: ut in *Demosthenis* Oratione contra *Phanip-
 rim*, initio: ἀπὶ δὲ τοῦ τὰ σημεῖα ἰδὲ τῶν οἰκημάτων,
 ἀ παρασημῆνασθαι, ἰδὼν εἰς ἀγρίον ἀνέβη, καὶ τὰς κριθὰς
 ἐξεφόρσε &c. & μοχ: ἵππετα παρασημῆνασθαι τὰ οἰκή-
 ματα, καὶ τοῦτον ἐκίλειον εἰς τὰ μὲν βαδίσειν. & : πα-
 ρασημῆνασθαι τὰ οἰκῆματα, τοῦ νόμου μοι δὲ δώκατος· οὐ-
 τος ἀνέβη: καὶ τὸ μὲν ἀφελὲν τὸ σημεῖον ἀμολόγη· τὸ
 δὲ ἀνοῖξαι τὴν θύραν οὐχ ἀμολόγη· ὡς περ ἄλλου τινὸς
 εἶκα τὰ σημεῖα ἀφαιρούτος, ἢ τοῦ τὰς θύρας ἀνοῖξαι.
 & inferius: ἀνοῖξας τὰ παρασημῆνασθαι τῶν οἰκημά-
 των. JUNG.

Κατασημῆνασθαι] Ita edit. prior. mendam diluisse
 putabam, si restituerem παρασημῆνασθαι, quæ lectio
 vera, eique ratio patrociniū facit: neque enim καταση-
 μῆνασθαι potest designare, si modo animum linguæ Græ-
 cæ analogiæ attendas, id quod ait *Pollux*, sed πα-
 ρασημῆνασθαι optime: & habet certe adfinem notionem
 cum de nummis male signatis παρασημῆνασθαι dicitur,
 unde παρασημῆνασθαι νομισμάτων: alias & in bonam par-
 tem hoc verbi intelligitur: vide *Salmas.* de *Modo U-
 lurat.* pag. 653. ubi & παρασφραγίζεσθαι in eundem
 sensum ex *Telete* adfert.

69 Εἶποι δ' ἂν τις] Absunt a C. A. KÜHN.

70 Ἐνοστήσασθαι.] Pro ἐνοστήσασθαι, MS. ἐνοσημῆ-
 νασθαι. Sic supra *Segm.* 25. ἐπιδικάζεσθαι MS. pro ἐν-
 δικάζεσθαι videbatur recte habere. Hic nolim idem ad-
 firmare, vulgatum confirmant multi bonique apud *Bu-
 daum* in *Comm. Harpocrat.* : ἐνοσημῆνασθαι, ἀπὶ τοῦ
 ἐνδικιῶν, καὶ ἐμφαίνων. Ἰσοκράτης. Apud *Suidam*
 est: καὶ ἐμφαίνων. ubi malo scribere ut in *Harpocra-
 tione* est, unde exscripsit. JUNG.

71 Μεσεγγυῆσαι] *Sequestrare.* KÜHN.

Μεσεγγυῆσαι] Pro hoc verbo vulgo in foro & ju-
 diciis dicebant μεσιδιώθῃαι, quod improbat *Phryn-
 ichus* *Eclog.* Attic. ubi *Nunnesius Pollucem* hinc laudat.
 JUNG.

Μεσεγγυῆσαι] Editio *Basil.* paulo post vitiose με-
 σεγγυῆματα habebat, omnes alia recte: *Thomas*: Με-
 σίγγυος, μεσίτης: vide & *Harpocrat.* in *Glossis Nomi-
 cis* male legitur, μεσεγγυήτης.

72 Ἐν μεσεγγυήματι ἐποίησεν.] C. A. ἐν μ. ἐποίησαν
 &c. ancillam ad sequestrum dare, deponere, cujus scilicet
 testimonio nitetur tota causa. KÜHN.

Ἐν μεσεγγυήματι ἐποίησεν.] Perturbata distinctione

MS. ἐν μεσεγγυήματι, ἐποίησασθε μεσίγγυον τὴν μεί-
 ρακα, καταθέσθαι Ἀριστ. εἶπειν, pro vulgato λέγει μοχ,
 Ἰπερίδης. JUNG.

73 Μεσεγγυησαμένη, Δημοσθ.] Locus forte est iste
 & in ea πρὸς Βοιωτὸν περὶ ὀνόματος· καὶ μεσεγγυησα-
 μῆνης ἀγγύριον· ἐπὶ τοῦτοις δίδωσι τὸν ἄρκον, ipso fecit ini-
 tio. JUNG.

74 Ἔστι δὲ τις καὶ λῆξις δ.] *Sortitio causa, intentio*
litis, unde & λαχεῖν δίκην. vid. *Harpocrat.* in λῆ-
 ξις, & infra μοχ: ubi forma *lisis*, *lisis contestatio.*
 KÜHN.

Ἔστι δὲ τις καὶ λῆξις δ.] MS. ἔστι δὲ τι λῆξις δ.
 JUNG.

Ἔστι δὲ τις καὶ λῆξις δίκης &c.] Λῆξιν λαχεῖν haud
 raro Oratores: *Isaas* ὑπὲρ τοῦ Πύρρου κλήρου ὑπὲρ τῆς
 γυναικὸς τοῦ Πύρρου κλήρου λαχεῖν τὴν λῆξιν ἤξισαν
 οὗτοι· est & apud *Demosthenem*, nec lubet conge-
 rere.

75 Ἐπαγαγεῖν] MS. ἐπαγαγεῖν, pro vulgato ἐπαγ-
 ῖν. recte: non enim credo dicimus ἀπάγειν, sed ἐπάγειν
 δίκην, pro *dicam impingere*, de quo vide *Budæum*
Comm. ling. Græc. JUNG.

Ἐπαγαγεῖν] In textu restitui ἐπαγαγεῖν duce *Jun-
 germano.*

76 Τὸ δὲ ἰδιωτικῶς] MS. ἰδιωτικόν. SEB.

Τὸ δὲ ἰδιωτικῶς] C. A. τὸ δὲ ἰδιωτικὸν ἀ. KÜHN.

Τὸ δὲ ἰδιωτικῶς] MS. τὸ ἰδιωτικὸν ἀμφισβήτημα. Et
Seberus ἰδιωτικὸν quoque in suo adnotat, pro vulgato
 ἰδιωτικῶς. JUNG.

77 Λῆξις] MS. λῆξις, pro λῆξις. Et sequentia e-
 nim obscuriora, quæ an hoc dicunt, γραφῆς vero in
 publicis maleficiis nimirum esse (quod fuerit ea quæ nunc
 ita dicuntur, ἐγγραφή, ut ita loquantur, ἐγγράψασθαι)
 ista, ἀποθέσθαι γραφὴν &c. JUNG.

78 Γραφῆς δὲ, &c.] C. A. γραφῆ δὲ ἐπὶ δ. &c. εἶπει
 νῦν ἐγγραφῆ καὶ ἐγγράψασθαι ἀποθέσθαι γ. &c. ἀ-
 πενεγκῶν ἀπαγγύλλας ἐπιτεγκῶν ἐπαπαγαγεῖν γραψ.
 KÜHN.

Γραφῆς δὲ, &c.] Ea, quæ sequuntur, menda labo-
 rant: si tertius casus sit a *Polluce* ausim præstare, ac
 in me recipere eum ita scripsisse, ὅπερ ἂν εἴη ταῦτον
 τῆ νῦν ἐγγραφῆ· illud autem ταῦτον nescio quo vitio
 in vulgatis deficiens, obscurum fecit locum: Doctissi-
 mus vero *Kühnius* ad sui Codicis oram restituit: ὅπερ
 ἂν εἴη ἡ νῦν ἐγγραφῆ. eamque lectionem textui, re-
 stitit, siquidem & C. A. faveat.

deferre, intendere, denunciare. Depositus, deferens, denunciatus, delatus, inferens, actionem intendens. Communiter vero hæc omnia, crimina appellabis, 30 * & secundum Platonem, delicta. Tum accusare, & incusare. Accusatio autem idem, quod pœnæ postulatio fuerit. Et secundum Platonem, Expostulatio, atque Persecutio. Accusare, postulare, persequi, reum agere, & reum agens. Forensum porro nominum ordini subscribentur, sycophantissare, ex re suscepta lucrum captare, convitiari, calumniari, calumnias inferre, mentiri, falsa testimonia reddere. Nam Falso testari, dicit Demosthenes. Sed Hyperides, Sycophantiam exercere, inquit. Et res ipsa, sycophantia, calumnia, mendacium, falsum testimonium. * Cratinus vero etiam Mendax testimonium dixit. Nomenque, sycophanta, calumniator, obtrectator, falsa testatus, & falsis testimonii usus. Tum & curiosus, & participia, pro nominibus. Et privatorum judiciorum nomina sunt, actio

79 ἐπαναγαγεῖν, 80 ἀπαγγεῖλαι, ἀπεθέμενος, ἀπενεγκών, ἀπαγγεῖλας, ἀπενέγκας, 81 ἐπαναγαγών, ἐπενεγκάμενος, γραψάμενος. κοινή δὲ ταῦτα πάντα Φαίης ἀν ἐγκλήματα. * καὶ 30 ὡς Πλάτων, ἐπικλήματα. καὶ ἐγκαλεῖν, καὶ ἐπικαλεῖν. 82 κατηγορία δ' ἀν εἶη 83 ταῦτο τοῦτο, καὶ αἰτία. καὶ ὡς Πλάτων, αἰτιάσεις, καὶ διώξεις. κατηγορεῖν, αἰτιάσασθαι, διώκειν. καὶ εὐθύνειν δὲ, καὶ 84 εὐθύνας. τῶν δὲ ἐκ δικαστηρίου ὀνομάτων, καὶ τὸ συκοφαντεῖν, 85 ἐργολαβεῖν, ἐνεργολαβεῖν, ἐπηρεάζειν, ἐνεπηρεάζειν, καταψεύδεσθαι, καταψευδομαρτυρεῖν. 86 Δημοσθένης γὰρ ἔφη, 87 καταψευδομαρτυρεῖσθαι. * 88 Ὑπερίδης δὲ, ἐπισυκοφαντεῖν ἔφη. καὶ τὸ πρᾶγμα, 31 συκοφαντία, ἐπηρεασμός, ἐπήρεια, ψευδολογία, ψευδομαρτυρία. * Κρατῖνος δὲ, καὶ ψευδομαρτυρίαν εἶρηκε. καὶ τὸ ὄνομα, συκοφάντης, καὶ 89 ἐργολαβῶν, καὶ ἐπηρεάζων, καὶ ὁ τὰ ψευδῆ μαρτυρῶν, ἢ καταμαρτυρῶν, τάχα δὲ καὶ πολυπραγμονῶν, 90 ἀντὶ ὀνομάτων Φαύλων ὄντων μετοχαί. Καὶ ἰδιωτικὰ μὲν δικῶν ὀνόματα, αἰ-

79 Ἐπαναγαγεῖν] Pro ἐπαναγαγεῖν MS. ἐπαγαγεῖν, ut & mox: sed illud ἐπαγαγεῖν & supra fuit Segm. præc. ex MS. allatum. Nec id obstat tamen, utrumque enim recte dicitur, ut ex loco Demosthenis a Budæo allato ex ea περί στεφάνου cognoscitur licet: καὶ γρηφῆς, εὐθύνας, ἐπαγγεῖλας ἐπαγοντῶν μοι. JUNG.

80 Ἀπαγγεῖλαι] MS. ἐπαγγεῖλαι, non ἀπαγγεῖλαι & mox omisso ἀπαγγεῖλας, ita MS. noster: ἀπενέγκας, ἐπαγαγών, γραψάμενος, ἐπαγγεῖλας κοινή &c. omisso ἐπενεγκάμενος. Nec dubito quin vetius illud ἐπαγγεῖλαι & ἐπαγγεῖλας in re iudiciaria, quam vulgata. Vide Budæum. Et hinc sane ἐπαγγεῖλαι de qua Harpocrat. & Noster infra Segm. 43 & 44. qui & Segm. 67. γραφῆν & ἐπαγγεῖλαι jungit. JUNG.

81 Ἐπαναγαγών] Pro ἐπαναγαγ. MS. ἐπαγαγῶν ut paulo ante ἐπαγαγεῖν habebat. JUNG.

82 Κατηγορία δ' ἀν] MS. καὶ κατηγορία δ' ἀν &c. JUNG.

83 Ταῦτο τοῦτο, &c.] MS. ταυτὸν, τοῦτο καὶ αἰτία. JUNG.

84 Εὐθύνας.] MS. εὐθύνα, sine accentu, pro vulgato εὐθύνας, ut supra Segm. 21. Sed & hic vel εὐθύναι scribendum, vel vulgatum εὐθύνας retinendum putem: nisi aliter videatur viris doctis. Ceterum ubi αἰτιάσεις καὶ διώξεις ita apud Platonem, indicare mihi non in promptu. Alterum verbum quidem de militari persecutione scio legisse lib. I. Νόμων πολλαὶ γὰρ δὲ φυγαὶ καὶ διώξεις ἀτίμητοι γιγνῶσσι τε καὶ ἴσονται. JUNG.

85 Ἐργολαβεῖν] Causas suscipere agendas lucris gratia, uti redemptores opera; calumniis stituer, pravavitari, &c. vid. supra VII. 183. KÜHN.

Ἐργολαβεῖν] Supra VII. 182. JUNG.

Ἐργολαβεῖν, &c.] Pertinet huc, quod est apud Etymologum: Ἐργολαβῆς, ὁ Φλαῖρος πρᾶγματι χροῦμενος, παρὰ τοῖς ῥήτορι. Ἐργολαβεῖν in ea, quam Pollux ait, notione est apud Platonem. Paulo post præstantissimus Falckenburgii Codex locupletior nobis exhibet Pollucem, cujus nos præeuntis vestigia sequi textui infertimus vocem ἐπήρεια, quam si hic non nominavit Pollux noster, toto non nominaverit Onomastico, quod

quidem minime credo: utuntur isthac voce Demosthenes, Isam, Lyfias, Athenagoras, aliique, quos ne nomino quidem.

86 Δημοσθένης] C. A. ὡς Δ. καταψευδομαρτυρεῖσθαι Ὑπερίδης δὲ ἐπὶ τοῦ συκοφαντεῖν ἔφη. de καταψευδομαρτυροῦμαι supra lib. VI. cap. 36. KÜHN.

87 Καταψευδομαρτυρεῖσθαι.] Pro καταψευδομαρτυρεῖσθαι, MS. habet καταψευδομαρτυροῦμαι & sic ficitur. Voluit Noster, ut solet, id verbi adferre eo quo apud Demosthenem reperitur modo. Est enim ille, credo, locus, quem & Budæus adfert ex ea κατὰ Μειδίου, καταψευδομαρτυροῦμαι τὰ τοιαῦτα. Et noster Pollux pari modo jam supra attulit VI, 153. ne de MS. lectione dubites amplius. JUNG.

Καταψευδομαρτυρεῖσθαι.] Καταψευδομαρτυρητέμενος apud Demosth. ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. Vid. Harpocrat. Mox ψευδομαρτυρία, unde ψευδομαρτυρῶν δική, quæ etiam ψευδομαρτυρῶν, apud Isam pro Pyrrhi forte, αἰτίο, qua testes falsi testimonii convincuntur, ac talis est illa Demosthenis Oratio adversus Energum & Mnesibulum: ψευδομαρτυρῶντες, falsa testantes est apud Isam.

88 Ὑπερίδης] MS. Ὑπερίδης. JUNG.

89 Ἐργολαβῶν] MS. ἐργολαβῶν, ἐπηρεάζων, ἀντὶ τῶν ὀνομάτων Φαύλων ὄντων μετοχαί, καὶ ὁ τὰ &c. tota linea ut vides plenius, quæ in vulgatis mox ita, ἀντὶ ὀνομάτων μετοχαί: sed hæc tres voces nunc in MS. desunt. JUNG.

90 Ἀντὶ ὀνομάτων μετοχαί.] Absunt a C. A. ἀντὶ ὀνομάτων μετοχαί. KÜHN.

Ἀντὶ ὀνομάτων μετοχαί.] Ego ex Jungermanni MS. inserui Φαύλων ὄντων, quæ addita plenum efficiunt vacillantem alias hujus loci sensum. Falckenburgii Codex integram lineam, quæ vulgati ceterique MSS. carent, his verbis subijcit ita: λογογράφος, δικογράφος, καὶ παρ' Ὑπερίδης κακοπράγμων quæ mihi, quin genuine Polluce esse credam, nemo extorquebit; δικογράφος superius quoque Onomasticographus noster habet lib. IV. Segm. 30. ibidemque est: κακοπράγμων, ὡς Ὑπερίδης ἔφη, quæ plane stabiliunt hanc Codicis Falckenburgiani non spernendam mantissam.

κίας, ⁹¹ κακηγορίας, ⁹² βλάβης, παρακαταθή-
κης, ⁹³ ἀποπομπῆς. καὶ ὡς λυσίας, ἀποπέμ-
ψεως, ⁹⁴ κακώσεως, ⁹⁵ κλοπῆς, ⁹⁶ χρέους, συμ-
βολαίων, συνθηκῶν παραβάσεως, ⁹⁷ διαδι-
κασίας, καὶ ἐπιδικασίας, μισθώσεως οἴ-
κου, ἐπιτροπῆς, ἀχαριστίας, σίτου, καρ-
ποῦ, ἐνοικίου, ⁹⁸ ἀδικίου, ⁹⁹ Φορᾶς ἀ-
Φανούς, μεθήμερινῆς, ¹⁰⁰ ἀμφισβητήσεως,
¹ παρακαταβολή, διαμαρτυρία, ² ἐπίσκεψις.

verberum, convicii, injuriarum, depo-
siti, repudii. & Repulsionis, secun-
dum Lysiam, afflictionis, furti, debi-
ti, contractus, pactorum transgressionis,
restitutionis judicii, hæreditatis, do-
mus locationis, tutela, ingratitude-
nis, frumenti, fructuum, mercedis do-
mus, injuriæ, casus clancularii, diei
constituti transgressionis, controversiæ.
Stipulatio, protestatio, consideratio.

⁹¹ Κακηγορίας] Leg. κακηγορίας. Plato lib. XI. εἰς
δὴ περὶ κακούργων ἴστα νόμος περὶ πάντας ὄδους, μηδὲνα
κακηγορεῖται μηδὲν. &c. videtur etiam Interpret. ita legisse.
dum vertit, convitiis. Νόμον κακηγορίας vid. apud Iso-
crat. contra Lochitem, & Demosth. contra Midium:
δικὴν τούτου λαχὼν ὕστερον τῆς κακηγορίας. KÜHN.

Κακηγορίας] Sic & MS. sed ego κακηγορίας tero-
pendum credo. non enim hic de κατηγορία agit, sed
de maledicentia crimine. MS. noster in eo vocabulo
peccat non raro, ut supra 3. & infra Segm. 80. pa-
ri mendo scateret. Labet has privatas actiones sub unum
conspectum ex *Sigonio*, cum eudistiff. illius viri inter-
pretatione subjicere omnes, lib. III. de Rep. Athen.
cap. 1. *Private autem* (actiones) fuerunt, κακηγο-
ρία, αἰκία, βία, παρουσία, βλάβη, κάκωσις, ἀπο-
πομπή, κλοπή, παρακαταθήκη, χρέος, συμβόλαια,
συνθήκαι, εἰς δατητῶν αἰρήσιν, μισθώσις οἴκου, ἐνοικίον,
σίτος, καρπός, ἐξουλή, οὐσία, φορὰ ἀφανῆς, μεθήμε-
ρινή, βιβλίσις, εἰς ἔμφανῶν κατάστασιν, ἐξαιρήσις,
ἀποστάσιον, ἀπροστάσιον, ἐπιτροπή, κλήρες, ψευδο-
μαρτυρία & λιπομαρτύριον. Id est, conviciium, verbe-
ratio, vis, ebrietas, dampnum, mala tractatio, repu-
dium, furtum, depositum, debitum, commercia, pæ-
dia, divisorum electio, domus locatio, inhabitatio, vi-
dius, fructus, dejectio, exportatio occulta, diurna,
præstita venditio, manifestatio, vindicatio, violatum
patrocinium, neglectum patrocinium, tutela, hæredi-
tas, falsum & desertum testimonium. Et de κακηγο-
ρία idem ibidem: Κακηγορίας meminist. Isocrates in O-
ratione contra Lochitam, cum dixit, leges jubere, ut
si quis in alterum non dicenda dixisset, quingentis
drachmas deberet. Vide ibidem & de αἰκίας, βλάβης
κακώσεως, & de cæteris: quando Pollucem nostrum
nominatim adducit vel illustrat, singulis locis indica-
bo. JUNG.

Κακηγορίας] Κακηγορίας præunte Dodiff. Kühnio in
textu exhibui.

⁹² Βλάβης.] *Damni dati*, in *Glossis* βασιλικῶν, *da-*
mpni injuriæ. KÜHN.

⁹³ Ἀποπομπῆς.] *Divortij*, quamvis etiam in *Glossis*,
repudium reddatur, id est, ἀπέπεμψις, recentiores
tamen distinguunt inter *διαίσιον*, *divortium*, & *διαζύ-
γιον*, *repudium*. vid. *Glossas* βασιλικῶν. ἀποπομπῆ
dicitur *divortium*, quo maritus uxorem domo ejcit.
ἀπόλειψις, cum uxor a viro *divortium* facit. KÜHN.

Ἀποπομπῆς.] Post ἀποπομπῆς pro puuclio potius com-
ma substitue. JUNG.

⁹⁴ Κακώσεως.] *Mala tractationis*, quando uxor mari-
tum accusat, quod indignis modis ab eo tractetur. KÜHN.

Κακώσεως, κλοπῆς] Ita ταῖς ἰδιωτικαῖς δικαίαις Pollux
nostrer δικὴν κακώσεως & κλοπῆς accenset. qua quidem
in re falli eum putat Cl. Salinasius de Modo Ulurar.
pag. 130. ubi ex Demosthene, & Harpocrate adfer-
rit judicium hoc fuisse publicum. Mox pro συμβο-
λαίου vulgato restituit συμβολαίων.

⁹⁵ Κλοπῆς] C. A. κλοπῶν. dein sine distinctione, ita
& Salmas. συνθηκῶν παραβάσεως, διαδικασίας inter alia
est *alio instituta* de eo, uter diorum alior an vens mu-
neribus publicis fungi magis sit idoneus. ἐπιδικασία,
peritio vendicans hæreditatem vel ex assè, vel ex parte

aliqua. μισθώσεως οἴκου, locationis & conductionis do-
miciis. ἐπιτροπῆς, tutela male administrata. ἀχαρι-
στίας, (C. A. autem habet erasum ab initio) σίτου, ali-
mentorum causa instituebatur actio ab uxore in ma-
ritum qui eam res suas sibi habere jussisset; καρποῦ,
vindictio agri fructuumque perceptorum. ἐνοικίου, pen-
sionis pro domo inhabitata. ἀδικίου, injuriarum. vid.
Harpocr. in h. v. KÜHN.

⁹⁶ Χρέους, συμβολαίου] MS. χρέως, συμβολαίων.
Et rectius συμβολαίων numero multitudinis, de quibus
plura *Sigonius* lib. III. de Rep. Athen. cap. 1. Sic
mox & συνθηκῶν. Emenda itaque συμβολαίων, pro
vulgato συμβολαίου, MS. nostro jubente. JUNG.

⁹⁷ Διαδικασίας] MS. διαδικασία, ἐπιδικασία, μισθώ-
σεως, οἴκου; quali diversæ essent μισθώσεως, & οἴκου.
Sed Noster & supra VI, 178. μισθώσεως οἴκου. JUNG.

Διαδικασίας, καὶ ἐπιδικασίας] Utraque vox sæpius
reperitur in *Isæi* Oratione ἐπι τοῦ Πύρρου κλήρου. vi-
de & *Hesychium* in διαδικασία.

⁹⁸ Ἀδικίου] Quid fuerit, indicat nobis *Harpocratio*
ἀδικίου: οἶον ἀδικήματος. ἴστι δὲ ὄνομα δικῆς. ἀποτινύ-
ται δὲ τοῦτο ἀπλοῦν, ἐὰν πρὸ τῆς ἐνάτης πρωτανίας ἀ-
ποδοθῆ: εἰ δὲ μὴ, διπλοῦν καταβάλλεται. quæ scriptis
& *Suidas*. *Hesychius* saltem meminit: ἀδικίου, εἶδος
δικῆς Ἀθήνησιν. *Etymologicon*: ἀδικίου, ὄνομα δικῆς κα-
τὰ τῶν ὀπωσῶν ἀδικούντων. τῆς δὲ δικῆς τὸ τιμῆμα, ἀρ-
γυρίον ἴστιν ἀποτινύμενον ἀπλοῦν. JUNG.

⁹⁹ Φορᾶς ἀφανούς] *Alio in servos operarios*, qui non
præstabant domino φορὰν ἀφανῆ, pensionem, mercedes
de operis quæ erant ἀφανῆ, id est, non incurtebant in
oculos, uti facultates & opes manifestæ. erat & φορὰ
μεθήμερινῆ, mercedes diurna. φορὰν illam *Gl.* appellat
laturam, quia afferebatur domino a servis, vel condu-
ctor ferebat conductis operariis, dicitur & ἀποφορὰ.
vid. *Thoma Eclog. u.* φορᾶς ἀφανῶς accusabantur etiam
qui legebant opes ut inde nihil conferret in functio-
nes publicas. KÜHN.

¹⁰⁰ Ἀμφισβητήσεως] MS. ἀμφισβήτησις, casu re-
cto, & recte. Sic & quæ sequuntur: eaque ita ab isto
ἀμφισβήτησις incipiens Noster ordine explicat. JUNG.

1 Παρακαταβολή] C. A. παρακαταβολῆς, διαμαρ-
τυρίας, ἐπισκέψεως. ἀμφισβήτησις μὲν εἴ τις ἀντιλέγει,
ὡς αὐτὸς δικαιοτέρος ὢν &c. omittis omnibus, quæ in-
tercedunt in vulgatis. videtur huic loco gemina obre-
pisse explicatio ἀμφισβήτησεως. KÜHN.

2 Ἐπίσκεψις.] E not. *Sylb.* pr. ed. ἐπίσκεψις. Sed
mox tamen Segm. seq. ἐπισκέψαι, & ἐπίσκεψμαι, si-
militerque & aliquanto inferius etiam ed. *H. Stephan.*
probat insuper τὸ η ex ordine etiam alphabetico apud
Hesychium. SEB.

Consideratio.] Pr. edit. ἐπίσκεψις. Mox Segm. seq.
ἐπίσκεψις describitur, quod sit *alio illa judiciaria*, quæ
testi falsi testimonii crimen intendere inest. &c. De
ἐπισκέπτομαι quod Segm. 33. item Segm. 36 & 54.
vid. *Bud. Comm. Græc.* l. col. 167. & seq. SEB. 2.

Ἐπίσκεψις.] Prioris editiones ἐπίσκεψις. Sed ἐπί-
σκεψις clare MS. & *H. Stephanus* infra Segm. sequenti
erat. Probat id etiam præteritum ἐπίσκεψμαι Segm.
seq. nam si ab ἐπισκέπτομαι esset, credo *Isam* dixis-

32 * *Controversia* quidem, cum quis controvertitur. *Hæreditatis* sponſio, veluti sine Filio decedente mortuo. Sponſio vero, cum quis contradicit, tanquam ipsi ad obtinendam hæreditatem, vel affinitatis, aut pactorum ratione sit proximior: spondebat autem fortis partem decimam, eam scilicet, si vinceretur, perſoluturus. Sed protestatio, cum quis ceu Filio superſtite protestatur, hæreditatem esse controversam. * *Consideratio* vero, cum quis protestationem hæc veluti falsam cri-

32 * *Ἀμφισβήτησις* μὲν, ὅς τις *ἄμφισβητοῖ* 32 κλήρου, κατὰ γένος, ὡς οὐκ ὄντος υἱοῦ τῷ τεθνεῶτι. Παρακαταβολὴ δὲ, ὅς τις *ἀντιλέγοι*, ὡς αὐτὸς δικαιότερος ἂν ἔχειν τὸν κλῆρον ἐξ ἀγχιστείας, ἢ διαθηκῶν. *ἢ παρακατέβαλε* δὲ τῆς οὐσίας τὸ δέκατον, ὡς προσεισίστων, ἂν ἠττηθῆ. Διαμαρτυρία δὲ, ὅς τις διαμαρτύροιο μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον, ὡς ὄντος υἱοῦ. * *Ἐπί-* 33 *σκηψις* δὲ, εἴ τις τὴν διαμαρτυρίαν ὡς ψευδῆ αἰ-

set ἐπισκευμαι. sic & *Demosthenes* πρὸς Ἄφοβοι οὐδὲν τῶν ψευδομαρτύρων ἐπισκευμένους. Recte itaque *Sebestus* noster edidit hic & infra. *JUNG.*

Ἐπίσκηψις.] *Ἰσως*, οὐ γὰρ ἂν ἴσαν ψευδομαρτυρίαν ἐπισκήψις: apud eundem alicubi ἐπισκήψασθαι est pro ἐπισκευάσθαι: de ἀμφισβήτησει idem tibi videndus est: loquendi formula in nullo quam in hoc Oratore frequentior, ἀμφισβητεῖν κληρονομίας.

3 *Ἀμφισβήτησις*] *Mutilus* forſan hic aut corruptus locus. Vid. igitur *Suidam* in ἀμφισβητεῖν καὶ παρακαταβάλλειν, quæ verbis leguntur totidem in *Harrocratio* Lexico, & huc lucem adferunt. *D. H. SEB.*

4 *Ἀμφισβητεῖ*] MS. ἀμφισβητοῖ, κλήρου κατὰ γένος, ὡς &c. Egregie noster MS. sic enim credo hunc locum jam restitutum: ἀμφισβήτησις μὲν ὅστις ἀμφισβητοῖ κλήρου κατὰ γένος, ὡς οὐκ ὄντος υἱοῦ τῷ τεθνεῶτι. Hanc dicit, ait *Pollux*, habet scilicet, vel ea exprimit licet, sive ἀμφισβήτησις datur illi, qui contentit vel controvertitur de hæreditate mortui propinquitate, ut proximus vel agnatus vel συγγενής, ut *Harrocratio* ait, quod non superſit filius defuncti. Ei similis sequens dicit παρακαταβολή: quare conjungit *Harrocratio*, cujus verba, ut res omnis dilucidior fiat, adſcribo: ἀμφισβητεῖν καὶ παρακαταβάλλειν, οἱ τὸν κλῆρον ἐπίδικάζουσι ἀμφισβητεῖν, ἢ παρακαταβάλλειν λέγουσθαι: οἱ μὲν φάσκουσιν ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον, ὡς ὄντος πατρὸς τῷ τεθνεῶτι, ἢ γόνου, ἢ ποίσεσθαι οἱ δὲ, ὡς ἀπαίδος τελευτήσαντος, δικαιότερον λέγουσθαι ἔχειν αὐτοῦ τὸν κλῆρον λαβόντος, ἢ συγγενεῖς ὄντες, ἢ κατὰ διαθήκας κληρονομοῦσιν αὐτῷ *Δημοσθένης*, καὶ Ὑπερίδης περὶ τοῦ καταβάλλειν διασάφουσιν. Lego vero ibi περὶ τοῦ παρακαταβάλλειν διασ. quomodo & apud *Suidam*, qui hæc more suo exſcripſit, emendandum est. Ad *Pollucem* itaque nostrum. Ejus locus jam integer est, nec alia oratione in sequentibus utitur, παρακαταβολὴ ὅστις ἀντιλέγοι. (sic enim MS. modo optativo, ut & antea ἀμφισβητοῖ habebat) &: διαμαρτυρία, ὅστις διαμαρτύροιο. quod perinde est ac mox dicit, εἴ τις αἰτιώτο ἀμφισβητεῖν κλήρου ἢ ἐπικλήρου & infra habes *Segm.* 62. *JUNG.*

5 *Κατέγγυος*] *C. V.* κατὰ γένος, secundum genus, propinquus scilicet, vel, ut sequitur, ἐξ ἀγχιστείας, nisi prius cognationis lineam rectam, posterius tantum affinitatem significaverit, quod tamen non videtur: ἐκ γίνους γὰρ ἢ ἀγχιστεία. *KÜHN.*

Κατέγγυος] *Falckenburgii* Codex κατὰ γένος, atque ita duce *Kühnio* restitui: plura habet *Isæus*, quæ hanc rem mire illustant: illa colligere nostri non est otii. Modo ἀμφισβητεῖ vulgati Codices habebant, & mox ἀντιλέγοι.

6 *Ἀντιλέγοι*] MS. ἀντιλέγοι, ut modo dixi: & ita emendandum. Vides vero *Pollucem* nostrum distinguere, quæ *Harrocratio* ob exiguum discrimen confundit. Dicebatur vero παρακαταβολὴ potissimum a sponſione, quod pecunia deponebatur, nempe decima pars bonorum pura, multa inferenda ei qui causa decidisset, ut mox habes. *JUNG.*

7 *Παρακατέβαλε*] *C. A.* παρακατέβαλε δὲ &c. *C.*

V. προσεισίστων, leg. προσεισίστων deponebat autem decimam partem facultatum, tanquam collatus, si vinceretur. victus enim multabatur pignore deposito. KÜHN.

8 ὡς προσείστων, &c.] MS. ὡς προσεισίστων, ἐὰν ἠττηθῆ. nec dubitabis mecum ita cortigere. προσεισίστων de inferenda multa hic aptius quam προσφέρειν quasi dicat, ultra id quod victus sit iudicio, insuper pecuniam, quam sponſionit, illaturus. Profecto MS. se egregie hic gerit. & politos *7. Conf.* etiam demeretur, quibus hæc quoque cognoscere non videtur nullius momenti, quid nimirum forum *Græciæ* litigabat: nam illi qui saltem clamant cum suo vexillifero, *Græci* sunt, legi non possunt, eos, vel nos, qui infra *Grammaticos* ab illis detrudimur, nequidem Latinum forum satis notum habere, perſæpe mihi notavi. Sed restituumus cum MS. nostro alium statim locum. *JUNG.*

9 ὡς προσείστων] Cum *Kühnio* nostro restitui προσεισίστων.

9 ὅς τις διαμαρτύρ. &c.] *C. A.* ὡς εἴ τις διαμαρτύροιο οὐκ ἐπίδικον, superscripto οὐκ. *C. V.* μὴ ἐπίδικον &c. quæ lectio omnino admittenda. hæreditas enim nullo jure peti potest, filio legitimo superſtite, ab ipsis cognatis. *KÜHN.*

10 ὡς τις διαμαρτύρ. &c.] MS. διαμαρτύροιο μὴ ἐπίδικον &c. inserta particula negativa: quæ male in vulgatis omiſſa. Laudat enim *Harrocratio* in διαμαρτυρία *Dinarchum*, ἐν τῇ διαμαρτυρίᾳ περὶ τοῦ μὴ ἐπίδικον εἶναι τὴν Ἀριστοφάντος θυγατέρα. Ut omnia tibi clara, hæc ex *Budæi* Comm. ling. *Græc.* addo quoque: Locus *Isæi* περὶ φιλοκτήμονος κλήρου est initio orationis: λαχόντος δὲ τοῦ Χαίρεστράτου, κατὰ τὸν νόμον τοῦ κλήρου, ἐξῆν ἀμφισβητῆσαι τῶν Ἀθηναίων τῷ βουλομένῳ. &c. διαμαρτύρησεν Ἀνδροκλῆς οὕτως μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον, ἀποστέρων τοῦτον τῆς ἀμφισβήτησεως &c. quæ *Budæus* ita exponit: Cum enim *Charesstratus* bonorum possessionem jure legitimo peteret, (erat enim testamento adoptatus) licebat cui visum esset Atheniensis homini de hæreditate certare, &c. At hic *Androcles* contestari maluit, bonorum possessionem nullam esse, ut hujus actionem hac via excluderet. Agebat enim filium naturalem legitimamque testatoris exiſtare. Unde vides ut hæc actiones omnes inter se quasi connexæ fuerint, & altera alteram plerumque exceperit. *JUNG.*

10 ὅς τις διαμαρτύρ. &c.] Subjecimus particulam μὴ, quam MSS. nostri & *Doctiff. Kühnius* adſerunt: *Isæus*: καὶ οὐκ ἂν διαμαρτυρῆσαι οὐκ ἐπίδικον τῷ Ἐνδίου τὸν ἐκείνης πατρῶων κλῆρον εἶναι.

10 Ἐπίσκηψις] Hoc & alia foro Attico propria vocabula erant in versione Latina retinenda. explicatur enim h. l. quid sit ἐπίσκηψις, exempla ἐπισκήψεως dabit *Isæus* Orat. II. σκήπτουσαι simplex significat, testimonio alicujus nisi. *Budæus* in Comment. L. G. & *Valesius* in notis MSSis: *Demosth.* ad *Phormionem*: οὐ δ' ἐπισκήπτῃ μάρτυρι αὐτῷ τῷ συναδικούντι ubi *Valesius* ex MSS. legit, σκήπτῃ, ut in fine ejusdem Orationis, Λάμπρις, ὃ αὐτὸς σκήπτεται *Lampis*, cujus testimonio hic nititur. compositum ἐπισκήπτομαι ibidem usurpatur hoc modo: εἰ μὲν ἡ μαρτυρία ἢ τοῦ Λάμπρις

τιώτο. Ἰσαῖος δὲ, καὶ ¹¹ τὸ ἐπὶ Φόνῳ προειπεῖν, εἰς ἄρειον πάγον ἐπισκῆψαι ἔφη, εἰς ἄρειον πάγον αὐτῷ ἐπέσκημαι. ¹² Ἀντιγραφή δὲ ἐκαλεῖτο ἐπὶ τῶν κατὰ γένος ἀμφισβητούντων. Ταῦς δὲ ἐπὶ τῷ σίτῳ δίκας ¹³ ἐν Ὠδεῖῳ ἐδίκαζον. σίτος δὲ ἐστὶν αἱ ὀφειλόμεναι τροφαί. ἦν δὲ δίκη καὶ ¹⁴ εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν καλουμένη, ὅποτε τις ἐγγυήσαιο, ¹⁵ ἢ αὐτὸν τινα, ἢ τὰ χρήματα, οἷον τὰ κλοπαῖα, ἢ καὶ κλέμματα, καὶ

minatur. Cæterum Isæus, de cæde exordiis uti, In Areopagum * inspicere dixit. In Areopagum ipsi * inspexi. Verum recriminatio, dicitur de genere contententium. Frumenti autem judicia, palam judicabant. Frumentum autem, dicebatur debitus alicubi cibus. Erat quoque iudicium quoddam in manifestorum constitutionem vocatum, cum quis spondebat aut seipsum, aut res ipsas: utpote furta, quæ & furata, &

πίδος καταβέβλητο ἐνταῦθα, ἵσως ἂν ἔφασαν αὐτοὶ, δίκαιον εἶναι, ἐπισκῆψεσθαι μὲ ἐκεῖνον, *me illum in jus vocare falsi testimonii nomine.* KÜHN.

Ἐπίσκηψις] Ἐπίσκηψις etiam MS. noster, & ita H. Stephanus reposuerat pro vulgato: antea ἐπίσκηψις. Suidas: ἐπίσκηψις, δίκη κατὰ τῶν ψευδομαρτυρούντων. JUNG.

11 Τὸ ἐπὶ Φόνῳ &c.] C. A. τῷ ἐπὶ Φόνῳ προειπεῖν, ὡς ἄρειον πάγον ἔφη αὐτῷ ἐπίσκημαι. C. V. καὶ τῷ ἐπιφόνῳ, τῷ pro τῷ, *Et aliquid cædis accusare, vel in jus vocare cædis nomine apud Areopagitas vocavit Isæus, ὡς Ἀ. π. ἀ. ἔ.* adeoque ἐπίσκημαι non tantum adhibetur de falsi testimonii reo ejusque delatione, verum etiam de homicidæ accusatione. *Meurs.* in *Areopago* cap. 7. circa finem abutitur hoc *Isai* loco. KÜHN.

Τὸ ἐπὶ Φόνῳ &c.] MS. ita: καὶ τῷ ἐπὶ Φόνῳ προειπεῖν εἰς ἄρειον πάγον ἐπίσκημαι interjectis omissis, in quibus antea male ἐπίσκηψαι legebatur, etiam ab H. Stephano correctum suo in Codice. Et apud *Hesychium* quoque adhuc id verbum menda occupant. Habes enim: ἐπισκῆπτῶ, ἐπιμεμψίσθαι. emenda cum *Sylburgio* ἐπισκῆπτῶ, quod & series literarum docet. Subjiciuntur enim ista his: ἐπισκῆπτῶ, σημειούται, μίμψεται. μοχ: ἐπισκῆψάμενος, ἐπισημειώσαμενος apud eundem *Hesychium*, ubi pariter emenda cum *Sylburgio* ἐπισκῆψάμενος quod explicat vero per ἐπισημειώσαμενος, id simile est ei, quod ante fuit, ἐπισκῆπτῶ, σημειούται. Sed ad *Pollucem* nostrum. Ille hujus ἐπίσκηψις ἐπὶ Φόνῳ etiam meminit infra *Segm.* 118. JUNG.

Τὸ ἐπὶ Φόνῳ] Φόνῳ male edit. *Seberiana* priores.

12 Ἀντιγραφή] *Alia* erat contra eos qui hereditatem sibi vindicabant ex jure cognationis proxima vel alio titulo: quique instituit hanc actionem, dicitur ἀντιγράφου τῶν ἀμφισβητούντων. *Harrocr.* voce ἀντιγραφή vocat speciatim ita dictam esse *actionem* in hereditatem vacuam, qua sibi vindicat hereditatem, non κατὰ γένος eandem petit; quid enim opus est δόσει, ubi ipsa lex liberis deficientibus dat hereditatem cognatis proximis? scribendum itaque in *Harrocratione*, κατὰ γένος ἢ κατὰ δόσει ita *Demosth.* Orat. II. contra *Stephanum*, εἴτε κατὰ δόσει αὐτῷ προσήκει, εἴτε κατὰ γένος & *Isæus* Orat. de *Heredit.* φιλοκτήμονος: τοῖς φίλοις νόσει (ita & συγγενεῖσι) αὐτῷ οὐδεὶς οἶδεν ἐν διαθήκῃ γράφει δόσει οὐδεμίαν, διότι ὁ νόμος αὐτὸς ἀποδίδωσι &c. KÜHN.

Ἀντιγραφή] MS. καὶ ἀντιγραφή &c. De ea *Harrocratio*: ἀντιγραφή ἰδίως μὲν ἐπὶ ταῖς τῶν κληρῶν διαδικασίαις ἀντιγραφή καλεῖται, ὅταν τις, ὡς ἄπαιδος ὄντος τοῦ τελευτηκότος, αὐτῷ φίλῃ προσήκει τὸν κληρὸν κατὰ γένους δόσει ποιῶς δ' &c. *Sigonius* libr. III. de *Rep. Athen.* cap. I. παρακαταβολῇ modo a *Polluce* dictam, hanc eandem dici quoque ἀντιγραφῆν ex his *Harrocrationis* verbis colligit. *Pol-*

lux tamen noster videtur aliquid discriminis statuisse. JUNG.

13 Ἐνὸδιον] *Leg. ἐν Ὠδεῖῳ.* *Casaub.* in *Theophr.* *Charact.* pag. 131. *SEB.*

Palam judicabant.] Ita redditum ἐνὸδιον ἐδίκαζον. Sed legendum ἐν Ὠδεῖῳ, in *Odeo*, quod *Plutarcho* auctore in *Pericle* fol. 115. τῆ ἐνὸς διαβίῃσι κολυθῶν καὶ κολυθῶν. Ibidem musici alique id genus in arte sua se exercebant, & spectatores oblectabant, maxime ante extructum theatrum, ut annotat *Hesychius*. Sed & frumenta ibi solita vendi, & tempore caritatis pauperioribus dividi, ex *Demosthenis* Oratione contra *Phormionem* didicimus: quare etiam controversiæ omnes ad rem frumentariam, itemque ad debita quacunque ex causa alimenta pertinentes, ibidem disceptabantur. *Is. Casaub.* ad *Theophr.* *Charact.* pag. 131. *SEB.* 2.

Ἐνὸδιον] C. A. ἐν Ὠδεῖῳ, in *Odeo.* *Aristoph.* *Vespis:* εἰ δ' ἐν Ὠδεῖῳ δικάζουσι -- ubi male *Scholias*, hæc non dici ex vero. male *Interpr.* palam, δημοσίῳ. vid. *Suid.* in Ὠδεῖῳ. KÜHN.

Ἐνὸδιον] Sic & MS. Error hic inde natus, quod hæc talia una voce in MS. plerumque scribuntur, præpositiones inquam adglutinantur ipsi casui quem regunt: ut modo ἐπιφόνῳ & καταγίνος in *Nostro* erat. Legendum itaque ἐν Ὠδεῖῳ, imo ἐν Ὠδεῖῳ, ut *Casaubonus* noster hunc locum profert ad *Charact. Theophr.* περὶ ἀδολοχ. cujus *Comm.* ibi vide, si hæc tibi planiora reddi velis. Vidit hanc lectionem veram & *Sigonius*; nam ita libr. IV. de *Rep. Athen.* cap. 3. scribit: *Odeum autem locus fuit in theatri similitudinem a Pericle constructus: ita dictus, quod ibi Musici Artifices inter se cantibus decertarent, ut Plutarchus scriptum reliquit. Quo eodem in loco cum farina dimittentur, ut in Oratione ad Phormionem scribit Demosthenes, factum est, ut Archon ibi scyrum haberet, in quo causas de vitu cognovit, quemadmodum Suidas & Pollux memoria prodiderunt.* JUNG.

Ἐνὸδιον] Legis jam ex restitutione nostra ἐν Ὠδεῖῳ ita & *Kühnius* ad Codicis sui oram.

14 Εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν] *Ad exhibendum.* *Isæus* Orat. VI. φανερὰ τὰ ὄντα καταστήσας ἡμῶν contrarium ἀποκρύπτουσαι τῶν οὐσίῳ, quod faciebant qui publicis oneribus defungi nolebant, paupertatem causati &c. KÜHN.

Εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν] *Lis* erat, qua ob id intendebatur, ut ea de quibus esset controversia, in apertum producerentur. cuius meminit *Demosthenes* adversus *Nicolitratum*: Idem *Sigonius*, nobis ad hunc librum sæpius laudandus, libr. III. de *Rep. Athen.* c. 1. vide & *Harrocrationem* in eis ἐμφανῶν κατάστασιν, qui αἱ ὄνομα δίκης esse ὑπὲρ τοῦ τὰ ἀμφισβητήσιμα ποιῆσαι (sic epitome MS. & *Suidas*, pro nota illa in *Aldina* editione, quæ videtur εἶναι significare) ἐν φανερῷ. &c. *Nostri Pollucis* verba obscuriora vel minus plena videntur. JUNG.

15 ἢ αὐτὸν τινα, ἢ τὰ χρήμ.] C. A. ἢ αὐτὸν ἢ τὰ χ. C. V. τῶν χρημάτων. KÜHN.

ἢ αὐτὸν τινα, ἢ τὰ χρήμ.] MS. ἢ τῶν χρημάτων οἷον &c. JUNG.

fūrto ablata nominarunt. * Apud Platonem autem, Κλεμμαδία dicunt. Solon vero, rem furto ablatam, in Legibus Κλέπος nominavit. Sed furem, etiam Furacem appellabis, ut Eupolis. Pherecrates autem, Compiler dicit. Cæterum confirmationis actio habetur, cum quis domo aliqua, aut agro empto, alio quodam controvertente, rem omnem ad forum refert. hunc vero confirmare oportet; vel non confirmantem, confirmationis reum esse. * Sed si is qui ad forum refert, victus fuerit, res de qua contenditur, Victoris fuerit: victusque precium ab eo, qui sefellit,

κλοπιμαία, ¹⁶ καὶ Φώρια. * παρὰ δὲ Πλάτωνα ³⁴ νι, καὶ ¹⁷ κλεμμαδία. ¹⁸ Σόλων μέντοι τὸ κλέμμα ἐν τοῖς νόμοις ἀνόμασε ¹⁹ κλέπος. τὸν δὲ κλέπτην, εἰποῖς ἀν καὶ ²⁰ κλεπτίστατον, ὡς Εὐπολις. ²¹ Φερεκράτης δ' εἶρηκε καὶ κλεπτίδης. ²² Ἡ δὲ βεβαιώσεως δίκη, ²³ ὅπότε ἀν ²⁴ τις πριάμενος οἰκίαν, ἢ χωρίον, ἀμφισβητοῦντός τινος, ²⁵ ἀνάγῃ ἐπὶ τὸν πρατῆρα. τὸν δὲ προσήκει βεβαιοῦν, ἢ μὴ βεβαιοῦντα ὑπεύθυνον εἶναι τῆς βεβαιώσεως. * εἰ δὲ ὁ ἀνάγων ἐπὶ τὸν πρατῆρα ἠττηθεῖ, τὸ μὲν ³⁵ ἀμφισβητηθέν τοῦ κρατήσαντος ἐγίγνετο. ὁ δὲ ἠττηθεὶς, τὴν τιμὴν ²⁶ παρὰ τοῦ συκοφαντήσαντος

¹⁶ Καὶ Φώρια.] MS. καὶ φωρία προσήκει καλεῖν παρὰ δὲ &c. auctius. Et apud Hesychium etiam tali accento φωρίον, κλέμμα καὶ θρόνου εἶδος. Sed Suidas, ut vulgari, Φώρια, λαβραῖα, ληστήρια, ἢ κλοπιμαία πράγματα. Et: καὶ φωρία: ἐπὶ τῆς ληστείας ταῦτα εἰλησται. καὶ φωρίον, τὸ κλέμμα. Notæ sunt manuscritorum in ejusmodi variationes & ἀμφοτερισμοί: retineamus itaque vulgatum, cum auctario MS. si lubet. JUNG.

Καὶ Φώρια.] Locupletius Falckenburgii Codex, καὶ Φώρια προσήκει καλεῖν: sapius ita loquitur Pollux. Κλέμμα frequens est apud Platonem de Leg. libr. IX. Apud Hesychium male est κλεμμαδόν, κλοπαῖον. Idem: Κλέπος, Φωρίον, κλεμμα. vid. Suid.

¹⁷ Κλεμμαδία.] Locum in Platonis libr. XII. de Legibus invenio talem: εἰάν τε τις κλεμμαδίον ὄσιον ὑποδέχεται γιγνώσκων, τὴν αὐτὴν ὑπεχίτω δίκην τῷ κλέψαντι. An itaque Noster κλεμμαδίον potius scripsit, vel debuit scribere? JUNG.

¹⁸ Σόλων μέντοι] C. A. mē omisit. KÜHN. Σόλων μέντοι,] MS. Σόλων δὲ τὸ κλ. JUNG.

¹⁹ Κλέπος.] De hoc ita Th. Marciljus interpretament. leg. XII. tab. 36. extremum: Ex fonte autem Attico, & hic rivulus Decemviris de furto manifesto & nec manifesto. Solonis nempe ea de re verbum ἐπ' αὐτῷ φώρι, αὐτὶ ἴπυαυτοφώρι: & κλέπος ibi fuisse, non κλέμμα, Jul. Poll. notat cap. 1. lib. VIII. Tamen etsi in Demosthenis contra Timocratem lex Solonia dixit κλέμμα. Sed Pollux noster hoc serio egit ut talia verba excerperet: Demosthenem vero illas leges pater interdum suo sibi modo περιφράζεσθαι, & verbis usitatis mutare, si quid fuerit nimis prisicum vel insolens visum. Potuit & Solon utroque vocabulo usus esse in suis legibus. Adnotavit illud κλέπος & Hesychius, exponens φωρίον, κλέμμα. JUNG.

²⁰ Κλεπτίστατος] Sic & Aristophan. statim initio, Πλούτῳ τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκτιῶν πιστότατος ἡγοῦμαι σε καὶ κλεπτίστατον. JUNG.

Κλεπτίστατος] Non damno hanc vocem: interim Falckenburgiani Codicis lectionem præferre liceat, qui habet κλεπτίσκον illaque vox ipsissimam mediam redollet comædiam.

²¹ Φερεκ. δ. &c.] Κλειδίδης C. V. KÜHN. Φερεκ. δ. &c.] MS. Φερεκράτης δὲ εἶρ. κ. κλειδίδης: quod considerandum an pro vulgato κλεπτίδης præstet. JUNG.

²² Ἡ δὲ βεβαιώσεως &c.] Vide Salmasium de Modo Usurar. pag. 728.

²³ ὅπότε τις] MS. ὅπότε ἀν τις πρ. De βεβαιώσεως δίκη vid. Sigonium libr. III. de Rep. Athen. cap. 1. JUNG.

²⁴ Τίς πριάμενος] MS. τις, rejecto accentu in præcedens ὅπότε ἀν, ut dixi. JUNG.

²⁵ Ἀνάγει] C. A. ἀνάγει ἐπὶ τὴν δίκην, omisso πρατῆ-

ρα, quod si addideris, plenus erit sensus, nempe ἀπὸ de præstanda evulsionem, cum quis emit domum aut agrum, & de eo cum sibi moveatur controversia, venditorem ducit in jus, ut vel auctoritatem, vel evulsionem sua sponte præstet, aut pronuncietur ius præstanda evulsionis. ei δὲ ὁ ἀπάγων ἐπὶ τὴν δίκην τὸν πρατῆρα &c. si vero emptor, qui in jus iterum vocavit venditorem, causa ceciderit, evincens quidem est res controversa, victus tamen auferit solum pretium iterum ab eo, qui per sycophantiam vendiderat rem alienam. KÜHN.

Ἀνάγει] MS. ἀνάγει. rectius: ut mox Segm. seq. ὅταν μαρτυρῇ, λέγει. JUNG.

Ἀνάγει] In textum retuli ἀνάγει ex Fingermanni MS. quod elegantius est ac melius, ut & ὅπότε ἀν: eoque modo & Hærocratio in ἀποκαχίῳ: εἰάν τις εἰς πρατῆρα ἀνάγει. Illam vero C. A. lectionem sciolus confinxit librarius, qui sibi supra se sapere fuit visus; nimirum quam reprobabat non intellexit, adeoque id sibi concedendum putavit, ut eam veram & concinnam in pejorem longe & ineptam mutaret: sic certe solent hoc hominum genus, quo nihil est ad corrumpendos bonos auctores audacius, ita omnia involant, præcipue si quid Grammaticæ accesserit peritæ, tum demum nil sibi non licere opinantur, ac per hos est quod multos cogamur ac mendosos legere scriptores veteres. Mitor itaque Kühnium nostrum laborare in assignando hinc verbis bono sensu, cum contraria plane dicant & veterum testimonii & ipsius actionis naturæ, siquidem actio confirmandæ venditionis non competeat in venditorem nisi μὴ βεβαιοῦντα: prius itaque quam lis venditori poterat intendi, fieri debuit ἢ ἀνάγῃ τοῦ ἀμφισβητοῦντος ἐπὶ τὸν πρατῆρα, seu representari, qui controversiam movebat, venditori; est itaque illud ἀνάγει &c. haud bonæ notæ.

²⁶ Παρὰ τοῦ συκοφαντήσαντος] Pro συκοφαντήσαντος leg. Salm. αὐτὸ πρῶσαντος. KÜHN.

Παρὰ τοῦ συκοφαντήσαντος] Cl. Salmasio refingi placet αὐτὸ πρῶσαντος, & ita quoque hunc locum legi jubet de Modo Usurarum pag. 729. retinetur ab aliis ac commoda juvatur expositione vulgata lectio: vir eruditissimus Jac. Maussicus ad Hærocratiam pag. 136. positus his Pollucis nostri verbis subjicit; quæ referenda sunt ad venditores fallaces: a quo non abludivit Kühnius noster, qui etiam apertius: qui per sycophantiam vendiderat rem alienam: ut e. g. pignus, depositum, aliasve res quovis modo alteri obnoxias: neque vero ab hac expositione ipse abhorream, siquidem συκοφαντήν dicatur, qui subdole, dolove malo aliquid agit: at vero mendii suspicionem auget Falckenburgii Codex; in eo enim est pro συκοφαντήσαντος, συστήσαντος, quod non temere nec immerito meo quidem iudicio contemnās: tu vero, lector erudite, arbitrabere. De βεβαιώσεως vero δίκη porro videndus tibi est vir proluxæ lectionis Meursius Attic. Lect. lib. VI. c.

ἐκομίζετο. ²⁷ Ἀποστασίου δὲ δίκη, κατὰ τῶν ἀφισταμένων ἀπελευθέρων. ²⁸ Ἀπροστασίου δὲ, κατὰ τῶν ²⁹ οὐ νεμόντων προστατὴν μετοίκων. ἀλλ' αὐτὴ μὲν δημοσία, ὡς περ καὶ ἡ τῆς ἐπιτροπῆς. ἔξην γὰρ τῶν βουλομένων ³⁰ γράφασθαι τὸν ³⁶ ἐπίτροπον, ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων ὀρφανῶν. * Μαρτυρία δὲ καλεῖται, ³¹ ὅταν τις αὐτὸς ³² ἰδῶν ³³ μαρτυρῇ. Ἐκμαρτυρία δὲ, ὅταν τις παρὰ τοῦ ἰδόντος ³⁴ ἀκούσῃ λέγει. ³⁵ Κατὰ τῶν μὲν ψευδῆ μαρτυρούντων, δίκη ψευδομαρτυριῶν, ὁ καὶ

aufert. Defectionis porro iudicium, de libertinis deficientibus. Sed immunitiois iudicium, contra Inquilinos nullo Tutore utentes. hoc autem iudicium publicum est: quemadmodum & tutelæ, quod huic concedebatur, qui Tutorem reum agere volebat, ob injuria affectos Clientes. * Testimonium præterea dicitur, cum quis oculatus Testis testatur. Contestatio, cum quis a vidente se audivisse dicit. Sed contra falsos Testes iudicium extat: quod & falsum

70. ubi *Harprocratationem* emendat, eumque, sed in-nominato auctore, secutus est laudato jam loco *Salmasii*.

²⁷ Ἀποστασίου δι δ.] De ἀποστασίου δίκη, & ἀπροστασίου, & μετοίκων, vid. plura in *H. Stephani* Dialogo, qui inscriptus ab eo *Dicaearchi Sympractor*, vel de *Græcorum moribus, præsertimque Atheniensium supplementum*. Breviter de utraque actione *Sigonius* lib. III. de Rep. *Athen.* c. 1. *JUNG*.

²⁸ Ἀπροστασίου δι δ.] De hac sequentique actione, pluribusque quæ hoc capite occurrunt aliis, differit breviter *Joachim. Stephan.* de Jurisd. *Vet. Græc.* cap. 14 & 15. Videndus præterea *Harprocratio*, & ad eum quæ doctè disputat *Maussacius*, quem *Harprocratationis* locum simili plane modo, quo *Kühnius* noster emendasse reperies, & *Etymologus*.

²⁹ Ἀπροστασίου δι δ.] *Suid.* male ἀπροστασίον, quæ erat longe alia actio. *Harprocrat.* melius in ἀπροστασίον reculeret ex *Aristotele* δικάστασι (leg. δικαστε) τοῦ ἀπροστασίου καὶ προστασίου (leg. ἀπροστασίον) καὶ κληρῶν καὶ ἐπικληρῶν. *Demosth.* ἀπροστασίον γι καὶ ἀπροστασίον &c. *KÜHN*.

²⁹ Ἀπροστασίου δι δ.] *Hesych.* Ἀπροστασίον δίκη, κατὰ τῶν προστατῆν μὴ ἀπογραφεμένων μετοίκων. Habet & hanc vocem ac explicat *Harprocratio*, ex quo sua descripsit *Etymologus*, plenius tamen aliquantulum ac signantius apud hunc reperies. Vide *Petit.* ad *Leges Att.* pag. 173 & 181. ubi *Petitio* quidem pluscula e *Maussacius* lunt petita.

²⁹ Οὐ νεμόντων.] Οὐκ ἔχόντων C. A. ex correctione qua quidem opus non fuit. vid. *Suid.* in νεμῶν προστατῆν. *Gl.* προστατῆς, πατροπῆς: προστασία, πατροπῆσι. τὸ ἔχειν explicat hoc loco, quid sit νεμῶν π. *KÜHN*.

³⁰ Γράφασθαι.] C. A. γράφασθαι: licebat unicuique qui volebat, Tutorem ream facere pro pupillis injuria affectis. Idem juris erat ei qui volebat uxoris κακουμένης causam suscipere: *Isaïus* Orat. II. vid. *Harprocr.* in κακούσις. *JUNG*.

³¹ ὅταν τις.] MS. ὅτ' αὖ τις. & eodem modo mox habet. *KÜHN*.

³² ἰδῶν.] C. A. ἰδῶν. male. *KÜHN*.

³³ Μαρτυρῇ.] MS. μαρτυρεῖ. *SEB*.

³⁴ ἀκούσῃ λέγει.] Melius C. A. ἀκούσας λέγει, *Isaïus*, ἀκούσας μαρτυρῶν. vid. *Harprocrat.* in ἐκμαρτυρία. *KÜHN*.

³⁵ ἀκούσας λέγει.] Ad marginem Codicis sui Erudit. *Kühnius* ἀκούσας λέγει, qua quidem non est opus lectione, etenim vulgata eundem reddit sensum: de ἐκμαρτυρία ejusque a μαρτυρία diverfitate dixit *Ammonius*, & ex eo *Thomas*, cum quibus *Harprocratio* facit: *Polluci* nostro μαρτυρία est testis oculati testimonium, ἐκμαρτυρία vero testimonium, quo quis testatur, que ab homine, qui rem ipsius spectaverat, audit: & ita quoque *Etymologus*: at vero istis, quos dixi, auctores, μαρτυρία præsentis, ἐκμαρτυρία absentis est testimonium: utrumque fuerit verum, & utramque notionem reperies apud Oratores & Rhetores.

³⁵ Κατὰ τῶν μὲν.] MS. κατὰ μὲν τῶν τὰ ψ. *SEB*.

Κατὰ τῶν μὲν.] MS. καὶ κατὰ μὲν τῶν τὰ ψευδῆ μ. δ. ὁ καὶ ἐπισκεψασθαι ψευδομαρτυριῶν ἐλέγ. Et verbum quidem ἐπισκεψασθαι bene *Seberus* noster edidit, quum priores editiones iterum illud mendosum ἐπισκεψασθαι præferrent. Sed & cætera juxta MS. nostrum, ut ex eo descripti, emendanda vix dubito. Noster enim hæc ἐπισκεψις, ut supra ex *Suida* dixi, δίκη κατὰ τῶν ψευδομαρτυρούντων, apud *Budeum* Comm. Et de hoc verbo *Budeum* ex *Demosthene* &c. latius videre potes: ubi ex *Demosth.* κατὰ Εὐρύγῳ καὶ Θεόφῳ αὐτοῖς ὡς ἀληθῆ μαρτυρηκίῳ οὐκ ἐπισκεψατο, οὐδ' ἐπέβηχται τῶν ψευδομαρτυριῶν. Et ex *Platone* libr. XI. de *Legi.* εἰάν ἐπισκεψῆ τὰ ψευδῆ μαρτυρήσας &c. Sed eandem phrasin vis. En ubi primum mihi occurrit: *Demosthenes* πρὸς Τιμόθεον περὶ χρέους: φοβούμενος, αὐ μὲν μαρτυρίας παρασχεταί, ὡς ἐλευθέρου ὄντος μὴ ἐπισκεψόμενος ἐγὼ αὐτῶ τῶν ψευδομαρτυριῶν, καὶ ἐξελύχας τὰ ψευδῆ μαρτυρηκίῳ αἰσχίῳ, ἐπὶ τὸν δι τὸν κακοτεχνῶν ἔλθαιμιν κατὰ τὸν νόμον. Idem contra *Euergetum* & *Mnesib.* τῆτι ἐπισκεψίμιν τῶν ψευδομαρτυριῶν. Et alter orator *Aeschines* contra *Timarch.* εἰ δὲ τὴν διὸν μάρτυρα παρεχόμεναι, οὐ πιστεύσεις; ἢ οὐδὲ ψευδομαρτυριῶν θίμεις ἐστὶν ἐπισκεψίμιν; Et ut magis confirmentur quæ dixi, eandem lectionem scias me invenisse in observationibus *Schotti* nostri, imo adhuc auctiorem. Ita enim ibi est ad hunc locum: κατὰ τῶν lege: καὶ κατὰ μὲν τῶν τὰ ψευδῆ μαρτυρούντων, ψευδομαρτυριῶν δίκη, καὶ ἐπισκεψασθαι ψευδομαρτυριῶν ἐλέγτο. Et sane sic dicebatur ista δίκη. *Isaï* περὶ τοῦ Δικαιογόνους κληρῶν locus a *Budæo* allatus: μιλλότων δ' ἡμῶν ἀτόρευσθαι, διεμαρτύρησι Λεωχάρης οὐτοσί μὴ ἐπιδίκον εἶναι τὸν κληρῶν πύλι. ἐπισκεψαμένων δ' ἡμῶν, ἡ μὲν λέξις τοῦ κληρῶν διεγράφη, ἡ δὲ τῶν ψευδομαρτυριῶν δίκη ἐπίσκεψι. *falsi iudicium constitutum est*, ut *Budæus* interpretatur. Sic & non longe ab initio ὑπὲρ τοῦ Πύρρου κληρῶν idem *Isaïus*: περὶ γὰρ αὐτοῦ τούτου διεμαρτυρήσας τὴν τῶν ψευδομαρτυριῶν δίκη ἠγανίζετο. vid. & *Sigon.* lib. III. de Rep. *Athen.* cap. 1. Ut vero hic in vulgatis vox ψευδομαρτυριῶν mendum in fine alebat: sic statim aliud tale sequitur mendum in parile voce. paulo enim post pro *λεπομαρτυριῶν*, legendum est ut MS. noster habet, *λεπομαρτυριῶν*: scilicet δίκη, ut infinita hic talia: facili errore ου in ο locus maculatus fuit. Nec aliter legisse puto *Sigonium*, quum ita scribat lib. III. de Rep. *Athen.* cap. 1. *Quis etiam tantam in hoc toto dicendi testimonii genere diligentiam profuerunt, ut si quis de re, cui gerenda assuisset, se testimonium diductum professus, fidem sefellisset, ei quoque, Polluce teste, λεπομαρτυριῶν licent intendi posse statuerint.* *JUNG*.

Κατὰ τῶν μὲν ψευδῆ &c.] Cum *Kühnio* nostro locupletiolem feci textum inferendo post δίκη, ψευδομαρτυριῶν, quam eandem vocem restitui pro vulgato ἐπισκεψασθαι ψευδομαρτυριῶν de ἐπισκεψίμιν superius. Καλῶς μοι δοκῶσιν οἱ ῥομοὶ ἔχειν, ὡς ἀδελφὸς δικασταί, ὑπόλοιπον ἀγάθα διδόντες ταῖς δίκαις τῶν ψευδομαρτυριῶν ita *Demosthenes*, sed quisquis alius Orationis in *Euergetum* est auctor: ibidem διώκειν ψευδομαρτυριῶν videndus dicto superius loco *Joach. Stephanum.* *MOX*

testimonium * inquirere vocatur. Testimonii desertio, de illis qui viderunt, & testaturos sese polliciti sunt, in ipso autem actionis articulo testimonium dene-gant. Eum vero qui testimonium negabat, obtestabantur, testimonii necessitatem proponentes. * Cogebatur autem vel testari, vel se non vidisse jurare, aut non interfuisse, aut mille drachmas persolvere. Obtestari enim, est in testimonium vocare. Sed εκκλητεύεσθαι, est reum fieri de mille drachmarum persolutione. Lysias vero, Maleficii causam esse ait. Sunt præterea judicia convivalia, conviviorum lex, & Convivorum communio. Erat porro in-

ἐπισκήψασθαι³⁶ ψευδομαρτυριῶν ἐλέγετο. Λειπομαρτυρίου δὲ,³⁷ κατὰ τῶν ἰδόντων μὲν, καὶ μαρτυρήσειν ὁμολογησάντων, ἐν δὲ τῷ καιρῷ τὴν μαρτυρίαν³⁸ ἐκλείπόντων. Τὸν δὲ οὐ βουλόμενον μαρτυρεῖν³⁹ ἐκλήτεον, ἀνάγκην τοῦ μαρτυρῆσαι προστιθέντες. * ἔδει δὲ αὐτὸν ἢ μαρτυρεῖν, ἢ ἐξομῶσθαι, ὡς οὐκ εἰδείη, ἢ μὴ παρρεῖη,⁴⁰ ἢ χιλίας ἀποτίνειν. ⁴¹ κλητεύεσθαι μὲν οὖν ἐστὶ τὸ καλεῖσθαι εἰς μαρτυρίαν. ⁴² ἐκκλητεύεσθαι δὲ, τὸ δίκην ὀφείλειν, ⁴³ ἐπὶ τῷ τὰς χιλίας καταβαλεῖν. Λυσίας δὲ ⁴⁴ κακοτεχνίου δίκην φησὶν εἶναι. καὶ μὴν καὶ ⁴⁵ ἑρανικαὶ δίκαι, καὶ νόμος ἑρανικός, καὶ ⁴⁶ κοινὸν ἑρανοιστῶν. ⁴⁷ ἦν δὲ τις καὶ

λειπομαρτυρίου cum Jungermanno nostro restitui, vulgo erat λειπομαρτύριον. De κλητίῳ obiter Possell. de Rep. Athen. cap. 27.

³⁶ Ψευδομαρτυρίῳ] C. V. recte ψευδομαρτυριῶν, uti apud Isam Orat. II. ἀγὼν ψευδομαρτυριῶν δίκη ψευδομαρτυριῶν, ὃ καὶ ἐπισκήψασθαι. C. A. male, ἐπισκεψασθαι. Isas Orat. II. non semel ἐπισκεψασθαι εἰσι ταῖς τούτου μαρτυρίαις. τῷ μαρτυρηκῶτι ἐπισκεψασθαι, ὃ δὲ διὰ τὸν ψευδομαρτυριῶν ἀλλοτρίῳ ἐπισημαίνεται. possit & legi ψευδομαρτυρίῳ. Ignor. ita legit: ἐκ. ἡ. τ. π. τ. ἰ. ἀκούσας λέγει. Κατὰ τ. ψ. μ. ἢ εἰρη, ὃ κ. ἐπισκεψ. ψ. ἰ. in voce ἐκμαρτυρία. Kühn.

³⁷ Κατὰ τῶν ἰδόντων] C. A. non habet κατὰ. solabant autem telles de fugere testimonium, si reus potentior & factiosus esset, de quo conqueritur Demosth. Orat. contra Midium. Kühn.

³⁸ Ἐκλείποντων.] MS. ἐκλείποντων. JUNG.

³⁹ Ἐκλήτεον] Κλητίῳ, denunciare testimonium. Respondet ei ἀπεστῆναι, quo Horatius usus Sermon. I. Sat. 9. vid. Budæi Annot. post in Pandectis pag. 27. & Cynald. dialogism. 9. SEB.

⁴⁰ Ἐκλήτεον] Ἐκκλητίῳ est per præconem publice citare, appellare, evocare testem invitum. Kühn.

⁴¹ ἢ χιλίας ἀποτίνειν.] MSS. omittunt hæc verba. Kühn.

⁴² ἢ χιλίας ἀποτίνειν.] Desunt in MS. ἢ χιλίας ἀποτίνειν. Sed id nimirum erat quod supra κεχιλιῶσθαι dicebat. Vide hæc, ut & quæ mox sequuntur de ἐκκλητεύεσθαι, confirmantem igitur et præcis oratoribus Sizonium lib. III. de Rep. Atheniens. cap. 4. ubi de testimoniorum ratione disserit. Et H. Stephanus hic adnotavit. vide Harpoc. in κλητίῳ, vel potius in κλητεύεσθαι. & hæc nostri Pollucis etiam adenda ait Brodæus VII. Miscell. 7. ad illa Ἐσθίνης contra Timarch. οὐδ' ἀπ' ἄλλου γινώσκοντες ἐκκλητεύεσθαι. & χιλίας δραχμὰς, quibus, ait, multabatur qui testificari nollet. Et Th. Marcilius interpretamento leg. XII. cap. 6. quos testimonium defugerit, is tertius diebus ob portum obναγλατίῳ ἴτο. ad obναγλατίῳ ἴτο. hoc, ait, κλητίῳ ἰσθησί. Plane pleneque hoc Jul. Pollux cap. 1. lib. VIII. JUNG.

⁴³ Κλητεύεσθαι] Ἐκκλητεύεσθαι C. A. Kühn.

⁴⁴ Ἐκκλητεύεσθαι] C. A. ἐκκλητεύεσθαι. Salm. Cod. ἐκκλητεύεσθαι. Kühn.

⁴⁵ Ἐπὶ τὸ τὰς &c.] MS. ἐπὶ τῷ τὰς. SEB.

⁴⁶ Ἐπὶ τὸ τὰς &c.] C. V. ἐπὶ τῷ τ. χ. κ. Kühn.

⁴⁷ Ἐπὶ τὸ τὰς &c.] MS. ἐπὶ τῷ τὰς &c. ut & severi MS. recte, & sic emenda: quamvis alias in illa articulo scriptura Nester exeret non raro. hic perspicue vero melius ἐπὶ τῷ, quam vulgatum ἐπὶ τῷ in quamvis mille drachmas solveat cogitur. JUNG.

⁴⁸ Ἐπὶ τῷ] Restitui cum Kühno ἐπὶ τῷ.

⁴⁹ Κακοτεχνίου] Harpoc. κακοτεχνίῳ, δίκης ὄνομα

erat actio contra eum qui malis artibus & technis usus fuerat in subornando teste, Stellionatus, &c. Kühn.

⁴⁰ Κακοτεχνίου] Apud Harpocrationem est: κακοτεχνίῳ δίκης ὄνομα, ἢ εἰσάγοντες τινὰ ψευδομαρτυριῶν κατὰ τοῦ παρασχομένου αὐτοῦ ἰδίῳ. Δημοσθῆνης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκρίτου τίσις, εἰ γνήσιος, καὶ ἐν τῷ Εὐέργου καὶ Μησιβούλου. Sed non dubito quin κακοτεχνίῳ legendum, ut & apud Suidam remansit, ut ita hæc δίκη εἰ κακοτεχνίῳ, quæ ἴσθης κακοτεχνίῳ, dicta fuerit. Utraque Oratio Demosthenis extat. In ea præ Τιμοκρίτου πρὸς χρίους, quam εἰ γνήσιος Harpocratio noster dubitat, est: ἐπὶ τούτῳ τῶν κακοτεχνίῳ ἔδωκε κατὰ τὸν ὄμον. Totum locum paulo ante attuli. Alter locus ex ea κατὰ Εὐέργου καὶ Μησιβούλου ψευδομαρτυριῶν statim initio Orationis extat: ἀλλ' ἐπισκεψάμενος ταῖς μαρτυρίαις ὃ ἀδικηθεῖς, καὶ εἰσελθὼν εἰς ὑμᾶς, καὶ ἐπιδείξας περὶ τοῦ πράγματος τοῦς κέρτυρας τὰ ψευδῆ μαρτυρηκότας, παρὰ τὴν τούτων δίκην λάβη, καὶ τὸν προβαλλόμενον ὑπόδικον ἔχη τῶν κακοτεχνίῳ. JUNG.

⁴¹ Κακοτεχνίῳ] Ex quamvis Harpocrationis editione illud κακοτεχνίῳ petierit Jungermannus noster, equidem nescio: certe antiquissima Aldina κακοτεχνίῳ habet.

⁴² Ἐρανικαὶ δίκαι] Ἀλλοτρίῳ de collusione pecunie. Ἐρανος Athenis erat privatus, cui amicus amico indigenti subveniebat de suo, ea lege, ut, si res ita ferret, paria sibi faceret: publicus autem erat, cum sodalitates quædam coibant, & singulis mensibus certam pecuniam conferebant in commune, quæ sodalitiis necessitatibus vel gaudiis impendebatur. In eum qui plane non dabat suam portionem menstruam pecunie, aut seignior erat in dando, lege agebat singulis mensibus erantistarum communitas. Idcirco de pessimo reliquatore Ἐρε ἀλλοτρίῳ obναγλατίῳ dicebatur, ἑρανοῦς ἀλλοτρίῳ πλείστους καὶ ὑπέρχρους γίγνοι, quod moriens plurimos eranos reliquerit solvendos &c. eo respexit Glossar. cum ait: ἑρανος, sipes sodalium, quod immerito reprehendit Festus in LL. Atticus, pag. 429. ubi eranium privatum eum erano publico Societatis perpetuo confundit. De quo Valesium in Maussac. vide 515. Kühn.

⁴³ Ἐρανικαὶ δίκαι] Vid. de his Casaubon. nostrum ad Theophr. Charact. πρὸς ἀνομιλίαν. JUNG.

⁴⁴ Κοινὸν ἑρανοιστῶν.] MS. καὶ κοινῶν ἑρανοιστῶν. unde suspicari quis possit legendum, κοινῶν ἑρανοιστῶν, presiceps ejus Societatis, idque firmare Pollux videtur Segm. 134. οἱ γὰρ καιῶντες, Ζεινοφῶντος ἴδον. sed vulgatum tamen ego non sollicitem: quod habet & infra Segm. 144. quamvis ibi MS. noster λείποι. JUNG.

⁴⁵ ἢ τὸ τὴν καὶ παράστασις] C. A. καὶ παράστασις ἢ τὸ τὴν παρ. infra Segm. 127. δειστικῶς, male. Harpocras. drachmam esse ait solutam ab actore, cum actionis suæ formulam apud Judicem, vel iudicii admissionalem profiteretur; unde apud Isam dicitur: οὐτὸ πρῶτον, οὐτὸ παράστασις μεδέμεναι τίθεται τῶν ἰσων.

παράστασις, ἐπωβελία, ⁴⁸ πρυτανεία, παρα-
³⁸ καταβολή. * Τὰ μὲν πρυτανεία ὠρισμένα, ⁴⁹ ὅ, τι ἔδει καταβαλεῖν πρὸ τῆς δίκης τὸν διώκοντα, καὶ τὸν διακόμενον. εἰ δὲ μὴ, ⁵⁰ διέγραφον τὴν δίκην οἱ εἰσαγωγεῖς. ὁ δὲ ἤττηθεις, ἀπεδίδου τὸ ⁵¹ παρ' ἀμφοτέρων δοθέν. ἐλάμβανον δὲ αὐτὸ οἱ δικάσταί. ⁵² καὶ οἱ μὲν ἀπὸ ἑκατὸν δραχμῶν ἄχρι χιλίων δικάζομενοι, τρεῖς δραχμὰς κατετίθεντο. οἱ δὲ ἀπὸ χιλίων ⁵³ μέχρι μυρίων, τριάκοντα. οἱ δὲ οἴονται ⁵⁴ πρυτανεία εἶναι, τὸ ἐπιδέκατον τοῦ τιμήματος· κατατίθεσθαι δ' αὐτὸ τοὺς γραψαμένους, ἐπὶ ⁵⁵ μισθοδοσίᾳ τῶν δικαστῶν.
³⁹ * ⁵⁶ Παρακαταβολή δ' ἦν, ἐπὶ μὲν τῶν πρὸς τὸ

tercessionis exhibitio, sponfionis pecunia, & stipulatio. * Sponfionis autem pecunia, definita erat: quæ ante actionem ab Accusatore, & Reo deponenda erat. quod si non fieret, actionem hanc Introductores cauffarum delēbant: victus vero, utrorumque depositum persolvebat, eoque fruebantur Judices. Porro a centum drachmarum multa usque ad mille damnati, tres drachmas deponebant: qui autem a mille usque ad decem millia, triginta. Nonnulli tamen Prytaneam pecuniam, decimas multæ esse arbitrantur: & hanc a iudicium subituris, in Iudicum mercedem deponi. * Stipulatio vero erat, eorum quidem qui de

χιλίων· nomen habet ἀπὸ τοῦ παραστήσασθαι εἰς κρίσιν, a vocando, citando in iudicium. vid. *Suidam* in παραστήσασθαι. C. V. legit παράστασις, ἐπωβελία, πρυτανεία. KÜHN.

Ἦν δὲ τις καὶ παράστασις] Post παράστασις, MS. nolter auctior: ἐπωβελία, πρυτανεία, παρακ. Et recte: ut prave id in vulgatis omisum; clarum enim ex sequentibus, ubi sigillatim hæc exponuntur. supplicamus itaque illud ἐπωβελία. Quod vero ad πρυτανεία, hic & mox MS. iterum πρυτανεία: ubi tamen illud ὠρισμένα adiectum, πρυτανεία vulgatum facile stabilit. Nescio tamen an πρυτανεία proflus rejicienda: nam & mox habes *Segm.* sequi. πρυτανείας, etiam in MS. ubi tamen *Seberus* nolter in Notis suis legere vult πρυτανεία. Et sane *Harprocratio* ait, τὸ ἀργύριον τοῦτο, ὅπερ κατετίθεισαν οἱ δικάζομενοι ἀμφοτέρω, esse καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις (*Isocratem* enim adduxerat) Ἀττικαῖς τὰ πρυτανεία. Nil itaque in vulgatis temere mutandum censeo, dum certius aliquid habeamus: præsertim quum πρυτανεία in Atticis scriptoribus ubivis obvium sit & frequens, alterum πρυτανεία de χρόνῳ τῆς πρυτανευούσης φύλης potius dicatur apud alios, & *Nostrum* infra *Segm.* 115. JUNG.

Ἦν δὲ τις καὶ παράστασις] Subjicimus ad fidem MSS. ἐπωβελία.

48 Πρυτανεία] In *Gl. βασιλικῶν* σπάρτουλα, δῶρα ἐπὶ πάντων δίδομενα παρήσια, ἔτι δὲ καὶ τὰ παρ' Ἀθηναίων καλούμενα πρυτανεία· quæ ita intelligenda sunt, ut *sportulae judiciales* non quidem per omnia conveniant cum *Prytanæis* Atheniensium, sed tantum in locum eorum successerint, & quandam cognationem cum iisdem habeant; ubi vero *sportulae* publico ærario maxima ex parte vindicantur a magistratu, ibi *sportulae* quin certo modo πρυτανεία sint, non dubitem. *Glosse*: *sportula*, τὰ δημόσια. vid. *Vales.* in *Notas Maussiaci*. KÜHN.

49 Ὅτι] Pro ὅτι, quod ita & MS. mihi omnino legendum videtur κατ' ὑποδιαστολήν, ὅ, τι. nec aliter credo *Pollucem* scripsisse, ὅ, τι ἔδει. nimirum *prytanæa erant certa, quodnam deponendum esset pecunia sine id esset omisum, tum εἰσαγωγεῖς* &c. JUNG.

Ὅτι] *Jungermannum* in emendando textu sum sequutus.

50 Διέγραφον] Pro διέγραφον C. *Salm.* διαγραφὴν δίκην, male. KÜHN.

51 Παρ' ἀμφοτέρων &c.] MS. παρὰ ἀμφ. δοθέν. ἐλάμβανον οἱ δικάσταί δ' αὐτὸ, καὶ οἱ μὲν ἀπ' ἐκ. &c. & certe καὶ οἱ μὲν, ut & *Seberi* MS. habebat, potius *Pollux* scripsit, quam ut vulgo οἱ μὲν καὶ transierunt. de his πρυτανείαις, & quod discrimen fuerit inter ea & *sportulas*, vide *Cassiodorum* nostrum lib. VI. *Athen.* c. 8. extremo. JUNG.

52 Οἱ μὲν καὶ &c.] MS. καὶ οἱ μ. SEB.

Οἱ μὲν καὶ &c.] C. A. καὶ οἱ μὲν &c. πρὸς τρεῖς δ.

κ. οἱ δὲ ἀπὸ χιλίων τριάκοντα. C. V. omittit etiam, μυρίων. KÜHN.

Οἱ μὲν καὶ] Ita vulgo: nos unanimem MSS. consensum sequi, καὶ οἱ μὲν resoluimus.

53 Μέχρι μυρίων] Defunt in MS. JUNG.

54 Πρυτανείας] Πρυτανεία *Schol. Aristoph.* Νεφέλης fol. 115. πρυτανεία δὲ τὰ ἐν παρὰ Γαμκαῖς σπάρτουλα. ἦν δὲ ἀργύριον τι, ὅπερ κατετίθεισαν οἱ δικάζομενοι ἀμφοτέρω, καὶ ὁ φύγων καὶ ὁ δίκων. vid. & *Scherz.* *Bud. Comm.* Gr. I. col. 22. & *Casaub.* in *Athen.* lib. VI. c. 8. SEB.

Πρυτανείας] Πρυτανεία *Seberus* nolter, ut dixi, nec aliter legisse videtur *Sigonius* lib. III. de Rep. *Athen.* cap. 4. Hæc enim *Pollucis* interpretans sibi, ait: *alias autem existimasse, prytanæa assinata litis partem decimam fuisse, eamque pro sportulis iudicium ab ættribus esse depositam.* MS. tamen nolter, ut dixi, pariter πρυτανείαι, ut vulgati, habet quoque. JUNG.

Πρυτανείας] Ego cum *Doctiss. Kühnio* πρυτανεία restitui in textu. Eadem ferme, quæ e *Glossis Basilicis* adfert *Kühnius* nolter, eadem, inquam, habet *Scholias Aristophanis* ad *Nubes*, qua de re consules *Maussiacum* ad *Harprocratorem* in πρυτανεία, & quos ille adducit. Præterea ut constat eam quam in textum resoluimus lectionem esse veram, en tibi *Thomas* verba; πρυτανεία δὲ πληθυντικῶς, τὰ καταβαλλόμενα ὑπὸ τῶν διώκων δίκην (*Ammonius*, ex quo *Thomas* hæc hausit, τὴν δίκην) ἦν δὲ ἐπιδέκατα τοῦ τιμήματος· addit *Ammonius* & rectius, τῆς δίκης: plura sunt apud *Ammonium* ex quibus *Thomas*, apud *Thomam* ex quibus *Ammonium* emendes: qui utrumque conferre non dignabitur, mutuam sibi in vices opem præstare reperiet.

55 Μισθοδοσίᾳ] MS. μισθοδοσίᾳ. SEB.

Μισθοδοσίᾳ] MSS. μισθοδοσίᾳ τ. δ. a μισθοδοσίᾳ. *Gl.* tamen etiam μισθοποδοσίᾳ, mercedis retributio, utrumque enim in usu est. KÜHN.

Μισθοποδοσίᾳ] Μισθοδοσίᾳ tam MS. nolter, quam *Seberi*, simplicius. JUNG.

Μισθοποδοσίᾳ] Cum omnibus MSS. nostris μισθοδοσίᾳ lego.

56 Παρακαταβολή] *Isocr.* contra *Lochis.* ait, quod actiones ἐπὶ σαμάτων, de injuriis corporibus illatis, sine αἰνε παρακαταβολῆς, id est, οὐτὲ πρυτανεία, οὐτὲ παράστασις οὐδεμίᾳ τίθεται τῆς εἰσαγωγῆς ταύτης. KÜHN.

Παρακαταβολή] De hac vid. *Sigon.* lib. III. de Rep. *Athen.* cap. 4. παρακαταβολή autem ista alia, vel certe latior, quam illa de qua paulo ante, quæ tantum in hereditariis controversiis *Polluci* nostro definitur. JUNG.

Παρακαταβολή] *Pollucis* nostri hunc locum adducit & illustrat *Maussiacus* ad *Harprocratorem*, p. 239.

publicis controvertentur, quinta pars: sed illorum qui de privatis, decima. Epobolia autem, sexta erat multæ pars, quam victus solvebat: sic dicta, quod obolus, sexta drachmæ pars est. Παράστασις, drachma erat, quam apud Arbitros Reus factus deponebat. Unde nimirum Plato, Sistere in iudicio dixit: id quod Rhetores, Vocare dicunt. * Actiones præterea sunt, cædis, vulneris, ex causa, ex præmeditatione, incendii, veneficii, adulterii, injuriarum, sacrilegii, impietatis, prodicionis, munerum, corruptelæ, defectionis,

δημόσιον ἀμφισβητημάτων, τὸ πέμπτον. ἐπὶ δὲ τῶν ἰδιωτικῶν, τὸ δέκατον. Ἐπαβελία δ' ἦν, τὸ ἕκτον τοῦ τιμήματος ἵσ μέρος, ὃ ὠφείλεν ὁ αἰρεθείς. ὠνόμασται δὲ, ὅτι ὀβολὸς ἦν τὸ ἕκτον τῆς δραχμῆς. Ἡ δὲ παράστασις, δραχμὴ ἦν, ἣν ὁ δῖσκων παρά διαιτητῆ προσεῖσεφέρεν· αἴφ' ἧς ἴσως καὶ Πλάτων παραστήσασθαι εἰς κρίσιν εἴρηκεν, ὃ προσκαλέσασθαι οἱ ῥήτορες. * Γραφαὶ δὲ, Φόνου καὶ τραύματος ἐκ προνοίας, καὶ πυρκαϊᾶς, καὶ Φαρμάκων, καὶ μοιχείας, ὕβρεως, ἱεροσυλίας, ἀσεβείας, προδοσίας, δώρων, δεκασμοῦ, λειποστρατίου,

57 Ἐπαβελία] De *επαβελία* vide *Sigonium* dicto loco. Hinc vero *Brodans IX.* Miscell. 24. emendat *Hesychium* in *επαβελία*, apud quem mendose est: ἔστι δὲ τὸ ἀκόλουθον τὸ τῆς καταδίκης, τίμημά τι * ἄλλομα αἰς ἰδύμος, &c. & scribit: ἀκολ. τῶ τῆς καταδίκης τιμήματι ὄφλημα &c. sed & priora *Hesychii* emaculanda: ita enim apud illum est: *επαβελία*, περιβόλιον τῆς δίκης ἐστίν. &c. quid est *περιβόλιον*? non dubito emendare *παρὰβόλιον*, id est pignus enim, in quod *Iponio* sit. docet hanc significationem vocabuli ad *Phrynichum* in *παρὰβόλιον* Vir illustis in notis suis. Prioris autem editiones *Pollucis* *επαβελία* habent. *επαβελία* quoque hinc citat *Hofius* lib. III. rei numm. vet. c. 4. n. 14. vid. & infra *Segm.* 48. *επαβελίαν* etiam vulgo antea erat. & *Segm.* 158. *επαβελίαν* recte remansit in prima editione. JUNG.

Ἐπαβελία] *Aischines* κατὰ Τιμάρχου καὶ προσέφλων ἀπίσιν ἐκ τοῦ δεκαστηρίου οὐτὴν *επαβελίαν* μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἄλλην ὕβριν. *επαβελίαν* in *Basileensi* editione *Kühnius* noliter emendaverat.

58 Μέρος] *Abelt* a C. A. Kühn.

59 Αἰρεθείς.] MS. mendose ὁ ἰρεθείς. JUNG.

60 Ὀβολὸς ἦν] *Hofius* lib. III. rei numm. vet. cap. 4. n. 14. JUNG.

61 Παράστασις] *Proprie exhibitio est ejus, pro quo fidejussor in iudicio promittendo intercessit.* Hic autem pro drachma sumitur, quæ a iudicio subituris in apparitorum mercedem solvebatur. Astabant enim iudiciis *apparitores*, qui reos in iudicio sistebant, h. e. evocabant. *Gu. e Bud.* Comment. Gr. l. col. 302. SEB. 2.

62 Παρὰ διαιτητῶν προσεῖσεφέρεν.] C. A. προσεῖσεφέρεν. *Hesych.* εἰς ἐμφανῶν κατὰστασιν, ἣν ἡμεῖς καλοῦμεν ἐμφανείας ἐγγύων. ὁ δῖσκων non est reus, sed actor: ille enim deponere drachmam παρὰ διαιτηταῖς, (ita enim legerem.) *Platonis* locus est lib. IV. de *Republ.* Kühn.

Παρὰ διαιτητῶν προσεῖσεφέρεν.] MS. παρὰ διαιτητῆ προσεῖσεφέρεν. JUNG.

Παρὰ διαιτητῶν] *Kühnius* διαιτηταῖς, quod idem est cum ea emendatione quam textui inserui e *Codice Jungermanni.* προσεῖσεφέρεν mox edit. prior. habebant.

63 Προσκαλέσασθαι] C. A. προσκαλέσαντο οἱ β. v. de *Hieroc.* in πρόσκλησις, ubi explicat & τὸ προσκαλέσασθαι. Kühn.

Προσκαλέσασθαι] *Προσκαλέσασθαι*, τὸ παρὰγγέλλειν εἰς δίκην, ait *Hieroc.* & testes citat *Demosthenem* ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀγρίου κλήρου· & *Hyperidem* ἐν τῷ πρὸς Δάμιππον· & infra *Segm.* 68. de accusante: *παρίστησι τοῖς δικάζουσιν.* JUNG.

64 Γραφαὶ δὲ Φόνου] C. A. Φόνου καὶ τραύματος ἐκ προνοίας &c. confer cap. 10. in initio. Kühn.

Γραφαὶ δὲ Φόνου] *Lubet* & hæc tibi ut supra in privatis actionibus sub unum aspectum ex *Sigonii* libr. III. de *Rep. Athen.* c. 1. describere: *Crimina vero, ait, de quibus γραφὴ scribi per leges potuit, hæc fuerunt:*

Φόνος, τραῦμα ἐκ προνοίας, πυρκαϊᾶ, Φάρμακον, βούλευσις, ἱεροσυλία, ἀσέβεια, προδοσία, ἐταιρήσις, φθορὰ, μοιχεία, ἀγάμιον, ἀστρατεία, λειποστράτιον, λειποτάξιον, διδία, λειποναῦτιον, ἀναυμάχιον, τὸ ῥίψαι τὴν ἀσπίδα, ψευδογγραφή, συκοφαντία, ψευδοκλητεία, δώρα, δικασμός, ζηνία, δωροζηνία, ὕβρις, ἀγράφειον, ἀγγραφον μέταλλον, ἀλόγιον, παρανόμων, δοκιμασία, εὐθμία, προβολή, ἀπογραφὴ, ἀπάφαισις. Id est: *caedes, vulnus de industria, incendium, venenum, insidia, sacrilegium, impietas, proditio, impudicitia, corruptela, adulterium, neglecta nuptia, neglecta militia, desertia militia, desertus ordo, timiditas, desertia navis, neglecta pugna navalis, abjectum scutum, falsa relatio, calumniatio, ementita citatio, dona, munera, peregrinitas, peregrinitas dono tentata, contumelia, deletum nomen, improffessum metallum, non reddita rationes, violata leges, probatio, repetunda, probola, apographe, & apophasis:* de quibus apud cum plura: nos tantum monebimus, ubi *Polluci* nostro *symbolum* confert. JUNG.

65 Τραύματος, ἐκ προνοίας] *Delendum itaque comma post τραύματος, ut intelligas de vulnere consilio inflicto, non invito: & scribendum: Φόνου καὶ τραύματος ἐκ προνοίας, ut & infra admonebo Segm. 117.* JUNG.

Καὶ τραύματος, ἐκ προνοίας] *Delevi cum Kühnio nostro commaticam distinctionem: æstio vulneris delibato consilio illati: extat hodieque Lyxia περὶ τραύματος ἐκ προνοίας Oratio, quam adibis. Ut τραῦμα ἐκ προνοίας, ita & Φόνος ἐκ προνοίας: Constantini Porphyrog. Nov. 12. περὶ τῶν φοινύοντων μετὰ ξίφους ἢ ξύλων μεγάλων ἢ λίθων ἐκ προνοίας. In jure autem Græco omnia quæ sunt delibato consilio, fieri dicuntur ἐκ προνοίας: solent alias Græci ἐκ προαιρέσεως. Sed ut hæc magis fiant illustria, adpone verba legis, quam *Demosthenes* adversus *Aristocr.* pag. 728. recitat: *Δικάζειν δὲ τὴν βούλην τὴν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ Φόνου καὶ τραύματος ἐκ προνοίας καὶ πυρκαϊᾶς καὶ Φαρμάκων, εἰάν τις ἀποκτείνῃ δούς, quem legis ordinem sequutus est Pollux noliter eademque legis verba non semel repetit in sequentibus Demosthenes. Ita & apud Athenienses lex erat τὸν ἐκ προνοίας ἀποκτείναντα θανάτῳ ζημιῶσθαι.**

66 Λειποστρατίου, &c.] *Fuga militiæ est λειποστράτιον, cum scilicet quis jam miles militiam detrectat, deserit. λειποτάξιον, desertio ordinis in acie. ἀστρατεία, crimen militiæ nunquam suscepta, vel ejus; qui nunquam insertus est catalogo militum. λειποναῦτιον, fuga e navibus. ἀναυμάχιον, qui pugna navalis discrimen nunquam subierat, is ἀναυμάχιον accusabatur. Kühn.*

Λειποστρατίου, &c.] MS. λειποστασίον, ἀστρατείας, pro vulgatis λειποτάξιον, ἀστρατείας. Sed illud λειποτάξιον tamen MS. infra habet *Segm.* 92. JUNG.

Λειποστρατίου, &c.] *De δίκῃ λειποστρατίου nihil inferius Pollux noliter, ut de aliis. De ἀστρατείας & λειποτάξιου δίκῃ vide, sis, Demosthenem adversus Βα-*

λειποταξίου, ἀστρατείας, λειποναυτίου, ἀναυμαχίου, 67 τοῦ ῥίψαι τὴν ἀσπίδα, 68 ἀφ' οὗ ῥίψασπις κλεώνυμος, ἀγαμίου παρὰ δὲ Λακεδαιμονίους, καὶ ὄψιγαμίου, 69 καὶ κακογαμίου. 70 ἀργίας, 71 ἑταιρήσεως, 72 ψευδεγγραφῆς, 73 ψευδοκλητείας, 74 ξενίας, δωροξενίας, 75 παρανόμων: 76 δοκιμασίας,

ordinis relictionis, a militia vacationis, navis derelictionis, navalis pugnae detractionis, clypei projectionis, caelibatus: apud Lacedaemonios vero, etiam Serotini nimis matrimonii, & inhonesti, ocii, scortationis, falsae inscriptionis, falsae vocationis, inquilinorum, munerum peregrinorum, iniquitatis, census,

nam de nomine: habemus quoque binas *Lysia* Orationes, alteram κατὰ Ἀλκιβιάδου λειποταξίου, alteram vero κατὰ Ἀλκιβιάδου ἀστρατείας in his utrisque plura sunt quae hanc rem illustrent, quae heic congerere instituti nostri ratio vetat. Erant autem οἱ ἀστρατευτοὶ & λειποτακτοῦντες infames, neque quicquam publicarum rerum, publicique honoris capessere iis licebat; id lege fuit cautum, de qua *Petisium* vide Comm. Leg. Attic. 557. memini apud *Dionem Chrysostomum* legisse, ubi illam legem adludit.

67 Τοῦ ῥίψαι τὴν ἀσπίδα] C. A. τοῦ non habet. C. V. post ἀσπίδα, ἀφ' οὗ ῥίψασπις κλεώνυμος. ἀγαμίου &c. C. A. non habet ἀγαμίου π. δ. Α. nec, καὶ κακογαμίου. ῥίψασπις κλεώνυμος, quod addit C. V. est ex *Aristophanis Pace*, ubi tangit *Cleonymum* ἐπὶ ἀπορήσει τῆς ἀσπίδος. vid. Notas in V. H. *Asiatis*. KÜHN.

Τοῦ ῥίψαι τὴν ἀσπίδα] MS. noster auctior, ἀναυμαχίου. ῥίψαι (sine τοῦ) τὴν ἀσπίδα, ἀφ' οὗ ῥίψασπις κλεώνυμος, ἀγαμίου &c. insigniter ni fallor iterum loco, qui vulgo mutilus, suppleto, allata nimirum obiter *Aristophaneae* χρίσει a nostro *Polluce*. *Suidas*: κλεώνυμος οὗτος ῥίψασπις ἐγένετο. *Αριστοφάνης*:

Εἰ τις ἐπιθυμῆι ταξιαρχίην ἐν ταῖς μάχαις, Πάσχει γι τοιαῦθ', οἷον κλεώνυμος.

Καὶ παρομία, κλεώνυμος διλότρος. *Αριστοφάνης*:

--- κλεώνυμοι αὐταὶ τὸν ῥίψασπιν χθῆς ἰδοῦσαι,

βλάφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο. ---

διῶδες γὰρ ἦν. &c. ita omnia apud *Suidam* reconcinnanda. Alter hic locus est ex *Nepheleis Comici*, versusque secundus ita plenus, ibi legitur:

Ὅτι διλότατον τοῦτον ἰώρων, ἐλαφοὶ δ. τ. ε.

Eum locum respexit & *Noster* supra VI. 151. ubi ait *Aristophanem* dixisse ῥίψασπιν. *Cleonymum* hunc nominat *Aristophanes* scripsit non honoris causa. JUNG.

Τοῦ ῥίψαι τὴν ἀσπίδα] Eleganti auctario e MSS. *Pollucem* hic plenior fecimus: consentit optimus *Falckenburgii* Codex. *Asiatis*: κλεώνυμος ὁ ῥίψας τὴν ἀσπίδα. summum vero fuisse dedecus abjecto fugere clypeo nemo est qui nesciat, ita quidem ut de eo qui summi rem dedecoris patravat dicatur, cum ῥίψαι τὴν ἀσπίδα.

68 Ἀγαμίον.] Vid. supra III, 48. & insuper *Athen.* lib. XIII. princ. SEB.

Ἀγαμίον.] Supra libr. I. cap. 3. sect. 5. *Lacones* imitatus *Plato* lib. IV. & lib. VI. de LL. multam dixit ἀγάμοις quotannis pendendam. vocat autem vitam solitariam μοναυλίαν, alii μονοδιαιτησίαν. adde, quod & μονογαμίον erat viduus statuta poena; *Clemens Strom.* XI. KÜHN.

Ἀγαμίον.] Augendae reipublicae maximam habuere curam Veteres, eaque de causa, qui caelibem ducebant vitam, actione in eum instituta multabatur: id apud *Athenienses*, id apud *Lacones* obtinuit, apud hos quidem rigide: Ἀγαμίον. *Ζηρία* παρὰ *Σπαρτιαταῖς*. *Herfych.* meminit & *Plutarchus* non uno in loco, aliique haud pauci.

69 Καὶ κακογαμίον.] Desunt καὶ κακογαμίον in MS. sed non deorat supra III, 48. JUNG.

70 Ἀργίας] *Asiatis*. V. H. libr. IV. cap. 1. apud *Lacones* otiosi verberibus afficiebantur ab *Ephoris*. *Lysias* Oratione *Nicias* quendam accusavit ἀργίας, quam *Harpoer.* laudat in vocibus, πῆττοι & ποταμός. KÜHN.

71 ἑταιρήσεως] ἑταιρήσις erat, cum adolefcens corporis sui florem amori Venereo prodiderat ὄφρονόταῖς. hos lex *Solonis* omnibus arcebat honoribus, imprimis Rhetorum suggestu & tribunali. vid. Orat. *Aeschin.* contra *Timarchum*, *Demesth.* contra *Androtionem*. KÜHN.

ἑταιρήσις] *Diogen. Laert.* in Vita *Solon.* Segm. 55. τὸν τε ἑταιρηκότα ἱργίον τοῦ βήματος, ad quem locum Etruditissimo *Menagio* merito suo vapulant *Meursius* & *Aldebrandinus*, qui ἑταιρηκότα exponebant scortatorem: melius ipse *mulebria passum*, eaque notione apud *Xenophontem* extat.

72 ψευδεγγραφῆς] Ἀξίονem hanc instituebat, qui se per fraudem dicebat relatam in tabulas, quasi debitorem Reipublicae, cum nihil omnino deberet, idcoque hanc dicam impingebat inscriptori suo & actori, tanquam falsario & lycophantae. vid. *Harpoer.* h. v. KÜHN.

73 ψευδοκλητείας] Actio haec movebatur contra eum, qui subornaverat falsos testes, iisque reum perculerat, ut referretur inter ararii debitores. vide infra Segm. 44. ubi hujus criminis accusari is dicitur, qui testem coëgit testari contra jus fasque. KÜHN.

74 Ξενίας] Peregrinitatis actio erat in peregrinos, qui se gerebant pro civibus. δωροξενίας δὲ καδεbar etiam in civibus, qui datis muneribus peregrinitatis accusatione se liberaverant: peregrinitatis rei manebant in carcere, usque ad tempus iudicii subeundi, & peregrinitatis convicti vendebantur publice. KÜHN.

75 Παρανόμων] Παρανόμων actio feriebat eos, qui nova lege aliis jam latis derogabant, & propterea legum violatarum accusabantur. vid. Orat. *Demosthen.* contra *Leptin.* & II. contra *Aristogit.* durabat autem actio legum violatarum unum tantum annum, ita ut, si convictus esset auctor legis, criminis poenas daret; elapso autem anno adhuc quidem ipsa actio nondum expiraverat, expiraverat vero multa; ceterum si actor reum non convicerat, ipse multam mille drachmarum solvebat. Ordinarii iudices hujus criminis erant *Thesmorberae*, quanquam extra ordinem & alius Archon eandem causam cognosceret, si scilicet legi derogatum esset, cujus tutela ad ipsum pertinebat. Qui ter convictus erat legum violatarum, infamis pronunciabatur, & si Rhetor erat, non amplius habebat potestatem pro concione dicendi. Actio παρανόμων cadebat etiam in auctores ψηφισμάτων ἀνεπιτηδίων. KÜHN.

76 Δοκιμασίας, &c.] Probationis actio movebatur Rhetoribus, ducibus, aliisque magistratibus, & in ea vita antea rei examiandi sub acumen censura veniebat, ut liqueret, utrum dignus esset hoc vel illo honore, necne. Ita *Aeschines Timarcho* ἐπιγγυλιε δοκιμασίαν, denuntiavit probationis litem, an scilicet respectu vitae turpiter acta in aliquam administrandae Reipublicae partem admittendus esset. *Noster* infra docet, actionem ἑταιρήσεως etiam dici δοκιμασίαν ἢ ἐπαγγυλίαν. KÜHN.

Δοκιμασίας, &c.] MS. alio casu δοκιμασία, εὐδύνα, deinde ut vulgo παραπρεσβίας, tum iterum varians, προβολή, φάσις &c. Et recte, puto, legamusque ita: δοκιμασία, εὐδύνα, παραπρεσβίας, προβολή, φάσις. sic enim & mox habebis, ut δοκιμασία mox Segm. 44. ubi

41 examinis, male administratæ legationis, intentionis. * Accusatio, delatio, deductio in jus: deducere, Virorum scrutatio. Has itaque actiones, aut quotquot tales sunt (causæ enim, etiam actiones, non autem actiones, causæ dicuntur) cuicumque volenti intendere licebat. In his vero omnibus, nisi quis quintam suffragiorum partem sibi altiplantem haberet, mille drachmarum multam dabat. Sed impietatis reum agens, nec convincens, morte multabatur. * Injuriarum autem multa, non injuriam passus erat, sed publica. Munerum autem actio,

77 εὐθύνης, παραπροβείας, 78 προβολῆς, * Φάσις, ἔνδειξις, ἀπαγωγή, 79 ἐφηγεῖσθαι, 80 ἀνδρολήψιον, 81 εἰσαγγελία. Ταύτας τὰς δίκας, ἢ ὅσαι τοιαῦται (82 ἐκαλοῦντο γὰρ αἱ γραφαὶ καὶ δίκαι, οὐ μέντοι καὶ αἱ δίκαι, γραφαὶ) ἐξῆν τῷ βουλομένῳ γραφθεῖσθαι. 83 καὶ ἐκ πασῶν τούτων, ὁ 84 μὴ μεταλαβὼν τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, προσωφλίσκανε 85 χιλίας. Ὁ δὲ τῆς ἀσεβείας γραψάμενος, 86 καὶ οὐχ ἐλὼν, ἐθανάτουτο. * 87 Καὶ τῆς μὲν ὕβρεως τὸ τίμημα, οὐκ 42 ἦν τοῦ παθόντος, ἀλλὰ δημόσιον. 88 δάρων δὲ,

hæc singula explicat. & ibidem Segm. 45. εὐθύνα ut hic, quod eo modo MS. noster constanter servat, ut supra Segm. 22. & Segm. 30. dixique & apud Hesychium esse: εὐθύνα, δικαία διορθωσις, ἰξίτασις. tertium παραπροβείας, Segm. 46. in MS. quidem προβολή ibid. male vero hic ediderunt antea προβολῆς quum tamen Segm. 46. προβολή etiam antea haberent: nosterque Seberus cum suo etiam MS. recte illud σ c vocula sustulit: nec aliter supra Sigonius habebat, & Noster VI, 176. προβολῆ ἀδικήματος. φάσις autem, quod nota, non littera initiali majori abjungendum, ut vulgo habent, sed προβολή, φάσις &c. scribendum & distinguendum est: hæc omnia dein Noster sigillatim exponit, ut post προβολῆν statim φάσις Segm. 47. &c. JUNG.

77 Εὐθύνης] C. V. εὐθύνα, id est, ratio reddenda de bene gesto magistratu, de legationibus, de sacerdotiis, & id genus aliis, quique hanc rationem nondum reddiderat, ὑπεύθυνος dicebatur, & dicam εὐθύνης subibat, si scilicet rationibus nondum redditis se ingereret aliis honoribus novis, muneribusque publicis. KÜHN.

78 Προβολῆς.] Προβολῆς e MS. & quia non aliter Segm. 46. Hic pr. ed. προβολ. SEB. Προβολῆς.] C. V. προβολή. C. A. προβολῆς. αἰτιο ἰμπυριαντῶν, vel πειστορία αἰτιο. vid. Budæi Comment. KÜHN.

Προβολῆς.] Delevi τελείαν στιγμὴν, quæ erat in vulgatis, assentiente *ἡμερογραφῶ* nostro: in ceteris, quamvis ejus lectio mihi præferenda videatur, nihil mutavi.

79 Ἐφηγεῖσθαι] MS. noster ἐφηγεῖσθαι, sicut & infra Segm. 50. ubi hoc explicatur. Et sic emenda. ἐφηγεῖσθαι enim illa κατηγορία dicta. vid. Suidam in ἐφηγεῖσθαι, & Sigonium lib. III. de Rep. Athen. cap. 1. qui & φάσις & ἐφηγεῖσθαι jungit libr. IV. cap. 3. adeo ut mirer eum scripsisse lib. III. de Rep. Athen. cap. 1. in principio: *Fuerunt enim κατηγοριῶν genera multa, γραφή, φάσις, ἔνδειξις, ἀπαγωγή, ἀφήγησις, ἀνδρολήψια & εἰσαγγελία. Id ita esse, non solum Pollux, qui hæc ipse libro est οὐτανο de industria perscrutatus, sed Demosthenes quoque declarat, qui in Androtiana, &c. Nihili enim ista ἀφήγησις & forte vitium librarii ipsius vel typographi, ut & ἀνδρολήψια, pro ἀνδρολήψιον, si ex Polluce, ut ait, hæc depromsit: quamvis potius ἀνδρολήψια eo loco Sigonii corrigendum, quum & ad Harpocratationem & Nostrum infra Segm. 51. ita habentem respicere potuerit. Lubet & particulam ex illa Demosthenis κατὰ Ἀνδροτιανῶν, ubi eo verbo, quod nostro Polluci ex MS. restitui, utitur, hic etiam adscribere, ubi Orator ait, *Solomen* multifariam rationem exigendi pœnas a facinorosis legibus suis ostendisse: *οἷον τῆς κλοπῆς, ἔβρωσαι καὶ σωτῶ πιστεύεις; ἀπαγεῖν ἐν χιλίαις δι' ὁ κίνδυνος; ἀσθενέστερος εἶ; τοῖς ἀρχαῖοις ἐφηγοῦ' τοῦτο ποιήσουσιν ἐκείνοι φοβῆ καὶ τοῦτο; γράφου.* Ubi & quasi ratio-*

nem habes istius verbi. ἐφηγεῖσθαι τοῖς ἀρχαῖοις, *ducere magistratus vel pratorum ad ades ejus quem reum facere cupis*, ut Noster ipse infra Segm. 50. explicat. JUNG.

Ἐφηγεῖσθαι] Emendavi ἐφηγεῖσθαι, nec enim ἐφηγεῖσθαι MSS. non faventibus placuit. Ceterum & *Urbano Emmius* vir eruditionis non vulgaris ἀφήγησις e Sigonio retinuit in suo de Republ. Athen. libello commentario.

80 *Virtutum scrutatio.*] Ἀνδρολήψιον & ἀνδρολήψια Demosth. adv. Aristocr. fol. 440. & de cor. præf. navalis fol. 717. *corruptionis signatio*, quæ & ἐνεχυρασμός. Bud. Comm. col. 28. vid. infra Segm. 50. ubi mox describitur & εἰσαγγελία, quam hic Interpret. præterit. SEB. 2.

Ἀνδρολήψιον] Ἀνδρολήψιον, *clarigatio* in Glossis. Lex de ἀνδρολήψια extat apud Demosthenem contra Aristocratem. KÜHN.

81 Εἰσαγγελία.] Delatio, uti in Glossis, εἰσαγγελίας nobis, delator. competebat hoc nomen in eos, qui accusabantur, quod statum popularem perditum irent. εἰσαγγελία ὄνομα δίκης κατὰ τῶν καταλυόντων τὴν δημοκρατίαν. νόμον εἰσαγγελικῶν mentio fit apud Demosth. Orat. contra Timocratem. KÜHN.

82 Ἐκαλοῦντο γὰρ γραφαὶ &c.] *Ulpian.* in Demosth. Orat. contra Leptin. γραφὴ κυρίως ἢ κατὰ τὴν νόμον κατηγορία, adde, δημόσιον ἐγκλήματος, uti δικὴ ἰδίως dicitur, πρὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐγκλημάτων. KÜHN.

Ἐκαλοῦντο γὰρ γραφαὶ &c.] Plenius MS. ἐκαλ. γὰρ αἱ γραφαὶ καὶ δ. bene: ut mox καὶ αἱ δίκαι, γρ. de discrimine vero δίκης & γραφῆς ex Herodiano, *Thoma Magistro, Harpocratatione, Suida*, vid. doctiss. *Nunneium* Notis ad Herodiani fragment. de Diction. Attic. *Grynichi* Eclogis additum in δικῆ. JUNG.

Ἐκαλοῦντο γὰρ] Subjuncti ai e MSS. & firmant sequentia.

83 Καὶ ἐκ πασῶν &c.] C. V. modo αὐτῶ β. & hic, ἐπὶ πασῶν τ. KÜHN.

Καὶ ἐκ πασῶν &c.] MS. καὶ ἐπὶ μὲν πασῶν &c. ἐπίσι. JUNG.

84 Μὴ μεταλαβὼν] Ita loquitur & mox Segm. 48. Et eadem quoque infra Segm. 53. vide de hac lege Sigonium lib. III. de Rep. Athen. c. 1. JUNG.

85 Χιλίας.] Ἐν χιλίαις ὁ κίνδυνος, sæpius inquit Demosth. in Orat. vid. Segm. 50. KÜHN.

86 Καὶ οὐχ ἐλὼν] Καὶ non habet C. A. nec C. V. KÜHN.

Καὶ οὐχ ἐλὼν] MS. οὐχ ἐλ. sine præcedenti καί. JUNG.

87 Καὶ τῆς μὲν ὕβρεως &c.] Dicitur, multam ὕβρεως publicam fuisse; sed illud intelligendum est ita, si alius accusaverit reum: si enim ipse, qui contumeliam passus erat, nomen detulerat, illi multa addicebatur. KÜHN.

88 Δάρων δὲ] MS. δάρων δὲ &c. sed δάρων vulgatum placet, ut etiam supra Segm. 40. MS. habebat: sci-

κατὰ τοῦ ἐπὶ δώροις δικάσαντος ἢ ἡ γραφὴ· δε-
 κασμοῦ δὲ, κατὰ τοῦ διαφθείραντος· καὶ ὁ μὲν
 δεκάζεσθαι, ὁ δὲ δεκάζειν ἐλέγεται. ⁸⁹ Τῆς δὲ
 ἀργίας, ἐπὶ μὲν Δράκοντος, ⁹⁰ ἀτιμία ἢ τὸ τί-
 μημα· ἐπὶ δὲ Σόλωνος, ⁹¹ εἰ τρίς τις ἀλώη, ἤτι-
 μοῦτο. ⁹² Λειποναυτίου μὲν ἐκρίνετο, ὁ τὴν ναῦν
⁹³ ἐκλείπων, ὡς περὶ ὁ τὴν τάξιν, λειποταξίου.
 43 * Ἀναυμαχίου δὲ, ⁹⁴ ὁ τὴν ναῦν μὴ λιπὼν, ⁹⁵ μὴ
 μὲν τοι ναυμαχίσας. ⁹⁶ ἑταιρήσεως δ' ἢ ἡ γρα-
 φὴ, καὶ δοκιμασία, καὶ ἐπαγγελία, καὶ ταῦ-
 τα τῆς κατὰ τῶν ⁹⁷ ἡταιρηκότων κατηγορίας τὰ
 ὀνόματα. Ψευδεγγραφῆς δ' ἢ ἡ δίκη, κατὰ
 τῶν ⁹⁸ ὡς ὀφείλοντας τινὰς ἐνδειξαμένων, εἰ ψευ-
 δῶς σεσυκοφαντηκότες ἀλῶεν. ⁹⁹ κατὰ δὲ τοῦ-
 44 του ἢ καὶ ¹⁰⁰ ἐπιβουλεύσεως γραφὴ. * ἢ Ψευ-
 δοκλητείας δὲ, κατὰ τῶν οὐ δικαίως ² κεκλητευ-
 κῶτων. Δωροζενίας δὲ, εἴ τις ζηνίας κρινόμενος,
 non legitime vocatos. Munerum peregrinorum, si quis falsæ civitatis ufucapionis Reus,

contra illum erat, qui in munerum gra-
 tiam judicarat. Sed corruptelæ actio,
 contra corruptorem ipsum. Et ille qui-
 dem corrumpi, hic vero corrumpere dicitur.
 Ocii porro pœna erat, secundum
 Dracontem, Infamia. Secundum Solonem
 vero, Qui tertio ocii reus convincebatur,
 multabatur honoribus. Sed navium de-
 relictionis actionem subibat, qui navim re-
 liquerat: quemadmodum qui aciem dese-
 ruit, aciei defectionis. * Præterea vaca-
 tionis a pugna militari reus est, qui na-
 vim quidem non relinquit, non tamen
 pugnam capessit. Sed scortationis erat a-
 ctio, censura, & delatio. & hæc sunt
 scortatorum accusationis nomina. Falsæ
 inscriptionis iudicium, contra eos, qui
 falso aliquot veluti nocentes detule-
 rant, si falso calumniantes iudicio vicif-
 sent: contra quem, & infidiarum actio
 habebatur. * Falsæ vocationis, contra
 44

licet γραφὴ de qua vid. & R. Forner. II. Ret. quo-
 tid. 15. qui cum Rom. legib. confert. JUNG.

⁸⁹ Τῆς δὲ ἀργίας] *Laert.* in *Solone* pag. 37. ὁ ἀρ-
 γὸς ὑπεύθυνος ἵστα παρὰ τῷ βουλευτικῷ γραφίσθαι. Λυ-
 σίας δ' ἐν τῷ κατὰ Νικίου Δράκοντὰ φησι γεγραφεῖναι
 τὸν νόμον, Σόλωνά δὲ τιθῆναι. *Plutarchus* autem in
Vit. Sol. circa fin. ὡς δὲ Θεόφραστος ἰστέρησι, καὶ
 τὸν τῆς ἀργίας νόμον οὐ Σόλων ἔθηκεν, ἀλλὰ Παισιστρα-
 τος. SEB.

Τῆς δὲ ἀργίας] Id est, *inertia & lenitudinis*, ut
 interpretatur *Cicilius* exposit. *Novellæ* 80. ubi de hac
 actione: de qua vide omnino *Clariff. Casaubonum* *Notis*
 ad *Laertii Solonem*. JUNG.

Τῆς δὲ ἀργίας, &c.] Ad *Dionysii* in *Solone* locum,
 ex quo τῆς ἀργίας δίκη δημοσίαν fuisse patet, vi-
 de *Menagium* & præter hunc ab eoque citatos au-
 ctiores, *Nicolaum* de *Motibus gentium* apud *Stoben-*
sem.

⁹⁰ Ἀτιμία] *Plutarchus* in *Solon*. capitale fuisse cri-
 men otii secundum *Draconis* statuta ait, si scilicet
 reus ter accusatus convictusque segnis otii fuerat. *Sol-*
on autem infamia notatum voluit eundem, & *Plutar-*
chus τὸ δλίγον δειν, arguit, non omnes *Draconis* leges
 intentasse mortem delinquentibus. KÜHN.

⁹¹ Εἰ τρίς &c.] MS. ἢ τρίς, pro ἢ τρ. JUNG.

⁹² Λειποναυτίου μὲν] MS. καὶ λειπον. JUNG.

Λειποναυτίου &c.] Vide, *lis, Resium* *Commentario*
 ad *Leges Att.* pag. 558. ubi hunc ipsum *Pollucis*
 nostri locum adfert.

⁹³ Ἐκλείπων] *Ἐκλείπων*. SEB.

Ἐκλείπων] Melius C. A. ἐκλείπων τὸ ἐλλείπειν fere
 sine casu est. KÜHN.

Ἐκλείπων] MS. ναῦν ἐκλείπων. ut & *Seberii* MS. nec
 id vulgato non præferam. JUNG.

Ἐκλείπων] Emendavi e MSS. ἐκλείπων.

⁹⁴ Ὁ τὴν ναῦν μὴ &c.] MS. ναῦν μὴ μὴ λ. JUNG.

⁹⁵ Μὴ μὲν τοι ναυμαχίσας] MS. ναυμαχίσας.
 JUNG.

⁹⁶ ἑταιρήσεως δ' ἢ ἡ γραφὴ] *Laert.* in *Solone*: τὴν
 δὲ ἡταιρηκῶτα εἰργειν τοῦ βήματος. SEB.

ἑταιρήσεως δ' ἢ ἡ γραφὴ] H' omittit C. A. KÜHN.
 ἑταιρήσεως δ' ἢ ἡ γραφὴ] MS. ἑταιρ. δὲ ἢ γραφῆ.
 & vulgatum ἢ abundare videtur. JUNG.

⁹⁷ ἡταιρηκότων] MS. mendose ἡταιρηκῶτων, ut & *rau-*
lo post σεσυκοφαντικότες. JUNG.

⁹⁸ ὡς ὀφείλοντας] MS. ὡς ὀφείλοντας, de *ψευδεγγρ-*

φῆ hinc *Sigenius* lib. III. de *Rep. Athen.* cap. 1. ψευ-
 δεγγραφῆ, ait, *Polluce teste fuit, non si quis alterum*
falso debitorem ad ararium retulisset, quod Harpocratio
cenfuit, sed si falso debitorem magistratus aliquem
indicasset. Nescio tamen an inter se pugnent, & an
 non *Harpocratio* id quod *Pollux* in genere dixit, expli-
 cet specialius. Verba ejus sunt: *Ψευδεγγραφῆ ὄνομα ἕ-*
κας ἐστίν, ἢ εἰσίσιν οἱ γεγραμμένοι ὀφείλειν τῷ δημο-
σίῳ, ὡς καταψυσσαμένου αὐτῶν τοῦ ἰγγράψαντος ἐν τῷ
σταδίῳ παρὰ τῇ Θεῷ κειμένη, ὡς ἀδικῶς ἰγγραφεῖντες
ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ. JUNG.

⁹⁹ Κατὰ δὲ τούτου] Κατὰ τούτων C. A. sed ex cor-
 rectione. KÜHN.

¹⁰⁰ Ἐπιβουλεύσεως] Pro ἐπιβουλεύσεως, leg. *Valerius*
Notis in *Harpocr.* βουλεύσεως, sed nihil opus est cor-
 rectione, si rem ipsam respiciamus, si vero titulum fori
 Attici, βουλεύσεως legendum erit. KÜHN.

Ἐπιβουλεύσεως] Dicitur βουλεύσεως saltem apud *Har-*
pocratiem in βουλεύσεως, & *Nostro* etiam infra *Segm.*
 83. quid vero differret a *ψευδεγγραφῆ*, habes apud
Suidam in *ψευδῆς ἰγγραφῆ*. JUNG.

ἢ *Falsæ vocationis*] *ψευδοκλητεία* est accusatio appa-
 ritoris, qui renuncians se quempiam in jus vocasse: ob
 camque renunciationem is, qui vocatus esse dicitur,
 in fraudem deserti vadimonii incidit. ὅστι δὲ κατηγο-
 ρία κατὰ τοῦ κλητῆρος κεκλητευκῆται ἐψυσσαμένου. *Bud.*
Comm. col. 104. vid. & 14. SEB. 2.

ψευδοκλητείας δὲ, &c.] Sic & supra *Segm.* 4. Infra
 88. *ψευδοκλητείας*. JUNG.

ψευδοκλητείας] *ψευδοκλησία* tritum magis est, & ita
 quoque *Aristoteles* in *Atheniensium Politia*, cujus ti-
 bi verba, quia & hanc actionem aliasque plures a *Po-*
luce nostro memoratas illustrant, adponam: Εἰσι δὲ
 γραφαὶ πρὸς αὐτοῦς (Θεσμοθέτας) ὅτι παρὰστασις τίθεται,
 ζηνίας καὶ δωροζηνίας, καὶ τις δῶρα δεῦς ἀποφύγη τὴν ζηνί-
 αν, καὶ ψευδεγγραφῆς καὶ ψευδοκλησίας, καὶ βουλεύ-
 σεως καὶ ἀγραφίου καὶ μοιχίας: descripti ex *Harpocra-*
tione in παρὰστασις, eademque ferme apud *Pollucem*
 nostrum inferius *Segm.* 88. reperies.

² Κεκλητευκῶτων.] MS. κεκλητευκῶτων, quo modo
 non raro peccat. *Sigenius* lib. III. de *Rep. Athen.* c.

1. *ψευδοκλητεία* *Polluci* fuit, si quis se alterum in jus
 citasse ementiretur: *Harpocratio* vero, si quis falso,
 ut debitorem, in jus vocasset. sed *Harpocratio* plu-
 ribus exponit, quod *Pollux* breviter dixit. *Harpocra-*
tionis verba sunt: *ψευδοκλησίᾳ* (sic enim ille) ὄνομα

muneribus datis liberatur. Iniquitatis, cum quis calculum dat, aut legem sancit iniquam. Jurejurando enim quispiam hoc, quod decretum est suggillans, cujus accusatio, *ὑπομοσία* vocatur, redarguit, quod hoc est aut iniquum, aut injustum, aut inutile. Censura Præsidibus habebatur, illisque qui vel forte, vel suffragiis electi erant, num ad imperandum idonei essent, minusve. Præterea Concionatores, si scortatores erant, aut patrimonii dilapidatores, aut Parentum mali tractatores, & alias vitæ reprehensibilis, infames erant, & concionibus arcebantur. Examen porro, contra Præsides erat, aut Legatos: eratque de pecuniis apud Rectores, Censoresque, qui decem erant. Erat porro injuriarum, apud Judices actio. Examini autem,

δῶρα δούς ἀποφύγοι. Παρανόμων δὲ, εἴ τις ψήφισμα³ γράφοι, ἢ νόμον παράνομον. ὑπομοσάμενος γὰρ τις τὸ γραφέν, οὗ ἢ κατηγορία⁴ ὑπομοσία ἐκαλεῖτο, διήλεγχεν ὅτι ἐστὶ παράνομον, ἢ ἀδικον, ἢ⁵ εἰσύμφορον. ⁶ Δοκιμασία δὲ, τοῖς ἀρχουσιν⁷ ἐπηγγείλετο, ⁸ καὶ τοῖς κληρωτοῖς, καὶ τοῖς αἰρετοῖς, εἴτ' ἐπιτήδειοι εἰσὶν ἀρχεῖν, εἴτε καὶ μὴ. ⁹ καὶ τοῖς δημαγωγοῖς, εἰ ¹⁰ ἡταιρηκότες εἴεν, ἢ τὰ πατρῶα¹⁰ κατεδιδασκότες, ¹¹ ἢ τοὺς γονείας κεκακωκότες, ἢ ἄλλως κακῶς βεβιωκότες, ¹² ἀτίμους αὐτοὺς ἐχρῆν εἶναι, καὶ μὴ λέγειν. ¹³ Εὐθύνη δὲ, κατὰ τῶν ἀρχάντων, ἢ πρεσβευσάντων. ¹⁴ ἦν μὲν περὶ χρημάτων πρὸς τοὺς εὐθύνοους, καὶ ¹⁵ λογιστάς. ¹⁶ οἱ δ' ἦσαν δέκα. ἦν δὲ περὶ ἀδικημάτων, πρὸς δικαστάς. ¹⁷ ἢ εὐθύνη

δικῆς ἐστίν, ἢ ἐπιτίθειν οἱ ἐγγεγραμμένοι ἀφίλειν τῇ δημοσίᾳ, ἐπειδὴν αἰτιῶνται τινὰς ψευδῶς κατασκευάσθαι κλητήρας καθ' ἑαυτῶν, πρὸς τὴν (*Suidam* & epitome MS. αἰς τὴν) δίκην ἀφ' ἧς ἀρλοῦν. JUNG.

3 Γράφοι] MS. γράψαι. SEB.
Γράφοι] C. A. γράψαι. KÜHN.

Γράφοι] MS. noster, ut & *Seberi*, γράψαι, pro γράφοι. JUNG.
4 ὑπομοσία] *ὑπομοσία* MS. SEB.
ὑπομοσία] MS. noster *ὑπομοσία*. *Seberi* *ὑπομοσία* habet: ut & infra Segm. 54 & 56. est, ubi MS. noster *λείπει*; quo modo & hic cum *Seberi* scriberem. JUNG.

ὑπομοσία] Restitui *ὑπομοσία*, quæ recta est hujus vocis ac usitata scriptio.

5 εἰσύμφορον.] Infra Segm. 56. ait *ἐπιτιμήδιον*. Segm. 88. μὴ ἐπιτιμήδιον. JUNG.

6 Δοκιμασία] *Brodaus* VII. Miscell. 7. ad locum *Eschines* contra *Timarchum*: ἐπηγγείλα αὐτῷ τὴν δοκιμασίαν. JUNG.

Δοκιμασία &c.] *Δοκιμασίαν* ἐπαγγέλλειν τινὶ, *inquisitionem* vel *probationem* denunciare alicui, vel, *intendere actionem* *vita anticilla*: Ita *Nolthus*, & recte, ad argumentum Orationis *Eschineæ* in *Timarchum*: utitur in illa Oratione haud raro *Eschines*: ille autem, qui vitæ anteaquæ rationem reddiderat, & obiecta sibi crimina diluerat, *δοκιμασθεὶς* dicebatur; qui vero causa ceciderat, *ἀποδοκιμασθεὶς*: utrumque est apud *Lysiam* περὶ τῆς *Εὐάνδρου δοκιμασίας*, & in eadem oratione εἰς τὴν ἀρχὴν *ἀδοκιμαστον καταστήσειν* pertinent huc ista *Hesychiana*: *Δοκιμασία*, ἢ ἐξέτασις τῶν ἀρχόντων. Nec dissimilem verbi hujus notionem apud *Ecclesiasticos* reperio scriptores, apud quos *δοκιμασθῆναι* dici solet, in cujus vitam moreque inquiritur. Fuit & alia apud *Athenienses* *παίδων δοκιμασία*, cujus meminere *Harpocratio* & *Scholiast. Aristophan.* in *Vespiis*.

7 ἐπηγγείλετο] MS. ἐπηγγέλετο. edit. Florent. ἐπηγγέλλατο. JUNG.

8 καὶ τοῖς κληρ. καὶ τοῖς αἰρ.] De his duobus magistratuum generibus *Sigonius* lib. IV. de Rep. *Athen.* c. 1. JUNG.

καὶ τοῖς κληρωτοῖς, &c.] De utroque magistratuum genere consule *Sam. Pessium* in præloquio ad *Leges Atticas*.

9 καὶ τοῖς &c.] καὶ τοῖς &c. scribe mutato magno K in parvum: pertinent enim & ad *δοκιμασίαν*, ut vel ex Segm. 43. videre potuisti. JUNG.

10 κατεδιδασκότες] MS. κατεδιδόκοτες, male. JUNG.

11 ἢ τοὺς γονείας κεκακωκότες] E MS. prior. edit.

κεκακώτες. *Labri*. in *Sol.* εἰς τις μὴ τρίψῃ τοὺς γονείας, ἀτίμους ἔστω. SEB.

ἢ τοὺς γονείας κεκακωκότες] *Abelt* a C. A. ἢ τοὺς γονείας κεκακωκότες. KÜHN.

ἢ τοὺς γονείας κεκακωκότες] *Bene* MS. κεκακωκότες, ut & *Seberus* noster edidit, & *H. Stephanus* ita in suo Codice correxit, pro vulgato κεκακώτες. Hac verba vero citat *Brodaus* ad initium *Eschines* Orat. contra *Timarchum*, ubi *δημηγοροῦντες* παρὰ τοῖς νόμοις, in sua commentatione in istam orationem, quæ cxtat VII. Miscell. 7. ubi pariter illud vitiosum κεκακώτες habet. JUNG.

Κεκακωκότες] Editio *Basilensis*, ad cuius oram id vitii *Kühnius* noster emendarat, ceteraque, quæ eam antecellerunt, κεκακώτες. Est autem τὸ κακῶν hac in re proprium ferme: *Lysias* κατὰ Ἀγερ. Ἐνδείξ. eleganter hoc modo: τὸν δὲ δῆμον, ὃν αὐτὸς φησι πατέρα αὐτοῦ εἶναι, φαίνεται κακῶς &c. pleraque autem, quorum heic *Pollux* noster meminit, habet & de *Rhetoribus*, ii enim *Onomasticographo* nostro sunt *δημαγωγοί*, *Eschines* in *Timarchum*, & ex eo *Pessius* ad *Leg. Att.* pag. 260. citat. & hunc *Pollucis* locum: ἡταιρηκότες dici non scortatores, sed *muliebria passos* superius est monitum.

12 ἀτίμους αὐτοὺς ἐχρῆν εἶναι] C. A. ἀτίμους γὰρ. KÜHN.

ἀτίμους αὐτοὺς ἐχρῆν εἶναι] MS. noster pleniore & aptiore structura: *βεβιωκότες, ἀτίμους γὰρ αὐτοὺς* &c. JUNG.

13 εὐθύνη] *Attice προπαροξυτόνως, εὐθύνα*, ut supra Segm. 40. tempus autem *εὐθύνας* definitum *προβεσμία* dicitur. KÜHN.

εὐθύνη] MS. εὐθύνα. ut supra Segm. 40. & mox, & infra 67. diximus supra ita & apud *Hesychium* esse. Hunc locum nos adire jubet *Brodaus* VII. Miscell. 7. ad ipsum initium orationis dictæ contra *Timarchum*: οὐδένα πάποτε τῶν πολιτῶν, ἃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐτε γραφὴν γραψάμενος, οὐτ' ἐν εὐθύνας λύπασμα. JUNG.

εὐθύνη] Vide, sis, *Lysia* εὐθύνας κατηγορίαν in *Nicomachum*; in ea reperio *εὐθύνας* ὑποχεῖν, δίδναι; aliaque quæ huc spectant. *Hesych.* in *εὐθύνα*.

14 ἦν μὲν περὶ χρ. &c.] C. A. ἢ μὲν περὶ χρ. &c. ἢ δὲ περὶ ἀδικ. &c. KÜHN.

15 λογιστάς.] De *λογιστῶν* & *εὐθύνας* discrimine laborat *Sigonius* libr. IV. de Republ. *Athen.* cap. 3: JUNG.

16 οἱ δ'] MS. antea editi: οἱδ'. JUNG.

17 εὐθύνη] *εὐθύνας* erant constituti triginta dies a deposito magistratu, quibus elapsis expirabat actio. KÜHN.

χρόνον εἶχεν ¹⁸ ὠρισμένον, ¹⁹ μεθ' ὃν οὐκ ἔτ' ἐξὸν ἦν
 46 ἐγκαλεῖν. * ἰδίως δὲ, ἢ κατὰ τῶν ²⁰ πρεσβευ-
 τῶν γραφῆ, παραπρεσβείας ἐλέγετο. ²¹ Προβα-
 λῆ δὲ, ἢ κλησίς εἰς δίκην κατὰ τῶν κακόνως πρὸς
 τὸν δῆμον διακειμένων. ²² προβολαὶ δὲ γίνονται,
 τοῦ δήμου ψηφισαμένου, καὶ τῶν εὐνουστάων
 τῆ πόλει, ὡς λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θεοδοτίδου
²³ περὶ ἀμφοῖν. προβολαὶ δὲ ἦσαν καὶ αἱ τῆς συ-
 κοφαντίας γραφαί, ²⁴ λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἰππο-
 κράτην ²⁵ αἰκίας. ἐγίνοντο δὲ καὶ περὶ τῶν ἐξυβρι-
 σάντων, ²⁶ ἢ ἀδικησάντων, ἢ ἀσεβησάντων
²⁷ περὶ τὰς ἑορτάς, ὡς ἢ κατὰ ²⁸ Μειδίου προβο-
 47 λῆ. * ²⁹ φάσις δὲ ἦν, τὸ φαίνειν τοὺς περὶ τὰ
³⁰ μέταλλα ἀδικοῦντας, ἢ ³¹ περὶ τὸ ἐμπόριον κα-
 κουργοῦντας, ³² ἢ περὶ τὰ τέλη ἢ τῶν δημοσίων τι

tempus definitum constitutum erat, quo
 elapso, examinis causam intendere non
 licebat. * Proprie tamen iudicium con- 46
 tra Legatos, perperam administratae lega-
 tionis actio dicitur. Intentio porro, ac-
 tio est contra male affectos erga Popu-
 lum. Intentionesque non nisi suffragante
 Populo, & civitatis amatoribus paran-
 tur, ut tradit Lyfias in Libro contra The-
 otdotidum: de utrisque intentiones por-
 ro, etiam Sycophantiae actiones erant. &
 Flagrorum quoque, secundum Lyfiam in
 Libro ad Hippocratem. Intendebantur
 quoque injuriolis, delinquentibus, & ir-
 religiosis circa festa: qualis est con-
 tra Midiam intentio. * Delatio erat, 47
 deferre eos, qui in metallis pecca-
 bant, aut circa emporium male res tra-
 ctabant, aut publicarum rerum tributa

Εὐδύη] MS. εὐδύα, ut modo ante. JUNG.

18 ὠρισμένον] Post ὠρισμένον, in C. A. deest quic-
 quid sequitur, usque ad εἰ φάσκουσιν μηδὲν &c. *Segm.*
 55. KÜHN.

19 Μεθ' ὃν οὐκ ἔτ' ἐξὸν] MS. monstrose, μεθ' ὃν οὐκ-
 τεξίον ἐγκαλεῖν scripsit forte Pollux saltem: μεθ' ὃν
 οὐκίτ' ἐξὸν ἐγκ. JUNG.

20 Πρεσβευτῶν γραφῆ] MS. πρεσβευτῶν ἐγγραφῆ,
 παραπρεσβείας ἰλίγ. Et de παραπρεσβείας non dubito
 affirmare sic scripsisse Pollucem, ut & supra *Segm.*
 40. vulgari recte habebant. nec aliter hic legisse *Sigo-*
onium autumo. Ait enim lib. III. de Rep. *Athen.* cap.
 1. *Qua vero actio legatis est intentiata, ea proprium no-*
men παραπρεσβείας obtinuit. JUNG.

Πρεσβευτῶν γρ.] Mox παραπρεσβείας restitui, de
 qua quidem emendatione nemo erit qui lites moveat.

21 Προβολῆ δὲ, ἢ κλησίς &c.] MS. προβολῆ δὲ ἦν κλ.
 quod placet. sic mox φάσις δὲ ἦν, & ἰνδύξις δὲ ἦν
Segm. 49. Turpis vero menda in *Sigonii* editione pro
 hoc vocabulo locum occupavit lib. III. de Rep. *Athen.*
 cap. 1. ibi enim recentiores Codices ita habent: ἀπο-
 γραφῆ, inquit Pollux, adversus eos fuit, qui male er-
 ga populum affecti essent, qui Sycophantia essent &c.
 Scripsit enim sine dubio eruditiss. *Sigonius*: προβολῆ,
 ἰσχυρίσιν Pollux &c. vide eum & lib. II. de Rep. *Athen.*
 cap. 4. JUNG.

22 Προβολαὶ δὲ γ. τοῦ δ. ψηφ. &c.] Προβολαὶ fie-
 bant in concione populi, reusque ab actore populo
 proponebatur, & si populus eum suo praedicio da-
 mnarat, tum demum causa ad *Thefmotheias* deferreba-
 tur, qui eam in iudicium adducebant, postquam a-
 ctorem interrogassent, βούλει κατηγορεῖσθαι, ἢ μάρτυ-
 ρας ἔχεις εἰς τὰς ἀποδείξεις ἐταίμους; *vim tu accusare?*
habesne testes paratos ad probandum? &c. KÜHN.

Προβολαὶ δὲ γ. τοῦ δ. ψηφ. &c.] MS. προβ. δὲ ἐγί-
 γνοντο. & hoc aptius: sic & mox loquitur. JUNG.

23 Περὶ ἀμφοῖν] Hic mendum videtur latere; nisi
 ἀμφοῖν referatur ad duo quae praecedunt, nempe *quid*
sit προβολῆ, & ubi proponatur; & de utroque egisse
Lyfiam in Orat. adversus *Theofodotidem*. KÜHN.

Περὶ ἀμφοῖν.] *Ἀμφοῖν λέγων.* pr. MS. auctius. JUNG.

24 Λυσίας ἐν τῷ] An? *Λυσία δ' ἐν τῷ.* SEB.

Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἰππ. &c.] MS. iterum priora
 repetendo: *Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θεοδοτίδου* (sic enim
 jam habet) *περὶ ἀμφοῖν λέγων,* pr. MS. auctius. JUNG.
 sed illa κατὰ Θεοδ. π. ἀμφ. λ. puto errore librarii
 non recte repetita. sed nondum tamen locus mendo vi-
 detur carere διὰ τὴν ἀσυνταξίαν. *Severo* nostro vide-
 tur legendum *Λυσία δ' ἐν τῷ.* mihi olim visum fuit,
 nec jam displicet *Pollucem* scripsisse: ὡς *Λυσίας ἐν &c.*

ut ante, quae particula *ὡς* a negligenti scriba omiffa
 fuerit. JUNG.

25 Αἰκίας.] *In Oratione contra Hippocratem de con-*
tumelia. *Interpr.* aliter. KÜHN.

26 Ἡ ἀδικησάντων] Desunt in MS. ἢ ἀδικησάντων.
 dein MS. habet ἀσεβησάντων π. variatione creberrima
 ea. JUNG.

Ἡ ἀδικησάντων] Vide *Sam. Pettium* ad Leg. *Attic.*
 pag. 49.

27 Περὶ τὰς ἑορτάς] *Ulpian.* in Orat. *Dem.* contra
Midiam fol. 151. *προβολῆ γὰρ ἐστὶν ὄνομα δίκης κατὰ*
τῶν περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικούντων. SEB.

28 Μειδίου] MS. *Μηδίου.* sed extrat oratio κατὰ *Μει-*
δίου. JUNG.

29 Φάσις] De phasi hinc & *Rhodiginus* XX. an-
 tiq. lect. 7. tu vide *Sigonium* lib. III. de Rep. *Athen.*
 cap. 1. JUNG.

30 Μέταλλα &c.] MS. μέταλλα & ἐμπόριον. JUNG.

31 Περὶ τὸ ἐμπόριον] Si scilicet mercator Atticus
 alios in portus navem frumentariam appelleret, nec
 frumentum importaret Athenas, quae utebantur pluri-
 mo frumento aliunde subvecto; qui hujusmodi mer-
 catorem deferebat, dimidium indicari auferebat pro
 praemio. *Demosth.* κατὰ Θεοκρίνου. de aliis modis κα-
 κουργίας jam non dico. KÜHN.

32 Ἡ περὶ τὰ τέλη &c.] Abesse debet περὶ ante τὰ
 τέλη. C. V. περὶ τὰ τέλη ἢ δημοσίων τι νεοσφισμένους
 ἢ συκοφαντοῦντας, ἢ περὶ τοὺς ὄρφανούς εξαμαρτάνοντας
 ἐφαίνετο &c. KÜHN.

Ἡ περὶ τὰ τέλη &c.] MS. ἢ π. τ. τέλη ἢ τῶν δη-
 μοσίων τίνεοσφισμένους, ἢ συκ. totus locus ita resti-
 tuendus scilicet est: ἢ περὶ τὰ τέλη, ἢ τῶν δημοσίων
 τι νεοσφισμένους, ἢ συκ. egregie. nec ulli, ne *Sigo-*
nio quidem oboluit haec menda in vulgatis, qui *ve-*
stigalia publica avertissent interpretanti lib. III. de Rep.
Athen. cap. 1. Noster MS. *Pollucem* ad omnia publica
 recte extendisse φάσις ostendit. Sic & apud *Sni-*
dam, quae in Epitome MS. *Harrocratationis* quoque le-
 guntur: φάσις, λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ δημοσίου ἐγκαλήμα-
 τος, ὅτ' ἂν τις ἀποφαίνῃ τι τῶν δημοσίων ἔχοντά τινα
 μὴ πριάμενον: λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὄρφανικῶν οἰκῶν
 ὅτε γὰρ μὴ ἐκμισθώσασιν οἱ ἐπιτροποὶ τὸν οἶκον τῶν ἐπι-
 τροπευμένων, ἐφαίνετο αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἀρχον-
 τα ἴνα μισθωθῆ: ἐφαίνετο δὲ καὶ εἰ ἐλάττωνος ἢ κατὰ τὴν
 ἀξίαν μεμίσθωται (epitome MS. μεμίσθωται) τοῦ μὲν οὖν
 προτέρου μαρτυρία (τὰ μαρτύρια ἐστὶν. epitome MS.)
 ἐστὶν εὐρεῖν παρὰ τῷ (epitome MS. παρὰ τι) Δευτέρῳ
 καὶ Δημοσθίνῃ: τῆς δὲ περὶ τῶν ὄρφανικῶν οἰκῶν φάσις
 παρὰ *Λυσία* (sc. *Λυσίου,* ut in MS. epit.) πρὸς τὴν
 φάσιν τοῦ ὄρφανικοῦ οἴκου. Quae fere & in *Egyptologi-*

appropriantes, aut sycophantiis vendicantes: deferebantur autem apud Principem. Communiter tamen delationes dicuntur, omnes latentium criminum indicationes. Delationem vero tabellæ inscriptam dabant, propria ipsorum, & rei nomina, tum & multam adscribentes, 48 * Princepsque judicium foro permittebat. Multa vero delinquentibus statuebatur: si etiam alius de illis testaretur. Qui autem non quinta potiebatur suffragiorum parte, epoboliam persolvebat, quæ erat Sexta multæ pars, ut Isæus in Libro ad Euclidem de Loco tradit. Sed quæ minus quam mille drachmarum numero constabant, ducentis, & una notabantur: quæ porro ultra mille ascendebant, una & quadringentis. * Oportet autem & apparitores delatorem adnotare, si Testes fuissent. Revelatio vero, apud Principem fiebat, criminis confessi, non iudicio, sed multa indigentis. Et revelator ipse, in tabu-

νεοσφισμένους, ἢ συκοφαντοῦντας, ἢ περὶ τοῦς ὄρφανούς ἐξαμαρτάνοντας. 33 ἐφαίνοντο δὲ πρὸς τὸν ἄρχοντα. κοινῶς δὲ φάσεις ἐκαλοῦντο, πᾶσαι αἱ μηνύσεις τῶν λανθανόντων ἀδικημάτων. 34 ἐδίδουσαν δὲ ἐν γραμματεῖᾳ γράψαντες τὴν φάσιν, 35 τὰ θ' ἐαυτῶν, καὶ τὰ τοῦ κρινομένου ὀνόματα προσγράψαντες, καὶ τίμημα ἐπιγραφάμενοι. * ὁ δὲ ἄρχων 36 παρέδιδου τὴν κρίσιν δικαστηρίῳ. καὶ τὸ μὲν τιμηθὲν, ἐγένετο τῶν ἀδικουμένων, 37 εἰ καὶ ἄλλος ὑπὲρ αὐτῶν φήνειεν. ὁ δὲ μὴ μεταλαβὼν τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, τὴν 38 ἐπωβελίαν προσωφλίσκανε. 39 ἦν δὲ ἕκτον τοῦ τιμήματος, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ 40 πρὸς Εὐκλείδην περὶ χωρίου. εἰσῆγετο δὲ τὰ μὲν ἐντὸς χιλίων, 41 εἰς ἓνα καὶ διακοσίους. τὰ δὲ ὑπὲρ χιλίας, εἰς ἓνα καὶ τετρακοσίους. * ἔδει δὲ καὶ κλητῆρας 49 προσεπιγράφεσθαι τὸν φαίνοντα, 42 εἰ εἰσὶ μάρτυρες. Ἐνδείξεις δὲ ἦν πρὸς τὸν ἄρχοντα, ὁμολογουμένου 43 ἀδικήματος, οὐ κρίσεως, ἀλλὰ τιμωρίας δεομένου. 44 ὁ δὲ ἐνδεικνύμενος, ἐν γραμ-

eo Magno habes: ego ideo omnia adscripsi, ut intelligas quæ MS. noster in Polluce supplet: qui in vulgatis non tantum mendosus, sed & mutilus fuit. tu itaque hoc loco ita ex MS. nostro auctius scribe: ἢ συκοφαντοῦντας, ἢ περὶ τοῦς ὄρφανούς ἐξαμαρτάνοντας. JUNG.

H' περὶ τὰ τέλη &c.] Ante nos vulgo legebatur ἢ π. τ. τ. τῶν δὴμ. τινὸς νοσφισομένων, nullo sensu: decrat quoque integra periodus illa, ἢ περὶ τ. ὄρφ. ἐξαμ. quam MSS. adjuvantibus Polluci restitimus, quorum ore & cetera a nobis sunt emaculata.

33 Εφαίνοντο δὲ] Pro ἐφαίνοντο δὲ &c. MS habet: ἐφαίνοντο δὲ &c. quod an est? φάσεις fiebat, instituebatur. Alias hæc & seqq. ita interpretatur Sigonius lib. IV. de Rep. Athen. c. 3. Φάσιν ἐπίστυχεbant ἀπὸν Ἀρχοντέμ, cum in tabula nomen ἑ suum, & rei adscriberent, & ἀστίματιον ἐνστυχεbant. Ἀρχων αὐτέμ ἐνδεβῶν ἐντρονέσσημ ἰνὸν ἰνὸν ἰνὸν, & ἀστίματιον ἐνδεβῶν ἐντρονέσσημ ἰνὸν ἰνὸν ἰνὸν: qui vero quintam partem suffragiorum non ferebat, τὴν ἐπωβελίαν δεβῶν. JUNG.

34 Ἐδίδουσαν] MS. ἐδίδουσαν. JUNG.

35 Τὰ θ' ἐαυτῶν, &c.] C. V. τότε ε. καὶ τὸ κ. ὄνομα π. &c. multa vero cedebat injuria affectis. KÜHN.

Τὰ θ' ἐαυτῶν, &c.] MS. φάσιν, τὸς, τε ἐαυτῶν καὶ τὸ τοῦ κρινομένου ὄνομα προσγρ. JUNG.

36 Παρέδιδου τ. κρ. δικ.] MS. alio ordine: παρὶδ. δικαστηρίῳ τὴν κρίσιν. JUNG.

37 Εἰ καὶ ἄλλος &c.] C. V. ἄλλος φήνειεν, quamvὴ temere & sine ulla causa illum desulisset. Lectio vulgata ἄλλος etiam bonum gignit sensum, quod scilicet multa cesserit injuria affectis, etiamsi alius nomine ipsorum indicium fecerit. nam quod quis per alium fecit, ipse videtur fecisse. contrarium in foto Attico dicebatur ἀπομαχεῖν, id est, δι' ἐαυτοῦ δικάζεσθαι, ἀλλὰ μὴ δι' ἑτέρου, litigare per se ipsum, non vero per alium. vid. Suid. in ἀπομαχεῖν. φαίνεν erat eujusque qui voluerat, non ejus tantum, qui titulum allegare poterat. KÜHN.

Εἰ καὶ ἄλλος &c.] MS. εἰ καὶ ἄλλος ὑπὲρ αὐτῶν φήνειεν. male ἄλλος. bene φήνειεν, a φαίνομαι, φηνα. vulgatum certe φαίνεν rectum non est: & φαίνονεν con-jiciebam ante quam MS. vidissem. In Sigonii interpretatione modo allata forte ab auctore fuit scriptum: si

etiam alius: vel, eis alius. ait enim Pollux, εἰ καὶ ἄλλος. JUNG.

Εἰ καὶ ἄλλος &c.] Cum Κύβωιο nostro φήνειεν restitimus pro φαίνονεν.

38 Ἐπωβελίαν] Sic & MS. antea editi Basil. ἐπωβελίαν. editio Florent. ἐποβελίαν. JUNG.

39 Ἦν δὲ ἕκτον &c.] Meros addit Phavor. in ἐπωβελίαν. Potest etiam subintelligi. KÜHN.

Ἦν δὲ ἕκτον &c.] MS. ἦν δὲ ἕκτον &c. forte scripsit Pollux: ἦ δὲ ἕκτον &c. JUNG.

40 Πρὸς Εὐκλείδην] Citatur hæc Oratio apud Harpocrationem in Ἀγνίας, ῥητορικῆ, & alibi. JUNG.

41 Εἰς ἓνα καὶ δ.] C. V. εἰς ἓνα καὶ διακοσίους τὰ δ. ὁ χ. εἰς ἓνα καὶ τετρακοσίους: causa, qua intra mille drachmas censebatur, ad ducentos uno superaddito; qua vero superabat hanc pecunia summam, ad quadringentos ἑ unum deferebatur: accusator vero ascribere habuit & κλητῆρας, si testes fuerint. pollet legi etiam. οἱ εἰσὶ μ. vid. Hesych. in κλητῆρ & κλητεύων. KÜHN.

Εἰς ἓνα καὶ δ.] MS. εἰς ἓνα καὶ διακοσίους. & μοχ εἰς ἓνα καὶ τριακοσίους. JUNG.

Εἰς ἓνα καὶ διακοσίους] Kūhnius, quem sumus sequiti, εἰς ἓνα καὶ διακοσίους: mox quoque ante nos male εἰς ἓνα καὶ τετρακοσίους.

42 Εἰ εἰσὶ μ.] MS. οἱ εἰσὶ μ. rectius quam vulgata εἰ, ni fallor. de ἰνδείξει &c. vide Sigon. lib. III. de Rep. Athen. c. 1. JUNG.

43 Ἀδικήματος.] C. V. addit μηνύσις, οὐ κ. &c. KÜHN.

Ἀδικήματος] MS. plenius: ἀδικήματος μηνύσις: & ita restituendum videtur. JUNG.

Ἀδικήματος] Vocula, quam MSS. adjiciunt, μηνύσις abesse potest sine sensus detrimento, ac tum ὁμολογουμένου ἀδικήματος ad ἰνδείξει referretur. Præter Demostheni in Ἀριστογίτονem Orationes, quas quidem τῶν ἰνδεικτικῶν celeberrimas Grammatici statuerunt, est & Ὑψία κατὰ Ἀγοράτου ἰνδείξει, in qua plurcula sunt quæ huic rei lucem affundunt. Videndus & Harpocratio, quem ex Etymologo suppleas licet: ἰνδείξει, εἰδὸς δίκης δημοσίας, ὅφ' ἦν τοῦς ἐκ τῶν ἰθμῶν εἰργαζομένους τινῶν ἢ τόπων ἢ πράξεων, εἰ μὴ ἀπέχοντο αὐτῶν, ὑπήγον, adde εἰς τὸ δικαστήριον. Hunc autem Pollucis nostri locum citat Salmast. de Modo Usur. pag. 781.

44 Ὁ δὲ ἰνδ.] MS. ὁ δ' ἰνδ. JUNG.

ματείω πρὸς τὸν ἄρχοντα τὴν ἐνδείξιν ἀποφέ-
ρει, ⁴⁵ ἵνα ὑπεύθυνος ἢ τῆς ψευδοῦς ἐνδείξεως.
καὶ αὐτὴ μὲν ⁴⁶ γίγνεται περὶ τῶν οὐ παρόντων.
Ἡ δὲ ἀπαγωγή, ⁴⁷ ὅταν τις ὃν ἐστὶν ἐνδείξασθαι
μὴ παρόντα, τοῦτον παρόντα ⁴⁸ ἐπ' αὐτοφώρῳ
⁵⁰ λαβῶν ⁴⁹ ἀπάγῃ. * ⁵⁰ ὁ δὲ κίνδυνος, ἐν χι-
λίας. μάλιστα δὲ τοὺς ὀφείλοντας τῷ δημοσίῳ
ἐνεδείκνυσαν, ἢ τοὺς κατιόντας, ⁵¹ ὅποι μὴ ἔξε-
στιν, ἢ τοὺς ἀνδροφόνους. ⁵² ἐφηγεῖσθαι δὲ ἐ-
στιν, ⁵³ ὅταν τις δι' ἀσθένειαν ἀπάγειν οὐ θαρ-
ρῶν, ἐπάγῃ τὸν ἄρχοντα ἐπ' οἰκίαν ⁵⁴ οὐ τις τούτων
ἀποκρύπτεται. ⁵⁵ Ἀνδρολήσιον δὲ, ⁵⁶ ὅταν τις
τοὺς ἀνδροφόνους ⁵⁷ καταφυγόντας ὡς τινὰς ἀ-
παιτῶν, μὴ λαμβάνῃ, ⁵⁸ ἔξεστιν ἐκ τῶν οὐκ ἐκ-
⁵¹ δίδόντων ἄχρι ⁵⁹ τῶν τριῶν ἀπαγαγεῖν. * ὁ δὲ
αἰδίκως ἀνδροληψία κεχηρημένος, οὐκ ἀνεύθυνος
ἦν. ⁶⁰ Ἡ δ' εἰσαγγελία, τέτακται ἐπὶ τῶν ἀγρά-

la revelationem ad Principem defert ad-
eo, ut falsæ revelationis reus sit. & hæc
quidem de non præsentibus fit. Dedu-
ctio, cum quis quem absentem prodere
oportebat, præsentem in ipso facto de-
prehensum deducit: * præna autem, ⁵⁰
mille drachmis statuitur. Imprimis vero
ararii debitores revelabant, aut eo loci
quo non licebat euntes, aut homicidas.
Sed deducere est, cum quis infirmitati
suz diffusus, Principem ipsum ad domum,
ubi quispiam illorum delitescit, perdu-
cit. Virorum comprehensio dicitur, cum
quis homicidas fugientes veluti ad quos-
piam defugisse reposcens, non accipit:
licetque tum ab illis, qui non dant, om-
nes usque ad tertium quoque educe-
re. * Immerito autem Virorum com- ⁵¹
prehensione usus, immunis nequaquam e-
rat. Citatio vero, constituta est de publi-

45 ἵνα ὑπεύθ.] ἵν' ὑπεύθ. MS. JUNG.

46 γίγνεται] MS. γίνται. JUNG.

47 Ὅταν τις] MS. ὅτ' ἂν τις. JUNG.

48 Ἐπ' αὐτοφώρῳ] MS. ἐπαυτοφώρῳ. & infra Segm. 69. φῶρᾶ & ἐπαυτοφώρῳ. prius editi hic etiam, ἐπ' αὐτοφώρῳ habuerunt. & apud Hesychium: αὐτοφῶρῳ, τὸ ἐπὶ αὐτῇ φῶρᾷ, ubi tamen Sylb. αὐτοφῶρῳ & φῶρᾷ emendavit. Et sane in ἐπ' αὐτοφῶρῳ apud Hesychium additur, ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἐπ' ὄψει. Et statim apud eundem: ἐπαυτοφῶρῳ, ἐπ' αὐτοφώρῳ. Ἐπ' αὐτοφώρῳ δὲ ὁ φωνητικὸς καταληφθεὶς &c. nec aliter volunt hanc vocem viri docti emendare scribi. JUNG.

49 Ἀπάγῃ.] C. V. ἀπαγωγή, leg. ἀπαγάγῃ. KÜHN.

Ἀπάγῃ.] MS. ἀπαγάγῃ. JUNG.

Ἀπάγῃ.] De hoc verbo ipsaque ἀπαγωγῇ plura ac erudita docet Claud. Salmasius de Modo Usur. pag. 779. & seqq. ubi & hunc Pollucis nostri locum adducit.

50 Ὁ δὲ κίνδυνος, &c.] Mille drachmas solvebat actor, si delationem vel desereret, vel non probaret, & in posterum non habebat potestatem dicam scribendi, vel adducendi in iudicium, vel quocunque modo deferendi aliquem, tanquam ἀτιμος, infamis. KÜHN.

Ὁ δὲ κίνδυνος, &c.] Hæc, ὁ δὲ κίνδυνος ἐν χιλίας, habuisti & supra in verbis Demosthenis κατὰ Ἄνδρῳ. a me adductis: οἷον τῆς κλοπῆς ἔρῳσαι καὶ σαυτὰ πιστεύεις; ἀπάγῃ ἐν χιλίας δὲ ὁ κίνδυνος. JUNG.

51 Ὅποι μὴ] C. V. μὴ, non μὴ. Interpres peccat hic toties, quoties nomina Græca actionum mutat in mala Latina. KÜHN.

Ὅποι μὴ] Vitiis manifestarium. scribe, ut in MS. est: ὅποι μὴ ἔξ. vidit & H. Stephanus, itaque in suo Codice correxit: quod oculos Sylburgii subterfugit. vid. & infra Segm. 86. JUNG.

Ὅποι μὴ] Cum Kühnio nostrō μὴ restitui.

52 Ἀφηγεῖσθαι] Demosthen. contra Androt. ἐφηγεῖσθαι κατοικεῖς καὶ τοῦτο; ἐφηγοῦ, id est, ὑπόδειξον τοῖς ἀρχοῦσι, demonstra magistratui, ubi talis reus delitescat. Demosth. lectionem firmat C. V. legit enim ἐφηγεῖσθαι. verum Orat. II. contra Aristog. μηδ' ἀπάγειν μηδ' ἀφηγεῖσθαι extat. KÜHN.

Ἀφηγεῖσθαι] MS. ἐφηγεῖσθαι & sic restituendum satis probavi supra ad Segm. 41. ubi MS. etiam ἐφηγεῖσθαι. vide locum ibi ex Androtiana Demosthenis alatum a me. JUNG.

Ἀφηγεῖσθαι] Codicum MSS. fidem secutus emendavi ἐφηγεῖσθαι, neque aliter legit dicto sæpius libro Claud. Salmasius pag. 777. adde Etymologum in ἐφηγεῖσθαι.

53 Ὅταν τ. δι' ἀσθέν. ἀπάγειν] C. V. ἀπαγαγεῖν, ut supra ἀπαγάγῃ. KÜHN.

Ὅταν τ. δι' ἀσθέν. ἀπάγειν] MS. ὅτ' ἂν τις δι' ἀσθ. ἀπαγαγεῖν οὐθ. sic & infra mox ἀπαγαγεῖν ait. JUNG.

54 Οὐ τις] Sic & MS. male antea edebatur οὐτις. JUNG.

Ὁὐ] In editione Basileensi ceterisque prioribus typi vitio οὐ legebatur.

55 Ἀνδρολήσιον] Vide paulo ante Segm. 41. SEBER. 2.

Ἀνδρολήσιον] Demosthen. contra Aristocr. ἀνδροληψίας & ἀνδρολήσιον habet, ubi lex ipsa etiam extat. KÜHN.

56 Ὅταν τις] MS. ὅτ' ἂν τις. JUNG.

57 Καταφυγόντας, ὡς τινὰς] Καταφυγόντας ὡς τινὰς conjungendum, sublata distinctione. C. V. πρὸς τ. quod eodem recidit. KÜHN.

Καταφυγόντας, ὡς τινὰς] Hæsi olim in illo ὡς τινὰς, & putabam ὡς pro πρὸς positum. Sed bene MS. habet: καταφυγόντας πρὸς τινὰς &c. & ita scribe, distinctione vulgata ejecta. JUNG.

Καταφυγόντας,] Commaticam distinctionem heic cum Kühnio sustuli, eamque post ἀπαιτῶν reddidi.

58 ἔξεστιν &c.] MS. ἔξεστιν οὐκ ἐκ τῶν ἐκδιδόντων ἄχρι τριῶν ἀπ. JUNG.

59 Τῶν τριῶν] C. V. τῶν omittit, nec aliter Demosth. conf. & Etymol. in voce ἀνδρίας. KÜHN.

60 Ἡ δ' εἰσαγγελία] MS. ἡ δὲ εἰσαγγ. de εἰσαγγελία vid. Sigon. lib. III. de Rep. Athen. cap. 1. vide & lib. II. c. 3. ubi ea quæ hic leguntur ita interpretatur: si quis in iis rebus, de quibus nulla extant leges, deliquerit, aut magistratus, aut orator, apud senatum εἰσαγγελίαν adversus eum conceditur; qui si leviter peccasse videatur, a senatu ipso multatur; si vehementius, æstimata multa, quam eis solvere aut pati oportet, tradit eum iudicibus. JUNG.

Ἡ δ' εἰσαγγελία] Adducit hunc locum varieque emendat Cl. Salmasius de Modo Usur. pag. 589. primum εἰσαγγελικὸν νόμον, non εἰσαγγελτικόν, quod ego non rejecerim, habet: tum, ἐὰν τις περὶ ᾧ οὐκ εἰσὶ νόμοι ἀδικῶν ἀλίσκεται, & mox, εἰσαγγελίας δίδοται κατ' αὐτοῦ, tum ζημίας ἐπιβολῆν pro vulgato ἐπιβουλήν, tandem vero τοῦ δὲ τίμημα. harum emendationum quasdam fidem MSS. sequuti textui inseruimus, de quibus per partes monebo: περὶ ᾧ in textum intuli pro περὶ ᾧ, & ἀδικῶν pro ἀδικῶν in utroque Kühnius prævit, ut & in hoc, quod ἐπιβολῆν textus jam habeat, de ea supra dictum.

eis, non tamen scriptis criminibus secundum legem citatoriam: utrinque enim loquuntur quali de his, de quibus leges nullæ sunt. Si iniquitatis arguatur aut Præfes, aut Rhetor quispiam, contra hunc Senatui citatio committitur: quod si mediocriter deliquisse videatur, Senatus multæ irrogationem constituit: 52 si vero graviter, foro committit: * multæ vero aut pati oportet, aut solvere. Citationes quoque fiebant contra Rhetores, Populum commoventes, aut non optima Populo consulentes, aut ad bellum non missos profectos: aut contra præsidiorum, exercitus, naviumve proditores, ut Theophrastus in Libro de Legibus docet. Quod vero citans, & non convincens, immunis fuerit, Hyperides in Libro de Lycophrone docet. * Theophrastus contra tradit, Aliarum actionum Actores

Φων δημοσίων ἀδικημάτων, κατὰ τὸν νόμον τὸν ⁶¹ εἰσαγγελτικόν. ⁶² ἀμφοτέρως γὰρ λέγουσιν, ὡς λέγει περὶ ἄν οὐκ εἰσὶ νόμοι ἀδικῶν δὲ τις ἀλίσκεται, ἢ ἄρχων, ἢ ῥήτωρ, εἰς τὴν βουλὴν εἰσαγγελία δίδεται κατ' αὐτοῦ, καὶ μὲν μέτρια ἀδικεῖν δοκῆ, ἢ βουλὴ ποιεῖται ζημίας ⁶³ ἐπιβολὴν. ⁶⁴ ἀν δὲ μείζω, παραδίδωσι δικαστηρίῳ. * ⁶⁵ τὸ δὲ τίμημα, ὅ, τι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι. ⁶⁶ ἐγίνοντο δὲ καὶ εἰσαγγελίαι κατὰ τῶν καταλυόντων ⁶⁷ τὸν δῆμον ῥητόρων, ἢ μὴ τὰ ἀρίστα τῷ δήμῳ λεγόντων, ἢ πρὸς τοὺς ⁶⁸ πολέμιους ἀνευ τοῦ πεμφθῆναι ἀπελθόντων, ἢ προδόντων Φρούριον, ἢ στρατιάν, ἢ ναῦς, ὡς Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ Νόμων. ὅτι δὲ ὁ εἰσαγγέλαις καὶ οὐχ ἑλὼν ἀζήμιος ἦν, ⁶⁹ Ἰπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ Λυκόφρονος Φησι. * καίτοι γε ὁ Θεόφρα- 53 στος, τοὺς μὲν ἄλλας γραφὰς γραψαμένους,

61 Εἰσαγγελτικόν.] Eis ἀγγελτικόν MS. vitio sole-
mni. JUNG.

62 Ἀμφοτέρως &c.] Locum ita legerem: ἀμφ. γ. λ. ἢ ὡς λέγει καὶ περὶ ἄν οὐκ εἰσὶ νόμοι, (ita legit & Salmastus) ἵσχυρε enim modo loquuntur Rhetores, nimirum, ut ipse dicit, κατὰ τὸν νόμον τ. εἰ. & aliter, περὶ ἄν οὐκ εἰσὶ νόμοι. notatur diversitas in loquendo. quidam enim dicunt εἰσαγγελίαν suam esse secundum legem in hunc usum latam, quæ dicitur νόμος εἰσαγγελτικός. alii vero εἰσαγγελίαν dicunt esse sibi de iis, quæ legem non habent scriptam. ita post νόμοι ponenda esset maxima interpunctio, & sequeretur, ἀδικῶν δ' εἰ τις &c. si hæc εἰσαγγελία Rhetorem concernat, dicitur γραφὴ ῥητορικὴ. locum facile intelliget, qui legerit utramque formulam, κατὰ νόμους εἰσαγγελτικούς, & καθ' ἄν οὐκ εἰσὶ νόμοι, in orationibus Rhetorum. KÜHN.

Ἀμφοτέρως &c.] MS. ἀμφοτέρως δὲ λέγουσιν ὅς κεί-
ται περὶ ἄν οὐκ εἰσὶ νόμοι, ἀδικῶν δὲ τις &c. quæ pro-
fecto famiora vulgatis, in quibus vitium in περιών qua-
si forex suo se sibi indicio prodit. malim tamen fere
ὡς vulgatum retinere, pro ὅς MS. ut non ad νόμοι,
sed ad εἰσαγγελίαν referamus, quæ constituta sit,
utrumque enim dici de iis quæ legibus non com-
prehensa sunt: & post νόμοι videtur punctum ponend-
um: ut legamus: ἀμφοτέρως δὲ λέγουσιν, ὡς κεί-
ται περὶ ἄν οὐκ εἰσὶ νόμοι ἀδικῶν &c. Harrocratio
de hac εἰσαγγελίᾳ, quod sit ἐπὶ δημοσίοις ἀδικήμασι
μέγιστοις, καὶ ἀμβολῆν μὴ ἐπιδηχομένοις, καὶ ἐφ' οἷς
μῆτε ἀρχὴ καθέστηκε, μῆτε νόμοι κείνται τοῖς ἀρχαῖσι,
καθ' οὓς εἰσαγγέουσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν βουλὴν ἢ τὸν δῆ-
μον ἢ πρῶτη κατ' ἰσχύει ἔστω. &c. sed non cohæret
adhuc tamen locus, quod fieret, si pro δὲ τις, δ' εἰ τις
vel tale aliud quid orationem conuecteret. Alius hæc
melius reconciunt: nos aliquid tamen ex MS. opis
loco affecto attulisse, negabit nemo. JUNG.

63 Ἐπιβολή.] Leg. ἐπιβολήν. supra vidimus pro-
prium esse locutionem in multæ impositione. KÜHN.

Ἐπιβολή.] MS. ζημίας ἐπιβολήν. nec aliter certe
legendum. ἐπιβολήν vulgatum aperte falsum est & in-
eptum hoc loco. habuisti & supra Segm. 21. ἐπιτί-
μιον, ἐπιβολή & ibid. & supra VI, 176. clare ἐπιβολή
ζημίας. Harrocratio hic dixit μέγιστοις ζημίας ἐπικειν-
ται. JUNG.

64 Ἀν δὲ μείζω] MS. ὅτ' ἄν δὲ μείζον ἢ, παραδίδ.
JUNG.

65 Τὸ δὲ τίμημα, &c.] Explicat, quid sit τίμημα,
JULII POLLUCIS.

nempe ὅ, τι χ. π. quodcumque rapta sufferentium
aut solvendum est. Gl. ff. τίμημα, ἀστίμια ραπτε.
KÜHN.

Τὸ δὲ τίμημα, &c.] Formula judicialis, cujus cum
alias, tum Timocratez Demosthenem meminisse ait Si-
gonius libr. III. de Rep. Athen. cap. 1. extremo, ut
quibus criminibus æstimation nulla a legibus indicta
esset, iudices æstimarent, ὅ, τι &c. id est, quid reus
aut pati aut pendere oporteret: quibus verbis omnia
æstimationum genera comprehensa fuerint. scribe ita-
que: ὅ, τι χρὴ &c. idem vitium ex eadem vocula su-
pra Segm. 38. sustuli. Locus Demosthenis κατὰ Τιμο-
κράτους est: Ἐάν δ' ἀλῶ, τιμάτω ἢ Ἡλιαία περὶ αὐ-
τοῦ, ὅ, τι ἄν δοκῆ ἄξιός εἶναι παθεῖν ἢ ἀποτίσαι. Et in
eadem iterum: Ἐάν δὲ ἀλῶ, τιμάτω ἢ Ἡλιαία, ὅ, τι
χρὴ παθεῖν αὐτὸν, ἢ ἀποτίσαι. Eschines in ea κατὰ
Τιμαρχου, non longe ab initio: καὶ τίμημα ἐπέθηκεν,
ὅ, τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι. sæpius occurrit apud Rhe-
tores. Sic & Plato Apologia Socr. ubi Socrates: τί οὖν,
τί ἄξιός εἰμι παθεῖν ἢ ἀποτίσαι; & in Politico: ἄν δ'
ἄν καταψηφισθῆ, τιμῶν ὅτι χρὴ παθεῖν αὐτῶν τινάς, ἢ
ἀποτίσειν. JUNG.

Τὸ δὲ τίμημα] Ὅτι: ita vulgo: nos cum Jungerman-
no, ὅ, τι.

66 Ἐγίνοντο δὲ καὶ εἰσαγγ.] MS. ἐγίνοντο δὲ
εἰσαγγελίαι καὶ κατὰ &c. quod quamvis leve, tam-
en hoc posito καὶ cum MS. mihi magis placeat.
JUNG.

67 Τὸν δῆμον] Deest τὸν in MS. JUNG.

68 Πολέμους] Leg. πολέμιους. Demosth. de falsa le-
gatione indicat, si quis ad hostes legatus eat sine po-
puli suffragio, id capitale esse. KÜHN.

Πολέμους] MS. πολέμιους rectius quam vulgatum
πολέμους. de oratoribus enim proficiscentibus ad hos-
tes necdum missis sermo. post προδόντων integra pa-
gina in membranis extecta: quod valde ægre ferimus.
non enim proletariam operam in his judiciariis a se
dedit Polluci nostro MS. Palatinus, multas mendas
indicando, quæ vel sagaces alias lavissent. desunt ita-
que in eo omnia usque ad verbum ἐπιστοκῆψασθαι Segm.
61. Nos videbimus an quædam tamen qua emenda-
tiora qua illustriora reddere queamus: quamvis id in
paucis speramus a nobis fieri posse. JUNG.

Πολέμους] Kühnius nollet πολέμιους, quem se-
quimur.

69 Ἰπερίδης] Scribe Ἰπερίδης. JUNG.

70 χιλίας τ' ὀφλισκάνειν, εἰ τοῦ 71 πέμπτου τῶν ψήφων μὴ καταλάβοιεν, καὶ προσατιμῶσθαι τοὺς δὲ εἰσαγγέλλοντας, 72 μὴ ἀτιμῶσθαι μὲν, ὄφλειν δὲ τὰς χιλίας. ἔοικε δὲ τοῦτο διὰ τοὺς ραδίδως εἰσαγγέλλοντας ὑστερον προσγεγράφαι. 73 Δημοσθένης δὲ 74 ἐν τῷ κατὰ Μέδοντος, καὶ κατὰ τῶν μὴ προσηκόντων τῇ ἐπικλήρῳ συνοικούντων, γίνεσθαι τὰς εἰσαγγελίας λέγει. χίλιοι δὲ κατὰ μὲν τὸν Σόλωνα τὰς εἰσαγγελίας ἔκρινον· κατὰ δὲ τὸν Φαληρέα, καὶ 75 πρὸς πεντακό-
54 σοι. * 76 ἀγραφίου δὲ κατηγοροῦνται, οἵ τινες

mille drachmis, & infamia mulctari, si non quinta suffragiorum parte potiantur: Citatores vero, non infamiae, sed mille drachmarum multam persolvere: videturque hoc postea, propter frivole quemlibet citantes, adjunctum fuisse. Sed Demosthenes contra Medontem, Etiam contra illos, qui immerito hæredi cohabitant, citationes fieri dicit. Mille autem, juxta Solonis Leges, citationes judicabant, sed secundum Phalereum vero, Quingenti.
* Sed non scripti nominis damnantur, qui

70 χιλίας τ' ὀφλισκάνειν] Supra Segm. 41. JUNG.

71 Πέμπτου] Μέρους supra fuit additum, idque etiam hoc loco inferendum ex Demosthene, aut subintellegendum. KÜHN.

72 Μὴ ἀτιμῶσθαι] *Harrocratio*: αὐταὶ (εἰσαγγελίας) δὲ εἰσι πρὸς τὸν ἀρχοντα, καὶ τῷ δικαστῇ ἀζημίαι, καὶ μὴ μεταλάβη τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. vide & *Sigon.* libr. III. de *Republ. Athen.* cap. I. JUNG.

73 Δημοσθένης] *Εἰσαγγελίας* & in hereditate puellatum facultatas docet ex *Iseo Sigonius* lib. IV. de *Rep. Athen.* cap. 2. eque *Polluce* addit: *Et Demosthenes qui in Oratione contra Medontem, teste Polluce, εἰσαγγελίας esse concessit inquit adversus eos, qui alieni, non proprii puellas heredes duxissent: quas delationes Solo a mille judiciis, Phalcreus a mille & quingentis judicari voluit.* Oratio ista *Demosthenis* citatur & ab *Harrocratio* in *δικατηρίῳ*. JUNG.

74 Ἐν τῷ] *Polterius* in τῷ recte omisit *Interpres*: vult enim *Demosthenes* εἰσαγγεῖλαι in eos quoque cadere, qui nullo cognationis jure nuptiis virginis obreperant, quæ ex alie hæreditate sortita erat. KÜHN.

Ἐν τῷ &c. κατὰ τῶν μὴ προσηκ. &c.] Nemo erit, qui non primo statim intuitu deprehendat, illud in τῷ librarii vitio male reperitum ex præcedentibus in τῷ κατὰ &c. neque difficulter id mendæ remansit: solebant enim librarii, aut qui scriptis Codicibus emendandis curam dabant, superfluas delendæque voces uno alterove subnotare punctulo, quod fraudem sæpius descriptoribus fecit. Non itaque dubitavi utramque voculam sede sua expellere. *Εἰσαγγεῖλαι* in *Glossis*, *delator*, nec male: *εἰσαγγελίαν* itaque *delationem* dicas licet, eaque voce in reddenda Græca usus est *Wolffius*. *Εἰσαγγελίαν* autem quidam *Grammatici* eo differre volunt a *γραφῇ*, quod hæc quidem minorum quoque, illa vero majorum tantum criminum esset postulatio: *Scholia* in *Chersonesitana* *Demosthenis* Orationem: *Εἰσαγγελία, ἐμφανισμός, μῆνυσις*: ἔστι δὲ ἡ ἐπαγγελία, (εἰσαγγελία) δημοσίου δικῆς ὄνομα: εἰσαγγελία δὲ καὶ γραφῇ διαφέρει: εἰσαγγελία μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ δημοσίων ἀδικημάτων, γραφῇ δὲ καὶ ἐπὶ μικρῶν. At enim εἰσαγγελία proprie dicitur criminum delatio, de quibus leges non sunt lætæ, adeoque in quæ secundum leges actio institui non potest: γραφῇ vero dica quavis alicui secundum leges scripta: eaque vera est γραφῆς & εἰσαγγελίας differentia: non tamen *Rhetores* semper eo modo hæc posteriori voce utuntur, siquidem *Iscam* εἰσαγγεῖλαι & γραφῆν pro eadem re usurpasse docet *Harrocratio*: *Hesychius* quoque simpliciter: *Εἰσαγγελία, κατηγορία, ἐμφανισμός, μῆνυσις*: hinc εἰσαγγεῖλαι δικῆν, quod non raro reperias, idem est omnino cum hæc loquendi formula, *γράφειν δικῆν, litem intendere, dicam scribere*: ita & cum *Pollux* vult εἰσαγγεῖλαι designare tradat actionem κατὰ τῶν μὴ προσηκόντων τῇ ἐπικλήρῳ συνοικούντων, non aliam habet notionem ac γραφῆν, etenim hæc εἰσαγγελία secundum illam legem, qua cavebatur ἐπικλήρῳ debere τῷ ἔγγυτάτῳ γένους seu τῷ ἀγ-

χιστῷ συνοικεῖν, ut videre est apud *Iscam* ἐν τῷ πρὸς *Περικλέαν*, & ex eo apud *Petium* in *LL. Att.* p. 443. institui poterat: est itaque & hic εἰσαγγελία *αἴσιο* seu *litæ secundum leges intentæ*. Hunc autem totum *Pollux* nostri locum de εἰσαγγελίᾳ descriptum habet *Petius* Comment. in *LL. Att.* pag. 544. ibique hæc difficiliora *Demosthenis* &c. usque ad *χιλίοι* δε omitit plane.

75 Πρὸς πεντακόσιοι.] *Interpres* πρὸς non expressit, quod vult, *Phalcreum* mille iudicibus quingentos lege sua addidisse. KÜHN.

76 *Αγραφίου*] *Harrocratio*: ἀγραφίου εἰδὲς τι δικῆν οὕτω καλουμένης, κατὰ τῶν ὀφειλόντων μὲν τῷ δημοσίῳ, καὶ διὰ τοῦτο ἰγγραφῆται &c. εἴτα πρὶν κτίσας ἐξαλειφῆνται &c. & *Suidas* in ἀγραφίου quem vide quoque in ἀγραφίου δικῆ. *Hesychius*: ἀγραφίου δικῆ, ἐπὶ τῶν καταδικασθέντων χρημάτων τῷ δημοσίῳ καὶ κατὰ χάριν μὴ ἰγγραφῆται ἐλέγγο. *Etymologicum Magniticum* ἀγραφίου, εἶδος δικῆς, κατὰ τῶν ὀφειλόντων τι τῷ δημοσίῳ, καὶ ἀπεγγραμμένων μὲν ἀπολειφῆνται δὲ πρὶν ἀπεδοῦναι: εἴσοι δὲ &c. ubi emendandum puto ἀπαλειφῆνται δὲ πρὶν &c. id quod *Harrocratio* dixit ἐξαλειφῆνται. JUNG.

Ἀγραφίου δι] Ὄφειλιν τῆ πόλει seu τῷ δημοσίῳ dicuntur aut qui sunt in ære reipublicæ, aut qui res publicas usui suo accipere commodatas: & horum quidem nomina in columnam seu στήλην referri mos erat: apud *Athenienses* enim obtinuit. ut hæc raro acta publica in columnas scriberentur: erantque hæc columnæ vel æreæ vel lapideæ, docente *Nonno* ad primam steliceiticam in *Julianum Nazianzenem Gregoriz* Orationem: sed quæ dixi, *Demosthenis* auctoritate adferam: is ita in *Euergetæ* inquit: γεγραμμένους οὐδ' αὐτοῦ ἀμφοτέρους ἐν στήλῃ ὀφειλόντας τὰ σκεῦη τῆ πόλει ἢ ἀρχῇ παραλαβούσα παρὰ τις προτέρας ἀρχῆς ἡμῶν παρῶν κατὰ τὸν νόμον καὶ τὰ ψηφίσματα &c. eademque de causa antea dixerat: ἀπίστοις δὲ τὰς ἀρχὰς κατέστησεν ἡμῶν καὶ τὰ γράμματα τὰ ἐν ταῖς στήλαις: pluraque in illa Oratione reperies, ex quibus discere licebit, quo modo in eum fuerit actum, qui res reipublicæ commodatas non restituebat. At vero eorum, qui in ære erant reipublicæ, nomina in tabulas expensæ publicas referri solebant: ejuisque rei curam habebant *ταμίαι*, seu *ararum publicæ procuratores*: illæ vero tabulæ παρὰ τῆ βεῖæ, inquit *Harrocratio* in *ψευδιγγραφῇ*, erant depositæ, in *ὀπισθοδῶμῳ* haud dubie, in quo arcis loco ararium publicum adseruabatur: cum itaque quis debito se publico exsoluerat, nomen ejus ab *ταμίαις* illis tabulis expungendum erat, quod ἐξαλειφῆσθαι dicebatur; siquidem cetera hæc tabulæ fuerint obductæ. In eum igitur, cujus non solum reipublicæ debito, nomen erat expunctum, ἀγραφίου dabatur δικῆ, seu *νομισμῷ falso doloque malo exprῆσθαι αἴσιο*: ipsa legis verba, qua id est sancitum, hec ponam: *Εὰν τις τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ μὴ ἐκτίσας τὸ ὄφλημα τῆ πόλει ἐξαλειφῆ, εἶναι κατ' αὐτοῦ τὰς γραφὰς πρὸς τοὺς Θεσμοθέτας τοῦ ἀγραφίου*: sunt ea ex *Demosthe-*

seipfos delent. Et rationis omiffæ actio contra eos, qui administratorum rationem non reddebant. Judicialia quoque nomina sunt, juramenti protestatio, contratestatio, contestatio, dejeratio, detestatio, suggillatio, præscriptio: resortiri, judicium de vi, judicium nullum. Vadimonii deferti Reum esse, infpicere: provocatio, translatio, electa judicialia. De pactis, aut contractu judicari. emporiales causæ, inastimata actio, suffragiorum scrutatio. * Protestatio, juramentum, quo Accusator testatur, se vera di-

ὰν ἑαυτοὺς ⁷⁷ ἐξαλείψωσι. καὶ ⁷⁸ ἀλογίου δὲ δίκη ἦν κατὰ τῶν οὐκ ἀποδιδόντων λογισμοὺς, ἃν ἂν ⁷⁹ διαχειρίσασιν. Ἔστι δὲ ἐκ τῶν δικαστικῶν ὀνομάτων, ⁸⁰ προμοσία, ἀνωμοσία, διωμοσία, ἐξομοσία, ἀπωμοσία, ὑπωμοσία, ⁸¹ παραγραφὴ, ἀντιλαχεῖν, ἐξούλης δίκη, μὴ οὐσα δίκη, ἐρήμην ὄφλειν, ⁸² ἐνεπισκήψασθαι, πρόσκλησις, ἔφεσις, ἐκκλητοὶ δίκαι, ἀπὸ συμβόλων δικάζεσθαι, ἐμπορικαὶ δίκαι, ἀτίμητος δίκη, ⁸³ διαψήφισις. * ⁸⁴ Προμοσία μὲν, ἔρκος, ἢ ὃν ὁ κατηγορὸς προομνύει, ἢ μὴν ἀληθῆ κατηγο-

ne adversus *Theocrinem* petita. Ἀγραφίου præterea dicitur & in eum valuisse, qui, cum esset ærarius, in tabulas tamen publicas non erat relatus, *Hesychius* adserit: Ἀγραφίου, inquit, δίκη ἐπὶ τῶν καταδικασθέντων χρημάτων τῷ δημοσίῳ καὶ κατὰ χρεὶν μὴ ἐγγραφέντων ἐλίγεται. sed hæc *Hesychiana* eruditus viris placere nequeunt, utpote qui putent ἀγραφίου δίκην tantum institutam in eum, cujus, debito nec dum soluto, nomen erat expunctum: ac *Demosthenis* quidem in illa ipsa, quam dixi, Oratione patrocinio utuntur; adserit enim: ὅτι ὁ νόμος οὐ κατὰ τῶν ὀφειλόντων καὶ μὴ ἐγγραφέντων κελύει τὰς γραφὰς τοῦ ἀγραφίου εἶναι· ἀλλ' εἰ τίτις ἀν' ἐγγραφέντων καὶ μὴ ἐκτίσαντες τῆ πόλει τὸ ὄφλημα ἐξαλείψωσι & certe hic locus jam olim fraudi fuit illis, qui non animadvertent *Demosthenem* hæc magis, ut suæ inferviret causæ, quam vere dixisse, taliaque apud *Oratorem* illum sunt plura. Porro ἀγραφίου δίκην & illis, quorum nomina publicis tabulis non erant inscripta, intentatam esse exinde patet, quod *Theocrines* *Epicharem* ἐνδείξει in se agentem roget: τί οὐν οὐκ ἀγραφίου με γραφὴ τῶν ὀφειλόντων καὶ μὴ ἐγγεγραμμένων; quam, quæso, hujus rei rogandæ causam habuisset *Theocrines*, nisi & κατὰ τοῦ ὀφειλόντος καὶ μὴ ἐγγραφέντος hæc actio daretur? nullam utique: sed, inquis, huic ἐνδείξει intendebatur ex lege, siquidem *Demosthenes* ajat: ἀλλ' ἐνδείξει κελύει (ὁ νόμος) καὶ ἄλλας τιμωρίας κατ' αὐτοῦ εἶναι: equidem haud diffitear ἐνδείξει ἀγὶ potuisse in τὸν ὀφειλόντα καὶ μὴ ἐγγραφέντα, si & aliorum simul criminum esset reus, sed in hunc simpliciter illam valuisse actionem non puto; & ne *Demosthenes* auctoritate legum hic egregie est abusus, quæ ἐνδείξει quidem statuebant κατὰ τῶν ὀφειλόντων μὲν τῆ πόλει, πολιτεύεσθαι δὲ διαχειρόντων, docente *Libanio* ad *Oratoris Androtianam*, & *Suida* in *ἰνδικύοντι*, nusquam vero in ærarium tabulis publicis non inscriptum, nec ullibi ἐνδείξως in talem institutam mentionem reperies: minus itaque caute *Pericles* ex hoc *Demosthenis* loco in leges *Atticæ* hanc retulisse videtur: Ἐνδείξει εἶναι κατὰ τοῦ ὀφειλόντος καὶ μὴ ἐγγεγραμμένου: hæc certe lege haud invitæ careamus, quæ tam debili auctoritatis tibicine nititur: pluscula sunt talia in isthoc egregio opere. Addo, quod commodissime ἀγραφίου δίκη in τὸν μὴ ἐγγραφέντα ἀγὶ poterit, siquidem eadem est ratio τοῦ μὴ ἐγγραφέντος καὶ τοῦ ἐξαλείφέντος: si huic potuit intendi, potuit & alteri, nam in utrumque eodem modo de debito reipublicæ non soluto agebatur: & hæc quidem obiter: tu vide, sis. Ictor, diversam opinionem tucntem *Pericles* de L. L. *Atticæ* pag. 376. ubi & hunc *Pollucis* nostri locum adducit.

quæ totidem verbis & iisdem *Suidas*: præter quod οὐ δότες τῶν &c. habet. JUNG.

79 Διαχειρίσασιν.] Legendum διαχειρίσασιν, a διαχειρίζω, dirigo, rego, tracto, in *Glossis*. KÜHN.

Διαχειρίσασιν.] Legendum arbitror διαχειρίσασιν, error ex prava pronuntiatione sæpe obvius etiam in MSS. JUNG.

Διαχειρίσασιν.] *Kühnius* noster διαχειρίσασιν, quem in emendando textu sum sequutus. De ἀλογίου autem δίκη eadem plane iisdem verbis quæ *Hesychius* & *Suidas*, habet *Etymologus*.

80 Προμοσία, &c.] Ad hæc nomina, puta προμοσία, διομοσία, ἐξομοσία, *H. Stephanus* hic adnotavit: Ἄρα Eullathium per ω scribuntur. si MS. hic non exsectus esset, διαφορότητας aliquas sine dubio nobis imputaret. JUNG.

Προμοσία.] Mox διομοσία erat vulgo, in cujus locum reddidi διωμοσία per ω, pauloque post eodem a me modo hæc vox est emendata.

81 Παραγραφὴ.] Post παραγραφὴ, vix possum dubitare, quin omiffæ sint, ἀγραπτος δίκη, & ἀπειρογραφὴ, quas habes *Segm. 57.* & forte & παραμαρτυρία ante has hic quoque, quæ infra cum παραγραφὴ jungitur. sic enim totam lineam omiffam deprehendere videor, nota tibi debent esse ejusmodi librorum flagitia: sic supra *Segm. 37.* ἐπιβιβλία in alia enumeratione omiffum indicabat MS. JUNG.

82 Ἐπισκήψασθαι.] Sic edidit *deberus* noster. antea editi ἐπισκέψασθαι suum vitiosum & hic reponebant. Sed nondum locus emendatus est. legendum enim ἐνεπισκήψασθαι, patet id satis ex sequentibus, ubi hæc ordine explicat prolixius, & in iis τὸ ἐνεπισκήψασθαι *Segm. 61.* de simplici vero ἐπισκήψασθαι supra egit jam *Segm. 33* & *36.* Necdum hæc linea restituta est, præter enim menda, mutila est. omiffum iterum vocabulum aliquod, nimirum πρόσκλησις, quam mox *Segm. 62.* exponit. lapsus facilis ob similitudinem alterius. Scribe itaque & supple: ἐνεπισκήψασθαι, πρόσκλησις, πρόσκλησις, ἔφ. JUNG.

Ἐπισκήψασθαι.] Restitui cum *Doctiss. Kühnio* nostro ἐνεπισκήψασθαι, cujus ratio ex sequentibus est liquida.

83 Διαψήφισις.] Mendum typographicum. corrige διαψήφισις, ut priores editiones habent, & infra est *Segm. 64.* JUNG.

84 Προμοσία &c.] De προμοσία, ἀνωμοσία, διωμοσία, vide *Sigon.* lib. III. de Rep. *Athen.* cap. 4. ἀνωμοσία habet & *Hesychius*, ordine suo: quamvis apud eundem in διομοσία, sic ἀνωμοσία. de ἀνωμοσία vid. & *Harrocraticum* & *Suid.* & *Etymol.* διομοσία per ω in secunda etiam *Hesych.* *Harrocratio*, *Suid.* *Etymolog.* & iidem omnes ita ἐξομοσία. *H. Stephanus* Adpend. de Dial. *Atticæ* cap. 16. tm. 4. ubi agit quænam actionum verba mere Attica sint, omnia per ω in secunda habet, προμοσία, ἀνωμοσία, διομοσία &c. JUNG.

77 Ἐξαλείψωσι.] Hinc corrigi potest *Etymol. Magnæ* in voce ἀγραφίου; adi & *Demosth.* ἐνδείξει contra *Theocrinem*. KÜHN.

78 Ἀλογίου.] *Hesychius*: ἀλογίου δίκη, ἢ φεύγουσι οἱ ἀρχαῖοι λόγον οὐ δότες τῶν τῆς ἀρχῆς διοικήματων.

γορεῖν. Ἀνωμοσία δὲ, ὄρκος, ὃν ὁ κατηγορούμενος ὁ ἀνωμοσίου, ἢ μὴν μὴ ἀδικεῖν. 85 Διωμοσία δὲ, ὁ παρ' ἑκατέρου ὄρκος. Ἐξομοσία δὲ, ὅταν τις ἢ πρεσβευτῆς αἰρεθῆ, ἢ ἐπ' ἄλλην τινὰ δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἀρρωστῆν, ἢ ἀδυνατεῖν Φάσκων, ἐξομνύηται αὐτὸς, ἢ δι' ἑτέρου. ἐξομνυτο δὲ καὶ οἱ κληθέντες μάρτυρες, εἰ Φάσκοιεν 87 μὴδὲν ἐπίστασθαι τούτων, εἰς αὐτὸν 88 προκαλοῦνται. Ἡ δ' 89 ἀνωμοσία ἐγίγνετο παρὰ τῶν ἀντιλεγόντων πρὸς τοὺς ἐξομνυμένους, ἐπὶ προφάσει ἀρρωστίας, ἢ ἀπουσίας. συνισταμένης δὲ περὶ τούτου δίκης, 90 τὸ παρὰ τοῦ κρίνοντος ἐργον, ἀνωμοσία καλεῖται. 91 Ἰνωμοσία δὲ ἐστίν,

cere. Contratestatio id, quod Reus contra jurat, se non deliquisse. Contestatio, utrumque amborum juramentum. Dejeratio, cum quis ad legationem, aut aliud publicum quoddam munus electus, infirmitatis aut impotentiae prae-textu dejerat, aut ipse, aut per alium. Dejerant etiam citati Testes, si nihil eorum ad quae vocantur, scire se affirmant. Detestatio autem, fiebat ab illis, qui contradicebant dejerantibus sub infirmitatis, aut absentiae prae-textu: oriente autem hinc iudicio, iudicantis corpus, detestatio nominatur. Suggillatio est,

85 Ἀνωμοσίαι] Emenda ἀνωμοσίαι. Ita modo praecedens προνομία. Eruditiss. Q. Sept. Florens Christianus in notis suis ad Σφῆκας Aristoph. ad verba ἀνωμοσίου κελύθη, ex Iocrate, & Laertio ostendit & actorem ἀνωμοσίαι dictum fuisse. Ejus interpretationem quoque loci hujus, Pollucis adscribere placet: Primum iusjurandum, quo adigebatur, qui litem intendebat vera se crimina obiecturum, dicebatur προνομία. At ἀνωμοσία, quo reus promittebat se non iniuria alicuius Jung.

Ἀνωμοσίαι] Ita omnes editiones: cum acutissimo Jurgermanno ἀνωμοσίαι testitur: occurrit aliquoties id verbi haec in notione apud Iusum περὶ Δικαιογόνους κληθέν; ibidemque & ἀνωμοσίαν habes. Ἀνωμοσία, inquit Aldobrandinus ad Laertii Socratem, proprie fuit iusjurandum id, quo se reus obstringebat, se in iudicio non iniuriōse alicuius; προνομία vero iusjurandum, quo adigebatur is qui litem intendebat: minus recte, praecipue id, se in iudicio non iniuriōse alicuius, quibus utique haec Polluxea voluit reddere, ἢ μὴν μὴ ἀδικεῖν: sed illa melius Interpres nolter expressit. Ἀνωμοσίαι dicitur tam qui litem intendat, quam qui fugit: ἀνωμοσίαι δὲ δίκαστες καὶ οἱ φεύγοντες. Harrocratio's ἐκείτης αὐτῶν ἀνωμοσίαι, Scholiastes Aristoph. unde ἀνωμοσία tam actori competit quam reo, eaque de causa dicti Grammatici de ἀνωμοσίαι inquirunt, γράμματα τινὰ γράψαντες ἀπεφίενοι πρὸς τὴν ἀρχὴν οἱ τὸ κατηγοροῦντες καὶ οἱ κατηγορούμενοι περὶ ὧν αὐτὴ δίκη καλεῖται δὲ οὕτως ἐπειδὴ ἀνωμοσίαι οἱ δίκαστες καὶ οἱ φεύγοντες, οἱ μὲν ἀληθῆ κατηγοροῦσιν, οἱ δὲ ἀληθῆ ἀπολογισσάσθαι: sed cum proprie προνομία diceretur de actore, obtinuit ἀνωμοσίαι de reo κυριώτερος usurpata, ita tamen ut saepius προνομίας loco ponatur. Hinc vero ἀνωμοσία latius, scriptum forense, quo caput accusationis exponitur, designat, eoque modo intelliges apud Diogenem in Socrate, dixit igitur, quod ἀνωμοσίαι Laertius, γραφὴν Χερσophon: & ita ἀνωμοσίαισθαι, litem intendere: Tade ἐγράψατο καὶ ἀνωμολοῦσάτο Μέλιτος Μέλιτου Πιθίου Σωκράτη Σωφρονίου του Αλωπεκίβην: hic ἀνωμοσάτο praestantissimus Menagius legit, neque male; sed illam emendationem olim occupavit Christianus Florens ad Vespas Aristophanis, & Petrus ad L. L. Att. pag. 329. De διωμοσία & ἐξομοσία sub unum conspectum ponam quae Scholiastes Comici habet ad Vespas pag. 505. ne singula inferius repetere sit opus: Διωμοσία δὲ, inquit, ὁ ἐκατέρωθεν γινόμενος ὄρκος ὑπὸ τῶν δικαστέων, τοῦ μὲν ὡς πρᾶξοντα δίκην, τοῦ δὲ ὡς εὐκ' ἐπράξεν ἀποφάσκον: ἐξομοσία δὲ ἀρῆσις συν ὄρκῳ ὡς ἀδυνατούστος ἢ παρὰ καιρὸν ὄντως αὐτῶ τοῦ λειτουργεῖν: harum quoque vocum plures exposuit, eorumque diversitatem notavit Anthonius; quem consules, nobis enim haec minutatim exequi non licet.

86 Διωμοσία] Alii διωμοσία, ita &, ἐξομοσία. vid. Harrocr. Ulpianus in de Fall. Legat. de ἐξομοσίαι,

ἰνωμοσία & διωμοσία ita tradit: ἐξομοσία erat omnimoda & simplex negatio cum juramento, vel; una voce, εἰματα: ἰνωμοσία; quando jurabat quis, quod nunc quidem hoc vel illud praestare nequeat, alio autem tempore facturus sit, adeoque dilationem petebat: διωμοσία erat, cum actor & reus juramentum calumniose praestabant, quae & ἀνωμοσία dicebatur. Kühn.

87 Μὴδὲν ἐπίστασθαι] Hic iterum incipit C. A. hunc in modum: μὴδ' ὅ (quod est libratii & significat perfectum) μὴδὲν ἐπίστασθαι, ἢ φ' ὅ ἐκαλεῖτο. Kühn.

Μὴδὲν ἐπίστασθαι &c.] Coegebantur testes ἢ μαρτυρεῖν ἢ ἐξομνύσθαι, aut veritati testimonium adhibere, aut ejurationem facere: Demosthen. adv. Theserastem; μᾶλλον δὲ ἀναγκάζοντες ἑμὲ συναναγκάζετε ἢ τε μαρτυρεῖν ἢ ἐξομνύσθαι: Idem in Neeram: καὶ ἀναγκάσει μαρτυρεῖν ἢ ἐξομνύσθαι κατὰ τὸν νόμον ἢ κλητῶσιν αὐτόν.

88 Προκαλοῦνται.] Legendum puto προκαλοῦνται testes nimirum advocantur vel citantur. Jung.

89 Ἀπουσία] Sylb. ἀπωμοσία. Hefsch. ἀπωμοσία, ἵπαι τις κρινόμενος σκίπτηται μὴ εὐσχολεῖν πρὸς τοὺς δικαστάς, αἰετοπαμῆν δὲ ὁ ἀντιδικός, καὶ περὶ αὐτοῦ τούτου προδικάζονται. Seb.

Ἀπουσία] C. A. ἀπωμοσία. Kühn.

Ἀπουσία] Crassa menda: cum ex Pollucis modo posito catalogo clarum sit legendum ἢ δ' ἀπωμοσία, ut etiam H. Steph. in suo Codice correxerat, addito Hefschii loco, quem inde a Sylburgio transcriptum in notis Seberi habes. Jung.

Ἀπουσία] Cum MSS. & Kühnio nostro ἀπωμοσία restitui.

90 Τὸ παρὰ τοῦ κρίν.] C. A. καὶ τὸ τ. κ. ἦ. Kühn. Τὸ παρὰ τοῦ κρίν.] Id est, κατηγοροῦ. infra Segm. 67. Jung.

91 Ἰνωμοσία] C. A. ἰνωμοσία. Kühn.

Ἰνωμοσία] Longe aliud ἰνωμοσία apud Harrocratopet: τὸ ὑπερθεσθαι δίκην; προφάσει χρωμένον ἀποδομίας, ἢ νόσῳ, ἢ τινι τῶν παρακλήσιων μὲν ὄρκον οὕτως ἐλάγεται καὶ τὸ ποιεῖν τούτο: ὑπόμνυσθαι: ὡς ἐατε ἄλλων δῆλον, καὶ ἐκ τοῦ Δημοσθένους κατὰ Ολυμπιδίου λόγου. Eadem habes in Etymologico Magno: praeter quod Demosthenes non adducatur. Quem tamen non inepte Harrocratio ad suam sententiam advocavit. Ea enim oratione, quae hodieque exstat, Callistatus se & Olympiodorum dilationem causae quaesivisse ait πρὸς τοὺς ἀμφισβητούτας, & eam se obtulisse pulcherrimam, quum Olympiodoro in militia abeundum fuerit. ἐπειδὴ, itaque, ait, δὲ ἐκάλεσεν ὁ ἀρχὸν εἰς τὸ δικαστήριον ἅπαντας τοὺς ἀμφισβητούτας κατὰ τὸν νόμον: ὑπομνοσάμεθα ἡμεῖς τούτου Ολυμπιδίου δημοσία ἀπίται στρατιωτικῶν ὑπομνοσάμενος δὲ τούτου ἀνωμοσάμενος ὡς ἄνθρωπος, καὶ διαβάλλεται Ολυμπιδίου τούτου, ὡς ἄνθρωπος λέγοντες, ἵπται πρὸς δικαστάς: ὑπερθεσθαι, τῆς δίκης ὡς ἀπίται τούτου, καὶ

cum quis suffragium, aut legem sancientem redarguit, tanquam inutilem; hoc enim, suggillare dixerunt. Et suggillatione facta, decretum irritum erat, donec ratum judicaretur. * Præscriptio, quæ eadem & translatio Testium dicitur: cum quis judicium non solenne, legitimumve esse causatur, veluti jam ante judicatus, aut absolutus: vel temporibus jam elapsis, quibus id judicandum erat; veluti non citationis, sed iniquitatis: non publicorum, sed privatorum: vel apud hos judicandum esse, utpote non in Areopago, sed apud Palladium. Non scriptum judicium dicebatur, quod ob præscriptionem sublatum & translatum erat. 57 * Recriminatio, cum quis Reus ipse vicissim accusat. Et præscriptio sane, recriminationi similis videtur, quare etiam prius absolvitur. Recriminans porro, & non convincens, epobeliam solvebat.

ὅταν τις ἢ ψήφισμα, ἢ νόμον γράφοντα ὡς γράψεται, ὡς ἀνεπιτήδειον. τοῦτο γὰρ ὑπομέσασθαι λέγουσι. καὶ οὐκ ἦν μετὰ τὴν ὑπωμοσίαν τὸ γράφειν, ἢ πρὶν κριθῆναι, κύριον. * 95 Παραγραφὴ δ' ἦν ἡ αὐτὴ, καὶ παραμαρτυρία, ὅταν τις μὴ εἰσαγωγίμων εἶναι λέγῃ τὴν δίκην, ἢ ὡς κεκριμένος, ἢ ὡς ἀφειμένος, ἢ ὡς τῶν χρόνων ἐξηκόντων, ἐν οἷς ἔδει κρῖνεσθαι ὡς οἶον, οὐκ εἰσαγγελίας, ἀλλὰ παρανόμων, οὐ δημοσίου, ἀλλὰ ἰδίου: ἢ ὡς παρὰ τούτοις κρῖνεσθαι δεόν. οἶον, οὐκ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, ἀλλ' ἐπὶ Παλλαδίῳ. Ἀγραπτος δὲ δίκη ἐκαλεῖτο, ἢ ὑπὸ τῆς παραγραφῆς ἀναιρεθεῖσα, καὶ διαγραφεῖσα. Ἀντιγραφὴ δὲ, ὅταν τις κρινόμενος ἀντικατηγορῆ. καὶ ἡ παραγραφὴ δὲ, ἀντιγραφῆ ἔοικε: διὸ καὶ προεσέρχεται. ὁ δ' ἀντιγραφῆσάμενος, μὴ κρατήσας, τὴν ἐπωβελίαν προσωφλίσκανε.

οὐ δημοσία. ubi vides & ἀνωμοσίαν fuisse. Pollucis ὑπωμοσία vero longe alia, de scitorum vel legum scriptoribus nimirum: quæ & ante dixit, Segm. 44. ne non illum ita sentisse putes. de ὑπωμοσίᾳ ad Harrocratationis expositionem ex Ulpiano Interpr. Demosthenis in Midiamam, & Demosthenis Oratione contra Evergum vid. & Sigon. libr. III. de Republ. Athen. cap. 4. JUNG.

92 Γράψεται] C. A. γράψεται. aliter ὑπωμοσίαν explicat Ulpianus in Demosth. de Falc. Legat. confer & Harrocr. h. v. KÜHN.

93 Ἀνεπιτήδειον] Supra dixit Segm. 44. ἀσύμφορον. infra Segm. 88. μὴ ἐπιτήδειον. JUNG.

94 Πρὶν κριθῆναι κύριον. Non erat ratum, antequam iudicium aleam subierat. KÜHN.

Πρὶν κριθῆναι κύριον. Distingue, κριθῆναι, κύριον. scilicet οὐκ ἦν κύριον τὸ γράφειν πρὶν κριθῆναι, non auctoritatem habebat ullam nisi tale iudicaretur. JUNG.

Πρὶν κριθῆναι] Cum Kühnio distinctionis minoris notam his voculis subjeci. Consule Demosthenem de Corona pag. 489.

95 Παραγραφὴ] Vid. Isocr. παραγραφικὴν adversus Callimachum, & Demosthenis multas παραγραφῶν orationes. KÜHN.

Παραγραφὴ] De hac Sigon. libr. III. cap. 4. Primum autem presidium (teo, introducta jam actione) fuit παραγραφὴ, quam nos exceptionem vocamus, quæ esse Polluce, & Ulpiano erat, quoties aliquis negabat, actionem eam introduci posse, aut quia damnatum ante, aut quia absolutus fuisset; aut quia tempus abisset, quo iudicari oportuisset; aut quia non publica actio intendenda fuisset, sed privata; neque apud Areopagum, sed apud Palladium; neque apud arbitrum, sed apud Archontem, aut Thesmothetas, aut alios; aut non eo tempore, sed alio. JUNG.

Παραγραφὴ] Adducit hunc Pollucis locum Petrus ad L. L. Att. pag. 341. in coque omittit καὶ παραμαρτυρία, & illis οἶον, οὐκ εἰσαγγελίας &c. asterisci notam apponit, quod mutila putet illa verba, nec, meâ quidem opinione, immerito.

96 Παραμαρτυρία] MS. διαμαρτυρία. SEB. Παραμαρτυρία] MS. Seberi Argusianus, διαμαρτυρία: quod credo esse verius: fueritque hæc alia & latior superiori Segm. 32. sane παραμαρτυρίαν temere haud invenias: διαμαρτυρίαν vero facile. & eam genus παραγραφῆς te docebit Vidæus in Comm. suis. Sic Hesychius: διαμαρτυρία, δίκη τις ὁμοία τῇ περιγραφῆ, cuncta παραγραφῆ: consule itaque ob conjunctionem

interdum fuerint; & Pollucem credo scripsisse; παραγραφὴ δ' ἦν, ἢ αὐτὴ καὶ διαμαρτυρία. JUNG.

97 ἢ ὡς κερ.] H^o omittit C. A. inserit autem post κεκριμένος, ἢ διαιτης γεγενημένος ἢ ὡς ἀ. &c. KÜHN.

98 Οἶον, οὐκ εἰσαγγελίας, &c.] H^o οὐκ εἰσαγγελίας &c. ἢ ὡς οὐ π. τ. &c. ὡς sic perscriptum est in C. A. Petrus in L. L. Atticis asteriscum defectus indicem post κρῖνεσθαι apponit, sed sine causa pag. 341. KÜHN.

Οἶον, οὐκ εἰσαγγελίας, &c.] Hæc quasi exempli gratia subjiçuntur illis, ἢ ὡς τῶν χρόνων ἐξηκόντων. sed nullam in iis video causam dilationis petendæ ob elapsum tempus. an enim ideo quod publicæ vel privatæ obtineat actionis nomen? Deerit itaque aliquid, de quo si MS. noster non mutilus esset, facile exediremus nos; forte de actionis genere non recto & conveniente causa usurpato: cujus rei exempli loco ista subjiçiat, οἶον &c. sed hæc & alia, aliquis veteris Græci juris peritus restituet facilius: nos in illo foro sumus hospites. JUNG.

99 Παραγραφῆς.] C. A. γραφῆς. KÜHN. 100 Διαγραφεῖσα.] Διαγραφεῖσα, ἰνδύλα, cancellata. vid. Harrocr. in διαγράφασθαι. KÜHN.

1 Ἀντιγραφὴ] Recriminationem interpretatur Sigonius libr. III. de Republ. Athen. cap. 4. quem v. JUNG.

Ἀντιγραφῆ] De hac omnino est videndus Harrocratio, & ad eum Manfianus.

2 Ἀντικατηγορῆ.] MS. ἀντικατηγορεῖ. SEB. Ἀντικατηγορῆ.] C. A. ἀντικατηγορεῖ. KÜHN.

3 Προεσέρχεται.] Prius absolvitur, Interpr. male. indigitat autor cum ἀντιγραφῆ ita comparatum esse, ut cum παραγραφῆ, qua qui utebatur, primus in iudicium veniebat, & reus excipiens prius audiebatur, quam accusator. φύγων τὴν δίκην πρότερος λέγει τοῦ διώκοντος, inquit Isocrates contra Callimachum, ubi & legem offert, qua cautum erat, ut prior causam diceret. ὁ παραγραφῆσάμενος. ita & res se habet cum ἀντιγραφῆσάμενον, ex quibus patet, legendum esse paulo ante apud Pollucem, καὶ ἡ ἀντιγραφὴ δὲ παραγραφῆ ἔσκε, διὸ καὶ προεσέρχεται: ἀντιγραφὴ vero similis videtur παραγραφῆ, qua de causa etiam prior in iudicium admittitur, ex lege scilicet παραγραφῆς. vid. Demosth. Orat. I. contra Stephan. παραγραφῆ ὀπποῖται εὐθδικία, vel εὐθεία δίκη, ἴψα causa, sine ulla exceptione. KÜHN.

4 Τὴν ἐπωβελίαν] Supra Segm. 48. JUNG.

τίθενται δὲ τὸ ὅ τῆς ἀντιγραφῆς ὄνομα καὶ κα-
τὰ τῶν ἁπαντῶντων πρὸς τὰς γραφάς. καὶ ἐ-
στι πρὸς τὴν γραφὴν τὸ τοῦ Φεύγοντος γράμμα,
ἀντιγραφῆ· ὅσον, τὰ ψευδῆ μου κατεμαρτύρη-
σε Στέφανος, γράψας τὰ ἐν τῷ γραμματείῳ.
Ἡ δὲ τῆς ἐξούλης δίκη γίνεταί, ὅταν τις
τὸν ἐκ δημοσίου πριάμενον μὴ εἶα καρποῦσθαι ἃ
ἐπρίατο, ἢ τὸν νικήσαντα, ἃ ἐνίκησεν, ἀλλ'
ἢ ἔχοντα ἐμβάλλῃ, ἢ σκεῖν κωλύσῃ, ἢ αὐτὸς ὁ
ἑφλων, ἢ ἄλλος ὑπὲρ αὐτοῦ. καὶ μὴν, εἰ ὁ μὲν
ὡς ἐωνημένος ἀμφισβητεῖ κτήματος, ὁ δὲ ὡς
ὑπεσθῆκην ἔχων, ἐξούλης ἢ δίκῃ. Ἡ δὲ μὴ
οὔσα δίκη, οὕτως ἀνόμαζετο, ὅποτεν τις παρὰ
δαιτηταῖς παραγραφῶμενος, καὶ ὑπομοσάμε-
νος νόσον, ἢ ἀποδημίαν, εἰς τὴν κυρίαν οὐκ

Ponunt vero actionis nomen, contra tergiverfantes simul actiones ipsas. & rei actio actioni huic adjuncta, recriminatio est: utpote falso contra me testatus est Stephanus, hęc tabellæ inscribens. * Judicium de vi oritur, cum quis aliquem e publico ementem, eo quod emit, frui non patitur, aut Victorem iis quæ devicit: sed aut obtinentem dejicit, aut obtinere vetat, vel ipse debitor, aut alius suo nomine. Et si quidem hic, ceu emptor, de possessione contendit: ille vero ceu pignus occupat, judicium de vi constituitur. * Judicium nullum nominabatur, si quis apud Arbitros Reus vocatus, & morbum prætexens aut peregrinationem, in diem constitutum

5 τίθενται] Scribendum exillimo τίθεται. JUNO.

6 Τῆς γραφῆς] C. A. τῆς αὐτῆς γραφῆς, vel τῆς ἀντιγραφῆς ἀντιγραφῆς nomen ponitur etiam, cum respondetur & occurritur actoris intentioni per apologiam subscriptam, & hoc rei scriptum, accusantis criminationibus oppositum, est ἀντιγραφῆ. vid. supra Segm. 33. KÜHN.

7 Τῆς γραφῆς] Ἀντιγραφῆς mox cum Doctiff. Kühnii restituit.

7 Ἀπατῶντων] MS. ἀπατῶντων. quomodo mox Segm. seq. editi quoque. SEB.

Ἀπατῶντων] Omnino ex Seberii MS. reponendum ἀπατῶντων. nec dubitandi ratio. nec aliter Florent. editio, nisi quod accentus falsus, nempe ἀπατῶντων habens. vulgati vero Βασιλεῖ ἀπατῶντων, omisso, ediderant, vocem plane corrumpentes. JUNG.

Ἀπατῶντων] Kühnii ἀπατῶντων, quam lectionem præfcaam in textum detulit.

8 Οἶον, τὰ ψευδῆ &c.] Exemplum ἀντιγραφῆς peritum est ex I. Orat. Demosth. contra Stephanum; dabo locum integrum, ut, quæ defunt hic, inde suppleantur: Ἀπολλοδώρος Πασίανος Ἀχαρῆος, Στεφάνῳ Μενεκλέους Ἀχαρῆϊ ψευδομαρτυριῶν τμήμα τάλαντον τὰ ψευδῆ μου κατεμαρτύρησε Στίφανος, μαρτυρήσας τὰ ἐν τῷ γραμματείῳ γεγραμμένα. hæc tenus γραφῆ. sequitur ἀντιγραφῆ· τὴν ἀλλοθὶ ἐμαρτύρησα μαρτυρήσας τὰ ἐν τῷ γραμματείῳ γεγραμμένα. hæc pars ultima deest in Pollucis textu, qua ὁ φεύγων ἀπαντᾷ πρὸς τὴν γραφὴν. eadem fere habet Petrus in L. L. Atticæ pag. 320. sic dux sunt ἀντιγραφῆς notiones, quarum altera actorem petit recriminatione, altera tuetur reum repetita asseveratione. KÜHN.

Οἶον, τὰ ψευδῆ &c.] Hæc sunt ex Oratione prima Demosthenis κατὰ Στεφάνῳ ψευδομαρτυριῶν. Et est nimirum exemplum ἀντιγραφῆς, quæ talis hæc in illa oratione: Ἀπολλοδώρος Πασίανος Ἀχαρῆος, Στεφάνῳ Μενεκλέους Ἀχαρῆϊ ψευδομαρτυριῶν τμήμα, τάλαντον τὰ ψευδῆ μου κατεμαρτύρησε Στίφανος, μαρτυρήσας τὰ ἐν τῷ γραμματείῳ γεγραμμένα τάλανθον ἐμαρτύρησα τὰ ἐν τῷ γραμματείῳ γεγραμμένα. En exemplum ἀντιγραφῆς Stephaniana: cui subjicit Demosthenes: ταῦτα οὕτως αὐτὸς ἀντιγράφω αὐτὸν ἢ χρὴ μαρτυροῦναι ὑμᾶς, καὶ μὴ τοὺς ἐξ ἀπάτης οὐδὲ λόγου ὑπὸ τούτου ρηθησμένους πιστοτέρους ποιεῖσθαι τῶν νόμων, καὶ τῶν ὑπὸ τούτου γραφέντων εἰς ἀντιγραφῆν. Quid itaque? an non in vulgatis pro illo γράψας, scribendum μαρτυρήσας; ut apud Demosthenem est: & forte etiam cum altera voce: μαρτυρήσας τὰ ἐν τῷ γραμματείῳ γεγραμμένα. JUNG.

Οἶον &c.] Hæc ex Demosthenes esse petita docet quocumque Valerius ad Harpocr. p. 9.

9 Ἐξούλης δίκη] Deducunt ab ἐξίλλειν, quod Acti-

cis est, ἐξοθῆν, ἐκβάλλειν βία, vi detrudere, expellere. vid. Glossæ βασιλικῶν in ἄλλου βιωτος. C. V. pro γίγνεται leg. ἢ. dein, οὐκ ἐξ ἁρχῶν ἐξούλης, inquit Demosth. Orat. contra Midiam (ubi vide Ulpianum) & contra Onesioem. vid. Helycium in ἐξούλης δίκην, Harpocr. & Suid. quæ vi possessæ, huc pertinent. in Glossis βασιλικῶν, βιπέσσα, Græcis literis. vid. Ciceronem pro Cæcina. KÜHN.

Ἐξούλης δίκη] De hac vid. Sigon. lib. III. de Rep. Athen. cap. 1. convenit hæc cum interdito unde vè apud Romanos, ut indicavit etiam R. Forner. II. rer. quotid. 15. JUNG.

Ἐξούλης δίκη] Videndus est Harpocratio ac in eum Mansueti: præterea Petrus in L. L. Att. pag. 415. apud Harpocrasionem vero lege pro ἐξίλλειν, ἐξίλλειν, prout & ἀπίλλειν. Lex. ὅστις δὲ ἀπίλλῃ τῆ ἑώρα apud Lyfiam κατὰ Θεομνήστου. Helych. Ἐξίλλειν, ἀπίργειν κωλύειν, κτελεῖν, ἐκβάλλειν.

10 Ἐπρίατο] MS. ἐπρίατο. SEB.

11 Καὶ μὴ] Abest μὴ a C. A. dein, ἢ καὶ ὡς ὁ. &c. KÜHN.

12 Μὴ οὔσα δίκη] Causa non causa, id est, quæ eis τὸ μὴ εἶναι περιστάται, nullitatis, ut vocant, damnatur, sententiamque arbitri irritam facit denuo litigando. erat igitur hæc actio restauratio eremodicii. KÜHN.

Μὴ οὔσα δίκη] Demosthenes ea κατὰ Μιδίων ἀλλὰ τὴν μὴ οὔσαν ἀντιλαχεῖν ἐξῆν αὐτῷ δὲ πού. ac licebat illi iudicium resoritari, sententiamque arbitri irritam esse & irritam defendere: ita vertit Budæus Comm. L. G.

13 Ὅποτεν &c.] Hæc ita Sigonius lib. III. de Rep. Athen. cap. ult. interpretatur: Quoties quis apud arbitros, translato, aut dilato morbo, aut peregrinationis causis arbitrio non occurrens eis τὴν κυρίαν, deserti arbitri dampnabatur, licebat & intra decem dies τὴν μὴ οὔσαν ἀντιγράφειν, & desertum arbitrium tollebat, ut a principio veniret ad arbitrium: si autem τὴν μὴ οὔσαν non tolleret, juratus se invitum deseruisse arbitrium, pro rata arbitri sententia ducebatur. sed ibid. Pollucis ὀφθεῖς omittit Sigonius, & certe videtur locus non catere mendo, eis τὴν κυρίαν ὀφθεῖς, ἢ μὴ ἀπατησῶς: quæ inter se pugnare videntur. Mihi videtur negativa particula excidisse, & suppleendum, eis τὴν κυρίαν οὐκ ὀφθεῖς &c. JUNG.

14 Εἰς τὴν κυρίαν] In C. A. sequitur, μὴ ἀπαντήσας, si statuto tempore non compareret, eremodiciam debebat; expectabant enim arbitri usque ad vesperam adventum rei die statuto; & si non venisset, arbitrio suo ἐρήμην eremodiciam contra desertorem pronuntiabant. Demosth. Orat. contra Midiam. hoc ipsum erat καταδικαστῶν, cui contrarium, ἀποδικαστῶν, arbitrio absolvere. KÜHN.

vifus, aut non diem obiens, vadimonii deserti reus est: licebatque intra decem dies iudicium irritum criminari, & solvebatur vadimonium, ut res denuo ad Arbitrum referretur. quod si iudicium irritum esse non convicisset, jurans quod invidus iudicium reliquisset, rata erant, quæ Arbitri pronunciaverant: unde & pensionis fidejussores constituebantur. * Reverti iudicium licebat, si quis absens, in foro a præcone vocatus, aut non audiens, deserti vadimonii Reus esset. Reverti autem intra duos menses fas erat: quod si non faceret, multam scriptam debebat, & ipse infamis erat. Inspecte reus erat, cum quis inter publicata bona, sibi aliquid deberi, aut ad se spectare ediceret. Ipsumque opus, inspectio nominabatur. * Denunciatio est de illis, qui de Hærede, aut hæreditario contendunt: contendens enim Reo diem ad Prætores denunciatur: nique denunciatur, irritum est iudicium. & hæc, actiones indenunciatae dicuntur. Protestatio est, dissolutio iudicii, propter certum aliquod iurandum, testimonium, aut quæstiones, vel ob aliud tale quip-

οφθεις, ἢ μὴ ἀπαντήσας, ἐρήμην ὄφλη, ἐξῆν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν τὴν μὴ οὖσαν ἀντιγράφειν. καὶ ἢ ἐρήμη ἐλύετο, ὡς ἐξ ἀρχῆς ἐλθεῖν ἐπὶ διαίτητῆν. εἰ δὲ μὴ ἔλη τὴν μὴ οὖσαν, ὁμοίως μὴ ἐκὼν ἐκλιπεῖν τὴν διαίταν, κύρια τὰ διαίτηθέντα ἐγίγνετο ὅθεν ἐγγυητὰς καθίστασαν τοῦ ἐκτίματος. * 16 Ἀντιλαχεῖν δὲ δίκην ἐξῆν, ὅπου τε τις μὴ παρὼν ἐν δικαστηρίῳ κατακηρυχθεὶς, καὶ μὴ ὑπακούων, ἐρήμην ὄφλη. ἀντιλαχεῖν δὲ, ἐντὸς δύο μηνῶν ὑπῆρχεν. εἰ δὲ μὴ τοῦτο σχοίη, τὸ ἐγγεγραμμένον ὄφλε, καὶ ἀτιμος ἦν. 17 Ἐνεπισκήψασθαι δὲ ἦν, 18 ὅποτε τις ἐν ταῖς δημοθεύσειν ἑαυτῷ τι ὀφείλεσθαι ἢ προσήκειν 19 λέγειν. καὶ τὸ πρᾶγμα, ἐνεπίσημα ἐκαλεῖτο. * Πρόσκλησις δὲ ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀμφισβητούντων κλήρου, ἢ ἐπικλήρου. ὁ γὰρ ἀμφισβητῶν, προσκαλεῖται τὸν ἐπιδεδικασμένον πρὸς τὸν ἄρχοντα: εἰ δὲ μὴ προσκαλέσῃτο, ἀτελής ἡ δίκη αὐτῆς δὲ ἐλέγοντο 21 ἀπρόσκλητοι δίκαι. 22 Πρόκλησις δὲ ἐστὶ λῦσις τῆς δίκης ἐπὶ τινὶ ὠρισμένῳ ὄρκῳ, ἢ μαρτυρίᾳ, ἢ βασάνῳ, ἢ ἄλλῳ τινὶ τοι-

Eis tñ kurian ophtheis, &c.] Lubens hic *Jungermanno* assentior; inserui itaque particulam οὐκ, nec enim aliter sensus sibi constat. *Απαιτῶν ἐπὶ κυρίας* est apud *Demosthenem* κατὰ Μιδίου.
 15 Ἐνεπίσημα.] Erat multa mille drachmarum. *Demosth.* l. c. Kühn.
 16 Ἀντιλαχεῖν] *Hesych.* ἐν ἀντιλαχεῖν & ἀντικαταλαβεῖν leg. ἀντικαταβελῖν. Kühn.
 17 Ἐνεπισκήψασθαι] *Supra Segm.* 54. est simpl. ἐπισκήψασθαι. Seb.
 Ἐνεπισκήψασθαι] *Vid. Harpocr.* ἐν ἐνεπίσημα καὶ ἐνεπισκήψασθαι, & ibi notata *Valesio.* Kühn.
 Ἐνεπισκήψασθαι] Sed ad MS. nostrum, cum quo feliciter hoc mendosum mare pernavigamus. Is hic nova pagina iterum incipit cum verbo ἐνεπισκήψασθαι, & adscriptum habet, ἐκλείπει μία σελίς, ad oram, ab aliquo qui istum defectum vel ἔκτομον σελίδος advertebat. de ἐνεπισκήψασθαι & *Harpocratiōnem* vide: & notat ex nostro *Polluce* hinc non tantum *Roma* obtinuisse (L. 72. *Mulier.* de jure dor.) sed & *Athenis* invaluisse, ut nempe publicatio honorum sic accipitur, ut res alienum deducatur, *G. Fornerius* ad l. XXXIX. *subsignatum.* §. 1. bona. D. de V. S. ubi & *Etymologicis* auctorem in eam rem citat. vid. & eund. ad l. XII. *si cui* cod. t. Jung.
 18 ὅποτε τις ἐν τ. δημ. &c.] Ita MS. ἦν, ἢ ἀπὸ δικαστῶν ἐπὶ ξεικὸν δικαστήριον, ὅποτε τις ἐν τ. δ. ἢ τί. longe plura quam vulgo: sed haud intrudenda. exerraverunt enim scribæ oculi in ista quæ inferius habes sine *Segm.* sequ. par σφάλμα notabam in MS. supra *Segm.* 46. Jung.
 19 Λέγειν.] MS. λέγειν. Seb.
 Λέγειν.] MS. λέγειν τὸ πρᾶγμα &c. vid. & *Harpocratiōnem* ἐν ἐνεπίσημα, καὶ ἐνεπισκήψασθαι ex quo hæc saltem adscribere lubet: ὅστι δὲ καὶ λόγος τις ἐπιγραφόμενος Δημοσθένος (an Δημοσθένους, sublatο puncto praeposito?) πρὸς Κριτίαν περὶ τοῦ ἐνεπισκήψασθαι ὃν Καλλιμαχος μὲν ἀναγράφει ὡς γνήσιον, Διονύσιος δὲ ὁ Ἀλικαρνασσιεύς, ὡς ψευδογράφον. Jung.
 20 Ἐπιδεδικασμένοι] *Eum,* qui sibi vindicari ἐπικλή-

ρον, & de ea litigas cum aliis. Kühn.
 21 Ἀπρόσκλητοι] *Demosth.* contra *Midiam*: τὴν μὲν κατὰ τοῦ διαίτητοῦ γνώσει, ἢ ἀπρόσκλητος κατισκώσασιν, αὐτὸς κυρίαν αὐτῷ πεποιήκει, ἢ δὲ αὐτὸς ὄφειλε εἶμι, πρόσκληθίς, ἰδὼς, οὐκ ἀπαντῶν, ἄκυρον ποιεῖ ergo erat πρόσκλησις, δίκης καταβολή, primum quod jaciebatur causa fundamentum & initium, sine quo non erat εισαγωγήμος in iudicium, litis scilicet denuntiatio per κλητῆρα, & ubi talis denuntiatio & vocatio ad magistratum non adhibita fuerat, δίκη ἀπρόσκλητος erat. unde sæpe conjunguntur προσκαλεσάμενος & γραψάμενος. Kühn.
 Ἀπρόσκλητοι] MS. πρόσκλητοι δίκαι, pro ἀπρόσκλητοι δ. Verum vulgatum non mutem: respexit enim ad illas δίκαι ἀτελείς, ὅταν τις μὴ προσκαλέσῃτο. *Demosth.* πρὸς *Νικόστρατον* apud *Budant*: ὁ Ἀρθούσιος ἀπρόσκλητος μὲν δέκα δραχμῶν δίκην καταδικασμένος ἵσως ὀφείλοντα τῷ δημοσίῳ κλητῆρος ἐπιγραφάμενος. *Hesychius*: ἀπρόσκλητος δίκη, ἢ μὴ τυχεύσασα τῶν καλουμένων κλητῶν κατὰ τὸν νόμον, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἔισαγωγήμος. vid. & *Harpocratiōnem*, & *Etymologicum* ἐν κλητῆρι. Jung.
 22 Πρόκλησις] C. A. πρόσκλησις. melius vulgatum. vid. *Suid.* in hac voce ex *Harpocratiōne*. πρόσκλησις adversario offerebat conditionem, quæ sibi finem faceret, ex. gr. *totamque familia, iusjurandum, arbitrium*, &c. si servus poscebatur ad quæstionem, subijci solebat formula cautionis de praestanda indemnitate. ἴσως τι πηρώσα γι σοὶ τὸν παιδα τυπτῶν, τἀργύριον σοὶ κίσιται, si qua servum verberando claudum, caecum, aliove membro mutilum fecero, argentum tibi erit protiprem paratum, pretium scilicet servi. sed sæpe actor, non accipiente reo delatum iuramentum, causam deserebat. Kühn.
 Πρόκλησις] MS. mendose iterum πρόσκλησις &c. *Lucide Harpocratiō*: πρόσκλησις ἰσθίσαν, ὅποτε δικάζοντό τις, ἰξαιτεῖν ἰσθι θεραπείας, ἢ θεράποντας εἰς βάσανον, ἢ εἰς μαρτυρίαν τοῦ πράγματος, καὶ ταῦτο ἐκαλεῖτο πρόσκλησις, τὸ δὲ γραμματικῶν, τὸ περὶ τούτου γραφόμενος, ὀνομαζέτο πρόσκλησις, παρὰ πολλοῖς δὲ ἴσως

ούτω. ²³ Ἐφεσις δὲ ἐστίν, ²⁴ ὅταν τις ἀπὸ διαιτητῶν, ἢ ἀρχόντων, ²⁵ ἢ δημοτῶν, ἐπὶ δικαστῆν ἔφῃ· ἢ ἀπὸ βουλῆς ἐπὶ δῆμον, ἢ ἀπὸ δήμου ἐπὶ δικαστήριον, ἢ ἀπὸ δικαστῶν ἐπὶ ²⁶ ξενικὸν ⁶³ δικαστήριον· ἢ ἐφέσιμος δὲ ὠνομάζετο ἡ δίκη αὐταὶ δὲ καὶ ²⁷ ἐκκλητοὶ δίκαι ἐκαλοῦντο· τὸ δὲ παρακαταβαλλόμενον ἐπὶ τῶν ἐφέσεων, ὅπερ οἱ νῦν ²⁸ παραβόλιον καλοῦσι, παράβολον Ἀριστοτέλης λέγει. Ἐμπορικαὶ δὲ, καὶ ²⁹ ἔμμηνοι, αἱ τῶν ἐμπορῶν, ³⁰ ἢ τῶν περὶ ἐμπορίου. ³¹ Ἀπὸ συμβόλων δὲ, ὅτε οἱ σύμμαχοι ἐδικάζοντο. ³² Ἀτίμητος δὲ δίκη, ἣν οὐκ ἐστὶν ὑποτιμήσασθαι,

piam. Translatio vero est, cum quis ab Arbitris, Prætoribus, Tribunis ad Judicem causam transfert; vel a Senatu ad Populum, aut a Populo ad forum, aut a Judicibus ad forum aliquod peregrinum: & translatum judicium dicitur. quæ ea- ⁶³ dem, & appellationes dicuntur. Atque quod in appellationibus spondebatur, quod nunc παραβόλιον vocant, Aristophanes Παράβολον nominavit. Emporalia judicia, & mensura, Mercatorum erant, aut de emporio. De pactis porro, si concesserati judicabantur. Inæstimatum judicium, quod pluris æstimare non licet, sed tanti,

ῥήτορι. Δημοσθένης δ' ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου καὶ περὶ αἰνῶν πρόκλησις γίνεται δηλοῖ. JUNG.

Πρόκλησις] Προκλήσις ἔγγραφει apud *Etymologum* in ἐχθῆος, etenim in scripta referri solebant, ac tum iudicibus tradi: vid. & *Harrocr.* in διαιτηταί.

23 Ἐφεσις] In *Gloss.* Ἐφεσις, provocatio, appellatio, unde δίκη ἐφέσιμος, causa, in qua superiorem iudicem appellare licet. KÜHN.

Ἐφεσις] MS. etiam vitiose, ἄφεσις. vid. *Cujacium* *Paratit.* *Digest.* libr. XLIX. tit. 3. *Quis a quo appellatur*, ubi ait definitionem appellationis *Pollucis* & *Moschorulo* huiusmodi esse: Ἐφεσις ἢ μεταγωγὴ καὶ ἢ μετάβασις ἀπὸ τῶν διαιτητῶν εἰς τοὺς δικαστάς. JUNG.

Ἐφεσις] Solent & δίκης μεταγωγὴν εἰς ἕτερον δικαστήριον appellare, iisque verbis *Grammatici* τὴν Ἐφεσιν exponunt: *Glossa* optimat: Ἐφεσις, appellatio, provocatio: priori illa voce in sermone nostro hodieque utimur; altera apud bonos auctores usitatissima: vide *Liv.* libr. I. cap. 26. ubi de jure provocationis a *Dumviris* ad *populum* leges, & *Gellium* libr. IV. cap. 14. *Mamilia* ad *tribunos plebes* provocavit, nimirum a *populo*: de Ἐφεσιν autem, si lubet, *Etymologum* consule & *Hesychium*. Ἐφέσιμος δίκη est apud *Demobbenem*.

24 Ὅταν τις] MS. ὅτ' αἰ τις, ut fere semper. JUNG.

25 Ἡ δημοτῶν] Desunt in MS. ἢ δημοτῶν. JUNG.

26 ξενικὸν δ.] C. A. ξιστὸν δικαστήριον, quæ lectio videtur designare certum dicasterium, & politis lignis lapidibusque extructum. forte per ξιστὸν δικαστήριον intelligit *theatrum*, ad quod provocavit *Enripides*, cum apud *Judices* accusaretur propter verum illum pestimum, ἢ γλώσσ' ὁμῶρον, ἢ δὲ φῆν ἀνάμοτος, *lingua* juravit, mens vero est *injuria*, coque allusum a *Nostro*. Quod si doctiores meliora attulerint in medium, nostras conjecturas una litura sanare poterit. Nec vulgata lectio mala est, si intelligatur ἐκκλητοὶ δικαστήριον. KÜHN.

27 Ἐκκλητοὶ] *Gloss.* ἐκκλητος, appellatio, provocatio. ἐκκλητὴς ὁ ἐκαλούμενος, appellator. confer *Hesych.* in ἐκκλητος δίκη, & *Etymolog.* in ἐκκλητος πόλις. utrumque *Phanorin.* pro more exscripsit. *Harrocrat.* in ἐκκλητεύειν & *Suid.* in ἐκκλητοῖν. ergo δίκαι ἐκκλητοὶ sunt causæ ad peregrinum vel aliud domesticum tribunal evocata. KÜHN.

Ἐκκλητοὶ δίκαι] *Hesych.* Ἐκκλητοὶ δίκαι, αἱ ἐπὶ ζήνης λεγόμεναι, καὶ οὐκ ἐν τῇ πόλει. itaque, si *Hesychio* fidem habeamus, ἐκκλητος δίκη proprie fuerit, de qua provocatum est ad tribunal e. g. *Atticæ* jurisdictioni non obnoxium: at ceteri *Grammatici* de quavis simpliciter provocatione intelligunt: τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐκκλητος καλεῖται, inquit *Etymologus* in Ἐφεσις, & in Ἐφέται, ἢ ἔτι Ἐφεσις παρ' αὐτῶν οὐ δύναται εἰς ἄλλο δικαστήριον γενέσθαι, ταυτίστιν, ἐκκλητος vid. & *Harrocrat.* in Ἐφεσις. *Aristoteles* *Oeconom.* libr. II.

cap. 2. καὶ τὰς ἐκκλητοὺς μετ' ἐπιτιμίου ἔφ' αὐτῶν ποιοῦμενος.

28 Quod in appellationibus spondeb.] παραβόλιον proprie significat *signus*, in quod *sponso* fit, ut non solum e *Phrynico* (pag. 58.) colligitur, sed etiam ex veteri libro *Astrampylchi*, in quo crebro hoc iteratur, παραβόλιον τις, deponere *signus*, in quod *sponso* fit. Ovid.

--- Ut credas, signora certa dabo. καὶ ἵνα τοιοῦτος πιστευθῶ, παραβόλιον ἔγωγε e notis *Viri Illustr.* ad *Phrynichum*. SEB. 2.

Παράβολον] C. A. παράβολον. *Hesych.* παραβόλιον in ἐπιβελία ex correctione *Salmasii*, qui *Aristot.* locum in *Oecumenico* monet esse. KÜHN.

Παράβολον] *Nunnes.* ad *Phrynich.* *Eclog.* I. in hoc vocabulo ait *Polluci* id esse *spotulam*, qua in provocatione ad aliud iudicium ab appellatore deponebatur. JUNG.

Παράβολον] Est itaque παραβόλιον proprie id pecuniæ, quod, qui provocat, deponit, ἀπὸ τοῦ παραβλάσθαι, a periclitando: concinne omnino; siquidem qui de causa, qua jam ceciderat, provocationem facit, tanto magis de pecunia deposita periclitatur, quanto causa ejus jam deterior fuit visa: abutuntur igitur hac voce, qui pro quavis ἐπιβελία ponunt: diversa paululum est hac in re *Cl. Salmasii* sententia, quam leges de Modo Usur. p. 13.

29 Ἐμμηνοὶ] *Harrocr.* ἔμμηνοὶ δίκαι αἰτὴ ἐμπορικὰ καὶ ἱρανικὰ. C. A. ἢ τῶν παρ' ἐμπορίου. *Demosth.* adversus *Apaturium* dicit, iudicia de *naucleis* & mercatoribus fuisse singulis mensibus a *Beedromione* usque ad *Munychionem*, in quibus mensibus erant *maria* clausa. KÜHN.

Ἐμμηνοὶ] De his & *Sigon.* meminit lib. III. de *Rep. Athen.* cap. 1. JUNG.

Ἐμμηνοὶ] Qui haslites introducebant, ἐπαγωγῆς δίκαι, docente *Nostro* intra *Segm.* 101. vide quoque *Salmasium* de *Modo Usur.* p. 691.

30 Ἡ τῶν περὶ ἐμπορίου.] MS. ἢ περὶ τὸ ἐμπορίον. JUNG.

31 Ἀπὸ συμβόλων] Scilicet δίκαι ex pactis conventis dijudicanda, quod faciebant Athenienses sociis, quibuscumque foedus vel commercium fuerat, secundum ea Athenis jus dicebatur, foederatis litigantibus vel inter se, vel cum cive Attico. vid. *Harrocr.* in συμβόλου, & ibidem notata *Valesio*. Cur autem sociorum causæ evocata fuerint Athenas, *Xenophon* edidit de *Rep. Athen.* KÜHN.

Ἀπὸ συμβόλων] Infra *Segm.* 88. JUNG.

32 Ἀτίμητος] *Demosth.* contra *Midiam*, ubi *Ulpianus* ἀτίμητον ἀγῶνα explicat, quod sit ille, in quo litis æstimatio non est relicta iudici, quia legibus definita erat. *Noster* ita accepit, quasi jam æstimata lis sit ab eo, qui dicam scripsit, & iudices illi æstimatiōni aliam subijcere nolint. KÜHN.

Ἀτίμητος] Vid. & *Harrocrat.* in ἀτίμητος ἀγῶν. JUNG.

quan-

64 quanti inscriptum est aestimatur. * Calculatio erat, Tribules calculum ferre de illis, qui obreptitii videbantur. Hisce vero praedictis & haec addenda sunt, arbitrium, Arbitrator, Coarbitrator, secundum Demosthenem. Arbitrum esse, arbitrio praesse, statuit, arbitrii statutum. Arbitris dissolvendum, ut Iseus dixit. Et Arbitrio discussi, ut Lysias.

ἀλλὰ τοσούτου ἑπιτετίμηται, ὅσου ἐπιγέγραπται. * 34 Διαψήφισις δὲ ἦν, τὸ τοὺς δημότας τὴν ψῆφον ὑπὲρ τῶν παρεγγεγράφθαι δοκούντων ἐνεγκεῖν. προσθετόν δὲ ταῖς εἰρημένοις καὶ τὰδε δαίτα, δαιτητής, 35 συνδαιτητής, ὡς Δημοσθένος. δαιτῶν, δαιτᾶσθαι, 36 διήτησεν, δεδιτημένον, κατεδιήτησεν, ἀποδεδιτημένη, δαιτησίμον, ὡς Ἰσαῖος. κατεδιητήσαμην, 37 ὡς Λυσίας ἐπὶ τοῦ ἐλόντος ἐν τῇ δαίτῃ.

65 • CAPUT VII.

• ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ.

De haste gestatione, Ἰσῆμ, & quae circa hanc, interdictione, Accusatore, & quae ad accusationem faciunt.

Περὶ δόρατος ἐπιφορᾶς, καὶ κήδους, καὶ 38 τῶν περὶ αὐτό· περὶ προαγορεύσεως, καὶ κατηγοροῦ, καὶ τῶν προσφόρων τῇ κατηγορίᾳ.

Hasta in funere vi peremptorum praeferebatur, & praescripti dies ob

39 Δόρου ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ, ἐπὶ τῶν βιαίως ἀποθανόντων ἐπεφέρετο. καὶ αἱ 40 προβίσεις δὲ

* Ἀτίμητος δὲ δίκη,] Plerisque delictis multam leges constituerant: ἀτίμητος itaque δίκη, vel ἀγών, ut Harpocratione, actio, quae delicti, cuius quis accusatur, appositam habet, prout a legibus est designata, multam; solebat enim τῇ γραφῇ subscribi quae legibus erat delicto. de quo actio instituebatur, sancita multa hunc in modum: τίμημα πενήκοιτα τάλαντα, τίμημα χιλίαι δράχμαι, τίμημα θάνατος, ut ex ἀντιμοσίᾳ Μελέτι in Socratem apud Diogenem, Ἐσχίνος γραφῇ κατὰ Κτησιφώντος, & aliunde constat: huic est contra δίκη τιμητός, quam iudices aestimabant habita delicti ceterarumque circumstantiarum ratione.

manni MS. vocibus, δίδιτ. κατεδιήτ. post quas vulgo ἀποδεδιτημένον erat.

37 ὡς Λυσίας.] MS. iterum auctior: ὡς Λυσίας ἐπὶ τοῦ ἐλόντος ἐν τῇ δαίτῃ. sic itaque supple vulgatum. Hoc idem & Noster repetit Segm. 129. καταδικαιησάμενος, dicens, οἰοῖ ἐν δαίτῃ κρατίστως. Titulus sequens profum cum eo qui in MS. est convenit. JUNGO. ὡς Λυσίας.] Deerat in vulgatis titulus Orationis, quem postliminii jure Pollucis nostro ex Jungermanni MS. cui Codex Falckenburgii consentit, reddidimus.

38 Τῶν περὶ αὐτό.] C. A. περὶ αὐτῶν π. π. καὶ κατηγορίας &c. KÜHN.

39 Δόρου] Vid. Harpocrat. in ἐπιτετιμένῳ δόρου &c. quem Suidas exscripsit: in primis Orationem Demosthen. contra Evergum & Mnesibulum. KÜHN.

Δόρου] Sic apud Demosthenem in ea κατὰ Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου, ubi nutrix cujusdam, ita a Theophrasto & Evergo verberibus afficitur, ut sexto die post moreretur. ἐξηγηταὶ itaque ejus domino consulunt πρῶτον μὲν ἐπιτετιμένῳ δόρου ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ, &c. ἐκφορὰ aliam proprium vocabulum ἐπὶ νεκρῶν supra III. 94 & 102. & infra Segm. 146. JUNGO.

Δόρου &c.] Eadem ferme, quae Harpocrat. habet & Etymologus, cui Cameratem addas licet. Obiter emaculandi sunt: Ἐπιτετιμένῳ δόρου ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ καὶ προαγορεύειν ἐπὶ τῷ μνήματι. Scribe προαγορεύειν, ut Demosthenes habet non semel in illa Oratione contra Evergum.

40 Et praescripti dies ob hoc statuebantur,] Joh. Kirchmannus: Et vero collocationes idcirco fiebant, ut cerneretur mortuus, equa ei vis illata, lib. I. cap. 12. ubi plura de isthoc ritu. SEB. 2.

Προβίσεις] Interpr. praescripti dies, quasi legisser praebesmiai. vid. Hesych. in δι' ἐκ θυρῶν, Ἰσαμ Orat. VIII. & Alian. V. H. indicem in προβίσεις. KÜHN.

Προβίσεις] MS. male προβίσεις: sed σ ερατο ante θ. De hac προβίσει vid. Lips. I. Elector. 6. & Scaligerum ad Festum, verbo collocare, ubi discas eam collocationem Latine dici. adde & Casaubonum nostrum ad Satyram III. Persii, ubi ait προβίσεις causam eandem Pollucem statuere cum Platone, qui & meminit ad Character. Theophr. περὶ ἀναίσθησις. JUNGO.

Προβίσεις] Mortuum collocare, प्रतिθεσθαι, fierique id in atrio solebat, ut docet Kirchmannus de Funerib. Roman. lib. I. cap. 12. ibique & hunc Pollucis locum adducit. In imperatoris consecrandi ritibus apud Romanos, & hic fuit; ceream nimirum imaginem quam simillimam defuncto in regis vestibulo con-

33 Ἐπιτετίμηται] MS. τετιμηται. SEB.

Ἐπιτετίμηται] MS. noster ut Seberi, τετιμηται, quod mihi magis placet quam compositum vulgatum ἐπιτ. JUNGO.

34 Διαψήφισις] Exemplum διαψήφισις recitat Demosthen. appellatione adversus Eubulidem, ubi & Orationis argumentum rem faciet clariorem. KÜHN.

Διαψήφισις] Meminit & superius τῆς διαψήφισις Pollux noster, & pauca notantem vide de hac re Salmasium de Modo Usur. pag. 752. ubi de ἀποψηφίσει & ἀποψηφισθῆναι ipsi quoque supra hanc rem tetigimus.

35 Συνδαιτητής] C. A. συνδαιτητᾶ, duo arbitrii unus collega, sequitur, δαιτῶν, δ. διήτσει, δαιτησίμον, ἰδιήτσει, ἀπαιδιήτσει. ἀποδεδιτημένον est arbitrium irritum pronuntiatum ut denovo fiat. κατεδιητήσαμην, arbitrio condemnanti. extant in Orat. Demosthen. contra Midiam. saepe & ἀποδαιτητής est absolvere arbitrio, saepe notat contrarium. KÜHN.

36 Διήτησεν] MS. noster duabus oculis Pollucem supplet, unde vulgata restituit: διήτησεν, δεδιητημένον, κατεδιήτησεν, ἀποδεδιητημένη, δαιτησίμ. Alterum vero κατεδιήτησεν est in prima contra Arbob. οὐ γὰρ αὐτὸ κατεδιήτησε· & adv. Baorum de dote: ἐρήμη κατεδιήτησεν αὐτοῦ· recte vero & illud ἀποδεδιητημένη id enim ex loco Demosthenis Noster excerpit. Sic enim ex ea κατὰ Μειδίου adfert Budaeus τὴν δίκην ἢ κατεδιήτησει, ταύτην ἀποδεδιητημένη ἀποφαίνειν. Et ex eodem Demosthenes idem, quod ad κατεδιήτησεν atinet: ἐπιδημαύτος δὲ τούτου ἐνάδε, καὶ οὐκ ἀπαντήσατος πρὸς τὸν δαιτητὴν, ἐρήμην κατεδιήτησεν αὐτοῦ locus est in ea πρὸς Βοιωτῶν ὑπὲρ προικῶς μητρώας. Pro διήτησεν vero, ut hic etiam MS. infra Segm. 129. ἰδιήτσει est, duplici augmento: nimirum utrumque in usu. JUNGO.

Διήτησεν] Auximus heic Pollucem nostrum e Junger-

διὰ τοῦτο ἐγίνοντο, ὡς ⁴¹ ὄρωτο ὁ νεκρός, μή τι βιαίως πέποιθε. ⁴² κῆδος, τὸ πένθος. καὶ οἱ ἐπὶ τὴν οἰκίαν τοῦ πενθοῦντος ⁴³ ἀφικνούμενοι, ἐξιώντες ἐκαθαίροντο ὕδατι ⁴⁴ περιρραϊνόμενοι. τὸ δὲ προῦκειτο ⁴⁵ ἐν ἀγγείῳ κεραμείῳ, ἐξ ἄλλης οἰκίας ⁶⁶ ⁴⁶ κεκομισμένον. * τὸ δὲ ὄστρακον ἐκαλεῖτο ⁴⁷ ἀρδάνιον. ἢ δὲ ἐπὶ τῷ πένθει σύνοδος, ⁴⁸ περιδείπνον. τῶν δὲ ἀγάμων λουτροφόρος τῷ μνήματι ἐφίστατο ⁴⁹ κόρη, ἀγγεῖν ἔχουσα ὑδροφόρον, ⁵⁰ ἢ ὑδρίαν, ἢ πρόχουον, ἢ κρωσσόν, ἢ κάλπιν. τὴν δὲ ἐφισταμένην εἰκόνα, εἴτε λουτροφόρος εἴη, εἴτε ἄλλη τις, ⁵² ἐπίστημα Ἰσαῖος κέκληκεν. εἰργοντο δὲ ἱερῶν, καὶ ἀγορᾶς, οἱ ἐν κατηγορίᾳ Φόρου, ἄχρι κρίσεως. καὶ τοῦτο ⁵³ πραγμαγόμεναι

hoc statuebantur, ut corpus videretur, num vim aliquam tulisset. Luctus, ipse dolor est. Et qui in lugentis domum pervenerant, egredientes aqua rigati lustrabantur, quæ ante ædes in vase fictili stabat, ex alia domo allata. * Vasque illud rigatorium dicebatur. Quæ vero in luctu congregatio fit, parentalia dicuntur. Innuptorum porro monumento, Puella adstabat aquigera, vas habens aquarium, hydriam scilicet, gutturnium, urnam, aut pelvim. Insistentem autem tumulo imaginem, sive aquigera esset, vel alia quæpiam, Statuam Isæus vocavit. A sacris vero, & foro hi, qui in cædis accusatione erant, arcebantur usque ad iudicii diem. & hoc, interdictio

locabant: *Herodiam*. lib. IV. cap. 2. κηρὸν δὲ πλασάμενοι εἰκόνα πάντα ὁμοίαν τῷ τελευτηκῶτι ἐπὶ μεγίστης ἐλεφαντίνης κλίνης εἰς ὑψος ἀρθίσης προτιθείαν ἐν τῇ τῶν βασιλείων εἰσόδῳ. utitur & postea, sed diversa paululum notatione, verbo προτιθεῖσθαι. εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν προτιθείαι, lectum scilicet funebrem: πρόθεσις itaque qualiscunq; mortui in publicum conlocatio, & ideo qui *Lucretia* se ipsam interimentis corpus in foro proposuere, eam προτιθεῖσθαι dicuntur. Addam *Platonis* locum lib. XII. de Legibus, qui in exponenda conlocationis ratione a *Polluce* nostro parumper differt: τὰς δὲ πρόθεσις πρότερον μὲν μὴ μακρότερον χρόνον ἔδον γίνεσθαι τοῦ δηλούντος τὸν τε ἐκτεθειώτα καὶ τὸν ὄντως τεθνηκότα. ut itaque conspici possit vere hominem esse defunctum, πρόθεσις fieri soluit: illo autem *Platonis* loco recte minus elationes vertit *Ficinus* τὰς πρόθεσις: emendat & *J. Casaubonus* ad *Pers.* pro ἐκτεθειώτα, οὐ τεθνήτωτα.

41 ὄρωτο] MSS. ὄρωτο. KÜHN.
ὄρωτο] ὡς ὄρωτο ὁ ν. MS. noster, & ita scribendum. JUNG.
ὄρωτο] Cum MS. & Kuhnio nostro ὄρωτο in textu emendavi.
42 Κῆδος, &c.] MS. plenius: κῆδος δὲ τὸ π. JUNG.
43 ἀφικνούμενοι, &c.] Distingue potius ἀφικνούμενοι, ἐξιώντες ἐκαθ. JUNG.
ἀφικνούμενοι,] In distinguendo hoc loco *Jungermanni* sequor.
44 Περιρραϊνόμενοι.] *Perirraïnomenoi* mendose MS. de hac purgatione vid. & *Tyræb.* XIII. Advers. 21. JUNG.
Περιρραϊνόμενοι.] Fontana erat hæc aqua lustralis: *Hesychius*: Πηγαῖον ὕδωρ, τὸ περικαθαίρον τὰ πρὸς τῆς οἰκίας τῶν ἀποπεμπόμενων, ὅτε ἐξεκόμιζον. adlusitque hunc morem *Euripides* in *Alceste*, ut eruditi viri observarunt.

45 Ἐν ἀγγείῳ κερ.] C. A. ἐν ἀ. κεραμείῳ ἢ ἀ. οἱ κεκομισμένοι τὸ ὕδωρ. C. V. κεκομημένοι τὸ ὕδωρ. KÜHN.
46 Κεκομισμένοι.] MS. κεκομισμ. ὕδωρ. τὸ δὲ. SEB.
Κεκομισμένοι.] MS. οἰκίας κεκομημένοι τὸ ὕδωρ. τὸ δὲ &c. Sed σ in κεκομημένοι erafo, factum est κεκομημένοι. JUNG.

47 Ἀρδάνιον.] Παρὰ τὸ ἀρδεῖν. *Suid.* quem vide. Item *Casaubon.* in *Theophr.* Charact. pag. 279. & *Johan. Kirchmann.* lib. prim. de Funeribus Roman. extremo. SEB.
Ἀρδάνιον.] C. V. ἀρδάνιον. *Hesych.* ἀρδάνια. *Suid.* ἀρδάνιον. KÜHN.
Ἀρδάνιον] MS. ἀρδάνιον. Id ὄστρακον *Aristophani* dictum docet *Casaubonus* noster Comm. *Theophrast.* ad Charact. περὶ διουσιδαμονίας, ubi vid. de his purificationibus. JUNG.

Ἀρδάνιον] *Falckenburgii* Codex ὄρδάνιον, male: *Hesych.* Πηγαῖον, τὸ ὄστρακον, ὃ καὶ ἀρδάνιον ὁμοίως λέ-

γεται. Idem est videndus in voce ὄστρακον, quæ eo habet loco *Pollucem* mire illustrant.

48 Περιδείπνον.] *Gloss.* περιδείπνον. λέχουος γὰρ ἀπτεῖν ἐν πίθει οὐ θέμις, *solicernium*, quod alii reddunt, *circumprotatio*, quia nefas est in luctu *lychnos* accendere. KÜHN.

Περιδείπνον.] *Cæna funeris Perso Satyr.* VI. JUNG.
Περιδείπνον.] Vide *Hieronymum* ad *Ezechiel.* cap. XXIV. & *Kirchmann.* lib. IV. c. 6.

49 Κόρη] Abest a C. A. ut & ἢ post ὑδροφόρον &c. κρωσσόν &c. KÜHN.

Κόρη] Meminit hujus moris *Petitus* ad L. L. Att. pag. 496.

50 Ἡ ὑδρίαν] Deest ἢ in MS. JUNG.
51 Κρωσσόν, &c.] MS. κρῶσον, ἢ κάλπιν. JUNG.

Κρωσσόν] Προῦχον modo nescio quo vitio editiones ante nos vulgatæ habuerint: restitui πρόχουον. *Hesych.* Πρόχουος, ἐπίστη. *Etymol.* πάλαι γὰρ ἐχρῶντο κίρατι ἀντὶ προχίου. & inde προχούδιον apud eundem in λέκκυθος. sed quid in re clara moras ago?

52 Ἐπίστημα &c.] Pro ἐπιστήμην, C. A. leg. ἐπίστημα. vid. *Harrocr.* in λουτροφόρος. de more ὑδρίαν in sepulcris collocandi vid. *Pausan.* *Messen.* ubi de *Aristomene* p. 106. locum etiam quendam notavi apud *Athenæum* de hydriis illis. Λιβύας dici notat *Hesych.* in veterum sepulcris etiamnum hodie visuntur, ut ait *Valesius* notis ad h. l. de λουτροφόρῳ vide *Demosth.* adversus *Leocharem.* KÜHN.

Ἐπίστημα &c.] MS. ἐπίστημα Ἰσαῖος &c. quod quanto rectius quam illud inscite vulgatum ἐπιστήμην; *Hesychius*: ἐπίστημα, στήλη. *Suidas* etiam: ἐπιστήματα, στήλαι ἐπιτάφιοι, adfertque ibi χρίσον; ἑθαψάν τε ἐκίνοιο αὐτόθι, σεμνῶς τε καὶ σοβαρῶς ἐπιστήματα ἐπίστησαν. ἵναία ἔσθη, ὃ μὲν ἔδη γενεῶν, ὃ δὲ αὐτὴν γυμνὸς τὴν παλαιὰν ἔτι. Quæ cujus sint, mihi non in promptu: de quibus dicta, si consiciam de *Harmodii* & *Aristogitonis* statuis dicta, recte forte conjecero. Nominat & *Plato* ita lib. XII. Legum, ubi de sepulcralibus: λίθια δὲ ἐπιστήματα μὴ μίξω ποιεῖν ἢ ὅσα δεχέσθαι τὰ τοῦ τελευτηκῆτος ἐγκώρια βίον, μὴ πλείω τεττάρων ἡρώικῶν στήλων. Et ea vox etiam apud *Nostrum* incorrupta infra *Segm.* 146. JUNG.

Ἐπίστημα] Ἐπίστημα cum *Doctissimo Kuhnio* in textum restitui.

53 Πραγμαγόμεναι] Πρόρρησις, *predicatio*, *denunciatio*: illa præconis voce peragebatur in sacris, uti notum est, si quis autem homicidam secundum leges se abstinentem a foro & sacris occideret, etiam homicidii reus fiebat. vid. *Demosthen.* Orat. contra *Aristocratem.* C. A. καὶ διὰ τοῦτο π. ἐ. vid. *Platon.* lib. IX. de L. L. *Isocrat.* in *Panegyrico*: Εὐμολπίδα δὲ καὶ κήρυκας ἐν τῇ τελετῇ τῶν μυστηρίων διὰ τὸ τούτων (Περσῶν) μῖσος, καὶ τοῖς ἄλλοις βαρβάρους ἰργεσθαι τῶν

67 vocabatur. * Dicitur porro Accusator, Actor, judicans, accusans, corrigens, in jus poscens, dicam scribens. Et accusatio ipsa, actio, reprehensio, postulatio, judicii intentio, dica, citatio. *Ἰσάιος* vero *Ἐπιδιώκειν* vocat, denuo in iudicium agi. Accusatus porro dicitur, iudicio obnoxius, reus, reprehensus, defensus, in iudicium postulated, iudicium subiens. Et reum esse, pro iudicari. Accusari, defendi, dicam impingi, culpabilem esse. * Et de accusante quidem dices, potitus est, arguit, redarguit, commonstravit, convicit, iudicium sententiam acquisivit. Sed de defenso, defensus est. Solutus est, ut *Antiphon*. *Ἐσφυγεν*, culpa emerfit. Hic quidem, illum culpabilem dixit, reum, reprehensibilem, obnoxium, poena dignum, delinquentem, maleficum. Ille vero, se demonstravit solutum, inculpabilem, irreprehensibilem, calumniis oppressum, purum, criminis expertem, damnatione vacuum. Inaccusabilem, secundum *Xenophontem*. * Unde Inaccusabiliter, dixit *Thucydides*. *Demosthenes* porro, Incriminabilis & Incriminabiliter.

ἐκαλείτο. * λέγεται δὲ ὁ κατηγορὸς, καὶ διώκων, 54 ὁ κρίνων, ὁ κατηγορῶν, εὐθύνων, αἰτιώμενος, γραψάμενος. καὶ ἡ κατηγορία, δίωξις, 55 εὐθύνη, αἰτία, κρίσις, γραφή, 56 ἔπαγγελία. Ἰσάιος δὲ ἐπιδιώκειν 57 λέγει, τὸ πάλιν δικάζεσθαι. ὁ δὲ κατηγορούμενος, 58 κρινόμενος, διακόμενος, εὐθυνόμενος, ἀπολογούμενος, 59 καὶ αἰτιασθεὶς, ὃ ἐν αἰτία, 60 γραφεὶς, φεύγων. καὶ φεύγειν, τὸ κρίνεσθαι, κατηγορεῖσθαι, ἀπολογεῖσθαι, γραφῆναι, ἐν αἰτία εἶναι. * καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ κατηγοροῦντος, εἴποισ ἄν, εἶλεν, ἤλεγξε, διήλεγξεν; 61 ἀπέδειξεν, ἐξήλεγξε, 62 παρέστησε τοῖς δικάζουσιν· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀπολογουμένου, ἀπελογήσατο, 63 ἀπελύθη, ὡς Ἀντιφῶν ἀπέφυγεν, ἀπέλυσατο τὰς 64 αἰτίας· καὶ κείνος μὲν ἀπέφηνεν ὑπαίτιον, ὑπόδικον, ὑπεύθυνον, ἔνοχον, ὑποχον, ἠδικηκότα, κεκακουργηκότα· ὁ δὲ, ἑαυτὸν ὑπέδειξεν ἀνεύθυνον, ἀναίτιον, ἀνυπαίτιον, σεσυκοφαντημένον, καθαρὸν, ἔξω τῆς αἰτίας, ἀνεπίκλητον, 65 ἀνεπίκλητον, ὡς 66 Ξενοφῶν. * ἀφ' οὗ τὸ ἀνεπίκλητῶς Θουκυδίδης. Δημοσθένης δὲ, 67 ἀνεγκλητος, καὶ ἀνεγκλητῶς.

ἱερῶν, ὡσπερ τοῖς ἀλλοφόνοις, προαγορεύουσιν. KÜHN. *Πραγορεύσεις*] *Prædictio*. dicebatur *praconium*, quo interdicebatur tempus & foro res cadis. hinc Avus nosser Comm. c. 373. JUNG. 54 Ὁ κρίνων, &c.] C. A. ὁ κρίνων κατηγορῶν &c. KÜHN. Ὁ κρίνων, &c.] Ut supra Segm. 56. JUNG. 55 Εὐθύνη] MS. εὐθύνα. ita constanter hanc vocem scribit, ut & supra notavi. JUNG. 56 Ἐπαγγελία.] Hinc supra Segm. 29. ἔπαγγυῖλαι, & mox ἔπαγγυῖλαι ibid. in MS. JUNG. 57 Λέγει] MS. ἔφη. SEB. Λέγει] Pro λέγει, MS. nosser ἔφη, ut & *Seberus* in suo fuisse testatur. JUNG. 58 Κρινόμενος] Ut supra Segm. 58. JUNG. 59 Καὶ αἰτιασθεὶς, γ.] C. A. καὶ ἐν αἰτία γραφῆς, quæ lectio bona, si adhibeatur, ὃ ἐν αἰ. γρ. est enim rei periphrasis. KÜHN. Καὶ αἰτιασθεὶς] Defunt in MS. καὶ αἰτιασθεὶς; illorum vero loco MS. habet ἐν αἰτία; optime: ut enim nec alterum temere eiecero, quod bonum quoque est; ita & hoc *Pollucem* nemo mihi persuadeat omisisse. hinc statim habes ἐν αἰτία εἶναι; est itaque ἐν αἰτία, reus, ὃ ἐν αἰτία ἄν, qui criminis accusatur. habet & infra Segm. 90. τοῖς ἐν αἰτία in MS. pro vulgato τοῖς ἰναίτοις, sed Segm. 120. τὸν ἐν αἰτία etiam vulgo. JUNG. 60 Γραφῆς] E MS. prior. edit. γραφεὶς. SEB. Γραφῆς] Γραφῆς φεύγων. sic & MS. nosser & *Seberus*. Sed uterque certe falso: & adhuc propius ad veram lectionem omnes ante vulgati γραφεὶς φεύγων. vera enim hæc lectio, saltem accentus & distinctio emendentur. Scribendum enim certe adfirmo γραφεὶς, φεύγων. γραφεὶς est ipse reus, ut γραψάμενος antea accusator. hinc γραφῆναι habes statim de reo. Et si in re clara testimonium adferre decet, en quod jam ab aliis paratum mihi est, *Demosthenis* pro *Ctesiphonte* verba sunt: καὶ γραφεὶς τὸν ἀγῶνα τοῦτον παρανόμων. sic itaque *Pollucis* locum totum mecum sumple, & scribe: αἰτιασθεὶς, ἐν αἰτία, (nisi ἄν addidit: vel ὃ ἐν αἰτία scripserit: ut ut sit, phrasis tamen non

omittenda) γραφεὶς, φεύγων. In MS. hic lapsus η pro ei scribendi non rarus: ut mox Segm. 75. ἀποσφαγῆς *Nosser* habet, pro ἀποσφαγεὶς. JUNG. Γραφῆς] Revocavi pristinam lectionem mutato accentu, γραφεὶς; addidique ὃ ἐν αἰτία ex MSS. 61 Ἀπέδειξεν, ἐξ.] Hoc & sequens verbum non comparent in C. A. KÜHN. Ἀπέδειξεν, ἐξ.] Defunt in MS. ἀπέδ. ἐξήλ. JUNG. 62 Παρέστησε] Παρέστησε, probavit, representavit iudicibus, hunc vel illum reum esse. KÜHN. Παρέστησε] Supra Segm. 39. tale παραστήσασθαι eis κρίσιν. JUNG. 63 Ἀπελύθη] C. A. sine interpunctione, ἀπελύθη ὡς Ἀντιφῶν &c. καὶ κείνος mox ad accusatorem spectat, ille quidem, ὁ δὲ; ad reum, hic vero. KÜHN. Ἀπελύθη] Τὸ ἀπολύσαι supra Segm. 9. dixit ἰδιωτικόν. JUNG. 64 Αἰτίας, καὶ κείνος &c.] Distingue potius: αἰτίας καὶ κείνος &c, scilicet accusator ad quem revertitur: nec aliter *Flor.* editio distinguit. JUNG. 65 Ἀνεπίκλητον] C. A. καὶ ἀνεπίκλητῶς, ὡς Θουκυδίδης. KÜHN. 66 Ξενοφῶν.] *H. Steph.* hic ita adnotavit: *Xenoph. lib. II. Cyrî Pæd. postea edit. pag. 25. versu ultimo.* Locus est: ὡς δ' οὕτως ἐκάστῳ τῶν ἄλλων ἀρχόντων, ἀνεπίκλητον αὐτὸν ὄντα ἐπιμελεῖσθαι καὶ τῶν ὑφ' αὐτῷ ἀρχόντων &c. ubi *Cyrus* præcepta dat præfectis suis & militibus. Ibi itaque nihili arbitror alteram ad oram lectionem ἀνεπίκλητον & initio *Agésilai* ait *Spartam* iudicasse ἀνεπίκλητότερον εἶναι Ἀγησίλαον καὶ τῶ γένει, καὶ τῆ ἀρίτι, quam *Leotychidam*, dicit & antecedenti verbo, οἱ δ' ἄν αὖ ἐν τοῖς τελείοις διαγίνονται ἀνεπίκλητοι, οὗτοι τῶν γραιτέρων γίνονται, I. *Cyrus*. Ceterum in *Thesaurō* suo ἀνεπίκλητῶς quoque apud *Xenophontem* extare ait: sed nostro *Pollucis* id libuit ex *Thucydide* adnotare. *Historici* nobilissimi locus est lib. I. *Ἐπιγραφεὶς*· οἱ τε πρῆσθεις ἑκατέρων ἀπῆλθον ἐκ οἴκου ἀνεπίκλητῶς· ubi *Scholía Græca* exponunt, ἀκατηγορητῶς, μηδὲν ἐγκληθέντες. JUNG. 67 Ἀνεγκλητος] MS. ἀνεγκλητος. Quod statim additur ἀνεγκλητῶς, invenio aliquoties in ea περί τῶν πρὸς

ταῦτα δὲ καὶ ἐπὶ τῶν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ⁶⁸ ἐγκληθέντων ἀρμόττει. ἐπὶ μὲν οὖν τοῦ ἀντικρυς ἐλεγχθέντος, εἰρήσεται, ⁶⁹ ἐπ' αὐτῇ τῇ Φωρᾷ, ⁷⁰ ἐπ' αὐτοφάρῳ, ἐπαυτοφάρως ⁷¹ ἐλήφθη, κατεφωράθη. ἐπὶ δὲ τοῦ ὑποπτευθέντος, ἐξ ὑποψίας, ἐξ ὑποψίας, εἰκότων, σημείων, τεκμηρίων, ⁷² συμβόλων. Τὰ δὲ τιμήματα, ζημία, Φυγή, ἀτιμία, θάνατος, δεσμός, στίγματα, στήλη.

70 Καὶ ⁷³ ἀπὸ μὲν ζημίας, ζημιούων, ἐζημίωσε, ζημιῶδες, ἐπιζημιών. Ἀπὸ δὲ τοῦ Φυγή, Φυγᾶς, Φεύγειν, Φυγαδευθῆναι, διωχθῆναι. ⁷⁴ Ὑπεριδῆς δὲ πού καὶ ⁷⁵ ἐξεδιώχθη λέγει· καὶ Δειναρχος, ⁷⁶ ἐξεδίωξεν ὑπερορισθῆναι, ἐκπεσεῖν. Ἀπὸ δὲ ἀτιμίας, ἠτίμωσεν, ἀτιμῶδεις, ἀτιμῶς, ἀτίμως ὡς περ τὰναντία, ἐπιτιμία, ⁷⁷ ἐπιτιμος, ἐπιτίμως. Ἀπὸ δὲ θανάτου, ἐθανατώθη, ἐθανάτωσαν, ἀπέκτειναν, ἀνείλον, ἀπέσφαξαν, ⁷⁸ ἀπήγαγον, ⁷⁹ ἀπετυμπάνισαν, κατεκρίμνισαν, κατὰ κρηνοῦ ὡσαν. ⁸⁰ ἐκ δὲ τούτου ἀν

71 εἴη καὶ τὸ νηποιῆ τεθνάσαι. Ὁ δὲ παραλαμ

Hæc vero etiam de illis, qui nunquam accusati sunt, conveniunt. De eo autem, qui palam reprehensus est, dicitur, in ipso furto, in ipso facto, hoc ipsum agens arreptus est, deprehensus est. De illo vero, qui suspectus fuit, ex suspitione, suspecto: ex verisimilibus signis, conjecturis, symbolis. Pœnæ vero, multa, exilium, infamia, mors, carcer, stigmata, columna. * Et a multa quidem derivantur, multare, multavit, multandum, damnosum. Ab exilio, exul, exulare, exilium pati, persecutionem sustinere. Hyperides enim alicubi, Pulsus est, dixit. Et Dinarchus, Populit. Ultra fines relegari, ejici. Ab infamia, infamavit, infamatus, infamis, famose. Quemadmodum contraria integritas, integer, integre. Sed a morte, occisus est, mortui sunt, cæti sunt, sublati sunt: macularunt, strangulaverunt, fideculis extenderunt, præcipitaverunt, præcipites dederunt. Huc etiam refertur, impune mori. * Verum qui mor-

Ἀλέξανδρον συνθηκῶν, quam tamen Hyperidis vel Hægesippi potius quam Demosthenis autumant: ibi statim in exordio: ἀνεγκλήτως πρὸς πάντας χρεῖσθε τῷ συμφοροῦντι & inferius: καὶ πῦν ἐτι παραδιδώκασιν τοῦτο τὸ δίκαιον ἀνεγκλήτως ἡμῖν, ὅταν βουλευθῶμεν πράττειν & in extrema: ἀμα καὶ τῷ δίκαιον ἡμᾶς ἀνεγκλήτως, καὶ τοῖς καιροῖς ἀσφαλέστατα χρῆσθαι. Nomen vero extat in Demosthenis epistola πρὶ τῆς ἐαυτοῦ καθέδου (ut Hæroclitio vocat) τῶν τε γραφέντων περὶ Ἀρκάλου μόνα τὰ ἡμοῖ πιπραγμένῳ ἀνεγκλήτως πιποίηκε τὴν πόλιν. Adverbio usus & Isocrates Orat. περὶ ἀντιδοσ. ἀλλ' ἀνεγκλήτως μίχρη ταυτησὶ τῆς ἡλικίας βεβιωκῶς. JUNG.

68 Ἐγκληθέντων &c.] MS. ἐγκληθέντων αἱ ἀρμόττοι. ἐπὶ μὲν τοῦ αἰτ. JUNG.

69 Ἐπ' αὐτῇ τῇ Φωρᾷ] MS. ἐπ' αὐτῇ τῇ Φωρᾷ. sic & apud Hesych. vide supra Segm. 49. JUNG.

70 Ἐπαυτοφάρῳ] Αὐτοφάρως ἐλήφθη malim dicere, (unde αὐτοφάρως μοιχία apud Philop. αὐτοφάρως πρᾶξις apud Diad. Sicul. περιφάρως apud Plin. libr. de discrimine amici & adulatoris.) vel reperere ἐπαυτοφάρως quemadmodum ἐπαυτοφάρως κόλακας εἰλημμένους dicit Plutarch. ἐπαυτοφάρως καταληφόμενος Plauto, (pro quo etiam ἐπ' αὐτοφάρῳ legitur) & καταληφθέντι ἐπαυτοφάρῳ Themistius Orat. IX. id est, ἐπ' αὐτῷ τῷ φάρῳ. D. H. SEB.

Ἐπαυτοφάρῳ] Absit a C. A. dein, ἐπαυτοφάρως ἐκλήθη. sed præfero vulgatum. Thucyd. libr. VI. αὐτοφάρους κολάζεις. ita & hic malim, αὐτοφάρως ἐλήφθη in flagranti peccato est deprehensus. Gloss. αὐτοφάρως, manifestatus. KÜHN.

Ἐπαυτοφάρῳ] Deest in MS. ἐπαυτοφάρῳ. dein pro ἐπαυτοφάρως MS. nolter habet ἐπαυτοφάρως ἐλήφθη, καὶ κατεφ. & scribere itaque cum MS. ἐπαυτοφάρως non dubitem: nam ἐπαυτοφάρως vulgatum plane improbum videretur. JUNG.

71 Ἐλήφθη] MS. ἐκλήθη. SEB.

Ἐλήφθη] Ἐπαυτοφάρως restitui. Eiusdem haud raro notionis est ἐλήφθη simpliciter: ἐλήφθη μοιχὸς Lys. κατὰ Ἄγορ. & μοχ παραφροκτωρέσιμος τοῖς παλαιῖς λεφθείς. Porro divisa voce modo ἐπ' αὐτοφάρῳ restitui, ita enim scribunt, qui castigatè amant scribere: in MSS. vero nihil est similitium vocum combinatione frequentius, ac ille MSS. Codicum usus vitio

in hac voce sapius dedit originem: vide *Lysiam κατὰ Ἄγορ.* non procul a fine. *Justinian.* Instit. lib. IV. tit. 1. de Furto: *Manifestus fur est, quem Græci ἐπ' αὐτοφάρῳ appellant, nec solum is qui ipso furto deprehenditur, sed etiam is qui in eo loco deprehenditur, in quo furium fit: in furto comprehendi dixit e Catone Frontinus lib. I. c. 4.*

72 Συμβόλων.] C. A. καὶ συμβόλων, ex indicibus. Gl. συμβολῶν inter alia reddunt, *indicium.* KÜHN.

73 Ἀπὸ μὲν ζημίας] MS. ἀπὸ τῆς ζ. SEB.

Ἀπὸ μὲν ζημίας] MS. μὲν τῆς ζημίας plenius, ut & Seber: deinde habet uno verbo *Nolter* amplius, *ζημιούων, ἐζημίωσαι, ἐζημίωσεν* quod tamen temere forte repetitum: nisi *ἐζημίωσαν* scribendum putes, vel *ζημιῶσαι* sed saltem errore iteratum putem. est enim in fine membranz: alterum initio sequentis paginæ primum est. JUNG.

74 Ὑπεριδῆς] MS. Ὑπεριδῆς. JUNG.

75 Ἐξεδιώχθη] C. A. ἐδιώχθη. idem *Dinarchus* contra *Antistoc.* ἐξήλασαν τῆς χώρας, ἐξέβαλαν τῆς πόλεως, φυγῆν αὐτοῦ καταγρόντες. KÜHN.

76 Ἐξεδίωξεν.] MS. καὶ Δ. ἐδίωξεν. ὑπερορισθῆναι. JUNG.

77 Ἐπιτίμος] MS. ἐπιτίμως mendose pro ἐπιτίμος. JUNG.

78 Ἀπήγαγον] Deest ἀπήγαγον in MS. qui deinde: ἀπετυμπάνισαν, κατεκρίμνισαν, κατὰ κρηνοῦ ὡσαν. ἐκ δὲ τούτου ἀν σ. κ. τ. νηποιῆ τ. JUNG.

79 *Fideculis extenderunt*] Ἀποτυμπανίζειν est *tympanis ac fideculis extendere.* *Tympanium* enim lignum erat, quo nocentes exdebantur extensis. Proprie autem σκυτάλην vocitant. Hoc autem supplicio olim hostes sustulerunt, donec gladii usus receptus est. *Sen.* (vid. accessiones ad *Ulpian.* Comm. in *Demosth.* tomo scil. V. fol. 272. edit. *Wolflane.*) SEB. 2.

Ἀπετυμπάνισαν] De hoc verbo plurima collegit vir Doctissimus *Gatakerus* in *Adversar.* operæ quoque pretium fuerit consuluisse Eruditissimum *Cresollium* *Theat. Sophist.* lib. V. c. 6.

80 Ἐκ δὲ τούτου &c.] Absunt ista a C. A. usque ad τεθνάσαι, *impulsum mori, impune interfici*, adeo, ut reus homicidii non sit interfector. nec adit καλίται. KÜHN.

ti destinatos excipit, vocatur carnifex, *lictor publicus carceris. & instrumenta ejus, gladius, laqueus, tympanum, venenum, cicuta. A vinculis porro, ligare, vincula curare, vinciri, vincula, vinculus: carcer, in carcerem mittere, peli, induci, abduci, mitti, & injicere, introducere, abducere, coercere, concludere, deponere, ligare, colligare. Vincire, ut Iſæus. * Dinarchus quoque Vinciam, pro captiva dixit. Æschines vero, Vincivimus. Ligno coerceri, in cippo.*

βάνων τοὺς ⁸¹ ἀνηρημένους, καλεῖται ⁸² δῆμιος, δημόκοινος, ⁸³ ὁ πρὸς τῷ ὀρύγματι. Καὶ τὰ ἐργαλεῖα αὐτοῦ, ξίφος, βρόχος, ⁸⁴ τύμπανον, φάρμακον, ⁸⁵ κώνειον. Ἀπὸ δὲ δεσμοῦ, δῆσαι, ⁸⁶ δεσμοῦ προσημῆσαι, δεδέσθαι, δεσμά, ⁸⁷ δεσμώτης, δεσμοτήριον, ἐμβληθῆναι εἰς τὸ δεσμοτήριον, ⁸⁸ ἐμπροσεῖν, εἰσαχθῆναι, ἀπαχθῆναι, κατατεθῆναι. καὶ ἐμβαλεῖν, εἰσαγαγεῖν, ἀπαγαγεῖν, εἰρξαι, κατακλείσαι, καταθέσθαι, δεῖν, καταδεῖν, δεσμεύειν, ὡς Ἰσαῖος. * Δείναρχος δὲ ⁸⁹ καὶ δοῦσαν, τὴν δεσμεύουσαν. Δισχίνης δὲ, ἐδεδέμεθα. εἰρχθῆναι ἐν ξύλῳ, ἐν τῇ ⁹⁰ ποδοκάκῃ.

⁸¹ *Ανηρημένους*] MS. ἀναιρουμένους. JUNG.
⁸² *Δῆμιος, δημόκοινος*] *Helladius* δῆμιος vocati ait τὸν τῶν ἐπὶ θανάτῳ καταδικασθέντων φορέα, *carnificem, qui ad mortem condemnatus occidit: δημόκοινο* vero τὸν βασανιστὴν, *torquentem* apud *Photium* fol. 872. *Herodiani* Gramm. *Βασανιστῆς* μὲν ὁ ἐπὶ τῆς βασάνου δημόκοινος δὲ ὁ στρεβλῶν καὶ βασανιστῶν δῆμιος δὲ ὁ ἐπάγων τὴν ἐπὶ θανάτῳ in fine fragmenti quod una cum *Phrygicis* Ecloga *Augusta Vandeli* excusum cum *Nimphesi* & *D. Hæschelii* notis, quas & ipſas ad hunc locum vide. SEB. 2.
Δῆμιος, δημόκοινος, &c.] Vid. *Nimphesi*. Notarum sine ad *Herodiani* fragmentum *Phrygicis* Eclogis adjunctum. JUNG.

⁸³ *Ὁ πρὸς τῷ ὀρ.*] Ὁ πρὸς τ. ὀ. *Dinarchus*, ὁ ἐπὶ τ. ὀ. *barathro praefectus*, quod erat locus *Athenis* malefactorum *ραῖνα*, & corporibus abjiciendis destinatus. vid. *Suid.* in *Βάρβαρον* & *ὀρυγμα*, ex *Harrocratone* & aliis. KÜHN.

⁸⁴ *Τύμπανον*] MS. τύπανον, pro τύμπ. JUNG.
Τύμπανον] *Aristoph.* *Plut.* v. 476. Ὁ τύμπανον καὶ κύφωνος, οὐκ ἀρέξετε; ad quem locum vetera *Scholia* monent τύμπανον esse ξύλα, ἰφ' οἷς ἐτυμπάνιζον, ἰχρῶτο γὰρ, addunt, ταύτῃ τιμωρία ἢ βία παρα τὸ τύπτειν ἤγον ξύλα οἷς τύπτονται ἐν τοῖς δικαστηρίοις οἱ τιμωρούμενοι eoque modo hac voce usus *Damascius* apud *Photium*: & *Anthologia* lib. II. tit. in *Astronomos*: Ἄξιοι εἰσὶ τυχεῖν πάντες ἐνὸς τυπάνου, ubi vide *Scholia*: hinc autem si *τυμπανίζου* derives, utique designabit *substantivo* excipere, *suffrem* infligere, quæ quidem expositio nobis præ ceteris placet.

⁸⁵ *Κώνειον*] MS. κώνιον. JUNG.

⁸⁶ *Δεσμοῦ προσημῆσαι*] MS. προσημῆσαι. SEB.
Δεσμοῦ προσημῆσαι] Idem quod *ἀξίου* d. *vincendum censere*. formula erat solennis, qua utebantur, qui aliquem detinebant, quodque vinculis dignus esset subscribebant libello accusatorio. *Demosth.* contra *Timocr.* *προσημῆσαι*, ὅσοις δεσμοῦ προσημῆσαι, quibus *leges vincula impetrant*, ibidem & dicitur *δεσμῶν προλήγειν, vincula denuntiare*. KÜHN.

Δεσμοῦ προσημῆσαι] MS. προσημῆσαι, δεδέσθαι, δεσμώτης, δεσμά, δεσμοτήρ. Emenda igitur *προσημῆσαι*, ex nostro & *Seberi* MS. pro vulgato *προσημῆσαι*, quod alia potius significat. Illud *Noster* ex *Demosthene* sumsit. Ex ea κατὰ *Τιμοκράτην*, adfertur a *Budæo* locus: καὶ εἴ τιτι ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ προσημῆται ἢ κατὰ νόμον ἢ κατὰ ψήφισμα δεσμοῦ, ἢ τὸ λοιπὸν προσημῆται, εἶναι αὐτῶν, ἢ ἄλλῳ τινί, ὑπὲρ ἐκείνου ἰσχυρῶς καταστήσῃ τὸ ὀφλήματος. Quæ verba legis, ut phrasæo usum rectius percipias, ut a *Budæo* interpretata sunt, quoque subjicio: *Quod si quis eorum qui reliqua, aut as alienum quovis modo contraxerunt, aut pecunia damnati sunt, aut legis (sanctione, aut plebiscito nexu multati sunt, aut posthac ea de causa nexum inibit, licere ipſi, aut cuiusvis ejus nomine prædes dare atque expromissores Recip. ejus sum-*

ma quam debet. emenda vero & *δεσμώτης* cum nostro MS. & edit. etiam *Florentina*, pro vulgato *δεσμώτης*. JUNG.

Δεσμοῦ προσημῆσαι] *Προσημῆσαι*, præcunte *Germanico* nostro reposui, & mox *δεσμώτης*; vulgo erat *δεσμότης* vid. *Sophoclem Ajaxe* *Massig.* v. 105. ubi *Scholias* observat: *δεσμώτης* λέγεται καὶ αὐτὸς ὁ δέσμιος, ὡς ὁ *δεσμώτης* *Προμηθεύς*, (*Æschylus* est ea *Tragedia*) καὶ ὁ *δεσμῶν* ὡς *Κρατίστος* ἐν *Πυτινῇ* ἐπὶ *δεσμοφύλακον* ὅψι γὰρ αὐτὴν ἐκτός οὐ πολλῶ χρόνῳ παρὰ τοῖσι *δεσμώταισι* καταπιπτουμένη.

⁸⁷ *Δεσμώτης*] C. A. *δεσμώτης* εἰς *δεσμοτήριον* ἰμπροσεῖν εἰς ἀχθ. α. κατατεθῆναι ἐμβαλεῖν εἰς δ. καταγαγεῖν &c. KÜHN.

⁸⁸ *Ἐμπροσεῖν*] Nihil hic verbum: & suum locum jam obtinuit ante *Segm. 70.* hic itaque rursus debet *ἐμπροσεῖν*, atque ejici. MS. habet *ἐμπροσεῖν* quod non dubitabis reponere; incidere in *cusodiūm*. tale mox *ἐμβαλεῖν, impicere*, quod ille patitur, ὡς *ἐμπροσεῖν* εἰς *δεσμοτήριον*. JUNG.

Ἐμπροσεῖν] *Ἐμπροσεῖν* ad MSS. fidem textui reddidi: *Εἰς τὸ δεσμοτήριον ἐμβαλεῖν, Diogenes Menedemo.*

⁸⁹ *Καὶ δοῦσαν*] *Ut* *λοῦσαν* *quæ vincunt*, post, *juste vincire*, βουλή scilicet. *Herod. Calliope*, ἴδον ἐπὶ θανάτῳ ἰδεδετο εἰ ξύλῳ σιδηροδέτῳ. *Demosth.* ἀπίπισ μὴ δεῖν, *venit vincire*. KÜHN.

Καὶ δοῦσαν] In MS. deest καὶ. JUNG.

⁹⁰ *Ποδοκάκη*] *Demosth.* contra *Timocrat.* *διδίσθαι* ἐν τῇ *ποδοκάκῃ* τὸν πόδα, ubi *Ulpianus* *ποδοκάκην* accipit pro instrumento, quo vinciti pedes manusque torquentur, dicitque ait etiam *ποδοστράβην*. Gl. *ποδοκάκη, currens, compedes*. ita vinculum esset simplex non adhibitum quaestioni, sed custodia. KÜHN.

Ποδοκάκη] *Gloss. Notica*: *Ποδοκάκη*, ξύλον τὸ ἐν εἰρκῇ, ἐν ᾧ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες ἔχουσιν, ὃ παρὰ *Ῥωμαίους* καλεῖται *κούσπος*. De *ποδοκάκῃ* autem, ξύλῳ, *ποδοστράβῃ*, *πεντεσφύγγῳ*, *περνο* similibusque *Salmastium* consule de *Modo Usur.* p. 812. & *Salmastium* ad L. L. Att. p. 370. Addam de ξύλῳ *Libani* elegantem locum, qui plures simul *Polluci* nostro hic enumeratas voces illustrabit: is est *Oratione VII. pro Aristophane* p. 215. τοῦτοι δὲ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ περὶ καινῶν φθιγγεσθαι πραγμάτων, δέον ἐν τῷ οἰκῆματι πρὸς τοὺς δεσμώτας περὶ τοῦ ξύλου *Εἰρκτῆν*, cujus mox *Pollux* meminit, modo in *Glossis* habebas aspirare: sed aliter *Polyanus* lib. VII. ἐπὶ τῇ εἰρκτῇ ἀφικόμεναι τοὺς φυλάκας ἰκατέουσι & apud *Hesychium*, εἰρκτῆ, φυλάκη, ἀσφάλειω. *Gloss.* *Εἰρκτῆ, serpens, carcer*; & *εἰρκτικός, carcerarius* in *Otomastico*. Διθῆναι porro dicuntur qui in carcerem conjiciuntur, unde *δίσσι* apud recentiores *incarceratio*: sapius *Oratores*: ἐν τῷ *δεσμοτήριῳ* δεδεμένους, *in vincula conjectus*: *Lyſias* in *Agorat.* ἰδεθῆναι, *in vincula sumus conjecti*: *Andocides* de *Myster.* *Laertius* initio *Diogenis*: τὸν μὲν εἰθέτω ἀποβαλεῖν ἐν δίσσι, ἐν δέσμοις ἀποβαλεῖν, ut *Historiæ Ecclesiasticæ* scriptores.

⁹¹ εἰργμός, εἰρκτή, ⁹² οἰκημα, δεσμοτήριον, Φρουρά, Φρούριον, Φρουρεῖσθαι. ⁹³ τῷ δεδεσθαι δ' ἂν προσήκοι καὶ τὸ παρὰ Δημοσθένει ⁹⁴ ἄδειον, καὶ ⁹⁵ τὸ παρὰ Θουκυδίδη ἀδέσμων Φρουρᾶ. ἐν δὲ τῷ δεσμοτηρίῳ, καὶ ⁹⁶ πεντεσύριγγόν τι ξύλον ἐκαλεῖτο. καὶ ⁹⁷ στροφαῖος, ἐν τῷ οἰκήματι ⁹⁸ περὶ τὸν στροφῆα ἰδρυμένος θεός. ⁹⁹ ἔστι δ' ὁ Ἐρμῆς. ¹⁰⁰ καὶ σφαλός δὲ, τὸ δεσμοτικὸν ξύλον ἐκαλεῖτο, ἢ ἀλλόμενον, ἢ ἐδίσκευον, ἐκ καλω-

Coarctio, custodia, carcer, ergastulum, captivorum locus, munitio, muniri. Vinciendo vero, etiam illud Demosthenicum conveniet, Illigatum. & illud Thucydidis, non vincita custodia. In carcere quoque lignum quoddam, pentesyringum nominatur. Et Januarius, qui in carcere januæ assidet Deus. est vero Mercurius. Et sphallus, lignum carceris vocatur subsiliens, quo a fune suspenso in al-

⁹¹ Εἰργμός, εἰρκτή] MS. εἰργμός, εἰρκτή. quomodo infra edit. quoque: vid. supra *Segm.* 71 & 72. SEB.

Εἰργμός, εἰρκτή] Noster MS. ψιλῶς, ut vulgo. sicut etiam εἰρκᾶς & εἰρκθῆναι quæ præcelsentur. & infra IX, 45. pariter noster MS. spiritu tenui. dein MS. ordine inversio hic: δεσμοτήριον, οἰκημα. JUNG.

⁹² Οἰκημα] Κατ' εὐφημισμὸν, domus, οἰκημα dicitur quandoque carcer, quandoque *lupanar* apud Atticos, malam mansionem bono nomine exornantes. KÜHN.

⁹³ Τῷ δεδ.] Τὸ δεδ. MS. mendo solemnii. JUNG.

⁹⁴ Ἄδειον] *Demosth.* contra *Timocr.* ἔν δὲ ὅπως ἂν αἱ ὑμῖς καταγῶτε, ἄδειοι περιήσιν, &c. iam vero ut illi, quos vos ad carcerem dampnaveritis, sine vinculis circumvagantur, se ipsum reddens obnoxium, legem ferre ausus est. &c. KÜHN.

Ἄδειον] An forte ἄδειοι si quidem in hunc locum in *Timocrate* paullo a fine longius respicit: ἔν δὲ ὅπως ἂν αἱ ὑμῖς καταγῶτε, ἄδειοι περιήσιν, ὑπεύθυνοι αὐτοὶ ποιήσας, νόμοι εἰσιτεγκτεῖ ἐπίληψιν. Ad *Thucydidem* quod attinet, ἀδέσμων φυλακῆ invenio apud eum, non *Φρουρᾶ*, lib. III. *Ξυγγ.* ὁ δ' ἐκείνου μὲν ἐν φυλακῆ ἀδέσμων εἶχεν, de *Rachete Hippriam* dolose capiente. JUNG.

⁹⁵ Τὸ παρὰ Θουκυδ.] C. A. τῆ π. Θ. α. φ. lib. III. scilicet ἐκείνου μὲν, inquit, ἐν φυλακῆ ἀδέσμων εἶχεν, alia dicitur apud eundem μετρία φυλακῆ, custodia, si non libera, ἀρῆα tamen, & graviori levior moderatiorque. KÜHN.

Τὸ παρὰ Θουκυδ. &c.] *Pollucem* nostrum illum, cujus *ψηφισμῶν* indicium fecit, *Thucydidi* locum innuere nulli dubitamus: sed, dum solito sibi suo more memoria nimium fidit, *Φρουρᾶ* posuit pro φυλακῆ integrus itaque *Hesychio*: ἀδέσμων φυλακῆ, τῆ ἀνευ δεσμῶν quæ ex eodem *Thucydidi* loco omnino petita. ἀδέσμων autem φυλακῆ qui custodiebantur, iis licebat sub conspectu comitatuque custodum libere, quocumque vellent, ambulare: eaque sæpius libertate utebantur, qui ex hostibus capti majoris erant fortunæ viri: id ipsum hodieque obtinent.

⁹⁶ *Pentesyrium*] *Πεντεσύριγγος*, lignum carceris, sic nominatum, quod foramina habeat quinque, quibus manus, pedes, caputque inferuntur. *Cu.* & *Schol.* *Arifroph.* fol. 246. SEB. 2.

Πεντεσύριγγος] *Arifroph.* in *Equitib.* δῆσαι σ' ἐκέλευε *πεντεσύριγγα* ξύλον. ubi *Scholiam* monent, lignum illud habuisse quinque foramina, quibus pedes, manus & collum vinciti debuit inferi. vid. & *Hesych.* KÜHN.

Πεντεσύριγγος] MS. *πεντεσύριγγος*, male antea editi, *πεντεσύριγγος*. quod etiam *H. Stephani* in suo Codice emendaverat. meminit ejus hinc & *Rhodigin.* XVII. antiq. 8. ubi & de *Strophæo* ait, videri *Pollucem* hic *Strophæi*, quem *Mercurium* intelligat, statutam in carcere coli solitam insinuare. Sed hausit ita ex *Arifrophane* utraque *Noster*, & denominatus inde *Mercurius* a situ statuae quæ juxta cardinem januæ collocatur. JUNG.

Πεντεσύριγγος &c.] *Σύριγγας* & *σύριγγια* dixere veteres *σανατῖα*, quibus aliquid immitti solebat: ea de

causa ἢ χειρικὴς τοῦ πύργου, *librale rota*, σύριγγ' fuit dicta: *Callimach.* in *Pall. Helych.* *Συρίγγιον*, πύργου κίωμα δι' οὗ εἰσεται ὁ ἀζών' haud dissimilibus in rebus hac voce utuntur *Mechanici* scriptores: vide *Heronem Alexandrinum Spirit.* lib. II. ubi sæpius τοῦ *συρίγγιον* meminit. *Πεντεσύριγγα* itaque, quæcunque foramina habent quinque, quibus inferi quippiam potest: tale quum esset lignum illud carcerarium, a figura nomen est sortitum: *Basilienfis*, prioresque edit. *πεντεσύριγγος* male habebant: id *Kühnius* emendaverat.

⁹⁷ *Στροφαῖος*] *Ερμῆς* ὁ πρὸς ταῖς θύραις ἰδρυμένος διὰ τὸν τῆς θύρας στροφῆα. *Helych.* *Cardam*, & *Forcellam*, a foribus & cardinibus dixerunt *Gentiles*. *Tertull.* de *corona Militis*. KÜHN.

Στροφαῖος] *Mercurium* *στροφαῖον* qui carceri addicat, præter *Pollucem* nostrum auctorem scio neminem: fuit quidem olim *στροφαῖος*, ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἰδρυμένος *Ερμῆς*, ἀπὸ τοῦ τῆς θύρας *στροφῆος*, docente *Erythologo*, *Helychio* aliisque: neque ab hoc differat fortitau ὁ ἐπὶ τῆς αὐλῆς ἰδρυμένος *Ερμῆς* ab *Athenao* lib. X. c. 30. memoratus: sed an idem ad carceris januas statutus fuerit, addubites merito: sed quid moramur? siquidem eodem jure, quo domos hic *στροφαῖος* ab injuria furum defendit, carceres quoque ab effractionibus defendat, eorumque valvis præsideat.

⁹⁸ *Περὶ τὸν στροφῆα*] MS. *παρὰ τὸν στρ.* quod malo: *prope cardinem*. JUNG.

⁹⁹ ἔστι δ' ὁ *Ερμῆς*] MS. ἔστι δὲ ὁ *Ε.* JUNG.

¹⁰⁰ *Καὶ σφαλός δὲ*, &c.] *Al.* & *σφαλλός*. SEB.

Καὶ σφαλός δὲ, &c.] *Helych.* *σφαλλός*, dein C. A. legit pro *δεσμοτικὸν*, *δεσμοτήριον*, quæ lectio tolerari potest, si modo legatur, *δεσμοτηρίον ξύλον* &c. Idem *Codex* in sequentibus habet, ὁ ἐδίσκευον ἐκ καλωδικῆς ἤρτημένων, ultimum mallem mutari in ἤρτημένοι, hoc sensu: *σφαλλός* vero *carcerum lignum* vocabatur *subsultans*, quod disci instar emittebant funiculo appensum. videtur lignum illud pedibus vincitorum funiculo annexum, humique tractum, cum vellent ingredi, eaque de causa emittebant illud, projiciebantque longius disci instar, ne gressum impediret. emiserem alias τὸ ἀλλόμενον in *αλλῶς μὲν ἂν* vel ἔν μεταυδῶν, ut priora verba acciperentur de ligno carceris, posteriora vero de ejusdem nominis ligno, quod funiculo appensum, in certaminibus in modum disci ejaculabantur in altum, quem usum *Helych.* *σφαλλῶ* dedit in hac voce. Sed de hac conjectura viderint doctiores. KÜHN.

Ἄλλόμενον] MS. *ἀλλώμενον* & *μοχ ἤρτημένων* quod cum ἢ convenit. *Helychius* apud quem duplici est, de hoc ita: *σφαλλός*, ἔστι γὰρ ξύλον ποδῶν *δεσμοτηρίων* οἱ δὲ κορμῶν ἢ δίσκων, ἄλλοι δισκοειδῆς τι σκεῦος, *μολύβδιον*, ἔχει κρείον, ὁ δεσμοῦντες ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ῥίπτουσιν ἐν τοῖς ἀγῶσι' apud quem an ποδῶν *δεσμοτικῶν* legendum? post *μολύβδιον* quoque comma tollendum videtur. JUNG.

Ἀλλόμενον, &c.] *Μοχ ἤρτημένων* vulgati habebant: restitui ἤρτημένων. Ceterum de emendatione vocis *ἀλλόμενον* quæ conjectat *Kühnius* noster posteriori loco certissima videntur.

73 tum projiciebant. * A pungendo, stigmata, pungerē, punctus, punxi, mastigia. A columna, inscripserunt, in columna notarunt: in columna notatus, columnæ insculptus. Et de condemnato dices, captus est, deprehensus est, implicitus est, sublatus est, reus, captus, capere, captivus, condemnatus est, victus, & pœna dignus judicatus est. Et res ipsæ, mulctatio, damnatio, condemnatio. Et Vir ipse, condemnatus. & ab hoc solo, nomen habetur: a reliquis vero, participia. * Sed de Accusatore convincente dicitur, cepit, redarguit, convicit, deprehendit. Verum de reo convincente, effugit, dimissus est, judicio se liberavit, decretis liberatus est, evasit, crimen repulit, irreprehensibilis mansit, probus judicatus est, & insons. Atque de occidente dicendum, occidit, interfecit, cæcidit, maculavit, confecit, suffulit, interemit, dolo peremit. Occidens, maculans, interficiens, perimens, interficiens, dolo conficiens. * Sed de occiso, occisus est, maculatus est, interemptus est,

δίῳ ἤρτημένῳ. * Ἀπὸ δὲ τοῦ στίζειν, στίγμα- 73
τα, ² στίξαι, στιχθεῖς, ³ ἐστίχθη, στιγμα-
τίας. Ἀπὸ δὲ τῆς στήλης, ἐνέγραψαν, ⁴ ἐστη-
λίτευσαν, ἐστηλιτευμένος, κατεστηλιτευμένος,
⁵ ἐστηλοκοπημένος, οὕτω γὰρ ὑπερίδης· καὶ ἐπὶ
μὲν τοῦ καταδικασθέντος, ἤλω, εάλω, ἠρέθη,
καθηρέθη, αἰλώσιμος, αἰλούς, αἰλίσκεσθαι, αἰ-
λισκόμενος, κατεδικάσθη, ἠτήθη, κατεγνώσθη.
Καὶ τὰ πράγματα, αἴρεσις, καταδίκη, κατά-
γνωσις. ⁶ Καὶ ὁ ἀνὴρ, κατάδικος. ἀπὸ μὲν τού-
του μόνου, ⁷ ὄνομα· τὰ δ' ἄλλα, μετοχαί.
* ⁸ Ἐπὶ δὲ τοῦ κατηγοροῦ κρατήσαντος, εἶλε, κα- 74
θεῖλε, κατεδικάσατο, ἐξήλεγξεν. Ἐπὶ δὲ τοῦ
κρινόμενου νικήσαντος, ἀπέφυγεν, ⁹ ἀφείθη,
ἀπέγνω αὐτοῦ ¹⁰ τὸ δικαστήριον, ¹¹ ἀπέψηφίσα-
το, ἀφῆκεν, ¹² ἀπῆλλαξεν, ἀνέλεγκτος ἔμεινε,
¹³ καθαρὸς ἐγνώσθη, ¹⁴ ἀναίτιος. Καὶ πὶ μὲν τοῦ
ἀνελόντος ρητέον, ἀνεῖλεν, ἀπέκτεινεν, ἀπέκτο-
νεν, ἀπέσφαξεν, ἀπεχρήσατο, διεχρήσατο,
καθεῖλεν, ἐδολοφόνησεν, ἀνελὼν, ¹⁵ ἀποσφά-
ξας, ἀποκτείνας, ἀποχρησάμενος, διαχρησά-
μενος, καθελὼν, δολοφονήσας. * Ἐπὶ δὲ τοῦ 75
ἀναιρεθέντος, ἀνηρέθη, ἀπεσφάγη, καθηρέθη,

2 Στίξαι] Pro στίξαι, MS. στίξας. omissum deinde in eo ἐστίχθη. JUNG.

3 Ἐστίχθη] Leg. ἐστίχθη, notis ignominiosis comparatum est. στιγματίας Interpr. mastigia, quod est Graecam μαστιγίας, venereo, in Glossis, venere-
sm, varulatis: flagitantes, μαστιγίαι at στιγμα-
τίας est, fronte literatus, cujus fronti inusta stigma-
ta. KÜHN.

4 Ἐστηλίτευσαν] Quos perpetua ignominia nota-
tos volebant, eorum nomina æreis columnis inscri-
pta extabant in arce Athenarum. vid. *Dinarch.* in
fine Orat. contra *Aristog.* & hoc erat στηλιτεύεσθαι.
KÜHN.

5 Ἐστηλοκοπημένος] Ἐστηλοκοπημένος MS. non habet,
sed pro eo: οὕτως γὰρ ὑπερίδης· an itaque *Pollux* ita
supplendus? κατεστηλιτευμένος· οὕτως γὰρ ὑπερίδης· ἐ-
στηλοκοπ. JUNG.

Ἐστηλοκοπημένος] Hujus vocis Codex præstantissimus
Falckenburgii subjicit: οὕτω γὰρ ὑπερίδης, quibus *Pollu-*
centum textum auxi. De ipsa vero re videndus est an-
tiquus in *Naxianzenis* στηλιτευτικούς λόγους commen-
tator: στηλιτευτικός δὲ εἶρηται, inquit, ubi rationem
profert, quam propter στηλιτευτικοὶ dicantur illæ *Gre-*
gorii Orationes, ἀπὸ μεταφοράς τῆς στήλης· στήλη δὲ ἐστὶ,
λίθος ἢ χαλκὸς ἐν ἐπιπέδῳ τετραγώνῳ σχήματι, ἐν ᾧ
ἐγγέγραπται ἢ τοῦ στηλιτευομένου ὕβρις· eademque ha-
bet additis præterea exemplis in initio suæ συναγωγῆς
Nonnus. Ab hoc antiquo more στηλιτεύειν τινὰ ἢ στη-
λοκοπιῖν designat, publice aliquem ac in omnium qua-
si conspectu traducere, eoque sensu στηλιτευτικοὶ *Nax-*
ianzenis sunt intelligendi: eleganter plane *Basilius*
Ep. 73. ὅθεν καὶ γὰρ ἀκούσας ὅτι πολλοὶ κατ' ἐμοῦ πε-
ριφέρονται ἐπιστολαὶ στίξουσαι ἡμᾶς καὶ στηλιτεύουσαι
καὶ κατηγοροῦσαι ἐπὶ γράμμασιν &c. *epistole* notam mi-
hi inveniunt, siquidem ignominia causa stigmata inu-
ri solebant, publiceque me tanquam in columna pro-
scriptum traducere: frequens est verbi hujus in il-
la notione usus apud politician styli patres: vid. *Nax-*
ianzen. κατὰ Ἀριάν. pag. 115. & dictis *Hesychium*
adde.

6 Καὶ ὁ ἀνὴρ] C. A. hunc titulum præmittit:
περὶ τοῦ ἀνελόντος, κατηγοροῦ καὶ τοῦ κρινόμε-
νου, νικήσαντος καὶ τοῦ ἀποκτείναντος τινὰ παρὰ (πε-
ρὶ) τοῦ ἀναιρεθέντος καὶ τοῦ ἔργου περὶ τοῦ ὕβρισαντος.
KÜHN.

7 Ὄνομα] C. A. ὄνομα. Ita legit *Interpres*, id-
que ipsa res satis probat. KÜHN.

Ὄνομα] MS. melius: ὄνομα τὰ δὲ. JUNG.

8 Ἐπὶ δὲ τοῦ κατ.] Cum ἐπὶ δὲ &c. in MS. no-
vum caput incipit, præfixo hoc lemmate: περὶ τοῦ
ἐλόντος, κατηγοροῦ, καὶ τοῦ κρινόμενου νικήσαντος, καὶ
τοῦ ἀποκτείναντος τινὰ· περὶ τοῦ ἀναιρεθέντος καὶ τοῦ ἔρ-
γου αὐτοῦ· περὶ τοῦ ὕβρισαντος. JUNG.

9 Ἀφείθη] MS. ἀπίφ. ἀφῆθη· ut supra ἀφῆται *Segm.*
18. JUNG.

10 Τὸ δικαστήριον] C. A. καὶ τὸ δ. etiam *judicium*
absolvit ipsum, non tantum populus aut arbitri.
KÜHN.

11 Ἀπέψηφίσατο] Vide supra *Segm.* 18. JUNG.

12 Ἀπῆλλαξεν] MS. ἀπῆλλαξεν. SEB.

Ἀπῆλεγγεν] MS. nosker & *Seberis*, uterque ἀπῆ-
λαξεν, non ἀπῆλεγγεν· & recte. δικαστήριον enim, αἰτ,
ἀφῆκεν, ἀπῆλλαξεν τὸν κρινόμενον. clare id confirmat
Pollux supra pariter de *judice* absolvente jungens ἀ-
φῆναι, ἀπαλλάξαι. Restituito itaque id pro vulga-
to. JUNG.

Ἀπῆλεγγεν] Ex nostra restitutione textus ha-
bet ἀπῆλλαξεν· alterum illud antea vulgatum inc-
ruptum est.

13 Καθαρὸς ἐγνώσθη] MS. plenius: καθαρὸς εἶναι
ἐγνώσθη. JUNG.

14 Ἀναίτιος.] C. A. καὶ ἀναίτιος. KÜHN.

15 Ἀποσφάξας] MS. auctius: ἀποσφ. ἀποκτείνας,
ἀποχρ. & supple itaque vulgatum textum. Quis enim
credat *Pollucem* id usitatissimum vocabulum hic omi-
sisse? cujus jam verbi præteritum duplex posuisset an-
tea ἀπέκτεινεν & ἀπέκτεον. JUNG.

Ἀποσφάξας] Subjeci ex MS. *Jungermanni* ἀπι-
κτείνας.

ἔδολοφονήθη, ¹⁶ καὶ ἀναιρεθεὶς, ¹⁷ ἀποσφαγείς, καθαιρεθεὶς, δολοφονηθείς. Τὸ δὲ ἔργον, σφάγη, ἀναιρέσις, ¹⁸ φόνουσις, μαιφονία. Ἐπι δὲ τοῦ ὑβρίσαντος, ὑβριστής, ὑπερήφανος, ὑπερόπτης, ἀσελγής, ἐπαχθής, ἀφειδής, πρόχειρος, προπετής, ¹⁹ πάροινος, βαρύς, ὑβρίζων, ἐξυβρίζων, καθυβρίζων, ²⁰ ὑπερυβρίζων, ἀσελγαίνων, ἐνασελγαίνων, παροινῶν, ²¹ ὑβριστικός, αἰκιστικός, ὑπεροπτικός, ⁷⁶ κάσ. * ²² καὶ ὑβριστικῶς, ὑπεροπτικῶς, ἀσελγῶς, παροίνως, βαρέως, αἰκιστικῶς, ἀφειδῶς, προχειρῶς, προπετῶς. ὕβρισεν, ἐξυβρισεν, ἠσέλγησεν, ἐπαρώνησεν, ἠκίσατο, ἐτύπησεν, πληγαῖς ἔκοψε, ²³ κατηλόγησε, πληγῶς ἐνετρίψατο, ἔπαισεν, ἐπάταξεν, ἤγαγεν, ²⁴ ἤραξεν, ἐνήλατο. πύξ ἐπάταξε, λάξ ἐνήλατο. ²⁵ Ὑπερίδης δὲ καὶ κονδυλίζειν ἔφη καὶ τὸ παθεῖν, κονδυλίζεσθαι. ²⁶ ὁ δ' αὐτὸς, ²⁷ καὶ πρὸς τὸ πρόσωπον προσπτύειν. ²⁸ καὶ ἀποστρέφειν τὰς χεῖρας, Πλάτων. * πατῶν, ἐμπηδῶν, πλῆττων, τύπτων, συγκόπτων, παίων, ²⁹ πατάσων, ἀράσων, ὑποσκελίζων, ἐναλ-

dolo perit, & occisus, mactatus, interemptus, dolo interfectus est. Ipsumque opus, mactatio, occisio, interfectio, caedes. Ceterum de injuriam inferente, injuriosus, arrogans, superbus, petulans, molestus, immanis, manibus promptus, pronus, vinolentus, gravis, contumeliosus, injuriam inferens, contumelia afficiens, contumelia gravans. Plagas infregit, lascivians, protervus, vinosus, injuriosus, plagosus, superbus. * Et injuriose, superbe, petulanter, vinolenter, graviter, contumeliose, immaniter, incontinenter, propense. Injuria affecit, injuriam intulit, petulantiam pulsavit, debacchatus est, flagris caecidit, percussit, plagis contudit, torisit, plagis verberavit, pulsavit, strangulavit, ruit, infiliit, pugnis percussit, calcitravit. Hyperides vero, Nodos digitorum infringere dixit. & illud pati, Articulis contundi: idem quoque, in faciem inspuere. Et Manus avertere, Plato. * Conculcans, insiliens, feriens, verberans, conscindens, percutiens, tundens, ruens, supplantans, in-

16 Καὶ ἀναιρεθεὶς] In MS. deest καὶ. pari modo ut modo supra in vulgatis & particiπia subjiciuntur sine hac particula. JUNG.

17 Ἀποσφαγείς] MS. mendose ἀποσφαγής. JUNG.

18 Φόνουσις] Pro φόνουσις, MS. φόνος quod sane a Polluce praetermissum non puto. facilius alterum credam, quamvis nec illud loco temere moveam. JUNG.

19 Πάροινος] Gloss. vinolentus, & per viuum violentus & injuriosus in alterum. KÜHN.

20 Ὑπερυβρ. πλ. ἐνετρ.] Absunt a C. A. ὑπερυβρίζων, πληγῶς ἐνετρίψατο. KÜHN.

Ὑπερυβρ. πλ. ἐνετρ.] Πληγῶς ἐνετρίψατο ineptissime hic intrusum, vel MS. prodit, qui illud hoc loco non habet, sed infra Segm. seq. hic itaque ejiciatur, & reponatur suo, quem non dicam, loco. JUNG.

Ὑπερυβρίζων] Quod heic alieno loco sequebatur πληγῶς ἐνετρίψατο, ejectum cum MSS. inferius commodiori loco reddidi.

21 Ὑβριστικός, &c.] MS. mendose παρ. ὑβριστικῶς, αἰκιστικῶς, ὑπ. quum tunc ea inter adverbia sequantur denuo. JUNG.

22 Καὶ ὑβριστικῶς] Kai deest in MS. JUNG.

23 Κατηλόγησε] MSS. κατηλόγησε πληγαῖς ἐνετρίψατο, ἔπαισεν. SEB.

Κατηλόγησε] C. A. πληγῶς ἐνετρίψατο, ἔπαισε, quod melius vulgato. paulo ante π. κόπτειν velimus retinere, leg. πληγαῖς κατέκοψε, verberibus concidit. Pro κατηλόγησε κατελύγησε legesem, contonsit, obtrusit. KÜHN.

Κατηλύγησε] MS. κατηλόγησε, πληγῶς ἐνετρίψατο, ἔπαισεν. omnino optime, quomodo & MS. Sebergi. κατηλύγησε vulgatum nihili est: nec quis κατηλύγησε somniet; non enim de vinculis vel tormentis hic sermo. καταλοῶν proprie verberibus contundere. Ita proflus Aeschines in ea περὶ παράπτωσ. ὅτι αὐτῶν τοὺς ὀμφρούς λαβόντες οἱ Φωκεῖς κατηλόγησαν. Xenoph. in praelio illo Cypri, τοὺς δὲ πίπτοντας κατηλόων lib. VII. Παιδ. sic itaque locum puto scribendum, cum iis, quae infra male vulgati obtrudebant, ut ex MS. adscripti. JUNG.

Κατηλύγησε, &c.] Huic voci vulgo subjiciebatur,

πληγαῖς ἔπαισε, ineptum, nec satis Graecum: totum locum ad MSS. fidem restitui. Prout autem πληγῶς ἐνετρίβειν hic est, ita Plutarcho κονδυλον ἐνετρίβειν dixit in Alcibiade: de πληγῆ & πληγαῖς si legere lubeat, adducendus est Eruditissimus Heraldus ad Jus Ast. & Rom. lib. II. cap. 9.

24 ἤραξεν] MS. ἤραξεν (H. Steph. notandum ἠράξαι scribi, & ἀράξαι) ἐνήλατο. SEB.

ἤραξεν] C. A. ἤραξεν, ἐνήλατο. Gl. ἀράσσω, ρυλφο. ἀράσσεται, prendit, vi impulsit, arstatavit. ῥάξας εἰς βορβορον, Demosthenes inquit. ἐνήλατο, pedibus insilist. KÜHN.

ἤραξεν] MS. ἤραξεν ἐνήλατο & mox iterum ἐνήλατο. Ὑπερίδης &c. Et rectius, ni fallor, ἐνήλατο ab ἐνήλατον sic ἐνήλατο, εἰσήλατο, ἐφήλατο apud Heliodor. lib. I. l. IV. l. V. ἀφήλατο apud Agath. libr. III. & apud eundem libr. V. ὑπεραλάμειν, participium. quod ad alterum, ἤραξεν, vel ἤραξεν potius, ut in suo MS. Sebergi invenit: mox tamen Segm. seq. ἀράσων uno r etiam MS. quamvis utrumque inveniri non negem. JUNG.

ἤραξεν, ἐνήλατο.] Alterum λ delevi.

25 Ὑπερίδης] MS. Ὑπερίδης, etiam alibi. SEB.

26 Ὁ δ' αὐτὸς, &c.] Ὁ δ' αὐτὸς &c. usque ad προσπτύειν abest a C. A. KÜHN.

Ὁ δ' αὐτὸς, &c.] In MS. deest δ'. JUNG.

27 Καὶ πρὸς τὸ πρόσ.] MS. καὶ τὸ πρὸς τὸ πρ. JUNG.

28 Καὶ ἀποστρ. τ. χεῖρ.] Et haec absunt a C. A. obtrusere, in tergum retrouagere manus, ut a tergo revinciantur, vel elidantur: Demosth. contra Euergetum & Mnesibulum, ὕφαιμοι οἱ βραχίονες, καὶ οἱ καρποὶ τῶν χεῖρῶν αὐτῶν ἐγίνοντο, ἀποστρεφομένης τῶ χεῖρ. KÜHN.

Καὶ ἀποστρ. τ. χεῖρ.] Πλάτων MS. noster non habet. & quidem locus ejus mihi non in promptu: sed illa Aristophanis Ἐγύστια, ubi jubentur apparitores vincire feminas: ἀποστρέφει τὰς χεῖρας αὐτῶν ὁ Σκῆθαι deinde mendose πατῶν pro πατῶν. JUNG.

29 Πατάσων] Mendose MS. πάττασων. JUNG.

sultans, cædens, oculos effodiens, faciem confringens, genas dilacerans, strangulans, suffocans, calcitrans. Labrum discidit, vultum conscidit. Manus intemperans, nemini parcens, a nemine abstinens, articulis feriens, in caput percussus, pugnis verberans, calcitrans, rationem non cohibens, furore omnia subvertens, licentiam voluntate terminans, incircumspectus, legibus insultans, deridens, subsannans, illudens. * Et res ipsæ, risus, derisio, subsannatio, sanna. Χλεύη vero dicitur a multis: ego tamen nunquam vidi, reperiens. Et alia figura, injuriis ab illo affecta, contumeliis afflictæ, debacchatione molestata, petulantia sua gravata, violata. Licet autem de patiente dicere, injuriam tulit, petulantia lacessitus est, petulanter petitus, in eum debacchatum est, afflictus est, flagris injuste casus est, verberatus est, concisus,

λόμενος, αἰκίζόμενος, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττων, τὸ πρόσωπον συντρίβων, ³⁰ τὰς γνάθους ³¹ παραρήγγυς, ἀγχαν, ἀποπνύγων, λακτίζων. τὸ χεῖλος διέσχισε, διέκοψε ³² τὸ βλέφαρον. καὶ λέγω ἐπὶ τοῦ ὕβριστοῦ, μὴ δυνάμενος κατέχειν παρ' ἑαυτοῦ τὰ χεῖρε, ³³ τὰ χεῖρε ἀκρατῆς, οὐδενὸς Φειδόμενος, οὐδενὸς ἀπεχόμενος, κονδύλοισ παίων, ³⁴ ἐπὶ κόρης τύπτων, πύξ παίων, λαῖξ ἐναλλόμενος, οὐ κατέχων τὸν λογισμὸν, ἐπιτρέπων πάντα τῷ θυμῷ, τὴν ἐξουσίαν ³⁵ τῷ βούλεσθαι μετῶν, ³⁶ ἀπερίσκεπτος, τῶν νόμων ³⁶ ἐπεγγελῶν, καταγγελῶν, ἐπιχλευάζων, ³⁸ ἐπικαταμακώμενος. * Καὶ τὰ πράγματα, γέλως, κα- ⁷⁸ τάγγελως, χλευασμὸς, χλευασία. ³⁹ χλεύη δὲ λέγεται μὲν παρὰ πολλοῖς, ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα εὐρών. καὶ κατ' ἄλλην ἰδέαν, τὰ ὕβρισμένα αὐτῶ, ἐξυβρισμένα, ⁴⁰ τὰ πεπαρωνημένα, τὰ ἡσελγημένα, ⁴¹ τὰ παρνομημένα. Ἔστι δὲ ἐπὶ τοῦ παθόντος εἰπεῖν, ὕβρισταί, ἡσελγηταί, ἐνησελγη- ⁴² ται, πεπαρωνηταί, ἐμπεπαρωνηταί, ἡμισταί, κατήμισταί, τετύπτηται, διακέκοπται.

ται, πεπαρωνηται, ἐμπεπαρωνηται, ἡμισται, κατήμισται, τετύπτηται, διακέκοπται.

³⁰ τὰς γνάθους] C. A. τὰς γνάθους, male, nisi τὰς γνάθους velis, dentes atatis indices. Kühn.

³¹ Παραρήγγυς] MS. παραρηγγύς: uno r minus. JUNG.

³² Τὸ βλέφαρον.] *Supercilium ruperit.* Kühn.

Τὸ βλέφαρον.] Iterum vulgatus textus mutilus & mendosus. MS. lectio hæc est, quam restitue: βλέφαρον. καὶ λόγῳ, ἐπὶ τοῦ ὕβριστοῦ, οὐ δυνάμενος κατέχειν παρ' ἑαυτοῦ χεῖρε, τῶν χειρῶν ἀκρατῆς &c. *Et oratione ait, non saltem unico verbo, vel participio, sed dictione ita de injuriam inferente circumloqui queas, qui non potest continere manus &c.* JUNG.

³³ Τὰ χεῖρε ἀκρατῆς] MS. τῶν χειρῶν ἀκρατῆς. quemadmodum infra Segm. 80. ἀκρατῆς γλώττης. sed Segm. 81. etiam ἀφιδῆς τὴν γλῶτταν' apud *Aristot.* vero *Nicom.* IV, 3. ἀφιδῆς βίου, de magnanimo. SEB.

Τὰ χεῖρε ἀκρατῆς] C. A. τῶν χειρῶν ἀκρατῆς. Kühn.

Τὰ χεῖρε ἀκρατῆς] *Falckenburgius* τῶν χειρῶν' sed egregia heic manifesta *Pollucem* nostrum auximus: ea enim quæ post *βλέφαρον* sequuntur, in vulgatis desiderabatur: Codicis autem *Falckenburgians* lectionem representavi.

³⁴ Ἐπὶ κόρης τ.] Non adest in C. A. ἐπὶ κόρης τύπτων. Kühn.

Ἐπὶ κόρης τ.] MS. ἐπὶ κόρης τ. JUNG.

Ἐπὶ κόρης τ.] Cenfuere veteres ὕβριστικοτάτους esse colaphum, manumque malæ impactam: vide, sis, *Demosthenem* Midiana pag. 614. ὅταν ὡς ὕβριζων, ὅταν κονδύλοισ, ὅταν ἐπὶ κόρης' & de condylo *Plutarchum* in *Alcibiade*, de τύπτειν ἐπὶ κόρης *Harpocratium*, qui vulgo *ράκισμα* dici adfirmat: *ῥαπίζειν* eo sensu in *Euangelis* LXX. *Interpretes* Βασίλ. γ. cap. 22. v. 24. πατάσσειν ἐπὶ τὸν σιαγόνα dicunt: sed de hisce alibi.

³⁵ Τῷ βούλεσθαι] *Qui tantum se posse arbitrat, quantum voluerit.* Kühn.

³⁶ Ἀπερίσκεπτος τῶν νόμ. &c.] Puto verba esse transposita, legendumque τῶν νόμων καταγγελῶν, cui verba subjiciuntur postea synonyma: ἐπεγγεῶν, ἐπιχλευάζων &c. Illud enim (καταγγελῶν) genitivo adjunctum legitur 2 *Paral.* III. 10. item *Prov.* XVII, 5. & apud *Naz.* in encomio *Corgonie* fororis, apud *Chrysof.* *Lucian.* & alios. *Ἐπεγγεῶν* vero dativum post se admittit: *Theophyl.* in cap. XIX, *Joan.* ἐπιγγε-

γεῶν τοῖς Ἰουδαίοις. *Philo* p. 187. ἐπεγγεῶν τὰ δὲ ὅπως ἡσυχασήτα, cum accus. sic ἐπιχλευάσαι τὴν περὶ τὸ βίον εὐλαβειαν καὶ καθυβρίσαι, accusandi casu dixit *Plut.* in *Vit. Numæ.* κατακερτομεῖν τινὶ καὶ ἐπιχλευάζειν *Philo.* idem, κατακερτομεῖν τοῦ λόγου, alibi. Utitur eodem verbo absolute *Philo* lib. *adversus Calum* extremo pag. 733. ubi κλωσμός (MS. *Aug.* κλωγμός) *συριττότων, καταμακωμένων, ἀμετρα χλευάζοντων.* D. H. SEB.

Ἀπερίσκεπτος, τῶν νόμ. &c.] Prave videtur distinguere MS. ἀπερίσκεπτος τῶν νόμων, ἐπεγγεῶν &c. JUNG.

³⁷ Ἐπεγγεῶν] C. A. ἐπιγγεῶν, male. Kühn.

³⁸ Ἐπικαταμακώμενος.] C. A. Ἐπικαταμακωμένους male. Kühn.

³⁹ Χλεύη δὲ, &c.] MS. χλεύη γὰρ λ. Hoc vocabulo quod *Noster* damnat, ita usi tamen post *Herodianum*, & *Philo.* ut videre potes apud *H. Stephanum* in *Thesauro.* Et suaviss. *Heliodorus* lib. V. *Æthiopic.* δαιμόνιον, ὃ καὶ τὰ ἄλλα χλεύην ὡς ἐπίπαι τὰ ἀνθρώπων καὶ παιδῶν πεποιήται. JUNG.

⁴⁰ Τὰ πεπαρωνημένα, &c.] C. A. non melius quam antea, τὰ πεπληρωμένα, τὰ πληρημένα. Kühn.

Τὰ πεπαρωνημένα, &c.] Post *πεπαρων.* MS. habet, τὰ παρανενομημένα. JUNG.

⁴¹ Τὰ παρνομημένα.] MS. omittit τὰ παρνομημένα pro quo edit. *Florent.* corruptius *παρνομένα.* Et illud *παρνενομημένα* a *παρνομέομαι, παρνενομήμαι* rectius est, nisi & aliud quoque ἡνομημένα, ab ἀνομέομαι hic *Pollux* attulerit. JUNG.

⁴² Τετύπτηται] Notabis hoc: Attice nimirum dictum a τυπτῶ, unde sequentia τυπτῆσω, τυπτῆσειν inde itaque τετύπτησαι, τετύπτηται sic infra τετύπτησε IX, 129. Putabam primum τετύπται legendum; quum & in edit. *Florent.* sic τετύπται sed MS. noster etiam τετύπτηται, & τυπτήσεις *Aristoph.* *Schol.* eis Ἰπτίας. JUNG.

Τετύπτηται] Ita superius Segm. 76. ἐτύπτησαι, & τυπτῆσεις apud *Aristophan.* in *Plut.* v. 21. ubi vide *Scholias.* monerique *Thomas* hoc esse de genio dialecti Atticæ. *Chrysofom.* οὐ γὰρ ἰλοιδόρησατο μένον, ἀλλὰ καὶ ἐτύπτησε καὶ οὐκ ἐτύπτησειν ἀπλῶς, ἀλλὰ καὶ ἰρράπισται.

79 ἐπ' ὀλίγης τῆς ῥοπῆς ἐστίν, 43 ἐξάρκται τοὺς ὀφθαλμούς, ἢ τῶ ὀφθαλμῷ. * παρατέθραυσται τὰς πλευράς. ὕφαιμός ἐστίν, ἐξαίμων, 45 ὑπερωδικῶς, ὑπόπιος, ὑποπέλιδος. ἔχων ἐπὶ τοῦ προσώπου τὰ ἴχνη τῶν πληγῶν, τὰ σημεῖα τῆς ὑβρεως, 46 τὰ δείγματα, τὰ 47 σύμβολα, τὰ τεκμήρια. οὐκ οἶδ' εἰ βιώσιμός ἐστίν. ὀλίγας ἐλπίδας 48 ἔχων τοῦ ζῆν, ἐπὶ θανάτῳ τυγχάνει διακείμενος. 49 καὶ ὑβρισμένος, καὶ 50 ἠσεληγμένος, πεπαρῶνημένος, συγκεκομμένος, κατηκισμένος. Τὰ δὲ τοῦ πράγματος ὀνόματα, 51 ὕβρις, 52 ὑβρίσματα, ἀσέλγεια, παροιμία, ὑπερηφανία, ὑπεροψία, προπέτεια, βαρύτης, πληγαί, 53 αἰκίαι, αἰκισμός, προπηλακισμός.

80 * Κακήγορος, κακολόγος, αἰσχρολόγος, βλασφημος, λοιδορός, Φιλολοιδορός, κακορρήμων, αἰσχρορρήμων, καὶ τὰ ὅμοια. κακηγορία, 54 κακολογία, βλασφημία, κακορρημοσύνη, αἰσχρορρημοσύνη, λοιδορία. κακῶς εἰπεῖν, κακῶς ἀγορεύσαι, βλασφημῆσαι, κακηγοῆσαι, ὡς Ἰπερίδης. λοιδορῆσαι, λοιδορῆσασθαι, τὰ αἰσχίστα εἰπεῖν, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ ὁ τοιοῦτος, γλώττης οὐ κρατῶν, ἀκρατῆς γλώττης, πρόσχειρος τὴν γλώτταν, καὶ 55 γλώτταν κακήγορος.

81 * οὐδενὸς ῥήματος Φειδόμενος, οὐδὲν ῥῆμα αἰσχυρόμενος, ἀφειδῆς τὴν γλώτταν, εὐχερῆς, ῥάδιος, ὀλισθηρός. 56 Καὶ τὰ ἐπιρρήματα, κακηγόρω, 57 βλασφημῶ, φαυλορρημόνω, φιλολοιδορῶ, κακορρημόνω, 58 αἰσχρορρημόνω, καὶ τὰ ὅμοια. τὸ δὲ κακολόγως, 59 καὶ αἰσχρολόγως, σκληρά. ὡς λοιδορῶ, εὐτελής. Ὁ δὲ ἀδι-

in extrema necessitate jacet : oculis orbatus est, aut ὀφθαλμῷ dualiter. * Lat- 79 teribus vulneratus est, cruentus est. exanguis, calamitosus, offensus, lividus : in facie verberum vestigia gerens, injuriæ signa, indicia, cicatrices, signacula. Incertum, num victurus sit : parum ad vitam spei habens, morti decumbens appropinquat, injuria affectus, petulanter afflictus, vinolenter violatus, concisus, plagis confectus. Et ipsius rei nomina, injuria, injuriæ, petulantia, vinolentia, arrogantia, superbia, promptitudo, molestia, plagæ, flagra, flagellatio, contumelia. * Maledicus, vituperans, turpiloquus, blasphemus, conviciator, conviciorum studiosus, maledicens, turpiter loquens, & his similia. Maledicentia, obtrectatio, blasphemia, convicium, turpiloquium, cavillatio. Male dicere, male loqui, blasphemare. Obtrectari, ut Hyperides. Conviciari, conviciis infamare, turpissima loqui, & similia. Et hujusmodi dicitur, linguæ incontinens, linguæ non temperans, lingua promptus, lingua maledicus, * nullo verbo abstinens, nullum 81 verbum inhonestum putans, lingua nemini parcens, pronus, facilis, lubricus. Et adverbia, maledice, blafpheme, infamiter, conviciatorie, maledictorie, turpiloquenter, & similia. Obtrectatorie vero, & turpiloque, dura sunt. Veluti contumeliose, fordidum. Sed injuria læsus

43 Ἐπ' ὀλίγης τῆς ῥοπῆς] C. A. ῥοπῆς ἐξαρύεται τὰ δὲ ὀφθαλμῷ. KÜHN.

Ἐπ' ὀλίγης τῆς ῥοπῆς] Supra III, 107. ἐπὶ βραχίαις ἢ τῆς ῥοπῆς, ἐπ' ὀλίγης ἐλπίδος. JUNG.

44 Ἐξάρκται] MS. ἐξάρκται τῶ ὀφθαλμῷ. omittis τοὺς ὀφθαλμούς, ἢ. JUNG.

Ἐξάρκται] Supra τοὺς ὀφθαλμούς ἐξορύττειν. Liban. τοὺς ὀφθαλμούς ἐκκοπίσθαι.

45 Ὑπερωδικῶς] C. V. ὑπερωδικῶς &c. ὑποπέλιδος &c. KÜHN.

Ὑπερωδικῶς] Iterum vitiose ὑπερωδικῶς MS. JUNG.

46 Δείγματα] C. A. στίγματα, pro δείγματα. KÜHN.

Δείγματα] MS. δείγματα. JUNG.

Τὰ δείγματα] Codex Falschenburgii τὰ καὶ ἀναδείγματα.

47 Σύμβολα.] Post σύμβολα comma pone, pro puncto. JUNG.

48 Ἐχων τοῦ ζῆν] MS. ἔχει τοῦ ζῆν, ἐπιθανάτως τυγχ. διακείμενος. sic supra III, 106. ἐπιθανάτως ἔχειν. JUNG.

49 Καὶ ὑβρισμένος, &c.] C. A. ὑβρισμένος κατηκισμένος. ὑπόπιος, saggillatus. ὑπερωδικῶς, supra modum intumescens. KÜHN.

50 ἠσεληγμένος] Defunt in MS. καὶ ἠσ. πεπ. συγκ. JUNG.

51 Ὑβρις] C. A. ἀσέλγεια βαρύτης αἰκισμοὶ κακήγορος κακορρήμων αἰσχ. κακηγορία λοιδορία λοιδορῆσαι λ.

τ. αἰ. εἰ. καὶ ὁ, τ. &c. καὶ γλώττη κ. &c. KÜHN.

52 Ὑβρίσματα, &c.] Defunt in MS. ὑβρίσμ. παροι. ὑπεροψ. ὑπερο. προπ. πληγ. JUNG.

53 Αἰκίαι, &c.] Defunt in MS. αἰκίαι & προπηλ. dein pro κακήγορος, MS. male κατήγορος. sequentes quinque voces etiam defunt, κακολ. αἰ. βλ. λ. φιλο. JUNG.

54 Κακολογία, &c.] Hæc omnia usque ad τὰ αἰσχίστα εἰπεῖν defunt in MS. exceptis tribus vocabulis, λοιδορία, λοιδορῆσαι, λοιδορῆσασθαι. JUNG.

55 Γλώτταν κακήγ.] MS. γλώττα κατήγορος. vitio quali & antea in prima hujus Segmenti voce; sed scribendum : γλώττα κακήγορος, lingua maledicæ JUNG.

Γλώτταν κακήγορος.] Qui linguam habet maledicam: Gloss. Κακήγορος, vituperator, maledicus, maleloquax. De κακηγορία, κακηλογία aliisque huc pertinentibus vide Herald. ad Jus Att. & Rom. lib. II. c. 13.

56 Καὶ τὰ ἐπιρρήματα] C. A. φιλολοιδορῶ, κακορρημόνω αἰ. τὸ δὲ κακολ. κ. αἰ. εὐτελή. cætera capitis absunt omnia. KÜHN.

57 Βλασφημῶ, &c.] Defunt in MS. κακηγ. βλασφ. φαυλορ. mirum autem quod ab hoc ultimo non & supra φαυλορρημόνω & φαυλορρημοσύνη a Nostris allata fuerint. JUNG.

58 Αἰσχρορρημόνω] MS. αἰσχρορρημ. JUNG.

59 Καὶ αἰσχρολόγως, &c.] MS. καὶ αἰσχρ. εὐτελή. ὁ δὲ ἀδ. SEB.

dicitur, male audiens, maledictus, ob-
trectatus, pessime audiens. Judicium
vero Scyrium, pro rigido dixere Legi-
slatores. Nam exilio mulctati, in Scy-
rum, aut Lemnum confugere cogeban-
tur.

κηθείς, κακῶς ἀκούσας, ⁶⁰ κακαλογηθείς, κα-
κηγορηθείς, τὰ χεῖριστα ⁶¹ ἀκούσας. ⁶² Σκυ-
ρίαν δὲ δίκην ὀνομάζουσιν οἱ ⁶³ κωμωδοδιδάσ-
καλοι τὴν τραχείαν. ⁶⁴ οἱ γὰρ φυγοδικούντες
ἐσκήπτοντο ⁶⁵ εἰς Σκύρον, ἢ εἰς Λήμνον ἀπο-
δημεῖν.

Kal αἰσχρόλογος, &c.] In MS. defunt καὶ αἰσχρόλ.
φκλ. ὡς λαοδ. & tamen pro εὐταλῆς, MS. εὐταλῆ habet.
JUNG.

60 Κακαλογηθείς, &c.] Defunt in MS. κακολ. κα-
κηγ. JUNG.

61 Ἀκούσας.] MS. auctior: ἀκούσας, τὰ αἰσχρότα,
καὶ τὰ ὁμοια. & probe, ut videtur. JUNG.

62 Σκυρίαν δὲ δίκην] *Εραστῆς* Σκυρίαν ἀρχὴν de *frigi-
do tenuique tergo* accipit: quod ex hoc loco in du-
bium vocare videtur *Lusitanus* Parerg. I, 18. SEB.

Σκυρίαν δὲ δίκην] *Scyriam causam* vocant legisperiti
eam, quæ *aspera & scruosa* est, qui enim iudicio se
sistere detrectabant, iter in Scyrum vel Lemnum ex-
cubabant. *τραχείαν δίκην* est *causa multis tricis, tergiver-
sationibus, & technis exasperata & impedita*, cum
reus fugiat sub vario prætextu iudicium, protectionem
etiam in Scyrum & Lemnum insulas mentitus, ac ita
auctorem eludat & frustretur hiantem: qua ratione *Sui-
das* poterit *Λεμνίαν δίκην* interpretari, κακίστην. *φυγο-
δικεῖν* non est, *exilio mulctari*, ut voluit *Interpres*, hoc
loco plane a recta via aberrans, sed potius, *ἐκτροπὴν
τὴν δίκην, οὐκ ἀπατῶν εἰς δίκην, eludere, defugere iu-
dicium, litis causa abesse*, de qua significatione huius
loci cur dubitet *Valesius* in *Harpor.* non video. *Glos-
sa*, *φυγοδικεῖ, tergiversatur*; hos ipsos Athenis pro-
verbialiter dictos *Imbrios & Lemnios*, testatur etiam
Dionysius apud *Eustath.* *Iliad.* p. 1223. confer eundem
in *Dionysium Periegetam.* pag. 25. *Fabri Semestr.* p.
109. quibus adde *Pontianum* in *Protovest.* pag. 313. &
Lusitanum Parergis lib. I. c. 18. ubi circa hunc locum
σπεύργως versatur. vid. & *Hesych.* in ἀρχὴ Σκυρίαν
huc refero illud *Isai* Orat. V. *Λημνίαν* (ἰδὸν) σκηψά-
μενοι, ταύτην ἀναβολὴν ἐποίησαντο nisi ibi de mulie-
re Lemnia sermo est. *Kühn.*

Σκυρίαν δὲ δίκην] Pro Σκυρίαν, MS. mendose Κυ-
ρίαν habet: quum & ipse mox Σκύρον agnoscat.
JUNG.

63 Νομοδιδάσκαλοι] MS. κωμωδοδιδάσκαλοι non νο-
μοδιδάσκαλοι & cum nostro MS. sentiam lubens. no-
tavi par erratum libro præcedenti. JUNG.

Νομοδιδάσκαλοι] *Νομοδιδάσκαλον Glossa legis docto-
rem* exponunt: intelligendi vero *legum enarratores*,
quos *ἐξηγητὰς* vel etiam *νόμων ἐξηγητὰς* Attici fori con-
suetudo appellat; de his in sequentibus *Pollux*: illi
propria sibi voce *Σκυρίαν δίκην* dicebant τὴν τραχείαν,
asperam, quam ut evitarent, rei abeundum sibi in
Scyrum, Lemnum aut Imbrum prætendebant: plana
sunt hæc & congrua: ego interim cum *Jungertman-
no* nostro κωμωδοδιδασκάλους facile prætulcrim, liqui-

dem ista parœmia Σκυρία δίκη comicam ab omni par-
te facenam nitoremque comicum præ se ferat: resti-
tuit igitur κωμωδοδιδάσκαλοι, cujus locum male νομο-
διδάσκαλοι haud insolenti MSS. errore obtinuit. Hæc
autem *Pollucis* nostri laudat *Schottius* ad *Suidæ* Ada-
gia: videndus & *Zenobius*. Sed *Polluci* nostro illu-
strando *Hesychii* adponam verba: *Ἰμβριος*, inquit,
καὶ Λήμιος: οἱ τὰς δίκαιας ἀποφεύγοντες ἐσκήπτοντο ἐν
Λήμνῳ ἢ ἐν Ἰμβρῳ εἶναι. *Ἰμβριος* δὲ νόσος Θράκης: in ver-
βο σκήπτισθαι non est quod hæreamus: optime *Glos-
sa*: *Σκήπτεται, simulat*: & *Hesychius*, προφασίζεται,
qua quidem in notione frequens est in Atticis scri-
ptoribus. De Σκυρία ἀρχῇ, quam obiter *Commen-
tatores* nostri tangunt, consule *Michaelē Aposto-
litum*: sunt & alii præter *Lusitanum*, qui in hunc la-
pidem lapidosamque Scyrum impeerunt: at no-
bis morari non lubet. Σκύρον emendavit *Kühnius* ad
Codicis sui oram pro Κύρον, ita enim Edit. *Basil.* a-
liæque prior.

64 Οἱ γὰρ φυγοδικούντες, &c.] MS. ἢ οἱ φυγοδι-
κούντες ἐσκήπτοντο, εἰς &c. Ceterum ἐσκήπτοντο *Lui-
sitanus* l. Parerg. 18. hic veritē cogitabant: ego potius
significare hic putem, *frangebant, simulabant*. Apud
Suidam hicidem vero quod προφασίζόμενοι putem esse;
ut solebant οἱ φυγοδικούντες, ubi scribit: Σκυρίαν δὲ
κην οἱ σκηπτόμενοι ἐν ταῖς δίκαις, ἔφασκον εἰς Σκύρον
ἀποδημεῖν. Σκύρος δὲ νόσός ἐστι. Valde vero se torque-
re ait *Lusitanus* hoc proverbium, quod apud *Eraf-
tum* legerit ἀρχὴ Σκυρία: quum apud *Pollucem* lega-
tur Σκυρία δίκη, de severa: illa vero ἀρχὴ ab *Erasmo*
de tenui regno exponatur, nec se expedire posse fate-
tur. Sed ego causam mehercle non video, cur hic tri-
cas quaramus, aliud enim ἀρχὴ Σκυρία, aliud δίκη
de illo proverbio *Suidæ* in ἀρχῇ Σκ. Et potuit ob
insulæ tenuitatem & asperitatem, quodque sterilis &
infructuosa esset, καὶ πειρηρὰ ideo, regnum non lau-
tum in ea quidem quis sperare, sed tenue quoque &
inops: non tamen ideo & crudele necesse est fuisse,
vel de crudelitate imperantis quid immiscere. *Scy-
ria* vero dice quod crudelis dicta fuerit, alia res; e-
patria enim rei exulabant, & in illam insulam aspe-
ram tendebant, quod crudele utrumque est. Pri-
mum itaque proverbium insulæ qualitatem respic-
cit: alterum magis eos, qui in insulam fugere cogeban-
tur. JUNG.

65 Εἰς Σκύρον, &c.] Pr. ed. εἰς Κύρον. SEB.

Εἰς Σκύρον, &c.] MS. εἰς Σκύρον, ἢ Λήμν. ἀποδ:
JUNG.

66 Περὶ ἀρχῆς, καὶ τῶν συστοίχων αὐτῇ, 67 ἀρχοντός τε, καὶ τοῦ ἀρχεῖν.

De imperio, & ejus conjugatis: imperante, & imperando.

Αρχή, 68 ἀρχων, 69 ἀρχεῖν, ἔξαρχος, ἀρχηγός, ἀρχικός, ἔξάρχων, ἔξάρχειν, συνἀρχων, συνἀρχεῖν, ἀρχηγέτης, καὶ θηλυκῶς, ἢ ἀρχηγέτις, 70 ἀρχαιρέσια, καὶ τὰ ὅμοια. ἀρχαιρέσιαζοντα, ὡς Ἰσαῖος. 71 ἀναρχία, 72 ἀρχιθεωρός, ἀρχιθεωρία, 73 καὶ ἡ ἀρχιθεωρήσις, ὡς 83 Ἰσαῖος. * ἀρχιθεωροῦντα, ἀρχιθεωρεῖν, καὶ ἀρχιθεωρήσειν, ὡς Ἰσαῖος. ἀρχιτέκτων, 74 ἀρχεῖα, 75 ἀρχιδίκος, ὡς Δημοσθένης. 76 διήρξα, ὡς Λυσίας. ἐπάρχειν, 77 ἐπάρχοντας, ἐπάρξας, κατάρχειν. κατάρχεσθαι δὲ, 78 ἐπὶ θυσίαις, ἀπαρχαῖς, ἀπάργματα

Imperium, imperans, imperare. Author, Dux, imperialis, incipiens, Authorem esse, Coimperator, coimperare, imperii Dux. & Dux quoque, feminine. Comitata, & familia. Comitata celebrantem, ut Isæus. Republicæ Principem carentem. Theororum Princeps, Theororum imperium, & Theororum præfectura, secundum Isæum. * Theoris imperantem, Theoris præfesse, & Theoris imperare, ut Isæus. Architectus, imperium. Prætor, secundum Demosthenem. Imperavi, juxta Lysiam. Auspicari, auspicantes, auspicatus. Incipere. Initiari vero, de sacrificiis, & primi

66 Περὶ ἀρχῆς, &c.] In MS. titulus hujus capituli prolixior, nempe adsumens quædam quæ infra titulo sequentis capituli leguntur, quamvis & ibi in MS. sit titulus. Hic vero talis est: περὶ ἀρχῆς, καὶ τῶν συστοίχων αὐτῆς, ἀρχοντός τε, καὶ τοῦ ἀρχεῖν, καὶ τῶν ἀρχόντων Ἀθηναίων ὀνόματα, καὶ ἀναρχίας Θεομοβιτῶν, καὶ ὅσα κοινῇ καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος αὐτῶν διαπράττεται. JUNG.

67 Ἀρχοντός τε] Te abest a C. A. post ἀρχεῖν, est, καὶ τῶν ἀρχόντων Ἀθηναίων ὀνόματα ἀναρχίας Θεομοβιτῶν καὶ ὅσα κοινῇ καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος αὐτῶν διαπράττεται. conjungit enim C. A. hos duos titulos & utrumque caput. KÜHN.

68 Ἀρχων, &c.] C. A. ἔξαρχος ἀ. ἀ. συνἀρχων ἀρχηγέτης καὶ ἡ ἀρχηγέτις ἀρχαιρέσις, ἀρχιθεωρός &c. Ἰσαῖος ἀρχιτέκτων. &c. KÜHN.

69 Ἀρχεῖν] Deest in MS. ἀρχεῖν & mox ἔξάρχων, ἔξάρχειν & postea συνἀρχεῖν. Ad primum autem vocabulum in Labbei Codice adnotatum est: quid differat ἀρχὴ ἢ ἀρχαίρεσις Eschin. 55. 56. Locus non est longe ab initio Orationis κατὰ Κτησιφ. si quis eum desideret. JUNG.

70 Ἀρχαιρέσια] Pr. ed. ἀρχαιρέσις. SEB. Ἀρχαιρέσια] MS. ἀρχαιρέσις καὶ τ. ὄμ. καὶ ἀρχαιρέσιαζοντα &c. Male antea edebatur ἀρχαιρέσια & ἀρχαιρέσιαζοντα quæ emendaverat etiam ita, ut Sebertus noster recte edidit, in suo Codice Henr. Steph. JUNG.

Ἀρχαιρέσια] Ἀρχαιρέσις in Glossis, comitatus, comitia: itidemque ἀρχαιρέσις, comitia, atque inde ἀρχαιρέσιαζοντα, quod ex Isæo Noster, & Dinareho Harrocratio adferunt: Synes. de Regno: οὕτε ἀρχαιρέσιαζόντων, οὕτε ἐπ' ἄλλα τῶν συνεδριαζόντων & ita quivis probatissimi ex antiquis: vides itaque quo jure Eustathius ad Iliad. E. vocem hanc posterioris ævi esse adfirmet: id ipsum & Bekkerius notavit in quibusdam notulis, quas habeo, ad Hesychium mss. Eustathius, ait, dicit ad Iliad. E. esse vocem posterioris ævi, cum tamen ἀρχαιρέσις sit apud Herodotum: Etymol. M. hæc ille.

71 Ἀναρχία] MS. ἀναρχία singulari: quod hic rectius videtur. JUNG.

72 Ἀρχιθεωρός] Ἀρχιθεωρός etiam est oxytone in MS. quum potius videatur ἀρχιθεωρός scribendum, ut apud alios. Hic apud Heliodorum lib. III. dicitur ὁ ἀρχων τῆς θεωρίας. JUNG.

Ἀρχιθεωρός] Ὁ ἡγουμένος τῶν θεωρῶν θεωροὶ δὲ εἰσὶ οἱ τῆς θεωρίας φέροντες τοὺς θεοὺς εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς ἀγῶνας, καὶ ὑπὲρ τῶν πατρίων θύοντες, quæ ad illustrandam hanc vocem ex Etymologo describere juvit: est

& ea apud Eschiam in Variis.

73 Καὶ ἡ ἀρχιθεωρήσις, &c.] Desunt in MS. καὶ ἡ ἀρχιθεωρήσις, ὡς Ἰσαῖος ἀρχιθεωροῦντα, ἀρχιθεωρεῖν. hæc desunt inquam in nostro MS. sed pro eo quod sequitur, καὶ ἀρχιθεωρήσειν, & MS. noiter habet, καὶ ἀρχιθεωροῦντα, ὡς Ἰσαῖος. JUNG.

74 Ἀρχεῖα] Ἀρχεῖα ἀρχιδίκος, ὡς Δημοσθένης διήρξα: ita C. A. qui porro ὡς Λυσίας, ἐπάρχειν ἐπάρξασα, κατάρχειν, κατάρχεσθαι ἐπὶ θυσίας, ἀπαρχαῖς ἀπάργματα. τὸν δὲ ἀρχόντα ἔξαρχον τύραννον μ. ἔ. ἔ. cætera abfunt a C. A. dein ἀρχόντων Ἀθηναίων &c. locum hunc exscripsit Phavor. in ἀρχων. KÜHN.

Ἀρχεῖα] Ita etiam MS. sed quid hoc vocabuli? quis enim id ita de principatu usus, si forte ita cogites? Ego quum mihi in mentem veniat, quam crebro nomina ea quæ per εἰος finiunt, in MSS. per εἰος reperiantur, cujus exempla plurima in Polluce habuimus, non dubito hic ἀρχεῖα emendare, pro archivis. Περὶ ἀρχεῖου etiam supra I, 23. Hesychius: ἀρχεῖα, ἔνθα οἱ δημόσιοι χάρται ἢ χαρτοφυλάκια: scribe χαρτοφυλάκια. Suidas: ἀρχεῖα, ἔνθα οἱ δημόσιοι χάρται ἀπόκεινται, χαρτοφυλάκια: ἢ τὰ χωρία τῶν κριτῶν. Et τὰ τε βασιλεία καὶ τὰ ἀρχεῖα Xenophon jungit lib. I. Pauid. vide plura Brissonium lib. II. de Reg. Perf. super ἀρχεῖων ubi & hoc ex Aristotelis libro de mundo profert: ἐξίασιν ἀρχοντες ἐπὶ τὰ ἀρχεῖα. JUNG.

Ἀρχεῖα] Cum Kribbio nostro ἀρχεῖα in textu emendavi: archia recentiores aliquando: Gloss. MSS. Archis, scribitur: tabularia publica, Quadrilaterius apud Nonium, quas tabularia dixit Cicero alique. Est & ἀρχεῖον τὸ τῶν ἀρχόντων συνεδριον, quo causas dici turi conveniebant: jungit itaque Plutarchus in Sol. δικαστήρια & ἀρχεῖα, & ea hic obtinet notio. De præcedenti autem voce ἀρχιτέκτων plene ac eleganter scribit Etymologus, apud quem & ἀρχεῖα in voce βόλος.

75 Ἀρχιδίκος] An itaque hinc Demosthenes emendandus? nimirum in ea ὑπὲρ Κτησιφ. si modo is locus, ubi est de Eschine, eum ὑπογραμματοεῖν καὶ ὑπὲρ τῶν τοῖς ἀρχιδίκους, si is locus, inquam, scribendumne itaque ibi ἀρχιδίκους? Alias quosdam Codices ibi ἀρχεῖους habere notant. JUNG.

76 Διήρξα] Harrocratio: διήρξα, ἀντι τοῦ, διὰ τὸν τοῦ ἡρῆα: atque Lysiam usum ἐν τῇ πρὸς τὴν Μειδίου μου γραφῆν ἀπολογία. JUNG.

Διήρξα] Videndus & Valesius ad Harrocr. p. 21.

77 Ἐπάρξοντας, &c.] Deest in MS. ἐπάρξοντας & pro ἐπάρξας, habet ἐπάρξασα. JUNG.

78 Ἐπὶ θυσίαις] MS. ἐπὶ θυσίας. JUNG.

tia. Dinarchi autem est, Coimperabat. Primas. Demosthenes porro, Ab initio, Ex initio, & Principio. * De imperio insuper dices, ducatus, praefectura, regnum, dominium, potestas, monarchia, tyrannis, cura, imperium. Imperatorem vero, Principem, Ducem, praeducentem, Praefectum, Dominum, Regem, Curatorem, provinciarum Constitutorem, Primatem, Satrapam, belli Ducem, potentem, Tyrannum, Praesidem, Monarcham, Ephorum, Inspectorem, Episcopum, & similia hisce. Et imperare, ducere, gubernare, dominari, praesse.

τα. Δεινάρχου δὲ τὸ ⁷⁹ συγκατήρξατο ἐνήρκειται τὰ κανᾶ ὑπαρχος. ⁸⁰ Δημοσθένης δὲ, ἐξαρχῆς, καὶ ἀπαρχῆς, καὶ καταρχάς. * ⁸¹ Εἰποῖς δ' ἂν 84 καὶ ἐπὶ μὲν τῆς ἀρχῆς, καὶ ἡγεμονία, προστασία, βασιλεία, ⁸² δεσποτεία, δυναστεία, μοναρχία, ⁸³ τυραννίς, ἐπιμέλεια, στρατηγία. Τὸν δὲ ἄρχοντα, ἔξαρχον, ⁸⁴ ἡγεμόνα, προηγεμόνα, προστάτην, δεσπότην, βασιλέα, ἐπιμελητήν, ⁸⁵ ἀρμοστήν, ὑπαρχον, σατράπην, στρατηγόν, αὐτοκράτορα, τύραννον, δυνάστην, μοναρχον, ἔφορον, ἐπόπτην, ἐπίσκοπον, καὶ τὰ ὅμοια. Καὶ τὸ ἄρχειν, ἡγεῖσθαι, κρατεῖν, δεσπότεῖν, προστατεύειν.

* CAPUT IX.

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ.

Nomina Atheniensis magistratus, Thesmothetarum discussio, & quaecunque tam publice, quam privatim singuli faciunt.

⁸⁶ Ἀρχόντων Ἀθήνησιν ὀνόματα, ἀνάκρισις θεσμοθετῶν, καὶ ὅσα κοινῇ καὶ ἰδίᾳ πράττεται ἕκαστος αὐτῶν. α'.

Magistratus Atheniensis nomina, novem Magistratus sunt vero, Princeps annum denominans, Rex, & belli Imperator, atque sex Thesmothetae. hisce enim, novem illi Principes complentur. Erat & quaedam Thesmothetarum

⁸⁷ Ἀρχόντων Ἀθήνησιν ὀνόματα, οἱ ἐννέα ἄρχοντες. ⁸⁸ εἰσὶ δὲ, ὁ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐπάνυμος ἄρχων, βασιλεὺς, πολέμαρχος, καὶ θεσμοθέται ἕξ. ἐκ τούτων γὰρ ⁸⁹ οἱ ἐννέα ἄρχοντες συμπληροῦνται. ἕκαλεῖτο ⁹⁰ δὲ τις θεσμοθετῶν

⁷⁹ Συγκατήρξατο.] Post συγκατήρξατο, in MS. sequitur ἐνήρκειται τὰ κανᾶ, quae vulgatis defunt, non recte. scribe itaque & reponere: συγγ. ἐνήρκειται τὰ κανᾶ ὑπ. Nil mihi credas, nisi MS. nolter hic optime, ut pluribus aliis locis de nostro Auctore mereatur. Reperi enim ipsissima verba in Oratione *Ἐσθίνης κατὰ Κτησιφ.* ubi Orator de sua oratione ad *Amphictyones* narrat: ἐνήρκειται μὲν τὰ κανᾶ, παρίστησι δὲ τοῖς βωμοῖς τὰ θύματα, μέλλετε δ' αἰτεῖν τοὺς θεοὺς τάγματα καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ. &c. Hinc nimirum *Pollucias* apis legit, sic ex *Euripide*, apud quem observant *ἐναρχίσθαι τὸ κανᾶ* adco ut id pariter pertineat ad ritus sacros verbum. JUNG.

Συγκατήρξατο.] Hic vero commode adjutantibus MSS. *Pollucem* nostrum auctiorem feci subijciendo huic verbo *ἐνήρκειται τὰ κανᾶ*, quae eadem praestantissimus *Falckenburgii* Codex agnoscit. alio referenda illa *Hesychiana*: ἐνήρκειται, ἀρχὴν ἱποῖσάτο, ἐνήρξατο.

⁸⁰ Δημοσθ. δι' ἐξαρχῆς, &c.] Defunt in MS. Δημοσθ. δι' ἐξ. καὶ ἀπ. καὶ κατ. JUNG.

⁸¹ Εἰποῖς δ' ἂν] MS. εἰπ. δ' ἂν ἐπι, sine καὶ, quae particula & mox deest. JUNG.

⁸² Δεσποτεία] MS. δεσποτεία. JUNG.

Δεσποτεία] Cum *Κυβησίου δεσποτεία* restitui.

⁸³ Τυραννίς] MS. τυρ. καὶ τὰ ὅμοια. omisissis ἐπιμ. & στρατηγ. JUNG.

⁸⁴ ἡγεμόνα] Defunt in MS. ἡγεμ. προηγ. προστ. cum octo sequentibus vocibus, defunt quoque καὶ τὸ ἄρχοντα sequentibus, in vulgatis pro προστατεύειν videne προστατεῖν, quo usi *Plato*, *Xenopho*, alii, quod ἀρχικώταρον videtur, legendum sit, praesertim cum praecesserit nomen προστάτην, cui hoc respondere debeat. JUNG.

⁸⁵ Provinciarum constitutorem] Ita *Gaius* inquit e *Βυδέο* ἀρμοστήν nominari posse, forte quia is e *Luciano* ἀρμόστην τὴν πόλιν exp. civitatem constitinere & temperare. in *Comment.* col. 432. In *Gloss.* redd. ἀριστορ. *Nic. Crugius* posse ait & moderatorem dici. vide illius de *Republ. Laced.* lib. II. c. 13. *SBB.* 2.

⁸⁶ Ἀρχόντων Ἀθήνησιν] Hujus capituli titulus in MS. brevior: ἀρχόντων τῶν Ἀθήνησιν ὀνόματα. reliqua scilicet addidit titulo praecedentis capituli. JUNG.

⁸⁷ Ἀρχόντων Ἀθήνησιν &c.] MS. ἀρχόντων δὲ τῶν ἐν Ἀθ. *SBB.*

Ἀρχόντων Ἀθήνησιν &c.] MS. nolter sicut *Seberis* ἀρχόντων δὲ τῶν ἐν Ἀθ. vid. veto *Sigon.* lib. I. de *Rep. Athen.* cap. ult. ubi inquit cur novem Archontes his signati nominibus sunt, Regis nimirum, Archontis, Polemarchi & Thesmothetarum. vid. cum & lib. IV. c. 3. JUNG.

Ἀρχόντων Ἀθήνησιν &c.] Adjiciam hic hujus *Pollucis* loci quam habet versionem vir Eruditissimus *Ludovicus Vives* ad *August.* de *Civit. Dei* lib. XVIII. c. 10. *Nomina magistratuum Athenis. Novem magistratus, qui sunt primum is qui annis, singulis archon nominantur, tum rex, inde polemarchus, seu belli princeps, & legumlatores sex; ex quibus novem conficiuntur magistratus: idque thesmothetarum vocatur forum seu cognitio: recte omnino, meo quidem judicio, illud ὁ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐπάνυμος exponit, anni signatorem Latine dixit Seldenus ad *Marmora Arundil.* vid. *Petit.* L. L. *Att.* p. 236.*

⁸⁸ Εἰσὶ δὲ] C. A. ἄρχων, omisissis interjectis. *Kühn.* Εἰσὶ δὲ] Defunt in MS. ὁ τ. ἰ. ἐπάνυμος; sed non recte. vid. infra *Segm.* 89. vid. de hoc anni ἐπάνυμος Archonte Avum mecum *Comm. utr. ling.* c. 406. ἀρχοντα vero recte *Pratorem* dicas: ut etiam docet *Schottus* noster initio *Vitae Demosthenis.* JUNG.

⁸⁹ Οἱ ἐννέα ἄρχοντες] Hic ἀρχοντες abest a C. A. simpliciter enim dici solebant οἱ ἐννέα, ut οἱ ἐνδίκαι &c. *Kühn.*

⁹⁰ Δὲ τις θεσμ.] MS. δὲ τ. θ. rectius quam vulgatum τις. vide vero de sequenti excussione Thesmothetarum *Sigon.* lib. IV. de *Rep. Athen.* cap. 3. ubi *Demosthenis* locum ex Oratione adversus *Eubulidem* adfert, quem hic in sequentibus *Pollucem* ait explicare. JUNG.

⁹¹ ἀνάκρισις· εἰ Ἀθηναῖοι εἰσὶν ἑκατέρωθεν ἐκ τρι-
γονίας, καὶ ⁹² τὸν δῆμον πόθεν; καὶ εἰ Ἀπόλλων
86 ἔστιν αὐτοῖς πατρῶος, καὶ Ζεὺς Ἐρκίος; * Καὶ
εἰ τοὺς γονέας εὐ ποιοῦσι; καὶ εἰ ⁹³ ἐστρατεύοντο
ὑπὲρ τῆς πατρίδος; καὶ εἰ τὸ τίμημά ἐστιν αὐτοῖς;
ἐπηρώτα δὲ ἡ βουλή, ὠμυον ⁹⁴ δὲ οὗτοι πρὸς τῆ
βασιλείᾳ στοᾶ, ⁹⁵ ἢ ἐπὶ τοῦ λίθου, ἐφ' ᾧ τε
συμφυλάξουσιν τοὺς νόμους, καὶ μὴ δωροδοκῆσαι,
⁹⁶ ἢ χρυσοῦν ἀνδριάντα ἀποτίσαι. εἶτα ἐντεῦ-
θεν εἰς ἀκρόπολιν ἀνελθόντες, ⁹⁷ ὠμυον ταῦτα.
⁹⁸ μυρρίνη δὲ ἐστεφανοῦντο, καὶ κοινῇ μὲν ἔχουσιν

discussio appellata; num scilicet ex utro-
que Parente Athenienses sint a tertia usque
generatione, & ex quibus populis oriun-
di: num Apollo ipsis sit Patrius, & Jupi-
ter Hercæus: * num Parentes bene tra- 86
ctent, num pro patria bella gerant, num
censum habeant. Interrogabat autem Se-
natus, hi vero jurabant apud porticum re-
giam, quæ est lapidea, se leges observatu-
ros, & munera non sumpturos: aut auream
perfoluturos statuem: deinde in Acropo-
lim profecti, eadem jurabant. Myrto au-
tem coronabantur, & communiter mortis

91 Ἀνάκρισις.] Eadem pertinebat etiam ad Archon-
tes reliquos. C. V. qui hic iterum incipit, ἐκκαλεῖτο δὲ
τι θ. ἀ. vocabatur vero aliquod Theothetiarum ex-
amen. Demost. ἀρραβασίᾳ ἀντιφύτου Eubulidem: ὡς πε-
ρ γὰρ τοὺς δημοβίτας ἀνακρίνεται, ἐγὼ τὸν αὐτὸν τρόπον
ἐμαυτὸν ὡμῖν ἀνακρίνω ἂν ἀθρομῆ, τίς ἦ σοι πατήρ;
ἐμοὶ Θεούκριτος· οἰκίαι τίς εἶναι μαρτυροῦσιν αὐτῶ; κα-
ρογῆ, πρῶτον μὲν γε τίτταρες ἀνψιοί· εἶτα, ἀνψιαδοῦς,
εἶτα, οἱ τὰς ἀνψίας λαβόντες αὐτῶν· εἶτα φράτορες,
εἶτα Ἀπόλλωνος πατρῶος καὶ Διὸς Ἐρκίου γεννηταί· εἶ-
τα οἱ φράτορες τῶν οἰκίων· (ita enim supplerem lacu-
nam ex sequentibus) εἶτα οἱ δημόται &c. *Dinarchus*
contra *Antisth.* in genere cum, cui Republicæ pars
administranda creditur, examinatum ait: τίς ἐστὶ
τὸν ἴδιον πατήρ; εἰ γονέας εὐ ποιοῖ; εἰ τὰς στρατείας ὑπὲρ
τῆς πόλιος ἐστράτευται; εἰ ἰσὶν πατρῶα ἔστιν; εἰ τὰ
τέλη ταῖς; quibus per se sit moribus præditus? num be-
nefacias parentibus? num justam pro urbe militiam
obicit? an habeat sacra paterna? num tributa sol-
vat? fiebat hæc δοκιμασία bis in senatu, imo & in
dicasterio. KÜHN.

92 τῶν δῆμων] C. V. τὸν δῆμον πόθεν, ubi intelli-
gitur κατὰ τὸν δ. ex quo demo (pago) sit oriundus?
dein C. A. εἰ πόλις ἐστὶν αὐτοῖς· male. pro, εἰ Ἀπόλ-
λων &c. KÜHN.

τῶν δῆμων] MS. καὶ τὸν δῆμον πόθεν; & ita recti-
tendum est. JUNG.

Καὶ τῶν δῆμων πόθεν;] Græcissimi ratio postulat τὸν
δῆμον, atque ita ad fidem MSS. in textu reposui: τὸν
δῆμον Οὐβέν, Ἀλοπίκην & infinita talia. *Trigoniæ*
male habebant editi ante *Seberum* Codices: *Kubnius*
id vitii ad oram *Basilienis* edit. emaculatur: *He-
ychius*: *Τρίγωνος*, *τρίτην γενεάν ἐπισχόντες* ἢ οἱ τρεῖς; de
ceteris distinctionum minutis monere nil adinet ad
rem. Neminem porro habitum fuisse civem, nisi qui
Apollinem haberet πατρῶον & *Jovem* *Hercæum*, ex hisce
Dinarchi patet: *Εἰ φράτορες αὐτῶ καὶ βωμοὶ Διὸς Ἐρ-
κίου, καὶ Ἀπόλλωνος πατρῶος εἰσὶν*, quæ adducit *Har-
pocratius* in *Ἐρκίῳ Ζεῦ*; hi itaque tanquam Dii A-
theniensium penates erant, ac illis positas quisvis ha-
bebat aras; mysticis quoque sacris quibusdam his fieri
solum fuisse haud difficulter credo, illorum-
que enarratione quemvis se civem probasse exitum, alias
certe & ipsi μέτοικοι facile dixissent se *Apollinem*
habere πατρῶον ac *Jovem* *Hercæum*: & hæc quidem
τελευταῖα erant ἐκ γένους. sed de his nihil dixisse prælat
quam dixisse pauca: quædam interim observantem de
Apolline πατρῶον lege *Meursum* Att. Lect. lib. V. 6.
Et omnino videndus *Demosthenes* in *Eubul.* pleraque
autem, quorum heic *Pollux* meminit, illustrat *Pers-
ius* L. L. Att. pag. 237.

93 Ἐστρατεύοντο] C. A. ἐστράτευται, ut supra ex
Dinarcho. KÜHN.

Ἐστρατεύοντο] MS. ἐστράτευται, & hoc melius vol-
gato ἐστρατεύοντο. JUNG.

94 Δὲ οὗτοι] MS. δ' οὗτοι. sed *Stoa regia* & infra
meminit IX, 40. & *Plato* initio *Euthyphronis* τὴν τῶν

βασιλείᾳ στοᾶν vocat: ubi διέτριβον quibus *Δίκη* πρὸς
τὸν βασιλῆα, ut ait, & in eo dialogo exempli caus-
sa, *Socrates* ἀσβετίας accusatus a *Melito*: & *Euthy-
phro* patrem suum φίλου accusans: quas causas πρὸς
βασιλῆα λαγχάνεσθαι solitas *Segm.* 90. indicatur. Et
Demost. extremo, ait *Socrates*: ὅν μιν οὐδ' ἀπαντη-
τίον μοι εἰς τὴν τοῦ βασιλέως στοᾶν, ἐπὶ τὴν τοῦ *Μελί-
του* γραφῆν ἢ με γέγραπται in ea & leges suspen-
sit. *Aristoteles* in τῇ Ἀθηναίων Πολιτείᾳ ἀναγράφου-
σι δὲ τοὺς νόμους, εἰς τοὺς κύρβεις, ἔσθραν ἐν τῇ
στοᾷ τῇ βασιλείᾳ. *Harpocratius* in κύρβεις, & ex eo *Su-
dam*. JUNG.

Δὲ οὗτοι πρὸς τῆ βασιλ. στοᾶ] Hunc *Pollucis* nostri
locum adfert plurimæ lectionis vir *Meursum* Att. Lect.
lib. VI. c. 17. ubi de βασιλείᾳ στοᾶ tractat.

95 ἢ ἐπὶ τοῦ λίθου] C. A. ἢ ἐπὶ τοῦ λίθου. C. V.
ἢ ἐπὶ τ. λ. lectionem Cod. *Antwerpiensis* firmat *Har-
pocr.* cui videtur lapis fuisse Athenis, ad quem jurare
solebant, idque probat ex Orat. *Demosth.* contra *Co-
nonem*, quamvis hodie extet, non πρὸς τὸν λίθον ἄ-
γογίτες καὶ ἐφορευτῆς, sed πρὸς τὸν βωμὸν ἀγογίτες· καθ'
ἐφορίζοντες. vid. *Meurf.* Atticas Lectiones lib. I. cap.
6. KÜHN.

ἢ ἐπὶ τοῦ λίθου] MS. στοᾶ ἐπὶ τοῦ λίθου, ἐφ' ᾧ
τε σ. Et sic emenda, ubi vulgo male ἢ ἐπὶ. sed in
Schoxi nostri observationibus & hoc & plura inventio;
βασιλείᾳ στοᾶ] γρ. βασιλείᾳ στοᾶ ἐπὶ τοῦ λίθου ὑφ' ᾧ
τά ταμίαια, φυλάξουσιν τοὺς νόμους. quæ insignia sunt.
JUNG.

ἢ ἐπὶ τοῦ λίθου] Cum *Kühnio* nostro ἢ ἐπὶ τοῦ λί-
θου restituo, quam emendationem olim præcepit in-
genio adjuncto solo *Meursum*. Ceterum de aurea statua
videndus & *Plutarchus* in *Solone*: meminit quoque *De-
mosthenes*.

96 ἢ χρυσοῦν ἀνδριάντα] Vid. *Mureti* Var. Lect.
VIII, 18. SEB.

97 ὠμυον ταῦτα.] Ταῦτα· eadem jurantur. ante,
κοινῇ μὲν &c. titulus in C. A. hic est: τί κοινὸν τοῖς
ἰσὶν ἀρχουσι; C. V. μυρρίνη, sine δι. KÜHN.

ὠμυον ταῦτα.] Gr. ὠμυον τὰ αὐτά. Et hæc ex
Schoxi nostri observationibus. JUNG.

98 Μυρρίνη] *Scholium Aristoph.* in *Ranas* pag. 228.
μυρρίνης στεφάνῳ ἐστεφανοῦντο οἱ μεμνημένοι, οὐχ ὡς
τις νομίζονται, κισσῖνα ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καὶ τοὺς
βισμοβίτας φησὶ διὰ τῆς μυρρίνης στεφθεσθαι· ὅτι αἰσθη-
τικῶς πρὸς τὸν στεφάνον ἡ Θείος, *Venus*, &c. *Vales.* in h.
l. adde *Hezych.* in vocibus μύρρινος, μύρρινον. KÜHN.

Μυρρίνη] MS. nollet μυρρίνη ἐστεφ. sine δι. Ceterum
de aurea statua aurea quæ dixit habes etiam in *Her-
aclidæ* excerptis de *Politiis*: εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τῇ ἀρχοντίᾳ,
ὡν βισμοβίται· καὶ οἱ δοκιμασθέντες ὁμῶς οὐσι δικαίως
ἀρξῆσιν, καὶ θάρρα μὴ λήψισθαι, ἢ ἀνδριάντα χρυσοῦν
ἀναθήσειν. JUNG.

Μυρρίνη δὲ ἐστεφ.] De hac re *Meursum* consule Lect.
Att. VI. c. 6. & *Erudition.* *Seldenum* ad *Smagnum* *De-
cret.* p. 37. ubi de ἀρχῇ στεφάνῳ φέρει. Pro καὶ κοινῇ *Fal-
ckenburgis* habet Codex, κακοῖσι, scilicet κακοῖσι· optime.

potestatem habent, si quis, quo non licet, descendat. * Judices fortiri. & Arbitros, unum e tribubus singulis. Imperatores eligere ex omnibus. & secundum singulas prytaneas inquirere, num singuli bene imperare videantur. & suffragiis Civium condemnatum judicant, atque Equitum Magistrorum duos, & Tribunos decem, & hæc quidem publice. Privatim vero Thesmothetæ, quando jus dicendum sit, præscribunt. & publicas accusationes in Populum promulgant, atque suffragia. Tum & actionum intentiones introducunt, & iniquitatis actiones, * atque si quis legem non utilem tulerit, insuper & Ducum examinationes. Actiones porro apud hos instituntur, malæ usæ civitatis, munerum Inquilinorum corruptelæ, munerum, syncophantiæ, falsæ citationis, falsæ inscriptionis, insidiarum, non dati nominis, adulterii. Tum & præturis censuram administrant, & judicio liberatos, Sena-

ἐξουσίαν θανάτου, εἴαν τις ὡς κατὴν ὅπου μὴ ἐξε-
στι. * καὶ κληροῦν δικαστῆς, καὶ ἀθλοθέτας, 87
ἕνα κατὰ Φυλὴν ἐκάστην. καὶ στρατηγούς χει-
ροτονεῖν¹⁰⁰ ἐξ ἀπάντων. καὶ καθ' ἐκάστην πρυ-
τανείαν ἐπερωτᾶν, εἰ δοκεῖ καλῶς ἀρχειν ἐκα-
στος. ² τὸν δ' ³ ἀποχειροτονηθέντα κρίνουσι. καὶ
ἰππάρχους ⁴ δύο, καὶ φυλάρχους δέκα, καὶ τα-
ξιάρχους δέκα. καὶ κοινῇ μὲν ταῦτα. ἴδια δὲ,
οἱ μὲν θεσμοθέται ⁵ προγράφουσι πότε δεῖ δικά-
ζειν τὰ δικαστήρια. καὶ τὰς εἰσαγγελίας εἰσαγ-
γέλλουσιν εἰς τὸν δῆμον, καὶ τὰς χειροτονίας.
καὶ τὰς προβολὰς εἰσάγουσι, καὶ τὰς τῶν πα-
ρανόμων γραφάς. * καὶ εἴ τις ⁶ μὴ ἐπιτήθειον 88
νόμον γράψει, καὶ στρατηγοῖς εὐθύνας. γίνον-
ται δὲ ⁷ πρὸς αὐτοὺς γραφαί, ξενίας, δωροξεν-
τίας, δώρων, συκοφαντίας, ⁸ ψευδοκλητίας,
⁹ ψευδεγγραφῆς, ¹⁰ βουλευσεως, ἀγραφίου,
¹¹ μοιχίας. εἰσάγουσι δὲ καὶ δοκιμασίαν ταῖς
¹² ἀρχαῖς, καὶ τοὺς ¹³ ἀπεψηφισμένους, καὶ τὰς

99 Κατὴν] C. A. κτὴν male. vid. Segm. 50. mox κληροῦν, per sortem distribuere judices in sua dicasteria, de modo κληρώσεως proluxit Scholia Aristophanis in *Plutum* pag. 13. 14. serius venientes judices adductis cancellis dicasterio excluderent & mercede mulctabant. KÜHN.

Κατὴν] Supra Segm. 50. vid. de cognitione thesmothetarum, & quæ ad eam spectant toto hoc tmeate, *Sigonium* lib. IV. de Rep. *Athen.* c. 3. ubi ea ex oratorib. vett. firmat. JUNG.

100 Ἐξ ἀπάντων.] Scilicet Ἀθηναίων, ex omnibus Atheniensibus, cumque essent tribus decem, totidem creabantur στρατηγοί. KÜHN.

1 καθ' ἐκάστην] Decem autem erant pro numero tribuum. vid. *Suid.* in πρυτανεία. infra Sect. 10. *Thomium* in *Eclogis*. KÜHN.

2 τὸν δ' ἀποχειρ.] MS. τὸν δὲ ἀ. JUNG.

3 ἀποχειροτονηθέντα] Id est, ἀποδοκιμασθέντα, improbatum, magistratuique bene gerendo imparem habitum in examine totum, aut in ipso officio talem deprehensum. ita infra Segm. seq. dicitur, quod magistratibus examen admoverint. KÜHN.

4 δύο, καὶ φυλάρχους δ.] C. A. δέκα καὶ ταξιάρχους δέκα καὶ κοινῇ &c. male δέκα prius, uti patet ex Sect. 7. & hæc quidem omnibus Archontibus communia. dein C. A. titulum affert: τί ἴδιον ταῖς θεσμοθέταις. KÜHN.

Δύο, καὶ φυλάρχους δ.] Noster MS. auctior: δέκα καὶ ταξιάρχους δέκα καὶ κοινῇ &c. supplendus itaque vulgatus textus. fuerunt eorum scilicet totidem quot φυλάρχοι, decem nimirum e tribu qualibet. ταξιάρχους Noster iisdem quibus hic & infra jungit Segm. 94. JUNG.

Δύο, καὶ φυλ. δέκα.] Hisce subjeci ad Codicum MSS. fidem, καὶ ταξιάρχους δέκα.

5 Προγράφουσι] *Proposita tabula proscribunt, significant.* C. V. προσγράφουσι male. item mox προσβολάς. vide infra Segm. 95. KÜHN.

Προγράφουσι] MS. προσγράφουσι πότε &c. vulgatum recte habet. sic infra Segm. 95. JUNG.

Προγράφουσι πότε &c.] Confule *Petium* in L. L. *Att.* p. 220.

6 Μὴ ἐπιτήθειον] Supra Segm. 44. JUNG.

7 Πρὸς αὐτοὺς γραφαί] Alio ordine MS. γραφαί πρὸς αὐτοὺς, ξ. JUNG.

8 ψευδοκλητίας] Supra ψευδοκλητίας Segm. 40 & 44. JUNG.

ψευδοκλητίας] Cum *Κρήτιο* nostro ψευδοκλητίας & ita mox μοιχίας.

9 ψευδεγγραφῆς] MSS. ψευδογραφῆς, sed vulgatum jam supra cap. 6. adfuit, retineturque ab *Harpocratio* & *Suida* in παράστασις. si quis pro mæcho per injuriam incarceratus erat, agebatur causa ibidem *Demosth.* contra *Nearam*. KÜHN.

ψευδεγγραφῆς] Pro ψευδεγγραφῆς, MS. ψευδογραφῆς sed ψευδεγγραφῆ & supra Segm. 43. &c. cum iisdem quibus hic juncta. Sunt autem ex *Aristotele* ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. cujus verba περί θεσμοθεταῖν hæc profert *Harpocratio* in παράστασις. εἰσὶ δὲ γραφαί πρὸς αὐτοὺς, ὡς παράστασις τίθεται, ξενίας, καὶ δωροξενίας, καὶ τὴν δὲ δῶρα ἀποφυγῆ τὴν ξενίαν, καὶ ψευδογραφῆς, καὶ ψευδοκλητίας, καὶ βουλευσεως, καὶ ἀγραφίου (scribe ἀγραφίου. nam apud *Suidam* est γραφίου. & in capit. MS. tantum φίου) καὶ μοιχίας. JUNG.

10 βουλευσεως] Sic & apud *Harpocratium* dicitur. *Nostro* supra Segm. 43. ἐμβουλευσεως. sicut & eadem *Harpocratio* in ἡγεμονίᾳ δικαστηρίου eadem quæ hic referenti. JUNG.

11 μοιχίας.] MS. noster μοιχίας. ut supra Segm. 40. JUNG.

12 ἀρχαῖς.] Post ἀρχαῖς distingue saltem comma. JUNG.

13 ἀπεψηφισμένους] *Interpr. judicio liberatos*, male. erant enim qui pauciores calculos habuerant a popularibus in examine civilem, judicioque eorum erant exempti numero civium per διαψηφίσειν solentem, & hoc dicebatur ἀποψηφίσειν. si acquiescerent huic judicio, οἱ ἀπεψηφισμένοι jam tum censebantur inter μετοίκους, *inquilinos*. si vero non stare vellent hac sententia populorum, & injuriam sibi factam dicitarent a malevolis tribulibus, provocabant a διαψηφίσειν ad iudices, quibus Thesmotheta iterum causam proponebat denuo tractandam: ille interim, qui provocaverat, servabatur in carcere usque ad causæ cognitionem; causa cognita vel restituebatur civium numero provocans, vel tribulibus approbato judicio vendebatur. confer *Suid.* in διαψηφίσειν & ἀποψηφίσειν. *Harpocr.* in ἀποψηφίζονται. *Nostri* cap. 4. libr. III. KÜHN.

ἀπεψηφισμένους] Supra Segm. 18. JUNG.

ἐκ τῆς βουλῆς ¹⁴ καταγνώσεις, καὶ δίκας ἐμπορικὰς, καὶ ¹⁵ μεταλλικὰς, καὶ ἐὰν δοῦλος κακῶς ἀγορεύῃ τὸν ¹⁶ ἐλεύθερον, καὶ ταῖς ἀρχαῖς ἐπικληροῦσι τὰ δικαστήρια, τὰ ἴδια, καὶ τὰ δημόσια. καὶ τὰ σύμβολα τὰ πρὸς τὰς πόλεις κυροῦσι, καὶ δικαστὰς ¹⁷ ἀπὸ συμβόλων εἰσαγοῦσι, καὶ τὰς τῶν ¹⁸ ψευδομαρτυριῶν ἐξ Ἀρείου πάγου.

tus decreta, judicia emporialia, & metallica, sique servus maledicat libero. Insuper & præturis judicia fortiuntur, & privata, & publica. Urbium commercia rata faciunt, contractuum Judices inducunt, & falsi testimonii actiones ex Areopago.

89

• ¹⁹ Ὅσα ὁ Ἄρχων ποιεῖ.

β'.

• Prætoris officium.

2. 89

²⁰ Ὁ δὲ Ἄρχων διατίθησι μὲν Διονύσια, καὶ Θαργῆλια μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν. δίκαι δὲ πρὸς αὐτὸν λαγχάνονται, κακώσεως, ²¹ παρανοίας, ²² εἰς δαιτητῶν αἵρεσιν, ἐπιτροπῆς ὀρφανῶν, ἐπιτρόπων καταστάσεις, ²³ κλήρων, καὶ ἐπικλήρων ἐπιδικασίαι. ἐπιμελεῖται δὲ καὶ τῶν γυναικῶν,

Prætor porro, Orgia disponit, & Thargelia cum suis Procuratoribus. Actiones vero apud illum fortiuntur, injuriarum, ebrietatis, in arbitrorum delictum, orphanorum tutelæ, tutelarum ordinationes, Hæredum, & Cohæredum adjudicationes. Curatores quoque Mulierum,

¹⁴ Καταγνώσεις] Legem de hac re exhibet Demosth. contra Timoc. pag. 501. καταγνώσεις, sententiæ a senatu lata contra aliquem, si scilicet damnatus a senatu ad dicalterium provocaret, & hanc provocacionem iudicibus cognoscendam proponebant Thelmothete. KÜHN.

¹⁵ Μεταλλικὰς.] Vid. Suidam in ἀγράφου μετάλλου. JUNG.

¹⁶ Ἐλεύθερον] Post ἐλεύθερον punctum pone. JUNG.

¹⁷ Ἀπὸ συμβόλων] Supra Segm. 63. JUNG.

¹⁸ Ψευδομαρτυριῶν] C. V. ψευδομαρτύρων. prius jam supra notatum. KÜHN.

¹⁹ Ὅσα ὁ ἄρχων ποιεῖ.] Hi tituli etiam in MS. intercurrunt. JUNG.

²⁰ Ὁ δὲ ἀρχ. διατίθ. μὲν &c.] Abest a C. A. de Archontibus vide Meursium. Διονύσια, festa Bacchi gemina, vernalia & autumnalia. Thargelia sacra erant Delia, Apollini, Diana & Horis. KÜHN.

Ὁ δὲ ἀρχ. διατίθ. μὲν &c.] De horum sacrorum cura, quæ ad Archontem pertinebat, vid. Sigon. lib. IV. de Rep. Athen. c. 7. De caufarum vero cognitione, quæ apud Archontem fiebat, a Polluce subiectarum, vid. Sigonium eundem libr. IV. cap. 3. ubi ea testimonii veterum Oratorum illustrat. JUNG.

Ὁ δὲ ἀρχων, &c.] Magistratus cum Hieronymo dixit Augustinus de Civ. Dei libr. XVIII. c. 20. Tunc Athenienses habere deinde reges post Codri interitum destiterunt, & magistratus habere cœperunt: ad quem locum Ludovicus Vives præstantis eruditionis vir Ciceronem observat de Fato Græcum retinuisse verbum, quod parum commode Latinis posse exprimi videbitur: idemque Spartianum in Adriano fecisse addit. Subdam porro hujus lectionis, quam eo loco concinnat, versionem: Archon vero disponit Dionysia & ludos Apollini in vere, cum aliis, qui ei adhibentur cura socii. Judicia apud illum exercentur hac; mala tractationis, injuriarum, de eligendis qui orphanis dent curatores, & curatorum constitutio, advocatio hæredum & feminarum qua sola sunt hæredes ex asse, curatores Mulierum, qua a mariti morte deprehenduntur ferre uterum, locatio adiutur orphanorum. Hic vero præcipue archon dicitur, & ab eo signantur falsi. Hæc versio si fortecan in uno alterove parumpert committat, nostrum non est id anxie indagari ac proponere, quippe qui illam in solam lectoris vel paulisper in rebus his verfati gratiam appoluerimus. Sed ad Pollucem faciunt Xiphilini de Hadriano archonte verba: Τα Διονύσια τὴν μεγίστην παρ' αὐτοῖς ἀρχὴν ἀρχῆς ἐν τῇ ἐσθῆτι τῇ ἐπιχωρίῳ λαμπρῶς ἐπιτέλεσεν· μεγίστην autem ἀρχὴν μινυης archontis adpellat. Vide porro Seldenum

ad Smyrnaorum Decreta pag. 37.

²¹ Παρανοίας.] C. V. & C. A. παρανοίας, sed mutatione opus non est, qui enim festis Bacchi & Thargeliis ulli per vinum & lasciviam fecerant injuriam, ad Archontem deferebatur. KÜHN.

Παρανοίας.] MS. noster παρανοίας. neutrius supra mentio facta videtur nec inter δίκας, nec inter γραφάς: nec Sigonius quid juvat. Alias inter flagitia quidem παρανοίας mentio supra 79. sed MS. lectionem vix possum repudiare, præsertim quum in Suida legam: παρανοία & χρῆσι hanc addit: πότερον παρανοίας εἰσαγαγὼν αὐτὸν ἔλω' οἶον πρὸς τὸν πατέρα δικάσομαι καὶ δίκας αὐτὸν κωιδόμενος, οὕτω τὴν μανίαν παύσω εἰς τὸ δικαστήριον ἀγαγών. Et παρανοίας δικὴν γραφίσθαι τοῖς πατέρας lege Atheniensium liberis licuisse, quemadmodum patribus filios abdicare, ex Platonis lib. XI. Legum Budæus in Comm. Gr. ling. nos docet. JUNG.

Παρανοίας.] Cum ceteris MSS. Codex quoque Falschenburgii παρανοίας legit, quam vocem, unanimi MSS. consensu stabilitam textui restituere non dubitavi.

²² Εἰς δαιτητῶν αἵρεσιν] Sic & MS. habet. Incidit mihi quum hujus actionis nomen ignorem, forte legendum εἰς δαιτητῶν αἵρεσιν· invenio enim in Hærocratone, voce δατῖσθαι· τὸ δὲ, εἰς δαιτητῶν αἵρεσιν, εἶδος τι δικῆς ἰστί' ὅποτε γὰρ κοινοῖν τινεσ ἀλλήλοις, καὶ οἱ μὲν βούλοιντο διαμεῖσθαι τὰ κοινὰ, οἱ δὲ μὴ, ἰδικάζοντο οἱ βουλόμενοι τοῖς μὴ βουλομένοις, προσκαλούμενοι εἰς δαιτητῶν αἵρεσιν· Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλεξίδημον, εἰ γνήσιος, καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Ex quo Aristotelis opere viri docti pleraque hæc Pollucem nostrum mutuatum arbitrantur. Eo autem mea conjectura mihi displicere minus potuit, quod videam ita & eruditiss. Sigonium legisse. Certe quasi sic legerit, ita interpretatur libr. IV. de Rep. Athen. cap. 3. ubi hæc exponit: Archon, ait, apud quem litæ, ut inquit Pollux, intendebantur de mala tractatione, ebrietate, divisorum electione, &c. Quid enim divisorum electio aliud est quam δαιτητῶν αἵρεσις? Corruptum in ejusmodi verbo video & Hefychium, apud quem est, δαιτῖται, εἰμὲ διαίρησι. δατῖσθαι, μερίζεσθαι quum scribendum sit δατῖται & δατῖσθαι. Et sic postea recte Hefychius: δάτῆσι, διαίρησι, μερισμός, δατούμενοι μερίζομενοι. Et ipse Noster infra Oratores dicere εἰς δαιτητῶν αἵρεσιν ait Segm. 136. JUNG.

²³ Κλήρων, &c.] De hæreditatibus & virginibus ex asse hæredibus instituta actiones. pro ἐπιμελεῖται leg. ἐπιμελεῖται, curat. KÜHN.

Κλήρων, καὶ ἐπικλ. ἐπιδικασίαι.] Legendus est hac de re Valesius ad Hærocr. p. 96.

quæ

quæ a Viri obitu imprægnatæ, videntur. Tum & orphanorum domus elocant. Hic vero ἐπώνυμος cognominis est, & ab eo tempus numeratur.

αὶ ἀν²⁴ Φῶσιν ἀπ' ἀνδρὸς τελευτῆς κύειν· καὶ τοὺς οἴκους²⁵ ἐκμισθοῖ τῶν ὀρφανῶν. ἔστι δὲ²⁶ ἐπώνυμος οὗτος, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ὁ χρόνος ἀριθμεῖται.

* Regis officium. 3.

* 27 Ὅσα ὁ βασιλεὺς ποιεῖ. γ. 90

Sed Rex, mysteriis præest cum Curatoribus eorum, Bacchi festis, & certaminum lampadis. & patria administrat sacrificia. Dicuntur autem apud illum, dies, seu a-

²⁸ Ὁ δὲ βασιλεὺς μυστηρίων προέστηκε μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν, καὶ ²⁹ Ληναίων, καὶ ἀγώνων τῶν ἐπὶ λαμπάδι· καὶ τὰ περὶ τὰς ³⁰ πατρῴους θυσίας διοικεῖ. δίκαι δὲ πρὸς αὐτὸν λαγχά-

24 Φανῶσιν] C. V. αὶ ἀν φῶσιν ἐπ' ἀνδρὸς τελευτῆς κύειν. C. A. αὶ ἀν φῶσιν ἀπ' ἀνδρὸς τελευτῆς κύειν. m. l. c: quæcumque se dixerint a morte mariti prægnantes, ἐπὶ τελευτῇ est, post mortem mariti se prægnantem professâ est, ut ventris nomine sciretur in possessionem, & in mariti arduibus maneret. Lestionem MSSorum firmat Demosthenes contra Macartium, γυναικῶν ὅσαι μίνουσι &c. φάσκουσαι κύειν. KÜHN.

Φανῶσιν] MS. φῶσιν ἐπ' ἀνδρὸς τελευτῆς κύειν. Et sic restituenda hæc: nec absque MS. facile quisquam in Φανῶσιν advertisset mendam. sed φῶσιν scribendum & Demosthenes jubet, ubi in τῷ πρὸς Μακάρτατον περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου non longe a fine, de hoc officio Archontis ita legem recitat: ὁ ἄρχων ἐπιμελεῖσθαι τῶν ὀρφανῶν, καὶ τῶν ἰπικλήρων, καὶ τῶν οἴκων τῶν ἐξερημωμένων, καὶ τῶν γυναικῶν, ὅσαι μίνουσιν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἀνδρῶν τῶν τιθηκῶν, φάσκουσαι κύειν, τούτων ἐπιμελεῖσθαι. &c. JUNG.

Φανῶσιν] Cum Κρήνιο nostro fidem sequi MSS. commendavimus in textu φῶσιν.

25 Ἐκμισθοῦν] Ἐκμισθοί. SEB. Ἐκμισθοῦν] Ὁ ἄρχων προκίρτυτε, per præconem edicebat locandam esse banc vel illam domum. ἐκμισθοῦντο, conducebant autem, quicumque poterant. Isæus Orat. V. elocabant communiter ipsi tutores τοὺς ὀρφανικοὺς οἴκους, aut si hac in parte omissores deprehenderentur, aut minoris locarent rem pupillorum, prætor, hac de re monitus, tutores in gymrum officii redigebat. vid. *Suidam* in φῶσι. C. V. ἐκμισθοῖ τεττε: elocant. KÜHN.

Ἐκμισθοῦν] MS. ἐκμισθοῖ, ut & Seberî credo habuisse: & sic omnino scribendum pro vulgato ἐκμισθοῦν ἐκμισθοῖ, scilicet ὁ ἄρχων. Et jam redeo ad ἐπιμελητῆς, quos supra habuisti: quavis enim antea Segm. 89. ἐπιμελητῶν fuerit mentio, & mox etiam adjunctantur regi, scilicet in sacris: valde tamen aereor ut hic sit rectum illud ἐπιμελητῆς, quod & MS. hic habet; legendum credo potius ἐπιμελεῖται, scilicet ὁ ἄρχων ut post eodem modo ἐκμισθοῖ Noster ait. Et Demosthenes enim ὁ ἄρχων ἐπιμελεῖσθαι τῶν γυναικῶν ait, nec ille ἐπιμελητῆς ullos in eo officio adjungit. Et *Ulpianus* in *Timotheum Demosthenis*: ὁ ἄρχων ὁ εὐαντοῖς, ὅστις ἐπεμελεῖτο τῶν χειρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν καὶ ἄλλων τινῶν. JUNG.

Ἐκμισθοῦν] Omnino hic ex MSS. restituendum ἐκμισθοῖ, quo modo textus jam habet: quod cum in dubium revocari nequeat, ultro concedas oportet illud ἐπιμελητῆς mutandum esse cum *ψηφισματῶ* nostro in ἐπιμελεῖται; illam itaque emendationem invitis etiam MSS. in textum reddidi.

26 Ἐπώνυμος] Τοῦ ἐπώνυμου [c. vid. supra Segm. 85. JUNG.

Ἐπώνυμος] *Pausan* in *Laconicis*: καὶ Ἀθηναῖοι τῶν καλουμένων ἐνῆα ἐπώνυμοι ἐστὶν εἰς ἄρχων, quem locum præcepit olim *Meursius* Att. Lect. lib. V. cap. 5. ubi de his aliisque apud Athenienses ἐπώνυμοι agit. Ad ὧτος Clar. *Falckenbergius* habet: ὀφθεῖς ἐγγράπτο εἰς μη ὁ φῶς. Egrege *Etymologus* in voce Ἀρχων ἔστι οὖν ὁ τῆν ἐπώνυμοι ἄρχων ἄρχων, ἀφ' οὗ καὶ ἐπι-

αὐτὸς ἐμετρίτο· quæ *Nostri* omnino illustrant; ibidemque recenset quot Athenis fuerint Archontes.

27 Ὅσα ὁ βασ. ποιεῖ.] C. A. ὅσα π. ὁ β. ὑψηλῶς de Regno: Ἀθήνησι μὲν οὐκ βασιλεὺς τις ἦν καλούμενος, μικρὰ ἔπραττε καὶ ὑπειθυνοῦς ἦν, εἰς τὴν ὄραμα τοῦ δήμου, οἶμαι καίτοις, ἀπὸ ὅτις ἀκρατῶς ἐλεύθεροι. Romanis talis erat Rex *sacrificulus*, veterum regum mimus. vid. omnino *Demosth.* contra *Nearum*, & *Androt.* KÜHN.

28 Ὁ δὲ βασιλεὺς, &c.] De officio regis in sacris vid. *Sigon.* lib. IV. de Rep. *Athen.* c. ult. & in *Labbei* Codice adnotatum est: de hoc *Synell. de Rep. pag. 14. Lysias pag. 103. adversus eum δίκη ἀσεβείας*: quæ scilicet in *Lysie* ὑπὲρ *Καλλίου* ἱεροσυλίας ἀπολογία quaerri possunt. fumpsit vero hæc, ut ista omnia, ex *Aristotelis* libro *Pollax*, ut index hic nobis *Hierocratio* in ἐπιμελητῆς τῶν μυσθ. *Aristoteli*, ait, ἐν Ἀθηναίων πολιτεῖα φησὶ οὕτως: ὁ δὲ βασιλεὺς, πρῶτον μὲν τῶν μυστηρίων ἐπιμελεῖται μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν, οὓς ὁ δῆμος ἐχειροτόνει: τέσσαρες ἦσαν δύο μὲν ἐξ Ἀθηναίων ἀπάντων, εἰς δὲ ἐξ *Εὐμολπίδων*, καὶ εἰς ἐκ κηρύκων. JUNG.

Ὁ δὲ βασιλεὺς] *Heraclid. Polit. Athen.* ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ κατὰ τὰς θυσίας διοικεῖ, καὶ τὰ πολέμια. Meminit haud raro *Aristides*.

29 Ληναίων, καὶ ἀγών. τ. ἐπὶ λαμπ.] C. A. ἐν λαμπάδι. vid. *Meurs. Græciam feriatam.* KÜHN.

Ληναίων, καὶ ἀγών. τ. ἐπὶ λαμπ.] *Lenæa* quæ fuerint, notum: non ubivis obvium qui ἀγῶνες ἐπὶ λαμπάδι. *Ludos qui in Lampade dicti sunt*, ait *Sigon.* cod. lib. IV. c. ult. *nempe Panathenæa, Hephæstia, & Promethea*: quæ fumpsit ni fallor, ex *Hierocratione*, quæ vide in *λαμπάς*, ubi ex *Polemonem* περὶ τῶν ἐν τοῖς προπυλαίοις πινάκων hæc adfert: τρεῖς ἀγῶνες Ἀθηναῖοι ἱερτὰς λαμπάδας: Παναθηναῖοις, καὶ Ἡφαιστῆσι, καὶ Προμηθεῖσι. *Ἠέχης*: λαμπάς, λαμπάδος, ἀγών, καὶ ὁ νικῆσας λέγεται λαμπάδοφορος. Non etiam mihi *Sigonii* interpretatio, *ludos in Lampade* dicentis, satisfacit. Ait enim *Pollax* ἐπὶ λαμπάδι, quod magis propter *Lampadem* sit, qua in illis tribus ludis utebantur; vel potius ἀγῶνες ἐπὶ λαμπάδι, certantibus vel *ludi lampadis*, ut ἱερτὰι λαμπάδες apud *Polemonem*. Meminit horum & *Xenophon* πόροις, ἢ περὶ προσόδων' ubi nominantur ἐν ταῖς λαμπάσι γυμνασιάρχουμένοι. Peragebantur hæ λαμπάδοδρομαὶ ἐν *Κερραμικῶ*, ut videre potes apud *Etymologos* scriptorem. JUNG.

30 Πατρῴας] MS. πατρίους. SEB.

Πατρῴας] MSS. πατρίους. C. A. equidem habuit πατρικοίς, sed x erasum est a nescio quo. *Thomas* in *Eclogis*: πατρῶα τὰ ἐκ πατέρων εἰς υἱοὺς χωρεῖντα καὶ πατρῴοι φίνοι: πατρία δὲ τὰ τῆς πόλεως ἴδη. ita & h. l. πατρίοι θυσῖαι, vel θυσῖαι κατὰ τὰ πατρία. vid. *Demosth.* contra *Nearum*. KÜHN.

Πατρῴας] Pro πατρίους noster ut & Seberî MS. πατρίους. Quæ sequuntur de causis ita interpretatur *Sigonius* lib. IV. de Rep. *Athen.* cap. 4. *Apud regem lites intenduntur impietatis, sacerdotis controversi; & gentibus, ac sacerdotibus omnibus ipse jus dicit, & causis de cade in Arcopagium introducitur, & depositum*

νονται, ἀσεβείας, ³¹ ἱερωσύνης ἀμφισβητήσεως. καὶ τοῖς ³² γένεσι, καὶ τοῖς ἱεροῖς πᾶσιν αὐτὸς δικάζει· καὶ τὰς τοῦ Φόνου δίκας ³³ εἰς Ἄρειον πάλιον εἰσάγει· καὶ τὸν στέφανον ἀποθήμενος, ³⁴ σὺν αὐτοῖς δικάζει. προαγορεύει δὲ τοῖς ³⁵ ἐν αἰτία, ἀπέχεσθαι μυστηρίων, καὶ τῶν ἄλλων νομίμων. δικάζει δὲ καὶ τὰς τῶν ³⁶ αἰψύχων δίκας. τὴν δὲ συνοικοῦσαν αὐτῷ, ³⁷ βασιλίссαν καλοῦσιν.

91

• ³⁸ Ὅσα ποιεῖ ὁ Πολέμαρχος.

8.

• *Imperatoris officium.*

4. 91

Ὁ δὲ Πολέμαρχος θύει μὲν Ἀρτέμιδι ἀγροτέρα, καὶ τῷ Ἐνυαλίῳ διατίθησι δὲ τὸν ³⁹ ἐπιτάφιον ἀγῶνα τῶν ἐν πολέμῳ ἀποθάνοντων· καὶ ⁴⁰ τοῖς περὶ Ἀρμόδιον ἐναγίζει.

Imperator, Dianæ Venatrici sacrificat, & Marti. Ordinat quoque certamen funebre eorum, qui bello cecidere. Et Harmodio, suisque parentalia celebrat.

corona cum iis iudicat, quin etiam lites de rebus inanimatis cognoscit. E quibus vides cum ἱερωσύνης ἀμφισβητήσεως legere, sine distinctione, quum reddat sacerdoti controverſi: credo quum sacerdotes ex generibus forte legerentur, inde lites non raro accidisse. Alias ἀμφισβητήσεως fuit genus peculiare δίκης, Segm. 32. quod potius puto ad ἄρχοντα actum, cui κλήρων & ἰσικλήρων ἐπιδικασίας Segm. prac. tribuit. JUNG.

Πατρίως] Reponere jubent MSS. omnes πατρίως· πατρίως θυσίαι, quæ ritibus institutoque a patribus tradito fiebant: θύειν κατὰ τὰ πατρία, τοῦτ' ἴσιν κατὰ τὸ ἔθος τῶν πατέρων, inquit Porphyg. de Abst. lib. II.

31 ἱερωσύνης, ἀμφισβητήσεως.] Coniunxit ista sublaeta interpunctione Sigonius lib. IV. de Rep. Athen. de sacerdoti controverſis; & Suidas in ἡγεμονίᾳ id manifeste evincit, ut Valeſius annotat. KÜHN.

ἱερωσύνης,] Post hanc vocem distinctionis minoris notam delevi, ipsa rei ratione suadente.

32 Γένεσι] Petrus de L. Att. corrigit, καὶ τοῖς γένεσι, καὶ τοῖς ἱεροῖς π. α. δ. Ὁ γένεσι sive familiis, sed sacris, omnibus jus dicit. Nam non omnibus γένεσι Rex jus dicebat, inquit: verum textus non est mendosus, quia coniungenda sunt ἱερωσύνης ἀμφισβητήσεως cum καὶ γ. familiis de sacerdotio controverſo jus dicit, nec intra hos se terminos continet ejus jurisdictionis: jus enim dicit omnibus aliis personis vel rebus sacris, ubi controverſia qualis qualis inciderat ad facta pertinens. KÜHN.

Γένεσι] MS. γένεσιν. pravo accentu. Alias de his Haprostatio γεννηταί τῶν πατρῶν ἐκάστη δὴ ἑκάστη εἰς γένη τρίακοῖτα, ἐξ ὧν αἱ ἱερωσύνας ἐκάστοις προσήκουσαι ἐκλερούοντο. JUNG.

33 Εἰς Ἄρειον πάλιον] Vid. Antiphontem Orat. XV. p. 157 & 159. KÜHN.

Εἰς Ἄρειον πάλιον] Vid. Sigon. lib. III. de Rep. Ath. cap. 4. JUNG.

34 Σὺν αὐτοῖς δικάζει.] C. A. σὺν αὐτῷ ἰδιῶς. leg. σ. αὐτοῖς ἰδικάζει. KÜHN.

35 Ἐναντίως] C. V. ἐν αἰτία, qui crimen habent, cædis puta: vulgata lectio suadet, ut legamus ἐν αἰτίας. C. V. lectionem juvat Demosth. contra Aristocr. dicens: κατὰ τῶν ἐν αἰτία, εἰάν τις ἀποκτείνῃ &c. unde pater hoc loco τοῖς ἐν αἰτία esse homicidii accusatos reſque petalos, conf. dicta sup. Segm. 67. KÜHN.

Ἐναντίως] Pro ἐναντίως, MS. habet ἐν αἰτία· quod puto verum, scilicet τοῖς ἐν αἰτία, illis qui in reatu. erat idem hoc λεξίδιον & supra Segm. 67. in MS. JUNG.

Ἐναντίως] Restitui cum Jungermanno nostro ac Kühnio ἐν αἰτία: consentit in hanc emendationem Fulckenburgii Codex.

36 Αἰψύχων] Vide Sigon. lib. III. de Rep. Athen. c. 3. & infra Segm. 120. JUNG.

37 Βασιλίссαν] De ejus officiis Demosth. contra Nearam, debebat esse ἀστὴ, civis, impolluta adulterio, quæque viro nupserat virgo. ea Baccho dabatur uxor. KÜHN.

Βασιλίссαν] MS. βασιλίссαν. ea regina dabat operam sacris quibusdam arcanis ex regia rep. observatis, ut ex Oratione Demosth. contra Nearam Sigon. libr. IV. de Rep. Athen. cap. ult. docet. JUNG.

38 Ὅσα ποιεῖ ὁ πολέμ.] C. A. ὁ non habet. Ἐνυαλίῳ Interpr. Marti. sed Sect. 28. distinguitur a Martia. vid. Suid. in Ἐνυαλίῳ, & plures alios. munus illud λυκαμβίσις ἀρχὴ dicitur a Cratino Comico apud Hesychiom: causam appellationis invidit nobis ejusdem compilator. suspicari aliquis posset, Polemarchum etiam inferias misisse Erigona, Icaris filia, cujus suspendium rei colebant Athenienses solenni festivitate, quam αἰώρων, oscillationem vocarunt, & quia Lycambes ad laqueum Archilochi iambis mordacissimis dicitur compulſus, forte Cratinus magistratum Polemarchi comice perstringere voluit, & cum suspendiose Erigona manibus procurandis occupatus esset, dixit, ἀρχὴν λυκαμβίδα, magistratum Lycambæum. KÜHN.

Ὅσα ποιεῖ ὁ πολέμ.] MS. ὅσα πολέμαρχος ποιεῖ sine ὁ. de ejus officio in sacris Sigon. IV. de Rep. Athen. hinc, & ex Ulpiano interprete Demosthenis. JUNG.

Ὅσα ποιεῖ ὁ πολέμ.] De Polemarcho agit, citatque hunc Pollucis nostri locum Meursius Lect. Att. libr. II. c. 14.

39 Τὰ ἐπιτάφια ἀγῶνα] MSS. τὸν ἐ. ἀ. ludos funebres in honorem eorum, qui bello strenue ceciderant. curabar etiam, ut eorum liberi alerentur e publico; ipsis vero tumulus erat in Ceramico, qui extra urbem fuit. KÜHN.

Ἐπιτάφια ἀγῶνα] Leopard. XVII. Emend. 13. JUNG.

40 Τοῖς περὶ Ἀρμόδιον] H. Magio temporis injuria lacunofus videtur hic locus, miscell. II, 6. nescio, an quia Interpres, cujus verba sola recitat, Harmodio suisque &c. Quid vero? si τοῖς περὶ Ἀρμόδιον idem dicamus esse τῷ Ἀρμόδιῳ, quemadmodum infra X, 150. οἱ περὶ Ἐραστον καὶ Κήνοκον exp. Erasmus & Cerycus. Item πρὸς τὰς περὶ Μάρθου καὶ Μαρίας, ad Martham & Mariam, Johan. XI, 19. ubi vid. & Not. Camer. Nisi forte omisſum putes nomen Aristogitonis, cui cum Harmodio ob interentum Hipparchum tyrannum ille honor communis fuit: vide Demosth. de Cor. fol. 382. & Dion. Chryſost. Orat. XI. fol. 191. SEB.

Τοῖς περὶ Ἀρμόδιον] Vid. Prov. Harmodii cantilena. SEB. 2.

Apud hunc autem, actiones intenduntur: Inquilinorum, eodem cum Civibus civitatis jure utentium, Hospitum. Sortem distribuit, singulis scilicet Tribubus partem, illam quidem Arbitris concedens. Inducit porro actiones, defectionis, immunitio- nis, Hæredum, & Inquilini.

41 δίκαι δὲ πρὸς αὐτὸν λαγχάνονται, μετοίκων, 42 ἰσοτελῶν, προξένων· καὶ διανέμει 43 τὸ λαχὸν, ἐκάστη Φυλῆ τι μέρος· 44 τὸ μὲν διαιτηταῖς πα- ραδιδούς· εἰσάγων δὲ δίκας 45 ἀπροστασίου, ἀπρο- στασίου, 46 κλήρων, 47 μετοίκων.

• De assessoribus.

5.

• 48 Περί παρέδρων.

• 92

Confessores autem nominantur, quos Prætor, Rex, & Imperator, binos scilicet singuli, quoscunque voluerint eli- gunt: eos vero, apud Quingentos cen- sferi oportebat, deinde in foro. Allegan- tur & tabulæ, quod iudicio legitimo ju- dicatum sit.

49 Παῖρεςδροι δ' ὀνομάζονται, 50 οὓς αἰροῦνται ἄρ- χων, καὶ βασιλεὺς, καὶ πολέμαρχος, δύο ἑκα- στος, οὓς βούλεται. δοκιμασθῆναι δὲ αὐτοὺς ἐ- χρῆν ἐν τοῖς πεντακοσίοις, εἴτ' ἐν δικαστηρίῳ. προσαιροῦνται δὲ καὶ 51 γραμματεῖα, 52 ὅς ἐν νόμῳ δικαστηρίῳ κρίνεται.

Τοῖς περὶ Ἀρμόδιον] Armodio & Aristogitoni mittit insperatus, præterea alii erant honores decreti familiae cotu- ridentem. Kühn.

Τοῖς περὶ Ἀρμόδιον] Harmodii manibus parentavit, interpretatur Sigonius de Rep. Ath. lib. IV. c. 7. beneque notavit errorem Marci Seberus noster. Et certe ille H. Marcius, vir alias doctiss. Pollucem Græcum nunquam fere insperit: sed quædamque laudat, ejus interpre- tem sequitur, & fere omnibus illis locis una & ejus lapsus. Notissimum loquendi genus τοῖς περὶ Ἀρμόδιον, pro τῷ Ἀρμόδιον. sic creberrime τοῖς περὶ Θεαγένην, pro Theagene suo Heliodorus in Æthiopicis. infinita talia nota- ri queant. Jung.

41 Δίκαι δὲ] De his vid. Sigon. lib. IV. de Rep. Ath. c. 3. ubi de Polemarchi officio in civilibus. Jung.

42 Ἰσοτελῶν, προξένων.] C. A. καὶ ἰσοτελῶν προξέ- νων conjunctim, melius vulgata. ἰσοτελεῖς ex inquilinis asciti erant in numerum eorum, qui æqualia cum civibus pendebant tributa: at civibus ex utro- que parente Attico gentis nondum æquiparabantur. Kühn.

43 Τὸ λαχὸν] Quod forte obvenit, singulis scilicet tribubus caulaturam ad se pertinentium partem aliquam. dein C. A. τὸ μὲν διαιτηταῖς παραδούς· partem vero στα- διῶν ἀρbitris decidendam. Kühn.

44 Τὸ μὲν] MS. τὸ. Jung.

45 Ἀπροστ. ἀπροστ.] Abest a C. A. ἀπροστασίου. Kühn.

Ἀπροστ. ἀπροστ.] Harpocratio in ἡγεμόνα δικαστηρίου. & Aristoph. Schol. ad illa ἐν Σφηξίν. -- ὡς τὸν πολί- μαρχον· ubi quoque crudelit. Flor. Christiani notas adi. Jung.

46 Κλήρων] C. A. κλήρων μετοίκων· κλήρων vel κλή- ρων· quod ultimum etiam C. V. agnoscit. Petrus in L. L. Atticas leg. μετοίκους. vide & corrige hinc Suidam voce πολίμαρχος. cons. Vales. Notis in Harpocr. & Meurf. Lect. Att. lib. II. c. 14. ubi recte Callima- chus dicitur primus fuisse Athenis Polemarchus, erat enim pars τῶν ἰνία. Lex erat lata apud Athenienses, ut πολίμαρχος in acie dextro cornu præsetet. Herodo- tus in Erato, ubi decem iudicibus undecimum ψηφοφό- ρον accessisse refert τὸν τῷ κλάμω λαχόντα τῶν Ἀθηναίων πολίμαρχον. Valesius in Notis pro φυλῆ forte inquit βουλῆ legendum. mihi, ut dixi videtur, Polemarchum forte divisisse quæ Arbitris in singulis tribulibus, quæ- ve iudicibus debebantur ex causis ad suum forum per- tinentibus. Kühn.

47 Μετοίκων.] MS. μετοίκων. Seb.

Μετοίκων.] MS. noster, & Seberi μετοίκων. sed hi jam fuerunt paulo ante: quid itaque, si hic μετοίκου emendandum dicamus? de quo vide prolixè Harpocrati- onem in μετοίκων· μετοίκου, ut supra Segm. 31. Πολί- κίου. erat scilicet illud, quod ἰτίλου κατ' ἕτος οἱ μά- τοικοι· quique non solvebant, si convincebantur, sol- lebant vendi. Hoc tamen πωληταῖς tribuitur etiam a Nostro infra Segm. 99. Viri itaque docti aliter orem- ferent, si nos non recte. Aristotelis alias verba ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτικῇ de Polemarcho apud Harpocrat. in πολί- μαρχος sunt: αὐτὸς τε εἰσάγει δίκας, τὰς τε ἀπροστα- σίου, καὶ ἀπροστασίου, καὶ κλήρων, καὶ ἐπικλήρων, τοῖς μετοίκους, καὶ τὰλλα ὅσα τοῖς πολιταῖς ὁ ἄρχων, ταῦ- τα τοῖς μετοίκους ὁ πολίμαρχος. Jung.

Μετοίκων.] Cum Kühnio in textu reposui μετοίκων.

48 Περί παρέδρων.] C. A. π. παρέδρων. Kühn.

49 Παῖρεςδροι δ'] MS. παῖρεςδροι δὲ οὖν. de his vid. Sigon. lib. IV. de Republ. Ath. cap. 3. vid. & de hac voce alia apud Nunnes. in Herodiani fragmentum adjunctum Phrynicis Eclogis Attic. voce παῖρεςδροι. Jung.

Παῖρεςδροι &c.] Etymologum vide in voce & Suidam. Pollux autem hæc, ut pleraque alia, ex Aristotele de Re- publica Atheniensium, cujus verba apud Harpocrati- onem leges, hausit. His non fuisse dissimiles, quos juris He- braei Pandecta, פדריה פדריה, mutata paululum voce פדריה פדריה dicunt: Glossatores exponunt פדריה פדריה. Gemaritz: פדריה פדריה, בולויט' consuler, qui plura cupit de hac voce, Auctorem Aruch, & Doctissimum Sheringhamum ad forte caput primum. Hac eadem Græca voce sua civitate donata Syri utuntur. Mox vul- go erat אפריטאי.

50 Οὓς αἰροῦνται] C. V. omittit οὓς, & dein αἰροῦνται, ut mox προσαιροῦνται, præter hos eligunt etiam scri- bant &c. nam C. A. legit recte γραμματεῖα. γραμ- ματεῖα legit & Valesius. Kühn.

Οὓς αἰροῦνται] MS. αἰροῦνται, numero multitudinis, non αἰροῦνται. Jung.

51 Γραμματεῖα] Γραμματεῖα emenda, ut MS. noster clare habet, vulgatum γραμματεῖα, vel relativum de fal- sum esse arguat. Jung.

Γραμματεῖα] Textus habet ex Kühnio emendatione γραμματεῖα.

52 Ὅς ἐν νόμῳ δικαστηρ. κρίν.] De quo in legitimo ju- dicio sentit sententia. idem servabat leges & decreta, ἴναρον δικαστηρίου est, quod secundum ordinem a legi- bus præscriptum coit, & de causis, qua incidunt, agit pro more recepto. Kühn.

εἰσαγωγῆς, ἀρχῆς κληρωτῆς ὄνομα οὐ-
τοι δὲ τὰς δίκας εἰσήγαγον πρὸς τοὺς δαιτητάς.
54 ἀθλοθεταὶ δέκα μὲν εἰσιν, εἷς κατὰ Φυλὴν-
δοκιμασθέντες δὲ, 55 ἄρχουσι τέσσαρα ἔτη, ἐπὶ
56 τῷ διαθεῖναι τὰ Παναθηναῖα, τὸν τε 57 μουσι-
κὸν, καὶ τὸν γυμνικὸν, καὶ τὴν ἵπποδρομίαν.

59 Ἴππαρχοι δὲ δύο ἐξ ἀπάντων Ἀθηναίων αἰ-
ρεθέντες, ἐπιμελοῦνται τῶν πολέμων. 60 οἱ δὲ Φύ-
λαρχοι δέκα, εἷς ἀπὸ Φυλῆς ἐκάστης τῶν ἵπ-
πέων προϊστάνται, καθάπερ οἱ ταξίαρχοι τῶν
ὀπλιτῶν. 61 νομοφύλακες μὲν ἑστέφάνωνται
62 στροφίῳ λευκῷ. 63 τὴν δὲ πομπὴν πέμπουσι
τῇ θεῷ. τοῖς δὲ προέδροις 64 ἐν ἐκκλησίαις συ-
καθίζουσιν, ἕνια διακαλύοντες 65 ἐπιχειροτονεῖν, ὅ-

53 Περὶ εἰσαγωγῶν] C. A. εἰσαγωγῆς. C. V. περὶ
εἰσαγωγῶν. cætera desunt. dein C. A. εἰσαγωγῆς, leg.
εἰσαγωγῆ. ita & Heysch. quamvis lectionem vulgatam
non damnem. Kühn.

Περὶ εἰσαγωγῶν] MS. περὶ εἰσαγωγῆς. altera parti-
cula tituli est ante ἀθλοθεταί. de εἰσαγωγῆσι vid. *Sigon.* lib. III. de Rep. *Ath.* c. ult. JUNG.

54 Ἀθλοθεταί] C. A. περὶ ἀθλοθετῶν. ita & C. V.
KÜHN.

Ἀθλοθεταί] Cum ἀθλοθεταί, in MS. novum tmema,
sub titulo, περὶ ἀθλοθετῶν. de his vid. *Sigon.* lib. IV.
de Rep. *Ath.* c. ult. JUNG.

55 Ἀρχουσι τέσσα ἔτη] MS. ἄρχουσι ἔτη τέσσαρα.
JUNG.

56 Τῷ διαθεῖναι &c.] Leg. διαθεῖναι. post γυμνικὸν,
excidit ἀγῶνα. Kühn.

Τῷ διαθεῖναι &c.] MS. τὸ διαθ. τὰ παναθηναῖα.
JUNG.

Τῷ διαθεῖναι] Ex Kühni nostri emendatione διαθεῖ-
ναι in textu reposui.

57 Μουσικὸν, καὶ τὸν γυμν.] Sc. ἀγῶνα. sic & ἐπι-
τάφιον dixere, non semper λόγον, sed ἀγῶνα etiam
subintelligentes, ut *Leopoldus* XVII. Emend. 14. no-
tavit. JUNG.

58 Περὶ ἵππαρχῶν] C. A. περὶ ἵππαρχου. cæteri ti-
tuli infra sequuntur. alias dicitur ὁ ἐπὶ τῶν ἵππέων, ut
ὁ ἐπὶ τῶν ὄπλων. Kühn.

Περὶ ἵππαρχῶν] Hoc tmema in MS. triplex est, &
ante ἵππαρχοι &c. saltem περὶ ἵππαρχῶν præscribitur:
reliqui tituli excepto φυλάρχων, redduntur infra suis
locis: emendavit autem in vulgato titulo accentum *H. Stephanus*
in suo Codice, ad oram adponendo: πρυ-
τανῶν, ut mox *Segm.* 96. MS. tamen nollet & ibi,
& mox, ubi titulum hunc inserit, πρυτανῶν habet: quod
etiam rectum puto. JUNG.

59 Ἴππαρχοι] De his, taxiarchis etiam, & phy-
larchis *Sigon.* lib. IV. de Rep. *Athen.* c. 5. JUNG.

60 Οἱ δὲ φυλάρχοι] Περὶ φυλάρχου. C. A. φυλάρ-
χοι δέκα, εἷς &c. ὀπλιταί, milites gravis armatura,
pedites. subiectus erat Hipparchi imperio. dicitur ὁ ἐπὶ
τῶν ὀπλιτῶν. vid. *Philippic.* I. *Demosthen.* quæ hic de
στρατηγῷ τῷ ἐπὶ τῶν ὄπλων disputat *Pestius*, non vi-
dentur facere ad rem. videatur ille in L. L. Attic. pag.

Introductores, Magistratus cujusdam
forte electi nomen est. hi vero actiones ad
Arbitros introducebant. Arbitri autem de-
cem sunt, singuli scilicet ex Tribubus sin-
gulis. Censu vero, & probati, quatuor an-
nis regnant: ad Panathenæorum admini-
strationem, musicum, gymnicum, & e-
questre certamen.

Equitum Magistri duo, ex omnibus
Atheniensibus electi, res militares cura-
bant. Sed Tribuni decem, unus e Tribu
qualibet, Equitibus præerant: sicuti or-
dinum Duces, armatis Militibus. Leg-
um custodes fascia alba coronantur, &
pompa Deo mittunt: primosque in
concionibus occupant accubitus, non-
nulla suffragiis decerni prohibentes, quæ-

249. Nam στρατηγὸς ὁ ἐπὶ τῶν ὄπλων vel ὀπλιτῶν, sim-
pliciter est, *dux peditum*, cui ex altera parte respon-
debant οἱ ἵππαρχοι vel στρατηγοὶ ἐπὶ τῶν ἵππων, *equi-
tibus præfetti*, eisque suberant οἱ φυλάρχοι, ut τα-
ξίαρχοι τοῦ ἐπὶ τῶν ὄπλων dicto audientes erant.
KÜHN.

61 Νομοφύλακες] *Columella* lib. XII. cap. 3. *quod
etiam* (ut ordinatio instituta conservaretur) *in bene
moratis civitatibus semper est observatum: quantum pri-
moribus atque optimatibus non satis visum est bonas
leges habere, nisi custodes earum diligentissimos cives
creassent, quos Græci νομοφύλακας appellant.* vid. *Nic.
Crag.* lib. II. de Rep. *Lac.* cap. 6. SEB.

Νομοφύλακες] C. V. ultimam literam omittit. & C.
A. μὲν. titulus adest, περὶ νομοφυλάκων. Kühn.

Νομοφύλακες] MS. cum νομοφύλακες novum tme-
ma habet, præfixo titulo: περὶ νομοφυλάκων. & dein
ordine alio: νομοφ. ἵστειφ. μὲν στρ. de his vid. *Sigonius*
lib. IV. de Rep. *Athen.* cap. 3. qui *Istrophii* hujus quod
insigne huic magistratui, etiam meminit eodem lib. IV.
cap. 1. JUNG.

62 Στροφίῳ λευκῷ.] C. A. στροφίῳ μὲν λευκῷ,
τὴν δὲ πομπὴν πέμπουσι τῇ θεῷ, *pompam ducunt
Deæ*, id est, *Minerva*. ita etiam legit *Yates*. Notis
in *Hærocrat.* vid. iterum *Suidas* in οἱ νομοφύλακες.
KÜHN.

63 Τὴν δὲ πομπὴν &c.] MS. λευκῷ τῇ δ. π. π. τῇ
θεῷ, non τῷ θεῷ, *Minerva* credo, Atheniensium tutelari
Deæ: ut mox ταμίαι τῆς θεοῦ *Segm.* 97. JUNG.

Τὴν δὲ πομπὴν, &c.] Τῇ θεῷ, *Minerva*, restitui:
ante nos fuit τῷ θεῷ.

64 Ἐν ἐκκλησίαις] C. A. ἐν ἐκκλησίῃ, cui lectio-
ni præfero vulgatam. *assident cum prodris in concionibus*
e regione novem archontum. C. V. διακαλύοντες.
KÜHN.

65 Ἐπιχειροτονεῖν] Legem de ἐπιχειροτοσίᾳ νόμον
integram exhibet *Demosthen.* contra *Timoctar.* ubi *Ul-
riani*, ἐπιχειροτοσία δὲ ἐστὶ ἡ διάσκεψις, ὅ, τὴ δὲ
ποιεῖν περὶ νόμων. confer *Hærocrat.* & *Suid.* ex
Hærocratatione corrigendum. alias dicitur & ἐπιψηφί-
σις & ἐπιψηφίζεσθαι, *suffragia. sententias calculis ferte.*
KÜHN.

ιδίων, καὶ τῶν δημοσίων. 78 ἢ δὲ γ' κήρυξι καὶ
79 πρεσβείαις 80 ἀξιοὶ χρηματίζειν, οὓς δὲ πρό-
τερον τοῖς 81 πρυτάνεσιν ἀποδοῦναι τὰ γράμματα.
82 ἢ δὲ δ' περὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων.

rebus, & publicis. Tertia, Præconibus,
& Legatis celebranda est, quos ante Pry-
taneis scripta tradere oportet. Quarta ve-
ro, de sacris, & sanctis.

Περὶ Ἐπιστάτου.

η'.

De præfecto.

8.

83 Ὁ δὲ Ἐπιστάτης καλούμενος, ἔστιν εἰς τῶν
84 πρυτάνεων, ὁ κλήρω λαχῶν. 85 δις δὲ οὐκ ἔξε-
στι γενέσθαι τὸν αὐτὸν ἐπιστάτην. ἔχει δὲ 86 οὐ-
τος 87 τὰς κλεῖς τῶν ἱερῶν, ἐν οἷς τὰ χρήματα,
καὶ τὰ γράμματα. καὶ 88 ὅταν οἱ 89 πρυτάνεις
τὸν δῆμον ἢ τὴν βουλὴν 90 συνάγωσιν, οὗτος ἐξ
ἐκάστης 91 Φυλῆς πρόεδρον ἕνα κληροῖ, μίσην τὴν
92 πρυτανεύουσιν ἀφίεις.

Sed Præfectus dictus, unus Prytaneo-
rum est, sorte electus. Eundem vero bis
Præfectum creari non licet. Habet autem
hic sacrorum claves, ubi pecuniæ fixæ
sunt, & tabulæ. Cumque Prytanei, aut
Senatum, aut Populum convocant, hic
ex singulis conciliis primam occupat se-
dem, sola prætoria excepta.

tis. Non semper licebat ejusmodi ἐπιτηρίαν ponere.
Lex enim erat: ὅς ἂν θῆ ἐπιτηρίαν μυστηρίαις τιθῆναι
ἀκρίτος, quicumque mysteriorum tempore ἐπιτηρίαν (in
templi Eleusini ara) posuerit, indicta causa moriatur.
Præfecti irremium injuria affecti ἐπιτηρίαν ponebant, aut
sedebant in Μυνηχία. Demosth. de Corona. Kühn.

78 ἢ δὲ γ'] MS. integre τρίτη. & mox τετάρτη. vid.
Cassaub. in Theophr. Charact. p. 320. SEB.

81 ἢ δὲ γ'] C. V. ἢ δὲ τρίτη &c. ἀξιοὶ χρηματίζειν.
C. A. ἀξιος. Lectio Vossiani Codicis palmam præcipit
aliis: vult responsa dare præconibus & legationibus,
epistolis, ante apud Prytanes redditis. Interdum lega-
ti audiebantur etiam in κυρία concione, si forte eorum
adventus ita ferebat, ut patet ex Aristophane, qui in
suis Acharnensibus legatos Perfarum in κυρίαν ἐκκλη-
σίαν introduxit, sed hoc rarius usu venit & κατὰ συ-
τυχίαν. Kühn.

82 ἢ δὲ δ'] MS. noster ut Seberi τρίτη, pro nota γ',
ut & mox τετάρτη, pro δ'. JUNG.

79 Πρεσβείαις] Sigon. lib. II. de Rep. Athen. c. 4.
JUNG.

80 Ἀξιος] MS. ἀξιοὶ χρημ. quod quanto rectius vul-
gato ἀξιος, quod hic sensum turbat? scribe itaque
ἀξιοὶ. JUNG.

Ἀξιος] Ἀξιοὶ in vulgatæ lectionis locum dedi, quæ
inepta: prævit Kühnius.

81 Πρυτάνεσιν] Πρυτανισσιν. SEB.

Πρυτάνεσιν] MS. πρυτανισσιν sine accentu. JUNG.

82 ἢ δὲ δ'] C. V. ἢ δὲ τετάρτη περὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων,
de sacris & profanis. ὁσίων enim junctum cum ἱερῶν ἴσπε-
ctat ad publica urbis negotia, resque humanas, quæ
etiam τὸ τῆς ὁσίας, sanctitatem quandam a legibus
habent. vid. Ulpian. in Demosth. Orat. contra Midiam.
Kühn.

83 ἢ δὲ δ'] ἢ δὲ τετάρτη MS. ut dixi. Ex Solanis au-
tem lege, ubi de tribus concionibus mentio, sacra in
tertia concione tractata sunt, ut adnotat ex Timocra-
tea Demosth. Sigonius lib. II. de Rep. Athen. cap. 4.
vid. & Cassaubonum nostrum ad Theophr. Charact. πε-
ρὶ ἀθῆναις, non longe a fine. JUNG.

84 Ὁ δὲ ἐπιστάτης] C. A. ἐπιστάτης δὲ ἔστιν εἰς.
Duplicis generis Epistatas Suidas habet, quorum alter
ex Prytanibus, alter ex Proædriis erat. conf. Aristot.
lib. VI. Polit. cap. 8. & Peisium in L. L. Atticas, p.
190. Kühn.

85 Ὁ δὲ ἐπιστάτης &c.] Hesychius inter alia ἀρχοντα
κινὰ Ἀθήναις exponit: enucleatius vero, qui sit ἐπιστά-
της, docet Etymologus in voce, qui præterea illi com-

missam adferit τὴν δημοσφραγίδα, reipublica sigillum.

84 Πρυτάνεσιν] Πρυτανισσιν MS. SEB.

Πρυτάνεσιν] MS. noster & Seberi, πρυτανισσιν, pa-
roxytonc. vid. de epistata hoc & Sigon. lib. II. de Rep.
Athen. c. 3. & sine lib. IV. c. 2. JUNG.

85 Δις δὲ] In juramento, quod prætabant judices
Heliæ, erat inter alia, οὐδὲ δις (εἰς) αὐτὸν τὴν ἀρ-
χὴν τὸν αὐτὸν ἀνδρα, οὐδὲ δύο ἀρχαίς ἀξίαι τὸν αὐτὸν
ἐν τῷ αὐτῷ ἱνιαυτῷ. vid. Ulpian. in Demosth. Timo-
cras. Kühn.

86 Οὗτος] C. A. non habet οὗτος. Kühn.

87 Τὰς κλεῖς τῶν ἱερῶν.] C. A. ἔχει δὲ καὶ τῶν ἱερῶν
τὰς κλεῖς, ἐν οἷς. C. V. male ἐπίς pro ἐν οἷς. Pbanon.
in ἐπιστάτης Ἀθήναις, qui Suida loca descripsit. vid.
& argumentum alterum in Demosth. Orat. contra An-
droi. Kühn.

Τὰς κλεῖς &c.] Apud Etymologum in voce designa-
tius: φυλάσσει δὲ τοῦ ἱεροῦ τὰς κλεῖς ἐν ᾗ τὰ δημοσία
χρήματα; & ita certe apud Nostrum quoque emendate
magis legeretur: in opisthodomio aurem repositum fuisse
publicæ rei Thesaurum ex Oratoribus & Harpocra-
tione abunde notum est; hujus itaque claves ὁ ἐπιστά-
της adfervabat.

88 Ὅταν] MS. ὅτ' ἂν. JUNG.

89 Πρυτάνεσιν] C. V. πρυτανισσιν. Kühn.

90 Συνάγωσιν] MS. συναγωγήσιν. & quod majoris
momenti, postea ἐκάστης φυλῆς MS. non βουλῆς, ut
vulgo. Er inepite vulgatum certe: tuque audacter φυ-
λῆς restitue, ut & Sigon. lib. II. de Rep. Athen. c. 3.
interpretatus est, ex υπαγαμασθε τριβῶν. sic statim No-
ster subjicit μετὴν τῆν πρυτανεύουσιν, scilicet φυλῆν, quæ
prytaneatum gereret, de qua infra Segm. 115. JUNG.

91 Βουλῆς] Uterque Codex pro βουλῆς recte φυλῆς,
ex singulis tribubus unum πρόεδρον sorte creat, exce-
pta ea qua est in imperio. Ulpianus in Orat. contra
Midiam: οἱ πρόεδροι ἦσαν οἱ διὰ τοῦ κήρυκος λέγοντες
τῷ δήμῳ δοκίμῳ ἑμῶν περὶ ταύτου βουλευσασθαι; καὶ
χωρὶς ἐκείνων περὶ οὐδενὸς ὁ δῆμος ἐπέκριντο. conf. &
Suidam in προεδρία. ni officium facerent πρόεδροι, qui-
libet eorum debebat quadraginta drachmas Mineræ sa-
cras, Demosth. Timocratea, ubi de eorum officio in
juramento Heliastico. Kühn.

Βουλῆς] Cum Kühnio nostro φυλῆς in textum in-
tuli.

92 Πρυτανεύουσιν] Tribum illam mittit, quæ pryta-
neati fungitur eo tempore. Gl. πρυτανισσιν, μεγίστη, αἰς
πρυτανισσιν, Augustale. Kühn.

97

* De receptoribus.

9.

* 93. Περὶ Ἀποδεκτῶν.

θ. 97

Receptores erant decem, qui vestigia, tributa, & telonia recipiebant, & controversias, quæ circa hæc erant, judicabant: quod si qua major erat, ad forum transferebant.

De quaestoribus.

10.

98 Περὶ Ταμίων.

Quæstores Decæ, electi erant ex Pentacosimedimnis, sed pecunias præfente Senatu recipiebant: hi vero, κωλακρέται dicebantur. Habebant quoque potestatem remittendi multam, si injuste a Principibus injuncta fuisset.

94 Ἀποδέκται δὲ ἦσαν δέκα, οἱ τοὺς τε Φόρους, καὶ τὰς εἰσφορὰς, καὶ τὰ τέλη ὑπέδεχοντο, καὶ τὰ περὶ τούτων ἀμφισβητήσιμα ἐδίκαζον. εἰ δέ τι μείζον εἶη, εἰσῆγον εἰς τὸ δικαστήριον.

99 Ταμίαι τῆς θεοῦ, κληρωτοὶ μὲν ἐκ πεντακοσιμεδίμων ἦσαν. τὰ δὲ χρήματα παρελαμβάνον τῆς βουλῆς παρουσίας. ἐκαλοῦντο δὲ οὗτοι κωλακρέται, εἶχον δ' ἐξουσίαν καὶ ζημίαν ἀφελείν, εἰ ἀδίκως ὑπὸ τῶν ἀρχόντων ἐπιβληθείη.

93 Περὶ ἀποδεκτῶν.] C. A. π. ἀποδέκται, qui in *Glossis*, τῆς βιβλίου ἀριστο. *Aristot.* lib. VI. *Polit.* c. 8. ἀλλή δὲ ἀρχὴ πρὸς ἣν αἱ πρόσδοι τῶν κοινῶν ἀναφέρονται παρ' αὐτῶν φυλακτῶν μερίζονται πρὸς ἐκάστην διοίκησιν καλοῦσι δὲ ἀποδέκταις τούτους, καὶ ταμίαις. Kühn.

94 Ἀποδέκται.] MS. ἀπόδεκται ἦσαν δ. ο. τοὺς φόρους, καὶ &c. infra tamen Segm. 114. MS. ἀποδέκται παροχτοῦως recte. de hoc magistratu vid. *Sigon.* lib. IV. de *Rep. Athen.* c. 3. Jung.

Ἀποδέκται.] De his videndus *Etymologus*, & ad *Harrocratationem Mausæus*: forte lectum hunc magistratum docet *Etymologicus* auctor. Hæcce autem *Pollucis* ex *Aristotele* esse petita prodit *Harrocratio*. vid. *Poffell.* de *Rep. Athen.* c. 13.

95 ὑπέδεχοντο.] Ita *Ulpianus* in *Timocrateam*, τὸ δ' ἀποδέκταις, ἀντὶ τοῦ ὑποδεχομένου τὰ χρήματα. C. A. διεδέχοντο. *Suid.* ὑπέδεχοντο, quod consentit cum ὑποδέχομαι. vid. *Harrocrat.* in ἀποδέκταις, *Hesych.* & *Suid.* Kühn.

96 Ἀμφισβητήσιμα.] C. V. ἀμφισβητήσιμα. C. A. ἀμφισβητούμενα, qui & mox omittit τὸ ante δικαστήριον, cum quo consentit C. V. Kühn.

Ἀμφισβητήσιμα.] MS. ἀμφισβητήματα ἐδικ. quod vulgato ἀμφισβητήσιμα rectius videtur. Jung.

Ἀμφισβητήσιμα.] Ἀμφισβητήσιμον, *litigiosum*: *Gloss.* itaque τὰ περὶ τούτων ἀμφισβητήσιμα, illa, de quibus *his in rebus lis moveri poterat*: neque hæc lectionem alteri MSS. postponendam duco.

97 Τὸ δικαστ.] Deest τὸ ἀντιδικαστ. in MS. Jung.

98 Περὶ ταμίων.] MS. περὶ ταμίων. De ταμίαις vid. *Sigon.* lib. IV. de *Rep. Athen.* c. 3. meminit & lib. I. c. 4. In *Labbei* Codice adnotatur: ταμίαις τῆς θεοῦ est apud *Æschin.* 15. scilicet Oratione contra *Timarch.* Jung.

99 Ταμίαι τῆς θεοῦ.] *Demosth.* contra *Timocr.* οἱ ταμίαι, ἐφ' ἃν ὁ ἐπισθόδομος ἐνεπρήσθη, καὶ οἱ τῶν τῆς θεοῦ, καὶ οἱ τῶν ἄλλων θεῶν. ubi *Ulpianus*. Iidem erant ταμίαι δημοσίων χρημάτων, nec deerant alii ταμίαι, *quaestores*, pro re nata ad publicam pecuniæ dispensationem in certos usus creati. vid. lib. I. ab initio, & *Suid.* in ταμίαις, & *Valesii* Notas in *Harrocrat.* *Demosth.* contra *Androt.* ὁ τῶν τριηροποιῶν ταμίαις &c. huc alludit *Plato* lib. VI. de *L. L.* ubi τριηροποιῶν ταμίαις legit ἀπὸ μεγίστων τριηροποιῶν. *Petitus* in *L. L.* *Atticæ* negat hunc magistratum κληρωτῶν fuisse, ideoque corrigi hunc locum, sed sine necessitate; nam licet fuerint, quibus non sorte, sed electione contigit honor ille; hoc tamen non efficit, quo minus *Noster* stemus iudicio; sicbat enim id ipsum extra ordinem, in honorem scilicet vi-

rorum illustrium, ut missa sorte, suffragiis crearentur. Kühn.

100 Πεντακοσίων μεδίμων.] Melius *Suidas* jungit πεντακοσιμεδίμων, nec aliter *Interpr.* Kühn.

Πεντακοσίων μεδίμων.] Sic & MS. an tamen potius πεντακοσιμεδίμων una voce legendum? ut & infra est Segm. 129. sane mihi sic videtur, nec putem *Sigonium* aliter legisse, qui hæc dicto libr. IV. cap. 3. interpretans, ex *iis*, qui *quæstiones modiales appellabantur*, dicit. Jung.

Πεντακοσίων μεδίμων.] Cur vero huic vulgatæ lectioni etiam a MSS. adserta hæreamus, cum illa præferenda sit longe, quam ex *Kühni* emendatione in textum retulimus? *Tamias* *Glossa* *quaestorem* exponunt, neque male: non enim fuit dissimile plane utriusque munus. Neque tantum hi soli fuere Athenis ταμίαι, sed & ταμίαι τῶν τριηρών, qui pecuniæ in triemes classiariorum impendendæ curam habebant: docet ex *Eupolide* *Harrocratio*, eorumque meminit *Demosthenes*: plenius tamen aliquantulum quam *Harrocratio* de iis habet *Etymologus*, qui & ἀρχοντας χειροτονητοὺς fuisse inquit, cum illi ταμίαι, de quibus *Pollux* noster, κληρωτοὶ fuerint.

I Κωλακρέται.] *Hesych.* *Suid.* & *Schol. Aristoph.* pr. ed. κωλακρέται. Seb.

Κωλακρέται.] C. A. κωλακρέται in marg. κωλακρέται, vulgatum constanter habent plerique omnes. *Dicti* sunt quasi κωλαγρέται, ἀπὸ τοῦ ἀγρεῖν τὰ κόλλα, quod partes caperent e sacrificiis immolatis. *Hesych.* ἀγρεῖται, λαμβάνεται. Kühn.

Κωλακρέται.] Sic & MS. noster. Jung.

Κωλακρέται.] *Κωλαγρέται* habet *Falckenburgii* C. Antiquitas autem diversæ erant a ταμίαις κωλακρέται, siquidem in eorum locum successisse dicat ἀποδέκταις *Basilienfis* prioresque editiones κωλακρέταις emendavitque id vitii ad suum Codicem *Kühni*.

2 ὑπὸ τῶν ἀρχόντων.] *Quæstoribus* multam tabulæ inscriptam tradebant *Archontes*; illi iterum examinabant quo jure irrogata esset; & sententia *Archontum* approbata, reus multæ referebatur in *aratorum* numerum: si minus placeret multæ impositio, agebant ante cum *Archontibus*, ut multam dederent. quod si abnuerent, ad *judices* itum est; ut controversia finiretur ipsorum sententiis. Multæ vero ab ipsis statim *Judicibus* profectæ, a *Quæstoribus* sine ulteriori examine admittebantur. Kühn.

3 Ἐπιβληθείη.] C. V. ἐπιβληθείς, male. Kühn.

Γραμματεὺς, ὁ κατὰ πρυτανείαν κληρωθεὶς ὑπὸ τῆς βουλῆς, ἔπι τῶν γράμματα φυλάττειν, καὶ τὰ ψηφίσματα. ἑτερος ἔπι τοὺς νόμους ὑπὸ τῆς βουλῆς χειροτονούμενος. ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ δήμου αἰρεθεὶς γραμματεὺς, ἀναγινώσκει τῶν τε δήμῳ, καὶ τῇ βουλῇ.

9 Περὶ Ἀντιγραφέων.

ιβ'.

* De contrarotulatoribus.

12.

10 Ἀντιγραφεὺς, πρότερον μὲν αἰρετὸς, Contrarotulator, primum quidem electus e-

4 Περὶ γραμματέων.] MSS. περὶ γραμματέως. KÜHN. Περὶ γραμματέων.] MS. περὶ γραμματέως. JUNG.

5 Ὁ κατὰ πρυτανείαν &c.] *Timostrates* legem The-mothetis communicaret damnationes eorum, quos Senatus conjecerat in carcerem &c. vid. *Demosth. Orat. contra eum*. Idem de *falsa legati*. de *Æschine*: οὐκ ἴσασιν οὗτοι &c. οἱ ταῖς ἀρχαῖς ὑπογραμματεύοντα καὶ δυοῖν ἢ τριῶν δραχμῶν ποσὸν ὄντα. ubi *Ulpianus* notat *Scribas* quandoque pecunia corruptos πρὸς τὸ χρῆσιμον legisse leges & psephismata iudicibus, ommissis scilicet quæ causæ obesse poterant ejus, a quo acceptabant mercedem. vid. & p. 224. *Servabant autem leges & decreta in Metrois*: id est, in *ade Matris Deorum*. KÜHN.

6 Ἐπὶ τῶν γράμματα φυλ.] Ἐπὶ τῶν τὰ γ. φ. κ. τ. ψ. C. V. KÜHN.

Ἐπὶ τῶν γράμματα φυλ.] MS. plenius: ἐπὶ τῶν τὰ γράμματα φ. sicque suppleri jubeam. JUNG.

7 Καὶ ἕτερος.] C. A. ἕτερος δὲ. de utroque intelligenda videntur verba *Demosth.* in *Æschinem* modo laudata. Idem enim de *Æschine*, ὑπογραμματεύων γὰρ ἡμῖν καὶ ὑπὸ τῶν τῆ βουλῆ &c. KÜHN.

8 Ὑπὸ τοῦ δημοσίου.] Quid si ὑπὸ τοῦ δήμου; & ita, ut postea vidi, legitur in C. V. *Thucyd.* vocat γραμματεῖα τῆς πόλεως, lib. VII. pag. 491. Hæc & δημοσίως simpliciter dictus: *Demosth.* contra *Androt.* ἐπὶ ταῖς εἰσφοραῖς τὸν δημοσίον παρίσαι προσέγραψεν, ὡς δὲ δικαίος ἂν, ὃν ἕκαστος ἀντιγραφεὺς ἐμελλεν ἴσασθαι τῶν εἰσπυκτότων. de *Scribis* plura *Meursius* lib. VI. Att. Lect. cap. 25. *Vales.* Notis in *Euseb.* pag. 46. & in *Harrocr.* pag. 35. ubi suspecta habet verba hæc *Harrocr.* καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἀντιγράφεται, quod confundant ἀντιγραφεῖα cum γραμματεῖα, idemque fecisse ait *Suidam* in ἀντιγραμματεῖς. Verum ex loco allato *Demosth.* patet, ipsum etiam hæc in parte *Demosth.* non fuisse tam accuratum, quin *Scribæ* subjeceret ἀντιγραφεῖα. *publicum servum*, id est, scribam urbis, inquit, voluit *Androtion* sibi adesse, qui annotaret quantum quisque pecuniæ solveret ærario, cum tamen quilibet eorum, a quibus exacta collectave erant tributa, ἐμελλεν ἴσασθαι ἀντιγραφεὺς, loco ἀντιγραφεως futurus esset, dum sua scilicet manu tabulæ inscripturus erat nomen suum, quantumque solverat; adeoque opus non fuisset adhibere scribam publicum. Verum cum populo persuasisset, ut coronas aureas *Minerva* templo detractas consistari sinerent, tanquam veneratione labefactas putidæque, & opus fuisset adhibere quæstores sacri ærarii & Antigraphæis, tum sui quasi oblitus, neminem sibi adjungi voluit, sed ipse solus fuit Rhetor, qui sententiam de consistendis coronis dixit, fuit consistator, fuit quæstor, fuit scriba, qui pondus coronarum in tabulas retulit, & ita sibi fecit magnam ad aurum imminuendum occasionem & εὐρυχωρίαν. Hæc de illo loco pluribus, quia video *Valesium* in *Harrocr.* aliter accepisse *Demosth.* p. 184. Grammatei, qui coram populo epistolas a ducibus missas legebat, meminit *Thucyd.* lib. VII. ejusque nomen in de-

cretis publicis extabat, uti ex ipsis decretis satis notum est. KÜHN.

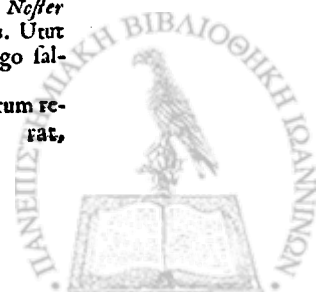
Ὑπὸ τοῦ δημοσίου.] MS. ὑπὸ τοῦ δήμου rectissime. opponit iis qui antea ὑπὸ τῆς βουλῆς. vulgo non tam recte δημοσίον. JUNG.

Ὑπὸ τοῦ δημοσίου.] Δήμου cum *Κιβηθίο* restitui, faventibus MSS. Ille vero primus κατὰ πρυτανείαν κληρωθεὶς ὑπὸ τῆς βουλῆς γραμματεὺς dici quoque solet τοῦ δικαστηρίου γραμματεὺς. Videndus est *Æschines* in *Ctesiphontem*. Num vero *Meursius* in *Lectioibus Atticis* intellexerit *Noftris* locum, arbitrabitur eruditus lector.

9 Περὶ ἀντιγραφῶν.] MSS. περὶ ἀντιγραφῶς. *Gloss.* ἀντιγραφεὺς, διβητορ, rescriptor, in quibusdam Germanicæ locis vocatur *Gegenstreibet*. δημοσίον παραγενομένου ἵνα γράφοι ἀμφοτέρω τῶν λογιστῶν, presentie scriba publico (in Senatu) scribebant ambo (δημοσίως & ἀντιγραφεὺς) ea qua dicebantur. ita enim intellexerim locum illum *Scholiasia* in *Equit. Aristoph.* vid. & *Harrocr.* qui duos ἀντιγραφῶς memorat, alterum Senatus, alterum in administratione pecuniæ publicæ. vid. infra Segm. seq. de δούλοις δημοσίως *Ulpianus* in III. *Olynthiacam*, & *Fest.* in L. L. *Atticæ*, p. 257. imprimis *Æschines* contra *Ctesiphontem*. KÜHN.

Περὶ ἀντιγραφῶν.] MS. περὶ ἀντιγραφῶς, & sane de uno saltem sermo in ipso tmemate. de antigraphæis alias vid. *Sigon.* lib. IV. de Rep. *Athen.* c. 3. Et *Harrocratio* in ἀντιγραφῶς ait: διττοὶ δὲ ἴσαν ἀντιγραφῶς: ὁ μὲν τῆς δικησείας, ὡς *Φίσι* *Φιλόχορος* ὁ δὲ τῆς βουλῆς, ὡς *Ἀριστοτέλης* ἐν *Ἀθηναίων πολιτείᾳ*. Hos a *Noftris* puto λογιστῶς vocari sequente tmemate. λογιστῶν vero & supra facta mentio Segm. 45. Ad *Noftrum* nos ablegat *Brodæus* VII. miscell. 7. ad ea *Æschini* contra *Timarch.* λογιστῆς γὰρ γενομένου. Alii vero hi λογιστῆς esse debent ab iis, quos supra jungit cum εὐθύοις Segm. 45. οἱ δ' ἴσαν δέκα: deique quibus pariter *Harrocratio* in λογιστῆς εἰσὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα. Hi vero quos *Nofter* hic exponit, alii inquam fuerunt, & iidem forte cum ἀντιγραφῶσι illis duobus, quos ex *Harrocratio* modo attuli: certe saltem duos fuisset, *Nofter* hic clare adfirmat. Vellem hæc attigisse *Sigonium* dicto loco, ubi hujus loci non videretur meminisse: & *H. Stephanum* adpend. de *Dial. Attic.* cap. 16. tm. 4. ubi alias de λογιστῆς & εὐθύοις agit, qui iidem sint apud *Aristotelem*: quum *Nofter* eos tamen diversos faciat. Verum, ut dixi, duplices λογιστῆς *Pollucis*: & qui hic referuntur, sane non iidem cum εὐθύοις. Et locus *Æschini* a *Brodæo* allatus ad superiores λογιστῆς, qui fere cum εὐθύοις iidem spectat, qui & supra juncti Segm. 45. & in quorum discrimine exponendo *Sigonius* lib. IV. de Rep. *Athen.* cap. 3. æstare videtur. Et de εὐθύοις tamen *Harrocratio* etiam ait in εὐθύῃ, apud eos τοὺς ἀρχοντας, ἢ διακρίσαντας τι, τῶν δημοσίων εὐθύας δίδοναι & *Nofter* hic mox ait, λογιστῆς παρακολουθεῖν τοῖς δικασταῖς. Ut sit, peritiores hæc nobis extricabunt rectius; ego saltem verba fundere ablineo. JUNG.

Περὶ ἀντιγραφῶν.] Singulum ex MSS. numerum refert,

rat, postea forte creabatur, omniaque transcribentur apud Senatum deponens.

¹¹ αὐθις δὲ κληρωτὸς ἦν καὶ πάντα ἀντεγράφετο παρακαθήμενος τῇ βουλῇ.

99

• *De censoribus.* 13.

• ¹² Περὶ Λογιστῶν. 14.

Duo erant, hic quidem Senatus, alter jurisdictionis, Censores. & hos Senatus forte deligit, ut jus dicentibus adiant.

¹³ Δύο δὲ ἦσαν, ὁ μὲν τῆς βουλῆς, ὁ δὲ τῆς δικησέως, λογισταί. καὶ τούτους ἡ βουλή κληροῖ κατ' ἀρχὴν, ὡς παρακολουθεῖν τοῖς δικικοῦσι.

De navarchis. 14.

¹⁵ Περὶ Ἀποστολέων. 15.

Navarchæ, sunt classem curantes, & triremium solutionem.

Ἀποστολεῖς, οἱ προνοούμενοι τοῦ ¹⁶ ἀποστόλου καὶ τοῦ ἑκπλου τῶν τριηρέων.

De venditoribus. 15.

¹⁸ Περὶ Πωλητῶν. 16.

Venditores, telonia vendunt, cum aliis

¹⁹ πωλῆται τὰ τέλη πιπράσκουσι, ²⁰ μετὰ τῶν

posui: Antigrapharium seu contrarotularem dicit Postell. cap. 13 & 15. In Glossis autem videtur: Antigraphus, cancellarius: quale fuerit cancellarii munus, noverunt illi, qui vel primis tetigere libellis historiam xvi junioris.

¹⁰ Contrarotulatores] Antigraphæ sunt qui pecuniarum in usum principis coactarum curam gerunt, omniaque ea, quæ aut quæstiones, aut aliis Principis ministeri exposuerint, transcribunt, ut cum ratio data sit, officiariorum ratio cum illorum scriptis conveniat. Cicero in Orat. pro Lege agraria custodes vocat. Sunt tales hodie apud Gallos, quos illi contrarotulatores. Duplices autem sunt, administrationis scilicet domesticæ ἀντιγραφεῖς, & publicæ vel magistratus. Nos secundum Gallicum, Budæum imitati, contrarotulatores reddidimus. Gu. (vid. Bud. Annotat. in Pandectis pag. 311. ubi & observatores coactorum, id est, eorum qui cogunt pecuniam ad principem vel Rempubl. pertinentem, & ἀντιγραφαίος vocat.) SEB. 2.

¹¹ Αὐθις δὲ &c.] C. A. αἰρετός, νῦν δὲ κληρωτός καὶ π. ἂ. &c. KÜHN.

¹² Περὶ λογιστῶν.] Ulpianus in Orat. de falsa lege. λογισταί ἐκαλοῦτο οἱ εἰσάγοντες ἐν τῷ δήμῳ τοὺς ὑπευθύνους ἀρχὴ γὰρ ἦν καὶ αὐτῆ ἡ τῶν λογιστῶν. Logistam curatorem Rempubl. vocat Imperator Gordianus Cod. I. Tit. 54. KÜHN.

¹³ Δύο δὲ ἦσαν] C. A. λογισταί δύο ἦσαν, ὁ μὲν τ. β. ὁ δ. τ. δ. καὶ τούτους ἡ βουλή κληροῖ κατ' ἀρχὴν, ὡς παρακολουθεῖν ἀντιγραφεῖς δικικοῦσιν. Illos Senatus statim ab initio per sortem creat, ut administrantibus (Rempubl.) præsto sint re-criptores. Hi differunt ab aliis logistis, qui decem numero erant, nisi & hi duo fuerint ex eodem numero. vid. Petit. in L. L. Atticas p. 224. KÜHN.

¹⁴ Κατάρχειν] Pro κατάρχειν, quod & in MS. H. Stephanus in suo Codice adscripserat, ἀπὸ κατ' ἀρχὴν sed deleverat iterum transversa linea inducta. JUNG.

Κατάρχειν] Kühnius κατ' ἀρχὴν, eumque nos sequimur. En vero tibi de hoc Pollucis loco verba Postelli: Duo, inquit Pollux, erant Athenis Logistæ &c. Duos credo scripsisse Pollucem pro duobus generibus, cum & ceteri auctores plures scribant, & fieri non poterit, ut duo soli tot rationibus audiendis satis essent: verum duos veluti præfides possumus in eo intelligere. Arbitrium esto lectoris, nobis enim propter brevitatem, quo hæc in chartam conjicere cogimur, temporis spatium, quicquam huic rei illustrandæ adferre non licet. Λογιστῆς, in Glossis, Curator, tabularius; optime: videndus Etymologus.

¹⁵ Περὶ Ἀποστολέων.] C. V. περὶ Ἀποστολέων illi curabant classem emittendam & triremes deducendas. Ἀποστολεῖς ἐπὶ τῆς ἐκπομπῆς τῶν τριηρέων ἀποδίδουσι

τοῖς Ἀποστόλοις δὲ αἱ τῶν νῶν ἐκπομπαί. KÜHN.

Περὶ Ἀποστολέων.] MS. περὶ Ἀποστολέων. Et sic etiam emendaverat in suo Codice pro vulgato Ἀποστολέων H. Stephanus. vide de iis Sigonium lib. IV. de Rep. Athen. c. 3. JUNG.

Περὶ Ἀποστολέων.] Ἀποστολέων restitui ad fidem Codicum MSS. Meminit Thucydides: οὐχ' ἐπὶ τῶν ἀποστολέων ἰδέθη: hi itaque præparandæ classis præfecti, rei que nauticæ habebant jurisdictionem: ἀπόστολος autem expeditio maritima, apparatus classis: minus recte in Glossis: Classis, vel genus navium: est apud Xenophontem, & ἀπόστολος νῶν apud Arrianum. Ἀπόστολα πλοῖα, obiter hoc addo, quorum in epistolis meminit Plato, sunt naves viatoribus vehendis.

¹⁶ Ἀποστόλου] C. A. pro τοῦ ἀποστόλου leg. τῶν ἀποστόλων & ita Demosth. in de Corona, τῶν ἀποστόλων γιγνομένων. Gl. ἀπόστολος, missus, classis, genus navium. si quæ triremes non instructæ essent opportuno tempore ad solvendam oram, tricerarchæ ὑπὸ τῶν ἀποστολέων ἰδέθησαν. Demosth. de Corona. KÜHN.

Ἀποστόλου] Supra I, 96. JUNG.

¹⁷ Τριηρέων.] MS. τριήρων utrumque rectum. Itatim prima Philipp. Demosth. ταχειῶν τριήρων. JUNG.

¹⁸ Περὶ πωλητῶν.] Titulus abest a C. A. Hefsch. Πωλῆται, οὗτοι ἐπὶ τῶν ἐνεχυρισθέντων ἀρχὴ τις. consensit Harpoc. in πωλῆται. Suid. & Rhyanot. πωλῆται. Cyrillus πωλήτης habet, & πωλητῆς, prius notare putem Magistratum Atticum hujus nominis, posterius quemlibet venditorem. τέλη, vectigalia. KÜHN.

¹⁹ Πωλῆται] MS. πωλῆται, τὰ &c. & sic & supra III, 80. MS. habebat, & VII. 8. & Harpocratatio quoque paroxytone in πωλῆται, ubi deni fuisse dicuntur. vide & de iis Sigonium lib. IV. de Rep. Athen. c. 8. Lubet & adscribere interpretationem ejus: πωλῆται vectigalia vendunt cum Theoricorum præfectis, & eorum bona, qui ab Areopago post secundam orationem in exilium pulsi sunt, & quæ publicata sunt. Princeps autem ex iis est is, qui venditionem præstat, abducunturque ad eos inquilini, qui metoίκιοι non rependerunt. quoniam etiam servi, qui a dominis manu missi id non solverunt, ad hos abducunt, si convicci sunt, venum ierunt. JUNG.

²⁰ Μετὰ τῶν &c.] Una cum iis, qui electi sunt ad dispendandum lucar. C. A. θεωρητικόν. Interpres putavit hic agi de rebus ad fiscum pertinentibus. KÜHN.

Μετὰ τῶν ἐπὶ τὸ θεωρικόν &c.] Typi vitio malam in Basileensi edit. vocem θεωρικόν Kühnius emendaverat. Πωλῆται, inquit Etymologus, οἱ τὰ τῆς πόλεως πωλοῦσι καὶ φροντίζουσι, ἀποδίδουσι τῇ πόλει. Hi sunt intelligendi apud Plutarchum in Alcibiade, ubi Alcibiadem coëgisse refert hominem incolam ejus amore captum τοὺς ἀνομίμους τὰ τέλη τὰ δημόσια, ταῖς τιμαῖς ὑπερ-

ἐπὶ τὸ θεώρικόν.²¹ ἡρημένων, καὶ τὰς τῶν ἐξ Ἀρείου πάγου μετὰ τὸν²² πρότερον λόγον Φυγόντων οὐσίας, καὶ τὰ δεδημευμένα. πρυτανεῦει δὲ ἐξ αὐτῶν εἷς, ὃς τὰ πωλούμενα βεβαιῶι. ἀπήγοντο δὲ πρὸς τούτους καὶ²³ οἱ μετοίκιον μὴ τιθέντες.

ad fiscum pertinentibus, & eorum, qui post primam ex Areopago sententiam, exules sunt, substantias, & publicata bona: unus autem ex his imperat, qui vendita confirmat. Ad hos quoque, Inquilini nondum censu abducebantur.

100

* 24 Περὶ Εὐθύων.

15.

* De correctoribus.

16. 100

Οἱ δὲ Εὐθύνοι, ὥσπερ οἱ²⁵ πάρεδροι, τοῖς ἐννέα ἀρχουσι προσαιρούνται. οὗτοι δ' εἰσπράσσοσι καὶ τοὺς²⁶ ἔχοντας.

Correctores, quemadmodum & Confessores, ad novem Principes eliguntur, qui a repetendarum Reis multam exigunt.

Περὶ τῶν Τεσσαράκοντα.

17.

De quadraginta.

17.

Οἱ δὲ Τεσσαράκοντα πρότερον μὲν ἦσαν τριάκοντα, οἱ²⁷ περιόντες κατὰ δήμους, τὰ μέχρι δραχμῶν δέκα ἐδίκαζον. τὰ δὲ ὑπὲρ²⁹ ταῦτα, ³⁰ διαιτηταῖς παρεδίδουσαν.

Quadraginta autem, primum Triginta soli erant, qui per Populum obeuntes, ea quæ ad decem drachmarum summam accedebant, dijudicabant: sed quæ ultra hanc excedebant, Arbitris transferebant.

βαλλειν ἀττανούμενον cumque pauperculus ille prædem constituere nequiret, ac decederet, ἰστῶς ὁ Ἀλκιβιάδης ἀπῶθεν, πρὸς τοὺς ἀρχοντας, ἐμὲ γράψατ', ἴσθι, ἐμὲς φίλος ἴστιν, ἐγγυῶμαι' hi ἀρχοντες haud dubie sunt παληταί, qui publicis vestigalibus vendendis præstant.

21 ἡρημένων.] C. V. pro ἡρημένων leg. εἰρημένων, ma-
lc. KÜHN

ἡρημένων.] MS. εἰρημένων, pro ἡρημ. JUNG.

22 Πρότερον λόγον] Duæ apologiæ reo, totidemque accusatoriarum orationes actori dabantur, quarum prior πρότερος λόγος, posterior δεύτερος λόγος dicebatur. vid. argumentum alterum Orat. Demosth. contra Androt. vel πρωτολογία & διυτερολογία. Reus cadis dicta prima apologia spontaneo se mulctare exilio poterat, & discedere e patria ejus, quem interfecerat, bonis in fiscum redactis. τὸν πρότερον ἔξεστιν εἰπόντα λόγον μεταστῆναι, inquit Demosth. contra Aristocr. vid. etiam initium cap. 10. infra. KÜHN.

Πρότερον λόγον] Sic & infra, ubi vid. Segm. 117. Cur itaque Sigonius advertat, post secundam orationem, non video: & lapsus credo: nam lib. II. de Rep. Athen. c. 2. recte scribit: de ordine agendi apud Areopagitæ: inde bis utriusque causam orare, reo vero post primam disitionem solum etiam vertere permittēbatur. Et clarus locus est Antiphonia, quem adfert ex ea περὶ τοῦ Ηράδου φήου, accusatorem τὸν ὑστέρου λόγου habuisse. Demosth. contra Aristocr. de Areopago agens: τὸν πρότερον δὲ ἔξεστιν εἰπόντα (τὸν φεύγοντα) λόγον, μεταστῆναι καὶ οὐδ' ὁ δίκων, οὐδ' οἱ δικάζοντες, οὐτ' ἄλλων ἀνθρώπων οὐδεὶς κύριος κωλύσαι. JUNG.

23 Οἱ μετοίκιον μὴ τιμνθέντες.] C. A. τιθέντες. C. V. planissime, οἱ μετοίκιον μὴ τιθέντες, qui non pendebant tributum inquilinis impostum. ita dudum legit Meursius Att. Lect. I. c. 7. KÜHN.

Οἱ μετοίκιον μὴ τιμνθέντες.] MS. οἱ μετοίκιον μὴ τιθέντες: nil verius: itaque restituere. Et Hærocrasionem etiam in μετοίκιον, non quidem in hoc vocabulo, sed in priori ipsius magistratus emenda: οἱ μίντοι, ait, μὴ τιθέντες τὸ μετοίκιον μέτοικοι, ἀπήγοντο πρὸς τοὺς πολιταί, καὶ εἰ ἐλάσσαν, ἐκπράσσοιτο ὡς φησι Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος. Scribe inquam παλητας, pro illo πολιταί: quod & apud Suidam ista exscribentem corruptum mansit. Locus Demosthenis in Oratioe contra Aristocr. est: λαβὼν αὐτὸς (γυναικῆ) αὐτοχειρίᾳ, πρὸς τὸ παλητῆριον τοῦ μετοίκιον ἀπήγαγε: καὶ εἰ μὴ κείμενοι αὐτῇ τὸ μετοίκιον ἔτυχε, ἐπέπρατ' ἀντὶ τούτου, ὃ τῆς σωτηρίας αὐτῆς αἰτία ἐγένετο. JUNG.

Οἱ μετοίκιον μὴ τιμνθέντες.] Cum Kibizio eam, quæ

in textu apparet, restitui lectionem: μετοίκιον τίθεσθαι & κατατίθεσθαι plurimi hac in re est usus.

24 Περὶ εὐθύων.] Absc. titulus a C. A. Gloss. εὐθύων, exigo, dirigo. ita Εὐθύνοι essent exactiores reddendarum rationum. Demosthen. de Falsa legat. οἱ ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἰθῶντες, qui veniunt ad audiscendas rationes. Apud eisdem qui jam reddiderant rationes, si boni viri bonaque conscientia præditi essent, se offerebant ad ἀελογίαν. KÜHN.

Περὶ εὐθύων.] Non est titulus in MS. sed connectitur hoc membra cum præcedenti. JUNG.

25 Πάρεδροι.] Post πάρεδροι distinguendum videtur: q. d. ut πάρεδροι Ἀρχοντες, regi, & polemarcho assumuntur supra Segm. 92. ita εὐθύνοι τοῖς ἐννέα ἀρχουσι. JUNG.

Πάρεδροι.] Commaticam distinctionem huic voci subjeci ad mentem Jungermanni: de Εὐθύνοισι vid. Possell. R. A. c. 17.

26 ἔχοντας.] Phavor. in εὐθύων, supplet τοὺς ἔχοντας τὴν τῶν δημοσίων, exigebant ab eis, qui aliquid ad publicum ararium pertinens destinebant. KÜHN.

ἔχοντας.] Hic quidem hæreo in ἔχοντας & MS. enim noster nil juvat: sed perinde ac vulgati habet: οὗτοι δ' εἰσπράσσοσι καὶ τοὺς ἔχοντας. Et supra Segm. 95. pro ἔχουσι, favente MS. ἀρχουσι memini feliciter restituisse. Et quis scit an non & hic pariter? οὗτοι δ' εἰσπράσσοσι καὶ τοὺς ἀρχοντας etiam ipsam magistratum non bene gesto officio, mulcabant isti. Certe confirmat Hærocrasio, qui in εὐθύων de his nostris: δέκα τὸν ἀριθμὸν ἀνδρες ἦσαν, παρ' οἷς ἐδίκασαν οἱ πρεβεύσαντες, ἢ ἀρχάντες, ἢ δικασάντες τὴν δημοσίων τὰς εὐθύνας διέδικται περὶ αὐτῶν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. JUNG.

27 Οἱ δὲ τεσσαράκοντα.] MS. οἱ τεσσαρ. sine & de his vid. Sigon. lib. IV. de Rep. Ath. c. 3. meminit eorum ita & infra Noster IX, 101. JUNG.

28 Περιόντες.] C. A. παριόντες, prodeuntes circa ragos. dein C. V. δέκα ἑκα. male. KÜHN.

Περιόντες.] Οἱ περιόντες x. MS. & certe ita scribendum est. Sunt hæc Aristotelea quoque. Hærocrasio ἐν κατὰ δήμους δικαστάς: περὶ τῶν κατὰ δήμους δικαστῶν, ὡς πρότερον μὲν ἦσαν τριάκοντα, καὶ κατὰ δήμους περιόντες ἐδίκαζον, εἴτα ἐγένετο τεσσαράκοντα, εἰρηνεύει Ἀριστοτέλης ἐν τῇ πολιτείᾳ. JUNG.

Περιόντες.] Restitui ad fidem MSS. περιόντες, cujus emendationis ratio cuique facile constet.

29 Ταῦτα.] MS. ταύτας: scilicet δραχμῶν: & malim quam vulgatum ταῦτ. JUNG.

30 Διαιτηταῖς &c.] C. A. διαιτητῆ π. μετὰ δὲ τῶν

Post Triginta oligarchiam, medii inter Triginta numerum, & Quadraginta fuerunt, Mille & ducenti. & ex his, publica munia obeuntes erant. Sed Demosthenes, Lege lata pro his, Trecentos ditissimos instituit.

³¹ μετὰ δὲ τὴν τῶν τριάκοντα ὀλιγαρχίαν, ³² μίσει τοῦ ἀριθμοῦ ³³ τῶν τριάκοντα, τεσσαράκοντα ἐγένοντο χίλιοι καὶ διακόσιοι ἀπὸ τούτων ἦσαν οἱ λειτουργοῦντες. Δημοσθένης δὲ νόμον γράψας, ³⁴ ἀντὶ τούτων τριακοσίους τοὺς πλουσιωτάτους ἐποίησε.

• De illatoribus. 18.

Illatores, qui menstrua introducebant iudicia: erant autem fere convivalia, & mercatoria.

• ³⁵ Περὶ Ἐπαγωγῶν. 14. 101

Ἐπαγωγεῖς, οἱ τὰς ³⁶ ἐμμήνους δίκας ἐπάγοντες. ἦσαν δὲ ³⁷ προικὸς, ἐρανικαὶ, ἐμπορικαί.

De legislatoribus. 19.

Legislatores mille erant, quibus veterem legem abrogare, novam autem fancire licitum non erat. Leges enim novas,

³⁸ Περὶ Νομοθετῶν. 16.

Νομοθεταὶ δ' ἦσαν χίλιοι, οἷς ἐξῆν λύσαι νόμον παλαιόν, ³⁹ ἀλλ' οὐ θεῖναι νέον. τοὺς γὰρ νέους

δ. c. μίσει τοῦ ἀριθμοῦ τ. τ. ἐγένοντο χιλ. διακόσιοι. *Ulpianus in Midianam*: πρῶτον ἀπὸ διαίτητῶν ἤρχοντο (λαβεῖν εὐθύνας) μικρότερα γὰρ ἢ τὰ ἐπ' αὐτῶν διοικούμενα ἦσαν γὰρ οἱ διαίτηται τέσσαρες καὶ τεσσαράκοντα καθ' ἐκαστὴν φυλὴν αὐτοὶ δὲ ἐν τῷ Σκίραφορίῳ τὰς εὐθύνας εἰδίδοντο, ὅς ἢ εἰδέκατος μὲν παρ' Ἀθηναίους. C. V. ita: μετὰ δὲ τὴν τ. τ. ὁ μίσει τ. α. & c. uti supra C. A. unde quis legere possit, μίσει τ. α. τ. τ. τεσσαράκοντα ἐγένοντο ἕνα χίλιοι δ. ex odio numeri triginta. *Julli sunt quadraginta, & dein mille ducenti.* primum scilicet quadraginta, dein mille ducenti. Decem erant antiquitus tribus Athenis, & primum triginta ditiores e qualibet tribu ad publica munera obeunda eligebantur, qui e. g. conficiebant trecentas tritimes: dein cum in singulis tribubus quadraginta λειτουργοὶ fuerunt, quadringentæ naves instruebantur: unde *Xenoph.* de Rep. *Athen.* τριήραρχοι καθίστανται τετρακόσιοι ἐκάστου ἑξαυτοῦ. Ad ultimum delecti sunt centum viginti e qualibet tribu; ex quibus sexaginta ditiores, sexaginta erant minus opulenti, & hæc partitio dicebatur *συμμορία*. Illæ decem *συμμορία* conficiebant mille ducentos, qui publicis functionibus obnoxii erant. Quia vero sæpius accidebat in bellis, ut minus opulenti moram quandam afferrent instrucendis navibus, nec possent ipsi necessarium pecuniam de suo conferre in publicum, nec ditiores vellet sumptus suppeditare minus opulentis dein solvendos, *Demosthenes* legem tulit, ut tritimum præfecti non amplius essent in *συμμορίας* distributi, conferentem modo impari, sed trecenti ditissimi fungerentur isto onere secundum censum: de quo ipse videatur in Orat. de *Corona* pag. 163, 164. confer & *Harrocr.* in *συμμορία* τῶν τριάκοντα meminit *Demosth.* πρὸς Πανταί. Ceterum (sub hoc titulo videntur duo diversa in unum redacta. Nam primo agitur de *νῆσι quadraginta*: dein sequitur, qui fuerint οἱ λειτουργοῦντες, præmissis titulo, χίλιοι καὶ διακόσιοι & mox in textu: ἀπὸ τούτων. sic omnia erunt clariora. KÜHN.

31 Μετὰ τὴν] MS. μετὰ δὲ τὴν plenius. JUNG. Μετὰ τὴν] Μετὰ δὲ τὴν MS. *Jungerm.* nec aliter tunc verba coherent.

32 Μίσει τοῦ ἀριθμοῦ] Egregie MS. μίσει τοῦ ἀριθμοῦ & c. pro quo pudendum flagitium librarii vulgatum μίσει. odio nominis triginta *τυραννοῦ*, quadraginta *νῆσι* *εὐθύνας*, ne illud *triginta* in magistratu ullo amplius apud ipsos audiretur. JUNG.

Μίσει τοῦ ἀριθμοῦ] Ita vulgo sequebatur, τῶν τριακ. καὶ τεσσαρ. ἐγένοντο χ. κ. διακόσιοι. α. τ. ἦσαν, οἱ λ. inepte, quæ omnia ad fidem MSS. Codicum restituitus ac in ordinem redegitimus: præiit in quibusdam *Kühni*.

33 Τῶν τριάκοντα, & c.] MS. τῶν τριάκοντα, τεσσαράκοντα ἐγένοντο χίλιοι διακόσιοι ἀπὸ δ. c. sic itaque MS. favente restitue vulgata & mutila & mendosa; ὀλιγαρχίαν, μίσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τριάκοντα, τεσσαράκοντα ἐγένοντο χίλιοι διακόσιοι (vel plenius χίλιοι δὲ καὶ διακόσιοι) ἀπὸ τούτων ἦσαν οἱ λ. Alii enim illi χίλιοι καὶ διακόσιοι, cum quadraginta viris non commiscendi. De illis etiam *Harrocratio* in χίλιοι διακόσιοι; οἱ πλουσιώτατοι Ἀθηναίων χίλιοι καὶ διακόσιοι ἦσαν, οἱ ἐλιτούργουν. & c. isti autem χίλιοι διακόσιοι designabantur ex unaquaque tribu, quarum decem erant, quot civitatis partes, centum & viginti. vide *Ulpianum* in secundam *Demosthenis* *Olynthiacam*. De Lege ista sua *Demosthenes*, ni fallor, in media fere *Oratione* pro *Ctesiph.* gloriatur. De hac *Demosthenis* lege vid. *Harrocratorem* in *συμμορία*. JUNG.

34 Ἀντὶ τούτων] C. V. ἀντὶ τῶν leg. ἀντὶ τούτων, quamvis & vulgata non sit spernenda. KÜHN.

Ἀντὶ τούτων] MS. ἀντὶ τῶν τούτων τρ. Alias vide & *Sigonium* libr. IV. de *Republ. Athen.* cap. 4. JUNG.

35 Περὶ ἐπαγωγῶν.] C. A. π. ἐπαγωγῆς. KÜHN.

Περὶ ἐπαγωγῶν.] MS. περὶ ἐπαγωγῶν. Et sic etiam in suo Codice emendarat *H. Stephanus*. Scilicet ut illud ἀποστολίον modo *Segm.* 99. Hos hinc describit & *Sigon.* libr. IV. de *Rep. Athen.* c. 3. JUNG.

36 Ἐμμήνους] C. A. ἐμμήνους & c. ἦσαν δὲ προικὸς & ἐμπορικαὶ ἱκανικαὶ, leg. καὶ ναυτικαὶ ἀεβῆσι *αὐτὴν* de dote, de *ere collatio*, de *mercatorum* & *παντιοτοῦν* *causis*. vid. supra *Segm.* 63. KÜHN.

37 Προικὸς ἐρανικαὶ] MS. προικὸς, ἐρανικαὶ, ἐμπ. Et certe ita distinguendum est: licet tam *Sigonius* illam voculam omittat, quam *Interpres* noster; qui *sepe* etiam interpretatur, ne nos non fatis ludat. *Actum* scilicet & apud *Ἐπαγωγίας* etiam de dote fuerit. JUNG.

Προικὸς] Apposui cum *Kühnio* distinctionem comaticam: in titulo capitis *ἐπαγωγῶν* ante nos fuit.

38 Περὶ Νομοθετῶν.] Abscst titulus a C. A. C. V. sine *περὶ*, *Νομοθεταί*, & mox abest: incipit enim, χίλιοι δ' ἦσαν, ἐν οἷς & c. KÜHN.

Περὶ Νομοθετῶν.] MS. *Νομοθεταί*, vice tituli, & statim incipit *tema*: χίλιοι δ' ἦσαν ἐν οἷς ἐξῆν λύσαι. Quæ aliquantum etiam aliud dicunt, ut non illi ipsi, sed alii apud illos iudices potuerint legem veterem ad illos allatam abrogare: nec male credo. vid. de his *Νομοθητί* & *Sigon.* libr. II. de *Rep. Athen.* c. 4. JUNG.

39 Ἀλλ' οὐ θεῖναι ν.] C. A. ἀλλ' non habet. *Ulpianus* in III. *Olynth.* ad verba illa: *νομοθέτας καθιστῶντες ἐν δὲ τούτοις τοῖς Νομοθέταις μὴ θεῖναι νόμον μηδένα εἰσὶ γὰρ ὑμῖν ἱκαναί ἀλλὰ τοὺς εἰς τὸ παρὸν βλάπτοντας*

ἐδοκίμαζεν ἢ βουλή, καὶ ὁ δῆμος, καὶ τὰ δικαστήρια.

Senatus probabat, Populus, & Judices. Hi vero observabant, ne quis inter Pelasgicum meteret, aut ulterius foderet. & Pratori hoc tribuebant. Multa autem, tres erant drachmae, & nocentum simplex.

Πάρεδροι.

40 Οὔτοι παρεφύλαττον, μή τις ἐντὸς τοῦ Πελασγικοῦ κείρει, ἢ κατὰ πλεον ἐξορύττει· καὶ

42 τῶ ἄρχοντι δὲ παρεδίδοσαν. τὸ δὲ τίμημα ἦν τρεῖς δραχμαὶ, καὶ ἀπλοῦν τὸ βλάβος.

102

• 43 Περί τῶν Ἐνδεκα.

κ.

• De undecim.

20. 102

Οἱ Ἐνδεκα, εἰς ἀφ' ἑκάστης 44 Φυλῆς ἐγίνετο, καὶ γραμματεὺς αὐτοῖς 45 συνηριθμεῖτο. 46 νομοφύλακες δὲ 47 κατὰ τὸν Φαληρέα μετωνομάσθησαν. ἐπεμελοῦντο δὲ τῶν ἐν τῶ 48 δεσμοτηρίῳ, καὶ

Undecim sunt, quorum singuli e singulis eliguntur tribubus, ipsisque Scriba adnumeratur. & secundum Phalereum, Nomophylaces nominati sunt. Captivorum vero curam gerebant, fures

ἡμᾶς λύσατε Νομοθέτης, inquit, ἐλέγχο παρ' αὐτοῖς· καὶ ὁ νόμος κἀνὸν εἰσφέρειν, καὶ πάλιν ὁ κρίνον τοὺς νομίμους, (leg. νόμους) μή τις ἰναντίαι τις ἀλλήλοις ἔλαβον ὄντες. Prytanei convocabant eos ad hoc examen legum antiquarum: idque erat valde necessarium in Republica Atheniensium, ubi leges cumulandi, abrogandi, lancienti pruritus & φιλελευθέρια dominabantur. vid. Sextum Empiricum adversus Mathematicos pag. 70. ubi ex Platone Comico perstringit Atheniensium τὸ ἰσοκρῶν circa leges. Kühn.

40 Οὔτοι] Ante οὔτοι C. V. habet πάρεδροι. C. A. praeferunt titulum, περί φυλάκων. Kühn.

Οὔτοι] MS. novum membra habet, hoc titulo: Πάρεδροι. verba membris ibi incipiunt: οὔτοι παρεφύλαττον &c. quod profecto insigne est: quum ista haecenus confusa fuerint, & omnia unis nomothetis adscripta. Viri docti ea examinant & illustrant amplius. Jung.

Οὔτοι παρεφύλαττον, &c.] Et haec tanquam Nomothetis adscribenda cepit Menysius Att. Lect. lib. VI. c. 1. sed omnes MSS. reclamant, ac de magistratu a Nomothetis diverso in hisce agi adferunt: praeposui itaque his vocibus titulum Πάρεδροι, quem & Falckenburgii MS. probat: jamque omnia rectissime se habent. Φυλάκες, quos loco παυδῶν habet C. A. sunt iidem: Etymol. Πάρεδροι, οἱ αἰρούμενοι τοῖς ἀρχουσιν, οἷον βοθηταί, σύμβουλοι καὶ φυλάκες.

41 Ἐντὸς τοῦ Πελασγικοῦ] Intra Pelasgicum metere aut ultra limitem fodere non licebat, erat enim ἐπίκρατος, diris exsecrationibus interdictum, ne quis Pelasgicum, locum arcu Atticae subiectum, inhabitaret vel coleret. circumferebatur etiam Oraculi Delphici ἀκροτελεύτιον·

-- τὸ Πελασγικὸν ἄργον ἄμεινον·

-- Pelasgicum incultum esse, melius est.

Thucyd. lib. II. Histor. ubi Scholiast. videatur κείρειν, tondere, devastare, metendo segetes, gramen, arbores extirpando, cadendo, aliisque modis. Kühn.

Ἐντὸς τοῦ Πελασγικοῦ] Plurima hac de re Menysius Att. Lect. lib. VI. c. 1. est & ejus mentio in Chronico Martiano: καὶ Ἀθηναῖοι συμπάριστον τοὺς Πεισιστρατίδας ἐκχωρεῖν τοῦ Πελασγικοῦ τείχους· ad quem locum quae notantur integra habes apud Menysium.

42 Τῶ ἄρχοντι δὲ π.] C. A. de omittit. ἀπλοῦν βλάβος, simplex damnatum, vel pro damno illato simplex multa. ἀπλοῦν β. dupla est multa. Kühn.

Τῶ ἄρχοντι δὲ π.] MS. non habet δὲ autε παρδδ. Jung.

43 Περί τῶν Ἐνδεκα.] In C. A. deficiente titulo ponitur loco ejus prima vox Sectionis. contra C. A. titulum habet, & primam Sectionis vocem non habet. Aristot. lib. VI. Polit. c. 8. τὰ μὲν οὖν τοὺς αὐτοὺς εἶναι τοὺς καταδικάζοντας καὶ πρακτομένους, ἀπέχθικαι

ἔχει διπλῶν· τὸ δὲ περὶ πάντων τοὺς αὐτοὺς, πολέμιους πᾶσι· πολλαχοῦ δὲ διήρηται καὶ ἡ φυλάττουσα πρὸς τὴν πρακτομένην· οἷον Ἀθηναῖοι τῶν ἔνδεκα καλουμένων &c. illis ἔνδεκα aderant comites οἱ τοξόται, qui comprehendebant damnatos. vid. Xenoph. lib. II. Hist. Graecae, ubi Theramenes traditus est illis Undecim. Kühn.

Περί τῶν Ἐνδεκα.] MS. titulum habet: οἱ ἔνδεκα. & membra ipsum incipit illis verbis omisissis: vide de illis dygonium extremo capite 3. libr. IV. de Rep. Athen. Citat nostrum Pollucem hinc Brodani VII. Miscell. 7. ad ista Aeschini contra Timarch. παραδοθεὶς τοῖς ἐνδεκά. In Labbas Codice adscribitur Lyfiae XVI, 4. Locust in Oratione Lyfia κατὰ τῶν σιστοπαλῶν, initio: οἱ ἀκρίτους αὐτοὺς χρὴ τοῖς ἔνδεκα παραδοῦναι, θανάτῳ ζημῶσαι. Jung.

44 Βουλῆς] C. V. pro βουλῆς leg. φυλῆς, recte. Kühn.

Βουλῆς] Eadem menda crassa occupavit textum, quae & supra Segm. 96. βουλῆς· quam eodem modo, ut ibi, & hic, vel MS. iudicio tollamus. habet enim non fter MS. clare, εἰς ἀφ' ἑκάστης φυλῆς ἐγίνετο· id est, decem, ex denis tribubus singuli: accessit scriba, una connumerandus, quo τῶν ἔνδεκα nomem obtineant. Jung.

Βουλῆς] Φυλῆς cum ceteris MSS. recte Falckenburgii habet Codex, eamque vocem favente Kyhniis nostro in textum restituit.

45 Συνηριθμεῖτο.] C. A. ex correctione συνηριθμῖτο. Kühn.

46 Νομοφύλακες] Supra Segm. 94. pr. ed. νομοφύλακες. Seb.

Νομοφύλακες] Hinc statim mox νομοφυλακίου, ut annotavit H. Steph. emendando vitiosum νομοφύλακες. ut antea editi, in suo Codice. Jung.

Νομοφύλακες] Schol. Aristoph. ad Vesp. de τοῖς ἔνδεκα· ἐτίθει οὔτοι τοὺς διδόμενους· οὔτοι δὲ τῶν νομοφύλακες καλοῦνται· iidem itaque & νομοφύλακες & νομοφύλακες· horum quoque cura illos fuisse commissos, qui in vinculis erant, praeter Aristophanis Scholiastem Heraclides refert in Atheniensium Follia: ὁμοίως δὲ καθιστάσι καὶ τοὺς ἔνδεκα, τοὺς ἐπιμελησομένους τῶν ἐν τῶ δεσμοτηρίῳ. De his Hesychius: Ἐνδεκα, ἀρχοντες, οἳ παρεδίδοτο οἱ θανάτῳ καταδικασθέντες· quae eadem & Pollux mox refert. vid. Rossell. de Republ. Athen. c. 5. Vitiosam vero Basileensis priorumque editionum lectionem νομοφύλακες, ut & δεσμοτηρίῳ, ad Codicis sui oram emacularet Kyhniis.

47 Κατὰ τὸν Φαληρέα] Tempore Phalerei, cum scilicet ille teneret rempublicam. Kühn.

48 Δεσμοτηρίῳ] Demosth. Timocrateā: τὴν ἰδίαν οἰκίαν ἐκάστη δεσμοτήριος καθίστη, τοὺς ἔνδεκα ἄγων ἐπὶ τῆς (leg. τῆς) οἰκίας. Kühn.

Δεσμοτηρίῳ] MS. δεσμοτηρίῳ. Jung.

capiebant, plagiarior, & grassatores: quos, si confessi essent, morte mulctabant: si minus, in forum inducebant: sique convicissent, tollebant. Una autem carceris janua, Charonia dicebatur, per quam ad mortem ducebantur.

ἀπῆγον κλέπτας, ἀνδραποδιστάς, λωποδύτας, εἰ μὲν ⁴⁹ ὁμολογοῖεν, θανατώσαντες· εἰ δὲ μὴ, εἰσάξοντες εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ ἀλώσιν, ἀποκτενοῦντες. τοῦ δὲ νομοφυλακίου θύρα μία, ⁵⁰ χαρωνεῖον ἐκαλεῖτο, δι' ἧς τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀπῆγοντο.

• De notariis.

21.

Notarii, singulorum notabant debita, & non solventes in judicium vocabant. Singulis quoque multas, prout dignum erat, adscribebant. Et in frumenti distributionibus, frumenti Notarii constituebantur, secundum Antiphonem.

Ἐπιγραφεῖς, οὗτοι τὰ ὀφειλόμενα ⁵² ἐφ' ἐκάστου ἐκάστῳ ἐπέγραφον, καὶ τοὺς οὐκ εἰσφέροντας εἰσῆγον εἰς τὸ δικαστήριον. ἐπέγραφον δὲ καὶ τὰ τιμήματα ἐκάστοις κατὰ τὴν ἀξίαν. καὶ ἐν ταῖς σιτοδοσίαις ἐγίνοντο σίτου ⁵³ ἐπιγραφεῖς, ὡς Ἀντιφῶν.

• 51 Περὶ Ἐπιγραφῶν.

κά. 103

De pracone.

22.

Præco quidem alter Myfticorum, a Ceryce Mercurii Filio, & Pandrofa Cecropis Filia: alter vero, circa certamina. Alii quoque pomparum Præcones, ex Eonidarum familia: aliique, in foro venales res promulgantes.

54 Περὶ Κήρυκος. κβ.

⁵⁵ Κήρυξ, ὁ μὲν τις ⁵⁶ τῶν μυστικῶν, ἀπὸ Κήρυκος τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Πανδρόσου τῆς Κέρκωπος· ὁ δὲ περὶ τοὺς ἀγῶνας. οἱ δὲ περὶ τὰς πομπὰς, ἐκ τοῦ ⁵⁷ Εὐνειδῶν γένους· οἱ δὲ κατ' ἀγορὰν τὰ ὄνια προκηρύττοντες.

49 Ὁμολογοῖεν] C. V. ὁμολογοῖεν. Κίηνη. Ὁμολογοῖεν] Emenda, ut in MS. est, ὁμολογοῖεν. JUNG.

Ὁμολογοῖεν] E MSS. textus habet ὁμολογοῖεν, probante Jungertmanno.

50 Χαρωνεῖον] Vid. supra IV, 123. apud Plin. II, 93. Charonea (χαρώνεια) quæ & πλουτώνια, ὄβια Διὸς &c. Casaub. in Strab. fol. 96. SEB.

Χαρωνεῖον] Hesych. χαρώνιον alias χαρώνεια dicta illa chasmata, in immensum quæ patent subito, cum terra discessit, motu ingenti concussa, quæ Romanis Inferorum Ἐπίθια ὄβια dicebantur. vid. Suid. in χαρωνεῖος θύρα. Κίηνη.

Χαρωνεῖον] Vid. J. Nicol. III. Epiphill. 5. meminit & Casaub. noster ad Theophrast. Charact. περὶ ἀναίσθησι. fuisse Αἰθερίας χαρώνιον θύραν in nomophylacio, de qua & Nostrium & Græcos paræmiographos videntes ait. JUNG.

Χαρωνεῖον] Videndus est omnino Michael Apostolius, meminiquè apud Lucianum legisse, ubi hanc tangit rem.

51 Περὶ Ἐπιγραφῶν.] C. A. π. Ἐπιγραφῶν. dein textus: οὗτοι τὰ ὀφ' ἐκάστου & ἐκάστῳ. utraque enim adeft lectio. C. V. loco tituli, Ἐπιγραφεῖς, post οὗτοι &c. & μοχ. ὀφ' ἐκάστου. Κίηνη.

Περὶ Ἐπιγραφῶν.] Titulus MS. Ἐπιγραφῆς. vitio nimirum non raro, η pro εἰ. & ipsum tme- ma ab οὗτοι incipit. & ita quidem auctius: οὗτοι τὰ ὀφειλόμενα ὀφ' ἐκάστου ἐκάστῳ ἰπ. non bene ὀφει- λόμενα. Harpocratio: Ἐπιγραφῶν τὰς καθστηκό- τας ἐπὶ τοῦ ἐπιγραφῶν, (γράφειν ἐκάστῳ epitome MS.) ὁπόσον ὀφείλουσι εἰσφέρειν εἰς τὰ δημόσια. bene vero quod supplet voculam, quemadmodum & Seberii MS. Scri- bamus itaque: ὀφειλόμενα ὀφ' ἐκάστου ἐκάστῳ nempe ἀβιματίς cuiusque bonis, quantum cuique tributū nomine pendendum esset, inscribentur isti, ut Sigonius interpretatur lib. IV. de Rep. Athen. c. 3. ubi de his epigraphis agit. JUNG.

52 Ἐφ' ἐκάστῳ] MS. ὀφ' ἐκάστου ἐκάστῳ. SEB. Ἐφ' ἐκάστῳ] Ducibus MSS. in textum inferui vo-

culam ἐκάστου, quam si addideris, luculentior emergit ac plenior sensus. De Ἐπιγραφεῖσι vero adjicio Ety- mologi verba: Ἐπιγραφεῖς οἱ τὰ δημόσια διαγράφοντες, ἢ οἱ ὀρίζοντες καὶ ἐπιγράφοντες τὰς εἰσφοράς ἐκάστῳ ἐπιγράφειν vero in jure Attico convenit plane cum verbo inscribere, quod ejusdem in foro Romano est no- tionis porro de his ἐπιγραφεῖσι dixit quædam ad Harpocratiem Manfacciu.

53 Ἐπιγραφῶν] Iterum mendose MS. ἐπιγραφῆς. JUNG.

54 Περὶ Κήρυκος.] C. V. loco tituli iterum est, Κή- ρυξ, & sequitur, ὁ μὲν τις τ. μ. &c. Κίηνη.

Περὶ Κήρυκος.] In titulis ita pergit nolter MS. & ha- bet Κήρυξ pro titulo, tmea ipsum incipiunt, ὁ μὲν &c. JUNG.

55 Κήρυξ] A Ceryce filio Mercurii & Pandrosi filiz Ce- cropis. Ovid. Metam. II, 560. Pandrosos atque Herse. SEB. 2.

Κήρυξ] Harpocratio in Κήρυκες. & Hesych. in eadem voce, & prolixè Pausanias in Atticis, & ex eo H. Jun- tius V. Animadv. 20. ubi exponit Cerycis significatio- nem multifariam. JUNG.

Κήρυξ, &c.] De Ceryce Mercurii Pandrosique filio habet & Scholiastes Homeri ad Iliad. u. Ἑρμῆς γὰρ, inquit, μεγάλῃ Πανδρόσῳ τῇ Κέρκωπος θυγατρὶ ἔσχευ υἱὸν ἀνόματι Κήρυκα, ὃφ' οὗ τὸ τῶν Κηρύκων γένος, ὡς ἰστορεῖ Πτολεμαῖος: videndus & Eustathius.

56 Τῶν μυστικῶν] Μυστῶν Κήρυξ Xenoph. lib. II. H. G. Ἰεροκλήξ dicitur talis in Orat. contra Neeram, ubi di- cit illum subservivisse regis ita dicti uxori, cum sacra- mento adigeret Bacchi sacerdores, antequam sacra attingerent. Ad istos Κήρυκας adducebat pater filium ad- ultum, ut infereretur Κηρύκων albo, jurabatque pater ara tacta legitimum esse quem adduxerat. Andocides Orat. I. quæ est de mysteriis. ceteri præcones erant villioris conditionis. δημοκλήρυκος meminit Antor supra lib. III. c. 30. sect. 4. qualis Philippides ille pedum pernicitate nobilissimus. Κίηνη.

57 Εὐνειδῶν] C. A. Εὐνοίων. C. V. melius Εὐνει- δῶν. Harpocr. Εὐνοίαι· dicitur fuisse familiam Atticam

59 Ληξιαρχοὶ ἐξ καθίσταντο τῶν πολιτῶν ἐγγεγραμμένων 60 ἐν λευκώματι, καὶ τριάκοντα ἀνδρῶν αὐτοῖς προσαιρεθέντων, 61 τοὺς μὴ ἐκκλησιάζοντας ἐζημίουν, καὶ τοὺς ἐκκλησιάζοντας ἐξήταζον. καὶ 62 σχοινίον μιλιώσαντες, διὰ τῶν τοξοτῶν συνήλαυον τοὺς ἐκ τῆς ἀγορᾶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν. ὁ δὲ εἰς τὸ 63 ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφεῖς, ἤδη τὰ 64 πατρώα 65 παρελάμβανεν. ἡ δὲ πατρώα οὐσία καὶ λῆξις ἐκαλεῖτο.

ex qua Citharædi sumebantur qui in sacris canerent, (*Heſych.* Εὐνοῖδαι) nationemque fuisse Athenis cithara canentem: ex *Polluce* patet, quod non citharam tantum, sed vocem etiam pompis sacris commodaverint. *KÜHN.*

Εὐνοῖδων] MS. Εὐνοῖδων γ. ο. δ. κατὰ ἀγ. Et legendum sane Εὐνοῖδων, vel Εὐνοῖδων hoc enim gentis Atticæ nomen, non, ut vulgo, Εὐνοῖδων. *Harrocratio*: Εὐνοῖδαι, *Suid.* Εὐνοῖδαι. MS. epit. *Har.* Εὐνοῖδαι. Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Τελαματίου, εἰ γησίαι γίνος ἰστί παρ' Ἀθηναίους οὐτα ὀνομαζόμενοι Εὐνοῖδαι ἦσαν δὲ κισαρδοὶ, πρὸς τὰς ἰσραρχίας (MS. epit. & *Suid.* ἰσραρχίας) παρῆχοντες τὴν χρισίαν sed & Εὐνοῖδων, ut in MS. exstat, rectius est. *Heſychius*: Εὐνοῖδαι, γίνος ἀπὸ Εὐνοῦ κισαρδοῦ, τοῦ Γάσσοις υἱοῦ, οἷον γίνος ὀρχηστῶν καὶ κισαρδοῦ, ἐνταῦθα γὰρ ἤκησαν οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ οἱ δὲ γίνος τὴν Ἀθήνησι κισαρδοῦ. Dicitur idem & *Eupenis*. *Etymologicum*: Εὐνοῖδαι, γίνος Ἀθήνησι μουσικόν. (malim μουσικῶν) ἀπὸ Εὐνοῦ τοῦ Γάσσοις καὶ Ἰψικύλης γράφεται διὰ τῆς εἰ διδύμου, ὡς ἀπὸ τῶν εἰς εὐς. Et sic idem in *Αἰρείδης*, una cum aliis format ab Εὐνοῖς, Εὐνοῖδης. *JUNG.*

Εὐνοῖδων] Ita corruptissime vulgo: nos præcunctem secuti *Κύβητιον*, Εὐνοῖδων in textu emendavimus; jamque olim ita legendum indicaverat *Meursius* Att. Lect. lib. V. cap. 10. ubi de *Eupenis* generis auctore, ipsiusque posteris pluscula congestit ac erudita. Præter hos autem quos *Pollux* memorat, erat & aliud præconum genus, quos πολέμου κήρυκας dicit *Ulpianus* in *Timocrateum Demosthenis*: ἰστίον δὲ, arpono dignissima lectu verba, ὅτι ἄλλος ἢ ὁ κήρυξ τοῦ δήμου, καὶ ἄλλος ὁ τοῦ πολέμου, ὁ προηγούμενος τῶν πρεσβίων, πρὸς τὸ αὐτοὺς σπείσασθαι εἰρήνην πρὸς τοὺς πολέμιους, βασιτάων δὲ σύμβολοι τὸ κηρύκιοι hi *faciales* Romanis: is vero qui in populi erat ministerio, δήμου κήρυξ vocatur.

58 Περὶ Ληξιαρχῶν.] Titulus in MS. Ληξιαρχοὶ, & tematiatum incipit ἐξ &c. *JUNG.*

59 Ληξιαρχοὶ] Abest a C. A. *KÜHN.*

60 Ἐν λευκώματι] *Demosthen.* *Timocrateum*: ὁ δὲ τιθεὶς τὸν καινὸν νόμον, ἀναγράφας εἰς λευκώματα ἐκτίθει πρὸς τὴν τῶν ἰπυνομένων ἰσημίαι· ubi *Ulpianus* εἰς λευκώματι explicat, ἐν πυξίῃ. *KÜHN.*

Librarii sex constituebantur Civium albo inscriptorum, & triginta alii hisce adnumerabantur. Multabant eos, qui ad conciones non accederent; & eos qui concionibus intererant, scrutabantur. Atque funiculum minio tingentes, per listores eos, qui in foro erant, ad concionem pellebant. Sed qui in Librum Lexiarchicum jam inscriptus erat, patrimonium occupabat. Patrimonium autem, & λῆξις appellatur.

61 Τοὺς μὴ ἐκκλησιάζ. &c.] Sua sponte concurrere ad fixas solennesque mensis conciones, aut certe debebat concurrere; ni fecissent, Lexiarchi segniores multabant, simul observabant, ne servi peregrini aut infames concioni interessent. hoc *Noster* vult per ἐξήταζον &c. *KÜHN.*

Τοὺς μὴ ἐκκλησιάζ. &c.] Alio ordine MS. qui fortasse non minus rectius: τοὺς ἐκκλησιάζοντας ἐξήταζον. τοὺς μὴ ἐκκλησιάζοντας ἐζημίουν καὶ σχοινίον. de more hoc per funem tinctum in concionem cogendi populum vid. & *Sigon.* lib. II. de Rep. *Athen.* cap. 4. qui nimirum tingebatur, multum pendere cogebatur. *Asioph.* initio *Acharnens.*

Ὡς τὴν ἐπὶ οὐσῆς κυρίας ἐκκλησίας
Εὐθιῆς, ἔρημος ἢ πρὸς αὐτήν
Οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κἀνὴκαὶ κἀνὴ
Τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλιτωμένον.

Et paullo post a præcone inclamantur ὁ τοξοτῶν quorum *Noster* hic meminit, ut abducant *Amphitheum* pacem suadere volentem. Ad eundem funiculum allusifse credo in *Thestorph.* αὐτὴ μὲν ἢ μέγιστος οὐδὲν ἴσασεν. *JUNG.*

62 Σχοινίον μιλιώσαντες] Vide Proverbium, *funiculum fugiunt miniatum.* *SEB.* 2.

63 Ληξιαρχικόν] Pater vivus ipse adducebat inscribendum huic albo filium. mortuo autem illo tribules & cognati hoc procurabant. Inscriptionis exemplum est apud *Iseum* Orat. V. Θράσυλλος Ἀπολλοδώρου, *Thesyllus Apollodori.* *KÜHN.*

Ληξιαρχικόν] Eadem *Harrocratio* in ληξιαρχικόν γραμματεῖον. *JUNG.*

Ληξιαρχικόν γραμματεῖον] Meminit *Etymologus* in *Ἐπιδικτιῶν ἠβήσαι*, & mox *Noster*. Quod autem τὴν πατρώα οὐσίαν *Pollux* λῆξι dici adfirmet, id ipsum & ab *Harrocratone* notatum reperio, cui *Suidam* adde: *Heſychius* λῆξι exponit κληρονομίαν, Ionibus λῆξι: est itaque veteris Atticissimi ea vox.

64 Πατρώα] MS. πατρώα. ut & priores edit. *JUNG.*

65 Παρελάμβανεν] C. A. ἀντιλάμβανεν. vid. *Harrocr.* in ληξιαρχικόν γραμματεῖον. *KÜHN.*

De heftiarchiū (ædilibus.) 24.

⁶⁶ Περὶ Περστιάρχων. κδ.

Expiabant hi lustrationibus minoribus

Ἐκαθαίρων ⁶⁷ χοιριδίοις μικροῖς ὅσοι τὴν

⁶⁶ Περὶ ἐστιάρχων.] C. A. περιστίαρχων omisso περι- C. V. περιστίαρχων περίστια dicuntur expiatrices videtur, quæ circa focum (περὶ ἐστίας) lustrationis gratia ferebantur, quique vel domum vel concionem urbenque publice lustrabant, erant περιστίαρχοι. vid. *Suid.* in h. v. KÜHN.

Περὶ ἐστιάρχων.] MS. titulus περιστίαρχος ita ut περι scribatur per π, cui superpositum est ε, quo compendio προpositio περι semper in MS. scribi solet: ut & sequi. titulo sic in MS. περιπολοι scribatur: quod errori illi locus dedit, quo nobis finitere ἐστιάρχων, quos hic nunc adgnosimus: colque, si qui sunt, ad privatos lares suos ablegamus, & imperent domi suæ jubemus: περιστίαρχοι enim, vel, ut titulum vulgatum emendemus, περι περιστίαρχων, vera lætio est: quod duplex περι profecto his noltris fraudi fuit. *Helychius*: περιστίαρχος, ὁ περικαθαίρων τὴν ἐστίαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν. Et prolixè *Suidas*: περιστίαρχος, ὁ περικαθαίρων τὴν ἐστίαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς ἐστίας, ἢ τοῦ περιστειχέειν. Ἰστρος δὲ ἐν τοῖς Ἀττικαῖς, περιστία φησι προσηγορεύεται τὰ καθάρσια· καὶ οἱ τὰ ἱερά καθαίροντες, περιστίαρχοὶ ἕξθεν γὰρ περιέχονται (ἀντὶ περιέχονται) μαχαιοφοροῦντες ἐκάστου τῶν ἱερῶν οἰκίας περιεληρμένοι δημοσίαις, καὶ περιδρομὸν ἔχοντες. Et: περιστίαρχος, ὁ τῶν θαλασίων προηγούμενος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις· περίστια γὰρ τὰ καθάρσια. *Sigonius* etiam lib. II. de Rep. *Athen.* cap. 4. apud *Pollucem* *Notstrum* veram lectionem fere videns *peristarchos* hinc laudans quos *peristarchos* *Notstrum* nominare ostendimus. nam quæ ex *Scholiasse Aristoph.* adfert idem *Sigonius*, paria cum iis quæ altera ex *Suida* protuli, in illius verbis quoque περιστίαρχος, non περίστιαρχος scribendum, ex præcedentibus patet, & reddam mox alia duo loca. JUNG.

Περὶ ἐστιάρχων.] Restitui περιστίαρχων, faventibus MSS. errasse itaque *Mauffacum* patet ad *Hierocratiouem*, qui ἐστίαρχος hic *Pollucis* dictos putet, quos alii vocant περιστίαρχους, cum in manifesto mendo illam vulgaram vocem MSS. ope deprehendamus: recte tamen idem χοιριδίοις habet & χοιρίδιον, quam ipsam lectionem *Falckenburgii* Codex agnoscit, eamque in textu ducem sequitur *Kühnius* exhibui. De hac autem facta per porcellos expiatione differuit luculenter vir omni laude major *Sam. Bochart.* in *Hieroz.*

⁶⁷ Χοιριδίοις] *Χοιριδίοις* legimus in *specimine* h. l. & mox, quam lectionem MSS. & *Salmas.* confirmant, nec aliter *Helych.* *Hierocrat.* in *κάθαρμα* & *καθάρσιον* parvis enim porcis peragebatur hæc expiatio, qui & *καθάρσια* dicebantur. Et alias *Ethnicis* porca cæsa procurata sunt sacra expiatoria. Nam mysteriis *Eleusiniis* imbuendus, ante porculo se lustrari curabat. *Aristoph.* in *Pace*:

Εἰς χοιριδίον μοι νῦν δάξεισον τρεῖς δραχμῆάς·
Δεῖ γὰρ μνηθῆναι μὲ πρὶν τεθνηκέναι.
Tres sancta drachmas ad porculum mihi;
Namque ante mortem oportet sum initiatus.

Apud *Horat.* lib. II. *Serm.* 3. paterfamilias domum lustraturus porcum immolat *Laribus*. Infans & furius agitatos sanabat itidem *amica luto Jus.* *Flautus* in *Menech.* Act. II. sc. 2. nec alia victima cædes expiabantur, ut videre est apud *Arpon.* lib. IV. *Argon.*

Πρῶτα μὲν ἀτρέπτοις λυτήριον ἤγε φόνιος &c.

ubi *Scholias*, λυτήριον, inquit, τὸ καθάρσιον λέγει, ὃ ἐστὶ χοιρίδιον μικρὸν, ὅπερ οἱ ἀγγιζόντες θύσαντες, τὰς χεῖρας τοῦ ἀγγιζομένου τῷ αἵματι αὐτοῦ βρέχουσιν sanguine scilicet ejus animalis, quod proxime ad hominis naturam accedit quoad interiora viscera, & efficacissime credebant humanam cædem expiari posse. conf.

Helych. in *Ἀφροδίσιᾳ ἀγγρα.* *Ραυσανίος* etiam I. *Ελίος.* χοῖρον refert ἐπιτήδειον εἶναι πρὸς καθάρσιον. Idem denotet *Plutarchus* in *Præcept.* *Polit.* de Atheniensibus ita loquens: τὸν δὲ ἐν Ἀργεῖ πυθόμενοι σκυταλισμὸν, ἐν ᾧ πεντακοσίου καὶ χιλίου ἀνθρώκων ἐξ αὐτῶν οἱ Ἀργεῖοι, περιεργεῖν καθάρσιον περὶ τὴν ἐκκλησίαν ἐκέλευσαν. Unde autem *Scytalisimus* ille nomen traxerit, *Photius* docet *Cod.* 279. pro qua annotatione demam *Photio* mendum aliquod *Cod.* 242. ubi de *Isidoro* *Damaſcius*: ἢ δὲ ἱκανὸς διδῆναι, ὅπῃ τὸ θεσαυρὸν φθίγγεται ὁ λόγος, καὶ ὅπῃ ὕγις· quod *Schottus* vertit: poterat perscrutari, quid reconditum tegeret oratio, quidve sanum inesse. Voluit ille versione utcumque tegere mendum reconditum, sed frustra. Nimis enim manifestum est monitrum, quod alit hæc phrasis, θεσαυρὸν φθίγγεται ὁ λόγος, thesaurum sonat oratio. Legendum scilicet est, σαθρὸν φθ. mendosum tinnit oratio. Metaphora petita a vasis igne multo ruptis, vel alias rimarum plenis; quæ proprie σαθρὸν φθίγγουσι, id est, ipso sono inutilitatem suam & τὸ πυρρῆαγις prodere solent. Deinde solent Græci σαθρὸν & ὕγις sibi opponere, ut *Plato* in *Gorgia*: μὴ ὕγι᾽ ψυχῆς σιωπῆσιν, ἀλλὰ σαθρῶ καὶ ἀδικῶ καὶ ἀνοσίῳ, ἀδλιώτερον ἴσθι μὴ ὕγιους σαρματος. *Demosth.* ὅταν μὲν ἰρῶκέως ἢ τις, οὐδὲν ἐπιειθάνεται τῶν καθ' ἑκάστα σαθρῶν, *Orat.* ad *Philippi* *Epistulam.* *Ραυσαν.* in *Laconicis*: σαθρὰν ἴδη καὶ οὐ παντάπασιν ὕγι᾽ προσκατ' ἔρεψεν, jam quassam fragilemque nec omnino validam una prostravit *Oraciam*. Et quid ambagibus opus est? Solus *Suidas* rem confecerit in πρόσαιτο, ubi *Damaſcii* locum laudat hunc in modum: ἢ δὲ ἱκανὸς εἶδεν (malim ex *Photio* διδῆναι) ὅπῃ τὸ θεσαυρὸν φθίγγεται ὁ λόγος, καὶ ὅπῃ ὕγις, ἵνα τὸ μὲν πρόσαιτο, τὸ δὲ ἐλιγγῆις. erat aptius ad dignoscendum, ubi putidum vel fuisse, & ubi sani aliquid sonaret oratio, ut hoc quidem admitteret, illud vero consutaret. Sed tempus est, ut e diverticulo in viam redeamus. Hujusmodi porcelli dicebantur μυστικοί, ut in mysteriis suscipiendis maxime usitati; omnibusque membris integri requirebantur, ita ut nec cauda mutili essent. *Aristophan.* *Acharnenf.*

Δικ. Ἄλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν αὐτῆ. Μ. σαμῶν·
Πᾶ δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι; Δικ. κέρκος οὐκ ἔχει.
Dic. Ἄστ' ἀστυφίαν ἴσθαι nequit. Meg. qui dum nequit
Sacrificari? cedo. Dic. quis caudam non habet.

Ita *Ethnicis*, Nobis vero ab isto pecore nihil commodi, πλὴν ὕστριχες, κρέας, πηλὸς τε καὶ βοῆ, praterquam seta, caro, lutum, & clamor; *Clemens Alexandrinus* lib. VII. *Stromat.* KÜHN.

Χοιριδίοις] Hæret in hoc tmematio adhuc duo turpia menda, quæ mecum emenda MS. jubente. nam MS. χοιριδίοις μ. & mox χοιρίδιον ἐκ. sine καὶ præcedenti: pro quibus ineptissime utroque loco nescio quæ χοιρίδια habet vulgatus: quod vitium quoque eruditiss. *Sigonius* vidit, dicto loco scribens: *Pollux* *peristarchos* expiasset porculis minutulis concionem ait. Et καὶ quoque delendum in vulgatis, scribendo: καθάρσιον δὲ, τοῦτο χοιρίδιον ἐκαλεῖτο. Ille enim porculus immolatus, κάθαρμα dicebatur, & qui expiabat, καθαρτός; *Aeschines* autem contra *Timarchum* καθάρσιον vocat, ut ex *Scholiasse Aristoph.* *Acharnenf.* *Sigonius* observat. vide eum *Schol.* non longe ab initio *Acharn.* *Helychius* etiam: κάθαρμα τὸ χοιρίδιον, ᾧ τὴν ἐστίαν ἐκαθαίρων ἐν ταῖς ἐκτροπῆαις· ὃ δὲ ἐπιτελῶν δημοσίαις περιστίαρχος ἐλέγτο. *Suidas* clare: καθάρσιον ἔθος ἢ Ἀθήναι καθάειραν τὴν ἐκκλησίαν κατὰ θέατρα, καὶ ὅλων, τὰς τοῦ δήμου συνόδους, μικροῖς πάνυ χοιριδίοις, ἅπῃ ἀνόμαζον καθάρσια· τοῦτο δὲ ἐπίοιον οἱ λεγόμενοι περι-

ἐκκλησίαν, καὶ τὸ θέατρον. καθάρσιον δὲ τοῦτο, καὶ χοιρίδιον ἐκαλεῖτο.

concionem, & theatrum. Expiatio enim illa, & lustratio dicitur.

105

* 69 Περὶ περιπόλων ἐφήβων.

κεί.

* De circuitoribus & ephēbis.

25. 105

Περιπόλοι ἐφήβοι περιήσαν τὴν χώραν ἑτάσσοντες, ὡς περὶ ἤδη μελετῶντες τὰ στρατιωτικά. καὶ εἰς μὲν τοὺς ἐφήβους ἑτάσσοντες ὀκτώκαιδεκά εἰς τὴν γενόμενοι, δύο δὲ εἰς περιπόλους ἠριθμοῦντο. εἰκοστῷ δὲ ἐνεγράφοντο τῷ ληξιαρχικῷ γραμματεῖα καὶ ἄμνησον ἐν Ἀγραύλου.

Circuitores, ephēbi, regionem custodientes circuibant, utpote militaria jam curantes. Et inter Ephēbos recensēbantur octodecim annos nati, duo vero ad circum numerabantur. Vigesimo autem anno in Lexiarchicum librum inscribebantur, & sub dio iura-

στίαρχοι, ὀνομασθέντες οὕτως, ἢ ἀπὸ τοῦ περιστῆσαι, ἢ ἀπὸ τῆς ἐστίας. Locus vero *Aeschini* in ea adversus *Timarchum* est: ἐπειδὴν τὸ καθάρσιον περιεχθῆ, καὶ ὁ κῆρυξ τὰς πατρίας εὐχὰς εὐχεται. JUNG.

68 Καὶ χοιρίδιον] C. A. καθάρσιον δὲ τοῦτο χοιρίδιον ἐ. hic porcellus dicebatur καθάρσιον. Interpr. versio nihil dicit vide *Schol. Aristoph.* pag. 213. & alios supra laudatos. KÜHN.

69 Περὶ περιπόλων, &c.] MS. in marg. περὶ περιπόλων ἐφήβων ut editi quoque mox. SEB.

Περὶ περιπόλων, &c.] C. A. περιπόλοι ἐφήβων. loco tituli in C. V. sunt duo priora textus vocabula, περιπόλοι ἐφήβοι. postea sequitur, περιήσαν γὰρ τὴν πόλιν φυλάττοντες &c. pro πόλιν, χώραν plerique Grammatici in voce περιπόλοι habent. Alii enim erant constituti ad urbem custodiendam: regio autem Attica indigebat illis περιπόλοις: quamvis *Aristoph.* in *Avibus* περιπόλους etiam urbi suae imaginariæ attribuerit. Poterit itaque περιπόλων genus duplex fuisse, quorum alterum noctu vigilabat in turribus, murosque obibat, iisque praerat περιπολάρχης, qui cum tintinnabulis visitabat cultodes illos; alterum per regiones erat dispersum, quae ditionis erant Atheniensium. KÜHN.

Περὶ περιπόλων, &c.] Titulus in MS. περιπόλοι ἐφήβοι & temation incipit, περιήσαν δὲ τὴν πόλιν φυλάττοντες &c. male itaque in titulo vulgato περιπόλων καὶ ἐφήβων quod καὶ tollendum est. eadem editiones priores mox etiam ita distinguebant: περιπόλοι, ἐφήβοι, περιή. quod forte tolerari quoque potest; ephēbi enim isti & simpliciter περιπόλοι dicebantur, de quibus etiam *Sigon.* lib. IV. de *Rep. Athen.* c. 5. *Hejchimus*: περιπόλος, φρουρός, ἐφόρος. placet tamen MS. scriptio, quod & *Sebergi* MS. firmat. sed χώραν vulgatum quoque rectum est. *Harrocratio*: περιπόλος. Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπροβείας. *Aristoteli* ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν ἐφήβων λέγων, φησὶ οὕτως τὸν δευτέρου ἐπιαιτῶν, ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γινόμενης, ἀποδείξι μὲν τῷ δήμῳ ἐπὶ τὰς τάξεις, καὶ λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου, περιπολοῦσι τὴν χώραν, καὶ διατρίβουσι ἐν τοῖς φυλακταρίοις. παρατηρήσει οὖν, ὅτι ὁ μὲν *Aristoteli* ἐνα φησὶ ἐπιαιτῶν ἐν τοῖς περιπόλοις γίνεσθαι τοὺς ἐφήβους, ὁ δὲ *Aischines*, δύο καὶ τὰς διὰ τοῦτο ἐπεμνήθη τοῦ πράγματος ὁ ῥήτωρ, καὶ περὶ πάντων τῶν ἐφήβων ἐξ ἀνάγκης περιπολοῦντων, αὐτὸς δύο ἔτη γέγονε τοῖς περιπόλοις δύο καὶ μαρτυρῶν ἐδήλωσεν αὐτῷ. quae posteriora videntur non integra: ut *Harrocratio* dixerit ἐξ ἀνάγκης διὰ ἔτους, vel ἐνα ἐπιαιτῶν, vel tale. & illa sequentia statim profecto ita suppleta sunt: γέγονε ἐν τοῖς περιπόλοις. Adscribendus & *Aeschini* locus ipse, ut commentationem istam *Harrocratio* liquidius intuearis: ἐκ παιδῶν μὲν γὰρ ἀπαλλαγείς, περιπόλος τῆς χώρας ταύτης ἐγεγόνη δύο ἔτη καὶ ταύτων ὑμῖν τοῖς συνεισέδοις, καὶ τοῖς συνόρχητος ὑμῖν μάρτυρας κρήσομαι. de *Aeschini* itaque loco videmus, cum cum nostri *Pollucis* traditione consentire, qui quoque duos annos illos περιπολεῖν solitos ait: scilicet octodecim annorum facti, inter ephēbos censēbantur; & duos annos consumebant περιπολοῦντες: tum, ita impleto viginti annorum spatium in

lexiarchicum referebantur. de *Aristotelis* loco, qui dubitandi occasionem dedit *Harrocratio*ni, nihil dicere possumus, quum liber ille non amplius existeret. JUNG.

Περὶ περιπόλων, καὶ ἐφήβων.] Ita fuit ante nos: in parte: sustulimus itaque probante *Jungermanno* particulam καὶ.

70 Περιφυλάττοντες] MS. φυλάττοντες. SEB.

Περιφυλάττοντες] Φυλάττοντες simplex, quod & *Sebergi* MS. habet, & noster, qui ut dixi, magis placeat. JUNG.

Περιφυλάττοντες] Φυλάττοντες cum *Kühni* emendavi: alterum id verbi puriori Graecismo, ni fallor, inauditum.

71 Εἰσήσαν] Meminit de ætate in censum relata & *R. Forner.* IV. ret. quorid. 25. JUNG.

Εἰσήσαν &c.] Vide quae notantur ad *Atundelianā Martora* pag. 87.

72 Εἰς ἐπίπλους] *Harrocr.* notandum ait *Aristotelem* (II. de *Rep. Athen.*) dicere ephēbos unum annum ἐν τοῖς ἐπίπλοις γίνεσθαι. *Aeschinem* vero in *Orat. περὶ παραπροβείας*, duos. *H. Steph.* SEB.

Εἰς ἐπίπλους] Leg. εἰς περιπόλους, inter circuitores numerabatur. alii non biennium, sed unum tantum annum huic officio tribuunt. vid. *Harrocr.* in *περίπολος*, & *Valesii* Notas. KÜHN.

Εἰς ἐπίπλους] Sic & MS. noster. Sed an non εἰς ἐπίπλους (pro ἐν περιπόλοις, ut *Harrocratio* loquitur) legendum? Certe sic videtur: & *Amil. Portius* Notis suis in *Xenoph.* πόντος, ἢ περὶ προσόδων, ad ista verba: ὑπὸ περιπόλων, ubi quoque περιπόλων legendum, & occurrit ibidem in *Xenophonte*, περιπολεῖν τὴν χώραν, ad ista inquam ait *Portius* quoque pro vitiatum vocabulo περιπλους hic περιπόλους legendum esse. JUNG.

Εἰς ἐπίπλους] *Kühni* περιπόλους optime.

73 Ἀνεγράφοντο.] Ἀνεγράφοντο τῷ &c. absque inciso. SEB.

Ἀνεγράφοντο.] Ita & C. A. C. V. ἐνεγράφοντο ληξιαρχικῷ γ. &c. KÜHN.

Ἀνεγράφοντο.] MS. ἐνεγράφοντο ληξιαρχ. recte. sic antea *Segm.* praeced. ἐνεγράφεις εἰς τὸ ληξ. scribe itaque ἐνεγράφοντο ληξ. sine inciso: nisi tamen vulgatum τῷ retinere velis etiam ante ληξ. JUNG.

Ἀνεγράφοντο.] Id verbi hic extra rem est: *Kühni* ἐνεγράφοντο, neque aliter loqui amavit veteres ac *Pollux* noster: alias dicendum fuisset: ἀνεγράφοντο εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, ut ἀνεγράψαι εἰς λεικῆμα *Demosthen.*

74 Ἐν Ἀγραύλου] *Juratant* in templo *Aglauri*, cuius meminit *Herodot.* in *Uran.* & *Pausan.* in *Atticis.* *Demosth.* de *falla legat.* ait *Aeschinem* recitasse τὸν ἐν τῷ τῆς Ἀγραύλου τῶν ἐφήβων ὅρκον, iuramentum *Ephēbotum* in ade *Aglauri* concertum. Ubi *Ulriani*: ἔστι μὲν μία τῶν Κέρκωπος θυγατρῶν ἢ Ἀγραύλος: ἐν δὲ τῷ τῆς αὐτῆς οἱ ἐξιστόντες εἰς τοὺς ἐφήβους ἐκ παιδῶν, μετὰ πανοσιδῶν ἄμνησον, ὑπερκρατεῖν ἄχρι θανάτου τῆς θρησκείας: *Est quidem Aglaulus una filiorum Cecropis: in ejus autem sano qui ex pueris excesserat in ephēbos, armatis jurabat, se pro patria usque ad mortem depre-*

bant : Arma non dehonefabo, nec adstantem, quisquis is fuerit, focium relinquam: pugnabo quoque pro focis, & aris folus, & 106 cum multis : * patriam nec turbabo, nec

λου. * οὐ καταισχυῶ τὰ ὄπλα, οὐδὲ καταλείψω τὸν παραστάτην, ἢ ἂν στοιχῶ. ἢ ἀμυνῶ δὲ καὶ ὑπὲρ ἱερῶν, καὶ ὁσίων, καὶ μόνος, καὶ μετὰ πολλῶν. * καὶ τὴν πατρίδα ἢ οὐκ ἐλάττω 106

gnaturos. dein ex Philochoro, scriptore Attico, prodit Agraulum, cum otaculo posceretur homo, qui se sua sponte ad compellenda belli mala victimam offerret, audito eo, e muro se precipitasse, bellique ita confudit impetum: qua de causa Athenienses eidem templum factarunt, in quo Ephebi militatum abituri dicerent Reipublicæ sacramento. confer Philostr. de V. Apollon. libr. II. cap. 15. & Memf. Lect. Atticas libr. VI. c. 3. Kühn.

Ἐν Ἀγραύλου.] MS. ἐν Ἀγραυλοῦ. sed Ἀγραύλου vulgatum retinamus, ut & MS. infra Segm. seq. recte Ἀγραυλος habet. Hujus historiam vid. in Ulriani Comm. ad Demosth. Orat. περὶ παρακρησθ. scilicet fuisse filiam Cecropis, quæ se ipsa propter patriæ salutem de muro precipitem dedit, illique templum extructum περὶ τὰ προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως, ubi nimirum illud juramentum præstatur ab ephebis, quod Demosthenes ea Oratione καὶ τὸν ἐν τῷ τῆς Ἀγραύλου τῶν ἐφήβων ὄρκον vocat. Et adhuc tamen restat scrupulus de Agraulo: de qua quidem & Apollodorus libr. III. Biblioth. Cecropis filios enumerans, Ἀγραυλον, Ἐρσην, Πάδροστον. Quid vero si omnibus his locis dicamus litteras permutatas, & Aglauros fuisse ipsius nomen, itaque hic scribendum Ἀγλαύρου. Certe sic eam adpellat Pausanias Atticis, sic Latini Poætæ, ut Ovidius, sic ipsa Helychia-na series, cui vix contradicere potest: Ἀγλαυρος, θυγάτηρ Κέκροπος· περὶ δὲ Ἀττικαῖς καὶ ὀνόμασι κατ' αὐτῆς, ἢ δὲ ἱερῶν τῆς Ἀθηνῶν· emenda: παρά δὲ ἄττ. & respexit ille idem hoc ipsum jusjurandum quod περιπόλους præstitisse Noster ait. Idem Helychius πλουτηρίοις quoque Ἀγλαύρῃ τῇ Κέκροπος θυγατρὶ habet. Nam quod apud Hierocrationem Ἀγραυλος sit, series litterarum non faver, quam ea vox non inter ea quæ ab Ἀγρ. ibi sit collocata, & pro ea tam MS. epitome quam Suidæ clare Ἀγλαυρος habet; sed nō nos in fabulis verum quærimus. Herodot. Ὑρανία cap. 53. κατὰ τὸ ἱερὸν τῆς Κέκροπος θυγατρὸς Ἀγλαύρου. Aristophanes Theophoriaz. οὗτοι μὲν τὴν Ἀγραυλον, ἢ γυναικίς, εὐφρονεῖσι. JUNG.

Ἐν Ἀγλαύρου.] In hac voce tam impressi quam MSS. Codices variant mire: alteram illam lectionem Ἀγλαυρος habet & Hyginus Fab. 166. & adnotat ad eum locum Munkenus: quam Aglaurum Pausanias, Ovidius, Lucianus sive Laëtantius in Argum. Meram. Ovid. Schol. German. sive Fulgentius appellans, Agraulon dicit Apollodoro, Antigonæ, Polluci, Philochoro, Helychio & Ety-mologicographe. Sed Ἀγραυλος apud Athenagoram quoque reperio: Ἀγραύρῃ Ἀθηναῖοι καὶ τελιταῖς καὶ μυστήρια ἀγοῦσι, de quibus, adhibitaque in iis ἀνθρωποθυσιᾷ videndus est Eusebius libr. IV. Præpar. Evangel. Ἀθηνας. pro Christianis, & Porphyr. περὶ ἀποχρῆσ. lib. II. §. 54. qui omnes Ἀγραυλος scribunt: obtinuit ergo uterque scribendi modus. De hoc autem epheborum juramento ita obiter Thylus de Rep. Athen. Vicesimo anno patria sua juramentum exhibebant, ut ex Stobæo. Polluce aliisque liquet. Videndus Maussæus in Harroc. pag. 243. ubi & ineptam interpretis ἐν Ἀγραύλου reddentis, sub dio, verionem castigat. Meminit quoque Plutarch. in Alcib. τὸν ἐν Ἀγραύλῳ προβαλλόμενος αἰεὶ τοῖς ἐφήβοις ὄρκον· hic certe, si quid video, emendandum est, ἐν Ἀγραύλῳ ὃ ἐν Ἀγραύλου ὄρκος, juramentum in Agrauli ade conceptum: hoc itaque sacramento juvenes reipublicæ se quoquo modo defendendæ obstringebant.

75 Οὐ καταισχυῶ] MS. καταισχύω. SEB. Οὐ καταισχυῶ] Lycurgus contra Leocratem: ἡμῶν ἴστιν ὄρκος, ὃς ἡμῖν οὐσί πάσις ἐπὶ πολιταῖς, ἐπιτιμῶν εἰς

τὸ λυξιαρχικὸν γραμματικῶν ἐγγραφῶσιν, καὶ ἔφηβοι γέγονται, μήτε ἱερὰ ὄπλα καταισχυεῖν, μήτε τὴν τάξιν λείπειν· ἀμυνεῖν δὲ τῇ πατρίδι καὶ ἀμείνω παραδώσειν. C. V. σχυῖωτὰ ὄπλα, leg. καταισχυῶ τὰ ὄ. id est, abscisiam turpiter arma Kühn.

Οὐ καταισχυῶ] MS. οὐ καταισχύω τὰ & c. sed lubet adscribere hujus sacramenti interpretationem Sizonii ex ejus lib. IV. de rep. Athen. c. 5. Non dedecorabo arma, nec deseram patronum, si in eum incidam, pugnao pro sacris & publicis, & solus, & cum multis: & patriam haud deteriozem itadam, & navigabo adversus tertium, quamcumque accipero, & legibus, qua extant, & quas populus jusserit prudenter, obediam; & si quis leges tollere voluerit, non permittam, sacra patriæ colam, testes sint dii, Agraulus, Enyalus, Mars, Juppiter. Quæ alicubi peccant, propter mendosum textum vulgatum, ut statim initio: mox enim ita MS. noster: οὐδ' ἐγκαταλείψω τὸν παραστάτην ἢ ἂν στοιχῶ· eximie bene: vix quis credat, quam sæpe illæ voces quibus præpositiones præfixæ, ita corruptæ sunt in libris: quæ itaque potius vertenda: nec deseram commisionem adstantem cum quo sum in eodem collocatus ordine. hoc enim est στοιχῶ, verbum mere tacticum, in eodem στοιχῶ esse, rectaque alium præeuntem sequi, ut docebit te Casaubonus noster vel obiter in suis Notis extremis ad aureolam Epistolam Nysseni ad Eusebium. Basileiff. & Ambros. Et confirmant etiam nostri MS. scripturam satis ejusdem jurisjurandi verba, ut integra apud Stobæum remanserunt, ex quo ea recitat etiam Severus noster in suis Notis: οὐ καταισχυῶ ὄπλα τὰ ἱερὰ, οὐδ' ἐγκαταλείψω τὸν παραστάτην, ὅσα ἂν στοιχῶσω. JUNG.

76 Τὸν προστάτην] C. V. οὐδ' ἐγκαταλείψω τὸν παραστάτην· nec aliter Lycurg. I. c. παραστάτην reddunt, asserunt, qui in cohorte alicujus latus claudit. προστάτης vel πρωτοστάτης est antistes in serie. malum tamen παραστάτην ita sentit & Valesius Notis quas adscripserat Pollucis editioni, & Reinius in L. L. Atticis. Kühn.

Τὸν προστάτην] Παραστάτην ad fidem MSS. in textu restitui: videndus est vir summus J. Casaubonus ad Polyæn. pag. 685. nobis enim hac in re morari non lubet.

77 ἢ ἂν τύχω.] Pro τύχῳ MS. στοιχῶ. SEB. ἢ ἂν τύχῳ.] MSS. ἢ ἂν στοιχῶ, cum quocumque in una serie incedam. Stobæus ἢ ἂν στοιχῶσω. dein C. A. περὶ ἱερῶν & c. ὑπὲρ ὁσίων καὶ ἱερῶν & c. etiam Lycurgus habet. adde quod illud περὶ in C. A. saltem a manu correctoris sit. Kühn.

Τύχῳ.] Στοιχῶ ejecta voce spuria restituit Kühnius, quem sequimur: simile mendum in Polybio Legat. mem. 71. βουλόμενος τυχεῖν τῷ τοῦ συλλήτου συνίσσει· legendum στοιχῶν, observante Casaubono ad Gregorii Nysseni Epistol. pag. 140. Nulla est hac voce frequentior alia in rei Tactice scriptoribus.

78 Ἀμυνῶ] MS. ἀμύνα, & Segm. sequi. ἐπιτρέπω. SEB.

Ἀμυνῶ] MS. ἀμύνα, ut paullo ante καταισχύω. utrumque & MS. Seberus ita. JUNG.

79 Οὐ κελάττω] MS. οὐκ ἐλάττω. SEB.

Οὐ κελάττω] Ita C. V. subintellig. ἀλλ' ἀμείνω π. vide supra ex Lycurgo allata. Kühn.

Οὐ κελάττω] Ridiculum vitium, quod hæctenus infedit libros: inde nimirum, quod ut dixi hæc talia una voce continuatim scribi solent a librariis, ut et-

παρὰδῶσω⁸⁰ πλεύσω δὲ καὶ καταρῶσω, ὁπόσῃ ἀνὰ παραδέξωμαι⁸¹ καὶ συνήσω⁸² τῶν αἰὲ κρινόντων, καὶ τοῖς θεσμοῖς τοῖς ἰδρυμένοις πείσομαι⁸³, καὶ οὐς τινὰς ἄλλους ἰδρύσεται τὸ πλῆθος ἐμφρόνως⁸⁴ καὶ ἂν τις ἀναίρη τοὺς θεσμούς, ἢ μὴ πείθηται, οὐκ ἐπιτρέψω⁸⁵ ἀμυνῶ δὲ καὶ μόνος, καὶ μετὰ πάντων⁸⁶ καὶ τὰ ἱερά πατρία τιμήσω⁸⁷ ἴστορες θεοὶ, Ἐνάλιος, Ἄρης, Ζεὺς, Ἐλλάω, Αὐξῶ, Ἡγεμόνη.

prodam. navigabo contra quamcunque destinatus fuerim regionem: solennitates perpetuas observabo: receptis consuetudinibus parebo, & quascunque alias Populus prudenter statuerit. & si quis leges receptas sustulerit, nisi comprobaverit, non permittau. tuebor denique & solus, & cum reliquis omnibus, atque patria sacra colam. Dii ἴστορες cognitores, Agrauli, Enyalios, Mars; Jupiter, Floreo, augeto Duci.

iam noster MS. οὐ κελεύω habebat. sed ne tantillum quis dubitet, quin emendandum sit οὐκ ἐλάττω, ut *Seberii* MS. clare indicat, est apud *Stob.* οὐκ ἐλάττω. **JUNG.**

Οὐ κελεύω] *Kühnius*: οὐκ ἐλάττω.

80 Πλεύσω δὲ κατὰ γῆς &c.] MS. πλεύσω δὲ καὶ καταρῶσω ὅπ. ita enim plane ibi. Sed libet ascribere hanc juramenti formulam, ut apud *Stobaeum* legitur *Serm.* 41. N. 141. οὐ καταρῶσω ὅπ. ἀπὸ τὰ ἱερά, οὐδ' ἐγκαταλίψω τὸν παραστάτην, ὅτῃ ἂν στοιχήσω· ἀμυνῶ δὲ καὶ ὑπὲρ ἱερῶν, καὶ ὑπὲρ ὁρίων, καὶ μόνος καὶ μετὰ πολλῶν τὴν πατρίδα δὲ οὐκ ἐλάττω παραδῶσω, πλείω δὲ καὶ ἀρίω, ὅσῃ ἂν παραδέξωμαι καὶ εὐκοήσω τῶν αἰ κρινόντων ἐμφρόνως, καὶ τοῖς θεσμοῖς τοῖς ἰδρυμένοις πείσομαι, καὶ οὐς τινὰς ἂν ἄλλους τὸ πλῆθος ἰδρύσεται ὁμοφρόνως· καὶ ἂν τις ἀναίρη τοὺς θεσμούς, ἢ μὴ πείθηται, οὐκ ἐπιτρέψω, ἀμυνῶ δὲ καὶ μόνος, καὶ μετὰ πάντων, καὶ ἱερά τὰ πατρία τιμήσω ἴστορες θεοὶ τούτων. **SEB.**

Πλεύσω δὲ κατὰ γῆς &c.] C. V. legit: πλεύσω δὲ παραδῶσω πλείω δὲ καὶ καταρῶσω, πείσομαι ἂν &c. unde legerem, πλείω δὲ, κ. καταρῶσω γ. ὁπόσῃ, &c. *navigabo ad terram, & colam quamcunque accerero. Petrus* in L. L. Atticas etiam καταρῶσω, colam reddidit, & de colonis accipit. **KÜHN.**

Πλεύσω δὲ κατὰ γῆς &c.] MS. πλεύσω δὲ καὶ καταρῶσω ὁπόσῃ, plane ut & *Seberius* noster: quae certe consideranda sunt. Apud *Stobaeum* plane alio sensu est, πλείω δὲ καὶ ἀρίω, ὅσῃ ἂν παραδέξωμαι: scilicet παραδῶσω. **JUNG.**

Πλεύσω δὲ κατὰ γῆς] *Kühniatam* emendationem MSS. fide nixam in textum intuli.

81 Καὶ συνήσω] Apud *Stob.* καὶ εὐκοήσω τῶν αἰ κρινόντων ἐμφρόνως, καὶ τ. θ. **JUNG.**

82 Τῶν αἰ κρινόντων, &c.] *Meurs.* *Athen. Attic.* lib. I. c. 7. corrigit, συνήσω τῶν αἰ κ. ἐμφρόνως &c. τὸ πλῆθος ὁμοφρόνως, sed si ἐμφρόνως *Nostri* ad omnia quae praecedunt, referatur, non videtur correctio locum habere. forte post κρινόντων deest γνώμης, accedat iudicium, quicquamque semper fuerint, sententiam. **KÜHN.**

83 Καὶ οὐς τινὰς ἄλλους &c.] Apud *Stob.* καὶ οὐς τινὰς ἂν ἄλλους τὸ πλῆθος ἰδρύσεται ὁμοφρόνως. **JUNG.**

84 Ἀναίρη] C. A. ἀναίρη. C. V. melius, ἀναίρη. dein omittit μὴ ante πείθηται οὐκ ἐπιτρέψω. C. A. ἐπιτρέπω quibus praefertem vulgatum. **KÜHN.**

Ἀναίρη] MS. ἀναίρη, nec aliter prior editiones. In *Stobaeo* quoque ἀναίρη. **JUNG.**

Ἀναίρη] Pristinam lectionem in textum revocavi.

85 Ἀμυνῶ] MS. ἀμύνω, ut modo supra *Segm.* praec. omisit hoc commation in sua interpretatione *Sigonius*. **JUNG.**

86 Ἱερά πατρία] C. A. i. τὰ πατρία, quod melius est. **KÜHN.**

Ἱερά πατρία] MS. plenius: καὶ τὰ ἱερά τὰ πατρία τ. Sic & apud *Stob.* καὶ ἱερά τὰ πατρία. **JUNG.**

87 Ἱστορες θεοὶ] Formula solennis qua in juramentis Deos testes ciebant. *Homerus* *Iliad.* ἐπὶ ἴστορι, teste dato *libetm* finire. ubi *Eustath.* apud *Homerum* frequens in juramentis, ἴστω νῦν Ζεὺς, sit cognitor testisque *Ζη-*

pter. sunt testes Dii &c. inquit *Pollux.* vid. *Hesych.* & *Suid.* in ἴστορες, ἴστορας. *Thebani* dicebant, ἴστω Ζεῷ, pro ἴστω Ζ. **KÜHN.**

Ἱστορες θεοὶ] Apud *Stob.* ita finit: ἴστορες θεοὶ τούτων. *Noster* Deos ipsos nominat. **JUNG.**

Ἱστορες θεοὶ] Ἱστορας ποιῆσθαι θεούς, *Deos advocare testes*; ita veteres Attici, quod aliter recentior dialectus extulit: eadem est apud *Ionas* loquendi formula: *Ἱστοροσται. Ζητεῖ. καὶ θεοὺς πάντας καὶ πάσας ἴστορας ποιούμενος*: ad quae verba, videnda quae erudite notat *Meibomius*, ubi & obiter hoc ephoborum jusjurandum tangit: elegantissime ergo *Julianus* *Epist.* ad *Maximum Philoſophum*: ἴστω Ζεῷ, ἴστω μέγας ἥλιος, ἴστω Ἀθηνῶν κράτος, καὶ πάντες θεοὶ καὶ πάσαι, *Dii, Deaque omnes*, prout *Romani*, qua de re *Gellius*.

88 Ἀγραυλοὶ, Ἐνάλιος] *Leg.* Ἀγραυλος, nec aliter C. A. quod & *Meurs.* censuit l. c. *Hesych.* in Ἀγλαυρος dicit fuisse eam sacerdotem *Minerva*. *Et Athenienses per eam jurasse.* Pro *Ἐνάλιος* autem C. A. *Ἐνάλος*. C. V. *Ἐνάλιος*, *leg.* *Ἐνάλιος*: de quo nota omnia. vid. *Schol.* *Aristoph.* in *Pace*. **KÜHN.**

Ἀγραυλοὶ, Ἐνάλιος] MS. noster Ἀγραυλος, Ἐνάλιος: insigniter bene: & sic rescribere: nisi quod ad primum attinet, de *Agraulo* supra diximus ad *Segm.* praec. quod Ἀγλαυρος legatur rectius, & *Sigonius* hic etiam recto calu *Agraulus* interpretatur. Quod ad alterum, idem non recte vulgatum *Enyalios* retinet, qui idem cum *Marte* est, & ita bis idem Deus poneretur: sequitur enim *Ἄρης*. At Ἐνάλιος, est *Nerivus*, Deus ille qui in mari impetium gerit, unde dictum esse constat. **JUNG.**

Ἀγραυλοὶ, Ἐνάλιος] Ego vero non dubitavi Ἀγραυλος, Ἐνάλιος restituere, cujus quidem lectionis veritatem nullus in dubium vocaverit, qui *Zungermanni* nostri inspexerit notam.

89 Ἐλλάω, Αὐξῶ, Ἡγεμόνη.] *Interpr.* Floreo, augeto Duci, quae nihil faciunt ad rem. *Meursius* hic manum de tabula. *Petrus* in L. L. Atticas pag. 156. legit, Ἐλλάω, Ἡγεμόνη, terra nutritia, *Diapa*, expungitque Αὐξῶ, sed male, ut puto; nondum nos praenitet proposita lectionis in *Specimine*, ubi legebamus, Ἐλλάω, Αὐξῶ, Ἡγεμόνη, *Thallo, Auxo*, *Hegemone*: quorum nominum rationem exponit *Pausanias* in *Beoticis*: τιμῶσι γὰρ, inquit, ἐκ παλαιῶ καὶ Ἀθηναῖοι Χάριτος Αὐξῶ καὶ Ἡγεμόνη τὸ γὰρ τῆς Καρποῦς ἐστὶν οὐ Χάριτος, ἀλλ' Ὠγῶς ὄνομα· τῆ δὲ εἰς τὴν τῶν Ὠρῶν νέμουσιν ὀνομα τῆ Παυρόσῃ τιμῶς οἱ Ἀθηναῖοι, Ἐλλάω τῆν (leg. Ἐλλάω τῆν) θεῶν ὀνομαζομένης. Nam *Et Athenienses colunt Gratias, Auxo Et Hegemonen jam ab antiquo. Carpus vero nomen non Gratia, sed Hora est, quantum alteram cum Pandroso colunt Athenienses, Thallo Deam illam appellantes.* At *Hyginus* *Fab.* 183. *Thallo* pariter & *Auxo* inter *Horas Jovis Et Themidis filias computat.* *Clem. Alexandr.* in *Protrep.* leg. simpliciter: Αὐξῶ τῆ καὶ Ἐλλάω αἱ Ἀττικαί. hinc intelligendum *Suidas* in Αὐξῶ αἰτιατικῆ legendum enim Αὐξῶ, αἰτιατικῆ ubi *Amisus* *Portus* aequae ac *Onaliterius* Αὐξῶ interpretatus est, augeo. obiter notandus est idem *Portus* in voce πίνταθλος, ubi *Suidas* habet: τούτου (Ἀημοκρίτου) ἐστὶ καὶ τὸ, λόγος Ἐρμού αἰσίου.

Decem hi existentes, sacrificia offerebant quinquennia: sacrificium scilicet in Delum, in Bauronem, Heraclidarum, & in Eleusinam.

Δέκα ὄντες οὗτοι ἔθνον θυσίας τὰς ⁹¹ πενταετηρίδας, τὴν εἰς Δῆλον, ⁹² τὴν ἐν Βραυρώνι, τὴν τῶν ⁹³ Ἡρακλειδῶν, ⁹⁴ τὴν Ἐλευσίναδε.

quod secure vertit, *Oratio Mercurii flagellum*. verum non animadverterat vit doctus mendum gravius subesse textui, idque ex *Lutatio* in *Vita Democriti* corrigendum esse, λόγος ἔργου σκῆ, *Oratio operis umbra est*. quale est opus, talis est etiam *Oratio* hominis, remque ipsam verba expriment non invita. Repetit dictum illud *Plutarchus* περὶ παιδῶν ἀγωγῆς, λόγος γὰρ ἔργου σκῆ, κατὰ Δημόκριτον. his obiter tactis, red-eundem ad *Auxo* & *Thallo*, de quibus ut & de *Hegemone* ex hoc loco constat, quod per eas juventus Attica juraverit, ut juventutis praesides, comites, ducesque. *Auxo* apud *Herod.* ἀξήσιον salutatur in *Terpsich.* Observandum vero *Genitiles* in juramentis quamplurimos advocasse *Deorum* suorum, vel majoris religionis gratia, vel quod nescirent, cui potissimum Deo honos ille deberetur, ideoque ne quem praeterire viderentur, in sine simul omnes Deos Deasque allegarunt. in *Marmor. Arundell.* *Smyrnae Mignefis* hanc formulam jurisjurandi afferunt: ὁμῶν Δία, Γῆν, Ἥλιον, Ἄρην, Ἀθηνᾶν, καὶ τὴν ταυροπόλον, καὶ τὴν μητέρα τὴν Σιπυλλήην, καὶ Ἀπόλλων τὸν ἐν Πάδοις, καὶ τοὺς ἄλλους Θεοὺς πάντας καὶ πάσας, καὶ τὴν τοῦ βασιλείου Σελίουκου τύχην. alia exempla omitto in re satis clara. KÜHN.

Θάλλω, Ἀξῶ, Ἡγεμόνι.] Omitit hæc & *Sigonius* in sua interpretatione: quæ tamen & noster MS. agnoscit: videnturque quasi epiphonema quoddam, quo milites suum amorem in duces declararent & obedientiam. JUNG.

Θάλλω, Ἀξῶ, Ἡγεμόνι.] Hæc a nobis ad *Kühni* nostri, qui ista eruditissime enucleat, mentem sunt emendata, Ἡγεμόνι autem, de qua tacent *Commentatores* nostri, *Dianam* fuisse & *Venerem*, docet *Hesychius*: & certe cultam Ἀρτέμιδα Ἡγεμόνι ad *Ambraciotis* refert *Liberalis* fab. 4. ita dictam quod recuperandæ libertati viam muniisset. Adludit & *Callimachus* Hymn. in *Dianam*. v. 227. -- σὶ γὰρ ποιήσατο Νήλεως Ἡγεμόνι -- ad quem locum vide quæ doctissime commentatur *vir Illust.* *Ezech. Spanhemius*, ubi & improbam hanc *Pollucis* lectionem vulgaram emendat, quod olim & *Peisius* fecerat ad L. L. Att. pag. 156.

90 Περὶ Ἱεροποιῶν.] C. V. ἱεροποιοί. *Demosth.* contra *Midian* sc̄ ιστορία ἐπὶ τὸς βουλῆς ἱεροποιῆσαι καὶ θύσαι καὶ κατάρχεσθαι ἱερῶν &c. & iterum se electum τῆς σμηνῆς θεαῖς ἱεροποιῶν τρίτον ab *Ateopagitis*: quæ verba non ita acceperim, quasi tres tantum fuerint ἱεροποιοὶ *Eumenidum*, sed quod *Demosthenes* ordine tertius factus sit per sortem in numero decem ἱεροποιῶν, uti alius, de quo *Dinarchus* apud *Etymologum*, ordine decimus fuit: ita non *Demosthenes* corrigendus ex *Etymologico*, sed pro πρὶ τῶν αὐτῶν reponendum τρίτον αὐτῶν κ. κ. hæc breviter contra *Musfacum* in *Huroocr.* pag. 260. ubi nimis paratraxædiatur; neque enim absurdum est dictum e decem ἱεροποιῶς, *Ateopagitas* tres elegissibus *Eumenidibus* sacra facturos, nec ipse *Ulpianus* simpliciter dixit, tres tantum fuisse *Dearum* illarum ἱεροποιῶς: sed tantum dubitat, an non *Demosthenes* pro trium *Eumenidum* numero totidem hic supposuerit ἱεροποιῶς, etiamsi extra hunc respectum plures fuerint. KÜHN.

Περὶ Ἱεροποιῶν.] Titulus in MS. ἱεροποιοί. vid. & de his *Sigon.* lib. IV. de *Rep. Athen.* c. ult. & *H. Steph.* Adpend. de *Dial. Attic.* c. 16. titem. 4. ex aliis auctoribus. JUNG.

Περὶ Ἱεροποιῶν.] Ἱεροποιῶν δὲ, inquit *Ulpianus* in *Demosthenis Midianum*, καλοῦσι τὸν ἱεροποιῶντα τοὺς μάντις ὅτι θύουσι, μὴ ποῦ τι κακούργῶσιν ἐν ταῖς θυσίαις itaque & hoc fuerit eorum officium præter alia quæ memorat *Noster*: adhibitos autem aruspibus quosdam, quorum erat observare, an bona fide agerent, ex antiquitate notum. *Hesychius*: Ἱεροποιοί, ἐπιμύνηοι, id est, sacri ἀντιστῆτες, quo modo id vocis capiendum esse hoc loco docet *vir maximus Seldenus* ad *Smyrnaeorum Decreta*; ibidem hæc quoque *Pollucis* nostri obiter tangit.

91 Πενταετηρίδας.] *Quinquennialia sacrificia* ἀλυμπιαζι, puta, non exclusis aliis ludis, quos ἱεροὺς vocabant. inter ista quinquennialia sacra erant & Δήλια. *Thucyd.* libr. III. ut & *Bauronia*, ut tradit *Meursii Græcia Feriata*. meminit *πενταετηρίδων* θ. *Herodot.* lib. V. pag. 37. & *Demosth.* epist. 3. pro *liberâ Lycurgi*, ut vocat *Falaf.* KÜHN.

Πενταετηρίδας.] MS. τὰς πενταετηρίδας. JUNG.

92 Τὴν ἐν Βραυρώνι.] *Diana Brauronia*. vid. iterum *G. F. Meursii*. C. V. simpliciter *Braurῶνι*. KÜHN.

Τὴν ἐν Βραυρώνι.] *Mirror* tamdiu corruptum mansisse *Braurῶν* quod & *H. Stephanus* ita retinuit in *Adpend. de Dial. Attic.* MS. noster *Braυβῶνι*. Et *Orellius* in suo *Thesauro Geographico*, voce *Braurium*, ait *Baurum Braurῶν* legi in *Euripidis Iphig. Taur.* mendose, ut annotaverit *Hartungus*. Eadem tamen, ait, lectio apud *Jul. Pollucem est lib. VIII.* Sed recte *Hartungus*: & apud *Pollucem* hic ego statim suspicatus fui de mendo: quum mihi *Braurion* Attica notissima in mentem veniret. Et *Noster* infra IX, 74. τῆς ἐν Βραυρώνι ἱερῆας, ubi etiam lege in *Braυρῶνι*. Et hic emenda τὴν ἐν Βραυρώνι, quod etiam ita MS. habet, ut dixi, saltem una littera corrupta. Nec aliter agnoscit eruditiss. *Qu. Sept. Florens* ad *Eirῆνην Aristoph.* ibi αὐτῆ θεωρία ὅτιν, ἢ ἡμεῖς ποτὶ ἱππαιῶν Βραυρῶνα δ' ὑποπιπτοκάτις. *Herodotus* noster *Melromene* cap. 145. ἐξαλαβάντις ὑπὸ Πιλασγῶν ἐκ Βραυρῶνος. *Eratone* cap. 138. de eodem hoc festo: οἱ δὲ Πιλασγοὶ αὐτοὶ &c. εὐ τὸ ἐξῆμιστάμενοι τὰς Ἀθηναίων ὀρτᾶς αὐτῶν, πινθηκόντερος κτησάμενοι, ἐλόχησαν Ἀρτέμιδι ἐν Βραυρῶνι ἀγούσας ὀρτὴν τὰς τῶν Ἀθηναίων γυναῖκας. Nolo alios historicos infinitos adducere. *Hesychius*: Βραυρῶν, τόπος τῆς Ἀττικῆς Βραυρωνίους τὴν ἰλιάδα ἦδεν βαΨαδοὶ ἐν Βραυρῶνι τῆς Ἀττικῆς καὶ Βραυρωνία ἑσπῆ Ἀρτέμιδι Βραυρωνία ἀγύται, καὶ θύεται αἶξ. vid. & *Pausan.* Atticis & *Stephanum* τὸν ἰδνικογράφον, ubi etiam inter τοπικά, Βραυρῶνι, ait, ὡς Μαραθῶνι. vid. & *Suidam* in Βραυρῶν de ipsis his πενταετηρίσι. Et cui bono adgregem plura? dicendum tamen aliquid fuit propter *Orellii* dubitationem. JUNG.

Ἐν Βραυρώνι.] Ex *Kühni* emendatione textus habet *Braυρῶνι*, quo modo & *Seldenus* dicto superiori nota loco legit.

93 Ἡρακλειδῶν.] *Meursius* leg. Ἡρακλείων, quia *Heraclidarum* nullum festum, nulla sacra. *Ηρακλεια* autem *Herculi* erant sacra. vid. *Meurs.* G. F. KÜHN.

Ἡρακλειδῶν.] MS. Ἡρακλειδῶν. Quid si legamus *Ηρακλείων*. Festa illa *Ηρακλεια* nota ex *Hurocratatione* etiam, qui *Demosthenem* adducit. *Demosth.* περὶ παραπρῶβ. καὶ τὰ Ἡρακλεια ἐν ἄστει θύουσιν. Nil tamen temere a me mutatum velim: & ignorantiam meam de factis *Heraclidarum* quinquennialibus fateor lubens. JUNG.

94 Τὴν Ἐλευσίνα.] Leg. τὴν Ἐλευσίτι, id est, τὴν ἐν ⁶B 2

95 Περὶ Ὀργεῶνων.

κζ.

De orgeonibus.

27.

Ὀργεῶνες, οἱ κατὰ δῆμους ἐν τακταῖς ἡμέραις
θύοντες θυσίας τινάς.

Orgeones, qui constitutis quibusdam
diebus tributim offerebant sacrificia aliqua.

96 Περὶ Φρατόρων.

κζ.

De tribubus.

28.

Εἰς τούτους τοὺς τε 97 κόρους, καὶ τὰς κόρας
εἰσήγον· καὶ εἰς ἡλικίαν προελθόντων ἐν τῇ καλου-
μένην κουρεώτιδι 98 ἡμέρα, ὑπὲρ μὲν τῶν ἀρρέ-
νων τὸ 99 κούριον ἔθουν, ὑπὲρ δὲ τῶν θηλειῶν, τὴν
100 γαμηλίαν.

In has, Pueros simul, & Virgines in-
troducebant: eos scilicet qui iustam ini-
bant ætatem, in die Cureotide. Et pro
Masculis quidem, coriandrum offerebant:
pro Fœmellis autem, dotem nuptialem.

Ἐλευσίη. Attici sæpe omittunt ἐν, ut alibi probatum.
Κῆνη.

Τὴν Ἐλευσίαν.] Hæc mendosa esse vidit & H. Stepha-
nus, suoque Codici ad oram adposuit: ἴσως ἐς Ἐλευ-
σίαν: sed veram lectionem nosser MS. servavit, hanc
scilicet: τὴν Ἐλευσίαν. sic itaque emenda, vel potius
Ἐλευσίαν. nota illa τοπικῶν ad locum formula. Et
habes hoc ipsum apud ἠθικογράφον in Ἐλευσίαι· τὰ το-
πικά, αἰτ, Ἐλευσίαν, Ἐλευσίαν, καὶ Ἐλευσίαν·
sic supra in Βραυρών αἰεβαν idem: τὰ τοπικά, Βραυρω-
νέων, Βραυρώναν, Βραυρώναν &c. JUNG.

Τὴν Ἐλευσίαν.] Genuinam lectionem suppeditavit
Jungermanni MS. Ἐλευσίαν: eam itaque in textu re-
posui. Ἡρακλείαν autem vulgatae lectioni longe mihi
præferendum videtur.

95 Περὶ Ὀργεῶνων.] C. A. Ὀργεῶνες, & tematis ini-
tio omittit Ὀργεῶνες· illi per singulos Atticæ populos,
κατὰ δῆμους, sacrificia quædam stata peragebant, qui-
bus adhærebant convivia, quæ Athenæus initio lib. V.
vocat δῆματα Ὀργεῶνικα. Hesych. Ὀργεῶναι, ἰέρειαι· ita
& mulieres habuerint quædam sacra κατὰ δῆμους ob-
eunda, ni mendum subsit voce ἰέρειαι. vid. supra III,
92. Κῆνη.

Περὶ Ὀργεῶνων.] MS. titulus: Ὀργεῶνες· sine accen-
tu: & πρὸς itaque id vocabulum deest in MS. vid.
de his *Sigon.* libr. IV. de Republ. Athen. cap. ult.
JUNG.

Περὶ Ὀργεῶνων.] Videndi *Harrocratio*, *Suidæ*, *Ety-
mologus* & *Hesychius* in voce: Τακταὶ ἡμέραι vero,
quas *Hebræi* eleganter *ἡγῶν* appellant, *Rabbini* *ἡγῶν*,
tempus fixum.

96 Περὶ Φρατόρων.] Abest titulus a C. A. Φράτορες
sunt ejusdem curiæ participes. Φρατῖαρχος vero, apud
quem pueri & virgines nomen suum profitebantur:
antequam inscriptio fieret in album phratorum, pa-
rens jurabat se introducere genuinos liberos, natos ex
se & cive Attica: si alienum filium suo nomine a pa-
rente introduci scirent phratores, non recipiebant in-
troducendum, καὶ ἀπηρέχθη τὸ κούριον, & sacrificium,
quod pro filii receptione dabatur, κούριον dictum, au-
ferebatur ab ara *ἴονος* phratoris. *Isæus* Orat. V. *De-
mosth.* contra *Macariatum*. Κῆνη.

Περὶ Φρατόρων.] MS. titulus: Φράτορες. JUNG.

97 Κόρους.] MSS. κόρους. SEB.

Κούρους.] C. V. κόρους. Κῆνη.

Κόρους.] MS. τοὺς τε κόρους· ut & *Seberus* e suo ad-
notavit. sic extremo lib. VI. *Legum* *Plato*: κόρη μὲν &c.
κόρος δὲ &c. & libr. VII. non ita longe a principio:
κόρος καὶ κόρης. Et itatim: κόρος μὲν μετὰ κόρων &c. δια-
κριβὴν ποιήσασαν. Et iterum, κόρους τε ἄμα καὶ κόρας.
JUNG.

98 Ἡμέρα.] Post ἡμέρα dele punctum, vel faltem
comma substitue. JUNG.

Ἡμέρα.] Minoris distinctionis notam adposui. Dies
hæc *Coureotis* Apaturiorum tertia erat: *Proclus* in *Ti-
matum* *Platonis* pag. 27. Ἡ δὲ τρίτη κουρεώτις· ἐν ταύ-
τῃ γὰρ τοὺς κούρους ἐγγράφοι εἰς τοὺς φράτορας τριετίς

καὶ τετραετίς ὄντας· cetera, quamvis præstantia, non
describo.

99 Κόριον.] C. A. κούριον· alii κούριον & κουρεῖον. vid.
& apud *Meurs.* *Græc. Fer.* in *Apaturia*, & supra III,
92. Cæterum error, quem maximum *Hesychio* & *Sim-
plicio* impingit *Meurs.* plane nullus est. tres quidem
erant dies *Apaturiorum* κατὰ τὰ νομιζόμενα· nihilomi-
nus tamen ἕξ τῶν νομιζομένων erat diei unus πρόσ-
θεσις, quæ dies ἐπίθδρα dicebatur, & sequebatur quidem
festum, ita tamen, ut adhuc ad festivitatem pertine-
ret. *Isocrates* in *Ateoragittico* queritur, Athenienses
fuisse tempore suo longe munificentiores in celebra-
ndis festivitibus ἐπιθέτοις, quam in solennibus, & val-
de ἀνομάτως sua peregrisse sacra. Quæ cum ita sint,
potuerunt *Hesych.* & *Simplicius* sine ullo errore ἐπιθέ-
τοις diem Apaturiorum solennibus annumerare, & qua-
tuor facere dies ejusdem festi. Κῆνη.

Κόριον.] MS. τὸ κούριον ἔθουν, ἢ δ. τ. θηλειῶν. Ἐξ
κούριον sane videtur emendandum: κόριον enim potius
puellam significat, supra II, 17. & in *Phrynicæ* *Eclog.*
Fuit itaque hoc θύμα, κούριον, vel κούριον dictum: ut
bene adnotatum quoque invenio ab *Etymologicis* Magni
auctore in κούριον. Ubi prius deduxit ut λάγειον,
κλούσιον, λαύριον· οὕτω, αἰτ, καὶ κούριον· οὕτω δὲ κα-
λεῖται ἐν Ἀττικῇ τὸ ἰερίον τὸ θυόμενον ἠΐκα ἐγγράφοι
οἱ κούροι εἰς τοὺς φράτορας· τοῦτο δὲ καὶ μῖον ἐλίγστο
καὶ μετὰγωγός, ὃ τοῦτο εἰσάγων ἐκλήθη δὲ, ὅτι τὸ ἰ-
ερίον εἰς τὸ ζυγὸν ἐπιθέτοντες ἕκαστον μῖον μῖον, του-
τίστιν ὀλίγον· ἢ δὲ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐποιούτο, ἐλίγστο κου-
ρεώτις. de quo festo plura ibidem addit. De illo μῖον
vero & *Noster* plura III, 93. *Isæus* περὶ τοῦ φιλοκτή-
ημος κλήρον· οὐδ' οἱ φράτορες συνδέξαντο, ἀλλ' ἀπη-
ρέχθη τὸ κούριον· de *Euctemone* εἰσαγαγῆν εἰς φράτορας
volenti clam susceptum. vid. & de professione puero-
rum apud curiales & populares plura *Sigon.* libr. II. de
Rep. Athen. c. 2. JUNG.

Κόριον.] Κούριον emendavi, & ita quoque *Valesius* ad
Harrocr. pag. 91. Vide *Sophoclis* versum apud *Hesychium*
in κούριον, in quo tam emendandum quam ex-
plicando exspirant eruditi viri: nos alibi.

100 Γαμηλίαν.] Scil. θυσίαν, sacrum nuptiarum no-
mine factum Junoni γαμηλίαν. in *Gloss. Veterum*, *Στα-
πια*, γαμηλίου· neque enim ante puellæ ad phratores
introducebantur, quam ætatem haberent nubilem; id-
que faciebat maritus ejus, ὃ ἐγγυῶν. vid. tamen
Meursius lib. I. *Græc. Fer.* in *Apaturia*, & quæ con-
tra affert *Petitus* in L. L. Atticas pag. 150, 151. alias
filix legitimæ referebantur inter phratores a patribus
juniores & sine γαμηλία, & de illo agit *Isæi* Orat. II.
illud enim signum erat genuinæ filix pariter & hære-
dis, videatur iterum *Isæus* l. c. pag. 403. in *Polluce*
textum ita distinguerem, καὶ εἰς ἡλικίαν προελθόντων,
ἐν τῇ κ. ἡμέρα ὑπὲρ μὲν τῶν ἀ. &c. locus generalis
intelligendus est ex alio specialiori, qui supra adfuit
III, 42. ubi γαμηλίαν ἐπὶ γάμῳ, nuptiarum causa
datam ait, confer & *Suidam* in γαμηλία ex *Harrocr.*
ubi *Valesius*. Κῆνη.

* De gerariis.

29.

* Περὶ Γεραριῶν.

κθ'. 108

Hæ arcana sacra Baccho immolabant, cum aliis quoque mysteriis : has autem quatuordecim existentes, Rex constituebat.

² Αὐταὶ ἄρρητα ἱερὰ Διονύσω ἔθουσ, μετ' ἄλλης ³ θεωρίας. καθίστη δὲ αὐτὰς ὁ βασιλεὺς, ⁴ οὐσας τεσσαρασκαίδεκα.

De tribunis.

30.

5 Περὶ Δημάρχων.

λ.

Hi sunt, qui Tribubus imperant : aliquan-

⁶ Οὗτοι οἱ κατὰ δῆμους ἄρχοντες, ⁷ ἐκαλοῦν-

Γαμηλίαν.] De γαμηλία vid. supra III, 42. JUNG. Περὶ Γεραριῶν.] C. V. γεραραί. Hesych. & Harpocr. γεραραί, alii γεραίραι. Demosth. contra Nearam : ἡ βασίλισσα ἔθουσι ἄρρητα ἱερὰ ἐπὶ τῆς πόλεως, καὶ ἐπέστηθη οἱ οὐδὲς ἄλλος Ἀθηναίων τεσσούτων ὄντων ἐισίρχεται. ἀλλ' ἡ τοῦ βασιλέως γυνὴ ἐξόρκισέ τε τὰς Γεραίρας τὰς ὑπαρτεούσας τοῖς ἱεροῖς. Juramentum Gerararum ita habebat, ἀγιστίω καὶ εἰμι καθαρὰ καὶ ἀγνή ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν αὐ καθαρώντων, καὶ ἀπ' ἀνδρῶς συνουσίας, καὶ τὰ θεόγνια καὶ Ἰοβακχεῖα γεραίρω τῷ Διονύσῳ κατὰ τὰ πατρία καὶ ἐν τοῖς καθήκουσι χρόνοις. Meurs. in Gr. Fer. pro θεόγνια legit θεοῖνα; sed θεοῖνα fuerunt κατὰ δῆμους celebrata Bacchi festa. θεόγνια autem pro urbe a Gerarai occulte Baccho in Limnis fiebant, Bacchicæ γένεσιν ex Ἰονο & Προσεπίνα representabant posturnis sacrificiis, de quibus loquitur Dioscorus lib. III. c. 5. KÜHN.

Περὶ Γεραριῶν.] Titulus MS. γεραίραι. Sigonius ubi de his agit libr. IV. de Rep. Athen. c. ult. habet γεραίραι, oxycrone. Et sic fere alii. Hesychius : γεραίραι, ἱερὰ καὶ ἰδίως ἰδίως δὲ οἱ τῷ Διονύσῳ τῶν ἐν Λιμνῶν τὰ ἱερὰ ἐπιτελεῖσθαι, τῶ ἀριθμῷ δεκατέσσαρες. vocat hoc templum, ἀρχαιοτάτων ἱερῶν τοῦ Διονύσου ἐν Λιμνῶν Demosth. κατὰ Νεαίρας. Emendandus ea voce Harpocratio : γεραίραι αἱ τῷ Διονύσῳ ἱεράμεναι γυναικῶν. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. Scribendum scilicet γεραίραι. Apud Demosthenem tamen ea Oratione aliquoties est τὰς γεραίρας, sed quum Vinc. Obscurus se in vetustiss. exemplari invenisse testetur γεραίρας utroque Demosthenis loco, & etiam ὄρους γεραριῶν, pro γεραριῶν, eadem Oratione, ubique ita nostro MS. favente & Hesychio jubente facere forte possimus, & apud Harpocratiorem quoque γεραραί legere. JUNG.

2 Αὐταὶ.] Scribe αὐταί, ut in MS. est. JUNG. Αὐταὶ.] Mutatus est ex Jungermannis mente & MS. a nobis accentus, cui consentit Falckenburgii Codex, in quo etiam plus fuit aliquantum : ἐγγεγραπτο, inquit præstantissimus Falckenburgius : ταῖρα καὶ αὐταί, quæ certe hoc modo, prout fieri decet, emendata, ταῖρα καὶ αὐταί, suspicionem haud levem aut vanam sufficiunt mutilum esse aliqua sui parte hunc locum, siquidem præcessisse quædam necesse est, quibus hæc respondeant site. De his autem γεραίραις ex Dionysio Halicarnasso Etymologus, cujus hæc quoque verba conspici operæ pretium fuerit : Γεραίραι, παρὰ Ἀθηναίοις γυναικῆς τινὲς ἱερὰ ἃς ὁ βασιλεὺς καθίστησιν ἱεραρίσθαι τοῖς βασιλεῖς τοῦ Διονύσου, διὰ τὸ γεραίρειν τὸν θεόν· οὕτω Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσέως. Obiter quoque has tetigit Herald. Animadv. in Salmaf. Observ. ad Jus Aetic. & Rom. lib. II. cap. 3. §. 8. Ἄρρητα vero ἱερὰ, sacra, quæ in vulgus profertur jus salsigne non erat : id ἐξορκισθῆναι, ἐκπερικεῖναι, quo posteriori verbo Ecclesiastici scriptores sæpius utuntur, & Ionibus ἐκκαλεῖσθαι ἔξω, σιγήσασθαι, ἄρρητα ἡγεύμενος τὰ τοιαῦτα : apud Demosthenem τὰ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἄρρητα ἱερὰ, quæ Diis urbis tutelariis mystico ritu fiebant, illaque fuisse celestematica puto, qua de re alias : eadem quoque ἀπόρρητοι καὶ μυστικοὶ ἱεροῦργιαί, ἀρκαῖα & mystica sacra. Tertia secretam Ceteretm frequen-

tas : Seneca in Hercule Furvente. Vide Nostrum lib. X. cap. ultimo.

3 Θεωρίας.] Non explicat nobis Sigonius. Sed sine dubio intelligit alteram solemnitatem quam quoque curabant hæ mulieres, eam nimirum τῶν θεογνῶν ut pater ex jurisjurandi recitatione τῶν γεραριῶν in Demosthenis Oratione κατὰ Νεαίρας, καὶ τὰ θεόγνια, καὶ Ἰοβακχεῖα γεραίρω τῷ Διονύσῳ κατὰ τὰ πατρία καὶ ἐν τοῖς καθήκουσι χρόνοις. JUNG.

Θεωρίας.] Μετ' ἄλλης θεωρίας, nimirum, inquit Jungermannus noster, τῶν θεογνῶν atque θεόγνια, pro quibus potius θεοῖνα apud Demosthenem reponere potius ex Harpocratiōne & Hesychio, & Ἰοβακχεῖα utraque erant illa ἄρρητα, quæ dicit Pollux : ἱερὰ minus ergo bene per ἄλλη θεωρίαν intelligere velis θεοῖνα; quæ itaque ? integram nobis servavit lectionem præscam Codex Falckenburgii, qui pro θεωρίας habet ἱερίαις; optime, mercede : docemur igitur ex hoc Pollucis loco, quod aliunde scire liceat dubito, has γεραίρας adjunctam sibi habuisse sacerdotem aliam, qua præsentia sacra hæc mystica peragerent : melius hæc & felicius erudit expedient, nobis enim festinantibus inquirere non licet.

4 Οὐσας.] C. A. ὄσας, male. Hesych. ἀριθμῷ δεκατέσσαρες. KÜHN.

5 Περὶ Δημάρχων.] C. V. iterum δῆμαρχοι : de quibus Suid. & Phavor. ex Scholiis Aristoph. in Nubes, ubi & causa redditur, cur Hesych. δῆμαρχον reddat τὸν ἱεραραστῆν. KÜHN.

Περὶ Δημάρχων.] Titulus in MS. δῆμαρχοι. incipit ab οἱ, omisso ὄροι. De demarchis vid. Sigon. libr. IV. de Rep. Athen. cap. 2. & Nannium obiter VIII. miscell. 1. quæ etiam Sigonius suarum emendat. libris inseruit lib. II. cap. 62. vid. & Jac. Nicol. IX. Epiphill. 16. JUNG.

Περὶ Δημάρχων.] Δημάρχοι, tribuni plebis in Glossis alio sensu, diversoque vocis usu : de his autem nostris demarchis videndus Meursius in Athenis Atticis : Eorum officium erat, quæ ex viri πολυμαχιστάτου Th. Reinesii Var. Lection. lib. III. cap. 16. excerpere, convocare populum, si quando opus ; ad suffragia ferenda suppeditare ei calculos, tabulas debitorum cujusque populi Atticæ tractare, & a reliquatoribus signora capere : Poll. lib. VIII. Hesych. & Suidas Δημάρχοι, & promptam festivitatis Panathenæorum curare : hæc quidem de voce fere ad vocem convertit ex Aristophanis Scholiasta Reinesius, quo locupletius nemo de hisce populi ejusque rationum procuratoribus scripsit : tetigic quoque hanc rem Etymologus : Δημάρχος, ὁ δήμου τινὲς ἄρχων, ὃς καὶ τοῦ κατὰ χώραν δήμου πρόστατο, καὶ ἀπεγράφετο τῆς οὐσίας ἐκάστῳ πρὸς τὰ δημόσια ἐφλήματα. Quaestores appellat non male Possellus de Rep. Athen. cap. 16. cujus hæc ponere lubet verba : Julius Pollux ait illos in locum ναυκλήρων, ναυκράων, ναυκάρων (nam hoc nomen ita diversum pro re eadem apud varios auctores est) successisse &c.

6 Οὗτοι.] Abest a C. V. poltea : ἐκαλοῦντο δὲ τῶν ν. ὄ. κ. οἱ δ. ναυκάρους, pro ναυκλήροις legitur & ναυκράροι. Hesych. ναυκράροι & ναυκλήροι. Herod. lib. V. οἱ πρυτάνεις τῶν ναυκράρων &c. KÜHN.

7 Ἐκαλοῦντο τῶν * ναυκλ.] MS. ἐκαλ. δι τῆ. Σεβι

το τέως ⁸ ναύκληροι, ἕτε καὶ οἱ δῆμοι ναυκράριοι. ⁹ ναυκραρία δ' ἦν τέως Φυλῆς ¹⁰ δωκαίδεκατον μέρος. ¹¹ καὶ δωδέκα ναυκράριοι ἦσαν. τέσσαρες κατὰ τριττὴν ἐκάστην. τὰς δ' ¹² εἰσφοράς τὰς κατὰ δῆμους ¹³ διεχειροτόνου οὔτοι, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἀναλώματα. ¹⁴ ναυκραρία δὲ ἐκάστη δύο ἰππέας παρείχε, καὶ ¹⁵ ναῦν μίαν, ἀφ' ἧς ἴσως ὠνόμασται.

diu Naucleri dicti sunt : unde & tribus Naucariæ. Naucaria autem, aliquando fuit duodecima tribus pars. & Naucariæ erant duodecim : quatuor, secundum Tertiam quamlibet. Hi vero tributa tributini collata administrabant, & qui ex hisce fiebant sumptus. Naucaria autem quælibet duos exhibebat Equites & navim unam, unde nimirum nomen sumpsit.

109

• ¹⁶ Περὶ Τριττῶν ἄρχων.

λα'.

• De trittyarchi.

31. 109

¹⁷ Ὁ μὲν τῆς τριττῶν ἄρχων, τριττῶν

Trittyæ præterea Præfes, Trittyarcha

Ἐκαλοῦντο τέως * ναύκλ.] MS. ἐκαλ. δὲ τέως. & postea ναύκληροι, (ut vulgo) ὅτε κ. ὁ. δ. ναυκράριοι. H. Stephanius pro illo ναύκληροι, reponit in suo Codice ναύκαροι. sed Leopardus Lectio VII. Emend. 19. mihi magis placet : ita enim hæc laudat : τέως ναυκράριοι, ὅτε καὶ οἱ δῆμοι ναυκράριοι. Et ultimum confirmat MS. noster, primum autem ναυκράριοι satis Aristotelis verba apud Harpocrationem tam in δῆμοις quam in ναυκραρικῶν allata. Est quidem apud Hesychium ναύκληροι sub littera N. sed ναυκράριοι legendum idem in δῆμοις ostendere videtur ipse. JUNG.

⁸ * Ναύκληροι] Ita editi omnes una cum MS. Sylb. reposuit ναύκαροι, quod in MS. mox, cum ante perinde ut editi ναυκράριοι. Leopardus autem ita hinc allegat : Δήμαρχοι εἰ κ. δῆμον ἄρχοντες ἐκαλ. τ. ναυκράριοι ὁ. κ. οἱ δ. ναυκράριοι. ναυκραρία δ. ἦν τ. φ. δ. μ. κ. δ. ναυκράριοι ἦσ. &c. ναυκραρία δὲ ἐκ. vid. lib. VII. Emend. cap. 19. SEB.

* Ναύκληροι] Ego quidem inivitis omnibus MSS. in hanc vocem nil mihi juris concessum putavi ; remanet itaque in textu : & certe veram quoque eam lectionem puto : nimirum quod ναυκράριοι dicatur, corrupta est pronuntiatio ex ναύκληροι, quo vitio, quæ de causa nescio : hi autem populi curabant tabulas, colligebantque publica vectigalia, ceteraque, puto, reipublicæ debita, siquidem Ἀμμονίους, ναυκράριοι οἱ εἰσπραττόμενοι τὰ δημόσια : at vero generali nomine antiquitus fuerit dicti ναύκληροι qui mercede conducti pensionibus colligendis operam locabant suam : ἐπὶ τοῦ μισθομένου ἐπὶ τῶν τὰ οἰκίαι ἐκλέγειν ἢ οἰκίαις ἢ συναικίαις, inquit Harpocratio : corruptus est in illa voce Hesychius, cui heic properantes utique medelam non faciemus : atque hinc illi ναύκληροι vel potius ναύκληροι scilicet dicti ; firmatque illam lectionem Aristotelis de Politia Athen. locus : horum vero ναυκλάρων tam munus quam nomen olim vile minimique fuisse habitum existimo, quapropter Clisthenes illis meliori muneris sui ratione ac conditione auctis ipsum quoque nomen mutavit. Hic vero, cujus modo mentionem feci, Ἀμμονίους locum integrum adponere juvat : Ναύκληροι καὶ ναυκράριοι διαφέρει : ναύκληροι μὲν γὰρ εἰσὶν οἱ ναῦν κερτημένοι, ναυκράριοι δὲ οἱ εἰσπραττόμενοι τὰ δημόσια χρήματα καὶ ναυκραρία, οἱ τόποι ἐν οἷς αἰνέκιντο τὰ κτήματα ἐλέγοντο δὲ ὁμοίως καὶ οἱ μισθωτοὶ τῶν συναικίων quæ sane sunt elegantia. Illos autem qui publicis vectigalibus colligendis præerant, ab Atheniensibus ναυκλάρους & δημαρχούς dictos, Argivi & Thessali δημουργούς appellabant, puto quasi τοὺς τῶν δήμων ἐργαζομένους, qui reipublica emolumento dabant operam : laborantem in illa voce Hesychium restituerunt eruditi viri : Etymologus : δημουργοὶ δὲ ἐκαλοῦντο παρά τε Ἀργείοις καὶ Θεσσαλοῖς οἱ περὶ τὰ τέλην publicum exactorem Plinius lib. VII. Ep. 18. Mox autem vulgo erat ναυκράριοι, restituit ναυκράριοι, & ita quoque Falckenburgii Codex legit, atque eodem modo ναυκράρια.

⁹ Ναυκάρια] C. V. titulum habet Ναυκράρια, dein ναυκραρία &c. KÜHN.

Ναυκάρια] Post ναυκράριοι ut in MS. esse diximus, novum incipit membra in MS. sub hoc titulo : ναυκράρια deinde ita MS. ναυκραρία δ' ἦν τ. φ. δωκαίδεκατον μ. Et Leopardus VII. Emend. 19. recte etiam ναυκραρία habet. JUNG.

¹⁰ Δωκαίδεκατον] MS. δωδέκατον μ. & mox : καὶ ναυκαροι ἦσαν δωδέκα. SEB.

Δωκαίδεκατον] MSS. δωδέκατον μ. καὶ (pergit C. A.) δωδέκα ναυκάριοι ἦσαν. C. V. ναυκράριοι ἦσαν δωδέκα τίσσαρις κατὰ τρίτην ἐκάστην, quæ interpunctio turbat. KÜHN.

¹¹ Καὶ δωδέκα ναυκάριοι &c.] MS. καὶ ναυκράριοι ἦσαν δωδέκα τίτταρις κατὰ τρίτην ἐκάστην. Et Sebe-ri MS. partim consentit, ut in δωδέκα supra, & hic δωδέκατον & τίτταρις. Sed vulgata a Leopardus VII. Emend. 19. καὶ δωδ. ναυκράριοι ἦ. τίσσ. κ. τριττὸν ἐκ. bona videtur. Pro τριττὸν, antea mendose edebatur τριττὴν. curiam interpretatur Sigonius libr. I. de Republ. Athen. cap. 4. ubi πανστατονίον meminit hinc. JUNG.

¹² Εἰσφοράς] Vid. Sigon. lib. IV. de Rep. Athen. c. 2. de hoc demarchon officio. JUNG.

¹³ Διεχειροτόνου] Suffragiis suis aut rata faciunt aut irrita. hoc enim est διεχειροτονίον ex appellatione Demosthenis contra Eubulidem, quod Demarchi exigebant pretium locationis & conductionis, ab iis, qui sana & alia loca publica conduxerant, nec solvebant statim tempore, amissaque Demi matricula popularibus proponebant libera suffragia ferenda de iis, qui in novam matriculam inscribendi, quive tanquam peregrini ex ea excludendi essent. KÜHN.

Διεχειροτόνου] Εχειρίζον habet Falckenburgii Codex : scribe διεχειρίζον, optime, & ita quidem solet Pollux noster : supra Segm. 74. ἀλογίου δὲ δίκη ἦν κατὰ τῶν οὐκ ἀποδιδόντων λογισμούς, ὡς αὐτὸν διεχειρίζουσιν. In Glossis : Διαχειρίζειν, digerere, regere, tractare : τὰ τῆς πόλεως διεχειρίζει, res utriusque singulas ac universas tractare est apud Aristotelem.

¹⁴ Ναυκάρια] MS. ναυκραρία & sic scribe : ut etiam Leopardus dicto loco habet. JUNO.

¹⁵ Ναῦν μίαν.] Sigon. lib. IV. de Rep. Athen. c. 5. JUNG.

¹⁶ Περὶ τριττῶν ἄρχων.] Abest a C. A. τριττῶν ἄρχων τῆς τριττῶν ἄρχων : postea MSS. τῆς τριττῶν μόντοι ὁ ἄρχων τ. C. V. legit quidem τριττῶν, verum τῶν super scriptum est v. KÜHN.

Περὶ τριττῶν ἄρχων.] Nullus titulus in MS. qui sequentia ita præcedenti membra adnectit : τῆς τριττῶν μόντοι ὁ ἄρχων. JUNG.

¹⁷ Ὁ μὲν τῆς τριττῶν &c.] MS. τῆς τριττ. μὲν ὁ ἄρχων. & mox τίτταρις. SEB.

Ὁ μὲν τῆς τριττῶν ἄρχων, &c.] Is apud Etymologum & Suidam τριττῶν ἄρχων : mox γένη τριάκοντα sensus ipsaque rei ratio postulare videntur, observante Klibano : non tamen MSS. inivitis mutavi.

dicitur. Trittyarum vero singularum familia, tres sunt. Et tribus quidem, usque ad Cecropem, quatuor fuerunt, Cecropis, Autochthon, Acta, Paralia. Post Cranaum vero adnominatae sunt, Cranae, Atthis, Mefogaa, Diacris. Sed post Erichthonium, Dias, Palladia, Neptunia, Vulcania. Verum ab Ionis Liberis, Erichthone & Leonte, Hoplitae, Agicores, & Cades. * Ab Alcmaeone autem, Apolline interrogato, multa nomina in decem redacta sunt:

ἐκαλεῖτο. ¹⁸ τριτύος δ' ἐκάστης γένη τρία. καὶ αἱ Φυλαί, τέως μὲν ¹⁹ ἐπὶ Κέκροπος, ἦσαν ²⁰ τέσσαρες, Κεκροπίς, Αὐτόχθων, Ἀκταία, Παραλία· ἐπὶ δὲ Κραναοῦ μετωνομασθήσαν, ²¹ Κραναίς, Αἰθίς, Μεσόγαῖα, Διακρίς· ἐπὶ δὲ Ἐριχθονίου, Διάς, Αἰθναίς, ²² Ποσειδωνιάς, Ἡφαιστιάς. ²³ ἀπὸ δὲ τῶν Ἴωνος παιδῶν ἐπὶ Ἐρεχθίως, Τελείοντες, Ὀπλήτες, Αἰγικόρεις, Ἀργαδεῖς. * ἐπὶ ¹¹⁰ δὲ Ἀλκμαίωνος, δέκα ἐγένοντο ἐκ πολλῶν ὀνομάτων, ²⁴ ἐλομένου τὰ παλαιὰ τοῦ Πυθίου,

18 Τριτύος &c.] Hæc verba ab alio hic inculcata videntur, infra enim sequuntur ἐκάστου δ' ἴθους γίνετριάκοντα· nam ἴθους, φρατρία, τριτύος idem sunt, τριτύος latine, tribus, ἀπὸ τριῶν, τριεπο φυλῆς· τριάκοντα etiam legit Valerius, vid. Harpoc. in γινεταί. Κῆνη.

19 Ἐπὶ Κέκροπος, &c.] *Regnante Cecrope* tantum quatuor fuerunt tribus, quarum prima ab ipso *Cecrope*, secunda a cognomine ejusdem; *Cecrops* enim αὐτόχθων cognominatur, tertia ab Ἀλλοο genero *Cecropis*, vel ἀπὸ ἀκτῆς, a littore, quarta a loco in habitationis maritimo appellata. Pro Παραλία C. A. legit Περαιία, Ρεραία, sed Παραλία receptum apud plerosque scriptores. Κῆνη.

20 Τέσσαρες] MS. τίτταρες. SEB. Τέσσαρες] MS. τίτταρες. vid. de his quatuor tribubus, & earum immutatis nominibus *Sigon*. lib. I. de Rep. *Athen.* c. 2. JUNG.

Τέσσαρες, &c.] Nomina τῶν φυλῶν aliter paululum in Codice *Falckenburgiano* sunt disposita: nimirum Αὐτόχθων καὶ Κεκροπίς &c. videndus est *Eustathium* ad *Iliad.* β. & de his omnibus *Menfium* isthoco libello, quo nomina τῶν φυλῶν studiose collegit: sæpius quibusdam ex hoc *Pollucis* loco petitis utitur, eaque cum illustrat cum emendat.

21 Κραναίς] C. A. Κραναίς· hujus tribus participes dicerentur Κραναίς, ut qui tribus *Διακρίδος*, *Διακρίς*. vid. *Hesych.* in *Διακρίς*, id est, *montanis*. alii retinent vocem *Διάκρια*, *Diacris*. Κῆνη.

22 Ποσειδωνιάς, &c.] MS. Ποσειδωνιάς, Ἡφαιστίας, παροχτονας. JUNG.

23 Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἴωνος π. &c.] Leg. ἐπὶ Ἐρεχθίως Γελίοτες, Ὀπλίται, Αἰγικόρεις, Ἀργαδεῖς. *Gual. Cant.* nov. lect. V, 19. emendans ibidem & *Plutarch.* in *Vit. Sol.* fol. 65. ex *Herod.* lib. V. fol. 196. SEB.

Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἴωνος π. &c.] C. A. καὶ ἀπὸ τῶν Ἴωνος παιδῶν ἐπὶ Ἐρεχθίως Τελείοντος Ὀπλίταις. C. V. ἀπὸ δὲ τῶν Γ. π. ἐπὶ Ἐρεχθίως Τελείοντος Ὀπλήτες, *Perisomus* ita: ἀπὸ δὲ τῶν Γ. π. ἐπὶ Ἐρεχθίως Λιόντις, Ὀπλήτης, Αἰγικόρης, Ἀργαδῖς. *Menf.* de *Regno Astico* lib. II. c. 10. Τελίοτες, Ὀπλίται, Αἰγικόρεις, Ἀργαδῖς, videtur mihi locus ita constituendus: καὶ ἐπὶ Ἐρεχθίως ἀπὸ τῶν Ἴωνος παιδῶν, Τελίοτες, Ὀπλήτες, Αἰγικόρεις, Ἀργαδῖς, ut retineantur nomina eo casu, quo prolata extant apud *Herod.* lib. V. pro Γελίοτες legere quis mallet Τελίοτες· de quo *Apoll.* lib. III. Κῆνη.

Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἴωνος π. &c.] MS. ἀπὸ δὲ τῶν Ἴωνος παιδῶν ἐπὶ Ἐρεχθίως, Τελίοτες, Ὀπλήτες, Αἰγικόρεις, Κάδεῖς. Quæ vulgaris longe saniora. *Sigonius* lib. I. de Rep. *Athen.* cap. 2. longe aliam lectionem profert: *Erechtheus*, ait, *eiusdem* (tribus) *ab Ionis filius*, a quo ipse in bello *Eleusinio* adjuvatus fuerat, appellavit Ὀπλίταις, ἰργατάς, γεωργούς, & Αἰγικόρας, ἀρματούς, ἀρτίφεις, ἀγροκόας, & *caprarios*: quæ omnia in *Pollucis Commentario* sunt oblata. Sed patet cum magis *Plutarchum* in *Solone*, quam *Pollucem* nostrum sequuntur. Illa itaque prima ita ἀπὸ δὲ τῶν Ἴωνος παιδῶν ἐπὶ Ἐρεχθίως Γελίοτες, Ὀπλήτες, cum MS. nostro scribe, nisi quod is Τελίοτες habet, T pro Γ veteri errore non

taro. Γελίοτες enim bene a Gelconte Ionis filio restituit *G. Canterus* V. Nov. lect. 19. tum autem 25. ubi MS. sicut vulgati habent, pro Κάδεῖς, idem *Canterus* ibidem optime restituisse videtur Ἀργαδῖς. Locus *Herodoti*, quo & ipse nititur, & qui hæc omnia illustrat ex *Terpsichore* cap. 66. adscribendus est: μετὰ δὲ, τετραφύλους ἰόντας Ἀθηναίους, δικαφύλους ἐποίησε, τῶν Ἴωνος παιδῶν Γελίοτος καὶ Αἰγικόρους καὶ Ἀργαδῖω καὶ Ὀπλήτος, ἀπαλλάξας τὰς ἰωνικὰς ἐπιχωρίων δ' ἐτέρων Ἡρώων ἰωνικὰς ἰξυρῶν, παρέξ Αἰακῶτος· τούτων δὲ, αὐτὸ ἀστοργεῖτο καὶ σύμμαχον εἶδον ἰόντα, προσέθεντο. De *Clistene* loquitur. an itaque potius προσέθετο legendum? certe interpret *adjectis* interpretatus est. Alias illud Τελίοτες valde hæret in libris, ut & in nostro MS. & adhuc apud *Euripidem* in *Ione*, & *Plutarchum* in *Solone*: malim etiam apud *Nostrum* scribere Αἰγικόρεις, ut apud *Plu.* est. JUNG.

Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἴωνος π. * ἐ. Ἐρεχθίως τε * καὶ Λιόντος, Ὀπλίται, Αἰγ. * Κάδεῖς] Hæc erat priorum editionum depravatissima ac deformis plane lectio, quam vario modo calligavimus, ac meliorem fecimus. Τοῦ Ἴωνος παιδῶν, textus habet τῶν, quæ lectio *συγτάξως* sequitur normam, atque ita *Κηνήσις*. Pro Ἐρεχθίως *Κηνήσις* in textum retulit Ἐρεχθίως, quæ quoque lectio in Codice *Falckenburgis* reperitur, & ita ad oram sui libri *Doctiff. Canterus* emendavit. τὴ καὶ Λιόντος, Τελίοτες, cum *Κηνήσις* omnibusque MSS. restitui: *Canterus* ad Codicis sui marginem Γελίοτες· tum Ὀπλήτες· restat Κάδεῖς, Ἀργαδῖς *Doctiff. Canterus* legit: atque hæc omnia in ejus quoque sunt *Emendationum* libris: malim hanc lectionem sequi, quam quæ a *Κηνήσις* erat restituta Ἀργαδῖς, cujus ratio ex *Jungertmanni* nota petatur. Eruditi viri singula cum cura perscrutantes nobis hæc illustratiora facient, ac planiora. Sed obiter *Hesychio* operam demus, apud quem ita lego: Αἰγικόρας * τληῆς· varie hic eruditi viri in hoc loco tricanur: liceat nobis, cum aperte mutilus sit, unica vocula addita legisse: Αἰγικόρεις seu Αἰγικόρης, φυλῆς ὄνομα· ac tum quidem omnia plana: addam & huic rei stabilientiæ & illustrando *Polluci Stephani* locum, prout in antiquis editionibus legitur: Αἰγικόρεις (leg. Αἰγικόρεις) οὐκ ἴσθι δῆμος τῆς Ἀττικῆς ὡς τινὲς, ἀλλὰ φυλὴ παλαιὰ μία τῶν τεσσαρῶν τῶν ἀπὸ Ἴωνος (τῶν ἀπὸ Ἴωνος, & exciderit forsitan παιδῶν)· quin vero id ex iis quæ sequuntur certum est) τέσσαρες δ' εἰς αὐτῶν, Αἰγικόρεις (Αἰγικόρεις vel Αἰγικόρεις) Ἀργαδῖς, Γελίοτες, Ὀπλήται· ἢ φυλὴ τοῖν Αἰγικόρεις leg. Αἰγικόρης. Posses itaque in nostro quoque *Polluce* levissima mutatione recte legere Ὀπλήται· sed ductum malui MSS. *Κηνήσις* præcipientis vestigia sequi: Videndi autem sunt ad *Stephanum* eruditissimi Commentatores.

24 Ερομένου] *Interpr. interrogato Apolline*, sed valde dubito an ἔρομαι ullibi sit interrogor. *Hesych.* ἐρόμανες, ἐρωτῶν. πυθόμενος, interrogans, περσοπιατῆς· ideoque vellem legere, ἐκ πολλῶν ὀνομάτων ἐλομένου τοῦ Πυθίου, *Pythio* ex multis nominibus eligente. multa scilicet nomina oraculo proposita fuerunt, ex quibus elegit, quæ voluit singulis tribubus imponenda. vid.

²⁵ Ἐρεχθίς, Κεκροπίς, Αἰγίς, ²⁶ Πανδιωνίς, ²⁷ Ἀκαμαντίς, Ἀντιοχίς, ²⁸ Λεοντίς, ²⁹ Οἰνήϊς, ³⁰ Ἰπποθωντίς, ³¹ Διαντίς. προσετέθησαν δὲ ³² αὐταῖς δύο, Ἀντιγονίς, καὶ ³³ Δημητριάς, αἳ ὕστερον ³⁴ μετωνόμασαν Ἀτταλίδα, καὶ ³⁵ Πτολεμαίδα. Ἀπὸ δὲ Φυλῶν, ³⁶ τὸ Φυλοκρινεῖν ὀνομάσθη. καὶ ³⁷ ὁμόφυλος, ἀλλόφυλος, Φυλήτης, Φυλίων θεῶν ἱερά, ³⁸ ἐμφύλιον αἶμα, ἐμφύλιος πόλεμος, ³⁹ καὶ τὰ ὅμοια. * οἱ ⁴⁰ Φυλοβασιλεῖς, ἐξ Εὐπατριδῶν δὲ ὄντες, μάλιστα

Erechthis, Cecropis, Ægis, Pandionis, Acamantis, Antiochis, Leontis, Oenias, Hippothontis, Æantis. His vero addiderunt duas, Antigonidem, & Demetrium: quas postea Attalidem, & Ptolemaidem nominaverunt. A Tribubus autem, tributim judicare dicitur. Contribulis, alienigena, Tribulis, Tribalium Deorum sacra, tribunitius sanguis, intestinum bellum, & his similia. * Tribuum Reges ex Eupatridis existentes in primis

Etymolog. in ἰπώνυμοι, ubi citat ὁ πύθιος ἴλιτο. KÜHN.

Ἐρομένη] Alio ordine MS. τοῦ πύθ. ἱερομ. JUNG.

Ἐρομένη] Locupletius hic &, ni fallor, melius vulgatis ceterisque MSS. habet *Falckenburgii* Codex: ἱρομένου τὰ παλαιά, quibus si *Kühniannam* emendationem adhibueris, sana erunt ac integra hæc: nimirum ex propositis nominibus *Apollo* antiquiore selegerat sanciveratque: Hæc itaque in textum retuli, & *Kühni* ἱερομένου reposuerat.

²⁵ Ἐρεχθίς] C. V. melius Ἐρεχθίς, ita & θάλασσα dicta est Ἐρεχθίς, quam *Neripus* elicit e petra tridente percussa. *Apollod.* lib. III. eodem modo laudatus Codex pro Αἰγίς Αἰγίς ex *Hesych.* & *Andocid.* Orat. I. ut & pro Οἰνίς legit C. V. Οἰνίς. dein C. A. Ἰπποθωντίς, cui præfero vulgatum. KÜHN.

Ἐρεχθίς] MS. habet Ἐρεχθίς & Αἰγίς, non ut vulgo Ἐρεχθίς & Αἰγίς. Et profecto illa forma rectior, Ἐρεχθίς ab Ἐρεχθίως. Αἰγίς ab Αἰγίως. emenda itaque vulgata. *Harrocratio*: Αἰγίς, φυλὴ ὀνομάσθη ἀπὸ Αἰγίως τοῦ Πανδίωνος, ἔθνη οἱ φυλῆται Αἰγίδια. Eadem fere ὁ ἰθνηγογράφος. *Hesych.* Αἰγίς φυλὴ Ἀθήνησι. sed aperta hæc, quidque æta lupinis distent nemo non videt. Et bene *Sigonius* lib. II. de Rep. Ath. c. 2. ubi has tribus enumerat, *Erechtheis*, & *Ægeis* habet. JUNG.

Ἐρεχθίς] *Falckenburgii* Codex, Ἐρεχθίς, Κεκροπίς, & mox Οἰνίς: nimirum, quod sæpius in recentiori scriptura fieri amat, & degeneravit in *i*. Nos autem MSS. secuti fidem elegantiorum scripturam in textum reposuimus, Ἐρεχθίς, tum Αἰγίς, & mox Οἰνίς, cui cum usu nitidiorique analogiæ norma convenit melius.

²⁶ Πανδιωνίς] MS. Πανδιόνις. Et emenda Πανδιόνις, per *o*. *Harrocratio*: Πανδιόνις: Δημοσθενὲς κατὰ Μειδίου: μία τῶν δέκα φυλῶν παρ' Ἀθηναίους ἴσθι, κληθεῖσα ἀπὸ Πανδίωνος τοῦ Ἐρεχθίου, ὡς ἄλλοι τε πολλοὶ λέγουσι, καὶ Ἰπποθωντίς ἐν τῷ ὑπὲρ Φορμησίου. quamvis apud eum vulgo sit Πανδιωνίς, ut & *Pollucis* editi, sed in loco *Demosthenis*, quem laudat *Harrocratio*, est, τῆς Πανδιονίδι φυλῆς. JUNG.

Πανδιωνίς] Ita erat vulgo per *o*, sed male: emendavi itaque.

²⁷ Ἀκαμαντίς] In MS. nostro male omissa est Ἀκαμαντίς, de qua vid. *Harrocratiorum* in Ἀκαμαντίς, & *Ethnicographum* in Ἀκαμαντίων. JUNG.

²⁸ Λεοντίς] Ἀπὸ τοῦ Λέοντος nimirum, quodam heroe suo eponymo, de quo & aliis novem harum tribuum vid. *Pausania Attica* non longe ab initio, & *Demosthenis* Orationem funebrem. male apud *Sigonium* lib. II. de Rep. Athen. cap. 2. est *Leonis*. Et certe *Demosthenes* in Ἐπιταφίῳ non *Leonida*, sed *Λεοντίδα* habet. JUNG.

²⁹ Οἰνίς] Pro Οἰνίς, iterum scribe ut in MS. est, Οἰνίς, & Οἰνίς bene *Sigonius* ibidem. *Harrocratio* in Οἰνίς. JUNG.

³⁰ Ἰπποθωντίς] Ἰπποθωντίς & MS. habet, sed malim scribere Ἰπποθωντίς. Ἰπποθωνίς, heros nimirum ερωγυμύς, & Ἰπποθωντίς ἡρώων, & Ἰπποθωντία πατρῴα

ex *Neripus* patrat *Pausania* in *Atticis*, & Ἰπποθωντίδα apud *Demosth.* ἐν τῷ Ἐπιταφίῳ scribendum puto, ubi Ἰπποθωντίδα, alio vitii genere. JUNG.

³¹ Διαντίς.] *Herod.* lib. V. solum *Ajacetem* peregrinum esse ex omnibus, qui nomina dederunt tribubus Atticis refert. ex eodem loco apparet, quo tempore hæc impositio nominum facta sit. nempe sub *Clisthene Alcmæonis* principio. pro *Clisthene Nolter* nominat ipsum *Alcmæonem*, non Regem ultimum Atheniensem, qui vixit usque ad *Olympiadas* VII. annum tertium, sed *Alcmæonem Psiffiratis* hostem per *Megacle* filium & posteros expulsi, cujus tempus incidit in *Olymp.* 67. Conciderent *Pollux* & *Herodotus*, si in *Polluce* legeremus, ἐπὶ δὲ τῶν Ἀλκμαίωνος, sub *Alcmæonidis*, ut in præcedentibus, & sic sequeretur *Pollux Herodotum*. KÜHN.

³² Αὐταῖς] C. A. αὐτῶν. male, vulgatum satis probum, nisi quis malit αὐτῶν, *verum*. KÜHN.

³³ Δημητριάς.] MS. *Δημητριάς* πατοxytone, ut supra *Segm.* præced. alia duo. JUNG.

³⁴ Μετωνόμασαν] C. A. ὀνομάσαν. lectio vulgata plus habet significationis, nam μετονομάζειν est veteri expuncto nomine aliud nomen in ejus locum surrogare. KÜHN.

³⁵ Πτολεμαίδα.] MS. vitiose Πολεμ. JUNG.

Πτολεμαίδα] Vox præcedens in Codice *Falckenburgiano* scripta erat: ἀπαλίδα. male.

³⁶ Τὸ Φυλοκρινεῖν] *Hesych.* Φυλοκρινεῖν, τὰς φυλὰς διακρίνει, &c. KÜHN.

Τὸ Φυλοκρινεῖν] *Etymol.* Φυλοκρινεῖν, διακρίνει, καταδικάζει παράγωγος.

³⁷ Ὁμόφυλος] C. V. duplicat λ legendo ὁμόφυλος, quod factum nollem. KÜHN.

Ὁμόφυλος] MS. ὁμόφυλλος. JUNG.

³⁸ Ἐμφύλιον αἶμα] Ἐμφύλιον αἶμα est sanguis civium, qui sub unam tribum redacti, & in genere dein sanguinem bello civili fufum notat, sive fuerint in una tribu, sive non. KÜHN.

³⁹ Καὶ τὰ ὅμοια.] Absunt hæc verba a C. A. ut & reliqua, quæ sequuntur, nempe ab οἱ Φυλοβασιλεῖς &c. usque ad finem hujus capituli. At C. V. τὸ, οἱ Φυλοβασιλεῖς usurpat loco novi tituli. vid. & *Hesych.* in Φυλοβασιλεῖς. KÜHN.

Καὶ τὰ ὅμοια.] Desunt in MS. καὶ τὰ ὅμοια. Et sequitur novum titulum, sub titulo: οἱ Φυλοβασιλεῖς. titulum incipit: ἐξ Εὐπατριδῶν &c. pro quo male priores editiones Εὐπατριδῶν quas recte etiam correxit *Deberus* nolter in mendoso Φυλοβασιλεῖς: in quo tamen & eruditissimus *Sigonius* lapsus est lib. I. de Republ. Athen. cap. 4. extremo scribens: Neque vero solum reges, sed etiam amici regis operati sacri sunt, in Regia porticu confidentes prope *Bycolantem*, ut notas *Pollux*. Sed aliter interpretandi hi Φυλοβασιλεῖς, de quibus & infra *Segm.* 120. potius tribuum reges. eorum mentio & apud *Hesychium* scribentem: Φυλοβασιλεῖς, ἐκ τῶν φυλῶν αἰρετοί, οἱ τὰς θυγίας ἐπιτελοῦντες. JUNG.

⁴⁰ Φυλοβασιλεῖς] Pr. ed. hic & *Segm.* 120. Φυλοβασ. sed MS. Φυλοβ. SBB.

facrorum curam gerebant, confidentes in palatio, quod circa Bucolium est. Quum autem quatuor tantum tribus essent, in ternas partes singulari dividebantur. & hæc pars, trittys nominabatur, genus, & phratia. Singulorum vero generum familiae erant triginta, ex totidem Viris constantes, quæ Trigelimæ vocabantur. Et ejusdem familiae, seu generis participes, Cognati, Collactaneique, cognationis quidem non ejusdem, sed propter conventum hunc, nominabantur. Tres autem erant gentes olim, Eupatridæ, Geomori, Demiurgi.

τῶν ἱερῶν ἐπεμελοῦντο, συνεδρεύοντες ἐν τῷ βασιλείῳ τῷ παρὰ τὸ βουκολεῖον. ὅτε μέντοι τέσσαρες ἦσαν αἱ φυλαὶ, εἰς τρία μέρη ἐκάστη διήρητο· καὶ τὸ μέρος τοῦτο ἐκαλεῖτο τριτῦς, καὶ ἔθνος, καὶ φρατρία. ἐκαστοῦ δὲ ἔθνους γένη τριάκοντα, ἐξ ἀνδρῶν τοσοῦτων, ἃ ἐκαλεῖτο τριακάδες. καὶ οἱ μετέχοντες τοῦ γένους, γενῆται, καὶ ὁμογάλακτες, γένει μὲν οὐ προσήκοντες, ἐκ δὲ τῆς συνόδου οὕτω προσαγορευόμενοι. τρία δὲ ἦν τὰ ἔθνη παλαιά, Εὐπατρίδαι, Γεωμόροι, Δημιουργοί.

41 Τῷ βασιλείῳ] Per βασιλείον intelligerem *porticum regium*, quæ βασιλική, βασιλείος & βασιλείου dicitur, ubi Rex sacrorum jus dicebat. postea leg. τῷ παρὰ τ. β. C. V. βουκολεῖον videtur autem βουκολεῖον fuisse domus sacra, in quam recondebant Athenis parastiti quisquid collegerant singuli ἐκ τῆς βουκολίας, id est, ἀγροικίας, ex agris sibi attributis, sive hordecum fuerit, sive alii fructus debiti sacris peragendis. vid. *Athen.* lib. VI. c. 6. KÜHN.

τῷ βασιλείῳ, τὸ] MS. τῷ βασιλείῳ, τῷ π. Et sic jam in meo Codice contexeram. JUNG.

τῷ βασιλείῳ, τὸ] Restitui in textu τῷ, & mox cum Kühnio ὅτι paulo post vulgo quoque male erat διήρητο. Kühnius emendaverat.

42 Βουκολεῖον.] MS. Βουκόλιον. ὅτε μ. quod ὅτε etiam H. Stephanus in suo libro pro vulgato ὅτι emendaverat, nec aliter legendum ex sequentibus patet. JUNG.

43 Ὅτι μέντοι] Ὅτι φησὶν in γενῆται legit, nec aliter *Interpr.* deinde διήρητο, quod confirmat & C. V. KÜHN.

44 Διήρητο] MS. διήρητο & sic scribendum est. *Harrocratio* in γενῆται eodem modo: ἐκάστη δὲ φυλὴ τριχῆ διήρητο &c. JUNG.

45 * Καὶ τὸ μέρος τοῦτο] *Sylb.* leg. καὶ τὰ μέρη ταῦτα. Sæb.

* Καὶ τὸ μέρος τοῦτο] Leg. καὶ ἕκαστον μέρος τούτων, *Et hanc partes singula* &c. ex *Harrocr.* in γενῆται. KÜHN.

* Καὶ τὸ μέρος τοῦτο] MS. prima ut vulgari, καὶ τὸ μέρος τοῦτο ἐκ τριτῦς, tum ita & hoc ordine: καὶ φρατρία, καὶ ἔθνος ἐκάστου &c. Sed pro illa lectione, καὶ τὸ μέρος τοῦτο, mavult H. Stephanus aliter legere, ita enim ad hunc locum adnotavit in suo Codice: *fort. καὶ τὰ μέρη ταῦτα. Nam ita legendum esse, videtur colligi ex Etymologo in τριτῦς, vide & Thes.* Et *Etymologicon* ita quidem: τριτῦς, τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς· αὕτη γὰρ διήρηται εἰς τρία μέρη, τριτῦς, καὶ ἔθνη, καὶ φρατρία· quo pacto & ex *Harrocratione*, qui se ait ex *Aristotele* ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ hæc tradere, profert H. Stephanus in *Thesauro*. JUNG.

46 Καὶ φρατρία.] Alii φρατρία, quasi φρατρία ἀπὸ

τοῦ φράτος, quod *apud ruico* usi sint, ut pagi ἀπὸ πηγῆς, quia circa fontes primum pagi conditi, quidam deducunt φρατρία a πατριά. vid. *Dionys. Halicarn.* lib. I. *Antiqq. Rom.* KÜHN.

Καὶ φρατρία.] φρατρία in suo Codice Kühnius; sed utraque accentus ratio est in usu: vide de φρατρία *Moschorum* ad *Hom.* β. v. 263. ab eruditissimo viro *Scherperzelio* publicæ luci donatum, & *Eustathium* in eundem locum. Videndæ quoque *Glossæ Nomica* in τριβους, quæ ipsi τριτῦς, φρατρία vero *curia*: *Mousinus* hæc de re pluribus egit locis.

47 Τριάκοντα, ἐξ ἀνδρ. &c.] MS. τριάκοντα καὶ ἐξ ἀνδρῶν τσο. JUNG.

48 Τριακάδες.] *Hesych.* τριακάς, ἡ τριακαστὴ τοῦ μηνός, καὶ σύστημα τι τῶν πολιτῶν. priorem significationem tantum habet *Harrocr.* in τριακάς. KÜHN.

49 Γενῆται] Alii γενῆται. vid. *Harrocr.* h. v. sed *Cyrillus de Differ. Pollucis* lectionem tuctur distinguendo inter γενῆται & γενῆται, inter γενῆται & γενῆται. C. V. pro γίνω leg. γίνω. KÜHN.

Γενῆται] MS. γενῆται (sine accentu) κ. ὁ. γίνω &c. Apud *Hesych.* γενῆται est, ut & hic in edit. *Flor.* sicut & in epitome MS. *Harrocr.* apud *Etyolog.* γενῆται quod malim, ut & hic est, ἀπὸ τοῦ γένους nimirum, vid. de his divisionibus & *Sigon.* libr. I. de *Rep. Athen.* c. 2. JUNG.

Γενῆται] Egit de hisce *Heraldus Animadv.* ad *Salmas.* *Observ.* ad *Jus Att.* Iidem & ὁμογάλακτες ad rem *Hesychius*: ὁμογάλακτες, οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ἢ ἀδελφοί & leges quoque *Aristotelem Polit.* lib. I. cap. 1.

50 Τρία δὲ ἦν τὰ ἔθνη] *Perionius* lib. I. de *Rom.* & *Græc. Magistrat.* pro ἔθνη malit δήμους· verum *Hesych.* in *δημιουργός* etiam ἔθνος habet, in ἀγριῶται vero, γένος· adscribam locum, quia ad rem facit. ἀγριῶται, ἀγροικοί, καὶ γένος Ἀθήνησι, ὃ ἀντιδιστέλλοντα πρὸς τοὺς εὐπατρίδας, ἦν δὲ τὸ τῶν γεωργῶν, καὶ τὸ τρίτον τὸ τῶν δημιουργῶν· divisio populi Attici extat infra *Segm.* 129 & 130. *secundum census, κατὰ τὰ τιμήματα.* KÜHN.

Τρία δὲ ἦν τὰ ἔθνη] MS. τρ. δ' ἦν & dein male ἐπατρίδαι. JUNG.

52 Γυναικοκόσμοι δὲ ἀρχοὶ, ἐπὶ τοῦ κόσμου τῶν γυναικῶν. τὰς δὲ ἀκοσμοῦσας ἐζημίουν, καὶ τὰς ζημίας αὐτῶν γράφοντες, 53 ἐξέτιθεσαν ἐπὶ τῆς πλατάνου τῆς ἐν 54 Κεραμικῶ.

Οἱ Εἴκοσι.

Τούτους εἴλοντο, 55 μετὰ τοὺς τριάκοντα τῆς πο-

51 Περὶ Γυναικοκόσμων ἀρχῶν.] Abest titulus hic a C. V. qui pro eo habet γυναικοκόμοι γυναικοκόμοι δὲ ἀρχὴ τοῦ ἐπὶ τοῦ &c. Hefych. etiam γυναικοκόμοι, quod tamen eodem recidit. κόσμος γυναικῶν vel ἀκοσμοῦσαι γυναῖκες non est, ornamentum mulierum, aut inopinatius prodeuntes feminae: κόσμος enim est εὐταξία, & ἀκοσμοῦσαι sunt ἀτακτοῦσαι, quæ contra bonos mores & statuta agunt, nec ordinis sui decorum observant, quocumque id fiat modo, de γυναικοκόμοις Menf. *Left. Att.* lib. II. c. 5. Kühn.

Περὶ Γυναικοκόσμων ἀρχῶν.] In MS. nullus titulus, sed ita statim prioribus annexuntur hæc: γυναικοκόμοι γυναικοκόμοι δὲ ἀρχὴ τοῦ ἐπὶ τοῦ κ. quasi unum sit loco tituli: & tamen diversa ista. Et vulgatos quidem γυναικοκόμους solum ex Polluce nostro hinc *Sigonius* exponit lib. IV. de Rep. *Athen.* cap. 3. Sed si illi non alium quoque βεβαιωτῆν accipiant, ego cum nostro MS. γυναικοκόμους potius amplectar. De quorum officio faltem hæc *Philochori* lib. VII. Ἀτθίδος adscribo: οἱ γυναικοκόμοι μετὰ τῶν Ἀριστογυγῶν ἐκόσμουσιν τὰς ἐν ταῖς οἰκίαις συνόδους, ἐν τε τοῖς γάμοις, καὶ ταῖς ἄλλαις θυσίαις. sunt ea apud *Athenaum* lib. VI. ubi & alia ex *Lyncæo Samio* & *Timocle* atque *Menandro* Comicis. sed dicis, illa convivalia mere: Ita sane, quia ea de caussa *Athenæus* habebat mentionem facere: de mulieribus ἀκοσμοῦσαις, unde proprie illi dicti videntur, ibi locus dicendi non erat. Et etiam non mere convivale officium *Philochori* verba dicunt. Et talem ἀρχοντα, γυναικοκόμον cum παιδονομίᾳ jungit *Aristot.* *Politic.* 15, sicut & γυναικοκομίαν & παιδονομίαν extremo libr. VI. *Politic.* ubi &: ἰδίᾳ δὲ ταῖς σχολαστικώταταις καὶ μάλιστα ἐνημερούσαις πόλεσιν, ἔτι δὲ φροντιστικώσαις εὐκοσμίαις, γυναικοκομία, νομοφυλακία, παιδονομία &c. Et apud *Hefych.* in πλατάνου, hi iidem γυναικοκόμοι appellantur. Forte itaque & hic περὶ γυναικοκόμων legendum, & tum γυναικοκόμοι δὲ ἀρχῆ, (ita enim noster MS. ut dixi) ἐπὶ τοῦ &c. Jung.

Περὶ γυναικοκόσμων ἀρχῶν.] *Postellus* de Rep. *Ath.* cap. 32. de Gynæcocomis: *Hos*, inquit, *fuisse viginti numero scribit Pollux*: quæ falsa sunt. Vulgatam autem lectionem non mutavi, quæ mihi præ cæteris placet: idem autem omnino ex veteri Atticismo γυναικοκόμοι & γυναικοκόμοι.

52 Γυναικοκόμοι] *Laced.* ἀρμόσμοι. *Hefych.* ἀρμόσμοι ἀρχὴ τις ἐν Λακεδαιμονίᾳ ἐπὶ τῆς εὐκοσμίας τῶν γυναικῶν. vid. *Nic. Crug.* de Rep. *Laced.* lib. II. cap. 7. *SEB.*

53 Ἐξέτιθεσαν] *Perizonius* hunc locum ita accipit, quasi multa illa exerrantium mulierum palam exhibita sit *platanus tabulis* perscripta, sed *Hefych.* clare satis ab ipsa platano distinguitur λευκωμα, album, cui inscriptæ multa proponerentur ad certam platanum in *Ceramico* sitam, in voce πλατάνου. Kühn.

54 Κεραμικῶ.] MS. Κεραμικῶ. & sic potius scribe. *Hefych.* Κεραμικῶ, τόπος Ἀθηνῶν ἔνθα αἱ πόρται προεστῆσαν εἰς τὸ δύο Κεραμικοὶ, ὃ μὲν ἔξω τείχους, ὃ δὲ ἐντός. De platano idem *Hefychius*: πλατάνου, δένδρον, πρὸς ὃ οἱ γυναικοκόμοι τὰς ζημίας ἐν λευκώματι ἐξέτιθεσαν. vid. & *Harporationem* & *Etymolog.* in Ke-

ραμικοὶ & *Rausen. Atticis.* Post hoc vocabulum in MS. novum tmemā, cum hoc titulo: Οἱ Εἴκοσι. tmemā incipit: τούτους εἴλ. Jung.

55 Μετὰ τῶν τριάκοντα] C. V. μετὰ τοὺς τριάκοντα τῆς πολιτείας καὶ τῶν νόμων ἐπιμελητὰς ἀριστοτῆν ἐπιλέξαντες quæ lectio placet, si modo ἀριστοτῆν legatur. Illos post triginta (tyrannos) reipubl. legumque curatores ex optimatibus elegerunt viginti viros. *Xenophon* lib. II. de triginta tyrannis: κεραιότες δὲ ἐφ' ὅτι συγγράψαι νόμους, καθ' οὓς τινες πολιτεύοντο &c. Cum electi essent ad conscribendas leges, ad quarum normam publice viveretur privatimque. cæterum legi posset etiam οἱ μετὰ τοὺς τριάκοντα τῆς πολιτείας καὶ νόμων ἐπιμεληταὶ &c. ut sensus sit, elegerunt viginti viros, quibus post triginta tyrannos legum & reipubl. cura demandata erat. Discimus id ipsum ex *Andocid.* *Orat.* de *Mysteriis*: ἐπειδὴ ἐπανήλθετε, inquit, ἐκ Πειραιῶς, γινόμενοι ἐφ' ἡμῖν τιμαρῆσθαι, ἔγνωτε ἐὰν τὰ γεγενημένα, καὶ περὶ πλείους ἐποίησθε σάξαι τὴν πόλιν ἢ τὰς ἰδίας τιμαρῆς, καὶ ἔδοξε μὴ μνησθῆναι κακῶν ἀλλήλοις τῶν γεγενημένων δόξαντα δὲ τῶν ταῦτα, εἰσεθε ἀνδρας εἴκοσι τούτους δὲ ἐπιμελῆσθαι τῆς πόλεως, ἵως ἂν οἱ νόμοι τεθεῖεν τῶς δὲ χρῆσθαι τοῖς Σόλωνος νόμοις, καὶ τοῖς Δράκοντος θεσμοῖς. Postquam e *Pyraeo* rediistis, cum in potestate vestra esset ulcisci injurias, præterita omittenda esse decrevistis, vestraque vindicta urbis salutem prætulistis, visumque est mutuarum injuriarum non meminisse. His ita decretis, viginti viros elegistis, qui urbis curam haberent, donec leges conderentur. interim, legibus Solonis & Draconis thesmois standum esse. Hinc patet, cur Nostro illi viginti sint τῆς πολιτείας καὶ τῶν νόμων ἐπιμεληταί. posset & vulgata retineri, si triginta, quos *Hefych.* judices nominat, curamque, ut cives conciones publicas frequentarent, illis assignat, & alias Reipubl. partes gesserint. vid. cum in τριάκοντα. hæc sunt Doctorum virorum judicia, quos de hoc loco per literas consului: quibus jam subjiciam meam sententiam, lector habeat de omnibus liberam ἐπιχειρῆν. Mihi videtur Οἱ Εἴκοσι titulus esse, qui e margine in textum venit, turbarque sensum; illo vero in locum suum remigrare jussu, omnia erunt facilia, hoc modo: *Viginti viros.* Hos post triginta tyrannos τῆς πολιτείας καὶ τῶν νόμων ἐπιμελητὰς elegerunt (Athenienses) ex optimatibus; idque vincit locus *Andocidis* supra laudatus. De *Hefychis* triginta viris *Noster* egit *Seft.* 17. c. 11. Kühn.

Μετὰ τῶν τριάκοντα] MS. μετὰ τοὺς τρ. μοχ ἐπιμελητὰς. & tum ἀριστοτῆν. Mihi videtur MS. auxilio ita locus totus scribendus & distinguendus: οἱ εἴκοσι τούτους εἴλοντο, μετὰ τοὺς τριάκοντα, τῆς πολιτείας καὶ τῶν νόμων ἐπιμελητὰς, ἀριστοτῆν ἐπιλ. Ut dicat, post oligarchiam illam triginta tyrannorum, viginti viros constitutos esse qui reip. & legum curam susciperent, optimus quisque delecti. Quæ tamen ex historia tibi non deduco: satis mihi festinanti *Pollucis* verba ex MS. reconcinasse. Jung.

Μετὰ τῶν &c.] Restitui ducibus MSS. & Kühnio τούτους, ac μοχ ἐπιμελητὰς ἐπιμελητὰς habet quoque *Falckenburgii* Codex. Titulus quem ex *Jungermannii*

publicæ, & legum Curatores, de optimis diligentes. Erat & Fontium cura, Magistratus quidem, ejusdem nominis servos ad hoc operis destinatos habens. * Tum & leo quidam, Fonti-
113 cultos appellatur, æneus: fonti-
cudam, e quo aquam ad judicia, quæ aqua dispensantur, hauriebant, insidens. Procurator autem quispiam, sorte electus erat, dictus Εφύδωρ, clepsydra æqualitatem custodiens. Theoricæ pecuniæ sunt, in festis, Deorum honores, & Vulgus distributæ. & hoc quod dabatur, theoricum dicebatur: quemadmodum & ecclesiasticum, & judiciale, quod &

λιτείας καὶ τῶν νόμων ἐπιμελητὰς, ἀριστίνδην ἐπιλεξάμενοι. ⁵⁰ ἢ μέντοι καὶ κρηνοφυλάκιον ἀρχῆ, ⁵⁷ δηλοῦσης τὸ ἔργον αὐτῆς τῆς ἐπικλήσεως. * καὶ λέων δὲ τις ἐκαλεῖτο, κρηνοφύλαξ, χαλ- 113 κοῦ πεποιημένος, ἐπὶ κρήνης τινός, ⁵⁸ δι' ἧς τὸ ὕδωρ ἐφέρετο ἐν ταῖς πρὸς ὕδωρ δίκαις. ⁵⁹ ἐπιμελητῆς δὲ τις κληρωτὸς ἐγίγνετο, ὃς ἐκαλεῖτο ⁶⁰ ἐφύδωρ, ὁ παραφυλάττων τὴν ἰσότητά τῆς κλεψύδρας. ⁶¹ Θεωρικὰ δὲ χρήματα εἰς τὰς ἐορτὰς, καὶ θεῶν τιμὰς, τῷ πλῆθει νεμόμενα. καὶ τὸ διδόμενον ἐκαλεῖτο θεωρικόν, ὡς περ καὶ τὸ ἐκκλησιαστικόν, καὶ τὸ ⁶² δικαστικόν. ἔπερ καὶ

MS. dedi Oi Εἴκοσι, in hęcte profecto ante nos continua serie ipsi textui erat insertus, quod huic loco tenebras offudit: cæspitantur igitur qui hæc ad gynaecocosmos retulerent. Distinctionem præterea ad mentem Commentatorum mutavi, neque de illius veritate quisquam dubitet: erat vulgo μ. τ. τ. πολιτικός, καὶ &c.

56 ἢ μέντοι] Deinceps novis quibusdam titulis opus erat. MS. ab articulo 35. Segm. 104. usque ad seq. caput 10. protulit tacet. SEB.

57 Δούλους εἰς] Κρηνοφύλακας dictos scil. C. V. a liam affert lectionem, nempe δηλοῦσης τὸ ἔργον αὐτῆς τῆς ἐπικλήσεως, abestque ἔχουσα; ἴσρο πομπῆ, a quo magistratus ille vocatur, significante, quid ejus sit operis, cum servos ad ullum magistratum Athenis admissos, nullibi dictum lectumque sit. Plato lib. VI. de L. L. fontium curam mandat ἀγορανόμοις. conf. Meurs. Ath. Attic. lib. III. cap. 10. potest vulgata lectio ita etiam intelligi, ut magistratus ille servos haberet κρηνοφύλακας, qui curam gerebant clepsydra. KÜHN.

Δούλους εἰς] Crassum vitium in δούλους εἰς, ob quod & alterum accumulatum glossamate vocis ἔχουσα. MS. pro illo δηλοῦσης habet, alterum non agnoscit: nec dubito, quin totus locus ita legendus: ἀρχῆ, δηλοῦσης τὸ ἔργον αὐτῆς τῆς ἐπικλήσεως καὶ λ. Et κρηνοφύλακιοι, ait, magistratus quidem, officium ejus adpellatione ipsa indicante. Ego primum κρηνοφύλακων, pro vulgato κρηνοφύλακιοι putavi legendum: & forte me non poenitere debeat, quum video sic legisse & Sigonium lib. IV. de Rep. Athen. cap. 3. scribentem, qui fontium curam habuerunt, quos κρηνοφύλακας appellat Pollux. Aristoteles VI. Polit. 8. κρητῶν ἐπιμελητὰς vocat. Hesychius forte ad eandem ἀρχὴν adpexerit, scribens, κρηνοφύλαξ, ὁ τὴν κρήνη φυλάσσει. sed vulgatum MS. nosser quoque habet. JUNG.

Δούλους εἰς τὸ ἔ. α. τ. ἔ. ἔχουσα.] Ad fidem MSS. locum emendavi: vulgata sunt inepta.

58 Δι' ἧς τὸ ὕδ.] C. V. δι' οὗ, scil. λέοντος, per quem saliebat de fonte illo. Notum enim, quod salientes aquæ habere soleant pro tubulis, Leones, Sylvanos, & id genus alias figuras. Sponius in Itinerario pag. 2. refert, se vidisse Athenis in via ducente Eleusinem pulchre ex marmore factum Leonem, primotibus incumbentem pedibus, cui caput perforatum erat, ut fontis aquas hoc quasi rictu funderet. KÜHN.

Δι' ἧς τὸ ὕδ.] MS. δι' οὗ τὸ ὕδ. nempe τοῦ λέοντος χαλκοῦ, leonis arci. JUNG.

59 Ἐπιμελητῆς δὲ τις] MS. ἐπιμελητῆς τις sine δὲ, & mox est: ὃς καὶ ἐκαλ. alias de horis ad dicendum clepsydra notatis vid. Sigon. lib. III. de Rep. Athen. cap. 4. JUNG.

60 Εφύδωρ] Suid. distinctis vocibus ἐφ' ὕδωρ, & ἐπὶ ἐφ' ὕδωρ κακός, quod proverbialiter dici ait, de iis, quibus fors obrigit infeliciores. nam in judiciis non

aliud vilius erat officium, quam ejus, qui aquam litigantibus æqualiter partiebatur, & fere ἀποκλήροι, id est, omnis hereditatis paterne exsortes erant, qui operam suam hac in parte commodabant. Necesse tamen erat constitui homines, qui inter actoris reique advocatos horas dispensarent, aqua per vasculum inferius pertusum stillatim defluente. de illa Plato in Theaeteto: οἱ δὲ ἐν ἀσχολίᾳ τι αἰεὶ λέγουσι κατισπίγγει γὰρ ὕδωρ ῥέον, καὶ οὐκ ἔγχωρεῖ περὶ οὗ ἂν ἐπιθυμῶσιν τοὺς λόγους ποιεῖσθαι. & iterum eos inquit, οὐ δύνασθαι πρὸς ὕδωρ μικρὸν διδάξαι ἰκανῶς τῶν γιγνημένων ἀλλήλων. hoc vocat Demosth. de falsa Legat. accusare πρὸς διαμετρημένην ἡμέραν. Philo de Legat. ad Caium judicem audire causam πρὸς μετρημένον ὕδωρ. Ita limitibus circumscripti Rhetores suæ admodum parcebant aquæ, & cum testes audiendos producerent, aquæ moderatorem aquam inhibere jubebant, ne caderet, dicendo: σὺ δ' ἐπίλαβι τὸ ὕδωρ; quod reddit Apuleius: At tu interea, dum legit, aquam sustine. ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ ὕδατος, ὅστις βούλεται, τούτων τὰναντία μαρτυρεῖται, inquit Orator, cum multum indulget parti adversæ. Quod si actor vel reus superfluum habebat aquam, loquendi finem faciens, ministro dicebat, ἐξέρα τὸ ὕδωρ, effunde aquam. Nec judiciales tantum, sed & declamatoris erant clepsydra, de quibus Cicero lib. III. de Orat. Periclem non declamator aliquis ad clepsydram latrare docuerat &c. erant & militares. Veget. lib. III. c. 8. formam clepsydra dabit Apuleius lib. II. Metamorph. cætera videri poterunt apud Aristoph. in Vespis & Acharnens. Lucian. in Piscat. Helych. in ἀνάγκη. Demosth. de falsa Legat. & contra Midiam. Aeschin. contra Ctesiph. & ex recentioribus apud Pancirollum & ejus commentatorem. Laurent. Polymath. libr. VII. dist. 16. Raderum in XII. epigr. 651. Martial. Petanium in Synes. pag. 20. videtur autem fons ille, e quo petebatur aqua clepsydram, etiam κλεψύδρα dictus Athenis. Appianus de bello Parth. de Antonio: ἐξίνασι δὲ μέλλων ἐπὶ τὸν πόλεμον, ἀπὸ τῆς ἱερᾶς ἐλαίας στέφανον ἔλαβι, καὶ κατὰ τι λόγιον ἀπὸ τῆς κλεψύδρας ὕδατος ἐμπλήσας ἀγγεῖον ἐκόμισε. e clepsydra resitta aqua implevit vasculum, secumque tulit. poterit tamen locus Appiani de clepsydra judiciali intelligi. C. V. ὃς καὶ ἐκαλεῖτο &c. KÜHN.

61 Θεωρικὰ δὲ χρ.] De his refert nonnihil Liban. argum. in Olymp. I. SEB.

Θεωρικὰ δὲ χρ.] Iterum δὲ deest in MS. de theorica pecunia Rhodizien. VIII. Antiq. lect. 9. sed tu de iis eorumque profecto potius Sigonium adi lib. IV. de Republ. Athen. c. 3. JUNG.

62 Δικαστικόν. ὅπερ καὶ τριῶβ.] Meurs. Lect. Att. lib. V. c. 12. docet τριῶβλον pertinere ad δικαστικόν, δυνάβλον ad θεωρικόν, ὀβολὸν ad ἐκκλησιαστικόν. C. V. δυνάβλον καὶ ὀβολὸς ἢ Ἀττικὸς. KÜHN.

Δικαστικόν, ὅπερ καὶ τριῶβ.] Vid. supra Segm. 20.

τριώβολον, καὶ δύοβολον, καὶ ὀβολός. ⁶³ ὧν ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, αἰρετὸς ἦν ἐπὶ τῶν προσιών-
¹¹⁴των, καὶ ἀναλισκόμενων. * ⁶⁴ Καὶ στρατηγοὶ δὲ ἵππαρχοι, Φύλαρχοι, λοχαγοὶ, ταξίαρχοι, καὶ ὅσα στρατιωτικὰ ἀρχῶν ὀνόματα· καὶ ⁶⁵ ἑλληνοταμίαι, οἱ τοὺς φόρους ἐκλέγοντες, ⁶⁶ καὶ ἐπὶ νήσων τὰ παρὰ τῶν νησιωτῶν εἰσπράττοντες, καὶ τὰς πολιτείας αὐτῶν ἐφορῶντες· καὶ ⁶⁷ τευχωποιοὶ τε, καὶ ἱεροποιοί, ⁶⁸ καὶ βοῶναι ὑπηρεσιῶν ὀνόματα·

Postea ita MS. καὶ δύοβόλῳ καὶ ὀβολὸς ἦν Ἀττικὸς & sic forte Pollux scripsit, nisi quod pro δύοβόλῳ, potius scribendum δύοβόλῳ. alias certe & vulgatum δύοβολον falsum: quum δύοβολον debuisset, ut infra IX, 62. &c. Hæc autem quo hæc referat: an ad δικαστικόν, quod & supra Segm. 20. τριώβολον definit: sed non hoc nummo stetit, sed cum tempore variasse Hefychius ait, qui & in ὀβολοὶ scribit: ἐν ἀσπίδι δικαστικῶν μισθοῖ· τριώβολον quoque ἑκαλησιαστικόν fuisse ex *Aristophane* notum est. Mallem sane potissimum ad θεωρικόν hæc reltingere: sed qui potest, si illud δύοβόλῳ, ut emendandum duxi, non triobolum vel unus? Locus *Aristophanis* est *Σφηξίῳ*.

Ἐγὼ δὲ τετιώρηκα πάποι' οὐδαμοῦ,
 Πρὶν εἰς Πάρον· καὶ ταῦτα δύοβόλῳ φέρων.

Turbant tamen & hic alii qui drachmam id definiunt, ut *Philochorus* apud *Harrocratorem*, & *Hefychius*: sicut docuit *Sigon.* loco dicto, & *Casaubonus* noster ad *Theophr.* Charact. περὶ βδελυρ. Ego itaque nihil defino: & nihil etiam definiat certi alius, potestque ut hæc saltem de theorico sint intelligenda, quasi id fuerit modo tres, modo duo, modo unicus obolus Atticus. Nam id variasse, ut alia talia, & vero non absurdum est, & clare *Harrocratio* in θεωρικῶν ἀλλοτε, ait, μὲν τοὶ ἄλλοις ἀρίστη τὸ δεδομένον εἰς τὰς θίας, καὶ εἰς τὰς θυσίας καὶ ἑορτάς, ὡς ἔστι δῆλον ἐκ τοῦ ἐν πρώτῳ *Φιλισπιῶν* Δημοσθένους. Et de hoc docebunt nos plura viri docti. JUNG.

⁶³ ὧν ὁ ἐφορῶν &c.] *Qui huic administrationi præpositus, suffragis electus erat ad accipienda & exposita reipubl. dispendenda.* *Vales.* in *Notis in Polyb.* Quæstorem dici posse ait τὸν ἐπὶ τῆς διοικήσεως. *Cicero* Orat. pro *Rabirio* ἀσπαστον appellatum notat, qui *Alexandriæ* pecuniæ curationem & quasi regiam dispensationem susceperat. C. V. ὁ δὲ ἐπὶ τῆς διοικήσεως legit, quod non spernendum. KÜHN.

ὧν ὁ ἐφορῶν &c.] *His ἄν ὁ ἐφορῶν omisit.* MS. noster habet: ὁ δὲ ἐπὶ τῆς διοικήσεως &c. nec necesse est addere ἐφορῶν, sic enim & ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως apud *Latrinum* existat: ut adnotavit *Sigonius* lib. IV. de *Rep. Athen.* cap. 3. ubi plura de hoc ταμίᾳ τῆς διοικήσεως, vel τῶν κοινῶν προσόδων· ubi ex veteribus oratoribus etiam ostendit, huic curasse eam pecuniam quæ concioni & iudiciis etiam debebatur, ut hic *Pollux* scribit JUNG.

ὧν ὁ ἐφορῶν &c.] *Ἐφορῶν est a mala manu: delevi itaque cum Kühn.*

⁶⁴ Καὶ στρατηγοὶ δὲ &c.] *Plenius C. V. καὶ στρατηγοὶ δὲ ἵππαρχοι, φύλαρχοι, λοχαγοὶ, ταξίαρχοι, καὶ ὅσα στρατιωτικὰ ἀρχῶν ὀνόματα καὶ ἑλληνοταμίαι οἱ &c. qui colligebant tributa.* De illis Græciæ *Quæstoribus* videatur *Thucyd.* lib. VIII. pag. 64. *Plutarch.* &c. KÜHN.

Καὶ στρατηγοὶ δὲ &c.] *MS. noster longe plura: καὶ στρατηγοὶ δὲ ἵππαρχοι, φύλαρχοι, λοχαγοὶ, ταξίαρχοι, καὶ ὅσα στρατιωτικῶν ἀρχῶν ὀνόματα· καὶ ἑλλ. vulgata itaque mutila. recenset præfectos milites, fere & supra nominatos, de quibus integro capite s.*

triobolus erat, duo oboli, & obolus. Quorum administrationis Præfes, forte electus erat supra illos, qui novi Cives inscribuntur, vel etiam delentur. * Et Imperatores quidem, Magistrorum Equitum nomina. Et Hellenotamiaz, qui vestigalia colligentes, & in insulis tributa ab insulanis exigunt, eorumque observant respublicas. Ediles quoque & Sacrifici, officiorum nomina.

libr. IV. de *Rep. Athen.* agit *Sigonius*, quamvis, ni fallor, λοχαγούς non nominarit. λοχαγοί, ait *Hefych.* ἡγεμόνες, στρατηγοὶ, ταξίαρχοι ἀρχόντες τῆς ἐπίθρας, οἱ συνάγοντες τοὺς στρατιώτας. *Aristoteles* lib. VI. *Polit.* c. ult. ἀρχαί, αἱ καλοῦνται ταυαρχίαι, καὶ ἵππαρχίαι, καὶ ταξίαρχίαι· καὶ κατὰ μέρος δὲ αἱ ὑπὸ ταύτας τριπαρχίαι, καὶ λοχαγίαι, καὶ φύλαρχίαι, καὶ ὅσα τούτων μορφα· &c. ubi bellicas præfecturas exsequitur. JUNG.

Καὶ στρατηγοὶ δὲ] *Sequebatur vulgo ἵππαρχων ὀνόματα· nos præeunte Kühnō faventibusque MSS. Pollucis textum locupletavimus.*

⁶⁵ ἑλληνοταμίαι] *Leg. ἑλληνοταμίαι. diphthongus ei in fine inanis iteratio est sequentis articuli. SBB.*

ἑλληνοταμίαι] *Vitiose, ut bene notavit Seberus noster, & mox aliud tale mendum ejicimus. Notavit hic & H. Stephanus pro illo vulgato, ad oram ἑλληνοταμίαι, ut & MS. noster clare habet. De eo magistratu Sigon. libr. IV. de *Rep. Athen.* c. 3. ex *Harrocratōis* scilicet quem in ἑλληνοταμίαι videre potes. *Hefychius*: ἑλληνοταμίαι, οἱ τοῦ κομισσομένου φόρου παρὰ Ἀθηναίους ταμίαι. JUNG.*

ἑλληνοταμίαι] *Inepte prorsus: nos cum Kühnō ἑλληνοταμίαι, & vide sis, de hisce Etymologum & Suidam.*

⁶⁶ Καὶ ἐπὶ νήσων &c.] *MS. καὶ ἐπὶ νήσων οἱ τὰ παρὰ &c. Fuit itaque & Magistratus peculiare Ἀθηναίων genus οἱ ἐπὶ νήσων constituti. non enim puto hæc ad ἑλληνοταμίαι pertinere. JUNG.*

Καὶ ἐπὶ νήσων] *Falckenburgii Codex: οἱ παρὰ τῶν ν. &c.*

⁶⁷ Τευχωποιοὶ τε] *C. V. καὶ τευχωποιοὶ δὲ, καὶ ἱεροποιοὶ &c. ἱεροποιοὶ secundum *Ulpianum* in *Midiam* erat, ὁ ἐπισκοπῶν τὰ θύματα, μὴ ἀδοκιμα καὶ πηρὰ εἶναι, qui videtur inspiciebat, num verroba & mutilla essent. Kühn.*

Τευχωποιοὶ τε] *MS. καὶ τευχωποιοὶ δὲ, καὶ i. rectius. τευχωποιοὺς enim hos & apud *Aristotelem*, libr. VI. *Polit.* cap. 8. *Aeschin.* in *Ctesiph. Demosth.* pro *Ctesiph.* habemus: deque iis vid. *Sigon.* lib. IV. de *Rep. Ath.* c. 3. JUNG.*

Τευχωποιοὶ τε] *Nos præeunte Kühnō τευχωποιοὶ textui reddidimus.*

⁶⁸ Καὶ βοῶν] *Alludit ad locum *Demosth.* in *Midiana*: καὶ μυστηρίων ἐπιμελητὴν καὶ ἱεροποιοῦ ποτε καὶ βοῶν, ubi ex *Ulpiano* legendum βοῶν, id est, τὸν ἀνομιμον βοῦς εἰς ἑορτάς. ita & C. V. in *Polluce* legit, nec aliter *Hippocr.* & *Vales.* in *Notis.* ita mox σιγῶναι, & ἐλαϊῶναι in *Pandectis Florentinis Pancivollis* lib. I. c. 12. de *Magistr. Municip.* Kühn.*

Καὶ βοῶν] *MS. βοῶναι ὑπηρεσιῶν egregie. βοῶναι, ut ex nomine tibi patet, erant qui boves ad dies festos cōmērent, sicut recte *Sigonius* lib. IV. de *Rep. Athen.* c. ult. exponit, *Demosthenem* κατὰ *Μιδίου* adducens. Verba Oratoris longius a fine orationis sunt. καὶ μυστηρίων ἐπιμελητὴν, καὶ ἱεροποιοῦν, καὶ βοῶν, *Midiam* creatum ait. ἱεροποιοῦν, ait *Ulpianus* in sua enarratione ibi, τὸν ἐπισκοποῦντα τὰ θύματα, μὴ ἀδοκιμα καὶ πηρὰ εἶναι βοῶν, δὲ, τὸν ἀνομιμον βοῦς εἰς τὰς ἑορτάς. Torus itaque *Pollucis* locus ita restituendus vi-*

Erogatores, qui frumentum emetiuntur. Frumentarii vero, qui coemunt. Insuper & Petitores. officii nomen fuerit: aut Exactores, secundum Demosthenem, Nemo exactoribus nomen dedit. Similiter & Inquisitores aliquis ab illo sumpserit, nomen publicæ cufjdam functionis, qui latentia inquirunt. Ordinum Præfecti, scriptos habentes eos, qui ex Catalogo erant, designabant

καὶ ἀποδέκται, οἱ τὸν σίτον ἀπομετρούμενοι. 70 σιτῶναι δὲ, οἱ 71 συνωνόμενοι. 72 τάχα δὲ καὶ πρακτῆρες εἶν ἄνομα ὑπηρεσίας, ἢ πράκτορες, ὡς Δημοσθένης. 73 οὐδεὶς δὲ παρέδωκε τὸ ἄνομα τοῖς πράκτορσιν. ὁμοίως δὲ καὶ 74 ζητηταὶς ἢ ἂν τις παρ' αὐτοῦ 75 λάβοι, ἄνομα δημοσίας διακονίας, 76 οἱ τὰ λαμβάνοντα ἀνεζήτητον. οἱ μόντοι ταξίαρχοι 77 γεγραμμένους ἔχοντες τοὺς 78 ἐκ τοῦ καταλόγου, 79 παρεσημαίνοντο

detur: καὶ τελοποιοὶ δὲ, καὶ ἱεροποιοὶ, καὶ βοῶνται, ὑπηρεσιῶν ὀνόματα. JUNG.

Βωῶν] Binas literulas, quæ male aberant, cum Κῆν-
nio adjeci.

69 Ἀποδέκταις] Leg. ἀποδέκται, qui accipiebant κατὰ μέτρον frumentum, acceptumque iterum emettebantur: nisi legendum ἀποδέκται ab ἀποφῶν, ἀβρα-
δο. ψηκτὸς μόδιος in Gloss. rasus. ἀποψηκτρον Ruylius, alias, κατόπιον. KÜHN.

Ἀποδέκταις] Sat mendorum in hac pagina: nec-
dum sunt profigara tamen. En enim crasium, καὶ ἀποδέκταις, οἱ ad quod H. Stephanus adposuit crucem. sed est par & geminum mendum cum illo quod supra Severus nolter notaverat. Expresse enim MS. nolter habet καὶ ἀποδέκταις, οἱ τὸν σ. & sic itaque emenda. habuisti de his jam supra Segm. 97. repetit enim quadam hic Nolter, ut ἱεροποιούς modo, de quibus etiam jam supra Segm. 107. nisi tamen οἱ ἱεροποιοὶ, & ἀποδέκταις, a superioribus differebant, & potius δημοσίῳν ὑπηρεσιῶν ὀνόματα sint hoc loco, ut Pollux sane innuere videtur. JUNG.

Ἀποδέκταις] Idem, quod modo erat, vitium; emendatumque est a Kuhnio in textu: pro ἀπομστρ. Falc-
kenburgis Codex ἐπιμστρ. non minus recte.

70 Σιτῶναι] De his Sigonius lib. IV. de Rep. Ath. cap. 3. συνωνόμενοι & MS. nolter habet, itaque pro vulgato συνον. H. Stephanus in suo Codice reposuerat. JUNG.

71 Συνωνόμενοι.] Herodian. libr. I. fol. 479. (Syn-
tagm. scil. 3. Histor. Roman. IVechel.) σίτου πλι-
στον συνωνόμενος καὶ ἀποκλείων. priores edition, συν-
νούμιοι. SEB.

72 Τάχα δὲ καὶ πρακτῆρες &c.] C. V. εἶν ἄνο-
μα ἢ πράκτορες ἢ Δ. παρέδωκε τοῖς πράκτορσιν. ἰ. KÜHN.

Τάχα δὲ καὶ πρακτῆρες &c.] MS. τάχα δ' ἂν καὶ πρακτῆρες εἶν ἄνομα ὑπ. Et certe ita longe rectius scri-
bus: nec olim potui concoquere illud ἢ ante ἄνομα in vulgatis. Fuerit, ait, forte Ὁ πρακτῆρες ministerii nome-
nen, sive ἰσὶ πράκτορες sint, ut apud Demosthenem. De his practoribus vid. Sigon. lib. IV. de Rep. Ath. c. 3. JUNG.

Τάχα δὲ &c.] Mox vulgo erat ἢ ἄνομα ὑπ. em-
culavit textum Kuhnio.

73 Οὐδεὶς δὲ παρέδ. &c.] MS. οὐδεὶς παρέδωκεν τοῖς πράκτορσιν τὸ ἄνομα. Egregie nolter MS. quo ordine hæc apud Demosthenem leguntur scilicet, cujus sunt ἐπιδείξει κατὰ Θεοκρίτου οὐδ' ἔστι δίκαιον τοὺς ὑπο-
λαμβάνειν ὀφίλειν, ἂν οὐδεὶς παρέδωκε τοῖς πράκτορ-
σι τὰ ὀνόματα. sic itaque apud Pollucem scribe: Δημο-
σθένης, Οὐδεὶς παρέδωκε (vel παρέδωκε, ut apud Demo-
sthen. est) τοῖς πράκτορσιν τὰ ὀνόματα. JUNG.

74 Ζητηταὶς] Ex Timocratea, ubi Ulpianus Ζη-
τηταὶς explicat, τοὺς ἀρχοντας τοὺς ζητούντας καὶ ἀνε-
υρίσκοντας, τίς ὀφίλει τῇ πόλει χρήματα ἢ τοῖς ἱερείς. KÜHN.

Ζητηταὶς] Et de his vid. Sigonius lib. IV. de Rep. Athen. cap. 3. ubi inquisitores reddit. Locus Demo-
sthenis, quem Nolter innuit, sine dubio est ille (et-
iam a Sigonio allatus, quamvis mentionem nostri Pollu-

cis faciat nullam) in ea κατὰ Τιμοκράτους, fere ab initio: ψήφισμα ἔστιν ἐν ἡμῖν Ἀριστοφῶν, ἐλάσθαι Ζη-
τηταὶς: εἰ δὲ τις οἶδὲ τίνα ἢ τῶν ἱερῶν ἢ τῶν ἰσίων χρημάτων ἔχοντα τι τῆς πόλεως, μπιύειν πρὸς τοὺς. Ubi Ulpianus Scholiastes: Ζητηταὶς δὲ τοὺς ἀρχοντας τοὺς ζητούντας καὶ ἀνευρίσκοντας τίς ὀφίλει τῇ πόλει χρήμα-
τα ἢ τοῖς ἱερείς. Locum huic innuit & Hæroclitus in Ζητητής, qui exponit ἀρχήν τινα Ἀθήνῃσι κατὰ και-
ροὺς καθισταμένην, εἰποτι τοὺς ἀδικούντας τι δημοσία δίοι Ζητήν. JUNG.

75 Λάβοι] MS. λάβη. JUNG.
76 Οἱ] MS. οἱ, recte. emenda itaque & distingue διακονίας, οἱ τὰ &c. De zeteticis hinc & Rhodig. XII. ant. lect. 18. JUNG.

Οἱ τὰ λαμβάνοντα &c.] Jungermannum in concin-
nando loco sum secutus.

77 Γεγραμμένους] In his quæ restant de hoc capi-
te profecto adhuc mendorum stragem edemus. Age: hic itaque MS. ἀναγεγραμμένους, rectius quam vul-
gatum simplex. JUNG.

78 Ἐκ τοῦ καταλόγου] Eos, qui in matricula mi-
litarii conscripti erant e civibus. C. V. ἀναγεγραμμέ-
νους. KÜHN.

Ἐκ τοῦ καταλόγου] Supra II, 11. JUNG.
79 Παρισημαίνοντο] Nota apposita signabant vel pun-
cto. Schol. Aristoph. in Equit. catalogum dici vult ta-
bulas, in quibus extabant nomina militantium civium. KÜHN.

Παρισημαίνοντο] Quid vero, quæso, est παραση-
μαίνειν τὰ τῶν ὑφ' ἑτέρου τῶν ὀνομάτων, meherele quidvis aliud, quam quod Pollux ait παραστήζειν. sic mendis istis deletis, ita scribe ut nolter MS. habet: παρασημαίνοντο τὰ τῶν ἀφυστερούντων ὀνόματα. καὶ τ. π. ἐλέγετο. sensus: eos qui non respondissent dele-
ctui, vel nomina dare morabantur, horum nomina (ut qui descriptos habebant omnes qui jam militari ini-
atate) istos ταξίαρχους adnotasse, quod παραστήζειν di-
ctum fuerit. sic enim bene edidit Severus nolter: quam-
vis MS. Pal. etiam consentiat cum prioribus editioni-
bus vulgantibus mendose παραστήζειν. Corruptiss. quo-
que in eadem re & voce Hesychius, ubi pari felicitate uti emendando non possumus, MS. codice defectis: παραστήζουσα, ait, ἢ παραστήζων, ἢ παραστήζεις ἐπὶ τῶν ἀνακλυστῶν ἀφυστερούντων τὰ ὀνόματα παρίστανται. Σάφην δὲ κεντήματά φησιν ἄλλοι ὡς ἀπάντα τινὰ πα-
ραστήσουσα σημειοῦσιν. Et ultima sane quoque aster-
risco videntur notanda, non solum priora; cum τινὰ enim ista definire puto, sed non integra: & hæc aliâ denuo addi: παραστήσουσα, σημειοῦσιν. sed ad prio-
ra tentemus tamen aliquid. Quid si forte? παραστή-
θεις: ἐπὶ τῇ ἀνακλήσει τῶν ἀφυστερ. vel: ἐπὶ τῶν ἀνα-
κλήθων ἀφυστερ. sed alii rectius medebuntur: cer-
te ἀφυστερούντων scribendum est: & dixerit Hesychius, quum ad defectum convocarentur, & citarentur no-
minatim, ex catalogo nimirum, a taxiarcho, nec venirent, vel respondere recusarent ad nomen, adque defectum accedere recusarent, tunc notam ipsorum no-
minibus fuisse adpositam, vel disjuncta. Deisdem ta-
xiarchis Lyssus κατὰ Ἀλκιβιάδου ἀστρατίας κελύειν δὲ τὸν ταξίαρχον ἐξαλίφην αὐτὸν ἐκ τοῦ ὀπλιτῶν κατα-

τὰ τῶν ⁸⁰ ἀφυστερούτων ὀνόματα καὶ τοῦτο
⁸¹ παραστίζειν ἐκαλεῖτο. ⁸² Πρυτανεία δὲ, ἔστι
 χρόνος, ἐν ἐκάστη Φυλῇ πρυτανεύει καὶ ὅτε μὲν
 δέκα ἦσαν, πλείους ἐκάστη Φυλῇ αἱ ἡμέραι ἐ-
 πεί δὲ δώδεκα ἐγένοντο, ἐκάστη Φυλῇ μῆνός
 116 πρυτανείαν ἔχει. * ⁸³ Πυρφόρος παῖς αἰρετός,
 ἐκ καθαρηνούσης οἰκίας, ⁸⁴ ὑπὸ χλαμυδίῳ καὶ
 στροφίῳ περιέρχεται, πῦρ ἐπὶ τοὺς βωμούς ἐπι-
 τίθει. ⁸⁵ Σύγκλητος ἐκκλησία, ἣν ἐξαίφνης

utrorumque nomina. & hoc, παραστίζειν; puncto notare vocabatur. Prytanea vero, tempus est, quo unaquaque Tribus praesidet. Et cum decem essent, singulae Tribus pluribus diebus praesidebant. postquam autem duodecim factae sunt, singulis mensibus singulae praesident. * Ignifer, Puer, per virtutem expriatis vitiis, sub chlamyde & fascia amictus, circumit, ignem aris inferens. Concio convocata, quae repente

λόγου. Delebant itaque illi ira meritos plauze ex catalogo militari. Jung.

80 Ἰφ' ἐτέρου τῶν ὀνομ.] Notis in *Ραήλαμ*. legebamus ἀφυστερούτων ὀνόματα ex *Hesych.* in παραστίζουσα, quem ipsum etiam ibidem emendare voluimus. Jam vero video in C. V. etiam legi: τὰ τῶν ἀφυστερούτων ὀνόματα καὶ τοῦτο παραστίζειν ἐλέγχοτο ubi nemo non videt legendum esse παραστίζειν. *Salm.* leg. ὑστερούτων ὀ. quod non praetererim nostrae Codiciferae *Vossiani* lectioni. Kühn.

Ἰφ' ἐτέρου τῶν ὀνομάτων.] Restituimus cum Kühnio: ἀφυστερούτων ὀνόματα: ταξίμαχοι itaque notam adponebant militum nominibus, qui suis aberant ordinibus, aut quoquo modo muneri suo militari non sufficiebant: nomina vero militum in matriculis, quas κατάλογοι vocat *Πολύχ*, erant descripta: ματρικία *Leo* & *Mauritius* aliique recentiores: *militum breviculā Ildoro Orig.* lib. I. c. 23. nisi & apud eum pro *breviculis matriciā* reponi praeferas: hic militum catalogus apud ordinum duces erat depositus, qui collectas rationes notataque nomina ad στρατηγὸν deferrebant: meminit *Thucydides*.

81 Παραστίζειν] Prior. edit. παραστήζειν. *SEB.*

Παραστίζειν] Priorae editione inepte παραστήζειν emendaverat id vitii ad suum Codicem Kühnius, notaveratque eandem lectionem ex *MS. Falckenburgiensis*.

82 Πρυτανία δὲ, ἔστι χρόνος, &c.] Vid. *Harrocrat.* in πρυτανίας & ibi *Maussacus* & in eum *Valesius*. Kühn.

Πρυτανία δὲ, ἔστι χρόνος, &c.] *MS.* πρ. δὲ ἔστιν ὁ χρόνος, &c. *JUNG.*

Πρυτανία δὲ, ἔστι χρόνος] Videndus hac de re *Antonius* &, qui eum excerpit *Thomas Magister*.

83 Πυρφόρος παῖς ἀρεταῖς] In *Specimine* lectum, παῖς αἰρετός ἐκ καθαρηνούσης οἰκίας, quam lectionem firmat C. V. eadem venire in mentem etiam *Heraldo* in *adversariis* pag. 251. & *Valesio* Notis in h. l. Nobis quidem *Plato* hanc emendationem suggererat, ut qui lib. VI. de *Legibus* a sacerdote requirit: ut sit ὁλόκληρος & γνήσιος, ἔπειτα ὡς ὅτι μάλιστα ἐκ καθαρηνούσων οἰκίῳν &c. *imprimis ut sit ex pura familia*. ita Romani non capiebant *Vestalem virginem* ex inquinata & in fordidis negotiis versante familia. *Gellius* lib. I. cap. 12. *Noct. Attic.* similiter ignis petebatur e pura domo ad sacrificia, ut notat *Proculus* in illud *Hesiodi*:

Καδδύταμιν δ' ἔρδην ἱερ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Ἀγνώσ και καθαρός. Kühn.

Πυρφόρος παῖς ἀρεταῖς] Hic vero monstra σφαλμάτων vulgo, nempe ἀρεταῖς, κακίας &c. sed optimus *MS.* nobis opportunissime succurrit, ex quo omnia ita scribe: πυρφόρος. (hoc pro titulo habet: & quae sequuntur integrum tmemation in *MS.*) παῖς αἰρετός, ἐκ καθαρηνούσης οἰκίας, ὑπὸ χλαμυδῖ καὶ στροφίῳ περιέρχεται πῦρ ἐπὶ τοὺς βωμούς ἐπιτίθει. Ita clare *MS.* & nil verius. αἰρετός, erant enim alia officia αἰρετά, alia κληρωτά, ut haecenus aliquoties habuisti. ὑποχλαμυδίῳ vulgatum inde accidit, quod haec talia unam quasi vocem scribi in *MS.* solita, ut adnotavi saepius; &

etiam hic postter ὑποχλαμυδί habebat. Omisit hunc πυρφόρον *Sigonius*, credo monstrōsa loci deformatione absteritus. Sed licetne quid porro? An & illud proverbium, ἔδει δὲ μὴδὲ πυρφόρον τῷ ἐκείνου λόγῳ περιγυῖσθαι, ut apud *Herodotum* nostrum *Urani* cap. 6. ita potius exponendum est, majori ἐκφράσει, scilicet barbarorum verbo, ne quidem debuisset evadere ex *Græcorum* classe vel puerum qui ignem interret aris? Alias enim de ipsis sacerdotibus πυρφόροις explicant quos vidi omnes, etiam *Suidas*. Lubebat tamen & illud putare. *JUNG.*

Πυρφόρος παῖς ἀρεταῖς] *Ἐκκαθαρινούσης οἰκίας*, (sequitur vulgo: nos haec omnia fidem *MSS.* & *Kühnius* praecedentis vestigia sequi emendatiora fecimus. *Πυρφόρου* meminit quoque *Noster* lib. I. cap. 1. inter τῶν τῶν θεῶν θεραπευόντων ὀνόματα; & recte *Scholiafles* ad *Nazianzenis* *Stelit.* II. pag. 92. πυρφόρος φησὶ τοὺς ἱερείας τοὺς ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάπτοντας: *Gregorius* verba sunt haec: οὐδὲν ἐκάλει μὴδὲ πυρφόρον, ὃ δὲ φησὶ, ὑπάλειψθῆναι τῷ στρατῷ. Quam praeciam ita exponit *Scholiafles*, ut ne quidem sacerdotem, cui alias religionis iure parcituri erant hostes, relictum indicare id proverbium velit: alii tamen aliter & forsitan melius a militaribus πυρφόροις, qui ab his factis plane diversi, praeciam petunt originem: vide proverbiorum collectores, & *Euripidii Scholia* ad *Phaenissus*. Hi apud *Macedonas* pueri πυρφόροι ex Nobilissimis erant: *vetusto Macedoniae more*. inquit *Valerius Maximus* lib. III. c. 3. regi *Alexandro* nobilissimi pueri praesto erant sacrificiis, e quibus unus sturibulo arrepto ante ipsum affixit; in cuius brachio carbo ardens delapsus est: καθαρεύουσα vero οἰκία, quae omni est flagitio ac piaculo libera, in qua non est homicida, aliisque homo iniquus.

84 Ὑποχλαμυδίῳ] C. V. ὑποχλαμυδί καὶ στροφίῳ χλαμυδῖ *Hesych.* ἱερατῖον λεπτόν. *Salm.* στροφίῳ ὑπὸ χλαμυδίῳ, quae lectio de *chlamyde ephēbica* intelligenda, de qua in his notis alibi plura. Kühn.

Ὑποχλαμυδίῳ] Divisi cum Kühnio hanc male conjunctam vocem: malim tamen *MSS.* χλαμυδῖ, cujus interpretamentum margini adlitum fuisse videtur χλαμυδίον χλαμυδίῳ certe rei factae ministrum haud temere in antiquorum scriptis reperias indurum. *Στροφίῳ* tum vulgo erat, sed emaculavit *Kühnius*: *Noster* de *Legum* custodibus supra *Segm.* 94. ἱερισφάντας *στροφίῳ* λευκῷ *στροφίῳ* quoque revincti erant, qui *Ceteri Eleusinia* operabantur: *Attic.* *Epist.* III. c. 21. οὐκ ἐσθῆτα ἔχεις, ἣν δὲ τὸν ἱεροφάντην, οὐ κόμην, οὐ *στροφίον* οἶον δὲ: de sacris *Eleusinis* est sermo: erat autem vitta lanca quae comas religabat: ὁ *στροφίῳ* περὶ τὴν κόμην apud *Philostatum*: lanx vero faceritimus olim ac frequentissimus fuit in re divina usus; etiam ad devotiones magicas: *στίψον τὰν κελύβαν ἁύτω. Theocr.* quod *Virgilius* dixit: *mollis cinge haec altaria vitta*: vid. *Servium*.

85 Σύγκλητος, ἐκκλησία] Ista: σύγκλητος ἐκκλησία, in *MS.* sunt titulus, & incipit novum tmema: ἔ. ἔξ. vid. de *συγκλήτοις ἐκκλησίαις* & *κατοκκλησίαις* plura apud *Sigon.* lib. II. de *Rep. Athen.* c. 4. sed mehercle cum *MS.* nostro audeo illud *κατοκκλησία* in dubium revo-

congregatur, necessitate aliqua majore ob-
orta. Tum & convocatio dicitur, cum
& eos ex agris vocarent, triremium Præ-
fectos, & Navarchos reliquos, tum
& maritimos omnes, Salaminioſque.
Nautæ autem vocantur, hi quidem ma-
rini-ſolum, aut maritimi: alii autem,
Salaminii.

ἐποίουν, μείζονος χρείας ἐπιλαβούσης, ἐκαλεῖτο
δὲ καὶ ⁸⁶ κατακλησία, ὅτι καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν
κατεκάλου· ⁸⁷ ταμίας ἐκάλου τοὺς ταῖς ἱεραῖς
τριῖρεσι λειτουργοῦντας, ἄλλους δὲ τριηράρχους
καὶ οἱ ἐκ τῆς Παράλου, καὶ τῆς Σαλαμινίας
ναῦται· ἐκαλοῦντο ⁸⁸ μὲν οὐ πάραλοι μόνον, ἀλ-
λὰ καὶ ⁸⁹ παραλίται· οἱ δὲ Σαλαμίνιοι.

De Atheniensium foris, unde dicantur,
& quas actiones judicent.

⁹⁰ Περὶ τῶν ἐν Ἀθήνῃσι δικαστηρίων. ἔθεν τε ἐπι-
νομάσθησαν, καὶ τίνες δίκας ἔκριναν.

Fora Athenis sunt, Vicus Martius: ju- ⁹¹ Δικαστήρια Ἀθήνῃσιν ⁹² Ἄρειος πάγος· ἐ-

care, an recte haftenus inter genuina vocabula nomen
professum fuerit. Puto & H. Stephanum de ea re du-
bitasse, qui adnotavit in suo Codice *κατάκλησις Αμμ.*
Et verba *Αμμοῦ* mox referam. debes primum nosse
pro vulgato *κατεκλησία* MS. nostrum habere *κα-
τακλησία* clare. Et hoc jam verum nomen: vulgatum
non amplius. Quidni? ita & *Hesychius*: *κατακλη-
σία, ὁ τῶν μειζόνων τὴν δὲ ἢ πρῶμα ἐπικρῖναι, κατα-
κλησίας ἐποίουν τῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς οἰκούντων.* Ubi men-
dosa *Sylburgius* in suo Codice ita correxit: ὅταν μ.
τ. δη π. possit & (nam & reliqua nondum valent)
audacius, ὅτι μειζόνων τὴν δὲ πρῶμα ἐπικρῖναι, κ.
&c. Et certe *Pollux* noster ait, rationem nominis
reddens, ὅτι καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν κατεκάλου, non
κατεξέκαλου. *Αμμοῦ* περὶ ἰμ. καὶ διαφ. λίξ. verba
sunt: Ἐκκλησία καὶ κατακλησις διαφέρει. Ἐκκλησίαν
μὲν γὰρ ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι τὴν συνέδρον τῶν κατὰ τὴν
πόλιν· Κατάκλησιν δὲ, ὅπῃ καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν
συνέκαλου, πρὸς ἐπίκρισιν μειζόνα τῶν πραγμάτων.
JUNG.

⁸⁶ Κατεκλησία] C. V. *κατακλησία*. quod melius
convenit cum eo quod sequitur, ὅτι καὶ τοὺς ἐκ τῶν
ἀγρῶν κατεκάλου· nam a *κατακαλίω* dicitur *κατακλη-
σία*. idem probat *Vales.* ex *Αμμοῦ* in *ἐκκλησία*, &
Hesychio, & *Peristis* in L. L. *Atticis*. KÜHN.

Κατεκλησία] *Κατακλησία* cum MSS. & *Kühnio* no-
stro restitui.

⁸⁷ Τοὺς τε τριηρεσιλειτουργοῦντας] *Τριηρεσιλειτουργ.*
SEB.

Τοὺς τε τριηρεσιλειτουργοῦντας] Post *κατεκάλου* ha-
bet C. V. *ταμίας ἐκάλου τοὺς ταῖς ἱεραῖς τριῖρεσι λει-
τουργοῦντας ἄλλοι ἢ τριηράρχους τοὺς τε ἐκ τῆς &c. leg.*
*ἀλλ' οὐ τ. hoc sensu, qui sacris ritibus sua munia
praestabant, eos vocabant ταμίας, non τριεταρχας,
nempe eos e Paralo & Salaminia.* illi enim diceban-
tur *ταμιαί* τῆς Παράλου, *ταμιαί* τῆς Σαλαμινίας. *De-
mosth.* in *Midiā*, τῆς Παράλου *ταμίας γέγονα*, inquit
Midiās, ipse autem *Demosth.* τῆς Παράλου *ταμίας*·
ubi *Ulpianus* observat inter alia, quod ipsa urbs sacra-
rum triremium curam in se suscipere & quaestoribus
pecuniam praestare solita sit, ut ea instruerent naves
istas & ταχυναντούσας redderent: nam sacrae naves ce-
lerius navigabant cæteris ob lectissimos remiges, a-
liumque optimum apparatus, unde videre est, quod
ipsa Respublica impleverit munia trierarchi, quoad
sacras naves, ideoque *ταμίας* tantum illis praerant in
cæteris triremibus, alii *ταμιαί* erant, alii *τριηράρχοι*.
KÜHN.

Τοὺς τε τριηρεσιλειτουργοῦντας] Locus mutilus &
mendosus: MS. noster ita habet: *κατεκάλου ταμίας
ἐκάλου, τοὺς ταῖς ἱεραῖς τριῖρεσι λειτουργοῦντας ἄλ-
λοι, ἢ τριηράρχους, τοὺς τε ἐκ τῆς παρ. &c.* Quæ cer-
te multo saniora & integriora, sicque vulgata resti-
tuenda erunt: nisi quod in ἄλλοι hæream, & potius

vulgatam ἄλλους retineam, nisi quis rectius concin-
net. Quaestores autem suos trierarchis attributos, ut
scilicet pecuniarum rationes conficerent, quæ in com-
mune stipendiumque sociorum navalium attribue-
batur: tum in primis suos trierarchos & quaestores
habuisse sacras triemes, ut *Salaminiam* & *Paralum*,
ex *Harrocratiōne* & *Demosthenis* πρὸς *Πολυκλῆα* περὶ
τοῦ ἐπιτριηροχρήματος jam docuit *Sigonius* extremo c.
5. lib. IV. de *Rep. Athen.* *Harrocratiōnis* verba in *τα-
μιαί* sunt: εἰσι δὲ τινες καὶ τῶν τριῖρων *ταμιαί*, ὡς ὁ
αὐτὸς φιλόσοφος (*Aristoteles* in *Atheniensium Rep.*)
φησιν· ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηράρχαις παρέπιοντο *ταμιαί*,
δήλωκεν *Εὐπολις* ἐν *Μαρικᾷ*. JUNG.

Τριηρεσιλειτουργοῦντας, &c.] Corruptissimum locum
felicititer conjectura partim, partim ope MSS. *Kühnius*
noster restituit, ejulque emendationes in textum intuli:
ita fuit ante nos: τοὺς τε τρ. α. τε τρ. κ. τοὺς ἐ.
τ. Π. καὶ τ. Σαλαμινίας· ἐκαλ. δὲ οἱ ναῦται, οἱ μὲν
Παρ. μ. καὶ παραλ. &c. De *Παράλω* autem & *Παρά-
λω* videndus *Harrocratio*, & *Etymologus* in *Πάραλος*,
& *ἱεραὶ τριῖρες*.

⁸⁸ Οἱ μὲν πάραλοι] C. V. *μὲν οὐ πάραλοι μόνον·
ἀλλὰ καὶ παραλίται· οἱ δὲ καὶ Σαλαμίνιοι.* ita vocaban-
tur, qui erant nautæ sacrarum triremium. vid. *Hesych.*
in *παραλίτης*. KÜHN.

Οἱ μὲν πάραλοι] MS. *οἱ μὲν οὐ πάραλοι μόνον, ἀλ-
λὰ καὶ παραλίται· οἱ δὲ καὶ Σαλ.* Bene vero vides e-
didisse etiam hinc *Seberum* nostrum *παραλίται*, ut *Syl-
burgius* in suo Codice correxerat. *Hesychius*: *παραλί-
της, ὁ ἀπὸ τῆς Παράλου· ἢ δὲ ἴστιν ἱερά ναῦς.* JUNG.

⁸⁹ Παραλίται.] E Not. *Sylb.* prior. edit. *παραλί-
ται*. SEB.

⁹⁰ Περὶ τῶν ἐν Ἀθήνῃσι &c.] Hujus capituli titulus
talisis & in MS. exttat, nisi quod pro *ἔκριναν*, MS. ha-
beat *ἔκριναν*, quod melius videtur. JUNG.

⁹¹ Δικαστήρια Ἀθήνῃσιν] C. A. qui hic iterum per-
git: *δικαστήριον ἐν Ἀθήνῃσι.* KÜHN.

Δικαστήρια Ἀθήνῃσιν] Iterum tituli, nam multa tme-
mata in MS. & hic ita: *Δικαστήρια Ἀθήνῃσιν· Ἄρειος
πάγος.* tmeema vel capitulum incipit: *ἐδικάζεν δὲ &c.*
δικαστηρίων nomina apud *Fausaniam* in *Atticis* posse
etiam videri adnotavit *H. Steph.* De *judicio Areopagi*
integrum caput 2. habes in libr. III. de *Rep. Athen.*
Sigonii, ad quem te potissimum ablego, quo nemo
Rempublicam *Atticam* nobis haftenus explicaverit
melius & elegantius: alii enim suos libros de *Repub-
lica Atheniensium* promiserunt saltem. vid. inquam
eundem & lib. I. c. 3. JUNG.

⁹² Ἄρειος πάγος.] *Aliphanus* breviter in *Martio* pa-
go *dijudicatum* refert *περὶ τῶν ἐκ προοίως ὀποικειών-
των* in *Palladio* περὶ τῶν ἀκουσίως in *Delphico* περὶ
τῶν κτίων μὲν ὁμολογούντων, ἀμφισβητούντων δὲ ὅτι
δικαίως. vid. *Histor.* V, 15. vid. & *Demosth.* & *Aristot.*
fol. 437. & seq. SEB.

δικάζε δὲ Φόνου καὶ ⁹³ τραύματος ἐκ προνοίας, καὶ πυρκαϊῶν, καὶ Φαρμάκων, ἐὼν τις ἀποκτείνῃ δούς. ⁹⁴ ἐγίγνετο δὲ διαμοσσία, καὶ μετὰ αὐτὴν κρίσις. ⁹⁵ προοιμιάζεσθαι δὲ οὐκ ἐξῆν, οὐδὲ οἰκτιρίζεσθαι. ⁹⁶ μετὰ δὲ τὸν πρότερον λόγον, ἐξῆν Φυγεῖν, ⁹⁷ εἴ τις γονείας εἴη ἀπεκτονῶς. καθεκάστων δὲ μῆνας, τριῶν ἡμερῶν ἐδικάζον ἐφεξῆς,

dicabat vero actiones cædis, & vulneris ex prædestinatione, incendii, veneficii, si scilicet quis dans occidisset: fiebat autem contestatio, & deinde judicium. Exordiis vero uti, aut affectuum commotione non licebat. Post primam autem sententiam exilium capere licebat, si quis Parentes occidisset. Mensibus vero singulis, tribus diebus continuis jus dicebant:

Ἄρειος πάγος.] Quatuor Athenis fuisse δικαστήρια Φοινικῆ Ἑλλάδος quoque tradit, quartum dicens τὸ ἐν Φρεατοῖ (de quo in uocis ad Segm. 120.) vide *Phosii* Biblioth. fol. 874. SEB. 2.

Ἄρειος πάγος.] De Arcopagi origine ita *Chronicon Marmoreum*: Ἀφ' οὗ δικη, Ἀθήνησιν Ἄρει καὶ Περσίδωι ὑπὲρ Ἀλιφροδίου τοῦ Ποσειδάσιος, καὶ ὁ τόπος ἐκλήθη Ἄρειος πάγος, ἔτη ΧΗΗΓΔΔΠΙΙΙ βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Κραναοῦ ad calcege quæ late de Arcopago & Arcopagitibus ex *Menfio* aliisque collecta ad illum locum uocantur. De quibuslibet autem Senatam hunc criminibus cognouisse scribit ex *Androtione* & *Phylachoro* *Μακρίμης* Prol. ad *Diop. Arcopagitis*. ἰδικάζον οὐδ' Ἀρεοπαγίταις, inquit, περὶ πάντων σχεδὸν σφαλαμάτων καὶ παρανομῶν &c. ibidemque & de ἐνεία ἀρχαῖσι docet.

93 Τραύματος, ἐκ προνοίας] Interpunctio e medio tollenda: cohaeret enim τραύματος ἐκ προνοίας, de vulnere de industria inflictio, cum animo occidendi, uti ex *Lysia* in *Simon*, cap. 12. monuit *Illustris* DN. *Prætor Obrechtus*, *Patronus* *literarum in paucis magis*. conferatur ejusdem *Lysia* *Oratiuncula* περὶ τραύματος ἐκ προνοίας. Qui hujusmodi animo vulneraverat proximum, minimum patria exulabat, bonis etiam in ætærium redactis: nam *Lysias* l. c. ait. se accusatum vulneris ἐκ προνοίας inflicti, καὶ περὶ τῆς πατρίδος καὶ περὶ τῆς οὐσίας ἀπάσης κινδυνεύειν, & alibi: περὶ τῆς πατρίδος μοι καὶ τοῦ βίου ὁ ἀγών. *Demosth.* in *Beot.* hoc vocat τραύματος ἴς Ἄρειον πάγον τιτὰ προσκαλιέσθαι, ὅς vulnus in *Arcopago* aliquem reum citare. Hinc lux *Platonis* leges ferenti περὶ τραύματος circa finem libr. IX. ubi Legem *Atticam* temperamento quodam mitigat, dum bona exulanti relinquere utenda fruenda. conf. iterum *Lysiam* *Apolog.* pro *Callia*, & *Demosth.* in *Aristocr.* *Lucian.* de *Gymnas.* *Calen.* *Hypomn.* in *Hierocr.* *Prognost.* conjungit πυρκαϊῶν ἐκ προνοίας, quo indicatur, τὸ ἐκ προνοίας pertinere ad omnia quorum ante mentio facta. Nam involuntaria cædes fortuitusque ignis non erant fori Arcopagitici. C. V. male, καὶ πράγματος ἐκ. π. KÜHN.

Τραύματος, ἐκ προνοίας] MS. καὶ πράγματος, pro τραύμ. non recte. tu distingue: vel potius aufer distinctionem, scribens: καὶ τραύματος ἐκ προνοίας, sic & supra Segm. 40. Φόνου καὶ τραύματος ἐκ προνοίας (ubi etiam additur πυρκαϊῶν & φαρμάκων) sine distinctione scribendum monui. *Lucianus* Ἀνάχαρσι ἢ περὶ γυμνασίων de Arcopagitibus: Φόνου ἢ τραύματος ἐκ προνοίας, ἢ πυρκαϊῶν δικάζοντες. de talibus nimirum *Arcopagus* judicabat, quæ sponte & consilio perpetrata cædes: ut sequens ἐπὶ Παλλάδιᾳ de cæde ab invito & ignorante profecto judicabat. Et sic bene hæc adducit *Brodau* VII. Miscell. 9. in sua in *Æschinis* Orationem contra *Ctesiph.* commentatione. JUNG.

Τραύματος, ἐκ προνοίας] Eadem hæc verba cum illa, quam superius eluimus, infedit macula, delendum nimirum comma.

94 Ἐγίγνετο δὲ διαμοσσία] MS. αὐτ. διαμοσσίαν κρ. SEB.

Ἐγίγνετο δὲ διαμοσσία] C. V. hæc ita miscet: δούς ἐγίγνετο διαμοσσία καὶ μετὰ τὴν διαμοσσίαν κρίσιν προοιμιάζεσθαι δὲ οὐκ ἐξῆν δὲ οἰκτ. &c. C. A. etiam pro μετὰ αὐτὴν leg. μετὰ τὴν διαμοσσίαν. præcedebat juramentum, quod vocant calumnia, & dein ipsum sequebatur judicium. vid. *Menf.* *Arcopagum* c. 8. *Pe-*

titus in L. L. *Atticas* tria observanda notat: 1. διαμοσσίαν. 2. λόγον. 3. κρίσιν. λόγον omitti a *Polluce*, sed ille non omittit, mentio enim ejus est mot, ne dicam, quod λόγος sit pars ipsius κρίσεως, ideoque κρίσει nominata & ipse simul nominatur. KÜHN.

Ἐγίγνετο δὲ διαμοσσία] MS. variat in una voce bis, sic tamen plenius, ut & *Seberi* nostri habens: διαμοσσία, καὶ μετὰ τὴν διαμοσσίαν κρίσιν, postea distinguit ἐξῆν, οὐδὲ &c. de διαμοσσίᾳ hac agendum in *Arcopago* etiam accipienda illa ἀπεκτονῶν περὶ τοῦ Ἡρώδου Φόνου: ἀνάματος μὲν αὐτὸς κατηγορεῖται, ἀνάματος δὲ οἱ μάρτυρες καταμαρτυροῦσι, διὲν αὐτοῦ τὸν αὐτὸν ἔσαν σοι διαμοσσίους, καὶ ἀποκτείνους τῶν σφαγίων, καταμαρτυρεῖν ἰμοῦ. Et initio fere ejusdem oratoris περὶ τοῦ χαριτοῦ αὐτῶν δὲ τούτων ἕνεκα οἱ τε νόμοι καὶ αἱ διαμοσσίας, καὶ τὰ τομῖα, καὶ αἱ πρεβήσεις, καὶ ἄλλ' ὅσα γίνεται τῶν δικῶν τοῦ Φόνου ἕνεκα, πολὺ διαφέρειν ταῖς ἴσιν ἢ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις. alibi, quæ ego non conquiri, nec opus est. vid. tamen *Demosth.* in *Aristocrate*. De more vero in *Arcopago*, quo processibus uti & affectus movere non licebat, vid. & *P. Villoi.* Comm. ad libr. I. *Aristotelis* *Rhetoricæ*. non longe ab initio ad illa de iisdem: καὶ κωλύουσι ἕξω τοῦ πράγματος λόγον. Alias in *Labbei* Codice illud prædiale hic adnotatum est: apud *Themist.* 24. Ἀρεοπαγίτου σιωπηλότερος legi. JUNG.

95 Προοιμιάζεσθαι] *Lucianus* de *Gymnasis* tom. I. pag. 742. ἢ δὲ τις ἢ Φρεατοῖν εἴπη πρὸ τοῦ λόγου, ὡς εὐνοστήτους ἀπυργάσατο αὐτοῦς, ἢ οἰκτοῖ ἢ δεινῶν ἐξῆν ἐπάγει τὸ πρῶτον, οἷα πολλὰ ἴσθον παιδὶς ἐπὶ τοὺς δικαστὰς μηχανῶνται, παρελθὼν ὁ κριτὴς κατσίωπῆσεν εὐδὸς, οὐκ εἰὼν λαρεῖν πρὸς τὴν βουλήν, καὶ περιπέττει τὸ πρῶτον ἐν τοῖς λόγοις, ὡς γυμνά τὰ γενησιμῆνα οἱ Ἀρεοπαγίταις βλέπειν. In quem locum vid. & quæ annotat *Gilb. Cornatus*. Alibi refert *Lucianus* noctu insuper, non interdum forum illic agi solitum: ἐν νυκτὶ καὶ ὅτῳ δικάζουσιν ὡς μὴ ἐς τοὺς λέγοντας ἀλλ' ἐς τὰ λεγόμενα ἀπεβλάπτουσιν in *Hermes*. tomo secundo, pag. 266. indeque *Demosthenes* nullum ait judicium vitium οὐτε σμενότερον οὐτε δικαιότερον, contra *Aristocr.* fol. 437. SEB.

Προοιμιάζεσθαι] Δὲ omittit C. V. KÜHN.

96 Μετὰ δὲ τὸν πρ. λόγον] Μετὰ τὸν π. λ. de quo supra aliquid dictum est, lib. VIII. c. 9. Sect. 16. similis apud Romanos lex fuit, quam laudat plurimum *Polybius*. *Plato* de L. L. p. 871. hæc *Falesius* Notis in h. l. KÜHN.

97 Εἴ τις γονείας εἴη ἀπεκτονῶς.] *Petitus* in L. L. *Atticas* pag. 506. corrigit hunc locum, quia *Solon* nullam legem tulit de Parricidis, nec de iis *Demosthenes* agit Orat. contra *Aristocratem*, ita: εἴ τις ἐκ προνοίας εἴη ἀπεκτονῶς. verum videtur h. l. nihil innovandum. *Pollux* enim exempli gratia mentionem facit parricidæ, & quid in eum juris fuerit, id quoque in aliis cædis reis observatum insinuat: idque clare apparet ex eo, quod alibi dicit *Πωλῆτας* vendidisse eorum bona, qui dicta prima cædis apologia, exilii causa solum vertebant. KÜHN.

Εἴ τις γονείας εἴη ἀπεκτονῶς.] Haud immerito scrupuli quiddam esse in hoc loco suspicari sicut eruditi viri, sed emendationem tentarunt haud ita bonis avibus: & certe absque excerptis *Falckenburgianis* eliet, cubaret adhucdum medelæ necius hic locus: exci-

quarta scilicet mensis deficientis, tertia, & secunda. Novem Principes, qui singulis annis post censum datum, semper Areopagitis addebantur, sub Dio judicabant. Cædis autem actiones intendere licebat, usque ad Sobrinos. & jurjurando inquirere, quisnam mortui Cognatus sit: sique Familiaris fuerit, accusator, & relegatur. Forum juxta Palladium, in hoc jus dicitur de cædibus invite commissis. Nam post Troiæ excidium, Græcorum quidam Palladium habentes,

98 τετάρτη Φθίνοντος, τρίτη, δευτέρα. οἱ δὲ 118 ἐννέα ἄρχοντες, οἱ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν μετὰ τὸ δοῦναι τὰς εὐθύνας αἰεὶ τοῖς Ἀρεοπαγίταις προσετίθεντο. 100 ὑπαίθριον δὲ ἐδικάζοντο. Φόνου δὲ ἐξῆν ἐπεξιώναι μέχρις ἀνεψιῶν, καὶ ἐν τῷ ὄρκῳ ἑπηρερωτῶν, τίς προσήκων ἔστι τῷ τεθνεῶτι. 4 καὶ οἰκέτης ἢ, ἑπισκῆπτει συγχώρηται. 6 Τὸ ἐπὶ Παλλάδιῳ ἐν τούτῳ λαγχάνεται περὶ τῶν ἀκουσίων Φόνων· μετὰ γὰρ Τροίας ἄλλωσιν Ἀργείων τινὰς τὸ Παλλάδιον ἔχοντας,

dit itaque πλὴν ante ἢ τις &c. ut *Falckenburgii* Excerpta clare docent, illi nempe qui parricidium commiserat, non licebat prima habita oratione solum vertere, ne omnium execrabile maxime facinus puniretur: & hæc quidem meo judicio ita sunt clara ac indubitate vera, ut istam lectionem in textum reponerem.

98 Τετάρτη] *Meurf.* in *Areopag.* quarto, tertio & *pridie Calendarum*, id est, vigesimo septimo, ὄκτω, & nono die secundum morem numerandi Atheniensium usurpatum. vid. *Aristoph.* *Nubes* pag. 114. Edit. *Basileens.* & ibi *Scholia.* Kühn.

99 Μετὰ τὸ δοῦναι] Postquam deposito magistratu rationem reddiderant officii bene administrati, populoque se approbassent, tum demum aditus patebat illis ad Senatum Areopagiticum. dein C. A. αἴα pro αἴε. vid. *Meurf.* *Areopag.* cap. 5. *Harporat.* in *δοκιμασία*, *Demosthen.* Orat. II. contra *Aristogit.* & *Ulpianus* in *Midianam* & contra *Leptinem.* Kühn.

100 ὑπαίθριον] C. V. ὑπαίθριον, adverbialiter. sub dio autem judicabant, ne uno sub recto essent cum reis homicidii sanguine pollutis, quod & aliis dicasteriis, quæ cædis causas cognoscebant, usurpatum. Kühn.

1 Ἀνεψιῶν] *Demosth.* contra *Aristocr.* ἀνεψιῶν, & sic forte hic reponendum, quod & *Petitus* vidit in L. L. *Atticas* p. 570. Kühn.

Ἀνεψιῶν] Remanere passus sum hanc vocem, quam *Kühnius* in ἀνεψιῶν mutat.

2 Προσεπερωτῶν] MS. ἐπερωτ. SEB. Προσεπερωτῶν] MSS. ἐπερωτῶν. cædis actio pertinebat usque ad sobrinos eorumque filios, & in ipso juramento, quod actor præstabat, adjiciebatur interrogatio de cognatis propinquisque interfecti. vid. *Platon.* lib. IX. de L. L. Kühn.

Προσεπερωτῶν] MS. noster ut *Seberi* ὄρκῳ ἐπερωτῶν. JUNG.

3 Ἐπί] MS. ἔπι. JUNG. 4 Καὶ οἰκέτης] Vel servo interfecto Domino licebat reum cædis deferre interfectorem. Kühn.

5 Ἐπισκῆπτει, καὶ συγχωρῆται.] C. V. ἐπισκῆπτει συγχωρῆται, quæ lectio bona, modo ἐπισκῆπτει legatur. C. A. etiam male ἐπισκῆπτει lectionem ἐπισκῆπτει probat & *Valesius*. ceterum hæc verba a *Demosthene* sumta esse *Pollucis* ex Orat. contra *Eurygum* & *Mnesibulum* recte notat *Petitus* in L. L. *Atticas*: verba *Demosthenis* ita se habent: καὶ ἐν τῷ ὄρκῳ διορίζεται, ὅτι προσήκων (ut bene legit *Petitus*) ἔστι, καὶ οἰκέτης ἢ, τούτων τὰς ἐπισκῆπτεις εἶναι quæ ita vertit laudatus vir: Ἐπὶ jurjurando affirmatur, quod sit cognatus; quod si sit e servis, eorum est eadem persecutio: & *Demosthenis* mentem vult esse inter alia, quod Dominorum sit, eadem servorum persecutio: ideoque in *Demosthene* legendum censet, καὶ οἰκέτης ἢ, δισποτῶν τ. ἢ. ο. quæ ac in *Polluce*, καὶ οἰκέτης ἢ δισποτῆς ἐπισκῆπτει, καὶ συγχωρῆται. Hæc ille: sed mihi nihil videtur vel in *Demosthene* vel in *Pollucis* Codicibus innovandum esse. Uterque enim docet, quod actio cædis primo cognatis, deinde vel de

servis occisis detur legitimo Domino; si scilicet cognati vel plane non adsint, vel remissiores sunt in cæde persequenda, tunc vel servo casu poterat lege agere Dominus in ejus interfectorem: ideoque τὸ τούτων apud *Demosthen.* restituendum ad cognatum & servum. Certum equidem est, quod servum leges non sinant orare causam & testimonium dicere; sed hoc intelligendum est cum quadam exceptione. Nam ex Oratione I. *Antiphontis* constat, quod Dominus in extremo vitæ mortisque confinio constitutus, si non habeat præsentem cognatos, quibus sui interfectorem indicare, cædisque suæ causam agendam commendare queat, καὶ οἰκέτας τοῦ σφετέρου ἐπικαλοῦνται μάρτυρας καὶ δηλοῦσιν ὅφ' αὐτὸν ἀπώλυνται, etiam suos servos testes invocet, significetque a quibus sit interfectus, quod sine dubio frustra fieret, nisi servo legibus permilla esset testimonii dictio coram judice in primo in cædis causa. Præterea quod etiam causam orare cædis liceat servo *Plato* in L. L. sub finem libr. II. indicat his verbis: δούλη τε καὶ δούλω καὶ παιδι, φόνου μόνον ἐξίστα μάρτυρείν καὶ συνηγορεῖν, ancilla, ἢ servo, ἢ puero cædis gratia tantum liceat testari & patrocinari. in quibus pro more suo *Plato* alludit ad L. L. *Atticas*, ut quas solet, ubi bene se habent, simpliciter suas facere, ubi vero videntur deficere, supplere & emendare. Ex his liquere puto, quod L. L. *Attica* admiserint etiam servos in cædis causa ad actionem & testimonii dictionem, si scilicet ordinarii testes vindictæque defuissent. Cum igitur *Pollux* dicit γραφὰς φόνου &c. ἐξῆν τῷ βουλομένῳ γράφισθαι, Segm. 41. latius sunt accipienda, non de solis cognatis usque ad sobrinos. Kühn.

Ἐπισκῆπτει, καὶ συγχωρῆται.] MS. ἐπισκῆπτει συγχωρῆται. Et sic emendemus locum: sic enim rectius legi posse, dabo tibi clarum testimonium ex ea *Demosthenis* κατὰ *Εὐρύγου* καὶ *Μησιβοῦλου* ipsam de hac re legem: ubi quidam nutrice sua ita verberibus adfecta ab adversario ut moreretur, hujus recitat legis sententiam: κελύει γὰρ ὁ νόμος, τοὺς προσήκοντας ἐπιζῆναι μέχρις ἀνεψιῶν καὶ ἐν τῷ ὄρκῳ διορίζεται, ὅτι προσήκων ἔστι, καὶ οἰκέτης ἢ, τούτων τὰς ἐπισκῆπτεις εἶναι. vid. & supra Segm. 33. quod ad ἐπισκῆπτειν attinget. JUNG.

Ἐπισκῆπτει, καὶ συγχωρῆται.] Ad *Kühnius* mentem & MSS. lectionem textum emaculavi.

6 Τὸ ἐπὶ Παλλάδιῳ.] C. A. τὸ δὲ ἐπὶ Π., quod vero attinet ad tribunal ἐπὶ Παλλάδιῳ &c. Kühn.

Τὸ ἐπὶ Παλλάδιῳ.] In MS. titulus sequitur, τὸ ἐπιπαλλάδιον. tmema incipit: ἐν τ. &c. sed recte ἐπὶ Παλλάδιῳ vulgo. statim ibidem *Demosthenes* contra *Euryg.* locus non est longe a fine Orationis: ὡς' εἰ διομῆ ἐπὶ Παλλάδιῳ &c. & in *Labbei* Codice adnotatum. *Aschwin.* XXXIX. scilicet Oratione περὶ παραπροσβ. ubi: ἐν ταῖς φονικαῖς δίκαις ἐπὶ Παλλάδιῳ &c. vid. de hoc judicio & *Sigonium* lib. III. de Rep. Ath. c. 3. JUNG.

Τὸ ἐπὶ Παλλάδιῳ. &c.] Mox pro περὶ ἀκουσίων φ. *Falckenburgii* Codex habet ἐπὶ utrumque recte se habet.

7 Φαληρῶ προσβαλεῖν, ἀγνοία δὲ ὑπὸ τῶν ἐγχω-
 ρίων ἀναιρεθέντας ἁπόρριφθῆναι. καὶ τῶν μὲν,
 9 οὐδὲν προσήπτετο ζῶον. Ἄκαμας δὲ ἐμηνυ-
 119 σεν, ὅτι 10 εἶεν Ἀργεῖοι, τὸ Παλλάδιον ἔχοντες.
 καὶ 11 οἱ μὲν ταφέντες, 12 ἀγνώτες προσηγορεύθη-
 σαν, τοῦ θεοῦ χρῆσαντος. αὐτέθει δὲ ἰδρύθη τὸ
 Παλλάδιον καὶ περὶ τῶν ἀκουσίων ἐν αὐτῷ δι-
 κάζουσι. 13 Τὸ ἐπὶ Δελφινίῳ. 14 ἰδρύθη μὲν ὑπὸ
 τοῦ Αἰγέως, λέγεται δὲ 15 Ἀπόλλωνι Δελφινίῳ,
 καὶ Ἀρτέμιδι Δελφινία. ἐκρίθη δὲ ἐν αὐτῷ πρῶ-
 τος Θησεύς, ἀφοσιούμενος τὸ 16 ἄγος τῶν ὑπ' αὐ-
 τοῦ ἀνηρημένων ληστῶν, καὶ τῶν 17 Παλλαντι-
 δῶν. οὓς ὁμολόγει μὲν ἀποκτεῖναι, δικαίως δὲ
 120 ἔφη τοῦτο δεδρακέναι. 18 Τὸ ἐπὶ Πρυτανείῳ.
 19 δικάζει δὲ περὶ τῶν ἀποκτεινάντων, καὶ

Phalero appulerunt, & per ignorantiam
 ab incolis occisos abjectos esse, & horum
 quidem nullus vivus appulit. * Acamas 119
 autem indicavit Græcos esse, qui Palla-
 dium habeant. & hi quidem sepultos,
 secundum Dei oraculum, Ignotos nomi-
 narunt. Illuc vero constitutum est Palla-
 dium, & de fortuitis ibidem judicant.
 Forum apud Delphinium, ab Ægeο con-
 stitutum est. dedicatum autem est Apolli-
 ni Delphinio, & Delphinia Diana, pri-
 musque ibi judicatus est Theseus, expians
 cædem ab illo occisorum latronum, & Pal-
 lantidarum. quos occidisse quidem confes-
 sus est, hoc autem jure fecisse affirmavit.
 * Forum in Prytaneo, jus dicit de occisis, si 120

7 Φαληρῶ προσβαλεῖν] MS. Φαληρῶ προσβάλλει. Ex-
 ron. hunc locum Rhodig. XXVIII. 9. vid. autem ca-
 dem de re Pausan. Att. fol. 27. SEB.

Φαληρῶ προσβαλεῖν] C. A. Φαληρῶ προσβάλλει, ad
 Phalerum appulisse ajunt. προσβαλεῖν retinet C. V. He-
 fych. ἀγνώτες θεῶν οὕτω λέγεσθαι φασὶ τοῖς μετὰ τὸν
 τῆς Ἰλίου πλοῦν Φαληρῶ προσχόντας καὶ ἀναιρεθέντας
 ὑπὸ Δημοφάντος ταφῆναι. Suid. Βάλλης, λιμὴν τῆς Ἀτ-
 τικῆς. vid. Harpocr. in ἐπὶ Παλλάδιῳ. KÜHN.

Φαληρῶ προσβαλεῖν] MS. fere ut Seberis: Φαληρῶ
 προσβάλλει] patet recte. ὡς κατὰ Φαληρὸν πλείοντες
 γίνονται, ait Pausanias hic in Atticis. JUNG.

Φαληρῶ προσβαλεῖν] Φαληρῶ cum Κύβητιο restitui.
 8 Ἀπόρριφθῆναι.] C. V. ἀπόρριφθῆναι scilicet abjectos es-
 se, id est, insepultos. Demophon & Acamas Thesei
 fuerunt filii. Euseb. in Hecataicis. KÜHN.

Ἀπόρριφθῆναι] MS. ἀπόρριφθῆναι. JUNG.

9 Οὐδὲν προσήπτετο ζῶον.] Interpretet hic frustra est,
 sensus est, abjecta Græcorum corpora nullum attingis-
 se animal, uti alias fieri solet; quod ipsum Ethnicis
 pro singulari Dei favore habebant. Homerus Hecatori
 cæsi corpori Deum Deamque addit custodes ad canes
 arcendos, cadaverque integrum conservandum. De
 Cleomene Lacedæmoniorum Rege Pausanias refert,
 quod Draco quidam mortui caput cinxerat, adeo ut
 avis rapax accedere propius non potuerit, unde Ægy-
 ptii arguebant, interfecit Diis curæ esse, hominif-
 que excedere naturam. C. V. οὐδὲν προσήπτετο ζῶον,
 ut dudum in specimine Nostro lectum, quamvis &
 vulgata sit satis bona. KÜHN.

Οὐδὲν προσήπτετο ζῶον.] MS. ζῶον & magis pla-
 cet, citque sensus clarior: nullum nempe animal attingis-
 sisse corpora interfecit. JUNG.

Οὐδὲν προσήπτετο ζῶον.] Ζῶον emendavi in textu præ-
 cunte Κύβητιο.

10 Εἶεν] C. V. in omisso εἶ. C. A. itidem male,
 παλλασίων. de voce ἀγνώτες vid. ex Hefych. notata
 paullo superius. KÜHN.

11 Οἱ μὲν &c.] Μὲν ante ταφέντες omittit C. A.
 KÜHN.

12 Ἀγνώτες] Legendum Hefychium in ἀγνώτες mou-
 nit hic in suis observationibus A. Schottus nosser. Et
 Hefychius ibi: ἀγνώτες θεῶν οὕτω λέγεσθαι φασὶ τοῖς
 μετὰ τὸν τῆς Ἰλίου πλοῦν Φαληρῶ προσχόντας, καὶ ἀ-
 ναιρεθέντας, ὑπὸ Δημοφάντος ταφῆναι. an & ibi supple-
 dum ex Polluce nostro? τῆν τῆς Ἰλίου πλοῦν πλ. sed
 quid est quod ait ἀγνώτες θεῶν, qui Nostro saltem ἀ-
 γνώτες. Et hæsi primum: sed mox distinctiuncula me
 expedivi. scribe enim ἀγνώτες, θεῶν οὕτω λέγ. &c. quod
 Noster ait ita θεῶν χρῆσαντος, quod nimitum χρῆσθαι
 sic adpellati fuerunt. Historia vel fabula de facto De-
 morphontis exstat in Pausania Atticis, unde eam refert

& Sigon. lib. I. de Rep. Ath. c. 3. JUNG.

13 Τὸ ἐπὶ Δελφινίῳ] Hæc τὸ ἐπὶ Δελφινίῳ, in MS.
 sunt titulus: ipso emematio incipiente ἰδρῶσθαι μὲν ὑπὸ
 Αἰγέως λέγεται Ἀπόλλωνι &c. Et profecto videtur con-
 cinnius, quam ut vulgo legitur. De Delphinio vid. Si-
 gon. lib. I. de Rep. Ath. c. 3. meminit & olim Rho-
 dig. VIII. lect. 6. JUNG.

14 ἰδρύθη] C. V. ἰδρῶσθαι ὑπὸ τοῦ Αἰγέως λέγεται
 Ἀπόλλωνι &c. quæ lectio bona est addito in fine, τῶν
 Ἀπόλλων. KÜHN.

15 Ἀπόλλωνι Δελφινίῳ] Cur sic Apollo dictus vid. apud
 Gyrard. Synt. VII. fol. 216. SEB.

Ἀπόλλωνι Δελφινίῳ] Meminit Plutarch. in Theseo,
 ad quem Xylander Pollucis nostri tangit locum.

16 ἄγος] Scribe ἄγος, in quo peccarunt operæ.
 JUNG.

17 Παλλαντιδῶν.] Scilicet Παλλαντιδῶν, nec dissentit
 MS. nisi quod ibi accent. in penult. vid. Plutarch. Thesei
 fol. 4. SEB.

Παλλαντιδῶν.] C. A. ἀνηρημένοι ληστῶν καὶ τοῦ Παλ-
 λαντιδῶν, οὓς ὁμολόγει ἀποκτεῖναι μὲν, ἀλλὰ δικαίως.
 C. V. Παλλαντιδῶν per unum λ, quod polim. KÜHN.

Παλλαντιδῶν.] MS. Παλλαντιδῶν. sed scilicet cum Se-
 bero nostro Παλλαντιδῶν: ὁ Πάλλας, οἱ Παλλαντιδαί.
 JUNG.

Παλλαντιδῶν.] Παλλαντιδῶν ex Κύβητιο emendatio-
 ne textus habet. Codex Falckenburgis: Παλλαντιδῶν.

18 Τὸ ἐπὶ Πρυτανείῳ.] Hæc in MS. titulus sunt, &
 emema incipit: δικάζει. De hoc judicio Sigon. lib. I. de
 Rep. Ath. c. 3. JUNG.

19 De occisis, &c.] De illis qui eadem fecerunt, et-
 iam si non apparent. Etiam de inanimatis, per quæ
 delapsa cædes facta est, ut, ἐπὶ λίθος, ἢ ἐπὶ ὄλον, ἢ ἐπὶ
 σίδερος, ἢ τι τοιοῦτον ἐμπεσὼν πατάξῃ &c. Demosth. con-
 tra Aristocr. fol. 439. SEB. 2.

Δικάζει δὲ περὶ τῶν ἀποκτ.] C. A. δικάζει ἐπὶ τῶν
 ἀ. judicatis de his, qui occiderunt, quævis non com-
 parant, vel supra classem vel plane inanimatis, & de re-
 bus inanimatis, quæ illapsa interfecerunt. Præterit au-
 tem huic judicio φυλοβασιλείς, quorum erat, rem il-
 lapsam abjicere extra regionis terminos. Demosthenes
 nobis enarrat, quid sit τὸ ἐμπεσὼν ἀψυχοῦ nempe ἐπὶ
 λίθος ἢ ἐπὶ ὄλον ἢ ἐπὶ σίδερος ἢ τι τοιοῦτον ἐμπεσὼν πατάξῃ,
 καὶ τὸν μὲν βυλοῦτα ἀγνοῖα τις, αὐτὸ δὲ εἶδη τὸ τὸν φέ-
 ρον εἰργασμένοι, τοῦτοις ἐνταῦθα λαγχάνεται, si lapsi
 aut inanimatis aut ferrum aut aliud id genus incidat,
 percussitque, & ipsum facientem quidem ignovet ali-
 quis, illud vero, quo cædes facta est, novit habere
 que, illis hic dicit scribitur. vid. & Suid. in ἐπὶ Παλ-
 λαντιδῶν. Pausan. in Atticis refert Erichibomus regnante
 Athenis primo bovem ad aram Jovis πελῆϊος καίμιο
 ἐκείνουque auctorem relicta securi profugam regione

ignoti fuerint, & cadaveribus incidentibus, aut interemptis. Hoc autem forum Tribuum Reges constituerunt, quos oportebat incidens cadaver ejicere. Forum putei: ibi judicabatur, si quis exulum de cæde fortuita accusaretur, & secundam actionem voluntariæ cædis acciperet. Erat & in mari judicium, & Reum quidem adnavigantem, & non tangentem terram, a nave defensionem sui dicere oportebat, neque scalam, neque ancoram terræ injicientem. * Nota autem fora sunt, Heliæum, & Trigonum, cujus meminit Dinarchus. Medium parabystum, & Majus para-

ἄσιν ἀφανείς· καὶ περὶ τῶν ²⁰ ἀψύχων τῶν ἐμπεσόντων, καὶ ἀποκτεινάντων. προεστῆκεσαν δὲ τοῦτου τοῦ δικαστηρίου ²¹ Φυλοβασιλεῖς, οὓς ἔδει τὸ ἐμπεσὸν ἀψύχων ὑπερορίσαι. ²² Τὸ ἐν Φρεαττοῖ· ἐν τούτῳ ἐκρίνετο, εἴ τις τῶν Φευγόντων ²³ ἐπ' ἀκουσίου Φόνου αἰτία, δευτέραν αἰτίαν ἐκουσίου προσλάβοι. ἦν δὲ ²⁴ ἐν θαλάττῃ τὸ δικαστήριον· καὶ ²⁵ τὸν ἐν αἰτία προσπλεύσαντα, τῆς γῆς οὐ προσαπτόμενον, ἀπὸ τῆς νεῶς ἐχρῆν ἀπολογεῖσθαι, μήτε ²⁶ ἀποβάθραν, μήτε ἀγκυραν εἰς τὴν γῆν ²⁷ βαλλόμενον. * Γνώριμα δικαστήρια, ²⁸ ἡ Ἡλιαία, ²⁹ τὸ τρίγωνον, οὗ μέμνηται Δείναρχος· ³⁰ μέσον παράβυστον, μείζον παρά-

excessisse, securimque statim habito judicio infontem pronuntiatam esse, illudque judicium quotannis haberi & festum *βουφόνια* inde Athenis natum in memoriam bovis tum primum casu, ante enim, ut *Ἐπιγραμμά* habet,

Ἀλλὰ καὶ γῆρα τετραμυμίον ἐργάτην βοῦν
Ἄλκων οὐ φοῖνιν ἤγαγα πρὸς κοπίδα.
Αἰδέσθεις ἔργων &c.

Quem sulcus seniumque bovem contriverat, Alcon
Ad cultrum nullus ducere sustinuit.
Respicens operum socium &c.

Idem *Pausan.* II. *Eliac.* refert, quendam *Theagenis Thasi* inimicum noctu solitum æneam illius flagellate imaginem, quæ hominis tandem illapsa cervicibus contumeliam quasi ultia est, τοῦ ἀνθρώπου δὲ τοῦ ἀποθανόντος οἱ παῖδες τῆ εἰκόνι ἐπιξήσαν φόνου, καὶ οἱ Θάσσιοι καταποντοῦσι εἰκόνα, ἐπακαλοῦθίσαντες γνῶμῃ τῆ Δράκοντος, ὃς Ἀθηναίους θεσμούς γραφίας φοικούς, ὑπὲρ ἴσθαι καὶ ἀψύχα, εἶνε ἐμπιστόν τι ἐξ αὐτῶν ἀποκτείνων ἀνθρώπων. Sed mortuus hominis filium cadis accusarunt, & Thasi eam in mare projecerunt, Draconis secuti sententiam, qui Atheniensibus thesmos de cadibus scripsit, sinibusque eiecit etiam inanimata, siquidem hominem illapsa interfecerunt. Huc pertinent etiam judicia in bruta exercita, εἰκονικῶς, propter rei ipsius atrocitatem, & ut e memoria hominum quasi eradicaretur tam diri facinoris recordatio; hinc interficitur pecus libidiniibus hominum succubum ex lege divina. Huc facit, quod *Plinius* vidit in Africa leones suspensos. *Ibi* recensent etiam porcum, qui puellam devoraverat, laqueo addictum. conf. & *Platon.* libr. IX. de L. L. ubi agit etiam de inanimatis interficientibus. Kühn.

²⁰ Ἀψύχων] Supra Segm. 90. vide de hoc judicio in cædes ab inanimatis factas & doctiss. G. Forner. I. Select. 10. & Brod. V. Miscell. 12. JUNG.

²¹ Φυλοβασιλεῖς] Sic & MS. noster, & bene editit *Seberus* pro vulgato φιλοβ. vid. & supra Segm. III. JUNG.

²² Τὸ ἐν Φρεαττοῖ.] *Suid.* ἐμφρεατοῖ, δικαστήριον τῶν ἀκουσίων φόνων ἐν Ἀθήναις, ἀνομάσθαι δὲ ῥοικειν ἀπὸ τινος Φρεατοῦ ἥρωος. Sed H. *Wolffius*: ἐν Φρεαττοῖ, Phreatum prætorium ab herod Phreato, de cadibus non voluntariis pronuntiatum Athenis: perinde scil. ut *Aristot.* Politicor. IV. capite decimo sexto, Ἀθήνησι λέγεται τὸ ἐν Φρεαττοῖ δικαστήριον. Ad quem tamen locum *Sylb.* monet apud *Pausan.* nom. casu esse Φρεαττοῦς ἐν *Att.* fol. 27. aliter item apud *Stephanum Byzantiūm*, qui Φρεαττοῖ &c. SEB.

²³ Τὸ ἐν Φρεαττοῖ.] C. V. ἐμφρεατοῖ, melius C. A. ἐν Φρεαττοῖ, nec aliter *Demosth.* in *Aristocr.* vid. *Meurf.* C. 14. *Arceopag.* Kühn.

²⁴ Τὸ ἐν Φρεαττοῖ.] Titulus in MS. τὸ ἐμφρεαττοῖ & in-

cipit titulus: ἐν τ. de hoc judicio alias *Rhodig.* lib. X. Ant. lect. c. 17. & *Sigon.* lib. I. de Rep. Athen. cap. 3. vulgo itaque est ἐν Φρεαττοῖ ubi *Schoetus* noster in observationibus suis: γρ. Φρεαττοῦ, leg. Harpocratationem in dict. ἐν Φρεαττοῖ. *Rhodiginus* habet ἐν Φρεαττοῖ, id est, in puteo. MS. noster, ut vidit, ἐμφρεαττοῖ. epitome MS. *Harpocratationis* etiam habet ἐμφρεατοῖ. & apud eundem ubi ait id dictum ἀπὸ τινος Φρεατοῦ ἥρωος. MS. epitome Φρεατος habet. *Hesychius* etiam ἐν Φρεατοῖ. *Etymologicum Magnum*, ἐν Φρεατοῖ. In his variantiis mihi non displiceat cum MS. nostro hic scribere ἐν Φρεαττοῖ, ut & apud *Aristotelem* est, & *Demosthenem* in *Aristocrateæ.* JUNG.

²⁵ Τὸ ἐν Φρεαττοῖ.] Sic vulgo male: Φρεαττοῖ Κῦθησι emendavit. Mox autem ἐπ' pro ὑπ' textus habet ex MSS.

²⁶ Ἐπ' ἀκουσίου φόνου &c.] MS. ἐπ' ἀκουσ. SEB. Ἐπ' ἀκουσίου φόνου &c.] Ἐπ' ἀ. φ. αἰτία MSS. quod usitatus est. Kühn.

²⁷ Ἐπ' ἀκουσίου φόνου &c.] MS. noster ἐπ' ἀν. φ. αἰτία, rectius. sic & *Seberi* nostri. *Demosthen.* contra *Aristocrateæ.* de hoc: ἐπ' ἀκουσίου φόνου πειφυγῶς. JUNG.

²⁸ Ἐν θαλάττῃ] MS. ἦν δὲ ἐπὶ θαλάττῃ. *Pausanias Attic.* πρὸς θαλάσσην ἔστι δὲ τοῦ περαιῶς πρὸς θαλάσσην ὁ Φρεαττοῦς. *Demosth.* adversus *Aristocr.* τόπον τινὰ ἐν Φρεαττοῖ καλούμενον ἐπιθαλάττιον. bene itaque MS. JUNG.

²⁹ Τὸν ἐν αἰτία] MSS. ἐπὶ αἰτία. Kühn. ³⁰ Ἐποβάθραν] MSS. ἀποβάθραν legunt. vid. supra lib. I. c. 9. Sect. 4. Kühn.

³¹ Ἐποβάθραν] MS. μήτε ἀποβάθραν, non ὑποβάθραν & illud recte. supra lib. I. 93. habet quoque. Error in his cum præpositionibus compositis facillimus fuit: certe deprehenditur crebro. JUNG.

³² Ἐποβάθραν] Ἀποβάθραν est rectum, & ita duce *Kühnio* in textum reposui.

³³ Βαλλόμενον.] C. V. βαλλόμενος, sed præcessit προσαπτόμενον. Kühn.

³⁴ Ἡ Ἡλιαία] *Heliaslarum* juramentum vid. apud *Demosth.* adv. *Timocr.* fol. 481. τριγώνου mentio apud *Suid.* & *Schol. Aristoph.* fol. 314. παράβυστον ibid. & apud *Hesych.* cui παράβυστος etiam μικρὸν κλιθιδιον παρατιθέμενον τῶν μεγάλων. SEB.

³⁵ Ἡ Ἡλιαία] MS. Ἡ Ἡλιαία. JUNG. ³⁶ Ἡ Ἡλιαία] *Falckenburgii* Codex: ἦν ἡ Ἡλιαία.

³⁷ Τὸ τρίγωνον] Hujus judicii meminit hinc *Rhodigin.* XII. Ant. lect. 18. de hujus *Heliææ*, *Parabyssi*, & *Metichii* nomine breviter *Sigon.* lib. I. de Rep. Ath. cap. 3. & lib. III. cap. 4. de *Trigono* *Scholiasst. Aristoph.* v. 314. etiam ab *Labbeo* adnotatum. JUNG.

³⁸ Μίσον παράβυστον, &c.] C. V. παράβυστον. C. A. παράβυστον, leg. παράβυστον. *Meurf.* cap. 11. legit μῖσον π. Kühn.

³⁹ Μίσον παράβυστον, &c.] MS. μῖσον παράβυστον μείζον παράβυστον δὲ καὶ μείζονος μέμν. Mihi, antequam

βυστον· και μείζονος δὲ μέμνηται Λυσίας. ἐν μὲν τοι τῷ παραβύστῳ ³¹ οἱ ἕνδεκα εἰδικάζον. ³² τὸ Μητίχου κάλλιον, οὗ μνημονεύει Ἀνδρότιων. ³³ τὸ ἐπὶ Λύκῳ· ἀφ' οὗ και ἡ Λύκου δεκάς· ³⁴ και Ἡρώως δὲ ἰδρυται αὐτέθι ἔχων τοῦ θηρίου μορφῆν· ³⁵ πάλαι δὲ συνήεσαν ³⁶ οἱ συνδικάζοντες τὰ δικα-

bystum : cujus Majoris , meminit Lysias. Et in parabysto Undecim judicabant ea , quæ Meticho honestiora erant , cujus meminit Androtion. Forum in Lyco : a quo Lyci decas. & Junonis isthic templum constitutum erat , habens feræ formam. Olim vero conveniebant simul judicantes

MS. acciperem, legendum fuit visum: μέγας παράβυστος, μείζονος παράβυστος· και μείζονος δὲ μέμνηται. Jam cum MS. forte rectius legamus: μέγας παράβυστος, παράβυστος δὲ και μείζονος μέμνηται. licet illud μείζονος in MS. sit: tamen forte satius omittatur, quasi glossula alicujus ociosi. Nil tamen calide velim dictum: quum ut ut legamus, hic de sensu labor nullus sit. Ex Schorzi nostri observationibus vero hæc habet: παράβυστου &c. MS. παράβυστος δὲ και μείζονος μέμνηται Λυσίας. quasi παράβυστος nomen sit fori, μείζονος alterius fori nomen, & μέγας alias. Et quidem Harpocration παραβύστου meminit. Et de reliquis silet. De Parabysto utroque alias hinc Sigonius libr. III. de Rep. Athen. c. 4. JUNG.

Μείζονος παράβυστος, μείζονος παράβυστου.] Reposui παράβυστος cum Kühnio.

31 Oī] Pro οἱ antea male οἱ edebatur. de τοῖς ἕνδεκα supra Segm. 102. JUNG.

32 Τὰ Μητίχου κάλλιον] Absunt a C. A. usque ad Ἀνδρότιον. C. V. τὸ Μητίχου κάλλιον: quod melius vulgato, dicit enim Metichi tribunal pulchrius fuisse illo, quod dicebatur παράβυστος. Meurs. in Areopag. ita vertit hunc locum cap. 2. in Parabysto judicabant undecim viri ea, qua Meticho meliora erant. in Atticis Lect. cap. 2. τὰ Μητίχου κάλλιον, ut sensus sit, in Parabysto judicabant ea qua Metichi foro pejora ac vitiora essent. Verum enim vero non videtur h. l. causa in judicio utroque cognoscenda, sed ædificium componi cum ædificio, & Metichi tribunal pulchrius dici Parabysto; infra sequitur, qui causarum judices fuerint in Metichæo. Scholia ad Vespas Aristoph. ad verba illa: τίς καινὴ ἱματιστῶν, ita recentent tribunalia Attica: τίσι δὲ παράβυστος, καινὸς, τρίγωνος, μέγας. Petitus in L. L. Atticæ pag. 308. legit τὰ καὶ τὴ χρεὺ κάλλιον, hoc sensu: in medio Parabysto judicabant ea, qua ne tantillum quidem pretio unum superabanti edebant. id est, drachmam, quæ correctio meo judicio aberrat tum a re ipsa, tum etiam a linguæ Græcæ genio. conf. & Hesych. in Μητίχου τίμισος. Kühn.

Τὰ Μητίχου κάλλιον] Pro hæc MS. habet: τὸ Μητίχου κάλλιον, οὗ &c. itaque distinguendum & legendum ita est: ἰδικάζον τὸ Μητίχου κάλλιον, οὗ &c. ut dicat pulchrius & elegantius esse Metichium, utroque ab architecto extractum, ut mox exponit. Male vero apud Sigonium semper Metychium, Metychæ architecto, scribitur, per v. in secunda: quum per s, Metichium, Metichus debet. sic enim & Hesychius: Μητίχου τίμισος εἰς ἀν., τὸ Μητίχου δικαστήριον μέγας δὲ προσκεκλήσθαι δικαστῆν. JUNG.

Τὰ Μητίχου κάλλιον] Emendat Kühnius τὸ Μητίχου κάλλιον· & recte. Μητίχον habet Falckenburgii Codex, quod certe Sigoniana scriptioni Metychus facit patrociniū: & ita mox quoque.

33 Τὸ ἐπὶ Λύκῳ.] Tribunal prope Lycum &c. dein legebamus in specimine δὲ πρὸς, quod MSS. confirmant, ut & Meurs. Att. Lect. lib. III. cap. 9. idem habemus ex Aristophan. Vespis, ubi judex quidam ita orat:

ὦ Λύκε δισπότη, γίγται Ἡρώς, οὗ γὰρ, οὐκ ἐπεργῶ, κηχάρηται
Τρεῖς δικαστοὶ τῶν φευγόντων, αἱ και τοῖς ἀλοφύμοις.
ἕκαστος γὰρ ἐπιτάξει ἐπὶ ἑκατῶ, ὡς ταῦτ' ἀπρόσθ &c.

O Lyce, mi Domine, o vicine Heres; nam tu capis, quibus ipse

Capit. Lactymis verbis quater miserisque rogam.

Utque ea percipias, de industria venis huc habitatum &c.

Et alibi idem Senecio requirit θηρίων τὸ τοῦ Λύκου, Lycæ herosum (id est, τὸ ἑρῶν, ne quis a lupo deducatur cum Viro docto) ideo sibi in tabula pictum affert: petit. Cæterum C. V. bene και Ἡρώς δὲ ἰδρυται &c. Heros autem ille, sub forma lupi consecratus, erat, Lycæ Gandionis filius. Kühn.

Τὸ ἐπὶ Λύκῳ.] Titulus in MS. τὸ ἐπὶ Λύκῳ. Ipsum imema incipit: ἀφ' &c. JUNG.

34 Και Ἡρώς δὲ ἰδρυται &c.] MS. και Ἡρώς δὲ ἰδρυται αὐτ. Et sic omnino scribendum. quam ineptum enim vulgatum ἦν: pro quo statim ante MS. legendum dixi Ἡρώς: heros enim ille Lycæ quidam. Aristophanes Σφραξίῳ ubi Phalisco:

ὦ Λύκε δισπότη γίγται Ἡρώς, οὗ γὰρ εἰσπερ ἰγὼ κηχάρηται. &c.

Κ' ἀβουλῆς μόνος ἔρῳν και τὸν κλειότεν κατῆσται. & supra iterum meminit. Harpocratio δικάζον· Ἐρωτοστῆτες δὲ ἐν τοῖς περὶ τῆς ἀρχαίας κομῆδίας, πόθῳ τὸ πρῶτον εἰρηται, δελοῖ, οὗτο λόγος· Λύκος ἐστὶν Ἡρώς πρὸς τοῖς ἐν Ἀθήναις δικαστηρίοις, τοῦ θηρίου μορφῆν ἔχων (MS. epit. hic inserit, quod & apud Suidam: πρὸς δὲ τοῖς ἐν Ἀθήναις ἐστὶν ἄλλοις δικαστηρίοις) πρὸς δὲ οἱ ἀποδοκῶντες καιτὰ ἀνα γινόμενοι συνστρέφοντο· ἄθῳ εἰρηται Λύκου δικάς. &c. Hesychius: Λύκου δικάς· παραμυθῶς· ἐπὶ Λύκος Ἡρώς πρὸς τοῖς ἐν Ἀθήναις δικαστηρίοις ἰδρυται, τοῦ θηρίου τῆν μορφῆν ἔχων. Quæ forte & Suidæ in Λύκου δεκάς. JUNG.

Και Ἡρώς δὲ ἰδρυται &c.] Ita vulgo: sed inepte: cum Kühnio restitui Ἡρώς. Totus autem hic locus in Codice Falckenburgiano ita legitur: Ἡρώς δὲ ἰδρυται αὐτέθι, ἔχων Λύκου μορφῆν· καιτὰ δὲ και, quod posterius est pro vulgato πάλαι δὲ συνήεσαν.

35 Πάλαι δὲ συνήεσαν] C. V. π. δ. και συνήεσαν αἱ συνδικάζοντα (ss) τὰ δ. C. A. ἀνίσταν, elim (co) ascendunt iudices, ex quibus constabant iudicia. Scholia. Aristoph. eodem confuzisse ait iudices accepturos mercedem constitutam, μισθὸν δικαστικῶν, quapropter & Λύκου δικάς Lycæ decuria, id est, sycophantæ, divisores pecuniæ, qui suas iudiciumque linguas venales habebant & faciebant eodem convenire, ut scilicet illa occasione uterentur ad corruptenda iudicia. Aliam originem denominationis affert Festus in L. L. Atticæ pag. 307. quæ mihi non probatur, nec elicitur ex Harpocratione. Kühn.

Πάλαι δὲ συνήεσαν] MS. πάλαι δὲ και συνήεσαν οἱ σ. JUNG.

36 Oī συνδικάζοντες] Meurs. in Areopag. pag. 114. corrigiit οἱ συνδικάζοντες σ. δ. qui simul corruptebant fora. Vulgatam lectionem firmat Thomas in Eclogis: ἐπὶ δικαστηρίῳ, inquit, συνδικάζοντο χρεὺ λέγειν, αἱ συνκαίοντο συνειρηται γὰρ ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ. Ergo bene dicitur, τὸ δικαστήριον συνδικάζοντα, eos iudicium, & συνδικάζοντα τὰ δικαστήρια, qui jubent coire iudicia, quod faciebant ii, quibus competeat ὑπενομία δικαστηρίῳ, præfides tribunalium, vel iudices, ex quibus constant iudicia. Alias apud Demosth. & Aristoph. ὁ ἄρχων τὸ δικαστήριον καθίσταται, ἄρχων sedere jubet iudicium, & apud Alex. Τυρῆναι δὲ δὲ δ. II.

fora. Magnum vero Metichi forum, ab Artifice Meticho sic dictum est: * judicabant vero trigessimum annum transgressi ex Viris integris, & arario nihil debentibus. Jurabant vero in Ardeto foro Apollinem Patrium, Cererem, & Jovem Regem. Ardetus porro, prope Elisum est. nominatum autem est ab Heroe quodam, qui seditiosum Populum ad concordiam adjuravit. Juramentum vero Judicum erat, se de illis rebus, de quibus leges habentur, secundum easdem judicatos: quibus autem leges nullae sunt, justillimam

στήρια. 37 Το δὲ Μητίχου δικαστήριον μέγα, οὐτω κληθέν ἀπὸ ἀρχιτέκτονος Μητίχου * ἐδί- 122 καζον δὲ οἱ ὑπὲρ τριάκοντα ἔτη, 38 ἐκ τῶν ἐπιτίμων, καὶ μὴ ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ. 39 ὠμυσαν δὲ ἐν Ἀρδήτῳ δικαστηρίῳ 40 Ἀπόλλω πατρῶν, καὶ 41 Διμητραν, καὶ Δία βασιλέα. ὁ δὲ 42 Ἀρδηττος Εἰλισσοῦ μὲν ἐστὶ πλησίον ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τινὸς Ἡρώος, ὃς στασιάζοντα 43 τὸν δῆμον ὑπὲρ ἑμονοίας 44 ἄρκωσεν. Ὁ δὲ ἕρκος ἦν τῶν δικαστῶν. περὶ μὲν ὠνόμοι εἰσὶ, κατὰ τοὺς νόμους ψηφιεῖσθαι· περὶ δὲ ὧν μὴ εἰσὶ, 45 σὺν γνώμῃ

οἱ παῖδες καθίζουσι τὸ δικαστήριον, priores judices sessum vocant, vel, ipsi confident in judicio. si quis autem malit Meursianam lectionem, συνδικάζουσι τ. δ. per me licet, & tum erunt οἱ συνδικάζουτες τ. δ. qui per factiones concurrunt pecunia judices, contra quos lex extat apud Demosthenem in fine Orationis XXI. contra Stephanum. εἰάν τις συνίσταται ἢ συνδικάζῃ τὴν Ἡλιαίαν &c. Kühn.

37 Το δὲ Μητίχου] Hic minor ponenda interponit, quod Metichi est, tribunal magnum est. Kühn. Το δὲ Μητίχου] MS. τὸ Μητ. sine δὲ. JUNG.

38 Ἐκ τῶν ἐπιτίμων] MS. ἐπιτίμων. Seb. Ἐκ τῶν ἐπιτίμων] C. V. τῶν ἐπὶ τιμῷ. C. A. ἐπιτίμων. ex viris integra existimationis, honoratis, honorum caracibus. contra ἄτιμοι, infames, quibus interdictum honoribus. Kühn.

Ἐκ τῶν ἐπιτίμων] MS. ἐκ τῶν ἐπιτίμων ut & MS. Seberii. Et sic audacter emenda. ἐπιτίμοι opponuntur illis qui ἄτιμοι immo sic expouuntur etiam πλούσιοι & locupletes, apud Hesych. & Suidam. vulgatum ἐπιτίμωνι bibili hic quidem est. Haec aperta sunt. Excludebantur autem a judiciis, αὐτὸν ὄσον. lib. III. de Rep. Athen. cap. 4. praecipue Heliaia, qui aut triginta annos natū non essent, aut integram famam non retinerent, aut arario deberent: quarum conditionum omnium meminist Pollux. JUNG.

Ἐπιτίμων] Επιτίμων cum Kühnio emendavi, ἐπιτίμος in Glossis honestus. Iidem οἱ ἐπὶ τιμῇ, atque ita emenda in C. V.

39 ὠμυσαν δὲ ἐν Ἀρδήτῳ δικ. &c.] C. A. ὠμυσαν δὲ καὶ ἐν Ἀ. &c. jurabant autem & in Ardetto dicasterio &c. quasi alibi quoque jurarint judices. Alii Ἀρδήτῳ. Erymolog. scribit per u. & ita C. V. Ἀρδήτῳ & hic & infra mox Ἀρδήτῳ legit. Hesych. Ἀρδήτῳ, τοὺς ῥαδίως ἐπὶ τοὺς ἔρκους ἰόντας Ἀρδήτῳ ἐκάλου· τόπος περὶ τὸν Ἰλισσοῦ ἐγγὺς τῷ παναθηναϊκῷ σταδίου, ἐν ᾧ τοὺς ἔρκους ἐποιούτο. De Ardetto lapsum existimo Pollucem, neque enim, qui jus ibi dictum tradat, praevenit invenitur, inquit Meursius in Areopago circa sinem; sed nihil Pollux de jure ibi dicto habet, si legas ὠμυσαν δὲ ἐν Ἀρδήτῳ δικαστήριον, Ἀπόλλω &c. Kühn.

ὠμυσαν δὲ ἐν Ἀρδήτῳ δικ. &c.] MS. ὠμυσαν δὲ ἐν Ἀρδήτῳ δικ. sed mox etiam per u. illud Ἀρδ. ut dicam. scribe hic Ἀρδήτῳ. Et ὠμυσαν etiam cum MS. forte rectius. Priores enim editiones tam Basil. quam Flor. ὠμυσαν habent, unde excidit nimitum &c. JUNG.

ὠμυσαν] Ita recte editio Seberiana: ὠμυσαν priores, quod & Kühnius emaculavit: Falckenburgii quoque Codex ὠμυσαν habet. Mox Ἀρδήτῳ, & paulo post Ἀρδήτῳ cum duplici τ emendavi praecunte Kühnio: & ita est apud Plutarchum in Theoe.

40 Ἀπόλλω πατρῶν] C. A. Ἀπόλλωνα πρῶτον, male. vid. Meurs. Ath. Attic. lib. II. c. 12. Scholia in Aves Aristoph. πατρῶν δὲ τιμῶσι Ἀπόλλωνα Ἀθηναῖος, ἐπὶ τῶν ὁ πολέμαρχος Ἀθηναίων ἐξ Ἀπόλλωνος καὶ Κρῆσσης τῆς Ζεῦδος ἐγένετο. Kühn.

41 Διμητραν] C. V. Διμητρα. C. A. Διμητράτῃ

καὶ Δία βασιλέαν. Jupiter βασιλεὺς colebatur ab Atheniensibus, gerebatque scriptum, cui aquila insidebat. Aristoph. in Avibus. Kühn.

Διμητραν] MS. Διμητρα. & sic hic malim: quamvis & vulgatum Διμητραν rectum sit. Ad illa Ἀπόλλω πατρῶν, in Labbei Codice ita adnotatum: Ex Demosth. advers. Timocratem ubi Neptunus non Apollo. notat Faber. An itaque noster Pollux notandus? Certe in illo jurejurando Heliasium quod apud Demosthenem in Timocrate extat, ita est, ἰπάρνυμι Δία, Ποσειδάωνα, Διμητρα. Videntur haec omnia ab ἰδικάζον &c. ut incipias, de Heliasium accipienda, ut & videtur accepisse Demosthenem, quem vid. lib. III. de Republ. Athen. cap. 4. & Harpoc. in Ἀρδηττος, & ipsum jurejurandum apud Demosth. in quo diserte, ut apud nostrum Pollucem de aetate: καὶ γίγνονα οὐκ ἔλαττον ἢ τριάκοντα ἔτη. JUNG.

42 Ἀρδηττος Εἰλισσοῦ &c.] MS. Ἀρδηττος Εἰλισσοῦ. Malim ita Ἀρδηττος, per ττ, ut MS. noster, & Suidas, & quem exscripsit, Harpocratio, in eo loco ait, φασὶ δημοσίᾳ πάντες ὠμυσαν Ἀθηναῖοι τὸν ἔρκον τὸν Ἡλιαστικόν. Hesychius: Ἀρδηττος, τοὺς ῥαδίως ἐπὶ τοὺς ἔρκους ἰόντας Ἀρδηττος ἐκάλου· τόπος περὶ τὸν Ἰλισσοῦ (lege: Ἰλισσοῦ) ἐγγὺς τῷ Παναθηναϊκῷ σταδίῳ, ἐν ᾧ τοὺς ἔρκους ἐποιούτο. Et ita forte etiam apud Erymologicis auctorem scribendum, cujus verba sunt: Ἀρδηττος, τόπος ἐστὶν Ἀθηναίων ἀπὸ Ἀρδήττου τινὸς Ἡρώος ὃς στασιάζοντα τοὺς Ἀθηναίους κατήπειγεν ἔρκους ἑμονοῖν ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ ὠμυσαν οἱ δικασταὶ τὸν δικαστικὸν ἔρκον καὶ Ἀρδήττους τοὺς ἐπιέρκους. In lisso etiam variant libri, & potius lissum scribunt, nos tamen hic Εἰλισσοῦ, vel Εἰλισσοῦ, ut apud Pausan. in Asticis, retinere possumus. JUNG.

Ἀρδηττος Εἰλισσοῦ] Ἰλισσοῦ rescribi jubet Erudiciss. Holstenius ad Stephanum voce Ἰλισσος, & certe illa lectio est frequens magis: retineri tamen tuto & vulgatum posse Jungermannus noster docet. In Codice Falckenburgii post Ἀρδηττος sequitur μισοῦ, refingemῖσον, ac tum illa vox rectissime se habet.

43 Τὸν δῆμον] C. A. καὶ τὸν δῆμον. ac si praecessisset στασιάζοντα, seditiosos & populum jurejurando confirmare fecit, id est, utraque pars eo auctore juramentum dixit, obligavitque se ad concordiam. Kühn.

44 Ἄρκωσεν.] C. V. pro ἄρκωσεν, legit male, ἄκρωσεν. C. A. ἄρκωσεν. sed malim vulgatum. Kühn.

Ἄρκωσεν.] MS. ὠρκωσεν. Etymologicum dixit, κατήπειγεν ἔρκους ἑμονοῖν. Corrigendus itaque Harpocrationis locus de hoc judicio in Ἀρδηττος, ubi pariter sic de etymo: ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Ἀρδήττου Ἡρώος ἀρχαῖον, ὃς Ἀθηναίους πρῶτος ἐξέμυσαν itane ille Atheniensis extermiavit? nugae, scribe ἐξέμυσαν, juramento obstringit. JUNG.

Ἄρκωσεν.] In Glossis: ὀρκῶ, adjuro: & in iisdem ὀρκίζω, adjuro: est itaque res eadem ἄρκωσεν & ἄρκωσεν.

45 Σὺν γνώμῃ τῇ δ.] Ita in MS. priores editiones, συγγνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ (tamen alibi etiam superla-

τῆ δικαιοτάτῃ ὁμοσάντων δὲ καὶ τῶν δικαζομέ-
 123 νων, τὸ πᾶν ⁴⁶ ἐκαλεῖτο ⁴⁷ ἀμφορικία. * ⁴⁸ Ἡ
 Ἡλιαία δὲ πεντακοσίων εἰ δὲ χιλίων δέοι δικα-
 49 στῶν, ⁵⁰ συνίσταντο ⁵¹ δύο δικαστήρια. ⁵² εἰ δὲ
 πεντακοσίων καὶ χιλίων, τρία. ⁵³ ψήφους δὲ εἶχον
⁵⁴ χαλκᾶς δύο, τετραπημένῃ, καὶ ἀτρύπητον
⁵⁵ καὶ κάδον, ᾧ κῆμος ἐπέκειτο, δι' οὗ καθίετο ἡ
 ψῆφος. αὐτὸς δὲ ⁵⁶ δύο ἀμφορεῖς ὁ μὲν χαλκοῦς,
 ὁ δὲ ξυλίνος ὁ μὲν κύριος, ὁ δὲ ἀκύρος. τῶ δὲ
 χαλκῶ ⁵⁷ ἐπὶ ἐπίθημα, μιᾶς ψήφου χώραν ἔ-

laturus sententiam. Jurantium vero fi-
 mul, & judicantium omne hoc ἀμφορι-
 κία dicitur. * Heliæa autem Quingen-
 123 torum erat. Si vero mille Judicibus opus
 erat, duo fora conjungebantur: sique mil-
 le & quingentis, tria. Calculos autem
 duos habebant æneos, perforatum, & non
 perforatum. & urnam, cui camus imposi-
 tus erat, per quem calculus immittebatur.
 Deinde & duas habebant urnas, quarum
 hæc quidem ænea, altera vero lignea erat.
 & hæc quidem condemnans, illa vero ab-
 solutoria. Æneæ autem operculum su-
 perjacebat, unius calculi foramen ha-

erum præsertim compositum in communi genere usur-
 ratum reperias. Xiphil. fol. 285. περικαλλίστατοι, καὶ
 ἐκφανίστατοι δούλοι. Apoll. Alexandr. lib. II. de Synt.
 pag. 118. ἀριστότατοι ἀντωνυμίας, sed vide ad u-
 trumque locum Not. Syll. In proverb. autem:

Ἀπότησε κακοῦ βουλή πρὸς ὑπέρτατον αἴτη.

metro forte aliquid dandum.) Cæterum particula σύν
 forsitan omnino superflua: cum Demosth. adverb. Lept.
 fol. 376. (ὁμοιωκότις) περι ἂν ἂν νόμοι κῆ ὄτι, γνά-
 μῃ τῆ δικαιοτάτῃ κρίνειν καλῶς. Nec male Clariss. Rit-
 tershusius fontem erroris statuit, quod librarius (ut
 solet) repetierit male extremam syllabam præc. dictio-
 nis ἰστί. SEB.

Σὺν γνώμῃ τῆ δ.] Σὺν omittit Aristot. lib. III. Po-
 lit. cap. 16. & Demosth. Orat. contra Leptinem. quæ
 locutio magis Attica est, quam ea, quæ σύν habet.
 Nam Attici σύν omittunt, ubi communi dia-
 lecto solet adesse. Faber in Semestr. natum putat
 τὸ σύν ex vicini verbi ultima syllaba, nempe, ἰστί.
 KÜHN.

Σὺν γνώμῃ τῆ δ.] Vera hæc lectio. MS. noster ut
 antea vulgati vitiose, συγγνώμῃ crebertimo, ut dixi,
 lapsu in ejusmodi voculis quas præc. præpositio aliqua.
 Observatum & id in Labbas Codice, ubi: legend. σύν
 γνώμῃ. P. Faber de Magistr. 201. ubi notat banc clau-
 sulam a Demosth. sumptam adverb. Leptinen. & Bæro-
 tum ad finem. & Aristot. III. Polit. & 2. Rhetor. fine,
 etiam non adgratiam, aut amicitiam, adv. Eubulidem.
 & Aristocrateam. & Leo Novcl. 97. Et hanc etiam
 Fabri emendationem R. Former. VI. Ret. quotid. 18.
 adprobat J. C. pariter doctus & politus. Et olim ita
 quoque emendavit H. Stephanus animadversionibus ad
 Adagia Ἐξαίτη in suffragium optimum. Sed P. Vallo-
 ris lectio est, γνώμῃ τῆ δικαιοτάτῃ, quam in Comm.
 ad lib. I. Aristot. Rhetoric. in ista verba: καὶ ὄτι τῆ
 γνώμῃ τῆ ἀρίστη &c. profert, nec ullam mentio-
 nem particulaῖ σύν facit, quasi sine ea hic ita scri-
 ptum esset, γνώμῃ τῆ δικ. quam etiam in suo Code-
 ce adnotavit Henr. Stephanus hic. Et amici studi-
 tissimi sane sic volunt: nec ego in locis ex Demosthe-
 ne adductis eam particulam additam observo, quam
 & H. Stephanus ideo suspectam habere videtur in di-
 ctis animadversionibus ad Adagia, quamvis emenda-
 rit, σύν γν. Nescio tamen an ab MS. lectione, quæ
 & magnis Jurisconsultis, ut dixi, distincta placuit,
 facile recedendum sit. In illis enim formulis & so-
 lennibus hæc talia superfluere non raro videmus, &
 alias etiam, ubi σύν apud Atticos scriptores abundet in
 dictione, quædam observarunt exempla alii. sic apud
 Latinos cum non raro: cum dis severentibus, volentibus
 &c. Ceterum τῆ δικαιοτάτῃ etiam MS. noster habet,
 non ut antea vulgati δικαιοτάτῃ. JUNG.

46 Ἐκαλεῖτο] C. V. ἐκαλεῖτο, jurantibus etiam iis,
 qui litigabant, hoc omne &c. KÜHN.

47 Ἀμφορικία.] Eodem respexit Hesychius: ὅταν οἱ
 δικαζόμενοι ἀλλήλοις ὁμύνησιν. JUNG.

48 Ἡ Ἡλιαία &c.] C. A. Ἡλιαία πεντακοσίων &c.
 de Heliæa Meurs. in Areopag. Vales. addit Stephanum
 in Ἡλιαία δικαστήριον Ἀθηναίων, ἰστί δὲ τὸ μίγα δι-
 καστήριον &c. KÜHN.

Ἡ Ἡλιαία] Deest δὲ in MS. De Heliæa judicio vid.
 Sigon. lib. III. de Rep. Ath. c. 4. JUNG.

49 Συνίσταντο] MS. συνίστατο, bene. ut Segm. seq.
 ἀρίστα τὰ δικαστήρια. JUNG.

Συνίσταντο δύο δικ.] Tuto hanc lectionem retine-
 mus. etiamsi altera, quam Jungermanni repræsentat
 Codex, συνίστατο, genio linguæ Græcæ usuique con-
 veniat melius. De Heliæa vero pluribus in locis Ari-
 stophanes ejusque Scholiasta, ac Etymologicus auctor:
 ex Harpocrate autem, quæ huc præc. extetis spe-
 ctant ista excerpo: συνέσαν δὲ οἱ μὲν χίλιοι ἐκ δυῶν
 δικαστηρίων, οἱ δὲ χίλιοι καὶ πεντακισίοι ἐκ τριῶν ἱ-
 llustrat præterea hæc, & exemplis ex Oratoribus peti-
 tis confirmat Petrus in L. L. Attic. pag. 309. ubi &
 de Tribunalibus, quorum superius Pollux fecit men-
 tionem, disputat.

50 Δύο δικαστήρια.] Demosth. in Timocratem, δικα-
 στηρίων δυῶν εἰς ἓνα καὶ χιλίους ἐψηφισμένων ubi Ul-
 rianus notat unum additum esse millibus, ne paribus
 calculis utraque pars litigantium vicisse videretur, sed
 ille potius victor discederet, cui unus ille calculum de-
 disse. KÜHN.

51 Εἰ δὲ π.] C. A. οἱ δ. male. præcedit enim si,
 & sequi debet aliud. KÜHN.

52 Χαλκᾶς δύο] C. A. χαλκᾶς δύο τετραπημένον
 &c. Hesych. στήμαί τινὲς τῶν δικαστικῶν ψήφων.
 KÜHN.

53 Καὶ κάδον, ᾧ κῆμος &c.] MSS. κάδον. vid. Meurs.
 in Areopag. VIII. urna, ἀκύρος dicta, quod irritam
 faceret abolutionem, κύριος vero, quod damnationem
 ratam redderet. KÜHN.

Καὶ κάδον, ᾧ κῆμος &c.] MS. καὶ κάδον, ᾧ κῆμος
 ε. vid. & supra Segm. 17. JUNG.

Καὶ κάδον] Ea scriptio Laconica sit potius quam
 Attica, nam qui castigate, scribunt per simplex δ:
 male itaque apud Antiphanem, quique eum descripsit,
 Thotam, κάδδος, & καδδίσκοι, quam posteriorem vo-
 culum superius quidem Segm. 17. in textu remanere
 sumus passi, alteram tamen scriptiois rationem meli-
 orem ac veram solam existimamus: textus igitur
 ex emendatione nostra hic κάδον habet. Quæ autem
 hic legis, omnia reperies apud Scholiasten Aristoph.
 ad Vesp. & Suidam, qui utriusque ἀμφορέως, χαλκοῦ
 καὶ ξυλίνου, κυρίου καὶ ἀκύρου meminerunt: ipsi quo-
 que calculi κύριοι & ἀκύροι sunt dicti, eadem qua va-
 scula judicialia ratione; de his τετραπέμοις & ἀτρείτοις
 videndus Urianus in Timocrateam.

54 Δύο ἀμφορέας.] De his & Sigon. lib. III. de Rep.
 Athen. c. 4. extremo. JUNG.

55 Ἐπὶ ἐπίθημα] Leg. ἐπὶ Rittersh. qui & mox
 Segm. seq. ἐνοπόπτωτος. SEB.

Ἐπὶ ἐπίθημα] C. V. ἐπὶ. C. A. ex correctione ἐπὶ
 ἐπίθημα μιᾶς ψήφου χώραν ἔχων ultima μιᾶς ψήφου etiam

bens, quo postea arcana magis judican-
tes contra suspectos utebantur. Forum
denique funibus circumdabatur, juben-
te quidem Rege: Thesmothetis au-
tem, forum implentibus. * Fonium
autem ambitus a quinquaginta pedum
spacio ducebatur, & Ministri adsta-
bant publici, ne quis iudicio non in-
digens accederet. Fororum autem ju-

χων. ⁵⁶ οὐ ὑστερον μυστικῶς δικάζοντες ἦσαν ἐκ
τῶν ⁵⁷ ἐπωπτευκῶτων τὸ δὲ δικαστήριον περιεσχοί-
νιζετο, τοῦ μὲν βασιλέως ⁵⁸ παραγγείλαντος,
τῶν δὲ θεσμοθετῶν πληρούντων τὸ δικαστήριον.
* ⁵⁹ τὸ δὲ περισχοίνισμα ἀπὸ πενήκοντα ποδῶν ¹²⁴
ἐγγίγνεται καὶ οἱ ὑπηρεταί ⁶⁰ ἐφειστήκεισαν, ὅπως
μηδαίς ⁶¹ ἀνεπὸπτευτος προσῆ. αἱ μὲν οὖν τῶν δι-

legit C. V. ἐπὶν legit & *Petius* in L. L. *Atticus* pag. 333. KÜHN.

Ἐξὴν ἐπίθημα] MS. τῷ δὲ χ. ἐπὶν ἐπίθ. μιὰ ψήφω χ. ἔχων. Et ἐπὶν legendum vidit etiam amicissimus *Reischerhusius*, totum locum, MS. adjutus, itaque sic scribam: τῷ δὲ χαλκῶ ἐπὶν ἐπίθημα μιὰ ψήφω χῶρας ἔχων. JUNG.

Ἐξὴν] Quid hoc ineptæ vocis? nos cum *Kühnio* ἐπὶν, quam vocem *Falckenburgii* quoque *Codex* probat. *Μιὰς ψήφου χῶρας* ἔχων rectum est, itaque non fuerit opus cum MSS. reponere *μιὰ ψήφω*: eodem utraque lectio redit.

56 Οὐ ὑστερον] Hic deest aliquid: quorum enim οὐ referendum? ex voce ὑστερον videtur legendum, ἢ ὁ μὲν πρῶτος, ὁ δὲ ὑστερος: nam ita etiam dicebantur hi duo cadi, dein legatur, οἱ δὲ μυστικῶς δικάζ. Cæterum θεσμοθετῶν δικαστήριον erat, ubi tractabantur causæ ad mysteria pertinentes. *Andocides* Orat. I. ἔδοξεν οὖν τῷ δήμῳ ἐν τῷ τῶν θεσμοθετῶν δικαστηρίῳ ταύς μιν μνηστῆρας ἀκούσαντας τοῖς μνηστῆρας, ἄς ἕκαστος ἐμῆνυσεν, διαδικᾶσαι. *visum* itaque populo est, ut *initiatii* in *Thesmothetarum* *dicasterio* *audirent*, *qua* *quis* *indicia* *fecisset*, *sententiamque* *ferrent*, *iudicia* *erant* *de* *his*, *quoniam* *mysteria* *Cereteris* *domi* *intra* *privatos* *parietes* *imitati* *essent*. dicitur idem tribunal & θεσμοθεσίον, *Thesmothetism*. vid. *Suid.* in ἀρχων. A MS. hoc loco nihil opis est. *Petius* in L. L. *Atticus*, οὐ ὑστερα, id est, οὐχ ὑστερῶ ἐπὶν ἐπίθημα &c. μυστικῶς δικάσας δίκ. KÜHN.

Οὐ ὑστερον μυστικῶς &c.] Nullus erit, si legerit attente, quem non detineat hic locus: in *Falckenburgii* *Codice* pro δικάζοντες est δικάζοντων; sed nihil id opis, quantum quidem video, restituendo *Polluci* confert; tentemus equidem; in hujusmodi enim locis emendandis scopo aberrasse vitio verti nequit, ἐστὸ τῶνος vero conjectasse laudi ducitur: vellem itaque, si meo res isthac staret iudicio, reponere: Οἱ μυστικοὶ δικάζοντες ἦσαν ἐκ τῶν ἐπωπτευκῶτων, qui in rebus mysticis jus dicebant, ex his erant, qui occultanda sacra inspexerant jam: extruso ὑστερον, quid enim ista voce faciamus? ita certe omnia hæc erunt plana, sibi-que invicem convenient apprime. Si quis ὑστερον retineat, ille quæso, efformet aliquem sensum, qui huic loco sit aptus: nisi locum velit mutilum esse, quod forsitan fuerit verum, ac tum scribam: οὐ ὑστερον μυστικῶς δικάζοντες &c. post quem, aut, post quod tempus, ut in his quæ deficiunt dixerit de iudiciis mysticarum rerum necdum ἐπωπτευκῶσι, penes quales forsitan aliquando rerum sacrarum tribunal fuit, inter quos exiterit, qui mysteria, de quibus lites coram eo erant exercitæ, aut contemptu exceperit aut evulgarit, οὐ ὑστερον &c. quæ commoda quoque: sed de tanto naufragio nullus MS. indicium faciat? eruditi hæc reddent planiora, ac enucleabunt magis: nobis ulterius inquirere non licet. Mox autem ἐπωπτευκῶσι cum *Kühnio* in textum retulimus: de *eropsis* & *mystis* eruditissime *Jos. Scaliger* ad III. *Tibulli*.

57 Ἐπωπτευκῶτων.] C. A. ὑποπτευόντων, leg. ἐπωπτευόντων. de mysteriis judicantes erant ex his qui jam inspexerant arcana sacra, & ita mox *Segm.* seq. legit C. A. ἀνεπὸπτευτος, qui nondum mysteriorum arcana vidit ut *eropsis*. vid. cap. 12. v. 15. vulgatum etiam retineat posset, si legeretur, ἐπωπτευκῶτων. KÜHN.

Ἐπωπτευκῶτων.] MS. etiam ὑποπτευκῶτων habet, ego id non capio. sic itaque conjectari licet, scripturæ forte ἐπωπτευκῶτων habet hoc verbum *Noster* & supra II. 58. Vellem & hæc nobis viri docti de *Rep. Atheniensium*, cum ceteris e *Polluce* persequuti fuissent. sed vix dubitamus de nostræ conjecturæ veritate, & statim *Segm.* seq. habebimus quod eam illustrabit etiam. En vero, ne moremur, tibi, unde hæc hausit, ex *Hyperide* nimirum, hoc ipsum quod reposui vocabulum: *Ἡεροστασιο*: ἐπωπτευκῶτων ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ φρίνης: οἱ μνηστῆρας ἐν Ἐλευσίῳ, ἐν τῇ δευτέρᾳ μυσίᾳ ἐπωπτεύειν λέγεται ὡς δὲ λέον ἐστὶν ἐκ τε τοῦ *Δημοσθένους* λόγου, καὶ ἐκ τῆς δεκάτης *Φιλοχάρου*. sed quinam ille λόγος *Demosthenis*? JUNG.

58 Παραγγείλαντος] C. V. παραγγείλαντος. C. A. παραγγείλαντος. Rege indicente convepitum iudicium, ejus enim causæ erant mysteriorum, Thesmothetis legentibus iudices, qui laturi essent sententiam, & ipsi in iudicio confidentibus KÜHN.

Παραγγείλαντος] MS. παραγγείλαντος, denunciantis. quidni rectius quam παραγγείλαντος vulgatum? Et quid crebrius, quam in permutatione harum particularum labi libratios videri? sed valde vereor, ut hic versus jam a mendis plane sit liber. Nam quid est θεσμοθετῶν πληρούντων τὸ δικαστήριον; & sic tamen MS. etiam habet. Ego libere indico me legendum credere κληρούτων. res nota in hac re iudiciali, etiam ex *Nostro*. Supra de thesmothetis *Segm.* 87. καὶ κληρῶν δικαστῶν: ibidem *Segm.* 88. καὶ ταῖς ἀρχαῖς ἐπικληρούσι τὰ δικαστήρια. Et sæpius apud *Oratores* ver. ut *Demosth.* contra *Everg.* κληρουμένων τῶν δικαστηρίων. Infra par vitium *Segm.* 148. ἐπληρώθη τὸ δικαστήριον, ἐπληρώθη ubi illud ἐπληρώθη nec MS. *noster* nec *Severii* adgnoscent: solum alterum habentes. JUNG.

Παραγγείλαντος] Παραγγείλαντος in textum restitui cum *Kühnio*: habet & eam vocem *Falckenburgii* *Codex*. Παραγγείλλειν quoque, quod est in C. A. rectum sit; qui enim diem indicit ac latavit iudicii, παραγγείλλειν dicitur: & hæc lectio cum vulgata proprius convenit: in *Gloss.* autem, παραγγέλλω est, pronuncio, pronuncio; παραγγέλλω vero, denuncio, edico, precipio. Πληρῶν τὸ δικαστήριον, quod mox sequitur, dici possent thesmothetæ, si ipsi soli essent iudices: sed cum id rei veritati non quadret, indubitata est *Jungermannii* κληρῶν reponentis conjectura: nil tamen MSS. non faventibus sum ausus.

59 Τὸ δὲ περισχοίνισμα] *Ambitus* *funiculo* *incinctus*, *quinguarinta* *pedum* *spatium* *complectebatur*. vid. *Meusf.* *Lect. Att.* lib. VI. c. 14. KÜHN.

60 Εφειστήκεισαν] C. V. ὑφειστήκεισαν, *astabant* prohibitori, si quis funiculo insuper habito proprius accedere conaretur adhuc profanus. KÜHN.

ὑφειστήκεισαν] MS. ὑφειστήκεισαν ὅπ. sed legendum ὑφειστήκεισαν quasi occulte *astabant*. JUNG.

61 Ἀνεπὸπτευτος] C. A. ἀνεπὸπτευτος: dein pro προσῆ, legerem προσίη. KÜHN.

Ἀνεπὸπτευτος] Quid illo ἀνεπὸπτευτος faciamus, & quid frustra hæc scribo? emendandum est, ut dixi. Illud MS. certe non habet, sed pro eo clare ἀνεπὸπτευτος, quæ (pace amici nostri doctissimi emendatione *ἐνωπτευκῶσι*) vera lectio est: & sic restitues *Polluce* egregie. *Ἡεροστασιο* satis nostram sententiam confirmat solus: ἀνεπὸπτευτος ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ φρί-

δικαστηρίων θύραι, ⁶² κινγκλίδες ἐκαλοῦντο, ⁶³ ἄς οἱ Ῥωμαῖοι καγκελλωτάς λέγουσιν. ἀνίστατο δὲ τὰ δικαστήρια, εἰ γένοιτο ⁶⁴ διοσημεῖα.

dicialium januæ, κινγκλίδες dicuntur: quas Romani Cancellatas vocitant. Dimittentur vero Judicia, si prodigia inciderent.

νης (sic enim, non Φύνης scribendum) ὁ μὴ ἐποπτεύσας τί δι τὸ ἐποπτεῦσαι, δηλοῖ Φιλόχορος ἐν τῇ δεκάτῃ τὰ ἱερὰ οὗτος ἀδικεῖ πάντα, τάτι μυστικῶ, καὶ τὰ ἐποπτικά καὶ πάλιν Δημητρίῳ μὲν οὐκ ἰδίῳν τι γίνετο, παρὰ τοὺς ἄλλους τὸ μόνον ἅμα μυθεῖται, καὶ ἐποπτεύσαι, καὶ τοὺς χρόνους τῆς τελευτῆς τοὺς πατρίους μετακινήσας ubi emendandum certiss. conjectura τῆς τελειότης ut etiam apud Clariss. Casaubonum nostrum jam esse video libr. VI. in Athen. c. 15. quem ad si intelligere vis veros gradus in mysteriis, & quid interfuerit inter mystam & epoptam: ultima enim meta fieri epoptam, qui prius saltem μύστης dicebatur. nec dubitamus amplius jam paullo ante vere restituisse ἐποπτευκτόν Polluci nostro. Est vero illud ἀνεπὸπτεῦτος quoque ex Hyperide eodem a Nostro allatum supra II, 58. & pari modo ut hic in vulgatis corruptum: semel tamen incorruptum mansit infra Segm. 141. quod adscribo, ut nostra ex Polluce ipso firmissime adserantur: ibi περισχουίσιαι, ait Pollux, δὲ τὸ δικαστήριον, ὅποτε περὶ μυστικῶν δικάζουσιν, ἵνα μὴ προσὶν μηδὲς ἀνεπὸπτεῦτος ἴν. JUNG.

ἀνεπὸπτεῦτος] ἀνεπὸπτεῦτος cum Kühnio restitui. & ita Falschenburgii Codex: προσὶν malebat Kühnius in textu, & certe Noster Segm. 141. ipse ita habet, sed tamen, cum sensui προσὶν sufficiat, non mutavi.

62 Κινγκλίδες] Demosth. contra Aristog. ἀπὸ τῆς ἀσθενούς ταυτησί κινγκλίδος, bonum imbecillimum cancellatum beneficium senatum quingentorum in potestate habere arcana, inquit. Agathias libr. I. Hist. Romanos, judiciorum moderatores ἐκ τῶν κινγκλίδων ἐπονομάζουσιν, a Cancellis denominare, Cancellarios puta. Lis quæ nondum ad liquidum deducta est, κινγκλίδων ἴτι δίνοντα καὶ βήματος est apud Plutarchum. Cicero Verrina VIII. Praetorium circumdatis cancelli &c. δικαστικὰς κινγκλίδας intelligit. vid. Salmas. in Hist. Aug. tom. II. p. 800. & Vales. in Marcellin. pag. 404. Kühn.

Κινγκλίδες] Recurre ad Segm. libr. hujus 17. ubi quædam a me dicta: κινγκλίδος περικλεισθῆαι a Christopho turba judicialis dicitur, cancellis includis: frequens est ista vox apud Ercoropium. Agathias & Nicetas Choniastem, cui ἔξω κινγκλίδων esse dicitur, qui studiis forensibus est remotus: διαλεκτικὰς κινγκλίδος memorantur Juliano in Casariibus non procul a fine, ubi cum quædam, quibus se defenderet, in medium produxisset ex Aristotelica disciplina Alexander, sublanans Selenus inquit: ἰού, ἰού τῶν διαλεκτικῶν κινγκλίδων, ad quem locum videnda, quæ erudite notat Ilustrius Spanhemius pag. 433. idique & Vossiani Codicis lectionem adducit. cancellorum meminit Tertullian. de Pall. c. 5. iidemque in Gloss. Isidori sunt, caules, cancelli tribuales ubi sunt advocati, nisi caulas preteras, quo modo, ni fallor, est apud Papiam. Manet eadem significatione hæc vox Rabbini, quibus ἰγῆρῆ; τόποι κινγκλίδος περικλειόμενοι, τόποι δικαστικοὶ vide, sis, operosum Buchtorffii Lexicon. Mox vero καγκελλωτάς cum Kühnio emendavi: vulgo καγγ.

63 ἄς οἱ Ῥωμαῖοι &c.] Prior. edition. καγγελλωτάς. Schol. Aristoph. fol. 314. κινγκλὶς ἢ θύρα τοῦ δικαστηρίου, ἢ καὶ καγκελλωτὴν καλοῦσι. Hesyeh. vero δρυφακτοί, αἱ τοῦ δικαστηρίου θύραι, ἢ κάγκελοι. Sed Ritterh. leg. καγκελλωτάς. Et duplex ἄλ elare est in MS. Tum Latine scribitur cancelli, unde Cancellarius. vid. Petr. Rithæum libro secundo advers. capite duodecimo. SEB.

ἄς οἱ Ῥωμαῖοι &c.] Cancellatas. C. V. καγκελλωτάς. C. A. καταγγελλωτάς. Kühn.

ἄς οἱ Ῥωμαῖοι &c.] MS. ἄς Ῥωμαῖοι (sine οἱ) καγκελλωτάς λ. adhuc propius ad Latinam vocem. Et

H. Stephanus hic adscripsit: cancellatas, sic alibi cancellam ut supra Lassine. scribamus itaque hic cum MS. quamvis & altero invenias modo. Hesyehius: κινγκλὶς (quamvis in editis κινγκλὶς) ὁ τοῦ δικαστηρίου καγγελλωτός: sed idem tamen Hesyehius, ut noster MS. δρυφακτοί, αἱ τοῦ δικαστηρίου θύραι ἢ κάγκελοι ἢ τὰ διαφράγματα ἢ τὰ περιτειχίσματα. Glossarium: κάγκελος, Cancellus. Et τοὺς ἰὺν καλομένους καγκελλωτός Etymolog. Magnum in δρυφακτους habet. Etidem post: δρυφακτοί, αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι, ἢ γένον τὰ κάγκελλα. Et χαλκὰ κάγκελλα in σκηπῇ. Aristoph. Schol. in Ἰππιδίς ad ista (τοὺς δρυφακτοὺς) τὰ ἰὺν ταυλόματα καλοῦμενα: ἢ τὰ κάγκελα. Onomalticon Græco-Latinum optimum, quod denuo edidit Vulcanius: Cancelli, καγκλίδες, Cancelli, αἱ, καγκελλω. Et hinc Noster καγκελλωτάς quidem cancellatas finxit, Latinum nomen Græco typo signatum nimirum, ut solent in Romanis proferendis; vel a κάγκελος: ut a θουσαίς, θουσανωτός: sic etiam ex Scholiaste Aristophanis Seberus noster adfert καγκελλωτὴν, scilicet θύρας quam & apud Etymologicis auctorem in κληῖς habes; qui & : κινγκλὶς, ἢ καγκελλωτοίς, θύρα δικτωτῆ. Nam in litteris hac vel illa duplicandis variabant illi, quum ad nullam regulam hæc Barbara ut vocabant proferrent scilicet: quare & hic nobis cum libris variandum. Schol. Aristoph. ad Ἰππιδίς, ad verba τὴν κινγκλὶδ' ἐξήραξα, τὴν θύραν: αἱ, τὴν κάγκελοι τοῦ δικαστηρίου: ἰδίως δὲ τὰς διπλὰς θύρας οὕτω κλητίον ἄς τινὰς δικλίδας ἢ κινγκλὶς ἰδίως ἢ τρύπη δι' ἧς κληῖς πηραῖται. sic editi olim: novi editores videntur sat audacter pro τρύπη, repouisse ὀπή. Quid opus? an non idem τρύπη quod τρύπημα vel τρυμαλία? qua voce & ad Σφῆκας utitur. Critici alias ab ipsis vapulant qui vix tam audaces tamen. Nec alterum quod præcedit videntur recte supplere conati. Ita enim edunt: ἄς τινὰς δικλίδας φησίν: credo etiam τινὰς scribere voluisse. At nec istis mutationibus & παρεμβλήμασι opus, si necum una littera scribas mutata: ἄς τινὰς δικλ. janua bifores κινγκλίδες proprie, quæ quondam δικλίδες. JUNG.

64 * Διοσημεῖα.] MS. διοσημεῖα & mox διοσημῶν SEB.

Διοσημεῖα] Glossa dividunt vocem, διος σημεῖον, prodigium. unde plurale neutrum, διοσημεῖα, datur & sexus sequioris διοσημεῖα, fulguris consuscato, aut fulguris casus, aut alia insolita tempestas & præter inuivitur. vid. Aristoph. in Acharn. Kühn.

Διοσημεῖα.] MS. nolter διοσημεῖα & mox διοσημῶν ut utroque loco & Seberi habet. Et quæro te an non hæc vera lectio, quam utroque loco quantum potest reponamus. Saltem Suida verba adscribo: διοσημεῖα θεομηῖα (lego: θεομηῖα) παρῆσαν δὲ οἱ δισχίλιαι Σκύθαι, πάσης ὀξύτεροι διοσημίας ἢ τοὶ ἀστραπῆς, ἢ πρηστῆρος, ἢ κεραιναῦ, ἢ σκηπτοῦ, ἢ διαπτοῦτος ἀστῆρος: ἢ διοσημεῖα ἴστιν ὁ παρὰ κειρὸν χιμῶν. Ἀριστοφάνης: διοσημεῖα ἴστιν ῥαγῖς: βίβληκέ με τοὺς θράκας ἀπέβαιναι παρῆσαι δ' εἰς ἔτην οἱ γὰρ πρυτάνεις λούουσι τὴν ἐκκλησίαν ἐπὶ τῶν ἀναβαλλομένων παρεφύλαττοτο δὲ Ἀθηναῖοι τὰς διοσημίας καὶ διέλυον τὰς ἐκκλησίας, διοσημίας γενομένης, ἢ ἄλλο τι μέλλοις ἀεῖν: καὶ Εὐσάπιος φησι περὶ Καρίνου τοῦ βασιλέως καὶ πάντα ἔν αὐτοῦ βαρύτερα διοσημίας, καὶ ἐλύττα ἐν μίσοις τοῖς ἰσηκόοις. Usitatum tamen & διοσημεῖα est. sed propter ea ab MS. non decessero. Verba vero Aristophanis ex Ἀχαρηῖσι Comici apud Suidam ita reconcinna;

Διοσημῖ ἴστι, καὶ ῥαγῖς βίβληκέ με.
Τοὺς θράκας ἀπέβαιναι, παρῆσαι δ' εἰς ἔτην.
Οἱ γὰρ πρυτάνεις λούουσι τὴν ἐκκλησίαν.

Ἐπὶ τῶν ἀναβαλλομένων. &c. hæc enim jam Suidam ad-

Et Interpretes vocabantur, qui prodigia, & alias res sacras dijudicabant. Εφέται, numero quidem erant quinquaginta & unus. * Dracon autem hos constituit, de Optimatibus electos. Jus autem dicebant sanguinis Reis, in quinque judiciis.

65 ἔξηγηταὶ δὲ ἐκαλοῦντο, οἱ τὰ περὶ τῶν διοσημειῶν, καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἱερῶν. διδάσκοντες. 67 Εφέται 68 τὸν μὲν ἀριθμὸν, εἰς καὶ πεντήκοντα. * Δράκων δ' αὐτοὺς κατέστησεν, ἀρίστινδην αἰρεθέντας· ἐδίκαζον δὲ τοῖς ἐφ' αἵματι διωκομένοις, 69 ἐν τοῖς πέντε δικαστηρίοις.

dit, quidem proverbio illa dici de illis qui rem differunt, & in alium diem protrahunt. Dicæopolidis enim primus verus est sic quasi obnunciantis concioni ob diosmειάν, quæ sibi acciderit: alteri duo itaque præconis Thracæ legatos jubentis in perendinum redire, quod prytaes solverent concionem. JUNG.

65 Ἐξηγηταὶ] Interpretes portentorum, & rituum circa sacra, circa mortuorum iussa, & piacula observandorum. de his sæpe Plato in L. L. libr. VI. Demosth. contra Evergum & Mnesib. Harpocrat. h. v. ubi pro ὀνομαζόμενα legendum νομίζεσθαι, ut jam a libi monitum. Kühn.

Ἐξηγηταὶ] Moras aliquantisper agamus, ac ἔξηγηταῖς hinc operam demus: fuit itaque hoc hominum genus duplex, sacrum & forense: ἔξηγηταὶ sacri interpretandis prodigiis ac portentis, litibusque, quæ res sacras spectabant finitibus præerat apud Athenienses, eaque de causa Harpocrat. Ἐξηγητῆς, ὁ ἐξηγούμενος τὰ ἱερά· & ad hos pertinent, quæ ex Helychis adfert Jungermannus: nec illi sacerdotum generi apud Romanos dissimiles fuisse puto, qui fatidicorum ac vatium fata incognita interpretabantur: meminuit Cicero de Leg. libr. II. Alias dirimendis, quæ res tangebant sacras, litibus pontificis vacabant, interpretandis vero portentis, prodigiisque augures adhibebantur aut aruspices. De his vero ἔξηγηταῖς rem confecerit Theophrast. Charact. Eth. cap. 17. καὶ ἐν μὲν βύλακον ἀλλήλων διαφάγη, πρὸς τὸν ἔξηγητὴν ἐλθὼν, ἱρωτῶν τί χρὴ ποιεῖν· hi dicuntur ἔξηγῆσθαι τὰ τέρατα, unde & τέρτων ἔξηγηταὶ, & est hoc verbi in ista re usus frequentissimus, itaque eleganter Attianus Epist. libr. II. c. 7. οὐκ ἔχω τὸν μάντιν ἔω &c. τὸν ἐξηγούμενον τὰ σημεῖα ἀμφοτέρων· nominavit quoque Noster superius VII, 188. ἔξηγητῆς, ad quem locum τὸς ἔξηγητῆς Τιλιουσίαν ex Herodoto adducit Jungermannus nolter: hinc & Lampron μάντις, ὃν ἔξηγητὴν ἐκαλοῦν, inquit Scholiastes Aristoph. ad Nub. pag. 332. prodigiorum interpretes dixit Valer. Maxim. libr. I. c. 6. eisdemque augures. Existimo autem plerasque Græciæ civitates publicos habuisse ἔξηγητῆς, quod ex antiquitatis vestigiis non obscuris colligere licet. Forenses autem ἔξηγητῆς appello, qui leges exponebant, scilicet autemque consilio juvabant, quod aperte ex Demosthene in ea adversus Evergum, intelligere licet; & recte interpretes Jurisconsultos vertit, quippe qui de Jure responderent, sicuti ἔξηγηταὶ Athenienses: ἐξηγῆσθαι vero Romanis, de Jure respondere vel respondere, quo modo & responsa aruspicum apud Jul. Obsequentem, & sapius augures respondisse legitur. Ita apud Platonem Euthyphronis patet πῶς αἰτῶν ἀνδρῶν πυσσόμενον ἔξηγητῶν, ex Jurisconsulto questurum, quid esset ex legibus agendum cum servo in foveam a se conjecto, qui alium occiderat: Ἰσθὺς περὶ τοῦ Κίρωνος κληροῦ ἔξηγητὴν ἱρῶμενος· quem locum innuit Harpocrat. in ἔξηγητῆς apud cum vero male Σκίρωνος, quod jam ab alii monitum: videntur quoque legum doctriua discipulos imbuisse: id certe ut statuimus suadent Etymologi verba: Ἐξηγηταὶ, οἱ τοὺς νόμους τοῖς ἀγνοοῦσι διδάσκοντες, καὶ ὑποδικουμένοις πῶς ἀδικήματος, οὗ ἕκαστος γράφεται. Hanc autem ἔξηγητῶν distinctionem veram quidem, veterumque auctoritate munitam, neglexisse sæpe deprehenduntur tam veteres quam recentiores Critici, an recte, ex his judicabis. Mox διδάσκοντες cum Kühnio ex MSS. in textum retuli.

JULII POLLUCIS.

66 Δικάζοντες.] MS. διδάσκοντες. SEP.

Δικάζοντες.] C. A. melius, διδάσκοντες. interpretum enim erat docere, quibus sacris fieret procurator portentorum, quibus piaculis indigerent polluti. erant autem ἔξηγηταὶ διὰ βίου. Plato lib. I. Kühn.

Δικάζοντες.] Quis mendarum finis? lege, ut MS. nolter & Seberus, διδάσκοντες, erant enim illi ἔξηγηταὶ, interpretes sacrorum, & qui de ritibus & solemnibus confulebantur: adeo ut mirer etiam laboriosissimum Demosthenis interpretem in ea contra Evergum & Mnesibulum illos interpretari Jurisconsultos, in qua Oratione crebra eorum mentio. Ubi enim nutrit quædam a Theophrasto verberata post sextum diem moritur, domini nutriticis venit ἄς τοὺς ἔξηγητῆς, ἴα, αἶτ, αἰδίων, ὅ, τι με χρὴ ποιεῖν περὶ τοιούτων, παρταλλεque iis rem totam ut accidit: ἀκούσαντες δὲ μου οἱ ἔξηγηταὶ ταῦτα, ἔραντό με, πότερον ἔξηγησάνταί μοι μόνον, ἢ καὶ συμβουλευσάντα; annuente illo utrumque, dicunt: ὅτι ἡμεῖς τοῖνυν σοὶ τὰ μὲν νόμιμα ἔξηγησόμεθα, τὰ δὲ σύμφορα παραινέσομεν· πρῶτον μὲν ἐπινηγκίει δερὸν ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ, καὶ προαγαγόντι ἐπὶ τῷ μνήματι, εἰ τις προσήκει ἐστὶ τῆς ἀνθρώπου· ἴπαιτα τὸ μνήμα φυλάττει ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας· postea etiam illi consilium dant, quomodo jure agere queat. ταῦτα ἀκούσας ἐγὼ τῶν ἔξηγητῶν &c. Subjicit illa: ubi ubique vertit interpretes Jurisconsultos: quod mihi non possum persuadere accommodatum iis nomen esse, quamvis simul & leges callerent, proprium tamen eorum officium erat sacras ceremonias interpretari, & de expiationibus, funeribus & aliis talibus respondere consulentibus. Observavit hæc & Harpocrat. cujus verba adscribo, ne in Polluce vulgatam lectionem tolerari posse amplius tibi persuadeas: ἔξηγητῆς αἶτ Harpocrat. Ἰσθὺς ἐν τῷ περὶ τοῦ Σκίρωνος κληροῦ ὁ ἐξηγούμενος τὰ ἱερά. ἴσθι δὲ καὶ ἂ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας ὀνομαζόμενα ἔξηγῶντο τοῖς δεομένοις· καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐρίγμου καὶ Μνησιβούλου δηλοῖ, πληθυντικῶς τοὺς ἔξηγητῆς πολλὰς ὀνομαζῶν. Et Helychius breviter: ἔξηγητῆς ὁ περὶ ἱερῶν καὶ διοσημειῶν ἐξηγούμενος· de istis vero & eorum officio in funebribus etiam Plato lib. XII. Legum: περὶ τελευτῶσαντας δὴ, εἴτε τῶν ἀρῆν εἴτε τῶν θῆλυς ἢ, τὰ μὲν περὶ τὰ βῆτα νόμιμα τῶν τε ὑπὸ γῆς θείων καὶ τῶν τῆδε, ὅσα προσήκει τελεῖσθαι, τοὺς ἔξηγητῆς γίγνεσθαι κυρίους φράζοντας. JUNG.

67 Εφέται.] Εφέται in MS. titulus novi tematis, qui incipit, ut & infra Seberus MS. ὁ μὲν ἀριθμὸς, εἰς καὶ &c. De Ephetais vide Sigon. lib. III. de Rep. Ath. c. 3. JUNG.

Εφέται.] Meminit hinc Ephetarum Petitus ad L. L. Att. p. 307. ἐδίκαζον, sequitur paulo post, τοῖς ἐφ' αἵματι διωκομένοις, pro quibus aliter plane Falckenburgii Codex: τοῖς ἐφ' αἵματος ἀδικουμένοις· sed vulgatam adserit Harpocrat. οἱ δικάζοντες τὰς ἐφ' αἵματι κρίσεις.

68 Τὸν μὲν ἀριθμὸν.] Ὁ μὲν ἀριθμὸς. SEP.

Τὸν μὲν ἀριθμὸν.] Ὁ μὲν ἀριθμὸς C. A. Kühn.

69 Ἐν τοῖς πέντε δικαστηρίοις.] Quatuor saltem enumerat Harpocrat.: ἐφέται· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους· οἱ δικάζοντες τὰς ἐφ' αἵματι κρίσεις ἐπὶ Παλλάδιῳ, καὶ ἐπὶ Πρυτανείῳ, καὶ ἐπὶ Δελφίῳ, καὶ ἐν Φωαίοις (scribe Φωιατοῖ, ut MS. epitome habet), ἐφέται ἐκαλοῦντο. Quid itaque dicemus? an & ii olim ἐν Ἀριστῷ πάγω quoque judicabant, ante Solonem? impenite conjecior. quid tum? si peritioris elicio ut sententiam dicant, nec enim me querere pudet, ut

6 E

70 Σόλων δ' αὐτοῖς προσκατέστησε τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλήν. 71 κατὰ μικρὸν δὲ κατεγελάσθη τὸ τῶν ἐφείτων δικαστήριον. 72 δοκοῦσι δ' ἀνομάσθαι, ὅτι πρότερον 73 τοῦ βασιλέως 74 τοὺς ἐπ' αἰκουσίῳ Φόνῳ κρινομένους ἐξετάζοντος, ὁ Δράκων 75 παρέδωκε τοῖς ἐφέταις τὴν κρίσιν, ἐφέσιμον ἀπὸ τοῦ βασιλέως πεποιηκώς. * 76 Οἱ δὲ ναυτοδίκαι ἦσαν, οἱ τὰς τῆς ξενίας δίκας εἰσάγοντες. ὕβριστοδίκαι δὲ ἐκαλοῦντο, εἴ τι χρῆ 77 Κρατερῶ πιστεύειν, τῶ τὰ ψήφισματα 78 συνάγοντι,

His vero, Solon Senatam ex Areopago addidit. Pene autem ludibrio habitum est Ephetarum judicium. Dicti autem videntur, quod primum Rege judicante fortuita cædis Reos, Dracon Ephetis, judicium hoc permittit ἐφέσιμον, id est translatitium id a Senatu faciens. * Nautodicae, qui male usque civitatis actiones agunt. Injuriarum vero Actores erant, si modo Cartero credendum est, qui suffragia poscenti,

quæ non bene scio, discam. Pollux sane videtur quinque δικαστήριον significare, quæ prius enumeravit ordine. JUNG.

70 Σόλων δ' αὐτ. προσκατέστησε] C. V. προσκατέστησε: vult enim Solonem adjectisse Ephetis Areopagitæ: in qua opinione non solus Pollux fuit, ut videre est apud Menisf. in Areopag. solet enim fieri, ut auctor rei alicujus censetur etiam is, qui aliquid novi addidit. uti Solon primus circa Areopagum multa innovavit: non tamen ex loco hoc arguerim, prælatos a Solone Areopagitæ Ephetis, ut Menisf. vult. Kühn.

Σόλων δ' αὐτ. προσκατέστησε] MS. Σόλων δὲ αὐτοῖς προσκατέστησε τὴν ἐξ ἀρ. JUNG.

Σόλων δ' αὐτ. προκ.] Cum Kühnio προσκατ. restitui, & paulo post præeunte eodem κρίσιν pro δίκην restitui.

71 Κατὰ μικρὸν δὲ κατεγελάσθη.] MS. μικρά. Seb. Κατὰ μικρὸν δὲ κατεγελάσθη.] C. A. κατὰ μικρῶ. C. V. κατὰ μικρὰ δὲ κατεγελάσθη: ubi lectio varians concurrens, nisi omissa fuerit copula duorum verborum καί. Kühn.

Κατὰ μικρὸν δὲ κατεγελάσθη.] Mire MS. duas lectiones pro una nobis præbet, ejusdem manus hlo. adeo ut neutra inscripta vel inserta sit: κατὰ μικρὰ δὲ κατεγελάσθη κατεγελάσθη τὸ τῶν ἐφείτων &c. utrum igitur verum? nam sic in contextu ambo ponuntur, tam κατεγελάσθη, quod vulgari non habent, quam κατεγελάσθη, quod habent. Quid tamen si particula καί exciderit, vel omilla fuerit a scriba. propter simile principium sequentis verbi? ut legamus scilicet, κατεγελάσθη καί κατεγελάσθη. Sed eorum tamen a Solone, quamquam Areopagitæ Ephetis, ut inquit Pollux, ad eorum deprimentem auctoritatem opposuit, ut Sigonius ait libr. III. de Republ. Athen. cap. 3. comprobata esse judicia ex Demosthene leges in ea contra Macartæum, & alia contra Aristocratem profertente de ephetarum cognitione, ut idem Sigonius ostendit ibidem. vide itaque an non προσκατέστησε, ut MS. nostrum habere diximus, in Polluce modo legendum sit, pro vulgato προσκατέστησε. JUNG.

Κατὰ μικρὸν δὲ κατεγελάσθη.] Meminit hujus loci Illustriss. Spanhemius in Comment. Galliee scriptis ad Juliani Imperat. pag. 377. ibique Codicis Vossiani, quem haud immerito plurimi facit, lectionem laudat: ego utramque valere putem, & conjungam potius interjecta particula καί: nihil tamen in textu mutavi: viderint, utrum hac in re sit præferendum, peritiores.

72 Δοκ. δ' ἀνομάσθαι] MS. δοκ. δὲ ἀνομάσθαι. JUNG.

73 Τοῦ βασιλέως &c.] MS. βασιλ. τοῦ ἐπ' ἀρ. φ. κρινομένου ἐστ. De regis vero hoc jure olim hinc meminit Sigon. libr. I. de Republ. Atheniens. cap. 5. JUNG.

74 Τοῦ ἐπ' αἰκουσ. φ. κρινομένου] C. V. τοῦ &c. κρινομένου. C. A. ἐξετάζοντος. Kühn.

75 Παρίδ. τ. ἐφ. τὴν δίκην] MS. τὴν κρίσιν. Seb. Παρίδ. τ. ἐφ. τὴν δίκην] MSS. κρίσιν ἐφέσιμον. paulo

ante C. A. ὁ δὲ Δράκων. pro ἀπὸ τοῦ βασιλέως, legit Interpres ἀπὸ βουλῆς, a Senatu, male. post ἐφείτων interponendum, non post δίκην. Kühn.

Παρίδ. τ. ἐφ. τὴν δίκην] MS. τοῖς ἐφείταις παρέδωκε τὴν κρίσιν. Et Seberis nostri MS. κρίσιν habet pro vulgato δίκην, quod tamen quoque rectum. supra Segm. 63. ἐφέσιμος δὲ ἀνομάσθη ἡ δίκη: malim tamen hic κρίσιν cum MS. JUNG.

76 Οἱ δὲ ναυτοδίκαι ἦσαν, &c.] C. A. οἱ δὲ τὰς ξενίας δίκας εἰσάγοντες: nam Nautodicae & iudices & introductores erant in causis peregrinitatis. Kühn.

Οἱ δὲ ναυτοδίκαι ἦσαν, &c.] MS. οἱ δὲ ναυτοδίκαι οὗτοι ἦσαν &c. Polluxis verba interpretatur lib. IV. de Rep. Athen. cap. 3. Sigonius, ubi de his agit: Nautodicae erant, qui peregrinitatis causas introducebant, vocabantur autem ὕβριστοδίκαι, si Cratero credendum est, et qui decreta collegit, et qui decias introducere volebant. Non tamen recte credo a Sigonio confundi nautodicas & ὕβριστοδίκαις. Certe id a Polluce mente alienum est, qui se satis distincte explicat. Quod autem Sigonium in errorem indoxit, credo hoc esse, quod ille Craterus (qui apud Suidam Κρατερὸς, itaque hinc emendandus) qui ψήφισματα collegit, a nostro Polluce de ὕβριστοδίκαις citetur: ab Harpocrate vero in ναυτοδίκαις idem Κρατερὸς ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν ψηφισμάτων citetur, ejusque verba proferantur de ναυτοδίκαις. sed quid hoc nobis obstat? Harpocrate saltem serie litterarum ναυτοδίκαις explicat, quorum etiam apud illum Craterum fuerit mentio. ὕβριστοδίκαις vero in Harpocratis Lexico non adparent, de utriusque tamen egit Pollux: de utriusque item Hesychius, cujus verba adscribo: ναυτοδίκαι, οἱ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ δικασταί ἐφ' ᾧ καὶ αἱ τῆς ξενίας ἐκρίναντο δίκαι. Idem de alteris: ὕβριστοδίκαι, οἱ μὴ βίλοντες εἰσάγειν τὰς δίκας παρὰ Ἀττικαίς. sed quod dixi apud Suidam pro Κρατερὸς, quod & Sigonius sequutus videtur, Κρατερὸς scribendum, dabo adhuc testem fide satis dignum, quem alias Suidas solet exscribere, Scholiastem veterem Aristophanis inquam, qui ad illa, εἰδέναι οὐκ ἔστιν Ἰάκχον, ὅτι περὶ Διαγόρας: historia Diagora Melii, ut is ab Atheniensibus damnatus, promissio talento si quis occideret, duobus si vivum adduceret relata, ὡς, ait, ἱστορίῳ Κρατερὸς ἐν τῇ συνηγωγῇ τῶν ψηφισμάτων. & iterum ad Aves, in eadem re, καὶ θάπηρ Κρατερὸς ἱστορίῳ. JUNG.

77 Κρατερῶ] Leg. Κρατερῶ: ex Harpocr. in ναυτοδίκαις. Interpres hic frustra est cum suo, suffragia poscenti, si credendum est, inquit Auctor, Cratero collectori ψηφισμάτων. Harpocr. in voce ὑμψαίων Κρατερὸς ἐν ἰνατῇ τῶν ψηφισμάτων, & in ναυτοδικῇ laudat ejusdem quartum librum ψηφισμάτων. vid. Maussac notas ad p. 26. Harpocr. Kühn.

Κρατερῶ] Κρατερῶ reddidi in textu ex Codice Falekburgiano, qui & pro τὰ ψήφισματα habet καταψήφισματα emendandum id nominis, ubicunque Κρατερὸς scribitur.

78 Συνάγοντι] MS. συνιγόντι. Seb.

causas introducere volebant : hoc autem usitatum fuit in Sicilia. Arbitri vero ex sexagenariis sorte deligebantur, illisque sortiebantur arbitria. Et infamiae poena definita erat, non judicanti constitutum illi arbitrium. Olim vero nulla sacrorum actio, nisi prius ad Arbitros perveniret, agebatur : Dicebant autem, committere arbitrium. * Et ipsum arbitrium, *ἐπιτροπή* dicitur : ejus vero provocatio,

οἱ μὴ βουλόμενοι τὰς δίκας εἰσαγαγεῖν. ⁷⁹ ἐπέ-
πλάσατε δὲ τὸ τοιοῦτον ἐν Σικελίᾳ. ⁸⁰ Διαιτηταὶ
δὲ ⁸¹ ἐκ τῶν ὑπὲρ ἐξήκοντα ἔτη γεγενημένων ἐκκληροῦν-
το, καὶ ἐπεκκληροῦντο αὐτοῖς αἱ δαίται· καὶ ἀτι-
μία ⁸² ἀφώριστο τῶ μὴ διαιτήσαντι τὴν ἐπικλη-
ρωθεῖσαν δαίταν. ⁸³ τῶν δ' ἐν ἱεροῖς ⁸⁴ πάλαι
οὐδεμία δίκη πρὶν ἐπὶ διαιτητὰς ἐλθεῖν εἰσήγε-
το· ἔλεγον δὲ ἐπιτρέψαι δαίταν· καὶ ἡ δαί- 127
τα ἐκαλεῖτο ⁸⁵ ἐπιτροπή· ⁸⁶ ἡ δ' ἔφεσις αὐτῶν

79 *Ἐπιπλάσει*] MS. *ἐπιπλάσει*. SEB.

Ἐπιπλάσει] C. V. *ἐπιπλάσει*, quod melius. *Gloss.* *ἐπιπλάσει*, *incenit*; nec in *Sicilia* tantum, verum etiam Athenis succereverat proventum hominum, qui jura negabant sibi nata, vel volebant introducere causas in judicium. *ὑβριστικαί*. vid. *Hesych.* h. v. KÜHN.

Ἐπιπλάσει] MS. *molter*, & *Seberi* etiam, *ἐπιπλάσει*, non *ἐπιπλάσει* ut vulgo: & vulgatum emendandum certe est: *ἐπεπλάσει*, *invaluit*, *obtinuit*, vel *frequens fuit*. JUNG.

Ἐπιπλάσει] Cum *Kühnio ἐπιπλάσει* emendavi: ita & *Falckenburgii* Codex.

80 *Διαιτηταὶ*] MS. *εἰ διαιτηταί*. *Diacteton* hinc emittit *Rhodiginus* XII. Ant. Lect. 18. sed tu pluribus vid. *Sigon.* lib. III. de *Rep. Athen.* peculiari capite ultimo. JUNG.

Διαιτηταὶ δὲ] De his videndus *Harrocrat.* in voce & *παράστασις*: meminere sapissime Oratores, & ad *Demosthenem* *Ulpianus*: *molter* quoque *Pollux* crebro in præcedentibus, meminimusque alicubi de iis interspersisse: sed elegans est *Platonis* locus, quem ex lib. XII. de L. L. hic inferam: *δικαστήριον δὲ τὸ μὲν πρῶτον αἰρετοὶ δικασταὶ γίνονται· ἂν, οὓς ἂν ὁ φύγων τε καὶ ὁ δίκων ἔλθωναι κοινῇ, διαιτηταὶ δικαστῶν τούτου μᾶλλον πρῶτον ἔχοιεν*: & certe tales fuerunt illi antiqui apud Athenenses *διαιτηταί*, quivis, quos utraque pars litigans suarum rerum delegisset judices: postmodum vero *διαιτηταί* sunt constituti certo numero qui causas cognoscendis præessent.

81 *ὑπὲρ τῶν ἐξήκοντα*] C. V. *ἐκ τῶν ὑπὲρ ἐξήκοντα* & c. arbitri omnino erant 440. *ἐπεκκληροῦντο*, per sortem *tribuebantur arbitria*, vel potestas arbitrandi. KÜHN.

ὑπὲρ τῶν ἐξήκοντα] Iterum vulgatus mutilus est: tu supple, ut MS. *molter* habet: *δὲ ἐκ τῶν ὑπὲρ ἐξήκοντα ἔτη* & c. *Sigonius* recte interpretatur lib. III. de *Rep. Athen.* cap. ult. *Arbitri sorte legebantur ex iis, qui supra sexaginta annos nati erant, eisque substituta arbitria tradebantur: eratque eis infamia propoſita, qui arbitrium, quod sorte obligeſat, recusaſent.* JUNG.

ὑπὲρ τῶν ἐξήκοντα] *Falckenburgii* Codex: *ἐκ τῶν ἐξήκ.* & c. quod rectum est: malui tamen in emendando textu *Kühnio* sequi. Illa quæ paulo post vitiosissima sequuntur, *τῶν δ' ἐν ἱεροῖς πάλαι* & c. felicissime nostro quidem judicio *Kühnius* emaculat.

82 *Ἀφώριστο*] C. V. *ἀφώριστο*. KÜHN.

83 *τῶν δ' ἐν ἱεροῖς*] Non intelligo in *ἱεροῖς* videtur autem Athenis fere usitatum fuisse, ut nulla lis in judicium introduceretur, priusquam apud arbitros ventilata esset: id ex *Demosthenis* Orationibus patere potest, nominatim ex ea contra *Basium* & contra *Spridiam*: hæc *Valesius* notis in hunc locum. Merito autem professus est vir doctissimus, se non intelligere *τὸ, ἐν ἱεροῖς*, locus enim mendosus est, & a *MSSSis* opis nihil affertur, ideoque ex conjectura legerim, *δικῶν δὲ ἐν ἱεροῖς, καὶ πάλαι οὐδεμία δίκη* & c. *arbitri autem jus dicebant in templis, & antiquitus* & c. uti Athenis judices ordinarii in suis dicasteriis audiebant disceptantes, ita arbitri templa & porticus & c. ad ferendas sententias de jure controverso per sortem distribuebantur: idque patet ex Oratione *Demosthenis*

pro *Phormione*; ubi *Apollodorus* litem, quam moverat *Phormioni*, permisit arbitrio triumvirorum, qui persuaserant *Phormioni*, ut quinque millia drachmarum daret *Apollodoro*, & ille accepta ista pecunia actionem deponeret, & in posterum nihil negotii faceretur *Phormioni*. Cum dein *Apollodorus* novas lites contra *Phormionem* inciperet, arbitrii hujus oblitus, *Rheior*, τὸ δεύτερον, inquit, εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνῶν ἐλθὼν, πάλαι, ὡς ὁρᾷτε, δικάζεται πάνας αἰτίας συμπλάσας καὶ ἐγκλήματα ἐκ παντὸς χρόνου, τοῦ πρὸ τοῦτου & c. ὡς γίνου ταῦτα ἀληθῆ λέγω, λάβει μοι τὴν γινώσκων τὴν γενόμενῃ ἐν ἀκροπόλει καὶ τὴν μαρτυρίαν & c. *Secunda vice venit in templum Minerva & litigat, undique causas conglutinans* & c. quod autem verum dico, capere hoc *arbitrumentum in arce factum* & c. Hinc clare elucescit, quod arbitri illi convenirent in arce in templo *Minerva*, ibique controversiam inter *Apollodorum* & *Phormionem* finierint suo arbitrio. Idem *Auctor* docet, arbitros quosdam sedisse in porticu, quæ *ποικίλη* dicta erat, uti videre est *Orat.* I. contra *Stephanum*, & iterum *Orat.* contra *Nearam* de arbitris *Phrygonis* & *Stephani* dicit, quod convenirent ἐν τῷ ἱερῷ ita & apud *Antiphontem* *Orat.* *περὶ χορηγού* dicitur composita controversia a testibus *πρὸς τῷ νῦν τῆς Ἀθηνῶν* in *Orat.* contra *Evergum* & *Mnesibulum* *Demosth.* docet arbitros, lectos ex tribubus *Ageide* & *Erebreide*. sedisse in *Ἡλιαίᾳ* in *Orat.* contra *Ararmium*, arbitri convenirent in *Ἡφαιστειον*, in *templum Vulcani*. confer & *Valesium* in *Harrocrat.* pag. 73. KÜHN.

τῶν δ' ἐν ἱεροῖς] MS. *τῶν δὲ ἐν ἱεροῖς, πάλαι δὲ οὐδεμία δίκη πρὶν διαιτητὰς* & c. nescio an quid lateat: certe locus ille mihi obscurus est initio. JUNG.

84 *Πάλαι*] C. V. *πάλαι δὲ* & c. & mox *ἐπι* abest. de *arbitris* plura habet *Petitus* in L. L. *Atticas* pag. 345. KÜHN.

85 *Ἀποτροπή*.] Recte C. A. *ἐπιτροπή*, a verbo *ἐπιτρέπω*, *permitto*, quia illis permittebatur arbitrium consentit C. V. *ἐπιτροπή* est *compromissum in arbitrium*, erant enim illi vel *compromissi* vel *sorte dati* a *Polemarcho*: ab his erat provocatio ad judices, ab illis non item. KÜHN.

Ἀποτροπή.] MS. *ἐκαλεῖτο ἐπιτροπή* rectissime, sic ocus emendandus *Pollux*. *ἀποτροπή* plane ineptum esse clamat vel præcedens *ἐπιτρέψαι*. *Hesychius*: *ἐπιτρέψαι, ἐπιτροπὴν δοῦναι, ἢ ἀπολέσαι*. prior nimirum explicatio ad nostram tem arbitriam; altera de ejus verbi usu in invertendo vel evertendo, de quo & mox ibidem *ἐπιτρέψεις, συντρέψεις, συντελέσεις*, nisi ibi potius *ἐπιτρέψεις* legendum sit: sed hoc nihil ad nostrum *Vacuum*. Tu vide plura apud *Harrocratorem* in *ἐπιτροπή*. JUNG.

Ἀποτροπή.] In textum præeunte *Kühnio* reduzi *ἐπιτροπή*.

86 *ἡ δ' ἔφεσις αὐτοῦ*] MS. *αὐτῶν*. SEB.

ἡ δ' ἔφεσις αὐτοῦ] MSS. *αὐτῶν*. si omittit C. A. pro *ἐπίγειο* MSS. *γίνουτο*. dein C. A. *εἰς ἔχινους*. C. V. *εἰς ἐκείνους*. C. A. *ἐμβαλόντες ἢ ἐκατέρως* & c. καὶ *σημαινόντος*, pro *ἰδίᾳ* & c. male hoc, æque ac illud. KÜHN.

ἡ δ' ἔφεσις αὐτοῦ] MS. ita: *ἡ δὲ ἔφεσις αὐτῶν, εἰ εἰς δικαστήριον γίνουτο, εἰς ἐκείνους τὰς ψ. ἐμβαλόντες*

ει εις δικαστήριον ἐγγίνετο, εις ἐχίνον τὰς ψήφους ἐμβάλοντες ἰδία ἑκατέρας τοῦ Φεύγοντος καὶ διώκοντος κατεσημαίνοντο ἐλάμβανον δὲ ⁸⁷ οἱ δαιτηταὶ ⁸⁸ δραχμὴν παρὰ τοῦ κρίνοντος, τὴν καλουμένην ⁸⁹ παράστασιν, ἐγγράψαντες αὐτοῦ ἐν γραμματεῖῳ τὸ ἐγκλήμα, καὶ τὸ τίμημα ἐλάμβανον δὲ καὶ ⁹⁰ ἑτέραν ὑπὲρ τῆς ἀντωμοσίας. ⁹¹ Δέλτοι χαλκαῖ, αἷς ἦσαν πάσαι ἐντετυπωμένοι οἱ νόμοι ⁹² οἱ περὶ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν πατριῶν. Κύρβεις δὲ, τρίγωνοι σανίδες πυραμειδεῖς, αἷς ἦσαν ⁹³ ἐγγεγραμμένοι οἱ νόμοι.

128

si in forum fiebat, in urnam calculos utrosque, Rei scilicet, & Actoris privatim conjicientes, decernebant. Recipiebant autem Arbitri, a judicante drachmam, quam διάστασιν vocant, inscribente ipso in tabulam crimen ipsum, & mulctam. Accipiebant & drachmam aliam, pro jaramento Rei. * Tabel-¹²⁸ læ æneæ, quibus olim insculptæ erant leges sacrorum, & patriorum rituum. Cyrbes, tabulæ sunt triangulares acuminatæ, quibus leges inscriptæ erant.

ἰδία ἑκατέρας τὰς τοῦ φ. Et placet scribendum ἔστις αὐτῶν, quemadmodum & MS. Sebers habet: *quæ ab illis adpellantur*. vide tamen ne legendum sit ἢ δ' ἔφισις ἀπ' αὐτῶν &c. supra Noster Segm. 62. ἔφισις δὲ ἴστιν, ὅσαι τῆς ἀπὸ δαιτητῶν &c. ἐκὶ δικαστῆν ἴσθι. Et Harrocratio in δαιτηταῖς τὰς ἀπὸ τῶν δαιτητῶν ἔφισίμους ἔκρινον (δικασταί.) Et totum locum itaque sic cum MS. legero: ἢ δ' ἔφισις (ἀπ') αὐτῶν εἰς δικαστήριον γίνετο, εἰς ἐχίνους τὰς ψήφους ἐμβάλοντες, ἰδία ἑκατέρας τὰς τοῦ φ. Nam vocabulum ἐχίνους, quod solum mendose MS. habet, rectum est: Harrocratio καθίσκουσ vocat, in δαιτηταῖς τὰ ἐγκλήματα, καὶ τὰς προκλήσεις, καὶ τὰς μαρτυρίας, ἐπὶ δὲ καὶ τοὺς νόμους καὶ τὰς ἄλλας πίστις ἑκατέρῳ ἐμβαλότις εἰς καθίσκουσ καὶ σημημαίνουσι, παρὰ δὲ τοῖς εἰσαγωγῆσι τῶν δικῶν ex Aristotelis nimirum Rep. Atheniensium. De echino idem Harrocratio: ἐχίνος ἔστι μὴ ἀγγὺς τι, εἰς δ' τὰ γραμματεῖα, τὰ πρὸς τὰς δικὰς, ἐπίθετο: cujus meminerit Demosthenes ἐν τῷ πρὸς Τιμόκλει, & Aristoteles ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, & Aristophanes, Demosth. advers. Everg. & Mnesib. ἐκὶ τῶν σοι τότε οὐ παρῆν ἢ ἀθύρματα, ἀλλὰ πρότερον ἐσημαίνοντο εἰ ἐχίνου, ἢ ἑτέροι ἴστιν ἔπον ἡγάγεσ τὴν ἀθύρματα, εἰς τὴν ἀθύρμα, ἢ εἰς δικαστήριον. JUNG.

ἢ δ' ἔφισις αὐτοῦ, &c.] Religio fuit αὐτῶν non recepisse in textum, cum omnes addicant MSS. De echino ad Segm. 16. habes quoque: cum alia se dederit occasio, accuratius de hujus vasculi forensi usu dicam: obsignabantur autem, unde apud Demosthenem συσημαίνουσι ἐχίνου, & κατασημαίνου ἐχίνους apud Euzymologum. Codex Fuldenburgi pro ἑκατέρας τοῦ φ. elegantius habet ἑκατέρας τὰς τοῦ φ.

87 Οἱ δαιτηταὶ] Defunt οἱ δαιτηταὶ in MS. JUNG.

88 Δραχμὴν] Abelt a C. A. Kühn.

Δραχμὴν] Modo dixi in MS. abesse οἱ δαιτηταὶ & hic deest δραχμὴν. JUNG.

89 Διάστασιν] C. V. recte τὴν καλουμένην παράστασιν, & ita pro διάστασιν Salt. quoque legit. vid. supra Segm. 39. Kühn.

Διάστασιν] MS. παράστασιν non διάστασιν, nam illud verum: non hoc: quamvis Sigonius lib. III. de Rep. Athen. cap. ult. hæc ita interpretatus fuerit: Arbitri drachmam unam ab actore ceperunt, qua dicebatur διάστασις, cum ipse in tabulis & crimine & affirmationem inscripisset; alteram vero pro ἀντωμοσία. Sed παράστασις reponendum est cum MS. nostro, qui infinitos ejusmodi errores in commutatione præpositionum jam prodidit & proder porro. Harrocratio: Παράστασις. Ἰσθαίος ἐν τῷ περὶ τοῦ Πύρρον κλέρον τοῦ νόμου παρὰ πολλοῖς ἴστιν Ἀττικοῖς: ἴστι δὲ δραχμὴ καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν δικαζομένων τὰς ἰδίας δικὰς: profert & ex Menandri μισογυνή testimonium, & ex Aristotele ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ: tum ait: Δραχμὴ δὲ ὁ Φαληρεῖς, ἐν τοῖς περὶ νομοθεσίας, τοὺς δαιτητὰς φασὶ λαμβάνου τὰς δραχμὰς: μίαν μὲν, ἀπὸ τῆς λήξεως, ἢ παράστασιν ἑκάστου ἑτέρας δὲ, κατὰ ἀνωμοσίαν ἑκάστην. Et dixit Noster jam supra id clare Segm. 39. JUNG.

Διάστασιν] Cum Κύβησι παράστασιν in textum retuli: ea quæ sequuntur de inscriptis crimine, ejusque multa tabulis judicialibus superius tetigi.

90 Ἐτέραν] C. A. ἑκατέρας ἑπὶ τ. α. vulgatum malim. Kühn.

91 Οἱ περὶ] C. A. ἑπὶ οἱ pro οἱ ἑπὶ τ. i. κ. w. Kühn.

92 Ἐγγεγραμμένοι] Leg. ἐγγεγραμμένοι ex Rhavor. in κύρβεις, qui pro οἷς habet etiam ἑπὶ, in voce κύρβεις; consentit & C. V. Kühn.

Ἐγγεγραμμένοι] MS. ἐγγεγραμμένοι nec dubitabis ita pro vulgato simplici rescribere. De ἀξονεῖ & κύρβει vide H. Stephans Annotationes in Plutarcho vitas in Solonis vitam. Ibidem ante in vitam Numa, ait se in suo Thesauro docuisse Aristophanem, Apollodorum, Aristotelem, Pollucem, Harrocratorem, & alios quosdam masculino genere dicere τοὺς κύρβεις, at Suidam & Scholiam Aristophanis τὰς κύρβεις. Verum, addit, utriusque sexuum testimonium pro unico habendum fuerit, quum unum ex altero sumpsisse plurimum est locis manserunt sit. Dabo itaque & alterum, qui feminino genere usus fuerit, ut duo sint, nam Etymologicus auctorem etiam Suida adgregabimus, quum & horum duorum uter alterum transcripserit, mehercle valde incerti iudicii sit, Agathiam vero inquam, scriptorem, qui hoc serio agit, ut dictio sua selecta sit. Is libr. II. ἴσθι. epigramma de clade Franca referens, ait ἰλαγγίον τι εἰς κύρβιν τιμὰ λιθίην ἐπὶ τοῦ γογγυθῆσαι, ἀπὸ τῆς ἔχνης τοῦ ποταμοῦ ἰδρυμένη. Quod autem de Scholiaste Aristophanis ait H. Stephans, apud eum in Μεθάλαις, ad vocem κύρβεις, sane est αἱ κύρβεις, adfert tamen idem e Comico χρῆσιν, ubi pariter masculinum est; sic enim ait: καὶ Κρατῆρος ὁ Κομικός, εἰρηκὲ σου πρὸς τοῦ Σόλωνος καὶ Δράκοντος

... οἷσι τῶν

Φρόνουσι ἢ δὴ τὰς ἀγγύρας τοῖς κύρβειν. Accedat & tertius, scriptor elegantissimus, Symachus ἐν καταστάσει πρὸς Θεόλαϊον ἡμῶν Κυρίου, ὅς αἱ ἀνωμοσίαι κύρβεις μέχρις ἡμῶν κατὰ γούσι τὰς ἀπ' Ἑρακλῆους διαδοχὰς. JUNG.

Ἐγγεγραμμένοι] Syntaxeos rationi id verbi non satis facit, restitui itaque ex MSS. ἐγγεγραμμένοι. Kuhn pro οἷς, ἑπὶ ex Rhavorismo reposuerat; sed ductum MSS. sequi malui. De κύρβει autem Moschorulus Sched. p. 5. quavis vero memoriam alicujus testantia monumenta isthoc appellari nomine obtinuit: ita apud Ecclesiasticæ Historiæ scriptores occurrit haud raro: Euseb. de Vit. Constant. lib. I. cap. 3. οἱ δὲ κύρβεις καὶ στήλαις βελτίαις γραμμαῖς ἐγγεγραμμένοι, μνημαῖς ὑπέβαλοι αἰωνίως τὰς τῶν τιμωμένων ἀρετὰς. De Atticis κύρβει ut & ἀξονεῖ Saltasium adi de Modo Ufurarum, ubi pluribus hanc rem exponit: quod autem in acropoli repositas fuisse olim cyrbes & axones Noster adfirmet, illustrat Pessius Prol. ad L. L. Att. & Menenius L. L. Atticus, alibique sæpe: pro μετεκομισθησας vero quod paulo post extat, Menenius habet μετηχθησας.

Axones, quadrata erant aenea, leges continentia. Axones autem & cyrbes, olim in Acropoli reservabantur: postea vero, ut omnibus harum copia fieret, in Prytaneum delatae sunt: & propterea dicitur, legem inferiorem cum Acropoli comparare. * Nomina ab Arbitris sunt, Arbiter, arbitrium, arbitrium ferre, arbitrium ferens, tulit arbitrium, decrevit Sequester, Arbitrum esse, Arbitrorum sententia condemnati, Arbitrorum sententia liberati, Coarbiter, coarbitrium ferens, ab Arbitris damnatus, in Arbitrorum judicio vincens, simul arbitrium ferre. Συνδιαιτηθῆναι enim, διαίτημα, & ἐνδιαίτημα alio refertur. Ordines praeterea erant quatuor, Pentacosiomedimnorum, Equitum, jugatorum, mercenariorum. * Et illi quidem, quod quingentos medimnos liquidorum, & aridorum colligerent,

ἄξονες δὲ τετράγωνοι χαλκοῖ ἦσαν, ἔχοντες τοὺς νόμους· ἀπέκειντο δὲ οἷτε κύρβεις, καὶ οἱ ἄξονες ἐν Ἀκροπόλει πάλαι ⁹³ αὖθις δ' ἵνα πᾶσιν ἐξῆ ἐντυγχάνειν εἰς τὸ πρυτανεῖον καὶ τὴν ἀγορὰν ⁹⁴ μετεκομίσθησαν· διὰ τοῦτο ἔλεγον ⁹⁵ τὸν κάτωθεν νόμον ἀντιθέτες ⁹⁷ πρὸς τὴν ἀκρόπολιν. * Ὁ ¹²⁹ νόματα δ' ἀπὸ διαιτητῶν, ⁹⁷ διαιτητῆς, διαίτα, διαιτῆσαι, διαιτῶν, ⁹⁸ ἐδίηθησε, ⁹⁹ ἐπεδίηθησε, διαιτήσασθαι, ¹⁰⁰ καταδεδιαιτημένοι, ¹ ἀποδεδιαιτημένοι, συνδιαιτητῆς, συνδιαιτήσας, ² καταδιαιτησάμενος, σίονεϊ ἐν διαίτη κρατήσας, συνδιαιτῆσαι· τὸ γὰρ συνδιαιτηθῆναι, καὶ διαίτημα, καὶ ἐνδιαίτημα, ³ ἑτέρας ἐστὶ χρείας. ⁴ Τιμήματα δ' ἦν τέτταρα· πεντακοσιομεδίμων, ἰππέων, ⁵ ζευγῶν, θητικῶν. * οἱ μὲν ⁶ ἐκ τοῦ ¹³⁰ πεντακοσιομεδίμου μέτρα ὕγρα καὶ ξηρὰ ποιεῖν

129
130

93 ἄθις δ' ἵνα] MS. αὖθις δὲ ἵνα. JUNG.
 94 Μετεκομίσθησαν.] C. A. μὴ ἐκομίσθησαν. puncta docent, μὴ delendum esse. KÜHN.
 95 Τὸν κάτωθεν νόμον ἀντιθ.] Vid. *Harrocrat.* in ὁ κάτωθεν νόμος. *Menf. Lect. Att.* lib. I. cap. 22. dein C. V. ἀντιθέτες. sunt, qui τὸν κ. v. accipiunt de lege imā in *Axonum tabella.* *Petitus* de *Lege* loqui *Demosthenem* ait, cujus infra in eadem *Orat.* contra *Aristocr.* fit mentio. KÜHN.
 Τὸν κάτωθεν νόμον ἀντιθ.] Distingue ut sint planiora: τὸν κάτωθεν νόμον ἀντιθέτες. sic enim MS. pro ἀντιθέτες, quod tamen non minus rectum est. JUNG.
 96 Πρὸς τὴν ἀκρ.] Leg. α. τὴν πρὸς α. KÜHN.
 97 Διαιτητῆς] Abiunt a C. A. usque ad συνδιαιτητῆς. nam τὸ ἀπεδίηθησε excipit statim συνδιαιτήσας. KÜHN.
 98 Ἐδίηθησε] Pro ἐδίηθησε, MS. mendose αἰδίηθησε. JUNG.
 99 Ἐπεδίηθησε] C. A. melius ἀπεδίηθησε. *Demosth.* non semel *Orat.* contra *Midiam.* conf. supra cap. 6. in fine. si vulgata stemus, ἐπεδίηθησε significabit, *arbitrio addicere*, ut *ἰπδικάζειν* dicitur *judex*, quando *litam alicui addicit.* KÜHN.
 Ἐπεδίηθησε] Pro ἐπέδιηθησε. MS. noster ἀπεδίηθησε. recte. sic *reliuue.* *sumpsit* id noster ex *Demosthene*, apud quem eo modo id mihi notavi in ea πρὸς *Βοιωτῶν ὑπὲρ προκῆς μητρῶας*· περὶ μὲν οὖν ἂν εὐτοὶ μοι ἰδικάζετο, παρόντος τούτου καὶ ἀντιδικούντες, καὶ οὐκ ἔχοντες ἰπδικάζειν οὐδὲν ἂν ἐνεκάλουν, ἀπεδίηθησε μοι ὁ διαιτητῆς· *absolvit me arbiter.* Desunt dein in MS. διαιτῆς, διαιτήσασθαι. Et quæso te quid est διαιτῆς; ego non intelligo. si non plane debet ejici, quasi receptum, quum pro eo in *Flor.* edit. denso sit διαιτῆσαι, quod credo quis emendare volens, ut antea positum, corruptit profusus: forte scribendum διαιτήσας· quod mihi non valde displicet, quum cogitem illud *scis* ita scriptum ut talia solent saltem unico σ in MS. a librario, unde illud corruptum διαιτῆς profuxit. JUNG.
 Ἐπεδίηθησε] Retinui, nam ἐπιδιαιτῶν rectum: mox sequeretur vulgo διαιτῆς, quam ineptissimam vocem ejeci.
 100 Καταδεδιαιτημένοι] Pro καταδεδιαιτημένοι, quod mendosum quid tinnit, MS. καταδεδιητημένοι habet, quod longe rectius est. simplex *δεδιητημένοι* supra Segm. 64. ex MS. restitui quoque, quod in vulgatis plane decrat. JUNG.
 1 Ἀποδεδιαιτ. συνδιαιτητῆς] Desunt hæc in MS. & pro primo videtur scribendum ἀποδεδιητημένοι vel po-

tius certe ἀποδεδιητημένοι, ut supra Segm. 64. ex MS. restitui. JUNG.
 2 Καταδιαιτησάμενος] Dicitur de *astore*, qui vicit sententia *arbitri.* ipse autem arbiter, quando secundum *astorem* dat sententiam, *κατεδίηθησε*, vel *καταδιαιτήσας* est. KÜHN.
 Καταδιαιτησάμενος] Explicat hoc verbum & supra MS. Segm. 64. JUNG.
 3 Ἐτέρας ἐστὶ χρείας.] Ἐστὶ abest a C. A. *alterius sunt significationis.* notant enim *convictum*, cujusque locum peculiarem. KÜHN.
 4 Τιμήματα] *Plutarch.* in *Vit. Sol.* folio sexagesimo tertio: τοὺς μὲν ἐν ξηροῖς ὁμοῦ καὶ ὕγραῖς μέτρα πεντακοσία ποιοῦντας, πρώτους ἔταξε, καὶ πεντακοσιομεδίμους προσηγύρευσε· δευτέρους δὲ τοὺς ἵππων τρίφειν δυναμένους, ἢ μέτρα ποιεῖν τριακόσια· καὶ τοὺς ἵππων δα τελοῦντας ἐκάλου· ζευγῶν δ' οἱ τοῦ τρίτου τιμήματος ἀνομάσθησαν, οἷς μέτρον ἦν συναμφοτέρων τριακοσίων· οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἐκαλοῦντο θῆτες. SIEB.
 Τιμήματα] C. A. præfert titulum: *περὶ τιμημάτων, de censibus.* KÜHN.
 Τιμήματα] Post *χρείας* in MS. novum caput, hoc titulo: *περὶ τιμημάτων.* Et incipit: *τιμήματα δὲ ἦν &c.* vid. de his *Sigonium* libr. IV. de *Rep. Athen.* cap. 4. & *Hoff.* lib. I. de *menfur.* c. 8. in *μέδιμος* n. 10. &c. JUNG.
 Τιμήματα] Et in *Falckenburgii* Codice hic novum tmema incipit, cui titulus præfigitur hic: *τὰ πολιτικῆς τιμήματα.* De his autem civium Atheniensium ordinibus videndus *Scholias.* *Aristophan.* & *Suidas.*
 5 Ζευγῶν] MS. *Ζευγητῶν* & mox semper variat. retinenda in *Polluce* videtur unica scriptio, nimirum vel per η vel per ε, ut hic editi *Ζευγητῶν*· nam antea & vulgati hic habebant *Ζευγητῶν*, ut MS. noster. Sed per ε etiam *Plutarchus*, & *Etymologicum Magnum*, & in fine *ὑποβίσιος* *Græca Aristophani Equitum*: contra per η *Ζευγητῆς* de *μεταβίτη* *Hesychius*, & *Ζευγητῆος* *Hesychius* & *Suidas*: *Etymologicum Ζευγητῆος.* JUNG.
 Ζευγητῶν] In præcedentibus *Seberianam* edit. *Ζευγητῶν* emendat ad oram Codicis sui *Κιβητῆος*.
 6 Ἐκ τοῦ πεντακοσιομεδίμου] Leg. ἐκ τοῦ πεντακοσίου μεδίμωνος μέτρα ὕγρα καὶ ξηρὰ ποιεῖν, ex eo, quod *quingentos modios, mensuras liquidas & aridas conficerent.* C. V. μέτρα ὕγρα καὶ ξηρὰ μέτρα &c. puto esse *ἰπεξήγησιν* præcedentis. potest etiam legi, *οἱ μὲν πεντακοσιομεδίμων ἐκ τοῦ μέτρα &c.* KÜHN.
 Ἐκ τοῦ πεντακοσιομεδίμου] MS. μέτρα ξηρὰ καὶ ὕγρα. Et videtur certe ita legendum: *οἱ μὲν ἐκ τοῦ*
 6 E 3

κληθέντες. ⁷ ἀνήλισκον δ' εἰς τὸ δημόσιον, τάλαντον· οἱ δὲ τὴν ἰππάδα τελοῦντες, ἐκ μὲν τοῦ δύνασθαι τρέφειν ἵππους, κεκλήσθαι δοκοῦσιν· ἐποιοῦν δὲ μέτρα τριακόσια, ⁸ ἀνήλισκον δὲ ἡμιτάλαντον. οἱ δὲ τὸ ⁹ ζευγίσιον τελοῦντες, ἀπὸ διακοσίων μέτρων κατελέγοντο· ¹⁰ ἀνήλισκον δὲ μνᾶς δέκα· οἱ δὲ τὸ ¹¹ θητικόν, οὐδεμίαν ἀρχὴν ἤρχον, οὐδὲ ἀνήλισκον οὐδέν. ¹² Ἀνθεμίον δὲ ὁ Διφίλου, ¹³ καλλωπίζεται δὲ ἐπιγράμματος, ὅτι ἀπὸ τοῦ θητικῷ ¹⁴ τέλους εἰς τὴν ἰππάδα μετέστη, καὶ εἰκὼν ἐστὶν ἐκ Ἀκροπόλεως, ἵππος ἀνδρὶ παρεστηκώς· ¹⁵ καὶ τὸ ἐπιγράμμα,

Διφίλου Ἀνθεμίον τόδ' ἵππον θεοῖς ἀνέθηκε,
Θητικῷ ἀντὶ τέλους ἰππάδ' ἀμειψάμενος.

Οἱ μὲντοι πρὸ τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν ἄλλων ¹⁶ συνόδων, δημοσίου ὑπηρεταί, οἷς ἐπέ-

dicti. & arario talentum solvebant. Illi vero Equitum censum solventes, quod equos alere possent, dicti videntur. mensuras autem colligebant trecentas, & semitalentum solvebant. Jugatorum autem tributum solventes, a ducentis mensuris dicti sunt. & solvebant minas decem. Mercenarii autem ordinis, nullum Magistratum obibant, neque quicquam solvebant. * Sed Anthemion, Diphili Filius celebratur epigrammate quod ex mercenario ordine in equestrem translatus est. Et imago est in Acropoli, equus Viro adstant, & Epigramma tale:

Diphilum habens patrem Anthemion Dis consecrat istum,

Quod sit equus, fuciat qui prope servus, equum.

Sed qui ante fora, & alios cætus publici ministri sunt, lictores dicuntur, quibus in-

πεντακοσιομίδιμου, (scilicet τιμῆματος μέτρα &c.) ut mox loquitur ἰταίου δὲ μέτρα τριακόσια· nisi tamen & vox πεντακόσια plane desit, omīssa a librario. *Plutarchi* enim verba in *Solone* sunt: τοὺς μὲν ἐν ξηροῖς ὄμου καὶ ὑγροῖς μέτρα πεντακόσια ποιοῦντας, πρώτους ἴταξε, καὶ πεντακοσιομίδιμους προσηγόρευσε. JUNG.

Ἐκ τοῦ πεντακοσιομ. μέτρου] Μέτρα cum *Kühni* ad MSS. fidem restitui, & omnino cum *Wagnermann* novocem πεντακόσια omīssam male censco: nisi præferenda sit potius quam *Kühni* adfert emendatio. Mox autem pro οἱ τὴν ἰππάδα τελοῦντες *Kühni* reposuerat εἰς τὴν ἰππάδα &c. sed vulgata lectio sic se satis recte habet.

⁷ Ἀνήλισκον] MS. ἀνῆλ. δὲ εἰς. JUNG.

⁸ Ἀνήλισκοι] MS. ἀνάλισκοι. SEB.

Ἀνήλισκον] MS. ἀνάλισκον· & sic infra: quo pacto tamen potius ἀνάλισκον scribendum, ut MS. *Seberi* noster habet: antea vero MS. noster ἀνήλισκον ut vulgo. JUNG.

⁹ Ζευγίσιον] C. V. ζευγίσιον· C. A. ζευγίδιον, censum *Zeugetium* solventes, a ducentis mensuris legabantur. quidam reddunt: *jugerinum, jugale, jugatorium*. vid. *Segm.* 132. KÜHN.

Ζευγίσιον] MS. ζευγίσιον· mox *Segm.* 132. iterum variat. Et placet fere magis ζευγῆται, & ζευγίσιον, ut apud *Hesych.* est: quamvis nemini quid velim præscriptum. JUNG.

Ζευγίσιον] Restitui ζευγίσιον præcunte *Kühni*, & ita quoque apud *Hesychium Palmerium* emendabat: *Hesychii* hæc sunt verba: Ζευγίσιον, τῆς ἐν Ἀθήναις πολιτείας τίμημα οὗτα κλούμενον· ἔν δὲ διηρημένη ἢ πολιτεία εἰς τέσσαρα τιμήματα. Pro κατελέγοντο autem *Falckenburgii* Codex διαλέγοντο, quod ante vulgata lectio præferamus? videndus autem de hisce *Scholiasse Aristoph.* ad *Equi*.

¹⁰ Ἀνήλισκον] C. V. ἀνάλισκον, sine augmento: ita Attici dicunt ἀνάλωσα, ἀνάλωκα· *Thucyd.* & *Thomas* in *Eclogis*; nec solvebant tantum publico nihil, verum etiam e publico victitabant, ἐκκλησιαστικῶν δικαστικῶν, θεωρικῶν τε χρήμασι, in diem sustentati. KÜHN.

Ἀνήλισκον] MS. ἀνάλισκον ut dixi. JUNG.

¹¹ Θητικόν] C. A. θητικόν, & dein iterum, ἀνάλισκον ubi leg. ἀνάλισκον. KÜHN.

Θητικόν] MS. θητικόν (supra tamen *Segm.* præc. cum vulgatis consentiebat) οὐδὲ μίας α'. ἢ, οὐδ' ἀνάλισκον οὐδέν. JUNG.

¹² Καλλωπίζεται] Se jactat & venditat hoc quasi ornamento, quod hinc ante, equus sit factus postea. θῆτας Romanorum *Clientes* esse ait *Halicarn.* KÜHN.

¹³ Τίλους] C. A. μέρους pro τέλους legit, quod quidem eodem recidit, elegantius tamen est τίλους, quod & omitti posset. KÜHN.

¹⁴ Καὶ τὸ ἐπιγράμμα, &c.] Prior editiones, ἐπιγράμμα Διφίλου, Ἀνθεμίον, τὸν δ'. Sed in MS. legitur Διφίλου· tametsi postea confuse ac perperam ἵππον τὸν δ' ἀνέθηκε θεοῖς. Integre autem, ut nunc edimus, recitat *Camerar.* ad caput ultimum libri secundi *Politicor.* *Aristotel.* diciturque Διφίλου Ἀνθεμίον scilicet υἱὸς υἱάται ἐλλίψι, præsertim Græcis quos Latini imitati, *Matth.* IV, 21. Γάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαιοῦ. *Lucian.* de *Aitol.* tom. III. pag. 257. Ὀρφύου, ὁ Οὐάγρον καὶ Καλλιόπης. *Verg.* *Æn.* VI, 36. *Deirhobe Glauci* &c. θεοῖς vero κατὰ συνήθειαν effertur perinde ut *Theogn.* v. 358.

— θεοῖσιν ἐπιυχόμενος.

Ἐ 1112.

— θεοῖσιν ἐπιυχόμενος. SEB.

Καὶ τὸ ἐπιγράμμα, &c.] C. A. ex correctione Διφίλος Ἀνθεμίον post MSS. ἵππον τὸν δ' ἀνέθηκε θεοῖς. *Epigramma* ita Latine redderem:

Hunc Dis donat equum, genuit quem Diphilus olim Anthemion, primum θῆτα, deinde & eques. *Hesych.* qui notat locum in arce Ἀνθεμίον dictum esse, sine dubio indigitat, ab hoc *Anthemionis* donario nomen tractum esse. Cæterum si sequamur lectionem *MSSorum*, omīssio Διφίλος vel Διφίλ' duo erunt pentametri. KÜHN.

Καὶ τὸ ἐπιγράμμα, &c.] Et in nostro MS. confuse est, quemadmodum in *Seberi*, ἐπιγράμμα Διφίλου, Ἀνθεμίον ἵππον τὸν δ' ἀνέθηκε θεοῖς, qui est integer pentameter ut alter. Nec aliter invenit *Schoetus* noster, in cujus observationibus ita invenio: Διφίλου γρ. Διφίλου Ἀνθεμίον ἵππον τὸν δ' ἀνέθηκε θεοῖς, & supra Διφίλου. Vide alias de servis equitis censum in bonis habentibus *Brodant* ad *Antholog.* lib. XII. c. 47. ad epigramma quod incipit: ἦ Στέφανος &c. JUNG.

Καὶ τὸ ἐπιγράμμα, &c.] Ita ut *Seberi* edidit ad *Basileensem* editionem restituerat *Doctif.* *Camerar.* o *Falckenburgii* Codex habet Διφίλου Ἀνθεμίον τὸν δ' ἀνέθηκε θεοῖς. Non mutavi receptam lectionem, malim tamen scribere per binos pentametros ad fidem MSS. Ἀνθεμίον ἵππον τὸν δ' ἀνέθηκε θεοῖς &c.

¹⁵ Συνόδοι δημοσίου, ὑπῆρ.] MS. οἱ δημ. & mox: οἱ ἐπίταττοι ἀνέργ. SEB.

Συνόδοι δημοσίου, ὑπῆρ.] MSS. οἱ δημοσίου ὑπῆρται. C. A. οἷς ἐπίταττοτο. C. V. οἷς ἐπίταττοι ἢ ἱεργεῖς de illis *Schol. Aristoph.* in *Equit. Thestroph.* vid. ejus & *Lysistratam.* KÜHN.

Junctum erat, immodestos arcere, & non convenientia dicentes abripere. * Tum & Scythæ appellabuntur, & Sagittarii. Atque Penthini ab eo, qui primus eorum instituit officium. Telonia autem erant, quæ solvebantur quinquage-

τατον ἂν εἴργειν τοὺς ἀκοσμοῦντας, καὶ τοὺς αὐτῶν μὴ δεῖ λέγοντας ἐξαίρειν * καὶ Σκύθαι ἐκαλοῦντο, καὶ τοξόται, καὶ σπυσινοί, ἀπὸ τοῦ πρώτου συντάξαντος τὴν περὶ αὐτοὺς ὑψηροσίαν· τὴν δ' ἦν, τὰ παρὰ τοῖς πεντηκосто-

Συνόδων δημόσιοι, ὑπὴρ.] MS. συνόδων, οἱ δημοσίου ὑπέρηται, οἱ ἐπίτατοι ἀνείργ. forte legendum: συνόδων, οἱ δημοσίου ὑπέρηται, οἱ ἐπίτατοι &c. ἐξαίρειν, καὶ σκ. sic enim videtur distinguendum; quamvis & vulgata lectio bene habeat si legas & distinguas: συνόδων, δημοσίου ὑπέρηται, οἱ ἐπίτατοι (vel ἐπίτακτοι) ἀνείργειν &c. ἐξαίρειν, καὶ &c. nam, ut vulgatur, ἐπίτατος vox nihili est. οἱ δημ. & ἐπίτατοι etiam in suo MS. fuisse testatur Seberus. Et infra de hoc genere IX, 10. δημόσιος οἰκίτης. JUNG.

Συνόδων δημόσιοι, ὑπὴρ.] Restitui cum Κῆβησι δημοσίου ὑπέρηται, & tum ex C. V. οἱ ἐπίτατοι ἂν εἴργων τοὺς ἀκοσμ. quæ sunt elegantia. ante nos οἱ ἐπίτακτοι (Κῆβησι ad oram sui Codicis, ἐπίτακτοι) ἀνείργειν &c. οἱ ἀκοσμοῦντες vero sunt οἱ ἀτακτοῦντες, ut superius ἀκοσμοῦσαι γυναικίς, & Ηεσυχίου ἀκοσμοί exponitur ἀτακτοι.

16 ἂ μὴ δεῖ λέγοντας ἐξαίρειν.] Ἐκκρούειν, ἐκβάλλειν, silentium imponere, ejicere, e medio abducere. erant autem μαστιγοφόροι, flagelliferi. Kühn.

ἂ μὴ δεῖ λέγοντας ἐξαίρειν.] Ejicere concione vel abducere. sic in Comici *Acharnensibus*, initio statim *Amphisbeo* suadere volente Atheniensibus in concione ut pacem cum Lacedæmonius faciant, illis ab hac re alienis, statim a ceryce inclamantur οἱ τοξόται (quos *Noster* infra *Segm.* seq. nominat, & supra *Segm.* 104.) ut illum abducant: qua de re statim conqueritur *Demopolis*.

Ὁ ἄνδρες πρυτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν, τὸν ἄνδρα ἀπαγοῖτες, ὅστις ἡμῖν ἤθελε Σπονδὰς ποιῆσαι, καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας. vid. *Scholiastem Græcum*: εἰσι δὲ οἱ τοξόται, δημόσιοι ὑπέρηται &c. *Ηεσychius*: τοξόται, οἱ δημόσιοι ὑπέρηται. *Suidæ*: τοξότης, ὀπλητής. Ἀριστοφάνης: τοξότης συνήγορος ὡς περὶ εὐάθλος ἀντί τοῦ ὑπέρητης. Et alibi *Aristophanes*, ut in *Theophrastiaz.* in concione mulierum,

Προσέρχεται γὰρ ὁ πρύτανης, χ' ὡ τοξότης. Et: — δῖον αὐτὸν εἰσάγων Ὁ τοξότ', ἐν τῇ σκιδί, κἄπειτ' ἐνθαδὲ Στήσας φύλακτε, καὶ προσίειμι μῆτινα Εἴα πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ τὴν μάστιγ' ἔχων Παιὶ ἢ προσίη τίς. —

Ubi vides & flagella habuisse: & aliquoties ea fabula mentio, qui ibidem & Σκύθης. Πῶς ἂν ἀπάλθοιμι καὶ τοῖς Σκύθην λάβοιμι? &c. Ὁ δὲ γὰρ ὁ Σκύθης φύλαξ πάλαι ἐφίστην &c. & barbarus illi adijungitur sermo. Ἔτι (ait Σκύθης) γάρ σὺ τὴν μάστιγα ἐπιτυμῆς λαβῆν; Ἰππεύσει· καὶ εἰλον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χ' οἱ τοξόται sæpe alibi, ut *Lysistrata*:

— πούσθ' ὁ τοξότης; Συλλάμβαν' αὐτὸν κ' ὀπίσω τὰ χεῖρε δεῖ. quem statim vocat δημόσιον sic enim subjicit: Εἰτ' ἄρα νῆ τὴν Ἀρτεμιν τὴν χεῖρά μου ἄβραν προσοίσει δημόσιος ἂν κλαυῖσται.

Et statim: — πού ἔστιν ἕτερος τοξότης, Et: — τούτ' τί ἦν; καὶ τοξότης; ταύτης ἔχει.

Et statim Scythas vocat: Ἡμῖν ὁμοίως χαρῶμεν αὐταῖς ὃ Σκύθαι, συνταξάμενοι. —

Et: — Ἀποστρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν ὃ Σκύθαι. *Plato Protagora*: de more concionis apud Athenien-

ses, si quis συμβουλεύειν suscipiat de artificio cujus ipse non videtur peritus, sed expertus, licet alias distul. & opt. vir sit, tamen non ferant, sed derideant & tumultuentur donec ille desistat, ἢ οἱ τοξόται αὐτὸν ἀφελκύσωσι, ἢ ἐξαίρωται, κελυόντων τῶν πρυτανίων. JUNG.

17 Πευσινοί] C. A. σπυσινοί. C. V. σπυσινοί. vid. *Etymolog.* Magn. in τοξόται & τοξόται, & *Aristoph.* in *Acharnens.* non procul ab initio, & ibi *Scholias.* Kühn.

Πευσινοί] Πευσινοί quinam? nulli amplius: egregie enim MS. noster, σπυσινοί clare habet: quod istorum ὑπέρητων δημοσίων nomen proprium: ait *Noster* sic dictos esse ab eo qui hoc ministerii genus instituisse primus: quæ omnia apud *Suidam* salva remanserunt, cujus verba sunt: τοξόται, οἱ δημόσιοι ὑπέρηται· φύλακες τοῦ ἄστυος τῶν ἀριθμῶν χίλιοι· οἱ τινες πρότερον μὲν ἠκούον τὴν ἀγορὰν μέσσοι σκηνοποιούμενοι· ὑστερον δὲ μετέβησαν εἰς Ἄρειο πάγον. Ἐκαλοῦντο δὲ οὗτοι καὶ Σκύθαι καὶ σπυσινοί, ἀπὸ Σπυσινοῦ τινὸς τῶν πάλαι πολιτευομένων συντάξαντος τὰ περὶ αὐτοῦ. *Etymologicæ* auctor in τοξόται, habet σπυσινοί. Et in τοξόται σπυσινοί, οἱ δημόσιοι δούλοι Ἀθηνῶν ἀπὸ Σπυσινοῦ τοῦ πρώτου καταστήσαντος αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ὑψηροσίαν· ubi vix dubitem σπυσινοί, & σπυσινοί & σπυσινοῦ cum *Suida* & nostro *Polluce* MS. legere: facilis lapsus ex eu in ou & ex in in μ, præferam ut in MS. & antique editis scribitur, perinde ut μ, nisi quod alter dependulus apex desit. Nolim tamen te ignorare, Penthinos a Penthue eos dictos apud *Scholiastem Aristophan.* ad *Acharnens.* non longe a principio legi. ἐκαλοῦντο οὗτοι (sc. τοξόται) αἱ. καὶ Σκύθαι καὶ πευσινοί, Πευσινοί τινος τῶν πάλαι πολιτευομένων συντάξαντος τὰ περὶ αὐτοῦ, quæ pro lectione vulgata sint. mihi tamen MS. nostri scriptura non ideo placeat minus. Ad Scythas illos mille quoque puto respexisse *Ηεσychium* quem scriberet Σκύθαι· οὕτω τὶ τῶν γενεῶν ἐλέγετο. Quid vero si hinc convivium *Æschinis* extrema Oratione περὶ παραπροσβ. sumptum dicamus in *Demosthenem*: καὶ δέομαι εὐσελί με, καὶ μὴ τὰ λογογράφα καὶ Σκύθη κακῶ ὄντι παραδοῦναι· non vero a Scytharum barbarie & crudelitate, ut *paræmiographi* recentiores volunt? Non tamen ita est: sed respicit Orator ad majores *Demosthenis*, & maternum genus, de quo eadem oratione: καὶ ταῦτ' ὡ Δημοσθένης, ἐκ τῶν νομίδων Σκυθῶν τὸ πρὸς μητρὸς γένος ἂν. Hinc nimirum & *Dinarchus* in ea contra *Demosthenem* ait: τὸν κατάπτυστον τοῦτον καὶ Σκύθην· ubi tamen quasi particula nulla intercederet vertunt, *imprimis Scytham*. *Æschin.* περὶ παραπροσβ. fere extrema: καὶ τριακοσίου τοξότας Σκύθαι ἐπρίαμθα, καὶ τὴν δημοκρατίαν βεβαίως εἶχομεν. vid. plura apud *Æschin.* κατὰ Κτησιφ. & *Suidam* in *Δημοσθένει*, & *Schottum* nostrum in vita *Demosth.* Sed hæc extra oleas, & nostri iudicii δρυφάκτους. repetamus nostros Scythas. de iis & *Andocidis* initio fere orationis περὶ τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης locus est: καὶ τοξότας τριακοσίου Σκύθαι ἐπρίαμθα. JUNG.

Πευσινοί] Σπυσινοί ex emendatione nostra textus habet: & apud *Aristophanis Scholiastem*, cujus locum *Jungermannus* noster habet, ita scribendum quoque.

18 Τὴν περὶ αὐτοῦ] C. A. ἐπὶ τὴν περὶ αὐτοῦ ὑψηροσίαν, quasi legisset συντάξαντος αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ὑψηροσίαν. Kühn.

19 Τέλη δ' ἦν, τὰ περὶ τ. π. &c.] MS. παρὰ τοῖς Σκυθ.

λόγοις ἢ ἐλλυμεινοῖς ταῦτα δ' ἐκαλεῖτο, ἐλλυμει-
νιά τε, καὶ ²⁰ ἐμπορικὰ καὶ ²¹ δεκατευτήρια δέ ποτε

simæ collectoribus, & exactoribus :
hæc autem vestigalia vocantur, &
temporalia. Nonnunquam & decimas

Τέλη δ' ἦν, τὰ περὶ τ. π. &c.] MSS. παρὰ τοῖς π.
& ποχ ἐλλυμεινοῖς C. V. & iterum ἐλλυμεινία. C. A.
ex correctione, ἐμπορικὰ. *Gloss.* ἐλλυμεινοῖς, λι-
μεινάρχη, πορτίστορ. unde ἐλλυμεινίον, πορτίστον. Kühn.

Τέλη δ' ἦν, τὰ περὶ τ. π. &c.] MS. τέλη δὲ ἦν, τὰ
παρὰ τοῖς περὶ τ. π. ἢ, ἐλλυμεινοῖς ταῦτα δὲ ἐλλυ-
μεινία ἐκαλεῖτο, καὶ ἐμπορικὰ. Et restituendum omni-
no, ut & MS. Seberus habet, παρὰ τοῖς non nunc pri-
mum illæ particulæ commutantur vitio locum: & scri-
buntur enim eadem fere nota in libris vetustis. Vide
vero de publicæ pecuniæ genere hoc *Sigonium* lib. IV.
de Rep. *Ath.* c. 3. Jung.

Τέλη δ' ἦν, τὰ περὶ τ. π. &c.] Rejiculam lectionem περὶ
alia meliori, quam in manus suppeditant MSS. com-
mutavi, siquidem ita sensus postulet: ἐλλυμεινοῖς
quoque & ἐλλυμεινίον, quam vulgatarum lectionem cum
MSS. malim, quamvis & *Pollux* noster inferius IX,
29. ἐλλυμεινοῖς & ἐλλυμεινίον habet: ἐλλυμεινίον pro-
ptie dicitur, qui decambulandi, aliulve rei cuiuscun-
que agendæ causa portum frequens invisitat, itaque
de se *Synesium* in *Ephesolis*: οὐδ' ἐλλυμεινίον συχρὰ: cum
autem nulli alii portus magis tererent, quam qui co-
gendo præerant portorio, ἐλλυμεινοῖς sunt dicti, &
ἐλλυμεινίον, quando in portibus muneris sui obeundi
ergo aderant: *Hesych.* ἐλλυμεινίον, τελωνίον τὰ ἀπὸ
λιμῶν καὶ θαλάσσης. Effereudis itaque inferendilque
mercibus vestigal erat constitutum, unde apud *Liba-
nium* in *Olympid.* I. τὰ χρήματα τὰ ἐκ τῶν λιμῶν,
collecta ex portorio pecunia, & *Aristoph.* *Scholiassem*
in *Vespa* τὰ ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμῶν τέλη
hoc vero qui exigebant portitoribus seu ἐλλυμεινοῖς
jus erat aperiendi, quibus illatæ merces incrant, ci-
stas, æstimandarumque rerum: elegans ea de re lo-
cus in *Julii Africani Cælis* p. 304. Εἰσκομίζεσθαι δὲ
θώρακος νίους, καὶ στολίδας, καὶ περιεσφαιλάδας, ὄπλα,
κημίδας, μαχαίρας, τοξόματα ἐν κιβωτοῖς ὡς φορτα-
γωγῶς κατισκευασμένα ὡς ἱματίων ἐόντων, καὶ ἄλλων
ἀγωγίμων, ἅπερ οἱ ἐλλυμεινοῖς ἀνοίξαντες καὶ ἰδόντες
ὡς ἱματία μόνοι τιμῶσται· vident illos æstimam-
se invecas merces, ac vestigalis impoluisse summam.
Olim vero vendita fuisse plus licitantibus vestigalia apud
Athenienses præside Poletarum magistratu supra *Segm.*
99. *Pollux* noster docuit, & nos ad eum locum illustri
exemplo ex *Plutarchi Alcibiade*: idem obrinuisse
apud Romanos constat, & ponam insignem locum
ex *Digest.* 39. tit. 4. L. 9. *Locatio vestigalium, qua
calor licitantis ultra modum solita conditionis infla-
vit, ita demum admittenda est, si fidejussores idoneos,
& cautionem, is qui licitationem vicerit* (ὅστις ταῖς
τιμαῖς υπερέβαλε τῶν ἀπονούμενων, ex *Plutarcho* dicas)
offerre paratus sit: fidejussores itaque constituere oport-
tebat, ἐγγύους καταστήσαι, & cautionem præstare ves-
tigalium emptorem, nisi si quis diuissimus esset &
probata fidei: sic quoque ἐλλυμεινίου seu portorii ven-
ditii mentionem facit *Aristoteles* *Oecon.* II. cap. 2.
eximius est locus ideoque in medium producatur: Καλι-
στράτος ἐν Μακεδονίᾳ πολουμένον τοῦ ἐλλυμεινίου ὡς
ἐπὶ τὸ πολὺ εἰκοσι ταλάντων, ἐποίησε εὐρεῖν τὸ διπλά-
σιον· κατὰ δὲ γὰρ ἀνούμενους τοὺς εὐπορατίους αἰεὶ, διὰ
τὸ διῦν ταλαυνταίους καθιστάται τοὺς ἐγγύους τῶν εἰκο-
σι ταλάντων, προκίρυξεν ἀνείσθαι τὸν βουλόμενον, καὶ
τοὺς ἐγγύους καθιστάται τοῦ τρίτου μέρους, καὶ καθ'
ὀπίσον ἕκαστος δύνηται πείθειν· quo in loco portorii em-
ptores fidejussores constituere videmus ταλαυνταίους,
quorum *divitiæ talentum ad minimum æquarent.* sed
ad portitores: Epitolas porro ad eos fuisse declaras ex
Terentii Phormione *Act.* I. Sc. 2. patet, ad quem lo-
cum profero quæ *Donatus* habet: *Mox veterum, inquit,
magistris tributorum, id est, publicani operam in portu
dabant inferendarum rerum & efferendarum vestigal exi-*

gentes: & continuo quærit Atticone id more, an vero
Romano dixerit *Terentius*? Attico certe potius, quia
ex *Apollodero*, quem in illis præeuntem haud dubie imi-
tatur, versa est in Latinum sermonem illa fabula:
obtinuisse tamen & apud Romanos epistolarum ves-
tigal nulli dubitamus: addam præterea *Nonii* verba:
*Portitores dicuntur telonarii, qui portum obfidentes
omnia suscitarentur* (suscitarentur, vel potius *scruta-
rentur*) *ut ex eo vestigal accipiant.* Fuit autem hoc
hominum genus invisum plane ac contemptum, pro-
ut & foeneratores, quapropter in *Evangelis* τελωνίαι
pro vilibus minimique pretii hominibus veniunt: *Ci-
cero* de *Officiis*: *primum improbantur in questibus, qui
in odia hominum incurrunt, ut portitorum, ut san-
catorum*: fraudem quoque illis quibusvis artibus factam
ex illis *Luciliis* patet: *Facis idem, quod ille, qui in-
scriptum e portu exportans clanculum ne portorium dent:
& capiendus hunc in modum forsitan vexatus Varro-
nis locus apud Nonium*: *Es defraudasse cauponem,
bonam* (diversimode eruditi viri: nos *cauponam* legi-
mus) *luto oblevisse, tum portitores ara inducere*: mal-
lem equidem *portitorum*, eo sensu: tum vestigali por-
titores debito defraudarunt. Sed satis est temporis ac
operæ, quam hominum vilissimis impendimus.

20 *Εμπορικὰ.*] *Interpr.* *emporialia*, ut editio *Basi-
leensis* legit: male jam editur, *temporalia.* *Vetus O-
nomast.* ἐμπορικὸς, ἱστορικὸς. Kühn.

21 *Δεκατηρία.*] *Leg.* *δεκατηρία*, *loca decimis vel
vestigalibus colligendis destinata*, ubi & de decimis
controversiæ judicabantur. *δεκατηρία* etiam species ves-
tigalis erat. vid. *Harpoer.* in *δικατευτάς.* *Menf. Att.*
Leet. lib. III. c. 2. ubi legit recte, *δεκατευτήρια* cum
C. V. Kühn.

Δεκατηρία.] Hoc vitiosum vocabulum retinuit & *Si-
gonius*, dum hæc ita interpretatur dicto jam loco:
*Τέλη fuerunt quæ quinquagesimarum collectores, & por-
tiores exegerunt: aliquando etiam δεκατηρία instituan-
tunt, fuitque decima telos.* Vera enim lectio est,
quam MS. noster habet: καὶ δεκατευτήρια. Vidit hoc
& *H. Stephanus*, quare ad vulgatum *δεκατηρία*, in
suo Codice ad oram adposuit: *καὶ δεκατευτήρια*; 2 *δε-
κατευτήρια* nimirum, quod *τελωνίον* etiam exponit *Hes-
ychius*: hinc exactores ipsi *δεκατευταί*, *τελωνίαι*, *οἱ τῶν
δεκάτων ἢ δεκάτων ἐκλέγοντες*, ut ait *Hesychius*. Et *Har-
poeratio*: *δεκατευτάς* ἀπὸ τῶν τελωνίων, τοὺς τῶν δεκά-
των ἐκλέγοντας. Ἀτιφῶν ἐν τῇ πρὸς Δημοσθένους γρα-
φῇ: ὅτι δὲ τῶν τελωνίων ἢ δεκάτων, ἐδήλωκε Δημοσθένης
ἐν τῷ περὶ τῶν τελωνίων qui iidem & *δικατηλόγοι*, ut a-
pud eisdem habes, & infra IX, 29. Et idem illud
δεκατευτήρια, ne extraneum testem arcessere opus ha-
beamus, ille *Noster* reperit infra IX, 29. Jung.

Δεκατηρία.] Restitui, prout est in MSS. *δεκατευτή-
ρια* & ita *Pollux* IX, 28. Præverat *Kühnius*: est ita-
que *Pollucis* loci sensus, *Et aliquando quoque cellula
colligendis decimis sunt constituta, nam & decima ves-
tigal est.* Decimæ vero præcipue pendi solebant tam
diis ipsis quam reipublicæ regibusve, quod illæ viden-
tur iustissimæ efficiendo vestigali partes, adeo ut
hoc vestigalis genus fuerit receptissimum: itaque ves-
tigalia tam maritima quam agraria decimis præcipue
constabant partibus proventuum aut exportandarum im-
portandarumque rerum: de utrisque quidem *δεκατηρία*,
sed de agrariis *ἐκφόριον* & *ἐπιχαρπία* dici solet, do-
cente *Aristotele* *Oeconom.* II. cap. 2. de maritimis au-
tem elegans est apud *Demosthenem* περὶ ἀτλιμῶν lo-
cus. Porro apud *Babylonios* legem fuisse, quæ cuius-
vis illatæ mercis decimas pendere juberet, quaque sub-
dole sit usus *Anisimenes Rhodius*, narrat *Aristoteles* *Oe-
con.* II. cap. 2. Lex quoque divina Judaico populo dec-
imas proventuum singulis annis solvendas imperavit,
in-

infutuerunt. Et decima telonii species erant. Et jumenta alentes, ζευγίσιον tributum solvebant. Cæterum olim in Pnyce, comitia celebrabant. Pnyx autem, locus erat juxta Acropolim: apparatus more vetustæ simplicitatis, non ad theatri splendorem. * Aliæ autem conciones, in Bacchi theatro congregabantur: solaque

κατέστησαν, και δεκάτη τὸ τέλος ἦν και οἱ 22 ζευγοτρόφουτες 23 ζευγίσιον ἐτέλουν. 24 Ἐνεκκλησίαζον δὲ πάσαι μὲν ἐν 25 τῇ Πνυκί πνύξ δὲ ἦν χωρίον 26 πρὸς τὴν ἀκρόπολιν, κατεσκευασμένον κατὰ τὴν παλαιὰν ἀπλότητα, οὐκ εἰς θεάτρου πολυπραγμοσύνην. * αὐθις δὲ 27 τὰ μὲν 133 ἀλλὰ ἐν τῷ Διονυσιακῷ θεάτρῳ, μόνας δὲ τὰς

quam jus Muhammedicum in pluribus sequitur: haud pauci certe in juris Muhammedici Pandectis de decimis pendendis, earumque exactione sunt tituli. Athenienses quoque cum sub Pissistrato degerent, decimas sortium suarum partes quisque pendebant in Decorum & reipublicæ usum, qua de re ipsius Pissistrati verba scribentis ad Solonem audiamus: ἀρχῆν δὲ ἕκαστος Ἀθηναίων τοῦ αὐτοῦ κλήρου δικάτην οὐκ ἐμοί, ἀλλ' ὅπόθεν ἔστι ἀναλοῦν εἰς τε θυσίας τὰς δημοτικαῖς, και εἰ τε ἄλλο τῶν κοινῶν, και ἢ ὁ πόλεμος ἡμῶς καταλάβῃ: τοῦ αὐτοῦ κλήρου δεκάτην, sortis sua decimas, apud veteres autem κλήροι de possessionibus hereditariis potissimum intelliguntur, quæ cum essent agrariæ plurimum, κλήρους sæpius agros dici contingit: sic Hesiodus, ad quem ea de re docuit vir maximus Georg. Grævius, cujus illætable factum cheu! ipsi Musis vagis jam, nec certa sede morantibus lachrymas nuper excussit: eoque modo est in Aristotelis carmine apud Æliam. de Animal. lib. XI. c. 4. & mox alterum habebimus, qui hanc vocem illustret, locum. illa vero Pissistrati epistola apud Diogenem Laertium extat in Vita Solonis. His autem cogendis decimis, qui publico jussu prærant, δικάτευται δέ, δὲ δικάτευται, τὴν ἀνάγειν, δικάτην ἐπιπράττεσθαι, inquit Hesychius breviter, quæ latiora habes & luculenta magis apud Harrocratorem & Etymologicum Androem: iidem & δικατηλόγοι Chrysothomo, quos cum φορολόγοις jungit: videlicet in ista voce dicitur Lexicographi. Erant porro agri vectigalibus & decima pensione liberi ac immunes, illosque ἀδικατύτους dicebant: ex quibus decimarum vectigal non colligebatur: hæc autem vectigalium immunitas non nisi a regibus aut a republica concedi poterat; illamque consequi summi ducebatur honoris: nec certe quisquam, nisi cujus non mediocria in republicam existebant merita, hac ἀτελείᾳ fruebatur: ita in Smyrnaeorum Decreto Palamarnesia incolis sancitur ἀτέλεια, quod in Seleucum se pronos demonstrassent præsidiumque a Smyrnaeo populo missum receperunt: sed ipsa ponam verba, quia plurimam huic rei lucem affundent: και τούς τε κλήρους ἐαυτῶν τῶν δύο, ὅτι ὁ Θεὸς και Σωτὴρ Ἀντιστοχὸς ἐπιχώρησεν αὐτοῖς, και πρὶ οὗ Ἀλέξανδρος γεγράφηκεν εἶναι αὐτοῖς ἀδικατύτους: pauloque post id ipsum dicitur ἀτέλεια & videntur hic κλήρους ἀδικατύτους, agros decimis immunes, quo modo mox in eodem Decreto ἀκληροῦχοι dicuntur, qui necdum κλήρους, agros possident, quos colant: ad hunc autem locum lege quæ Anglorum Doctiss. Joh. Seldeni de decimis adnotat. Apud Hesychium porro est: ἀδικατύτους, ἂν δεκάτην οὐδὲς ἴδωκεν: quæ respiciunt istum Aristophanis locum in Equitibus:

Ἀδικατύτους τῶν θεῶν ἰεράς ἔχοντα κοιλίας.

ad quæ verba Scholiastam vide, qui victimarum decimas partes Prytanibus cessisse refert. Istæ vero adicula, in quibus collectæ teroni solebant decimæ, dicebantur δικάτευτήρια, de quibus ipsis hic Pollux nolter: eaque aut plura erant aut pauciora pro colligendi vectigalis ratione: apud Procopium Hist. Arc. c. 25. Iericarii vestes sericas majori, quam solebant, vendunt pretio, αἰτιώμενοι μείζον μὲν ἢ πρότερον ἐν χρόνῳ τὰ παρόντι ὑπὲρ αὐτῆς (μεταξὺς) καταβάλλεσθαι τὸ τίμημα Πέρσαις, πλείω δὲ νῦν τὰ δικάτευτήρια εἶναι ἐν γῆ τῇ

Ἰωμαίων. Solent autem sæpiissime decimarum nomine quævis vectigalia intelligi, & δικάτευται, vel δικάτηλόγοι simpliciter haud raro sunt φορολόγοι, τελῶνται. Atque hæc præter instituti rationem paulo latius.

22 Ζευγοτρόφουτες] Bigam mulorum alentes. (Icus Orat. IV. οὐτε κατεζευγοτρόφους, ἐπεὶ οὐδὲ ζεύγος ἐκ τῆσιν ὄρεσιν οὐδὲσπώποτε, ἐπὶ τοσαύτοις ἀγροῖς και κτήμασι, neque alenῆσι mulorum bigis rem mivivisti, quoniam nunquam habuisti bigam mularem tot arborum prædiorumque dominis. Dicitur etiam τὸ ζεύγος simpliciter. Kühn.

23 Ζευγίσιον] MS. και ζευγίσιον (sc. ζευγίσιον, ut Segm. 130.) ἐδ τέλος οἱ ζευγοτρόφουτες ἐτέλουν. SEB. Ζευγίσιον] C. V. ζευγίσιον pce n supra Segm. 130. pcr i ζευγίσιον. Kühn.

Ζευγίσιον] MS. nolter fere ut Seberis: ἦν και ζευγίσιον τι τέλος οἱ ζευγοτρόφουτες ἐτέλουν. JUNG.

Ζευγίσιον] Ita superius hanc vocem restituiimus cum MSS. & Etymologo, qui & eam scripturæ rationem habet: hic tamen utpote in re omnino diversa ζευγίσιον præferam: sed in textu nihil mutamus.

24 Ἐνεκκλησίαζον] C. V. ἐκκλησίαζον; male, nisi accentus retrahatur. Kühn.

Ἐνεκκλησίαζον] MS. ἐκκλησίαζον δὲ &c. bene. JUNG.

25 Τῇ Πνυκί.] MS. τῇ Πνυκί. (statim tamen Πνύξ. JUNG.

26 Πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν] MS. πρὸς τῇ Ἀκρόπολι. SEB.

Πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν] MSS. πρὸς τῇ Ἀκρόπολι. Thucyd. lib. VIII. ἐκκλησίαν συνέλεγον, μίαν μὲν εὐθὺς τότε πρῶτον ἐς τὴν Πνύκα (leg. Πνύκα) καλουμένην, ὑπὲρ και ἄλλοτε εἰσέβησαν ἐν ἧπὲρ και τοὺς τετρακασίους καταπαύσαντες, τοῖς πεντακισχιλίοις ἐψηφίσαντο τὰ πράγματα παραδοῦναι &c. ἐγίνοντο δὲ και ἄλλαι ὕστερον Πνυκαὶ (leg. Πνυκί) ἐκκλησίαι, ἀφ' ἧν και νομοθέτας και ἄλλα ἐψηφίσαντο ἐς τὴν πολιτείαν. conf. Meurf. Athen. Asiæ. libr. II. cap. 9. Urian. in Orat. de falsa leg. Kühn.

Πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν] MS. πρὸς τῇ Ἀκρόπολι παρεσκευασμένοι κ. quæ lectio vulgata: nihil cecidit, imo meo iudicio antister: & habet etiam MS. Seberis nostri πρὸς τῇ Ἀκρόπολι, prope ascent. De Pnyce pulcre & Aristophanes initio Acharnensium introducitur Dicaopolim ad concionem tendentem, quæ indicta erat, & adhuc solitudinem videntem:

Ὡς νῦν ἐπὶ οὐδὲς κυρίας ἐκκλησίας Ἐωθινῆς, ἔρημος ἢ πνύξ αὐτῆς.

Sed de Pnyce & theatro Dionysiacæ, concionum locis, vid. Sigon. libr. II. de Republ. Athen. cap. 4. JUNG.

Πρὸς τὴν Ἀκρόπ. κατεσκ.] Mutavimus paululum distinctionem ex Kühni nostri mente: ante nos distinctio commatica erat post κατεσκευασμένον. Codex autem Falckenburgii ante ἐνεκκλησίαζον titulum habet Περὶ ἐκκλησιῶν.

27 Τὰ μὲν ἄλλα] C. A. τὰ μ. ἄλλα quod non prætulerim vulgato, quia τὰ ἄλλα complectitur & præmia & plura alia. Thucyd. lib. VIII. ἐς τὸ πρὸς τῇ Μουσικῇ Διονυσιακῇ θεάτρῳ ἰδόντες και θέμενοι τὰ ἄλλα, ἐξεκκλησίασαντες, και ὄξαν αὐτοῖς, εὐθὺς ἐχώρουν ἐς τὸ αὐτῶν &c. ubi certe de ἀλλοις non fuit deliberatum. Kühn.

Τὰ μὲν ἄλλα &c.] Ἄλλα hic in textum reddiderat

ἀρχαιρεσίας ἐν τῇ²⁸ Πνυκί, ἀφ' ἧς τὸν τοῦ δήμου θύρουβον, ²⁹ Πνυκίτην Φασίν οἱ Κωμικοὶ ἐκάλουν δὲ τὴν ³⁰ προεδρίαν, καὶ πρῶτον ξύλον. ³¹ καὶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, τὴν πρῶτην καθέδραν. ³² τὰ δ' ὑποστρωνύμενα τοῖς δικασταῖς ³³ ἐπὶ τῶν ἐδρῶν, ³⁴ ψιθία ἀνομάζοντο. Ἀνδροφόνος, Φονεύς, σφαγεύς, Φαρμακεύς, Φονῶν, Φονικός, μαιφόνος· ἐκτείνεν, ἀνεῖλεν, ἐφόνευσεν, ἀπέσ-

consularia comitia, in Pnyce. Unde Populi tumultum, Comici Πνυκίτην vocant. Primum autem accubitum, & primum lignum vocabant. & in foro, primam cathedram. Quæ autem Judicibus, in sellis ipsorum substrata sunt, storeæ vocantur. Homicida, occisor, mactator, veneficus, occidens, cædis studiosus, cæde pollutus. Occidit, interemit, cæcidit, ma-

Kühnius, sed præfero vulgatam lectionem. De Πνυκί videndus & *Erymologus* ac *Suidas*: *Ulpianus* in *Demosthenem* de Fall. Legat. ἡ δὲ Πνυξ ἐκαλεῖτο ἀπὸ πνυκῶς ἐκεί τὴν δῆμον πλησιάζειν? sed an non melius pro πλησιάζειν scribamus ἐκκλησιάζειν? puto sane.

²⁸ Πνυκί] Iterum MS. Πνυκί. JUNG.

²⁹ Πνυκίτην φασίν &c.] MS. πν. κελήκασιν οἱ κ. SEB.

Πνυκίτην φασίν &c.] *Aristoph.* in *Equit.* ab initio: δῆμος Πνυκίτης, ubi male Πνυκίτης legitur, ubi *Scholista* vide sis. KÜHN.

Πνυκίτην φασίν &c.] MS. Πνυκίτην κελήκασιν οἱ Κωμ. ubi κελήκασιν pro φασίν etiam habet MS. *Severi*, & utrumque rectum est: quamvis & alteram scripturam in Πνυκίτην & Πνυκί non malam esse ajunt, quam & in quodam loco *Aristophanis* adnotet *Scholias*, ut per metathesin positam, & conveniat cum etymo suo, a πνυκῶσθαι nempe: & in loco *Aristophanis* *Ephialtes* etiam δῆμος Πνυκίτης esse. Sed malim tamen apud *Pollucem* unam scripturam retinere Πνυξ, ut etiam in MS. est Πνυκί, Πνυκίτην &c. vulgato more nimirum ea voce usum, non poetice vel per metathesin. Scribe & apud *Hesychium* Πνυξ, ubi male Πνυξ. JUNG.

³⁰ Προεδρίαν] Infra *Segm.* 140. προεδρία: quæ & πρωτακαθέδρια *Matth.* XXIII, 6. SEB.

Προεδρίαν] MSS. προεδρίαν recte. *Aristoph.* εἰς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὀστίζεται, primo ut sedens loco, quæque se protrudit. KÜHN.

Προεδρίαν] MS. προεδρία: ut nimirum emendandum est: supra IV. 121. πρῶτον δὲ ξύλον ἢ προεδρία, μέλιστυ μὲν δικαστῶν & infra *Segm.* 140. vid. & *Sigon.* lib II. de Rep. *Ath.* c. 4. *Aristophanes* initio *Acharnensium*, de concione *Athen.*

Εἰς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὀστίζεται.

Et ibidem antea:

Οὐδ' οἱ πρυτάνεις ἤκουσιν, ἀλλ' ἀγρία ἤκουτες, εἴτα δ' ὀστιοῦνται (πῶς δοκεῖς;) Ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρῶτου ξύλου, Ἀθροῖο καταβήροτες. — JUNG.

Προεδρία] In textu cum *Kühnio* emendavi προεδρία. Προεδρία autem honorabantur, qui egregie de republica erant meriti, & solebat ab ipso populo ac senatus consulto προεδρία alicui decerni: nec cuivis honorem hunc concedi fas fuit, siquidem *Xenophon* περὶ προσῶν dicat: ἀγαθὸν δὲ καὶ καλὸν προεδρίας τιμᾶσθαι ἡμάρους καὶ ναυκλήρους: unde certe elicitur huic hominum generi vulgo non paruisse aditum ad hunc honorem. Sic qui bene gessit in bello rebus republicæ auxerant, primæ sedis jure donabantur; quin & in liberis quæsitum patrum virtute honorem devolvi fas fuit, unde apud *Lesbonastem* *Prætor.* οἱ δὲ τοῦτων παῖδες δημοσία ἐκτρέφονται, τιμώμενοι πανοπλίαις, προεδρίας &c. Præterea altera respublica alteram læpius propter accepta haud vulgaria beneficia προεδρία in publicis certaminibus honorabat: ita *Byzantini* publico decreto, quod est apud *Demosthenem* de *Corona* p. 487. Atheniensibus honoris ergo sanciant οἰκίαν προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι ποτὶ τὰν Θέλον. *Cæsar* quoque & *Lydis* Δέλοφοι ἔδσαν προμικτήην, καὶ ἀγγυλίην καὶ προεδρίην,

referente *Herodoto* *Clio*. Episcopis porro de προεδρία contentiones haud leves motus dedisse abunde Ecclesiastica docet historia.

³¹ Καὶ ἐν τῷ δικ.] C. V. καὶ μέλιστα ἐν δ. ergo in concione erat προεδρία & πρόεδρος, in iudicii vero primus locus πρῶτη καθέδρα. vid. *Hesych.* in *ἡμίσεις*. de Proedris tacet *Aristoph.* adeoque eos sero institutos existimat *Valesius*. KÜHN.

Καὶ ἐν τῷ δικ.] MS. καὶ μέλιστα ἐν τῷ δικ. plenius: ut infra etiam μέλιστα μὲν δικαστῶν in eadem re esse admonui. JUNG.

³² Τὰ δ' ὑποστρωνύμενα] C. A. ὑποστρωνύματα· leg. ὑποστρώματα· vulgatum tamen malle. KÜHN.

Τὰ δ' ὑποστρωνύμενα] MS. τὰ δὲ ὑποστρωνύμενα τ. recte etiam. JUNG.

³³ Ἐπὶ τῶν ἐδρῶν] C. A. ex correctione ἐπὶ τοῦ ἔδους, super sedili. KÜHN.

³⁴ Ψιθία] C. A. ψιθία ἰδία. C. V. ψιθία ἰδίως ἀνομάζεται, unde facile est legere: ψιθία ἰδίως ἀνομάζετο, proprie ψιθία dicebantur. vid. *Aristoph.* *Ranæ*, ubi *στρομάτα* τὰς ψιθίας appellat. ex C. A. legeris ψιθία ἰδία &c. *Gloss.* ψιθίος, *Teget*, *Marta*. KÜHN.

Ψιθία] MS. ψιθία ἰδίως ἀνομάζεται. Et sic suppleri possumus: ita tamen ut ψιθία proparoxytonas retineamus. *Hesychius*: ψιθία, τὰ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐπὶ τῶν καθέδρῶν ἐπιστρωνύμενα. JUNG.

Ψιθία] Sic & in ditiorum domibus martis pavimenta regi moris erat. qui idem hæcenus cum ipsa voce remanet, confectæque erant hæc tegetes ex junctis ac scirpis, uti legis apud *Festum* in *Scitru*: sed exundans luxuria, quod obiter interfero, taperes quoque pavimenti inlitterare docuit: meminere illius rei haud raro *Patres*; ἐν τὰ κησὶ περιπατεῖν, *Basilius*: quin etiam honoris ergo peregre venientibus illustrioris fortunæ hominibus taperes substerni solebant, sicuti in *Aeschylis* *Agamemnone* maritum post decem annos demum confecto bello *Troiano* reducem purpureis taperibus incedentem domo excipit *Clytemnestra*; & concinne mellissimus *Tryphiodorus* de equo *Durateo*, quem omnibus honoris gratulationisque signis excipiebant *Troiani*:

Ἄλλαι δὲ χρῶσσαν ἀμελγόμεναι χάριν ὄμβρου,

Ὀκῶ δουρατίω ῥόδιους στομίσατο τὰ κησῆς.

Illis autem tegetibus, hoc enim ἐν *πυρόδῳ* addere liceat, in lectulis suis stragulorum loco pauperculi utebantur. *Juvenal.* Sat. VI.

Ausa palatio tegetem præferre cubili.

Ad quem locum videndus *Scholias*, qui & *martas* dici affirmat. Ascetæ præterea Christiani his amicitia solebant; ut enim in omnibus, sic in vestitu præcipue ex vilitate aliquam laudis auram hoc hominum genus venabatur; ut antiquitus apud Ethnicos haud pauci nomine magis quam re philosophi: de plerisque certe hoc tuto adleramus: apud *Moschum* itaque *Prætor. Spiritual.* §. 66. mentio fit ἐπιριπταρίου ἀπὸ ψιθίων· consule quoque *Palladium* *Hist. Laus.* In *Pollucis* autem nostri hoc loco nescio an non magis sit probanda C. A. emendata lectio ἐπὶ τοῦ ἔδους, quamvis & vulgata idem valere forsitan possit. In Codice vero *Falckenburgii* autē ἀνδροφόνος titulus præcedit hic: Περὶ ἀνδροφόνου.

stavit, dolo peremit, caede polluit.

134 * Adhuc pollutus, contaminatus, prophanus, sanguinis reus, sanguinis plenus. Resque ipsa, caedes, interemptio, caedis pollutio, mactatio. Referantur etiam ad judicialia, conscii, communitio. Communes pecuniae, apud Demosthenem. Communicantes enim, Xenophontis proprium est. Indistributa bona, communia, promiscua, divisa. Distributa enim, fordidius est. * Et verbum, communicare, bona communicare, substantiam miscere, conjungere divitias: congerere, corrogare, coaccervare. Substantiam in unum conferre, constipare, commiscere. Communiter, communicator, communicatus, communionibus studens. Et communionem dignus, & communionis expertus. Contraria autem, dirimere, forte dividere, sortiri in multos, dividere. Distribuire vero; alterius significationis est. Et partiri, fordidius. Melius autem, In partes dividere. Divisio substantiae, distributio, sortitio. * Partitio enim, aliquanto humilior est. Et δάτησις, durius. Melius autem, δασμός. Et ii sane, in quos dividitur,

Φαξεν, ἔδαλοφόνησεν, ἐμιαίφονησεν. * 35 ἐπὶ 134
 δε τούτοις, ἐναγής, μιάρος, παμμίάρος, 36 αἵματι προσεχόμενος, αἵματος μεστός. τὸ δὲ πρᾶγμα, Φόνος, ἀναίρεσις, μιαίφονία, σφαγή. Εἴη δ' ἂν ἐκ τῶν περὶ τὰ δικαστήρια, κοινωνοί, κοινωνία, κοινωνικά χρήματα, 37 τὰ παρὰ τῷ Δημοσθένει· οἱ γὰρ 38 κοινῶνες, Ξενοφῶντος ἴδιον· καὶ 39 ἀνέμητα χρήματα, καὶ κοινῶ, ἐπίκοινα, οὐ διηρημένα· τὰ γὰρ διαιρετὰ, εὐτελέστερον· * καὶ τὸ ῥῆμα, κοινωῆσαι, καὶ κοινῶσαι τὰ 135
 χρήματα, μίξασθαι τὴν οὐσίαν· συνάψασθαι τὸν πλοῦτον, συνεργάνισαι, συναγαγεῖν, 40 συναθροίσασθαι, συνενεγκεῖν εἰς ταῦτ' τὴν οὐσίαν, 41 συστήσασθαι, συμβαλεῖν· κοινῆ, κοινῶς, κοινωτικῶς, κοινωτικὸς ἀνὴρ· καὶ ἀξιοκοινωότης, 42 καὶ ἀκοινωότης· τὰ δὲ ἐναντία, διελέσθαι, διακληρώσασθαι, διαλαχεῖν, δάσασθαι· τὸ δὲ νεύμασθαι, ἐτέρας ἐστὶ χρείας· καὶ τὸ μερίσασθαι, εὐτελέστερον· κρείσσον δὲ, τὸ 43 μοιρολαχεῖν· 45 καὶ νέμησις οὐσίας, διαίρεσις, διακλήρωσις· * ὁ γὰρ διαμερισμὸς, ὑπόΦαυλον· καὶ 136
 ἢ 46 δάτησις, ὑπομόχθηρον· βέλτιον δὲ, 47 ὁ δασμός· καὶ οἱ μὲν διανεμόμενοι, 48 νεμηταί,

35 Ἐπὶ δὲ τούτοις] MS. τούτου. SEB.
 Ἐπὶ δὲ τούτοις] C. A. ἐπὶ δὲ τούτου &c. KÜHN.
 Ἐπὶ δὲ τούτοις] MS. noster: ἐπὶ δὲ τούτου, i. quod non displicet; quum & Seberii Augustanum consentiat. JUNG.
 36 Αἵματι προσεχόμενος] Ita & MS. hoc itaque Polluce nitatur, dum & Castorem inveniat: dubitarunt enim viri docti de hoc, quum id Budaeus adisoptotus protulisset in suis Commentariis: sed videtur id dictum ut προσεχόμενος ἄγει, (quo & Noster supra I, 32. usus, ut ibi ex MS. & Thucydide legendum est) i. ἐνοχος: sanguinis, caedis, piaculis obnoxius, reus. JUNG.
 37 Τὰ παρὰ τῷ Δημ.] Τὰ omittit C. A. post Δημοσθένει κοινῶνες ὡς Ξενοφῶν. Gloss. κοινῶν, sociatus, copulatus, conjunctus. vid. & Hesych. KÜHN.
 Τὰ παρὰ τῷ Δημ.] MS. παρὰ Δημοσθένει omisit τὰ & τῷ. Locus Demosthenis est in Oratione fere media περὶ συμμοριῶν τῶν ἐπικληρῶν, καὶ τῶν ὄρφανῶν, καὶ τῶν κληρουχικῶν, καὶ τῶν κοινωτικῶν, καὶ εἴ τις ἀδύνατος, ἀφαιρέθεντων &c. respexit ad hunc locum & Harrocratio in κοινωτικῶν, quem vide. JUNG.
 38 Κοινῶνες] Xenoph. de Inst. Cyri libro octavo, fol. 103. & tribus proxime seqq. SEB.
 Κοινῶνες &c.] Ante Seberium male κοινῶνες emendaverat Kühnius: Et hic paulo ante titulum habet Falckenburgii Codex, Περὶ κοινωτίας, & tum pro κοινωτικοί, κοινῶν, qua lectione admissa delenda fuerit commatica distinctio post δικαστήρια.
 39 Ἀνέμητα] MS. ἀνεμητά. JUNG.
 40 Συναθροίσασθαι] MS. ἀθροίσασθαι. SEB.
 Συναθροίσασθαι] C. A. ἀθροίσασθαι, post οὐσίαν κοινῶς κοινωτικῶς, ἀνὴρ ἀξιοκοινωότης τὰ δὲ ἑ. &c. KÜHN.
 Συναθροίσασθαι] Pro συναθροίσασθαι, MS. noster ἀθροίσασθαι, ut Seberii. JUNG.
 41 Συστήσασθαι] In MS. defunt συστήσασθαι, συμβ. κοινῆ. JUNG.
 Συστήσασθαι] Auctior hic est diversa verbi forma Falckenburgianus Codex, nam post συμβαλεῖν subjicit

συμβαλεῖν.
 42 Καὶ ἀκοινωότης.] In MS. defunt καὶ ἀκοινωότης quod cum suo praecedenti & supra V, 143. habes. JUNG.
 43 Νεύμασθαι] Distribuire. C. A. ἄλλης χρείας καὶ μερίσασθαι &c. KÜHN.
 44 Μοιρολαχεῖν.] MS. corrupte μοιρολαχεῖν nisi tamen μοιρολαχεῖν scripsit, ut mox: quamvis ibi MS. aliter: & supra ex Antiphonte μοιρολαχῆσαι IV, 176. vulgatum & apud Hesychium est, si quidem corrigas cum H. Stephano & Sylburgio: μοιρίσασθαι, λαχεῖν καὶ τὰ ὅμοια μοιρολαχεῖν, τὸ μερὶδι λαχεῖν, τὸ δὲ διαίρεσθαι editi enim λαλεῖν, & μοιρολαλεῖν. Videtur quoque pro μερὶδι, emendandum μερίδας, vitio ex compendiaria scriptura in fine dictionis nato. Sed ad Pollucem nostrum. JUNG.
 Μοιρολαχεῖν.] Alia hic omnia in Falckenburgii Codice; nimirum, τὸ δὲ μοιρολαχεῖν τραγικώτερον, quae an vulgata lectione meliora sint censenda arbitretur lector.
 45 Καὶ νέμησις οὐσίας, &c.] C. A. dein νέμησις οὐσίας &c. καὶ ἡ διάτασις (C. V. δάτασις) βέλτιον δὲ ὁ δασμός. C. V. δεσμός: quod alienum. vid. Hesych. in δάτησις. KÜHN.
 Καὶ νέμησις &c.] Titulus in Falckenburgii Codice praecedit: περὶ κληρῶν καὶ κληρουχῶν.
 46 Δάτησις] MS. δάτασις: corrupte. Hesych. δάτησις, διαίρεσις, μερισμός. JUNG.
 Δάτησις] Itaque hoc nominis ὑπομόχθηρον censet Pollux noster? sua tamen se probat antiquitate: olim Γραῖς δατέσθαι, dividere, unde δατητός, & actionis nomen εἰς δατητῶν διαίρεσιν. Vid. Harrocrat. in voce, Etymolog. & mox Noster: hinc δάτησις est διαμερισμός.
 47 Ὁ δασμός.] Theogn. v. 678.
 Δασμός δ' οὐκ ἐτ' ἴσως γίγνεται εἰς τὸ μῖσον. SEB.
 Ὁ δασμός.] Iterum MS. prave δεσμός. JUNG.
 48 Νεμηταί &c.] C. A. subjicit: καὶ μερίται, μοιρολόχται. C. V. μοιρολόχοι. Hesych. μοιρίλοχοι: οἱ τὰ

καὶ μεριστὰι, καὶ μερίται, καὶ ⁴⁹μοιρολόχοι οἱ δὲ διανεμόντες, ⁵⁰δατηταί, καὶ εἰς δατητῶν αἰρεσιν, ἔλεγον οἱ ῥήτορες. ὡς ⁵¹ἐπιτοπλείστον δὲ οἱ ⁵²μοιρολόχοι, καὶ τὸ μοιρολογεῖν ἔλεγτο, ἐπὶ τῶν μετεχόντων κακουργημάτων. ἐγγυς δὲ τούτων, ⁵³κληροῦχοι, κληρουχοῦντες, κατακληρουχοῦντες, κατανεμόμενοι, κατὰ κλήρους νεμόμενοι καὶ τὸ πρᾶγμα, κληρουχία. καὶ τὸ ῥῆμα, κληρουχεῖν, κατακληρουχεῖν. καὶ κληρουχικὰ χρήματα, ὡς ⁵⁴Δημοσθένης.

participes : confortes, partium acceptores. Dividentes vero, distributores dicuntur. Et in distributorum divisionem, dicunt Rhetores. Saepenumero quoque confortes, & confortem esse dicitur de illis, qui alicujus flagitii participes sunt. Et his pene similes, participes, participantes, forte partientes, distribuentes, forte dividentes. Et nomen, fortitio. Et verbum, fortiri, forte participare. Et sortita bona, secundum Demosthenem.

137

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Α

C A P U T X I.

137

⁵⁵ Περὶ πρέσβων καὶ τῶν περὶ αὐτοὺς, καὶ ὅσα ἀπὸ κηρύκων καὶ περὶ τιμῶν, καὶ συγγράφων, καὶ ὅσα ἀπ' αὐτῶν, ⁵⁶καὶ συναλλάγματος.

De legatis, & qua ad eos spectant, & qua de praconibus, de honoribus, stipulationibus, & contrahendi.

Πρέσβεις, πρεσβευταί, πρεσβεία, πρέσβυσις, πρεσβεῦσαι, διαπρεσβεύσασθαι, ἐπιπρεσβεῦσαι, διαπρεσβεῦσαι, παραπρεσβεῦσαι, ἐπιπρεσβεύσασθαι, ⁵⁷παραπρεσβεύσασθαι, ᾧ μᾶλλον κέχρηται Δημοσθένης, καὶ Πλά-

Legati, Nuncii publici, legatio, Legatum agere: legationem administrare, legationem mittere, legare, legationem perperam obire, legatione mitti. Mala legationis administratione uti, quo magis utitur Demosthenes, & Pla-

κονὰ διαιροῦντες. leg. μοιρολόχοι sequitur enim μοιρολαχεῖν, τὸ μερίδι λαχεῖν, τίς δὲ διαμεῖναι. KÜHN.

Νεῦσται &c.] MS. νεμταί καὶ μοιμταί, oxytone, omisso καὶ μεριστὰι. Sed Suidas μερίτης συμμεριστῆς & μερίτης ὁ τίς πρᾶγματος μεταλαχέων adfertque ex Βολγίῳ χρισμῶ. JUNG.

49 Μοιρολόχοι.] MS. μοιρολόχοι. SEB. - Μοιρολόχοι.] Pro μοιρολόχοι, MS. postet μοιρολόχοι & sic μοιρ per γχ. Et apud Hesychium quoque est: μοιρολόχοι, οἱ τὰ κοινὰ διαμεροῦντες: ubi quoque videtur legendum μοιρολόχοι. Et in λόγχοι exponitur ab Hesychio, λῆξις, μερίς & λόγχοι, ἀπαλαΐσις. Videtur itaque & Pollux vocabulum idem restitutum ex MS. nostro. JUNG.

Μοιρολόχοι.] E. MSS. textus habet μοιρολόχοι, ut & μοιρ, ubi quoque pro vulgato μοιρολογεῖν restitutum μοιρολογεῖν receptam lectionem non facile cum analogia Grammaticae in gratiam concilies.

50 Δατηταί, καὶ εἰς δατητ. αἰρ.] C. A. δατηταί, ὡς δατητῶν αἰρεσιν οἱ ῥήτορες. KÜHN.

Δατηταί, καὶ εἰς δατητ. αἰρ.] Eius δατητῶν αἰρεσιν Nostri & supra Segm. 89. nominasse credimus, si emendemus ut dixi ibi. JUNG.

51 Ὡς ἐπιτοπλείστον] MS. ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον. JUNG.

52 Μοιρολόχοι, καὶ τὸ μοιρολογ.] MS. μοιρολαχεῖν, ut erat modo ante. SEB.

Μοιρολόχοι, καὶ τὸ μοιρολογ.] C. A. καὶ ε, τ. π. δ. οἱ μοιρολόχοι καὶ τὸ μοιρολογεῖν. Suidas: μοιροδοκῆσαι, partem capere, laudat ex Antiphonte. in Hystrocratone extat μοιροδοκῆσαι, quod nolim. KÜHN.

Μοιρολόχοι, καὶ τὸ μοιρολογ.] MS. iterum μοιρολόχοι καὶ τὸ μοιρολογεῖν voluit scilicet & prius μοιρολόχοι scribere. notavi lapsum in οἱ & v frequentem in MSS. ut in κύλον, καῖλον; aliis. Non itaque ista temere repudianda. JUNG.

53 Κληροῦχοι] Ita dicebantur coloni missi Athenis in agrum hostibus ereptum occupatumque, ut forte acciperet quisque partem agri colendam. hoc erat τὸ γῆν κατακληρουχεῖν: & agri ita divisi, γῆ κληρουχικῆ.

Aristoph. in Plut. Herodot. in Terpsichor. κληρουχικὰ χρήματα Demosth. περὶ συμμεριστῶν vocat pecuniam a κληροῦχοις submissam Atheniensibus, ad publica munia sustinenda, ubi & κληροῦχια habet Orosius, quorum paulo ante facta mentio: quanquam & ea pecunia quae dabatur e publico pauperibus colonis tantquam viaticum vel ab ditioribus deponeretur in majori patria ut loco tutiore. KÜHN.

Κληροῦχοι] Apud Sophoclem Ajax. Masig. v. 988. κληροῦχοι Σεβασιastes exponit, μετοίχοι, κεκληρονομήσαντες κληροῦχων ἐκκελευσάντων κληροῦχους καὶ τοὺς γεύργους, φησὶν Herodotus. Κληροῦχοι καὶ οὗς Ἀθηναῖοι ἐπιπέποι ἐπὶ τὰς πόλεις, ὡς ἐλάμβανον, κλήρους ἐκείνων διαμεροῦντες: quibus adde Erythraeorum, cujus haec sunt de pluribus verba: λέγεται παρὰ Ἀθηναῖοις κλήρος καὶ μετροὶ γῆς, ὅθεν καὶ κληροῦχοι, οἱ τοὺς κλήρους (τὰ μέτρα τῆς γῆς) κατέχουσιν, & Μεσσηνικὸν περὶ σχεδῶν pag. 99. qui itaque res Romanas Graece conscribere, colones appellat κληροῦχους. Arrianum vide in 1to lib. I. de B. C.

54 Δημοσθένης.] Nempe in ea περὶ συμμεριστῶν ἰσχυρῶν attuli ad Segm. 134. in quo junguntur κληροῦχια & κληρουχικὰ. Hystrocratio in κληροῦχοι ἢ δὲ τῶν περὶ συμμεριστῶν Δημοσθένης κληρουχικὰ ἢ λέγει, τὰ τῶν ἐκπεμφθέντων εἰς ἑτέρας χώρας ἢ τῶν δατητῶν κατὰ κληρουχίας. JUNG.

55 Περὶ πρέσβων] Capituli hujus is titulus talis & in MS. deest mox in MS. διαπρεσβεύσασθαι. JUNG.

56 Καὶ συναλλάγματος.] Abest a C. A. KÜHN.

57 Παραπρεσβεύσασθαι] Abest a C. A. παραπρεσβεύσασθαι. KÜHN.

Παραπρεσβεύσασθαι] Deest in MS. παραπρεσβεύσασθαι: tum mendose est ὁ pro ᾧ quasi id quod Pollux ait magis frequens esse apud Demosthenem & Platonem, de verba ἐκπερισβεύσασθαι intelligendum esset. At vulgata veniora: sic de Melanoro, κατεπερισβεύσασθαι εἰς Αἰγυπτον: κατεπερισβεύσασθαι εἰς Δακτυλιν, κατὰ Τιμόκρητον. & παραπρεσβεύσασθαι ex XII. de Legibus Platonis Budaem in Cymon. Et subjicit Pollux παραπρεσβεύσασθαι ὅ ἐστι κατ' αὐτῶν, scil. τῶν παραπρεσβεύσασθαι, ἢ δὲ κατ' αὐτῶν. JUNG.

ton. Male autem obita: legationis actio, contra hosce erat. Legatus vero, & Nuncius sit, & Minister. Alterius autem significationis est, Præco, & Caduceator. Caduceus autem, Legatorum gestamen erat. & in Prytaneum, ob causas peregrinas vocabantur. Legatos quoque nominabis, legationem administrantes. Unde & de Pracone dicitur, legationem peragere. Et verba, Legatum agere, administrare, legationem mittere, legationem remittere. A Praconibus autem, præconari dices, promulgare, denunciare, enunciare, prædicare,

των παραπροσβείας δ' ἦν κατ' αὐτῶν ἡ δίκη. ὁ δὲ προσβευτής, εἴη ἂν καὶ ἀγγελος, ⁵⁸ καὶ διάκονος. ⁵⁹ ἑτέρας δὲ χρείας, κήρυξ, καὶ σπονδοφόρος. Τὸ δὲ ⁶⁰ κηρύκειον, Φόρημα ἦν τῶν ¹³⁸ πρέσβειων, καὶ εἰς τὸ πρυτανεῖον ⁶¹ ἐπιξενία ἐκαλοῦντο. ⁶² εἶποι δ' ἂν τις τοὺς πρέσβεις ⁶³ ὑπαλλάττων, τὴν πρῶβειαν ὅθεν εἴρηται, τῷ κήρυκι, καὶ πρῶβείᾳ χρηματίζεω. Καὶ τὰ ῥήματα, πρῶβεῦσαι, ⁶⁴ διακονήσασθαι, ἀποπροσβείσασθαι, ἀντιπροσβεῦσαι. Ἀπὸ δὲ κηρύκων, ⁶⁵ κηρύξαι ἐρεῖς, καὶ ⁶⁶ ἀποκηρύξαι, καὶ ἐπικηρύξαι, προκηρύξαι, ἀνακηρύξαι, ἀνειπεῖν

58 Καὶ διάκονος.] MS. διάκονος sine καὶ, & desunt etiam quæ sequuntur, it. d. χ. κ. σ. JUNG.

59 Ἐτέρας δὲ χρ.] Ἐτέρας &c. abiuncta C. A. usque ad σπονδοφόρος. KÜHN.

60 Κηρύκειον] C. A. male κήρυον. vid. proverbium, δῶρον καὶ κηρύκειον. KÜHN.

Κηρύκειον] MS. κηρύκειον. vid. de cerycio Rhodig. XXI. Antiq. Lect. 16. sed adscribo ea quæ ad Labbas Codicem hic observata inveni: ἰδοὺν οὖν αὐτοῖς (Corinthiis) ἄνδρας εἰς κελήτιον ἱμβριβίσαντας ἀνευ κηρυκίου προσπέμψαι τοῖς Ἀθηναίοις, Thucyd. III. 18. κηρύκειον ἴσθι ζῆλον ἄρθον, ἔχον ἐκατέρωθεν δύο ὄφεις περιπλεγμένους καὶ ἀντιπροσάπους πρὸς ἀλλήλους κειμένους· ὅπου ἐβάσιν φέρειν οἱ κήρυκες μετ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἴξῃν αὐτοῦς ἀδικεῖν, παρ' οὓς ἀπέρχονται· σύμβολον δὲ ἦν τὸ μὴν ἄρθον ζῆλον τοῦ ἄρθου λόγου· τὸ δὲ παρ' ἐκάτερον ἴδος ὄφιν· τὰ ἀντιπρασσομένη στρατοπέδω· ὃ γὰρ ὄρθος λόγος δὲ ἀμφοτέρων χωρῆ. Scholiast. Thucyd. ubi ἄνευ κηρυκίου mittuntur, forte quia πρὸς τοὺς ἐσπώνδους. JUNG.

Κηρύκειον] Videndus omnino in illa voce Suidæ.

61 Ἐπιξενία] C. V. conjungit ἐπιξενία· minus recte. Interpr. ob causam peregrinam: incepte. Gloss. ξενία, hospitium. ergo ἐπιξενία καλεῖται est, invitare ad cænam hospitalem. solebant enim Athenienses præcones & legatos amicorum in prytaneo excipere hospitio. Aristoph. in Acharn.

Τὴν βασιλείαν ὀφθαλμὸν ἢ βουλήν καλεῖ

εἰς τὸ πρυτανεῖον &c.

Τοὺς δὲ ξενίξαι οὐδέποτε γ' ἔχ' ἢ θύρα.

Imo & suos legatos domum redeuntes legatione rite dextereque peracta Senatus vocabat in Prytaneum daturque adventitiam. Demosth. de Falsa Leg. KÜHN.

Ἐπιξενία] De hoc honore legatis exhibito vid. & Sigonium lib. IV. de Rep. Athen. c. 6. & Noster supra IX. 40. JUNG.

62 εἶποι δ' ἂν] Hæc absunt a C. A. usque ad κηρύκειον. KÜHN.

εἶποι δ' ἂν] εἶποι δ' ἂν &c. usque ad κηρύξαι ἔρ. κ. ἀπ. omnia in MS. nostro desunt. In vulgatis vero pro ὑπαλλάττων τ. π. invenio in observationibus Schotti noltri: γρ. ὑπαλλάττων τὴν πρῶβειαν. Et laudo amicum vel ob hanc adnotationem: cum illius MS. enim facio lubens, & jam videor intelligere locum obscurum si hic legas mecum: εἶποι δ' ἂν τις τοὺς πρῶβεις ὑπαλλάττων, τὴν πρῶβειαν ut Schottus nolter in MS. esse indicavit. Sensus nimirum Pollucis: Dicat aliquis & πρῶβεις vel legatos ipsos, immutando nomen, utam pro altero sumendo, quasi καθ' ὑπερβολήν, etiam πρῶβειαν. Et πρῶβειαν. ait Noster, pro ipsis πρῶβειαν dicere queas: & adfert χρῆσιν, unde dictum est, τῷ κήρυκι, καὶ πρῶβείᾳ χρηματίζεω quæ apud quem existit, querendum: locum tamen intelligimus jam, nisi fallor. JUNG.

63 Ὑπαλλάττων] Qui vices legationis obeunt, alterque in alterius locum succedit. unde & legatis præconibusque χρηματίζεω respondere. KÜHN.

Ὑπαλλάττων] Cum Kuhnio in textu emendavi ὑπαλλάττων.

64 Διακονήσασθαι] Leg. διακονήσασθαι ἀποπροσβεῦσασθαι est alla legationis renunciare. Ulpianus in de Falsa Legat. οὕτω ἐν τῷ δήμῳ ἀπικηρυβύσαν, nondum ad populum, quæ legatione illa essent, resulerant. vid. Suid. in ἀποπροσβεῖν. KÜHN.

Διακονήσασθαι] Pro διακονήσασθαι, posset quis & suspicari an διακονήσασθαι scripserit Pollux. JUNG.

Διακονήσασθαι] Duce Kuhnio emendavi διακονήσασθαι.

65 Κηρύξαι ἐρεῖς] C. A. subjicit ἐπικηρύξαι post ἐπικηρυκίσθαι sequitur διακηρυκίσθαι. KÜHN.

Κηρύξαι ἐρεῖς] MS. κηρύξαι δι' ἐρεῖς καὶ ἐπικηρ. amissis mediis καὶ ἀποκ. JUNG.

66 Ἀποκηρύξαι] Ἀποκηρύξαι est per præconem pronuntiare aliquid venale, vel præconio abdicare filium. vid. supra lib. IV. c. 13. KÜHN.

Ἀποκηρύξαι &c.] Ἀποκηρύσσω, abdicō, Glossa: per præconem publice filium abdicare: exempla ubique obvia: aderant & venditionibus præcones, unde ἀποκηρύττειν, vendere: Βασίλειος κατὰ τοιζόντων· μικρὸν ὕστερον ἄλλος αὐτὰ προκομίσει, καὶ ἀποκηρύξει τὰ σά, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς τοῖς σοῖς ἱπυνοῖξεν αὐτὰ διαθησεται paululum præterea diverfa est hujus verbi notio apud Nazianz. non procul initio Stelis. I. μίαν μοῖραν, ἐν ψυχῶν γένος ἀποκηρύττω τῆς πανηγύριος, id est, ἐβάλλω, ἀπιδάω, ut Scholiastes habet. Alterum ἐπικηρύξαι si præconi attribuitur, idem est ferme quod simplex κηρύξαι sed dicitur aliquis ἐπικηρύττειν τινὶ ἀργύριον, præmium publice per præconem alicui constituere, qui promulgatum hominem occiderit: atque ita hæc phrasis occurrit apud Polyanum: de ipsa vero re heic non dico. Προκηρύξαι vero, ἀνακηρύξαι, ἀνειπεῖν, & ἀναγορεύσασθαι dicitur respublica, cum coronam, quam honoris ergo alteri donat reipublicæ, in publicis ludis, per præconem jubet proclamari, qui tum donationis causam cunctis audientibus enarrabat: ita vero occurrit in Byzantinorum plephismate apud Demosthenem de Corona: hinc autem metaphorica translatione dicitur aliquis ἀνακηρύττειν τινά, qui laudibus aliquem celebrat. & sic reperitur apud Eunarium in præmio hoc verbi, & Xenophon in Hierone: ἴπαιτα δὲ τὴν σὴν νικῶν οὐκ ἂν εἰς εἴη ὁ ἀνακηρύττων, postea vero tuam victoriam non unus sit qui celebret, ac laudibus effert. Illo, quod sequitur, verbo utitur frequenter Herodotus, sicuti in Clio: περιλαυνόμενος δι' τῆς στάσις Μεγάκλης, ἐπικηρυκίστο Πεισιστράτῳ, εἰ βούλοιο οἱ τὴν θυγατέρα ἔχειν γυναῖκα

καὶ ἀναγορεύσαι, ⁶⁷ ἐπικηρυκεύσασθαι, ἐκεχει-
¹³⁹ ρίαν ⁶⁸ ἀπαγγεῖλαι. * Καὶ τὸ πρᾶγμα, κή-
 ρυγμα, κηρυκία, ἐπικηρυκία, καὶ τὸ ἐναντίον,
⁶⁹ ἀκήρυκτοι πόλεμοι, καὶ ἀκήρυκτεῖ ἐπιόντες, καὶ
⁷⁰ ἀνακήρυκτοι ἄστυλοι δὲ ἦσαν καὶ ἐξῆν αὐτοῖς
 πανταχόσε ἀδεδῶς ἰέναι ἀστυλία, καὶ ⁷¹ ἀσπον-
 δία, σπονδοφορῆσαι, καὶ σπονδάς ἐπενεγκεῖν,
 σπείσασθαι, σπονδάς αἰτῆσαι ἔνσπονδοι, ὑπό-
 σπονδοι, καὶ τὰ ὅμοια. ⁷² Χρυσῶ στεφάνῳ στε-
 Φανωθῆναι, θαλλῶ, ἀναγορευθῆναι, ἀνακηρυχ-
 θῆναι, ἀναγγελθῆναι, καὶ τὰ ὅμοια. Καὶ
 τὰ πρᾶγματα, ἀναγόρευσις, ἀνακήρυξις,
¹⁴⁰ ἀνάρρησις, ἀναγγελία. * Καὶ μὴν καὶ αἰ-
 λοιπαὶ τιμαὶ, δωρεαὶ, γέρα, ⁷³ προτιμήσεις,
 χάριτες, ⁷⁴ σιτήσεις, σιτηρέσιον, καὶ σύσσιτον
 εἶναι. πορφύρα, προεδρία, ⁷⁵ χαλκοῦν ἰστάναι,

& annunciare, præconium afferre, indu-
 cias denunciare. * Et res ipsa, præ-
 conium, promulgatio, denunciatio. Et
 contrarium, indenunciata bella: non in-
 dicta caussa infilientes, & non denuncia-
 ti. Sacrosancti autem erant, & quo-
 cunque illis tuto proficisci licebat. Im-
 munitas, pacis recisio. Fœdera ferire,
 pacem afferre, libare, libationes petere.
 Fœderati, Confœderati, & similia. Au-
 rea coronari corona, germine denuncia-
 ri, promulgari, designari, & similia.
 Et res ipsæ, denunciatio, promulga-
 tio, prædicatio, designatio. * Insuper
 & alii honores, munera, præmia, ho-
 nores, gratiæ, frumenti distributiones,
 frumenti stipendium, Convivam esse,
 Purpura, primus accubitus, æneum stare:

ἐπὶ τῇ τυραννίδι & in eadem Musa: Κροῖσος δὲ μὴ
 ταῦτα δι' ἀγγέλων ἐπικηρυκεῖτο.

⁶⁷ Ἐπικηρυκεύσασθαι | MS. verbo auctior: ἱπικ. δια-
 κηρυκεύσασθαι, ἐκχ. Ejus χρῆσις & apud Isuaviff. He-
 liodorum lib. VIII. Æthiopic. initio: ὁ τῶν Αἰθίοπων
 βασιλεὺς πρὸς βίβαν ὡς τὸν Οροονδάτην στείλας, ἐξήτει
 (ita enim cum Pal. MS. legere malo, ut & polt) μὴ
 καὶ τὰς Φίλας, ἐξήτει δὲ καὶ τὰ σμαράγδια μέταλλα
 καὶ πάλαι περὶ τούτων, ὡς εἴρηται, διακηρυκεύσας, καὶ
 οὐ τυχόν. Hoc ἐπικηρυκεύσασθαι dicit lib. IX. καὶ
 τὸν Οροονδάτην ἐπικηρυκεύσασθαι πρὸς Ὑδάσπην ἰκίτεου.
 JUNG.

⁶⁸ Ἀπαγγεῖλαι.] Post ἀπαγγεῖλαι iterum tota in
 nostro MS. deest pagina: & itaque illis quæ sequun-
 tur hinc usque ad verbum διαλύσαι Segm. 147. de-
 fraudati sumus omnibus. Ut quimus itaque, quando
 ut volumus non licet, vulgata perreptare conabimur.
 JUNG.

⁶⁹ Ἀκήρυκτοι] Supra I, 151. SEB.

Ἀκήρυκτοι] Bella internecina, quæ in exitium al-
 terius partis geruntur, nec admittunt præcones ul-
 tro citroque commeantes ad ferendas pacis condi-
 tiones. vid. Æschin. de Falsa Legat. pro ἀκήρυκτεῖ,
 quod & Suidas habet, legit C. A. ἀκήρυκτί. KÜHN.

Ἀκήρυκτοι πόλεμοι] Mellitissimus Longus Pastor:
 lib. II. Μιτυληναῖοι μὲν πόλεμον ἀκήρυκτον ἐψηφίσαν-
 το. Hefych. Ἀκήρυκτος, ἀνεπικηρυκευτος. Ἀκήρυκτος,
 μίγας τις, ἀδιάλλακτος. Pro ἀκήρυκτεῖ autem malim
 cum C. A. ἀκήρυκτί, ut ἀκλαυστί, ἀπειυστί, ἀκονίτι,
 aliaque illius generis.

⁷⁰ Ἀνακήρυκτοι.] Nisi menda hic later, cupimus
 exemplum ejus χρήσεως ἀνακήρυκτοι, de ἀκήρυκτοι. Est
 enim istud potius de renunciato voce præconi, vel de
 prædicato. Quid si scripserit καὶ ἀκήρυκτως, quod Thu-
 cydideum. (lib. I. Συγγρ.) pariter, ut quod præcessit
 ἀκήρυκτεῖ? nescio enim licet distinguamus, ἐπιόντες
 καὶ ἀνακήρυκτοι, an rem ita plane expediverimus. Sed
 absque libris frustra verba fiunt, ni fallor, a me qui-
 dem: quare mitto. JUNG.

⁷¹ Ἀσπονδία.] C. A. ἀσπονδία post ἐπιενεγκεῖν. C.
 A. σπονδάς αἰ. χρυσῶ στεφάνῳ, θαλλῶ ἀναγορευθῆναι,
 ut oleagina corona coronatum publice celebrari præco-
 nio. KÜHN.

Ἀσπονδία.] Ἀσπονδία mihi quoque suspectum est.
 JUNG.

⁷² Χρυσῶ στεφάνῳ στεφάνῳ.] Ita emendandum pu-
 to: χρυσῶ στεφάνῳ στεφανωθῆναι, θαλλῶ, ἀναγορευ-
 θῆναι, ἀναγγ. Certe enim vulgatum ἀγορευθῆναι falsi
 convincat vel sequens mox ἀναγόρευσις. habuisti &
 supra ubi eadem junguntur III, 152. ἀνηγορεύθη ha-

bet id verbum aliquoties in orationibus quas summi
 oratores pro corona & contra habuere. Et ex Æschin-
 nis oratione adferunt στεφανωθῆναι θαλλῶ στεφάνῳ
 & ὁ τοῦ θαλλῶ στεφάνος sed & in prioribus χρυσῶ &c.
 sine dubio nolter Pollux ob oculos habuit illa Demo-
 stheni pro Ctesiph. καὶ ἀναγορεύσαι ἐν τῷ διάτῳ, ὅτι
 στεφανοὶ ὁ δῆμος Δημοσθην χρυσῶ στεφάνῳ. Mirum
 etiam si omiserit hic Pollux verbum ἀναρρηθῆναι, in
 hac re frequens, qui & III, 152. conjunxit, & ab
 eo mox ἀνάρρησιν hic subjunxit. JUNG.

Χρυσῶ στεφ. στεφάν. θαλλῶ ἀγορ.] Malam lectio-
 nem ad mentem Jungermannii emendavi: pro ἀγο-
 ρεῦθῆναι Κρήνην quoque ἀναγορευθῆναι restituerat. Co-
 rona vero aurea si quis a populo donaretur, illius in-
 gentia plane merita in rempublicam existere oportebat,
 siquidem nullus alius honos æque ac hic esset
 in pretio: στεφάνος ἀριστίας dicitur a Polybio, qui
 propter res in bello bene ac feliciter gestas duci do-
 natur.

⁷³ Προτιμήσεις] Prærogativa. Gl. προτίμησις, πρᾶ-
 ρογαγεῖνα, προτιμῶμαι, præferor. KÜHN.

⁷⁴ Σιτήσεις] Σιτήσις. Vitium e publico, annoxa. ita
 Hadrianus Pancreti Poëtæ Alexandrino ob elegans com-
 mentum τὴν ἐκ Μουσῶν σιτήσιν ἰχαρισάτο. Athen. lib.
 XV. cap. 7. id est, vitium ei dedit in Museo, quod
 erat Alexandria: eodem pertinet σύσσιτον εἶναι, in
 consuburno aliquo vivere aliena quadrata, sodalem esse
 beneficii publici. KÜHN.

Σιτήσεις] Infra IX, 40.

Σιτήσεις] In Lesboualitis adducto superius a nobis
 loco: οἱ δὲ τούτων παῖδες δημοσίᾳ ἐκτρέφονται &c. quin
 vero ut hoc de σιτήσιν publica ridiculi addam, Athe-
 nienſes mulum vetulum ac laboribus exolutum, tan-
 quam athletam quandam eximium publica σιτήσιν do-
 narunt, quod operi publico implicitos mulos ad labo-
 rem instigare: vide ad lib. VII, 186. ubi illius histo-
 riæ memini.

⁷⁵ Χαλκοῦν ἰστάναι] Statuam æneam habere possi-
 tam in foro. vid. Meurf. Ceram. Geminum cap. 16.
 KÜHN.

Χαλκοῦν ἰστάναι] Positas esse bene de republica me-
 ritorum honori statuas res est nota, ideoque χαλκῶ
 εἰκόνι τιμῶν τινὰ dici solet, ut apud Libanum in An-
 tloch. ὡς δὲ ἔγνωσαν ἐπ' ἀμοιβῆσι μετακομισθέντες, τι-
 μῶσιν εἰκόνι χαλκῆ τὸν Σέλευκον quin & idololatriæ
 existimant originem Patres imagines honori & me-
 moriæ vivorum mortuorumve hominum erectas. Ap-
 pud Romanos quoque id ipsum obtinuisse nullus est
 qui nesciat. Et vero republicæ aliarum civitatum ho-
 nori statuas erigere solebant, iisque coronas, tanquam

immunes opes tam peregrinis, quam in ἡ ἀτέλεια, χρήματα τοῖς δὲ ξένοις, καὶ

ipsum populum corona donarent, imponere: *Ἐφεβίσματα Βυζαντινorum*: στέσαι δὲ καὶ εἰκόνας τρεῖς ἐκδὲ-καπήχεις ἐν τῷ Βασίλειῳ, στεφανοῦμενον τὸν δάμον Ἀθηναίων ἐπὶ τῷ δάμῳ τῶν Βυζαντιῶν καὶ Περσῶν. Videtur itaque populi Atheniculis honori a *Βυζαντινorum* & *Περσῶν* republica statuas esse positas, easque coronatas. De *προεδρίᾳ* quae hic apud *Pollucem* praecedit tetigi quaedam superius.

76 *Ἀτέλεια χρήματα.*] An ἀτέλεια; quae vox infra IX, 31. au vero ἀτέλη, vel (ut apud *Herodot.* libro tertio, fol. 126. licet alio tum genere tum numero.) ἀτέλεια χρήματι τοῖς τε ζ. ut quidem video interpretem accepisse. SEB.

Ἀτέλεια χρήματα.] Absunt a C. A. ista, usque ad πολιτικά, quae ita a Doctis sunt restituta: ἀτέλεια, χρήματα τοῖς δὲ ξένοις καὶ πολιτικῶν ἰμνηνίταις, opes: peregrinis autem ἔ jus civitatis vel civitas. *Urbian.* in *Demosth.* contra *Leptin.* ἔθος ἔν Ἀθηναίοις τοὺς εὐ-εργέτας τῆς πόλεως λαμβάνειν διαφόρους τιμὰς, ἢ χαλ-κῆς εἰκόνα, ἢ στήθιν ἐν πρυτανίῳ, ἢ ἀτέλειαν, ἀλλ' οὐ πᾶσῶν λειτουργιῶν οὐδέποτε γὰρ ἐλάμβανον οὔτε τρι-κροχίῶν, οὔτε τῶν ἰσφορῶν τοῦ πολέμου ἀτέλειαν. *Mos erat apud Athenenses, ut bene meriti de civitate va-rios caperent honores, aut aeneam imaginem, aut vitulum in Prytaneo, aut immunitatem, non equidem omnium functionum publicarum. Neque enim quis im-munus erat a tributis instruendis regendisque, nec a tributis in bellum conferendis.* Vid. ipsum *Oratorem* in *laudata Orat.* Sed immunitas illa tam parca data est Athenis, ut inter civium viginti millia vix quinque fuerint donati immunitate, ut ibidem fateatur *Demosth.* Tria vero genera immunitatis maxime in usū fuerunt apud antiquos. Primum erat immunitas a functionibus publicis, quae civibus opulentioribus suo sumtu administrandae dabantur: ita Athenis *Gymnasiarcha* oleum palaestris, choragus vestes, coronas, cibum, praecipuos choro domi suae suppeditabat: qui his & aliis multis exemptus erat oneribus, ἀλιουργία fruebatur. Deinde fuit ἀτέλεια κατ' ἐμπορίαν, immunitas circa mercationem, cum scilicet nullum pro importatis & exportatis pendebatur vectigal aut portorium. *Decimarum denique erat immunitas*, qua quis agrum, fundum, praedium sine annuis decimis colebat, habebat. κλήρον ἀδικατέυτοι vocant *Martino Arundell.* pag. 32. De *politia* peregrinis data vid. *Plut.* de *Monarch.* *Aristot.* lib. II. *Polit.* cap. 9. *Dionysii Halicarnassii.* lib. II. *Antiq. Rom.* *Demosth.* περί συντάξεως, & contra *Aristocr.* & *Ἐσθίν.* de *Falla Legat.* & alios. KÜHN.

Ἀτέλεια χρήματα.] Haerent hic amici. Et mihi certe aqua haeret hic: exponam tamen quid cogitanti in mentem venit, legendum scilicet & distinguendum: ἀτέλεια, χρήματα τοῖς δὲ ξένοις πολιτικῶν. de ἀτέλειαι nomine nemo dubitat verum esse, quod & statim habes *Segm.* 155 & 156. IX, 31. Nam immunitates concessas inter alia praemia bene meritis a populo Atheniensium, ad quem *Pollux* potissimum & ad *Remp. Atticam* hoc libro respicit, certum est. Ad eruditissimum *Sigonium* libr. II. de *Rep. Athen.* cap. 4. ubi & de aliis praemiis: cujus ut & alia quaedam quae in hoc libro illustravimus, indicio acceptum ferimus & hunc locum: non enim ingrati esse didicimus, ut nolimus referre per quem profecerimus, fatemurque ingenuae, illum quaedam loca nobis quaerentibus, dum suspicavemur, cum idem tractasse, licet *Pollucem* nostrum non ubique legisse videtur, demonstrasse, quibus in ipsis auctoribus perquisitis, & plura invenimus alia, quibus non vane gloriari possumus *Pollucem* hoc libro infinitis locis quaevasse agrum, qua excoluisse sordidum: hunc locum de ἀτέλειαι inquam ex *Ἰσο* περί τοῦ Δικαιογόνους κλήρου, ad ipsum finem: τὴν ἐν πρυτανίῳ στήθιν, καταφρονήσας δὲ προεδρίῳ καὶ ἀτέλειῳ, ἢ τοῖς ἐξ ἐκείνων (*Ἀρμόδιου καὶ Ἀριστογύστο-*

νος) γεγονόσι δίδοται. Erat autem haec potissimum vacatio a liturgiis & muneribus publicis obeundis. Vide & plura apud *Demosthenem* πρὸς *Λεπτίνην*, quae tota est περὶ ἀτέλειαις contra *Leptinem*, qui ob crebras istas immunitatum donationes scripsit legem, de qua *Demosth.* statim initio: ἐν μὲν γὰρ τῷ γράψαι μηδὲνα εἶ-ναὶ ἀτέλη, τοὺς ἔχοντας ἀφείλετο τὴν ἀτέλειαν· ἐν δὲ τῷ προσγράψαι, μηδὲ τὸ λοιπὸν εἶξιναι δοῦναι ὑμᾶς τὸ δοῦ-ναι. Et eadem ait *Orator* quod apud Athenienses du-plex sunt λειτουργία, αἱ τε τῶν μετοίκων, καὶ αἱ πολιτικῶν· ἂν ἐκατέρων ἰστί τοῖς ὑπομνημοῖς ἡ ἀτέλεια. Sed vide ipse *Orationem* istam: nam de ἀτέλειαι, quod ad eam probandam, plus verborum, quam opus erat, profundimus forte: vid. tamen & *Harrocratorem* in *ιστοτελής*. Alterum χρήματα, de quo *Sigonius* ni fallor nihil. Et licet nullum locum adferrem, tamen pecuniam inter varia dona quibus Athenienses de se bene meritos adficere fuisse nemo negare audeat. Nam & hoc modo ex aetario publico quem honorandi in promptu fuit. Ne tamen abeamus longius, sed maneamus in eadem *Oratione* ad *Leptinem*, indeque dabimus exemplum. Narrat ibi de *Lysimacho*, qui *Reip.* praefuerat, quid illi decreverint ipsorum majores: ὅτι *Λυσιμάχῳ* δωρεὰν ἐνὶ τῶν τότε χρησίμων, ἑκα-τὸν μὲν ἐν Εὐβοίᾳ πλήρη γῆς πεφουτεμένης ἴδωσαν, ἑ-κατὸν δὲ ψιλῆς· ἔτι δὲ ἀργυρίου μὲν ἑκατὸν, καὶ τέτ-ταρας τῆς ἡμέρας δραχμῶν· καὶ τούτων ψήφισμά ἐστιν Ἀλκιβιάδου, ἐν ᾧ ταῦτα γέγραπται. JUNG.

Ἀτέλεια χρήματα.] Locum ad mentem *Kühni* e-mendavi: ἀτέλεια, χρήματα. In *Glossis* ἀτέλεια ex-ponitur immunitas, & emaculandum putem in ca vo-cc *Hesychium*, apud quem: ἀτέλεια, ἀλιουργητά· scribendum, inquam, ἀλιουργησία, sicuti est in *Glossis*: ἀλιουργησία, immunitas; siquidem ὁ ἀλι-ουργητός non dicatur ἀτέλειος, sed ἀτέλης. *Ἀτέλειαι* autem plures sunt species: si quidem ἀτέλεις dicun- tur qui istis publicis muneribus sunt liberi, quae sum- tus secum haud exiguis trahunt: olim enim ditiores in plerisque rebus publicis muneribus admoveri solebant, quibus obeundis ac ornandis propriae erant sponden- dae divitiarum, idque χορηγεῖν dicitur: in populo Antio- chensi legibus constituta fuit quibusdam hominibus, haud dubie qui egregiam reipublicae operam navarant, immunitas, de qua refert *Libanius* in *Antioch.* addit- que tam generosi fuisse spiritus istos homines, ut potius civitatis commodis opes suas exponerent, quam ἀτέλεια etiam legibus concessa fruerentur: elegans est locus & ponni dignus: καὶ τὴν ἐκ τῶν νόμων ἀτέλειαν τοῖς μεγαλοψυχίοις εἰς τέλος ἀγοστες, φιλοδότεροι τῶν οὐκ ἀχορηγηκότων οἱ τὰ αὐτῶν ἀνηλωκότες: pauloque post λειτουργεῖν & λειτουργία apud eum de publicis mune- ribus obeundis dicitur: unde quoque hic ἀτέλεις, de quibus nobis est sermo, ἀλιουργητοὶ appellantur: ita inter ceteros, quibus Atheniensium *Rempubliam* *By- zantini* & *Περσῶν* maectant, honores & hic est: καὶ τοῖς κατοικοῖν ἰδέουσι τὰν πόλιν, ἀλιουργήτοις ἡμῶν πᾶσαν πρὸς τὴν λειτουργίαν locus in saepius adducto a nobis *Βυζαντινorum* *Ἐφεβίσματα*, quod recitat *Demosthenes* de *Corona*. Sed praeterea ἀτέλεια est vectigali- um immunitas, quae variis modis ac diversas ob cau- sas solet concedi: agrorum ἀτέλεια, cum decimas non pendunt, atque ita occurrit de κλήροις ἀδικατέυτοις *Magnesium* in *Faedere Smyrnenfi*: sic quoque apud Romanos agri non vectigales, de quibus scriptores a- grarii: & si quando agros donarent Imperatores, eos plerumque vectigalis immunes constituebant. Apud Athenienses porro ἀτέλεις erant, qui frumentum aliunde adveherent, propter summam in ipsa regione At- tica, quae *λαπτόγειος* erat, frumenti inopiam: meminit *Theophilus* libr. I. *Instit.* tit. 2. Sed & si quan- do binae civitates foedus ac communionem omnium qua sacrae qua profanarum rerum inirent, illatae

77 πολιτεία 78 Συγγραφή, συνάλλαγμα, συμβόλαιον, γραμματεῖον, συνθήκη ἔγγραφος, ὁμολογία ἔγγραφος· ἀπὸ δὲ τῆς συγγραφῆς, τὸ 79 συνεγράψατο· καὶ 80 κατὰ συγγραφὴν ἐπόρνευσε· καὶ 81 ναυτικὴ συγγραφή· 82 καὶ παρασυγγραφή παρὰ Δημοσθένει,

rebuspublicis. Stipulatio, commercium, contractus, tabula, pactum scriptum, confessio scripta. A stipulatione autem stipulatus est, & secundum stipulationem egit: atque stipulatio nautica. Et Stipulationis transgressio, apud Demosthenem,

utrinque merces ἀτέλις ac vectigalis immunes erant, prout id apud Cretenses valuisse colligi facile poterit ex *Hierapytnensium & Priansiorum Fædere*: εἰ δὲ τι καὶ ὁ Ἱεραπύττιος ὑπέχθηται εἰς Πριάσιον, ἢ ὁ Πριάσιος εἰς Ἱεραπύττιαν ἰσίου, ἀτέλεια ἔστω καὶ ἰσαγομένη, καὶ ἔξαγομένη αὐτὰ, καὶ ταύτων τὸς κέρπος καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. Et hoc quoque modo intelligenda est ἀτέλεια in isto Matmore quod inter *Arundelianam* extat pag. 94. ubi recensetur inter *Adriani* Cæsaris haud vulgaria, quæ cuidam gymnasium, ut putant, Smyrnenis præliterat, beneficium. Addam demum tertiam ἀτελείας speciem; viarum fuisse vectigalia res est non obscura, adeo ut qui iter facerent, viarum tenerentur pendere vectigal: beneficium itaque erat imperatorum, si cui liceret ἀτέλεια πορεύεσθαι διὰ γῆς καὶ θαλάττης· & de hac ἀτελείᾳ vide, si libet, *Philostatum* de *Vit. Sophist.* pag. 532 & 606. Hanc autem ἀτέλειαν nulli jus erat concedere, nisi penes quem summa esset reipublicæ potestas: sed manum de tabula.

77 Πολιτεία.] Sequitur hic aliud pro peregrinis, πολιτεία in nostro *Polluce*: ita enim legendum, ut & priores editiones: non πολιτεία, ut in nova a pueris typographorum peccatum est. Peregrini nimirum donabantur civitate; quod & apud Romanos beneficium magni loco habitum nemo nescit. Locum ex ea in *Neeram* profert *Sigonium*. Ut nos in ea ad *Lepimen* morem, ibi *Leucon* princeps *Bospori*, de *Atheniensibus* bene meritissimus, quod illos qui frumentum Athenas adveherent nullum exigebat vectigal, ediceretque ut neq̄o aut illos frumento naves oneraret &c. de illo ait: ἔστι γὰρ γεινὸν μὴν δῆπου ὁ Λιούκων ξίφος· τῆ δὲ παρ' ἡμῶν ποιήσει, πολίτης· sed satis superque credo firmatam esse lectionem *Polluci*, ut vere me puto restituisse. Pergo itaque. JUNG.

78 Συγγραφή.] *Syngrapha* & *Syngraphum* *Ciceroni* scripsit usurpata hic retineantur. KÜHN.

79 Συνεγράψατο.] Forte legendum συνεγράψατο· quod aliquoties occurrit in *Demosthenis* Oratione contra *Dionysiodorum*, ex quo videtur *Noster* sumpsisse. ut: ἐπιτιμίαν, ἃ συνεγράψατο (scil. in *syngrapha*) αὐτοὶ οὗτοι καθ' αὐτῶν, ἵαν τὴν παραβαίωσι. Et statim: εἰς τὸ ἡμίτερον ἰμπόριον εἰς ὃ συνεγράψατο· & fine: ὡς οὐ δὲ τέλειν αὐτοὺς τοὺς τόπους τοὺς ἐν τῇ συγγραφῇ, ἀλλὰ τοὺς εἰς Ῥόδον, οὗς οὐτε συνεγράψατο &c. JUNG.

80 Κατὰ συγγρ. * ἰπόρν.] Clare ita MS. quoque. Interpreti placuit ἰπόριος. SEN.

Κατὰ συγγρ. * ἰπόρν.] *Interpr.* qui mutat in ἰπόριος, uti patet ex ejus versione, secundum stipulationem egit, non intellexit, unde hæc petita sunt, nempe ex *Orat. Aeschinis* contra *Timarchum*, ubi *Ora*tor narrat, fuisse Athenis impudicos mares, qui se masculis libidinibus emanciparunt ad *syngraphum*, pactique pretio erant quæ pati conductum scortum, & quæ facere conducens ἀρσινοκοίτης debebat; quod vocat *Ora*tor κατὰ συγγραφῆς ἡμισθῶθη, κατὰ γραμματεῖον ἑαυτὸν κατήσχυε, ἠταίρηκε κατὰ τῆς συνθήκας, ex *παισῶ* scortatum est. Hæc pertinent ad illustrandum caput primum *Epistola Paulina* ad *Romanos*. KÜHN.

Κατὰ συγγρ. * ἰπόρν.] Hoc ἰπόριος & in suo MS. ait esse *seberis*; ego nescio unde perscriptum sit, & an rectum sit. *Demosthenes* excutiendus, qui his κατὰ συγγραφὴν modo δανίσαι, modo ποιῆσαι, modo aliud verbi adponit: & querendum quid veri hic sit. JUNG.

81 Ναυτικὴ συγγραφή.] Fere in συγγραφαῖς ἑτεροπλοίων ascribatur, σωθῆσης τῆς νῆος, si *salva* in portum pervenisset (vide *Titulum* de *Nautico fædere*) ἀποδοῦναι τὰ χρήματα, si in navem invec̄ta & illata fuissent, ut docet *Demosth.* *Ora*t. πρὸς *Φορμίωνα*, aut si merces ea pecuniæ emta illata fuissent; quid sit ἀμφοτερόπλουον explicat *Demosthen.* adversus *Lucitium* initio: ἐγὼ δὲ χρήματι δανίσαις Ἀρτίωμον τῷ τούτου ἀδελφῷ κατὰ τοὺς ἰεραρικούς νόμους εἰς τὸν πότον καὶ πάλιν Ἀθήνας· & in *syngrapha*, quam totam ibi recitat, scriptum erat; ἰδαισίην Ἀνδροκλῆς &c. ἀργυρίου τρισηλίας δραχμῶς Ἀθήνησιν εἰς Μίνδην ἢ Σεισίην καὶ ἰτιόθεν εἰς Βισπορον· ἵαν δὲ βούλωται τὸν ἐπ' ἀριστερὰ μέγχι Βορσθίνους καὶ πάλιν Ἀθήνας ἐπὶ διακοσίαις εἰκοσι πέντε τὰς χιλίας &c. σωθῆναι δὲ τῶν χρημάτων Ἀθήνας ἀποδώσουσι οἱ δανισάμενοι τοῖς δανίσαισι τὸ γιγιόμενον ἀργύριον κατὰ τὴν συγγραφὴν ἡμερῶν ἑκοσιν, ἀφ' ἧς ἂν ἔλθωσιν Ἀθήνας ἰτελίς, πλὴν ἑκβολῆς, ἢ ἂν οἱ σύμπλοι ψηφισάμενοι κοινῇ ἐκβάλλωνται, καὶ ἂν τι πολεμίοις ἀποτίωσι, τῶν ἄλλων ἀπάντων ἰτελίς. Nota, ἑκβολή, *salvata*, de qua in *ff. ad legem Rhodiam de salvata*. Idem *Oratione* contra *Dionysiodorum* scriptum ait in *syngrapha*, si *navis salva* in portum *Athenas* non venisset, ut tam fors quam usura ne dederentur creditori, penamque additam fuisse in tabulis dupli, nisi redissent, quo pactum erat. ἢ δὲ συγγραφή κελίει, ἵαν μὴ παρήκωσι ἰμφανῆ τὴν ταῦν, (oppignoratam) ἀποτίωσι αὐτοὺς διπλάσια τὰ χρήματα, τὴν δὲ πράξιν εἴται καὶ ἐξ εἰδὸς καὶ ἐξ ἀμφοῖν, *utrumque Dionysiodorum & Parmeniscum teneri in solidum*. Male *Wolfius* ad creditores retulit, *Darium* & *Pamphilum*, e quibus solus *Pamphilus* in *syngrapha* creditorem se scripserat, *Darius* ἔξωθεν extra *syngrapham* creditor, & est, qui *Orationem* habet, quod mirum. Hæc ex *Notis Valeris*. KÜHN.

Ναυτικὴ συγγραφή.] De his sæpe *Demosthenes* ἐν τῷ πρὸς τὴν *Λακρίτου* παραγραφήν. JUNG.

82 Καὶ παρασυγγραφή.] C. A. omittit καὶ. KÜHN.

Καὶ παρασυγγραφή.] Nescio ubi hoc apud *Demosthenem* extet; fortasse & alius: mihi videtur vocem esse mendosam, & vitio solito binas coaluisse, & legendum, κατὰ συγγραφὴν, quod opponatur quasi priori κατὰ συγγραφὴν· certe aliquoties id habes, eo sensu quo exponitur a *Polluce*, apud *Demosthenem* in dicta *Oratione* adversus *Lucitium*. ut: ἰπιδανίσαντο χρήματα παρὰ τὴν συγγραφὴν, in fine: ἃ φασὶ δανίσαι τὰ χρήματα αὐτοῦ ἡμῶν παρὰ τὴν συγγραφὴν. Et in ea κατὰ *Διονυσόδωρον* βλάβης· ἵαν &c. ἢ ἄλλο τι παρὰ τὴν συγγραφὴν πηῆς. Et statim in ipsa *syngrapha*: ἵαν δὲ &c. ποιήσουσὶ τι παρὰ τὴν συγγραφὴν. In eadem *Oratione* extant *παρασυγγεγραφέας*, & *παρασυγγεγραφέτες*, in hac significatione: unde quis etiam posset emendare hic *παρασυγγεγραφεῖν* pro illo *παρασυγγραφεῖν* ut mendum inde ortum fuerit, quod hic infinitivus fuerit scriptus per *ην*, *παρασυγγραφεῖν*, ut sæpe ejusmodi in MS. occurrunt. MSS. libri, & viri docti decernent, utrum rectius: nam utrumque rectum *Demosthenes* ait: *Pollux* tamen alterum saltem hic scripsit. JUNG.

Καὶ παρασυγγραφή.] Nihil quidem mutandum videtur: συγγράψαι, *syngrapham* facere: παρασυγγράψαι, *dolo malo nec rite syngrapham scribere*: coque modo *παρασυγγραφεῖν*, *syngrapha falsa ac dolo malo scripta*: ut σημαίνει, *παρασημαίνει*, *σφραγίζεσθαι*, *παρασφραγίζεσθαι*, aliaque innumera. Loci *Demostheni* ali-

aliquid agere illis, quæ stipulatione continentur, contrarium. A contractu porro, contrahere. Quemadmodum a pacto, pacisci, pacifcentes. Et pactionem & pactum quoque nunc dicunt. Et gratitudinis pactum, & pactum amicitia.

⁸³ τὸ ἔξωθεν τι ποιῆσαι τῶν ἐν τῇ συγγραφῇ συμβαθέντων ἀπὸ δὲ συναλλάγματος, συναλλάσσειν ὡς περ ἀπὸ συμβολαίου, ⁸⁴ συμβαλεῖν, συμβαλόντες, καὶ συμβόλαιον, συμβεβλημένον ⁸⁵ ἤδη λέγουσι καὶ ⁸⁶ χαρᾶς συμβόλαιον, ⁸⁷ καὶ Φιλίας συμβόλαιον.

141

• C A P U T XII.

• Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Β.

141

De mutuo, & diis a Solone constituti: pignore; deposito, adium remissione, & iis quæ circa ipsa.

Περὶ δανεισματος, καὶ τῶν ⁸⁸ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ θεῶν, ἃν ἐκέλευσε Σόλων ἐνομοῦσθαι, τιμηματός τε, καὶ ὑποθήκης, καὶ καθυφέσεως δικῶν, καὶ τῶν περὶ αὐτά.

MUtuum, debitum, sponsio, nauticum, elocationes, scenus nauticum. Commeatus periculum fuscipiens, commeatus, & remeatus periculum continens. Periculofum, dubium, quæstiosum, lucro carens. Tum & funibus circumdare sacra,

ΔΑνεισμα, χρεωφείλημα, ⁸⁹ ἔγγειον, ναυτικόν, ⁹⁰ κατ' ἐκδόσεις, ⁹¹ ἑτερόπλου, ἀμφοτερόπλου, ὑποκίνδυνον, ⁹² ἐπικίνδυνον, ἐπίτοκον, ἄτοκον περισχοινίσαι τὰ ἱερά ἔλεγον,

ei ubi id vocabuli reperitur, jam non venit in mentem.

83 τὸ ἔξωθεν τι ποιῆσαι] MS. τὸ ἔξω ποιῆσαι. SEB. τὸ ἔξωθεν τι ποιῆσαι] C. A. legit τὸ ἔξω ποιῆσαι τῶν ἐν τῇ σ. συμβαθέντων, ubi ultimum μ pro β scriptum in MS. KÜHN.

84 Συμβαλεῖν] Recte Interpr. pacisci. ita & vetus *Onomast.* miror itaque, quid venerit in mentem *Bozonienſis Interpretis*, cum Orat. IX. *Isas* hanc legem *Asiatam*; παιδι μὴ ἐξῆναι συμβάλλειν, μηδὲ γυναίκα πέρα μιδιωνου κριθῶν, ita reddit, ne puero cum muliere congregiens liceat ultra medimnum horde dare, quæ interpretatio nil facit ad rem. *Petius* de L. L. *Atticæ* libr. VI. tit. 6. exponit, quod pueri & fœminis non licuerit testamentum dare legare ultra medimnum hordei. Verum & hæc expositio literam non sequitur: voluit enim lex *Asiica* pueros & fœminas pacisci non posse cum ullo ultra pretium, quo venibat medimnum hordei, ex qua lege demum *Isas* conficit, quod testari plane sit prohibitum pueris, ex eo, quod pacisci per legem hanc nequeant de rebus gravioribus: qui enim non habet potestatem paciscendi ultra medimnum hordei, ille multo minus de bonis omnibus testamentum facere poterit. KÜHN.

85 ἤδη λέγουσι.] A C. A. abest ἤδη λέγουσι. KÜHN.

86 Χαρᾶς συμβόλαιον] De hoc genere συμβολαίου manco ἐξῆγησθαι nam *Interpres Noster* sive paraphrastes susque deque habet, quid dicatur, nec inter simile quid sonantes vocalas magnam statuit differentiam, & χαρᾶς sibi pro χάριτος sumit, quamvis ne ipsum quidem recte exprimat. JUNG.

87 Καὶ φιλ. συμβ.] Abest a C. A. καὶ φιλίας συμβολαίου. KÜHN.

88 Ἀπ' αὐτοῦ] C. A. ἀπ' αὐτῶν dein ex conjectura, quam res ipsa suppedirat: legerem: καὶ θεῶν οὓς ἐκέλευσε Σ. ἐνομοῦσθαι &c. καὶ καθυφέσεως δικῶν, de Diis, quos iurare iussit Solon &c. & de θρανιατικῆς causa. Gloss. καθυφέσις, θρανιατικῆς, καθυφέσις μὲ τοῦ ἐπιθετινοῦ, θρανιατικῆς γε. καθυφέσις, θρανιατικῆς. KÜHN.

Ἀπ' αὐτοῦ] Mox in textum reposui. δικῶν pro οίκων.

89 ἔγγειον, ναυτικόν] C. A. ἔγγειον quod idem cum ἔγγειον. *Salmaf.* de *Modo Usur.* legit ἔγγειον, negatque ἔγγειον extendendum esse ad ea, quæ in terra sunt, acquiruntur aut contrahuntur, aut ad usuras, contra. *Elus*, *syngraphasque*, quæ non fiunt de scenore nautico, sed communi; ideo in *Demosthene* pro ἔγγειον

τόκων legit ἔγγειον τόκ. Sed rationem, cur non ἔγγειον generali sensu *terrestre*, agrum scilicet & usuram ex agro perceptam notet, nullam video. *Gloss.* ἔγγειον, *terrestre.* *Vales.* etiam in *Notis*, ἔγγειον opponit *ναυτικῶν*, *maritimis usuris terrestres* ex *Demosth.* *ναυτικῶν vero pecunia trajectitia.* KÜHN.

ἔγγειον, ναυτικόν] Quid est ἔγγειον, ναυτικόν; tu scribe audacter: ἔγγειον, ναυτικόν *terrestre vel maritimum.* In *syngrapha*, quæ exstat bis apud *Demosthenem* contra *Lacrit.* καὶ ἐκ τούτων ἀπάντων καὶ ἔγγειον καὶ ναυτικῶν &c. Et ἐν τῷ πρὸς *Φορμίωνα* ὑπὲρ *δανίου* *Φορμίων* δὲ φησιν, ἀποδοῦναι *Καρκιδι* ἐν *Βοσπόρῳ* ἑκατὸν καὶ εἴκοσι στατήρας *Κυζικηνούς*, *δανεισάμενος ἔγγειον τόκων* ἦσαν δὲ ἰφεκτοὶ οἱ ἔγγειοι τόκοι. Et supra etiam III, 84. ubi MS. nos non destituebat, legendum admonui ἔγγεια *δανεισάματα*, *ναυτικά.* Restitue hanc voculam etiam cum *Sylburgio* apud *Hesychium*: ἔγγεια, τὰ ἐν τῇ γῆ· nam exculum est ibi ἔγγεια. JUNG.

ἔγγειον] ἔγγειον in textum recepi præeunte *Kühnio*; nam illud vulgatum mala notæ est, quicquid etiam in contrarium adferat *Salmafius*.

90 Κατεκδόσεις] Κατ' ἐκδόσεις, per scenus *nauticum* in genere *ἐκδόσις* est *elocatio*, cuius species est *scenus nauticum*. KÜHN.

Κατεκδόσεις] Ego nullas *κατεκδόσεις* novi. Supra III, 115. est *δανίζων ἔγγεια* (ita enim lego, non ἔγγεια) *δανεισάματα*, *ναυτικὰς ἐκδόσεις*: an itaque & hic, *ναυτικὰς ἐκδόσεις*; *Ἡεροκρατία*: *ἐκδόσις*, τὸ *ναυτικὸν δάνισμα*, *διοντι* ἔξω δόσις. *Δημοσθένης* κατ' *Ἀφόβου* addit MS. epitome *πρώτα*. JUNG.

Κατεκδόσεις] Vocem monstrante *Kühnio* divisi, atque ita *Salmafius* de *Modo Usurarum* pag. 192. ubi exemplis rem adstruit.

91 ἑτερόπλου] *Pecunia mutua nautica*, qua periculo creditoris transferuntur emtæ merces, *Beryto* ex gr. *Brundisium*: quando vero *Brundisio* iterum alia merces in vehuntur in portum *Berytensem*, tum est *δάνισμα ἀμφοτερόπλου*. vid. *Demosth.* in *Phormion.* & adversus *Lacritum*. KÜHN.

92 ἑπικίνδυνον] Abest a C. A. male; est enim vocabulum in scenore nautico solenne. *Demosth.* Orat. contra *Phōim.* καὶ οἱ μὲν ἄλλοι πλίτες οἱ τὰ ἑτερόπλου *δανειζόμενοι*, ὅταν ἀποστέλλονται ἐκ τῶν ἐμπορίων, πολλοὺς *παρίσταται*, *ἐπιμαρτυρούμενοι*, ὅτι τὰ *χρήματα ἐπικινδύνειται* τὰ *δανισάντι*, quod *pecunia periculo naviget mutuantis*. σὺ δὲ *σκήπτῃ*. &c. post legit *σπαρα-*

ἐν ταῖς ἀποφράσι, καὶ τὸ παραφράσαι οἶον ⁹³ Πλυντηρίοις, καὶ ταῖς τιαύταις ἡμέραις. ⁹⁴ περισχοινίσαι δὲ τὸ δικαστήριον, ἔποτε περὶ μυστικῶν δικάζοιεν, ἵνα μὴ προσίη μηδεὶς, ἀνέ-
¹⁴² πόπτευτος ὢν. ⁹⁵ Τρεῖς θεοὺς ὀμνύουσι κελεύει Σόλων, Ἰκέσιον, Καθάρσιον, ⁹⁶ Ἐξακιστήριον. ⁹⁷ Ἐντιμήσασθαι ἔστιν, ὅταν τις προῖκα δίδους, τιμήσῃται τι, ὅπισσούδῃ. ⁹⁸ ἀποτίμημα δ' ἔστιν, οἷον ὑποθήκη κυρίως μὲν πρὸς τὴν προῖκα, ἤδη δὲ καὶ πρὸς τὰς μισθώσεις. Καὶ τὸ ρῆμα, ⁹⁹ ἀποτιμήσασθαι. θείναι μὲν ¹⁰⁰ οἰκίαν, τὸ δοῦναι εἰς ὑποθήκην θέσθαι δὲ, τὸ λαβεῖν εἰς ὑποθήκην καὶ τὸ μὲν, ἔθηκε τὸ δὲ, ἔθετο. ² ὁμοίως ὑπέθηκε, καὶ ὑπέθετο. ³ Ὑπερίδης δὲ ἐν τῷ πρὸς Χάρητα ¹⁴³ ῥητα ἔφη, ἀποδόμενος, ἀντὶ τοῦ ὑποθείς. Δίκαι δὲ ἦσαν, καὶ ⁴ καθυφέσεως καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ⁵ καθυφῆκε, καθυφῆκατο, καθυφέσθαι, προῦδωκεν, ἐνέδωκε, ⁶ καταπρήκατο τὴν κατηγορίαν. κατεχαρίσατο, ⁷ ἀπέδοτο, ἐξέδωκε, ἀνείλετο τὴν γραφὴν, διεγράψατο. ⁸ ἐξέλιπε τὸν ἀγῶνα, οὐκ ἐπέξελθὼν ἐγκατέλιπεν, ἀπίστη, ἐξίστη, ⁹ κατὰ συνθήκας εἶπεν. ἐβελοκακῶν, ὑ-

dixerunt in nefastis, & obsepire, utpote in Plynteriis, & hujusmodi diebus: funibus autem cingere forum, cum arca na judicarent, ne quis adiret inauspicatus. * Tres jurare deos Solon jubet, ¹⁴² Supplicem, Expiatorium, Depulforium. Pignorare est, cum quis dote data aliquid, quanti ea constat, oppignorat. Pignusque est, quasi depositum, proprie quidem dotis: illud vero, mercedis quoque. Et verbum, oppignorare. Domum deponere, pro in depositum dare. Poni autem, pro deposito sumere. Et hoc quidem deposuit, illud vero depositum est. Similiter, spondit, & sponione datum est. Hyperides vero ad Charytem dicit, Datus, pro depositus. * Actiones quoque erant remissio- ¹⁴³ nis. Et dicere licet, remittit, remissum est, remittere, ignovit, concessit. Deteruit accusationem, gratificatus est, contribuit, reddidit, accusationem sustulit, delevit. Contentionem nondum finitam dereliquit, reliquit, destitit, cessit, pepigit. Sponte succumbens, sub-

σχοινίσαι τ. ἰ. ἔλεγον ἐν αἰ. καὶ τὸ ἀποφράσαι, περισχοινίσαι δὲ τὸ δ. &c. ἵνα μὴ προσίη ἀπίκνυτατος ὢν. sed vulgatum ἀπίκνυτατος, *proflans*, melius est. KÜHN.

⁹³ Πλυντηρίοις] Vide *Leopardum* XV, 24. SEB.

⁹⁴ Περισχοινίσαι &c.] Vid. supra *Segm.* 123. &c. ubi etiam de voce ἀπίκνυτατος dixi. JUNG.

⁹⁵ Περισχοινίσαι &c.] Vid. *Peistum* ad L. L. *Attic.* pag. 33.

⁹⁵ Τρεῖς] *Jonis* cognomina, *Leopard.* XV, 24. SEB.

⁹⁶ Τρεῖς] Sunt omnia tria nomina vero *Jonis*: ἰκέσιος, (qui apud *Hesych.* ἰκτιήσιος, ex *Homero* *Ὀδυσσ.* 9) apud *Apollonium* & alios. καθάρσιος apud eundem lib. I. — καθάρσιον ἀγχαλιούσα Ζῆνα, & in *Orpheo* hymno, & apud *Aristotelem* de mundo etiam utrumque cognomen. Tertium ἔξακιστήριος apud *Hesychium* est, ut & *Leopardus* admonuit. XV. Emend. lapsum in hoc nomine *Lil. Gyrals* adferentis *Hecasterion* notans. Adnotat hunc *Pollucis* locum ad τοὺς ὀρκίους θεοὺς in *Aeschini* *Oratione* contra *Timarchum Brodens* VIII. *Milcell* 7. JUNG.

⁹⁶ Ἐξακιστήριον.] C. A. ἔξακιστήριον sunt *Jonis* epitheta, qui supplices tueretur, qui impiatos expiat, morbosque averruncat. KÜHN

⁹⁷ Ἐντιμήσασθαι] *Aestimare*, est quando quis dotem dat, aestimare aliquid, quantum valeat. ἀποτίμημα, pignus aëtimatum certo pretio; nam qui domum conducebat aut dotem accipiebat, pignus in utrumque dabat cautionis ergo, vel hypothecæ nomine, quod tantum valerit, quantum satis erat pro dote aut pensione. vid. *Harroc.* in ἀποτιμηταὶ καὶ ἀποτίμημα, καὶ ἀποτιμῶν. KÜHN.

⁹⁷ Ἐντιμήσασθαι] Vide *Harroc.* in ἐντιμῶν. JUNG.

⁹⁸ Ἀποτίμημα] Vid. eundem *Harroc.* in ἀποτιμηταὶ. JUNG.

⁹⁹ Ἀποτιμήσασθαι.] *Capere pignus aestimatum*: ἀποτιμῶν dicitur, qui dat. KÜHN.

¹⁰⁰ Οἰκίαν] C. A. subjicit ἰστί. KÜHN.

¹ Τὸ δοῦναι εἰς ἀποθ.] C. A. omittit τὸ δοῦναι εἰς ἀποθήκην. *Salm.* ὑποθήκην recte. KÜHN.

Τὸ δοῦναι εἰς ἀποθ. &c. λαβεῖν εἰς ἀποθήκην.] *Ridicule*: & utroque loco ὑποθήκην emenda, ut præcelsus: *H. Stephanus* pro primo ἀποθήκην, etiam ὑποθήκην emendaverat. Nihil nobis hic cum ἀποθήκην patet & mox ex ὀπίθην: id enim est de θέσαι εἰς ὑποθήκην, dare pignus: ut ὑπέθετο de altero, λαβεῖν εἰς ὑποθήκην, accipere pignus. vid. & supra III. 84. JUNG.

Τὸ δοῦναι εἰς ἀποθήκην.] *Ocyus* in *textum* retuli ὑποθήκην vide *Salm.* de *Modo Usur.* c. 12.

² Ὀμοίως] C. A. καὶ ὁμοίως ὁ. π. ὁ. καὶ ὡς Ὑπερίδης ἀποδόμενος. &c. *Salm.* ὑποθέμενος. KÜHN.

³ Ὑπερίδ. δι. ἐν τῷ πρὸς Χάρητα] Leg. πρὸς Χάρητα. KÜHN.

⁴ Ὑπερίδ. δι. ἐν τῷ πρὸς Χάρητα] Emenda Χάρητα. *Harrocratio* in *ἐπιδικίαις*. Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Χάρητα *ἐπιδικίαις*. JUNG.

⁵ Ὑπερίδης δι. ἐν τῷ πρὸς Χάρητα] Χάρητα *Jungermannium* sequitur emendavi: & locupletius mox *Falckenburgis* *Codex*: οὐδ' ἀποδομέμος: quod rectum esse puto.

⁶ Καθυφέσεως.] Pro καθυφέσεως leg. C. A. καθυφέσθαι & mox omittitur. KÜHN.

⁷ Καθυφέσεως.] Vid. *Budei* *Comment.* *Græc. ling.* JUNG.

⁸ Καθυφῆκε, καθυφῆκατο] *Hesychius*: καθυφῆκατο, ἀφῆκε, εἴασα καθυφῆκεν, ἐνδίδωκεν καθυφῆς, προδῶς, καταλίπης: προῖκατο, ἀπίλυς, προῖδωκεν. JUNG.

⁶ Καταπρήκατο] C. A. καταπρήκατο: cujus explicatio est vulgatum. KÜHN.

⁷ Ἀπέδοτο] *Vendidit, tradidit, e manibus amisit, prodidit.* KÜHN.

⁸ Ἐξέλιπε] C. A. διεξέλιπε τὸν ἀ. *Demosth.* in *Midiast*: ἀργυρίῳ καθυφέεις τὸν ἀγῶνα: dein C. A. omittit, οὐκ ἐπέξελθων ἐγκατέλιπε. KÜHN.

⁹ Κατὰ συνθήκας &c.] *Ex pacto oravit causam*: quod *prævaricatorum* erat. *ἰβηλοκακῶν, tergiversor, prævaricator*, ex *Glossis Veterum.* KÜHN.

⁹ Κατὰ συνθήκας &c.] An εἶνα potius scripsit & ἐ. ὑπέχωμι: ut mox dicit *ὑποχωρῶν*. JUNG.

cedens, inclinatus. Et ut Hyperides, Renunciavit remissionem.

ποχωρῶν, ¹⁰ κατακλιόμενος· καὶ ὡς Ἰπερίδης, ¹¹ κατηγόρησεν ἐνδόσιμα.

De convivio, congregatione senatus, confessu, publicationibus, & similibus.

Περὶ ἐράνων, καὶ τῶν περὶ αὐτούς· ¹² περὶ ἀθροισμοῦ, καὶ τοῦ συγκαθίσαι τὴν βουλὴν, καὶ δημεύσεων, καὶ τῶν ὁμοίων.

Convivia, Convivatores, Convivatorum symbolum, convivatoriae actiones, convivalis lex, convivii pensio, convivii constitutio. Deferre convivium, implere convivium, pensionem relinquere. Conveniunt quoque convivatoriis, particeps, participatio. Et illud Hyperidis, Cohabitationis particeps. Quæstor confedit, convenit, confudit, commiscuit, constipavit, collegit, coordinavit, coacervavit: præfedit, confedit, jus dixit, consuluit, consilium præmisit.

¹³ Ἐρανοὶ, ἐρανιστῶν, ¹⁴ κοινὸν ἐρανιστῶν, ¹⁵ ἐρανικαὶ δίκαι, ἐρανικὸς νόμος, ἐράνου Φορὰ, ἐράνου καταβολή· κατενεγκεῖν τὸν ἔρανον, πληρῶσασθαι τὸν ἔρανον, ἐκλιπεῖν τὴν Φορὰν· ἔοικε δ' ἀν τοῖς ¹⁶ ἐρανισταῖς, καὶ οἱ ¹⁷ συμμορίται, καὶ συμμορία· καὶ τὸ παρ' Ἰπερίδῃ μετοικικῆς συμμορίας ταμίας· βουλὴ συνεκάθισε, συνῆλθε, ¹⁸ συνεχύθη, συνεταράχθη, συνέστη, συνελέγη, συνετάχθη, ¹⁹ συνηθροίσθη, προήδρευσε, συνήδρευσε, ²⁰ ἐχρημάτισεν, ἐβούλευσε, προεβούλευσε. * βουλῆς ἦν ἔδρα, ²¹ συναγε- ¹⁴⁵ γερμένοι ἦσαν οἱ βουλευταὶ, εἰς ταῦτον ἦλθον, ἐπληρώθη τὸ βουλευτήριον, μεστὸν ἦν ταῦτα καὶ περὶ δήμου ἂν τις εἴποι, καὶ ²² δικαστῶν. Δημεῦσαι οὐσίαν, ²³ ἀπογράψαι, δημοσίαν ἀπογραφήναι, δημοσίαν ἀποφῆναι· ἀποστῆναι τῆς οὐσίας, παραχωρῆσαι τῶν χρημάτων, τῶν ἔντων, τῶν ὑπαρχόντων, τοῦ κλήρου, τῶν πα-

¹⁰ Κατακλιόμενος.] Leg. ὑποκατακλιόμενος, se submisitens. ὡχ' ὑποκατεκλιθῆν. KÜHN.

Κατακλιόμενος.] Maluit Κιβητίος ὑποκατακλιόμενος· sed in textu haud temere mutem MSS. non factentibus.

¹¹ Κατηγόρησεν ἐνδόσιμα.] Remissius frigidiusque accipitur usque ad pragmatizationem. KÜHN.

Κατηγόρησεν ἐνδόσιμα.] An itaque adverbialiter pro remisse accusare accipimus, & pragmatizari adeo: an latet mendum? JUNG.

¹² Περὶ ἀθροισμοῦ] C. A. καὶ ἀθροισμοῦ. KÜHN.

¹³ Ἐρανοὶ] Gloss. ἔρανος, hac stipes sodalium collectio, collecta: passus est reddere, contributio sodalium, κοινὸν, communis estansiarum vel fscus sodalium erantifici. ἐράνου καταβολή, solutio pecunia collatitia. ἐκλιπεῖν τ. φ. non solvere erantum. KÜHN.

Ἐρανοὶ] De erano multi multa: stipem collatitiam adpellat Ammianus: meminisse & Callimachus H. in Cer. vers. 73. de βουλιμῆ Erysiethoni a Cerere immissa:

Οὔτε μιν εἰς ἐράνας, οὔτε ξυνδείπνια πέμπον Αἰδόμενοι γονίς —

ad quem locum vide quæ notavit Illustriss. Spanheimus. Ἐρανοὶ πλήρωσις est apud Philostratum Vit. Apoll. Τυμ. lib. VI. c. 1. & ἐράνου πληρωτῆς apud Harpocratianem.

¹⁴ Κοινὸν &c.] Supra VII. 37. JUNG.

¹⁵ Ἐρανικαὶ δίκαι] Vid. de his & Casaub. nostrum ad Theophrast. Charact. περὶ αὐθαδείας. JUNG.

¹⁶ Ἐρανισταῖς] C. A. ἐρανισταῖς· dein excidit βουλή ante συνεκάθισε, uti ex lemmate capituli apparet. συμμορίται sunt unius collegii membra. Gloss. συμμορία, consubventium, factio, collegium. KÜHN.

¹⁷ Συμμορίται] Tollenda distinctio, ut cohereret

μετοικικῆς συμμορίας ταμίας, quæstor corpreti inquisitorum. KÜHN.

Συμμορίται] De his vid. Sigon. libr. IV. de Rep. Athen. cap. 4. quicquid sit, certe malam manum passus est hic locus. Quid enim? an de ταμίας locum habent συνῆλθε, συνεχύθη, & quæ sequuntur? videtur itaque deesse βουλή· si itaque non major defectus est, forte ita conjectare possumus: μετοικικῆς συμμορίας ταμίας· ἢ βουλή συνεκάθισε, συνῆλθε &c. nam συνεκάθισε vulgatum nihili est: & in ipso lemmate habuisti περὶ τοῦ συγκαθίσαι τὴν βουλὴν· ut & in capite ipso juncta fuisse vero simile sit. & supra Segm. 5. περὶ τοῦ συγκαθίσαι τὴν βουλὴν edit. Flor. sine distinctione habebat & συμμορίας ταμίας συνεκάθισε. JUNG.

Συμμορίται] Vide, sis, Etymologum in συμμορία· Mox erat vulgo μετοικικῆς συμμορίας, ταμίας συνεκάθισε, &c. emendavi etiam sine MSS. adminiculo, quia ipsum se mendum prodit manifeste.

¹⁸ Συνεχύθη] Leg. συνελέχθη, συνετάχθη. C. A. non habet συνελέγη συνετάχθη. KÜHN.

¹⁹ Συνηθροίσθη] MS. ἠθροίσθη. SEB.

Συνηθροίσθη] C. A. ἠθροίσθη &c. ἐχρημάτευσε &c. συναγγεγεμένους ἐπῆλθον ἐπληρώθη τ. β. KÜHN.

²⁰ Ἐχρημάτισεν] Emenda ἐχρημάτισεν. JUNG.

Ἐχρημάτισεν] Ἐχρημάτισεν cum Κιβητίο in textum retuli.

²¹ Συναγγεγεμένοι] Ἠγγεμαι. Attice ἀγγεγεμαι, indeque συναγγεγεμένους· priores edition. συναγγεγευ. SEB.

²² Δικαστῶν.] Ut mox Segm. 148. JUNG.

²³ Ἀπογράψαι] MS. ἀπογράψαι δημοσίαν ἀποφῆναι. SEB.

Ἀπογράψαι] Sequitur in C. A. δημοσίαν ἀ. ἀ. τ. οὐ. ἐποστῆναι &c. ἀκλῆροι. γ. τ. π. εκστῆτον pitepnoytm botonum. KÜHN.

τρώων, τῆς κτήσεως, τῆς περιουσίας, τῶν τριμονium, possessionem, opes; omnes
περιόντων ἀπάντων ἀκλήρον γενέσθαι τῶν πα- divitias: patrimonio privari.
τρώων.

²⁴ Περὶ προθέσεων, καὶ ἐκφορῶν, καὶ πε-
ρὶ κηδείας, καὶ ὅσα τούτοις
ἀνήκει.

*De praescriptis diebus, funeribus,
libamini, & quae hisce con-
veniunt.*

Προθέσεις, ἐκφοραὶ, ²⁵ τρίτα, ἑνάτα, ²⁶ τρι-
καιάδες, ἐναγίσματα, χοαὶ, τὰ νενο-
μισμένα. ²⁷ ἐκαμείψασθαι τῆς γῆς, ὑφά-
πτειν τὴν πυρᾶν· περιδείπνον, ταφή, ἐντά-
φια, μνήμα, τάφος, χῶμα, στήλη, ἐ-
λεγείον, ²⁸ ἐπίστημα, - ²⁹ ληνοὶ τε καὶ σοροὶ,
καὶ πύελαι.

Constituti dies, funera, tertiae, no-
nae, trigesima, exequiae, libamina,
justa. Terram suffodere, struere rogam.
Parentalia, sepultura, sepulchralia. Mo-
numentum, sepulchrum, tumulus, co-
lumna, querela, statua, libitinæ, tym-
bi & urnæ.

²⁴ *De praescriptis diebus*] *De collocatiombus.* vide paulo ante Segm. 65. SEB. 2.

Περὶ προθέσεων] C. A. προθέσεις, de collocatiōe mor-
tuorum in vestibulis adiut &c. καὶ ὅσα τούτοις ἀνή-
κει C. A. KÜHN.

²⁵ Τρίτα, ἑνάτα] *Thucyd.* lib. II. πρότριτα, id est, secundum *Scholias*ten πρό τρίτης ἡμέρας τῆς ἐκκομιδῆς, triduum antequam supus effertur. ἑνάτα sunt novendialia. *Gloss.* ἑνάτα ἐπὶ νεκροῦ ἀγόμενα, Novendialia. Τριακάδες, trigessimus mensis dies in honorem temporiamque defuncti celebratus. *Plato* lib. XII. de L. L. τριταία πρὸς τὸ μνήμα ἐκφορά. KÜHN.

Τρίτα, ἑνάτα] Sic in ea adversus *Επεργμῆ* & *Μελισσ.* ait *Demosthenes*, ut saepe jam adduxi, de nutrice violenta morte defuncta, ἐξηγητὰς τὰ νόμιμα ἐπο-
φύλλε: scilicet πρῶτον ἐπισημαίνον δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ, καὶ προαγορεύειν ἐπὶ τῷ μνήματι εἴ τις προσήκων ἴσως τῆς ἀνθρώπου· ἐπειτὰ τὸ μνήμα φυλάττειν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. Et *Plato* lib. XII. Νόμων statuit legitimum temporis spatium, si defunctus ad tertium diem ad monumentum effertur, interim προβίσι facta: ἐπὶ δ' ἀν-
σχεδὸν αἰς τ' ἀνθρώπινα, μέτρον ἔχουσα, τριταία πρὸς τὸ μνήμα ἐκφορά. *Thucydides* lib. II. ubi modum describit publice humanandi eos qui bello obiissent apud *Athenienses*: τὰ μὲν ὅσα πρότιθενται τῶν ἀπογενομένων, πρότριτα σκηνὴν ποίωσαντες, καὶ ἐπιφέρει τῷ αὐτοῦ ἕκαστος ἢ τι βούληται· ἐπειτὰ δὲ καὶ ἡ ἐκφορά ἢ &c. ubi *Scholias*ten: πρότριτα, πρὸ τρίτης ἡμέρας τῆς ἐκκομιδῆς· ἢ ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς· ἄμεινοι δὲ τὸ πρῶτον & ἐπιφέρει, ἐναγίζου. De ἑνάτοις vid. *Bud.* in *Comm.* gr. ling. *Aeschines* contra *Ctesiph.* τις ἀνὲν εἰς τοιοῦτος ἰατρὸς, ὅστις τῶ νοσοῦντι μετὰρ μὲν ἀσθενεῖντι μὴδὲν συμβουλεύουσι, τελευταίου δὲ αὐτοῦ, ἐλθὼν εἰς τὰ ἑνάτα, διεξίει πρὸς ταυε οἰκίους, ἀ ἐπιτηδεύσας ὑγιῆς ἀν ἐγνετο; *Pulcre Glossarium* vetus: Novendialia, ἑνάτα ἐπὶ νεκροῦ ἀγόμενα. *Isaas* περὶ τοῦ Κίμωνος κλήρου· τὰ ἑνάτα ἐπίσημα. scribitur & ἑνάτα, ut supra in MS. III. 102. JUNG.

²⁶ Τριακάδες] Vid. supra I. 66. JUNG.

²⁷ Ἐκαμείψασθαι τῆς γῆς] *Mallet*, ἐκαμείψασθαι, aliquid in terra palversque injicere mortuo. ὑφάπτειν τ. κ. succendere rogam. quod dictum de ἐκαμείψασθαι confirmatur ab *Hesychio* in ἐκαμείψασθαι & ἐκαμείψασθαι· vide & notata ad *Alisians* V. H. lib. V. c. 14. KÜHN.

Ἐκαμείψασθαι τῆς γῆς] Non recte puto interpretem vertille *suffodere terram.* JUNG.

Ἐκαμείψασθαι τῆς γῆς] Quid sibi hæc phrasis velit, ignoro plane, neque vero dubito quin recta sit *Kühniama* emendatio ἐκαμείψασθαι· si quis hominem offenderet insepultum, humum injicere jus erat, ne scilicet quis alius conspectu contaminaretur; & quoque, qui id officii insepultis non præstabat, habebatur ἐναγής· οἱ γὰρ νεκρὸν ὁρῶντις ἀταφοὶ καὶ μὴ ἐκαμείψασθαι· ἐναγής εἶναι εἰδόντων, inquit *Scholias*ten *Sophoclis* ad *Antigonam*, ubi ἐκαμείψασθαι idem quod ἐκαμείψασθαι, additque paulo post famam esse *Buzym* diras imprecatum fuisse, qui corpus insepultum negligenter, τοῖς περιόρῳσι ἀταφοὶ σῶμα. Idem & γῆν ἐκαμείψασθαι dicitur, quod est in *Phocylidis* Monitis: Γαίαν ἐκαμείψασθαι ἀταχεύτοις νεκροῖς· hanc autem injectam humum χυτῆς (γῆν scil. ut apud *Homerum* saepe) dixisse veteres docet *Oppians* *Scholias*ten ad lib. II. *Halicut.* v. 635. Altera vero, cur hoc officio defungi cadaver insepultum prætereuntem voluerint leges, ratio est, quod antiqui putarant insepulorum animas misere vagari *Elysiarumque* deliciarum expertes esse, qua de causa & eos, qui nefanda maxime in patriam scelera patrarant, extra terminos patriæ projicere solebant insepultos, ut ita post mortem gravissimas luercnt poenas: sed de hisce ut pluribus agamus temporis non permittit articulus: vide interim & *Heinsium* ad lib. *Silii* II. ubi elegantia, quæ huc faciunt, ex *Nonno* & *Moschione* producit loca.

²⁸ Ἐπίστημα] Vid. supra ad VII, 66. JUNG.

²⁹ Ληνοὶ] Supra III, 102. JUNG.

De noxa, multam ferendo, & diem dicendo.

Περὶ βλάβης, καὶ τοῦ ζημίαν εἰσενεγκεῖν, καὶ τοῦ κληρωθῆναι τὸ δικαστήριον.

NOxa, nocumentum, damnum, multa periculosa, damnosus, & similia. Nocus, nocivus, nocenter, nocive, periculose. Damnose enim, durum est. Multam ferre, dare, solvere, persolvere, exolvere, deponere, conferre, & similia. * Et res ipsa, collatio, reditio, solutio, exolutio, depositio: reliqua enim, sordidiora sunt. Nomina vero nulla extant, nec adverbia. Et contraria, exigere, pignora sumere, pignora capessere, & postulare. Atque res ipsa, exadio, postulatio. Oppignoriatio enim sordidum est. Dices insuper, forum repletum est, fortitum est, sorte distributum est, confedit, constitutum est, convenit, refedit, judicavit, jus dixit, decrevit, calculum deposuit, sententiam tulit. * Calculis damnavit, condemnavit, damnationis summam tulit, damnatione notavit, multavit, multam irrogavit. Absolvit, calculis liberavit, dimisit, solvit, iudicio liberum decrevit, & similia. Impletio, fors, constitutio, conventus, decretum. Damnatio, condemnatio, iudicium, suffragiorum stipulatio,

Bλάβη, βλάβος, ³⁰ βλάμμα, ζημία βλαβερὰ, ἐπιβλαβής· καὶ τὰ ὅμοια· ἐπιζήμιος, ζημιώδης, βλαβερῶς, ἐπιβλαβῶς, ἐπιζημίως· τὸ γὰρ ζημιώδως, δύσφθεγκτον. Εἰσενεγκεῖν ζημίαν, ἀποδοῦναι, ³¹ διαλύσαι, ³² ἀποτίσαι, ἐκτίσαι, καταθῆσθαι, καταθεῖναι, καὶ τὰ ὅμοια. * ³³ Καὶ τὰ πράγματα, εἰσφορὰ, ¹⁴⁸ ἀπόδοσις, διάλυσις, ἐκτίσις, θέσις· εὐτελέστερα γὰρ τὰ λοιπὰ ὀνόματα δὲ οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ἐπιρρήματα. Καὶ τὰ ἐναντία, εἰσπράττειν, ³⁴ ἐνεχυράζειν, κατενεχυράζειν, ἀπαιτεῖν. Καὶ τὸ πρᾶγμα, εἰσπραξις, ἀπαιτήσις· ὁ γὰρ κατενεχυρασμός, Φαῦλον. Ἐρεῖς δὲ, ³⁵ ἐκληρώθη τὸ δικαστήριον, ἐνεκληρώθη, ³⁶ ἐκάθισε, συνέστη, συνήλθε, ³⁷ συνήδρευσε, ἔκρινεν, ἐδικασεν, ἔγνω, ψῆφον ἔθετο, ³⁸ γνώμην ἐξήνεγκε, * κατεψηφίσατο, ³⁹ κατέγνω, κα- ¹⁴⁹ τεδίκασε, προσετίμησεν, ἐπετίμησεν, ἐζημίωσεν, ἀπέγνω, ἀπεψηφίσατο, ἀφῆκεν, ⁴⁰ ἀπελύσατο, ⁴¹ ἀπέδικασε, καὶ τὰ ὅμοια· ⁴² πλήρωσις, κλήρος, σύστασις, σύνοδος, γνώσις, καταγνώσις, καταδική, κρίσις, ⁴³ διαψήφισις,

30 Βλάμμα] Supra V, 135. & VI, 183. JUNO.

31 Διαλύσαι] MS. λύσαι. SEB.

Διαλύσαι] Hic cum verbo διαλύσαι MS. nolter pergit, antea tota pagina defectus, ut indicatum a me fuit. JUNO.

32 Αποτίσαι] Pro ἀποτίσαι, MS. habet ἀποτινῶν & deest dein ἐκτίσαι & καταθεῖναι. JUNO.

33 Καὶ τὰ πράγματα &c.] Καὶ τὰ πρ. εἰσ. defunt in MS. ceteraque sequentia cum istis οὐδὲ ἐπιρρ. καὶ. post quæ iterum MS. τὰ δὲ ἐναντία &c. JUNO.

34 Ενεχυράζειν] MS. ἐνεχυριάζειν, κατενεχυριάζειν & πiox κατενεχυρασμός. SE.

Ενεχυράζειν] MS. ἐνεχυριάζειν, κατενεχυριάζειν, εἰσπραξις, ἀπαιτήσις· ὁ δὲ κατενεχυρασμός φ. omittis ἀπαιτεῖν καὶ τ. πρ. Illa vero tria etiam per ia syllaba amplius in suo MS. indicat esse Seberus nolter. Supra III, 84. ubi vulgo κατενεχυριάζειν, Nolter contra κατενεχυράζειν. Et inveniuntur hæc sane utrovis modo. JUNO.

35 Ἐκληρώθη τὸ δικ.] MS. ἐρεῖς δὲ, ἐκληρώθη τὸ δικαστ. ἐκάθ. SEB.

Ἐκληρώθη τὸ δικ.] Pro ἐκληρώθη MS. ἐκληρώθη δικαστήριον, sine τό· & omittit sequens ἐκληρώθη· sic supra quoque Segm. 123, pro πληρουμένων, κληρουμένων tentabam, habuit & Seberus noltri MS. hic ἐκληρώθη τὸ δικ. & alterum vulgatum nondum mihi persuadeo a Polluce hic additum. JUNO.

Ἐκληρώθη τὸ δικαστήριον] C. V. ἐκληρώθη δικαστήριον vulgatam lectionem haud incommoda expositione forsitan jures; nimirum πληροῦσθαι δικαστήριον dici posse, cum plenus est iudicium numerus; & firmat certe vox πλήρωσις, quæ est Segm. seq. quam in eundem sensum utique interpretaris licet: sed MSS. lectionem sequi malui. Modo pro κατενεχυρασ-

μός Falckenburgius ad marginem adscripserat ἐνεχυρασμός.

36 Ἐκάθισε &c.] MS. mutato ordine, ἐκάθισεν, ἐνεκληρώθη, συνέστη &c. habuisti quædam talia & Segm. 144. &c. de βουλή. JUNO.

37 Συνήδρ. ἔκρ.] Defunt in MS. συνήδρ. ἔκρ. JUNO.

38 Γνώμην ἐξήνεγκε] Pro γνώμην ἔ. MS. nolter γνώσιν ἐξήνεγκε habet: & sic legam, quoniam eadem & supra VIII, 9. jungit, ubi, θεσφαί τὴν ψῆφον, ἐξενεγκεῖν γνώσιν &c. & mox Segm. seq. hac pag. γνώσις· ut & supra VIII, 9. sic Demosthenes κατὰ Μειδίου τὴν μὲν κατὰ τοῦ δαιτητοῦ γνώσιν quem locum Nolter & supra respexit II, 129. non quod vulgatum hic damnum, sed quod potius adhærescere lubet MS. ubi probam nobis lectionem offert etiam. JUNO.

39 Κατέγνω] Defunt in MS. κατέγνω, κατιδ. προσετ. ἔστ. ἔζημ. JUNO.

40 Ἀπελύσατο] Ἀπολύσαι vero supra VIII, 9. dicit ἰδιωτικόν. JUNO.

Ἀπελύσατο] Vide quæ mihi de hoc verbo dicta ad hujus libri Segm. 9.

41 Ἀπέδικασε] Deest in MS. ἀπέδικασε· habuisti id verbi & supra VIII, 9. JUNO.

42 Πλήρωσις, &c.] In MS. defunt πλήρωσις, κλ. συστ. usque ad κρίσις· & videtur illud πλήρωσις respondere illo modo antecedenti ἐκληρώθη, idque firmare adeo. Sed mihi persuadeam ita Pollucem scripsisse? numquam: audacter rescribo: κλήρωσις, κλήρος, de sortitione iudicium notissima. Et adferunt ex maximo Oratore Isocrate in Areorg. ἐν μὲν γὰρ τῇ κληρώσει τὴν σύχην βραβεύειν, de hac eadem electione quæ per sortem fit. JUNO.

43 Διαψήφισις] MS. διαψήφισις· sed alterum & antea habuisti non semel, ut supra Segm. 18. JUNO.

καταψηφισμός, τίμημα, τήμησις, ⁴⁴ προστίμημα, ἐπιτίμιον, ζημία, ζημίωμα, ⁴⁵ ἐπιζήμια, ὄφλημα, τιμωρία, ἐπιβολή, δίκη, ἀφρασις, ἀπαλλαγὴ, καὶ τὰ ὅμοια. * ⁴⁶ Τιμᾶσθαι, ἀντιτιμᾶσθαι, ἀνθυποτιμᾶσθαι, ἀναστῆναι τοὺς δικαστάς, ⁴⁷ ἀπαναστῆναι, ἀπαλλαγῆναι τοῦ δικαστηρίου, καὶ τῆς βουλῆς, καὶ τοῦ δήμου. ⁴⁸ οὐκ εἶξα, οὐκ ἐπεχώρησα, οὐκ ἐνέδωκα, οὐκ ἐφοβήθην, οὐκ ἐξεπλάγην, οὐχ ὑποκατεκλίθην, οὐκ ἐξετράπην, οὐκ ἐξέστην, οὐκ ἐξηπατήθην, οὐ παρεκρούσθην, οὐχ ὑπήχθην, ⁴⁹ οὐ παρήχθην, ἐξιδιώσατο, προσηγάγετο, ὑπηγάγετο, κατεκτῆσατο, κατηγωνίσσατο. ¹⁵¹ * προνοεῖν, συμφρονεῖν, ⁵⁰ συμφωνεῖν, συννοεῖν, συνθεῖν, συμβουλευσαι, συνῆφθαι, συνηῶσθαι, συγκεκράσθαι, ἀνακεκράσθαι, μεμίχθαι, συνηρτῆσθαι, συνδεδέσθαι, ἐξηρτῆσθαι ἀλλήλων, εἰλήφθαι, ⁵¹ ἔχεσθαι, μίαν γνώμην ἔχειν, ἴσα βαινεῖν, ἴσα πνεῖν, ἕνα θυμὸν ἔχειν τοῖς αὐτοῖς χρῆσθαι, τοῖς αὐτοῖς χαίρειν, ⁵² ταῦτὰ λυπεῖσθαι, ταῦτὰ φιλεῖν, ταῦτὰ μισεῖν. ¹⁵² τῶν αὐτῶν ἔχεσθαι, ἕνα δῆμον εἶναι. * Καὶ τὰ πράγματα, ὁμοφροσύνη, ὁμόνοια, ὁμογνωμο-

multa decreta, multatio, multa, multa irrogatio, poena, punitio, debitum, supplicium, intentio, iudicium. Absolutio, liberatio, & hisce similia. * Multare, multam attenuare, subat-¹⁵⁰ tenuare. Judices furgere, confurgere, Forum dimitti, Senatū, & Populum. Non cessi, non concessi, non remisi, non timui, non percussus sum, non declinavi, non deflexi, non desisti, non deviavi, non depulsus sum, non subductus sum, non sum traductus. Appropriavit, vendicavit, subduxit, occupavit, decertavit. * Providere, consilium conferre, consu-¹⁵¹ lere, convenire, consilia communicare, conjungi, conferre auxilium, simul vincere, superare. Misceri, contingi, colligari, alligari invicem. Prehensum esse, habere, eisdem esse sententiae, aequalia discernere, idem spirare, unanimes esse, iisdem suffragiis uti. Iisdem gaudere, iisdem tritari: eadem amare, eadem odisse. Iisdem acquiescere, unum eundemque esse Populum. * Et ¹⁵² res ipsa, consensus, concordia, unani-

⁴⁴ Προστίμημα] Deest in MS. προστίμημα. JUNG. ⁴⁵ Ἐπιζήμια, &c.] Defunt in MS. ista tria ἰσιζ. ὄφλ. τιμωρία. JUNG.

⁴⁶ Τιμᾶσθαι] Defunt iterum in MS. tres voces, τιμᾶσθαι, ἀντιτ. ἀθυπ. nescio autem an non & υποτιμᾶσθαι hic Pollux posuisse existimari debet: ut autem illud τιμᾶσθαι, potius minori τ in initio signandum, ita post ἀνθυποτιμᾶσθαι, punctum ponendum: quae enim sequuntur ἀναστῆναι, non amplius de sententiae dictione sunt, sed potius de fine iudicii, & quando surgunt iudices. JUNG.

Τιμᾶσθαι] Actor dicitur cum multam rei delicto constituit: ita apud Diogenem II, 42. Socrates inquit, Ἔνεκα μὲν τῶν ἰμοὶ διαπεπραγμένων τιμᾶμαι τὴν δίκην τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως: cui contrarius dicitur ἀντιτιμᾶσθαι reus cum leviorē sibi multam designat: vide ad Diogenis locum Doxisti. Menagium.

⁴⁷ Ἀπαναστῆναι] Deest in MS. ἀπαναστῆναι. JUNG.

⁴⁸ Οὐκ εἶξα] Novum hic caput in MS. & praefigitur hic titulus: περὶ τοῦ οὐκ εἶξα, συμφρονεῖν, καὶ μὴ συμφρονεῖν, ὑποκρούεσθαι δὲ καὶ ἰπιεῖν αὐτῶν. & tum MS. οὐκ εἶξα iterum: sed supra Segm. 5. περὶ τοῦ μὴ εἶσαι tamen habebat. Sed lubet adscribere quae in MS. sequuntur; omittit enim plurima, & haec saltem habet: οὐκ εἶξα, οὐκ ἐνέδωκα, οὐχ ὑποκατεκλίθην, οὐκ ἐξέστην, (mendose) οὐχ ὑπήχθην, οὐ παρήχθην, καὶ τὰ ὅμοια: συμφρονεῖν, συννοεῖν, συμβουλευσαι, συγκεκράσθαι, μεμίχθαι: plurā quidem pro vulgatis usque ad ἔχεσθαι MS. non habet. Ut itaque quaedam admoneam, primum οὐκ εἶξα, ut in MS. scribi debuit, quum per η velit, non quoque damnari potest. Hesyehus enim id agnoscit, scribens: εἶξεν ἢ εἶξε: συνπιεσθη, ὑπήκουσιν: sed alterum οὐκ εἶξα ita apud Demosthenem, ex quo ὑπὲρ στεφ. adferunt: ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι θρασυνομήῃ καὶ πολλῶν ῥέοντι καθ' ἡμῶν οὐκ εἶξα, οὐδ' ὑπεχώρησα. Haec enim verba ipsa Demosthenis, adeo ut hic vulgatum textum audeam emendare & legere: οὐκ εἶξα, οὐχ ὑπεχώρησα, non οὐκ ἐπιχώρησα, ut vulgo est. JUNG.

Οὐκ εἶξα, οὐκ ἐπιχώρησα] Ἀπεχώρησον emendat Ki-

hnius, cui certe Jungertmanni emendationem praeferam, quia capitis duodecimi sive ὑποχωρῶν, κατακλιόμενος, pro quo posteriori cum ὑποκατακλιόμενος Iegeret Kühnius, haud dubie respexit ad sequens ὑποκατεκλίθην: sed ἐπιχώρησα non mutandum: ἐπιχωρεῖν τοῖς, concedere alicui, locum cedere.

⁴⁹ Οὐ παρήχθην] Post παρήχθην hic punctum pone: quae enim sequuntur, peculiarem modum rursus habent. JUNG.

⁵⁰ Συμφρονεῖν] An συμφωνεῖν; cum Segm. seq. συμφρονεῖν & contr. διαφωνεῖν. SEB.

Συμφρονεῖν] Pro συμφρονεῖν, quod in nostro MS. non existat, placet valde Seberi nostri conjectura, ut legamus συμφωνεῖν: quum certa inde Segm. seq. sequatur συμφωνία: & eorum contraria etiam διαφωνία, & διαφωνία: sed cubat adhuc mox vid. & alia vox in menda, nimirum συννωσθαι, quod pariter MS. omittit. dicas enim mihi quid significet: sed non dices, scio. lege itaque mecum, ut scias, συνηῶσθαι id est, si ira latine liceret, quasi coadunari. πρωτότυπον ἐνὸς ποτῆτος est, unde ἡνωμένος legebam olim apud Achil. Tatium lib. VIII. de Leucip. & Clitorh. in illa admirabili Panis fistula: ἡ σύμμιξις αὐλοῖ μὲν εἰσὶ πολλοὶ, κάλαμοι δὲ τῶν αὐλῶν ἕκαστος, αὐλοῦσι δ' οἱ κάλαμοι πάντες, ὥσπερ αὐλὸς εἰς: συγκίται δὲ στοιχηδόν, ἄλλος ἐπ' ἄλλον ἡνωμένος; &c. sic enim ibi legendum, vel στιχηδόν, ut MS. Thunzi. vulgo male στιχηδόν συνήρωται etiam ex Nazianzeno adferunt, sed de divina unione. Glossa, vel Lexicon Graecol. vetus: συνήνωμένος, Coherens, continuatus. & ἡνωμαι, Heredo. ἡνωμένος, continuatus, Herens. JUNG.

Συμφρονεῖν] Restitui συμφωνεῖν, & mox συνηῶσθαι in quo posteriori praet Kühnius.

⁵¹ Ἐχεσθαι.] MS. εἰχεσθαι, sed male: omittit deim mihi γν. ἔχειν. pro ἴσα dein MS. ἴσα bis habet. JUNG.

⁵² Ταῦτὰ λυπεῖσθαι, &c.] Defunt in MS. usque ad τὰ δὲ &c. & pro illis MS. tantum καὶ τὰ ὅμοια habet. In vulgatis mihi suspecta ista ἕνα δῆμον εἶναι: nec si θυμὸν legamus, mihi satisfacit. JUNG.

mitas, una eademque confessio, consonantia, concertus, decretum, colligatio. hæc sola. *Σύνδεσις* enim durum est, licet Platonis fuerit. Sed contraria horum, scindi, dividi, seduci, turbari, tumultuari: laborare, invicem distare, dissonare, dissentire, aliud sapere. Invicem dissolvi, invicem remitti, reprobari, partibus discindi, in partes dividi: 153 diduci: alternare. * Et ipsæ res, factio, seditio, dissensio, defectio, turba, tumultus, labor, dissonantia, discordia, diversa consultatio, alienatio mentis, alternatio, divisio, inimicitia: alia vero, sordida sunt. Nomina vero nulla sunt, præter factiosus. *Στασιώδης* enim, contemptum est. Et turbulentus, sordidum: quemadmodum & tumultuarius. Ab inimicitia autem, dissensionum, aut inimiciarum studiosus. Nam sine additione, inimici vocabulum usitatum non est: sed magis, dissentiens. Et 154 alternator, durum. * Adverbia autem, factiose, dissentienter, dissonanter. Et res, turbulentum, tumultuarium. hæc enim receptiora sunt, quam ab illis derivata adverbia. Ab inimicitia

σύνη, ὁμολογία, συμφωνία, ὁμοφωνία, ἀνάκρασις, σύνδεσμος. ταῦτα μόνα. ἢ γὰρ σύνδεσις, σκληρὸν, καὶ Πλάτωνος ἦ. Τα δὲ ἐναντία τούτων, ἀπερρήχθαι, ἀπεσχίσθαι, ἀπῆχθαι, ταρασσέσθαι, 16 θορυβοῦσθαι, νοσεῖν ἀπ' ἀλλήλων 17 ἀφιστάναί, διαφωνεῖν, 18 διχονοεῖν, ἀλλοφρονεῖν, ἀπ' ἀλλήλων λελυῖσθαι, ἀλλήλων ἀπρητῆσθαι, διακεκῆσθαι, κατὰ μίτρας 19 ἐπιδιακεχωρῆσθαι, 20 ἐπιμεμερίσθαι, 21 διανεμηῆσθαι, διχογνωμονεῖν. * Καὶ τὰ πράγματα 153 τα, στάσις, στασιασμός, διάστασις, ἀπόστασις, ταραχὴ, θόρυβος, νόσος, διαφωνία, διχονοία, διχοφροσύνη, ἀλλοφροσύνη, διχογνωμοσύνη, διανομή, ἀπέχθεια. 62 τὰ δὲ ἄλλα, φαῦλα. ὀνόματα δὲ οὐκ ἔστιν, 63 ὅτι μὴ στασιαστικός. 64 ὁ γὰρ στασιώδης, ὑπόΦαυλον 65 καὶ τὸ ταραχώδης, εὐτελές, ὡς περ καὶ ὁ θορυβώδης, ἀπὸ δὲ τῆς ἀπεχθείας, ὁ 66 φιλαπεχθῆμων. τὸ γὰρ χωρὶς τῆς προσθήκης, οὐκ ἔστιν 67 ἐν χρεῖα τοῦ ὀνόματος ὁ ἀπεχθῆμων, ἀλλὰ 68 μᾶλλον ὁ ἀπεχθής. καὶ ὁ διχογνώμων, βίαιον. * 69 ἐπιρήματα δὲ, στασιαστικῶς, ἐξε- 154 στασιασμένως, διχογνωμόνως. καὶ τὰ πράγματα, ταραχώδες, καὶ θορυβώδες. ἀμείνω γὰρ ταῦτα τῶν ἀπ' αὐτῶν ἐπιρήμάτων. ἀπὸ δὲ τῆς ἀπ-

§3 Ἀνάκρισις] Sed quæso te quid verum hic agit ἀνάκρισις? ego non dubito quin Pollux ἀνάκρισις scripserit, itaque reponendum sit, a præcedenti verbo *Segm.* præced. ἀνακρίσθαι: ubi hercle ἀνακρίσει atatem quæras, & inepte quæras & frustra. JUNG.

Ἀνάκρισις] Ducem sequutus *Jungermannum* ἀνάκρισις restitui.

54 Πλάτωνος] Ut in *Τίμαιο*: καὶ τὰς τῶν ἡμιολίων καὶ ἰσιτρίταν καὶ ἰσογῶν μισότητας καὶ ξυδιόσις, ἐπιπὴ παντιλῶς αὐτὰς οὐκ ἦσαν, καὶ πρὶν ὑπὸ τοῦ ξυδιόσαντος &c. JUNG.

55 Ἀπερρήχθαι] MS. ἀπερρήχθαι. JUNG.

56 Θορυβοῦσθαι, νοσεῖν.] MS. θορυβῖσθαι, νοσεῖν. Et θορυβῖσθαι quidem non minus rectum est, quam vulgatum θορυβοῦσθαι. Sed νοσεῖν falsum est. νοσεῖν vulgatum rectum; & quo & mox ὄσος, pro στάσι. vid. *H. Stephani* Thesaurum, qui tibi abunde satisfaciunt. JUNG.

57 Ἐφιστάναί] Corrige audacter ἀφιστάναί, ut diserte MS. noster habet, ergoque olim ita conjeceram ad meum Codicem. Inde nimirum ἀπόστασις, ipsam πράγμα, mox. JUNG.

Ἐφιστάναί] Ἀφιστάναί præeunte Kühnio emendavi, & mox ἀπ' ἀλλήλων, quod vulgo continue scribebatur.

58 Διχονοεῖν] MS. noster verbo auctius: διχον. διχοφρονεῖν, ἀλλοφρ. Et sic supple vulgatum contextum habes enim ab illo διχοφρονεῖν mox διχοφροσύνη, mox MS. vitiose λίσσθαι, ut & ἀπαρτῆσθαι. & tum ἐπιδιακεχωρῆσθαι. Certe hoc & vulgo non recte habet: legendum enim ἐπιδιακεχωρῆσθαι. JUNG.

59 Ἐπιμεμερίσθαι] MS. διακεχωρῆσθαι. SEB.

60 Ἐπιμεμερίσθαι] MS. noster pro ἐπιμεμερίσθαι, simplex μεμερίσθαι habet. JUNG.

61 Διανεμηῆσθαι] Pro διανεμηῆσθαι, MS. διανομισθαι. JUNG.

Διανεμηῆσθαι] Subjicit *Falckenburgii* Codex διανεμηῆσθαι.

62 Τὰ δὲ ἄλλα, φαῦλα.] MS. τὰ γὰρ ἄλλα, φαυλότιρα. JUNG.

63 Ὅτι μὴ.] MS. ὅτι μὴ. SEB. Ὅτι μὴ] Pro ὅτι μὴ, duabus vocibus MS. ὅτι μὴ, ut & *Severi* MS. JUNG.

64 Ὁ γὰρ στασιώδης] MS. nollet auctior: ὁ γὰρ στασιώδης, καὶ στασιαστής, ὑπόΦαυλα: restitue itaque τὸ ἠλλείπον vulgatis. Veniunt hic mihi in mentem & στασιῶται & non possum quin, ubi ita incidit, *Herodoto* nostro benefaciam. Prima illius *Μυθῶ*, cap. 13, in *Historia* *Γηγῆ*; ubi ab eo suum regem interfectum indigne ferunt Lydi, & ad arma concurrunt, paciscuntur tamen, συνίθησαν, ait. ἐς τ' αὐτὸ οἱ τι τοῦ Γυγίω στρατιῶται καὶ οἱ λοιποὶ Λυδοί, &c. falsa vox στρατιῶται, ut admonuit me *Salmassius* nicus, & legendum esse certissimum ait στασιῶται, ut iuvenit in MS. *Palatino*: nec aliter legisse, *Vallam*, qui vertit: convenit inter hos ac factiones *Cyrganam*, &c. Et sane nil verius est: nec milites ille factelles adhuc collegerat. Amat sic uti *Herodotus* hoc nomine, pro eisdem factionis sociis: & loca in eo extant plura. Prorsus ut hic, τοῦ Γυγίω στασιῶται: ita *Thalæa* cap. 144. οἱ τοῦ Μυιανδρίου στασιῶται & *Terrichore* cap. 72. τοῖσι Ἰσαγόρω στασιῶσιν &c. καὶ ὁ Ἰσαγόρης καὶ οἱ στασιῶται αὐτοῦ. Sed e diverticulo in viam. JUNG.

65 Καὶ τὸ ταραχώδης] MS. καὶ τὸ ταραχώδες & sic scribendum puto: alias enim dixisset credo, ut hic alias solet, καὶ ὁ ταραχώδης, sed sustineo tamen, quum mox hoc ταραχώδες sequatur. JUNG.

66 Φιλαπεχθῆμων.] Meudose MS. φιλαπεχθῆμων. JUNG.

67 Ἐν χρεῖα τοῦ ὀνόματος &c.] MS. χρεῖα τ' ὄνομα ὁ ἀπ. & placet magis quam vulgatum τοῦ ὀνόματος, quo videtur illud verius. JUNG.

68 Μᾶλλον ὁ ἀπ.] Μᾶλλον ἀπ. MS. sine ὁ. JUNG.

69 Ἐπιρήματα δὲ] MS. ἐπιρήματα δὲ sed non unum saltem refertur. JUNG.

εχθείας, ἀπεχθῶς, καὶ φιλαπεχθημόνως· ὑποκρούειν, ὑποσκελίξειν, ἐμποδίζειν, ἐπιστομίζειν, ταραττεῖν, καταθρουβεῖν, ἐκκρούειν, ἐνοχλεῖν, διακόπτειν, ἐπέχειν, ἀνέχειν, ⁷⁰ κατακρούειν, κατακολούειν, κατασιγάξειν, καταδικάζειν, καταστασιάζειν, καταβοᾶν, περιβοᾶν, καταθροεῖν, ⁷¹ καταθρυλλεῖν, ἀποστρέφειν τὴν γλῶτταν, ⁷² ἀποφράττειν τὸ στόμα, μονουοῦκ ἀφαιρεῖσθαι τὴν φωνήν, ἐκκόπτειν, ⁷³ ἐξαίρειν, ἐμποδῶν ἴστασθαι μόνον τὰς ἀκοὰς ⁷⁴ ἡμῶν ἐπιλαμβάνειν, ἐπέχειν, ἐπιφράττειν ⁷⁵ ἐπνεύσθε, ⁷⁶ ἐπέδεξεσθε, ⁷⁷ προσείσθε, ἡνείχεσθε, ἐχαίρετε ⁷⁸ συνείητε, ὁμογνώμονες ἦτε, ἤρεισθε, ἐπενεύετε, ἐπεχειροτονεῖτε, ⁷⁹ ἐπεκυροῦτε, ἐπέψηφίζετε. ⁸⁰ Ἡ θόλος, ἐν ἧ συνειδέπνουν ἐκάστης ἡμέρας πενήκοντα τῆς τῶν πεντακοσίων βουλῆς, ⁸¹ ἡ πρυτανεύουσα φυλή· ἀτελής, ⁸² ὁ τῆς ἀτελείας τυχῶν, ἰσοτελής, ὁ τιμηθεὶς μὴ τὰντὰ τοῖς μετοίκους τελεῖν

autem, inimice, & seditiose. Reluctari, supplantare, impedire, refrenare, turbare, conturbare, elidere, obstrepere, discindere, inhibere, sustinere, depellere, prohibere, conspire, condemnare, dissentire, reclamare, circumstrepere, contradicere, turbare, linguam avertere. * Sed obturare os, melius est. Vocem eripere, elidere, extrahere, impedimento esse. Auditum tantum non obturare, retinere, obsepere. Collaudare, recipere, admittere, sustinere: Gratulemini, conveniatis, consentientes fitis: affirmate, annuite, suffragemini, ratificate, calculum addite. Tholus, in quo cœnabant quotidie quinquaginta ex Quingentorum Senatu. Tribus, penes quam imperium erat, immunis habebatur. Et eadem immunitate fruens, tributis liber, & tributorum expers dicebatur.

70 Κατακρούειν] Deest in MS. κατακρούειν, & ποικ. καταδικάζειν pro κατακολούειν, MS. nolter κατακρούειν forte rectius: nec illud tamen libens dimittam. At alterum vulgatum καταδικάζειν quod MS. omittit, non video quod aptissime hic agat: malimque ut se contineat superiori loco Segm. 9. & 149. hic, si non aliud simile huic loco aptum fuit, ejiciendum sane videtur. JUNG.

71 Καταθρυλλεῖν, &c.] MS. καταθρυλλεῖν, ἀνίχειν, ἀποστρέφ. sed illud ἀνίχειν jam supra fuit, nisi hic puras ad sequens γλῶτταν se referre. JUNG.

72 Ἀποφράττει τὸ στόμα] MS. ἐπιφράττει. Chrysothom. homil. 44. (al. 43.) in Matth. princ. τῆς ἀνάσχωντος ἰφραξὶ γλῶτταν. SEB.

Ἀποφράττει τὸ στόμα] MS. nolter ἐπιφράττει τὸ στ. sicut Sebers: utrumque fat bonæ noxæ, tam hoc, quam vulgatum. JUNG.

Ἀποφράττει τὸ στ. ἀμεινον, οὐκ ἀφ. &c.] Ita vulgo: sed ad mentem Κύβησι locus est a me emendatus.

73 Ἐξαίρειν, ἐμποδῶν ἴστασθαι.] MS. ἐξαίρειν, ἐμποδῶν ἴστ. cui ocium, examinet hæc porro, forte & aliter distinguenda. JUNG.

74 Ἠμῶν] MS. ἡμῶν. JUNG.

75 Ἐπνεύσθε] MS. ἐπνεύετε. SEB.

Ἐπνεύετε] MS. ἐπνεύετε sic & Sebers, & rectum puto, vel ob aliorum quæ addita significaciones. JUNG.

76 Ἐπέδεξεσθε] Pro ἐπέδεξεσθε, MS. nolter ἀποδέχεσθε quod mehercle rectius in his adprobands, & assestendi locutionibus: nec eo quid frequentius. JUNG.

77 Προείσθε] Iterum emenda ut MS. habet, προσείσθε, amittebatur, amplectebatur: non ut vulgo προείσθαι, quod contrarium significat. JUNG.

Προείσθε] Emendavi προσείσθε.

78 Συνείητε] Pro συνείητε, mendose MS. συνείητε. JUNG.

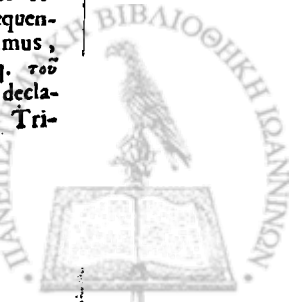
79 Ἐπεκυροῦτε] MS. pro ἐπικ. habet ἐπεκυροῦτε, ἐπιψηφίζεσθε. Et ἐπεκυροῦτε quidem etiam verbum probum: hic tamen vulgatum ἐπεκυροῦτε longe censeo aptius, nec mutem: nec alterum activa forma vulgatum ἐπέψηφίζετε temere quoque sollicitem. JUNG.

80 Ἡ θόλος] De hoc & Rhodigin. libr. III. antiq. lect. 32. JUNG.

81 Ἡ πρυτανεύουσα] Vid. supra Segm. 115. JUNG. Ἡ πρυτανεύουσα φυλή] Totum locum ad Junger-

manni mentem restitui, qui omnia MS. nŕus adjumento verissime emaculavit. De tholo dixisse memini ad lib. VII. Mox erac vulgo ἀτελής, ὁ τῆς αὐτῆς (Κύβησις ἀλλῆς, male) ἀτελείας τυχῶν ἰσοτελής ὁ μείτοικος τελεῖν pro quibus Κύβησις: τὸ μετοίκιον μὴ τελεῖν. Sed certius MSS. innititur.

82 Ὁ τῆς αὐτῆς ἀτελ. τ.] MS. ὁ τῆς ἀτελ. sine αὐτῆς. In Schotti observationib. vero invenio: ὁ μείτοικος, adde ὁ τιμηθεὶς μὴ τὰντὰ τοῖς μετοίκους τελεῖν. Eadem & nolter MS. conservavit, ex quo totum hunc locum, ut legitur adscribo: ὁ τῆς ἀτελείας τυχῶν, ἰσοτελής, ὁ μείτοικος, ὁ τιμηθεὶς μὴ τὰντὰ καὶ τοῖς μετοίκους τελεῖν ἰσοτελής, πᾶς ὅτῃ μὴ τὸ ἀτελής ὑπ. &c. quæ jam sequuntur. Locus totus mire perturbatus, etiam adhuc ἀνώτερον, quem ex MS. partim ex ingenio, sic totum ni fallor, verissime emendo: ἡ θόλος, ἐν ἧ συνειδέπνουν ἐκάστης ἡμέρας πενήκοντα τῆς τῶν πεντακοσίων βουλῆς, ἡ πρυτανεύουσα φυλή. Ἀτελής, ὁ τῆς ἀτελείας τυχῶν ἰσοτελής, ὁ μείτοικος ὁ τιμηθεὶς μὴ τὰντὰ τοῖς μετοίκους τελεῖν ἰσοτελής, πᾶς, ὅτῃ μὴ τὸ ἀτελής ὑπῆρξεν ἐκ ἀμερῆς συντελής, ὁ σὺν ἀλλῶ λειτουργῶν. Sic totus locus reconcinnandus est: quod adhuc liquidius demonstrare lubet. Tholus quid sit primum Nolter explicat, nempe fuisse locum ubi prytaenes, vel ἡ πρυτανεύουσα φυλή, (quæ ex quinquaginta constabat viris lectis ex senatu quingentorum) singulis diebus suæ prytaenæ cœnabant, de quibus vid. Sigon. lib. II. cap. 3. de Rep. Athen. Harrocratio: Θόλος· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου· ὁ τόπος ἴθα εἰδέπνουν οἱ πρυταῖες, οὕτως ἐκαλεῖται παρ' Ἀθηναίων Ἀρμενίος ἐν τετάρτῃ περὶ κομῶν γράφει ταυτὶ ὁ δὲ τόπος, ἀποῦ ἰστιάται οἱ πρυταῖες, καλεῖται θόλος, ἐπ' εἰῶν δὲ σκιᾶς, διὰ τὸ οὕτως ἀκαδομῆσθαι αὐτοὶ στρουγγύλοι, παρόμοιον θόλιον. vid. & Hesych. in θόλος. Idem Harrocratio: πρυταῖες τὸ δίκαιον μέρος τῆς φυλῆς (lego ut in MS. epit. βουλῆς) τῶν πεντακοσίων πενήκοντα ἄνδρες &c. quæ ipse videas licet. Hæc jam aperta sunt. His subjicit Pollux a τελεῶν quatuor vocabula, quæ sunt ἀτελής, ἰσοτελής, ὑποτελής, συντελής, quæ singula repetit mox eodem ordine, ne de nostra emendatione dubites, singula per synonym. deducens & quæ ab illis dicuntur. Et de reliquis tribus, res nimis aperta est vel ex sequentibus, de ἰσοτελεῖν vero, quæ ex MS. supplevimus, vera esse non tantum ipse Pollux Segm. seq. τοῦ μετοίκιον ἀφείριστος, sed & Harrocratio satis decla-

156 Tributarius erat, nisi cui immunitas do-
no data est. * Collega, qui cum alio publi-
cum munus administrat. Et immunitas di-
citur, qui tributorum expers est. Defun-
ctus, qui tributa recenset, sine tributo
publicum non obiens munus. Et res ipsa,
immunitas, remissio, concessio, mune-
rum carentia. Nam tributorum libertas,
sordidum est. Substantiam vero immu-
nem, dixit Dinarchus. Et ejusdem tribu-
ti persolutor, eodem civitatis jure fruens,
aequalem ad honores gradum habens, in-
157 aequali tributo liberatus. Et res ipsa, tri-
buti aequalitas, civitatis aequalis fruitio,
aequalis honorum usus. * Tributarius ve-
ro, etiam tributis obnoxius: tributum
solvens, deponens, conferens, in publi-
cum dans tribuensque dicitur. Et ipsa res,
tributum, depositum, collatio, infum-
ptio publica, persolutio. Contributarius
denique simul tributum ferens, conferens,
simul solvens, una deponens, simul per-
solvens. tum & verba, ab hisce participiis.
Et res ipsae, contributum, collatio com-
munis, commissio tributorum, corrogatio.

⁸³ ὑποτελής πᾶς, ⁸⁴ ὅτω μὴ τὸ ἀτελὲς ὑπῆρξεν ἐκ
δωρεᾶς. * ⁸⁵ συντελής, ὁ σὺν ἄλλω λειτουργῶν. 156
καὶ ὁ μὲν ⁸⁶ ἀτελής, ἀφαιμένος ⁸⁷ τῶν τελῶν, ἀ-
πηλλαγμένος, ὃς ἐπανεῖται τὰ τέλη, ἔξω τοῦ
τέλους, οὐ λειτουργῶν καὶ τὸ πρᾶγμα, ἀτέ-
λεια, ἀφαισις, ἀπάλλαγή, ἀπραγμοσύνη, ἀ-
νεσις. ἢ γὰρ ἀλειουργησία, εὐτελές· ἀλειούρ-
γητον δὲ οὐσίαν, Δείναρχος εἶρηκε. ⁸⁸ Καὶ ἰσοτε-
λής, καὶ ἰσοπολίτης, ἰσότημος, καὶ ὁμότιμος,
καὶ τοῦ μετοικίου ἀφαιμένος· καὶ τὸ πρᾶγμα, ἰ-
σοτέλεια, καὶ ἰσοπολιτεία, καὶ ἰσότημία. * ¹⁵⁷
δὲ ὑποτελής, καὶ ὑπεύθυνος τελῶν, ὑποτελῶν,
καταβάλλων, εἰσφέρων, λειτουργῶν, ἐπιδιδούς·
καὶ τὸ πρᾶγμα, τέλος, καταβολή, εἰσφορά,
λειτουργία, ἐπίδοσις. Ὁ δὲ συντελής, συντελῶν,
συνεισφέρων, συνερανίζων, καταβαλλόμενος,
συγκαταβάλλων, συγκατατιθεὶς, συνεπιδιδούς·
καὶ τὰ ῥήματα, ἀπὸ τούτων τῶν μετοχῶν· καὶ
τὸ πρᾶγμα, συντέλεια, συνεισφορά, συμβε-
λή, ἔρανος.

rat eadem voce: ἰσοτελής, καὶ ἰσοτέλεια. Ἰσαίος ἐν
τῷ κατ' Ἐλεγκτῶν πολλάκις τιμῆς διδομένη τοῖς
ἀξίους φανίσι τῶν μετοικίων, καθ' ἣν καὶ ἡ τοῦ μετοι-
κίου ἀφαισις κατὰ τὸν ἰσότημον· ὡς Ἀπολλωνίου ἐν τῷ πρὸς Σά-
στρατον, εἰ γνήσιος· ὅτι δὲ καὶ τῶν ἄλλων, ὡν ἔπρατ-
ταν οἱ μέτοικοι, ἀφαισις εἶχον εἰ ἰσοτελεῖς, Θεόφραστο
εἶρηκεν ἐν ἐπιπέδῳ τῶν νόμων· αὐτὸς δὲ φησιν, ὡς ἐπιμαχοῦ
καὶ πόλεσι οὐλοῖς ἐψηφίζοντο τὴν ἀτέλειαν Ἀθηναῖοι,
ὡς περὶ Ὀλυθίων τε καὶ Θεβαλίων· (sic enim MS. epit.
& Suid. non Ἀθηναίους, ut vulgo) ἔστι δὲ μαθῆναι ἐκ
τοῦ προσγεγραμμένου Ἰσαίου λόγου, καὶ ὅσα ἐτελεῖ ὁ
ἰσοτελής. Hesychius breviter: ἰσοτελής, ὁ ἐξελιούμενος καὶ
μετίχων τῶν νόμων, μετοικίων δὲ οὐ φέρων· sed ne du-
bitare videar ipse an locus recte sit emendatus, ver-
bum non amplius addam. JUNG.

83 Ὑποτελής πᾶς, &c.] Ex MS. legendum ὑποτε-
λής, πᾶς ὅτω μὴ τὸ ἀτ. ut jam dixi. Sic & Seberus
notat in suo MS. esse plenius. JUNG.
Ὑποτελής πᾶς, &c.] Distinxi locum & emendavi ad
Κιβητῆν mentem: aberat vulgo illud τὸ ante ἀτελής,
quod Graecismi ratio postulat. In Glossis ὑποτελής ex-
ponitur, tributarius, stipendiarius, eoque sensu in
LXX. Interpretibus occurrat: idem & ὑπόφορος: recte
igitur in Hesychio Sordanius emendat pro ὑπόφορος, ὑ-
πό τέλος, ὑπεύθυνος· ὑποτελής. In quavis autem re-
publica, civis, cui ex diserto psephismate non erat
concessa immunitas, ὑποτελής erat, seu reipublicae pen-
debant vestigalia.

84 Ὅτω μὴ ἀτελές] MS. τὸ ἀτελές. Seb.

85 Συντελής,] Haplogensis: συντελής, οἱ συνδακτι-

κῶντες καὶ συνεισφέροντες· τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια κα-
λεῖται· ὡς ἐστὶν ἐν τῷ Ἀρτιφῶντος περὶ τοῦ Σαμο-
θρακῶν φέρου. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. JUNG.

Συντελής,] In Glossis συντέλεια, συντέλεις, & συν-
τελεῖων, συντέλιον; ita enim legendum. Sed Etymo-
logi verba ponam, quae rem magis illustrabunt: 2
Συντελής, χρήσιμος, ἢ ὅτι οἱ τμηραρχοῦντες πρὸς μίαν
ἡμᾶ ἐπεμελοῦντο, συντελεῖς ἐλέγοιτο· ἢ οἱ συνδακτι-
κῶν καὶ συνεισφέροντες· τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται.

86 Ἀτελής] Infra IX, 31. JUNG.

87 Τῶν τελῶν ἀπηλλαγμένος] Distingue τελῶν, ἀ-
πηλλαγ, deest deinde ὃς in MS. JUNG.

88 Καὶ ἰσοτελής] MS. ὁ δὲ ἰσοτελής· & puto verius
sic mox ὁ δὲ ὑποτελής· ὁ δὲ συντελής· de ὑποτελεῖ etiam
infra IX, 31. Finis libri in MS. post mox adscribitur:
τέλος τοῦ ἡ βιβλίου. JUNG.

Καὶ ἰσοτελής] Noster III, Segm. 56. ubi & plura,
quae huc faciunt reperies. Hesychius, ἰσοτέλεια, ἰσο-
τελεῖς μέτοικοι, ἴσα ταῖς ἀποταῖς τέλη διδόντες· & legen-
dus quoque Haplogensis in ἰσοτελής καὶ ἰσοτέλεια, ubi
& μετοικίου ἀφαισις, prout mox apud Nostrem μετοι-
κίου ἀφαιμένος idem est cum ἰσοτελεῖ. Qui itaque μέ-
τοικοι erant ἰσοτελεῖς, civium fruebantur jure nec pen-
debant μετοικίων· reliqua tamen cum civibus solvebant
reipublicae vestigalia. Sed adicienda quae eadem voce
Haplogensis de ἀτελείᾳ ex Theophrasto lib. XI. de Legi-
bus tangit: αὐτὸς δὲ φησιν, ὡς ἐπιμαχοῦ, καὶ πόλεσι
οὐλοῖς ἐψηφίζοντο τὴν ἀτέλειαν Ἀθηναῖοι, ὡς περὶ Ὀλυ-
θίων τε καὶ Θεβαλίων· & de hujus ἀτελείας ratione su-
perius dixisse meminit.

*¹ ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ.

BIBLION ἑΝΝΑΤΟΝ.

* JULII POLLUCIS ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΙ LIBER NONUS.

* ΙΟΥΛΙΟΣ ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ

JULIUS POLLUX

Κομμόδω Καίσαρι χαίρειν.

Commodo Cæsari S.

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ ΤΙ ³ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΠΟΙΗΤΑΙ ΓΟΡΓΙΑΣ Τῷ ΣΟΦΙΣΤῆ, ⁴ ΟΥΤΩΣΙ ΜΕΝ ΑΚΟΥΣΑΙ, ΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΕΙΣ ΔΕ ΠΕΙΡΑΝ ΕΛΘΕΙΝ, ΟΛΙΓΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥΤΟΥ Τῷ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΙ ΠΑΛΑΙ ΜΗ ⁵ ΠΡΟΣΟΜΙΛΗΣΑΣ, ΑΛΛΑ ΝΥΝ ΕΝΤΥΧΩΝ, ἤρξάμην ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΩΝ ΤῶΝ ΒΙΒΛΙΩΝ, ὡς ΤΙ ὄΝΤΩΝ, ΦΡΟΝΕΙΝ ΤΑ ΤΕ ΓΑΡ ἄΛΛΑ, ⁶ ΚΑΙ ΤΗΝ ΧΡΕΙΑΝ ΑΥΤῶΝ ΑΠΟΔΕΧΟΜΑΙ, ΚΑΙ ὅΤΙ ΤῶΝ ΤῶΝ ὀΝΟΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ ἔΧΟΝΤΑ ΤΙ Τῆ Φύσει ΠΡΟΣΚΟΡΕΣ, Τῷ ΤΡΟΠῳ ΤῆΣ ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ ΣΕΣΕΦΙΣΤΑΙ ⁷ ΠΡὸς τὸ ἄλυτον ἐν τῷ τῆΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΣΧΗΜΑΤΙ, ὡς

DICTIONARIUM quoddam institutorium, a Gorgia Sophista conscriptum est: & hoc quidem audire, puerile: & idem conari, parvi momenti videbatur, huic componendi generi nondum conversato. nunc autem aggressus, cœpi hujusmodi Libros, ceu rem frugiferam, æstimare: alia enim omnia, & usum eorum proba. Et vocabulorum catalogus, natura tardiosus existens, dispositionis modo ad ordinis quandam formam venustiore redactus est: ut

1 Ιούλιου] In nostro MS. initium tale notatur: ἀρχὴ τοῦ θ βιβλίου. Πολυδεύκουσ Ονομαστικῶν θ. Et sequitur postea epitome libri, ἐν τούτῳ τῷ &c. quæ vulgo præfationi subjecta: sed MS. noster ordine præpostero, quod & *Seberi* de suo tradit. Nos id admonuisse contenti, vulgatam seriem persequemur. JUNG.

2 Ιούλιος Πολ. Κομμ. Καίσ. χ.] MS. τῷ Κομμόδω Καίσαρι Πολυδεύκης χαίρειν. SEB.

Γούλιος Πολ. Κομμ. Καίσ. χ.] C. A. Ιούλιος Κομμόδω Κ. χ. C. V. Κομμόδω Κ. Πολυδεύκης χαίρειν, quorum alterum antiquitatem, alterum τὸ ἠθικὸν sapit. KÜHN.

Ιούλιος Πολ. Κομμ. Καίσ. χ.] MS. Κομμόδω Καίσαρι Πολυδεύκης χαίρειν tantum non ut *Seberi* nostri MS. JUNG.

3 Βιβλίον] Omittit C. A. KÜHN.

4 Οὕτωςι μὲν ἀκούσαι] Est *titulo tenus* vel *auribus tenus*, id est, si obiter illum nominari audieris, ad instituentem utile, si vero in rem presentem veneris, exigui momenti est: ita suum fert iudicium de *Onomastico Gorgia Sophista* inscripto. KÜHN.

5 Προσομιλήσας] MSSti *προσομιλήσας*, huic scripto olim quidem non assueveram, id vero temporis in slind cum incidissem, capsi sentire hoc descriptionis generum

esse aliquid. Nam aliam quoque utilitatem eius suspicio, in primis vero, si catalogum nominum sua natura tardis plenum dispositionis arte effeceris amabiliorem, ordinisque melioris adhibeat modulum, ut nemini citius, cognitius prioribus, tardium obrepas, dum adhuc desideras audire posteriora. KÜHN.

Προσομιλήσας] MS. *προσομιλήσας*, non *προσομιλήσας* forte verius: ait se illud σύγγραμμα Gorgia non prius versasse quondam, vel in manibus habuisse olim, quam ipse *Onomasticos* suos conscribere cepit: sed nunc se incidisse in istud opus, quo viso se cepisse nonnihil etiam de suis hisce libris *Onomasticis* sentire. JUNG.

Προσομιλήσας] Cum *Kühnio* *προσομιλήσας* in textu restitui.

6 Καί τὴν χρείαν] Deest in MS. καί. JUNO.

7 Πρὸς τὸ βλίπον] Præclara est lectio C. V. πρὸς τὸ ἄλυτον σοφίζεσθαι τι, πρὸς τὸ ἄλυτον est arte efficere, ut tardiosum quod est, nihil amplius habeat, quo offendantur lectores, idque ipse egregie præstitit in hoc *Onomastico*. KÜHN.

Πρὸς τὸ βλίπον] Quid est βλίπον hic? ego mehercle non extricarem absque MS. sit qui id corruptum indicat, & ita habet: πρὸς τὸ ἄλυτον ἐν τῷ &c. infanc bene. Sic emenda: ait enim, quum nominum & vocabulorum recensio facile, natura ita quod

non magis lectis quis defatigetur, quam sequentia audire desideret.

μηδένα θάπτει τῷ γνωσθέντι προκαμεῖν, τῷ τὸ μέλλον ἀκούσαι ἢ ποθεῖν. Εὐτύχει Κύριε.

• CAPITA LIBRI
NONI.

• ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ἘΝΝΑΤΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΥ.

HOC libro nomina de urbium adificiis continentur, omniaque quae a terminis, Populis, vicis, agris, regione, aut hortis dicuntur. Exteriores urbis partes. Nomina ab urbe derivata. Urbium forma, eorum laudes, & vituperia. & nomina, a civitate dicta. De partibus maritimis. De vestigaliis. Publicani laus, & vituperium. Partium intra mœnia & urbes existentium nomina, privatarum & publicarum, praestantiorum & viliorum. * Insuper & numismatum adsunt nomina, tam majorum quam minorum: eorumque partes, eorumque vocabula. & si quid in hisce nominibus proprium, aut communiter, aut secundum urbes observatum est. Ubi etiam in transcurso, nunc calidos potus Majores nostri biberint, discutitur. De veteri moneta, & nova, deque numis, qui Barbari aestimati, Graecanici tamen sunt. De primis monetæ excusoribus. De monetarum inscriptionibus. Quantum putent

ΕΝ τούτῳ τῷ βιβλίῳ, τὰ περὶ πόλεως ¹¹ οἰκισμῶν ἐστὶν ὀνόματα. καὶ ὅσα ἀπὸ ¹² ὄρων, ἢ δῆμων, ἢ κωμῶν, ἢ ἀγρῶν, ἢ χώρας, ἢ κήπων καὶ τὰ ¹³ ἔξω τῆς πόλεως μέρη. καὶ τὰ ἀπὸ ¹⁴ ἀστεως ὀνόματα. καὶ ὅσα πόλεως σχήματα καὶ ἔπαινοι αὐτῶν, καὶ ψόγοι. καὶ τὰ ἀπὸ πόλεως ὀνόματα καὶ τῶν περὶ θάλατταν μερῶν καὶ περὶ τελῶν καὶ τελῶνου ἔπαινος, καὶ ψόγος. καὶ τῶν ἐντὸς ¹⁵ τείχους καὶ πόλεως μερῶν ¹⁶ ὀνόματα. καὶ ἰδιωτικῶν τε καὶ δημοσίων, σπουδαιότερων τε καὶ φαυλοτέρων. * Ἐπὶ δὲ ³ τούτοις, νομισμάτων ¹⁷ ἐστὶν ὀνόματα τὰ τε μείζω, καὶ τὰ ἐλάττω, καὶ τὰ μέρη τούτων καὶ ἐπ' αὐτοῖς, κλήσεις, καὶ εἴ τι περὶ τὰ ὀνόματα ταῦτα ἰδιῶν τετήρηται, ἢ κοινῆ, ἢ κατὰ πόλεις. ἐν οἷς, ¹⁸ κατὰ περιδρομὴν καὶ εἰ ¹⁹ θερμοῦ οἱ πρὸ ἡμῶν ἔπινον. καὶ παλαιοῦ νομίσματος, καὶ νέου. καὶ τῶν δοκούντων μὲν βαρβαρικῶν, ἔντων δὲ ἑλληνικῶν. καὶ ²⁰ περὶ τῶν πρώτως κοψαμένων

²¹ νομίσματα. καὶ περὶ τῶν ἐν νόμισμασι τυπωμάτων. ²² καὶ πόσον παρὰ τισὶ τὸ

comparatum est; fastidium se adferat, dispositionis quodam modo eam adornatam esse ita ut nullam molestiam pariat, nec sit insuavis ista constructionis figura vel habitus &c. JUNG.

Πρὸς τὸ βλεῖσθαι] Veram lectionem πρὸς τὸ ἀλυπον, quam praecunte Kühnio in textu reposui, & Falckenburgii retinet Codex.

8 Ποθεῖν.] C. V. subjicit εὐτύχει Κύριε. Vale Domine. KÜHN.

Ποθεῖν.] MS. habet & illud, quo semper finitur epistola verbo, nempe: ποθεῖν εὐτύχει Κύριε. Et sequitur statim: ἢ ὄν &c. primum caput libri. Sed prius epitomen excutiamus, quam in MS. praefationi praepositam dixi. JUNG.

Ποθεῖν.] Adjeci ex MSS. duce Kühnio, εὐτύχει Κύριε.

9 Κεφάλαια] Ea MS. ante praefationem habet. SEB.

10 Ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ] C. A. ita: τὰ δὲ ἐν τῷ τῷ Πολυδευκίῳ ἰνατῷ βιβλίῳ ὀνομάτων περὶ τῶν πόλεως οἰκισμῶν ὅσατε ἀπὸ ὄρων &c. καὶ τὰ ἀπὸ ἀστεως καὶ ὅσα πόλεως σχήματα καὶ ἑτέρα τινὰ reliqua absunt, quae tamen Vossianus Codex habet. KÜHN.

11 Οἰκισμῶν.] Sic & MS. fortasse tamen epitomator hic οἰκισμῶν scripsit, ut infra est hujus libri Segm. 7. quamvis ibidem in lemmae primi capitis quoque οἰκισμῶν sit. JUNG.

12 ὄρων] MS. τῶν ὄρων ἢ δ. Sed ὄρων legendum patet mox ex primo capite, Segm. 8. JUNG.

13 Ἐξω τῆς πόλεως] MS. ἔξω πόλ. sine particula τῆς. JUNG.

14 Ἀστεως] MS. ἀστεως. SEB.

15 Τείχους καὶ πόλεως] MS. τείχους πόλεως, sine καί: recte; infra Segm. 35. antea Segm. 2. τὰ ἔξω πόλεως: nunc τὰ ἐντὸς τείχους πόλεως: quamvis & vul-

gatum καὶ sic possit accipi, καὶ ἐντὸς πόλεως. JUNG.

16 Ὄνόματα.] MS. ὀνόματα, ἰδιωτικῶν &c. sine intercedente καί. JUNG.

17 Ἐστὶν] MS. ἔστιν. JUNG.

18 Κατὰ περιδρομὴν] Sic & MS. rectius emendes, κατὰ παραδρομὴν, id est enim potius, in transcurso & obiter. Sic apud Plutarchum περὶ παιδ. ἀγωγῆς ubi ἐκ περιδρομῆς, H. Stephanus etiam legendum potius ἐκ παραδρομῆς judicat. JUNG.

Κατὰ περιδρομὴν] Lenocinium facit Jungermanns emendatio: sed quid ni recta quoque sit lectio vulgaris? nimirum κατὰ περιδρομὴν fuerit, leviter, nec ita fuisse, ac in aliis Pollux nolter fecerat, ut magis eum tetigisse illic loco, quam enucleare proposuisset hanc quaestionem illa phrasia indicet: & forsitan, si hoc modo intelligas, in Plutarcho commode suam retineat sedem: Glossa: περιδρομή, ambitus, ambitio.

19 Θερμῶν] MS. θερμῶν. vid. infra Segm. 69. SEB.

Θερμῶν] C. V. θερμῶν scilicet ποτοῦ vel ὕδατος, nunc calidam biberint Veteres? vulgata lectio interrogat, nunc veteres calidas biberint? eodem sensu. KÜHN.

Θερμῶν] Θερμοῦ & nolter & Seberis MS. nec aliter scribendum: θερμοῦ, scilicet ὕδατος, infra Segm. 67. &c. JUNG.

Θερμῶν] Θερμοῦ ex MSS. & Kühnii emendatione in textum retuli & probat inferius ipse Pollux: calidam bibere: Caro.

20 Περὶ τῶν πρώτως &c.] MS. πρώτων. SEB.

Περὶ τῶν πρώτως &c.] MS. περὶ τῶν πρώτων κοψαμένων νομίσματα: non minus recte, infra Segm. 83. πρώτων, pro vulgato πρώτως etiam Seberis nostri MS. habet. JUNG.

21 Νομίσματα.] C. V. νόμισμα. KÜHN.

22 Καὶ π. παράγουσι τ. τ. ἴσχιον.] C. V. καὶ πῶσι

4 τάλαντον ἰσχυεν. * Καὶ περὶ τοῦ χρήμα καὶ χρήματα, καὶ ἀργύριον καὶ ἀργύρια, καὶ²³ χαλκὸν καὶ χαλκία. Ἐπὶ δὲ τούτοις, περὶ²⁴ παιδιῶν, καὶ κύβου, καὶ πεττῶν, καὶ τοῦ κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς. Καὶ τῶν περὶ²⁵ διαγραμματισμοῦ, καὶ ἀστραγάλων, καὶ τοῦ ἐν αὐτοῖς ἀριθμοῦ, καὶ²⁶ ἔξίτου, καὶ Κυνός, ²⁷ καὶ Κώου, καὶ Χίου, καὶ Στησιχόρου, καὶ Εὐριπίδου, καὶ Ἀρτιασμοῦ, καὶ²⁸ τῆς εἰς Ὠμίλλαν ²⁹ παιδιᾶς, ³⁰ Τρόπου, Ἐπισκύρου, ³¹ Φεννίδα, ³² Ἀποράξεως, οὐρανίας ³³ ὀρτυγοκοπίας, καὶ τῶν προσφῶρων αὐτῇ ὀνομάτων. Βασιλίνδα, Ὀστρακίνδα, ³⁴ Διελκυστίδα, Σχοινοφιλίνδα, Ἀποδιδρασκίνδα, Χαλκισμός, Ἰμαντελιγμός, ἘΦεδρισμός, * Ἐπostrakisμός, ³⁵ Ἀσκολιασμός, Ἐν κοτύλῃ, Καλκῆν μυῖαν, ³⁶ Ἐξέχ' ὦ Φίλ' ἤλιε, ³⁷ Τρυγοδιφσεις, ³⁸ Μηλολόθη, Χελιχελώνη, Σκανθαρίζειν, ῥαθαπυγίζειν, Πεντάλιθα, Φίττα μαλιαδες, ³⁹ Φίττα ρόσαι, Φίττα μελίας, Πλα-

παρὰ τῶν τὸ τάλαντον ἰσχυεν καὶ &c. *Et quantum apud quosdam talentum valuit.* KÜHN.

Καὶ π. παράγουσι τ. τ. ἰσχυεν.] Corrupta hæc MS. καὶ π. παράγουσι τ. τ. ἰσχυεν minus corrupte. legendum enim : καὶ πόσον παρὰ τῶν τὸ τάλαντον ἰσχυεν. vid. infra Segm. 85. &c. JUNG.

Παράγουσι τὸ τάλαντον ἰσχυεν.] Apparet in textu illa lectio, quam ad oram Codicis sui reposuerat Kühn. Tamen alia manus in Excerptis C. V. emendaverat.

23 Χαλκοῦ καὶ χαλκία.] C. V. χαλκία. KÜHN.

Χαλκοῦ καὶ χαλκία.] Emenda, ut MS. noster habet, χαλκὸν καὶ χαλκία infra Segm. 90. non enim ista ponit ut respondeant casu qui tribuitur περι προποσitionis, sed, τεχνικῶς περι τοῦ χαλκὸν &c. ut antea περι τοῦ χρήμα &c. JUNG.

Χαλκοῦ καὶ χαλκία.] In textu restitui χαλκός, ut prioribus hæc respondeant: non abscedit longe Palaempe C. lectio.

24 Παιδιῶν] MS. male παιδιῶν & sic fere in hæc vocola peccat. JUNG.

25 Διαγραμματισμῶν] C. V. περι διαγραμματισμοῦ. KÜHN. Διαγραμματισμῶν] MS. διαγραμματισμοῦ. Et sic emenda: ut admonebitur & infra Segm. 99. JUNG.

Διαγραμματισμῶν] Recte Kühnius διαγραμματισμοῦ. Mox pro ἔξίτου spiritu mutato ἔξίτου posui. Paulo post vulgo erat εἰς Ἀμίλλαν, in cuius locum emaculatam MSS. lectionem dedi, quæ hoc libro inferius, ubi de ludis, confirmabitur magis.

26 Ἐξίτου] Sic etiam MS. sed ἔξίτου malim, ut etiam infra Segm. 100. vulgati. JUNG.

27 Καὶ Κώου, &c.] C. V. Κώου. KÜHN.

Καὶ Κώου, &c.] MS. καὶ Κώου id est, solita scriptura vetustis, Κῶου & infra Segm. 100. vulgati Κῶον. JUNG.

28 Τῆς εἰς Ἀμίλλαν] C. V. τῆς εἰς Ὠμίλλαν male. KÜHN.

Τῆς εἰς Ἀμίλλαν] Pro εἰς Ἀμίλλαν, MS. εἰς εἰς Ὠμίλλαν, ut & infra habet Segm. 102. εἰς Ὠμίλλαν enim dicebatur, ut ibi videbimus. JUNG.

29 Παιδιᾶς.] Mendose MS. παιδιᾶς. JUNG.

30 Τρόπου Ἐπισκύρου. &c.] MS. ita habet: Τρόπου Ἐπισκύρου, σφεννίδα. Et certe τρόπου, Ἐπισκύρου, hic legendum, de illo infra Segm. 103. Ἐπισκύρου scilicet παιδιᾶς de Ἐπισκύρου infra ibidem Segm. 103. tertium σφεννίδα etiam infra semper MS. cum σφ. modo tamen σφεννίδα, modo σφεννίδα, Segm. 103. potest itaque & istud reponi hic. priores editiones adhuc corruptius hic φεννίδα habebant: edit. Flor. φεννίδος, & H. Stephanus adscripterat, in libro textu φαιν. antea scilicet id infra editum φαινίδα fuit. JUNG.

Τρόπου Ἐπισκύρου. &c.] Commate distinguenda hæc voces, & pro Τρόπου scribendum Τρόπα, ut bene utrumque in textu Kühnius emendaverat.

31 Φεννίδα.] Prior. edit. φεννίδος. vid. infra Segm. 103. SEB.

Φεννίδα.] C. V. σφεννίδα, & mox ὀρτυγοκοπίας post τρόπου distinctio ponenda: præfero ὀρτυγοκοπίας, quod secundum circa commissiones coturnicium significat. KÜHN.

32 Ἀποράξεως οὐρανίας.] Sic & MS. sed distingue ἀποράξεως, οὐρανίας sine ἀποράξεως, οὐρ. potius; distincta hæc τῆς σφαιρας παιδιᾶς genera, ut infra Segm. 103, 105 & 106. videre potes. JUNG.

33 Ὀρτυγοκοπίας.] Pro eo MS. habet ὀρτυγοκοπίας, ut & priores editiones, sed alterum rectum infra Segm. 107. JUNG.

34 Διελκυστίδα, Χαλκ.] C. V. dein habet Σχοινοφιλίνδα, Ἀποδιδρασκίνδα. Χαλκ. KÜHN.

Διελκυστίδα, Χαλκ.] MS. auctior duabus oculis: Διελκ. Σχοινοφιλίνδα, Ἀποδιδρασκίνδα, Χαλκ. bene. vid. infra Segm. 110. nihilominus tamen in hoc catalogo quædam παιδιῶν genera prætermittuntur, ut inferius ipse potes cognoscere. JUNG.

Διελκυστίδα] Ex MSS. binas voces subieci, quæ in prioribus editionibus non extiterat.

35 Ἀσκολιασμός] Recte & MS. noster: prius editi Ἐσκολιασμός habent. JUNG.

36 Ἐξέχ' ὦ φίλ' ἤλιε] Etiam MS. ἔξεχ'. sed mox ut edit. ubi: ἔξεχ' ὦ φίλ' ἤλιε. vide infra Segm. 122. SEB.

Ἐξέχ' ὦ φίλ' ἤλιε] Bene edidit Seberus noster ἔξεχ' ὦ φίλ' ἤλιε: ut & infra Noster: MS. noster omnia confuse ut solet, quæ tamen veram lectionem continet: ἔξεχ'ω φίλ' ἤλιε. JUNG.

37 Τρυγοδιφσεις] Sic & infra Segm. 124. MS. noster hic quidem Τρυγοδιφσεις habet. JUNG.

38 Μηλόθη, Χελώνη] C. V. Χελιχελώνη. KÜHN.

Μηλόθη, Χελώνη] MS. Μηλόθη, Χελιχελώνη. pro illo altero infra plerumque Μηλολόθη ut iudicabo, & hic malim. Χελιχελώνη vero hic corrigendum est in vulgatis, ut & infra habemus Segm. 125. JUNG.

Μηλόθη, Χελώνη] Et cur non MSS. præ vulgata placeat lectio, ubi Pollucem sibi ipsi reddit similem? locum itaque emaculavi. In C. V. Excerptis τῶ σ in χελισχελ. punctula supposuerat aliquis, delendam significans literam.

39 Φιττάριαι, Φιτταμελίας] C. V. pro Φιττάριαι legit Φιττάριαι. KÜHN.

Φιττάριαι, Φιτταμελίας] MS. Φιττάριαι, Φιτταμε-

tragonium, telephillum, caryna, malorum grana, latages, collabiffare. Porro synonyma quoque similia, fraudis, eunelandi, admonendi, vincendi, turbe, angendi, cavillandi, rei, sciendi, pterumque, occidendi, dubitandi, sufficiendi, terrendi, exprobandi, incendendi, perficiendi, expellendi, intrandi, ferendi. Et nomina variae figura, ab eo diphthongo incipientia.

ταγώνιον, ⁴⁰ τηλέφιλον, ⁴¹ κρίνα, καὶ σπέρμα μήλων, λάταγες, ⁴² κοτταβίζειν. Ἐπὶ τούτοις, συνώνυμα ⁴³ τῶ ὅμοιος, τῆ ἀπάτη, τῶ μέλλειν, τῶ νοθεύειν, τῶ κρατεῖν, τῶ ἄχλος, ⁴⁴ τῶ αὐχεῖν, τῶ κωμωδεῖν, τῶ πρᾶγμα, ⁴⁵ τῶ εἰδέναι, τῶ ὡς τὸ πολὺ, τῶ ἀνελεῖν, τῶ ἀμφιβάλλειν, τῶ ἀρκεῖν, τῶ ἐκπλήττειν, ⁴⁶ τῶ ὑπεκθῆσθαι, τῶ καίειν, τῶ ἐπράχθη, τῶ ἐξήλασε, τῶ εἰσήλθε, τῶ ἀράμηνος.

καὶ τὰ ἀπὸ τῆς ⁴⁷ εὐ διφθόγγου ἀρχόμενα ἐν ποικίλοις ⁴⁸ σχήμασι.

• CAPUT PRIMUM.

• Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Π Ρ Ω Τ Ο Ν .

Nomina de urbis adificiū, & quacun- que a terminū, & populū.

⁴⁹ Τὰ περὶ πόλεως οἰκισμῶν ὀνόματα, καὶ ὅσα ἀπὸ ὄρων, ἢ δήμων.

Porro ut etiam de urbe, & urbis partibus loquamur, sic dicendum est: colonia deductor, coloniam deducens. Urbem extruens, non tamen πολιστής. Condens, & Conditor. Et apud Herodotum, Συγκτίστης. De eodem & adificans, fabricans, urbem substernens, parans, paratus, operans, expoliens.

Ἰν' οὖν καὶ ⁵⁰ περὶ πόλεως τι, καὶ τῶν τῆς πόλεως μερῶν ὑπέπωμεν, οὕτω ⁵¹ λέγομεν οἰκιστῆς, οἰκίζων, πολίζων. ⁵² οὐ μὴν καὶ πολιστής, καὶ κτίζων, καὶ κτίστης, καίτοι παρ' Ἡροδότῳ ἔστιν ὁ ⁵³ συγκτίστης ἐπὶ τούτῳ δέ, καὶ ὁ οἰκίζων, καὶ ⁵⁴ τεκταινόμενος, καὶ ⁵⁵ ὑποβαλλόμενος τὴν πόλιν, καὶ κατασκευάζων, καὶ κατασκευαζόμενος, καὶ ἐργαζόμενος, καὶ ἐξεργαζόμενος,

λαι &c. & emenda ita pro Φιττάριαι dicam infra ad Segm. 127. JUNG.

Φιττάριαι, &c.] Reposui Φίττα μελιζίδες, Φίττα ἰοδαί, Φίττα μελίαι diviliv vocibus; cujus emendationis ratio inferius abunde constabit.

⁴⁰ Τηλέφυλλον, Κάρυνα] Ita hic MS. Codex, sed idem infra bis Τηλέφιλον, vide not. Segm. 122. SEB.

Τηλέφυλλον, Κάρυνα] MS. Τηλέφιλον, Κάρυνα & Τηλέφιλον emenda, ut & infra MS. habet Segm. 122 & 127. prius editi fere etiam sic, Τηλέφιλον, una saltem littera deficiente. Pro Κάρυνα vero quod & vulgo vitiosum Κάρυνα, repono, Κρίνα: ut infra Segm. 122. in MS. & Segm. 128. JUNG.

⁴¹ Κάρυνα] C. V. Καρίνα, ut notatur διφθόγγου ἰσχύον. KÜHN.

Κάρυνα] Præeunte Jungermanno Κρίνα in textu posui, & modo τηλέφιλον.

⁴² Κολλαβίζειν.] C. V. Igitur κολλαβίζειν, KÜHN. Κολλαβίζειν.] MS. Κολαβίζειν ἐπὶ δὲ τούτοις &c. illud κολλαβίζειν, uno λ & prioris editiones. JUNG.

Κολλαβίζειν.] Κοταβίζειν Kühnini; & sequor, nisi quod litteram τ duplicaverō, prout lectionem C. V. quis emendaverat.

⁴³ Τῶ ὅμοιος] MS. τὸ ὅμοιος, ut sæpe peccat. JUNG.

⁴⁴ Τῶ αὐχεῖν] C. V. αὐχεῖν &c. τῶ ταχὺ τῶ ὡς τὸ π. KÜHN.

Τῶ αὐχεῖν] MS. τῶ αὐχεῖν & sic reponendum est: ut infra vide bis Segm. 145. JUNG.

⁴⁵ Τῶ εἰδέναι] MS. αὐχεῖν, τῶ εἰδέναι, τῶ ταχὺ, τῶ ὡς &c. & sic supplebis. Patet etiam ex Polluce infra ex Lemmate MS. Segm. 145 & 152. JUNG.

⁴⁶ Τῶ ὑπεκθῆσθαι] C. V. τῶ ὑπεκθῆσθαι τῶ καίειν τῶ ἐπράχθη. KÜHN.

Τῶ ὑπεκθῆσθαι] MS. vitiose τῶ ὑπεκθῆσθαι deinde τῶ κίειν ut & antea editi; wim sequitur τῶ ἐπράχθη, quod pro falso vulgato ἐπράθη restituas. infra Segm. 156. idem repetit Pollux. JUNG.

⁴⁷ Εὐ] MS. εὐδ. JUNG.

⁴⁸ Σχήμασι.] C. V. σχηματισμοῖς ita ille, de quibus facile iudicium feret Lector. KÜHN.

Σχήμασι.] MS. noster elegantius & plenius: ἀρχόμενα ὀνόματα ἐν ποικίλοις σχηματισμοῖς: quam voculam ipse Pollux confirmat infra Segm. 154. Et quis putasset tantum σφαιρμάτων cumulum in ipsa epitome congestum latuisse? quæ vero nos in ipso libro expectat confluges? sed audacter rem adgrediamur. JUNG.

⁴⁹ Τὰ περὶ πόλεως] C. A. περὶ πόλεως καὶ τῶν τῆς πόλεως μερῶν. KÜHN.

Τὰ περὶ πόλεως] Titulus deest in MS. Juno.

⁵⁰ Περὶ πόλεως τι] C. A. π. πόλεως τι, de urbe ali- quid, οἰκιστῆς, conditor; οἰκίζων, condens urbem. KÜHN.

Περὶ πόλεως τι] Pro τι, ad meum Codicem olim coniecera, an τι legendum esset, nec erravi: ita enim clare & in MS. est. Scribe itaque: [τὸ] οὐ καὶ περὶ πόλεως τι, καὶ &c. JUNG.

Περὶ πόλεως τι] Τι ex MSS. textus habet.

⁵¹ Λέγομεν.] MS. λεγόμεν. JUNG.

⁵² Οὐ μὴν καὶ πολ. καὶ κτίζ.] Sequitur in C. A. καὶ κτίστης, τι καὶ παρ' Ἡροδότῳ ὁ συγκτίστης ἢ τεκταινόμενος. C. V. τεκταινόμενος & & αι confusis, KÜHN.

Οὐ μὴν καὶ πολ. καὶ κτίζ.] Defunt in MS. hæc καὶ πολιτῆς, καὶ κτίζων. JUNG.

⁵³ Συγκτίστης] Eiusdem colonia deducende socius Herod. lib. V. f. 191. SEB. 2.

Συγκτίστης] Locus Herodoti nostri est in Terpsichore cap. 46. συνέπλιον δὲ Δωρίη καὶ ἄλλοι συγκτίστης Σπαρτιτῶν, Θισσαλῶς καὶ Παρριβῆτης καὶ Κελῆς καὶ Εὐρυλίαν. Quod vero apud Pollucem nostrum præcedit κτίστης, quamvis Lexicographi κτίστης scribant, paroxytone habet quoque MS. noster: & bene; ut ὄντης, πρῆτης, πρίστης, alia tot syllabarum feret. JUNG.

⁵⁴ Τεκταινόμενος] Mendose MS. τεκταινόμενος. JUNG.

⁵⁵ Ὑποβαλλόμενος τὴν πόλιν] Phrasis in hac significatione ni fallor notanda: quæ forte idem significat, quum de structura certe urbium καὶ περὶ οἰκισμοῦ sermo sit, quasi fundamenta urbis jacere, ein gründet einer stadt legen. Sane in MS. nostro non est aliter. JUNG.

⁵⁶ καὶ ποιῶν, καὶ οἰκοδομούμενος, καὶ μηχανώμε-
7 νος, καὶ τὰ ὅμοια. * Καὶ τὸ πρᾶγμα, οἰκισμός.

⁵⁷ καὶ παρὰ Θουκυδίδην, οἰκισίς, καὶ κατοικισίς·
τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν ἄλλων, τὰ μὲν σκληρὰ, τὰ δὲ
κοινὰ καὶ πρὸς ἕτερα. Τὸ δὲ ῥῆμα, ⁵⁸ οἰκίζεῖν,
πολιζεῖν καὶ κτιζεῖν, καὶ κατοικίζεῖν. Καὶ ἐπίρ-
ρημα μόνον τὸ οἰκιστικῶς. Τὸ δὲ ἔργον, πόλις,
καὶ ἄστυ, καὶ συνοικία, καὶ συνοικισμός. Ξενο-
Φῶν δὲ καὶ ⁵⁹ τείχος, οὐ τὸν περίβολον ⁶⁰ ἔφη μό-
νον, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὸ τῷ περιβόλῳ πᾶν. Ὁ δὲ
ἄνθρωπος, πολίτης, ἄστος, οἰκίτης, ⁶¹ ἔντοπος, ἔν-
8 οίκος, ἔγχωρος, ⁶² ἔγχωριος, ἔγγενής. * Καὶ τὸ
πλήθος, δῆμος, ἔχλος, ⁶³ δημόται, φυλέται, γένη,
ἔθνη. ⁶⁴ Καὶ τὰ μέρη, τὰ μὲν ἔξω πόλεως, ⁶⁵ ὄροι,

faciens, extruens, machinans. & similia.
* Et res ipsa, ædificatio. Et juxta Thu-
cydidem, Habitatio, Cohabitatio. Reli-
quorum enim derivativa, aut dura sunt,
aut etiam ad alias res communia. Ver-
bum autem, coloniam deducere, ur-
bem condere, extruere, inhabitare. Et
adverbium, inhabitatorie. Sed opus ipsum,
civitas, urbs, cohabitatio, ædificium.
Verum Xenophon non mœnia modo,
sed omne quod mœniis continetur, Mu-
rum dixit. Vir autem Civis, urba-
nus, habitator, incola, inhabita-
tor, inquilinus, Indigena, colonus.
* Et ipsa multitudo, Populus, turba,
populares, Tribules, genera, familiæ.
Atque partes extra urbem, termini,

⁵⁶ Καὶ ποιῶν] Absunt a C. A. usque ad τὰ ὅμοια.
ΚῆHN.

Καὶ ποιῶν] Desunt in MS. καὶ ποιῶν, καὶ οἰκοδ. καὶ
μηχανώμενος· pro ultimo vero hoc vulgato, omnino
emenda μηχανώμενος, uti diu in meo Codice feceram.
JUNG.

⁵⁷ Καὶ παρὰ Θουκυδίδην, οἰκισίς] C. A. οἰκισίς ὡς
Θουκυδίδης καὶ κατοικισίς, utrumque extat lib. II.
Hystor. videtur autem utrobique legendum οἰκισίς &
κατοικισίς ab οἰκίζεῖν, quod statim sequitur ubi & C.
A. leg. πρὸς ἕτερον. KÛHN.

Καὶ παρὰ Θουκυδίδην, οἰκισίς] Οἰκισίς, καὶ κατοικί-
σις etiam sunt in MS. ita : sed statim fui suspicatus
scribendum οἰκισίς καὶ κατοικισίς· nec amplius suspi-
cor : quum ita emendandum & res ipsa moneat, &
Thucydides locus, quemadmodum & H. Stephannus
in suo Thesaurō video observasse : e lib. V. Ξυγγρα-
φῆς enim locum adfert : καὶ τὴν ἀποικίαν ὡς οἰκιστῆ
προσέειπεν, καταβαλόντες τὰ Ἀργεῖα οἰκοδομήμα-
τα, καὶ ἀφανίσαντες εἰ τὴν μηροσύνην που ἔμειλλεν αὐτοῦ
τῆς οἰκισίως περισσῆσαι. Alterum κατοικισίς in eodem
Thucydide quoque extat, ut lib. VI. in Oratione
Hermocrati ; ubi Ἀσπίαν τὴν Ξυγγενῶν κατοικισίς ait.
Et apud Platonem lib. III. Νόμων, & eodem libro
extremo : τὰς τοῦ Δαρδάνου ὑπαρίας τὴν καὶ τὴν ἐπὶ
βυλάτῃ κατοικισίς. Ejus contrarium tale, ἔξοικισίς apud
Platonem lib. IV. de Legib. initio extat. JUNG.

Καὶ π. Θουκυδ. οἰκισίς, καὶ κατοικισίς] Invis etiam
MSS. in textu restituit οἰκισίς & κατοικισίς· &
probat Commentatores nostri ex disertis Thucydides
locis ; apud eundem vero Thucydidem non procul ini-
tio lib. I. occurrit οἰκιστῆς, οἰκίζεῖν, ἀποικίζεῖν, συ-
νοικίζεῖν, quas omnes voces Pollux hic habet : &
Diogenes in Vita Solonis : πόλιν ἦκισεν, pro quo συν-
ῴκισεν in MS. esse monet Stephanus : οἱ ἐκ Λακεδαι-
μόνος ἀποικίζοντες, Scholiasta Psndari ex Hierocle di-
cuntur, qui Lacedæmone missi in colonias abeunt : ἀ-
ποικίζεῖν enim tam dicitur illa urbs quæ colonias mit-
tit, quam illi qui in colonias mittuntur : & est in
Apollinis Oraculo, quod dicto loco Scholiastes recitat
de Batio οἰκιστῆρ' Εἰς Λιβύην πέμπει μελατρόφον οἰ-
κιστῆρα, quam quidem vocem hic non recenset Pol-
lux.

⁵⁸ Οἰκίζεῖν] MS. οἰκίζεῖν, καὶ πολιζεῖν, καὶ κτ. &c.
quæ lectio, licet in his minutis nihil sensui de-
cedat hoc vel illo modo legas, placet præ vulgata.
JUNG.

⁵⁹ Τείχος] Ut extremo lib. IV. Ἑλληνικῶν de Ly-
sandro Haliamtum adorientem, ἤτι τὸ τείχος τῶν Ἀλαρ-
τίων. Et statim : ἐπεὶ δὲ τῶν Θεβαίων τινὲς ὄντες ἐν τῷ
τείχεϊ (in oppido Haliamto) διεκάλυον, προσέβαλε πρὸς
τὸ τείχος. Sunt & alia loca, ad quæ potuit respexisse
Noster. Sed unum saltem exempli causa attulisse

fatis fuerit, nisi tamen hunc qui mihi occurrit primus
lib. IV. Παιθίας ubi Γοργύου Ἐγρο se dedens : ἔχω δὲ
καὶ τείχος ἰσχυρὸν, καὶ χώρας ἰσχυρὰ πολλῆς &c. Et
mox τείχη· fere extemo libro. JUNG.

⁶⁰ Ἐφη] Abest a C. A. Ulus vocis τείχους non
semel ita occurrit l. I. H. G. sunt & urbes ita dictæ,
ut Ἀσπίαν τῆς Ἀσπίαν τείχος in Pontō. KÛHN.

⁶¹ Ἐντοπος, ἔντοπος] Ordine verso MS. ἔντοπος, ἔν-
τοπος. JUNG.

⁶² Ἐγχωριος] Abest a C. A. KÛHN.

Ἐγχωριος] Desit in MS. ἔγχωριος. JUNG.

⁶³ Δημόται] MS. δημόται. JUNG.

⁶⁴ Καὶ τὰ μέρη, τὰ μ. ἑ. π.] MS. μέρη τῆς πό-
λεως τὰ μ. ἑ. π.

Καὶ τὰ μέρη, τὰ μ. ἑ. π.] MS. auctior : καὶ τὰ
μέρη τῆς πόλεως, τὰ μ. ἑ. π. JUNG.

⁶⁵ ὄροι] E nor. Sylb. pro ὄρη. Idem mox suspi-
catur legendum ἰφορία, ἀγ. vel ἰφορία ἀγορᾶ, quod
& in Thesaurō Græc. L. se annotasse indicat. SEB.

ὄροι] C. V. ὄρη pro ὄροι, male. KÛHN.

ὄροι] MS. ὄρη ἰφορία, ἀγορᾶ &c. perinde ut antea
vulgati, nisi quod illi post ὄρη comma habebant. H.
Stephanus ad suum Codicem hanc emendationem,
quam nolter Seberus partim secutus est, adscripsit :
ὄροι, ἰφορία ἀγορᾶ, ut in Thef. ann. Et in Thesaurō
adfert locum Demosthenis in Aristocrate, in quo ἀγο-
ρᾶς, ἰφορίας, ubi tamen ex alio loco ejusdem Oratio-
nis, & cum vet. lib. comma post ἀγορᾶς tollit, itaque
& hic mavult legere, ut adscripsi. Certe ὄροι scriben-
dum nemo dubitare potest, quum supra in recensio-
ne capitam Segm. 3. & hic in lemmate ὄρη habueris ;
& mox ubi sigillatim exequitur ea quæ ab his
vocalibus deducuntur, primum καὶ ἀπὸ μὲν τῶν ὄρων
&c. habes. Et alterum quoque ἰφορία ἀγορᾶ, quod
& H. Stephano puto magis placuisse, quam si com-
ma interjicias, verum puto, & ad Demosthenis locum
respectum a Nostro ; ait enim legem explicans Orator :
ἀπεχόμενοι φησὶν ἀγορᾶς ἰφορίας· τί ταῦτο λέγωμεν, τῶν
ὄρων τῆς χώρας· ἐπαύτα γὰρ, ὡς γε μοι δοκεῖ, τὰρ-
χῆα συνέσαν οἱ πρόχωροι παρὰ τὴν ἡμῶν καὶ τῶν ἀ-
στυγειτόνων ὄρη ἀνόμακεν ἀγορᾶν ἰφορίας. &c. ita enim
recte semper in ea Oratione nullo commate nec par-
ticula καὶ intercedente habent editiones novissimæ H.
Wolffii, qui interpretatur forum collatum. Ait vero
nolter Pollux diserte nimis se agere de iis quæ extra
civitatem atque muros, τὰ μέρη τῆς πόλεως, ait, τὰ
ἔξω πόλεως· tale autem μέρος est ἰφορία ἀγορᾶ, non
simpliciter ἀγορᾶ, quæ ad illas partes pertinet, quæ
ἔδωκ' potius : adeo ut aliter illud vix locum habere
queat. JUNG.

ὄροι] Ita recte a Sebero restitutum : notat id quo-
que Falckenburgius ad sui Codicis oram.

conterminalia, forum, Populi, vici, agri, suburbia, prædia remotiora, regiones, horti, paradisi, villæ, domus voluptuariæ: quorum nonnulla, etiam in urbe sunt. Et a terminis quidem dicitur, Conterminus Jupiter, columna terminans, fluvius confinis, confinis urbs, locus conterminus, ager nostris finibus contentus, bellum externum, opus determinatum. Tellurem terminare, determinare regionem. Virum finibus ejicere, extorrem fieri, & fines conturbare.

9 * Terminans vero, terminator. Et Agger obærat, determinatus. Et terminans columna, terminus. Diesque terminatus, pro definito. Sed a Populis, juxta Populos habitantes, cum Populis convenientes, popularis multitudo. Tum & in Populo versari, & peregrinari, & Populo cohabitare. Cohabitatio, peregrinatio. Extera

ἑφόρια ἀγορὰ, ⁶⁶ δῆμοι, κῶμοι, ἀγροί, ⁶⁷ προάστεια, ἐσχατιαί, χῶραι, κῆποι, παράδεισοι, ⁶⁸ ἐνηθητήρια, ἐνδαιτήματα. ὧν ἓνία καὶ ἐν πόλει ἀν γένοιτο. Καὶ ἀπὸ μὲν τῶν ὄρων, ⁶⁹ ὄριος Ζεὺς, καὶ ⁷⁰ στήλη ἑφόρια, καὶ ποταμὸς μεθόριος, καὶ ὁμορος πέλις, καὶ πρόσσορος τόπος, καὶ ἐνόριος χῶρος, καὶ ὑπερόριος πόλεμος, καὶ διωρισμένον πρᾶγμα, καὶ ⁷¹ προσωρίσθαι γῆν, καὶ ἀφορίσασθαι χώραν, καὶ ὑπερορίσαι ἄνδρα, καὶ ἐξορίστον γενέσθαι, ⁷² καὶ ὄρια ἀνασπᾶσαι.

* Ὁ δὲ ἐρίζων, ὀριστής· καὶ τὸ ⁷³ ὑπόχρεων χωρίον, ⁹ ὀρισμένον, ⁷⁴ καὶ ἡ ἐνεστηκυῖα στήλη, ἔρος· καὶ ὀρισμένη ἡμέρα, ἡ ⁷⁵ διειρημένη. Ἀπὸ δὲ δῆμων, οἱ κατὰ δῆμους οἰκοῦντες, καὶ οἱ δημοτευόμενοι, καὶ τὸ ἐνδημον πλῆθος. ⁷⁶ τάχα δὲ καὶ τὸ ἐπιδημεῖν, καὶ ἀποδημεῖν, καὶ ⁷⁷ ἐπιδημῆσαι, ⁷⁸ καὶ ⁷⁹ ἐπιδημία, ⁸⁰ καὶ ἀποδημία, καὶ ἐκδημοί πό-

66 Δῆμοι, κῶμοι] Schotti observatio hæc est: Ergo videntur diversa contra Aristophanis Interpretes & Steph. de Urbibus in dict. δῆμος. Sed ne rito non alia de causa hæc distinxerunt. JUNG.

67 Προάστεια] Προάστεια MS. non habet, sed mox post παραδείσοι ponit. JUNG.

68 Ἐνηθητήρια] C. A. ἐκνηθητήρια, sed melius vulgatum. Kühn.

Ἐνηθητήρια] Adnotat Corinthus de Dialecto Ionica: Ἐνηθητήρια δὲ τὰ ἐνωχθητήρια· nempe λέγουσιν Ἴωνες· ex dialecto itaque Ionica ἐνηθητήριος fuerit locus, in quem Iætiæ mutiter exercendæ ergo juvenes conveniebant, atque id ipsum voluit Hesychius, cum inquit; Ἡβητήρια, ἐπιτυτῆρια, κατάλοιποι· videndus in Athenæum Casaubonus: præterea illo nomine gymnasia ab Atheniensibus quidem appellabantur: Scholiastes Euripidis ad Hippo. Ἡβητήρια τὰ γυμνάσια· atque ita hanc vocem intelligam apud Theodoret. de Provid. λογ. δ. καταχωγίων δὲ καὶ ἐνηθητηρίων ἐκδομήτων (ita lego) κάλλη.

69 ὄριος Ζεὺς] Plato libro octavo de L. L. fol. 914. Διὸς ὄριον μὲν πρῶτος ἀδὲ νόμος εἰρήσθω· μὴ κινεῖται γῆς ὄρια μηδεὶς &c. Dionys. Halicarn. libro secundo antiq. fol. 133. de Numa: κλεῖσας γὰρ ἑκάστου περιγράψαι τὴν ἑαυτοῦ κτήσιν, καὶ στήσαι λίθους ἐπὶ τοῖς ὄροις, ἱερὸς ἀπέδειξεν ὄριον Διὸς τοὺς λίθους. Idem mox ὄριος θεοῦ multitudinis numero dicit: Πρωταρχὸς αὐτὸν ὄριον εἶν· quem inquit esse εἰρήνης φύλακα καὶ δικαιοσύνης μέτρον in Vit. Numa fol. 51. quomodo in questione. Romanis fol. 161. eadem de re loquens Τέρμιον ἐπισησοποι καὶ φύλακα φιλίας καὶ εἰρήνης appellat. vide Gualdum Synt. I. fol. 42. SEB.

ὄριος Ζεὺς] Latinis Terminus, unde Terminalia in Glossis ὀρεθίσια, ἑορτὴ ὄριου Θεοῦ, reddunt, & ἀπαντήσια, ab ἀπαντᾶν, occurrere, quia in limitibus coibant celebraturi festum illud, & iterum; Terminus, ὄριος Θεός. Kühn.

ὄριος Ζεὺς] MS. Ζεὺς ὄριος, κ. στ. ἐφόρια. de his columnis aliquid & Turnebus V. Adv. 8. JUNG.

70 Στήλη ἑφόρια] C. A. στήλη & infra Segm. seq. στήλη iterum: prætulit tamen vulgarum: postea omittit C. A. copulam καὶ statim post ἐφόρια usque ad γένεσθαι. Kühn.

71 Προσωρίσθαι γῆν] MS. προσωρίσαι. SEB.

Προσωρίσθαι γῆν] C. V. προσωρίσαι pro προσωρίσθαι γ. terram finibus adjectum habere, regionem adimere finibus. Kühn.

Προσωρίσθαι γῆν] MS. & nosfer & Severi προσωρίσαι γῆν. JUNG.

72 Καὶ ὄρια ἀνασπᾶσαι] Absent a C. A. revellere terminos. Kühn.

73 ὑπόχρεων χωρίον,] MS. ὑπόχρεων, χωρίον ἄρ. JUNG.

74 Καὶ ἡ ἐνεστηκυῖα στ.] C. A. ἐνεστηκ. στήλη. Kühn.

Καὶ ἡ ἐνεστηκυῖα στ.] Ἡ ἐνεστ. στήλη, ὄρος· interpretatur hæc doctiss. Turnebus dicto jam loco de ἐφόρια στήλη quæ in Polluce antecessit: sed, ni fallor, non recte. locus sane Strabonis quem adfert de columna a Peloponnesibus & Ionibus posita, quæ fines discerneret, καὶ στήλην ἐστήσαι ἐπὶ τοῦ συνομολογηθέντος τόπου περὶ αὐτὸν Ἰσθμὸν, hic quidem de ἐφόρια στήλη loquitur, & non de alia. Sed hic locus Pollucis, ἡ ἐνεστηκυῖα στήλη, ὄρος, aliam columnam significat, ἔρος dictam, quæ nempe ἐν τῷ ὑπόχρεων καὶ ἐστιγμένη χωρίω, quod ab ea ὀρισμένον dicebatur, collocabatur. Noster seipsum clare explicavit supra, ne nos verba fundamus, III, 85. &c. ὄρους ἐφεστάναι χωρίω· (ita enim ibi MS.) λίθος δ' ἦν ἡ στήλη τίς δηλοῦσα, ὡς ἐστὶν ὑπόχρεων τινὶ τὸ χωρίον. &c. ubi de hoc more qui docuerunt, docui. Sed fere oblitus fui Hesychiani loci qui restituendus: ὀρισμένη, ὑπόρεος· ἡ ὄρους ἔχουσα καταπιπτηγῶτας ἐπὶ διαίσματος. Ἰσχυρὸς ὀρισμένη (sc. χώρα) ὑπόχρεος, ἡ ὄρους ἔχ. JUNG.

75 Διειρημένη.] MSS. διειρημένη, statuta, dicta dice. Kühn.

Διειρημένη.] MS. διειρημένη, non διειρημένη. Et vel valde fallor, vel illud Polluci reddendum est: explicat enim ὀρισμένη seu definite constitutam diem, hac vocula, quasi dictam dicas. διειρηται, διέγγεταται, ait Hesychius. JUNG.

Διειρημένη] Διειρημένη cum MSS. in textum retuli: sic & in Falekenburgii Codice reperio.

76 Τάχα δὲ καὶ τὸ ἐπιδ. &c.] MS. ita: τάχα δ. κ. τ. ἀποδημεῖν, καὶ τὸ ἐπιδημεῖν· omittis καὶ ἐπιδημῆσαι. JUNG.

77 Ἐπιδημῆσαι] C. V. ἀποδημεῖν· ceterum modo ὀριστής, ὀρισμένος, ὄρος, ὀρισμένη in versione Latina recitanda sunt, si velimus sanum loci sensum habere. De agris oppugnatis vid. Harpocrat. in ὄρος. Kühn.

78 Καὶ ἐπιδ. καὶ ἀποδ. καὶ] Absunt a C. A. Kühn.

79 Ἐπιδημία] Plato Axioch. fol. 1304. παρεπιδημία τις ἐστὶν ὁ βίος. In sacris conjunguntur πάροικος & παρεπιδημος. Genes. XXIII, 4. & Psalm. XXXVIII, 17. SEB.

80 Καὶ ἀποδημία] Desunt in MS. καὶ ἀποδημία. JUNG.

λεμοι ⁸¹ και παρα Θουκυδιδη, αποδημηται προς
 10 ενδημοτατους. ⁸² και πανδημον πληθος, και
⁸³ πανδημει, και πανδημια, ⁸⁴ και δημοσια, και
 δημοβοινια, και ⁸⁵ δημοτελεις εορται, και δημο-
 σια προαγμα, ⁸⁶ και ο δημοσιος οικητης, και δημο-
 μευσαι, και δημοσιευσαι, και δημαρχος, ⁸⁷ και
 δημοπρατης, και δημοραστης, και δημοραστια,
⁸⁸ και δημοραγωγος, και δημοραγωγια, και δημο-
 τικος, και Φιλοδημος, ⁸⁹ και μισοδημος, και δη-

bella. Et apud Thucydidem, Externi ad
 populares. Et multitudo totius Populi.
 * Et omni Populo, adverbialiter. To-
 tius Populi conventus, publicatio, epu-
 lum publicum, publicæ feriæ, opus pu-
 blicum, habitator publicus: publicare,
 publicum esse. Populi Præfæs, publi-
 cus venditor, Populi amator, Populi a-
 mor. Concionator, concio, popula-
 ris, Populi studiosus, Populi osor. De-

81 και παρα Θουκυδ.] *Thucyd.* lib. I. in *Oratione Corinthiorum* fol. 45. SEB.

Και παρα Θουκυδ.] *Locus Thucyd.* extat libr. I. p. 46. ubi comparat inter se Atheniensem & Lacedæmoniorum ingenia toto ut ajunt cælo diversa. Athenienses enim αποδημηται peregrinationum avidi rem habituri erant cum Lacedæmonii domi in populo suo libentissime manentibus, id est, ενδημοτατοι. KÜHN.

Και παρα Θουκυδ.] *Verba sunt Thucyd.* adnotavit H. Stephani hic. MS. vitiose habet, αποδημηται lube- locum Historici adscribere. & a Sebero nostro indicatum, lib. I. *Ευγγρ.* και μιν, ajunt *Corinthiorum* Oratores, de Atheniensibus ad Lacedæmonios, και απονομι προς υμας μελλητας, και αποδημηται προς ενδημοτατους οισται γαρ οι μιν, τη απουσια αν τι κτασθαι, υμεις δε, τα επελθειν, και τα ετοιμα αν βλαψαν αποδημηται, αιt *Scholialles*, υπεριομοι της οικιας πατριδος. JUNG.

Και παρα Θουκυδ. &c.] *Locum Thucydidu* monstrant Commentatores nostri: sed de Atheniensibus, quod sint φιλοδημοι, *Aristides* quoque alicubi observat. *Ειδημος*, ο μη αποδημων, inquit *Erymologus*, cui contrarius, αποδημος, peregrinus, exterrenus, in *Glossis*, vel *επιδημος*, ο επιδημων, ξηνος, ut dicto loco habet *Erymologus*, ubi & in hanc rem ex *Aristophane* *χρησις* adfert. De *Laconibus* vero, eos fuisse ενδημοτατους, res est plana, siquidem suos mores, si externis miscerentur deliciis, corruptum iri putabant: vide, *ξενοβοινη* de *Lacedæm.* Rep. non procul a fine, ubi in eam rem *ξηνλασιαν* tangit quoque.

82 Πανδημι] Vid. supra VI, 162. SEB.

Πανδημι] *Kai abest a C. A.* cum cæteris omnibus usque ad *Φιλοδημος*. KÜHN.

Πανδημι] Cum *Kühnio* in textum reposui *πανδημι* idem vitii fuit emaculatum VI, 162. apud *Herodotum* *lib. I. Ep. 5.* *πανηγυριες* εν προασειρα *πανδημοι* τελομενης, και δημοβοινιας υφθονου, ubi adverte mihi *δημοβοιαν*, cujus meminuit mox *Pol lux*, & supra VI, 8. Tum in ablativo emendavi *πανδημια* & *δημοσια* cum *Kühnio*, ut *πανδημια* συναγισθαι apud *Dionem*, & *δημοσια* επιτηθειν *καλοκαγγαθια* apud *Xenophontem*.

83 και δημοσια] Desunt in MS. και δημοσια. Malim vero hæc in ablativo legere in vulgatis, και πανδημια, και δημοσια και &c. tale apud *Herodotum* *πανοικια*, & supra VI, 163. *πανοικισια*, & ibidem *πανστρατια*, ita enim ibi legendum. JUNG.

84 Δημοτελεις εορται] MS. mendose *δημοτελις* εορται. JUNG.

Δημοτελεις εορται] *Επεις δ' αν πανηγυριες* δημοτελις (non enim videntur commate utraq; voces distinguendæ) και πανδημοι και δημοσια και δημοβοινια &c. inquit *Nosser* I, 34. & digna sunt quæ hic ponantur *Hesychii* verba: *Δημοτελη* εορτα, και δημοτελη μιν, εις α θυματα διδωσιν η πόλις, δημοτικα δε εις α οι δημοι eandem vero differentiam inter *δημοτελη* εορτα & *δημοτικα* statuit *Harrocratio*, quem vide: utrumque sacrorum meminuit *Aeschines* in *Timarchum*, & *Aristot.* de *Mundo* cap. 6. *δημοβοινια* νόμομοι, *legimita* seu *legibus constituta sacra populatia*, quæ ple-

rumque τακταις ημεραις, ut locutus est superiori libro *Pollux*, recurrebant: eademque festa κοιναι εορταί *Xenophonti* *Apol. Soerat.* dicuntur, quod communi totius urbis festivitate celebrari solerent.

85 και ο δημοσιος οικ.] *Δημοσιος οικητης* est, *servus publicus*. *δημαρχος* retinendum in versione quia est nomen officii publici *Athenis*. KÜHN.

Και ο δημοσιος οικ.] MS. και δημοσιος οικ. sine ο de his & supra VII, 131. ubi MS. variat. JUNG.

Ο δημοσιος οικητης] *Anne hæc petita ex illa Aeschini* in *Timarchum*? ανθρωποι δημοσιοι οικηται της πόλιως, quæ verba citat *Harrocratio* in *δημοσιος* videtur certe. *Erymologus*: *Δημοσιος*, ο της πόλιως δουλος, ος υπηρξει τοις δικαστηρις και τοις κοινοις εργοις. Solebant autem ex captivis legi, qui publicis sumptibus instituerentur ad obeunda urbis negotia, ea quidem de causa, ut verberibus, si quid committerent, ad officium redigi possent, quod utique si homini libero fieret, turpe contebatur plane ac indecorum, eaque de re in secundam *Olynthiacam*, qua *Καλλιαν* *εικονο* τοις δημοσις memorat *Demosthenes*, consulendus *Ulpianus*: alludit *Aristophanes* *Equit.* pag. 353. *Ει τους δ' επιτηδεις αν-Περ δημοσιους τριφεις εν τη Πουκι* hoc certe malim, quam cum *Scholialla* intelligere τοις *Φαρμακους*, quæ & *καθαρματα*, quia ingenio Comico alterum id magis est convenientis. Quivis itaque qui republicæ erat a servitio δημοσιος dictus, etiam δημοκοιτος vel *βασιουστις*, ut ex *Aeschine* docet *Themias*, & apud *Herodotum* δημοσιος de *πραcone*, qui vendendas res proclamabat: in *Ερωτο*: τα χρηματα ιουτουσ ανουσεμενα υπο του δημοσιου ανισθαι. Porro in omni civitate publici erant servi; *Catonem* habuisse δημοσιου, qui ipsi serviret, in ejus vita refert *Plutarchus*: num itaque & magistratibus Romæ servi publici privatim esse a servitio debuerunt? utique videtur: quin etiam per publicos servos custodiæ adservari solebant, ut videre licet apud *Plinium* lib. X. Ep. 30. *Adi*, si plura cupis, *Maussacum* ad *Harrocratiem*.

86 και δημοπρατης] MS. και δημοπρατα pro vulgato *δημοπρατης*: veniunt quidem in mentem *δημιόπρατα*, quæ infra lib. ultimo frequentissime legas: sed hic tamen inter ista composita intrudere nolum facile. Et cur non *δημοκρατην* exponamus, qui *populo vendit aliquis* i JUNG.

Δημοκρατης] Non male *Jungermannus* exponit, sed *χρῆσιν* quæro: & vero *Codicis* MS. *δημοκρατα*, modo in priorem syllabam accentum rejicias, rectum est: præferet *Articisimi* quidem norma *δημιόπρατα*, sed tamen nec alterum abjicias merito: fuit supra VII, 13. ubi tamen *δημιόπρατα* emendatum: & *Philon* in *Flaccum* pag. 763. *μυριαν* *δημοπρατων* *γαμεριων* οιστων, αλ των κατακριτων ησαν quid in itaque hanc vulgatz lectioni præferamus?

87 και δημοραγωγος, &c.] MS. alio ordine, και δημοραγωγια, και δημοραγωγος, και δημοτ.

88 και μισοδημος, &c.] Absunt ista usque ad τα ορμια a C. A. KÜHN.

Και μισοδημος, &c.] Post *Φιλοδημος*, MS. habet, και τα εμοια ομοις hisce, και μ. κ. δ. κ. δ. Itaque subjicit: αποδημοι ο αν. JUNG.

moerata, democraticus. A populus etiam dicatur, Minister publicus. & cum Populo communicans, utpote alias extra urbem habitans. & similia.

μοκρατία, καὶ δημοκρατικός· ἀπὸ δήμων ἀν εἶη
 89 κεκλημένος καὶ ὁ δήμιος, καὶ ὁ 90 δημόκιμος,
 91 ὡς ἔξω πόλεως κατοικῶν, καὶ τὰ ὅμοια.

• CAPUT II.

• ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

Α pagi diſta, aut agris.

92 Ὅσα ἀπὸ κωμῶν, 93 ἢ ἀγρῶν.

Α Pagis vero, seu vicis, Vicinus, Vicina, pagi Princeps, pagi Praefides. Κωμοδρομεῖν, & cavillari. Infuper & Comœdia, Comicus Poëta, Comœdiæ confcriptor, Comœdiæ Actor, & cavillans. Comica fabula. Et Comicum, quoniam in vicis Chori olim conſtituebantur. Forſan hinc & Comicus dictus fuerit. Et Comeſſari, & Comeſſator, apud Platonem. Atque hedycumus, cantilena.

Ἀπὸ δὲ κωμῶν, 94 κωμῆτης, καὶ 95 κωμῆτις, 96 καὶ κώμαρχος, καὶ κωμάρχει, καὶ κωμοδρομεῖν, 97 καὶ κωμωδεῖν ἤπει καὶ κωμωδία, καὶ κωμωδοδιδάσκαλος, καὶ κωμωδοποιός, καὶ 98 κωμωδοποιητής, καὶ κωμωποιητής, καὶ κωμωδῶν· καὶ κωμικὸν 99 δράμα, καὶ κωμωδικόν, ἐπεὶ κατὰ κώμας ἔστησαν τὴν πρώτην οἱ χοροὶ 100 τάχα δ' ἀν' ἀπὸ τούτου, καὶ ὁ κωμικός ἢ εἰρημένος, καὶ τὸ κωμάζειν, καὶ ὁ κωμαστής παρὰ 2 Πλάτωνι καὶ 3 ὁ ἠδυκώμος, τὸ ἄσμα.

89 κεκλημένος] MS. κεκλημένος. JUNG.
 90 Ὁ δημόκιμος] Tortor, qui exercet quaſtiones, βασιαιστής vid. Thoma Eclogas in dicitur in Gloss. carnisfex, ſpeculator leg. ſpiculator, dicitur & δημόσιος, qui torquendis reis eſt propoſitus. KÜHN.

Δημόκιμος] Etymologum lege & Suidam, iisque Thomam addes. Sequitur ὡς ἔξω πόλεως κατοικῶν, pro quo cum Kühnio malim, ὁ ἔξω &c. ſed quid? MSS. illa non agnoſcunt: & merito forſitan dubitemus an a Polluce illa ſint profecta: poſuerit iſta in margine diligens lector, & quam ſæpe in textum eo modo non genuina irrepſerint loca, petitis e Polluce exemplis aſſatim probari poſſit: ſed tamen iſtis vocibus nollem careremus, quæ apud Græcos quoque, de his enim intelliges, urbis domicilio caruiſſe carniſices docent, ea haud dubie de cauſa, ne ſanguine polluti ac cæde ſacras res fortuito occurſu interpellarent. De Romanis docet ad II. Annalium Taciti, ubi in P. Martium conſules extra portam Elquilinam cum claſſicum canere juſſiſſent more præſco adveniſſe reſert, e Cicero pro Rabirio Lipſius, idemque de Coriatiis ac Veſpillonibus ex Artemidori lib. I. c. 53. obſervat. Artemidorus certe plurius in locis illius rei meminit, ut lib. II. cap. 20. lib. I. cap. 58. qui idem, aut fallor, non enim ſuppetit locus, aut aliquibi de carniſicibus id ipſum reſert.

91 Ὅς ἔξω πόλεως &c.] Legerem ὁ ἔξω τῆς π. κ. qui extra urbem habitat, ita enim olim vetus mos erat, ut carniſex extra urbes habitaret, vel in extrema urbium lacinia, quod notavit & Salmiaſius. KÜHN.
 Ὅς ἔξω πόλεως &c.] Deſunt in MS. ὡς ἔξω π. κ. π. ὁ. JUNG.

92 Ὅσα &c.] Eſt in MS. hic quoque novum caput, & in lemmae vocula amplius, ἢ ἀπὸ ἀγρῶν habet. JUNG.

93 ἢ ἀγρῶν.] Abest a C. A. KÜHN.

94 Κωμῆτης] C. A. leg. κωμῆτις, κώμαρχος, κωμοδρομεῖν, κωμωδία, κωμωδ. κωμωδοποιός, κωμωδοποιητής, κωμωδῶν, κωμικὸν πρᾶγμα ἐπὶ κατὰ κ. ε. τ. π. ο. γ. &c. καὶ κωμικός ἢ &c. KÜHN.

95 Κωμῆτις] Ita & MS. ſed ego κωμῆτις malim: certe non aliter puto Pollucem ſcripſiſſe: quamvis & infra Segm. 36. ubi MS. noſter deſicit, vulgati libri κωμῆτιδας, & κωμῆτις habeant: ſed malim quoque κωμῆτιδας, & κωμῆτις. Suidam in κωμῆτις καὶ, ait, κωμῆτις θηλυκῶς ἢ γένειον κώμαι γὰρ τὰ ἀμφοδῶ· ἐνθι καὶ ἐπικωμάσαι. Αριſτοφάνης πλὴν ἢ ἢ ἐμὴ κωμῆτις ἢδ' ἐξέρχεται, ὡς Λυſιſτράτης φησὶ· ubi emenda:

ἐξέρχεται ὡς Λυſιſτράτη φησὶ ſunt in ipſo exordio Lyſiſtata Ariftophanis, ab eaque muliere dicuntur. Idem verſus infra & apud Noſtrum emendandus erit. JUNG.

Κωμῆτις] Cum Jungermanno κωμῆτις mutato accentu reſolui: κωμῆτις, νεανί, Gloſſæ. Paulo poſt κωμωδοδιδάσκαλος non inſolenti errore fuit pro κωμωδοδιδάσκαλος, meminique jam antea in Polluce noſtro id mendii eluiſſe: eadem ratione τραγωδοδιδάσκαλος dicitur apud Ariftoſtelem de Poſtica cap. 4. Sequitur tum κωμωποιητής una alterave voce interjecta, quod vocabulum vitio repetitum ex præcedente plane exiſtimo: ſed in textu remaneat, ſi forſitan acutior quis aliis boni quid exculpat. Anteceſſerat κωμωδοποιός. Ariftoſteles de Poſtica: οἱ μὲν ἀπὸ τῶν ἰαμβικῶν, κωμωδοποιοὶ ἐγένοντο; ibidemque de Comœdiæ origine tum quoad vocem, cum quoad ipſam rem reperies, quæ illuſtrent ſequentia Pollucis noſtri. Porro leviculi quid emaculavimus in ἢ εἰρημένος? MSS. docent legendum ἢ, quod in textum recepi.

96 Καὶ κώμαρχος] MS. καὶ κώμαρχοι omiſſis καὶ κωμάρχει. JUNG.

97 Καὶ κωμωδεῖν.] Deest in MS. καὶ κωμωδεῖν, dein de MS. plenius, ἤπει δὲ καὶ κ. JUNG.

98 Κωμωδοποιητής] Pro κωμωδοποιητής, in MS male repetitum κωμωδοποιός, ſed ex ultimo ο. η factum, ut κωμωδοποιός ibi mendose legatur: omiſſa poſtea, καὶ κωμωποιητής. Et quid eſt κωμωποιητής, an rectius ſcribamus κωμωδοποιητής? an repetitio prava hæc & inanis vocula præcedentis? JUNG.

99 Δράμα] MS. πρᾶγμα. SEB.

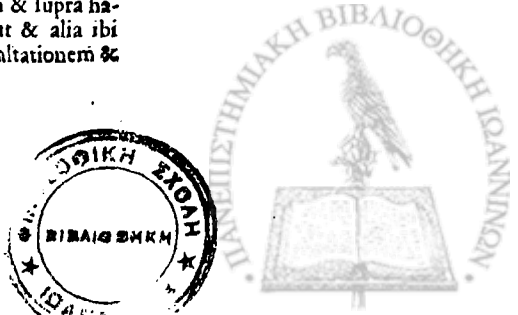
Δράμα] MS. κωμ. πρᾶγμα, pro δράμα, ut & Seberii noſtri: deſunt dein in MS. noſtro καὶ κωμωδικόν. JUNG.

100 Τάχα δ' ἀν' ἀπὸ τούτου] MS. τάχ' ἂν οὐτ' ἀπὸ &c. forte aptius. JUNG.

1 ἢ εἰρημένος] MS. ἢ εἰρημ. quod pro vulgato ἢ reponendum cenſeo. JUNG.

2 Πλάτωνι.] Ut in Sympoſio, ubi Alcibiades advenit cum ſodalibus, puſſata jantua, ὡς κωμαστῶν καὶ αὐλητρίδος φωνὴν ἀκούει. Et iterum ſine dialogi: ἐξαιφνης δὲ κωμαστῶν ἤκειν παμπόλλους ἐπὶ τὰς θύρας. &c. JUNG.

3 Ὁ ἠδυκώμος] MS. ὁ ἠδυκώμος & ſic potius ſcribendum, proparoxytone, quemadmodum & ſupra habes IV. 100. inter ſaltationum genera: ut & alia ibi adnotavi talia, quæ eodem nomine & ſaltationem & cantilenam deſignant. JUNG.

12. * Ἀπὸ δὲ ἀγρῶν, οἱ μὲν Ἀττικοὶ σχηματισμοὶ, ἀγρόνδε εἰλθεῖν, καὶ ἀγρόθι οἰκεῖν, καὶ ἀγρόθεν ἦκειν, καὶ εὐθὺ τῶν ἀγρῶν ἀπελθεῖν καὶ ἔλθε πρὸς τὸν ἀγρόν. Ἀγροικία δὲ, καὶ ἀγροικός, ὁ σκαίος· καὶ ἀγροικός, ὁ ἐν ἀγρῷ ζῶν· ἐπὶ δὲ ἀμφῶν, ὁ ἀγρίος· καὶ μάλλον ἐπὶ τοῦ σκαίου ἴσως δὲ καὶ ἡ ἄγρα, καὶ τὸ ἀγρεύειν, καὶ ὁ ἀγρευτὴς κύων, ἐπεὶ καὶ ταῦτα ἐξω πόλεων γίνονται· καὶ πού καὶ τὰ ἀγρία θηρία, καὶ τὸ πάντα γρον λῖνον, καὶ ἡ Ἀγροτέρα θεός, καὶ τὸ τῆς Ἀγρό-

* Ab agris autem, Atticæ formulæ sunt: rus proficisci, ruri habitare, ab agro venire, & statim ab agris discedere, & rus proficisci. Rusticitas vero: & agrestis, pro aspero. Et Rusticus, qui rure vivit. De utrisque autem ἄγριος dicitur, magis tamen de aspero. Fortallis & præda, & venari, atque venaticus canis, quoniam & hæc extra urbes fiunt. Insuper & agrestes feræ, & omne capiens linum. Et Venatica dea, & Ve-

Ἡδυκάμος] Conveniunt huic Pollucis loco Hesychii verba: Ἡδυκάμος, εἶδος τι αἰθῆς; sed vero Noster superius lib. IV. cap. 14. inter salationum genera ἡδυκάμος enumeravit: ergone utrumque & cantilena genus & salationis fuerit ἡδυκάμος; sic certe; siquidem simili decucurrerint modulo id cantilena genus & salationis, nec altera sine hac fuerit unquam exhibitæ: patia reperies apud Lucianum de Salatione.

4 Ἀπὸ δὲ ἀγρῶν] In C. A. est titulus ὅσα ἀπὸ ἀγρῶν, iterum καὶ absunt usque ad ἐλθὲ π. τ. α. Kühn.

5 Ἀγρόθι] MS. ἀγρόν δε. Jung.

6 Εὐθὺς τῶν ἀγρῶν] Melius C. A. εὐθὺ τῶν ἀγρῶν ἂν. ἄλλα τὸν ἀγρῶν: εὐθὺ ἀγρῶν est schematicismus Atticus de quo in Ἐπιστ. V. H. in voce εὐθύ. Kühn.

Εὐθὺς τῶν ἀγρῶν] MS. εὐθύ τῶν ἀγρ. & sic potius scribere placet. Atticismus iste sapissime occurrit. Lucianus Nigritico: ἐστὲν εὐθύ τῆς πόλεως. Sic infra Noster Segm. 47. ex Comœdia puto, εὐθύ τῶν ἀρωμάτων. Jung.

Εὐθύς τῶν ἀγρῶν] Εὐθύ ex Kubniana emendatione textus habet.

7 Ἐλθὲ] MS. ἰστὲ, pro ἔλθὲ. Jung.

8 Ἀγροικός, ὁ σκαίος.] Aristoph. Nub. Οὐκ εἶδον οὕτως ἀνδρῶν ἀγροικῶν οὐδένα, οὐδ' ἀπορον, οὐδὲ σκαίον. —

vide cum Schol. fol. 95. item Suid. Seb.

Ἀγροικός, ὁ σκαίος.] H. Stephanus hic ita ad oram sui Codicis adnotavit:

Οὐκ εἶδον οὕτως ἀνδρῶν ἀγροικῶν οὐδένα, οὐδ' ἀπορον, οὐδὲ σκαίον. —

Aristoph. Nub. 74. Item,

Ὡς ἀγροίος εἶ καὶ σκαίος.

Suid. ex Aristoph. citat in Ἀγροίος Ἔσθ' αἰτ, γράφουσι δὲ καὶ ἀγροικός. Totus Suida locus est: Ἀγρία ἀεὶ δὲ ἡ ἀγροικία· τὸ σκύτος ἀγροίος εἶρεκα τῆς πλατάνου· ἐν ἐπιγράμματι καὶ ἀγροίος, ὁ ἀγροικός, ὁ ἀμαθής, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις: ὡς Ἀγροίος εἶ καὶ σκαίος· γράφουσι δὲ καὶ ἀγροίος· ἔχουν ὁ ἀγροικός καὶ μίαν πώγωνα ἔχων καὶ αὐθίς. Ἄλλως τ' ἀμυσόν ἴσθι ποιητῆν ἰδεῖν ἀγροίον ὄντα καὶ δασύν. Legendum itaque cum H. Stephano ἀγροίος, ubi in Suida ἀγροίος est. In hisce alias certi vix quid profecti potest: ita variant auctorum loci in libris, ut potes videre in H. Stephano lexico: immo in ipso nostro Poluce, hic ubi ἀγροικός, & mox ubi ἀγροικῶν, de rusticanis; & supra ἀγροικός, de adolescente rustico IV, 146. & infra de civitate montana & quidem rustica ἀγροικός, IX, 22. Non lubet itaque in hoc morari diutius, si inseruero hæc Ἀμμοσίου περί ὀρμ. καὶ διαφ. λέξ. etiam nostri Pollucis præcepto consona: ἀγροικός καὶ ἀγροικός διαφέρει· προπερισπωμένως μὲν, ὁ ἐν ἀγρῷ κατοικῶν· προπαρεξυτόως δὲ, ὁ σκαίος τοῦς τρόπους. Ἀγρίος καὶ ἀγροίος διαφέρει· ἀγρίος μὲν γὰρ ἴσθι ὁ ἀμαθής· ἀγροίος δὲ, ὁ ἀγροικός. Sane talibus Grammaticorum jugis studio subduxisse colla bonos Auctores non raro valde verisimile est. Jung.

Ἀγροικός,] Eadem in hac voce differentia ratio, quæ & in ἀγροίος & ἀγοραίος notatur a Grammaticis, atque in aliis pluribus: videndus Thomas, qui

sua hic omnia fideliter ex Ammonio, quod & superius monuisse in mentem venit, prout pleraque alia descripsit: & ita hominem rusticis moribus appellant Romani incomptum, ingenii horridi, exercendique honesti expertem plane, ac qui metum redoleret rus, ut inquit obscenitatis faceræ Romanus antistes: eaque de causa optime Theophrastus Charact. Eth. cap. 15. Ἀγροικίαν esse definit, ἀμαθίαν ἀσχήμενα, ad quæ si accuratius hanc vocem cum vitio enucleatam cupis, videndus est summus commentator: sed emaculem obiter vitii quoddam in Origenis loco, ubi hæc vox occurrit: is est lib. VII. contra Celsum pag. 370. ἀρχαῖον καὶ τοῦτο εὖ μάλα πρόθειν εἰρημίον, ἀγροικότερον δ' αὐτὸ ἀπειμνημοισαυ· scribendum inquam, ἀρχαῖον δὲ καὶ τοῦτο εὖ μάλα καὶ πρ. &c. ἀγροικότερον vero rusticus, interpret, vel incomptus ac sordidus. De alia, quæ mox sequitur, voce ἀγρίος vide. sis, Etymologum, qui illam ab ἀγρίος distinguit, qui proprie dicatur rusticola. Diverso sensu Menandrum dixisse ἀγρίον κυβευτήν de peritissimo artis suæ ac exercitatissimo aleatore observat Harpocratio, qua de notione alibi plura.

9 Ἀγρίος] Ita dicitur homo sinistro, distorto, & in pravum indurato ingenio præditus: hujusmodi horrida capita descripsit Ioberecrates in Comœdia, quam inscripserat Ἀγριοί, unde & chorus ejus constatus erat ex meris μισανθρώποις, uti prodidit Plato in Protogora. Kühn.

Ἀγρίος] Vid. H. Stephanum animad. ad proverb. Ἐτασθὲν in Adag. odium agreste. Jung.

10 Ἀγρευτῆς] Supra de venatione idem V, 9. Jung.

11 Πόλεων] C. A. πόλεως. Kühn.

12 Καί πού καὶ τὰ ἀγρία θηρία, &c.] MS. καί πού τὰ ἀγ. Seb.

Καί πού καὶ τὰ ἀγρία θηρία, &c.] C. A. ἀγρία θηρία πάντα γρον λῖνον. vid. supra libr. I. cap. 9. Sect. 6. infra lib. X. cap. 30. Plutarch. sagenam ab Homero πάντα γρον appellari ait in πότερα τῶν ζῶων φρονιμώτερα &c. Kühn.

Καί πού καὶ τὰ ἀγρία θηρία, &c.] MS. noster, ut Seberi, καί πού τὰ &c. sine altero intermedio καί. Jung.

13 Πάντα γρον λῖνον] Supra I, 97. Seb.

14 Ἀγροτέρα θεός] Ἄρτεμις supra V, 13. Seb.

Ἀγροτέρα θεός] Id vero Diana cognomen est quæ venationem prima aut invenisse, aut certe perfecisse dicitur. Hesych. Ἀγροτέραν, τῆν ὄρειαν Ἄρτεμιν, ita malim transpositis vocibus legere, quam vulgo, ὄρειαν τῆν Ἄρτεμιν· montana enim habebantur numina quæ venationi præerant, qua de causa monet Arrianus de Venatione cap. 35. τοὺς ἐπὶ θήρῃ ἰσπανδακότης εὐχρῆ ἀμυλιῶν τῆς Ἄρτεμιδος τῆς Ἀγροτέρας οὐδὲ Ἀπόλλωνος, οὐδὲ Πανός, οὐδὲ Νυμφῶν, οὐδὲ Ἐρμού ἐνοδίου καὶ ἡγεμονίου, οὐδὲ ὅσοι ἄλλοι ὄρειος θεοί. Huic vero Diana Ἀγροτέρα sacrificio fiebat a venatoribus, si felici fuissent usi venatione, suspendique solebant captorum animalium quædam partes: meminisse Callimachus H. in Dian. ad quem vide quæ Illustriss. Spanhemius, cujus diligenti ac erudita curæ haud mediocria Cyrenensis va-

naticæ Deæ lucus. Dices præterea & Rusticum carmen, & agrestem Musam: caprariorum scilicet, & Pastorum. Ἀγριώτης enim, Poëticum est. Non inconueniens etiam est addere, quod Ninus Beli Filius, natum in agro Filium, Agronem nominavit.

τέρας τέμενος. Εἰποῖς δ' ἂν καὶ ¹⁵ ἄγροικον μέλος, καὶ ἄηροικον μουσαν, ¹⁶ τὴν τῶν αἰπόλων τε καὶ ποιμένων· ὁ γὰρ ἀγριώτης, ποιητικόν· οὐ Φαῦλον δ' ἂν εἴη προσειπεῖν, ὅτι καὶ Νίνος ὁ Βήλου τὸν αὐτοῦ παῖδα ἐν ἀγρῷ τεχθέντα, ¹⁷ Ἀγριώνα ὠνόμασεν.

• CAPUT III.

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Quacunq; a loco, & hortis.

¹⁸ Ὅσα ἀπὸ χώρας, ¹⁹ καὶ κήπων.

Sed a loco, sacer locus, indigena Populus, inquilinum factum, &

Ἀπὸ δὲ ²⁰ χώρας, ²¹ χῶρος ἱερὸς, ²² χωρίτης λέως, καὶ ²³ χωρτικὸν πρᾶγμα, καὶ

tes debet, observat: καὶ οὖν Ἀρταμίδι Ἀγροτέρῃ ἐπὶ τῷδε τῷ κτήματι, præcipit *Arrianus* & quoque *Xenophon* de Venatione; eoque majori studio huic Deæ operabantur venatores, quod neglecta κορυβαντισμὸν immittere putaretur, cujus modi infelices furores montani præ ceteris injicere censebantur Diis, præterquam quod eandem æstimarent *Dianam* & *Hecaren*: & vero (æpissime historia fabularis exasperatam nobis exhibet *Dianam* feras in pleinas concitasse segetes. Coluisse autem τὴν Ἀγροτέραν *Ambraciotas* ex *Liberati* fab. IV. colligere licet: sed illius cultui præcipue addictos fuisse Athenienses tradit *Scholasticus Aristophanis*: meminit *Herodotus* ubi Athenienses refert vota fecisse huic Deæ ante prælium *Marathonium* tot se hædos immolatos esse, quot occidissent hostium: cumque numerari non possent, qui ceciderant, hostes, Athenienses decreto sanxissent quotannis quingentos immolatum in hædos: tangit hanc historiam ex *Herodoto*, ut carpat, *Plutarchus* de *Malign. Herod.* quo jure, quæve injuria non examino: & quoque repetitis apud *Libanium* Orat. XXXII. quam inscripsit *Dianam*: utriusque τὴν Ἀγροτέραν nominant. Et vero quid miri, si Athenienses Venatricem *Dianam* venerati fuerint eximie, cum in Attica regione Delo venientem primum venatam fuisse perhibeatur, indeque locus nomen retinuit Ἀγραι trans Illisum, ubi & templum fuit τῆς Ἀγροτέρας Ἀρτέμιδος, narrante *Pausania* in Atticis cap. 19. quin forsitan hoc ipsum templum voluit *Pollux*, dum subjicit τὸ τῆς Ἀγροτέρας τέμενος, siquidem res Atticas memoret plerumque. Porro hujus *Diana* meminit *Artemidorus* *Onciroc.* lib. II. c. 35. §. 4. Sed emanfores sumus.

15 Ἀγροικὸν μέλος] Inde *H. Stephan.* agrestium seu agriculturalum, aut etiam pastorum carmen ἄγριον μέλος, & ἀγριαὶ μουσαν vix recte appellari scribit, quod ἄγριον μᾶλλον ἐπὶ τοῦ σκαίου. animadv. in *Adag. Eustathii* col. 31. *Mnasalces* tamen — ἂ δ' ἀγρία μουσ' ἐν ὄρι ἕμεται *Anthol.* I. 3. quod *Fulv. Ursinus* eodem videtur accipere sensu, quo *silvestrem* aut *agrestem Musam* dicunt *Lucretius* (libro quarto, 593. & V, 1400.) & *Virgil.* (*Ecl.* 1, 2. & 5, 8.) *Theocritus* autem βουκολικὸς ἕμετος *Epigramm.* 2. Sed alio sensu *Julianus* ἄγρια μέλη τῆσιν τοῖς ὑπὲρ Γῆρον βαρβάρους, παρμηλίσια ταῖς κλωνγαῖς (κλωνγαῖς) τῶν τραχῶ βοσίων ὄριθων in *Misop.* princ. scri. Sunt enim, quæ *Egypthi* in *Vit. Caroli M.* vocat *Faybata carmina.* vid. *J. Lipsii* Not. V. in *Germ. Taciti.* SEB.

16 Τὴν τῶν αἰπόλων &c.] C. A. καὶ αἰπόλων τε κ. π. &c. οὐ Φαῦλον δ' ἂν προσειπεῖν εἴη ὅτι καὶ Βήλου Νίνος τὸν αὐτοῦ π. ἑ. δ. τείντα A. α. legerem ὅτι καὶ Βήλος Νίνος, quod *Velus etiam Ninum filium* sumit &c. *Agronem* appellaverit. Forsan fuerunt, qui *Ninum* derivant a τῷ quod *agrum novalem* notat, & mutata deim liquida pro *Ninum* dictum postea *Ninum* volucunt: vel, quod verisimilius, ex mala lectione vocis τῷ *Schaddas*, Græci cum *Philone Biblio* fecerint Ἀ-

γρότην vel Ἀγριώνα, legerintque τῷ quod *agrum* signat: vid. *Seldenum* de *Disis Syris* Syrit. II. c. 3. KÜHN.

17 Ἀγριώνα] Nescio an *Nimo* alibi etiam hoc nomine filius. *Athen. co* & *Semiramide* genitum *Ninyam* refert inter reges Asia præcipue περι τροφῆν σπουδαῖσαι, libro duodecimo, fol. 118. Libro autem X, fol. 440. *Agronem* (Ἀγριώνα) *Illyr.* quendam regem ait fuisse πολυπέτην &c. SEB.

18 Ὅσα ἀπὸ χώρας] Idem titulus in MS. qui vulgo. JUNG.

19 Καὶ κήπων.] Hic abest a C. A. sequitur autem post, ut indicabo. KÜHN.

20 Χώρας] In *Labbei* Codice adnotata sunt hæc: χώρα locus proprie. γέγονε χώρα Φιλίππου, *Zosimus* 634. *Leucladius* venit, aperta sunt fores Ph. nos ex *Orat. pro Mariana* campum habuit: idem 637. nisi εὐρυχωρίαν ἔχων pro eodem; *hæventus* *elbone* *rome.* JUNG.

21 Χῶρος ἱερὸς] MS. ἱερὸς. καὶ χωρ. JUNG.

22 Χωρίτης] *Xenophon* *Hellen.* III. fol. 492. SEB.

23 * Χωρτικὸν πρ.] *Henr. Stephan.* leg. χωρτικὸν & mox χωρτικῶς quorum illud apud *Plutarch.* in *Pericle* fol. 123. hoc apud *Xenoph.* IV. de *Instit. Cyr.* fol. 110. SEB.

* Χωρτικὸν πρ.] C. V. χωρτικὸν χωρίτις λέως, *populus rusticus.* In *Gl. χωρικός rusticus, agrestis, malum χωρίτης* λ. *plebs rustica, opposita urbana.* KÜHN.

* Χωρτικὸν πρ.] MS. χωρτικόν. Et sic pro vulgato emenda, ut dudum jussit & *H. Stephanus* in *Thes.* sublato alterisco: sic & mox MS. habet, χωρτικῶς ἐβίω· omisiss καὶ χωρικὸν καὶ χωρικός ἐν βίω· viri docti considerabunt: certe χωρτικῶς omnino scribendum est, ut etiam in *Thesauro* suo *H. Stephanus* monuit; & χωρτικῶς ἐβίω, videtur ex aliquo auctore ita desumptum: præ quo ἐν βίω vulgatum mihi sorderet: illudque *Budaunt* sequuti possumus interpretari, *rustice & duriter vivebat*, quisquis sane ille fuerit. Alias eo adverbio quoque utitur *Xenophon* de *Perfis* duro victu & agretti assuetis. *Cyrus* apud eum libr. IV. Παιδείας· καὶ γὰρ μάλα πῶς ἡμεῖς οὐκ ἐν χλιδῇ τεθράραμεθα, ἀλλὰ χωρτικῶς. JUNG.

* Χωρτικὸν πρ.] Deletis editionis *Seberiana* stellulis in textu præeunte *Kühnio* emendavi χωρτικὸν & χωρτικῶς· tum *Kühnius* pro χωρικός ἐν βίω reponit χωρτικῶς ἐβίω· quin potius auctoritatem Codicis *Vossiani* sequimur, cujus lectionis ope facile locum in integrum restitimus: erat vulgo * χωρτικῶς, καὶ χωρικὸν, καὶ χωρικός ἐν βίω· vitiatum deformati transpositione loco. In *Glossis* χωρικός, *rusticus, agrestis*: & apud *Hesychium* Χωρίτης, quod apud *Nostrum* præcessit, χωρίτης λέως, *populus agrestis, rusticus, ἀγριώτης, ἀγροῖκος, ἄλλοι τὸν ὀδηγόν*· scilicet qui locorum habet notitiam, qua omnino vix ducibus est opus: & apud *Etymologum* χωρίτης, γειωγὸς παρὰ τὸ χωρίον· hinc utique χωρτικῶς βιοῦν, vivere tanquam in rure esse, quod de rusticis simplicitate intelligas licet: possis quoque de incomptis moribus.

²⁴ χωριτικῶς ἐβίω, καὶ ²⁵ χωρικόν, καὶ χωρικός·
²⁶ καὶ κατὰ χώραν ἐμεινε, καὶ φιλοχωρεῖν, καὶ
 φιλοχωρία, καὶ χωροφιλεῖν παρὰ Ἀντιφῶντι
 ἤπου δὲ καὶ ἐπιχώριος, καὶ ἐγχώριος, καὶ πρόσ-
 χωρος, καὶ ὁμόχωρος, εἰ μὴ καὶ τὸ χωρίζειν,
 καὶ ἐπιχωρεῖν, καὶ συγχωρεῖν, καὶ πάνθ' ὅσα
²⁷ τοιαῦτα τῇ χώρᾳ προσήκει. ²⁸ Ἀπὸ δὲ κήπων,
 κηπουρός, ²⁹ κηπουρεῖν, καὶ κηπεύειν, καὶ κη-
 πεία, καὶ ³⁰ κηπαία θύρα· καὶ ³¹ κῆπος, ἡ κου-
 ρά· οἱ δὲ παράδεισοι, ³² βαρβαρικὸν εἶναι δο-
 κοῦν τὸ ὄνομα, ἦκει ³³ καὶ κατὰ συνήθειαν εἰς
 χρήσιν Ἑλληνικὴν, ὡς καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν
 Περσικῶν.

²⁴ * Χωριτικῶς] C. V. κ. χωριτικῶς, rusticatum in
 potest. C. A. χωριτικῶς ἴποιω pro ἐν βίῳ omittis in-
 terjectis. C. V. ἰβίω ut χωριτικῶς ἰβίω sit, vivēbat vitam
 simplicem, ut rutilolæ solent, quæ lectio aliis præfer-
 enda, vulgata, χωρικὸς ἐν βίῳ, notat eum, qui vivit
 secundum χώρας τρόπου. Kühn.

²⁵ Χωρικόν, καὶ χωρικός] Id mendii suspitione libe-
 rati potest adverbio χωρικός quod apud Syn. in epit.
 quamvis apud eundem alicubi & χωριτικῶς. H. Ste-
 rhanus. Seb.

²⁶ Καὶ κατὰ χ. ἔμ.] C. A. κατὰ χ. ἔ. (domi man-
 sit) φιλοχωρεῖν, φιλοχωρία, χωροφιλεῖν, καὶ ἐπιχώριος,
 ἐγχώριος, πρόσχωρος, χωρίζειν, ἐπιχωρεῖν, συγχωρεῖν,
 καὶ παντ' ὅσα τοιαῦτα hæctenus C. A. Kühn.

²⁷ Τοιαῦτα τῇ χ.] Τοιαῦτα, τῇ χ. π. MS. ita di-
 stinguunt planius. Jung.

²⁸ Ἀπὸ δὲ κήπων] Hic est titulus, ὅσα ἀπὸ κήπων
 in C. A. ubi copulæ iterum nullæ apparent. Kühn.

²⁹ Κηπουρεῖν] Mendose MS. κηπουρεῖν. Jung.

³⁰ Κηπαία θ.] Janua quæ ducit per hortum, uno
 verbo, *posticum*, quæ janua opponitur τῇ αὐλαίᾳ
 quæ ducit in viam publicam, *janua vestibularis*.
 Kühn.

³¹ Κῆπος] Supra II, 29. Jung.

Κῆπος, ἡ κουρά.] Id tonsuræ genus apud Persas
 obtinuisse præcipue inter molliores *Helychius* docet,
 cujus hæc pono verba: Κῆπος, εἶδος κουρᾶς παρὰ Πέρ-
 σαις, ἐν οἷς θρυπτόμεναι ἐκείροντο ὡς ἐπὶ πάν ἐν μιᾷ μα-
 χαίρᾳ· vide eum quoque in μιᾷ μαχαίρᾳ, ubi τὴν
 λεγομένην κῆπον κουρᾶν mutari in κηπεκουρᾶν voluit.
 Hanc autem tonsuram luxuriantes nimium crines com-
 pescuisse putem, ut totum capillitium horti inlata flo-
 ruerit; & facile colligas ita se rem habuisse, quod
 σκάφισι & κῆπος opponantur: quippe σκάφισι ἐστὶν κου-
 ρῆ περιτρέχων, quæ capillos ad cutem demebat cir-
 ca totum caput, & ad verticem usque rotundabat;
 eaque tonsuræ ratio in quibusdam monachis conspi-
 citur hodieque: cui itaque contraria κῆπος, docente
Scholiasse Aristophanis ad Av. pag. 579. indecore pro-
 missas tantum comas accidebat: præcipua vero antia-
 tum, ac qui in frontem dependebant crinium cura,
 qua de caula dictus *Scholiasse*: ὁ δὲ κῆπος τὸ πρό με-
 τώπου κηπευεῖσθαι. Sed super *Helychii* loco dicam quæ
 mihi venerunt aliquando in mentem: Κῆπος, παρὰ
 δέισις ἢ εἶδος κουρᾶς παρὰ Πέρσαις &c. levi verborum
 transpositione peccatum putem, & scribam itaque:

localiter, rusticum, Rusticus vivendo.
 In loco mansit, locum amare, loci amor.
 Et Χωροφιλεῖν, apud Antiphontem. In-
 super & incola, Indigena, inquilinus,
 colonus. Separare, cedere, concedere.
 & omnia alia, quæ τῆς χώρας vocabu-
 lo conveniunt. Cæterum ab hortis, Hortu-
 tulanus, Hortulanum esse, hortum cole-
 re, hortorum cultus, & hortulana janua.
 Et κῆπος, tondendi species. Sed paradisi,
 Barbaricum nomen videtur: consue-
 tudine autem, in usum Græcum perve-
 nit, sicuti & multa alia Persica.

Κῆπος, παράδεισος παρὰ Πέρσαις &c. arbitrium esto
 lectoris.

³² Βαρβαρικὸς &c.] *Moschorinus* quidem: δῆρα, ἡ
 ὕψιστος ἐξ ὧν παράδεισος, de ration. exam. orat.
 pag. 80. similiterque *Suid.* & *Etymolog.* Verum *Fo-
 lux* festius peregrinum id nomen esse dicit. Nam
 Chaldæis ac Persis ܨܪܝܬ est nemus aut hortus deli-
 ciatum gratia instructus, unde *Asaphus* ܨܪܝܬܐ ܨܪܝܬܐ
 custos Paradisi aut nemoris regii appellatur *Nebem. II,*
 8. Eaque vox oritur ex duabus Hebraicis: ܨܪܝܬ *fertis-
 lis* fuit. *fructum protulit*, & ܨܪܝܬ: id est, *myrtus*.
 vide *Joachim. Zehneri* similis. sacras pag. 5. Seb.

Βαρβαρικὸν &c.] C. A. non habet quæ sequuntur
 usque ad finem capituli ܨܪܝܬ vocabulum ex sacris lit-
 teris notum est. Kühn.

Βαρβαρικὸν &c.] Vid. *Briffon.* lib. I. de reg. Pers.
 ubi taxat eos qui cum *Suida* Græcicam hujus vo-
 cis originem arcessunt. Jung.

Βαρβαρικὸν &c.] Persicam vocem veterum plerique
 adfirmant, & facere omnino nugantur, qui ex lingua
 Græca petendam ejus originem statuunt, aut ex He-
 braica: nam certe aut ex Persica lingua ejus incuna-
 bula sunt ducenda, in qua quidem ipsa vox hodie,
 quantum quidem memini, non extat, aut ex Arme-
 nica, in qua alia affinium literarum & pronunciationis
 vox *delicias* ac *latitiam* denotat: remanet ista vox
 in lingua Chaldaica, Syriaca & Arabica: & testantur
 Arabes *Lexicographi*, vocem designare hortum
 omnibus deliciis, plantarum præcipue ac arborum a-
 mœnitare adfluentem, qua quidem in re cum Græcis
 apprime conveniunt, qui ut plurimum hac in notione
 ista voce utuntur: quin etiam Persæ, a quibus id vo-
 cabuli ad Græcos fluxit, arbores ac hortos colendi stu-
 dia alserunt, quod ex haud obscuris antiquitatis tes-
 timoniis constat, neque qui periti fuerint in historia
 antiqua ignorabunt. Si vero plures ex veteribus con-
 gestos de paradisis locos legere juerit, adi *Briffonium*
 de Regn. *Persarum* pag. 52. ubi & *Pollucis* nostri ad-
 ducit locum. Erudite quidem, quod adjicio, *Onoma-
 sticographus* notter plures in linguam Græcam e Per-
 sia devenisse voces fatetur, quod sunt in Grammaticis
 qui pertinaciter negant, sed inepte re vera.

³³ Καὶ κατὰ συνήθ.] Κατὰ σ. MS. sine præceden-
 ti καὶ, quod nihil hic agit sane, & bene deletur.
 Jung.

De suburbis, eorum partibus, & iis quæ extra urbem sunt.

34 Περί προαστείων, καὶ μερῶν τῶν 35 προπόλεων, καὶ τῶν ἔξω πόλεως.

Verum partes extra urbes existentes, & omnia quæ agros spectant, in Agricultura ante prædicta habes. Suburbiorum autem fuerint, & munitiones, quas & custodias vocabis. Præsidia, turres, speculas, tum & munimenta: vallum, & valli. Fossæ, pali, stipites, tentoria, scenæ, tuguria, tabernacula, castra: omniaque ea quæ munitionis causa, exterius extruuntur. * Ludenti autem propter multorum usum, castra, etiam παρεμβολὴν nominare licebit, allegando quendam e Neo-

Τὰ μὲν δὴ μέρη τῶν ἔξω πόλεως, καὶ ὅσα κατ' ἀγροῦς 36 ἐστίν, 37 ἐν τοῖς γεωργικαῖς ἔχεις προεξηρημένα. τῶν δὲ προαστείων ἀν εἶη, καὶ Φρούρια, 38 ἀ καὶ φυλακτῆρια λέγοις ἀν, 39 Φρυκτάρια, 40 πυρσοῦργια, καὶ σκοπᾶς, καὶ πού καὶ προτειχίσματα καὶ χάραιξ, 41 καὶ χαρακώματα, τάφροι, σταυροὶ, καὶ σταυρώματα, σκηνώματα, σκηναὶ, σκηνήματα, καλύβαι, στρατόπεδα καὶ πάνθ' ὅσα ἐν τῇ φρουρᾷ τῶν ἔξω προεμηχανήνται * παίζοντι δὲ, τὸ στρατόπεδον ἔξεστι κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χρῆσιν, 42 καὶ παρεμβολὴν ὀνομάσαι, παρεχόμενόν τινα τῶν νεω-

34 Περί προαστείων] C. A. περί μερῶν τῶν ἔξω πόλεων. Kühn.

35 Προπόλεων] In titulo MS. pro προπόλεων, saltem πόλεων habet: Et προπόλεων significat mox Segm. sequi. Pollucis vulgatus quidem: non & MS. ut ibi dicam. Jung.

36 Ἐστίν] Abest a C. A. mox etiam absunt λέγοις ἀν. Kühn.

37 Ἐν τοῖς γεωργικαῖς] Lib. I, cap. 12. Seb.

38 Καὶ φυλακτ. λέγοις ἀν.] MS. φυλακτ. ἀν λέγοις καὶ φρυκτ. alias φυλακτῆρια & mox habes Segm. 28. ut & Schottus noster hic observavit. Jung.

39 Φρυκτάρια &c.] Ad rem Aristoteles Polit. VIII. cap. 12. τὰ δὲ τεῖχη διεκλήθησαν φυλακτῆριος καὶ πύργιοι κατὰ τόπους ἐπιεικτέροις: ibidemque plura habet de φυλακτῆριος civitatium, eorumque docet usum. Sed vero sequentium ἀνακολουθία Jungermannum quoque nostrum habuit occupatum, qui omnia nostro quidem iudicio dextrissime expedivit; non itaque dubitavi certissimas ejus conjecturas textui inferere: nil nisi accentus & distinctionis rationem mutavi. Φρυκτῆριος ἐξάπτειν apud Theophrastum lib. I. cap. 12. & παραφρυκτῆριος, falso ac ficto facum bellicarum lumine prædicere apud Lyfiam ἰδιόξει κατὰ Ἀγοράται, quod & Nauplius, cui harum facum a quibusdam prima tribuitur inventio, Asia redeuntibus Græcis fecit, nec Græcis tantum, sed & quibusvis illud mare navigantibus, τοῖς ἐμπύκτουσι ἐπὶ θαλάτῃ ἰπυροφόροι, inquit Apollodorus ex emendatione eruditissimi nostri Kühnii ad Pausaniam Corinth. pag. 168. ἰδυοφόροι enim vulgo inepte legitur. Plurimus autem harum facum fuit usus, præcipuus vero in bello, unde πυρροὶ φίλοι & πολέμιοι, quibus aut amicas copias, aut hostiles adesse significabatur apud Polyæmum: meminit haud raro Aeneas, ad quem Is. Casaubonum vide, & Philo in Cestis. Sed non hoc agimus, ad Pollucem itaque.

40 Φρυκτάρια] Et φρυκτῆριον specula est unde ignes ostenduntur ad significandum hostium adventum procul remotis, aut adesse auxilium obsessis. Kühn.

41 Πυρσοῦργια, καὶ σκοπᾶς] C. A. πυρσοῦργια, malium tamen vulgatum a πυρσός, id est, fac subleata in aliena: post idem Codex: σκοπᾶς &c. χάραιξ κ. χ. τ. σταυροὶ σκηνώματα &c. προεμηχανήνται. Kühn.

42 Πυρσοῦργια, καὶ σκοπᾶς] Notanda πυρσοῦργια & σκοπᾶς, quæ ita & MS. habet, nec tamen ita tenentur occurrant: fuerit vero πυρσοῦργια, ni fallor, idem quod φρυκτῆριος σκοπᾶς autem si accusativo hic ponetur,

in eo non haberem, quum ab usitatiss. σκοπῆ, quod speculam significare nemo non novit, esset. Et est sane, neque ulterius hæreamus, totum locum referam ut emendandum vix dubito. Prius tibi in mentem vero revocabis, quod sæpius notavi, ea quæ in eis exeunt, in MS. sæpius per ia scripta invenire. Nunc omnia mecum ita emendabis: ἀν λέγοις, καὶ φρυκτῆρια, πυρσοῦργια, καὶ σκοπᾶς καὶ πού &c. si ve potius φρυκτῆρια, & forte etiam πυρσοῦργια. Sic enim loca dicuntur, ubi sunt ista a quibus dicuntur. Certe ad Pollucis mentem φρυκτῆρια & σκοπᾶς me tenuisse, ipsum spero dicturum, quum supra IV. 129 &c. ita scribat: ἡ σκοπῆ δὲ πεποιθῆται κατασκόποις, & τοῖς ἄλλοις, ὅσοι προσκοποῦσι &c. τὸ δὲ φρυκτῆριον, τὸ ὄνυμα δὲ τὸ ἔργον: ubi nimirum hæc talia pars quoque ludicra theatri sunt. Jung.

41 Καὶ χαρακώματα, &c.] MS. χαρακ. καὶ τάφρ. καὶ σταυρά (omissis καὶ σταυρώμα.) καὶ σκη. καὶ σκ. καὶ σκ. καὶ καλ. καὶ στρατόπεδα, πάνθ' ὅσα ἐπὶ φρουρᾷ τ. &c. in quibus certe ἐπὶ φρουρᾷ, pro vulgatis ἐπὶ τῇ φρουρᾷ mirum quantum præstet. Jung.

Καὶ χαρακώματα] Apud Thucydidem & hæc vox & quæ sequitur est frequens admodum: Demosthenes: τὸ χαρακώμα δὲ περιβαλλόντ' οὐκ ἐστὶν στρατόπεδον ἐπὶ σωτηρίας: quem locum adducit Hærodotus in χαρακώματι καὶ Anthonium adde & Etymologum.

42 Καὶ παρεμβολὴν ὀνομάσαι] MS. ὄνομα. Τινὲς δὲ καὶ τῶν νεωτέρων ποιητῶν ἐχρήσαντο τῇ λέξει, ὡς περ Δίφιλος, καὶ Κρίταν. Seb.

Καὶ παρεμβολὴν ὀνομάσαι] C. A. dein habet: τινὲς δὲ κατὰ τῶν νεωτέρων ποιητῶν ἐχρήσαντο τὴν λέξιν ὡς περ Δίφιλος καὶ Κρίταν. Cætera absunt usque ad μέρη δὲ &c. C. V. post ὀνομάσαι legit: τινὲς δὲ καὶ τῶν νεωτέρων ποιητῶν ἐχρήσαντο τῇ λέξει ὡς περ Δίφιλος καὶ Κρίτῶν μέρη δὲ τῶν προπόλεως καὶ τὰ κατὰ δῆμον: quæ facile possunt redigi ad sanam lectionem: imprimis Δίφιλος mutandum in Θεόφιλος, quia Diphilus non est ex recentioribus Comicis. Kühn.

Καὶ παρεμβολὴν ὀνομάσαι] Post ὀνομάσαι, pro vulgatis noster MS. ita: τινὲς δὲ καὶ τῶν νεωτέρων ποιητῶν ἐχρήσαντο τῇ λέξει ὡς περ Δίφιλος καὶ Κρίτῶν μέρη δὲ τ. &c. prorsus ut Seberis nostri Augustanus: ubi notabis illum Diphilum, qui vulgo est Θεόφιλος, ut certe & Athenæus lib. III. citat, Θεόφιλος παγκρατιστῆ, quo nomine & alii scripserunt fabulas, quemadmodum Cæsius Iulianus noster lib. III. Anim. cap. 15. adnotavit: itaque & hic ita repono pro vulgato παγκρατιστῆ. Alterius Poætæ Cratæ meminit idem laudatus vir lib. IV. Anim. cap. 22. Voce vero παρεμβολῆς ita utitur

τέρων Θεόφιλον ἐν ⁴³ παγκρατιαστῇ εἰρηκίτα·
Εἴ τ' ἐν χάρακι μὲν ταῦτα καὶ παρεμβολῆ.
καὶ Κρίτων ἐν Αἰτωλοῖς·

Ἐκεῖ γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἡ παρεμβολή.

Μέρη δὲ ⁴⁴ τῶν προπόλεων, ⁴⁵ καὶ κατὰ δή-
μους, ἱερά, τελεστήρια, μέγαρα, ἀνάκτο-
ρα, χρηστήρια, ἡρώα, ἡρία, μνήματα, ⁴⁶ πο-
λυάνδρεια, τάφοι· παρά δὲ Θουκυδίδῃ ⁴⁷ μό-
νω τῷ κεκριμένῳ μνημεῖα ἂν τις εἰρημένα εὔροι,
¹⁶ τὰ μνήματα. * Ἐξω δὲ πόλεως, ⁴⁸ καὶ ἄντρα,
καὶ σπήλαια, καὶ σπηλαιώδεις ὑπεφυγαί
⁴⁹ καὶ Θεόπομπος ⁵⁰ δὲ ἐν Πανταλέοντι, καὶ σπη-
λάδιον εἶρηκεν· ἐκ δὲ τούτων, ⁵¹ ἄλση, τεμένη,

tericus Theophilum dicentem in Pancratiste,
Deinde intra vallum hac, & castra.
Et in Aetolis Criton :

Hic enim nobis castra sunt.

Partes vero eorum quae extra urbes sunt,
publice quidem : sacra loca, loci ini-
tiatorii, magalia, palatia, oraculo-
rum loca, heroa, sepulchra, monu-
menta, polyandria, tumuli. Apud so-
lum autem Thucydidem, abscondi-
ta sepulchra, monumenta dicta inve-
nies. * Extra urbem quoque sunt, an-
tra, specus, cavernosa refugia. Et The-
opompus in Pantaleonte, Speluncam di-
xit. Ex his quoque fuerint, nemora, luci,

Iscrius & pro castris Diodorus Siculus, scriptor ta-
men nostro Polluce fere ducentis annis vetustior.
JUNG.

⁴³ Παγκρατιαστῇ] *Cisaurotop.* in *Athen.* lib. III. cap. 15. SEB.

Παγκρατιαστῇ] Ita fuit in praecedentibus editionibus: *Kybius* recte *παγκρατιαστῇ*.

⁴⁴ Τῶν προπόλεων] C. A. προπόλεως· dividerem vo-
cem, πρὸ πόλεως καὶ τὰ κατὰ δήμους ἱερά, extra ur-
bem etiam sunt templa in pagis &c. KÜHN.

Τῶν προπόλεων] MS. τῶν προπόλεως· & vereor ut
substitat vulgatum προπόλεων, quod ne in lemma-
te quidem adgnoscebat noster MS. nec itaque statuet,
ut putarunt viri docti, *Pollux* discrimen inter προπόλις
& προάστια, si fides, ut hic videtur par esse, nostro
MS. nosti morem, particulam quae voculam ducit,
cum voce ipsa confundi frequentissime in nostro MS.
quot paginis. Et hic itaque scribendum puto : μνή-
μα δὲ τῶν πρὸ πόλεως· sic quoque dixit initio capituli, μνή-
μα τῶν ἔξω πόλεως. In lemma- te vero eadem ratione e-
mendaverim, τῶν πρὸ πόλεων, καὶ τῶν ἔξω πόλεως.
JUNG.

⁴⁵ Καὶ κατὰ δήμ. ἱερά, τελεστ. &c.] MS. ἱερά καὶ
τελ. καὶ μ. & sic deinceps. SEB.

Καὶ κατὰ δήμ. ἱερά, τελεστ. &c.] MS. καὶ τὰ κα-
τὰ δήμους ἱερά, καὶ τελ. καὶ μέγ. καὶ ἀν. καὶ χρ. καὶ
ἡρ. καὶ ἡρία, καὶ μν. καὶ πολυάνδρεια, καὶ τάφοι π.
&c. patet & in *Seberis* MS. ita καὶ illud intercurre-
re circa singulas voces : nec male fortasse ; certe τὰ κατὰ
δήμους ἱερά videtur legendum. ἡρία vero quod in MS.
proparoxytone hic, supra tamen III, 102. ἡρία pa-
roxitone quoque in MS. erat. πολυάνδρεια vero sine
accentu MS. habet, & vulgatum tolerari potest, vel
πολυάνδρια scribamus. vide de hac voce quadam apud
Meursium I. animad. miscell. 6. & *Heraldum* II. ad-
versar. 4. JUNG.

⁴⁶ * Πολυάνδρεια] MS. πολυανδρῆια· alias, πολυάν-
δρια. SEB.

* Πολυάνδρεια] C. A. πολυανδρῆια. KÜHN.

* Πολυάνδρεια] In *Helyschis* est Πολυάνδρεια, τάφος
πολυχάρητος, μνήμα· sed seu πολυάνδρεια seu πολυάν-
δρεια scribas parum refert, attamen prior scriptio magis
est usitata. Πολυάνδρεια vero sepulchra erant capaciora, in
quibus plures locandis cadaveribus fuerat cellulae :
Hieronymus in *Prophetas* haud raro meminit : & hu-
jusmodi publica fuisse videntur sepulchra, in quibus
honoris ergo viri fortes & bene de republica meritis-
simi condi solebant : *Philo* βελδοκίτης lib. V. pag. 86.
αἱ δὲ καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν τοῦ τάφους καὶ πολυάν-
δρεια πύργους κατασκευάζει, ἵνα ἡτε πόλις ἀσφαλεστέ-
ρα γίνηται, καὶ οἱ μὲν δι' ἀρετῆς, οἱ δ' ὑπὲρ τῆς πατρίδος
τελευτήσαντες ἐν αὐτῇ τῇ πατρίδι καλῶς ὡσὶν τεθαμνί-
νοι· & vero munerata digne partum virtus, mizum quos
stimulos polteris addat. De ἡρίοις, quae nominavit mo-
do *Pollux*, vide *Hierocrationem*.

⁴⁷ Μόνῳ, τὰ κεκριμένα] C. V. τῷ κεκριμένῳ μα-
λε. KÜHN.

Μόνῳ, τὰ κεκριμένα] MS. μόνῳ τῷ κεκριμένῳ καὶ
μνημαῖα ἂν τις &c. egregie mehercle *Thucydidem* κε-
κριμένον, *exalium* nempe *scriptorem* & *probatum* vo-
cat, sicut & alias loqui solet : pro quo vulgati nescio
quae κεκριμένα nobis haecenus obtruserunt. sic infra
Segm. 153. οἱ κεκριμένοι· & in *Xenophonem*,
Aristophanem & *Thucydidem* adfert : & X, 60. παρ'
οὐδενὶ τῶν κεκριμένων εὔροι· & X, 88. καὶ παρὰ τινὶ
τῶν ἡττοῦ κεκριμένων εἶμι· sic de vocula non probata
supra IV, 17. οὐδὲ γὰρ τὸ σοφιστικόν ἐν χρίσει κεκρι-
μένη· id est, ut MS. ibi alia lectione habet : τὸ δὲ σο-
φιστικόν οὐκ εὐδοκίμοι. Alias μνημεῖα retinendum cen-
seo, propter librorum MSS. in talibus varietatem Is-
crius jam notatam. Locus τοῦ κεκριμένου scriptoris mi-
hi non in promptu, nisi ad hunc referretur *Zuycy*,
lib. I. de *Themistocli* sepulchro : μνημαῖον μὲν εὖν αὐτοῦ
ἐν Μάγνησίᾳ ἐστὶ τῇ Ἀσιαῇ, ἐν τῇ ἀγορᾷ· vel ad hunc
lib. V. de *Braſide* monumento : καὶ τὸ λοιπὸν οἱ Ἀμ-
φιπολίται περιέχοντες αὐτῷ τὸ μνημεῖον, ὡς ἡμεῖς τε ἐ-
τέμνουσι, καὶ τιμὰς δίδουσι &c. JUNG.

Μόνῳ, τὰ κεκριμένα] Lectionis, quam repudia-
vit, elegantiam non cepit *Kybius* noster : sed eam tam
appetam fecit acutissimus *Jungermannus*, ut in textum
recipi dignam censuerim. Locutus quoque illo mo-
do *Thomas*, alique Grammatici, & *Helyschium* vide
in κεκριμένη.

⁴⁸ Καὶ ἄντρα] Καὶ omittit C. A. KÜHN.

⁴⁹ Καὶ Θείπ.] Deest in MS. καί. JUNG.

⁵⁰ Δε] Abelt a C. A. KÜHN.

⁵¹ Ἄλση, τεμένη, &c.] MS. καὶ ἄλση καὶ τ. καὶ
αὐλαί, καὶ αὐλία (omisso προαὐλία) καὶ σταθ. καὶ αἰ.
καὶ π. καὶ σ. καὶ μ. (omisso συφετοί) καὶ συφοί, καὶ
συφοί, καὶ συβοσία· τάχα δὲ &c. In his habes αὐλία
sine accentu, quod vulgo αὐλία. Sed scribendum ar-
bitror αὐλία, & adferunt ex *Apollonio* *Argem.* II. σταθμοῦ
τε καὶ αὐλία. *Eustath.* ad ω Ἰλιάδ. non longe ab ini-
tuo : ἀπὸ δὲ τῆς αὐλῆς καὶ τὸ αὐλίον ὑπεκοριστικῶς, ἢ
κατὰ παραγωγὴν ὡς τὸ ἴχθιοι· συβοσία vero quamvis
in MS. sine accentu : tamen vulgatum rectum esse,
dixi supra I, 251. JUNG.

Ἄλση, τεμένη, α. αὐλία, &c.] Solet plerumque de
sacris lucis ἄλσος dici, ut ἄλσος νυμφῶν apud *Longum*,
& de locis cultui divino de dicatis τίμενος· utriusque
lib. I. cap. I. meminit *Nossey*. Mox vero accentu mu-
tato αὐλία in textu posui : προαὐλία, quae vox sequi-
tur, corrupta sunt apud *Helyschium* in προαὐρία, ex-
ponitque inter alia προάμβουλα, ante αὐλία loca de-
ambulatiois apta : diversa notione προαὐλία de προ-
ξέδῳ est apud *Etymolog.* in προμολή. Συφεός, συφοί·
quae mox sequuntur nomina, habuisti quoque VII,
187. neque vero συφετοί ibi aderat, sicuti hic quoque
deest in MSS. *Helyschius* : Συφεός, τόπος ἔπου αἱ εὖς
τρίφονται. Et est apud *Moschorium* περὶ σχεδῶν pag.

caulae, stabula, porticus, stationes pecoris, caprarum greges, pascuæ, septa, cubilia, porcilia, haræ, porcorum greges. Tum & Gruum greges, & Anserum greges secundum Platonem. & Columbarium dicit, in Theateto. Inter suburbia quoque, loca urbem ambientia numerentur: nisi loci cujusdam nomen esse putemus apud Thucydidem, cum inquit, In peripollis istis deprehensus est. 17 * Ex suburbis porro, in urbem eundem est. Et ab urbe quidem, non urbanus modo, & urbanitas: sed & urbicus, & civilis.

αὐλαί, αὐλία, προαύλια, ⁵² σταθμοί, αἰπόλια, ποιμνία, σηκοί, μάνδραι, συφετοί, συφεοί, συφοί, συβόσια· τάχα δὲ ⁵³ καὶ γερανοβοσῖαι, καὶ χηνοβοσῖαι, κατὰ Πλάτωνα· καὶ ⁵⁴ περιστέρων, ⁵⁵ εἰρημένος ἐν θειότητῳ· ἐν δὲ τοῖς προαστείοις, καὶ τὰ ⁵⁶ περιπόλια ⁵⁷ εἶη αὖν, εἰ μὴ χωρίου ἔνομα αὐτὸ νοοῖμεν παρὰ Θουκυδίδῃ, ⁵⁸ ὅταν Φῆ, ἐν περιπολίοις τισὶν ἐλήφθη. * ⁵⁹ Ἀπό δὲ τῶν προαστείων, εἰς ἄστῳ ἰτέον· ἀπὸ μὲν τοῦ ἄστῳ, οὐχ ὁ ἄστῳ μόνον, καὶ ἡ ἀστή, ἀλλὰ καὶ ὁ ⁶⁰ ἀστυκός, ⁶¹ καὶ ὁ ἀστειός·

11. sed apud cum pro χειρομάδριον scribe sis, χοιρομάδριον.

52 Σταθμοί, αἰπόλια] C. A. σταθμοί καὶ αἰπόλια, omisso συφίτο μοx, quod & C. V. facit. Kühn.

53 Καὶ γερανοβοσῖαι, καὶ χηνοβοσῖαι] *Hesych.* χηνοβοσῖα, χηνοβοσκία. SEB.

Καὶ γερανοβοσῖαι, καὶ χηνοβοσῖαι] *Plato* in *Politico*: καὶ μὴ χηνοβοσῖας γε καὶ γερανοβοσῖας, εἰ καὶ μὴ πεπλάησαι περὶ τὰ Θητταλικά πεδία, πίπτουσαι γούν καὶ πιστινίους εἶναι, αἰσῆι anserum gruntnque portiones vel pascuos greges, etiam si non per campos Thesalía erraveris, audivisti saltem & esse credis. videtur *Notst* lectio communis, aketa vero Attica. Kühn.

Καὶ γερανοβοσῖαι, καὶ χηνοβοσῖαι], MS. mendose χηνοβοσῖαι. Habet vero tam γερανοβοσῖας quam χηνοβοσῖας noster MS. per s. Apud *Platonem* tamen per t leguntur. Locus iste est, quem *Notst* laudat, ex divini *Philosophi Politico*: καὶ μὴ χηνοβοσῖας καὶ γερανοβοσῖας, εἰ καὶ μὴ πεπλάησαι περὶ τὰ Θητταλικά πεδία, πίπτουσαι γούν καὶ πιστινίους εἶναι. An non itaque apud *Platonem* cum *Polluce* legendum, χηνοβοσῖας γε καὶ γερανοβοσῖας, certe & apud *Hesychium* χηνοβοσκία quoque est, quemadmodum & *Seberus* noster notavit. Jung.

54 Περιστέρων] Locus in *Theateto*, longius a fine paullo est: εἰ τις ὄρνιθας ἀγρίας, περιστέρας, ἢ τι ἄλλο θηρῖον, οἴκοι κατασκευασάμενος περιστερῶν· & μοx vocat οἰκίον περιβολον Jung.

Περιστέρων] Et hanc vocem *Glossa* habent: *Περιστέρων, columbarium, columbare*: solebant autem antiquitus in villis præcipue extructas habere columbis alendis turriculas, quarum meminit *Galenus* *Τηγεῖν* lib. VI. ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς τριφορέων (ὄρνιθων) καὶ τῶν κατὰ τοὺς πύργους περιστέρων νομάδων λαμβάνειν προσήκει· de istis enim turriculis locus hic mihi quidem capiendus videtur, sicuti apud *Martialem* *Epigt.* 58. lib. III. ubi describit eximie villam *Faustini*:

Sonatque turres plaustibus columbarum.

Quo in loco nullus dubites, quin istius modi turriculas, quales dixi, intelligat *Martialis*: reperies quoque de his turriculis apud *Pompon. Sabin.* ad *Virgilii* *Ecl.* I. v. 58. & *columbaria* habet *Schol.* *Juven.* ad *Sat.* III. v. 202.

55 Εἰρημένος] Abest a C. A. locus *Platonis* ita habet: εἰ τις ὄρνιθας ἀγρίας, περιστέρας ἢ τι ἄλλο θηρῖον, οἴκοι κατασκευασάμενος περιστερῶν τρίφοι &c. & iterum, ποιήσωμιν περιστερῶν τινὰ παντοδαπῶν ὄρνιθων. Kühn.

56 Περιπόλια] Sunt castella, in quæ se recipiebant περιπόλιοι, *circuitoies*, qui ad custodiendam regionem hinc inde vagabantur: scribunt & περιπολία. *Vulsius* ex *Dionysio Halic.* laudat locum notis in *Maussacum*. Kühn.

Περιπόλια] MS. περιπόλια εἶη αὖν, εἰ μὴ χ. ὅ. α. νοοῖτο π. Θ. & certe ita locus supplendus in vulgatis, ubi male particula εἰ excidit. Jung.

57 Εἰη αὖ. &c.] Hæc non comparent in C. A. usque ad ἐλήφθη· locum *Thucyd.* de *peripollis*, non alium potui invenire quam hunc lib. III. ἐν ἀποβάσει

τί τιε τοῦς προσβαθίσαντας Λοκρῶν ἐκράτησαν καὶ περιπόλιον αἰροῦσι ὃ ἦν ἐπὶ τῷ Ἀλλῆκι ποταμῷ· quod infra vocat τὸ Λοκρῶν φρούριον. Auctor veretur ne in loco *Thucydidis* quis accipiat περιπόλια de certa regione, ideoque admonet lectorem hujus rei. Kühn.

Εἶη αὖ. μὴ &c.] Supplevi locum ex MS. *Jungermanni*, εἰ μὴ.

58 ὅταν Φῆ, &c.] MS. ὅτ' αὖν Φῆ, ἐν περιπολίοις τ. ε. Locus *Thucydidis* mihi non promptus: sed alii, ubi idem vocabulum, sic ille, quem adferunt ex lib. VII. *Εὐγγ.* ξηνοτροφούντες, καὶ ἐν περιπολίοις ἄμα ἄλλα ἀναλισκόντες. lib. III. καὶ περιπόλιον αἰροῦσιν (*Atheniensis*) ὃ ἦν ἐπὶ τῷ Ἀλλῆκι ποταμῷ. Et lib. VI. ubi vulgo, καὶ εἰς τὰ περιπόλια τὰ ἐν τῇ χώρῃ φρουρίας ἰσοκομίζον· ajunt γράφεισθαι, περιπόλια. *Scholastes* habet: καὶ εἰς τὰ περιπόλια, γρ. περιπόλια, τὰ ἐν τῇ χώρῃ φρουρία, ἀ περιπόλιοντες, εἰσῆγον εἰς αὐτὰ φρουρίας. Jung.

59 Ἀπὸ δὲ τῶν προαστείων, &c.] Post ἐλήφθη, ita MS. ἐπὶ δὲ ἀπὸ τῶν πρ. ε. ἰτέον, ἀπὸ &c. Jung.

60 Ἀστυκός] MS. ἀστικός· ut *Segm.* 23. SEB.

Ἀστυκός] MS. noster ἀστικός, per s, ut & *Seberus*: ut & mox *Segm.* 23. ἀστική, MSS. Jung.

Ὁ ἀστυκός, &c.] Utraque est in usu scriptio ἀστυκός & ἀστικός· in *Glossis*: Ἀστικός, ὁ πολιτικός, ἡνθάνης. Et: Ἀστυκός, ἡνθάνης, ορρίδανης. Apud *Hesychium* tamen ἀστικός reperio solum, unde ἀστικὸν νόμοι, οἱ κατὰ τὴν Ἀθηναίων πόλιν· ἦσαν γὰρ καὶ ἐμπορικαὶ & Ἀστικῶν, πολιτικῶν. Sed præcessit apud *Notstium* ἀστικός & ἀστή· itaque dici obtinuit incolas Athenarum: de sequiori quidem sexu in primis, siquidem Ἀθηναῖα aut raro aut plane non dicatur, ad vitandam cum *Minerva* nomine homonymiam, docente *Scholiasia Aristoph.* ad *Av.* p. 580. & *Pac.* p. 640. ac *Stephani brevioris* in Ἀθήναις, qui idem & ἀστικός de urbis incola nomen a *Polluce* prætermittum adfert ex *Sophocle*: Οὐ γὰρ τὰ θέσμι τοῖσιν ἀστίταις πέπει, & ἀστίτας ἄνδρας, indeque & vocem usu vulgari tritam hanc προαστίτης memorat in Ἀστῳ, ibique cum rei tum vocis ex *Pherecyde*, cujus eadem habes apud *Etymolog.* verba, originem refert: & sequentia *Pollucis* illustrat quoque, quæ juvat apponere: ἀπὸ δὲ τῆς ἀστῳ γενικῆς ἀστειός, ὅπῃ ἀντιδιόσταται τῷ ἀγροικός· καὶ ἀστίτω καὶ ἀστειός· de priori quidem voce *Hesychium* audi: Ἀστίων, καλὸν ἢ πολιτικὸν ἢ ἐπίχαριν ἢ κεχαριτωμένον· notatque ternam vocabuli significationem *Etymologus*: κυρίως ὁ ἐν ἀστῳ διατρίβων· καὶ ὁ δι' ἡθὸς χρηστὸν ἐπαινούμενος· ὡς ὁ Μωϋσῆς, ὡς ἦν τὸ παιδίον ἀστίων τῷ Θεῷ· λέγεται καὶ ὁ γελωτοποιός· & de *Mose* quidem locus, quem adducit *Etymologus*, extat *Astor.* VII. ad quem videndus est *Pricans*, qui ibidem de hac voce pluscula notat: ita & apud *Porphyryum* περὶ Ἀποχῆς I. §. 52. εἶη Φαῦλα & ἀστίων ὀρροπυλῆν, quod verbi & apud *Hesychium* habes.

61 Καὶ ὁ ἀστειός] C. A. καὶ ὁ non habet, postea

⁶² ἀστυζέσθαι, ἀστυπολεῖν, ἀστυνόμος. ⁶³ καὶ παρὰ Κριτίαν, ὁ ἀστυτρίψ· ἢ δὲ κωμωδία καὶ ἀστῆς ἐλαίας εἴρηκε, ⁶⁴ τῆς ἐν πόλει. Πόλιν δ' ἀν εἴποις, ⁶⁵ ἠπειρώτιν, νησιώτιν, ⁶⁶ χερσαίαν, ἀπο θαλάττης, μεσόγειον, ἔφαλον, παράλον, ⁶⁷ παράλιον, παραθαλαττίδιον, ἐπιθαλαττίδιον, ἀγχιθάλαττον· ἢ γὰρ ἀγχιάλος, ⁶⁸ ποιητῶν. ⁶⁹ ἢ δὲ ἐκατέρωθεν ἔχουσα θάλατταν, ⁷⁰ ἀμφιθάλαττος, ὡς ἡ Κόρινθος. * καὶ ἡ μὲν ἐν μέσῳ τῆς θαλάττης ἐκατέρωθεν ⁷¹ παρήκουσα γῆ, ἀμφιπληξ, καὶ ἀμφοτερόπλους, ⁷² καὶ αὐχὴν, καὶ ἰσθμὸς· ἵνα δὲ ἡ θάλαττα ⁷³ ἐκατέρωθεν οὖσαν τὴν γῆν διαιρεῖ, τοῦτο θαλάττης αὐλῶνα, καὶ Εὐριπον, καὶ πορθμὸν δεῖ καλεῖν. ⁷⁴ εἴποις δ' ἀν πό-

& urbanus est, in urbe morari, Ædilis. Et Defertor urbis apud Critiam. Comœdia quoque, Urbanam oleam vocat eam, quæ in urbe est. Sed urbem nominabis, in continente sitam, insulanam, litoralem, a mari remotam, mediterraneam, a mari allutam, marinam, maritimam, mari appropinquantem, mari proximam, ad mare constitutam. Ἀγχιάλος enim, Poëtarum est. Quæ autem utrinque mari alluitur, bimaris, veluti Corinthus. * Et quæ in medio maris utrinque inhabitata terra est, utrinque alluta, utrinque adnavigabilis, αὐχὴν, & isthmus. Ubi vero utrinque exillentem mare terram separat, hoc maris canalem, Euripum, & fretum vocare oportet. Vocabis autem ur-

ἀστυζέσθαι, bellum, festinum, lepidum esse. vid. Hesyeb. in ἀστυζέσθαι & ἀστυζόμενος. ΚῆΝ.

⁶² Ἀστυζέται, ἀστυπολεῖν, &c.] MS. ἀστυζέσθαι. SEB.

Ἀστυζέται, ἀστυπολεῖν, &c.] MS. καὶ τὸ ἀστυζέσθαι καὶ τὸ ἀστυπολεῖν & bene, modo ἀστυζέσθαι scribas, ut & Seberus MS. habet. JUNG.

⁶³ Καὶ π. κ. ὁ ἀστυλίψ.] C. A. παρὰ κ. ὁ ἀστυλίψ. C. V. ἀστυτρίψ· quod secundum Hesyebium idem quod ἰν ἀστυ διατρίβων, ὁ ἐν πόλει ἀναστρέφων. ΚῆΝ.

Καὶ π. κ. ὁ ἀστυλίψ.] Pro ἀστυλίψ, MS. nolter ἀστυτρίψ· longe rectius. talia παιδότηψ, οἰκότηψ. Et Hesyebium idem habet: ἀστυτρίψ, ἢ ἀστυ διατρίβων· ὁ ἐν πόλει ἀναστρέφων· reddamus itaque *Critia* quod suum est. JUNG.

Καὶ π. κ. ἀστυλίψ.] Cum *Κῆνσιο* restitui in textu ἀστυτρίψ, eamque lectionem & *Falckenburgii* præstantis Codex agnoscit. Mox vero πόλιν de acropoli intelligendam recte monet *Κῆνσιος*: eademque de re præter adductos *Thucydidi* locos *Sterphanus* in *Ἀθήναις*, & *Aristophanis Scholiastes* videndi.

⁶⁴ Τῆς ἐν πόλει.] *Interpr.* in urbe, cum debuisset vertere, in arce *Athenis*: τὸ δὲ πρὸ τούτου ἡ ἀκρόπολις, ἢ τὴν αὖσα, πόλις ἦν, inquit *Thucyd.* lib. II. & mox iterum, καλεῖται δὲ διὰ τὴν παλαιὰν ταύτην κατοικῆσιν καὶ ἡ ἀκρόπολις μέχρι τοῦδε ἐτι ὑπὸ Ἀθηναίων πόλις ἴψε etiam ita usurpat vocem πόλις lib. V. ἐν Ἀθήναις ἐν πόλει, quod *Valla* vertit, *Athenis, in arce*, melius esset, in arce, & statim denuo ἐν Ἀθήναις ἐν πόλει παρ' Ἀθηναίων. *Athenis in arce in Templo Minerva.* ceterum C. V. legit τὴν ἐν πόλει. vid. infra C. V. *Segm.* 40. ΚῆΝ.

Τῆς ἐν πόλει.] *Εἴρηκε τὴν ἐν π.* MS. *Euflath.* non longe ab initio παρεμβολ. εἰς αὐτὸν. de hac olea: ἔλεγον οὖν οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ ἀστῆς καὶ ἀστῆς ἀστῆς τε καὶ γυναῖκας, τοὺς ἐξ Ἀθηνῶν, καὶ ἀστῆν ἐλαίαν, τὴν ἐκείθεν· καὶ μάλιστα τὴν ἐξ ἀκροπόλεως τὴν καὶ ἰσθμῶν. *Hesyebius*: ἀστῆ ἐλαία· ἢ ἐν ἀκρόπολι, ἢ καλουμένη πάγκυφος διὰ χθαμαλότητά. JUNG.

⁶⁵ ἠπειρ. νησιώτιν.] MS. ἠπειρώτην, νησιώτιν· vitiose. Ad ἠπειρώτιν, *H. Stephanus* in suo Codice adnotavit, ἠπειρος, νῆσος, χερσονήσος, quæ mox habes *Segm.* 27. JUNG.

⁶⁶ Χερσαίαν.] *Interpr.* littoralem, malim a mari remotam, in medio regionis sitam, mediterraneam. ΚῆΝ.

⁶⁷ Παράλιον.] C. A. καὶ παράλιον π. ἀμφιθάλαττον, utrinque mari circumstam, ita *bimarem Corinthum* Poëta habent. ΚῆΝ.

⁶⁸ Ποιητῶν.] Ut *Homeri* in *Bœotia* dicentis *Σαλκίδα τ' ἀγχιάλον, & ἀγχιάλοντ' Ἀτρῶνα.* JUNG.

⁶⁹ ἢ δὲ ἐκατέρωθεν &c.] Absunt a C. A. usque ad *Κόρινθος*. ΚῆΝ.

⁷⁰ Ἀμφιθάλαττος, &c.] Hoc profus firmari potest convenienter *Mureti* I. Var. 7. opinio, *Horatium* illud I. Catm. 7. — *bimarisve Corinthi* *Mænia* — expressum ex Græca voce ἀμφιθάλαττος· cuius vocis, quæ alias, ut ait, non admodum frequens, proba tamen & antiqua, exemplum quoque adfert ex *Xenophonis* de Atheniensium urbe. Sed *Pollucii* nostri locus profus est approfuit. *Florus* lib. II. cap. 16. *Corinthus, Achaia caput, Græcia decus, inter duo maria, Ionium & Aegæum quasi spectaculo exposita.* JUNG.

⁷¹ * Παροικούσα.] *Sylburg.* leg. παρήκουσα. SEB.

* Παροικούσα.] C. V. confirmat lectionem *Sylburgii* παρήκουσα, quæ in medio mari utrinque se portigit terra dicitur &c. lectio vulgata unde nata sit, docet C. A. dum habet παροικούσα. ΚῆΝ.

* Παροικούσα.] *Henr. Stephanus* ad suum Codicem: lego παρήκουσα· vide ut interpret verteret: Verum interpret ut solet: tu emenda ut ille jubet: & MS. enim nolter clare habet, παρήκουσα γῆ· quæ vel ex utraque parte, utrinque secus in mare excurrit vel portigitur. *Hesyebius* etiam: ἀμφιπληκτοῖς, ἰσθμοῖς, ἀμφιθαλάττοις· παρ' ὅσον ἐκατέρωθεν θαλασσοῦται. JUNG.

* Παροικούσα γῆ.] Παρήκουσα in textu emendavi ad MSS. fidem.

⁷² Καὶ αὐλή, &c.] C. A. omittit copulas. C. V. pro αὐλή legit αὐχμὴν, ex quo facile fit αὐχὴν, angustum quasi collum, cui similis est terra inter duo maria procurrentis, αὐχὴν quasi αὐχμὴν, est enim *aridus tenuisque corporis locus.* *Schel. Apollon.* ἰσθμὸς παρὰ τὸ ἐν στενῷ εἶναι ὄθεν καὶ τὰ τοῦ *Τραχίλου* παρήσθμια. ΚῆΝ.

Καὶ αὐλή, &c.] Mendose: licet hinc adnoent. MS. nolter veram lectionem habet, αὐχὴν· quam repono ocios: frequens hæc loquutio bonis auctoribus de locis angustis: contenti sumus hic saltem *Herodoti* nostri binis locis. *Melromene* cap. 85. μέγας δὲ τοῦ στόματος (Pontici maris) ὁ αὐχὴν, τὸ δὲ Βόσπορος κέκληται.

Et *Eratone* cap. 37. ἀποτειχίσας ἀν τὸν αὐχμὴν τῆς *Χερσονήσου*· quod cap. 36. antecedente ἀπειτήχισας τὸν ἰσθμὸν τῆς *Χερσονήσου* dixerat. JUNG.

Αὐλή.] *Κῆνσιος* αὐχὴν in textu restituit, optime. ⁷³ Ἐκατέρωθεν οὖσαν.] E not. *Sylburg.* prior. edit. οὖσα. SEB.

Ἐκατέρωθεν οὖσαν.] C. A. refert ad præcedens θάλασσα, legitque οὖσα. ΚῆΝ.

Ἐκατέρωθεν οὖσαν.] MS. ἐκατέρωθεν οὖσα· & antea editi quoque οὖσα. Sed a *Sebero* nostro, quam invenerat in *Sylburgii* Codice adnotatam, vulgata lectio veterior videretur. JUNG.

⁷⁴ εἴποις δ' ἀν πόλιν, &c.] C. A. præfert hunc titulum ante εἴποις· πρὶ τῆς τὴν ἐκτισμένης πόλιος καὶ βεν

bem recenter aedificatam, novam, recentem, nuper conditam, modo factam, noviter elaboratam, recenter constitutam, cui suprema modo manus addita est, habitatoribus coartancam: sed diu ante, vetustam, antiquam, vetustissimam, antiquis divitiis abundantem, priscam, senem, perantiquam, pervetustam. * Et Populum hujus, vetustum, inquilinum, ter-rigenam, indigenam, patrium illius vero peregrinum, alienum, adventicium, alienigenam. Sed a magnitudine urbem laudando, dices: latam, amplam, praelongam, longam, longissimam, magnam, maximam, ingentem, grandem, fastuosam, conditam, ampliata, extensam, diffusam. Caterum in planitie campestri sitam, planam, equorum cursui patentem, currulem, populosam, magna planitie praeditam, extensam, patulam. & secundum Homerum, Lativiam. * Κητώεσσα vero,

λιν, τὴν μὲν ⁷⁵ ἐναγχος κτισθεῖσαν, νέαν, πρόσφατον, καινὴν, νεόκτιστον, νεοποίητον, νεουργόν, νεοκατάστατον, ὑπόγυον, ⁷⁶ ἡλικιώτιν τῶν αἰκητόρων τὴν δὲ πρὸ πολλοῦ, ἀρχαίαν, παλαιάν, παμπάλαιον, ⁷⁷ ἀρχαιοπλουτον, παλαιόπλουτον, ὠγυγίαν, πρεσβύτιν, γηῶσαν, ⁷⁸ ὑπέργηρον, ὑπεργηρῶσαν. * Καὶ τὸν μὲν ταύτης δῆμον, ἀρχαῖον, αὐτόχθονα, γηγενῆ, γνήσιον, ἐγγενῆ τὸν δὲ ἐκείνης, ἔπηλυν, ⁷⁹ ἐπηλύτην, ἔποικον, ἀλλοδαπόν. Καὶ εἰς μὲν μέγεθος ἐπαινῶν τὴν πόλιν, εἴποις ἂν, εὐρείαν, ⁸⁰ πλατείαν, ⁸¹ προμήκη, ὑπερμήκη, ⁸² μηκίστην, μεγάλην, μεγίστην, ὑπερμεγέθη, παμμεγέθη, ⁸³ ὑπέρογκον, ἐκτισμένην, ἠπλωμένην, ἐκτεταμένην, ἀνακεχυμένην. ⁸⁴ Καὶ τὴν μὲν ἐν ὀμαλεῖ, πεδιάδα, ἰσόπεδον, ἰππήλατον, ἀμαξήλατον, λεωφόρον, ἐπὶ πολλῆς εὐρυχωρίας οὖσαν, ἀναπεπταμένην, ἀνεωγμένην. καὶ καθ' Ὁμηρον, ⁸⁵ εὐρύαγυιαν. * ἢ γὰρ κητώεσσα,

τῆς πρὸ πολλοῦ. C. V. ὀνόματα νεωστὶ ἐκτισμένης πόλεως καὶ τῆς πρὸ πολλοῦ ἐκτισμένης αἰτίας &c. KÜHN.

Εἴποις δ' ἂν πόλιν, &c.] Cum ἰστοῖς novum in MS. caput incipit, hoc titulo: ὀνόματα τῆς νεωστὶ ἐκτισμένης (scr. ἐκτισμ.) πόλεως, καὶ τῆς προπολλοῦ ἐκτισμένης. JUNG.

75 Ἐναγχος] Sic & MS. & editio etiam Florentina, & recte ita edidit amicus noster. antea edebatur enim in Basilienfis libris ἐναρχος, quod suspectum & H. Stephano fuit, adnotanti ad Codicem suum: ἀν ἐναρχος; JUNG.

Ἐναγχος κτισθεῖσαν] Editiones quae Seberianam antecesserunt excepta Flor. ἐναρχος emaculaverat Κηθνήν, & in suo Codice Falckenburgius quoque.

76 Ἠλικιώτιν] MS. ἡλικιώτιν. SEB. Ἠλικιώτιν] Leggetem ἡλικιώτιν τ. οἱ. qua cum incolis ejusdem est aetatis uti mox πρεσβύτιν. Salm. etiam leg. ἡλικιώτιν τ. οἱ. KÜHN.

Ἠλικιώτιν] Ἠλικιώτιν emenda, ut MS. noster & Seberus habet, scilicet sic ante ἠπειρώτιν, ησιώτιν dixit & mox πρεσβύτιν. JUNG.

Ἠλικιώτιν] Ex Κυθηῖ nostri emendatione textus habet ἡλικιώτιν.

77 Ἀρχαιοπλουτος] Subjicit C. V. παλαιόπλουτον & ita supra fuit 1, 23. ἀρχαιοπλουτον, παλαιόπλουτον. KÜHN.

Ἀρχαιοπλουτον] MS. noster vocula auctior, ἀρχ. παλαιόπλουτον quam nostrum redde, qui eas voculas junxit & supra I, 23. JUNG.

Ἀρχαιοπλουτον] Subjici ex MSS. παλαιόπλουτον, quae vox omitti debere non videbatur: quod sequitur, ἀγύγια πόλις, facilius Poëtis sit in usu, quam Οrationis προφᾶ castis scriptoribus: Ἀγύγια Ἀπιδανῆς in Callimachi H. in ἴον. οἱ ἀρχαῖοι a Scholiasta exponunt, & vide ad illum locum Illustr. Spanhemium. Δῆμον αὐτόχθονα & γηγενῆ postea habes de populo indigena, talemque se haberi volebat populus Atheniensis: eximie Trogii compilerator, II, 6. Quippe non advena, neque passim collecta populi colluvies originem urbi dedit, sed eodem innati solo, quod incolunt, & qua illis sedes, eadem origo est. Meminit quoque Ρωμαῖας alique saepe.

78 Ὑπέργηρον] Abest a C. A. idem τὸν δ' ἂν εἴποις, pro τὸν δὲ ἐκείνης. KÜHN.

Ὑπέργηρον] Deest in MS. ὑπέργηρον. JUNG.

79 Ἐπηλύτην] C. A. ἐπήλυτον ὅ, ἐπήλυτον, ἀδυστάτην leg. ἐπήλυτον. KÜHN.

Ἐπηλύτην] Pro ἐπήλυτην, MS. ἐπίλυτον. Scribe itaque ἐπίλυτον. Hesych. ἐπήλυτος, ἔποικος, ἀπόικος. Suidas: ἐπήλυτος, πάροις, ἔποικος. Sed nec vulgatum mihi rejice temere. sic στρατὸς ἐπήλυτη apud Aethiaram legitur lib. II. Ἱστορ. JUNG.

80 Πλατείαν] Adfert haec Pollucis Casaubonus post Notis ad Lucii Epimenidem, libr. I. ad locum a se emendatum, αἰ δὲ πη πλατείης &c. JUNG.

81 Προμήκη, ὑπερμήκη] MS. mendose, προμήκει, ὑπερμήκει desunt mox tres voculae, μεγάλ. μεγίστ. & παμμεγ. JUNG.

82 Μηκίστην] In C. A. sequitur ὑπερμεγέθη, ὑπέρογκον, ἠπλωμένην, caetera abfunt usque ad καὶ τὴν &c. ἐκτισμένην nec C. V. agnoscit. KÜHN.

83 Ὑπέρογκον] MS. ὑπέρ. ἐκτετ. ἠπλωμ. alio ordine, & omisso ἐκτισμένην. Et mihi obscurum est illud hic: nec video quid contineat ad laudem magnitudinis. suspicari quis posset quasi trajectum, & reponendum post ὀμαλεῖ nec enim opus videtur ut jun-gatur praecedentibus singulis ἀπὸ κοινοῦ. JUNG.

84 Καὶ τὴν μὲν ἐν ὀμαλῇ πεδ.] C. A. περὶ τῆς ἐν πεδιδι πόλεως. KÜHN.

Καὶ τὴν μὲν ἐν ὀμαλῇ πεδ.] MS. μὲν ἐν ὀμαλεῖ πεδιδι, ἰσόπεδον &c. rectissime. & hic fortasse illud, ut dixi ἐκτισμένην locum inveniat: ἐν ὀμαλεῖ ἐκτισμένην, πεδιάδα &c. bene ὀμαλεῖ, id est, in plano, & talis dicitur πεδιάς, ἰσόπεδος &c. sic γῆ πεδιάς supra apud nostrum I, 186. ne dubites amplius, Segm. 22. respicit τὴν πεδιάδα. JUNG.

Καὶ τὴν μὲν ἐν ὀμαλῇ πεδιδι, &c.] Minus decora lectio: emendavi itaque ad normam MS. ἡμμεγέθη: eoque modo πόλιν πεδιδιὰ dixit Procopius, & ni fallor, Στραβο: πεδιάς γῆ tritum est, & sic regio Phoeniciam fuit appellata, quod in porrectam planitudinem esset extensa; Hesychius in voce: & probat ipse Pollux Segm. 22. Ομοίως δὲ καὶ τὴν πεδιάδα ψήγων &c.

85 Εὐρύαγυιαν.] Saepissime ita Homerus. lubet saltem unum locum exempli causa adscribere. initio Ἰλ. β.

Πανσυδίη γῆν γὰρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρύαγυιαν Τρώων, —

Quae tot verbis aliquoties repetuntur eo libro. Noster & mox meminit Segm. 35. JUNG.

Εὐρύαγυιαν.] Laudi enim ducitur, si urbs latas habeat ac liberar vias, consule Eusebium ad Homerum 6 K

⁸⁶ ἐπίπλεόν ἐστι ποιητικῆ. ⁸⁷ Τὴν δὲ ἐν ὄρει, ⁸⁸ ὀρειάν, ὄρειον, ὑψηλὴν, ὑπερύψηλον, ⁸⁹ εὐερκῆ, ⁹⁰ δυσάλωτον, δυσπρόσοδον, δυσπρόσβατον, δυσπρόσιτον, ἐπιφανῆ, ὑπερφανῆ, ⁹¹ ὑπερφυῆ, ὑπερλάμπουσαν, προσανιούσαν, προσαναβαίνουσαν τοῖς ὄρεσι προσαμιλλωμένην, ⁹² ὑπερδέξιον, ἀκροπόλει εἰκουῖαν, μικροῦ ὑπερνέφελον, ⁹³ ταῖς κορυφαῖς ἀμιλλωμένην ⁹⁴ τῷ αἰθέρι, ὀλίγου ψαύουσαν ⁹⁵ τῶν νεφελῶν, ἐγγυτάτω τῶν νεφελῶν, Φαιδρῶ ἀέρι περιρρέομένην, ⁹⁶ ἐλευθέρῳ τῷ ἀέρι. * ⁹⁷ Εἰ δὲ ψέγεις τὴν μείζω πόλιν, ἐκμετρον, ὑπέρμετρον, ἀνάρμωστον, δυσφύλακτον, ⁹⁸ δυσπρόσιτον, δυσπλήρωτον, δυσόικητον, πεπλανημένην, ⁹⁹ διερρίμμενην, διεσπασμένην ἐγγενοῦς δήμου ἐνδεᾶ, πολυγενῆ, πολύδημον, ἄκοσμον, ¹⁰⁰ ἄκριτον, θορύβου μεστήν, θορύβου πλέαν, ἀκολασίας, ἀκοσμίας, πάμφυλον, παγγενῆ, ἥρατισμένην, ¹ ξένου λεῶ μεστήν, πολύξενον, ² ξενίζουσαν, ἀλλοφύλου δήμου πλέαν,

summe Poëticum est. Sed in monte sitam, montanam, altam, præaltam, bene munitam, difficilem captu, inviam, accessu difficilem, conspicuam, manifestam, excelsum, lucentem, arduam, in altum tendentem, montes æmulantem, excellentem, arci similem, tantum non nubes superantem, verticibus æthera tangentem, aërem fere contingentem vel nubes, nubibus proximam, lucido circumfusam aëre, libero aëri expositam. * Urbem vero majorem vituperans, dices: immodicam, inconcinnam, custoditu difficilem, accessu difficilem, vix implendam, male habitatam, erraticam, dispersam, distractam, Indigenarum inopia laborantem, omnigenam, variis Gentibus repletam, inornatam, indiscretam, turbulentam, turbarum plenam, petulantia, indecentia. Omnibus populis referatam, varios populos continentem, collectitiam, alieni populi plenam, hospitibus abundantem, hospitem, exteris repletam,

quem sequi alii Poëta scripsisse isthoc epitheto pulchras ac concinne structas urbes condecorant. Quam varie vero antiqui κητίσσαν Λακιδαιμονα exprofuerint, videbis in minoribus, sed cruditis ad *Homerum Scholias*.

86 *Επίπλεόν ἐστι ποιητ.*] Absunt hæc a C. A. qui dein etiam ποιητικὸν legit. Kühn.

Επίπλεόν ἐστι ποιητ.] MS. ἐπιπλεόν ἐστι, π. edit. *Florensina*: ἐπί πλεόν ἐστι, π. sumptum autem illud κητίσσαν etiam ex Poëta Ἰλιάδ. β. in Bœotia: Λακιδαιμονα κητίσσαν' quæ eadem v. i. Od. d. habes, vid. & *Sitabonem* libr. VIII. Geogr. cui quoque πιθανότερον δοκεῖ εἶναι capiendum hanc vocem pro μεγάλην, quam quod ἀπὸ κητῶν ita Lacedæmon dicta sit. Jung.

Επίπλεόν ἐστι π.] Recte se habet hæc lectio, nec cum Kühnio opus fuerit divisus vocibus legisse ἐπί πλεόν.

87 *Τὴν δὲ ἐν ὄρει*] C. A. περὶ τῆς ἐν ὄρει, vid. *Mattheum* c. V. v. 14. Kühn.

88 *Ὀρειάν, ὄρειον*] Ordine mutato MS. ὄρειον, ὀρειάν. Jung.

89 *Εὐερκῆ*] MS. εὐερκῆ. Jung.

90 *Δυσάλωτον*] *Δυσάλωτον*. Seb. *Δυσάλωτον*] Emenda *δυσάλωτον*, ut etiam *Seberus* noster monuit: vitium τῶν ἀμφὶ τοὺς τύπους. Jung.

91 *ὑπερφυῆ*] Abest a C. A. Kühn.

ὑπερφυῆ] Deest in MS. ὑπερφυῆ. Jung.

92 *ὑπερδέξιον*] C. V. ὑπερδέξιον πάσαν, totam subiectam, in eadem sitam. Kühn.

ὑπερδέξιον] MS. auctius: ὑπερδέξιον πάσαν, ἀκρ. nec male, credo. Jung.

93 *Ταῖς κορυφαῖς ἀμιλλ. &c.*] C. A. τῆ κορυφῆ ἀμιλλωμένην ἐλευθέρῳ ἀέρι. C. V. τῷ ἐλευθέρῳ ἀ. vertice certantem cum libero aëre, surgentem in libertatem aërem. Kühn.

Ταῖς κορυφαῖς ἀμιλλ. &c.] In MS. alio ordine & modo ita habes: τ. κορ. ἀμιλλωμένην, ἐλευθέρῳ ἀέρι, ὀλίγου ψαύουσαν τῶν νεφελῶν, ἐγγυτάτω τῶν νεφῶν, Φαιδρῶ ἀέρι περιρρέομένην· εἰ δὲ ψέγεις τὴν &c. sed vulgata meliora videntur, nisi quod ψέγεις, pro ψέγεις mihi *Pollux* videtur scripsisse: & hoc tamen in vulgatis mihi videtur ridiculum, ὀλίγου ψαύουσαν τοῦ ἀέρος, ubi bene τοῦ ἀέρος MS. non agnoscit. undique enim aer circumfunditur tam alta quam humili civitati, & ambit illam undique, ut non videam quæ

miracula mihi narres, si urbem tantum non attingere aerem narres, sed nubes potius tangentem vertice, & inter nubila se condentem admirabor. forte posset tamen excusari vulgata si post αἶρος tolleretur comma, τοῦ ἀέρος τῶν νεφελῶν. Lubet hic & *H. Stephani* adnotationem addere, quam initio sui Codicis reliquit: *Omittit quadam Pollux, quæ possent a me addi. Ut quum de urbis epitheris loquitur, omittit quod præcipuum est, πῶλις εὐάρος, & δυσάρος, quod de Cæppo usurpat Strabo.* habet alia talia & *Noster* supra V, 109. quæ nos mox *Segm. 25.* huc referre quoque jubet. Jung.

Ταῖς κορυφαῖς ἀμ. &c.] Mox vulgo legebatur: ὀλίγου ψαύουσαν τοῦ ἀέρος, τῶν νεφελῶν, nos cum Kühnio adiutantibus MSS. τοῦ ἀέρος eiecimus: & ineptias istius lectionis admonuit lectorem *Jungertmannus*.

94 *τῷ αἰθέρι*] Abest a C. A. nam τὸ αἶρι excipit ὀλίγου ψαύουσαν τῶν νεφελῶν omisso τοῦ ἀέρος: quod facit & C. V. Kühn.

95 *τῶν νεφελῶν*] C. A. non habet. C. V. legit τῶν νεφῶν proximum nubibus. Kühn.

96 *ἐλευθ. τῷ ἀέρι.*] Abest ab utroque MSS. ἐλευθέρῳ τῷ ἀέρι. Kühn.

97 *Εἰ δὲ ψέγεις*] C. A. ψέγεις μείζονος πόλεως. Kühn.

98 *δυσπρόσιτον*] Abest a C. A. vid. supra *Segm. præc.* ubi tribuitur urbi montanz. Kühn.

δυσπρόσιτον] Deest in MS. *δυσπρόσιτον*. Jung.

99 *διερρίμμενην*] C. V. male *διερρίμμενην*. dein C. A. non habet *διεσπασμένην* usque ad *πολυγενῆ*. Kühn.

διερρίμμενην] MS. *διερρίμμενην* & desunt deinde *διεσπ.* ἰ. δ. ἰ. *πολυγενῆ*. Jung.

100 *ἄκριτον*] Abest a C. A. una cum *θορύβου* &c. Kühn.

ἄκριτον] Deest in MS. *ἄκριτον* & statim desunt *θορύβου πλέαν, ἀκολ. ἀκοσ. πάμφ.* Sed *ἥρατισμένην* fuerit *collectitiam*; simili modo usus *Αραβίας* libr. II. de Persarum superstitionibus & νομίμοις· ἂν δὲ πᾶς ἀρα αὐτοῖς ἢ δόξα ἐκ πλείστων ὄσον ἰθὺν ἥρατισμένην, ἡς ποικιλώτατα ἐγγύκεται. Jung.

1 *ξένου λεῶ μ.*] Desunt ξένου λ. μ. πολέξ. ad ἀλλοθμίας usque in MS. Jung.

2 *ξενίζουσαν*] *Interpr. hospitalem*, quod nequaquam sapit ullum vituperium, malim intelligere de lingua urbis promiscua plebi inhabitata: quæ non pura, sed

peregrinorum plenam, omnigenis hominibus confertam, adductitia annona indigentem, * incolas non nutrientem, inventionis opus habentem, introductis frumentis, inventis cibis. A mari magis, quam terra nutritam: quam Mercatores magis, quam Agricolaē nutriunt. & similia. Similiter & campestrem vituperando, dices: cavam, supinam, palustrem, aditu facilem, facilem captu, quam primo incurfu quis capiat. Montanam autem vituperando, dices: commercii inconveniēns, viā inepta, infrequens, commercii carens, appropinquatu difficilis, inhospitalis, aspera, invia, acclivis, aggressis, vallis, convallis: * ferarum magis, quam hominum urbs: capraria magis, quam urbana. Tempestuosa, astatem difficilem habens, hyeme molesta propter nivem. & similia. Alias porro laudando, dices: Viris scatentem, florentem, justam, rectam.

ἀλλοδημίας μεστήν, πανδημίας ὑπόπλεων, ἱεπισάκτου τριφῆς δεεμένην. * οὐκ ἀρκούσαν 22
τρέφειν τοὺς οἰκήτορας, εἰσαγωγῆς χρῆζουσαν,
ἕ εἰσαγωγίμων σιτίων, ἐπισάκτων τροφῶν ἢ ἡ
θάλαττα μᾶλλον τῆς γῆς τρέφει, ἢ ἔμποροι
μᾶλλον τῶν γεωργῶν τρέφουσι, καὶ τὰ ὅμοια. ὁ-
μοίως δὲ καὶ τὴν πεδιάδα ψέγων 7 εἴποις ἂν, κοί-
λην, ὑπτίαν, ἐλώδη, 8 εὐέφοδον, εὐάλωτον ἢ
ἐξ ἐπιδρομῆς ἂν τις 9 ἔλη. Τὴν δὲ ἐρειον ψέγων
10 εἴποις, 11 δὺσμικτος, 12 δὺσοδος, ἀτριβῆς, ἀ-
πρόσμικτος, ἀπροσπέλαστος, δὺσξενος, δὺσβα-
τος, δὺσπορος, ἀνάτης, ἄγροικος, χαράδρα,
Φάραγξ. * θηρίων μᾶλλον, ἢ ἀνθρώπων πόλις. 23
αἰγίβοτος μᾶλλον, ἢ 13 ἀστυκὴ δυσχείμερος,
δὺσθερος, 14 δυσχερῆς ὑπὸ χειμῶνος, τῶν νιφε-
τῶν, θέρους, ἄσκιος, καὶ τὰ ὅμοια. Καὶ ἄλ-
λως δὲ ἐπαινῶν ἐρεῖς, εὐανδρουμένην καὶ ἀκμά-
ζουσαν, καὶ 15 εὐθνήουσαν, καὶ εὐθνηουμένην.

peregrinitatis plena solet esse. *Demosthen.* contra *Επιβουλίστην* διαβιβλάκασι μου τὸν πατέρα ὡς ἐξήμισι, quod *Ἰσχυρα* eius peregrinatum quid sanaret. ceterum C. A. non habet a ξίνου λῶ μ. &c. KÜHN.

Ξιζούσαν] Itaque de linguae vitio cum *Κύβητιο* capiamus hic ξιζούσαν πόλιν non certe licet; prohibent enim & quæ præcunt, & quæ sequuntur; neque vero, præcipue si ratione subiecti ξιζούσα πόλις intelligatur, magis laudi fuerit urbi ξιζούσαν dici, quam ξίνου λῶ μιστήν aut πολὺξενον. Hæc autem epitheta jure suo sibi Athenæ vindicant, quippe quæ advenis ac hospitibus scaturirent semper, uti non tantum ex profana sed & Nov. Test. sacra constat historia.

3 ὑπόπλεων] MS. ὑπέπλεον. JUNG.
4 ἱεπισάκτου τροφ. δ.] MS. ἱπισάκτου τρ. δ. JUNG.
5 οὐκ ἀρκούσαν] Et hæc non comparent in C. A. usque ad τριφῆν, nec τὰ ὅμοια paulo post. KÜHN.
οὐκ ἀρκούσαν] Desunt in MS. οὐκ ἀρκούσαν, & illa quæ sequuntur. & statim additur, ἢ ἔμπ. &c. JUNG.

6 Εἰσαγωγίμων σιτίων] Leg. εἰσαγωγίμων σιτίων ita & *Salm.* alimentis unde unde subvehendis. postea ἱπισάκτων τροφῶν. contra *Thucyd.* lib. VI. σίτη οἰκίη ἀνὴ ἐπακτοῖς χρώται de *Συγαμνίαις*. Athenienses autem frumento aliunde importando maxime opus habebant, ut notum ex *Demosthene* & aliis. KÜHN.

Εἰσαγωγίμων σιτίων] Sed vulgata ista εἰσαγωγίμων σιτίων, ἱπισάκτων τροφῶν, mihi nemo persuadebit sana esse: erunt vero si mecum emendabis, εἰσαγωγίμων σιτίων, ἱπισάκτων τροφῶν. *Plato* II. de Rep. ἀλλὰ μὴ κατοικίαι γε αὐτὴν τὴν πόλιν εἰς τοσοῦτον τόπον οὐ ἐπισαγωγίμων μὴ δόξεται, σχεδὸν τι ἀδύνατον & de εἰσαγωγίμων neminem dubitatur scio: quod ad τροφῶν tamen, si quis τροφῶν vult retinere, & aliores ipsos intelligat, quique alimenta præbent, nolim reniti nimis. JUNG.

Εἰσαγωγίμων σιτίων, ἱπ. τροφῶν] Ita vulgo, sed importune: emendavi locum ad *Κύβητιο* mentem. De Atheniensibus *Theophilus* lib. I. Instit. tit. 2. ἢ τῶν Ἀθηναίων πόλις ἐκέρχτο ἱεπισάκτου σίτη, οἷα λιπτόνους αἰσα. eaque de causa, ut largiore frumenti haberent advectionem, immunitatem concesserunt σιτιμπαροῖς.

7 εἴποις ἂν] Absc. ἂν a C. A. KÜHN.
8 εὐέφοδον] MSS. εὐέφοδον, facite invidendam, interpretendam. KÜHN.

εὐέφορον] Pro εὐέφορον, MS. longe elegantius εὐέφοδον, præ quo vulgatum facile abjiciam. utrum ἴφοδος de hostili accessione. inde civitas εὐέφοδος, ad quam hostis facilis aditus patet, plana via. *supra* I, 172. εὐέφοδον χαρῶν dixit pari significato. JUNG.

εὐέφορον] Cum *Κύβητιο* in textu restitui εὐέφοδον.

9 ἔλη.] MS. ἔλοι. SEB.

ἔλη.] MS. ἔλοι quod magis placet. JUNG.

10 εἴποις] Deest in MS. εἴποις. JUNG.

11 δὺσμικτος, &c.] Hic est in MS. δὺσμικτος ἑμίς, δὺσοδος. omiffaque iterum ἀτριβῆς, ἀπρόσμ. utque ad θηρίων μᾶλλον &c. nisi quod MS. dumtaxat ἀνάτης vitiole habet, & tum deest φάραγξ. JUNG.

12 Δὺσοδος] In C. A. sequitur ἀνάτης θηρίων μᾶλλον ἢ ἀνθρώπων πόλις αἰγίβοτος ἢ ἀστυκὴ δυσχείμερος δὺσθερος ἐπαινῶν δὲ ἐρεῖς εὐανδρουμένην ἀκμάζουσαν εὐθυνοῦσαν (C. V. εὐθνηοῦσαν) καὶ ψέγων δὲ, φλεγμαίνουσαν ὀδυνηρὰν ἀχλάδη θ. α. β. φορτικὴ ὀλιγάθρωπον ἔρημον οἰκήτορων ἀσκήτων κενὴν ἀπάνθρωπον ita C. A. omnibus omiffis, quæ inferuntur. *Salm.* etiam εὐθνηοῦσαν & εὐθνηουμένην. KÜHN.

13 ἀστυκὴ.] MS. ἀστική. SEB.

ἀστυκὴ.] MS. nollet & *Severi* per i, ἀστική ut & *Segm.* 17. JUNG.

14 Δὺσχερος χειμ. ὑπὸ τῶν νιφ.] In MS. desunt δὺσχερος χειμῶνος ὑπὸ τῶν νιφετῶν. Et quid est δὺσχερος, an legendum? δὺσχερῆς χειμ. &c. *H. Stephanus* hic iterum adscribens ad librum suum: δὺσάρος, *Strabo* de *Caupo*: quod non debuit omitti; facit ut quis suspicetur fortean & pro illo δὺσχερος, δὺσάρος posse scribi. JUNG.

Δὺσχερος χειμῶνος &c.] Adscripsit ad oram sui Codicis *Kühnius* f. δὺσχερῆς ὑπὸ χειμ. & quid hic, ubi nos desituunt ope sua MSS., agamus? Codex tamen *Falckenbergii* una alterave voce textum habet locupletiorē; post νιφετῶν nimirum, θέρους, ἄσκιος & hinc patet voluisse *Sollucem*, quæ prius junctis vocibus, δὺσχειμερος, δὺσθερος, dixerat, separatim tum exprimere; itaque sine omni dubio textus ita & emendandus & supplendus est: δὺσχερῆς ὑπὸ χειμῶνος, τῶν νιφετῶν, θέρους, ἄσκιος &c. & recte ἄσκιος, ubi enim sole fervente æstus umbra leniri nequit, incommodæ rei haud parum est.

15 εὐθνήουσαν] MS. εὐθνηοῦσαν omisso καὶ εὐθνηοῦμένην. Et tu scribe utrumque ita: εὐθνηοῦσαν καὶ εὐθνηοῦμένην. Elegantiſſ. & amoeniſſ. *Eustathius* in non-

¹⁶ Κἄν ψέγης, φλεγμαίνουσαν, ὄχληράν, ὄχλώ-
 δη, θλιβομένην, ἀχλωῶδη, βαρείαν, ¹⁷ πο-
 λυπράγμονα, φορτικὴν διὰ πλήθους· θορύβου
¹⁸ πλέα, ἀθισμοῦ, στενοχωρίας, ταραχώδης.
 Ἐν ἧ δὲ ὀλίγον τὸ πλήθος, ὀλιγάνθρωπος, ἐν εὐ-
 ρυχωρία, ἐν σχολῇ, ἐν ἡσυχία, ἀπράγμων,
²⁴ ἄλυπος. * Εἰ δὲ σκώπτεις, ἔρημον, ἐξηρημαμέ-
 νην, ¹⁹ φορτικὴν, ὀλιγάνθρωπον, ἔρημον οἰκητό-
 ρων, ἀοίκητον, ²⁰ ἀπάνθρωπον, κενὴν. ²¹ Ὁμοίως
 δὲ μικρὰν ἐπαινῶν, ἐρεῖς, ὡς ἀρκοῦσαν, ἀπο-
 χρωῶσαν, σύμμετρον, οὐχ ὑπέρογκον, συμ-
 μετρικὴν, συμμετρημένην, μετρίαν, μεμε-
 τρημένην, οἰκῆσιμον, εὐδίατον· καὶ τὰ ὅμοια.
²² Εἰ δὲ ψέγεις στενὴν, βραχεΐαν, ἀθλίαν,
²³ ταλαίπωρον· πόλισμα, πολισμᾶτιον, πο-
²⁵ λίχνη, πολίχνη, ²⁴ κώμη. * Καὶ πολλὰ ἄλ-
 λα ἀν μὲν εὐροῖς ἐκ τῶν ἐν τοῖς πρὸ τούτου βιβλίοις
 προειρημένων ἐπαινῶν, τὴν φιλάνθρωπον, καὶ
²⁵ εὐξέον πόλιν· πάλιν δὲ ψέγων, τὴν ἀπάνθρω-

Et si vituperes, inflammata, turbulen-
 tam, tumultuariam, afflictam, tenebri-
 cofam, gravem, molestam, intolerabi-
 lem multitudine, turbarum plenam, ve-
 xationum, angustiarum, & tumultuum.
 In qua vero Populus paucus fuerit, ho-
 minibus egens : in solitudine, in ocio,
 in quiete, ociosa, libera. * Sed si ca-
 villeris, desertam, solitariam, molestam,
 paucis hominibus habitam, incolis de-
 fertam, inhabitatam, hominibus caren-
 tem, vacuum. Similiter & parvam lau-
 dans, dices : sufficientem, moderatam,
 non prægrandem, mediocrem, modi-
 cam, mediocriter dispositam, mensura-
 tam, habitabilem, commodam. & simi-
 lia. Sed si vituperes, arctam, brevem, mi-
 feram, ærumnosam : oppidulum, civitatu-
 la, pagus. * & alia multa. Quod si inve-
 neris in præcedentibus Libris, humani, &
 hospitalis laudes, aut inhumani, & inhospita-

dum edita fabella Hysminæ, ab initio statim libr. I.
 πόλις Εὐρώκμης, καὶ τὰλλα μὲν ἀγαθὰ, ὅτι καὶ θα-
 λίσση σιφανοῦται, καὶ ποταμοῖς καταρρέεται, καὶ λι-
 μῶσι κομᾶ, καὶ τρυφαίς εὐθνήσεται παντοδαπαῖς· εὐδύνει
 νετὸ & εὐδύνεσθαι longe aliud est. JUNG.

Εὐδύνουσαν] Cum Κύβητος emendavit ἐξηρημαμένην &
 εὐθνήουσαν. Julianus Mssor. εὐθνήουμένης τῆς πόλεως &
 εὐθνήα est apud Erythol.

¹⁶ Κἄν ψέγης] Et Segm. 24. MS. ψέγων δὲ. SEB.
 Κἄν ψέγης] Pro κἄν ψ. &c. MS. ψέγων δὲ, φλεγμ.
 καὶ ὄχλ. καὶ ὄχλ. καὶ θλιβομένην, καὶ ἀχλ. καὶ βα-
 ρεΐαν. Post hanc vocem quæ sequitur desunt omnia,
 usque ad Segm. 37. ubi cum κούντας καὶ προσ. iterum
 MS. mala manu pessime multatus. Fructra itaque in
 sequentibus aliquot paginis MS. opem desiderabimus.
 Ceterum ψέγων δὲ quoque in suo MS. ait esse Seberus,
 ut & Segm. seq. sed ad vulgata nostra. JUNG.

¹⁷ Πολυπράγμονα.] Ad πολυπράγμονα, H. Stephanus
 adscripsit, ut Lucetia. JUNG.

Πολυπράγμονα.] Huic ἀπράγμων mox responderet, &
 ἐν σχολῇ, ἐν ἡσυχία, καὶ ἄλυπος : talisque civitas descri-
 bitur eleganter in sacris literis Judic. XVIII. v. 7.
 וְיַוְזוּ וְיָרֶוּשָׁה וְיִשְׁרָאֵל וְיָבֵן וְיָבֵן

¹⁸ Πλέα] Pro πλέα, mallet legere πλίαν, casu
 eodem quo priora. fuit vero eadem phrasis & antea
 Segm. 21. a Polluce posita. Sed ita tamen mox & τα-
 ραχώδης foret scribendum. Non itaque forte sollicitate
 quid opus absque libris scriptis. JUNG.

¹⁹ Φορτικὴν] Si omnia hic integra & recta in Pol-
 luce, ὀλιγάνθρωπος tam cavillo quam encomio aptum
 erit ; nec enim antea paulo superius vituperio da-
 tum id vocabulum, ubi etiam φορτικὴν sed cum προ-
 σθήκη, nempe διὰ πλήθους habes de turbulenta ci-
 vitate & injuncta : de vulgatis codicibus tamen me
 non raro dubitare cogit, quod aliis locis tot men-
 da MS. nolter, ubi non deficit, prodit, ubi suspica-
 ris & ubi non suspicaris etiam. JUNG.

²⁰ Απάνθρωπον] Nota ἀπάνθρωπον, ut & Lucianum
 usum adnotant, dicentem : Ἐρημος καὶ ἀπάνθρωπος ἡ
 γῆ alias infra Segm. sequi. alia significatione poni vi-
 des, ut scilicet opponitur τῇ φιλανθρώπων. Pro descer-
 ta, & ubi homines non versantur videtur & supra
 interpretandum III, 96. ubi ei mox opponitur πολυάν-
 θρωπος. JUNG.

²¹ Ὁμοίως δὲ μικρὰν] C. A. μικρὰν δὲ ἐπαινῶν ἐρεῖς
 ἀρκοῦσαν &c. οὐχ ὑπέρογκον εὐδίατον &c. præmittitur

autem hic titulus : ἔπαινος μικρῶς πόλεως· abest autem
 καὶ τὰ ὅμοια. KÜHN.

²² Εἰ δὲ ψέγεις] C. A. ψέγων μικρὰν πόλιν ἐρεῖς
 στενὴν βραχεΐαν πολισμᾶτιον πολίχνην π. κ. καὶ πολλὰ
 ἄλλα, καὶ ὃ μὲν μεγάλῃς πόλεως π. μεγαλοπολίτης ὃ
 δὲ μικρῶς μ. ὃ δὲ δὴ τῆς ἰσαπολίτης ἴσικος· hæc extant in
 fine capitis in C. A. omisis interjectis. Thucyd. libr.
 III. novos colonos urbis reitaurata vocat νεοκαταστά-
 τους. KÜHN.

²³ Ταλαίπωρον.] Potius post ταλαίπωρον, punctum
 ponam, quod sequentia casu recto addantur. JUNG.

²⁴ Κώμη, καὶ π. ἄ. * Ἄν &c.] Locus in vulgatis
 quoque a distinctione non valet : tu mecum ita re-
 concinna sis : κώμη. Καὶ πολλὰ ἄλλα ἀν μὲν εὐροῖς
 &c. JUNG.

Κώμη, καὶ πολλὰ ἄλλα. * Ἄν μὲν &c.] Ita fuit
 ante nos vulgo, sed inepte : optime distinxit locum,
 ac a vitio liberavit Jungermannus nolter, quem in e-
 mendingo textu sequi sumus omnino ; suadet utique
 ipseus Græcæ linguæ genius ; quis enim sermonem in-
 cipiat ita : ἀν μὲν εὐροῖς ; & tamen C. A. ista καὶ
 πολλὰ ἄλλα præcedentibus quoque subjicere, non
 sequentibus adnectere liquet ; neque vero ea de cau-
 sa minus censeamus certam Jungermanni emenda-
 tionem.

²⁵ Εὐξένοπολιν] Quis hoc umquam dixit ? ne qui-
 dem in comœdia hoc fictum reor. Non dubito emen-
 dare : εὐξέον πόλιν· respicere enim Pollux ut τῆς φι-
 λανθρώπων, τὴν ἀπάνθρωπον versu sequenti, ita τῆς εὐ-
 ξέων, τὴν ἀξέον opponit. Et Nolter ipse firmat quæ
 dixi ; ait enim, licet non de urbibus talia hæc supra
 exposuerit, tamen de hominibus exposuisse : unde ad
 urbes transferri liceat. sic supra de laude domini con-
 vivii habes idem ipsum εὐξέος VI, 27. & ibidem εὐ-
 δίατος. JUNG.

Εὐξένοπολιν] Κύβητις hic modo pro τὴν repositur-
 rat τὸν, & mox quoque τὸν ἀπάνθρ. putans nimitum
 hæc de homine dici a Polluce, quæ urbibus possint
 applicari, non vero de ipsis urbibus ; qua quidem in
 re cum si falli dixerō, haud absque causa fuerit : ne-
 que dissentiet a nobis, qui diligentius inspexerit lo-
 cum. Tum præterea εὐξέον restituit deleta voce πό-
 λιν· & in hac quoque re Jungermannum potius sequar,
 quam Κύβητιum nostrum : habes itaque in textu, pro-
 ut ille legit, εὐξέον πόλιν.

lis vituperia, etiam si eadem non de urbibus, sed de Viris dicta sint, licet tamen usum ad urbes transferre. Quemadmodum & quæcunque de locis sunt salubribus, aut morbidis, aliaque hujusmodi, ad urbes quoque referenda sunt. Præterea magnæ civitatis Civis, Μεγαλοπολίτης dicitur: parvæ vero, Μικροπολίτης. Unde & ab Aristophane, Parvæ civitati conveniens dictum est. * Novæ vero civitatis Civis, Νεωπολίτης secundum Platonem, & Epicharmum dicentem in Harpagonis, Novus habitator, & secundum Eupolim dicentem in Aurea ætate, Νεοκάτομος. Verum a civitate nomina sunt, civitas, civis, politia, politia subjecti, rempublicam administrare, rempublicam sollicitare, reipublicæ præesse. Et reipublicæ sollicitatio, ut Sanyrion in Risu. Politica sapientia, Vir politicus, & Politica oratio. Dii civici & urbis præsides. Et

πόν τε καὶ ²⁶ ἄξενον, εἰ γὰρ καὶ μὴ ἐπὶ πόλεων ἔστιν, ἀλλ' ἐπὶ ἀνδρῶν εἰρημένα, τὴν γοῦν χρῆσιν ἔστιν ἄγειν ἐπὶ ταῖς πόλεις: ὡς περ αὖ καὶ ὅσα ἐπὶ ²⁷ χωρίων ἔστιν ὑγεινῶν τε, καὶ νοσερῶν, καὶ πάνθ' ὅσα τοιαῦτα, ²⁸ προσακτέον δὲ καὶ ταῦτα τοῖς πόλεσι. Ἀλλ' ὁ μὲν μεγάλης πόλεως πολίτης, μεγαλοπολίτης ἀν λέγοιτο ὁ δὲ μικρᾶς, ²⁹ μικροπολίτης. ὕβεν καὶ Ἀριστοφάνει εἴρηται τὸ μικροπολιτικόν. * ³⁰ ὁ δὲ νέας, νεωπολίτης κατὰ ³¹ Πλάτωνα, καὶ κατ' Ἐπίχαρμον λέγοντα ἐν Ἀρπαγαῖς, ³² νέοικος, καὶ κατ' Εὐπολιν λέγοντα ἐν ³³ Χρυσῶ γένει, νεοκάτοικος. Τα δ' ἀπὸ πόλεως ὀνόματα, πόλις, πολίτης, πολιτεία, πολιτευόμενοι, πολιτεύεσθαι, πολιτοκοπεῖν, πολιτεύειν καὶ πολιτοκοπία, ὡς ³⁴ Σανυριῶν Γέλωτι πολιτικὴ σοφία πολιτικὸς ἀνὴρ καὶ λόγος πολιτικὸς, καὶ ³⁵ πολιεῖς θεοὶ, καὶ πολιούχοι καὶ

²⁶ Ἄξενον, εἰ γὰρ καὶ &c.] Distingue ἄξενον εἰ γὰρ &c. JUNG.

²⁷ Χωρίων] Quæ supra tradidit peculiari capite 18. lib. V. JUNG.

²⁸ Προσακτέον] Nihil temere mutare velim: vide tamen an potius προσακτέον legere debeamus. JUNG.

Προσακτέον] In textum dedit Κῆρτιος προσακτέον bene: & firmant quæ præcessere modo: χρῆσιν ἄγειν ἐπὶ τὰς πόλεις.

²⁹ Μικροπολίτης.] H. Stephanus adnotavit in suo Codice, apud Ἀσχίνου Orat. περὶ παραπρ. αὐτ κατὰ Κτησιφ. id extare. In Thesaurο suo tamen ei auctorem Ἀριστοφάνου nominat. Sed τὸ μικροπολιτικὸν dixisse Ἀριστοφάνου, ait noster. Alterum vero Ἀσχίνου habet auctorem; ait enim Orator in ea περὶ παραπρ. βίβ. τὸν γὰρ μικροπολίτην, ὡς περ αὐτὸν, φοβεῖν τὰ τῶν μείζονα ἀπόρητα: vel Χερσίου, qui lib. II. Ἑλληνικ. de Atheniensibus victis, sibi male confectis, qui ante non puniendi studio ob illam injuriam: ἀλλὰ διὰ τὴν ἰβρίον ἰδικον ἀνθρώπου μικροπολίτην. JUNG.

³⁰ Νέας] Sub. πόλεως. H. Stephanus hic. JUNG.

³¹ Πλάτωνα] Supra non νεωπολίτης sed νεωπολίτης ex Platone adferuntur III, 56. JUNG.

³² Νέοικος] Sequitur in C. A. πολιτεία πολιτοκοπεῖν καὶ πολιτοκοπία (ἐνὶ μὲν ἀμύβητι φωνοῦται, ὁμοίαν αὐτῆς ἐπιτοκοπία) πολιτικὴ σ. πολι. ἡ. πολιεῖς θεοὶ πολιούχοι φιλόπολις τὸ ἕδος καὶ πολλὰ τοιαῦτα. Kühn.

³³ Χρυσογένει] Leg. χρυσῶ γένει, quod placuit & Salmasio. Kühn.

Χρυσογένει] De hac fabula Casaubonus noster IX. Athen. 17. Mox autem suspectum mihi vox πόλις nescio enim an Pollux dixerit a πόλεως nomen esse πόλις fuerit itaque, forte aliud, quod conjectari licet. ubi si & mihi jus, πολιεῖς pro illo πόλις forte fuisse, illud Ἀττικῆ Μινερνῆ frequentiss. nomen, a Polluce scriptum forte censeo. Sane mox & πολιεῖς & πολιούχους quoque ponit: ut nec τὴν πολιεῖς omisisse valde credibile sit. Pariter vero statim quartendum reor de πολιτοκοπεῖν an viri docti id delendum hic censeant: quum infra mox suum legitimum στίχον obtinere videatur. supra vero III, 56. & πολιτογραφεῖν habuimus. JUNG.

Χρυσογένει] Non sic certe solent citare Grammatici hanc fabulam, sed vocibus divis: Χρυσῶ γένει & ita est apud Athenæum & Scholiast. Ἀριστοφ. ad Ἄνες, aliosque plures: & vero, dum hoc agimus, corruptum

quoque in hujus fabulæ titulo *Etymologum* admonemus, in voce scilicet ἀπόπατος. Εὐπολις Χρυσογενεῖα. Τί γὰρ ἔστ' ἐκεῖνο; ἀποπάτην ἀλάπεκος: rescribere Χρυσῶ γένει, sicuti & in Polluce nostro, emendaverat Κῆρτιος. Modo autem vocabulum νέοικος ex Ἐπιχαρμου Ἀρπαγαῖς adduxit Noster, quarum & *Etymologus* meminit in πεποσχεῖ ἐν Ἀρπαγαῖς, inquit, Ἐπιχαρμου, Ἄ δὲ Σικελία πέποσχε; quæ quidem verba istius comœdiæ præcipuam continere videntur nobis hypothesein.

³⁴ Σανυριῶν] Σανυριῶν ut infra X, 185. vid. Casaub. in Athen. lib. VII, c. 9. SEN.

Σανυριῶν] Σανυριῶν Salmasius. Kühn.

Σανυριῶν] Scribe Σανυριῶν, ut & Seberus noster indicavit; ut & de Risu ejus te videre posse τὸν πάνυ Casaubonum VII. Athen. 9. JUNG.

Σανυριῶν Γέλωτι.] En interferit Κῆρτιος: sed hac addititia vocula careamus facile; nam ita ut hic simpliciter fabulas non raro laudare amant Grammatici. Sed pro Σανυριῶν recte Idem Σανυριῶν emendavit; meminitque hujus Comœdi alicubi in Variis Ἐπιανου, & hujus ipsius fabulæ *Harrocratio* in vocibus ναύκληρος & πέλαγος.

³⁵ Πολιεῖς] Infra Segm. 40. JUNG.

Πολιεῖς θεοὶ, καὶ πολιούχοι.] *Dii urbium præsides*; nulla enim extitit urbs apud antiquos, quæ non suum habuerit Deum, cujus præcipue curæ fuerit commissæ: cumque prima jacerent urbis fundamenta, quem volebant Deum Deamve præstigiis quibusdam ac mysticis sacrificiis evocatum ad hoc muneris deligabant: eisque rei sequioris potius ætatis scriptores meminere, ac in primis *Araber*, qui totam fundandæ urbis ad συναστερισμοῦς favoremque cœlestium siderum historiam enucleant: veteres seu studio, quod ista mysteria, a quibus fortuna pendeat urbis, evulgare nefas ducerent, seu quod re vera ignoraverint, parcius meminere: meminere tamen aliquando, sed uti per nebulam. *Jupiter* autem eximie dictus fuit πολιεῖς, quippe qui generali urbium tutela defungeretur: est apud *Aristidem*, *Stephanum* in πόλις, & *Cornutum* quoque cap. 9. de Nat. Deorum, sed in hoc quidem corrupte, πολυία pro πολιεῖς. Πολιούχους Deos nominat *Marinus* de *Vita Procli*, & *Byzantii* quidem *Minervam*, *Xanthi* vero *Lydiæ* urbis *Apollinem* fuisse πολιούχους docet. Ἀθηναῖς πολιεῖδος a *Tegeatis* cultæ mentionem facit *Pausanias* lib. VIII. c. 47. & in *Equissibus* *Aristoph.* ὁ πολιούχ: Πάλλας. vid. Schol.

³⁶ φιλόπολις τὸ ἦθος παρὰ Θουκυδίδῃ, καὶ πολιτοκοπεῖν παρ' Ἀντιφῶντι, καὶ πολλὰ τοιαῦτα.
³⁷ Τὸν δὲ ἀστὸν Εὐπολις ἐν τῇ ³⁸ Δυάδι, ἔμπολιν εἴρηκεν. ³⁹ οἶον ἐγχώριον: εἶπεν δ' ἂν τις οἶμαι καὶ ⁴⁰ τὸν ἐντόπιον, Πλάτωνος εἰπόντος, ἐνταπίους θεούς. Ἡ δὲ Ἰσθμῶ ἢ πορθμῶ ⁴¹ προσοικοῦσα πόλις, ⁴² ἀμφίπολις. ⁴³ καὶ ἡ πολλὰς ἔχουσα πόλεις χώρα, πολύπολις. ⁴⁴ πέρα γὰρ τοῦ δέοντος Φιλότιμον, τὸ, τὴν οἰκουμένην εἰπεῖν εὐπολιν. Καὶ αἱ μὲν πολλὰὶ πόλεις εἰς ἓν συντελοῦσαι, ἔθνος. αἱ δὲ πολλὰὶ κῶμαι εἰς ἓν ὄνομα συμφέρουσαι, πόλις. ⁴⁵ τοῖς γὰρ παηταις, ⁴⁶ καὶ τὰς κῶ-

moribus civitatis amorem referens, secundum Thucydidem. Et rempublicam sollicitare, apud Antiphontem. & multa hujusmodi. * Urbanum vero, Eupolis in Diade Civilem nominavit, veluti indigenam. Dicatur quoque Patrii, Platone dicente, Patrios Deos, sed Isthmo, aut freto adjacens urbs, bimaribus dicitur. Et multas subiectas habens urbes, & regiones, πολύπολις. Nimis enim affectatum est, continentem, εὐπολιν vocare. Et multæ urbes in unum convenientes, nationis. Sed multi vici in unum nomen redacti, urbs. Poëtis enim, qui & ut-

³⁶ Φιλόπολις] Est ea vox etiam libr. VI. Συγγραφή: in Oratione Alcibiadis. vide tamen ne sit legendum καὶ φιλόπελι τὸ ἦθος vel αὐτίως, φιλόπολις καὶ φιλόπολι &c. certe ita & in eadem Oratione Alcibiadis bis φιλόπολις supra III. 65. καὶ ἦθος φιλόπολι & hoc ipsum ex Oratione Alcibiadis exstat: τὸ, τὴν φιλόπολι, οὐκ ἐν ᾧ ἀδικούμαι ἐγώ, ἀλλ' ἐν ᾧ ἀσφαλῶς ἐπολιτεύθη. Sed nil mutandum respexit Noster ad illa in Oratione Periclis ad Athenienses libr. II. Συγγραφή. ὅς οὐδέως ἴσσαν οἶμαι εἶναι γυνῆαι τι τὰ δέοντα, καὶ ἐρητύσαι ταῦτα φιλόπολις τὴν καὶ χρημάτων κρίσων. JUNG.

³⁷ Τὸν δὲ ἀ. &c.] C. A. τῶν δὲ ἀστῶν Εὐπολις ἐν Εὐπολις. C. V. Εὐπολις quod melius, uti patet ex eo, quod sequitur ἐγχώριος. KÜHN.

Τὸν δὲ ἀστὸν &c.] Εὐπολις legebatur vulgo, pro quo Κίθησις Εὐπολις: & recte: sic igitur textus habet. Ita quoque emendandum hunc locum in notulis quibusdam, quas habeo MSS. ad Hesychii marginem viderat Berkegius: Hesychii hæc sunt verba: Εὐπολις, ὁ πατριδὰ ἔχων: addit Berkegius: Hæc vox desumpta est ex Euripidis Dyade: Pollux lib. IX. c. 4. Τὸν δὲ ἀστὸν Εὐπολις ἐν τῇ Δυάδι εὐπολιν (i. Εμπολιν) εἴρηκεν. Sed de Euripidis Dyade non venit in mentem, & Κίθησις ad oram Codicis sui: f. Δηλιάσις notavit: non mutavi tamen, quia quod præfret, non occurrit aliud.

³⁸ Δυάδι] Τῇ Δυάδι omisit C. A. quia corruptum erat: forte ἐν Δηλιάσι. KÜHN.

Δυάδι] Sic & ego scribendum putavi: antea enim Δυάδι vulgabat. JUNG.

³⁹ Οἶον ἐγχώριον. &c.] MS. ἐγχώριον, καὶ ἐντόπιον ἢ δ. SEB.

Οἶον ἐγχώριον. &c.] MS. Seberii nostri, ut ipse indicat ἐγχώριον καὶ ἐντόπιον. Hinc restituendum puto: οἶον ἐγχώριον, εἶπεν δ' ἂν τις οἶμαι καὶ τὸν ἐντόπιον, Πλ. velut ἐγχώριον, pari ratione scilicet quem ἐντόπιον quoque dicere posse. Platonis quoque auctoritate, qui in Phædro; ibi enim locus est, dixit: αἰτιῶμαι τοὺς ἐντοπίους θεούς. JUNG.

⁴⁰ Τῶν ἐντοπίων] C. V. τῶν ἐντοπίων. C. A. hæc non habet. Platonis locus extat in Phædro, ubi Socrates ait. αἰτιῶμαι τοὺς ἐντοπίους θεούς: Dicit loci præsidibus causam adscribo. KÜHN.

⁴¹ Προσοικοῦσα] C. A. οἰκοῦσα, sed vulgatum malim: quid ἀμφίπολις dabit Thucyd. lib. IV. ubi agit de Amphipoli p. 320. KÜHN

⁴² Ἀμφίπολις.] Credo respexisse ad locum Thucydidi lib. IV. Συγγραφή: ἀπὸ τῆς οὐν πόλεως, ἢ Ἀμφίπολις Ἀγίων ἀτόμασι, ὅτι ἐπ' ἀμφοτέρω περιήροτος τοῦ Στρυμόνος, διὰ τὸ περιέχειν αὐτὴν, τείχει μακρῶ ἀπαλαβῶν ἐκ ποταμοῦ εἰς ποταμὸν, περιφανῆ ἔς θάλασσαν τε καὶ τὴν ἕπιρον ἄισιν. Certe cum respexit ὁ ἱστογράφος in Ἀμφίπολις: ubi ait κεκλήσθαι Ἀμφίπολιν, διὰ τὴν περιήροτον τοῦ Στρυμόνος, ὡς Θουκυδίδης τέρτη. JUNG.

⁴³ Καὶ ἡ πολλὰς &c.] Ἀπὸ καὶ γὰρ πολλὰς. Sed

potest & subintelligi illud γὰρ absque libris indictum velim, si quid temere dictum. nondum tamen rem factam habemus forte; & cur enim additur χώρας, & non πολίχωρος etiam? an itaque legendum: καὶ ἡ πολλὰς ἔχουσα πόλεις χώρα πολύπολις. JUNG.

Καὶ ἡ πολλὰς ἔχ. π. καὶ χ. &c.] Illa quidem posterior Jungermanni conjectura ita me iudice est indubia, ut restituendo textui sufficiat: & profecto tam felix est, & conjecturæ certus Jungermannus noster, ut fallat perrato: vulgatam vero lectionem quis erit qui intelligat?

⁴⁴ Πέρα γὰρ τοῦ δ.] Absunt hi duo versus a C. A. οἰκουμένη, οἰβίς τετταρτη. KÜHN.

⁴⁵ Τοῖς γὰρ ποιηταῖς] Γρ οὐ γὰρ προσεκτικὸν ταῖς ποιητικαῖς ῥύσιν, ὅτι Εὐριπίδης &c. hæc ex observationibus Seberii nostri. JUNG.

⁴⁶ Καὶ τὰς κῶμας] C. A. καὶ τὰς πόλεις κῶμας λέγουσιν οὐ προσεκτικὸν, testimonia Euripidis desunt in C. A. forte pro κῶμας legendum χώρας, Eubœa enim & Peloponnesus regiones sunt, non vici. Salmasius pro κῶμας leg. νήσους. Quæ regiones & insulæ poëtis dicantur πόλις Strab. lib. VIII. & Harpocraz. in Κίσις docent. KÜHN.

Καὶ τὰς κῶμας &c.] Χώρας ad libri sui marginem notarat Κίθησις: maluit tamen νήσους Cl. Salmasius: & id quoque prætulim, si quid fuerit mutandum: sed fluctuamus in hisce MSS. ope detituti: locum tamen integrum esse ac omni sua parte perfectum, haud facile mihi persuaderi patiar: simile quid illi, quod ponam, deesse putem: τοῖς γὰρ ποιηταῖς καὶ τὰς κῶμας λέγουσι πόλις οὐ προσεκτικὸν ἀσπίρου καὶ τὰς νήσους (sc. λέγουσι πόλις, οὐ προσεκτικὸν, quæ ex prioribus repetenda) ὡς παρ' Εὐριπίδῃ &c. vel etiam: καὶ γὰρ οὐ καὶ τὰς νήσους &c. adeo ut Pollux duplicem vocabuli πόλις notaverit κατάχρησιν, aut cum a Poëtis sumitur pro vico, aut cum pro insula: hæc itaque si interserueris, plana fuerint omnia ac expedita: & vero ipsa loci sequela tale supplementum poscere sibi videtur, siquidem τοῖς γὰρ ποιηταῖς perspicue præcedentibus sit connectendum, & sequentia, nisi, quo feci modo, suppleveris, nihil habent ad quod pertinere possint. Torset quoque hic locus, ac sollicitum habuit πολυμυβίστατος If. Vossium ad Scylacis Periph. p. 92. Sed negueo, ipsius sunt verba, quæ, cum Pollux locum, subjicit, satis mirari, quod, cum Pollux hoc loco inquisit κῶμας a Poëtis quibusdam urbes vocari, statim in testimonium istius rei subdat hos Euripidis versus &c. At quis unquam Eubœam & Peloponnesum κῶμα κῆναι dixit? certe nemo. Alias dicto loco vit eruditissimus affatim docet de usu πόλις, cum pro tota intelligitur insula, & addam Scylacis locum, ad quem ista commentatur, utpote qui ad nostrum Baecum faciat: Ῥόδος κατὰ τοῦτο νήσος τριπόλις, ἀρχαῖα πόλις: vident Rhodum insulam dici ἀρχαῖαν πόλιν, prout ab Euripide Eubœa & Peloponnesus dicuntur πόλις; & alio quoque loco Idem Scylax

bes Vicos vocant, non acquiescendum est: ut apud Euripidem in Ixione;

Eubæa Athenis quædam vicina urbs est.

& rursum in Timenidis,

Peloponnesus tota urbibus abundat.

Tres autem sunt urbium in extructione figuræ, continens, insula, chersonesus.

μας λέγουσι πόλεις, οὐ προσεκτέον. ⁴⁷ ὡς παρ' Εὐριπίδῃ, ἐν ⁴⁸ Ἰξίονι,

⁴⁹ Εὐβοία Ἀθηναῖς ἔστι τις γείτων πόλις.

καὶ πάλιν ἐν ⁵⁰ Τημενίδαις,

Ἄπαντα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις.

⁵¹ Τρία δὲ πόλεων ἐν οἰκῆσσι σχήματα, ἡπειρος, νῆσος, χερσόνησος.

• CAPUT V.

• Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ε.

28

De partibus maritimis.

Περὶ τῶν κατὰ θάλατταν ⁵² μερῶν τῆς πόλεως.

Partes vero urbium a mari quidem, rupes, litus, maris locus petricosus, ripa, portus, portus introitus, portus profunditas, portus recessus, statio, crepido, navalia, navium tecta. Et ut Aristophanes in *Babyloniis*, Navium statio. Insuper & telonia. Telonium vero in *Codone* *Posidippi* dictum est,

Puerum ad telonium festinantem.

Mέρη δὲ πόλεων, τὰ μὲν ἐκ θαλάττης, ⁵³ αἰγιάλος, ἀκτὴ, ⁵⁴ νῆσος, λιμὴν, καὶ ⁵⁵ λιμένος στόμα, καὶ λιμένος βάθος, καὶ λιμένος μυχός· καὶ ὄρμος δὲ, καὶ κρητὶς, νεώρια, ⁵⁶ νεώσοικοι· καὶ ὡς ⁵⁷ Ἀριστοφάνης ἐν *Βαβυλωνίαις*, ⁵⁸ ναυλόχιον· καὶ δὴ καὶ τελώνια· εἴρηται δὲ τὸ τελώνιον ἐν ⁵⁹ *Ποσειδίππου Κώδωνι*,

Τὸν παῖδ' ἄνω σπεύδοντα πρὸς ⁶⁰ τὸ τελώνιον.

Pharum & Issam insulas πόλεις Ἑλληνίδας appellat. Est & rarior significatio vocis ἔθνος, cum provinciales eodem jure usentes designat: ita occurrit in *Federe Smyrnenesi*, & vide ad eum locum *Eruditiſſ. Seldenum*.

⁴⁷ Ὡς παρ'] An legendum προσεκτέον· ὡς παρ' Εὐριπ. JUNG.

⁴⁸ Ἰξίονι] Citatur hoc drama & a *Stobæo*. scribere vero Ἰξίονι. JUNG.

Ἰξίονι] Emendandum Ἰξίονι· atque ita hæc Tragedia a *Dioſore* in *Protagora* libr. IX. *Segm.* 55. adducitur: καὶ τοῦτο αἰνίττισθαι τὸν Εὐριπίδην ἐν τῷ Ἰξίονι.

⁴⁹ Εὐβοία &c.] An rectius ad versum scribamus, Εὐβοί· Ἄθ. JUNG.

⁵⁰ Τημενίδαις] Leg. Τημενίδαις, & tum ἐτυχεῖ, quod firmat & *Salmaf.* de Temenidarum parricidiis *Pausan.* vide. KÜHN.

Τημενίδαις] An Τημενίδαις tres fratres Temeni filij, Τημενίδαι dicti, de quibus *Herodotus* noster in *Uranis* cap. 137, 138. Sane apud *Stobæum* *Sermone*, qui παρηγορικά continet *Euripides* Τημενίδαι citatur, adhuc alio modo. Inquirent itaque porto viri docti, ut & de veris nos *Euripidis* ipso docebunt, qui nefcio an satis emendate vulgo legatur. Priores autem editiones ἐτυχεῖ habent, non ἐτυχεῖ, ut nostras operas mutasse credo. JUNG.

Τημενίδαις] Τημενίδαις cum *Kühnio* in textu restitui: neque aliter ad Codicis sui oram *Doctiff. Canterus*. Mox pro ἐτυχεῖ in edit. *seber.* typi vitio fuit ἐτυχεῖ.

⁵¹ Τρία δὲ π. ἐν οἰκ. σχ. &c.] Tres sunt species urbium quoad habitationis locum, qui est vel continens, vel insula vel peninsula. KÜHN.

Τρία δὲ π. ἐν οἰκ. σχ. &c.] H. *Stephanus* adnotavit ista, quæ supra *Segm.* 17. leguntur, πόλις δ' ἂν εἴποις, πενῆρτον, νησιώτην, χερσονῆαν. JUNG.

Τρία δὲ πόλεων &c.] Mox in editionibus ante *Seberum* pro ἡπειρος erat ἡπείρος· *Kühnius* emaculaverat, & ad oram sui Codicis *Falckenburgii*.

⁵² Μερῶν.] C. A. addit τῆς πόλεως καὶ τελῶν τῶν ταύταις ἐπιστηκτότων de in. textus: μέρος δὲ πόλεως. KÜHN.

Μερῶν.] Subjicit *Kühnius* τῆς πόλεως· bene: sic itaque jam titulus habet.

⁵³ Αἰγιάλος] *Listus* ut & ἀκτὴ & νῆσος. *Interpres* hic frustra fuit cum suis variationibus. KÜHN.

⁵⁴ Νῆσος] Νῆσος etiam supra fuit I, 99. sed & νῆσος I, 115. JUNG.

Νῆσος] Cum *Kühnio* νῆσος in textu emendavi: & sic quoque apud *Nestrum* fuit superius: *Hesych.* Νῆσος, παραθαλάσσιος· Λιμένος στόμα, quod mox est apud *Pollucem*, frequenter occurrit apud *Scylacem* & *Syracusanem*.

⁵⁵ Λιμένος στόμα] C. A. βάθος, μυχός, ὄρμος, κρητὶς, νεώρια, νεώσοικοι. C. V. νῆσσοικοι. KÜHN.

⁵⁶ Νεώσοικοι.] E MS. priores editiones νῆσσοικοι. SEB.

Νεώσοικοι.] In editionibus, quæ *Seberianam* antecesserunt, νῆσσοικοι fuit corrupte: emaculaverat *Kühnius*: & audi ca de re *Etymologum*: Νεώσοικοι, κατωγάγια τισὶν ἐπὶ θαλάσσης οἰκοδομημένα πρὸς ἐπαδοχὴν τῶν νῆδ'· νεώρια δὲ ἢ τῶν ὄρων περιβολή. In *Hesychio* male fuit Νεώσοικοι, sed dudum est quod emendarunt eruditi viri: his addas licet *Harrocratiorem*, qui aut parvam omnino aut nullam potius statuit differentiam inter νεώρια & νεώσοικοι in *Glossis* autem Νεώρια, πορταῖα: παννῆμ σταθῆες appellat *Levins*: νεώσοικοι, vero meminit quoque *Thucydides* VII, 35. σταύρους πρὸ τῶν παλαιῶν νεώσοικων κατέστησαν ἐν τῇ θαλάττῃ & tum mox: οἱ δὲ Συρακούσιοι ἀπὸ τῶν νεώσοικων ἔβαλλον.

⁵⁷ Ἀριστοφ. ἐν Βαβυλ.] Fuit hoc inter celeberrima dramata Comici, ut docet *Cassaubonus* noster III. *Athen.* 10. JUNG.

⁵⁸ Ναυλόχιον.] C. A. ναυλόχιον καὶ τελώνια, interjectis omiffis. KÜHN.

Ναυλόχιον.] *Falckenburgii* Codex ναυλοχῆσιον, sed male procul dubio. *Sophocles* in *Aj. Mulligoph.* v. 460. dixit Ναυλόχους ἴδρυς, ad quæ ponam, quæ non inruditus habet *Scholiasſes*: ναυσταθῆες, ἐνθα οἱ νῆες ἴσθονται κατὰ λόχον, τοῦτ' ἔστι κατὰ τάξιν· & *Etymol.* Ναυλοχος, ὁ λιμὴν' ἐν ᾧ αἱ ναὺς κειμένται· ὅθεν καὶ ἴδρυς αἱ ἀγκύραι ἐνάζουσι γὰρ τὴν ναῦν.

⁵⁹ Ποσειδίππου] Edit. *Flor.* Ποσιδίππου· & notū minū recte Ποσιδίππου scribas: quamvis id nomen & in MS. alias variet modo per ei modo per i secundam exhibente. JUNG.

Ποσειδίππου] Ποσειδίππου in editionibus ante *Seberum* vitioſe fuit: & maculam sustulerat *Kühnius*.

⁶⁰ Τὸ τελώνιον.] Τὸ omittit *Salmaf.* ante τελώνιοι. KÜHN.

⁶¹ δεκατηλόγια, δεκατευτήρια, πεντηκοστολόγια, Φυλακτήρια. * ἀλλὰ ⁶² μὴ καὶ δεκατώνια, κέχρηται δὲ τῷ ὀνόματι ⁶³ Ἀντιφάνης ἐν Ἀλιευμένῃ. ⁶⁴ Καὶ οἱ τούτοις ἐφειστηκότες, τελώναι, ἐκλογεῖς, ἐλλιμενισταί, δεκατηλόγοι, ὡς Δημοσθένης· ὡς δὲ Ἀναξίλας ἐν Γλαύκῳ, δεκατώναι εἰκοστολόγοι, ⁶⁵ πεντηκοστολόγοι, καὶ πεντηκοστολογεῖν ἐν ⁶⁶ Φιλωνίδου Κοθόρνοις, ἔστιν εἰρημένον. ⁶⁷ Παναγεῖς γενεάν, πορνοτελώναι, ⁶⁸ μεγαρεῖς, δεινοί, πατραλοῖαι. * τὸ δὲ τέλος, ⁶⁹ ἐλλιμένιον, ὡς Εὐπολὶς Ἀυτολύκῳ, Ἐλλιμένιον, ⁷⁰ ὁ δοῦναι πρὶν ⁷¹ εἰσβῆναι σε δεῖ καὶ δεκάτη, καὶ εἰκοστή, καὶ πεντηκοστή, καὶ κατὰ τὸ μέρος

Decimarum collegia, decimationes, quinquagesimarum collectiones, custodia. * Tum etiam Decimarum receptacula, hoc autem nomine Antiphanes usus est in Pisciante. Et qui hisce praesunt, publicani, collectores, ellimenista. Decemlegi, secundum Demosthenem. Et ut Anaxilas in Glaucō, Decimatores. Vigefimarum collectores, quinquagesimas colligentes. Et quinquagesimas colligere, in Philonidis Cothurnis dictum est. Impuri, scortatores, Megarenenses, savi, patricidæ. * Te-
lonium vero, Ellimenum, ut Eupolis in Autolyco: Ellimenum, quod tibi, priusquam ingrediaris, dandum est. Et decima, vigesima, quinquagesima. & sic secundum

⁶¹ Δεκατηλόγια] Interpret. decimarum collegia: malim, decimis colligendis destinata loca. idem notat quod sequitur. Gloss. τελωνίον reddunt, portorium, manseratus vestigialium, telonatus. C. V. δεκατολογία. Kühn.

Δεκατηλόγια] Superiori libro Segm. 132. harum vocum fuerit plurimæ, ibique de decimis & δεκατητηρίαις, ut & ἐλλιμενία abunde a nobis est observatum, unde & hæc lucem accipere possint. Anaxila, cujus mox mentio, Λουτροπαῖν fabulam laudavit supra Pollux VII, 167. & ad eum locum dixisse quadam memini.

⁶² Μὴ] Μὴn abest a C. A. Kühn.

⁶³ Ἀντιφάνης &c.] De Antiphane fabula ista viduoque Casaubonum nostrum VIII. Athen. 4. qui & VI. Athen. 3. Philonida Cothurnorum meminit hinc & ex Athenæo. Jung.

⁶⁴ Καὶ οἱ τούτοις ἐφειστηκότες] Καὶ οἱ τούτοις ἐφειστηκότες &c. ἐλλιμενισταί δεκατηλόγοι (ita C. V.) δεκατώναι &c. Kühn.

⁶⁵ Πεντηκοστολόγοι] C. A. τὸ δὲ τέλος ἐλλιμένιον καὶ δεκάτη εἰκοστή, πεντηκοστή καὶ κατὰ μέρος τῆς εἰκοσταχοῦ εἰς. τ. ὅ. quæ sequuntur abfunt usque ad εἰσπράξωμαι. Kühn.

Πεντηκοστολόγοι] Quod ad πεντηκοστολόγους Noster supra jam ex Demosthene eorum mentionem fecit II. 124. vid. & supra apud Nostrium hujusmodi Segm. 9. Jung.

Πεντηκοστολόγοι] Optime de πεντηκοστή Etymologus in πεντηκοστύμενον τῶν εἰσαγομένων, inquit, εἰς τὸν Πειραιᾶ φορτίων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πεντηκοστὴν ἰτέλουσιν οἱ ἱεραροὶ καὶ τούτο ἰτέλουσιν πεντηκοστύμενοι· καὶ οἱ τὸ τέλος εἰσπράττοντες πεντηκοστολόγοι καλοῦνται· ad dendum Hierocratius in voce, qui Demosthenis indicat locus ex ea κατὰ Μειδίου, & πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφήν. Aristoph. Ἐκκλησιᾶ.

Ἄλλ' οὐκ ἀνάγκη μουστίν' εἰ μὴ τῶν ἱερῶν
τὴν πεντακοστὴν κατέθηκες τῇ πόλει.

& sic inferius paulo τέλος καταβῆναι.

⁶⁶ Φιλωνίδου Κοθόρνοις] Ex Athenæo VI. fol. 228. prior editiones Φιλωνίδου Κοθόρνοις. Seb.

Φιλωνίδου Κοθόρνοις] Recurre ad lib. VII, 102. ubi suos Philonida Cothurnos ex MS. Falckenburgii restitimus feliciter, ut opinor. sed quid hoc loco faciamus, qui certe a mendo male se habet? juvero, ni fallor, mutata parumper distinctione: post πεντηκοστολογεῖν pone punctum; tum deinde hæc subjicit Pollux: ἐν Φιλων. Κοθ. ἔστιν εἰρημένον, Παναγεῖς &c. ita ut ille locus, Παναγεῖς γενεάν &c. ex Philonida Cothurnis sit petitus, adeo ut amplius non sit opus cum Interpretibus nostris anquirere, unde & ex qua Comædia sit ille locus: & firmant hæc, si contuleris, dicto superius loco a nobis factam emendationem, &

invicem hæc firmantur ab istis. Salmastius vero cum hic notat Aristophanem esse verum, non tam voluit, ut quidem puto, indicare ex Aristophane cum esse petitum, sed modulum simpliciter versiculi indicavit. In ipsis autem Philonida verbis comma tollit post δεινοί Κοθόρνοις: sed haud est opus.

⁶⁷ Παναγεῖς γενεάν, &c.] Versus sunt Aristophanis Παναγεῖς γενεάν π. μ. δεινοί πατραλοῖαι. Salmast. Kühn.

Παναγεῖς γενεάν, &c.] Ista Παναγεῖς γενεάν, πορνοτελ. me male morantur. hic sane περὶ κακισμοῦ publicani nondum agit, sed mox Segm. 32. Et quæ hæc ex aliquo Comico desumpta. certe πορνοτελώναι supra allatum fuit ex Hermippi Κοθόρνοις VII, 102. (πορρικῶν τέλους mentio apud Esch. contra Timarch.) & hic Philonida Cothurni citantur, quæ res facit, ut locum & mutilum & mendosum hic suspicer. Juvavunt ingeniosi. mihi γενοίαι videtur legendum: alias nil juvo. Παναγεῖς etiam alias in meliorem partem usurpatur, ut supra I, 14 & 35. hic pro Scurrillimo accipiendum videtur. sed abrupto me ex his tritis Jung.

Παναγεῖς γενεάν] Haud certe quæ sitis immerito de loci sensu? quid enim per γενοίαι intelligas? neque vero significatio plavior fuerit, si cum Jungermanno legeris γενοίαι nil mihi videtur facilius, quam ut γενοίαι eo sensu capiamus, quo occurrit in Evangeliji, ut cum Christus ad Pharisæos dicit, eos esse γενοίαι πορνηρῶν perversam generationem habet Vulgatus. ita hic τελώναι Παναγεῖς γενεάν, hominum patio scelerata ac execranda, & sic malucro γενοίαι cum acutissimo Jungermanno: illa vero vocis γενοίαι notio non equidem in bonis scriptoribus usu trita est.

⁶⁸ Μεγαρεῖς] vid. prov. Megarenenses. Seb.

⁶⁹ Ἐλλιμένιον] Hesych. in ἀγκυροβόλια (f. ἀγκυροβόλια) Φοίνικες (οὗτω) τὰ δάπανα ἀπερσκέυζον τοῖς τελώναις ἐκ τῶν λιμένων (ἐκ poterit abesse) ἔστι δὲ καὶ μισθός, ἔπρασσον γὰρ ἐν τοῖς λιμένι ἐτόρμιον, καὶ ἐτορμίον (leg. ἐλλιμένιον) ὡς αἰσχύνῃ (Αἰσχύνῃ) qui contra Ctesiph. τῷ ἐλλιμένιον utitur. Kühn.

⁷⁰ ὁ δοῦναι πρὶν &c.] Vide an ὁ abundet, itaque versus legendus: ἐλλιμένιον δοῦναι, πρὶν εἰσβῆναι, σ. δ. Seb.

ὁ δοῦναι πρὶν &c.] Articulus ὁ delendus non est, quod pace conjectura amici nostri dixerim. alioqui enim, ni fallor, versus ab initio non consistet pleno pede. pyrrhichius enim dactylum sequitur in hoc versuario. Jung.

ὁ δοῦναι &c.] Delevi stellulam: & quidem de articulo ὁ non delendo bene adnotat Jungermannus, quod tamen & Salmastius voluit.

⁷¹ Εἰσβῆναι] Id est, antequam navem conscendat. Demosth. Μιδιάνα ἔμει εἰσθε τριηραρχήσιν, ἑμῆς δὲ οὐκ ἔμβησθε: ὁ αὐτὸ δοῦναι delet Salm. Kühn.

singularum exactio-
nism partēs, nomen
constituitur. Tum & παραγώγιον, vecti-
galis nomen: si oportet in defensionem
communis usus aliquem citare, a Philip-
pide in Enavigante dictum: Ut parago-
gum posthac conferas, exigam. * Ipsum
vero opus, vectigalis perfolutio. Et ve-
ctigal perfolvere, verbum: Et exigere,
telonia exigere, petere, colligere. Et
quod ab his solvitur, teloniorum notatio.
Quod vero notatum non est, notatione om-
missum. Et ut Aristophanes in Multiformi,
Ellimenistam agis, aut decimatorem? Te-
lonii pensio. Telonium pendere, depone-
re, perfolvere, reddere, numerare, ex-
olvere, conferre. Et telonium debitum,
constitutum. & magis affectato verbo, so-
levne, pro constituto dices. Quod autem
legibus non est constitutum, immune. Et
res ipsa, immunitas. * Et non homo so-
lum immunis dicitur; sed & portus, in
quo nihil excigitur. Et publicanum vi-
tuperans dices: gravis, molestus, an-
gens, prædans, deprædans, deglubens:

τῆς ἑκάσταχαῦ εἰσπραξέως, τὸ ὄνομα ἤπου δὲ
καὶ 72 παραγώγιον τέλους ἔνομα; εἰ δὲ πρὸς ἀ-
πολογία τῆς καινῆς χρήσεως παρέχεσθαι, τὸ ἐν
τῇ 73 φιλιππίδου συνεκπλεύσει εἰρημένον, ὅταν
ἐξῆς παραγώγιον ἀν ἐκφέρεις, εἰσπραξώμεθα.
* Τὸ δὲ πρᾶγμα, 74 τελωνία, τελωνεῖν τὸ βῆ- 31
μα, 75 καὶ εἰσπράττειν, τέλη πρᾶττειν, ἀπαί-
τειν, ἐκλέγειν καὶ τὸ τελούμενον 76 παρ' αὐτῶν,
τελῶν ἀπογραφῆ; τὸ δὲ μὴ 77 ἀπογραφῆν, 78 ἀ-
ναπόγραφον καὶ ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Πολυεῖδαι,
Ἑλλιμενίζεις, ἢ δεκατεύεις; καταβολὴ τέλους,
τέλος καταβαλεῖν; καταθεῖναι; διαλύσαι, ἀ-
ποδοῦναι, ἀπαριθμῆσαι, ἀποτίσαι; εἰσενέγ-
κειν καὶ τὸ ὑπεύθυνον 79 τέλους, 80 ὑποτελεῖς καὶ
Φιλοτιμούμενος τάχα καὶ ἐντελεῖς; καὶ 81 ἐπι-
τελεῖς ἐρεῖς τὸ δὲ 82 ἀνυπεύθυνον, ἀτελεῖς καὶ τὸ
πρᾶγμα, ἀτέλεια * καὶ οὐ μόνον ἀνθρώπος 32
ἀτέλης, ἀλλὰ καὶ λιμὴν, ὅπου μὴδὲν εἰσπράτ-
τεται. 83 Καὶ κακίζων μὲν τελῶν, εἴποις ἀν,
βαρὺς, φορτικὸς, 84 ἀγῶν, ληστῶν, ληϊζόμενος,

72 Παραγώγιον] Videtur vectigal fuisse, quod ex-
igebatur a mercatoribus peregrinis ob merces ex-
oticas importandi licentiam, aliaque exportandi.
KÜHN.

73 Φιλιππ. Συνεκπλεύσει] Athen. lib. XV. fol. 700.
Φιλιππίδης Συμπλεύσαι. SEB.

Φιλιππ. Συνεκπλεύσει] Athenaus laudat hunc Co-
miciam in Συμπλεύσαις ut titulus fuerit Συμπλεύσαι
vel Συνεκπλεύσαι, simul navigantes vel naves vel fec-
minæ, vel in genere Συνοδούσαι. comites itineris, uti
Συμπλους apud Hesych. est Συνοδούσαι. versum Philip-
pidis ita constituerem.

— ὅταν ἐξῆς
Παραγώγιον ἀν ἐκφέρεις εἰσπραξώμεθα.

— quando dein
Portorium ob ea, qua exegeris, exigam. KÜHN.

Φιλιππ. Συνεκπλεύσει] Athenaus Συμπλεύσαις vo-
care hoc drama adnotavit Casaubonus notter XV. A-
then. 18. JUNG.

74 Τελωνία] Vectigalis perfolutio, Interpret. malim:
conduatio, exactio vectigalis, Τελωνεῖν certe est publi-
canum agere, conducere vectigal, & exigere, non ut
iterum Interpret. vectigal perfolvere. C. A. τελωνία καὶ
τελωνεῖν. Demosthen. Mediana τελωνία & πεντηκοστῆν
conjungit. KÜHN.

75 Καὶ εἰσπράττειν, τέλη, πρᾶττειν &c. JUNG.

76 Παρ' αὐτῶν] Αὐτῶν non habet, quo referatur,
ideoque malim παρὰ πάντων, quod solvitur a πάντις;
vectigalis scriptura: posses & simpliciter scripturam
dicere, uti vectigal pro pecore pascente in prato pu-
blico scriptura solet appellari: redderes etiam mer-
cium professio, uti τενος in Gloss. ἀπογραφῆ οὐσίας.
KÜHN.

77 Ἀπογραφῆν] MS. διαπογραφῆν. SEB.

78 Ἀναπόγραφον] Improfessum, merces scilicet,
quas non professus est Dominus: καὶ ὡς Α', absunt a C.
A. usque ad δεκατέυεις. KÜHN.

79 Τέλος] C. A. melius τέλος, quod vectigali ob-
noxium est, ὑποτελεῖς. KÜHN.

Τέλος] Pro τέλος, non dubito emendare τέλους: non
enim τέλος dicitur ὑπεύθυνον sed τέλους ὑπεύθυνον ali-

quid; supra lib. VIII. 157. Ipse Pollux: ὁ δὲ ὑποτελεῖς,
καὶ ὑπεύθυνος τελῶν. JUNG.

Τέλος] Τέλος cum Jungermannio mialui, quam cum
Κύβητιο nostro τέλει, quod illud ad literam accedat
proprius.

80 Καὶ φιλοτιμούμενος.] C. A. φιλοτ. τάχα ἐντε-
λεῖς ὑποτελεῖς ἐρεῖς, si velis affectatius ἴσθαι ὑποτελεῖς,
posset dici etiam ἐντελεῖς, μηκέ vel μηκέτιστον, vecti-
galis obnoxium. KÜHN.

Καὶ φιλοτιμούμενος.] Hic post φιλοτιμούμενος dele-
punctum, quod sensum turbat. JUNG.

ὑποτελεῖς, κ. φιλοτιμούμενος. τ. &c.] A vitiosa di-
stinctione laborat hic locus, cui ex mente Junger-
manni medelam tetuli. ὑπεύθυνον vero de ὑποτελεῖ ἀ-
pud Hesychium habes, ubi ὑπόφορος, exponit ὑπεύ-
θυνος.

81 ὑποτελεῖς] MS. καὶ ἐπιτελεῖς. SEB.

ὑποτελεῖς] Bene vero & MS. Seberii habet ἐπιτελεῖς
hic alias ὑποτελεῖς bis poneretur. Totum locum ita-
que hic scribe sis: καὶ τὸ ὑπεύθυνον τέλους, ὑποτελεῖς,
καὶ φιλοτιμούμενος τάχα καὶ ἐντελεῖς, καὶ ἐπιτελεῖς ἐρεῖς
sic loqui amat, ut & statim Segm. 33. φιλοτιμουμί-
να δὲ ἔστιν εἶπειν. Ideo vero ista notat ut adfectata,
omissisque supra VIII. 156. ἐντελεῖς, inquam, & ἐπιτε-
λεῖς, quod ea potius a τέλος quatenus finem & abso-
lutionem operis significat, descendant, quam a τέλος
quum vectigal denotat. De ἀτελεία, quæ sequitur, No-
ber quoque supra VIII. 156. JUNG.

82 Ἀνυπεύθυνον] Quod eximium est a vectigali, ἀ-
τελεῖς, immune &c. καὶ οὐ μόνον ἀνθρώπος &c. ita C.
A. KÜHN.

83 Καὶ κακίζων &c.] MS. κακίζων δὲ τῶν τελ. SEB.
καὶ κακίζων &c.] C. A. καὶ ἄγῶν τελῶν εἴποις
ἀν &c. KÜHN.

84 Ἀγῶν] C. V. ἀγῶν, male: collum obnoxium
non solventibus vectigal. KÜHN.

Ἀγῶν] Id vero verbi eleganter usurpatur de du-
ris & inhumanis creditoribus, qui oborto quasi col-
lo, & tanquam strangulantes ad solvenda debita de-
bitores urgent suos: est in Aristophan. haud raro, &
τὸ βίαιον τῆς ἀπαιτήσεως significari notat Scholiastes:
Basil. Homil. II. in Pf. 14. εἰν ἰδὸν σιαυτὸν κατα-
κρύψης, ἐφέστηκε τῇ αὐλαίᾳ, (creditor) καὶ θυροκροστῆ
&c. ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἀγῶν. Eodem jure hoc verbi

³⁵ παρεκλέγων, θαλάττης ἀγριώτερος, χειμῶνος βιαίτερος, καταδύων τοὺς καταχθέντας, ἀπάνθρωπος, ³⁶ ἐπαχθής, ἀπληστος, ἀμέτρος, αἰσχροκερδής, βίαιος, ἀποπνύγων, πιέζων, λωποδυτῶν, ἀποδύων, ἀρπάζων, ἀφαιρούμενος, παραιοπραττῶν, ἰταμὸς, ἀναίσχυντος, ³⁷ ἀπρηθριακῶς, δυσχερής, ἀνήμερος, ἀγριος, ἄξενος, θηριώδης, ἔρμα, ³⁸ πέτρα πρόβολος, ναυάγιον, ³⁹ θηρίον ἀμικτον· καὶ ὅσα ἐν ταῖς συνήθευς ³⁰ λοιδορίαις ἔχεις· Φιλοτιμουμένω δὲ ἔξοστιν εἰπεῖν, ³¹ Σαλμυδησοῦς, Καφηρεὺς, καὶ ὅσα ἐν θαλάττῃ δύσμικτα καὶ ἄξενα χωρία. Εἰ δ' ἐπαινεῖς τελώνην, εἰποις ἂν, ἐνομος, εὐξενος, δίκαιος, ³² ἐνδοτέρω τοῦ νόμου, ³³ πρῶτερος τοῦ λίαν ἀκριβοῦς, ³⁴ κρείττων τοῦ βίου, εἰδῶς αἰδεῖσθαι,

mari asperior, tempestate violentior, submergens appellentes. Inhumanus, difficilis, inexplebilis, immodicus, turpis lucrif studiosus, violentus, suffocans, ferrens, graffans, demergens, rapiens, auferens, extorquens, temerarius, impudens, impudicus, ingratus, immanfuetus, saevus, inhospitalis, ferinus: cautes, petra prominens, naufragium, immitis bellua. & quaecunque in Morum vituperio habes. Affectatori autem dicendum est, Salmidyfus, Caphareus. & quaecunque alia in mari sunt inaccessibila, & horrenda loca. Si vero publicanum laudaveris, dices: legitimus, hospitalis, justus, legis observantior, mansuetior praeda, integrior conditione sua, pudere sciens,

utaris de publicano, qui hominem exiit, ac solendis vestigalibus crudeliter instat ac inhumanam: sic certe mox ἀποπνύγων de τελώνη quocum dicitur, quamvis Atticos praefere existimet ἀγχιον *Thotm* τῷ πηγυει· sed vero promiscue utraque usurpata reperio verba. ita apud *Julianum* in *Misero*. ὁ δῆμος πηγόμενος ἐπὶ τῶν πλεουσίων sed non hoc agimus praecipue. *Codex Falckenburgii* mox omisit videtur θαλάττης ἀγριώτερος, χειμῶνος βιαίτερος, quod ista interferat paulo post ante ἄξενος, θηριώδης &c.

85 *Παρεκλέγων*] C. V. παρεκλέγων, qui praeter consuetudinem aliquid non sanam commodum furtim exigit. παραιοπραττῶν paulo post. KÜHN.

86 *Ἐπαχθής*] Absit cum sequentibus usque ad ἔρμα a C. A. KÜHN.

87 *Ἀπρηθριακῶς*] Scribe ἀπρηθριακῶς. Inde ἀπρηθριακῶς. JUNG.

Ἀπρηθριακῶς] Placuit *Jungermannii* scriptio, ἀπρηθριακῶς, quapropter in textum retuli: ἀπρηθριακῶς, qui optinet ἀρπάζων *rudorem*: eleganter *Gloza*: ἀπρηθριακῶς, ἀρπάζων.

88 *Πέτρα πρόβολος*] MS. πρόβολος πέτρα· etiam abfque inciso. Sed *Hesych.* προβάλοι, λίθων & ante, πρόβολος inter alia ei ὁ εἰς τὴν θάλασσαν προβεβλημένος λίθος. SEB.

Πέτρα πρόβολος] Placuit & mihi interjungere commate ista, πέτρα, πρόβολος· quod idem gaudeo & amico nostro placuille. *Hesychius*, πρόβολοι, λίθων & quae postea *Seberus* indicavit. *Suidas*: πρόβολοι, προβεβλημένοι εἰς θάλασσαν πέτραι· καὶ πρόβολοι, αἱ εἰς θάλασσαν προκείμεναι πέτραι, καὶ οἷον ἀκταί τινος. *Δημοσθένης* *Φιλαπικαῖος*. *Etymologicum* τὸ μέγαν· πρόβολοι, αἱ εἰς θάλασσαν ἐγκείμεναι πέτραι ὄξεια. vid. & *Buda Comm.* Graec. ling. Ceterum ultima, καὶ πρόβολοι &c. exscriptit *Suidas* ex *Harrocratio*. JUNG.

Πέτρα πρόβολος] *Etymolog.* Πρόβολοι αἱ εἰς θάλασσαν ἐγκείμεναι πέτραι ὄξεια· & malo non interjecto commate conjungas πέτρα πρόβολος, quam utraque dividat: in conjunctis enim, me quidem iudice, hoc loco plus est elegantiae: & subjicit concinne ναυάγιον, quippe si quae naves in istas prominulas in mare petras inciderent, naufragium haud dubium patiebantur.

89 *Θηρίον*] Post omittis interjectis est in C. A. εἰ δ' ἐπαινεῖς εὐξενος, praemittitur autem titulus: ἔκαστος τελέου. KÜHN.

90 *Λαιδορίας*] Editio *Flor.* λαιδορίας. JUNG.

91 *Σαλμυδησοῦς*] *Salm.* Σαλμυδησοῦς. KÜHN.

Σαλμυδησοῦς] Scribe Σαλμυδησοῦς, vel Σαλμυδησοῦς. *Hesych.* Σαλμυδησοῦς, αἰγυλιὰς περὶ τὸν Εὐξείνου πόντον. *Sterphanus* de Urbibus: Σαλμυδησοῦς, κόλπος τοῦ πόντου. Depingit hunc infestum nautis locum *Strabo* lib. VII. ἔστι δ' οὗτος (Σαλμυδησοῦς) ἔρημος αἰγυλιὰς, καὶ

λυθῶδες, ἀλίμνος, ἀνακτιπυμῖνος πολὺς πρὸς τοὺς Βορέας, σταδίω ἴσον ἰτακασίαν, μήχρῃ Κνωπίων τὸ μήχρῃ πρὸς δὲ οἱ ἐκπίπτουσι ἐπὶ τῶν Ἀστών διαρκέζονται τῶν ἐπιχειρήτων, Θρακίον ἴθιους. *Aeschylus Prometheus*. ἰσομύτη.

Τραχίαια πότου Σαλμυδησοῦς γνάθος Ἐχθροῦτος αὐτῆσι, μητρὶα ἴσων.

Ubi *Scholias*: γνάθος, ὡς πολέμου στόμα, διὰ τὸ πᾶν τὸ εἰς αὐτὴν ἐπιπίπτει καταναλισκῶν. Alterum apud *Pollucem* Καφηρεὺς, satis notum vel ex Latinis Poëris, apud quos ille *Caphareus* famosus satis Graecorum naufragio a Troja redeuntium: ideo *Ovidio* *improbitus*, & *dauns* dictus. JUNG.

Σαλμυδησοῦς] Restitui *Jungermannium* sequutus *Σαλμυδησοῦς* & confirmant abunde adducta ab eo loca: meminit & *Etymologicus*, ac praeter eum *Apollonius Rhodius* ejusque *Scholias*.

92 *Ἐνδοτέρω τοῦ νόμου*] MS. ἰδοτέρω τοῦ. SEB.

Ἐνδοτέρω τοῦ νόμου] MSS. ἰδοτέρω τοῦ νόμου qui *intra legem* constituti se continet, nec aliquid ulterius exigit, imo minus, quam leges volebant. KÜHN.

Ἐνδοτέρω τοῦ νόμου, πρ. τ. λ. ἀκριβοῦς] Videtur legendum ἀκριβοῦς. Sed nihilominus me turbat, quod a casu recto hic in alia discedat vulgarus, quem itaque non possum non suspectum habere. MS. *Seberus* ἰδοτέρω habet, ut ipse indicat, quod periude est: fuerit vero ὁ ἰδοτέρω τοῦ νόμου, credo, qui se *intra legem praescripta continet*. JUNG.

Ἐνδοτέρω τοῦ ν. πρῶτερον τ. λ. α.] Restitui cum *Kühnio* auctoribus MSS. ἰδοτέρω τοῦ νόμου, πρῶτερος τοῦ λίαν ἀκριβοῦς, neque opus fuerit cum *Jungermannio* ἀκριβοῦς legisse.

93 *Πρῶτερος &c.*] C. A. πρῶτερος τοῦ λίαν ἀκριβοῦς. C. V. ultimum quidem affert, sed construit cum proximo κρείττων, & εἰδῶς cum τοῦ βίου. KÜHN.

94 *Κρείττων τοῦ βίου*] *Κρείττων* τοῦ βίου est, qui *lucrum non amat*, nisi quis malit, τοῦ βιαίου κρείττων, qui *violentiam omnem aspernatur*, & *procul habet*. KÜHN.

Κρείττων τοῦ βίου] Et quis vero hic κρείττων τοῦ βίου ego ingenue fateor me nescire. Et conjectari itaque lubet, si forte legendum sit, & *Pollux* scripserit, κρείττων τοῦ βιαίου· qui opponatur βιαίω ante, ut statim εἰδῶς αἰδεῖσθαι, opponitur τῷ ἀπρηθριακῶτι dicendum aliquid, ne nihil dicam: quamvis libentius tacitus audirem, immo cum applausu exciperem doctissimorum & eruditissimorum virorum sententias. JUNG.

Κρείττων τοῦ βίου] Et vero in hac phrasi habuisse *Jungermannium* nostrum non est quod miremur, qui acute reponit βιαίου, facilisque fuit ista corruptela: at tamen quid si vulgaratam lectionem ita exponamus:

consolator nauticæ molestiæ, in quem quis spem collocet, ad quem quis lubenter appellat. Sed telonia accipere dices, emere & conducere. * & Principes elocare telonia, vendere, proclamare, mercede locare. Partes portu circa portum, signum, agger, emporium. Et ut Hyperides dicit, Grus, ubi onera extrahunt. Et Ἀρτοδείγμα dictum,

παρμυθούμενος τὴν τοῦ πλοῦ δυσχέρειαν εἰς ὃν ἂν τις ἀναπαύσαιο, ὡς τις ἂν ἠδέως ὕποπροσρμύσαιο. Τὸ μὲν τοι τὰ τέλη ὕπο παραλαμβάνειν, εἰ ποῖς ἂν ὕπριασθαι, καὶ μισθώσασθαι. * 98 καὶ 34 τοὺς ἄρχοντας, ἐκδίδουσι τὰ τέλη, πιπράσκειν, καὶ κηρύττειν, καὶ ἀπομισθοῦν. 99 τὰ δὲ περὶ τοὺς λιμένας μέρη, 100 δείγμα, ἡ χῶμα, ἐμπόριον καὶ ὡς Ἰπερίδης φησιν, ἡ ἐξαιρέσις, ὅπου τὰ φορτία ἐξαιρεῖται. ὡς περ καὶ τὸ δείγμα,

vita sua ratione melior: κρίτων τοῦ τῶν τελευτῶν βίου, quod aut intelligere licet de vite ratione, quam publicani inhonestam plerumque, ac hominibus invidiam instituant, aut etiam de ipsa publicanorum natione; ita enim eleganter bios de hominum genere ab aliis diverso usurpari solet, sicuti apud *Heliodorum* lib. I. βίος ληστῶν, *Intrositum natio*: διὸ καὶ σφίσι ἐπ' αὐτὴν (λίμνην) ὁ τοιοῦτος βίος sed alii forsitan meliora.

95 Προσρμύσαιο.] C. A. προσκομίζασαιτο, quod non prateriterim vulgato. Kühn.

96 Παραλαμβάνειν] C. A. παραλαβῆν &c. redimere, conducere. Kühn.

97 Πρίασθαι] MS. πριάσθαι. Seb.

98 Καὶ τοὺς ἀρχ.] C. A. τοὺς δὲ ἀρχοντας ἡ. τ. τ. π. κηρύττειν ἀπομισθοῦν. Kühn.

καὶ τοὺς ἄρχοντας, &c.] Id Athenis *Coletarium* erat officium, ut docuit *Pollux* noster libro superiori Segm. 99. & vide quæ dixi ad eisdem libri Segm. 132. ubi de ἑλλημίν.

99 τὰ δὲ περὶ τοὺς λιμένας μ.] MS. τῶν δὲ περὶ τοὺς λ. Seb.

τὰ δὲ περὶ τοὺς λιμένας μ.] C. A. χῶμα ἐμπόριον ἐξαιρέσις &c. vid. *Etymologicum*. *Thucyd.* lib. VIII. διακοδόμησαν δὲ καὶ στοῶν ἥπιρ ἢ μεγίστη καὶ ἐγγύτατα σούτου εὐδὲς ἰχθυοῖσι ἐν τῷ Πειραιῖ, καὶ ἔρχον αὐτοὶ αὐτῆς ἐς ἢ καὶ τὸν σίτον ἐνάγκαζον πάντας τοὺς ὑπάρχοντά τε καὶ τὸν ἐπιπλέοντα ἐξαιρέσθαι καὶ ἐντεῦθεν προαιρουμένως πωλεῖν ubi indicat voluisse eos novam ἐξαιρέσιν facere in *Rhæto*, cujus potestas esset penes oligarchicos. Kühn.

100 Δείγμα] *Hesychius*: δείγμα, τόπος ἐν Ἀθήναις αὐτῶν καλοῦμενος. *Suidas*: δείγμα τόπος ἢ ἐν Πειραιῖ ἢ ἐνθα πολλοὶ συνήγοντο ξίνοι καὶ ἐλογουοῖον. &c. *Symmachus* apud *Scholiassem Aristophan.* in Ἰππῆσι ad illa ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν &c. δείγμα τόπος ἐστὶ ἐν Πειραιῖ, ἢ ἐθα πολλοὶ συνήγοντο ξίνοι καὶ πολῖται, καὶ ἐλογουοῖον. Et ἄλλως ἐν τῷ Πειραιῖ ἄπου δικάζουσιν ἐπὶ καὶ οἱ ἐμποροὶ τὰ δείγματα τῶν πωλουμένων ἐπίθεσαν. *Xenophon* lib. V. Ἐλλαν. de *Teleucis* navibus invadente *Pisatum*: ἦσαν δὲ τινες οἱ καὶ ἐκπεδήσαντες ἐς τὸ δείγμα, ἐμπόρους τί τινες καὶ ναυκλήρους ξυμπαίσαντες, ἐς τὰς ναῦς ἐσίνονκαν. *Harrocratis*: (cujus verba & excerpta in *Etymologico Magno*) δείγμα, κυρίας μὲν τὸ δικονόμιον ἀφ' ἐκείνου τῶν πωλουμένων ἢ δὲ καὶ τόπος τις ἐν τῷ Ἀθήναισι ἐμπορίῳ, εἰς ὃν τὰ δείγματα ἰκομίζετο, οὕτως ἰκαλιτο: ἐστὶ δὲ ἕθος Ἀττικόν, τὸ σημαίνειν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ τόπῳ ταῦς τόπους αὐτοῦς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ τριηραρχήματος, καὶ *Λυσίας*. Locus *Demosthenis* ἐν τῷ πρὸς πολυκλέα περὶ τοῦ ἐπιτηραρχήματος est. παραλαβῆν Δειπῶν τὴν κηδιστὴν τὸν ἱμὸν, προσέρχεται αὐτῶ ἐν τῷ δείγματι &c. extat idem ἐν τῷ πρὸς τὴν *Λακρίτου παραγραφήν* καὶ τὸ μὲν πλοῖον ἄρμυι ἐνταῦθα πλείους ἢ πέντε καὶ ἑκοσὶν ἡμέρας: οὗτοι δὲ περιπᾶσθαι ἐν τῷ δείγματι τῷ ὑμετέρῳ. Jung.

1 Χῶμα] Huc pertinere credo quod supra ait I. 122. περιρμύζων τὴν ναῦν περὶ τὸ χῶμα φησιν ὁ Δημοσθένης &c. qui locus est ex *Demosthenis* Oratione περὶ τοῦ στεφάνου τῆς τριηραρχίας: ψήφισμα, αἰτ. γὰρ ὑμῶν ποιησαμένων, δε ἂν μὴ πρὸ τῆς ἡνὲς καὶ νῆας ἐπὶ χῶμα τῆν ναῦν περιρμύζω, δήσαι καὶ δικαστήριον παραδοῦσαι,

καὶ ταῦτα κυρσάντων, ἐγὼ μὲν περιρμύζω, καὶ στεφάνον διὰ ταῦτα παρ' ὑμῶν ἔλαβον, οὗτοι δὲ οὐ καθέλωσαν. &c. unde videndum an non & supra I. 122. pro περὶ τὸ χῶμα, legendum sit ἐπὶ τὸ χῶμα. Quid fuerit vero χῶμα & *I. Ibanius* dicit in argumento modo dictæ Orationis *Demosthenicæ*: τὸ χῶμα δὲ ἦν οἰκοδόμημα ἐν τῷ λιμένι, πρὸς βλαβερῶν προσρμύσας ἰνικὰ καὶ ἀγορᾶς τὸν ναυτῶν. Meminit idem *Demosthenes* & in ea πρὸς πολυκλέα περὶ τοῦ ἐπιτηραρχήματος: ἰψηφισαθε, τὰς τε ναῦς καθέλωσι τοὺς τριηράρχους, καὶ παρακομίζων ἐπὶ τὸ χῶμα, &c. Ad quam adnotavic *H. Holsius* etiam ἐπὶ τῷ χῶματι καθέλωσι solitos fuisse trierarchos, qui se affici injuriis putarent; id ex Oratione *Ctesiphontis* cognosci. Jung.

2 Ἐξαιρέσις] Nimirum quod ibi τὰ φορτία ἐξαιρεῖται vel exponebantur, ut ipse *Pollux* addit, proflus *Attice*, qui, ut etiam ex *Harrocratone* in δείγμα modo dixi, & *Pollux* indicavit crebro, loca adpellant nomine ipsarum rerum vel negotii, quod in iis geritur; de qua re vid. & *R. Forner.* II. Rec. quodid. 23. Jung.

3 * Ἀρτοδείγμα] In vulgar. lex. e *Polluce* annotatur ἀρτοδείγμα (specimen fuisse advecti frumenti. Mercatores enim ut frumenti bonitatem probarent, emporibus ex eo confectum panem dare solitos. Quæ ex hoc loco elici posse videntur, si tanquam integer expendatur. *Henricus Stephanus*. MS. ita habet: ἐξαιρέσθαι καὶ τὸ δείγμα: διότι δείγματα τῶν φορτίων ἑκάστος ἐν αὐτῷ προτίειν: τοῦ δ'.

* Ἀρτοδείγμα] MSS. hunc versum usque ad verba ὑπὲρ τοῦ ταρίχου ita efferunt: ὡς περ καὶ τὸ δείγμα. (C. V. δειμα male.) διότι δείγμα τῶν φορτίων (C. A. δείγματα τ. φ.) ἑκάστος ἐν αὐτῷ προτίειν (C. V. προτίειν τοῦ δὲ ἐμπορίου &c.) vulgaram lectionem ita emendatam καὶ γὰρ τὸ δείγμα τούνομα ἀπὸ τοῦ δείγμα τῶν ἀγωγίμων τοῖς ἀνητιῶσι δέδοσθαι, nam ἡ δείγμα nomen ex eo, quod δείγμα mercium *empurientibus datum* sit: est apud *Hyperidem* ἐν τοῖς ὑπὲρ τοῦ ταρίχου, in de *salamento*. *Harrocr.* laudat eundem in *Κεστρίνος*, ἐν τῷ περὶ τοῦ ταρίχου & in *Παλληνίος*, Ἰπερίδης, inquit, ἐν τῷ ὑπὲρ *Χαιρηφίλου* ἀπολογία. *Oratio apologetica* pro *Charephilo* non est alia ab ea, quæ fuit pro *salamentis*. Nam *Charephilus* nobilis fuit salamentarius Athenis, cujus filios Athenienses civitate donarunt ob salamenta copiosius subvecta, *Atheniens* lib. III. c. 33. eadem postea notata vidi a *Valesio* in *Harrocr.* voce ἀκτῆ. *Salm.* ex MS. ita: ὡς περ τὸ δείγμα τοῖς ἀνητιῶσι ἀπὸ τοῦ &c. Kühn.

* Ἀρτοδείγμα] Sane ἀρτοδείγμα scribendum videtur, si vera hæc lectio, ut & doctiss. *Fornerius* loco jam dicto laudat. Certe ego tamen adsentior veram esse: nec eam agnoscat *Severi* noster *Augustinus*, quem habere dicit: ὡς περ καὶ τὸ δείγμα: διότι δείγματα τῶν φορτίων ἑκάστος ἐν αὐτῷ προτίειν. Nec τούνομα suo loco in vulgatis consistere videtur, sed collocandum magis mox ante παρ' ὑπερ. vel hic legendum, τούνομα ἀπὸ τοῦ δείγμα &c. Incidebat etiam ἀρτοδείγμα forte scribendum. Et tum etiam didoσθαι, vel didόσθαι, scribendum fuerit: sed illud malim. & quid pro ἀνητιῶσι (pro quo Edit. *Flor.* ἀνητιῶσι) an non etiam ἀνητιῶσι, vel ἀνητιῶσι legem-

τὸν ὄνομα ἀπὸ τοῦ δεῖγμα τῶν ἀγωγίμων τοῖς ἀνη-
 τῶσι δεδόσθαι, παρ' Ἰπερίδῃ ἐν τοῖς ὑπὲρ τοῦ
 ταρίχους. Τοῦ δ' ἐμπορίου μέρη, ⁴ καπηλεία,
 καὶ πορνεία, ⁵ αἰ καὶ οἰκήματα ἀν' τις εἶποι· καὶ
 τὸ πλῆθος οὐ ναυτικὸν μόνον, ὅσον ἐν τοῖς περὶ νεῶν
 ἐστὶν εἰρημένον, ἀλλ' ἐμποροὶ, καὶ κἀπηλοὶ, καὶ
 35 ὅσα ἔχεις ἐν τοῖς περὶ τὰς τέχνας. * Τὰ δὲ περὶ
 τῆς πόλεως μέρη, ⁶ τείχος· καὶ τὰ τείχους μέρη,
 αἰ τοῖς στρατιωτικῶς ⁷ ἐνέγραψα· καὶ πύ-
 λαι, καὶ πυλίδες· καὶ οἱ ἐφεστηκότες τούτοις,
 πυλωροί· ὡς οἱ ἐν τοῖς τείχεσι, τειχοφύλα-
 κες· ⁸ καὶ τὰ μέρη τῶν πυλῶν, καὶ τῶν θυρῶν,
 σανίδες, καὶ πτύχες, καὶ θαιροὶ, καὶ στροφεῖς,
 καὶ ὅσα εὐρήσεις ἐν τοῖς περὶ ⁹ οἰκιῶν· εἰσω δὲ
 παρελθόντων, τὸ μὲν σύμπαν, ¹⁰ ἐντείχιος τόπος,
 εἰσω τείχους, καὶ ἐντὸς ¹¹ τείχους· τὰ δὲ ἐνδον,
 ἀγυαὶ μὲν, κατὰ ¹² ἔσοφῶντα, καὶ καθ' ¹³ ὀ-
 μηρον· ἀφ' ὧν, ἡ εὐρυάγυια ὀμήρω πεποιηται,
 36 καὶ ἀπόλλων ¹⁴ ἀγυιεύς. * ταῦτα δὲ καὶ ἀμφο-
 δά ἐστὶν εὐρεῖν κεκλημένα, εὐ παρ' Ἀριστοφάνει
 μόνον, εἰπόντι ἐν ¹⁵ Θεσμοφοριαζούσαις, ἀμφο-
 δὸν ἐχρῆν αὐτῷ τεθεῖσθαι τὸν ὄνομα· ἀλλὰ καὶ παρ'
 Ἰπερίδῃ ἐν τῷ περὶ ἀντιδόσεως ¹⁶ πρὸς Πασικλέα,
 τὴν οἰκίαν τὴν μεγάλην, τὴν Καβρίου καλουμένην,

signum dare venalium vectoribus, apud
 Hyperidem in Salfamentis. Sed emporii
 partes, tabernæ, lupanaria, quæ & for-
 nices vocaveris. Et multitudo non nau-
 tica modo, quæ in Nauticis recitata est;
 sed & Mercatores, Caupones, & quæ-
 cunque in Tractatu de Artibus habes.
 * Porro partes circa urbem sunt, mu- 35
 rus, & muri partes, quæ Militaribus ad-
 scripta sunt. Tum & portæ, & portu-
 læ: & astantes hisce, janitores: quemad-
 modum muris moeniorum, custodes. Et
 portarum, januarumque partes, tabu-
 læ, valvæ, vertebræ, cardines, & quæ-
 cunque in Tractatu de Domibus invenies.
 Ingressis vero omne illud dicitur, po-
 moerium, intra muros, intra moenia:
 interius autem, Plateæ, secundum Xen-
 ophontem, & Homerum. Unde La-
 tas plateas habens, Homerus formavit:
 & Apollo Ἀγυιεύς. * Hæc autem & 36
 bivia nominata esse invenies, non ap-
 pud Aristophanem modo dicentem in
 Thesmophoriazulis, Bivium huic oport-
 tebat indere nomen: Sed & apud Hy-
 peridem De Retributione Ad Pasiclem,
 Domum magnam, Chabrii dictam,

dum? ita omnia hic mendis scaterere videntur: nosque
 MSS. prodere non in loco. Orationes Hyperidis vero
 ἐπὶ τοῦ ταρίχους, vel potius περὶ ταρίχους, ut semper
 apud Harpocrationem citantur, plures fuisse, discimus
 ex eodem Harpocratione: qui in ἀφίσι τὴν ὑπέραν, ait:
 Ἰπερίδης ἐν τῷ περὶ τοῦ ταρίχους πρώτῳ. Idem Lexico-
 graphus in καταχειροτομία etiam ita laudat, παρ' Ἰπε-
 ρίδῃ ἐν τῷ ὑπὲρ Χαίρεφίλου περὶ τοῦ ταρίχους. JUNG.

Καὶ * ἀρτοδείγμα, ἀπὸ τοῦ τούνομα δ. &c.] Em-
 endavi hæc ad Kühnii mentem, qui ita, ut textus ha-
 bet, ad oram Codicis sui posuerat: Idem mox ἀνη-
 τῶσι δεδόσθαι, pro quo male vulgo, ἀνητῶσι δι-
 δόσθαι.

4 Καπηλεία, καὶ πορνεία, &c.] C. A. πορνεία καὶ
 οἰκήματα τὰ δὲ τῆς π. κ. &c. Attici Scriptores per
 εὐφημίαν carcerem & lupanar οἰκήμα vocare solent.
 KÜHN.

5 Οἰκήματα] Et id auctoritate Æschini contra
 Timarch. & jam olim Harpocratio in οἰκήμα adnota-
 vit. JUNG.

6 Τείχος.] C. A. τείχους δὲ πύλαι κ. π. οἱ ἐφιστ.
 π. π. Gloss. Veterum habent, πυλωροὶ & πυλωροί.
 KÜHN.

7 Ἐνέγραψε.] Quis? sed mendum est. Scribe ἐν-
 γραψα. ait Pollux se inseruisse hæc rebus bellicis:
 nempe supra libr. I. cap. 10. quod στρατιωτικὰ δ-
 νόματα tractat, ut titema 21. περὶ μερῶν τείχους est.
 JUNG.

Ἐνέγραψε.] Ἐνέγραψα emendavit Kühnius.

8 Καὶ τὰ μέρη τῶν πυλῶν] MS. π. α. καὶ τῶν.
 SEB.

Καὶ τὰ μέρη τῶν πυλῶν] C. A. α. καὶ τῶν θυρῶν, σα-
 νίδες, πτύχες, θαιροί, στροφεῖς εἰσὶν δὲ παρελθόνται &c.
 KÜHN.

9 Οἰκιῶν.] Lib. I. cap. 8. tm. 2. JUNG.

10 Ροματίου] Ἐντείχιος τόπος, locus manibus in-
 clusus seu conclusus, aut muro circumdatus. Quo nomine
 cum τὸ σύμπαν Pollucis nominetur, dubito an recte
 romærium veteratur: licet Hieron. Magini ita hinc ei-

ter miscell. III, 13. Livio romatium magis circa mu-
 rum locus, lib. I. c. 28. Plutarcho κομηρίον, οἶον ἔπι-
 σθεν τείχους, ἢ μετὰ τείχους, quasi post vel pone ma-
 nia in Vit. Romuli fol. 16. SEB. 2.

11 Τείχους.] C. A. ἐντὸς τειχῶν quod confirmat C.
 V. Kühn.

12 ἔσοφῶντα] C. A. ταῦτα δὲ κ. α. ἴσται κ. κ. α.
 καὶ κῶμαι· ὅθεν καὶ κ. (Gl. ἀμφοδα, compta) itaque ab-
 sunt a C. A. interjecta omnia Segm. seq. Kühn.

ἔσοφῶντα] Xenophontis locus Pædiæ II. adfertur:
 ἐπὶ δὲ κατισήσε τὴν ἀγυίαν τὴν πρὸς τὸ βασιλείου φέ-
 ρουσαν στενωπῶν οὖσαν ἢ ἐπὶ μετώπου πάντας ἴσται.
 JUNG.

13 Ὀμηρον.] Homerus sæpe: uno loco exempli cau-
 sa locum dabimus:

Δύσειτό τ' ἠλίος, σκιάτωτό τε πάσαι ἀγυαί.

De εὐρυάγυια dixit jam supra Segm. 19. JUNG.

14 Ἀγυιεύς.] Σιδάα ἐν Ἀγυαί· καὶ αὐτὸς θεός,
 (Ἀγυιεύς) Φερικράτης Κραπατάλλοι· ὡ δὲ σκοπὸς Ἀγυιεύ,
 ταῦτα σὺ μέμνησόμευ. Euripides Phœnissis, ubi Poly-
 nices. καὶ σὺ φοῖβ' ἀναξ' Ἀγυιεύ, καὶ μέλαθρα χείρι-
 τε. Ubi Scholiastes: ἐν τοῖς προπυλαίοις καὶ εἰρήμασιν
 ἰδρῶμένῳ· ὅτι τὸν Ἀγυία πρὸ πυλῶν ἵστασαν· κίαν δὲ οὐ-
 τος ἦν εἰς ὄξυ λήγων. Aristophanes Σφηξί,

ὦ δέσποτ' ἀναξ', γέγον' Ἀγυιεύ τοιμοῦ προθύρου
 πρὸς πύλας &c. ubi vide Schol. veterem, e quo sua
 descripsit Σιδάα: adde & Harpocrationem. vid. &
 Menesium Auctario Philologico cap. 2. ubi a Plauto
 appellari Vicinum Apollinem docet. JUNG.

Ἀγυιεύς.] Meminit Clemens Protr. καὶ τὸν Ἀγυιεύ
 θυρωρὸν ἵστασται· & Horat. Levis Agycium lib. IV. Od.
 6. ad quem locum videndi Scholiasta.

15 Θεσμοφοριαζούσαις] Aristophanis versiculum in
 hodiernis Thesmophoriazulis non extare puto: fuerat
 fors in alteris. JUNG.

16 Πρὸς Πασικλέα] Videtur eadem cum Oratione
 Hyperidis, quod apud Harpocrationem in ἑκδία & συμ-
 μορία laudatur κατὰ Πασικλέους. JUNG.

& bivium. Hæc & vici vocantur. Unde Vicinos vocamus, prope nos habitantes, & Vicinas. Aristophanes enim, aut in fabulis, aut in Centauro inquit: In vicis cauponariis delusum. & in Lyfistrate: 37 Præterquam quod Vicinus. * Ion vero in Phœnicie manifestus,

Sed ὁ ἴων καὶ τοῦτο vicini dicitur.

Videtur mihi & comus, a vico nomen duxisse. & encomium, pro victoria cantatum. Vicinos autem, contiguos, cohabitantes, adhabitantes, adhabitatores. Forfan autem & prope agentes, & fores habentes proximas. Eupolis vero in Adulatoribus, etiam Convicinum dixit. In his vero vias frequen-

καὶ τὸ ἄμφωδον 17 καλοῖτο δ' ἂν καὶ 18 κῶμαι, ταῦτα ὄθεν καὶ κωμήτας τοὺς γείτονας, καὶ 19 κωμητίδας ὠνόμαζον. 20 Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν μὲν Δράμασιν, ἢ 21 ἐν Κενταύρῳ ἔφη, Ἐν κωμητίσι καπηλοῖς 22 τ' ἐπίχαρτον ἐν δὲ Λυσιστράτῃ, Πλὴν εἴ γε μὴ κωμήτης. 23 Ἴων δὲ ἐν Φοίνικι σαφέστερον, 37

23 Ἄλλ' ὦ θυρέτρων τῶν δὲ κωμηταί θεοί.

Δοκεῖ δέ μοι καὶ ὁ 24 κῶμος, ἀπὸ ταύτης ὠνομασθαι τῆς κώμης. καὶ τὸ 25 ἐγκώμιον ἐπὶ ταῖς νίκαις ἐπαδόμενον. Τοὺς μὲν δὲ γείτονας, καὶ προσοίκους, καὶ συνοίκους, καὶ 26 παροικοῦντας, καὶ προσοικοῦντας. τάχα δὲ καὶ παροίκους, καὶ 27 ἀγχιθύρους. 28 Εὐπολις δὲ ἐν κόλαξι, καὶ συμπαροίκους εἴρηκεν. Ἐπὶ δὲ τούτοις, τὰς μὲν 29 εὐρυτέ-

17 Καλοῖτο δ' ἂν] MS. καλοῖτο. SRB.

Καλοῖτο δ' ἂν] C. V. καλοῖτο a C. A. hæc absunt, ut modo dictum est. post κῶμαι in eodem sequitur, ὄθεν καὶ κωμήτας τοὺς γείτονας καὶ κωμητίδας ὠ. C. V. κωμήτας & κωμητίδας male: in *Gil.* κωμηταί Castellani κωμητῆς παραπλήσιον. ἢ ἐπὶ κώμας ἀγοσα. vid. *Aristot.* lib. I. *Polit.* cap. 2. de κώμῃ. Kühn.

18 Κῶμαι, ταῦτα.] *Hesychius*: κωμήτης, γείτων. κῶμαι γὰρ τὰ ἄμφωδα. eadem & *Suidam* in κωμηταί & in κωμήτας ait, κωμήτας οἱ παλαιὸι τοὺς ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἄμφωδου καὶ τόπου ἴλεγον. JUNG.

Κῶμαι] Eandem hujus vocis notionem monstrat quoque *Etymologus* in ἐγκώμιον κώμας γὰρ ἴλεγον οἱ παλαιὸι τοὺς στυγροὺς καὶ τὰ ἄμφωδα. Sed aliter *Aristoteles* de *Politica*, qui de *Peloponnesiis*: οὗτοι μὲν γὰρ κώμας τὰς περιουσίας φασί. & adnota mihi hic vocem περιουσίας *Pollucis* hoc loco intractam: in *Glossis* περιουσία exponitur *territorium*.

19 Κωμητίδας] Malim κωμητίδας, & μοχ κωμητίσι, ut & supra *Segm.* 11. κωμητίσι, quamvis & eo loco sit κωμητίς: dixi ibi, ubi quoque ex *Suida* attuli versum *Aristophanis*, quem & noster hic citat e *Lyfistrata*, ubi certe κωμητίσι legendum, ut statim dicam. JUNG.

Κωμητίδας] Superius cum *Jungermanno* de mutatio hujus vocis accentu dictum a nobis, eumque hic sequimur, ut & mox κωμητίσι, pro vulgato κωμητίσι.

20 Ἀριστοφάνης &c.] Absunt hæc quidem usque ad *Θιοί* a C. A. *Aristoph.* ita acciperem, ἐν κωμητίσι καπηλοῖς τ' ἰ. in vicinis cauponariisque amabilem. nec aliter legerat *Salm.* Kühn.

21 Ἡ' ἐν Κενταύρῳ] *Casaub.* malit abesse ἢ, animadv. in *Athen.* II, 14. quomodo abest & VII, 24. IX, 53. X, 184. tamen alicubi in numero multitudinis Κενταύροις. SEB.

Ἡ' ἐν Κενταύρῳ] Ἐν hic abesse mavult *Casaubonus* noster VII. animadv. in *Athen.* 14. ut jam indicavit quoque *Seberus*. JUNG.

Ἐν Κενταύρῳ] Ita quoque legendum potius apud *Pollucem* VII, 24. quam Κενταύροις; non enim aliter hanc fabulam citare solent Grammatici, ut ad eum locum est observatum. Et quidem in *χρήσει* *Aristophanis* adductα *Kühnius* post καπηλοῖς interfecit τ', ac sequor omnino; sic enim melius verba coherent.

22 Ἐπίχαρτον] Hanc vocem supra improbavit III, 101. sed ad versiculum e *Lyfistrata*: quem ita emendare debes: πλὴν ἢ γ' ἰμὴ κωμητίσι ut apud *Suidam* in κωμηταί recte legitur, & in *Aristophaneo* dramate illo, ubi in ipso initio ita *Lyfistrata*:

Νῦν δ' αὖθις παρστυν ἔνταυθοι' ἔγινε,
Πλὴν ἢ γ' ἰμὴ κωμητίσι ἢ δ' ἐπίχαρται. JUNG.

23 Ἄλλ' ὦ θυρέτρ.] Prior editiones, ἀλλ' ὦ θυρέτρων, τῶν Δικαιωταί θ. SRB.

Ἄλλ' ὦ θυρέτρ.] Male antea legebatur θυρέτρων, τῶν δὲ &c. ut recte *Seberus* noster edidit, ita scribendum monuit *Clariss.* *Casaubonus* III. *Athen.* 13. ubi & *Ionis* *Phœnicis*, qui & *Capenis*, meminit. Ita enim ibi *Pulecatius* legit: Ἴων ὁ Χίος μαρτυρεῖ ἐν Φοίνικι ἢ Καίσι προ Φοινικῆ Καίσι. Invenio ego tamen & apud *Aristoph.* *Scholias.* ad *Βατραχ.* ibi: εἰδ' ἰγὼ ὄρθος ἰδίῳ βίον ἀνίρος, ταῦτο ἴωνός ἐστιν ἐκ Φοινίκης, ἢ καὶ οἴσιως ubi etiam scribendum puto, ἢ Καίσιως. Sed Φοινικῆ forte nom mutandum, idque primum nomen ejus dramaticis ita se recte habeat. Et invenio quandam Φοινικὴν *Atleonis* liliam, a qua Φοινικῆ γράμματα dicta fuerint, de qua vide *Suidam* in Φοινικῆ γράμματα meminit *Hesychius* in eadem λέξι. Nil tamen adfirmo, saltem quæ pro vulgata lectione, quæ & *Athenas* *Codicibus* niti videtur posse, mihi incidebant: quam si viri undequaque doctiss. subvertunt, ἢ μὴ συνίη ἐπικουρία. II. *Stephanns* in suo Codice quoque θυρέτρων restituerat. JUNG.

24 Κῶμος] Vid. *Festus* in *Comestatio*. ἐπὶ ταῖς νίκαις post *victoriam reportatam*, quod accinebatur ἐγκώμιον erat: dein copulæ absunt a C. A. Kühn.

25 Ἐγκώμιον] Pari modo quasi alter *Castor* suo *Pollucis* amice conjurat *Hesychius*: ἐγκώμιον, scribens, ἰδὴμου κῶμαι γὰρ τοῦ δήμου συστήματα. sic enim lege, ubi vulgo συστήματα. JUNG.

26 Παροικοῦντας, &c.] Sed ad nostrum MS. tandem, qui nova pagina incipit iterum: κούντας, καὶ προσοικοῦντας, καὶ (sic τάχα δι) παρ. καὶ ἀγχιθύρους ἰρήσι. καὶ παροίκους, vocula male repetita, nisi voluerit *συμπαροίκους* scribere. Sed ἰρήσι addendum, vel subaudiendum est. JUNG.

27 Ἀγχιθύρους.] C. A. συμπαροίκους ἐπὶ δὲ τούτοις τὰς μὴ εὐρυτέρας &c. quod ultimum affert & C. V. latiores vias &c. *Hesych.* λιωφόρος, δημοτικὴ ὄδος πλατεῖα, λαὸν φέρουσα πολλήν. &c. Kühn.

28 Εὐπ. δ' ἐν Κ. καὶ σ. εἴρηκ.] Hæc desunt in MS. JUNG.

29 Εὐρυτέρας] *Schottus* noster ait hic: forte εὐρυτέρας. Proflus εὐσυνόπως ita enim & noster MS. clare habet: quare scribe sis illud pro vulgato. *Hesychius*: λιωφόρος, δημοτικὴ ὄδος πλατεῖα, λαὸν φέρουσα πολλήν. Nulla hic εὐρυτέρας necessaria est. Et sic ex *Philone* observant, ista junctim posita, ὄδος εὐρυτεῖα καὶ λιωφόρος; lib. de *vita Moysi*. JUNG.

Εὐρυτέρας ὄδους, λιωφ.] Ita vulgo: sed cum *Kühnius* ex MSS. εὐρυτέρας restituit. Præceptum erat *Pythagora* ταῖς λιωφόροις μὴ βυδίζεσθαι ὄδοις, non ascendendum esse popularibus viis, εὐχέλνα κρηνοβατώμεν, inquit *Philon*, οὐ γὰρ ποσὶ κἀνωκτων παρηγγυεῖται ἀλλ' αἰνετόματος διὰ συμβόλου, τὸ μὴ ἴργουσι, μήτε λόγου δημοδοῖσι καὶ πι-

ρας ὁδούς, λεωφόρους· καὶ ³⁰ ἀμαξίτους ἀν κα-
38 λοῖς, καὶ ἀμαξηλάτους, καὶ ἰππηλάτους. * ³¹ τὰ
δὲ στενά, στενωπούς, καὶ ³² λαύρας, ³³ Ὀμήρου
εἰπόντος,

— ³⁴ παρ' οὐδὸν εὐσταθέος μεγάρου

Ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην. —

τάχα δ' ἀν εὐροῖς καὶ ³⁵ ῥύμην εἰρημένην, καὶ πλα-
τείαν, ὡς οἱ νῦν λέγουσι, ³⁶ φιλήμονος μὲν ἐν Πα-
νηγύρει εἰπόντος, τὴν πλατείαν σοι, μόνον ταύ-
την πεποιήκεν ὁ βασιλεὺς· φιλιππίδου δὲ ἐν φι-
λευριπιδῇ, Πόστην ³⁷ ὑφ' ὁδοῦ ὡς εἶναι παιδεί-
ριον ῥύμην τρίτην· ὁ γὰρ στενωπὸς οὗτος ἐν Ἀθήνη-
σι ἦν· καὶ Λακιάδης,

Ὄρθως γε τὴν ῥύμην ᾠδοιπορήκαμεν.

39 * Καὶ τὸ μὲν πλῆθος τῶν οἰκοδομημάτων, ³⁸ οἰκίαι,
καὶ συνοικίαι, καὶ οἰκίας περιδρομος, ³⁹ ὡς ἐν τῷ
Γῆρα Ἀριστοφάνης, Ἐπὶ τοῦ περιδρόμου στάσα

tiores, Populo tritas appellabis, currules,
regias, & equestres: * fed angustiores, an-
giportus, & vicos strictos, secundum Ho-
merum dicentem:

--- ad solum firma domus

Erat via ad vicum. ---

Forfan & ῥύμην dictam invenias. &, ut
nunc loquuntur, platea, Philemone dicen-
te in Panegyri: Plateam hanc solum tibi
condidit Rex. & Philippide in Phileuri-
pide, Quotam in via, ut puer tertiam te-
neat plateam; hoc enim angiportum Athe-
nis erat. & Laciades,

Κεῖτα transivimus vicum.

* Et ædificiorum multitudo, habitationes, 39
vicinæ. Et habitationum ambitus: ut in
Senecta Aristophanes: In ambitu cohabi-

πατημένοις χρῆσθαι. Locus est initio libri. Quod omnis
probus sit liber.

30 Ἀμαξίτους ἀν καλοῖς] MS. ἀμαξίτους. Sed He-
fych. ἀμαξίτων, ὁδὸν δημοσίον, καὶ ἀμαξίαις διαπορευτῆρ
ὁδόν. Ἀμαξίτην autem Brodanz expon. ἀμαξίαϊον An-
thol. I, 57, 14. SEB.

Ἀμαξίτους ἀν καλοῖς] MS. noster ἀμαξίτους καὶ ἀ-
μαξ. Spiritu leni, ut semper fere hæc talia; sicut &
supra III, 69. ubi eadem habes. JUNG.

31 τὰ δὲ στενά] MS. τὰς δὲ στενάς, στ. priores edi-
tiones, στενωπ. Apud Plutarchum de aud. Poët. στε-
νωπὸς ἄδου καὶ παλιῖρρα βοθῶ. fol. 10. SEB.

τὰ δὲ στενά] MSS. τὰς δὲ στενάς sc. ὁδούς. Kühn.

τὰ δὲ στενά] MS. τὰς δὲ στενάς στενωπούς &c. pro-
fus ut Seberii Annotat. & placet. eo modo quo præ-
cessit, τὰς μὲν ἐνυτῆρας ὁδούς, subjicit, τὰς δὲ στενάς.

Male antea στενωπούς legebatur, ut etiam Seberius no-
ster adnotavit. Nec tantum στενωπὸν & στενωπούς el-
lipitice dicebantur, sed στενωπὸς ὁδούς. apud Homerum

Ionice στενωπὸς ὁδός, ἴλ. ψ. & στενωπῶ ἐν ὁδῷ, ἴλ.
η. ut alii adnotant. Tatius libr. II. de Clisoph. &
Leucippe: μέσον δὲ διεῖργεν (sic MS. Thuanis, vulgo εἰρ-
γεν) στενωπὸς ὁδός ἐπὶ τὰ οἰκίματα· ἴσρα δὲ ἐν ἀρχῇ

τοῦ στενωποῦ μίκα ἐκλείετο· sic idem MS. amplissimi
Thuanis: vulgati, ἐνεκλείετο· apud quem lib. VIII. &
στενωπίον habes: καταλιπὼν γὰρ τὴν πατρίαν οἰκίαν·

ὀλίγον ἐκινῶ μισθωσάμενος στενωπίον, εἶχεν ἐν ταῦτα τὸ
οἰκεμα. JUNG.

32 λαύρας] C. V. male καύρας pro λαύρας. Kühn.

33 Ὀμήρου εἰπ.] Absunt ista a C. A. usque ad ᾠ-
δοιπορήκαμεν. Kühn.

34 Παρ' οὐδὸν εὐσταθέος μεγ.] Odyss. χ, 120. priores
editiones, ἔκτοσθε δ' ἔσταθε βεῖος μεγάρου, ἢ ὁδὸς ἐς λ.
SEB.

Παρ' οὐδὸν εὐσταθέος μεγ.] C. V. ἔκτοσθεν, quod
versus aspernatur: possit tamen esse interpretatio τοῦ
παρ' οὐδὸν. Kühn.

Παρ' οὐδὸν εὐσταθέος μεγ.] Priores editiones, quorum
corruptam lectionem emendavit doctus editor ex ipso
Homero partim sequitur & MS. noster, dum ita inci-
pit versus Homeri ἔκτοσθεν δ' εὐσταθέος μ. cetera ut Se-
berius noster edidit. totus Homeri versus, Ὀδ. χ. pri-
mus est:

Ἀκρότατον δὲ παρ' οὐδὸν εὐσταθέος μεγάρου &c.

Quærendum itaque unde illud ἔκτοσθεν subortum, ni-
mis enim longe abest. suspicari scripsum esse a Nostro
ἐν Ὀδυσσεῖα, ut aliquando solet VI, 18. JUNG.

35 Ῥύμην] Adducit hæc Nunnef. Not. ad Phryni-

chi Eclog. in ῥύμη. Phrynicchi libr. II. verba: ῥύμη·
καὶ τοῦτο οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῆς ἁρμῆς ἐτίθεισαν· οἱ δὲ
νῦν ἀμαθεῖς ἐπὶ τοῦ στενωποῦ· atque sibi Macedonicum
id videti. JUNG.

36 Φιλήμ. μὲν &c.] In MS. nostro defunt Φιλήμ.
μὲν ἐν usque ad Segm. 39. quæ a mendis libera non
præsto. JUNG.

37 Ὑφ' ὁδοῦ] Leg. ὕψηλῶν· πόστην, inquit, ὕψηλῶν
ὡς εἶδεναι παιδείριον ῥύμην τρίτην &c.

Quantam sit platea dic, puer, ut id sciam.

qui respondet,

Tertia est. —

De aliis viis Athenarum Meurf. Athen. Ast. libr. III.
c. 8. Kühn.

38 Οἰκίαι, καὶ συνοικίαι] C. A. οἰκίαι κ. συνοικίαν
οἰκίας περιδρομον περιόικιον, δὲ τι μικρὸν οἰκίδιον καὶ οἰ-
κιστικὸν εἶπε Δημοσθένης· μικρὸν οἰκίδιον in de Corcyra: ita
ille πέρας μὲν ἀπασιν ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦ βίου ὁ θάνατος
καὶ ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθύβριτας τῆρ, ubi οἰκίσκας
est cavea, adicula, tugurium: ceterum οἰκίσκην non
legitur hodie, sed οἰκίαν in Oratione adversus Olym-
podorum. Kühn.

Οἰκίαι, καὶ συνοικίαι] MS. οἰκίαν καὶ συνοικίαν, καὶ
οἰκ. & subdit sane οἰκίας περιδρομος· & συνοικίας
in versu Aristophanis. Sed ad vulgatam oppido conve-
nit hic locus, qui se mihi obtulit in Thucydidis Συγ-
γραφῇ lib. III. de Corcyra: ἐμπικρᾶσι τὰς οἰκίας τὰς
ἐν κυκλῶ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τὰς συνοικίας. Et ad MS. ta-
men non minus illud Æschini κατὰ Τιμαρχόν· λοι-
πὸν οὐδὲν, οὐκ οἰκία, οὐ συνοικία, οὐ χωρίον, οὐκ οἰκίετα
&c. MS. lectio solum vera videtur, & pater in eadem
Oratione: ὅπου μὲν γὰρ πολλοὶ μισθωσάμενοι μίαν οἰκη-
σίαν διελόμενοι ἔχουσι, συνοικίαν καλοῦμεν, ὅπου δ' εἰς εἰς
καὶ οἰκίαν. Plato lib. II. de Rep. οὕτω δὲ ἄρα παραλαμ-
βάνων ἄλλος ἄλλον ἐπ' ἄλλου, τὸν δὲ ἐπ' ἄλλου, χρεῖα
πολλῶν δέμενοι, πολλοὺς εἰς μίαν οἰκίαν ἀγείραντες κοι-
νωνοὺς τε καὶ βοηθοὺς, ταύτη τῇ συνοικίᾳ ἐθέμεθα πάλ-
ιν ὄνομα. JUNG.

39 Ὡς ἐν τῷ Γῆρα Ἀρ.] Vide supra VII, 125. SEB.

Ὡς ἐν τῷ γῆρα Ἀρ.] Defunt in MS. ὡς ἐν τῷ γ. Ἀρ.
cum verbis Comici. Quæ sequuntur usque ad καίπαιον
καὶ ἴργ. in MS. pleraque defunt, tot saltem relicti:
καὶ περιόικιον δὲ τι μικρὸν οἰκίδιον, καὶ οἰκίσκην εἶπετο Δη-
μοσθένης, τὸ μικρὸν οἰκίδιον καὶ λυσίας δὲ οἰκίριον καί-
που &c. Ceterum videtur MS. lectio καὶ περιόικιον δὲ
τι μικρὸν οἰκίδιον &c. non improbanda: quum alias περι-
όικιον etiam ipsum περιβολος significare ex Hesychio,
notum sit. Ceterum Demosthenis ex ea contra Olym-
podorum locus, in quo Pollux noster οἰκίσκην adgno-

tionis stans. Et circumhabitationucula parva, domicilium. Et Domuncula, dicit Demosthenes contra Olympiodorum, Et hic quidemprehendit pharmaca tractantes, & domunculam, ego vero accepi scutificos, & domum. Adeo ut domuncula sit domicilium parvum. Apud Lyfiam vero ad Philonem De Theocledis caede, Aedacula invenire licet. Sed in aedulam posteriorem muliebris cœtus. Fortassis & officina, & taberna. * Publica autem sunt, acropolis. quam & arcem vocaveris, & urbem. & Deos in hac existentes, castrenses, & tutelares. & posteriorem acropolis partem, posticum. Insuper acropolim, & regiam quis vocaverit, & Tyranni ædes. Præter hanc, & curia. & domus quædam urbis, ubi convivabantur, qui a publica redibant legatione, & qui ob factum aliquod frumentationis honore ornati erant, sique quis honoris causa semper alendus erat. Sacra vero sunt, templa, nemora, luci, & pinna: quæ in Sacris ante præ-

τῆς συνοικίας καὶ περιοίκιον δέ τι μικρόν, καὶ οἰκίδιον, καὶ οἰκίσκην Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀλυμπιοδώρου λέγει, καὶ οὗτος εἴλετο τοὺς Φαρμακοτρίβας, καὶ τὴν οἰκίσκην· ἐγὼ δ' ἔλαβον τοὺς σακχυφάντας, καὶ τὴν οἰκίαν ὡς εἶναι τὴν οἰκίσκην, μικρὸν οἰκίδιον. ⁴¹ ἐν δὲ τῷ Λυσίου πρὸς Φίλωνα ὑπὲρ ⁴² Θεοκλείδου Φόνου, ἔστιν εὐρεῖν οἰκάριον, ἄλλ' εἰς τὸ οἰκάριον τὸ ἔπισθε τῆς γυναικωνίτιδος. ⁴³ καὶ πον καὶ ἐργαστήριον, καὶ καταγωγαί. * Τὰ δὲ δημόσια, ⁴⁴ ἀκρόπολις ἦν καὶ ἄκραν ἂν εἴποις, καὶ πόλιν· καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ θεοὺς, ἀκράιους, καὶ ⁴⁵ πολιεῖς· καὶ τὸ κατόπιον τῆς ἀκρόπόλεως, ὀπισθοδομον· τάχα δὲ ⁴⁶ καὶ τὴν ἀκρόπολιν, καὶ βασιλείον ἂν τις εἴποι, καὶ ⁴⁷ τυραννεῖον. ⁴⁸ ἐπὶ δὲ ταύτην, πρυτανεῖον καὶ ἔστια τῆς πόλεως, παρ' ἧ ⁴⁹ ἔσιτοῦντο, οἷτε ⁵⁰ κατὰ δημοσίαν ⁵¹ πρεσβείαν ἤκοντες, καὶ οἱ διὰ ⁵² πράξιν τινα σιτήσεως ἀξιοθέντες, καὶ εἴ τις ἐκ τιμῆς ⁵³ ἀείσιτος ἦν. ⁵⁴ ἱερὰ δὲ, καὶ νεώ, καὶ ἄλση, καὶ τεμένη, καὶ ⁵⁵ ἔρηκ, ἐν τοῖς ἱεροῖς προεῖ-

scit, hodie non ira legitur, sed aliter; καὶ οὗτος εἴλετο τοὺς Φαρμακοτρίβας, καὶ τὴν οἰκίαν· ἐγὼ δ' ἔλαβον τοὺς σακχυφάντας, καὶ τὴν ἑτέραν. Nec aliter paulo antea dixerat Demosthenes: διείλον ἐγὼ δύο μερίδας· καὶ ἡ μὲν ἑτέρα ἦν μερίς ἡ οἰκία, ἐν ἧ ἔκει αὐτὸς ὁ Κόραν, καὶ τ' ἀνδράποδα οἱ σακχυφάνται ἢ δ' ἑτέρα ἦν μερίς οἰκία ἑτέρα, καὶ τ' ἀνδράποδα οἱ Φαρμακοτρίβαι. Quid itaque dicemus ad Pollucem, qui pro οἰκίαν, οἰκίσκην & pro ἑτέραν, οἰκίαν citat? Et sane doctiss. *Leopoldus* II. Emend. 3. ubi de Sacchyphantis, non veretur adfirmare apud Demosthenem perperam jam legi οἰκίαν quum οἰκίσκην cum Polluce debeat. sed hoc modo tamen & alia mutanda in Demosthene adhuc fuerint: de quibus forte amplius deliberandum. pro vulgato hæctenus σακχυφάντας etiam *H. Stephanus* in suo Codice adscripsit. an σακχυφάντας; Ceterum mox quoque Θεοκλείδου scribendum puto. JUNG.

40 Οἰκίσκην] Priores editiones οἰκίαν perperam, *Leopoldus* II, 3. SEB.

41 Ἐν δὲ τῷ Λ. &c.] MS. καὶ Λυσίας οἰκάριον εἶπε, καὶ πον καὶ ἐργαστήρια εἴρηται· καὶ κατ. SEB.

42 Ἐν δὲ τῷ Λ. &c.] C. A. Λυσίας δὲ οἰκάριον καὶ πον καὶ ἐργαστήρια κ. κ. KÜHN.

43 Θεοκλείδου] Θεοκλείδου, αὐτ Θεοκλήτου. SEB.

Θεοκλείδου] Leg. Θεοκλείδου, ut mox *Αμφικλείδου*. KÜHN.

Θεοκλείδου] Ita fuit in vulgatis; sed cum *Kühnio* Θεοκλείδου emendavi.

43 Καὶ πον καὶ ἐργ.] MS. noster prorsus ut *Severi*, καί πον καὶ ἐργαστήρια εἴρηται, καὶ καταγωγαί &c. & magis placet. JUNG.

44 Ἀκρόπολις ἦν καὶ ἄκραν &c.] C. A. ἦν καὶ εἰποις ἂν ἄκραν πόλιν &c. καὶ κατόπιον τ. α. ὀπισθοδομος &c. KÜHN.

Ἀκρόπολις ἦν καὶ ἄκραν &c.] MS. ἀκρόπολις ἦν, καὶ ἄκραν εἴποις ἂν καὶ πόλιν· rectissime quod ad ἄκραν. Et scribe: ἦν καὶ ἄκραν &c. Sic enim dicta arx Athenis, non ἄκραν. *Hesychius*: ἄκρα, ἀκρόπολις· & sic ex *Hesychio* adnotant. *Heliodorus* lib. VIII. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι διαδιδράσκοντες, ἐλυγρόν τινα τοῦ Νεῖλου καθάπερ ἄκραν ὑποδραμόντες &c. Et *Hyperides* in ea ὑπὲρ Λυκόφρονος dicit κατὰ ληψίν ἄκραν infra IX, 156. Nota autem a nostro Polluce & ipsam arcem, vocatam πόλιν. JUNG.

Ἀκρόπολις ἦν καὶ ἄκραν, &c.] Ἄκραν restituumus facile distantibus MSS.

45 Πολιεῖς.] Supra *Segm.* 26. JUNG.

46 Καὶ τὴν] Deest in MS. καὶ ante τὴν. JUNG.

47 Τυραννεῖον.] E MS. & notis *Sylburgii*. prior. edit. τυραννίον. SEB.

Τυραννίον.] C. A. εἰσὶ δὲ ἐν αὐτῇ πρυτανεῖον ἔστια τῆς πόλεως παρ' ἧ &c. σιτίσαι ἀξιοθέντες. C. V. εἰσὶ δὲ ἐν αὐτῇ sc. ἀκρόπολι. KÜHN.

Τυραννίον.] Sic nimirum emendavit *H. Stephanus* in suo Codice: quum antea ederetur τυραννίον· quum in Thefauro suo vide. JUNG.

48 Ἐπὶ δὲ ταύτην] MS. τυρ. εἰσὶ δὲ ἐν αὐτῇ πρ. SEB. Ἐπὶ δὲ ταύτην] Pro ἐπὶ &c. MS. noster, sicut *Severi*, εἰσὶ δὲ ἐν αὐτῇ, πρυτανεῖον, καὶ &c. JUNG.

49 Ἐσιτοῦντο] MS. εἰσιτοῦν. SEB.

50 Κατὰ δημοσίαν &c.] *Qui venerant publice legati aliunde scilicet, Interpr.* vertit ac si legisset, οἱ ἀπὸ &c. quamvis verum sit eos, qui a publica legatione recte bene gesta domum redierant, eodem honore affici solitos. KÜHN.

51 Πρεσβείαν] MS. πρεσβείαν· & sic emendat accentum vulgo mendosum. de hoc legatorum honore vid. & supra VIII, 138. JUNG.

52 Πράξιν τινα σιτ.] MS. πράξιν τινα σιτίσεως ἀξ. non σιτήσεως· sed & supra VIII, 140. σιτήσις in hac re. & VI, 34. quo loco MS. etiam σιτίσις per i habet. JUNG.

53 Αείσιτος] C. V. αείσιλος sine sensu. C. A. σύσιτος omisso ἦν· *Hesych.* αείσιτος, ὁ ἐφ' ἑκάστην ἡμέραν ἐν τῷ πρυτανεῖα διαιτῶν. KÜHN.

54 ἱερὰ δὲ, &c.] In MS. desunt ἱερὰ δὲ cum sequ. & illis, ιερ. πρῶτον. JUNG.

ἱερὰ δὲ, καὶ νεώ, &c.] Hæc singula, quæ superius a se dicta refert, habes I, 6. ibique *Kühnius* quid ἱερὸν fuerit, quid τέμενος, quid νεώς exponit. & I, 10. οἱ δὲ ἀνεμίμναι θεοῖς τόποι ἄλση τε καὶ τεμένη καὶ ἔρηκ, unde ἔρηκ ἱερὰ, *Septa sacra*, ut *Agobius*, quæ eadem & *Hieroclesi* ἱερὰ περίβολοι. quamvis dicto loco *Pollux* distinguere videatur ἔρκος & περίβολον· addit enim καὶ ὁ περί αὐτὰ κύκλος, περίβολος· sed utraq; voces promiscue usurpatas ex pluribus auctorum locis liquere possit.

55 ἔρηκ, ἐν τοῖς ἱεροῖς πρ.] Supra I, 10. SEB.

41 ρηται. * τὰ μὲν τοὶ ⁵⁶ ἐνηλύσια αὐτῶς ὠνομάζε-
το, εἰς ἃ κατασκήψαι βέλους ἐξ οὐρανοῦ. ⁵⁷ ὁ καὶ
ἐνοσκήψαι, καὶ ἐγκατασκήψαι, καὶ κατελ-
θεῖν ἔλεγον· καὶ τὸν Δία τὸν ἐπ' αὐτῶ, ⁵⁸ κατα-
βάτην περιερχθέντα δὲ τὰ ἐνηλύσια, ⁵⁹ ἀψου-
στα ἂν εἴποις. Πόλεως δὲ μέρη, ⁶⁰ καὶ στοαί,
καὶ δρόμοι, καὶ ⁶¹ στρατήγια, καὶ ἀρχαῖα, καὶ
γραμματεῖα, ⁶² καὶ διδασκαλεῖα, καὶ παιδα-
γωγία, ἃ καὶ Φωλεοὺς ὠνομάζον· ἐκάλουν δὲ
τὸ διδασκαλεῖον καὶ ⁶³ χορὸν, ὅποτε καὶ τὸν δι-
δάσκαλον χορηγὸν, καὶ τὸ διδάσκειν χορηγεῖν.

⁵⁶ * Ἐνηλύσια] Ex emendar. Leopardi XI, 7. prio-
res editiones, in ἠλυσία, etiam seq. SEB.

Et in ingressu quidem Sc.] Nempe quia prior. ed.
in ἠλυσία & quasi hoc fortassis ab ἐλεῖδω esset. Leo-
pardi ita vertit: *Enelysia* (id est, *bidental*) autem sic
appellabatur, in quod caesete telum incubuisset, quod
Et fulmen ignitere, fulminare Et descendere dicebant.
Et Jovem fulminis praesidem catabatem, id est, descen-
sorem. Et quia undique clausum est *bidental*, intantum
possis vocare. SEB. 2.

* Ἐνηλύσια] C. A. τὰ μίνοι ἐνηλύσια &c. *Enelysia*
vocantur &c. Kühn.

* Ἐνηλύσια] MS. ἐνηλύσια & mox etiam mendose
ὠνομάζετο. Leopardi versionem hujus loci habes in e-
jus Emendationibus lib. XI. cap. 7. ubi recte ait in-
terpretem hic plane delirare. Veram autem lectionem
ἐνηλύσια (pro qua antea vulgati bis in ἠλυσία hic men-
dose praeferebant) habet & Turnebus XXV. advers. 14.
JUNG.

* Ἐνηλύσια] Stellulam, quae fuit ante ἐνηλύσια in
editione Seberi, delevi. Variè autem hanc vocem a
Grammaticis fuisse expositam liquet ex *Hesychio*,
Suida, & *Etymologo*, qui posterior Διὶ Καταβάτην,
Ἰονὶ *Fulminatῶν* τὰ ἐνηλύσια fuisse sacra refert, di-
ctaque praeterea ἄδωτα & ἄβατα, siquidem ad ista lo-
ca, quae Ἰονὶ ignis reddiderat pura, accedi nefas du-
xerint: hinc utique sepiri undique, ne cui pateret adi-
tus, *bidentalia* obtinuit, quod & *Noster* mox inquit,
cum τὰ ἐνηλύσια περιερχθέντα dici posse ἀψουστα doc-
cet, quomodo nimirum I. 9. χορὸν ἀψουστον & ἀ-
ψουστουμειον, de adyto habet, & egregie *Pausanias*
lib. V. cap. 14. Τοῦ δὲ Καταβάτου Διὸς προβιβλῆται
μὲν πανταχόθεν πρὸ τοῦ βωμοῦ φράγμα· Ἰονὶ autem
Fulminatῶν non solebat nisi in tacto fulmine loco ara
statui. Quem vero Καταβάτην analogice quidem ap-
pellat *Pollux* noster, ut plurimum Καταβάτην dixit ex
Clemente, *Aristophane*, ejusque *Scholias*, *Athana-
sio* pro Christianis, *Pausania*, aliisque pluribus constat.

⁵⁷ ὁ καὶ ἐνοσκήψαι, &c.] MS. κατασκήψαι, καὶ
κατελθ. SEB.

ὁ καὶ ἐνοσκήψαι, &c.] C. A. ἐνοσκήψαι δὲ καὶ κα-
τασκήψαι τὸ κατελθεῖν ἔ. καὶ Διὸς τὸν ἐπ' αὐτῶ (quae pra-
sidentur huius loco) καταβάτην περιερχθέντα (clausa) δὲ τὰ
ἐνηλύσια (C. V. ἐνηλύσια) ἀψουστα ἀεῖτο, quae lectio
MSStorum optima est, *πανταχόθεν* (clausa) δὲ τὰ
κατελθεῖν habet etiam C. V. Kühn.

ὁ καὶ ἐνοσκήψαι, &c.] In MS. deest ὁ· dein MS.
pro ἐγκ. & sequenti verbo habet, κατασκήψαι καὶ
κατελθεῖν, sicut & *Seberus* in suo fuisse, restatum re-
liquit. JUNG.

ὁ καὶ ἐνοσκήψαι, &c.] Mox cum *Kühnio* pro ἐγ-
κατελθεῖν ex MSS. in textum dedi κατελθεῖν toleratum
posse videtur vulgata lectio ἀψουστα ἂν εἴποις, quam &
superiori nota retineo: sed *Kühnius* ex MSS. in textum
restituit ἀψουστα ἀεῖτο, & certe praeferenda ista vide-
tur: sequor itaque. Consecrata *bidentalia* nefas fuisse
calcare *Festus* docet in *pura vestimenta*.

⁵⁸ Καταβάτην.] Pro καταβάτην legitur communi-

dicta sunt. * Et in ingressu quidem sic vo-
caverunt, in quae caelitus demittitur ful-
men: quod & incutere, ferire, & im-
mittere dixerunt. & Jovem in eo existen-
tem, Descensorem. Ambitum autem in-
gressus, intantum nominabis. Sed & ur-
bis partes sunt, porticus, stadia, prae-
toria, curiae, ludi literarii, scholae. Prae-
dagogia, quae & Φωλεὸς iustra voca-
runt. Scholam quoque Chorum nomi-
naverunt: unde, ludi magistrum
Choragum. & docere, chorum ducere.

ter καταβάτην, quando de *fulguris* locis fermo est,
vid. *Amilian.* lib. XXIII. & ibi *Valesium*: alias *Gloss.*
κεραυοβόλοι, bidental. Kühn.

Καταβάτην] MS. καταβάτην περιερχθ. & bene: sic
& supra I, 24. MS. noster auctior erat: καταβάτην,
ἔθα ἂν κεραυὸς κατερχθῶ. Et *Turnebus* XXV. ad-
vers. 14. quoque καταβάτην hic agnoscit, & Jo-
vem *Elicium* interpretatur: vide & quae supra dixi ad
lib. I. 24. JUNG.

⁵⁹ Ἀψουστα ἂν εἴποις.] MS. ἀψουστα ἀεῖτο: non
ἂν εἴποις. & profecto verior videtur scripta lectio: re-
linquebantur *intacta*; *nemo attingebat vel calcabat ea*
loca. nec enim fas, qui mos & Romanis, ut & *Turne-
bus* adnotavit loco dicto ad *Persianum* illud, *evi-
tandumque bidental*; & *Clariss. Casanboni* Comm. ad
Persis Satyræ II. & circumsepiebant etiam, unde
seruus bidental *Sidouio*, de qua re vid. *doctiss. Col-
vini* Notas ad lib. I. *Floridatum Aruleis*, illis verbis:
colliculus serpitine consecratus. ipso fere initio. JUNG.

⁶⁰ Καὶ στοαί, &c.] C. A. στοαὶ καὶ δρόμοι στρα-
τηγία κ. ἄ. γραμματεῖα κ. δ. ἃ καὶ παιδαγωγία καὶ
Φωλεῖα καὶ χορὸν ἀεῖτο τ. δ. χ. τὸ διδάσκειν χ. κ. ρ.
ο. δ. ἀλλὰ καὶ διατριβὴν τὸ διδασκαλεῖον οἱ πολλοί, καὶ
μὲν αὖτ ἀδοξα μέρη τ. π. γ. &c. Kühn.

Καὶ στοαί] Illud καὶ arguere videtur absentiam ali-
cujus voculae, quae praecessit; non enim folet *Pollux* a-
lias ista particula enumerationis suas inchoare. Mox
autem στρατήγια recte, eaque vocam ejusmodi for-
ma perulitata est: in *Glossis* est utrumque στρατηγίον
& στρατήγιον, exponiturque *praetorium*, quod Roma-
nis simpliciter aliquando de cuiusvis ducis tabernacu-
lo seu στρατηγίῳ solet in usu esse, ut apud *Justin.* II.
II. *regis praetorium*, ubi de *Xerxe* est sermo: sed de
στρατηγίῳ adfero, quae habet *Scholias* *Sophoclis* ad *A-
jac.* *Masbig.* v. 34. κυρίως δὲ τὸ στρατήγιον, ὃ τέρας ὄ-
τεος στρατηγίῳ ἀφίρεται μετὰ τῶν ἄλλων τῶν προ-
χόντων βουλευέσθαι usus fuerat *Sophocles* hac voce pro
castris militariis, idque ex Atticae linguae genio fe-
cisse inquit *Scholias*, sed tamen haec esse propriam
vocis notionem monet. Porro Athenis locus fuit *Στρα-
τήγιον* dictus, quo deliberandi causa de communi re
ὁ στρατηγὸς conveniebat: meminit *Dionysius* in *vita*
Solonis. De ἀρχαῖοις supra a nobis est dictum, & mox
παιδαγωγία accentu pravo erat.

⁶¹ Στρατήγια] MS. στρατηγία· scribendum nimi-
rum στρατηγία· Saepius dictum ejusmodi in MS. scri-
bi per ἰω & statim hic exempla habebis. & στρατη-
γίον ex *Ascbine* adnotatur nec tamen damno vulgata
στρατήγια, quae quoque in usu crebro: ut alia ta-
lia forma utraque. JUNG.

⁶² Καὶ διδασκ. καὶ παιδαγ.] Παιδαγωγία. vide su-
pra IV, 19. SEB.

Καὶ διδασκ. καὶ παιδαγ.] MS. διδασκαλία, ἃ καὶ
παιδαγωγία, καὶ Φωλ. & placet, modo διδασκαλεῖα
& παιδαγωγία scribas: ut supra etiam MS. habebat
IV, 19 & 41. JUNG.

⁶³ Χορὸν] MS. mendose χορὸν· vid. & supra III,
20. JUNG.

& maxime Dores, ut Epicharmus in Ulyffe Transfuga: * in Harpagis vero, Choragium, pro schola dixit. Si itaque forte scholam, διατριβὴν quoque multorum more dicere velis, vide ne te illud apud Aeschinum torqueat, & honoratum in Puerorum διατριβῇ, Conversatione. Est & lex quadam Attica, actionis contra philosophantes, cujus Sophocles Amphiclidis Sunicus meminit, in quo quadam contra hos praefatus: induxisti non licere cuicumque Sophistarum scholam instituire. * Insuper non ignobiles civitatis partes sunt, gymnasia, & bal-

καὶ μάλιστα οἱ Δωριεῖς, ὡς ἐπίχαρμος ἐν Ὀδυσσεὶ αὐτομολῶ. * ἐν δὲ Ἄρπαγαῖς, χορηγεῖον τὸ διδασκαλεῖον ἀνόμασεν. εἰ μὲν τοι τὸ διδασκαλεῖον καὶ διατριβὴν κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χρῆσιν ἐθέλεις καλεῖν, ὅρα μὴ σε βιάζηται καὶ τὸ παρ' Αἰσχίνῃ, καὶ σκεμνυμένον ἐν τῇ τῶν μειρακίων διατριβῇ ἔστι δὲ καὶ νόμος Ἀττικὸς κατὰ τῶν φιλοσοφούντων γραφεῖς, ὃν Σοφοκλῆς Ἡμφικλείδου Σουνιεὺς εἶπεν, ἐν ᾧ τίνα κατὰ αὐτῶν προειπῶν, ἐπήγαγε μὴ ἐξεῖναι μηδενὶ τῶν σοφιστῶν διατριβὴν κατασκευάσασθαι. * καὶ μὲν οὐκ ἄδοξα μέρη τῆς πόλεως γυμνάσια, καὶ βαλάν-

64 Καὶ μάλιστα οἱ Δωριεῖς, &c.] MS. Δωρ. ἀλλὰ καὶ διατριβὴν ὡς οἱ πολλοὶ τὸ διδασκαλεῖον καὶ μὲν οὐκ ἀδ. SED.

Καὶ μάλιστα οἱ Δωριεῖς, &c.] Post Δωριεῖς usque ad καὶ μὲν οὐκ ἄδοξα &c. pleraque desunt omnia in MS. & saltem haec habentur, quod perinde fere & in MS. Sed et: ἄλλα καὶ διατριβὴν ὡς οἱ πολλοὶ τὸ διδασκαλεῖον καὶ μὲν οὐκ ἀδ. Epicharmi vero Ulysses fugitivum adducit & Aethenae lib. III. ut noster Casaubonus monuit III. animadv. c. 33. sed in vulgatis reliquis quadam adhuc mendae reliquae. JUNO.

Καὶ μάλιστα οἱ Δωριεῖς, &c.] Dorum itaque proprium fuerit, cum χορηγὸς & χορηγεῖν de magistro, ejusque dicuntur officio, & χορηγεῖον de schola: & mihi quidem de ratione nominis sollicito, in mentem opportune venit fuisse moris olim, ex atario reipublicae pecunias sustentandis scholis suppedirari solitas: commode utique tum dicas rempublicam χορηγεῖν, sumptus scholis impendere, & χορηγεῖα, loca, in quorum usum τὰ κοινὰ χορηγεῖ hinc itaque porro χορηγεῖν dixit popellus, qui scholis praesidebat, & is cum officio fungitur χορηγεῖ. Numme vero potius Dores appellasse censeamus turbam puerorum, qui magistris operam dabant, χορὸν; unde χορηγὸς, qui illorum habet curam, & χορηγεῖον, in quem conveniunt locus: quicquid sit, istam vocis notionem notavit quoque Hesychius: χορηγὸς, διδασκαλὸς, & huc spectat quod est apud eundem: χορηγίον, διδασκαλεῖον, καὶ βομὸς τις &c. quamvis ista mihi de vitio aliquando uice forsitan immerito fuisse suspecta non distitcar, siquidem putarem in unam male confusas, quae separatae fuerant olim, binas voces; scribendum nimirum: χορηγεῖον, διδασκαλεῖον ἢ χορηγίον, βομὸς τις: neque fuerit forte aliena plane haec emendatio; & considerabit rem attentius eruditus lector. Inquit postmodum Pollux scholam appellari quoque posse διατριβὴν κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χρῆσιν: & ita est certe; nam frequentius recentior aetas voce διατριβῇ hac in notione est usa, quam illa antiquior ac vere Attica: occurrit ita in Philostrati Sophistis, & apud Lucianum ποῦστιν ἡ διατριβή; Etymologus in σοφιστῆς. Sophistas suo tempore didicos inquit τοὺς διατριβῶν προϊστάμενους, σχολαίῳν πραξίδες, ὑπομαγίστρος, & Idem. Φροντιστήριον, διατριβή, ἢ κοινοτήριον, ὅπερ Ἀττικοὶ σκεμνίον καλοῦσι: neque tamen vocis usus ab Atticis ablutit, qui locum rei, quae in isto exercetur loco, nomine solet insignire.

65 Σκεμνυμένον] Locus est in Oratione Aeschini contra Timarchum: ἄλλ' ὑπολάβω ὅρα εἰσεληλυθότα ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου οἰκᾶσι καὶ σκεμνυμένον ἐπὶ τῇ τῶν μειρακίων διατριβῇ καὶ διεξίοντα ὡς εἰ τὸ πρᾶγμα ὑφείλετο τῶν δικαστῶν, sed existimate vos videre illum (Demosthenem) a judicio domum venientem & se in adolescentulicium ludo jactantem, dum puerum quum bene casum judicibus clam sublatum. KÜHN.

Σκεμνυμένον] Scribendum est σκεμνυμένον ἐπὶ τῇ &c.

JULII POLLUCIS.

Locus est in ea κατὰ Τιμαρχου longius paullo à sine vide ad lucem loci Aeschini, qui haec de Demosthene dicit & Casaubonus postum Comm. ad Theophr. Charact. περί ἀρετῆς. JUNO.

Σκεμνυμένον] Reposui in textu, prout ex ipso Aeschine reponendum Commentatores nostri docuerunt, σκεμνυμένον. Hesychium vide in σκεμνυμένον.

66 Ἐν ᾧ τίνα &c.] Ita puto scribendum: εἶπεν, ἐν (non initiali E in ἐν magis, quasi hic esset legis principium) ᾧ τ. π. α. προειπῶν, ἐπήγαγε, μὴ ἐξεῖναι &c. praediculis nimirum quibusdam, vel praefatus quadam ille Amphiclide filius Sophocles Sunicus, subjecit, Non licere &c. nec aliter noster Casaub. XIII. Ath. 9. quod gaudeo, ubi hujus Sophocles quoque mentio. Videtur & σχολὴν vocasse hoc ipsum ille legislator, de quo totam historiam en tibi adscribo ex Laertii lib. V. in Theophrasto. ὑπῆνταν τὴν εἰς διατριβὴν (nota hoc tibi & Laertium uti pro schola vel διδασκαλεῖον) αὐτοῦ (Theophrasti) μαθητῶν πρὸς δισχίλιους: & post: τοιοῦτος δὲ ἂν, ὅμως ἀπέδημπε πρὸς ὀλίγον καὶ οὗτος καὶ πάντες οἱ λοιποὶ φιλόσοφοι. Σοφοκλῆος τοῦ Ἡμφικλείδου νόμον εἰσενεγκόντος, μηδὲνα τῶν φιλοσόφων σχολῆς ἀφηγείσθαι, ἀν μὴ τῇ βουλή καὶ τῷ δήμῳ δέξῃ: εἰ δὲ μὴ, θάνατον εἶναι τῆν ζημίαν: ἀλλὰ αὐτὸς ἰπαιῆλθον εἰς νότα. Φιλίλλωνος τὸν Σοφοκλῆα γραψαμένου παρανόμου, ὅτι καὶ τὸν νόμον μὲν ἄκυρον ἐποίησαν Ἀθηναῖοι, τὸν δὲ Σοφοκλῆα πάντα ταλάντοις ἐζημίωσαν, καθόδῃ τε τοῖς φιλοσόφοις ἐψηφίσαντο &c. JUNO.

Ἐν ᾧ &c.] Minorem litteram, quod jubet Jungermannus & jure, reposui; non enim ipsa legis verba hic incipiunt: tum vero ἐπήγαγε emendavi, & sive Falckenbergii Codex, in quo est ἐπήγαγε.

67 Ἐπήγαγε] Leg. ἐπήγαγε superaddidit, adduxit Sophocles scilicet: Laertius in vita Theophr. ἀπέδημπε πρὸς ὀλίγον καὶ οὗτος καὶ πάντες οἱ λοιποὶ φιλόσοφοι, Σοφοκλῆος τοῦ Ἡμφικλείδου νόμον εἰσενεγκόντος μηδὲνα τῶν φιλοσόφων σχολῆς ἀφηγείσθαι, ἀν μὴ τῇ βουλή καὶ τῷ δήμῳ δέξῃ: εἰ δὲ μὴ, θάνατον εἶναι τῆν ζημίαν: ἀλλὰ αὐτὸς ἰπαιῆλθον εἰς νότα. Φιλίλλωνος (leg. Φιλίλλωνος) τὸν Σοφοκλῆα γραψαμένου παρανόμου, ὅτι καὶ τὸν νόμον μὲν ἄκυρον ἐποίησαν Ἀθηναῖοι, τὸν δὲ Σοφοκλῆα πάντα ταλάντοις ἐζημίωσαν. KÜHN.

68 Μέρη τῆς πόλεως] MS. πόλειαι μέρη γυμν. sine τῆς: deinde ita MS. καὶ βαλάντια καὶ πυριατήρια: omissis ceteris quae intercedunt in vulgatis, sed in vulgatis prox male una voce ἐδήμοις. Scribendum enim distinxit ἐν δήμοις, cujus fabulae Noster & supra meminit saepius, & hinc etiam Casaubonus noster III. Ath. 23. Locus vero ipse Poeta, ὅτι τὸ πυριατήριον μὴ μνησθὲν videtur, sed ista libros integrioris possent, qui medeantur. JUNO.

69 Βαλάντια.] C. A. πυριατήρια ἀπὸ εὐστῆρια ὡς ἂ Πλάτων ὡς Ξενοφῶν οἱ λουτροῖς. C. V. Πλάτων τὰ ἀποδυτήρια: locus est in Lyfide: οἱ δὲ τιτεῖ τοῦ ἀποδυτηρίου ἐν γυνίκα πρῖνταξον ἀστραγάλοις παμπύλλοις ἐν Φορμίσκῳ τιτῶν προαιμύνοι. Cicerone rectius vocat ἀποδυ-

6 M

νεῖα ἴσως δὲ καὶ ⁷⁰ πυριατήρια, Εὐπόλιδος εἰπόν-
τος ἐν Δήμοις, ὅτι τὸ πυριατήριον καὶ δὴ καὶ τὸ
παρὰ Πλάτωνι ἀποδυτήριον καὶ τὸ παρὰ Ξενο-
φῶντι ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ, λουτρῶνες ἐφ' οἷς
καὶ παλαιστραὶ, καὶ ⁷¹ δρόμοι ζυστοί. Ξενοφῶν
δὲ καὶ χωρὶς τοῦ δρόμου, τῷ ζυστῷ κεχρησθαι
δοκεῖ ἐν τῷ Οἰκονομικῷ εἰπῶν, ⁷² ἢ εἰ ἐν τῷ ζυστῷ
⁷³ περιπατοῖν. ⁷⁴ εἴρηται δὲ καὶ ἐν τῷ Ἀριστείου
Ὀρφεῖ,

Ἦν μοι παλαιστρα, καὶ δρόμος ζυστὸς πέλας.
44 * ⁷⁵ Προσαριθμητέον δὲ τοῖς δημοσίοις ⁷⁶ θέατρον,
καὶ ⁷⁷ θεάτρου μέρος πρὸς τοῖς ⁷⁸ προειρημένοις κερ-
κίδα, ὡς ἐστὶν εὐρεῖν ἐν ⁷⁹ Ἀλέξειδος Γυναικο-
κρατίᾳ,

Ἐνταῦθα περὶ τὴν ἰσχάτην δεῖ κερκίδα
Ἰμαῖς καθίζουσας θεωρεῖν, ὡς Ξένας.

Ἐπὶ θεάτρῳ δὲ, καὶ στάδιον, ἰππό-

terium, πυριατήρια *Interpr.* coquinae, si *assam cellam*
in balneo vel *Laconicum* aut *Sudatorium* licet dicere
coquiam. Kühn.

⁷⁰ Πυριατήρια] MS. noster ita post πυριατήρια καὶ
ὡς ο Πλάτων, τὰ ἀποδυτήρια καὶ ὡς Ξενοφῶν, οἱ λου-
τρῶνες ἐφ' οἷς &c. sed ἀποδυτήριον, singulari. in lo-
co *Platonis* est, quem infra *Noster* profert *Segm.*
101. ubi indicabo. Observeo & apud philosophum ini-
tio fere *Euthydemis*: κατὰ θεὸν γὰρ τινα ἔτυχον καθή-
μιους ἐνταῦθα ὑπερ σὺ με εἶδες, ἐν τῷ ἀποδυτήριῳ, μέ-
νης καὶ ἤδη ἐν τῷ ἔγχρῳ ἀναστῆναι. &c. *Xenophonius* lo-
cus, ut & *H Sierb.* hic adnotavit, supra quoque fuit
laudatus VII, 167. Est autem ille locus, ubi quoque
ἀποδυτήρια habes, nominato libro *Atheniensium Rep.*
ὃ δὲ δημῶς αὐτὸς ἀντ' οἰκονομῆται ἰδίᾳ παλαιστρας πολ-
λαί, ἀποδυτήρια, λουτρῶνας. JUNG.

Πυριατήρια, &c.] Testis huic voci adducitur *Euro-
lis* ἰδιόμοις, pro quo textus habet ἐν Δήμοις, & no-
ta est satis *Eupolidis* illa fabula: in ipsius *Eupolidis* ver-
bis melius forsitan pro ὅτι legas ὅθι vel ὅπου: certe
alterutrum aequè bene sensui sufficere: sed sumus tan-
tum conjectores.

⁷¹ Δρόμοι ζυστοί.] *Salms.* d. ζυστος: *cynicula strata
arena*, *cella porticus*, in quibus *Asbleta* se exercebant
hyemis tempore, vid. *Salmas.* *exerc.* *Plinian.* Kühn.
Δρόμοι ζυστοί.] Videndus est ad *Terullianus Pallium*
Cl. Salmasius. *Hesychio* & *Erymologo* ζυστὸς exponitur
ἀνεμίσιος ἀθληταῖς τόπος. *Xenophonius* postea locum ad
MS. fidem & *Jungermannii* mentem emaculavi: mu-
taverat accentum *Kuhnius* ζυστῶν in ζύστῳ, sed mihi
illius mutationis non constat ratio. De *Aristia*, ex
quo δρόμοι ζυστὸν mox *Pollux* adfert, commodior erit
alibi dicendi locus.

⁷² Εἰ ἐν τῷ ζ.] C. V. ἢ εἰ. Kühn.

Εἰ ἐν τῷ ζ.] MS. ἢ εἰ ἐν τῷ ζυστῷ ubi iterum MS.
nostri bonitatem dilaudare vellem, qui ne quidem unam
particulam amisit, quominus *Pollucis* lectionem reser-
varet, nisi tamen in ultimo verbo peccasset. Ita
enim scribendum hæc apud *Pollucem*: ἢ εἰ ἐν τῷ ζυ-
στῷ περιπατοῖν: sunt verba *Ischomachi* apud *Xenopho-
nem* laudato a *Polluce* libro: ἐν δὲ μηδὲν ἀναγκαῖον ἢ
κατὰ πόλιν, αἰτ, τὸν μὲν ἰππὸν ὁ παῖς προάγει εἰς ἀ-
γρὸν, ἐγὼ δὲ περιπατῶ χειρῶμαι τῇ εἰς ἀγρὸν ὁδῷ, ἴσως
ἀμεινον, ὡ *Σακράτης*, ἢ εἰ ἐν τῷ ζυστῷ περιπατοῖν.
JUNG.

⁷³ Περιπατοῖν.] In C. A. textu fuit περιπατεῖν,
quod dein mutatum in περιπατοῖν ab alia manu.
Kühn.

⁷⁴ Ἀριστεῖ.] *Aristea*, vel *Aristia*. SEB. 2.

nea. & fortassis coquinae quoque, Eu-
polide dicente in *Populis*, ut coquinam.
Tum & illud *Platonis*, *Spoliarium*. Et
apud *Xenophontem* in *Atheniensium* Re-
publica, *Balneæ*, ad hæc palestræ, &
stadium arena. *Xenophon* vero, sine
stadio *Arenam* dicere videtur, in *Oeco-
nomico* dicens: Si in arena obambula-
rent. Et in *Aristei Orpheo* dictum est:

Erant mihi palastra, & stadium prope.

* Publicis quoque adnumerandum est
theatrum. Et theatri pars, præter præ-
dictas, ostium: ut in *Alexis Gynæcra-
tia* invenire licet.

Hic nos juxta ostium confidentes

Secu peregrinas spectare oportet.

Præter theatrum quoque sunt, stadium, equo-

Εἴρηται δὲ καὶ &c.] Absunt in C. A. εἴρηται &c.
utque ad θέατρον καὶ. Kühn.

Εἴρηται δὲ καὶ &c.] Desunt in MS. εἴρ. δὲ κ. ε. σ.
Ἀρ. Ο' cum versu Ροῦτæ. *Aristian* alias in MS. quo-
que supra esse dixi VII, 36. JUNG.

⁷⁵ Προσαριθμητέον] Etiam desunt in MS. προσαρ.
δ. τ. δημ. & deinde ita est: ἐπὶ δὲ θέατρον &c. ut est
in *Seberis* nostri, sicut & mox εἰρημίσιος in nostro MS.
quoque. Alias partes theatri sane supra explicavit lib.
IV. c. 19. tm. 2. JUNG.

⁷⁶ Θεάτρον] MS. ἐπὶ δὲ θέατρον καὶ. SEB.

⁷⁷ Θεάτρου μέρος] C. A. ἴσως δὲ θέατρον μέρος πρὸς
ταῖς εἰρημίσιος κερκίς ὡς ἐστὶν εὐρεῖν: cætera omittit ut-
que ad ξένας: versus *Alexidis* ita constituerem:

Ἐνταῦθα περὶ τὴν δι δεῖ τὴν κερκίδα

Ἰμαῖς καθίζουσας θεωρεῖν ὡς ξένας.

Hic oportet circa cuneum theatri

Vos sedere, vos spectare ut peregrinæ. Kühn.

⁷⁸ Προειρημίσιος] MS. εἰρημίσιος. SEB.

⁷⁹ Ἀλέξειδος Γυναικοκρατία] *Gynæcocratia*. *Cassau-
bonus* in *Athen.* libro tertio, capite trigésimo quinto.
SE.

Ἀλέξειδος Γυναικοκρατία] Male *Athen.* *Gynæcokra-
tia* lib. III. c. 35. C. V. primum versum ita legit:
ἐνταῦθα περὶ τὴν ἰσχάτην δεῖ κερκίδα. Kühn.

Ἀλέξειδος Γυναικοκρατία] MS. ὡς ἐστὶν σ. ε. Α'. Γυ-
ναικοκρατίας male. *Gynæcocratia* imperio mulieris
interpretatur *Cassaub.* III. *Athen.* 35. cui *Gynæcokra-
tia* ut apud *Athenæum* *Alexis* citatur, suspectum est.
Talem epigraphen esse ait & *Uxorium* idem clarissi-
mus virorum *Notis* in *Capitolinis Gordianis* non lou-
ge ab initio. De κερκίδι autem in theatro vid. *Buleng.*
lib. I. de Theatro c. 24. & adposite ad hunc locum *Cas-
saubonum* nostrum ad *Charact. Theophrasti* περὶ ἀρισ-
τίας. Verum locus *Comici* vulgo mutilus est, quod
egregie indicat MS. habens τὴν ἰσχάτην δεῖ κ. quam-
vis non recte post ἰμαῖς omittat MS. Inde dicitis &
plures κερκίδας fuisse, non unam saltem, quod viri
docti excutiant amplius. & supra enim *Noster* IV, 123.
κερκίδες inter partes theatri habet. Nos cum MS. ita
omnia hic restituere jubemus: Ἀλ. *Gynæcocratia*,

Ἐνταῦθα περὶ τὴν ἰσχάτην δεῖ κερκίδα

Ἰμαῖς καθίζουσας θεωρεῖν ὡς ξένας. JUNG.

Ἀλέξειδος Γυναικοκρατία, &c.] In *Alexidis* versu sup-
plevi ex MS. ἰσχάτην, quam vocem sensus postulat:
& colligere hinc licet in extrema sedisse cavea hospites
atque advenas. Verba vero non coherere animad-

rum cursui destinatus locus, Cantorum domus, curia, forum, pratorium, regia aula, regia porticus, regium tribunal. Cenforum domus, ubi Cenfores conveniunt. κληρωτήριον, ubi forte eligentes. Tum & armamentaria erant, ubi arma servabantur. Et thesauri, pennis, ubi pecunia, & frumenta. * In Menandri Eunucho, & Granaria, quæ Siculi Rhogogon nominaverunt, quod nomen extat in Epicharmi Bufiride. Sed & Pompejum nimirum domicilium fuerit publicum, Demosthene ad Phormionem de Mutuo dicente, Et illis quidem in Pompejo emetita. Erat etiam domicilium publicum, carcer, ergastulum, custo-

δρομον, ἀδείον, βουλευτήριον, ἀγορὰν, δικαστήριον, βασιλείον αὐλήν, βασιλείον στοάν, βασιλείον δικαστήριον, λογιστήριον, ἵνα λογισταὶ συνεκάθίζον. κληρωτήριον, ἵνα οἱ κληρωταὶ ἀλλὰ μὴν καὶ ὀπλοθῆκαι ἦσαν, ἵνα τὰ ὄπλα ἀπέκειντο καὶ θησαυροὶ, καὶ ταμειῶν, ἵνα τὰ χρήματα, καὶ οἱ πυροὶ * ἐν δὲ Μενάνδρου Εὐνούχῳ, καὶ σιτοβολία. ταῦτα δὲ ῥογούς Σικελιάται ἀνόμαζον. καὶ ἔστι τούνομα ἐν Ἐπιχάρμου Βουσίριδι. ἢ που δὲ καὶ Πομπείον εἶη ἀν οἶκημα κοινόν, Δημοσθένους εἰπόντος ἐν τῷ πρὸς Φορμίωνα περὶ δανείου, καὶ ταῦτα ἴστε ἐν τῷ Πομπείῳ διαμετρούμενα. Ἦν δὲ τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων καὶ εἰρκτῆ, καὶ δεσμωντήριον,

verterat Falckenburgius quoque: adscripserat itaque de post tñ.

80 Ἀγορὰ] MS. ἀγορὰν, δικαστήρια, βασιλείον στοάς & supra mentio VIII, 86. JUNG.

Ἀγορὰ] Reposui ex MSS. ἀγορὰν. quæ enim esset ratio. cum reliqua quæ præcedunt & sequuntur, quarto effertur casu, hoc nomen primo ponendi?

81 ἵνα λογισταὶ συνεκ.] C. A. ἵνα οἱ λογισταὶ &c. ut mox οἱ κληρωταὶ. KÜHN.

ἵνα λογισταὶ συνεκ.] MS. plenius, ἵνα οἱ λογ. σ. hujus loci hinc meminit Rhodiginus VII. antiq. lect. 6. κληρωτήριον & infra mentio X, 61. JUNG.

82 Κληρωτήριον] De κληρωτῶν magistratu, quem & Etymologus nominat superiori libro dixit, sed κληρωτήρια diversa notione occurrunt in Fædere Smyrnenf, nimitum pro tabulis, in quas civium nomina in classes seu φύλας forte distributorum referebantur: Ἐπικληρωσάτωσαν, ipsa fæderis verba pono, δι οἱ ἐξετασταὶ εἰς τὰς φύλας τὰ ἀνερχόμενα ὀνόματα πάντα, καὶ ἀναγράφωσαν εἰς τὰ κληρωτήρια καὶ ἔστω μετυσία τοῖς ἀναγραφείσιν εἰς τὰ κληρωτήρια πάντων, ἀν καὶ λοιποῖς πολιταῖς μέτεστιν. Mox vero cum Κῆνσιο ἀπίκνυτο elegantius restitui pro vulgato ἔκνυτο.

83 Ἐκνυτο.] C. A. ἀπίκνυτο, ubi recondita arma afferantur. KÜHN.

Ἐκνυτο.] MS. ἵνα τὰ ὄπλα ἀπίκνυτο καὶ δὴ καὶ θησαυροὶ &c. quæ pleniora & elegantiora. Ibidem MS. ταμειῶν, pro ταμειῶν habet. Scilicet utrumque inveniri. JUNG.

84 Καὶ οἱ πυροὶ.] MS. οἱ πυροὶ τῶν δὲ πυρῶν ταμειῶν καὶ σιτοβολιῶν εἶπε Μενάνδρος καὶ τὸ πομπείον κοινῶς Δημοσθένους ἐν τῷ Φορμίῳ εἴρηκεν ἢ δὲ τ. ΣΕΒ.

Καὶ οἱ πυροὶ.] Post πυροὶ ita MSSca: Ὀσσαντων quidem, τῶν δὲ πυρῶν τὰ ταμειῶν εἶπε Μενάνδρος, ἀ ῥογούς &c. Ἀντιγεν. melius, τῶν δὲ πυρῶν ταμειῶν καὶ σιτοβολιῶν εἶπε Μενάνδρος &c. KÜHN.

Καὶ οἱ πυροὶ.] In MS. defunt ἐν δὲ Μεν. Εὐ. JUNG.

85 Ταῦτα δὲ ῥογούς &c.] Absunt a C. A. usque ad ἦπον δὲ καὶ. KÜHN.

Ταῦτα δὲ ῥογούς &c.] MS. ita plenius: τῶν δὲ πυρῶν τὰ ταμειῶν καὶ σιτοβολιῶν εἶπε Μενάνδρος (hactenus ita quoque MS. Seberus, omisso pariter titulo fabulæ) ἀ ῥογούς Σικελ. ἀνομ. H. Stephanus in suo Codice adnotavit: σιτοβολιῶν Ἡελχ. sine μισθῶν νομίμῃ ἐν ῥογού. Sane MS. σιτοβολιῶν, non minus bonum existimo, quam σιτοβολία, quum & alia talia ad utrumque modum reperiantur. σιτοβολιῶν quoque apud Suidam habes, & χρῆσιν additam nescio e quo auctore: Ἡελχίμῃς etiam: ῥογού, ἕρος σιτικοῖ, σιτοβολιῶν: & σιτοβολιῶν, ἕρος: ubi horrea adscripsit illi, ἕρος Sylburgius. JUNG.

86 Καὶ ἦ τ. εἰ. Β. Βυφίριδις γενο Ἐπιχάρμι memi-

nit Atheniens quoque, ut adnotavit Casaubonus postea X. animadv. c. 1. JUNG.

87 Ἦ που δὲ καὶ πομπείον] C. A. πομπείον δὲ εἶη ἐν οἱ. κ. ὡς Δημοσθένους εἴρηκεν ἐν τῷ Φορμίῳ: cætera defunt. KÜHN.

Ἦ που δὲ καὶ πομπείον] MS. καὶ πομπείον δὲ οἶκημα ὀμιλλίς ἦπου & εἶη ἀν. JUNG.

88 Δημοσθένους εἰπόντος] MS. κοινόν, ὡς Δημοσθένους ἐν τ. πρ. Φορμίῳ εἴρηκεν ὀμιλλίς περὶ δανείου, & verbis oratoris. Inscripção ejus orationis hodie est: Δημοσθένους ὁ πρὸς Φορμίωνα ὑπὲρ δανείου λόγος: ut etiam notiter Seberus adnotavit. Locus ipse in vulgatis mutilus & mendosus est, & emenda, καὶ ταῦτα πάντες ἴστε ἐν τ. π. διαμετρούμενοι: ita enim profus, nec aliter in ea oratione legitur paullo a fine longius, apud Nostrem male ταῦτα δὲ coaluerunt ex vocibus præterea mutilis, ut cuius jam patet. sed & διαμετρούμενα cum Polluce potius legendum apud Demosthenem putat Casaubonus ὁ πάνυ Notis ad Latinitatem in Socratis vita, ubi de Πομπείῳ eum videas. διαμετρούμενα itaque hic retineamus, & Demostheni quoque forte restituamus; totus locus enim est: ὅτε δὲ ὁ σῖτος ἐπιτιμήθη πρότερον, καὶ ἔγιντο ἑκατὰ δραχμῶν, εἰσαγαγόντες πλείους ἢ μύριους μεδίμνους πυρῶν, διμετρήσαμεν ἡμῖν τῆς καθοστηκυίας τιμῆς πέντε δραχμῶν τὸν μεδίμνον καὶ ταῦτα πάντες ἴστε ἐν τῷ Πομπείῳ διαμετρούμενοι: ubi Nostrius: Et hac omnes nostis, cum in Pompejo vobis dimensis simus. quod verba Demosthenis ista vix mihi indicent, nisi διαμετρούμενα legam. JUNG.

89 Περὶ δανείου] Prior editiones δανίου. Apud Demosth. autem inscripção habet ὑπὲρ δαν. ΣΕΒ.

Περὶ δανείου] In ipsis oratoris verbis ex Demosthene immutavimus quædam, nimirum pro καὶ ταῦτα δὲ ἐν τῷ π. &c. καὶ ταῦτα ἴστι: cur enim malam lectionem sine sensu retineamus, cum melior alia ex ipso Demosthene supponi possit: vocula vero πάντες, quam Demosthenes habet, a Polluce videtur ommissa, quod haud raro accidit; certe in vulgata lectione nulla ejus sunt vestigia. Nec prætereundum duco, & hanc emendationem attulisse Meursium de Athen. Att. lib. I. cap. 2.

90 Ἦ δὲ τῶν δημοσίων &c.] C. A. ἦ δὲ τ. δ. καὶ εἰρκτῆ ὁ καὶ δεσμωντήριον οἶκημα καὶ ἄργυρα ὡ. Ἰ. ἔλεγον: Ἡελχ. Γοργύρα, ὑπόνομος δὲ οὐ τὰ ὕδατα ὑπέξειν leg. ὑπέξει: cuniculus per quem elabebatur aqua, cloacas dixere Romani: in istis aqua destitutis malfici demittebantur apud Iones, uti apud alios in metalli fodinas, in metallis. Syracusarum λιθοτομίαι Atheniensium captivitate nobilitate sunt apud Thucyd. lib. VII. in fine. Herodotus lib. III. ἐν γοργύρῃ εἶδοντο διακνήφας διὰ τῆς γοργύρας. KÜHN.

Ἦ δὲ τῶν δημοσίων &c.] Pro ἦ δὲ MS. ἦ δὲ. JUNG.

91 Εἰρκτῆ] MS. εἰρκτῆ, ὁ καὶ δεσμωντ. bene, ni fallor. sic & supra VIII, 72. εἰρκτῆ, οἶκημα &c.

οἶκημα, ⁹² καὶ γοργύρα, ὡς Ἴωνες ἔλεγον. Ἰστέον δὲ, ὅτι οὐ μόνον τὸ δεσμοκτήριον, ⁹³ οἶκημα παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ἐστὶν εἰρημένον, μῆδὲ τὸ

diæ domus. Et Gorgyra, ut dicunt Iones. Notandum vero, quod non carcer modo, apud Atticos Οἶκημα dictus est, neque

non spiritu denso. εἰρητὴ enim παρὰ τὸ ἔργον, τὸ κλύω ut ait *Etymologicus*: licet ibi per aspiratum notetur, ut & fere alibi auctorum. εἰρητὴ tamen & *Suidas*, & εἰρημός: sed de hac re non certabo cuiquam. **JUNG.**

92 Καὶ γοργύρα] MS. οἶκ. καὶ ὡς οἱ Ἴωνες γοργύρα ἔλεγον: omiffis mox ἰστίον δὲ subijciamus & reliqua usque ad τῶν δὲ πόλεως μερῶν &c. quantum & quomodo in nostro MS. exstat, petinde credo ac in *Seberi Augustino*. ita itaque & *Noster* post ἔλεγον: οὐ μόνον δὲ τὸ δεσμοκτήριον, οἶκημα λέγουσιν οἱ Ἀττικοί, ἀλλὰ καὶ τὸ πορείον, καὶ δὴ καὶ ἀπλῶς τὸ οἰκήσιμον: ὡς Πλάτων καὶ *Θουκυδίδης* φαίνονται χρώμενοι: τῶν δὲ πόλεως μ. &c. nunc vulgata illustrabimus, & si qua opus emendabimus. Primum γοργύρα, vel γόργυρα, ut MS. *noster*, & editio *Florentina*, & *Suidas* MS. etiam *H. Stephani*, & excusus, ubi tamen *Sylburgius* emendat γοργύρα: & sane ita apud *Harrocrasione* est, unde descripsit *Suidas*. Apud *Etymologum* etiam est γόργυρον: inde ἴμισιρον γόργυρα apud eundem in γοργύρα: quamvis in γοργύρον, γοργύρα oxytone scribitur, & γόργυρα proparoxytone. Ita variat γραφή: sed γοργύρα, quod vulgatus *Noster* ait, ut *Iones*. nempe *Herodotus Thaliam* cap. 145. de *Charileo* fratre *Maandri*. οὗτοις οἰκίαι ἐξαμαρτῶν, ἐν γοργύρῃ ἰδεδίτο, καὶ δὴ τότε ἐπακούσας τε τὰ προσόμενα, καὶ διακίψας διὰ τῆς γοργύρας &c. Et *istam* idem: καὶ ἀδικήσαντα οὐδὲν ἄξιον δεσμοῦ, δῶσαι γοργύρας ἐξίωσας. *Glossula* quas cum *Herodoto* edidi: γοργύρη, δεσμοκτήριον ὑπόγειον. Et ita puto apud *Suidam* quoque legendum: γοργύρη, δεσμοκτήριον ὑπόγειον ἢ ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς κακοπράγμωνος. ubi vulgati γοργύρη. Eundem locum *Herodoti* respexit & *Harrocrasius* in γοργύρα, ubi ait id vocabulum ita & apud *Dinarchum* & *Aeschinem* esse. non itaque *Iones* tantum, sed & *Attici* ἔλεγον. Quæ sequuntur in *Polluce* nostro, fere quot lines tot mendas continent. MS. ut dixi fere nos deserit. *H. Stephani* ad οἰκήσιμον sic tantum adscripsit: τὸ δὲ καὶ οἰκήσιμον: conabimur itaque prolatis auctorum locis opem ferre, pessime vero intrusa a quodam sciolo vox οἰκήσιμον ubique extrudenda rursum, nisi mox & MS. ea lectio, quam indicavi, satis placet, οὐ μόνον δὲ τὸ δεσμοκτήριον: οἶκημα λέγουσιν οἱ Ἀττικοί, ἀλλὰ καὶ τὸ πορείον, καὶ δὴ καὶ ἀπλῶς τὸ οἰκήσιμον: ad quam potest reconcinnari vulgata. ait non tantum carcerem, οἶκημα dictum Atticis, (quod & supra VIII, 72. in eare reposuit & VI, 188.) sed & lupanar (quod & idem indicavit supra VII, 201.) immo omne ædificium, vel domicilium, quodcumque habitabile modo esset. In eam rem subijcit auctorum testimonia, quæ sunt corrupta singula: tentaboque emendare singula satis perspicue. Primum est *Platonis*. ubi emenda ἦσαν δ' ἐν οἰκίματι τ. & ἐχρῆτο: pro vulgato ἐχρῆντο. Locus *Platonis* in *Protagora* eum est: ἐπεδήμει γὰρ ἄρα Πρόδικος ὁ Κείος, ἦν δὲ ἐν οἰκίματι τινι, ἢ προτοῦ μὲν ὡς ταμειῖον ἐχρῆτο Ἰσπώνιος, νῦν δὲ ὑπὸ τοῦ πλείθους τῶν καταλυόντων ὁ Καλλίας καὶ τοῦτο ἐκκενώσας, ξένοις καταλυοῖν πεποιήκειν. Et mox: ἀλλὰ διὰ τὸν βαρύτερα τῆς Φωνῆς βομβός τις ἐν τῷ οἰκίματι γιγνομένης ἀσάφῃ ἰποῖσι τὰ λεγόμενα. Alter locus ejusdem *Platonis* pariter corrupte habet, ut emenda mecum, δημοσ. οἰκήμασι ὑποδ. quamvis apud *Platonem* οἰκοδομήμασι sit. Est enim locus ille libro XII. Legum; ubi quatuor genera ξέων facit, quorum de primo ita: ὁ μὲν δὲ πρῶτος, καὶ διὰ τίλους αἰεὶ θρηνός ὡς τὰ πολλὰ διατελών ταῖς φοιτήσεσι καθάπερ οἱ τῶν ὀρίθων διαπορευόμενοι, καὶ τούτων οἱ πολλοὶ κατὰ θάλατταν ἀτεχνῶς οἶον πετάμενοι, χρηματισμοῦ χάριν ἐμπορευόμενοι, ἔτους ἅρα πέτοιται πρὸς τὰς ἄλλας πόλεις: ὡν ἀγοραῖς καὶ λε-

μείσι καὶ δημοσίαις οἰκοδομήμασι ἔξω τῆς πόλεως πρὸς τῆ πόλει ὑποδίσσασθαι χρῆ τοῖς ἐπὶ τούτοις ἀρχοῦσιν τεταγμένους. Sed *Pollucem* nostrum οἰκήμασι habuisse patet. Tertia χρῆσις *Thucydidea* est: ubi mehercle hætemus. Ait enim ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ vulgatur *Pollux*. In illo lib. III. *Συγγραφή* invenio quidem duos locos, quos tamen hoc loco *Pollucem*, nisi profusus omnem fidem vulgatis denegemus, respexisse vix puto. Unus est prior de Peloponnesiorum muro in obfisione *Plateæ*, τὸ οὐ μεταξὺ τούτου, οἰκκαδικὰ πόδες, τοῖς φύλαξιν οἰκήματα διανεμημένα ἀκοδομητο. Alter & posterior de *Plateæ* ditura, ubi ait de *Lacedæmoniiis*: ὑστερον δὲ, καθελόντες αὐτὴν ἐς ἕδαφος πάσαν ἐκ τῶν θεμελίων, ἀκοδομησαν πρὸς τῷ Ἡραίῳ καταγάγειοι διακοσίῳ πεδῶν, πανταχῇ κύκλῳ οἰκήματα ἔχον κάτωθεν καὶ ἄνωθεν: sed neutrum puto hic prolatum a *Polluce*, nisi *Codex* etiam defectus sit. Porius emendandum ita: καὶ *Θουκυδίδης* ἐν τῷ δεύτερῳ βιβλίῳ, οἶκημα μέγα, ὃ ἦν τοῦ τείχους: nec dubito quin vere emendaverim. facilis error fuit ex numeraria nota u in γ. Locus enim profecto iste est, quem lib. II. *Συγγραφή* habes, statim initio, de *Thebanis* qui infelici conatu *Plateam* noctu ingressi: τὸ δὲ πλείστον καὶ ὅσοι μάλιστα ἦν ξυνοστραμμένοι, ἐπίπτευσιν ἐς οἶκημα μέγα, ὃ ἦν τοῦ τείχους, καὶ αἱ θύραι ἀνεωγμέναι ἔτυχον αὐτοῦ, οἰόμενοι πύλας τὰς θύρας τοῦ οἰκήματος εἶναι &c. Nunc pergendum ad cetera, opera hic, si non fallor, haud male navata, & mendis profligatis pessimis. **JUNG.**

Καὶ γοργύρα] Notavit & istam hujus vocis notionem *Etymologicus*: Γόργυρον, δεσμοκτήριον, & ablegat nos in hac voce ad Γόργυρα, nam istam duplicem esse hujus vocis scriptionem observabis, ibique cum soleat vulgo Γόργυρα, ab *Alcmane* Γόργυρα usurpatum docet: est quoque apud *Hesychium* Γόργυρα. Γόργυρα, inquit, αὐλή, δεσμοκτήριον. Non multum hinc abludit vox *Thargumica* גורגור, quæ de *ruieo* dicitur.

93 Οἶκημα] MS. δ. οἶκ. λέγουσιν οἱ Ἀττικοί, ἀλλὰ καὶ τὸ πορείον, καὶ δὴ καὶ ἀπλῶς τὸ οἰκήσιμον, ὡς Πλάτων καὶ *Θουκυδίδης* φαίνονται χρώμενοι: τῶν δὲ π. SEB.

Οἶκημα] MSSSti ita, οὐ μόνον δὲ τὸ δεσμοκτήριον οἶκημα λέγουσιν οἱ Ἀττικοί, ἀλλὰ καὶ τὸ πορείον καὶ δὴ καὶ ἀπλῶς τὸ οἰκήσιμον. C. A. καὶ ἀπλῶς οἰκήσιμον, ὡς Πλάτων καὶ *Θουκυδίδης*: ceterum jamdudum in specimine notatum nobis est, loca *Platonis*, uti jam in mundo sunt, nec in *Protagora*, nec lib. XII. de L. L. habere τὸ οἰκήσιμον, sed οἰκήμασι & δημοσίαις οἰκοδομήμασι. *Thucydides* adhuc servat τὸ οἰκήσιμον lib. II. pag. 101. non, ut Auctor ait, libr. III. in *Codicibus* MSSStis illa non comparent testimonia Auctorum. **KÛHN.**

Οἶκημα &c.] Οἶκημα itaque omnem habitabilem designet quoque locum; id vero quo modo apparebit ex adductis *Platonis* & *Thucydides* locis, si vulgatam lectionem amplecti velis? optime singula emendavit *Jungermannus*, & in plerisque, & in textum emaculamus, ejus mentem sumus sequi. Quod ad *Thucydides* locum adinet, libri numerum remanere sum passus; possit enim facile *μνημονικόν* esse ἀμάρτημα *Pollucis* nostri, quod & in aliis sæpe deprehendimus: interim in illum ipsum locum, quem profert *Jungermannus*, digitum intendisse *Onomasticographum* nostrum nulli dubitamus. Οἶκημα apud *Herodianum* libr. IV. c. 2. ubi Imperatorum describit consecrationem, de lignistructam habitationem signare videtur; τετραγώνιον τι καὶ ἰσόπλευρον ἐκ μένης συμπίεσις ξύλων μεγίστων εἰς σχῆμα οἰκήματος: ταβερνακλίτη

46 lupanar, sed & οικήσιμον * quoniam & Platon in Protagora inquit: Erant autem in οικήσιμῳ quodam, quo ante ceu arario usi fuerant. & rursus in Legibus, Publicis οικήσιμοις, id est carceribus, excipere inquit. Et Thucydides Libro tertio, Carcer, qui mœniorum erat. Sed & civitatis partium sunt, Virorum conciliabula, comestoriarum domus, cœnacula, compotatoriarum aedēs, piscinæ, canales, libethra, fontes, porticus, sedes. Et ut Sophron inquit, Confessus. Quod autem horologium vocant, fortassis & Polum aliquis dixerit, secundum Aristophanem in Gerytade, Polus hoc notat, quantum Sol conversus sit. * Publicorum quoque est, Bibliotheca,

πορνείον, ἀλλὰ καὶ τὸ οἰκήσιμον. * ὅ, τε γὰρ 46 Πλάτων ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ ἔφη, ἦσαν δ' ἐν οἰκήματι τινι, ὃ πρό τοῦ μὲν ὡς ταμείῳ ἐχρήτο καὶ πάλιν ἐν τοῖς Νόμοις, Δημοσίοις οἰκήμασι ὑποδέχασθαι ἔφη. καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ, οἰκήμα, ὃ ἦν τοῦ τείχους. Τῶν δὲ πόλεως μερῶν, καὶ ἀνδρῶνες, 94 παστᾶδες, 95 συσσίτια, συμπόσια, ὑδρεῖα, 96 ὑδρορροαί, λίβηθρα, κρήναι, προξεδραί, 97 θῶκοι. καὶ ὡς Σώφρων φησι, σύνθωκοι. Τὸ δὲ καλούμενον ὠρολόγιον, 98 ἤπου πόλον ἂν τις 99 εἴποι, φήσαντος 100 Ἀριστοφάνους ἐν Γηρυτάδῃ, Πόλος τούτ' ἐστίν· ἐκασταποστὴν ἡλιος τέτραπται; * 1 ἐν δὲ τῶν κοινῶν, 2 βιβλιοθήκαι, 47

Politiānis interpretatur. Sed in re obvia quid verbis est opus?

94 Παστᾶδες] C. A. παστᾶδες εἰσι καὶ συσσίτια &c. λίβηθρα &c. ὅμοιαι τὸ δὲ καλούμενον ὠ. πόλον τις εἴποι. C. V. ὠρολόγιον εἶπεν πόλον ἂν τις εἴπη. *Rhavor.* retinet vulgatum. Κίηνη.

Παστᾶδες] MS. καὶ αἱ παστᾶδες εἰσὶν καὶ τὰ συσσίτια, συμπ. & συσσίτια omnino hic scribendum puto plurali & proparoxytone, non ἡ συσσίτια creberrima mentio ejusmodi ξυσσιτίων apud *Platonem* in legibus, ut libri primi initio statim: κατὰ τὰ ξυσσιτία τὴ οὐκ οὐκίταχιν ὁ νόμος καὶ τὰ γυμνάσια &c. & aliquoties eodem libro, & libr. II. lib. VI, VII, VIII, & XII. Alterum συσσίτια supra VI, 7 & 36. tolerabo facilius: sed hic ut dixi cum MS. nostro & *Seberi* συσσίτια scribam. Et utrumque habes VI, 7. συσσίτιον de loco. Et συσσίτιον de re, quod etiam aliquando vocabulum occurrit in iisdem Legibus *Platonis*, ut libr. VI. paullo longius a fine, ὅμοιαι γὰρ τὰ μὲν περὶ τοὺς ἀνδρας ξυσσίτια καλῶς, ἄρα καὶ (ὅπερ εἶπεν) θαυμαστῶς καβίστηται, ἐκ θείας τινὸς ἀνάγκης τὸ διπερὶ τὰς γυναῖκας οὐδαμῶς ἄρθῶς ἀνομοιότητος μενύται, καὶ οὐκ εἰς τὸ φῶς ἦνται τὸ τῆς ξυσσιτίας αὐτῶν ἐπιτήδημα. *Jung.*

Παστᾶδες] Et supra ex *Xenophonte* παστᾶδας nominavit *Pollux* nollet VII, 122. vulgoque dici ἐξεδρας addidit, a quibus diversum quid προξεδρας puto, quas mox nominat: sed e *Xenophonte* locum ponamus, ubi παστᾶδες occurrant, quique sit ad *Pollucis* mentem appositus: is est *Απομνημ.* lib. III. pag. 452. οὐκοῦν ἐν ταῖς πρὸς μισσημερίαν βλαπούσαις οἰκίαις τοῦ μὲν χειμῶνος ὁ ἡλιος εἰς τὰς παστᾶδας ὑπόλαμπει &c. ubi certe παστᾶδες sunt, quas & ἐξεδρας tam antiqui, quam recentiores dixerunt. Mox autem mutato accentu συσσίτια habemus.

95 Συσσίτια] *Συσσίτια.* MS. *SEB.*

96 Ὑδρορροαί] MS. ὑδρορροαί, λιβ. quo accentu hic & vulgati antea. & infra MS. iterum X, 30. Quod ad ὑδρεῖα attinet, tale ὑδρεῖον & infra X, 60. habes supra III, 103. vulgati pariter ut hic, ubi MS. carebat accentu. *Jung.*

Ὑδρορροαί] Probo hanc lectionem; nam & ita apud *Etymologum*: Ὑδρορροαί, ἢ χαράδρα· dici solet quoque ὑδρορροῦς *Hesych.* Ὑδροφόρους, ὑδρορροῦς. Paulo post vulgo male fuit Σόφρων.

97 Θῶκοι.] MS. θῶκοι, omiffis καὶ ὡς *Σοφ.* συνθ. emenda vero Σώφρων, non ut vulgo Σόφρων. citatur aliquoties a *Nolito*, ut supra IV, 174. VI, 91. alibi. *Jung.*

98 Ἠπου πόλον &c.] MS. εἶπεν πόλ. editio *Flor.* ἤπου πόλ. *Jung.*

99 Εἴποι] MS. εἶπη ὡς καὶ Ἀριστοφάνης, omiffis

dein *Comœdiæ* titulo, & verbis *Pœta*. In *Αριστοφάνει* verbis non omnia integra esse puto. Alias dixit ὠρολόγιον & *Bato* quidam, sed e *novæ Comœdiæ* auctoribus, ut potes videre apud *Cajulianum* nostrum I. *Athen.* 1. *Jung.*

100 Ἀριστοφάνους ἐν Γηρυτάδῃ] Non habet C. A. nec quod sequitur testimonium: *polus hoc est: ad quotam harum lineam sol se vertit: Κίηνη.*

Ἀριστοφάνους ἐν Γηρυτάδῃ] Male fuit ante *Seberum* *Γηρυτάδῃ*, & emendaverat *Kühnius*, qui & *Αριστοφάνει* verba commoda distinctione fecit planiora: nec est, quod locum mutilum suspiceres: *Interpres* pro solito sibi suo more nugas agit: Verbe: *solarium id est: ad quotam se sol convertit?*

1 *Ἐν δὲ τῶν κοινῶν]* Pro ἐν, male MS. ἐν. *Jung.*

2 Βιβλιοθήκαι] MS. β. ἂν. ὃν τόπον καὶ ἀπλῶς βιβλία ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ ὡσπερ καὶ τοὺς ἄλλους τόπους ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς πιπρασκομένων ὡς εἰ φ. *SEB.*

Βιβλιοθήκαι] C. A. καὶ β. ὡς *Εὐπολις* εἰς τὰ βιβλία ἄντια σιτότροπα καὶ ἀπλῶς βιβλία ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ ὡσπερ καὶ τοὺς ἄλλους τόπους ἐν αὐτοῖς πιπρασκομένων. C. V. οὐ τὸ βιβλία ἄντια, ὃν τόπον καὶ ἀπλῶς βιβλία ἐκάλουν οἱ Α. ὡσπερ καὶ τ. α. τ. ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς πιπρασκομένων quæ lectio fati plana et perspicua: quid autem ἄντια σιτότροπα, *μετὰ τὸ σιμέντιον ἰννετερίαι, ἰμμηταία.* forte libri designantur, quibus in frumenti acervo aliquandiu sepultis librarii vetustatis auctoritatem hac techna conciliabant; vel legendum σητόβρωτα, a *τινεῖς vel blattis fere consumpta*; ejusmodi enim Codices profstabant venales in bibliopolis veterum: nugæ nugæ; legendum enim ex C. V. οὐ ἄντια εἰσὶ ὃν τόπον &c. explicatur τὸ εἰς τὰ βιβλία his verbis: locum integrum ita darem: ὡς E. εἰς τὰ βιβλία οὐ ἄντια εἰσὶ ὃν γὰρ τόπον ἀπλῶς β. E. ο. ἰ. α. οὕτω καὶ τ. α. τόπους ἀπὸ τῶν &c. *Κίηνη.*

Βιβλιοθήκαι] MS. δὲ τ. κοιν. καὶ βιβλιοθήκαι, ἢ ὡς E. φ. Et bene, ni fallor, itaque profusus restituendum est. Si enim veteres illi, vel *Eupolis* usus fuisset *βιβλιοθήκης* nomine, non credo supra VII, 211. παρὰ τῶ νεωτέρῳ *Κρατίνῳ*, *βιβλιοθήκης* nomen κείσθαι dixisset. Pro illis itaque, quæ nunc *βιβλιοθήκαι*, dixerit *Eupolis* οὐ τὰ βιβλία ἄντια, periphrasi. male autem antea legebatur ἄντια & *H. Stephanus* hic quoque adnotaverat: *ἀπ ἄντια; Jung.*

Βιβλιοθήκαι &c.] In his & sequentibus corruptelæ haud parum est: primum ἢ inferui ex MS. *Jungermannis* ante *Εὐπολις*, ut sensui satisfiat, & pro οὐ τὰ βιβλία ἄντια ante *Seberum* fuit οὐ, quod idem vitium & mox emendavimus, οὐ τὰ βιβλία tum erat vulgo καὶ τοὺς ἄλλους τόπους, quod *Cl. Kühnius* in suo Codice emaculaverat, & ita habet *Menysius Att. Lect.* VI, c. 32. ubi hunc totum adducit locum, & *Eupol-*

ἢ ὡς Εὐπολὶς Φησιν, οὗ τὰ βιβλία ὄνια, καὶ αὐτὸ ἐφ' αὐτοῦ· οὕτω γὰρ τὸν τόπον, οὗ τὰ βιβλία οἱ Ἀττικοὶ ὠνόμαζον ὡσπερ καὶ τοὺς ἄλλους τόπους ἐκ τῶν πιπρασκομένων, ὡς εἰ Φαίην, ἀπῆλθον εἰς τοῦψον, καὶ εἰς τὸν οἶνον, καὶ εἰς τοῦλαιον, καὶ εἰς τὰς χύτρας· καὶ κατὰ τὸν Εὐπολιν, ἠεριῆλθον εἰς τὰ σκόροδα, καὶ τὰ κρόμμυα, καὶ τὸν λιβανωτὸν, καὶ εὐθὺ τῶν ἀρωμάτων, καὶ ἠερι τὰ γέλυη. * Εἴη δ' ἂν καὶ μαγειρεῖα τῶν πόλεως μερῶν, οὐχ ἤπερ τὰ λοιπὰ τῶν ὑπὸ ταῖς τέχναϊς ἐργαστηρίων, ἀλλὰ τόπος ἔθεν μισθοῦνται ὡς τοὺς μαγειροῦς·

ut Eupolis inquit, ubi libri venales sunt : sic enim locum hunc, non libros vocarunt Attici : quemadmodum reliquas formulas a venditis rebus denominarunt : ut cum dicunt : Abiit in obsonium, in vinum, in oleum, in ollas. Et secundum Eupolim : Transierunt in allium, & cepas, thus : tum & aromata, & merces. * Sint & popinæ ex urbis partibus non artium, ut reliquæ sunt officinæ; sed locus e quo coquos conducunt :

lidiis quoque versus, quos *Noster* mox profert, ad metri legem constituit. Sed vero multis modis hunc locum commaculatum esse diversissima monstrat MSS. lectio, quam vulgatis non immerito praeferas.

3 Βιβλία ὄνια] MS. *noster* profert ita, ut *Seberi Augustanus* : τὰ β. ὄνια, ὃν τόπον καὶ ἀπλῶς βιβλία ἱκάλουν οἱ Ἀττικοὶ ὡσπερ καὶ τοὺς ἄλλους τόπους ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς πιπρασκομένων, &c. Pessime legitur in vulgatis οὗ τὰ βιβλία. & tum τρόπους, ad quod & *H. Stephanus* in suo Codice adscripserat, τόπους vulgata itaque omnia ex MS. tam nostro quam *Seberi* emenda sis, pro οὗ τὰ, οὗ τὰ scribens, & pro τρόπους, τόπους, quamvis MS. lectio tota concinnior videatur. Eodem modo, nempe pro ὄνια, ὄνια &c. & οὗ τὰ βιβλία (quamvis & hic suscipitur auctius legendum, οὗ τὰ βιβλία ὄνια) & τόπους legendum hic admonuit *H. Stephanus* adpend. de ling. Attic. cap. 16. tm. 4. ubi de hoc Atticismo : de quo & *Noster* infra X, 19. & *R. Fornerius* II. rer. quotid. 23. ut & alibi dixi. sed quod doctiss. *Fornerius* nititur hinc (quamvis librum VIII. *Pollucis* citet : sed huc potius respexisse credo, quam ad ea, quæ supra VII, 211. habentur) probare, ut apud Latinos bibliothecæ nomine tam ipsa librorum copia & supplex, quam locus, in quo sunt libri dispositi, ita & apud Græcos contineri, non video quomodo quis e *Polluce* eliciat, qui non de bibliothecæ vocabulo, vel bibliothecis id concesserit etiam forte; sed de βιβλίους ipsis, vel libris, eorum appellacione tam locum quam rem, tam χωρίον, quam πράγματα significari more Attico, hoc vult. *JUNG.*

4 Τρόπους] Τόπους, ut jam e MS. allatum. infra X, 19. χωρία dicuntur. *SEB.*

5 Εἰς τοῦψον] MS. semper εἰς, εἰς τοῦψον, καὶ εἰς τὸν οἶνον, καὶ εἰς τοῦλ. καὶ εἰς τὰς χ. & id Atticum magis scilicet. parum tamen interdum. Alias de his Atticismis hic vid. & magnum *Casaubonum* in *Theophrast.* Charact. περι ἀναισθησίας & περι ἀλαζονείας &c. *JUNG.*

6 Εἰς τοῦλαιον] C. A. communi dialecto εἰς τὸ ἐλαιον &c. *KÜHN.*

7 Περιῆλθον εἰς τὰ σκ.] MS. καὶ εἰς τὰ κρ. sed vulgata lectio integrum continet senarium,

Περιῆλθον εἰς τὰ σκόροδα, καὶ τὰ κρόμμυα καὶ τὸν λιβανωτὸν. reliqua, καὶ ε. τ. ἀρ. καὶ περὶ τὰ γέλυη defunt in MS. Prior versiculus etiam ab *Aristoph.* *Schol.* ad *Ranas* ibi — παρὰ τοὺς ἰχθῦς ἀνέκυψεν, exponente ἰχθυοπαλίας & τὸ δι τοιοῦτον, Ἀττικὸν dicente, adfertur ex *Eupolide* : quamvis apud eum *Scholiastem* in verbis Comici περιῆλθον sic *Pollucis* nostri scriptura περιῆλθον mihi magis placet. Bene vero edidit & vere *Seberius* *noster* γέλυη. Et *H. Steph.* pro vulgato antea γέλυη, etiam emendaverat adpend. de Dial. Att. c. 16. tm. 4. & hic adscripserat suo Codici, γέλυη, ut alibi γελοῦπαλις nempe supra VII, 198. habes & supra III, 127. ὄνια, γέλυη, εἰ μὴ καμικώτερον & supra VII, 9. admonui legendum, ἴσπος, γέλυη. *JUNG.*

Περιῆλθον εἰς τὰ σκόροδα, &c.] Mox recte est editum καὶ εὐθὺ τῶν ἀρωμάτων, seu potius scribere pla-

ceat κ' εὐθὺ· id cur mutatum voluerit in κ' εἰ τὸ *Menysius* dicto superius loco rationem non video : Atticismus est εὐθὺ τῶν ἀρωμάτων, monitumque de eo supra *Segm.* 12. εὐθὺ τῶν ἀγρῶν ἀπελθεῖν, argum petere : addo quoque quod observanda jubeat ultima *Eupolidis* verba, & emendandum ex iis in *Lexiphane Lucianum*, apud quem male legatur, ἐπὶ τὰ σίγηη. Nos alibi forsitan de istis minutulis mercimoniorum generibus γέλυη, ἴσπος, ἴσπος aliiisque dicemus.

8 Καὶ τὰ κρόμμυα] C. A. εἰς τὰ κρόμμυα post λιβανωτὸν, εἴη δ' ἂν *Salm.* ita : περιῆλθον εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα καὶ τὸν λιβανωτὸν κ' εὐθὺ τῶν ἀρωμάτων καὶ περὶ τὰ γέλυη quasi hæc omnia sint *Eupolidis*. *KÜHN.*

9 Περὶ τὰ γέλυη.] *Hesych.* γέλυη, βάρμματα prioribus editionibus, γέλυη. & *SEB.*

10 Μαγειρεῖα] MS. μαγειρεῖα. *JUNG.*

Μαγειρεῖα] In *Glossis* μαγειρεῖον, *Coquina*, *culina*, *carpitificia*. *Thomas* utrumque μαγειρεῖον & ὀπταεῖον improbat : μαγειρεῖον δὲ ἀδόκιμος, καὶ ὀπταεῖον μὴ τοῦ οὐδοῦ; τῶν ἰσπῶν εἴπε: quæ adversus *Phrynichum* sunt dicta, a quo aliquando etiam nominato dissentit; Sed hic quidem immerito, nec jure, siquidem ὀπταεῖον in *Aristophanis* reperitur *Pace*, exponunt *Scholia* μαγειρεῖον. Mox ὑπὲρ τὰ λοιπὰ futile est : *Kühnius* ὡσπερ in suo Codice dedit : sed cur non sequamur potius vestigia MS. *Jungermannii*, ex quo ἔπερ in textum retuli.

11 Οὐχ ὑπὲρ] Conveniret melius cum re ipsa, si legeremus ὡσπερ τὰ λοιπὰ, nec aliter legit *Interpr.* uti videre est ex versione. *KÜHN.*

Οὐχ ὑπὲρ] MS. μισθῶν, οὐχ ὑπὲρ τὰ λ. Sic solet MS. ejusmodi vocolas confundere : & inde mirum ni origo corrumpendi locum fuit, quum auidam aliquis se non alio pacto, quam si οὐχ ὑπὲρ scriberet, extricaret. repono itaque de novo *Pollucis* suum, & scribe οὐχ ὑπὲρ, quod nihil aliud est quam, non eo modo quo, non quomodo, breviter, hand sicut; ait enim μαγειρεῖα non esse inter partes civitatis tali modo, quo aliarum officinarum, ubi artes ipsæ tractentur; sed locum unde coqui conducantur, significare. *JUNG.*

12 Ἀλλὰ τόπος &c.] MS. ἀλλ' ὁ τόπος. *SEB.*

Ἀλλὰ τόπος &c.] MS. ἀλλ' ὁ τόπος. ὅ. μισθ. τοὺς μ. sine ὡς pari modo ac *Seberi* MS. Hunc locum *forum coquinum* a comœdiæ Latinæ deliciis *Plauti* appellatum puto *Pseudlo*. Sc. *Forum coquinum* qui vocant, *stulie* vocant; Nam non *coquinum* est, verum *furinum* est *forum*. Certe apud Romanos quoque ita coquos solitos conduci, certo fori loci sedentes, inde notum esse credo. vid. eum & in *Aulularia* scilicet. Postquam obsonavit herus & conduxit coquos *Tibicinasque* hæc apud *forum* — Sic *Gnato Terentius* narrat ubi ad *Macellum* advenerit, concurrisse sibi latos obviam cupidinarios omnes, cetarios, lanios, coquos, factores, piscatores. Alias τὸ μαγειρεῖον, scilicet pro *coquina* puto & ubi coquitur, improbat *Phrynichus* in *Ecolis*, & *Noster* supra I, 80. ὀπταεῖον, ait, τὸ μαγειρεῖον. *JUNG.*

13 ὡς τοὺς μαγειροῦς.] MS. μισθ. τοὺς μ. *SEB.*

ut Antiphanes in Milite videtur significare, ex popinis veniens, in obsonium incidens. *μεσκόνια* autem vocarunt, ubi venales vendunt carnes. Et hæc nimirum urbis partes inhonestiores sunt. popinæ, alex domus, ludorum ædes, lupanaria, prostibula, voluptuariæ domus. * Partes quoque urbium, subterraneæ domus, crepitacula, putei,

ὡς ¹⁴ Ἀντιφάνης ἐν Στρατιωτῇ ὑποδηλοῦν ἔοικεν· ἐκ ¹⁵ τῶν μαγειρείων βαδίζων, ¹⁶ ἐμβάλλων εἰς τοῦψον· ¹⁷ μεμνόνα δὲ ἐκάλουν, οὗ ¹⁸ τὰ τῶν ὄνων κρέα ¹⁹ ἐπιπράσκοντο, ἴσως τῶν ²⁰ ὄνειων ἐνότων τῷ ὀνόματι. Καὶ ταῦτα δὲ, εἰ καὶ αἰσχυρῶς μέρη πόλεως, ²¹ ἀσωτεία, ²² πεττεία, κυβεία, κυβευτήρια, ²³ σκιραφεῖα, ματρυλεῖα, ἀγωγεῖα. * ²⁴ Μέρη δὲ πόλεων καὶ κατὰ ⁴⁹ τάγεις οἰκήσεις, καὶ ²⁵ σειροὶ, καὶ Φρέατα,

ὡς τοὺς μαγειροὺς.] MSSi recte omittunt ὡς, ut quod turbat orationem. KÜHN.

14 Ἀντιφάνης ἐν Στρατ.] Pro Ἀντιφάνης MSS. legunt Ἀριστοφάνης: sed Athenæus vulgatam lectionem fulcit, dum & ipse passim laudat Antiphanem in Στρατιωτῇ ἢ Τύχωνι. KÜHN.

Ἀντιφάνης ἐν Στρατ.] Pro Ἀντιφάνης, MS. noster Ἀριστοφάνης habet, quemadmodum & Schottus noster in suo γράφεισθαι testatur. Sed Aristophanis talem fabulam ignoramus: Antiphanis vero miles etiam ex Athenæo notus est, ut didicimus ex Casauboni nostri Animadversionum lib. III. c. 23. JUNG.

15 Τῶν μαγειρείων] C. A. ἐκ δὲ μαγειρείων β. (C. V. ἐμβάλλων) εἰς τοῦψον legerem ἐκ δὲ μ. β. ἐμβάλλων τ' εἰς τοῦψον cum e cognominum foro irem ad piscatoρίων &c. KÜHN.

16 * Ἐμβάλλων εἰς τοῦψον.] Si placeret ἐμβάλλων, vel ἐμβαλεῖν, versus magis constaret: ἐκ τῶν μαγειρείων (ita MS. priores editiones, μαγειρίων) βαδίζων ἐμβάλλων εἰς τοῦψον. Habet autem MS. quoque ἄλλ. SEB.

* Ἐμβάλλων εἰς τοῦψον.] MS. ἐμβάλλων bene ad verbum, qui forte ita reconcinandus,

Ἐκ τῶν μαγειρείων βαδίζων, ἐμβάλλων
εἰς τοῦψον —

vidit id & Seberus noster: qui notat vitiose Codices priores μαγειρίων habere. noster MS. recte etiam μαγειρείων sicut antea scripsit. JUNG.

* Ἐμβάλλων εἰς τοῦψον.] Post βαδίζων comma posui cum Κίησις delera stellula. Malim ἐμβάλλει hoc sensu: relicto cognomine ad obsonia se conferre: vel etiam ἐμβαλεῖ. & iusticius est dictum, ἐμβάλλειν εἰς τοῦψον sed metri tamen ratio fuerit habenda, quæ nostram lectionem non toleret forsitan.

17 Μεσκόνια] Sic & MS. al. μεσκόνια. SEB.
Μεσκόνια] Μεσκόνια vel μεσκόνια, ubi asinina carnes vendebantur. forte quia nomen ab ὄνος factum (præsertim si cum MS. ὄνων ἐνότων legas) aut, quia ὄνια insunt nomini, vel nomine comprehenduntur &c. Hesych. μεμνόνα, τὰ ὄνια κρέα. Et μέμων, ὁ ὄνος. SEB. 2.

Μεσκόνια] C. A. μεσκόλια. C. V. μεμνόνα. Hesych. μεμνόνα, τὰ ὄνια κρέα· μέμων enim dicitur asinus a μέμωνι περρεῖ, solerare; est enim animal ταλαίπωρον & περρεσίσιμον: μεσκόνια a μέσκος venit; μέσκος autem corium: vescabantur autem carne asinina in Ægypto Alexandrini, quapropter & frequenter apud eos erat elephantiasis, cum caro asinina generaret παχυν καὶ μελαγχολικὸν χυμὸν. Galenus lib. II. θεραπευτικῶν. KÜHN.

Μεσκόνια] Quid est quæso μεσκόνια mendosum id tinnit. & noster MS. egregie, μεμνόνα habet, quo recto restituiimus Pollucis. Hesychius: μέμων, ὁ ὄνος· μέμνονα, τὰ ὄνια κρέα. Athenienses vero vesci solitos etiam asinina vel scholiastes velut Aristoph. ad ista ἐν Σφήνῃ — ἀλλ' ἴσως ὅταν φάγῃς ὑπογαστρὸν γέροντος ἡλιαστικῶ, nobis indicat: ὅτι ὄνος, αἰτ. ἔτρωγον ἐν Ἀθήναις· καὶ τοὺς μισθοὺς λαμβάνοντες οἱ δικασταὶ, ἀνοῦντο τὰ ὑπογαστρία. Et iterum: ἐχρῶντο δὲ τοῖς ὄνοις. JUNG.

Μεσκόνια] Et cui religioni ducamus mutasse malam lectionem, cum MSS. μεμνόνα adferant? id itaque vocis textus habet: nec quoque cum eruditus viris in Hesychio opus fuerit μεμνόνα pro μεμνόνα legere.

18 Τὰ τῶν ὄνων] C. A. τὰ τῶν ὄνων. male. KÜHN.

19 Ἐπιπράσκοντο.] MS. ἐπιπράσκοντο· ἴσως τῶν ὄνων ἐνότων τῷ ὄν. SEB.

Ἐπιπράσκοντο.] MS. & noster & Seberus ἐπιπράσκοντο· itaque id reponi potest. JUNG.

20 ὄνων ὄνων] C. A. male ὄνων ἐνότων, melius C. V. ὄνων ἐνότων τ. ὁ. forte, inquit, in voce μεσκόνια est τὸ ὄνια, vel, quod malim, ἴσως ὄνων ὄνων τ. ὁ. merce idem nomen habente cum loco. nam μεσκόνια vel μεμνόνα & locum signat, ubi venditur asini caro, & ipsam etiam carnem, ut vidimus ex Hesych. KÜHN.

ὄνων ὄνων] Nihili vulgata ὄνων &c. tu emenda ut Seberus, & noster, MS. habent: ὄνων ἐνότων τῷ ὀνόματι vel ut Schottus in suo γράφεισθαι testatur. ὄνων ἐνότων τ. ὁ. JUNG.

ὄνων &c.] Vitiosissime se habet hic locus: Κίησις ad Codicis sui marginem ἴσως τῶν ὄνων &c. quæ lectio quem reddat sensum non exputo: eum certe; quem putat Κίησις noster exhibere nequit: malui MSS. sequi, & reponere ὄνων ἐνότων pro ὄνων ὄνων· 21 Ἀσωτεία] C. A. pro eo habet ἀγωγεῖα & infra omittit vocem quod & C. V. facit: est autem ἀγωγεῖον domus lenonia, ubi habitat προαγωγὸς περιούσιος Κίησις.

* Ἀσωτεία] MS. ἀσωτεία, πεττεία, κυβεία &c. supra VII, 203. quoque κυβεία, & πεσσειά cum mendis placebat: & VII, 210. quoque πεττεία & IX, 97. Sed & altera potuere forte in usum esse de locis, ubi isti lusus frequentabantur: & supra VI, 188. ἐν ἀσωτείοις habuisti. JUNG.

22 Πεττεία] E MS. & ita syllburg. priores editiones, τεττ. SEB.

23 Σκιραφεῖα] Vide supra VII, 203. fin. mox etiam MS. ματρυλεῖα unico λ. quod supra VII, 202. geminatur. SEB.

Σκιραφεῖα] C. V. σκιράφια. vid. lib. VII, c. 33. Sect. 24. ubi & ματρυλεῖα per geminum ἄλλ. extat. Salm. σκιραφεῖα. KÜHN.

Σκιραφεῖα] MS. σκιράφια, ματρυλεῖα (hoc sine accentu: supra VII, 202. ματρυλεῖα habebat) omisso ἀγωγεῖα· σκιράφια vero MS. placet, quum & supra IX, 97. ita habeat, ut diximus supra ad VII, 203. Sed ἀγωγεῖα videtur suspectum habere Henr. Stephanus in suo Thesaurō & MS. noster omittit: an itaque probabile magis Pollucem scripsisse προαγωγεῖα id essent lenonia manifestius a προαγωγεῖς, quos supra VII, 202. noster nominavit. JUNG.

Σκιραφεῖα] Σκιραφεῖα ex emendatione Κίησις textus habet: & habuimus hæc pleraque superius lib. VII, 201. & 203.

24 Μέρη δὲ πόλεων] Δι omittit C. A. ut mox sculpas omittit C. A. KÜHN.

25 Σειροὶ] Interpr. crepitacula. Hesych. σειρῆς ὄνυμασιν, ἐν οἷς κατατίθεντο σπέρματα. vid. Cing. lib. VII. cap. 4. & quæ ibi notata a Variis. KÜHN.

Σειροὶ] Hesychius: σειροὶ, ἰπαύλις JUNG.

καὶ ²⁶ λάκκοι τάχα δὲ καὶ λίμναι, καὶ προλιμνάδες, καὶ ποταμοὶ, καὶ ²⁷ ἀνδρὰ ποταμῶν, καὶ ἔχθαι, καὶ γέφυραι, καὶ पुलίδες, καὶ ψαλίδες ²⁸ Ἔστι δὲ ἡ ψαλὶς, εἶδος οἰκοδομημάτων, ἣ παρὰ Σοφοκλῆς ἐν Λακκαῖναις λέγει,
 Στενὴν δ' ²⁹ ἔδυμεν ψαλίδα, κοῦκ ἀβάρβαρον.

³⁰ ἀλλὰ μὴν καὶ Πλάτων ³¹ ἐν τοῖς νόμοις, Θή-

26 Λάκκοι.] MS. λάκ. τάχα δὲ καὶ λίμναι, καὶ προλιμνάδες, καὶ ποτ. SEB.

Λάκκοι.] C. A. addit: καὶ λίμναι καὶ προλιμνάδες ποταμοὶ &c. C. V. τάχα δὲ καὶ λίμναι καὶ προλιμνάδες καὶ ποταμοὶ &c. ad portas urbium erant olim lacus eluendis linteis & adaquandis animalibus ceterisque usibus publicis. KÜHN.

Λάκκοι.] MS. nolter auctior: λάκκοι τάχα δὲ καὶ λίμναι, καὶ προλιμνάδες, καὶ quæ cum & Seberus in suo invenerit, & Schottus nolter, ut ex ejus observationibus cognosco, an dubitamus ocus ea Pollucis reddere, cui mala manus detraxit; quidni enim & hæc pars civitatis sint, si hoc nomen λάκκοι & ποταμοὶ merentur. JUNG.

Καὶ λάκκοι.] Quinam & quales fuerint hi λάκκοι discas ex *Scholaste Aristophanis* verbis, quæ pono: Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων ὀρύγματα ὑπὸ τῆν ἡν παιῦντες ἐρύχωρα καὶ στρογγύλα καὶ τετράγωνα, καὶ ταῦτα κοινῶντες οἶνοι ὑπέδραντο καὶ ἔλαιον εἰς αὐτὰ, καὶ ταῦτα λάκκοις ἐκάλουν· quæ notantur ad ista in *Ἐκκλησιαζούσαις*

Ἐν τοῖς καπηλείοις λάκκοις ἔμπροσθεν Ἰδατος.

Et hinc *Callias* ille λακκόπλοτος est dictus, quod reperitis in hujusmodi λάκκοι auri thesauris felix repente ac ditissimus evasisset, ejus & meminit in *Oratione* 23. *Themistius*: calcipiasse vero in intellectu hujus vocis statuo *Nepositem*, qui initio vitæ *Cimonis Calliam* hunc *magis recensitas ex metallis fecisse* inquit; non enim certe idoneum ex Græcis scriptoribus huic sententiæ auctorem novi: sed & alibi scimus *Nepositem* non nimis feliciter Græcis auctoribus usum. *Σειροί*, quos modo nominavit *Pollux*, fuerint potius in agris quam in urbibus: vox illa scribitur diversimode: apud *Helychium*: *Σειροίς, ὀρύγμασι ἐν οἷς κατετίθεντο τὰ σπέρματα· σίρρος duplicata litera habes apud Longum Pastoral. I. σίρρος ὀρύττουσι· & in Simplis Commentariis ad lib. II. φυσικῆς ἀκροάσεως. Καὶ γὰρ ὀρύττει τὸς, inquit, καὶ τοῦ φρυτῦσαι χάριν, καὶ τοῦ θεμιλοῦ καταβαλεῖν καὶ ὕδωρ εὐρεῖν καὶ διοχετεύσαι ἢ σίρρος ἢ τὰ φρον ποιῆσαι· quem Simplis locum adfert vir Eruditissimus *Petrus Victorius* in *Explicationibus* suarum in *Varronem* emendationum, nam & ille togatorum doctissimus, ut & *Columella* Latine *stros* dixerunt: sed ratio non est cur cum eo corruptam putemus vocem σίρρος, mutandamque in σίρος, vel σείρος· nam & illa scriptio, ut observavi, recte se habet. Cum autem proprie *effusum frumenti reponendi gratia* locum figuet, obtinuit transferri vocem ad quævis alia quarumvis rerum *subterranea recessacula*. Origo vocis ex Oriente petenda: ἢ Arabibus *locum occultum ac secretatum* denotat, unde σίρρος nisi mavelis esse ab ἑβραῖο vel ἑβραῖο, *horreum*, cujus vocis notio apud *Hebræos, Syros, & Arabes* obtinet. Denique *καταγυῖος οἰκῆσις* nominat *Jamblichus* de *Vita Pythagoræ* lib. II. & *Theophyl. Histor. lib. III. ὑπόγειοι καταγυῖαι*, quæ paulo ante τὰ τῆς γῆς διακινώματα dixerat. Sed pene est, quod *Falckenburgiani* Codicis mantissam omiseram: ille post λάκκοι inserit: τάχα δὲ καὶ λίμναι, καὶ προλιμνάδες· quæ sunt elegantia; & ita MSS. nostri ad unum omnes: quid im-*

lacus, fluvii, fluviorum ripæ, litora, pontes, portæ, fornices. Est autem fornix ædificii genus: quoniam & *Sophocles* in *Lacænis* dicit:

Arctam subiimus fornitem, & non barbatam:

veruntamen & *Plato* in *Legibus*, monu-

pediat itaque, quo minus textum his vocibus habemus locupletiore? placuit id ipsum & *Doctiss. Kühnio*.

27 Ἀνδρὰ] *Helych.* ἀνδρον, ἀκρον ἢ τὰ χεῖλη τῶν ποταμῶν. SEB.

Ἀνδρὰ] *Helych.* ἀνδρον, ἀκρον ἢ τὰ χεῖλη τῶν ποταμῶν· ita ἀνδρὰ ποταμῶν *margines fluviorum, ripæ, portus, portule* &c. KÜHN.

28 Ἔστι δὲ ἡ ψαλὶς] MS. ἔστι δὲ καὶ ψ. SEB. Ἔστι δὲ ἡ ψαλὶς] C. A. omittit ἡ & post οἰκοδομημάτων *Sophocles Platonisque* ῥήσεις usque ad *μερῶν καὶ* adeoque sequitur οἰκοδομημάτων, λίσχαις πιδῶν &c. C. V. ἔστι δὲ καὶ ἡ ψαλὶς. KÜHN.

Ἔστι δὲ ἡ ψαλὶς] MS. ψαλίδες· ἔστι δὲ καὶ ψαλίς (per duo λα hic) ἔ. οἰκοδ. cetera hic cum *Sophoclis* versiculo defunt. *Helychius*: ψαλίδες, ἀψίδες τῶν στύλων ψαλὶς, τὸ ἀρμενοί, καὶ καμάρια &c. Meminit *Sophoclis* *Lacænarum* hinc & *Casaubonus* nolter VII. *Athen.* 4. *Sophoclis* versum, (in quibus antea ψαλίδα adhuc corruptius legebatur) ita emendavit *H. Stephanus* in suo Codice:

Στενὴν δ' ἔδυμι ψαλίδα, κοῦκ ἀβάρβαρον.

Quamvis in ejus thesauro edatur ἔδυμι duabus vocibus. Sed cum ἔδυμι mihi scripsisse persuadeo, quod est *adficant, exstruxit*. JUNG.

* 29 Ἐδυμι] *Sylb.* leg. ἔδυμι καὶ ψ. SEB.

30 Ἀλλὰ μὴν καὶ Πλάτων &c.] Sequentia defunt in MS. usque ad *ἐκ δὲ τῶν γ. π.* unde MS. rursus pergat. Priores editiones pessime hæc acceperant: ut edidit *Seberus* nolter, ita restituit *H. Stephanus* in suo Codice, excepto *ἐργασμένην*. Locum, quem quoque indicavit *H. Stephanus*, lubet adscribere, præsertim quum & mihi in promptu sit, libr. XII. *Legum*, paulo longius ab initio: *θήκη δὲ ὑπὸ γῆς αὐτοῖς ἐργασμένην εἶναι, ἀψίδα προμήκη, λίθων προτίμων, καὶ ἀγύρων εἰς δύναμιν ἔχουσαν κλίνας παρ' ἀλλήλας λίθιναις κειμέναι.* Annon itaque & apud *Platonem* ψαλίδα rescribendum? Sic puto & ἀψίδα esse glossam. Patet & ex *Suida*, apud quem pariter est: ψαλίδα, ἢ ἡμεῖς ἀψίδα φεμὲν νόμων ἰβ'. *θήκη δὲ ὑπὸ γῆς αὐτοῖς ἐργασμένην εἶναι ψαλίδα προμήκη λίθων πολυτίμων* quæ vel ideo attuli, ut videas inde *H. Stephanum* πολυτίμων addidisse. Sed hæc conjectura est; & pari jure ego possum putare *Pollucem* λίθων προτίμων scripsisse, ut apud *Platonem* est: quamvis illud πολυτίμων aggrideat magis. nec ἀγύρων cum lapidibus junxisse *Pollucem* credo, ut videtur accepisse *Platonis* interpret, qui *durissimis pulcrisque lapidibus* vertit, cujus versio rationem non video. JUNG.

Ἀλλὰ μὴν καὶ Πλάτων &c.] Istac itaque voce & *Plato* fuerit usus in suis *Legibus*: omnino quidem: posuitque locum *Eruditiss. Jungermannus*, dumque est sub manibus, ulterius, quantum fieri potest, illustremus & emaculemus: ψαλίδα nos quoque plane restituendum putamus in *Platone* pro ἀψίδα, quod magistelli cujusdam glossematium genuinam vocem expulsi suo loco: & gaudeo hanc de *Platonis* emendatione opinionem meam, quam foveram dudum habueramque ex eodem ipso *Suida* loco stabilitam, commode ab acutissimo *Jungermanno* assertum iri: λίθων πολυτίμων scribes quoque indubie: προτίμων

mentum illis sit sub terra fornix exquisito opere, longior, e lapidibus egregiis. Ex urbis partibus sunt & arariae fabricae. Et Pithones, ut Eupolis nominavit. & Cellae vinariae, secundum Xenophontem. * Multae vero officinae, quibus ab artibus singulis nomina adfunt, ante de Artibus dicta sunt. Partes etiam urbis sunt, domus communis, hospitale. & ut in Inacho Sophoclis, Communis statio: & stabulum

κην δ' ὑπὸ γῆς αὐτοῖς εἰργασμένην εἶναι ψαλίδα προμήκη, λίθων πολυτίμων. Ἐν δὲ τῶν τῆς πόλεως μερῶν, καὶ ³² λέσχαι, καὶ ³³ πιθῶνες, ὡς Εὐπολις ³⁴ ὠνόμαζε· καὶ οἰνῶνες, ὡς Ξενοφῶν· * τὰ μὲν οὖν πολλὰ ἐργαστήρια, οἷς ἀπὸ τέχνης ⁵⁰ ἐκάστης πρόκειται τὸ ὄνομα, ἐν τοῖς περὶ τεχνῶν ἔστι προειρημένα. Μέρη δὲ πόλεως, καὶ ³⁵ πανδοκτεῖον, καὶ ξενῶν· καὶ ὡς ³⁶ ἐν Ἰνάχῳ Σοφοκλῆς, ³⁷ Πανδόκος ξενόστασις· καὶ στάσις

him λίθους aut simile quid qui dixerit auctorem habebis nemivem, ut quidem puto. Sed adhucdum vitii aliquid istī loco inhæret: quid enim istis fiet λίθων ἀγῆρην εἰς δύναμιν, nec enim aliud, quantum video, quo illud εἰς δύναμιν referas, apparet: certe utraque voculas ejiciendas autumo, neque ex quo putido glossifemate, aut unde locorum in textum irriterint exputo satis: & omisit quoque in sua versione *Margellius Ficinus*: sed lego præterea ἀψίδα seu, ut nos, ψαλίδα ἔχουσαν κλίνας παρ' ἀλλήλας λιθίνας κειμένους. scribes, aut παραλλήλας junctis in unam voculis, aut facta metaphoræ, κλίνας λιθίνας παρ' ἀλλήλας κειμένους. ψάλις vero apud veteres Græcos id ipsum, quod xvi recentioris scriptores frequentius ἀψίδα appellantur, quasi *judgementum ἀπὸ τῆς ἀψῆς vel συναψῆς*: recte ergo in *Philoxeni Glossis*, ψάλις, ἢ ἀψίς, arcus: & *Hesychio* ac *Rhavorino* ψαλίδης exponuntur ἀψίδος τῶν στόλων. Idem: ψάλις, τὸ ἀρμενὸν καὶ κυμῶρα καὶ ταχέϊα κινήσις: qua posteriori notione descendit a ψάλλειν, cum κινεῖν denotat id verbi: & pro *camera* quidem *laquearia* seu *arcuato tecto* intelliges in *Sophoclis*, qui præcessit ita modo apud *Pollucem* nostrum, versu, in quo quid si legeremus: Στέγη δ' ὑπὸ γῆς ψαλίδα, κοῖν' ἀβάρβαρον· quæ legatorum esse verba statuum, referentium quo modo Spartæ sint excepti: & interpretaberis itaque: *Angustam subimus cameram, neque nimis struenda nitidam*: si quis autem ἔδειμα, quod in Excerptis C. V. vir quidam eruditus notaverat, præferre velit, per me hoc ipsi liceat. A ψαλίδι autem ψαλιστός, arcuatus, *laqueatus* manat; ususque ea voce *Hierotles* de Nuptiis apud *Stobenem*: οὐδὲ ζωγραφία καὶ ψαλιστοὶ μυρῖνῶνες: de quotum verborum sensu varie opinantur eruditi: mihi ψαλιστοὶ μυρῖνῶνες sunt *arcuata myrteria*, quod quid sit aliud, quam in *arcum* & *camera* format flexa *myrteria*: ejus enim elegantia fuere veteres, ut mutuo nexu maritatos supremarum arborum ramos in speciem tecti laqueati efformarent, cui quidem rei aptissimæ fuere myrti, quod frangendis, leniendisque meridiani solis ætibus umbram præbeant amœnissimam, eaque de causa *Scholias* *Theocriti* ad Eid. I. αἰμυρσίναι, ἐφ' αἷς μισσημβρίζην εἰσθασί. Unicum id de origine vocis ψάλις addam, illam mihi videri a Phœnicibus architectis acceptam, qui, credo, ædificiorum laquearia, aut tecta laqueata dixerunt ἱψῶθ, a verbo ἱψῶθ, quod est in lingua Hebræa ac Syriaca γλύφειν laquearia vero ut plurimum opere sculptorio erant insignita, hinc διὰ γλύφου φατώματα.

31 Ἐν τοῖς νόμοις] Libro duodecimo, fol. 986. ubi tamen nunc pro ψαλίδα legitur ἀψίδα. Hic priores edit. γῆν. & mox ἱρασμ. item λίθων. SEB.

32 Λέσχαι] *Hesiod.* II, 118.

Ἐλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἀνδρᾶ κορείζης ἤμερον ἐν λέσχῃ. SEB.

33 Πιθῶνες] MS. πιθῶνες. Sic supra VI, 15. πιθῶνας, quamvis MS. πιθῶνα haberet, ubi & οἰνῶνας *Xenophontis* habuisti. JUNG.

Πιθῶνες] in *Onomastico* veteri πιθῶν, *doliarium*, & οἰῶν, quam vocem ex *Xenophonte* mox *Noster* nominat, cella vinaria, cellaria: *Hesychius* quoque: Οἰνῶνες, αἱ ἀποθήκαι οἴνου ἀποθήκας exposuit *Noster* su-

perius VI, 15. & recte, puto, in *Hesychio* οἴνου addideris quoque.

34 ὠνόμαζε· καὶ] Absunt a C. A. nec habet quæ vocem Ξενοφῶν excipiunt usque ad πανδοκτεῖον. Κύλην.

ὠνόμαζε· καὶ] Deest in MS. ὠνόμαζε· & mox τὰ μὲν usque ad μέρη δὲ πόλεως· prædixit autem talia hæc libro VII. JUNG.

35 Πανδοκτεῖον] Ion. alias πανδοκτεῖον. SEB.

Πανδοκτεῖον] C. A. ita: πανδοκτεῖον, ξενῶν· πανδόκος ξένος (C. V. etiam ξένος leg. pro ξενόστασις) καὶ στάσις ἵππων ὡς Εὐριπίδης, ὅπερ Λυσίας ἱπποστάσιον· καὶ σταθμὸς &c. usque ad στάσις, reliqua absunt. leg. ξενόστασις, ἵππων &c. *Glossi equile*. Κίλην.

36 Ἐν Ἰνάχῳ] MS. ἐν Ἰνάχῳ. Sed *Inachus* ea fabula inscripta, & recte ita vulgo, citata ea legitur & apud *Dionys.* *Halicarnassum*, *Athenæum*, *Hesychium*, & *Scholias* *Aristophanis*, ut docuit *Cajaubonus* noster VII. *Athen.* 4. JUNG.

37 Πανδόκος ξενόστασις.] MS. ita: πανδόκος ξένος καὶ στάσις ἵππων, ὡς Εὐρ. omisiss mox ἐν ἵππ. καλ. & versu tragici. Sed vulgatum πανδόκος ξενόστασις mihi displicere non potest. Observamus autem & ἱπποστάσις dixisse *Euripidem*, cujus versus citat *Strabo* lib. I. Ceterum *Hippolytum* καλυπτόμενον ita inscriptum docet a tragico *G. Canterus* VII. Nov. 21. propter alteram *Hippolytum* στεφανηφόρον. Correxerit autem ibidem, ut *Seberus* noster edidit, sublata etiam particula καὶ, quam nec MS. noster adgnoscat. Sic enim antea mendose hæc vulgata fuerunt: ἵππων· καὶ ὡς Εὐρ. ἐν ἱππολύτῳ καλυπτομένῳ πρὸς ἵππον, εὐθὺς ἐ. στ. JUNG.

Πανδόκος ξενόστασις.] Hæc lectio plane non est immutanda: & vitii in MS. originem detegat facile: quoniam vitium illas extremas literas τας propter frequentis vocis similitudinem καὶ στάσις. Sed observabis necum in πανδοκτεῖῳ plura fuisse quæque diversis usibus loca, quæ καταγωγίου οἰκώματα appellat *Thucydides*: erat ubi foli morarentur homines, dixitque ξενόστασις καταχρηστικῶς, siquidem στάσις de equorum animaliumve statione dicatur proprie, *Sophocles*, erat & φάτνη, tam hominibus quam animalibus destinatus locus: erat denique ἱπποστάσις, vel ἱπποστάσις, quæ utraque voces in *Glossis*, *stabula*, *equilia* exponuntur, & ὄνοστασις quorum usum ipsa nominis indicat ratio. Addit autem *Pollux* noster dici quoque posse σταθμὸν, τὴν τῶν ἱππολύτων στάσιν sic apud *Aeschylum* *Prometh.* 4. 396. ἀσμεῖος δ' ἀν σταθμοῖς ἐν οἰκείοις κάμφειο γόνυ· ad quem locum σταθμὸς *Scholias* per φατνὴν explicant; & *Euripid.* *Androm.* Σταθμὸς ἐπὶ βούτα. *Scholias* ἐπαύλις· & differre docet σταθμὸν ab αὐλή; quod hæc sit ἀνθρώπων οἰκητήριον, σταθμὸς vero θηριμάτων. *Philoxenus*: Σταθμὸς, ἐνθα οἱ βουὸς ἵστανται, *stabulum*, *statio*. eadem σταθμῶν in diversioris ratio, quæ erat in agris atque villis: sed tamen & σταθμὸς locus simpliciter quo divertunt homines: in Persia σταθμοὶ *Ælian.* I, 32. ὅταν δὲ ἐπὶ τὸν σταθμὸν τὸν σὸν παραγένη, ad *Artaxerxem* *Mnemonem* inquit *Sinæthus*. In *Euripid.* autem verbis πρὸς ἵππον antiquæ ante *Seberum* habebant editiones: sed id qualecunque vitii emendaverat ad Codicis sui oram *Canterus*.

³⁸ ἵππων, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ καλυπτο-
μένῳ,

--- πρὸς ἵππων εὐθύς ὀρμήσας στάσιν.

³⁹ Λυσίας δὲ ἐν τῷ ὑπὲρ Ἀχιλλεΐδου Φόνου εἴρηκεν,
⁴⁰ ἵπποστάσιον καὶ σταθμὸς δ' ἂν ⁴¹ καλοῖτο, ἢ
τῶν ὑποζυγίων στάσις. ⁴² καὶ κλεισίον, παρὰ τὸ
⁴³ κεκλείσθαι. οὐ καὶ αἱ θύραι κλεισιάδες.

equorum, ut Euripides in Hippolyto oc-
cultato,

--- ad equorum statim irruens stabulum.

Lysias vero de Achillidis caede dixit, E-
quile: Tum & stabulum dicitur jumen-
torum statio. Et κλεισίον, a conclu-
dendo: cujus etiam januae κλεισιάδες di-
cuntur.

51

• Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν 5.

• C A P U T VI.

51

⁴⁴ Περὶ εἰδῶν, καὶ μερῶν ὀνομάτων, ⁴⁵ ταλάντου τε
καὶ μνάς, καὶ στατήρος, καὶ δραχμῆς, καὶ
πεντηκονταδράχμου, καὶ πενταδράχμου,
καὶ τῶν μερῶν αὐτῆς.

⁴⁶ Οὐ Φαῦλον δ' ἂν εἴη ⁴⁷ βραχεία καὶ ⁴⁸ πε-
ρὶ νομισμάτων εἰπεῖν. τὰ μὲν γὰρ περὶ
τραπέζιτας, κίβδηλόν τε, καὶ ἐπίσημον νόμι-
σμα, ἔχεις προειρημένα. κωλύει δ' ἂν οὐδὲν εἶδη
τε καὶ μέρη νομισμάτων ὀρίσασθαι. ⁴⁹ Πλάτωνι

De speciebus, partibus, nominibus talenti,
mina, stateris, drachmae, & penticon-
tadrachmae, & pentadrachmae,
causisque partibus.

Sed non inutile fuerit, pauca de moneta
dicere. Quae enim numularios spectant,
adulterinum argentum, & probatum, ante
praedicta habes: nihilque refert numisma-
tum species, & partes definire. Platone

³⁸ ἵππων, &c.] E MS. priores editiones, ἵππων,
καὶ ὡς. & μοχ ἵπποι. SEB.

³⁹ Λυσίας δὲ &c.] MS. Λυσίας δὲ ἵπποστάσιον εἴ-
πειν. omisso titulo Orationis, qui & legitur infra Segm.
154. JUNG.

⁴⁰ ἵπποστάσιον.] E MS. nisi malis ἵπποστάσιον, quod
in eodem supra I, 184. Sed & hoc loco, nisi quod
initio ἵππ. Dicitur & ἵππων, & ἵπποστασία & σταθ-
μῆς. *Camerar.* de Nominibus equestr. pag. 115. SEB.

⁴¹ Καλοῖτο.] E MS. priores editiones καλοῖτο. SEB.
Καλοῖτο.] Et noster MS. καλεῖτο. JUNG.

⁴² Καὶ κλεισίον, &c.] MS. καὶ κλεισίον, παρὰ τὸ κε-
κλείσθαι. οὐ καὶ αἱ θύραι κλεισιάδες. quae lectio tota,
excepto quod θύραι legendum patet, praestabilius vul-
gata videtur; κλεισιάδες, τὰς θύρας τῆς σκηνῆς, ait
Hesychius. κλεισίον itaque *Nostro* σκηνῆς. Sed inveniuntur
tamen apud eundem & κλεισίον de σκηνῆς & κλει-
σίον, σκηνῆς & κλεισιάδες. Apud alios est & κλεισίον.
Sed tricas has missas facio: (at aliarum video mihi
objectum in capite sequenti. JUNG.

Καὶ κλεισίον, &c.] Corruptus fuit vulgo hic locus,
cui medelam tetuli ex MSS. lectione: itaque παρὰ
τὸ κεκλείσθαι textus habet μοχ, ejecta spruta vocula
ἄλλως. παρὰ τὸ ἄλλως κεκλείσθαι. & haec quidem com-
moda sunt: sed quid faciamus illa voce κλεισιάδες
quae utique, si sequi velis analogiam, mutanda
fuerit in κλεισιάδες vel κλεισιάδες & tamen apud *Hes-
ychium* est κλεισιάδες. Sed illius auctoritate male
ac frustra munire volueris hanc corruptam lectionem:
etenim aut in *Hesychio* scribendum quoque fuerit
κλεισιάδες, aut error itius Lexicographi erit agno-
scendus; restituiimus itaque in *Polluce* nostro κλεισιά-
δες. Sed de κλεισίον & κλεισίον videndus & *Etymologus*
qui τὸν τεχνικὸν scripturum inquit διὰ τοῦ εἰ διφθόγ-
γου. *Herodianum* vero scribere διὰ τοῦ ἰ, quia deducit
ἀπὸ τοῦ κλίον & habet ex *Homero* locum, περὶ δὲ
κλεισίον θίς πάντη. quin vero κλεισιάδες sunt & apud *Pla-
tarchum* in *Alcibiade*: μεγάλας δ' αὐτῶν κλεισιάδας ἐπὶ
τῆν πολιτείαν ἀνείγοντος τοῦ τε γένους καὶ τοῦ πλοῦτου
quod eodem modo est dictum quo *Romani* solent *ape-
rive fenestram*; usufque est alicubi in *Novellis* *ψυστια-
νας*: sed hoc non agimus.

⁴³ Κεκλείσθαι.] *Sylb.* leg. κεκλείσθαι. Μοχ, κλεισιάδ.
etiam *Hesych.* alii κλεισιάδες. SEB.

Κεκλείσθαι.] Ex *Hesych.* legendum κεκλείσθαι, quod
temere ibi abjecta sunt *jumentis*: dein iterum legit κλι-

σιάδες, κλεισιάδες, inquit, αἱ διπτύχοι θύραι κεκλείσθαι
praefert & *Salm.* KÜHN.

⁴⁴ Περὶ εἰδῶν, &c.] Capitis hujus inscriptio MS. cum
vulgata consentit, nisi quod mox ita: καὶ πεντηκοντα-
δραχμου, καὶ πενταδράχμου, καὶ τῶν ἰμοίων καὶ τῶν
μερῶν αὐτῶν. quae ultima rectius titulum explent, quam
ut vulgo est. JUNG.

⁴⁵ Ταλάντου τε.] Te abest a C. A. qui & post πε-
τηκονταδράχμου, quod mox sequitur, habet καὶ τῶν ἰ-
μοίων, omittis ceteris; exhibet idem *Salm.* KÜHN.

⁴⁶ Οὐ φαῦλον.] Hae omittit iterum C. A. & *Vetus*
liber *Salm.* usque ad ὀρίσασθαι. KÜHN.

Οὐ φαῦλον.] Ipsum caput in MS. incipit cum illis:
Πλάτων &c. prioribus, quae quasi praefatiuncula, om-
missis. Ceterum quod ad βραχεία, omnino βραχεία scri-
bendum; quamvis illud & priores editi, ut & noster
Seberus. sed id ex vitiosa pronuntiatione exortum, quae
dudum ai & i confundi: soleant de κίβδηλον autem
& ἐπίσημον supra dixit III, 86. JUNG.

⁴⁷ Βραχεία.] *Sc.* βραχεία. SEB.

Βραχεία.] Legit βραχεία *Salm.* KÜHN.

Βραχεία.] *Kühnius* βραχεία, & ita jam textus habet:
occurrit paulo post κίβδηλον καὶ ἐπίσημον νομισμα,
pro quo vitiosam in *Basileensi* editione lectionem κύβ-
δηλον emendaverat *Falckenburgius*, & ad oram sui *Co-
dicis Kühnius*. Hoc autem praeloquium quod in MSS.
omittatur, male factum censeo, siquidem omnino illud a
Polluce profectum esse putem, cui non insolens aliquando
praeloquio mouere cur, quae de causa scribat aliquid.

⁴⁸ Περὶ νομισμάτων.] De hac materia inter alios
scripserunt *Gulselm.* *Budaus*, libris quinque de *Aste*:
Matthaeus Hofbus totidem libris de *Historia rei numma-
riae* veteris: & *Joachim. Camerar.* libello de *Moneta*
veteri Graecorum & Latinorum. Inde igitur lucem pe-
tet benignus Lector iis, quae caligine aut perplexitate
aliqua hic laborare videbuntur. SEB.

⁴⁹ Πλάτων μὲν γὰρ καὶ &c.] Incipit hic caput in C. A.
ὡς Πλάτων μὲν καὶ τέχνη τις ἴσθι νομισματι καὶ νομισμα-
τοποιτικῆ πράγμα. C. V. ἴσθι νομισματοποιτικῆ καὶ νο-
μισματοποιτικὸν πρᾶγμα. *Plato* hanc hntat lectionem in
Sophista, ubi mentionem facit νομισματοποιτικῆς. quae
scilicet νόμισμα αὐτὸ πρὸς αὐτὸ ἀμείβεται, *νημισμα αὐτε-
rum altero permutat*, vel interueniente nummo num-
mum vendit, eandem lectionem affert *Salm.* KÜHN.

Πλάτων μὲν γὰρ καὶ &c.] Sic itaque MS. incipit ca-
put hoc, Πλάτων μὲν καὶ τέχνη τις ἴσθι νομισματοποι-

enim teste, est & ars quædam civilis, numismatum: & numismatis opus politicum. * Cum autem talentum maxima sit & auri & argenti pars, conveniet huic nimirum, Demosthenis quinquaginta talentorum pensio: facile vero hoc nomen, secundum hanc præscriptam formulam & augere, & minuere licet. Nam & centum talentorum precium dicere licebit, juxta prædictum vocabulum, & decem talentorum. tum ab omni numero, vel majori, vel minori similiter: ut tamen durities, & asperitas soni vi-

μέν γὰρ καὶ τέχνη τίς ἐστὶ ⁵⁰ νομισματοπωλική, καὶ νομισματοπωλικὸν πρᾶγμα. * εἰ δὲ τὸ ⁵¹ τάλαντον μέγιστόν ἐστι χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου μέρος, ἐναρμόσαι ἀν' ⁵² ἴσως εἰς τοῦτο, καὶ ἡ Δημοσθένους ⁵³ πεντηκοντοταλαντία· ῥιζίδιον δὲ αὐτῆν κατὰ τὸ προκείμενον σχῆμα αὐξίνει τε, καὶ ἐλάττωσιν ⁵⁴ καὶ γὰρ ⁵⁵ ἑκατονταλαντίαν ἔστιν εἰπεῖν, ⁵⁶ κατὰ τὴν ὑφήγησιν τοῦ προειρημένου καὶ δεκαταλαντίαν ⁵⁷ αὐτίκα ἀπὸ παντὸς ἀριθμοῦ πλείονός τε καὶ ἐλάττωνος, ⁵⁸ ὅπου μὴ τὸ δυσφύεγκτόν τε καὶ τραχὺ πρὸς τὴν ἀκοήν

λική, καὶ νομισματοπωλικὸν πρᾶγμα· recte, & ita restitutum certe est, nisi quod malim Πλάτωνι scribere, casu dativo: nec aliter mihi Pollucem scripsisse puto; supra VII. 170. νομισματοπωλική κατὰ Πλάτωνα, incorruptum id permansit. valeat itaque illa πολιτικὴ vel πολιτικῆ νομισμάτων cum prioribus editionibus. nostri MS. lectio ipso Πλάτωνα nititur, qui in Sophista ait, ἡ τέχνη οἰκονομικῆς, χειρωτικῆς &c. μισθαρτικῆς, νομισματοπωλικῆς &c. quod & mox vocat τῆς ἐμπορικῆς genus ὃ πωλοῦν διὰ νομισμάτων, ἀλλάττεται. Ne tamen quid taceam, Aldina & Florentina lectio πολιτικῆ quoque fortasse locum habeat, modo scribas πωλητικῆ· ait enim ita mox Plato, τὸ περὶ λόγους καὶ κτήματα ἀρετῆς πωλητικόν. Unde totus locus ita queat apud Pollucem restitui: Πλάτωνι μὲν γὰρ καὶ τέχνη τίς ἐστὶ νομισματοπωλική, ἡ πωλητικῆ νομισμάτων (vel διὰ νομισμάτων) καὶ νομισματοπωλικὸν πρᾶγμα. Ceterum quod ad illud Πλάτωνι, ita discrete hinc citat & Hofstius lib. I. cap. 3. ubi de nummorum adpellatione a causa efficiente agit, n. 4. quamvis alias male πωλικῆ νομισμάτων habeat & νομισματοπωλικὸν πρᾶγμα non recte ex libro VII. Pollucis adferat. JUNG.

Πλάτων] Kühnius in suo Codice Πλάτωνι emendavit, quem sequi sumus: alias utique, si primum retineas casum, ipsa videbuntur Πλάτωνι velle sequi; & affirmare non habeo, numne alicubi Plato etiam dixerit: καὶ τέχνη τίς ἐστὶ πωλικῆ νομισμάτων, vel potius, quod ex Kühnius emendatione textus habet, νομισματοπωλικῆ· forsitan sane: at omnino non vacat acquirere talem locum. Mox quoque νομισματοπωλικὸν per ὠ παραυnte Kühnio nobis est emendatum. Νομισματοπωλικῆ vero ea est, quam Politicorum primo Philosophus χρηματιστικῆν καπηλικῆν adpellat, τὴν διὰ χρημάτων μεταβολῆς, quærensia sit commutatio, cum aureos majorisve pretii quovis nummos lucello vastre inhiantes κατακεραματίζουσιν ἀργυραμοιβοί: est & ipsa vox apud Aristotolum in Aristotelem.

⁵⁰ Πολιτικῆ νομισμάτων] Ald. & Florent. edit. πολιτικῆ. MS. τέχνη τίς ἐστὶ νομισματοπωλικῆ. H. Steph. νομισματοπωλικῆ hinc citat. SEB.

⁵¹ Τάλαντον μέγιστον] Ita & apud Suidam definiti, vel describi potius dicamus, admonuit Hofstius quem vid. lib. III. rei Numm. c. 12. n. 4. Illustrat & plura, quæ hic Pollux refert Avus noster Commentariolo de numismatis seu moneta veteri Græcorum ac Latænotum. JUNG.

⁵² Ἴσως] Abest a C. A. Kühn.

⁵³ Πεντηκονταλαντία.] Henricus Stephanus citat hinc πεντηκοντοταλαντία. Sylburg. leg. πεντηκοντοταλαντία. SEB.

Πεντηκονταλαντία.] C. V. πεντηκοντοταλαντία. Kühn. Πεντηκονταλαντία.] MS. clare πεντηκοντοταλαντία itaque hoc repono, quod & visum diligentiss. Sylburgio. quamvis H. Stephani πεντηκοντοταλαντία etiam non malum sit. Ait enim Pollux κατὰ τὸ προκείμενον σχῆμα nos & in aliis posse ascendere vel descendere, ἑκατονταλαντία, ut δεκαταλαντία, quæ tam ab ἑκατῶ, vel δέκα & ταλαντία sunt, quam illud a πε-

τήνonta & ταλαντία pari eodemque modo. Certe ita & ἑξήκονταταλαντία lego in Demosth. Orat. περὶ συμμοριῶν. Quod tamen non advertit Hofstius lib. III. rei numm. vet. c. 14. ubi de compositis a voce τάλαντον agit, & vulgaram lectionem Pollucis retinet. JUNG.

Πεντηκονταλαντία.] Kühnius ad MSS. fidem πεντηκοντοταλαντία in textu restituit: & recte: nescio tamen an non aliter in hoc loco repererit Etymologus in τάλαντον, ubi pleraque hæc & sequentia Pollucis nostri in suum retulit Lexicon, prout singula diligenter indicabimus suo quaque loco: verba ejus sunt hæc: πολλά εἶρον σημαίνει τὴν λέξιν ἢ παρὰ τὸ μέγιστον χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου μέρος, καθ' ὃ σημαζόμενον Δημοσθένους φησὶ πενήκοντα τάλαντα: sed illa quidem lectio huic loco, ut ex sequentibus patet, convenit parum, neque Pollucis nostri integra hæc omnia descripserit Etymologus forsitan: in Demosthenis vero Hierippica I. ἐπινηκόντα & τεσσαράκοντα τάλαντα reperio, alibi que extant πενήκοντα τάλαντα, quæ Etymologus nominat.

⁵⁴ Καὶ γὰρ] C. A. καὶ γὰρ καὶ ἔ. ἔ. εἰπεῖν καὶ δεκαταλαντίαν καὶ ἀπὸ π. α. π. κ. ἔ. ὄ. μὴ τὸ δυσφύεγκτόν καὶ τὸ τραχὺ πρὸς τὴν ἀκοήν ἐμποδίζοι· quod ultimum & C. V. habet: hæc lectio sine dubio melior vulgata, dummodo ὅπου vulgatum adfit, ubi, inquit difficultas pronuntiationis & molesta antibus aspretas non obstituerint. Salm. vetus liber non habet ἴστιν εἰπεῖν κατὰ τὴν ὑφήγησιν τοῦ προειρ. καὶ δεκατ. αὐτίκα· in cæteris consentit cum C. A. nisi quod legit ὅπου μὴ τοῦ δυσφύεγκτον. Kühn.

⁵⁵ ἑκατονταλαντία] Sic in Ἰππιῶσι Comici:

Φύζει γραφῆς ἑκατονταλάτους τέτταρας. JUNO.

⁵⁶ Κατὰ τὴν ὑφήγ. &c.] Desunt κατὰ τ. ὑφ. τοῦ προ. in MS. JUNG.

⁵⁷ Αὐτίκα] Dicitur αὐτίκα, & pro eo MS. habet καὶ ἀπὸ &c. JUNG.

⁵⁸ Ὅπου τὸ δυσφύεγκτον &c.] MS. ὅπου μὴ τὸ SEB.

Ὅπου τὸ δυσφύεγκτον &c.] Omnino emenda ut MS. noster habet ὅπου μὴ (quod μὴ & Seberus MS. adgnoscit) τὸ δυσφύεγκτον καὶ τὸ τραχὺ πρ. τ. α. ἐμποδίζοι· τὸ δὲ τάλαντον ἢ μὲν egregie omnia. posteriora passim & ex suo Seberus noster restituit, quoniam antea vulgo esset: τάλαντον δ'. Sed omnia ita ut ex nostro MS. descripti, emendanda sunt. sic Segm. 54. ἢ δὲ καὶ, & 56. ἢ δὲ καὶ δυσφύεγκτον in hac re nunquam dixit Pollux. δυσφύεγκτον lapsissime in hac re, ubi quædam vocabula jungi, vel ab iis alia derivari verat ob teneras auriculas, & soni duritiem, quia δυσφύεγκτότερα. Saxifissime id tibi occurrit in Polluce, ut supra VIII. 13. & IX. 132 & 135. & alibi, quæ se tibi ipsi non quaerehti hinc inde offerent. JUNG.

Ὅπου τὸ δυσφύεγκτόν τε καὶ τρ. &c.] Corruptissimum locum feliciter restituere licet ex MSS. & Kühnius ad Codicis sui oram id præstitit egregie: mox vero ἐμποδίζοιτο fuit vulgo, in cuius locum ἐμποδίζοι dedimus, superflite vocis syllaba ad sequentia relata, a quibus male fuit abrupta: eodem vero modo Ἀρκίς-

⁵⁹ ἐμποδιζοῖ τὸ δὲ ⁶⁰ τάλαντον ἦν μὲν καὶ σταθμοῦ
⁶¹ τὸ ἔνομα, ὅθεν ⁶² καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐστὶν
εἰρημένον,

⁶³ καὶ γὰρ τάλαντα μουσικῇ σταθμῆσεται.

⁶⁴ καὶ τὸ Ὀμηρικόν,

53 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίθει τάλαντα.

τὸῦτο μὲν αὐτῶν τῶν σταθμῶν τὸῦνομα. τὸ δὲ
ἐν ⁶⁵ ταῖς Κράτητος Τόλαις, ⁶⁶ πρῶτα μὲν τα-

tetur. Talentum vero, & ponderis no-
men fuerit, apud Aristophanem dicen-
tem:

Talento musica ponderabitur.

Atque illud Homericum:

*Et tunc quidem Pater appendit autear
lances.*

Hoc enim ipsis ponderum nomen est.
Sed in Cratini Stollis *Ταλαντιαῖος* quid

nius Grammaticus vitandum inquit in vocum compo-
sitione τὸ δυσφθεγκτον καὶ τὴν τραχύτητα.

59 *Ἐμποδιζοῖτο.*] MS. ἐμποδιζοῖ τὸ δὲ τάλαντον ἦν
μὲν καὶ στ. priores editiones, τάλαντου δ. SEB.

60 *Τάλαντον δ' εἶη &c.*] C. V. & *Salms.* τὸ δὲ τάλαν-
τον ἦν μὲν κ. στ. τ. ὅ. ὅθεν καὶ Ἀριστοφάνης ἀλλ' ἢ
τάλαντα μουσικῇ κριθῆσεται ἢ δὲ καὶ αὐτῶν τῶν σταθ-
μῶν ὄνομα ὡς τὸ Ὀμηρικόν χρύσεια πατὴρ ἐτίθει τάλαντα
τὸ δὲ &c. eandem lectionem habet *Salms.* C. A. ὅθεν καὶ Ἀριστοφάνης &c. κριθῆσεται ὡς τὸ ὅ. χ. π.
ε. τ. locus *Aristophan.* extat in *Ranis* hunc in mo-
dum:

Καὶ γὰρ τάλαντα μουσικῇ σταθμῆσεται.

Namque musica talento appendetur.

Ubi σταθμῆσεται Attice positum pro σταθμῆσεται,
cujus Interpretamentum est MSStorum κριθῆσεται. *Ho-*
meri versus extat *Iliad.* θ. v. 69. & *Iliad.* χ. v. 209.
quem *Virgilius* 12. *Æn.* expressit:

*Jupiter ipse dum aequato exanimis lances
distinguit &c.*

Aristos. H. A. libr. VIII. in fine ἡ δὲ ἐλθήθη γέ-
ρον θύνος οὐ σταμῆς μὲν ἦν τάλαντα πεντηκῆδεκα.
KÜHN.

Τάλαντον δ' εἶη &c.] Et hic quoque melior longe
ac concinnior extat locus in MSS. quorum ore, p̄-
eunte *Kühnio*, illam, quæ reperitur in textu lectio,
restituimus. Quam vero varie æstimatum fuerit, cum
ponderis habuit notionem, talentum ex uno *Hesychio*
patet clare. Τάλαντον, σταμῆς, ζυγός, ὀκλή λιτρῶν
ἑκατὸν, ἢ ἑκατὸν εἰκοσιπέντε, ἢ ἑκατὸν ἑξηκονταπέντε, ἢ
τετρακοσίω, ἢ χιλίων ἑκατὸν πεντηκονταῦσα. dixerat-
que paulo superius *Eriphaniis* esse sententiam, quæ λι-
τρῶν ἑκατὸν εἰκοσιπέντε talentum statueret, & vere, ut
conspici potest ex magni illius viri libello de Ponderibus
& Mensuris. Tum vero qui in hanc rem *Aristo-*
phanis citatur locus corruptus est; scripserat credo *Pol-*
lux nimium memoria suæ credulus:

Ἄλλ' ἢ τάλαντα μουσικῇ σταθμῆσεται.

Attamen non nihili est facienda illa MSS. unanimis
conspiratio in κριθῆσεται potuerit certe in uno qui-
dem alterove MS. talis de margine glossula irrepere
facile, ac in genuina vocis locum, obstetricante lib-
ratorum incuria, insinuare sese; sed ita ad unum
omnes Codices sprutiam alere posse ac fovere vocem
alii potius, quam ego, credant: accedit & *Eryth-*
logum indicato superius loco hanc ipsam adgnosce-
re quoque lectionem, nisi quod pro Ἄλλ' ἢ habeat
Ἄλλ' ἢ, facili utriusque vitio: non diffiteor quidem in-
geri nobis in oculos ex *Comici Ranis*, qui huic val-
de sit similis, locum: ac vero quis tandem adfit-
mare ausit contra MSS. fidem illum esse, quem voluit
Onomasio-graphus noster: utique sunt plures *A-*
ristophanis, quæ periire, fabulæ, in quarum aliqua
potuerit hęc locus extare, prout illum nobis MSS.
exhibent: itaque si nostro res iudicio steterit, oport-
uerit MSS. lectionem postlimini jure in textum re-
vocare, quippe quæ suis constet & pedibus & sen-
su hoc modo:

Ἄλλ' ἢ τάλαντα μουσικῇ κριθῆσεται.

Quid tamen hujus rei agamus, cum utriusque Ernditiff-

simi Interpretes alia velint, quorum sequutus mentem
versiculum istum ex *Comici Ranis* in textum retuli:
Kühnius tamen malebat Ἄλλ' ἢ pro Ἄλλ' ἢ, qua tamen
e lectione qui emergit sensus non rite responderet re-
cum, quæ sunt apud *Aristophanem*, sequela: interim
sibi quisque suam retineat arbitrii libertatem. Post in
Homeri versu cum *Kühnio* ordinem vocum inverti-
mus: lectum fuit ante: Καὶ τότε δὴ ἐτίθει πατὴρ
χρῆσεια τάλαντα. In hoc autem *Homeri* aut fallor, aut
τάλαντα propriam ac primam obtinent significationem,
lances, libra, a sustinendo, unde recte *Scholographus*,
ζυγῶ: adeo ut *Pollucis* nostri destinato minus iste lo-
cus quadret, nec hercle *Aristophanis* quoque versicu-
lus, in quo similiter τάλαντον non de σταμῆ seu
pondere, sed de ipsa libra, seu, ut in *Comici Ranis*
Florens, trutina capiendum est: sed eam forsitan in
altero, quem nos probamus, versiculo, opportune ha-
beat notionem.

61 *Τὸ ὄνομα*] MS. infra τὸ ὄν. JUNG.

62 *Καὶ παρὰ Ἀριστοφ.*] MS. καὶ Ἀριστοφάνης, sine
παρὰ, & ἴστιν ip. JUNG.

63 Ἄλλ' ἢ τάλ. &c.] Priores editiones, τάλαντα-
μουσ. MS. ἀλλ' ἢ τ. μ. κριθῆσεται. Et inde: ἦν δὲ
καὶ αὐτῶν τῶν σταθμῶν ὄνομα, ὡς τὸ Ὀμηρικόν, χρῆ-
σεια πατὴρ ἐτίθει τάλαντα. Ἡδὲν *Segm.* seq. Ex-
tant autem *Homeri* verba *Iliad.* θ, 69. & χ, 209.
SEB.

Ἄλλ' ἢ τάλ. &c.] In versu *Aristophanis* antea ma-
le edebatur *ταλαιτομουσικῇ* ut *Seberus* edidit, ita &
ab *H. Stephano* hic in suo Codice inveni emendatum.
Ceterum MS. noster, ut *Seberi* fere habet:

Ἄλλ' ἢ τάλαντα μουσικῇ κριθῆσεται.

Sed cum *Aristophanis* Codicibus ita legendum:

Καὶ γὰρ τάλαντα μουσικῇ σταθμῆσεται.

Est enim in *βατραχίαις* *Comicis* locus, ubi *Βατραχίαις*

Κάνταῦθα δὴ τὰ δινὰ κριθῆσεται,

Καὶ γὰρ τάλαντα μουσικῇ σταθμῆσεται.

Unde corruptum ἄλλ' ἢ exstiterit nescio: κριθῆσεται
glossema esse alterius vocula facile video. JUNG.

64 *Καὶ τὸ Ὀμηρικόν &c.*] Pro καὶ τὸ Ὀμ. ita MS.
noster: ἦν δὲ καὶ αὐτῶν τῶν σταθμῶν ὄνομα, ὡς τὸ Ὀ-
μηρικόν — χρῆσεια πατὴρ ἐτίθει τάλαντα τὸ δὲ ἐν
&c. ut *Seberi*, nisi quod ille magis in fine mutilus.
JUNG.

65 *Ταῖς Κρατιστοτάλαις*] Legendumne Κράτητος ἐ-
πιστολαῖς; aut quomodo? SEB.

Ταῖς Κρατιστοτάλαις] C. V. τὸ δὲ ἐν ταῖς Κράτητος
Τόλαις. *Cratesis* Τόλαις non semel laudat *Athenæus*.
KÜHN.

Ταῖς Κρατιστοτάλαις] Egregie MS. noster resti-
tuit, quæ vulgo corruptissima. tu itaque hanc lectionem
ex eo reponne: ταῖς Κράτητος Τόλαις, πρῶ-
τα μὲν ταλαντιαῖος ὅστις ἐστὶν αὐτῶν λόγος, ἀδελος &c.
versus tamen ita distingue, & scribendo saltem ἴσ' ἢ
pro ἴστιν.

— πρῶτα μὲν

Ταλαντιαῖος ὅστις ἐστ' αὐτῶν λόγος.

ἀδελος subjicit *Pollux* & cetera, quæ quoque mendo-
sa. nempe *τροπὴν* λέγει non ita MS. sed longe rectius:
ροπὴν σημάδιον ἀραγε itaque hinc *τροπὴν*, obscurum,

istorum sit, incertum dicas num precium, aut modum intelligat: sicuti cum & Alcæus in Endymione dicit: ingentium dolorum. Antiphontis enim Talentum pondus significat. Et Aristophanes in Fabulis, aut Centauro: Lapis decem talenta ponderans. Va-

λαντιαῖος ὅστις ἐστὶν αὐτῶν ὅτι λέγει, ἀδελον, εἴτε τιμὴν, εἴτε ῥοπὴν λέγει. ὡς περ ὅταν Ἀλκαῖος ὁ κωμικὸς ἐν Ἐνδυμίωνι εἴποι, Νοσημάτων ταλαντιαίων. ἢ μὲν γὰρ Ἀντιφώντος ταλάντων σις, τὸ βάρει δὴ λῶν καὶ ὁ Ἀριστοφάνης ἐν δράμασιν, ἢ Κενταύρω. λίθος δεκατάλαντος. ἢ δὴ

ait Pollux esse, in ista χρῆσι Cratesis, utrum valeret voculam ταλαντιαῖος significetur, an ad talenti inquam pondus propendeat, an valeat tantum. Sic IX, 58. εἴτε ῥοπὴν εἴτε ἀριθμὸν λέγει. Et ταλαντιαῖος legendum, pro vulgato ταλάντων, etiam antea ad meum Codicem notaveram: in primis quod sequatur, νοσημάτων ταλαντιαίων. Sed ubi alias Cratesis *Tolma*? mihi jam non incidit: memini tamen hujus vel alius ejusmodi nominatam fabulam in Polluce nostro legisse: certe eandem infra ex MS. restituemus pro vulgaris ἑρταῖς X, 54. MS. nostri lectio clara est, nec me dubitare sinit. Vide itaque mecum, amon & *Suida* redonandus hujus dramatis titulus, apud quem excidisse videtur. Κράτης Ἀθηναῖος κωμικὸς: οὗ ἢ ἀδελφὸς Ἐπίλυκος ποιητὴς ἐπῶν, δράματα αὐτοῦ εἰσὶν ζ'. Γρίταις, Ἡρώεις, Ἀφρία, Λάμια, Ποδῆται, Σάμιος: ἔγραψε δὲ καὶ καταλογάδην τινα: αἱ εἰσὶν ζ'. id est, puto, septem: & tamen sex saltem enumerat. quamvis & alia adhuc apud Pollucem legantur Cratesis, ut ἑρταῖς ut Παιδικαί: nam Παρακαταθήκη vulgo quidem; sed in MS. *Sesferati* tribuntur, & apud *Aristoph. Scholiast.* in *Ναφέλαις*, ubi de *Αμνηνία*. Κράτης δὲ ἐν *Δερρίφοις* ἀφ' ἀλάζονα καὶ κολακῆα συνειφάντη: nisi leviter suplicari liceat, si forte ibi legendum Κρατίτος δὲ ἐν *σερριφίσις*. Pro ποδῆται autem πεδῆται legendum videtur. Jung.

Τοῖς Κρατιτοστόλοις] Quæ vero malum! hic apparent Κρατιτοστολοῖ? apage cum isthoc spurio vocabulo ad Cynosarges, atque ocyus ex MSS. restitue, quod & Doctiss. *Kühnius* fecerat, τὰς Κρατίτος Τολμαῖς: & bene habet, quod Cratesis fabulam non ita in vulgo notam restituere liceat: scimus quis sit Crates, meminimusque alicubi harum in Pollucem structurarum de eo dixisse: sed ejus fabula Τολμαί quæ qualisve sit amplius est quaerendum. Quin & Interpreti nostro, a quo satissime boni quid expectes, mendii quid in hoc loco (suboluit: & emendationem quoque ausus est, sed quæ nullo tibi sine nitatur: ubi enim auctorum homini sub oculos venerunt Cratesini *Stola*? Subjicitur cum Cratesis versiculus, quem varie corruptum ad MSS. fidem *Kühnius* in plerisque sequi restituit: ita vulgo ante nos lectum fuit: πρῶτα μὲν ταλαντιαῖος, ὅ: τι ἐστὶν αὐτῶν ἀδελον λέγει: postmodum εἴτε ῥοπὴν vitiose fuit, in cuius locum *Kühnius* dedit ῥοπὴν, quo modo & eruditorum princeps *Joseph. Scaliger* in libello Commentario de Re Nummaria agnoscit: quod ῥοπὴν hic appellat Pollux, alii ὀλῆν dicere solent, intelligendumque de pondere; vult enim Pollux in incerto esse, numne Crates precium intellexerit nummarium, an vero potius pondus, cum usus est voce ταλαντιαῖος: me quod adinet, facile in Cratesis loco ταλαντιαῖον capi posse censam, si quid in his censei ac tuo possit statui, ubi priorum posteriorumque rerum sequelam ignotamus, de bonis divite, ac opulento, adeoque de pretio potius: nec multam diverso sensu est apud *Aristotelem* *Oeconom.* lib. II. cap. 2. ἐγγυῶν κατωστῆσαι ταλαντιαῖους, divites ac opulentes constitutere vades, quorum opes ad minimum aequent talentum; & apud *Demosthenem* I. contra *Αρθοβουμ* οἰκοι ταλαντιαῖοι καὶ διτάλαντοι: itaque hoc modo Cratesis versiculum interpreter: primum quidem quis illorum talentum aequantes possident pecunias, cetero: alias & ταλαντιαῖος de pondere apud *Hesychium* est; Ταλαντιαῖον, βαρὺ unde & ταλαντιαῖοι λίθοι, λίθιατε ἱερταῖς, & ταλαντιαῖα χαλὰζα, ἱετα-

lis grandio observante *Joseph. Scaliger* de Re Numm. pag. 3. (ubi, quod monere operæ fuerit precium, illa, quæ de talenti notione retulit superius Pollux noster, in Latinum ferme transfudit sermonem, eandemque *Aristophanis*, de qua supra, sed ex ejus *Rapit* emendatam, attulit χρῆσι) eaque ratione *Alcæi* νοσημάτων ταλαντιαῖα fuerint morbi graves Adnotat demum Pollux *Antiphontem* de pondere dixisse ταλάντων, utique a verbo ταλάντων, unde apud *Hesychium* Ταλαντώσει, σταβιῶσει, στίσει: cui simile est ταλαντῶν τὸ ζυγίον, & ὑπερταλαντῶν τὸ ὑπερβαρίον apud *Etymologum* & *Suidam*.

66 Πρῶτα μὲν &c.] Versum ira constituerem ex C. V.

— πρῶτα μὲν
Ταλαντιαῖος ὅστις ἐστὶν αὐτῶν λέγει.

— Primo quidem
Quis eorum talentum valeat, dato. KÜHN.

67 Ἀδελον λέγει] In specimen lectum ἀδελον εἴτε τι μὲν εἴτε ῥοπὴν λέγει, quam emendationem probant C. V. & *Salm.* nisi quod pro λέγει habet σημαίνει confer & Segm. 58. ceterum C. A. omittit sequentia usque ad δεκατάλαντος. KÜHN.

68 ὡς περ ὅταν &c.] ὡς περ ὅταν &c. δεκατάλαντος cum mediis, quæ sequuntur in hoc Segm. desunt in nostro MS. De *Alcæi* fabulis *Casaubonus* noster III. *Athen.* 24. ubi & *Endimion* hinc memorat. quem eundem videtis & de *Aristophanis* dramati sive centauro, VII. *Athen.* 14. Jung.

69 Ἡδύατο δὲ τοῦ χρ. &c.] Ἡδύατο δὲ τοῦ χρυσίου τάλαντος τρ. &c. De hoc loco *Hofius* lib. V. rei num. vet. cap. 11. n. 14. Jung.

Ἡδύατο δὲ τοῦ χρ. &c.] Adponam *Alexandri Sardi* locum ex ejus de Nummis libello, qui hæc Pollucis nostri adludit: Talentum olim fuisse minimi pretii indicat *Homerus*, apud quem quarto loco datur primum in equorum certamine: fuit ex tribus chrysis, ut ait Pollux, postea ita auctum, ut a *Fannio* dicatur:

— summum dotis perhibetur pondus Athenis
Nam nihil his obolove minus, majusve talento.

De talenti autem pretio apud *Homerum* viliori monet quoque mox *Onomasticographus* noster: & valuisse tres chrysol talentum auri ex eleganti *Philemonis* Comici versiculo constat: δύο εἰ λάβοι τάλαντα, χρυσῶς ἔχων ἕξ ἀποισεται: tibi duo talenta sex chrysol censentur: habet & hunc sed paululum mutatum ex *Etymologo* locum, & quem sub manibus habemus, Pollucis nostri *Scalger* de Re Numm. pag. 19. ex quo hæc excerpere lubet: Τάλαντον αὐτεμ νομισματος duplex erat, τάλαντον χρυσίου καὶ τάλαντον ἀργυρίου: alterum quidem τριῶν χρυσῶν, sexaginta drachmarum argenti, alterum sexaginta minarum, sex millium drachmarum argenti. Sed apud *Sardum* paucis interjectis hæc alia sequuntur ex Polluce nostro etiam petita: Ex Talentis Atticum parvum a *Fannio* ἢ a Polluce dicitur ex 6000. drachmis vel ex 60. minis Crates: in quæ eadem cum Polluce nostro consentit *Hero* MS. πᾶν τάλαντον ἰδίως ἔχει μνῆς ζ. & in *Demosthenis* *Philippicam* primam *Scholia*, quæ hic posuisse juverit: σημειῶται ἐν τούτοις ὅτι τὸ μὲν τάλαντον ποιεῖ μνῆς ζ. ἢ μὲν δὲ δραχμῶν: ἢ δὲ δραχμῶν ὀβολοῖς ἕξ: ὡς εἶναι τῶν ταλάντων τὰς ὅλας ἑξακισχιλίους δραχμῶν: τῶν δὲ δραχμῶν ὀβολοῦς τρισμυρίου: recte quidem id ex *Demosthenis* loco patere ad-

νατο δὲ τοῦ χρυσοῦ 70 τὸ τάλαντον 71 τρεῖς χρυσοῦς Ἀττικοῦς 72 τὸ δὲ τοῦ ἀργυρίου, ἐξήκοντα μνάς Ἀττικᾶς. Ἦν δὲ καὶ ἀριθμοῦ τούνομα, ὅπου καὶ 73 πολυτάλαντος ὁ πλούσιος· καὶ πολυτάλαντον πρᾶγμα, τὸ πολλοῦ ὄνιον καὶ 74 τὸ παρ' Ὀμήρω,

· Κεῖτο δ' ἄρ' ἐν 75 μέσσοισι δύο χρυσοῦ τάλαντα.

76 καὶ διτάλαντον δ' ἂν εἴποις, κατὰ Δημοσθένην· καὶ τριτάλαντον, 77 καὶ ἡμιτάλαντον, ὡς Ὀμήρος,

Ἀλλὰ τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.

ἀρχαία δὲ ἡ χρῆσις 78 καὶ ἡ τοῦ, πέμπτον ἡ-

lebat autem auri talentum, tres aureos Atticos: argenti vero, sexaginta Minas Atticas. Fuit & numeri nomen. Unde multa talenta habens, pro divite. Et res multis talentis constans, pro cara. Et illud apud Homerum:

Faciebant autem in medio duo auri talenta.

Sed & Talentum duplex dices, secundum Demosthenem, & triplex. Et dimidium talentum, ut Homerus:

Sed auri dimidium tibi addam talentum.

Vetus autem mos est dicere, quintum semi-

firmat; nam si calculum posueris ita se rem habere comperies. Meminit porro hujus *Pollucis* loci *Snellius* vir non infelicis plane in re nummaria indaginis; istius, quem hac de re conscripsit, libelli pagina 43. & videlicet quoque potest *Vossius* ὁ πολυμαθὴς in *Etymologico*: Nos autem & hic in sequentibus indicasse ista, ac digito tantum demonstrasse contenti erimus, siquidem totam hanc rem nummariam velle hoc loco diligentius ponderare, ac innumeros ferme eruditissimorum quoque hominum, qui calligandi essent, errores explodere instituti nostri rationem excederet.

70 Τὸ τάλαντον] Omittit τὸ *Salm.* Kühn.

71 Τρεῖς χρυσοῦς] *Salm.* legendum τ χρυσοῦς Ἀττικοῦς hoc est. *τριπλοῖους*, ut *alibi* offendemus. forte in *libello de Re nummaria*, quem promissit quidem, sed non dedit, quantum ego quidem scio: talentum auri habuisse trecentos aureos ita quis ostenderet. *Arrianus* lib. IV. ἀναβ. refert *Alexandrum* per *πραξονεμ* indicasse, se daturum 12. (*Curtius* 10.) talenta illi, qui primus in cacumen petrae Sogdianae evasurus esset, secundum uno minus accepturum, ultimum inter decem milites habiturum 300. Daricos, quae summa talentum Atticum facit; Daricus enim tantum valet, quod aureus Atticus. Verum locus ille *Arriani* *Curtique* agit de talento non auri sed argenti, quod erat LX. minarum, mina autem quinque Daticos habet, ergo quinquies multiplicatae 60. minae sunt 300. Darici, uti ostendit *Cronovimus* de *Recup. Vet.* lib. III. cap. 7. ubi etiam docet de auri talento veteres abuisse in tres sententias, *Enstathium* duos aureos, *Heronem* unum, *Pollucem* tres attribuisse talento auri, & ultimae sententiae se accedere. Kühn.

72 Τὸ δὲ τοῦ ἀργ.] *Hofius* lib. III. rei num. c. 12. de Talento Attico n. 7. JUNG.

73 Πολυτάλαντος] *Hofius* cod. lib. III. cap. 14. n. 8. JUNG.

Πολυτάλαντος ὁ πλούσιος.] Et haec indicato superius a nobis *Etymologi* loco habentur. *τίταρον*, inquit, *σημανόμισιο* nempe τοῦ τάλαντου, ἀριθμοῦ τι ὄνομα, ὡς καὶ πολυτάλαντος, ὁ πλούσιος, καὶ τὸ Ὀμήρου, Κεῖτο δ' ἄρ' &c. καὶ διτάλαντον δὲ καὶ ἡμιτάλαντον λίγεται. Ista vero καὶ διτάλαντον δ' ἂν εἴποις &c. ex *Polluce* habet *Sperlingius* de Nummis non cufis p. 10. ubi de talenti notione. In *Atisforbanis* autem *Lysistrata* p. m. 857. est *τριτάλαντον* βᾶρος.

74 Τὸ παρ' Ὀμήρω] In C. A. non compritet τὸ verbum ipse *Homeri* est ex *Iliaid.* σ. v. 507. alter est *Iliaid.* ψ. v. 751. Kühn.

75 Μέσσοισι &c.] MS. μέσαισι δύο &c. male ad verbum qui est 507. *Γλιάδης* σ. JUNG.

76 Καὶ διτάλαντον] C. A. διτάλαντον &c. καὶ τριτάλαντον καὶ δικατάλαντον. ἡ. ὦ. Ο. C. V. δικατάλαντον subjicit τῷ ἡμιτάλαντον, deum ὡς καὶ Ὀ. Kühn.

Καὶ διτάλαντον] *Ait* & *Hierodotus Clione* c. 50. ἡμπλήνεια, λευκοῦ χρυσοῦ, σιαιμὸν διτάλαντα. *Demosthenis* vero locus est in extrema illa nobili ὑπὲρ Κρισηνίου Oratione: διτάλαντον δ' εἶχε ἔχρον δωρεῶν παρὰ τῶν ἡγμένων τῶν συμμοριῶν· & παραγραφῇ ὑπὲρ Φορμίωνος· τὸ μὲν γὰρ διτάλαντον, ἡ δὲ ἀφορμὴ ἀσπίδοσθῆεν ἑκατὸν μνάς ἕξρον. JUNG.

77 Καὶ ἡμιτάλαντον] Pro ἡμιτάλαντον, MS. postea δικάλαντον, ὡς καὶ Ὀμ. habet: sed χρῆσις subjecta, quae est ἱλ. ψ. v. 796. ἡμιτάλαντον non in *Homero* esse. Itaque hoc forte modo legendum *auctius*: καὶ τριτάλαντον, καὶ δικατάλαντον, καὶ ἡμιτάλαντον, ὡς καὶ Ὀμήρος &c. Et *Demosthenes* enim ἡμιτάλαντον etiam voce usus, ut in ea ὑπὲρ Φορμίωνος· πῶθ' ἡμιτάλαντον, & alibi. quibus subjicit *Pollux*, ut & *Homerus* &c. δικατάλαντους δικας apud *Aeschinem* in ea *περὶ τῆς παραπρισβ.* habes. *Demosthen.* contra *Aphob.* prima Orat. in fine: οἴκοι ταλαντιαῖοι καὶ διτάλαντοι· & in altera *πειτικαδικαταλαντιαῖοι* οἴκου. JUNG.

78 Καὶ ἡ τοῦ π. &c.] C. A. ἀρχαία δὲ ἡ χρῆσις καὶ τοῦ πέμπτου ἡμιτάλαντου &c. *Demosthenes* contra *Androt.* ὁ τῶν τριηροποιῶν ταμίας ἀποδράς ἄρχετο ἔχων κέντε ἡμιτάλαντα, quatuor talenta cum dimidio. Kühn.

Ἡ τοῦ πέμπτου ἡμιτ. &c.] *Etymologus*: ἀρχαία δὲ χρῆσις καὶ ἡ τοῦ τρίτου ἡμιτάλαντου (ex *Nolito* legendum patet τρίτον ἡμιτάλαντον, idque & *Sylburgius* adverterat: toleres tamen; sed tum & sequentia eodem ponantur casu par est: alias certe C. A. lectio hinc in *Etymologus* convenit) καὶ πέμπτον ἡμιτάλαντον ἰστί δὲ τὸ μὲν τρίτον ἡμιτάλαντον, δύο ἡμισυ τάλαντα· τὸ δὲ πέμπτον ἡμιτάλαντον, τέσσαρα ἡμισυ, καὶ τὸ ἐβδόμων ἡμιτάλαντον, ἕξ ἡμισυ· (hinc superius post καὶ πέμπτον ἡμιτάλαντον inferendum patet καὶ ἐβδόμων ἡμιτάλαντον· nam hic istas voces ut recensitas exponit; patetque hoc magis, quod in nostro *Polluce* ita legatur) καὶ ὅλων, αὐτὸς ἀριθμῷ παρανόμως μέρη ἰσομομάς τις τὸ ἡμιτάλαντον, τούτου ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς ἐφαρμόσει τὰ τάλαντα· οἷον, ἂν μὲν η, ἑπτά, ἂν δὲ θ, ὅκτω συν αριθμούμενου δηλοῖσι καὶ τοῦ Σ· sicuti ex *Suida*, apud quem talia similia repertiuntur, recte emendavit *Sylburgius*: haec quidem omnia quin ex *Polluce* sint petita nullus dubitabit, & mox infra alia hujusmodi ex *Etymologo* reddemus. Jam vero quid in his sequentibusque *Pollucis* opis attulerimus, monendum est: καὶ τρίτον ἡμιτάλαντον & tum τὸ δ' ἢ uncinulis includeret *Seberus*, quos delevi, siquidem istas voces in textum MSS. Codices adferant: pauloque post vulgo fuit male τὸ ἐκτὸν & τὰ δύο, pro quibus reddidimus, τὸ ἕξ & τὸ δύο, quod & ex *Etymologi* verbis relitendum satis patet: praeterea distinctionem confusam antea variavimus diversimode, in pluribus sequenti *Jungermannum*: sed de his minutis opere non habes pretium, si singularim dicam. Hunc autem enumerandi modum tam facilem, ac planissimis expositum verbis mitum quam multi eruditissimi etiam viri, ex quibus *Pollucis* nomine, non ceperint: unde peritro haec talia recte in Latinum sermonem translata deprehendes

talentum, & septimum semitalentum. aut Quatuor semitalenta, aut duo dimidia, aut sex semitalenta. Et in summa, quotcunq; quis semitalenta enunciet, * præcedentem hæc numerum, perfectum esse oportet: præter septimum, sextum: si vero tertium, duo: cum hoc autem dimidium ubique adnumerandum. Veteribus quoque usitatum est, unum semitalentum dicere,

μιτάλαντον, ⁷⁹ καὶ τρίτον ἡμιτάλαντον, καὶ ἑβδομον ἡμιτάλαντον. ⁸⁰ τὸ δ' ἦν τέσσαρα ἡμισυτάλαντα, ἢ δύο ἡμισυ, ἢ ἕξ ἡμισυ καὶ ὅλως ὁπόσον ⁸¹ Φῆσει τις τὸ ἡμιτάλαντον, * τὸν πρὸ ⁸² αὐτοῦ ἀριθμὸν ὀλοκλήρον ⁸³ εἶναι δεῦ. ⁸⁴ εἰ μὲν ἑβδομον, ⁸⁵ τὸ ἕξ. ἀν δὲ τρίτον, τὸ δύο. σὺν δὲ ⁸⁶ τούτῳ τὸ ἡμισυ πάντως ⁸⁷ ἐπαριθμεῖν. Φίλον δὲ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τὸ ⁸⁸ ἐν ἡμισυ τάλαντον.

qui vero hæc Pollucis nostri attente legit, rem totam facillime percipiet. Hefychii autem locus, quem adfert Jungermannius nolter, incedula indiget; quid enim fuerit ἡμισυα, aut quo referetur? siue forsitan ἡμισυα, quo vitii genere & inferius apud Pollucem αἰ δύο ἡμισυαὶ δραχμαὶ, ubi, applaudente etiam Jungermanno, emendavimus αἰ δύο ἡμισυα, aut καὶ ἡμισυ, vel καὶ ἡμισυα δ. in Hefychio itaque, si sapias, leges: τὰ ἕξ ἡμισυ vel ἕξ καὶ ἡμισυ τάλαντα: quæ demum vera lectio est: respexit autem in istis Hefychius ad Herodotum Clione, ubi, indicante etiam Jungermanno noltero, ἑβδομον ἡμιτάλαντον & τέταρτον ἡμιτάλαντον pro sex talentis & sesqui, ac tribus cum sesqui occurrit: eundemque, puto Herodoti locum præ oculis habuit Volusius Macianus in hisce: *Sestertius duos asses est semissem, quasi semis tertius: Græca signata: ἑβδομον ἡμιτάλαντον nam sex talenta est semitalentum eo nomine significatur.* Et plura, quæ huc facerent, adferre liceret nisi & brevitas habenda esset ratio.

79 Καὶ τρίτον ἡμιτάλαντον] Sunt verba hæc e MS. interposita. Desiderari autem viderat & Christophorus Rufus, cujus vide Antexegem. tomo secundo Thef. Critici pag. 578. SEB.

Καὶ τρίτον ἡμιτάλαντον] C. A. in textu habet ita: καὶ τρίτον ἡμιτάλαντον, id est, τρίτον ἡμιτάλαντον scil. χρῆσις: in margine est τρίτον ἡμιτάλαντον. KÜHN.

Καὶ τρίτον ἡμιτάλαντον] Etiam nolter MS. hic habet, ut sagaciter Christoph. Rufus in suis Antexegemasin, cap. 11. restituendum vidit, & bene Seberus nolter ex MS. suo restituit. Non se ita extricavit Hofstius lib. III. rei numm. vet. c. 14. quamvis ait, verba hæc valde esse depravata, quæ ibidem interpretatur; nam Gualthers oscitantia soleus etiam a Ruso exagitata est. JUNG.

80 Τὸ δ' ἦν τέσσαρα &c.] Etiam e MS. priores editiones tantum ἦ. SEB.

Τὸ δ' ἦν τέσσαρα &c.] MSSi habent ista, nec opus est uncinulis, ut includantur. KÜHN.

Τὸ δ' ἦν τέσσαρα &c.] In MS. desiderantur hæc, τὸ δ' ἦν τέσσαρα ἡμισυ τάλαντα, tota nempe linea: respondent autem τίμπτω ἡμιτάλαντον: quare post ἡμιτάλαντον ut omnia sint planiora, punctum ponendum: quæ enim sequuntur τὸ δ' &c. explicant priores χρῆσις. JUNG.

81 Φῆσει τις] MS. φ. τις οὖν τό. SEB.

Φῆσει τις] C. A. φῆσει τις εἶναι τ. ἢ. tollitque distinctionem τελεῖαν post ἡμιτάλαντον: commatica saltem adesse poterat. Salm. ὁπόσον φῆσει τις οὖν τὸ ἡμιτάλ. sed non opus est mutatione ulla. KÜHN.

Φῆσει τις] MS. φ. τις εἶναι τὸ ἡμ. vocula plenius. JUNG.

82 Εἶναι δεῦ] Salm. οὖν δεῦ. KÜHN.

83 Εἰ μὲν] Priores editiones & MS. εἰ μὲν sed μὲν reponunt idem Christophorus Rufus, Mattheus Hofstius pag. 553. & Sylburg. ad oram libri sui. SEB.

Εἰ μὲν] MS. εἰ μὲν ἑβδ. Et bene etiam illud μὲν, pro vulgato μὲν reposuerat ad oram Codicis sui H. Seberianus. JUNG.

Εἰ μὲν] Ita & Canterus pro μὲν antiq. edit.

84 ἑβδομον] Hefych. ἑβδομον ἡμιτάλαντον esse dicit τὰ ἕξ ἡμισυα τάλαντα, sibiende halbe talent. Sylburg. SEB.

85 Τὸ ἕκτον] MSSi τὸ ἕξ. siquidem septimum præberit, tum sex erunt talenta, si vero tertium, tum binarius erit perfectus, adeoque ἑβδομον ἡμιτάλαντον sunt sex talenta cum dimidio, τρίτον ἡμιτάλαντον erunt duo talenta cum dimidio. Interpres hic se non extricet, quia legit εἰ μὲν, quod reddit, ne vel præter. KÜHN.

Τὸ ἕκτον.] MS. nolter: τὸ ἕξ. α. δ. τρ. τὸ δύο Ionæge rectius. Scioli hæc nempe suo modo sibi finxerunt, quum saltem græcas notas numerorum in suis Codicibus invenirent. sic itaque cum MS. locum totum a Segm. præc. rescribere & distinguere: ἡμισυ καὶ ὅλως ὁπόσον φῆσει τις εἶναι τὸ ἡμιτάλαντον, τὸν πρὸ αὐτοῦ ἀριθμὸν, ὀλοκλήρον εἶναι δεῦ. ἀν μὲν ἑβδομον, τὸ ἕξ. ἀν δὲ τρίτον, τὸ δύο. σὺν δὲ τούτῳ &c. cum hoc ait dein, nempe ὀλοκλήρον, ut ἕξ, ut δύο, dinumerandum semper τὸ ἡμισυ ut antea Segm. præc. habuisti, δύο ἡμισυ. ἕξ ἡμισυ non ἕκτον ἡμισυ ut vulgo est. alias & δεύτερον ἡμισυ, credo dixisset. Et sic ego hæc ita capio: si quis melius sententiam proferat, ego non obloquar tum. Alias H. Stephanus & hoc adscripsit hic: Hefych. ἑβδομον ἡμιτάλαντον esse dicit τὰ ἕξ ἡμισυα τάλαντα: quæ Noster credo nihil repugnant: idem enim quod ipse Noster dixit Segm. præced. ἕξ ἡμισυ, scilicet τάλαντον, quod responderet antecedenti ἑβδόμῳ ἡμιτάλαντῳ meminit ejus locutionis & supra IV, 175. JUNG.

86 Τούτῳ τὸ ἡμισυ] C. A. & Salm. καὶ τὸ ἡμισυ (superferipto καὶ) πάντος ἀριθμεῖν. C. V. ἀπαριθμεῖν etiam dimidium, numero præcedenti integro: omnino subjiendum est exemplum, quo hic numerandi modus illustrari poterit egregie: suppeditat Herodotus libr. I. ubi inter alia commemorat Cræsum sacrasse Delphis leonem ex purissimo auro factum, cuiusque pondus fuisse decem talentorum, cum autem templum Delphicum incendio haultum esset, τέταρτον ἡμιτάλαντον colliquefactum decessisse ponderi, conficitur inde quod leo ille aureus in pondere reliquum haberit ἑβδομον ἡμιτάλαντον, id est, deductis tribus talentis cum dimidio, e decem talentis superfuit pondus sex talentorum cum dimidio. eodem in loco τρία ἡμισυτάλαντα vocat, unum talentum cum dimidio: confert Festum in tricenies tertium. KÜHN.

87 Ἐπαριθμεῖν.] MS. ἀριθμεῖν. SEB.

Ἐπαριθμεῖν.] MS. nolter ἀπαριθμεῖν quod non minus rectum arbitror. JUNG.

88 Ἐν ἡμισυ] Pro ἐν ἡμισυ legit Salm. τὸ ἕξ ἡμισυ, quod non capio. KÜHN.

Ἐν ἡμισυ τάλαντον, &c.] Etymologus hæc iterum habet verbo tenus, nisi quod τὴν μίαν ἡμισυ μὲν pro ἡμισυα, quæ eadem sunt. Τρία ἡμιμναῖα de sesquimina observo & apud Platonem lib. VI. de Legib. elegans est locus & poni dignus: ὁ δὲ μὲν πτωχόμενος, ἀλλ' ἢ διδοῦς ἢ λαμβανὼν πλεον ἢ πτωχόμενος ἀξίω δραχμῶν εὐθὺς χάριν, ὁ μὲν μὲν, ὁ δὲ τριῶν ἡμιμναίων, ὁ δὲ δυοῖν μναίων ubi τρία ἡμιμναῖα intercedunt minam & binas minas: & audi Budaum: Græci, inquit, sesqui non habent quomodo uno vocabulo significant: ideoque τρία ἡμιμναῖα, id est, tres semiminas, Demosthenes pro sesquimina dixit: ἔξ Xenophon τρία ἡμιμναίων καὶ pro sesquimino; pendebatur enim militibus Darius, qui erat novemdecim testradrachmalis, id est, qua-

⁸⁹ τρία ἡμιτάλαντα λέγειν, ὡς καὶ τρία ἡμίμναια, τὴν μίαν ἡμίσειαν μνᾶν ⁹⁰ ὅτι δὲ παρὰ τοῖς ἑφ' Ὀμήρου τὸ τάλαντον ὀλίγον ἠδύνατο, μάθοις ἀν ἐκ τῆς ἱπποδρομίας, ⁹¹ ἐν ἧ τῶ τρίτῳ μὲν ἄθλον ἔστι λέβης· τῶ δὲ τετάρτῳ δύο ⁹² χρυσοῦ τάλαντα. ⁹³ ἡ μνᾶ δὲ ἐστὶ τὸ μέγιστον ⁹⁴ τῶν τοῦ τάλαντου μερῶν, ὡς ⁹⁵ εἰς ὄνομα κατακερματῖσαι λύσαντα τὸ τάλαντον ⁹⁶ ἐπεὶ καὶ τρίτον ἀν

pro tribus semitalentis. quemadmodum & Tres semiminæ, pro una dimidia mina. Quod autem apud eos, qui Homeri tempore vixerunt, Talentum quam minimum valuerit, ex equorum cursu conjicies, in quo tertium bravium est lebes: quarto vero, auri duo talenta. * Mina vero est maxima talenti partium, cum in nomina minima talentum redigitur. Insuper & trientem

tuor drachmas pendens, sive semunciam: hæc eademque ex *Βηδοῦ* habet *Clarean.* de *Asse* cap. 2. Errorem vero interpretis antiqui in *Demosthenem* τρία ἡμίμναια de mina ac selquimina capientis facile detegere licet: nimirum confundit τρία ἡμίμναια & τρίτον ἡμίμναιον, de quo mox *Noster*: & miramur vero *Wölffium* hæc talia probantem & in versione exprimentem quoque, multo tamen magis *Kühnium* nostrum, qui in eodem erroris luto ad *Segm.* hujus libri 54. hæret, ubi πέντε ἡμιτάλαντα ex *Demosthenis* *Androtiana* *Wölffium* secure nimis sequitur interpretatur, quatuor talenta cum dimidio, cum debuisset, bina talenta cum dimidia: sed quid in re notissima jam verba profundimus? *Prisciani* porro locum, quem habet *Jungermannus*, tractat atque feliciter emendat vir perspicacissimi iudicii *J. Frider. Gronovius* libr. I. c. 3. de *Pecun. Vet.* ibidemque & hunc ferme totum *Pollucis* nostri reperies. Sed ut aliquid de ἡμίμναιοις loco non incommo- do adjiciam, *Attici* raro solent ἑκατὸν καὶ πενήκοντα μνᾶς dicere, sed illius loco scriptissime τριακῶσι ἡμίμναια, quod est in *Xenophonis* *Péris* & ad hæc rationem alia similia sunt redigenda.

89 Τρία ἡμιτάλαντα] Ita τρία ἡμιβόλια, pro obolus semis, vel selquiobolus, *Theophr.* in *Charact.* περὶ ἀπορίας ubi consule *Comm. Casaubon.* pag. 187. & invenies plura exempla. SEB.

Τρία ἡμιτάλαντα] Hæc nemo tibi illustrabit eruditius quam magnus *Casaubonus*, ut etiam indicavit *Sebeus* noster in *Comm.* ad *Theophrast.* *Charact.* περὶ ἀπορίας, ad verba tria ἡμιβόλια: extant enim illa a *Polluce* hoc loco prolata dicendi genera apud *Demosthenem*, ut hoc ipsum τρία ἡμιμναῖα (quamvis & noster MS. hic proparoxytone ἡμίμναια) in ea contra *Theocritum* extat: ubi tamen semper lapsus didyml. interpres, *Græculo Scholiaste* male etiam explicante. Sed adi ipse illum omnijugæ eruditionis fontem *Casaubonum*, & vide etiam Avum nostrum in lib. de *Numism.* ubi de utroque locutionis genere τρίτον ἡμιτάλαντον, & τρία ἡμιτάλαντων quoque agit, illustratque ex *Herodoti* loco in *Clione*, ubi quoque ἑβδομοῦ ἡμιτάλαντον habes, & notat quoque lapsum interpretum *Demosthenis* in *Androtiana*. *Priscianus* lib. de *Figuris* numerorum &c. *Seslerius*, olim *dypondius* & *semis*, quasi *semisestius*, quo tempore *denarius* decussis valebat. hoc est, post duo, sequens tertio loco est *semis*. Hoc quoque secundum *Atticos* & *Iones*, qui ἡμισυ τρίτον dicebant, pro δύο ἡμισυ, posse etiam *Didymo*, qui hoc ponit, ostendens in omni parte orationis & constructionis analogiam *Græcorum* secutos esse *Romanos*. Unde & *Herodotus* in primo *Historiarum*, ἐποιετο δὲ καὶ λιόντες εἰκόνα χρυσοῦ ἀπίφθου, ἔκλουσαν σταθμὸν τάλαντα δίκαι· οὗτος ὁ λίαν, ἐκιδὴ κατεκαίτο ὁ ἐν *Δελφοῖσι* νῆος, κατέπισεν ἀπὸ τῶν ἡμιπλιθίων ἐπὶ γὰρ τούτοιον ἰδρυτο· καὶ νῦν κείται ἐν τῷ *Κορινθίῳ* θησαυρῷ ἔκλουσαν σταθμὸν ἑβδομοῦ ἡμιτάλαντον * εἰδούλων τῶν δίκαι τάλαντων γεγενῆσθαι τὸν λίοντα· κατελέγει, ἔχειν ἑβδομοῦ ἡμιτάλαντον· τουτέστιν, ἕξ ἡμισυ τάλαντα. *Septimum semitalentum dixit pro sex semis talenta*. Hæc ille, & mutilus & mendosus: defectum ex *Herodoti* *Clione* cap. 50. ita supple: ἡμιτάλαντον· ἀπὸ τῆς γὰρ αὐτοῦ, τέταρτον ἡμιτάλαντον· quæ sequuntur esse credo *Didymi* ἐκ τῶν περὶ τῆς *Ῥωμαίων*

ἀναλογίας· quæ restituere alii conentur. certe εἰδούλων legendum, pro εἰδούλων, patet; respicit enim ad istud *Herodoti*, εἰκόνα· an in καταλίγει, forte κατακαυθίντα λίγει, vel aliud corruptum sit, non certo dico. vide eundem *Priscianum* c *Didymo* pluribus eodem libello. JUNG.

90 Ὅτι δὲ παρὰ τ. &c.] Hunc locum de talento, id non tanti fuisse temporibus *Homeri*, quanti fortasse aliquis suspicaretur, adfert *Muretus* *Notis* in *Xenophonem* ad locum VI. Κύρου παιδίας istum: πολλὰ τάλαντα ἀργυρίων καὶ χρυσοῦν· JUNG.

91 Ἐν ἧ τὸ τρίτον &c.] C. V. τὸ τρίτον μὲν ἄθλον &c. C. A. τῶ τρίτῳ &c. uti mox τῶ τετάρτῳ. *Kühn.* Ἐν ἧ τὸ τρίτον &c.] MS. ἐν ἧ τὸ τρίτον μὲν τὸ ἄθλον &c. Scribendum itaque τῶ τρίτῳ μὲν τὸ ἄθλον. Sic mox τῶ τετάρτῳ habes. patebit tibi ita & apud *Homericum* esse, cujus versum mox referam. JUNG.

Τὸ τρίτον] *Toleremus* τὸ τρίτον, ἄθλον scilicet: sed utique mox tamen, τῶ δὲ τετάρτῳ, quibus hæc concinant oportet: itaque cum MSS. τῶ τρίτῳ. *Elysiologus*: ἢ γὰρ καὶ βραχὺ τι (τάλαντον) παρὰ τοῖς ἀρχαίοις· καὶ ὁ ποιητὴς δὲ θῆλον ἡμῖν ταῦτα παῖσι, ἐν τῷ ἱπταφίῳ τοῦ *Πατρόκλου* λίγων· sequitur *Homericus* versus, & tum, εἰ γὰρ περὶ τοῦ τάλαντου τῶν Ἑλλήνων ἴσσι βραχὺ τι τὸ τάλαντον τοῦ χρυσοῦ· supra quoque ex *Didymo* quæ huc facerent attulisse memini.

92 Χρυσίου] *Χρυσού* τ. uterque *Codex*. *Kühn.* *Χρυσίου*] MS. χρυσοῦ, non χρυσοῖου. Et MS. lectio hic verior mihi videtur. Versus *Homericus* sunt Ἰλ. ψ. ubi *Achilles* funebres ludos celebrat *Patroclo* suo, & præmia ponens:

Ἰππιῶσιν μὲν πρῶτα ποδῶκεσσι ἀγλά' ἄθλα
Θῆκε, γυναῖκα ἀγίσθαι ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαν,
καὶ τρίποδ' ὠτώεστα δύο καὶ εἰκοσιμῆτρον
τῶ πρῶτῳ· ἀτὰρ αὖ τῶ δευτέρῳ ἱππον ἴθικεν
Ἐξέτε', ἀδμήτην, βρίφος ἡμίονο κούουσαν·
ἀντάρ τῶ τρίτῳ ἀκρυοῦ κατέθηκε λέβητα,
καλὸν, τέσσαρα μέτρα κικχαρότα, λευκὸν ἴτ' αὐτῶς·
τῶ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα·
πέμπτῳ δ' ἀμφίβητο φιάλη ἀπόρωτο ἴθικε.

Hanc autem particulam *Homericorum* carminum fortasse ἱπποδρομίας vocabant, ut noster *Pollux*, a primo nempe & potissimo certamine: quamvis hanc partem a rhapsodis τὰ ἐπὶ *Πατρόκλου* ἄθλα veteres dixisse ex *Elmano* XIII. Var. Hist. 11. discam. JUNG.

93 Ἡ μνᾶ] Sic et apud *Suidam* esse notat *Hofius* lib. III. *Rei Numm.* c. 9. n. 2. JUNG.

Ἡ μνᾶ δὲ &c.] Vide *Snellium* de *Re Nummar.* pag. 47.

94 Τῶν τοῦ τάλ. μερῶν] C. A. τὸ μέγιστον τοῦ τάλαντου μέρος. *Kühn.*

95 Εἰς ὄνομα κατακ.] C. V. omittit εἰς· malim retinere, ut in *nomen* (minæ) solvi, & quasi in minutias artis redigi possit talentum: resolvitur alias etiam talentum per numeros ex gr. τρίται τάλαντου &c. *Kühn.*

96 Ἐπί καὶ τρίτ. ἀν εἶπ.] De his ita Avus noster in lib. de *Numism.* Græc. ac Latin. *Talentis* partes numeris potestunt distingui, ut τρίτον μέρος seu trientem· τῆς τέταρτον μέρος, sive τεταρτημέριον. *Quotum* illud

talenti dices & quadrantem, & tertiam talenti partem, & quartam partem. & hujusmodi partes ex numero manifestæ sunt, sed non ex nomine. Erat vero mina ponderis, & numismatis nomen: cujus dimidium dixeris semiminam. & tertiam semiminam, duas & semiminam dices. Minam quoque cum reliquis vocabulis componentes, ut Herodotus in quinto libro dixit πεντάδιμον, id est, quin-

57 que minis constans. * Lysias vero contra Autocratem, obvenit mihi viginti minis constans convivium. Cæterum

εἴποις τάλαντου, καὶ ⁹⁷ τέταρτον, καὶ τριτημόριον τάλαντου, καὶ τεταρτημόριον· τὰ δὲ τοιαῦτα μέρη, ⁹⁸ ἔστιν ἐξ ἀριθμοῦ δηλούμενα, ἀλλ' οὐκ ἐξ ὀνόματος· ἦν δὲ ⁹⁹ καὶ μινᾶ σταθμοῦ τε καὶ νομισματος ὄνομα· οὗ τὸ ἥμισυ ἡμίμναιον· ¹⁰⁰ καὶ τρίτον ἡμίμναιον εἴποις, δύο ¹ καὶ ἡμίσειαν μινᾶν ἔρεις· ² καὶ συνθέντες δὲ τὴν μινᾶν ἔλεγον, ὡς περ ³ Ἡρόδοτος ἐν τῷ πέμπτῳ βιβλίῳ· ⁴ δῖμνως εἴρηκεν· ⁵ ὁ δὲ Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Αὐτοκράτους, ⁶ τετύχη- 57
κε δὲ μοι καὶ ⁶ εἰκοσίμνως ἔρανος· ὁ δὲ ⁷ χρυσοῦς

posito quod talentum compleatur minis LX, viginti habebit minas, hoc quindecim. Simili ratione dimiorum talenti erit minarum quadraginta, id est, tres. Sed hæc numerorum non appellationum discrimina sunt. JUNG.

97 Τέταρτον] C. A. τέταρτον καὶ τριτημόριον καὶ τεταρτημόριον. KÜHN.

98 Ἔστιν] MS. ἔστιν. JUNG.

99 Καὶ μινᾶ] MS. καὶ ἡ μινᾶ· & mox νομ. τὸ ὄν. SEB.

Καὶ μινᾶ] C. A. ἦν δὲ ἡ μινᾶ σταθμοῦ τε &c. KÜHN.

Καὶ μινᾶ] MS. noster adhuc plenius quam Seberi nostri: καὶ ἡ μινᾶ σταθμοῦ τε ὅμου καὶ νομισματος τὸ ὄνομα &c. Adfert alias hæc Holsius lib. III. Rei Numm. cap. 9. num. 1. JUNG.

100 Καὶ τρίτον ἡμίμναιον] C. A. hæc habet in margine tantum usque ad ἔρεις. KÜHN.

Καὶ τρίτον ἡμίμναιον] MS. ἡμίμναιον, καὶ τρ. ἡμ. εἴπη εἰς δύο &c. & non inepte legamus credo: ἡμίμναιον· καὶ τρ. ἡμ. εἴπη (sive εἴποις) δύο καὶ ἡμ. μινᾶν ἔρεις· si nempe dixeris τρίτον ἡμίμναιον, id periude est ac si δύο καὶ ἡμίσειαν μινᾶν dicas: sicut si τρίτον ἡμιτάλαντον, idem quod δύο ἡμισυ τάλαντον. JUNG.

1 Καὶ ἡμίσειαν] C. A. pro καὶ legit καὶ· in textu vero est καὶ τ. ἡ. εἴπη εἰς δύο καὶ ἡμίσειαν μινᾶν· ita & vctus liber Salm. legit: Idem & pro εἰς, εἰ legi potest ait. C. V. καὶ τριτημναιον εἴποις εἰς δύο &c. KÜHN.

2 Καὶ συνθέντες] C. A. συντίθεντες &c. KÜHN.

Καὶ συνθέντες] MS. καὶ συντίθεντες δὲ &c. JUNG.

3 Ἡρόδοτος ἐν τῷ &c.] MS. Ἡρόδ. μὲν ἐν &c. JUNG.

4 Πεντάδιμον] MS. διμνῶς εἴρ. Herodot. libro quinto, fol. 349. χρόνῳ δὲ ὑστερον ἔλυσαν σφίρας διμνῶς ἀποτιμησάμενοι· βίσις πολλὰτος μινίς ὀλνερυντ. SEB.

Πεντάδιμον] MSS. διμνῶς. C. V. dein εἴπη. C. A. retinet vulgatum εἴρηκε. Herod. ut nunc est in mundo, habet διμνῶς ἀποτιμησάμενοι, singulis captivis duabus minis impositis, ut jam notatum Sebero. Lib. VI. vero ait Idem: ἀποινα δὲ ἐστὶ Πιλοποννησίοις δύο μινᾶι τεταγμέναι κατ' ἄνδρα αἰχμαλώτων ἐπιτίθει. Salm. quoque διμνῶς. KÜHN.

Πεντάδιμον] MS. διμνῶς εἴπη· non πεντάδιμον· quod unde irreperit, nisi a mala manu nescio. Saue suspicari licet illum numerum libri πέμπτου male & ad voculam διμνῶς repetitum. Scribamus itaque διμνῶς, ita enim noster solet communiter & contracte eloqui, quæ Ionice apud Herodotum legit, apud quem hic διμνῶς est in ea Terpsichore cap. 77. locumque attulit jam Seberus noster. Sic saue & τριων habes in Suida. Lubet & nostri Avi verba adseribere ex libel. de Numism. Ἐ διμνῶς ἀποτιμησάμενοι, Herodotus Τερψιχόρῃ de Βωτίης Ἐ Χαλκιδεσibus, quos διμνῶς in vinculis habitos, tandem amississe dicit Athenienses, pretio in singulos statuto minarum duarum. Et quod de Lysia adducit Pollux εἰκοσίμνως ἔρανος, de collatione viginti minarum. Suida τριων τὸ τριῶν μινῶν ἀξίον ἀποσάθει, Ἐ αὐτῷ δὲκαμινῶν, ut in his usus varius appareret. Valcat itaque vulgatum πεντάδιμον, quod visis

doctis sapius imposuit, id suis Lexicis inferentibus, ut & Rhodigino, lib. XI. Antiq. lect. c. 2. ubi etiam multa in hoc capite persequitur. JUNG.

Πεντάδιμον] Ex MSS. & Herodoti loco διμνῶς in textum reculit Kühnius noster, & recte: ita τριων eodem modo est apud Etymologum τριῶν μινῶν ἀξίον. & sic mox in Lysia verbis restituiimus εἰκοσίμνως ἔρανος, eodem Kühnio præeunte. Τετύχηται ibidem vulgo erat, sed præstantius est MSS. τετύχηκε, quod itaque in textum recepi.

5 Τετύχηται] MS. τετύχηκε. SEB.

Τετύχηται] MSSti, τετύχηκε δὲ μοι· Salm. ἐτετύχη. & tum εἰκοσίμνως in C. A. Salmas. quoque εἰκοσίμνως ἔ. erat vero mihi etiam pecuniæ collationis ab amicis viginti minarum. KÜHN.

Τετύχηται] MS. τετύχηκε, non τετύχηται, in verbis Lysia, ita & Seberi MS. & quid ni recte magis. JUNG.

6 Εἰκοσίμνως] MS. noster paroxytone, εἰκοσίμνως· ut Avus meus adgnoscit. JUNG.

7 Χρυσοῦς] C. A. χρυσοῦ, quod cum vulgata facit patia: καὶ γὰρ ἐν τοῖς i. &c. nam & inter ea, qua ponderantur, ponderis minimum statorem vocant. Scaliger in libro de Re Nummaria χρυσοῦς plane delet, quia existimat hic agi non de mina auri, sed statica & ponderali. Rectius Gronov. de Vet. Pecun. cap. 7. libr. III. verba priora ὁ δὲ χρυσοῦς στ. &c. de anti mina accipit, quæ aureum statorem conficiebat. id quod amplius eo firmatur, quod etiam in ponderibus mina pondus dicatur stater. Salmas. hunc locum in notis ita exhibet, πίντε χρυσοὶ στατήρες μινᾶν ἠδύνατο καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἰτακίμοις τῆς μινᾶς τὸ πέμπτον στάτηρα δομάζουσι· μινᾶν· quæ lectio, quid sibi velit doctiores viderint, priora verba sine dubio respiciunt Hefych. vel Polemarchum potius apud Hefychium, qui dicit μινᾶν δὲ λέγεσθαι τοὺς πίντε χρυσοῦς· posteriora videntur velle quintiam partem mina statorem a ponderantibus dici minam, quod quidem a lectionis vulgare vestigiis longius recedit: vide eundem de Modo Usur. pag. 71. ubi servat locum Pollucis inemendatum, & iterum pag. 234. τὴν μινᾶν τῆς ῥοπῆς docet Pollux Στατῆς στατήρα appellari. KÜHN.

Ὁ δὲ χρυσοῦς στατήρ, &c.] Duri quid ac difficilis habet hic locus, quod animadvertas licet ex diversissimis super eo doctissimorum hominum sententiis, quæ mirum quantis divortis a se invicem in remotissima discedant: & plerosque tamen, si non omnes, qualemcunque tandem ad eum aut illustrandum aut emendandum attulerint diligentiam, vero aberrasse existimo, ac sese frustratos fuisse, dum graviter in hisce cæspitantem Onomasticographum nostrum non vident. Cum itaque res sit alicujus momenti, immoremur paulisper, videamusque primo, quæ cuique eruditorum hominum sedeat sententia. Literatæ cohortis primipilus Joseph. Scaliger eliminandam censet voculam χρυσοῦς, eaque demum ejecta planissimum relinqui sensum putat: referam hæc illius verba: Et quemadmodum Hebræis siculus pondus momentanea lan-

στατήρ, μνᾶν ἢ ἰδύνατο· καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἰστα-
μένοις τὴν μνᾶν τῆς ῥοπῆς, ὁ στατήρα ὀνομάζου-

stater aureus minam faciebat. In ponderi-
bus enim minam momenti staterem vocave-

cis; ita etiam στατήρ Atticis, qui aliter μνᾶ· ponit
tum ac emendat Pollucis nostri verba; iterumque hæc
subjicit: *Designat enim (Pollux) μνᾶν duplicem esse:
alias enim ῥοπᾶν sive lancis momentanea pondus: alias
νόμισμα significari.* Et hæc quidem est maximi illius
viri opinio, a qua in alia omnia Snellius abit, qui
nescio quibus fiduculis, quæve machinarum vi ex hîc
Pollucis nostri verbis procludere nititur inauditum an-
tiquis staterem viginti ac quinque drachmarum, & hau-
serat quiddam hujus sux explanationis, credo, ex
Hofso, cujus verba delecta in suum Commentarium
retulit *Jungermannus*: ac hercle non exputo quibus
levissimis ac ineptis rationibus adacti in hæc se devia-
rare poterint eruditi viri, *Snellius* præcipue, qui si-
bi heic in plurima parte parum constat, illiusque hanc
opinionem doctæ revicivit vir eruditionis subactæ *Frider.
Gronovius* de Pecun. Vet. lib. III. c. 7. cujus dem-
um longe præstantissimi viri sententiam postremo lo-
co propriis ipsius expressam verbis non invidendo tibi,
benivole Lector: *Quorum*, inquit, (eorum nimirum
quæ ex Pollucis hoc loco retulerat & *Josepho*, qui,
cum ei LXX. vendidissent *Josephum* εἰκοσι χρυ-
σοῦν, scripserat εἰκοσι μνᾶν) ego hanc sententiam esse
censeo; staterem aureum pendere ac dici etiam auri mi-
nam: nam ut talentum auri, tres stateres, drachma
argenti LX, quum argenti talentum sit LX. mina-
rum, MDC. drachmarum: ita ἢ mina alia auri,
nempe viginti drachmæ sive stater, alia argenti qua C.
drachmarum: quæ sane expositio præ cæteris miro blan-
ditur lenocinio: sed tamen paulisper animumque lo-
co attendamus, auctorisque nostri errantis quamvis
mentem aperiamus, quantum fieri potest. Statuam itaque
primo loco in hîc Pollucis nostri verbis de pon-
dere stateris non de pretio agi, quod & rectissime viderat
Scaliger: & enim a nostris partibus ipse *Pollux*
aperte itat, siquidem *Segm. 58.* dicat demum ἐστὶ δὲ
καὶ νόμισμα στατήρ, quæ persuadent. credo, in prio-
ribus de pondere stateris loquutum fuisse. Tum vero
intractam *Pollucis* nostri manere potius velim voculam
χρυσούς, quam si extermines, violatam dederis anti-
quorum Codicum fidem, qui genuinam eam habent
ac probant: his si ipsa *Pollucis* nostri accedat aucto-
ritas, res erit indubia: is itaque IV, 75, inquit: ὁ δὲ
χρυσός στατήρ δύο εἶχε δραχμῶν Ἀττικῶν: quo loco
de pondere agi *Segmenti* docet inscriptio: & per duas
drachmas intelligi aureas; alias enim viginti habet ar-
genti drachmas stater, quibus auri binæ sunt æquales,
siquidem decupla pretii parte argentum auri valor ex-
cedat. Forsitan tamen cum *Salmasio* non male pro
χρυσούς levicula mutatione scripseris χρυσοῦ· melius
enim, cum de pondere sermo est, στατήρα χρυσοῦ
dici puto, quam στατήρα χρυσοῦν, sicuti δραχμῆ χρυ-
σοῦ & χρυσῆ, illa de pondere, hæc de nummo dicitur:
utrumque tamen obtinuerit credo: sicuti *Segm.*
seq. στατήρες χρυσοῦ de nummis in *Eupolidis Demis.*
Hæc vero si de numismate volueris intelligere, verte
te in quæcumque libuerit partem, nec sic tamen re-
peries quicquam, quo stateri minam te conciliaturum
promittere audeas: certe quæ vir eruditionis exquisitæ
Gronovius in medium protulit, si ad amissum exami-
nentur haudquaquam congruunt: quid enim? ad hanc
itaque fictitiam XX. drachmarum minam stabilendam
momenti quid conferet duplicis talenti comparatio?
minime profecto: felicius id succederet, si eam ra-
tionem ad auri talentum haberet mina auri, quam
ad argenti talentum argenti haberet mina, qua debita
proportione hic plane destituimur: porro cum mina
argenti contineat C. drachmas, auri minam continere
oportebat X. drachmas, cum aurum τοῦ ἀργυρίου sit
δικαπλάσιον, monente inferius *Polluce* nostro: & unde
tandem, quæve auctoritate stabilias illam auri minam

XX. drachmarum? non certe, quod *Josephus* μνᾶς di-
xerit, quas ei ὁ χρυσοῦς illa enim diversitas a vatio
Hebrææ vocis ἡρα intellectu pender, quam hi χρυσοῦν,
ille vero μνᾶν putavit: nec quoque ex *Plauti Philippis*
vel *Philippicis* minis, quæ immane quantum a state-
re aureo discrepant, prout enim *Philippicum* fuit ta-
lentum, cujus & ipse *Plautus* in *Truculento* meminit,
ita & *Philippica* fuisse mina, quæ eam habere ad At-
ticas minas rationem, quam talentum *Philippicum* ad
Atticum, quod posterius prioris fuit triplum, ut ob-
servat recte *Illustriss. Scaliger*. Amplectamini igitur
sensum verbis *Pollucis* nostri convenientissimum: nimirum
ab sese illa nobis suppeditant staterem auri, &
auri minam ponderis æquati; aureum, inquit, stater
minam valebat, etenim in rebus momentaneis minam
ponderariam, staterem nominans; Ἔ quando ponunt
πενταστάτηρον, πεντάμινον videntur velle. Sed tamen
ista *Pollucis* nostri si ad veri trutinam examines, non
intercedo quin pro falsis habeas: id indicavi jam superius,
& certe in hac re non mediocri errore est hallucina-
tus: quis enim seu pretium nummatium sive ponderis
examen intelligas, minam & staterem idem valere di-
xit? antiquorum certe nemo: neque *Seslerati* πεντα-
στάτηρον fuerit πεντάμινον λέγειν, λέγειν. Sed, quod quin-
que staterum pondus habet, quinquelibre, ut πεντάμινον,
quod quinque pendebat minas. Et probemus quoque
paucis: *Darius* idem qui stater pondere ac valore;
at is viginti censetur drachmis argenteis ab *Hierocratione*,
Aristophanis Scholiaste, aliisque: mina vero cen-
tum: ut quinque demum stateres minam efficiant,
adeoque stater quinta sit minæ pars: hæc in nomis-
mate, de quo & supra terigimus: de pondere vero en-
tibi *Heronis* MS. verba: ἡ δὲ μνᾶ στατήρας εἰκοσι καὶ
πίπτει (ἔχει) ὁ δὲ στατήρ δραχμῶν, αὶ εἰς ἑλκῆαι, ἢ
similique modo *Cleopatris* quatuor drachmas, argen-
teas intellige, stateri adtribuit, vocarique monet τε-
τραδραχμων & patet ex *Herone* porro minam, & cum
pondus est, & cum nummus, utroque modo drachmis
censeri C: aliud itaque *Pollucem* nostrum egisse, cum
hæc traderet, perspicuum est: nec quivquam, puto,
seu de pondere velit seu de nummo intelligi, expedi-
et locum. *Sperlingius* certe secum ipse non consentit,
ubi hæc examinat. vide illum p. 132 & 154.

8 ἰδύνατο.] MS. ἰδύνατο. SEB.

ἰδύνατο.] MS. nolter, sicut *Seberi*, ἰδύνατο. Hunc
vero locum non nisi de aureo stateri unciali octo
drachmarum, proportione duodecupla cum semisse in-
telligi posse ait *Hofsus* libr. V. Rei Numm. vet. cap. 4. in quarta Proportione. n. 12. quem vid. &
codem libro cap. 2. n. 7. & cap. 8. in *Darico* n. 9. *Mariana*
de Ponderibus c. 7. ex eo quod *Suidas* scri-
bat, quinque *Daricos* minam argenti valere, hunc lo-
cum in eo quod aureum staterem minam valere habet,
caltigandum esse suspicatur. Locus *Suide* est in *Δαρτι-
κούς*. Sed *Pollucis* nostri lectio clara est, & veterum
Codicum consensu confirmatur, & iis quæ *Pollux* sub-
jicit, μνᾶν τῆς ῥοπῆς, staterem dictum, & pentamnum
videri dicere, qui dicant pentastaterum. Nec si quid
non capias, statim emendandum fuerit itaque, aucto-
re adeo reclamante. JUNG.

9 Στατήρα] *Hofsus* libr. III. Rei Numm. vet. cap. 7. n. 1. ubi tamen hæc non explicat, & lu-
bens fatetur Avus meus se nondum satis posse intel-
ligere, quomodo hoc pretium ad pondus referat *Pol-
lux*. Videtur tamen, si lubet quid mihi opinionis
proferte, dicere nolter idem quod de Talento, & de
mina dixerat, nempe talentum quoque σταθμῶν ὀνομά-
esse, & itaque in *ταλαντιαῖος* dubitabat supra *Segm.*
53. diceret ne *Crates* τμήν, ἢ ῥοπῆν. Sic de mina *Segm.*
56. σταθμῶν quoque nomen esse. Idem, ni fallor,
ait περὶ στατήρος, & hunc non tantum pretii nomine

runt. Et cum quinque stateras continens dicunt, quinque minas intelligere videntur: ut in Hippocratis deposito, quoniam enim videor albus homo, pinguis, ociosus, capiat lignonem affuetus infumescere *πενταστάτηρον*, spiritus confurget. * Est & stater numisma: ut cum Aristophanes dicit,

Stateris vtro servi iudebamur.

venisse, sed & ponderis. hinc staterem pendere, ἐν τοῖς ἰσταμένοις nimirum dictum τὴν μὲν τῆς ῥοπῆς. Sic mox *Segm.* seq. 58. εἴτε ῥοπὴν, εἴτε ἀριθμὸν, de τετραστάτηροις, perinde ac supra *Segm.* 53. locutum ex MS. indicavimus. JUNG.

10 Ὅταν εἴπωσι πεντάστατον.] MS. ὅτ' ἂν εἴπ. πεντάστατον. *Hofhus* hujus loci meminit *lib.* III. *Rei Numm.* vet. c. 7. n. 21. & *lib.* V. c. 8. in *Darico* n. 11. JUNG.

11 Πεντάμιον.] C. A. ex correctione πεντέμιον δ. λ. cetera abstinere usque ad πνεῦμα ἄνω. KÜHN.

12 Ὡς ἐν τῇ Ἰπποκρ. &c.] Ὡς ἐν τῇ &c. defunt in MS. usque ad ἔστι δὲ καὶ νόμισμα &c. JUNG.

13 Ἰπποκράτους παρακαταθήκη.] C. V. ascriptum quod sit legendum *Σωσιπράτους* uti supra ex MSSis repositum IV, 173. versus *Sofocratis* ira constituerem:

Ὅταν γὰρ, οἶμαι, λευκὸς ἄνθρωπος, παχύς, ἄργός, τὸ τρυφᾶν εἰδῶς, λάβῃ δίκελλαν Πενταστάτηρον, γίγνεται τὸ πνεῦμα ἄνω. Quando enim, puto, aliquis albens homo, Piger, delicatus ceperit lignonem

Quinque stateratum, anhelitus est supra.

Innuat Poëta hominem otio delitiosum innurritum non esse ferendis magnis laboribus. Nam si opus aliquando facere voluerit ligone quinquelibri, statim ducit ilia, & spiritum crebro anhelitu in summo pectore reciprocatur. *Plato* *lib.* VIII. *Polit.* divitem, inquit, in umbra educatur multumque alienæ carnis gerentem in periculis ἀσθενῶς τε καὶ ἀπορίας μεστὸν, anhelitu plenum consiliique incertum videri. Illustriss. *Dn. Ulricus Obrechtius, Patronus Literarum Magnificus*, versus secundo legit εἰδῶς τρυφᾶν ut *Interpres*: & ad explicandum τὸ λευκὸς ἄ. advocat ex *Damascei excerptis Peirescian.* exemplum *Parsonda* qui ex strenuo milite factus est γυναῖκῶν ἀπαλάττερος καὶ λευκότερος τὴν χροιάν, cum ab hoste captus quotidie lavaretur adhibito flegmate ex ovi vitello confecto; quod cum fieret brevi tempore horridus ille & decolor miles evasit ἀνθρώπος τε λευκὸς καὶ ἀπαλὸς καὶ γυναῖκῶδης. huc pertinet, quod eadem *Excerpta* ex *Diodoro* habent, nempe quod filia *Salmonei*, *Τυρῶ* nomen hoc indepta sit διὰ τὴν λευκότητα καὶ τὴν τοῦ σώματος μαλακότητα. conf. notata ad V. H. *Alian.* *lib.* XIV. c. 7. adjiciam & locum *Ctesia* apud *Athenaum* *lib.* XII. c. 7. ἢ δὲ καὶ γάλακτος λευκότερος. de *Sardanapalo* loquitur. *Salmas.* de *Modo Usur.* *Cratetis* nomen hic reponendum censet. in notis locum *Comici* ira habet. Ὅταν γὰρ οἶμαι λευκὸς ἄνθρωπος παχύς ἄργός λάβῃ δίκελλαν, εἰδῶς ἐν τρυφᾶν Πενταστάτηρον. me nondum pœnitet lectionis quam proposui in notis. KÜHN.

Ἰπποκράτους παρακαταθήκη.] Sed quid malum Ἰπποκράτους παρακαταθήκη, vulgo? Vix dubito, quin referendum sit *Σωσιπράτους παρακ.* ut supra IV, 173. in MS. nostro erat, ubi quoque ejus *Comici* nomen *Crates* injuria occupaverat. Versus *Comici*, tres senarii a *Polluce* adferuntur, sed a viris doctis emendandi & restituendi. alicubi enim non sat integros puto. supra *Noster* hanc πενταστάτηρον δίκελλαν exponebat πεντάστατον IV, 173. JUNG.

Ἰπποκράτους παρακαταθήκη.] Retinet *Hippocratem* Illustriss. *Scaliger* de *Re Numm.* p. 18. *Comicum* quoque eum appellat; quod quo fiat indicio, ignarus sum:

σι. καὶ ¹⁰ ὅταν εἴπωσι πενταστάτηρον, ¹¹ πεντάμιον δοκοῦσι λέγειν, ¹² ὡς ἐν τῇ ¹³ Σωσιπράτους παρακαταθήκη. ἔταν γὰρ οἶμαι λευκὸς ἄνθρωπος, παχύς, ἄργός, λάβῃ δίκελλαν εἰδῶς τρυφᾶν πενταστάτηρον, γίγνεται τὸ πνεῦμα ἄνω. ¹⁴ ἔστι δὲ καὶ νόμισμα ¹⁵ στατήρ. ὡς ὅταν εἴποι ¹⁶ Ἀριστοφάνης.

¹⁷ Στατήρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν.

neque aliter *Menysius* ad *Chalcidii Timæum*, qui tamen incertum fuerit, cui adscribere debeamus τὴν Παρακαταθήκη, cujus meminit *Pollux lib.* IX. c. 6. illam autem ipsam δίκελλαν πενταστάτηρον supra IV, 173. ex *Cratetis παρακαταθήκη* adtulit *Pollux*, cujus loci vitiosa lectio impulit *Salmasium*, ut & hic *Cratetem* restituendum putaret, notiosem utique *Comicum* quam *Hippocratem*, quali nomine forsitan nullus unquam extiterit: & animadvertas licet ex hoc loco, quid distent æra lupinis, quid dubiæ eruditissimorum viro- rum conjecturæ certissimis MSS. Codicum lectionibus: repositi itaque præeunte *Kühnio Σωσιπράτους* & male habet, quod non & eadem lectio in textum sit relata superius IV, 173. ubi remanet hæcenus *Κρήτης*. Hunc autem *Sofocratem Comicum* opinantur Commentatores nostri, ideoque redigendis in versuum ordinem atque legem ejus verbis operam dat *Kühnius*: diverso paululum modo *Jos. Scaliger*; & quia se de hisce versiculis bene meritum existimat, illa ponam, ut a summo vito sunt emendata:

Ὅταν γὰρ οἶμαι, λευκὸς ἄνθρωπος, παχύς, ἄργός, λάβῃ δίκελλαν, εἰδῶς τρυφᾶν, Πενταστάτηρον, πύζεται τὸ πνεῦμα ἄνω.

Viden' hic πύζεται positum pro γίγνεται sed haud profecto vulgatam voculam cum *Scaligeri* emendata commutavero; recte enim πνεῦμα dixeris ἄνω γίγνεσθαι, cum reciprocat anhelitu spiritum ducimus. Et vero nescio quid *Comici* saporis in hocce *Sofocratis* loco degulsem: sed tamen re accuratius ad calculos posita, profam potius hujus *Παρακαταθήκη* orationem fuisse censeo, neque *Comici* argumenti, sed philosophici potius seu ethici: *Sofocratem Rhodium*, qui *Diogenes* scripserit, citat pluries *Diogenes*, apud quem ejus nomen ter fuit mala manu in *Σωκράτης* mutatum, observante *Cassiano*: ejusdem fuere *Κριτικῆ* ab *Athenao* adducta; sed ista quidem vitio sunt posita pro *Κρητικῆ*, quorum primum in testimonium advocat *Suidas* in *Δούλων πόλις*, atque ex eo *Michael Apostolius*: & quoque *Φιλαδέλφους* ejus ex *Athenao* ostendit *Kühnius* ad IV, 173. quibus, puto, *Philadelphorum* historiam atque res gettas memoria tradidit: hunc eundem & παρακαταθήκης esse auctorem tenebo, donec certius quid alius attulerit. In ipsis autem *Sofocratis* verbis λευκὸς ἄνθρωπος est homo nitidus, quæque delicate cuticulam curat: tum vero εἰδῶς τρυφᾶν omnino subilicendum est post ἄργός & eleganter dictum, *deliciari solitus, deliciis affuetus*: neque eum, qui *Græcorum* capitur elegantis, fugerit ille verbi εἰδέναι usus.

14 ἔστι δὲ καὶ νόμισμα &c.] MS. ἔστι μίντοι καὶ νόμ. στ. ὡς ὅτ' ἂν εἴπωσι Ἀριστοφάνης. JUNG.

15 Στατήρ] Sequitur omisiss interjectis in C. A. & V. C. *Salm.* Εὐπολις δὲ ἐν *Δημοῖς* *Salm.* alias hæc priora legit: ἔστι μίντοι καὶ νόμισμα στατήρ. KÜHN.

16 Ἀριστοφάνης] *Pluto* v. 817. SEB.

17 Στατήρσι δ' οἱ θερ. ἀρτιάζ.] C. V. ἀρτιάζομεν sed in *Aristoph.* *Pluto* hic versus ita habet:

Στατήρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
Χρυσῶς &c.

Stateribus ministris par impar ludimus
Aureis &c. KÜHN.

Στατήρσι δ' οἱ θερ. ἀρτιάζ. &c.] MS. στατ. δὲ οἱ θ. ἀρτιάζομεν & ἀρτιάζομεν etiam antea editi, ut & MS.

¹⁸ τὸ γὰρ ἐν ταῖς Ἐκκλησιαζούσαις ἀμφίβολον, σωτηρίας τετραστατήρου, εἴ τε ῥοπήν, εἴ τε ἀριθμὸν λέγει. Εὐπολις δὲ ἐν μὲν Δήμοις, τὸ νόμισμα δηλοῖ λέγων,

Ἐχὼν στατήρας χρυσοῦ τρισχιλίου.
ἐν δὲ Ταξιάρχαις τὴν ῥοπήν λέγει,

¹⁹ — ὅτ' ἦν μῆντοι νεώτερος, κρόκης

Πέντε στατήρας εἶχε· ναὶ μὰ τὸν Δία.

Νῦν δὲ ῥύπου γε δύο τάλαντα ῥαδίως.

⁵⁹ * Καὶ οἱ μὲν Δαρεϊκοὶ ἐκαλοῦντο στατήρες, οἱ δὲ ²⁰ Φιλίππειοι, οἱ δὲ Ἀλεξάνδρειοι, ²¹ χρυσοὶ πάντες ὄντες. καὶ εἰ μὲν χρυσοῦς εἶποις, ²² προσπακούεται ὁ στατήρ· εἰ δὲ στατήρ ²³ εἶποις, ²⁴ οὐ πάντως ὁ χρυσοῦς· ²⁵ Ἀναξανδρίδης δὲ ἐν Ἀγχίσῃ,

infra Segm. 100. Apud *Aristophanem* tamen in *Pluto*, ut edidit hic rectius *Seberus*, & *Suidas* habet in στατήρ

Στατήροι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιαζομεν
Χρυσοῖς. — JUNG.

¹⁸ Τὸ γὰρ ἐν τοῖς Βατράχοις, &c.] Τὸ γὰρ &c. usque ad Εὐπολις, hæc inquam periodus deest in MS. Ceterum in vulgatis titulus ἐν Βατράχοις falsus est: nec enim extat in illo dramate, quod *Pollux* adfert; tu emenda, τὸ γὰρ ἐν ταῖς Ἐκκλησιαζούσαις· quod quæ mala manus tam monstrosè corrupit? extant enim ista in *Comici Ecclesiasticis*. Emenda dein σωτηρίας τετραστατήρου. Versus *Aristophanis* sunt & apud *Suidam* in τετραστατήρου,

Ὁρᾷτε μὲν μὲν δέομενοι σωτηρίας
Τετραστατήρου —

Ita reponere & apud *Suidam*, cui deest vox κἀντόν· quamvis & reliqua, complures enim versus adfert, ad *Aristophanis* locum ipsum comparanda & restituenda sunt. Hæc jam clara esse puto, nec nimis miranda illa libratorum flagitia. Sic supra VII, 39. pro *Λυσιστράτη* vulgata, Βατράχοις legendum ostendi. Et tamen hic *Hofius* libr. III. Rei Num. cap. 7. quo de Statera agit, n. 20. quamvis illa *Aristophanis* in promptu haberet, putavit *Pollucem* ex *Ranis* adferre σωτηρίας τετραστατήρους· sed hoc putare putidum est. JUNG.

Τὸ γὰρ ἐν τοῖς Βατράχοις] *Jungermannum* sequi, qui adducta ex *Comici Ecclesiasticis* τετραστατήρου σωτηρία vulgatum *Ranarum* titulum falsi convicit, in textu reposuimus ταῖς Ἐκκλησιαζούσαις. Paulo post in *Eupolidis* versiculis distinctionis rationem mutavimus ad *Kühnis* nostri mentem: erat vulgo νεώτερος κρόκης.

¹⁹ Ὅτ' ἦν μῆντοι νεώτερος κρόκης,] Distinguendum post νεώτερος· cohærent enim, κρόκης πέντε στατήρας εἶχε, quinque stateres subteminis habuit, nunc vero obsoleta & detrita sordium facile duo talenta habes. ita & *Salmastius*. KÜHN.

Ὅτ' ἦν νεώτερος κρόκης] Distingue, νεώτερος, κρόκης πέντε στ. &c. ait enim στατήρας κρόκης πέντε juniorem habuisse: nunc ῥύπου δύο τάλαντα. JUNG.

²⁰ Φιλίππειοι] MS. Φιλίππειοι. Citant alias hunc locum *Bayf.* de Valculis & *Hofius* lib. I. Rei Numm. c. 7. n. 50. JUNG.

Φιλίππειοι &c.] *Philippicorum* staterum mentionem quoque fecit *Noster* inferius Segm. 84. ibique de his plura: hunc autem *Pollucis* nostri locum præ oculis sibi habuit *Alexander Sardus* de Nummis pag. 12. *Et alios stateras refert* (*Pollux*) *Dareicos*, *Philippicos*, *Alexandreios*, *Corinthiacos*. etiam ex decem obolis: semistaterem quoque & terrastaterem *Cyrena*: ipsaque adduxit verba vir Eruditissimus *Ostho Sperlingius* in *Dissertat. de Nummis non cufis*: eoque loco reperies,

Illud enim in *Ranis*, *Salutis* quinque stateris constantis: ambiguum est, num pondus significet, aut numerum. Sed *Eupolis* in *Populis* nunifma intelligit dicendo:

Habens aureos stateres ter mille.

Sed in *Imperatoribus* pondus intelligit:

Et cum esset junior Croca,

Quinque stateres habebat, ne per Jovem.

Nunc vero sordium facile habet talenta duo.

* Atque hi quidem stateres vocabantur *Darici*: illi *Philippici*: alii *Alexandrimi*, omnes aurei existentes. Et si aureus dicas, stater subintelligitur: sed si stater solum, non plane intelligitur aureus. Sed in *Anchise Alexandrides*,

quæ lucem hæc *Pollucis* adfundunt.

²¹ Χρυσοὶ] Superfcriptum hoc est in C. A. KÜHN.

²² Προσπακούεται] MS. προσπακούεται· aptius quam vulgatum προσκκ. Hæc alias interpretatur & *Hofius* lib. III. Rei Numm. cap. 7. n. 6. & lib. V. c. 2. n. 2. JUNG.

Προσπακούεται] Ad fidem MSS. in textum retulimus scripturam elegantioreν προσπακούεται, adplaudenre etiam *Jungermanno*: nihil certe isthoc verbo in bujusmodi rebus *Grammaticis* est familiarius: alterum vero nunquam invenies: *Schol. Euripid. ad Alcest.* προσπακουστίον τὸ λάτρις ἢ τὸ θῆς· & infinitis alibi.

²³ Εἶποις] C. A. omittit εἶποις. KÜHN.

²⁴ Οὐ πάντως] *Salm.* ex MS. delet οὐ, quod tamen videtur requiti ad loci sensum bonum. Nam dicit *Pollux*, quod sub voce χρυσοῦς subintelligitur stater, sed si dixeris stater, non omnino necesse esse, ut aureus subjiciatur; fuit enim & stater *argentens.* ἡμίχρυσον Græcorum vertunt aureum denarium latinis idem & ἡμιστάτηρος dicitur. vid. *Gronov.* de P. V. lib. III. pag. 363. KÜHN.

²⁵ Ἀλεξανδρίδης] Melius MSSti Ἀναξανδρίδης· de *Anaxandride Casaub.* in *Athen.* lib. VI. c. 18. & supra VI, 161. post a C. A. abest in Ἀγχίσῃ· margo tamen habet καὶ. KÜHN

Ἀλεξανδρίδης] MS. clare Ἀναξανδρίδης, quo pacto quum habeat & *Athenaus*, emendandum hic videtur: imo & ipse *Pollux* vulgatus ita supra VI, 161. Sæpius mutatum hoc nomen docet *Casaubonus* noster VI. *Athen.* 18. JUNG.

Ἀλεξανδρίδης] Emendatum est a nobis in textu Ἀναξανδρίδης, cui lectioni viam præeunt MSS. Codices: & ita *Kühnius* in sui libri margine: viderat hoc quoque vitii *Scaliger*, credo, dum ita pag. 13. de R. N. scribit: *Hanc drachmam Anaxandrides Comicus ἡμίχρυσον vocat*: viden *Anaxandrides*; nisi petierit ista forsitan ex VI, 161. ubi & in vulgatis ita legitur. *Anaxandrides* autem fuit non infimi nominis nec de plebe *Comicus*: *Theseum* ejus laudat *Diogen.* III, 26. *Αναξανδρίδης ἐν Θεσίῃ* & *Φαρμακοματῆτι Etymologus* in *ἄριγανός*: neque alium intelligebat *Hesychius*, cum scribit: *Ἀμφίδουσις, ἐπιθετον Φιάλης παρὰ Ἀναξανδρίδην*· videndus & *Suidas* in *Αναξανδρίδης*, ubi quo vixerit tempore, quidve novi in *Comædiis* intulerit, indicat: sed quid spicas legimus post locupletissimam *Is. Casauboni* messem ad *Athenæum*, qui decem atque novem hujus *Anaxandrida* nominat fabulas, observante ad *Luertium Aldobrandino*: habeo tamen, quæ noville, e te tua fuerit, benivole lector. Scias itaque *Alexandridem* & *Anaxandridem* utrosque quidem in lucem edidisse plura, sed diversissimum scribendi institutum sequos fuisse: hic quidem, ut ex dictis patere poruit, *Comicus* fabulis notissimus fuit ac clarus: ille vero *Delphis* o-

etiam Semiaureus dixit. Sed quæ stateris precio constant, στατηριάς vocabis: ut Theopompus in Callæschro,

καὶ ἡμιχρύσεος λέγει. Τὰ δὲ στατήρος ἄξια, στατηριάς Φαίης ἀν, ὡς Θεόπομπος ἐν Καλλαιόσχρῳ,

Non ait aliorum esse medius Stateres.

Ὁὐ φησιν εἶναι τῶν ἑταιρῶν τὰς μέσας Στατηριάς.

Attica mina, drachmas centum continet: si-

Ἡ Ἀττικὴ μινᾶ ἔχει δραχμᾶς ἑκατὸν, ὡς

riundas patriæ suæ historia, qua non tantum res pace belloque a Delphis gestas, sed ipsam eorum originem a primis initiis ne præterita quidem historia fabulari, complexus fuerat, perquam nobilis: attamen utriusque nomina confusa sunt haud raro, alterque alterius occupavit sæpissime locum: ita apud Scholiastem Euripidis ad initium *Alcestidis* reperio: Ἀλεξανδρίδης δὲ ὁ Δελφὸς φησὶ θεπεύσαι αὐτὸν (Ἀπόλλωνα) διότι τὸν Πρωτὸν δράκοντα ἀνείλεν hic, inquam, emendandum est Ἀλεξανδρίδης, quomodo & Aristophanis Scholiasta ad *Plutonem*. v. 926. adducitur: καὶ οἱ Ἀρπυγιάται δὲ ἔθνος Λιβυῆς εἰς Δελφούς ἀνέθεσαν κωνὸν σιδήριον, ὡς φησὶ Ἀλεξανδρίδης: & clarius longe atque liquidius in *Plutarchi Lysandro*, cujus locus ad probandam in *Euripidis Scholiaste* emendationem nostram perquam est aptus: Ἀλεξανδρίδης δὲ ὁ Δελφὸς ἱστορεῖ καὶ παρακαταθήκην ἐνταῦθα Λυσάνδρου κείσθαι: & vero alibi in eodem hoc nomine *Plutarcho* inleudit menda, quam, dum hæc agimus, sustulisse fas fuerit: scilicet non procul initio *Quæstionum Græcarum*; πρότερον δὲ ἀπαξ ἐβελίστευσεν ἢ Πυθία τοῦ ἐνιαυτοῦ κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν: ὡς Καλλισθένης καὶ Ἀλεξανδρίδης ἱστορῆκασιν: imo vero Ἀλεξανδρίδης, quod tuto, me sponso, reponas. Sed ad *Pollucem* repetamus.

26 Ἡμιχρύσεος] Ita & MS. & supra VI. 161. non tamen χρυσοῦς ἡμιχρυσος dixit *Pollux*, ut hinc adnotat *Hofius* lib. I. c. 7. n. 70. ut & lib. V. c. 2. n. 15. ubi ait ἡμιχρυσος, seu ut alii malunt ἡμιχρύσεος: scilicet esse hoc ambiguum, quod ad rectum attinet. JUNG.

27 Στατηριάς] C. A. legit pro στατηριάς, στατηριάς ex correctione in margine, ubi etiam extat, τὸ φαίης, ἢ στατηριάς legit & *Salm.* post Θεόπομπος est, ἢ Ἀττικὴ μινᾶ. KÜHN.

Στατηριάς] *Kühnius* ad Codicis sui oram στατηριάς, & in ipsis *Theopompi* verbis στατηριάς reposuit, quem in re clara, MSS. etiam reclamantibus sequimur omnino. emendabimus ita mox MSS. ope simillimum vitium in δραχμίδιον: sed in ipso *Theopompi* loco diversa sentiunt eruditi viri: arguta est perspicacissimi *Jungermanni* nostri conjectura: sed aliter *Salmasius* de *Modo Usur.* pag. 259. hoc adducit modo: Ὁὐ φαίνεται εἶναι τῶν ἑταιρῶν τὰς μέσας Στατηριάς: quod certe si præferri non possit, saltem ut cedat opus non est emendationi *Jungermanni*: & novis oportet eo loco etiam *Salmasium* emaculasse hoc in στατηριάς vitium, eodemque modo, quo nos in textu, restituisse: collabitur itaque *Illustri*. *Scaligeri* sententia στατηριάς putantis esse αστατηρίς, ea forma, qua triantis, quod apud *Hesychium* restituit. Monendum est quoque ἑταρῶν fuisse ante nos in textu; sed ex *Kühni* mente ἑταιρῶν emendatum; & ita habent quicumque eruditissimi viri hoc loco sunt usi. Apud *Hesychium* est Στατιδίων, πεντάμονον & c. quod in στατηρίδιον mutat *Salmasius* & *Junius*; sed malo cum *Scaligero* στατιδίων retinere a στατός.

28 Ἐν Καλλαιόσχρῳ] Defunt in MS. ἐν Καλλ. cum versibus duobus, qui e *Comico* sequuntur, in quorum priore non dubito quin ἑταιρῶν legendum, sicut mihi ad meum Codicem adnotaveram. & rectissime. Sic enim & magno *Casaubono* visum VII. *Athen.* 34. ubi & στατηριάς (quod idem significat ac στατηριάς) emendat; quod vel præcedens στατηριάς jubet, ut & conjectatus est *amicus*. *Sebeium*. *Callæschrum* &

Athenam citat, ut ibi notavit idem *Eximius* ejus Commentator. Ceterum cum venia dicam, quicquid adblandiatur illud οὐ φησιν & c. quæ aptum senarium efficiunt, mihi tamen suspicio non ita protulisse *Pollucem*, nec ista duo vocabula esse de *Comici* verbis, sed *Pollucis*, qui ita scripserit: ὡς Θεόπ. ἐν Καλλαιόσχρῳ οὐ φησιν, εἶναι τῶν ἑταιρῶν τὰς μέσας στατηριάς: ut *Polluci* non propositum fuerit hic integrum versum adferre, quamvis & ejus pars se prodatur, sed dicere, in illa fabula ita *Theopompi* nominasse & c. sic suspicor. JUNG.

29 T. ἑ. τ. μ. στατηριάς] F. στατηριάς, cum prius, στατηριάς.

τῶν ἑταρῶν] Leg. τῶν ἑταιρῶν pro οὐ leg. οὐ: ubi ait *meretrices mediis subfellii latere venales esse*: pro στατηριάς etiam hic cum *Salm.* legendum esset στατηριάς si sequamur illam correctricem manum *Casaub.* in *Athen.* lib. VII. c. 14. qui ex hoc loco observat typum nominum in ἰδίος pro αἴος. KÜHN.

30 Ἡ Ἀττικὴ μινᾶ & c.] MS. ἡ μινᾶ δὲ εἶχεν ἡ Ἀττικὴ δρ. SEB.

Ἡ Ἀττικὴ μινᾶ & c.] MS. ἡ μινᾶ δὲ εἶχεν ἡ Ἀττικὴ δραχμᾶς ῥ' & c. ἢ μέντοι δραχμῆ: omnibus in medio omisis. emenda vero vulgo illud mendosum δραχμᾶς, quod nescio quomodo hic irrepserit, ut in prioribus editionibus etiam, & scribe δραχμᾶς; mox quoque utrisque, qui sequuntur, locis. Videtur ibidem & ita distinguendum, ἐπιφέρει κόλαξιν εἶον & c. Nescio tamen annon aliter debeat, & alterum hoc κόλαξιν supersuatur. Sed ubi MS. deficit, libenter fere meam imperitiam & illud hebes ingenium fateor. Alias de hac mina hinc & ex aliis *Hofius* lib. III. *Rei Numm.* cap. 9. n. 6. JUNG.

Ἡ Ἀττικὴ μινᾶ] Ita & *Plinius* H. N. lib. XXI. c. 34. Μινᾶ, quam nostri minam vocant, pendet drachmas Atticas centum: neque aliter *Cleopatra* MS. ἡ Ἀττικὴ μινᾶς ἔχει δραχμᾶς ῥ' & c. & *Hero*, cujus supra posui verba, minam viginti & quinque continere tradit stateres, statetem vero quatuor drachmas seu ὀκτώ: itaque si colligas quater viginti quinque drachmas, numerus exurgeret centenarius: minam autem Atticam cum Italica parum statuerit *Hero*, quid est rationis cur Italicam τεσσαράκοντα στατήρων dixerit *Epirhanus*? sed est ille locus corruptus, & restitues facile, si *Scaliger* de R. N. p. 35. inspexeris. Ex recentioribus videri potest *Schottus Tab. Numm.* cap. 5. & *Sardus* initio libelli de Nummis, qui cum *Fannio* minam adpellat *libram Græcam*, recte quidem si Græcam addideris; alias certe differunt libra & mina. *Clarean.* de *Assè* cap. 3. Porro esset Græca mina centenum drachmarum, cui Romani in ratione nummaria suam aquarunt libram, addita semuncia quaternum drachmarum, propterea quod denarius Romanus 5 drachma Græca idem habent pondus. Et hæc quidem minæ fuit valor post *Solonem*, qui pristinam illam viginti & septem drachmis auxit, adeo ut habuerit tantum drachmas 73. ante tempora *Solonis* mina: tradit hanc rem scripto *Plutarchus* in summi illius legislatoris vita: attamen *Scaliger* pro πεντήκοντα τριῶν malebat in *Plutarcho* πεντήκοντα πέντε facili lapsu OE in OF: sed illius necdum constare nobis ratio potuit: & vulgaram quoque lectionem amplectitur *Doctissimus Sperlingius*.

31 Δραχμᾶς] C. V. δραχμῆς: Scholiastes *Græcus* in *Tomum II. Luciani*, ubi hunc locum laudat, legit

ἀκριβέστατά ἐστιν ἐν τοῖς Εὐπόλιδος Κόλαξι,
 32 Δεῖπνον θες, ἑκατὸν δραχμὰς ἰδοῦ· εἴτα ἐπιφέ-
 ρει, οἶνον θες ἑτέραν μνᾶν· δῆλον ὅτι 33 καὶ τὰς
 60 ἑτέρας ἑκατὸν δραχμὰς μνᾶν εἴρηκε. * 34 Ἡ μὲν-
 ται δραχμῆ, εἶχεν ὀβολοὺς ἕξ· ὅθεν καὶ 35 ἐπωβε-
 λία, τὸ ἕκτον τοῦ τιμήματος· καὶ τὸ δραχμῆς ἄξιον,
 36 δραχμιαῖον, ὡς ἐν Ἀριστοφάνους ὀλκάσιν. 37 ἦν
 δὲ ἡ δραχμῆ οὐ νόμισμα, μόνον, ἀλλὰ καὶ 38 πεν-

cut certissimum est, ex Eupolis adu-
 latoribus cenam appone, centum drachmas
 ecce. Deinde infert adulatoribus, vinum
 appone minam alteram. Unde patet,
 quod priores centum drachmas pro mi-
 na dixit. * Drachma vero obolos conti-
 60 net sex. Unde & epobolia dicitur, sex-
 ta multæ pars. Et quod drachmæ præ-
 cium valet, δραχμίδιον, ut in holicadi-
 bus Aristophanis. Non autem drachma mo-
 do, numismatis nomen erat: sed & pen-

δραχμὰς & ita legendum mox quoque. Salm. ἡ μνᾶ
 δὲ εἶχεν ἡ Ἀττικὴ δραχμὰς ἑκατὸν. KÜHN.

32 Δεῖπνον θες, &c.] *Interpres, cenam appone, quod non quadrat hic loci, ubi ratio putatur expensarum cum caupone:*

Δεῖπνον θες, inquit, ἑκατὸν δραχμὰς ἰδοῦ;

In cenam computa centum drachmas, ecce!

Quod respondit alter, qui rationem inquit & per ἰδοῦ significat, jam factum esse quod voluit: εἴτα ἐπιφέρι, (Scholiastes Luciani ἐπιφέρει videtur legisse) desnde infert:

Κόλαξιν οἶνον θες ἑτέραν μνᾶν.

Ita enim laudatus Scholiastes recte legit hoc sensu, adulatoribus pro vino computa alteram minam, unde apparet, quod ἑ alteram centum drachmas minam vocavit. KÜHN.

Δεῖπνον θες, &c.] Mala distinctione hic locus laborat, quam dum Commentatores nostri tollere atque emendare non potuerunt, tenebras ipsis offusas, non est quod adeo mireris: distinguenda vero Eupolisidæ verba hoc modo.

Δεῖπνον; θες ἑκατὸν δραχμὰς ἰδοῦ
 Οἶνον; θες ἑτέραν μνᾶν.

Vinne cenam? pone centum drachmas: sunt, ecce. Numne ἑ vinum? da alteram minam.

Planus est ac facilis sensus hic: rogat quis, an alter ille, cum quo ipsi est sermo, cenam velit? ponendas tum illi esse centum drachmas, quas alter exhibet, ad quem itaque pertinet vocula ἰδοῦ: si vero & vinum cupiat, alteram quoque ponendam esse minam: τίθεται ἑκατὸν δραχμὰς, τίθεται μνᾶν, dictum eleganter: usque eo modo Aristophanes, Lucianus, Xenophon, alique spectati Atticæ elegantix auctores. Mox autem post ἐπιφέρει haud opportuno loco exitit ante nos κόλαξιν: delevimusque cum Kühnio.

33 Καὶ τὰς ἑτέρας] Scholia Luciani καὶ προτίρας ἢ δραχμὰς. KÜHN.

34 Ἡ μὲνται δραχμῆ] Hostus lib. III. c. 4. n. 14. de Drachmis & peculiaris epistola ad Pinellum extat in Aldi Manutii lib. II. de qua sit. per epist. ep. 7. Jung.

Ἡ μὲνται δραχμῆ &c.] Plinius H. N. libr. XXI. cap. 34. Drachma Attica (sere enim Attica observatione Medici utuntur) denarii argentei habet pondus: eadem sex obolos pondere efficit: cui consentiunt Scholiastes Aristophanis ad Ranas, Orisbasius Sard. de Virt. Simpl. & Suidas in τάλαντον. Ex Polluce nostro Sardus de Nummis pag. 11. Drachmam Fannius fecit ex 3. scripulis; Pollux ex 6. obolis: scripseratque paulo superius: Pollux autem consuevens drachmam ex sex obolis, ostendit obolum fuisse semiscripulum, nominatque semibolum ex 4. chalcis. Consulat quoque Scholium Tabula Nummaria cap. 5. & Snellium pag. 52. ubi & de origine vocis tangit ex Plutarcho Lysandro, ἀπὸ τοῦ δράττειναι nimirum: & lubet Plutarcho quoque verba huc adferre: δραχμῆν δὲ τοὺς ἕξ ὀβολοὺς καλεῖσθαι, τοσοῦτον γὰρ ἡ χεῖρ περιδράττειτο, quibus similia sunt Etymologi in Ὀβελίσκος & hæc Scholiasta

Theocriti ad Eid. X. v. 44. ubi, quid sint in re rustica δράγματα, exponit: δράγματα, τὰ πληροῦτα τῶν σταχίων τὴν ἀριστεράν, παρα τὸ δράττειν· ὅθεν καὶ δραχμῆ ἡ πληροῦσα τὴν χεῖρα τὰ κέρματα: & δραχμῆ quidem, atque δράγμα mansivisse est in Glossis. Hoc autem, drachmæ verberbum defendere nititur ac adferere Sperlingius contra Salmasium, qui ex Oriente petenda vocis incunabula statuebat, nec inepte forsitan: sed alibi, spero super istis. De ἐπωβελία vero superiori libro Noster affatim, ibique notasse memini: hæc tamen Pollucis nostri illustrant quæ habet Etymol. in illa voce.

35 Ἐπωβελία] Vide supra VIII, 39. & 48. SEB.

36 Δραχμίδιον] MS. δραχμιαῖον, ὡς. SEB.

Δραχμίδιον] C. A. & Salm. δραχμιαῖον ὡς Ἀριστοφάνης: lectio altera in margine est. KÜHN.

Δραχμίδιον] MS. δραχμιαῖον, quomodo & Seberii Augustanum credo habuisse, non δραχμίδιον, ut vulgo. & illud cum MS. forte reponas rectius. quamvis nec alterum queam rejicere. eodem enim typo percussum ut στατηρίδιον, τὸ στατήρας ἄξιον, supra Segm. præc. Jung.

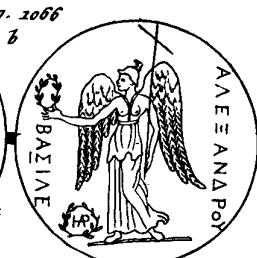
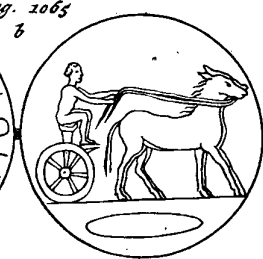
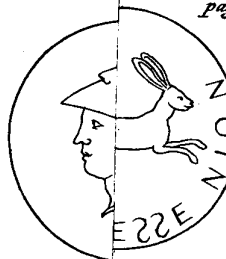
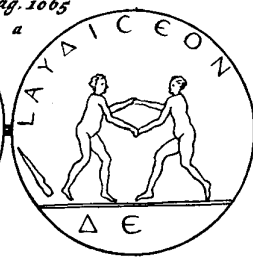
Δραχμίδιον] In textu emendavimus δραχμιαῖον, quam lectionem MSS. suadent, præeunte Doctiss. Kühnio: atque ita legendum monuit & Salmasius de Mod. Usur. p. 259.

37 Ἡ δὲ ἡ δραχμῆ] MS. ἦν δὲ οὐ δραχμῆν νόμισμα μόνον &c. vitiose, in δραχμῆν a sequenti vocula repetito. Jung.

38 Πεντηκοντάδραχμον] Apud Platonem in Cratylō nempe habes τὴν πεντηκοντάδραχμον ἐπίδειξιν, ut annotavit Hostus lib. III. Rei Numm. c. 1. n. 71. & antea Avus meus de Nummis. Scholiastes Aristoph. in Νεφέλας, de Prodicō Chio ita scribit, πρῶτος δὲ οὗτος πεντηκοντάδραχμον ἐπίδειξιν ἐποίησατο. Sequitur καὶ πεντάδραχμον quæ desunt in MS. qui habet: ἀλλὰ καὶ πεντηκοντάδραχμον παρὰ Κυρηναίοις καὶ τετραδραχμον &c. emenda vero Κυρηναίοις, quod vulgo vitiose Κυρηνάιοι legitur. De Pentadrachmo Hostus libr. III. cap. 1. n. 68. quo capite & de aliis hic & nominatim n. 49. Jung.

Πεντηκοντάδραχμον &c.] Præterea (Pollux) ipse nominat, Sardis verba hæc refero pag. 11. libelli de Nummis, tridrachmam, tetradrachmam, & Cyrenensium pentadrachmam, & pentacontadrachmam: ostenditque Pollucis nostri hoc eodem loco egregie abusum fuisse Snellium, cum hic se putaret invenisse, quæ statuari suo viginti quinque drachmarum undecunqve invitis munimina conquirebat Musis, perspicacissimi vir ingenii atque politicissimi ꝑ. Frid. Gronovius de Seltertiis pag. 167. alias idem Snellius hæc pleraque habet & exponit pag. 54. & seq. Mox autem ante nos κυρηνάιοις fuit quod vitii emendavimus facile cum Kühnio nostro, restitimusque Κυρηνάιοις: Cyrenenses autem insigni suæ republicæ filphio seu laferpitio usi sunt, quod apud eos præstantissimum fuit, magneque habitum: mentionem itaque factam videas in Medicorum scriptis laferis Cyrenæici, uti apud Marcellum Empiricum cap. 15. & haberi potuisse rarissime colligas ex hisce Scribonii Compos. Medic. cap. 16. lafer Cyre-

tecontadrachma, & Pentadrachma, apud *τηκοντάδραχμον, και πεντάδραχμον, παρά*

ναϊσμον, si poterit inveniri, seu minus, Syriacum aqua delinum. Ὅσον Κυρηναϊκόν, ὃν ἐκφέρει τὸ σίλφιον ὅσιθεν adpellat *Strabo* lib. XVII. ibidemque Cyrenaicam regionem in tres divisa partes tradit, mediamque la-
serpitium tulisse, de qua, ut & de tota Cyrenaica prima natura atque ingenio elegantissima pono *Arriani* verba, quibus Indicae historiae libro imponit finem: Ἀλλ' ἢ Κυρήνη γὰρ τῆς Λιβύης ἐν τοῖς ἐρημιωτέροις πεπο-
λισμένη, ποιωδὴς τε ἐστὶ καὶ μελθακὴ καὶ εὐνδρος καὶ ἄλσεια καὶ λιμῶνες, καὶ κερπῶν πικροτάτων καὶ κτήρεων πᾶμφορος, ἔστι ἐπὶ τοῦ σίλφιου τὰς ἐκφύσεις ἔπιρ δὲ τὸ σίλφιον τὰ ἄνω αὐτῆς ἔρημα καὶ ψαμμωδία· quae ti-
bi quam emendatissima, benivole lector, ex postrema caque pura summi literarum Graecarum antistitis *Jac. Gronovii* editione apposui: & illa quidem unice illustrant *Silium* cum lib. VII. canit:

Battus Cyrenem molli sum forte fovebat:

viden' igitur *Kυρήνη ποιωδή* atque *μελθακὴν* ab *Arriano*, mollem vero *Cyrenes fortem a Silio* dictam. Desideratissimum vero laesperitium hoc Cyrenense, vel inde pateat, quod Carthaginienfes, si libdole quid fultulisse poterant, e vestigio mercibus aliis cum lucro permutabant, teste *Strabone*: Soliti itaque erant Cyrenaei ut ab injuria pecudum hominumque furacium laesperitium defenderent, locum sepe munit, ut docet *Arrian.* de Exped. *Alex.* lib. III. & monendum quoque duco silphii mercaturam non videri pertinuisse ad hunc illumve privatae fortunae hominem, sed ad ipsam Cyrenarum rempublicam. Silphii autem frugifer ille locus ipsius fruticis nomine fuit dictus: sic in *Arriano* ὑπὲρ δὲ τὸ σίλφιον, & *Herodotus* *Musa* quarta bis: καὶ ἐν τῇ ἡπείρῳ Μυσιᾶς λιμὴν ἔστι, καὶ Ἄζιρος, τῆς οἱ Κυρηναῖοι οἰκον καὶ τὸ σίλφιον ἀρχεται ἀπὸ τούτου. Et iterum: σισὶ δὲ καὶ γαλαί ἐν τῷ σίλφῳ γινομένη, τῆσι Ταρτισοῖσι ἡμοιόταται emendandus est itaque *Hesychius* in *Σιλφίου λιμῶν*, apud quem videtur *Libyus* τὸ σίλφιον male est pro *τόπος τις Λιβύης* &c. sed de ipso laesperitii frutice plura reperies apud *Thyonem Villiomarum*, in *Conton.* *Titis* locos lib. VIII. c. 12. & qui ex hoc collegit pluscula, τὸν πᾶν *Salmastium* in *Solinum*. Hujus autem silphii, quod summo apud eos fuit in pretio, annulis suis insculptam habuere figuram *Cyrenenses*, referente *Aristophanis Enarratore* antiquo ad *Plut.* v. 926. ubi *Comici* notissima patet *Bάττου σίλφιου* utitur: memoriae potero prodiderat *Alexandrides* gentem *Libyx Ampeiois*, ut honorem *Apollini Delphico* haberent, silphii sacrum misisse caulem: huc spectat lepida de *Dioscuris* historiola quam *Pausanias* habet *Lacon.* cap. 16. quam, nisi, dum haec ago, inseruisse thesauro suo *Begerum* animadvertissem, in medium hic dedissem animum fuerat. In nummis demum Cyrenensibus, silphii apparet frutex, de quo & antiqui tellantur, sed vario atque intricato paululum modo: repetamus, licet, etiam si ab aliis dicta, si forsitan majori luce donari a nobis possint: ad dictum *Comici* locum bini Commentatores uterque *Aristotelis* eadem auctoritate ex Cyrenensium republica nitentes, a se invicem dissentiunt tamen, adeo ut alter falsi sit condemnandus: prior quidem condita Cyrene Battu silphium donasse *Libyes* tradit, & nummum signasse, in quo sculptus fuerit Battus, qui hac regnum, altera silphium a civitate acciperet: posterior autem, ut Cyrenaei regi suo reddissent quoddam virtutis impensivae, deductis in *Libyam* civibus, laboris exhiberent, imaginem illi suspenfam fuisse narrat, in qua duci blaseo laesperitium offerre grati conspiciebantur cives: unum *Aristotelis* locum diverfae hujus utriusque relationis esse fontem, equidem non dubito: sed altera utra tandem apud nos fidem mereri majorem oportet? posterior certe pra prima: nam, ut dicam, quod meae est in hac re sententiae, cufos esse a Cyrenensibus Battu imagine num-

mos insignes haud sanequam credo: qui ante *Ptolemaos* fuerit percussi, *Ammonis* habuere ab hac, ab altera vero parte silphii figuram: neque decuit aliter, siquidem *Ammon* tutelaris fuit totius *Libyx* Deus, & tutelates praecipue regionis Deos in libera tyrannici jugo republica nummis imprimi solitos constat: sic Athenienses *Minervam* huic, alteri vero hummorum parti noctuum habebant insculptam: recte itaque *Suidas* & *Hesychius* in *Bάττου σίλφιου*, ἔστι καὶ ἐν τῷ νόμισματι ὅπου μὲν Ἀμμωνία, ὅπου δὲ σίλφιον ἐγκραχθαι & quae praecedant *Hesychii* verba non integra quidem ac recta, multis tamen modis eruditi homines corruerunt: ut tute videas ponam: *Bάττου σίλφιου*, παρομοία ἐπὶ τῶν τὰς ὑπερβαλλούσας τιμὰς εὐρισκομένων μετανήκται δὲ ἀπὸ τοῦ Κυρηναίου ἐν τῶν *Βαττιάδων* μεταδοῦναι ἔξαιρτον τὸ σίλφιον ὃ ἐκτίμηται παρ' αὐτοῖς, ὥστε καὶ ἐν τῷ νομ. &c. quae ita le in Latinum sermonem transfusa habent: *Battu* laesperitium: proverbium de iis dictum, qui insignes inveniant honores: translatum vero ex eo est, quod *Cyrenenses* cuidam *Battiadarum* obtulerint (honoris nimium causa) eximium laesperitium, quod fuerat apud eos excisum, adeo ut in nummis ab hac quidem *Ammon*, ab illa vero parte laesperitium sit signatum: hic emendant: μ. δ. ἀπὸ τοῦ Κυρηναίου ἐπὶ τῶν *Βαττιάδων* μεταδοῦναι ἔξαιρτον τὸ σίλφιον, ὃ ἐκτίμηται παρ' αὐτοῖς: quae absone sunt proflus, atque *Hesychii* scopo inepra: & meliorem me operam ipsi daturum spero: scribe itaque ἔξαιρτον τι &c. tum post, ἐκτίμηται παρ' αὐτοῖς, supplenda, quae simili praecedentium & sono & scriptura deceptus librarius omiserat, sunt haec: καὶ γὰρ ἐκτίμηται παρ' αὐτοῖς, ὥστε &c. quae omnia confirmat *Suidas*, emendandusque est hinc *Paranmiographus Vaticanus*, in quo duplicis proverbii expositio pessime coaluit: expedit facile, si cum his conferre volueris, & adnota mihi, quae fo, dissimilem ab ea, quam *Aristophanis* protulit *Scholias*, proverbii originem, quam *Hesychius* non a *Battu* Cyrenarum conditore, sed alio quodam ex ipsius posteris accersit, cui etiam *Battu* nomen fuit, quales fuisse ex *Herodoto* constat. Postquam vero *Ptolomaei* Cyrenis imperitaverunt, eorum nummos horum regum imaginibus insigniri oportuit, talesque esse omnes existimo, qui hodie variis in cimeliarchis asserantur: & tui quoque gratia, erudite lector, apponi in tabella proxima curavi Cyrenensium nummum argenteum didrachmi ferme pondere, quem mihi depromptum ex locupletissimo suo nummorum thesauro, qua est humanitate summa, liberalissime concessit vir praestantissimus ac nobilissimus *J. de WILDE*, cujus infinitam promovendi & adjuvandi rem nummariam elegantioresque literas lubidinem atque indefessum studium haec saecula noscunt, sequentia mirabuntur: illius etiam ejusdem humanissimae liberalitati reliquos omnes, quos illustrando *Pollucis* inseruimus, nummos debes, de quorum accuratiori pictura securus sis licet, siquidem eos delineare non dedignata sit spectatissima dudum hac arte orbietiam erudito virgo lectissima *MARIA de WILDE*, in qua tanquam in virtutum metropoli non astimanda corporis animique dotes infinitis intermitit *Gratias*, plaudentibus etiam *Pallade* patrum atque *Musis*, se dignissimam occupare sedem: sed quid ego homuncio detraho laudibus meis atque detero utriusque meritis & virtuti? sileam igitur, atque haec animi grati qualiacunque reliquisse signa sufficiat. In hujus itaque nummi altera arca laesperitium habes additis literis *Κυρα*, *Κυράνα* nempe, uti *Dores* ac *Lacones* efferebant, altera vero *Ptolemai*, ut quidem sentio, seu *Lagus* sit ille seu *Philadelphus*, caput cornutum: cornu quidem arcticum duplicem ob causam ipsis addi potuit, tum quod inter *Alexandri* essent successores, cujus caput non aliter nisi cornutum visitur in *statuis* & nummis, cum ut non mediocrem ipsi honorem ha-

³⁹ Κυρηναίους καὶ τετράδραχμον ἐκαλεῖτο, καὶ Cyrenenses. Tum & quadridrachma dicebatur, tridrachma, & didrachma. Vetus autem

berent, qui jungerent capiti ejus arietis cornu *Ammoni* proprie debitum. Cyrenaica autem regio sub imperium delapsa est *Ptolomaeorum* vi atque armis *Ptolomaei Lagi*, ut liquet ex *Justino* lib. 13. c. 6. eaque propter *Strabo* lib. XVII. *Κυρηναίαν* memorat τὴν ὑπὸ Πτολεμαίων, *Ptolomaeis* subiectam *Cyrenaeam*: unde colligas simul, non omnem Cyrenaicam regionem sub ditione fuisse *Ptolomaeorum*, sed binæ, puto, tantum partes: tertiam Libya tenuere gentes. *Callimachus* portio H. in *Apoll.* v. 68.

Καὶ Λιβυὴν εἰσιόντι κόραξ ἠγάσαστο λαῶν
Δίξιός οἰκιστὴρ, καὶ ἄμοσε τείχεα δόσει
Ἡμετέροις βασιλεῦσιν.

τῶ Πτολεμαίῳ, inquit *Scholias*: forsitan τοῖς Πτολεμαίοις, siquidem intellexerit Cyrenæus vates *Philadelphum* & *Euergetem* fratres: & vide ad hæc notantem *Illustriss. Spanhemium*. Sed & statua Cyrenis honori *Ptolomaeorum* positæ fuerunt, ad quas si quis confugisset, abripi nefas erat: elegans est ea de re locus in libro XXIII. *Hist. Livii* cap. 10. ubi *Magius Decimus Campanus*, qui a patribus Romanorum steterat semper, *Annibali* vero obstitit, injectis catenis a Pœno rari jubetur extra portam, impositumque in navem Carthaginem mitti: *navem Cyrenas detulit*, verba sunt hæc *Livii*, *tempestas*, *qua tum in ditione regum erant: ibi cum Magius ad statuam Ptolomæi regis confugisset, deportatus a custodibus Alexandriam ad Ptolomæum: dum eum docuisset*, contra jus fœderis vincitum se ab *Annibale* esse, *vinculis liberatur*: qui locus percommode, quæ dixi probat. Similem autem Cyrenensium nummum egregium exhibet *Rhodius Emend.* ad *Scribon. Larg.* pag. 127. ubi silphio adjectam vides stellulam, *Cassiores*, ut existimo, indicem: & *Cassorem* quidem præ *Polluce* potius in nummis suis expressum habuere, quod equis equitandique peritia clarus ille fuisse perhibeatur, sicuti *Pollux* castibus atque lucta: Cyrenenses autem, cum planam incolerent aptamque equis regionem, præstantissimos aluisse atque edomasse equos antiqui memoria tradunt: ea de causa *Pindaro* in *Pythioniciis* *eid. d. εὐπικος Κυρένα* dicitur, & vide ad eum locum *Scholia: Pindarum* vero sequitur est *Dionysius Periegetes* hoc versiculo: *Κυρήνη τ' εὐπικος, Ἀμυκλαίων γένος ἄδραν* quem non inconcinne binis aliis Latinis ita *Præsesanus* reddidit:

Nec non Cyrene clarorum mater equorum
Urbis Amyclæa populus quam condidit olim.

& hinc *Pausanias Eliac.* Θεόχρηστον nominat *Κυρηναίων ἵπποτροφίσταντα κατὰ τὸ ἐπιχώριον Λίβουσι* & vide *Cassianorum* ad *Athen.* III, 22. hac porro nixur ratione, & illum equitem, qui in altera nummorum quorundam Cyrenæorum area apud *Goltzium* & *Begerum* conspicitur, *Cassorem* esse statuo. Sed satis est temporis, quod huic rei dedimus.

39 Κυρηναίους.] C. V. Κυρηναίους. KÜHN.

40 Τὸ δὲ παλαιὸν τοῦτο] MS. τὸ παλαιὸν δὲ τοῦτ' ἦν &c. De nummo hoc, qui βούς, ut didrachmum suum vocabant Athenienses, vid. *Hofium* lib. III. *Rei Numm.* cap. 3. JUNO.

Τὸ δὲ παλαιὸν τοῦτο ἦν Ἀθ. &c.] De bove hoc celeberrimo antiquorum Atheniensium nomismate qui scriptis aliquid ex recentioribus tradidere, sunt autem ii bene multi, plerique omnes insignem hunc *Pollucis* nostri locum non prætereunt: ex iis *Sardus* est, cujus hæc sunt de *Nummiis* p. 11. verba: *Et apud eundem Pollucem bove insculpto Atheniensis vel Deliacus nummus: & Lipsius* de R. N. pag. 3. *Sed & quod Theus apud Athenienses nummum bovis nota signavit, uti Pollux & veteres literatores testantur: de Theo* tamen quæ adfert non *Pollucem* sed *Plutar-*

chum habent auctorem: *Agricolam* aliosque mitto. Constat itaque & ex hoc *Pollucis* nostri loco, & ex *Plutarchi Theseo*, ubi hunc primum Atheniensibus nummos signalle impressa bovis figura memorie mandavit, aliisque pluribus hunc bovem nummum fuisse signatum, qui id nominis sit sortitus ab imposita imagine bovis, atque valuisse, si ad speciem nummariam, quæ postmodum fuit in usu, redigas, binis drachmis: & hoc tam clare tamque perspicue a veteribus literis est traditum, ut si quis contra sentiat, nihil sentire videri possit: hac tamen gravissima antiquæ eruditionis auctoritate nihil quicquam motus vir profecto *Eruditissimus Orho Sperlingius* in sua de Nummis non cufis dissertatione docta hercle, ac concinna illum antiquorum Atheniensium βούν inter nummos non cufos omni nisu reponere allaborat: totum probanda huic rei caput secundum & vigesimum habet destinatum: sed vereor, ut hac quidem in parte & se vir doctissimus & lectorem egregie fallat: videamus utique, dum ita se dat occasio, paucula. Βούς igitur *Sperlingio* est *numisma illud argenteum, quod tantum argenti continebat, quo bos emi posset, δικάβοιον, in quo tantum argenti, quo decem boves comparari posset, & εκατόμβοιον, quo centum: sed injucunde rogitem, quo id auctore, quo teste constat? certe non temere repletum iri quenquam statuo, qui eo modo βούν, δεκάβοιον & εκατόμβοιον exponat, nisi forsitan in hanc rem converti posse quis putet *Etymologi* verba, quæ βούιον aliquando σταθμίον τι dici adfirmant: sed nihil hinc quidem est præsidii: potro si inter nummos non cufos βούς extiterit, tantum pendens argenti, quantum emendo bovi erat, annon & οἷς, & μέσχος, & ὄς similiae fuisse oportet? quid enim? numme solis βούι, δικάβοιον, aut εκατόμβοιον exerceri poterant emendi vendendique vices? non sane; etenim quo pretio ovem, vitulum, suem aliaque minoris pretii animalia emissent? & tamen horum talium nomismatum profundum est in antiquis scriptoribus silentium. *Pollux* autem noster bovem valuisse refert binas Atticas drachmas, quæ dum argute nimis captat vir præstantissimus, splendide, uti cenfeo, semetipsum est frustra: *Sed quod Pollux, ipsius ponam verba, in bovem duas drachmas Atticas computet argenti, moneta nostra 12. assēs Lubecenses, facile videt quilibet, hoc pretium minime convenire bovi, nullo tempore tam vile pretium tam proficuo & desideratissimo animali statuerent: quid audio? amne vero, pretium binarum drachmarum, quo bovem nummum Pollux æstimat, minime convenire animali proficuo & desideratissimo? recte hoc quidem, non conveniunt binæ drachmæ vile nimis pretium bovi: sed ubi tandem locorum adfirmavit *Pollux*, bove nummo animal illud cognomen comparari posse? neque vero comparari poterat puto tam parvo pretio: & ostendam quid causæ in hac devia rapuerit præstantissimum senem: nimirum omnino statuebat bovem dictum illud nomisma, quod emendi bovis efficeret pretium: sed non ea *Pollucis* stetit sententia, qui dictum ita bovem docet, ὅτι βούν εἶχεν ἐντετυπαμένον, non quod bovi comparando sufficeret. Ex his pateat argutula tantum, ac si dicere licet, παρακοιχαργυμένα esse, quæ hæc alia habet isto capite: *Theus enim Atheniensis docuit aurum, argentum & as eo pondere κόπτειν, quo bovem emere posset, talemque nummum βούς διέτυπεν, licet bovem signatum minime habuerit; ita quoque δικάβοιον laminam auti, argenti, aris quo decem boves emere valerent, & εκατόμβοιον qua centum: aut βούν fuisse nummum areum non cufum, δικάβοιον, argenteum, εκατόμβοιον, aureum: videmus, quam suaviter sibi vir doctus fingat, quæ extitere nusquam forte, quæ certe nullo idonei scriptoris testimonio probari poterunt: &***

erat

erat Atheniensium moneta, Bos appellata, eo quod bovem insculptum haberet. & hanc Homerum putant intelligere dicentem: centum bouum precio digna dignis precio novem bouum: (scilicet arma permutat.)

* Sed & in Draconis Legibus est, Solvere decabœum. Et in Deli profectioe præconem proclamare tradunt, si alicui munus designat, quod tot illi tradentur

το ἦν ⁴¹ Ἀθηναίους νόμισμα, καὶ ἐκαλεῖτο βοῦς, ὅτι βοῦν εἶχεν ἐντετυπωμένον. ⁴² εἰδέναι δὲ αὐτὸ καὶ Ὅμηρον νομίζουσιν εἰπόντες,

--- ⁴³ ἑκατόμβοι ἔνεαβοίων.

* καὶ μὴν καὶ τοῖς Δράκοντος Νόμοις ἔστιν, ⁴⁴ ἀποτείνειν δεκάβοιον καὶ ἐν τῇ ⁴⁵ παρὰ Δηλίοις θεωρίᾳ τὸν κήρυκα κηρύττειν Φασίν, ⁴⁶ ὅποτε δωρεὰ τινι ἐδίδοτο, ἔτι δοθήσονται αὐτῷ τσσαῦται

quoque notemus errorem viri magni, dum Græcam phralin κάπτεν νόμισμα alio defecit, ac par est: certe vel sexcentis adferri posset locis κάπτεν νόμισμα non aliter quam de signatura nummorum intelligi posse: hic tamen de argenti sectione sumit, & quod pejus est, etiam Herodotum ista hujus phrafcos notione usum fuisse statuit istius Dissert. pag. 7. certe si quicquam alienum est a linguæ Græcæ genio, hoc inter prima reputo: & alii quoque Herodotum de Lydis referunt, eos non xs, argentum aut aurum constituto pondere dissecasse, sed percussisse, sed signasse nummos. Animadvertendum porro δεκάβοια, ἑκατόμβοια dici proprie, quæcunque res decem aut centum bobus nummis æstimantur: unde tum δεκάβοιοι & ἑκατόμβοιοι νόμισμα, nummus, qui decem aut qui centum nummos boves continet. Et hæc quidem in medium adferre placuit, quibus defenderemus Pollucis nostri aliorumque sententiam, qui bovem nummum esse dixerit signatum; superest quiddam operæ, quæ Polluci impendenda venit. Samuel Petrus Observ. ad L. L. A. p. 369. ubi ex hocce Pollucis nostri loco fragmen illud e Draconis legibus, ἀποτείνειν δεκάβοιον, adfert, existimat, neque injuria hæc Pollucis, quæ sub manibus habemus, verba ad τὸ διδραχμῶν referenda, quod præcesserat: & hercle ni feceris ita, jejune omnino hæc posuisse Pollucem judicandum esset: & valorem quoque didrachmi habuisse antiquum βοῦν Scholiastes Aristophanis ad Aves testatur: ἦν γὰρ γλαυξ ἐπίσημον (τῶν τετραδράχμων nimitum) καὶ πρόσωποι Ἀθηναίος, τῶν προτέρων διδραχμῶν ὄντων, ἐπίσημόν τε βοῦν ἔχοντων: unde & colligas licet nocturnæ signaturam in bovis successisse locum: huic adde Etymologum in voce ἑκατόμβη, ubi & adducit atque exponit patremiam Βοῦς ἐπὶ γλαύσεως, de qua locupletus Proverbiorum Collectores ab Andr. Schotto luci donatos videre potes: Suidam quæ de hisce habet, fideliter ista omnia alius, quos citavi, subripuit. Cur autem signatos voluerit bovis figura nummos Thefens, ternam relinquit in medio rationem Plutarchum, seu fecerit id bovis Marathonii causa, seu Minotauri, seu tandem potius isthoc symbolo admonitos voluerit Atticæ regionis incolæ exercendæ agriculturæ: quicquid sit, id omnino constat, bovem fuisse colendorum agrorum symbolum: & præterea quoque vetustiores etiam Romanos boum pecuniam quoque effigie signasse nummos constat ex Plinio & Pomponio Sabino ad Eclog. Virg. I. aliisque, in memoriam, putes forsitan, illius avi, quo divitiæ atque opes non auro, argento, aut ære, rudi, signatove, sed pecorum copia constabat; οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐν ταῖς τετραπόσι τὴν κτῆσιν εἶχον ἀμίλιαι καὶ οἱ βασιλεῖαι παιδὲς ἐποικίοντο πρὸ τοῦ γάμου καὶ ταῖς νύμφαις πρόβατα καὶ βοῦς ἐχαρίζοντο, ὅθεν καὶ ἀλφειοβίαι, inquit Proclus ad Hesiodum. sed in ista non hoc loco inquiremus. Vide porro Hefychium in Βοῦς ἐπὶ γλαύτης & ἑκατόμβοιον: eidemque ἑκατομβοίειον, ἑκατόν βοῶν τιμή. Sed ad alia pedem promoveamus.

⁴¹ Ἀθηναίους νόμισμα] C. A. Ἀθηναίων νόμισμα &c. KÜHN.

⁴² Εἰδέναι δὲ αὐτὸ] Αὐτὸν Salmaf. referatur ad διδραχμῶν. KÜHN.

Εἰδέναι δὲ αὐτὸ] MS. εἰδέναι δ' αὐτό. JUNG.

JULII POLLUCIS.

⁴³ ἑκατόμβοι &c.] Iliad. ζ, 236. prior. edit. ἑκατόμβη. SEB.

ἑκατόμβοι &c.] MS. ἑκατόμβοι ἐνία βοίων quo pacto & infra noster MS. Segm. 73. ubi Pollux noster hanc sententiam improbat eorum, qui nummum per βοῦν apud Homerum intelligunt. De hoc Homericæ versu plura apud Hostum dicto loco n. 7. &c. JUNG.

⁴⁴ Ἀποτείνειν δεκάβοιον.] MS. εικοσάβοιον. Odyss. α, 431.

— εικοσάβοια δ' ἔδωκαν. hoc est, εἴκοσι βοῶν ἄξια. Schol. vid. & Od. χ, 57. SEB.

Ἀποτείνειν δεκάβοιον.] MSSSti & Salm. (cujus in V. C. erat εικονάβοιον) εικοσάβοιον ἀποτείνει, solveat viginti boves. KÜHN.

Ἀποτείνειν δεκάβοιον.] MS. ἀποτείνειν εικοσάβοιον non δεκάβοιον & vide an verius noster MS. quemadmodum & Seberus in suo testatur. Hefychius: εικοσάβοιον, εἴκοσι βοῶν ἄξια, εικοσαπλοῦν. De δεκάβοιῳ hinc & ex Hefychio Hemsius noster Notis ad libr. XV. Silis. Et lubet Hefychii locum adscribere, ut illud miraculum hominis testitur, quoniam eam emendationem ex Polluce hinc infra de Delis firmat: δεκάβοιον ἀριθμὸς πόσος καὶ σταθμὸς, ἐφ' ᾧ τετύπωτο βοῦς: ἔναι δὲ Δηλίων τὸν βοῦν νόμισμα εἶναι φασίν: vulgo mendosissime legitur in Hefychio: δεκάβοιον & ἔναι δὲ διελιόντων βοῦν &c. quæ ita tamen & bonus Favorinus transcripsit, ut noster Hemsius notat. JUNG.

⁴⁵ Παρὰ Δηλίας] MSSSti & Salm. παρὰ Δηλίοις, in sacris ludis apud Delios. KÜHN.

Παρὰ Δηλίας] MS. παρὰ Δηλίοις: & quis non videt ita reponendum? vulgatum Δηλίας falsum vidisse credo & Hostum: quum lib. III. c. 3. n. 4. hæc citans habeat, παρὰ Δηλίου: ubi cum alias videre potes. JUNG.

Τῇ παρὰ Δηλίας θεωρίᾳ] Nullo sensu certe: sed cum MSS. & Kühnio nostro restitutum παρὰ Δηλίοις: atque ita habet & vir Eruditus Sperlingius cap. 22. de Numm. non Cuf. ubi hunc totum adfert locum: eandem quoque scripturam Falcenbergius ex suo Codice adnotavit. Intelligenda vero hic apud Pollucem est sacra legatio, quam singulis annis soliti fuere ad Apollinem Delium mittere Athenienses: & ex hoc Onomasticographi nostri loco constare etiam arbitror dona fuisse distributa ab Architheoro, haud dubie in populum, ut puto, Delium, aut quosdam saltem de Atheniensium republica, seu rebus gestis, seu etiam insigni favore bene meritos: hujus autem sacre Atheniensium legationis meminit Callimachus H. in Delum, ad quem videandus est Illustis Spanhemius. Mox in Polluce male fuit lectum vulgo, δωρεάν, & ad ζηρηγερταππὶ mentem in textum retulimus δωρεά.

⁴⁶ Ὅποτε δωρεάν τινι ἐδίδο.] C. A. & Salmaf. δωρεά τινι ἐδίδοτο, (Salm. δίδοτο, qui & mox hoc ordine, ἴδιον εἶναι νόμισμα &c.) ὅτι βοῦς τσσαῦτοι δοθήσονται αὐτῷ, quando donum alicui ex publico dabitur. Solebant enim Græci præmia de Republica bene meritis decreta in solennibus ludis pleno theatro per præconem promulgare, ut honor alicui habitus eo testatus esset, & alii exemplo invitarentur ad bene merendum de Republica. KÜHN.

Ὅποτε δωρεάν τινι ἐδίδο.] MS. ὅποτε τινι δωρεά δίδο 6 P

βοές· καὶ δίδοσθαι καθ' ἕκαστον βούν δύο ⁴⁷ δρα-
χμάς Ἀττικὰς· ἔθεν ἔνιοι Δηλίων, ἀλλ' οὐκ ⁴⁸ Ἀ-
θηναίων, ἴδιον εἶναι νόμισμα τὸν βούν νομίζουσιν·
ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὴν παροιμίαν ⁴⁹ εἰρῆσθαι τὴν,
⁵⁰ βούς ἐπὶ γλώσση βέβηκεν, εἴ τις ἐπ' ἀργυρίῳ
⁶² ⁵¹ σιωπήσειεν. ⁵² ἦν μέντοι, ὡς Ἀριστοτέλης
Φησὶν, ἐν Κυρήνῃ ⁵³ καὶ τετραστάτηρον, καὶ
στατήρ, καὶ ἡμιστάτηρον, χρυσᾶ νομίσματα·

boves. & dari pro singulis bobus bi-
nas drachmas Atticas. Unde nonnulli
Deliorum, non Atheniensium proprium
quoddam numisma esse, Bovem intelli-
gunt. Hinc quoque dictum esse Proverbium,
Bos linguam conscendit: cum quis argenti
caussa tacuit. • Erat etiam, ut Aristote- ⁶²
les in Cyrene tradit, Quadrifater, & Te-
trafater, semistaterum aurea numismata.

το, ὅτι &c. Et quid est *δωρεάν* vulgatum, nisi ad-
das τι vel tale quid: omnino itaque *δωρεάν* scribendum
est; ut etiam Avus meus interpretatus est, ubi & alia
hinc explicat, libell. de Numism. cum *præco datum iri*
alicui præmium pronuncietur: & *Erasmus* Adagio: *Bos*
in lingua, si cui munus dandum erat. JUNG.

⁴⁷ Δραχμάς] Emenda δραχμάς. JUNG.

⁴⁸ Ἀθηναίων, &c.] MS. hoc ordine: Ἀθην. εἶναι νό-
μισ. ἴδιον τὸν β. &c. JUNG.

⁴⁹ Εἰρῆσθαι.] Abest a C. A. KÜHN.

⁵⁰ Βούς ἐπὶ γλώσση βέβ.] Proverb. *Bos in lingua.*
SER.

Βούς ἐπὶ γλώσση βέβ.] Proverbium hoc quod atti-
net βούς ἐπὶ γλώσση βέβηκε, utitur eo *Aeschylus* in
Agamemnone:

Τὰ δ' ἄλλα, inquit, σιγῶ· βούς ἐπὶ γλώσση μέγας
βέβηκεν &c.

Eustath. in *Iliad.* p. 962. ita effert, βούν ἐπὶ γλώσσης
φέριμ· vide & *Suidam* in βούν ἐπὶ γλώττης, & brevia
Scholia Homeri pag. 347. *Thomas* in *Eclogis æroicis*
δι' ἑμῶν τὸν τῆς παροιμίας ἐκφέρομιν βούν, οἷον τὸ, βούν
ἐπὶ γλώττης φέριμ· eodem modo C. V. hic habet βούς
ἐπὶ γλώσσης β. Q. *Septimius Florens* in *Aristoph.* *Ve-*
spas proverbium de tarda & impedita lingua accipit:
rectius *Noller*, εἴ τις ἐπ' ἀργυρίῳ σιωπήσειεν, vel, ut
MSSti & *Salm.* σιωπῶν, si quis pecunia contentus ob-
tulerit, proverbium usurpari docet. KÜHN.

Βούς ἐπὶ γλώσση βέβ.] MS. βούς ἐπὶ γλώσσης βέβ.
pariter recte; nam proverbium ita quoque effertur
βούς ἐπὶ γλώττης, puto, ut apud *Suidam*, & *Eustathium*,
ni fallor, quoque. Tamen vulgata placet, quod
χρῆσις Aeschylus illa profus est, apud quem in *Ag-*
amemnone legis ipso fere initio:

Τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βούς ἐπὶ γλώσσης μέγας
βέβηκεν —

Quamvis tamen *Erasmus* Adagio *Bos in lingua* ex *A-*
eschylo citet ἐπὶ γλώττης: de eo Adagio alias & *Hofius*
lib. III. *Rei Numm.* c. 3. n. 13. JUNG.

Βούς ἐπὶ γλώσση βέβηκεν] Meminit & ipsius nummi
bovis, & hujus paræmix *Snellius* de R. N. p. 34.
Idem hoc numisma, de didrachmo ipsi sermo est, in-
de antiquitus a *Draconis* aetate usitatum, *Bos* vocaba-
tur, ὅτι βούν εἶχε ἐπιτετυπωμένον, quia bovem haberet
infulptum, inquit *Pollux*. Unde *Ἔ* proverbio locus a-
pud *Theognidem* *Gnomis*, βούς μοι ἐπὶ γλώσσης,
Bos in lingua, quo significatur argento taciturnitatem
redemptam. Sed supra jam ad paræmiographos lecto-
rem remisimus.

⁵¹ Σιωπήσειεν.] MS. σιωπῶν, pro σιωπήσειεν. JUNG.

⁵² ἦν μέντοι, ὡς Ἀριστ. Φ. ἐν Κυρ.] Ita distingue:
ἦν μέντοι, ὡς Ἀριστοτέλης φησὶν, ἐν Κυρήνῃ καὶ &c.
Sic enim res planius intelligitur. Hæc nempe *Aristo-*
teles in suis *Rebuspublicis* scripserat, ubi inter alias
ultra centenas & de Cyrenensium tractavit, ex quo
opere & quæ mox *Segm.* præced. de pentadrachmo
habuisti excerpta puto; πολιτείας πόλεων δύο διούσαν
ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν, αὐτὸν *Λαίρτιον* in illius philoso-
phi vita, opera ejus recensens. *Liber vere aureus*,
ut *noller Casaubonus* ibi exclamat, qui & huic capiti
Polluci magnam lucem inferret, aliquam inde forte

reciperet quoque, si extaret. Ejus fragmenta ab illo
magno *Casaubono* ex promisso nobis diu est quod de-
beatur. JUNG.

⁵³ Καὶ τετραστάτηρ, &c.] MS. τετραστάτηρ, καὶ
στατήρ, καὶ ἡμιστάτηρ χρ. SER.

Καὶ τετραστάτηρ, &c.] MSS. τετραστάτηρον καὶ
στατήρ καὶ ἡμιστάτηρον χρυσᾶ v. *Salm.* V. C. τετρά-
στηρον, unde legit τετραστάτηρον. consentit etiam in se-
quentibus. KÜHN.

Καὶ τετραστάτηρ, &c.] MS. post Κυρήνῃ καὶ τετρα-
στάτηρον καὶ στατήρ, καὶ ἡμιστάτηρον χρυσᾶ v. Et
non possum hanc lectionem vulgatæ postponere, mo-
do pro στατήρ, τετραστάτηρ scribas. nam vulgatum
ἡμιστάτηρον fallum putem esse, nec enim τετραστάτηρ
esse νόμισμα ἡμιστάτηρον potest. sed adhuc plusquam
στατήρ ipse: nec id tamen consideravit *Hofius* lib. III.
Rei Numm. n. 22. & lib. V. c. 2. n. 23. ubi vul-
gatam sequitur. *ἡμιστάτηρον*, ut mox *ἡμιδραχμῶν* ita
enim mox MS. habet, non *ἡμιδραχμῶν*. JUNG.

Καὶ τετραστάτηρ, &c.] *Cl. Salmasius* de *Modo Usur.*
pag. 70. adducit atque emendat hunc *Pollucis* nostri lo-
cum: isto videlicet modo: ἦν μέντοι, ὡς Ἀριστοτέλης
φησὶν, (ubi advertet mihi rectam loci distinctionem,
quam & textus, probante *Jungermanno* nostro, habet)
ἐν Κυρήνῃ καὶ τετραστάτηρον, καὶ στατήρ καὶ ἡμιστά-
τηρον, χρυσᾶ νομίσματα. Additque: *Ita ibi scriben-*
dum ex optimo, quod consulimus, exemplari: eademque
omnia ex illo veteri Codice habet in *Excerptis*
MSS. ad oram libri sui: καὶ τετράστηρον V. C. lege
καὶ τετραστάτηρον· sequitur in eodem, καὶ ἡμιστάτη-
ρον Ἔ ita omnino scribendum. Restituimus itaque tex-
tum, quam MSS. habent, lectionem: erat vulgo: καὶ
τετραστάτηρ, καὶ τετραστάτηρα, ἡμιστάτηρον χρυσᾶ
νομίσματα· quæ lectio corrupta, dum a viris eruditiss
retinetur, eos in errores haud leves præcipites dedit:
de *Snellio* monuit recte *Gronovius* loco superius cita-
to, qui tamen nec ipse se satis ex vitis hilce extricavit:
uritur & hoc loco *Sperlingius* de N. non C. p. 132. at-
que hæc ἡμιστάτηρα eadem cum ἡμιχρυσῶσι fuisse adfir-
mat; recte, nisi forsitan pretio diverti fuerint stateres
Cyrenenses ab aliis aureis. Et occurramus quoque *Jung-*
ermanno opus est, qui pro στατήρ recta, ut puto,
MSS. lectione, τετραστάτηρ scribendum inquit: sed
profecto animum vir acutissimus heic non attendit:
quid enim? an non inanis & inepta ejusdem rei fue-
rit repetitio, si scribas καὶ τετραστάτηρον καὶ τετρα-
στάτηρ? & qua tandem in re τετραστάτηρ differet a
τετραστάτηρ? & vero Cyrenenses puto non dicturos
fuisse τετραστάτηρ· nam prout a στατήρ est ἡμιστάτη-
ρον, ita quoque τετραστάτηρον eadem analogia. *Hesychius*:
Τετράστηρον, τετράμουν· legunt τετραστάτηρον
& recte: sed quid est, quod τετράμουν exponat? statu-
atne igitur staterem & minam æquales seu pretio seu
pondere? sed supra minam & staterem nullo modo
ad idem sive pretium sive pondus redigi posse proba-
vimus: sine igitur *Hesychius*, ceterorumque, ex qui-
bus id hausit, Grammaticorum παρόρμημα; ita qui-
dem exiitmo, nec minam & staterem eisdem fuisse
aliquando credam, nisi clarissima adfint documenta.
Apud eundem & ἡμιστάτηρον est in Τέταρτον ἡμισυ,
quod exponit, τὸ τέταρτον ἡμιστάτηρον· apud auctorem
quendam, qui de stateribus fuerat locutus, repererat.

Media autem drachmæ pars, semidrachma vocatur. Et tertia semidrachma, duæ drachmæ dimidiatæ. Semidrachmam vero etiam triobolum vocabis. Oboli enim octo Semifextarius appellan-

τῆς δὲ δραχμῆς τὸ ἥμισυ, ἡμιδραχμὸν καλεῖται· καὶ τρίτον ἡμιδραχμὸν, αἱ δύο καὶ ἥμισυ δραχμαί· τὸ δὲ ἡμιδραχμὸν, καὶ τριώβολον ἀνκαλοῖς· οἱ μὲντοι ὀκτῶ ὀβολοὶ ἡμίεκτον ὠνομά-

τὸ τρίτον ἥμισυ, de quarto stateris dimidio; alias certe ἥμισυ nunquam fuerit ἡμισιάτηρον.

54 Ἡμιδραχμὸν] C. V. & Salm. ἡμιδραχμὸν. C. A. ἡμιδραχμὸν καὶ τρίτον ἡμιδραχμὸν αἱ δύο καὶ ἥμισυ· super scriptum est hic quidem καὶ ἥμισυ, sed C. V. id ipsum in textu habet, id est, *duæ drachmæ cum dimidia*. Kühn.

Ἡμιδραχμὸν] MS. ἡμιδραχμὸν· restitue itaque illud ἡμιδραχμὸν, quod & Pollux ipse firmat, subjiciens nimirum, τρίτον ἡμιδραχμὸν, profus eo modo quo supra Segm. 55. τρίτον ἡμισιάτηρον· quod, τρίτον ἡμιδραχμὸν inquam. & apud *Dionysium* observat *Casaubonus* noster dicto Comm. ad *Theophr.* Charact. *περι ἀπονοίας*, & interpretatur pro *duabus drachmis septem*. quin & supra VI, 160. *Noster* diserte ἡμιδραχμὸν. Hoc vocabulo *Vilfortianum Junius* in suo Nomenclatore. ἀπερισκέπτως itaque vulgatum quoque rectam putavit *Hofius* libr. III. *Rei Numm.* vet. cap. 1. n. 43. quæ non nisi ὑποκοριστικῶς & suo loco vera est. JUNG.

Ἡμιδραχμὸν] Bene est, quod cum MSS. restituere liceat ἡμιδραχμὸν, sine quibus etiam fuisset, facile id ipsum quoque patere potuisset ex sequentibus *Pollucis*.

55 Αἱ δύο ἥμισυαι δρ.] MS. αἱ δύο καὶ ἥμισυ δρ. SEB.

Dua drachma dimidiata.] *Dux* drachmæ semis, vid. *Casaubon.* in *Theophrast.* Character. pag. 188. SEB. 2.

Αἱ δύο ἥμισυαι δρ.] MS. αἱ δύο καὶ ἥμισυ δραχμαί· ut *Severi* nostri *Augustanus*. quam lectionem restituamus potius. *Hofius* putavit legendum αἱ δύο ἥμισυαι &c. lib. III. *Rei Numm.* & cap. 1. n. 46. Sed MS. lectio jam sequenda erit: nec scio an ita loqui possemus. potius ἢ *deutera ἥμισυαι δραχμῆ* dicere, ut supra Segm. 56. τὴν μίαν ἥμισυαι μὲν. Sed quid verbigerari opus, scriptura MS. quæ extet. JUNG.

Αἱ δύο ἥμισυαι δραχμαί.] Illæ sint, *duæ dimidia drachmæ, binæ semidrachmæ*, quæ integram efficiunt: quæ a *Polluce* nostri mente absona sunt: itaque ex MSS. opem petimus: in illis αἱ δύο καὶ ἥμισυ est: & recte: reposui itaque in textum. Superius Segm. 55. alia loquendi forma legebamus: τρία ἡμίονα, τὴν μίαν ἥμισυαι μὲν, ibique pro his *Etymologum* posuisse observabamus τὴν μίαν ἥμισυ μὲν non diverso sensu: in præcis porro *Prisciani* de *Figuris numerorum* editionibus τὴν μίαν καὶ ἥμισυαι μὲν legete licet, quibus vocibus exponitur τρίτον ἡμίονον· sed quo dixeris modo, ἢ μία ἥμισυαι μὲν seu ἢ μία καὶ ἥμισυ μὲν, rem esse eandem sentio: nam si τὴν μίαν ἥμισυαι dixeris, ἥμισυαι subintelliges μὲν, si vero τὴν μίαν καὶ ἥμισυ μὲν, μέρος lateat, *dimidia tertia pars*. Et lapsus est hic *Jungermannus* noster, cujus te admoneri oportet, dum αἱ δύο ἥμισυαι δρ. vel αἱ δύο καὶ ἥμ. recte dici posse dubitat: quin vero rectissime dicitur, neque loqui aliter possis: nam quod ille adfert ἢ *deutera ἥμισυαι δραχμῆ* Græcissimum non sapit profecto: nec meliori successu componit loquendi formulam quam superius Segm. 55. habuit *Pollux*; si enim bene dicatur ἢ *deutera ἥμισυαι δραχμῆ*, tum utique apud *Pollucem* dicto loco extate oporteret τὴν πρώτην ἥμισυαι μὲν; quod alienum; viden itaque quam in minutulis eruditissimi etiam viri caspitare possint. Sed τρίτον ἡμιδραχμὸν *Romane sefertiana drachmam* reddi posse docet *Illustris Scaliger* de R. N. pag. 70. ubi non dissimilem a Græcis loquendi consuetudinem observat ex legibus *Riparianorum*, in quibus tertio dimidio solido tantundem fit, ac τρίτον ἡμιχρυσίνον, Latine sefertio solido: & sic ὀκτῶ solido, ὀγδοῦ ἡμιχρυσίνου.

Sed ad ipsum illum remotissimæ eruditionis fontem. Ego vero hæc tibi de τρίτῳ ἡμιδραχμῷ ulterius illustrabo positus *Hesychii* verbis: Τρίτον ἡμιδραχμὸν, αἱ δύο δραχμαί καὶ τριώβολον· distinctione vulgo laborat iste locus: sed opportune omnino *Harrocratio*, qui ex *Dionysio* id phrasecos adfert: Τρίτον ἡμιδραχμὸν, inquit, Δείναρχος κατὰ Λυκούργου· τὰς δύο ἥμισυ δραχμῆς οὕτως ὀνομάζειν εὐώπαιον εἰ παλαιῖ· quæ sanequam MSS. lectionem egregie stabiliunt.

56 Τριώβολον] C. V. τριώβολον male. Kühn.

57 Ἡμίεκτον ὠνομάζοντο] C. A. post ἡμίεκτον habet statim, ἢ δὲ καὶ τ. C. V. ὠνομάζοντο. Salm. ὁ ἡμίεκτον ἀν ὠνομάζοντο· versus *Cratetis* ita concipit *Casaub.* in *Athenaism*: ἡμίεκτόν ἐστι χρυσῷ (μαθηταῖς) ὀκτῶ ὀβολοί· ut probet ἡμίεκτον & octo obolos tantundem valuisse: C. V. *Salm.* plane non habet. De ἡμίεκτῳ autem in diversa abeunt viri docti. *Cronovius* libr. II. de V. P. veriorum putat conjecturam, quæ eo tendit; fuisse, quum aureus *Atticus* viginti octo paulo plus siliquarum (qualis in argento postea miliarensis fuit) atque adeo drachmis argenteis sedecim responderet: quarum quia sextans sive ἕκτος sedecim uncia, ἡμίεκτον octo erant oboli, quamvis postea statere triginta sex siliquarum (hoc est duarum auri, vicenum argenti drachmarum) factis mansisse in usu vulgari, ut tum quoque ἡμίεκτον pro summula octo obolorum diceretur: secus non sedecim oboli ἕκτος sed viginti, neque octo ἡμίεκτον sed decem sunt stateris Attici, quem solum, quos habemus, norunt & duabus auri drachmis constare, viginti argenteas valere omnes omnino consentiunt *Scriptores*, hæc & plura de ἡμίεκτῳ ille. Kühn.

Ἡμίεκτον ὠνομάζοντο] MS ἡμίεκτον ἀν ὠνομάζοντο· omisissis sequentibus, ὡς φ. ε. Α. Κρ. cum ipsis verbis *Comiti*. Et de ἡμίεκτῳ quidem ista explicare conatur *Hofius* libr. V. *Rei Numm.* cap. 2. n. 24, 25, &c. & *Avus* meus libr. de *Numism.* qui hæc ad auri æstimationem referunt, vel referenda putant. *Lamiæ Cratetis* vero & *theani* citat, ut X. *Animadv.* 4. observavit *Casaubon* noster, qui & versiculum vulgatum hic ita concipere nos jubet: ἡμίεκτόν ἐστι χρυσῷ· μαθηταῖς; ὀκτῶ ὀβολοί. JUNG.

Ἡμίεκτον] Proprie quidem de mensuris ἡμίεκτον dicitur, ac tum quatuor chœnices capit dimidium sextæ partis medimni: hæc dilucide *Hesychius* & *Harrocratio*: sed in *Etymologo*, puto, mendii quid hæret; cum ἡμίεκτον δὲ, τὸ ἕκτος μέρος τοῦ μεδίμου inquit: errone me ipsius agnoscamus auctoris, an vero potius ad normam veri restituamus: τὸ ἥμισυ τοῦ ἕκτου μέρους τοῦ μεδίμου· atque ita ipsi cum ceteris conveniet: potnit autem facillime ἥμισυ excidere, siquidem hoc signo S^o exprimi in MSS. solet: & alibi quodam locorum sensum *Scriptorum*, desiderata hac vocula, quæ supinitate librorum exciderat, turbatum observasse memini. *Ἡμίεκτον* præterea *Hesychius* exponit ἡμισυβόλιον & recte, atque tum ἡμίεκτον est δραχμῆς, duodecima drachmæ pars, siquidem sex continet obolos drachma: sed quomodo tandem ἡμίεκτον octo valeat obolos? aut cujus nomismatis octo oboli sunt duodecima pars? & quis auctor alius similia tradidit? eant, atque quarant hoc, quibus otium non inveniendis rebus indagandis superest, dum nos interim putemus *Pollucem* ipsius vitio hæc male se habere: ille nimirum, cum hunc *Cratetis* legisset locum, neque ad totam attendisset sequentiam, ἡμίεκτον censuit octo valere obolos: & certe hic quidem in *Cratetis* loco ἡμίεκτον octo valet obolos, sed eodem jure decem, viginti sex, septemque obolos idem designet no-

ζοντο, ὡς Φησιν ἐν Λαμία Κράτης, Ἡμίεκτόν ἐστι χρυσοῦ, μανθάνης, ὀκτὰ ὀβολοί 58 ἢν δὲ καὶ τριῶβολον, καὶ 59 διῶβολον, εἶδη νομισμάτων Ἀττικῶν * τὸ μὲν διῶβολον 60 ἐντετυπωμένην ἔχον 61 γλαῦκα, καὶ ἐκ θατέρου πρόσωπον Διός. 62 τὸ δὲ τετράβολον, τὸ μὲν πρόσωπον ὁμοίως, δύο δὲ

tur ut in Lamia Crates inquit. Semifextarius est auri, discas octo oboli. Erant etiam Triobolum, & Diobolum, numisma- tum Atticorum species. * Diobolum quidem, noctuam insculptam habens: illud vero, in utraque parte Jovis faciem. Tetrobolum autem, faciem quidem similiter, duas ve-

men: patebit hoc: Crates isthoc loco quandam induxit ab alio commodatam accipientem quandam auri partem: alter ille, qui acceperat, duodecimam mutui auri partem reddit, vertenda igitur Cratesis verba: *semitexeta* (auri mutui) *pars est, intelligimne? octo obolis*: hæc, puto sunt clara, nec multa demonstratione indigent.

58 Ἡν δὲ καὶ τριῶβολον, &c.] De triobolo vid. *Heslum* lib. III. Rei Numm. c. 4. n. 54. & de diobolo ibidem n. 46. ubi male *διῶβολον* habet, nam quamvis *Pollucis* Codices variant, ut in his solet, veratamen Scriptura *διῶβολον* est, ut etiam MS. noster fere hic, ceteræ Scripturæ, ut mox MS. *διῶβολον*, impertitia libratorum fuerunt inverteæ. JUNG.

59 *Διῶβολον*] C. V. *διῶβολον*. KÜHN.
60 *Ἐντετυπωμένην ἔχον*] Habet MS. ordine diverso, ἔχον ἐντετυπωμένην. JUNG.

Ἐντετυπωμένην ἔχον γλαῦκαν] Ad hunc *Pollucis* nostri locum addudit *Sardus* de R. Numm. p. 10. (*Pollux*) *nominat semibolum ex 4. Chalcis: Et a numero Atticos nummos, diobolum, triobolum, tetrobolum, qui insculptam haberet Jovis faciem in altera parte, in altera duas noctuas, sicut trioboli nota fuit Jovis facies in utraque parte, dioboli autem noctua: Snellius de R. N. pag. 56. Diobolum, duos valens obolos, hinc Plauto, anus diobolaris: Atticum numisma fuit, ἔχον γλαῦκαν ἐντετυπωμένην* (cum ipsis sordidissimis vitiiis locum transcriptum vides) *noctua effigie signatum: Et hinc proverbium natum: Noctuas Athenas, tanquam si guttam mari adjiceret: illa enim urbs hoc nummo quam maxime abundabat. Ex argento fuisse Plutarchus in Lyfandro satis aperte indicare videtur: idque de triobolo Et tetrobolo quoque verum crediderim: de proverbii origine γλαῦκ' εἰς Ἀθήνας, quæ ipsi cum pluribus aliis est communis, lites non movebo: sed cetera percontemur: Triobolum, inquit, quod Et ἡμιδράχμιον dixisse debebat ἡμιδράχμιον, ut supra docuimus; ibidemque de eodem nummo: Habebat utrinque insculptam effigiem Jovis: de tetrobolo idem: Tetrobolum, oboli quatuor, drachma bes. Altera parte Jovis effigie, altera duabus noctuis signatum. Sed ridiculum committit errorem uterque vir eruditus, dum cæci se committunt duci. Interpretis nostro inquam, ex quo nobis commenti sunt, triobolum utraque parte figura Jovis signatum rem inauditam, ac omni antiquitatis incognitam prorsus: inepte profecto, & sic solemus, si interpretibus nitimur, si iltis opus habeamus: voluit *Pollux*, diobolum habuisse insculptam in hac area noctuam, in altera vero Jovis faciem; & turbaverat aliquantulum vulgata lectio καὶ τὸ ἐκ θατέρου &c. ubi illud τὸ delevisimus ex MSS. alias crederem locum mala manu mutare coactam hanc vocem, itaque fuisse olim, καὶ ἐκ θατέρου τὸ πρ. Sed necdum ex multiplici errorum cumulo nosmetipsos expeditivimus: ipsi *Pollucis* scribenda dica est, ut qui dicat diobolum & tetrobolum in altera habuisse nummi area Jovis faciem: Jovis? itane *Jovis*? delusum te habuere oculi tui, cum ejusmodi inspexisse nummos contigit: quanto melius *Aristophanis* *Scholiastes* ad *Aves*, cuius locum & hic *Kühnius* noster observavit, tetradrachmi ἐπίσημον fuisse γλαῦκα refert & πρόσωπον, faciem *Μινερνα*, non *Jovis*: & idem antea dixerat *Μινερνα* sacram esse alitem noctuam, quam πάντες Ἀθηναῖοι διὰ τὴν θῆν, ἐν ταῖς τετραδραχμοῖς ἐνεχόμενοι νομισμασι: quin ipse noster *Pollux* Palladis*

faciem in nummis Atheniensium *κόραις*, quæ tetradrachmæ erant, novit inferius Segm. 75. tetradrachmæ autem, ac dioboli tetrobolique eandem esse rationem, signaturam quod attinet, putato. & illi tamen, quorum verba modo posui, aliique eruditæ antiquitatis viri studiosi hæc probant, amplectuntur, boni scilicet ac faciles fecutuleji. Ut autem tota res extra omnem dubitationis aleam ponatur, adponere libuit Atheniensium binos nummos ab egregiæ & nunquam laudatæ fatis humanitatis viro *Jacobo Waldio* mihi concessos, in quorum hoc uno est expressa noctua cum *Μινερνα* facie in parte altera, illo vero noctuæ bina addita Palladis effigie in diversa nummi area: similes videbis apud *Goltzius* aliosque, qui huic rei suam navarunt operam: & tertium addidi rariorem, cui, ne nimis hic sim longus, alibi forsitan operam dabo. Noctuam autem *Μινερνα* sacram fuisse res est valde notissima, & patuit modo ex adducto *Scholiasta Comici* loco. hinc *Statius* — *flavæque sonans avis unca Minerva*, ubi *Lutetium* consule: de ratione rei *Mythographi* varia ac fabulosa; sed alia longe diversissima Theologi in medium adferunt: &, spero, locus erit aliquando, ubi hæc accuratius enucleum lucique exponam: *Μινερνα* vero Athenarum erat Dea tutelaris: & illa, in quorum tutela urbes erant, numina in nummis sæpissime signata constat aperte: eadem itaque de ratione cum sacra sibi noctua *Μινερνα* in nummis Atticis fuit expressa. Sed & in Megarenisum nummis noctuam videmus percussam, in memoriam nempe deducta in ea loca colonie a Theocle, Atheniensi, ut ex *Thucydide* & *Sirabone* liquet, inquit vir profundæ eruditionis *Illustriss. Spanhemius*, quem vide in præcellenti libro de Præst. & Usu Numism. p. 356. ubi istiusmodi nummi figuram habes depictam: & hunc metropoli suæ honorem plerumque deductæ habebant colonie. Sed horum jam satis est. *Γλαῦκαν* habebat ante nos puerili errore textus, sed *γλαῦκα* cum *Κύβητι* nos. *Διῶβολον* vero, *τριῶβολον* & *τετράβολον*, quæ hoc modo recte scribuntur, in MSS. ut plerumque per ἡμικρὸν exarata apparent: ita *τριῶβολον* in *Heliodoro* MS. *περι μετρῶν*, & *διῶβολον*, *τετράβολον*, *πετράβολον*, (*πετράβολον*) atque *ἡμισβόλιον* bis terve in *Cleopatra*; sed analogiæ norma postulat *ἡμίενα*.

61 *Γλαῦκαν, καὶ τὸ ἐκ θατ.*] *Γλαῦκας* a *γλαυῆ*. SÆB.

Γλαῦκαν, καὶ τὸ ἐκ θατ.] MSSi *γλαῦκα*. *Scholia* in *Aves* *Aristophan.* notant *τετραδράχμοις* Atticis nomen *γλαυκῶν* impositum fuisse, quod noctua & facie *Μινερνα* signabantur, olim vero bovis imaginem præ se tulisse. KÜHN.

Γλαῦκαν, καὶ τὸ ἐκ θατ.] MS. *γλαῦκα, καὶ ἐκ θατ.* & sic omnino restituendum. quis enim *γλαῦκαν* dixit unquam? & τὸ vulgatum non valde necessarium est, ante *ἐκ θατέρου* & *γλαῦκα*, recte etiam *Hoffm.* habet lib. III. Rei Numm. cap. 4. n. 53. & quis enim hoc non videat, nisi ipse *γλαυῆ* sit claro die? JUNG.

62 *Τὸ δὲ τετράβολον*] Sic aperte & MS. noster. scilicet quod duplicem *γλαῦκα* gestaret, credo, id significabat, & duo valere *διῶβολα*. *H. Stephanus* tamen in suo Codice ad oram emendavit *τριῶβολον*, quam lectionem veram esse pluribus verbis adfirmat *Appendice de Dialecto Attica* cap. 16. tm. 4. quia nempe præcesserit *τριῶβολο* & *διῶβολο*, quæ utraque *Pollux* nunc explicet. errorem vero inde natum quod mox *τετράβολο* mentio fiat. sed adhuc deliberandum ego cer-

ro & noctuas. Sed tetrobolom, & triobolom usitatissimum est. Caterum diobolom, sæpenumero solutis dictionibus effertur: ut Demosthenes. Sed in duobus obolis videbant, si hæc essent insculpta. Est vero Diobolom in Aioliisicone Aristophanis: quod mihi solum in maxilla relictum est, fuit tetrobolom. * Et in Theopompi Militibus tetrobolom accipere, Τετρωβολίζειν dictum est. Etenim quis nunc bene vi-

τάς γλαυκάς. ἀλλὰ τὸ μὲν ⁶³ τετράβολον, καὶ τριάβολον, ⁶⁴ καὶ ἐν τῇ χρήσει τέτριπται τὸ δὲ ⁶⁵ διάβολον, ὡς ⁶⁶ ἐπιτοπολὺ λύντες ἔλεγον, ὡς Δημοσθένης, ⁶⁷ Ἄλλ' ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἐθεώρου ἂν, ⁶⁸ εἰ μὴ τοῦτ' ἐγράφη· ἔστι δὲ καὶ τὸ διώβολον ⁶⁹ ἐν Αἰολοσίκωνι Ἀριστοφάνους, ὅπερ λοιπὸν μόνον ἦν ⁷⁰ ἐν τῇ γνάθῳ, διώβολον γένηται μοι. * παρὰ μέντοι Θεοπόμπῳ ἐν Στρατιώ- ⁶⁴ τισι καὶ τὸ τετράβολον λαμβάνειν, τετρωβολίζειν ⁷¹ ὠνόμασται, ⁷² καίτοι τις οὐκ ἂν εἰκὸς εὐπράτ-

te censo: & potius quæ de τριώβολον typo nolter addidit, excidisse credo, quam temere quid immutandum. nec abluide Codicum tam vulgarum quam MSS. scripturam confirmat, quod dixi, quum διώβολον unam noctuam haberet, in τετρωβόλω duas fuisse nostrum narrare. JUNG.

63 Τετράβολον] MS. mendosa scriptura τετράβολον quod tamen antea recte habebat. JUNG.

64 Καὶ ἐν τῇ χρήσει] C. A. καὶ non habet. KÜHN. Καὶ ἐν τῇ χρήσει] MS. iterum mendose χρήσει. JUNG.

65 Διώβολον] Διώβολον ut mox. vide *Matth. Hofius* pag 462. SEB.

Διώβολον] Male ex hoc loco credo *Hofius*, ut dixi, putavit apud *Pollucem* scripturam: nam διώβολον clare hic habet MS. nec aliter adgnoscat *H. Stephanius* de *Dial. Attic.* cap. 16. tm. 4. & vitium typographi esse illud u sequentia & antecedentia vulgo etiam probant, quæ διώβολοι habent sæpius. JUNG.

Διώβολον] Διώβολον textus habet ex MS. & male est quod non eandem scripturam reddiderim VIII, 113. ubi διώβολον vitio remansit, probante tamen *Kühnio*: atque ita est apud *Polybium* cum Romani militis stipendium fuisse diurnum scribit διώβολον, observante *Scaligero* de R. N. p. 16. & *Noster* *Segm.* 72. ex *Aristophane* τούτ' αὐτὸ πρῶτον διώβολον, ubi tamen MS. δυόβολον. Τριώβολον vero habet & *Xenophon* Πόροις Idemque *Ελλην.* lib. V. pag. 325. τριώβολον Αἰγυπιαῖον mentionem facit, quod triobolom Ægyptum ad Atticum eam habet rationem, quam numerus denarius ad senarium. *Scholiasia Aristophan.* ad *Equis.* Act. I. Sc. 2. Τριώβολον, ἡμιδραχμὸν ἐστὶ. Hinc τριβολιμαῖος, τριῶν ὀβολῶν εὐανος, apud *Etymologum*, & *Chrysostratum* Orat. πρὸς τοὺς ἔχοντάς παρθέτους συνεισάκτους dicuntur κόραι τριβολιμαῖαι, quas triobolares dicas, ut *Plauto* diobolares anus: utrobique melius legas τριβολιμαῖος.

66 Ἐπιτοπολὺ] MS. ἐπὶ τὸ πολὺ tribus vocibus. JUNG.

67 Ἄλλ' ἐν τοῖν δυοῖν ὀβ.] Ἄλλ' ἐν superscriptum in C. A. marginis etiam est, τὸ ἐθεώρου ἂν, nec compareret vel in textu vel in margine: *Salmus*. legit ex Codice suo MS. ἀλλὰ τοῖν δυοῖν εἰ μὴ τούτων ἐγγράφη. C. V. εἰ μὴ τοῦτ' ἐγγράφη· quid si legamus ἐνεγράφη, sed duobus obolis spectare nisi hoc inscriptum fuisset: sermo est de duobus obolis, qui dabantur civibus, ut alterum pro lucare solverent Athenis, alterum in domesticos usus reservarent, de quibus infra *Theopompi*. KÜHN.

68 Εἰ μὴ τούτων ἐγγράφη.] MS. εἰ μὴ τοῦτ' ἐγράφη· ἔστι &c. ipsissima nempe verba *Demosthenis* conservavit MS. quæ vulgo corruerunt. tu, ut scripti, restitue. Locus enim *Demosthenis* est in ea περὶ στεφάνου paulo longius a principio: ἀλλὰ τί ἐχρῆν με ποιεῖν; μὴ προσάγειν, γράψαι, τοὺς εἰς τοῦτ' ἄγοντας, ἵν' ὑμῶν διαλεχθῶσιν; ἢ θέαν μὴ κατανεῖμαι τὸν ἀρχιτέκτονα αὐτοῖς κλεῦσαι· ἀλλ' ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἐθεώρου ἂν, εἰ μὴ τοῦτ' ἐγράφη. JUNG.

Εἰ μὴ τούτων ἐγγράφη.] Lectio corrupta, & restitui

præcunte *Kühnio*, τοῦτ' ἐγράφη ex MSS. nimirum ita sunt ipsissima *Demosthenis* verba.

69 Ἐν Αἰολοσίκ. Ἀριστ.] Hæc absunt a C. A. usque ad γένηται μοι· consentit Idem *Vetus Codex Salmus*. KÜHN.

Ἐν Αἰολοσίκ. Ἀριστ.] Defunt in MS. ἐν Αἰολοσίκ. Ἀριστ. cum verbis ipsis *Comici*. vulgata verba *Aristophanis* an ita concinnanda, omisso ἦν;

— ὅπερ λοιπὸν μόνον,
Ἐν τῇ γνάθῳ διώβολον γένηται μοι.

Latet vero mos vetus in his versiculis, quem primus elegantissime exposuit pluribus *Cassaubonus* nolter ad extremum *Charact. Theophrast.* περὶ ἀπονοίας, verbis istis: καὶ τοὺς τόκους ἀπὸ τοῦ ἐμπολήματος εἰς τὴν γνάθον ἐκλέγειν. Moris scilicet fuisse hominibus vilibus & abjectis Athenis, qui in foro res venales habebant, ut pecunias ex venditione collectas in os & buccam conderent: ad quem & referenda quæ paulo post ex *Amagyno* habes: & supra ex *Ecclésiastis* *Segm.* 92. vide Magni illius *Cassauboni* *Comm.* JUNG.

70 Ἐν τῇ γνάθῳ, δ.] Distinctio tollenda post γνάθῳ, qui solus in maxilla vestabat obolus, fiat meus. de more nummulos in os recondendi, plura affert *Cassaub.* in *Theophr.* *Charact.* c. 7. quibus addatur, quod in *Thalmod Hierosolymitano* tractatu *Thronos* monetur נַמְרוֹס בְּנֵי פְּרִישׁוֹ בְּרַבְרֵן מִן הַלֵּל ne homo nummos minutos ori indat, propter periculum. KÜHN.

Ἐν τῇ γνάθῳ] Post γένηται μοι nescio, quid monstrosæ vocis habeat margo *Falekenburgiana* ἰδικολοικόν, nisi me scriptura fallit: forsitan acutior quis hōni quippiam eruat. Concinna vero, ut nihil supra, *Aristophanis* sunt verba. quæ ita Latina facio: Quod solum mihi reliquum est in ore diobolom, lucro arripam: nugas blaterat ac meras ineptias *Interpres*, dum non cepit elegantiam verbi γίγνεσθαι. γίγνεσθαι dicuntur, quæ præter τὸ κεφάλαιον, ipsam sortem, lucro accedunt, ac nascuntur quasi: ita *Lucian.* *Somnio*: αἰὲ ἀποφῆρον τὸ γιγνόμενον & apposite ad hunc locum *Xenophon* περὶ προσώων· ἃ μὲν γὰρ ἂν δέκα μναῖ εἰσφορά γίνεται, ὡσπερ ναυτικόν, σχεδὸν ἐπίπεμπτον αὐτῷ γίγνεται τριώβολον τῆς ἡμέρας λαμβάνοντι. Imitatus est facetiæ Romanæ pater *Catullus* Ep. 10. At certe tamen, inquit quod illic *Natum* esse dicitur, comparasti *Ad lecticum* homines. De illo autem more ori nummos inferendi intelligendus & *Artemidorus* lib. I. cap. 31. vide & *Sperlingium* de Nummis non cufis pag. 182. ubi & hunc quoque *Pollucis* nostri habet locum: in *Theophrasti* autem loco, quem *Jungermannus* nolter habet, pro ἐκλέγειν legendum cenleo ἐπιλέγειν· ἐκ & ἐπι sæpissime confusa etiam in *Polluce* nostro.

71 ὠνόμασται] Marginis est in C. A. tum καίτοι usque ad γυναικα absunt. KÜHN.

72 Etenim quis nunc &c.] *Matth. Hofius* vertit: Atqui quis non commode felix sit, tetrobolom accipiens? Si nunc diobolom fert vir, ut enutritiis uocem. lib. III. *Rei Numm.* vct. p. 468. SEB. 2.

Καίτοι τις &c.] Hi versus ita legendi:

τοι τετραβολίζων, ⁷³ Εἰ νῦν γε διώβολον φέρει ἀ-
νὴρ τρέφειν γυναῖκα τὸ δὲ τοῦ ὀβολοῦ ἡμισυ,
⁷⁴ ἡμιωβόλιον καὶ ἡμιωβολιαῖον, τὸ τοσοῦτου ὤ-
νιον, ὡς ἐν τοῖς Βατραχίοις ⁷⁵ Ἀριστοφάνους,

Καὶ κρέα γε πρὸς τούτοιςιν ⁷⁶ ἀνάβραστ' εἴ-
κοσιν,

⁷⁷ Ἀνημιωβολιαῖα. —

⁷⁸ Ἐν δὲ τῷ Ἀναγύρω, τὰ τρία ἡμιωβόλια, τρι-
ἡμιωβόλιον εἶρηκεν. Ἐν τῷ στόματι τριῆμιωβό-
65 λιον ἔχων. * ⁷⁹ Ὁ μὲν τοι ὀβολὸς ὀκτώ ⁸⁰ χαλ-
κοῦς εἶχε. καὶ οἱ μὲν δύο χαλκοὶ τεταρτη-
μόριον καὶ ⁸¹ κατὰ ἀποκοπὴν, ταρτημόριον

vat τετραβολίζων? si nunc diobolum ad
uxorem nutriendam vir accipit. Et obo-
li dimidia pars, semiobolus. Et semio-
bolæum, quod tanti constitit, ut in Ra-
nis Aristophanis,

Et elixatas carnes viginti insuper haud-
quam
Semiobolares.

Sed in Anargyro tres semiobolos τριῆμιωβό-
λιον dixit, in ore habens tres semiobolum. * O- 65
bolus quidem areos habeat octo. Et dup-
rei, quarta pars, & per apocopen τεταρτημό-

Καὶ τοι τίς οὐκ ἂν εἰδὼς εὐκράττοι τετραβολίζων;
Εἰ νῦν γε διώβολον φέρων ἀνὴρ τρέφει γυναῖκα.

Quamvis quis non obolis quatuor bene vidistatit?
Siquidem nunc obolis duobus uxor alitur a marito.

Pro τετραβολίζων C. V. Salm. male, τριβολίζων.
KÜHN.

Καίτοι τις &c.] Καίτοι &c. γυναῖκα. hæc tota perio-
dus, verba Comici continens, deest in MS. Hofm. lib.
III. Rei Numm. c. 4. n. 67. in duos versus distribuit
& ita interpretatur: *Atqui quis non commode felix sit,*
tetobolum accipiens: si nunc diobolum fert vir ut enu-
triat uxorem &c. pro κράττοι, forte κράττοι scriben-
dum puto. JUNG.

⁷³ εἰ νῦν] Scr. Εἰ νῦν. SEB.

εἰ νῦν γε διώβ. &c.] In hoc certe versiculo cave
quicquam mutes; nam elegans est, & purissima lo-
quendi formula, ἀνὴρ διώβολον φέρι τρέφειν γυναῖκα,
id est, ita τρέφει, ut enutriat uxorem, sicuti bene
Hofm. imitantur Romani, vetustiores præcipue: *Anti-*
pirater Ann. I. apud Carissum: celocem in Africam mis-
it visere locum, ubi exercitum exponat: Propert. lib.
I. El. 1. Ibat & hisfusus ille videre ferat. De priori
versu, an sanus sit, non habeo secure affirmare.

⁷⁴ ἡμιωβόλιον.] MS. ἡμιωβόλιον καὶ ἡμιωβόλιον, τὸ
&c. mendose. JUNG.

⁷⁵ Ἀριστοφάνους] *Ran. v. 557.* priores editiones
ποχ ἡμιωβολιαῖα. SEB.

Ἀριστοφάνους] C. A. & Salm. Ἀριστοφάνους versus
eiusdem margo habet. KÜHN.

Ἀριστοφάνους] MS. Ἀριστοφάνους recte etiam. JUNG.
⁷⁶ ἀνάβραστ' εἴκοσιν] Marg. C. A. ἀνάβραστα εἴ-
κοσι ἂν ἡμιωβολιαῖα, nec aliter C. V. vulgatam lectio-
nem servat textus Aristophanis. KÜHN.

ἀνάβραστ' εἴκοσιν] MS. ἀνάβραστα ut antea vulgata:
sed Sebeus noster recte edidit, ut apud Aristophanem
legitur. JUNG.

⁷⁷ Ἀνημιωβολιαῖα.] MS. ἂν ἡμιωβόλια. Vide ita-
que annon Pollux ita hunc locum legerit. vel etiam
ita scripserit Aristophanes — εἴκοσι ἂν ἡμιωβό-
λιαῖα. — Adfert enim hæc in exemplum vocis ἡμιω-
βολιαῖον præcedentis. Sane & antea edebatur εἴκοσι
ἡμιωβολιαῖα hic. pari modo infra Epicharmus Segm. 82.
ἂν ἡμίλιτρον quamvis non uesciam vulgatam lectionem
in Aristophane, quam & Sebeus noster reponit, apud
Suidam & Scholiastem Aristophanis quoque legi. Sed
tamen potius est, ut illud ἀνημιωβολιαῖα retineamus.
Suida enim. ut nos admonuit Salmasius noster, au-
ctoritatem hic parvi forte faciendam esse, in sexcen-
tis locis fœditissime lapsus a se deprehensum: non &
Aristophanis Scholiastem doctum & antiquum, quem
Suidas fere integrum excerpserit, quique illam scri-
pturam, solam optimam tueatur. Locus Scholiastæ est:
ἄλλως ὅτι ἰδίως ἐπὶ τοῦ ἀνημιωβολίου πωλούμενα ἀπὸ δὲ
συντάξεως ὄνομα γίνεσθαι καλὸς καὶ ἀγαθὸς, καλοκαγα-
θία, θεοῖς ἰχθῆρος θεοσχεθρία, ἀνημιωβόλιον, ἀνημιωβό-

λιαῖα. Corruptus ille. Adde ut emendat noster ille
ὁ πᾶν Cl. Salmasius: Pro ἐπὶ τοῦ ἀνημιωβολίου, ait,
lego ἡμιωβόλιον, & hoc verissimum est. In reliquis quid
dicendum? si enim mendo vacante, ineptissime ille ho-
mo illius συντάξεως exemplum praponeat, quam val-
de aliena est. Quid enim simile habet? sed, nisi magno-
pere fallor, ille Scholiastes ita scripserat: ἀπὸ δὲ συντά-
ξεως ὄνομα γίνεσθαι, καλὸς καὶ ἀγαθὸς καλοκαγαθία,
θεοῖς ἰχθῆρος, θεοσχεθρία, ἀνὰ ἡμιωβόλιον, ἀνημιω-
βλιαῖα. Rem vides, verba vides, nihil verius hæc postea
consequuta. ἀνὰ ὀβολόν, ἀνὰ δύο ὀβολούς, ita Græci lo-
quuntur, ut Latini est circiter, ἀνὰ ἡμιωβόλιον unde
Comicus κωμικῆ ἀδεία vocem composuit ἀνημιωβολιαῖα
quam ideo τῷ χ' notandum esse admonet ille doctus
enarrator. In nova ejus Scholiasta editione loco nihil
opis adfertur, & corrigendum in ea ἀνημιωβόλια,
ut in Basil. edit. fuit: non ἀνημιωβόλιον. ut edidit.
Sed & priora Scholiasta: ἀνημιωβολιαῖα δὲ ἀντι τοῦ ἔ-
καστου αὐτῶν, ἡμισυ ὀβολοῦ ἔν' ἀξίον ἡμιωβολιαῖου
ubi pro ultimo ἡμιωβολιαῖου edunt; in primo quoque
emendanda, & scribendum ἀνημιωβολιαῖα. JUNG.

⁷⁸ Ἐν δὲ τῷ * Ἀναγύρω] Vide Casaubon. in *Asbe-*
nam fol. 159. SEB.

Ἐν δὲ τῷ * Ἀναγύρω] MSS. ἐν ἀργύρω sed vulgatum
malim: infra C. V. Ἀναγύρω Segm. 72. KÜHN.

Ἐν δὲ τῷ * Ἀναγύρω] MS. ἐν δὲ τῷ ἀργύρω, τὰ
τρία ἡμιωβόλια, τριῆμιωβόλιον εἶρηκεν, ommissis mox ipsis
Comici verbis, quæ illustrat Casaubonus noster ad
Theophr. Charact. περὶ ἀποκρίσεως, modo dicto loco.
Sed quod ad ἀργύρω antea in Basil. edebatur ἐν ἀρ-
γύρω, corrupte Ἀναγύρω, ut ait Casaubonus noster IV.
Athen. 4. ubi de varia scriptura hujus fabulæ, vel
fabularum Aristophanis, præsertim in Pollucis Codici-
bus, Ἀργύρω, Ἀναγύρω, Ἀγύρω, Ἀναγύρω, quæ ulti-
ma forte ubique verior. edit. Flor. habet ἐν τῷ ἀργύ-
ρω, ut MS. de τριῆμιωβόλιω alias hinc memipit Ho-
fms lib. III. cap. 4. n. 41. JUNG.

Ἐν δὲ τῷ * ἀναγύρω] Ex emendatione Kühni tex-
tus habet Ἀναγύρω, quod & superiori in libro alicubi
restituiffe memini.

⁷⁹ ὀβολὸς ὀκτώ χ. &c.] Vid. Hofm. lib. III. Rei
Numm. c. 5. n. 6. JUNG.

Ὁ μὲν τοι ὀβολὸς &c.] *Sardus pag. 10. In Græcia*
Julius Pollux refert nummos ex are, Chalcon, obla-
vam partem oboli, Dichalcon, ex duobus Chalcois, pen-
techalcon, ex quinque. Snellius pag. 57. Chalcos, o-
bols pars oblava. Obolus chalcos habet octo, inquit
Hero, Pollux, & Suidas: ibidem & dichalci ac se-
mioboli meminit: pluraque de obolo Budam & A-
gricola. Orisbasius in obolo esse adfirmat siliquas tres,
id est, tria κερᾶτια: itaque κερᾶτιον continet chalcos
binos & femis.

⁸⁰ Χαλκοῦς] MS. χαλκοῖς & χαλκοί. JUNG.

⁸¹ Κατὰ ἀποκοπὴν] Salm. κ. ἀποκοπὴν ταρτημόριον,
ex Hesych. & Etymolog. h. v. KÜHN.

Κατὰ ἀποκοπὴν] Σημαντικὸς αἰε Ημερ. Stephanus ad

ran vocatur. hi autem & δίχαλλον fuerint, cum oboli sint quadrans. Quatuor autem ærei, femiobolus. Sex ærei, triens, quando tres oboli partes sunt: nonnulli & quadrantem hocce nominaverunt, ut tres quadrantes habentes. Quod autem sex æreos trientem vocarint, invenire licet in Philemonis Sardiō:

Memento, areos tibi debes quinque: ego Tibi areos quinque, tu vero tibi trientem.

Sex ergo dans, quinque areos accipe.

⁸² ἐκαλεῖτο οὗτοι δ' ἂν εἶεν, καὶ ⁸³ δίχαλλον, ὅτι ἦν τοῦ ὀβολοῦ τέταρτον. ⁸⁴ οἱ δὲ τέσσαρες χαλκοῖ, ⁸⁵ ἡμιωβόλιον. οἱ δὲ ἐξ ⁸⁶ χαλκοῖ, τριτημόριον ὅτι τὰ τρία μέρη ⁸⁷ ἐστὶ τοῦ ὀβολοῦ. οἱ δὲ, καὶ τριταρτημόριον αὐτοῦς ὠνόμαζον, ὡς ⁸⁸ τρία τεταρτημόρια ⁸⁹ ἔχοντας. ⁹⁰ ὅτι δὲ τοὺς ἐξ χαλκοῦς τριτημόριον ὠνόμαζον, ἔστιν εὐρεῖν ἐν τῷ Φιλήμονος ⁹¹ Σαρδίῳ,

Χαλκοῦς ὀφείλεις πέντε μοι, μέμνησ'· ἐγὼ σοὶ πέντε χαλκοῦς, σὺ δὲ μοι ⁹² τριτήμορον.

⁹³ Τοὺς ἐξ ἀποδοῦς, τοὺς ⁹⁴ πέντε χαλκοῦς ἀπόλαβε.

* καὶ ἔτι σαφῶς ἐν τῷ ⁹⁵ Πιττοκοπουμένῳ,

66

6 * Et manifestius in Pice occupato,

suum Codicem, ἀποκοπὴν licet non in ultima syllaba. JUNG.

Κατὰ ἀποκοπὴν] *Salmasius* mihi conjectura est industria τριτημόριον legentis, siquidem præter *Etymologum* & *Suidam* & in *Hesychio* sit: Τριτημόριον, τὸ τριτημόριον ἢ δίχαλλον sed emendant recte eruditi viri, τεταρτημόριον pro τριτημ. Et sic itaque nos in textu: alias de τεταρτημορίῳ & *Harrocratio* ex *Dinarcho*: τεταρτημόριον, inquit, ἐστὶ τὸ τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ, τοῦτ' ἐστὶ χαλκοῖ δύο. Eodem autem modo quo δίχαλλον fuit dictum, & τρίχαλλον *Athenienses* formarunt de tribus chalcis: id vocis occurrit in *Theophr.* Characteribus cap. περὶ μικρολογίας· καὶ τῶν γυναικῶν ἀπαβαλοῦσης τρίχαλλον, id est, nummum qui tres chalcos pen- detet.

⁸² Ἐκαλεῖτο.] MS. ἀνομαζόντο. SEB.

Ἐκαλεῖτο.] MSS. ἀνομαζόντο. KÜHN.

Ἐκαλεῖτο.] MS. & noster & *Seberi* ἀνομαζόντο, pro vulgato ἐκαλεῖτο. JUNG.

⁸³ Δίχαλλον] *Hofius* lib. III. c. 6. n. 4. Sextan- tem interpretatur *zinnus* in Nomenclat. JUNG.

⁸⁴ Οἱ δὲ τέσσαρες χ. &c.] MS. οἱ δὲ τέσσαρες χαλκοῖ, ἡμιωβόλιον sic & supra VI, 160. MS. ἡμιωβόλιον & hac pagina aliquoties; non tamen semper: & vulgata lectio, ni fallor, rectior. JUNG.

⁸⁵ Ἡμιωβόλιον.] C. V. ἡμιωβόλιον οἱ δὲ ἐξ χαλκοῖ τε τριτημόριον. C. A. χαλκοῖ omittit. KÜHN.

Ἡμιωβόλιον.] *Cleopatra* verba huic illusttrandæ rei apponere juvat: χαλκὸς ἔχει τοῦ ἡμιωβολίου τὸ δ μέρος, ὥστε τοὺς δ χαλκοῦς ἄγειν ἡμιωβόλιον melius ἡμιωβολίου & ἡμιωβόλιον.

⁸⁶ Χαλκοῖ] MS. χαλκοῖ. JUNG.

Χαλκοῖ, τριτημόριον.] Habet & *Hesychius*: Τριτημόριον, οἱ ἐξ χαλκοῖ & *Harrocratio* quoque, de cujus loco poltea. Mox autem in mendo facile cubantem videmus *Pollucem*, sed MSS. Codices nihil quicquam juvant: tentavit locum & egregie profecto *Salmasius* de *M. Usur.* pag. 262, ubi pro τεταρτημόριον restituit τριταρτημόριον optime, nisi mavelis fortitan, τριταρτημόριον, & ita textum, renitentibus etiam MSS. restituumus. Cum autem Idem vir summus illius nominationis causas dari posse neget, a vero aberrasse puto, siquidem τριτημόριον tertias partes designet tum, non tertiam partem: & legenda quæ ex *Camerario Zimgermannus*.

⁸⁷ Ἐστὶ τοῦ ὀβολοῦ.] MS. ἔστι τοῦ ὀβ. JUNG.

⁸⁸ Τρία τεταρτημόρια] In C. V. f. τριταρτημόριον. *Salm.* τριταρτημόριον. KÜHN.

Τρία τεταρτημόρια] Nempe τρία δίχαλλα. vid. *Ayunt* meum de Numism. Hæsit & *Suidas* mox, vel is, quem exscripsit, in *Philemonis* τριτημορίῳ sed se pariter expedit, ut hic *Pollux* explicat. Dicti enim sex χαλκοῖ tam τριτημόριον, quam τεταρτημόριον, non significantibus vocalibus, quod in communi usu, sed certam rationem & respectum quendum notantibus, ut

ait *Avus* meus, qui sigillatim explicat loco quo dixi. JUNG.

⁸⁹ Ἐχοντας.] C. A. ἔχοντες. KÜHN.

⁹⁰ Ὅτι δὲ τοὺς ἐξ χ. &c.] *Alvunt* a C. A. usque ad τριτημόριον *Segm.* seq. KÜHN.

Ὅτι δὲ τοὺς ἐξ χ. &c.] Ὅτι δὲ & cætera usque ad ὅταν μὴ τοι *Θουκυδ.* &c. *Segm.* seq. desunt in MS. In *Philemonis* versu bene *Seberus* persolvit πέντε χαλκοῦς pro vulgato πενταχαλκοῦς. *Philemonis* verus adhuc quasdam mendas pauculas alere videntur, & putem omnia ita legenda:

Χαλκοῦς ὀφείλεις πέντε μοι· μέμνησ'· ἐγὼ (respon- det jam alter)

σοὶ πέντε χαλκοῦς, σὺ δὲ μοι τριτήμορον·

τοὺς ἐξ ἀποδοῦς, τοὺς πέντε χαλκοῦς ἀπόλαβε.

Τριτημόριον enim rectius ad versum, quam τριτημορίον eandem κατ' ἀποκοπὴν, ut *Noster* loquitur, quam in τεταρτημόριον paulo antea indicavit. Sic *Segm.* seq. in eisdem *Comici* versibus: τριτημόρον. Dein ultimo versu ἀπόδος, imperative quoque vere puto emendasse: nec aliter sat constat versus. JUNG.

⁹¹ Σαρδίῳ.] Uti *Noster* hic laudat *Philemonis Sardiūm*, ita *Athenaus* meminit *Σικελικοῦ Harrocrat.* laudat in voce τριτημόριον *Philemonem* ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου. KÜHN.

Σαρδίῳ] Jam vero tibi *Harrocratiōis* in medium prodicam locum, ut insigni menda liberem: Τριτημόριον, inquit, Δεῖναρχος κατὰ Καλλιθέου· (ἐν τῇ κατὰ Καλλιθέου εἰσαγγελίᾳ ἢ τεταρτημόριον) ὅτι τριτημόριον ἐστὶν ἐξ χαλκοῖ Φιλήμων ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου διδάσκει· ubi nam vero *Philemon* hoc docuit? ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου; non certe βίου *Philemonis* fabulam usquam reperies: quid ergo? non dubito quin eundem *Philemonis* locum quem adduxit *Auctor* noster, innuat *Harrocratio*: scribendum itaque pro τοῦ βίου, Σαρδίῳ· quod certissimum est. Ipsos autem *Philemonis* versiculos emaculare conatus est *Salmasius* dicto superiori noto loco, hunc nimirum in modum:

A. Χαλκοῦς ὀφείλεις πέντε μοι. B. μεμνησ' ἐγὼ.

σοὶ πέντε χαλκοῦς, σὺ δὲ μοι τριτήμορον &c.

Ego vero prius ordinem & emendationem *Zimgermanni* probem quam *Salmasii*.

⁹² Τριτημορίον.] *Salmasius* τριτημόρον, ut versus confset: & addit: sic τεταρτημόρον. KÜHN.

⁹³ Τοὺς ἐξ ἀποδοῦς, &c.] Redde mihi sex, & quinque nummos recipies. KÜHN.

⁹⁴ Πέντε χαλκοῦς] Prioris edition. πενταχαλκ. etiam infra *Segm.* 70. sed ibi MS. clare πέντε χαλκ. SEB.

⁹⁵ Πιττοκοπουμένῳ] In *Pice vulsa*, vid. notata ad lib. VII. cap. 33. sect. 1. versus ita legerem:

ἰδοὺ πάρεστιν ὡς ὄρας τριτημέρου
Ἐκαστος ὑμῶν ἦλθεν εἰς τέσσαρας
Εἴληφεν ἡμῖν οὕτως ἑξήντα τριώβολον.

*Ecce adest, ut cernis unicuique triens :
In quatuor enim sic triobolus exponitur.*

τεττάρων γὰρ καὶ εἴκοσιν χαλκῶν ⁹⁶ ἔντων ἐν τῷ Vīginti quatuor enim obolis existentibus in

ἰδοὺ πάρεστιν, ὡς ὄρας τριτημέρου
Ἐκαστος ὑμῶν ἦλθεν εἰς τέσσαρας
Εἴληφεν ἡμῖν οὕτως ἑξήντα τριώβολον.

*Ecce adest, ut vides: usque ad trientem
Quilibet vestrum venit: in quatuor
Accipit hinc nobis tres obolos.*

Salm. leg. ἰσμῖν τέσσαρες pro *εἰς τ.* post *εἴρηκεν* mox tollenda distinctio, ut cohaereat, *εἴρηκε τριτημέριον.* KÜHN. Πιττοκοπούμην] Versus *Philemonis* in MS. desunt, ut & alia, usque ad ὅταν μῖν τοι &c. ut dixi. desiderant vero illi a viris doctis opem: nobis enim non licet esse tam ingeniosis: nisi quod hinc inde adsiliam, tentans tollere aliquot levicula menda, si forte, de toto restituendo mihi nil sumens. forte itaque versu primo *τριτημέριον*, pro vulgato *τριτημέρου* rescribendum. & secundo certum ἡμῶν non ὑμῶν scribendum: & dein forte versui supplendo, ἦλθεν εἴκοσι τέσσαρας: ait enim mox *Pollux*, τεττάρων γὰρ καὶ εἴκοσι ὀβολῶν ὄντων &c. quamvis nec sic quidem omnia plana putem: & verear ne versiculus aliquis absit. JUNG.

Πιττοκοπούμην] Πιττοκοπούμην *Philemonis* non alio, quod sciam, quam hoc solo totius hujus operis loco adduxit *Pollux* noster: rara est illa fabula in scriptis veterum; & puto in ea *Philemonem* castigasse atque *Comico* perfudisse aceto perditos ac corruptos Atheniensis populi mores, ubi jam eo nequitiae devotum fuerat, ut maximus pici honor esset in evellendis vitorum corpori pilis: hoc *πιττοκοπέσθαι* fuit dictum, & *πιττοκόποι*, qui faciunda ac peragunda huic rei operam locarant suam, meminimusque id vocis pro alia corrupta *Πιττοκόμος* *Pollux* restituisse VII, 165. ibi vide quae dicta, ibique nos *Clementis* adutilimus locum, cui similem alium hic addo: τοιοῦτοι γὰρ οἱ τῶν ἀγενεσιτέρων ζηλωταὶ παθῶν, ἅπαν τὸ σῶμα τοῖς τῆς πίττης ὀλοαῖς λελιουργημένοι. & ecce *Incerti* cujusdam auctoris apud *Suidam* egregia hac de re verba: τῆν τε πίτταν τῶν βαλκαίων ἐξαιρούτας καὶ τὰς παρατιλ- τρίας ἐξιλαύνοντας, ἐστὸ ἀρχαῖον τε καθισταμένους πάντα ὄβιν παλαίστραι τε ἀνέβησαν, καὶ σκευδαί, καὶ τὰ φι- λίτια ἰπανῆλα, καὶ ἐγένετο ἡ Λακεδαιμῶν ἐαυτῆ ὁμοίω in Romanis vero summo fuisse loco hoc idem luxuriz genus lippis etiam & tonsoribus notum; ac inter seculi sui dedecora severioris frontis viri id ipsum reponunt. *Plinium* vide H. N. lib. XIV. c. 20. Sequuntur tum vexatissimi *Philemonis* versus, in quibus emendandis ac emaculandis quam non operam viri eruditi posuerunt? *Salmasius* loco superius a nobis adducto isthuc modo hos *Philemonis* versus in ordinem restitueret nititur:

ἰδοὺ πάρεστιν, ὡς ὄρας τριτημέρου
Ἐς ἕκαστον ὑμῶν ἦλθεν ἑμῶν τέσσαρες
Εἴληφεν ἡμῖν οὕτως ἑξήντα τριώβολον.

Jam integra summi viri verba describere lubet, quibus & haec exponit, & sequentia *Pollucis* illustriora facere atque emendatiora conatur: *Ecce, inquit, adest, ut vides, ille nempe qui postumum habet triobolum: unicuique postumum triτημέριον debetur: ad verbum; ad unquam nempe postumum redit triτημέριον quod Gallice dicentem, il nous revient a chacun de nous. Nos sumus quatuor, hic autem a nobis recepit tres obolos: Ergo si summi cuique reddat, triτημέριον singulis debes dare: sic constat triτημέριον esse sex areos: nam in tribus obolis sunt quatuor ἑξήντα τριώβολοι, qui in quatuor videri distributi, singulis dabunt sex areos, quod triτημέριον ille *Comicus* adpellat. Verba ipsa *Pollucis*, quibus hoc explicat, non carens mendo: quare sic emendand-*

da: Τεττάρων γὰρ καὶ εἴκοσι χαλκῶν ὄντων ἐν τῷ τρι- ωβόλῳ, ἐξ ἑκάστου γίγνεται χαλκοὶ τέσσαρες ὄβισιν, οὓς εἴρηκε τριτημέριον. Hæc vir summus: sed ejus tamen huic emendationi multis nominibus longe prætulerim aliam elegantem viri eruditissimi J. Frider. Gronovii in Resid. Pecuniz Veteris pag. 667. quæ ad vulgatam lectionem accedit propius:

ἰδοὺ πάρεστιν, ὡς ὄρας, τριτημέρου
Ἐκαστος ὑμῶν ἦλθεν εἰς τέσσαρας.
Εἴληφεν ὑμῶν οὕτως ἑξήντα τριώβολον.

At hic tamen quomodo ultimum versum cum sensu concilies rite non video: itaque post eruditissimorum hominum labores tentemus, si quid forsitan aptius invenire fors dederit: id saltem adfirmare audeo, futuram esse *καμικωτέραν*, quam ponam, lectionem, & a vulgatæ literis quam minime recedentem: eam itaque sic habeto:

A. ἰδοὺ πάρεστιν, ὡς ὄρας. B. τριτημέρου
Ἐκαστος ὑμῶν ἦλθεν εἰς τέσσαρας
Εἴληφεν ὑμῖν οὕτως ἑξήντα τριώβολον.

Qua emendatione & sensui & versuum modulo satisfi- cit commode: primum accedit quis servus ad herum adducens homines mercenarios cuicumque tandem u- sui, ad quos accerendos eum missum putato: ille adesse omnes indicat: audita re, istos mercenarios ho- mines adloquitur herus: *τριτημέρου* &c. quæ ut tibi liquidius ac planius etiam pateant, in Latinum ser- monem transferenda duxi:

A. Ecce vero, adsunt, uti vides. B. areolis sex
Singulus vestrum ad operam venit; in vos autem
quatuor (distribuendum)
Accipit vobis hic (servum puta, qui aderat) tri-
obolum.

Et hæc quidem, nisi me mea totum fallit ratio, ap- posita sunt: possis tamen & ἡμῖν in extremo versicu- lo retinuisse; & tum *παρασττικῶς* positum accipies, quod Græci solent elegantissime facere; & itiusmodi elegantiz in *Demosthene*, *Arifophane*, aliisque fre- quentes sunt: non secus Romani; ut *Γειτονίω*: *non notavi tibi Asculi fugam*: nec opus in re patula ad- ducere, quæ ulterius illustret. Illa vero *Polluci* se- quentia, quibus *Philemonis* expedit verba, tam di- stinctione mala, quam vocibus corruptis ante nos la- borabant, quæ omnia ad veri trutinam expeditivimus facile: pro *χαλκῶν* fuit *ὀβολῶν*, quod seu ipsius for- sitan auctoris non nimium rei, quam agebat, atten- ti, seu librariorum acciderit vitio, a vero aberat lon- ge: *Gronovium* quoque dicto loco *χαλκῶν* habere mon- endum est: tum pro *ἑξ* cum *Κυθῆσι* *ἑξ* repositum in textu, quod & apud *Gronovium*: tandem post, οὓς εἴρηκεν, majoris distinctionis vulgo fuit nota, quam, admonente *Jungermanno*, delevimus. Porro in medium ferenda quoque censco ista *Suida* verba, quibus *Phi- lemonem*, seu hunc designet, seu priorem locum, tradit *τριτημέριον* pro sex chalcis usum: *Τριτημέριον τὸ εἰς χαλκοῦς εἴρηκε Φιλῆμων τριτημέριον θαυμάζω μὲν οὖν ἐγὼ πῶς τεταρτημέριον εἰσι δύο χαλκοὶ, τριτημέ- ριον δὲ ἑξ: εἰ μὴ ἀρα ἐκεῖνα μὲν κυρίως ἀνομασθη τεταρ- τον μέρος τοῦ ὀβόλου τὸ δὲ τριτημέριον, ὡς ἀπὸ δμερῶν ὄντων ἀνά δύο χαλκοῦς τρία ἔχον μέρη ἐξ χαλκοῦς συ- νάγει* quibus *Suida* de ratione nominis *τριτημέριον* & *τεταρτημέριον* subseribo plane.

96 ὄντων, ἐν τῷ τρ. &c.] Tollenda distinctio, co- hærent enim ista: ὀβολῶν ὄντων ἐν τῷ τριωβόλῳ, ἑξ &c. KÜHN.

triobolo, sex cuilibet sunt arei, quatuor
ipsis existentibus, quos ille trientem vocavit.
Cum autem Thucydides trientem equestrem dicit, tertiam partem intelligit.
Herodotus vero, tertiam partem. Quod vero apud Philemonidem triens, nonnunquam Plato quadrantem vocat.

τριωβόλω, 97 ἐξ ἑκάστω γίνονται χαλκοὶ τέσσαρσιν οὖσιν, οὗς 98 εἴρηκεν τριτημόριον. 99 ὅταν μὲν τοι Θουκυδίδης εἴποι, τριτημόριον δὲ μάλιστα ἰππικόν, τὴν τρίτην μοῖραν εἴρηκεν· ὁ δὲ Ἡρόδοτος 100 τριτημορίδα· τὸ δὲ παρα Φιλῆμονι τριτήμορον, 2 τεταρτημόριον καλεῖ ἐνίοτε Πλάτων. * 3 ὅτι δὲ εἰ 67 τέτταρες 4 χαλκοὶ ἡμιαβόλιον εἰσὶν, ἐν τῷ αὐτῷ δράματι Φιλῆμονός ἐστιν εἰρημένον ὀβολοῦ τὸ πρῶτον ἡμῖν ἐνεχθέν, καὶ τεττάρων χαλκῶν 7 καὶ με-

97 [Eg] Non dubito hic in verbis Pollucis ἐξ pro ἔξ reperire. Sane nosster Avus modo pro ὀβολῶν videtur χαλκῶν legisse: ita enim scribit de Numism. ubi de τριτημορίου voce agit, eisdemque ratione: *Vel si triobolum cogitemus divisum in χαλκοῦς viginti quatuor, ter enim octo viginti quatuor efficiunt, his divisus in quatuor, sex exhibent, ideoque ἑξ senos obolos* (credo χαλκοῦς scribere voluisse) *non solum τριτημόριον vel τριτήμορον, sed etiam τεταρτημόριον dixere.* Sed non libens mitto locum; pro ὀβολῶν enim mihi sane χαλκῶν videtur scripsisse. Hoc enim puto agi: nempe quatuor fuisse homines, inter quos triobolum dividendum erat æquis partibus: triobolum autem continet XXIV chalcos; utique si obolus VIII. chalcos valet, ut nostro prædictum; jam ex illis quatuor de triobolo si acceperit quisque sex chalcos, illud certe æqualiter distributum erit; & unusquisque habebit suum, quod vocavit Philemo τριτήμορον. sensum ni fallor assequutus sum; verbis, ubi opus est, porro operam dabant critici docti & eruditi. JUNG.

98 [Eirhken.] Dele punctum post εἴρηκεν, & scribe; οὗς εἴρηκεν τριτημόριον ut recte in edit. Flor. etiam est. *μοῖ* (ἐξ χαλκοῦς nimirum) dixit Philemo τριτημόριον. JUNG.

99 [Otan men toi Thucyd. &c.] Ita margo C. A. textus vero habet, ὅταν δὲ Θ. ε. τριτημόριον ἰππικῶν τ. τ. μ. ἰ. &c. Thucyd. autem τ. i. tertiam partem dicit. vid. Hesych. KÜHN.

[Otan men toi Thucyd. &c.] Ad MS. nostrum, qui hic ita habet: ὅτ' αὖ μείτοι Θουκυδίδης εἴπει, τριτήμορον δὲ μάλ. ἰπ. Verba Historici sunt lib. II. Συγγρ. plulscium a fine de Sitalcis exercitu: καὶ τοῦτου τὸ μὲν πάλιν πίζον ἦν τριτημόριον δὲ μάλιστα, ἰππικόν. JUNG.

100 [Triton merida.] C. V. τρίτη, quæ lectio nos manducit ad veriorē, quæ est τριτημορίδα: vid. Schmidt in τριτημορί, ubi verba Herodoti producit ex ejus Polyhymnia pag. 218. Edit. Hervag. quo loco ipse ait Xerxem exercitum suum pedestrem in tres μοῖρας distribuisse. KÜHN.

[Triton merida.] MS. Herod. τρίτη, mendose minus quam vulgari habent, quorum lectio sine dubio ab aliquo sciolo profecta: emenda τριτημορίδα. Ita enim Herodotus extrema Clione: cap. 211. *ἰπελοῦσα τῶν Μασσαγετιῶν τριτημορίδα τοῦ στρατοῦ.* & statim c. 212. *Μασσαγετιῶν τριτημορίδα τοῦ στρατοῦ κατωβρίσας:* & alibi, ut in Polyhymnia c. 121. *τοῦ στρατοῦ τριτημορίδα:* & c. 131. *τῆς στρατιῆς τριτημορίδα.* Et altero etiam usus idem Herodotus, τριτημορίου inquam, Calliope, c. 33. τὸ τριτημόριον τῆς βασιλείης. JUNG.

[Triton merida.] Τριτημορίδα ex emendatione Kuhnii nostri textus habet: & hanc eandem vocem ex Herodoto observat Suidas: Τριτημορίδα. Ἡρόδοτος: ἐτέρη δὲ τῆς τοῦ στρατοῦ τριτημορίας τὴν μεσογείαν· qui locus est in Polyhymnia. Alias & de τεταρτημορίῳ & τριτημορίῳ pro sex æreolis posito observat ex Philoxeno Erythraeo.

1 [Tritimoron] C. A. τριτημόριον. KÜHN.

2 [Tetartimoron] MS. τεταρτημόριον. SEB.

3 [Tetartimoron] C. V. τεταρτημόριον. Salm. τὸ δὲ πρῶτον παρα Φιλ. &c. KÜHN.

JULII POLLUCIS.

[Tetartimoron] MS. & nosster & Seberis τεταρτημόριον. JUNG.

3 [Oti de ei &c.] C. A. ὅτι δὲ καὶ εἰ τ. KÜHN.

[Oti de ei &c.] MS. nosster: ὅτι δὲ καὶ οἱ plenius & rectius. JUNG.

4 [Chalkoi] MS. χαλκοὶ ut semper: deinde MS. nosster; ἡμιαβόλιον εἰσὶν, ἐν &c. & hoc εἰσὶν habet etiam Seberis MS. JUNG.

5 [Hsan] MS. εἰσὶν. SEB.

[Hsan] Pro ἦσαν MSS. εἰσὶν. KÜHN.

[Hsan] Cum omnibus MSS. textus habet εἰσὶν. Modo autem pro τίτταρες Γρονονίῳ habebat τέσσαρες, uti & supra τέτταρες pro τέσσαρες. Sed quid fiet isto, qui mox sequitur, loco: ὀβολοῦ τὸ πρῶτον ἡμῖν ἐνεχθέν &c. ac tum: τριημιαβόλιον χαλκοῦ θερμοῦ ἦν. Primum quidem Erudiciff. Gronovius pro ἡμῖν ἐνεχθέν legit ἰππικῶσθις, ac loco τριημιαβόλιον præfert τριημιαβόλιον: ista tamen ego non ab omni parte probem atque laudem: Kuhnium vero recte censuisse puto, qui ista Philemoni verba adscribit: sed alia nobis de loci sensu quam ceteris omnibus sedet sententia: in prioribus quidem nihil quicquam emendandum censeo: & ita conlites:

— ὀβολοῦ

τὸ πρῶτον ἡμῖν ἐνεχθέν, καὶ τεττάρων

χαλκῶν —

addideris forsitan haud male ἦν, sensumque loco hunc adtingo: obolo primum nobis allata calda, ἑξ quatuor consistit æreolis: ἐνεχθέν, scilicet θερμόν & res est percipua, siquidem mox θερμοῦ fiat mentio, & utrobique de eadem agatur re. Et sequentia, spero, non infelicitus, expediemus: lectio MSS. hæc est: καὶ μάλα τριημιαβολαία vel τριημιαβολαία ἴσθι χαλκοῦ θερμόν ἦν: cui certe, ut sensum efficiat commodum, nihil aliud, quam apta ac concinna distinctio deest: eam hanc talem habeto: καὶ μάλα τριημιαβολαία ἴσθι χαλκοῦ θερμόν ἦν: ita respondet quidam alius priori, qui caldæ dixerat pretium: ἑξ verone illa constant obolo ἑξ ἑσθῆσι? utique æreolo (saltem calda vanis: ex quibus patet avarissimi in his hominis personam agi, qui omnia longe minori pretio, quam vendebantur, emi sibi volebat: vulgata vero lectio toleretur facile, siquidem elisa vocali & ita scriptum sit olim: τριημιαβολαία ἴσθι; atque tum conjungi possunt, non impediēte etiam carminis modulo, versiculo præcedenti: cui & hæc copulanda esse ipse videtur monstrare Pollux, cum inquit: καὶ μετὰ ταῦτα &c. Non dubitavi itaque, cum hæc sibi plane consent, MSS. lectionem, addita, quæ sensum conficit, distinctione nostra in textum inferre. Pro θερμοῦ in Kuhnii etiam margine θερμόν extat.

6 [Eirhmenon] Abest a C. A. pro ἐνεχθέν legerem ἐνεχθέντος: obolo primum a nobis collato ἑξ quatuor æneis nummulis. KÜHN.

7 [Kai meta tauta] Kai non habet C. A. KÜHN.

[Kai meta tauta] Deest in MS. kai post χαλκῶν & vide an forte ista Pollucis sunt, non ipsum versum Philemonis ex Πιττοκοπουμένῳ (ad hoc enim drama modo citatum respicere puto) referentis primum, sed verba tamen, & ita legendum: ὀβολοῦ τὸ πρῶτον

6 Q

τὰ ταῦτα καὶ μάλα * τριμιαβολαίαι ἐστὶ ; χαλκοῦ θερμὸν ἦν· ἐν τούτῳ καὶ πολλὴν ἀπορίαν¹⁰ τις ἀν' ἐπιλύσαιτο, ὑπὲρ ἧς οἶδα πολλάκις ἀμφισβητήσας, εἰ παρά τινι τῶν ἀρχαίων θερμῷ χρωμένους¹¹ ἐπὶ τῷ πιεῖν ἐστὶν εὐρεῖν· καὶ ταῦτα μὲν παρ' Ὀμήρω πολλὴν¹² εἶχε τὴν ἀσάφειαν. * καὶ γὰρ εἴ τις τοὺς¹³ αἰθωνας λέβητας

hæc, atque tres femioboli æris, calidæ erant. Hic vero magnam quis quaestionem solvat, de qua dubitavi sæpius, num apud aliquem veterum calida utentium, de potu illud dici invenire liceat. & hæc sane apud Homerum, claritatem habent magnam: * nam si quis ignitos lebetes,

ἡμῖν ἐνεχθῆντος καὶ τεττάρων χαλκῶν· μιτὰ ταῦτα, καὶ &c. Sed τὸ ἡμῖν tamen videtur aliud suadere: & lateat itaque alia labe per alios sananda. MS. noliter ita habet ut vulgo. JUNG.

8 Τριμιαβολαίαι χ. θερμῷ] Ita MS. quoque: alias neutrum est: vid. *Maith. Hofsm* lib. III. Rei Numm. pag. 460. SEB.

Τριμιαβολαίαι χ. θερμῷ] C. A. τριμιαβολαία χαλκοῦ θερμὸν ἦν. C. V. τριμιαβολαία ἐστὶ χαλκοῦ· legem κ. μ. τριμιαβολαίου ἐστὶ χαλκοῦ θερμὸν πινεῖν, αὐτὴν τριβὴν [femiobolis] aheni calidam est bibere. vid. infra *Segm.* 70. *Salm.* legit κ. μ. τριμιαβολαίου θερμὸν ἦν, & in primo versu, ὀβολοῦ καὶ τεττάρων χαλκῶν. KÜHN.

Τριμιαβολαίαι χ. θερμῷ] Ita MS. τριμιαβολαία ἐστὶ χαλκοῦ θερμὸν ἦν· ἐν τούτῳ &c. quæ an ita forte concinnanda sublato ἐστὶ, quod etiam vulgo deest; vel posito hic, μιτὰ ταῦτα ἐστὶ·

— καὶ μάλα

Τριμιαβολαία χαλκοῦ θερμὸν ἦν.

Cette χαλκοῦ θερμὸν ἦν etiam infra *Segm.* 70. ubi hæc repetit. retinere vulgari Codices, ut non dubitem hic mendose θερμῷ legi, quum & MS. *Seberis* θερμὸν hic habeat: sed viri docti, ut dixi, experientur amplius. Sensum forte tenemus recte: scilicet obolo & quatuor chalcis, vel pro obolo & quatuor chalcis aqua calida ad potandum allata, id est, pro XII chalcis: hoc θερμὸν ὕδωρ constat dicitur tribus ἡμιαβολαίαι χαλκοῦ· ἡμιαβόλιον itaque hic erit IV. chalcis: & ἡμιαβόλια tria, XII chalcis. Nunc digreditur *Pollux* ad aquæ calidæ potum, de qua etiam multa recentiores Critici, ut ipsorum *Alpha Lipsius* prolixè I. *Electorum* 4. & *Comm.* ad lib. XIII. *Annal. Taciti*, p. 42. & *Fuly.* *Ursinum* vide Adpendice ad *Triclinium Ciacconis*, & *Mercurialem* I. Var. Lect. 8. & *Meursium Critic. Arnob.* lib. II. c. 5. quibus & ex *Ursiano* addit locum *Colvini* Notis ad libr. II. *Metamorph. Aruleji*, & si qui alii, qui mihi non ad manus vel in mentem. Quos nominavi, eorum, ni fallor, rarus *Pollucem* nominavit, qui tamen hoc serio agit, an apud Græcos fuerit usus in potu calidæ: nec itaque prætermittendus erat; quamvis illi fere solum de *Latinis* & *Romanis* disputent. *Cassaubonus* noster meminit, ubi frigida delectatos veteres Græcos constare ait *Comm.* ad *Theophr.* *Charact. περὶ ἀνδρίας.* Meminit *Pollucis* & *Brodæus Schol.* ad lib. II. *Anthol.* c. 47. ad Epigramma *Agathia*, ubi de potu vini: Θερμῶν οὐκ ἔδωκεν οὐ μάλα δινομένους. Tu & de hac quaestione *Athenæum* vide lib. III. ubi ostendit & veteres Græcos calidam bibisse: ubi quoque *Cassaubonus* noster *Pollucem* visendum hic admonet. Ad Latinos potest addi & Auctoris *Querculi* locus, apud quem *Pantomalus* de hero suo: *Calidam fumosam non vult, neque calices unguentatos: & Fests* an *Pauli?* *Calix*, quod in eo calidum bibitur. Extat, si bene meminim, & locus apud *Philonem* de plantat. *Nov. Scholus* adducit & *Euparium* de calidæ potu: locus forte est in *Ædæso*, ubi fabula de quodam *Ægyptio Mendefo* narratur, cui itinere siti fere enecto hospita ἄρτυμνον οἶνον καταχευμένη, advocatur ad vicinam parturientem, ut ipsi adesset, quæ itaque narratur καταλιπούσα τὸν Αἰγύπτιον, πρὶν τὸ θερμὸν ὕδωρ ἐπιβελεῖν, κεχρηότα, abiisse: & redeunte ea tamen paratum vinum ille potat. Sed ad *Pollucem* nostrum. JUNG.

9 Θερμῷ] MS. θερμὸν. SEB.

10 Τις] MS. τις. JUNG.

11 Ἐπὶ τῷ πιεῖν ἐστὶν εὐρ.] Margo C. A. hæc habet, legitque pro τῷ, τού. KÜHN.

Ἐπὶ τῷ πιεῖν ἐστὶν εὐρ.] MS. ἐπὶ τῷ π. ἔ. ε. καὶ τὰ μὲν π. & τὰ, præ vulgato ταῦτα magis probem. JUNG. 12 Εἶχε τὴν ἀσάφειαν.] MSS. ἀσφάλειαν, sed lectionem vulgatam res ipsa, de qua sermo est, defendit; neque enim ex *Homero* satis constat, utrum calida in potu usi sint veteres nec ne. Vid. *Mercurialis* Var. Lect. lib. I. c. 8. KÜHN.

Εἶχε τὴν ἀσάφειαν.] MS. ἔχει τὴν ἀσφάλειαν καὶ γὰρ &c. & ἔχει placet: ἀσφάλειαν vero non facile intrufero; vulgatum ἀσάφειαν enim videtur rectius esse, quod dicit *Homericæ* nimis obscura esse, quam ut hoc probent de potu calidæ: ait enim mox diserte in *Homero* non inveniri θερμὸν ἐπὶ πότου. Eodem nomine infra utitur de ludis, παρεξηγούμενοι (ita enim MS.) τὴν ἐν αὐτοῖς ἀσάφειαν *Segm.* 94. JUNG.

13 Αἰθωνας λέβητας] Ut *Γλ.* 1, 123 & 165. & *Γλ.* 2, 244.

Αἰθωνας δὲ λέβητας εἰκόσι, δώδεκα δ' ἴππους.

Quem versum *Γλ.* 1, v. 22 & 264. præcedit iste,

Ἐπὶ ἀπύρους τρίποδας, δεκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.

Et quid si mox *Pollux* pro ἀπύρους λέβητας, ut tamen & in MS habetur, scripserit ἀπύρους τρίποδας. Sane id mihi perquam vero simile videtur: certe pro ἀντιταβίῃ legendum ἀντιταβίῃ mihi videbatur antea: sed melius MS. & noster & *Seberis* hic, ἀντιταβίαι οἶστο τούτους· & MS. noster etiam verissime ἐπὶ θερμῷ, non ἀπύροι, quod ineptissimum. Videbis itaque an ita locus totus legendus: καὶ γὰρ εἴ τις τοὺς αἰθωνας λέβητας, παρὰ τοὺς ἀπύρους τρίποδας ἀντιταβίαι, οἶστο τούτους ἐπὶ θερμῷ ὕδατος παρασκευῆ εὐτραπίξασθαι, ταυτὸν &c. Hoc enim ait, obscurum esse probare ex *Homero* aquam calidam in usu fuisse potantibus. Licet enim ait, quis αἰθωνας λέβητας ὀπροντες τρίποσιν ἀπύρους apud eum, existimet, illos parari propter aquam calidam: idem tamen erunt isti αἰθωνας λέβητες cum ἐμπυριβήτη (ita enim legendum mox docebo) τρίποδι, qui non potus causa, sed lotionis calefebant: lotiones autem in crebro usu erant. Lubet & addere *Eustathii* commentationem ex ipsius *παρεμβολαῖς* ad locum istum *Γλῆιδος* 1. ni fallor enim tota res tibi hinc erit manifestior: ὅτι τῶν τρίποδων οἱ μὲν ἐμπυριβήται, οἱ καὶ αἰθωνες ἰσως λέγοντο ἂν, ὡς πυρὶ αἰθόμενοι καὶ οὕτω χρησμοῖ: οἱ δὲ ἀναθεματικοὶ, πρὸς κάλλος ἀντιθεμένοι ἐν οἴκοις, ἢ καὶ ἐν κρήναις, κήρανται πυρὶ φυλαττόμενοι· οὓς ἀπύρους ἐνταῦθα φησὶ ὁ ποιητής, πρὸς διαστολὴν τῶν ἐμπυριβητῶν· ἕτεροι δὲ, ἀπύρους μὲν τοῦσι, τοὺς μὴ πῶ πυρὶ ἐμύλησαντας, αἰθωνας δὲ, τοὺς ἤδη πυραβήτας· λέβητες δὲ ἕτεροι ὄντες τρίποδων, ὡς δηλοῖ σαφῶς καὶ Ἡ Οδύσσεια, λέγονται ἄλλως αἰθωνες, διὰ τὸ ἐκ τοῦ γυγανώσθαι λαμπρὸν, ὡς ἀπὸ τοῦ αἰθῶ, λάμπω· ὅτι δὲ ἐπιμετέροις λέβητων οἱ τρίποδες, δηλοῖ κατὰ τὰ οἰασι καὶ ἐπὶ τῶν μὲν ἀπύρους τρίποδας, αἰθωνας δὲ λέβητας εἰκόσι πρὸς τοῦ βασιλείας ὑπεσχησθαι λέγων τῷ Ἀχιλλεῖ &c. Et mox, ἐν δὲ τοῖς τοῦ Ἀθηναίου φέρεται, ὅτι τε ἀπύροι τρίποδες, εἰς οὓς αἶτος ἐξικεῖσθαι, λοτροχοῖ δὲ, ἐν οἷς ὕδωρ ἰθρυμαίετο, οἱ καὶ ἐμπυριβήται &c. καὶ ὅτι τὸ ἀρχαῖον, δύο γένη τρίποδων ἦσαν, οἱ καὶ λέβητες ἐκαλοῦντο &c. quæ apud ipsum *Eustathium* legas sis, vel potius, unde descripsit, *Athenæum* libr. II.

cum lebetibus ignis expertibus comparet, putaret hos pro calidæ aquæ apparatus ordinari. Idem quoque fuerint illi, in tripodē igni appposito, qui ad lotionem calefiebat, quorum non parvus erat usus. Apud Homerum enim nec elixas carnes quidam Heroum comedebant: licet huiusmodi illi obsoniorum præparatio cognita fuerit, cum inquit:

Veluti lebes interius fervet, multo igne petitus,

Pinguedinem coquens tenelli porci.

69 * De potu vero, apud Homerum nequaquam invenire licebit, calidam aquam ad potum referri: apud veteres autem Medicos. Et sane cum Hippocrates in-

παρὰ τοὺς ¹⁴ ἀπύρους λέβητας ¹⁵ ἀντιθεῖς, ¹⁶ οἷοι-
το ἀν' τούτους ἐπὶ θερμοῦ ὕδατος παρασκευῆ εὐτρε-
πίζεσθαι. ταυτὸν ἀν' εἶεν οὗτοι τῶ ¹⁷ ἐμπυριβήτη
τρίποδι, ὃς ἐπὶ λουτροῖς ἐθερμαίνεται, ἃν ἡ χρῆσις
ἦν οὐκ ὀλίγη· παρ' Ὀμήρῳ ¹⁸ μὲν γὰρ οὐδὲ ¹⁹ κρέα
ἐφθαῖ τῶν Ἡρώων τινες ἤσθιον, ²⁰ καίτοι αὐτοῦ γε
τὴν τοιαύτην ὀψοποιίαν εἰδότες, ²¹ ὅταν Φῆ·

ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῶ,
²² κνίσσῃ μελδόμενος ²³ ἀπαλοτρεφέος σιά-
λοιο.

* ²⁴ Περὶ μέντοι πότου παρ' Ὀμήρῳ οὐκ οἶόν τε ἦν
²⁵ εὐρεῖν θερμὸν ὕδωρ ²⁶ ἐπὶ πότῳ, παρὰ δὲ τοῖς
ἀρχαίοις ἰατροῖς· ²⁷ καὶ γὰρ ὅταν Ἴπποκράτης εἴ-

Deipnosoph. adeo ut fere ἐπέχω, an λέβητας apud Pollucem, sicut dixi, in τρίποδος mutandum: tamen ob Homericum locum non absurdum videtur. Sed ad ἐμπυριβήτην. JUNG.

14 Ἀπύρους] Εὐπύρους C. V. KÜHN.

15 Ἀντιθεῖς] MS. ἀντιθεῖς οἷοιτο τούτους. SEB. Ἀντιθεῖς] Legerem ἀναθεῖς, orronat, sequente κχι, uti libr. I. cap. 1. sect. 24. πρὸς τὰ αἰμαλόσσοντα καὶ σφαττόμικα ἀναθεῖς σμύρνας &c. MSS. legunt ἀντιθεῖς optime, quod idem est cum ἀναθεῖς. KÜHN.

Ἀντιθεῖς] Cum omnibus MSS. præcunte Kühnio in textum restitui ἀντιθεῖς, sed tamen inepta plane non fuerit vulgata lectio, ἀπὸ τοῦ ἀντιτάσσειν, quod pari significati ambulat cum ἀντιτίθεσθαι sed MSS. potius mos est gerendus. Mox pro ἀντι θερμοῦ Kühnius ad marginem ἐπι' & recte: habes itaque in textu.

16 Οἷοιτο ἀν' τούτους ἀντι θ.] MSS. οἷοιτο τούτους ἐπὶ θερμῷ ὕ, &c. ἐπὶ habet & Salm. KÜHN.

17 Ἐν πυριβήτῃ] Legendum conjunctim ἐμπυριβή-
την Homerus Iliad. ψ. v. 202.

Τῶ μὲν νεκίσσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην.

Ita quoque Salmasius; idem erunt hi (lebetes αἰθνας) cum tripode, qui dicitur ἐμπυριβήτης, id est, in igne collocari solitus. vid. Hesych. in ἐμπυριβήτης; ceterum hæc verba ταυτὸν ἀν' &c. usque ad ἐθερμαίνεται marginis sunt in C. A. KÜHN.

Ἐν πυριβήτῃ] Ἐμπυριβήτη sane & MS. habet: sed & alia talia, quæ pro ν' juncta adsumunt, MS. solet sæpius in scribere. Talia & in veteri glossarum ἐπιπεπηγυός, ἐπιπεπαρμένος, ἰσθίχης. Sed hic scribere meo periculo, ἐμπυριβήτην de quo ex Eusebio jam habuisti. Locus Homeri est Iliad. ψ. v. 702.

Τῶ μὲν νεκίσσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
Τὸν δὲ δωδικάβιον ἐπὶ σφίσι τῶν Ἀχαιῶν.

Sic & infra X, 63. in instrumento balneari; MS. τρίπους, ὃ καὶ ἐμπυριβήτης ubi quoque locum inde restitui. JUNG.

Ἐν πυριβήτῃ τρίποδι] Kühnius emendavit ἐμπυριβήτην ex ipso Homero: & recte quidem: antiqui tamen ἐμπυριβήτης, quæ erroris origo, indicante etiam tale quid Jungermanno. Meminit & ἐμπυριβητῶν Etymologus in Αἰθῶν καὶ αἰθνας λέβητας, τοὺς πρὸς τὸ πῦρ ἐπιτῆδίου καλουμένους ἐμπυριβήτας ex quibus Etymologi verbis evincas simul αἰθνας λέβητας, qui apud Noster occurrebant modo, non esse mutandos in αἰθνας τρίποδος.

18 Μὴν γὰρ] Μὴν omittit C. A. KÜHN.

Μὴν γὰρ] Deest in MS. μὴν, & dein est ἔφθα. Scilicet, ait, ne quis putet lebetis usum apud Homerum potius esse carnis coquendis, quam lotionibus calidis; elixas carnes Herods apud eum nulli edunt. JUNG.

19 Κρέα ἐφθαῖ] Plato de Republ. III. fol. 621. οἰ-

σθα γὰρ ὅτι ἐπὶ στρατιᾶς ἐν τῶν Ἡρώων ἐστίασσειν, οὐτε ἰχθύσιν αὐτοὺς ἐστία, (Homerus) καὶ ταῦτα ἐπὶ θαλάττῃ ἐν Ἑλλησπόντῳ ὄντας, οὗτο ἐφθαῖς κρέασιν, ἀλλὰ μόνον ὀπτοῖς· ἃ δὴ μάλιστα ἀν' εἰς στρατιώταις εὐπορα. SEB.

20 Καὶ τοι αὐτοῦ γε &c.] C. A. καὶ ταῦτα γε τὴν τ. ὃ. εἰ. ὅταν φησί versus Homeri est Iliad. φ. v. 363. KÜHN.

21 Ὅταν Φῆ] MS. ὅτ' ἀν' φησί. Homeri locus est Iliad. φ. v. 362, 363. JUNG.

22 Κνίσσῃ] MS. κνίσσῃ. JUNG.

23 Ἀπαλοτρεφέος] C. A. legit ἀπαλοτρεφέος. KÜHN.

24 Περὶ μέντοι πότου] MSS. περὶ μέντοι τοῦ πότου &c. παρ' Ὀμήρῳ μὲν &c. παρὰ δὲ sequitur mox: KÜHN.

Περὶ μέντοι πότου] MS. περὶ μέντοι τοῦ πότου π. Ὁ. οὐχ οἶόν τ' ἦν ἀνευρεῖν θ. De decocta veterum Græcorum vid. & Casaubonum nostrum III. Athen. 34. JUNG.

Περὶ μέντοι πότου &c.] Hunc Pollucis nostri locum advocat Schottus Observ. lib. V. cap. 28. ubi virum eruditionis diligentissimæ de hac eadem, quam Pollux agit, re differentem vide.

25 Εὐρεῖν] MSS. ἀνευρεῖν. KÜHN.

26 Ἐπὶ πότῳ] C. A. ἐπὶ τούτῳ pro ἐπὶ πότῳ. KÜHN.

27 Καὶ γὰρ ὅταν Ἴπποκρ. εἴποι] MS. ὡς καὶ παρὰ Ἴπποκράτη· cetera defunt usque ad καὶ πεντέχλων Segm. seq. SEB.

Καὶ γὰρ ὅταν Ἴπποκρ. εἴποι] C. A. ὡς παρ' Ἴπποκράτη. Salm. ὡς καὶ π. Γ. cetera omittuntur usque ad πότου μέτρον Segm. 70. locus Hippocratis, qui sequitur, extat in libro de Liquidorum usu: omisium autem est hoc loco, τὸ δὲ θερμὸν φίλιον nisi enim hoc ex textu Hippocratis addideris, nihil confeceris ex hoc loco, ita supplendo, δῆλον, ὡς οἶδε τὴν τοῦ θερμοῦ χρῆσιν πρόσφορα τοῖς ὀδοῦσι, manifestum est, quod novetur usum calidæ dentibus esse utilem. KÜHN.

Καὶ γὰρ ὅταν Ἴπποκρ. εἴποι] MS. ἰατροῖς, ὡς καὶ παρὰ Ἴπποκράτη, ut & MS. Seberii. cetera quæ sequuntur in MS. defunt usque ad καὶ πεντέχλων Segm. 70. JUNG.

Καὶ γὰρ ὅταν Ἴπποκράτης] Plura sunt in Hippocrate loca, quæ, si ad sensum verborum animum tuum advertas, respicere potuit Pollux noster: in quorum numero ponendus ille, quem adduxit Kühnius ex libello περὶ ὑγρῶν χρήσις §. 4. qui sic satis apte rei, quam agit Pollux noster, non tamen ipsis respondet verbis: & alium tibi monstrabo, quem solum respexit Noster, locum Hippocratis, ex ejus Aphorismis Sect. 5. §. 18. Τὸ ψυχρὸν πολέμιον ἐστίεισιν, ὀδῶσι, νύροις, ἐγκεφάλῳ, νωτιαίῳ μυελῷ τὸ δὲ θερμὸν ὠφέλιμον pro νύροις ἰωκικώτερον Pollux νύροις. An vero hoc Hippocratis loco ex re sua usus sit Onomasticographus noster, non disputabo; & videbit facile lector eruditus. Ex Aristophanis autem Theσμophοριαζήσις quod mox no-

ποι· τὸ ψυχρὸν πολέμιον νεύροισιν, ὀστέοισιν, ὀδοῦσιν, ἐγκεφάλῳ, δῆλον ὡς οἶδε τὴν τοῦ θερμοῦ προσφορὰν τοῖς ὀδοῦσιν· ἐγὼ δὲ ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνους εἰρημένον, τὸ²⁸ χαλκίον θερμαίνεται, οὕτω πως ἤκουον, ὡς εἰς πότον εὐτρεπιζομένων τῶν γυναικῶν ταῦτόν δὲ τοῦτο καὶ ἐν τοῖς Εὐπόλιδος Δήμοις ἐστὶν εἰρημένον· ἀλλ' ὅτι οὐδὲ τοῦτο ἀποχρῶν ἐστὶν εἰς πίστιν τῆς τοῦ θερμοῦ πόσεως, ὑπεναντιοῦτό μοι τὸ ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους Γεωργοῖς σαφῶς ἐπὶ λουτροῦ εἰρημένον, ²⁹ Ἐξ ἄστεως νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν, ὡς πάλαι δὲ ἡμᾶς ἐκεῖ τῷ χαλκῷ ἐλλουσάμενον, κο-
70 λάζειν· * τούτῳ μὲν τοι τὸ παρὰ τῷ Φιλήμονι, ³⁰ χαλκοῦ θερμὸν ἦν, ³¹ συνταττόμενον τῷ πιεῖν, ἀντικρὺς δηλοῖ τὴν τοῦ θερμοῦ πόσιν· καὶ γὰρ ³² τὸ λεπτόν τοῦ νομίσματος, οὐ λουτροῦ ἐστὶν, ἀλλὰ πότου μέτρον· καὶ πεντέχαλκον δὲ, τοὺς πέντε ³³ χαλκοῦς ὠνομασμένους, ³⁴ εὐρομέν ἐν

ster habet, τὸ χαλκίον θερμαίνεται, in illa, quam habemus, *Thestophoriazusis* fabula non extare, haud est quod mireris, siquidem illas *διοσκευσμένας* secunda vice in scenam protulerit *Comicus*: unde in *προτίραις*, quas *Gellius* alicubi laudat, extiterint haec verba. Postea in versiculis ex *Comici Georgis* nihil quicquam immutare sum ausus, desituentibus nos MSS. perplacet tamen, quam *Doctissimus Kühnius* habet, emendatio.

28 Χαλκίον θερμαίνεται] Vide *Casaubon.* in *Athen.* lib. III. cap. 34. SEB.

Χαλκίον θερμαίνεται] Puto legendum θερμαίετο, ita imperantis faminis. Non extant haec in hodiernis *Thestophoriazusis.* *Eupolidis* locus, ut & *Casaubonus* noster adnotavit III. *Athen.* 34. est apud *Athenaem* lib. III. ita ab illo magno viro constitutus:

— τὸ χαλκίον
Θέρμασι θ' ἡμῖν, καὶ θύη πέπτει τινα
Κέλευ', ἵνα σκλαγγχοῖσι συγγενώμεθα. JUNG.

29 Ἐξ ἄστεως νῦν &c.] Hunc *Aristophan.* locum ex conjectura legerem in modum:

Ἐξ ἄστεως νῦν ἔς ἀγρὸν χωρῶμεν
Ὡς πάλαι εἶδε ἡμᾶς ἐκεῖ τῷ χαλκῷ
Ἐλλουσαμένους σχολάζειν &c.

Ex urbe jam nunc tus petentes eamus
Nataque oriebatur dudum nos ibi in abeno
Nos lavantes ostiari.

Hic locus *Polluci* obstitit, quo minus acciperet praecedentia de caldæ potu. *Interpres* aliorum abijt in prima editione. KÜHN

Ἐξ ἄστεως νῦν &c.] *Aristophanis* versus non macula carere prorsus autumo. JUNG.

30 Χαλκοῦ θερμὸν ἦν] Supra *Segm.* 67. *Mercurialis* lib. I. Var. Lect. c. 8. interpretatur, caldum chalto, qua fere est quadrantis postri vel paulo plus mensura, vendi solitam: qua pusillitas, ait, non lotioni, sed potui inservire poterat. Verum non recte certe cepit, si χαλκοῦ de mensura cepit, quum de nummulis χαλκοῖς, qui octava pars oboli, accipienda hæc esse clare supra in *Philemonis* verbis videre potuisti: & hic, quod ait, τὸ λεπτόν τοῦ νομίσματος, non τοῦ μέτρον. JUNG.

31 Συνταττόμενον] Constructum cum verbo πιεῖν. *Interpres* sensum obscurat. KÜHN.

32 Τὸ λεπτόν τοῦ νομίσματος] *Interpr.* numismatis bucca, quod quid sibi velit, nescio: auctor certe voluit minutum numismatis apud *Philemonem* non pati ut locus ejus accipiatur de lavacro, ut quod carius con-

quit, frigidum infestum est nervis, ossibus, dentibus, & cerebro; manifestum est quod calida dentibus offerenda sunt. Ego vero illud in *Thestophoriazusis Aristophanis* dictum: *Ahenus* calescit, de mulieribus potum præparantibus intellexi. idemque in *Eupolidis popalis* dictum est. Sed quod nec illud in argumentum calidæ potationis sufficiens sit: succurrit mihi illud in *Aristophanis Georgis* manifeste de lotionem dictum: *Ex urbe nunc in agrum discedamus, ut dudum a nobis illic in folio æreo lotum puniamus.* * Illud quidem apud *Philemonem*, 70 *Aheni* calidum erat ad bibendum comparatum, manifeste arguit calidi potationem. Nam numismatis bucca non lavacri est, sed potionis mensura. *Pentechalcum* autem quinque areos dictos esse, invenimus

staret: reliquum ergo, ut potus intelligatur; nam ejus modulum hujus modi nummulis metiebantur cauponnes. KÜHN.

33 Χαλκοῦ] MS. χαλκοῦ: de pentechalco hinc *Hoffus* libr. III. *Rei Nummar.* vet. cap. 5. n. 10. JUNG.

34 Εὐρομέν ἐν τοῖς Ἀριστοφάντος Διδ. ἢ οὐλαύρῳ] C. A. *Φοῖνι* Ἀριστοφάν ἐν Διδύμοις, Ἐπιπ' ἡπάτια κὶ νῆστίν τινα — π. προσλαβών.

C. V. *Διδύμοις* ἢ *Πυραύλῳ*: forte *Πυραύλῳ* *Alexidis* Πύραυλον laudat *Athenæus* lib. VI. c. 17. *Αἰσθηφάνης* *Geminus* laudat idem sapius. ἢ οὐλαύρῳ *Salm.* delectæ ac C. A. KÜHN.

Εὐρομέν ἐν τοῖς Ἀριστοφάντος Διδ. ἢ οὐλαύρῳ] MS. nollet longe aliter: ἐν ταῖς Ἀριστοφάντος Διδύμοις, ἢ *Πυραύλῳ* quæ profecto saniora vulgatis esse, & rectiora adfirmare nullus vereor. Notetur itaque hic *Aristophan.* (quem *υμενίος* interpretis *Aristophanem* verit) & ipsius *Διδύμα*, sive *Pyraulus*, sicubi alibi occurrant. *Εν* *Διδύμοις*, ut quidem nollet MS. habet, etiam *Alexis* laudatur infra *Segm.* 153. Citatur idem *Comicus* & apud *Athenaem*, ut lib. XII. extremo *Αριστοφάν Πλατωνί*: ubi fabulæ titulus nescio an mendo quoque careat, & lib. XIII. ἐν *Καλωίδῃ*, & alibi. JUNG.

Εὐρομέν ἐν τοῖς Ἀριστοφ. Διδ. ἢ οὐλαύρῳ] Vocabuli portentum, quod haud sine MSS. ope feliciter averuncassemus: in iis itaque est *Πυραύλῳ*, quam vocem textui reposuimus. *Πυραύλα*, cui fabulæ nomen a vasculo *πυραύρα*, de quo *Hesychium* vide, *Kühnius* nollet quod conjectabat, non, puto, fuerit forsitan ἀπρεσδιανσοῦ & *Διδύμας* verius quoque habuerit *Jungermanns* Codex: sed, ne quis audaciæ possit inure notam, textu manus abstinuimus, ac intra MSS. lectionis terminos continuimus nosmet ipsos: dictum vero *Διδύμοις* ἢ *Πυραύλα* titulo duplici, quod perquam est in fabularum inscriptionibus frequens: illa vero, quam ex MSS. restitui, ἐπιγραφῆο mihi magis aridet, quod inter *Aisphanis* fabulas in oculos mihi veniat *Αύλητρις* ἢ *διδύμας*, quæ ut terigit mulieres præcipue, ita hanc *Aisphanontis* viros vellicasse credo facile: sed de *Πυραύλα* titulique ratione necdum mihi res est aperta: quaerendum itaque. Hujus autem *Aisphanontis* *Πυθαγοριστάς* laudat *Athenæus*, & *Diogenes Laërtius* VIII. 38. ad quem præstantissimus *Menagius* in *Suida* vitio scriptum *Αριστοφάνους* pro *Αριστοφάν* erudite observat: in ista vero fabula *Pythagoram*, ejusque sequaces, at-

in Aristophanis Geminis, aut Vlauro,
 --- deinde jecinoris fibras & intestinum
 Quoddam apposuit, ut puto, pentechal-
 cum captans.
 Sit & symbolum tenue quoddam numisma,
 71 semifecta scilicet numi pars. * Hermip-

τοῖς Ἀριστοφάντος Διδύμοις, ἢ Πυρεύλω,
 • --- ἐπειθ' ³⁵ ἠπάτια, καὶ νῆστιν τινα
 Προσέθηκεν οἶμαι, πεντέχαλκον ³⁶ συλλαβῶν.
 37 εἴη δ' ἂν καὶ σύμβολον βραχὺ νομισμάτιον,
 38 ἡμίτομον τι νομίσματος. * ³⁹ ὁ μὲν Ἑρμιπ-

que doctrinam hominum risui fuisse expositum ex
 fragminiibus, quæ apud *Athenaum* sunt ac *Lav-
 rium*, patet: adeo ut iniquior fuisse videatur in phi-
 losophos hic *Comicus*, prout utrique hominum geni-
 eri non apprime inter sese conveniebat: hinc eide-
 dem *Aristophanis* fabula fuit scripta, cui titulus er-
 rat *Πλάτων*, quem non est rationis quicquam cur cum
Jungertamno niendi habeas suspectum.

35 ἠπάτια] In ipso versu emenda ἠπάτια, ut MS.
 noster habet, in quo & τινά est: habes ea jecuscula
 & apud alios *Comicos* libr. III. Deipnosoph. *Athenas*
 inter delicata. JUNG.

ἠπάτια] ἠπάτια textus habet ex Codice *Jungert-
 amni*: mox vero συλλαβῶν scribas an προσλαβῶν pa-
 rum refert: utrumque sensui satis dat.

36 Συλλαβῶν.] MS. προσλαβῶν. SEB.

Συλλαβῶν.] *Summatim conficiens πεντέχαλκον* tan-
 tum enim pecuniæ caupo conficiebat ob apposita je-
 cinora & intestinum. *Salm. leg. ἐπειθ' ἠπάτιαν τινα καὶ
 νῆστιν.* KÜHN.

Συλλαβῶν.] MS. & noster & *Seberi* προσλαβῶν,
 pro vulgato συλλαβῶν. JUNG.

37 εἴη δ' ἂν καὶ σύμβολον] Errasse hic *Pollucem*
 errorem crassissimum demonstrat *Casaubonus*: neque
 enim symbolum pecuniæ certæ nomen esse, sed anu-
 lum aut quidvis aliud arthæ loco dari solitum: & ver-
 sum *Hermippi* pronunciasse aliquem a caupone anu-
 lum simul repetiturum, & pecuniam daturum. Alte-
 rum autem locum sic vertit: *Hei mihi quid faciam
 symbolo emunctus?* nam κικάρθαι eleganti translatione
 dici qui aliqua re spoliatus est & emunctus. Notum
 illud:

Ἡμετέροις βουλαῖς Σπάρτα μὴ ἐκείρατο δόξαν.
 Quod vertit *Tullius* (Tusc. V. pag. 238.)

Consilium nostris laus est attonsa *Luconum*.
 Vid. & cætera libr. III. cap. 31. *Animadvers.* in *A-
 then.* SEB.

εἴη δ' ἂν καὶ σύμβολον] Exposuit hinc ita σύμβο-
 λον & *Hofius* libr. III. Rei Numm. cap. 8. tm. 5. Sed
 errorem crassissimum doctissimum *Pollucem* errasse
 notavit doctiss. *Casaubonus* III. *Athen.* 31. & ex eo
 hic *Seberus* noster. Nec dissimulandus viri eruditi *D.
 Furlani* error, qui quoque ex hoc *Pollucis* loco in
 suis Notis ad *Theophr.* Charact. qui inscribitur ἀπό-
 ροια, illum locum philosophi, μάχισθαι τοῖς τὸ σύμ-
 βολον φέρουσι ita exponit: pro symbolo autem absolute
 tesseram licet intelligere, quam habere oportebat thea-
 trum ingressuros; aut numismatum sic vocatum, cu-
 jus meminit *Julius Pollux* lib. IX. σύμβ. β. νομ. &c.
 Hoc est. Symbolum numismatum parvum numismatis
 dimidium. absceidebatur igitur; ex quo potest ejus co-
 gnosci visitas. ss itaque, qui in theatris sarem e spe-
 ctatoribus colligit, symbolum exigit contenditque &c.
 Sed posterior hæc explicatio & falsa est & loco non
 quadrat. JUNG.

εἴη δ' ἂν καὶ σύμβολον] Utitur hoc loco *Phil.
 Tomasius* de *Tesser. Hospital.* cap. 16. ibidemque lo-
 ci & *I. Casaubono* obviam it, qui σύμβολον dici vo-
 lebat non nummum quandam dimidium, cujus hæc
 emtori, altera cederet venditori pars; sed anulum,
 aut quidvis aliud arthæ loco exhibitum: qua quidem
 in re, dum pudendum *Polluci* errorem impingere co-
 natur, in summi viri partes haud concesserim: nam sane
 quid impediatur, quo minus σύμβολον hujusmodi
 nummum ἡμίτομον significet simul, & aliud etiam
 quodvis in artham datum: dubium vero non est, quin

hoc dimidiati nummi genere usi sint antiqui, cujus
 altera parte huic, illi vero hac tradita ratas faciebant
 stipulationes: & in antiquiorum etiam quibusdam
 cimeliarchiis ἡμίτομα hujusce modi adservantur numis-
 mata, quæ aut hisce, quos docet *Pollux*, usibus, aut
 etiam aliis similibus fuisse destinata. Exhibet talem iu
 binas divisum partes nummum *Augusti Cesaris*, &
M. Agrippæ averhis signaturum capitibus, qui victa *E-
 gypto* a colonia *Romanis* utriusque principis honori
 sit cusus, *Chiffletius* in *Anastasi Childerici regis*: horum
 nummorum partes dimidias dextras *Augusti* capite in-
 signes repetas esse Romæ refert morante illic *Mene-
 rrio*, quem arthas appellasse, non addita alia explica-
 tione, has dimidias nummorum partes, tradit: ipse ve-
 ro *Chiffletius* usurpata censet pro arthabone sive tes-
 sera inter amicos absentes & longe distitos; & hanc
 suam sententiam adstruit pluribus argumentis: potue-
 rint tamen & factæ cujusvis stipulationis arthabones
 fuisse: sed seu tales fuerint, seu quales vult *Chiffle-
 tius*, tanti nostra non refert, cum pateat dimidiatos
 nummos arthabonis olim aliquando habuisse vicem,
 ac tessera hospitalis, quod defendendo *Tolluci* nostro
 sufficit, cum non fuerit diversa ratio hujus symboli,
 quando isthoc utebantur in pactis atque stipulationi-
 bus mutuis. Et vero, dum his sumus impliciti, non
 longe diversum confirmandæ stipulationis aut cujusvis
 pacti modum apud *Laconas* tangamus, si forte huic
 rei aliquam affundat lucem: inter hos itaque scenera-
 tores presentibus binis testibus stipulam seu scyta-
 len in duas solebant diffrangere partes, in quibus utrif-
 que pacti condiciones, τὰ συμβολαία, literis solebant
 consignari, atque tum hæc testibus tradi, illa vero a
 sceneratore retineri moris fuit: memorix mandavit
 hanc rem *Dioscorides* περι Νομίμων, & ex eo *Scholias-
 tes Aristophanis* ad *Aves*; *Διασκορίδης δ' ἐν τοῖς περι
 Νομίμων τοὺς δασίζοντας ἐν Σπάρτῃ διαιρεῖν σκοτάλην
 δύο παρόντων μαρτύρων καὶ γράφειν τὸ συμβολαίον ἐν ἑ-
 κατέρῳ τμήματι* (apud *Suidam*, qui hæc eadem mo-
 re suo sibi solito ex *Scholiasista* descripsit, est, ἑκα-
 τέρω) καὶ τὸ μὲν ἐν τῶν μαρτύρων δίδοναι, τὸ δὲ δι'
 ἑαυτοῦ ἔχειν emendat in *Suida* δι' ἑαυτῶν *Portus*: sed
 recte se vulgata habet lectio: vides hic fractam scy-
 talen pacti conditionibus inscriptam, & alteram par-
 tem testi traditam, alteram sibi habuisse scenerato-
 rem, quæ certe a nummi symbolo non differunt alia
 in re, quam quod hic fuerit nummus, illa vero scy-
 tala, quæ etiam exaratum continebat stipulationem.
 Hæc cum ita in *Lacedæmonii* obtinuerint, ac aliis for-
 stran quoque Græciæ populis, explodenda plane non
 fuerint, tanquam putidæ Grammaticorum ineptiæ,
 quæ de stipulationis origine a stipula petenda, qua fra-
 cta iterumque juncta sponsones suas veteres agnosce-
 bant ratas, traduntur: habet inter alios *Isidor.* *Origin.*
 lib. IV. c. 24. nam ceteræ res sunt affines plane atque si-
 milis conditionis, & cum talia apud *Spartanos* obti-
 nerint, potuere & hæc ista apud *Massilienses* atque *Si-
 culos* esse, a quibus cum ceteris pluribus hæc habue-
 rint *Romani*. Sed emanatores sumus.

38 ἡμίτομον τι νομίσματος.] C. A. ἡμίτομον νο-
 μίσματος, altera pars διβέλλι numismatis: *Aristot.* lib.
 IV. *Polit.* c. 9. εἴτα ἐκ τούτων ἀφ' ἑκατέρου ὡς περ σύμ-
 βολον λαμβάνοντας συνθεῖον ergo symbolum est pars
 dimidia, quæ cum altera composita conficiebat inte-
 grum symbolum. KÜHN.

39 ὁ μὲν Ἑρμιππος &c.] C. A. ὁ γούν Ε' ἐν ὄρρω
 φάροις μὴ τῶ γούν superscripto. KÜHN.

Q 3

πος ἐν ⁴⁰ Φορμοφόροις λέγει·

Παρά τῶν καπηλῶν λήψομαι τὸ σύμβολον.

ἐν δὲ τοῖς Δημόταις·

Οἱ μοι τί δράσω σύμβολον ⁴¹ κεκαρμένους,

Κεκάρθαι ἔοικε τὸ ἥμισυ.

⁴² ὥστε ἢ ἐκ θατέρου μόνου τετυπῶσθαι ⁴³ τοῦτο

δεῖ τὸ νομισμάτιον νοεῖσθαι, ἢ διαιρεῖσθαι, ὡς

ἔχειν τὸ μέρος ⁴⁴ ἐκάτερον, τὸν τε πιπράσκοντα,

καὶ τὸν ⁴⁵ ὠνούμενον, ἐπὶ συμβόλῳ τούτῳ μὲν τι

⁴⁶ προειληφέναι, τὸ δὲ ἐνοφείλεσθαι ⁴⁷ διελέγ-

72 χουσι δὲ αὐτὸ σμικρὸν τι δύνασθαι. * ⁴⁸ Ἀριστο-

Φάνης μὲν ἐν Ἀναγύρῳ λέγων·

⁴⁹ Τοῦτ' αὐτὸ πράττω διωβόλῳ καὶ σύμβολον

ἵπὸ τῷ πικλίντρῳ; μῶν τις αὐτ' ἀνείλετο;

pus quidem in Phormophoris inquit:

Ab inſitoribus capiam ſymbolum:

in Demotis vero:

Heu mihi, quid agam ſymbolo abſumto:

Abſumtum videtur eſſe dimidium.

Itaque ſi ex una tantum parte ſignatum fuerit hoc numiſma, notandum eſt: aut dividendum, ut habeat utramque partem.

Quod autem vendens, & emptor, hoc ſymbolo comprehenduntur, & confirman-

tur, redarguunt, id parvi admodum fuiſſe precii: * Ariſtophanes quidem in Agy- 74 ro dicens: Hoc vendo diobolo, & ſimilia,

Οἱ μὲν Ἐρμιππος &c.] MS. ἰ γ' οὖν Ἐρμ. ἐν. JUNG.

40 Φορμοφόροις] MS. Ὀρμοφόροις: ut & antea editi. Sed Φορμοφόροις ſcribendum juffit *Cafaubonus* noſter *Athen.* 31. & ult. *Athen.* ult. ut & ſupra VII, 89. diſtum, ubi quoque, ut hic, altera fabula *Comici* laudatur, Δημόταις de qua *Cafaubonus* noſter meminit VII. *Athen.* 8. JUNG.

41 Κεκαρμένους] Metaphora ſatis nota: vid. *Schoſii* N. C. lib. II. c. 6. ſenſus eſt:

Quid miſer agam ſymbolo defraudatus?
Defraudatus videor dimidio.

Conqueritur emptor ſymbolo amiſſo periſſe ſibi pretii jam ſoluti partem alteram, quod non amplius ipſi ſuppeteret, unde probet ſe jam cauponi ſolviſſe dimidium. KÜHN.

42 Ὡς τε εἰ ἐκ θατ. &c.] C. A. ὥς τε ἢ ἐκ θ. μ. τ. τοῦτο δὲ &c. locum corruptum dudum eſt, quod *Il-luſtris* *Dn. Obrechtus* feliciter ita reſtituit: ὥς τε ἢ ἐκ θατέρου μόνου τετυπῶσθαι τοῦτ' αὐτὸ νομισμάτιον νοεῖσθαι, ἢ διαιρεῖσθαι (leg. διηρῶσθαι) ὡς ἔχειν τὸ μέρος ἐκάτερον, τὸν τε πιπράσκοντα τότε ὠνούμενον, ἐπὶ συμβόλῳ, τούτων μὲν τι προειληφέναι (ita C. A. & τι ſuperſcriptum habet, cui accedit & *Salm.*) τὸ δὲ ἐνοφείλεσθαι adeoque aut ex altera tantum parte ſignatum hoc numiſma, aut diviſum fuiſſe intelligendum, ut uterque, venditor ſcilicet emptorque, partem penes ſe habuerint pro aerea, quod hic quidem præceperit aliquid, pars vero rei vendita adhuc debeatur. teſſeram nummariam dicere poſſes, ſed non eo ſenſu, quo extat apud *Sueton.* in *Auguſt.* cap. 41. *Cafaubonus* doctiſſimus *Animadverſ.* in *Athenaum* libr. III. cap. 31. erroris craſſiſſimi arguit *Pollucem* hac in re, ſed videtur ille non habere idoneas rationes hujus ἐπικρίτως. *Salm.* leg. τὸ δὲ ἐνοφείλεσθαι τοῦ διελέχουσι σμικρὸν τι δ. KÜHN.

Ὡς τε εἰ ἐκ θατ. &c.] Emenda ὥς τε ἢ ἐκ θατ. ut MS. habet, quamvis in eo male ἢ videatur ſcriptum. ei ἢ, mox reſpondet alterum ἢ. JUNG.

Ὡς τε εἰ ἐκ θατ. &c.] Textum reſtitui partim ex MSS. ex *Kühni* partim emendata margine: diſtinctionem præterea confuſam in ordinem, quam fieri potuit accurate, redegi: de quibus ſingulis ſi admoneam, operæ pretium non ferat lector.

43 Τοῦτ' αὐτὸ &c.] MS. τοῦτο. SEB.

Τετὶ δὲ &c.] MS. noſter, τοῦτο δὲ τὸ νομισμ. plenius. τοῦτο & *Seberi Anuſtanius* habebat. JUNG.

44 Ἐκάτερον, τὸν τε π.] Videtur punctum delendum, ut ſcribas, ἐκάτερον, τὸν τε πιπρ. JUNG.

45 ὠνούμενον, ἐπὶ σ. τούτῳ &c.] MS. ὠνούμενον ἐπὶ συμβόλῳ τούτῳ μὲν τι προειληφέναι, τὸ δὲ ἐνοφείλεσθαι διελέχουσι δὲ αὐτὸ σμ. τ. δ. quæ videntur integritoga. προειληφέναι & *Seberi* MS. habet: totus itaque locus ita ſcribendus, & diſtinguendus videtur: ἐκάτε-

ρον, τὸν τε πιπράσκοντα, καὶ τὸν ὠνούμενον, ἐπὶ συμβόλῳ τούτῳ μὲν τι προειληφέναι, τὸ δὲ ἐνοφείλεσθαι διελέχουσι δὲ αὐτὸ σμικρὸν τι δύνασθαι, Ἀριſτοφάνης μὲν &c. Ἀρχιππος δὲ &c. mutila enim *Ariſtophanis* verba, quæ MS. noſter egregie ſupplet, & in iis ſymbolum hoc, ut ſtatim dicam. JUNG.

46 Προειληφέναι.] Προειληφέναι. SEB.

47 Διελέχουσι αὐτῷ] C. A. δ. δὲ αὐτῷ, quæ duo poſteriora marginis ſunt, patet autem legendum eſſe αὐτὸ &c. δύνασθαι A. KÜHN.

Διελέχουσι αὐτῷ &c.] Reſtitui in textu διελέχουσι δὲ αὐτὸ cum MSS.

48 Ἀριſτοφάνης μὲν ἐν * ἀγύρῳ] C. V. δὲ ἐν ἀναγύρῳ &c. vid. ſupra: conſentit *Salm.* KÜHN.

Ἀριſτοφάνης μὲν ἐν * ἀγύρῳ] MS. Ἀριſτοφάνης δὲ ἐν ἀναγύρῳ λ. male δὲ. Sed *Ἀναγύρῳ*, pro vulgato ἀγύρῳ, reſtituas licet, ut & rectum putavit *Cafaubonus* noſter IV. *Athen.* 4. JUNG.

Ἀριſτοφ. μὲν ἐν * ἀγύρῳ] Sæpe jam eſt, quod in *Polluce* noſtro pro ἀγύρῳ reſtituiſſe memini *Ἀναγύρῳ*, quem verum cenſemus fabulæ titulum: & forſitan ἐπιγραφῆς hanc non ineptam plane reddemus rationem: inter *Ariſtophaneas* fabulas non ſunt pauca quæ ab Herois cujuſdam nomine titulum ſibi gerunt impoſitum: ab auctore noſtro adducuntur *Amphiaræus*, *Æſcularius*, *Glaucus*, *Dædalus*, quin etiam *Ἡρώης* inſcripta fabula: in earum numerum referas licet ejus *Ἀναγύρο*, ita inſcriptum ab Heroë *Anagyro*, cui lucum habebant ſacrum *Anagyraſis*, non ignobilis Atticæ regionis populus: de hoc Heroë narrant, cum ſubvertiſſe funditus ac in ruinam dediſſe templo ſuo proximas ædes, quod ſacrilegas manus rebus ſanctis inferre deſtinaſſent vicini, unde & proverbio originem dederit, *Ἀναγύρον κινεῖν*, cujus meminere *Zenobius*, *Diogenianus*, & *Suidas*, qui plura adhuc alia de eodem refert Heroë; quamvis alii ab ἀναγύρῳ herbæ genere incunabula potius illius præcemiæ petenda ducant, inter quos *Helychius*. Illius vero, quam recti, hiſtoriolæ, ſeu fabulam appellare mavelis, materies facta eſt omnino ac apta ſatis, in qua jocos ridendique cauſas captare voluerit potueritque *Ariſtophanes*, variorumque hominum mores atque malefacta traducere eximie. De *Anagyraſis* vero memorix mandavit *Pauſanius* in Atticis, templum eos habuiſſe Magnæ Deum matris, videndique de iſdem *Stephanus* & *Harpocratio*. Si quis autem in medium potuerit meliora dare de titulo fabulæ *Anagyræ*, in ejus nos ſententiam facile pedibus ibimus: neque latet nos diverſam eſſe *J. Caſauboni* ad *Athen.* mentem: ſed quid ſummi viri obſtet ſententiæ, facile deprehenſurus eſt eruditus lector.

49 Τοῦτ' αὐτὸ π. δ. καὶ τὰ ἕμοια.] C. V. τ. α. π. διωβόλῳ pro καὶ τὰ ἕμοια MSSi legunt καὶ σύμβο-

Sed Archippus in Hercule nupto inquit :

Vitorum optimus, & mihi hospes singularis :

Caterum apud me existens, habebat ne symbolum quidem.

Erat & collum parvum quoddam numisma. Callimachus enim dicit, de Inferis loquens :

E domo bovem collum vendunt,

λαὸν ὑπὸ τωπικλιτρώμων (C. A. margo τῶ πικλιτρώμων) τις (margo C. A. τις) αὐτὸ ἀνείλετο· quæ verba ita redigerem in versus :

Τούτ' αὐτὸ πρᾶττω δὴ ὀβόλω καὶ σύμβολον
ὑπὸ τῶ πικλιτρώμων μὴν τις αὐτ' ἀνείλετο ;

*Exigo solum duos obolos & symbolum
Sub lectulo jacens, num quis illud abstulit ?*

Salut. leg. τούτ' αὐτὸ π. συμβόλω διαβόλου. Kühn.
Τούτ' αὐτὸ π. δ. καὶ τὰ ὅμοια.] Sed ad locum *Aristophanis*, qui pessime mutilatus vulgo. En tibi ex MS. nostro optimo ita : τούτ' αὐτὸ πρᾶττω δυοβόλω, καὶ σύμβολοι ὑποτωπικλιτρώμων τις αὐτὸ ἀνείλετο. monstrofe ais. Sed hæc expiabit omnia tibi *Salmasius* poster ὁ πάνυ, qui ita legendi videntur : τούτ' αὐτὸ πρᾶττω δυοβόλω καὶ σύμβολοι ὑπὸ τῶ πικλιτρώμων μὴν τις αὐτ' ἀνείλετο, atque hos versus apud *Stridam* alicubi aliud argentem legisse meminisse, ita etiam, nisi fallatur, scriptos ut posuit. Ita vero concinnabunt nobis duos senarios :

Τούτ' αὐτὸ πρᾶττω δυοβόλω, καὶ σύμβολον
ὑπὸ τῶ πικλιτρώμων μὴν τις αὐτ' ἀνείλετο ;

Dele vero hic in vulgatis καὶ τὰ ὅμοια, ineptissima manu invecata. nec in MS. sunt, qui scilicet *Aristophaneæ* nobis servavit integra. Jung.

Τούτ' αὐτὸ π. δ. καὶ τὰ ὅμοια.] Bene est quod MSS. ope insigni augmento *Pollucem* nostrum liceat locupletare, nam & mutila fuere vulgo & corruptissima *Aristophanis* verba hunc in modum : τούτ' αὐτὸ πρᾶττω δυοβόλω καὶ τὰ ὅμοια· sed alio tamen modo *Comici* verba capiam, quam fecit *Kühnius* : adjicio itaque Latinam versionem, qua meam de distichi sensu mentem aperiam :

*Id ipsum facio dioboli pretio : & symbolum vero
Quod est sub lectulo : num quis illud abstulit ?*

Illa vero, καὶ σύμβολοι ὑπὸ τῶ πικλιτρώμων per ἀποσιώπησιν sunt prolata ; subintelligendum enim est, ποσῶντι ; ubi est ? aut simile quid : puteum vero ad Atticis normam ita fuisse scriptum ab *Aristophane*, καὶ σύμβολοι γ' ὑπὸ &c. *Kühnius* δὴ ὀβόλω pro δυοβόλω ad Codicis sui marginem restituerat invitit MSS. quorum lectionem nos sumus sequuti : de δυοβόλω superius hoc capite dixit *Pollux*, & movuit quidem, istam voculam dissolvi plerumque in binas alias δὴ ὀβόλω, adducto *Demosthenis* loco, cui addas licet hanc paræmiam : ὀβολοῦ ταριχὸς, δὴ ὀβολῶν ἀρτύματα, quæ apud *Stridam* est, ac *Aprosolium* ; sed illud qualecunque hic sibi, contra euntibus MSS. opportunum non invenit locum. Ista vero *Aristophaneæ Falckenburgsi* quoque Codex agnoscit, sed in hoc tamen vitiosum, quam in aliis conspiciuntur MSS. ponam ut se habent : τούτ' αὐτὸ πρᾶττω πικλὴν τρομὸν τις ἀνείλετο· in quibus, quod dicitur, nec caput nec caudam invenias.

50 Ἄρχιππος δὲ &c.] C. V. Ἄρχιππος εἶπεν ἐν Ἡρακλεῖ γαμοῦντι male. Kühn.

51 Ἀτὰρ παρ' ἐμοὶ γ' &c.] MS. ἀτὰρ π. & in his male de numismatio a *Polluce* explicati indicavit idem *Casaubonus* postter III. *Athen.* 31. Jung.

52 Εἶχεν οὐ δὲ σύμβολον.] Proverbium : ne symbolum quidem habes, de homine paupere. Quia sym-

Ἄρχιππος δὲ εἶπεν ἐν Ἡρακλεῖ γαμοῦντι·

Ἄνδρῶν ἀριστος, καὶ μάλιστα ἐμοὶ ξένος,

51 Ἀτὰρ παρ' ἐμοὶ γ' ὧν 52 εἶχεν οὐδὲ σύμβολον.

εἶη δ' ἂν καὶ 53 κόλλυβον, λεπτόν τι νομισμάτιον.

Καλλιμάχος 54 γοῦν ἔφη περὶ τῶν ἐν ἄδου λέγων,

55 Ἐκ τῶν ὄκου βοῦν κολλύβου πιπρήσκουσιν,

bolum non dabatur nisi ab his, qui præsentem pecunia deficiebantur. *Casub.* ibid. SEB.

Εἶχεν οὐ δὲ σύμβολον.] In Codicis *Falckenburgiani* margine adscriptum video πινί χρῶ· unde si quis sani quid possit extrudere, per nos hoc ipsi licebit : putabimus interim glossulam hanc esse marginalem, ac valere forsitan πινίς χάριν, παυρηταίς εργο, illum ἄνδρῶν ἀριστον scilicet non habuisse symbolum : sed hoc quidem *Archippi* loco nihil quicquam symbolum facit ad Atticam stipulatoriam, quod mihi dicere liceat, de qua docere hic *Polluci* sit in animo, siquidem omnino de *tesera hospitalis* intelligendum est.

53 * Κόλλυβον] *Sylb. leg. κόλλυβον*, quod & *Matth. Hosto* verisimile, pag. 492. velut μοχ κολλύβου, & τριτοκόλλυβον, nec aliter MS. hoc loco, quantum ad numerum syllabarum : nam alias ibi etiam pro β positum. SEB.

* Κόλλυβον] C. A. margo κόλλυβον consentit C. V. *Hesych.* in κολλυβιστής· Κόλλυβος, εἶδος νομισματος· καὶ ὁ ἐν τῶ χαλκῷ κρηραγωγμένος βούς. Kühn.

* Κόλλυβον] Κόλλυβον MS. ut omnino emendandum est : & ita *Sylburgium* recte notasse ait *Severus & Hofstun* lib. III. *Rei Numm.* c. 8. tmem. 12. nec aliter agnoscit Avus meus de Numism. error sine dubio inde ortus quod in MS. β & v. utrumque scribuntur pari modo ut Latinum u, nisi quod v anteriore parte pendulam habet lineam, nil in posteriore, quemadmodum & in quibusdam olim excusis libris habes adhuc v id, si præsertim literæ ab calligrafo inter se connexæ, facile non acute attendentem fugere possit. Jung.

* Κόλλυβον] Margo *Falckenburgiana* habet κόλυμβος, quod quamvis vitiosum statuum, reperio tamen in *Strida* : Κολύμβον, εἶδος νομισματος· sed ille, credo, vitiosam ex aliis lectionem secure Lexico suo inseruit : restitui igitur κόλλυβον in textu ; & *Callimachi* versus, qui subijcitur mox, ita fuit ante nos lectus : Ἐκ τῶν οἴκου βοῦν * κολλύβου πιπρήσκουσι· quæ sine sensu erant : lectio, quam *Polluci* reddidi MSS. nititur : & *Falckenburgium* quoque habuisse κόλλυβον, adnotandum est, cui & mox τριτοκόλλυβον pro τριτοκόλλυβον placuit : sed MSS. melius, & nos ex iis in textu, τριτοκόλλυβον neque prætereundum sane *Ostheonem Sperlingium* vitum Doctissimum habere quoque τριτοκόλλυβον, atque ex hoc *Pollucis* nostri loco adnotare pag. 166. de *Nummis non Cæcis*. Alias & collybi mentio in *Suetonii Augusto* cap. 4. manibus collybo decoloratis : & videndus quoque πολυμαθέστατος *Vossius* in *Etymolog.* Sed de *Callimachi* loco habeo quod addam : *Illustriss. Spanhemius*, ad collectas a se *Callimachi* reliquias ex Codice *Vossiano* hanc adnotat lectionem, ὄκουβον κολλύβου &c. Eruditiss. vero *Bentlejus* una alterave litera differente, ὄκουβον κολλόβου, unde lectionem concinnat, qua est ingenii atque iudicii felicitate eximia, elegantem hanc : Ἐκ τῶν ὄκουβῶν κολλύβου πιπρήσκουσι, Ex illis, ubi bovem collybo vendunt : quæ tanto mihi lenocinio adblanditur, ut in textum recipere decreverim, quippe quæ ex vestigiis MSS. lectionis educatur facili negotio.

54 Γοῦν] Iterum MS. γ' οὖν. Jung.

55 Ἐκ τῶν οἴκου β. * κολλύβου π.] C. A. margo ἐκ τῶν οἴκουβῶν κολλύβου π. C. V. ἐκ τῶν ὄκουβῶν κολλύβου πιπρήσκουσι uade legendum :

⁵⁶ ὡς ἂν εἴποι τις τοῦ προστυχόντος· ἔλεγον δέ τι καὶ ⁵⁷ τρικόλλυβον οἱ ποιηταί, σμικρὸν νόμισμα. 73 * οἱ μὲν τοι τὸν βοῦν τὸ ἐκ τοῦ τυπώματος οὐτω κληθὲν νόμισμα καὶ Ὅμηρον εἰδέναι νομίζοντες ἐν τῷ,

⁵⁹ --- ἑκατόμβοι ἔνεαβοίων,
ὡς πρὸς ἀριθμὸν δραχμῶν ⁶⁰ τὴν ἀξίαν τῶν ὄπλων οἱ ἀντιτιμώμενον, ὡς ὑπὸ τι εὐήθες τοῦτο ὑπολαμβάνουσιν ⁶² Ὁμήρω μάρτυρι, τὴν ἀλλαγὴν οὐ νο-

Ἐκ τῶν οἴκου βοῦν κολλύβου πιπράσκουσι.

Bovem ex domesticis collubo divendunt.

Summam annonæ vilitatem apud inferos esse refert; ita enim explicat Noster, quasi dixerit, te vilissimam & censuris obvia bovem vendunt, qualem domi habemus. KÜHN.

Ἐκ τῶν οἴκου β. * κολλύβου π.] MS. ἐκ τῶν δουλοκολλύβου πιπράσκουσι. Noster Salmastius emendat: ἐκ τοῦ νομοῦ βοῦν κολλύβου πιπράσκουσι. Sed ejus verba tibi adscribo omnia: Callimachi versus est ex ejus Choliambis, quos scripsit citans veteres criticos, itaque vulgata lectio eis κόρακας ποτίνης quam eis τὸν χωλίαμβον mitti debet, ἐκ τῶν οἴκου. Loquebatur Callimachus illo loco, ut ex Grammatico scimus, περὶ τῶν ἐν ἄδῳ· quod non temere monuit: & forte displicebat quanta esset felicitas καὶ εὐχῶν αὐτῶν, qui inibi agerent, ut quibus omnia ita supra vota affluerent, ut bovem, qui hic apud nos, qui vivimus, immane quanto pretio est, raro venderent aut emerent: verius forte ita emendandus, ἐκ τοῦ νομοῦ βοῦν κολλύβου πιπράσκουσι· οἴκου pro νόμου facilis lapsus. Sed & κολλύβου veteram esse lectionem arbitror non κολλύβου, ut vulgo legitur: apud Suidam legitur: Κόλυμβον, εἶδος νομισματος. Sed hic quoque emendamus κολλύβου & in alteris ad me literis ait se sibi vere videri emendasse κολλύβου, pro κολλύβου· τὸν ἐκ νομοῦ βοῦν κολλύβου πιπράσκουσι & se judicasse etiam ita in Suida posse legi: conjecturam, ait, nostram confirmat hic locus Aristophanis in Eirene. — ὡς πρὸ τοῦ οὐδ' εἰς ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλύβου, οὐδὲ δὲ πιπράσκουτα δραχμῶν ἑμπολῶ. In Glossis nostris, Collubum, certation, ut & in vulgatis Isidori. JUNG.

⁵⁶ ὡς ἂν εἴποι τ. &c.] ὡς ἂν εἴποι τ. τ. π. marginum tantum habet in C. A. Salm. ἐκ τοῦ νόμου β. π. KÜHN.

⁵⁷ Τρικόλλυβον] MSSi τρικόλλυβον. Hesyeh. τρικόλλυβον, νομισματιὸν τι. KÜHN.

Τρικόλλυβον] MS. τρικόλλυβον sed legendum non dubito τρικόλλυβον, ut & Avus noster habet libr. de Numism. Et H. Stephanus ex Hesyehio τρικόλλυβον hic adscripserat, qui idem, Hesyehius inquam, exponit νομισματιὸν τι· firmat id ipse Noster supra VI, 165. τρικόλλυβον· perinde ut alia ibi τριτάλαντον, τριδραχμον. JUNG.

⁵⁸ Ὁ καὶ Ὅμηρ. εἰδ. νομ. &c.] Hic MSSi amplius habent: οἱ μὲν τοι τὸν βοῦν, τὸ ἐκ τοῦ τυπώματος οὐτω κληθὲν νόμισμα καὶ Ὅμηρον &c. omisso δ' ante Ὅμηρον. KÜHN.

Ὁ καὶ Ὅμηρ. εἰδ. νομ. &c.] MS. noster magnum defectum vulgarum Codicum supplet denuo; quam ridiculum enim vulgo Homerus illo ἑκατόμβοι ἔνεαβοίων, respexisse ad τρικόλλυβον· nihil absurdius. Tu restituere ex MS. nostro, qui ita habet: νόμισμα· οἱ μὲν τοι τὸν βοῦν, τὸ ἐκ τοῦ τυπώματος οὐτω κληθὲν νόμισμα, καὶ Ὅμηρον εἰδέναι &c. Ad βοῦν revertitur obiter, de quo supra Segm. 60. & ait eos, qui arbitrati fuerint Homerum illum nummum βοῦν agnovisse isto carmine, ἑκατόμβοι &c. quasi armorum pretium ad certum drachmarum numerum æquipararet, id stulte eos opinari Homero quidem teste, qui permutationem certe antiquitus factam non nummo autemet, sed in

quanticunque quis forte addiderit. Vocabant etiam quoddam Tritocollinum Poëtæ numisma parvum: quod & Homerus intelligere putant, cum inquit centum boum precio digna dignis novem boum precio (scil. arma permutat) utpote ad drachmarum multitudinem, armorum precium compensantem: ut simpliciter hoc Homero testimonium perhibere existiment, putanti antiqui-

retributione quarundam rerum, quas vicissim dabant; quæ probat ulterius: non ita liquide hæc in vulgatis adparent: quoniam sane corrupta sunt alicubi, ut doccebimus. JUNG.

Ὁ καὶ Ὅμηρ. εἰδέναι τ. &c.] Nulla est pagina, ubi non eximie de Polluce nostro MSS. Codices sint meriti. hoc tamen præcipue capite, quod lacerrum crudeliter ora, plurimisque suis mutilum atque truncatum membris eorum ope redidivum est factum; egregius est, qui hoc evincat, hic locus, cui ante latam ex MSS. cum Kühnio a nobis medelam, sensus erat inepitissimus. De ἑκατόμβοις vero & ἔνεαβοίοις quod dicat Pollux quosdam referre ad veterum nummum bovem, itidem reperio in Scholiis ad Homerum MSS. quæ sunt penes H. Heisenium, virum de literis elegantioribus optime meritum ac indes merentem. ubi ἑκατόμβοι exponuntur, ἑκατὸς νομισμάτων ἀξία, atque simili modo ἔνεαβοία, ἔνεα νομισμάτων ἀξία; neque aliter Hesyehius: ἔνεαβοίον, ἔνεα βοῶν ἀξίον, ἢ ἔνεαβουσον· ὁ δὲ βοῦς νόμισμα· sed de bove supra late: videndus & ad Homerum Eustathius non uno in loco. Mox erat vulgo τὴν ἀξίαν τὸ τῶν ὄπλων· inficere: emendavimus cum Kühnio, quo præeunte & paulo postea Ὁμήρω μάρτυρι habes pro μάρτυρι.

⁵⁹ Ἐκατόμβοι ἔνεαβοίων] Versus extat Iliad. ζ. v. 236. quæ mox sequuntur ὡς πρὸς ἀριθμὸν &c. τὴν ἀξίαν τῶν ὄπλων. &c. usque ad ὑπολαμβάνουσι in margine sunt C. A. locus ille ab Interprete male videtur acceptus: qui equidem, inquit, bovem numisma a bonis imagine ita dictum, etiam Homero notum fuisse existimant in illo versu:

Ἐκατόμβοι ἔνεαβοίων.

Quasi pretium armorum ad drachmarum numerum invicem exactum æstimatumque sit, illi sensentiam fovent quodammodo inspidam. ὡς ante ὑπὸ τι ex præcedentibus hic videtur inculcatum. KÜHN.

Ἐκατόμβοι ἔνεαβοίων] MS. iterum ἔνεαβοίων, ut supra Segm. 60. JUNG.

⁶⁰ Τὴν ἀξίαν, τὸ τῶν ὄπλων.] MS. τὴν ἀξίαν τῶν ὄπλων· bene: dele itaque vulgatum τό. JUNG.

⁶¹ Ἀντιτιμώμενον.] Post ἀντιτιμώμενον, pro puncto reponere comma; pendet enim adhuc oratio. quamvis me ex illis ὡς ὑπὸ τι non extricem. Avus noster lib. de Numism. ita hæc exlequitur: ad quod retulere illa Homericæ ἑκατόμβοια & ἔνεαβοία, quasi æstimatis ab illo armis pecunia non bobus, quod ridiculum est: nam permutatione contrahunt ubique apud illam, & ἄνοι qui parant aliquid dare solent non pecunia, neque nummorum, sed rei pro re: ut ἄνοι ὑποσχόμεναι Ὀδ. ε. & Ὀδ. α.

Ἐς τιμῶν μετὰ χαλκῶν ἄνω δ' αἰθῶνα σίδηρον.

Et vinum parant. Ἴλ. η. alij aliis rebus, quæ ibi commemorantur. Sed illa ὡς ὑπὸ τι memorantur: & calidius ego quid conjectare volo, donec viri docti operum commodius ferant. quid si οὕτως, ut legamus, ἀντιτιμώμενον οὕτως, εὐήθες &c. qui hoc modo æstimantem Homerum arbitrati sunt. Sed ne nimis calidum hoc sit vereor: alios provocandi causa tamen quid tentandum fuit. JUNG.

⁶² Ὁμήρω μάρτυρι] MSSi Ὁμήρω μάρτυρι· insubide putant Homero teste qui permutationem non nomis-

tus contractus non pecunia, sed aliarum rerum retributione factos: ut cum inquit,

*Inde sane emebant capite comati Graeci,
Alii quidem aere, alii vero splendido ferro,
Alii quidem pellibus, nonnulli vero ipsis
bobus.*

74 * Boves enim hic tergoribus opponens, manifestum est animal, non numisma intelligi. Infuper Peloponesi monetam, nonnulli testudinem a sculptura dictam putant. Unde & Paucemia,

Virtutem & sapientiam vincunt testudines.

mate fieri antiquitus, sed ultro custoque datis mercibus existimabat. KÜHN.

Ὁμήρω μαρτυρεῖν] MS. bene, ni fallor, Ὁμήρω μαρτυρεῖ τὴν ἀλλ' &c. & sic scribendum videtur, cohaerebuntque omnia rectius. JUNG.

63 γίνεσθαι τοπαλαῖον ἡγουμένω] MS. τὸ παλ. οἰσομένω. SEB.

Γίνεσθαι τοπαλαῖον ἡγουμένω] MSSi omittunt τὸ ante παλαῖον pro ἡγουμένω C. V. οἰσωμένω. KÜHN.

Γίνεσθαι τοπαλαῖον ἡγουμένω] MS. γίνεσθαι παλαῖον οἰσωμένω, sine τῆ. & οἰσωμένω etiam Sebeus in suo habet pro vulgato ἡγουμένω. Sed scribendum ajo οἰσμένα, quod cum vulgato ejusdem sententiae. JUNG.

64 Ἄλλὰ ἀντιδόσει] C. V. ἀντιδόσει. C. A. ἀλλ' ἀντιδόσει. KÜHN.

Ἄλλὰ ἀντιδόσει] MS. ἀλλ' ἀντιδόσει τ. & sic emendare debes. JUNG.

Ἀντιδόσει τινῶν.] Κυβήτις ἀντιδόσει recte in Codicis sui margine emendarat. De hac autem rerum apud antiquos permutatione elegans est, quem ponam, *Raufasia* locus in *Lacon.* cap. 12. ubi de *Bonomis* narrat, eamque fuisse olim *Polydori* regis domum memoriae mandat: ἀποθανόντες δὲ παρὰ τοῦ Πολυδώρου τῆς γυναικὸς ἐπρίαντο ἀντιδόντες βούς ἀργύρου γὰρ οὐκ ἦν πω τότε οὐδὲ χρυσοῦ νόμισμα· κατὰ τρόπον δ' ἔτι τὸν ἀρχαῖον ἀντιδόσει βούς, καὶ ἀνδράποδα, καὶ ἀργὸν τὸν ἀργυρον καὶ τὸν χρυσόν· & his subjecit tum, quod de *Indica* mercatura, quae rerum fiebat permutatione, memoria est proditum, cujus & meminere *Strabo*, *Agatharcides* atque *Scylax Caryandenensis*. Nos autem paulo post in *Homeri* tertio versu αὐτῆσι βόισσι cum MSS. restituendum censuimus, ad quem *Homeri* locum de ista solita olim nummis necdum cufis rerum permutatione *Eustathius* attingit: & ipsius *Homerici* loci meminit etiam *Arsistides* t. 3. p. 242. ac *Justinianus* Institut. lib. III. tit. 24. quem videas omnino. Tum vero in iis quae *Homeri* versiculis subjecit *Pollux*, ἀντιθείς vitiose fuit vulgo, ibidemque nutantem sensum sustinui iuxta cum *Kühni* ex MSS. voce δηλῶν, & φανερώς in φανερός mutato.

65 Ὅταν] MS. more solito ὅτ' ἀν duabus vocibus. JUNG.

66 Ἐθεν ἀρ' οἶν. &c.] *Iliad.* η. 472. SEB.

67 Καρικομύωντες] MS. καρικομύωντες. JUNG.

68 Ἄλλοι μὲν ρίνοισι, &c.] MS. Ἄλλοι δὲ ρ. SEB. Ἄλλοι μὲν ρίνοισι, &c.] MS.

Ἄλλοι δὲ ρίνοισι, ἄλλοι δ' αὐτῆσι βόισσι.
Quod bene notabis, & terponis hoc αὐτῆσι pro vulgato αὐτοῖσι· habet αὐτῆσι & editio *Homericæ*, quæ olim *Basilææ* prodijt cum *Eustathii* Commentario, qui non aliter agnoscit, dicens ibi, δὴ ἐπὶ τῶν ζῶντων βοῶν φησι τὸ, ἄλλοι δ' αὐταῖς βοσσί. Et: Ἰώνων δὲ τὸ αὐταῖς βόισσι· Ἰώνων γὰρ ἴδιον τὰς βόας λέγειν, καὶ τὰς ἵππους, καὶ τὰ τοιαῦτα· quod etiam adiortasse video elegantiss. nostrum *Heinsium*, cujus *Notas* ad lib. XV. Sili, istis Ποῦτα, cui dextera clara domusque Ter deno bone, mihi omnino adi, si vis elegantissima haurire de his αὐτῆσι βόισσι & ad boves facta æstimatione, qui

JULII POLLUCIS.

μίσματι⁶³ γίνεσθαι τὸ παλαιὸν ἡγουμένω⁶⁴ ἀλλὰ ἀντιδόσει τινῶν ὡς⁶⁵ ὅταν Φῆ,

⁶⁶ Ἐθεν ἀρ' οἰνίζοντο⁶⁷ καρικομύωντες Ἀχαιοὶ, ἄλλοι μὲν χαλκῶ, ἄλλοι δ' αἰθῶνι σιδῆρῳ,

⁶⁸ ἄλλοι μὲν ρίνοισι, ἄλλοι δ' αὐτῆσι βόισσι.

* ⁶⁹ Τὰς γὰρ βούς πρὸς τὰς ρινοὺς ἀντιθείς, φανερός ἐστι τὸ ζῶον, ἀλλ' οὐ τὸ ⁷⁰ νόμισμα δηλῶν καὶ μὴν τὸ ⁷¹ Πελοποννησίων νόμισμα, χελώνην τινὲς ⁷² ἤξιον καλεῖν ἀπὸ τοῦ τυπώματος⁷³ ὅθεν καὶ παροιμία,

⁷⁴ Τὰν ἀρετὰν, καὶ τὰν σοφίαν, νικᾷντι χελῶνας.

non injuria adnotat, οὐκ οὖν ἐπαινῶν, in *Pollucii* libris αὐτοῖσι βόισσι legi quoque: sed αὐτῆσι βόισσι, ipsam nimirum veram veterem lectionem noster MS. refernavit: & ipse *Pollux* statim subjicit non τοὺς, sed τὰς γὰρ βούς &c. ἄλλοι δὲ &c. vero eo versu etiam habent *Codices Homeri*. JUNG.

69 Τὰς γὰρ β. π. τοὺς ρινοὺς ἐντιθείς] MSS. τὰς ρινοὺς. C. A. ἀντιθείς. C. V. ἀντιθείς. KÜHN.

Τὰς γὰρ β. π. τοὺς ρινοὺς ἐντιθείς] MS. noster τὰς γὰρ βούς πρὸς τὰς ρινοὺς ἀντιθείς, φανερός ἐστι τὸ ζῶον, ἀλλ' οὐ τὸ νόμισμα δηλῶν καὶ μὴν &c. quæ ocuis restitue: vulgo enim & mutila & mendosa sunt ea: invenitur sane & ρίνοι in masculino: sed hic sequamur MS. lectionem, quo genere καὶ πολλοὶ κάγαθοὶ extulerunt, & ad illum ipsum locum *Homeri Eustathius*, ἐκ τοῦ ρέειν δὲ ἢ ρίνος, καθά καὶ ἢ ρίν. *Vulgata Pollucii* adduxit & *Hofius* libr. III. *Rei Numm.* cap. 3. n. 11. JUNG.

70 Νόμισμα.] MSS. subdunt δηλῶν· sic paulo ante legendum erit: φανερός ἐστι τὸ ζῶον οὐ τὸ νόμισμα δηλῶν· ἀρετὴν ἀνὴν ποῦ νόμισμα designat: sed illud δηλῶν est marginis in C. A. usque ad νόμισμα mox. KÜHN.

71 Πελοποννησίων] MSS. Πελοποννησίων. KÜHN.

Πελοποννησίων] MS. Πελοποννησίων· & legamus sane *Peloponnesium*, *Peloponnesium*. JUNG.

Πελοποννησίων] *Kühnius* ex MSS. *Peloponnesium*, quod probō. Et hujusmodi vero nummi *Peloponnesiaci* testudine insculpti plures extant in variis eruditissimorum hominum cimeliarchiis: exhibemusque tibi, lectōr erudite, ætγρῦμα χελώνης ex arca nummaria Nobilissimi *J. de Wilde*, quem & inter cetera elegantiora numismata luci dudum est, quod donavit: de χελῶνῃ vero alicubi, nisi me fallat mea memoria, mentionem facit *Dion Chrysostomus*

72 ἤξιον καλεῖν] Ordine verso MS. καλεῖν ἤξιον. JUNG.

73 Ὅθεν καὶ παροιμία] C. V. ὅθεν καὶ ἢ μὲν παροιμία. KÜHN.

Ὅθεν καὶ παροιμία] MS. ὅθεν ἢ μὲν παρ. De adagio vid. *Erasmus* proverbio *Virtutem & sapientiam vincunt testudines*; qui ita interpretatur versiculum:

Et virtus testudinibus, & sapientia cedat.

Avus meus *Joch. Camerarius* libr. de Numism. ita: *Doctrina & virtus jacet a testudine vidua*. cujus & reliquam admonitiunculam lubet addere: *Nunc ait, similitudinem quidem vel turpium sane, & cum majore sacculi ignominia, superatur utraque a bestis tamen praestantioribus, aquilis, leonibus, ursis, gryphibus, quibus insignitur his temporibus moneta*. Meminit & *Hofius* libr. III. *Rei Numm.* cap. 8. tm. 2. ubi de hoc numo. *Hesychius*, ut noster scribit: *Χελώνη καὶ νόμισμα Πελοποννησιακόν*. JUNG.

74 Τὰν ἀρετὰν, &c.] C. A. τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν σοφίαν νικᾷν τὴν χελῶνα· ita textus; margo vero vulgati exhibet lectionem, nisi quod χελῶνα habet, quod & affert C. V. KÜHN.

75 ἐν δὲ τοῖς Εὐπόλιδος 76 εἴλωσιν εἴρηται, ὀβολὸν τὸν 77 καλλιχέλωνος ἀλλὰ 78 μέντοι καὶ κόρη, νόμισμα παρ' Ἀθηναίους ἦν, ὡς 79 Ἰπερίδης, τῷ παιδίῳ 80 τῆς ἐν Βραυρώνι ἱερείας 81 τῶν ἀναθημάτων τὶ λαβόντι, παραβληθῆναι λέγων 82 ἐπὶ πείρᾳ

Sed in Eupolidis Eilotibus dictum est, obolum pulchram testudinem insculptam habentem. Verum & Cora numisma apud Athenienses erat: ut Hyperides inquit, Puero aliquid in Braurone anathematum sacrorum suffurato, in pyram

75 ἐν δὲ τοῖς Εὐπόλιδος] In margine C. A. hæc sunt superscripta usque ad καλλιχέλωνος de re ipsa vid. Hesyeb. in καλλιχέλωνος. C. V. καλλιχέλωνος. Kühn.

76 εἴλωσιν] Athenæus lib. IV. fol. 138. pr. ed. E. λωσιν. SEB.

εἴλωσιν] εἴλωσιν spiritu leni MS. ut & apud Hesyeb. est εἴλωσιν. Sed altera scriptura vulgarior. Eilotas Eupolidis & Athenæus laudat, ut IV. Athen. 6. adnotavit Casaubonus noster: & bene itaque in Laconica quasi comœdia, ad quorum Helotas respexisse credo Comicum hoc titulo, Peloponnesiaci numismatis mentio. Erasimus tamen dicto jam Adagio, Caprius interpretatur non recte: infra X, 98. idem drama plane corruptum ex MS. restitueamus. Jung.

77 Καλλιχέλωνος.] Hostus lib. III. c. 8. tm. 2. mox MS. ὡς Ἰπερίδης φησὶν, τῷ π. & videtur illud φησὶν supplendum. Jung.

78 μέντοι] Abest a C. A. Kühn.

79 Ἰπερίδης] Post Ἰπερίδης margo C. A. subdit φησὶ, quod & Salmastus facit. Kühn.

80 Τῶν ἐν Βραυρώνι ἱερ.] C. V. τῷ παιδιῳ πησὶν Βραυρῶν ἱερείας, unde facile fecerit τῷ παιδίῳ τῆς ἐν Βραυρῶνι ἱερείας. Kühn.

Τῶν ἐν Βραυρώνι ἱερ.] MS. πησὶν Βραυρῶν pro τῆς ἐν Βραυρῶνι, corrupte credo. Jung.

Τῶν ἐν Βραυρώνι ἱερείας] De Braurone haud ignobili Atticæ regionis pago ad lib. VIII, 107. ubi vocem illam habebamus corruptam, collegit abunde Doctiss. noster Jungermannus, justique ibi hic reponi accentu mutato Βραυρῶνι, qua in re vito præstantissimo morem gerendum duximus: atque ita est apud Stephanum in illa voce, parilique modo Μαραβῶνι, Βαβυλῶνι, aliaque similia. Sed tamen & hic nobis quadam veniunt notanda, quæ non Jungermanni nostri tantum, sed & eximiam Joh. Meursii diligentiam effugerunt penitus, & indicabo, quæ vir eruditissimus ignovare semet fuit passus, cui nimirum tribui adscribenda fuerit Attica Brauron. Plinius itaque inter Atticæ regionis oppida Brauronem recenset lib. IV. cap. 7. H. N. Potamos, Brauron, Ion. quondam oppida: meminitque Strabo lib. VIII. Cultam fuisse eximie Dianam a Brauronis incolis constat testimoniis antiquorum frequentibus: hinc & ἡ Βραυρωνία, & τῆς Βραυρωνίας sacerrium Brauronis templum, cujus dicto loco mentionem fecit Strabo: de loco ipsoque religiosissimo Diana cultu apprime concinna Diphili verba apud Athenæum in fabula Ἐλενηφοροῦσιν, ubi virginem venatricem hoc adloquitur modo:

Ὡ τὸν δ' ἐπαγγέλλουσα καὶ κικημένη
Βραυρῶνος ἱεροῦ θεοφιλέστατον τόπον
Λητοῦς Διὸς τε τοξόδραμνε παρθένη,
Ὡς οἱ τραγῳδοὶ φασὶν, οἷς ἔχουσία
Ἔστι λέγειν ἅπαντα καὶ ποιῆν μένοις.

Fistoribus nimirum atque Poëtis quilibet audendis semper fuit æqua potestas, ut initio Artis Poëticae Horatius, quæ cum pangeret, ob oculos sibi, credo, posita habuit ista Diphili de Tragædis verba. Hujus autem Brauronis Diana simulachrum eo venerabatur magis, quo fuit antiquius ac vetustius habitum, siquidem putarent Iphigeniam Tauris in Græciam reducem, cum huc appelleret, apud se eam, quam ex Taurica regione advexerat, imaginem Dianæ reliquisse, ut teltis est Pausanias Attic. cap. 23 & 33. qui tamen ipse diversa sentit. Sed agamus, quod con-

stitutum fuerat, atque Brauronem ad tribum pertinuisse Aegæda probemus: locus est in Aristophanis Scholiasta ad Aves, qui rite expiatis mendorum prodigiis pristinoque suo restitutus notori viam nobis ad hujus rei notitiam præbit: οἱ δὲ Μυρμούροισι Κολαιίδα ἐπινομάζουσι Ἀρτίμιν, ὡς περ Πειραιεῖς ἐπὶ τὴν Μουνοχίαν, Φιλιάται δὲ τὴν Βραυρωνίαν* in his Commentariorum antiqui verbis ἐπὶ delendum est; & tum Brauronίαν pro Βραυρωνίαν debere legi Meursius etiam monuit, apud quem & similis corruptelæ alios quoque locos habebis emendatos: sed illi Φιλιάται, quos intactos vitæ eruditissimus præterit, quinam sunt? quibusve terræ oris morantur? in Attica certe hos, ubi reperiti eos decebat, quæras frustra: sed, me monitore, restituas Φιλιάται, quod vocabuli diversimode aliquando in scriptis veteribus esse depravatum non ignorabit lector eruditus. Hi vero Philaide populus fuit Aegædos tribus, dictus ita ab Heroë Philæo Ajacis ex Lyfida filio, qui Brauronem incoluit: fidem facit Plutarchus Solone, ubi de Philæo & Eurysace: καὶ κατὰ κροσσῶν, inquit, ὁ μὲν ἐν Βραυρῶνι τῆς Ἀττικῆς, ὁ δὲ ἐν Μελίτῃ καὶ δῆμον ἐκάνυμοι Φιλαιεὶ τῶν Φιλαιδῶν ἔχουσι, ὅθεν ἦν Πεισιστράτος* cetera, quibus ad nostra confirmanda nobis est opus, in manus suppeditabit Stephanus, cujus apposuisse locum operæ fuerit pretium: Φιλαιδα (Φιλαιῆς) δῆμος τῆς Αἰγιῆδος Φυλῆς, ἀπὸ Φιλαιεὶν τοῦ Αἰάντος υἱοῦ, καὶ Λυσίδης τῆς Κορονοῦ τοῦ Λυπίθου ὁ δημότης, Φιλαιδῆς τὸ τοπικόν, ἐκ Φιλαιδῶν, εἰς Φιλαιδῶν, ἐν Φιλαιδῶν. Habemus hic Philaidas ex Aegæide tribu, eosdemque Brauronis incolæ, unde, puto, clarissime patet, & Brauronem Aegædis tribui esse adscribendam, & verissimam esse, quam fecimus in Aristophanis Scholiasta, emendationem. Porro Brauronis Diana fieri solebat capra, & Βραυρωνίαν ἑορτὴν dici sacrum venatrici Dææ festum auctor est Hesyebius: sed vero ne mihi cum hoc festo alia diversa Brauronis, quæ singulo quinquennio Braurone in Bacchi celebrabantur honorem, confundas temere, quod a diligentissimo Meursio factum animadverto in Græcia Feriata, eumque male secutus est Jonstonus; & ad superiorem Pollucis librum Kühnius noster: stant pro nobis, quos ipse adduxit auctores, Suidas, Herodotus, Aristophanis Scholiastes, & Scholium vetustum ad Demosthenicam in Cononem: Βραυρῶν (sed scribendum Βραυρῶν) τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ τὰ Διονυσία ἤγοντο, καὶ μεθύνοντες πολλὰς πορνὰς ἤραζον* & quidem, nisi fallor, diversissima fuere Diana atque Bacchi sacra, ut pro iisdem haberi nec possint neque debeant. Meursius tamen melius ista ipsa cepert expo- fueratque libello commentario de Populis Atticis, ubi ista quinquennialia festa Baccho, non Brauronis Diana adscribit. Hujus autem Diana fuisse τῶν ἐν Βραυρῶνι ἱερείων haud est quod dubitemus. Hæc talia ad superiorem librum commentari fuerat animus, nisi brevissimis temporis spatii exclusus fuisset, quæ hic tandem loco non incommodo inserta haud ægre feret, spero, benivolus lector.

81 Τῶν ἀναθημάτων] Laminam auream, quæ ex corona Diana Brauronis deciderat, sustulerat puer ille, uti refert Aelianus V. H. cap. 16. lib. V. Kühn.

82 Ἐπὶ πυρᾷ συνίσσας] MSS. ἐπὶ πείρᾳ συνίσσας κόρη τετραδράχμων* notis in Aelianum monui legendum, ἐπὶ πείρᾳ συνίσσας ad explorandum intellectum κόρη (quatuor scilicet drachmas) illi propositam ait: Λατῆριος in vita Cratesis: ἐπὶ πείρᾳ δὲ τριᾶκοντ' ἡμέρας,

75 adjectam esse conscientiae coram. * Cæterum & quadradrachmam dices, & postquam quadradrachmam accepit, videtur dijudicare lucrum posse. Cora vero forte & Virgo dicitur: ut in Scirone nominavit Euripides, loquens de Corinthiis meretricibus:

συνέσεως κόρην * 83 εἶποις δ' ἂν καὶ τετράδραχμον, 84 καὶ περὶ τὸ 85 τετράδραχμον εἴλετο δόξαι 86 διακρίνειν ἤδη τὸ κέρδος δύνασθαι. τάχα δ' ἂν εἴη κόρη, 87 ὡς Εὐριπίδης 88 ἠνόμασε παρθένον ἐν 89 Σκίρωνι, λέγων περὶ τῶν ἐν Κορίνθῳ 90 ἑταιρουσῶν.

ad probandum concedens dies triginta: de optione puero proposita vid. *Ælian.* l. c. Kühn.

Ἐπὶ πυρᾶν] Inceptissimam lectionem alia meliori commutavimus ex MSS. mouente ad Codicis sui oram *Κυβήνο*: ἐπὶ πειρᾷ συνείσεως, ad explorandam conscientiam, ad tentandum ejus animum, quomodo apud *Herodotum*, πείραν λαμβάνειν τῆς τινὸς γνώμης: & eleganter, quamvis diversa in re, *Antiphanes* in *Adulterio*, Τὴν πείραν ἐν τῇ βίῃ τῆς ἀρετῆς λαβῶν. In sequentibus quid opus tricas quaerere? duplicia puerilis animi explorandi causa fuisse proposita neque nos dubitamus: sed alterum illud præter κόρην quid investigamus frustra, cum *Pollux* hanc solam, quæ ad rhombum suum faciebat, ponere voluerit? alias puerilia fuisse ludicra, atque crepundia ex *Æliano* constat: protulit autem, puto, *Onomasticographus* noster istum *Hyperidis* locum: καὶ περὶ τὸ τετράδρ. &c. quo κόρην atque τετράδραχμον evinceret eundem esse nummum: neque itaque tolli probavero εἶποις δ' ἂν, quæ certe in *Jungermannii* MS. vitio sunt omissa. Sed subito mirari, quid fuerit causæ, cur hæc tetradrachma κόρη fuerit dicta: nil mihi te citius in manus dat, quam quod imaginem gestarit *Minerva*, quod & *Pollux* noster mox indicat: *Palladem* tamen ab antiquis κόρην fuisse dictam, nescio quo probi scriptoris testimonio posse constare: de *Proserpina* res est notissima, ut ejus insigniti figura nummi Siculi majori jure ac ratione κόρη appellari poterint: sed id quoque *Minerva* fuisse nominis necdum a me fuit observatum: quin ne quidem ἐπιθετικῶς virginem hanc patrimam a Poëtis ita fuisse dictam memini: videant alii.

83 Εἶποις δ' ἂν] Deest εἶποις δ' ἂν & κόρην τετράδραχμον habet MS. JUNG.

84 καὶ περὶ] Sunt adhuc verba *Hyperidis*; ὅ postquam tetradrachmum elegit visum esse (judicibus *Ateoragis* sine dubio) διακρίνειν, (ita C. A.) quod jam posset inter lucrum ὅ crepundia discernere, quo nomine puerum sacrilegii damnarunt. Eadem afferunt *Nōτα* *Salmasii*. Kühn.

καὶ περὶ] Scribe καὶ περὶ minuscula litera prima. JUNG.

85 Τετράδραχμον] De Attico τετράδραχμῳ constat, quod fuerit ἐκτὴ κικορμῆνον καὶ σολοίκως, pondere tamen & bonitate materiæ eleganter cufos nummos longe post se reliquerit. vid. dictum *Zenonis* apud *Lævium* in *Vita* ejus. Kühn.

86 Διακρίνειν] MS. διακρίνειν, mendose, pro διακρίνειν scribo διακρίνειν. Tu nunc totum locum mecum ita lege & distingue: τῷ παιδίῳ τῆς ἐν Βραυρωνίῳ ἱερείας τῶν ἀναθημάτων εἰ λαβόντι, παραβληθῆναι λέγων ἐπὶ πειρᾷ συνέσεως κόρην τετράδραχμον. καὶ περὶ τὸ τετράδραχμον εἴλετο, δόξαι διακρίνειν ἤδη τὸ κέρδος δύνασθαι. Scilicet narrat historiam ex *Hyperide* de puello antistitæ in *Braurone* (de quo loco Athenis supra VIII, 107.) quem rapuisse quid e donariis, an vero malitia hoc fecisset, an sine dolo, sed puerili simplicitate potius, hoc, inquam, explorare volentes, objecisse illi κόρην τετράδραχμον, quo periculum de ipsius intellectu & caliditate facerent: postquam vero ille manus contulit ad tetradrachmum, visum fuisse illum jam scire, quid lucrum esset, nec peccasse ex imprudentia. Hujus antistitæ patris casus aliquis narratur & apud *Demosthenem*, in ea contra *Comopem*: τὸν γ' οὖν τῆς Βραυρωνῶν ἱερείας πατέρα, ἠμολογουμένως οὐχ' ἀψάμενον τοῦ τελευτήσαντος, ὅτι τῷ πατάσσει τιπτεῖν παρεκλήσασ-

το, ἐξέβαλιν αὐτὸν ἢ βουλή ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου δικαίως dubito tamen adhuc de istis superioribus, & duplicia videntur enim illi proposita fuisse, ejus animi explorandi; quid itaque si forte scripsit, κόρη καὶ τετράδραχμον & κόρη minus scilicet valuisse quam τετράδραχμον quod quum arripuerit satis clarum adparuisse, cum scire discernere lucrum, & quod minus tale esset. Nescio tamen an non aliud dent: nam κόρην τετράδραχμον fuisse, probat id quod mox παρθένον eandem dictam ait: illa autem erat στατήρ, qui valebat τετράδραχμον ut tibi patebit, si conferes imaginem παρθένου cum iis, quæ *Heychius* in *Παλλάδος πρόσωπον* & στατήρ scribit. An ergo illi forte pupa ficta objecta & κόρη quoque τετράδραχμος; Et incidit fabellæ nobis sæpius narratæ a majoribus in pari exemplo, puello romum & nummum argenteum propositum fuisse, qui cum ad pomum accurrisset, fuerit iudicio omnium liberatus. Sed viri docti hæc discutient rectius scilicet. JUNG.

87 ὡς Εὐριπ.] Sic & MS: sed mihi hic scripi: qui non essent, si scripsisset, ἢν Εὐριπ. nimis enim audax, si ὁδὸς Εὐριπ. ἠνομ. παρθένοιο corrigere vellem; quæ tamen cum sequentibus convenirent. JUNG.

ὡς Εὐριπίδης] *Κυβήτιος* ad Codicis sui oram mox παρθένοιο emendaverat: ego tuto, cum & MSS. eam confirmant, retineri posse exitumo lectionem editam hoc sensu: *Fuerit autem forsitan κόρη, scisci, vel, quomodo Euripides vocavit virginem (nummum) in Scirone: non hæc scilicet itaunt eandem fuisse κόρην & virginem seu παρθένον, sed indicant tantum simili modo κόρην potuisse dici, quo παρθένοιο ab Euripide.*

88 ἠνόμασε παρθένοιο] Post ἠνόμασε distinguerem, ut esset, τάχα δ' ἂν εἴη κόρη ὡς Εὐριπίδης ἠνόμασε, παρθένοιο ἐν Σκίρωνι λέγων. Kühn.

89 Σκίρωνι] MS. Σκίρωνι: sed vulgata vera est: & de isto *Scirone Satyrico Euripidis*, vid. magnum *Casaubonus* lib. I. de *Saty.* Poëti c. 5. JUNG.

90 ἑταιρῶν] MS. περὶ τῶν ἑταιρῶν οὐσῶν ἐν Κορίνθῳ. Καὶ πᾶλος δὲ *Segm.* seq. omittis quæ sunt in medio; quomodo ejusdem hujus *Euripidea χοίρας* etiam in elegantissimo *Pollucis* Codice, quem servat regia bibliotheca, nec volam nec pedem apparere affirmat *Isaac Casaubonus* libro primo, de *Saty.* Poëti pag. 190. itaque sæpe observari in libris antiquis, ea omitti solita a librariis, quæ propter mendas non intellexerint. Addit autem: videtur hoc voluisse, qui hæc loquebatur: puellas Corinthias in urbe ipsarum Corintho facile parabiles esse parva pecunia: ejusmodi cudebatur Corinthi, qui πᾶλος dicebatur, quod equi Pegasi formam impressam haberet. Eandem vero postquam Athenas venerint, delicatulas evadere, & amatores suos sumptibus exhaustire. Hoc venusta allegoria exprimit Poëta, facta allusione ad primam notionem vocis πᾶλος, quæ pullum equinum significat. In patria, inquit, conducit possunt mercede πᾶλου unius: Athenis vero non venient, nisi quatuor equis argenteis: hoc est, tantam argenti summam pactæ, quæ parandis quatuor equis sufficiat: adamant enim, ait, παρθένοιο (id genus nummi Athenis, facie *Palladis* signati) Atticas, quas atulerit *Minerva*; hypallage, pro, quæ *Minervam* exhibent in figura spectandam. In primo versu scribi potest: Καὶ τὰς μὲν ἄξει πᾶλος εἰς ἀνευδαῖς in sequentem opem desidero meliorum Codicum. Hæc ibi *Casaubonus*. SEB.

ἑταιρῶν] C. A. ἑταιρουσῶν. C. V. περὶ τῶν ἑταιρου-

ἡ καὶ τὰς μὲν ἄξι, πῶλον ἂν δίδως ἕνα,
τὰς δὲ ξυωρίδ', αἱ δὲ καὶ ἐπὶ τεττάρων
φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρῶν. Φιλοῦσι δὲ
τὰς ἐξ Ἀθηναίων παρθένους, ὅταν φέρη
Πολλάς. ---

*Et has quidem pullo ducet libere.
Novem vero : quatuor
Incedunt equi argenteis, imprimis vero
Athenienses amant Virgines, quas
Pallas fert. ---*

σῶν ἐν Κορίνθῳ de meretricantibus Corinthiis: quæ eadem
& *Salm. Plato lib. III. de Republ. Ψύγεις ἄρα καὶ Κο-
ρινθίαν κόρη Φίλην εἶναι ἀνδρῶσι μέλλουσι εὐ σώματος
ἔχειν* vituperas sane Corinthiam puellam amicum ef-
se viris, qui bonum corporis volunt alere habitum? *Kühn.*

Ἐταιρίδων] Scribe ut in MS. nostrø habetur: λίγων
περὶ τῶν ἰταυροσῶν ἐν Κορίνθῳ καὶ τὰς &c. De his
quæ se Corinthi prostituebant, de prostibulis Corinthiis.
JUNG.

Ἐταιρίδων] Etiam si sensui fiat fatis per hanc vocem,
tamen majoris apud nos pretii fuit omnium MSS. le-
ctio, quam textui dedimus. De Corinthiis meretri-
culis non raro *Comici*, meminique in variis apud *A-
thenæum* fragminibus de iis legisse: est & apud *Na-
zianzenem* ad *Stelit. I. Scholiastem* eruditum: *Themistius*
elegantissime *Orat. 20. πῖνι τε ἄδῃν καὶ εὐωχεῖται,*
κόρη αὐτῷ τῆς Κορινθίας ἡ παιδὸς Ἰωνικοῦ διακοιμεί-
ων. Corinthiæ nimirum virginis erant delicatissimæ:
hinc *Κορινθιάζειν* sed hæc sunt alterius loci.

91 *Καὶ τὰς μὲν ἄξι π. * ἀνειδῶς.*] Margo C. A.
hos verius, & quæ sequuntur usque ad *Παλλάδος πῶ-
λον* habet. Ita vero dicti Codicis margo hanc *χρῆσιν*
exhibet:

Καὶ τὰς μὲν ἄξι, πῶλον ἂν δίδως
ἕνα, τὰς δὲ ξυωρίδαια; αἱ δὲ καὶ ἐπὶ τεττάρων
φοιτῶσιν ἵππων &c.
τὰς ἐξ Ἀθηναίων παρθένους ὅταν φέρη
Πολλάς.

C. V. ita habet:

Καὶ τὰς μὲν ἄξι πῶλον ἂν δίδως ἕνα
τὰς δὲ ξυωρίδα, αἱ δὲ καὶ ἐπὶ τεττάρων &c.
τὰς ἐξ Ἀθηναίων π. ὅτ' ἂν φέρη
Πολλάς.

Quæ lectio optima est, si, prout distinximus, accipia-
tur in hunc sensum:

*Et has quidem duxeris, pullum unum si des,
Alia vero, si bigam: sunt & qui quatuor
Emunt ob equos argenteos: adamant vero
Illa Atticas virgines, si attuleris
Mulas.*

Ubi per equos argenteos quatuor intelligerem nummos
quatuor Corinthios ex argento cufos, quibus equi *Pe-
gasi κόμμα* fuit: bigæ sunt duo πῶλοι ἄ. ex his ver-
sibus simul patet, quam pretiosa rapacesque Corin-
thiæ meretrices fuerunt; unde proverbium: οὐ πάντῳ
ἀνδρὸς ἐς Κορίνθον ἴστιν ὁ πλοῦς. *Kühn.*

Καὶ τὰς μὲν ἄξι π. * ἀνειδῶς.] Peruenimus jam ad
elegantissimam *χρῆσιν*, quam licet mendosissimam il-
lustravit, & versu primo etiam emendare conatus est
maximus *Cassianus* lib. I. de *Satyr. c. 5.* cujus verba
etiam *Seberus* noster attulit: reliqua optimis virorum ob-
mendas noluit temere adgredi: nos speramus ope MS.
& *Salmasii* nostri omnia plana facturos, & suo pristin-
o nitori restituros. Quæ enim in omnibus fere MS.
desunt, etiam in regio Codice, noster MS. ita habet
omnia: καὶ τὰς μὲν ἄξι πῶλον ἂν δίδως ἕνα τὰς δὲ ξυω-
ρίδα αἱ δὲ καὶ ἐπὶ τεττάρων φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρῶν
Φιλοῦσι δὲ τὰς ἐξ Ἀθηναίων παρθένους, ὅτ' ἂν φέρη πο-
λλάς. Audi nunc *Salmasium* nostrum; ejus enim ver-
ba tibi reddere volo omnia ex ipsius ad me respon-
so: *Corruptissimi sequuntur versus optimi Pœta Euripi-
dis, quos tamen, sine iactatione id quod verum est di-*

*cam, feliciter me puto restituisse, vestigiis & scripta
& vulgata scriptura diligenter expressis. Hoc enim mo-
do legitur;*

Καὶ τὰς μὲν ἄξι πῶλον ἂν δίδως ἕνα,
τὰς δὲ ξυωρίδ', αἱ δὲ καὶ ἐπὶ τεττάρων
φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρῶν. Φιλοῦσι δὲ
τὰς ἐξ Ἀθηναίων παρθένους, ὅταν φέρη
Πολλάς. ---

*An sic tibi videor satis religiose veteris scriptura vesti-
gia expressisse? Versum secundum qui nullus erat, ne-
cessaria voce auximus, quam nec ipsam de nostro donavi-
mus, sed e corrupta lectione vulgata elicitimus, qua habet
αἱ δὲ καὶ ἐπὶ τεττάρων, & fecimus καὶ ἐπὶ nunc restat ut ver-
sus ipso exponamus, vel nostram potius emendationem,
qua cum satis plana sit, non committam tamen ut
aliquid possis desiderare. Ut res indicat de meretrici-
bus Corinthi loquitur, quarum omnium ut non erat
eadem fortuna, sic pretium non idem: quadam, inquit,
coriam sus facient, si unum πῶλον dederis; alia, si
ξυωρίδα dederis, hoc est, duos πῶλους: non ignota ξυ-
ωρίδα & ξυῶνος pro bino numero Graeci Pœtis, ut
Latinis bigam saepe usurpant. αἱ δὲ καὶ ἐπὶ τεττάρων φοι-
τῶσιν ἵππων hoc est ἐπὶ τεττάρων ἵππων φοιτῶσιν non
aliter, quam si quatuor πῶλους dederis, coriam sui fa-
ciant, quod de ipsarum arte est: unde & Pœtis di-
cuntur φοιτῆδες, & ἐπιθιτικῶς, φοιταῖαι. Sed est
ambiguitas quasi velis dicere, quatuor equis vehunt,
cum omnino aliter sit accipiendum: ἵππους vocat πῶ-
λους: cum enim πῶλος sit vis ἵππος, & πῶλος sit ge-
nus nummi, ἵπποι Pœtice pro πῶλος, quod est nu-
mus, posuit; dicit enim ἵππους ἀργυροῦς. *Cephalentes*
equum suis numis inchataxabantur, & poterat vocari
ἵππος: nec aliter eum, ut ruo, appellabant: ut Πύργος
dicebatur, cui Pegasus figura erat impressa, & πῶλος
cui πῶλον, & similia. τὰς ἐξ Ἀθηναίων παρθένους ὅταν φέ-
ροι Παλλάς, ita omnino legendum videtur. nisi habes
vetus Codex πολλάς, ex quo supra coniciebam ὅταν φέ-
ροι: sed hanc præferimus priori. Hæc ille, in cujus
sententiam quis non utroque pede libens discedat: cum
eam noster MS. firmet ἀτολῆξί: nisi quod ultima ista,
quæ noster *Salmasius* retractat, mihi cum ipsius ven-
nia placet legenda prorsus ut in MS. sunt, nempe,*

τὰς ἐξ Ἀθηναίων παρθένους, ὅτ' ἂν φέρη (sive φέρη
vel φέροι)
Πολλάς. ---

*Si attuleris παρθένους Atticos numas, modo plures; hi
vero erant grati apud meretrices. Παλλάς vero exor-
tum credo ex eo quod mox subjicit de Ἀθηναίῳ προ-
σώπῳ, & ex *Eubulo. Jung.**

Καὶ τὰς μὲν ἄξι.] Est vero, quod rei literariæ, ipsi
quoque nobis gratulemur de redditis pristino suo splen-
dori elegantissimis summi *Tragici* versiculis: in istis
emaculandis atque expoliendis usi sumus & præsidio
atque ope MSS. & emendatrice *Salmasii* Doctissimi ma-
nu: olim vero, cum *Pollucem* pervolveremus, hos
versiculos meminimus ex conjectura restituisse in eum
ferme modum, quo in MSS. apparent: & alia quoque
talita in *Polluce* sunt plurima, quæ conjectantes nos fe-
liciter emendasse aliquando ex MSS. jam tandem de-
prehendimus: sed nostri moris esse nolo, ista lectori
erudito in os atque oculos ingerere, hujusve rei ab
aliis etiam frequentata, ostentatione, quæ verborum
semper habet plurimum, rei vero nihil, inanem lau-

Virgines ergo coras vocat, quibus
76 Palladis insculpta erat facies. * Un-
de & Eubulus in Anchise numisma hoc
Minervæ pullum vocat. Et Pallus qui-
dem moneta dicta est Corinthia-
ca, quod Pegasus insculptum habe-
ret. Veruntamen Æginæam drachmam,

τάς μὲν οὖν παρθένας, λέγει ἂν τὰς κόρας, αἷς
92 ἐνεκεχάρακτο Ἀθηναῖς πρόσωπον. * ὅθεν τὸ
νόμισμα 93 τοῦτ' Εὐβουλος ἐν Ἀγχίσι καλεῖ
94 Παλλάδας, 95 πῶλον δὲ, τὸ νόμισμα τὸ Κο-
ρίνθιον, ὅτι 96 Πήγασον εἶχεν ἐντετυπωμένον.
ἀλλὰ μὴν 97 τὴν μὲν Αἰγυναίαν δραχμὴν ;

dis favorem captare. Ut autem, quid distent æra lupinis, dignoscere lector habeat, adponere placuit editam autem nos lectionem hanc :

Καὶ τὰς μὲν ἄξει πῶλον * ἀνευδαῖς
* Ἐνάτας δὲ, καίπειτα ἐπὶ τεττάρων
Φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρῶν. φ. δ.
Τ. ἐξ Α. παρθένας, αἷς ἂν φέροι
Παλλάς. —

Nos expressimus plane in textu *Salmastii* scriptionem emendatam, nisi quod pro φέροις cum omnibus MSS. maluerim φέρη: lubet & adicere, quo Κίθιον hęc ordine atque modo digesserit, siquidem ab eo non in paucis recesserimus:

Καὶ τὰς μὲν ἄξει πῶλον ἂν διδῶς ἕνα
Τὰς δὲ ξυνορίδια· αἱ δὲ καὶ ἐπὶ
Τεττάρων φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρῶν.
Φιλοῦσι καὶ τὰς ἐξ Ἀθηνῶν παρθένας
Ὅταν φέροις πολλὰς. —

Cui sapor est Criticus, videbit facile quid obfiterit, quo minus hanc ejus lectionem præ illa *Salmastii* simus amplexi: hic autem observandum nihil esse in MSS. frequentius, quam, literas, quæ elidi deberent, in-zegre poni: sciet, qui manu exaratorum Codicum habuerit usum: id evenit in hoc *Ευριπίδης* loco, ubi *ξυνορίδια* & καὶ ἐπὶ pro *ξυνορίδ'* & καί, quæ & *Αἰγυναία* sunt & ad verus modulum, MSS. habebant. *Αἰγυναία* vero *παρὴν* est proprie dictum & *κυριολέκτας*, quod alibi forsitan ad *Ρολυκεμ* pluribus dicemus: itaque commode, καὶ τὰς μὲν ἄξει, quod autem *ξυνορίδια* posuerit *Ευριπίδης* pro binis πῶλοις, factum est erudite atque eleganter, siquidem apertus ductu equi *ξυνορίδης* adpellentur, ἵπποι δύο συνεξυνορίδης, inquit *Σουδαί*: τὴν ξυνορίδια τῶν ἀθανάτων ἵππων ζευζόμενος apud *Θημιστίου* Orat. 20. quod itaque concinne ad binos nummos equorum nomine notos transferretur: alias *συνορίδης* de numero binario usurpato solet: incertus auctor apud *Σουδαί*: τῶν βαλυντιῶν ἢ συνορίδης τὸ μὲν εἶχεν ὀβολοῦς ἐκ χαλκοῦ, τὸ δὲ στατήρας χρυσοῦ, τῶν Εὐμήλου ἵππων πολὺ μᾶλλον ἀλλήλους ἰσοκίας. Mox vulgo fuit *ἐγκεχάρακτο* melius MSS.

92 *Ενεκεχάρακτο*] MSS. *ἐνεκεχάρακτο* Α. π. vid. *Hesych.* in *Παλλάδος πρόσωπον* & ita forsitan mox legendum *Παλλάδος πρόσωπον*, MSSi vero *Παλλάδας*: in quam vocem definit marginale C. A. quod inceperat ab his καὶ τὰς μὲν &c. Κίην.

Ενεκεχάρακτο] MS. *ἐνεκεχάρακτο* Ἀθηναῖς πρ. dictus vero idem numus & *Παλλάδος πρόσωπον*. Sic enim *Hesychius* ait: *Παλλάδος πρόσωπον*, στατήρ· ἐπὶ μὲν ἐνδὸς μέρους Ἀθηναῖς πρόσωπον, ἐπὶ δὲ ὑπερίου τὴν γλαῦκα: quæ & *Hofius* adnotavit lib. III. *Rei Numm.* c. 8. *temem.* I. JUNG.

93 *τοῦτ'*] MS. *τοῦτο*. JUNG.

94 *Παλλάδος πῶλον*.] Sic lepide dictum ab *Eubulo* Comico, quasi *Palladis pullum*, ajunt viri docti in suo Nomenclatore. Et quis non fallatur cum vulgaris libris? Noster MS. egregie veram lectionem habet: *Παλλάδας· πῶλον δὲ*, τὸ νόμισμα &c. egregie iterum dico: monetam illam, vel παρθένας illas, *Αἰγυναίαν*, *Eubulus* vocat *Παλλάδας*: Corinthiorum vero numisma πῶλον vocat: utrumque nimirum ab insculpta imagine: nullum vero *Παλλάδος πῶλον* quis nominavit puto. In illis κόραις enim, sive παρθένοις, sive *Παλλάσιν*, erat *Pallas* virginali facie ex una parte:

ex altera vero non πῶλος, sed γλαῦξ, ut ex *Hesychio* modo habuisti, & apud eundem: *Γλαῦξ λαυριωτικαῖς, Ἀριστοφάνης Ὀρίσιν· οἱ ἀργυροστατήρες*: (an ἀργυροῖ στατ.) ἐν Λαυρίῳ γὰρ τὰ μέταλλα τὰ ἀργυραῖα· (Scribe ἀργυρία) γλαῦξ δὲ τὸ ἐπιχάραγμα τοῦ στατήρος· & idem autca: γλαῦξ, νόμισμα Ἀθῆναις τετραδραχμοῦ. Sic supra in diobolo ex una parte *ἰονίς* facies, ex altera quoque noctua erat. Ipsas autem κόρας, id est, *puellas* seu *virgines*, Græci *Pallades* etiam vocabant, ut clarum facit *Strabonis* locus libr. XVII. *Geogr.* τῶ δὲ Διὶ εὐειδιστάτη, καὶ γένους λαμπροτάτου παρθένος ἱεράται, αἷς καλοῦσιν οἱ Ἕλληες Παλλάδας &c. Hanc lectionem bene enim vindicat magnus *Cassaubonus* Comm. ad *Strabon.* lib. XVII. contra *Xylandrum* *πάλλακας* emendantem, profertque & *Eustathii* locum hunc: ἡ δὲ ἱστορία εἰς αὐτὸν ἄγει τὴν νεανίδι τὴν παλλάδα, οὕτω παρὰ τοῖς παλαιαῖς τὰς μίρακας διομᾶζεσθαι λέγουσα. Locus est in *παρεβολαῖς* ad ἴλ. α. ubi addit pari modo ab iisdem veteribus *παλλάκας* dictos τοὺς νέους, idque apud *Phisistidem* in *συγγενικοῖς* extare. JUNG.

Παλλάδος] Restituimus, favente *Jungermanno*, MSS. lectionem: inepta est edita, ac veritatis absfona: post tamen & πῶλος δὲ non male legi, ut ista de πῶλο ad *Eubulum* non pertineant amplius, sed hæc tantum, quæ de *Palladibus*. *Eubuli* *Anchisen* fabulam & supra VI, 11. *Noster* nominavit: habebamus & hoc capite ejusdem tituli conscriptam ab *Anaxandride* Comædium. Corinthiorum vero nummos *Pegasum* habuisse impressum ex superstitionibus, qui in erudita antiquitatis archivis adservantur, conspici potest: binos addidi, quorum primus sine ulla ἐπιγραφή *Pegasum* ab hac parte, ab altera vero *Minerva* caput habet: *Minervam* autem a Corinthiis eximie cultam cum aliunde scimus, tum ex *Paulania Corinthiacis*, quorum præcipue caput quartum hunc nobis nummum illustrabit eleganter, ubi *Palladem* refert *Bellerophonis*, tum in aliis rebus casibusque, cum præ ceteris in domando *Pegaso* frænandoque tulisse suppetias, unde & ipsi nomen sit *Χαλιπίτις*. Alter vero in *Hadriniani* culus honorem exhibet *Bellerophonem*, qui *Pegaso* adstet, eumque fræno teneat. Et *Smellius* quoque possidisse se refert tria didrachma ejusdem simillimi ponderis & signaturæ, quæ hac area *Mercurii* caput ostenderent cum caduceo, adversa vero alatum *Pegasum*: non cum profecto opinionis falsum putem, ut *Mercurii* caput putarit, quod *Palladis* erat, quippe qui & adjecti caducei faciat mentionem: vide eum pag. 54. ubi & hunc *Pollucis* nostri adducit locum, quo ipso *Illustriff.* quoque *Sphanhemius* utitur de *Præst.* & *Usu Numism.* pag. 238. ibique plura tibi legenda de *Pegasis*, qui non tantum in Corinthiacis, sed & in aliarum gentium nummis conspici solent: & illius ipsius, quem nos secundo loco posuimus, nummi facit mentionem, cui hæc sit Inscripctio: COL. L. JULIA COR. seu *Colonia Laus Julia Corinthus*, vel *Corinthi* potius. Sed ad alia porro pergamus.

95 *πῶλον. καὶ πῶλος &c.*] MSSi *πῶλον* δὲ τὸ νόμισμα. C. A. νόμισμα Κερίνθιον. Κίην.

96 *Πήγασον*] *Pegasum Corinthii* nummi præferbant, quod ille *Bellerophonis* Corinthii reguli cabalus fuerat, & ab eo *Hippocrenem* fontem habuerint: alias *ἵπποπόρις* apud *Hesychium* est nomen tetradrachmii sine dubio equo signati. Κίην.

97 *τὴν μὲν Αἰγυναίαν*.] C. V. 3. omittit: C. A. verò

6 R 3

μειζω⁹⁸ τῆς Ἀττικῆς, δέκα γὰρ ὀβολοὺς Ἀττικῶν ἴσχυεν, ἣν οἱ Ἀθηναῖοι⁹⁹ παχεῖαν δραχμὴν ἐκάλουν, μίσει τῶν Αἰγινήτων Αἰγινάϊαν¹⁰⁰ καλεῖν μὴ θέλοντες· τὸ δὲ¹ χρυσίον, ὅτι τοῦ ἀργυρίου² δεκαπλάσιον ἦν, σαφῶς ἂν τις ἐκ τῆς Μεγάστρου Παρακαταθήκης³ μάθοι· προειπὼν γὰρ,

¹ Ὀλκὴν τάλαντου χρυσοῦ σοι παιδίον

Ἔστηκα τηρῶν. ---

τῆν, legitque ita: ἀλλὰ μὴν Αἰγινάϊαν δραχμὴν μείζων τῆς Ἀττικῆς οὖσαν· addit margo tum, δέκα γὰρ ὀβολοὺς ἴσχυεν· at C. V. in textu habet οὖσαν. KÜHN.

Τὴν μὲν Αἰγίν.] MS. μὴ τὴν Αἰγ. omisso μίσει de drachma Æginæa *Hofius* lib. III. Rei Numm. cap. 1. n. 33. &c. idem & lib. I. cap. 7. n. 46. de παχεῖας nomine: discriminis causa propter λεπτήν impositum fuisse, de quo & Avus meus lib. de Numism. JUNG.

Τὴν μὲν Αἰγινάϊαν δρ.] De hoc numismatis Æginæi præstantia atque valore præ nummis Atticis res est protrita: nos superius ex *Xenophontis* τριῶβολοι Αἰγινάϊον adduxisse meminimus, monuimusque ibidem habere se nummos Atticos ad Æginæses ut senarium numerum ad denarium. & oboli vero Æginæxi mentionem facit *Lucianus* de Luctu: Ἀττικὸς ἢ Μακεδονικὸς ἢ Αἰγινάϊος ὀβολός· eleganter itaque *Diphilus* in Πολυπράγμοι de piscariorum nequicia:

— πύσσου
Ὁ Κάβραξ; δὲ ὀβολῶν· οὐχὶ προσθεῖς σοι ποταπῶν
Ἐπειτα γ' ἂν τ' ἀργυρίου αὐτῶ καταβάλλης,
Ἐπράξαι Αἰγινάϊον.

Sed illam Æginæam drachmam Attici dixerunt παχεῖαν· nimirum, docente *Scaligero*, παχὺ dici solebat, in quo plus esset iusto, unde παχεῖα δρᾶχμη, inquit, quæcumque excederet Atticam drachmam; sed Grammatici de Æginætica tantum ab Atticis id dici observant, non quoque de alia: & *Hesychii* locus, qui haud dubie ita statuere illustr. *Scaligerum* suavit, fuerit forsitan corruptus Παχία δρᾶχμη, τὸ διδραχμον. Ἀχαιοὶ pro quo Ἀττικοὶ *Gronovius* mavelit; attamen, puto, recte se habet, & indicat Achivos didrachmum appellasse παχεῖαν δραχμὴν, de quo an aliunde constet dicere non habeo: apud Atticos certe παχεῖα δρᾶχμη de didrachmo haud unquam fuit in usu. Sed tamen in aliis Græciæ populis λεπταὶ solebant dici Atticæ drachmæ, παχεῖαι vero, quæcumque aliæ Atticæ pretio vincebant: elegans est *Hesychii* locus, quem tentabo an integriorem tibi possim exhibere: Λεπτὰς, καὶ παχεῖας, λεῖκος ἐν νόμοις, τὰς δραχμὰς· λεπτὰς μὲν τὰς ἐξωβόλους, παχεῖας δὲ τὰς πλείον χούσας· hæc in *Hesychio* verba male expositioni vocis λεπταλίων coherent, a qua separanda: tum quis ille λεῖκος ἐν νόμοις; insolentia rei calidius quid me audere iussit: scribe Ζαλεῦκος, ac de notissimo *Loctensium* legislatore intellige, quem *Hesychius* ait in suis legibus utraque voce ista notione usum: tandem quis pro χούσας legendum non videat ἔχουσας; atque ita insigniter Grammatici locum a mendis foedissimis vindicavimus. Hæc autem *Pollucis* nostri verba hiant, nec *Jungertmanni* argutam distinctionem nihili habeam: vide *Sperlingium* de N. non C. ubi de drachma Æginæa ex hoc *Pollucis* loco meminit.

98 Τῆς Ἀττικῆς. &c.] MS. Ἀττικῆς οὖσαν δέκα γ. ὀ. ἴσχυεν, ἢ Ἀθῆν. Sine οἱ: sed quæso te ubi absoluitur sententia? nam nullum verbum eam claudit. ut itaque aliquid deest, sic forte locum restituere possumus: ἀλλὰ μὴν τὴν μὲν Αἰγ. δρ. μ. τῆς Ἀττικῆς οὖσαν (δέκα γὰρ ὀβολοὺς Ἀττικῶν ἴσχυεν) οἱ Ἀθηναῖοι π. δρ. ἐκάλουν, &c. JUNG.

99 Παχεῖαν.] Vide *Marsil. Cognat.* Obscrv. IV, 6. SEB.

Attica majorem; decem enim habebat obolos Atticos, Athenienses Drachmam magnam vocarunt: Æginensium odio, Ægineam appellare nolentes. Aurum vero argento decuplo præstantius fuisse: manifeste quis ex Menandri Deposito dicat. præfatus enim:

Opes talenti aurei tibi sunt

O puer expensa:

100 Καλεῖν] Ὀνομάσαι μ. SEB.

Καλεῖν] Pro καλεῖν C. V. ὀνομάσαι. KÜHN.

Καλεῖν] MS. nolter pro καλεῖν habet ὀνομάσαι, ut & *Seberi* MS. JUNG.

1 Χρυσίον, ὅτι &c.] *Hofius* lib. V. Rei Numm. c. 4. in altera proportione argenti ad aurum. vid. & Avum meum de Numism. ubi ait *Platonem* in *Hippiarcho* manifeste dicere, fuisse duodecuplex aurum in argenti comparatione. JUNG.

2 Δεκαπλάσιον] *Salm.* ex V. C. legit δεκαπλάσιον· sed vulgatum satis bonum existimo. KÜHN.

Δεκαπλάσιον] Utitur hoc *Pollucis* nostri loco *Alexander Sardu* de Numm. pag. 12. Aurum decuplo præstantius argento docet *Pollux* ex auctoritate *Menandri*, qui quod talentum auri appellaverat, mox dixerit decalentum: Et docet *Livius*, qui refert *Senarium* de mille talentis, qua M. Fulvius Nobilior *Ætolis* iusserat dare populo Romano, nihil mutasse, nisi, si pro argento aurum dare mallent, pro argenteis decem darent aureum unum. Illud nimirum δεκατάλαντον de argento capiendum est, quod auri talento simili respondebat valore: monuimus in superioribus non semel, & ex hisce *Pollucis* nostri Scaliger quoque de Re nummaria pag. 13. ubi & adductum a *Sardo* in hanc rem *Livii* locum habet, quem cum his componit *Polybii* verbis: Διδόντες τῶν δέκα μιλῶν ἀργυρίου, χρυσοῦ μιλῶν. Non hoc autem æquali pretio aurum constituisse semper, res est eruditus hominibus nota; & fuit enim cum novem argenti partes, fuit cum undecim, duodecim, quin etiam tredecim, auri unicæ æquum haberent valorem; adeo ut a principum regumque arbitrio hæc res pendeat, qui vilis jam, jam carius auro pretium constituunt, prout suaverit publicæ rei utilitas, ipsaque auri major aliquando, nunc minor vis: id tamen est rei certæ, ut plurimum habuisse rationem decuplam ad argenti pretium collatum aurum: reperies quiddam hujus rei in *Aristotelis* *Oeconom.* II. & alia varia, quæ in hanc rem possent colligi, prætereo lubens: sunt & eruditi homines, qui non tralaticiam huic rei operam posuerunt.

3 Μάθη] MS. μάθοι. SEB.

Μάθη] C. V. μάθοι, quæ sequuntur in margine extant C. A. usque ad καταφαγῶν. *Menandri* versus in ordinem redigerem ita:

Ὀλκὴν τάλαντου &c.

Ita C. V.

Ἔστη κατηγορῶν (ita MSS.) unde leg. ἔστηκα τοιγαροῦν) μακάριός ἐστιν

Ἐκείνος δέκα τάλαντα καταφαγῶν.

Pondus, quod auri talentum conficit, tibi o puer, appendi, inquit herus, cui servus respondit: ergo beatus est, qui decem talenta comedit. KÜHN.

Μάθη] MS. nolter & *Seberi* μάθοι rectius. JUNG.

4 Ὀλκὴν τ. &c.] Ex emend. *Casauboni* in *Athenæum* XIII, 4. priores editiones ὀλκῆν. SEB.

Ὀλκὴν τ. &c.] MS. ὀλκὴν τάλαντου χρυσοῦ σοι παιδίον ἔστη κατηγορῶν. Ut editi sunt ita ex emendatione nostri *Casauboni* XIII. *Athen.* IV. (ubi & de Παρακαθήκη, quam & *Herennius Philo* περὶ ὄμ. καὶ διαφ. λέξ. ubi quid ὄμρα & θυραία differant explicat, adducit) accepit *Seberus* noster: vides autem viri cla-

77 * his statim de iisdem loquens, subjun-
git, dives hic decem ~~treinta~~ abliguriens.
Sed obolorum nomen: Veteres qui-
dem obolis buporis utebantur, ad com-
mutationes, quorum multitudo ad dra-
chmam, videbatur & ipsa drachma vocari.

* ἑπάγει μετὰ ταῦτα ὅτι περὶ ταυτοῦ λέγων Μα-
κάριος ἐκεῖνος, ἡ δεκατάλαντον καταφαγών. Ἔτι
μέντοι τῶν ὀβολῶν ἔνομα ὅτι μὲν ὅτι πάλαι ὀβου-
πόροις ὀβελοῖς ἐχρῶντο πρὸς τὰς ἀμοιβὰς, ἢ ὧν
τὸ ὑπὸ τῆ δρακί πλῆθος ἔδοκει καλεῖσθαι δραχμῆ

riffimi emendationem ἀλλήν, pro vulgato antea δλ-
βήν, prorsus confirmari ex MS. nostro. Sed alter ver-
sus, qui antea vulgo erat, ἥσθη κατηγορῶν in MS. no-
stro aliter habet, nempe ἴσθη κατηγορῶν quod viri do-
cti considerabunt, si forte verius. JUNG.

Ὀλλήν τάλ. &c.] Ἐσθηκα τηρῶν in sequentibus, si re-
ctum fuerit, tantundem erit ac ἰτήρησα elegantī At-
ticismo: sed aliter MSS. in quibus ἴσθη κατηγορῶν,
quæ crucem mihi figunt, neque certi quid & apposi-
ti allaturum me spondeo: proferam tamen, si forsitan
aliorum operam atque ingenium provocare sim aptus:
hæc itaque verba fuerint, me iudice, tutoris, amicitie
cujusdam pueri delicatius, quam par erat, habiti:
& quidem, puto, isti puero, quid quantumque pecu-
niæ in res non necessarias prodegisset, enumerat, in-
ter quæ & hoc: Ὀλλήν τάλαντον &c. & itaque servata
MSS. lectione ita interpretet: *Talentis pondus aurei
tibi, puelle, appendit, increpando admonens*, pater
forsitan nimius puero voluptatum indultor: reliqua,
quæ non faciebant ad rem, omisit *Pollux*, talia forte,
puerum rei suæ magis esse debere attentum, capes-
sendamque potius pro vitis ac inutili voluptatum fu-
mo virtutem, atque patris sui, seu quicumque hæc ver-
ba fuerit proloquutus, proluxa liberalitate permoto red-
eundum ipsi esse ad meliorem frugem: tum ista Μα-
κάριος ἐκεῖνος &c. servoli subfannantis sunt verba, qui
puerilis fuerat nequitia subministrer, quales in anti-
quorum fabulis adhibitos esse frequentes *Terentii
Plautique* docuerint Comædiæ: κατηγορεῖν hic est opi-
nionem mea, increpare, increpando admonere, & alio
quoque loco, cuius jam nunc non succurrit, si non
eandem, similem certe verbi notionem observasse me-
mini: elegans quidem illa atque concinna, cuique
probandæ conferant quiddam *Erytologi* verba: Κατη-
γορεῖν λέγεται κοινῶς τὸ κατὰ τινὸς ἀγορεύειν: illaque sig-
nificatio cum esset propria, transferri tamen id ver-
bi obtinuit ad forum, arctatis latæ notionis limitibus:
sed taceamus potius, aliorumque feliciter atque ele-
gantiorum expectemus operam. Mox vero pro δεκα-
τάλαντον maluerim cum MS. *Ἰησηταππὶ δέκα τάλαντα*,
ta, quamvis nec editam scripturam improbem penitus.

5 Ἐπάγει μετὰ ταῦτα] MS. ἑπάγει μ. τ. π. ταυ-
τοῦ. JUNG.

6 Περὶ ταυτοῦ λέγων.] Non habet C. A. KÜHN.

7 Δεκατάλαντον κατ.] MS. δέκα τάλαντα καταφα-
γών τὸ &c. quo pacto restituendum locum *Comici* non
dubito. JUNG.

8 Τὸ μίντοι τῶν ὀβ. ὄν.] C. V. τὸ μίντοι ὅτι τῶν
δ. ὀ. &c. leg. τὸ μίντοι τῶν ὀβολῶν ἔνομα, ὅτι μὲν πάλαι
&c. quod nomen obolorum attinet, illud ex eo est,
quod olim longioribus obolis utebantur in permutationi-
bus &c. lego enim βουπόροις ὀβελοῖς cum *Salmasio*.
Eustath. in *Iliad.* p. 136. olim inquit ὀβελόν & ὀβελόν
unius significationis fuisse; notasse enim coquoerum obe-
lum, postea discrimen ingens inter ea obortum nihilo-
minus tantum obolum schema obeli ex parte ser-
vasse: οὐ μὲν καὶ πάντα εἰς ἑξὺ λήγον· οὕτω δὲ ἀδρὸν ἢ
τῆ παχύτητι ἐκείνο τὸ ἔλασμα τοῦ ὀβελού, ὥστε ὀβο-
λοῖ ἐξ τῆν δράκμα ἐπλήρουν, καὶ τοῦτο ἐλέγετο δραχμῆ,
ὀβολῶν τοιούτων ἑξῆς, ὅσαν ἐπιδιδράχμῃσι δύναται χεῖρ.
KÜHN.

9 Οἱ μὲν πάλαι] MS. οἱ μὲν ὅτι π. SEB.

Οἱ μὲν πάλαι] MS. οἱ μίντοι ὅτι πάλαι &c. plenius.
& sane illud ὅτι non commode abfit. placetque lege-
re cum *Seberii* MS. οἱ μὲν ὅτι π. JUNG.

Οἱ μὲν πάλαι &c.] Agnoscunt MSS. ὅτι, quod pro-

fecto perficiendo est sensui, sed non apto satis ple-
tisque ponunt loco: nos inseruimus, probante *Ἰησητα-
ππῳ*, ubi decebat: duplicem proponit Grammatico-
rum opinionem de origine ὀβολός, quorum hi quidem,
quod veteres in commutandis rebus vetubus sint usi,
obolum existimabant dictum; illi vero, & nomine vo-
cat *Ἀριστοτεlem*, qui ipsi hæc in re σμικρὸν κωνιτο-
μεῖν videatur, ἀπὸ τοῦ ὀφέλλειν, ταυτίσσι, τὸ αὐξῆν
appellatos stuebant. Mox fuit βουπόροις ὀβελοῖς vul-
go, sed ὀβελοῖς cum *Κύθησι* malui: βουπόροις ὀβελοῖς
dicebant, qui transigendo astandoque bovi sufficerent:
Hesych. βουπόροις ὀβελοῖς, μεγάλους ὀβελίσκους: & ex
Xenophonte habet *Συδῆσι* βουπόρον ὀβελίσκον: sed & ve-
tura quæcunque majora, quorum præcipue in allandā
bovina erat usus, illo nomine appellata existimo: *Hes-
ychio* itaque μεγάλοι ὀβελίσκοι, adeo ut hoc sensu
haud incommode cum MSS. retineas in *Polluce* nostro
vocem βουπόροις, quam *irrepperisse ab alia manu* credi-
dit *Sperlingius* de N. non C. pag. 150. an vere, ar-
bitrium esto docti lectoris.

10 Obolis buporis] *Herod.* βουπόροις ὀβελοῖς σιδηρείους
dicit lib. II. fol. 90. sed in alia causa. id est, *verna
& ferro ad boves torrendos, sive transigendos.* vid.
Lexic. Ion. Amilii Portii. SEB. 2.

βουπόροις ὀβελοῖς] MS. noster, βουπόροις ὀβελοῖς,
non ὀβελοῖς, & emenda ita. De verubus enim hic sermo,
a quorum permutatione nomen numo datum:
a verubus, quibus figuntur frustra bubula. Nam cum
in permutationibus aliquis prebensos senos manu obiu-
lisset alteri, ex eo δραχμῆν καὶ ὀβολούς postea in nu-
μισματικῶν νομισίμβυς remansisse &c. ut *Avus* meus
lib. de Numism. JUNG.

11 ὧν τὸ ἐπὶ τῆ δραχμῆ &c.] MS. ὧν τὸ ἐπὶ τῆ
δρακί πλ. *Eustathius* *Iliad.* fol. 102. ὀβολὸν σιδήρου τὸ
ἔλασμα ἔλεγον, σχῆμα μὲν πως ἔχει ὀβελού, οὐ μὲν
καὶ εἰς πάντα ἑξὺ λήγον· οὕτω δὲ ἀδρὸν ἢ τῆ παχύτη-
τι ἐκείνο ἔλασμα τοῦ ὀβελού, ὥστε ὀβολοῖ ἐξ τῆν δράκμα
ἐπλήρουν· καὶ τοῦτο ἐλέγετο δραχμῆ, ὀβολῶν τοιούτων
ἑξῆς, ὅσαν ἐπιδιδράχμῃσι δύναται χεῖρ. SEB.

ὧν τὸ ἐπὶ τῆ δραχμῆ &c.] C. A. ὑπὸ τῆ δραχμῆ
melius C. V. ὧν τῆ (leg. τό.) ὑπὸ τῆ δρακί πλῆθος,
quorum multitudo pugillo comprehensa videbatur δέκα
δραχμῆ, quod firmant verba *Eustathii* laudata: ean-
dem lectionem habet *Salmas.* KÜHN.

ὧν τὸ ἐπὶ τῆ δραχμῆ &c.] MS. ὧν τῆ ὑπὸ τῆ δρα-
κί πλῆθος ἔδ. Sed omnino restituendum, ut in *Seberii*
MS. ὧν τὸ ὑπὸ τῆ δρακί πλῆθος &c. elegantissime:
vulgato δραχμῆ nihil insulsius. Mirum autem *Pollu-
cem* non meminisse literæ e mutationis in ο· & lu-
bet itaque quædam ex aliis congerere, unde etiam ista
de δρακί majorem lucem accipiant. Nam ὀβελός &
ὀβολός differre certum. *Hesychius*: ὀβελός, ὀβελίσκοις·
ὀβολοῖ, νομίσμα, καὶ τόκοι, καὶ εἶδη νομισμάτων. *He-
tenpius Philo.* sive *Ammonius*: ὀβελός ὀβελού διαφέρει
ὀβελός μὲν γὰρ ἐστὶν εἰς ὃν διαπεριρῶνται τὰ κρέα μέλλοντα
ὀπτᾶσθαι ὀβελός δὲ, μέρος δραχμῆς. *Glossarium* vel
verus *Lexicon*: ὀβελός ἐν ὧ ὀπτᾶμεν. *Subula, Vers.* ὀ-
βελός, Nummum, nummus, assis, hoc dupondium. Sed
de hoc nemo dubitat: olim vero hæc eadem, & sal-
tem dialecto, distabant, ut ὀβελός Ionicum esset,
alterum Atticum. *Eustathius* ad *Ἰλ.* v. ὧν δὲ ταυτὸν πο-
τεῖν ὀβελός καὶ ὀβολός, δηλοῖ καὶ ὁ ὀβελίας ἄρτος, ὃν εὐ-
ρέφασι Διονύσιος, λεγόμενοι οὕτως, ἐπὶ ὀβελού ἐπιπρά-
σκετο κατὰ δὲ ἄλλους, ὡς ἐν ὀβελίσκοις ὀπτᾶμενος. *Idem*
ad *Ἰλιῶδ.* α. ἔοικε δὲ παρὰ μὲν τῶ ποιητῆ ταυτο-
δύναμα εἶναι ὁ ὀβελός καὶ ὁ ὀβελός, σκευὴς τε μαγει-

τὰ δὲ ὀνόματα καὶ ¹² τοῦ νομίσματος μεταπεσόντος
 εἰς τὴν νῦν χρεῖαν ἐνέμεινεν ἐκ τῆς μνήμης τῆς πα-
 λαιᾶς. ¹³ Ἀριστοτέλης δὲ ¹⁴ αὐτὰ ταῦτα λέγων
¹⁵ ἐν Σικυωνίων πολιτείᾳ, σμικρὸν τι καινοτομῆι,
¹⁶ ὀφέλλους αὐτοὺς τῶς ὠνομάσθαι λέγων,
 τοῦ μὲν ὀφέλλειν δηλοῦντος τὸ αὖξιν, αὐτῶν
 δὲ διὰ τὸ εἰς μῆκος ¹⁷ ἠϋξῆσθαι ὡς κληθέντων.
 78 ¹⁸ ὅθεν καὶ τὸ ¹⁸ ὀφέλλειν ὠνομάσθαι Φησιν οὐκ

Nomina autem numismatis incidentis in
 hunc usum, ex veterum monumentis re-
 manserunt. Aristoteles vero eadem di-
 cens, in Sicyoniorum Republica, par-
 vum quoddam cudit, & ophellos nomi-
 nat dicens, cum ὀφέλλειν idem, quod
 augeri significet: etiam hos eo, quod
 magis augeantur, sic nominatos esse.
 * Unde & ὀφέλλειν, nescio qua ratione, 78

ρου, ἐν τῷ ἄκρῳ ὄξυ, καὶ βάλλειν δυνάμενον, καὶ βο-
 λῆν ὡς βέλους ποιῆν· παρὰ μέτροι τοῖς ὑπτιροῖ, μεγα-
 λην ἔχον διαφοράν, οἷον βέλων μὲν διὰ τοῦ ε, τὸν αὐ-
 τὸν λέγουσι τῷ ποιητῇ, τὸν μαγειρικόν· ὀβολὸν δὲ, σι-
 δῆρον τὸ ἔλασμα ἔλεγον, σχῆμα μὲν πῶς ἔχον ὀβελού, οὐ
 μὴν καὶ εἰς πάντα ὄξυ λήγον· οὗτα δὲ ἀδρὸν ἢ τῷ πα-
 χύτητι ἐκείνο ἔλασμα τοῦ ὀβελού, ὡς τε ὀβολοὶ ἐξ τῆν
 δράκα ἐπλήρου· καὶ τοῦτο ἐλέγετο δραχμῆ, ὀβολῶν τοι-
 οῦτων ἕξας, ὅσον ἐπιδράχμῃ δύναται χεῖρ· quem lo-
 cum partim & *Seberus* noster attulit. Idem *Eustath.*
ad Γλαῦδ. γ. (quem locum Avus meus sua manu ad
 oram lib. de Numism. adscripsit) ὁ ὀβολός, εἰς ὄξυ
 λήγον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κατὰ τοὺς ὀβελούς, καὶ νῦν
 μικροῦ δῖν ὡς εἰς ἐπιπέδον τι κατήκειται· ἀλλὰ καὶ ἡ
 δραχμῆ, τοῦτέστι οἱ ἐξ ὀβολοὶ ἐξ ἀρχαίας χρήσεως, ὡς
 καὶ αὐτὸ προσηρῆται, ἔτυχε τοιαύτης κλήσεως· τοσοῦτον
 γὰρ ὀβολῶν εἶχε τότε ἡ χεῖρ ἐπιδράχμῃ, ὡς ἰστορεῖ
 καὶ Πλούταρχος. *Locus Plutarchi* est in *Lyfandri*: at-
 tulit cum & *Hosius* libr. III. cap. 4. de obolo, ubi
 plura de hoc numismate vide sis. *Etymologicum* Ma-
 gnum: οἱ μὲν οὖν Γῶνες, ὀβελός· ἡμῶς δὲ, ὀβολός·
 πάντων δὲ πρῶτος Φεῖδων Ἀργείος νόμισμα ἔκοψεν ἐν
 Αἰγίνῃ· καὶ διὰ τὸ νόμισμα ἀναλαβὼν τοὺς ὀβελίσκους,
 αἰτήθηκε τῇ ἐν Ἀργεῖ Ἡρᾷ· ἐπειδὴ δὲ τότε οἱ ὀβελίσκοι τὴν
 χεῖρα ἐπλήρου, τοῦτέστι τὴν δράκα, ἡμῶς, καίπερ μὴ
 πληροῦντες τὴν δράκα τοῖς ἐξ ὀβολοῖς, δραχμῆν αὐτὴν
 λέγομεν, παρὰ τὸ δράξασθαι. Sed ohe jam satis est.
 JUNG.

Ἐν τῷ ἐπι τῆν δραχμῆ] Nos cum *Kühnio* in textu τὸ ὑπὸ
 τῆν δράκῃ. De drachma, vocisque origine quoque, est
 ubi supra ex *Theocristi Scholiasta* aliusque dixi, quæ
 hanc confirmant lectionem. Paulo post *καταπεσόντος*
 fuit ante nos editum, minus commode: μεταπίπτειν
 vero verbi quid est in hac re usitatum: eleganter *The-*
μιστιος in *Sorhysii*: ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦ ὀνόματος ὡς περ νό-
 μίσματος μεταπίπτειν ἢ δύναμις κατὰ τοὺς ὑπτιροῖ χρε-
 ούς· ubi eadem qua hic apud *Pollucem*, occurrere vi-
 deas notionem.

12 Τοῦ νομίσματος] MS. καὶ τοῦ νομ. μεταπεσόντος
 εἰς τ. Deinceps omiſſa ibi omnia usque ad caput se-
 ptimum. SEB.

Ταῦ νομίσματος] MSS. & *Salm.* καὶ τοῦ ν. μεταπι-
 σόντος, etiam *numismate in presentem usum trans-*
lato; transmutato. KÜHN.

Τοῦ νομίσματος] MS. δὲ ὀνόματα, καὶ τοῦ νομίσμα-
 τος μεταπεσόντος εἰς τὴν &c. Sed illud *μεταπεσόντος* ad
 oram MS. est additum, in textu deest. placet vero
 magis quam vulgata ea lectio, & καὶ probe sententiam
 pleniorē videtur efficere. JUNG.

13 Ἀριστοτ. δὲ &c.] Hæc & reliqua totius capituli
 absunt a C. A. nisi quod in fine hæc subjicit: στατήρ
 Φωκαίτης ὡς Θουκυδίδης, ὡς, (leg. ὅς) καὶ νομίσματος
 εἶδος ἢ *Segm.* 93. Similique modo in V. C. *Salmis-*
ſii. KÜHN.

14 Αὐτὰ ταῦτα] C. V. δὲ ταυτὸν λέγων *Aristote-*
les eadem dicens in de Republica Sicyoniorum, non-
nihil innotat, dum ὀφέλλους eos (obolos) dicit, per
ὀφέλλειν designat τὸ αὖξιν augere, obolis ita nomi-
nis, quod in longitundinem creverint, unde etiam ipsum
verbum ὀφέλλειν, vel, ut C. V. ὀφέλλειν accessit nescio
quibus modis, in oboli voce quidem φ mutatum esse
in β propter affinitatem. KÜHN.

Αὐτὰ ταῦτα] MS. Ἀριστοτ. δὲ ταυτὸν λέγων &c. JUNG.
 15 Ἐν Σικυωνίων πολ.] MS. ἐν Σικυωνίων πολιτείαις
 μικρὸν τι κ. Sed error in promptu: scripsit *πολι-*
τείας, ut solet antiquæ adponi, quod solet jam supponi,
pro πολιτείαι· huic adhæsit a vocula insequen-
te. JUNG.

16 Ὀφέλλους γε αὐτοὺς ὀνομ. &c.] Vid. *Matthæum*
Hosium lib. III. cap. 4. SEB.

Ὀφέλλους γε αὐτοὺς ὀνομ. &c.] C. V. ὀφέλλους αὐ-
 τοὺς τῶς ὠνομάσθαι λέγων. KÜHN.

Ὀφέλλους γε αὐτοὺς ὀνομ. &c.] MS. ὀφέλλους αὐτοὺς
 τῶς ὠνομάσθαι λέγων, τοῦ μῆτροι ὀφέλλειν &c. quam
 lectionem ita relictendam cenſeo: ὀφέλλους nimirum
 faltem una litera, ut & mox exponit, diversum est
 ab ὀβελούς· & cetera sensum auctoris nostri rectius ex-
 plicant, quam vulgata: ait *Aristotelem* quidem novam
 opinionem adferre de ratione nominis ὀβελῶν. JUNG.

Ὀφέλλους &c.] Hunc nbi locum, duce *Kühnio*, in-
 tegriorem longe atque meliorem ex MSS. in textu ex-
 hibuimus: fuerat ante nos: ὀφέλλους γε αὐτοὺς ὠ-
 νόμαζεν λέγων, ex quibus legitimum non rite sensum
 elicias: meminisse olim in veteri quodam MS. Lexico
 hæc eadem legisse atque observasse ex *Aristotele* de
 oboli veriverbio excerpta verba, pauculis, quantum
 memoria recolligere valeo, mutatis, quibus perquam
 commode, esset ad manum *Lexicon* illud, emenda-
 tam ex MSS. lectionem tibi stabilire potuissem. *Stel-*
lius hoc utitur *Pollucem* loco de R. N. pag. 55. ibique
 & ὀφέλλους non ὀφέλλους reperio scriptum: *Sorhysius* au-
 tem ad *Hesychium* ὀβελούς hic in *Onomasticographo*
 scribendum putat pro ὀφέλλους. qua prodit emendatione
 inutili, se quid voluerit *Pollux* non intellexisse: &
 videndus quoque *Oribo Sperlingius* vir doctissimus de
 N. non C. pag. 152. Ὀφέλλειν vero, ea, qua hic po-
 nitur, notionem in *Homero* est frequens, τιμὴ ὀφέλλειν,
 quod *Hesiodo*, — καὶ ἀθλον αἰεῖ, cui & V. 14. *Erg.*
 καὶ Ἡμ. Ἡ μὲν γὰρ πολεμῶν τε κακῶν καὶ δῆμον ὀφέ-
 λει. *Suidas*: Ὀφέλλωσι, αἰξίωσι.

17 ἠϋξῆσθαι] C. V. ἢ ζῆσθαι male. KÜHN

18 Ὀφέλλειν] C. V. melius ὀφέλλειν habet pro ὀφέ-
 λειν, KÜHN.

Ὀφέλλειν] MS. τὸ ὀφέλλειν ἄν. quod annon rectius
 ait enim ὀφέλλους ἀπὸ τοῦ ὀφέλλειν dictos; inde, ait,
 & ὀφέλλειν, dictum ait *Aristoteles*, nescio quomodo.
 Scilicet placet *Polluci* prius etymon ab ὀβελούς ταις βου-
 πόροις· cur vero hic reperat allatum jam ὀφέλλειν;
 utinam vero exstarent illæ centum sexaginta duobus
 minus resp. *Aristoteles*! quam liquido hæc omnia co-
 gnoscere! vel optandum ut hæc talia pro suis nugis
 nobis Grammatici largiri voluissent. Scribitur sane in
Etymologico magno: Ὀφέλλω, σημαίνει τὸ αὖξιν διαβάλλω
 ἐξ οὗ πλεονασμῷ τοῦ ε, γίνεται ὀφέλλω· ὅθεν καὶ ὀφέλλω-
 μα τὸ αὖξανόμενον ἐν τῷ τόκῳ δύνειον· & superius: ὀ-
 βελίσκος εἰσὶ ὀβελίσκος τις ἄν, ὁ εἰς μῆκος ὀβελόμε-
 νος· ὀφέλλειν γὰρ τὸ αὖξιν· καὶ ὀβελός σημαίνει δι' αἰ-
 φότερα τὰς σούβλας, &c. ait, εἰς μῆκος ὀβελόμενος
 quæ sane cum nostri ex *Aristotele* allatis εἰς μῆκος
 ἠϋξῆσθαι conveniunt. JUNG.

Ὀφέλλειν] MSS. ὀφέλλειν, quod præeunte *Kühnio*,
 in textum retuli: in illis ante *Seberum* editionibus &
 hic & modo male fuerat ὀφέλλειν. De lectione MSS.
 non est quod dubitemus, siquidem & eandem referat

dictum tradit. & in oboli vocabulo, φ in β mutari propter literarum harum af-

οἰδ' ἔπως ἐπὶ μέντοι τῶν ὀβελῶν ὑπελλάχθαι τὸ φ εἰς τὸ β κατὰ συγγένειαν. ²⁰ Βυζαντίων γε μὴν ²¹ σιδήρῳ νομιζόντων ἦν οὕτω καλούμενον σι-

Etyimologus originem: & ipsa Grammatici verba attulit *Jungermannus* noster; quibus proxima habebat nominatum mihi modo *Lexicon MS.* Mox vitio fuit ante nos τὸν ὀβελόν, pro quo ex MSS. restitui τῶν ὀβελῶν.

19 Τὸν ὀβελόν] C. V. ἐπὶ μέντοι τῶν ὀβελῶν. Kühn. Τὸν ὀβελόν] MS. ἐπὶ μέντοι τῶν ὀβελῶν ὑπ. τὸ φ εἰς τὸ βῆτα κ. σ. & hoc pacto reponendum iudico: quid enim est ἐπὶ τῶν ὀβελῶν, ut vulgo corrupte est? JUNG.

20 Βυζαντίων &c.] *Schol. Aristoph.* fol. 73. εἰδοὺς τὸ τῶν Βυζαντίων νόμισμα ἰλάχιστον τίται πάντων καὶ Φινυλάτων, αὐτὶ σιδηροῦν ὑπάρχον. vide *Martheum Hoffm.* lib. I. pag. 103. SEB.

Βυζαντίων &c.] Sequitur de Byzantium numo ferreo, de quo vide *Hoffm.* libr. I. Rei Numm. vet. c. 7. n. 5. De numis ferreis, coriaceis, plumbeis, Itaneis, quaedam etiam *G. Forner.* ad l. 159. etiam au-

reus. JUNG.

Βυζαντίων γε μὴν] Corruptissimum MSS. sequi duces integritati suae restitimus hunc locum: est ubi facem in quibusdam Doctiss. *Kühnius* praeluxit ad oram sui Codicis: juverit & apposuisse, quae fuit in prioribus ante nos editionibus vulgata lectio: Βυζαντίων γε μὴν σιδηροῦν νομισματος ἦν οὕτω καλούμενον σιδηροῦν τι νόμισμα λεπτόν: quae tibi verba, ni fallor, sensum non reddunt aptum. Sed pro istis σιδηροῦν νομισματος ineptis atque improbis feliciter Codices manu descripti, σιδήρῳ νομιζόντων quam tibi scripturam veram esse atque opportunam confirmat egregie *Aristides* in illa secunda πρὸς Πλάτωνα, ubi de Byzantium ferreo numismate σιδήρῳ, quod chalcum valuisse ex istis, quae mox apud *Pollucem* nostrum, facile colligas, sic inquit: οὐδὲ γὰρ εἰ Βυζάντιοι σιδήρῳ νομιζουσι, τούτου χάριν εἰσι δίκαιοι τῶν Ἑλλήνων καταγελαῖν: videntur itaque σιδήρῳ νομιζουσι, ferrea utuntur moneta, qualiter apud nostrum est emendatum: & addere liceat obiter, eundem paucis interpositis de Carthaginiensium coriaceo meminisse quoque nummo, de quo & apud auctorem dialogi, cui titulus *Eryxias*, quique inter *Platonicos* non rite sibi locum vendicat. Notavit & ex hoc *Pollucis* nostri loco ferreum Byzantium nominis *Snellius* de R. N. p. 1. & aliunde *Schottus Tab. Numm.* cap. 1. cuius tibi verba ponam: Ferreo usus nummo Byzantinos refert *Aristophanes* in *Nebulis*, & *Plato* Comicus in *Pisandro*: *Comici Platonii* locum relatum debet iudicio *Scholista Aristophanis*, cuius ad haec *Pollucis* nostri integriora exhibet atque emendatiora verba praestantiss. *Jungermannus*. Byzantium vero extant in variis praestantium virorum cimeliarum nummi plusculi atque elegantes: nos tibi, benivole lector, binos exhibemus ex illa *Wildiana* numismatoteca rarissima atque delecta veteris monetae inexhausto fonte, quorum primus rarus ille quidem, sed tamen in publicum eruditus notus est; alter vero, praeterquam quod eximia sit raritate, necdum in lucem fuit prolatus, ut ipse mihi adseruit vir spectatissimus J. de WILDE: neque ego talem nummum aut memoria recolligere potui editum, aut quacunque adhibita diligentia reperire: extet igitur, atque eruditum hominum exerceat ingenia; nos enim pusilli quid ad tanta remotioris indaginis conferre habeamus? ut tamen aliorum eliciamus auxiliatricem industriam, quid nobis in hoc nummo planum, quid obscurum atque intricatum veniat, proponere animus est. Figura illa, quae in altera nummi parte conspicitur sola, me iudice, *Minerva* fuerit: illam esse a Byzantiis eximie cultam ex *Codino* de *Originib. Constantin.* constat, qui *Palladi* erectum a Byzantiis templum in-

gne refert: quin vero, quod magis est, *Minervam Byzantiis πολιοῦχον* fuisse Deam testis est *Marinius* in vita *Procli*: nummis autem tutelares urbium Deos Deaeve praeter ceteris quibuscunque rebus imprimi solitos res est longe notissima: porro Deorum Dearumve formam Byzantium in nummis olim fuisse signatam patere arbitror, quod *Comici* illos adpellent *σιδηροῦς θεοῦς*, qua utique alia de ratione, quam quod Deos sibi praeter se ferrent insculptos: nec moretur te, *Palladii* caput nulla, quod solitum vulgo, insignis galea, siquidem ex variis *Pausanias* locis constat, quam diverso picta fuerit sculptraque *Minerva* modo, ut scirpum in nodo quaerere haud opus sit: forsitan tamen quis putet non nulla de ratione *Dianam* esse, quam dixi *Minervam*: certe & hanc venatricem Deam in honore fuisse a Byzantiis habitam ex *Codino* novimus: & faciat huc forsitan, quod in quibusdam eorum nummis luna falcata, uti vocat *Illustriss. Spanhemius* de Praest. & Usu Numism. conspiciatur: sed quod prius proposui mihi probatur magis: lectori liberum esto arbitrium. Percussum vero hunc nummum, adhuc dum vigente libera Byzantium republica ex partis adversae *ἐπιγραφῆ* patet, quod forsitan hoc aut simili modo supplere liceat, ΕΠΙ ΦΟΚΙΟΝΟΣ, *ἱερομνάμονος* scilicet; nam per *ἱερομνάμονας* suos publici temporis rationes distribuisset atque digessisset Byzantinos ex illorum *πλεψισinare* liquet apud *Demosthenem* de Corona, quippe quod sic iussit: Ἐπὶ ἱερομνάμονος Βοσπορίχῳ, Δαμαγῆτος ἐν Τεαλίᾳ ἔλεξεν ἐν τῆς Βαλλῆς λαβῶν ῥήτρων sed haec aliaque talia commodiori forsitan loco alibi. Illud autem in hoc nummo, quod sollicitum me atque implicitum habuit habetque totum, est huic insculpta parti figura, quae seu struchionem, seu ciconiam, quod putem potius, qui de ciconiis bene de Byzantiis meritis legisse quid in eorum historia meminerim, cum caucula, uti videtur, cuius forsitan sit mentio in isto, quod Byzanti datum perhibent, oraculo: Ἐῖθα δύο σκύλακες διςρὴν μάρτυροι θάλασσαν, habet impressam: pervolutis, quaecunque noveram, Byzantium monumentis, nihil quicquam me reperisse profiteor, quod aut mihi aut ipsi rei integre satis faciat: frigidulis quibusdam conjecturis, quaeque rationum non nitantur ribicine, lectorem lactare absit ut velim: rogatos itaque quam postum enixe viros eruditissimos volo, quorum in hoc studiorum genere florent & sempiternum florebunt labores, ut huic nummo elegantia lucem publice accendant: te praecipue, *Illustrissime Spanhemi*, qui eruditioni nummatiae penitissimam possides conjunctam antiquitatis recondita ac remota notitiam, te, inquam, vir Eruditissime, efflagitat hic labor, qui nullo nobis negotio, quid enim tuae diffidamus profundissimae doctrinae? hujus numismatis operata recludes atque paucos. Alias & Byzantium diversos ab his pelamidibus insignes videbis nummos apud *Eruditiss. Lambecium* ad *Codini Originis Constantinopolitanae*, quibus & urbis fortuna censetur incusa.

21 Σιδηροῦν νομισματος] C. V. σιδήρῳ νομιζόντων, uti mox *Segm.* seq. κασιτέρω ποτὲ &c. νομισαί est autem σιδήρῳ νομιζέειν, ferreo uti numismate. *Suid.* Νομιζουσι, αὐτὶ τοῦ νομισματι χρώνται. Deinde: ἦν οὕτω καλούμενον σιδηροῦν τι νόμισμα λεπτόν. *Byzantium*, qui numismate utebantur ferreo, erat ita dictum σιδηροῦν quoddam tenue numisma. C. V. σιδηροῦν (quod & *Salm.* habet, videndosque monet *Hesych.* & *Aristoph. Interpretem*) νόμισμά τι. Kühn.

Σιδηροῦν νομισματος] MS. pro σιδηροῦν νομισμα. habet σιδήρῳ νομιζόντων, ἦν οὕτω καλούμενον σιδηροῦν νομισματι λεπτόν: & nescio annon recte, certe melius quam

θήρεον, νόμισμά τι λεπτόν· ὡς τε ἀντὶ τοῦ²² πριῶ
μοι τριῶν χαλκῶν λέγειν, πριῶ μοι τριῶν²³ σιδη-
ρῶν· ὅθεν καὶ ἐν τοῖς²⁴ Στραττιδος²⁵ Μυρμιδόνων
εἴρηται, Ἐν τοῖς²⁶ βαλανείοις, προκέλευθος²⁷ ἡ-
μέρα, ἀπασα ἀπαξ γῆ, στρατιαί, σιδάρων

rea moneta parva. Adeo ut pro eme mihi
duobus æreis dicamus, eme mihi duobus
ferreis. Unde & in Strattidis Myrmidoni-
bus dictum est: In balaniis, præfinitus
dies, tota tellus, ô Milites, ferreorum.

vulgo, ita scribas; modo σιδήρεον, νόμισμά τι λ. scri-
bas: ait, Byzantiorum, quibus ferrum in usu commu-
ni, fuisse sic vocatum σιδῆρεον, numi minuti genus.
Hesychius: Σιδῆροι, παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις, σι-
δάρεοι θεοί, ὡς ἐν Βυζαντίῳ εἶσι ἐν τῷ λεπτῷ νόμισμα-
τι, ὃ σιδῆρῶ καὶ ἐλαχίστῳ ἐχρῶντο Βυζαντίοι; verba *Co-
mici* sunt:

Ποῖους θεοὺς ἔμετ' σὺ, πρῶτον γὰρ θεοί
Ἡμῖν νόμισμα οὐκ ἔστι. Στρ. τῷ γὰρ ὄμνυτ' ἢ
Σιδῆροισιν, ὡσπερ ἐν Βυζαντίῳ;

Ubi apud *Scholium Aristophanem* habes e *Platonis
Comici* Πισανδρῶν versiculos de iisdem, quos ita recon-
cinno:

Χαλιπῶς ἀν οἰκῆταιμεν ἐν Βυζαντίοις,
Ὅπου σιδῆροισι χρῶνται νόμισμοι.

Vulgati enim nuperrime etiam habent, νόμισμασι χρῶ-
νται voculis, credo, transpositis. Certe in vulgatis σιδη-
ρῶν νόμισματος non multum sani est; ut & mox in
σιδηρῶν, ut ex sequentibus etiam patet. Illud σιδῆρῳ
νόμισματι vero ita in suo MS. γράφεται & *Scho-
lius* noster hic adnotavit: & sine dubio ita *Aristote-
les* dixerat: eadem phrasi & vulgo non omnino cor-
rupta mox *Segm.* 79. habes καττιτῆρῳ (ita enim MS.)
ποτὶ ἀντ' ἀργυρίου νόμισματι Syracusanos. Nummulum
hunc Byzantinum, quem σιδῆρῶν vocitabant, ejusdem
valoris fuisse cum χαλκῷ vult *H. Junius* Nomenclato-
re in *Chalcis*. JUNG.

22 Πριῶμοι] Scribe πριῶ μοι binis vocibus, ut &
statim πριῶ μοι τριῶν σιδηρῶν, ut MS. habet: id est
ἀγόρασιν· quamvis hoc potius paroxytonos πριῶ μοι di-
cant. Sane duabus vocibus legendum, sive sit istud
πριῶ, ex πριῶν, sive πριῶν· sic apud Doricum *Epi-
charmum* *Segm.* 80. πριῶ μοι &c. μόσχον. *Etymolo-
gus* in ἀπριχτῆν πριῶ οὖν, πριῆμν ἐξ οὗ καὶ, πριῶ μοι,
Φσὶν ὁ Καμῶδες, σιλάχιον· ubi in indice *Sylburgius*
eme interpretatur imperative. JUNG.

Πριῶμοι] Cum *Jungermanno* nostro separavi utraq-
ue voces, quæ vitio coaluerant. In quam syllabam
accentum referas tanti non esse puto: *Etymologus* mon-
strante *Jungermanno*, vulgatæ accentus positioni facit
patrocinium: apud *Hesychium* tamen & *Suidam*: Πριῶ
ἀγόρασιν. Et disjunctis vocibus scripsisse πριῶ μοι *Sper-
lingium* animadverto p. 184. dictæ sæpius disertationis,
ubi totius loci sensum voculæ γένος supplemento
fulcire tentat: nos meliora MSS. docent.

23 Σιδηρῶν.] C. V. σιδηρῶν. KÜHN.

24 Στραττιδος] MS. Στραττιδος. Sed scribe Στρατ-
τιδος· quamvis noster *Casaubonus* se tam *Strattim* quam
Strattim invenire ait VII. *Athen.* 23. ubi de omnibus
hujus *Comici* fabulis plura habes. Illi Catalogo forte
& ποταμούς, *Fluvios* possumus addere: certe si recte
capio quæ *Scholias* *Aristophani* ad extremum *Plu-
tum* adnotat: ἀλλὰ γὰρ Στραττις (scribe Στραττις) πρὸ
ἀμφοτέρων τούτων (*Lycophronis* & *Aristophani*) τοὺς πο-
ταμούς διδάσκων, εἰς Φύλλιον ἀναφέρει τὸ πρῶγμα· sub-
jicitque ipsos versiculos *Strattidis* inde:

Ἰμῆς τε πάντες ἔστι' ἐπὶ τὸ Πύθιον
Ὅσασπερ ἔστι μὴ λαβόντες λαμπαδάδας,
Μηδ' ἄλλο μηδὲν ἐχόμενον Φύλλιον.

Qui ultimus versiculus tamen claudicat: nec nuperi
editores *Aristophani* sanarunt, quod videtur tamen vi-
ris doctis facile fuisse: nos imperitiores potius expe-
ctabimus alios. JUNG.

Στραττιδος] Στραττιδος littera τ geminata cum *Kühnius*

textus habet; idemque superius alicubi factum memi-
ni: alias & apud *Michaelem Apostolum* Στραττις scri-
ptum reperio. De *Μυρμιδόνων* confirmant MSS. nisi quod,
puto, in istis integrius extet *Μυρμιδόνων* titulo *Dotico*:
Hesychius: *Μυρμιδόνων*, οἱ μύρμηκες ὑπὸ Δωριῶν· nam,
aut fallor, aut fallatur si quis nominatam a *Μυρμι-
δόνων* populo censet fabulam: fuit alias, quum con-
jectarem *Μακεδόνων*, siquidem *Μυρμιδόνων* nec in *Athe-
nais*, nec *Suida*, aliove quopiam reperiri sciam: neque
alium hoc *Pollucis* nostri locum *Casaubonus* adtulit:
Μακεδόνων vero fabula *Strattidis* notissima: sed ne quid
nimis temerarium a nobis dictum fiet, caveamus. Ip-
sum *Comici* locum infelicitus tentasse *Kühnius* *Eru-
ditissimum*, atque exposuisse existimo: est & in MSS.
πᾶσι quiddam: ita constituo totum: Ἐν τοῖς βαλα-
νείοις προκέλευθος ἡμέρα, ἀπασα ἀπαξ γῆ, στρατιαί, σιδῆ-
ρῶν· τοῦμοι· puta, quæ vox & a Byzantinis, credo, siquid-
em loquendi modo uterentur Dorico, fuit usurpata.
Προκέλευθος autem ἡμέραν voce Byzantina τῇ προκηρυ-
τομένην εἰς τὸ ἐκκλησιαστικῶν appellatam existimo: ne-
que alio sensu *Kühnius* cepisse videtur: tum quoque Ita-
tuamus necesse est traduci in his atque fugillari a *Strat-
tide* Byzantinorum *βαλανειομανίαν*, qua mihi voce uti
liceat: istis ad calculum positis hic mihi sensus ab
sefe fluere sponte videtur: ita deditos fuisse balneis *By-
zantinos*, ut in istis populi celebrarentur comitia, in
istis totus simul esset terra *Byzantina* populus, in istis
de expeditionibus consulere. Et in istis denique ipsa
mercatura exercebatur; quæ omnia alias in foro peragi
mos erat: & hæc quidem cum ipsis *Strattidis* verbis com-
modoque sensu egregie, nisi me decipiam, concinnat:
non itaque in hanc rem plura prodigam verba. *Βαλανείοις*
habes ex emendatione *Kühni* pro *βαλανείοις* tum ἀ-
πασα ἀπαξ, quod erat in MSS. præferendum videba-
tur editæ lectioni ἀπαξ ἀπασα· & σιδηρῶν quoque vi-
tiosum erat, itaque σιδῆρῶν in textu: quid nostræ sit
sententiæ, exposui.

25 *Μυρμιδόνων*] C. V. *Μυρμιδόνων* *Strattidis* ἔστιν
ita collocarem:

Ἐν τοῖς βαλανείοις προκέλευθος ἡμέρα
ἀπαξ ἀπασα, ἢ στρατιαί, σιδῆρῶν.

In ipsis balneis dies indicitur
Quæcumque, expeditio, σιδῆρῶν.

Indicant versus, Byzantios ita voluptatibus deditos esse,
ut quæ alias in foro aliisque locis publicis per præconem
solent indici, apud eos in balneis, ubi vinum
immodice haustum excoquebant per sudorem, sunt
intimanda: eo namque frequentes confluebant Byzantii,
sive igitur dies Itatura quævis, sive expeditio, vel
quædam ad rem nummariam pertinentia publice pro-
mulganda venerint, in balneis ea indicta sunt, vel
indici potuerunt commodius quam in alio loco pu-
blico. C. V. in priori versu legit: ἡμέρα ἀπασα ἀπαξ
γῆ, ex quo legi posset ἀρπαγῆ, γαρῖμα in hostico sci-
licet, vel res raptas, quæ etiam solent indicari per
præconem; in posteriori σιδῆρῶν vid. & *Hesych.* in σι-
δάρεοι θεοί ex *Aristoph.* *Nubibus*: unde patet ferreum
illud numisma Dei alicujus signatum fuisse imagine.
KÜHN.

Μυρμιδόνων] MS. mendose *μυρμιδόνων*. JUNG.

26 *Βαλανείοις*] MS. *βαλανείοις*. JUNG.

27 ἡμέρα ἀπαξ ἀπασα γῆ] MS. ἡμέρα ἀπασα ἀ-
παξ γῆ στρατιαί σιδῆρῶν· ego adhuc parum in illis
Strattidis video, quæ nobis elucidabunt viri docti.
JUNG.

79 * Ferrea quoque moneta Lacedaemonii utuntur, ingenti magnitudine parum valente: aceto vero ejus vigorem, propter scindendi difficultatem, extinguunt. Syraculis vero stannum argenti loco haberi, Dionysius author est. & numisma illorum quatuor faciebat drachmas Atticas, pro una. Numus vero, ²⁸ σιδηρῶ δὲ νομισματι καὶ Λακεδαιμόνιοι χρῶν- ²⁹ται ἐκ πολλοῦ ὄγκου ὀλίγον δυναμένω· ὄξει δὲ αὐτοῦ τὴν ἀκμὴν ³⁰ εἰς τὸ ἄτομον κατασβεν- ³¹νύουσι· ³² τοὺς μὲντοι Συρακούσιους ³³ κασσιτήρων ποτε ἀντ' ἀργυρίου νομίσαι Διονύσιος κατηγάγκα- ³⁴σε· ³⁵ καὶ τὸ νομισμάτιον τέσσαρας δραχμὰς Ἀτ- ³⁶τικὰς ἴσχυεν, ἀντὶ μιᾶς· ³⁷ ὁ δὲ νοῦμμος δοκεῖ

28 Σιδηρῶ δὲ νομ. &c.] MS. σιδαρίω δὲ νομισμ. κ. λ. χρ. i. π. δ. ὄ. δ. ὄξει. Eadem *Plutarchus* in *Lycurgo* & *Lysandro*, ut adnotavit *Hofsius* libr. I. Rei Numm. c. 7. n. 4. JUNG.

Σιδηρῶ δὲ νομ. &c.] De ferreo Laconum nomismate meminere plures: sunt tamen qui coriaceum fuisse perhibent; in iis *Nicolaus* apud *Stobensem*: de utraque veterum opinione *Lipissus* de R. N. pag. 7 & 8. ubi *Pollucis* nostro succenturiantes nominat *Plutarchum* in *Lycurgo* & *Lysandro*, *Polybium* & *Xenophonem*: plura reperies apud eruditissimum *Sperlingium* de N. non C. cap. 29. ubi de *Lacedaemoniorum* nummis tractat effulc: *Pollucis* loci mentionem quoque fecisse *Cragium* in *Commentario de Rep. Laced.* reminiscor.

29 Δὲ αὐτοῦ τὴν ἀκμὴν] Quam multa adhuc vitiosa atque mutila sint in hoc capite vix credas: ut credas, in sequentibus abunde dabimus, quæ fidem perhibent. Nec enim commodius nobis potuit accidere, quam quod MS. nos ter ita in hoc capite nos non prodatur, ut omnia ista fidelius & plenius, exceptis paucis aliquot *χρήσειν*, exhibeat, quam vulgati: optimus *Nosser* amicus a suo delictus fuit nec in tempore nec loco opportuno. Nos e nostro fideliter exhibebimus, quæ invenimus: viri docti porro a se operam dabunt: nam nobis ad hanc rem nec vires nec ingenium superpetit: hic itaque pro δὲ αὐτοῦ τὴν ἀ. MS. habet: δ' αὐτὴν ἀκμὴν &c. JUNG.

30 Εἰς τὸ ἄτομον.] Ut vim secundæ perdat ferrum, aciem ejus candefactam aceto suffuso extinguerunt, ut nec exportari potuerint nummi ferrei in alias regiones. *Plutarch.* in vita *Lycurgi*: ὄξει γὰρ, ὡς λέγεται, διαπύρου σιδήρου τὸ στόμωμα κατασβέτας, ἀφείλετο τὴν εἰς τ' ἄλλα χρεῖαν καὶ δύναμιν ἀδρανοῦς καὶ δυσίργου γενομένου &c. Quæ *Porphyrus* de *abstinentia* habet, de ferreo nummo Laconum, omnia ad verbum descripta sunt ex *Plutarcho*. Cæterum C. V. pro δὲ αὐτοῦ leg. δ' αὐτὴν ἀκμὴν &c. *Salm.* pro ἄτομον leg. ἄστομον vel ἄτονον, quæ eodem recidunt. KÜHN.

31 Τοὺς μὲντοι Συρακούσιους &c.] Egregie MS. τοὺς μὲντοι Συρακούσιους καττιτῆρα ποτε ἀντ' ἀργυρίου νομίσαι δ. κ. Jam vulgata vel casta nuce non emam: restitue istam lectionem optimam & verissimam, si ne dubio *Nosstro* ex *Aristotelis* Syracusanorum πολιτεία acceptam: καττιτῆρα νομίσαι, ut modo ex ejusdem philosophi, credo, Byzantinorum republica dixerat, σιδηρῶ νομισμάτων, quemadmodum ex MS. ibi legitur: extat vero hæc eadem historia & in II. *Oeconomorum Aristotelis*, ut bene observavit *Hofsius* lib. I. Rei Numm. c. 7. n. 8. Locus est *Oeconom.* II. cap. 2. Διονύσιος Συρακούσιος &c. οὐκ εὐπορῶν δὲ ἀργυρίου, νομισματικῶν καττιτῆρων καὶ συναγαγῶν ἐκκλησίαν, πολλὰ τοῦ κεκομμένου νομισματος ὑπερέπαι· οἱ δὲ ἐψηφίσαντο καὶ μὴ βουλόμενοι ἕκαστος αὐτὸν εἶλετο ἔχειν ὡς ἀργυρῶν, ἀλλὰ μὴ καττιτῆρων. JUNG.

Τοὺς μὲντοι Συρακ. κασσιτήρων &c.] Præstantissimam atque *Ἑλληνικατάτην* MSS. lectionem textui non restituisse ineptum foret: dudum est, quod mendii quid in hoc loco viris eruditis suboluit; *Salm.* de M. Usur. pag. 247. pro τοῖς Συρακούσιους vere habet τοὺς Συρακούσιους, quam emendationem sequitur est *Sperlingius* de *Nummis non Cusis*, p. 17. cui tamen ceteram eluere maculam ex aliis similibus, quæ adducit, locis in promptu fuerat ac facili: sed neque *Salm.* id præstitit, cui eadem erant ad manum de *Usur.* p. 436.

Mox pro νομισμα αὐτῶν melius in MSS. & ex iis in textu νομισμάτων. Ἀττικὰς autem cur dicto loco *Salm.* post δραχμὰς abolendum censcat rationem hercule nullam video.

32 Κασσιτήρων] Κασσιτήρων. SEB.

Dionysius autor est] *Dionysius* Syracusios coëgit stannum pro argento habere. Atqui *Democritus* apud *Athenæum* X. V. fol. 669. *μημονύστω*, inquit, τοῦ χαλκοῦ ποιητοῦ καὶ ῥήτορος Διονυσίου· χαλκοῦ δὲ προσηγορεύθη διὰ τὸ συμβουλευθεῖσαι Ἀθηναίους χαλκῶ νομισματι χρῆσασθαι. SEB. 2.

Κασσιτήρων] C. V. τοὺς μὲντοι Συρακούσιους καττιτῆρα ποτε vid. supra *Segm.* præced. & *Aristot.* libr. II. *Oeconom.* de *Dionysio*. KÜHN.

33 Καὶ τὸ νομισμα αὐτῶν] C. V. νομισμάτων τέσσαρας. KÜHN.

Καὶ τὸ νομισμα αὐτῶν] MS. καὶ τὸ νομισμάτιον τέσσαρας δραχμὰς Ἀττ. quæ omnia pro vulgatis restitua- mus. JUNG.

34 Ὁ δὲ νοῦμμος &c.] *F. Ursinus* hæc adfert ad *Festii* fragmentum, ad ista: *Nummum ex Græco vocabulo νοῦμμος existimant dictum* &c. Tu vide incomparabilem *Scaligerum* *Conjectan.* in lib. IV. *Vattonis de ling. Latini.* ad ista: *In argento nummā: id a Siculis.* JUNG.

Ὁ δὲ νοῦμμος] Hoc *Pollucis* nostriloco qui de nummo scripsit viri eruditi plurimi utuntur: *Scaliger* de R. N. hinc evincit falso credidisse virum summum *Georgium* *Agricolam* *Siculos a Romanis in re nummaria accepisse multa*: ibidemque vir maximus *Δωριῶν* legendum docet pro ὀρίων, quæ prava erat editionum ante *Seberum* lectio. *Lipissus* vero hæc pono verba, quibus & hanc *Pollucis* particulam Latine redditam habet: *Nummi nomen a Græcis aut Siculis esse breviter Varro testatur: Et Pollux ibericus: Nummus, inquit, videtur Romanorum nomen esse, est autem Græcæ nomen eorum, qui in Italia aut Sicilia Diores habitaverunt. Et addit auctoritates Epicharmi, tum Et Aristotelis, qui in Tarentinorum republica testatur nummum ab his dici pecuniam cum impressa effigie Tarentis filii Neptuni. A Græcis vero vicinis Romanis sumptum, Et duplici m. rellæ ita scripseris, etsi alii tamen a Numma nomen derivant: Tranquillus ejus sententia auctor apud Suidam, qui primum Numam regem pecuniam e ferro atque ære signasse apud Romanos, atque ab ejus nomine nummos dictos: quæ derivatio unicum m. adprobat; Et sane lapsus ac libri præsci ambigue scribunt.* Quibus addenda tibi, quæ *Snellius* habet, mox ab initio libelli de *Re Nummaria*; & ex *Salm.* *Sperlingius* pag. 222. Quod autem de origine nummi a *Numma* adfertur, nihil est aliud, quam putidissimus otiosi Grammaticulorum cerebri abortus: non meminerant illi scilicet, quæ vetustiores probatiorisque Romanæ historiæ scriptores de signatis a *Jano Saturnoque* nummis tradiderant posteris: neque alio tibi hæc fulcitur nugacissima etymologia, quam utriusque nominis similitudine, qua sapius ratione adducti posterioris ævi Grammatici mirum quæ etymologiarum monstra pæpeterint: hanc eandem rem reperies in *Cedreno* ac *Chronico Putschali*: & est mihi quoddam MSS. *Chronici* brevissimum fragmentum, ubi idem extet. Cum MSS. mox post *Ἑλληνικῶν* commode particulam καὶ, quæ pleniorē efficit sensum, inseruimus.

μὲν εἶναι Ῥωμαίων τοῦνομα τοῦ νομίσματος· 35 ἔστι δὲ Ἑλληνικόν, καὶ τῶν ἐν Ἰταλία καὶ 36 Σικελία 37 Δωριέων· ὁ Ἐπίχαρμος τε γὰρ ἐν ταῖς Χύτραις Φησί, 38 Ἄλλ' ὅμως καλαὶ καὶ 39 πῖοι ἄρνες, εὐρήσουσι δέ μοι καὶ νούμμους, πωλατιᾶς γὰρ 80 ἐντὶ τᾶς ματρός· καὶ πάλιν, 40 Κἄρῳξ ἰὼν εὐθύς πρῶ μοι δέκα νούμμων μόνον καλήν· 41 καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ταραντίνων πολιτείᾳ Φησί, καλεῖσθαι νόμισμα παρ' αὐτοῖς 42 νούμμων, 43 ἐφ' οὗ

Romanum videtur numismatis nomen : est vero Græcum Dorientium, qui in Italia & Sicilia habitaverunt. Epicharmus quidem in ollis inquit : sed simul pulchræ & pingues oves mihi inveniunt numos. * & rursum : Præco statim profectus eme mihi decem numis pulchrum vitulum. Et Aristoteles in Tarentinorum Republica tradit, numisma ab ipsis numum vocari : eique

35 ἔστι δὲ Ἑλλην. τῶν ἐν Ἰτ. &c.] Καὶ τῶν ἐν Ἰταλία, id est, in ora illa Italia, quæ dicta est magna Græcia. KÜHN.

ἔστι δὲ Ἑλλην. τῶν ἐν Ἰτ. &c.] MS. ἔστι δὲ Ἑλληνικόν, καὶ τῶν &c. plenius & rectius. JUNG.

36 Σικελία] Varro de LL. lib. IV. in argento nummi : id a Siculis : νούμμος a Dorico νούμος, lex, ut νοῦσος pro νόσος, nam Græci Sicilienses & Italici Dorica dialecto utebantur, est enim νούμμος quasi lex quædam ad æqualitatem redigens pretium inter emptorem & venditorem, omnemque suam vim a lege habet. KÜHN.

37 Δωριέων] Ita emendat *Matthæus Hoffus*, lib. I. pag. 68. priorum editiones, ἰριῶν. SEB

Δωριέων] MS. Δωριέων quæ virorum doctissimorum emendationem confirmant, qui Δωριέων scripserunt, ut *Scaligeri* loco dicto ad Varronem ita hinc laudantis, ut *Henr. Stephani*, quodque bene reposuit noster *Seberus*. *Hoffus* eam etiam indicavit lib. I. Rei Numm. cap. 3. ubi de nummorum adpellatione a causa efficiente, in νούμμος. n. 2. vulgo enim pessime legebatur ὀρίων, quod & doctiss. *Ursinus* ad *Festum* loco dicto retinuit. *H. Stephani* vero manus in Codicis sui ora hæc est, ad illud ὀρίων. Δωριέων, ait, ut in κύβητον dicit, τῶν ἐν Σικελία Δωριέων (supra nummum II, 141) Hanc meam emendationem probavit etiam *Scaliger*, & ita emendavit in secunda editione suarum annotationum in Varronem. Cæterum quæ sequuntur apud *Pollucem*, ὁ Ἐπίχ. desunt in MS. nostro, usque ad ista καὶ Ἀριστ. JUNG.

38 Ἄλλ' ὅμως] *Epicharmus* in *Chytris* :

Ἄλλ' ὅμως καλαὶ πῖοι ἄρνες
εὐρήσουσι δὲ μοι καὶ νούμμους·
πωλατιᾶς γὰρ ἐντὶ τᾶς ματρός.

Bona tamen agna nitideque
Inveniens etiam mihi nummos ;
Venduntis enim eas in Matris,

fc. xde, in μητρώῳ, ubi prostrare videbantur agni sacris faciendis apti, ultima autem verba sunt alterius, qui respondit alteri subjicitque causam, cur agni facile sint inventuri emptorem. KÜHN.

Ἄλλ' ὅμως] Versus hi *Epicharmi* primo quomodo disponendi sint, fortasse non laborem, nisi me vox νούμμων turbaret ; ita enim scriberem :

— ἄλλ' ὅμως
Καλαὶ κ. πῖοι ἄρνες, εὐρήσουσι δὲ
Μοι καὶ νούμμους ; πωλατιᾶς γὰρ ἐντὶ τᾶς
Ματρός. —

In *Scaligeri* nostri Conjectaneis ita editi sunt :

Ἄλλ' ὅμως καλαὶ καὶ πῖοι ἄρνες, εὐρήσουσι δὲ
Μοι καὶ νούμμους καὶ γὰρ ἐντὶ πωλατιᾶς τᾶς μα-
τρός.

Cæterum πῖοι an forte Siculi ita, pro πῖοις, dixerint cogitandum est. De πωλατιᾶς taceo cum aliis. JUNG.

Ἄλλ' ὅμως καλαὶ &c.] In versuum formam *Epicharmi* verba redegit apostolite *Jungermannus* noster : πῖοι ἄρνες, oves pinguisculæ . voce non tantum Siculis sed & ipsis Græcis apprius nota : in *Hesychio* πῖότατος

exponitur λιπαρώτατος· quod utique fuerit a πῖος vel πῖος. *Nicander* — ἔθα πῖοτέρη ὅτε βοτρὺν ἰσινάτο κῆρας ἀλώπηξ· ab eademque origine est in *Thiloxeni Glossis* : Πῖος, οβείσας : tum vero, εὐρήσουσι δὲ μοι καὶ νούμμους dictum eleganter : εὐρήσουσι εἰαυτῶ δοξῆν, apud *Thucydidem*, honorem sibi acquirere : similitque notione apud Romanos invenire, uti monet ad ista *Terentii* in *Eunuchio*, Utinam tam aliquid invenire possis *Phadria* Quam hoc peribis — *Donatus*, cui & hæc alia ex *Comici* *Heautontimorumenō* adfertur χροῖσι· ut serves, quod labore inveneris, ὅπερ ἂν πόνω εὐρήσῃ, παραveris. Illa jam sequuntur in *Epicharmi* versiculis, quæ vere sunt obscura atque difficilia, eo magis, quod Siculæ dialecti parum omnino nec nisi sterilia supersint vestigia : opem tamen, quam possumus, adferre tentabimus, nec infeliciter plane, uti spero : ἐντι pro sibi Dorice dictum, quis sit eruditorem, qui ignoret? non tamen id advertisse *Κύβητις* videtur : pro πωλατιᾶς minima mutatione refingo πωλατιᾶς πωλατιᾶς γὰρ ἐντὶ τᾶς ματρός, isto sensu : vendendas enim eas habet mater : nec loquendi formulam mirabere duriusculam atque difficilem primo adspectu, si Sicula memineris esse : quin vero nihil est in ea, quod cum analogia pugnet linguæ Græcæ, exhibetque potius elegantem dialecti Doricæ vel Siculæ characterem : arbitrium esto aliorum de hac qualicumque emendatione ; mihimet tamen ipsi favente Critica ista *Epicharmi* posteriora restituisse videor. In altera Siculi *Comici* χρῆσι κἄρῳξ emendandi pro Κἄρῳξ.

39 Πῖοι] An πῖοις ; & quid mox πωλατιᾶς ; *Hoffus* tacite hunc locum transiit : & posteriorem istam clausulam interpretis quoque. SEB.

40 Κἄρῳξ ἰὼν &c.] Versus ita formatim :

— Κἄρῳξ ἰὼν
εὐθύς πρῶ μοι δέκα νούμμων μόνον καλήν.

— Γρασο ἀβίσο ἔ
Statim eme mihi decem numis vitulum bonum.

KÜHN.

Κἄρῳξ ἰὼν &c.] Hic scribe Dorice κἄρῳξ. Sic & *Scaliger* habet : κἄρῳξ εὐθύς ἰὼν πρῶ μοι &c. & πρῶ μοι restituit etiam *Henr. Stephani* in suo Codice : quum alias ederetur πρῶ μοι. Sic supra *Segm.* 78. πρῶ μοι τριῶν σιδηρίων. Sed ad MS. nostrum. JUNG.

41 Καὶ Ἀριστ. ἐν τῇ Ταρ. πολ.] Ita MS. καὶ Ἀριστ. ἐν τῇ Ταραντίνων πολιτείᾳ, καλεῖσθαι, Φησί, νομ. &c. JUNG.

42 Νούμμων] *Salm.* leg. νούμμος νόμισμα παρὰ Ταραντῖοις. KÜHN.

43 Ἐφ' οὗ] MS. ἐφ' ὃ ἐντ. JUNG.
Ἐφ' οὗ ἐντετυπῶσθαι &c.] Quæ superius ex *Lippsio* in medium dedimus & hæc *Pollucis* nostri tangebant. Se quoque tales vidisse nummos refert *Illustris. Scaliger* pag. 3. de R. N. Sed *Tarentinis* νούμμος erat argenteus, ipsa viri verba pono, cui inscriptus erat *Taras Neptuni filius delphino insidens, cuiusmodi multos vidimus hodie drachma pondere, si bene memini.* Et *Snelli* quoque locum legendum dabimus, quem, ut *Pollucem* illustret, inquit scripsisse : *Aristoteles scriptum reliquit in Tarentinorum republica numisma quoddam νούμμος vocatῶ, in quo Tarenti (Tarantis) Neptu-*

insculptum esse Tarentum, Neptuni filium delphino vectum. Insuper in Agrigentinorum Republica inquit Aristoteles, aliquem mulctari triginta litris: litram vero constituere obolum Aeginæum. cæterum apud eundem in Himereorum Politia, etiam alia inveniet Siculorum nomina: utpote unciam, quæ valet areum unum. * & sex talenta, quod est duo ærei. & tria talenta, quæ sunt tres. Et semilitrum, quod sex & litram facit, quam obo-

ἐντετυπῶσθαι τάραντα τὸν ἄρσι Ποσειδῶνες, ἄρσι δελφίνι ἐποχοῦμενον· καὶ μὴν ἐν ἄκραγαυτίνων πολιτείᾳ Φησὶν Ἀριστοτέλης, ζημιούσθαι ἄρσι τινὰ ἄρσι τριάκοντα λίτρας· δύνασθαι δὲ τὴν λίτραν ὀβολὸν Αἰγιναιῶν· ἀλλὰ μέντοι παρ' αὐτῶ ἄρσι τις ἀν ἐν τῇ Ἱμεραίων πολιτείᾳ καὶ ἄλλα ἄρσι εὐροὶ Σικελικῶν νομισμάτων ὀνόματα, οἷον ἄρσι οὐγκίαν, ὅπερ δύναται χαλκοῦν ἑναί· * καὶ ἄρσι διξάντα, ὅπερ ἐστὶ δύο χαλκοῦ· καὶ τριξάντα, ὅπερ τρεῖς. ἄρσι καὶ ἡμίλιτρον, ὅπερ ἄρσι καὶ λίτραν, ἣν εἶναι ὀβο-

ni filii delphino in vesti effes imago expressa: hujusmodi nummum areum potidere granorum 124. habui, cui parte una impressa effigies viri nudi delphino insidentis; sub delphini corpore quasi spina aut spetula: in ora literis Græcis TAPANTIPOTIS fugacibus, sed tamen qui ab attento facie legerentur: parte altera itidem vir nudus sedens, manu, ut videbatur, super aram extensa, ita obscure ut reliqua conjectare non potuerim: cuius descriptionem hic propterea exhibui, ut Pollucis locus ille clarius intelligatur. Elegans autem nummi Tarentini pari figura, quam retulit Pollux, signati suppeditavit ætÿpum præstantissima cimelioteca Vindobona, quem itaque in tuam, benivole lector, gratiam apponendum curavimus: in hac parte Τάραντα ὀ Ποσειδῶνος δελφίνι ἐποχοῦμενος, quique hac arcum, altera teneat telum, adversa Καστοῦς equitantis effigies cum adjecta solito Dioscurorum insigni (stellula: Lacedæmonis nimirum oriundos se hoc signo testabantur, qua de re est in *Pausania Phocicis*). Sed hæc tibi eruditius antiquarii, ut dicimus, expedient.

- 44 Ποσειδῶνος] MS. Ποσειδῶνος. JUNG.
- 45 Δελφίνι] Talem nummum Tarentinum exhibitum Prospero Pariso, qui edidit *τὰ ἀριθμητὰ Μαγνα Græcia*, videre est *Tabul.* XII, 1. 9. KÜHN.
- 46 Ἀκραγαυτίνων] MS. Ἀκραγαυτίνων. JUNG.
- 47 Τινὰ] MS. ζ. τινὰς τρ. & supra sane est, quamvis alio numero, ex eadem Acragentiuorum republ. ὡς ἐζημιούοντο πενήκοντα λίτρας IV, 174. altercutio itaque loco vitium in numero λιτρῶν· nam eundem locum esse hunc & qui supra allatus est, patet vel ex eo quod supra quoque statim ἐπάγειν Ἀριστοτέλει hæc verba: ἢ δὲ λίτρα δύναται ὀβολὸν Αἰγιναιῶν. De λίτρα alias *Hofius* lib. III. *Rei Numm.* c. 8. tm. 17. JUNG.
- 48 Τριάκοντα λίτρ.] *Salm.* alibi πενήκοντα λίτρας. KÜHN.
- 49 Τίς ἀν ἐν τῇ Ἱμερ. &c.] MS. αὐτῶ τίς ἐν τῇ Ἱμεραίων. Antea male vulgabatur Ἱμερῶν· sed Ἱμεραίων etiam in suo Codice reposuit *Hens. Stephanus*, ut supra IV, 179. fuit: nec aliter viri docti agnoscunt. JUNG.
- 50 Εὐροὶ Σικελῶν ὀνόματα] C. V. εὐροὶ Σικελικῶν νομισμάτων ὀνόματα, οἷον οὐγκίαν. KÜHN.
- Εὐροὶ Σικελῶν ὀνόματα] MS. εὐροὶ Σικελικῶν νομισμάτων ὀνόματα, οἷον &c. testime ita vulgata, quæ mutila sunt & mendosa. JUNG.
- Εὐροὶ Σικελῶν ὀνόματα] Supplevi ex MSS. Σικελικῶν νομισμάτων ὀνόματα, ita postulante sensu: sequebatur vulgo οὐγκίαν· sed melius in MSS. οὐγκίαν, quod, favente *Jungermanno*, reposuimus: nam quod οὐγκίαν apud recentiores legitur, id potius a Romanis est desumptum, quam a Siculis, qui οὐγκίαν ab ὄγκος dixere. Vide *Snellium* de R. N. pag. 19. ubi hunc de uncia *Pollucis* adfert locum.
- 51 Οὐγκίαν] MS. οὐγκίαν· & sic repono, ut etiam fecerat in suo Codice *H. Stephanus*, & *Scaliger* habet Conjectan. ad lib. IV. *Varron. de ling. Latin.* ubi *Varronem* notat scribentem: *Uncia ab ὄγκος*. quum

Siculum sic vocabulum. JUNG.
 52 Εξ τάλαντα, &c.] *Salm.* pro ἑξ τάλαντα legit ἑξάντα & mox τετράντα vel τριάντα. KÜHN.
 Εξ τάλαντα, &c.] Εξ τάλαντα & mox χαλκοῦ· καὶ τρία τάλαντα etiam MS. nolter habet. Sed *H. Junius* pro illo, ἑξάντα· & pro altero, τριάντα, reponendum certo adfirmat, quemadmodum & supra IV, 179. *Gollux* eadem referens, tamen ἑξάλιτρα, & τριάκοντα habet: nempe ita Sicula lingua dicta, pro Sextante & Triente, ait *H. Junius*, *Nomenclat. in Sextans. Junii* lectionem, quasi certam, secutus est, textu *Pollucis* ita prolato, *Hofius* lib. III. *Rei Numm.* cap. 5. n. 5. & c. 8. tm. 18. n. 1. ubi tamen male τετράντα, pro *Juniano* τριάντα habet. Ego supra dixi, nihil temere mutandum in ista variantia contextus: & si idem jus mihi non emendandi, sed conjectandi tamen; dixi mihi longe *δυνατώτερον* videri, si conijciamus διξάντα & τριξάντα: cuius sententiæ me nondum pœnitet, quamvis nihil certi queam affirmare, idque mihi ita videatur, ut non certo tamen videri fatendum sit. Commendabimus hæc alios, quos scimus de re nummaria moliri rara & recondita, vel jam molitos tantum nondum publicasse. JUNG.
 Εξ τάλαντα, &c.] Devenimus ad locum corruptissimum, quique Criticorum exereuit plurimum ingenia: *Kühnius* in textum referebat ἑξάντα & mox τριάντα pro τρία τάλαντα, quorum neutrum probamus, utut textui restituta supra IV, 174. quin potius accessimus *Jungermann* nostri, cuius acumen ingenii cum pari iudicio felicissime conjunctum miramur quotidie, suspicimusque magis, indubitata conjecturæ, qua διξάντα & τριξάντα reponit: superius nimirum pro ἑξάλιτρα MSS. ad unum omnes διξάντα habebant: de *MS. Palatino*, quo & *Jungermannus* nolter est usus, moner quoque *Salmasius* de *Modo Usurarium* pag. 157. *Vetustissimum exemplar* *Pollucis*, quod in *Bibliotheca Palatina* pro thesuro servabatur, atque ostentabatur, & quæ olim usus est eruditissimus juvenis *Jungermannus*, qui innumeris mendis cum auctorem liberaverat, innotisque habuit pro ἑξάλιτρα vel ἑξ τάλαντα, διξάντα probatque mox istam scripturam tanquam verissimam jure merito: sed opinionis falsus est *Salmasius*, cum & hoc loco istum Codicem διξάντα habere scriberet. Illam itaque lectionem sequitur tanquam *Cynosuram* & hæc & cetera restituit nobis licuit: ἑξας alienum a loco & re, ut optime contra *Scaligerum* probavit *Salmasius*. *Sperlingius* expedisse se locum putabat, si ἐκτάλιτρα pro ἑξάλιτρα IV, 174. & ἑξ τάλαντα, atque pro τριάκοντα & τρία τάλαντα restitueret τριάγγια: illa quidem arguta, sed quæ tamen nobis sordent præ MSS. lectione: quid enim inventis frugibus βαλασηθαγῶμαν; in *Hesychio* Διξός, διττός: & idem monuisse, ni decipiat memoria, credo *Philoromum* & *Corinthum*. Ipsa de re plura per temporis angustias non licet.
 53 Καὶ ἡμίλιτρον, &c.] MS. καὶ ἡμίλιτρον, ἢ ὅπερ &c. Sed distinguendum certe est: καὶ ἡμίλιτρον, ὅπερ ἑξ· (scilicet χαλκοῦ supra IV, 179.) καὶ λίτραν &c. JUNG.

λόν· τὸ μέντοι δεκάλιτρον δύνασθαι μὲν δέκα ὀβολούς, εἶναι δὲ στατήρα κορίνθιον· ὅτι δὲ καὶ τῶν κωμαδῶν τινες τῆς λίτρας μνημονεύουσιν, ἐν ταῖς 54 περὶ στατικῆς προεῖρηται· οὐ γὰρ οἱ Δωριεῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἀττικῶν 55 τινες, ὡς Δίφιλος ἐν Σικελικῶ, 56 Οἷον ἀγοράζειν πάντα· μηδ' ἐν δ' ἔχειν εἰ μὴ 57 κικίνους, ἀξίους λίτραιν δυοῖν· 58 σὺν δὲ ταῖς λίτραις, καὶ ἄλλα ὠνόμασε νομισ-

lum esse autumant : decalitrum vero obolos facere decem, & staterem esse Corinthiacum. Quod autem & Comiorum nonnulli litrae mentionem faciant, Supra de Ponderibus dictum est : non enim Dores modo, sed etiam Atticorum quidam, ut Diphilus in Sicelico, Emere parastillos, nihil vero habere, nisi cicynos quosdam, valentes duas litras. Cum litris vero, etiam alia nominavit numi-

Καὶ ἡμίλιτρον, ὅπερ ἐξ καὶ λίτρας, &c.] Distinxi locum cum *θηρηγματο* : & probant, quæ superius IV, 174. τοῖς δὲ ἐξ (χαλκοῦς) ἡμίλιτρον. In *Herone Heliodoro* & *Cleopatra* MSS. reperio : ἡ λίτρα ποιεῖ οὐγγίαις β. ἡ δὲ οὐγγία δραχμῆς η' sed illud de pondere dictum in nummatis quoque se locum habet : sequitur in *Herone* : γίνεται οὖν τὸ τέλειτρον λίτρας ἔβ' S' ἐν νομισματι· τὸ δὲ ξυλικὸν ἐν Ἀντιοχείᾳ τέλειτρον ἐστὶ λίτρῶν τοσ' dixerat superius : οἶδα δὲ τὸ ξυλικὸν ἐν Ἀντιοχείᾳ τέλειτρον ἕτερον, ὃ μὴ μὲν ἰδίως ἔχει ἔξ' ἀπλάσιον δὲ σχεδὸν τῷ νομισματι ἀριθμῷ. Sed vide *Scaligerum* de R. N. pag. 44. ubi horum quædam reprehendit. At scrupuli quid in istis *Pollucis* : ἡμίλιτρον sex valet chalcos, cum dimidium sit litrae : & obolum valere litram dixit. *Æginæum* putat id est, decem chalcos, cujus dimidia pars quinque fuerint chalcæ : apud *Hieronem* litra uncias valet duodecim : unciam vero æqua valere χαλκῶ docuit *Pollux* ; ut statuentum sit potius litram, non obolum *Æginæum* seu decem chalcos, sed duodecim continuisse ; aut fuerit forsitan non æquale semper τῆς λίτρας pretium, quod & in aliis deprehendimus, & illustrabunt hæc quæ inferius ad *Ericharmi* versiculos dicemus. *Hesychii* de litra hæc verba habet : Λίτρα, ὀβολός, οἱ δὲ νόμισμα παρὰ Σικελούς, οἱ δὲ ἐπὶ σταθμῶν (ita recte conjectant pro σταθμῶν) οἱ δὲ Ρωμαῖοι διὰ τοῦ β' λίβρα. Inde & λιτροσκόποι dicti Siculis ἀργυρομοῖβοι, eodem teste. Post ἦν, quod *πιοχ* sequitur, ἐνα nescio qua de causa interferebat *Cyhiensis*.

54 Περὶ στατικῆς] Supra IV, 171. priores editiones, περιστατικῆς. SEB.

Περὶ στατικῆς] Optime ita *Seberus* noller : & *H. Stephanus* ita hic emendaverat, adducto loco supra IV, 171. JUNG.

55 Τινες] MS. τινές. JUNG.

56 Οἷον ἀγοράζειν π.] Leg. οἷος ἀγοράζειν· dein C. A. πάντα μηδ' ἐν, versus ita constituerem :

Οἷος ἀγοράζειν πάντα, μηδ' ἐν δ' ἔχειν

εἰ μὴ κικίνους ἀξίους λίτραιν δυοῖν.

Empturians omnia, & tamen nihil habens

Nisi cincinnos obolum duorum.

Perstringit aliquem *παχυλάζονα*, qui in foro omnia quæ prostant venalia licitatur quasi empturus, sed cum pecunia non suppetat, tandem cincinnos quosdam duobus obolis emit, uti *Mamurra* *Martialis*, qui pretiosas merces in septis Romæ expositas diu perlustraverat, pretiumque earum sibi indicari voluerat, tandem vero

Asse duos calices emis & ipse tulit.

lib. IX. Epigr. 60. de κικίνους agit *Auctor* supra II, 28. *μαλακικινῆς* *Hesych.* est mulierum ornamentum, γυναικείον κοσμητικόν· comas empias Læliæ perstringit iterum *Martialis* lib. XII. Epigr. 23. ΚΥΗΝ.

Οἷον ἀγοράζειν π.] MS. οἷον ἀγορ. πάντα μηδ' ἐν δ' ἔχειν εἰ μὴ κικίνους. ἀξ. & pro vulgato, κικίνους reposuerat etiam *H. Stephanus* hic, ut malim, licet MS. hic uno v. habet : supra II, 28. etiam duobus habebat, alias lectio MS. reliqua certe præstabiliior quam vulgata : certe alter versiculus ut concipiendus, mihi in promptu puto :

εἰ μὴ κικίνους ἀξίους λίτραιν δυοῖν.

De priori ἐπέχω, an οἷον *Pollucis* sit χρῆσιν hanc ex

Diphilo subjicientis, an ad *Diphili* versum pertineat,

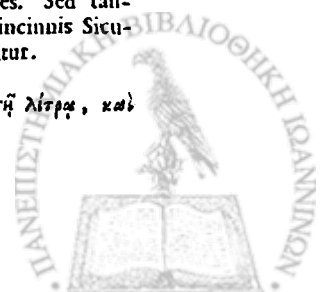
Οἷον ἀγοράζειν πάντα μηδ' ἐν δ' ἔχειν.

Et sic prior versus quoque constat : nondum tamen in ejus extremo mihi sat sensus. JUNG.

Οἷον ἀγοράζειν πάντα. &c.] Sanant hunc locum MSS. quorum lectionem in textum dedimus : pro μηδ' ἐν fuit μηδ'· ubi mihi observa, quæ superius de solita vetustiorum MSS. scripture, cum elidendas literas ponunt, dixi : habebamus & hoc capite *τριμυιαβολία* ἐστὶ, recte ; pro quo manu exarati Codices *τριμυιαβολία* ἐστὶ κικίνους reddidimus textui nativam vocem, cujus vice * κικίνους extitit. De loci sensu mihi cum *Cyhiensis* non convenit : proverbii speciem habuisse puto ista, μηδ' ἐν ἔχω, εἰ μὴ κικίνους ἀξίους λίτραιν δυοῖν, de homine pauperculo, cuique divitiarum esset nihil. *Delicatos* fuisse *Siculos* atque *luxuriam* deditos res est manifesta, adeo ut *paræmix* *Σικελικαὶ πολυτέλειαι*, quæ apud *Lysidem* est *Epist.* ad *Hirponem*, originem dederint : nitidos itaque cum cura capillos aluisse par est, ut credamus : naturam ars adjunxit : si qui capillos haberent deformes, emptis aliis atque *προσθεῖται* sese ornabant, qui κικίνοι dicti : *cincinnos* a voce Græca vocare Romani, iique tam quos in *unx* racemique modum pendulos concinne fixerat natura, quam ars composuerat : *μυροβρεχῆς* *Maccenatis* cincinnos usquequaque persequutum fuisse *Augustum Suetonius* refert : meminitque de *Cultu Mulierum* *Tertullianus* : in *Glossis Cincinni*, *βότρυχοι*, *cynri* : *cincinnulos* dixit *Varro* : hinc & quivis *molliculi cincinnati* : nullus ei juvenis, nullus *cincinnatus* *avideat*, *Hieronymus* inquit in *epitola* ad *Latam* : ab eademque voce Romæ *Cincinnatorum* familia, cujus insigne *cincinnus* : neque *Deam Romanorum Cincinniam* ignoraveris : Græcam vocem habet *Aristophanes* in *Vespis* — ἐγὼ τοῦτων νομίζω γίρας εἶναι κρένται, ἢ πολ — Λῶν κικίνους κικίνων· ad quæ *Commentator antiquus* κικίνους exponit τὰς περιστρεφόμενας καὶ ἐστρεμμένους τρίχας· adducit istum *Comici* locum *Suidæ* in voce, ubi & ex alio quodam, quem *Alcum* putabam aliquando hanc ita emendam adfert *χοῦσιν· καὶ μὴ τὸν εὐρωτα Τιμοῦς Φιλιππῶς κικίνων·* per amicarum capillos atque comas jurasse juvenes amatores, ex veterum lectione didicimus. Huc pertinet quod apud *Hesychium* lego : *Κικίνα*, *τριχόπλαστος*· conjectabam aliquando : *κικινάτος*, quod de deliberent eruditi : est & in *Synefis*, si bene memini, de *Calysstis encomia*. Fuere itaque *cincinnati* tortuosis turbinatisque flexibus dependuli in humeros capilli, quos summo habuisse pretio *Siculos* exitimo ; & qui talem comam a natura non haberet, nummis comparasse : dictum igitur in hominem egenum : *nil habet, nisi vilissimi pretii cincinnos* : jamque, puto, patebit distichi sensus : *tantum quis omnia vellet emere, neque aliud haberet quicquam quam binis aestimandos litris cincinnos* : quæ mihi eo magis apparent veriora, quod *Diphilus Sicelico* sua fabula perstringisse censam *Siculorum* etiam pauperum mores superbe luxuriantes. Sed tandem me longius, quam par erat, in *cincinnati* *Siculisque* deliciis hæsisse sentio : in viam igitur.

57 Κικίνους] Syll. leg. κικίνους. SEB.

58 Σὺν δὲ ταῖς λίτραις] MS. σὺν δὲ τῇ λίτρᾳ, καὶ

82 smatum nomina Epicharmus in Harpagis, utpote cum dixit. * Vates sane, quæque mulieres fatuas defraudant argento. alia quidem, litram: alix vero, semilitram recipientes, & omnia ratione cognoscunt. & rursum, Ego vero marsupium, litrodecalitrum,

μάτων ὀνόματα Ἐπίχαρμος ἐν Ἀρπαγαῖς, 59 --- ὡς περ αἱ πονηραὶ μάντιες, αἰθ' ὑπονό- 82 μονται, 60 γυναῖκας μωρὰς ἀμπετώγιον ἄργυρίου, ἀλλὰ δὲ λίτραν, αἱ δ' ἂν ἡμίλιτρον δεχόμεναι, καὶ πάντα γινώσκοντι. 61 καὶ πάλιν, 62 Ἐγὼ γὰρ τὸ βαλάντιον λίτρα καὶ δεκάλιτρος

ἀλ. & ita emenda: λίτραν enim, non λίτρον nominat in sequentibus Epicharmus: error in vulgatis credo inde, quod hæc in MS. etiam nostro ita sunt scripta, τῆς λίτραι, adposito τῶ μὴ ἐκφωνομένην jota, non subscripto. Jung.

59 ὡς περ εἶπον. Ἡρ' αἱ μ. &c.] C. V. ὡς περ αἱ πονηραὶ μάντιες αἰθ' &c. ac tum μωρὰς ἀμπετάκιον ἄργυρου. quid si hos versus ita scripserimus?

ὡς περ αἱ πονηραὶ μάντιες αἰθ' ὑπονοῦνται
Γυναῖκας μωρὰς· αἱ μὲν ἀμπετάκιον ἄργυρου,
ἀλλὰ δὲ (ita C. V.) δὲ λίτραν αἱ δ' ἂν ἡμίλιτρον δε-
χόμεναι
Πάντα γινώσκοντι τότε λόγῳ. —

Uti deprecantur hæc mala divinatricula
Mulieres stultas, hæc quidem argenti ampetacium,
Illa vero accipiunt litram, Juno ἔ qua ἡμίλιτρον
Et tum cunctis scire se ajunt. —

Ἀμπετάκιον ἄργυρου quid sit perinde scio, ac antem-
pessium: minuti valoris nummulum fuisse τὸ ὑποκί-
μιον arguit; nam secundum juvenalem Satyr. VI.

Implet ἔ illa (vaticinatio) manuum, sed patiens are
tipitio.

Salm. pro ἀντιμπούκιον leg. πιμπούκιον, uti mox
ἐξάγιον τι καὶ πιμπούκιον. Valerius Epicharmi versus
ita scribit:

Ἡρ' αἱ μαντίαι αἰθ' ὑπονοῦνται γυναῖκας,
Μωρὸς ἂν πιπούγγιον ἄργυριον ἀλλή δὲ λίτραν &c.
Κῆνν.

ὡς περ εἶπον. Ἡρ' αἱ μ. &c.] Jam mira nomisma-
tum voces, unde quis se expediat? nec dubito tamen
multo (aniora in MS. nostro servata, qui ita ait:
ὡς περ αἱ πονηραὶ μάντιες, αἱ θυπονοῦνται γυναῖκας μω-
ρὰς, ἀμπετάκιον ἄργυριον, ἀλλὰ δὲ λ. α. δ' ἂν ἡμί-
λιτρον &c. postremum ita vulgavit & Severus noster:
ante editi ἀντιμύλιτρον una voce: quod & H. Stepha-
nus emendaverat, adposito ad oram αὐτῶν ἡμίλιτρον. Cæ-
tera ut dixi ita in MS. sunt, quæ porro reconcinnet
ingeniosior. Interim MS. lectio pro vulgata reponatur
potius; & puto legendum αἰθ' ὑπονοῦνται γυναῖκας μω-
ρὰς &c. Videtur sane sensus tum nonnullus: scilicet
quemadmodum malæ sagæ, quæ deprædata: fuerint
stultæ nescio cujus scemina ἀμπετάκιον ἄργυριον· alix
vero λίτραν· alix ἡμίλιτρον accipientes: quæque omnia
cognoscant. Jung.

ὡς περ εἶπον. Ἡρ' αἱ μ. &c.] Ἡρακλῆς ἀλεξίκακι,
cum quibus hic monstris nobis est decertandum? su-
perabimus tamen, spero, bonamque mendorum co-
piam profigabimus: quid inquam profigabimus, cum
id egregie præstiterit Illustr. Salmassius de Modo Usur.
pag. 261. a quo non nisi in paucis, quæ indicare a-
nimus est, dissentimus: pro isto corruptissimo voca-
bulo ἀντιμπούκιον MSS. habent ἀμπετάκιον vel ἀμπε-
τάκιον unde nobis effingit Salmassius: αἱ πιπούγγιον·
sed felicitus quam proxime ad Palasini Codicis lectu-
ram restituo, ἀμπετώγιον, quod tibi omne cum Do-
risimo ad amissum congruum monstrabo: ἀμπετώγιον
itaque tantundem est ac ἡμιπετώγιον, quippeque ἡμεί-
ωντι dimidia pars: Dores pro ἡμείς, ἄμερες, ἡμέρα,
ἀμείρα, ἡμίσους, ἀμισύς, ἡμῖ, ἀμῖ, quod ultimum i per
apocopen in compositione est abjectum, ut sæpissime fieti
amat: tum πτώγιον pro πτώγιον, quod & Ἔο-
lica facit dialectus, in qua πτόρις pro πύτορις ex
τίττις, unde & reiorίς, qua de re consule Festum:

ou denique Dores mutasse in ω res est patula, μῶσαι
μοῦσαι, unde πτώγιον, pro quo & πτώγιον ex C.
V. vel πτώγγιον haud male scribas, uti mox πιπούγ-
γιον (πιτώγγιον ad Dorisini normam malim) in al-
tera scribitur Epicharmi χροῖσι, ubi tamen MS. πιν-
τόγιον, quod nullo negotio in πτώγιον mutaveris:
sed & manu exaratorum Codicum lectiorem tole-
remus quoque. Jam nunc porro videamus, quam id cum
ipsa re conveniat egregie: litra decem continebat chal-
cos seu uncias, cujus dimidia pars ἡμίλιτρον, quin-
que uncia seu chalcī: eadem & πτώγιον· bini ve-
ro chalcī & semis ἀμπετώγιον, ita ut Epicharmum
admissa hac emendatione nostra duplicato gradatim
pretio adscendere videamus: taceo, quod absurdi quid-
dam otiosaque ac inepta repetitionis in Salmassi lectio-
ne deprehendam, siquidem ἡμίλιτρον & πτώγιον non
differant quicquam: muniam ergo ab omni parte le-
ctionem meam fecisse opinor; in textum itaque ad-
fici haud gravatim. De ceteris nunc est monendum:
istorum loco ὡς περ εἶπον. Ἡρ' αἱ μαντίαι MSS. Scri-
pturam cum Salmasso textui reddidimus: tum erat in
vulgatis, ὑπονοῦνται, γυναῖκας μωρὰς, & ἄργυριον·
ἀλλὰ pro ἀλλή & ad sui Codicis marginem Κηθῆνις
emendat: αἱ δ' ἂν ἡμίλιτρον· omnino ita scribendum
cum MSS. non sine αὐτῶν, quod hic eleganter additum:
tandem τῶ τι λόγῳ, quod post γινώσκοντι sequeba-
tur ineptissime, delevimus. Sensus erit, nisi me fal-
lam, cuique facillimus. Epicharmi Ἀρπαγαῖς superius
hoc libro Segm. 26. nominat Pollux, ibique ὑπόθεσιν
fabulæ digito demonstrare volui: necdum sententiæ
pœnitet, quam etiam hic planioribus exponam ver-
bis: videri nimirum Epicharmum ista fabula de rebus
quibusdam egisse, quæ Siculam republicam pessum
dabant atque diripiebant: inter illos, credo, enume-
rat τὰς πονηρὰς μάντιες, quæ aniculas stultiores emun-
gebant pecunia; & plures inter antiquos fuerit eruditū
viri quibus id circulatorum genus summo opere displic-
uit: Ennium vide in fine secundi de Divinatione &
apud Eusebium Præpar. Euang. varios.

60 Γυναῖκας μωρὰς ἀντιμπούκιον] Quærendum ulte-
rius de hoc loco, & seq. interprete dicente nescio
quid: MS. vero proflus tacentes. Sen.

61 Τῶ τι λόγῳ.] C. V. non habet τῶ τι λόγῳ.
Κῆνν.

Τῶ τι λόγῳ.] Illa τῶ τι λόγῳ desunt in MS. Jung.
62 Ἐγὼ γὰρ τὸ βαλ.] C. V. τόγῳ β. λιτροδεκάλιτρος
στατήρ ἐξάντων τι πιπούγγιον· ubi legerim:

Ἐχω γὰρ τόγῳ βαλάντιον, λίτραν, καὶ δεκάλιτρον,
Ἐξάντων τι καὶ πιπούγγιον. —

Habeo enim marsupium litram ἔ decalitrum
Hexapentagmῳ ἔ pentupessium. —

Στατήρ puto glossema esse ex superioribus ubi δεκάλι-
τρον στάτηρ Corinthiis dicitur: ἐξάντα quid fuerit
dicentis patet ex libr. IV. cap. 24. Sect. 2. v. 4.
Κῆνν.

Ἐγὼ γὰρ τὸ βαλ.] Alius Epicharmi locus, qui ita
in MS. ἐγὼ γὰρ τόγῳ βαλάντιον λιτροδεκάλιτρος στα-
τήρ ἐξάντιόν τι πτώγιον. Sed lobet aufugere hinc,
quam saltem verba serere rebus inania: accedant ii,
qui reapse prodesse hisce locis possunt. Illud ἐξάντιον
vero pro γυνῆν conjectura supra allata fuerit, si id
probum. Ne tamen omittam, quid alii ad hunc lo-
cum, Avum meum in lib. de Numism. patet legisse

στατήρ, ἐξάντιόν τε καὶ πεντόγγιον· ἔχει μὲν δὴ
τι καὶ Φιλόκαλον ἢ τούτων γνῶσις· ἴσως δὲ οὐδὲ
ἢ χρῆσις ἄτοπος· ⁶³ εἰ μὴδὲ τοὺς σίγλους ὁ Ξενο-
Φῶν ὄνομα Βαρβαρικοῦ νομίσματος εἰπεῖν ἐΦυλά-
ξαστο· ⁶⁴ καὶ μὴν καὶ τὸν δανικὴν εἶναι τινὲς Φασί

exangium, & pentangium. Habet enim
jucundum quiddam horum cognitio, for-
tassisque nec usus absurdus est. Puto e-
nim & Hyllos, quo nomine Xenophon
uti consuevit, monetæ Barbaricæ no-
men esse. Tum & Danicam, nonnulli

ἐξούγγιον & πεντούγγιον· unde credo arripuit & Ho-
stus libr. III. Rei Numm. cap. 8. tmem. 18. n. 5.
Sed pergo. JUNG.

Ἐγὼ γὰρ τὸ βαλ. &c.] Locus corruptissimus, cui-
que nos sanando expediendoque non esse fatemur :
periculum fecit *Salmasius* de *M. U.* p. 260. ubi par-
tium conjectura, *Palatino* partim Codice fretus hanc
nobis concinnat lectionem :

— ἐφ' ᾧ γὰρ καὶ τὸ βαλάντιον, λίτρα,
Δεκάλιτρος στατήρ, ἐξάντιόν τε, καὶ πεντούγγιον.

Ponam, quod olim, calidius quanquam sit atque au-
daculum, conjecturæ mihi venit in mentem : καὶ πάλ-
ιν λέγει γὰρ ἐν Ἀταλάντῃ vel Ἀταλάνταις, pro istis,
ἐγὼ γὰρ τὸ βαλάντιον. *Erichartm* Ἀταλάντας laudat
Athenæus : at hanc ego conjecturam hoc minus au-
deam commendare, quod MSS. non adjuvent, sed
editam lectionem in his prioribus defendant unanimi
consensu. Hoc constituo tamen pro *λιτραδεδεκάλιτρος*
στατήρ legendum *λίτρα καὶ δεκάλιτρος στατήρ*, itaque
in vulgari suppleendum : tum quoque cum MSS. pro
ἐξούγγιον & *πεντάγγιον* integriorem certe lectionem re-
ponamus potius *ἐξάντιον* & *πεντόγγιον*. *Kühnius* MSS.
non consultis restituerat in sui Codicis margine *λίτραν*,
δεκάλιτρον, ἐξάντιον τε καὶ πεντούγγιον quæ itaque se-
qui fas non fuit : sensum si quis extriceret, libenter au-
diemus, quamvis hæc etiam dimidiata, tantum ut num-
morum haberemus nomina, posuisse *Pollucem* credi
possit.

63 Οἶμαι δὲ τοὺς * ἄλλους] Vitium est in voce ἄ-
λλους· nam nusquam *Xenophon* utitur eo vocabulo bar-
barici nominis. Atque pro eo legendum τοὺς σί-
γλους, qua voce utitur in primo de ascensu *Cyri* : (fol.
256.) καπίθη αἰετῶν ἢ ἀλφίτων, τεττάρων σίγλων· ὁ
δὲ σίγλος δύναται ἐπτά ὀβολοὺς καὶ ἡμισόβλιον Ἀττικῶν·
id est, *Capitum farina quatuor siglis. Siglus autem*
valet septem obolos & dimidium Atticos. *Leopard.* E-
mend. libro decimo, capite decimoquinto. *Σίγλος* et-
iam *Hesych.* qui nonnihil ab adducto loco discrepat.
Alias *σίκλος* scribunt & maxime quidem *Lxx. Interpr.*
Hebr. est *הרש* ut recte *Pollux* *Βαρβαρικὸν* dicat. *Hes-*
ych. autem *νόμισμα* *Περσικόν*, si primam originem
spectes, minus proprie. vid. *Matth. Hostum* libro quar-
to, capite primo. SEB.

Οἶμαι δὲ τοὺς * ἄλλους] C. V. melius εἰ μὴ δὲ (con-
jungendum *μηδὲ*) τοὺς σίγλους &c. probat non tantum
elegantia studiosis hæc nummorum Sicularum nomi-
na insuper habenda esse, verum etiam usum suum ha-
bere, siquidem nec *siglus* *Xenophon* saltidivit, quam-
vis esset nomen barbaricum : ab *Hebræo* *הרש* *felus*.
KÜHN.

Οἶμαι δὲ τοὺς * ἄλλους] MS. ἄτοπος, εἰ μὴδὲ τοὺς
σίγλους ὁ Ξενοφ. egregie. Sic omnia coherent, & re-
stituas ita : Ἐ ingenio homine digna harum rerum co-
gnitio, ait *Noster*, Ἐ uti is forte non absurdum fue-
rit, si neque *Xenophon* resurget *σίγλους* numis barba-
rici nomen. *σίγλους* vero legendum, pro vulgato ἄ-
λλους, viderunt jamdudum viri docti : in quibus & A-
llous *noster* lib. de Numism. scribens : *Apud Xenophonem*
cautius positum videtur τοῦ σίγλου nomen, qua
esse moneta Asiatica, & valeret obolis septem Atticis
& semiobolo. Ait *cautius positum* ob mendosum tex-
tum vulgatum *Pollucis* qui hoc dicere videtur : quum
MS. nobis veram lectionem reddiderit. Locum *Xeno-*
phonis, quem *Leopardus* indicaverat, ut & *σίγλους* hic
legendum, habes in *Notis Seberis* nostri ex primo ἀνα-

bas. Κύρου. At bonus *Hostus* lib. III. Rei Numm. c.
11. peculiare hinc tmem. ultimum adornat, inscri-
ptum ἄλλος, hoc mendum non videns : quum tamen
antea tm. 6. de *σίγλω* locum *Xenophonis* nobis nar-
rasset, & alia ex *Hesychio* prænarrasset, quæ eum
de emendatione hujus loci commonefacere potuisset.
JUNG.

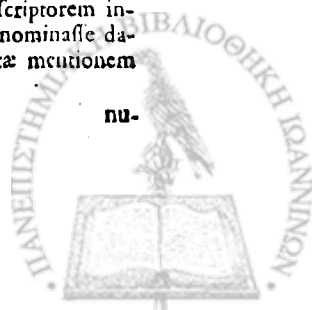
Οἶμαι δὲ τοὺς * ἄλλους] In textu nos εἰ μὴδὲ pro οἶ-
μαι δὲ, & tum *σίγλους* dedimus, quod & *Canterus*
ad sui Codicis oram : *Kühnius* recte minus *σίκλος*,
quamvis hoc origini suæ proximius esse non diffiteat :
sequenda tamen MSS. ipsiusque *Xenophonis* ita scri-
bentis vestigia.

64 Καὶ μὴν καὶ τὴν δανικὴν] *Suid.* *δανικόν* vide *Ho-*
stum pag. 523. SEB.

Καὶ μὴν καὶ τὴν δανικὴν] C. V. *δανικὴν*. *Hesych.* *δα-*
νικὴν, rectius *δανικὴν*, ut legerunt docti in h. v. *הרש*
obolus Talmudicis ab Arabica radice, quæ vocat *ob-*
olatum numeravit. confer *Etymolog.* de voce *δανικὴν*.
KÜHN.

Καὶ μὴν καὶ τὴν δανικὴν] MS. καὶ μὴν καὶ τὸν δα-
νικὴν εἶναι τινὰς φασὶ νόμισματι π. & placet hæc le-
ctio. Scribamus itaque : καὶ τὸν δανικὴν εἶναι τινὰς φασὶ
νόμισματι π. quamvis & *δανικὴν* legatur apud *Sui-*
dam, & ita apud *Hesychium* pro *δανικὴν* ita legendum
purem cum *Hosto* libr. III. Rei Numm. cap. 11. tm.
9. licet is de *δανικῇ* peculiare ibi tmem. 7. instruat.
Sed id vitiosum est : *δανικὴν*, ut *παρασώγγης*, *ἀχά-*
νης, *καπίθης*, alia ejusmodi *Perfarum* nomina, quæ
plerumque in *Doricum* *σάν*, vel *Ionicum* *σίγμα* *τελευ-*
τῶσι, ut & omnia *Perfarum* nomina propria, quem-
admodum ex *Herodoto* nostro *Clione* c. 139. discimus.
Illa rerum nomina vero non omnia, & ea etiam quæ
desinebant, Græci usurpantes, suo sibi modo reforma-
runt : inde & *δανικὴν*, & *δανικὴν*. De his numis *Per-*
ficis potest & *προσθήκη* fieri ad *Brissoni* libr. II. de
Regn. *Perf.* ubi saltem *Daricos*, & *Stateras* enumerat.
JUNG.

Καὶ μὴν καὶ τὴν δανικὴν] Τὸν δανικὴν præeunte
Kühnio textus habet. Illam vocem esse *Perficam* bene est
quod opinetur *Pollux* : & ita se res habet omnino :
הרש sextam drachmæ partem dici in *Lexico* quodam
Perfico mihi observavi, monuitque summus li-
terarum Orientalium instituator *Jac. Golius* de eadem
apud *Arabas* usitata voce ex *Camusi* auctore, quem
ipsum super hac re & nosmet consultum ivimus :
הרש *Syra* civitate donatam vocem altera, quam
dixi, Arabica exponit *Isa Bar Ali* in *Lexico* : memi-
nit quoque *Nunesius*, qui pandectas eruditionis con-
didit Arabicæ, ubi de moneta; ibidemque ex Græcis
quis cudendi nummos artem primus invenit, refert,
Hebræi doctores, quibus & ea vox in usu, τοῦ *הרש*
denarii sextam statuunt partem : vide auctorem *Aruch* ;
sed temporis nos urget articulus, non licet itaque plu-
ra. Hunc danacem mortuorum ori fuisse impositum
veterum testimonio novimus : elegantes ea de re sed
corruptissimi sunt apud *Etymologum Callimachi* verli-
culi, quibus tamen plurima ex parte suppetias ivit
Bentleyus : nos alibi, spero : extat & eadem vox
corrupta in *Hesychio* & *Suida*, quos utroque em-
acularunt jam eruditi viri : & *Etymologus* quidem ha-
bet de *danace* ex *Heraclide* secundo rerum *Perfi-*
carum, unde, puto, patet & illum scriptorem in-
ter *Perfica* nomismata recensuisse aut nominasse *da-*
nacem, ejusque tanquam *Perficæ* monetae mentionem
fecisse.

83; numisma putant Persicum. * Numismatis quoque nomen, Crapattallus, sive joco, sive serio dixit Pherocrates in cognomine Fabula. Dicit vero Crapattallum esse Enadri drachmam: continet vero euthias octo. Euthiam autem esse triobolum, & va-

νόμισμα Περσικόν. * ἔνομα δὲ τι νομίσματος 83
καὶ κραπατάλλους, εἴτε παίζων, εἴτε σπου-
δάζων, Φερεκράτης ὠνόμασεν ἐν τῷ ὀμωνύμῳ δρά-
ματι. 67 λέγει δὲ τὸν μὲν κραπατάλλον εἶναι
68 ἐν αἴδου δραχμῆν. 69 ἔχει δ' αὐτὸς ὀκτὼ ψω-
θίας. τὴν δὲ ψωθίαν εἶναι τριώβολον, καὶ δύ-

65 Ὅνομα δὲ τι νομ.] MS. ἔνομα δὲ νομ. sine τι, quod sane hinc commode facebat. JUNG.

66 Καὶ κραπατάλλους] *Seg.* κραπατάλλους. & μοχ κραπατάλλου nec aliter *M. Hoff.* pag. 489. vid. & supra VII, 152. SEB.

Καὶ κραπατάλλους] C. V. κραπατάλλοι. *Helych.* Κραπατάλλοι, ἰχθύεις τινές. Κραπατάλλος, παρὰ πολλοῖς ὁ μῦθος, ἢ νόμισμα. Ambigit *Aulor.* utrum *Pherocrates* luserit hac fabula inscriptione nec ne: mihi equidem videtur lusisse, ut & alii fecerunt: argumentum est quod dicit crapatallum valere apud inferos drachmam; nam pro ἐνάδρου δ. recte legit *Casaub.* ἐν αἴδου, quam emendationem firmat C. V. legendo ἐν αἴδου, ex quo facile fit αἴδου vel αἴδου. *Scaliger* ἐνάδρου δ. legit. *Salm.* απ, εἶναι ἐν αἴδου δ.; απ, εἶναι τετράδραχμον. nam crapatallus quatuor drachmas valebat, ex hac denominatione: απ εἶναι τετραχμοί; hæc ille. KÜHN.

Καὶ κραπατάλλους] MS. κραπατάλλοι, εἴτε & c. & sic scribamus. Sic alias & *Helychius*, κραπατάλλος, & recte *Hofius* lib. III. c. 8. n. 9. JUNG.

Κραπατάλλους, & c.] Κραπατάλλοι Κιβητῖος: nos potius κραπατάλλους, ut & *Severus*: fabulae titulum superius quoque emendasse in memoriam revoco. Sed mox *Pollux* ἐμωνύμῳ δράματι, quæ tibi ad *Hyprocratationem* illustrabit *Maubius* pag. 29. ubi istis *Hyprocratationis* dicentis in Ἀλόπη, καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ ὀμωνύμῳ, scilicet δράματι inscripto Ἀλόπη, quo de agebat, ex hoc *Pollux* nostri loco lucem adfundit.

67 Λίγυι δὲ τὸ μὲν κραπάττ. & c.] MS. mendo-se partim, λ. δ. τὸν μὲν κρατάλλον. Emenda: τὸν μὲν κραπατάλλον, ut etiam *Casaubonus* noster habet III. *Athen.* 3. ubi vide de hac fabula, cujus nomen plerumque corruptius habent Codices vulgati. JUNG.

68 Ἐνάδρου δρ.] Quid ἐνάδρου lit, incertum est: nisi fortassis pro ἐνάδρου δραχμῶν legendum τετράδραχμον: quod octo Euthias, octo τριώβολα, & octo ἡμιδραχμα, & quatuor drachmas faciant. Valeret ergo hac ratione Crapatallus grossum argenteum semiuiciale, seu duodenos grossos misficos. Ita *Matth. Hoff.* pag. 490. *Casaub.* lege, inquit, ἐν αἴδου, in *Athen.* lib. III. cap. 3. SEB.

Ἐνάδρου δρ.] In his vero sequentibusque locos multos mendosus MS. restituit, & mutilos etiam aliquot non parva lacuna supplet: bene se statim habent principia. MS. εἶναι ἐν αἴδου δραχμῆν. Scilicet legendum ἐν αἴδου δραχμῆν: imo potius ut eximus *Casaubonus* III. *Athen.* 3. ἐν αἴδου δρ. *Hofius* computabundus *Rei Numm.* c. 8. tm. 9. n. 2. hæc minime expuravit, male τετράδραχμοι corrigendum suspicatus. JUNG.

Ἐνάδρου δραχμῶν] Verissime MSS. ἐν αἴδου, & sic cum *Kibhio* in textum dedimus: opinionis itaque sunt falsi, qui aliter restituebant, eruditissimi viri. Argumentum veto *Pherocrateæ* fabulae tanquam per nebulam assequi me conjectura puto: scilicet, cum Athenis esset in pretio pretium, maximeque haberentur divitiæ, & habendi dira libido; quæ omnia injuriarum flammis, lites & funestissimas accendebant atque concitabant turbas, vitam hac fabula inferorum animarumque feliciam quierissimam descripsit, ubi cuncta pacate agebantur: nummum itaque qui plurimum apud eos valebat, κραπατάλλον finxit; absit enim vere talem extitisse, coque dictum nomine nummum censamus; & si forte *Grammatici* νόμισμα exponant, id ex *Pherocrateis* tractum *Crapattallis*: sed tamen vilissimum quodque cum κραπατάλλον designasse ducam, moneanti-

bus *Grammaticis*, & minimi pretii vilissimumque notare potuit nummum, qua ratione γὰρ exponitur εἶδος τῆ μικροῦ νομίσματος ab antiquis ad *Aristophanem Comicis*, eodemque modo στήλη: sic itaque ψωθίας quoque & κικαβους, prout utrobique legendum MSS. docent, ficta facere nummorum nomina exitumo: & de ψωθία bene est, quod remittant nos *Commentatores* nostri ad VII, 24. ad quæ *Pollux* vide de ψωθίαι aliisque similibus dicta. Et hac quidem elegantissime ratione *Pherocrates* perstrinxisse potuit perditissimos Athenicis populi ditionum præcipue mores, qui omnia pessumdabant atque corrumpebant, quæ utique materia in nullis non agebatur fabulis *Comicis*: & cum hæc talia Athenis in hisce terris patrantur, apud inferos post exantlatos hujus vitæ labores redditumque naturæ debitum placida erant atque tranquilla omnia, tantique non opes astimantæ, ut crapatallus etiam vilissimæ rei nomen summat, quæ valebat in iis, monetæ effecerit pretium: & talibus ergo pluribus hominum ridenda sugillavit desideria, adjectis forsitan, quæ impios manebant post vitam, pœnis: neque video certe, quod aliud rebus hisce commodum comminisci possis argumentum: & hæc tibi, spero, certiora faciam atque clariora, hac altera in medium prolata conjectura mea, cujus mihi aliquando titulos quarundam fabularum investiganti atque agitanti in mentem venit: *Callimachum* hausisse nimirum præcipuam ex hac *Pherocrateis* fabula *Choliamborum* suorum hypothesein, in quibus Poëta tradiderat de statu atque inferorum felicitate: & opportunum superius hoc capite *Noster* adduxit *Ἐκ τῶν, ὅκου βοῦν κολύβου πιπρίσκουσι*, sicut emendavimus. *Grammatici* porro observant, quod sibi famam *Pherocrates* comparaverit non paucis rebus novis repertis & in scenam prolatis γινόμενος εὐρητικὸς μύθων: eos vide *περὶ κωμῶδίας*: & id quidem huc, ut puto, facit haud parum, siquidem ejus toti Κραπατάλλοι fuerint μύθος, hæc itaque ad verum fabula. Ex *Pherocrateis* autem *Crapattallis* varia in *Grammaticis* extant fragmina: apud *Aristophanis Commentatorem* antiquum ad *Vespas*: Ὁ δισποτ' Ἀγνιῦ, ταῦτα σὺ μύμνητο μοῦ' apud *Athenæum* quoque diversis in locis, præcipue lib. III. pag. 75.

69 Ἐχει δ' αὐτ. δ. εὐθίας. & c.] C. V. ψωθίας, τὴν δὲ ψωθίαν εἶναι ψωθία sunt panis frusta & c. vel crustarum retimenta, quæ subter panem sunt rejicula & fordida: ista apud inferos tres valere obolos iterum finxit lusitque *Comicis*. KÜHN.

Ἐχει δ' αὐτ. δ. εὐθίας. & c.] Pergit noster MS. eadem oratione: ἔχει δ' αὐτὸν ὀκτὼ ψωθίας τὴν δὲ ψωθίαν εἶναι. & c. longe alio modo, ac vulgo: & certe ita, quamvis ad oram ab eadem, ut videtur, manu εὐθίας, quasi illud pro ψωθίας sit reponendum, legere & rescripsero hæc: ἔχει δ' αὐτὸν ὀκτὼ ψωθίας τὴν δὲ ψωθίαν & c. Ita enim infernales triobolos ille *Comicis* faceret nominavit, ut ψωθία furva ἀποθραύσματα, vel τὰ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου ὑπεράπτου exponit *Helychius*. Sic & ψωθία in MS. supra VII, 23. de hisce talibus in panificio, genere scæmineo. Et apud *Athenæum* hæc ipsa sunt lib. XIV. *Φερεκράτης Κραπατάλλοι*: λύψαι δ' ἐν αἴδου κραπατάλλον τριώβολον καὶ ψωθία: quamvis inter placentarum ἰδὴ recensent. Nondum tamen *Pherocrateæ* omnia sana vulgo. JUNG.

Ἐχει δ' α. δ. εὐθίας.] Quis hæc unquam sine MSS. auxilio feliciter expeditisset, ubi ipsarum rerum alibi locorum nulla, quam hic, appareant vestigia? reddidimus itaque in textu hos secuti duces, *Κιβητῖου*que

νασθαι ὄκτω 70 κικκάβους 71 τάχα δ' ἂν τις Φι-
λότιμοι εἶναι νομίζοι, καὶ τὸν ἐπὶ τῶ νομίσματι
72 λόγον 73 ἐπιζητεῖν, εἴτε 74 Φείδων πρῶτος ὁ ἄρ-

lere cidabos octo. Fortassis autem honestum
aliquis putaverit, etiam numismatum ra-
tionem inquirere, si Phedon primus Græ-

præeuntem ψωβίας hic, & mox ψωβίαν, de quibus
nihil habeo, quod lectorem moneam præter illa, quæ
superiori nota dixi.

70 Κικκάβους.] C. V. κικκάβους. *Hesych.* Κικκάβου-
νοι, ἐλάχιστοι, οὐδὲν' unde Latinorum *ciccum*, id est,
membrana tenuis malorum punicorum, & *Plauti* pro-
verbialis locutio, neque *ciccum interduim*. ΚῆHN.

Κικκάβους.] MS. non κικκάβους, sed κικκάβους habet:
quod mihi videtur comicum magis, & reponam cum MS. lubens.
Quid vero si & βιβλιαυτής accedat? nescio: tamen in *Hesychio* est: Κικκάσος, ὁ ἐκ τῶν
παρμαριῶν ἰδῶς ῥίαν' καὶ βόλου ὄνομα. legendum enim
puto κικκάβους & ὄβολου ὄνομα. Inde nimirum antea
idem, Κικκάβου, ἐλάχιστοι, οὐδὲν' & de primo vix dubito;
de altero vero βόλου, convellam temere haud ego:
& κυβουτικῶν enim βολοῦ nomen esse potuit, quales
habuisti supra VII, 204. & sequi. plures, quos non alibi legas.
Valcat vero jam & εὐβία, & κικκάβους apud *Hofium*
lib. III. *Rei Numm.* c. 8. tm. 7, 8. JUNG.

Κικκάβους.] Hic in *Falckenburgii* Codice, cujus hoc
toto nobis capite subsidium atque opem defuisse serio
dolemus, literis transpositis legitur κικκάβους, unde nihil
est, quod fingam: vera lectio est, quam *Kühnius*
ad marginem sui libri scripsit κικκάβους, & eam emendato
Hesychii loco adferuit erudite *Jungermannius*: sic itaque in
Polluce reposuimus.

71 Τάχα δ' ἂν τις φ. &c.] Sequitur hic brevis
Pollucis enumeratio de inventoribus monetæ: de quibus
& *Hofius* lib. I. *Rei Numm.* cap. 2. Breviter & hinc *H. Junius*
Nomencl. cap. de Nummaria. Disputat de hac re & *Polyd. Virgilius*,
lib. II. de Invent. *Ret.* cap. 20. JUNG.

Τάχα δ' ἂν τις &c.] Titulus ante hæc in Excerptis
Falckenburgianis præfigitur talis: Περὶ τοῦ τις ἔγραψε
πρῶτος νόμισμα καὶ χαραγμάτων ἰδία. De eo, quis
sculpsit primus monetam, & signaturarum forma. Sed
istud haud dubie librarius addiderat eruditior paululum.

72 Λόγον] Id est, *historiam de origine numismatum*.
Interpr. qui aliter λόγον accepit, locum hunc obscurius
reddit. ΚῆHN.

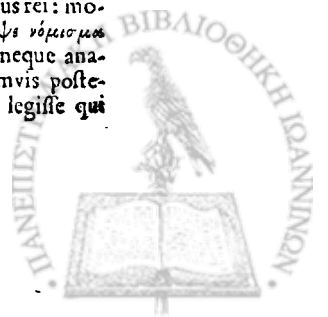
73 Ἐπιζητεῖν] MS. ζητεῖν, pro ἐπιζ. JUNG.

74 Φείδων] C. V. Φείδων *Strabo* lib. VIII. καὶ μί-
τρα ἐξείρε τὰ Φειδῶνεια καλούμενα καὶ σταθμούς καὶ νό-
μισμα κεχαραγμένον τότε ἄλλο καὶ τὸ ἀργυροῦν. ΚῆHN.

Φείδων] MS. εἴτε Φείδων πρῶτος ἀργ. ἔκοψε ἢ emen-
dandum vero ita est: ita tamen ut Φείδων scribas ut
& supra X, 179. Φείδων vasculi nomen ἀπὸ τῶν Φει-
δωνίων μέτρων nempe hujus Argivi nominatum, ut apud
Strabonem lib. VIII. est, ubi narrat Φειδῶνα τὸν Ἀργεῖον
invenisse etiam νόμισμα κεχαραγμένον, τὸ τε ἄλλο,
καὶ τὸ ἀργυροῦν' habuisti & supra ex *Etymologico* in
ὀβελίσκος' πάντων δὲ πρῶτος Φείδων Ἀργεῖος νόμισμα ἔ-
κοψε &c. valcat & vulgatum ἔγραψε, unde *Hofius*
lib. I. cap. 2. νόμισμα γράψαι exponit, *numum signasse*:
cujus phrasæ exemplum mihi dari cupio: alterius nulli non enim credo in promptu esse, & infra
Segm. 85. ἔκοψατο. JUNG.

Φείδων &c.] Vitiosa lectio: MSS. Φείδων, quam tu
scripturam non jure repudies, spuriamve ducas: utrumque
enim recte exaratur, Φείδων & Φείδων. *Phidonis*
equisonis mentio est in *Mnesimachi Hippotrophi* apud
Athenæum: οὗς ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαίνειν μελετᾷ Φεί-
δων καὶ καταβαίνει' videntur Φείδων, prout hic est in MSS.
pictum: quin vero hujus ipsius Argivi *Phidonis* nomen
ita scriptum reperio in *Plutarchi Ἐρωτικαῖς διηγήσεσι*,
ubi Φείδων τυπὶ vitio semel iterumve extat: indeque
disceas licet, cur *Corinthius* a quibusdam, inter quos
Pindari Scholiastes, nominetur. In ipsis subinde num-
mis antiquis ΦΙΔΟ sculptum apparet, quorum bene
magna est in antiquariorum Thesauris copia: *Begerum*

consule *Thesaurum Brandeb.* meminitque *Sperlingius* de
Nummis non Cypis. Attamen non rarius solet scribi
Φείδων, quam *scriptionem*, cum *Kühnius* probaverit
restitueritque, in textum lubentes admisimus. Non
nummos hunc *Phidonem* tantum, sed & mensuras at-
que pondera reperisse plures sunt, qui testantur: *Til-
nius* H. N. lib. VII. cap. 56. *Mensuras & pondera*
Phidon Argivus: quamvis *Gellium* ad *Palamedem* horum
inventionem retulisse potius addat, cujus accedunt
opinionum *Alcidamas* & *Gorgias* Rhetores, quorum
hic pro *Palamede*. alter declamationem adversus
eum adparavit. Sed & *Herodotus* in *Erato* mensuras
inventas *Phidoni* contribuit, cujus tibi verba, quod
& alia contineant de hoc Argivorum rege scitu non
indigna, in medium promam: Φείδωνος δὲ τοῦ τὰ μέ-
τρα ποιήσαντος Πελοποννησίου, καὶ ὑβρίσαντος μέγιστος
δὲ Ἑλλήνων ἀπάντων, ὃς ἐξαναστήσας τοὺς Ἕλληνας ἀ-
γωνοθέτας, αὐτὸς τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνα ἔθηκεν' a qui-
bus haud parum diversa de sacro Olympiæ certamine
narrat *Pausanias* lib. VI. c. 22. quem componere
possis cum *Herodoto*, si forsitan hujus tibi veriora
videantur; nobis enim in hisce neque morari lubet,
nec licet. Dictis auctoribus *Synellum Chronographum*
adjicio, qui de *Phidone* ita: Φείδων Ἀργεῖος
κρατῶν ἀδελφὸς Καρόνου τοῦ ἁ βασιλέως Μακεδόνων μί-
τρα καὶ σταθμια πρῶτος ἐφείρεν, ὡς τίνες ἴσαν δὲ καὶ
πρὸ τούτου' cui & alii temporum ex Ecclesiasticis col-
lectores similia scribunt: *Eusebium* vide, & *Incerti*
Chronographiam: at quod & ante *Phidonem* mensuras
atque pondera dicat extitisse *Synellus*, non est sine
causa ullave dictum ratione: scilicet qui ex Christianis
temporum tradidere rationes, *Cæsarum* ponderum
atque mensurarum auctorem statuunt: cum aliis scrip-
tor *Anonymus*, qui *Malala Chronographiam* præcedit:
πρῶτος μέτρα καὶ σταθμια καὶ γῆς ὅρους ἐπιπέ-
σειν. Signata vero monetæ qui primam *Phidoni* lau-
dem adferant, sunt plures: gravissimi scriptoris, *Strabonem*
dico, lib. VIII. locus insignis in vulgum notus est; &
ad eum inspicere, quæ notata præstantissimo *Casaubono*,
ubi *Scholiasia Pindari* ad Olympion. Eid. iv, qui tamen
non nisi de μέτροις & σταθμοῖς inventis, non etiam
nummis mentionem facit, & *Pollucis* nostri locum, quem
inferius lib. X. de *Phidoneis* offendemus, advocat, hoc
tamen, quem sub manibus habemus, præterito. De aureo
nomismate a *Phidone* cuso indicat *Etymologicus* in
Εὐβοίαν νόμισμα ἰπειδὴ Φείδων ὁ Ἀργεῖων βασιλεὺς ἐν
Εὐβοίᾳ χωρία τοῦ Ἀργεῖος (cujus & in Argiva regione loci
Straboni in voce meminit) πρῶτος ἔκοψε χρυσὸν νόμισμα.
Idemque in ὀβελίσκος, quem tibi locum *Jungermannus*
exhibuit, in *Ægina* insula hoc ipsum factitasse
Phidonem tradit: conjectabam aliquando pro
Aigyrii scribendum potius Ἀργεῖ' nam & addit mox
Argis obeliscos in *Junonis* templo suspendisse
Phidonem sacros in antiqui moris memoriam, cum
mercaturam veribus exercerent: sed tamen & vulgatam
lectionem retineamus, cum in mentem mihi revoco,
quæ de *Æginæ*orum monetæ optima atque laudatissima
legimus frequenter: & *Æginam* quidem
Cycladum unam proximamque Peloponneso sub
suo habuisse *Phidonem* imperio, res est, quæ
fide meretur: videri itaque possit illa præstantissima
*Æginæ*orum monetæ *Phidoni* originem suam atque
primordia referre accepta: quin vero lectionem
editam extra dubit ponit aleam *Strabo*, qui
disertis ex *Ephoro* verbis *Phidonem* in *Ægina* argenteos
primum signasse nummos connumerat. Sed affatim
est hujus rei: monendum restat retinuisse me
in textu ἔγραψε νόμισμα propter formulæ
loquendi raritatem, quæ neque analogia,
neque, puto, exemplo caret, quamvis post-
erioris in mentem non veniat: certe & ita
legisse qui

eus numisma excuderit : sive rempublicam, sive aleam administrans : sive Atheniensibus & Lyciis, Erichthonius: sive Lydis, Xenophanes : sive Naxii, secundum Aglaosthe-

γεῖος ἔγραψε νόμισμα, ἢ εἴτε Δημόδικη ἢ Κυμαία συνοικήσασα Μίδα τῷ Φρυγί, παῖς δ' ἦν Ἀγαμέμνωνος Κυμαίων βασιλέως, εἴτε Ἀθηναίους Ἐριχθόνιος, καὶ ἢ Λύκος, ἢ εἴτε Λυδοὶ καθὰ Φησιένοφάνης, εἴτε Νάξιοι, κατὰ τὴν ἢ Ἀγλωσθί-

titulum in *Falckenburgiano* Codice ante hæc præfixit, est clarum : mutataque vox in *Jungermanni* MS. in ἰσοψι ab amanuensi propter phrasicos insolentiam : observent interim linguæ Græcæ studiosi, & si quid reperiant simile, adnotent : *Sperlingius* certe eleganter ita loquutum *Pollucem* statuit, & apposite ad rem.

75 Εἴτε δημοτικῆ ἢ κυβαία &c.] Præclare emendat C. V. hunc locum : εἴτε Δημόδικη ἢ Κυμαία συνοικήσασα Μίδα τῷ Φρυγί παῖς δ' ἦν Ἀγαμέμνωνος Κυμαίων βασιλέως εἴτε Ἀθηναίους &c. sive *Demodice* *Συμα*, quæ *suppletur Mida Phrygi, filia autem Συμαοῦ Regis Argamemnonis erat : de Συμα Ἰολία* hic sermo est, quam coniderunt *Argamemnonis Orestes* & ejus posteri, in quibus aliquis fuit primo *Argamemnonis* cognominis ; hujus filia *Demodice* celebrata est ab inventione numismatis. Hoc egregium laudati Codicis supplementum opportunè astruit *Heraclid.* in *Politiis*, dicens : *Ἐρμωδίκη γυναῖκα τοῦ Φρυγῶν βασιλέως Μίδου, φασὶ κάλλι διαφέρειν, ἀλλὰ καὶ σοφὴν εἶναι, καὶ περὶ αὐτῆς καὶ πρώτην νόμισμα κέψαι Κυμαίους* quem locum Illustris Dn. *Ulricus Obrechtus* Prætor apud *Argentineses* *Regius* pro suo bonas litteras juvenandi studio indefesso commodum suppeditavit. *Herodotus* in genere de *Lydis* lib. I. *πρῶτοι τῶν ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, νόμισμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κοψάμενοι ἐχρήσαντο.* *Salm.* hunc locum ita constituit : εἴτε *Ἐρμωδίκη Κυμαία*, additque *Heraclidis* testimonium : sed lectionem Codicis *Vossiani* non est quod deseramus. *Vales.* notis in h. l. vidit ex repetita vocula εἴτε nomen proprium latere sub δημοτικῆ deinde legit ἢ Κυβαία συνοικήσασα, *μχορ Κυβαί* : si vidisset Cod. *Vossiani* lectionem, sine dubio ipsi displicuissent ista conjectura : tandem ex *Heraclide* sine dubio legendum ait, *Ἐρμωδίκη ἢ Κυμαία συνοικήσασα τῷ Μίδα* sive *Hermodicem* dicas sive *Demodicem* perinde fuerit. *Kühn.*

Εἴτε δημοτικῆ ἢ κυβαία &c.] Quæ sequuntur in *Polluce*, quid non monstri alius? At in MS. omnia plana & plena, qui habet : εἴτε Δημόδικη ἢ Κυμαία, συνοικήσασα Μίδα τῷ Φρυγί, παῖς δ' ἦν Ἀγαμέμνωνος Κυμαίων βασιλέως, εἴτε &c. insignis defectus suppletus. Illud *κυβαία* vulgatum saltem exortum fuit ex prisca scriptura litera β, quæ u est, τῷ μὲν non absimilis, præsertim in connexis literis. *Cælius Rhodiginus* XXI. *Antiq. c. ult.* & eum sequitur *Hofius* lib. I. c. 2. vocant eam *Hermodicem*, nescio quo auctore. *Jung.*

Εἴτε δημοτικῆ ἢ κυβαία συνοικήσας] Hæc fuit primum ante nos editionum inepte vitiosissima lectio, pro qua tibi in textum elegantem aliam atque undiquaque plenam reddidimus cum *Kühnio* : nimirum *χρῆσι χαλκίων* istius autem restitutæ lectionis habuit non obscura vestigia Codex *Falckenburgii*, ex cujus Excerptis hæc adfero : εἴτε δημ. ἢ κυβ. συνοικήσασα μὲν τῷ Φρυγί παῖς δ' ἦν Ἀγαμέμνωνος κυβαίων βασιλέως sed illa nobis integræ ceteri dedere MSS. Quam dixit *Demodice* *Pollux*, a *Rhodigino* appellatam *Hermodicem*, non est quod cum *Jungermanno* mireris, dictive quæras auctoritatem ; attulit enim *Heraclidis* locum, monitore *Obrecht*, ubi id nominis extet, *Kühnius* noster : sed, dicam quod sentio, in *Heraclide* omnino mihi ex *Polluce* restituendum videtur *Δημόδικη*. *Ἐρμωδίκη* an inter mulierum nomina propria ullibi locorum sis reperitur, penitus addubito : nisi forsitan qua dicitur analogia *Ἡροδίκη*, & *Ἐρμωδίκη* dici posse pertendas. *Δημόδικη* vero, & de viris *Δημόδικος* cognitum est satis : & quiddam, nisi me fallo,

hujus rei est apud *Diodorum Siculum* : sed eruditius alii atque felicis collatis plurium auctorum testimoniis hisce lucem affundent.

76 Λύκοις] C. V. Λύκος legerem, εἴτε Λύκοις Λύκων vel Λύκος filius *Pandionis*, a quo *Lycii* nomen traxere : vel, si hoc non placet : εἴτε Λύκοις, εἴτε Λυδοὶ κ. φ. ζ. εἴτε Νάξιοι, κ. τ. Ἀγλωσθίνους δόξαν. *Kühn.*

Λύκοις] Pro *Λύκοις*, MS. *Λύκος* habet : an itaque *Lycus*, quem *Heroem* fuisse ex *Suida* & *Polybio* novimus, una cum *Erichthio* sibi vindicat hanc inventionem? *Jung.*

Λύκοις] Pro his in textu *Kühnius* : εἴτε καὶ Λύκοις quæ quidem MSS. auctoritate destituta amplecti non potui : nos itaque *Λύκος* & omnino de *Lycæ* *Heroë*, cujus & *Jungermann* suboluit, intelligendum statuo, ut dicat *Pollux Erichthonium* atque *Lycum* utroque nomismatis signaturam Atheniensibus invenisse : & potuere simul mutuo operam sibi præstitisse, siquidem temporis patiat ratio : at, inquis, ubi hæc eadem de *Lycæ* & *Erichthio*? ubi similia? hic mihi, neque diffiteor, ex diversis scriptoribus non suppetit auctoritas : sed vero, quid impedit, quo minus calidius quid aggrediar, si forsitan audentem fortuna juvet : in *Plinio* lib. VII. H. N. cap. 36. *Argentum invenit Erichthonius Atheniensis, ut alii, Æacus* : non quidem hæc de nummi signatura dicuntur, sed tamen res ab hac haud ita dissentiens adscribitur *Erichthio* : at vero *Plinio* teste, *Æaco* erant, qui reperti honorem argenti vindicabant : de *Æaco* meministine aliunde tale quid? non puto sane : & variant in illa voce *Pliniani* MSS. in *Polluce* vero cum junctos habeamus auxilio MSS. *Erichthonium* & *Lycum*, *Lycum* in *Plinio* quoque reponere suadet animus : & alibi quoque est ubi vitio sit positum hujus Herois nomen, quod librariis imputamus, qui ignotis sibi notiora supponere non dubitarunt. Considerent accuratius eruditi singula, & discutiant, si ipsi aut meliora adferre liceat, aut hæc nostra stabilire ulterius.

77 Εἴτε Λυδοὶ] Λυδοί. De iis *Herodot.* lib. I. fol. 44. *πρῶτοι ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, νόμισμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κοψάμενοι ἐχρήσαντο.* Sed lege *M. Hoff.* lib. I. pag. 26. *SEN.*

Εἴτε Λυδοὶ] MS. εἴτε Λυδοί. Sed emenda *Λυδοί*. *Xenophanes* vero an ille *Colophonius*, de quo *Lærtius* lib. IX. *Jung.*

Εἴτε Λυδοὶ] Accentum recte *Kühnius* mutaverat. Notavit & hanc rem de *Lydis* ex *Herodoto*, puto, *Eustathius* ad *Dionysium Perieg.* v. 840. *Xenophanem* vero *Colophonium* intelligo, qui varia scripsit, cujusque fecere mentionem *Athenans*, *Diogenes Lærtius*, quem vide in *Epimenidis* vita, aliique.

78 Ἀγλωσθίνους] Pro *Ἀγλωσθίνους* conjiciebam primum *Ἀγλωσθίνους*, & H. *Juntium* *Nomencl. cap. de Re Nummaria Aglaosthenem* scribere video : tamen & alterum forte rectum. Ille scriptor & apud *Lactantium* laudatur, quem locum debeo *Grutero* meo, lib. I. *Intt. c. 11.* *Cæsar* quoque in *Arato* refert, *Aglaosthenem dicere, lovem cum ex Insula Naxo adversus Tisianas proficisceretur, & sacrificium faceret in Litoræ*, &c. Ubi vides de *Naxo* tractasse *Aglaosthenem*, vel *Historiam Naxiam* scripsisse. Sic itaque tota hæc periodus scribenda : λόγον ζητεῖν (sive ἐπιζητεῖν) εἴτε Φειδω πρῶτος ὁ Ἀργεῖος ἴκοψι νόμισμα εἴτε Δημόδικη ἢ Κυμαία, συνοικήσασα Μίδα τῷ Φρυγί, παῖς δ' ἦν Ἀγαμέμνωνος Κυμαίων βασιλέως εἴτε Ἀθηναίους Ἐριχθό-

84 νους δόξαν * οὐ γὰρ ἴσχύσει τις ἡμᾶς ἐν τῷ παρόντι ⁸⁰ πολυπραγμαίνειν, ⁸¹ εἰ Μιτυληναῖοι μὲν Σαπφῶ τῷ νομίσματι ⁸² ἐνεχάρατον, Χίιοι δὲ Ὀμηρον, ⁸³ Ἰασεῖς δὲ παῖδα Δελφῖνι ἐποχοῦμενον,

nis opinionem: * nemo enim hic curiosum esse, dignum putabit. Mitylenæi quidem Sappho monetæ suæ insculperunt. Homerum, Chii. Asis, puerum delphino vectum,

νους καὶ Λύκος· εἴτε Λυδοὶ, κατὰ Φησι Ζενοφάνης· εἴτε Νάξιοι, κατὰ τὴν Ἀγλαοσθένους δόξαν. JUNG.

Ἀγλαοσθένους] Non dissentiunt ab editis MSS. Kühnius tamen Ἀγλαοσθένους in textu reponerat, quod ipsum & ad oram sui Codicis *Salmasius* restituit: intactam ego liqui vulgatam lectionem, siquidem Ἀγλαοσθένους non aliter dici censent, quam Σαυκράτης pro Σαυκράτης, & Σώστρατες pro Σαώστρατες hoc si licuit ponere, cur non & simili jure Ἀγλαοσθένους scribas pro Ἀγλαοσθένους; Posteris autem tradiderat hic *Aglosthene*, seu dictum mavelis *Aglosthene*, insulae Naxi historiam, qua primordia gentis, atque res, dum floruerit, gestas literis mandaverat, & ab ipso repetierat, quod solitum istis scriptoribus, tempore fabulari: quin etiam, nisi me fallo, ipse Naxo fuerat oriundus *Aglosthene*: meminit ejus *Hyginus Poëtico Astron.* ubi de minori urbe: Hanc, inquit, *Aglosthene*, qui *Naxica conscripsit*, ait *Cynosuram esse unam de Jovis nutritibus ex Idaei nymphis*: quæ tibi petita sunt ex *Eratosthenis Catasterismis*; cui & Ἀγλαοσθένους ἐν τοῖς Νάξιαῖς laudatur: sed ad *Hygini* locum doctissimus *Munckerus* in tribus Utilianis MSS. legi testatur *Glosthene*, ex quo refingit *Aglosthene*, adeo ut ista scriptura cum *Pollucis* nostri concinat egregie: est & apud *Parthenium* hujus historici mentio, ad quem præstantissimus *Thomas Gale*, quod & dicto loco *Munckerus* adnotavit, maculam ex *Germanici Scholiasta* cluisse se putat, in quo *Agathosthenes* in *Asiaticis carminibus* scriptum fuerit male *Gala* judicio pro *Aglosthene* in *Naxiacis carminibus*; ubi tum carmina mihi pro scriptis aut historia intellige, sic ut & apud alios recentioris ævi: alias autem & *Agathosthenem* reperio scriptores inter antiquos, adductum *Tzetzi* ad *Lycophronis Alexandram* v. 704 & 1021. quo posteriori loco philosophi nomine insignitur: Σωτήριον τε καὶ Ἀγλαοσθένους οἱ φιλόσοφοι: & de *Aglosthene* quidem restituendo ut cogites apud *Isaacium* rationis est nihil; viderurque *Agathosthenes* iste Geographicam edidisse descriptionem quorundam celebrium in orbe locorum: penites igitur, annon retinere possis vulgatam in *Germanici Scholiasta* lectionem; aut, si quid mutatum velis, *isineribus* optem reponere pro *carminibus*: & vero quid ni poterit ea, quæ de *Naxiacis Aglosthene* alii promunt, retulisse *Agathosthenes* in itineribus Asiaticis; hæc si vera, prout videntur omnino, *Isinera* protulit in lucem *Asiatica Agathosthenes* ille: sed hæc ὡς ἐν παρόδῳ. At tamen ab *Aglosthene* necdum discedere juvat, siquidem bene mereri de *Athenaeo* hujus ipsi scriptoris feliciter restituit nomine animus impellat: apud *Dipnosophistam* igitur lib. III. c. 5. Νάξιοι δὲ, ὡς Ἀνδρισκος, ἐπὶ δ' Ἀγλαοσθένους ἱστοροῦσι, μυλιχίον καλεῖσθαι τὸν Διόνυσον, διὰ τὴν τοῦ σκίτου καρπὸν παράδωκεν. *Andriscum* historiam conscripsisse *Naxicam* ex *Parthenio* observat ad hunc locum vir summus *Is. Casaubonus*: sed *Agasthene* hoc spurio, cujus inauditum in Græcis historicis nomen, ad *Cynosarges* delato, meo tu periculo reponas Ἀγλαοσθένους nominis vestigia manifesta, ipsaque pro me rei veritas sponsonem faciunt: meminit & *Clemens* in *Protreptico*. Jamque tandem ad *Pollucem* repatriemus. Totum hunc *Onomasticographi* nostri locum de monetæ repertoribus adtulit in *Dissertatione* de *N. non C.* Doctiss. *Sperlingius*, cap. 1. plurimamque decerpit partem *Lipsius* cap. 5. ubi & ex *Lucano* Thessaliæ cuidam regi *Itono* hanc inventæ monetæ gloriam tribui docet: *Pœta* verba producunt; eo magis, quod nullam istius *Itoni* mentionem fecerit *Pollux* noster:

Primus Thessalica rector telluris Itonus
In formam calida percussit pondera mæssa

Fudit & argentum flammis, aurumque monetæ
Fregit, & immensis coxit fornacibus æra.

Ad ista mihi omnino lege, quæ dixit Excellentissimus *Hugo Grotius*, gentis *Batavæ* decus nunquam interitum.

79 Ἀξιώσει τις] Non enim volet quisquam nos in præsens agere curiosus, ei. M. ap. *Mitylenæis* &c. si pro ei leg. C. V. & ita eleganter connectit textum. Kühn.

Ἀξιώσει τις] MS. tis. JUNG.

80 Πολυπραγματεῖν. Οἱ M.] Progreditur nunc ad nummorum varios typos, de quibus etiam peculiari capite 8. lib. I. *Rei Numm.* *Hofstus*, & *H. Junius* & *Avus* meus dictis locis: hic itaque MS. πολυπραγματεῖν, si *Mitylenæis* μὲν &c. & prorsus ita scribendum. Sic omnia rectius cohærent: vulgata, οἱ *Mitylenæis* vitiosa sunt. JUNG.

Πολυπραγματεῖν. Οἱ &c.] In textu bene *Kühnius* rediderat MSS. lectionem, quam sequimur omnino planissimam utique atque facillimam.

81 Μιτυληναῖοι] *Mitylenæis*. Infra *Segm.* 92. *SEB.* *Mitylenæis*] *Mitylenæorum Sapphonis* imagine signati nummi extant varii: & binos quidem, ut lucem acciperent atque auctoritatem hæc *Pollucea*, adpingendos curavi, quorum primus antiquior ipsam nobis ab una parte *Sapphonem* erectam atque stantem representat, addita hac inscriptione: ΣΑΠΦΩ ΛΕΞΒΙΣ· alter vero sub *Julia Procula* cufus eandem exhibet sedentem cum hac ἐπιγραφῇ, *Mitylenæιαίων* si de *Mitylenæis* nataque apud eos *Sapphone* legere gestiat animus, consulendi sunt, qui nummos illustrarunt veteres, *Begetus*, *Nonnius* ad *Goltzium*, aliique. Sequitur in *Polluce* nostro de *Chiiis*, quos habuisse sculptum in nummis suis *Homerum* inquit: diversas fuisse gentes, quæ sibi vindicarent *Homeri* natales, res est nota: inter eas, momente *Allatio*, & *Spanhemio*, præ reliquis excellente *Chii* atque *Smyrnezii*, quarum hæc alteri dubiam fecit de *Homeri* nativitate atque incunabulis palmam: utraq; monetam summi vatis figura percussam edidere, de quibus omnibus, ne quid præter rem & necessitatem moremur, videndi sunt nominati modo scriptores eruditissimi, ille quidem in libello de *Vita Homeri* c. 13. hic vero de *Præf.* & *Usu Nom.* pag. 487. quibus si quæ adhuc habeamus adjicienda, commodiori reservemus loco.

82 Ἐνεχάρατον.] C. V. ἐνεχαράξατο, quod eodem recidit. Kühn.

Ἐνεχάρατον] MS. ἐνεχαράξατο, Χίιοι &c. JUNG.

83 Ἰασίς] C. V. bene Ἰασίς leg. *Iasosis*. *Iasosis* urbs *Carie* *maritima*, quæ puerum *Delphino* insidentem nummis suis habuit incipitum, quod *Delphinus* in urbe illa puerum amore profecutus læpius eidem tergum subjecerat & per maris ingens spatium vexerat: de qua historia pleni sunt libri. Vid. præter *Plutarch.* de *Solertia Animal.* & *Ælianum* quos laudat vir eruditus ad *Excerpta* C. V. *Aristot.* H. A. libr. IX. cap. 48. *Athenæum* libr. XIII. cap. 9. *Plinius* libr. IX. cap. 8. *Oppianum*, *Solinum*, qui in eo fallitur, quod *Jassum* facit urbem *Babylonæ*; eo deceptus quod *Plinius* scripsit, hunc puerum ab *Alexandro M.* *Babylone* sacerdotio *Nepuni* admotum; quasi facilius sit, urbem cum omnibus incolis *Babylonem* transferri, quam unum inde puerum ad *Alexandrum* evocari: idque factum esse *Athenæus* ex *Duride* annotavit satis clare. Kühn.

Ἰασίς] Ἰασίς in vulgatis, plane mendose, quamvis *Rhodigimus* id securus sit X. Antiqu. 1. ubi *Asis* habet: & *Hofstus* lib. I. c. 8. qui ineptius *Asia*. *H. Junius* id plane omittit, mendum scilicet subolens; &

Dardanis, gallinaceorum pugnam, Apendii, ⁸⁴ Δαρδανείς δὲ ἀλεκτρούων μάχην, ⁸⁵ Ἀσπένδιος

id expedire nesciens. Sed MS. noster veram lectionem habet: Ἰασίς δὲ παῖδα &c. quam certe non ignoravit & Avus meus lib. de Numism. ubi ista explicans, hæc ita vertit, *Jasenses pueri insidentis Delphino*, scilicet imagine signasse pecuniam suam: qui pluribus ibi ex *Plutarchi* libello *πότερα τῶν ζῶων φρονιμώτερα, τὰ χιρσαῖα ἢ τὰ ἴνδρα*, extremo, ubi Ἰασία παῖδα vocat, & πάντων Ἰασίων & sic claudit: καὶ τοῦ πάθους ἐπίσημος Ἰασίσι τὸ χιρσαῖα τοῦ νομισματος ἴσσι, καὶς ὑπὲρ δελφίνου ὀχρούμενος' quæ verba quum in promptu habuerit & *Hofsius* illo cap. 8. lib. I. Rei Numm. mirum non vidisset, quam absurdè id assignaverit. Eundem ἔρωτα δελφίνου ἐν Ἰάσῳ ἐς μαίρακιον καλόν, ut caput incipit, *Alianus* narrat prolixè lib. VI. *περὶ ζῶων ἰδιῶν*. cap. 6. Ethnographicus de *Jaso*: Ἰασσός, πόλις, *Karlas*, ἐν ὀρεινῶν γῆσιν κειμένη, ἢ καὶ ὀρυζάνης λεγομένη ὁ πολίτης αὐτὸς Ἰασσός, ἀφ' οὗ Χοιρίλλος ἐὼν Ἰασσός. De eadem in *Caria Strabo* lib. XIV. *εἰς Ἰασσὸς ἐπὶ γῆσιν κείται προσκειμένη τῇ ἡπείρῳ ἔχει δὲ λιμένα, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου τοῖς ἐνθάδε ἐκ τῆς θαλάσσης*. &c. Eandem vero historiam quæ in urbe *Jasso* contigerit, & aliam similem narrat *Plinius* lib. IX. c. 8. quodque in eadem narratione apud *Solinum* est: *apud Jassum urbem Babyloniam puerum &c.* non ita in suis membranis esse testatur *Ortelius* in *Theatro*, sed *Babylonem*, quasi hoc nomen pueri fuerit: certe apud *Plinium*, unde iste illius simius sua pleraque exscripsit, nihil de *Babylonia* legas eo loco: & quid si *Ionix* legamus? invenerat aliquis *bardus Ionix*: & id non capiens nimirum finxit sibi *Babyloniam*, quam nominat. Sed hæc extra oleas: ad *Pollucem* nostrum. JUNG.

Ἰασίς] *Kubnius* Ἰασίς in textu: & mox *Δαρδανίς*, quod utrumque ita & nos restituumus: vitio dedit originem junioris Græcæ pronunciationis, quæ diphthongum *ei* efferebat tanquam simplex jota; sic & qui hodie vivunt in Græcia barbari magis quam Græci. Horum autem nummorum reliquias non puto ullas extare in cruditorum *Thefauris* nummariis: certe, quantum equidem scio, in lucem tales non sunt editi.

84 *Δαρδανίς*] C. V. *Δαρδανίς* a recto *Δαρδανίς*, nomen gentis Illyricæ, KÜHN.

Δαρδανίς] MS. *Δαρδανίς* dicitur recte: de populis enim agit: male itaque *Rhodiginus Dardanis*, X. Ant. 1. & *Hofsius Dardania*: bene *Junius Dardani*, & profusus ad veram lectionem *Avus meus, Dardanienses*, ut ab Ἰασίς, Ἰασίς, sic *Δαρδανίς*, a *Δάρδανος*, quæ, exponente Ethnographo, πόλις *Τρωάδος*, ἢ πρότερον *Τευκρίδης* unde & regio *Δαρδανία*, ut apud eum videas. Vide de urbe ea in descriptione *Troadis* & *Strabonem* lib. XIII. JUNG.

85 Ἀσπένδιος π.] MS. plenius Ἀσπ. δὲ πάλ. JUNG. Ἀσπένδιος πάλ.] Plenior est sensus, inserta particula δὲ, quam & hic & mox post *Κιφαλλῆνες*, consentiente *Jungermanno*, in textum ex MSS. recepimus. Utraque vero, de *Aspendiis*, & quæ mox de *Rheginis Pollux* habet nummis, clariora tibi reddam prolati utriusque populi nummorum cætypis, quæ submiustravit eximia præstantissimi WILDII atque humanissima benignitas: *Aspendiorum* ille, quem vides, nummus sub *Gallo* & *Polusiano* Imperatoribus percussus est: & ostentat ab altera parte, quos *Pollux* commemorat, luctatores: neque vero solis *Aspendiis* hæc insignes figura nummi sunt signati, sed & *Laodicensibus*: & horum quoque nummum propter exactam cum *Aspendiorum* illo posito similitudinem in medium producere libuit: inscriptio est ΛΑΥΔΙΣΕΩΝ, quo scilicet modo in *Petronio Laconem* pro *Laconem* legisse memini, veteresque *Romani lausimias* pro *Siculorum laotomis* dixere. Potuerit autem impressæ figuræ hæc esse ratio, quod *Laodicenses* & *Aspendii* præstantissimos alucrint atque in certamina producerent luctatores: sed hæc, aliis, quibus ad ista ta-

lia inquirenda majus est otium, curæ sint. De *Rheginis* vero, non quidem ipsorum nummum apponere licuit, sed *Messeniorum*, qui *Rhegio* non procul erant sita, & communia, credo, jura, reipublicæ insignia cum *Rheginis* habuere: plures videre tales potueris in *Augustino de Favata*, neque nos morabimur amplius. Sed quid illud est rei, quod *Thasios* habuisse nummis suis insculptum *Perfam* commemorat *Pollux*? Superfunt *Thasiorum* nomismata, sed tamen non, puto, quæ *Perfam* exhibeant: neque rationis quicquam comminiscaris, quam propter impressum *Thasiorum* nummis *Perfam* statuere liceat: jam olim fuit cum ad animum meum hæc revocarem, cogitaremque, num forsitan insigni aliqua mendata *Pérsση* itrepsisset pro *Ηρακλήῳ* certe, si animum attendas, non ita plane literæ abluunt; atque tum veritati res tota conveniet: nil tamen, quod conjecturæ nostræ opituleretur, MSS. fovent: & forsitan aut deceperit se *Pollux*, aut talis olim extiterit *Thasiorum* nummus, qui ad hanc tempestatem non pervenit: alterutrum hæc de re fuerit verum, tu judica: sed *Thasiorum* habeto nummum, qui *Herculem* armatum clava atque leonina cinctum pelle præ se ferat: addita est inscriptio: *Ηρακλέους Σατύρος*, quo titulo notissimus in antiquis monumentis *Hercules* venit: & causam scies nummis insculptæ *Herculi* figuræ, si *Stephanum* in voce lectum ioveris. Potuerant autem ad hæc *Pollucis* nostri alia similia ex veterum scriptis colligi atque adnotari, veluti, quod *Pariorum* drachmæ *Aratum* habuerint impressum, unde & iste sit versiculus *Simonidis* epigrammate in *Arcesilaum*: *Δραχμῶν τὰ Πάριον, τὸν ἐπίσημ' Ἄρατος*: quod *Gergithii Sibilam* & *Sphingem* in sua signaverint moneta, tradente *Stephano* ex *Phegonte* in primo de *Olympiadicis*, *Tenedii* ab hac parte securim, ab altera vero ex uno surgentia collo bina viri mulierisque capita, eodem *Stephano* auctore in *Ténédis*, & planius etiam *Heraclide* in *Tenediorum* politia, unde petiit *Suidas*; quod *Perfa* in suis habuerint nummis χιρσαῖα τοξότην, uti constat ex *Plutarchi* *Apophtegm.* *Lacon.* *Ephesii* cervam, utpote *Diana*, cujus in tutela hæc erat urbs, factam, ut indicat *Lshanius* *Orat.* in *Dian.* *Εφεσίοις δὲ καὶ τὸ νομισμα καὶ τὴν ἔλαφον ἔφην ἀμοιβὴν τῆ θεῶν μεγάλων ἀγαθῶν*. *Argivi* denique lupum, cujus rei testis est *Sophoclis* haud inviditus *Scholastes* ad *Electram* v. 6. & ejus tibi verba in medium posuisse, haud fuerit indignum: *Οἱ δὲ (Λυκοκτόνον τὸν Ἀπόλλωνα ὀνομάζουσαι λέγουσι) διὰ τὸ ἱερὸν εἶναι τὸ ζῶον, ὡς καὶ τῆς Ἀρμιίδος τὰς ἐλάφους ὄνεν καὶ τῶ νομισματι τῶν Ἀργείων ἐγχαράττεσθαι φασὶ λύκος, ὡς καὶ τὰς γλαυκὰς Ἀθήνησι*. Et de lupo quidem non habet *Pollux* noster, qui murem in *Argivorum* nummis sculptum perhibet: sed vero *Argivi* tam murem quam lupum, & utrumque diversis etiam temporibus in sua signatum habere moneta: at apud eundem observa sis, de noctuis quæ dicit, siquidem ad superiora referendum, ubi de istis *Atheniensium* nummis est actum: lupum vero sacerrimum fuisse animal plures sunt qui testentur, *Macrobius* *Saturn.* lib. I. ubi de *Λυκοκτόνῳ*, *Apollonii* *Schol.* ad II. *Argon.* *Aristoph.* *Comment.* ad *Aves*, *Æschylus* ad *septem contra Thebas*, *Alianus* de *Animal.* lib. X & XII. *Etymologus* in πόλις λύκοι, alique plures, quorum hi *Atheniensibus*, & *Ægyptiis*, illi *Delphis* in honore habitos fuisse lupos referunt: sed quo delabimur? Hæc, inquam, talia de signatura nummorum variiisque figuris ad *Pollucem* recensionem possent adijci, sed pauca tantum delibare constitueram, οὐτε γὰρ, ut cum *Polluce* meo loquar, κατὰ τὴν ἐμὴν ὑπόθεσιν ἢ πολυπραγμοσύνη, præcipue, si singulorum originem atque rationes indagare & exponere animus esset. Et hæc quidem superasse gaudemus, restant tamen quæ curam & diligentiam his non minorem postulant.

δὲ παλαιστάς, καὶ ⁸⁶ ῥηγῖνοι μὲν ⁸⁷ λαγών, ⁸⁸ Κεφαλλῆνες δὲ ἵππον, Θάσιοι δὲ Πέρσην, Ἀργεῖοι δὲ μῦν· οὔτε γὰρ ⁸⁹ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν βιβλίων ἢ πολυπραγμοσύνη· ⁹⁰ καὶ ἄλλοις ἤδη ταῖα οὗτα ἔστιν συνελεγμένα. ἴσως δὲ τῶν ὀνομάτων καταλόγῳ προσήκουσιν οἱ ⁹¹ Κροίσιοι στατήρες, ⁸⁵ καὶ Φιλίππειοι, καὶ Δαρεικοί· * καὶ τὸ Βερενίκιον νόμισμα, καὶ ⁹² Ἀλεξάνδρειον, καὶ ⁹³ Πτολεμαϊκόν,

Luctatores. Rhagini, Leporem. Cephalenii, Equum. Thasii, Persam. Argivi, Murem: non enim secundum librorum argumentum, curiositas. Insuper audiuntur Stateres Croesii, Philippici, Darici. * Numisma Berenicianum, Alexandrinum, Ptolemaicum,

⁸⁶ ῤηγῖνοι] MS. ῤηγῖνοί: supra de eodem typo *Nosper* V, 75. JUNG.

⁸⁷ Λαγών.] Talem nummum exhibet *Prospere Ravisi Tab. II. tavioium magna Gracia numismatum* n. 4. forte inde manavit proverbium, quo ῤηγῖνους vocarunt qui timidiores erant: vid. *Hesych.* in ῤηγῖνος. His addē quod in nummis Trezeniorum extiterit tridens ex altera, & *Minerva* facies ex altera parte: *Pausan.* in *Corinth.* in staterebus *Cyzicenis* virgo stetit. *Hesych.* in *Κυζικηνοὶ στατήρες* &c. *Samis* *ἑμιονίαν* autem nummis praeferebant: *Athenas* lib. XIV. cap. 20. confer dicta ad supra *Segm.* 75. KÜHN.

⁸⁸ Κεφαλλῆνες] MS. Κεφαλληνίης δὲ ἵππον. Et ita emenda: quamvis & vulgatum rectum, unde *Κεφαλληνίας* apud *Strabonem* habes lib. X. a *Κεφαλήνῃ*, quod ex *Sophocle* adnotat *Eustathius* ad *Hom.* Ὀδύσσεια. a. & ea forma apud *Homerum*, alios: altera tamen quoque bona, quam MS. habet: sic apud *Erubnicographum* ab Ἀζανίας, Ἀζανίης: ab Ἀλωπικίας, Ἀλωπικεύς: a Κατταβανία, Κατταβανίς, alia. Tota vero haec periodus, qua *Pollux* numorum imagines refert, obiter coharet, & itaque, ut scribenda & distinguenda, lubet proponere totam: εὐ γὰρ ἀξιώσει τις ἡμᾶς ἐν τῷ παρόντι πολυπραγμοσίῃ, εἰ Μιτυληναῖοι μὲν Σαπφῶ τῷ νόμισματι ἐνεχάραξαντο, Χίοι δὲ Ὀμηροῦ, Ἰασίτις δὲ παιδὸς δελφῖν ἐποχοῦμενον, Δαρδανίης δὲ ἀλεκτρονίων μάχην, Ἀσπιδίοι δὲ παλαιστάς, καὶ ῤηγῖνοι μὲν λαγών, Κεφαλλῆνες δὲ ἵππον, Θάσιοι δὲ Πέρσην, Ἀργεῖοι δὲ μῦν· οὔτε γὰρ &c. JUNG.

⁸⁹ Κατὰ τὴν ὑπόθεσιν] *Neque enim argumento libri contentis curiositas.* KÜHN.

⁹⁰ Καὶ ἄλλοις ἤδη ἤκουσιν &c.] Locus mutilus, quem ita supplet C. V. καὶ ἄλλοις ἤδη τὰ ταῖα οὗτα ἔστιν συνελεγμένα· ἴσως δὲ ὀνομάτων καταλόγῳ προσήκουσιν οἱ Κ. & αἰ.ν. (vel si legendum, ἄλλοις) αἰ.ν. ἴσα jam sunt collecta: forte autem nominum ad catalogum pertinentis Croesi Stateres &c. quid Δαρεικὸς Σαίδας dabit h. v. KÜHN.

Καὶ ἄλλοις ἤδη ἤκουσιν &c.] Iterum magna lacuna & corruptela invasit vulgatos Codices: tu restituere ex MS. qui ita habet: καὶ ἄλλοις ἤδη τὰ ταῖα οὗτα ἔστιν συνελεγμένα· ἴσως δὲ τῶν ὀνομάτων καταλόγῳ προσήκουσιν οἱ Κρ. &c. Scilicet istam historiam non convenire horum librorum proposito: eamque jam ab alijs collectam esse auctoribus. Sed ad praesentem nominum catalogum forte pertinere ista, nempe *Craesios* *Stateres* &c. JUNG.

Καὶ ἄλλοις ἤδη ἤκουσιν] Restituit atque locum supplevit *Kühnius* ad oram sui Codicis, quomodo in textu a nobis est emendatum: ante nos & mutila erant haec & mendosa.

⁹¹ Κροίσιοι στατήρες] Priorcs editiones *Croisios* vid. supra III, 87. SEB.

Κροίσιοι στατήρες] MS. Κροίσιοι στατήρες, καὶ Φιλίππειοι, ut antea vulgati: & supra III, 87. etiam *Croisios* MS. & supra IX, 59. etiam *Φιλίππειοι*. Sed non tamen & Ἀλεξάνδρειοι ibidem, verum, ut vulgo, Ἀλεξάνδρειοι & ea forma scilicet usitatior. *Croisios* hinc citat & *Hofstus* lib. V. *Rei Numm.* cap. 8. tm. 6. de *Craesio*: ubi & tm. 2. de *Philippo*. De *Darico* ibidem plura tm. 9. de quo & *Brissonius* lib. 2. de *Reg. Pers.* JUNG.

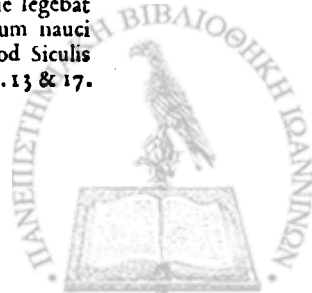
Κροίσιοι στατήρες] In Codice *Falckenburgiano* *Croisios* στατήρες male legitur: eorum quoque superius factam fuisse mentionem memini, uti & *Philippicorum*, *Daricorum*, ac *Alexandrii* numismatis *Segm.* 59. Hunc autem adducit locum *Sperlingius* de *Nummis non Curdis* p. 133. & quae haec illustrent plurimum habet *Sardus* p. 16. de *Nummis*: ponam verba: *Philippicus*, quem habebat *Jacobus Sadoletus Cardinalis optimus & Doctissimus suis ponderis trium drachmarum, totidem siliquarum, hoc est, trium ducatorum.* *Alexandrii* nummum, ejusdem ponderis sane apud se esse restatur *Henricus Glateanus*. Nos & *Philippici* & *Alexandrii* numismatis repraesentare tibi volumus figuram: utrumque aureum extat in numismatotheca *Wilsiana*; pondere, uti puto, non diverso ab isto quod designavit *Sardus*. In hac autem *Alexandrii* nummi parte expressum quod videas *Minerva* caput, non est absque ratione, quippe quam insigniter coluerit *Alexander*, qua de re vide *Arrianum* lib. I. de *Expedite Alex.* p. 36. ibique procedentem binos alios elegantissimos nummos *Alexandrii* nomine inscriptos *Eruditissimum Gronovium*, qui nuper time auctorem eximium castigavit & in lucem dedit. Hi autem *Alexandrii* nummi percussii sunt, antequam eum se natum pronunciasset *Hampton*; siquidem tum animo elatus, quippe qui se fortis humanæ modum exsuperatæ putaret, *Jovem* suis in eudi jusserit nummis: talem exhibitum videbis ab *Eruditissimo Morello* depromptum ex *pinacotheca clarissimi viri P. Petavii* in *Notis ad II. Constantini Porphyrogenetae* de *Them.* p. 132. & *Porphyrogenetae* tibi verba promam, quibus *Alexandrii* ornamenta, pro ut in nummis ab eo visis sunt depicta, literis consignat: *Macedoniz reges se ipsos Heracliius ἀπαγόνοῦς* vocitasse refert, adeoque & istis usi sunt insignibus, quibus gavisus fuit generis auctor *Hercules*: διὰ καὶ ἀντι ταῖας καὶ στεμματος καὶ πορφύρας βασιλικῆς τῷ δερματι τῆς κεφαλῆς τοῦ λίαντος ἱαυτοῦς ταμιοῦς· καὶ στήριμα τοῦτο καὶ κόσμον ἡγοῦνται, καὶ ὑπερπάντα λίβον· καὶ μάρτυς ἀξίπιστος αὐτὸ τὸ νόμισμα τοῦ Μακεδονοῦ Ἀλεξάνδρου ταυαῦτη εἰκόνη καλλωπιζόμενον. Sed in isto tamen nummo, quem protulit *Morellus*, a non ipsum potius *Herculem* depictum putemus? siquidem *Alexandrium* si pra se ferret, cornutam ejus imaginem futuram prius existimem, praecipue cum ab altera parte *Jovem* Fulminatorem ostenderet: neque diffiteri tamen possum apprimē convenire hunc nummum descriptæ a *Constantino* figuræ: sed deliberent peritiores.

⁹² Ἀλεξάνδρειον] *Zeno* Philosophus *Alexandrii* argenti meminit, ut elegantis & oculos ferentis, sed alias malæ notæ apud *Lætre*. lib. VII. KÜHN.

⁹³ Πτολεμαϊκόν] C. V. Πτολεμαϊκόν· nec aliter legit *Interpres*. KÜHN.

Πτολεμαϊκόν] MS. Πτολεμαϊκόν· quivis videt emendandum *Πτολεμαϊκόν*, ut etiam recte habet *Hofstus* lib. III. *Rei Numm.* cap. 11. tm. 13. & *Ptolemaicam moneta* interpretatur *Avus meus* ἴ. *Camerarius* lib. de *Numism.* JUNG.

Πτολεμαϊκόν] *Kühnius* in textu *Πτολεμαϊκόν*, & ita *Gualtherus* in ejus expressit versione, neque legebat aliter *Falckenburgii* Codex: alterum vulgatum nauci non est. Sequitur *Δημαρίτιον νόμισμα*, quod Siculis ἡμιχρυσῶν effecisse putat *Scaliger* de *R.N.* p. 13 & 17.

Demaretium, quorum cognomina nota sunt omnibus. Demareta enim Gelonis uxor, in Libyco bello illo penuria laborante, petito a mulieribus ornatu (muliebri) confusoque, numum cudit. Hoc autem non omittendum quod Atticum Talentum sex mille faciebat drachmas Atticas. * Babylonium vero septem mille. Æginæum vero decem millia. Syrorum autem quingentas & mille : ad

καὶ Δημαρέτιον, ὧν ⁹⁴ τοὺς ἐπωνύμους γνωρίζοντων ἀπάντων, ἢ Δημαρέτη Γέλωνος οὔσα γυνή, κατὰ τὸν πρὸς ⁹⁵ Λίβυας πόλεμον ἀποροῦντος αὐτοῦ, τὸν κόσμον αἰτησαμένη πρὸς τῶν γυναικῶν, ⁹⁶ συγχωνεύσασα νόμισμα ἐκόψατο. ⁹⁷ Τοῦτο γέ μὴν οὐκ ἀκαιρον, ⁹⁸ ὅτι τὸ μὲν Ἀττικὸν τάλαντον ⁹⁹ ἑξακισχιλίας ἐδύνατο ¹⁰⁰ δραχμαῖς Ἀττικαῖς. ¹ τὸ δὲ Βαβυλωνίων. ἑπτακισχιλίας. τὸ δὲ Αἰ- 86
γυπτίων μυρίας. ² τὸ δὲ Σύρων πεντακοσίας καὶ τετρακισχιλίας. τὸ δὲ Κιλικίων τρισχιλίας. τὸ δὲ Αἰγυπτίων πεντακοσίας καὶ χιλίας, ὡς

cujus autem vir summus hoc noverit indicio, quove dixerit argumento, proflus ignorare me fateor : neque designare nummi *Demareti* pretium valeo, nisi staterem forsitan censeas : certe nummus *Alexandri* staterem valuit, ut ex primo capite scimus : eodem itaque stateris constituisse pretio *Berenicium*, *Ptolemaicum*, & *Demaretium* nomisma cum *Alexandrio*, veri non est absonum : meminit *Demaretis*, ab ejusque nomine dicti nomismatis *Scholias*tes *Pindar*. ad *Olympion*. *id.* β. ἢ δὲ ὁ Θῆρων [cujus honori ode *Pindarica* erat sacrata] ἀνεκασθεν ἀπὸ Οἰδίποδος ἐκένδουσε δὲ Γέλωνι τυράνῳ ἐπιδιδούς αὐτῷ τὴν θυγατέρα Δημαρέτην, ἀφ' ἧς καὶ τὸ Δημαρέτιον προσνομισαθή νόμισμα : quæ eadem non multum diversis vocibus paululum inferius ad ipsam Oden ita reperuntur : Θῆρων ὁ τῶν Ἀκραγαγντίων βασιλεὺς Γέλωνι τῷ Γίρωνος ἀδελφῷ ἐκένδουσε, γάμου συνάπτει τὴν αὐτοῦ (αὐτοῦ) θυγατέρα Δημαρέτην, ἀφ' ἧς καὶ τὸ Δημαρέτιον νόμισμα ἐν Σικελίᾳ. Δημαρέτην αὐτὴν & Δημαρέτιον νόμισμα cum dixit *Diodorus*. Sicule seu Dorice loquutus est. Mox autem vulgo fuit in textu γνωρίζοντων πάντων pro quibus ἀπάντων addita meliori distinctione reddidi.

94 Τοὺς ἐπωνύμους] Ἐπωνύμοι dicuntur illi, a quibus nomina sua acceperunt numismata. Mens itaque Auctoris eo reddit, se nolle explicare quid sit *Philippum* &c. cum omnes norint illos, qui dederunt nomina his nomismatibus : solum autem *Demaretium* enarrat, quia non æque in vulgus notum est, ejus denominatio unde sit. Kühn.

Τοὺς ἐπωνύμους] MS. ἐπωνύμους, & ἀπάντων & mox Δημαρέτη emenda omnino & distingue : ὧν τοὺς ἐπωνύμους γνωρίζοντων ἀπάντων, ἢ Δημαρέτη Γέλωνος &c. quorum nominatores, vel illos, a quibus nomen acceperint *Craesæ*, *Philippæi*, *Darici*, *Berenicium*, *Alexandrium*, *Ptolemaicum*, & *Demaretium*, illos inquam cum noscant omnes, quod ad *Demaretium* attinet, illa &c. Δημαρέτη παροxytonως recte habet & *Hofstus* hæc referens, *lib.* III. *cap.* 8. *tm.* 16. itaque apud *Hesychium* est in Δημαρέτιον & apud *Diod.* *Siculum* *lib.* II. Δημαρέτη, Δημαρέτιον. JUNG.

95 Λίβυας] MS. plenius τοὺς Λίβυας &c. Sed accentu pariter perverlo : scribe τοὺς Λίβυας. JUNG.

96 * Συγχωνεύσασα] F. συγχωνεύσασα. Quod ad rem ipsam, *Hesychius* similiter refert : sed *Diodorus Siculus* discrepat, quem vise libro undecimo, fol. 21. *Wechel.* SEB.

* Συγχωνεύσασα] C. V. συγχωνεύσασα, *constans*, recte, si modo addatur καὶ σ. *Diodorus* hoc nomisma 10. drachmas Atticas valuisse, dictumque esse a Siculis πιντκακισχιλίων ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ. Kühn.

* Συγχωνεύσασα] Rectissime nollet *Seberus* conjectit συγχωνεύσασα id enim proflus ita habet MS. nollet : ne dubites id itaque *Polluci* reddere. Vidit id & *Avus meus*, qui *lib.* de Numism. hæc ita vertit. Ἐ constans οὐκ ἔστιν, mundo sc. *Hofstus* inepte, ac tradidit, Ἐ nummum percussit. JUNG.

* Συγχωνεύσασα] Cum Kühnio textum emendavimus, dedimusque συγχωνεύσασα. nec aliter legit *Sperlingius*.

97 Τοῦτο γέ μὴν] Laudat hunc locum *Budaus* libro quarto de asse circa princ. legens mox τὸ δὲ Σύρων & mox omittens δραχμαῖς, quod nec sensus fert. SEB.

Τοῦτο γέ μὴν] Scribe τοῦτο γέ μ. ut & MS. habet : in quo ad oram tale summarium : περί διαφορῶν τάλαντων. JUNG.

98 Ὅτι τὸ μὲν Ἀττ. τ. &c.] Deest μὲν in MS. JUNG.

99 Ἑξακισχιλίας &c.] Sex millibus denarium ait *Aludus Manutius* *lib.* II. de quæsit. per epist. φ. 7. & *Ant. Augustinus* Annotat. in *Festum* ad *Euboicum* : vid. & *Hofstus* *lib.* II. de Ponderib. *cap.* 7. *tm.* 1. n. 7. & *lib.* III. *Rei Numm.* c. 12. *tm.* 1. JUNG.

100 Δραχμαῖς] Emenda δραχμαῖς Ἀττ. JUNG.

1 Τὸ δὲ Βαβυλωνίων] MS. τὸ Βαβυλωνίων, ἑπτ. sine δὲ & possimus scribere : τὸ δὲ Βαβυλωνίων quamvis parum refert : ita tamen & τὸ δὲ Σύρων mox MS. & alia quæ ibi dicam. Sed de Babylonio talento vid. *Hofstus* *ibid.* *lib.* III. *Rei Numm.* *cap.* 12. *tmem.* 7. cui videtur *Pollux* rem ad vivum non putasse : vid. & *Ant. Augustinus* ad *Festum* in *Euboicum*. De *Siginao* idem *Hofstus* *lib.* III. *Rei Numm.* *cap.* 12. *tm.* 3. JUNG.

2 Τῶν δὲ Σύρων,] C. V. τὸ δὲ Σύρων πεντακοσίας καὶ τετρακίς χιλίας. τὸ δὲ Αἰγυπτίων ὡς πρὸς τὸν τῆς Ἀττικῆς δ. λογισμὸν leg. τετρακίς χ. Ægyptii talenti valore non exprimit, sed in genere dicit, id computandum esse secundum Atticæ drachmæ rationem : vid. *Plinius* *lib.* XXXIII. *cap.* 3. *Salmast.* an πεντακισχιλίας ; Kühn.

Τῶν δὲ Σύρων,] MS. τὸ δὲ Σύρων. ut antea *Βαβυλωνίων* & mox ex MS. alia : non itaque emendatione *Budæi* opus. Sed *Pollux* etiam mutilus hic est, addideratque de Cilicio & Ægyptio talento, quæ MS. nollet reservavit, ut & de Syro talento, quod non saltem quingentas & mille continet drachmas ut vulgatus *Pollux*, & *Hofstus* ex eo *lib.* III. *Rei Numm.* *cap.* 12. *tm.* 8. & *lib.* II. de Ponderib. *cap.* 14. *tm.* 2. n. 5. sed quingentas & quater millenas. Sic enim totus locus in *Polluce* scribendus & supplendus est ex MS. ita habente : τὸ δὲ Σύρων, πεντακοσίας καὶ τετρακίς χιλίας. τὸ δὲ Κιλικίων, τρισχιλίας. τὸ δὲ Αἰγυπτίων, πεντακοσίας ὡς πρὸς τὸν τῆς Ἀττικῆς δρ. λογ. ubi vides Ægyptium inter ista esse minimum. Non itaque video quomodo idem erit cum Attico magno, quemadmodum censei ait *Hofstus* *lib.* III. *Rei Numm.* c. 12. *tm.* 9. Alias de hac talenti varietate ex *Budæo* idem *Hofstus* *lib.* III. c. 13. JUNG.

Τῶν δὲ Σύρων, πεντακοσίας, καὶ χ.] Insigni locupletiore hic *Pollucem* augmento fecimus : nihil erat in vulgatis de Cilicum Ægyptiorumque talento, quæ tamen omnia egregie suppleunt & restituunt MSS. in paucis dissentiunt *Falckenburgiani* Codicis Excerpta, quippe quæ post πεντακοσίας καὶ χιλίας, sicuti in vulgatis erat post τῶν δὲ Σύρων scriptum, subjiciant demum : τῶν δὲ Κιλικίων τρισχιλίας, τῶν δὲ Αἰγυπτίων πεντακοσίας καὶ χιλίας. sed tamen, nisi me vestigia fallant, in ipso MS. Codice non aliter extitit ac in ce-

³ πρὸς τὸν τῆς Ἀττικῆς δραχμῆς λογισμόν, ὡς περ οὖν καὶ τὰς μνᾶς τὰς Ἀττικὰς· τὸ μὲν Ἀττικὸν ἐξήκοντα ⁴ μνᾶς εἶχε· τὸ δὲ βαβυλώνιον, ἐβδομήκοντα· τὸ δὲ Αἰγυπτιακόν, ἑκατὸν, ⁵ κατὰ ἀνάλογον. Ἡ μνᾶ δὲ ὡς ⁶ παρ' Ἀθηναίους ἑκατὸν ⁷ εἶχε δραχμῶν Ἀττικῶν, οὕτω καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις τὰς ἐπιχωρίους δυναμένας πρὸς λόγον ⁸ τοῦ παρ' ἑκάστοις τάλαντου κατὰ τε προσθήκην, καὶ ὑφαίρεσιν.

87 * τὸ μέντοι Σικελικὸν τάλαντον ἐλάχιστον ἴσχυε· τὸ μὲν ἀρχαῖον, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει, ⁹ τέσσαρας καὶ εἴκοσι τοὺς νούμμους· τὸ δὲ ὕστερον, δυο-

Atticæ scilicet drachmæ calculationem, quemadmodum & minas Atticas. Atticum quidem minas habet sexaginta. Babylonium vero septuaginta. Ægyptiorum, centum, secundum proportionem. Mina vero, qualis apud Athenienses est, centum habuit drachmas Atticas: sic & apud alios valuit nationis ejus minas, secundum proportionem singulorum talentorum, juxta additionem subtractionemque. * Talentum quidem Siculum quam minimum valuit. Vetus quidem, ut Aristoteles tradit, viginti quatuor numos. Posterius vero duo-

teris MSS. sed qui hæc decerpfit, ipsam textus variationem adnotasse susque deque habuit. Tum quoque paulo post fuit, πρὸς τὸν Ἀττικῆς δρ. ubi τῆς αὐτῆς Ἀττικῆς inferuimus lubentes. Hunc autem Pollucis nostri locum de diverso talentorum cujusque populi valore adduxit, in quibusdam illustravit etiam Snellius p. 41. neque operam luseris, si *Satum de Nummis* p. 19. & sequente inspicere tibi grave non fuerit; ibi enim & aliis ex auctoribus, Polybio præsertim hanc rem illustrat, eosque cum Polluce componit: adde, si lubet, *Schottum Tabula Rei Nummaria* cap. 6. Præter Pollucis nostro enumerata talenta, in *Herone* & alia adhuc plura reperio: *Ptolemaicum* scilicet & *Antiocheicum*, quæ utraque refert Attico talento ἰσοστάσια & ἰσάρθμα ἐν πᾶσι· δυναμὶ δὲ, siquidem ipsius hæc *Heroni* verbis quam meis proponere malim, τοῦ μὲν Πτολεμαϊκοῦ κατὰ τὸ νόμισμα τετραπλάσιον, (*Scaliger* triplásion legendum pertendit) ἐπὶ τρίτον (sic enim in meis (scheduling legitur) δὲ τοῦ Ἀντιοχείου, τῷ δὲ Τυρίῳ ἴσον· in quibus itaque & Tyrium habes talentum quod Attico respondeat exacte. Porro novisse se memorat propterea duplex talentum ξυλικὸν, cujus quidem nominationis causam juxta cum ignarissimis ignoro; non enim, puto, ita dictum censebis, quod in emendis vendendisq; lignis hoc præcipue talento usi fuerint *Antiochenfes* & *Alexandris*, τὸ ἐν Ἀντιοχείᾳ scilicet, & τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ: prius quidem μνᾶς μὲν ἰδίας εἶχε ξ. ἐξαπλάσιον δὲ σχεδὸν τῷ τοῦ νομίσματος ἀριθμῷ· alterum vero τῷ πικύτῳ διαφέρει πρὸς τὸ προσημαίνον ἐπιχώριον περιττύον, *Antiocheicum* scilicet. Hæc quidem ex *Herone* libuit excerpere, quæ pleraque habet & examinat *Scaliger* de R. N. pag. 45. & sequi. ubi pluscula reperies, quæ ad hanc rem faciunt, non tamen omnia sine quibusdam nævis: sed hæc alias.

3 Πρὸς τὸν Ἀττ. δρ. λογ. Πρὸς τὸν τῆς Ἀττ. in MS. plenius esse jam dixi. JUNG.

4 Δραχμῶν] Δραχμῶν bene notavit *Sæberus* a *Budeo* omiffum: nec id locum habeat: est tamen idem & in MS. nostro, sed transverso calamo lineam perductam gerens, & supra scriptum habens μνᾶς· quod si repouamus & hic, nihil absurdi video amplius. JUNG.

Δραχμῶν] Non convenire loco drachmas recte vidit *Jungermannus*, & itaque restituit, favente MS. μνᾶς, quod rectum. Sequitur tum talentum Babylonium continuisse septuaginta minas, qua quidem in re dissentit *Ælianus* a *Polluce* nostro V. H. libr. I. cap. 22. δύναται δὲ τὸ τάλαντον τὸ βαβυλώνιον δύο καὶ ἐβδομήκοντα μνᾶς Ἀττικῶν· utiturque ad eum locum Doctiff. *Schefferus* his *Pollucis* nostri verbis, ut *Ælianum* a vulgari computatione discedere persuadear: sed alia est *Willebrordi Snellii* super hoc *Æliani* loco sententia, siquidem existimet ista δύο καὶ ex præcedentibus irrepsisse hoc non commode loco: neque vero, quod huic eruditi viri sententiæ opponam, habeo quicquam; deletisque istis oculis in gratiam *Ælianus* cum *Herodoto* & *Onomasticographo* nostro redi-

bit: sed hæc eruditi melius. Mox autem de minarum & drachmarum diversitate tangit obiter. exigendamque harum ad ceterorum analogiam rationem inquit, quod & *Vossii Etymol.* in *Talentum* consule: sed ex *Herone* adferre lubet, quod ad hunc faciat rhombum: Οὐ λαμβάνει δὲ με καὶ τῶν δραχμῶν εἶναι πλείους διαφορᾶς· τὴν τε γὰρ Αἰγυπτιακὴν (Αἰγυπτιακὴν) καὶ τὴν Ῥοδιακὴν μνᾶν τῆς Πτολεμαϊκῆς εἶναι πένταπλάσιον· ἐξαπλάσιον δὲ τὴν ἡσιωτικὴν οὕτω προσαναγορευομένη· τῇ οὖν Ἀττικῇ πρὸς τὴν σταθμὸν τὸ νόμισμα (καὶ νόμ.) χρηστῆρον ἰσοδυναμῶς γὰρ ἴστί καὶ ἰσοστάσιος τῇ Ἰταλικῇ μνᾶ στατήρων ἴστί εἰκοσι καὶ σέντε· ἢ δὲ Ἰταλικῇ λίτρα στατήρων κδ. αἱ δὲ λοιπαὶ διαφοραὶ. *Cleopatras* Ægyptiacæ quoque drachmæ facit mentionem, quæ sextram Atticæ constituit partem: δραχμῆ δὲ καὶ ἄλλη ἰμῶνυμος καλεῖται, ἡ Λιγυπτιακῆ, ἧτις ἕκτον μέρος ἴστί τῆς Ἀττικῆς δραχμῆς· & in eodem paulo post *Ptolemaïum* mina nominatur. Sed eho! jam hujus est satis.

5 Κατὰ ἀνάλογον.] C. V. καὶ τᾶλλα· adde, κατὰ ἀνάλογον. KÜHN.

Κατὰ ἀνάλογον.] MS. ἑκατὸν καὶ τᾶλλα ἀνάλογον· bene: id est, ἀνάλογος· Ἐλμία, ut *Syrium*, ut *Cilicium*, ut *Ægyptium*, eadem proportione, ait. Sic restituamus itaque. JUNG.

6 Παρ' Ἀθηναίους.] MS. παρὰ Ἀθην. Hunc locum adfert *Hofius* lib. III. *Rei Numm.* cap. 1. n. 12. & de *Ponderib.* lib. II. cap. 7. tm. 2. n. 3. JUNG.

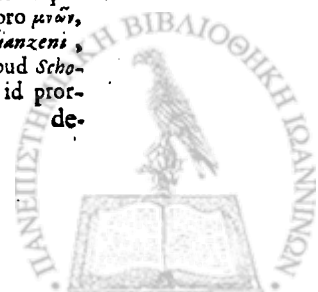
7 Εἶχον δρ.] Scribe εἶχε δρ. ut MS. etiam habet: quamvis hoc minutissimum est observare. JUNG.

8 Τοῦ καθ' ἑκάστοις τάλ.] C. V. ἑκάστοις, quæ lectio docet fuisse τοῦ παρ' ἑκάστοις τάλαντου prout talentum variat apud singulas gentes, ita vel adduntur eidem vel detrahuntur minæ, eidem nationi usitata. KÜHN.

Τοῦ καθ' ἑκάστοις τάλ.] MS. τοῦ παρ' ἑκάστοις τάλαντου, κ. &c. quo pacto scripsit *Pollux*, non ut vulgo est. JUNG.

Τοῦ καθ' ἑκάστοις] Ex MSS. textus habet παρ' ἑκάστοις.

9 Τέσσαρας] MS. τέτταρας. In *Avi* mei 7. *Camerarii* libello de Numism. iuvenio ipsius manu ita adnotatum: in *Oratione Nazianzeni* ἐπιταφίῳ εἰς πατέρα ἀποστασιὶς hæc legitur: τὸ τάλαντον, ὡς φησι Διόδωρος περὶ σταθμῶν, μνῶν ἴστί ἐξήκοντα, ἢ δὲ μνᾶ δραχμῶν ἑκατὸν, ἢ δὲ δραχμῆ ὀβολῶν ἐξ· ὁ ὀβολὸς χαλκῶν ἐξ· ὁ χαλκοῦς λεπτῶν ἑπτὰ· τὸ τάλαντον δὲ Ἀττικὸν παρὰ δὲ Σικελιώταις τὸ ἀρχαῖον ἢ μνῶν (fortasse νομῶν) ἐπικοιτεσσάραν, οὖν δὲ δώδεκα· δύναται δὲ ὁ νόμος τρία ἡμισβόλια. Eadem verba in *Suida* invenio omnia sub voce τάλαντον· nisi quod in medio plenius *Suidas*: τὸ τάλ. δὲ τὸ νῦν λεγόμενον Ἀττικὸν παρὰ Σικελιώταις, τὸ μὲν ἀρχ. & defunt ista ultima: δύναται δὲ ὁ. ν. τ. ἢ. non vero temerarium videri cuiquam credo posse, quo & Avum meum respexisse credo, si illo loco pro μνῶν, tam apud *Suidam*, quam *Scholiassem Nazianzenem*, scribamus, νομῶν, vel νομῶν· & mox apud *Scholiassem* νομῶν, pro νόμος· confirmat enim id pro-

decim. Valere autem numum homolia tria. Nihil autem refert, numifmatum expositioni subijcere, cur Χρήματα dixerint Attici. Χρήματα quidem apud illos de re, aut negotio: apud Iones vero etiam de pecuniis dicuntur: quemadmodum & Κέρματα, id est Æris minutia. Sed κέρμα dicere, Atticum non est.

καίδεκα· δύνασθαι δὲ τὸν νοῦμμον τρία ¹⁰ ἡμιαβόλια. ¹¹ Κωλύει δ' ἂν οὐδὲν προσθῆναι τῷ περι νομισμάτων λόγῳ, καὶ ¹² διότι ¹³ χρήματα μὲν ἂν εἴποιεν οἱ Ἀττικοί· τὸ δὲ χρῆμα μὲν αὐτοῖς ¹⁴ ἐπὶ τοῦ πράγματος ἢ κτήματος· παρὰ δὲ τοῖς Ἰωσι καὶ ἐπὶ τῶν χρημάτων· ὡς περ καὶ κέρματα, ἀλλ' οὐ κέρμα ¹⁵ λέγειν Ἀττικόν.

fus Pollux, ut ipse videt, si modo ipsi suam scripturam reddas: mox enim ubi ὁμόλια, quamvis Henr. Stephanus ὁμόλια adscripsit in suo Codice, nondum tamen locus restitutus est. MS. habet τρία ἡμιαβόλια: scribe itaque τρία ἡμιαβόλια: quo pacto & recte Budanus restituisse refert Sebeus nolter. De talento Siculo alias & Hofius lib. III. Rei Numm. c. 12. tm. 4. & tm. 9. n. 5. JUNG.

10 * Ὁμόλια.] Lexic. Basileense jubet legi ὁβόλια, Sylburg. ὁβόλια ascripsit. Budanus legit: δύναται δὲ ὁ νοῦμος τρία ἡμιαβόλια, valet autem nummus sesquibolium. Nam nummus sestertius, inquit, quartam partem triachmæ valet: drachma autem sex obolos: quarta tria hemibolia, id est, sesquibolium nummus sestertius valet: libro quarto de Asse fol. 194. SEB.

* Ὁμόλια.] C. V. ἡμιαβόλια, recte, accentu retracto ad o. Salmas. omnino legendum τρία ἡμιαβόλια. nam talenta Syracusana trium denarium fuisse scribit Festus; ita ille. Kühn.

* Ὁμόλια.] Κίθνιος in textum consentientibus MSS. reposuerat ἡμιαβόλια, quem sequi sumus: neque aliter censuisse Scaligerum patet, cum pag. 3. de R. N. sic scribit: Νοῦμος αὐτὴν ἐστὶ τριῶν ἡμιαβόλιων, hoc est, XII. χαλκῶν, quantiorum octo est obolus Atticus: Non itaque nec MSS. lecturæ, nec ipsius etiam rei veritati congruere puto, quam Salmasius adtulit, emendationem: & tamen sic, tanquam si ne quidem in dubium revocari fas esset, scribit confidenter: Subjicit Pollux preium illius νοῦμου Siciliæ ex eodem Asitotele, sed corrupte; sic enim scribitur: δύνασθαι δὲ τὸν νοῦμμον τρία ὁμόλια· ubi meo periculo scribe: δύνασθαι δὲ τὸν νοῦμμον τριῶν ἡμιαβόλιων, id est, duos obolos. Et semissis: cetera non pono: & apparet hinc facile, haud leviter errare debuisse virum summum in Siciliæ talenti reliquatamque, quæ ad hanc pertinent rem, æstimatione, cum ablutæ se commiserit emendationi: atque de his quidem omnibus meliora longe ac præstantiora Budanus, qui veram & a MSS. stabilitam lectionem fuit amplexus. Cum Stephano, qui, monente Jungermanno, ὁβόλια restituerat, sentit & Sperlingius de Numm. non Cuf. cap. 28. Ita vero pleraque, si non omnia, quæ improbæ superstruunt lectioni tam Sperlingius quam Salmasius, longum abesse a vero facile sibi persuadebit eruditus lector. Hos autem eosdem, quos citavi, eruditos viros iisdem locis de talento quoque Siculo disputantes adire poteris: sed illi inter sese diversa sentiunt, Scaliger præcipue & Salmasius: nostrum vero non est tantas componere lites, præcipue cum & intuitu & temporis ratio veter.

11 Κωλύει δ' ἂν οὐδὲν προσθῆναι &c.] Leg. προσθῆναι vel προσθῆναι: dein C. V. εἴποιεν οἱ Ἀττικοί τὸ δὲ χρῆμα μὲν αὐτοῖς ἐπὶ τοῦ πράγματος ἢ κτήματος, παρὰ δὲ &c. Kühn.

Κωλύει δ' ἂν οὐδὲν προσθῆναι &c.] MS. κωλύει δ' οὐδὲν ἂν προσθῆναι τῷ περι τῶν νομισμ. λ. & non displicere potest: imo vulgatis prætulim. Sane προσθῆναι omnino scribendum videtur. JUNG.

12 Διότι] MS. καὶ δι' ὅτι. JUNG.

13 Χρήματα μὲν ἂν εἴποιεν] MS. χρήματα εἴποιεν ἂν οἱ Ἀττικοί· τὸ δὲ χρῆμα μὲν αὐτοῖς ἐπὶ τοῦ πράγματος ἢ κτήματος· παρὰ δὲ τοῖς Ἰωσι καπητῶν χρημάτων ὡς περ καὶ &c. Henr. Stephanus ad vulgata adscripsit, Corrupta hac, alterisco addito: & sane turbat διότι: an pro eo legendum forte ὅτι sal-

tem? sed sensus potest e sequentibus pendere: quod hæc talia in re pecuniaria, ut χρήματα, κέρματα, minime ἐνικῶς, sed πληθυντικῶς Attici veteres usi fuerint: contra vero ἀργύριον, χαλκίον, χρυσίον dixerint potius ἐνικῶς, quam πληθυντικῶς: ut ex sequentibus discas licet. An itaque locum ita scribimus ex MS. κωλύει (sive κωλύει vulgatum plus ames) δ' ἂν οὐδὲν προσθῆναι τῷ περι τῶν νομισμάτων λόγῳ. καὶ διότι χρήματα εἴποιεν ἂν (sic certe legendum, non εἴπειν pro quo Edit. Flor. εἴπειν) οἱ Ἀττικοί, τὸ δὲ χρῆμα μὲν αὐτοῖς ἐπὶ τοῦ πράγματος ἢ κτήματος· παρὰ δὲ τοῖς Ἰωσι καὶ ἐπὶ τῶν χρημάτων· ὡς περ καὶ &c. Non enim puto Pollucem negasse Atticos pecuniam etiam χρήματα nominasse: quo modo? cum id tam sæpe occurrat apud Demosthenem: δὲ δὲ χρημάτων, ait (statim Olynth. I. καὶ αὐτῶν τούτων οὐδὲν ἴσθι γενέσθαι τῶν δειόντων & supra Noster II, 234. ex ipso χρήματα νῦρα τῶν πραγμάτων· & περιηρημένοι χρήματα· & clare nimis III, 86. τὸ δὲ ἀργύριον, ait Noster, καλεῖται χρήματα καὶ νόμισμα &c. adeo ut ei injuria fiat, si quis eum putet id negasse hic. In singulari vero pro pecunia non usurpasse, sed pro re saltem & possessione: sed Iones etiam singulari hoc pro pecunia uti, quæ Attici plurali saltem χρήματα adpellaverunt. Hic sensus loci, ni fallor, quem viri docti corruptum putantes adgredi noluerunt: si fallor, pro conatu tamen mihi male dixeris. Certe tam de singulari χρήμα quam de plurali χρήματα Pollucem hic egisse, clamor etiam supra series capitum, Segm. 4. καὶ περι τοῦ χρῆμα καὶ χρήματα. Iones autem singulari etiam ut solus ita hac voce de pecuniis ipsis, ex Herodoto nostro tibi facile planum fiat: sic enim accipiunt cum locum e Thalia cap. 30. Δαρῖος ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀρχῆς καλέσας Ἑλλήνων τοὺς παριόντας, εἶπετο, ἐπὶ πῶσ' ἂν χρήματι βουλοίμην τοὺς πατέρας ἀποθνήσκοντας καταστῆσθαι· οἱ δὲ ἐπ' οὐδενὶ ἔφασαν ἰδίῳ ἂν τούτῳ· & mox quaerit ex Indis Callatis, ἐπὶ τίμῃ χρήματι δεξιῶν· ἂν τελευταίον τὸς πατέρας κατακαίειν πυρὶ. &c. Sed prior locus aptior videtur ad hanc rem. Viri docti omnia considerabunt accuratius & nos juvabunt, dirigent potius, quam calumniabuntur, spero. JUNG.

Χρ. μὲν ἂν εἴπειν οἱ Ἀττ.] Necdum a multiplici mendorum cumulo, quibus oppressum fuit atque obrutum hoc caput, respirare licet: & restant adhuc bene multa atque gravia, quæ loco suo MSS. ope movebimus. Hic itaque pro εἴπειν in textu restituumus εἴποιεν: tum extitit in editis ante nos hoc modo: τὰ δὲ χρήματα παρὰ μὲν αὐτοῖς, pro quibus Κίθνιος recte τὸ δὲ χρῆμα· eliminavique præterea voculam παρὰ, quam MSS. non adgnoscent: post πράγματος denum auctius in nostro textu ἢ κτήματος, quæ sensum perficiunt: Κίθνιος præverat. Sciet autem, quæ tradit Pollux, esse vera, qui utriusque dialecti Atticæ inquam & Ionicæ habuerit usum: nos alibi fortæan, hic enim non morabimur.

14 Ἐπὶ τοῦ πράγματος.] Dionysius Halicarnassensis libro quarto Anuq. R. fol. 230. καλὸν μὲν χρῆμα πολλὰὶ πόλεις μιᾷ χράμῃται γνάμην· alia exempla recitat Cameron. de Mon. veteri pag. 289. SEB.

15 Λέγειν] C. V. λέγειν: quod nolim: sensus est, nisi Atticum non est dicere χρῆμα, quando sermo est de pecunia, ita nec κέρμα dicunt, quod tamen mox restringitur: vid. Suid. in χρήματα. Kühn.

Λέγειν] Vellem nos defunctos hoc capite numma-

88 * 16 *παρὰ μέντοι τοῖς Δωριεῦσι καὶ τὸ κέρμα ἔστιν εἰρημένον· εὐροὶ δ' ἄν τις αὐτὸ καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς.* 17 *ὡσπερ καὶ* 18 *ἐν τῷ Ἀμφιδος Ἀμπειλουργῶ, Μικρὸν τι* 19 *κέρμα.* 20 *καὶ παρ' Ἀντιφάνει ἐν τῷ Κύκλωπι,* 21 *Κέρμα γάρ τι τυγχάνω.* 22 *ἐν μέντοι τῷ Φιλίππου Φιλευριπίδῃ,* 23 *Οὗτος οἶεται περισπάσειν κερμάτιον αὐτοῦ. Καὶ κατακερματίσθαι μὲν, ἐπὶ λόγῳ* 24 *Πλάτων*

* apud Dores vero etiam *Κέρμα* dictum est : idemque & apud Atticos quis inveniat, ut Amphidis Vinitore, parvula quædam minutia. Et apud Antiphanem in Cyclope; *Κέρμα* enim adipifcor. In Philippo quidem Phileuripide, sic putat ejus distrahere minutiam. Et *Κατακερματίσθαι*, id est in minutias redigere, de oratione dixit Plato.

rio: sed adhuc elegantissimas emendationes nobis in eo MS. subministrabit: hic MS. λέγει sed vulgatum re-
 Etius. Pollucis observationem hinc adducit & Numpe-
 sius Not. in *Thrynich.* Eclog. II. voce *εὐκερματίου*.
 JUNG.

λέγειν Ἀττικόν.] Illius quidem rei, quod Attici non κέρμα sed κέρματα potius dixerint, quandam adferre rationem conatur Sperlingius de *Numm. non Cufis* c. 26. ubi varia promittit de κίμασι & κερματίῳ, quæ huic loco illustrando esse possint. In *Hesychio* κέρματα exponuntur χρήματα, θηρίσματα. *Αριστοβαν.* *Πιν.* v. 379.

Τὸ στόμ' ἐπιβίσας κίμασι τῶν ἐπτόρων.

Nummulus obstruens thesorum tabularumque forensium ora.

Notantque *Γραμματεῖς*, quod *χρημάτων λεπτότατον* τι μέρος designent κέρματα: & vere, siquidem pretii majoris nummi his solerent minoribus commutari, unde recentioribus κερματιστικῇ eadem quæ κολλυβιστικῇ, seu porius, ut Attice dicamus, ἀργυρομοιβικῇ. Κέρμα tamen & numero singulo communis habet dialectus: *Euang. Joh.* II. v. 15. τῶν κολλυβιστῶν ἐξίχθη τὸ κέρμα, ubi *numulus* interpretatus est eruditissimus *Senex Theod. Beza*, cum alii maluerint *εἰ*: Eidemque, qui præcesserant apud *Johannem*, κερματισταί, & κολλυβισταί in *Matthæo* & *Marco* vertuntur *numularii*: rectissime, siquidem & in *Glossis* veteribus *Cyrrilli*: *Nummularius*, κολλυβιστής, τραπίζιτης, χαλκολόγος, & *Nummulus*, κερμάτιον, quod & in MSS. *Servii* reperio *Glossis*: pertineant huc quoque, quæ de *Collectario* in *Glossis* *Nomiciis* extant: *Κολλεκτάριος*: ὁ ἀργυρομοιβίς, ἧτοι ὁ κέρμα ἀπὸ ἀργυρίου ἀλλασσόμενος τραπίζιτης, ὁ ἀργυροπράτης: unde κέρμα nummulus ætis minuti viliorisque pretii fuisse videas, quæ lucello inbiances nummularii argenteis aureisque permutablebant: & huic lucri generi deditos jam olim avidissime Judæos ex prolatis *Euangelii* locis patet. In *Diogene* quoque, si modo vitio vacat, ubi singulo numero κέρμα ponatur, hic est locus in *Cynicis* cognominis vita: τοῦ δὲ συχωρήσαντος, (*Αρσίνης*, qui a *Diogene* fuerat consultus) τὸ πολιτικὸν νόμισμα, οὐ συνείς τὸ κέρμα, κισθελύσας καὶ φαραθεῖς, ὡς μὲν τιγίς, ἐφωγαδιούθῃ, quæ quidem verba eruditotum hominum ingenia plurimum exercuerunt: neque nos extricare valeamus, nisi si forsitan legi placeat κέρμα pro κέρμα, quomodo sensus sibi constabit magis. Κερματίων porro meminit incertus apud *Suidam* scriptor, καὶ μίγα κεφάλαιον ἠέροισθη τῶν λεπτῶν κερματίων: legendum puto, ἐκ τῶν λεπτῶν &c. ut retulerit ille, quicumque tandem, collegisse aliquem amplam sortem ex ære minuto, atque arte nummularia.

16 *Παρὰ μέντοι τοῖς Δωρ.*] MS. παρὰ δὲ τοῖς Δωριεῦσι καὶ τ. κ. ἴστιν. v. De κερμασίῳ & ab iis deductis etiam *Hoffius* lib. I. *Rei Numm.* cap. 3. extremo & lib. III. cap. 8. tm. 14. ubi tamen quædam, quæ hic supra vitiosa, talia quoque servavit. JUNG.

17 *ὡσπερ καὶ ἐν τῷ &c.*] MS. ὡσπερ ἐν τῷ line καὶ, quod sane abesse potest. JUNG.

18 *Ἐν τῷ Ἀμφιδος Ἀμπειλ.*] Supra VII. 170. Σεβ.

19 *Κερμάτιον.*] C. V. κέρμα, quod res ipsa, quæ in quæstionem venit, postulat. KÜHN.

Κερμάτιον.] MS. μικρὸν τι κέρμα: καὶ π. ΠΟΝ κερ-

μάτιον: & lectio MS. restituenda est: nam & supra *Noster* clare ait non κερμάτιον, sed κέρμα ἐνικῶς *Κηφίς* ἴρηκεν ἐν ἀμπειλουργῶ VII. 170. ubi eadem de κέρμα & κέρματα tradit. JUNG.

Κερμάτιον.] Κέρμα cum MSS. in textu.

20 *Καὶ παρ' Ἀντιφάνει*] MS. καὶ παρὰ Ἀντ. *Antiphani* Cyclopet & *Athenens* laudat, observante *Cassiano* nostro VII. *Athen.* 12. JUNG.

21 *Κέρμα γὰρ τυγχ.*] C. V. γὰρ τι τ. dein ἐν μίνοι τῷ Φιλ. &c. KÜHN.

Κέρμα γὰρ τυγχ.] Versum *Antiphani* ita emendat ut MS. habet:

— *Κέρμα γὰρ τι τυγχάνω.* JUNG.

Κέρμα γὰρ τυγχάνω.] Ad MSS. normam hic est a nobis restitutus *Antiphani* versiculus: tum mox elegantius ἐν μίνοι τοι, quæ postrema vocula vulgo deerat. *Philippi Phileuripidem* nominat *Aristophanis Scholias*: vide *Suidam*, quem erudite maximus *Cassaubonus* ad *Athenæum* castigat: *Φιλίππιδης ὁ τῆς Κωμῆδος ποιητῆς* apud *Ælian.* H. V. XII, 31. non, credo, fuerit *Orontius* ille, cujus in *Platone* *Diogenes*: & illius quoque verba ex MSS. a nobis sunt restituta: *Hic se putat alterius induciturum esse nummulus*: quomodo *Varro* dixit: *potissimum ara inducere*: in *Sperlingio* reperio pro *περισπάσειν*, *περισπάσαι*: sed vulgatum amplector potius.

22 *Ἐν μίνοι τῷ &c.*] MS. plenius, ἐν μίνοι τ. Φ. bene: addit & exemplum in quo non κέρμα, sed diminutivum ab eo κερμάτιον. JUNG.

23 *Οὗτος οἶται κ. περισπ. α.*] C. V.

Οὗτος οἶται περισπάσειν κερμάτιον αὐτοῦ.

Hic putat ei se distrahiturum aris paululum. KÜHN.

Οὗτος οἶται κ. περισπ. α.] MS. inverso ordine, *περισπάσειν κερμάτιον*: an itaque *Comici* verba ita concipienda,

— *Οὗτος οἶται*

Περισπάσειν κερμάτιον αὐτοῦ. — JUNG.

24 *Πλάτων*] In Politico: πᾶν ἤδη κατακερματίσθαι: de divisionibus minutissimis, quibus omnia in pulverem fere secantur, ibi loquitur. KÜHN.

Πλάτων] Sæpius ita loqui solet: ut in Politico: καὶ μὴν τότε ζῶν, ὅσοι ἡμετερον καὶ ἀγγελοῖς σχεδὸν, πλὴν γυνῶν δυοῖν, πᾶν ἤδη κατακερματίσθαι. In Sophista: τὰ δ' ἐν ἰδίοις κῶ, καὶ κατακερματισμένοι ἐρωτῶσι πρὸς ἀπορήσεις, μὴν εἰδισυεῖα καλῶν ἄλλο πλὴν ἀντιλογικόν: & iterum ibi & alibi. Sed locus, quem hic respexit *Pollux*, est forte is, qui in eodem *Sophista* extat: ἢ πατέρου μοι φύσις φαίνεται κατακερματίσθαι, καθάπερ ἐπιστήμη: vel iste lib. de Rep. καὶ ἐπιγυτοῖτων φαίνεται μοι εἰς μικρότερα κατακερματίσθαι ἢ τοῦ ἀνθρώπου φύσις. Utitur & simplici ita in *Menone*: μὴ καταγύναι μὲν κερματίζειν τὴν ἀρετήν. Ubi mox & alterum: καὶ ἐν σὺ κατακερματίζεις αὐτὴν κατὰ μόρια. JUNG.

Πλάτων] Varia *Platonis*, in quibus id verbi occurrit, produxit loca *Jungermannus* noster: istis & hunc *Plutarchi* de *Musica* possis adijcere: καὶ ἄλλοι δὲ κωμωδοποιοὶ ἐδίξαν τὴν ἀπεκρίσιν τῶν μετὰ ταῦτα τὴν μουσικὴν κατακερματικῶν. eorum absurditatem, qui musicam in plures dividerant divisissentque partes: & audacis etiam *Agatharchides*: τὰ δὲ ἀντιμῖνα τῆ πέτρα σιδῆρου λατομικῶ κερματίζοντα: nisi mavelis ab hoc κερματίζεσθαι non translata notione a κέρματι parvulo nomi-

De argento vero Aristophanes in Convivatoribus,

Neque argentum in minutias commutatum est.

89 • Et in Sphingibus,

--- drachmam paulo ante me abiens

Sumptum permutant in piscibus.

In Æoloficone quidem, minutia carere, ἀκερμίαν nominavit. Ut vero apud veteres Atticos κέρματα minime singulariter dicta sunt: sic & argenta, pro argento, rarius apud illos aliquis inveniat: ego autem inveni in Infulis Aristophana-

ἐπὶ δὲ ἀργυρίου Ἀριστοφάνης ²⁵ ἐν Δαιταλεῦσιν,

²⁶ οὐδ' ἀργύριον ἐστὶν κεκερματισμένον.

καὶ ²⁷ ἐν τοῖς Σφηξί,

--- δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρώην λαβών,

Ἐλθών, ²⁸ διεκερμάτιζέ μ' ἐν τοῖς ἰχθύσιν.

ἐν μὲν τοῖς τῶ ²⁹ Αἰολοσίκωνι τὸ μὴ ἔχειν κέρματα, ἀκερματίαν ὠνόμασεν ὡς δ' ἐπὶ τῶν κερμάτων οἱ ἀρχαῖοι Ἀττικοὶ ἤμιστα ³⁰ τῶ ἐνικῶ ἐχρῶντο, οὕτως δ' ἐπὶ τῶ ἀργυρίῳ τῶ πληθυντικῶ τὰ ἀργύρια γὰρ ἐπὶ τοῦ ἀργυρίου σπανίως ἂν τις εὔροι παρ' αὐτοῖς. ³¹ ἐγὼ δ' εὔρον ἐν ταῖς Νήσοις Ἀριστοφά-

89

smare usurpatum, sed formato a κέρματα verbo, cum ἀνύσματα designat: est &, ubi propria veniat significatione id verbi, elegans apud *quidam* auctoris in cetti locus: ἐξήγαγεν ἐκ τῆς ζωῆς τοὺς χρυσοὺς Δαρικαῖούς, κατακερματίσαι θελών, καὶ διαλύσαι τῶ πάνδοκῆ, ubi vides *Daricos* aureos, quos facta commutatione ad minorem speciem redigere volebat ille.

²⁵ Ἐν Δαιταλεῦσιν] MS. ἐν τεταλεῦσιν (sed superscripto dai priori syllabæ) Ἀριστοφάνης. JUNG.

²⁶ Οὐδ' ἀργ. &c.] Supra VII, 170. SER.

Οὐδ' ἀργ. &c.] Sed versus ita concipiendus:

Οὐδ' ἀργύριον ἐστὶν κεκερματισμένον.

Supra VII, 170. etiam mendosus erat. JUNG.

Οὐδ' ἀργύριον &c.] Emendavi versiculum ad mentem *Jungermanni*: apud *Sperlingium* ita conceptum video: Οὐδ' ἀργύριον ἐστὶν κεκερματισμένον. Sequitur tum alter ex ejus *Vespis* locus, quem quoque *Sperlingius*, non consulto *Aristophane*, ita citat, haud dubie, ut emendandum putabat: διεκερμάτισα μὲν τοῖς ἰχθύσιν sed vulgata valent.

²⁷ Ἐν τοῖς Σφηξί] Fol. 339. SER.

Ἐν τοῖς Σφηξί] C. V. Σφηγξίν & ita *Interpr. in Sphingibus*: verum enimvero etiam in *Vespri Aristoph.* hi extant versus:

Αἰσχίστα γὰρ τοι μ' ἐργάσατο λυσίστρατος
Ὁ σκαπτῶλης δραχμὴν μετ' ἐμοῦ &c.

*Pessimis enim modis me habuit Lysistratus
Ille scarra drachmam mecum super capiens
Obolis eam mutabat piscium in foro &c.* KÜHN.

Ἐν τοῖς Σφηξί] MS. καὶ ἐν τοῖς Σφηγξί sed Σφηξί legendum; extat enim in *Vespis* locus: & sua manu adnotaverat Avus meus *J. Cam.* lib. de Numism. Σφηξί, διεκερμάτιζέ μ' ἐν τοῖς ἰχθύσιν i. διήρει κερματίζων, commutans obolis drachmam pecunia nimirum minutiore partiebatur mecum. JUNG.

²⁸ Διεκερμάτιζέ μ' ἐν τ. ἰ.] C. V. leg. διεκερματίζετο ἐν τ. ἰ. vid. *Mars. Cognati* lib. IV. *Var. Obs.* c. 6. ubi ex hoc loco vult conficere, obolum fuisse etiam argenteum, sed tam exiguum, ut potuerit *Philocles Aristophanis* in matutinis tenebris pro obolo squamam piscis accipere, splendore captus & figura. At enim aliis opus est ad hoc probandum argumentis: vid. *Schol. Græcum* in h. l. KÜHN.

Διεκερμάτιζέ μ' ἐν τ. ἰ.] MS. διεκερματίζετο ἐν τ. ἰ. ut etiam priores editiones: ut jam editum, ita & in *Aristophane legis*. JUNG.

²⁹ Αἰολοσ. τ. μ. ἰχ. κ. ἀκερμίαν ὠν.] C. V. κέρματα, ἀκερματίαν ὠ, quod præferrem. KÜHN.

Αἰολοσ. τ. μ. ἰχ. κ. ἀκερμίαν ὠν.] Emenda ut MS. habet: Αἰολοσίκωνι τὸ μὴ ἔχειν κέρματα, ἀκερματίαν ὠνόμασεν: egregie: præ quibus vulgata οὐ σκαπτῶνου κερματίου ἄξιω judico. Sæpius Αἰολοσίκωνα hanc laudat, ut paulo ante Segm. 63. vulgatum ἀκερμίαν etiam *Hofius* adnotavit, ut rectum: sed id ποτηροῦ κόμματος fuisse, indicio MS. jam novimus: ἀκερματίαν ab obli-

quo κέρματος vel κερμάτων ut ἀπὸ τῶν χρημάτων, ἀχρηματία supra III, 111. Sic ἀκερματίαν quoque *Comitum* in morem credo fingere possimus: certe dixisse aliquem ἀκερματίαν, inde patet, quod *Phrynichus* in *Eclog.* Attic. XI. id carpat: ἀκερματίαν, ἀηδὲς πάνυ ait, ἥδιστα ἂν εἴπας εὐπορίαν κερμάτων. JUNG.

Αἰολοσίκωνι] Αἰολοσίκωνι ex *Κύβητι* emendata margine textus habet, qui & bene restituit mox ἀκερματίαν editum ante nos ἀκερμίαν est ineptum: de *Æoloficone Comici* videndus in *Att. Biblioth. Meuschen.*

³⁰ Τῶ ἐνικῶ] C. V. ἐχρῶντο, οὕτως δ' ἐπὶ τῶ ἀργυρίῳ τῶ πληθυντικῶ τὰ ἀργύρια γὰρ ἐπὶ τ. &c. addit, quod omnino necessarium est. KÜHN.

Τῶ ἐνικῶ] Iterum mutilus *Pollux*, quod tamen MS. probe explet, ex quo hunc locum restitue: ita enim habet: ἐνικῶ ἐχρῶντο, οὕτως ἐπὶ τῶ ἀργυρίῳ τῶ πληθυντικῶ τὰ ἀργύρια γὰρ &c. sensus clarus. Ut κέρματα potius, quam κέρμα dixerint veteres Attici: sic contra ἀργύριον potius dixisse quam ἀργύρια: vid. & supra *Notitium* eadem dicentem de ἀργυρίῳ III, 86. ubi admonuit Avum meum & ex *Plasone* locum adferre, ubi ἀργύρια de pecunia pluraliter usus est ille Atheniensis eximius: nempe de *Legibus* V. κεκτημένη δ' αὐτὰ ἀργύρια καὶ χρυσία. Quare *Scholiasia* adnotatio *Aristophanis* ad locum illum *Νεφέλαις*, ὅτι κατὰ μῆτα γ' ἀργύριον δασιζέται ita scribentis: ἀργύριον οὕτως ἢ γραφὴ ἀργυρίων παρὰ Φρυγίῳ κέεται ὅτι οἱ Κερμακοὶ πληθυντικῶς φασίν, αἱ δὲ ῥήτορες, ἐνικῶς καὶ Σώφρων πληθυντικῶς, ἀργυρίων δέσση: hæc adnotatio non vera videtur. Et *Comici* enim Attici rarissime in plurali usi, ut noster *Pollux* docet, qui vix unum locum ejusmodi in *Aristophanis* & quidem suspecto dramate invenit: apud quem alias sexcenties ἀργύριον ἐνικῶς, ut apud rhetores occurrat. JUNG.

Τῶ ἐνικῶ, καὶ τὰ ἀργύρια &c.] Planior est & plenior in MSS. hic locus; eorum itaque lectionem in textum recepi: *Κύβητις* ad marginem scripserat, quæ a MSS. lectione differebant: & illa itaque mihi non sequenda duxi. Paulo post vulgo fuit: ἐγὼ δ' εὔρον sed recte *Kühnius* emendaverat εὔρον & tum defuit in editis ante nos particula, sicuti loquuntur Grammatici, negativa: αἰς Ἀριστοφάνους γνήσιον. Quæ autem hic observat *Pollux* noster de ἀργυρίῳ & ἀργυρίοις, eadem adduxit *Sperlingius* p. 173. ubi quoque scriptum reperio εὔρον pro εὔρον & in *Eupolidis* versiculo secundo ἀργύρια habet, non τὰ ἀργύρια sed placet recepta lectio. Ἀργύριον autem in *Theophrasti* *Charact.* scriptissime: καὶ τὸ ἀργύριον παρὰ τούτου λαβών cap. 5. ἀπολαμβάνων ἀργύριον ἀφιλομένον cap. 15. ὅτε διὰ τὸ ἀργύριον ἀποδοῦναι ἐκάστω cap. 18. alibique, nec aliter unquam, nisi numero singulari.

³¹ Ἐγὼ δ' εὔρον &c.] Defunt in MS. ἐγὼ δ' εὔρον ἐν τ. Ν. Αρ. & cetera usque ad ἐν δὲ τῶ Τριθαλλήτε verum in vulgatis pro εὔρον, emendo εὔρον & sic video etiam Magnum *Scalabonum* II. *Athen.* 15. ubi de *Infulis Aristophanis*, scribere: quare amplius non dubito de ea emendatione. JUNG.

6 γ

90 *γους, εἰ μὴ ὑποπτεύεται τὸ δράμα* ³² *ὡς Ἀριστοφάνους οὐ γνήσιον* * *ἀλλ' οὔτι γε καὶ οἱ Κόλακες Εὐπόλιδος, ἐν οἷς εἶπε,*

φοροῦσιν, ἀρπάζουσιν ἐκ τῆς οἰκίας

τὸ χρυσίον, τὰ ἀργύρια πορθεῖται.

ἐν δὲ τῷ ³³ *Τριφάλλῃτι Ἀριστοφάνης, καὶ ἀργυρίδιον εἶρηκεν*

³⁴ *ἦθουν τι τὰς γυναῖκας ἀργυρίδιον.*

³⁵ *τὸν δὲ νῦν χαλκόν, οἱ Ἀττικοὶ χαλκίον εἰώθασιν καλεῖν ὡς ἀπὸ τοῦ ἀργύρου, ἀργύριον, καὶ ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ, χρυσίον.* ³⁶ *ὡς περ Ἀριστοφάνης μὲν ἐν Βατράχοις ἐφη,*

οὔτε γὰρ τούτοισιν οὔσιν οὐ κεκιβδηλευμένοις,

ἀλλὰ καλλίστοις ἀπάντων, ὡς δοκεῖ, νομισμάτων,

91 * *καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖσι, καὶ κεκωδωνισμένοις*

χρῶμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις,

χθές τε καὶ πρῶν κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι.

σαφέστερον δ' Εὐβουλος ἐν ³⁷ *Παμφίλῳ,*

³⁸ *πρῶτον μὲν αὐτοῦ παραλαβὼν τῷ χαλκίῳ*

τὸν ἰὸν ἐκ τῆς χειρὸς ἐξεσπόγγισεν.

³² *Ὡς Ἀρ. γνήσιον.]* Leg. *Ἀριστοφάνους οὐ γνήσιον.* *Casaub.* in *Athen.* lib. II. c. 15. *SEB.*

Ὡς Ἀρ. γνήσιον.] Leg. *ὡς οὐκ Ἀ. γ.* *suspectum est drama, quasi non sit genuinum Aristophanis, sed supposititium.* *Kühn.*

Ὡς Ἀρ. γνήσιον.] Scribe cum *Casaubono οὐ γνήσιον* ut etiam *Seberus* noster monuit. *JUNG.*

³³ *Τριφάλλῃτι.]* *Τριφάλλῃτι*, ut infra X, 121, 151 & 161. item apud *Athen.* lib. XII. fol. 525. ubi tamen *Dalec. exp. in Luxurioso*, ascribens in marg. *τρυφαλήτη.* *SEB.*

Τριφάλλῃτι.] C. V. *Τριφάλλῃτι.* *Suid.* *Τριφάλλῃς* ait esse nomen proprium apud *Aristophanem.* *Kühn.*

Τριφάλλῃτι.] MS. *Τριφάλλῃτι*, quomodo certissime reponendum est, ut & *Seberus* noster monuit. Citat hoc *δράμα & Ἐπιτομὴν ἐν δὲ μέσῳ τείχους ὡς, ait, καὶ Ἀριστοφάνης φησὶ ἐν Τριφάλλῃτι.* *JUNG.*

Τριφάλλῃτι.] *Κύβητος Τριφάλλῃτι*, quod in textum recepi: fabulam laudat *Athenaeus*, & *Hesychius* in *Ἑρμῆς τρικέφαλος & Γλάων* nec illi aliter MSS. nostris scribunt. Ipsa *Comici* verba mendosa erant vulgo: *Κύβητος ἦθουν τι προ αἰτούντι* restituerat: fuit & ante nos *τὰ ἀργυρίδιον.*

³⁴ *Αἰτούντι τὰς γ. τὰργ.]* C. V. *ἦθουν τι τὰς γυναῖκας ἀργυρίδιον.* *Salm.* *ἀργύριον*

Restebat quid a feminis argentuli. *Kühn.*

Αἰτούντι τὰς γ. τὰργ.] MS. ita: *ἦθουν τι τὰς γυναῖκας ἀργυρίδιον* quo pacto restituendus versiculus videtur. Locutus vero & alibi ita *Aristophanes*, ut in *Plinio*:

Ἐγγασι τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον

Δούλος γιγένημαι. —

Et postea inferius:

— *Λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον.* *JUNG.*

³⁵ *τὸν δὲ νῦν χαλκόν.]* MS. *ὁ δὲ νῦν χαλκόν &c.* de hoc & *Hofius* libr. I. *Rei Numm.* cap. 3. ubi de triplici materia nummorum apud *Græcos* in *χαλκός.* *JUNG.*

nis, nisi hæc ceu non Aristophanis propria, suspecta est. * *Non tamen sic Eupolidis adultores, in quibus dixit:*

Ferunt, rapiunt aurum

Ex familia, argenteaque vastata sunt.

Sed in *Triphallite Aristophanis* etiam *Argentulum* dictum est:

Postulanti a mulieribus argentulum.

Quem vero nunc *æreum*, *Attici Χαλκίον* vocare confueverunt. quemadmodum ab argento, *Argenteum*, & ab auro, *Aureum*: ut *Aristophanes* quidem in *Ranis* inquit:

Neque enim hos, qui plumbei non sunt: sed hos

Qui sunt omnium optimi, negligit hæc nostra civitas.

* *Nam solus probe cussis, optimeque tinnientibus*

Omnino non utitur, sed improbis & æreis,

Qui nuper & heri sunt excusi nota quam pessima.

Manifestior autem *Eubulus* in *Amphibolo*,

Primum illos applicans æreo

Venenum e manu absterfit.

τὸν δὲ νῦν χαλκόν, &c.] Vid. *Sperlingium* p. 169. qui non hæc sibi constare putat; injuria tamen: neque semper enim vir eruditissimus mentem *Pollucis* fuit adsecutus.

³⁶ *Ὡς περ Ἀριστοφάνης &c.]* Vid. cum *Scholiast.* fol. 159. *SEB.*

Ὡς περ Ἀριστοφάνης &c.] Defunt in MS. *ὡς περ Ἀριστ. μὲν ἐν β. ἰ.* cum versibus *Poëtæ* usque ad *σαφέστερον δ' Εὐβουλος.* *JUNG.*

³⁷ *Ἀμφιβόλῳ.]* C. V. in *Παμφίλῳ.* *Eubuli Pamphilum* laudat & *Athenaeus* lib. XI. c. 6. *Kühn.*

Ἀμφιβόλῳ.] MS. ita: *σαφέστερον δὲ Εὐβουλος ἐν Παμφίλῳ* non *Ἀμφιβόλῳ* & MS. lectio longe verior videtur. *JUNG.*

Ἀμφιβόλῳ.] *Amphibolum Eubuli* non est, qui laudet: *Pamphilum* habet *Athenaeus*, quem itaque titulum, cum MSS. probent, reponamus potius: fecerat id quoque in Codicis sui margine *Kühnius.* *Eubuli* porro versus primus erat in vulgari corruptissimus in hunc modum: *πρῶτον μὲν αὐτοὺς παραβάλλον, τοῦ χαλκίου &c.* Restitutæ a nobis scriptio hic est sensus:

Primum quidem acceptis ab eo binis areolis

Æruginem e manu extersit.

Uti hic *ἐκσπογγίζειν*, sic apud *Theophr.* *Charact.* cap. 26. *περισπογγίζειν*, *spongia morsuum undiquaque abstergere.* Quod autem in *Pollucis* superioribus defecere quædam velit *Jungermannus*, non equidem probō, siquidem, me iudice, plena omnia.

³⁸ *πρῶτον μὲν αὐτοὺς παραβ. &c.]* Forte *παραβαλῶν.* *SEB.*

πρῶτον μὲν αὐτοὺς παραβ. &c.] C. V. *πρῶτον μὲν αὐτοῦ παραλαβὼν τῷ χαλκίῳ* leg. *τῶν χαλκίων*

Primum ibi accipiens de nummis æneis,

Æruginem e manibus absterfit (spongia).

ἰδῆς, quando de ferreis æneisque rebus sermo est, *æruginem ferruginemque* notat, non *venenum*, ut *Interpr.* *Kühn.*

Sic & Cratinus aurum aurea dixerit, Quando adulatores ex Ægypto aurea fuerant compescuit. * Æici quidem, numisma quoddam erant parvum: ut cum Demosthenes inquit: Nec areum unquam, & hodie nullum. Multorum vero & idiotarum usus æs pro pecunia dicit: ut as non habet, & are alieuo laborans. Hoc autem in Epicharmi Perlis dictum est, Aurum &

³⁹ οὕτως ἂν καὶ ὁ Κρατῖνος ἐν ταῖς Θράτταις εἰρηκῶς εἶη τὸν χρυσὸν χρυσία, ⁴⁰ ὅτι τοὺς κόρακας τὰς Αἰγύπτου χρυσία κλέπτοντας, ἔπαυσαν. * ⁴¹ Οἱ μὲν οὖν χαλκοῖ, νομισμάτιον ἦν λεπτόν. ⁹² ὡς ⁴² ὅταν εἴποι Δημοσθένης, οὐδὲ χαλκοῦν οὐδέπω καὶ τήμερον οὐδένα· ἢ δὲ τῶν πολλῶν καὶ ἰδιωτῶν ⁴³ χρῆσις τὸν χαλκὸν τὸ ἀργύριον λέγει· οἶον, οὐκ ⁴⁴ ἔχει χαλκὸν, καὶ ὀφείλω χαλκόν· εἴρηται δὲ καὶ τοῦτο ἐν Ἐπιχάρμου Πέρσαις, ⁴⁵ χρυσὸν καὶ

Πρῶτον μὲν αὐτοῦ παραβ. &c.] MS. πρῶτον μὲν αὐτοῦ παραλαβῶν τῷ χαλκίῳ· puto legendum:

Πρῶτον μὲν αὐτοῦ παραλαβῶν τῷ χαλκίῳ, τὸν &c.

Et sic versus restitutos esse: saltem acentum in τῷ emendavi, cetera MS. ita habet. Ceterum cur τῷ χαλκίῳ duali numero mihi verum videatur dicam, & hoc simul, mutilum Pollucis esse locum mihi quoque videri. Dixit enim primum, ut κέρματα amabant dicere pluraliter Attici: sic contra ἀργύριον in re pecuniaria potius dicebant singulariter, raro inde apud eos esse discessum; se tamen invenisse exempla, quæ profert: his subjicit idem de χαλκίῳ, id ἐνικῶς dixisse eodem quemadmodum ἀργύριον· sic & de χρυσίῳ. At qui hisce subjicit ex Ἀντιβορῆαν χρῆσι, ubi χαλκία pluraliter habes, ταῖς πονηροῖς χαλκίαις· & parem perinde ex *Eubulo*, ubi dualiter τῷ χαλκίῳ· tum perinde χρυσία narrat apud *Cratinum* dictum. Quis jam non videt quid deesse ibi ὡς περ &c. nimirum quod & ibi *Pollux* dixerat, quod supra in ἀργύριον, pro eo, quoddam tamen Atticos ἀργύρια dixisse: nempe & χαλκία inveniri, ut apud *Antiphonem*, ut apud *Eupolidem*, & χρυσία, ut apud *Cratinum*: quomodo supplendum itaque, quod deest, facile jam vides: verbis tamen quibus *Pollux* in eam rem usus ego de me largiri nolum, quum sensum sat aperuerim. JUNG.

³⁹ Οὕτω δ' ἂν καὶ Κρατ. εἰρηκῶς εἶη &c.] C. V. ἐν ταῖς Θράτταις εἰρηκῶς. Kühn.

Οὕτω δ' ἂν καὶ Κρατ. εἰρηκῶς εἶη &c.] Pergendum ad alium locum insignem: videlicet statim mox iterum vulgatus mutilus; & scribe itaque ut in nostro MS. οὕτως δ' ἂν καὶ ὁ Κρατῖνος ἐν ταῖς Θράτταις εἰρηκῶς εἶη &c. Ex *Thestis Cratini*, quas vulgo omiserant: *Noster* eas & infra laudat X. 67 & 160. & *Harpocratio* in ἄρκυς Κρατῖνος, ait, Θράτταις. Ceterum χρυσία dixit & *Plato* lib. V. Legum: κεντημένη δ' αὐτὴ ἀργύρια καὶ χρυσία: ut antea meum Avum lib. de *Numism.* observasse dixi. JUNG.

Οὕτω δ' ἂν καὶ Κρ. εἰρ. &c.] Melius hæc & locupletius in MSS. quorum lectionem sumus secuti in emulando textu: ἐν ταῖς Θράτταις est & in *Falckenburgii* Codice: illaque *Cratini* fabula sapissime in veterum scriptis laudatur: vide *Meursii Biblioth. Att.* Tum pro istis: ὅτι τοὺς κόρακας τ' ἐξ &c. ἔπαυσαν, verissime restitimus eam, quæ est in textu, lectionem e MSS. Κόρακας de hominibus rapacibus, quique omnia involant, & flexis ad se trahunt unguibus, dici, res est nota: non itaque moras agamus.

⁴⁰ ὅτι τοὺς κόρακας τ' ἐξ Αἰγ. &c.] C. V. τοὺς κόρακας τὰς Αἰγύπτου χ. κ. ἔπαυσαν· quæ in ordinem ita vellem redigere:

— ὅτι τοὺς κόρακας
τὰς Αἰγύπτου χρυσία κλέπτοντας ἔπαυσαν.

— Quod adulantes.
Αὐτὶ ἐκ Ἰαγύπτου φέροντες ἀφαιρῶντες. Kühn.

ὅτι τοὺς κόρακας τ' ἐξ Αἰγ. &c.] MS. ὅτι τοὺς κόρακας τὰς Αἰγύπτου χρυσία κλέπτοντας, ἔπαυσαν. &c. *Pollux* itaque κόρακας & ἔπαυσαν, pro vulgatis κό-

ρακας, quod *Alcibiades* quis didicit, & ἔπαυσαν, ni fallor, reponere. JUNG.

⁴¹ Οἱ μὲν οὖν χαλκοῖ] MS. οἱ μίντοι χαλκοῖ, v. &c. de χαλκῷ nummo *Hofsius* lib. III. *Res Numm.* peculiari c. 5. JUNG.

⁴² ὅταν εἴποι Δημοσθ.] In *Μιδίανα* ἀλλ' οὐδὲ χαλκοῦν οὐδέπω καὶ τήμερον· abest οὐδένα a nostris exemplaribus, quod nollem factum; auget enim rei indignitatem multiplicata negatio, magisque exprimitur, ne minimam quidem partem multa solutam esse. Kühn.

ὅταν εἴποι Δημοσθ.] MS. ὅτ' ἂν εἴπη. *Demosthenis* locum esse in ea *pro Cor.* ad suum Codicem adnotavit *H. Steph.* sed memoria lapsus: nam in *Thesauro* ex ea contra *Μιδίαν* protulisse *Pollucem* docet: in qua etiam ita legitur totus: ubi antea dixerat δραχμὴν δ' οὐδέπω μίαν ἐκτίθειν· paulo post adhuc fortiore negatione: ἀλλ' ἐπειδὴν ἠτίμωσιν δι' ἐβουλήθη, καὶ τοῦτ' ἰχαιοῖσιν αὐτῷ &c. ἐκείνο ἐποίησα, τὴν καταδικὴν ἐκτίθει, δι' ἣν τὸν ἀθροιστὸν ἀπάλεσον; ἀλλ' οὐδὲ χαλκοῦν οὐδέπω καὶ τήμερον· ἀλλὰ δικὴν ἐξούλης ὑπομένει φεύγειν· qui locus auctiore negatione forte ex *Polluce* nostro replendus est, ἀλλ' οὐδὲ χαλκοῦν οὐδέπω καὶ τήμερον οὐδένα. Dele vero in vulgato contextu *Pollucis* comma post οὐδέπω, quod nec MS. agnoscit. *H. Stephanus* etiam in suo Codice hic verbum ἐκτίθειν adscripsit. Scilicet quod id ex *Demosthene* ὑπακούειν debeamus. JUNG.

⁴³ Χρῆσις τὸν χαλκὸν &c.] MS. χρ. τὸν χαλκὸν τὸ ἀργύριον λ. ο. οὐ. ε. χ. καὶ ὀφείλω χαλκόν. &c. & putem ita vulgata emendanda & supplenda. JUNG.

Χρῆσις τὸν χ. ἀργ. λέγ.] Advocat hunc *Pollucis* locum *Lipsius* de R. N. pag. 10. ubi ex *Ulpiano* de Romanorum usu notat, etiam aureos nummos as dicimus: Cui similes, addit, apud *Græcos* *Pollux* notavit: communis, inquit, ἔστι plurimum usus etiam as argenti dicit: & huc etiam, credo, respexit *Scaliger* de R. N. pag. 11. ubi ex *Epiqrammate* adfert elegans verbum ἀχαλκίῳ, pecuniam non habere. Mox erat vulgo: ὀφείλω χαλκόν· nos cum MSS. ὀφείλω χ.

⁴⁴ ἔχει χαλκόν, &c.] C. V. ἔχω &c. ὀφείλω χ. dein omittit χρυσόν καὶ. Kühn.

⁴⁵ χρυσὸν καὶ χ.] In *Epicharmi* χρῆσι MS. omittit duas primas voculas χρυσὸν καὶ. JUNG.

Χρυσὸν καὶ χ.] Hic quidem in *Epicharmi* χρῆσι de nummis, de pecunia χαλκῶς usurpatur: quod itaque an satis Atticum sicut *Aulior* noster dubitat; neque, qui pure Atticeque loqui destinat, utatur ista notione vocabulo χαλκῶς, nisi βιαζόμενος, ac vini quasi faciens genio ac elegantia linguæ: & sanequam in istis prius auctoribus, qui non nimiam habere nitida scriptiois curam, χαλκόν pro pecunia positum invenias, quam apud eos, qui verborum formularumque loquendi venati sunt delectum: sic itaque reperies in *Attiani Epistolicis*, in *Jure Græco*, eodemque modo in *Glossis*, quæ *Cyrilli* præ se ferunt nomen, *Æsculapior*, χαλκολόγος, qui minutos nummos, minuta colligit æra: quo de similibusque *Vossius* ὁ πολυμαθὴς in *Etymol.* voce *Æs* adendum est: attamen & in *Hesychio* de hac significatione χαλκοῦ monetur: Χαλκοῦς, (χαλκῶς) τοῦτο ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἐλεγον· in *Eodemque*

χαλκὸν ὀφείλων ἴσως δὲ καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὅστις βιάζοιτο καὶ γὰρ ⁴⁶ εἰ τὸ παρ' Ἀριστοφάνει ⁴⁷ ἐν ταῖς Ἐκκλησιαζούσαις τὸ νόμισμα δηλοῖ, ⁴⁸ ὅταν Φῆ,

Μεστὴν ⁴⁹ ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων
 93 ὁ ἀλλὰ τὸ ⁵⁰ μετὰ ταῦτα, ἔστ' ἀμφίβολον,
 Ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ, ⁵¹ μὴ δέχεσθαι μηδένα
⁵² Χαλκὸν τὸ λοιπὸν ἀργύρω γὰρ χρώμεθα.
⁵³ Θουκυδίδης μὲν δὴ καὶ στατήρας τινὰς Φωκαί-
 τας κέκληκεν ἢν δέ τι καὶ νομίσματος εἶδος οὖ-
 τως ὀνομαζόμενον ⁵⁴ Φησὶ γοῦν ἐν τοῖς Ἀπο-

as debens : fortassis idem & apud Atticos, si quis torqueat. Tum & illud in Aristophanis Concionantibus numisma significat, cum inquit :

Plenam abiit aris pecram habens :

• sed illud quod sequitur, ambiguum est, 93

Proclamavit praeo, ne acciperet ullus
 Arcum amplius : argento enim utimur.

Thucydides porro stateres Phocaïtes nominavit. Erat vero quoddam numismatis genus, sic dictum. unde narrat in Apo-

paulo superius, Χαλκολογεῖν, νομίσματα συλλέγειν & faciunt huc quae apud Suidam ex Scholiaste Aristophanis excerpta leguntur in χαλκία : λέγεται δὲ οὕτω καὶ τὸ κακὸν νόμισμα τὸ χρυσοῦν unde discimus χαλκία dicta peculiari modo nummos aureos, quibus aris plurimum erat admixtum. χρυσοῦν vero, quod & in *Ericharmi* verbis est, pro divitiis poni atque opibus res est longe notissima : *Theophrast.* *Charact. Eth.* c. 24. καὶ τῷ παιδὶ μάχεσθαι οὐκ ἔχων χρυσοῦν ἢν τῷ ἀκολουθεῖν qui quidem locus mihi cubare in mendo videtur, atulique ut emacularem : sic itaque restituiam : καὶ τῷ παιδὶ μάχεσθαι, οὐκ ἔχοντα χρυσοῦν αὐτῷ ἀκολουθεῖν sensum optime *Casaubonus* expressit in versione, quem tamen ut admitteret, ita mutandus, ut posui, videbatur locus : αὐτῷ pro ἢν τῷ est lectionis scripturae, monente *Galaeo*.

⁴⁶ Εἰ τὸ παρ' Ἀριστ.] C. V. ἐν τῷ π. Α. in illo apud *Aristophanem* in *Concionantibus* : ubi quidam parcus dicit :

— Πωλῶν γὰρ βότρυς

Μεστὴν &c.

— Vendens enim unam

Plenam abii habens maxillam nummulis.

Interpres γνάθον interpretatur pecram, oblitus eorum, quae supra *Auctor* ex eodem *Aristophane* laudaverat *Segm.* 63. *Kühn*.

Εἰ τὸ παρ' Ἀριστ.] MS. τῷ παρὰ Ἀρ. errore solito. *Jung*.

⁴⁷ Ἐν ταῖς Ἐκκλησιαζ.] Fol. 503. prior. edit. γλιά-
 θῳ προ γνάθῳ. *Seb*.

⁴⁸ Ὅταν] MS. ὅτ' ἄν. *Jung*.

⁴⁹ Ἀπῆρα τὴν γνάθον] MS. ἀπῆρε τὴν γνάθον & bene reposuit γνάθον nolter *deberus*, quod & ad sui Codicis oram emendaverat ita *H. Sterzius*, quum ante inepte vulgaretur γλιάθον sed ἀπῆρε nostri MS. non rectum : ait enim quis ἀπῆρ φιδωλὸς in illo dramate de se ipso. Totus locus est, ut videas, quomodo huc se consequantur, quae nolter laudat.

— Τους χαλκοὺς δ' ἐκείτους ἤρκα
 Ἐψηφισάμεσθ' οὐκ οἶσθα· Φεῖ καὶ κακὸν γέ μοι
 Τὸ κομμὲ ἐγένετ' ἐκείνο, πωλῶν γὰρ βότρυς
 Μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων
 Καπεῖτ' ἐχάρου εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἀλφίτα·
 Ἐπειθ' ὑπεχόντες ἄρτι μου τὸν θύλακον,
 Ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ μὴ δέχεσθαι μηδένα
 Χαλκοῦν τὸ λοιπὸν ἀργύρω γὰρ χρώμεθα.

Vides autem & hic morem condendi obolos vel chalcos in buccam, ut rustici solebant in foro res venales habentes : de quo supra ad *Segm.* 63. dixi, ut *Casaubonus* nostrum videas ad *Theophrast.* *Charact.* περὶ ἀποροῖας. *Jung*.

Ἀπῆρα τὴν γνάθον] Τὴν γλιάθον inepte ante *deberum* edebatur : sed & ita, ut in aliis est MSS. hic locus in Codice *Falckenburgiano* legitur : Μεστὴν ἀπῆρε τὴν γνάθον &c. at habeamus potius, quae in *Aristophanis* editis codicibus, illam lectionem, siquidem sensus sequelae conveniat profus.

⁵⁰ Μετὰ ταῦτα, ἔστ' ἀμφίβολον] Ambiguitas illa evanescet statim, simulac textum *Aristophanis* in laudata fabula inspexeris. *Kühn*.

Μετὰ ταῦτα, ἔστ' ἀμφίβολον] MS. μετὰ τοῦτο ἀμφ. *Jung*.

⁵¹ Μὴ δέχεσθαι] MS. omittit μὴ δέχεσθαι. *Jung*.

⁵² Χαλκῶν τὸ λ. &c.] MS. χαλκῶν τὸ λοιπὸν ἀργύρω γὰρ χρ. ubi vide an *Pollux* forte χαλκῶν in illo *Aristophanis* loco legerit : agit enim hic de χαλκῶ, non liquido ex *Aristophane* posse probari usos fuisse Atticos παλαιούς χαλκῶν, ut nunc solent, τὸ ἀργύριον significantes. *Jung*.

Χαλκοῦ] Bene est, quod in *Jungermannii* MS. sic χαλκῶν atque ita omnino scripsisse *Pollucem* mihi persuadeo, siquidem de voce χαλκῶς non χαλκοῦς loquatur : & si χαλκοῦν legisset num ἀμφίβολον, dubiamve vocis ipsi significationem futuram fuisse existimas ? non sanequam magis, quam in adducto paulo ante summi Oratoris loco ; quippe tum de nummo areolo, neque aliter, intelligi debebat : non itaque dubitavi in textum reddere Χαλκῶν ad *Pollucis* mentem, quamvis in ipso sic *Comico* legi non probem.

⁵³ Θουκυδ. μὲν δὴ καὶ στ. Φωκαίτας] C. V. στατήρας τινὰς Φωκαίτας, locus extat lib. VIII. pag. 286. unde in insula Lesbo & Asia minori usitatos fuisse hos stateres colligere est, quod & confirmat *Nostri* suffragium de Poëta quodam, de quo mox plura. *Salmast.* ex V. C. Φωκαίτας, & videndum indicat *Hesych.* in Φωκαίς. *Kühn*.

Θουκυδ. μὲν δὴ καὶ στ. Φωκαίτας] MS. Θουκυδίδης δὲ καὶ στατήρας τινὰς Φωκαίτας κ. & placet istud τινὰς non negligi. Locus vero *Thucydidis*, mi fallor, est ille lib. IV. *Εὐγγραφῆς*, de Mitylenæis & Lesbii exilibus, qui Rhœtium occuparant : καὶ λαβόντες διαχλήτους στατήρας Φωκαίτας, ἀπέδωκαν πάλιν, μηδὲν ἀδικήσαντες. *Jung*.

Θουκυδίδης μὲν δὴ καὶ στ. Φ.] Afuit in vulgatis post στατήρας vocula, quae sensum expleret, τινὰς in textum itaque reposui de MSS. Hos autem στατήρας Φωκαίτας, qui apud *Thucyd.* IV, c. 52. extant, Phocænsibus nimirum hi cusi erant ; sed aurum ad eos pessimum erat adhibitum atque adulteratum, monente *Hesychio* : & prout hoc aurum vilitate sua fuit celebre, ita contra ea *Colophonium* sua probitate atque præstantia plurimum excelluit.

⁵⁴ Φησὶ γοῦν ἐν τοῖς ἀποθ.] MS. γ' οὐ· sed quae sequuntur cetera *Casaubonus* nolter *Notis* ad *Persii* vitam illustrat, ubi de hoc *Persio* Poëta Græco *Phocænsi*, & ejus urbano dicto in *Eubulum* *Atarnensem* : aitque merito vulgata corrupta, eaque, ut sit aliqua sententia ita legit : τὸν ποιητὴν Πέρσιον (ante inepte γέρσιον legebatur in *Basil. Florentina* editio *Pέρσιον* habet etiam) ἀμειλούμενον, εἰς Μιτυλήνην ἀπελθόντα γράψαι, διότι τοὺς Φωκαίτας οὐκ εἶχον, ἔσχον ἤδιον ἐν Μιτυλήνῃ μᾶλλον ἢ ἐν Ἀτάρῃ & ejus explicationem potes videre ibidem. Sed MS. nolter a vulgata lectione valde abit, varians etiam in Poëta nomine, quem *Persium* vo-

phthegmatis Callisthenes, ab Eubulo Atar-
nito neglectum Poëtam Persium profectum,

Φθέγμασιν ὁ Καλλισθένης, ὅτι ἔπ' Εὐβούλου τοῦ
Αταρνίτου τὸν ποιητὴν Πέρσιον ἀμελοῦμενον,

cat, non *Persium*, retinetque verbum θαυμαζοῦσα. omnia autem ita habet post Καλλισθένης MS. ὑπὸ Εὐβούλου τοῦ Αταρνίτου τὸν ποιητὴν Πέρσιον ἀμελοῦμενον, εἰς Μυτιλήνην ἀπελθόντα θαυμαζοῦσα γράψαι, διότι τὰς Φωκαίδας ἔχων ἤλθιν ἴδιον ἐν Μυτιλήνῃ μᾶλλον, ἢ ἐν Ατάρνῃ καταλάττει. Certe τὰς Φωκαίδας non temere mutandum videretur: & priores etiam editiones τὰς Φωκαίδας habebant. *Heyschius*: Φωκαίς, ὄνομα ἔθνους καὶ τὸ κάκιστον χροῖόν· nec verbum καταλάττει, quod plerumque a librariis unico λ exaratum, frustra MS. sernavit. Pro ἴδιον, editio *Flor.* ἴδιον habet. Demum itaque viri doctissimi hæc examinant, an MS. nostri lectione adjuncti profus in integrum restituere queant. JUNG.

Ὅστι γὰρ ἐν τ. ἀπ. ὁ Καλλ.] *Callisthenes* hic quis, quive & unde patria fuerit compertum non habeo liquide: *Callisthenis* quidem *Sybarita* plurima collegit scripta *Mentius* in *Bibliotheca Græca*, & in his ἀποφθίγματα quoque ex hoc *Pollucis* nostri loco: sed illa non omnia unius fuisse *Callisthenis* mihi met ipsi persuado: præter hunc enim *Sybaritam* fuit & *Olynthius* *Aliano* de *Anim.* XV. cap. 30. adductus, quem de *Lyciis* retulisse capris, non nominato libro, commemorat: huic saltem adscribam quoque *Κωννητικὰ* *Plutarcho* de *Fluminibus* citata, & ex iis hausisse puto quæ de *Lyciis* habet ex *Callisthene* capris *Alianus*: interim ad mentem meam hic disparem *Callisthenum* opera: *Callisthenem*, qui scripsit *Ἑλληνικά*, & *περὶ Ἱερῶν πολεμῶν*, quo de *Diodorus Siculus* libr. XII. ubi *ἱστοριόγραφον* appellat, scriptique initia atque fines monstrat, auctorem τῶν ἀποφθιγμάτων esse quoque puto: tum *Callisthenis Sybarita* *Γαλατικὰ* fuerint *Θρακικὰ*, *Περσικὰ* & *Μακεδόνικα*, ex quibus quæ *Tertullianus* habet de *Animo* petita credo: hujus an fuerint etiam τὰ *περὶ μεταμορφώσεως* dicere non habeo: puto tamen: præter adductos *Mentio* locos & *Michæli Apostolio* *Cent.* I. §. 79. *Callisthenes* citatur ἐν β *μεταμορφώσεως*: *Olynthius* demum *Callisthenis* fuere *Κωννητικὰ*, ut conjectabam modo: eidemque *Olynthio* philosopho τὰ *Περσικά* quoque adscribenda probabili evincam argumento: itaque rem persequi lubet paulo latius. *Callisthenes Olynthius* fuit *Aristotelis* propinqua cognatione conjunctus, siquidem *Herone* genitus summi philosophi confobrina: illum ergo *Stagiris* puerum eduxit, atque melioribus instruxit artibus: quæ de omni re testis est in *Alexandri* vita *Plutarchus*: καὶ γὰρ ἐτίθραπτο Καλλισθένης παρ' αὐτῷ (Ἀριστοτέλει) διὰ τὴν συγγένειαν, ἐξ Ἱερῶν γενεῶν ἀνεψιῶς Ἀριστοτέλους. Moribus fuisse dicitur subrusticus atque asperis ab *Arriano*, quos tamen eum *Plutarchus* viriles ostentasse liberæque congruos philosophiæ pronunciat. Ad *Alexandrum* venisse putabatur pro civibus suis oratum, ut cum iis restitutis atque reductis patriam posset incolere: sic quidem, ea de re *Plutarchus*: sed eum vero *Trogi* compilerator, nescio quo auctore, ab ipso rege ad *providenda memoria* *acta* ejus accitum commemorat: Et illum quoque posteris tradidisse res *Alexandri* gestas constat, siquidem, *Arriano* teste, gloriatum sit se ad Regem venisse, non, ut sibi ab eo honorem compararet atque laudem, sed ut immortale faceret *Alexandri* decus atque nomen scriptis suis: quæ tamen castissimum atque prudentissimum philosophum dixisse non mihi persuado: potius a malivolis constructa falsè credam: illius autem usum, dum *Alexandri* res gestas commemorat, bis terve *Plutarchum* testimonio deprehendo, & in istis talibus quidem, quæ *Callisthenis* præcellere mortem. *Περσικά* vero id operis inscriptum, quod in isto libro *Persarum* res atque reges omnes ad suam usque memoriam recensuerit, nam & de *Sardanapalis* eum egisse *Grammaticorum* indicio novimus, & hunc ea de ratione librum ab eo conscriptum puto, ut,

narrata expositaque Persici imperii magnificentia atque opibus, melius & planius de virtute *Alexandri*, qui illud devicerit, constaret ac judicari posset; fuerit itaque, tanquam prodromus historiæ *Alexandri*. Perhibetur autem tam largo eloquii abundante flumine, ut, laudatis in convivio Macedonibus eorumque actis, plausum omnium atque jactas in se meruerit coronas: inter eos, qui plurimam periere, hunc nostrum *Καλλισθένη* τὸν Ὀλυθίων *Plutarchus* enumerat in *Sylla*; sed tempus est, ut ab hoc discedamus. *Plutarchus* autem indidit, unde habeat, libro *Callisthenis* haud raro facit mentionem, sed plerumque tamen unde sint, cujusve facile cognoscas ex materia: superius ubi de *Anaxandride* dictum, magni *Charonensis* adtulimus locum e *Quæstionibus* Græcis, ubi de *Pythia Callisthenis* & *Alexandride* mixta testimonii pauca tradit, quæ quidem ad *Callisthenis* historiam de *Sacro Bello* referenda ipsa rerum similitudo poscere videtur; sic & in *Aristide*, *Pelopida* & *Cimone* quæ citat ex eo, in *Hellenicis* extitisse veri non est absimile. Meminit & *Callisthenis* *Isancius* ad *Alexandram Lycorhænis* v. 519. ἢ ὅτι, κατὰ Καλλισθένην, τρίτη τοῦ μνηστέου ἐγγύθη· ideo scilicet *Μινερνα* τριγύνητος appellatur: sed hoc quidem loco vitio positum *Callisthenis* nomen pro *Eratosthene* censebo, quem in eadem re *Phavorinus* habet, ut monetur in emendationibus ad *Tzetzi* Commentarios. Sed horum est assatum.

55 Ἐπ' Εὐβούλου] *Eubulus* ille dicitur *Atarnites*, quod Tyrannus esset *Affi* & *Atarnes*: *Atarne* Thraciæ civitas: ut apud *Photium Helladum*, alias *Mysia* ad *Hellepontum*, id est, *Bithyniæ* est: *Strabo* collocat in litoribus *Troadis* inter *Adramysium* & *Pitanam*. Non magni momenti oppidum fuisse vel ex eo colligas, quod cum *Sarrapa Persicus* *Antiochradates* obsidionem ejus cogitaret, *Eubulus* eo audito iusserit nuntiari *Antiochradati* ut temporis pariter & sumptuum in obsidione consumendorum rationem iureret, & cognito pretiosam fore obsidionem sibi multo minorem summam si daret, se oppido suo sponte demigraturum. *Antiochradates* cum hæc ad animum revocaret, incepto desistit. Hic *Eubulus* mensarius primum ingentem vim pecuniæ confecit: postea *Affum* & *Atarnem* occupavit, in eo fidei opera usus servi sui *Hermia*. *Strabo* libr. XIII. pag. 610. Habuit autem hic *Dynasta* penes se *Philosophos*, quos audiebat, alebatque liberaliter, unde apud *Suidam* in *Ερμείας* & ipse dicitur *Philosophus*. *Gyraldus* *Dialog.* VII. de *Poët.* hunc *Eubulum* confundit cum *Eubulo Comico*, dubitat tamen annon alter sit, sed quod addit, *Pollucem* tradere *Persium* Poëtam de *Eubulo Atarnite* scripsisse, dicitur &c. id manifeste indicat, non satis eum cepisse *Pollucem*. KÜHN.

56 Τὸν ποιητὴν Πέρσιον] Prior. edit. *Γέρσιον* & mox τὰς Φωκ. ἀς εἶχε· vid. *Casaubonus* *Notis* ad *Persii* vitam. SER.

Τὸν ποιητὴν Πέρσιον] C. V. *Persium*, unde fecit *Illustris* *Dn. Obrechtus* *Persium* Poëtam *Milesium*, quem *Suidas* inter *Orphæicos* Scriptores commemorat, in voce *Ὀρφέως* male *Gyraldus* *Dialog.* de *Poët.* IV. *Persium* Poëtam *Græcum* hinc extudit, de quo sit *Eubuli Atarnitis* dictionem de *Phocæitis*: nec felicior *Casaub.* in *Notis* ad vitam *Persii* hunc Poëtam fecit *Phocæensem*. KÜHN.

Τὸν ποιητὴν Πέρσιον] Ita *Severus* edidit, cum in *Basilienfi* *Γέρσιον* typi vitio legeretur; nam certe non in *Florentina* tantum, sed & editione *Veneta* apud *Aldum* *Persium* expressis conceptum literis extat, quod & in *Falckenburgis* Codice notatum reperio: & hæc quidem lectio quam proxime ad veram MSS. accedit; eamque *Kühnio* præeunte, textui reddidimus, *Persium*. *Persium* Poëtam hunc in scriptis veterum rarissimum attendent eruditi viri, atque sibi notabunt, si

εις Μιτυλήνην ἀπελθόντα ⁵⁷ θαυμάζοντι γράψαι, ⁵⁸ διότι τὰς Φωκαίδας, ἃς ἔχων ἦλθεν, ἦδιον ἐν Μιτυλήνῃ μᾶλλον, ἢ ἐν Ἀτάρνῃ καταλλάττει.

Mitylenam. mirari se (ad eum) scripsisse: quod Phocæidas, quos haberent, Mitylenæ haberent libentius quam Atarnæ.

⁵⁹ Περὶ τῶν ἐν συμποσίοις παιδιῶν, περὶ κύβων, περὶ πεττῶν, ⁶⁰ καὶ τοῦ κινήσω τὸν αἶφ' ἱεράς, καὶ τῶν ἐξῆς.

De symposiorum ludis, taliu, tessaris, moribus huius a sacra linea, & cæteris.

Ἐπεὶ δὲ καὶ περὶ τῶν ἐν συμποσίοις παιδιῶν, οἷον κοττάβων, καὶ γρίφων, καίππου καὶ περὶ κύβων προειρήκαμεν, οὐκ ἂν Φαῦλον εἴη ⁶¹ διὰ βρα-

Quandoquidem vero de symposiorum ludis, utpote cottabis, & griphis, atque tessaris prædiximus: non absurdum nimirum fuerit, breviter ludo-

forfitan alicubi reperire contingat, unde lux possit affulgere Pollucis loco: *Susdam* profecto voce Ὀρφεύς, unde Περσίου hic apud Pollucem restitutum volebat Obrechtius, præferam emendari ex MS. *Ὀνομαστικῶν* nostri lectione Περσίου: neque obstat cur non eundem cum hoc Polluceo putemus: & itaque inter Ὀρφεύς numerandus est hic Περσίου, quorum plerumque nomina delitescunt, nec scripta poemata minus, siquidem non ita fuerint in vulgus sparsa, sed inter homines ut plurimum sacros adfervarentur; quod tibi constabit confirmatius, si dicto *Susda* loco videris recensitos, quorum plerorumque nomen alibi temere non legas: adde, quod suo sibi proprio non citati soleant nomine, sed Ὀρφεύς, ut apud *Scholium Euripidis, Apollodorum* aliosque. Ab his nunc discedamus, quæ feliciter alii. Sequitur mox θαυμάζοντα γράψαι, quod puerili errore in *Moussis Bibliotheca Græca* vertitur: *admiranda scripsisse*: alienissimum id a verbis: sed nobis quidem rem acu terigisse Kühnius videtur, qui θαυμάζοντι reponat: error haud dubie ex simili præcedentis vocis termino progenitus: in textum itaque dedi: θαυμάζοντι scilicet *Eubulo Atarnæ*: id est in Græcis *Atarnæ*, & recte quidem: scribitur tamen alibi quoque Ἀτάρνητις, & *Pausania* Ἀτάρνητις: est & Ἀτάρνιος, *Atarnæ*, in *Stephano & Susda*.

⁵⁷ Θαυμάζοντα] Terminatio irrepsit ex præcedenti ἀπελθόντα: existimo enim Pollucem scripsisse θαυμάζοντι, sc. scripsisse *Eubulo* absum ejus demigranti &c. Kühn.

⁵⁸ Διότι τοὺς Φωκαίτας] Sensus Apophthegmatis obscurior est propter corruptelas textus. C. V. ita legit: διότι τὰς Φωκαίδας ἔχων ἦλθεν ἦδιον ἐν Μιτυλήνῃ μᾶλλον ἢ Ἀτάρνῃ καταλλάττει; ex quibus hanc exstructem lectionem, ὅτι δὴ οὗς Φωκαίτας ἔχων ἦλθεν, ἦδιον ἐν Μιτυλήνῃ μᾶλλον ἢ Ἀτάρνῃ καταλλάττει scripsit miranti, quod Phocæidas, quos secum habuit, cum venisset Atarnæ, libentius Mitylenæ quam Atarnæ permittet; quo dictorio perstringit *Eubulum*, quod Atarnæ sui nullam habuerit rationem, siveritque suo se vivere sumptu permutando Phocæidas minutioribus nummulis; at si ita sibi vivendum sit, se inquit malle Mitylenæ in urbe elegantiori & copiosiore, quam in oppidulo Atarnensi suo se alere succo: alluditur simul ad priorem vitam *Eubuli*, cum lucro collybitico pinguesceret ἐπὶ τυραννίδι. Hæc mihi quidem videretur simplicissima hujus dictorii interpretatio. *Casauboni* explicationem ex verbis textus vix poteris elicere. Ex Lectione C. V. ita etiam haberet textus: θαυμάζοντι ἔγραψαι, διότι τοὺς Φωκαίτας, ἃς ἔχων ἦλθεν, ἦδιον ἐν Μιτυλήνῃ καταλλάττει ἢ ἐν Ἀτάρνῃ: *miranti* (*Eubulo*) *scripsit* Περσίου, se propterea Atarnæ abiisse, quod Phocæidas, quos secum habuit, cum venisset Atarnæ libentius Mitylenæ permittet quam Atarnæ: id est, suo sumptu malit vivere Mitylenæ quam Atarnæ in oppido obscuro & ignobili. Kühn.

Διότι τοὺς Φωκαίτας, &c.] Et hic itaque tot superatis difficultatibus scopulis in ipso molestissimi capitis cotomide nobis carceres anhelantibus obijciunt, quod mentem nostram detineat occupatamque habeat totam? bono tamen agamus animo, si & hæc feliciter expedire fors dederit. In Codicis itaque *Falckenburgiani* Excerptis omnia vulgata continentur exacte, non ulla mutata vovula; nisi quod adjicitur in fine καταλλάττειν unde profecto hanc omnibus absolutam numeris atque concinnam prorsus potueris efficere lectionem: ὅτι δὴ τὰς Φωκαίδας, ἃς ἔχων, ἔσχοι ἦδιον ἐν Μιτυλήνῃ μᾶλλον, ἢ ἐν Ἀτάρνῃ καταλλάττειν quod equidem stateres Phocæicos, quos habuit, Mitylenis libentius quam Atarnæ commutare voluimus; seu: Mitylenis suavis atque pacatus quam Atarnæ commutare potuerim: nam quidem Atarnæ, præterquam quod ipsi suo sumptu vivendum erat, ab arbitrio tyranni pendere, illumque oculis ferre necesse fuit, cum Mitylenis poterit libentius animoque quietiore Phocæidas suos, quos Atarnæ secum attulerat, stateres impendere comparando victui, rebusque, quas desiderabat, aliis. Sed tamen maluimus utriusque Codicis *Vossiani & Palatini* nizam auctoritate lectionem in textum deferre: nihil a nobis in ista mutatum, si ἂν modo exceperis, quam vovulam sensui fuleiando inferi res ipsa postulabat; & ea quidem in re Kühnium habemus consentientem aliquatenus. Videtur autem Περσίου ille invitatus Atarnæ ab *Eubulo*: apud quem dum moratur, de suis sibi divitiis vivendum esse cum videret, Mitylenas *Eubulo* relicto concessit, neque injuria; siquidem evocatis a regibus eruditus viris omni modo bonorem haberi mox obtinuerit: aluisse quam plurimos publica σίτησι, atque egregio fovisse stipendio, qui curis eruditus incumbere atque toti vacarent, *Prolomas*, res est, quam ut moneri debeat, notior: celeberrimum exinde *Muzetum Alexandriæ*, quo de *Casauboni* ad *Suetonium*: neque aliter Imperatores Romani fecerunt, qui σίτησι publicam honoris ergo in eruditos viros contulere non raro, qua de re liquet e *Philostro* *Sophisti*. De cetero dicti sensum aperuit luculenter *Doctiss.* noster Kühnius.

⁵⁹ Περὶ τῶν ἐν συμπ.] Sequitur caput ludicrum, cujus titulus MS. a vulgato non discrepat, nisi quod mox desit particula τῶν. In his lufibus MS. nolter serio certe restituit nos admonet multa. Jung.

⁶⁰ Καὶ τοῦ κινήσω] Hoc & residua tituli absunt a C. A. Kühn.

⁶¹ Γρίφων] MS. γρίφω, καίππου περὶ κ. sine καὶ medio. Cæterum de lufibus conviviorum, cottabis & gripho supra dixit lib. VI. c. 19. περὶ κύβων vero sine lib. VII. *Segm.* 203 & seq. Jung.

⁶² Φαῦλος] MS. φαῦλων. Jung.

⁶³ Διὰ βραχίων] *Salm.* διὰ βραχίονος. Kühn.

Διὰ βραχίων] Devolvimur itaque ad caput ludicrum curasque pueriles, in quibus tamen omnem serio dilige-

rum nomina percurrere, obscuritatem eorum explicantes. De tessaris quidem, bona & mala tessarum fortuna uti dicitur: tum & jactu infelicem & felicem esse. * Notandum vero, quod tessara illud ipsum est quod jacitur: & insculptum ei concavitatis signum, figura scilicet, vel linea, jactus numerum significans. Et maxime

χέων ὀνόματα ⁶⁴ παιδιῶν ⁶⁵ ἐπιδραμεῖν, ⁶⁶ παρεξηγούμενοι τὴν ἐν αὐτοῖς ἀσάφειαν. ⁶⁷ Ἐν μίντοι γε τοῖς κύβοις τὸ δυσκυβεῖν, καὶ εὐκυβεῖν, ὀνομάζεται καὶ πον καὶ ⁶⁸ τὸ δύσβολον, ⁶⁹ καὶ τὸ εὐβολον εἶναι. * Ἰστέον ὅτι κύβος ⁷⁰ αὐτὸ τε τὸ βαλλόμενον καλεῖται, ⁷¹ καὶ ἡ ἐν αὐτῷ κοιλότης, τὸ σημεῖον, ⁷² ὁ τύπος, ἡ γραμμὴ, τὸ δηλοῦν τὸν ἀριθμὸν τῶν βληθέντων ⁷³ καὶ μάλιστα γέ ἦγε

gentiam adhibendam esse sentio, ut qua corrupta restituantur prillino nitoti, qua obscura & intricata expendantur, atque lucem accipiant. Non pauci sunt, qui in hoc puerilium stadio cum laude decurrerunt, inter quos *Mensium* omni jure reponas, qui hanc materiam celsule, qua veterum erat vastissima lectione instructus, tractavit, atque luci exposuit: neque sua tamen laude fraudandi vir Eruditissimus *Cesar Bulergerus*, *Daniel Souterius*, & *Andreas Senfelebius* utriusque posteriores de *Aleatoribus* & *Alea*: his tamen plerisque palmam in hoc certamine præripit vir Orientalis literaturæ peritissimus *Thomas Hyde* de *Ludis Orientalibus*, quo quidem acutius nemo in istis versatus est ludicis, quippe qui pleraque, pauculis exceptis, expedit, & facta cum illis, qui vigent hodie, lusibus comparatione plurima luce perfudit. Hos autem si quis advocare voluerit & in consilium adhibere, cum ubere fructu hoc *Polluceum* caput evolvet: nos tamen id operam dabimus, ut, si quid aut ad emendandum, aut ad *Pollucem* egregie habeant illustandum, in nostris hisce strictis, quantum per urgentem temporis articulum licuerit, exhibeatur. Cetera vero, si quæ de his lusibus ab aliis necdum observata teneamus, commodiori loco alias exponere est animus, inceptis modo lector benivolus faverit. Non dissimili loquendi ratione præcedens caput exorsus est auctor noster: οὐ φαῦλον ἂν εἴη βραχὺ καὶ περὶ νομισμάτων εἰπεῖν & itaque respexerit eo forsitan Codicis *Vossiani* amanuensis, qui reddidit εἰπεῖν pro ἐπιδραμεῖν, quod tamen vulgatum prætulim. Mox erat ἐξηγούμενος τὴν ἐν αὐτοῖς ἀσ. sed MSS. melius παρεξηγούμενος τὴν ἐν αὐτοῖς ἀσ. quod itaque in textum restitui.

64 Παιδιῶν] MS. παιδιῶν, errore quo fere alias: infra tamen *Segm. 96.* recte παιδιῶν habet. JUNG.

65 Ἐπιδραμεῖν] C. V. εἰπεῖν. KÜHN.

66 Ἐξηγούμενοι] MS. παρεξηγ. τὴν ἐν αὐτ. SEB.

Ἐξηγούμενοι] Uterque Codex παρεξηγούμενοι, obiter παραπαιες: pro ἀσάφειαν leg. C. A. ἀσφάλειαν, uti supra *Segm. 67.* at C. V. & *Salm.* τὴν ἐν αὐτοῖς ἀσάφειαν. KÜHN.

Ἐξηγούμενοι] MS. παρεξηγούμενοι τὴν ἐν αὐτοῖς ἀσάφειαν quam lectionem & MS. *Seberi* nostri *Augustinus* habet: eam ego meliorem & rectiorem vulgata non vereor pronunciare. JUNG.

67 Ἐν μίντοι γε τ. κύβ. τὸ δυσκ.] MS. κύβ. ὅπου τὸ δυσκ. SEB.

Ἐν μίντοι γε τ. κύβ. τὸ δυσκ.] C. A. ἐν μίντοι γὰρ κ. præmissis titulo ὅσα ἐν κύβοις γε etiam delet *Salm.* post κύβοις leg. ὅπου. Ὡς ita legendum, inquit, si τολμηρὴ τιλίσια στήγμῃ ἀπείστιον deinde, ιστέον δέ. KÜHN.

Ἐν μίντοι γε τ. κύβ. τὸ δυσκ.] MS. ἐν μίν γε τοῖς κύβοις, ὅπου τὸ δυσκυβεῖν τε καὶ εὐκυβεῖν, ὀνομάζεται, καί πον &c. Illud ὅπου & *Seberi* MS. habet: δυσκυβεῖν & supra habuisti VII, 204. ubi & εὐκυβεῖν δυσκυβούτας & apud *Athenæum* initio lib. XV. forte ex *Platonis* Διὶ κακονομῶν excerptum, ubi id & *Scholias* *Arifstophano* reponit *Calaubonus* noster XV. *Athen.* I. JUNG.

68 Τὸ δύσβολον &c.] Δύσβολος, cui, ut est apud *Proper.* IV, 9. *damposi* [subsistere canes. SEB.

Τὸ εὐβολον &c.] MS. τὸ εὐβολον, καὶ εὐβολον (sine præcedenti τῷ) εἶναι: male autem εὐβουλος exarayerat scri-

ba: quod u. erasum tamen est penitus: δύσβολον βόλων & supra enumeratio est VII, 204. JUNG.

69 Καὶ τὸ εὐβολον] C. A. omittit τό. KÜHN.

Καὶ τὸ εὐβολον &c.] Hinc εὐβολοῖν *Luciano* de *Αποκρίσις*: μάλιστα δ' εἰ ποτὲ τὴν θῆν αὐτὴν εὐβολοῖσις præcipue quidem, si forteam aliquando ipsam *Venerem* felices jactis sortis: & εὐβολος itaque, qui felices pleurymque sortitur jactis, cui δύσβολος contrarius: utriusque dicuntur aut εὐβολοῖν vel εὐκυβεῖν, aut δύσβολοῖν vel δυσκυβεῖν δύσκυβος autem vel εὐκυβος neutriquam ea notione, qua δύσβολος & εὐβολος, est in usu. *Arifstophetus* lib. I. Ep. 23. ἰμὲν γὰρ κατανάλασαν ἀπλοστοῖς ἰταίρα, καὶ πρὸς πῖπτοντες ἀτυχῶς μὴ ἔμοι, εὐβολώτερον δὲ τοῖς ἑναντίοις ut egregie pro εὐβουλότερον emendavit *Salmasius*: quo vitii genere *Suida* habet: Μίδας κύβου ὄνομα εὐβουλοτάτου, καὶ παροιμία, Μίδας δὲ ἐν κύβοις εὐβουλότατος: utrobique restituendum εὐβουλότατος, quod & *Erasmus* victurum semper nomen fecerat, & egregie *Γρονερβία Vaticana* confirmant, in quibus & *Eubulum* ἐν *Κυβευταῖς* id jactus habere monetur: non est itaque quod Codicem MS. in *Suida* nil variare prætendat *Schottus*.

70 Αὐτὸ τε τὸ βαλλ. ἂν εἴη] MS. βαλλόμενοι καλεῖται. SEB.

Αὐτὸ τε τὸ βαλλ. ἂν εἴη] C. A. αὐτὸ τὸ βαλλόμενοι καλεῖται: quod καλεῖται habet *Salm.* etiam. KÜHN.

Αὐτὸ τε τὸ βαλλ. ἂν εἴη] MS. βαλλόμενοι καλεῖται, pro ἂν εἴη: & habet etiam MS. *Seberi* illud καλεῖται, reponique id malim. JUNG.

71 Καὶ τὸ ἐν αὐτῷ κοιλότητος σ. &c.] E MS. & *Had.* 7up. Animadvers. II. cap. 4. prior. edition. κυλοτ. SEB.

Καὶ τὸ ἐν αὐτῷ κοιλότητος σ. &c.] C. A. καὶ ἐν αὐτοῖς κοιλότης. C. V. καὶ ἡ ἐν αὐτῷ κοιλότης τὸ σημεῖον. KÜHN.

Καὶ τὸ ἐν αὐτῷ κοιλότητος &c.] Sed hic quidem MS. poster longe meliora habet: καὶ ἡ ἐν αὐτῷ κοιλότης, τὸ σημεῖον, &c. Vel enim valde fallor, vel non recte acceperunt hæc viri docti. ut *7up.* II. animad. 4. quasi *Pollux* diceret κύβον tam de jactu ipso, quam nota jactus accipi: hoc alterum enim vix verum est, illud quidem in primis de monade, ut noster addit: & alias, si δύο, vel τρία, numerus ὁ δηλούμενος, scilicet adjungeretur. Hoc enim, si bene capio, ait *Pollux*: Sciendum esse, quod & ipse jactus vocetur κύβος: cavitas vero in ipso κύβῳ, illam adpellari σημεῖον, & τύπον, & γραμμὴν, quæ sit id ipsum quod indicet numerum, quem jactus continet. JUNG.

Καὶ τὸ ἐν αὐτῷ κοιλότητος] Aliter MSS. & melius, καὶ ἡ ἐν αὐτῷ κοιλότης: sic itaque textus habet: neque hæc aliter restituit *Salmasius* ad *Histor. Aug. Scrip.* ubi paulo post, ubi totum eruditissimi viri producemus locum, patebit.

72 Ὁ τύπος] C. A. τύπος, γραμμὴ, δηλοῦν τ. ἀ. τ. β. &c. KÜHN.

73 Καὶ μάλιστα γέ ἦγε μοις, &c.] C. V. ἀληθέτων καὶ μάλιστα ἡγεμόνας ἢ ἐν αὐτοῖς ὄνομα εἶχε κύβος καλεῖσθαι. C. A. β. κ. μάλιστα ἡγεμόνας ὁ ἐν αὐτοῖς ὄνομα καλεῖσθαι εἶχε κύβοι: unde legi facile poterit: καὶ μάλιστα ἦγε μοις ἢ ἐν αὐτοῖς ὄνομα εἶχε καλεῖσθαι κύβοι, *Salm.* in *Vorsis* *Proculum* locum ita constituit:

μονάς, ἢ ἐν αὐτοῖς, ὄνομα εἶχε κύβος καλεῖσθαι, καθάπερ καὶ ὁ παροιμιώδης λόγος ἦ μνηνεῖν ἔοικε, ἢ τρεῖς ἔξ, ἢ τρεῖς κύβοι τῷ

unitas, quam asinum nominant, tessera dici obtinuit: sicuti & Proverbium tessari videtur, Aut ter sex, aut tres tesserae. Fo-

καὶ μάλιστα ἦγε μονάς, ἢ παρ' ἰωσὺν οἶη, εἶχε καλεῖσθαι κύβος: nec aliter Idem Notis in h. l. huc; puto, ibat Auctor, vocem κύβος homonymia quadam inter alia significare unionem vel monadem: idque probat proverbio: ἢ τρεῖς ἔξ ἢ τρεῖς κύβοι, Ionice, ἢ τρεῖς οἶνας ita enim legendum, quamvis C. V. habeat mox εἰς τρεῖς κύβοι: aut Casar aut nihil, alias dicimus eodem sensu: vide Schottum in Zenobium. KÜHN.

Καὶ μάλιστα γὰρ ἦγε μονάς, &c.] Mite videtur monstrofa lectio MS. quæ hæc est: καὶ μάλιστα ἠγεμόνης ἢ ἐν αὐτοῖς, ὄνομα εἶχε κύβος καλεῖσθαι, καθάπερ &c. sed non est adeo præter unum monstruosa: & vel valde fallor, ita hæc omnia certe legenda: καὶ μάλιστα ἠγεμόνας, ἢ ἐν αὐτοῖς, ὄνομα εἶχε κύβος καλεῖσθαι. Hoc enim ait, quum prædixerit & τὸ βελλόμειον vocari κύβος. Ἐπιπίπτει, inquit, ἠπιό, qui in tessaris, nomen habebat illud, ut vocaretur κύβος: cui rei exemplum subiungit ex parœmia, ubi nihil plane de ὄνω, cui hic nullus locus, sed infra in aliis ludis ut in Οὐρανία σφαιρῶ Segm. 106. de qua etiam Erasmus cepit illud Rex aut Asinus in Adagis, ut in Ostracinda Segm. 112. Ille vulgatus ὄνος vero, quem & supra dixi ad VII, 204. forte ex ὄνω, ut & vocabulum ὄνομα scribebant, credo, decurtato compendio, exortus est: & in errorem impulit doctissimum H. Junium, ut ibidem ostendi. Impulit & Cal. Calcagninum in dissertatione de Tessaris, ubi quoque existimat τὴν μονάδα dictam ὄνον: quam οἶνον potius Iones vocasse supra declaravi. JUNG.

Καὶ μάλιστα γὰρ ἦγε μονάς.] Aliter longe ac in vulgatis MSS. hunc locum exhibent, ad quorum itaque normam integrum restitui decuit: habebatur ante nos in textu: ἢ ἐν αὐτοῖς ὄνος καλεῖσθαι εἶχε κύβος: quæ quidem verba ad commodum ita sensum effingi facile sit: καὶ μάλιστα γὰρ ἦγε μονάς, ἢ ἐν αὐτοῖς vel ἢ καὶ ἐν αὐτοῖς οἶδος, καλεῖσθαι εἶχε κύβος. Ἐπὶ præcipue vero ἠπιό, quæ ἔστιν ἠπιό (tessaris) ἠπιός, appellatur obitus κύβος: ita nimirum libro VII, 204. noster Auctor: Χίος, ὃν καὶ χίον ἐκάλεον, καὶ οἶνον καὶ οἶνην: ἔστι δὲ καὶ οἶνη παρὰ ἰωσὺν μονάς. Non equidem alias hoc capite, ubi maxime decebat, οἶνον aut οἶνην habuerit Pollux, nisi sic hoc loco restitueris, quo dixi modo: præstat tamen MSS. auctoritati honorem haberi. Jam quoque fuerit opportunum, quam alii ad hunc locum medietatem adferre conati sint, scire, & errorem, qui inde sit ortus, haud levem demonstrare. In Meursio de Græcorum Ludiis sub voce Κυβεία ita conceptum video atque distinctum Pollucis nostri locum: καὶ μάλιστα γὰρ ἦγε μονάς, ἢ ἐν αὐτοῖς ὄνος καλεῖσθαι εἶχε, καὶ κύβος: quo calidiori audacia Salmastius ad Verisum ita se partim ex veteris exemplaris auctoritate, partim ex conjectura restituere dicit: ἴστίον δὲ ὅτι κύβος αὐτὸ τὸ βελλόμειον καλεῖται, καὶ ἢ ἐν αὐτῷ κοιλότης, ὃ τύπος, ἢ γραμμὴ, τὸ δηλοῦν τὸν ἀριθμὸν τῶν βληθέντων καὶ μάλιστα ἦγε μονάς, ἢ παρ' ἰωσὺν οἶνη, εἶχε καλεῖσθαι κύβος, καθάπερ καὶ ὁ παροιμιώδης λόγος μνηνεῖν ἔοικεν, ἢ τρεῖς ἔξ, ἢ τρεῖς κύβοι. In ceteris quidem recte, & pleraque sic etiam in textum receperimus: sed id ἢ παρ' ἰωσὺν οἶνη & a vulgata lectione vestigiis, & a MSS. recedit quam plurimum: non tamen est dubium, quin, dum hæc ita restitueret Salmastius, præ oculis sibi habuerit alterum illum a nobis adductum Pollucis nostri locum: & morem licet; siquidem Pollucis id illustrandi gratia fiat: in istis Auctoris nostri verbis Meursius, illumque secuti Bulengerus & Senslebius ὄνον inivitis Musis aggressi sunt reponere; hi nimirum omnes, quibus & Tirazuellum ad Alexandrum ab Alexandro adnumerat, sibi persuasum habere, non alio quam hoc Pollucis nostri commaculato loco ni-

xi, unionem inter jactus dictum fuisse a Græcis ὄνον: sed illos quidem, acerbis quamvis, asinos esse pronunciat Salmastius, qui ὄνον in Polluceo loco defendere velint: & pressius adhuc Thomas Hyde: Qui enim unitatem etiam asinum dici existimant, errant, Ἐἴ ἴψι sunt asini: nam in tessaris ὄνος idem quod οἶνη, in talis κύων dicitur: dixisse potius debuerat οἶνος: nam nihil vox est in hac re ὄνος, quæ quoque deceptum habuit optimum Schottum ad Zenobii Proverbia, ubi cubos esse uniones ὄρους testem adfert Pollucem, apud quem οἶνος vitiose sit editum non semel: sed in Polluce tam, quam in Zenobia retinendum οἶνος, ἠπιός, ἠπιός: & vero qui hanc primus senserit sententiam, fuisse Jungermannum nostrum existimo, qui ad librum VII, 204. illum in tessaris ὄνον ad asinos eliminavit. Non equidem apud Romanos, quos tamen in his talibus belle Græcis congruere ex Hydas scire potes, simile quicquam extat. Inter Europæos quidem, Belgas præcipue & Germanos uniones jactum seu monadus dici solent, Gzels, quod, si quid aliud, auctoritatem aliquam eorum opinioni, qui ὄνος in Græcis pro οἶνω tenent, conciliaret: sed me quidem iudice, non aliam id nominis habet originem quam illorum hominum errorem, qui ὄνον ita Græcis unionem dici sentebant. Exulet itaque a ludo tesserario jactumque nominibus commentitius ὄνος. Sed addere lubet hic loco non incommodo de Pollucis verbis VII, 204. quæ, quod proprio sibi loco non posuerim, festinatio præpedivit; Pantinum scilicet hominem eruditum ad Apostolis Parœciam Τρεῖς ἔξ, hanc talem scripturam ex Codice Pollucis MS. quem aliquando Demetrii Chalcondyle fuisse ait, adnotare: ἐκδύων καὶ Χιῶ, ὃν καὶ Χίον ἐκάλεον: ἔστι δὲ καὶ μονάς &c. omittis istis καὶ οἶνον καὶ οἶνην, quibus tamen non libenter carcam, ut ad eum locum est monitum.

74 Προμηνεῖν.] Salmastius l. c. μνηνεῖν vel ὑπομνηνεῖν, subindicare. KÜHN.

Προμηνεῖν.] MS. μνηνεῖν non προμηνεῖν: & cur usus fuerit composito isto? quum simplex rectius sententiam explicet, quod itaque reponere ex MS. possumus. JUNG.

Προμηνεῖν.] Cum MSS. textus habet μνηνεῖν: & eam quoque lectionem placuisse Salmastio superiori nota dicitur. In Falkenburgiano Codice quid sit rationis cur pro ἔοικε positum reperiam, εἶρηκε, non video.

75 ἢ τρεῖς ἔξ, &c.] ἢ τρεῖς ἔξ, ἢ τρεῖς κύβοι. Prov. Aut ter sex, aut tres tessera. vid. &: Rex aut asinus. SEB.

ἢ τρεῖς ἔξ, &c.] Ipsam parœciam MS. ita habet: ἢ τρεῖς ἔξ τρεῖς κύβοι. Hesychius quoque, ut vulgo, ἢ τρεῖς ἔξ ἢ τρεῖς κύβοι. Malim tamen legere, ἢ τρεῖς ἔξ, ἢ τρεῖς κύβοι, ut apud Suidam & Eustath. ad Odyss. α'. & Zenobium est, qui ex Didymo & Tartheo proverbiorum nobis consecit epitomen. Et apud Hesychium non aliter agnoscit Cælius Calcagninus dissertatione de tessaris, quem quoque de hisce non inutiliter adeas. Et clarum ita legi debere ex Platoni loco, quem adfert Erasmus Adagio: Aut ter sex aut tres tessera: ἢ τρεῖς ἔξ, φασίν, ἢ τρεῖς κύβους βελλόμετους. Schottus noster in suis Observationibus interpretatur hoc proverbium, i. vel dexter vel sinister jactus. JUNG.

ἢ τρεῖς ἔξ, ἢ τρεῖς κύβοι.] De hoc jactu meminit Souterius l. cap. 28. & Senslebius cap. 9. de Alea Vet. Sed opera Pollucis danda: pro τρεῖς κύβοι, cui non legendum apparcat τρεῖς κύβοι tres uniones: & sic cum Kibnio in textu restitui: est & in Suida eodem modo corruptum, ἢ τρεῖς ἔξ, ἢ τρεῖς οἶνας, sed & eodem modo emendandum: itaque mirari subit potuisse Meursium, cum illi adesset ad manum ipsa parœmia, hæc

ramine vero hoc tesseram denominatam dicimus, argenti aliquem numerum adnumerantes secundum singulas unitates distinctas drachmam, aut staterem, aut quantum liberet, ludebant ludo dicto plei-

⁷⁶ τρυπήρατι δὲ ⁷⁷ τούτω, ὃν κύβον ⁷⁸ ἐπινομάσθαι φασίν· ⁷⁹ ἀργυρίου τινὰ ἀριθμὸν ⁸⁰ ἐπιφθεμίσαντες, καθ' ἑκάστην μονάδα διηρημένην, ⁸¹ δραχμὴν, ἢ στατήρα, ἢ μνᾶν, ἢ ὅπως οὖν ἐπαίζον τὴν ⁸² πλειστοβολίδα καλουμένην

utriusque, Pollucis inquam & Suida, loca relinquere inemendata. Tribus autem lusisse tesseras antiquos recte vero hinc notant, siquidem tres simul jacti uniones, quod non nisi tribus tesseras fieri potuit, infelicem redderet lusorem: huic itaque bolo ternus lenarius oppositus faustissimus erat, multoque victorem lucro augebat: victoriam itaque παντελή atque plenam adferre ait Diogenianus & Michael Apostolius, ad cuius, Apostolii dico, locum Pansinus observat in XII. Platonis de Legibus id extare proverbii, cum significare vellet Philosophus, omnia tentanda esse vel cum periculo ad justam de republica tractationem instituentiam: ponam eximium summi Atheniensis locum a plerisque hac in re præteritum, siquidem in promptu sit, haud procul a fine scilicet ultimi libri: καὶ ἑπερ κινδυνεύειν περὶ τῆς πολιτείας ἐέλομεν ξυμπάσης, ἢ τρεῖς ἐξ, φασίν, ἢ τρεῖς κύβους βάλλοντες πάντα ποιητῶν· quæ simul restitutam Polluci nostro lectionem confirmant: & adjiciam alium perinde elegantissimum Epicharmi de nuptiis apud Stobæsem: τὸ δὲ γαμῶν ὁμοίον ἐστὶ τῶν τρεῖς ἐξ ἢ τρεῖς κύβους ἀπὸ τῆς τύχης βαλλῶν· at hunc quidem præcepit etiam Bulengerus. Sed ire juvat in rem præsentem, atque Zenobius nemini intellectum, Salmastio quoque emaculatum præve, illustrare, de eoque bene mereri, quo simul eadem opera Polluci lux fiat: is itaque posita paræmia Theocreatem in Mymecanthropis usum fuisse docet, additque de periclitantibus dici, siquidem τρεῖς ἐξ perfectam designeret victoriam, τρεῖς vero κύβοι seu tria puncta, dispendium: olim enim tribus uti solebant ad ludendum tesseras, non, ut nunc fieri amat, binis solum: hæc omnia plana atque facilia: illa, quæ ponam, intellecta male eruditissimos viros in errores præcipitarent: Ἔστι δὲ ὁμωνυμία κύβων γὰρ ἕλεγον ἰδίως αὐτὸν τὸν ῥιπτούμενον, ὅτι πλήρης ἐστὶ καὶ μὴ τὰς δὲ κύβους τοιαύτους αἰΰωνες καλοῦσιν ὄρους καὶ τὴν παροιμίαν οὕτως ἐκφέρουσι, ἢ τρεῖς ἐξ, ἢ τρεῖς εἶναι· in his posterioribus οἰκίας reponere Salmastius: malueram cum Jungermanno nostro οἶνους: minus enim ab edita scriptura recedemus, & in ipso dicto vice τῶν εἶναι, οἶναι· quæ se bene habent: sed quod idem mutare sustineat κύβον γὰρ ἕλεγον &c. in hæc alienissima: κύβον γὰρ ἕλεγον διχῶς. αὐτὸ τὸ ῥιπτούμενον, καὶ δὲ πλήρης ἐστὶ καὶ μὴ· non equidem probo laudoque: scilicet ignotus ipsi fuit βόλος πλήρης, ut & omnibus aliis, qui hac de re commentati sunt: is itaque qui fuerit jactus ostendam: ἐξίτης, seu jactus lenarius illo fuit nomine, quod tibi ex Patavio-grapho Vaticano commonstrabo: Τρεῖς ἐξ, νικητήριος βόλος, ἐπὶ τοῦ εὐστόχου, ἀπὸ τῶν κυβεύοντων· ὁ γὰρ βόλος ὁ πλήρης ἐξ ἦν τὸ πάλας δὲ τρεῖς ἐβάλλοντο κύβοι· huic autem oppositus κενὸς de unione: Michael Apostolius: οἱ μὲν τρεῖς ἐξ ἕκαστον· οἱ δὲ τρεῖς κύβοι, κενῶν· eademque notione in Hesychio & Suida. Jam itaque patebit facile, quæ fuerit Zenobio mens: plena sit ex ejus opinione hoc modo paræmia: ἢ τρεῖς ἐξ κύβοι, ἢ τρεῖς κύβοι· in illis ergo hanc adnotat homonymiam, quod proprie dixerint κύβον tesseram projectam, tam quæ prætulerit unionem, quam unionem: tales autem uniones Ionas appellasse οἶνους, αἶνος, seu præferas οἶνους, unde & istis hoc ita proverbium efferaur: ἢ τρεῖς ἐξ, ἢ τρεῖς οἶναι· hæc se puto facile probabunt attento lectori. Et in isto, quod & Zenobius adfert, κύβος de unione seu puncto intelligendus: βῆβλη· Ἀχιλλεύς δὲο κύβους καὶ τέτταρα, quæ tibi desumpta sunt e Rami Aristophanis: tesseras ibi male interpretantur. Uniones autem & punctula vocant Arabes ϖ & ϖ ,

ρηπίδαι, ρίβιδαι. Non lubet amplius morari.
⁷⁶ Τρυπήρατι] C. V. τροπήρατι male. KÜHN.
⁷⁷ Τούτω τὸν κ.] Obscuriora mihi verba: suspicabar, si forte an scripsisset, ταῦτα, ἢ τὸν &c. JUNG.
⁷⁸ Τούτω τὸν κύβον] Reddidimus in textu, ut Κῦβητις ad oram sui libri restituerat: quæ lectio, quamvis a MSS. auctoritatem non habeat, sensui conficiendo est opportuna necessario: sic & eodem modo apud Meursium reperio.
⁷⁹ Ἐπινομάσθαι φασίν] C. A. παρανομάσθαι post φασίν tollenda distinctio commatica & reponendum punctum, quod & ita Salmastius fecit; nam verba illa explicant hoc proverbii: τρεῖς κύβοι nempe, quod puncta tria vocentur τρεῖς κύβοι· dein incipit nova peritodus in ἀργυρίου &c. agiturque primo loco de lusu, qui dicebatur πλειστοβολίδα, vel πλειστοβόλιδα: vid. Casaubon. in August. Suet. c. 71. KÜHN.
⁷⁹ Ἀργυρίου τινὰ ἀριθμὸν] Adi Casaubon. Animadv. in Sueton. Tranquill. pag. 146. SEB.
⁸⁰ Ἐπιφθεμίσαντες] attribuentes, statuentes singulis ante distinctis unitatibus certam pecuniam: tum C. A. leg. προδιεμημένην, leg. προδιηρημένην, ante distincte enumeratam: Salm. διερημένην, qui & hæc addit: in rhapsod. Sueton. dixit: scilicet Neron. cap. 30. KÜHN.
⁸¹ ἐπιφθεμίσαντες, καθ' ἑκάστην] Dividit hanc ultimam vocem Κῦβητις in binas: καθ' ἑκάστην· nec aliter in Meursio atque Bulengero scriptum video: nihil in MSS. ulu venit magis, quam ut cum ipsis vocibus particulæ præponendæ conjungantur: sapius id ex optimo suo Palatino Jungermannus admonuit. Tum διερημένην pro lectione vulgata repositum a Κῦβητιο, cui Salmastius etiam consentit, amplecti nulla necessitas cogit.
⁸¹ Δραχμὴν, ἢ στατ. ἢ ὅπως. &c.] MS. ἢ στατ. ἢ μνᾶν, ἢ ὅπως οὖν. SEB.
⁸¹ Δραχμὴν, ἢ στατ. ἢ ὅπως. &c.] C. V. ἢ μνᾶν ἢ ὅπως οὖν· ita & Salm. C. A. ἢ μνᾶν ἢ ὅπως οὖν. KÜHN.
⁸¹ Δραχμὴν, ἢ στατ. ἢ ὅπως. &c.] MS. auctius, δρ. ἢ στατήρα, ἢ μνᾶν, ἢ ὅπως οὖν, ἐπαίζον &c. quo pacto & Severi noltri habet: & certe ita Pollux supplendus est: subjungitque & mox de mina idem Pollux in hac re Segm. seq. JUNG.
⁸¹ Δραχμὴν, ἢ στατήρα, &c.] Plenius hic MSS. omisfam itaque male vocem vindicavimus in pristinam sedem: & tum quidem manu descriptorum Codicum ὅπως οὖν præ vulgato ὅπως οὖν valde placuit.
⁸² Πλειστοβολίδα] Pro πλειστοβόλιδα malim πλειστοβόλιδα, uti ex aliis ludorum nominibus apparet. KÜHN.
⁸² Πλειστοβόλιδα] Etiam MS. supra tamen VII. 206. πλειστοβόλιδα dicitur, & infra Segm. 110 & 117. & nescio annon & hic ita emendandum, ut capiamus τὴν παιδιὰν καλουμένην πλειστοβόλιδα, quæ Pliystobolida dicta sit. Sane quod ad alterum H. Stephano hinc πλειστοβολίς παιδιὰ in Thesaurio suo refertur. JUNG.
⁸² Πλειστοβόλιδα] Nulla quidem in MSS. est variantia: & tamen solet πλειστοβόλιδα scribi tam in Polluce, quam apud alios alibi: Meursius itaque, dum adducit hæc verba, isto posuit modo: ἐπαίζον τὴν πλειστοβόλιδα καλουμένην παιδιὰν· malueram cum Κῦβητιο noltro πλειστοβόλιδα, quod ille in textum intulerat: eumque nos sumus sequuti; quamvis πλειστοβόλιδα diti παιδιὰν normæ licetæ: non impedit ratio. Qui de hoc erudita ludo legere gellit, adeat ille maximum Casaubonum ad Augustum Suetonii cap. 71. ubi quæ vic summus disputat, scaturigo sunt atque

96 83 παιδιάν * ὁ δὲ ὑπερβαλλόμενος τῷ πλήθει τῶν μοναδῶν, ἔμελλεν 84 ἀναίρησθαι τὸ ἐπιδιακείμενον ἀργύριον. 85 ἐν δὲ τῇ Ἀμειψίου Σφενδόνῃ, ὅτε τρόπος δεδήλωται τῆς κυβείας, καὶ 86 προσείρηται ὅτι εἴη τὸ τῆμα μνααῖον, ὡς μναῖν αὐτῶν ἐπιδιατεθειμένων ἐκάστῳ κύβῳ. παρὰ δὲ

stobolide: * qui vero unitatum numero superabat jaciens, depositum recipiebat argentum. Sed in Amipsii Sphendone, modo Alexæ declarato, & ante dictum est τριμναῖον, veluti minam ipsis in singulas tesseras deponentibus. Apud

fons omnium, quæ de hoc lusu scripta. Πλειστοβολῶν dicitur, qui hunc ludit lulum, idque verbi tam Atticis hac in re fuit usurpatum, quam Græcis recentioribus, ut monet *Suidas*: hinc πλειστοβόλος in *Epigrammate Leonida Tarentini*, Λεωνίδου Ταρρατηίου, quo pacto titulus epigrammatis vulgatus e MSS. est supplendus, *Ambros.* lib. III. tit. 6.

— Ἡ ῥ' ὅτι παίκτης
Ἡτῶνά τις; οὐ λῆν δ' αὖ γὰρ πλειστοβόλος.

— An quod
Lusor eras? at non alicuius tibi:

Ut carmine Latino reddidit magnum illud Bataviæ lumen *Grosius*: & priora quoque istius *Epigrammatis* hic ponere juvat, ne inferius, ubi de Chio jactu, reperere opus habeamus:

Τί στοχασώμηνά σου, Πισίστρατε, Χίον ὄρωτες
Γλυπτόν ὑπὲρ τύμβου κείμενον ἀστράγαλον;
Ἡ ῥά γε μὴ ὅτι Χίος; ἴσικε γὰρ ἦ ῥ' ὅτι παίκτης &c.

Esse quid hoc dicam, Chio, Pissistrate, jactu
Adspicio talium quod tua busta super?
An quod Chius eras? facit hoc quis crederet: an
quod &c.

Hic profecto Chius de jactu senario capiendus, nam talium Chio jactu non ea de causa *Pissistrati* busto impositum fuisse dicit, ut eum lusorem designaret, quippe qui infelicissimus esset atque δυσβολάτατος, cum contra id Chius esset faultus atque εὐβολος, utpote senarius: videndus & *Thomas Hyde Historia Alexæ* p. 105. Jamque porro ad cetera pergamus.

83 Παιδιάν.] MS. ut solet plerumque παιδιάν. JUNG.
84 Ἀναίρησθαι] MS. ἀναίρησθαι. SEB.

Ἀναίρησθαι] MSSti ἔμελλον ἀναίρησθαι ablativus erat propositum argenti, ἐπιδιακείμενον est alias ἐπιδιακείμενον proχ: vid. *Suid.* in ἐπιδιακίθισθαι. Kühn.
Ἀναίρησθαι] Et noster & *Seberus* MS. ἀναίρησθαι quod mihi magis placet quam vulgatum ἀναίρησθαι. JUNG.

Ἀναίρησθαι τὸ ἐπιδιακείμενον] Cum Kühnio textui dedimus ἀναίρησθαι & elegantius, quam vulgo: ἔμελλον ἀναίρησθαι. Tum vero τὸ ἐπιδιακείμενον *Gellio* dicitur *at manusarium*, Imperatori σύνθεσι observat *Casaubonus* ad *Augustum Suetonis*: alio spectant *Ambrosii* de *Talia* cap. 11. *propositiones*, seu *positiones*. neque enim repugnem, legere mavelis, de quibus alias. Sed adverte mihi, quaeso: *Doctiff. Bulengerus* de *Lud. Vet.* cap. 59. quem id operis optassem meliore cura atque ordine aptiori digessisse, hic in *Polluce* non ἐπιδιακείμενον legit, sed ἐπιδικνύμενον, seu ita legendum censuerit, male tuum quidem, seu festinabundus vitio descripserit: quicquid utriusque sit verum, sic se verba illius habent: ἐπιδικνύμενον ἀργύριον erat pecunia ex pueribus manibus collecta, quod *at manusarium* vocat *Gellius*: & cetera, quæ habet ex *Casaubono*: sed hanc ego lectionem præ vulgata non deligam, in qua nemo est, qui vitium hærete censuerit: mox parili modo μναῖν ἐπιδιακίθισθαι, quod *Eustathius* καθ' ἐκάστην μναῖδα ἀργύριον ὀρίζει.

85 Ἐν δὲ τῇ Ἀμειψίου Σφ.] MS. Ἀμειψία. Ex eodem, & quia non aliter infra X, 144. pro Σφενδόνῃ repositum Σφενδόνῃ. vide *Casaubonum* in *Athenæum* fol. 645. SEB.

Ἐν δὲ τῇ Ἀμειψίου Σφ.] C. A. in τῇ Ἀμειψία. C.

V. in δὲ τῇ Ἀμειψίου Σφενδόνῃ *Salm.* in δὲ τῇ Ἀμειψία Σφενδόνῃ vulgatum retinet *Athenæus* lib. VI. cap. 20. Kühn.

Ἐν δὲ τῇ Ἀμειψίου Σφ.] MS. in δὲ τῇ Ἀμειψίου Σφενδόνῃ, εἴτε &c. infra tamen X, 144. ut hic *Seberus* noster edidit, Σφενδόνῃ est in MS. etiam: quo pacto & *Athenæus* citat, adnotante *Casaubono* nostro VI. in *Athenæo*. 20. & in addendis ad librum X. cap. 13. *Athenæus* nomen reponit apud *Dipnosophistam. Palam*, vel *Fundam* hic interpretatur *Had. Junius* II. *Animadvers.* 4. JUNG.

Ἐν δὲ τῇ Ἀμειψίου Σφ.] Bene se habet hic locus; de *Amipsia Sphendone* & alii etiam meminere: *Meursius* illam hinc adducit *Attica Biblioth.* lib. I. *Palam* interpretantur vel *fundam*, neque forsitan male, ut nomen habere potuerit hæc Comædia ab annulo mutui amoris signo atque artha. cujus in pala fuerit insculpta, quod haud apud antiquos insolens, amicæ figura, quæque vario sit modo per aliorum manus vagata: sed in MSS. sæpe, quod turbat, τῷ Σφενδόνῃ, vel Σφενδόνῃ: hic in omnibus est ita: ut cogitandum sit, si quid aliud in manus se det, quod titulum melius illustret: neque levem eruditionis nostræ partem duco fabularum titulos eorumque rationem novissem, etiam si levem in ista re operam hæctenus eruditi viri præstitierint.

86 Προείρηται τὸ τριμναῖον. &c.] C. A. προείρηται, ὅτι εἴη τὸ τριμναῖον nec aliter C. V. nisi quod habet τριμναμναῖον, unde emergit vera lectio: ὅτι εἴη τὸ τῆμα μνααῖον. Et modus ludendi alicui manifestatur, & prædictum fore punctum unius mina, quasi illi in singulas uniones minam deposuissent: hoc enim est κύβος h. l. *Salm.* καὶ προείρηται τὸ τριμναῖον: i a V. C. Kühn.

Προείρηται τὸ τριμναῖον, &c.] MS. καὶ προείρηται, ὅτι εἴη τὸ τριμναμναῖον, ὡς μναῖν &c. egregie: ineptissima lectio vulgata cum προείρηται, & τριμναῖον. Tu omnia ita emenda: καὶ προείρηται, ὅτι εἴη τὸ τῆμα μνααῖον, ὡς &c. Locus profecto egregie ita restitutus, quod mihi dicenti ignoscas. Ait enim in *Amipsia Sphendona* explicari modum κυβείας, & insuper addi τὸ τῆμα μνααῖον: τῆμα hic idem cum eo, quod antea πρόπημα *Segm.* præced. appellavit, punctus in tessera. τὸ δηλοῦν τὸν ἀριθμὸν τῶν βληθέντων. Id vero μνααῖον vocat, a mina, quia nimirum, ut ipse explicat, mina erat proposita in singulas tesseras vincenti præmium: τῷ τρυπήματι vel τῆματι τοῦτο, μναῖν ἐπιφίμισαν, ut modo loquebatur. Cadit itaque jam doctiff. *Junius* explicatio, qui vulgatum τριμναῖον (quem tamen προείρηται quoque verum vidisse nota, quem dicit, unde in *Amipsia Comici Pala* vel *Funda* τριμναῖον in apponitur) exponit, trium minarum pretium, in trium onborum jactu nimirum pro quolibet unione mina: nam quod *Noster* ἐκάστῳ κύβῳ etiam dicit, καθ' ἐκάστην μναῖδα, puto, dimissam antea dixerat. JUNG.

Προείρηται τὸ τριμναῖον] Corruptissimus hic locus, quem tamen e MSS. in solidum restitui: ignotissimus itaque facile præstantissimo *Meursio*, qui non in istis emendandis εὐστόχος fuerit versatus, ut MSS. indicio novimus, sine quibus si esset, nemo non ambabus, quod ajunt, fuisset amplexus ingeniosam viri docti conjecturam? sed quomodo, quaeso, ipsa *Meursii* verba pono, quæ post adductum *Pollucii* adjicit locum, τριμναῖον. si una tantum mina deposita? omnino visiosa lectio, & emendanda: ὡς μναῖν

Dores vero, hoc ludo utentes, Τρημα- τοῖς Δωριεῦσιν οἱ ταύτῃ τῇ παιδιᾷ χρώμενοι, τήται dicuntur. Et Τρηματίζειν, ipsum ⁸⁷ τρηματίται τὴν προσηγορίαν εἶχον, καὶ τρημα- opus. Scyrpheaia autem dicta, ubi alea- τίζειν τὸ πρᾶγμα ⁸⁸ Σκίραφεια δὲ τὰ κυβευτή-

αι, τριῶν ἰδιαιτεριμῶν ἑκάστη κύβω· acuta vero, sed rae quibus lectio e MSS. per *Jungermannium* eruta magis aridet: & ita, ut nos, in paucis quoque *Kühnius* restituerat.

87 * Τρηματίται] Priores editiones τρηματ. Sed sequitur tamen τρηματίζειν, ex quo merito quis suspicetur τρηματιστάς reponi debere apud *Hesychium* pro τρηματιστικός, quod exp. κυβευτάς. *H. Steph.* qui inter- in- ter de τρηματίται nihil statuit. *SEN.*

* Τρηματίται] *C. V.* τρηματίται. *Salms.* τρηματί- ται ἰτα γερ. *C. U.* τρηματίζειν legendum τρηματιστάς ὅ τρηματίζειν eodem modo legit *Hesych.* τρηματιστάς α τρη- ματίζειν, in *punctum* *Indere.* vid. in *Vopisc.* *Proculum* p. 760. notata *Salmasio:* *Eustath.* bis vocat τρηματίται, quod negat *Salmasius* deduci posse a τρηματίζειν verum enim vero, qui ferre non recusat ἀρωματίτης, αἰματί- τος, κερατίτης, μερίτης, ab ἀρωματίζω, αἰματίζω, κερατί- ζω, μερίζω, is etiam admittet τρηματίτης a τρηματίζω & per pleonasmum τοῦ ἡ τρηματίτης *Roëice*, ut πολίτης pro πολίτης. Dorice autem τρηματίται, quod hic re- ponendum: τρηματιστάς integre si quis maluerit, non habebit me repugnantem. *Valerius* hic η & κ confun- di ait in *Aldinus* exemplaribus ut σῆηστον pro σῆη- στεον apud *Hesych.* *KÜHN.*

* Τρηματίται] Sed pergamus & hunc quoque locum restituere: in qua re operam præclaram a se dat *MS.* Et quidem vulgati antea τρηματίται habebant, pro quo *H. Stephani* in suo Codice τρηματίται emen- davit: & mox τρηματίζειν, pro quo vulgo, τρηματί- ζειν. Et addidit: α τρήμα, quod supra dicit τρήμμα. Utramque lectionem noster *Seberus* ita edidit: & alte- rum τρηματίζειν sane verum est, id quo & *MS.* ita habet. Falsum adhuc tamen prius τρηματίται, pro quo verissima lectio nostri *MS.* τρηματίται, quam *Ocyus* reponit. Sic & apud *Hesychium* emenda sis, ubi legitur Τρήματα, τρηματίται: Τρηματιστάς (*Sylburi- gius:* τρηματιστάς. *Poll.* adscripsit; sed non recte) κυβευτάς· ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς κύβοις τρημάτων· tu emen- da, τρηματιστάς: id enim recte a τρηματίζω formabis, quod Dorice pro τρηματίσω dixeris, ut καβίζω, χα- ριζώ, alia. Dorici autem isti lufores, ait *Volter.* Pa- riet itaque falsum quod *H. Junius* II. *Animadv.* 4. ex *Eustathio* ad *Iliad.* π. adnotat, quasi *aleones dicti* sint τρηματίται· non enim ita habet *Eustathius*, sed τρηματίται: & emendandum quoque τρηματίται. Ita enim *Eustathius:* ὡς δὲ καὶ καθ' ἑκάστον κύβον, ἡ γωνυ καὶ ἑκάστη μονάδα ἔπαιζον ἀργύριον ὀρίσαντες, καὶ ὡς οἱ τῆς παιδιᾶς ταύτης τρηματίται ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς κύβοις τρημάτων ἐλέγοντο, ὁλοῦσι καὶ αὐτὸ οἱ παλαιοί. Et iterum ad *Odyss.* α. λέγει δὲ ὁ ταῦτα παραδίδους (qui ab *Eustathio* paulo ante ὁ τὰ περὶ Ἑλληνικῆς παιδιᾶς γράψας appellatur) καὶ ὡς οἱ τῆ παιδιᾶ ταύτη χρώ- μενοι, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς κύβοις τρημάτων, τρηματίται ἐλέγοντο· παράγων καὶ χρῆσιν Σωφρονος τὸ δειπνή- σαι ὠστίζεται τοῖς τρηματίζοντεςσι — ubi quoque u- troque loco emendandum viderur, ut dixi, τρημα- τίται, sive τρηματίται & in *Polluce* scribere velis. *JUNG.*

* Τρηματίται] Cum *Kühnio* in textum retulimus *MSS.* τρηματίται, quam ita scripturam agnoscit quoque *Codex Falschenburgianus:* neque vero sic re- stituendum in *Polluce* fugit eruditissimos homines, *Sal- masium* inquam ad *Vopiscum*, & *Meursium* de *Ludis Græcorum*, quos protenus & alii sunt secuti: sed quod iidem in *Eustathio* τρηματίται mutatum velint in τρη- ματίται, non equidem probo, siquidem & illam scripturam analogiæ sequi normam exemplorum est abunde in *Kühnio*, quæ probent: *μνημονικὸς* est *Hy- das ἀμάρτημα*, qui τρηματίται ex *Eustathio* adducat. Latine voces *punctularium*, quod in *puncta* ludat; si-

cuti in *Glossis* *MSS.* Græco Latinis τρηματίται, nam & ita ibi scribebatur, expositum reperi.

88 Σκίραφεια] *E MS.* cum non aliter *Suid.* quoque & alii: prior. edit. Σκίραφια. *SEN.*

Σκίραφεια] *C. A.* Σκίραφεις, unde suspicor fuisse om- lim' σκίραφεις δὲ οἱ κυβευταί, καὶ σκίραφια τὰ κυβευ- τήρια. *Eustath.* in *Rhapsod.* I. *Odyss.* σκίραφοι sunt omnia fraudis & versutiae machinamenta, quod ea in σκίρα- φείας adhiberi solebant: ἀνομάσται abest a *C. A.* at *C. V.* legit ἀνομάσθη. *Salms.* leg. σκίραφεις δὲ, sed damnat istam lectionem. *KÜHN.*

Σκίραφεια] *MS.* σκίραφια (sine accentu) δὲ τὰ κυβ. ἀνομάσθη, δι' ὅτε. Sane tam σκίραφια, quam σκίρα- φία, ut *Seberus* ex suo *MS.* edidit, rectum puto: ut & supra dixi ad VII, 203. ubi *MS.* σκίραφια habe- bat. *JUNG.*

Σκίραφεια] Non uno modo hanc ego vocem reperi scriptam: est enim Σκίραφια, & Σκίραφια, quod ita textum restitui supra VII, 203. ubi accentu malo notatum legebatur Σκίραφια: hic in editionibus ante *Seberum* excusis, Σκίραφια, pro quo *Kühnio* restitutum, Σκίραφια: & equidem istam accentus positio- nem lubentius habeam, quam si Σκίραφια, prout est in *Seberis*, scribas: eo scilicet modo σκιάδιον & σκιά- διον, τρυγῆται, τρυγῆται, & quæ talia similia no- tavimus ad librum VII. *Bulengerus* unde suum σκυρί- φια hauserit ignoro, id saltem scio, ineptam esse ac- que reprobendam istam scripturam. Addere lubet de ipsa re, quod me facturum dixeram superius, non proflus inutilia quædam. De vocis origine dissentientium *Grammatici:* sunt enim qui Σκίραφον quoddam instru- mentum aleatorum exponunt, unde Σκίραφια sint dic- ta; sunt qui *Scirapho* insigni aleatori nomen ac origi- nem Σκίραφια debere putant; quæ utraque senten- tia est in *Etymologo* voce Σκίραφ· καὶ σκίραφια, in- quit, τὰ κυβία· ἦτοι ἐπὶ σκίραφος τις ἐστὶν ὄργανον κυβευτικόν· ἢ ἀπὸ Σκίραφον τινὸς κυβευτοῦ· de neutro, si fortean alibi legerim, memini: placeret alias præ reliquis vocis, quæ adferuntur, notationibus σκίραφια derivari ab instrumento aleatorio, cui nomen σκίραφος, quod vocis etiam, sed diversa paululum notione, nomi- nat *Eustathius*. Sed receptissima est inter *Grammaticos* opinio, dicta fuisse a Sciro Sciraphia: nimirum aleatores in Scirum, ubi *Minerva* templum erat, convenire fre- quentes solebant, ipsumque *Minerva* sanum, tanquam forum quoddam aleatorum, quotidie calcifacere: & vero hæc talia fieri haud raro in ipsis adium sacrarum propylæis non ducebatur religioni; in quibus etiam ven- num minutulas merces atque bellaria proponebant, unde *Phœnicidi* apud *Athenam* προπυλαία dicta cen- set *Cupedias*, quod in templorum aliorumve locorum publicorum vestibulis emerentur, vir summus *Is. Ca- saubonus*; in quem etiam spurcissimum morem res de- generarunt apud *Judæos*, uti notum ex *Euangelica* his- toria: appositas quoque vilioribus hominum ibidem loci cœnas, colligere mihi videor ex *Diogene*, in *Cy- nicis* cognominis vita VI. 64. In Scirum autem alea- tores urbe relicta secessisse arbitror; quod Athenis per morum censores minus esset tutum alea ludere, cui pondus accedit a Romanis legibus, quibus alea lude- re permittum non erat: videndus est *Hydus* in *Alea Historia:* & etiam *Aristoteles* inter ἀισχροκέρδεις alea- τοres conjungit pessimis hominibus λαποδύταις & λυο- ταῖς, cui præstantissimum *Nicomacheorum* Inter- pretem *Andronicum* lib. IV. cap. 2. adde: & ii certe tales in republica constituta bene non tolerentur. De Sciro aleatorum conciliabulo dictisque inde Sciraphiis præter nostrum *Pollucem*, *Suidas*, *Hesychius*, *Hastro- cratio* ex *Dimarcho* adversus *Proxenum*, & *Etymolo- gus*, cujus proferre verba lubet, quod cum *Polluceis*

ρια ἀνόμαστοι, διότι μάλιστα Ἀθήνησιν ἐκὺ-
 βευεν ⁸⁹ ἐπὶ Σκίρω ἐν τῷ τῆς Σκισράδος Ἀθηνᾶς
 97 ⁹⁰ ἱερῷ. * Τὰ μὲν οὖν ⁹¹ ἐργαλεῖα τὰ κυβευτικά,
⁹² ἐν τοῖς περὶ τεχνῶν ἐστὶ ⁹³ προειρημένα. ⁹⁴ τὸ δὲ
 πεττεύειν, καὶ ἡ πεττεία, καὶ τὸ πεσσὸν ὄνομα

tores ludebant: quod Athenis maxime ad
 Scirum ludebant, in Sciradis Minervæ
 templo. * Sed aleatoria instrumenta an-
 te de Artibus exposita sunt. Talis vero
 ludere, talorum ludus. & talus, nomen

apprimè concipiant: ἢ ὅτι ἐν τῷ τῆς Σκισράδος Ἀθη-
 νᾶς ἱερῷ οἱ κυβευταὶ ἔπαιζον quæ scilicet positis super-
 lego Σκισραφεῖν, κακαπραχμοῖσι & Σκισρατίσι, οἱ προου-
 ρικοί καὶ κυβευταί, in quibus posterioribus cave tibi.
 ne cum *Salmasso* Σκισραταί refutere velis, aut cum
Ἰησιο περιικοί pro προουρικοί: nam & περιικοί nomine
 προουρικών contineri possunt: audi *Hesychium* in Σκί-
 ραλοι ἀπὸ τῶν Ἀφροδισίων καὶ τῆς προουρικής τῆς νεκ-
 ρερνῆς θεοῦς τιναὶ ἰσχυροῦσιν sed alibi ista de voce
 locupletius. Videtur itaque Scirum non aleatorum tan-
 tum, sed & quorumvis nequissimorum hominum
 fuisse sentina. Sed operæ fuerit pretium, dum quidem
 in his versamur, egregium de hac tota re *Stephani*
 locum attulisse, quem ad meam mentem vitis, qui-
 bus scatebat, purgatum adferbam: cum de Arcadico
 tetigisset Sciro, hæc ita subdit porro: ἐστὶ καὶ ἕτερον
 Σκίρον τόπος Ἀττικῆς καὶ Σκισρανίδος πίτρου, ἀπὸ Σκί-
 ρητος, ἢ οὗτος μὲν ἀπὸ τόπου, ὁ τόπος δὲ ἀπὸ Σκίρου
 ἤρωος ἢ δὲ τῶν τόπων ταῦτα αἱ ποταὶ ἐκαθίζοντο (bene:
 nam meretriculæ καθίζουσαι vel καθίζουσαι ἐπὶ μισθῷ
 dicuntur) ἴσως καὶ τὸ σκισραφεῖον, ὅπρι ἄλλοι τὸν τόπον,
 εἰς ὃν οἱ κυβευταί, καὶ ὁ σκισροφῆρος, ὃ σημαίνει τὸν ἀ-
 πόλαστον καὶ κυβευτὴν ἀπὸ τῶν ἐν Σκίρῳ διατριβόντων· vi-
 ros eruditissimos, qui *Stephano* poliendo operam de-
 dere, paria cum nostris in plerisque saltem facere
 non dubito: sed eos, quod in promptu non sint, mi-
 hi consulere non licet: σκισροφῆρος, quod alibi non le-
 gissem, me morabatur aliquantulum; sed recte se ta-
 men habet, ut videbimus mox: pro istis, quæ repo-
 sui, τὸν ἀπόλαστον καὶ κυβευτὴν, legere liceret, τὸν
 ἀπόλαστον, καὶ σκισραφεῖτης, non repugnantibus adeo
 antiquarum editionum veltigiis, in quibus σκισρευτήν.
 De σκισροφῆρῳ autem facti quid sobesse exitimo, quod
 exponam, si forte doctis hominibus probari possit. Fe-
 stum erat Athenis Σκίρα vocatum, quod vocis *Polluci*
 reposui VII. 174. ubi *Meursius* in *Græcia Fœderata* vul-
 gatam male retinet lectionem, ac de festo quodam
 Thessalico, cuius meminerit *Pausanias*, intelligit: feri-
 tum solebat ab *Eteobutadis* ex *Arce Minervæ* um-
 bella, quam veteres Attici σκίρον q. σκισρὶν nomina-
 runt, ad Scirum, ibique in *Palladis* deponi: *Harpo-
 crationem* vide sis, & *Avistonianum Commentatorem*
 ad *Ecclesiast.* tub initium: illi itaque proprie σκισροφῆ-
 ροι, ac si *umbelligerulos* dicas: hinc, ut fieri amat,
 vocabulum id a sacris festive detorum, atque de iis
 dictum hominibus, qui Scirum quotidie alea ludendi
 cauta frequentabant, atque in *Minervæ* templo mo-
 rabantur: pluribus non explicabo, siquidem nullus
 erit ingeniosior paululum, qui non faceret vocis acu-
 men capiat. Sed ille vero Scirus Heros, cui locum
 ipsum nomen habere relatum censebat *Stephanus*, non
 alius est ab isto *Eleusinio* vate, a quo *Minervam* Σκί-
 ραδα dictam, tradit e *Praxionis Megaricis Harpocrationis*
 in *Sciris*: quod clare docemur ex Atticis *Pausania* c.
 37. ubi eum & μάντιν & ἥρωα vocat: & hæc quidem
 de Sciraphis observata sufficiant. quæ omnia non te-
 rigere, quos de alea scribentes oportebat maxime. Mox
 in *Polluce* ἐπὶ Σκίρου vitiosius editiones *Severiana* pri-
 ores, Σκίρον. *Kühnius* in textu *Sciris* bene: illi omnes
 quos citavi ἐν *Sciris*, quique adeo illam *Valesii* emen-
 dationem in *Harpocratione* pro *Sciris* confirmant: tum
ἱερῷ ita etiam *Etymologus* habet, non *ναῶ*, ut
 MSS. perinde est, utrum mavelis. De *Minervæ*
 Scirade idem illi ferme, qui de Sciraphis, me-
 minere.

89 [Ἐπὶ Σκίρω] MS. Ἐπὶ Σκίρω. SEB.

Ἐπὶ Σκίρω] MSS. melius ἐπὶ Σκίρω *Eustath.* l. c.
 Athenienses etiam in templis alea ludebant, καὶ μα-
 λιστα ἐν τῷ τῆς Σκισράδος Ἀθηνᾶς τῷ ἐπὶ Σκίρω· qui cer-
 tus locus erat Athenis, ubi templum erat *Minervæ*
Sciradis vel *Scirradis*. *Harpoer.* in *Σκισραφίᾳ* legit Σκί-
 ρωνι, pro quo *Valesius* reponit, ἐν Σκίρῳ ex *Hesychio* in
Σκισραφίῳ ἐπὶ Σκίρῳ Atticum est pro ἐν Σκίρῳ. *Salm.*
 ἐπὶ Σκίρῳ. KÜHN.

Ἐπὶ Σκίρω] MS. nollet ἐπισκίρῳ: sed placet MS. *Se-
 veri* lectio, ἐπὶ Σκίρῳ. Σκίρον, umbella & locus: de
 loco ego hic capio. Id *χαρίον Σκίρω* unde denomina-
 tum fuerit ita vid. *Pausaniam* in Atticis, nempe a *Sci-
 ro* vaticino, qui etiam τῆς Σκισράδος ἰδρύτατο Ἀθηνᾶς
 ἐπὶ Φαληρῶ τὸ ἀρχαῖον ἱερὸν. *Luisinus* III. *Parerg.* 21.
 ubi *Homerum* aut *Minervam* invenientem procos talis
 ludere Ὀδύσσ. α. continxisse ait, quia veteres, præ-
 ferunt Athenienses, in templo *Minervæ* talis ludere so-
 lebant. hoc, inquit, ἀπὸ *Julium Pollucem* *restatis-
 sumum* est, lib. IX. cuius verba hæc sunt; διότι μ. κ.
 ἐκ. ἢ Σκίρον ἢ τ. τ. Σκισροφῆρος (sic enim per v, ut &
 antea vulgati habet) Ἀ. i. quæ, subjungit, non verito,
 quia sensum tenuimus. Sed hic forte viro docto aqua
 hærebat, nec satis adsequeretur illud ἐπὶ Σκίρω, quod
 certe, dum sentum referret, omisit: de eo loco *Scί-
 ρῳ* plura *H. Stephanus* in *Thesauro*. Ceterum nec hoc
 possum satis probare, vel potius dicam, totam obser-
 vationem *Luisini*. *Homeri* versum enim hunc esse ait,
 quem ex *Polluce* se certissime illustrasse ait:

Πεσσαῖσιν προπάρουθε θυράων θυρῶν ἕτερων.

Atqui *Pollux* non ait ἐπίττειον ἐπὶ Σκίρῳ, sed ἐκὺ-
 βευεν aliudque κύβει, aliud πεττοί: nec itaque *Pollu-
 cis* locus *Luisinum* juvat: nec *Homerum* ad illam ἐν
 τῷ τῆς Σκισράδος respexisse credo. Et apud veteres dif-
 ferentiam manifestam fuisse κύβων καὶ πεσσῶν eum
 prolixè admonere poterant *Eustathii* ad eum locum πα-
 ρεμβολαί: & quibus saltem hoc excerpto ad nostri re-
 lectionem ἐπὶ Σκίρῳ firmendam, qui id excerptis ἐκ τοῦ
 τὰ περὶ τῆς καθ' Ἑλλήνας παιδείας ὑψώσαντος, nempe:
 ὅτι ἐκπαυδάξτε ἡ κυβία, οὐ μόνον παρὰ Σικελίης ἀλ-
 λά καὶ Ἀθηναίους. οἱ καὶ ἐν ἱεροῖς ἀθροίζονται ἐκὺβευον
 καὶ μάλιστα ἐν τῷ τῆς Σκισράδος Ἀθηνᾶς τῷ ἐπὶ Σκίρῳ
 ἀφ' οὗ καὶ τὰ ἄλλα κυβευτέρια σκισραφίᾳ ἀνομάζε-
 το. De κυβίας & πεττίας differentia & *P. Vellorini*
Comm. in lib. I. *Rhetoricæ Aristotelis*, ad ista ver-
 ba: καὶ κυβίας, καὶ πεττίας. JUNG.

90 ἱερῷ.] MS. Ἀθ. ναῶ. SEB.

ἱερῷ.] C. V. ναῶν. C. A. ναῶ. KÜHN.

ἱερῷ.] MS. nollet pro ἱερῷ, ναῶ habet: & *Severus*
 nostri etiam ναῶ. Sed perinde est. JUNG.

91 Ἐργαλεῖα] Vitiosè ἀργαλεῖα in MS. nostro
 JUNG.

92 Ἐν τοῖς περὶ τεχνῶν] Nempe supra VII, 204.
 JUNG.

93 Προειρημένα. &c.] C. A. προειρημένοις. KÜHN.

94 Τὸ δὲ πεττεύειν, &c.] C. A. τὸ δὲ π. πεττεῖω
 πεσσονομεῖν πεττευτῆς ταῦτα μὲν ἐκ' ἐκείνοις εἴρηται. C.
 V. male conjungit ἐπεκείνοις πρ. delet *Salm.* τὸ πεσσὸν
 ὄνομα ἢν. KÜHN.

Τὸ δὲ πεττεύειν, &c.] De πεττεῖα, ejusdemque ludi
 origine, qui plucula cupit, adeat ad diligentissimi
Meursii de *Ludiis Veterum*, & *Bulengeri* caput 55. Lu-
 di primordia referunt accepta *Palamedis*, *Naxii* fi-
 lio, quem omnes alios ad Trojam militantes ingenii
 acuminis atque insigni solertia superasse perhibetur:

erat : & taxillis certare, atque talorum lusor : & hujusmodi in illis ante pradi-cta sunt. Quoniam vero calculi tali sunt : quinque vero unusquisque habet ludentium in quinque lineis : recte a Sopho- cle dictum est :

Tessera quinque lineis notata, & talo- rum jacta.

98 * Inter quinque vero utrorumque lineas, me- dia erat sacra vocata. Et inde movens cal- culum proverbio locum fecit : Moveo hunc

ἦν, ⁹⁵ καὶ πεσσομεῖν, καὶ ὁ πεττευτής· καὶ ταῦτα μὲν ⁹⁶ ἐπ' ἐκείνοις προεῖρηται· ⁹⁷ Ἐπειδὴ δὲ ψῆφοι μὲν εἰσὶν οἱ πεσσοί, πέντε δὲ ⁹⁸ ἐκάτε- ρος εἶχε τῶν παιζόντων ἐπὶ πέντε γραμμῶν, εἰ- κότως εἶρηται Σοφοκλεῖ.

Καὶ πεσσοί ⁹⁹ πεντέγραμμοι, καὶ κύβων βο- λαί.

* ¹⁰⁰ τῶν δὲ πέντε τῶν ἐκατέρωθεν γραμμῶν μέση ⁹⁸ τις ἦν ἱερά ¹ καλουμένη γραμμῆ· ² καὶ ὁ τὸν ἐκεί- θεν κινῶν πεττὸν παρσιμίαν ἐποίει, ³ Κίνει τὸν

illius autem rei adeo notæ & pervulgatæ non memi- nisse Pollucem subit mirari: præter auctores ab aliis ad- ductos id prodidere *Joannes Malala Chronogr.* p. 131. cui eadem ipsissima, quæ *Suida* atque *Cedreno*, scri- buntur, *Syncellus*, *Chronographus Anonymus*, & *Leob- hafte* haud increditus ad *Euripidii Orestem*, ex quo, quæ ad hunc rhombum faciunt maxime, lubet excerp- ere: ἔπειτα δὲ καὶ παρὶ κύβους ἔτριψε αὐτῶν ὀλιγοῖαν, καὶ μίτρα ἔξενε, καὶ ψῆφον, ὅστις μίγα σχεῖν ὄνομα παρὰ τοῖς Ἕλλησι· ubi mihi per ψῆφον, si modo non ψήφους malueris, τὴν πιττεῖαν intelliges: *Pollux*: ἐπι- δὴ δὲ ψῆφοι μὲν εἰσὶν οἱ πεσσοί &c. Idemque paulo post; φασὶ δὲ αὐτὸν εἶρην φρυκταρίας, καὶ μίτρα, καὶ σταθμούς, καὶ πιττείας, καὶ γράμματα, καὶ φύλακας, καὶ δίσκους, καὶ ἀστραγάλους· & alter *Commentator*: εἶρε δὲ καὶ πίττους πρὸς παραμυθίαν τῶν Ἑλλήνων· bene vero habet, quod & jam talorum lusum *Gramma- tici* hujus indicio *Palamedis* debuit agnoscamus: id- que eo facilius a nobis credi par est, siquidem & *Ho- merum ἀστραγάλων* meminisse constat: in istis porro utriusque posterioribus locis *κυβίας* a *Palamede* inven- tā non videas mentionem factam, quam tamen & eadem auctori plerique contribuant, sed falso, ut erudite docuit *Thomas Hyde*, ubi de *Alex* tractat in- ventore & antiquitate. At exiderat ferme inignia protulisse hac eadem de re *Alcidamantis* & *Gorgæ* rhetorum loca, quorum hic quidem pro *Palamede* dixit eleganter, ille vero, quæ contra cum dici pore- rant, argute construxit: sic igitur *Alcidamantis*: πιττους γὰρ μὴ τοῖς ἀργείοις τῶν ἀνδρῶν ἱριδας καὶ λαιδαρίας, καὶ κύβους αἰ μίγιστον κακὸν ἰδιδάξαι, τοῖς μὲν ἠγηθείσι λύπας καὶ ζημίας, τοῖς δὲ νικῶσι καταγέλαστα καὶ ὄνει- δας· τὰ γὰρ ἀπὸ κύβων προσηγορευτὰ ἀνόητα γίνονται, τὰ δὲ πλείοστα καταγελοῦσθαι παραχρῆμα· ab illo *Gor- gæ* diversa sententis hæc sunt verba: πῖσσοις τε σχο- λῆς ἄλπιον διατριβὴν (εἰρῶν) nec hic etiam κύβων me- minit, tanquam si & isti a *Palamede* reperti, sed *πι- ττεῶν* tantum: & itaque κύβων originem repetamus po- tius a *Lydis* cum *Herodoto*, quæ pluribus adstrui pos- set opinio: sed ad *Pollucem*. Ista quidem, etiam si de- leverit *Kühni*, καὶ τὸ πῖσσον ὄνομα ἦν in textu retinui, nisi quod ὄνομα fecerim: scilicet, observante *Jungermanno* nostro, de *πῖσσο*, cum genere neutro ponitur, monere *Pollux* fuit in animo: & præces- rat forsitan: καὶ πῖσσοι, καὶ τὸ πῖσσον ὄνομα ἦν πιτ- τεῖαν vero & *κυβίαν*, confundi sæpissime etiam ab ipso *Platone* recte monstrat *Thomas Hyde*: & id itaque de- dedit erroris causam, quo utriusque ludi, *πιττεῖας* in- quam & *κυβίας*, incunabula peti soleant a *Naupliade*. Illud autem *πιττεῖας* genus, quod calculus ludebatur quinque, antiquius fuisse videtur, cui numero post- modum alii plures, pro collusorum lubitu, additi sunt calculi: sic ergo *Sophocles* πῖσσοι πεντέγραμμοι, nimit- tum πῖσσοι ὀνομαζόμενοι ἢ γραμμῆ καὶ ὁ ψῆφος· πέντε δὲ ἦσαν, οἱ ἐχρῶντο· καὶ πῖσσοι πεντάγραμμοι· uti ha- bet *Elymologus*, qui quoque scribit πεντάγραμμοι, sed in *Hesychio* tamen est etiam *Πῖσσοι πεντέγραμμοι* apud quem non est rationis, cur πεντάγραμμοι scribas po- tius: & ponere juvat integrum locum, quod illustrau-

do sit *Polluci*: Πῖσσοι πεντέγραμμοι, καὶ κύβων βολαί, Σοφοκλῆς *Ναυπλία Πυρκαῖ*· παρ' ὅσον πέντε γραμμαῖς ἵπαιζον· διαφέρει δὲ πιττεῖα *κυβίας*· ἐν ἧ μὲν γὰρ τοῦ κύβου ἀναρρίπτονται, ἐν τῇ δὲ πιττεῖα αὐτὸ μόνον τὰς ψήφους μετακινῶσι. Ista vera de *πῖσσοις* πεντέγραμ- μοις quin de *Palamede Sophocli* sint dicta, dubitare non sinit *tragediæ* titulus, unde petita docet *Hesychius*; adeo ut ita magis esse vera pateat, quæ dixi de an- tiquitate *πῖσσο*ν πεντέγραμμοι.

95 Καὶ πῖσσομεῖν, &c.] MS. τὸ πῖσσομεῖν, καὶ πιττευτής· mendose quidem: sed nes io annon recte, quod ista, πῖσσον ὄνομα ἦν οπιττα, quæ quasi cor- rupta videntur ex eo quod recte sequitur πῖσσομεῖν, quod etiam supra VII, 204. ex *Cratere Comico* habui- sti. ut & ipse indicat se ταῦτα προσηγορεύει. Nescio tamen an & πῖσσον, neutro genere nomen quoque fuisse referre voluerit: ut sane mox in *Sophocle* πῖσσοι πεντέγραμμοι habes. *Eustathius* ad *Ὀδυσσ.* α. καὶ ὅτι καὶ πῖσσοι, οὐδὲ τῶν οἱ πῖσσοί· ὅτι πῖσσοι ὀνομαζόμενοι καὶ ἡ γραμμῆ καὶ ἡ ψῆφος· εἶον, καὶ πῖσσοι πεντά- γραμμοι· καὶ ὅτι πέντε ἦσαν οἱ ἐχρῶντο· καὶ ὅτι ἐπὶ πέντε γραμμαῖς τὰς ψήφους ἔτιθον. &c. JUNG.

96 Ἐν ἐκείνοις.] MS. ἐπ' ἐκείνοις. JUNG.

Ἐν ἐκείνοις.] MSS. ἐπ' ἐκείνοις· quod præstantius est lectione vulgata: quapropter in textum reuli.

97 Ἐπειδὴ δὲ ψ &c.] C. A. ἐπι δὲ &c. KÜHN.

Ἐπειδὴ δὲ ψ. &c.] MS. ἐπι δὲ ψῆφοι μὲν εἰσὶν &c. vid. de *πῖσσο*ν ludo & *Xylandrium* Annotat in *G. Cedrenum* numero 66 ubi talos interpretatur, & *Calca- gnetis* dissertationem de Calculis. JUNG.

98 Ἐκάτερος εἶχε &c.] MS. ἐκάτερος τῶν παιζόντων εἶχεν ἐπὶ &c. JUNG.

99 Πεντέγραμμοι.] *Eustath.* leg. πεντάγραμμοι, ut πεντάσχοινοι, quod eodem recidit: pro βολαί *Salmasi* βολή. KÜHN.

Πεντέγραμμοι.] MS. καὶ πῖσσοι πεντέγραμμοι &c. *Eustathius*, ut paulo ante adduxi, πεντάγραμμοι habet. JUNG.

100 Τῶν δὲ πέντε ἐκατ.] C. A. τῶν ἐκατέρωθεν, quod orationem facit clariorem. KÜHN.

Τῶν δὲ πέντε ἐκατ.] MS. plenius τῶν δὲ πέντε τῶν ἐκ. γρ. μ. τίς ἦν &c. JUNG.

1 Καλουμένη.] MSSti non agnoscunt. KÜHN.

Καλουμένη.] MS. omittit participium καλουμένη. De Linea sacra in hoc ludo etiam *Muretus* Notis ad *Epi- stolam* 49. *Seneca*. JUNG.

2 Καὶ ὁ.] C. A. καὶ εἶον, pro quo malim vulgatum. KÜHN.

3 Κινῶ τὸν ἀφ' ἱερῶς.] Supra VII, 206. κινήσω &c. SEB.

Κινῶ τὸν ἀφ' ἱερῶς.] MSSti κίνει. *Eustath.* κινῶν &c. ἐπὶ τῶν ἀπεγνωσμένων καὶ ἰσχυρῶς βοηθείας διομένων· vide schema hujus tabulæ apud *Salmasium*, qui hic in notis legit, κίνει τὸν ἀφ' ἱερῶς. KÜHN.

Κινῶ τὸν ἀφ' ἱερῶς.] MS. κίνει τὸν &c. In serie ca- pitem *Segm.* 4. κινήσω, erat, ut & supra VII. 206. JUNG.

Κινῶ τὸν ἀφ' ἱερῶς.] Malui MSS. lectionem: *Kühni* sic itaque textus. Ortum hujus *Adagii* explicare *Ju- lium Pollucem* libr. XI. *Onomastici Scholæ* inquit

αὐτῶν ἱερῶν. Ἡ δὲ διὰ πολλῶν ψήφων παι-
 διαὶ, πλινθίων ἐστὶ, χώρας ἐν γραμμαῖς ἔ-
 χον διακειμένας· καὶ τὸ μὲν πλινθίων καλεῖ-
 ται πόλις· τῶν δὲ ψήφων ἐκάστη, κύων· ὀδη-
 ρημένων δὲ εἰς δύο τῶν ψήφων κατὰ τὰς χρο-
 ας, ἡ τέχνη τῆς παιδείας ἐστὶ περιλήψει τῶν δύο
 ψήφων ὁμοχρῶν τὴν ἑτερόχρουν ἀναίρειν· ἔθεν
 99 καὶ 12 Κρατίνῳ πέπαικται· 13 Πανδιονίδα

a sacra. Multis autem tesseriis constans
 ludus lateruncolorum est, loca lineis dis-
 posita habens: & una quidem laterun-
 colorum pars, civitas vocatur: & tessere
 singulæ, canis. Tesseriis autem in duas
 partes secundum colorem divisas, ludi hu-
 jus ars est, comprehensione duarum tessera-
 rum concolorum, alteram discolorum tolle-
 re. Unde & Cratinus lusit, Pandionidem 95

ad *Diogenianum*: & adscribam quoque hanc Onoma-
 sticographi nostri particulam Latine redditam a *Pan-
 tino* in *Aroliolum*: Uterque ludentium quique calcu-
 los habet in lineis quinque collocatos, quantum lineamentum
 medium sacra dicitur, a qua dum ludens calculum movet
 locum proverbio fecit. *Michaël* vero sic effert: Κι-
 νῶν τῶν ἀφ' ἱερῶν λίθων· quæ vox posterior, pro qua
 ψῆφον habeam potius, apud alios non additur: utitur
 alias & hac paræmia *Plutarchus* ἐν τῷ πρὸς Κολώτην·
 Idemque videndi, qui de *πισσοῖς*. Hanc autem ἱερῶν
 γραμμῶν Latine dicas *instam*, sicut ostendit *Scaliger*
 ad *Varronem* libr. VI. Adde *Erasmus* Chil. I. Cent.
 I. Adag. 25. & de calculis incitis *Etymologicæ Vossii*
 in *Cicero*.

4 H' δὲ &c.] C. A. titulum præmittit: Ὅσα ἐν πλιν-
 θίοις. KÜHN.

H' δὲ &c.] Vide, ut dixi, *Calcagninum* de *Calculis*,
 ubi & contra eos disputat qui ludum *Scaporum*, ut
 vulgo vocant, eundem cum ludu calculorum putant.
Fregeus Notis in *Colloquia Venis* ad *Dialogum* sex-
 tum, interpretatur, *duodecim* (*scaporum lusum* qui
Quintiliano dicitur: *Germanis* *Der zwölfte Stein*:
Gallis, *le jeu aux Dames*: ibique ad oram tabulam
 delineat cum *grammaῖς*. JUNG.

5 Πλινθίων &c.] C. A. πλινθίων &c. ἔχον κειμένας.
Eustath. ψῆφον πολλῶν ἐν διαγγραμμέναις τισὶ χώραις
 κειμένων &c. KÜHN

6 Ἐχον] MS. male ἔχον· quas autem χώρας hic
 vocet, ut & *Eustathius* regiones, eas *mandras* a *Mar-
 tiali* dicitas,

*Sic vincas Noviumque Publumque
 Mandras* & vitæo latrone clufos,

putat *Calcagninus* de *Calculis*. *Eustathii* verba ex eo,
 quem τὰ περὶ τῆς καθ' Ἑλλάδας παιδείας scripsisse ait,
 habes in *Seberis* nostri *Notis*, ubi *γραμμαῖς* χώραις di-
 cuntur πόλεις vocatæ; & an huc respexit *Hezychius*,
 quum sciberet Πάλιν, τὴν χώραν; Certe & *Zenobius*
 proverbiorum epitome in πόλεις παιζέιν, ait de hoc ludo,
 τὰς λεγομένας νῦν χώραις, τότε δὲ πόλεις. Et sic
 πόλιν habes mox in *Cratini* verbis. JUNG.

7 Πλινθίων καλ. πόλις.] *Eustath.* *Odyss.* fol. 29. ἔτι
 εἶδος τι κυβείας καὶ πόλις· ἐν ᾧ ψῆφον πολλῶν ἐν διαγ-
 γραμμέναις τισὶ χώραις κειμένων, ἴγιντο ἀνταίρεισι,
 καὶ ἐκαλοῦντο αἱ μὲν γραμμικαὶ χώραι πόλεις ἀστειό-
 τεροι· αἱ δὲ ἀντεπιβουλεύουσαι ἀλλήλοις ψῆφοι κύνες,
 διὰ τὸ δῆθεν ἀναιδῆς. SEB.

Πλινθίων καλ. πόλις.] C. A. πλινθίων· recte. *Eustath.*
 αἱ μὲν γραμμικαὶ χώραι πόλεις καλοῦνται ἀστειότεροι.
 KÜHN.

Πλινθίων καλ. πόλις.] MS. πλινθίων. ut & *Erasmus*
 habet *Adagio Civitates lusitans*. & ita certe scriben-
 dum est, nou ut vulgo πλινθίων. JUNG.

Πλινθίων] *Kühnius* in textu πλινθίων· & sequimur omni-
 no, nisi quod πλινθίων. Ipsa de re videndus est *Sensilechius*
 de *Alca Veter.* c. 11 & 12. & quos ille adducit plures;
 ibidemque & hunc totum *Pollucis* nostri locum habet;
 Χῶραι in hoc ludo dicit πόλεις olim, quæ singulo singu-
 lae constabant πλινθίων· Μοδόχωρος ἐν τὰ βιβλῶν *Glossa-*
toribus, *adunatus*: *Hezychius* vero non huc respe-
 xisse puto, cum πόλεις interpretatur χώρας, sed ad
 istam ratiorem πόλεις notionem, qua pro tota regio-

ne sumitur, uti monuit hac de re *Cassianus* ad *A-
 thenaüm*. Ipsi vero calculi κύνες, διὰ τὸ ἀναιδῆς, a-
 junt *Grammatici*: sed proprie quidem de monade seu
 unione κύων in alea talisque: hinc itaque translata vox
 ad tabulam lusoriam; nam singuli ψῆφοι seu calculi
 fuerint tanquam uniones. Distincti autem hi erant seu
 colore seu materia; tabula calculis *στραία bicoloribus*
 memoratur *Sidonio* lib. VIII. Ep. 12. ad quem locum
 adeundus *Savaro*, qui auros atque argenteos e *Petro-
 nis Satyrice* in medium profert, materia diversos.
Prosper de *Gloria Sanctorum* candidos nominat & pur-
 pureos. Intelliget autem hujus ludi formam facile,
 qui *Damiludii*, uti vulgo appellatur, habuerit noti-
 tiam. Adde *Sauterium* de *Aleator.* cap. 20. Mox ve-
 ro editiones ante *Seberum* ἐστὶ περιλήψις. *Kühnius* ad-
 scripserat *f. περιλήψι*· sed eam lectionem *Seberis* jam
 textus habuit.

8 Κύων.] *Eustath.* αἱ δὲ ἀντεπιβουλεύουσαι ἀλλήλοις
 ψῆφοι, κύνες διὰ τὸ δῆθεν ἀναιδῆς. KÜHN.

9 Διαγγραμμέναις] C. A. iterum *διεγραμμέναις*. male.
 KÜHN.

10 Κατὰ τὰς χροαίς] Κατὰ ἐκάστην καὶ τὰς χροαίς
 C. A. pro se & secundum colores. KÜHN.

11 Περιλήψις τῶν δύο ψ. &c.] E MS. nec *Interpres*
 aliter: priores editiones *περίληψις*. SEB.

Περιλήψις τῶν δύο ψ. &c.] C. A. π. δύο ψ. ὁ τῆρ
 ἑτερόχρουν ἀναιδῆς. C. V. ἀμείλιον male. *Eustath.* ele-
 ganter ex *Athenao*, quo ipse usus est, ἀνταίρειον
 vocat, cum sibi invicem calculos auferrebat e ludo.
 KÜHN.

Περιλήψις τῶν δύο ψ. &c.] MS. παιδείας ἐστὶ περι-
 λήψις δύο ψ. sine τῶν & bene ex suo etiam *Seberus*
 nolter *περίληψις* edidit. MS. ἑτερόχρουν ἀμείλιον· scri-
 pserat nempe ἀναιδῆς. JUNG.

12 Κρατίνῳ] Ἐδραπέτσον nimirum; ut indicat *Ze-
 nobius* proverbiorum epitome in πόλεις παιζέιν. JUNG.

13 Πανδιονίδα] Vide *Proverb.* *Civitates lusitans*.
 SEB.

Πανδιονίδα] *Locus Cratini* ex veteri libro ita resti-
 turus est *Salmasso*: ὅθεν καὶ Κρατίνῳ πέπαικται Πανδι-
 ονίδα, πόλεις βασιλείας τῆς ἱριβάλακος εἰσθ' ἢ λέγομεν
 καὶ κύνα καὶ πόλιν ἢ παιζέουσιν ἱριβάλαξ, νεῖβητ *σπλαξ*
 με ἱριβάλαξ, nisi ita sit *teropendium*: hæc ille in *Pro-
 aulium Vopisci*: ita legunt & nostri MSSi, nisi quod C.
 A. habet ἡσθην pro εἰσθ' ἢ. C. V. τῆς ἱριβάλακος εἰ-
 σθην· quod polterius ita & *Salm.* V. C. senarios hocce
 ita vellem sibi restitutos:

Πανδιονίδα πόλεις βασιλείας
 Τῆς ἱριβάλακος εἰσθα, ἢ λέγομεν
 Καὶ κύνα καὶ πόλιν, ἢ παιζέουσιν εἰσθα

*Pandionidem Regia civitatis
 Mignas habentis glebas, possi, quam vocant
 Et canem & urbem cum lusitans? novi ego.*

videtur Poëta lusisse in eo quod tribum *Pandionidem*
 assignat ludo, qui *Urbs* dicitur, & calculum *Regis* no-
 mine signatum habet: ἱριβάλακα vocat eundem pro-
 pter multos calculos vel χώρας distinctas lineis. *He-
 sych.* Πόλεις παιζέιν, παροιμιώδεις καὶ δοκεῖ μετεωρηθεῖν
 ἀπὸ τῶν τὰς ψῆφοις παιζέοντων τὰς λεγομένας νῦν μὲν
 χώραις, τότε δὲ πόλεις· ubi non miror χώρας sedes
 Re.

Regis urbem, hujus de adulateore quam dicamus, nosti: & canem, & urbem, quam ludunt. Huic autem ludo proxime accedit Grammismus, & diagrammizare: quem ludum nonnulli & lineas vocarunt. Sed astragalus ludere, astragalizare, aut ἀστρίζειν fortasse dicitur. Nonnulli enim Ποῦταρον astragalos Ἀστρίας nominaverunt. Aristophanes autem Αἰτρίχους.

¹⁴ πόλεως βασιλέως, ¹⁵ τῆς ἐριβόλακος, οἷσθ' ἦν λέγομεν, καὶ κύνα καὶ πόλιν, ἣν παίζουσιν ἐγγύς δὲ ἔστι ταύτη τῆ παιδιᾷ καὶ ὁ ¹⁶ διαγραμματισμός, καὶ τὸ διαγραμματίζειν, ¹⁷ ἦν τινα παιδιᾶν, καὶ γραμμὰς ἀνόμαζον. ¹⁸ Τὸ μὲν οὖν ἀστραγάλους παίζειν, ¹⁹ ἀστραγαλίζειν, καὶ ²⁰ ἀστρίζειν ²¹ ἔνιοι δὲ τῶν ποιητῶν εἰρήκασιν, ὅτι καὶ τοὺς ἀστραγάλους καὶ ἀστρίας εἰσὶν οἱ ἀνόμαζον. ²² Ἀντιφάνης δὲ καὶ ἀστρίχους.

calculorum opponi πόλεσι, cum *Hesychii* tempore nomen πόλις exoleverit, totumque ludum χώρας dici usus obtinuerit. Kühn.

Παιδιονίδα πόλιν] Locus & obscurus & corruptus, cui favando parum est id opis, quod MSS. adferunt: ex iis πόλις, & siquidem in hanc vocem consentiant, ἐριβόλακος in textum retuli pro vulgato περί κόλακος, quod ineptum: tum κύνα in editionibus, quæ *Seberi* præcesserunt, legebatur, quod quidem in κύνα mutaverat seu conjectura seu MS. adjumento *Falckenburgius*. De cetero loci sensum atque mentem adsequi non valeamus, & non dubito, quin in ipsis etiam MSS. exhibeatur vitiose ille *Cratini* locus: quorsum enim βασιλέως, quorsum ἦν παίζουσι, ubi ἦν, puto, melius deest: sed abscedere hinc satius esse duco, quam rem frigidis argumentis intricatiorem facere: tetigit etiam locum *Thomas Hyde*: habebis verba, si quam fortean ab iis habere lucem possis. *Disius Cratini* locus in *Capitulis* subobscurus est, ubi forte illud *Athenagoræ* urbis, *emphatice aliquando dicta πόλις, Ἔ a Pandonio* (Pandione) *eiusdem rege Pandonis*, (Πανδονίης) *ad hanc rei urbem ludicram pulchre alludendo, Ἔ ad regis adulatores, ubi sc. a Cratino* lusum & jocatum est, cujus de Adulateore quam dicimus, nosti, & canem & urbem, quam ludunt: ubi adulatores canibus comparantur, Ἔ pulchre a poeta allusum est, ut præsentis tunc mores perstringerentur sub umbra hujus ludi, qui, quia antea cæcis seculis institutus fuerat, a nemine laxari potuit. Sed ingenium hic acutiores exercceant, si forsitan expedire valeant: in quibus hæremus nos pusilli.

14 Πόλιν] MS. πόλεως, pro πόλιν & videtur rectius. Jung.

15 Τῆς περὶ κόλακος &c.] Legitur hic in MS. βασιλείως τῆς ἐριβόλακος οἷσθον (una voce, ut talia sæpius solet) λέγ. &c. nam illud ἐριβόλακος omnino reponendum est: creberrimum id epitheton in *Homero*: ut *Γλυκὸς ε. Τάτης ἐριβόλακος* *Ἰλ. ζ. Τροίη ἐριβόλακος* *Ἰλ. β. Λαίρσσαν ἐριβόλακος* alibi plurimis locis. *Erasmus* ex *περὶ κόλακος* confinxit junctum *περικόλακος*, dum dicto Adagio, *Civitates ludimus*, vertit, *supra modum adulatoricus*. Jung.

16 Γραμμισμός] MS. διαγραμματισμός. *Rhodigin*, *lib. XX. c. 27.* Tesserarii ludi species fuit veteribus diagrammismus, a verbo γραμμίζειν adhibebantur (ut inquit *Eustath.* *Iliad.* fol. 490.) calculi sexaginta tum albi, tum nigri &c. ibidem etiam alia ex hoc capite. Seb.

Γραμμισμός] Ex verbo, quod statim sequitur, colligas legendum, διαγραμματισμός: & ita *Hesychius* cum aliis. C. A. leg. διαγραμματισμός, leg. διαγραμματισμός: postea Idem pro διαγραμματίζειν leg. διαγραμματίζειν, quod venit a διάγραμμα: vulgatum vero a γραμμή, utroque idem significari existimes haud immerito. Kühn.

Γραμμισμός] Pro γραμμισμός ocyus reponere διαγραμματισμός, ut tam MS. noster quam *Seberi* habet, quod satis etiam clarum ex sequente διαγραμματίζειν, & supra in serie capitum *Segm. 5.* etiam διαγραμματισμού cum MS. nostro reponeremus: habuisti & supra VII, 206. eadem. Jung.

JULII POLLUCIS.

Γραμμισμός] Kühnium sequutus in textum dedi διαγραμματισμός: itaque decerpere semet ipsos eruditi viri, qui γραμμιστόν etiam hunc ludum opinabantur appellatum, non alio quidem argumento, quam quod hic apud *Pollucem* ita legeretur: vide *Menesium* in voce & *Buleperum* c. 61. & *Senslebium* c. 8.

17 ἦν τινα παιδιᾶν, &c.] Absunt hæc a C. A. Kühn.

18 Τὸ μὲν οὖν ἀστρ. π.] Sequitur hic Astragalorum lusus, de quo proluxe *Calcagninus* dissertatione de *Talis*. Vid. & Avum meum ꝑ. *Camerarium* *Comm.* utr. *ling.* c. 846. Jung.

19 Ἀστραγαλίζειν, &c.] MS. καὶ ἀστραγαλ. καὶ ἀστρίζειν omīssis ἀν εἶη. Jung.

20 Ἀστρ. ἀν εἶη.] C. V. non agnoscit. C. A. solum ἀν prætermisit. Kühn.

Ἀστρ. ἀν εἶη &c.] Restitui textum e MSS. ad *Jungermanni* nostri mentem: sic fuit ante nos lectum: καὶ ἀστρίζειν ἀν εἶη: ἔνιοι δὲ τῶν ποιητῶν καὶ τοὺς ἀστραγάλους καὶ ἀστρίας ἀνόμαζον: quam reddidimus scripturam, ut est locupletior, sic & elegantior. Talos dixerat ἀστρίας *Callimachus* in hoc fragmine, δικά δ' ἀστρίας αἰνυτο λύτερον: ita nimirum legendum apud *Erythologum*, ut & est in *Suida*, qui tamen in *Cyrenai* vatis loco non ἀστρίας habet, sed ἀστρία: male: pendeatque forsitan illius error ab exemplari vitioso *Callimachi*, in quo σ in ἀστρίας erat extritum: *Hesychius* & ἀστρίων & ἀστρίχων meminit: Ἀστρίας, ἀστραγάλος: Ἀστρίχοι, τὸ αὐτό. Hunc etiam talorum ludum a *Palamede* inventum observabamus supra.

21 ἔνιοι δὲ τῶν ποιητῶν &c.] MS. ἀστρίζειν οἱ ποιηταὶ εἰρήκασιν, ὅτι καὶ τοὺς ἀστρ. Seb.

ἔνιοι δὲ τῶν ποιητῶν &c.] C. A. οἱ δὲ τ. π. κ. τ. α. ἀστρίας ὦ. C. V. ἔνιοι δὲ τῶν ποιητῶν εἰρήκασιν, ὅτι καὶ τοὺς ἀστραγάλους ἀστρίας εἰσὶν οἱ ἀνόμαζον: malim ἀστρίας a recto ἀστρίας apud *Hesych.* & *Eustath.* *Salm.* leg. ἔνιοι δὲ π. ἀστρίζειν εἰρήκασιν. Kühn.

ἔνιοι δὲ τῶν ποιητῶν &c.] MS. ἔνιοι τῶν ποιητῶν εἰρήκασιν ὅτι καὶ τοὺς ἀστραγ. *Seberi* MS. fere ita quoque, unde patet ita juxta MS. hæc scribenda & distinguenda: καὶ ἀστραγαλίζειν, καὶ ἀστρίζειν ἔνιοι: τῶν ποιητῶν εἰρήκασιν, ὅτι καὶ τοὺς ἀστραγάλους ἀστρίας εἰσὶν οἱ ἀνόμαζον: ita enim & hæc poltrema MS. postter pro vulgatis καὶ ἀστρίας ὦν. habet. Et non potest displicere lectio MS. Habet vero ἀστρίας MS. paroxytone, ut retuli. *H. Stephanus* tamen in suo Codice ad marginem emendavit, ἀστρίας: sed utrumque rectum: καὶ τοὺς τοιοῦτους ἀστραγάλους, ἀστρίας ἢ ἀστρίας, ait *Eustathius* ad *Ἰλιάδ. ζ. ἀστρία* nimirum & ἀστρίας, ut ipse *Stephanus* in *Theauro* indicavit: vulgatam lectionem etiam *Rhodiginus* agnovit *XX. antiq. lect. 27.* *Dicuntur Ἔ αστρία*, scribens, *sed a Poëtis tantum, ut scribit Pollux.* Et *Calcagninus* etiam de *Talis*: & *Junius* II. *Animadv. 4.* Jung.

22 Ἀριστοφάνης] MSSti Ἀντιφάνης δὲ &c. talos etiam ἀστρίχους dixit. Kühn.

Ἀριστοφάνης] MS. noster non Ἀριστοφ. sed Ἀντιφάνης habet: quod fortean verius. Jung.

Ἀριστοφάνης] MSS. sequamur duces, qui nobis hic omnes pro *Aristophane* supponunt *Antiphanem*: & alibi in ipso quoque nostro *Polluce* utriusque nomina

23 τὸ δὲ σχῆμα τοῦ κατὰ τὸν ἀστράγαλον πτώ-
 100 ματος, ἀριθμοῦ δόξαν εἶχεν * καὶ τὸ μὲν μο-
 ναδά δηλοῦν καλεῖται κύων· τὸ δὲ ἀντικείμενον
 24 Χιάς· καὶ 25 Χίος οὗτος 26 ὁ βόλος· δυάς δὲ καὶ
 πεντάς ἐν ἀστράγαλοις, ὡσπερ ἐν κύβοις, 27 οὐκ
 ἔνεστιν· οἱ δὲ πλείους τὸν μὲν 28 ἐξίτην κῶον, τὸν
 δὲ κύνα, Χίον καλεῖσθαι λέγουσιν· καὶ μὴν καὶ
 29 στησίχορος ἐκαλεῖτο τις παρὰ τοῖς ἀστράγα-
 λίζουσιν ἀριθμὸς, ὃς ἐδήλου τὰ ὀκτώ· τὸν γὰρ
 ἐν 30 ἡμέρα τοῦ ποιητοῦ τάφον, ἐξ ὀκτώ πάντων

Forma autem astragalorum jactus nume-
 ri rationem habebat. * & unitatem si- 100
 gnificans, canis vocatur: opposita autem
 pars, Chias. & Chius dicitur hic jactus.
 Denarius autem numerus, & quinarius
 in astragalus non sunt, sicut in tessellis.
 Plurimi vero Venatorem, Coum: canem-
 que, Chium appellari putant. Tum &
 Stesichorus nuncupatur quidam in a-
 stragalorum ludo numerus, qui octona-
 rium significat. Poëta enim hujus in Hi-
 mera sepulchrum ex octonis omnibus

memini confusa: plures similes ex aliis adferrem lo-
 cos: ubi vitio pari commissum: sed temporis angustia
 premunt.

23 τὸ δὲ σχῆμα] C. A. τὸ δὲ σχῆμα· certā qua-
 dam forma cadentis talis significabat numerum quon-
 dam. KÜHN.

τὸ δὲ σχῆμα] Ex his & quæ sequuntur conatur lo-
 cum Aristotelis emendare Calcegninus de *Talis*, κῶα
 & χιά, pro κῶα & ισχία reponens: ubi & inquir-
 itur cur nulla hic, ut nec apud Aristot. vel Eustath.
 mentio jactus Venetis celebris & felicitis; & quisnam
 ille fuerit itaque. Vide alias ad hæc Pollucis & H. Ju-
 nium II. Amimadv. 4. Observant autem hinc viri do-
 cti, in talis numeros non fuisse, sed ipsum tali latus,
 vel figuram laterum pro numero fuisse, ut Turnebus
 V. Advers. 6. VI. Advers. 10. II. Junius II. Anim.
 4. & Cicquius ad extremam *Oden* quartam lib. I. carm.
Horatii. JUNG.

24 Χιάς.] C. A. & Salm. χιλιάδα. C. V. melius,
 τριάδα· diversa ab his tradit Eustathius, quod scilicet
 quilibet talis habeat πτώσεις τίσσαρες κατ' ἀντίθετοι
 συγκεκριμένας φρούας κύβου, ἔχουσι δὲ ἀντικείμενα μονάδα
 καὶ ἐξάδα, εἴτα τριάδα καὶ τετράδα· ἡ γὰρ δυάς, φησι, καὶ
 σιστάς ἐπὶ κύβων μόνον παραλαμβάνονται, ὡς ἐχόντων
 ἐπιφανείας ἐξ· deinde notat unionem dici & canem &
 Chium ex proverbio: Χίος παραστάς κῶον οὐκ ἐξέ-
 λγυν· quam opinionum diversitatem infra Auctor indi-
 cat. KÜHN.

Χιάς.] MS. longe aliter: τὸ δὲ ἀντικείμενον, τριάδα
 καὶ Χίος οὗτος ὁ βόλος· ubi & in suo Codice ὁ βόλος
 emendavit H. Ssephanus, ut bene edidit Seberus nos-
 ter: & Calcegninus etiam habet de *Talis* non aliter.
 Sed bene considerent illud τριάδα, sive potius τριάς
 debebat, viri docti, quod MS. noster pro vulgato Χιάς
 habet: & valde vellem βεβαιωτῆρ alium quoque da-
 rent viri docti, qui illud Χιάς ex vulgato suis scri-
 ptis inserunt, ut Calcegninus de *Talis*: de triade enim &
 tetrade, ea in talis fuisse, nemo, credo, dubitat: quum
 noster saltem *γνάδα* & *penτάδα* in iis fuisse neget.
 Sed tamen adhuc nos dubitare facit locus Eustathii,
 in quo τῆ μονάδι, non τριάδα, sed ἐξάδα ἀντικείμενα
 ait. Locus est ad Γλ. ψ, ἐπαίζετο δὲ ἡ παιδιὰ τίσσαρες
 ἐν ἀστράγαλοις, ἂν ἕκαστος πτώσεις εἶχε τίσσαρες,
 οὐ μὴν ἐξ κατὰ τοὺς κύβους, ἐξ ἐβδομάδος κατ' ἀντί-
 θετον συγκεκριμένας ἀντίκειτο γὰρ, μονάς καὶ ἐξάς· εἴτα,
 τριάς καὶ τετράς· δυάς δὲ καὶ ἡ πεντάς, ἐπὶ μόνων κύ-
 βων ἢν ὡς ἐχόντων ἐπιφανείας ἐξ, quæ satis clara sunt.
 Non itaque me extrico: nam quod apud Pollucem etiam
 sequitur καὶ Χίος οὗτος ὁ βόλος ad ἐξίτην videtur
 forte pertinere, quem a pluribus supra ait κῶον dici,
 & μονάδα, Χίον. Aliis hæc ut pleraque intricatiora re-
 linquamus, quam ut moremur diutius, ne cum Claudio
 morari desinere jubeamur: de Κῶα & Χίω eisdem
 fuisse docuit & Brod. Schol. ad lib. III. Antholog. c.
 6. JUNG.

Χιάς.] Non equidem probo MSS. τριάδα, quam ta-
 men & ita restituerat Kühnius. Χιάς dictum ea forma,
 qua τριάς, τετράς, πεντάς, ἐξάς· additque confestim
 Pollux: καὶ Χίος οὗτος ὁ βόλος. Hoc itaque loco Χίος

& Χιάς non alius est ab ἐξίτη jactus: & supra quoque
 adferimus e *Leonida* Χίον etiam dictum ἐξίτην· in-
 dicat id ipsum clare satis Pollux, cum mox plures
 ἐξίτην dixisse κῶον, unionem vero Χίον refert, unde,
 ni fallor, quosdam de unionem κῶον, de senione Χίον
 ulos fuisse patet: porro in talis atque alea oppositos
 sibi fuisse unionem & senionem, non ternionem, præ-
 ter auctorum veterum testimonia ipsa docet αὐτοψία·
 nam neque hac tempestate aliter fieri solet. Hæc au-
 tem Pollucis nostri advocat etiam Thomas Hyde Hilltor.
 Tal. pag. 140. qui sibi minus probabile & falsum esse
 videri, inquit, Chium denotare senarium: Chios
 enim Græcis despectui habitos, & in *Aristophanis* Scho-
 liis Χίος ἀποπατῶν, de homine, qui civitatem con-
 spurcavit: non itaque fidem mereri a pessima gente
 senionem Chium dictum: sed illa qualiacunque do-
 cissimi viri nihil illa de re probant, quibus omnibus
 oppono, Atheniensibus Chios tam arcta fuisse con-
 junctos societate, ut uterque populus alter pro alterius
 salute publice vota faceret, ac, tametsi contemp-
 tos ac in fabulis *Comiciis* exagitatos, quod cui non
 Græciæ populo contigit, summo tamen Atheniensibus
 aliquando fuisse usui, ut rationis fuisse satis existi-
 mem, si senionem jactum felicem atque faustum ab
 hoc populo Chium dictum censeamus. Sed plurimum
 tamen usus obtinuit ut Κῶος de senione, Χίος autem
 de unionem usurparetur. Illos, qui Chium ternionem
 dicebant, Senionem vero quaternarium, quorumque
 sententiam habes relatam a *Sensleb.* cap. 5. mittimus
 errantes stolidissime. Cur autem & quomodo Chius &
 Couus in jactum venerint numerum, monstrare mihi
Simplicius videtur ad *Aristotelem* de Cælo: γράφεται
 δὲ καὶ οὕτως ὡς μεγαλύτερον ἐν ἀμφοῖν ταῖν ἡσίων γνησί-
 των· sic itaque, quibus in deliciis erant tali, utriusque
 generis, qui eos suppeditabat optimos, memoriam ad
 posteros transmittere voluerunt. Sed de his quidem
 satis est: de cane vero, qui & *Vulturius* Romanis,
 videndus est *Menfius* in *Κυβία*, & *Bulenger.* cap. 58
 & 59. Mox pro οὐκ ἔστιν malui cum MSS. οὐκ ἔ-
 νεστιν.

25 Χίος] C. V. Χίος οὗτος &c. KÜHN.

26 Ὁ βόλος· δυάς] Prioris editiones ὁ βόλος· διάς.
 vid. Eustath. Iliad. f. 1399. SEB.

27 Οὐκ ἔστιν.] MSS. οὐκ ἔνεστιν. KÜHN.

Οὐκ ἔστιν.] Emenda ut in MS. nostro est, οὐκ ἔνε-
 στιν. JUNG.

28 Εξίτην] Pro ἐξίτην MSS. legunt σιζίτην. Eustath.
 consentit cum vulgata lectione. KÜHN.

Εξίτην] MS. mendose τὸν μὲν ἐξίτην κῶον. JUNG.

29 Στησίχορος] C. A. στησίχοροῦ· male. Eustath.
 στησίχορος etiam: dein in C. A. ἐκαλεῖτο παρὰ τ. ὦ.
 &c. KÜHN.

Στησίχορος] MS. στησίχορος τις ἐκαλεῖτο παρὰ &c.
 JUNG.

30 ἡμέρα] Prior. edit. ἡμέρα· vid. Sseph. de Urb.
 & Rhodig. Antiq. lect. XX, 27. ubi & pro συνῆξεν,
 quod priores editiones, mox Latine expressum συνῆ-
 ξεν, quod MS. habet. SEB.

ἡμέρα] *Suid.* ἐν Κατάνη, in πάντα ὀκτώ· vid. & Ze-

compositum, peperisse tradunt Ἀπαντοκτοῖ τῷ, id est, omnia octo, parœmiam. * Inter quadraginta vero illos, qui post triginta regnarunt Athenis, fuit & Euripides. Inde si astragalorum jactus quadraginta colligeret, Euripidem eum numerum vocabant. Sed & pueros in spoliariis, astragalos e sportulis rapere Plato inquit; sed lu-

³¹ συντιθέντα, πεποιηκέναι τὴν, ³² Παντ' ὀκτώ, Φασὶ παροιμίαν. * ³³ ἐπεὶ δὲ τοῖς τετταράκοντα τοῖς 101 μετὰ ³⁴ τοὺς τριάκοντα προστάσιν Ἀθήνησι συνῆρξεν Εὐριπίδης, ³⁵ εἰ τετταράκοντα ³⁶ συνῆθροισεν ἀστραγάλων βολή, τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ³⁷ Εὐριπίδην ἀνόμαζον. Καὶ μὲν καὶ ³⁸ ἀρτιάζειν, ἀστραγάλους ἐκ Φορμίσκων ³⁹ καθαιρουμένους ἐν τῷ ἀποδυτηρίῳ τοὺς παῖδας ὁ Πλάτων ἔφη. τὸ δὲ

nov. *Censur. V.* & ibi *Schotti* notam. C. V. male ἡμεῖρα. Kühn.

[ἡμέρα] MS. ἡμέρα, ut semper istud proprium vitiose habuit, ut etiam hic vulgari. *Himera* recte *Rhodijs. XX. Ant. 27.* Legitur adhuc idem vitiose apud *Eustath. ad 1a. ψ. ἐλέγχο δι τῆς ἐν αὐταῖς (πρώσσει τῶν ἀστραγάλων) καὶ στισιχορος, ὁ τὴν ὀκτάδα δηλαδὴ σημαίνει, ἐπεὶ ὁ ἐν ἡμέρᾳ τῆς Σικελικῆς τῆρας τοῦ δε τοῦ μελοποιῦ ἰξ ὀκτῶ γωνίων συνίκετο. ubi ἐν ἡμέρᾳ quoque emenda. JUNG.*

31 Συντιθέντα] C. V. συντιθέντα πεποιηκέναι τὴν παντοκτῶ φασὶ π. C. A. etiam leg. παντοκτῶ ex quo leg. πάντ' ὀκτῶ vel πάντα ὀκτῶ. *Salmastius* καταπεποιηκέναι τ. π. Kühn.

31 Συντιθέντα] MS. συντιθέντα πικ. τὴν παντοκτῶ φασὶν παρ. quæ lectio vulgatæ vix cedat. JUNG.

32 Ἀπαντοκτῶ] *Eratm. Prov. Ομπία ὀθο. SEB.*

Ἀπαντοκτῶ] Vocem in *Meursio* divisam repetio, ἄπαντα ὀκτῶ & melius revera. MSS. παντοκτῶ unde παντ' ὀκτῶ feci: notum est, quam hic error in MSS. frequens; neque aliter scribi ipsa parœmiæ ratio permittit: *ομπία sunt ὀθena*: de ortu varia Parœmiographi: *Polluci* consentit *Suidas*, & ex eo *Micheali Apollonius*, a quibus utrisque toto caelo discrepat *Zenobius*, qui ex *Euandro* scribit octo fuisse Deos, qui omnium rerum tenerent moderamina; ex aliis autem, Olympica certamina octena fuisse, quæ singula penes cum enumerata reperies: nobis morari non licet. De *Itefichoro* jactu iidem, qui de cane. videantur.

33 Ἐπὶ δὲ τοῖς τεττάρκ.] C. A. ἐπὶ δὲ & c. cum vero inter quadraginta viros & c. præmittit autem titulum, ὅσα ἐν ἀστραγάλῳ πρὸς στῶσιν. Kühn.

Ἐπὶ δὲ τοῖς τεττάρκ.] Locum hunc MS. nostri ore restitueimus, spero, vere. Is quidem initio quoque male ἐπὶ habet, quum ἐπὶ scribendum sit. Sed tum egregie MS. μετὰ τοῖς τριακ. προστάσιν Ἀθῆν. συνῆρξεν Εὐριπίδης: εἰ τεττ. & c. scribendum enim προστάσιν. & συνῆρξεν, quod & *Rhodijs* bene vidit, recte reposuit & *Seberus*. Jam locum totum ita scribe & distingue ejectione alteris: ἐπὶ δὲ τοῖς τετταράκοντα τοῖς μετὰ τοὺς τριάκοντα προστάσιν Ἀθήνησι συνῆρξεν Εὐριπίδης, εἰ τετταράκοντα & c. & jam clara omnia, nec explicatione indigent. De his τρισαράκοντα nollet & supra VII. 100. Unus nempe eorum Quadraginta viro- rum quia fuerat & *Euripides*, inde jactui quadragenario id nomen indium. JUNG.

Ἐπὶ δὲ τοῖς τεττάρ. & c.] Restituimus hunc locum, prout restituendum docuerat ex MS. suo *Jungertmannus*: in plerisque *Kühnius* consentit: vulgo ἐπὶ δὲ τ. & ante τοὺς τριάκοντα stellula fuit: tum πρώσσειν & demum εἴτα εἰ τεττάρκ. Sed ad alia porro pedem promoveamus.

34 * Τοὺς τριάκοντα] C. A. μετὰ τὴν τῶν τριάκοντα προστάσιν. *Salm. ex V. C. τοῖς μετὰ τὸ τριάκοντα & tum συνῆρξεν. Kühn.*

35 Εἴτα εἰ] Εἴτα εἰ absunt a C. V. Kühn.

36 Συνῆθροισεν & c.] C. V. legit συνῆθροισεν ἐν ἀστραγάλῳ βολή ἀστραγάλῳ & *Salm. V. C.* sed in eo correctum testatur *astragalum.* Kühn.

37 Εὐριπίδην] Idem notat *Eustathius*, sed nominis rationem non addit. Kühn.

38 Ἀρτιάζειν] In MS. potius legerim ἀρτιάζειν, quo-

modo est mox. SEB.

Ἀρτιάζειν] C. V. ἀρτιάζειν, quod firmat ipse locus *Platonis*, quem supra dedimus *Segm. 43.* ubi vide sis: postea legendum ἀστραγάλῳ ἐκ Φορμίσκων προαιρουμένοις, ludere par impar talis e *scirpeis fscellis prolatis*, uti iterum inscripto loco apparebit. *Salm. V. C.* ἀρτιάζειν, unde facit ἀρτιάζειν, & tum ἀστραγάλῳ probat. Kühn.

Ἀρτιάζειν] MS. nollet, ut *Seberi*, ἀρτιάζειν, non vero ἀρτιάζειν. JUNG.

Ἀρτιάζειν, & c.] Ἀρτιάζειν hoc loco reponendum cum *Kühnio* nostro res est, de qua omnium MSS. consensus dubitare non permittit; in ipso etiam Codice *Falckenburgiano* sic scriptum reperio, in quo male tamen *βορμίσκων* extat per β pro φορμίσκων. Neque dissentit ab his *Doctissimus Meursius* de Ludis Græc. in *Ἀρτιάζειν*, ubi totum locum e *Lyside Platonis* ita constituit: καὶ μὴν καὶ ἀρτιάζειν ἀστραγάλῳ & c. Et vero ἀστραγάλῳ etiam scribendum fuerit, si editam in *Platone* lectionem sequi velimus: MSS. tamen, qui illud ἀρτιάζειν rectissime reddunt, in hac quidem voce nihil mutant: totus itaque *Pollucis* nostri locus in hunc modum concinnandus est: καὶ ἀρτιάζειν ἀστραγάλῳ ἐκ τῶν φορμίσκων καθαιρουμένους ἐν τῷ ἀποδυτηρίῳ τοὺς παῖδας ὁ Πλάτων ἔφη sic igitur nos in textu; & attende mihi, quaeso, an non in ipso potius *Platone* restituenda sit *Polluceæ* scriptura atque delenda præ vulgata; sic nimirum: οἱ δὲ τινὲς τοῦ ἀποδυτηρίου ἐν γωνίᾳ ἄρτιάζειν, ἀστραγάλῳ παμπόλλους ἐκ φορμίσκων τινῶν προαιρουμένοι, seu mavelis etiam καθαιρουμένοι: me quod attinet, editam huic posthabeam. De ipso vero lusu nonne risum merentur quas scribit ineptias nescio quis *Aristophanis Scholiographus*? ἀρτιάζειν δὲ ἔλεγον τὸ ἀρπαγῆ παιζειν ἀπὸ τοῦ ἐταίρου, ἴσως τὸ σφαιρίζειν: nam nihil quidem ἀρτιασμῶ cum pila commune, neque in hoc lusu ἀρπαγῆ locum habet, etiam si fuerit ante nos in *Polluce ἀρτιάζειν*. Bre- viter ad *Suetonii Augustum* c. 71. tangit *Cajaubonus*, quæ latius habes apud *Meursium* & *Bulengerum* c. 6. quibus adde *Sensilegium* de *Alea Veterum* c. 6. Quod autem inquit auctor nollet *μαντείαν* εἶχε τῶν ἀρτίων ἢ καὶ περιττῶν non est diversum ab isthoc *Ovidiano* de *Nuce*, seu quicumque id carminis pepigerit:

*Est etiam par sit numerus, qui dicat, an impar,
Ut divinatæ auferat augur opes.*

Summulam igitur, quæ manu continebatur, qui divinarat, auferre solebat. Similem vero inter Orientales lusum adnotat *Hydæus* p. 261. ubi memoria labitur, cum ex juvenale cicer, *Ludere par impar, equitare in arundine longa*, quæ sunt *Horatii*.

39 Καταρουμένους] MS. κατερουμένους: quod primum mihi reponendum videbatur, & vera esse lectio. Et sane non nihil hæsi in hoc loco, dum dubitabam an ex *Platone Philosopho*, an potius e *Comico* excerptus. Jam vero certo scio *Platonis* ea esse philosophi, & scribendum indubitato ἀρτιάζειν, & hic potius προαιρουμένους: nisi καθαιρουμένους Nollet in *Platone* agnovit. Locum inveni in ejus *Lyside*; estque hic, de adolescentibus Ἐρμια celebrantibus; εισελθόντες δὲ καταλάβομεν αὐτοὺς τεθυκότας τοὺς παῖδας, καὶ τὰ περὶ τῶν ἰσθμῶν σχεδὸν τι ἤδη πιποσημῆ-

ἀρτιάζειν ⁴⁰ ἐν ἀστραγάλων πλήθει κεκρυμμένων ὑπὸ τῶν χειρῶν, μαντεῖαν ⁴¹ εἶχε τῶν ἀρτίων ἢ καὶ περιτῶν· ταῦτό δὲ τοῦτο καὶ καρύοις, ⁴² ἢ καρύοις τε καὶ ἀμυγδάλαις, ⁴³ οἱ δὲ καὶ ἀργυρίῳ πράττειν ἤξιον, εἰ πιστὸς Ἀριστοφάνης ⁴⁴ ἐν τῷ Πλούτῳ λέγων,

⁴⁵ Στατήρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν.

102 ⁴⁶ Οἱ μὲν οὖν κύκλου περιγραφέντος, ἀφιέντες ἀστράγαλον ἐστοχάζοντο τοῦ μείναι τὸν ⁴⁷ βληθέντα ἐν τῷ κύκλῳ· ⁴⁸ ταυτὴν εἰς ᾠμίλλαν τὴν παιδιᾶν ⁴⁹ ἀνόμαζον· ⁵⁰ καίτοι με οὐ λέληθεν, ὅτι καὶ ὄρτυγα ἐπιστάντες τῷ περιγραφτῷ κύκλῳ, ὁ μὲν ἔκοπτε τὸν ὄρτυγα τῷ δακτύλῳ, ὁ δὲ πρὸς

να· ἀστραγαλίζοντάς τε δὲ καὶ κεκοσμημένους ἀπαρτάς· οἱ μὲν οὖν πολλοὶ ἐν τῇ αὐτῇ ἔπαιζον ἔξω· οἱ δὲ τινεὶ τοῦ ἀπαδουτήριου ἐν γυνίᾳ ἤρτιζον ἀστραγάλους παμπάλλοις, ἐκ φορμίσκων τιῶν προαιρούμενοι. *Vulgata Calcegninus* de *Talorum* ludo ita interpretatur, *pheros in srolimatio ex srolutis carere astragalos*. De hoc ἀρτιζομῶν hinc vid. & *P. Vistorium* *Comm.* ad *lib.* III. *Rhetoric.* *Aristotelis*, in ista verba: τῶν γὰρ αὐτῶν τῶν ἀρτιζομῶν ἀρτία ἢ περισσὰ εἰπῶν· & meminit hinc *Calcegninus* de *Talorum* ludo. *JUNG.*

⁴⁰ Ἐν ἀστραγάλων] *C. A.* ἐν ἀστραγάλων· tum potest erit legendum, πλήθει κεκρυμμένων ludere par impar, talorum multitudine occultata in manibus. *Salm.* κεκρυμμένων· *KÜHN.*

⁴¹ Εἶχεν τῶν ἀρτίων καὶ τῶν περ.] *Horat.* *Ludere par impar*. II. *Satyrg.* 3. v. 248. *SEB.*

Εἶχεν τῶν ἀρτίων καὶ τῶν περ.] *Habebat divinationem parium aut etiam imparium*. *C. A.* enim legit ἀρτίων ἢ καὶ περιτῶν. ταυτὸν δὲ τοῦτο κ. κ. ἢ καὶ καρύοις ἢ ἀμυγδάλαις &c. ita & *Salm.* nisi quod ἀμυγδάλαις. *KÜHN.*

Εἶχεν τῶν ἀρτίων καὶ τῶν περ.] *MS.* εἶχε τῶν ἀρτίων ἢ καὶ περιτῶν· ταυτὸν δὲ &c. & emendandum ita videtur: certe εἶχε scribendum: quamvis hoc tipula levius monere. *JUNG.*

Εἶχεν τῶν ἀρτίων καὶ τῶν περ.] Forssitan ἀρτίων ἢ τῶν περιτῶν· nam dici solet: ἀρτία ἢ περίττα· *Gregorius*: ἀρτίων ἢ περιτῶν· sed elegans est illa *Codicis Jungermanniani* scriptio, quam itaque in textu restitui: neque minus enim concinnitatis habenda est ratio, quam ut emaculem graviora munda: mox igitur e *Codice Jungermanni*, οἱ δὲ καὶ ἀργυρίῳ, quod respondet apposite sequentibus, εἰ πιστὸς &c. Et ipsum etiam *Aristophanis* versiculum sic emendavi hoc loco, uti supra legebatur.

⁴² ἢ καρύοις τε καὶ ἀμυγδ.] *MS.* ἢ καὶ καρ. ἢ ἀμυγδ. οἱ δὲ καὶ ἀργυρ. *SEB.*

ἢ καρύοις τε καὶ ἀμυγδ.] *MS.* postea ἢ καρύοις, ἢ ἀμυγδάλαις, οἱ δὲ καὶ ἀργ. quomodo & *Seberi* *MS.* nisi quod ἢ καὶ καρ. habet: lectio ea, quam attuli ex *MS.* elegantior vulgata sine dubio est. *JUNG.*

⁴³ Καὶ ἀργυρίῳ &c.] *C. A.* εἰ δὲ κ. α. leg. ἢ καὶ καὶ, iam etiam argento facere volebat. *Salm.* οἱ δὲ καὶ ἀργυρίῳ. *KÜHN.*

⁴⁴ Ἐν τῷ Πλούτῳ] *A.* ἐν Πλούτῳ ita *C. A.* *KÜHN.* Ἐν τῷ Πλούτῳ] *MS.* ἐν Πλούτῳ, sine τῷ, quod commode absit, ut alibi. *JUNG.*

⁴⁵ Στατήρσι &c.] Adfuit iam supra *Segm.* 58. *C. V.* in utroque loco, & hic *Salm.*

Στατήρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν. *KÜHN.*

Στατήρσι &c.] *MS.* στατήρσι δὲ οἱ θερ. ἀρτιάζομεν· versus qui & supra *Segm.* 58. in *MS.* ita erat, nisi quod ibi δὲ, pro δ' *MS.* Sed ἀρτιάζομεν rectum esse, ut apud *Aristophanem*, ibi dixi. Alias scribe & hic initium ita, Στατήρσι δ' οἱ θ. &c. *JUNG.*

dere par impar, astragalorum multitudine manibus contexta, divinationem habes parium & imparium. Idem vero & fabis, nucibus, amygdalis & pecunia facere solebant: si modo vera in *Pluto* tradit *Aristophanes*, dicens:

Stateribus vero nos servi ludebamus par impar.

• Alii itaque circulo ducto, demittentes ¹⁰² astragalum conabantur, ut astragalus in circulo permaneret. & hunc ludum in hamillam vocarunt. Neque me latet, quod & cothurnicem ducto imponentes circulo, hic quidem cothurnicem feriebat digito: hæc ve-

⁴⁶ Οἱ μὲν οὖν κύκλου &c.] *MS.* εἰ μὲν οὖν. *SEB.*

Οἱ μὲν οὖν κύκλου &c.] *MSS.* κύκλῳ περιγραφέντος, quasi illi, qui jecerunt talum, circumlo fuerint circumdatis; jecerunt autem ita, ne missus talus circumlum transfiret. *KÜHN.*

Οἱ μὲν οὖν κύκλου &c.] *MS.* εἰ μὲν οὖν κύκλῳ περιγραφέντος, ἀφ. sed vulgatum κύκλου περιγραφέντος rectum. Alias si legendum εἰ μὲν οὖν, ut & *MS.* *Seberi* habet, distinguendum mox ita erit: κύκλῳ ταυτὴν &c. *JUNG.*

⁴⁷ Τὸν βληθέντα] *Salm.* βουληθέντα. *KÜHN.*

⁴⁸ Ταυτὴν εἰς ᾠμίλλαν &c.] *C. A.* ταυτὴν· dein *C. V.* εἰς ᾠμίλλαν· ᾠμίλλα sequitur *Græcæ* est quod a *Magistro* dictatum vel ad exercendam ταχυγραφίαν, vel ad ediscendum: *Philoxeni Gl. Dislatum*, ἀμίλλα καὶ ἀναδιδόμιναι καμυθῆται· leg. καὶ ἀναδιδόμινον καταμαθῆται, quod *dislatum* est ad ediscendum. *Salmasius* ex *Hesychio* ᾠμίλλα. *KÜHN.*

Ταυτὴν εἰς ᾠμίλλαν &c.] *Habet MS.* εἰς ᾠμίλλαν· ut & infra hoc *Segm.* nec aliter supra habebat *Segm.*

⁴⁹ Et miror cur mutarint istud priscum, quod nititur & aliis *Lexicographis* priscis: restituiamus itaque εἰς ᾠμίλλαν. *Hesychius*: ᾠμίλλα, παιδιὰ τις, ὅταν κύκλῳ περιγράφαντες βάλωσιν εἰς αὐτὸν κάρυα· εἴτα ὁ ἐν τῷ κύκλῳ μένων λαμβάνει, ἢ ἐπαθλον· ubi quoque discis pro astragalus & aliis rebus usos esse, sicut in ἀρτιζομῶν. Et de eodem *Suidæ* ex *Eupolidis* *Χρυσῷ* γένε· de eodem ludo χρῆσιν adferens: ᾠμίλλα, παιδιὰ τις ἐν ἧ ὁ εἰς τὸν κύκλον βάλων κάρυον, ὅστε ἐκμαίται, ἢ κᾶ. *Εὐπολις* χρυσῷ γένε· ἐπιστιμῆθα δὲ μείνας εἰς ᾠμίλλαν· ἀπὸ συναίρεσις ἢ ᾠμίλλα, ᾠμίλλα, ubi in fine videtur legendum, ut *H. Stephanus* in thesauro habet, ἢ ᾠμίλλα, ὡμ. quo pacto tamen ei adspirandum videatur, ᾠμίλλα· ut ἀνεμος, ὠνῆρ, cetera: χρῆσις *Eupolideæ* in *Suida* quoque corrupta est. De eo lusu hinc meminit & *Calcegninus* de *Talorum* lusu in fine. *JUNG.*

Ταυτὴν εἰς ᾠμίλλαν &c.] *Sunt* qui istam scriptiōnem damnare non audent, quia ex ea voce ᾠμίλλα constata videtur: verba *Bulengeri* pono: *Menysius* tamen & in *Polluce* recte restituendum hic censet ᾠμίλλα, sicuti mox quoque in *Eupolidis* versu: eamque eruditi viri sententiam *MSS.* confirmant; neque aliter ex *Hesychio* hic ita legendum putat *Salmasius*: sic etiam in *Indice* capitum huic volumini præfixo reposui. Sed veto ᾠμίλλα, seu, ut tum scribendum voluit, ᾠμίλλα, mihi non constitui posse videtur ex ἢ ᾠμίλλα· nam, quod adfertur, ἀνεμος, &c. non facit ad rem, siquidem illa talia nascuntur ex ὁ ἀνεμος, similibusque: an vero voci ᾠμίλλα quicquam sit cum altera ᾠμίλλα commune summo opere addubites. Modo pro βληθέντα quod *Boulyθέντα* unus & alter habeat *MS.* non equidem probo: vulgatum inveniunt *Suidæ* & *Hesychius*.

⁴⁹ Ἀνόμαζον.] *C. A.* ἔλεγον. *KÜHN.*

⁵⁰ Καίτοι με οὐ λέλ. ὅτι &c.] Præcedit in *C. A.* hic

το σι ἰκτινι cedens, recalcitraret extra circulum, victus erat cothurnicis Dominus. In Imperatoribus enim Eupolis, dicente Phormione :

--- ποι ἰταque

Circumscribes circulum, quantum in prandium?

Respondetur :

103 * *Quid est? ad hamillam prandebo?*

Aut massam ceu cothurnicem feriam?

Ludus autem, tropa dictus, plerunque

τὴν πληγὴν ⁵¹ ἐνδοῦς ἀνεχαίτισεν ἔξω τοῦ κύκλου, καὶ ἠττάτο ὁ τοῦ ὄρνυγος δεσπότης. ⁵² ἐν γὰρ Ταξιδάρχοις ⁵³ Εὐπολις, τοῦ ⁵⁴ Φορμίωνος εἰπόντος,

--- οὐκοῦν

Περιγράψεις ⁵⁵ ὅσον ἐναριστῶν κύκλον,

⁵⁶ ἀποκρίνεται·

* ⁵⁷ Τί δ' ἔστιν; εἰς ἄμιλλαν ἀριστήσομεν; 103

ἢ κόψομεν τὴν μάζαν ὡς περ ὄρνυγα;

⁵⁸ ἢ δὲ τρόπα καλουμένη παιδιᾶ, γίγνεται μὲν

titulus: Ὅσα ἐν παιδιᾷ (leg. παιδιᾶ) ὄρνυγος, quacumque in ludo cothurnicis sunt: porro abest ὅτι a C. A. KÜHN.

51 Ἐνδοῦς ἀνεχαίτισεν] MS. ἀνεχαίτισεν & mox ἠττάτο, pro quo prior. edition. ἠττάτο. Sed ἠττάτο etiam infra Segm. 109. SEB.

Ἐνδοῦς ἀνεχαίτισεν] Interpret. recalcitraret, quasi de equo calcitrone agatur: malim, cessum iret, retro cederet, circuloque excederet cessum eundo, instar equi: C. V. ἐνδοῦσαν ἐχαίτισεν male divellit conjungenda; pro ἐνδοῦσα ἀνεχαίτισεν Salmastius ἀνεχαίτισεν. KÜHN.

Ἐνδοῦς ἀνεχαίτισεν] MS. ἐνδοῦσαν ἐχαίτισεν & mox ἠττάτο. Hæc vero ὁ δὲ πρὸς &c. acceperunt de cothurnicis domino, ut Calcagninus, dum hæc ita reddit: sum alter eam (cothurnicem) digito percussit: alter in adversum nitentem illam intra circulum continere. Quod nisi fecisset, cothurnicis dominis succumberebat. Sed ego de cothurnice ipsa capio simpliciter, scilicet illam ad ictum cadentem se ex circulo efferre, & quasi se succutientem excidere quamvis renitentem; quo facto ejus dominus vincebatur. Et quid si legamus ἀνεχαίσει vel ἀνεχάσειτο; Cælis explicatio sane mihi non videtur verisimilis; & de ipsa cothurnice intelligendum clare discas ex Segm. 109. ubi latius JUNG.

Ἐνδοῦς ἀνεχαίτισεν &c.] Ne loco moveas; perplacet enim id verbi: ἀνεχαίτισεν enim, ut scribendum, positum pro ἀνεχαίτισθη, quod elegantiae est Atticæ: ille vero ad ictum collapsus, atque præceps in caput & collum, si volveret extra circulum, ipse etiam cothurnicis dominus vincebatur: possem petitis aliunde exemplis istam verbi notionem adferere, si sic suaderet instituti nostri ratio: sed ad alia propero.

52 Ἐν γὰρ Ταξιδάρχ.] MS. ἐν γὰρ Ταξ. SEB.

Ἐν γὰρ Ταξιδάρχ.] MSS. ἐν γὰρ T. tum C. V. ἠττάτο, forte ἠττάτο. KÜHN.

Ἐν γὰρ Ταξιδάρχ.] MS. ἐν γ' οὖν & Seberii MS. γοῦν habet. JUNG.

53 Εὐπόλις] Possit & Εὐπόλιδος legi. SEB.

54 Φορμίωνος] MS. priores editiones, Φορμίωνος. SEB.

Φορμίωνος] Ita & noster MS. JUNG.

55 Ὅσον εἰς ἀριστον] C. V. ἐν ἀριστῶν. C. A. recte conjungit, ὅσον ἐναριστῶν intra quem prandere possit aliquis, ut intra eum prandeamus. Salm. ἐν ἀριστον. KÜHN.

Ὅσον εἰς ἀριστον] MS. ὅσον ἐν ἀριστῶν κ. & legendum ὅσον ἐναριστῶν scilicet, quod probat mox verbum ἀριστήσομεν repetitum. JUNG.

Ὅσον εἰς ἀριστον] Cum Kühnio textus habet ἐναριστῶν, cujus lectionis elegantiam qui non capiebant, scripsere εἰς ἀριστον non itaque despicies, qui nos canonicas capere possit, circulum? & sic quoque legendum omnino e V. C. statuit Salmastius, ut & Idem in altero quod sequitur disticho cum emendatione nostra planissime consentit. Solebant vulgo continua linea hæc exarari; nos divisimus ad carminis modulum. Tum alteros utrosque versiculos vario modo de MSS. castigavimus & integravimus: Kühnio in ple-

risque prævit: ut scire habeas, quid mutatum, adscribam quæ vulgo legebantur:

Τί ἔστιν, εἰς ἄμιλλαν ἀριστήσομαι.

ἢ κόψομαι τὴν μάζαν ὡς περ ὄρνυγα.

Ἄμιλλαν ita quoque restituerat Menestius, ut supra monitum. Falckenburgii Excerpta pro Τί ἔστιν legunt Πάρεστι, quod non probō. Porro ludit Eupolis in istis κόψομεν τὴν μάζαν ὡς περ ὄρνυγα nam ὄρνυγα κόπτειν est cothurnicem digito percutere, at vero κόπτειν μάζαν, offam dividere, & in partes discindere.

56 Ἀποκρίνεται.] Interpret. venterat: quantum in prandium decernatur, quasi id quoque verbum Poëtae esset. SEB.

57 Τί ἔστιν, εἰς ἄμιλλαν ἀριστήσομαι.] C. V. τί δ' ἔστιν εἰς ἄμιλλαν ἀρ. C. A. τί δὲ ἔστιν &c. ἀριστήσομεν ἢ κόψομεν versus ita distinguo:

--- οὐκοῦν

Περιγράψεις ὅσον ἐναριστῶν κύκλον.

--- εγὼ

Circulum duces, ut intra prandeamus.

Τί δ' ἔστιν; εἰς ἄμιλλαν ἀριστήσομεν;

ἢ κόψομεν μάζαν, ὡς περ ὄρνυγα;

Quid vero est? nunne εἰς ἄμιλλαν prandebimus? Cademusve mazam, cothurnicis instar?

Salm. pro ἀριστήσομεν, ἄρα στήσομαι. KÜHN.

Τί ἔστιν, εἰς ἄμιλλαν ἀριστήσομαι.] MS. τί δὲ ἔστιν, εἰς ἄμιλλαν ἀριστήσομεν ἢ κόψομεν τὴν μ. &c. Scribe itaque:

Τί δ' ἔστιν; εἰς ἄμιλλαν ἀριστήσομεν;

ἢ κόψομεν τὴν μάζαν ὡς περ ὄρνυγα. JUNG.

58 ἢ δὲ τρόπα] Henr. Stephano terminatio hæc suffrepta est. Jo. Brodaus autem hinc apud Μυτιλιαlem (IV, 14. ubi alias: Et ludit tota nequiora talo) legendum auguratur: ludit tropa. Miscell. X, 26. SEB.

ἢ δὲ τρόπα] Titulus est in C. A. margine: Περὶ τρόπου (leg. τρόπα) παιδιᾶς. Hesych. Τρόπα, εἶδος παιδιᾶς, καὶ ἢ στρέφουσι τοὺς ἀστραγάλους εἰς τὸ ἕτερον μέρος. KÜHN.

ἢ δὲ τρόπα] Ut Gallice: Jone a la fessette, hic H. Stephanus adscripsit. Calcagninus extrema dissert. de Ludo Talorum verit, ceu in obversionem dixeris, inquit: τρόπα vero hac forma & supra Segm. 4. & e nostro MS. restituimus in recensione capitum, ubi vulgo male τρόπου erat. De hoc lusu & illa Persiana accipi Satyra III. — angusta collo non fallit orca Magnus Casanbonus ait Comm. in Persii Sat. III. Meminit & Hesychius: Τρόπα, εἶδος παιδιᾶς, καὶ ἢ στρέφουσι τοὺς ἀστραγάλους εἰς τὸ ἕτερον μέρος. JUNG.

ἢ δὲ τρόπα καλουμένη π.] Idem esse ludi genus existimant, cujus sub hac voce meminit Hesychius: optimi Lexicographi verba Jungermannus habet, qui & in ista hæsit opinione: non tamen hoc omnino præ se ferre videtur atque ostendere eruditi Glossographi locus: nam στρέφουσι τοὺς ἀστραγάλους εἰς ἕτερον μέρος quid habet simile tropæ Polluceæ, nisi quod uterque lusus talis fuerit peractus: & diversam esse τρόπαν Polluceam atque Hesychianam constituit etiam Thomæ Hy-

⁵⁹ ὡς τοπολὺ δι' ἀστραγάλων, οὓς ⁶⁰ ἀφίεντες στοχάζονται βόθρου τινὸς εἰς ὑποδοχὴν τῆς τοιαύτης ρίψεως ἐξεπίτηδες πεποιημένου· πολλάκις δὲ καὶ ⁶¹ ἀκύλοις καὶ βαλάνοις ⁶² ἀντὶ τῶν ἀστραγάλων οἱ ⁶³ ῥίπτοντες ἐχρῶντο· ⁶⁴ Ἡ δὲ τῆς σφαιρας παιδιὰ, ὀνόματα ⁶⁵ εἶχεν, ⁶⁶ ἐπίσκυρος, ¹⁰⁴ ⁶⁷ Φαινίδα, ἀπόρραξις, οὐρανία· * καὶ ἡ μὲν ἐπίσκυρος, καὶ ἐφηβικὴ, καὶ ⁶⁸ ἐπίκοινος ⁶⁹ ἐπίκλην ἔχει· παίζεται δὲ ⁷⁰ κατὰ πλῆθος διαστάντων ἴσων πρὸς ἴσους, ἤτοι μέσην ⁷¹ γραμμὴν λατὺπην ἔλκυσάντων, ἣν σκύρον καλοῦσιν, ἐφ' ἣν

astragalis fit : quos in foveam, de industria ad horum exceptionem factam, projiciunt. Sæpenumero tamen glandibus & nucibus, astragalorum loco, ludentes utuntur. Cæterum sphaeræ ludi nomina sunt Episcyrus, Phœnida, Aporraxis, Urania. * Et episcyrus quidem etiam e-
phebica & promiscua cognomento dicitur. Luditur autem juxta multitudinem, paribus ad pares dispositis : deinde mediam lineam indifferentem educentes, quam scyrum vocant, huicque

de pag. 232. ubi de Orientalium ludo Mancala, quam non dissimilem esse ait *Hesychius* τροπᾶ : cummet ipsum ad iis ; nobis enim moras agere non lubet. Paululum inferius legebatur vulgo οἱ ῥίπτοντες : maluimus cum MSS. ῥίπτοντες.

59 ὡς τοπολὺ] MS. ὡς τὸ πολὺ. JUNG.

60 ἀφίεντες] C. V. ἀφίεντες : quos iis mittunt, ut colligunt ad foveam : &c. KÜHN.

61 Ἀκύλοις] C. A. ἀκύλοις male. *Theophr.* lib. III. c. 17. καλεῖσιν δὲ τινες τὸν μὲν τοῦ πρῖνου καὶ τὸν ταύτης κερπὸν, ἀκούλον, τὸν δὲ τῆς θρύος, βάλανον. KÜHN.

Ἀκύλοις] Id est, *isignis glandibus*, ait *Calpurnius*, & putat spectasse ad hunc lusum illum, qui carmen illud cecinit, in *Idyllio* de nuce :

*Vas quoque sære cavitum spatio distante locatur,
In quod missa levis nux cadat una manu.* JUNG.

62 Ἀντὶ τῶν ἀστραγάλων] Absunt a C. A. hæc verba. KÜHN.

63 ῥίπτοντες] MS. ῥίπτοντες. SEB.

ῥίπτοντες] ῥίπτοντες leg. MSS. KÜHN.

ῥίπτοντες] Pro ῥίπτοντες MS. tam noster quam *Severi* ῥίπτοντες habet. JUNG.

64 Ἡ δὲ τῆς σφαιρας παιδιὰ] Apponitur titulus hic in C. A. περι τῶν ἐν σφαίρα παιδιῶν. KÜHN.

65 εἶχεν] E MS. a prior editione aberat. SEB.

εἶχεν] C. A. & *Salm.* omittit εἶχε. KÜHN.

66 ἐπίσκυρος, φ. ἀπόρρ. οὐρανία.] Quatuor hæc pilæ species ab *H. Junio* in *Nomencl.* ita Latine enumerantur, *Cælestis* pila, *Refraβia*, *Communis*, *Improβoria*, unde sua etiam descripsit verbatim, quanquam tacito auctoris nomine, *Frejgins* in *Notis* ad *Colloquia Vivis* ad *Dialog. V.* nisi quod *Refraβia* habet, & tabellam nobis fugat. JUNG.

67 * Φαινίδα] MS. φαίνιδα. Sed idem supra *Segm.* 4. itidem clare φαίνιδα. *Suida* autem & *Etymologicæ*, itidemque apud *Eustath.* *Odyss.* fol. 271. φαίνις est παιδιὰ διὰ σφαιρας. Et *Hesych.* φαίνιδα, παιδιὰν σφαιρας : vide autem & *Caluβonum* in *Athen.* I. 12. Item rursum *Eustath.* *Odyss.* fol. 315. SEB.

* Φαινίδα] C. V. & C. A. σφαίνιδα. *Suid.* φαίνις : dedit enim a φαίνω decipio, quia in hoc ludo sphaera alteri ostenditur ut mittenda, alteri autem qui minus expectarat, mittitur. *Hesychius* etiam φαίνιδα, confer & *Etymologicum.* *Eustath.* in *Odyss.* IX. φαίνιδα a φαίνω, ostendo ex *Athenæo* lib. I. c. 12. KÜHN.

* Φαινίδα] MS. σφαίνιδα. Sed mira varietas, ut mox videbis, & supra habuisti *Segm.* 4. Ne itaque quid temere statuanus, potius statuanus nihil. Si quid ordini literarum tribuendum, sane apud *Hesych.* *Suid.* & *Etymolog.* per ε, ut & in MS. nostro legitur semper. Sed varietatem hanc adnotabimus, nec anxii nimis in hisce lusibus erimus. JUNG.

* Φαινίδα] Φαινίδα *Basileensis* habet priorisque editiones, unde φαίνιδα conformes haud difficulter : & ita legitur in titulo, quem *Codex Falckenburgianus* istis, ἡ δὲ τῆς σφαιρας παιδιὰ &c. talem præfigit : Πα-

ρι σφαιρῶν, ἐπίσκυρον καὶ φαίνιδας, καὶ ἔτι ἀπόρραξιὸς οὐρανίας : neque aliter mox : ἡ δὲ φαίνιδα &c. ibique tum porro scribendum erat : εἰρηται ἢ ἀπὸ φαίνιδου &c. *Meursius* etiam φαίνιδα reponi jubet, fitmatque divertis ex *Eustathio* prolatis locis, ubi eadem scripturæ ratio habeatur. Hujus tam diversæ scriptio- nis causam derivo ab *Etymologicum* copia, qui enim ἀπὸ τοῦ φαίνω deducere, φαίνιδα dixere ; alii a φαίνω φαίνιδα vel φαίνιδα tanquam φαίνω φαίνιδα, itaque est in *Clemente* : τὴν φαίνιδα παιδιὰν. Mihi quidem præ ceteris φαίνις & φαίνιδα placet : neque quod in MSS. apparet exaratum σφαίνιδα, σφαίνιδα & σφαίνιδου τοῦ πρώτου εἰρητος : arridere potest : id interim monendum, σφ videri adhæsisse de fine vocis præcedentis ἐπίσκυρος, quam itaque literam mox quoque retinet σφαίνιδα : sed hic quidem delipiunt MSS. non enim analogiæ ratione defendi potest illa lectio, etiamsi apud *Suidam* sit aliofque φαίνις quoque : præterea quis Phœnida inter vitorum nomina legit unquam ? non enim huc quicquam facit φαίνις aut φαίνις. Tu vero si mecum restituas & hic & mox φαίνιδα, ibique etiam φαίνιδου, Phœnides enim nomen notum, sic omnia perfeceris : & etiam manu huc ducit *Codex optimus Falckenburgii*. De hoc aurem pilæ genere ludendique modo adendum est *Eruditissimus Mercurialis* lib. II. de *Art. Gymnast.* c. 4. ubi & utitur *Pollucis* nostri loco.

68 Ἐπίκοινος] C. A. ἐπίκοινος male. *Eustath.* etiam ἐπίκοινος, quod pila multis ludentibus communis esset. *Hesych.* ἐπίσκυρος, ὁ μετὰ πολλῶν σφαιρισμός. KÜHN.

Ἐπίκοινος] MS. καὶ ἐπίκοινος ἐπίκλ. an itaque scribimus ἐπίκοινος ; scilicet hanc pilam & ἐπίκοινοδα fuisse dictam : non quod alterum tamen improbem. Ait enim & *Eustathius* ad *Ὀδυσσ. A.* ἐπίσκυρος δὲ, ἡ ἐχρῶντο οἱ παίζοντες κατὰ πλῆθος, καλομένη διὰ τοῦτο καὶ ἐπίκοινος. JUNG.

Ἐπίκοινος] Ita plerique MSS. & recte, puto, siquidem id nominis sortita fuerit hæc lusio pilæ, quod plures simul colluderent, pilaque a multis reciproco jactu excipienda atque remittenda erat : non itaque *Domitii Calderini* hominis plurimum ineptissimi conjecturam probamus, qui ad *Statis Sylv.* IV. ἐπίκοινος restitui malit, quia ex pulvere rapetur : & scilicet in editis tamen *Codicibus* (*Pollucis*) legitur ἐπίκοινος, quasi a dubio jactu : sed ea quidem lectio veri est absona, etsi sic etiam exhibeat C. A. neque dissentiat multum V. C. *Salmasis*, in quo ἐπίκοινος lectum sibi testatur ; sed id est nempe pro ἐπίκοινος, quod & in *Palatino Codice*.

69 Ἐπίκλην] Memini & supra, si non fallor, notatum ita quasi accusativo usurpasse. Certe apud *Platonem* in *Timaæ* tale est : ἀστρα ἐπίκλην ἔχοντα πλάγητες. JUNG.

70 Κατὰ πλῆθος] Gregatim multis paribus inter se compositis : pro ἤτοι *Interpr.* legit ἔτιτα, quod non spernendum. KÜHN.

71 Γραμμὴν * ἀστρῶν] MS. λατὺπην : item mox σκύρον. SEB.

pila imposta est: alias duas lineas, post utrorumque ordinem describentes, ad caeteros, qui primum electi sunt, pilam mittunt: quibus negocium erat pilam advolantem rejicere: donec alterutri, alios ad aliam lineam usque pepulissent.

κατατιθέντες τὴν σφαῖραν, ἑτέρας δὲ δύο κατόπιν γραμμὰς ἑκατέρας τῆς τάξεως καταγράφαντες, ὑπὲρ τοὺς ἑτέρους οἱ προανελόμενοι ῥίπτουσιν, οἷς ἔργον ἦν ἐπιδράξασθαι τε τῆς σφαίρας φερομένης, καὶ ἀντιβαλεῖν, ἕως ἂν οἱ ἕτεροι τοὺς ἑτέρους ἐπὶ τὴν κατόπιν γραμμὴν ἀπώσωνται. Ἡ δὲ Φαινίδα εἶρηται ἢ ἀπὸ 105

Γραμμὴν * ἀτροπον] C. A. λατοπὴν ἑλευσάντων C. V. γραμμὴν λατοπὴν ἑλευσάντων, desinde lineam scobe lapidum dicensibus: ita & Salmasius. Eustath. ἐπὶ λατοπὴς ἑστάντες, ἢ σκύρον φασίν & c. Pollux videtur insinuare quod tam retritamentum lapidum, quam linea co ducta σκύρας appellata fuerit, ΚΥΗΝ.

Γραμμὴν * ἀτροπον] MS. γραμμὴν λατοπὴν ἑλευσάντων, ἢ σκύρον καλ. quæ lectio certe reponenda est: certe & λατοπὴν MS. Seberis habuit: vulgata autem lectio ἀτροπον ἑλευσάντων inepta est: Edit. Flor. habet ἀτροπον. Ut ex MS. adscripti ita & Eustathius ad θ. Οδυσσ. ἀνόμαστο δὲ ἐπίσκυρος: ἐπιδὴ οἱ κατ' αὐτὴν σφαιρίζοντες, ἐπὶ λατοπὴς ἐστάντες, ἢ σκύρον φασίν, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ δεδίχεται, βολὴν σφαιρας ἀλλήλους ἐξεδίωκον. Et clare Helychius: Σκύρος, πόλις καὶ γῆσος ἢ λατοπὴ. Nescio vero cur viri docti λατοπὴν hic sili-cem interpretentur, ut H. Junius Nomencl. quum de communi pile agit, ex Eustathio (scilicet, quando ait partes hic inde e sili-ce expulsum [cite ἐκέρχισται, ac ul-tra meta remittunt: quum tamen hic potius gypsum sit, vel creta, qua lineam ἑλευσάντες signabant, quæ σκύρος dicebatur, sub quam, non vero in sili-ce, pilam statuebant, cetera agebant, quæ in hoc Iulio Noster memorat: sive malis exponere lapidis ἀποπέλει-κμα, ut Helychius ait, acutum nempe marmoris vel lapidis fragmen, quo lineam ducebant humi. Ut ut sit e sili-ce expulsum pilam Noster non ait, nec Eustathius etiam: γραμμὴν ἑλευσάντες ita & infra Segm. III. habes. Schol. Aristoph. Σφηζὶν inter alia ista, ἐμοὶ δὲ γ' οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι: explicat, οὐκέτι ἔχω οὐδὲ ἐκπλάσαι τὴν ὑδρίαν ἐκ τῆς λατοπῆς: ἀλλὰ πάντα ἀνάλαται: εἰδῶσι δὲ τὰ ῥήματα τῶν ὑδριῶν τῆ λατοπῆ διαπαλάττει: ubi vides rupturas ficti-lium illa terra cimolia sive gypso incrustati solita. JUNG.

Γραμμὴν * ἀτροπον ἑλευσ.] Egrege MSS. quorum hic lectionem ocyus duce Κύησιο restitimus; in Codicis Falckenburgiani Excerptis ἀτροπὴ: non bene: Rim-dari Schol. ad Pnythionicas: σκύρον γὰρ λέγουσι τὴν λατοπὴν τὴν ἀπὸ τῆς κατεργασίας τῶν λίθων ἀποπίπτουσαν: quæ talia quoque habet Eustathius ad Dion. Perieg. v. 521. sic & in Helychio σκύρας inter alia λατοπὴ. Lineam itaque signatam putemus istius modi lapidum detrimentis; non itaque locum recte cepit Jungermannus: & lubet hæc eadem Latine translata a Mercurialis proferre. sicuti memoria prodidi Pollux, apud quem legitur, episcyrum lulum fieri solitum, ubi ravis ad partes in duas turmas dispositis, media linea elucebatur, quam scyrum vocabant, cuiusque pilam impositam quisque contendebat, ut intra duas lineas post utroque ordinem descriptas adversarentur, metas scilicet, immitteret: nimirum quibus contactis a pile victoria haberetur. Sed, puto, loci sensum non accurate tenuit Mercurialis, qui tibi sua sponte jam patebit, in integrum restitudo ad fidem MSS. toto hoc loco: & omni de re monebimus hic simul. Δύο γραμμὰς κατόπιν mox erat in vulgatis, & tum τοὺς ὑπὲρ ἑτέρους, quæ utraque Jungermannum sequutus transpositi vocibus sanavi: Κύησιος ὑπὲρ debebat, & ita certe in Falckenburgiani Codicis Excerptis linea, quæ particulam abolendam signabat, erat subducta: sed id præferendum quod textus habet: paulo post fuit editum: καὶ ἐπιβάλλειν, ἕως ἂν οἱ ἕτεροι τοὺς ἑτέρους ἐπὶ τὴν ἑτέραν γραμμὴν ἀπώσωνται. Ἀντιβάλλειν; ἢ lecte

memini, de remissa pila in Aegio legi. Hæc autem pleraque delegit e Polluce nostro Alex. ab Alexandro lib. III. c. 21.

72 Κατατιθέντες] MS. καταθέντες. SEB. Κατατιθέντες] C. A. καταθέντες. KÜHN.

Κατατιθέντες] MS. nolter καταθέντες: ut & Seberis i distingue autem, καλοῦσιν, ἐφ' ἣν καταθέντες & c. JUNG.

73 Δύο γραμμὰς κατ. & c.] MS. alio ordine, δύο κατόπιν γραμμὰς ἑκατ. & placet. JUNG.

74 Τοὺς ὑπὲρ ἑτέρους] C. A. ὑπὲρ τοὺς ἑτέρους, quæ primi errant pilam, alteri eam raris immittunt, illa vero pilam volantem prehendere & in mittentes rejicere nituntur. KÜHN.

Τοὺς ὑπὲρ ἑτέρους] Ὑπὲρ τοὺς ἑτέρους, ut in MS. est, non ut vulgo τοὺς ὑπὲρ. scribendum certe est. JUNG.

75 ῥίπτουσιν εἰς ἔργον] Distingue, ῥίπτουσιν, εἰς & ita locum credo totum hæctenus restitutum habemus, quem alias, quod corruptum viderent, ajunt viri docti se voluisse describere in Thesauros suos: nempe qui primi capiebant pilam, vel auferebant ab ista linea, super quam statuta esset, illi mittebant super alteros colludentes: hi vero saragebant tangere pilam & vicissim mittere. Sed locum mox totum adscribam: prius reliqua restituenda sunt. JUNG.

76 Ἐπιδράξ. τε & c.] Salmas. ἐπιδράξασθαι τε τ. σ. KÜHN.

77 Ἐπιβάλλειν] MS. ἀντιβαλεῖν ἢ ἀ. τ. ἐ. τ. κ. κατόπιν γραμμῆ. vid. Eustath. Odys. f. 315. SEB.

Ἐπιβάλλειν] C. A. & Salm. etiam legunt ἀντιβαλεῖν. KÜHN.

Ἐπιβάλλειν] Non ἐπιβάλλειν, sed ἀντιβαλεῖν, ut MS. nolter clare habet, emendandum est: nec aliter fuisse in suo indicat Seberus nolter. JUNG.

78 Ἐπὶ τὴν ἑτέραν γραμμὴν] C. V. ἐπὶ τὴν κατόπιν γ. C. A. ὑπὲρ τὴν κατόπιν γραμμὴν [supra, lineam a tergo ductam expellant: quod ὑπὲρ τὴν approbat Salmasius. KÜHN.

Ἐπὶ τὴν ἑτέραν γραμμὴν] Pro ἑτέραν, tam nolter MS. quam Seberis, κατόπιν quod vulgato quoque non cedit. Sic itaque totus locus de Episcyro pile ex MS. legendus est: καί ζεται δὲ κατὰ πλῆθος, διαστάντων ἴσων πρὸς ἴσους, ἢτοι μίσην γραμμὴν λατοπὴν ἑλευσάντων, ἢ σκύρον καλοῦσιν, ἐφ' ἣν καταθέντες σφαῖραν, ἑτέρας δύο κατόπιν γραμμὰς, ἑκατέρας τῆς τάξεως, καταγράφαντες, ὑπὲρ τοὺς ἑτέρους οἱ προανελόμενοι ῥίπτουσιν, οἷς ἔργον ἦν ἐπιδράξασθαι τε τῆς σφαίρας φερομένης, καὶ ἀντιβαλεῖν, ἕως ἂν ἕτεροι τοὺς ἑτέρους ἐπὶ τὴν κατόπιν γραμμὴν ἀπώσωνται JUNG.

79 Ἡ δὲ * φενίδα] In C. A. titulus adest: περὶ σφενίδας C. A. σφενίδα. KÜHN.

Ἡ δὲ * φενίδα] MS. ἡ δὲ σφενίδα, & statim tamen φενίδου τοῦ πρώτου εὔρ. JUNG.

Ἡ δὲ * φενίδα & c.] Quo sit modo locus hic restituendus superius, ubi phanindam nominabat auctor, indicavimus: eo itaque te remitto: utitur hoc loco Domitius Calderinus ad Statii Epist. præliminarem lib. IV. syl. sed, bone Deus, quæ ibi monstra! Ludus erat pilaris in gymnasio; quæ, ut ait Jul. Pollux libr. IX. Sphenna appellabatur, vel a primo auctore, vel a σφάλλω, quod est, fallo: nam cum pilam unus alteri videretur polliceri, alteri mittebat: sed aufugiamus hinc ocyus, neque spurcitiem ejus moveamus. Tum ἀπὸ τοῦ φενικίζειν forsitan, ait Pollux, dictum quis putet id

⁸⁰ Φαινίδου τοῦ πρώτως εὐρόντος, ἢ ⁸¹ ἀπὸ τοῦ Φενακίζειν, ὅτι ἐτέρω ⁸² προδείξαντες, ἐτέρω ρίπτου-
σιν, ἐξαπατῶντες τὸν οἰόμενον ⁸³ εἰκάζοιτο δ' ἂν
εἶναι ⁸⁴ ἢ διὰ τοῦ μικροῦ σφαιρίου, ὃ ἐκ τοῦ ἀρ-
πάζειν ὠνόμασθαι ⁸⁵ τάχα δὲ καὶ τὴν ἐκ τῆς
μαλακῆς σφαιρας παιδιάν, οὕτω τις καλοῖη
⁸⁶ ἢ δὲ ἀπόρραξις, ἔδει τὴν σφαιραν ⁸⁷ εὐτόνωσ
πρὸς τὸ ἔδαφος ῥήξαντα, ⁸⁸ ὑποδεξάμενον τὸ πῆ-

inventore Phænnido: aut a φενακίζειν, id
est decipiendo: quoniam alio, simulantes
in aliam partem pilam mittunt, deci-
pientes credulum. Videtur autem minoris
pilæ ludus, qui a rapiendo nomen sumpsit:
sed & mollioris pilæ ludum aliquis sic no-
minaverit. Aporraxis vero, oportebat pilam
directe in solum jacentem, excipientem sal-

ludi pilaris genus, quod cum huic pilam ostenderent,
ad alterum emitterent, ἐξαπατῶντες τὸν οἰόμενον, de-
lum habentes, qui se pilam acceritum ruitabat: non
itaque λαβεῖν fuerit opus cum Κίηνη reponere post
οἰόμενον. *Gloss.* φενακίζω, fallo, φενακισταί, impostores,
ἀπὸ τῆς φενακῆς, additicia coma, quæ & πνήκη
feu πνήκη, unde πνήκίζω ἀπὸ τοῦ ἀπατῶν apud
Michaël. *Apostol.* Cent. XVI, 11.

⁸⁰ Φαινίδου] C. V. φαινίδου. C. A. & *Salm.* φει-
νίδου τοῦ πρώτου εὐρόντος: vid. *Athenaum* lib. I. c. 12.
Κίηνη.

⁸¹ Ἀπὸ τοῦ φενακίζειν] Ita & *Eustathius* ait visum
veteribus ad *Odyss.* θ. quam tamen etymologiam ut
absurdam non immerito notat *Cassianus* noster I. *Athens.*
12. & ait *Eustathius* ipse, οὐ πάνυ ἀκριβῶς εὐ-
τὴ ἐτυμολογήσαντες (οἱ παλαιοί). *Etymologicum* Ma-
gnum ita: φενίς, παιδιὰ δὲ σφαιρας γινόμενη ἔστι
καὶ φειδῶ, ἀπὸ τοῦ φενακίδα, κατὰ συγχοπὴν ἀπὸ
τῆς ἀφείσεως τῶν σφαιριζόντων ἢ ἀπὸ τοῦ φενακίζειν ἐν
τῷ ρίπτειν, καὶ μὴ ρίπτειν ἐκείσε ἀλλ' ἰτίρωσι ἢ ἀπὸ
φειστίου τοῦ ἐφευρόντος αὐτῶν ubi ἀπὸ φεινίου *Sylburgius*
mavult legere: secundum MS. deberet φεινίδου
quod adhuc propius cum φεινίδα conveniret: sed φει-
νήστιον agnoscit & *Athenaus* lib. I. *Dipnos.* ἐκαλεῖτο
scribens, δὲ φεινίδα, ἀπὸ τῆς ἀφείσεως τῶν σφαιριζόν-
των. ὅτι εὐρετὴς αὐτοῦ, ὡς φησὶ Γῶβας ὁ Μαυραύσιος,
Φαινίστιος ὁ παιδοτρίβης: adfertque & ex *Antiphane* ver-
sum. *Jung.*

⁸² Προδείξαντες] MS. προδείξ. sed & *Suid.* προδείξ.
SEB.

Προδείξαντες] C. A. etiam προδείξαντες, ut & *Sal-
masius*: pro vulgato Itat ratio cum *Suida* & *Eustathio*.
Κίηνη.

Προδείξαντες] Et noster MS. habet: quemadmodum
& *Eustath.* ad *Od.* θ. ὅτ' ἂν ἐτέρω φασὶ τὴν σφαι-
ραν προδεικνύντες, ἐτέρω αὐτῆν ἐπιπέμπωσιν. *Jung.*

⁸³ Εἰκάζοιτο] *Leg.* εἰκάζοιο, *conjecturam feceris*.
Κίηνη.

⁸⁴ * ἢ διὰ τοῦ μικροῦ σφαιρωτοῦ, &c.] MS. εἰκ.
δ' ἂν εἶναι ἢ διὰ τ. μ. σφαιρίου, ὃ ἐκ τοῦ ἀρπάζειν ὠνό-
μασται: vide *Rhodigium*. SEB.

* ἢ διὰ τοῦ μικροῦ σφαιρωτοῦ, &c.] C. V. ἢ διὰ
τοῦ μικροῦ σφαιρίου ὃ ἐκ τ. α. ὠνόμασται. C. A. ἢ δ. τ.
μ. σφαιρίου, ὃ &c. ὠνόμασται: eadem & *Salmasius*: *leg.*
εἰκάζοιο δ' ἂν εἶναι ἢ &c. conjecturam feceris esse (hunc
lulum) cum, qui fit per raryam pilulam, qua ab ἀρ-
πάζειν appellata est: *harpasta* cum *Athenao* lib. I. cap.
12. intelligit, de quibus & *Martialis* non uno loco
agit. *Kühn.*

* ἢ διὰ τοῦ μικροῦ σφαιρωτοῦ, &c.] MS. noster:
εἶναι ἢ διὰ τοῦ μικροῦ σφαιρίου, ὃ ἐκ τοῦ ἀρπάζειν ὠνό-
μασται: quam lectionem ita & MS. *Severi* habet: vi-
deturque vulgata integrior: certe hanc video capere:
illam vulgatam parum. Et reponere sic audeam: sine
dubio enim *Harpastum* *Martialis* dictum innuit, quod
illo tempore in usu: dicitur eam pilam pheniada
comparari vel assimilari posse *Pollux.* Nec itaque re-
ctum *harpastum* ad ἰπισκίρου σφαιρας εἶδος referri pu-
tant posse viri docti: de eo & *Suidas* meminit, sed
nude factis: Ἀρπαστὸν καὶ σφαῖρα εἶδος παιδιᾶς. Ad
idem etymon, quod *Pollux* noster indicat, alludit *Mar-
tialis* illis, IV. ep. 19.

Sive harpasta manu pulverulenta rapis.

Et VII. ep. 31.

Non harpasta vagus pulverulenta rapis.

Et XIV. ep. 48.

Lemmate *Harpasta.*

*Hæc rapit Antai velox in pulvere Draconum,
Grandis qui vano colla labore facis.*

Ubi bene *Turnebus* IX. *Advers.* 23. de *Pheninda*, id
est, de *Harpasta* hoc scribitur. De *Harpasta* mentio &
apud *Artemidorum* nostro *Polluci* fere coævum scri-
ptorem, certe non multo vetustiore. I. *Onirocritic.*
57. ἀρπαστὸν δὲ καὶ σφαῖρα φιλονεικίας ἀπερίπτουτος ση-
μαίνουσι: πολλάκις δὲ καὶ εἰς ἑταίρας ἔρωτα ἔοικε γὰρ ἢ
σφαῖρα καὶ τὸ ἀρπαστὸν ἑταίρα διὰ τὸ μηδαμοῦ μένειν,
καὶ πρὸς πολλοὺς φοιτῶν ubi viri doctissimi non recte
nobis ἀρπαστὸν videntur adnotare esse *Polluci* οὐρανίαν
παιδιάν. Ait enim noster disertus de *Pheninda*, hanc
εἰκάζεσθαι esse illam quæ ἐκ τοῦ ἀρπάζειν denominata
sit. *Jung.*

* ἢ διὰ τοῦ μικροῦ σφαιρωτοῦ] Hæc quidem, ac
si de istis conclamatum esset, stellula notaverat *Sebe-
rus*, quam utique relicturo feliciter loco delendam du-
ximus. *Kühnius*, ad oram sui *Codicis*, non inspectis,
credo, MSS. hoc modo dedit, εἰκάζοιο δ' ἂν εἶναι παι-
διάν, ἢ διὰ τοῦ μικροῦ σφαιρωτοῦ, ἐκ τοῦ ἀρπάζειν ἀρ-
παστὴ ὠνόμασται: sed apte MSS. atque egregie, quæ
itaque potius fecuti sumus: post σφαιρωτοῦ, voce *Greci-
cas* inaudita, si de pila debeat intelligi, ita protenus
editum fuit: ὃ ἐκ τοῦ ἀρπάζειν, ὡς ὠνόμασθαι. Porro
repositam a nobis lectionem stabilivnt *Athenai* verba,
quibus eandem agnoscit *φαινίδα*, & τὴν διὰ τοῦ
ἀρπαστοῦ παιδιάν: τὸ δὲ καλούμενον, inquit, διὰ τῆς
σφαιρας ἀρπαστὸν φαινίδα ἐκαλεῖτο. De hoc pilæ lusu
videndus etiam *Mercurialis* lib. II. c. 5. Hic autem
Onomasticographi nostri locus ita profertur a *Bulengero*:
sed apud eum *Athenai* nomen male sibi præfixum gerit:
διὰ τοῦ μικροῦ σφαιρωτοῦ, ὃ ἐκ τοῦ ἀρπάζειν ὠνομάζε-
ται. In istis quæ sequuntur μαλακῆ σφαῖρα quid sit,
peritiores videant: pilæ, puto, hæc quidem erant du-
rius atque firmius compactæ, ut manum ludentibus
involvere panno fuerit opus, illæ vero molliores, quæ
nuda manu percussæ mitti poterant remittique, ea-
que de causa μαλακαὶ σφαῖρας.

⁸⁵ Τάχα δὲ καὶ τὴν &c.] C. A. & *Salmas.* τά-
χα δ' ἂν καὶ τὴν ἐκ μαλακῆς σφ. π. οὐ. τ. καλίη.
Κίηνη.

Τάχα δὲ καὶ τὴν &c.] MS. τάχα δ' ἂν καὶ τὴν ἐ. τ.
μ. σφ. π. οὕτω τις καλίη. Alias σφαῖραν μαλακῆν *Ju-
nius* in *Nomenclat.* simpliciter *pilam lusoriam* &c. ex-
plicat. *Jung.*

⁸⁶ ἢ δὲ ἀπόρραξις] *Titulus* C. A. est περὶ παιδιᾶς,
ἥτις ἀπόρραξις καλεῖται: quod vero *astinet* ἀπόρραξι-
ν oportebat, &c. *Kühn.*

⁸⁷ Εὐτόνωσ] *Mallens* ἰπτόνωσ *valide*, quo quidem ire
videtur & εὐτόνωσ: vid. *Segm.* 107. nam tanto impe-
tu pila solo impingenda est, ut resiliens manu exci-
pi queat. *Salm.* εἶδι τὴν σφαῖραν πρὸς τοῦδαφος εὐτό-
νωσ ῥήξαντα. *Kühn.*

⁸⁸ Ὑποδεξάμενον &c.] *Interpres* *leg.* ὑποδεξάμενον.
SEB.

tum pilam manu iterum remittere, & numerabatur saltuum multitudo. * In Urania vero, hic quidem reclinans sese, pilam in caelum projicit: illis vero allibentibus cura erat eam, priusquam terram contingeret, arripere: quod & Homerus in Phaeacibus intelligere videtur. Quando porro

δημα τῆς σφαιρας, τῇ χειρὶ πάλιν ἀντιπέμψαι, καὶ τὸ πλῆθος τῶν πηδημάτων ἠριθμεῖτο. * 89 Ἡ δὲ οὐρανία, ὁ μὲν 90 ἀνακλάσας αὐτὸν, 106 ἀπερρίπτει τὴν σφαῖραν εἰς τὸν οὐρανόν. 91 τοῖς δ' ἦν ἀλλομένοις φιλοτιμία, πρὶν εἰς γῆν αὐτὴν 92 πεσεῖν, ἀρπάσαι, 93 ὅπερ ἔοικεν Ὀμηρὸς ἐν Φαίαιξιν 94 ὑποδηλοῦν. ὅποτε μέντοι πρὸς τὸν τοῖ-

[Υποδείξιμιον &c.] Interpr. excipiendum, quasi legitur, υποδείξιμιον, quod est in MSSis. C. V. ῥίξαντας υποδείξιμιον nec aliter *Salmastius*. KÜHN.

[Υποδείξιμιον &c.] MS. σφ. προστάδαφος εὐτόνος ῥίξαντες, υποδείξιμιον τὸ πῆδημα &c. vere υποδείξιμιον quomodo enim alias ἀντιπέμψαι; alterum ῥίξαντες corruptum est: in editis *Florentina* minus fuit, quae habet ῥίξαντα. scilicet ἔπρω ψ male positum, duplex pro duplici, ut non raro ab operis solet: & scribendum esse certum ῥίξαντα. Inde tamen fecere in *Basiliensi* ῥίξαντα. Totum locum jam non dubito ita legere: ἡ δὲ ἀπὸ ῥίξαι· ἴδει τὴν σφαῖραν πρὸς τοῦταφος εὐτόνος ῥίξαντα, υποδείξιμιον τὸ &c. Nolim tamen ῥίξαντα plane contemere: fere eodem modo locutus *Eustathius* ad Ὀδυσσ. θ. ἀπὸ ῥίξαι δὲ, ὅτ' ἂν τὴν σφαῖραν μὴ πρὸς τοῦταφος, ἀλλὰ πρὸς τοῦταφος σκληρῶς, φασιν, ἀράττωσιν, ὥστε ἀποκρουμένην, ἀλλεσθαι πάλιν & magis id cum nomine ἀπὸ ῥίξαις conveniat. JUNG.

[Υποδείξιμιον] Υποδείξιμιον in textu: nec aliter *Kühnius*: πέμπει dicitur, qui pilam mittit; qui accipit ἀποδέχεται: utrumque reperies in *Clementis* ponendo inferius loco: cumque repercutit ἀντιβάλλειν, & mox ἀντιπέμπειν. At vero si quae pilam solo illidat, ut excipiat resultantem, τὴν σφαῖραν ῥίξασθαι dicitur vel ἀράττει πρὸς τοῦταφος: εὐτόνος autem hic retinendum mox docebitur.

89 Ἡ δὲ οὐρανία] In C. A. titulus: περὶ παιδιῶς οὐρανίας. KÜHN.

Ἡ δὲ οὐρανία, &c.] Eadem structuræ ratio, qua modo dixit, ἡ δὲ ἀπὸ ῥίξαις, non est enim ibi στικτίον, uti volebat *Jungermannus*. Sensus est: Ἀρονταξιν quod attinet: Uraniam quod spectat: & ita locuti sunt castissimi scriptores Atticæ dialecti: monet ea de re *Cosinthus* de *Dial. Att.* & alibi nos opportuno magis loco. Ἀνακλάσας αὐτὸν, semet ipsum in tergum reflectens, reclinans: ἀνακλῶν τὸν αὐχένα est in *Aristophano* & *Luciano*. Tum ἀπὸ ῥίπτει vulgo fuit: malivulgue cum *Jungermanno* ἀπερρίπτει.

90 Ἀνακλάσας αὐτὸν, ἀπὸ ῥ.] C. A. α. αὐτὴν· est autem ἀνακλάσας αὐτὸν, *refringens cervicem*, ut eo melius in altum projiceret pilam, jactamque oculis sequi possit: τραχηλισμὸς vocatur hæc inflexio cervicis: *Faber Argemist.* pag. 20. *Athenæus* libr. I. c. 12. τὸ κατὰ τοὺς τραχηλισμὸς ἰσχυροῦσιν in pilæ ludo agnoscit. *Salmastius* ἀπὸ ῥίπτει τ. σ. KÜHN.

Ἀνακλάσας αὐτὸν, ἀπὸ ῥ.] MS. ἀνακλ. αὐτὸν, ἀπερρίπτει &c. & sic emenda ἀπερρίπτει, ut mox ἦν pari modo. JUNG.

91 Τοῖς δ' ἦν ἀλλομένοις] E MS. & reponendum id pro ἀλλομένοις (quod in prior. edit.) e loco *Homer. Odys.* θ. 374. *Sylburg.* colligebat, ut tum manu ad eam libri sui, tum in *Thesaurio* in οὐρανία notatum reliquit. SEB.

Τοῖς δ' ἦν ἀλλομένοις] C. A. & *Salm.* τοῖς δ' ἀλλομένοις ἦν φιλοτιμία: & ita reddit *Interpr.* KÜHN.

Τοῖς δ' ἦν ἀλλομένοις] Sic antea edebatur: & *Henr. Stephanus* adscripserat in suo Codice: pro his duobus (ἦν ἀλλομένοις puto) debet esse participium aliquod unum voce: & iterum ad ἀλλομένοις adposuit: ἀλλομένοις ut colligo ex *Homeri* loco citato in οὐρανία in *Thes.* Hæc itaque emendatio accepta debet referri *H. Stephano*: quam *Pollucis* esse scripturam etiam MS. noster aperte confirmat, qui habet ἀλλομένοις. Versus autem *H. Julii Pollucis*.

meri, quos noster innuit, hi sunt, quos *H. Stephanus* in *Thesaurio* adfert, Ὀδ. θ.

τὴν ἕτερος ῥίπτασκε ποτὶ νέφια σκιοῦντα
Ἰθακίης ὀπίσω ἰδ' ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς ἀέρθεις
Γηϊδίως μεθέλεσκέ πάρος ποσσὶν οὐδας ἴκεσθαι.

Ubi *Eustathius*, Οὐρανία μὲν, ἡ εἰς οὐρανὸν τῆς σφαιρας ἀναβολή· ἦν ὁ ποιητὴς ἐμφαίνειν δοκεῖ, ἐν τῷ,

Οἶδ' ἐπὶ οὐ σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἔλοντο
Πορφυρίην· τὴν σφιν Πόλυβος ποίησε δαίφρων.

Quamvis ex altero versu saltem primam voculam addat: sed hi duo versus proxime præcedunt, nullo interjecto, illos tres quos jam attuli. JUNG.

92 Ἐμπροσθεῖν] MSSis & *Salmast.* πρὸσθεῖν dubitarim enim an Græce dicatur ἐμπροσθεῖν εἰς γῆν. KÜHN.

Ἐμπροσθεῖν] MS. πρὸσθεῖν ἀρπ. non ἐμπροσθεῖν, & illud magis placet. JUNG.

Ἐμπροσθεῖν] Cum *Kühnius* textus habet πρὸσθεῖν & itaque tale quid, quale de οὐρανία *Pollux* hic refert, & subinnuat *Homerus* ἐν Φαίαιξιν, in *Phaeacibus*: ut nostri Interpretes intellexerint hunc locum, equidem ignoro: mihi præter eundem non videbatur, Φαίαιξας hic ab *Onomasticographo* nostro dici, illam *Odyssea* particulam, quæ de Phaeacibus agit; volumen putato octavum: novimus ex *Aliano* V. H. lib. XIII. cap. 14. præcipuas atque plurimas *Homerici* carminis partes nomen esse sortitas a rebus, quas continebant: sic itaque ἡ ἐπὶ ναυσὶ μαχή, *Δολωνία*, *ἄριστία Ἀγυρίμωνος*, *νεῶν κατάλογος* & quæ ibi recenset alia: ad ista mihi adeas omnino, quæ scripsere eruditissimi Commentatores, & in primis principem in his literis *Jac. Perizonium* lege: sed hi tamen Φαίαιξας non meminere, quos itaque, me monstrante, hic observabis, atque tibi notabis, si forsitan alibi occurrant similiter. Post ὑποδηλοῦν τέλειαν στίχῳ, quæ fuit in *Basiliensi* prioribusque editionibus, revocavi, consentiente *Jungermanno*.

93 Ὅπερ ἔοικεν Ὀμηρὸς] Locus modo indicatus. SEB.

Ὅπερ ἔοικεν Ὀμηρὸς] C. A. ὡς περ ἔοικε καὶ Ὀμηρὸς ἐν Φαίαιξιν δηλοῦν &c. δηλοῦν ita etiam *Salm.* cætera usque ad εἰπος Segm. 107. absumt a C. A. & *Salmastio* veteri Codice. KÜHN.

Ὅπερ ἔοικεν Ὀμηρὸς] MS. plenius: ὅπερ ἔοικεν καὶ Ὀμ. JUNG.

94 Ὑποδηλοῦν, ὅποτε] MS. δηλοῦν. SEB.

Ὑποδηλοῦν, ὅποτε] Mihi bene nota ita distinguendum: ὑποδηλοῦν ὅποτε &c. male enim vulgo hæc inter se connectuntur: quum profecto quæ sequuntur, non de οὐρανία solum intelligenda, ut falso quoque intellexit *Erasmus* in *Adagio*, *Rex aut asinus*, qui & hoc præterea *προσμεμαρτάνει*, quod *Pollucis* loco illustrandi ex *Homeri* Ὀδ. θ. versus adfert de disco, quem *Ulysses* tam valide mittit, ut se Phæaces omnes submittant humi, quum debebat alios illos adferre qui inferius eadem: *Odyssea* sequuntur, quos recitavi antea. Non inquam de οὐρανία solum intelligenda quæ sequuntur, ὅποτε μίντοι &c. sed ad peculiare genus ludi pilæ, quales multi fuerunt, quos *Noster* credo omnes referre nec posset nec vellet: vel etiam aliis speciebus potuit esse commune illud, quo victor regem *asinum* victus agebat: quod & *Eustathius* ad Ὀδυσσ. θ. videtur innuere: ὅτι δὲ τῶν αὐτῶν (σφαῖραν) παιζόντων τοὺς μὲν νικῶντας βασιλεῖς ἐκάλου, ὡς ἐπὶ σιμῶνματι τοῦ

χον τὴν σφαῖραν ὅς ἀντιπέμπειεν, τὸ πλῆθος τῶν
 πηδημάτων ὅς διελογίζοντο· καὶ ὁ μὲν ἠτῶμενος,
 ὄνος ἐκαλεῖτο, καὶ πᾶν ἐποίει τὸ προσταχθέν· ὁ
 107 δὲ νικῶν βασιλεὺς τε ἦν, καὶ ἐπέταττεν· * ὅς εἰ-
 ποῖς ἂν οὖν τοὺς σφαιρίζοντας, ὅς σφαῖρην παί-
 ζειν, ὅς σφαῖραν ῥίπτειν, ὅς βάλλειν, ἀφίε-
 ναι, πέμπειν, ὅς προπέμπειν, ἐκπέμπειν,
 ἀντιπέμπειν, ἀνταφίεναι, ἀνταποφέρειν·
 ὅς σφαιριστικὸν εἶναι, ὅς εὐρυθμον, εὐσχήμονα,
 ὅς εὐσκοπιῶν, ἐπίσκοπον, ὅς εὐτόνον· ἔξεστι δὲ καὶ

pilam ad murum mittunt, saltu mul-
 titudo numeratur. & victus quidem ali-
 nus vocabatur, omneque peragebat injun-
 ctum illi officium. Victor vero Rex
 erat, & injungebat. * Dices autem pi-
 107 la ludentes, pila ludere, pilam jace-
 re, mittere, emittere, dimittere, con-
 tra mittere, in adversum jacere, ex-
 pellere: pila idoneum esse, concin-
 num, compositum, diligentem, spe-
 culatorem, intentum. Licet etiam

ἔργου, ὄνος δὲ τοὺς ἠτῶμενους, δηλοῦσι καὶ αὐτὸ οἱ
 παλαιοὶ παραφύροντες καὶ χειρῶν τῶν μὲν ἐκ τοῦ κατὰ
 Πλάτωνα σφαιρῶν τοιαύτων ὁ δὲ ἀμαρτῶν, καθιδι-
 ται ὡς περ φασὶν οἱ (apud Platonem οἱ παῖδες οἱ) σφαι-
 ρίζοντες ὄνος· ὅς δ' ἂν παραγενῆται ἀμαρτῆτος, βασι-
 λεὺς ἡμῶν· τῆς δὲ, ἀπὸ Κρατίου· εἰς, ὄνος ἀπατῆρα
 κἀθῆναι τῆς λύρας· τοὺς γὰρ ἠτῶμενους, ὄνος κἀθῆσθαι
 ἔλιγον. Ita distinguendum ut dixi vero statim ex MS.
 patet etiam clarius; mox enim non ἀντιπέμπειν singu-
 lari, quod fortasse vitiose distinctioni causam ded-
 dit, in MS. habetur, sed ἀντιπέμπειν, quod repones.
 JUNG.

95 Ἀντιπέμπειν] C. V. ἀντιπέμπειν. Kühn.
 Ἀντιπέμπειν, &c.] Ἀντιπέμπειν e MSS. magis est
 commodius, cui itaque lectioni ut quadrarent sequen-
 tia, reponendum videbatur διελογίζοντο· non tamen δι-
 λογιζέτο, quod in Codice fuit Vossiano, damnavero
 repositus: sed alterum utrum erat restituendum.

96 Ελογίζετο.] C. V. διελογίζετο leg. διελογίζετο
 hunc ludum tangit Plato in Theaeteto. Kühn.

Ελογίζετο.] Διελογίζετο ex eodem MS. nostro,
 pro vulgato ελογίζετο repono. JUNG.

97 Εἰποῖς ἂν οὖν &c.] C. A. εἰποῖς δ' ἂν τὸν σφαι-
 ρίζοντα &c. ita & Salm. Kühn.

Εἰποῖς ἂν οὖν &c.] MS. εἰποῖς ἂν οὖν τὸν σφαιριζόν-
 τα, τφ. non minus bene: quum & mox singularia
 ejsusmodi subjiciantur. JUNG.

98 Σφαῖραν παίζειν] Pro σφαῖραν παίζειν MS. habet
 σφαιροπαίζειν. Sed vix credo quem σφαιροπαίζειν unica
 voce protulisse: σφαῖρα παίζειν itaque forte scripsit
 Pollux: hoc enim modo potius dicunt, quamvis &
 alterum inveniatur, ut & Eustathius usurpavit in pau-
 lo antea adductis. JUNG.

Σφαῖραν παίζειν] Minus id, me quidem iudice, Græ-
 cum: quod enim Eustathius dixerit, ὅτι δὲ τῶν αὐτῶν
 παίζοντων &c. subintelligendum opinor παιδιῶν, aut scri-
 bendum αὐτῆς facili vitio: & bene vero habet σφαιρο-
 παίζειν Palæstini Codicis, scripseris modo σφαῖρην παί-
 ζειν, quæ vera lectio est, & in textum a nobis rela-
 ta: Clementis Pædag. lib. III. c. 10. καὶ σφαῖρην τῆς μι-
 κροῦ παίζοντα· Mox de MSS. reposui προπέμπειν.

99 Σφαῖραν ῥίπτειν] Proverb. Sphæratam inter sese red-
 dere. SEB.

Σφαῖραν ῥίπτειν] C. A. statim, omisiss interjectis,
 subjicit, προπέμπειν loco προπέμπειν, ut & Salmastius:
 C. V. etiam σφαῖραν omittit in hoc verbo ut & Salmastius.
 Kühn.

100 Βάλλειν, &c.] Decet in MS. βάλλειν, ἀφίεναι
 & mox decet πέμπειν, ἐκπέμπειν, & ἀντιπέμπειν· Pro
 προπέμπειν, MS. προπέμπειν habet, quod rectius mi-
 hi videtur, cum & Seberus MS. ita habet; priorem mit-
 tere, emittere pilam. JUNG.

1 Προπέμπειν] MS. προπέμπειν. SEB.

2 Σφαιριστικὸν] C. A. σφαιριστικὸν εἶ, quod vulgato
 nolim præferre: in pila lusu exercitatus. Kühn.

3 Εὐρυθμον] Athenæus lib. I. cap. 12. ἐφρόντιζον δὲ
 εὐρυθμίας οἱ σφαιρίζοντες· vid. & sequentia, in quibus
 non satis explicat Casaubon. hæc verba Demoxenus, θεοῦ
 γὰρ φασὶν ἢ ἴσως φέρειν. Solebant Poætæ veteres pul-

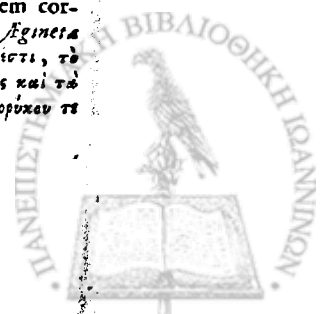
chros Diis εἶδος τε μέγεθος τε φυὴν τ' ἀγχιεῖ· εἰσκει.
 Kühn.

Εὐρυθμον] Erudite in *Cyrolli Glossis* antiqua voce
 εὐρυθμος exponitur *normis*: sed quæ sit in pila lusu εὐ-
 ρυθμία *Clementis* patrum eruditissimi locus perquam con-
 cinnus explanabit *Syrom.* libr. II, pag. 370. ὡς περ οὖν
 τὸ σφαιρίζειν οὐκ ἐκ τοῦ κατὰ τεχνὴν πεμποτός τῆ
 σφαῖραν ἠρτῆται μέγιστος, ἀλλὰ καὶ τοῦ εὐρυθμίας ἀποσε-
 χαμένου προσδῖ αὐτῶ, ἵσα δὲ κατὰ νόμους τοὺς σφαιρι-
 στικῶς τὸ γυμνάσιον ἐκτελεῖται· cetera, quæ nihil ad
 nos & hanc rem, ponere omitto: viden' itaque hic
 τὸν τῆν σφαῖραν εὐρυθμίας ἀποδεχόμενον, qui scite pilam
 lusu concinne excipit & repercutit: & præter ea σφαι-
 ρητικῶς νόμους hic observa, *leges* *luforum*, ad quas lu-
 dentibus haud dubie fuit attendendum. Et fuisse, qui
 præmia victoribus constitueret, dicereturque *ζαμίον*,
 ex *Helychio* patet, qui sic: *ζαμίον*, τὸν βραβεύτην
 τῶν σφαιρίζοντων· in qua quidem voce, unde veniat,
 cæcum me profiteor. Adeo vero creberrimum fuit in
 Græcia id ludi genus, ut *σφαιριστὰς* socios dixerint
 atque juvenes amicos: sic quidem in ultima *Platonis*
 epistola, si genuina sit ea: τοὺς πατέρας, καὶ τοὺς
 σφαιριστὰς ἰμούς ἀσπάζου, amicos & cum quibus pi-
 la collufi.

4 Εὐσκοπιῶν] C. A. εὐσκοπιῶν, *circumspectum*, *bene*
collimantem, *valentulum*. Kühn.

5 Εὐτόνον] MS. εὐτόνον· non εὐτόνον· & inde nimi-
 rum εὐτόνος *Segm.* 105. JUNG.

Εὐτόνον] *Onomasticum* vetus: Εὐτόνος, *intentus*: sed
 habebamus superius *Segm.* 105. τὴν σφαῖραν εὐτόνος πρὸς
 τὸ ἴδαφος ῥίξαστα· ibique displicere nobis indicabamus,
 quam reponere tentabat vocem *Kubnius* *εὐτόνος*: nimi-
 rum εὐτόνος erat *fortiter* & *accurate* simul: *Helych.* Εὐ-
 τότως, *ισχυρῶς*, *εὐλαφῶς* & εὐτόνος itaque, qui vali-
 de pilam seu projicere valet seu remittere: sic igitur
 cum legat *Jungermannii* Codex, emendandum putavi.
 Alias & in phæninda σύντονον notavit *Athenæus*: ποῦ
 δὲ τὸ σύντονον καὶ καματηρὸν τῆς περὶ τῆν σφαιριστικῆν
 ἀμίλλης. Sed lubet de voce εὐτόνος hoc notare æm-
 pliùs, eam significare fortem atque firmum, quapro-
 pter *Helychium*: Εὐτόνος, εὐμηνὸς, γυμνασιῶν· & in *Glossis*
 antiquis: Εὐτόνος, *lentus*, *sufficiens*: διαρκῆς, opti-
 mus, quibus illustrandis ista *Luciani* de *Gymnasticis* sunt
 quam appositifima: ἔπειτα δὲ χρίομεν ἔλαιον καὶ κατα-
 ματτομεν, ὡς εὐτονώτερα γίνονται· (τὰ σώματα) ἀ-
 τοπον γὰρ εἰ τὰ μὲν σκῦτη τομίζομεν ὑπὸ τῷ ἔλαιῳ μα-
 λαττόμενα, δυσραγίστερα καὶ πολλὰ διαρκέστερα γίν-
 οσθαι &c. ubi itaque vides corpora fieri εὐτονώτερα,
 si oleo perungantur: *habilitiora* reddit *Benedictus*: sed
 Romanam vocem non reperis, quæ vim Græcæ de-
 lineet exacte: id certum, εὐτόνον cum ita, ut hic,
 ponitur denotare fortitudinem cum habili mobilitate
 conjunctam: & εὐτόνα sic igitur σώματα fuerint, cor-
 pora concinne & firmiter compacta, atque alacria. Il-
 la porro exercitia, quæ ad firmam fortitudinem cor-
 pora componunt εὐτόνα dici solent: *Paulus* *Agnetæ*
 lib. I. cap. 17. τὸ μὲν εὐτόνον γυμνασιῶν, τοῦτ' εἶσθαι, τὸ
 βίαιον, πρὸς εὐτοσίαν παρασκευάζει τοὺς τε μῦς καὶ τὰ
 εὐρῶ· ibidemque paulo inferius: τὸ δὲ τοῦ κορυπεῖν τε

sphaeromachiam, pilae ludum ad scyrum nominare. Verum & cothurnicem ferire, lusus est. Et ipsum opus, cothurnicis ictus. Ludentes, cothurnicum sectores, 108 & *στυφοκόποι* dicuntur. • Et cothurnices ferire, reverberare, instigare, irritare, exasperare. & haec ex cothurnicum lusui pertinentibus nominibus. Et *τηλία* quidem *πιστρικί* similis. Circulos enim describentes, cothurnices ad pugnas mutuas constituebant: eversa vero, circuloque excidens vincebatur & ipsa, & cothurnicis Dominus. Et nonnunquam quidem pro ipsis ludebatur cothurnicibus, nonnunquam pro

6 *σφαιρομαχίαν* εἰπεῖν, τὴν ἐπίσκυρον τῆς σφαιρας παιδιάν. 7 Καὶ μέντοι καὶ τὸ ὀρτυγοκοπεῖν παιδιὰ, καὶ τὸ πρᾶγμα ὀρτυγοκοπία, καὶ οἱ παίζοντες ὀρτυγοκόποι, καὶ 8 *στυφοκόμοι* ἐκαλοῦντο. 9 καὶ τὸ κῆπτειν τοὺς ὀρτυγας, 9 καὶ ἀνακλαδάλλειν, καὶ ἀνερεθίζειν, ἀνεγείρειν, παροξύνειν. καὶ ταῦτα ἐκ τῶν ὀρτυγοκοπικῶν ὀνομάτων. 10 καὶ *τηλία* μὲν ὁμοία τῇ ἀρτοπώλιδι κύκλον ἐμπεριγράψαντες, 11 ἐνίστασαν τοὺς ὀρτυγας ἐπὶ ταῖς μάχαις ταῖς πρὸς ἀλλήλους. ὁ δὲ ἀνατραπείς καὶ ἐκπεσὼν τοῦ κύκλου, 12 ἤττατο αὐτὸς τε, καὶ ὁ τοῦ ὀρτυγος δεσπότης. καὶ πετὲ μὲν ἐπ' αὐτοῖς διετίθεντο τοῖς ὀρτυξι, ποτὲ δὲ καὶ

καὶ τῆς σφαιρῆς σφαῖρας γυμνάσιον σύνδιτον esse affirmat ἐξ ἐπιπέδου καὶ ταχίας: quae eo libentius assero, quod hanc in *Polluce* vocem illustret. Ab hoc itaque corporis statu ad animi vires translata vox coulantiam gravitatemque designat: sic est in *Epidicticis* *Αγγίαις*: & *Origenes* in *Celsum* elegantissime lib. VII. pag. 336. διὰ τὸ τοῦ βίου δυσμύητον, καὶ σφῆδρα ἐντονον, καὶ ἐλευθέριον, καὶ πάντῃ πρὸς θάνατον καὶ κινδύνους ἀκατάπληκτον prophetarum fidem habitam esse refert Spiritui Sancto summiusque Dei oraculis, iique omnes sanctissimi viti. protenus subjicit, *παύσηται ἀπέφθηται τὴν Ἀπισθένης καὶ Κράτητος καὶ Διογένης ἐπιτοσίαν*, elatum animum, & ad quavis pericula constantem ac invictum: non dissimili ratione *Theophrastus* *Cerameus* *πίστεως ἐπιτοσίαν* laudat. Haec quidem ὡς ἐν *πρόδρῳ*.

6 *σφαιρομαχίαν*] Apud Lacedaemonios agon erat *σφαιρομάχια*: *Eustathius*. Kühn.

σφαιρομαχίαν] Nominat hanc *Statius* Epistolae ad *Marcellum*, quam *Sylvarum* libro quarto praefixit: *Exercere autem jocos non licet? sic secreto, inquit, sed Sphaeromachiam spectamus & pilae lusus admittitur*: in *sphaeromachia* scilicet istas pilae ludi pugnas spectare solebant: ad haec quae notavit *Domitius Calderinus* superius tetigit.

7 Καὶ μέντοι καὶ τὸ ὀρτυγοκοπεῖν &c.] C. A. καὶ μὲν καὶ τὸ ὀ. &c. ὀρτυγοκόποι, *Interpres*, cothurnicum sectores: malim vocem Graecam retinere: pro *στυφοκόποις* *Hesych.* *στυφοκόμοις*, deque ipsa cothurnice accipit. Kühn.

8 *στυφοκόμοι*] Supra VII. 136. SEB. *στυφοκόμοι*] Non dubito doctiss. *Leopardus* II. Emend. 7. ubi supra VII. 136. emendat *στυφοκόμοις*, ut esse ait apud *Aristoph.* & ejus *Scholiassem*, *Hesych.* *Suid.* *Favorin.* (adde & *Etymologicum Magnum*) & hic malle legere *στυφοκόμοι* quamvis vulgatum hinc cum verbis *Pollucis* proferat, quod & MS. hic habet noster, qui tamen supra VII. 136. diserte *στυφοκόμοις*. JUNG.

στυφοκόμοι] Et hic in textu restitui *στυφοκόμοι*, uti nimirum & superius VII. 136. cum MSS. omnibus reddideram pro corruptissima voce *τυφοκόμοις*. *στυφοκόμοις* scribitur per institutam litteram *μ* vice *τυφοκόμοις*: simili modo *ὀρτυγοκόμοις* habet *Scholiassem* *Aristoph.* ad *Aves*, ubi de *στυφοκόμοις* quibus hoc erat ignotum, pristinam & veram lectionem in *στυφοκόμοις* mutarunt: sed ad dictum locum vide, quae *Commentatores* nostri.

9 Καὶ ἀνακλαδάλλειν] *Henr. Stephan.* se mendosum non est verbum, significat rano excitate: vide VII. 136. SEB.

Καὶ ἀνακλαδάλλειν] Haec C. A. & *Salus.* non habet & nos omittit καὶ sequens. *Hesych.* ἀνεκλάδων, ἀνεκλαί, ἐκρίζον, ὡς οἱ ὀρτυγοκόμοι, id est, vellicabant, *τειροῦνται* *αἰετῶν*. Kühn.

Καὶ ἀνακλαδάλλειν] *Henr. Stephanus* adscripsit: *αριπυδ* *Hesych.* ἀνεκλάδων. noster MS. hic habet, ἀνακλαδάλλειν. supra VII. 136. plane corruptus erat. JUNG.

10 Καὶ τηλία μὲν ὁμοία τῇ ἀρτοπ. &c.] Leg. *τηλία* μὲν ὁμοία (C. A. ὁμοίως) τῇ ἀρτοπώλιδος κύκλον (ita cum *Salmasio* MSS.) ἐμπεριγράψαντες ἐνίστασαν (ita & *Salmasius*) τοὺς ὀρτυγας: hic punctum, quod vocant, apponit C. A. subjicitque, ἐπὶ δὲ ταῖς μάχαις ταῖς πρὸς ἀλλήλους: quae sequuntur deinceps absumt omnia usque ad *ἀνομάζον* etiam in V. C. *Salmasius*: locum ita intelligo, quasi in asserere simili, quo utitur pistoris uxor ad siccandum panem, circulum duxerint cothurnices commissuri, ut intra eundem aves illae pugnerent. *Interpr.* *Aristoph.* Graecis in *Scholias* notat, consertum ex asseribus in foro fieri solitum, ubi & farina venalis exponebatur, & cothurnicum erant commissiones: sic locus *Pollucis* exponendus esset ita, quod scilicet cothurnicibus intra circumdatos asseres locus pugnae datus sit, aequae ac artopolide farinam venditurae hujus modi solet fieri consertum: postea circulus ductus sit intra asseres: ex quo si protrudaretur cothurnix vellitionibus cedens, abibat ejus dominus inferior: sin perduraret, ictusque omnes & injurias intra circulum concoqueret, vellicans victus erat. *Aeschm.* contra *Timarch.* αἰτ τηλία τίθεται ἐν τῷ κυβίῳ. *Etymologic.* ἡ τηλία πῆγμα τετραγώνον, ἐφ' οὗ ἀλεκτρυόνις συμβάλλονται. Kühn.

Καὶ τηλία μὲν ὁμοία τῇ ἀρτοπ. &c.] MS. καὶ τηλία μὲν ὁμοία τῇ ἀρτοπώλιδι κύκλον ἐμπεριγρ. Sed mihi non potest displicere, ut *Leopardus* II. Emend. VII. adducit haec: καὶ τηλία μὲν ὁμοία τῇ ἀρτοπώλιδι κύκλου ἐμπεριγράψ. quomodo certe scribendum videtur: nisi quod κύκλον singulari, ut in MS. est, pro vulgato κύκλους, quoque malim: quomodo & statim κύκλου eodem numero sequitur: & *Segm.* 102. Mentio alias ejus τηλίας & apud *Aeschinem* contra *Timarchum*, ad quem locum *Pollucis* & alium ex *Schol.* *Aristoph.* adnotat *Brodaeus* VIII. Miscell. 7. JUNG.

Καὶ τηλία μὲν &c.] Locus hic in vulgatis ita totus legebatur: καὶ τηλία μὲν ὁμοία τῇ ἀρτοπώλιδι κύκλου ἐμπεριγράψαντες, ἐνίστασαν τοὺς ὀρτυγας &c. unde, ni mutaveris eo modo, quo a nobis in textu est repositum, sensum non elicias. *Kühnius* in omnibus viam praevit: & ita penitus, ut textus jam habet, adducit hunc locum *Menysius* in *ὀρτυγοκοπία*, nisi quod κύκλους servet, a *Leopardo* fortitan edoctus. Praetulum ἐνίστασαν cum *Kühnio* nostro, atque in textum restitui.

11 ἐνίστασαν] MS. ἐνίστασαν. SEB. ἐνίστασαν] Emenda ut MS. noster & *Seberus* habet, ἐνίστασαν, pro vulgato ἐνίστασαν: sic ἐνίστασαν in eadem re *Segm.* 102. JUNG.

12 ἤττατο] MS. ἤττητο. JUNG.

109¹³ ἐπ' ἀργυρίῳ * ἔσθ' ὅτε δὲ ὁ μὲν ἴσθη τὸν ὄρτυγα, ὁ δὲ ¹⁴ ἐκοπτε τῷ λιχανῶ, ¹⁵ ἢ τὰ ἐκ τῆς κεφαλῆς πτερὰ ¹⁶ ἀπέτιλλε, καὶ εἰ μὲν ἐγκαρτερήσειεν ὁ ὄρτυξ, ἢ νίκη μετὰ τοῦ θρέψαντος αὐτὸν ¹⁷ ἐγένετο ἐνδόντος δὲ καὶ ὑποφυγόντος, ὁ κόπτων, ¹⁸ ἢ ὁ τίλλων ἐνίκαι· τοὺς δὲ ἠττηθέντας ὄρτυγας ἐμβοήσαντες κατὰ τὸ ¹⁹ οὖς, αὐτοὺς ἐξίωτο, λήθη ²⁰ ἀνεργαζόμενοι τῆς τοῦ νενικηκότος Φωνῆς· καὶ τὸ ἐμβραῖν ²¹ τρυλλίζειν, ἐντρυλλίζειν ὠνόμαζον. * ²² Ἐρῶ δὲ καὶ ἄλλων παιδιῶν ὀνόματα ταυτὸν ἔχουσιν σχῆμα τῆ καταλήξει τῶν ὀνομάτων, βασιλίνδα, ὄστρακίνδα, ²³ διελκυστίνδα, ²⁴ μυίνδα, χυτρίνδα, Φρυγίνδα, ²⁵ κυνητίνδα, ²⁶ ἀκινήτίνδα, σχοινοφιλίνδα, σκαπέρδα, ²⁷ ἐφεντίνδα, στρεπτίνδα, πλειστοβο-

pecunia. * Estque nonnunquam, cum ¹⁰⁹ hic quidem constituit cothurnicem: ille vero medio ferit digito, deinde capite pennam evellit. & si cothurnix induraverit, victoria penes ejus nutritorem est: concedente vero ea, & fugiente, feriens, aut evellens vincit. Cothurnices autem victas inclamantes, auribus excitabant, oblivionem victæ vocis conciliantes. & inclamare istud, τρυλλίζειν, & ἐντρυλλίζειν dicitur. * Dicam vero & aliorum ¹¹⁰ ludorum nomina eandem formam cum nominum definitione habentium. Basilinda, ostracinda, dielcystinda, myinda, chytrinda, Phryginda, cinetinda, acinetinda, schœnophilinda, scaperda, ephentinda, streptinda, pleistobo-

13 Ἐπ' ἀργυρίῳ.] MS. ἀργυρίῳ quod licet leviculium, hic tamen pro vulgato ἀργυρίῳ emendem. JUNG.

Ἐπ' ἀργυρίῳ.] Ἐπ' ἀργυρίῳ malui cum MS. ζυμπεταππι: nec aliter Kühnius: Ita nimirum loqui solet Pollux: hoc capite Segm. 101. εἰ δὲ καὶ ἀργυρίῳ πρᾶττειν ἔξισον & sub ipsum capitis initium: ἀργυρίου τινα ἀριθμὸν ἐπιφθερίσαντες & ἐπιδιακίματον ἀργυρίον ποταvimus ad Segm. 89.

14 Ἐκοπτε.] De eo & antea Noster Segm. 101. JUNG.

15 Εἶτα.] MS. non εἶτα, sed ἢ τὰ habet: rectissime: legendum enim, ὁ δὲ ἐκοπτε τῷ λιχανῶ, ἢ τὰ ἐκ τῆς κ. &c. duplici modo utebantur, vel percutientes digito, vel pennas de capite vellentes. JUNG.

Εἶτα &c.] Optime Palatinus Codex, ἢ τὰ pro εἶτα, quod omnino sic restituendum assentior ζυμπεταππι: paulo post: ὁ κόπτων ἢ ὁ τίλλων quod apprimē lectionem emendam confirmat. Mox ἀπέτιλλε cum Kühnio reddidi: sic & in Meursio scriptum.

16 Ἀπίτσιλι.] Priorē editiones ἀπίτσιλι, perperam. Leopardus II, 7. SEB.

Ἀπίτσιλι.] C. V. ἀπίτσιλλε & ita legendum esse res ipsa admonuit, & jam interpretor: est etiam ubi alter e quidem cothurnicem in medio confisuebat, alter vero eam medio percutiebat digito, etiam capiti pennam evellere: si jam perduraret cothurnix, victoria erat penes ejusdem nutritorem: sin autem cederet, aut eius subterfugeret, vicerat percussor aut vultor. Kühn.

Ἀπίτσιλι.] Noster Seberus ex Leopardo reposuit, sic proferente II. Miscell. pro vulgato ἀπίτσιλι edit. Flor. ἀπίτσιλλε: sed repouendum potius, ut MS. noster habet, ἀπίτσιλλε, eodem παρατακτικῷ tempore, quo præcedens ἐκοπτε & sequentia. Clare ipse Pollux noster ex MS. emendationem priorem & hanc statim firmat: ubi, ὁ κόπτων, ἢ ὁ τίλλων ἐνίκαι ait: nec ego sat capio ἀπίτσιλι Leopardianum. JUNG.

17 Ἐγένετο.] MS. ἐγένετο. JUNG.

18 ἢ ὁ τίλλων.] C. V. ὁ τίλλων pro τίλλων. Kühn. ἢ ὁ τίλλων.] MS. ἢ τίλλων ἐνίκαι sine ὁ. Sed vulgata ex præcedentibus parent. JUNG.

19 Οὖς αὐτοὺς ἐξίωτο.] An ἐξίωτο; Leopard. nihil mutat, qui mox tamen ἐργαζόμενοι. SEB.

Οὖς αὐτοὺς ἐξίωτο.] Victas cothurnices sanabant clamore per aureis illapso, & ita efficiebant, ut oblivisceretur vocis, quam audiverat ex adversario victore. Kühn.

Οὖς αὐτοὺς ἐξίωτο.] MS. οὖς αὐτοῖς, ἐξίωτο, λήθη ἀνεργαζόμενοι τῆς τοῦ &c. & repone itaque ἀνεργαζόμενοι, ubi vulgo male est ἐργαζόμενοι. Leopardus dicto loco protulit ἐργαζόμενοι. Sed nondum locus clarus tamen: egoque prolixus cum Sebero nostro hic hæreo: conjectabam quidem pro ἐξίωτο, forte ἐξίστο legen-

dum, scilicet. Sed nondum tamen reliqua tibi explanarem hic. JUNG.

20 Ἐργαζόμενοι.] Pro ἐργαζόμενοι C. V. ἀνεργαζόμενοι. Kühn.

Ἐργαζόμενοι.] Cum MSS. in textu ἀνεργαζόμενοι Kühnius ἐργαζόμενοι in margine Codicis sui, quod & Meursius habebat. Illud ἐξίωτο mendosum, neque mendentur MSS. videant alii. Mox τρυλλίζειν καὶ ἐντρυλλίζειν est in Meursio: sic & Interpres: nos utrumque simpliciter λ, cum MSS. edi curavimus.

21 Τρυλλίζειν, ἐντρυλλ. ὠνόμαζον.] C. V. τρυλλίζειν ὠνόμαζον, omisso ἐντρυλλίζειν vid. Suid. in ἐντρυλλίσει. Kühn.

Τρυλλίζειν, ἐντρυλλ. ὠνόμαζον.] MS. τρυλλίζειν omisso ἐντρυλλίζειν & malim sane uno λ, ut supra VII. 136. erat, ubi MS. ἐντρυλλίσει. JUNG.

22 Ἐρῶ δὲ &c.] C. A. hic iterum pergit legitque, Ἐρῶ δὲ &c. video autem & aliorum lusum ποταμα eandem habere formam quoad terminationem; desinunt enim omnia in ἴδα: & hæc est κατάληξις, non desinitio, ut Interpr. Kühn.

23 Διελκυστίνδα &c.] Ex veteri Codice delet Salm. δπλα. μυίνδα, χυτρί. φρυγ. & mox σκαπ. ἐφεντ. στρεπτ. πλειστοβ. Kühn.

24 Μυίνδα, &c.] Puncta dialysecos clare in MS. alias incertum videbatur ὠνίνδα (quod tamen & ipsum reperitur) an μυίνδα Pollux scripsisset. SEB.

Μυίνδα, &c.] MS. μυίνδα, χυτρίνδα, φρ. sed vitiose medium. JUNG.

25 * Κυνητίνδα.] MS. κυνητρίδα, etiam infra Segm. 114. an forte κυνητρίδα; certe v in principio manifestum, cumque mox habeant ἀπὸ τοῦ κυνί, MS. expresse κυνί, ὁ ἴσθη καταφιλί, ut si non κυνητρίδα, tamen κυνητρίδα potius scribendum videatur. SEB.

* Κυνητίνδα.] C. V. κυνητρίδα. C. A. omittit sequens ἀκινήτίνδα, & post κινήτίνδα legit σχοινοφιλίνδα, ἀποδιδρασκίδα, omisis interjectis. V. C. Salm. κρητρίδα habet pro ἀκινήτίνδα. Kühn.

* Κυνητίνδα.] Pro κινήτίνδα MS. noster, sicut Seberus: κυνητρίδα. Sed infra Segm. 114. κινήτίνδα habet: quomodo & hic Sebero nostro videtur scribendum. Sed scribe sis κινήτίνδα: id enim verum, docebo infra Segm. 115. JUNG.

* Κυνητίνδα.] Kühnius adscriptis Codicis sui margine κινήτίνδα, quod itaque in textum recepi: infensus monebitur accurate.

26 Ἀκινήτίνδα &c.] MS. omittit ἀκινήτίνδα, & σκαπέρδα: pro σχοινοφιλ. vero MS. noster habet σχοινοφιλίνδα: sicut & Segm. 115. MS. supra tamen in recensione capitum Segm. 4. MS. σχοινοφιλίνδα rectius habebat, ut hic est. JUNG.

27 Ἐφεντίνδα.] Desunt in MS. tres voces ἐφεντ. στρ.

linda, apodidraſcinda. Regius itaque eſt, cum forte diſpoſiti, Rex quidem, quod faciendum eſt, præcipit: qui vero Famulus forte factus eſt, omnia peragit.

111 * Oſtracinda vero, cum pueri linea in medio ducta, & diviſi inter ſe duas in partes: hæc quidem extra teſtulam, al-

λίνδα, ἀποδιδραſκίνδα. ²⁸ Βασιλίνδα μὲν οὖν ἐſτίν, ²⁹ ὅταν ³⁰ διακληρωθέντες, ὁ μὲν βασιλεὺς ³¹ τάττη τὸ πρακτέον, ὁ δὲ ὑπὸ ἡρέτης εἶναι λαχῶν, ³² πᾶν τὸ ταχθεὶν ὑπεκπονή. * ³³ Ὅστρα- ¹¹¹ κίνδα δὲ, ³⁴ ὅταν γραμμὴν ἐλκύσαντες οἱ παῖδες ἐν μέσῳ, καὶ διανεμηθέντες, ³⁵ ἑκατέρα μερίς, ἣ μὲν τὸ ἐξῶ τοῦ ὀστράκου ³⁶ πρὸς αὐτὴν εἶναι νομί-

πλειστοθ. Quod autem ad *Ἰφεντίδα* attinet, quod hic omittit MS. id habet tamen infra *Segm. 117.* (*Ἰφεντίδα* licet ſcribat) etſi ibi vulgo *Ἄφεντίδα*. JUNG.

28 Βασιλίνδα] C. A. titulus: *περὶ βασιλίνδας*, quam vocem *Interpretum* retinuiſſe vellem. *Salm.* poſt *ἔſτίν* addit *τέ*. KÜHN.

29 Ὅταν] MS. τὸ ὄτ' ἂν διακλ. De *Baſilinda* hinc *Junius Nomenclatore*: & peculiari capite 16. lib. IV. *Miſcell. P. Nannius*. Infert hoc *βασιλίνδα* ſuo *Lexico Græcarum* vocum, quibus Tarentini ut ſuis uſi fuerint. *Joan. Juvenci Tarentinus*, quod libris de Tarentinorum antiquitate præfixit: quo jure inferciat, neſcio; etſi enim *Venus βασιλὶς* dicta fuerit a Tarentinis, ideo nec is, nec *Lilius Gyraldus* nobis perſuaſerit tamen id ludi genus ab ea dictum; ſimpliciter enim ἀπὸ τοῦ βασιλείως, quæ perſona princeps in eo ludo, denominationem tulit. JUNG.

30 Διακληρωθέντες] Id eſt, *forte diviſi*: quæ diviſio dicitur *διὰ λέξιν* vel *ἀποκλίρωſιν*: vid. *Harpoer.* in *διὰ λέξιν*. KÜHN.

31 Προτάττη] MS. προτάττη. SEB.

Προτάττη] C. A. τάττη. *Salm.* τάττη. KÜHN.

Προτάττη] MS. τάττη & id reponere ſis pro vulgato *προτάττη*: mox enim ſequitur in MS. elegantiffime, *λαχῶν, πᾶν τὸ ταχθεὶν ὑπεκπονή*: quod ſtatim quoque *Polluci* noſtro reſtituendum eſt, qui certe nunquam illud ineptum *πανταχῶθεν ἀπεκπονή* hic ſcripſit. JUNG.

[*Προτάττη*] Textus habet *τάττη* ex C. A. mox ſcilicet eſt *ὑπεκπονή*, cum quo hoc conveniat, oportet: alterum id editum, etiamſi ſenſui ſufficiat, non itidem æque facit elegantia ſatis.

32 Πανταχῶθεν ἀπεκπονή.] MS. ὑπεκπ. SEB.

Πανταχῶθεν ἀπεκπονή.] C. A. pro *πανταχῶθεν ἀπεκπονή* legit optime, *πᾶν τὸ ταχθεὶν ὑπεκπονή*: quod ultimum ſaltem habet & C. V. *omne quod imperatum eſt, exſequi debet: ὑπεκπονή* eſt *ὑπουργίη*. *Salmatius* πᾶν τὸ ταχθεὶν ὑπεκπονή. KÜHN.

Πανταχῶθεν ἀπεκπονή.] Egregiam hic a ſe operam dant MSS. quos ſequitur in textu reſtituerat *Kühnius*: πᾶν τὸ ταχθεὶν ὑπεκπονή quam lectionem quis non utriſque, quod ajunt, ulnis amplectatur. Illuſtrat hæc *Pollucea*, inque vices lucem accipit *Juſſini* locus I, 5, ubi de rege *Cyro*: *mox rex inter ludentes forte deleſtus*, (*διακληρωθέντες* erat in *Polluce*) *cum per laſciviam contumaces flagellis cecidiſſet, a parentibus puerorum quæſta eſt regi delata, indignantiſſibus a ſervo regio ingenuos homines ſervilibus verberibus affectos*: vides itaque pueris regibus jus fuiſſe verberibus admonere, niſi juſta capeſſerent, quos ſubjectos habebant imperio ſuo. Neque forte tantum ſed & alio ludi genere deleſtos fuiſſe muneris regio, bene monſtrat *Auſtor* noſter *Segm. 107.* & *Platonii* in *Theaeteto* locus, quem in *Bulengero* c. 43. legere potes, cui *Meuſſium* in voce *βασιλίνδα* adde. Et alterum quoque ludi genus ab hoc non ita diverſum e *Μακίνο* *Tyrſio* proferre lubet *Diſſert. 2.* ad iſtum finem: colligas ex illo loco, latis legibus conſtitutoque iudice ſolare quosdam, qui deliquerint, ad puerile tribunal ſiſti, atque, ſi objecta ſibi crimina diluere non valeant, infames cenſeri atque haberi in populo puerorum; quin etiam, ut dignam male factis pœnam luerent, auctione publica fuiſſe diſtractas eorum res ludicras, ut calculos, talos, & quæ ſunt talia plura:

ſed diſertiffimi potius philoſophi verba demus in medium: *τί οὖν; οἱ παῖδες νόμους πρὸς ἀλλήλους θίμνοι, καθίσαντες δικαστήριον ἑαυτῶν ὑπάγοιεν (ἄπάγοιεν πραγμῶν) κατὰ τοὺς αὐτῶν νόμους, κατὰ, ἢ δοξαι ἀδικεῖν, ψηφίζοντο αὐτῶν ἄτιμοι εἶναι ἐν τῶν παιδῶν δήμῳ, δημιουργοὶ δὲ αὐτοῦ παιδικὰ χρήματα, τοῖς ἀστραγάλου καὶ τὰ παίγνια* quæ demum argue transfert ad damnatum ab Athenienſibus hominum ſapientiffimum *Socratem*, tanquam cui curæ illud Attici populi iudicium eſſe non debuit, ſicuti parvipenderet quis, ſi in puerorum cœtu cauſa cecidiſſet atque damnatus fuiſſet.

33 Ὅστρακίνδα] Vid. *Proverb. teſtula tranſmiſſio*: ubi tamen ſenſus *Pollucis* non ſatis clare ab *Eraſmo* expreſſus, ut *Henricus Stephanus* monet, remittens idcirco Lectorem & ad *Euſtath.* quem vid. in *Iliad.* fol. (edit. *Vſſl.*) 1219. SEB.

Ὅστρακίνδα] C. A. περὶ ὀστρακίνδας. KÜHN.

Ὅστρακίνδα] Oſtracindam hodiernam apud *Belgæ* explicat *Junius Nomenclatore*, cum *Pollucis* conferens. JUNG.

Ὅστρακίνδα] Plura de hoc ludi genere congeſſit eruditiffimus *Meuſſius*, qui tibi omnino eſt adeundus: in *Antiquarij* loco, quem adduxit, vide, num magis legendum velis *περιτροφὴν* pro *ἀνατροφὴν* de ὀστράκου *περιτροφὴν* mox *Onomaſtiſtographus* noſter, quod confirmatiorem reddit illam lectionem: elegantius ita hunc teſtularum ludum alludit. Meminit & *Etymologi* in *Ἰφεντίδα*, ubi *Αἰγιοφραγῆν* ita finxiſſe ait alicubi ὀστρακίνδα *ἀνιττόμενον τὸν ὀστρακισμόν*, prout *Cratippus* ἐφεντίδα commentus fuerit *παρὰ τὰς ἐν τοῖς δικαστηρίοις γενομένης ἐφέσεις*: nimirum ſub ludi nomine alteras illas res involvere voluit uterque: ſed in *Etymologico Magno* emenda: *Ἐφεντίδα*, ὄνομα παιδιᾶς φιναικικῆς, nam *φιναικικῶς* vulgo, ſed hoc tamen & ita reſtituendum *Sylburgius* præcepit. Mox vero πρὸς αὐτὴν εἶναι νομιζουσα ſcribi, ſpiritu mutato, ſic potius optem: *πρὸς αὐτὴν* & ſapiffime quidem ita corrupte poſitum fuiſſe ſpiritus illum in *Leſſionibus Lucianei* docuit eruditionis eximix vit *Joan. Jænſius*, & olim etiam *Theop* in *Ανατομ* hand procul initio. Tum autem *ὑποτελείαν στιγμὴν* poſt τὸ ἴδον cum *Kühnio* poſui, qui & in Codicis ſui margine, hoc potro magis habet, quod poſt *ἄφεντος* interſerat *δέ*: ſed haud eſt opus.

34 Ὅταν] MS. ὄτ' ἂν γρ. JUNG.

35 Ἐκατέρα μερίς] Utriuſque partiſ altera exterior teſtula ſibi vendicat, altera vero interior: νομιζουσα tum pro *νομίζει* more Attico: poſt τὸ ἴδον diſtinguere *στιγμὴν ὑποτελείαν*. KÜHN.

36 Πρὸς αὐτὴν] MS. αὐτῆς. SEB.

Πρὸς αὐτὴν] *Salm.* πρὸς αὐτῆ. KÜHN.

Πρὸς αὐτὴν] MS. πρὸς αὐτῆς v. r. ut & *Seberis*: praeter recte; *α ſe*, pro *ſe*, pro *ſua parte*. Lubet adſcribere de hoc luſu *Euſtathii* verba ad *Iliad.* σ. *Sed ea ſaltem, (duplicem enim expoſitionem habet) quæ ex Platonis Comico* excerptæ: inde enim & *Noſter* ſumpſit, ut conferenti tibi patebit. *Πλάτων, αἰτ Euſtathίου, διφασὶν ὁ Κωμικὸς φράζει αὐτὴν αὐτως: εἰξασι τοῖς παιδαρίοις τοῖτοις, οἱ ἐκάστοτε γραμμὴν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς διαγράφαντες διανεμύμενοι διχῆ ἑαυτοῦς, ἐστάσιν αὐτῶν οἱ μὲν, ἐκίθειν τῆς γραμμῆς, οἱ δ' αὖ ἐκίθειν: εἰς δ' ἀμφοτέρων ὀστράκου αὐτοῖς ἀνίπσιν εἰς μέσον ἐστάσας: καὶ μὲν πίπτοι τὰ λευκὰ ἐπάνω, φύγειν ταχὺ τοὺς ἐτέρους δι' τοὺς δὲ, διακίειν: ὁ δὲ ἀναρίπτων τὸ ὀστράκον, λέγει, νῦξ ἢ ἡμέρα: τούτοις τὸ λευκὸν ἐπιφαίνεται τοῦ ὀστράκου, ἢ τὸ πῖ-*

ζουσα, ἢ δὲ ³⁷ τὸ ἔνδον· ἀφέντος τινος κατὰ τῆς γραμμῆς τὸ ἔστρακον, ὁπότερον ἀν μέρος ³⁸ ὑπερφανῆ, οἱ μὲν ἐκείνῳ προσήκοντες διώκωσιν, οἱ δὲ ἄλλοι ³⁹ φεύγοντες ὑποστραφῶσι· ἔπερ εἶδος παιδίας αἰνίττεται καὶ ⁴⁰ Πλάτων ἐν τοῖς εἰς τὸν Φαῖδρον ἐρωτικαῖς. ὁ μὲν τοίνυν ληφθεὶς τῶν ⁴¹ φευγόντων, ⁴² ὄνος οὗτος κάθηται· ὁ δὲ ρίπτων τὸ ἔστρακον, ⁴³ ἐπιλέγει νύξ, ἡμέρα· ⁴⁴ τὸ γὰρ ἔνδοθεν αὐτοῦ μέρος ⁴⁵ καταλήπεται πίττη, ⁴⁶ ὁ τῆ νυκτὶ ⁴⁷ ἐπιπεφύμισται· ⁴⁸ καλεῖται δὲ καὶ ἔστρακον περιστροφῆ τὸ εἶδος τοῦτο τῆς παιδίας. ⁴⁹ Ἡ δὲ διεκυστίδα, παίζεται μὲν ὡς

tera intra esse aestimatur: mittente autem aliquo ad lineam testulam: quæcunque pars superior fuerit, hi ad illum festinantes persequuntur, alii vero conversi fugiunt. Quod ludi genus & Plato innuit in Amatoriis ad Phædrum. * Quicunque autem fugientium captus fuerit asinus vocatur: hic vero testulam projiciens dicit: nox, dies: interior enim ejus pars pice oblita est, quæ nocti respondet: vocatur autem testulæ transmutatio, hoc ludi genus. Dielcystinda autem plerumque in

σηρὸν σκοτεινὸν ἔπερ ἐξ Ομηροῦ περιέκυσται, νέφος εἰπόντος μελάντερον ἢ τε πύσσα. Dixerat autem in prioribus θεάτρον τὸ μίρος τοῦ ἔστρακον, πεπισσωμένοιο fuisse, τὸ ἐνὸς δηλαδὴ τὸ δι' ἐκτός, ἀπίσσωτον. Hæc nostri Pollucis locum valde illustrant; nam Erasmusiana obscura nimis sunt: nec ipse adsecutus locum valde Pollucis hunc, ut & Seberus nolter indicavit. JUNG.

37 Τὸ ἔνδον, ἀφέντος τινος] Leg. ἀφέντος δὲ τινος & ita Interpret. vertit. KÜHN.

Τὸ ἔνδον, ἀφέντος τινος] MS. τὸν ἔνδον, ἀφέντος τινος κ. JUNG.

38 Ὑπερφανῆ] Salmf. ὑπερφανῆ· apparatus superior, quibus illa pars propria est, inserviuntur, altera vero pars fugit aversa: legerem enim οἱ δὲ φεύγουσιν ἀποστραφέντες, in fugam averuntur. MSS. & Salmf. legunt φεύγοντες ὑποστραφῶσι· ubi etiam leg. ἀποστραφῶσι. KÜHN.

Ὑπερφανῆ] MS. ὑπερφανῆ· quod magis placet quam vulgatum, ὑπερφανῆ, quod profecto & falsum ita est, quum potius ὑπερφανῆ debuisse notari proparoxytonas: sed MS. rectius. JUNG.

Ὑπερφανῆ] Restitui ὑπερφανῆ cum MSS. alterutra pars superior apparatus. Mox edebatur vulgo φύγασιν ὑποστραφέντες: sed potius videbatur MSS. lectio: Kühni in libri margine ἀποστραφῶσι, quod, non est rationis, cur præ altero deligere velimus. Glossa Ὑποστρέφω, redeo, revertor.

39 Φύγασιν ὑποστραφέντες.] MS. φεύγοντες ὑποστραφῶσιν. SEB.

Φύγασιν ὑποστραφέντες.] MS. δὲ ἄλλοι φεύγοντες ὑποστραφῶσι, ἔπερ &c. nescias fere utrum malis: ut nolter MS. ita & Seberus habet. JUNG.

40 Πλάτων, ἐν τοῖς &c.] In Dialogo de Amore qui Phædrus inscribitur p. m. 200. KÜHN.

Πλάτων, ἐν τοῖς &c.] Platoni locus in Phædro est: φυγὰς δὲ γίνεσθαι ἐκ τούτων, καὶ ἀπιστορικῶς ὑπ' ἀνάγκης ὁ πρὶν ἔραστῆς, ἔστρακον μεταπέσοντος, ἔπειτα φυγῆ μεταβαλῶν· ὁ δὲ ἀναγκάζεται διώκειν, ἀγανακτῶν καὶ ἐπιβιάζων, &c. quem locum & Erasmus indicavit adagione, Testula permutatio. JUNG.

41 Φευγόντων] Abest a C. A. φευγόντων· nec Salmasius legit. KÜHN.

42 ὄνος οὗτος κάθηται.] C. A. ὄνος οὗτος κάθηται. C. V. τοίνυν κ. Interpret. leg. οὗτος καλεῖται, quo non utimur: sedebat enim in medio asinus; ludibriis victorum sine dubio expositus. KÜHN.

ὄνος οὗτος κάθηται.] MS. ὄνος τοίνυν κάθ. JUNG.

43 Ἐπιλέγει νύξ &c.] C. A. ἐπιλέγειν ἐξ· male: sed facile inde eliceris vulgatum. Valef. ex Eustathio pag. 1161. legit νύξ ἢ ἡμέρα. KÜHN.

44 Τὸ γὰρ ἔνδον] MS. ἔνδοθεν. SEB.

Τὸ γὰρ ἔνδον] MSS. cum Salm. ἔνδοθεν. KÜHN.

Τὸ γὰρ ἔνδον] MS. nolter ut Seberus, τὸ γὰρ ἔνδοθεν κ. JUNG.

Τὸ γὰρ ἔνδον] Ἐνδοθεν omnes habent MSS. quorum nos consensum sequi decrevimus ubique, nisi recla-

met aperta veritas. Tum proceus καταλήπεται ad Atticæ dialecti normam edidi: πίττη καταλειφθεῖσθαι de navibus alibi mihilectum est, & νῆες ἀλειφόμεναι vel καταλειφόμεναι πίττη, naves oblite pice. Tandem καλεῖται δὲ καὶ ἔστρ. πῖρ. &c. καὶ illud a vulgatis abest male: sed ἔσ. appellatur ἔστρακον περιστροφῆ ἢ ludieri genus.

45 Κατὰλήπεται] MSS. & Salm. καταλήπεται leg. καταλήπεται, oblita est. KÜHN.

Κατὰλήπεται] MS. καταλείπεται scribe καταλήπεται, Atticum id præ vulgato. Sic & supra VIII, 16. ubi vulgo κατέληπτο, MS. habebat καταλήπτο, & supra Segm. 121. ἀλημιμένω, MS. non invito, gerono. JUNG.

46 Ὁ τῆ νυκτὶ &c.] C. A. καὶ τῆ ν. ἢ ἔσ. nocti attributa est: sic & Salm. KÜHN.

47 Ἐπιπεφύμισθαι] MS. πεφύμισθαι non ἐπιπεφύμ. JUNG.

48 Καλεῖται δὲ ἔστρ. περιστ.] C. A. καὶ ἔστρακον π. testula conversio. Plato de Republ. libr. VII. τοῦτο δὲ, ὡς ἴσκειν, οὐκ ἔστρακον ἀν εἰς περιστροφῆ, ἀλλὰ ψυχῆς περιωγῆ ἐκ νυκτερινῆς τινος ἡμέρας εἰς ἀληθινὴν τοῦ ὄντος ἐπένοδον, ἢ δὲ φιλοσοφίαν ἀληθῆ φησομεν εἶναι· ἔστρακίδα·ν diversis modis explicat Eustathius in Iliad. pag. 1161. Salmasii V. C. καλεῖσθαι δὲ καὶ ἔστρακον περιστροφῆν. KÜHN.

Καλεῖται δὲ ἔστρ. περιστ.] Καλ. δὲ καὶ ἔστρ. MS. nolter: & supple hanc particulam καὶ in vulgatis, omnino necessariam hic: non enim saltem ita dictam hanc παιδιάν Nolter vult; sed præter quod ἔστρακίδα appellacionem habuerit, & περιστροφῆ ἔστρακον appellatam fuisse. JUNG.

49 Ἡ δὲ διεκυστίδα] Vide an idem ludus qui ἐλκυστίδα, quem sic Eustathius describit: δοκὸς ἀνδρομήνης ἴστατο τετηρημένη κατὰ μίρον, διήρητο δὲ δι' αὐτῆς σχοίνου τι, οὗ ἑκατέρωθεν ἐξημεῖνοι δύο νεαρῖσκος ἀνθῆλων, ἐντρέψαντες ἀλλήλους τὰ ῥάστα· ὁ δὲ βιασάμενος καὶ προαγαγὼν αὐτὸ τῆς δοκοῦ εἶκα τὸν ἕτερον. Iliad. fol. 1149. SEB.

Ἡ δὲ διεκυστίδα] C. A. cum Salmasio ἐλκυστίδα· vulgatum habet etiam Hesychius cum aliis. KÜHN.

Ἡ δὲ διεκυστίδα] Sequitur dielcystinda, quam hinc quoque explicat Junius Nomencl. Eustathius videtur ἐλκυστίδα·ν vocare: non enim dubito eum ad hanc παιδιάν puerilem, plerumque tamen palæstricam, (ubi talia manuum contentione magis serio quam joco peragebantur, unde & Hesychius: Διεκυστίδα, παιδιὰ τις οὕτω καλεῖται ὑπὸ τῶν παιδῶν ἐν τῇ παλαιστρᾷ) respexisse, ubi ad ista Homericæ ἰλ. p. ubi comparat Græcos & Trojans trahentes ad se quoque cadaver Patrocli, tali ἐλκυσμῶ.

ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροις βοῶς μεγάλῳ βοῆην λαοῖσιν δῶν τανύσιν μεθύσαν ἀλοιφῆ, Δεξάμενοι δ' ἄρα τοίγχι, διαστάντες τανύσιν Κύκλωσ' ἄφωρ δὲ τε ἰκμῶς ἔβη, δύνει δὲ τ' ἀλοιφῆ Πολλῶν ἐλκόντων, τάνυται δὲ τε πᾶσα διαπρῶ.

palæstris luditur, veruntamen etiam alibi. Dux autem sunt puerorum partes, alii trahentes alio: sique ad aliam partem transmigrarint, penes illam victoria est. * Myinda vero quidam connivens

ἐπιτοπολὺ ἐν ταῖς παλαίστραις. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀλλαχόθι. δύο δὲ μῦραι παιδῶν εἰσὶν ἔλκουσαι τοὺς ἑτέρους οἱ ἑτέροι, ἔς τ' ἂν καθ' ἑνα μεταστήσωνται παρ' αὐτοὺς οἱ κρατοῦντες. Ἡ δὲ μῦνδα, ἧτοι καταμύων τις,

Ὡς εἶγ' ἔθα νέκυ δόλιγῃ ἐπὶ χάρι
Εἰλικιο ἀμφοτέροι. ---

Ibi nempe *Eustathius*: ἐν ταῦθα δὲ σπουδαιότατα ἔλκουσιν παραρηκτόν, εἰ δοκέι, καὶ τινὰ ἑτέροιον μὲν ἀρχῆθεν δὲ παραδιδόμενον, ὡς ἦν, ἢ (scribo, ὃς ἦν ἢ) ἔλκυστινὰ λεγομένη παιδιὰ: quam tamen non describit, sed ejus partem quandam, ut ait. Scaperdam, ut mox ad *Pollucem*, ubi de Scaperda agit, paulo inferius annotabimus: vide & *Magnam Casimbonum* ad *Satyr. V. Persii*, in illud, *funem reduco*, ubi ad ἔλκυστινὰν refert, quod ajunt *funem contentiosum*, & *funem contentiosus ducere*. JUNG.

H' δὲ διελκυστινὰ] *Helcystindam* & *dielcystindam* genera ludorum diversa putavit *Meursius*, qui & alios secum in illum traxit errorem: non differunt quicquam Ἐλκυστινὰ & διελκυστινὰ, ut bene vidit *Jungermannus* noster, & facile quisque conspiciat, qui *Pollucis* & *Eustathii* descriptionem componere voluerit, nisi quod *Eustathius* rem penitus atque accuratius persequatur, atque ludi modum exponat: sed & idem ludus diversa ratione peragi potuit, sine ὁμοίᾳ quam itaque διελκυστινὰν nominavit *Pollux*, & cum ὁμοίᾳ seu trabe, quæ *Onomasticographo* nostro *σκαπίρδα* Segm. 116. quamque τῆς ἔλκυστινὰς partem statuit *Eustathius*. Porro de hoc exercitii genere *Mercurialis* etiam videndus de *Arte Gymn.* lib. III. c. 5. ubi & elegantem e *Platonis Theæteto* locum vir doctissimus adfert, quem & hic illustrando *Polluci* posuisse juvabit: καὶ αἱ μὴ πῆ ἀμυνόμενοι διαφύγωμεν, δίκην δάσομεν, ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς παλαίστραις διὰ γραμμῆς παίζοντες, ὅταν ἐπ' ἀμφοτέρων ληφθέντες ἔλκωνται εἰς τὰ ἑναντία. Hæc autem *dielcystinda* in palæstris ut plurimum fuit exercita, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀλλαχόθι, ubi cum MSS. ἀλλὰ nolim omittere, siquidem & ita *Pollux* noster haud procul iuitio capitis sequitur loquatur.

50 Ἐπιτοπολὺ] MS. ἐπὶ τὸ πολὺ. JUNG.

51 Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ χ.] Absunt ista a C. A. usque ad κρατοῦντες. C. V. ἀλλὰ non habet: sensus est quod pueri in duas factiones divisi se invicem ad se pertrahere nitantur: nec finis est, antequam altera pars alteram singulatim ad se traduxerit. KÜHN.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ χ.] MS. οὐ μὴν καὶ ἀλλὰ sine ἀλλὰ. JUNG.

52 Ἐτέροι] MS. vitiose ἑταῖροι. JUNG.

53 Μεταστήσονται παρ' αὐτοῖς &c.] MS. μεταστήσονται παρ' αὐτοὺς οἱ κρ. ut scribendum potius est, quam ut vulgatur, μεταστήσονται παρ' αὐτοῖς. JUNG.

54 H' δὲ μῦνδα] C. A. περὶ μῦνδας. KÜHN.

H' δὲ μῦνδα] Sequitur *Myinda*, quam *H. Junius* cum *χαλκῆ μύρα* confundit: non vero & *Pollux*, ut patet ex iis quæ sequuntur Segm. 123. Et *Hesychius* etiam ambo separatim explicat. JUNG.

H' δὲ μῦνδα &c.] Non est equidem hoc toto capite locus, si mihi credis, qui scrupuli atque salebrarum plus habeat, quam hic ipse de *myinda*: & *Meursius* quoque id ipsum videntem difficultas absterruit, ne quid in eo tentaret: posuit itaque tantum pauca verba, quæque faciliora: & alii quoque manus abstinere: solus *Bulengerus*, in *Græco Pollucis*, inquit, error est, quem ita restituit: αὐτίκα καταμύων ἀναγκάζει, καὶ μύσας κρυφθέντας ἀνερευῆσαι μέχρι φαρᾶσι, καὶ μύσας ἂν τις προσάληται προδείξει μαντευόμενος ἐστ' ἂν τύχη & apponere quoque reliqua placet, quibus ipsam ludi rationem exponit, unde poterit in-

telligi, quem *Polluceo* loco sensum accommodet: *In Græcis in Myinda unus aliquis connivens oculis, voces sociorum observat, & quævisque suffugientium arripuerit, hunc connivere cogit & conniventem casu occultatis invenire; si tamen nomen ejus quem apprehenderit, divinarit: interpretem egit Pollucis vir Doctissimus, sed non sanequam ubique felicem, quod planius constabit, cum, restituito loco, sensum ejus exponemus: hic itaque simul omnia complectamur, ne singula seorsim persequi sit opus. Ubi jam legis e MSS. cum *Kühnio*, Φυλάττου, βοᾶ, ante nos erat. φυλάττειται βοᾶν, quod *Bulengero* expositum vidimus, voces sociorum observat: sed iola vera est MSS. lectio. In istis αὐτίκα καταμύων MSS. *Palatinus* & *Salmusii* ἀντικαταμύων & hoc quidem egregie: sed tamen αὐτίκα ceteri MSS. servant, quod itaque non expulimus; & appositisime remanet: protinus in sui locum succedere cogit: plene atque plane: hæctenus illa facilia satis; quæ sequuntur intricatissima: *Kühnius* ad oram sui libri: ἢ καὶ μύσας κρυφθέντας ἀνερευῆσαι μέχρι φαρᾶσι nam in *Edit. Basl.* male φαρᾶσι: sed multis nominibus præferri meretur, quam attulit emendationem *Jungermannus* noster, siquidem ad MSS. lectionem accedat propius: textus itaque sic habet: editum fuit ante nos, ἢ μύσαντος κρυφθέντος (κρυφθέντας editiones *Seberiana* priores) * ἀνερευῆσαι μέχρι φαρᾶσι. Tum supplevimus e MSS. sensum inserta sequenti periodo vocula οὐ: atque protenus cum MSS. προδείξει maluimus, quam cum vulgaris προδείξει & mox tibi rationem dicam: tandem vero MSS. beneficio post *μαντευόμενος* addidimus λέγει, quo addito facilius est & perfectior sensus. Sed ne quidem in ipsis MSS. hic mihi locus satis integer atque sanus exhiberi videtur; quod tu deprehendas facile ex illis manu exaratorum Codicum variantiis: itaque, si forsitan alicubi conjectura meliorem facere liceat, totum hic apponam, ut quidem emendandum existimabam: H' δὲ μῦνδα, ἧτοι καταμύων τις, Φυλάττου, βοᾶ, καὶ ὃν ἂν τῶν ὑπαφηνύοντων λάβη, αὐτίκα ἀντικαταμύων ἀναγκάζει, ἢ μύσαι καὶ τοὺς κρυφθέντας ἀνερευῆσαι, (quamvis & in his acute Doctiss. *Jungermannus* emendaverit, ἢ μύσας τοὺς κρυφθέντας ἀνερευῆσαι, idque minime rejecerim) μέχρι φαρᾶσι, ἢ καὶ μύσαι, οὐ ἂν τιδὸς προσάληται, (quo simili modo *Smida* in *Xytrinda* dixit, εἰς ἀνέφληται τιδὸς) ἢ εἰς τις προδείξει μαντευόμενος λέγει, ἐστ' ἂν τύχη, aut forsitan mavelis εἰς ἂν τύχη. Scilicet in istis plura *myindæ* genera delineat *Austor* noster, quæ singula ut melius atque expeditius intelligas, Latina adponere in animum induxi: *Myindam* quod attinet, seu clausis quis oculis clamitat, Cave, & si quem suffugientium ceperit, confessum suo loco oculos claudere cogit; seu connivere solet aliquis, & quærere latitantes, donec invenerit; seu etiam oculos occludere, atque aliquem conari prehendere, usque dum tetigerit; aut si quis in eum, qui clausis est oculis, digitum intenderit, divinando quendam de colludentium grege nominat, si forsitan, quis ille fuerit, adsequatur consellans: tum ille nempe in ejus succedebat locum: ita constitutum *Onomasticographi* verbis, sensus est planus atque facilis: adjutabant eruditi operam nostram, & si forte emendabunt. Sed de isto προδεικνύων monendum restat, quod ego reddidi *digitum intendere*, commode, ni fallor: simile ludendi genus hac etiam tempestate viger: dixit aliquis, nec enim scriptoris succurrit nomen, quendam de vili plebe *δακτύλω* Δημοσθένην προδεικνύων, quod *Plinius* eleganter ita expressit: *Ap si**

55 Φυλάττου, βοᾶ, 56 καὶ ὃν ἀν τῶν ὑποφρυγόντων λάβη, 57 αὐτίκα ἀντικαταμύειν ἀναγκάζει, ἢ μύσαντος κρυφθέντας 58 ἀνερευῆ μὲχρι Φωράση, ἢ 59 καὶ μύσας οὐ ἂν τις προσάψηται, ἢ ἑάντις 60 προσδείξῃ μαντευόμενος λέγει ἔστ' ἂν τύχη. 61 Ἡ δὲ χυτρίδα, ὃ μὲν ἐν μέσῳ κἀθηται, καὶ καλεῖται, χύτρα· οἱ δὲ τίλλουσιν, ἢ 62 περικνίζουσιν, ἢ καὶ παίουσιν αὐτὸν περιβέοντες· ὃ δὲ ὑπ' αὐτοῦ 63 περιστρεφόμενου 64 ληφθεῖς, 114 ἀντ' αὐτοῦ κἀθηται· * ἔσθ' ἔτε ὃ μὲν ἔχεται τῆς

voces observat, & quemcumque suffugientium arripuerit, statim hunc connivere cogit, & conniventem occultatos casu invenire: si quis quis connivens attingat, aut aliquis præmonstret, divinat, num adeptus sit. Ollarius ludus, unus quidem in medio refidet, & olla vocatur: alii vero vellunt, aut circumtrahunt, aut etiam verberant circumcurrentes. sed ab ipso converso deprehensus, ejus loco refidet. * Estque nonnunquam, 118

Demosthenes jure laetatus est, quod illum apud Attica ita demonstravit, οὗτος ἴστί Δημοσθένης &c. Porro ab hoc ludendi genere petito more Romani milites Christianum percipientes, dicebant, *προφῆτευσον ἡμῖν Χριστὲ, τίς ἴστί ὁ παῖσας σι*, ut commemoratur a *Matthæo c. XXVI. & Marco cap. XIV.* unde itaque in extremis *Pollucis* nostri verbis hoc etiam modo legere licet: *μαντευόμενος λέγει, ὃς ἴστί, ἂν τύχη, divinando dicit, qui sit, si forte conjecerit.*

55 Φυλάττεται βοᾶ] Pro φυλάττεται βοᾶν C. A. βοᾶν. C. V. φυλάττου βοᾶ, quidam oculis connivens clamat, cave tibi! quæ lectio vera est sine dubio; vulgata lectio fieri pollet medela, legendo φυλάττεσθε, βοᾶ caveτε! clamat. *Salm.* leg. βοᾶν. KÜHN.

Φυλάττεται βοᾶν] MS. καταμύων τις φυλάττου βοᾶν optime nobis lusus illius morem servavit; legendum enim certo scio: καταμύων τις, φυλάττου, βοᾶ &c. Ille enim qui clausis oculis esse cogitur clamat. Cave, in isto lusu, postquam oculos concluderit, ut reliqui sciant sibi cavendum esse, ne quem capiat. *Etymologicon Magnum: Δραμπίδα, ὄνομα παιδιᾶς ἴστί δὲ τῆς μινδα καλομένης τρόπος εἰρητὰ δὲ παρὰ τὸ τῶν παιδῶν ὃ μὲν τις μύει τοὺς ὀφθαλμοὺς βοᾶν. Τηροῦ, φυλάττου· οἱ δὲ ἄλλοι, φεύγουσι, φυλασσόμενοι τοῦ ἀγρευθῆναι.* JUNG.

56 Καὶ ὃν ἀν τῶν ὑποφ.] C. V. καὶ ὃν ἀν &c. C. A. καὶ ὃν ἀν ὑπὸ τῶν φρυγόντων· vulgata nondum me premiter: quamvis *Salm.* etiam ex suo V. C. ὑπὸ τῶν φ. adnotet, & legat inde ἀπὸ τ. φ. KÜHN.

Καὶ ὃν ἀν τῶν ὑποφ.] MS. καὶ ὃν ἀν &c. JUNG.
57 Αὐτίκα καταμύειν ἀναγκάζει] C. A. ταμύειν ἀναγκάζει vitiose. C. V. ἀναγκάζει ἢ καὶ μύσας, οὐ ἂν τις προσάψηται &c. *Salm.* ἀντικαταμύειν. KÜHN.

Αὐτίκα καταμύειν ἀναγκάζει] Pro αὐτίκα καταμύειν, noster MS. longe elegantius ἀντικαταμύειν habet: qua lectione nil verius: quem ille καταμύσας comprehenderit, hunc cogit pro se jam ἀντικαταμύειν, vel vicissim καταμύειν, ipse jam liber ab hac functione ludicra, & inter ὑποφρυγόντας. JUNG.

58 Ἀνευῆσαι] Expunge hoc verbum, ac rescribe vel ἀνευῆσαι, quod in prior. edition. vel ἐρευῆσαι quod in MS. Ex utroque enim istud ἀνευῆσαι nefcio quo nostro infortunio ita depravatum modo irreput. SEB.

Ἀνευῆσαι] C. A. ἐρευῆσαι μὲχρι Φωράσαι, ἢ ἑάν τις προσδείξῃ, μαντευόμενος λέγει ἔστ' ἂν τύχη. *Hesychius ἐπιτύχη·* locum partim corruptum partim turbatum esse nemo non viderit: restituerem eum sibi hunc in modum: ἢ καὶ μύσας, οὐ ἂν τις κρυφθέντων ἢ ἀνευῆσαι (*Salm.* ἀνευῆσαι & Φωράσαι, & ista delet, ἢ καὶ μύσας ἂν τις προσάψηται) μὲχρι Φωράση, ἢ προσάψηται, ἢ ἑάν τις προσδείξῃ, μαντευόμενος λ. ἴστί ἂν ἐπιτύχη· nisi si quis clausis oculis ubi quis occultetur, scrutabitur, donec deprehenderit, aut contigerit aliquem, aut si quis præmonstret (oculis scilicet conniventibus) divinat tandem, donec conjecerit: ultimum modum ludendi μινδῶν *Hesychius* etiam explicat his verbis: μινδα, παιδιὰ τις οὕτω καλομένη ἀπὸ τοῦ συμβαινόντος· κα-

ταμύων γὰρ τις τὸ ἐρωτῶμενον ἀποφαίνεται σχεδιάζων, ἕως ἂν ἐπιτύχη· ἑάν δὲ ἀμαρτῶν ἀναβλέψῃ, πάλιν καταμύει. *Salm.* leg. ἢ ἑάν τις προσδείξῃ μ. λ. ἴστί ἂν τ. προδίδουμι est, manu clausum ostendo alteri, qui clausis oculis divinat, quid vel quale vel quantum sit quod occultatur. KÜHN.

Ἀνευῆσαι] MS. κρυφθέντας ἀνευῆσαι μὲχρι &c. Et antea vulgari sane etiam κρυφθέντας, sed pro altero ἀνευῆσαι habebat. In MS. suo legi ἐρευῆσαι indicasse debemus noster. Sed nostra lectio certe reponenda est, indicativa oratione, ut alia hic: non infinita. Turbat tamen adhuc illud μύσαντος, & pro eo libens facerem μύσας τοῖς. Sed nolim tamen quid temere, non favente MS. liceatque forte exponere, ἢ μύσαντος, id est, ἐν τῷ αὐτῶν μύσαι, dum ille conniventes, reliquos interim occultantes sese, deinde quaerit. JUNG.

59 Μύσας ἂν τις] MS. μύσας οὐ ἂν τ. πρ. nec videtur illud οὐ in vulgari bene desiderari. JUNG.

60 Προδείξῃ μαντ. ἴστί ἂν τύχη] MS. προσδείξῃ μαντ. λέγει ἴστί ἂν τ. SEB.

Προδείξῃ μαντ. ἴστί ἂν τύχη] MS. noster προσδείξῃ μαντευόμενος λέγει ἴστί &c. sed quid est προσδείξῃ; Ego me non intelligere fateor lubens, ut nec vulgatum προσδείξῃ. Et mihi videtur valde verisimile legendum esse προσβίξῃ, quod cum præcedenti προσάψηται idem fuerit: quum quis tetigerit, divinando dicit, donec eum, qui fecerit, nominaverit ipsum. Jam totum hunc locum ut legendus videretur adscribere placet: ἢ δὲ μινδα; ἢ τοι καταμύων τις, φυλάττου, βοᾶ, καὶ ὃν ἀν τῶν ὑποφρυγόντων λάβη, ἀντικαταμύειν ἀναγκάζει ἢ μύσαντος (ἂν μύσας τοῖς, ut dixi?) ἂν κρυφθέντας ἀνευῆσαι, μὲχρι Φωράση, ἢ καὶ μύσας (οὐ) ἂν τις προσάψηται ἢ ἑάν τις προσβίξῃ, μαντευόμενος λέγει, ἴστί ἂν τύχη. Ita habes tres formas myindæ. In posterioribus tamen distinguendis nondum sum certus, an forte reatus: Φωράση ἢ καὶ μύσας, οὐ ἂν τις προσάψηται, ἢ ἑάν τις προσβίξῃ, μ. &c. Sed quid in ludicris moramur? JUNG.

61 Ἡ δὲ χυτρίδα] C. A. περὶ χυτρίδας· vid. *Heb.* h. v. & *Suid.* &c. KÜHN.

Ἡ δὲ χυτρίδα] MS. ἢ δὲ χυτρίδα· male. Et hoc ad Belgicos lusus transfert *Junius Nomencl. Hesychiana* sunt: χυτρίδα, παιδιὰς εἶδος τοιαύτας (scribe τοιαύτης) καθέζεται τις ἐν μέσῳ, εἴτα κύκλῳ περιτρέχοντες οἱ παῖδες περὶ τὸν καθέζομενον, πειοῦσιν αὐτὸν περιστρέφουσαι, ἕως ἀψῆται τινὸς τύπτουτος αὐτῶν· εἴτα καθέζεται ὁ ληφθεῖς. JUNG.

62 Περικνίζουσι] C. A. ἢ δὲ περικνίζουσιν, vel cum explosione Ἐ σίβλο circumeunt, circumsibulant, quæ lectio non spernenda. C. V. simpliciter κνίζουσι, quod jam præcedenti τίλλουσι meste. KÜHN.

Περικνίζουσι] MS. κνίζουσι simpliciter, pro vulgato composito: & placeat ut præcedens τίλλουσι & sequens παίουσι. JUNG.

63 Περιστρεφόμενου] C. A. & *Salm.* στρεφόμενου. *Hesych.* πειοῦσιν αὐτὸν περιστρέφουσαι. KÜHN.

64 Ληφθεῖς] E MS. prior. edit. λυφθ. vid. *Hesych.* qui brevior. SEB.

Ληφθεῖς] Ληφθεῖς etiam noster MS. habet. JUNG.

ut quis capiti ollam impositam sinistra te-
neat manu, in circulo obambulans. hi
vero ipsum feriunt interrogantes, quis ol-
lam? Et ille respondet: ego Midas.
quemcumque vero contigerit pede, hic
pro eo cum olla circumit. Phryginda, tes-
tulas contritas sinistrae manus digitis in-
terponentes, testulas dextra manu se-
cundum numerum feriunt. Sed cinetin-
da, a κινεῖν, quod osculari est, no-
men sumpsit, quod testari videtur Crates,

χύτρας κατὰ τὴν κεφαλὴν ⁶⁵ τῇ χειρὶ τῇ λαίᾳ,
περιβέων ἐν κυκλῶ, οἱ δὲ ⁶⁶ παύουσιν αὐτὸν ἐπερω-
τῶντες, τὶς τὴν χύτραν; ⁶⁷ καί κείνος ἀποκρίνεται,
ἐγὼ Μίδας. ⁶⁸ οὐδ' ἀντύχη τῷ ποδί, ἐκείνος ἀντ'
αὐτοῦ ⁶⁹ περὶ τὴν χύτραν περιέρχεται. ⁷⁰ Ἡ δὲ
Φρυγίδα, ἔστρακα ⁷¹ τῶν λείων μεταξὺ τῶν τῆς
ἀριστεραῖς χειρὸς δακτύλων ⁷² διαθέντες, ⁷³ ἐπι-
κρούουσι τὰ ἔστρακα τῇ δεξιᾷ ⁷⁴ κατ' ἀριθμόν. ⁷⁵ Ἡ
δὲ κυνητίδα, ἀπὸ τοῦ κινεῖν, ὅ ἐστι καταφιλεῖν,
⁷⁶ ὠνόμασται, ⁷⁷ ἢ περὶ ὑποδηλοῦν ἔειπε ⁷⁸ Κράτης

65 Τῇ χειρὶ τῇ λαίᾳ κυκλῶν] MS. τῇ λ. περιβέων ἐν
κύκλῳ. οἱ δὲ. SEB.

Τῇ χειρὶ τῇ λαίᾳ κυκλῶν] Abest a C. A. dein
una cum C. V. τῇ λαίᾳ περιβέων ἐν κύκλῳ videtur
post λαίᾳ interponendum, & dein legi debere, οἱ δὲ πε-
ριβέοντες ἐν κύκλῳ. Salm. leg. etiam περιβέων ἐν κ. KÜHN.

Τῇ χειρὶ τῇ λαίᾳ κυκλῶν] MS. plenior: λαίᾳ περι-
βέων ἐν κύκλῳ. οἱ δὲ &c. quo pacto quam & Seberus MS.
habeat, videtur locus vulgo inutilis, & suppleendus
ideo: nam ait & inox perierχεται. JUNG.

Τῇ χειρὶ τῇ λαίᾳ κυκλῶν] Supplevimus hic e MSS.
quae decriant vulgo. Kühnius autem, dum restituit.
οἱ δὲ περιβέοντες ἐν κύκλῳ &c non recte cepisse ludi
formam videtur: qui scilicet ad ollam erat, caput ejus
lava manu prehensum tenebat, eamque circumcursi-
tabat, donec ludentium aliquem tetigisset: is est exi-
mius Manuscriptae lectionis sensus. Quae sequuntur,
alio legi modo in MSS. Commentatores adnotant, sed
corrupta pariter, & a Kühnio invita quoque Minerva
tentata: nos tamen non dubitamus, quin MSS. scri-
pturam ita vere liceat emaculare: τὶς τὴν χύτραν; καί-
κεινος ἀποκρίνεται, ἀναζητεῖ ἢ, τὶς περὶ χύτραν; καί-
κεινος ἀποκρίνεται, ἐγὼ Μίδας: quis ille, quis ollam?
(scilicet κατῆχε, tener) respondet ille, require sis: aut,
quis est circa ollam? tum iterum ille: Ego Μίδας; quae,
puto, sunt liquida: non tamen in certum retuli, quod
non isdem sic in MSS. literis legatur. Mox Kühnius in
textu ὁ bene. In ceteris MSS. lectioni non cedit vulgata.

66 Παύουσιν] Ille capite sustinet ollam sinistraeque,
alii vero circumcursantes verberant illum, simulque in-
terrogant &c. KÜHN.

67 Καί κείνος ἀποκρίνεται, ἐγὼ Μίδας.] C. V. ἀποκρίν-
ται ἀναζητεῖ ἢ τὶς περὶ χύτραν, καί κείνος ἀποκρίνεται, ἐ-
γὼ Μίδας: quae confusa ita in ordinem redigerem:
ἀναζητῶντες τὶς περὶ χύτρας; καί κείνος &c. Salm. ἐγὼ
Μίδας. KÜHN.

Καί κείνος ἀποκρίνεται, ἐγὼ Μίδας.] MS. nolter tota li-
nea auctior: καί κείνος ἀποκρίνεται, ἀναζητεῖ ἢ, τὶς περὶ
χύτραν; καί κείνος ἀποκρίνεται, ἐγὼ Μίδας: οὐδ' ἀν &c.
nec videtur repetita falso, & errore quodam. Si Cra-
tesis Παιδιᾶν, ex qua forte haec talia Nolter bonam
partem hausit, ut mox innuere videtur, nobis reli-
quisset invidiosa vetustas, vel τὸν τὰ περὶ τῆς ἑλλήνων
παιδιᾶς γράψαντα, Eustathio laudatum, haberemus,
de ejusmodi iudicium facere in promptu esset. Nunc
quoniam multa ejusmodi generis in solo Tolle super-
sunt, hic in tenebris sapius micare cogimur, luden-
tes nimirum in capite ludicro: ὁδὲ vero pro ὁ vulga-
to omnino reponere sis quoque: οὐ, id est, οὐ τίνος. JUNG.

68 οὐδ' ἀντύχη] Legendum οὐδ' ἀντύχη &c. &
ita Salm. KÜHN.

69 Περὶ τὴν χύτραν περιέρχεται.] C. A. παρὰ τὴν χύτραν
περιέρχεται malim ἔρχεται, ille ad ollam venit, vel
ollam subit capite. KÜHN.

Περὶ τὴν χύτραν περιέρχεται] Ita recte Codices editi:
Kühnius in libri sui margine: f. ἐπὶ τὴν χύτραν παρέρ-
χεται sed frustra: non scilicet intellexit homo doctis-
simus ludi rationem, ut a nobis obsecravimus.

70 Ἡ δὲ φρυγίδα] C. A. περὶ φρυγίδας. Hesyeh. h.
v. παιδιᾶς εἶδος διὰ κυμάτων. KÜHN.

JULII POLLUCIS.

H' δὲ φρυγίδα] Sequitur φρυγίδα: eam Turnebus
XXVII. Advetf. 33. in Codice Justiniano reponens,
ita interpretatur hic, ludus, quo testulis levibus & po-
litis inter manus sinistrae digitos positis, dextra nume-
rose testulas pulsabant. Hesyehius & fabas in eum lufum
venisse indicat: Φρυγίδα, παιδιᾶς εἶδος διὰ κυμάτων.
An iude nomen? φρυκτοὶ enim faba: vid. Suid. & Ety-
mol. in διαφρυκτοῦν & Hesyehium in διάφρυκτος. JUNG.

71 Τῶν λείων] Ἐστρακα τῶν λείων, testas leves, non
contritas, ut Interpr. KÜHN.

Τῶν λείων] MS. λείων: dixit vero ἔστρακα τῶν λείων
ut Segm. 119. ἔστρακον τῶν βαλκατιῶν. JUNG.

72 Διαθέντες] C. A. διατιθέντες. KÜHN.

73 * Ἐπικρούουσι] Tolle asteriscum ante ἐπικρούου-
σι: id enim & MS. habet & Edit. Florentina: nam quod
ἐπικρούουσι in Basil. legebatur, vitio operatum contigit,
ut σφαλμάτων recensio ad calcem adjecta docet. JUNG.

74 Κατ' ἀριθμόν.] C. A. una cum V. C. omittit
κατ' ἀριθμόν. KÜHN.

Κατ' ἀριθμόν.] Desunt in MS. κατ' ἀριθμόν. JUNG.

75 Ἡ δὲ * κυνητίδα] Vid. supra Segm. 110. SEB.
H' δὲ * κυνητίδα] C. A. κυνητίδα cum titulo περὶ
κυνητιδρίας: at C. V. bis κυνητίδα, quod convenit cum
κινεῖν, osculari: ita enim legendum esse patet ex C. V.
ubi est ἀπὸ τοῦ κινεῖν: eadem affert e C. V. Salm. in
Notis. KÜHN.

H' δὲ * κυνητίδα] Sequitur Cynetinda: κυνητίδα, ut
vulgatum est, & mox, κινεῖν. Sed H. Stephanus in suo
Codice, ἴσως κυνητίδα, adscripsit, & mox: ἴσως κυ-
νεῖν, ut in Thesaurο dixi. Alterum probō, quom ec-
iam MS. nolter κινεῖν habeat: non & prius: nam e-
mendandum & hic est: ἢ δὲ κυνητίδα ἀπὸ τοῦ κινεῖν
&c. quamvis enim & MS. nolter illud κυνητίδα ex-
presse hic ita habeat, tamen κινεῖν mox legendum
probabo ex versu Comicus Cratesis: & Segm. 110. κιν-
τίδα MS. nostrum habuisse indicavi. JUNG.

H' δὲ * κυνητίδα, ἀπὸ τοῦ * κινεῖν] Ejectis quae in
Seberis erant editione, stellulis in textu a me repositum
est κυνητίδα & κινεῖν, quod & ita dederat ad Co-
dicis sui oram Eruditiss. Kühnius. Κυνητίδα nimirum,
ut mox ἀκινητίδα, non κινητίδα, quod maluit Jun-
germannus nolter, scribendum est: versiculi Cratesis
quorum modulo nitebarur hanc probare scripturam Jun-
germannus, alio possent atque alio modo digeri, ut
haec quidem a parte isti lectioni non sit subsidium:
quin etiam pependit forsitan ille scribendi modus a
moduli necessitate. Mox ἢ περ pro vulgato ὅ περ placuit
magis: in Timaeo Platonis: ἢ περ οὖν ταῦς ἐνούσας ἰδέας κα-
θορά: quae Chalcedius interpretatur: atque ut mens idea-
rum genera contemplatur.

76 ὠνόμασται] Non est in C. A. KÜHN.

77 Ὅ περ ὑποδηλοῦν] Pro ὅ περ, C. A. ὅθεν, quod no-
lim. KÜHN.

Ὅ περ ὑποδηλοῦν] MS. ἢ περ ὑποδηλοῦν &c. male antea
vulgati ὑπερὑποδηλοῦν quod vitiosum adnotaverat &
Schottus nolter, forte ὅ περ ὑποδηλοῦν scribendum indi-
cans, ut Seberus nolter edidit. Sed bene & MS. no-
lter; ἢ περ ὑποδ. ἢ περ pro fecit, ut alicubi supra quoque
adnotasse memini. JUNG.

78 Κράτης ἐν Παιδιᾶς] C. A. ἐν παιδιᾷ Athenaeο Ιαυ-
7 A

115 ἐν Παιδῶν. * σχεδὸν δὲ καὶ περὶ τῶν πλείστων
ὁ ποιητῆς 79 εἴρηκεν αὐτὸς ἐν τῷδε τῷ δράματι.
80 Φησὶ δ' οὖν 81 παίζειν ἐν ἀνδρικοῖς χοροῖσι τὴν
κυνητίδαν, ὡσπερ εἰκὸς, 82 τοὺς καλοὺς Φιλοῦ-
σα δέ. 83 Ἡ δ' ἀκνητίδα, 84 ἀμιλλαν τοῦ ἀκ-
νητεῖ μένειν εἶχεν. 85 Ἡ δὲ σχοινοφιλίδα, κά-
θηται κύκλος, εἰς δὲ 86 σχοινίον ἔχων λαθὼν παρ'
αὐτῷ τίθησι. καὶ μὲν ἀγνοήσῃ ἐκείνος παρ' ᾧ
κεῖται, περιθέων περὶ τὸν κύκλον, τύπτεται· εἰ
δὲ μάθοι, περιελαύνει 87 τὸν θέντα τύπτων.

in Ludis. * Sed fere de plerisque in
ea Fabula idem Poëta disseruit. Di-
cit igitur inter cætus viriles cinetinda lu-
di, utpote inter Amicos optimos. A-
cinetinda autem contentio erat, quis se-
se immobiliter stando sustineret. Schce-
nophilinda; in circulo sedetur, unus
autem funem habens, clam apud ali-
quem deponit: si vero ille, apud
quem jaceat, ignoraverit, circulum cir-
cumcurrens vapulat: si vero depre-
henderit, currentem fugat verberibus.

dantur *Cratæis Pαιδῶν* libr. XI. cap. 8. Kühn.

Κράτης ἐν Παιδῶν] *Crates ἐν Παιδῶν*, ita enim re-
cte *Dalechampi* pro παιδῶν legere ait *Casaubonus*
nofter XI. *Athen.* 8. apud *Athenæum* lib. XI. lauda-
tur. Nolter tamen MS. hic singulari habet, Κράτης
ἐν παιδῶν: ita ut parvulum ἴστα τῷ alpha adscribat.

JUNG.

79 Εἴρηκεν αὐτὸς] MS. alio ordine: αὐτὸς εἴρηκεν. JUNG.
80 Φησὶ δ' οὖν &c.] Absunt hæc verba a C. A. &
Salm. usque ad φίλους: post φησὶ δ' οὖν παίζειν inter-
pungentem, versibus ita constitutis:

Ἐν ἀνδρικοῖς χοροῖσι τὴν κυνητίδα,
ὡσπερ εἰκὸς τοὺς καλοὺς φίλους. —

Ait igitur ludere se

In virilibus choris τὴν κυνητίδα,
Ut decet bonos amicos. — Kühn.

Φησὶ δ' οὖν &c.] *Menfius* etiam *Cratetem* in Παιδῶν
hinc laudat, scribitque κυνητίδα & κυνεῖν, ut nos re-
posuimus in textu: neque aliter emendat in libello de
Ludis Græcorum, ubi cum exponat, cum forte lufum
esse, quo pueros auribus prehensit, & vicissim aures
apprehendere iustos, osculabantur, doctissimum virum
aberrare veritate puto; nam id ludi genus non erat,
sed osculi quidam modus, quod pueris pangebant: hæc
autem κυνητίδα, cum in ludis puerilibus recenseat-
tur, inter ipsos exercita pueros ludendi forma fuit.
Comici versum nec *Menfius*, nec quisquam alius at-
tigit, rei difficultate omnes absterriti: nos illam le-
ctionem textui reddidimus quam *Palatinus* Codex sug-
gestit: de femina, quæ petulantem agebat atque las-
civam vitam, sermonem esse puto; quæque adeo cy-
nætidam inter juvenes ludere gestiebat, ut desideratis
eorum osculis potiretur: neque cuivis etiam oscula
pepigisse, sed formosioribus saltem volebat: ista dum
ad animum meum attentius revoco, succurrit si forte
an *Crates* nobiliorum atque potentiorum civium vi-
tam atque res gestas hæc fabula perstrinxerit, & cui-
que lufum, quem luderent, adsignaverit, qui factis
eorum delineandis esset aptissimus. Porro pensitare te
velim, num etiam Κρατίος vitio sit positus in *Ety-
mologo* voce *Ἐφετιδα* pro Κράτης, siquidem & alibi
uti usque nomina confusa noverim. Jam notare lubet,
ut fuerit ante nos lectum, κυνητίδα nimirum & τοὺς
καλοὺς φίλους, quod posterius est ineptum: & enim
hic etiam in illa restituta nobis lectione commode sic
scribas: τοὺς καλοὺς φιλοῦσαν γε· quod mihi profecto,
siquidem veteri scriptura non abludat, summo opere
arrisit: intelliges autem ἀνδρικοῖς χοροῖς de virorum
confortiis, ut & alibi sæpius id nominis usurpatur.

81 Παίζειν ἐν ἀνδρ.] MS. παίζειν δὲν ἀνδρ. χοροῖς
τὴν κυνητίδαν· unde iterum ludi nomen restitue
vulgatum. JUNG.

82 Τοὺς καλοὺς φίλους.] MS. καλοὺς φιλοῦσα δὲ ἢ
δὲ ἀκ. &c. quæ egregie MS. nobis conservavit ad hunc
lufum, qui ἀπὸ τοῦ φιλεῖν nomen reportavit. Verba
vero *Comici* ipsa *Pollucem* atulisse nofter MS. nobis
jam indicio facile esse potest: quæ ita videntur conci-
pienda: φησὶ δ' οὖν, ait *Pollux*,

— παίζειν δ' ἐν ἀνδρικοῖς χοροῖς
τὴν κυνητίδαν, ὡσπερ εἰκὸς, τοὺς καλοὺς
Φιλοῦσα δὲ. —

Elegans locus, quem non dubito ita rescribere. Inde
vero ex syllabæ modulo patet κυνητίδα hujus ludi no-
men vere scribi quoque, ut jam iusti aliquoties, hic
vero me dixi probaturum: supra *Segm.* 110. etiam MS.
κυνητίδα, una litera superfluenta. JUNG.

83 Ἡ δ' ἀκνητίδα] Abest a C. A. usque ad εἶχεν
titulus nihilominus est: Περὶ ἀκνητίδας καὶ σχοινοφιλι-
δας. Kühn.

Ἡ δ' ἀκνητίδα] In MS. ἡ δὲ ἀκνητίδα, &c. quo
facto & *Henr. Stephanus* in suo Codice emendaverat,
quum antea male legeretur, ἀκνητίδα. JUNG.

84 Ἀμιλλαν τοῦ ἀκνητεῖ &c.] E MS. ubi tamen
ἀκνητεῖ prior. edit. ἀμιλλα ἀν. τοῦ. SEB.

Ἀμιλλαν τοῦ ἀκνητεῖ &c.] *Salm.* C. ἀμιλλαν τοῦ
ἀκνητεῖ μ. i. & totam lectionem MS. possumus secure, cre-
do, recipere. JUNG.

Ἀκ. τοῦ ἀκνητεῖ μένειν &c.] Ἀκνητεῖ dicas seu ἀκ-
νητεῖ non interest quicquam: sic & ἀκνητεῖ dicitur &
ἀκνητεῖ, quod posterius non est rationis cur præferas
vulgatæ lectioni VIII, 139. ut tum ibi notaveram; nam
& alterum est in *Thucydide* sine libri primi & initio
secundi, & ad utrumque locum *Scholias* adeundus:
hoc obiter. In hoc itaque ludo qui diutissime iterif-
set, victor abibat.

85 Ἡ δὲ σχοινοφιλίδα] Quid si legendum, σχοινο-
βολίδα ἀπὸ τοῦ βάλειν τὸ σχοινίον· circulum faciunt
confidentes, εἰς δὲ σχοινίου ἔχων &c. ita C. A. sed C.
V. κάθηται κύκλος (leg. κύκλος) εἰς δὲ σχοινίου ἔχων &c.
dein legerem pro παρ' αὐτῷ, παρὶ τῆς τίθησι, apud
aliquem deponit clanculum, qui si hoc ignoravit, in
orbem currit vapulatque, sin senferit (deponit apud se
laqueum) deponentem agit in gyrum verberibus. Ex hac
descriptione suspicari subit, scribendum σχοινοφιλιδα
a φιλόω decipio, & σχοίνος funis; fit enim ludus ille
funis clam depositi deceptione. Kühn.

Ἡ δὲ σχοινοφιλίδα] Sequitur *Sebopphilinda*, de
qua *H. Junius Nomencl.* quoque hinc agit: nofter MS.
σχοινοβολίδα habet, quemadmodum habuisse & supra
Segm. 110. dixi: antea tamen *Segm.* 4. σχοινοφιλιδα
habebat quoque. JUNG.

86 Σχοίνον] MS. σχοίνον. SEB.

Σχοίνον] MS. σχοίνον, sicut & *Seberis*, pro vulgato
σχοίνον. JUNG.

Σχοίνον] *Kühnius* ad oram sui Codicis σχοίνον,
eumque nos sequuti sumus: post adnotaverat Idem quo-
que pro παρ' αὐτῷ forte legendum παρὶ τῆς, quo de de-
liberet crudirus lector. Paulo post θέντα male fuit
vulgo pro θέντα, quod cum *Kühnio* restitui.

87 Τὸν θέντα] MS. τὸν θέντα τ. SEB.

Τὸν θέντα] *Interpr.* currentem. MSS. melius, τὸν
θέντα, eum, qui posuit, circumcurrens in orbem verberibus;
nec aliter *Salm.* Kühn.

Τὸν θέντα] MS. nofter, ut *Seberis*, θέντα, non θί-

116* Scaperda, trabem in medio perforantes stabiliunt; per foramen autem funis tractus est, cui utrinque unus alligatur, non trabem aspiciens sed averfus: quicumque vero alterum vi attraxerit, ut in trabis summitatem perveniat, hic vincere putatur: & hoc, scaperdam trahere vocitant: nonnunquam duo, terga invicem præbentes, trahunt uno alligati vinculo. * In aphantinde autem, ut conjicere licet, oportebat testulam in circulum demittentem sic moderari, ut in circulo confisteret. Streptinda porro, testulam aut numisma in tabula jacens desuper injecta alia testula aut numismate convertebant. Sed pleistobolinda, non tesse-

* 88 Ἡ δὲ σκαπέρδα, 89 δοκὸν ἐν μέσῳ τρυπήσαν. 116
 τες καταπηγνύουσι· διὰ δὲ τοῦ τρυπήματος 90 δι-
 ῆται σχοινίον, οὐ ἑκατέρωθεν 91 εἰς ἐκδέεται,
 οὐ πρὸς τὴν δοκὸν βλέπων, 92 ἀλλ' ἀπειστραμ-
 μένος· ὁ δὲ τὸν ἕτερον πρὸς βίαν 93 ἐλκύσας, ὡς
 ἀνωτάτω τῆ δοκῶ 94 προσαγαγεῖν, νικῶν οὗτος
 δοκεῖ καὶ τοῦτο σκαπέρδαν ἔλκειν λέγουσιν 95 ἔσθ'
 ὅτε μὲν τινες καὶ νῶτα προστιθέντες ἀλλήλοις ἀν-
 θέλκουσιν ἐνὶ δεσμῶ δεθέντες. * 96 Ἡ δὲ ἐφεν- 117
 τίνδα, ὡς ἐστὶν εἰκάζειν, ὄστρακον 97 ἐφέντα ἐς
 κύκλον, ἐχρῆν συμμετρησασθαι, ὡς ἐντὸς τοῦ
 κύκλου στῆ. Ἡ δὲ στρεπτίνδα, ὄστρακον ὄστρά-
 κω, ἢ νόμισμα νομίσματι, τῶ 98 βληθέντι τὸ κεί-
 μενον ἔστρεφον. Ἡ δὲ πλειστοβολίνδα, οὐ μόνον ἢ

οντα & illud scilicet reponendum est: præcessit enim τίθησι. JUNG.

88 Ἡ δὲ σκαπέρδα] Helysch. σκαπέρδα vife. SEB.
 Ἡ δὲ σκαπέρδα] C. A. πῆρι σκαπέρδας' vid. Helysch.
 in quo defectus apparet h. v. qui tamen ex Nostro fa-
 cile suppleri poterit. KÜHN.

Ἡ δὲ σκαπέρδα] Sequitur scaperda, de qua Pollucis
 locum exponit etiam Erasmus Adagio: Scaperdam tra-
 here. Et de hoc loco vero Eustathii verba ad Γ'. p.
 adscribere placet, ubi cum speciem Helyschinda facit:
 ἡ ἐλκυστίδα λεγομένη παιδιὰ ἢς μέρος, καὶ τὸ σκαπέρ-
 δαν ἔλκειν ὅπερ τοιοῦτόν φασι ἐν δοκὸς ἀδρομῆκῆς ἵστα-
 το τετημένη κατὰ μέσον διήρητο διὰ αὐτῆς σχοινίον
 σι, οὐ ἑκατέρωθεν ἐξημίνοι δύο πρῶτοι ἀνθίλων, ἐν-
 πρὶψαντες ἀλλήλοις τὰ νῶτα ὁ δὲ βιασάμενος καὶ πρῶ-
 τωγων αὐτὸ τῆς δοκού, ἰνίκα τὸν ἕτερον ἐκ τούτου δι-
 καὶ τὰ δυσχερῆ πάντα σκαπέρδαν ἔλεγον παροιμακῶς,
 διὰ τὸ ἐπίπτον τῆς ἄλκῆς καὶ ἀβολκῆς. JUNG.

89 Δοκὸν] Helysch. & Eustath. addunt ἀδρομῆκη,
 virilis statua modum aquantem. KÜHN.

90 Διήρηται] C. V. διήρηται. C. A. διήρηται. Hely-
 sch. habet vulgatum Nostri: leg. διήρηται, per fora-
 men insertus est funis vel trajectus. Salmaf. διήρηται.
 KÜHN.

Διήρηται] MS. διήρηται & ita potius scribendum pu-
 to, trajectus est funiculus. Apud Helysch. in σκαπέρδα
 est, ἢ διήρηται διὰ σχοινίον sed & hic forte legendum:
 ἢ (δοκὸς) διήρηται διὰ σχοινίου. JUNG.

Διήρηται] Atqui rei, quam agit Pollux, convenit
 aptius διήρηται, quod itaque de MSS. in Polluceum tex-
 tum restitui: in Eustathio est διήρηται, quomodo &
 in Helychio legit Meursius: meminit etiam σκαπέρδας
 Mercurialis, inque Latinum sermonem transfudit hæc
 Pollucea; quæ itaque describere lubet: Funambulis
 non admodum dissimile fuit genus id ludii, quod apud
 Helychium ἔσ Polluceum σκαπέρδα (σκαπέρδα) voca-
 tum invenitur; in eo enim trabs solo depaasa erigeba-
 tur, in cuius summo foramen erat, per quod funis tra-
 jectebatur ex una parte funiculi, alter averfus circum
 ligabatur, alter ab altera traheretur, sique trahens so-
 cum, usque ad summum traxerat, protinus victor de-
 nunciabatur: sin alter resistens minime se trahi sine-
 bat, penes ipsum victoria judicabatur. Dein dicitur
 fuit vulgo; sic & Eustathius: prætulit tamen cum Küh-
 nio reponi in textu ἐκδέεται, eademque doctissimo vi-
 ro placuit ἀπειστραμμένος pro ἀπειστραμμένος suo merito.
 Paululum inferius ἀνέλκουσι fuit vulgo: optime MSS.
 ἀνέλκουσι, cetera recta sunt & in editis.

91 Εἰς δίδεται] C. A. ἐκδέεται. C. V. ἐκδέεται quod
 cum Salmaf. præfero. KÜHN.

Εἰς δίδεται] MS. εἰς ἐκδέεται & sic scribe: aptius
 enim compositum hic, ut Eustathius dixit ἐξημίνοι.
 JUNG.

92 Ἀλλ' ἀπειστραμμένος.] MS. ἀλλ' ὄν ἀπ. SEB.
 Ἀλλ' ἀπειστραμμένος.] C. A. ἀναπειστραμμένος malim
 vulgatum, si legeretur ἀπειστραμμένος præcedit enim
 οὐ βλέπων. Salmaf. V. C. seq. C. Anrw. KÜHN.

Ἀλλ' ἀπειστραμμένος.] MS. noster, ἀλλ' ἀπειστραμ-
 μένος & hoc malim, eo casu, quo præcedens βλέ-
 πων. JUNG.

93 Ἐλκύσας] Qui vero alterum tanto nisu attra-
 hit, ut summa eum trabi admoveat, victor est.
 KÜHN.

94 Προσαγαγεῖν] Quæ sequuntur non extant in C.
 A. nec in Salmafiano hinc usque βαλεῖ Segm. seq.
 KÜHN.

95 Ἐσθ' ὅτι μὲν τινες καὶ νῶτα πρ.] C. V. ἔσθ' ὅτι
 μῖτοι καὶ τὰ νῶτα τινες προσθέντες ἀλλήλοις ἀνέλκου-
 σιν ἐνὶ &c. est etiam ubi terga sibi obvertentes contra
 tendunt ἔσ. Eustathius scaperdam ait speciem esse ἐλ-
 κυστίδος. Helysch. lusum esse in Bacchanalibus usitatum
 notat: vid. Ραταμιογραφῆς in proverbio, σκαπέρδαν
 ἔλκειν. KÜHN.

Ἐσθ' ὅτι μὲν τινες καὶ νῶτα πρ.] MS. ἔσθ' ὅτι μῖ-
 τοι καὶ τὰ νῶτα τινες προσθέντες ἀλλήλοις ἀνέλκουσιν
 quæ lectio melior vulgata est; hercle illud ἀνέλκου-
 σιν hic debes reponere, quo verbo & Eustathius supra
 usus: lusum enim hic ἐκ τῆς ἄλκῆς καὶ ἀβολκῆς conta-
 bat. JUNG.

96 Ἡ δὲ ἐφεντίδα, &c.] C. V. ἐφεντίδα, nec aliter
 Helysch. h. v. sed describit, ut σφενίδα. KÜHN.

Ἡ δὲ ἐφεντίδα, &c.] MS. ἢ δὲ ἐφεντίδα, ὡς ε. ε.
 ὄστρακον ἐφέντα εἰς κύκλον &c. Et sane ἐφεντίδα etiam
 supra Segm. 110. in vulgatis est. An itaque cum MS.
 ἐφεντίδα & ἐφέντα reponimus? Alias ἐφεντίδα apud
 Helysch. & Eustath. ad Ὀδύσσ. θ. ludus pilæ est, idem
 cum φεντίδα supra, illaque πεπαιγται παρὰ τὸ φεν-
 κίζειν, ait Helysch. ut & Eustathius innuit, mira no-
 minis ratione, & tantum non absurda, magis adhuc,
 quam in φεντίδα putant viri doctiss. JUNG.

Ἡ δὲ ἀφεντίδα] In his ego restituendis morem ge-
 rendum duxi MSS. lectioni, ex quibus ergo in textum
 retuli ἐφεντίδα & ἐφέντα: ἐφεντίδα nihil ad hunc rhomb-
 bum, siquidem lusum sit pilæ; ἐφεντίδα vero non
 pila, sed testulis in orbem jactis peragebatur: dissimilis
 non fuit Ὠμιλλα, qua de superius.

97 Ἀφέντα] C. V. ἐφέντα, vulgatam lectionem præ-
 tulerim ego quidem. KÜHN.

98 Βληθέντι] E not. Sylburg. cujus forsitan & quæ
 in Thesuro de hac re admonitio: unde huc trans-
 scripta etiam Latina versio: priores editiones κληθέν-
 τι. SEB.

Βληθέντι] Sic & MS. noster: & H. Stephano id an-
 tea acceptum referendum est, qui ita in suo Codice,
 pro vulgato κληθέντι, reposuerat. JUNG.

διὰ τῶν κύβων, ἀλλὰ⁹⁹ καὶ ἡ διὰ τῶν ἀστραγάλων ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀριθμὸν βαλεῖν. ¹⁰⁰ Ἡ δ' ἀποδιδρασκίδα, ὃ μὲν ἐν μέσῳ καταμύων¹ κάθηται, ἡ καὶ τοὺς² ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ τις ἐπιλαμβάνει οἱ δ' ἀποδιδρασκουσι. ³ διαναστάτος δὲ ἐπὶ τὴν ἐξερύνησιν, ⁴ ἔργον ἐστὶν ἐκάστῳ εἰς τὸν τόπον ἐκείνου φθάσαι. * Καὶ μὴν καὶ ἄλλαι ⁵ παιδιαὶ αἶδε παρεοικυῖαι τῷ σχήματι τῆς ⁶ λέξεως, χαλκισμὸς, ἱμαντελιγμὸς, ἐφεδρισμὸς, ⁷ ἐπιστρακισμὸς, ⁸ ἀσκωλιασμὸς. Ὁ μὲν ⁹ χαλκισμὸς, ὄρθον νόμισμα ἔδει συντόνως περιστρέψαντας ἐπιστρεφόμενον ἐπιστῆσαι τῷ δακτύλῳ ὡς τρόπῳ μάλιστα τῆς ¹⁰ παιδιᾶς ὑπερήδουθαί φασιν ¹¹ φρύνην τὴν ἑταίραν. ¹² Ὁ δὲ ἱμαντελιγμὸς, δι-

rarum modo, sed & astragalorum est, de majoris numeri jactu. Caterum apodidrafcinda est, hic quidem in medio connivens confidet, aut alius ejusdem cohibet oculos, hi vero occultantur: ipso autem ad inquisitionem confligente, quemlibet oportet ipsum in locum suum prævenire. * Sunt præterea & alii ludi, qui nominum formæ respondent, Chalcismus, implicatorius, ephedrifismus, epostracismus, ascoliasmus. Et Chalcismus est talis, rectum numisma rotantes, oportet rotatum illud continue digito sustinere: quo ludi genere imprimis Phrynen meretricem delectatam esse tradunt. Sed ἱμαντελιγμὸς dupli-

⁹⁹ Καὶ διὰ τῶν ἀστραγ. ἐπὶ τὸν πλ.] C. V. καὶ ἡ διὰ τ. α. quod melius, ut, ἡ διὰ τῶν κύβων. Kühn.

Καὶ διὰ τῶν ἀστραγ. ἐπὶ τὸν πλ.] MS. καὶ ἡ διὰ τ. ἀστρ. ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀρ. β. Nescio vero cur crucem adposuerit his ὁ μόνον ἡ διὰ &c. H. Stephanus in suo Codice; nisi quod post κύβων in anteriori editione punctum erat. Alias aperta hæc: κλειστοβολίδαν enim supra Segm. 95. saltem in κυβητικῆ παιδιᾷ nomina verat: hic ait eam & inter altragalorum lusus fuisse. Sic apud Hesych, Πλειστοβόλειν, παίζειν ἀστραγάλους: ubi forte κλειστοβόλειν legendum. Videtur vero lectio MS. reponenda pro ἐπὶ τὸν πλ. & ibi forte hæsit H. Stephanus in ἐπὶ τὸν πλ. Locum Pollucii adducit & Brodani Schol. ad lib. III. Antholog. c. 6. ad κλειστοβόλος in carmine Leonida, ubi λαβεῖν, pro βαλεῖν, habet, vitio operarum credo. Jung.

¹⁰⁰ Ἡ δ' ἀποδιδρασκίδα] C. A. titulus: περὶ ἀποδιδρασκίδας. Kühn.

Ἡ δ' ἀποδιδρασκίδα] MS. ἡ δὲ ἀποδιδρασκίδα &c. mendose: supra enim Segm. 4. & Segm. 110. recte habuit. Jung.

¹ Κάθηται] Κάθηται abest a C. A. Kühn.

Κάθηται] In MS. contextu omissum, ad oram alia manu additum est. Jung.

² Ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ τις λαμβ.] C. A. αὐτοὺς τις ἐπιλαμβάνων. C. V. ὀφθαλμοὺς τις αὐτοῦ ἐπιλαμβάνει, quod optimum sine dubio: desinet oculos ejus aliquis: & ita Salm. Kühn.

Ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ τις λαμβ.] MS. ὀφθ. τις αὐτοῦ ἐπιλαμβάνει οἱ δὲ ἀποδ. bene ἐπιλαμβάνει, & ita emenda: ἐπιλαμβάνει ὀφθαλμοὺς, contineat, obstruere, quasi manu prætenta: λαμβάνειν vulgatum quid hic sit, non intelligo: illud Noster Segm. seq. sic quoque ait, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπιλημμένους ὑπ' αὐτοῦ & Segm. 122. ἐπιλαβάν ταιν χερσὶν τῷ ὀφθαλμῷ & Segm. 129. χερσὶ τὰς ὄψεις ἐπιλάβη. Jung.

Ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ τις λαμβ.] Cum Κηκνίῳ nostro hic in textu repositum ἐπιλαμβάνει. Mox fuit editum vulgo ἔργον ἐπὶ ἡ. nobis attulit MSS. lectio ἔργον ἐστὶν, quod itaque in textum reduxi.

³ Διαναστάτος] Salm. διαστάτος. Kühn.

⁴ ἔργον ἐπὶ ἑκάστῳ] MS. ἔργον δὲ ἐκάστ. Seb.

ἔργον ἐπὶ ἑκάστῳ] Abest a C. A. & Salm. at C. V. ἐστὶν ἐκάστῳ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐκείνου φ. C. A. εἰς τὸν τόπον τὸν ἐκείνου locum ejus occurrat: consentit Salm. Kühn.

ἔργον ἐπὶ ἑκάστῳ] Pro ἐπὶ ἡ, MS. ἐστὶν. & hoc placet: quamvis vulgatum quoque rectum. Jung.

⁵ Παιδιαὶ αἱ παρεοικυῖαι] MS. παιδιαὶ αἱ δὲ παρεοικυῖαι &c. scribe: παιδιαὶ αἶδε, παρεοικυῖαι &c. Et alii etiam lusus hi, qui, ut superiores Segm. 110. forma inter se consonant. Jung.

Παιδιαὶ αἱ παρ.] E Codice Palatino, αἶδε, addita particula δὲ, quæ aberat vulgo, habes in textu.

⁶ Λέξεως] Salm. λέξεως conjicit. Kühn.

Λέξεως] Quid vero si & hic pro λέξεως, legas λέξεως, ut supra Segm. 110. arcebat ταυτὸν ἔχουσαν σχῆμα τῆ καταλλέει τῶν ὀνομάτων. Sed vulgatum, quod & in MS. non facile mutem: nec opus: sic & supra VI, 175. Jung.

⁷ Ἐπιστρακισμὸς] In contextu MS. omisus, alia manu additus est ad oram: male antea hic edebatur ἰποστρακισμὸς, & emendaverat H. Stephanus ἰποστρ. quod ita nempe sit in Eustathio, & supra Segm. sequi Jung.

⁸ Ἀσκωλιασμὸς.] Salm. ὑπασκωλιασμὸς. Kühn.

⁹ Χαλκισμὸς] C. A. περὶ χαλκισμοῦ συντόνος π. εὐπὶ ἰμπερι κύριμαρτε, Ἐ δὲ μὲν κύριμαρτε, ἀάμοιο ἀέγιο σύστετε τεκνίω. Kühn.

Χαλκισμὸς] Ejus & supra mentio facta VII, 105: ubi ex MS. locum restitui, ubi ex Eustathio ad ἴλ. ξ. pluscula attuli: hic & ea addo quæ ad Ὀδύσσ. α. ἰστίον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ χαλκοῦ κυβητικῆ τις παιδιᾷ ἐλέγχοτο χαλκισμὸς: ἢ δὲ, φασίν, αὐτὴ ὄρθον νόμισματος περιστροφῆ συντόνος: μὲν ἢ ἴδει τὸν παίζοντα ἐπέχειν τῷ δακτύλῳ τὸ νόμισμα ὄρθον καὶ ἐνίκα ὁ τοῦτο καταρθῶσας, Eum lufum chalcidam puto Hesychio dictum: Χαλκίδα, ait, τὸ εἰς χαλκὸν κυβεύειν. Ridiculum vero quod scribit Hoffus libr. I. Rei Numm. cap. 3. in χαλκὸς not. 8. hunc lufum a χαλκίζειν dici χαλκισμὸν apud Homeris Interpretem, unde ait, Pollux repetit lib. IX. Atqui Pollux plus mille annis vixit ante Eustathium, qui ante quadringentos annos credo nondum erat mortuus. Jung.

Χαλκισμὸς] Menfius, cum hunc describit locum, omittit περιστρέψαντας, tumque περιστρεφόμενον habet: Κιβητὸς ἐπὶ deleverat ad Codicis sui oram in ἐπιστρεφόμενον neutrum probō; siquidem bene se habeat edita lectio.

¹⁰ Παιδιᾶς] Abest a C. A. Eustath. appellat κυβητικὴν παιδιᾶν &c. Kühn.

¹¹ Φρύνη τὴν ἑταίραν.] E MS. priores editiones φρύνη. Seb.

Φρύνη τὴν ἑταίραν.] MS. φασίν Φρύνη τὴν ἑταίραν & emenda hoc accentu vulgatum ἑταίραν, scribique paroxytone. Jung.

¹² Ὁ δὲ ἱμαντελιγμὸς, &c.] Eustath. Iliad. fol. 968. παιδιᾶς τινος εἶδος, ἡ γὰρ διπλοῦ ἱμάντος σκολιὰ τις ἐλλοις. Seb.

Ὁ δὲ ἱμαντελιγμὸς, &c.] C. V. περὶ ἱμαντελιγμοῦ, cujus & Eustath. meminit. Kühn.

Ὁ δὲ ἱμαντελιγμὸς, &c.] MS. ὁ δ' ἱμαντ. Verba Eustathii de hoc lusu e παρεκβολαῖς ad ἴλ. ξ. habes apud Seberum nostrum. Jung.

cis lori Labyrinthi in morem quaedam est complicatio : per quam oportet baculo inserto duplicaturam tangere : nisi enim lorum solvatur , implicatur loro baculus. & hunc inserens , victus est. * Porro ephedriasmus ; lapidem erigentes , ad illum eminus pilis jaculantur , aut lapidibus : qui vero lapidem non prosternit , proflernentem bajulat , compressis ab ipso oculis , donec recta ad lapidem perveniat : quem *διόρον* , diremtorem vocitant. Cæterum eposfracismus , testulam marinam in aquæ superficiem mittunt , numerantes ipsius saltus , in aquæ superficie factos ante submersionem :

πλῶ ἰμάντες ¹³ λαβυρινθώδης τις ἐστὶ ¹⁴ περιστρεφῆ , καθ' ἧς ἔδει ¹⁵ καθέντα πατάλιον τῆς διπλῆς τυχεῖν· εἰ γὰρ μὴ λυθέντος ¹⁶ ἔμπεριέλπητο τῶ ἰμάντι τὸ πατάλιον , ¹⁷ ἤττητο ὁ καθείς . * ¹⁸ ὁ δὲ ἐφεδρισμὸς , λίθον καταστησά- ¹⁹ μενοι πόρρωθεν , αὐτοῦ στιχάζονται σφαιραῖς , ἢ λίθοις· ἰδ' οὐκ ²⁰ ἀνατρέψας τὸν ἀνατρέψαντα φέρει , τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπειλημμένος ὑπ' αὐτοῦ , ²¹ ἕως ἂν ἀπλανῶς ²² ἔλθῃ ἐπὶ τὸν λίθον , ὃς καλεῖται ²³ δίορος . ²⁴ ὁ δὲ ἐποστρακισμὸς , ὄστρακον τῶν θαλαττίων κατὰ τοῦ ὕδατος ²⁵ ἐπιπολῆς ἀφιάσιν , ἀριθμοῦντες αὐτοῦ τὰ πρὸ τοῦ καταδύνασι πηδήματα ἐν τῇ ὑπὲρ τὸ ὕδωρ ²⁶ ἐπιδρομῇ·

¹³ Λαβυρινθώδης] *Contortuplicata involutio* , διπλοῦ ἰμάντος σκολιὰ τις εἰλήσις . KÜHN.

¹⁴ Περιστρεφῆ] MS. τίς ἐστὶ ἐπιστρεφῆ & hoc verum puto in hoc lusu . JUNG.

¹⁵ Καθέντα] C. V. & *Salm.* καθέντα . C. A. καθέντα recte . KÜHN.

Καθέντα] MS. nofter , ut *Seberi* , καθέντα , pro vulgato καθέντα· mox tamen καθείς & in MS. JUNG.

¹⁶ Ἐμπεριέλπητο δὲ τῶ ἰμάντι] C. V. τῶ ἰμάντι . C. A. ἔμπεριέλπητο τῶ ἰ . δὲ non leg. etiam *Salm.* KÜHN.

Ἐμπεριέλπητο δὲ τῶ ἰμάντι] MS. ἔμπεριέλ . τῶ ἰμάντι· sed correctum alia manu τῶ ἰμάντι . An itaque scribendum , εἰ γὰρ μὴ λυθέντος ἔμπεριέλπητο τῶ ἰμάντι τὸ πατάλιον . Sed non puto : potius δὲ deleto scribamus : λυθέντος ἔμπεριέλ . τῶ ἰμάντι ut vulgo est : nisi illa duplici περιελίξει quasi diffusa & disjecta , figeretur paxillus ita , ut transiret τὴν διπλῆν , sicque loto comprehenderetur & quasi cingeretur utrinque secus , victum facientem fuisse . JUNG.

Ἐμπεριέλπητο δὲ τῶ ἰμάντι] Præeunte Kühnio delerum est a nobis in textu δὲ· neque *Menfius* , ubi hunc adducit locum , de Ludis Græcorum id particulæ ponit . Hic mihi venit in mentem nodi Gordii , qui simili modo forsitan fuit involutus , similique solvendus . Istius autem *Aberisiani Sophi* ἰμάντος τελεῖας & ἰριδαντίας commemorat etiam *Plutarch.* *Symp.* I. c. 1. neque aliu-
mo vocis originem dudum exillimem cum eruditissimo Kühnio nostro , quam ab hoc ludo , qui pueris *Aberisiani* forsitan in pretio fuit atque ulu frequenti .

¹⁷ ἤττητο] C. V. ἤττητο ὁ καθείς . leg. ἤττητο ὁ καθείς· ab hoc ludo denominat *Democritus* homines , qui res valde intricant , ut non facile expediti possint , ἰμάντος τελεῖας· *Clem.* lib. I. *Stromat.* KÜHN.

ἤττητο] MS. ἤττητο· malim itaque ἤττητο , ut plerumque supra dixit Segm. 102 & 108 . quamvis ibi etiam MS. vel ἤττητο , vel ἤττητο· ut quis etiam possit ἤττητο legere . JUNG.

¹⁸ ὁ δὲ ἐφεδρισμὸς] C. A. περὶ ἐφεδρισμοῦ· post πῶρρωθεν interpungendum . KÜHN.

ὁ δὲ ἐφεδρισμὸς , &c.] Alia , non autem penitus dissimilis , ἐμμηχανία memoratur a *Maximo Tyrio* , cuius protulisse locum meminimus ad lib. VII. 189 . & quam ibi dedi loci illius emendationem , hinc confirmari puto : αὐτοῦ στιχάζονται σφαιραῖς ἢ λίθοις . Mox ἔλθῃ pro ἔλθοι δὲ MS.

¹⁹ ἀνατρέψαντα] C. V. ἀνατρέψαντα· vid. *Hesych.* in ἐφεδρίσει· ubi dicit hunc ludum ἐφεδρισμὸν , & cum eo , qui ἐν κοτύλῃ dicebatur , conjungit . KÜHN.

²⁰ ἕως ἂν] C. A. ὡς ἂν· quod non præterito vulgare lectio . KÜHN.

²¹ ἔλθῃ] MS. ἔλθῃ , pro ἔλθοι . Plura de hoc lusu *Hesychius* , qui tamen eundem putat cum eo , quem *Noster* Segm. 122 . ἐν κοτύλῃ nominat , *Hesychius* hæc sunt :

Ἐφεδρίσει , εἰσκέουσι , ἐπαίξουσι· Ἐφεδρίσειν , παίξουσιν τὴν λογομένην ἐφεδρισμὸν παιδίαν , ὅταν περιγαγῶν τὰς χεῖρας τις κατὰ τοῦτον , ἐκ τῶν κατόπι βασιλῆων τὸν νικῶσαντα ταύτην δὲ τὴν παιδίαν Ἀττικοὶ ἐν κοτύλῃ λέγουσιν , ἄλλοι δὲ τὴν συναφὴν τῶν χειρῶν κατὰ τὸν κρικίδον . Et Ἐφεδριστῆρας , τοὺς ἐπικαθημένους ἐν τῇ ἐπιρμένη παιδίᾳ· ubi ἐφεδρισμὸν illi dici etiam vides : sed quid est quod ait κατὰ τὸν κρικίδον· an legendum παρὰ τῶν κρικίδων ; quod manus vel digiti in modum circi concludendi quasi circulari complexu , ut ille ἐφιδριστῆρ queat insidere , & ingeniculare in illud cavum : & ait idem *Hesychius* , Κρικιδίαν , τὸ ἐναλλάξαι τοὺς δακτύλους ὡς περὶ κρυβῶς· ubi *Hyginus* emendat , ὡς περὶ κρικίδους . Sed nondum mihi satisfacio : id quod excerpto ab aliis . Sane συναφὴν χειρῶν in hoc lusu necessariam fuisse patet ex *Polluce* infra Segm. 122 . Quid si κατὰ τῶν κοτύλῶν ; unde cum ludum dictum infra docebo ad Segm. 122 . quam conjecturam adprobasse doctiss. *Cameroni* nostro meminimus . JUNG.

²² Δίορος .] Δίορος λίθος est lapis terminalis ὁ διορίζων τοὺς ὄρους . *Hesych.* Δίορον , διορίζον , ἀνίστορον . KÜHN.

²³ ὁ δὲ ἐποστρακισμὸς] Describit hunc ludum *Minuc. Felix* in *Ollavio* pag. 8 . ubi vid. not. 90 . a *Wouweren* . confer autem & *Leopard.* VI , 8 . SEB.

ὁ δὲ ἐποστρακισμὸς] *Minuc. Felix* : pueros videmus certatim gestientes , testarum in mare jaculationibus ludere . Is lusus est , testam teretem jactatione fluctuum levigatam legere de litore : cum testam plano situ digiti comprehensam , inclinem ipsam atque humilem , quantum potest intorare : ut illud jaculum vel dorsum maris vaderet , vel enasaret , dum lens impetu labitur : vel summis fluctibus tonsis emicaret , dum assiduo saltu sublevatur . Is se in pueris visiosem ferebat , cuius testa ἔσ προcurreret longius , ἔσ frequentius exsisteret . SEB. 2.

ὁ δὲ ἐποστρακισμὸς] C. A. περὶ ἐποστρακισμοῦ , περὶ κινδάλισμοῦ· conjunctis duobus titulis : *Eustath.* hunc ludum refert ad ὄστρακίδαν . KÜHN.

ὁ δὲ ἐποστρακισμὸς] Sequitur Eposfracismus , de quo *Pollucis* locum etiam profert *Menfius* in *Hypocritico Minutiano* , quem potes videre , præter alios a *Sebero* nostro laudatos : meminimus & *Junius Nomenclatore* . JUNG.

²⁴ ἐπιπολῆς ἀφιάσιν] MS. ἐπὶ πολῆς ἀφιάσιν . JUNG.

²⁵ ἐπιδρομῇ .] MSS. ἐπιτροπῇ· vulgatum malim . KÜHN.

ἐπιδρομῇ .] MS. pro ἐπιτροπῇ· habet ἐπιτροπῇ· vulgatum tamen malim : ususque eo verbo & *Eustathius* ad ἴλ . σ . καὶ ὁ ἐποστρακισμὸς· εἶδος δὲ οὗτος παιδιᾶς , καθ' ἣν , φασιν , ὄστρακία πλατῆα ἐκτετριμμένα ἐπὶ θαλάσσης προέονται κατὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος , καὶ ἐπιτρέχοντα ἐίστε πολλάκις ἕως ἀποθῆσαντα ἐν αἰσὶ κατὰ θαλάσσης , ἰδίωτην ποιούσιντα πρὸς ὄψιν· ubi scribe δύσιν , ut etiam apud *Leopardum* VI . Emend. 8 . profertur . JUNG.

ἐκ γὰρ τοῦ πλήθους τῶν ²⁶ αἰμάτων ἢ νίκη τῶν
¹²⁰ βάλλοντι. * ²⁷ ὁ δὲ κυνδαλισμὸς, διὰ ²⁸ πατ-
 τάλιον ἐστὶ παιδιά· ²⁹ κύνδαλα γὰρ τοὺς πατ-
 τάλους ἀνόμαζον· ἦν δὲ ἔργον οὐ μόνον ³⁰ αὐτῶ
 τινι καταπῆξαι τὸν πάτταλον ³¹ κατὰ τῆς διύ-
 γρου, ἀλλὰ καὶ τὸν καταπαγέοντα ἐκκρούσαι
 πλήξαντα κατὰ ³² τὴν κεφαλὴν ἐτέρω παττάλω·
³³ ἔθεν καὶ παροιμία,
³⁴ Ἡλῶ τὸν ἥλον, παττάλω τὸν πάτταλον.
 ἔνιοι δὲ τῶν ³⁵ Δωριέων ποιητῶν, τὸν ὧδε παίζον-
¹²¹ τα, ³⁶ κυνδαλοπαίκτην ³⁷ ἐκάλεσαν. * ³⁸ ὁ δὲ
 ἀσκολιασμὸς, τοῦ ἐτέρου ποδὸς ³⁹ αἰωρουμένου,
 κατὰ μόνου τοῦ ἐτέρου πηδᾶν ἐποίει, ὅπερ ἀσκολι-
 αΐζειν ἀνόμαζον· ἦτοι εἰς μῆκος ⁴⁰ ἤμιλλῶντο,

ex saltum enim multitudine, jacenti vi-
 ctoria adscribitur. * Verum cindalifmus ¹²⁰
 ludus est paxillorum. Κυνδάλους enim
 paxillos vocaverunt. Opus autem erat,
 non modo paxillum terræ argillofæ infige-
 re, sed etiam infixum elidete verberantem
 caput altero paxillo. Unde etiam Prover-
 bium manavit:

Clavo clavum, & paxillo paxillum.

Nonnulli vero Dorum Poëtarum, hoc ludo
 ludentem, κυνδαλοπαίκτην vocaverunt. * In ¹²¹
 ascoliasmo autem, uno sublevato pede, al-
 tero solo saltare oportet: quod ἀσκολιαΐζειν
 vocaverunt: sive in longitudinem saltitarint

Επίδρομῶν] Remanet in textu ἐπίδρομῶν ad hercle non
 rejctorem existimo MSS. lecturam, quæ assiduam seu
 crebram restulæ vel lapilli levigati super aqua conver-
 sionem designat.

¹⁶ Αἰμάτων] C. V. & *Salmaf.* αἰμάτων perperam.
 Kühn.

Αἰμάτων] MS. αἰμάτων. JUNG.

²⁷ Ὁ δὲ κυνδαλισμὸς] MS. κύνδαλ. etiam mox &
Segm. 121. *Hesych.* Κυνδάλη, παιδιά τις. SEB.

Ὁ δὲ κυνδαλισμὸς] C. V. & *Salmaf.* κυνδαλισμὸς. Kühn.

Ὁ δὲ κυνδαλισμὸς] MS. ὁ δὲ κυνδαλισμὸς, ut & *Se-
 berus*: & ita scribendum esse probat *Hesychius*, quem
 etiam *Seberus* noster adduxit, ipso ordine literarum.
 Is tamen Cyndalem vocat: Κυνδάλη αἰς, παιδιά τις,
 καὶ οἱ μὲν ὑπομενηματισταὶ κυνδάλας τὰς σκυτάλας
 ἀπέδσαν· οἱ δὲ τὰ γεωμετρούμενα σχήματα κακῶς
 κυνδάλους γὰρ ἔλεγον τοὺς πασσαύλους, καὶ κυνδαλοπαί-
 κτην τὸν πασσαλιστήν. Unde corruptissimum locum *Eu-
 stathii* emenda, qui ita ad Γλ. ε. scribit: ἰστίδὲ δὲ καὶ
 ἔτι γλωσσᾷ τις λέγειται κυνδάλους λέγει τοὺς πασσαύ-
 λους, καὶ κυνδαλοπαίκτης τοὺς πασσαλιστάς· ὅθεν καὶ
 παιδιά τις διὰ πασσαύλων γινωμίνη, κυνδαλισμὸς ἐλέγε-
 το· ubi corrige sis: ληγ. κυνδάλους λέγει τ. π. καὶ κυ-
 νδαλοπαίκτης τοὺς πασσαλιστάς & mox κυνδαλισμὸς.
 Vulgarum *Cindalifmus* e *Golluce* quoque exposuit *Ju-
 nius Nomencl.* & *Erasmus* Adagio *Clavum clavo pelle-
 re.* JUNG.

Ὁ δὲ κυνδαλισμὸς] Reponendum MSS. docent κυ-
 νδαλισμὸς, quod & ita *Kühnius* ad oram sui Codicis
 fecerat: tum κυνδάλους emendaverat idem vir erudi-
 tissimus: MSS. ego potius sum sequutus, in quibus κύ-
 νδαλα. *Meursius* utramque scripturam agnoscit κυνδά-
 λους & κυνδάλους, sed male: sic in *Eustathii* itaque
 loco, unde κυνδαλισμὸς adfert, restituendum est, ut
 habes in textu, cum *Jungermanno* nostro.

²⁸ Παττάλιον] C. A. παττάλιος· vid. *Hesych.* in
 κυνδάλη. Kühn.

²⁹ Κυνδάλους γὰρ &c.] *Salmaf.* κυνδάλους τ. π. C. V.
 κυνδάλα. C. A. κινδάλα. Kühn.

Κυνδάλους γὰρ &c.] MS. κύνδαλα γὰρ τοὺς &c. qua-
 si & neutro plurali dictum fuerit: infra X, 188. in
 MS. etiam semper κυνδάλους habetur. JUNG.

³⁰ Αὐτῶ τινι] MS. αὐτῶ τινι. an forte legendum:
 ἦν δὲ ἔργον οὐ μόνον αὐτῶ τινι κατ. &c. Sane non ra-
 ro in τῶ & τὸ erratum etiam in MS. adnotavi. JUNG.

³¹ Κατὰ γῆς διύγρου] MS. κατὰ τοῦ διύγρου. SEB.
 Κατὰ γῆς διύγρου] C. A. & *Salmaf.* κατὰ τοῦ διύ-
 γρου. C. V. τῆς διύγρου, in terra unida desigere. Kühn.

Κατὰ γῆς διύγρου] MS. noster κατὰ τῆς διύγρου. JUNG.

Κατὰ γῆς διύγρου] Cum meliores MSS. κατὰ τῆς
 διύγρου præ se ferant, idque ad Atticismum propin-
 quius accedat, textui restituere non dubitavi: & enim
Gollucem nostrum flosculus Attici eloquii non raro de-

lectari novimus, quod etiam præter hoc firmat emen-
 data nobis in istis sequentibus lectio πλήξαντα κατὰ
 τὴν κεφαλὴν ubi non bene κατὰ in editis ante nos asuit,
 quod tamen omnes agnoscunt MSS.

³² Τὴν κεφαλὴν] MSS. & *Salmaf.* κατὰ τὴν κεφα-
 λην. Kühn.

Τὴν κεφαλὴν] MS. πλήξαντα κατὰ τὴν κεφ. plenius,
 & ita supplendum videtur. JUNG.

³³ Ὄθεν καὶ παρ.] MS. ὄθεν καὶ ἡ παρ. Adagium
 vertit *Erasmus*,

Clavumque clavo, peticamque peticæ.

Qui mihi valde insolenter *peticæ* videtur usus, ut hunc
 versum compingeret. JUNG.

³⁴ Ἡλῶ τὸν ἥλον, &c.] Proverb. *clavum clavo pelle-
 lere.* SEB.

Ἡλῶ τὸν ἥλον, &c.] Vid. *Vaticanam appendicem
 proverborum Cent. II. Proverbio 22.* & ibi notata *An-
 drea Schotto.* Kühn.

³⁵ Δωριέων] *Abest* a C. A. C. V. τὸν Δωρ. Kühn.

³⁶ Κυνδαλοπαίκτην] MS. hic & deinceps, item li-
 bro decimo, cap. 51. constanter κυνδαλ. similiterque
Hesych. SEB.

Κυνδαλοπαίκτην] *Hesych.* κυνδαλοπαίκτην male. C. V.
 κυνδαλοπαίκτην *Dotice.* *Salmaf.* κυνδαλοπαίκτην. Kühn.

Κυνδαλοπαίκτην] MS. κυνδαλοπαίκτην sed i est inser-
 tum, & scriptum κυνδαλοπαίκτην, quomodo emenda
 sis. *Hesychius* κυνδαλοπαίκτην vocat, ut etiam apud
Eustathium reponendum putavi: vulgo autem plane ine-
 rptum erat κυνδαλοπαίκτην, & pro i, etiam ex suo MS.
 αἰ γράφεται iuber hic *Schottus*. JUNG.

Κυνδαλοπαίκτην] Non aliter & *Meursius*, qui scilicet
 hanc scripturam rectam putavit: sed MSS. κυνδα-
 λοπαίκτην, quod & ita reposuerat in Codicis sui mar-
 gine *Kühnius*; bene: *Dorism* id est & *Æolum* pro κυ-
 νδαλοπαίκτης. Sed in *Eustathii* loco, quem attingit em-
 maculare *Jungermannus* noster, *Meursius* etiam κυνδα-
 λοπαίκτης τοὺς πασσαλιστάς ponit, a quo cur dissentire
 velit *Bulengerus* κυνδαλοπαίκτης legendo, non est quic-
 quam rationis.

³⁷ Ἐκάλεσαν.] Pro ἐκάλεσαν C. A. φασίν. Kühn.

³⁸ Ὁ δὲ ἀσκολιασμὸς] Vide *Bulenger.* libro primo
 de *Theatro*, cap. 32. SEB.

Ὁ δὲ ἀσκολιασμὸς] MS. ἀσκολιασμὸς mendose: &
 mox ἀσκολιαΐζειν, sed ab alia manu correctum ut re-
 cte *Seberus* edidit. De hoc & *Eustath.* non longe ab
 initio *Ὀδύσσ. κ.* & *Avus meus Comm. urt. ling.* cap.
 841. & *Junius* meminit *Ascoliasmi* hinc in *Nomencl.*
 JUNG.

³⁹ Αἰωρουμένου] MS. ἰωρουμένου· quomodo & *He-
 sych.* SEB.

Αἰωρουμένου] *Salmaf.* αἰωρουμένου; & tum κατωμένου ἴ-
 dem. Kühn.

⁴⁰ Ἐμίλλαντο] MS. ἡμίλλαντο. SEB.

sive unus quidem sic infecutus sit, alii vero utroque pede fugerint, donec aliquem uno pede illatus persecutor nancisci possit. Aut stantes saltabant, saltus ipsos numerantes: penes multitudinem enim erat victoria. *Ἀσκολιάζειν* quoque vocatur utri vacuo, sed spiritu inflato, & inuncto insulire, ut propter unguentum

ἢ ὁ μὲν ἐδίωκεν οὕτως, οἱ δὲ ὑπέφευγον ⁴¹ ἐπ' ἀμφοῖν θεόντες, ⁴² ἕως τινὸς τῷ φερομένῳ ποδὶ ὀδιώκων δυνηθῆ-τυχεῖν ⁴³ ἢ καὶ πάντες ἐπήδων, ⁴⁴ ἀριθμοῦντες τὰ πηδήματα· προσέκειτο γὰρ τῷ πλήθει τὸ νικᾶν· ἀσκολιάζειν δὲ ἐκαλεῖτο καὶ τὸ ἐπιπηδᾶν ἀσκολῶ ⁴⁵ κενῶ καὶ ὑποπλέῳ πνεύματος, ⁴⁶ ἀλλημιμένῳ, ⁴⁷ ἢ ὡς περ ὀλισθαίνουσιν περὶ τὴν ἀλοιφήν. * Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι παι- ¹²² διαὶ, ἐν κοτύλῃ, ⁴⁸ χαλκῆ μυῖα, ἔξεχ' ὦ ⁴⁹ Φίλ' ἤλιε, ⁵⁰ τρυγοδίφῃσις, ⁵¹ μηλολόθῃ, ⁵² χελὶ χελώνῃ, ⁵³ σκανθαρίζειν, ῥαθαπυγίζειν, ⁵⁴ πεντάλιθα,

Ἐγγλωττο] C. A. ἡμίλλωτο. C. V. ἡμιλλῶντο, certabant. *Salmaf.* ἡμίλλωτο· dein C. A. οὕτω. KÜHN.

Ἐγγλωττο] MS. μῆκος ἡμίλλωτο. Sed correctum alia manu ἰγγλωττο. An itaque ἡμιλλῶντο legendum? certe & *Seberus* in *Augustano* index fuisse ἡμίλλωτο. Alias si vulgatum verum, malim tamen pro eo rectius ἰγγλωττο, vel ἰγγλωτο. JUNG.

Ἐγγλωττο] *Κύβητις* ἡμιλλῶντο & diu est, quod me dubium tenuerit hic locus, utrum textui reddendum esset ἡμιλλῶντο, num vero retinendum potius ἰγγλωττο, altera duplicatarum extrita; nam certe & in *Aristophanis Scholiasta* eis ἀσκούς ἐνάλλεσθαι, pariterque in *Cornuto* reperitur, quod itaque & hic locum habere non incommodum videri possit: sed tandem, cum hic nondum agatur de illo saltandi genere per unctos utres, in textum referte decrevi ἡμιλλῶντο cum *Κύβητις*: eis μῆκος ἀμιλλᾶσθαι fuerit igitur, contendere: quis longius saltu praesidium superet. De ascoliasmo vero habet etiam *Mercurialis* de *A. G.* lib. II. c. II. ubi & hunc *Pollucis* nostri locum tangit. Videas porro, si tibi tanti sit, *Suidam* & *Etymologum* in voce, *Τζετζετ* ad *Hesiodi* *Ἔργ.* καὶ *Ἡμ.* v. 366. atque *Scholiastem Luciani* ad *Lexiphanem* ejus, ubi haud procul initio ista lego: ὁ γὰρ ἀστραβυλάτης ἐπέσπερχε καίτοι ἀσκολιάζειν αὐτός.

41 Ἐπ' ἀμφοῖν] Scilicet ποδῶν. JUNG.

42 ἕως τινὸς τῷ φερομ.] MS. ἕως τινος τῷ φ. φερόμενον ποδῶν veto vocat, quam antea αἰωρούμενον dicebat. JUNG.

43 ἢ καὶ σπάντες] ἢ καὶ πάντες C. A. pro σπάντες; & ita *Salmaf.* legendum statuit: male: hoc enim opponitur τῷ eis μῆκος ἐνάλλεσθαι vel ἀμιλλᾶσθαι. KÜHN.

ἢ καὶ σπάντες] MS. ἢ καὶ πάντες ἐπ. &c. non σπάντες, quod sane falsum est: & MS. lectionem reponendum: aut unus ita altero pede saltans reliquos persequeretur: aut omnes ita saltabant, & qui diutius vel plures saltus eo modo facere poterat, vincebat. JUNG.

ἢ καὶ σπάντες &c.] Ridicule: ocyus e MSS. reponne πάντες omnes simul exsaltabant, inter quos scilicet hunc ludum ludere convenerat, collecto saltuum numero.

44 Ἀριθμοῦντες] C. V. & *Salmaf.* τινὸς τὰ πηδήματα· quod admonet legendum esse, ἀριθμοῦντός τινος τὰ π. quodam numerante saltus, quod & volunt verba quae sequuntur. KÜHN.

45 Κενῶ, ὑποπλέῳ πν.] C. V. & *Salmaf.* κενῶ καὶ ὑποπλέῳ. C. A. ὑπόπλεῳ *Justiano*: πεφουσημένῳ alii habent. KÜHN.

Κενῶ, ὑποπλέῳ πν.] MS. κενῶ καὶ ὑποπλέῳ. JUNG.

Κενῶ, ὑποπλέῳ] Καὶ illud inter utramque vocem insertum de MSS. est. *Ἠλειμμένῳ* mox fuit in vulgatis: *Ἀπτικώτερον* MSS. ἀλλημιμένῳ, quod *Κύβητις* in textum reddiderat, quem sumus sequuti: simili modo *Suidas*, cujus, quae hanc maxime rem spectant, excerpere lubet ista: ἐν μέσῳ δὲ τοῦ θεάτρου ἐτίθεντο ἀσκούς πεφουσημένους καὶ ἀλλημιμένους, εἰς οὓς ἐναλλόμενοι

ὀλισθαίνον, καθάπερ *Εὐβουλος* ἐν *Δαμαλῖα*, (pro quo legisse *Μενσίμ* puto: *Δαμαλία*) φησὶν οὕτω· καὶ πρὸς γὰρ τοῖσι ἀσκούσι εἰς μέσον καταβίβουσι, καὶ καυχᾶσθε ἐπὶ τοῖσι καταβίβουσιν ἀπὸ κελύσματος· omissum forsitan librarii vitio ὡς post καταβίβουσιν, in *cachinnum effundimini, tanquam a celsitate jussi*. Ἰν' ὡς περ reddidi pro ἵνα περ, sed, quam hujus loci emendationem Codicis sui margini allecit *Κύβητις*, ego quidem non laudavero: ἵνα περιολισθαίνον παρά τὴν ἀλοιφήν.

46 Ἠλειμμένῳ] MS. ἀλλημιμένῳ. SEB.

Ἠλειμμένῳ] C. A. ἀλλημιμένῳ. C. V. ἀλλημιμένῳ. *Salmaf.* V. C. ἀλλημιμένῳ· leg. ἀλλημιμένῳ vid. supra *Segm.* 112. *Virgil.* *in* *his* *saltere* *per* *utres*. KÜHN.

Ἠλειμμένῳ] Noster MS. ἀλλημιμένῳ. *Seberus*, ἀλλημιμένῳ scribe ἀλλημιμένῳ. Sic locutus in hoc ludo & *Hesychius*: *Ἀσκολιάζεις*, κυρίως μὲν τὸ ἐπὶ τοῖσι ἀσκούσι ἐνάλλεσθαι, ἐφ' οὓς ἀλλημιμένους ἐπήδων γελοίου ἕνεκεν. Et *Scholiastes Aristophanis*, quem ad *Plus.* non longe a fine vide, ubi inter alia: ἐν μέσῳ δὲ τοῦ θεάτρου ἐτίθεντο ἀσκούς πεφουσημένους, καὶ ἀλλημιμένους, εἰς οὓς ἐναλλόμενοι, ἐναλλόμενοι, καθάπερ *Εὐβουλος* φησὶ· cujus verba addit. JUNG.

47 Ἰνα περ] C. A. & *Salmaf.* ἢ ὡς περ ὀλισθαίνουσιν παρά τὴν ἀλοιφήν· leg. ἵνα περιολισθαίνουσιν, ne delaberentur propter unguentum: ita legit etiam *Interpr.* KÜHN. Ἰνα περ] Pro ἵνα περ MS. ἢ ὡς περ· nec displicet. JUNG.

48 Χαλκῆ μυῖα] MSS. χαλκῆν μυῖαν. KÜHN.

Χαλκῆ μυῖα] MS. χαλκῆν μυῖαν, ἔξεχ' ὦ φίλ' ἤλιε. Sed bene edidit noster *Seberus*: antea pessime edebatur ἔξεχ' ὦ φίλ' ἤλιε. *H. Stephanus* saltem adscripterat, ἵως ὦ φίλ' ἤλιε. Prius quod est, χαλκῆν μυῖαν, sic & supra habes *Segm.* 5. mox tamen *Segm.* sequi. casu recto. JUNG.

49 Φίλ' ἤλιε] *Salmaf.* φιλήλιε. KÜHN.

50 Τρυγοδίφῃσις] MS. τρυγοδίφῃσις, μηλολόθῃ, sed super a superscripsit quis o· nec tamen μηλολόθῃ displiceat, ut & *Seberus* MS. habet. JUNG.

51 Μηλολόθῃ] MS. μηλολόθῃ, etiam *Segm.* 124. SEB.

Μηλολόθῃ] Textus habet e MSS. μηλολόθῃ. Quod haud sine ratione repositum discas inferius *Segm.* 124. ubi ipsum ludi genus exponit *Pollux*. Tum quoque mox χελὶ χελώνῃ separatis vocibus legi malo, quaque de causa, postea monstrabo.

52 Χελὶ χελώνῃ] C. A. χελώνῃ, omisso χελὶ. KÜHN.

53 Σκανθαρίζειν] C. V. pro σκανθαρίζειν leg. σκαρίζειν. KÜHN.

Σκανθαρίζειν] MS. σκανθαρίζειν, ita tamen ut in prima syllaba alia manu insertum videatur. JUNG.

54 Πεντάλιθα, φῖττα, &c.] MS. πετάλιθα, φῖττα, μαλιάδες, φῖτταροι, καὶ φῖτταμέλιαι· fere mendose: & infra etiam variat plerumque, ut sigillatim indicabo: scribe interim pro vulgato φῖτταροι, φῖτταροῖαι, de quo infra ad *Segm.* 127. JUNG.

⁵⁵ Φίττα Μαλιάδες, Φίττα Ρόϊαι, καὶ Φίττα Με-
 λιαί, ⁵⁶ πλαταγώνιον, ⁵⁷ τηλέφιλον, ⁵⁸ κρίνα,
 καὶ σπέρμα μήλων, ⁵⁹ λάτταγες, ⁶⁰ κολλαβί-
 ζειν. ⁶¹ Ἡ μὲν ἐν κοτύλῃ, ὁ μὲν περιάγει ⁶² τῷ
 χεῖρε εἰς τοῦπίσω, καὶ συνάπτει ὁ δὲ κατὰ τὸ
 γόνυ ἐφιστάμενος ⁶³ αὐταῖς φέρεται, ἐπιλαβὼν
 ταῖν χερῶν ⁶⁴ τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ φέροντος· ταύ-
 την καὶ ⁶⁵ ἰππάδα, καὶ κυβησίδαν καλοῦσι τὴν

phittamaliades, phittari, phittamelia, crepitaculum, telephyllum, lilium, malorum grana, lattages, collabiffare. Ludus in cotyla, hic quidem circumagat manus retro, & connectit: ille vero genu insiftens, istis fertur, prehensens ferentis oculos. Hunc ludum & equitationem, & cybesindam

⁵⁵ Φιτταμαλιάδες] C. V. φιτταμελιάδες. Kühn. Φιτταμαλιάδες] Hic opitulatur egregie MSS. siquidem divinas exhibeant voces, quas librariorum imperitia conjunxerat. Exinde restitutum nobis τηλέφιλον & κρίνα, quod & ita dedimus in Indice capitum pro singulari numero κρίνον atque tandem λάτταγες altera duplicatarum rejecta: de singulis infra seorsim monetur.

⁵⁶ Πλαταγώνιον] C. A. παταγώνιον. Kühn. ⁵⁷ Τηλέφυλλον] MS. τηλέφιλον, etiam infra Segm. 127. ubi Pollux edisserit, quod est apud Theocritum Idyll. III. 29.

Οὐδὲ τὸ τηλέφιλον περιμάζατο τὸ πλατάγημα.

Ut quidem judicat J. Brodani libro II. Miscell. cap. 28. vide ibid. Scholiast. cui τηλέφιλον κατὰ κοινωμίαν τοῦ τ πρὸς τὸ δ. οἰεῖται ἀλλήφιλον τι ἔν, τὸ δηλοῦν τὴν φιλίαν. SEB.

Τηλέφυλλον] C. V. τηλέφιλον· κρίνα σπέρμα μ. Salm. κρήνα & κρίνα habet. Kühn.

Τηλέφυλλον] MS. τηλέφιλον· & ita repono: habet ita & MS. Seberis: & nolter supra Segm. 5. & infra Segm. 127. JUNG.

⁵⁸ Κρίνον] Pro κρίνον, MS. plurali, κρίνα· & supra Segm. 5. quamvis corrupte, hac tamen forma, κάρια erat in MS. JUNG.

⁵⁹ Λάτταγες] MS. λάτταγες. SEB. Λάτταγες] MS. nolter ut Seberis, λάτταγες· ita etiam reponendum: sic supra Segm. 5. & infra Segm. 129. JUNG.

⁶⁰ Κολλαβίζειν.] Pro κολλαβίζειν C. V. κολλακίζειν. Kühn.

⁶¹ Ἡ μὲν ἐν κοτύλῃ] Vide Proverbium: in cotyla gestatis. SEB.

Ἡ μὲν ἐν κοτύλῃ] C. A. titulum præfigit talem: Περὶ ἐν κοτύλῃ παιδιᾶς, περὶ χαλκῆς μυίας, περὶ παιδιᾶς, ἧ τις βοῶν ἔξερχ' ἀφ' ἡλίου· ἡ μὲν οὖν ἐν κοτύλῃ & C. Hefych. Ἐμβαλλεὶ κύλλην, οἱ αἰτούντες κατὰ παιδιᾶν καὶ τὴν χεῖρα πᾶς περιάγοντες, καὶ κύλλην ποιοῦντες παρακαλοῦσιν ἐμβαλλεῖν· ita legerem hunc locum, ex quo patet in ludo isto bajulum his vocibus invitasse videtorem, ut cavo manus genu imponeret, quod dein ad omnes qui aliquid petunt, translatum. Kühn.

Ἡ μὲν ἐν κοτύλῃ] De hoc lusu Hefychii verba in ἐφεδρίζειν, ubi ἐφεδρισμὸν ait Attice ἐν κοτύλῃ dici, attuli. Idem Hefychius de eodem lusu antea: Ἐν κοτύλῃ φέρειν· παιδιᾶς εἶδος· ὁ γὰρ φέρον τινὰ ἐν κοτύλῃ ἐπίκει ὀπίσω τὰς χεῖρας, καὶ ὁ αἰρέμενος ἐπιτίθει τὰ γόνατα, καὶ αὐτῶς ἐβαστάζεται. Unde dicta sit, indicat Eusebii ad Γλ. ε. ubi de κοτύλῃ τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ κοιλότητος χερῶν· ὅθεν καὶ παιδιὰ τις παίζεται καλουμένη ἐν κοτύλῃ· προάγεται δὲ οὕτως· περιαγαγὼν τις ὀπίσω τῷ χεῖρε συμπλέκει τοὺς δακτύλους· ἕτερος δὲ τις εἰς τὰ κοιλώματα τῶν χερῶν, ἄπει εἰς κοτύλαι, τὰ γόνατα ἰσθίει, καὶ οὕτως ἀναβαλὼν ἑαυτὸν, φέρεται ἑπομένως, ἐπιλαβὼν τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ φέροντος· εἴτα ἐν μέρει ὁ τῶς φερέμενος, καταβὼν φέρι τὸν ἕτερον· de quo & ad Γλ. ζ. ex Παισιᾶσι & aliunde, licet eo loco ἐν κοτύλῃ scribatur ter, ubi forte ubique ἐν κοτύλῃ scribendum quoque est. Est tamen & apud Athenaeum lib. XI. quoque ita. Scribit vero ex Παισιᾶσι eo loci Eusebii quoque, quod ad erymon attinet: ἐκλήθη δὲ

φῆσιν ἐν κοτύλῃ, ἐπὶ τὸ κοῖλον τῆς χεῖρὸς κοτύλη λέγεται, εἰς δὲ κοῖλον ἐπιτίθει τὸ γόνυ ὁ βαστάζομενος. JUNG.

⁶² Τῷ χεῖρε] MS. vitiose, τῷ χ. JUNG.

⁶³ Αὐταῖς φέρεται] MSS. αὐταῖς· ἐφιστάμενος αὐταῖς malim conjungi: & ita Salm. Kühn.

Αὐταῖς φέρεται] MS. αὐταῖς φέρεται· & sic omnino corrigendum est: αὐταῖς, sc. χερσίν· non αὐταῖς, ut vulgo. JUNG.

Αὐταῖς] Kühnius αὐταῖς, quam emendationem MSS. confirmant.

⁶⁴ Τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ φέροντος.] MS. τοῦ βλέποντος. SEB.

Τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ φέροντος.] C. A. τοῦ βλέποντος, quod non praxulerim vulgato, nisi quis utrumque velit, τοῦ βλέποντος καὶ φέροντος· vid. Hefych. ἐν κοτύλῃ φέρειν. Kühn.

Τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ φέροντος.] MS. τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ φέροντος· prima vitiose, ut cuius patet: sed τοῦ φέροντος, ut vulgo etiam, rectum puto: nec placet MS. Augustiniani lectio βλέποντος habentis. JUNG.

⁶⁵ Ἰππάδα] MS. ἰππάδα λέγουσι τὴν παιδιάν. SEB.

Ἰππάδα] C. V. & V. C. Salm. ἰππάδα a recto ἰππᾶς scil. παιδιᾶ· porro C. A. non habet, καὶ κυβησίδαν· nec Salmas. Kühn.

Ἰππάδα] MS. ἰππάδα λέγουσι τὴν παιδ. omiffis καὶ κυβησ. pari modo Seberis MS. Malim vero ἰππάδα cum MS. reponere, quam retinere vulgatum ἰππάδα, quod secuti sunt Erasmus Adag. In cotyla gestans: & Henr. Stephanus in Thesaur. Ad hanc ἰππάδα puto respexisse Hefychium quum scribit: Ἰππαστι καθίζειν, ὅταν οἱ παῖδες ἐπὶ τῶν ὤμων περιβάδην καθίζονται. Quod ad κυβησίδαν, de ea & Hefychius: Κυβησίδα, ἐπὶ κεφαλῆν, ἢ τὸ φορεῖν ἐπὶ νώτου, ἢ κατὰ νώτου· quæ forte mutila; nec possum probare audacem correctionem Buleggeri libr. I. de Theatro cap. 32. Ἄφραδ Hefychium lege, ait, Κυβησίδα παίζειν, ἐπὶ κεφαλῆν κυβιστῶν· nimis profecto hoc est sua somnia reponere. Non id enim ita scripsit, certe ut ille putat, nec de κυβιστῶν quidquam hic miscuit: sed κυβησίδαν, ludi genus, in quo nulla præcepta in caput devolutio, exproluit, quod & Pollux noster exponit. Et idem tamen addit: Sic ἔσ' ἀφραδ Pollucem Cybistinda intelligitur: quasi ita & Pollux comprehendendus esset: quasi necesse esset id a κυβιστῶν deducere, & itaque κυβησίδαν comminisci. Atqui non a κυβιστῶν est κυβησίδα nostra, sed ab eodem verbo, vel nomine, unde & κυβιστῶν ajunt deductum, a κύβη· κύβην γὰρ ἔλεγον τὴν κεφαλῆν, ait Etymologicæ Magnæ pater: hinc nimirum κυβησίδα fiéta, eodem σχηματισμῷ τῇ καταλήξει τοῦ ὀνόματος, qua alia talia supra habuisti. Locus vero Hefychii non temere refluendus est: quum ex eo alias patet, quum addit ἐπὶ νώτου ἢ κατὰ νώτου φέρειν, ad hanc nostram ἐν κοτύλῃ παιδιᾶν respexisse, ut eam Pollux describit. JUNG.

Ἰππάδα] Restitui in textu ἰππάδα, quam lectionem adgnovit etiam Meursius de Ludis Græcorum, quem, si plura de hoc lusu genere cupis, omnino adi. Postea κυβησίδαν accentu mutato retulit in textum Kühnius.

123, vocant. * Mufca aenea, fascia pueri alijus oculos obligantes, hic quidem convertitur clamans, aeneam venabor muscam. Hi vero respondentes, venaberis, sed non capies: funiculis ipsum caedunt, usque dum aliquem arripuerit. Lufus vero, Exere o dilecte sol, plausum habet puero- rum, cum acclamatione hujusmodi, quan- do nubes praeverterit Solem. Unde & Strattis in Phoenissis inquit:

124 * Deinde & Sol obtemperat pueris, Si dicant, exere o dilecte sol.

66 Η δὲ χαλκῆ μύια] Sequitur χαλκῆ μύια. Hujus lufus mentionem invenio & Herodem in hemiambis fecisse: cujus apud Stobaeum in τῷ περὶ ἠπτιῶν leguntur ista:

Η χαλκαῖον μοι μύιον, ἢ κύβηρον παίζεις. Η ταῖσι μελολόγητος ἀμμὰτ' ἐξάπτων Τὸ ὑπεκίον μοι τὸν γέροντα λαβῆται.

Quae non usquequaque recte habent. In primo versu saltem χαλκαῖον scribere malo: nec pro illo κύβηρον cum Gesnero χύβηρον malim: patet enim Herodem istum τῶν Ἰαζόντων fuisse, itaque eam dialectum usurpat. Sic itaque χαλκαῖον, cui etiam syllabæ modulium favcat, putavi scribendum: & κύβηρον, ut κίβηρον, δεκασθαι, alia ejusmodi, ubi κ pro χ assumunt illi. Imo, quasi nec pollicitor illud eo modo refugerint, supra VII, 163, κυβροπλάθος vulgo erat: & VII, 197, κυβροπάλαι MS. Respexit vero sine dubio ad χυτρίδαν, de qua supra Segm. 113. Alter versus initio ita concipiendus videtur, Η τῆσι μελολόγητος ἀμμὰτ' ε. de quo ludo mox Pollux Segm. 124. Quod ad tertium versum attinet, nec is in principio recte habet, cujus emendatio quum mihi videatur difficilior, libet recurrere ad illud meum asyllum, scilicet in leviculis restituendis meam operam versari, in aliis me nil polliceri velle: & scilicet Pollucem adnotamus, non Stobaeum. Recte sane hic Interpret Stobaei cepisse non videtur, vertens,

Aut scurbaeos funiculis vinciens E βαρρα κοινοῦτος negotium seni suceffit.

Non id dico, quod ad κερκίον, sive κερκίου potius legendum sit, ut apud Hesychium, Κίρκιον, στουπίον, τὸ ἀποκένισμα τοῦ λινοῦ, attinet: sed vocabulum γέροντα male exposuisse ajo: non est hic senex γέρον, sed istud quod Pollux noster supra VII, 73. exponit: τὸ δὲ ἐργαλεῖον, ait, καὶ εὐ ἐκλαβὸν ἐξαρτῶντες τὰ στουπία γέρον ἐκαλιτο: ubi & rationem nominis videas sis. Sic elegantem sensum hujus loci, credo, jam adaequamus; ait enim, puellum dum μελολόγητον λινο vinciat, ita enim solebant ludentes, ut infra Noster Segm. seq. e colo deprædari stuppam sibi, vel potius deformare colum & mutilare, dum vincula inde surtipiat ligando illi volatili: καὶ ταῦτα ὡς ἐν παροῶ. Ad Pollucem redeamus nostrum. JUNG.

67 Ταῖνι τῷ ὀφθ. &c.] MS. ταῖνι τῷ ὀφθαλμῷ περ. ἐνὸς ποδός, ἢ. sed mendose hæc manifesto sunt. JUNG.

68 Χαλκῆν μύϊαν] MS. χαλκαῖαν. SEB. Χαλκῆν μύϊαν] MSS. χαλκαῖαν μ. pro θηράσω C. A. θηράσαι, proclamans se muscam aneam venari. Salmas. V. C. χαλκαῖαν μύϊαν. KÜHN.

Χαλκῆν μύϊαν] MS. noster, ut Seberi, χαλκαῖαν μ. Ceterum apud Hesychium legitur & illud: Χαλκῆ μύϊα, εἶδος τι μύϊας: ubi an forte reponendum, εἶδος τι παιδίας, nescio tamen: & ipsum enim volatile ita dictum: ait idem antea: Μύϊα χαλκῆ δὲ παιδία τις, ἢ οἱ παῖδες παίζοντες καταβρούσιν, ἀποκτείνοντες τὰς χεῖρας ἢ χεῖρας αὐτῶν λαβάνται: καλεῖται δὲ καὶ τὸ πτηνὸν οὗ-

παιδιάν. * 66 Η δὲ χαλκῆ μύια, 67 ταῖνι τῷ ὀφθαλμῷ περισφύξαντες ἐνὸς παιδός, ὁ μὲν περιστρέφεται κηρύττων, 68 χαλκῆν μύϊαν θηράσω. οἱ δ' 69 ἀποκρινάμενοι, θηράσεις, ἀλλ' οὐ λήψει, 70 σκύτεσι βυβλίνοις παίουσιν αὐτὸν, ἕως τινὸς αὐτῶν 71 λήψεται. 72 Η δὲ ἔξεχ' ὦ φίλ' ἤλιε παιδία, κρότον ἔχει τῶν παιδῶν σὺν τῷ ἐπιβοήματι 73 τούτῳ, 74 ὅποταν νέφος ἐπιδράμη τὸν θεόν. ἔθεν καὶ 75 Στράττις ἐν φαινίσσαις,

* 76 εἶθ' ἤλιος μὲν πείθεται τοῖς παιδίοις, ὅταν λέγῳσιν, ἔξεχ' ὦ φίλ' ἤλιε.

τως: nec igitur quid mutandum. Latius exsequitur Eustathius ad Γλ. φ. οἱ δὲ ὑπερον παιδιάν αὐτῆ (μύϊα) ἐπωνόμασαν τινα, ἢ χαλκῆν μύϊαν ὀνόμασαν, περὶ ἧς φράζουσι οὕτω καταδίδται τις βραχίον τὰς ἄφεις, καὶ καταστὰς εἰς μέσον τῶν συνελεγμένων, παρὶν Φωνί, χαλκῆν μύϊαν θηράσω: οἱ δὲ κύκλω ἰστώτες, βιβλοῖς ἢ καὶ ταῖς χεῖρσι παίοντες, ἀποκρίονται, ἀλλ' οὐ λήψη: οὐ δὲ ἀν λάβηται, καθίστησι ἐκείνον εἰς τὴν αὐτοῦ χάραν λέγεται δὲ χαλκῆ μύϊα, πρὸς διαστολῆν: εἰσὶ γὰρ τινες καὶ χαλκαῖ μύϊαι, συνεμόμεναι φασὶ τοῖς κροτάροις, χαλκίζουσαι τῆ χροῖα, αἷς οἱ παῖδες κροῖα φασὶ προστιθέντες, ἀφίπται. JUNG.

69 Αποκρινάμενοι] Υποκρινόμενοι Salms. KÜHN.

Αποκρινάμενοι] MS. οἱ δὲ ὑποκρινόμενοι, θ. JUNG.

70 Σὺν τισι βυβλίνοις] MS. βιβλ. SEB.

Σὺν τισι βυβλίνοις] C. A. ὑπὸ τισι βυβλίνοις. C. V. σκύτεσι, scuticis e rarygo, byblo. Vislorius. V. L. lib. XV. c. 16. ita etiam legit exponens, scuticam e materia levi factam. Salmasius βιβλίνοις. KÜHN.

Σὺν τισι βυβλίνοις] Quid est σὺν τισι βυβλίνοις; nec juvat βιβλίνοις e Seberi MS. nec Eustathianum βιβλοῖς reponendum: quid verbigeramus? MS. nolter veram lectionem conservavit: & ut ille habet, ita terpono; scilicet: λήψει, σκύτεσι βυβλίνοις αὐτὸν παίουσιν, ἕως τινὸς αὐτῶν λάβη: σκύτη βυβλίνα, scutica cannabæ, sive scirrea: flagella de byblo, ut hanc tibi interpetari malis. JUNG.

Σὺν τισι] Ineptum illud atque rejiculum: Falckenburchii Codex σκυτίσι, melius ac in vulgatis est, scilicet ἀπὸ τῶν σκυτίων. Kühnius ad oram sui Codicis σκυτίσι de MSS. reddiderat, & sequimur in textu restituendo illam emendationem: Phloxenus: Σκύτη, Scutica, flagra.

71 Λήψεται.] C. A. & Salmas. λήψονται. C. V. λάβηται. KÜHN.

72 Η δὲ ἔξεχ' ὦ φίλ' ἤλιε π. &c.] Hesych. Ἐξέχων, τὸ ἀνατέλλειν τὸν ἥλιον. Lege caput quartum, libri septimi Emendat. Leopardi. SEB.

Η δὲ ἔξεχ' ὦ φίλ' ἤλιε π. &c.] Alius lufus, cujus nomen recte edidisse Seberum nostrum supra dixi. MS. noster vere etiam, sed confusis oculis, ἔξεχω φίλ' ἤλιε. Veram lectionem & olim ἔξεχ' ὦ φίλ' ἤλιε pro vulgato ἔξεχ' reponendum admonuit Avus nolter, quem vid. Comment. utr. ling. cap. 708. ante Leopardum. JUNG.

73 Τούτῳ] Abest, τούτῳ a C. A. KÜHN.

74 Ὅποταν] MS. ut solet, ὅποτ' ἂν. JUNG.

75 Στράττις ἐν φαινίσσαις] De Strattidis Phoenissis vid. Calaubonum nostrum VII. Athen. 23. JUNG.

76 εἶθ' ἤλιος μὲν πείθεται &c.] C. A. μὴ

Ita ne sol puerulis obtemperat Quando dixerint, ore, o Sol dilecte.

Salmasius Vetus Codex semper φίλ' ἤλιε in altero versiculo ἐξελεθε legit C. A. pro ἔξεχ'. KÜHN.

εἶθ' ἤλιος μὲν πείθεται &c.] MS. noster confuse, εἶθ' ἤλιος; ut & mox ὅτ' ἂν λ. ἔξεχ' ὦ φίλ' ἤλιε. Verfus Strattidis ita vertit Leopardus VII. Emend. 4.

77 Ἡ δὲ τρυγοδίφῃσι τοῦ γελοίου χάριν ἐξεύρηται· δεῖ γάρ τι ἐς τρυγὸς λεκάνην καταδεδυκὸς, 78 περιμαγαγόντα ὀπίσω τῷ χεῖρι, 79 τῷ στόματι ἀνελέσθαι. 80 Ἡ δὲ μηλολόβη, ζῶν πτηνὸν ἐστίν, ἣν καὶ μηλολόβην καλοῦσιν, ἥτοι ἐκ τῆς ἀνθήσεως τῶν 81 μῆλων, ἣ σὺν 82 τῇ ἀνθήσει γιγνόμενον. 83 οὗ ζώου λῖνον ἐκδήσαντες ἀφιαῖσιν, 84 τὸ δὲ ἐλικοειδῶς ἐν τῇ πτήσει τὸ λῖνον διελίσσεται·

125 * ὅπερ 85 Ἀριστοφάνης ἔοικε 86 λέγειν,

Λινώδετον, ὅσπερ μηλολόβην, τοῦ ποδός.

Ἡ δὲ 87 χελὶ χελώνη, παρθένων 88 ἐστὶν ἢ παιδία, Chelichelona autem Virginum lusus est,

*Dein sol quidem morem gerit pueritia
Cum dixeris, Emerge sol charissime.*

Ubi quoque calligat interpretem vulgatum. Et, nisi fallor, emendandus nobis est & in *Macrobio* locus lib. II. *Saturnal.* cap. 17. de variis *Apollinii* sive *Solis* nominibus: *Ἀπόλλων*, ait inter alia, *φιλόσιος*: quod *lumen ejus exoriens amabile amicissima veneratione consalutatus*: ubi mihi omnino legendum videtur, *Ἀπόλλων φιλόσιος* quam enim aliam consalutationem dicit, quam illud *ἔξειχ' ὃ φίλ' ἦλεις*; inde nimirum ipsum Deum dictum *Φιλόσιον*. Inde & inter varia cantilenarum genera *Athenaeo* lib. XIV. ἢ δὲ εἰς *Ἀπόλλωνα ὠδὴ φιλοσίος* ut bene ibi notavit XIV. Anim. 3. Eximius *Callimachus*, ab illo intercalati versu. *Dalechampsius* id non cepit. JUNG.

77 Ἡ δὲ τρυγοδίφῃσι] Ita hic recte & MS. quamvis supra *Segm.* 5. τρυγοδίφῃσι, & *Segm.* 122. τρυγοδίφῃσι haberet. JUNG.

Ἡ δὲ τρυγοδίφῃσι] Nimirum ἀπὸ τῆς τρυγῆς, καὶ τοῦ διφῆ, quod verbi in *Hesychio* ζητῶν, *Ψηλαφῶν*, *ἱριουῶν* explicatur. *Basiliius*: ὡς περὶ ὑδροφόροις τινὲς ἐκ τινὸς ὑπερτάτης καὶ θειοτάτης πηγῆς ἔλκουσαι τε καὶ ἐπαρμελοῦσαι πᾶσιν τοῖς διφῶσι τὰ ἱερὰ νέματα· est & in *Gregorio*.

78 Περιμαγαγόντα ὀπ. &c.] MS. mendose, περιμαγαγόν τὰ ὀπ. τῶ. JUNG.

79 Τῷ στόματι] Abest C. A. στόματι, male. KÜHN.

80 Ἡ δὲ μηλολόβη] C. A. περὶ μηλολόβης. C. V. ἢ δὲ μηλολόβη· ita & *Salm.* KÜHN.

Ἡ δὲ μηλολόβη] MS. ἢ δὲ μηλολόβη (sed super a est o ab alio positum) ζ. π. ε. ἢ καὶ μηλολόβην καλ. & supra *Segm.* 122. μηλολόβη, & *Segm.* 5. μηλολόβη nec displiceat ita cum MS. hic legere: ἢ δὲ μηλολόβη, ζ. π. ε. ἢ καὶ μηλολόβην κ. ut etiam MS. *Severi* habuit. JUNG.

Ἡ δὲ μηλολόβη, &c.] Dixere veteres μηλολόβην & μηλολόβην prius tamen sunt qui prae altero probent: at hic in *Polluce* nostro, contra ac editum fuit ante nos, priori loco scribendum est μηλολόβη, posteriori vero μηλολόβην· ita MSS. suadent; praeter quos ipsa rei ratio: nam utique ἐκ τῆς ἀνθήσεως τῶν μῆλων ἢ σὺν τῇ ἀνθήσει γιγνόμενος poni postulat μηλολόβη· quin & in *Aristophanis* versiculo e V. C. μηλολόβην τοῦ ποδός *Salmastius* adnotat. *Cujus* μηλολόβην ἀπὸ τοῦ τῶν μῆλων ὄρθου derivandam existimabat: nos festini non morabimur. Postmodum elegantius MSS. τὸ δὲ, quod vulgo fuit ὅπερ.

81 Μῆλων] Pro *μηλῶν* id accipiendum: nisi potius scripsisse *μηλῶν* non *μῆλων* *Pollux* existimandus sit. H. *Steph.* SEB.

Μῆλων] Μῆλων etiam MS. nec mihi id videtur absurde dictum pro ipso arboris flore. JUNG.

82 Τῇ ἀνθήσει] Τῇ abest a C. A. vult Auctor *μηλολόβην* nomen habere ab ἀνθος & μῆλων, a pomorum flore, quod vel ex eo, vel circa id tempus, quo pomus floret, nasci soleat: alii *Chrylocanthum* vocant.

Fecatio vero, risus gratia inventa est: oportet enim aliquid in fecis lebetem immerfum manibus retro ductis, ore eximere. *Galleruca* animal volatile est: quod & *melolantham* vocant, sive ob genarum lanuginem, aut quod cum lanugine natum: cui *linum* alligantes, dimittunt: quod circuli instar inter volandum implicatur: * quod & *Aristophanes* in-

Lino ligatum sicut melolanthem.

Aristoph. in *Vespri* χρυσμηλολόβιον vid. *Plinium* libr. XI. c. 28. KÜHN.

83 Οὗ ζώου &c.] Hæc verba C. A. conjungit cum *διελίσσεται*, omisiss interjectis *Salm.* τὸ δὲ ἐλικοειδῶς, & *διελίσσεται*, quod ultimum male se habet, innuente etiam *Salmastio*. KÜHN.

Οὗ ζώου &c.] MS. οὗ ζ. λῖνον ε. ἀφιαῖσιν· τὸ δὲ ε. ε. τ. π. τ. λῖνον δ. & τὸ δὲ, quod etiam in *Severi* MS. pro ὅπερ libentius legerem, quum etiam ὅπερ statim sequitur. Pro *ἐκδήσαντες* vero, quod ita & in MS. & H. *Steph.* hic correxerat: antea vulgabatur *ἐκδήσαντες*. JUNG.

84 Ὅπερ ἐλικοειδῶς] MS. τὸ δὲ ἐλικοειδ. SEB.

85 Ἀριστοφάνης] Vid. cum *Schol.* fol. 101. Præcedit: Ἄλλ' ἀποχάλα τὴν φροντὶδ' ἐς τὸν αἶρα, Λινώδετον &c. h. e. *Frischlingo* interprete:

Sed cogitationem, uti vincitum compede

Quodam Scarabæum, sursum laxa in ætherem. SEB.

86 Λέγων] C. A. λέγειν, quod melius est: *Lino vincitum, sicut melolanthem, pede.* KÜHN.

Λέγων] MS. λέγειν & ita emenda vulgatum λέγων. Locum *Aristophanis* in *Nubibus* esse etiam hic indicavit H. *Stephanus*, & suum *Theaurum* videndum. Versus *Comici* ita doctiss. Q. *Sept. Florens Christianus* Notis ad *Σφῆκας* reddit:

Curam relaxans mitte per vastum æthera,

Pueri ligatum ceu solent bruchum pede. JUNG.

Λέγων] *Kühnius*, & nos cum eo de MSS. in textu λέγειν alterum non satis Græcum.

87 Χελιχελώνη] C. A. iterum χέλι omittit in textu, & titulus est περὶ χελώνης, margo vero habet γρ. χελιχ. KÜHN.

Χελιχελώνη] *Schottus* noster hic: γρ. χέλιη χελώνη & *Eustathius* etiam ad *Ὀδύσ.* φ. finem χέλιη χελώνη duabus vocibus habet: ἵστί δ' ἐν τούτοις τὸ χέλιη, προστακτικὸν δῆθεν, παρηχούμενον τῇ χελώνη. Et placeat profecto mihi id: videturque tantum non & *Noster* velle, certe sic in mox χέλιη χελώνη &c. ut *Eustathius* habet: ait enim *Pollux* puellam quæ in medio sedebat vocatam χελώνη, non χελιχελώνη· ut nempe in χύτρα παρομοίως sicut ipse indicat: & ibi enim ὁ ἐν μέσῳ καθήμενος adpellabatur χύτρα, sicut supra *Segm.* 113. habuisti: ut ita illud χέλιη mera fuerit ludicra παρήχῃσι, & inane προστακτικὸν in versu, sonum faltem ita aucupantium similem sequentis vocis χελώνη. Sed χελιχελώνη tamen hic ubique MSS. nostri, ut & supra *Segm.* 5. & 122. nec anxii erimus in ludis hæc diu. JUNG.

Χελιχελώνη] Supra divisi vocem, nec itaque aliter hic fieri decuit; in indice tamen capitum remansit χελιχελώνη scilicet non ibi accurate vocis genium expenderam; neque hercle tanti refert: sed tamen χελι, cum quoddam sit προσφωνητικὸν tantummodo, separate scribendum est potius a χελώνη affatim ea de re Commentatores nostri, neque morem extra rem.

88 Ἐστὶν ἢ παιδίον] C. A. ἵστί παιδίον. KÜHN.

simile quippiam cum olla habentes: hæc enim refidet, & testudo dicitur: hæc vero circumcurfantantes interrogant:

Chelichelona, quid agis in medio?

illa vero respondet:

Lanas connexo, & filum Milefium.

Deinde hæc rursus:

Tuus vero Filius quid faciens, peritit?

illa vero dicit,

Album ab equis in mare defiliit.

126 * Talitro ludere est medio manus di-

παρόμοιόν τι ἔχουσα τῇ χύτρα· ἡ μὲν γὰρ κάθηται, καὶ καλεῖται χελώνη· αἱ δὲ περιτρέχουσιν ἀνερωτῶσαι,

⁸⁹ Χελὶ χελώνη τί ποιεῖς ⁹⁰ ἐν τῷ μέσῳ;

ἡ δὲ ἀποκρίνεται,

⁹¹ Ἐρία μαρύρομαι, καὶ κρόκην Μιλησίαν.

⁹² εἴτ' ἐκεῖναι πάλιν,

⁹³ Ὁ δ' ἔκγονός σου τί ποιῶν ἀπώλετο,

ἡ δὲ φησι,

⁹⁴ Λευκῶν ἀφ' ἵππων εἰς θάλασσαν ⁹⁵ ἄλατο.

⁹⁶ Τὸ δὲ σκανθαρίζειν ἐστὶ, τῷ μέσῳ τῆς χειρὸς 126

⁸⁹ Χελιχελώνη] *Eustath* χελιχελώνη *Odyss.* fol. 767. *SEB.*

Χελιχελώνη] *Eustath* in *Iliad.* pag. 1914. leg. χέλι χελώνη & τὸ χέλι inquit, προστακτικὸν ὄνδεν, παρηχούμιον τῇ χελώνη· quod *Bulengerus* de *Ludis* c. 41. interpretatur imperativum, quod acclamabatur testudinis: malim, quo sonus χελώνη similis exprimebatur. Nam *Eustathius* τὸ χέλι accipit tanquam παρηχούμιον, soni imitationem vocis χελώνη, sub forma Imperativi enunciata; hanc lustrantes puellæ ingeminantur sine ulla significatione, uti in ludis amat fieri. Eodem, ni fallor, tendunt verba *Horii Apollinis Hieroglyph.* VII. ubi, laudata cornicum concordia & mutua quasi fide, subiicit: τῆς δὲ ὁμοιότητος χάριν μίχρη τῶν οἱ Ἕλληνες ἐν τοῖς γάμοις, ἑκάροι κοῖ κορώνη λήγουσιν ἀγνοοῦντες. *Joh. Mercerus* vertit: proinde *Græci* in hunc usque diem ob tantam haurum avium concordiam in nuptiis ignoventes verbum illud usurpare solent ἑκάροι nuptium, κόρη cornicem appellant: & in *Observationibus* putat, ἑκάροι verbum esse in nuptiis acclamari solitum, quo perreputant concordiam conjugibus optabant, ejus tamen nominis rationem ignoventes. *Madri Junius* lib. I. *Observ.* cap. 1. rejectis aliorum sententiis, depravatum textum ita emendat: ἑκάροι κόρη κορώνη, everte virgo cornicem, atque elimina: *Causinus* in *Horum* emendationi *Juni* hanc suam præfert: ἑκάροι κόρη κορώνη, exsaturata puella cornicem, inquit: puella, pergit, nuptiles, ut ominatas consequerentur nuptiis jubebantur optimum prandium dare cornici, quod ex *Phanice Colophonio*, qui citatur ab *Athenao* lib. VIII. colligere licet, ubi *Coronissa*, hoc est, circulatorum cornicis locustuleja, quam circumferebant, emendicant *stipem* *Est*. Verum enim vero confundere videtur *Causinus* duo longe diversa: aliud enim est cornici stipem colligere, & hoc titulo ventrem suum cibo pascere precatio, quod factitatum in *Græcia* a mendicabulis, quorum utique est virginibus, quæ stipem largiter dabant, pro more suo maturas & splendidas precati nuptias: aliud iterum est in nuptiis boni omnis gratia invocare cornicem. Mihi quidem videtur hic etiam locum habere id, quod de χέλι χελώνη supra dictum est, nempe quod κόρη κοῖ κορώνη fuerit solennis formula in nuptiis, qua faustum nubentibus omen a cornicis nomine petebant, præmissis κόρη κοῖ tanquam παρηχούμιον vocis κορώνη sine ulla nova significationis accessione. *Salm.* leg. χελιχελώνη aut χελιχελώνη. *Kühn.*

⁹⁰ Ἐν τῷ μέσῳ] *C. V.* in non habet. *Kühn.*

⁹¹ Ἐρία μαρύρομαι] *C. A.* καὶ κρόκου *M.* leg. καὶ κρόκου Μιλησίαν. Dorice, *lanam traho & filamentum Milefium*: *lanam Milefia* celebratur a Poëtis & aliis: vid. *Servium* in *III. Georg.* ad versum: *quamvis Milefia magno vellera tumentur.* *Kühn.*

Ἐρία μαρύρομαι] *H* γουον κλώθω, ait *Eustathius* dicto loco. *Jung.*

⁹² εἴτ' ἐκεῖναι πάλιν] *MS.* πάλ. ἐκβοῶσι· τί ποιῶν ἄπ. *SEB.*

εἴτ' ἐκεῖναι πάλιν] *Salm.* αἴτ' ἐκεῖναι πάλιν ἐκβοῶσι, τί &c. *Kühn.*

εἴτ' ἐκεῖναι πάλιν] *MS.* εἴτα ἰ. π. *Jung.*

⁹³ Ὁ δ' ἔκγονός σου &c.] Absint a *C. A.* qui loco horum habet ἐκβοῶσαι, quod subderem præcedentibus εἴτ' ἐκεῖναι πάλιν ἐκβοῶσι· dein illa iterum exclamant:

At Filius tuus quomodo peritit? Kühn.

Ὁ δὲ ἔκγονός σου &c.] *MS.* ὁ δὲ ἔκγονός σου τί π. ἄ. *Eustathius* habet: ὁ δ' ἔκγονός σου. *Jung.*

⁹⁴ Λευκῶν ἀφ' ἵππων. &c.] *MS.* & *Eustath.* priores editiones λευκῶν ἀφ' ἵππων, & *Interpret.* alibi *super equa in mare defiliit.* Ut autem hic λευκῆ (vel Dor. λευκῆ) θάλασσα· sic apud *Homerum* ἄλε λευκῆ dicitur hymno eis *Διοσκούρους* v. 15. eodem scilicet sensu quo & πολιά vel Ion. πολιά, ἄλε quidem *Iliad.* u. 350. θάλασσα vero *Iliad.* δ, 248. & alibi: sicut ἀφρός etiam, unde deducta epitheta ista, λευκός vocatur ab *Helesio Theopon.* 191. πολιάς vero ab *Q. Cal.* vel *Coisno Smyrnao* lib. IX. 440. *SEB.*

Λευκῶν ἀφ' ἵππων. &c.] Malim Dorice λευκῶν ἀφ' ἵππων. &c.

Albis ab equis in mare defiliit.

Consentit *Salm.* albi equi erant τῶν τρυφάντων. *Kühn.*

Λευκῶν] Pristinam veterum editionum lectionem revocavimus λευκῶν. Simile vitii commissum in accentu contigit observare in *Lacedæmoniorum* literis ad *Apollonium Tyaneum*, quæ inter illius extant epistolas numero sexagesimæ novæ: Iubet hic apponere, quia vere *Laconicæ*, ut emendandas ad dialecti genium existimabam: Τῶν δεδομένων τιμῶν σοὶ ἀπὸστάλακταιν τόδε ἀτίγραφοι, σαμνόμενοι τῷ δαμοσίῳ σφραγίδι, ἵνα ἴδης· vulgo τῶν δεδομένην τιμῶν· cetera non tango. De equis vero, pulcherrimos fuisse habitos, qui essent albi, vel *Homeri* constare potest testimonio, siquidem *Rhesi* præstantissimos equos nivem albedine superare dicit: Λευκότεροι χιόνος, θέλει τ' ἀνίμοισιν ὄμοιοι.

⁹⁵ Ἄλατο.] Pro ἄλατο *C. A.* ἄλατο male. *Kühn.* Ἄλατο.] *MS.* ἄλατο· sed ἄλατο rectum est, quod & *Eustathius* habet, pro ἤλατο ἵππων etiam *MS.* poster, licet antea editi ἵππων verum vulgatum antea λευκῶν nollem ab amico mutatum: quamvis ille λευκῶν in suo *MS.* & apud *Eustathium* invenerit, quibus sane & meus accedat. Alterum enim ad sensum mihi aptius videtur: nec tam album mare, quam usitate & crebro forte ceruleum invenias, idque hic mihi non tam arridet, quam albi equi: in accentu enim *MSS.* raro fidendum novimus, ut hic utrimque auctoritate parum moveamur. Alias & in tertia simplicitum genitivum pluralem Dorice ita permutare a communi viri docti in suis *Dorismis Psalmaris* dudum observarunt, ut ποτιῶν ψάφον, καρπολιμῶν γυνών, alia: certe aptius equis jungas epitheton, quam mari, in hoc versu. *Jung.*

⁹⁶ Τὸ δὲ σκανθαρίζειν] *C. A.* σκαθαρίζειν, & iterum in titulo: περι τοῦ σκαθαρίζειν. *Kühn.*

97 δακτύλω ὑπὸ τοῦ μείζονος 98 ἀφέντι τὴν ῥίνα παίειν. 99 τὸ δὲ ραθαπυγίζειν, σιμῶ τῷ ποδὶ τὸν 100 γλουτὸν παίειν. 1 τὰ δὲ πεντάλιθα, ἦται λιθίδια, ἢ ψῆφοι, ἢ ἀστράγαλοι πέντε ἀνερρίπτουντο, ὥστε ἐπιστρέψαντα τὴν χεῖρα δέξασθαι τὰ ἀναρρίφθέντα 2 κατὰ τὸ ἐπισθέναρ, ἢ εἰ μὴ 3 πάντα ἐπίσταται, ἢ τῶν ἐπιστάντων ἐπικειμένων ἀναρρεῖσθαι τὰ λοιπὰ τοῖς δακτύλοις 4 τὸ δὲ ῥῆμα τὸ πενταλιθίζειν, ἔστιν 5 ἐν τοῖς Ἑρμίππου θεοῖς. 6 τὸ δὲ ὄνομα, πεντάλιθα ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους λημνίαις· πεντελίθοισι θ' ὁμοῦ λεκάνης παραθραύμασι γυναικῶν δὲ μᾶλλον 7 ἐ-
 127 στὶν ἢ παιδία. 8 ὥσπερ καὶ 9 ἢ Φίττα Μαλιαδῆς,

gito, pollici submisso nasum ferire. Sed *ραθαπυγίζειν*, est pede obliquo coxam percutere. *Pentalitha* autem sive lapilli sint, sive calculi, seu astragali, quinque sursum ejiciuntur: ut manu conversa ea, quæ projecta sunt, in posteriorem manus partem recipiantur: vel si non omnia potest, ea saltem, quæ novit, & in manu jacent, digitis denuo recipere. Verbum autem *πενταλιθίζειν* in *Hermippi Diis* extat: sed nomen est *pentalitha*: magis autem *Mulierum lusus* est. • *Quemadmodum & Phuttameliades*, 127

97 Δακτύλω] Abest a C. A. & recte quidem & eleganter, uti *μοχ*, ὑπὸ τοῦ μείζονος, *mediomanus digito a pollice excusso*. KÜHN.

98 ἀφέντι] *Salm.* ἀφίντι. KÜHN. *Αφέντι*] MS. ἀφέντι· sed vulgatum bene habet. Germani vocant *ein nassen feiher*. Scribitur autem in MS. *σκυθαρίζειν*, prima per a hic in MS. & supra *Segm.* 5. & 122. *Hesychius* tamen in ipso ordine litterarum *σκυθαρίζειν* habet: *Σκυθαρίζειν, ἔνιοι σκαρίζειν* τὸ γὰρ μίση δακτύλω τὸν μυκτῆρα παίειν *δηλοῖ, ὡς Δίδυμος*. Et *Eustath.* ad *Il.* λ. hæc describit: ἔστι γὰρ φασὶ σκυθαρίζειν μὲν τὸ μίση δακτύλω παίειν μυκτῆρα τινὲς φορταλλε tamen & alteram adpellationem *Hesychius* indicaverat, scripseratque: *Σκυθαρίζειν, ἔνιοι σκαθαρίζειν* τὸ &c. vide & de illo lusu Avum meum ꝑ. *Comptarium* Comm. c. 544. JUNG.

99 τὸ δὲ ραθαπυγίζειν] Vid. *Hesych.* h. v. *Eustath.* in *Iliad.* pag. 861. & in *Odyss.* pag. 1818. τὸ σιμῶ τῷ ποδὶ alii reddunt, *πλατῆ τῷ ποδὶ, plano pedis*. KÜHN.

100 τὸν γλουτὸν] C. A. τὴν γλουτὴν, pletique omnes τὸν γλουτὸν, quod rectum est. KÜHN.

τὸν γλουτὸν] MS. γλουθόν. Apud *Hesychium* mendose legitur: *ραθαπυγίζειν, ὅ τινες κομβρίζειν, τὸ τὰ σκέλους πλάττει παίειν κατὰ τῶν ἰσχιῶν* τὸ εἰς τὸν γλουτὸν σιμῶ τῷ ποδὶ τύπτειν & emenda itaque *ραθαπυγίζειν*. *Eustathius* pluribus ad *Il.* λ. ἐκεῖνο (*ραθαπυγίζειν*) γὰρ οὐκ ἀπίοικε τοῦ λαῆ ποδὶ κινῆν, ὅπερ ἐν *Ὀδυσσείᾳ* κίτται· ἔστι γὰρ φασὶ σκυθαρίζειν &c. (quæ modo attuli) *ραθαπυγίζειν* δὲ, τῷ σιμῶ τῷ ποδὶ τὸν γλουτὸν παίειν, οὐ χρίσις παρὰ τῷ *Κωμικῷ* ἐν τῷ, τὰς πρὸς βίαις ἀπελαύνει ἐκ τῆς πόλεως *ραθαπυγίζων*. Idem ad *Ὀδυσσ.* ρ. τὸ δὲ λαῆ ἔθαρην ἰσχίῳ, ἀντὶ τοῦ τὰ λήγοντι τοῦ ποδὸς μέρι τῷ πρὸς τοῖς δακτύλοις, ἔκρουσε τὸ ἰσχίον πρὸς τῷ γλουτῷ. Et statim: τὸ δὲ τοιαῦτον καὶ *ραθαπυγίζειν* λήγεται παρὰ τῷ *Κωμικῷ*· ἔστι γὰρ φασὶ *ραθαπυγίζειν*, τῷ πλατῆ ποδὶ εἰς τὰ ἰσχία ραπίζειν· ἴσως δὲ καὶ τὸ, ποτὶ πυγᾷ ἀλλισθαι, τοιαῦτόν τι δηλοῖ, κείμενον παρὰ τῷ *Κωμικῷ*· εἰ καὶ ἄλλως αἰς γυμνάσματος εἰδὸς τι ἐκείνο αὐτοῦ παραλαβῆ. *Aristophanis* verba, quæ *Eustathius* priore loco adducit, sunt in *ἰππεύσει*:

— Τὰς πρὸς βίαις τ' ἀπελαύνεις,
 Ἐκ τῆς πόλεως ραθαπυγίζων. — JUNG.

1 τὰ δὲ πεντάλιθα] C. A. περὶ λιθιδίων. KÜHN.
 2 Κατὰ τὸ ἐπισθέναρ] MSS. τὸ ἐπισθεν ἀρη εἰ μὴ. *Salm.* κ. τὸ ὅ. ἀρη, εἰ μὴ πάντα ἐπίσταται. KÜHN.
 Κατὰ τὸ ἐπισθέναρ] MS. κατὰ τὸ ἐπισθεν ἀρη εἰ &c. corrupte: valde tamen patet certo pro vulgato ὀπισθεν *θίναρ*, reponendum una voce, *ἐπισθέναρ*, ἢ &c. sic supra II, 143. explicavit quid in manu *ἐπισθέναρ* vocatur. In sequentibus ἢ εἰ μὴ &c. JUNG.

Κατὰ τὸ ἐπισθέναρ] Nil verius est MSS. lectione κατὰ τὸ ἐπισθέναρ, quam feliciter eruit atque monstravit *Jungermannus* noster. Quæ sequuntur, corruptelæ

suspicionem injiciunt, & nos male morantur: peritioribus ista discutienda relinquo, siquidem hæere non liceat per temporis articulum, quo premor.

3 Πάντα ἐπίσταται] C. A. πάντας pro ἐπίσταται legitur ἐπίσταται· si non excepti sint omnes exterioræ manus volæ, *εἰπε τῶν ἐπιστάντων* &c. in qua excerptis *incumbentibus, reliquos tollit humo digitis*: supra in *χαλκισμῶς* dixerat, *ἐπιστῆσαι τῷ δακτύλῳ*· *ῥίστετε, excipere digito*: *ἐπιστάς* activum pro passivo *ἐπισταβίων*. KÜHN.

Πάντα ἐπίσταται] MS. a vulgata lectione non abit; mihi *Pollux*, si vetus contextus, & non mendis laborat, videtur dixisse οὐ μάλ' ἐπισταμίην· quid si ἐπίσταται legamus, & alterum ἢ expungamus? sed alii in hoc ludo vincant: ego ejus non sum peritus. JUNG.

4 τὸ δὲ ῥῆμα τὸ π.] C. A. τὸ ῥῆμα πενταλιθίζειν. KÜHN.

5 Ἐν ταῖς Ἑρμίππου θεοῖς.] *Hermippi Deorum* & alii meminere, ut videas apud *Casaubonium* nostrum *X. Athen.* 7. ut & *Aristophan. Scholiast.* ad *Aves.* JUNG.

6 τὸ δὲ ὄνομα, πεντάλιθα.] C. V. πεντίλιθα ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους λημνίαις πέντε λιθοῖσι θ' ὁμοῦ λεκάνης παραθραύμασι γυναικῶν δὲ &c. KÜHN.

τὸ δὲ ὄνομα, πεντάλιθα.] Defectum credo quisvis vidit. Verbum *πενταλιθίζειν*, ait, extat in *Hermippi* Deis: nomen vero: id scilicet etiam indicarat: male vero librarii omiserunt: non & noster MS. qui insigniter explet: τ. δ. ὅ. *πεντάλιθα ἐν ταῖς ἀριστοφάνου λημνίαις*· *πεντελίθοισι θ' ὁμοῦ λεκάνης παραθραύμασι*· ubi tamen *πεντίλιθα*, non *πεντίλιθον*, vel ex *Comici* verbis scribendum certe est, & *Ἀριστοφάνου λημνίαις*, quod drama *Noster* lapsius citavit supra, & infra X, 25. an & *παραθραύμασι*. JUNG.

τὸ δὲ ὄνομα, πεντάλιθα. &c.] Faventibus hic MSS. egregie *Pollucem* auximus, & eximio celeberrimi *Comici* versiculo locupletavimus: *Kühnius* in his prævit, nisi quod πέντε λιθοῖσι, me quidem judice, non bene divellit: dicitur autem utrumque *πεντίλιθα* & *πεντάλιθα*· neque dissimili ratione superius hoc capite in *Sophocleo* versu *πεντίγραμμα* habuimus & *πεντάγραμμα*· *πεντίλιθα* vero *λεκάνης παραθραύματα* *fragmina* vocat *patinæ*, quæ huic adhibita sint *lusui*; nam quibusvis *λιθιδίαις*, ut monuit *Onomasiceographus* poster, ludum illum obtinuit exercere.

7 Ἐστὶν ἢ παιδία.] C. A. omittit ἰστίν. KÜHN.
 Ἐστὶν ἢ παιδία.] MS. ἔστιν ἢ π. JUNG.

8 Ἡ Φίτταμαλιὰδῆς.] Sequuntur *παιδίας* adpellationes, quæ valde variant: hic est in MS. etiam ἢ *φίτταμαλιὰδῆς* & dein sine καὶ οἱ, MS. *φίτταροῖσι*, habet, & *φίτταμαλιὰς* sine accentu: supra *Segm.* 5. erat in MS. etiam plane eo modo, nisi quod *φίτταροῖσι* accentum habebat: *Segm.* 122. corrupte MS. *φίτταμαλιὰδῆς*, *φίτταροι* καὶ *φίτταμαλιὰς*. *Hentius Stephanus* locum vulgatum in suo Codice signavit cruce: &

Phittari, & Phittamelice, Virginum ludi. Sponfas enim celebrantes currunt, se invicem ad festinationem excitantes. Platagonium vero amatores, aut amicæ ludebant. Sic autem & crepitaculum vocatur & fistrum, quo sopiunt cum voluptate nutrices ægre dormientes pueros. Sed & papaveris, & telephylli dicti,

καὶ Φίττα ῥοῖαι, Φίττα Μελίαι, παρθένων ἢ παιδιά. τὰς γὰρ ¹⁰ νύμφας εὐφημοῦσαι, θέουσι παροξύνουσαι ἀλλήλας εἰς τάχος. ¹¹ Τὸ δὲ πλαταγώνιον οἱ ἐρώντες, ἢ ¹² ἐρώσαι ἔπαιζον. ¹³ καλεῖται μὲν γὰρ οὕτω καὶ τὸ ¹⁴ κρόταλον, καὶ τὸ σείστρον, ᾧ ¹⁵ καταβαυκαλῶσιν αἱ τίτθαι, ψυχαγωγῶσαι ¹⁶ τὰ δυσυπνοῦντα τῶν παιδιῶν. Ἀλλὰ καὶ τὰ τοῦ ¹⁷ τηλεφίλου καλουμένου Φύλλα

addidit. Φίττα Μαλιάδες, Φίττα Μελίαι separatiim apud *Enslath.* pag. 855 & 1963. Φίττα Ῥοῖαι quem & in Theauro vide: & ex præscripta MS. nostri varietate cum eo sane consensio, & scribendum puto hæc omnia divisim, ita ὡς περ καὶ ἡ (sc. παιδιά) Φίττα Μαλιάδες, Φίττα Ῥοῖαι, Φίττα Μελίαι: certe enim Φίττα Μαλιάδες supra in MS. sunt Segm. 122. & φιττάροιαι ibidem & supra Segm. 5. Illud enim φιττα est παροξύνουσαν εἰς τάχος, ut *Nosser* ait: illa vero Μαλιάδες, Μελίαι, Ῥοῖαι, νυμφῶν ἄς εὐφήμενοι nomina. *Eustathii* verba, quo hæc tibi clariora, addenda: ad ἴλ. λ. referens quosdam μεμηνηκῶς φωνάς, ut ἀρὸ κοπηλατῶν, ὡ ὄψ, τῶφίτταν τινὰς ἄμω τριχύν, ὡ ὄπ, ιαυτικόν &c. καὶ τὸ Φίττα, ait, δηλωτικόν φασὶ τάχους εἶναι Φίττα Μαλιάδες, Φίττα Ῥοῖαι. Νυμφῶν δὲ φασὶ ταῦτα ἰπανυμῖαι: cui subiungit & τὸ σίττα εἶναι σίττ' αἰμίδης, quod pastorale aliquoties apud *Theocritum* habes. Ibidem & σίττα legis, quod cum illo Φίττα profus convenit, quod in altero loco ipse ait, qui est ad Od. ἴτι ἐκ τῆς μελιάς, καὶ Μαλιάδες, αἱ κατὰ Δωριεῖς Μαλιάδες νύμφαι, αἱ καὶ τιτρασυλλάβους Μαλιάδες κατὰ, Φίττα Μαλιάδες, Φίττα Ῥοῖαι, Φίττα Μελίαι: ἐν οἷς Νυμφῶν μὲν εἰσὶν ὀνόματα τὰ θηλυκά: τὸ δὲ Φίττα, ἐπιρρήμα τάχους δηλωτικόν: καθὰ καὶ παρὰ *Θουκρίτῳ* τὸ σίττα: ubi Μαλιάδες expositas habes. De Μελίαις dixi ad *Longum* meum libr. III. pastoralium. Ῥοῖαι mihi non magis notæ sunt, quam Ἐλαιοι apud *Longum* meum. Sic itaque, ut dixi distincte forte apud *Pollucem* scribenda ista, nisi, ut ex χεῖλι χεῖλῶν, apud illum tamen χελιχελῶν, una voce scribitur, ita & horum παιδιῶν nomina extulit, ubi tamen φιττάροιαι profecto, non φιτταροι ut vulgo, scribere debes: sed sinamus has puellas ludere, & reliqua conemur percurrere ut ad leiora perveniamus. **JUNG.**

H' Φιτταμαλιάδες] Nimirum ita fuit editum ante nos, quibus & hic & superius Segm. 122. atque in indice capitum reponere placuit. Φίττα Μαλιάδες, Φίττα Ῥοῖαι, Φίττα Μελίαι, quomodo legendum videat etiam *Meursius* & *Sorpingius* ad illa *Hesychii*, *Μηλιάδες*, *νύμφαι*, *Ῥοῖαι* quæ sunt, res est incerta: me tamen si roges, Doricam eam esse vocem putabo, sicut & Μαλιάδες, quæ nymphas aquarum fluminumque præfides designat ἀπὸ τοῦ ῥοῖα alia notione est apud *Hesychium*, quæ tamen illam vocis formam probet: parilique modo ῥοῖα papaveris quoddam genus, dicti Romanis *erratici*, nominatur: ita quidem scribitur in *Plinio* H. N. XIX. cap. 8. & *Paulo Aegineta*: sed *Galenus* libr. VII. περὶ τῆς τῶν ἀπλῶν φαρμάκων δυνάμεως, ῥοῖαδᾶ nominat, non ῥοῖαν seu *rhœam*: fuit in usu utraq; vocis forma, sicut & utramque reperi in veteri quodam Codice MS. de Re Medica. Porro, quamvis MSS. inuisi haud facile quid restituere coner, legi tamen præferam *Μηλίαι*, ut eædem sint quæ Μαλιάδες, sed dialecto communi prolata: non tamen abijcio vulgaritatem lectionem, quam *Eustathii* auctoritate defendere possis: & in *Hesychio*: *Μελία*, *δένδρον εἶδος ἀπὸ Μελίας Ὀλαμανοῦ*: ἢ ἰδοὶ restituunt ὀδῆ: forsitan non male: Φίττα vero & σίττα non differunt: nota est illa utriusque literæ commutatio *Ψάγδα*, & *σῖγδα*, *Ψιττακος*, *σίττακος* aliaque plurima: *Hesych.* Σίττα, ἐπιφώνημα αἰθίν. Idemque de altero etiam epithemate: *Ψιττον*, *ταχίως*, *εὐθίως*, pro quo cogita-

vi, num forsitan scribi præset *Ψίττα*: puro sane, suadeatque id certe literarum sequela; id enim, quod & ad rem nostram est, subiicitur protenus: *Ψιττάζων*, *Ψίττα ἐπιφωγγόμενος*, ὅπῃ ἴσθι ποιμνικὸν ἐπιφωγγμα.

9 Καὶ οἱ φιτταροι] C. A. non habet καὶ οἱ. C. V. *φιττάροιαι* &c. dein omittit παιδιά. *Salm.* Φίττα Μαλιάδες, quod probat, *φιττάρια*, dein, *φίττα Μελίαι*. **KÜHN.**

10 Νύμφας εὐφίμω.] *Interpr.* *σπονσαι*, *νημφαι* scil. *Μελιάδες* cognovimento, quæ gregibus ovium præpositæ erant ab *Ethnicis*: *μηλα*, *ovες* sunt, *abonibus* *νημφαι* *Perimelides* dictæ, inquit *Servius* in *Eclogum* X. *Virgilii*, vel *ἐπιμηλιάδες* leg. *ἐπιμηλιάδες*. *Anton. Liber. Fab.* 31. Φίττα vel Ψίττα ποιμνικὸν ἐπιφωγγμα, quando pecus agere volebant *colerius*, & hoc loco virgines eodem se mutuo incitant ad eutendum. **KÜHN.**

11 Τὸ δι πλαταγώνιον] C. A. περι πλαταγώνιον vid. *Hesych.* in *πλαταγώνιον*, *πλαταγώνισαι*. **KÜHN.**

Τὸ δι πλαταγώνιον] Sequitur *πλαταγώνιον*, de quo videri potest & *Rhodiginus* libr. XIX. *Antiq. Lect.* c. 4. ubi quædam admiscet de telephilo. **JUNG.**

12 Ερώσαι] MS. mendose αἰρώσαι. **JUNG.**

13 Καλεῖται μὲν γὰρ οὕτω] C. A. καλεῖται μὲν οὕτω &c. **KÜHN.**

14 Κρόταλον] *Crepitaculum*. *Meursius* II. *Critic. Annot.* 8. & *Cur. Plant.* ad *Cistell.* c. 3. **JUNG.**

15 Καταβαυκαλῶσιν] Leg. *καταβαυκαλῶσιν*, ut in MS. alias autem editum: ὡ κατὰ βαυ καλοῦσιν: de quo emendando monuit & *Leopard.* libro septimo, capite quinto: *καταβαυκαλῶσιν* & *καταβαυκαλῶσιν* nutricularum *παιδιῶν*: de iis *Cassian.* in *Charact. Theophr.* pag. 200. **SEB.**

Καταβαυκαλῶσιν] *Καταβαυκαλῶσιν* &c. *crepitaculum* & *fistrum*, quo circumsonant nutrices oblectantque puerulos somnum difficilem habentes: *καταβαυκαλῶσιν* est vel assa voce & *παιδιά* quadam invitare somnum infantibus, vel *crepitaculis* aliisque id genus instrumentis. *Salm.* *καταβαυκαλῶσιν*. **KÜHN.**

Καταβαυκαλῶσιν] Bene restituit ex MS. suo *καταβαυκαλῶσιν* *Seberus* noster: quod ita profus & in MS. nostro est, quamvis inepta manus id mire voluit resingere in ὡ κατὰ βαυ (sive *καταβαυ*) quamvis & ττ duplicasse videtur; cyanida enim ea scriptura *καλῶσιν* antea vulgati minus corrupte ὡ κατὰ βαυ καλοῦσιν. *Meursius* II. *Crit. Annot.* 8. habet *καταβαυκαλῶσιν* & ita emendandum istum locum se monuisse in *Spicilegio Theocritico* ait. Sed *καταβαυκαλῶσιν*, quod in MSS. & *Leopardo* visum, rectius reponemus cum *Sebero* nostro. **JUNG.**

Καταβαυκαλῶσιν] Hoc quidem in editione *Seberiana* rejus est, quam in prioribus, quæ *κατὰ βαυ καλοῦσιν* habebant; quod, si modo conjunxeris probum erat: dicitur enim & *καταβαυκαλῶσιν* & *καταβαυκαλῶσιν*, unde *καταβαυκαλῶσιν* *παιδιά*, *pueruli* *lullo* *σοπί* *Suida* dicuntur & *Hesychio*: sed tamen MSS. lectionem expressimus in textu potius. De *lullo*, & *καταβαυκαλῶσιν* legendus est *Illustris. Scaliger* in *Lectio. Annot.* lib. II. c. 11.

16 Τὰ δυσυπν. τῶν παιδιῶν.] C. A. & *Salm.* τῶν παιδιῶν. C. V. τὸ omittit *δυσυπνοῦντα*. **KÜHN.**

17 * Τηλεφίλου] Vid. Segm. 122. **SEB.**

ἐπὶ τοὺς πρώτους δύο τῆς λαιᾶς δακτύλους εἰς κύκλον¹⁸ συμβληθέντας ἐπιθέντες, τῷ κοίλῳ τῆς ἐτέρας χειρὸς ἐπικρούσαντες, εἰ κτύπον¹⁹ ποιήσκειν²⁰ εὐκροτον ὑποσχισθὲν τῇ πληγῇ τὸ φύλλον, μεμνήσθαι τοὺς ἐρωμένους αὐτῶν ὑπελάμβανον.
 128⁸ Καὶ μὲν καὶ τὸ κρίνον²¹ διπλοῦν ὄν καὶ διάκεινον ἔνδοθεν²² ἐκφυσήσαντες, ὡς ὑποπλῆσαι πνεύματος, πρὸς τὰ μέτωπα ῥηγνύντες, ἐσημαίνοντο τὰ παραπλήσια τῷ κτύπῳ. Ἐτι τοίνυν²³ τὸ σπέρμα τῶν μῆλων, ὅπερ ἔγκειται τοῖς μῆλοις²⁴ ἔνδοθεν, ἀκροῖς τοῖς πρώτοις τῆς δεξιᾶς δύο δακτύλοις²⁵ συμπιέζοντες ἔτι διάβροχον καὶ ὀλισθηρὸν²⁶ ὄν, εἰ πρὸς ὕψος πηδήσειεν, ²⁷ ἐσημαίνοντο τούτῳ τὴν εὐνοίαν τὴν παρὰ τῶν παιδικῶν ὅπερ καὶ τῷ κτύπῳ²⁸ τῶν λατάγων, ²⁹ εἰ τὸ λείψανον τοῦ ποτοῦ κοτταβισάντων κτυπήσειε.
 129⁹ Τὸ δὲ κολλαβίζειν³⁰ ἔστιν, ὅταν ὁ μὲν πλατείαις ταῖς χερσὶ τὰς ἕψεις ἐπιλάβῃ τὰς ἑαυτοῦ, ὁ δὲ παίσας ἐπερωτᾷ,³¹ ποτέρα τετύπηκε. Τοσαῦ-

folia primis duobus sinistrae manus digitis in circulum flexis imponentes, & vola alterius manus percutientes, si raptum hoc ictu folium sonum clarum ederet, eos, quos amabant, sui meminisse existimabant. * Insuper & lilium¹²⁸ duplex existens, & vacuum interius inflantes, ut spiritu impleretur, in fronte rumpentes, sicut huic similia iudicabant. Præterea & malorum semen, quod malis summis inest, primis dexterae manus digitis humidum adhuc existens, & lubricum comprimentes, si in altum exiliret, hoc iudicabant amicarum benevolentiam: veluti & stillarum sonitu, si reliquiae potus cottabifantium sonarent. * Collabizare est, cum hic¹²⁹ quidem planis manibus proprios comprimit oculos: ille vero feriens interrogat, utrumnam percusserit. Et tan-

* Τηλεφύλλου] C. A. τηλεφίλου. C. V. & *Salmast.* habet τηλεφίλου. C. A. hunc titulum praefert: *περὶ τηλεφίλου περὶ κρίνου, περὶ σπέρματος μῆλων, περὶ λατάγων. Hesych.* Τηλέφιλον. φυτὸν τι τινὲς δὲ αἰεζῶν ἄγριον. KÜHN.

* Τηλεφύλλου] MS. ἀλλὰ καὶ τοῦ τηλεφίλου κ. (& sic. afferisco sublato, restituitur ne dubites, etiam consentiente MS. *Seberis*: & *Nostro* supra Segm. 5 & 122. Adnotaverat hoc & olim *Schoettus* noster, in cuius excerptis ita hic invenio: τοῦ τηλεφύλλου) *Emendo* τηλεφίλου, *ex auctoritate interpretis Theophrasti*: εἰρηται δὲ τηλεφίλον κατὰ κοινωρίαν τοῦ τ, πρὸς τὸ δ, οἰοεὶ τηλεφίλον τι ὄν τὸ δηλοῦν τὸν φίλον. *sed* ὅ *repulsi* huius *diisionis corrigiunt apud Theophr.* οὐδὲ τὸ τηλεφίλον ποτιμαζόμενοι πλατάγισιν *sed* & *Hesychius*: Τηλέφιλον φυτὸν τι τινὲς δὲ αἰεζῶν ἄγριον. JUNG.

* Τηλεφύλλου] Stellula deleta textus habet τηλεφίλου. Vide *Menysium* in πλαταγίσειν, qui hac de re pluscula collegit. Mox *συμβληθέντας* cum *Κυθηρίο* restitui pro *ἐμβληθέντας*. De his autem similibusque divinationibus alibi opportunior dicendi locus erit.

18 Ἐμβληθέντας] MS. *συμβληθέντας*. SEB.

Ἐμβληθέντας] C. A. *συμβληθέντας*. KÜHN.

Ἐμβληθέντας] MS. *nos*, ut *Seberis*, *συμβληθέντας* & placet *pra* vulgato. JUNG.

19 Ποιήσκειν] C. A. *ποιήσαν*. KÜHN.

20 Εὐκροτον] E MS. priores editiones *εὐκροτον*. SEB.

Εὐκροτον] Ita & *nos* MS. JUNG.

21 Διπλοῦν ὄν] C. A. *διπλὸν ἢ κ. δ.* KÜHN.

22 Ἐκφυσήσαντες] Malim *ἐκφυσήσαντες*, *inflantes*, ut *spiritu impleantur* &c. KÜHN.

Ἐκφυσήσαντες] Praecedit *ἔνδοθεν*, pro quo *ἔκδοθεν* in Veteri suo Codice legi notavit *Salmastius*, indeque forte reponendum conjectat *ἔξωθεν* nobis vulgata placet.

23 Τὸ σπέρμα] C. V. τῷ σπέρμα. KÜHN.

Τὸ σπέρμα] MS. *mendose*, τῷ σπέρμα &c. Hunc Iusum adduxit *Cruquius* ad illud *Horatii* II. *Satyr.* 3.

*Quid cum Piceis excerpens femina pomis
Gaudes si cameam percussisti forte: penes te es?*
JUNG.

24 ἔνδοθεν.] Pro *ἔνδοθεν* leg. C. A. & V. *ἔθην* post *ἔνδοθεν* interpungendum, ut *ἀκροῖς* cum sequentibus cohaereat. KÜHN.

ἔνδοθεν.] MS. *ἔθην*, pro *ἔνδοθεν* sed non libet temere mutare vulgatum: aliter tamen certe distinguendum est: nempe, *ἔνδοθεν*, *ἀκροῖς* τοῖς *πρ.* JUNG.

ἔνδοθεν. ἀκροῖς] Laborabat a vitio distinctionis hic locus, quod, sicut *Jungermannus* noster, sic & ad marginem sui Codicis emaculavit *Kühnius*; eorumque mentem sum sequutus in restituendo textu.

25 Συμπιέζοντες] E MS. prior. edit. *συμπιέζοντες*. SEB.

Συμπιέζοντες] Bene *συμπιέζοντες* *Seberus* edidit: confirmat id & MS. *nos*. JUNG.

26 ὄν, εἰ πρὸς ὕψ. &c.] C. A. τὸν εἰς πρὸς ὕ. ποιήσκειν ε. τ. εὐνοίαν τούτων. KÜHN.

27 Ἐσημ. τούτῳ τὴν εὐνοίαν &c.] MS. alio ordine, *εἰς τὴν εὐνοίαν τούτῳ τ.* JUNG.

28 Λατάγων] *Scr.* *λατάγων* ut supra VII, 110. SEB.

Λατάγων] *Λατάγων* MS. *nos*: & ita emendandum est, jubente quoque *Sebero* nostro: sic supra MS. Segm. 5. etiam vulgo & Segm. 122. MS. *λατάγας*. JUNG.

Τῶν λατάγων] Τῶν *κατάγων* perperam in suo V. C. scribi notat *Salmastius*. In *Polluce* reposui *λατάγων* *λάταξ* enim & *λατάγη* ille cottabi sonus. *Callimachus* — *σικελᾶς ἐκ κυλίκεν λατάγας*. *Κοτταβισάντων* *Kühnius* restituerat pro *κοτταβισάντων* sed dictum videtur tam *κοτταβίον*, quam *κοτταβίζειν* in *Hesychio* sane est *ἑπαθλον τῷ ἀριστα κοτταβίσαντι*.

29 Εἰ τὸ λείψ.] C. A. εἰς τὸ λ. KÜHN.

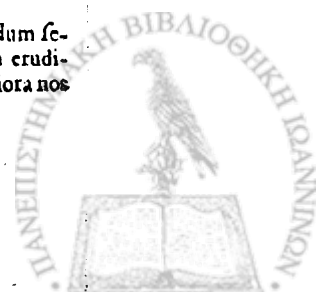
30 Ἐστιν, ὅταν] Delet *Salmastius*. KÜHN.

Ἐστιν, ὅταν] MS. *ἔστιν ὅτ' ἄν.* JUNG.

31 Πότερον τετύπηκε.] C. V. *πότῃραι*. C. A. *τετύπηκε*. KÜHN.

Πότερον τετύπηκε.] MS. *πότῃραι τετύπηκε* & hic fero illud adpendulum τ meos oculos fugerat. Ita enim scribendum est, a *τυπῆω* nimirum: tale supra VIII, 78. *τετύπηται* sed & alterum *ποτῃραι* ita sine accentu scriptum non capio: nec placet vulgatum. Quam ineptum enim qui verberavit, interrogare, num verberant. Legendum puto *ποτῃραι τετύπηκε*: scilicet *χειρὶ: ultra manu verberavit*: quod credo, si conjectabat ille qui vapularet, alter ferendis plagis, substituebatur. JUNG.

Πότερον τετύπηκε.] Futilem hanc lectionem dum sequitur *Menysius*, fieri non potuit aliter, quin eruditissimus vir laboraretur in ludi expositione: meliora nos

tum de ludis, his vero secundum synonymiam subjungemus: similitudinem, dissimilitudinem, fraudem, cunctari, admonere, ordine juxta Libri completionem.

τα μὲν περὶ παιδιῶν· τὰ δὲ ἐπὶ τούτοις ³² προσθήσομεν κατὰ συνωνυμίαν, ἢ ὁμοιότητα, ³³ ἢ ἀνομοιότητα, καὶ ἀπάτην, καὶ τὸ μέλλειν, καὶ νοουθετεῖσθαι, ἐξῆς ³⁴ εἰς συμπλήρωσιν τοῦ βιβλίου.

Synonymia similis, dissimilis, fraudis, cunctandi, admonendi, & reliqua.

³⁵ Συνώνυμα τῶ ὁμοίως, ἀνόμοιως, τῆ ἀπάτῃ, τῶ μέλλειν, τῶ νοουθετεῖσθαι, καὶ τὰ ἐξῆς.

Dices itaque de simili, verisimilis, affimilis. Παρόμοιος enim idem, quod aliquantum similis est. Confimilis, perfimilis, aequalis, referens. Aristophanes autem in Multiformi etiam Προσεμφερῆς dixit.

Εἴποις ἀν' ἐπὶ τοῦ ὁμοίως, εἰκῶς, ³⁶ προσόμοιος· ὁ γὰρ παρόμοιος, παρ' ὀλίγον ὁμοίός ἐστι· προσεοικῶς, παρεοικῶς, παραπλήσις, ἐμφερῆς, προσφερῆς, ³⁷ προσφέρων. ³⁸ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Πολυεῖδῳ, καὶ προσεμφερῆς εἶπε,

MSS. docent, quorum ope restitimus in *Polluceo* textu: ποῖρα τεύπηκε· i n i n i t r u m in MSS. ad latus adpositum, ut in Codicibus antiquis fieri plerumque solet. quod jam subseribi mos obtinuit: sensus itaque totius loci: *Κολλαβίζειν* est, cum hic quidem manibus expansis oculos sibi claudit; alter vero, inflata plaga interrogas, alterutra manu percussit. In indice vero capitum utriusque, dum pro κολλαβίζειν recta voce, neque mutanda reponitur κοτταβίζειν, eruditissimus Kühnius, eumque sequutus ego decepti sumus, cum hinc falsos esse nos opinionis aperte pateat. Illud autem τεύπηκε quod attinet, monui de hac verbi forma VIII, 78. sed animo meo obsequi jam lubet, atque alia similia hic congerere: & primum quidem Atticum esse τυπτήσω observavit etiam *Etymologus*: sic & apud *Philonem* in *Flaccum* τυτυπημένος· τῶν ἰδιωτῶν Ἀλεξανδρίων· Ἰουδαίων ταῖς ἐλευθεριωτέροις καὶ πολιτικωτέροις μάστιξιν τυτυπημένων· & in *Lucian.* *Demonax* τυτυπηκῶς· pariter in *Basilicis* libr. LX. tit. 30. §. 32. εἰ μὲν τοι μὴ προσετυπτήθῃ ὁ κἀπυλος. Eodemque modo dicitur γράφειν & γραφῆν, ἀναγράφειν, & ἀναγραφῆν, διαλέγειν & διαλεγῆν· illaque verborum forma *Smygnae* fuisse frequentissima videtur: sanequam est celebris in *Smygnaeorum* *Federe* inter *Arundeliana Marmorā*; quod ut tute videas, hanc paucula notabo: περὶ οὗ Ἀλεξάνδρος γεγραμμένον. Iterum: τὸ ψήφισμα τὰδε ἀναγραφῆτα κατὰ τὸν νόμον, ἀναγραφῆτα δὲ καὶ εἰς στήλας, εἰς ἀς καὶ ἡ ὁμολογία ἀναγραφῆσται. Denique: περὶ τῶν γεγραμμένων ἐν αὐτῇ διαλεγῆσονται. Talia plura reperuntur in *Herodoto*, & vetustissimo *Chronico Marmorato*.

³² Προθήσομεν κατὰ συνων.] Ita MS. tamen: προσθήσομεν εἰς συμπλήρωσιν τοῦ βιβλίου κατὰ συνωνυμίαν, ἢ ὁμοιότητα· post quae statim incipit caput novum. JUNG.

³³ ἢ ἀνομοιότητα] Absunt haec verba usque ad ἐξῆς a MSS. KÜHN.

³⁴ Κατὰ συμπλήρωσιν τοῦ βιβλίου.] MS. εἰς συμπλήρωσιν. SEB.

Κατὰ συμπλήρωσιν τοῦ βιβλίου.] Κατὰ συμπλήρωσιν τ. β. ut liber compleatur, justumque habeat modum accedente hac mantissa. *Salm.* εἰς συμπλήρωσιν τ. β. KÜHN.

Κατὰ συμπλήρ. τοῦ β.] Aut fallor, aut id voluit Auctor noster: adiecturum se, quae reliqua sequuntur hoc libro, ad complendum volumen: cui efficiendo sensui illud ineptum est: κατὰ συμπλ. pro quo itaque reddidi e MSS. εἰς συμπλ. Dixisse similiter *Theophrastum* *Ceraticum* in memoriam revoco, cetera se prolaturum εἰς τὴν τοῦ λόγου συμπλήρωσιν, ut plenam faceret atque perfectam orationem.

³⁵ Συνών. τῆ ὁμοίως, &c.] C. A. hunc habet titulum: συνώνυμα τῶν περὶ τὸ ὁμοίως. *Salm.* τῶ ὁμοίως &c. καὶ ἐξῆς. KÜHN.

Συνών. τῆ ὁμοίως, &c.] In lemmate capitis MS. συνώνυμα τῶ ὁμοίως, τῶ ἀνόμοιως, τῆ &c. & sic emendarem, quo pacto & supra in recessione capitum fere *Segm.* 5. JUNG.

Συνώνυμα τῆ ὁμοίως, &c.] Hic quidem non opportune positum illud τῆ· τῶ, quod in illius locum restitui, est e MSS.

³⁶ Προόμοιος.] C. A. & *Salm.* pergunt ita: παρόμοιος, παρεοικῶς &c. *Hezychius*, Παρεοικῶς, παρόμοιος. KÜHN.

Προόμοιος.] MS. προσόμοιος, παρόμοιος, προσοικῶς &c. iis quae παρόμοιος adduntur omissis. JUNG.

Προόμοιος.] Occurrit in *Platone* & *Xenophonte*: παρόμοιος, quod protenus subjicitur, in *Gloss. Veyer.* exponitur *adsimilis*: sic & *Ammonius* tholom dictam esse σκίδα refert, διὰ τὸ οὕτως ἀνοδομῆσθαι αὐτὸν στρωγύλον παρόμοιον βολία, umbella *adsimilem*. Notandum vero *Onomasticographum* nostrum praecipuam partem hoc totum caput delegisse ex *Platone*, *Thucydide*, *Xenophonte* & *Aristophane*, quibus admiscuit alia quaedam de veteribus *Comicis* collecta, ut minima sic illa vocum pars, quae non in dictis auctoribus reperiri possit: jamque id agere certus eram animi, ut pleraque ex eorum scriptis vocabula *Nostro* nominata deducerem huc, cum admonere me cepit propositi mei ratio, atque ab hoc consilio divulsit: neque etiam operas differre lubet, quod plurium auctorum loca me quaesito fieri necesse esset. Pergamus itaque, & si fortean res postulet, quaedam interpergamus. Ab *ἐμφερῆς* extat in *Dionysio Aereopagita* ἐμφέρεια, *similitudo*: exponiturque a *Scholasta Maximo*, *ομοιότης*.

³⁷ Προσφέρων.] Notandum eadem significatione qua *προφερῆς*, non notata, nisi fallor, apud *Lexicographos*. *Nunnesius* in suis *Notis* ad *Phrynichum* sapius adnotat, quae accessio posset fieri ex *Phrynic* ad *Theaurum H. Stephani*: longe major in nostro *Polluce* reposita est, idque nimis notandum saepe esset, si modo hoc ageremus. JUNG.

³⁸ Ἀριστοφ. δὲ ἐν Πολ. &c.] Haec absunt a C. A. usque ad *προσοικῶς*: ita & *Salm.* de V. C. KÜHN.

Ἀριστοφ. δὲ ἐν Πολ. &c.] Haec desunt in MS. usque ad ἀλλὰ μὴν καὶ. *Platonicum* *προσοικῶς* quaerendum. JUNG.

Ἀριστοφ. δὲ ἐν Πολ.] Meminit hinc inter alios *hujus Aristophaneae* fabulae *Meusius* in *Aetia Biblioth.* & enim superius eundem habuimus etiam in Auctore nostro: sed observare lubet, solitos fuisse creberrime *Comicos* titulis insignire tragicarum suas fabulas, seu id ludicri causa fuerit factum, seu etiam ut sub hoc velo ipsos illarum fabularum auctores perstringerent, quo de jam non inquiram amplius: in istis fabulis & enumeret licet hunc *Polydum Aristophanis*: tragicum id

Πλάτων δὲ προσοικῶς ἀλλὰ μὴν καὶ εἰκόνα αὐ-
 τὸς εἶποι, καὶ σφραγίδα, καὶ τύπον, καὶ μι-
 μημα, καὶ ἐκτύπωμα, καὶ ἐκ-

Assimilis autem, Plato. Veruntamen & ima-
 ginem aliquis dicat, sculpturam, typum,
 imitationem, exsculptionem, sculptura, ef-

est argumentum, quod ille soccis aptaverat : scilicet
 illam tragediam in scenam ediderat *Sophocles*, qua in
 re si quis testimonia desideret auctororum, adeat ille
Menisii Sophoclem, & summum *Casaubonum ad Athen.*
 VI. Anim. c. 4. Porro isto vocabulo προσοικῶς tum ali-
 bi, tum & in *Critia* utitur *Plato*.

39 Καὶ τύπωμα, καὶ ἑκμαγίον] Est in C. A. ἐκτύ-
 πωμα, ἑκμαγίον τὰ δὲ ῥήματα, ὁμοιωθῆαι παρομο-
 ῶσθαι καὶ προσφῆρι καὶ προσεκφῆρι μ. ε. ἀποσφραγι-
 σθαι &c. quæ interjacent omittuntur omnia. *Salm.* et-
 iam delet e V. C. Kühn.

Καὶ τύπωμα, καὶ ἑκμαγίον] Desunt in MS. καὶ τύ-
 πωμα καὶ ἑκμαγίον. JUNG.

Καὶ τύπωμα, καὶ ἑκμαγίον] In omnibus hæc MSS.
 desunt : & mirum tamen, si illa non a *Polluce* hic
 commodo maxime loco sint profecta : de cetero cer-
 tum est in nudis istiusmodi vocum recensionibus, quæ
 sunt in *Polluce* frequentissima, plurima diligenti le-
 ctorum opera ad marginem adlita fuisse, atque tum
 temporis lapsu irrepsisse textum, quibus tamen inviti ca-
 retemus. Τύπωμα, sed alio sensu, est in *Electra Sopho-
 cli* : τύπωμα χαλκὸς πλυστον, quod & ad *Suidam*, qui
 indidem ista citavit, *Portus* monuit. Integrum vitæ
 hominem *Basilium* appellat τύπωμα τῆς ἀγιωτάτης τοῦ
 Χριστοῦ προειρήσιος. Ἐκτύπωμα, &, quod inde deri-
 vatum verbum ἐκτυπῶν mox habet *Pollux*, utraque
 sunt in summi *Philosophi Timæo* : νοῦσαι τι (χρῆ) ὡς
 οὐκ ἄλλως ἐκτυπώματος ἔσθαι μίλλοντος ἰδίῳ ποικί-
 λου πάσας ποιήσεις, τοῦτ' αὐτὸ, ἢ ὃ ἐκτυπῶμενον ἰ-
 νίσταται, γίνοιτ' αὐτὸ παρσκευασμένον ἢ &c. in quorum
 verborum sensu diametro ferme distant *Chalcidius* &
Maisius Ricinus : nos hic lubentes tacemus, siquidem
 ipsam rei expositionem versionis medela secum trahat.
 Sed de *ἑκμαγίῳ* pauca notare lubet, quæ & *Pollu-
 cem* nostrum, & ipsam illustrent vocem, cujus dupli-
 cem adnotamus significatum : primus est, cum ab ex-
 emplari, quod ἀρχίτυπον Græci appellant, expressam
 imaginem denotat : *Hesychius* itaque : Ἐκμαγίον, ἐκ-
 τύπωμα, ὑπόγραμμος, σφραγίς & Ἐκμαγίαι, (sic
 enim cum *θερησῶ* scribendum) ἐκτυπῶθαι illaque
 notione reperio dictum *Πολύμα* τῶν βαλανεργῶν ἑκμα-
 γίαι lib. II. ubi de *Διαίτα* : ἴλαθον ἀπομαζήμενοι τὰς
 βελανέρας, καὶ τὰ ἑκμαγίαι τῶ Διοίτα διπλεψῶν
 scilicet ἀποματτῆσθαι atque ἐκματτῆσθαι eadem notione
 gaudet. *Hesychius* : ἀποματτῆσθαι, ἀναλαβῆναι, μὴ-
 σσοθῆαι & utrumque sic occurrit in *Philostrato* de V.
 S. lib. I. & *Aliano* de Animalibus X. 29. est & ἀνα-
 ματτῆν, annuli effigiem antiquam renovare, ac ite-
 rum impresso restituere sigillo : eleganter *Julianus* Ep.
 8. ἐγὼ δὲ σε καὶ ἴδον ἔδη τοῖς γράμμασι, καὶ τῆς ἰσ-
 ρᾶς σφραγῆς τὴν εἰκόνα, καθάπερ ὀλίγη σφραγίδι με-
 γάλου χαρακτῆρος τύπον ἀναμαζήμενῳ quorum verbo-
 rum sensum interpretibus non intellectum explanare ju-
 vat : te vero, inquit, equidem vidi in tuis literis, &
 sacra tua mentis imaginem, tanquam parvulo sigillo
 magni characteris effigiem tecum renovans, atque re-
 collegi ; lectis scilicet his tuis literis, quæ signatorix
 geminæ viceungebantur, indidem est quod ἀναματ-
 τῆσθαι τὴν μνήμην dixerit *Tyrinus Dial.* 38. similiter-
 que *Theodoretus* *Serm.* 5. Ἐλλην. θερμ. pag. 556. Hæc
 autem omnia verba præcipue solent usurpari de figu-
 ris impressis molliori materiæ, ut ceræ, quod vel eo-
 rum indicet origo ἀπὸ τοῦ ματτῆσθαι. Hinc itaque cu-
 jus est expressa figura in cera similive re molliori,
 ἑκμαγίονος dici potest ; & eo sensu capiendum exi-
 stimo *Cruisii* locum, ut quis habuerit delineatam al-
 terius effigiem, ipsoque, cujus erat effigies, homine
 conspecto dixerit : *Ille ipse est sic expressus* : in margi-
 ne notaverat ad *Comici* locum οὗτος *Salmastius*, quod,
 credo, restitutum voluit pro οὗτος : sed, si sic puta-

vit, frustra fuit cruditissimus vir. Cum autem *Hesychius*
ἑκμαγίον exponat σφραγίδα, non id intelligen-
 dum est, tanquam si annulum aut ipsam geminam si-
 gnatoriam ita vellet appellatam, sed quod ἑκμαγίον
 etiam signaculum, τύπος, expressamque ab annulo figu-
 ram designat : id esse sæpillime σφραγίδα, nota res est :
 solent itaque jungi non raro ἑκμαγίον & τύπος, sicu-
 ti in *Platone* lib. VII. L. L. κίσθη νόμος ἡμῖν, καὶ τό-
 πος, ἑκμαγίον τὸ τρίτον τοῦτο pauloque superius simili
 notione voce hæc fuerat usus : quin etiam per τύπος
 exponitur a *Nicephoro* ad *Synopsis Somnia*, ubi nos non
 habere inquit sensum atque apprehensionem rerum,
 quæ sunt in anima prima, πρὶν εἰς φαντασίαν ἔχειν αὐ-
 τῶν ἑκμαγίαι : delineamenta commode dicas cum *Apu-
 lejo*, qui eadem in re Romana voce sic usus est, effigies
 rerum existentium in phantasia seu imaginatione
 depictas : eadem ipsa nominare solet alibi *Synopsis* ἰ-
 δῶλα ἰδῶλα ἀπορίαι, τῆς ἰστορίας αὐτῶν ἀποπάλ-
 λεται ad quem locum *Nicephorus* : χαρακτῆρες καὶ ἑκ-
 μαγίαι καὶ τύποι utrumque nimitum ἰδῶλον & ἑκ-
 μαγίον sic usurpari solitum a *Platone* & *Proclo*, quod
 pluribus ostendere non est hujus loci. Porro est inde
ἑκμαγίον, ejusdem notionis τῶ ἑκμαστῆν emendan-
 dus *Hesychius* : Ἐκμαγίονος, ἰξωμοίονος. Ἐκμαγίον,
 ἑκμαστῆν : sic enim posteriora supplenda puro cum *exi-
 mio Lindano*. Sed ad alteram significationem tempus
 nos vocat, quæ rarior hæc est : non scilicet effigiem
 saltem seu expressam imaginem ἑκμαγίον signat, sed
 & illam respiciet rem, quæ aut effigiem recipit,
 aut ejus recipiendæ capax est, eaque mihi significatio
 a *Doribus* manasse videtur, siquidem ii sine primi,
 quos ita τῶ ἑκμαγίῳ usus fuisse reperiam : philosophi,
 qui de *Pythagora* convivio prodierunt, materiam ef-
 fere stavebant ἑκμαγίον καὶ ματῆρα, τίθειν τε καὶ
 γινωσκῆναι τὰς τριτὰς οὐσίας : verba sunt *Timæi* *Locri*
 non procul initio libelli περὶ ψυχῆς κόσμου & vinne
 exacte novisse, quid per ἑκμαγίον intelligat *eximus*
Lucius, lege quælo & attende, quæ tibi mox in eo
 sequentia ponam : διζήμενοι γὰρ τὰ οὐνοὶώματα εἰς ἐαυ-
 τῶν, καὶ οἷον ἀναμαζήμενοι ἀποτελεῖν πάντα τὰ γινώ-
 ματα ὁμοιώματα dicit quæ *Synopsis* vocantur ἰδῶλα,
 quæque procedunt ac quasi profluunt ex τῶ ἰσῶτι πα-
 ραδειγματος τῶν γινωσκῆναι, quod & ἀγίονος & ἀγί-
 οντος *Timæus* appellat : nec aliter *Ocellus Lucanus*,
 cui σῶμα seu corpus, quod ὄλον dixerat *Timæus*, πα-
 ριδίος dicitur καὶ ἑκμαγίον αὐτῆς τῆς γινώσκῆς. *Schola-
 stici* dicere amant *subiectum* : ab his itaque doctrinæ
Pythagorice antistitibus *Plato* vocis ἑκμαγίον illam no-
 tionem est mutuatus : insigne rei documentum ille
Platonis in *Timæo* locus, quem haud dubie ex positis
 modo philosophi *Locri* verbis expressit : ἑκμαγίον γὰρ
 φῶσι πάντα κῆται κινουμένων τε καὶ διασχηματίζομενον
 ὑπὸ τῶν εἰσιόντων in hisce, cum vim vocis ἑκμαγίον
 altera Latina desperaret apte reddi posse *Chalcidius*,
 eleganti descriptione & rei & vocabuli ingenium com-
 plexus est : delecta ponere lubet : estque usus ejus (natu-
 ræ) similis molli cedenti que materia, in quam im-
 primuntur varia signacula : non e *Platone* alia plura con-
 gerere animus est. Denique *Sophronisci* filium alii plurimi,
 præcipue si qui summi Atheniensis lectione delectarentur,
 sequi sunt : producā elegantiem philosophi *Charo-
 nensis* locum, in quo manifesta sit ista τοῦ ἑκμαγίον
 significatio : is est in prologo lib. V. *Sympos.* ubi quod-
 dam ait existimare mentem nihil egregii atque læti in
 se fovere atque alere, obsecutam scilicet totam cor-
 poris affectionibus. ὡς περ ἑκμαγίον καὶ κάτοπτρον εἰ-
 κόνας καὶ ἰδῶλα τῶν ἐν σαρκὶ γινωσκῆναι αἰσθησῶν ἀνα-
 μαζήμενῳ dicitur itaque recipere mens εἰκόνας τῶν ἐν
 σαρκὶ γινωσκῆναι αἰσθησῶν ὡς περ ἑκμαγίον nam ἰδῶ-
 λα respiciunt κάτοπτρον & optime quidem eo loco fi-

Figies. Effigiatum: * sic enim in Horis Cratinus:

Ille idem sic effigiatu.

Aristophanes verò in *Theſmophoriazulis*, Leonibus hæc facta est effigies. Et verba, similem esse, referre, repræsentare, accedere ad similitudinem. Tum & οἰκέναι aliquis dicat, & προσοικέναι tum æqualem esse, formam referre, imitatum esse, exculpatum esse, excisum esse, effigiatum esse. Et adverbium, similitur, consimiliter. Παρομοίως enim fordidum est. Verisimiliter vero, æqua-

μαγεῖον, καὶ ἐκμεμαυμένον. * οὕτω γὰρ καὶ Κρα- 131
τῖνος ἐν ταῖς Ὠραῖς,

Ἐκεῖνος αὐτὸς ὡς οὕτως ἐκμεμαυμένος.

41 Ἀριστοφάνης δὲ ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις καὶ ἔκμαγμα, λέων, λέων σοι γέγονεν, αὐτὸ ἔκμαγμα σόν. 42 καὶ τὰ ῥήματα, 43 ὁμοιωῖσθαι, προσωμοιωῖσθαι 44 παρωμοιωῖσθαι, εἰκέναι, παρεικέναι, προσοικέναι καὶ οἰκέναι δὲ, καὶ προσοικέναι τις ἀν εἶποι. καὶ προσφέρειν, καὶ προσεμφέρειν. 44 καὶ μεμιμῆσθαι, ἐκτετυπῶσθαι, ἀπεσφραγίσθαι, ἐκμεμάχθαι καὶ τὰ ἐπιρρήματα, ὁμοίως, προσωμοίως. τὸ γὰρ παρομοίως, εὐτελές. 45 εἰκότως δὲ, καὶ εἰκότως, παρεικότως, παραπλησίως, ἐμφε-

Xylander: utpote qui instar materia formæ in se admittentis rerum &c. adjectus esset: contra ea pessime in *Timæo* expressum rerum simulachrum reddiderant: talia notare plura promptum mihi sit ex *Jamblico*, *Proclo* aliisque: sed illis, quæ dixi, rem satis apertam existimo. Porro, nisi me meus fallit animus, qui primus hanc posteriorem ἐκμαγεῖον significationem prodidit & data opera explicuit, fuisse puto *Peisani* ad *Theſtisi* *Orat.* XXI. ibique Græcam vocem Latine *conceptaculum* dici posse opinatur: malle ego, *receptaculum*, uti τὸ δῆξιμον in *Platone* interpretatus est *Chalcidius*: sed huic jam lubet discedere, aut tamen posito *Theſtisi* loco, ad quem hac de re notavisse *Peisani* dixi: καὶ μοι κληρίας ὑπέπλεον ζυεπάγη τὸ ἐκμαγεῖον ὥστε καὶ πᾶν βουλομένοις αὐτοῖς ἐγγράφειν μὴ δύνασθαι τὰ παιδύματα.

40 Οὕτως] Abest a C. V. *Salm.* οὔτως. Kühn.

Οὕτως] MS. οὔτως in versu *Cratini* omittit. Jung.

41 Ἀριστοφάνης &c.] Hæc MS. omittit etiam profus usque ad καὶ τὰ ῥήματα. Sed de *Aristophani* verbis, ut vulgantur, an vere vulgentur dubitare herele possumus. H. *Stephanus* ad oram sui Codicis ita adscripsit: λέων λέων αὐτ' ἔκμαγμα σόν. Ita citat *Eustath.* 1857. nempe ad *Ὀδυσσ.* τ. meminuit &, sed vocabuli saltem, ad ἰλ. δ. τὸ εἰρημίον, ait, ἔκμαγμα λέγει ὁ Κοιμικός. Versus *Comici* vero non solum hic, sed & in ipso Codice *Aristophani* corruptus est, & quidem hoc vocabulo plane deformato. Vel valde fallor enim, vel ipsum versiculum primus indico, quem hunc ajo esse *Theſmophor.*

Λέων λέων σοι γέγονεν αὐτ' εἶγμα σόν.

Emenda jam e *Polluce* & *Eustathio*:

Λέων, λέων, σοι γέγονεν αὐτ' ἔκμαγμα σόν.

Vel potius αὐτ' ἔκμαγμα σόν αὐτ', ἦγον αὐτὸ τὸ παιδύον: ut enim integrum locum excerpam de novello puero:

Εἶθ' ἡ μικρὰ γραῦς, ἡ ἔφερε τὸ παιδίον,
Θεῖ μαιδιάσω πρὸς τὸν ἄνδρα, καὶ λέγει,
Λέων, λέων σοι γέγονεν αὐτ' ἔκμαγμα σόν.
Τὰ τ' ἄλλ' ἀπαξήπαντα, καὶ τὸ πόσθιον
Τῷ σῷ προσόμοιον, στρεβλὸν ὡσπερ κύτταρον.

Restitue itaque versum illum apud *Eustathium* & *Pollucem* nostrum. Jung.

Ἀριστοφ. δι' ἐν τ. Θεσμ. &c.] Ipsa χρῆσις *Aristophaneæ* corruptissima fuit ante nos: restitui in textu, ut *Kuhnus* ad oram sui Codicis. *Salmatinus* adnotaverat hæc: λέων, αὐτ' ἔκμαγμα σόν. hodie εἶγμα repererunt *legitur* apud *Aristophanem*: quod verum est; & plures esse pares in eximio *Comico* locos, ubi supposititiæ voces genuinarum occupant locum, exemplis alibi docebo.

42 Καὶ τὰ ῥήματα, &c.] MS. τὰ (sine καὶ) δι' ῥήματα, ὁμοιωῖσθαι, προσωμοιωῖσθαι, καὶ τὰ ὁμοίω' καὶ

προσφέρειν omittis intermediis. Ceterum omnino rependendum est ὁμοιωῖσθαι, προσωμοιωῖσθαι: ratio certe augmenti non aliter patitur: nisi ὁμοιωῖσθαι &c. cum *Seberi* MS. malimus. Illud tamen ego amplector, præscribens nemini: nec junctum cum παρά expungam, modo etiam παρωμοιωῖσθαι scribatur, sic & hoc addatur. Jung.

Καὶ τὰ ῥήματα, &c.] Ὁμοιωῖσθαι & παρωμ. redditum est a me textui, quæ quidem lectio melior fuit vifæ Codicis *Augustiani* scriptura, quod sequatur οἰκέναι, eodem, ut Grammatici loquuntur, tempore: additum etiam προσωμοιωῖσθαι: habuimus enim προσόμοιος & μοχ προσωμοίως. Claudis enumerationem horum verborum *Noster* addito ἐκμεμάχθαι: eo de superius luculenter dictum: adicere lubet hic *Cyri* Poætæ carmen non inelegans de morte immatura *Musa*; quam cum tres supra triginta annos expleisset, fatum rapuisse refert,

Θηλυτέρην δ' ἔρκαζε ῥόδων καλύκισσιν ὁμοίην
Παντ' ἀπομαξαμένην ἔργα τὰ Πηνελόπης.

Sic cecidit solium nil concessura roſarum
Penelopen omni parte secuta nitus.

Latina *Grotii* sunt: *Callimachus* etiam epigrammate in *Arati* *Phænomena* sic est illo verbo usus:

Ἡσιόδου τὸ δ' αἶσιμα, καὶ ὁ τρόπος' οὐ τὸν αἰοῖδον
Ἔσχατον, ἀλλ' οὐ τὸ σῶμα μελιχρότατον
Τῶν ἐπίων, ὁ Σολεὺς ἀπειμάχεται χαιρίτε λεπταῖ
Ῥήσις Ἀρήτου σύγγονοι ἀγρυπνίης.

Torsit eruditus epigramma: *Casaubono* quæ sit mens, in ejus *Lectionibus Theocriteis* videre potes: mihi nihil in prioribus mutandum videtur: sensus est hic: *Hesiodi* cantus hic est, pangendique modus: non certe poëtam ultimum, sed cujus etiam ipsum versuum corpus mellitissimum est, *Solenis* ille expressit: σῶμα ἐπίων quid dici possit, non credo, latebit hominem paululum a Græcis literis instructum: sed in extremo versiculo ἐκγονοι malim pro σύγγονοι. At vero ne ultra crepidam.

43 Ὁμοιωῖσθαι, παρωμοιωῖσθαι] Ὁμοιωῖσθαι, παρωμοιωῖσθαι. SEB.

44 Καὶ μεμιμῆσθαι] Deest καὶ ante μεμιμ. in MS. Jung.

45 Οἰκότως δὲ, καὶ εἰκότως] C. A. εἰκότως leg. pro οἰκότως. Kühn.

Οἰκότως δὲ, καὶ εἰκότως] MS. εἰκότως δὲ, καὶ εἰκότως &c. nec mihi quis persuadeat tanti τὸ οἰκότως *Pollucem* fecisse, ut εἰκότως, quod apud *Thucydidem*, *Lucianum*, alios multos invenias, omiserit, egoque potius vulgato ejectione adferam hoc: reliqua παρεικότως &c. usque ad τὰ δι' πρ. desunt in MS. & eorum loco saltem habes καὶ τὰ ὁμοίω. Jung.

Οἰκότως] Ignotum mihi illud οἰκότως, neque, puto, meliorum usu probatum: placuit itaque MSS. εἰκότως, quod in textum revocavi.

132 *ρῶς*, προσφερῶς. * τὰ μὲν ἀπὸ τῶν ἄλλων, δυσφθεγκτότερα· τὰ δὲ πράγματα, ὁμοίωσις, 16 *εἰκασία*, τύπωσις. Τὸ δ' ἐναντίον, ἀνόμοιον, καὶ ἀπεικός, 17 καὶ ὅσα ἂν τις εἴποι λόγῳ, ἄρνησιν τοῖς ῥήμασιν προστιθείς· ῥῆμα δὲ μόνον τὸ ἀπεικέναι, ἀφ' οὗ οὐκ ἔστι τὸ πρᾶγμα, ὡσπερ οὐδὲ ἀπὸ τοῦ ἀνόμοιος ῥῆμα, πρᾶγμα δὲ ἡ ἀνομιότης· καὶ 18 ἐπιῤῥήματα δὲ ἀπ' ἀμφοῖν, ἀνομίως, καὶ ἀπεικώτως. 19 *Ἀπάτη*, ἔξαπατή, *στροφῆ*, 20 ὑποστροφῆ, 21 *διάδυσις*, παραλογισμός, παραγωγή, πλάσμα, *Φενακισμός*. * καὶ καθ' ἑτέραν χρεῖαν, *σόφισμα*, τέχνη, *τέχνασμα*, *γοητεία*, *ἐπιβουλή*, *δόλος*, 22 *κλοπῆ*, *παρατροπῆ*, *παραφορά*, 23 *σκευωρία*

liter, pariter: * quæ enim ab aliis deri-
vantur, duriora sunt. Res vero, simili-
tudo, æqualitas. Contrarium vero, dis-
simile, inæquale: & quæcunque oratione
efferrî possunt, negationem verbis adden-
do. Verbum autem solum est, dissimile
esse, a quo rei vocabulum non ex-
tat: quemadmodum nec verbum a dissi-
mili. Rei autem nomen, dissimilitudo.
Ab utrisque autem, adverbia: dissimili-
ter, inæqualiter. Fraus, fraudulentia,
versutia, tergiversatio, detrectatio, de-
ceptio, paralogismus, seductio, figmen-
tum, fascinatio. * Et alia significatio-
ne, sophisma, artes, argutiæ, dolus, in-
sidia, impostura, astus, error, captatio.

46 *Εἰκασία*.] MS. *εἰκ. τύπωσις*. Τὸ δ'. SEB.
Εἰκασία.] C. A. καὶ *εἰκασία τύπωσις*. T. δ' *εἰ. καὶ ἀπεικός*. KÜHN.
Εἰκασία.] MS. nolter auctior, ut & *Seberî*: *εἰκασία*, *τύπωσις*. Τὸ δὲ ἐν restituæ itaque illud *τύπωσις*. JUNG.

Εἰκασία.] Subditum huic vocabulo in MSS. *τύπωσις*, quod itaque *Polluci* restitui: sed tamen & alia *Pollux* hic omittit, quæ a prioribus formari poterant, ut *προσμοίωσις*, & *ἐκτύπωσις*, de qua posteriori monui superius: est & *ὑποτύπωσις*, *ἀποτύπωσις*, *ἀποτύπωσις*, in *Glossis*, unde itaque & *ὑποτύπωσις* *εὐδαίμονος βίου* apud *Synecem* in *Diop.* exponiturque a *Maximo Dionysii Ateoragita Scholiasta*, *ὑπόγραμμος*, *ὑπόδειγμα*. Latine dixit *delineationem* *Boethius*, quod ipsissimum est *ὑπόγραμμος*. Est & *διατύπωσις*, aliaque talia, in quibus colligendis morari non lubet.

47 *Καὶ ὅσα ἂν τις εἴποι, λόγῳ &c.*] Abest a C. A. *λόγῳ*, ut & *μόνον μοχ*, & tum τὸ ante *πρᾶγμα*. KÜHN.
Καὶ ὅσα ἂν τις εἴποι, λόγῳ &c.] Distingendum potius videtur, καὶ ὅσα ἂν τις εἴποι λόγῳ, ἄρνησιν τ. ῥ. π. Aliquoties ita loqui solet. JUNG.

Καὶ ὅσα ἂν τις εἴποι, λόγῳ &c.] *Kühnius* ad oram libri sui delerat *λόγῳ*, obsecutus A. C. sed tamen ego potius, cum meliores MSS. id agnoscant, & ita, *γυμνασίου* observante, loqui solet aliquoties Auctor nolter, distinctione mutata medelam loco retuli.

48 *Ἐπιῤῥήματα δὲ ἰαμφοῖν*] C. A. *ἐπιῤῥήματα ἐπ' ἀμφοῖν &c.* KÜHN.
Ἐπιῤῥήματα δὲ ἰαμφοῖν] MS. *δὲ ἀπ' ἀμφοῖν* quod malim. JUNG.
Ἐπιῤῥήματα δὲ ἰαμφοῖν] *Απ' ἀμφοῖν* in textu reddidi.

49 *Ἀπάτη*] In C. A. est novus titulus: *περὶ συνωμῶν τῆς ἀπάτης*.
50 *ὑποστροφῆ*] C. A. *ἐξυποστροφῆς*. (ἄς) C. V. eodem modo leg. *Hezych.* *ὑποστροφῶν*, ἀφιγμένον, ὑποστρέφοντα· ubi post ἀφιγμένον videtur interpungendum: id est, *quis abire & redit mutata mente*. KÜHN.

ὑποστροφῆ] MS. *στροφῆ*, ἐξυποστροφῆ, *διάδ.* a vulgato ὑποστροφῆ mox verbum ὑποστρέφεισθαι, quod MS. omittit. JUNG.

ὑποστροφῆ] Rectum est id nominis, addendumque fuerit potius MSS. *ἐξυποστροφῆ*, quam ut in id mutetur recepta lectio. A prioris vocabulo *στροφῆ* originem duxere Romanorum *strophæ*: celebris est illa vox in *Plautinis* fabulis, & plerumque jungi *dolis* solet: hinc & in *Glossis*: *Strophosus*, *δολίος*: neque etiam in hac re differt *versutus*, quod nomen *Cyrellus* exponit: *πολύτροπος*, *ποικιλόφρων*: ὁ μὴ ἔρθεσ ἀνος, pro quo legendum *ἀνθρώπος*, sic enim id vocabuli compendiose scribitur in MSS. indeque *versutus*, *πονηρία*, *πανουργία* eadem est Romani, quæ Græci nominis origo. Post

διάδυσιν sequitur *διάλυσιν*, quod nomen hic non oportuno positum est loco: & ex præcedenti vitiose repetitum abunde docent MSS. nostri, siquidem omittant: porro neque casti scriptoris auctoritate defendi, neque repetita verbi mentione in sequentibus potest, quod de aliis omnibus hic factum: quæ me rationes permoverunt, ut *διάλυσιν* hinc eiecetem. Dicitur quis *διαδύσσει*, qui dolose alicui obrepit, eaque notione in volumine N. T. id verbi occurrit.

51 *Διάδ.* *διάλυσιν*] Abest a C. V. in C. A. super scripta est vox illa. KÜHN.

Διάδ. *διάλυσιν*] Deest in MS. *διάλυσιν*. JUNG.

52 *Κλοπῆ*] MS. *κλ. παρατροπῆ*. SEB.

Κλοπῆ] Post *κλοπῆ* inseritur *παρατροπῆ* in *Aperwerpiens* Codice. KÜHN.

Κλοπῆ] MS. tam nolter quam *Seberî* iterum vocula *Pollucem* auget: *κλοπῆ*, *παρατροπῆ*, *παραφ.* bene: inde *παρατροπῆ* additur mox, habesque & supra *παρατροπῆ* hoc modo IV, 50. JUNG.

53 *Σκευωρία*.] MS. *σκευωρία*: sed vulgatum recte habet, unde mox verbum: nisi *σκευωρία* putes *Polluci* scriptum, quod *κακῆ βουλή* a *Suida* exponitur. Sed *σκευωρία* illi hercle loco non cedat hic: quod & infra habes X, 15. JUNG.

Σκευωρία.] *Etymologicum Vetus*: *Σκευωρία*, *φατίζιο*. *Suida*: *Σκευωρία*, *κατασκευή*, *ἐπιβουλή*, *βλαβή*. *Hezych.* *Σκευωρία*, *κατασκευή*, & apud eundem est *Σκευωρημα*, *πλάσμα*, *κακουργία*, *κατασκευή*, τὸ γνώμῃσι κατασκευασμα εἰς βλάβην. Sed enim si formularum dicendi Atticarum venatores consultum eas de hac voce, non admittendam respondebunt, nisi *σκευῆς* notione: sic *Thomæ*: *Σκευωρία* καὶ *σκευωρημα*, ἡ *σκευῆ* λέγεται δὲ *σκευῆ* καὶ ἡ *διακόσμησις*, εἶναι; ὅταν *σκευῆ* ἴσῃ ἔστι *καλλιστόν*. & tamen hoc illis concedamus oportet, non nisi quam rarissime in Atticorum scriptis, qua ponit notione *Pollux*, reperiri: est vero, nisi me fallit animus, in *Xenophonte*: cum vero proprie sit significationis rectæ atque probæ, usus eam vocem ad pejora detorsit, quod & in *πανουργος* factum videmus; id enim vocabuli de homine ingenii efficacis olim fuit usurpatum; sed temporis lapsu atque usu invalescente de versuto & doloso dici obtinuit: audi *Scholiastem Anonymum* in *Hermogenem* περὶ ἰδεῶν pag. 400. *Πανουργος* κυρίως μὲν ὁ πᾶσιν ἔργοις ἐπιβάλλων, ὁ δραστήριος καὶ ἐνεργῆς καταχρησάμενος δὲ τῆς λέξεως οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ ἐν κακοῖς νόμοις καὶ ἔργοις ἐπιβόλου. *Thomæ* si legas, unde sua descripsit hifce collatis agnosces; & eum forsitan hinc augeas & emendes; addit & ex *Sophocles Ajax*: ἀνδρὶ *πανουργῶ φρίνας*, ad quem locum *Scholia* videnda: lege porro & *Suidam*: sæpius *Nostro* id etiam vocis occurrit, ubi lucem ab his affundere possit.

Et verba, decipere, fallere, versutiis eludere, supplantare, detrectare, seducere, fingere, falso concludere, fascinare, Sophistam agere, artibus eludere, imponere, verba dare, furari, avertere, captare. Tum & eludere, unde rei vocabulum non est. * Elusio enim, durum est. Fortassis & supplantare, Platone dicente in secundo de Legibus, ne supplantemus, veluti decipiamus, aut fallamus: veruntamen ne ab hoc quidem concinnum est rei vocabulum. In eodem vero libro est, Et quid sane de errante dicamus, ut sit veluti deceptus? ut etiam de hoc, & error dicatur: paulo enim ante Plato inquit: Hoc autem magis nos videtur seducere: * ejusdem quoque significationis fuerit φιλοῦν. Nomina autem a πρᾶμας. * 63 τῆς δ' αὐτῆς ἀν εἴη δυνάμειος, καὶ τὸ 64 Φηλοῦν ὀνόματα δὲ ἀπὸ τῶν εἰ-

καὶ τὰ ῥήματα, ἀπατᾶν, 55 ἐξαπατᾶν, στρέφεισθαι, υποστρέφεισθαι, διαδύεσθαι, παραγεῖν, πλαττεῖν, παραλογίζεσθαι, φενακίζεσθαι, σοφίζεσθαι, τεχνάζειν, γεγευεῖν, δολοῦν, κλέπτειν, παρατρέπειν, 56 σκευωρεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ παρακρούεσθαι, ἀφ' οὗ ῥήματος οὐκ ἔστι τὸ πρᾶγμα. * ἢ γὰρ 57 παράκρουσις, βί- 134 αἰον ἴσως δὲ καὶ παραποδίζεσθαι, Πλάτωνος εἰπόντος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Νόμων, 58 Μήπη παραποδισθῶμεν, οἷον παρατραπῶμεν, ἢ ἐξαπατηθῶμεν· οὐ μὴν οὐδὲ ἀπὸ τούτου 59 εὐφωρον τὸ πρᾶγμα· ἐν δὲ τῷ αὐτῷ βιβλίῳ ἔστι, 60 Καὶ τί πότ' ἀν οὖν λέγωμεν τὸ πεπλανηκὸς ἡμᾶς εἶναι, ἢ οἷον ἐξαπατηκός· ὡς τε ἐπὶ τούτου λέγοιτ' ἀν καὶ ἢ πλάνη· καὶ γὰρ 61 μικρὸν προελθὼν ὁ Πλάτων ἔφη, 62 Τόδε δὲ μᾶλλον εἰκὸς πλανᾶν ἢ 135

54 Καὶ τὰ ῥήματα, &c.] C. A. καὶ τὸ ῥῆμα, ἀπατᾶν· cetera non extant ibidem usque ad τὸ φιλοῦν Segm. 135. KÜHN.

55 Ἐξαπατᾶν] MS. ἐξαπατᾶν καὶ τὰ ὅμοια, reliquis omisiss usque ad ἴσως δὲ καὶ &c. Habes horum multa & supra IV, 148. &c. JUNG.

56 Σκευωρεῖσθαι.] Pro σκευωρεῖσθαι vulgato puto scribendum σκευωρεῖσθαι· ita enim saepe apud Demosthenem occurrit: non puto & aliter. JUNG.

Σκευωρεῖσθαι.] Kühnius in margine σκευωρεῖσθαι malui cum Jungermanno σκευωρεῖσθαι, simili nimirum cum ceteris temporis forma. Etymologus Magnus: Ἐσκευωρεῖσθαι, κατατοχῆσθαι, ἐπιβουλεύεσθαι· sed ille nugacissime, quod ipsi non est insolens, ἀπὸ τοῦ κεύθειν, mutatis scilicet murandis, derivat id verbi: & Idem alibi τὸν ἀρχιτέκτονα dici aliquando αἰτῶν κατασκευάσαντα τι καὶ σκευωρήσαντα πρᾶγμα.

57 Παράκρουσις] Quod ad παράκρουσις attinet, supra sane IV. 50. sine tali ἐπιπλήξει id ponebat. JUNG.

Παράκρουσις] Perquam esse frequens hoc verbum cum apud alios, tum apud Demosthenem præcipue, testis est Harrocratio, qui & notionis originem istis exponit: μετέηκται δὲ τοῦτομα ἀπὸ τοῦ τὸς ἰσταντας τι, ἢ μετροῦντας κρούειν τὰ μέτρα, καὶ διασείειν ἐνεκὸς τοῦ πλανουκτιῶν· καὶ ὡς Σοφοκλῆς ποῦ· Ὡς μήτε κρούσης, μηδ' ὑπὸ χεῖρα βάλῃς. Annotatum addo & Hesychium. Demades ὑπὲρ τῆς δαδικουμένης· ἵνα μὴ λάθωσιν ἡμᾶς παρακρουσάμενοι. Quod hinc descendit παράκρουσις, quamvis durum esse decernat Pollux, non tamen est sine exemplo.

58 Μήπη παραποδισθῶμεν.] Vid. supra II, 194. SEB. - Μήπη παραποδισθῶμεν.] Idem Plato alibi, συμποδισθεῖς ἀπειστομίσηθ' alterum locum Platonis quod attinet, C. V. ita cum exhibet: καὶ τὸ τί πότ' ἀν οὖν λέγομεν τὸ πεπλανηκὸς ἡμᾶς; vulgata Platonis lectio est, λέγωμεν δὲ ἡμᾶς· quid tandem dicere possimus illud esse, quod nos decerit? ἢ ἢ οἷον ἐξαπατηκὸς Auctoris verba sunt, quibus Platonem explicat. KÜHN.

Μήπη παραποδισθῶμεν.] MS. μὴ σὴ παρ. Locus est in ipso statim principio lib. II. νόμων· ὅπη δὲ καὶ ὅπως ἀκούωμιν προσχρεῖταις τὸν νόον, μὴ πη παραποδισθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ· loquitur περὶ τῆς ἐν οἴῳ συνουσίας· quæ itaque sequuntur in Polluce, οἷον παρατραπῶμεν, ἢ ἐξαπατηθῶμεν, Pollux Platonis verbum exponens addit: ibi MS. particulam ἢ omittit. JUNG.

Μήπη παραποδισθῶμεν] Aliam τὸ παραποδίζεῖν notionem adnotat e Polybio Suidas: scilicet ut idem sit, quod ἐμποδῶν γίγνεσθαι in istis Polybii verbis: βατῶνδεις ὄντας τοὺς τόπους, ἐμπλέκεσθαι τοῖς ἐφάρμοις, καὶ

παραποδίζεῖν τῆν τῶν ἔπλων χροῖαν· sed illa tamen hujus, quæ in Platone usu venit, est fons.

59 Εὐφωρον] Teretes noltri Pollucis aures! alias facile παραποδισμός, ut παραλογισμός exultat. JUNG.

60 Καὶ τί πότ' ἀν &c.] MS. ἔστι, καὶ τί πότ' ἀν οὖν λέγομεν τὸ πεπλανηκὸς ἡμᾶς· ἢ ἢ οἷον ἐξαπατηκός· egregie noster MS. nisi quod velim λέγωμεν τὸ πεπλανηκὸς ἡμᾶς εἶναι· ἢ &c. adhuc vocula e Platone auctius scribere. Locus enim philosophi est hic eodem lib. II. Νόμων non longe etiam ita a principio: τί πότ' ἀν οὖν, ait ille Atheniensis, λέγωμεν τὸ πεπλανηκὸς ἡμᾶς εἶναι, πότερον οὐ ταυτά ἔστιν ἡμῖν κατὰ πάσιν; &c. Videtur tamen & in Pollucis expositione ἐξαπατηκὸς legendum. JUNG.

Καὶ τί πότ' ἀν οὖν λέγ. &c.] Restitutus est nobis hic locus ad MSS. normam: τὸ πεπλανηκὸς & ἐξαπατηκὸς ita dederat etiam Kühnius ad sui Codicis marginem. Πεπλανημένος autem in Synesii Somniis est, πεπλανημένοι ἐλπιδίς.

61 Μικρὸν προελθὼν] Interpret. paulo ante, imo vero, infra, paululum progressus scilicet, ut patet insipienti Platonem II, de L. L. statim in prima pagina. KÜHN.

62 Τόδε δὲ μᾶλλον &c.] MS. τὸ δὲ μᾶλλον &c. sed vulgo ut legitur, ita apud Platonem est: locus statim sequitur illum quem modo attuli: ἀλλὰ τοῦτο μὲν αὐτε ἀνεκτὸν οὔτε ὅσιν τοσάπασι φθέγγεσθαι· τόδε δὲ μᾶλλον εἰκὸς πλανᾶν ἡμᾶς. JUNG.

63 Τῆς δ' αὐτῆς] MS. τῆς δὲ α. JUNG.

64 Φηλοῦν.] Scr. Φηλοῦν. SEB.

Φηλοῦν.] Recte legit Seberus Φηλοῦν· confer Aristoph. scholia in Pacem & supra Segm. 115. in σχοινοφιλίῳ. C. V. σφηλοῦν quod eodem recidit. KÜHN.

Φηλοῦν.] MS. noster τὸ σφηλοῦν. Seberi vero Φηλοῦν & hoc sequi malim. Hesych. Φηλωθεῖς, ἀπατηθεῖς· Φηλωθεῖσα, ἀπατηθεῖσα· & apud Suidam plura: Φηλοῦν, ἀπατᾶν. &c. JUNG.

Φηλοῦν] Φηλοῦν cum Kühnio textus habet, quod verbum Grammatici veteres exponunt, ἀπατᾶν, φθείρειν, ἀπολλύειν· male legitur in Hesychio φηλώσαι· quod jam ab eruditissimis hominibus emendatum: hinc & Aristophanis Φηλωθεῖσα dicta τὰ ἐξαπατηκῆματα vel ἐξαπαταὶ, sicut ex Aristophanis Scholiasta docet Suidas: & Φηλώσει in eodem ἀπατήσεως. Menandro Φηλος dicitur ὁ ἀπατῶν· in Hesychio itaque: Φηλον, ἀπατηλόν, ληθαργόν, κακούργον, ἐπιβουλόν· sed ipsa Menandri verba ponam ex ejus Alisi. Δὴ οἰκίαις Φηλῶν γερόντων· sic scilicet illa leguntur in Aristophanis Scholiasta ad Pacem; sed locupletius habet ita Suidas: Δὴ οἰκίαις Φηλοῦν γερόντων, ὡς λέγεις, Ἀβελτέρων·

ρημένων, ⁶⁵ ἀπατεῶν, καὶ φέναξ, καὶ γόης, καὶ ἐπίβουλος· τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἄλλων ἢ δυσφραγκτά ἐστίν, ἢ ⁶⁶ ἄλλο δηλοῖ ἢ ⁶⁷ μετοχαῖς οὖν χρηστῆον, ἢ κτητικῶ σχήματι τῆς λέξεως· οἷον ἀπατητικόν, καὶ παραλογιστικόν· οὐδὲ γὰρ ταῦτα ἀπὸ πάντων δυνατὸν εὐρεῖν ἐπιρρήματα δέμονον, ἀφ' ὧν καὶ ταυτὰ ὀνόματα, ⁶⁸ ἀπατηλῶς, παραλογιστικῶς, καὶ φενακιστικῶς, ¹³⁶ καὶ γοητευτικῶς· ⁶⁹ οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πλαστῶς, Πλάτωνος εἰπόντος, ⁷⁰ οἱ μὴ πλαστῶς, ἀλλ' ἔντως φιλοσοφοῦντες. ⁷¹ Μέλλειν, διαμέλλειν, ὀκνεῖν, κατοκνεῖν, στρέφειν, διάγειν, ἀναβάλλειν, ὑπερβάλλειν, βραδύνειν, ⁷² διατρίβειν, ἀποδιατρίβειν, ὑπερτίθειν, ἀνατίθει-

utra sit præferenda lectio est in ambiguo: *Suidam* tamen male cepisse existimo, legendumque non φηλοῦν, tanquam si verbum sit, sed φηλῶν, *fallacium*: quis enim ille loquendi modus, φηλοῦν ἢ οἰκίας γερόντων; Porro *Hesychio* habet φηλῆταισι, λησταῖς: quod ab illa voce deducendum videri possit: alibi tamen in *Eodem*, φιλῆτης, κλέπτης, ληστής: & bene quidem: quapropter errasse *Palmerium* eruditissimum vitum puto, qui restitueret tentet. *Φηλῆταισι* nam, præterquam quod & in *Hesychio* mox sequatur: φηλῶν, γέρος κλεπτῶν, & ita terve quaterve est in *Suida*, & *Egyptologo*, quos tamen utroque nominis ratio latuit: non enim ita κατ' ἀντίφρασιν dicti, sed quod osculis amplexuque benigno decipros homines trucidarent: audi *Senecam* Ep. 51. *Voluptates præcipue exultant, & inuisissimas habent, latronum more, quos Philetas Ægypti vocant: in hoc nos amplectuntur, ut stranguant*: ad quem locum videnda quæ egregie notavit *Lipsius*; *Hesiodique* ab eo adductus locus, in quo sane *Melchiorius Philæti* legit, quod parum abest, quin vulgatæ lectioni præferam; sed ea de re alibi forsitan. Denique perplacet mihi eximia *Vossii* conjectura, qua Romanorum verbi *fallere* incunabula ab hoc Græco vocabulo accersit: *Dores* nimirum φηλῶν, & mutata conjugatione, qua de re superius monui, φηλῶν.

65 Ἀπατιῶν] Conjunctiones, quæ sequuntur, non sunt in C. A. KÜHN.

Ἀπατιῶν, &c.] Notissima vocis notio: sed eo nomine non raro Sophistas appellatos adnotat eruditissimus *Cresollus Theatro Sophist.* I. 16. neque illo tantum. sed & γόηται, unde *Rhetorem Tyrii* dixerit ἐπίβουλον, γόητα ἀτεχνῶς, & *Gregorius Nazianzenus* scientiam eorum γοητεύουσαν quin etiam eos revera quidam existimabant præstigiatores esse: *Basilus* quoque *Sophistas* ait τῆ τῆς ἐγλωττίας ὑπερβολῆ τοῦ ἀνθρώπου φενακίζειν, & in eos itaque quadret φέναξ. Signat autem φενακίζειν hominem decipere, atque ludibrio habere, alia, quam quæ erat, inducitur rebus forma, ἀπὸ τῆς φενακίας, galero, apposititia coma, quæ capillos a natura datos mentitur, & in hanc rem *Mischalem Apostolum* adduxisse superius memini: utitur non raro *Demosthenes*, ut *Olynth.* II. ὄν τινα οὐ πεφανάκιεν. Ubi *Ulpianus*: εἴρηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς φενακίας τῆς προσθετικῆς κομῆς, ἥτις ἐνεκα ἀπάτης γίνεται· προσποιεῖται γὰρ περιτιθεῖν κόσμον, ὃν περ οὐ κέκτηται.

66 Ἄλλο δηλοῖ.] MS. ἄλλο δ. SEB.

Ἄλλο δηλοῖ.] C. A. leg. cum C. V. ἄλλο. KÜHN.

Ἄλλο δηλοῖ.] MS. ἢ ἄλλο δ. JUNG.

67 Μετοχαῖς οὖν χρηστῆον] C. A. χρηστῆον ἢ &c. ἀπατητικὸν παραλ. οὐδὲ ταῦτα &c. δυνατὸν εὐρεῖν· omititur dein ἐπιρρήματα δὲ &c. ἀπατηλῶς, παραλογιστικῶς κ. φ. &c. post γοητευτικῶς statim est titulus περιουσιῶν τοῦ μέλλειν, & in ipso textu μέλλειν &c. quem

dictis sunt, deceptor, fascinator, fraudulentus, insidiator: quæ enim ab aliis derivantur, aut duriora sunt, aut aliud significant. Participiis itaque utendum est, aut possessivali dictionis figura: ut deceptorium, seductorium: neque enim hujusmodi ab omnibus invenire licuit. Adverbia autem sola ab his, de quibus hæc derivantur nomina: deceptorie, fascinatorie, fraudulentæ. Veruntamen &

Ficte, Platone dicente, Non ficte, sed revera Philosophantes. Morari, immorari, cessare, desiderare, tergiversari, moram ducere, procrastinare, tardari, terrere, cunctari, reponere

locum *Phavorinus* exscribit in κέλλειν. KÜHN.

68 Ἀπατηλῶς, &c.] MS. ἀπατ. παραλογιστικῶς γοητ. καὶ φενακ. reliquis omisiss. SEB.

Ἀπατηλῶς, &c.] MS. auctior, ἀπατηλῶς, παραλογιστικῶς, φενακιστ. & præcessit sane παραλογιστικὸν modo: quare vulgatus textus supplendus videtur. JUNG.

Ἀπατηλῶς] Subdidi hic παραλογιστικῶς, præcunctibus MSS. neque sane decuit aliter, siquidem & superius παραλογίζεσθαι habuimus & παραλογιστικόν in *Glossis* erudite: Παραλογίζομαι, circumscribo, obitero, subterro: & παραλογίζεται, dissimulat: unde *Philoxeno*, παραλογισμοῖς, præstigiis: eademque vox *Hesychio* redidit ἀπάτη. Hinc etiam παραλογιστῆς in dicto *Lexicographo* atque *Suida*, ὁ ἀπατιῶν.

69 Οὐ μὴν ἀλλὰ] C. V. οὐ μόνον &c. KÜHN.

Οὐ μὴν ἀλλὰ] MS. οὐ μόνον ἀλλὰ. &c. JUNG.

70 Ὡς μὴ πλ. ἀλλ' ὄντ. φιλοσοφῶντες.] C. V. pro ὡς leg. οἱ μὴ πλαστῶς &c. φιλοσοφῶντες. KÜHN.

Ὡς μὴ πλ. ἀλλ' ὄντ. φιλοσοφῶντες.] MS. πλ. εἴπ. οἱ μ. π. ἀ. ὁ. φιλοσοφῶντες: & ita emendandum est: nisi quod & φιλόσοφοι malim, ut apud *Platonem* est: cui forte quis ὄντες addidit glossema, quod deinde ita in unam vocem confusum. Locus *Platonis* enim hic est, ipso initio *Sophista*: πάντων γὰρ ἀνδρῶν οὗτοι παιδοῖσι φανταζόμενοι, διὰ τὴν τῶν ἄλλων ἀγνοίαν, ἐπιστραφῶσι πόλεις, οἱ μὴ πλαστῶς ἀλλ' ὄντας φιλόσοφοι, κωβωρῶντες ὑψοῖν τὸν τῶν κάτω βίον, &c. Et alias vero ita *Plato* loqui amat: ut lib. I. Νόμων μίνοι γὰρ αἰνε ἀνάγκης, αἰτοφυνῶς, εἶσα μοῖρα, ἀληθῶς καὶ ἐν τῆ πλαστῶς εἰσὶν ἀγαθοί: ut libr. VI. Νόμων διάδηλος γὰρ ὁ φύσει καὶ μὴ πλαστῶς εἶναι τὴν δίκην, μισῶν δὲ ὄντας τὸ ἀδικον &c. JUNG.

Ὡς μὴ πλαστῶς, &c.] *Falckenburgii* Codex *Philosophῶντες* etiam adgnoscat, quod itaque cum *Kühnio* textui reddidi: & in ipso ferme *Platone* præ lectione vulgata sic scribi maluerim: pro ὡς & *Kühnius* oi adnotaverat.

71 Μέλλειν] Quam accessionem ad hæc verba morandi posse fieri indicavit *Leopardus* XI. Emend. 2. habes in Amici nostri notis, & utiliter videas ad hoc totum fere temema istud *Leopardi* caput, ceterum MS. tamen adhuc alio juncto verbo auctior, ut videbimus quod *Pollucis* restituendum. JUNG.

72 Διατρίβειν] MSS. διατρίβειν ἀποδιατρίβειν ὑπερτίθειν, στραγγ. &c. KÜHN.

Διατρίβειν] MS. habet, διατρ. ἀποδιατρίβειν, ὑπερτίθ. sed omisso sequenti ἀνατίθειν. JUNG.

Διατρίβειν] Auctoribus MSS. ἀποδιατρίβειν subjeci. *Suidas*: ἀποδιατρίβουσι, ἐγχορηγοῦσι, χροιστρίβουσι· & πρὸς πόλιν ἀποδιατρίβειν dicuntur, qui fame cibique inopia illam opprimere atque expugnare student. *Διατρίβειν* habet *Thucydides* VII, 43. οὐκίτι εἰδέναι διατρίβειν *Scholias* ἀργεῖν.

re, *Στραγγυεύσθαι* vero, in Aristophanis Nubibus. Sordidum enim est, Prolongare, in Præconibus Æschyli. Morari ve-

σθαι: ὅτι *στραγγυεύσθαι* δὲ, ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους Νεφέλαις. Φαῦλον γὰρ τὸ λογγάζειν ἔν τοῖς Κήρυξι τοῖς Αἰσχύλου. ὅτι τοῦ δὲ ἀναβάλλε-

73 *Στραγγυεύσθαι* δὲ] MS. καὶ *στραγγ.* δὲ, ἐν τ. &c. Mox Aristophanis versum,

ἴταίον, τί ταυτ' ἔχων *στραγγυεύμαι*; attulit jam Leopardus XI. Emend. 2. ubi & de explanatione hujus loci, quam veteres Scholiasta & Lexicographi adferunt, non consentientes usque quoque. JUNG.

74 Ἐν τοῖς Κήρυξι τοῖς Αἰσχ.] Absunt a C. A. Kühn.

Ἐν τοῖς Κήρυξι τοῖς Αἰσχ.] Satyricum hoc drama, de quo vid. Casaubonum nostrum libr. I. de Satyrica Poësi cap. 5. Non vero tantum λογγάζειν, λογγάζειν, sed λαγγάζειν, &c. apud Hesycho. est hoc significatu. JUNG.

Ἐν τοῖς Κήρυξι &c.] *Salmasii* talia notantis hic sunt verba: Λόγγος, vox Græca Latinis longus, unde λογγάζειν pro in loco morari: fuerit itaque in lingua Græcorum antiqua vox λόγγος, quæ dederit originem vocabulo Romano: & profecto plurimas extitisse in veteri sermone Græco voces, quæ perditum invere, ex ipsis etiam, quæ jam remanent inde, compositis liquide licet augurari: non itaque posthac, eredo, sudandum adeo in invelliganda Latini nominis origine, qua quidem de re multi multas prodigere nugæ: vide, his, *Vossii Etymologicon*, neque me dissimile quicquam veritati dixisse fateberis. Porro non tantum existimo scriptum λόγγος, sed & λόγγος, unde itaque derivare velim λόγγον, λάγγον: nam & in Hesycho λαγγίς, δαρύ, quomodo cum eruditis hominibus certissime scribendum; *lanceat*, quod inter battilia longissimum sit, & λάγγος, a qua voce manavit ad Germanos & Belgas a Massiliensibus, puto, *lang*: Dorum enim atque Æolum eam vocem fuisse censeo. Jam vero juvat apponere; quæ super hac re in Hesycho reperri, quem & habere similia indicavit *Jungermannus*: Λογγάζει, ἐνδιαιτρίφει, στρατεύσθαι pro quo corrupto verbo recte reponunt eruditi viri *στραγγυεύσθαι*. Λογγάζει, ὀκνεί, διατρίβει & altera quoque scriptura, Λαγγάζει, ὀκνεί, οἱ δὲ λαγγίτι & ad hoc idem certe referendum puto, quod λαγγάζει explicet περιφουγίην. Λαγγίτι, φινίτιν Λαγγαρέϊ, ἀποδιάρσκει. quæ sane notio a συντάξεως ratione plurimum pendere potest, ut si dicas, λαγγάζει, vel λαγγίτι ἀπὸ τῶν πολεμίων, ὅπου ἀβύσσις ἀβὸς ἡσθίβις; quod quid sit aliud, quam illis terga dedit? sed in istis, quæ ponam, optimum *Lexicographum* emendandum duco: Λαγγαζόμενος, περιστάμενος, στρατεύόμενος: repone *στραγγυόμενος*: & etiam malim *λαγγαζόμενος*, quo pacto λαγγαζέην habebamus modo, quod & mutata conjugationis forma λαγγαζέην dictum fuerit. Pertinet huc, quod in *Philoxeni Glossis* est & *Etymologico Veteri*: Λαγγών, *Cessator*, *tricusus*: sed illius quidem vocabuli variæ traduntur significaciones, si quidem aliter in *Etymologo*, aliter ab *Hesycho* explicetur, qui tamen utriusque a *Glossatoribus* etiam dissident: ille quidem Λαγγών, ὁ εὐθείως λανθάνων τοῦ ἀγῶνος καὶ φόβου quod referendum utique ad λαγγίτιν, *fugete*: hic vero: Λαγγών, μεταβολός. ἐμπόρος, qui mercaturæ causa, suspicor, rebus suis atque domo abest. Denique λογγάνους appellari observo lapides perforatos, qui in portibus constructi solent, ut ab illis in statione sua religuntur naves: & hanc quoque vocem Siculis atque Doribus in usu fuisse præcipue, res est fidei non absorta: Syracusis certe binos fuisse portus, qui ab hisce lapidibus haud dubie nomen fuerint sortiti λογγάνους ex *Etymologo* constat; ponam ipsius verba: Λογγών ἐν Συρακούσαις λιμένες εἰσι διττοὶ λογγάνους (forsitan λογγάνους scribendum; sed perinde fere est utro modo legas) λογγάνους δὲ καλοῦνται οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων τρητοὶ λίθοι, οὓς τρηπῶσιν, ἵν' ἐκρηπῶσι τὰ

σχεῖν τῶν πῶν ἐξ αὐτῶν τοὺς δὲ τοιαύτους λίθους καὶ λογγάνους ἔλεγον. Meminit & obiter *Suidas*, sed corruptus: Λογγάνους, τοῦ λιβεκλιαινός, ubi non male *Fortius* legit: τοῦ λίθου τοῦ λιμένος: conjectabam, si forte postis juncta legere voce, τοῦ λιβολιμένος. Sed hanc, inquam, vocem a prioribus etiam deducendam eo magis mihi persuadeo, quod & λογγάνους dicantur, ἀπὸ τοῦ λογγάζειν, cujus & in Hesycho mentio: Λογγάνους, (ita scribendum) ἐξ ὧν τὰ πρυμνοῦσια διασι τῶν πῶν. Iterum: Λογγαζία, νεὸς καὶ ἰστίου ἔρισμα. At vero quam tandem illius appellationis rationem atque causam comminiscaris? heic mihi super illa re cum eruditissimo quodam amico sollicito disquirenti in mentem incidit, non incommode dici potuisse lapides istos λογγάνους ἀπὸ τοῦ λογγάν, quia scilicet naves ad illos religataς λογγάνους, ποῖας ἀγῶνι, ἔς quietas sunt ἰσθαλίαι: utrumque λογγάν, nam in Hesycho λαγγίτι habebamus, & λογγάν in usu fuit: neque vero isti juveni viro politissimo penitus displicuit hæc nostra conjectura. Fortius autem illi duplices, quos Syracusis fuisse memorat *Etymologus*, num celeberrimus ille magui nomine portus, quem, nisi me fallo, duplicem fuisse ex *Thucydide* novimus & *Cicerone*, fuerit, dicere non habeo. Hæc latius aliquantum proposita boni, spero, consulat eruditus lector. De Præconibus Æschyli, quos *Σατυρικῶς* fuisse *Pollux* nos docet variis in locis, non aliunde ferme, atque ex *Auctore* nostro habent Eruditi: *Menysis Æschylum* consule: nos in sequentibus alibi forsitan.

75 Τὸ δὲ ἀναβάλλεσθαι,] *Demosth.* de *Cerberone* fol. 41. ἐξ ὧν (λόγων) ἀναβάλλουσι μὲν ὑμᾶς, ψυχίαν δὲ ποιοῦσιν ἐκίνω. *Leopardus* addit: ἔαδουμῖν (& δεδύειν) χροίζειν, κυπτάζειν, ψυχάζειν, ἐκινῶν, & στρατεύεσθαι. Emend. XI, 2. SEB.

Τὸ δὲ ἀναβάλλεσθαι,] C. A. τοῦ δὲ ἀναβάλλεσθαι &c. Kühn.

Τὸ δὲ ἀναβάλλεσθαι,] MS. τοῦ δὲ ἀναβ. καὶ ἡ ἐνέργεια &c. Et emenda ita, pro vulgato τὸ δὲ &c. verbis ἀναβάλλεσθαι, ait, *adivum est apud Demosthenem*. *Demosthenis* locum ex ea *περὶ τῶν ἐν Χερρόνησῳ* putat esse *Leopardus* XI. Emend. 2. & ibi esse ὑμᾶς, non ἡμᾶς, ut *Pollux* & *Budæus* legant: locumque ipsum *Amicus* noster profert in *Notis*, ἐξ ὧν (λόγων) ἀναβάλλουσι μὲν ὑμᾶς: sed quod cum ipsorum venia dictum esto, nec locus est iste, quem respexit *Pollux*, nec ἡμᾶς scriptis *Pollux*: diserte enim ita MS. noster: οἱς ἀναβάλλουσι ὑμᾶς: ut itaque emendabis in vulgatis. Locus enim certe est iste, ἐν τῷ κατὰ Φιλίππου τρίτῳ paulo longius ab initio εἰ καὶ &c. τῶν παρ' ἐαυτοῦ μισθοφορούντων τοὺς λόγους ἀφίλοιστο, οἱς ἀναβάλλουσι ὑμᾶς, λέγοντες ὡς ἐκείνός γε οὐ πολεμεί τῆ πόλει: quamvis ἡμᾶς *Budæus* *Comm. gr. ling.* ubi quoque verbo ἀναβάλλω exempli causa hunc locum subjicit, habeat, vitio forte typographico. Respexit forte hunc locum & *Harrocratio*, ubi scribit, ἀναβάλλει, ἀπὸ τοῦ, εἰς ἀναβολὰς καθίστησι, καὶ οἷον ἀναβάλλεται, Δημοσθένος Φιλίππικοῖς. Meminit obiter ab *Harrocratio* & *Polluce* dictorum de ἐνεργητικῶς significante hoc verbo etiam *Nunpesius* *Not. in Phrygicis*. verbo ἀναβάσθαι. JUNG.

Τὸ δὲ ἀναβάλλεσθαι, &c.] Activi usus in Græcis est frequens: ἀναβάλλειν τινα, differre aliquem, atque in aliud tempus rejicere. *Suidas* itaque: ἀναβάλλει, εἰς ἀναβολὰς καθίστησι & idem ἀναβαλλόμενος: αἰτιατικῶς ὑπερτιθέμενος. Interrogatus *Alexander*, qui tantillo temporis spatio tantam orbis terrarum partem, non permeare, sed imperio suo potuisset subjicere, respondisse fertur: μὴδὲν ἀναβαλλόμενος. *Hesiod. Oper.* Οὐδ' ἀναβαλλόμενος. *Plato Symposi.* εἰς αὐτὸς ἀναβαλλοῦ. In ipso *Demostheni* loco ὑμᾶς cum MSS. reposui.

σθαι, καὶ ἡ ἐνέργειά ἐστι παρὰ Δημοσθένει, οἷς ἀναβάλλουσιν ⁷⁶ ὑμᾶς· οἴονται δέ τινες ⁷⁷ ταῦτ' ἐν τῷ διατρίβειν νοεῖν· * ⁷⁸ καὶ τὸ τευτάζειν παρὰ τε Πλάτωνι, ⁷⁹ καὶ ἄλλοις εἰρημένον· ἀλλ' οὐ προσίεμαι τοῦνομα· τὰ δὲ πράγματα, ⁸⁰ μέλλησις, μελλησμός, βραδύτης, ἔκνος, στροφῆ, ⁸¹ ὑποστροφῆ, ἀναβολή, ὑπερβολή, διαγωγῆ, διατριβῆ, τριβῆ, ἀνάθεσις· ἡ γὰρ ὑπέρθεσις ὑπόπτος ⁸² εἰς εὐτέλειαν· ἡ δὲ ⁸³ στραγγία, παμπόνηρος· ⁸⁴ ναθεία δὲ, καὶ ναθρότης, καὶ ἀμβλύτης, ὧν οὐκ ἔστι τὰ ῥήματα, ὅτι μὴ ⁸⁵ παρ' Ἵπερίδῃ τὸ ναθρεύεσθαι ἐν τῷ ὑπὲρ Λυκόφρονος,

76 Ἡμᾶς.] C. V. ὑμᾶς. KÜHN.

77 Ἀὐτὸν τὸ διατρ. νοεῖν.] C. V. οἴονται δέ τινες ταῦτ' ἐν &c. pro τὸ δ. C. A. τῷ διατρίβειν, quod rectum est: ad verbum λογγάζειν notat *Salmat.* λογγος esse vocem Græcam Latinis *longus*, unde λογγάζειν pro, per loca morari. KÜHN.

Ἀὐτὸν τὸ διατρ. νοεῖν.] MS. ταυτὸν τὸ (sed correctum τῷ) διατρίβειν νοεῖν: sed vulgata lectio recta mihi videtur. JUNG.

Ἀὐτὸν τὸ] Sanequam mihi lenocinatur MSS. lectio, quam etiam comprobavit *Kühnius*: hoc itaque ducere in textum recepi: scilicet inquit Auctor noster, putare quosdam τὸ διαβάλλεσθαι id ipsum, quod & διατρίβειν, significare: & in aliquo Scholiastarum prius per alterum explicatum legisse memini.

78 Καὶ τὸ τευτάζειν] Quæ de hoc verbo dicuntur non comparent in C. A. *Platonis* locus est in *Philebo*. KÜHN.

Καὶ τὸ τευτάζειν &c.] Mirum in modum de verbi notione dissentiunt Grammatici: *Helyschium* audi, qui paucis plurima complexus est: *Τευτάζει*, *σκουωρίζει*, ἢ *συχάζει*, *διετρίβει*· οἱ δὲ, *φροντίζει*. *Τευτάζοντες*, *πλανώμενοι*. *Τευτασμών*, *στρατηγία*. In hoc posteriori loco *Soripheus* emendat *στραγγίαν*, neque male puto: similia vitia superius, ubi de *λογγάζειν*, observavimus. Sed & emendandus est *Suidas*, qui in parili mendo cubat: *Τευτάζειν*, inquit, *πραγματίζεσθαι*, ἢ *σκουωρίζεσθαι*, ἢ *στρατίζεσθαι*· reponendum, inquam, *στραγγίζεσθαι*, & hic & in *Etymologo*, ubi non est quod *Helyschius* & *Suidas* utriusque corrupti *Sylburgium* absterreat auctoritas, quo minus in *Etymologo* *στραγγίζεσθαι* audacter restituat; & enim omnibus istis, quæ adtulit *Leopardus*, locis *στραγγίζεσθαι* reponendum censeo pro *στρατίζεσθαι*. Sed in *Suida* plura sunt quæ medicam postulant manum: καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ. *Λυκόφρον* οὕτω καὶ *Δίδυμος*. In *Etymologo* lego: *Λυκόφρον* οὕτω καὶ *Δίδυμος*. Pergit: *προσθεῖς* ὅτι ἐνὸς σημαίνει καὶ τὸ *φροντίζειν*. Ἡρακλῆος δὲ καταμειψόμενος *Λυκόφρον* φησὶν εἶναι, τὸ ἐπιστρεφῶς τι πράττειν. Quis ille *Heracleon* Grammaticus? ego vero cum *Etymologo* potius Ἡρακλῆος scribam; notissimum Grammatici nomen: *Phrynicus* cum e *Mytilis* locum adducit, qui scribendus ita: *Μάστιγα δ' ἐν χερσὶν ἔχων τευτάζεται*· vulgo *τευτάσθαι* placeret etiam *τευτάται*· nam in *Helyschio*: *Τευτά*, *τεχνάται*· sed alterum & versus modulo satis dat, & *Suida* proposito. Sequitur *Πλάτων* *ἐάνταίς*· ego restituere audeo *Ξανθρίας*, & apud eundem in *Πλάτων*· *Ξανθρίας*, ἢ *Κίρκωπις*· nam de *Xantis* nusquam alibi legere memini. *Platonis* etiam philosophi e *Τίμαχο* locum habet, in quo dubito num potius scribendum sit apud illum *τιτηκότι*, ut vulgo legitur: sed id certum reponi debere pro *γράφεται* καὶ *τιτυτακότι*, *τιτυτακότι*. *Σπουδαζέειν* vero cum significare dicunt, bene habet, ut enim *σχολάζειν* περί τι, sic & *τευτάζειν* περί τι simili plane loquendi modo. *Noster* autem cum *Platonem* hic nominat, dubites, an philosophum velit, an vero *Comicum*; uterque enim usus est illo verbo: philosophum tamen in mente habuisse puto.

ro, etiam actus est apud Demosthenem, Quibus nos morantur: putant autem nonnulli, illum cunctari intelligere. * Tum ¹³⁷ & Ociari apud Platonem, & alios multos dictum est: sed ego vocabulum non approbo. Res vero, mora, cunctatio, tarditas, delidia, tergiversatio, procrastinatio, remora, cessatio, moræ ductio. Ἐπέρθεσις enim fere sordidum videtur. Et *στραγγία* quoque pessimum est. Socordia vero, ignavia, & segnities, quorum verba non extant: nisi *Ναθρεύεσθαι*, apud Hyperidem de *Lycophrone*:

79 Καὶ ἄλλοις εἰρημένον.] *Origeni*. D. H. SEB.

Καὶ ἄλλοις εἰρημένον.] Male MS. *εἰρημένων*· sed locum *Platonis* in *Τίμαχο* esse indicat simul & castigat *Leopardus* II. Emend. τῷ μὴ οὐν περί τὰς ἐπιθυμίας ἢ φιλονικίας τετυτακότι· quum vulgo *τετυχατότι* legatur: hodie vero in recentioribus ibi legitur *τιτηκότι*, ex ignoratione nimirum verbi veteris alio noto adsumptum: locus est non longe a fine *Τίμαχο*: sed quoniam hic locus controversus, quamvis minime dubito ita emendandum ut *Leopardus* vult, *Suida* in *τευτάζειν* id factis confirmante. age alium adferamus e *Philosopho* isto, ad quem non minus respexisse *Pollux* noster potuit. Is est in *Philebo*, paulo a fine longius: καὶ μάλα εὖ λέγεται οὐ μικρὰν διαφορὰν τῶν περὶ εἰρημῶν τευταζόντων, ὅστε λόγον ἔχουσιν, δύο αὐτὰς εἶναι. JUNG.

80 Μέλλησις, μελλησμός, &c.] C. V. *μελλισμός*· dein C. A. *βραδύτης*, communi dialecto. KÜHN.

Μέλλησις, *μελλησμός*, &c.] MS. *μείλλησις*, *μείλλισμός*, *βραδύτης*, ἔκνος· *Basil.* antea editi, *μείλλησις*, *μείλλισμός*. *Flor.* *μελλησμός*: sed in vulgatis nihil temere mutandum est, & apud *Helysch.* *μελλησμοῦ* per *βραδυτήτος* expositum: & supra I, 43. ubi adgregantur similia, & MS. habet semper *μελλισμός*, in alterius accentu vero variat. JUNG.

Μέλλησις] *Thucydides* habet II, 18. & V, 66. *διὰ βραχίας γὰρ μελλησείας*· *Suidas*: *Μέλλησις*, ὑπέρθεσις· sequiturque in eodem: *Μελλησμός*, ἢ *βραδύτης*: scribe *μελλησμός*, ut apud *Nostrum*: sic & *Helyschius*: *Μελλησμοῦ*, ὑπερθεσίας, *βραδυτήτος*· & apud utrumque *Μελληταί*, ὑπερθετικοί, quæ vox & apud *Nostrum* infertur. Ὑπέρθεσις dixere recentiores non raro, ut *Cinnamus*, *Agathias* aliique, & etiam dicti modo *Lexicographi*: quin & *Bussinus* de *Vita Thecla*, ubi delectum verborum venatus est, ὑπέρθεσις & ἀναβολή jungit p. 10.

81 Ὑποστροφῆ] *Abelt* a C. A. post ἀνάθεσις est, ὑπέρθεσις ὑπόπτος· ἡ δὲ κατηγία. C. V. ὑπόπτος· ἡ δὲ στραγγία *στραγγία* *παμπόνηρος*. C. A. *παμπόνηρος*. KÜHN.

82 Εἰς εὐτέλειαν] Defunt in MS. εἰς εὐτέλειαν. JUNG.

83 Στραγγία] Potius *στραγγεία*, a *στραγγεόματι*, quod *Segm.* præc. SEB.

Στραγγία] MS. ἡ δὲ *στραγγία*. JUNG.

84 Ναθρία] C. V. *ναθεία* δὲ. C. A. *ναθρία* *ναθρότης*, ὧν οὐκ ἔστι τὸ ῥήμα &c. KÜHN.

Ναθρία] MS. *ναθρία* δὲ &c. sed ab alia manu addito p factum *ναθρία*· verum utrumque dicitur, & *ναθεία* etiam supra I, 43. & III, 122. junctim *ναθρία*, *ναθρότης*, ut hic: adeo ut *ναθεία* hic facile recipiam: quum etiam mox ideo sequi videatur mox καὶ *ναθός*, καὶ *ναθρός*· a quibus utrumque πρᾶγμα attulit. JUNG.

Ναθρία] Prætulī *ναθεία*. *Helyschium* & *Suidam* inspicere, in quo posteriori *ναθρότης* exponitur *βραδυτήτος*. *Proclus* *Diadachus* *σχηματισμὸν ἀνατολικὸν* efformare dicit *ναθρός* & *μελλητάς*. Adde *Glossas Veteres*, in quibus etiam *Ναθός*, ἀπὸ *κραπάλης* *Μαρκιδίου*, *μαρκενός*, *marcidus*, *deses*, *lentus*.

85 Παρ' Ἵπερίδῃ] MS. Ἵπερίδῃ. SEB.

138 quod ego non multum approbo. * Nomina vero, morator, cunctator: fortassis & ignavus, tardus, segnis. Et socors: nam & hoc quoque apud Platonem extat in Phaedro, Socordes quomodo ad disciplinas perveniunt? Sed in Amipsii Sappho, Socordius diximus. Ab aliis vero, nominum loco, participiis utendum est: adverbium autem, omnino sunt fordida. Admonere, commonefacere, castigare. Carpere, secundum Demosthenem dicentem, * Carpere quidem

ὅπερ ἔγω γε οὐ πάνυ ἐπαινῶ. * ὀνόματα δὲ, 138
 86 μελλητής, μελλητικός, καὶ ἴσως 87 ὀκνηρός,
 καὶ βραδύς, καὶ νωθός, καὶ νωθρός· ἔστι γὰρ καὶ
 τοῦτο 88 παρὰ Πλάτωνι ἐν τῷ Φαίδρῳ, Νωθροί
 πως ἐκβαίνουσι πρὸς τὰς μαθήσεις· ἐν δὲ τῇ 89 Ἀ-
 μειψίου Σαπφῶϊ, καὶ νωθρότερον εὐρήκαμεν ἀπὸ
 μέντοι τῶν ἄλλων, ἀντὶ ὀνομάτων μετοχαῖς χρη-
 στέον. 90 τὰ δὲ ἐπιρήματα πάντα φαῦλα. 91 Νου-
 θεῖσθαι, ἐπιπλῆξαι, 92 σωφρονίσαι, 93 ἐπιτιμῆ-
 σαι, Δημοσθένους εἰπόντος, * 94 Τὸ μὲν οὖν ἐπι- 139

Παρ' Ὑπερίδῃ] MS. παρὰ Ὑπερίδῃ τῷ νωθρ. JUNG.
 86 Μελλητής, μελλητικός, καὶ ἴσ. ὀκν. &c.] C. A. ὀκνηρός βραδύς νωθός, νωθρός· cetera defunct usque ad finem. Kühn.
 Μελλητής, μελλητικός, καὶ ἴσ. ὀκν. &c.] MS. ἐν δὲ ἐκμελλητής, καὶ μελλητικός &c. sed μελλητής & supra l. 43. ex MS. reposui, & III, 122. fuit. JUNG.
 87 ὀκνηρός] C. V. ὀκνηρός &c. καὶ γὰρ &c. Kühn.
 ὀκνηρός] MS. ὀκνηρός, sed emendatum ab alio ὀκνηρός, recte, ut videtur: supra, ubi eadem tractavit l. 43. id omittit Noster, ὀκνηρός tamen III, 122. alio loco: alibi tamen V, 124. illud etiam habes πρὶν θεῖσθαι hic id forte non adeo probat, quum addat ἴσως. JUNG.
 88 Παρὰ Πλάτωνι ἐν τῷ Φ.] De Platoni loco quid dicemus? An Pollux memoria lapsus? an error ejus excerptoris est? Nec enim in Phaedro ejus legas ista, sed in Theaeteto, & quidem ἀπαντῶσι, pro ἐκβαίνουσι. Locus iste Θεαιτήτῳ, ut dixi, non longe ab initio: αἱ τε αὖ ἐπιρρηστέροι, νωθροί πως ἀπαντῶσι πρὸς τὰς μαθήσεις, καὶ λίγῃς γήμοις. JUNG.
 89 Ἀμειψίου Σαπφῶϊ] C. V. τῇ Ἀμειψίου ἄμφοι. Kühn.
 Ἀμειψίου Σαπφῶϊ] MS. mendose, Ἀμειψίου ἄμφοι sed correxit quis ita, ut vulgo legis. JUNG.
 Ἀμειψίου Σαπφῶϊ] Hinc Menysius habet *Astica Bibliotheca*: sed de *Amipsia*, ejuisque scriptis alibi cum cura dicemus.
 90 Τὰ δὲ ἐπιρήματα π. φαῦλα.] Omittit C. A. Kühn.
 Τὰ δὲ ἐπιρήματα π. φαῦλα.] Quid ait, τὰ δὲ ἐπιρήματα πάντα φαῦλα; scilicet ἀπὸ τῶν ἄλλων, ubi participiis vice nominum uti jubet, & ab illis nimirum omnia adverbium esse φαῦλα, ut αστροφή, ἀναβολή, διατριβή &c. Alias a nominibus adverbium multa recensuit & supra III, 123. &c. ubi tamen ἀμειβλημένως. JUNG.
 91 Νουθεῖσθαι] Præcedit titulus in C. A. περὶ τῶν συνανίμων τοῦ νουθεῖσθαι. Kühn.
 92 Σωφρονίσαι] MS. σωφρονίσαι. JUNG.
 Σωφρονίσαι] Dicitur quis alium σωφρονίζειν, si verbis eum aut re ab erroribus retrahat, & ad sanam mentem reducat: in *Glossis* itaque *Philoxeni*: Σωφρονίζει, castigat. Σωφρονίζω, compeasco: unde & ibidem Σωφρονισμός, ἐπιτιμωσία, coërcitio, compeccatio: & ipsum illud σωφρονίσαι, quamvis non eadem plane, qua *Pollux* habet, significatione occurrit apud *Thucydidem* VIII, 1. τῶν τε κατὰ τὴν πόλιν τι εἰς εὐτέλειαν σωφρονίσαι ad quæ *Scholias*tes: τοὺς πολίτας εὐτελέστερον εἶναι βίου· sed ille sensum scilicet exprimere saltem in animo habuit, & corruptus ille tamen: scribendum iudico: εἰσαι pro εἶναι: *suere* seu *subere*, ut *parvus* *cives* *venere*nt: ipsam vero hoc loco verbi elegantiam Latine vix assequaris. Præter istam notionem adnotant etiam Grammatici aliam hanc, qua σωφρονίζειν sensu sit idem ferre cum *ταπεινῶν*: addit & ignotam mihi auctoritatem *Suidæ*: τοὺς δὲ ἀπειρηκότας, καὶ ταῖς ἵναυχας ἤττας σωφρονισθέντας: similique modo *Scholias*tes antiquus exponit in *Thucydide* hunc locum: διὰ δὲ αὐτὰ

τὰς Συρακούσας κακαῖσθαι μὲν, ἵνα σωφρονισθῶμεν. *Schol.* ταπεινωθῶμεν locus est libro sexto, in *Bermege*nis illa præcellentis oratione: sic etiam aureum illud os Deum dixit non nimis indulgentem sceleribus hominum τοὺς πεφρονημένους σωφρονίζειν, *claus* animos deprime, *U* ad modestum de se atque temperatam redigere opinio-nem: sed illud in *Hesychio* hercle non satis capio: Σωφρονίζεται, σιμνύεται & enim de vitio suspectus hic mihi locus. Habemus hinc inferius apud *Nostrium* σωφρονισμός, quod tibi dedimus etiam ex *Glossis*, & σωφρονιστής: ea vox posterior apposita νεωτερῆς in *Hesychio* est exposita: jungit itaque non sine ratione *Sy-nesius* in *Dione* σωφρονιστὴν & παιδαγωγόν καὶ τὸ βά-θος τοῦ ἔθους, οἷον σωφρονιστῆ τινι καὶ παιδαγωγῷ πρέ-πον πόλιος ὅλης ἀνοήτως διακρίμενης. Sic igitur σωφρο-νιστὴν appellatum nominimus, qui vitis atque sceleribus imponeret frangum, quomodo *Phrygichus* apud sum-mum *Historicum* VIII, 48. ait τὸν δὲ δήμον σφῶν τε κατωφυγὴν εἶναι, καὶ ἐκείων σωφρονιστὴν neque diffi-mili ratione apud eundem: σωφρονιστῆ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν σωμάτων III, 65. quod fuerit ex *Commenta-toris* antiqui mente ἀφιλοῦντες καὶ τὰς γνώμας καὶ τὰ σώματα τὰς μὲν γνώμας, ἵνα μὴ κακῶς βουλευσάνται, τὰ δὲ σώματα ἵνα μὴ διαπύξωσιν ἀλλήλους, μὴ δ' ἐξελάνωσι, μηδὲ κακῶς ποιάσι πολίταις πολίτας· ἵνα λά-βωμεν τὸ σωφρονεῖν ἀντὶ τῆς ἀφελείας: sed sane, quam dixi, notio obtineat hic facilius. Fuit etiam, quod ad-jicere placet, quoddam magistratus Athenis genus, quibus decem numero de singula tribu lectis cura erant juvenum mores, ut casti essent, atque pudici, neque in libidines aliamve vitiorum cohortem effusi: ea de re plura *Egyptologus*. Et hinc jam discedere lubet. Sequitur in *Auctore* nostro ἐπιτιμῶν, cujus, & jam si prorrigitur sit ea notione qua *Pollux* habet, apponere juvat exemplum e *Thucydide*, ubi paululum ratio-ri significatione occurrit; e libro IV. cap. 27. καὶ ἐς Νι-κίαν τὸν Νικηράτου στρατηγὸν ὄντα ἀπεσήμεναι, ἐχ-θρὸς ὢν καὶ ἐπιτιμῶν, ῥάδιον εἶναι παρασκευῆ &c. ad hæc *Commentator* antiquus: ἐγκαλῶν, ἐπιτιμωφόρος, ἀνιδίξαν ἐπιτιμῶν proprie *multam imponere* significat. Sic ferme dixit *Isocrates Panathen*: constituisse veteres illos *Theseo* succedaneos principes democratiam in At-tica republica, non illam, quæ sceleribus atque vitis laxaret habenas, ἀλλὰ τὴν τοῖς τοιοῦτοις ἐπιτιμῶ-σαν & quis melius *Isocratem* explicet, quam *Isocra-tes* ipse: hoc itaque sic extulit in *Atcoragisico*: ἀλλὰ καὶ μισοῦσα καὶ καλῶσα τὰς τοιοῦτους, βελτίους μὲν καὶ σωφρονετέρας ἅπαντας τοὺς πολίτας ἐποίησε· unde itaque, siquidem cum verbis aliquem castigamus atque reprehendimus, hanc quasi multam malefactoris illius imponamus, deductæ notionis originem fluxisse existimo: porro ἐπιτιμῶν τινι, obtrellare alicui, *U* obisurgando atque increpando maledicere, *taquam res al-teri male gestas coarguens*: sic capiendum in *Thucyde*o loco.
 93 Ἐπιτιμῶσαι, &c.] A C. A. abest ἐπιτιμῆσαι, Δ. εἰ. Kühn.
 94 Τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμῶν, &c.] Legit C. A. τὸ ἐπι-τιμῶν φαίη τις ἂν ῥάδιον ἴσως δ' αὖ ἴσως &c. Kühn.

τιμῶν, ⁹⁵ Φαίη τις ἀν ῥάδιον καὶ ⁹⁶ παντός εἶναι ἔστι καὶ Πλάτωνος, μὴ πάθωμεν ὁ ἄλλοις ἐπιτιμῶμεν ἴσως δ' ἀν ⁹⁷ εἰκοι τούτοις τὸ ⁹⁸ ἐπανορθώσασθαι, καὶ κατακοσμήσαι, ⁹⁹ καὶ καθαρμοῦσαι καὶ ἐπιστρέψαι, καὶ θεραπεῦσαι, καὶ ἰάσασθαι, καὶ ἐξιάσασθαι, καὶ καθῆραι, καὶ ἀναλαβεῖν, καὶ ἀνευγεῖν, καὶ ἀνασώσασθαι, καὶ ἀναβιώσασθαι. ¹⁰⁰ Ἀριστοφάνης δ' ἐν Πλούτῳ καὶ τῷ ἐπικρούσασθαι ἐπὶ τοῦ νουθεῖσθαι κέχρηται τὰ δὲ πράγματα, νουθεσία, καὶ, ὡς Πλάτων, ¹ νουθετία. Φαῦλος γὰρ ὁ Μενάνδρου

95 Φαίη τις] MS. τις. JUNG.

96 Παντός εἶναι, καὶ μὴ πάθ. &c.] C. V. παντός ἔστι καὶ Πλάτωνος καὶ μὴ π. &c. prius enim *Demosthenis*, posterius *Platonis* dictum est. Kühn.

Παντός εἶναι, καὶ μὴ πάθ. &c.] MS. παντός ἔστι καὶ Πλάτωνος, καὶ μὴ π. &c. insigniter: locus enim mutilus est, male omisso *Platonis* nomine, quasi hæc omnia essent *Demosthenis*. Sic itaque omnia restituere possumus: τ. μ. οὐ. ἰ. φαίη τις α. &c. καὶ παντός εἶναι καὶ Πλάτωνος, μὴ πάθ. &c. Clarum tibi id faciam ex utroque loco. Primus *Demosthenis* est in prima *Olynthica*, quamvis paulo aliter ita hodie legatur: τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμῶν, ἴσως φησὶ τις ἀν ῥάδιον καὶ παντός εἶναι τὸ δ' ὑπὲρ τῶν παρόντων, ὃ, τι δεῖ πράττειν ἀποφαίνεσθαι, τοῦτ' εἶναι συμβούλου. Alter locus *Platonis*, quem mihi gaudeo in promptu esse, ut nostri MS. bonitas eo magis luceat, est in *Phædro*, ille: ἐγὼ οὐκ αἰσχύνομαι πάθωμεν, ὁ ἄλλοις ἐπιτιμῶμεν ἄλλ' ἐπιτιμῶσιν σοὶ καὶ ἐμοὶ ὁ λόγος πρόκειται &c. JUNG.

Παντός εἶναι, καὶ μὴ πάθ. &c.] Corruptissime; binorum enim præstantium scriptorum loca sunt in unum confusa; & alterum non agnoscas sane, nisi MSS. ope insigniter & sibi & *Polluci* restitutus esset: facillima nobis videbatur illa emendatio, quam textui reposuimus, in quo paululum a MSS. quiddam etiam a *Jungermanno* mutatum: neque ratio iltius rei attentum lectorem fugerit. Paulo post malui cum MSS. εἰκοι.

97 Εἰκοι] MS. εἰκοι. SEB.

Εἰκοι] C. V. εἰκοι τούτοις &c. Kühn.

Εἰκοι] MS. nollet, ut *Severi*, εἰκοι, quod pro vulgato εἰκοι potest reponi. JUNG.

98 Ἐπανορθώσασθαι] Sequitur in C. A. ἀναβιώσασθαι τὰ δὲ πράγματα νουθεσία, νουθετία ὡς Πλάτων &c. νουθετισμός &c. Kühn.

Ἐπανορθώσασθαι] Et qui dirigit aliquem, & qui lapsum erigit atque ad meliora reducit dicitur ἐπανορθώσασθαι τινά: priori significato, ἐγὼ δὲ τοὺς φιλοσοφούντας ἐπανορθώ, *Isocrates* ait ad *Demonicum*: ἐπανορθώσας, hinc est & ἐπανορθώεις in sequentibus altera notione: & scimus e veteribus haud paucos morum ἐπανορθώεις in lucem edidisse. Sed observa mihi illud κατακοσμήσαι, quod hic certe non ornandi notione venit, ut apud *Ælianum* κατακοσμήσαι ποικίλαις ἰσθῖσι, sed in ordinem redigendi: scilicet ut supra nobis observatum, ubi de γυναικωκόσμοις lib. IX. κόσμος non mundum tantum & ornatum, sed & nitidam atque concinnam rerum dispositionem notat, quæ prima est atque præcipua vocis illius significatio: *Hesychius* igitur inter alia κατὰ κόσμον explicat ἐν τάξει, κατὰ τὸ δῖον, κατὰ τὸ καθῆκον. sic itaque legisse memini de militibus sensim cedentibus, μετὰ κόσμον ἐπαρήσαν, quod nihil est aliud quam εὐτάκτως, neque turbatis ordinibus: & *Herodotus* de Persis terga vertentibus in Musa secunda: ἔφθινον οὐδὲν κόσμῳ, quod & a *Suida* adfertur, alibi que apud eum sæpius: est & inde, quod in *Homero* de *Agamemnone* & *Menelao* occurrit frequentissime — δύο κοσμητοὶ λαῶν, quæ sæpius adnotant

omnino & facile, & cujusvis esse quis dicat: & ne patiamur nos, quod in aliis carpinus. Fortassis hæc simile videtur, corrigere, emendare, concinnare, convertere, curare, mederi, subvenire, purgare, reprehendere, reducere in viam, salvare, & revivificare. *Aristophanes* vero in *Pluto* etiam ἐπικρούσασθαι pro commonefacere accipit. Res vero admonitio: aut secundum *Platonem*, Commonefactio. *Menandri* enim

Eustathius, & *Didymus*, uti vulgo vocatur: quid quod ipsos militum ordines κόσμον dixerit *Thucydides*: καὶ εὐδὲς ὑπὸ σπουδῆς καθίστατο ἐς κόσμον τὸν ἑαυτῶν, ubi non ineruditus *Scholias*, eis τὴν σύνταξιν, qui idem & alibi in præstantissimo *Historico* id vocis ὑποτάξιν exponit: & ipsum vero hoc rerum universum, non tam ab ornatu, quam ab eleganti & perfecto rerum ordine, quem *Stoici* τὴν τῶν ὄλων διακόσμησιν appellare solent, sic dictum est a *Pythagora*; κόσμος enim apud *Dores Pythagoreos* in primis non alia ferme notione occurrit: & in *Oxiis Platonis* Σάφρον dicitur τὸ κόσμιον τῆς ψυχῆς. Inde etiam fluxit *Democriti* celeberrimum opus, μέγας διάκοσμος, quo de videndus est *Eruditionis*. *Menagius* ad *Diogenem* &, quem ille adducit, *Salmasius* ad *Simplicium*. Est igitur κατακοσμήσαι, bonis ac utilibus præceptis aliquem continere; & apprime quidem convenit illud καθαρμοῦσαι, cui verbo de MSS. καὶ præfiximus, probante *Jungermanno*. Sed, quod protinus sequitur, θεραπεῦσαι καὶ ἰάσασθαι Ethicis hac in re ferme proprium est, quibus ὑγιαινεῖν dicuntur, qui virtutem colunt atque amplectuntur, νοσῆν vero, qui vitia sectantur: quos itaque posteriores si quis in viam salubribus monitis restituat, illis incedit: ita *Demophilis* similitudines inscribuntur etiam *Βίου βίρατια*: sed hæc in *Episteto* & *Platone* frequentissima.

99 Καθαρμοῦσαι.] MS. καὶ καθαρμοῦσαι & quamquam hoc leve, ita supple, quum & cetera verba quodque eam particulam præfixam habeat. JUNG.

100 Ἀριστοφ. δ' ἐν Πλ. καὶ τῷ ἐπικρούσασθαι &c.] C. V. ἐπικρούσαι. *Hesych.* Ἐπικρούμα, ἐπίπληγμα. In *Aristophanis Pluto* hic extat verius:

Σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τῶν πτωχῶν δ' ὑπεκρούσω.

Meam non equidem vitam dixisti, sed inopum teperigisti. Kühn.

Ἀριστοφ. δ' ἐν Πλ. καὶ τῷ ἐπικρούσασθαι &c.] MS. δὲ ἐν Πλούτῳ καὶ τῷ ἐπικρούσαι ἐπὶ &c. sed vulgatum ἐπικρούσασθαι videtur retinendum, quamvis hodie non ita legas apud *Aristophanem*: nisi me fortasse locus verus fugit, quem indicabit quis oculatior: ego hunc putavi esse, ubi vitam pauperem reprehendenti *Chremylo* ita respondet *Penia*:

Σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν πτωχῶν δ' ὑπεκρούσω.

Ubi itaque, si non fallo, ἐπεκρούσω cum *Polluce* legendum erit. Judicium tamen esto penes doctiores. *Scholias* tibi exponit: ἐφθίγξω, ἀνεκρούσω quod nostro non repugnare videtur. JUNG.

1 Νουθετία.] Item νουθεσίας. *Cl. Alexandr. Pæd. I. c. 10.* τὸ δὲ ἐπιπλήσσειν καὶ νουθετεῖν καλεῖται τὸ δὲ ἐτυμολογεῖται ἢ νουθεσίας, τοῦ ἰδεματισμός. SEB.

Νουθετία.] C. V. νουθετία. Kühn.

Νουθετία.] MS. νουθετία, pro νουθετία. Id ita apud *Platonem* ubi extet, nec mihi in promptu indicare: νουθετίας sanè sæpe apud eum non quærenti occurrit: ut *Nόμων* tertio extremo: παισὶ δὲ καὶ παιδαγωγοῖς καὶ

Νου-

140 **Νουβητισμός**, sordidum est. * Reprehensio vero, castigatio, culpato, correctio, emendatio, concinnitas, conversio, cura, sanatio, & purgatio: quæ vero ab aliis derivantur non hujus significationis propria sunt. Nomina autem ab his, castigato, corrector: ab aliis enim, partim dura, partim ambigua sunt: præter Admonitorem, quo utitur Sophocles, dicens in Procrude, Punitores, 141 & admonitores. * Superare, superiorem esse, vincere, excellere, præcurrere, decertare, devincere, prævalere, demoliri. Debellare enim, & feruum facere, alterius significationis sunt: quemadmodum & mancipare, atque subigere, subjicere, suppressere: pugna navali vincere, pedestri prælio super-

νοβητισμός. *² ἐπίπληξις δὲ, καὶ σωφρονισμός, 140 καὶ ἐπιτίμησις, καὶ ἐπανόρθωσις, καὶ κατακόσμησις, καὶ ἀρμονία, καὶ ἐπιστροφή, καὶ θεραπεία, καὶ ἰασίς, καὶ καθαρμός. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἄλλων, οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας ἠμένοντα ὀνόματα δὲ ἀπ' αὐτῶν, ὁ σωφρονιστής, καὶ ἐπανορθωτής. ἀπὸ γὰρ τῶν λοιπῶν, τὰ μὲν σκληρὰ, τὰ δὲ μᾶλλον πρὸς ἕτερα, ἢ πλὴν τοῦ ἐπιτιμητοῦ, ὃ κέχρηται Σοφοκλῆς, ἢ εἰπῶν ἐν τῇ Προκρίδι, Κολασταί, κάπιτιμηταὶ κακῶν. *³ Κρατεῖν, περιγίγνεσθαι, νικᾶν, υπεραίρειν, υπερθεῖν, καταγωνίζεσθαι, κατακρατεῖν, ἐπικρατεῖν, καθαιρεῖν: τὸ γὰρ καταπολεμεῖν, καὶ καταδουλοῦσθαι, ἐτέρας ἔστι χρείας. ὡσπερ καὶ τὸ χειρῶσασθαι, καὶ παραστήσασθαι, καὶ ὑπαγαγέσθαι, 11 καὶ κατὰ εἶδη καταναυμαχεῖν, καὶ καταπεζο-

τῶ πλείστῳ ἔχῳ ῥάβδου κασμώσης ἢ νοβητισ ἐγγύς το. & paulo post: φεύγειν πατρός καὶ μητρός καὶ προσβυτέρων δουλείαν καὶ νοβητισ. & ipso initio libri sexti Legum: διδάχῃ τι καὶ νοβητισ μᾶλλον ἢ νόμοις εἰκῆ, ἂν ἡμῖν φαίνοιτο. JUNG.

Νουβητία.] Restituit in textu *Κυβητία* νουβητία, & sequitur sum equidem; utraque tamen scribendi forma obtinuit, docuimusque superius ἴωτα simplex & ei promiscue ponti solita sæpissime: in *Glossis ἀνδρίαν* & ἀνδρείαν habes: ita λύχνιον & λυχνίον, λυχνία & λυχνία, quorum alterum *Thomas* scribit, *Αποτομία* alterum, σκιαδίων & σκιαδίων. Vid. ad VII, 174. ubi occurrit etiam Σκείρα & σκίρα, & Segm. 139. vulgo ναύτριαι, pro quo MSS. ναύτρια, & 141. τρυγήτριαι, quæ I, 202. τρυγήτρια, κεράμια & κεράμια: taliaque infinita congerere licet. **Νουβητία** vel **νουβητία** ubi usurper *Plato*, non suggerit memoria: **νουβητία** habes etiam in *Οἰοῖς Πλάτωνος* cuiusdam: **Νουβητία**, inquit, λόγος ἐπιτιμητικός ἀπὸ γυμνῆς λόγος ἀμαρτίας ἀποτροπῆς ἐνεκεν. Est autem **νουβητία** mollioris & suavioris significatus, quasi dicas, *mentem componere*, & *in ordinem arte redigere*. **Νουβητία** exponunt *Glossæ*, *admonitionem*, *documentationem*, *νουβητία* vero μετὰ ἐπιπληξίως, *castigationem*.

2 **Ἐπίπληξις**.] C. A. subdit *σωφρονισμός ἐπιτίμησις*, & in aliis omittit conjunctiones. KÜHN.

3 **Καὶ καθαρμός**.] MS. καὶ καθαρμός. τὰ δ' ἀπὸ &c. recte, non *καθαρισμός*, præcessit enim non *καθαρίζειν*, sed *καθίρειν* supra Segm. præced. unde emenda hic *καθαρμός* ex MS. nostro. *Hesych.* *Καθαίρει, καταλαμβάνει*. JUNG.

Καὶ καθαρισμός.] MSS. vestigia sequitur, probante *Συμπρηματῶ*, repositi *καθαρμός*. Fuere philosophi, qui libellis ethice titulum præfigerent *καθαρμούς*, scriptos scilicet eos innuentes ad mentem vitiiis purgandam.

4 **Μόνον**.] Abest a C. A. at C. V. pro *μόνον* legit *μίνοντα*, quod probat. KÜHN.

Μόνον.] MS. pro *μόνον*, *μίνοντα* habet: idque reponere his: nec credo aliter scripsisse *Pollucem*: non *manent* ista ab aliis deducta, nempe ἀνάληψις, ἀναφορά &c. in ea notione, ut sub nominibus *νουβητία* significantibus referri queant: *μόνον* enim vulgatum non hoc dicit, sed contra *Pollucis* mentem, quasi & hoc & aliud adsignificent. JUNG.

Μόνον.] Incertum illud atque rejiciendum, quod commutavimus itaque lectione MSS. *μίνοντα*.

5 **Ἀπ' αὐτῶν**.] Abest a C. A. ut & conjunctio quæ sequitur. KÜHN.

Ἀπ' αὐτῶν.] MS. δ' ἀπ'. JUNG.

JULII POLLUCIS.

6 Πλὴν τοῦ ἐπιτιμητοῦ] Absunt a C. A. usque ad *κάπιτιμηταί*. KÜHN.

7 **Εἰπῶν ἐν τῇ Προκρίδι**.] Desunt in MS. *εἰπῶν ἐ. τ. Προκρίδι, κ. καπ.* sed *Προκρίδι* legendum statim suspicatus fui: nec aliter habet *Magnus Casaubonus*, ubi una cum aliis dramatibus *Sophocleis* & hoc refert VII. *Athen.* 4. JUNG.

Εἰπῶν ἐν τῇ Προκρίδι.] *Προκρίδι* in textu dedi, quod & ita legit *Meursius* in *Sophocle* suo. Sed ipsa summi Tragicæ verba in plerisque MSS. etiam sunt mutila: solus *Falckenburgii* Codex *κάπιτιμηταί κακῶν* habet, quod, puto, non quisquam abjecerit: id nimirum rescuere librarij, quod *Pollucis* institutum non esse putabant: nos lubentes illa vocula textum auximus.

8 **Κρατεῖν**.] A. C. περὶ συνανίμων τῶ Κρατεῖν. KÜHN.

9 **Καθαίρειν**.] Pro *καθαίρειν* leg. *καθαίρειν* a *καθαίρειν*, quamvis nec *καθαίρειν* damnaverim. KÜHN.

Καθαίρειν.] Sic & MS. sed profecto scribendum duco alio accentu, nempe *καθαίρειν*, quod cum verbis τοῦ Κρατεῖν significationem habentibus recte jungas. Alterum *καθαίρειν* potius priori temate suum locum inter verba *νουβητία* habuerit. Prius *καθαίρειν* clare hic vincere jubet sequens inde nomen *καθαίρειν*. JUNG.

Καθαίρειν.] Bene monuerunt Commentatores nostri accentum esse junctiōnes: textus habet, ut *Κυβητία* in Codicis sui margine. *Glossæ*: *Καθαίρω, καταστρέφω, δεστυνο*: unde *καθαίρειν* οἰκοδομήσεως, *δεστυνῆ* & *demolicio*.

10 **Ἐστὶ χρείας**.] Abest a C. A. item conjunctiones: dein *ὑπαγαγέσθαι*. KÜHN.

11 **Καὶ καταδύειν &c.**.] C. V. καὶ κατὰ εἶδη καὶ ναυμαχεῖν κατὰ πεζομαχεῖν. C. A. omisso *καταδύειν* & καὶ τὰ εἶδη *καταναυμ. κ.* & *species pugnae* &c. KÜHN.

Καὶ καταδύειν &c..] Mire corruptum istud καὶ καταδύειν vulgo, & sequens *καταναυμαχεῖν* in MS. quæ ita habet: *καὶ κατὰ εἶδη, καὶ ναυμαχεῖν, καταπέζου. &c.* ubi alia manu inter *καί* & *ναυμ.* insertum *κατὰ*, ut scilicet legamus *καταναυμ.* sed ipsum istud *καί* ante *ναυμ.* corruptum puto, & mutandum in *κατὰ*, locumque ita legendum: *καὶ κατὰ εἶδη, καταναυμαχεῖν, καταπέζουμαχεῖν &c.* optimo sensu, quem *Pollucis*, ut & hanc scripturam non dubito: quum enim quæ præcedunt, quasi peculiare quoddam τόγμα in hac acie verborum *superandi*, generatim & late sumantur, *χειρῶσασθαι &c.* hæc profecto quæ sequuntur, *καταναυμαχεῖν &c.* species continent, ut vincere pugna navali, & pedestri & equestri: quum illa nova, ut dixi, quovis certamine usui esse queant. Adeo ut nimis audeat fuerit commentum cuiuscunque istud *καταδύειν*, quod

μαχεῖν, καθιππομαχεῖν, καθιπποκρατεῖν ἀφ' ὧν τὰ πράγματα, κράτος, καὶ νίκη, μόνα καὶ αἰρέσεις, καὶ καθαιρέσεις. * 12 βιαιοτέρα γὰρ ἢ ἐπικράτησις, παρὰ Θουκυδίδη 13 ἢ παρομοίαν αὐτὴς εἶναι Φαίη τὴν κατακράτησιν, καὶ τὸν καταγωνισμόν, ἐκείνου ἀγωνισμόν εἰπόντος, καὶ τὴν καταπολέμησιν, τὴν διαπολέμησιν 14 εὐρον. 15 ὑπαγωγή γὰρ καὶ προσαγωγή, ἀνεκτὰ τῆς δὲ 16 δουλώσεως εἰρημένης, ἢ καταδούλωσις, βίαιος. μοχθηρὰ δὲ ἀπ' ἐνίων τὰ ἐπιρρήματα ἀπὸ γὰρ τῶν πλείστων 17 οὐδέ ἐστιν. Ταυτὸν οὖν ἐν χρήσει δύναιτο, 18 ὄχλος, πλῆθος, σύνοδος, σύλλογος, δῆμος, 19 ἄθροισμα, ἀγερμός, συναγερ-

rare, equestri pugna debellare, equitatu prævalere. A quibus rei vocabula sunt, robur & victoria, sola. Et captio, & demolitio. * Superatio enim apud Thucydidem durius est: sive quis simile esse putet debellationi, & decertationi, illo Decertationem pro debellatione dicente, etiam διαπολέμησιν inveniens. Subactio enim, & subjectio prædura sunt. Servitute autem dicta, καταδούλωσις, id est redactio in servitutem durius est. Nonnullorum etiam adverbia invisâ sunt: a plerisque autem nihil usitatum extat. Turba, multitudo, conventus, cœtus, populus, congregatio, colle-

tamen si quis retinere pertinax omnino velit, non ideo tamen illa καὶ κατὰ εἶδη mihi amovebit, quæ, ut dixi, ipsissima Pollucis puro; illud verbi ab alio παρεμβιβλημῖον vero. JUNG.

Καὶ καταδύει.] Non erit, uti duco, quisquam qui id verbi hoc loco genuinum habeat: in rebus enim militaribus non alium certe usum habet, quam si de submersa classe dicatur: καταδύει γὰρ apud Thucydidem, Polybium aliosque, quod nihil ad illa, quæ Pollux enumerat: egregie MSS. κατὰ εἶδη, quam scripturam reduxi.

12 Βιαιοτέρα γὰρ &c.] Absunt ista a C. A. usque ad δυνατόν. KÜHN.

13 Ἡ παρομοίαν αὐτὴς εἶναι Φαίη &c.] C. V. παρ' ὁμοίαν leg. παρομοίαν similem quodammodo (vocem ἐπικράτησιν) dixeris τῇ κατακράτησιν & τῷ καταγωνισμῷ, dum ille (Thucydides) dixit καταγωνισμόν &c. secundum C. V. ita legendum παρομοίαν αὐτὴς εἶναι Φαίη τὴν κατακράτησιν καὶ τὸν καταγωνισμόν, ἐκείνου ἀγωνισμόν εἶπ. &c. posse dicere aliquis similem esse ἐπικράτησιν ὅ καταγωνισμόν, cum ille ἀγωνισμόν vocet καταπολέμησιν debellationem, quod alias καταγωνισμόν & ἐπικράτησιν non significant apud alios Scriptores. KÜHN.

Ἡ παρομοίαν αὐτὴς εἶναι Φαίη &c.] MS. ἡ (sed alia manu ἢ emendatum) παρ' ὁμοίαν αὐτὴς φ. τὴν κατακράτησιν, καὶ τῶν καταγωνισμόν ἐκείνου ἀγωνισμόν &c. & bene sane ἢ videtur correctum: quum MS. plerumque ἢ indifferenter scribat, pro ἡ, ἢ, ἢ &c. locumque ita legam igitur & distinguam: ἢ παρομοίαν αὐτὴς εἶναι Φαίη τὴν κατακράτησιν καὶ τὸν καταγωνισμόν, ἐκείνου ἀγωνισμόν εἰπόντος καὶ τῆν &c. Aut sic dici posse & κατακράτησιν, & κατακρατεῖν, ut dixerit Thucydides ἐπικράτησιν, ab ἐπικρατεῖν eadem ratione, quum ille a verbo ἀγωνίζεσθαι, ἀγωνισμοῦ (sic enim MS. nosset: quum vulgo non recte junctum videatur repeti) dixerit: nos καταγωνισμόν posse a verbo, quod Segm. 141. præcessit, καταγωνίζεσθαι: tum pariter καταπολέμησιν, a præcedenti, Segm. 141. καταπολέμειν, addit Pollux, quis dicat invento nomine διαπολέμησις: vulgatum enim διαπολέμησιν εὐρών, non mutandum arbitror, licet in MS. sit εὐρον. Ceterum vox ἐπικράτησις in Oratione Corinthiorum, contra Corcyraeos extat libr. I. Ευγγραφῆς παρίσχει ὑμῖν Αἰγυπτῶν μὲν ἐπικράτησιν, Σαμίων δὲ κόλασιν. JUNG.

Ἡ παρομοίαν &c.] Nisi me meus fallit animus, ita fuit etiam scriptum: ἢ παρομοίαν αὐτὴς εἶναι Φαίη τῇ κατακράτησιν καὶ τῷ καταγωνισμῷ planum ita sensum feceris paucula mutatione: sed enim MSS. obsequamur potius, quorum equidem lectionem in textu restitui. Ἀγωνισμόν in Thucydide reperio VII. 70.

14 Εὐρών] C. V. εὐρον planus est sensus si καὶ ante καταπολέμησιν præponeretur voci διαπολέμησιν hoc modo, καὶ τὴν διαπολέμησιν εὐρον etiam vocabulum διαπολέμησιν invenit scilicet apud Thucydidem, qui ait lib.

VII. ζυτοματώτην ἠγείτο διαπολέμησιν, sic brevi rubat debellatum τῷ. KÜHN.

Εὐρών.] Kühnius ad oram sui Codicis εὐρον & id etiam præfero vulgatae lectioni, quanquam Jungermannus dissentiat: memini id vitii eluisse quoque Segm. 89. Διαπολέμησιν vero, quod decertare Romani, plus una vice in Thucydide poni recorder.

15 Ὑπαγωγή γὰρ &c.] Defunt ista, ἰσ. γ. κ. πρ. αἰ. in MS. JUNG.

16 Δουλώσεως] Supra III. 75. ubi καταδούλωσιν non ponit, quod improbabat scilicet. Alterum vero Thucydideum est, ex cujus lib. III. adferunt, τὴν δὲ τῶν συμμάχων δούλωσιν ἱπαγομένους: & supra ex lib. III. locum etiam protuli Historici. Ajunt vero & alterum in eo extare, quod nostro βίαιος videtur. JUNG.

17 Οὐδὲν ἴστιν αὐτῶν ἐν χρ. δυνατόν.] C. V. πλείστων οὐδὲ ἴστιν ταυτὸν οὐ ἐν χρήσει δύναιτο, a plurimis ne sunt quidem, idem igitur valere possint: id est, nihil valebunt. KÜHN.

Οὐδὲν ἴστιν αὐτῶν ἐν χρ. δυνατόν.] Non dubito hæc mendosa esse, & amplector MS. lectionem, quæ est: ἀπὸ γὰρ τῶν πλείστων οὐδὲ ἴστιν ταυτὸν οὐ ἐν χρήσει δύναιτο, ὄχλος; &c. A plurimis nequidem sunt adverbia, ait. Tum digreditur ad verba multitudinis: Idem vero in usu valeant, ait, ὄχλος &c. quod exemplis mox confirmat: quasi, ait, si quis dicat ἀπὸ τῶν ὄχλων &c. Eo modo infra novum incipit membra Segm. 150. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Φαίη τις αἰν. πρᾶγμα, χρῆμα, &c. JUNG.

Οὐδὲν ἴστιν αὐτῶν ἐν χρ. δυνατόν. Ὅχλος.] Cubat hic locus in gravi menda, a qua certe sine MSS. adminiculo purgare locum & redintegrare non facile fuisset: distinguimus & emaculavimus textum, ut MSS. auctoritas jussit.

18 Ὅχλος] C. A. περὶ συνωήμων τῶ πλῆθει locum huic exhibet Phavorin. in ὄχλος. KÜHN.

19 Ἀθροισμα, συναγ.] MS. ἄθρ. ἀγερμός, συναγ. SEB. Ἀθροισμα, συναγ.] C. A. ἀγερμός σύστασις τάχα συναγωγή &c. omittis semper conjunctionibus. C. V. ἄθροισμα, ἀγερμός, συναγερμός. KÜHN.

Ἀθροισμα, συναγ.] Ex MS. nostro & Seberti voculam adde: ἄθροισμα, ἀγερμός, συναγ. nec dubitare nos finit locus qui supra III. 129. ἀγερμός, συναγερμός, pariter juncta: & quod sequitur mox ἐμπόρων ἀγερμός supra I. 176. ἀγερμός vulgo est, quod tamen MS. omittit ibi. JUNG.

Ἀθροισμα, συναγ.] Optime de nobis hic & Polluce nostro merentur MSS. ex iis est, quod inseruimus ἀγερμός: habent illam vocem Lexicographi: Hesychius: Ἀγερμός, ἄθροισμα: συναγωγή θυσίαι: ubi Soringius ex Aristotelis Arte Poetica locum adfert, cui Dionysium Halicarnasensem adde, qui lib. II. θεοφορήσις, κορυβατισμοῦς καὶ ἀγερμοῦς appellat metragyrtarum publica sacra, cum ubique homines colligant atque circulos faciant. Verbum autem ἀγερμοῦς vel de circulatoribus intelligitur, vel de rhetoribus, cum ἐπιδημῆσαι facturi homines advocabant, qua de re posteriori vi-

143 *ετιο*, *constipatio*. * *Forſan & collectio*, & *corrogatio*, *thiaſus*, *Chorus*: veluti ſi quis dicat, *Virorum turba*, *Mulierum multitudo*, *Puerorum cœtus*, *Hofpitem conventus*, *Inquilinorum populus*, *ſervorum congregatio*. *Coacervatio enim durius eſt*. *Mercatorum cœtus*, *cauponum conſtipatio*, *Nautarum collectio*, *Gubernatorum concursus*, *ludentium thiaſus*, & *jocantium Chorus*. *De iſdem vero dicitur*, *toto populo convenerunt*, *omnigenæ*, *catervatim*. *Πανσυρί* enim, *fordidum* 144 eſt. * *Gregatim*, *ſecundum ætates*, *ſecundum ordines*; *ſecundum familias*, *ſecundum genera*, *ſecundum conditiones*, *ſecundum artes*, *ſecundum turmas*. *Unde illud Homeri*, *Turmatim*, *tanquam Poëticum*

μὲς, *ſύſταςις*. * 20 *τάχα δὲ καὶ συναγωγῇ*, 143 *καὶ 21 ſυλλογῇ*, *καὶ βίαſος*, *καὶ χορός*. 22 *ὡς εἰ λέγοι τις ἀνδρῶν ἔχλος*, *καὶ γυναικῶν πλῆθος*, *καὶ παιδῶν ſύνοδος*, *καὶ ξένων ſύλλεγος*, *καὶ μετόικων δῆμος*, *καὶ δούλων ἀθροίſμα*. 23 *βιαιότερος γὰρ ὁ ἀθροίſμος*, *καὶ ἐμπόρων ἀγεργμός*, *καὶ καπήλων ſύſταςις*, *καὶ ναυτῶν συναγωγῇ*, *καὶ κυβερνητῶν ſυνδρομῇ*, *καὶ 24 παιδευόντων βίαſος*, *καὶ παιδευομένων χορός*. 25 *ἐπὶ δὲ τῶν αὐτῶν*, *ſυνῆλθον 26 πανδημί*, *παγγενεὶ*, *πασσυδί*. 27 *ὑπομίαιρον γὰρ τὸ πασσυρεὶ* * *κατ' ἀγέλας*, 144 *καθ' ἡλικίας*, *κατὰ τέλη*, 28 *κατὰ ἔθνη*, *κατὰ γένη*, *κατὰ τύχας*, *κατὰ τέχνας*, *κατὰ ἴλας*. 29 *ἵνα τὸ Ὀμήρου ἱλαδὸν*, *ὡς ποιητικὸν παραϊτά-*

endus Etuditiff. Creſſolius Theatrō Rhet. III, 14. & *Fetavius ad Themiffi Oration.* XXI. qui utramque tangit rem, & adductum etiam a nobis *Dionyſii* locum. Addo *Syneſium* Ep. 136. ubi vltas Athenas deſcribit: *ταῦτ' ἄρα καὶ ἡ ſυνερίς τῶν σοφῶν Πλουτάρχου, οἱ τῆς αὐτῆς φήμης τῶν λόγων ἀγείρουσι ἐν τοῖς θεάτροις τοὺς νέους, ἀλλὰ τοῖς ἐξ Ἰμῆττειν ſταρνίοις*. Mox elegantius *τάχα δὲ καὶ*, ut Auſtor noſter ſolet ubique loqui, dedimus in textu e MSS. pauloque inferius poſt *βιαιότερος γὰρ ὁ ἀθροίſμος* interpuixi cum *ζυμπεταππο*.

20 *Τάχα καὶ συναγωγῇ*, &c.] MS. *τάχα δὲ καὶ συναγ.* & ſic reponendo facies pleniorẽ orationem. JUNG.

21 *Συλλογῇ*] Hujus non redditur exemplum in ſequentibus; ſed pro eo *κυβερνητῶν ſυνδρομῇ* habes; adeo ut quis ſuſpicari poſſit & hic *καὶ ſυνδρομῇ* fuiſſe a *Poluce* additum. JUNG.

22 *Ὡς εἰ λέγει τις*] Non habet C. A. hæc verba, ut nec ſequentes conjunctiones. KÜHN.

23 *Βιαιότερος γὰρ ὁ ἀθροίſμος*, &c.] C. A. *βιαιότερον γ. ὁ ἀ. ἐμπόρων ἀγεργμός* &c. ſine καὶ. KÜHN.

βιαιότερος γὰρ ὁ ἀθροίſμος, &c.] *Ἀθροίſμων βιαιότερον* hic dicit: ſupra III, 129. ponit ſine tali *προεπιπλήξει* quamvis ibi in MS. omiſſum ſit iſtud vocabulum: vid. & I, 176. diſtingue autem hic ita: *ἀθροίſμος*, καὶ *ἐμπ.* Illa enim *βιαιότερος γὰρ ὁ ἀθρ.* interjiciuntur quæ *παραϊτάτως*. JUNG.

24 *Παιδευόντων βίαſος*] *Interpr.* leg. *κλιζόντων docentium thiaſus*, *diſcipulorum chorus*: de thiaſis docentium *Athenas* habet multa. KÜHN.

Παιδευόντων θίαſος] De conventiculis ſacris vox illa proprie fuit olim uſurpata, docente *Maximo* ad *Aeroparita Hierarch. Cal.* cap. 3. ubi & *ειασώτας* exponit *τοὺς περὶ τὸ θεῖα ἀναſτροφόμενους*, & *ἠεροκρατία*; *Demolthenis* autem, quem adducit, eum eſſe locum puto, ubi *Γλαυκῶται* memorat *τῆν τοὺς θίαſους ſυνάγουσαν* obſervat inde *Ionem* in *Omphale* *κοινῶς ἐπὶ παντὸς ἀθροίſματος* poſuiſſe vocem: & ita ſuſpiſſime apud alios: ſcilicet in Græca lingua admodum ſunt multa, quæ a rebus ſacris ad profanas atque vulgares emanarunt: ea de re alibi. Sed *ſύſταςις*, quam dixit Auſtor, in *Thucydide* quoque reperio II, 21. *κατὰ ζυſτάſις τε γιγνόμενοι*, quod fuerit, exponente *Scholiaſta*, *κατὰ ſυſτάματι καὶ πλῆθη* non diſſimili modo *ſακοβὺς* in *Liturgia* ſua *ſύſταςις* & *ſύſτημα* dixit *ἀγγέλας*: porro apud *Thucydidem* ſequenti capite *ξύλλογον* etiam lego: *ἐκκληſίας τε οὐκ ἔπειε αὐτῶν, οὐδὲ ξύλλογον οὐδὲνα*.

25 *Ἐπὶ δὲ τῶν αὐτῶν*] Abest *ἐπὶ τῶν αὐτῶν* a C. A. KÜHN.

26 *Παιδημί*, &c.] MS. *παγγενεὶ*, *πασσυδί*. SEB. *Παιδημί*, &c.] C. A. *παιδημί π. παισυδί*. C. V.

παγγενεὶ πασσυδί. KÜHN.

Παιδημί, &c.] MS. *παιδημί*, *παγγενεὶ*, *πασσυδί*: priora duo alia manus ita correxit, *παιδημί*, *παγγενεὶ* ut nempe vulgata ſunt: ſupra VI, 162. *παιδημί*, & *πασσυδί* MS. habebat. *Sebeus* noſter in ſuo MS. hic fuiſſe ait *παγγενεὶ*, *πασσυδί*: quomodo retinere hic nil forte prohibeat. Tamen & MS. noſter ſupra VI, 163. *παγγενεὶ* habebat. JUNG.

Παιδημί] Vide quæ dicta ad *Segm.* 10. Sed autumo, tanti non eſt, utrum ſcribas *παιδημί* an *παιδημί*: ſic enim *ἀκρυκτεὶ* & *ἀκρυκτεὶ* aliaque plurima, *Thucydides* I, 9. *τειχίζειν δὲ πάντα παιδημί τοὺς ἐν τῇ πόλει*. *Schol.* *μηδενὶς ἐν ταῖς οἰκίαις ὑπολιπερμένου* & V, 54. *Ἐξοστράτευσαν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους παιδημί ἐς Διῦκτρα* &c. quo *Noſter* reſpexit I, 160. Mox *παγγενεὶ* de MSS. reſtitui. *Πασσυδί* tum recte legitur, & ex *Thucydide* citat *Συιδας*, qui ſimul notat ſcribere quosdam *πασσυδί*, ſed aberrantes vera vocalũ pictura. Malui denique *πασσυρεὶ*, MSS. ſequur duces, reponere, quam vulgatum temere retinere: *Æolicum* enim illud *πασσυρεὶ*, nam *πασσυρί* non puto, quiſquam uſurpabit: male fecerit itaque, qui ab *Æolibus* id mutuatum uti voluerit in Attico ſermone.

27 *Ἰπομ. γὰρ τὸ πασυρί*.] Abest a C. A. uſque ad *πασσυρί* pro quo C. V. leg. *πασσυρεὶ*. KÜHN.

Ἰπομ. γὰρ τὸ πασυρί.] MS. *τὸ πασυρεὶ* & ſcribendum puto *πασσυρεὶ*, vel *πασσυρί*, ut *πασσυδί*. Illi adſinia apud *Hefychium* leguntur: *Πασσυρίον*, ἀντὶ τοῦ *Πασσυδὴν Αἰολεῖς*, τὸ *πασσυρίον* ἡμῶν ἀπάντων γένος & *πασσυρός*, ἀρδὴν, *πανικί* quamvis non neſciam & *πασσυρί* rectum eſſe, utroque modo ut *πασσυδί* malim tamen plerumque noſtri optimi MS. Codicis fidem. JUNG.

28 *Κατὰ ἔθνη*] MS. *καὶ κατὰ ἔθνη*, &c. JUNG.

29 *ἵνα τὸ Ὀμήρου ἱλαδὸν*] Etiam abest a C. A. at C. V. ita: *ἵνα ἀπομήρου ἱλαδὸν ὡς ποιητικὸν παραϊτάμεθα*: *κατ' ἴλας* dicendum, inquit, *ut τὸ ἱλαδὸν*, quod *Homero* II. β. v. 93. *debetur*, *vitetus tanquam Ροβτιſμ*. KÜHN.

ἵνα τὸ Ὀμήρου ἱλαδὸν] MS. *ἵνα ἀπομήρου ἱλαδὸν*, ὡς *ποιητ. παραϊτάμεθα* καὶ &c. mendose quidem, unde tamen editiones vulgatas mutilas tibi deprehendere datur, quod jam ipſe, exponente *Scholiam*, vidisti: ſcribamus itaque *ἵνα τὸ Ὀμήρου ἱλαδὸν*, ὡς *ποιητικὸν παραϊτάμεθα*. Est autem id *ἱλ. β. v. 93*.

Ὡς τῶν ἱθνα πολλὰ νεῶν ἀπο, καὶ κλισιάων.
Ἡῖνος προπάρουθι βαθείης ἱστιχάοντο
Γλαδὸν εἰς ἀγορῶν. —

Sed ut *ἱλαδὸν* in MS. fuit, ita & antea *ἴλας* fuiſſe puto: quamvis in utroque a quodam accentus correctus eſt. JUNG.

μεθα· καὶ ἑτέρως δ' ἂν τις εἴποι, ³⁰ πάντα γένη, καὶ ὅσα γένη, καὶ ὅσαι ἡλικίαι, καὶ ὅσα ἔθνη, ³¹ καὶ ὅτι παῖς, καὶ γυνή· καὶ μὴν καὶ καθ' ἕτερον σχῆμα ³² εἰπεῖν, οὐδεὶς τῶν ἄπῃν, οὐδεὶς ἦν ὃς ἀπῃν, ³³ οὐδεὶς ἀπειναι ὑπέμεινεν· οὐδεὶς ἦν, ὃς οὐ παρῃν· οὐδεὶς οὕτω γέρων, ἢ παῖς, ¹⁴⁵ ὃς τις ³⁴ αὐτὸν οἶκοι κατεῖχεν· * ³⁵ ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐξεχέοντο, συνηέσαν, ³⁶ συνηλέγοντο, συνηγείροντο, συνηθροίζοντο, συνέθεον, συνέρρεον, ³⁷ συνεωθαῦντο, συνεφέροντο, συνέσπευδον, ³⁸ εἰς ταυτὸν ἦσαν, εἰς ἓν ἔσπευδον, ἐν ταύτῳ ἦσαν, πάντα ἐπεπλήρωτο, πάντα ³⁹ ἐξεπέπληστο, ⁴⁰ ἔστενωχώρητο, ⁴¹ ἐθλίβετο· καιρὸν δὲ ἔχει καὶ τὰ ποιη-

est. Et aliter quis dicat, omnia genera, quotquot ætates, omnia familiae: & quod pueri, & uxores. Tum alia forma dices, nemo eorum aberat, nullus non aderat, nullus abesse sustinuit: nemo erat, qui abesset, nemo nec senex, nec puer, quicumque ibi habitabat. * E domibus ¹⁴⁵ profuebant, convenerunt, collecti sunt, congregati sunt, coacervati sunt, concurrerunt, confluerunt, festinatione convenerunt, congregiebantur, accelerarunt, in unum collecti sunt. Omnia impleta sunt, cuncta repleta sunt: arctabantur, premebantur. Locum etiam hic habent Ποῦ-

[Γα τὸ Ομήρ. ἱλαδὸν, &c.] Sanequam perfacile quis attentus sensu hic deesse quiddam animadvertisset: quod itaque nos supplivimus e MSS. præcunte Kühnio. Id ipsum παραιωμῆθα habuit etiam Codex Falckenburgii. Hefychius: Ἰλαδὸν, κήρως· κατ' ἀξίαν, κατὰ σύστημα ἐπορεύοντο· quibus certe adductum a Jungermanno locum Homeri adludit, ubi etiam Scholia Didymi: κατὰ ἴλας καὶ συστροφάς· sæpius in Homero, ut & Coluibo occurrit, atque aliis. Illud autem κατ' ἀξίλας, quod modo Noster habuit, de animalibus dici solet proprie, cum gregatim eunt: de thynnibus *Ελιμνίου* Hist. Anim. XII. dixit eos κατ' ἀξίλας πορεύσθαι· alias id ἀγελῶν. *Harrocr.* De hominum autem collegiis cum usurpatur, a dialecto tractum judico; Cretenies enim puerorum catervas, qui literis atque bonis artibus operam dabant publice, solebant appellare ἀξίλας, & ἀγελάζειν, cum in unum cogentur; ea de re forsitan alibi: hinc & apud Græcos συναγελάζειν, gregatim coire, sæpius vero sub magistro discendi causa: sic sane Noster IV, 45. ubi, aliis ita verbis junctum est, ut eam notionem deprehendas facile: hinc manat, quod in Hefychio reddatur συναγελάζονται, συνδιατίνονται, ἰσχιοκρηπίεις· quod ultimum certe vitii non est immune: conjectabam, ἰσχιοκρηπίεις, ut ulum illius verbi abjectiorem atque vilioiorem significare voluerit Hefychius: non tamen me rem acu tetigisse dicere ausim: felicius alii forsitan: & ita συναγελαστικός apud Hieroclem de *Nuptiis*, qui *sociali familiaritatis cupidine tenetur*.

³⁰ Πάντα γένη, καὶ ὅσαι ἡλικίαι.] MSS. πάντα γένη, ὅσα γένη καὶ ὅσαι ἡλικίαι &c. C. A. hic iterum omitit καὶ ubique. Kühn.

Πάντα γένη, καὶ ὅσαι ἡλικίαι.] Hic iterum auget optimus MS. *Palatinus* Pollucei nostrum: unde ita scribe: πάντα γένη, καὶ ὅσα γένη, καὶ ὅσαι ἡλ. &c. JUNG. Πάντα γένη] Subjecimus e MSS. καὶ ὅσα γένη, quod ante nos afuit male.

³¹ Καὶ ὅτι παῖς &c.] An καὶ ὅτι παῖς καὶ γυνή, per hypodiasitolen scribendum? pro πᾶν ὃ, τι παῖς καὶ γυνή· MS. sane id non observat. JUNG.

³² Εἰπεῖν] Absit a C. A. ut &. οὐδεὶς ἦν ὃς ἀπῃν. Kühn.

Εἰπεῖν] Defunt in MS. εἰπεῖν & ista, οὐδεὶς ἦν ὃς ἀπῃν. JUNG.

³³ Οὐδεὶς ἀπειναι ὑπέμεινεν.] MS. οὐδεὶς ἀπῃται ὑπέμεινεν· & malim ὑπέμεινεν hic tempore imperfecto ut alia hic, pro vulgato ὑπέμεινεν. JUNG.

³⁴ Αὐτὸν οἶκοι κατεῖχεν] In *Thucydide* I, 90. πάντας πανδημῆι Κομματιαῖοι antiquus exponit: τὸ πάντας, αὐτοὺς καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας· τὸ δὲ πανδημῆι, μηδὲν ἐν ταῖς οἰκίαις ὑπολειπομένου, quæ hic non incommode quadrant.

³⁵ Ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐξεχ.] Absunt a C. A. ἐκ τῶν οἰκιῶν &c. Kühn.

[Ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐξεχ.] MS. ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐξεχ. & ita emenda vulgatum οἰκιῶν accentu depravatam: id jam ita in mco Codice cortexeram quoque. JUNG.

³⁶ Συνηλέγοντο] C. A. συνελίγοντο, συνηγείροντο &c. Kühn.

Συνηλέγοντο] MS. συνελίγοντο· quo pacto quoque vulgatum συνηλέγ. emendandum est. JUNG.

Συνηλέγοντο] In MS. *Palatino* συνελίγοντο, pro eaque lectione stat Jungermannus nollet: sed ego tamen vulgatam ut *Ἀττικωτέρων* prius amplectar: si quis tyrocinia Grammatica vel levi oculo perlustrarit, sciet, quid apud Atticos in augmento temporum, uti dicitur, receptum sit: & Atticissimi rationem habuimus etiam mox, ubi pro vulgato συνωθαῦντο, alterum: quod in textu legis, restitui.

³⁷ Συνωθαῦντο] C. V. συνεωθαῦντο. Kühn.

Συνωθαῦντο] MS. συνεωθαῦντο· quod ut *Ἀττικωτέρων* pro vulgato συνεωθαῦντο nobis facile arrideat. JUNG.

³⁸ Εἰς ταυτὸν ἦσαν] MS. εἰς ἓν ἔσπευδον, πάν. SEB.

Εἰς ταυτὸν ἦσαν] MSS. εἰς ταυτὸν ἦσαν, εἰς ἓν ἔσπευδον, ἐν ταυτῷ ἦσαν. Kühn.

Εἰς ταυτὸν ἦσαν] MS. εἰς ταυτὸν ἦσαν· postea duabus locutionibus auctior, quarum primam & *Sebergi* *Aug.* habet: sic itaque Noster: εἰς ἓν ἔσπευδον, ἐν ταυτῷ ἦσαν, π. ἐπιπ. JUNG.

Εἰς ταυτὸν ἦσαν] Mutilus erat utrisque sequentibus loquendi formulis editus *Pollux*: & hic etiam vulgatum ἦσαν improbum: sed omnia MSS. sequi duces redintegravimus. Paulo inferius *ἰστοχωρηῖτο* lectum fuit ante nos: jam sic ut reposui convenit cum præcedentibus. Ad ista poetica, quæ dicit *Ανθωρ* nollet, quæque in *Homero* crebertima, adde licet illud *Comicosorum* notissimum *ψαυμακωσιολόγηρα*, & consule non paucos illius paræmiæ explanatores, *Scholiassem Aristophanis*, *Suidam*, *Macrobium*, *Hefychium*, plures: reperies ibi, quæ phrasæ has illustrent: illæ porro similesque loquendi modi in *Rhetorum* scriptis avi recentioris, *Libanimum* dico, *Dionem*, *Aristidem*, aliosque, qui non ita firmum atque compactum dicendi genus, ac veteres illi, secuti sunt, sed mollius & dissolutius, quodque per varias orationis figuras defluat, sunt celeberrimi: neque id esset grave pluribus exemplis ire confirmatum, sed heic non e re nostra.

³⁹ Ἐξεπέπληστο] C. A. ἐξεπέπληστο (C. V. ἐξέπληστο) πάντα ἰστοχ. πάντα ἐθλίβετο· cæteris quæ sequuntur usque ad ταυτῶν, omiffis. Kühn.

Ἐξεπέπληστο] MS. πάντα ἐπληστο· sed emendatum, ἐπέπληστο· quod placet. JUNG.

⁴⁰ Ἐστενωχώρητο] MS. pro ἰστοχωρηῖτο habet ἰστοροχώρητο, præterito perfecto nimirum, ut præcedens ἐπέπληρωτο, ἐπέπληστο. JUNG.

⁴¹ Ἐθλίβετο.] MS. ἐθλ. τῷ ἀνχίῳ τῷ καμωδῶν, τῷ

tica, plures quam arena, fluctus superantes, quot folia, & flores, & similia, gloriari, arrogantem esse, jactare, graviter se habere, ostentare, magnifica loqui, splendida effari, superbire, elatum esse, extolli, inflari, altum sapere, excellere, despiciere, portentosa agere. * Sed in Eupolidis Populis, etiam *Καυχῆσασθαι* gloriatum esse extat. Quorum res sunt, gloriatio, arrogantia, jactantia, ostentatio, magnificentum verborum sermo, jactabunda oratio, despicientia, despectus, monstruositas. Superbia vero rei vocabulum est. Sed superbire verbum, non approbo. Nomina autem, a gloriando quidem, per participium glorians dicenda sunt. Gloriarundus enim, durum est. Sed ab aliis

τικά, ⁴² ὑπὲρ τὴν ψάμμον, ὑπὲρ τὰ ⁴³ κύματα, ὅσα φύλλα καὶ ἄνθη, ⁴⁴ καὶ τὰ τοιαῦτα. ⁴⁵ Αὐχεῖν, ἀλαζονεύεσθαι, ⁴⁶ κομπάζειν, ⁴⁷ σεμνύνεσθαι, σεμνολογεῖσθαι, μεγαληγορεῖν, ⁴⁸ μεγαλορρημονεῖν, μεγαλύνεσθαι, αἰρεσθαι, μετεωρίζεσθαι, πεφυσῆσθαι, ὑψηλοφρονεῖν, ὑπερφρονεῖν, ὑπερορᾶν, ⁴⁹ τερατεύεσθαι. * ⁵⁰ ἐν δὲ ¹⁴⁶ Εὐπέλιδος Δήμοις ἔστι καὶ τὸ ⁵¹ καυχῆσασθαι ὧν τὰ πράγματα, αὐχῆμα, ἀλαζονεία, κόμπος, σεμνολογία, ⁵² μεγαλορρημοσύνη, μεγαληγορία, ὑπερφρόνησις, ὑπεροψία, τερατεία: ⁵³ ἢ δὲ ὑπερηφάνεια τὸ μὲν πρᾶγμα ἔστι, τὸ δὲ ῥῆμα τὸ ὑπερηφανεῖν οὐκ ἐπαινώ: τὰ δὲ ὀνόματα, ⁵⁴ ἀπὸ μὲν τοῦ αὐχεῖν, κατὰ μετοχὴν ⁵⁵ ῥητέον ὁ αὐχῶν: ⁵⁶ ὁ γὰρ αὐχῆτης, βίαιον: ⁵⁷ ἀπὸ δὲ τῶν

πράγματα εἶδεναι τῷ ταχῆ, τῷ ὡς τὸ πολὺ, τῷ ἀνελίει, τῷ ἀμφιβάλλειν, τῷ ἀρκεῖ. *Αὐχ.* SEB.

42 Ὑπὲρ τὴν ψάμμον] Ὡς ἡ ἄμμος ἢ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. *Genes.* XXII, 17. & alibi: vide *Joach. Zebnei* similitudinem sacram quintam. SEB.

43 Κύματα] MS. mendose κοίματα: sed correctum fuit. JUNG.

44 Καὶ τὰ τοιαῦτα.] Talia quaedam &, si cupis, apud *Junium Adagio*, *Avenam superat*. JUNG.

45 Αὐχεῖν] C. A. περὶ συνωνύμων τῷ αὐχεῖν. C. V. omī: οὗ περὶ συνωνύμων titulos omnes in unum conjungit hoc modo: τῷ αὐχεῖν, τῷ κομψοῦν, τῷ πράγματι εἶδεναι, τῷ ταχῆ, τῷ ὡς τὸ πολὺ, τῷ ἀνελίει, τῷ ἀμφιβάλλειν, τῷ ἀρκεῖ. *Αὐχεῖν* &c. locum hunc iterum describit *Rhavorius*. KÜHN.

Αὐχεῖν] Hic in MS. novum caput, hoc titulo: τῷ αὐχεῖν, τῷ κομψοῦν, τῷ πράγματι εἶδεναι, τῷ ταχῆ, τῷ ὡς τὸ πολὺ, τῷ ἀνελίει, τῷ ἀμφιβάλλειν, τῷ ἀρκεῖ qui fere eodem modo in *Seberi* MS. ut ipse adnotat: debes autem subaudire, ut in superiore lemmate *Segm.* 130. συνώνυμα τῷ αὐχεῖν, &c. & emendare etiam in hoc MS. titulo, τῷ πρᾶγμα, τῷ εἶδεναι, & mox τῷ ἀμφιβάλλειν ut supra *Segm.* 5. fuit, & ex sequentibus patet. JUNG.

46 Κομπάζεσθαι] *Rhavor.* leg. κομπάζειν, σεμνύνεσθαι. C. A. σεμνύνειν. KÜHN.

Κομπάζεσθαι] Pro *κομπάζεσθαι*, MS. active κομψάζειν: & cur non ita reponamus? *Hesychius*: Κομπάζει, καυχᾶται: exempla habes in *Lexicis* Græco Latinis. JUNG.

Κομπάζεσθαι] Prætulit reponi in textu lectionem manuscriptam, κομπάζειν. Omiserit itaque hic *Noster* verbum κομψεῖν, quod in *Hesychio* aliiisque invenitur, unde & ἐπικομψεῖν in *Thucydide*, an id ipsum vitio potius librario exciderit? certe in sequentibus habemus, κόμπος, & κομψῶδες, quæ positum id verbi hoc loco suadere videantur. Tum in editis sequentibus *σεμνύνεσθαι*, pro quo cum *Kühnio* *σεμνύνεσθαι* textus habet.

47 Σεμνύνεσθαι] MS. σεμνύνεσθαι ut quoque etiam quisvis restitutum esse videat: erat idem verbum in loco *Æschinis* supra IX, 42. quoque corruptum. JUNG.

48 Μεγαλορρημονεῖν] MS. μεγαλορημονεῖν, unico ρ. JUNG.

49 Τερατεύεσθαι.] Post *τερατεύεσθαι*, inferendum verbum *πεφυσιοῦσθαι* in MS. ad oram adpositum est: quamvis ab alia manu. JUNG.

50 Ἐν δὲ Εὐπέλιδος Δ.] Absunt a C. A. usque ad *καυχῆσασθαι* nec habet *Rhavorius*. KÜHN.

Ἐν δὲ Εὐπέλιδος Δ.] MS. ἐν δ' Εὐπ. & tum

mendose Δήμοις ἔστι. Sed id ab alio correctum est. JUNG.

51 Καυχῆσασθαι.] Pro τὸ καυχῆσασθαι, MS. τὸ καυχῆσται habet. JUNG.

52 Μεγαλορρημοσύνη, &c.] MS. inverso ordine, μεγαληγορία, μεγαλορημοσύνη, uno ρ ut verbum antecedens. JUNG.

53 ἢ δὲ ὑπερηφάνεια &c.] C. A. ὑπερηφανία: τὸ δὲ ῥῆμα ὑπερηφανεῖν &c. *Rhavor.* ἀλλά τούτο οὐκ ἐπαινώ. KÜHN.

ἢ δὲ ὑπερηφάνεια &c.] MS. ἢ δὲ ὑπερηφάνια τὸ μὲν πρᾶγμα ἔστιν. JUNG.

54 Ἀπὸ μὲν τοῦ αὐχ.] In MS. deest μὲν. JUNG.

55 Ῥητέον αὐχῶν.] MS. rectius: ῥητέον ὁ αὐχῶν quod ita supple. sis. JUNG.

Ῥητέον αὐχῶν.] Interferimus ὁ de MSS. *Αὐχῆτης* ut *αἰχμητής*, aliaque infinita hujus formæ.

56 Ὁ γὰρ αὐχῆτης] C. A. τὸ γὰρ αὐχ. β. KÜHN. Ὁ γὰρ αὐχῆτης] Vero MS. ὁ γὰρ αὐχῆσας, sed ab alio dirpunctum, & emendatum suprascripto τῆς, in *αὐχῆτης*. JUNG.

57 Ἀπὸ δὲ τ. ἀ. κομψαστής] MS. ἀ. δ. τ. ἄλλων, ἀλαζών. κ. SEB.

Ἀπὸ δὲ τ. ἀ. κομψαστής] C. A. ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀλαζών, κομψαστής &c. KÜHN.

Ἀπὸ δὲ τ. ἀ. κομψαστής] MS. noster, ut & *Seberi*, *Polluci* vocem reddit, quam profecto vulgo male deesse adfirmare possum: ἀπὸ δὲ τ. ἀ. ἀλαζών, κομψ. cur enim ἀλαζών omitteret, a quo & ἀλαζονεύεσθαι, & ἀλαζονεία allatum, & mox adverbium ἀλαζονικῶς adferretur: habuisti id & supra VI, 29. JUNG.

Ἀπὸ τῶν ἄλλων, κομψ.] Textus hic auctior est a nobis voce ἀλαζών, quæ præteriti non debuit: qualem hominem ἀλαζονα censeat *Xenophon* *Aglaïdis* ita habeto: ὁ μὲν γὰρ ἀλαζών ἐμοίγε δοκεῖ ὄνομα κείσθαι ἐπὶ τοῖς προσποιουμένοις καὶ πλουσιωτέροις εἶναι, ἢ εἰς καὶ ἀνδριωτέροις, καὶ ποιῆσειν, ἀ μὴ ἱκανοὶ εἴσιν, ὑπισχνουμένοις, καὶ ταῦτα φανεροῖς γιγνομένοις ὅτι τοῦ λαβεῖν τι ἔπειτα καὶ κερδᾶναι ποιοῦσιν: locus est libr. II. *Cyropædia*; ibidemque & ἀλαζονεύεσθαι extat. *Scholias* *Aglaïstis* ad *Equit.* Act. I. Sc. 1. ea de voce sic scribit: Ἀλαζών, ὁ μάλιστα τῆς ἐαυτοῦ ἀξίας κομπάζων καὶ φρονῶν: videndus & *Theophrastus* *περὶ ἀλαζονείας*, & *Magnus* ejus *Commentator*: id cum fieri nequeat sine pluribus figmentis, ἀλαζονεύεσθαι usurpari obtinuit, pro mendacia proferre: ita notant in *Comici Ranis* Act. I. Sc. 6. Ἠλαζονεύω, ἴνα φεβηθῆν ἐγώ, *Scholias*, ἐψέδετο, addita hac *Memandri* χρεῖσι. Ἀλλ' ἀλαζών, καὶ θιοῖσιν ἐχθρὸς, ubi pro mendace sumi volunt; neque repugno.

ἄλλων, ἀλαζών, κομπαστής, κομπαστικός, κομπάδης, ὑπερκομπας, σεμνολόγος, ⁵⁸ μεγα-
 147 ληγόρος, ⁵⁹ μεγαλορρήμων, μεγαλυνομένος. ⁶⁰ καὶ
 αἰρόμενος, ⁶¹ καὶ μετεωρίζομενος, ⁶² πεφουσημέ-
 νος, ⁶³ καὶ αἱ αὐταὶ ἀντὶ ὀνομάτων μετοχαὶ ὑψη-
 λόφρων δὲ, καὶ ὑπερφρων, καὶ ὑπερόπτης, καὶ
 ὑπεροπτικός. ⁶⁴ ὁ γὰρ ὑπερορατικός, ⁶⁵ βιαιότε-
 ρον. βέλτιον δὲ ὁ ὑπερορών, καὶ ὑπερήφανος,
 καὶ μετέωρος. ⁶⁶ καὶ ἀπὸ τῆς τερατείας, ὁ τερα-
 τεύομενος, καὶ ⁶⁷ τερατολόγος, ἐκ τοῦ Πλάτωνος.
 τὰ δὲ ἐπιρρήματα ἀπ' ἐνίων, ⁶⁸ ἀλαζονικῶς, κομ-
 παστικῶς, μεγαληγόρος, ⁶⁹ μεγαλορρήμωνος,
 ἡρμένως, μετεώρως, ⁷⁰ πεφουσημένως ὑπερφρό-
 νως, καὶ ὑψηλοφρένως, ⁷¹ τραχύτερα ὑπερόπτης
 148 δὲ, καὶ ὑπεροπτικῶς, καὶ ὑπερήφανως. ⁷² καλὸν
 δὲ ⁷³ καὶ τὸ παρὰ Θουκυδίδη ⁷³ κομπάδες. ⁷⁴ Κω-
 μωδεῖν, διακωμωδεῖν, διασύρειν, ⁷⁵ σκώπτειν, διασκώπτειν, χλευάζειν, φαυλίζειν,

jaſtator, jaſtabundus, elatus, magnilo-
 quus, altiloquus, elatus: * ſuperbus, ¹⁴⁷
 arrogans, inflatus: & ipſa quoque ho-
 rum nominum participia. Inſuper altum
 ſapiens, excelfus, ſuperbiens, & con-
 temptor. Sed ὑπερορατικός, durius eſt.
 Melius vero eſt, deſpiciens, ſuperbus,
 & ſublimis. Et a portento portentofus.
 Et Portentiloquus; ex Platone. Et ad-
 verbia a nonnullis, arrogant, jaſtan-
 ter, jaſtabunde, magniloque, faſtuoſe,
 elate, inflate. Deſpicienter enim, & ſu-
 blimiter, aſperiora ſunt. Superbe, con-
 temptim, deſpecte. * Pulchrum et-
 iam eſt illud Thucydidis, jaſtabun-
 dum. Suggillare, naſo ſuſpendere, car-
 pere, laceſſere, ſubſannare, vili pendere,

⁵⁸ Μεγαλήγορος] MS. μεγαληγορος, paroxytone: nec aliter ſcribendum puro: ut & ſupra II. 126. ut ψευδηγορος, σεμνολόγος, alia quaedam: quamvis II. 126. MS. etiam μεγαλήγορος, itaque apud Xenophontem vulgatur: ſed Avus ibi & in Xenophontis loco id etiam paroxytone ſcribit, ut ſupra dixi. JUNG.

⁵⁹ Μεγαλορρήμων] MS. μεγαλορρημων καὶ μεγαλ. iterum ſine ρ altero, ut praecedentia hoc Segm. & priora. JUNG.

⁶⁰ Καὶ αἰρόμενος, &c.] Τὰ καὶ abſunt iterum a C. A. KÜHN.

⁶¹ Καὶ μετεωρ.] Deest καὶ in MS. ante μετεωριζ. JUNG.

⁶² Πεφουσημένος] MS. πεφουσημ. SEB. Πεφουσημένος] Mox πεφου. uno in medio σ MS. poſter habet cum vulgatis, ut & paulo poſt. JUNG.

⁶³ Καὶ αὐταὶ αἱ &c.] C. A. καὶ αὐταὶ αἱ τῶν ὀνομάτων μετοχαὶ ὑψηλόφρων &c. Ἐξ hac loco nominum participia. Πθανον. καὶ μετοχαὶ. KÜHN.

Καὶ αὐταὶ αἱ &c.] Non ita ſcripſit Pollux, ſed ut in MS. eſt: καὶ αἱ αὐταὶ ἀντὶ ὀνομάτων μετ. Εα participia pro nominibus uſitata. JUNG.

Καὶ αὐταὶ αἱ τῶν ὀνομ. &c.] Locus proſus corruptus: commode MSS. medentur αἱ αὐταὶ ἀντὶ ἱερμάτων, quomodo demum ſenſus ſibi conſtat.

⁶⁴ Ὁ γὰρ ὑπερορατικός, &c.] Abſunt a C. A. uſque ad μετέωρον καὶ. KÜHN.

⁶⁵ Βιαιότερον. βέλτιον &c.] MS. βιαιότερον βέλτιον δὲ &c. & forte βέλτιον vulgato non cedit: & in ſequentibus aliquoties tali modo: ut Segm. 151. ὁ γὰρ εἰδύμων, ὑπομάχθερος in MS. & Segm. 158. τραγικός δὲ ὁ παρὰ Σοφοκλεῖ διακτός. JUNG.

⁶⁶ Καὶ ἀπὸ τῆς τερατείας, &c.] C. A. ἀπὸ δὲ τῆς τ. τερατευόμενος τὰ δὲ ἐπιρρήματα, ἀλαζονικῶς &c. πεφουσημένως &c. KÜHN.

⁶⁷ Τερατολόγος] Sic VII. 189. τερατολόγῳ ἀνδρὶ & ex MS. etiam τερατολόγῳ φῖσει habuiſti: quod alterum forte e Platonē deſromptum putabam: at prius quoque inde ſumptum eſſe poſſit, ad quod hic reſpiciat. JUNG.

⁶⁸ Ἀλαζονικῶς] MS. ἀλαζονικῶς & ita emenda: ἀλαζονικός enim, non ἀλαζονικός dicitur. JUNG.

Ἀλαζονικῶς] Vix eſt, ut de vitio lectorem admoneri opus ſit: ω poſitum fuit pro ο. paululum infectius πεφουσημένως reſolvi cum Κηλητιο pro πεφουσημένως. Πεφουσημένοι, vel etiam πεφουσημένοι, id enim & in Heſychio, inflati ſuperbia homines, & πεφουσημένοι, qui ſuperbia contactus alios prae ſe contemnit: tractum id a notatione ſuperbi hominis, qui, tanquam ſi veniunt

patturiret, incedit: dicti & illi φουσαν, ſed alio modo: ſcilicet iſtos animi ſuperbi homines ſpiritum proſtate videas, atque erumpere: Ariſtoteles lib. I, Epist. 27. ὅτι φουσαν αὐτός & Demosthenes in Nearam ſepe.

⁶⁹ Μεγαλορρήμων] MS. iterum uno ρ, μεγαλορρημῶνος. JUNG.

⁷⁰ Πεφουσημένος.] Male haecenus ita fuit, quom hoc nomen jam prolatum fuerit paulo ſuperius: hic vero adverbia recenſeri nemo non videat: ſcribe itaque ocuus, ut & in noſtro MS. habetur, πεφουσημένως. JUNG.

⁷¹ Τραχύτερα.] C. A. interjectis omiſſis, αἱ Θουκυδίδης κομπάδες. KÜHN.

Τραχύτερα.] MS. τραχύτερα. JUNG.

⁷² Καὶ τὸ &c.] Deest τὸ, in MS. & mox ipſi participuli adverbiali praefigitur. JUNG.

⁷³ Κομπάδες.] MS. π. Θ. τὸ κομπάδες. Adnotant autem ex eodem Thucydide & τὸ τυγκριτικόν, ut lib. II. Pericly concione ad Athenienſes κομπηδικῶν προποίησιν ſed locus quem Noſter reſpexit, ſine dubio eſt ille libr. V. Συγγρ. τὸ μὴ γὰρ Λακεδαιμονίων πλῆθος διὰ τῆς πολιτικῆς τὸ πρῶτον ἠγροῖτο τῶν δ' αὖ (Argivorum) διὰ τὸ ἀνθρώπιον κομπάδες ἐς τὰ οἰκία πλῆθη, ἐπιπύετο. JUNG.

Κομπάδες] Plenius eſt, quod in MSS. legitur, τὸ κομπάδες: ſic itaque textui reſtitui. Ad illum ipſum Thucydidi locum, quem attulit e libr. V. Jngermannius noſter, reſpexit etiam Heſychius: Κομπάδες, ἀλαζονικόν quod ſenſum vocis in iſto praecipue loco explanat commodiſſime: vide ſis antiqua ſcholia.

⁷⁴ Κομωδεῖν] C. A. περὶ συνωνύμων τῶν κομωδεῖν, διακωμωδεῖν, κωμωδεῖν. KÜHN.

⁷⁵ Διασκώπτει] MS. σκώπτειν, pro vulgato composito διασκ. & nec ſimplex certe σκώπτειν Polluce omiſſiſſe, mihi vero ſimile: potius illud credam: a ſimplici ſane mox σκώμμα & σκωπτικῶν ſubjiciuntur & σκωπτικός. JUNG.

Διασκώπτει] Praepoſui σκώπτειν, Jngermanni rationibus obſequutus. Ταβάζει in Heſychio, χλευάζει, μετὰ κινδοχίας σκώπτει, ἱριβίζει, κατακαυχῆται, λοιδορεῖ, θυπτεῖ, κακολογεί. Siquidem adde: verbum in Ariſtophane frequens: in Veſp. — τὰς δὲ τῆς Λαβούσ' ἢ αὐτὸν ταβάσω ναϊκῶς, ut illud inſigniter de luſum habeant: tum praecipue uſurpatur, cum alicui nec opinio, ac in ſomnum quali depoſito fraude obrepis.

mordere, irridere. Durius enim est, irridiculum facere. Et deridere, humilius. Et γλιάζειν, prædurum nimis. Σιλλαίνειν vero, illudere, & Cavillari, Poëticum ma-

τῶν θάζειν, ⁷⁶ γέλωτα τίθεσθαι· σκληρότερον γὰρ τὸ ⁷⁷ γελωτοποιεῖν· καὶ εὐτελέστερον, τὸ ⁷⁸ γελοιάζειν, καὶ φορτικώτερον τὸ γλοιάζειν, καὶ ποιητικώτερον τὸ σιλλαίνειν, καὶ σιλλοῦν, ⁷⁹ καὶ δια-

76 Γέλωτα τίθεσθαι.] C. A. βίβλημα τίθεσθαι σκ. τὸ γ. κ. εὐ. τ. γ. ποιητικώτερον τ. σ. σιλλοῦν & C. KÜHN.

Γέλωτα τίθεσθαι.] Ionibus ille loquendi modus fuit perquam familiaris : unde apud Herodotum non uno in loco invenias : Musa, nisi me fallo, prima : γέλωτα ἰκέ θήσασθε. Sic & in Ναξιανζενο, γέλωτα τίθεσθαι τὸν βάναιον, ποιεῖν ἐκτελεῖν ἔχειν, αἰτιᾶν νίπρηνδεν.

77 Γελωτοποιεῖν.] Supra VII, 190. non huic verbo ita προεπιπλάττει locum Xenophonem in symposio ibi adnotavi, ubi id ita legitur. JUNG.

Γελωτοποιεῖν.] Duriusculum igitur habeamus τὸ γελωτοποιεῖν, quod tamen usurpat non raro solet a castissimis etiam scriptoribus? sed, quæso, animum attendas Auctoris menti : rejiculum est γελωτοποιεῖν, si dicere velis γελωτοποιεῖν τινά, τῶν ἰσχυρῶν ἀλῆθειαν ἐκφέρειν ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ : sed sane recte se habet, si scurræ dicas γελωτοποιεῖν, τοῖς τῶν ἐκείνου : sic apud Elianum H. V. VI, 12. ubi ex Theopompo refert de Dionysio, περὶ τῆς αὐτοῦ ἀποκαθῆσθαι ἐν τοῖς κούρῳις, καὶ γελωτοποιεῖν· hinc apud Nostri γελωτοποιεῖν mox, qui dum dicitur is et atque figuris perstringit, aliis risum facit : Herodotus etiam : I, 13. γελωτοποιεῖν δὲ καὶ τῶν αἰσχρῶν ὑποκρίται· εἶχον αὐτῶν ὑποκρίματα. Commodum scilicet, quod sæpe nimis usu venire solet Regibus atque principibus, ut parulas aures habeant scurrarum potius oblique dictis, quam prudentium virorum salubribus monitis : & adfuisse tamen positus summo loco viris ridiculos hosce atque scurras plurimo tempore comperit nobis : Plutarch. Sympos. VIII. cap. 6. Βασίτην nomine παρὰ Καίσαρος γελωτοποιεῖν, pluraque talia, si id ageremus, adferre liceret : Βασιλόχους eos appellat Tyrius Διαλ. ἰθ. τῶν βασιλέων καὶ γελῶτων ἐκθραυμένους γένεσις καὶ ἀγωγὰς : quod tibi componendum cum istis quæ Grammaticis dicunt de βασιλόχοις : & utriusque vero βασιλόχου atque γελωτοποιεῖν in Glossis Scurræ. Monendum autem dixisse Xenophonem divisit etiam vocibus γέλωτα ποιεῖν Cyrop. lib. II. cap. 13. τί δ' ἄλλο γε, ἔφη, εἰ μὴ γέλωτα ποιεῖν ἐθέλοντες & C. eodemque capite, γέλωτα μηχανεῖσθαι, γέλωτα παρέχειν, de hominibus, qui jocosè dictis risum movere studebant. Γελωτοποιεῖν, quam nominat inferius noster, est apud Etymologum in Βασιλοχίας, quam ille vocem exponit κομικίας, γελωτοποιεῖν. Jungermannus autem noster ad VII, 191. hunc Pollucis locum non bene cepit, dum id γελωτοποιεῖν, quod hic occurrit, idem esse putat cum eo, quod extat ibi : utriusque diversitas a me jam est exposita : & ad eum etiam locum me vide pauca notantem.

78 Γελοιάζειν] E MS. priores editiones γελιάζειν. & mox γλιάζειν. SEB.

Γελοιάζειν] MS. γελοιάζειν, καὶ φορτικώτερον τὸ γλοιάζειν· ut bene & ex suo hæc verba edi curavit noster Seberus. JUNG.

Γελοιάζειν] Hoc, quanquam vile decernat Pollux, usurpatum tamen non raro. Inter alios offendit apud Scholiastem Aristophanis, quem cum ceteris plerisque plurima veteribus Grammaticis, qui caste scribere amabant, debere negari non potest : locus est non procul initio Celebratum, ubi quid sit Μεγαρίων τῶν προverbs celebratus, expedire tentat ad ista : — γέλωτα Μεγαρίων κεκλεμμένον ἢ ὡς ποιητῶν τινῶν ὄντων ἀπὸ Μεγαρίδος ἀμούσων καὶ ἀφύων σκωπτομένων ἢ ὡς τῶν Μεγαρίων γελῶντων· καὶ ἄλλως φορτικῶς γελοιάζοντων. Eὐπολις Προσπαντινός : τὸ σκῶμ' ἀστελέγης καὶ Μεγαρίων σφῶμα· hunc autem præcipue, si verum fateri

velim, ideo in medium protuli, ut maculis, quibus oppressus est, liberarem : scribe itaque, Μεγ. γελῶντων, καὶ ἄλλως φορτικῶς γελοιάζοντων. Eὐπολις Προσπαντινός : de Euprolidis illa fabula erudite, ut solet, ad Athenæum summum Commentator : cetera sunt plana. Inde manet etiam γελοιαστὴς in Hesychio : appropinquam locum : Γελοῖος, ἰλαρός· γελοιαστὴς καὶ ὁ καταγέλαστος ἄνος καὶ λαιδωρός· ibi reponunt eruditi viri ἄνους pro ἄνος imperite : totum locum ita constituo : Γελοῖος, ἰλαρός· Γελοιαστὴς, καὶ ὁ καταγέλαστος ἄνθρωπος, καὶ λαιδωρός· nimirum & superius monuisse me memini, ubi Glossæ a simili vitio emendabam, in MSS. ἄνος reperiri per scripturæ compendium exaratum pro ἄνθρωπος· ceterum etiam male in unum erant contractæ cum suis quæque expositionibus utæque voces γελοῖος & γελοιαστὴς, quo vitio sæpius in Hesychio peccatum. Tum vero nescio quam bene se habear, quod γλοιάζειν repudiet Auctor noster : γλοῖος quis fiet, unde descendit γλοιάζειν, discere potes ex Aristophanis Scholiastæ; & qui hunc describit, Suidæ, qui posterior Γλοιάζειν explicat, τὸ τοῖς ὄμμασιν ἐπιμύοντα μυκτρίζειν· cui consentit Etymologus, qui tamen locupletius aliquanto sic habet : Γλοῖος, ὁ γλοῖος καὶ γλοῖος τὸν λαπαρὸν καὶ μαχθρὸν τῶ ἴθει· καὶ γλοιάζειν, τὸ τοῖς ὄμμασιν ἐπιμύοντα μυκτρίζειν, καὶ κακοηθεύσασθαι οἱ δὲ διαγελάειν. Addere juvat Hesychii verba, si forsitan ea opera nostra meliora reddi possint : Γλοιάζειν, τὸ καταφερόμενον εἰς ὕπνον, καὶ ἐπιμύειν τοῖς ὄμμασιν καὶ κατελλωπεῖν· οἱ δὲ διεγγελάειν. Sic emendari placeat : Γλοιάζειν, ὡς καταφερόμενον εἰς ὕπνον ἐπιμύειν τοῖς ὄμμασιν, καὶ κατελλωπεῖν· οἱ δὲ διεγγελάειν· prioribus exponit formam significationis illius verbi : oculos sensum occludere, ut illi faciunt, qui in sompno delabuntur : tum vero Soringius pro κατελλωπεῖν non debet restituere κατελλωπεῖν· nam & ipsum illud apud Hesychium Ἰλλωπεῖν, unde hanc suam emendationem hausisse credo, vitio scriptum est pro ἰλλωπεῖν, ut docemur ab Aristophanis Commentatore antiquo ad Equites, ubi ἰλλωπεῖν habet & ἰλλωπεῖν· & igitur etiam emacula Suidam in Ἰλλωπεῖν, nisi quis & hanc verbi formam rectam sibi persuadeat, de quo tamen ego certus non sum : denique pro διεγγελάειν ex Etymologo revocari præfero διαγελάειν. Fuit itaque γλοιάζειν quædam deridendi forma, qua conviventibus oculis sannam alicui faciebant : & mox etiam vidimus plura fuisse subsannationum genera. Sed ego tamen aliquando putavi γλοιάζειν, cum deridere significat, hic a Polluce damnatum pronunciationem esse & scripturam popularem pro γελοιάζειν· alias enim quis merito damnetur γλοιάζειν, quod usu pro certo sana genere invaluit : an non sic eodem jure rejicere possis quævis alia verba singularem subsannationis formam designantia? nescio, an me illius suspicionis prænitere debeat : sed judicet æquus lector & eruditus.

79 Διασιλλοῦν.] MS. καὶ διασιλλοῦν· & particula ista hic certe supplenda est. JUNG.

Διασιλλοῦν.] Ego, quod ita videbant MSS. καὶ particulam præposui, quantum id leviculum videri possit. Et in his etiam verbis, quod modo de γλοιάζειν notavimus, a certa subsannandi ratione ad generaliore notionem usu perventum est : nam quæ nautibus attraxis atque curvatis sannæ fit, dici solet σιλλὸς propriæ, me quidem judice; quamvis esse Grammaticos haud ignorem, qui factam motis oculis sannam ita vocari existimant : sed illi quidem, dum frigidulam vocis originem adferunt ἀπὸ τοῦ σίλλου· sicuti non potuit aliter, quin

σιλλοῦν· τὰ δὲ πράγματα, κωμωδία, σκῶμ- gis est. Res vero ipsæ, fuggillatio, scorp-

veritate aberrarent: præterquam quod ἐπιλλοῦν vel γλοιῶν dicatur, qui oculis alicui distortis iridet: *Etymol.* in voce. Quam potero brevissime, quid mihi mentis sit hac in re, dicam: scilicet a veteribus exponitur Σιλλός, στριβλός, cui convenit ἄλλος, στριβλός, στραβός, διαστριβμίνος in *Hesychio*, *Suida* & *Επιβαθίο*: *Αριστοφάνης Θεσμοφρονιάζουσι*: Ἰλλός γυγίνουμαι προσδοκῶν· solet enim ex dialectici consuetudine littera σ in plurium vocabulorum initio aut addi aut omitti: id autem vocabuli usos esse Græcos existimo, de homine, qui superiore nasi partem depressam haberet, inferiore vero sursum repandam, non alia ratione quam qua σίμος primo loco quodvis acclive atque curvum, tum vero hominem simo naso signat: persuadet eam rem præter ea vox Romana *Silus* & *Silo*, quæ non aliam habet atque hanc Græcam originem: labuntur enim indubie, qui derivare tentant a σίμος. *Festus*: *Silus appellatur naso sursum versum repando*: ubi *Colonicis* scripti libri auctoritatem sequutus *Janus Guilielmus*, quo sanequam aut felicitus aut acutus & ingeniosus conjecit nemo, legi malit: *nasus sursum versum repandus*: & adverte mihi hic memoriam vitium in *παλυμαβιστάτην Vossio*, qui in *Nonio* sic emendasse *Guilielmum* adfirmat; at ne quidem illa verba leguntur in *Nonio*: vide eruditissimi viri *Etymologicum*: sed tamen ego vulgatam *Festi* lectionem non temere rejiciam, quam & a *MSS.* defendi testis sum oculatus; etenim *Sergiorum* familiaris cognomen adhæsit *Silus*, quod novimus e nummis, & *Silo*: sic *Plinius* H. N. lib. II. cap. 37. *Et hinc cognomina Simonorum, Silonum*: ubi legere magis velit *Sigonius Simonum*, *Silonum*: at ego quidem editam scripturam loco non moveam; nam *Sili* & *Silones* utrumque verum: porro *silum naribus*, ut *simum naribus* recte dixeris, qui filis vel simis est naribus; & hominem *silis* vel *simis naribus*: ut itaque tam de naso, quam de homine, qui tali naso præditus est, simus dicatur: iidem & *silones* in *Glossis Isidoris*: notandum autem, dum in his sum. *Marcellis* error, qui *silones* dictos putaverit superciliis prominentibus ex illo *Varronis* loco: *Non ne non unum scribunt esse grandibus superciliis, silonem, quadratum*? hic enim, nisi fallor, distinguit *Varro* *latius* atque super inter *silonem*, & qui grandibus sit superciliis: sed res rem tradit: de *Sileno* dixisse *Varronem* eo loco suspicor, ejusque, prout literis erat tradita, formam descripsisse: sed verbis infedit menda: quid enim illa sibi velint: *Non ne non unum* &c. refingo, & puto, verissime: *non ne enim senem* &c. post illa *Varronis*, quæ posui, verba, sequitur in vulgatis, quod *Silenus* *hirsutus superciliis fingeretur*, tanquam si pertinerent ad *Varronem*; res tamen se secus habet: sunt enim *Nonii* quibus rationem continet notationis *silonum*, ac si nomen id ortum esset a *Sileno*: idque ipsi, credo, eo magis arrisit, quod eo loco *Varronem* videret *Sileni* figuram delineantem, quam tu, ut hic a togatorum doctissimo effectam existimo, compone, sis, cum *Luciani* descriptione in *Baccho*. Non itaque bene etiam *Onomasticæ* vetus *Silo*, ἰζόφρος nam te vera nec id *Silo* significat, nec significare potest, nisi forsitan dicere velis, illum, qui isthac nasi forma præditus est, supercilia plerumque projecta habere, quod tamen ad ipsam nativam vocis notionem ducere non licet. Porro *simus* & *silus* non differunt equidem, si cum cura loqui velis: qui sint *sili* & *silones* jam vidimus: tu vero quos Græci σίμοις appellant discere ex istis *Scholias* *Theocrissi* verbis ad hæc *Siculi Poëtæ* *Eid.* 13. πλάττει τις ἐπὶ χεῖλη· τουπίστιν, inquit, εἰμὶ σίμος· σίμος δὲ ἴστιν ἰ συγκυβαμένη ἔχων τὴν ῥίνα, καὶ ἀνοστήκοντας τοὺς ῥάθυνας, γρηπὸς δὲ ὁ ἰσικαμπῆ ταυτὴν ἔχων δίκην ἰερακοῦ· id ipsum luculenter patet ex *Aulone* nostro II, 73. ubi inter alia ἐπὶ δὲ τοῦ σίμου φαίης ἀν, ὡς ἔστιν ἡ ρίς ἐν μίσην κοίλη· & quo alio modo possis intelligere *Lucretium* in

istis: *simula, silena, aut Satyra* est: nam *Silenorum* certe & *Satyrorum* nares inferiori parte repandæ sunt in istis imaginibus & gemmis, quas vetustas ad nos transmisit: nec alio modo depictum meminimus *Socratem*, quem formam faciei atque vultum *Satyris* & *Silenis* comparat *Alcibiades* in *Platonis Symposio*; adde quod in antiquis *Glossis Silo*, σίμοις exponatur: sed tamen *Romani* non solum illos, qui repandis inferiori parte sunt naribus, sed & qui patulis saltim atque latioribus sunt; unde *simæ capelle*, non quæ pressis sunt naribus, ut minus bene *Servius*, sed patulis: *res-fistæ* in *Varrone* & *Columella* dudum est, quod eruditi viri notant. Hæc vero paululum uberius profectus libuit, quod eruditissimos etiam viros in his hæsitasse, & de quibusdam recte minus censuisse certus sum. Ex istis autem, quæ dixi, rem si non expeditissimam, saltem veri simillimam esse σιλλοῦν ab antiquis Græcis appellatos, quos vulgarior usus σίμοις dixit, & σιλλός tali forma nasum, liquet: utrumque ita *Romani*, quos a Græcis accepisse res est, quæ dubitandi aliam experiri non debet. *Scimus* etiam, si cui irridere vellent, id factum præcipue naribus adductis, formataque sili figura: nasum irrisivonis itaque sedem esse decrevere veteres: videndus allato superius loco *Plinius*: & quod ad hanc rem propius accedit, deridiculi causa ρίς σικῆ in personis quibusdam *Comiciis* erat, norante nostro *Polluce*: *Socratis* hac eadem de causa vultum ad irridendos homines fundendaque convitia tanquam a natura compositum esse dicebant: & eleganter in *Epigrammatibus* — καὶ σικῆ σιστρῆς Μοχθίζου· vide *Suidam*: sic igitur ab illo fonte σιλλός pro acerba irrisivone usurpari amavit, parili modo, quo *μυκτῆρ*, *Romanisque nasus*: *Hesychius*: Σιλλός, ἀναφάλακτος, κῆμος, κωμολογία καὶ χλευασμός· neque aliter *Suidas* & *Etymologus*: Σιλλοί, ἐπισκώματα· dictosque vult hic quasi τιλλοῦς, ἀπὸ τοῦ τίλλειν, quod fuerit *Anacreon* usus pro σκώπτει, conviciari: sed hunc res sibi suas habere jubemus: in protenus de *Satyrico* carmine divulgata fuit vocis significatio, quare plurimum excellit *Timon* ὁ σιλλόγραφος citatus inter alios ad initium *Timæa Proclo*, & scripsit a *Diogene Laërtio*, qui vitam ejus memoriam mandavit: sed hac tota de re adeundus est de *Satyrica* poësi summus *Casaubonus*. Jam puto neminem latebit, unde σιλλοῦν, naso suspendere adunco, manarit: a σιλλός equidem non alia ratione, quam qua *Σιμοῦν* in *Hesychio* per μίμφοται expositum derivatur a σίμοις illaque adducta parium figura: dictus *Lexicographus*: Σιλλοί, μυκῆται, ψίγι, κωμολογί· & in eodem *Διασιλλοῦν*, διασίρειν reperio quoque: quod verbi *Salmastius* etiam restituere nititur in horum locum: *Διασιμοῦσι, διακωμωδῶνται*: legit enim *Διασιλλοῦσι, διακωμῶνται*: sed id quidem non bonis avibus, neque impetrato, siquidem edita scriptura suo loco non pellenda sit; ostendimus enim modo σίμοις ex *Hesychio* pro μίμφοσθαι, addita notionis origine, quæ cum σιλλοῦν eadem est; unde itaque *διασιμοῦν* descendit, naso alicui disportito irridere, scribe itaque *διακωμωδῶνται* quod & in *Polluce* nostro verbum habuimus. *Σιλλοῦν* præterea occurrit etiam in *Diogenis Timone*, ubi de *Sillis* ejus, ἐν οἷς, ὡς αὐτὸς σκαπτικός ὢν πάντας λαιδερῆι καὶ σιλλοῦντι τοὺς δογματικούς. *Hesychius*: Σιλλοῦντι, σκώπτει, ἰβρίζει· & iterum: Σιλλοῦντι, σιλλοῦντι, τὸ διασίρειν, μυκῶσθαι, ἀπὸ τοῦ τοῖς ἰλλοῖς τουτίσσει τοῖς ὀφθαλμοῖς σίνεσθαι· & ab hac voce *Silenorum* originem ducendam existimat *Ælianus*, cujus tibi verba ponam, quod & de σιλλοῦν agant V. H. III, 40. Σιλλοῦν δὲ ἀπὸ τοῦ σιλλοῦν· τὸν δὲ σιλλοῦν ψόγον λέγουσι μετὰ καιδῆς δυσχερίστου. *Suidas*: Σιλλοῦντι, μυλλοῦντι, διὰ τὸν ὀφθαλμῶν σκώπτει, καὶ μυλλίζει· quod polterius in istis *Hesychii* reponendum est: Σιλλοῦντι, μυλλίζει, σκώπτει, σικῶν· obiter observa mihi σιλλοῦντι, σικῶν, ut in veteri lingua extitisse veri sit simile σιλλοῦν, unde *silere*,

ma, cavillatoria, fanna, subfannatio, morfus, mordacitas, irrisio. * Et nomina quoque, fuggillator, fuggillatorius, cavillator, subfannator, subfannatorius. Χλεῦαξ enim, Comicum magis est. Mordens vero, & mordax, irrisor: de hoc & scurra dicatur, a me vero hoc nomen non approbatur: nugari enim, aliud significat: omnia vero ab his particippia meliora sunt. Sed adverbia, fuggillatorie, cavillatorie, mordaciter. Ridicule enim alio refertur. Et irrisorie durius est. * De eadem re dicat quis, negocium, res, opus, studium, exercitium, tractatio, tractatus, disciplina, artificium, pertractatio. Et agens, operans, studens, exercens, tractans, pertractans, discens, peragens. Τεχνάζων enim, & τεχνάζομενος aliud quiddam significant. Melius vero est, artem pertractans, & similia.

μα, ⁸⁰ σκωπτική, χλευασμός, χλευασία, τωθασμός, τωθαστική, ⁸¹ γελωτοποιία. * καὶ τὰ ¹⁴⁹ ὀνόματα, κωμωδός, κωμωδικός, σκωπτικός, χλευαστής, χλευαστικός. ὁ γὰρ χλεῦαξ, ⁸² κωμωδικώτερος. τωθαστής δὲ, καὶ τωθαστικός, καὶ γελωποιός. ⁸³ ἐπὶ τούτου δ' εἴρηται καὶ ὁ ⁸⁴ Φλύαξ: ἀλλὰ οὐδὲ τούτο ἐπαινεῖται πρὸς ἐμοῦ τῶνομα. καίτοι τὸ Φλυαρεῖν ἕτερόν ἐστι. πάντα δὲ ἀπὸ τῶν μετοχῶν ⁸⁵ ἀμείνω. ⁸⁶ τὰ δ' ἐπιρρήματα, κωμωδικῶς, σκωπτικῶς, τωθαστικῶς. τὸ γὰρ γελοιῶς, ἐφ' ἑτέρου, καὶ τὸ ⁸⁷ γελωποικῶς, βιαίτερον. * ⁸⁸ Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Φαίη τις ἀν, ¹⁵⁰ πρᾶγμα, χρῆμα, ἔργον, σπουδασμα, ἐπιτηδευμα, ἐπιχειρημα, ἐγχείρημα, μάθημα, τέχνημα, ⁸⁹ μεταχειρήσις. καὶ ὁ πρᾶττων, ἐργαζόμενος, σπουδάζων, ἐπιτηδευῶν, ἐπιχειρῶν, ⁹⁰ ἐγχειρῶν, μανθάνων, μεταχειριζόμενος. τεχνάζων γὰρ, ἢ ⁹¹ τεχνάζομενος, ἕτερόν τι δηλοῖ. ἀμεινον δὲ ⁹² τὸ τέχνην μετιῶν, ⁹³ καὶ τὰ παραπλήσια.

Sed hæc hæcenus, quæ latius de origine *silli* proposita æqui consuleratque boni eruditus lector; ejus enim stabuntque cadentque judicio: certe me quod attinet, multis nominibus id malim, quam illud ineptum *Grammaticorum* ἀπὸ τοῦ εἶναι τοὺς ἄλλους, quod non alia nititur ratione, quam futili quadam allusione: neque probant etiam cujusquam veteris auctoris testimonio τὸ σιλλαιῖν de motu oculorum usurpatum unquam, in quo tamen rei cardo vertitur: id tamen ita fuit per vulgatum, ut in illas se partes *Pollux* dederit quoque II, 54.

⁸⁰ Σκωπτική] C. A. σκωπτικός. KÜHN.
⁸¹ Γελωτοποιία καὶ τὰ ὀνόμ. &c.] C. A. γελωτοποιία κωμωδός κ. χλευαστής κ. τωθαστής τωθ. γελωτ. τὰ δ' ἐπιρρήματα &c. τωθαστικῶς. cætera absunt usque ad βιωμιότερος. KÜHN.
⁸² Κωμωδικώτερος.] C. V. κωμωδικώτερον. KÜHN.
⁸³ Ἐπὶ τούτου δ' εἴρηται &c.] MS. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ εἴρηται καὶ ὁ φλύαξ. & μοχ φλυαρεῖν non ut vulgo φλοιάξ, & φλοιαρεῖν. erroris origo mihi in promptu; v in oi mutatum a librariis, ut sæpius jam adnotavi, & in priscis MSS. non raro occurrit: hic tamen *Noster* per v recte, ut reponere debes: *Hesychius*: Φλύαξ, μίθυσος, μεθυαστής (malim μεθυστής) γελοιαστής. JUNG.
⁸⁴ Φλοιάξ.] C. V. φλύαξ & μοχ φλυαρεῖν. KÜHN.

Φλοιάξ.] Textus habet φλύαξ, & μοχ φλυαρεῖν, pro quo simili scriptura vulgo fuit φλοιαρεῖν suadentibus ita MSS. a nobis est repositum, & *Kühnio* duce: sic & in *Hesychio*: Φλύαξ, μίθυσος, μεθυαστής, γελοιαστής. scribitur & alias etiam φλοιάξ, uti notavit ex *Enflathio Sorringius* ad *Hesychii* locum: sed in *Athenæo* tamen, unde sua sublegerat *Marinus Homeri Commentator*, φλύαξ exaratum reperio lib. XIV. c. 4. ubi dictos Laconibus dicelistas vario modo a diversis, ab *Italis* vero φλύακας appellatos refert: & illam ego scripturam profecto veram autem: ridiculos enim & mimos vox illa designat ἀπὸ τοῦ φλυάζειν, φλυαρεῖν, ληρεῖν. De altera vocis significatione, qua carminis quoddam genus hilarotragœdiam denotat, adendus est summus *Cassiodorus* ad *Athenæum* III, 9. & *Suidas* in voce.

⁸⁵ Ἀμεινον.] MS. πάντα δ. α. τ. μ. ἀμείνω & hoc melius: ἀμεινον vero vulgatum, non ἀμεινον. JUNG.

Ἀμεινον.] Quam reddidi scripturam e MSS. melior fuit visa.

⁸⁶ Τὰ δ' ἐπιρρ.] MS. τὰ δὲ ἐπ. JUNG.
⁸⁷ Γελωποικῶς] Γελωποικῶς. SEB.
 Γελωποικῶς] C. V. γελωποικῶς. KÜHN.
 Γελωποικῶς] MS. καὶ γελωποικῶς β. MS. *Schereri* γελωποικῶς: sed nostri MS. lectio rectior videtur: indeque scribamus: καὶ τὸ γελωποικῶς, β. non enim particulam τὸ hic lubens omitam: γελωποικῶς, a γελωποικῆς, quod a γελωτοποιία supra *Segm. præc.* talia multa supra libro VII. ut *χορδοποικῶς* 154. & 159. κλυποικῶς, alia. JUNG.
 Γελωποικῶς] Restituit in Codicis sui margine *Doßiff. Kühnius* γελωποικῶς: & inde nos in textu.
⁸⁸ Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Φαίη τις &c.] Absunt a C. A. nam titulum hunc περὶ συνωνύμων τῶ πραγματούμενος, statim sequitur πρᾶγμα κ. &c. KÜHN.
⁸⁹ Μεταχειρήσις.] MS. μεταχειρήσις: & ita emenda, a μεταχειρίζω ipse *Noster* docet supra II, 153. varia a χεῖρ enumerans, ubi & MS. καὶ μεταχειρήσις πρᾶγμα, habet. Inde certe hic mox μεταχειρίζομενος sequitur. JUNG.
⁹⁰ Ἐγχειρῶν] Abest a C. A. KÜHN.
⁹¹ Τεχνάζομενος] MSS. ἢ τεχνάζομενος. KÜHN.
 Τεχνάζομενος] MS. τεχνάζων γὰρ ἢ τεχνάζομενος, ἔτ. & ita malim: nam id ita in usu, pro arte aliquid fabricari, vel parare: nec vulgatum tamen ego damnem. JUNG.

Τεχνάζομενος] MSS. sane consensui non potui non hoc loco morem gerere, qui pro τεχνάζομενος agnoscunt τεχνάζομενος τεχνάζομαι rariori usu exquisitius est: alterum in *Glossis* & *Lexicographis* antiquis invenitur: qui scilicet agunt vastre & artibus utuntur, dici solent τεχνάζομαι, quod apud *Herodotum* extat, & τεχνάζομαι quæ itaque significatio differt a vocibus recensitis. Mox tum τέχνην μετιῶν, cum quo convenit id *Athenæi* lib. XIV. c. 4. ἐκαλοῦντο δὲ αἱ μετιῶντες τὴν τειαιύτην παιδίαν &c.

⁹² Τὸ τέχνην μετιῶν] C. V. τ. μετιῶν. KÜHN.
 Τὸ τέχνην μετιῶν] MS. τὸ τέχνην μετιῶν, καὶ ταῦτα παραπλ. Sed alia manu correctum μετιῶν καὶ τὰ παρ. ut vulgo est: & vulgata lectio emendatione opus habere non videtur. JUNG.
⁹³ Καὶ τὰ παραπλήσια.] C. A. omittit, καὶ τὰ παραπλήσια. KÜHN.

91 Ειδέναι, 95 γινώσκειν, ἐπίστασθαι, καθορᾶν, κατανοεῖν, μαθάνειν, καταμαθάνειν, 96 ἐφικνεῖσθαι, 151 νεῖσθαι * ἕτερα γὰρ ἐστὶ τὸ εἰκάζειν, τεκμαίρεσθαι, 97 ἀμφιγνοεῖν, ὑποτεκμαίρεσθαι, στοχάζεσθαι, ὑποπτεύειν, ὑπονοεῖν, τοπάζειν, εἰκοβολεῖν· τὰ δὲ πλεῖστα ἀντὶ ὀνομάτων 98 μεταχᾶς 99 ἔχει, ἢ κατὰ τὴν κτητικὴν ἰδέαν παρηγμένας προσηγορίας, εἰδώς· ὁ γὰρ εἰδήμων, 100 ὑπομόχθηρος· 1 γινώσκων δὲ, καὶ γνωστικός· καὶ γὰρ ὁ παρὰ Ξενοφῶντι 2 γνωστήρ, ἕτερον τι δηλοῖ· 3 ἐπιστήμων δὲ, καὶ ἐπιστάμενος, καὶ ἐπιστημονικός, 4 καὶ ὄρων, καὶ καθορῶν, καὶ 5 καθορατικός, 6 καὶ κατανοῶν, καὶ κατανοητικός, καὶ 152 μαθάνων, 7 καὶ μαθητικός· * καταμαθάνων δὲ,

Scire, cognoscere, novisse, videre, intelligere, discedere, perdiscere, affequi. * Alia enim sunt, putare, conjicere, dubitare, suspicari, suspicionem habere, conjecturam facere, signis colligere : quam plurima autem pro nominibus participia habent, aut possessiva forma derivata vocabula. Doctus. Εἰδήμων enim, duriusculum est. Cognoscens vero, & cognitione valens. Illud enim Xenophontis, cognitor, aliud quidpiam significat. Sciens vero, & perdoctus, scitus, videns, intelligens, animadvertens, intelligibilis, intellectu valens, discens, discendo facilis. * Καταμαθάνων vero, Perdiscens 152

94 Εἰδέναι] C. A. πρὸ συνιστάμενον τοῦ εἰδέναι. KÜHN.

95 Γινώσκειν] MS. γινώσκειν. JUNG.

96 Ἐφικνεῖσθαι, ἕτερα γὰρ ἐστὶ &c.] C. A. ἐφικνεῖσθαι ὡς εἰκάζειν (leg. εἰκάζειν) τεκμ. α. ὑ. στοχάζεσθαι ὑποτεκμαίρεσθαι. KÜHN.

Ἐφικνεῖσθαι, ἕτερα γὰρ ἐστὶ &c.] Male MS. ἐφικνεῖσθαι. JUNG.

97 Ἀμφιγνοεῖν, ὑποπ.] Duo verba habet auctorior MS. ita : τεκμ. ἀμφιγνοεῖν, ὑποτεκμαίρεσθαι, στοχάζεσθαι, ὑπονοεῖν, ἀμφιγνοεῖν, ὑποπτεύειν, τοπάζειν, εἰκ. &c. potes itaque ista ὑποτεκμαίρεσθαι & στοχάζεσθαι supplere : certe ab altero habes infra Segm. 152. στοχάζομενος καὶ στοχαστικός· ut vel hinc conjecturam possis facere, negligenter omissa fuisse : ad ἀμφιγνοεῖν vero quod atinet, MS. id repetit forte scribentis errore : ego aliud hic quid nolum comminisci. JUNG.

Ἀμφιγνοεῖν] Textus hic a nobis auctus e MSS. unde pristinae sedi donavimus hęc utraque verba ὑποτεκμαίρεσθαι, στοχάζεσθαι, quæ vulgaris Codicibus exciderant. Τοπάζει, ἰδρύει, ὑποπτεύει, στοχάζεται, ἢ τοπάζει· pro quo posteriori Hefychio restituendum judico τευθάζει, ποταγί· & iterum : Τοπάσαι, ὑπονοῆσαι, ὑπολαβεῖν· ab eaque origine ὑποπτεύσαι, ὑπολαβεῖν, ὑπονοεῖν· sic enim legendum, ὑποπτεύομαι, ὑπονοῶμαι. Εἰκάζειν occurrit in illo veteri & eleganti dicto : Μάντις ἐστὶν ἀριστος, ὅστις εἰκάζει καλῶς, quod interprete Tullio, ita Latine sonat : Vatem perhibebo optimum, qui optime conjecterit.

98 Μετοχᾶς] Abelt a C. A. KÜHN.

99 Ἐχει, ἢ κατὰ τὴν κτ.] Distingue : ἔχει, ἢ κατὰ &c. JUNG.

100 ὑπομόχθηρος.] C. V. ὑπομόχθηρος, reijiculus, improbius est. KÜHN.

ὑπομόχθηρος.] MS. ὑπομόχθηρος· & id placet sic Segm. 147. MS. βιλτίων δὲ ὁ ὑπερορᾶν. JUNG.

ὑπομόχθηρος.] Malui cum MSS. & Eruditiss. Jungertanno, ὑπομόχθηρος. In Glossis autem Εἰδήμων, γνωστός, scitus, sciens : & Suida : Εἰδήμωνος, ἐπιστήμονος, unde, Εἰδήμωνος, ἐπιστημόνης, Hefychius : neque temere damnaverim ego quidem hanc vocem.

1 Γινώσκων] C. A. γινώσκων &c. KÜHN.

2 Γνωστήρ] Γνωστήρας extat apud Xenoph. de C. P. lib. VI. & videtur notare παλαιότητα. KÜHN.

Γνωστήρ] MS. γὰρ παρὰ Ζ. &c. sine καί. Locus Xenophontis est libr. VI. Κύρου Παιδ. εἰ δὲ τις χρημάτων προσδεῖσθαι νομίζει εἰς ἑμπολίην, γνωστήρας (Leupcl. illos, quibus est potius) ἐρωτᾷ προσαγαγῶν καὶ ἰγγυητάς, ἢ μὴν προρῦσθαι σὺν τῇ στρατιᾷ, λαμβανέτω ἢ ἡμῶν ἔχομεν in Cyri Oratione. JUNG.

Γνωστήρ] Equidem in hac Xenophontea voce Leupclavius impiegit, & alii etiam cum eo : sunt quibus γνωστήρας Græcis fuisse videantur, quos Romani appellarunt cognoscitas, qui γινώσκαι in Glossis exponuntur : sed ego

quidem illos ita distos existimo, qui res, de quibus agebatur, cognoscebant, ut de veritate, si quis falleret, testimonium dicere possent ; junguntur itaque ἰγγυηταις, ut utrique adeo rei confirmandæ sint adhiberi. Non ergo cum iis etiam sentio, qui eosdem fuisse volunt cum Romanorum notioribus, siquidem illi ignotæ rei notitiam dabant : Seneca Ep. 39. Qui notorem dat, ignotus est : & Apocolocyntib. Et si quis a me notorem petisset : hominem intellige, qui dicere possit quis sim, ejus conditionis & fortunæ. unde veniam, & quæ petfecerim : ad utrumque hunc locum Eruditissimi viri Lipsius & Faber Senator cum hoc notore Xenophontium γνωστήρας componunt, a quibus non discedit Franc. Hotomannus in Cicerois Verrinam de Prætura Urbana ad hæc verba : Qui cognitores homines honestos daret, quæ ille explanat egregie contra Peditanium, qui cognitorem juris hic intelligebat : non tamen huic pertinax obnitatur, si quis cum doctissimis his viris jungere se destinarit : meam tamen expositionem haud minus aptam Xenophonteo loco non est sine ratione quod affirmem : adeundus etiam vir Eruditiss. Job. Frid. Gronovius de Pecun. Vet.

3 Ἐπιστήμων δὲ, &c.] C. A. ἐπιστάμενος ἐπιστημονικός ὄρων καθορῶν κ. κ. μαθάνων μ. κ. ἐφικνεῖσθαι εἰκάζειν εἰκ. τ. στοχάζομενος στοχαστικός ὑπομονητικός &c. sine conjunctionibus. KÜHN.

4 Καὶ ὄρων] Hinc aliquis suspicetur & ὄρων supra Segm. præced. attulisse nostrum, vel adferre debuisse, ubi tamen saltem καθορᾶν habemus. JUNG.

5 Καθορατικός] MS. καθορατικός, pro καθορατικός· sed supra Segm. 147. ita & ὑπερορατικός habebas, quamvis id βραχύτερον dicebat. JUNG.

6 Καὶ κατανοητικός, &c.] MS. alio ordine : καὶ κατανοῶν, καὶ κατανοητικός· & rectiore : ut scilicet præcessit, καὶ καθορῶν, καὶ καθορατικός. JUNG.

Καὶ κατανοῶν, καὶ κατανοῶν] Etiam si minimi momenti id sit, voces has tamen alteram in alterius locum migrare jussi.

7 Καὶ μαθητικός, καταμ. &c.] Longe aliter MS. post μαθητικός· καὶ μαθηματικός, καὶ καταμαθάνων· δυσχερίστερα γὰρ τῷ μήκει ὁ μαθητικός καὶ ὁ καταμαθητικός· ἐφικν. &c. ubi nec vulgatum, nec manu scriptum omnino sequi possum : μαθητικός enim in MS. male bis ponitur : δυσχερίστερα autem fere magis aridet, quam δυσχίστερα. Ut tamen leviter conjiaciam locum scribendum addo, aliis accuratius omnia excutienda, & ociose, quod mihi non licet, relinquens : ita nempe forte scribere possumus : μαθητικός, καὶ καταμαθάνων (ut hæc duo scilicet non improbit) δυσχερίστερα (sive δυσχίστερα mavis) γὰρ τῷ μήκει ὁ μαθηματικός, καὶ ὁ καταμαθητικός· quibus pergit subjicere alia a prædictis verbis, ut ἐφικνεῖσθαι, quod Segm. 150. est. JUNG.

& καταμαθητικός, absurdiora sunt prolixitate. Insuper affectus, quemadmodum ab aliis, colligens, collectivus, conjiciens. Conjectator enim, influere est. Conjecturis colligens, & conjiciendo valens: veluti & Plato alicubi Animam vocat conjecturis valentem. Suspiciens vero, & suspiciosus, dubitans, suspicionem habens, & conjecturis inquirens. Hujus quoque ordinis, idem significantes hæ formulæ fuerint: cito, celeriter, celerrime, quam celerrime, quam ocyllime: in celeritate, in festinatione, repentina velocitate: quam plurimum, plerumque, frequenter, ut quam maxime, usitatissime, frequentissime, ad plurimum:

καὶ καταμαθητικός, ὁ δὲ δυσχερότερα τῶ μῆκει ἐφικνούμενος μέντοι, ὡς περ καὶ ἀπὸ τῶν ἐτέρων, εἰκάζων, ὁ εἰκαστικός, τεκμαιρόμενος ὁ γὰρ τεκμαρτικός, δυσχερές στοχαζόμενος δὲ, καὶ στοχαστικός ὡς περ ὁ Πλάτων, ὁ καὶ ψυχὴν που φησὶ στοχαστικὴν ὁ ὑπονοῶν δὲ, καὶ ὑπονοητικός, καὶ ἀμφιγνοῶν, καὶ ὑποπτεύων, καὶ τοπάζων. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ ταυτὸν δηλοῦντες οἱ δὲ οἱ σχηματισμοί, ταχύ, ταχέως, διαταχέων, ὅτι τάχιστα, ὡς τάχιστα, ὡς εἶχε τάχους, ἐν τάχει, ἀπτερω τάχει, καὶ οἶδε ὁμοίως, ὡς τοπολύ, ὡς ἐπιπολύ, ὡς τὸ ἐπίπαν, ὡς ἐπιτοπλείστον, ἐκ τοῦ ἐπιπλείστον, ἐπὶ τὸ πλῆθος, ἐπιτοπολύ, ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος, ὡς ἐπὶ τὰ πολλά.

Καὶ μαθητικός. &c.] Turbas hic MSS. dant, qui scilicet longe aliter habent; non tamen a vulgata lectione discedere potui, quæ mihi sic latis sana & apta fuit visa; nam illud profecto δυσχερής, seu δυσχερής malis, τῶ μῆκει, locum prius habet in καταμαθητικῶν & καταμαθητικός, quam in μαθητικός & καταμαθητικός; sed cuique liberum in ea re linguo arbitrium, ut censere atque eligere possit, quod velit. Καταμαθητικῶν & καταμαθητικός est in Glossis. Εἰκαστικός appellatur vir tam acris atque perspicacis ingenii, ut futura conjicere valeat: tales efficiunt homines tropica signa εὐφροῖς τε καὶ ὀξείς, καὶ ζητητικούς καὶ εὐρητικούς καὶ εἰκαστικούς &c. notante Proclo Dindorcho.

8 Δυσχερότερα τῶ μῆκει.] C. V. δυσχερότερα γὰρ τῶ μ. Κῆμν.

9 Εἰκαστικός.] MS. male εἰκαστικός, sed emendatum est εἰκαστικός. JUNG.

10 Καὶ ψυχὴν που φησὶ στοχ.] Locus, ni fallor, est iste in Gorgia: δοκεῖ τοίνυν μοι, ὃ Gorgia, εἶναι τι ἐπιτήδευμα, τεχνικὸν μὲν οὐ, ψυχῆς δὲ στοχαστικῆς καὶ ἀνδρείας, καὶ φησὶ διῆξαι προσομιλῆναι τοῖς ἀνθρώποις: de rhetorica. JUNG.

11 Ὑπονοῶν δὲ, καὶ &c.] Defunt in MS. ὑπονοῶν δὲ, καὶ. JUNG.

12 Ἐκ τοῦ αὐτοῦ ταυτὸν.] Abest ταυτὸν a C. A. & tum οἶδε σχηματισμοί: cum titulo: περὶ συνωνύμων τῶ τάχει. Κῆμν.

13 Οἶδε οἱ σχη.] MS. οἶδε σχη. sine altero οἱ, & possit id abesse, ut mox, ubi MS. itidem iterum loqui indicabo. JUNG.

Οἶδε οἱ σχ. &c.] Equidem repetitum οἱ ego non abjiciam, & minus ea de causa profecto, quod de MSS. restitutum id sequatur mox: καὶ οἱ δὲ ὁμοίως: illis enim eleganter hæc priora respondent: & quis in lingua Græca tam hospes, qui id sæpius fieri nesciat?

14 Διαταχέων.] C. A. διαταχέως, ὅτι μάλιστα ὡς εἶχε τ. ἐν τάχει. Κῆμν.

15 Ὅτι τάχιστα.] MS. ὅτι τάχιστα. JUNG.

Ὅτι τάχιστα.] Ego vero, quamvis non nesciam similibus ingenii plurimas voces conjungere Græcos, quarum exempla Pollucis hic locus suppeditat bene multa, separatim cum Κῆμνιο illud ὅτι τάχιστα scribi malim: non aliter unquam repetisse memini: & vere dicam, illa vocabulorum jugamenta tam in Græca quam in Romana lingua librariorum potius, quam accurate scribentibus debent videntur: utriusque certe linguæ non infimæ vetustatis Codices a me visi divisim exhibebant, quas componimus vulgo voculas: non tamen ille scribendi pronuntiandi que modus heri nudius tertius est natus. Addi possent haud pauca particulis his celeritatem notantibus, eaque notissima: uti διὰ τάχους Pallad. de Brachm. p. 21. & ὅσον τάχος, quam celerrime apud Euripidem Hec. v. 1284. sed in de nou ita magnus ad lectorem redundaret fructus: desistimus ergo.

16 Ὡς τάχιστα.] Defunt ὡς τάχιστα in MS. JUNG.

17 Ἀπτερω τάχει.] C. A. nou habet ἀπτερω τ. Κῆμν.

Ἀπτερω τάχει.] Ista vero ἀπτερω τάχει in MS. quoque defunt, sed in margine adscripta tamen, ut infertantur. Post ἐν τάχει, itaque ita MS. nosset, καὶ οἶδε ὁμοίως, ὡς τὸ πολὺ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, &c. Ita vulgatus contextus igitur supplendus videtur: ἀπτ. τάχει, καὶ οἶδε (scil. σχηματισμοί, ut modo dixerat) ὁμοίως ὡς τὸ πολὺ, ὡς ἐπιτοπολύ, &c. sine potius tamen quod ad illas λέξεις, ὡς τὸ πολὺ, ὡς ἐπιπολύ, vulgatam lectionem retineamus: sequitur enim mox ἐπιτοπολύ & MS. ut ubique notatum a me est, fere omnibus locis, non tamen omnibus, hæc divisim scribit, non in unam voculam confusa, ut tamen etiam in usu creberrimo sunt: ἀπτερω νερο τάχει, id est, celerr. Ηεργχ. Ἀπτερα, ἰσόπτερα, ταχέα, ἠδία. Ἀπτερος, αἰφροῖδος παρά Ομηρῶ, ὁ προσηγῆς ἢ ταχύς. Αἰφροῖδος αἰφροῖδος. Locus est tragici:

Ἄλλ' ἢ σ' ἰπτανίεν τις ἄπτερος φάτις;

Ubi Scholiastes: Ἀπτερος ἰσόπτερος, καύφη. Aliquoties nempe apud Homerum,

— Τῆ δ' ἄπτερος ἐπλετο μῦθος. JUNG.

Ἀπτερω τάχει.] Inelegans erat edita lectio, quæ cum sequentibus hæc miscebat: distinximus e MSS. hunc locum inserto, καὶ οἶδε ὁμοίως. Illud autem ἀπτερω τάχει non æque feram in oratione profusa, atque vorfa: ἀπτερος enim in Poëtis frequens, non itidem in aliis scriptoribus: ἀπτερω ex Hesiodo notavit Etymologus, cujus adpono verba: Ἀπτερω, παρ' Ἡσιόδῳ, ὡς περ τὸ ἀψφθῆως, σημαίνει τὸ αἰφροῖδος: ἰστὴν ἀπτερω, ἀπτερω οὕτως Ἡρωδίου: ἰστὴν ταχέως, ἰστὴν μως, ἀφροῖδος, οἱ δὲ ἀφροῖδος, ἰαφρῶς, ἠδία: ἰστοί δὲ, ἠμελημένως.

18 Ὡς τὸ πολὺ.] C. A. περὶ συνωνύμων τῶ πολὺ, ὡς τὸ πολὺ, ὡς τὸ ἐπὶ πολὺ, ὡς τ. ἢ, ὡς ἐπιπλείστον, ἐκ τοῦ ἐπὶ πλείστον, ἐπὶ τὸ πλῆθος, ὡς ἐπὶ τὰ πολλά. Κῆμν.

19 Ὡς ἐπιτοπλείστον, &c.] Ὡς τὸ πλ. ἐκ τοῦ ἐπὶ πλείστον, ἐπὶ τὸ πλῆθος, ἐπιτοπολύ. Vise de varietate dicendi Græce fere, vel plerumque caput 19. lib. IV. E-mend. Leopardi. SEB.

Ὡς ἐπιτοπλείστον, &c.] MS. auctior, & ita habet, ὡς ἐπιπλείστον, ἐκ τοῦ ἐπιπλείστον, ἐπὶ τὸ πλῆθος, ἐπὶ τὸ πολὺ, ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος, ὡς ἐπὶ τὰ πολλά. &c. potes itaque vulgatum contextum augere: habet enim eadem & Seberii MS. JUNG.

Ὡς ἐπιτοπλείστον.] MSS. auxilio plenior habemus Pollucem; utæque, quæ sequuntur, formulæ vulgo afuere: Κῆμνιο in proximis emendat, ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος, ὡς ἐπὶ τὰ πολλά, quod amplector; nam in his certe vitio particulæ istæ coaluerunt; adde quod & mox ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος divisim.

153^a 20 τούτο μὲν γὰρ Ἀλέξιος 21 ἐν Ποιητρίᾳ εἶρη-
 κεν, ὡς ἐπιταπολλὰ τοῦτο ποιῶ τὸ δὲ ὡς ἐπὶ
 τὸ πλῆθος, 22 ὁ αὐτὸς ἐν Διδύμοις. 23 Τὰ δ'
 ἄλλα οἱ κεκριμένοι, 24 ἐπὶ τοῦ ἀναιρεῖν, κτεῖ-
 ναι, ἀποκτεῖναι, Φονεῦσαι, ἀποσφάζαι,
 καβελεῖν, διαχρήσασθαι 25 ἐπὶ δὲ τούτου Ξε-
 νοφῶν μὲν ἔφη, 26 Κατειργάσατο τὸν λέοντα.

* hoc enim Alexis in Poëtria dixit, Ad 153
 plurimum hoc facio : sed Frequentissime
 idem dixit, in Geminis. Alii vero usitati mo-
 di, de occidendo : occidere, trucidare, cæ-
 dere, mactare, tollere, conficere : de hoc
 vero Xenophon dicit, Confecit leonem.

20 Τοῦτο μὲν γὰρ Ἀλ. &c.] Absunt a C. A. usque
 ad διδύμοις, pro quo C. V. διδύμαις. KÜHN.

21 Ἐν ποιητρίᾳ εἶρ.] Ea fabula num eadem quæ A-
 then. Ποιητῆς & Ποιητῶν quærendum est : *Casaubonus*
 Anim. III. c. 2. SEB.

Ἐν ποιητρίᾳ εἶρ.] MS. ἐν ποιητρίᾳ ε. ὡ. ἐπὶ τῶ πολ-
 λά, οὕτως ποιῶ. JUNG.

Ἐν ποιητρίᾳ] Hac equidem de fabula quid statuum
 incertus sum, Ποιητῆς enim in Athenæo reperi, apud
 quem memini me velle aliquando restituere Ποιητρίαν
 sed ne quid inconsulto fiat cavendum : fuerint forsan
 unica fabula, titulo inscripta Ποιηταὶ ἢ Ποιήτρια, vel
 Ποιήτριαι, quod re non penitus ablutere videtur : (quo
 simili modo fortean dederit etiam *Plato Ζήτησις ἢ*
Ζήτησις, de quibus supra dixi, sed aliter opinatus :
 & in *Suida* tum voce Πλάτων emendandum : Ζήτησις,
 καὶ Κίρκωπις, quos & *Hermyrus* docuit solos, non
 Ζήτησις ἢ Κίρκωπις, aut etiam ἢ plane omittendum)
 id enim suadere putem alteram *Comici* nostri fabu-
 lam : *Φαίδων ἢ Φαίδων*, ubi pariter masculum & fe-
 minam in titulo conjunctos vides. Sed ego potius ab-
 eam hinc, ne mihi lectorem ex incerto incertiorum
 faciam.

22 Ὁ αὐτὸς ἐν Διδύμοις.] MS. πλῆθος, Ἀλέξιος ἐν Δι-
 δύμαις, sed οἱ superposuit quidam, ut Διδύμοις esset,
 quemadmodum vulgati habent : supra *Segm.* 71. etiam
 in MS. erat de alius *Comici* dramate, ἐν ταῖς Ἀριστο-
 φῶντος Διδύμαις. JUNG.

Ὁ αὐτὸς ἐν Διδύμοις.] Διδύμοις docuisse fabulam A-
 levidem ex Athenæo notum, cujus auctoritas vulga-
 tam lectionem *Polluci* confirmat ; *Menandrum* quoque
 eodem titulo, neque dissimili forte scriptam argumen-
 to fabulam edidisse veterum *Grammaticorum* testimo-
 nio constat : neque vero cum Διδύμοις aut argumenti
 genere, aut dispositionis ratione componendæ, quæ
 titulum Διδύμας præferunt fabulæ : sed hæc accurat-
 ius alibi, cum istius modi rebus, θεοῦ γὰρ θέλοντος,
 data opera animum attendemus.

23 Τὰ δ' ἄλλα οἱ κεκριμένοι.] Verba hæc τὰ δ' ἄλ-
 λα οἱ κέρ. refero ad ea quæ præcedunt, quasi illa
 extent apud probatos Auctores, qui κεκριμένοι vocan-
 tur. KÜHN.

Τὰ δ' ἄλλα οἱ κεκριμένοι.] MS. τὰ δ' ἄλλα &c. post
 κεκριμένοι potius expunge comma : ait, *Alia vero hæc,*
cetera vero ista, de cædendo vel occidendo protule-
 runt Auctores selecti, & classici : id enim κεκριμένοι,
 quod *Interpres* ignoravit ; sic supra restitui *Segm.* 15.
 ubi ita *Thucydides*, quem hic quoque inter κεκριμένους
 ponit : sed ejus χρεῖσις cum nomine in vulgatis non
 adparet, quam mox indicabo. JUNG.

Τὰ δ' ἄλλα οἱ κεκριμένοι.] Et si MSS. taceant, lo-
 cum a mala distinctione male se habere suspicor : at-
 tende, sis : post recensitas illas particulas, quæ *plerum-*
que designant, de binis *Alexidis* adfert loca, quibus
 ista usurpet ; his positis annectendum arbitror : Διδύ-
 μαις τὰ δ' ἄλλα οἱ κεκριμένοι. Ἐπὶ τοῦ ἀνελεῖν &c. *Cete-*
ρα vero, scilicet earum particularum, probata *auctorita-*
tis scriptores habent. &c. Tum plana sunt hæc atque
 facilia : post itaque se confert ad rem longe diversam :
De occidendo dicere licet κτεῖναι de singulis arbitretur
 eruditus lector.

24 Ἐπὶ τοῦ ἀναιρεῖν &c.] De occidendo vel de ἀνα-
 ρεῖν (dixeris synonyma) κτεῖναι &c. KÜHN.

25 Ἐπὶ δὲ τούτου &c.] Absunt ista a C. A. usque
 ad εἰποις ἂν *Segm.* seq. KÜHN.

26 Κατειργάσατο λέοντα.] C. V. κατειργάσατο τὸν
 λέοντα. KÜHN.

Κατειργάσατο λέοντα.] MS. ἔφη, κατειργάσατο τὸν
 λέοντα & eximius hic Codex, qui & hic lectionem
 veram nobis reservavit. Ita enim reponere debes ocus.
 Locum enim ipsissimus *Xenophontis* iste Κύρου Παίδ. lib.
 IV. prope finem, ubi *Corymbus* narrat casum luctuosum
 filii sui in venatione interfecti ab æmulo : ὡς δὲ πάλ-
 λην λέοντος παρατυχίτος ὁ μὲν αὐτῷ ἤμαρτι, ὃδ' αὐτῷ ἰμὸς
 παῖς αὐτῷ τυχῶν κατειργάσατο τὸν λέοντα. Altero κα-
 ταχρήσασθαι pro interficere utitur potius *Herodotus* &
 quidem sæpius. JUNG.

Κατειργάσατο λέοντα.] Subcingere vero jam nos de-
 cet & expeditos esse ; nam profectio bona mendorum
 seges hinc est ejicienda, quæ pauculas oppido lineas
 invaserat atque opplerat : periculum in his verbis pri-
 mum erit. *Falckenburgians* Codicis Excerpta cetero-
 rum MSS. lectioni accedunt, quorum itaque scriptura
 religio fuerit in textum non recepisse : quanquam,
 neque diffiteri velim, id mihi mirum accidat, *Pollu-*
cem nostrumposito verbo διαχρήσασθαι additoque, ἐπὶ
 δὲ τούτου Ξενοφῶν μὲν ἔφη, pro eo vero *Xenophon* qui-
 dem dixit, posse subjicere κατειργάσαθαι, cum pro-
 laturus omnino videretur mutatam ab alia præpositio-
 ne verbi διαχρήσασθαι formam, præcipue, cum in-
 de post adductum *Xenophontis* locum, ex *Aristophane*
 promat ἀποχρήσασθαι, Ἀριστοφάνης δὲ *Aristophanes*
 autem : sed quicquid illius rei sit, MSS. auctoritati non
 obloquar. quibus citata *Jungermanno* nostro Athenien-
 sis eloquentissimi verba tam belle conveniunt : & non
 alio respexisse quis putet *Helychium* cum ista scriberet,
 Κατειργάσατο, ἐκώλυσε, κατηγνώσατο : quo posteriori
 κατηγνώσατο videri possit explicuisse *Xenophontem*
 illud. Illa vero verba διαχρήσασθαι, καταχρήσασθαι &
 ἀποχρήσασθαι, cum interficere denotant, εὐφώνως ro-
 nuntur, atque leniori significatione rem violentam &
 nefariam delineant : sunt enim quasi dicas, *alicujus*
abuti vita : cui primariæ notioni diversitatem synta-
 ctici regiminis nequicquam opponas ; est enim illud
 adscitum a ceteris interficiendi verbis, quæ quarto ca-
 su gaudent, idque fieri non raro solere sciunt, quibus
 ignoti non sunt Græcæ linguæ mores : usus itaque ver-
 borum illorum celeberrimus in monumentis auctorum
 veterum : τῷ διαχρήσασθαι non semel utitur *Herodo-*
tus ; *Musa* prima, in *Argionis* Hystoria : ἀλλὰ κελεύ-
 ει τοῖς πορθέας ἢ αὐτὸν διαχρᾶσθαι &c. & διαχρᾶ-
 σθαι μὲν, *σβίηται ἑσὶ τῆς χειρὸς inferre* : *Thucydides* I. c.
 126. & *Diogenes Laërtius* IX, 65. *Pythonem* Athenien-
 sis civitatis jure donasse refert, ἐπὶ τῷ Κότῳ τὸν Θρά-
 κᾶ διαχρᾶσθαι. *Plutarchus* Ἑρωτικαῖς διηγῆσαι non
 procul initio : Καλλισθένης μὲν οὖν παραχρήμα ἀφανὲς
 ἐγένετο, εἴτι καταχρησάμενος ἐαυτὸν &c. *Synes.* Ep. 44.
 οὐ διεχρήσατο τὸν μακαριστὸν Αἰμύλιον : sic & in *Polyæno*
 VIII. cap. 9. *Aliano* V. H. III. cap. 45. *Pindari*
Scholiasia ad *Nemeonicas* Eid. ζ. & *Psalisto* apud *Eur-*
ipidius *Comme* : tatorem antiquum ad *hænsis*. v. 1748.
Helychius : Διαχρᾶσθαι, ἀναιρεῖν & alterum illud
 καταχρήσασθαι etiam non ita crebrum occurrit, *He-*
rodoto tamen valde familiare est, ut etiam in ipsa *Clic-*
ene sæpius extet. Tertium ἀποχρήσασθαι quod atti-
 net, *Aristophanis* aperte locum præ oculis habuit *He-*

Aristophanes autem, Viros confecit. Tum & prosternere, de eodem dicunt. Herodotus enim inquit, Postquam ipsis omnes 154 prostrati sunt, pro cæsi sunt. Unde & sic intelligunt illud Aristophanis in Equitibus,

Ego nunc te Herculem prosternam.

De eodem quoque dices, ambigere, controversi, dubitare, alternare, incertum

Hesychius: ἀπεχρήσαντο, ἀπέκτειναν sed equidem observandum hic, non penitus inutilem atque rejiciendum scriptorem Malalam amare & hoc & similia verba, jungere genuino, quem regunt, casui: sic enim effert ille, ἀποχρήσασθαι τι, παραχρήσασθαι τινί p. 269. de *Annibale*, καὶ ἐαυτῷ παραχρησάμενος πιστίας ἀπίθαν, ubi in notis Doctiff. *Chitmeadus* alium hunc ex eo locum adducit: ἐαυτῷ ἀπεχρήσατο ἀγχοῦ. Porro καταργάζεσθαι, quod e MSS. in *Xenophonte* loco reddidimus, habet & *Herodotus* in ipsamet illa, quam dixi, *Arionis* *Historia*: αἰσας δὲ, ὑπέδεικτο ἐαυτὸν καταργάσασθαι neque hoc tantum, sed & altero composito Græculi gaudent *διεργάζειν*. *Euripides* in *Hec.* v. 369. Ἄγ' οὐ μ' Ὀδυσσεύ καὶ διεργάσαι μ' ἄγων cognitis his, facile deprehendes, quos imitati Romani dixerint *interficere* & *conficere*: Poeta eruditissimus *Valerius Flaccus* quam eleganter expressit illas Græcorum loquendi formulas *lib.* I. v. 146. — *ardenti peragit Clanis Altora querens*, id est, *διεργάζεται, διακράττει, ἐκπράττει*, quo de posteriori mox: simili modo *ἐξεργάζεσθαι* occurrit in *Herodoto*, quod ego verbum restituendum etiam judico *Cresse* in istis: αὐτὸς ὅμως ἀποκαρτήριος δι' ἡμέρας δέκα, ἐαυτὸν ἐξήγαγεν scribe, *ἐξήγαγεν, confecit*.

27 *Ἀριστοφάνης* δὲ, &c.] C. V. post *Comici* verba subjicit: *Θουκυδίδης* δὲ ἀνεχρήσατο καὶ τὸ πέπρακται δὲ ἐπὶ αὐτοῦ τάττουσιν. *KÛHN*.

Ἀριστοφάνης δὲ &c.] Locum *Aristophanis* e *Lemniis* ejus etiam *Suidas* profert: καὶ ἀπεχρήσαντο, ait, διέχρησαντο καὶ ἀπέκτειναν. *Λημνίαις Ἀριστοφάνης*.

Τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο τοὺς παῖδας πόρους. Sed non contentus fuit noster *Pollux* χρῆσιν hinc duabus, *Xenophonica* & *Aristophanea*; sed & *Thucydideam* attulit: supple itaque post *Aristophanis* verba ex MS. qui ita addit: *Θουκυδίδης* δὲ ἀνεχρήσατο καὶ τὸ &c. Ni fallor in *Theauro* hoc verbum ἀνεχρήσασθαι plane omisum est, quod miror. Non omisit *Hesychius*: ἀνεχρήση, ἀνατεμῆ & ἀνεχρήσαντο, διέφθειραν quem sine dubio puto ad locum *Thucydidis* respexisse: malim itaque legere: *Θουκυδίδης* δὲ ἀνεχρήσαντο locus historici nobilissimi mihi quidem non in promptu: cum tamen eodem modo *Suidas* prolulit: ἀνεχρήσαντο, scribit, διέφθειραν οὕτως *Θουκυδίδης* σημαίνει δὲ καὶ τὸ εἰς χρεῖαν τινὲς περιλήφασιν. *JUNG*.

Ἀριστοφάνης δὲ] Adjecimus e MSS. auctarium non spernendum post *Comici* verba; χρῆσιν nimirum *Thucydideam*: sed equidem in eo me verbum illud offendisse etsi non perfunctorie aliquando lecto memoria non suggerit: tamen quid suspicer promere lubet: glossas & expositiones marginales in ipsum textum creberrime genuinis cæctis irrepisse, non dubia res est: superiori itaque nota locum *Thucydidis* indicavi, ubi τῷ διαχρήσασθαι fuerit usus; eum hic apponam integrum: καθεζομένους δὲ τινὰς καὶ ἐπὶ τῶν Σεμνῶν θεῶν ἐν τοῖς βασιλείᾳ ἐν τῇ παροῦσῃ διέχρησαντο. *Jungermann* nostri indicio utriusque *Hesychius* & *Suidas* ἀνεχρήσαντο habent, posterior quidem e *Thucydide*: putem igitur nativum esse *Thucydideum* hoc loco ἀνεχρήσαντο, in cujus vices subierit *διέχρησαντο*, notius scilicet atque usitatum, cum & ipsi temporis ratio ceteraque alia per omnem modum favcant: stabit autem, ni fallor, hæc mea con-

27 *Ἀριστοφάνης* δὲ, τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο. *Θουκυδίδης* δὲ ἀνεχρήσατο. 28 καὶ τὸ πέπρακται δὲ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τάττουσιν. *Ἡρόδοτος* δὲ ἔφη, ἐπὶ δὲ σφιν πάντες 29 κατέστρωντο, ἐπὶ τοῦ ἀνήρηντο. 30 ὅθεν οὕτως ἀκούουσι καὶ τὸ 30 παρ' Ἀρι- 154 στοφάνῃ ἐν ἱππεύσιν,

Ἐγὼ σε νῆ τὸν Ἡρακλέα παραστορῶ.

Ἐφ' οὗ εἰποῖς ἄν 31 ἀμφιβάλλειν, ἀμβισβητεῖν, ἐνδοιάζειν, 32 ἀμφιγνοεῖν, διατάζειν, 33 ἐπὶ τού-

jectura, donec alius e scriptore præstantissimo depromptus sit locus, ubi legatur ἀνεχρήσατο vel ἀνεχρήσαντο: tanti vero non existimavi, ut ἀνεχρήσαντο reponebam in *Polluce* numero multitudinis *Suida* & hujus loci causa: nam hac etiam lectione manente, sensui nihil decessit.

28 Καὶ τὸ καταστορῆσαι &c.] MS. iterum longe aliud verbum nobis exhibet: καὶ τὸ πέπρακται δὲ ἐπὶ αὐτοῦ τάττουσιν non καταστορῆσαι, quod viri docti quæso considerent, si forte quis male calidus id ejecit, quum non legisset, & καταστορῆσαι putasset aptius locum habere, propter sequentem χρῆσιν *Herodoti*. At *Noster* nec præcedentibus exemplis verba καταργάζεσθαι, ἀποχρήσασθαι & ἀναχρήσασθαι præposuit, sed ea statim reddidit in exemplis: & πέπρακται, de re confecta, vel eade peracta non absurde dicatur. Omnia tamen virorum doctorum judicio permitto. *JUNG*.

Καὶ τὸ καταστορῆσαι] Ceteris hic MSS. consentit *Falckenburgii* Codex, nisi quod ille melius πεπράχθαι neque vero sustinui præeuntibus tam bene MS. non sequi: habes itaque πεπράχθαι in textu, quamvis & *Pollucem* scripsisse πέπρακται credere licet, ut scilicet tempus illud ipsum, quo quicumque tandem auctor usurparat, exprimere habuerit in animo: ceterum eodem sensu in *Euripidis Hecuba* v. 515. compositum, uti dicunt, verbum ἐκπράττειν offendo: Πῶς καὶ νῦν ἐξεπράξατ; ἄρ' αἰδοῦμαι; &c. *Scholias* exponit per *Φωνίον*. *Hesychius*: ἐξεπράξατο, ἐφόνειον adde *Suidam*. Simili ratione dixit *Artemidorus* ἱερῶν διαπραγμαμένων, ἡσθία μαλατά, *Onirocr.* II. c. 12.

29 Κατέστρωντο] C. V. κατέστρωντο. *KÛHN*. *Κατέστρωντο*] MS. pro κατέστρωντο, habet κατέστραν τὸ ἐπὶ &c. egregie iterum liber scripsit nos ad veram lectionem quasi manu ducit: emendandum enim, κατέστρωντο ἐπὶ τοῦ ἀνήρ. Locum enim *Herodoti* nostri illum esse *Calliope* seu extrema *Musa* c. 75. puto, quamvis verbis ceteris discrepet: ὡς δὲ τοῖσι Ἑλλήσι ἐν Πλαταιῆσι κατέστρωντο οἱ βάρβαροι, ἐνθαυτῷ σφί ἐπῆλθε γυνὴ αὐτόματος. Usum sic eo verbo & *Xenophontem* viris doctis e *lib.* V. *Hellen.* dudum observatum. Sic & extremo *lib.* IV. *Παιδείας* invenio: οἱ δ' αὐ Πίρσαι, κατὰ τὴν εἰσόδου ἐπόμενοι, ἀδουμένων αὐ αὐτῶν, πολλοὺς κατέστρωννυσαν quod cum *Leunclai*o verum puto: ut ἀπέκτειναν glossam esse, quam quidam illius loco substituerint non recte. *JUNG*.

Κατέστρωντο] Non aliter est in *Excerptis Falckenburgianis*, atque in ceteris *Codicibus*: eam itaque lectionem in textum revocavi; nititur enim ipsius *Herodoti* auctoritate: & alibi sic quoque loquutus deprehenditur: paulo ante locum illum, quem *Jungermann* adduxit: ἰσπεσόντες κατέστρωσαν αὐτίαν ἑξακοσίους ἡμέρας ἡμέρας στρατεύοντες ἐοικὸς ἑξήκοντος.

30 Παρ' Ἀριστοφάνῃ] MS. παρ' Ἀριστοφάνῃ ἐν ἱπ. *JUNG*.

31 Ἀμφιβάλλειν] C. A. τὸ δὲ ἀμφιβάλλειν &c. *KÛHN*.

32 Ἀμφιγνοεῖν] Ἀμφιγν. inde MS. τῷ πλήττειν, τῷ ὑπερβῆσθαι, τῷ κλιεῖν, τῷ ἐπράχθῃ. Τῷ ἐξήλασε, τῷ εἰσῆλθε, τῷ ἀράμενος, καὶ ἴσα ἀπὸ τῆς εὐ διφθόγγου ἀρχεται. Ἐφ' οὗ ῥ. *SEB*.

Ἀμφιγνοεῖν] Declt ἀμφιγνοεῖν in MS. *JUNG*.

33 Ἐπὶ τούτῳ δὲ ἴσως] Absunt a C. A. usque ad πλάττοντες. *KÛHN*.

του δὲ ἴσως καὶ τὸ εἰκοβολεῖν, Ἀριστοφάνους εἰ-
πόντος, Εἰκοβολοῦντες, καὶ πλάττοντες. ³⁴ Ἐφ' οὗ
ρήτεον, ἀρκεῖ, ἐξαρκεῖ, ἀπαρκεῖ, ἀποχρῆ, ἀποχρᾶ,
³⁵ ἀποχρῶν, ἀποχρῶντως ἔχει, ἰκανῶς, αὐτάρ-
κως, ἀρκούντως, ἀπαρκούντως, ὑπεραποχρῶν-
τως, δαψιλῶς. ³⁶ ἐπὶ τούτου τὸ ἐκποιεῖ εἰρηκεν
155 ³⁷ ἐν τῷ ὑπὲρ Ἀχιλλεΐδου Φόνου Λυσίας. * ³⁸ Ταυ-
τὸν δ' ἀν εἶη, ἐκπλήττειν, θορυβεῖν, ³⁹ ἀπειλεῖν
ἐπαπειλεῖν, ⁴⁰ ἀπαγγέλλειν, ἀπαγγέλλεσθαι,
δεδίττεσθαι, ταραττεῖν, ἐκταραττεῖν, ⁴¹ ἀνατεί-
νεσθαι, ἀνασειεῖν, ἐπαρτᾶν, ἐκφοβεῖν. Καὶ τὰ
εἰκότα, ⁴² ὑπεκθῆσθαι, ⁴³ ὑπερθέσθαι, ὑπεξελέ-
σθαι, ὑπεκκομίσαι, ⁴⁴ ἐκκομίσαι, ὑπεκκλέψαι,
ἀποσκευάσασθαι, ἐσκευάσασθαι, ⁴⁵ Δημοσθέ-

Ἐπὶ τούτῳ δὲ ἴσως] MS. τούτου ἴσως καὶ &c. & ita emenda: melius enim coherent: respondent ista sibi: ἐφ' οὗ εἰπὼς ἂν &c. ἐπὶ τούτου ἴσως καὶ &c. Sic & mox semel iterumque loqui voluit: εἰκοβολεῖν vero & ante habuisti Segm. 151. ubi & ἀμφιγυεῖν. JUNG.

Ἐπὶ τούτῳ] Textus habet ἐπὶ τούτου, quod melius. Vide *Suidam* in εἰκοβολεῖν.

³⁴ Ἐφ' οὗ ρήτεον] C. A. περὶ ταῦ ἀρκεῖν. KÜHN.

Ἐφ' οὗ ρήτεον] Cum ἐφ' οὗ ρήτ. novum in MS. caput, praefixo hoc lemmate: τῷ ἐκπλήττει. (scilicet συνώνυμα, ut supra dixi ad Segm. 154.) τῷ ὑπεκθέσθαι, τῷ καίειν, τῷ ἐκράχθην (scribe ἐκράχθη) τῷ ἐξήλασεν, τῷ εἰσῆλθεν, τὸ (sc. τῷ) ἀράμεινος καὶ ὅσα ἀπὸ τῆς ἐν διφθόγγῳ ἀρχεται: sed intempetive hoc loco: quum deberet id ante ista, Ταυτὸν δ' ἀν εἶη, ἐκπλήττειν &c. facere, non hic ubi particula de ἀρκεῖ tractans adhuc reliqua est a praecedenti capite, quod quidem MS. separabat. Alias istam lemmatum congeriem & in suo invenit *Seberus* noster. JUNG.

³⁵ Ἀποχρῶν] Pro ἀποχρῶν, in MS. ἀποχραῖ, quamvis accentus erasus sit: quod nescio quis correxit, ad vulgatam, ni fallor, lectionem. Sed non opus est ut pareamus huic correctori: potius retineamus veterem lectionem, quae sine dubio fuit ἀποχρᾶ: id enim etiam in usu, non solum alteram ἀπέχρη. JUNG.

Ἀποχρῶν] Vehementer placet *Palatini* Codicis scriptura ἀποχρᾶ, quam eruit *Jungermannus*: ἀποχρᾶν scriptus eo sensu in *Herodoto*: id itaque vocis commodissimum visum fuit augendo textui; neque alterum ἀποχρῶν placuit deleri, quia non inopportuno positum est hic loco.

³⁶ Ἐπὶ τούτου ἐκποιεῖ εἶρ. &c.] Ἐπὶ τούτου &c. usque ad Λυσία abest a C. A. KÜHN.

Ἐπὶ τούτου ἐκποιεῖ εἶρ. &c.] MS. ἐπὶ τούτου τὸ ἐκποιεῖ εἰρηκεν ἐν τῷ ὑπὲρ Ἀχιλλεΐδου Φόνου Λυσίας: quae vera lectio videtur, & *Pollucis* restituenda: alteram quis ita refinxit ut saltem sensus aliquis constaret. Ἐκποιεῖ itaque *Lysias* dixerit, pro ἐξαρκεῖ de quo verbo in ista significatione & *Budaus* Comm. Gr. ling. Luctet saltem adscribere ad nostri MS. lectionem illustrandam *Laertii* locum e *Theophrasti* Vita lib. V. verba nimirum *Theophrasti* ad discipulos, quibus animam exhalavit: ἀλλ' ἔμοι μὲν οὐκ ἐπὶ ἐκποιεῖ βουλευσθαι: τί πρακτεῖν ἡμῖς δ' ἐπισκέψασθαι τί ποιητέον. Ceterum Oratio *Lysia* ὑπὲρ Ἀχιλλεΐδου Φόνου, supra, ubi tamen in MS. deerrat hic titulus Segm. 50. etiam ut hic vulgo Ἀχιλλεΐδου scriberetur, quod itaque, si plus amas, retinere etiam hic potes. JUNG.

Ἐπὶ τούτου ἐκποιεῖν εἰρηκεν &c.] *Palatini* Codicis optimi lectiones tanquam *Helicem* quandam aut *Cynoputram* in oculis habere decevi, & ubique sequutum: hic integram illam lectionem, quae in isto MS. extat, textui reddonavi. Ἐκποιεῖ tantum est & exi-

esse de eodem nimirum, & conjicere, Aristophane dicente, Conjicientes, & fingentes. De quo dicendum, sufficit, satisfacit, sufficiens est, sufficientiam habet, contentus est, sufficienter, de eodem vero Ἐκποιεῖν dixit *Lysias* De *Achillidis* Cæde. * Idem quoque fuerint, terrere, turbare, minari, denunciare, abdicare, terrefacere, tumultuari, contertere, percellere, concutere, conturbare, timorem incutere. Et similia quoque, exponere, clam exponere, clam tollere, efferre, exportare, suffurari, auferre. Et ἐσκευάσασθαι. *Demosthenes*

mium in illa significatione, qua notat hic *Pollux*: illud etiam observant *Glossa optima*: Ἐκποιεῖν, sufficere: sic & in *Glossario* MS. reperi: Sufficere, ἐκποιεῖν, ἀποχρᾶ, αὐτάρκως ἔχει. Occurrit & in acutissima illa atque elegantissima *Cebetis* tabula pag. 19. *Edes. Gron.* περὶ μὲν τούτου, ἔφη, καὶ αὐτὸς ἐκποιεῖται διαλέγεσθαι: ita scilicet praestantissimam lectionem restituit vir Eruditissimus *Jac. Gronovius*, quem vide, sis, colloco talia plura ex *Diogene* & *Polybio* notavimus: sic & in *Platone* legisse memini.

³⁷ Ἐν τῷ ὑπὲρ Ἀχιλλεΐδου Φόνου] Citatur Oratio ista & supra Segm. 50. SEB.

³⁸ Ταυτὸν δ' ἀν εἶη] C. A. περὶ συνωνύμων τῷ πλάττειν. KÜHN.

³⁹ Ἀπειλεῖν, &c.] C. A. ἀπειλεῖν ἐπαπειλεῖν δεδίττεσθαι &c. ἀνατείνεσθαι (quod & C. V. habet) intentare, incutere metum: ἀπαρτᾶν ἐκφ. καὶ τὰ εἰκότα, & similia hujc, malim enim hæc referre ad præcedentia. KÜHN.

Ἀπειλεῖν] Subjeci de MSS. ἐπαπειλεῖν. *Glossa* Ἐπαπειλεῖν, committor.

⁴⁰ Ἀπαγγέλλειν, &c.] MS. omittit ἀπαγγέλλειν, ἀπαγγέλλεσθαι & eorum exempla rara sane: nec adnotantur aliunde viri docti, quam hinc in ea significatione hæc verba. Latinum tamen denunciare ita adnotant pro minari, proferentes locum ex libr. II. *Epist.* ad *Attic.* 22. *voluntas, furit, nil habet certi, multas denuntias, &c.* Adnotavit eam significationem & *Cisarianus* in suis *Comm. ling. Lat. & Cic.* lib. IV. *Attic.* laudat, loco non addito: sed hoc ex *Orat.* ut aliquid reticere dicat, ut denunciaret, ut liberius quid audeat: sic enim leg. putat, ubi vulgo: ut denunciaret. qui caveant ut liberius &c. idem MS. tamen verbo auget, ἀπειλεῖν, ἐπαπειλεῖν habet: quod *Pollucis* red-des. JUNG.

⁴¹ Ἀνατείνεσθαι] Ανατείνεσθαι. MS. SEB.

Ἀνατείνεσθαι] Repono, ut MS. noster, ut *Seberi* habet, utque *H. Stephanus* in suo Codice emendaverat, ἀνατείνεσθαι. *Hesychius*: Ἀνατείνεσθαι, ἀπειλεῖν & *Suidam* vide: ita & ex *Demosthene* observant. JUNG.

Ἀνατείνεσθαι] Emendavi in textu ἀνατείνεσθαι, quod & ad oram sui Codicis *Kühnius*.

⁴² Ὑπεκθῆσθαι] C. A. περὶ συνωνύμων τῷ ὑπεκθῆσθαι vid. supra lib. VI. c. 47. clam emissere, committere exportandum. KÜHN.

⁴³ Ὑπερθέσθαι] Deest ὑπερθέσθαι in MS. & quid si forte ὑπερεκθέσθαι legendum sit? nescio tamen: nec magis fere satisfacit id mihi hoc quidem loco quam vulgatum. Ista enim fere clanculam aliamque subductionem & exportationem denotant. JUNG.

⁴⁴ Ἐκκομίσαι] Deest in MS. ἐκκομίσαι. JUNG.

⁴⁵ Δημοσθένους] Absunt hæc *Demosthenis* a C. A. usque ad *Δικην*. KÜHN.

enim dixit, Agricultura enim post judicium exportata est. Similia & hæc, incendere, ardere, urere, comburere, igne vastare, flammis consumere, inflammare, ignem submittere, subdere: flammam elidere, excutere, excitare, concitare, 136 elicere. * Ipsam vero rem Homerus vocat,

Nocivum ferens incendium. ---

Tum & ustionem aliquis dicat, magis torto vocabulo: melius autem incendium, & combustionem. Sed apud Hyperidem pro Lycophrone scriptum inveni, Aut navalium proditionem, aut palatiorum incendium, vel excidium arcis: & sic multis in Libris scriptum extat. Incendens vero, forsan Incensor dicetur, secundum Æschylum, & Sophoclem: qui sic Fabulas suas inscribunt, hanc quidem Prometheum, illam vero Nau-

γὰρ εἰρήκεν, ἢ δὲ γεωργία ἐξεσκευάσθη μετὰ τὴν δίκην. 46 ὡσπερ οὖν καὶ τὰδε, καίειν, φλέγειν, ἐκφλέγειν, 47 καταφλέγειν, ὑποπρήσαι, καταπρήσαι, ἐμπρήσαι, 48 ὑφείναι πῦρ, πῦρ ὑφάψαι, 49 ἐκτρίψαι φλόγα, ἀνεῖναι φλόγα, ἐκρίψαι, ἀνερέβισαι, ἐγειραι, διεγειραι * τὸ 136 δὲ πρᾶγμα Ὀμηρος μὲν εἶπεν,

50 φλέγμα κακὸν φορέουσα. ---

51 καὶ καῦμα δ' ἂν ὁμοίως εἶποι τις βιαζόμενος. βέλτιον δὲ ἐμπρησμός, καὶ 52 πυρκαϊά· ἐν μέντοι 53 τῷ 54 ὑπερίδου ὑπὲρ Λυκόφρονος εὗρον γεγραμμένον, ἢ νεωρίων προδοσίαν, ἢ ἀρχαίων 55 ἐμπυρισμὸν, ἢ κατάληψιν ἀκρας. 56 καὶ οὕτω γέγραπται ἐν πλείοσι βιβλίοις· ὁ δὲ ἐμπρήσας 57 τάχ' ἂν πυρκαεὺς ὀνομάζοιτο, κατὰ Αἰσχύλον καὶ Σοφοκλέα, οὕτως ἐπιγράψαντας τὰ δράματα. 58 τὸν μὲν, τὸν Προμηθεά, τὸν δὲ, τὸν Ναύ-

46 ὡσπερ οὖν &c.] Οὖν abest a C. A. ut & καταφλέγειν, & mox similiter καταπ. ἐμπρήσαι. KÜHN.

47 Καταφλέγειν] Deest in MS. καταφλέγειν, & ἴταυμ defunt, καταπρήσαι, ἐμπρήσαι. JUNG.

48 ὑφείναι πῦρ, ὑφάψαι] MSS. πῦρ ὑφάψαι, ἐκτρίψαι φλόγα, ἀνεῖναι φλόγα, ἐκρίψαι. KÜHN.

ὑφείναι πῦρ, ὑφάψαι] MS. ὑφείναι πῦρ, πῦρ ὑφάψαι ἐκτρ. JUNG.

ὑφείναι πῦρ] Plenius e MSS. sequentem loquendi formulam exhibui: πῦρ ὑφάψαι. Πῦρ ἀπῆσαι τοῦ μὴ ἀλῶναι, inquit Libanius de vita sua p. 50.

49 Ἐκτρίψαι φλόγα] MS. φλ. ἀνεῖναι φλόγα, ἐκτρ. SEB.

Ἐκτρίψαι φλόγα] MS. tam noster, quam Seberi auctior, φλόγα ἀνεῖναι, φλόγα ἐκτρ. id est, *emittere flammam.* Helych. ἀνεῖναι, ἀφίεναι, ἀνεῖναι, στρέφειν, ἀνεοῖσιν. Suidas: ἀνεῖναι, ἀφίεναι, καὶ ἀνεῖναι κύβον, αἰτί τοῦ ἀναρρίψαι κύβον. JUNG.

Ἐκτρίψαι φλόγα] MSS. adminiculo textum auxi illa phrasi ἀνεῖναι φλόγα. Ἐκτρίβειν φλόγα proprie dicitur qui concussis lapidibus ignem elicere tentat: eleganter Xenophon Cyrop. libr. II. ἰπέι ἐν γει σοῦ πῦρ, οἶμαι, ῥῶν ἂν τις ἐκτρίψειν, ἢ γέλωτι ἔξαγάγει.

50 φλέγμα κακὸν] *Isid. φ, 337.* vide & *Pliniarch.* in Vit. *Homeri.* SEB.

51 Καὶ καῦμα δ' ἂν εἶποι τις] C. A. ὁμοίως καὶ καῦμα δ' ἂν εἶπ. KÜHN.

Καὶ καῦμα δ' ἂν εἶποι τις] Iterum ex MS. nostro plenius scribe, qui habet: καὶ καῦμα δ' ἂν ὁμοίως εἶποι τ. β. JUNG.

Καὶ καῦμα δ' ἂν] Aberat in editis ὁμοίως, quod e MSS. reduxi.

52 Πυρκαϊά.] Post πυρκαϊά in C. A. est ὁ δὲ ἐμπρήσας &c. KÜHN.

53 τῷ] Male MS. τὸ, pro τῷ. JUNG.

54 ὑπερίδου ὑπὲρ Λυκόφρ. &c.] MS. ὑπερίδου ὑπὲρ Λ. εὕρημα γεγρ. ἢ νεωρίων πρ. ἢ ἀρχ. ἐμπυρισμὸν. &c. & νεωρίων reponam lubens: ut supra Segm. 28. & *Harrocratio*, νεωρία. Alterum vero ἐμπυρισμὸν quoque credo scribendum, & id ipsum esse, quod *Noster* ait οὕτω γεγράψαι ἐν πλείοσι βιβλίοις: nec enim ἐμπρησμοῦ exemplum videtur adferre: sed χρῆσιν, in qua aliud huc pertinens vocabulum, nempe ἐμπυρισμός: quod cum in pluribus, non tamen omnibus, libris ita legi ait: forte & in quibusdam ἐμπρησμὸν pro eo scriptum suspicari non absurdè, credo, possumus. Et certe confirmat nostram suspicionem, & MS. lectionem satis *Phrygicus* illud *Hyperideum* reprehendens II. Eclog. Attic. *Ἐμπυρισμός*: ait, οὕτως ὑπερίδης ἡμελημένως: διὸν ἐμ-

πρησμός λέγειν *Doctiss. Nannestius* hunc insignem *Pollucis* locum non legerat: quum ad *Phrygic.* adnotet: *idem Phavorinus ex hoc loco reperit: nihil ceteri: qui tamen alias studiose Pollucem excussit sit.* JUNG.

ὑπερίδου ὑπὲρ Λυκόφρονος] Aliquoties a nostro illam orationem nominatam observat in *Attica Bibliotheca Menesius*: nos alibi diximus. In ipsis *Oratoris* verbis νεωρίων reposui: sed tamen de affinitate scripturæ & εἰ nuper adnotasse memini: alibi vero de ipsis νεωρίων, quam ego vocem a plerisque quidem per & solum exaratiā reperii.

55 Ἐμπυρισμὸν] Ἐμπυρισμὸν C. V. KÜHN.

Ἐμπρησμὸν] Saucquam præferendum est longe, quod e MSS. restitui, ἐμπυρισμὸν: ego me recorder non semel in scriptis patrum mentionem factam legisse τοῦ τῶν ὄλων ἐμπυρισμοῦ, illius incendii, quo post ultimum illud atque tremendum Dei T. O. M. judicium; cognitamque singulorum hominum causam, mundum conflagraturum Christiani credimus.

56 Καὶ οὕτω γέγραπται] C. V. ἐγγέγραπτο. KÜHN.

Καὶ οὕτω γέγραπται] MS. καὶ οὕτως ἐγγέγραπτο ἐν πλ. β. JUNG.

57 Τάχ' ἂν πυρκαεὺς] MS. τάχα ἂν πυρκαεὺς ὀνομάζοιτο: illi vero πυρκαεὺς alia manu suprapositum, ut esset πυρκαϊεύς: quasi id a πυρκαϊά ita rectius oriretur: certe ὀνομάζοιτο, non ὠνομ. emendare debes apud *Pollucem.* JUNG.

58 Τὸν μὲν, τὸν Προμ.] C. A. τὸν μὲν Προμηθεά. KÜHN.

Τὸν μὲν, τὸν Προμ.] MS. τὸν μὲν, Προμ. sine altero τὸν quæ sequuntur tamen ut vulgo habet. Quod itaque ad *Æschylus Prometheus* Πυρκαϊῆ, sive Πυρκαϊά attinet, eum alias Πυρφόρον nominari ait *G. Canterus* VII. Nov. Lect. 21. ubi *Æschylum* in scenam ter produxisse *Prometheum* docet, semel πυρφόρον, iterum δεσμότην, tertio λυόμενον: vide & *Magnus Casaubonus* lib. I. de *Satyr. Pœsi* c. 5. ubi docet hunc *Prometheum* fuisse drama *Satyricum*, cujus noster *Pollux* hic meminit. Antea III. *Athen.* 9. ubi docebat & *Epicharmus* apud *Athenaum* laudari ἐν Προμηθεῖ πυρκαϊῆ, videbatur sentire quasi hæc πυρκαεὺς Προμηθεὺς *Æschylus* alia ab aliis ejusdem *Tragicis* *Prometheis* foret. Eiusdem dramatis titulum & infra X, 64. ex MS. restitueamus. De altero vero drama *Nauplio* πυρκαϊῆ *Sophocles* vid. eundem VII. *Athen.* 4. & *G. Canterus* dicto lib. VII. Nov. c. 21. quoque meminit, rationem inscriptionis exponens. JUNG.

Τὸν μὲν, τὸν Προμηθεά, &c.] De his utriusque sum-

πλιον. 59 Ἔστι δὲ εἰπεῖν, ἐπράχθη, ἐξεπράχθη, κατεπράχθη, εἰργάσθη, κατειργάσθη, ἐτελέσθη, ἐξετελέσθη, συνετελέσθη, 60 ἐτελεσιουργήθη, συνετελεσιουργήθη, ἐκβέβηκεν, ἀποβέβηκε, διωκῆθη· τὸ γὰρ ἐδράσθη, καὶ ἐτολμήθη, ἑτέρας 157 ἔστι χρείας. * 61 τὸ δὲ πρᾶγμα, πρᾶξις, τέλεσμα, τέλος, συντέλεια, 62 τελεσιουργία, 63 συντελεσιουργία, τὸ 64 ἐκβαῖν, τὸ ἐκβεβηκός, 65 τὸ ἀποβεβηκός, διωκόμενον καὶ ὁ ἀνήρ, 66 πρᾶττων, καταπρᾶττων· ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ δρῶν, ἐργαζόμενος, 67 ἀπεργαζόμενος, τελῶν, συντελῶν, 68 τελεσιουργῶν, τελεστικός, τελεσιουργός, τελεσιουργικός, διοικητής, διοικητικός. 69 Καὶ μὴν καὶ ταδε ἂν εἴποις, ἐδίωξεν, ἤλασεν, 70 ἐξήλασεν, ἐφυγάδευσε, μετεστήσατο, ἐξέπέμψατο, 71 ὑπερίσσε. Δημοσθένης δὲ εἶπε καὶ

plium. Licet præterea dicere, factum est, confectum est, transactum est, operatum est, elaboratum est, finitum est, ad finem perductum est, manus suprema imposita est, absolutum est, ad umbilicum pervenit, perfectum est. Ἐδράσθη enim, & ἐτολμήθη, alterius significationis est. * Res vero ipsa, factio, absolutio, finis, confectio, perfectio, elaboratio. Ad finem pervenire, ad finem perductum, absolutum, exornatum. Et ipse Vir, faciens. Licet quoque dicere, agens, operans, elaborans, finiens, perficiens, conficiens, absolvens. Perfector, confector, disposito, elaborator. Tum & hæc dices, persecutus est, egit, exegit, fugavit, pepulit, relegavit, eiecit. Demosthenes, etiam Exterminavit,

mi Tragicæ fabulis adire potes *Menisii Sophoclem* & *Eschylum*, ubi hoc præcipue *Polluci* nostri loco utitur: & ille vero vir doctissimus, nisi me fallo, diversas existimat utraque tragædias *Eschylæ* Προμήθεα Πυρκαῖα, & Πυρφόρον, secus ac *Caipeteris*, qui sibi colligere videtur ex his *Onomastico-graphi* verbis eundem esse Προμήθεα Πυρφόρον & Πυρκαῖα, me judice, non liquide constat ex *Aristote* nostro: & equidem ipse lubens eorum partibus accedam, qui diversas sentiunt tragædias esse: Προμηθεὺς enim πυρφόρος, qui ignem ætheria domo subductum fraude mala gentibus intulit, ut cum *Lyricotum* principe loquat: Πυρκαῖός αὐτεμ, ὁ ἰμπήσας, qui excitat incendium, ut *Sophocles* Ναυπλίος Πυρκαῖός, aut ignem facit: sic igitur hæc fabula docuisse sentio de illati mortalibus ignis usu, quæque utilitas exinde, monstrante *Prometheo*, redundavit ad homines; ut itaque totam *Promethei* historiam, seu fabulam dicere mavelis, exhibuerit in scena atque docuerit *Eschylus*, Προμήθεα Πυρφόρον, Πυρκαῖα, Δεσμώτην, Λύομενον. Arbitretur eruditus lector.

59 Ἔστι δὲ εἰπεῖν] Titulus est in C. A. περί συνανῶν τῶ ἐπράχθη. KÜHN.

60 Ἐτελεσιουργήθη] C. A. συνετελεσιουργήθη. KÜHN. Ἐτελεσιουργήθη] Pro τελεσιουργ. MS. συνετελεσιουργήθη· putem utrumque scripsit *Pollux*; sequitur enim ab utroque πρᾶγμα, & τελεσιουργία & συνετελεσιουργία mox. JUNG.

Ἐτελεσιουργήθη] MSS. adminiculo ditior est sequenti verbo συνετελεσιουργήθη *Pollux*. Τελεσιουργεῖσθαι in *Hesychio*, τελειοῦσθαι ἐν ἔργῳ, & Τελεσιουργία, τὸ τέλειον πρὸς ἔργον frequens est id verbi in sanctis patribus, *Dionysio Aetopragita* præ ceteris: *Glossa*: Τελεσιουργία, perfectio. Sed equidem miror, qui non meminere in hac recensione notissimi verbi ἀποτελεῖν *Aristot* noster, unde descendit ἀποτελεσμα, ex crete φαεσ κορμν aliquod perfectum, uti de Verb. Signif. §. 5. Laevo exponit: in memoriam tamen revocandum est prudentissimum illud, non omnia nos omnes posse. Quod autem e vestigio *Pollux* adnotat alterius esse ulus ἐδράσθη & ἐτολμήθη, verum est: prius autem ἐδράσθη de rebus fortiter atque animose peractis usurpato solet; unde quoque δραστήριον appellatur, qui rebus perite & fortiter gerendis idoneus est; sic itaque πανούργον, cum bono sensu sumitur, exponunt Grammatici: & apposite *Cinnamini* lib. III. *Histor. de Roderio*: δραστήριος δὲ ἄλλως, καὶ βέκτις (hanc tibi vocem ratiorem observa, quam ego cum altera simili confusam video in *Hesychio*: βεκτός, ἀνδρείος, ἢ χιτών) equum βέκτις dicitur ἀνδρείος, βεκτός veto ἱππικῶν

ἔσθαι) δεινός τε πρᾶγματα ἰάψαι, καὶ τὰ κατεστηκότα κινῆσαι ἐξέως creber est illius vocis usus in recentioris ævi scriptoribus: sic enim & *Proclius Diadochus* scripsit.

61 τὸ δὲ πρᾶγμα] MS. τὰ δὲ πρᾶγματα. SEB.

τὸ δὲ πρᾶγμα] C. A. τὰ δὲ πρᾶγματα, πρᾶξις. KÜHN.

τὸ δὲ πρᾶγμα] MS. noster, ut *Seberi*, τὰ δὲ πρᾶγματα, πρᾶξις &c. JUNG.

62 Τελεσιουργία] *Abest* τελεσιουργία a C. A. KÜHN.

63 Συντελεσιουργία] Συντελεσιουργία in MS. contextus non habet, sed id, ut inscratur, ad oram adscriptum est. JUNG.

64 Ἐκβαῖν] MS. ἐκβαῖν. JUNG.

65 τὸ ἀποβεβηκός, τὸ διακ.] MS. τὸ ἀποβ. τὸ διακήμενον· & incepit hoc ultimum refingere, non tamen refinxit, nescio quæ manus, addiditque in margine, τὸ διακήμενος, ut isti postponeretur tamen. Et certe τὸ διακήμενον non omittendum erat, tuque id *Polluci* terpone, ut a quo fuit jam διακίθη & μοχ διοικητής, διοικητικός. Altero facilius careamus, quod nullum alias hic cognitorem habet: nec illud tamen ego moveo loco, quamvis id alteri fecit. JUNG.

τὸ ἀποβεβηκός, τὸ διακήμενον.] Ineptum esse hoc loco διακήμενος vel lippus agnovit: itaque *Jungermanno* obsecutus διακήμενον restitui de Codice *Palatino*.

66 Πρᾶττων.] C. A. ἀνήρ, πρᾶττων καταπρᾶττων. KÜHN.

Πρᾶττων.] MS. auctior vocula habet, πρᾶττων, καταπρᾶττων· ἔστι δὲ &c. quam *Polluci* redonabimus: eisdem verbum κατεπράχθη *Segm.* præced. præcessit. JUNG.

Πρᾶττων.] MSS. opera locupletior evasit hic *Pollux*, addito nimirum vocabulo καταπρᾶττων, cui convenit ὁ δραστήριος.

67 Ἀπεργαζόμενος] Deest in MS. ἀπεργαζόμενος. JUNG.

68 Τελεσιουργῶν] C. A. συνετελεσιουργῶν τ. τελεσιουργός, διοικητής δ. KÜHN.

69 Καὶ μὴν καὶ ταδε] C. A. titulus περί συνανῶν τῶ ἐξήγαγεν, omisiss verbis, καὶ μὴν καὶ ταδε ἂν εἴποις, pro quibus habet, ἔστι δὲ εἰπεῖν ἐδίωξεν ἤλασεν ἐφυγάδευσε μ. ἢ. περιώρισε. &c. KÜHN.

70 Ἐξήλασεν] Deest in MS. ἐξήλασεν. JUNG.

71 Ὑπερίσσε.] MS. περιώρισε. SEB.

Ὑπερίσσε.] MS. noster ut *Seberi*, περιώρισε, pro vulgato ὑπερίσσε utrumque rectum: certe de vulgato sequitur mox πρᾶγμα. JUNG.

Ὑπερίσσε.] Est apud *Rhinatichum* de vitis X. Rhedi-

dixit. Et Hyperides, extorrem fecit, expulit, projecit, excussit. Thucydides vero, persecutione pepulit. * Ipsa vero res, persecutio, actio, fuga, exterminatio, ejectio, pulsio, error. Et vir, exul, extorris, errans, errabundus: ab aliis vero, participia. Tragicum vero est illud Sophoclis, Διωκτός, pro persecuto. Expulsus vero, exactus, pulsus, fugatus, exterminatus, ejectus, relegatus, & errans. Similia sunt & illa, intravit, advenit, ingressus est, incurrit, accurrit, illatus est, irrepsit, in-

ἐξώρισε· καὶ Ἰπερίδης ἠΨώρισεν· ἐξέβαλεν, ἀπέρριψεν, ἐξέρριψε. Θουκυδίδης δὲ καὶ τὸ ἔξειδιώξεν εἶρηκε. * 74 τὸ δὲ πρᾶγμα, δίαξις, ἐλασις, Φυγή, ἡ ὑπερορισμός, ἐκβολή, μεταστάσις, πλάνη 75 καὶ ὁ ἀνὴρ Φυγᾶς, 77 ἐξόριστος, ἀλήτης, 78 πλανήτης, πλάνης· ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν μετοχαί· 79 τραγικός δὲ ὁ παρὰ Σοφοκλεῖ διωκτός· 80 ἐλληλαμένους δὲ, καὶ ἐξελληλαμένους, καὶ ἀπελληλαμένους, καὶ πεφυγαδευμένους, καὶ ὑπερωρισμένους, καὶ ἐκβεβλημένους, καὶ ἀπερριμμένους, 82 καὶ ἐξερριμμένους, 83 καὶ μεθεστηκώς, καὶ πεπλανημένους. 84 Προσόμοια καὶ ταῦτα, εἰσῆλθεν, ἐπέπληθεν, ἐπεισῆλθεν, εἰσέδραμεν, 85 ἐπεισέδραμεν, εἰσεκώμασεν, 87 εἰσεφθάρη, εἰ-

torum. Illud autem Demosthenicum ἐξορίζω usurpat & Ctesias: ἐξορίζεται Ἀρτοζάρης· indeque apud eundem ἐξορία de exilio dicitur. Ἐξελάουιν, exilio multare, in exilium ejicere, creberrimi usus: Aeschines Ep. 3. ἐξ ἑὸς πόλεως ὁ Θεμιστοκλῆς ὁ τὴν Ἑλλάδα ἐλευθέρωσας, ἐξήλαθη. 72 ἈΨώρισεν.] MS. ἈΨώρησεν. JUNG. 73 Ἐξειδιώξεν.] Verba Thucydidi sunt lib. I. statim post proœmium: τὰ δὲ τελευταῖα πρὸ τοῦδε τοῦ πολέμου, δῆμος αὐτῶν ἐξειδιώξε τοὺς δυνατοὺς· loquitur de Epidamniis. JUNG.

74 Τὸ δὲ πρᾶγμα.] C. A. πρᾶγμα δὲ &c. KÜHN. 75 Ἰπερορισμός.] MS. ὑπερορισμός. SEB. Ἰπερορισμός.] MS. tam nolter quam Seberī ὑπερορισμός & sic certe vulgata vox emendanda est, ut jam quoque in meo Codice feceram. Sic & mox ἐξόριστος scribe, ut idem nolter MS. & Seberus etiam jubet. JUNG. Ἰπερορισμός.] Per ὦ vulgo & hoc & paulo sequens ἐξόριστος scriptum erat; utrumque, sic uti decuit, mutavi. Hesy chius: Ἐξορίζομαι, ἐξόριστος, τῶν ὄραν ἐκτός. 76 Καὶ ὁ ἀνὴρ Φυγᾶς.] C. A. ὁ ἀνὴρ Φυγᾶς. KÜHN. 77 Ἐξόριστος.] Leg. ἐξόριστος. SEB. 78 Πλανήτης.] C. V. πλάνης. KÜHN.

Πλανήτης.] MS. πλάνης· a nova manu autem correctum juxta vulgatum πλανήτης· sed & πλάνης invenitur. Suidas: Πλάνης πλάνης, ὡς περ πλάνης ἀνθρώπος, κατὰ βίου πρόσασιν περιούριμος· ἀντὶ τοῦ πλάνης· & ex Plusarchi vita Aleib. πλάνης καὶ Φυγᾶδος junctum adnotant: & ex Sophoclis Oedip. Tyrann. ποιμὴν γὰρ ἦσθα, καπὶ θητιά πλάνης· non tamen vulgatum mihi displicere potest: retineamque potius. JUNG.

Πλανήτης.] Non equidem erit quisquam, qui vocem illam πλανήτης jure merito reprehendat, aut vitii suspectam habeat, quippe quæ meliorum auctorum usu sit trita, & Pollucis instituto congruat egregie: ut tamen addubitemus, Codicum MSS. facit auctoritas, in quibus est πλάνης· & illam vocem sibi minus notam in faciliorem aliam atque notiore librarium ignorantia mutavit: quidni vero hoc ipsis accidisse putemus, cum & optimus Schefferus e capite 29. lib. III. V. H. Ἐλιανὸν vocabulum hoc alio supposito eliminavit: εἶναι γὰρ πλάνης, αἰκίος, πατρίδος ἐστειρημένος &c. sed id quo jure ab ipso sit factum eruditissimi Kühni te docebit Index, ubi vocem illam πλάνης adductis auctorum locis comprobatur. Itaque non potui non rarius id vocabulum in textum recipere, suoque, unde delapsum erat, loco restituere: potto jungit Pollux nolter πλάνητα τῷ Φυγᾶδι, exulί, commode sane, si quidem exules, non nisi vagabundi homines habeantur; vidimus itaque in Ἐλιανὸν loco copulata πλάνης & πατρίδος ἐστειρημένος. Themistocles Ep. 14. Εἰ δ' ἐγώ μιν Φυγᾶς ὅποι πότε γῆς ἀλώμενος· sic enim cum Caryophyllo legendum censo: & illa quidem vox Φυγᾶς in ejus epistolis occurrit creberrime.

79 Τραγικὸν δὲ &c.] MS. τραγικός γὰρ. SEB. Τραγικὸν δὲ &c.] C. A. τραγικός δὲ ὁ π. &c. ἐλλη-

λασμένος δὲ καὶ πεφυγαδευμένος κ. ὁ ἐκβεβλ. ἀπ. μεθεστηκώς π. KÜHN.

Τραγικὸν δὲ &c.] MS. τραγικός δὲ ὁ π. Σοφ. διωκτός· ut & MS. Seberī habet: & ita emendandum videtur: amat enim & sic loqui: sic supra in MS. Segm. 147. βελτίων δὲ ὁ ὑπερορισμός & Segm. 151. ὁ γὰρ εἰδήμων, ὑπομόχθηρος· JUNG.

Τραγικὸν δὲ &c.] In textu restitui τραγικός, ad genium scriptionis Polluceæ. Paulo post, de quo monete opozæ ferme pretium non sit, ante πεπλανημένος interserui καί.

80 Ἐλληλαμένους.] MS. ἐλληλασμένους καὶ πεφυγαδ. &c. omiffis δὲ καὶ ἐξελ. καὶ ἀπελ. Vulgata mutari non est opus: Hesyeb. ἐλληλαμένους ἐλλήλατο, ἐλλήλασεν &c. ἐλλήλαται, συνίσχεται &c. quod ultimum ita & Suidas vid. & Etymologicum in ἐλλήλατο & ἐλληλάμενος· ita enim προπαροξύνθηται vult post ἀποβολὴν ταῦ σ. quum antea ἐλληλασμένους recte scriberetur; quod ita ex Herodiano tradit & in ἀκαχήμενος· ejus regulas si vera & hic ἐλληλάμενος, & ἐξελληλάμενος & ἀπελληλάμενος, semper proparoxytone scribendum fuerit. JUNG.

81 Ἀπερριμμένους.] MS. ὑπερριμμένους. JUNG. 82 Καὶ ἐξερριμμένους.] MS. omittit καὶ ἐξερριμμένους. 83 Καὶ μεθεστηκώς.] MS. habet καὶ μεθεστηκός (sed correctum reposito ὡς) καὶ πεπλανη. & supple, quamvis hoc exiguum, καὶ ante πεπλ. in vulgatis, ne hoc solum careat ista particula ductrice. JUNG.

84 Προσόμοια καὶ ταῦτα.] Absunt a C. A. titulum, περὶ συνωνύμων τὰ εἰσῆλθεν statim excipit, ἔστι δὲ εἰπεῖν εἰσῆλθεν εἰσέδραμεν ἐπ. εἰσεκώμασεν ἐπεισῆλθεν (leg. ἐπεισῆρηνεν) εἰσπεπλήθηεν εἰσεκωκλήθη ἐπ. κ. τ. π. κατέσχηκε εἰσέπεισεν. C. V. sic etiam. KÜHN. 85 Ἐπέπληθεν.] Decet in MS. ἐπέπληθεν & forte recte. JUNG. 86 Ἐπεισέδραμεν.] Post ἐπεισέδραμεν, MS. ad oram habet sequens εἰσεκώμασεν, ut inferretur nota addita: in contextu ipso habet, εἰσεκώμασεν, quod addendum quoque videtur, ea forma qua sequens εἰσπεπλήθηεν. Sed nec ἐπεισεκώμασεν mihi verisimile a Polluce omiffum, quum hæc incipiant ab eis & ἐπεισ. præsertim quum apud Platonem libr. VI. de Rep. sic ἐπεισεκωμακώτας· locum qui est paulo longius a fine illius libr. VI. habes apud Budæum Comm. gr. ling. ubi & alia exempla hujus verbi. JUNG.

87 Εἰσεφθάρη, εἰσεῖρρ.] MS. omittit εἰσεφθάρη, εἰσεῖρρηνεν· interposuit autem forte Pollux post εἰσεφθάρη etiam ἐπεισεφθάρη, ut in aliis hinc solet: statim habet MS. ἐπεισῆρηνεν· multa hic corrupta: emenda locum hunc: εἰσεφθάρη (ἐπεισεφθάρη) εἰσεῖρρηνεν, ἐπεισῆρηνεν· nam quamvis apud Hesychiū legatur, Εἰρησεν, εἰσεφθάρη· ex serie tamen literarum apud eximium istum Glossarium scribendum patet, Εἰσεῖρρηνεν, εἰσεφθάρη· nec aliter finit etiam Suidas, qui ait: Εἰσεῖρρηνεν, εἰσεφθάρη. Ἀριστοφάνης αΨ' οὐ γὰρ εἰσεῖρρηνεν εἰς τὴν οἰκίαν· εἰσεπλήθηεν & cetera pluscula quæ ipse videas Agathias lib. V. de peste, ἐξ οὐ &c. ἐν τῇ καθ' ἡμέρας

σήρηκεν, ἐπεισήρηκεν, εἰσπεπήδηκεν, ⁸⁸ ἐπεισ-
¹⁵⁹ πεπήδηκεν, ⁸⁹ εἰσεκυκλήθη, ἐπεισεκυκλήθη * κα-
 τέλαβε τὴν πόλιν, ⁹⁰ κατέσχεν, ⁹¹ ἐπεισέπεσεν εἰς
 τὴν πόλιν, ⁹² ἐπαφείθη τῇ πόλει ὡς περ πνεῦμα,
 ἢ πῦρ, ἢ σκηπτὸς, ἢ νέφος, ἢ χάλαζα, ἢ χιών,
 ἢ ⁹³ νόσημα. ⁹⁴ καὶ καθ' ἕτερον σχηματισμὸν
⁹⁵ ταυτὸν, τῇ πόλει ⁹⁶ προσέβαλε, προσέριψεν,
 ἐπαφῆκε, προσήνεγκε, προσέρρηξε, προσήρα-
 ξεν. ⁹⁷ Ἀράμενος, ⁹⁸ ἐνεγκῶν, ⁹⁹ ἀνεγκῶν, ἀνα-
 θέμενος, ἀνακουφίσας, ¹⁰⁰ ἐπαιρόμενος, βαστά-
 ζων, φορῶν, ἀχθοφορῶν, φέρων, ἀναφέρων
 καὶ τὸ φερομένον, ἀχθος, καὶ φορτίον, καὶ φόρη-
 μα ὃ δὲ μισθὸς, φορεῖον, καὶ ¹ φέρετρον, καὶ ² κό-
 μιστρον, καὶ φορά. ὡς περ καὶ τὸ πρᾶγμα, ἀχ-
 θοφορία, καὶ ³ φορά. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν ἄλλων,
¹⁶⁰ ⁴ εὐτελέστερα ἢ σκληρότερα. ⁵ Ταῦτα τῇ διανοίᾳ
 διάφορα σημαίνοντα, προσέεικε τῷ τῆς λέξεως
 σχήματι, εὐαρμοστία, εὐρυθμία, εὐήθεια, ⁶ εὐ-
 τραπελία, εὐπραγία, εὐπρέπεια, εὐταξία, εὐ-

troit, sese inferuit, insiliit, insultavit,
 intrusus est, vi irrupit. * Urbem oc-
 cupavit, obtinuit, in urbem irruit : im-
 missus est in urbem veluti ventus, ignis,
 fulmen, nubes, grando, nix, pestis.
 Et alia orationis figura : hoc urbi incus-
 sit, immisit, injecit, intulit, illisit, in-
 fregit. Ferens, inferens, adferens, sub-
 levans, levans, tollens, bajulans, por-
 tans, onera ferens, sufferens. Et id
 quod fertur, onus, sarcina, pondus.
 Merces vero, φορεῖον, φέρετρον, & κόμι-
 στρον, atque φορά. Quemadmodum &
 ipsum opus, onerum gestatio, & latio :
 quæ enim ab aliis derivantur, sordidio-
 ra sunt : * Hæc vero significationem di-
 versam habentia, orationis figura con-
 veniunt : concinnitas, consonantia,
 simplicitas, bona constitutio, urbani-
 tas, prosperitas, decor, successus fœ-

εἰσήρησεν οἰκουμένην quod paulo ante dixerat ἐπίσειε.
 Et ut formam penitius cognoscas, adscribo & ex *Ety-
 mologico Magno*: Εἰσήρησεν, εἰσεφθῆρη, εἰσπεπήδησεν,
 εἰσῆλθεν εἰσῶ τὸ εἰσέρχομαι ὁ μῆλλον, εἰσῆσῶ ὁ ἀέ-
 ριστος, εἰσέρρησα, τροπή τοῦ εἰς ἢ, εἰσῆρησα καὶ τὰ
 λοιπὰ ὅμοια ἢ ἐκ τοῦ εἰσέρρη. JUNG.

88 Εἰσπεπήδηκεν] Iterum hic corruptum vocabu-
 lum: male vulgo εἰσπεπήδηκεν est, quod a preceden-
 ti εἰσπεπήδηκεν distat saltem una littera plus corrupta.
 Tu scribe ut in nostro MS. est: εἰσπεπήδηκεν, ἐπεισπε-
 πηδηκεν idque & in Codice meo olim ita correxe-
 ram, reliquis ita τῷ σχήματι τῆς λέξεως parili admo-
 nentibus. JUNG.

Εἰσπεπήδηκεν] Inepte: reponendum enim ἐπεισπε-
 πηδηκεν, quod in *Polybio* legi. *Kühnius* ad oram fui
 Codicis nescio qua de ratione deditur εἰσέρρηκεν & ἐπει-
 σίρηκεν, siquidem haud dubie restitui debeat, ut ele-
 ganter ostendit *Jungermannus* noster, εἰσῆρηκεν & ἐ-
 πεισήρη.

89 Εἰσεκυκλήθη] MS. εἰσεκυκλήθη sed male, quum
 sequatur etiam in MS. ἐπεισεκυκλήθη. Inde εἰσεκυκλή-
 μα habuisti supra IV, 128. fuere enim hæc verba apta
 scenis plerumque. Sic *Heliodorus* lib. II. *Æthiop.* in-
 de metaphora sumpta: ἐπιστάδιον δὴ τοῦτο, οὐδὲν φα-
 σι πρὸς τὸν Διόνυσον ἐπισκυκλήσας. *Lucianus* lib. πῶς
 δὲ ἱστορίαν συγγράφωιν ἂν ἀμειλίωσαντες οἱ πολλοί, τὰ
 μηδὲν προσήκοιτα ἐπισκυκλοῦσιν. JUNG.

90 Κατέσχεν] MS. κατέσχικεν, pro vulgato κατέ-
 σχην nec postponam vulgato. JUNG.

91 Ἐπεισέπεισεν] MS. εἰσέπεισεν εἰς &c. pro vulgato
 ἐπεισέπεισεν &c. quod tamen non mutem, nisi putes
 utrumque *Pollucem* attulisse. JUNG.

92 Ἐπαφείθη] MS. ἐπαφήθη ut sæpe hoc verbum
 scribit: ut supra VIII, 19. ἀφῆναι, alibi. JUNG.

93 Νόσημα.] Sic περὶ λαιμαίνου νόσου *Agathias*, ut
 modo dixi, εἰσήρησεν. JUNG.

94 Καὶ καθ' ἕτερον σχ.] MS. καὶ κατὰ ἕτ. σχ. omif-
 so mox ταυτὸν. JUNG.

95 Ταυτὸν] Abest a C. A. dein τῆς π. πρὸς ἐπ. &c.
 Kühn.

96 Προσέβαλλε] MS. προσέβαλε. SEB.

Προσέβαλλε] MS. τῆς π. προσέβαλε quod & in *Se-
 berii* MS. & emenda ita sis, eodem tempore quo alia
 sequuntur. JUNG.

Προσέβαλλε] Προσέβαλε textus habet: vocibus a *Pol-
 luce* enumeratis addere possis ex *Hieroclesi* Epist. I.

προσπέλασε νόσος προσπέλασε τοῖς ἡμῶν στρατιώ-
 μασι. Pertinet ad superiora: ἵπτε τὸ στρατεύμα αὐτῆς
 πολλοὶ κεραινοὶ ἐπίσειε, in *πρὸς βουτικῶν Thessali.*

97 Ἀράμενος] Titulus hic est in C. A. περὶ συνω-
 νύμων τῷ ἀράμενος. Kühn.

98 Ἐνεγκῶν] MS. ἐνεγκῶν, omisso ἀνεγκῶν illud
 primum ἀράμενος, potius Ἀράμενος prima littera ma-
 jore fac, ut planius intelligas hic quasi novum Seg-
 mentum, ut etiam in recensione capitum supra *Segm.*
 5. & in *lemmate* MS. paulo ante peculiariter συνω-
 νύμα τῷ ἀράμενος habes. Levissimum hoc, sed admo-
 nuisse quid noccat? JUNG.

99 Ἀνεγκῶν] Abest a C. A. ἀνεγκῶν. Kühn.

100 Ἐπαιρόμενος] MS. ἐπαιρόμενος, pro ἐπαιρόμενος
 unde quis forte potius corrigat ἐπαράμενος. JUNG.

1 Καὶ φέρετρον] Abfunt a C. A. καὶ ut & ὡς περ mox.
 Kühn.

Καὶ φέρετρον] Supra VII, 133. φέρετρον, & in MS.
 φέρετρον, ut & *Helyschius* habet. JUNG.

Καὶ φέρετρον] Vereor, ut scribendum sit, φέρετρον
 φέρετρον enim alia res est, *capulum* in *Glossis*: & libr.
 VII. φέρετρον non φέρετρον legebamus: *Philoxenus*: φέ-
 ρετρον, *vestura*: utitur Romana voce *Plantus Mostell.*
Ast. III. Scen. 2. interrogat *Theuropides*: *quantis hoc*
emeras? respondet autem *simo*: *Tris minas pro istis*
duobus preter vesturam dedis; & plus una vice eadem
 illa vox occurrit in *Jure Romano*.

2 Κόμιστρον] MS. κόμιστρον. JUNG.

3 Φερά.] Exempla in hac significatione supra pro-
 tulit VII, 133. &c. JUNG.

4 Εὐτελέστερα.] C. V. εὐτελέστερα ἢ σκληρότερα leg.
 σκληρότερα. Kühn.

Εὐτελέστερα.] MS. noster auctior: εὐτελέστερα ἢ
 σκληρότερα quæ supplere potes: sic durum esset si a
 βαστάζω, βαστάκτρον vellemus deducere. JUNG.

Εὐτελέστερα.] Locupletavi *Pollucem* e MSS. additis
 istis ἢ σκληρότερα, quæ eadem adgnoscat *Falckenburgii*
 Codex.

5 Ταῦτα τῇ διανοίᾳ] Hæc abfunt a C. A. usque ad
 σχήματι titulus est περὶ συνωνύμων τῇ εὐδιαφορίᾳ: ἵπτε
 δὲ εἰπὴν εὐαρμοστία &c. εὐταξία, εὐτυχία &c. Kühn.

Ταῦτα τῇ διαν. &c.] In *Falckenburgii* Codice tali
 modo præfixum istis titulum reperio: Ταῦτα ἀπὸ τῆς εὐ-
 διαθόγγου ἀρχόμενα ὀνόματα ἐν ποικίλοις σχηματισμοῖς
 sed titulos a librariis esse constat.

6 Εὐτραπελία, &c.] In MS. abfunt, εὐτραπελία,

lix, abundantia, opulencia, foelicitas, fertilitas, copiosus proventus, sentiendi facultas, consilii copia, dicendi facultas, discendi facilitas, vocalitas, collimatio, pronunciationis integritas, aequitas, gloria, dexteritas procreandi, matrimonii foelicitas, gignendi successus, generositas, reverentia, eloquentia, fama integra, pietas, robur, concinnitas, frugalitas, beneficentia, facilitas, pro-

τυχία, εὐπορία, εὐχρηματία, εὐποτρία, 7 εὐθeneia, 8 εὐετηρία, 9 εὐαισθησία, εὐβουλία, εὐλογία, εὐμαθία, εὐφωμία, εὐστοχία, 10 εὐστομία, εὐνομία, 11 εὐδικία, εὐπαιδία, εὐγαμία, εὐτεκνία, εὐγένεια, εὐλάβεια, 12 εὐγλωττία, εὐΦημία, εὐσέβεια, 13 εὐμένεια, εὐμουσία, εὐτέλεια, 14 εὐερμία, εὐκολία, εὐχέρεια, εὐωδία, * καὶ 15 ἡ παρὰ Ξενοφῶντι 16 εὐποδία, καὶ ἡ παρὰ Εὐριπίδῃ εὐ-

161 clivitas, fragrantia. * Et apud Xenophontem, pedum dexteritas. Et apud Euripidem, bo-

εὐπραγ. εὐπρη. εὐταξία & cur in una linea bis ponatur εὐταξία, altero itaque loco id dele sis: supra quidem & εὐπραξία addita fuit III, 102. εὐπρέπεια etiam in MS. mox sequitur. JUNG.

Εὐτραπέλια] Quae vocem hanc praecedebat vulgo, εὐταξίαν deleui; mox enim commodiori magis loco subiicitur: in *Glossis* εὐτραπέλια, *scurrilitas*, *zocus*, *festivitas*: scilicet εὐτραπέλος ille dictus, qui hominum familiaritatibus lepide atque festive uri novit.

7 Εὐθeneia] MS. εὐθeneia, pro εὐθeneia vulgatum tamen ibi reposuit quis: sed non recte tamen: probum enim εὐθeneia, sive εὐθeneia mavis, a verbo εὐθενεῖν, quod idem quod εὐθeneῖν notant apud *Aristotelem* esse: locus libr. VIII. *περὶ ζῶ' ιστορ.* cap. 19. *τόποι δὲ ἐκάστοις συμφέρονσι πρὸς εὐθeneian*, &c. Et mox: *τὰ γὰρ μακρὰ μᾶλλον εὐθeneῖν ἐν τοῖς ἀρείαις* si quis tamen malit *Pollucem* εὐθeneia scripsisse, nec hic valde refragor: sic & supra enim I, 51 & 240. alibi; quod sane, ut & verbum εὐθeneῖν, non raro corruptum est in εὐθeneian & εὐθeneian, ut exempla in *Polluce* supra etiam habuimus, & hoc in praesenti, de quo jam agimus, esse queat. JUNG.

Εὐθeneia] Textus habet εὐθeneia MSS. enim morem gerendum esse existimavi: solet autem ut plurimum εὐθeneia scribi: sed utraque scriptura in *Glossis* extat, & quam textui reddimus, agnoscat etiam *Suidas*. *Alciphron* in *Ammonis* ad *Phylomochum* Epistola εὐθeneian habet: sed non ibi ab ipso auctore profectum esse censo: addam locum: *καρπῶν δὲ εὐφορίας γενομένης ἐκτίσμεν αὐτὸ τὸ μέτρον καὶ λάϊον, ἐάν τις εὐθeneia γένηται* alterutrum seu prius seu postterius de margine videtur irrepisse; fueritque credo ἐάν τις εὐθeneia γένηται illorum expositio: *καρπῶν δὲ εὐφορίας γενομένης* neque dubitabit amplius ea de re, qui singula rite pensaverit: ibidem & εὐετηρίας invenio: *ἵστί δὲ σοὶ, ἀγ ἀκούα, τῆς πέρας εὐετηρίας λείψανα* & apud *Alcianum* H. V. II, 17. *εὐετηρία ἡ ἐξ ἄρῶν*, ad quem locum *Eruditiss. Perizonium* lege: in eodem *Alciano*, ἀμπέλοι εὐθενεῖντο βοτρυῶν. Videndus *Kühnius Index*. Praecessit εὐποτρία, quod idem ac εὐτυχία. *Hesychius*: *Εὐποτρώς, εὐτυχός*: apud *Lucianum* in *Somnio* virtus ardua puero Samothacensi dicit, omnium cum hominum oculos in se converfurum, si sua institutione imbutus loqui coram populo alibive destinasset: & illi tum eloquium tuum admirabuntur *εὐδαιμονίζοντες σε τῶν λόγων, καὶ τὸν πατέρα τῆς εὐποτρίας, felicitatis*, qui te nimirum talem filium eduxerit: hic vero cum *Interpres* eruditus reddiderit, *ob prolis felicitatem, εὐτεκνίας* legisse videtur, quod tamen vulgatae lectioni posthabeam: eadem autem illa vox id mortis tranquillum genus, quam εὐθανασίαν appellare solebat *Othanius*, designat; ita *Magninus Neapolitanus* de *Vita Procli* τὴν πρὸς τῶν πολλῶν ἀμνημονεῖν εὐποτρίαν commemorat.

8 Εὐετηρία] C. A. εὐετηρία, malim tamen vulgatum, quia praecedit εὐθeneia. *Thomas* in *Eclogia*: *εὐθενεῖν κάλλιον ἢ εὐθeneῖν εὐθeneia δὲ οὐ λέγουσι, οὐδὲ εὐθeneia, ἀλλ' εὐετηρία*, quod in *Glossis* redditur, *uberitas*, *annona* scil. vid. *Gloss.* in εὐθeneia. Kühn.

Εὐετηρία] Post εὐετηρία (quod supra quoque ita cum εὐθeneia jungitur I, 51.) habet MS. *εὐπρέπεια, εὐαισθ.*

quod omiserat modo. JUNG.

9 Εὐαισθησία] *Interpr.* *sentiendi facultas*, cum non ipsa simpliciter facultas, sed ejus bonitas & acumen indigentur. Post hanc vocem habet C. A. *εὐπρέπεια, decorum in gestibus*. Kühn.

10 Εὐστομία] In *Glossis Veterum*, *dicacitas, eloquentia*, *εὐστομος, dicax*: *scurra: εὐστομεῖν* saepe idem est quod *εὐφημεῖν, verbis uti bene ominatis*. *Εὐνομία legum bonitas*. Kühn.

11 Εὐδικία] *Εὐδικία*, MSS. *bona juris justitiaque administratio*. Kühn.

Εὐδοκία] MS. *εὐδικία* optime: & ita reponere sis: apte junctum etiam praecedenti *εὐνομία* supra VIII, 11. pro *εὐβουδία*, MS. vitiose ut hic vulgati *εὐδοκία*, ubi quoque *εὐδικία* legendum docui. JUNG.

Εὐδοκία] *Εὐδοκίαν* jubentibus ita MSS. restitui: alias sane & *εὐδοκία* locum in his nominibus habeat: utramque vocem in *Suida Lexico* reperies expositam: alibi notabo ubi *εὐδοκία* pluribus in locis positum sit pro *εὐδικία*, & hoc iterum pro priori. *Εὐγλωττίαν* in *Glossis* habes: & apud *Alcian.* V. H. X, 21. de *Rhetorum εὐγλωττία & εὐστομία Cresollium* eruditissimum adi.

12 Εὐγλωττία] MS. *εὐγλωττία, εὐστομία, εὐφ.* & non inepte hic locum habeat *εὐστομία*, sed quia jam antea id habuimus, vel hic vel ibi superfluo merito iudicabimus. JUNG.

13 Εὐμένεια] *Εὐμένεια, favor*, non *robur*, ut *Interpr.* Kühn.

14 * Εὐεργασία] Pr. edit. *εὐεργασία*. MS. *εὐερμία, quae Hesych. εὐτυχία*. Seb.

* Εὐεργασία] MSS. *εὐερμία, felicitas in vendendo emendoque*, vel per *synecdochen, quavis felicitas*. Kühn.

* Εὐεργασία] Pro *εὐεργασία*, MS. noster; ut *Seberis, εὐερμία*, quod non video quid veteret *Polluci* nos pro vulgato reddere: quamvis & alterum non libens loco moveam: quod etiam supra V, 141. habes. Sed & *εὐερμῖν* supra V, 135. est. JUNG.

* Εὐεργασία] De MSS. reposui *εὐερμία* quam vocem rarior usus praecessione vulgata commendat: adnotat eam *Hesychius*: *Εὐερμία, ἢ εὐτυχία ἔμπροσθεν δὲ δυσερμία, ἢ δυστυχία* & ex *Alciano Suidas*, qui dixerit, *ἀσπαζόμενος εὐερμίαν καιροῦ* puto de prospera mercatura dici proprie, cui praest *Mercurius*, a cujus Graeco nomine vocem derivatam existimant *Grammatici*: sensit hoc quoque *Kühnius* noster.

15 Καὶ παρὰ Ξενοφ. &c.] *Εὐωδία, εὐποδία* ὡς Ξεν. Kühn.

Καὶ παρὰ Ξενοφ. &c.] MS. *καὶ ἡ παρὰ Ξ. εὐποδία, καὶ ἡ παρὰ Εὐρ. εὐφ. καὶ ἡ παρὰ Κρ. &c.* plenius: ita scribendum: sequitur enim & vulgo, *καὶ ἡ παρὰ &c. Xenophontem* statim habes *περὶ ἵππων*, initio de pedibus equinis: *οἱ γὰρ παχεῖς πολὺ τῶν λεπτῶν διαφέρουσιν εἰς εὐποδίαν* posuit hoc vocabulum *Noster* & supra II, 194. JUNG.

Καὶ παρὰ &c.] Absuit a vulgatis illud ἢ ter a nobis hic restitutum e MSS.

16 Εὐποδία] *Bonitas naturalis pedum*. Kühn.

παιδευσία, καὶ ἡ παρὰ Κριτία¹⁷ εὐζυνεσία, καὶ ἡ παρὰ¹⁸ Ἀριστοφάνη εὐοδία. Ὡσπερ αὖ καὶ τὰ δε, εὐρημοσύνη, ¹⁹ εὐσχημοσύνη, εὐγνωμοσύνη, εὐφροσύνη, καὶ ἡ παρὰ²⁰ τῷ ποιητῇ εὐθημοσύνη καὶ δὴ καὶ τὰ δε, εὐαίσθητα, εὐπρακτα, εὐκατάπρακτα, εὐεξαπάτητα, ²¹ εὐανάκλητα, εὐκόμιστα, ²² εὐτακτα, εὐσύνθετα, εὐσύντακτα, εὐπόριστα, ²³ εὐδίοικητα, εὐκατέργαστα, εὐ-
162 δίδακτα, εὐκαταγώνιστα, εὐκαθαίρετα. * Καὶ τὰ ὕτα δε, εὐαγγέλιον, εὐωνον, εὐζωνον, εὐρωστον, εὐδίατον, ²⁴ εὐσημον, ²⁵ εὐπυρον, ²⁶ εὐσιτον, εὐοιον, ²⁷ εὐδουλον, εὐβουλον, εὐλόγιστον,

17 Εὐζυνεσία] MS. εὐσυνεσία. SEB.

Εὐζυνεσία] MS. nofter, ut *Seberi*, εὐσυνεσίας & mox παρὰ. JUNG.

18 Ἀριστοφάνη εὐοδία.] Ita MS. & ipse *Aristophan.* Rap. versu 4. a fine. pr. εὐοδία, quæ vox jam ante. SEB.

Ἀριστοφάνη εὐοδία.] C. V. εὐοδία in C. A. sequitur omiffis interjectis εὐφροσύνη, εὐθημοσύνη, εὐαίσθητα εὐπ. εὐκ. εὐτακτα &c. pro εὐδίατακτα leg. εὐδίδακτα paulo post. KÜHN.

Ἀριστοφάνη εὐοδία.] MS. Ἀριστοφάνη εὐοδία sed bene *Seberus* ex suo MS. & *Aristophanis* Βατρύχοις extremis: πρῶτα μὲν εὐοδία ἀγὰθὴν ἀπὸ τῆς ποιητῆς reperit εὐοδία altero jam modo allato: & supra I, 74. JUNG.

19 Εὐσχημοσύνη] Deest in MS. εὐσχημοσύνη. JUNG.

Εὐσχημοσύνη] Libellum edidit *Hippocrates* περὶ εὐσχημοσύνης, quod *Interpres* apte reddiderunt: *De decenti ornatus*: huic vocis contraria est ἀσχημοσύνη, vestitus indecens, significatione hac usurpata *Basilio*, qui & ἀσχημονεῖν dixit *Hom.* in *Divites*: ὁ τοὺς ἰσπου κοσμῶν, τὸν ἀδελφὸν ἀσχημονοῦντα περιωρᾶς; Alias in *Glossis*: Εὐσχημοσύνη, modestia; qua ratione clerici esse debere dicuntur ἀρετῆς καὶ εὐσχημοσύνης ὑπόδειγμα, οὐ μὴ βλακείας καὶ ἀσχημοσύνης διαγωγῆς. *Balsamonem* vide ad Can. 27. Synod. 6. in *Tryllo*.

20 Τῷ ποιητῇ] Non dubito eum *Hesiodum* intelligere, & locum ex ejus ἔργων II.

— εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη

ὀνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.

Ubi *Tzetzes* exponit, τὸ καλῶς διατίθεσθαι καὶ οἰκονομῆν τινὰ τὰ ἑαυτοῦ. Adnotant idem vocabulum & apud *Xenophonem*. JUNG.

Ποιητῇ εὐθημοσύνη] Eummet ipsum *Hesiodi* Ποῆτα locum suggessit acutissimus *Jungermannus*: sed ad illum adi, quæso, Musarum delicias *Georg. Grævium* *Lection.* *Hesiod.* cap. 12. & quem vit summus adducit *Leopardum* Emend. V, 2. adde *Suidam*, qui ex *Xenophonis* Πῆδια vocem illam adnotat: οἶκον εὐ θέσθαι quod huc pertinet in eodem occurrit *Hesiodo*: *Suidas* exponit εὐ διακῆσαι *Lucian.* *Necyom.* τὸ πᾶρον εὐ θέμενος. *Glossæ*: Εὐθῆμων, concinnus.

21 Εὐανάκλητα, &c.] Εὐανάκλητα, revocabilia: εὐκόμιστα, portabilia: εὐκατέργαστα, facile consumenda: εὐκαταγώνιστα, facile superanda: εὐζωνια, expedita: εὐδίατος, facilem habens vitium. KÜHN.

22 Εὐτακτα] MS. ad oram habet auctius voculam, εὐσύνθετα, nempe inferendam post εὐτακτα. JUNG.

Εὐτακτα] Non fuit indignum, quod subjiceretur e MSS. vocabulum εὐσύνθετα. Εὐτακτος in *Glossis*, dispositus, ornatus. Mox equidem in vulgatis εὐδίατακτα male fuisse posita MSS. opeprehendimus, ex quibus itaque εὐδίατα reduxi. Adde sis a *Polluce* vobis enumeratis elegantem hanc εὐδίορθωτος, quæ mihi

na institutio. Et apud Critiam, intelligendi dexteritas. Atque redolentia, apud Aristophanem. Quemadmodum & hæc, eloquentia, forma, benevolentia, benignitas, & dispositio concinna, apud Poëtam. Tum & hæc, sensibilia, facilia factu, facilia transactu, deceptu facilia, placabilia, toleranda, bene disposita, bene ordinata, parabilia, bene administrata, bene elaborata, bene concinnata, decertatu facilia, facilia captu. * Præterea hæc, euangelium, vile, bene
164 cinctum, robustum, bene ordinatum, insignæ, exercitatum, frumento & vino abundans, fervis instructum, rationale,

in aliud inquirenti occurrit in *Hippocratis* Ep. 17. ibidem & εὐκοσμία.

23 Εὐδίοικητα] MS. εὐδίοικητα. & pro εὐδίατακτα, MS. εὐδίδακτα quod certe *Polluci* restituendum puto. JUNG.

24 * Εὐσημον] MS. εὐσημον, aut (tametsi π. clarius) εὐσημον *Interpr.* reddit insignæ, quod Gr. εὐσημον. SEB.

* Εὐσημον] C. V. non habet: legi posset, εὐσημον, notabile, insignis, nec aliter *Interpres*. KÜHN.

* Εὐσημον] Istud εὐσημον in MS. nostro non fuit: sed alia manu inter lineas adjectum est. Si tanti quid mihi videatur, sique hæc vocula a *Polluce* fuerit adjecta, malim fere etiam εὐσημον, quod *Hesychius* εὐδῆλον, φανερόν exponit, legere, ut & *Interpres* videtur agnovisse. JUNG.

* Εὐσημον] Pro voce corrupta reddidit in textum ad oram sui Codicis Cl. *Kühnius* εὐσημον, quod ego repositui potius pro vulgata lectione, ut id habeamus saltem, usque dum meliora quis proferre possit: movit etiam nos *Jungermannus* consensus. Sed tamen ego mihi persuadeo ad similes significationis, qua reliqua sunt de victu scilicet, nomen addidisse *Pollucem*; unde veniebat in mentem εὐχίλον vel εὐχίμων, quod fuerit idem ac εὐχίλον quæ certe propius ad rem accedant, quam εὐσημον viderint peritiores.

* 25 Εὐπυρον] MS. εὐπυρον nescio an εὐπυρον substitui queat. SEB.

* Εὐπυρον] Pro εὐπυρον MSS. εὐπυρον. KÜHN.

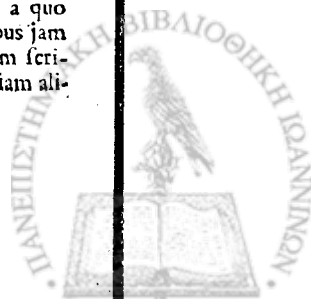
* Εὐπυρον] Pro εὐπυρον, MS. εὐπυρον, & quidem hoc ordine, εὐσιτον, εὐπυρον, εὐοιον &c. nec dubitabis id restituere, optime junctum cum voculis aliis hic: habuit istud εὐπυρον & MS. *Seberi* recte: a *πυρῶ* nimirum, ut *πιδίον εὐπυρον* dicere queamus, *ferax*, quod *lata segete abundat*: certe & *ὀλιγόπυρον*, ut *πολύπυρον* εὐπυρον sane quid sit, ego nullus intelligo. JUNG.

Εὐπυρον] Εὐπυρον optimam lectionem de MSS. restitui, quod equidem verbis sequentibus apposite convenit: εὐπυροι λειμώνες apud *Achillem Tatium*, quæ *πιδία πυροφόρα* dixit *Longus* Pastor. I. apud quem & εὐοιος, quod, obiter moneo, restitueretentat, sed infelici conatu, *Mollis* libri secundi initio: θλίψαι τὰ ἔργον τῶν βοτρίων δυναμένου sic enim edita lectio recte se habet.

26 Εὐσιτον] Abest a MSS. εὐσιτον. C. A. leg. εὐδίατον, εὐσιτον, εὐπυρον, εὐοιον, εὐλογον, εὐδουλον &c. KÜHN.

27 Εὐδουλον] Εὐδουλος, bonus servos habens. KÜHN.

Εὐδουλος] In MS. εὐδουλος quis mutavit in εὐβουλον, & ad oram adjecit εὐδῆλον & neutrum improbare possum: sane habuiti εὐβουλία supra Segm. 160. a quo hoc εὐβουλον possit esse, ut ibidem alia, a quibus jam οὐδῆτερα congerit: nec tamen mutandi antiquam scripturam εὐδουλον ego auctor velim fieri, quod etiam alibi existat. JUNG.

intelligibile, cordatum, formosum, urbanum, pulchros oculos habens, pulchricomum, pulchris genis præditum, pulchra crura habens. Tum & facile, expeditum, facundum, consonans, fordidum. Quemadmodum & sensibilibiter, decenter: & illud apud Aristophanem, facile. Sunt præterea a multis aliis adverbia, & mutua a nonnullis formulæ.

εὐσύνετον, εὐκάρδιον, εὐπρόσωπον, εὐτράπελον, εὐόφθαλμον, ²⁸ εὐκομον, εὐπάρειον, ²⁹ εὐμυρον. ³⁰ καὶ που καὶ εὐπαλές, εὐσταλές, εὐεπές, ³¹ εὐμελές, εὐπινές. Ὡσπερ εὐαισθητῶς, ³² εὐπρεπῶς, εὐπετῶς, ³³ καὶ τὸ παρ' Ἀριστοφάνη εὐκόπως. ³⁴ ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν πλείστων ἐπιρρήματα, καὶ οἱ εἰς ἀλλήλους ἀπ' ἐνίων σχηματισμοί.

Εὐδουλον] Inferui post hanc vocem e MSS. εὐβουλον. εὐβουλίαν exponit *Suidas* ἐπιτιμήν τοῦ σκοπίσθαι ποία καὶ πῶς πράττοντες, πράξομεν συμφερόντως.

28 Εὐκομον] E MS. idemque *Interpres* expressit: cum prior. ed. *εὐκαμον*. SEB.

Εὐκομον] Etiam ita noster MS. habet, & supra II, 24. exstat. JUNG.

29 Εὐμυρον.] Hoc quoque in MS. & ab interprete expressum: prior. edit. *εὐμοιρον*. SEB.

30 Καὶ που καὶ εὐπ.] Ultimum καὶ abest a C. A. εὐπαλές. *elutabile*, vel, quod *luta facile superat* vel *superatur*. KÜHN.

Καὶ που καὶ εὐπ.] MS. που εὐπ. sine interjecto καὶ. JUNG.

31 * Εὐμελές] Εὐμελές, an εὐμής; Illud placuit interpreti: hoc ad vicinum εὐπινής magis quadrat, pro quo tamen fuit qui εὐπινής agnosceret, mundatum quippe vertens, quod margini Latinæ versionis ascriptum erat. SEB.

* Εὐμελές] C. V. εὐμελές, εὐπινής, quod satis habet antiquitatis & illucies. C. A. non habet hæc tria, εὐπινής, εὐμελές, εὐπινής. *Salm.* pro εὐμελές legit εὐμής. KÜHN.

* Εὐμελές] Pro εὐμής, MS. εὐμής, quod non

debitabis festinere: vidit id, quod mirum, & *Interpres*: apteque jungas εὐπινής & εὐμής: si ulla convenientia in hac congerie spectanda: ut interdum tamen *Polluci* similem propter similem voculam in mentem & inde in calamum excidisse adparet: sic εὐμής φωνή II, 117. adpellat. JUNG.

* Εὐμής] Quid sibi voluerit *Salmasius*, cum hic εὐμής legendum adscriberet, ego quidem ignoro: id certus sum, longe meliorem esse, quam e MSS. reposui lectionem εὐμής. *Glosse*: Εὐμής, *καπονίς*.

32 Εὐπρεπῶς] Pro εὐπρεπῶς, MS. εὐπετῶς habet, quod hic malim. JUNG.

Εὐπρεπῶς] Addidi εὐπετῶς in textu.

33 Καὶ τὸ παρ' Ἀρ. &c.] MS. καὶ τῶ παρ' Ἀριστοφάνη εὐκόπως: falso saltem τῶ illi εὐπετῶς alterum εὐκόπως significatione non dissimile est. Liber autem hic in MS. ita clauditur: τέλος τοῦ θ. βιβλίου Πολυδεύκου Ὀνομαστικῶν θ. JUNG.

34 ἔστι δὲ καὶ &c.] Καὶ abest a C. A. ut & mox eis: quod tamen vix poterit abesse: nisi ἀλλήως legamus: tum οἱ ἀλλήως σχηματισμοί erunt formationes, quæ mutuas sibi invicem operas tradunt, ut εὐποροί & εὐπόρος. KÜHN.

* ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ.

BIBLION ΔΕΚΑΤΟΝ.

* JULII POLLUCIS ONOMASTICI

LIBER DECIMUS.

ἸΟΥΛΙΟΣ ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ

JULIUS POLLUX

Κομμῶδα Καίσαρι χαίρειν.

Commodo Caesari S.

ΕΝΕΤΥΧΟΝ ποτε βιβλίω τῷ τῶν ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ἵππικῶν ἐξηγεῖσθαι λέγοντι· εὐρῶν δὲ ὀνόματος κρίσει τούτου Ἐρατοσθένην ἐν τῷ σκευογραφικῷ λέγειν, ἐπῆλθέ μοι ζητεῖν τὸ τοῦ Ἐρατοσθένους βιβλίον, διὰ τὸ προσαγωγὸν τῆς χρήσεως· ὡς δὲ εὐρον μόλις, οὐδὲν εἶχεν ὧν ἤλπισα· τὸ τοίνυν

UNCIDI olim in Xenophon-
tis Librum, de Equorum cura tractantem, ioveniens vero in nominis discussione illud Eratosthenem in tractatu de Vasculis citare, decrevi Eratosthenis Librum, propter usus utilitatem quaerere: ut vero inveni, tantumnon nihil eorum, quae sperabam, habuit: illud itaque

1 Ἰουλίου Πολυδεύκου διομ.] Inscriptio in MS. Πολυδεύκου Ὀνομαστικῶν ἰ. Prius vero proponitur aliqua series capitum: cui subicitur praefatio. Nos persequemur, ut alias, ordinem vulgatum. JUNG.

2 Ἰούλιος Πολυδ. &c.] MS. Κομμῶδα Καίσαρι Πολυδεύκου χαίρειν. SEB.

Ἰούλιος Πολυδ. &c.] Ἐπιστολὴ Κομμῶδα Κ. Πολυδεύκου χαίρειν. Salm. KÜHN.

Ἰούλιος Πολυδ. &c.] Titulus praefationis est in Notto MS. sic ut in *Seberi Augustiano: Κομμῶδα Καίσαρι Πολυδεύκου χαίρειν.* JUNG.

3 Τῷ Ξενοφῶντος ἵππ.] C. V. τῶν Ἐ. ἵππικῶν· *malim vulgatum, incidi quondam in Librum Xenophon-
tia, qui etiam praeferebat de re equestri.* KÜHN.

Τῷ Ξενοφῶντος ἵππ.] MS. τῶν Ξενοφ. non τῷ & forte magis placeat τῶν. JUNG.

Τῷ Ξενοφῶντος &c.] Codex *Falckenburgii* recte praefert τῷ τῶν Ξενοφ. ἵππ. quod itaque sic in textu jam exhibui: & illud *Xenophonis* opus etiamnum in eruditorum manibus versatur, usuique nobis futurum in hoc ultimo *Pollucis* libro res ipsa docebit. Fuere vero de veteribus *Grammaticis* non pauci, qui in istiusmodi scripta Commentarios ediderunt, ipsamve rem opera data illustrarunt; sed illi dudum temporis injuria, quod utilitatis esse non ita magna censerentur, interierunt cum pluribus aliis: nec quicquam habemus reliquum, nisi titulos *περὶ σκευῶν* horum quosdam saltem vel solum *Eratosthenis* σκευογραφικῶν si nobis superstitites esse visseret invidiosa vetustas, non ita, puto, in multis hoc libro fluctuaremus.

4 Τούτου Ἐρατοσθένη &c.] C. A. τούτου Ἐ. λέγειν ἰ

τῷ σκευογραφικῷ, in libro de *supellestiliis*. Eiusdem *Ἀρχιτεκτονικῶν* laudat *Scholast. Apollon.* in lib. I. *Argon.* KÜHN.

Τούτου Ἐρατοσθένη &c.] Loci sensus hic est: *cum vero relatum legissem de quodam nomine iudicium, idque Eratosthenem in Σκευογραφικῷ dixisse adderesur, constitui mecum librum Eratosthenis quaerere &c.* Eratosthenem autem illum eruditissimum intelligo, qui in omni doctrinae genere plurimum excelluisse perhibetur: inter alia scripsit *γραμματικὰ συχρῆ*, teste *Suida*: ut itaque non opus sit cum quibusdam fingere *Grammaticum Eratosthenem*, qui ab illo priori diversus sit, cuique contribuamus quae de decenti scripturae forma, similiaque plura *Lexicographi* veteres ex *Eratosthene* docent. Doctissimus vero *Galenus* prologo ad *Mythographos* veteres, ubi contexit indicem elegantem scriptorum *Eratosthenis*, non meminit eo loco *Σκευογραφικῶν*, quod igitur adjicere poteris.

5 Τὸ τοῦ Ἐρατ. βιβλ.] C. A. τὸ Ἐ. β. *inceps animum cupido quaerendi illum librum Eratosthenis.* KÜHN.

6 ὡς δὲ εὐρον &c.] C. A. ita: *ὡς δὲ εὐρον μόλις, οὐδὲν εἶχον ὧν ἤλπισον, cum librum vix invenissem, nihil eorum quae sperabam, habui.* KÜHN.

ὡς δὲ εὐρον &c.] MS. nolter ita distinguit, *ὡς δὲ εὐρον μόλις, οὐδὲν &c.* & videtur rectius: *ut tandem invenis librum, nihil tamen ibi quae sperabam.* JUNG.

ὡς δὲ εὐρον μόλις &c.] Ut erat edita distinctio improba est, & a MSS. discrepans, quorum ego ductum sequitur *μόλις jungendum centui cum εὐρον ut vero vix tandem invenis, nihil contempnit eorum, quae spe-*

me speratum; & ab illo non completum, ipse perficere statui: arbitrorque te, ubi examinaveris, hunc librum omnium utilitati praelaturum. * Licet enim, & in aliis inutilitati nihil contineatur: hoc tamen inter utilitissima versatur, quibus singulariter utimur. Plurimos porro hic testes citamus, quia nominum maxima pars auctoritatis defensione indigent, aut utendi audacia. Si vero quod nomen praedictum ante, etiam huic inscriptum fuerit, ne valde mireris. Vasculorum enim nomina colligentem, non ex veteribus modo, sed ex horum formis quoque oportet colligere.

ὑπ' ἐμαυτοῦ μὲν ἐλπισθεν, ὑπ' ἐκείνου δὲ οὐ πληρωθεν, ἔγνωσαν αὐτὸς ἐκτελεῖσαι. 7 καὶ οἰμαί σοι πειρωμένῳ Φανείσθαι * τοῦτὸ τὸ βιβλίον ὑπὲρ πάντα τῆς χρείας. * καὶ γὰρ εἰ μὴδὲ δὲ τῶν ἄλλων * μὴδὲν ἐξω τοῦ χρησίμου, τοῦτο 10 γοῦν, διὰ τῶν συνηθεστάτων ἦκει, καὶ ὧν ἐκάστοτε χρῆζομεν. 11 καὶ διὰ τοῦτο καὶ πλείους ἐπηγαγόμεν ἐνταῦθα τοὺς μάρτυρας, ὅτι τὰ πλείω τῶν ὀνομάτων ἀπολογίας, ἢ θράσους ἐδεῖτο· εἰ δὲ τινα τῶν εἰρημένων 12 κἀντούτῳ γέγραπται, μὴ πάνυ θαυμάσης· ἀθροίζοντα γὰρ τὰς τῶν σκευῶν προσηγορίας, οὐκ 13 ἐκ τῶν παλαιῶν συλλέγειν μόνον, ἀλλὰ 14 κἀκτῶν ἰδίων ἔδει. Εὐτύχει Κύριε.

• CAPITA LIBRI
DECIMI.

• ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΔΕΚΑΤΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΥ.

Hic libro armamentariorum, & ipsorum vasculorum insunt nomina: & quaeunque de his, aut ab his, sunt derivata. Cap. 1

Εν τούτῳ τῷ βιβλίῳ, σκευοθηκῶν, καὶ αὐτῶν τῶν σκευῶν ὀνόματά ἐστι, καὶ ὅσα περὶ αὐτὰ, ἢ ἀπ' αὐτῶν πεποιήται. α'.

vanitatem: nec itaque necesse fuerit cum Kühnio legisse aliquid, quod ille ad sui Codicis marginem adscripsit.

7 Καὶ οἰμαί σοι πειρ. &c.] MS. noster: καὶ οἰμαί σοι πειρωμένῳ Φανείσθαι τοῦτο τὸ βιβλίον ὑπὲρ &c. &c. MS. Seberii quoque habet τοῦτο τὸ βιβλ. quibus itaque defectum vulgatum explere possumus, & alteriscum tollere. JUNG.

8 Τούτῳ, * ὑπὲρ πάντα τῆς χρ.] MS. φαν. τοῦτο τὸ βιβλίον ὑπὲρ π. SEB.

Τούτῳ, * ὑπὲρ πάντα τῆς χρ.] C. V. & Salm. τοῦτο τὸ βιβλίον. KÜHN.

Τούτῳ, * ὑπὲρ &c.] Refarcivimus illam in vulgatis rimam e MSS.

9 Οὐδὲν] MS. μὴδὲν. SEB.

Οὐδὲν] C. A. & Salm. C. μὴδὲν qui totum locum ita legit: κ. γ. εἰ μὴ τ. α'. μὴ μὴδὲν &c. hunc ultimum librum omnium utilissimum dixit, quia exhibet ea, quibus subinde utimur. KÜHN.

Οὐδὲν] Pro οὐδὲν tam noster quam Seberii MS. μὴδὲν habet. JUNG.

Οὐδὲν] Motus auctoritate & consensu MSS. μὴδὲν repositi. & quamvis id parvi sit momenti, non negligendum tamen, ubi quid accedere potest orationis elegantiae. Modo fuit in vulgatis μὴ δὲ Kühnius bene oculos copulavit.

10 Γοῦν] MS. γ' οὐν. JUNO.

11 Καὶ διὰ τοῦτο &c.] Καὶ omittit C. A. KÜHN. Καὶ διὰ τοῦτο &c.] MS. χρῆζομεν διὰ τοῦτο καὶ &c. altero καὶ ante διὰ omisso, quod sane commode omitatur etiam. JUNG.

12 Κἀντούτῳ] Καὶ τοῦτο Salmasii. Codex perperam. KÜHN.

Κἀντούτῳ] MS. κἀν τούτῳ γ. JUNG.

13 Ἐκ τῶν παλ.] V. C. Salmasii: ἔκ τῶν παλαιῶν. KÜHN.

14 Κἀκτῶν ἰδίων ἔδει.] MSsiti ἰδίων ἔδει. C. V. addit, Εὐτύχει Κύριε, Vale Domine. Codex Salmasii κἀκτῶν ἰδίων. KÜHN.

Κἀκτῶν ἰδίων ἔδει.] Hic adhuc menda crassa in ἰδίων haeret: tu emenda, & supple etiam si libet, ex nostro MS. qui ita: ἀλλὰ κἀκτῶν ἰδίων ἔδει. Εὐτύχει Κύριε. Certe non aliter legendum est: παλαιῶν ὀρρονῆ ἰδίων, non ex antiquis modo auctoribus colligere necesse

fuit, ait, sed ex propriis scriptis. JUNO.

Κἀκτῶν ἰδίων ἔδει.] Illam in textum rectuli scripturam, quam Kühnius ad oram sui libri notaverat: Interpres improbam lectionem sequutus, nescio de quibus formis nugatur, quae procul sunt Pollucii mente.

15 Ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ, &c.] Deinceps MS. ad hunc modum: Καὶ ἀγγεῖα ἐν οἷς φέριται. Καὶ τόποι ἐν οἷς πιπράσκονται. Καὶ περὶ οἰκίας διαπέτου, καὶ ὅσα περὶ θύρας σκευῶν, καὶ ἡ παρασκευὴ τῶν θυραίου σκευῶν. Καὶ τὰ πρὸ κοιτῶνος, καὶ τὰ ἐν κοιτῶνι ἄχρι κλιῶν τε καὶ στραμῶν. Καὶ οἷς τις χρῆσται τὸ πρόσωπον καθαίρομενος. Καὶ ὄχημάτων εἶδη, καὶ τὰ πρόσφορα τῆς ἐπιζυγῶν ἢ ἵππων ἰωρήσει σκευῆ. Καὶ τὰ λόγων ἀσκήσει πρόσφορα. Καὶ ὅσα δικάζονται οἰκίᾳ, καὶ τὰ ἐπὶ γυμνασίῳ καὶ λουτρῷ. Καὶ τὰ πρὸς ἀρίστον, καὶ ἐν ἀρίστῳ, καὶ ἐπ' ἀρίστῳ ἐν οἷς καὶ συμποτικά, καὶ μαγειρικά, καὶ ἀρτοποιικά σκευῆ. Καὶ τὰ περὶ μύρα, ἢ λύχνους, καὶ τὰ πρὸς καίτην ἐπιτήδηια, καὶ τὰ γυναικωνίτιδος σκευῆ. Καὶ τὰ ἐν ἀγγρῷ, καὶ ναυτικά σκευῆ. Τὰ περὶ ἐσθῆτων θεραπείαν, καὶ ὅπου ὑποτίθεται κούριως σκευῆ, σκυτοτόμου, κυνηγίου, στρατιώτου, τέκτορος, χαλκῆς, οἰκοδόμου, ἰθαλκού, μεταλλῆς, ἱατροῦ, κυβευτοῦ, σοροποιῦ. Καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις μικτὰ παντοδαπά, οἷς τοῖς πλείστοις πρόσκειται τὰ μάρτυρια. SEB.

Ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ, &c.] C. A. ita: ταῦτα ἵστικτι ἐν τῆ τοῦ Πολυδύκου βιβλῶν δικάτη τῶν ὀνομαστικῶν, σκευῶν ὀνόματα, καὶ τῶν ἀπ' αὐτῶν περὶ οἰκίας διαπέτου καὶ ὅσα ἐπὶ θύρας σκευῆ ἢ καὶ ἡ παρασκευὴ τοῦ θυραίου σκευῶν καὶ ἴτερα. KÜHN.

Ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ, &c.] Seriem capitum totam lubet describere, ut & Seberii fecit, ex nostro MS. paucis locis ab illius discrepante. Pro tota itaque vulgata serie, ita MS. noster, librum hunc ut dixi incipiendo: Ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ σκευῶν τί ἐστιν ὀνόματα, καὶ ὅσα περὶ αὐτῆ ἢ ἀπ' αὐτῶν (sc. αὐτῶν) πιπρήσονται, καὶ ἀγγεῖα ἐν οἷς φέριται· καὶ τόποι ἐν οἷς πιπράσκονται· καὶ περὶ οἰκίας διαπέτου· καὶ ὅσα περὶ θύρας σκευῆ· καὶ ἡ παρασκευὴ τῶν θυραίου σκευῶν· καὶ τὰ πρὸ κοιτῶνος, καὶ τὰ ἐν κοιτῶνι, ἄχρι κλιῶν τε καὶ στραμῶν· καὶ οἷς τις χρῆσται τὸ πρόσωπον καθαίρομενος· καὶ ὄχημάτων εἶδη· καὶ τὰ πρόσφορα τῆς ἐπιζυγῶν ἢ ἵππων ἰωρήσει σκευῆ· καὶ τὰ λόγων ἀσκήσει πρόσφορα· καὶ ὅσα δικάζονται οἰκίᾳ· καὶ τὰ ἐπὶ γυμνασίῳ καὶ λουτρῷ· καὶ τὰ πρὸς ἀρίστον, καὶ ἐν ἀρίστῳ, καὶ ἐπ' ἀρίστῳ.

Περὶ τοῦ, ἐν ᾧ τὰ σκευὴ κομίζεται, καὶ οὐ πρᾶσκεται.	β.	<i>De vasculorum theca, & foro.</i>	II
Περὶ οἰκοδεσπότου.	γ.	<i>De patrefamilias.</i>	III
Σκευὴ θυρωρῶν, καὶ ὅπως αὐτὰ ὀνομάζονται.	δ.	<i>Fanitorum vascula, & quomodo ea nominentur.</i>	IV
Περὶ τῶν τοῦ πυλωροῦ σκευῶν, καὶ ἔργων.	ε.	<i>Portarum custodis instrumenta, & opera.</i>	V
Περὶ δι' ὧν ἐκφέρεται τὸ ὕδωρ ὀνομάτων.	ς.	<i>De nominibus aquaticorum instrumentorum.</i>	VI
4 * Περὶ τῶν πρὸ τοῦ κοιτῶνος σκευῶν, ἐν ᾧ καὶ κλινῶν ἰδέαι.	ζ.	<i>De vasculis ante cubile, ubi & lectulorum species.</i>	VII
Περὶ τῶν ταῖς κλίναις ἐπόντων, καὶ ἐτι δεσποτικῶν, καὶ οἰκετικῶν.	η.	<i>De lectorum necessariis, atque etiam herilibus, & domesticis.</i>	VIII
Περὶ τῶν εἰς ἀπόπατον ἀναγκαίων.	θ.	<i>De vasis excrementis faciendū servientibus.</i>	IX
Περὶ τῶν ἐν τῷ νίπτεσθαι σκευῶν.	ι.	<i>De vasis ad lavandum.</i>	X
Περὶ τῶν τῷ κοιτῶνι παρακειμένων.	ια.	<i>De lectulo adjacentibus.</i>	XI
Περὶ ὄχημάτων, καὶ τῶν μερῶν αὐτῶν.	ιβ.	<i>De vehiculis, & eorum partibus.</i>	XII
Περὶ ἵππικῶν σκευῶν.	ιγ.	<i>De armis equestribus.</i>	XIII
Περὶ βιβλίων, καὶ τῶν αὐτὰ γράφειν σκευῶν.	ιδ.	<i>De libris, & instrumentis ad horum conscriptionem.</i>	XIV
5 * Περὶ δικαστικῶν σκευῶν.	ιε.	<i>De foveis instrumentis.</i>	XV
Περὶ τῶν ἐν τῷ γυμνασίῳ σκευῶν.	ισ.	<i>De gymnasii armis.</i>	XVI
Περὶ τῶν ἐν τῷ βαλανείῳ.	ιζ.	<i>De balnei vasis.</i>	XVII
Περὶ τῶν ἐν τῷ σπένδειν.	ιη.	<i>De libaminum vasculis.</i>	XVIII
Περὶ τῶν ἐν οἷς θερμαίνεται τὸ ὕδωρ, καὶ ἐτι ἐκπωμαίων, καὶ τραπεζῶν ὀνόματα.	ιθ.	<i>De vasis, in quibus aqua calescit: insuper & poculorum, & mensarum nomina.</i>	XIX
Περὶ οἴνου ἀγγείων.	κ.	<i>De vini vasculis.</i>	XX
Περὶ τῶν ἐν τῷ ἀποβλύζειν σκευῶν.	κα.	<i>De vomendi vasculis.</i>	XXI
Ἐφ' ὧν ἀποπλύνονται οἱ τε πόδες, καὶ τὰ ἐκπωμαία.	κβ.	<i>In quibus pedes abluant, & pocula.</i>	XXII
6 * Περὶ τραπέζης, καὶ τῶν ταύτης σκευῶν.	κγ.	<i>De mensa, & ejus vasculis.</i>	XXIII
Περὶ τῶν τοῦ μαγειροῦ σκευῶν.	κδ.	<i>De coqui vasculis.</i>	XXIV
Περὶ τῶν τοῦ ἀρτοποιοῦ.	κε.	<i>De pistoris instrumentis.</i>	XXV
Περὶ λύχνου, καὶ σκευῶν μύρου, καὶ προσέτι κεραμέων.	κς.	<i>De lucerna, unguenti vasis, & signis.</i>	XXVI
Περὶ τῶν ἐπὶ κοίτης ἐπιτηδείων.	κζ.	<i>De iis, quae thoro serviunt.</i>	XXVII
Περὶ τῶν ἐν γυναικωνίτιδι σκευῶν.	κη.	<i>De gynaecei vasculis.</i>	XXVIII
Περὶ τῶν τοῦ γεωργοῦ.	κθ.	<i>De agricolae instrumentis.</i>	XXIX
Περὶ τῶν τοῦ ἀλιείως, καὶ ναυτικῶν σκευῶν.	λ.	<i>De piscatorii, & nauticis armis.</i>	XXX
Περὶ τῶν εἰς ἐσθήτων θεραπείαν σκευῶν, καὶ ἐφ' οἷς ἀποτίθενται.	λα.	<i>De instrumentis ad vestium curam, & quo eadem reponantur.</i>	XXXI
7 * Περὶ βαλαντίου.	λβ.	<i>De crumena.</i>	XXXII
Περὶ γλωττοκομείου.	λγ.	<i>De glottocomio.</i>	XXXIII

ἐν οἷς καὶ συναπτικά, (scilicet, ut in *Seberi* συμφορικά) καὶ μαγειρικά, καὶ ἀρτοποιικά σκευὴ καὶ τὰ περὶ μύρου, ἢ λύχνου, καὶ τὰ πρὸς κοιτῶν ἐπιτηδεία καὶ τὰ γυναικωνίτιδος σκευὴ, καὶ τὰ ἐν ἀγγείῳ σκευὴ καὶ τὰ ναυτικά σκευὴ τὰ περὶ ἐσθήτων θεραπείαν καὶ ὅπου ἀποτίθενται κουρέως σκευὴ, σκυτοτόμου, κυνηγίου, στρατιώτου, τέκτονος, χαλκίως, οἰκοδόμου, νωλοῦ, μεταλλίως, ἰατροῦ, κυβευτοῦ, σοροποιοῦ καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις μικτὰ παιδοκαπῆ. ὧν ταῖς πλείστοις πρόσκειται τὰ μαρτύρια.

In vulgatis nihil notandum videtur: nisi *Segm.* 6. scribendum duabus vocibus ἐπὶ κοίτης, ut infra *Segm.* 124. JUNG.

Ἐν τούτῳ τῷ βιβλ.] Non esse a *Polluce* capitum indices certo constat; eorum itaque rationem non habebimus: nihil in iis mutatum, nisi *Segm.* 4. Περὶ τῶν ἐν τῷ &c. quod ita in capitis ipsius titulo reperitur: &c. 6. ἐπὶ κοίτης, uti decebat, repositum.

De decipula, & super quo volucres dormiunt.	XXXIV	Περὶ γαλεάγρας, ἐν ᾧ καὶ περὶ τοῦ ἐφ' οὗ αἱ ὄρνιθες ἐγκαθεύδουσι.	λδ'.
De abaco.	XXXV	Περὶ τραπέζης λογιστηρίας.	λε'.
De domunculis, in quibus animalia nutriuntur, & aliis hujusmodi.	XXXVI	Περὶ οἰκιδίων, ἐν οἷς τρέφεται τὰ ζῶα, καὶ ἐτέρων τοιούτων.	λς'.
De piflore, & huic convenientibus.	XXXVII	Περὶ ζωγράφου, καὶ τῶν αὐτοῦ προσηκόντων.	λζ'.
De ephchorum habitum, & aliis miscellaneis.	XXXVIII	Περὶ τοῦ ἐφήβων Φορήματος, καὶ ἐτέρων συμμικτών τινῶν.	λη'.
8 * De persona, & similibus: deque catena.	XXXIX	Περὶ προσωπείου, καὶ τῶν τοιούτων, καὶ περὶ 8 ἀλύσεως.	λθ'.
De subligaculis, & similibus: atque quibus pueri ludant.	XL	Περὶ ἀναξυρίδων, καὶ τῶν ὁμοίων, καὶ ἐτι δι' ὧν παίζει τὰ παιδία.	μ'.
De iis quibus sal interitur, & aliis similibus.	XLI	Περὶ τῶν ἐφ' ὧν οἱ ἄλλες ἐντρίβονται, καὶ τῶν τοιούτων περαπλησιῶν.	μα'.
De scala, tympanis, cymbalis: ubi, & quibus aucupes utuntur.	XLII	Περὶ κλίμακος, καὶ ἐτι τυμπάνων, καὶ κυμβάλων ἐφ' ᾧ καὶ περὶ ὧν οἱ ὀρνιθοθήραι χρῶνται.	μβ'.
De pera, & hujusmodi.	XLIII	Περὶ πήρας, καὶ τῶν τοιούτων.	μγ'.
De aureis vasculis, & aliis ex metalli materia.	XLIV	Περὶ χρυσωμάτων, καὶ τῶν ἐκ μεταλλικῆς ὑλης.	μδ'.
9 * De agrorum instrumentis, & similibus.	XLV	Περὶ ἀγροικικῶν σκευῶν, καὶ τῶν τοιούτων.	9 με'.
De vasculis plicatis.	XLVI	Περὶ τῶν ἐκ πλέγματος σκευῶν.	μς'.
De pelle lotoria, & aliis commixtis.	XLVII	Περὶ τῆς λουτρίδος ὄρας, καὶ ἐτέρων συμμικτών.	μζ'.
De figulina terra, & aliis idoneis.	XLVIII	Περὶ τῆς κεραμίτιδος γῆς, καὶ τῶν προσφόρων.	μη'.
De aciali, junco, & rhenone.	XLIX	Περὶ στομάματος, καὶ σπάρτου, καὶ σισύρης.	μθ'.
De utre, flagelli, & gemmis distincto vase.	L	Περὶ ἀσκοῦ, καὶ ἐτι μαστίγων, ἐφ' ᾧ καὶ περὶ λιθοκαλλήτου σκεύους.	ν'.
De clavis: ubi & de operculo, & similibus.	LI	Περὶ ἤλων, ἐν ᾧ καὶ περὶ πάματος, καὶ τῶν ὁμοίων.	να'.
De figulis, Citharædi instrumentis, & testaceis.	LII	Περὶ κοροπλάθων, καὶ τῶν κιθαρωδοῦ σκευῶν, καὶ ἐτι ὀστρακίνων.	νβ'.
De sacrorum vasis plicatis, & aliis.	LIII	Περὶ τῶν ἐκ πλέγματος ἱερῶν σκευῶν, καὶ τῶν ἄλλων.	νγ'.

Περὶ σκευοθηκῶν, καὶ αὐτῶν τῶν σκευῶν ¹⁶ ὀνόματα, καὶ ὅσα ἀπὸ σκευῶν ποίηται.

De armamentariis, & ipsorum vasorum nominibus, & quae a vasis derivata sunt.

¹⁷ ΣΚΕΥΗ τὰ κατ' οἰκίαν χρήσιμα, ἢ κατ' ἀγρούς, ἢ τέχναις, ἔδοξε μοι καλῶς ἔχειν συναγαγεῖν, ἵν' ἔχῃς, ὅπου ἂν ἐκάστοτε χρήσις, ὡσπερ ἐκ σκευοθήκης λαβῶν. ¹⁸ αὐτὸ μὲν γὰρ τὸ ὄνομα τῆς σκευοθήκης εὐροῖς ἂν ἐν τοῖς Αἰσχύλου Ψυχαγωγῶις, καὶ σκευοθηκῶν, ναυτικῶν τ' ἐρείπιῶν ¹⁹ καὶ παρ' Αἰσχίνῃ ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος, ²⁰ σκευοθήκην ᾠκοδόμου. ²¹ Θουκυδίδης δὲ ἀποθήκην αὐτὴν καλεῖ Φήσας, τοῖς τε χρήμασι, καὶ τοῖς σκεύεσιν ἀποθήκην. Αὐτὰ δὲ τὰ σκευὴ καλοῖτ' ἂν ἐπιπλα, ἢ γουν ἢ κουφὴ κτήσις, τὰ ἐπιπολῆς ὄντα τῶν κτημάτων ὁ γουν Εὐπόλις ἐν τοῖς Κόλαξι, ἀκουε δὲ σκευὴ τὰ κατ' οἰκίαν, ἐπήγαγε παραπλήσιον, τέως οὖν γέγραπται σοι τὰ ἐπιπλα. Ἡρόδοτος δὲ

Optimum mihi visum est, vasculorum nomina, quæ ad familiam, agros, & artes spectant, colligere: ut ea quasi ex armamentario desumpta habeas, si alicujus horum subveniat necessitas. Ipsum itaque armamentarii nomen, in Æschyli Pſychagogis invenies. Et apud Æschinē contra Ctesiphontem, armamentarium extruebant. Thucydides vero hoc repositorium vocat dicens, opibus & vasculis repositorium. Herodotus vero

¹⁶ Ὀνομάτων, &c.] Absert a C. A. dein κ. ὅσα ἀπὸ τῶν σκευῶν ποίηται. *Salmasius* addit ὀνόματα. *Kühn*.

Ὀνομάτων, &c.] Librum jam adgredimur varietate inter reliquos & χρίσεων copia inprimis insignem: in quo MS. nostri bonitas nobis eximie succurret sæpe, non tamen ubique. sed proderit non raro, ubi viri docti a se operam dabunt, ut aliquando *Pollux* prodeat quam minimis mendis operatus. In lemmate itaque primi capituli ita MS. ὀνόματα, καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν σκευῶν ποίηται ὀνόματα. *Jung*.

Ὀνομάτων] Ingredivimur itaque librum præ ceteris omnibus rerum varietate vocabulorumque copia insignem, in quo tanto plus laboris atque operæ nobis infumendum erit, quanto fuit in hoc contrumpendo major atque calidior librariorum vel audacia, vel imperitia: neque sane meliorem existimo fortunam nostram, quam *Herculis*, qui fertur inquinatissimum Augæ stabulum expurgasse, cui si similem dixerō hunc ultimum *Onomastiographi* nostri librum, nihil quicquam a vero alienum dixisse me purem: in eo nos poliendo atque pristino nitore restituendo egregie juvit *Falckenburgii* præstantissimus Codex, qui non tantum agnitam a ceteris MSS. lectionem veram calculo suo confirmat, sed etiam nec pauca neque vulgaria continet, quorum nullum est in aliis MSS. vestigium: & opinor, ea quæ in nostris sunt manibus Excerpta tantum fuerint: utinam vero Codicem ipsum manuscriptum nancisci liceret, qui si forsitan in loculis eruditi cujuscumque viri delitescat, eum omni modo rogatum velim, ne thesaurum illum reipublicæ literariæ commodis invidet. Jamque vero rem agendum aggrediamur. In ipso capituli hujus titulo reposui ὀνόματα cum MSS. quamvis enim bene noverim non a *Polluce* hos esse titulos, tamen non est nulla eorum habenda ratio. Quod autem priora capituli istius verba, quæ proœmii vice sunt, in MSS. desunt, res est haud insolens; sic enim in superiori libro septimi capituli initium, quo mentem suam complexus erat Auctor, quidque dicturus esset exposuerat, MSS. plerique non habuerunt.

¹⁷ Σκευὴ τὰ κατ' οἰκίαν &c.] Hæc absunt a C. A. & *Salms.* C. usque ad λαβῶν. *Kühn*.

¹⁸ Αὐτὸ μὲν γὰρ τὸ ὄνομα] Incipit hic liber hunc in modum: in C. A. & *Salmasii*; τὸ μὲν ὄνομα τ. σ. &c. γὰρ ὀμίση. *Kühn*.

Αὐτὸ μὲν γὰρ τὸ ὄνομα] Ipsum caput in MS. ita incipit cum τὸ μὲν ὄνομα τῆς σκευοθ. præcedenti præfatiuncula omiſsa. *Jung*.

Αὐτὸ μὲν γὰρ τὸ ὄν. &c.] De fabula *Tragici Ψυχαγωγῶις* ad eundem in *Æschylō* suo *Menisius*, ubi & hunc *Pollucis* nostri locum non omisit. Sed equidem ipsa χρίσις *Æschyli* in vulgatis editionibus non apparet, nec etiam in bona MSS. parte; quam tamen additam a *Polluce* fuisse cum credit *Jungermannus* nolter, animi non est fallus: ipsum nos *Æschylō* locum beneficio Codicis *Falckenburgiani* textui redonavimus: καὶ σκευοθηκῶν, ναυτικῶν τ' ἐρείπιῶν integer est hic senarius, & numeris suis absolutus: ἐρείπια quæ sint, ex *Etymologo* discere potes & *Suida*: sed in re non obscura quid moremur amplius? In *Glossis* *Σκευοθήκη*, *vasarium*.

¹⁹ Καὶ παρ' Αἰσχίνῃ &c.] MS. καὶ παρὰ. Ceterum quod *Æschyli* drama hic *Ψυχαγωγῶις* dicitur, in κατὰ λόγῳ τῶν Αἰσχύλου δραμάτων, puto *Ψυχαγωγῶιαν* appellari. Ibi enim recensentur: *Ψυχαγωγῶις*, *Ψυχοστασία*: nulla vero *Ψυχαγωγῶις*. Eo modo tamen laudatur & ab *Aristophanis Scholiaste* ad *Ranas*, ubi ista, ἰρημῶν μὲν πρόγονοι αἰετὸς ἐκ τῶν Αἰσχύλου *Ψυχαγωγῶν* & tum desunt in MS. *Æschini* verba σκευ. ᾠκοδ. pari flagitio credo in aliis Codicibus fuisse omiſsa *Æschyli* verba. Et de iis quidem non laborabimus, quum præter nomen fabulæ nihil ad nos pervenerit. *Æschini* vero contra *Ctesiph.* locus est: ἔρχον δὲ τῶν ἀποδεκτῶν καὶ νεωρίων ἀρχῆν, καὶ σκευοθήκην ᾠκοδόμου: ἣσαν δὲ καὶ ὀδοποιῶι, καὶ σχεδὸν τὴν ὅλην διοικῶσιν εἶχον τῆς πόλεως. *Jung*.

²⁰ Σκευοθήκην ᾠκοδ.] Absunt a C. A. *Kühn*.

²¹ Θουκυδίδης δὲ ἀποθ. &c.] MS. Θουκ. δὲ ὑποθήκην. *Seb*.

Θουκυδίδης δὲ ἀποθ. &c.] C. A. Θ. δὲ ὑποθήκην. *Herodotus* δὲ &c. Locus *Thucyd.* est libr. VI. pag. 478. ubi etiam ἀποθήκη extat: locus *Herod.* est in *Clio*, ubi ait: ἐς τὰ ἐσθιμένους τὰ πάντα, ὅσα σφι ἢ χρῆσται ἐπιπλα: habet tamen & commune ἐπιπλα. *Kühn*.

Θουκυδίδης δὲ ἀποθ. &c.] *Thucydides* verba, quæ desunt in MS. ita videntur emendanda: φήσας τοῖς τε σκεύεσιν καὶ τοῖς χρήμασιν ἀποθήκην. Locus enim est libr. VI. *Ξυγγρ.* ubi ait Athenienses constituisse castellum ad *Labdalum*, ὅπως εἴη αὐτοῖς, ὅποτε προσίοιεν ἢ μυχούμνοι ἢ τευχιοῦντες, τοῖς τε σκεύεσιν καὶ τοῖς χρήμασιν ἀποθήκην. *Jung*.

ea, Ἐπίπλοα dixit, quæ facillime hinc inde portari possunt : quemadmodum fictilis dicitur, supellex reliqua. * Isæus autem singulari numero, Ἐπίπλοον dixit. Po-

αὐτὰ ἐπίπλοα ²² εἶρηκεν, οἷον ἂ καὶ πλέων ἂν τις ἐπικομιζοίτο, ὡς ἔγγειος καλεῖται κτήσις ἢ λοιπή. * Ἰσαῖος δὲ ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα, περὶ χωρίου, κατὰ τὴν ἐνικὴν χρῆσιν, ²³ ἐπιπλον εἶπε. δύ-

22 Εἶρηκεν. ἂ καὶ πλέων ἂν τις &c.] C. A. οἷον ἂν καὶ πλέων (*Salm. πλέων*) τις ἔ. legerem : οἷον ἂ καὶ πλέων ἂν τις ἐπικομιζοίτο, quale quis etiam navigans secum asportet : vid. *Suid.* in Ἐπίπλοα. *Essais* in *Odyss.* p. 3469. ex *Ραψωδία* : ἐπιπλοὰ τὰ μὴ ἔγγυια κτήματα, ἀλλ' ἢ κατ' οἶκον κτήσις, ἢ δυναμένη πλείους κατασφαι δύναιτο quidam cum *Scavola* in *de Verb. signif. Hesyeb.* "Ἐπιπλοα, ἰμάτια γυναικεία ἢ χρήματα, ἢ σκευὴ τὰ μὴ ἔγγυια, ἀλλ' ἐπιπόλαια. *Xenoph.* in *Oeconomicis* inter ἐπιπλοα recenset κόσμον γυναικῆς & σκευή, ὅτι καθ' ἡμέραν χρῶνται οἱ οἰκίται· item in *Πάροις*, ἐπιπλοα ἰκανὰ κτήσασθαι τῇ οἰκίᾳ. *Kühn.*

Εἶρηκεν. ἂ καὶ πλέων ἂν τις &c.] MS. ita : Ἡρόδ. δ. α. ἐπίπλοα κέκληκεν· οἷον ἂ καὶ πλέων ἂν τις ἐπικομιζοίτο· ὡς &c. rectissime : odoratus veram lectionem & *Schottus* noster fuit, qui ait in suo MS. quidem fuisse, ἐπίπλοα εἶρηκεν οἷον ἂ καὶ πλέων ἂν τις κομιζοίτο· forte, addit, πλέων. Ita itaque restituo ; vulgatum πλέων nihil est. Non omisit hanc etymologiam & *Erymologicus Magni* pater, "Ἐπιπλοα, scribens, τὰ ἐξ ἐπιπολής σκευή· οἷον ἐπιπόλαιος κτήσις, καὶ ὅση δύναται πλοῦσι, ἀλλ' οὐκ ἔγγυιος· &c. ubi & alia προσφλυαρεῖ· vid. & *Suidam.* *Herodoti* locus vero est in *Chione*, unde tibi parebit origo crymi, quod *Pollux* comminiscitur ; cap. 94. ita historicus ubi de parte *Lydorum*, qui sibi alias sedes requirere coacti fuerunt, eos ait μηχανήσασθαι πλοῖα, ἐς τὰ θεμένους τὰ πάντα ὅσα σφί· ἢ χρηστὰ ἐπιπλοα, ἀποπλεῖν κατὰ βίον τε καὶ γῆς ζήτησιν. In *Glossulis* quas una editio nostra dedit : Ἐπιπλοα· ἢ μὴ βεβαία κτήσις, ἀλλ' ἐπιπόλαιος· ἐπιπλοα καὶ τὰ ἐπάνω τῶν στρωμάτων. *Jung.*

Εἶρηκεν. ἂ καὶ πλέων &c.] De MSS. meliorem edita lectionem in textum dedimus : πλέων & ita repositur in margine Codicis sui *Doctiss. Kühnius* : id ipsum & animadvertit *Cl. Salmastius* de *Mod. Usur.* pag. 84. eamque lectionem pari mente & consensu *Grammatici* confirmant : ἐπιπλοα itidem non saltem ἐπίπλοα sæpissime dixit *Herodotus* : atque ferrum eodem ἐπίπλων nomine vocat *Thucydides* III, 68. ἂ ἦν ἐν τῷ τείχεϊ ἐπιπλοα, χαλκὸς καὶ σιδηρός· illa nimirum erant mobilia, non βεβαία. Pro ἐπιπλοα *Falckenburgii* Codex ἐπίπλοα non bene legit : sed idem etiam illud οἷον, quod sensum eleganter perspicit, habet. At enim si quis sedulo mentem attendat, ille non dubito quin deprehensus sit in hoc *Pollucis* nostri loco lacunam insignem : ante aliquot ab hinc annos illius mihi rei suboluit : sed talia damna quis sine MSS. refarcire valeat? inquit *Auctor* : *Herodotus* δὲ αὐτὰ ἐπίπλοα εἶρηκεν· &c. vident itaque sensum a præcedentibus, quibus respondere possit, pendere : sed in iis, quæbo, ubinam reperies, quæ dixerit *Herodotus* ἐπίπλοα, siquidem in vulgatis de σκευοθήκῃ saltem & ἀποθήκῃ loquutus sit : eximie succurrunt egregia *Falckenburgiani* Codicis Excerpta, quæ commaculata quamvis atque vitiosa hic adscribere animus est ; ut reconcinantur autem, quam possum a me operam dabo : sic itaque se habent post χρῆσιν *Thucydideam* : αὐτὰ δὲ τὰ σκευὴ καλοῖτ' ἂν ἐπιπόλαιον ἢ κουφή κτήσις, τὰ ἐπιπολής ὄντα τῶν κτημάτων ὁ γούν *Εὐπολις* ἐν τοῖς Κόλαξι προειπών, ἄκουε δὴ σκευὴ τὰ κατ' οἰκίαν, ἐπάγαγε παραπλήσιον· τισσὺν γράπται τοῖς τὰ ἐπιπλοα· priora sunt ita legenda : αὐτὰ δὲ τὰ σκευὴ καλοῖτ' ἂν ἐπιπλοα, ἢ γούν ἢ κουφή κτ. &c. sed quæ nos male morantur, posteriora sunt *Emptolide* verba, quæ non pari felicitate atque facilitate expedire licet : *Phrygichus* quidem respicit ipsummet hunc *Comici* locum in *Eclogis Diogenum Atticæ* p. 60. *Εὐδοκίμια*, ἀμαθῶς· δὸν διττῶς λέγειν, ὡς *Εὐπολις* Κόλαξι· σκευὴ τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν καὶ ἐπιπλοα· sed inde tamen nihil ad hujus emendationem

peti potest ; quapropter conjecturis indulgendum fuit, si forsitan ea ratione verum assequi poterimus : placuit præ ceteris, quæ mihi locum hunc versanti in mentem incidere, isthæc emendatio : τίως οὖν γέγραπται σοὶ τὰ ἐπιπλοα, *hellenus* quidem *descripta*, vel, *commemorata* tibi sunt *utensilia* ; sic enim supellectilem domesticam non incommode dicere licet, ut *utensilia militiæ* usurpavit *Linus* : putes itaque quemdam alteri dixisse : ἄκουε δὴ σκευὴ τὰ κατ' οἰκίαν· illum vero recensitis his atque enumeratis respondisse : *jam tu* quidem *enumerasti* *supellectilem* : & augurari nullo negotio licet, qui qualesque fuerint illi focii hic colloquentes : nimirum hac fabula Κόλαξι delineaverat *Eupolis* mores atque perditum parasitorum ingenium, uti patet ex *Phrygichæ* pag. 24. primas itaque atque præcipuas partes in illa Comœdia parasiti egerunt, quos adornaverat ille, credo, deliberantes de divite quodam viro mortumque facilius aggrediendo, opibusque ejus exhauriendis : eorum itaque unus tali in medium prolato, primo loco quam lauta atque opulenta supellectile domus ejus sit instructa, enarrat : ex illa tali relatione quin verba sint adlata, quæ hic offendimus ex *Eupolide*, non dubitabit, qui fabularum ingenium atque concinnitatem pernoverit. Eximium autem hoc Codicis *Falckenburgiani* supplementum quin textui sit perficiendo, nemo traxerit in dubium : non igitur agere feret eruditus lector reposuisse me in ipso textu integram illam mantissam eo modo, quo emaculandam existimavi, hoc tamen animo atque consilio, ut, si quis aptiora dederit in lucem, mea loco suo atque jure sint cessura. Porro ubi simili modo σκευὴ & ἐπιπλοα significatu non diverso ponantur, ac in *Eupolidis* χρῆσει, *Xenophonis* est locus in *Oeconomico* : cum enim dixisset περὶ μὴν δὲ τάξεως σκευῶν καὶ χρήσεως τῶν αὐτῶν αὐτῇ διαλεχθείς δακῶ μεμνησθαι iterumque : τὰ πλείστον ἄξια καὶ στρώματα καὶ σκευὴ· προtenus ita paucis interjectis loquitur : ἐπὶ δὲ ταῦτα διίληθεν (ἴφη) οὕτω δὴ ἦδη κατὰ φύλας διεκρίνομεν τὰ ἐπιπλοα· ibique tum enumerat plerumque domesticam supellectilem, quæ usui esse possit in re familiari : adjiciam denique *Thoma Magistri* locum, qui rebus hisce lucem adfundat : "Ἐπιπλοα τάττεται μὴν καὶ ἐπὶ ἰματίων· ὡς ἐπὶ τὰ πλείστον δὲ ἐπὶ παντοίων σκευῶν. *Θουκυδίδης*· ἂ ἦν ἐν τῷ τείχεϊ ἐπιπλοα, χαλκὸς καὶ σιδηρός· καὶ *Λιβάνιος* ἐν τῇ τῆς λέλου μελέτῃ· καὶ κατὰ λόγον ἐν ταῦτα τῶν ἐπιπλων μέχρι τῆς ληκούου καὶ τῆς ἐτηρῆσεως· de vestitu dixit etiam *Hesychius* : "Ἐπιπλοα, ἰμάτια γυναικεία, ἢ σκευὴ τὰ μὴ ἔγγυια ἀλλ' ἐπιπόλαια, & *Corinthius* de *Dialecto Ionica*. *Thucydides* autem eummet ipsum, quem *Thomas* adduxit, superius ostendi locum. Originem vero vocis quod attinet, cujus inscunabula, si litricæ loqui velimus, ab Ionibus esse petenda duco, cum *Polluce* illa in re congruo, qua de alibi curatus.

23 Ἐπίπλοον] C. A. ἐπιπλον. *Kühn.*

Ἐπίπλοον] Pro ἐπίπλοον, MS. noster ἐπιπλον habet : & quidem emendare debes : clare tibi id dicit & *Harporatio*, qui *Isai* Orationem quoque nominat, ubi id exstabat : "Ἐπιπλον· Ἰσαῖος, αἶς, ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν σκευὴ ἐπιπλοα λέγουσι, τὴν οἷον ἐπιπόλαιον κτήσιν, καὶ μετακομιζέσθαι δυναμένον. *Σοφοκλῆς Ἀκράμαντι*· ubi forte *Ἀδάμαντι* in *Sophoclea* fabulæ titulo legendum, ut visum *Schotto* nostro, & *Magno Casaubono* VII. *Athen.* 4. *Jung.*

Ἐπίπλοον] *Kühnius* in libri sui margine bene restituit ἐπιπλον, quod itaque sic textus habet. Titulus autem Orationis *Isai*, ubi numero singulo dixerit ἐπιπλον, excidit e vulgatis editionibus, quem nos beneficio Co-

ναίτο δ' ἂν ταῦτα καὶ ²⁴ ἀπόθετα σκευή καλεῖσθαι, ²⁵ καὶ ἡ κατ' οἶκον κατασκευή ²⁶ νεώτερον γὰρ ἂν εἴη μᾶλλον ἢ ἀποσκευή. εἴποις δ' ἂν αὐτὰ, καὶ οἰκητήρια ²⁷ σκευή, ²⁸ καὶ χρηστήρια σκευή τὸ μὲν Ἀλκαίου τοῦ ποιητοῦ εἰπόντος ἐν Παισιφάνη, καὶ ²⁹ ναὶ μὰ Δί' ἄλλα σκευάρια οἰκητήρια τὸ δὲ, ἀπὸ τῆς χρήσεως ὀνομάσας καὶ τοι με οὐ λέληθεν, ³⁰ ὅτι τὰ πρὸς θεωρίαν, ἢ ³¹ θυσίας σκευή ἀνέμαζον χρηστήρια, ὡς καὶ Πλάτων ἐν τῇ Ἑλλάδι εἴρηκεν ὁ Κωμικός. ³² ἀλλὰ ἐγὼ κρίνω ³³ καὶ τὸ ἐπὶ τῶν κατ' οἰκίαν χρησίμων κατα-

terunt hæc, & reconditoria dici, & suppellex domestica. Ἀποσκευή enim recens nimis est. Vocabis eadem & domestica vasa, & necessaria vascula: hoc quidem secundum Alcæum Poëtam, dicentem in Paisphaë: & næ per Jovem alia vascula: illud vero ab utendo denominans. Neque tamen me præterit, quod vascula ad theoriam, & sacrificia destinata Χρηστήρια nominaverunt: sicuti & Plato Comicus dixit in Hellade: ego tamen & in domesticis vasculis hoc nomine uti posse ali-

dicis *Falckenburgiani* revoctavit in pristinam sedem: ἐν τῇ πρὸς Διοκλίαν, περὶ χορίου, quod apte cum *Harpocratæ* congruit, qui indidem adducit illam vocem; nisi quod ille saltim ἐν τῷ πρὸς Διοκλίαν: hic autem eruditissimi viri opinionis sunt falsi, cum putarent intelligendam illam injuriarum actionem adversus *Dioctem*, quæ ὕβριος inscripta est: scias enim oportet, olim exiitisse binas *Isai* Orationes adversus *Dioctem*, alteram ὕβριος, alteram περὶ χορίου, quas utrasque plurimum diversas male sit, si pro iisdem habere velis: priorem commemorat *Pollux* nolter VII, 151. & inde subripuisse quædam *Demosthenem* in *Midianæ Theon* indicat *Progymn.* cap. 1. posterior hæctenus ignota lucem debet atque vitam *Excerptis Falckenburgianis*: non enim alibi profecto mentionem ejus injectam legisse memini; nec etiam *Meursius* retulit hanc in suam *Bibliothecam Atticam*; qua de causa si alicubi auctorum occurrat, digna fuerit, quæ observetur.

24 Ἀπόθετα σκευή] Ἀπόθετα σκευή sunt vasa recondita, quæ non adhibentur quotidianis usibus. KÜHN.

25 Καὶ ἡ κατ' οἶκον σκευή.] MS. οἶκ. κατασκευή. SEB.

Καὶ ἡ κατ' οἶκον σκευή.] MSS. ἡ κατ' οἶκον κατασκευή. KÜHN.

Καὶ ἡ κατ' οἶκον σκευή.] Antea σκευή legebatur. *H. Stephanus* in suo Codice emendabat ad oram, ut *Seberus* edidit, σκευή quemadmodum & in Lyricorum fragmentis inter *Alcæi* hunc locum scriptum præfert. Sed MS. tam nolter quam *Seberi* habet, καὶ ἡ κατ' οἶκον κατασκευή. Et ita restituendum puto: sic enim in *Thucydidis* loco omnino accipitur, quem in Thesaurio suo ex libr. VI. *Εὐγγραφῆς H. Stephanus* adfert: Φιλάας τε καὶ οἰνοχάας καὶ θυμιατήρια, καὶ ἄλλη κατασκευὴν οὐκ ὀλίγην & alibi apud eundem, & apud *Xenophontem* esse ait ibidem: vid. & *Budei* *Comm. ling. Gr.* Immo ipse *Nolter* *Segm.* 12. repetit, τὴν δὲ τοιαύτην κατασκευὴν dicens, & demum *Segm.* 14. refert vocem σκευήν καὶ μέντοι ἡ σκευή, inquit, &c. adeo ut hic σκευή locum habere nequeat. JUNG.

Καὶ ἡ κατ' οἶκον σκευή.] Quam dederat in Codicis sui margine *Kühnius* nolter, lectionem representavimus in textu: usum sic illa voce κατασκευή reperio *Xenophontem* in *Oeconomicis*: ὡς μὲν δὲ ἀγαθὸν τιτάχθαι σκευῶν κατασκευῆν & *Demosthenem* in *Euergetum*, ἀλλὰ πολλὰ πλείω τὴν παρούσαν μοί τότε κατασκευὴν τῆς οἰκίας καταλήψασθαι & ipse *Nolter* mox: τὴν δὲ τοιαύτην κατασκευὴν ἰδομένην οἱ πολλοὶ κελούσι.

26 Νεώτερον γὰρ &c.] C. A. ἡ ἀποσκευή omittis interjectis. KÜHN.

Νεώτερον γὰρ &c.] MS. νεώτερον δὲ μᾶλ. JUNG.

27 Σκευή.] Σκευή abest a C. V. & *Salm.* & mox etiam a C. A. dein post χρηστήρια est, καὶ τοι με οὐ λέληθεν, ὅσα πρὸς &c. KÜHN.

28 Καὶ χρηστήρια σκ.] MS. σκευή, καὶ χρηστήρια cetera quæ sequuntur: σκευή τὸ μὲν Ἀλκαίου &c. hæc defunt in MS. omnia, usque ad illa καὶ τοι με &c. JUNG.

29 Ναὶ μὰ Δί' &c.] Reponendumne, an apponendum οἰκητήρια; cum hujus testimonium *Pollux* videa-

tur polliceri: σκευάρια autem nominantur *Segm.* 13. SEB.

Ναὶ μὰ Δί' &c.] Verbum hunc *Alcæi* ita legerim:

Καὶ ναὶ μὰ Δί' ἄλλα σκευή οἰκητήρια. Vult enim Auctor probare ex Poëta οἰκητήρια σκευή, cujus rei in vulgata lectione nec vola nec vestigium apparet. KÜHN.

Ναὶ μὰ Δί' &c.] Corrige sis in vulgatis & scribe, μὰ Δί', pro μὰ Δί', & ὀνομάσας, pro ἀπαρ. ut etiam recte edidit inter fragmenta *Alcæi H. Stephanus*, & Δί' etiam in edit. *Flor.* est: ubi vero illud οἰκητήρια in *Alcæi* vulgatis verbis? cujus gratia tamen hanc χρῆσιν non obscure attulit, ut & *Seberus* nolter vidit. Bene itaque in *Excerptis Schotti* noltri reperio: σκευάρια οἰκητήρια τὸ δὲ. Itaque omnia ita rescribenda: καὶ ναὶ μὰ Δί', ἄλλα σκευάρια οἰκητήρια τὸ δὲ, α. τ. χρ. ὀνομάσας. JUNG.

Ναὶ μὰ Δί'] Legendum equidem Δί', ut recte *Jungermannus* jussit. *Alcæi Paisphaë Comici* fuit argumenti, titulo tamen a tragædiis petito, quod fieri solitum non raro supra diximus: meminit ejus Argumentum *Plutonis Aristophanei*, ubi traditur *Alcæus Παισιφάνη* *Αριστοφάνη* *Πλούτων* διδόντα ἀνταγωνίζεσθαι hanc autem *Paisphaen* adjicere licet, collectis a *Meursio* *Alcæi* fabulis. In ipsis vero *Comici* verbis obsequi scripto libro *Schotti* οἰκητήρια supplevimus: & eadem illa vox emendanda est in *Hesychio*: Οἰκητήρια, σκευὰ κατ' οἶκον integrus apud *Phavorinum* invenio. Οἰκητήρια, σκευή τὰ κατὰ οἶκον sed οἰκητήρια legendum utroque loco.

30 Ὅτι τὰ πρὸς θ. &c.] MS. ὅτι πρὸς θ. sine τὰ. Huc ea pertinent, quod supra ad I, 29. ex MS. adferebam: ὡς περ καὶ χρηστήρια, σκευή τὰ τῶν θεωρῶν ubi tamen ἀπὸ τῶν χρηστέων videtur deducere, aliter ac hic facit: præcedit enim ibi in MS. nam vulgo ea defunt omnia: ἔστι δὲ καὶ χρηστήρια ἰσρὰ τῶ ἐπὶ χρηστέων, ὡς περ καὶ χρηστήρια, &c. quæ jam adscripta. JUNG.

31 Θυσίας] C. V. θυσίας. KÜHN.

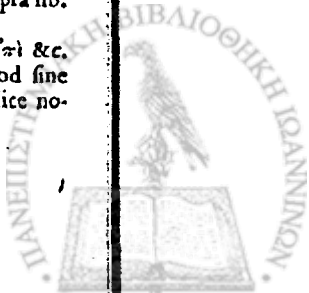
Θυσίας] MS. θυσίας σκ. JUNG.

Θυσίας] *Θυσίας*, cum id habeant MSS. in textu reponi malui. *Xenophon* in *Oeconomico* inter suppellectilem domesticam nominat primo loco τὰ ἔπιπλα, οἷς ἀμφὶ θυσίας χράμεθα, quam itaque propria voce χρηστήρια Græci appellaverunt: sed equidem & sæpissime fuisse usos ἐπὶ τῶν κατ' οἰκίαν χρησίμων recte *Pollux* existimat: illaque de significatione si velis eruditi, ad eundem erit optimus *Grævius Less. Hesiod.* c. 10. ubi & *Pollucis* hunc locum tangit, videturque in *Alcæo* legisse σκευάρια χρηστήρια qua tamen in re summo viro non accedam.

32 Ἀλλὰ ἐγὼ &c.] Ἀλλὰ ἐγὼ &c. abest a C. A. usque ad παγκληρία *Segm.* seq. KÜHN.

33 Καὶ τῶ, ἐπὶ τῶν κατοικίαν] C. V. καὶ τὸ κατ' οἰκίαν leg. αὐτὸν, illum (Platonem) nomine, illo (χρηστήρια) ab usum esse ad utensilia domestica: vid. supra lib. I. cap. 1. Sect. 26. KÜHN.

Καὶ τῶ, ἐπὶ τῶν κατοικίαν] MS. καὶ τὸ ἐπὶ &c. quod quidem rectius videtur vulgato τῶ, quod sine dubio mendosum: ut sæpius adnotavi in Codice no-

quem judico. Hæc autem a recentioribus etiam Μαλακὰ vocata sunt: quemadmodum & manualia. * Ut Menandrus inquit in Perinthia, ut μαλακὰ ex urbe capiens, totum illico exiit: deinde mollem, ô miser, habentes supellectilem, poculum argenteum hoc arripiens e theca, mihi arrhabonem dabis. Hujusmodi vero supellectilem ἐνδομένειαν multi vocitant: mihi vero

χρησθαι τῷ ὀνόματι ἐκαλεῖτο δὲ ταῦτα ὑπὸ τῶν νεωτέρων καὶ ³⁴ μαλακὰ, ὡς περ εὐμεταχειρίστα: ὡς εἶπε Μένανδρος ἐν τῇ Περιθία, ὅ ἐστι μαλακὸν συλλαβῶν ἐκ τῆς πόλεως τὸ σύνολον ἐκπηδᾷ θάττον καὶ Δίφιλος ἐν Ἀπολιπούσῃ· εἶτα, μαλακὸν ὁ δύστην ἔχεις σκευάριον, ἐκπαμάτιον ἀργυρίδιον, ἐκ δόμου λαβῶν τόδε, δώσεις ἐμοὶ παρακαταθήκην τὴν δὲ τοιαύτην κατασκευὴν, ³⁵ ἐνδομένειαν οἱ πολλοὶ καλοῦσιν· ἐγὼ δὲ οὐκ

stro etiam accidisse: nisi ea particula plane sit delenda. JUNG.

34 Μαλακὰ, ὡς περ εὐμεταχ.] Ὡς εὐμεταχειρίστα ut *trahati facilia*, quæ sine negotio possunt e loco in locum transferri. *Salm. mobilia. Helych. εὐμετακόμιστα.* Dein C. V. ὡς ὅτι Μένανδρος ἐν τῇ Περιθία ὅ ἐστιν μάλα καὶ συλλαβῶν ἐκπηδᾷ φίλος καὶ δίφλος ἐν ἀπολιπούσῃ· εἶτα &c. ex quibus hanc struerem lectionem:

Ὡς ἔστι μαλακὰ συλλαβῶν ἐκ τῆς πόλεως
τὸ σύνολον ἐκπηδᾷ θάττον φίλος. —
Urbe quando cedit & sua colligit vasa,
Optimo exiit celerius pedes. —

Postea turbatos *Diphili* versus ita in ordinem redigerem:

Εἶτα μαλακὸν ὃδ' ἔχεις σκευάριον
Ἐκπαμάτιον ἀργυρίδιον ἐκ δόμου λαβῶν
Τόδε δώσεις ἐμοὶ παρακαταθήκην.

Dein utensile hic habes supellectilis:
Sume operculum, cape argenti theculam:
Hocce dabis mihi depositi loco.

Salm. post ἀργυρίδιον addit, μαλακὸν. KÜHN.

Μαλακὰ, ὡς περ εὐμεταχ.] Ita MS. οἷον εὐμεταχειρίστα· ὡς ὅτι Μένανδρος ἐν τῇ Περιθία, ὅ ἐστιν μάλα καὶ συλλαβῶν ἐκ τῆς πόλεως τὸ σύνολον ἐκπηδᾷ φίλος καὶ Δίφλος ἐν ἀπολιπούσῃ· τὴν δὲ τοιαύτην κατασκευὴν &c. Et *Menandri* verba priora videntur scribenda: ὅ ἐστι μαλακὸν συλλαβῶν ἐκ τῆς πόλεως τὸ σύνολον ἐκπηδᾷ φίλος. De ceteris nescio quid dicam, ne de prædictis quidem satis, magis tamen in ceteris, licet ibi pro δίσπῃ lego δύστην· ut ita forte prima concipienda — μαλακὸν ὃ δύστην ἔχεις σκευάριον sed non pergo in ceteris, quod aliis relinquo. Alias mutila hæc esse, MS. nobis indicat, in quo Δίφλος ἐν Ἀπολιπούσῃ laudatur, de quo in vulgatis ne mu quidem. *Menandri Perinthia* qui alii meminerint vid. apud *Caesab.* nostrum VII. *Athen.* 14. JUNG.

Μαλακὰ] Rejicitur ergo inter recentioris Comædiæ nove & eleganter excogitata vocabula τὸ μαλακὸν, cum *utensilia* designat, quod sane non contempsisse scio Atticarum elegantiarum censes, siquidem eorum omnium estugere notam: plurima vero de dialecto tracta esse ab auctoribus Comædiæ novæ liquide mihi constat: inter ea vero hoc suo jure reponas licet; Coörum enim proprium id nomen fuit: *Helychius*: Μαλακὸν ἰμάτιον, τετριμμένον. Κῶοι δὲ εὐμετακόμιστον, ἢ πολυτελεῖς ἢ ἀπαλόν. Illa vero, quæ sequuntur *Menandri Diphili*que loca penitus afflicta sunt atque deformata, quæ tamen, quod possumus, restituere nitentur: *Menandri* verba ita legimus e MSS. & conjectura nostra: ὅ ἐστι μαλακὸν συλλαβῶν ἐκ τῆς πόλεως τὸ σύνολον ἐκπηδᾷ θάττον· quod *supereft utensilium arripiens ex urbe penitus aufugit celeriter*: & haberi sermonem duco de homine divite & potente, qui testularum suffragio Athenis fuerit ejectus: quod autem in MSS. omnia vocala θάττον legatur φίλος ex similitudine sequituræ vocis Δίφλος, quam textui redonabimus, ortum puto, nisi si quis cum *Kühnio* ψί-

λος reformare velit, quod tamen nolim: poteris etiam adsumpta vulgata lectionis particula, ὡς ἔστι legere sensu non incommodo. Quod subditur in editis: εἶτα, μαλακὸν &c. esse *Menandri* censas: sed illa nos præcunte *Kühnio* cum MSS. *Diphilo* adseruimus: in ipso loco tanto minus experiri vires nostras feliciter licet, quanto nos magis in istis his angustiis destitunt ore sua MSS. interim ita conjectabam:

— εἶτα μαλακὸν ὃ
δύστην ἔχεις σκευάριον, ἐκπαμάτιον, vel potius
ἐκπαμάτιον τὸ
ἀργυρίδιον, ἐκ δόμου λαβῶν τόδε
δώσεις ἐμοὶ παρακαταθήκην. —

Quorum sensus est facillimus atque planus: & illa potius in textu reponere decrevi, atque retinere vulgatam lectionem intricatissimam, quam nemo capiat: de versus autem lege neque hic neque alibi certi quid constituam, quippe quæ quam maxime sit dubia. *Menandri Perinthiam* adducit *Anonymus* in *Hermogenetæ* pag. 391. *Μένανδρος ἐν τῇ περιθία, οὐδ' αὐτὸς ἐμοὶ τὸν θεοῖς ὑπόζυλος*: emenda sis, *Perinthia*, quod in ora sui Codicis adscripserat etiam *Illustriss. Scaliger*: cujus fuerit argumenti discere licet ex *Andria Terentii*, qua *Perinthiam* & *Andriam Menandri* expressisse in prologo demonstrat.

35 Ἐνδομένειαν] Quæ mox παγκητίσι. *Helych. ἐνδομένεια, κητίσι.* SEB.

Ἐνδομένειαν] C. V. ἐνδομένειαν leg. ἐνδομένειαν. *Sofistæ*: ἡ ἐνδομένεια, *supellex*. *Cyrilli Gl.* ἐνδομένεια, hæc *supellex*. *Philox. Gl.* ἐνδομένεια, *supellex*. *Helych.* ἐνδομένεια. *Phrygicus* in *Eclogis*: Ἐνδομένεια ἀμαθῶς, διὸν διττῶς λέγειν ὡς Εὐπάλος Κλάζι σκεῦη τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν καὶ ἔπιπλα. *Suida*. Ἐνδομένεια τὴν μὲν ἐνδομένειαν ἀπασαν ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐξήρασαν ἔπιπλα. *Ammilius Probus*: totam quidem *Endyomeniam* vasa sunt & *supellectilem* ex adibus eripuerunt: aliam sine dubio dedisset versionem, si annotasset locum a *Suida* laudatum extare apud *Polybium* lib. IV. cap. 72. ubi agitur de expugnatione *Porphidis* urbis *Arcadiæ* & ἐνδομένειαν extat: in *Suida* vero in unum coaluisse videntur duæ lectiones, ἐνδομένεια & ἐνδομένεια, ita ut cum ille scripsisset ἐνδομένεια, alius nescio quis o superescripserit, quod deinde ut fieri amat in textum venit, reperitque nobis ἐνδομένεια. Deinde in *Suida* interpungendum post ἐξήρασαν, ut ἔπιπλα sit *Suida* interpretamentum vocabuli ἐνδομένεια· ommissa interpunctio non soli *Porro* fraudi fuit, verum etiam effectit, ut apud *Phavorinum* quoque καὶ ante ἔπιπλα insereretur: vid. *Fragmenta Polybiana a celeberrimo Gronovio collecta*: recurrit ἐνδομένεια in *Polyb.* lib. V. c. 81. ubi vestitus pro diversis nationibus diversus, dicitur ποικίλη ἐνδομένεια· innuit *Pollux* τὰ πολλοὶ esse vocabulum vulgi *Macedonibus* imprimis usurpatum, non tantum de re Vestitaria, sed etiam in genere de quovis domestico instrumento: vid. *Thomam* in *Eclogis* voce ἔπιπλα, *Balsamonem* & alios. KÜHN.

Ἐνδομένειαν] MS. ἐνδομένειαν ut & mox: sic, sane & *Helych.* Ἐνδομένεια, κητίσι ἢ ἀποσκευή· ubi certe legendum κητίσι: alterum ἀποσκευή minus antiquum in hac

³⁶ ἐπαινῶ τοῦνομα· μὴνύω δὲ ³⁷ ὅστις εἰπὼν , αὐ-
 τῷ ἀπολογεῖσθαι βούλοιο , ὡς ἐστὶν ἐν τινὶ βί-
 βλίῳ , ὅτι ἐν Ὀλυμπιάδος ³⁸ ἀπογραφή, τῆ κατ'
 ὄνομα περὶ τῶν Φαμένων ³⁹ ἀΦηρεῖσθαι τὰς δό-
 σεις , οὕτως ἐγγέγραπται· ⁴⁰ κάλλιον δὲ τὴν ἐνδο-
 μενίαν , παγκτησίαν , ἢ παμπησίαν ὀνομάσαι ,
 ὡς ἐν Ἐκκλησιαζούσαις Ἀριστοφάνης· τραγι-
¹³ κώτερον γὰρ ἢ παγκληρίαν· * τὰ δὲ σκευή ,

nomen hoc non probatur, indico tamen,
 si quis forte utens defendere velit, erit
 in libello quodam, quod in Olympiadis
 actis, de condemnatorum auferendis mu-
 neribus sic scriptum sit. Melius vero ἐν-
 δομένειαν, supellectilem vocare. Παγκλη-
 ρία enim Tragicum magis est. * Vasa autem,

significatione dicebat Pollux Segm. 11. Pariter repre-
 hendit Phrynichus hoc vocabulum: Ἐνδομενία, ait,
 αἰμαῖος· διὸν διττῶς λέγειν ὡς Ἐπόλις Κόλαξι, σκευή
 τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν καὶ ἔπιπλα· ita enim profecto le-
 gendum, non ἐνδομενία, ut edidit doctiss. Nunnestius,
 quem locum nec recte in interpretatione cepisse vide-
 tur, nec legisse Pollucis nostri ista, quæ clara sunt,
 dum in notis suis de ἐνδομενία e Suid. e Phavor. &
 ἐνδομενία e Polybio nescio quid nos doceat: nam &
 apud Suidam ἐνδομενία legendum puto, vel ipsum Sui-
 dam castigandum, qui scribit: Ἐνδομενία τῆ μὲν ἐν-
 δομενίαν ἀπασαν ἐκ τῶν οἰκῶν ἐξήρασαν· τὰ ἔπιπλα.
 Pollucis, Hefychii, & Phrynichi jam auctoritas apud me
 potior ἐνδομενίας scribentium. JUNG.

Ἐνδομένειαν] Mutaverat accentum saltim in suo Co-
 dice Doctiss. Kuhnii: nos, quibus animus est MSS. co-
 rumque auctoritati, si qua valere potest, obsecro,
 ἐνδομενίαν in textu reposuimus: illa nimirum crebrior
 est atque receptior scriptura, quamvis reapse non in-
 terfit utram potius habere exoptes; nam quidem de
 affinitate & ad superiorem librum rem multis exem-
 plis perdocti. In Benediciti Glossis titulus est περὶ ἐνδο-
 μενίας, de supellectile: sic & in Philoxeno, qui aliter
 etiam explicuit: Ἐνδομενίας, hæc laucia. Cum vero sic u-
 sam Olympiadem esse hoc vocabulo significet Pollux,
 originem ejus esse Macedonicam affirmare non vereor,
 unde tandem ad alios etiam dimanavit: observantur e
 Polybio eruditi viri, quem e pluribus dialectis sublectas
 voces in sua transfulisse scripta constat, cum vero diu-
 tissime fordisset illud nomen xvi recentioris scriptores
 illud arripere, prout quævis apud antiquos insolita
 sine consilio sæpius atque ratione usurparunt: repe-
 ries inter alios in Typico Irenes Auguste cap. 28. ubi
 tamen extat exaratum vitiose ἐνδομενία. Omne vero
 domesticum instrumentum, sic quidem Jurisconsulti
 supellectilem definiunt, ἐνδομενίας appellatam arbitre-
 ris, quæ scilicet est ἐν δόμῳ, quem Macedones δόμε-
 νον dixisse conjecto, ut itaque frigidum sit atque futile
 Gajeti illud ἀπὸ τοῦ ἐνδὸν μίνην· & vide, si quid
 momenti atque ponderis adferant hæc Hefychiana, quæ
 simul emendare conabimur: Ἐνδομαρία, ἢ κτίσις, ἢ
 παροικία. Ἐνδομενία primo loco scribo: & illam lite-
 rarum mutationem accidere potuisse facillime, sit equi-
 dem in promptu docere, si sic res postularet: sed il-
 lius quidem operæ vacivum hoc temporis habeamus:
 altero loco κτήσις emendandum, quod & eruditis ob-
 servatum: denique vero παροικία, legi debere pro πα-
 ροικία Illustriss. Scaligero consentio, ubi habes igitur
 similitudinem παροικίας & ἐνδομενίας, ut δόμενος in ἐν-
 δομενία fuerit idem, quod εἶκος in παροικία: sed hinc
 discedere juvat, atque rem omnem docti lectoris arbi-
 trio permittere.

³⁶ Ἐπαινῶ τοῦνομα.] MS. ἐπαινῶ μὲν τοῦνομα· μὴ-
 νύω δὲ, ὅστις εἰπὼν αὐτῷ ἀπολογεῖσθαι βούλοιο, ὡς
 ἐστὶν ἐν τινὶ &c. quæ certe sensum optimum habent,
 & in locum vulgatorum, quod forte nemo clare ca-
 pit, restituenda iudico: ait: Ego vero ut non laudo id
 nomen, ita indico tamen, si quis dicens id defendere
 velit, esse illud in quodam libro. JUNG.

³⁷ Ὅτι προφυγῶν] C. A. ὅστις εἰπὼν αὐτῷ ἀπολογ-
 β. leg. ὅστις εἰπὼν αὐτὸ, indico vero, si quis id dix-
 erit, sequere defendere voluerit, ὡς ἐστὶν ἐν τινὶ βιβλίῳ, quod

exet in libro aliquo: ὅτι ἐν Ὀλυμπιάδος ἀπογραφῇ τῇ
 κατ' ὄνομα, ita in specimine lectum nobis est consen-
 tiente C. V. quod in Olympiadis designatione nomine-
 tenus facta de iis, qui se donis dixerunt defraudatos,
 ita scriptum sit: potest locus accipi de libello quodam,
 in quo citentur nomina eorum, qui donis ab Alexan-
 dro decretis in Macedonia per Antipatrum caruerunt,
 eumque editum esse Olympiadis opera, ut ægre face-
 ret adversario suo Antipatro, vel de alia ludi alicujus
 Olympici descriptione, qua continentur nomina eorum,
 qui se iniquitate judicium victoriæ præmiis excidisse
 conquesti sunt. KÜHN.

Ὅτι προφυγῶν αὐτὸν ἀπ. &c.] Mireris, qui porne-
 rint in talia scriptionis vitia incidere librarii, ut vul-
 gatam dederint ineptissimam, pro elegantiori altera at-
 que vera, quam Kuhnio favente, textui redonavimus:
 non aliz rei quam mendis atque maculis progignun-
 dis hominum id genus natum existimes: fuit ante nos:
 μὴνύω δὲ ὅτι προφυγῶν αὐτὸν ἀπ. β. ἔσται ἐν τ. β. &c.
 τῆ κατ' ὄν. Istius autem libelli auctorem fuisse mat-
 trem Alexandri Olympiadem, in dubium non voco:
 ejus enim antiqui Grammatici præter epistolas & alia
 laudarunt scripta: qua tamen de re egerit, non mi-
 hi ex titulo satis liquidum est, ut audeam certi quid
 affirmare.

³⁸ Ἀπογραφή, τῆ κατ' ὄνομα] MS. ἀπογραφή τῆ
 κατὰ ὄνομα &c. & τῆ, pro vulgato τὴν emendandum
 videtur. JUNG.

³⁹ ἈΦηρεῖσθαι] MS. ἀΦηρεῖσθαι. JUNG.

⁴⁰ Κάλλιον δὲ τὴν ἐνδομένειαν, &c.] C. V. ταύτην
 τῆν ἢ παγκτησίαν καὶ παμπησίαν ὀνομάσαι ὡς ἐν Ἐκκλη-
 σιαζούσαις (αἰς) Ἀριστοφάνης· τραγικώτερον &c. KÜHN.

Κάλλιον δὲ τὴν ἐνδομένειαν, &c.] Vulgatus Codex mu-
 tilus est: MS. nolter enim ita: κάλλιον δὲ ταύτην τῆν
 ἐνδομένειαν, παγκτησίαν, καὶ παμπησίαν ὀνομάσαι, ὡς
 ἐν Ἐκκλησιαζούσαις Ἀριστοφάνης· τραγικώτερον· &c. quæ
 ita (nisi quod mendosius ἐνδομενίας & ὀνομασίαν & Ἐκ-
 κληζούσαις) & in suo MS. invenit Schottus nolter: non
 itaque dubitabis Pollucis locum ita restituere. Et παγ-
 κτησίας nomen apertum est: παμπησίαν vero κτημά-
 των & ex Æschylo Ἐπτά ἐπὶ θεῶν. adnotant. Nec omi-
 sit Hefychius, quamvis apud eum scribatur duplici sc̄,
 Παμπησία, πᾶσα ἢ ὑπαρξίς: sed locum Aristophanis
 cupis ex Ecclesiastis. Reddam tibi cum Suidæ verbis,
 qui quoque adducit, licet Comicis non nominato: Παμ-
 κτησίαν· πᾶσαν τὴν κτήσιν· οὐ δ' ὁ Σικων καὶ Ζεῦφαν-
 τες αἰρεσθε τὴν παμπησίαν· sed mendose: ita enim apud
 Comicis hodieque est:

— Σὺ δ' ὁ Σικων
 Καὶ Παρρέων αἰρεσθε τὴν παμπησίαν.

Locus est paulo longius a fine Comædiæ. Mox ait Pol-
 lux nolter παγκληρίαν esse τραγικώτερον. Sed & παμ-
 κτησίαν tragicis usurparunt. Æschyl. Ἐπτά ἐπὶ θεῶν. pau-
 lo a fine longius, — κτημάτων παμπησίας dicens.
 Id nempe ex Euripide adnotant, apud quem ipso prin-
 cipio Ἰκετίδων legitur:

— Οἰδίκου παγκληρίας
 Μέρος κατασχέιν φυγάδι Πολυπίκου θέλων. (Adrastis.)

JUNG.
 Κάλλιον δὲ τὴν ἐνδομ.] Est vero quod gaudeamus ad-

Vascula Comici frequentius vocitant. Vocantur autem vasa quaedam, igni destituta, & ignis expertia: sicuti & vasa triremica, & nautica: de quibus Xenophon inquit, vasa lignea, & utensilia. Demosthenes quoque, vasorum attritionem dixit. Nomina autem hinc formata sunt, domum vasis instruire, aut agrum, vel quodcumque fuerit. * Tum etiam σκευή aut militaris est, aut mimorum, aut jumentorum. Unde dicitur instructa jumenta, pro instratis: & vasa vehentes currus: &

καὶ ⁴¹ σκευάρια Φίλον τοῖς Κωμωδοῖς ⁴² καλεῖν ὠνομάζετο δέ τινα σκευή ⁴³ ἔμπυρα, καὶ ἄπυρα, ὡς περ καὶ σκευή τριηρικὰ, καὶ σκευή ναυτικά· ἐφ' ὧν ὁ Ξενοφῶν μὲν σκευή ξύλινα καὶ ⁴⁴ κρεμαστά· ⁴⁵ ὁ δὲ Δημοσθένης καὶ ἀποτριβὴν τῶν σκευῶν. Ὀνόματα δὲ ἀπ' αὐτῶν πεποιήται, τὸ ⁴⁶ κατασκευάσασθαι τὴν οἰκίαν τοῖς σκευέσιν, ἢ τὸν ἀγρὸν, ἢ ⁴⁷ ὀτιδήποτε. * Καὶ μὲν τοὶ ἢ σκευή, ⁴⁸ εἴτε ἢ ὀπλιτικῆ, εἴτε ἢ τῶν ὑποκριτῶν, εἴτε ἢ τῶν ὑποζυγίων· ἀφ' ἧς ⁴⁹ εἴρηται τὸ, ἐπεσκευασμένα ἦν τὰ ὑποζύγια, οἷον ἐστρωματισμένα· ⁵⁰ καὶ αἱ σκευαγωγοὶ δὲ ἀμαζαὶ καὶ

fuisse nobis ope sua Codices MSS. in insigni lacuna tam egregie atque liberaliter explenda: defuerunt enim ante nos: ἢ παραπομπῶν ὀνομασίας, ὡς ἐν Ἑκκλησιαζούσαις Ἀριστοφάνης: quæ talia confirmant *Excerpta Falschenburgiana*: ad *Aristophanis* locum Commentator antiquus παραπομπῶν exponit τὴν πάσαν κτήσιν sic ut & *Phanotimus*: Παμπησίαν, τὴν πᾶσαν κτήσιν λέγει Ἀριστοφάνης: vox autem illa fuit antiqua, πᾶσις ἀπὸ τοῦ πᾶν, unde Romanorum obsoletum *paos, paui*: ut κτήσις ἀπὸ τοῦ κτᾶν: eaque de re tota pluribus forsitan in proximis. Κλῆροι appellari, opes alicujus atque divitias, seu agris illæ constiterint, seu nummis aliæ quacumque re, paucis, puto, latet: & observasse memini ad librum VII. quæ videantur: hinc itaque πωλητήρια, quam legi in veteri quodam fragmento Poëtæ eujusdam apud *Stobæum* & *Aschylo*, ad quem videndus *Scholias*, ut & Idem ad eundem de παραπομπῶν.

41 Σκευάρια] Sæpissime apud *Aristophanem*, ut statim in iisdem *Ecclesiasticis*, non longe ante allatos inde verius:

Οὗτος, τί τὰ σκευάρια ταῦτ' εἶδεται;

de variis vasis, non ὑποκοριστικῶς. JUNG.

42 Καλεῖν.] Hic apponenda τολμα στιγμῆ. Kühn.

43 Ἐμπυρα, καὶ ἄπυρα] C. A. & *Salm.* ἄπυρα, τριηρικὰ, ναυτικά, ξύλινα καὶ κρεμαστά ὡς Ξενοφῶν pro σκευαστὰ etiam C. V. leg. κρεμαστά: locus *Xenophonis* est in *Oeconomico*, ubi agit de navis *Rhœnicæ* armamentis, quæ in *Piræum* forte appulerat. Kühn.

Ἐμπυρα, καὶ ἄπυρα] Ex *Platone* hæc promittit, apud quem libr. III. de Leg. non longe ab initio, de primorum hominum vita: καὶ μὴν ἀμπεχόνης γε, καὶ στραμῆς, καὶ οἰκίσεως, καὶ σκευῶν ἔμπυρων τε καὶ ἀπύρων εὐπόρων. JUNG.

Ἐμπυρα, καὶ ἄπυρα] Meminit *Hesychius*: Ἄπυρα σκευή, τὰ παρέχοντα χρῆσιν ἐν πυρὶ sed reponere sic: Ἄπυρα σκευή, τὰ μὴ παρέχ. nam quibus ad ignem utebantur ἔμπυρα dici solum fuit: neque raro peccatum adverti hac similive particula omissa: Σκευή τριηρικὰ in *Demosthene* legisse teneo; sed locus ad manum non est: alium hunc habe, ubi σκευή τριηρικὰ dixerit; in *Euergetum* scilicet, paulo longius a principio: εἰς ἐπὶ τὰ τοῦτο ὀφείλοντα τὴν πόλει σκευή τριηρικὰ instrumenta nautica, quæ a publica re triremium præfecti habere solebant.

44 Σκευαστὰ.] Ita scribe, ut MS. habet, ἐφ' ὧν ὁ μὲν Ξενοφῶν σκευή ξύλινα καὶ κρεμαστά· ὁ δὲ Δημοσθένης ἀποτρ. Pessime vulgo σκευαστὰ supra hæc incorrupta manserunt lib. I. 94. ubi locum *Xenophonis* ex *Oeconomico* indicavi; ut & *Demosthenis* ex *Orat. περὶ ἐπιτριηραρχίας*. JUNG.

Σκευαστὰ.] Egrege *MSS.* & *Kühnius* ex iis in textu, κρεμαστά ita nimirum scripsisse *Xenophonem* loco in lucem protracto commonstraverunt *Commentatores* nostri. *Demosthenis* autem verba, quæ respicit *Auctor* vult, apponere lubet: περὶ δὲ ἀποτριβῆς τῶν

σκευῶν ἦσαν αὐτῶ γράμματα γράφειν.

45 Ὁ δὲ Δημοσθένης &c.] C. A. ὁ Δ. ἀποτριβὴ τῶν σκευῶν καὶ omittit & C. V. locus *Demosthenis* est *Oratione* περὶ ἐπιτριηραρχίας pag. 113. *destrimentum armamenti nautici*, Die *abnutzung*. Kühn.

46 Κατασκευάσασθαι] C. A. κατασκευάσθαι leg. κατασκευάσθαι τ. οἱ. &c. *Salm.* notat similem locutionem ex *Antiphane* infra *Segm.* 46. Kühn.

Κατασκευάσασθαι] Illa loquendi formula celebris est in *Demosthene*: Ψευδομακρυτῶν adversus *Euergetum*: ἄφθνα ὀθονία, καὶ στύπια, καὶ σχοινία, οἷς κατασκευάζεται ἢ τριήρης: ac paululum inferius παρασκευάζεσθαι simili significato: ἀλλ' αὐτὸς ἔβλε παρασκευάσθαι, ὁπότε δὲ: sic & in illa περὶ τοῦ ἐπιτριηραρχίας concinne & plene: ἐτι δὲ σκευέσιν ἰδίῳ τὴν γαῦν ἄπασαν κατασκευάσθαι & inde τριήρης εὐ κατασκευασμένη in eadem *Oratione*: *triremis omni re necessaria affatim instruda*.

47 Ὀτιδήποτε.] MS. ὅτι δήποτε. JUNG.

48 Εἴτε ὀπλιτικῆ] C. A. ἤτε ὁ ἢ τῶν ὀ. ἤτε τῶν ὀ. C. V. ἢ σκευή ἢ εἴτε ἢ ὀπλ. Kühn.

Εἴτε ὀπλιτικῆ] MS. εἴτε ἢ ὀπλιτικῆ &c. & supplis ita, quum & in reliquis membris articulus hic ita adjiciatur. JUNG.

Εἴτε ὀπλιτικῆ] Textus habet ἢ ὀπλιτικῆ. Τῶν ὀπλων σκευή est apud *Thucydemem*, cui contraria est σκευή ψιλῆ, levis armatura: sæpissime in *Herodoti Polymnia*, ubi omnium illarum gentium, quæ *Xerxi* expeditionem in *Græciam* suscipienti adfuerat, diversissimam armaturam posteris descriptam reliquit: Πέρσαι μὲν ὠδὲ ἐσκευασμένοι. Ἀράβιοι δὲ σκευὴν μὲν ἔχον· aliaque similia. *Demosthenes Midiana*: διαβαίντες ἐν τάξει καὶ σκευὴν ἔχοντες: sed quid in re clara exemplis utimur?

49 Εἴρηται τὸ ἀπεσκευασμένα] Hic ponenda distinctio; quod enim sequitur, dictum est *Auctoris* alicujus, in quo videtur legendum, ἐπισκευασμένα, quod idem cum ἐστρωματισμένα, & ita C. V. legit, ut vidi postea; habet enim ἐπισκ. ἢ τὰ ὀ. C. A. addit ἢ δὲ. *Xenoph.* lib. VI. de H. G. ἵππους ἐπισκευασμένους, equos *instruidos advehendum sefforem*. Kühn.

Εἴρηται τὸ ἀπεσκευασμένα] MS. τὸ ἐπισκευασμένα ἢ τὰ ὑποζύγια: quæ saniora videntur vulgaris: immo sunt: forteque ex eodem *Xenophonte* sint. Certe ex eo hac significatione, ἵππους ἐπισκευασμένους e VI. Ἑλληνικῆ, ἀντὶ ἐπιστρωματισμένους *Budaus* adfert *Comment.* ling. Græc. vel ut nostri *Pollucis* verbo utamur ἀντὶ ἐστρωματισμένους ἀπεσκευασμένα vulgarium vero non convenit. JUNG.

Εἴρηται τὸ ἀπεσκ. &c.] Duce *Kühnio* locum redintegravimus, ut *MSS.* iusserunt: fuit ante nos ἀπεσκευασμένα τὰ ὑποζύγια: χρῆσιν alicujus scriptoris, cuius non venit in memoriam, quanquam legisse sciam, posuit hic *Pollux*: *Suidas*: Ἐπισκευάσθαι, ἐπιφορτίσασθαι. *Arathias* hoc sensu usurpat.

50 Καὶ αἱ σκευαγωγοὶ δὲ ἀμαζαὶ.] Σκευαγωγοὶ ἢ γε

⁵¹ τὰ σκευοφόρα· καὶ ἐν Βατράχοις Ἀριστοφάνους, ⁵² σκευοφόρος· ⁵³ καὶ τὸ ῥῆμα σκευαγωγεῖν, καὶ σκευοφορεῖν· καὶ τὸ ἀνασκευάζεσθαι τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν, καὶ τὸ ⁵⁴ ἐνεσκευάσθαι τινα σκευὴν, καὶ τὸ ἐνεσκευάσαι τι πρᾶγμα· καὶ οἱ παρὰ ⁵⁵ Θουκυδίδῃ ὄμοροι τε τοῖς σκύναις καὶ ὀμόσκειοι· ¹⁵ καὶ ⁵⁶ αὐτόσκειος, ὁ αὐτοῦργός· * καὶ ⁵⁷ ἄσκειος, ⁵⁸ ὁ ψιλός· καὶ ἀκατάσκειος, ὁ εὐτελής· τὰχα δὲ ἀπὸ τούτων, καὶ ἡ ⁵⁹ σκευοποιία, καὶ ἡ ⁶⁰ σκευωρία, καὶ τὸ ἐσκευοποιημένον πρᾶγμα, αἷς

vasigera. Atque in Ranis Aristophanis, vasigerulus. Et verbum, vasa vehere, ac vasa portare. Tum ex agris removere, apparatus quendam instruere, & negocium quoddam instituire. Porro Homeri, apud Thucydidem, communibus armis utentes. Et αὐτόσκειος, pro operario. * Atque ἄσκειος, pro nudo. Et nullis armis instructus, pro frugali, & simplici. Præterea ab his quoque formantur, vasorum confectio, quadruplatoria actio. Et instructum negocium, ut

hicula impedimentis onusta: ai & δὲ absunt a C. V. KÜHN.

Καὶ αἱ σκευαγωγαὶ δὲ ἄμ.] MS. καὶ σκευαγ. sine ai: quem articulum hic possumus omittere. JUNG.

51 Τὰ σκευοφόρα.] Τὰ σκευοφόρα Xenophontis sunt jumenta, quæ vocantur *sagmaria* a recentioribus. C. A. leg. σκευοφόρα. KÜHN.

Τὰ σκευοφόρα.] Præ oculis habuisse Pollucem exilitimo Xenophontis ista Ἑλλη. libr. IV. πρὸς δὲ τούτοις σκίση πολλά, καὶ σκευοφόρα ὑποζύγια: quæ talia Polyanius habet sapius. Phavorinus quæ de σκευοφόροις habet, hausit e Niceta Choniatae libr. VI. ἐπὶ τούτοις εἰποῖτα τὰ σκευοφόρα, καὶ τὸ εἰκετικὸν τοῦ στρατιώματος: ubi in alio Codice legi scribit Wolfius: τὰ σαγμάρια, καὶ κατοῦναι, καὶ οἱ ὑποχίριος· σαγμάρια nimirum posterior ætas nominavit τὰ τῶν ὑποζυγίων ἐπισσαγμάρια, *sarcinis operata jumenta*: vide Menesius, & præcipue laboriosissimum Cangii *Glossarium*. Philoxenus: Σκευοφόρα, *impedimenta*: in iisdem *Glossis*: Σκευοφόρος, *vasifer, sarcinator*. Σκευοφόροι, *calopes, lixa*. Σκευοφερεῖν, quod inde venit, usurpat Max. Tyrinus: τί δὲ εἰ στρατιῶνος ἢ ὁ βίος, κατὰ ὃ μὲν σκευοφορεῖν ἀξίος, ἤτοι τὸν στρατιῶνα ὀπίθου χωρᾶν & aliud concinnius verbum in Xenophontis *Cyropad.* libr. VIII. σκευοφορεῖν.

52 Σκευοφόρος,] C. A. αἷς ἐν Βατράχοις Ἀριστοφάνους σκευοφόρος, quod in *Glossis* redditur calo: Xenoph. libr. VII. C. P. αἱ κάμηλοι ἐν τοῖς σκευοφόροις διάγουσι. KÜHN.

Σκευοφόρος,] Distingue potius σκευοφόρος· καὶ τὸ ῥῆμα τὸ σκευαγ. sic in MS. est. Aristophanis locus, in quo σκευοφόρος, Ranis hic est:

Ἐγὼ δ' ἔσομαι σοὶ σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει.

Bacchi verba ad *Xanthiam*. JUNG.

53 Καὶ τὸ ῥῆμα] Abest a C. A. καὶ τὸ. KÜHN.

54 Ἐνεσκευάσθαι τινα σκ.] C. V. σκευᾶ καὶ τὸ ἐνεσκευάσαι τι π. C. A. ἐνεσκευάσθαι· prius ἐνεσκευάσθαι τ. σ. Herodoti est, signatque habitum armorum cultumque corporis certum. KÜHN.

Ἐνεσκευάσθαι τινα σκ.] MS. ἐνεσκευάσθαι τινα· & mox MS. τί. JUNG.

55 Θουκυδ. ὄμοροι &c.] MS. & priores editiones ὄμοροι. Sed *Thucyd.* libr. II. fol. 165. εἰσὶ δ' οἱ Γέταις, καὶ εἰ ταῦτη ὄμοροι τε τοῖς Σκύναις καὶ ὀμόσκειοι. Idem libr. III. fol. 238. (Ὁζόλαι) ὄντες ὄμοροι τοῖς Αἰτωλοῖς καὶ ὀμόσκειοι. SEB.

Θουκυδ. ὄμοροι &c.] Lib. II. pag. 167. & lib. III. pag. 238. *similiter armati*. C. A. non habet καὶ ante ὀμόσκειοι· nec mox. *Interpr.* hic de *Homericis* nescio quibus cogitavit, cum *Thucydidem* nil aliud voluerit, quam quod Thracæ finitimi sint Scythi, & iisdem cum illis armis utantur. C. A. leg. ὄμορος τοῖς, male ut ex *Thucyd.* patet. KÜHN.

Θουκυδ. ὄμοροι &c.] MS. ὄμοροι τοῖς &c. sine τε. Sed locum bene edidit e lib. II. *Thucyd.* *Seberus* notiter, qui & verba *Historici* adfert: & prorsus ita in suo Codice emendaverat hic *H. Spherianus*, quum vulgo pessime esset, ὄμοροι τοῖς Σκύναις ὄμοροι. Et par-

ticulam sane τε *Pollux* omittere suo lubitu potuit. Alias & alius geminus locus apud *Thucydidem* libr. III. *Ἐγγυρ.* ὄντις γὰρ ὄμοροι τοῖς Αἰτωλοῖς, καὶ ὀμόσκειοι· de *Locris Ozolis*. JUNG.

56 Αὐτόσκειος] *Interpr.* operarius. Gl. Αὐτόσκειος, *simplex, rude, puta & arte carens*, quando de re sermo est; de persona vero, notat αὐτοδιάκονον, qui sibi ipsi est σκευοφόρος, & id ipsum vult Auctor, cum dixit, ὁ αὐτοῦργός. KÜHN.

Αὐτόσκειος] *Onomasticon Vetus*: Αὐτόσκειος, *simplex*. Αὐτοσκέατος habet *Helveticus* in *Αὐτοστόλων*, sic enim omnino cum *Gujeto* rescribendum exilitimo.

57 Ἄσκειος] *Qui non instructus est justis armis, miles levis armatura, veles, γυμνήτης*· ἀκατάσκειος idem quod ἀκατασκήνατος, *incompositus, inconditus & propterea vilis*. KÜHN.

Ἄσκειος] Feliciter hanc vocem *Pausania* restituerunt eruditi viri libr. VIII. cap. 50. γυμνήτης δὲ πρὸς Μαντινίαν μάχης, Λακιδαιμονίων μὲν οἱ ψιλὸι τοῦ ἀσκαίου τῶν Ἀρχαίων νικῶσι. *Sylburgius* ἄσκειος legendum censet, & de ψιλοῖς seu levis armaturæ militibus exponit, quæ singula *Pollucis* hoc allato loco confirmat *Eruditiss.* *Kühnius*, ibique dicere se posse ipsi *Pausania* verbis inquit, ἄσκειος esse, τὴν μὴ ἔχοντα τῶν ὄπλων τὴν σκευήν. *Helveticus*: Ἄσκειος, ψιλοῖς, ἀπαρασκεύος. *Αἰσχύλος* Ἀγαμέμνονι unde fortæan id vocis hauserat *Auctor* noster: parili modo *Suidæ*: Ἄσκειος, ἀπαρασκεύος, ἄνευ ὄπλων· sed quem ex *Naxianzeno* locum adducit, non ad illum significatum congruit; nam ἄσκειος & ἀπίετος βίος, *visa est libera, facilis, neque ullis impedita instrumentis*.

58 Ὁ ψιλός.] MS. mendose ψιλός. JUNG.

59 Σκευοποιία] *Fictio personarum theatralium*: quique eas conficiebant σκευοποιῶι mox; supra enim *Segm.* præced. dictum σκευὴν etiam esse ὑποκριτῶν, *hystionum*. KÜHN.

60 Σκευωρία] Σκευωρία in *Glossis factio*: posset & reddi *coinitio fraudulenta, techna, insidiosa machinatio*: ἐσκευοποιημένον π. est *negotium ex compallo adornatum*, uti quandoque fieri solet in re testamentaria, unde *Vetus Onomast.* Σκευωρὸς, *Testamentarius*, nisi ibi velis in bonam partem accipere τὸ σκευωρὸς pro cultode testamenti. KÜHN.

Σκευωρία] MS. καὶ ἡ σκευωρία, καὶ τὸ ἐσκευοποιημ. πρ. & reddamus voculæ σκευωρία, & ἐσκευωρ. quoque suos articulos, quibus vulgo carent. JUNG.

Καὶ σκευωρία] Aptius equidem ἡ σκευωρία & τὸ ἐσκευοποιημ. e MSS. & quamvis hæc talia parvi fortitan habeantur, haud parum tamen ad elegantiam contextus conferunt. De σκευωρία vide quæ dixi ad superiorem librum *Segm.* 133. ubi acutum id erat quod conjectabat *Jungermannus* ex MS. sui *Scriptura σκευωρία* legendum σκαυωρία, siquidem & in ipso *Polluce* profecto pro καὶ sæpius sit vitio positum ε, quo pacto inferius occurreret nobis κελεύεις corruptum ex καὶ λεβεις· alias autem σκαυωρία veteris est elegantix, quod transposuerunt in sua *Scripta* recentiores: *Niceta* σκαυωρία habet libr. III. de *Vita Melphe. Cottæ*, σκαυωρία κατὰ τοῦ

Heus de hereditate Archipolidis, patris vero quatuor ab illis instructis. Idem quoque Rhetor ad Lyfibiū inquit, Hujusmodi quidem hīce de mortuo instructentes. Et habitus, dicit Hyperides ad Demīam. Apparatus, apparatus, apparantem plurimo precio constantia. * Indisposita, Xenophon: &

⁶¹ Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀρχεπόλιδος κλήρου, ⁶² Διαθηκῶν δὲ τεττάρων ὑπ' αὐτῶν ἐσκευοποιημένων. ⁶³ ὁ δὲ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τῷ πρὸς Λυσίβιον ἔφη, ⁶⁴ Ταυῦτα μὲν τοι οὕτω ἐπὶ τῷ τεθνεῶτι σκευοποιούντες· σκευοποιήματα δὲ ⁶⁵ Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Δημίαν καὶ σκευασίαι δὲ, ⁶⁶ καὶ σκευασίαι, καὶ συσκευασάμενοι τὰ πλείστου ἄξια, ⁶⁷ καὶ ἀσυσκευαστον, ⁶⁸ ὡς ὁ Ξενοφῶν, καὶ 16

ἀνδρὲς τὰ αἰκρότατα· verum enim vero ibi tum vulgatum calculo nostro comprobabamus. Hic autem si vobis transpositis Pollucem scripsisse credamus, καὶ ἡ σκευωρία, καὶ ἡ σκευοποίησις, non hoc sua ratione carebit. Titulum porro Orationis *Isaiana* de MSS. emendavimus: ante nos fuit Ἀρχιπόλιδος, quod & ita *Meursius* in sua Bibliotheca retinuit: sensus vero loci hic est: *testamentis autem quatuor ab ipsis fuisse constitutis, atque suppositis.*

⁶¹ Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀρχ.] Abelt a C. A. περὶ τοῦ Ἀρχ. κλ. Oratio est laudata & aliis. Kühn.

⁶² Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀρχ.] MS. ὡς Ἰσαῖος περὶ τοῦ Ἀρχεπόλιδος κλήρου· sine ἢ τῷ & emendandum videtur Ἀρχιπόλιδος. Ἀρχιπόλις, ut Ἀρχιδίκος, Ἀρχιμόρος, Ἀρχίστρατος. Et occurrit nomen alicubi in historia Græca, ubi, mihi jam non memoria sistit. Jung.

⁶² Διαθ. δὲ τεττ.] C. A. Δ. δ. τῶν τεττάρων, illis autem quatuor confisis testamentis: vid. Harpocrat. in Σκευοποιεῖται τὸ πρῶγμα. Kühn.

⁶³ Ὁ δὲ αὐτὸς &c.] Absunt a C. A. usque ad Δημίαν καὶ. Kühn.

⁶⁴ Ταυῦτα μὲν &c.] MS. ὁ δὲ αὐτὸς &c. Ceterum Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Λυσίβιον laudatur etiam ab Harpocrate in ἐπίδοις. Jung.

⁶⁴ Ταυῦτα μὲν &c.] C. V. ita laudat *Isai* ῥήσιν ταυῦτα μὲντοι οὗτοι· *Talia equidem hi in mortuum machinatis: σκευοποιήματα sunt, artes, techna, doli:* Oratio contra *Lyfibiū* fuit περὶ ἐπικλήρου. Kühn.

⁶⁴ Ταυῦτα μὲν &c.] MS. ταυῦτα μὲν τοι οὕτω ἐπὶ &c. quæ hercle vulgaris rectiora, & ita restituenda sunt. De hoc verbo vero tantum *Hyperidem* adducit Harpocrat. Σκευοποιεῖν τὰ πρῶγμα, ait, Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Μαντιθέου· αὐτὸ τοῦ σκευωρούμενον, καὶ κατασκευάζοντα, καὶ πλαττόμενον. Jung.

⁶⁴ Ταυῦτα μὲν τοιούτοις &c.] Kühnius in ora sui Codicis: *Ταυῦτα μὲν τοι οὕτοι*· sed in MS. *Palatino* reperit *Jungermannus* οὕτω· & sane alterutrum sequi satius sit, non animi firmi certus: textui tamen reposui MS. *Palatini* lectionem, quod ille Codex in pluribus aliis egregiam *Polluci* prastiterit operam, & meliorem ceteris ut plurimum scripturam adservaverit.

⁶⁵ Ὑπερίδ. ἐν τῷ πρ. Δημίαν.] C. V. Δημίαν, in Oratione advectus *Demeam*: Harpocr. tamen laudat *Hyperidem* ἐν τῷ κατὰ Δημίαν, voce ὄρχοφοροί, & *Suidas* habet, *Δαμνίαν, κύριον*. Kühn.

⁶⁵ Ὑπερίδ. ἐν τῷ πρ. Δημίαν.] MS. Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Δημίαν· & Δημίαν scribendum sane est, non ut vulgo Δημίαν· sic apud Harpocratem in Κυρία Ἐκκλησία· Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημίαν ξενίας, εἰ γνήσιος: ubi etiam vides cum dubitare an vere sit *Hyperides*: quo pacto & laudat in ὄρχοφοροί, quo loco tamen Δημίαν legitur: & adhuc corruptius in χαλκία, ubi eadem Oratio citatur, & Δημίος est. Apud eundem quoque in Λουσίως est: Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς τὴν Δημίαν γραφῆν· quæ an alia, & quoque tamen Δημίον legendum est? ut apud *Terentium* *Demeam*. Jung.

⁶⁵ Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Δημίαν.] Nomen illud ita corrupte in vulgatis fuit editum: reddidimus e MSS. Δημίαν, quam veram esse scripturam vidit olim *Meursius*.

fius Attic. Leß. lib. I. cap. 5. & restituit etiam variis in locis apud Harpocratem.

⁶⁶ Καὶ σκευασίαι, &c.] C. A. σκευασίαι. C. V. καὶ σκευασίαι, καὶ συσκευασάμενοι· pro πλείστου leg. C. A. πλεία, quod non prætulerim vulgata lectioni, quam minime assecutus est *Interpr. convasantes pretiosissima quæque*. Kühn.

⁶⁶ Καὶ σκευασίαι, &c.] MS. σκευασίαι καὶ συσκευασάμενοι τὰ πλείστου ἄξια, καὶ ἀσυσκευαστον, ὡς Ξενοφῶν καὶ σκευοποιεῖ καὶ διασκ. & ita omnia scribe & distingue: vix enim dubito quin & illa συσκευασάμενοι τὰ πλ. α. ex *Xenophonte* sit, qui libenter isto verbo ita uti solet. *Xenoph. Oeconomico*: καὶ οὕτω κατακίμενα ἕκαστα κατενήσα, ὡς οὔτε ἀλλήλα ἐμποδίζε, οὔτε μυστέουθ' αἰται, οὔτε ἀσυσκευαστα ἴσθι οὔτε δυσλύτως ἔχει &c. Jung.

⁶⁶ Καὶ σκευασίαι, σκευασ.] Kühnius in textu recte: καὶ συσκευασάμενοι. Priori illo σκευασίαι non ineliganter est usus *Thestalus* Oratione, quam habuit ad populum Atheniensem: ἐς πολιορκίην σκευασάντες τὸ ἄλλο στρατεύμα. Alterum est in re militari vulgare: milites enim dato itineris faciendi signo συσκευασάσθαι dicuntur, *colligere sarcinas*, atque alligare: aptissime *Xenophon Agésilai Vita*: ἐκ δὲ τούτου εὐθὺς τοῖς μὲν στρατιώταις παρήγγειλε συσκευάζεσθαι ὡς εἰς στρατείαν. Ἑλλήν. libr. IV. νυκτὸς συσκευασάμενοι ὄρχογον ἀπίοντες· pauloque inferius: καὶ οἱ μὲν δὴ συσκευάζοντο ὡς ἀπολουθήσονται· *Suidas* ea de causa συσκευάζεσθαι exponit εἰς τὴν ὁδὸν εὐτρεπίζεσθαι, & alium e *Xenophonte* locum affert: *Lysias* in re paululum diversa de homine, qui alio commigraturus est, κατὰ Φίλωνος δοκιμασίας· συσκευασάμενος γὰρ τὰ ἑαυτοῦ ἐνθάδε εἰς τὴν ὑπερολίαν ἐξῆλθε: nec aliter *Demosthenes* in *Neeram*: *Scholias* vide *Chersonitana* Orationis. *Thucydides* id dixit ἀνασκευάζεσθαι in proœmio de Atheniensī populo, cum Græciam gravi bello peteret *Xerxes*, in naves se & opes suas conferente: καὶ ἀνασκευασάμενοι, εἰς τὰς νῆας ἐμβάντες, ναυτικοὶ ἐγένοντο· *Scholias* exponit, τὰ σκευὴ ἀναλαβόντες· sed ego utrumque eleganter memini legisse translatum ad homines, qui morti sunt proximi. *Chrysothimus*: ἐὰν δὲ σε συσκευάζεσθαι ὁ μέγιστος κελεύει, σέσωκε σε *convasare jussisset Deus* O. M. nec dissimili modo loquutum fuisse *Epistatum* in memoria habeo: tale quid etiam *Suidas* profert ex auctore nescio quo: ἀναρίφισταται θεία τις ἄψις, καὶ λέγει δὲ συσκευάζεσθαι· καλεῖ γὰρ τὸ χρῆν αὐτῶν· quamquam & hoc loco aliter posse capi non negem. Poteram equidem loquendi formulas in Romanis usitatas componere cum Græcis, similitudinemque ostendere: sed cavendum est ne præter rem sinus longiores.

⁶⁷ Ἀσυσκευαστον] *Impræcipuum*. Kühn.

⁶⁸ Ὡς ὁ Ξενοφῶν, &c.] MS. ὡς Ξεν. Seb.

⁶⁸ Ὡς ὁ Ξενοφῶν, &c.] C. A. οὐσίαν ὡς Ξενοφῶν φ. Δ. ubi male inculcatum nomen *Xenophontis*. *Demosth.* enim inquit *Oratione in Aphobum de falsis testimoniis*, non procul ab initio, ἀλλὰ διασκευασάμενος τὴν οὐσίαν, sed distrahens, dissipans substantiam &c. addit enim statim, sequæ ipsum explicat, ἐκ δὲ τῆς οἰκίας αὐτὸς τὰ σκευὴ λαβαί, καὶ τὰ ἀνδράποδα ἐξαγαγῶν, καὶ τὸν λάκκον συντρέψας, καὶ τὰ θυράματα ἀποσπασῶς καὶ μόνον οὐκ αὐτὴν τὴν οἰκίαν ἐμπρήσας· hoc est δια-

σκευοποιδί διασκευασάμενος τὴν οὐσίαν, ⁶⁹ ὡς Φησι Δημοσθένης. ⁷⁰ καὶ σκευασάμενοι, ὡς Δείναρχος, τὰ ἐκ τῆς οἰκίας ἀπεσκευασμένοι τὰ χρήματα, ⁷¹ ἀνασκευασθῆναι τὴν τράπεζαν, ἐπισκευάσαι τὸ τεῖχος, ⁷² πομπῆς καὶ πομπείων ἐπισκευαστής. Κρατῖνος δὲ ἐν ⁷³ Πανόπταις, τὸν ⁷⁴ σκευοφύλακα εἰκε σκευωρὸν καλεῖν. ⁷⁵ τούτων δὲ καὶ σκευιδόν τινες ἀνόμαζον, τὸν ἐπὶ τῶν σκευῶν ἐν ταῖς Βαρβαρικαῖς ἀποσκευαῖς. ἕτεροι δὲ οὕτως

vasorum artifices. Substantiam disponens, ut inquit Demosthenes. Familiam instruentes, ut Dinarchus. Opes erogare, mensam restaurare, murum extruere: pompæ instructor. Cratinus vero in Panoptis, vasorum custodem, Σκευωρὸν vocare videtur. Hunc autem, nonnulli σκευιδόν vocant, Barbaricis scilicet impedimentis præfectum: alii vero commeatus

σκευάσασθαι τὴν οὐσίαν, diripere opes, dissipare substantiam. Kühn.

69 ὡς Φησι Δημ.] MS. ὡς Φησὶν Δ. Demosthenis locum protulit & Budæus Comm. ling. Græcæ: διασκευάζομαι, ait, τὸ συσκευάζομαι, id est, satiscipiam compro, colligo vasa, in quibus foris cessuri sunt, aut aliam migraturi. Demosth. πρὸς Ἀφόνιον ψευδομαρτυρ. ἀλλὰ διασκευασάμενος τὴν οὐσίαν, καὶ παραδούς τὴν οἰκίαν Ἀφόνῳ, τὸν δὲ ἀγροῖ Οἰήτορι, πρὸς μὲν ἰκεῖνου εἰκε καὶ πρῶτα ἔχειν μὲν πεποικέν. Usus eo verbosus & Isais, quamvis ejus verba non exhibeantur: ubi enim apud Hæroclationem legitur, Διασκευασάσθαι, ἀπὸ τοῦ σκευάσασθαι. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Καλλιμάχου ἐπιτομῆ & Suidæ legendum est, ἀπὸ τοῦ συσκευασάσθαι corrige etiam apud Suidam ἰσως, & pro eo reponere Ἰσαῖος eo loci. JUNG.

70 Σκευασάμενοι &c.] C. A. σκευασάμενος. C. V. & Salm. καὶ σκευασάμενοι ὡς Δείναρχος τὰ ἐκ τῆς οἰκίας, Ἔσυνασάντες quæ domi erant; videtur enim legendum συσκ. vel ἀποσκ. remouentes, ut ἀποσκευασμένοι χρ. que recessuram aliorum amandauerit, derosuit alicubi. Salm. leg. τὰ ἐκ τῆς οὐσίας pro τὰ τῆς οὐσίας. Kühn.

Σκευασάμενοι &c.] MS. καὶ σκευασάμενοι, ὡς Δείναρχος, τὰ ἐκ τῆς οἰκίας καὶ ἀποσκ. vide itaque an particula ex supplenda vulgo sit in loco Dinarchi: sane καὶ non inepte intercedat in his locutionibus coniectendis, ut & mox videbimus. JUNG.

Σκευασάμενοι τὰ τῆς οἰκ. ὡς Δείν.] Illo modo atque ordine restitui, quo MSS. habuerunt: σκευάζεσθαι idem in hoc loco, ac συσκευάζεσθαι. Sed recurrendum jam ad præcedentia, in quibus σκευοποιδί, qui dicuntur personarum scenicarum confectores: Hesyeh. Σκευοποιδίους, τοὺς τὰ πρόσωπα ποιούντας & Soringius adducit concinnum ex *Æliani Varii* II. cap. 13. locum: δὲλον γὰρ δὲ, ὅτι καὶ οἱ σκευοποιδί ἔπλασαν αὐτὸν ὡς ὅτι κάλλιστος ἐξικέταται; ad hæc Kühnium vide. Ἀποσκευασάμενος τὰ χρήματα, recessuram atque opibus defraudatus: sic utitur Agathias hoc verbo: τραπέζα vero dicitur ἀνασκευασθῆναι, cum pessum it: id ipsum & ἀνακρίπασθαι, quod in *Ulpiano* legisse commemorari.

71 Ἀνασκευασθῆναι τὴν τρ.] Evertit mensam trapezæ, cum scilicet ille a suis debitoribus defraudatus foro cedere cogitur: non semel extat apud Demosthenem: ἐπισκευάσαι τὸ τεῖχος, murum vetustate collapsum restaurare. Kühn.

Ἀνασκευασθῆναι τὴν τρ.] MS. καὶ ἀνασκ. τὴν τρ. καὶ ἐπισκ. τ. τ. καὶ π. In his quod ad ἀνασκευασθῆναι τὴν τράπεζαν attinet, inde est & quod apud Demosthenem ἐν παραγραφῇ πρὸς Ἀπατούριον non longe a principio Orationis legitur, τῆς τραπέζης ἀνασκευασθῆναι: ubi Budæus Comm. ling. Gr. verbum ἀνασκευάζεσθαι exponit, collectis vasis migrare, vel patria faceffere, hoc est, μετακλιζόμενον σκευαγωγῆν, ut decolores e patria extores, Ἔσυν ἰσως veniunt. JUNG.

72 Πομπῆς ἐπισκ.] C. V. addit καὶ πομπείων, pompa est eorum, que exoptanda pompa sunt, curator. Kühn. Πομπῆς ἐπισκ.] MS. pro πομπῆς ἐπ. habet καὶ πομπείων ἐπισκευαστής. Et sic profecto legendum est: fuit enim hæc fere & Demosthenes prolata, ut & hoc. Verba magni Oratoris sunt in extrema κατὰ Ἄνδρ.

τιανός· ἀλλ' Ἀνδροτίαν ὁμῶν πομπείων ἐπισκευαστής. JUNG.

Πομπῆς ἐπισκευαστής.] Ego sic restitui in textu: πομπῆς καὶ πομπείων ἐπισκ. alterum scilicet e MSS. supplens, quod optime hausisse *Nostrium* ex Demosthenis *Jungermannus* ostendit: dixit in eadem *Androtiana*: τὰ πομπεία ὡς ἐπισκευάσαι, καὶ τὴν τῶν σκευῶν καθαίρειν. *Thebalus*: ἢς τὰ τεῖχη ἐπισκευάζοντο. *Thucydides* lib. I. καὶ τὰς ἄλλας (ταύς) ἐπισκευάζαντες ubi de notione verbi, quæ *Scholias* docet, hæc habeto: ἐπισκευάζω, τὸ ἐκ καλαιότητος εἰς νῆα κατάρθωσιν εἰδοποιῶ καὶ ἐπισκευαστής, ὁ τῶν σαθρῶν οἰκοδόμος. Ἐπισκευάσαντες, ἐκ σαθείτητος νῆας ποιοῦσιν. Hujus itaque opinione qui collapsas res, atque corruptas restitit, ἐπισκευαστής est appellandus.

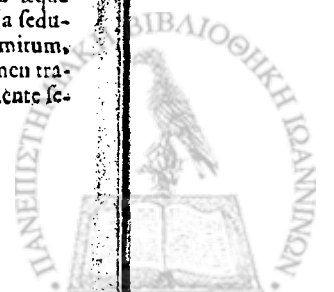
73 Πανόπταις] *Cratini Panoptis* laudantur etiam ab *Herhabitione* περὶ μέτρων non longe a principio, semel atque iterum. JUNG.

74 Σκευοφύλακα] C. A. σκευωρὸν καλεῖ τὸ μέτρον ἔφηται &c. Kühn.

75 Τούτων δὲ καὶ σκευιδόν &c.] C. V. σκευιδόν τινες ἀνόμαζον τὸν ἐπὶ τῶν σκευῶν ἐν ταῖς βαρβαρικαῖς ἀποσκευαῖς ἕτεροι δὲ οἰοῦνται οὕτω κεκλιθεῖν τ. ἰ. τ. τ. *Hesyehus*: Σκευιδόν, ἀρχὴ τις παρὰ Μακεδόσι τεταγμένη ἐπὶ τῶν δικαστηρίων, ἢ λέξις κίεται ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς Ἀλεξάνδρου. Kühn.

Τούτων δὲ καὶ σκευιδόν &c.] MS. τούτων δὲ καὶ σκευιδόν τινες ἀνομ. τὸν ἐπὶ τῶν σκευῶν ἐν ταῖς βαρβαρικαῖς ἀποσκευαῖς ἕτεροι δὲ οἰοῦνται, οὕτω κεκλ. Vulgata itaque si perfecta, hinc redintegrandæ: σκευιδός, non σκευιδός etiam apud *Hesyehium* vocatur hic Magistratus Barbaricus sive vasis præpositus, sive annonæ: Σκευιδός, scribit ille glossatorum eximius, ἀρχὴ τις παρὰ Μακεδόσι τεταγμένη ἐπὶ τῶν δικαστηρίων ἢ λέξις κίεται ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς Ἀλεξάνδρου. Nec plura de eo scio: nisi quod in excerptis quibusdam a *Sylburgio* e veteri quodam *Grammatico* invenio: κείδος παρὰ Μακεδόσι ὁ οἰκοδόμος, καὶ τὸ χλιδος προπερισπωμένη ubi tamen pariter σκευιδός scribendum non dubito, quum præcedat κείδος: propter ejus voculæ ultimum s male in alterius initio o omissum est. JUNG.

Τούτων δὲ καὶ σκευιδόν] Illa nobis textui restituta lectio, quam meliorem vulgata pleniorque suppeditarunt MSS. fuit ante nos editum hoc pacto: τούτων δὲ καὶ σκευιδόν τινες ἀνόμαζον τὸν ἐν βαρβαρικαῖς ἀποσκευαῖς. Luber autem originem vocis anquirere, atque quo sum animo ad literas Orientales proclivi, ex his erutam illam & deductam luci exponere, quod eo magis facile futurum existimo, quo clariora mihi vestigia linguarum Orientalium in sermonis Macedonici reliquiisprehendisse visus sum. Σκευιδός itaque generale fuisse nomen apud Macedonas existimo, quo præfecti quibusvis rebus appellarentur: ea de causa præfectum instrumento seu militari seu domestico *Pollux* ita dictum ait, ille vero *Grammaticus*, quem *Jungermannus* adduxit, rerum familiarium procuratorem, *Hesyehus* autem in agendis judiciis præsidem magistratum: at illos enim, qui rebus præfunt, quid æque commendet, ac in omnibus efficiendis indefessa sedulitas, & strenua promptitudo? non igitur erit mirum, si ab officii sui ratione & munere præfecti nomen trahant: jam quidem in Hebræa lingua קָשָׁרָא attente se-

διὰ παρεικάζων ἔφη, ⁸² κεράτινον εἶχον σκευοφόριον, καὶ καμπύλον· ἀλλὰ μὲν καὶ ἀνάφορον ⁸³ κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χρῆσιν εἴη ἂν ταυτὸν τοῦτο εἰρημένον ἐν Ἀριστοφάνους Φοινίσσαις; Καὶ τὸν ἱμάντα μου ἔχουσι, καὶ τὰ ἀνάφορον ἔτι δε σαφέστερον ἐν Βατράχοις, ⁸⁴ μεταβαλλόμενος τὰ ἀνάφορον ὅτι χεζήτιας· τὸν μὲν τοὶ σκευοφόρον, ¹⁸ ἐν ταξίαρχοις Εὐπολῆς ⁸⁵ σκευοφοριώτην παίζων ἐκάλεσεν. * ⁸⁶ ἵνα δ' ἐπιπράσκετο τὰ σκευὴ τῆς ἀγορᾶς, τὸ μέρος τοῦτο ⁸⁷ κύκλοι ἀνομάζοντο, ὡς Ἀλέξιος ὑποδηλοῦν ἔειπεν ⁸⁸ ἐν Καλασίριδι, Παιδὲ με

ne intelligens, dixit, Fortissimum habebat armigerum: sed secundum multorum usum idem quoque fuerit illud Aristophanis in Phœnissis, Et lorum meum habent, & vas portatorium: manifestius autem in Ranis, Transponens vas portatorium, quoniam cacaturis. Vassigerum vero, Eupolis in Taxiarchis Vassigerulum jocando nominat. * Fori autem partem, ubi vasa venduntur, Circum nuncupaverunt: ut Alexis in Galasiride innuere videtur, Quo vero me

tavit ex Xenophontis Κύρου Παιδείᾳ esse; En cor Zenodoti, en jecur Cramerii. Platonis illud drama & alibi citatur. Sic & apud Athenæum lib. XI. καὶ Πλάτων ἐν Διὶ κακουμένην, τὸν κότυλον φέρι, φησί: & lib. XV. initio: & alibi. JUNG.

Πλάτων δὲ &c.] Excerpta *Falckeburgiana* fabulæ *Platonica* titulum addunt: ἐν Διὶ κακουμένην, pro quo καλουμένην fuit alicubi vitiose in *Nostro* scriptum: tum & in ipsâ χρῆσι κεράτινον adgnoscunt: sed locupletius in aliis MSS. καὶ καμπύλον quæ omnia sic cum *Κιβησιο* restituumus in textu: & id καμπύλον hercle ad rem est, ut continuo videbimus. Tum vero post illa *Platonis* verba, egregie de MSS. in textu reddidimus: ἀλλὰ μὲν καὶ ἀνάφορον κατὰ τὴν τῶν π. χρ. &c. quibus omiſſis sensus hiat: ἀνάφορον autem signum illud incurvum, quo bajuli onera sustinere solebant: *Portitorium* vel *porticulum* Romani dixerunt: *Isidori Glossa*: *Portitorium*, *porticulum*, *basilius lixatum*: incurvum vero fuisse auctoritate *Platonis* constat, qui καμπύλον dixit: & *Suidas* etiam cum ἀμφικόλοι ἐν *Schoiis Aristophaneis* reperiret, ἀμφικύρτων scribendam putavit, quod ita scilicet porticuli figuræ verba melius congrua futura conferret: vide & *Etymologum*. Sed in *Aristophane* quis ille loros seu ἱμας, quem τὰ ἀνάφορα junctum videmus? existimo bajulos quibusdam etiam loros usos fuisse, quibus onera levarent atque tollerent, illique forsitan ἀναφορεῖς dicti, ut & isti, quibus clypeus sustinetur: vide *Suidam* & *Etymol.* ἐν τελαμών.

82 Κράτ. εἶχε σκευοφ.] *Supra VII, 132. σκευοφορεῖον VII, 175.* & hic paulo post, σκευοφόρος. *SEB.*

Κράτ. εἶχε σκευοφ.] *C. V. κεράτινον εἶχον σκευοφόριον καὶ καμπύλον, leg. καμπύλον. C. A. etiam leg. κεράτινον, cornu habebat σκευοφόριον & curvum: vulgata lectio cum majusculo K movit Interpretetem, ut hinc lectori excuderet Fortissimum armigerum. KÜHN.*

83 Κατὰ τὴν τῶν π. χρ.] *C. V. præmittit, ἀλλὰ μὲν καὶ ἀνάφορον κατὰ τὴν τ. π. χρ. εἴη ἂν ταυτὸν &c. isto etiam ἀνάφορον juxta vulgæ usum, possit idem esse cum eo quod Aristoph. dixerit in Phœnissis: dicitur idem ἀλλακτοὶ ἀνάβαστον. Latine Phalanges: Gloss. Phalangis, οἱ ταῖς δοκαῖς ἀποκρημῶντες (leg. ἀποκρημῶντες) βῆρι καρπιλίους (leg. καὶ πλ.) ἀμα βαστάζουσι. KÜHN.*

84 Μεταβαλλόμενος] *MS. μεταβαλλόμενος & ita scribe: est enim sic in ipso *Ranarum Comici* initio, Baccho dicente ad Xanthiam:*

Μεταβαλλόμενος τὰ ἀνάφορον, ὅτι χεζήτιας.

Et lubet tertium locum ex eodem *Comico* addere super hac voce; in *Εκκλησιαζούσαις*.

Οὐκ εἶδ' ὅτι ληρέεις φέρε σοὶ τὰ ἀνάφορον ὁ παῖς.

Id autem ἀνάφορον vocati δημοδοετήρας ἀλλακτὸν dicitur in hypothesis *Βατράχων*, qua scopus fabulæ exponitur: & in ipsiſ *Schol.* fere initio: ἀνάφορον, ξύλον ἀμφικόλον ἐν ᾧ τὰ φορτία ἐξαρτήσαντες οἰεργάται βαστάζουσι. JUNG.

Μεταβαλλόμενος] *Scriptum in Aristophane μετα-*

βαλλόμενος, quod volentibus ita MSS. textui redonavimus.

85 Σκευοφορίτην] *Erat retinenda vox in Latino Interpretetis; jocularis enim est. C. V. σκευοφοριώτην quod magis ridiculum est. Salm. σκευοφορήτην. KÜHN.*

Σκευοφορίτην] *Pro σκευοφορίτην, MS. noster σκευοφοριώτην habet. Sic ne itaque bajulum nominavit Eupolis, quem σκευοφόρον Aristophanes, ut Segm. 14. dictum? JUNG.*

Σκευοφορίτην] *Hæsit hic animus, quid eximendum esset potius e diversis hujus vocabuli lectionibus: neque vero & vulgata penitus displicere poterat: tandem MSS. sequens & Κιβησιον præcunte σκευοφοριώτην in textu restitui: ea vocis forma Bacchus Εἰσαφιώτης a Elemente dicitur appellatus: adde quod ita ludendo dixerit Eupolis, ut itaque non possimus ad analogiæ normam vocem illam erigere, qua forsitan ad aliud quid alludere habuit in animo, quod nobis ignotum.*

86 ἵνα δ' ἐπιπρ. τὰ σκευὴ, τῆς ἀγ. &c.] *C. A. ἵνα δὲ ἐπιπρ. τὰ σκευὴ τῆς ἀ. ubi in foro vendebantur &c. KÜHN.*

ἵνα δὲ ἐπιπρ. τὰ σκευὴ, τῆς ἀγ. &c.] *MS. ita distinguit & scribit: ἵνα δὲ ἐπιπρ. τὰ σκευὴ τῆς ἀγορᾶς, τὸ μέρος τ. & bene quoque ni fallor, ἵνα ἀγορᾶς, ubi in foro: notum enim τὸ ἵνα sæpe locale esse. JUNG.*

87 Ἀνομάζον κύκλοι] *MS. κύκλοι ἀνομάζοντο. SEB. Ἀνομάζον κύκλοι] C. A. ἀνομάζοντε κύκλοι, οἱ superſcribitur. C. V. utramque lectionem in unam conflavit legendo κύκλοιον vid. *Harrocat.* ἐν Κύκλοι. dein ὡς Ἀλέξιος &c. abest a C. A. usque ad μὲν. Salm. C. V. τ. ἀ. τ. μ. τ. κύκλοι ἀνομάζοντο. KÜHN.*

Ἀνομάζον κύκλοι] *MS. τοῦτο κύκλοι ἀνομάζον, saltem alio ordine. Alia tamen manu emendatum ita est: τοῦτο κύκλοι ἀνομάζοντο & in suo MS. quoque hanc scripturam fuisse ait Seberus: & sane in χρῆσι allata id plurale quoque est nomen, ubi tamen Codex vulgatus iterum mutilus & depravatus est: κύκλοι tamen quoque tolerare possumus, de quo in hac significatione vide τὸν πᾶν Casaubonum ad *Theophrast.* Charact. περὶ κατακείας extremo cap. Hesychius quoque: Κύκλος, περίβολος, καὶ ἐν ἀγορᾷ τόπος, ἵνα σκευὴ καὶ σάματα πιπράσκονται. Peculiariter etiam κύκλοι, ubi mancipia vendebantur, habuisti supra apud nostrum VII, 11. ubi tamen addit, ἴσως καὶ τὰ λοιπὰ ἄνια. Hic κύκλοι & γυναικίαν ἀγορᾶν Pollux pro eodem accipere nostro Casaubono videtur. JUNG.*

Ἀνομάζον κύκλοι] *In his amplectimur equidem MSS. lectionem, quod ea utriusque χρῆσι exemplis apte congruat: mutaverat autem distinctionem in præcedentibus istis τὰ σκευὴ τῆς ἀγορᾶς, τὸ μέρος &c. Seberus, quod scilicet illam loquendi formam elegantem ἵνα τῆς ἀγορᾶς, quam Jungermannus exposuit, non caperet: alias enim editiones antiquæ illa distinctione locum exhibuerunt, quam nos MSS. obsequi reddidimus.*

88 Ἐν Καλασίριδι] *C. V. ἔειπεν (leg. ἔειπεν ἐν) Καλασίριδι, πῶ δὲ με ἄγεις διὰ τῶν κύκλων σαφίστερον δὲ ἐν τῷ μειομένῳ Δίφιλῳ: καὶ μὴ ἐν γυναικίαν ἀγορᾶν &c.*

ducis in circo? Porro & muliebre fo-

ἄγεις διὰ τῶν κύκλων σαφέστερον δὲ ἐν τῷ Μαινομένῳ Δίφιλῳ καὶ προσέτι τοῖνυ ἐσχάραν, καὶ νῦν κάδον, στρώματα συνόν, ἀσκόπηραν, θύλακον, ὡς που στρατιώτην ἄν τις, ἀλλὰ καὶ κύκλον ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὄρθον βαδίζειν ὑπολάβοι τοσοῦτος ἐστὶ ὁ ῥῶπος, ὃν σὺ περιφέρεις. Καὶ

καλεῖν ἄγεις ἂν ἐν ταῖς συναριστάσαις Μενάνδρου τὸ ὄνομα ἔποις &c. C. A. post κύκλοι, καὶ γυναικίαν ἀγορᾶν οὐ τὰ σκεῦη &c. πικρῶσκούσι φησὶν lectio C. V. optima est, si ἰδίῳ addatur τῷ καλεῖν Μενάνδρι fabulam, quæ inscripta Καλασίρις, nondum ab alio laudatam vidi. Eiusdem Συναριστάσαι nota sunt ex *Stobæo*, qui sæpe earum utitur testimoniis: γυναικίαν ἀγορᾶς meminit *Theophr.* in *Charact.* cap. 111. καὶ ante γυναικίαν delet C. *Salm.* Kühn.

Ἐν Καλασίριδι] Scribe vero hic primum Καλασίριδι, ut MS. noster habet, & *Salmastius* noster ex conjectura emendabat, non ut vulgo Καλασίριδι Καλασίρις enim nomen fuit huic dramati a patre suo *Alexide* impostum; a veste forte illa, cujus *Noster* supra quoque VII, 71. meminit. Sed totum locum ita ex MS. nostro lege hic & restitue: ἐν Καλασίριδι πικρῶσκούσι (licet MS. με habeat quoque, ne quid non indicem) ἄγεις διὰ τῶν κύκλων σαφέστερον δὲ ἐν τῷ Μαινομένῳ Δίφιλῳ καὶ νῦν ἐν γυναικίαν ἀγορᾶν, &c. malim tamen vulgatum γυναικίαν retinere. Cæterum sine dubio *Diphili* χρῆσι quoque noster adduxerat, quæ tamen in MS. quoque non adparet. Et ita jam duo dramata *Diphili* noster MS. indicavit, supra Segm. 12. Ἀπολιπούσαν, hic vero Μαινομένον, quæ adnotanda erunt. Nondum vero mutilatorum locorum satis fuit: statim enim alium indicabo: prius addo mox in MS. esse, οὐ τὰ τοιαῦτα σκεῦη πικρῶσκούσι.

Ἐν Καλασίριδι] Bene vero factum, quod in densissimis his tenebris claram accendant lucem MSS. nostri, quorum auxilio non tantum integritati restituere datur corrupta, sed perdita quoque, & a longo tempore amissa redinvenire, & omnium oculis exponere. *Kühnius* ordine titulum emendaverat. Καλασίριδι, quæ lectio cum verissima sit, nec ita tamen in obscuro posita, quin ab accurato reperiri possit ingenio, mirum est editam retinuisse scripturam *Mensuram* in *Bibliotheca Græca*, cum alias in istiusmodi maculis eluendis felicissimum se & insigni perspicacia Vir Doctissimus præberit. Καλασίρις autem quin ab illo vestis genere, quod significavit *Jungermannius*, sit inscriptus, non mihi dubium est: in ea quidem fabula, credo, mores vitæque modum, quem Ægyptii habebant, Atticum populum perdocere voluit *Alexis*, eamque gentem Comico pertundere aceto, hæc enim agendi ratio a fabulis abesse nunquam solebat: erat autem calasiris proprium Ægyptiis vestimenti genus, ut *Cephalodorus* docuit apud *Scholiassem Aristophanis*, ne notissimum *Herodoti* locum memorem: id nominis etiam quosdam habuisse credere par est, si modo ex re veritate & nominum apud Ægyptios usu sacerdotem illum suavissimæ *Charicleæ* in multis casibus socium *Calasiridem* appellavit *Hesiodorus*: præterea Comicum in ea fabula Ægyptios calasiride vestitos in scenam induxisse nihil exillimare verat, non alia ratione, quam in *Paenulo* suo Pænos populari habitu repræsentavit *Plautus*; & si probabili conjecturæ locus sit, unius Ægyptii illa esse verba suspicari licet, quæ MSS. egregio beneficio *Alexidis* pura & immaculata restituiimus: Ποὶ δὲ μὲ ἄγεις διὰ τῶν κύκλων; Quorsum te tandem deducis per circulos forenses: sic scilicet ad ductorem, qui viam monstrabat, eum fuisse loquutum putato, quo sane homini peregrino omnino erat opus: non dissimili modo *Aristophaneus Mnesiochum* in principio *Thestophoriazusum* ex *Euripide* quatit: Ποὶ μὲ ἄγεις, ὦ Ἰριπίδην; κύκλους circulos forenses non inepte me interpretatum opinor: qui sint hi κύκλοι & quales ne opus habeam explicare tum alii, qui in illustrandas res Atheniensium antiquas incubuerunt, cum præcipue *Pollux* facit, qui id satis egregie & aperte hoc loco exequi-

tur: videre potes præterea lib. VII. c. 1. sed mirum profecto loci tam celebri vocabulum periisse in *Phegercruis Perys*, si modo istius fabulæ genuinus pareus sic censendus, de quo Grammatici nasutiores dubitant: legitur apud *Nostrum* VII, 15. Ἀλλ' ὅτι Περικράτης εἴρηκε ἐν Περραιῖς: Τὸ παιδίον τὸ πολλὰ γόρασον, καὶ πρὸ πολλῶν θ' ἤλων illa posteriorum vocum labe ingenia doctorum devexavit: mihi venit in mentem emendare κύκλων, quæ mea restitutio quod calculum tulerit eruditissimi mihi que inprimis amicissimi *Lederlini* summo opere gaudeo: sed metri tamen habendam esse rationem video, quod ne in corrupta quidem lectione neglectum est: scribe igitur: — τὸ παιδίον τὸ πολλὰ γόρασον, καὶ πρὸ πολλῶν δὲ κύκλων. *Kühnius* haud inepte τηλιῶν, quod si quis sequi maluerit, non equidem pro mea opinione obstinate propugnabo, sed ea tamen lege, ut aliter ea vox intelligatur, atque a *Kühnio* est exposita: audi *Scholiassem Aristophanis* ad *Plutum* v. 1038. καὶ δὲ καὶ ἰδίῳ ἐκάλειτο τηλιῶν περιφραγµα σκιδῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν ᾗ ἄλφιστα ἐπιπράσκοντο: consimilia notat ad *Vespas*, nec ab eo alii dissentiunt Grammatici: facilem jam esse sensum existimo; nec quicquam opus est, ut de juvenibus ὄστρογρόφοις cogitemus: hoc quodcumque digressivuncula mihi condonabit æquus lector. Post *Alexidis* autem verba mutilum esse *Pollucis* contextum plerique nostri MSS. demonstrant, ut qui subjiciant *Diphili* mentionem, cujus nullum est in editis vestigium: σαφέστερον δὲ ἐν τῷ Μαινομένῳ Δίφιλῳ quæ sane reducenda in pristinam sedem putavi, auctore ad eam rem usus *Kühnio*, qui sic ad sui Codicis oram apposuit inserenda. Ipsum vero *Diphili* locum optima *Falckenburgii Excerpta* conservarunt, sed ita defædaturum & maculis insignem, ut in eo ferme nec caput invenire queas, nec caudam: totum, ut ibi legitur, adscribam, & si quid opis a me conferri possit, postmodum experiat: Σαφέστερον δὲ ἐν τῷ Μαινομένῳ Δίφιλῳ καὶ προσέτι τοῖνυ ἐσχάραν, καὶ νῦν κάδον, στρώματα συνόν, ἀσκόπηρα: θύλακον, ὡς που στρατιώτην ἄν τις, ἀλλὰ καὶ κύκλον ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὄρθον βαδίζειν ὑπολάβοι τοσοῦτος ἐστὶ ὁ ῥῶπος, ὃσιν σὺ περιφέρεις. Ante vero quam emendationem loci aggrediar, argumentum fabulæ, quantum ejus a nobis fieri potest, persequi in animum induxi, ut eo facilius, hoc perspecto, atque confirmatus de tota re constare possit. Titulus in rem præsentem nos ducit: Μαινομένον seu *Delirantem* cum *Diphilus* inscripserit, dubium non est, quin ille talis primam egerit in hac fabula personam: insanus iste, ut puto, plurima, quæ nihil quicquam ad eum adinebant, efficere parabat, domumque suam multas res in foro comitas deportabat: & hanc ejus stultitiam adfuisse alios qui foverent & sensim accenderent, non omni caret fide: potuit profecto sub hoc velo *Diphilus* eleganter & facete multorum hominum potentiam & insanabilem habendi libidinem exagitare, latente forsitan sub hujus insanientis persona insigni quoriam viro, ut Comædiarum mos est; quantum me non prætereat, inter Comædiarum novæ primos auctores eumetari *Diphilum*, in qua vitia potius quam ipsos homines graphice depingebant, non tamen inficiandum reor hujus etiam temporis Comicos aliquando potentiores quosdam occulte designasse & tergisse: neque erit abnorme si quis arbitretur *Μαινομένον* istum, quæ recensentur, scrutata circumtulisse venalia; quale quid τὸ περιφέρειν videtur innuere: non enim tantum in foro res venum exponebantur, sed erant, qui per plateas circumferrent, eaque ratione victum sibi quæterent: fabulam autem hanc *Diphili* eo magis adnotari volo, quo rarior est hujus in veterum scriptis mentio: ista vero, quæ sub manibus sunt *Diphili* verba, pro-

μήν εἰ γυναικείαν ἀγοράν, τὸν τόπον οὗ τὰ σκευή
τὰ τοιαῦτα πιπράσκουσιν ⁸⁹ ἐθέλοις καλεῖν, εὐροῖς
ἀν' ἐν ταῖς συναριστώσασιν Μενάνδρου τὸ ὄνομα εἴ-
ποις δ' ἀν' τὴν πρῶσιν ⁹⁰ τῶν ἐπίπλων, τὴν ὑπὸ κήρυ-
κι γιγνομένην, ⁹¹ ἣν νῦν ἀπαρτίαν καλοῦσιν, ἀγοράν
καὶ παμπρασίαν ⁹² τοῦνομα δὲ ἡ ἀπαρτία, ἔστι μὲν
Ἴωνικόν, ὠνομασμένων οὕτω ⁹³ παρ' αὐτοῖς τῶν κού-

rum appellarunt locum ubi vasa venduntur:
Vocabis autem venditionem supellestilis,
a pracone promulgatam: quam nunc au-
ctionem vocitant, forum, & omnium re-
rum venditionem. Nomen autem ἀπαρ-
τία, Ionicum est: sic dictum de leviori-

fecta conjectabam ab illo homine, qui delirantis istius
infantiam & studia deridenda inflammabat: seu certum
hominem laudasse magis credis hunc *μαιόμενον* tam
venuste & ridicule meritis suis onustum. Si quis autem
rei metricæ non expertus locum perlegerit, facile jam-
bos esse animadvertet: eo itaque consideratius & atten-
tius in hoc loco versandum, quo magis versuum ratio
expedita est & intacta: singula, quod res alicujus pon-
deris & momenti videatur, expendemus: καὶ νῦν κά-
δον, cum ineptum sit, facili negotio reformavi in και-
ρὸν κάδον, *νομῆτι κάδου*, post quam emendationem de
alia non cogitandum puto, nisi quis forte κληῖν, κά-
δον, non improber: utrumque debitis versiculi nume-
ris non repugnat. In altero carmine nobis molestissi-
ma vox *συνὸν* objicitur, quam diu multumque, sed fru-
straneo ferme & incasso labore versavi: notandum ve-
ro huic versiculo dimidium abesse pedis, quod tamen
non dubito, quin abscondatur in *συνὸν*: quid si *συνω-
νεῖς ἀσκόπῃραν*; sensui certe & metro hac ratione satis
factum puto: atramen videtur nomen utensilis cuiusdam
latere, quod quidem mihi jam nunc non succurrit: al-
teri fortasse ipsam veritatem felicior suppeditabit hora:
hac tamen alia conjectura lectorem non fraudabo, *συ-
νόντα τε ἀσκόπῃρα βύλακον*, cui favere certe videtur,
quod scriptum sit *ἀσκόπῃρα*, cum alias esset legendum
ἀσκόπῃραν: quarto, quo cetera, casu: palma est in me-
dio posita, quam qui fuerit ingenii virtute adeptus,
officium præstabit literis humanioribus: dein *βαδίζῃν
ὑπολύβους*: commodiore loco posita distinctione resti-
tuendum: postrema ne dubites ita emaculare: *ἔν σὺ πε-
ριφέρεις*: quod tam perspicuum, ut risum mereatur, qui
velit in dubium vocare, ut metri leges eam emenda-
tionem postulare taceam. Jam vero totius loci sensus
Comica suavitate floret, & perquam est argutus, quod
ut lucidius liqueat Latinum faciam: *Clarius autem in
Infaniente Diphilus: Et præterea quidem sorulum, re-
centem cadum, stragulas, Et cum ascopeia succum* (sci-
licet humeris suis habes imposta, quod commode sub-
intelligas, si non placuerit meum *συνωνεῖς*) *ut qui mi-
litem, imo vero circulum e foro erectum existimet am-
bulare: tam multa sunt illa scripta, quæ tu circumpor-
tas*. De milite quod inquit, apprime notum milites
olim in agmine sua portasse humeris vasa & utensilia:
quin etiam, quæ hic reperiuntur utensilia pleraque,
ad militaria pertinent instrumenta: cum vero dicit il-
lum hominem ita viliori mercium genere onustum, ut
cyclum forensalem in publico putares obambulare, id
vero perquam facetum & ingenio prognatum Comico.
De textu *Pollucis* ornando dum animum subit cogitatio,
non vana me difficultas sollicitum habet: inferam enim
corpori *Polluceo* cum mendis suis & maculis mani-
festissimis particulam tam nobilem? haud satis id quidem
dignum videbitur editione nostra: an vero inferam in
textum, quas tuli loco medelas, aut saltem me tulisse
putavi? id meritissime temeritatis argui posse ipse non
distingit: atramen arbitror me modum in hac re tenuisse,
itaque rem gessisse, ut conquerendi causam non
habiturus sit æquus Lector: meliora si quis protulerit,
mea loco sponte sua sunt decessura.

89 *Ἐθέλοις καλεῖν*.] E MS. inserta hæc verba. Sev.

Ἐθέλοις καλεῖν.] Hic itaque non saltem *Ἐθέλοις κα-
λεῖν*, quæ nolter *Seberus* addidit ex suo MS. locum resti-
tuunt, sed magis defectum prodere videntur: præfer-
tim si legas, ut etiam ex MS. legendum dixi modo:

καὶ μήν εἰ γυναικείαν ἀγ. ubi quis τὸ εἰ male in καὶ
mutavit, tantum ideo, quod hac ratione se locum re-
stituere putaret. Tu itaque hic ita ex MS. nostro re-
pone: *Ἐθέλοις καλεῖν, εὐροῖς ἀν' ἐν ταῖς συναριστώσασιν
Μενάνδρου τὸ ὄνομα εἴποις δ' ἀν' &c.* *Menandrea* χρήσις
non est addita. *Συναριστώσας Nolter* & supra VI, 101.
Menandri drama adpellari indicavit. Ceterum quum
ita *Menandrea* χρήσις deficiamus, alia tamen nobis in
promptu etiam antiqui scriptoris, apud *Theophrastum*,
qui *Charact.* περὶ κολακίας ita: *ἀμίλι δὲ καὶ τὰ
εἰς γυναικείας ἀγορὰς διακοησῆσαι δυνατὸς ἀπειροστί* ubi
& *Cusanboni* nostri Comm. potes addere. Jung.

Ἐθέλοις καλεῖν.] Mutilum e MSS. locum supplēvi-
mus: *Excerpta Falckenburgiana* simili modo: *πιπρά-
σκουσιν, ἐθέλοις καλεῖν, εὐροῖς ἀν' ἐν ταῖς συναριστώσασιν
Μενάνδρου τοῦνομα*: sed scribendum potius *Ἐθέλοις*, quod
pender ab istis καὶ μήν εἰ γυναικείαν ἀγοράν &c. pro
quibus ante nos fuit καὶ μήν καὶ sensu nullo.

90 *Τῶν ἐπίπλων*] C. V. *Salm.* leg. *ἐπίπλων*. Kühn.

91 *Ἡ νῦν ἀπαρτίαν κ.*] Videntur hæc locanda esse
post *παμπρασίαν*: illam enim, ut ait Auctor, nunc
vocant ἀπαρτίαν: neque enim supellex ipsa tantum ve-
nit hoc nomine, verum & ipsa ejus venditio, & lo-
cus, ubi venalis prostat: & sic omnia bene inter se
cohærebunt. Kühn.

92 *Τοῦνομα δὲ ἡ ἀπ.*] Hæc absunt a C. A. usque ad
ἀνδράσδα Segm. seq. Kühn.

Τοῦνομα δὲ ἡ ἀπαρτία] Describam hic omnem locum,
ut ante nos fuit in editis conceptus: *τοῦνομα δὲ ἡ ἀπαρ-
τία ἔστι μὲν Ἴωνικόν, ὠνομασμένον οὕτω παρὰ τοῖς τῶν
κουρῶν σκηνῶν, ἃ ἔστι παραστήσασθαι τῇ διανοίᾳ καὶ
τὰ ἐπιπλα ὠνομασθέντα φερμέν.* Sanequam nihil hic
antiquius habui, quam MS. *Palatini* lectionem in-
textum transferre distinctam eo pacto, quo justit *Jun-
germannus*: quamvis enim incommoda non sit *Kühni*
nostri conjectura, oportet tamen illa concedat scripti
Codicis auctoritati: ἀπαρτίαν in *Suida* κρημάσαι red-
ditur, ut forte reponere possis in *Polluce* ἀπαρτίσασθαι
sed id tamen instare nolim. Porro deferendum for-
sitam magis auctoritati *Pollucis*, quam reliquis *Gram-
maticis*, qui vocem illam ἀπὸ τοῦ ἀπαρτίσει deducen-
dam autumant: in eademque fuit sententia *Salmasius*
de *Modo Usurar.* *quia domum ἀπαρτίσει, plene intravit,
ac perficit*, inquit ille: vide *Suidam*, & *Sophrigi* no-
tam ad *Hesychium*, qui ex historia *Judithæ* vocem il-
lam observat. Modo vero quod dixit *Pollux* ætate sua
dictum ἀπαρτίαν, τὴν τῶν ἐπίπλων πρῶσιν verum est:
& *Philoxenus* hinc emendandus: *Αὐτίο, διέπρασις,
ἀπαρτία*: quamvis & argute *Bonaventura Vulcanius*:
διέπρασις ἀπαρτίας: non itaque *Pollucem* feceris inte-
giorem transpositis alio his verbis.

93 *Παρὰ τοῖς &c.*] Leg. *παρὰ τοῖς δὲ τῶν κ. σ. propter
ea vasa levia, ἃ ἔστιν ἀπαρτίσασθαι ἢ διανοῆ, quæ est
transferre quomodo ἔσ' quocunque cogitaveris, ἃ καὶ ἐπι-
πλα ὠ. φ. Hesych.* ἀπαρτίαν interpretatur κρημάσασθαι
cur non pariter & ἀπαρτίσει, μεταφῆρα, μελιστάμας
notaret? aut si *dividendi* significatio magis allubescit,
ἀπαρτία nomen haberet ex eo, quod dividi posset,
pro cujusque lubitu; nisi hoc vel illo modo accep-
tissimum Auctorem, non apparebit ullum originationis ve-
stigium in textu: quid enim sibi volunt hæc verba ἃ
ἔστι παραστήσασθαι τῇ διανοίᾳ καὶ τὰ ὠ. φ. quis
horum sensus? quæ connexio? hæc ad me Amicus
per Epistolam, cui respondi, accedere me ejus sen-

bus vasculis, quæ pro libitu transferri hinc inde possunt: quæ & ἐπιπλά vocata dicimus. A vasis vero, nunc & ipsorum venditionem; forumque denominaverunt. Quemadmodum & Attici, a rebus venalibus, locorum nomina derivarunt, dicentes, in obsonium, in unguenta, in recentem caseum, in mancipia. Veruntamen si in libro quodam ἀπαρτίαν voveris invenire, ut defendendi adfit auctoritas, reperies vocem hanc in secundo jamborum Hipponactis,

Integram vero auidionem habet:

& apud Theophrastum, in decimo de Legibus.

Φαν σκευῶν, ἃ ἔστι παραρτήσασθαι, ἢ διανοία
καὶ τὰ ἐπιπλά ὠνομάσθαι Φαμέν ἀπὸ μὲν
τοὶ τῶν σκευῶν ἤδη καὶ τὸ πρᾶγμα τῆς πρά-
σεως αὐτῶν, καὶ τὸν τόπον οὕτω κεκλήκασιν ὠ-
σπερ οἱ Ἄττικοὶ ἀπὸ τῶν πιπρασκομένων, καὶ
τὰ χωρία ὠνομάζον, λέγοντες εἰς τοῦτον, καὶ εἰς
τὰ μύρα, καὶ εἰς τὸν χλωρὸν τυρὸν, καὶ εἰς τὰ
ἀνδράποδα ἢ εἰ μὲν τοὶ καὶ ἐν βιβλίῳ τινὶ τοῦ-
νομα τὴν ἀπαρτίαν εὐρεῖν ἐθέλοις, ὡς ὑπὲρ
τῶν λεγόντων ἀπολογοῖο, εὐρήσεις ἔντε τῶ δευ-
τέρῳ τῶν Ἰππωνάκτος Ἰάμβων,
Ἀκήρατον δὲ τὴν ἀπαρτίαν ἔχει.

καὶ παρὰ Θεοφράστῳ δὲ ἐν τῷ δεκάτῳ Νόμων.

rentia in eo, quod locus Pollucis sit corruptus, nihilque sani ex loco, uti nunc est, exsculpi posse, ad originationem vocabuli ἀπαρτία satis percipiendam: nolle autem me dissimulare, quod paululum discedam ab ejus correctione, dum ἀπαρτίαν derivo ab ἀπαίρω, solvo, a navίγω e ποτῶν, & ἀπαρτίαν denotare hujusmodi suppellectilem existimo, quam secum vehere possit oram soluturus, uti ἐπιπλά initio libri dicta fuerant, quod καὶ πλένι τις αὐτὰ ἐπινομιζοίτο, etiam navigans illa secum ferre queat. Hinc totus locus ita formaretur: ὄνομα δὲ ἡ ἀπαρτία ἔστι μὲν Ἰωνικὸν, ὠνομασμένον δὲ οὕτω παρὰ τοῖς τῶν κούφων σκευῶν, ἃ ἔστι ἀπαρτίαν μεταστήσασθαι διὰ τῶν, ἢ καὶ τὰ ἐπιπλά ὠνομασθέντα Φαμέν. Nomen vero ἀπαρτίαν est quidem Ionicum, didum autem a levibus vasis, qua licet solvendi oram transferre navibus, qua ratione etiam ἐπιπλά appellata dicimus. Ionice est ἀπαρτίαν. KÜHN.

Παρὰ τοῖς &c.] MS. παρ' αὐτοῖς: omnino itaque, quamvis & in MS. ὠνομασμένον, scribendum est: ὠνομασμένον οὕτω παρ' αὐτοῖς τῶν κ. σ. κ. deinde MS. sic: ἃ ἔστι παραρτήσασθαι ἢ διανοία & μοχ ὠνομάσθαι Φαμέν nec dubito quin optimus nobis MS. veram lectionem suppeditet: nam facile jam videre est Pollucem ut supra in ἐπιπλά, sive ut apud Herodotum erat, ἐπιπλόις, Segm. 10. quem locum etiam hic innuit, ut ibi, inquam, etymon ἐπίπλων adferbat, ita & hic addidisse obiter ἀπαρτίαν etymologiam: in qua exponenda verbum παραρτήσασθαι certe conveniat; παραρτήσασθαι vero nullatenus. Turbant tamen adhuc ἢ διανοία & me ut hebetem ingeniū non statim omiserunt, sed haxi illic ὡς μὲν γενόμενος πίττης: & quid si ἢ διανοία vel ἢ διανοία; nihil tamen satisfaciebat. Et volens jam suscitandis & abire ab hoc loco, incidit saltem mutata distinctiuncula totum locum ita, ut in MS. alias sit, suæ integritati posse restitui. Scribendum illum nempe ita ajo: ὠνομασμένον οὕτω παρ' αὐτοῖς τῶν κούφων σκευῶν, ἃ ἔστι παραρτήσασθαι ἢ διανοία καὶ τὰ ἐπιπλά ὠνομάσθαι Φαμέν. Scilicet, ait, ita (ἀπαρτία) vocatis apud Ionas vasculis levibus, (ἀπὸ τοῦ ἀπαρτίαν, ἢ τοῦ ἐκείνου παραγωγῶν, ut ait Etymologicum Magnum, ἀπαρτίαν) qua suspendere possunt, quasi ad parietes, non fixa junctaque adificiis, qua facile tolli possunt: quo sensu, ait, & ἐπιπλά dicta supra Segm. 10. diximus, ut qua navigans secum facile portet, nec solo habent, ut reliqua facultates. Et sic idem Etymologicum ἀπαρτίαν, ἐπιπλά exponit, ut & Hesychius: Suidas vero, ἀποσκηνῶν, quod vocabulum a Nostro supra Segm. 11. πώτερον esse fuit judicatum. JUNG.

94 Πρᾶγμα] Ἀντίο denotatur: Gl. Philox. ἀπαρτίος, ἀντίο: ubi legerem ex Polluce, ἀπαρτία vel ἀπαρτίος, KÜHN.

95 Οἱ Ἄττικοὶ] Vide supra IX. 47. SEB.

96 Μύρα] MS. μύρα. JUNG.

97 Εἰ μὲν τοὶ &c.] C. A. præfert titulum: περὶ ἀπαρτίας. V. C. Salmast. præfert hunc titulum: περὶ ἀπαρτίας καὶ διαπότου οἰκίας, καὶ ὅσα περὶ θύρας σκευῶν, καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν περὶ τὰς θύρας ὀνόματα. KÜHN.

Εἰ μὲν τοὶ &c.] Cum his: εἰ μὲν τοὶ &c. MS. noster novum caput orditur, quo comprehendit & sequens tertium; hoc titulo: περὶ ἀπαρτίας, καὶ διαπότου οἰκίας καὶ ὅσα περὶ θύρας σκευῶν, καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν περὶ τὰς θύρας ὀνόματα. Sed intempestive adhuc, cum Noster de ἀπαρτία dicere nondum absolverit, nec particulam hanc recte queamus ita abscindere: postquam enim exposuit, quomodo a rebus ipsis, quæ ἀπαρτία, & locus, ubi ea venibant, ἀπαρτία adpellatus fuerit, subjicit de loco, si quis desideret forte ab aliquo reprehensus, quod ita usurpaverit, χρῆσιν ex Hipponacte: sed capitum ejusmodi inepta figmenta forte ab iis, qui, ut Poëta Italus Virgiliano nectare ebrius cecinit, circum claustra fremunt, profecta, nobis negotium facessere non debent. Pergamus in σύματι Polluceo. JUNG.

98 Καλῶν ἰδέλις] C. V. & Salm. εὐρεῖν ἐθέλης. C. A. ἰθαλίς. KÜHN.

Καλῶν ἰδέλις] Προκαλῶν ἰθέλις, puto scribendum, ut noster MS. habet, εὐρεῖν ἰθέλις. Non enim ait Pollux: Si tu in aliquo libro usurpare velis istud vocabulum: sed, si tu in aliquo libro reperire cupias ἀπαρτίαν de foro, ubi ejusmodi res venales, eam ob causam ut possis defendere ita loquentes, reperiturum te scio in Hipponacteo illo &c. JUNG.

Καλῶν ἰδέλις] Εὐρεῖν ἐθέλης textui reddidi, quod & ita legit Falkenburgii Codex: Κηθῆνις adleverat libri sui margini εὐρεῖν ἰθαλίς: tum ἐν τε τῷ δευτέρῳ τῶν Ἰππωνάκτος Ἰάμβων. Familiariter hujus Hipponactis scriptis usus videtur Tzetzes, qui sæpius ad Lycophronem alibi que mentionem ejus injiciat: meminit & Athenæus jamborum ejus aliorumque carminum: adde Suidam. Postmodum καὶ παρὰ Θεοφράστῳ δὲ insignia ex hoc libro fragmenta posteris tradidit Stobæus: vid. Meursii Bibliothecam.

99 Ὡς ὑπὲρ] E. MS. pr. ed. ὡσπερ τῶν. Isocras. in Laud. Busiridis princ. ὑπὲρ Βουσίριδος ἀπολογοῖσασθαι φάσκων. Et circa finem: ὑπὲρ τῶν ἄλλων ποιῆσθαι ἀπολογία. SEB.

100 Ἐν τε τῷ δ. Ἰππ. &c.] C. A. ἐν τῷ δ. &c. integram vero habet suppellectilem. KÜHN.

Ἐν τε τῷ δ. Ἰππ. &c.] MS. δευτέρῳ τῶν Ἰππῶν. plenius itaque possumus supplere. JUNG.

Γ Καὶ παρὰ Θεοφρ. &c.] MS. iterum plenius: καὶ π. Θεοφρ. δὲ, ἐν τ. δ. ν. JUNG.

² Περὶ δεσπότου οἰκίας.

De patrefamilias.

Τὸν μὲν οὖν τοῦ παντὸς οἴκου δεσπότην, ὅν ³ καὶ ναύκληρον, καὶ ἐστιοπάμονα Δωρι- U Niversæ quidem domus Dominum, Nauclerum : & ἑστιάμονα Dori-

² Περὶ οἰκοδεσπότου.] C. A. περὶ δεσπότου οἰκίας. Κῆνν.

Περὶ οἰκοδεσπότου.] Caput hoc sine titulo præcedentibus adjungi in MS. jam dixi ad Segm. superius, ubi MS. novum caput incipit, quamvis haud bene. Vulgatus titulus περὶ οἰκοδεσπότου est contra Pollucis mentem, qui hoc capite extremo eam vocem improbat. Potius itaque concipiendus erat, περὶ οἰκίας δεσπότου, ut supra Segm. 4. in recensione capitum noster MS. JUNG.

Περὶ οἰκοδεσπότου.] Ridiculi simus equidem, si Pollucem existimemus hanc talem inscriptionem capiti dedisse : pugnat enim illa profecto nostri scriptoris instituto, ut qui vocem illam finibus Attici eloqui prohibeat : & quamvis id ipsum περὶ οἰκοδεσπότου remanserit ita superius in capitum indiculo, in quo nos emendando operam atque curam nolle consumere ibi dicebamus, siquidem a Polluce non esset profectus, hic tamen non invitis MSS. Περὶ δεσπότου οἰκίας reponendum curavimus.

³ Καὶ ναύκληρον, καὶ * ἑστιάμονα] Henricus Stephani non dubitat, quin mendosum sit pro ἑστιοπάμονα, quod supra I, 75. SEB.

Καὶ ναύκληρον, καὶ * ἑστιάμονα] C. A. post δεσπότην ναύκληρον καὶ στεγασμένον ἐπιθῆ &c. usque ad στεγασμένον cætera capituli absunt a dicto Codice : at C. V. ita : δεσπότην ὅτι καὶ ν. καὶ ἑστιάμονα &c. Salm. ὅτι καὶ ν. & ex Codice Veteri ea delet, καὶ ἑστιάμονα Δωρικῶς. Κῆνν.

Καὶ ναύκληρον, καὶ * ἑστιάμονα] MS. ὅτι καὶ ναύκληρον, καὶ ἑστιάμονα Δωρ. Imo, adscriptit ad vulgatum ἑστιάμονα H. Stephani hic ad oram : ἑστιοπάμονα, ut supra I, 75. Et ibi quidem MS. noster deficiebat, nec quomodo ibi ille scripserit, scio : hic vero verisimile est, ut vult H. Stephani, ἑστιοπάμονα quoque nostrum scripserit : quod credo & Nunnesio placuisse, quamvis scribat ἑστιάμονα, vel ἑστιοπάμονα Notii ad Phrynicum, in οἰκίας δεσπότης. Consideranda tamen & MS. lectio, ἑστιάμονα, sive potius ἑστιάμονα debebat, an & illa non proba magis quam vulgata. Et forte ἑστιάμονα ita apud Hesychium quoque fuerat : nam hodie ita vulgatur : ἑστιάτων ὁ δειπνίζων, ὁ εἰς εἰθροσύνην καὶ ἐνώχλιον καλῶν, ἔχουσι τροφῆς quamvis non nemo ἑστιάτων apud Hesychium malle possit. Ut sit, MS. lectionem indicare tamen debui. JUNG.

Καὶ ναύκληρον, καὶ * ἑστιάμονα] Monuit & de ναύκληρον, quosdam ita τὸν στεγασμένον appellare, supra lib. I, 75. Auctor noster : ibique de hac voce notantem vide Kühnium ex Hesychio : putem id vocabuli fluxisse de veteri Atticismo, ut plurima sunt alia, quorum origines atque rationem non liquide perspectas habemus. His tamen ναύκληροι ad finitatem intercedere cum aliis illis, de quibus disputavi ad lib. VIII, 108. penitus equidem mihi persuasum habeo : quin & adducor ferme, ut credam, dictum proprie ναύκληρον olim, cui forte domus obtigerat ; potuit enim ναὺς ἀπὸ τοῦ ναίου ædes significare ; cum enim significat illa vox navem, alio fonte derivanda venit : & tum quidem haud ita difficili labore causam invenias, quam propter ὁ οἰκοδεσπότης dici potuerit ναύκληρος : sed nos non hærebimus amplius. Altera vox ἑστιάμονα graviter decumbit ; in qua sananda cum non opulentur MSS. quid tutius fuerit atque expeditius, quam ut recurramus ad lib. I, 75. ubi in simili scribendi materia hæc eadem integrior extat vox ἑστιοπάμων, ut

editum est, seu ut MSS. quorum lectionem præcipue ἑστιοπάμων hoc itaque loco ἑστιοπάμονα restitui : Kühnius ad oram sui Codicis ἑστιοπάμων reddiderat, minus decore. Fuerit autem ἑστιοπάμων, qui domum possideret ; atque continet : πάσασθαι enim est tenere, possidere : Hesychius : Πασάμενος, γυρομέμενος, κτησίμενος, & Πάσατο, ἰγύσατο, ἐκτίσατο : priori quidem loco respexit videtur ad illud Epitaphium Gytheæ, quod occurrit apud Aetheraum lib. XI. Τῶν προτέρων πικρῶν πλείονα πασσαμένους : quamvis ibi clam me non sit Erudivitissimum Animadversorem legere Πασάμενος descendit inde πικράτα, possessiones apud Dores & Joles : & virginem ἐπικλήρον ab Atticis dictam ex illa voce Dores appellarunt ἐπιπαματίδα, τὴν ἐπὶ πάμασι καταλειμμένην sed illud vocabulum ubique fere corruptum : Scholiastes Aristophanis, Suidas & Rhavertinus, ut eduntur, habent ἐπιπαματίδα, Hesychius ἐπιματίδα omnibus ea vox, quam dixi, restituenda ; nec quicquam est rationis, cur portentosum id vocabulum appelleret Maussacus ad Harpocrationem : at vero pejus in hac voce habitus est Eustathius : in illo enim τὰς ἐπικλήρους dictas esse legimus etiam πατρούχους καὶ μάνδας, quod commaculatissimum μάνδας hinc repetit Rhodiginus : nihil hic se videre fatentur Salmasius & Maussacus : sed ego tam clarum esse ajo, præcipue si aliorum loca componantur, reponi hic debere ἐπιπαματίδας pro illo ineptissimo μάνδας, quam solem meridie lucere, cum sudum est : obiter quoque monendum, voluisse me potius aliquando πατρούχους in Aristophanis Scholiaste & Eustathio, τὰς τὰ πατῆρα ἔχουσας, idque nominis Ionibus adsignasse. Sed ad rem. Inde porro παματά de pecoribus, quod illa pkrasque omnes vetustissimorum hominum opes atque divitias efficerent : in elegantissimo Βωρίσκῳ, quem luci donavit Salmasius : παματῶν Φιδόνται Πανός. Similis est alia vox in Hesychio : Πάσις, κτήσις : neque alio referenda παματία, de qua superiori capite dixit Gallus noster, quaque Aeschylum usum esse Commentatores nostri adnotarunt. Addere jam lubet de altera vocis notione, cum edere, gubare, nutrire designat : sic Homerus est usus, norante etiam Suidas, & pluribus ad illum Eustathio ; atque inde ἀπαστος, impassus : hunc autem esse fontem verbi veteris Romani pasco, unde passus, bene vidit Vossius, ut argutari atque ineptias agere putem, qui de βροχίον cogitant : vestigia veteris illius verbi conspicio in ἀγαπάω, quod dictum quasi ἀγαπάω, summo opere curam alicujus gero. Λιμαζονας ex illa voce veteribus esse dictas putabant σαυροματίδας, ac si σαυροματίδας diceretis διὰ τὸ σαῦρος πάσασθαι ὁ ἑστιοπάσασθαι, ut Eustathius ad Dionysium Perieg. v. 828. quibus proxima scribit Stephanus, qui tam σαυροματίδας quam σαυροπατίδας appellatas esse refert : & posterioris quidem illam promittit rationem παρὰ τὸ σαῦρος πατιὴν καὶ ἑθίην. Hesychius : Πατιῆται, ἰθιῶσι : scribe πατιῆται, quod a me dudum animadversum præcepit Berkelius ad Stephanum. Huc retulerim etiam Μαματά, ποιήματα, βρώματα in Hesychio κατὰ διάλεκτον pro πάματα ubi ποιήματα ne mutes cum eruditus viris ; ciborum enim confectioes significat : de literis autem μ & π, quod hæc in alteram non raro mutetur, documento fuerunt σαυροματίδες & σαυροπατίδες : sed pergere jam nos decet. De στεγασμένον adiciam Eustathii locum ad Odys. ζ. ubi alia vulgo, nimirum pro diverticulo, alia apud Atticos esse significatione docet : καὶ τὸ στεγασμένον, ὃ δηλοῖ φασίπαρον

ce. Patremfamilias, & familiae dispensatorem vocare oportet. Tum & domus mercedem, non nulum modo, sed & στεγανόμιον supra prædictum habes. Ludens quoque ipsum hospitem vocare licebit: vocabulorum autem penuria laborans, vocem hanc, ceu celebrem minus æstimaverit. Neque tu quidem illud celebre putas, cum tamen non omnino inusitatum sit. Reperiri autem si ostendas, dignitatis amans videberis. Excitat igitur in Æschyli Sisypho: Ecce hospes scintillantem lucernam colligit. * Aristophanes vero in Forti inquit, siquidem

κῶς, καὶ στέγαρχον, καὶ στεγανόμιον κλητέον· ἐπεὶ καὶ τὸ ἐνοίκιον οὐ ναῦλον μόνον, ἀλλὰ καὶ στεγανόμιον, ἔχεις ἄ προειρημένον· ἰ παίζων δ' εἰ καὶ σταθμοῦχον αὐτὸν ἐθέλοις καλεῖν, ἐρεσχελῶν τινὰ ἢ ἐκπειρώμενος, ὁ δὲ δεινὸς ὢν εἰς ὀνομάτων χρῆσιν λαμβάνει τὸ τοῦ ῥήματος, ὡς οὐκ ἂν εἴη δόκιμον· οὐδὲ σὺ μὲν αὐτὸ πάντη δόκιμον νομίζεις, οὐ μόντοι οὐδὲ παντελῶς ἀδόκιμον· ὅτι δὲ ἔστιν εἰρημένον, εἰ γνωρίζεις, ἡ Φιλότιμος εἶναι δόξεις· εἴρηται τοίνυν ἔν Αἰσχύλου Σισύφῳ, Σὺ δ' ὁ σταθμοῦχος εὐκατιλλώφης ἀθρεῖ. * Ἄντιφάνης δὲ ἐν Ὀβρίμῳ Φησὶν· ἂν κελεύῃ με

ἡμῶν μὲν τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἴστιάται, παρ' Ἀττικοῖς δὲ τὸν μισθὸν τοῦ παιδοχρείου.

4 Προειρημένον.] Supra I, 75. SEB.

5 Παίζων δὲ καὶ στ. αὐτὸν εἰ ἰθ. κ. &c.] C. V. αὐτὸν ἐθέλοις καλεῖν ἐρεσχελῶν τινὰ ἢ ἐκπειρώμενος (adscriptum α super ω) ὁ δὲ δεινὸς ὢν εἰς &c. leg. ἐρεσχελῶν τ. ἢ ἐκπειρωμένος, ludas faciens, aut aliquem irritans: ὁ δὲ δεινὸς ὢν εἰς ὀνομάτων χρῆσιν, vel κρίσει, qui peritus est in judicandis nominibus, vel secundum vulgaram lectionem, qui eo tanto laborat, ut in vocabulorum usu scrupulosior ἢ superstitiosus sit, accipit vocem pro non adco probata, neque illam simpliciter ἢ ex omni parte probat existimans, nec tamen inter plane improba habueris: pro νομίζεις, leg. νομίζε· vel cum C. V. εἶναι νομίζεις. KÜHN.

Παίζων δὲ καὶ στ. αὐτὸν εἰ ἰθ. κ. &c.] Vulgari Codices iterum præter mendas sunt mutili. Ex MS. ita restitueamus: παίζων δ' εἰ καὶ σταθμοῦχον αὐτὸν ἐθέλοις καλεῖν, ἐρεσχελῶν τινὰ ἢ ἐκπειρώμενος, ὁ δὲ δεινὸς ὢν εἰς ὀνομάτων χρῆσιν λαμβάνει τὸ τοῦ ῥήματος ὡς οὐκ εἴη δόκιμον, οὐδὲ σὺ μὲν αὐτὸ πάντη δόκιμον εἶναι νομίζεις, οὐ μόντοι &c. Ita prorsus MS. nisi quod ἐρεσχελῶν habet & sine accentu. Nondum tamen emaculatus forte est locus ab omnibus mendis: vel valde enim fallor, vel ὁ δὲ δεινὸς ὢν εἰς ὀνομάτων κρίσει λαμβάνεται τοῦ ῥήματος &c. Pollux scripsit: sicut supra Segm. 1. ὀνόματος κρίσει dicebat. Certe ita optimus sensus elicietur, locumque ita explicabimus: Si vero joco est in σταθμοῦχον vis dicere dominum familias, dum tibi placeat aliquem ludificari vel tentare: ille vero acer iudex ἢ peritus in nominibus judicandis arripit istud vocabulum, quasi non proba sit nota: tum ne tu quidem putes adeo probum prorsus istud, nec tamen omnino reprobum: quod vero ab aliquo istud dictum ita sit, si indicaveris, serio bonarum literarum studiosus videberis: ut rideas nostrum dignitatis amatem: sic & supra enim Noster IX, 83. Φιλότιμος, α bonarum artium studiosus non alienum, quod varia doctina erudita seclisiosem deceat: & infra Segm. 69. εἰ τις βούλοιο φιλαρμεῖσθαι πρὸς τῶν καινότητων τῆς χριστείας &c. JUNG.

Παίζων δὲ &c.] Immanis in hunc locum invaserat corruptela, quam tamen omnem auspicio MSS. sustulimus: adpronam, ut fuerit ante nos lectum: παίζων δὲ καὶ σταθμοῦχον αὐτὸν εἰ ἐθέλοις καλεῖν, ὁ δὲ δεινὸς ὢν εἰς ὀνομάτων χρῆσιν λαμβάνει τὸ τοῦ ῥήματος, ὡς οὐκ ἂν εἴη δόκιμον, οὐδὲ σὺ μὲν αὐτὸ πάντη δόκιμον νομίζεις· in quibusdam minutis Kühnium habuimus præeuntem: in Codice vero Fulckenburgiano post ἐθέλοις καλεῖν insertum est: ἐρισχρῆτινα ἢ ἐκπειρώμενος, quæ, ut restitueamus, emendabis: porro illa se satis recte habere puto: δεινὸς εἰς ὀνομάτων χρῆσιν· neque κρίσει cum Jungermanno nostro velim: expones autem: peritum ut supradictum vocum, in eaque te excellentem, aut qui talis saltim haberi vult: ab hoc vero non abhorrerem, si reponere velles pro λαμβάνει τὸ, λαμβάνεται, vel

λαμβάνεται, loco τοῦ ἐπιλαμβάνεται· quod usui linguæ Græcæ convenit apte.

6 Φιλότιμος] Interpr. dignitatis amans videberis: curiosior videberis, malim. KÜHN.

7 Αἰσχύλου Σισύφῳ] C. V. ἐν Αἰσχύλου Σισύφῳ· σὺ δ' ὁ σταθμοῦχος ἐγκατιλλώφης ἀθρεῖ. Ἀντιφάνης δὲ &c. Æschylus versus senarius est:

Tu vero diversitor, illudens vide. KÜHN.

Αἰσχύλου Σισύφῳ] MS. εἶρ. τοίνυν ἐν Αἰσχ. Σισύφῳ· & supple hanc particulam vulgo omisissam; δις ῥηρον vero, qui in Catalogo Æschyli fabularum plenius Σισύφῳ δραπέτης scribitur, hanc drama Satyricum fuisse putat Magnus Casaubonus lib. I. de Satyr. cap. 5. Sed ad Æschyli verba vulgo prorsus corrupta: in MS. non ita, quamvis confusa prorsus & indistincta. Ita igitur MS. συδοσταθμοῦχος εὐκατιλλώφης ἀθρεῖ. Inde an legendum? σὺ δ' ὁ σταθμοῦχος εὐκατιλλώφης ἀθρεῖ. Sive potius σοὶ δ', quum ei non raro vitiose in u migratit, ut scpe adnotavi: vel, σὶ δ' ὁ σταθμ. ἐγκατιλλώφης ἀθρεῖ· ut scriptum fuerit olim ἐγκατιλλώφης κατιλλώφης sane quid sit Noster supra II, 52. explicat, nempe τοῦ καταβλέποντος ἐπὶ χλευασμῶ· vixque hic refugiam vertere illo Catulliano, venidens:

Te familia pater venidens aspicit.

Vel

Modimperator te venidens aspicit.

Sic mihi videbatur, ne MS. lectionem nisi leviter mutarem. JUNG.

Αἰσχύλου Σισύφῳ] Interferui particulam ἐν de MSS. etiam edita lectio proba sit. De hoc autem Æschyli dramate vide Meursium in Æschylo, ubi inter alios & hunc Pollucis nostri locum ponit. Χρῆσις autem alata ut in editis fuit conspurcatissima, sic in hac editione nostra plana est atque elegans: ipsissimis illis literis, quibus MSS. legunt, in textum intuli: Fulckenburgii Excerpta, εὐκατῆλλον φῶς· Commentatores autem nostri parum ἐγκατιλλώφης in eruendo verborum sensu, qui hic est adprime concinnus: Tu vero, familiaris pater, vel, dompadi, (sic enim in Glossis latina posterioris ævi voce σταθμοῦχος exponitur) paululum ἢ apte adducis oculos palpebris adspice, sodes: nimirum ita solemus, cum accurate oculis aliquid investigare habemus in animo: & procul abest sensu loci altera illa τοῦ κατιλλώφης significatio, quæ Commentatoribus in mentem venit.

8 Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ὀβρίμῳ φ. &c.] C. V. ἂν κελεύῃ με στ. sunt etiam senarii ita, nisi fallor, restituenti:

— ἂν κελεύῃ με
σταθμοῦχος· ἢ σταθμοῦχος ἔστι τις ἀπο-
πιζέεις δὲ με καινὴ πρὸς με διάλεκτον
λαλῶν· εἰ ἐπιτάκτῳ μοι στεγάρχον.

σταθμοῦχος· ἢ σταθμοῦχος δ' ἔστι τις; ἀπο-
πνίξεις δέ με καινήν πρὸς με διάλεκτον λαλῶν,
εἰ τέτακτό μοι στεγάρχων· ἀλλὰ μὴν ὃ τὸ καινό-
τατον τουτὶ καὶ μάλλον τεθρυλλημένον τὸν¹⁰ οἰκο-
δεσπότην, καὶ τὴν οἰκοδέσποιναν, οὐκ ἀποδέχο-
μαι μὲν¹¹ τούνομα· ὡς δὲ ἔχεις εἰδέναι, ¹² μὴ-
νῶ σοι, ὅτι καὶ ταῦτα ἄμφω¹³ εὔρον ἐν Θεα-
νοῦς τῆς¹⁴ Πυθαγόρου γυναικὸς ἐπιστολῇ πρὸς
¹⁵ Τιμαρέταν γραφείσῃ· ὃ δὲ οἰκοδεσπότης, ¹⁶ ἔ-
στι καὶ Ἀλέξιδος ἐν Ταραντίνοις.

hospes jufferit : aut quis hospes est ?
Strangulabis autem me si novum dixero
vocabulary, & domus principem voca-
vero. Veruntamen recentissimum illud,
& usitatissimum, paterfamilias scilicet,
& materfamilias non approbo : ut autem
intelligas, ostendam hæc ambo in Thea-
nis Pythagoræ Uxoris Epistola ad Tima-
retam scripta inveniri. Paterfamilias quo-
que dicit Alexis in Tarentinis.

— si me jufferit
σταθμοῦχος, an quis adest σταθμοῦχος? ene-
cabis me cum tua nova dialecto :

Si mihi in mandatis dederit στεγάρχων.

Quibus verbis perstringitur ille, qui σταθμοῦχος usur-
paverat, quasi sit hoc dialecti innovantis vocabulum :
ille vero correctus se ipsum mox retexit dicitque στε-
γάρχων. KÜHN.

Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ὀβρίων φ. &c.] Locum *Ἀντιφθάνης*,
ita enim MS. non *Ἀριστοφάνης*, quoque totum,
ut in MS. nostro est, adscribo : Ἀντιφθάνης δ' ἐν Ὀβρί-
ων φησὶν, ἂν κελύμ με σταθμοῦχος, ἢ σταθμοῦκος·
δ' ἔστι τις; ἀπὸ πνίξεως (& supra eius alia manu is scri-
ptum) γὰρ με καινήν πρὸς με διάλεκτον λαλῶν, ἢ τα
πτοιμιστεγάρχων· ἀλλὰ μὴν &c. quæ non tento. In-
certum mihi an *Pollux* addidit sua verba, an omnia
sunt *Comici*. Sane ex MS. κελύμ με στ. legendum &
postea γὰρ με κ. πρὸς με δ. & Ἀντιφθάνης τὰ Ὀβρίων
reddendus videtur. Cætera aliis relinquo : non omnia
possumus omnes : & ego meam imperitiam non dissi-
mulavi hæctenus in locis difficilioribus vel leviculis et-
iam : non semper in nobis positum est criticos esse,
sed in natura sæpius. Alias σταθμοῦχος & apud *Hes-
ychium* exponitur : ὁ τῆς οἰκίας κύριος καὶ ξυνοδοχός. JUNG.

Ἀριστοφάνης δ' &c.] Dedere nosmet oportet consen-
sui MSS. qui *Antiphane* hic nobis pro *Aristophane*
supponunt : fuit & superiori libro eadem utriusque no-
minis commutatione peccatum in vulgatis ; sed & ibi
nos meliorem de MSS. lectionem restitimus : de Ὀβρί-
ων non aliunde rescivi quicquam : & fabulam illam
Aristophani vitiosa hujus loci scriptura inductus con-
tribuit in *Attica Bibliotheca Menesius*. Progredimur ad
ipsum *Antiphani* locum : priora sic ante nos edita fue-
re : ἂν κελύμ σταθμοῦχος, ἢ σταθμοῦκος ἔστι τις ; in
illis emendandis MSS. obsequius sum : sensum *Kühnius*
non vidit : hic autem est : si me jubeat familia pater-
tum alter ille, qui subsannat huic voci, quam a Tra-
gico quodam usurpatam proposuerat *Antiphanes* sibi
traducendam, respondet : At vero σταθμοῦχος quis il-
le tandem est? strangulatum me dederis nova loquendi
forma tecum colloquens : scilicet in his πρὸς με cum *Küh-
nio* restitimus, ubi vulgo fuit πρὸς σε· ex sequentibus il-
lis me non satis extrico : restituiam tamen hunc in modum :
εἰ τέτακτο ἢ τέτακτο μοι στεγάρχων, aut, εἰ δ' ἐτέτακτο
μοι στεγάρχων, quale quippiam ostendunt vestigia *Palati-
ni* Codicis, ut hujus alium emendantis illa sint verba.

9 Τὸ καινότατον] C. V. καινότατον, communissimum :
οἰκοδεσπότην & οἰκοδέσποιναν, *Interpr.* retinisset vellem
in versione. KÜHN.

12 καινότατον] Pro καινότατον, MS. καινότατον
quod rectius videtur, & magis cum sequenti verbo conti-
nere, quod in MS. τεθρυλλημένο unico λ. scribitur. JUNG.

καινότατον] *Kühnius* in textu dedit καινότατον, quod
sequi sumus : & vere vulgatissima fuerunt illa : sæ-
pius ætatis junioris auctores usos esse reperias, nec eos
quidem infirmi subfellii : in *Glossis* utrumque *Οἰκοδεσπότης*
& *οἰκοδέσποινα* reperitur : *Theodoretus* autem, qui
captare solet eleganter Atticismos, dixit οἰκίας δεσπότη-
την περὶ προνοίας λόγ. ζ. ὃ μὴ γὰρ τῆς οἰκίας δεσπότης

πολλὰς πολιουρεῖται φροντίσι &c.

10 Οἰκοδεσπότην] *Phrynicus* quoque : οἰκίας δεσπότης
λεπτόν, οὐχ ὡς Ἀλέξιος οἰκοδεσπότης. Est tamen id
nomen frequens in Nov. Testam. vid. *Matth.* X, 25,
Marc. XIV, 14. *Luc.* XII, 39. & alibi. *Lucas* insuper
XXII, 11. ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότη τῆς οἰκίας. Apud *Plu-
tarch.* & id., & una etiam scem. legitur, *Quæst. Rom.*
XXX. ἔπου σὺ κύριος καὶ οἰκοδεσπότης, καὶ ἐγὼ κύριος
καὶ οἰκοδέσποινα. Idem *οἰκοδεσποσύνας ἀστῆρας* no-
minat de *Plac. Phil.* cap. 18. D. *Faulus* vero ju-
niores viduas jubet γαμῶν, τετραγοῦν, οἰκοδεσποῦν,
&c. 1 *Tim.* V, 14. SEB. 2.

11 Τούνομα] MS. τὸ ὄνομα. De his & *Nunnes.* ad
Phrynic. Eclog. II. in οἰκίας δεσπότης, fere hinc.
Improbat vero & οὐκ ἀποδέχεται hæc vocabula *Pollux*
nollet : nec recte quasi *Pollux* ut proba allata accep-
tisse videtur *Gul. Fornerius* I. Select. 11. ubi expo-
nit quo sensu uxores *Domina* dicerentur. JUNG.

12 Μηνῶ] C. V. μηνῶ. KÜHN.

Μηνῶ] MS. μηνῶ σοι, διότι καὶ τ. ἄ. εὔρον ἐν Θ.
τῆς Πυθαγόρου γυν. ἰπ. & placet hæc lectio, puroque
vulgata rectiorem. H. *Stephanus* hic de *Theano* adno-
tat videndum esse, an sit ea, quæ est inter epistolas : quod
quidem putavit *Nunnesius* ad *Phrynic.* in οἰκίας δεσπότης,
qui *Suidam* videndum ait. JUNG.

Μηνῶ σοι &c.] Parum illa mihi videbantur con-
cinna : de MSS. itaque reposuit μηνῶ, & mox εὔρον
sic enim fere loquitur *Pollux*. In *Theano* autem
Pythagora, seu, ut e MSS. restitui, *Pythagora* u-
xoris, epistolis, quas septem evolvi, vocem illam
οἰκοδεσπότης non inveni : videndus autem de hac præ-
stantissima muliere vir Doctissimus *Hollstenius* ad *Porphy-
rii* *Vitam Pythagora*, & quos ille adducit, unde sua
pleraque sublegit *Menagius* de *Vitis Philosopharum*.

13 Εὐρωμῶν] Εὔρον C. V. KÜHN.

14 Πυθαγορείου γυναικὸς] *Interpr.* *Pythagora* uxoris.
verum si *Πυθαγορείας* γυνή significat uxorem *Pythago-
rae*, multas habuit ille uxores : omnes enim, qui opem
dederunt *Philosophiæ Pythagoricae*, hoc venient no-
mine, & dicuntur *Πυθαγορείδης* & *Παθαγορικάι*. *Phi-
lochorus* scripsit συναγωγὴν Ἡραϊδων ἤτοι *Πυθαγορείων*
γυναικῶν. Quapropter hoc loco non uxor *Pythago-
rae*, quæ quidem etiam *Theano* dicta est nonnullis,
sed *Φιλόσοφος Πυθαγορείκη* est, ut *Stobæus* hanc ipsam
Theano salutat *Sermone* 193. Non igitur erat quod
Doctiss. *Menagius* in *Observat.* in *Vitam Pythag.* cap.
39. *Pollucem* laudaret inter eos, qui *Theano* conjugem
Pythagora appellarunt. *Interpretis* hoc est *παρίρημα*,
non *Pollucis* assertum. Ergo & *Epistola* ad *Timare-
tam Theano Brontini* uxori tribuenda est secundum
Pollucem : uxor *Pythagora* dici solet *Πυθαγορείου γυνή*,
non *Πυθαγορείας*, quæ dux lectiones non sunt con-
fundendæ in unam, quæ hæctenus dicta sunt, perti-
nent ad lectionem vulgatam : at C. V. habet *Πυθαγο-
ρεῦ γ.* sic esset, *Pythagora Uxor*. Solet enim fieri, ut
Auctores alii huic, alii vero illi *Theano* ascribant vel
dicta, vel scripta nobilia in *Schola Pythagorica*. KÜHN.

15 Τιμαρέταν] MS. male Τήμαρεταν. JUNG.

16 ἔστι καὶ Ἀλέξ. &c.] ἔστιν καὶ MS. *Alexidistolo-*

De janitoris armis, & quomodo nominentur.

17 Περὶ σκευῶν θυρωροῦ, καὶ ὅπως αὐτὰ ὀνομάζονται.

ARma vero circa januas sunt, ve-
ctes, objices, seræ, claves, repa-
gula, claves reclusorii, claustra, la-
queus, malleus: sic enim id, quo fo-
res pulfantur, vocavere. Tum & annuli,

18 **Τ**ῶν δὲ σκευῶν εἰ πρῶτα τὰ περὶ τὰς θύρας
ρήτέον, 19 *μοχλοὶ, ὄχλεις, καὶ κλειδὲς εἰσίν,*
καὶ κληίδες, 20 καὶ βάλανοι, καὶ βαλανάγραι,
καὶ κλειθρα, καὶ κλήθρα, καὶ ἐπίσπαστρον, καὶ
ρόπτρον· τὸ γὰρ ἐπικροῦον τὴν θύραν, οὕτως ὀνό-
μάζον· 21 καὶ που καὶ στρόφιγγες, καὶ γιγγυλί-

cum eundem credo respexisse & *Phrygicum* II. *Eclog.*
Attic. scribentem: οἰκίας διαπότης λεκτεῖον, οὐχ ὡς Ἀ-
λῆξιος οἰκιδισπότης. Id & supra in lemmatum recen-
sione diligenter in MS. observatum: nam *Segm.* 3. ubi
vulgo male, & non a *Polluce* certe, περὶ οἰκιδισπό-
του, ibi in MS. recte: περὶ οἰκίας διαπότου. *Alexidis*
autem *Tarentini* & ab *Athenæo* nominantur, ut *Ca-
sianus* noster observavit IV. *Athen.* 4. JUNG.

17 Περὶ σκευῶν θυρωροῦ, &c.] C. A. & *Salm.* hunc
afferunt titulum: ὅσα περὶ θύρας, omittis cæteris: *qua-
si* *σημα* *ἰσιν*. KÜHN.

Περὶ σκευῶν θυρωροῦ, &c.] Sequitur in MS. novum
caput, hoc titulo: *θυρῶν σκευή, &c.* quamvis in lemma-
te supra ad *Segm.* 19. allato hoc caput contineretur.
Restant hac pagina pauca, ea tamen multis modis lo-
cupletabit MS. noster. JUNG.

18 Τῶν δὲ σκευῶν &c.] MS. τῶν δὲ σκευῶν εἰ πρῶ-
τα τὰ περὶ τ. θ. ῥ. optime: & statim ita restitua-
mus. Nondum vasorum quidquam sigillatim enume-
rare cepit. Nunc id adgreditur. Et, si vero, ait,
ἴσται *ναῖα* *εἰ* *πρῶτον* *recensenda* *ἰσιν*, *quæ* *ad* *januas*
pertinent, *ea* *ἰσιν*, *μοχλοὶ* &c. JUNG.

Τῶν μὲν σκευῶν τῶν περὶ &c.] Restitui lectionem
Palatini Codicis, quæ sua se venustate probat.

19 *Μοχλοὶ, ὄχλεις, &c.*] MS. καὶ ὄχλεις καὶ κλ. &c.
SEB.

Μοχλοὶ, ὄχλεις, &c.] C. V. ὄχλεις male. *Labbei*
Gloss. ὁ ὄχλεις τῆς θύρας, *ressultum*. KÜHN.

Μοχλοὶ, ὄχλεις, &c.] MS. *μοχλοὶ, καὶ ὄχλεις, καὶ*
κλειδὲς εἰσίν, καὶ κληίδες. Sic itaque scribe, & sup-
ple: ὄχλεις habet & MS. *deberi*: id quod itaque li-
bentius hic malim. *Hesych.* ὄχλεις, *μοχλός, στρό-*
φιγγ, δεσμός: quamvis non nesciam, quod & ὄχλεις
in hac significatione crebro apud *Homerum* occurrant:
& supra etiam I. 77. noster ὄχλεις: quare non temere
ejiciam: alterum tamen propter MSS. consensum ma-
gis placet: & supra I. 77. MS. noster sane erat mu-
tilus: *Labb.* vero MS. ibi quoque ὄχλεις habebat. Quod
vero apud *Hesychium* legitur, ὄχλεις, οἱ συνέχοντες τὴν
θυραχοζώνην κρέκται, καὶ οἱ μοχλοὶ ἀπὸ τοῦ συνέχου
manifeste mendosum est, forteque legendum: τὴν θύ-
ρακος ζώνην sic enim *διδάσκει* ὄχλεις etiam ὁ συνέχων
τὴν περὶ τὸν θύρακος ζώνην ἰμάς exponitur. JUNG.

Μοχλοὶ, ὄχλεις] Textus habet ὄχλεις, volentibus ita
MSS. addidimus in ceteris particulam conjungentem,
quam a *Polluce* positam celeritatis ergo librarii omise-
runt: hic porro illam particulam postulavit textus hoc
e *Palatino* Codice supplementum: καὶ κλειδὲς εἰσίν, καὶ
κληίδες: tum postea καὶ κλειθρα vulgo non existit in
textu: apud *Euripidem* in *Phœnissis* quæ κλειθρα scri-
buntur, *Scholias* habet κληθρα. *Heliod.* lib. IV. ἀτε
τῶν κλειθρῶν εἰς ῥάδιον ἀνοίγει ἐπιβεβουλευμένων. De
μόχλοις autem & βάλανοις mentionem facit creberime
Æneas Politæ. c. 18. ad eumque videndus summus
vir I. *Casianus*: inde *μοχλοῦσαι* τὴν θύραν *Segm.* 25.
cui contrarium *ἐκμοχλιεύει, cardinibus excutere januam*:
Heliodor. lib. IV. τὴν αὐλειὸν οὐ χαλεπῶς ἐκμοχλιεύσαι-
τις, ubi MS. *Vaticana* οὐχ' ἀπλῶς legit: apud eun-

dem alia notione & eleganti lib. I. τί ταῦτα κλειδὲς
καὶ ἀναμοχλιεύεις; quid illa commones atque resusci-
tas? adscribere lubet *Eustathii* locum ad finem *O-
dyss.* a. de clavibus, quo sensu dixerit *Homerus*:
κληίδα δὲ λέγει οὐ σκευὸς ἀπὸ σιδήρου, ἀλλὰ μόχλον,
ἐντὸς μὲν τῆς θύρας ἐξημεμένον, καὶ ἐπὶ τὸ κάτω καθι-
μένον ἢτοι κερχασμένον, ἡμῶντι δὲ ἐξῶθεν σπᾶμενον, καὶ
ἀνελεκόμενον, καὶ ἐπιζυγοῦντα τὴν θύραν & ibi videnda
quoque sunt breviora sed erudita *Scholias*: figuram cla-
vium antiquarum, utendique modum exposuit docte
Eruditi. *Henricus Demonstr.* *Evangel.* Propof. IX. cap.
105.

20 Βάλανοι, βαλανάγραι] C. A. βαλανάγραι. C.
V. καὶ κλειθρα, καὶ κλήθρα, καὶ ἐπίσπ. C. A. ἐπίσπ-
αστρον itidem male: pro βλήθρα in C. V. leg. κλήθρα. *Gloss.*
κλήθρα & κλήθρον, *τετραγώνιον*: quod ultimum natum est
ex Ionico κληθρον, vel κλήθρον scriptum pro κλήθρον,
quia in MSSis confunduntur η & ε ob soni ταυτότη-
τα. KÜHN.

Βάλαναι, βαλανάγραι] MS. καὶ βάλαναι, καὶ βα-
λανάγραι, καὶ κλειθρα, καὶ κλήθρα, καὶ ἐπίσπαστρον,
καὶ ρόπτρον: ubique particula καὶ interjecta. Supple
itaque κλήθρα, quo pacto & supra VII, 107. forte in
MS. debebat esse, ubi pro κλειθρα, κλήθρα habebat,
quamvis & hoc suos Auctores habeat: scribendum ve-
ro potius κλήθρον, quasi κληθρον Ionice pro κλειθρον
vid. *Etymologicum* in κλειθρα. Ρόπτρον, ἐπίσπαστρον, κό-
ρακα, κορώνη interpretatur *Junius* *Nomencl. Corni-
cetæ, cantharum* e *Plauto*, *manum extera* e *Lucretio*:
sed id e *Lucretio*, apud quem etiam *manus dextræ*,
non *extræ* edit, proflus mirum videtur *Gisano*, id-
que longe aliter explicat in suis *Collectaneis*, *Manus*
dextra, & alteram expositionem absurdam esse osten-
dit. JUNG.

21 Καὶ που καὶ στρόφιγγες, καὶ κορώναι, &c.] Ab-
est a C. A. qui post habet στρόφιγγες, κορώναι, κό-
ρακες, παρὰ δὲ τ. ν. καὶ ἀντικλ. ex correctione; παρὰ
δὲ Ἀ. κατακλειδὲς &c. C. V. ita: στρόφιγγες, καὶ γιγ-
γυμοί, καὶ κορώναι, καὶ κόρακες. *Ποσειδῆπος ἐν Γαλάτῃ*
φρσίον, κόρακι κρούεται θύρα. KÜHN.

Καὶ που καὶ στρόφιγγες, καὶ κορώναι, &c.] MS.
noster iterum auctior pluribus, unde supplebis vulga-
ta. Sic autem habet: καὶ γιγγυμοί, καὶ κορώναι,
καὶ κόρακες. *Ποσειδῆπος ἐν Γαλάτῃ φρσίον* κόρακι κρού-
εται θύρα: παρὰ δὲ τοῖς ν. Ita proflus MS. nisi quod
γιγγυμοί haberet. Sed γιγγυμοί scribendum, eo
certe non invito: & supra VII, 107. ita jussi. *Ποσει-
δῆπος ἐν Γαλάτῃ* non nunc primum vero a *Nostro* no-
minatur, sed & supra jam IV, 175. fuit. Facile au-
tem inde possumus conjicere quantam jacturam fece-
rimus in hoc libro X. in quo supra præfatus ait se
πλείους ἐπιμαγεῖσθαι μάρτυρας: quam multa vero χρή-
σις vulgo desint MS. jam testari cepit, & por-
ro testabitur: non paucas tamen & in MS. desite,
sæpius non falso, credo, animadvertere possumus quo-
que. JUNG.

Καὶ που καὶ στρόφιγγες, &c.] Additum e MSS. καὶ γιγ-
γυμοί: *Excerpta Falschenburgiana*: καὶ γιγγυλίση, quod

μοι, καὶ κορώναι, καὶ κόρακες. Ποσειδίππος γοῦν ἐν Γαλάτῃ Φησὶν, κόρακι κρούεθ' ἢ θύρα· παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις τούτοις καὶ ἀντικλειίδες εἴρηται· παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ἐν Σφηξί κατακλειίδες, τὰ κατακλείοντα τὰς θύρας· παρὰ δὲ Ἡρόδοτῳ καὶ ἐπισπαστῆρες. Φησὶ γοῦν ἐν τῷ 5

coronæ, & coraces. Apud recentiores vero, & oclusoria instrumenta dicta sunt. Apud Aristophanem vero in Vespis, conclusoria ea, quæ fores claudunt. Et ἐπισπαστῆρες, Attractores apud Herodotum, dicit au-

aperte corruptum, eoque modo reformandum, quo textus habet: neque aliter ullibi auctorum scribendum est: sæpius in mendo cubantem offendas hanc vocem: in *Josepho* Antiqui. Judaicæ. lib. III. cap. 5. γιγλύσμοι excusulum est, neque multum diverso modo *Galenus* in *Glossis*: Γιγγυλίματα, ἀντιμαίονται εἰς ἀλλήλους, ὡς περ καὶ ἐν ταῖς θύραις οἱ γιγγυλισμοί· sed rescribendum: Γιγγυλίματα & γιγγυλίμοι· quod prius & in melioribus *Hippocratis* editionibus excusulum ita conspicitur: adi ad *Erotianum*. Hinc in *Aristotele* γιγγυλίματι ita reperones enim *Histor. Animal.* libr. IV. cap. 4. & γιγγυλίματις in *Philone* libr. V. Βίλοσ. pag. 91. γιγγυλίματις σαιίδας συγκλειομένας καλωδίαις· ubi σαιίδες γιγγυλίματις tabulæ dicuntur, quæ γιγγυλίμοις sunt confectæ atque compactæ. *Suidam* : Γιγλύμοι (Γιγγυλίμοι) ἀντιμαίονται τινὶ ἐξέχον πρὸς κοιλότητα· optime; quod itaque non tantum in januis habet locum, sed & in altis pluribus rebus: *cardinem* dixere Romani: *Glossæ* : *Cardo* , γιγγυλίμοι· nec erit quisquam, puto, qui non istius rei capiat usum. Totum vero *Pollucis* locum sic olim coherxille puto: καὶ ῥόπτρον γ. γ. φ. τ. θ. οὐ τ. ἄν. καὶ κορώναι, καὶ κόρ. Π. γ. ἐν γ. φ. κ. κ. ἢ θ. καὶ τῶ καὶ στρωφ. in vulgaris itaque jam post γιγγυλίμοις sequuntur κορώναι & κόρακες, quorum primum habes in *Homero* ad finem *Odyss.* I. emendabis ibi *Brevia Scholia* : Κορώνη, τῆ λογομένη κόρακι, τῆ ἐπισπαστῆ τῆς θύρας· scribes: ἐπισπαστῆρ. Sed apponere juvabit *Eustathis* notam ad hunc locum, quæ rem totam expediet: Κορώνη δὲ ἀργυρεῖα, ἢ τὸ κοράκιον, ἢ μᾶλλον κατὰ τοὺς παλαιούς οὐ κίρκος, ἢ ἔστι τὴν θύραν ἐκίρσαι, ἣν οὐ ἐκίρσαι, ἐπισπασθῆναι ἔστι καὶ ὁ ἐπισπαστῆρ παρ' Ἡρόδοτῳ ἐν τῷ ἐπιλαβόμενος τῶν ἐπισπαστῆρων ὅς καὶ ῥόπτρον ἐλέγχετο, καθὼς δηλοῖ καὶ ὁ εἰπὼν, ῥόπτρον, ἐπισπαστῆρ θύρας. Εἰς δὲ τὸ κορώνη φησὶν οἱ παλαιοὶ καὶ ταῦτα· κορώνη, τοῦ τόξου τὸ ἄκρον, καὶ θύρας ἐπισπαστῆρ, καὶ ὁ κοράξ τῶ. De ῥόπτρῳ, quod & in *Polluce* fuit modo, vide *Hippocratis* notam, & ad eum *Maussacum* , qui *Lysia* locum, ubi vox illa reperitur, commentatur. *Callixenus* apud *Athenæum* libr. V. in illa luculentissima splendidißimæ navis, quam *Ptolemaus* apparari iussit, descriptione: καὶ τὰ ῥόπτρα (τῶν θυρῶν) ἐξ ἰερῶν γιγυλίματων χαλκοῦ τῶν χρύσειον ἐκ πυρὸς εἰληφασιν. *Helychium* adde. *Κορακα* vero cum pro κίρκιδι ponit *Theocriti Scholiastes* , unde *Syracusanus* ille formaverit κίρκιδι τὸ σαλεύσθαι, κίρσαι· alia notione videtur usurpasse, pro ferro nimirum oblongo, quod januam sustineret: εἴρηται δὲ μεταφορικῶς, inquit ille *Grammaticus* , ἀπὸ τῆς ἐν τῇ θύρᾳ κίρκιδος· ἔστι δὲ κόραξ εὐδερπὸς ἐμπύκτων εἰς τὸ μέσον, καὶ ὑπεκρῆται τὴν θυρᾶν· sed ea tamen notio an veterum auctoritate muniri possit, in dubium voco; & ignoraverit ille *Grammaticus* forsitan, quid proprie fuerit κόραξ: de κίρκιδι vero *Helychius* & *Suidas* docent fuisse μοχλὸν, *segam janua* , quod apprime τῆ κίρκιδι convenit. Sed temporis contractissima spatia me premunt, ut addere nihil amplius possim: & illa quoque, quæ effudi, indigesta & rudia. Tum elegantem *Posidippi* locum in *Pollucis* contextum jure postliminii e MSS. revocavimus: apparet & hic in *Excerptis Falckenburgianis* , sed lacertus aliquantum atque deformis, unde tamen nos veram lectionem in lucem protraximus: Ποσειδίππος γοῦν ἐν Γαλάτῃ φησὶ κόρακι κλειίδ' ἢ θύρα· quæ ita, ut scribi curavimus in textu, sunt reconcinanda: sed tamen illud κλειίδ' ἢ θύρα me necdum dimittit, quod

fuerit equidem: *ocluditur janua* : & videndum profecto, si forsitan κόραξ apud antiquos non ῥόπτρον, quod Belgæ dicimus *en klopper* / sed *pessulum* quoque designavit: *Etymologum* vide in ἀναζυγῶν & ἀναζυγάσαι, in quo sic eam vocem intelligas oportet: imo vero nec hac quidem opus erit significatione, modo, quod ἐπισπαστῆρ, valere agnoscamus, quo attracta claudi potuit janua: ego tamen ad illam lectionem, quam reddidi, propendeo magis.
 22 *Oclusoria*] *Αντικλειίδες* cum accentu in antepenultima MS. *D. Hæschelius* Præfat. in *Dictionarium Latino Græc. ἀντικλειίδα* , inquit, *contra Lexicorum auctoritatem, clavam adulterinam seu adverbiam interpretor ex Clem. Alexandr. Strom.* VII. p. 325. οὐδὲ τὴν κλειίδ' ἔχοντες αὐτοὶ τῆς εἰσοδου, ψευδῆ δὲ τῶν καὶ (ὡς φησὶ ἡ συγγραμμὰ) ἀντικλειίδα. SEB. 2.
 Αντικλειίδες] Id & supra VII, 107. forte restitendum fuit, nisi potius *Aristophanem* , ut ibi dixi. JUNG.
 23 *Εἰ Σφηξί*] C. V. παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει Σφηξί, pro Σφηξί, *Vespis* , ubi hic extat versus:
 Καὶ τῆς κατακλειίδος ἐπιμελοῦ, καὶ τοῦ μοχλοῦ.
 KÜHN.
 Εἰ Σφηξί] MS. ἐν Σφηξί in x. errore crebro. Locus enim ἐν Σφηξί *Comici* hodieque extat, non longe a principio, quamvis singulari numero ibi legatur,
 Καὶ τῆς κατακλειίδος ἐπιμελοῦ, καὶ τοῦ μοχλοῦ.
 Φυλάττεθ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρέψεται. JUNG.
 24 *Κατακλειίδες*] *Vesp.* γ. 154.
 — τῆς κατακλειίδος ἐπιμελοῦ, καὶ τοῦ μοχλοῦ. SEB.
 25 *Κλειίοντα*] C. V. κατακλειίοντα. KÜHN.
 Κλειίοντα] MS. κατακλειίοντα τὰς θ. quo pacto emenda: id enim vocabulum κατακλειίδας ad etymon proprius exponat, quam vulgatum κλειίοντα. JUNG.
 Κλειίοντα] Bene de MSS. emendavimus κατακλειίοντα, quo adluditur ad κατακλειίδες.
 16 *Ἐπισπαστῆρας* .] C. V. ἐπισπαστῆρες. KÜHN.
 27 *Φησὶ δὲ, &c.*] C. V. φησὶ γοῦν ἐν τῷ 5. βιβλίῳ & μοχ, ἀπρὶξ abest ab eodem Codice: nec *Herodotus* habet. Verum enimvero sæpius evenit, ut Veteres ex *Herodoto* allegent loca plenius, quam hodie habentur. Illustris est de *Phetetime* Cyrenaica historia, quam refert in *Melpomene* , quod cum excidisset patria per seditionem, delata sit ad Insulam Cyprum, & a Rege ejusdem petiverit copias, quibus reduceretur in patriam: sed *Euelibo* , qui tum rerum in illa potiebatur insula, dona ei misit muliebri sexu digna, & τοιοῦτοις, inquit, γυναῖκας δωρεῖσθαι, ἀλλ' οὐ στρατιῶν· ita *Nostri* Codices: sed *Eustathius* in *Iliad.* pag. 659. addit *εἰσκαύσθη ἐκ τῶν τραυμάτων* , quæ verba sine dubio invenerat in suo Codice, eaque omnino ad rem facere videntur. Hæc obiter monere volui, ne statim uncinulis ut aliena includantur, quæ nostris in exemplaribus non occurrunt. C. A. autem non habet illa utque ad οἱ μὲν οὐδ' ἐπισπαστῆρες, h. I. sunt *masculi* , quibus ex ferro confectis attrahitur janua claudenda, idque suadet locus *Herodoti* inspectus vel limis oculis. KÜHN.
 Φησὶ δὲ, &c.] MS. iterum auctior addit & librum *Herodoti* , ita habens: φησὶ γ' οὖν ἐν τῷ 5. βιβλίῳ ἐπιλαβόμενος δὲ τῶν ἐπισπαστῆρων εἴχετο· ἐν δὲ &c. Et ita omnia emenda, ejecta vocula ἀπρὶξ, quam nescio quis iueprus invexit: nec in MS. nostro hercle adparet, nec, ut & *Sebetus* notavit, apud *Herodotum* ;

tem, Apprehensis ostii cardinibus tenaciter adhaerebat. Illud vero in publice venditis scriptum, vecti ferreo: quidam accuratius interpretati, claves intelligi putaverunt. Quoniam etiam apud Demosthenem dictum est de corporis parte, τὴν κλεῖν, id est humeri juncturam confluentem: utrumque enim nomen alteri est homonymum: corporis scilicet pars, instrumento, & ipsi parti, instrumentum. Apud Lyfiam porro ad Philippum, ἐπιτροπεῖς, pro clavibus in-

βιβλίῳ, Ἐπιλαβόμενος τῶν ἐπισπαστήρων²⁸ εἶχετο· ἐν δὲ τοῖς Δημοπρατοῖς, ²⁹ καὶ ἐν μόχλιᾳ σιδηρᾷ· οἱ μὲν οὖν ἀκριβέστερον³⁰ ἑρμηνεύειν πειρώμενοι, τὰς κλεῖς οἴονται προσήκειν λέγειν· ³¹ ὅτι καὶ παρὰ Δημοσθένει ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ σώματι³² μέρους εἴρηται, τὴν κλεῖν καταγῶτα· ὁμῶνυμον δ' ἔστιν ἑκάτερον ἑκατέρῳ τούνομα· τό, τε μέρος τῷ σκεύει, καὶ τὸ σκεῦος τῷ μέρει· ἐν δὲ τῷ Λυσίου πρὸς Φίλιππον, ³³ ἐπιτροπῆς, τὰς κλεῖδας εὐ-

cujus locum ex *Musa* sexta, sive *Eraione*, cap. 91. adscribo, de *Agrieta* e vinculis elapso: is καταφεύγει πρὸς προβυρα Δημήτρος Θεοδοφόρου· ἐπιλαβόμενος δὲ τῶν ἐπισπαστήρων, εἶχετο· οἱ δὲ, ἐπὶ τῆ μιν ἀποσπᾶσαι οὐκ οἴοι τε ἀπίκνυτον εἶναι, ἀποκόψαντες αὐτοῦ τὰς χεῖρας, ἦγον αὐτὰ· αἱ χεῖρες δὲ κείναι ἐμπεφυκυῖαι ἴσαν τοῖσι ἐπισπαστήρσι. Hic vero in suo Codice & locum e *Xenophonte H. Stephanus* ad oram adscriptit: *Xenoph. Ἑλλῶν. VI. ἐπισπᾶσσαι τὴν θύραν, εἶχετο τοῦ ῥοπάλου* ubi vides & ῥοπάλον dictum istud ῥόπαρον. Locus est de *Alexandri Theffalorum* tyranni uxore januam continente, donec maritus a fratribus suis interficeretur. JUNG.

Φησὶ δὲ, &c.] Locupletius e MSS. φησὶ γοῦν ἐν τῷ σ. βιβλίῳ. Et mox delevimus ἀπρίξ, quod in nullis conspicitur: & si verum sit adducere quædam ex *Herodoto* Grammaticos, quæ aliter jam nunc in eo leguntur, non inde tamen hoc loco particulam istam communire poteris, præcipue cum spurium ex MSS. inveniamus: ad Cynofarges itaque. Non me later tamen, unde hoc attulerit, quicumque in *Pollucem* inulit: ex *Suida* certe, cujus hæc sunt verba: Ἐπισπαστήρων, τῶν τῆς θύρας κερμημάτων (quæ plane non intellexit *Porzio*, cum de cardinibus intelligit) ἐρῶν προσκειμένας τὰς θύρας, καὶ λαβόμενος τῶν ἐπισπαστήρων ἀπρίξ εἶχετο, καρτερῶς τε καὶ ἰγκρατῶς: quibus ille quin *Herodoti* locum respiciat, nemo dubitabit: sed longe quidem in his locupletior est *Historicus*, ac in vulgatis; ut duplicem loci illius olim extitisse lectionem necesse sit, unam, quam habemus in editis & a *Polluce* suis in Codicibus inventam, alteram vero tali modo ex *Suida* verbis concinnandam: καταφεύγει πρὸς τὰ πρόβυρα Δημήτρος Θεοδοφόρου· ἐρῶν δὲ προσκειμένας τὰς θύρας, καὶ λαβόμενος τῶν ἐπισπαστήρων ἀπρίξ εἶχετο· ut interpretamenti vice illud καρτερῶς τε καὶ ἰγκρατῶς *Suidam* addidisse censeam; nam frigidum erit si velis *Herodoti* verbis adjicere: de similibus alibi in præstantissimo gravissimoque scriptore dicam. Superius autem adduximus *Eustathii* verba, ubi eummet ipsum *Herodoti* locum transcripsit. Vocantur autem & hi ἐπισπαστήρες, δακτύλιοι, *Erymologus* in voce inter alia: καὶ τὸ ἐπισπαστρὸν τῆς θύρας. Proprie vero ἐπισπαστήρ, quo januam clausuram attrahebant, ut itaque domum spectaverit: ac ῥόπαρον, κόρακι, pulsabat januam, si quis a publico veniret.

28 Ἀπρίξ] Vide *Herodot.* lib. VI. fol. 230. ubi ea vox non habetur. SEB.

29 Καὶ ἐν μόχλιᾳ σιδηρᾷ] Leg. καὶ ἐν μόχλιᾳ σιδηρᾷ: in *Gloss.* μόχλος σιδηροῦς, *Vellé.* KÜHN.

Καὶ ἐν μόχλιᾳ σιδηρᾷ] MS. καὶ ἐν μόχλιᾳ σιδηρᾷ. Scribendum puto καὶ ἐν μόχλιᾳ σιδηρᾷ: nec puto aliter *Pollucem* scripsisse. Sic μόχλια καὶ γλοφύμα in Itaquarii instrumento habes apud *Lucianum* in *ἰνκνήφῳ* & supra μόχλιον VII, 125. quamvis etiam alio in usu: fuerunt itaque ἐν μόχλιᾳ σιδηρᾷ hic *passuli*, vel *obsculi ferrei januarum*. JUNG.

Ἐν μόχλιᾳ σιδηρᾷ] Sic plane restitui in textu, ut fuit in Codice *Palatino*, ἐν μόχλιᾳ σιδηρᾷ· *Κμητιῶν* ἐν μόχλιᾳ σ. ἐν μόχλιᾳ versutum est pro ἐμῳ. uti ex anti-

quissimis marmoribus constat, quod itaque sic scriptum fuit in *Δημοπρατοῖς* etiam: sic ἐν λημενίζειν & ἐν λημενίζειν.

30 Ἐρμηνεύειν πειρώμ.] Qui accuratius loqui voluit, τὰς κλεῖς dicendum esse putant. *Thomas* in *Eclogis* κλεῖν, οὐ κλεῖδα· ita & *Noster*, κλεῖν, non κλεῖδα, dici monet ab iis, quibus accuratior elocutio curæ est. KÜHN. Ἐρμηνεύειν πειρώμ.] MS. male πειρώμενοι. JUNG.

31 ὅτι καὶ παρὰ Δημ. &c.] Hæc absunt a C. A. usque ad καταγῶτα. Locus *Demosthenis* extat in *Oratione de Ceroia*, ubi καταγῶτα non significat, confluentem, ut *Interpr.* putavit, sed *fractam humeri juncturam*: vid. supra lib. V. c. 25. Sect. 3. KÜHN.

ὅτι καὶ παρὰ Δημοσθ. &c.] *Demosthenicum* illud expressit *Libanius*: κατὰ γὰρ τὴν κλεῖν· quod *Thomas* ex eo profert, *Herodiano* illa in re consentiens: adde *Hæschelium* ad *Herodiani* locum, qui similiter e *Xiphilino* eandem loquendi formulam adnotat. Pluribus in locis ad *Homerum Eustathius*, quem describere non vacat.

32 Μέρους] MS. μέρι, pro μέρους. Sed hac ratione etiam ἐπὶ τῷ scribendum fuerat. Locus *Demosthenis* & *Phrygichus* laudat II. *Eclog.* Κλεῖν, ait, ὁ Δημοσθένης, ἀλλ' οὐχὶ κλεῖδα· τὴν κλεῖν καταγῶτα· ubi *Nunnesius Pollucem* adducit. Tale est & illud, quod inter *Aphorismata* legitur de *Philippo*, ad quem & ista *Demosthenis* verba pertinent: τῆς δὲ κλεῖδος αὐτῷ καταγῶσις ἐν πολέμῳ, καὶ τοῦ θεραπεύοντος ἱατροῦ πάντως τί καθ' ἡμέραν κειτόντος, λάμβανει (ἴφη) ἴσα βούλει· τὴν γὰρ κλεῖν ἔχεις. Ut autem κλεῖν tam de vase quam corporis parte ἐκωνίμως ait dici, idem *περὶ κατακλεῖδος* pollumus affirmare, quam *Segm.* præced. de vase habuisti in *Aristophanis* χροῖσει· supra de corporis membro II, 133. Sed ne loci *Demosthenici* obliviscamur, a *Nunnesio* non indicati, quem *Pollux* hic attulit, & *Phrygichus* in mente habuit. Is est in nobili *Oratione* pro *Ctesiphonte*: ἐρῶν δ' αὐτὸν, αἶε, τὸν Φίλιππον, πρὸς ἐν ἡμῖν ὁ ἀγῶν, ὁ πῆρ ἀρχῆς καὶ δυναστείας τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον, τὴν κλεῖν καταγῶτα, τὴν χεῖρα, τὸ στέλλος πεπηρωμένον &c. JUNG.

33 Ἐπιτροπεῖς &c.] *Interpr.* ἐπιτροπεῖς pro clavibus invenimus, imo, si verum fateri volumus, pro clavibus invenit *carbonum thesaurum*: miror tam leve mendum fraudi fuisse docto homini; legendum enim, ἐν τῷ Λυσίου πρὸς Φίλιππον ἐπιτροπῆς, in *Oratione Lyfiam contra Philippum de tutela*. *Harrocrat.* in voce αἰδίσασθαι laudat *Lyfiam* ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς, in *Oratione contra Demosthenem de actione tutela*: ita & hoc loco *Lyfiam* contra *Philippum* egit, qui tutores suos accusarat male administratæ tutelæ: postquam hæc scripseram vidi & C. V. legere *ἐπιτροπῆς*: in hujusmodi allegationibus sæpe omittitur *περὶ* plena enim locutio est, *περὶ ἐπιτροπῆς*. *Harrocr.* in *παρηργύσει* laudat *Iseum* ἐν τῇ πρὸς *Διοφάνην ἐπιτροπῆς ἀπολογία*· verum in voce *πιδιακᾷ*, eandem *Lyfiam* *Orationem*, quam *Noster* citat hoc loco, dicens: *Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Φιλίππου ἐπιτροπῆς, εἰ γνώσις ὁ λόγος ἰστί*. Voluit igitur Auctor monere *κλεῖδα* dixisse *Lyfiam* in laudata *Oratione*, non; ut solebant accuratiores in elocutio-

24 ῥήκαμεν. * παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ³⁴ ἐν Αἰολοσίκωνι
καὶ κλειδίον ³⁵ ἐν μὲν τοῖς Πλάτωνος τοῦ Κω-
μικοῦ Μετοίκις, ³⁶ σημεῖα, παρασημεῖα, ³⁷ κλεῖν,
παρακλειδίον ³⁸ αἱ μὲν οὖν θύραι, καὶ σανίδες,
καὶ πτύχες ³⁹ ὀνομάζονται θύραι δὲ αὐτὸ τὸ
χάσμα ἐστὶ τῆς θύρας. ἐν δὲ τοῖς Δημοπρά-
τοις ⁴⁰ γέγραπται θύρα διάπριστος, καὶ θύ-
25 ραι συνδρομαδες. * ⁴¹ ἐν δὲ Κρατίνου Διονυσα-

venimus. * Κλειδίον vero, claviculus in
Aristophanis *Æoloscione*. Sed in Plato-
nis Comici *Inquilinis*, Signa, sigilla, cla-
vis, fera. Januæ quidem, & fores di-
cuntur, & valvæ. Θύραι vero, ipse ja-
nuæ hiatus est. In *Demiopratis* vero,
vendita est janua dissecta, & fores con-
curforiæ. * Verum in *Cratini Dionysa-*

ne, κλεῖν. C. A. non habet in δὲ τῷ Α. &c. usque ad
ῥήκαμεν. huc pertinet etiam apud *Notitum* illa inscri-
ptio *Orationis Lyfiana*: ἐν τῷ κατὰ Καλλίου ὕβρεως,
in *de Callia contumelia*, quam scilicet fecerat *Callias*:
corrigendus obiter *Athenæus* lib. VI. cap. 19. Ὑπερίδης
γού ὁ Φῆτωρ ἐν τῷ κατὰ Μαντιθίου, αἰκίας, φησί, ἔβη-
σαν &c. legendum interpungendumque est κατὰ Μαν-
τιθίου αἰκίας, φησί, ἔβησαν &c. confer ejusdem libr.
XIII. cap. 6. ubi recte *Casaub.* αἰκίας restituit pro αι-
τίας. Idem in fine lib. VIII. simile mendum sustulit
e medio cap. 17. ubi erat scriptum, Λυσίας ἐν τῷ κατὰ
Μικίνου Φόρου, pro Φόρου cæterum ut λόγῳ addatur non est
necessarium: id enim subiungitur ut plurimum, uti
patet ex dictis: cæterum postea vidi *Valesium* etiam in
Notis & Emendationibus, quæ fronti & calci *Pollucis*
editi a *Sebero* adscripterant, legere nobiscum ἐπιτροπῆς.
KÜHN.

Ἐπιτροπῆς &c.] MS. ἐπιτροπῆς τὰς κλεῖδας ῥήκα-
μεν, quo pacto mihi scribendum videtur, longe sen-
tio elegantiore: q. d. claves tutele, vel administratio-
nis, id est, patet nos jam aditus ad eam: vel emendan-
dum potius: πρὸς Φίλιππον ἐπιτροπῆς τὰς &c. Erat au-
tem de ea re Oratio ista: & ita *Λυσίας* ἐν τῷ κατὰ
Φίλιππον ἐπιτροπῆς laudatur ab *Harrocrasione* in ἀρετοῦ-
ρος: ut etiam in *πιδιακά*, licet ibi addubitet si γνή-
σιος ὁ λόγος ἐστὶ, quemadmodum & in ὁδὸς & *Ζεῖρά*.
JUNG.

Ἐπιτροπῆς] Optime MSS. ἐπιτροπῆς: quod non aliter,
ac *Kühnius* explicuit, capiendum est: ad vitium
hoc animum advertit etiam *Meursius Biblioth. Att.* ubi
de *Lyfia*, ejusque scriptis, ibique, ut cum *Kühnio*
nos intulimus in contextum, egregie vir Doctissimus
emendavit.

34 Ἐν Αἰολοσίκωνι] *Αἰολοσίκωνι*. SEB.

Ἐν Αἰολοσίκωνι] C. V. ἐν εἰταῖς Ὀλοσίκωνι. C. A.
Αἰολοσίκωνι leg. *Αἰολοσίκωνι*, ut & *Segm.* sequ. dra-
ma hujus nominis ab *Aristophane* scriptum in quen-
dam *Siconem versipellem*: pro κλειδίον C. A. male,
κλειδίον. KÜHN.

Ἐν Αἰολοσίκωνι] MS. *Εἰταλοσίκωνι*, sed emenda-
tum ἐν *Αἰολοσίκωνι* quomodo scribere & vulgo debes
per λσ, non λω, ut etiam ab amico nostro video ad-
notatum. Sæpius a nostro adducitur hoc drama, &
plerumque recte scribitur. JUNG.

Ἐν Αἰολοσίκωνι] *Αἰολοσίκωνι* cum *Kühnio*, ut sæpius
alibi, hic a nobis est emendatum, & mox *Segm.* sequenti;
quam fabulam in scenam edidisse per filium *Ararotem*,
ut nomen ipsi atque laudem conciliaret, *Aristophanem*,
Argumentum Plutonis docet. Tum plenius in nostra
editione legitur ἐν μὲν τοῖς &c. Πλάτωνος Μετοίκις
plus quam semel *Harrocrasione* & *Aristophanis Scholia-*
ste laudantur, quibus illum exagitalle *μετοίκους* vero
perquam simillimum est.

35 Ἐν μὲν τοῖς Πλ.] MS. ἐν μὲν τοῖς Πλ. plu-
rius. JUNG.

36 Σημεῖα] *Sigilla, falsa sigilla*. KÜHN.

Σημεῖα] Pro σημεῖα, in MS. emendatum est ση-
μεῖαν, causam non video: cur enim non & παραση-
μεῖαν corrumpere pergebat illa manus? JUNG.

37 Κλεῖς] MS. κλεῖν. SEB.

Κλεῖς] *Clavem adulterinam, vel Laconicam, clavem*;
MSS. enim pro κλεῖς legunt κλεῖν. KÜHN.

Κλεῖς] MS. tam noster quam *Seberi* κλεῖν, & scri-
bamus itaque sic: videtur autem integer senarius:

Σημεῖα, παρασημεῖα, κλεῖν, παρακλειδίον. JUNO.

Κλεῖς] Congruæ MSS. κλεῖν, quod ita potius in tex-
tu reponere placuit.

38 Αἱ μὲν οὖν θύραι, &c.] C. A. περὶ θυρῶν θύρας
dicuntur tabula ac valva: dicitur vero Ἔ ipse janua
hiatus eodem nomine: ita acciperem hunc locum. *Vir-
truv.* lib. IV. ὑπόθυρον vocat *hiatum janua*, ubi *Pbi-
lander* hunc locum *Pollucis* laudat, ejusque Codicem
mendosum suspicatur. KÜHN.

39 Ὀνομάζονται.] MS. ὀνομάζονται. Sed emenda-
tum est ὀνομ. *casium* vero *Homærum* auctorem dat su-
pra I, 76. JUNG.

40 Πίπραται] MS. γέγραπται. Sed alibi similiter
editis. SEB.

Πίπραται] MSS. γέγραπται θύρα διάπριστος, ja-
nuæ dissecta in duas partes æquales, quarum altera cla-
sa, altera aperitur: θύραι συνδρομίδες, ut habet C. A.
sunt bipartentes, valvata, quæ cum clauduntur, arte
coeunt. *Salv.* γέγραπται &c. θύρα διάπυστος. KÜHN.

Πίπραται] MS. noster, ut *Seberi*, γέγραπται, pro πί-
πραται. Vulgatum tamen viris doctis non displicet:
quamvis si id scripsit *Pollux*, potius tamen *πίπραται*
scripsisse videtur, ut infra *Segm.* 36, 39, 40, 81. ali-
bi: a quo verbo in illis *δημοπράτοις* omnis Oratio
pendebat, ut ait *Casaubonus* noster *Notis ad Capitoli-
ni Pertinacem*: & γέγραπται MS. quoque verum esse
tamen potest: ἀναγέγραπται enim ista talia ἐν στί-
λαις, ut infra ait *Segm.* 97. nec opus habuit semper
πίπραται dicere: sed γέγραπται etiam, ut infra *Segm.*
96. *Noster* & *Seberi* MS. ὑρίσκειται, alia. JUNG.

Πίπραται] MSS. adversus esse nolui, qui pariter hic
γέγραπται habent melius atque opportunius opinione
mea: alibi tamen in *Polluce πίπραται*, notante *Junger-
manno*: sed suo quæque loco ponderare necesse est.
Januæ διάπριστοι quæ sint, melius alii forsitan, quam
ego exponant: puto tamen ita dici, quæ ad statu-
tam in medio trabem ab utraque parte coeunt, ut συν-
δρομαδὸς fuerint, quæ occlusæ mutuo se tangerent in-
termedia trabe non divisæ.

41 Ἐν δὲ Κρατ. Διονυσιαλεξάνδρου] Absunt a C. A. us-
que ad δίαπης καί. C. V. ἐν Διονυσιαλεξάνδρου, male.
KÜHN.

Ἐν δὲ Κρατ. Διονυσιαλεξάνδρου] MS. *Διονυσιαλεξάν-
δρου*. Sed recte *eu* in ω emendatum: de ea fabula vi-
de *Casaubonum* nostrum III. *Athen.* 32. JUNG.

Ἐν δὲ Κρατ. Διονυσ.] De fabula dictum alibi: χρῆ-
σιν inde allatam emendavimus, ut lib. VII, 122. opti-
me fuit edita: *Kühnius* hic interferuerat: βούλι πο-
λυποικίλα: sed MSS. præstantius. *Παραστάδες* in *Æ-
gyptiorum* templis commemorat *Hero Spirit.* p. 138.
Ἐν τοῖς Αἰγυπτίους ἱεροῖς, πρὸς τὰς παραστάδας τῶν
χάλκεοι ἐπίτροποι γίνονται & *Callixenus* apud *Athe-
næum* lib. V. δίκαιτο δὲ ἐπὶ μὲν τῶν τῆς σκευῆς παρα-
στάδων ζῶα μαρμαρινα τῶν πρώτων τεχνιτῶν, ἕκατον
ubi sane non recte *Daleshamus vestibulum* vertit:
posset illam vocem bene reddunt *Glosse*, unde itaque
quæ sint παραστάδες cognoscere potuerat vir eruditus: sed
hic ille forsitan ad sensum magis quam ad voces at-
tendit: *Hesychius*: Παραστάδες, οἱ πρὸς τοῖς τοίχοις

Alexandro, Postes dicti sunt: vestibula variegata. Pro janua etiam ἐπή distum est, in Aristophanis Ecoloficone: & διόπης. A vestibibus præterea dicitur, fores obstruxere, in Lemniis Aristophanis: A seris autem, serare, obferare, concludere, occludere: de quo etiam dicitur, januam obtendere, contrahere, attrahere, objicere, obstruere, inducere, applicare, adjungere.

λέξανδρῳ εἴρηται, Παραστάδας καὶ πρόθυρα⁴² βούλει ποικίλα⁴³ ἢ δὲ ἐπὶ εἴρηται ἐν Αἰολοσίῳ Ἄριστοφάνους, καὶ⁴⁴ δι' ὀπῆς καὶ πὶ τέγους· καὶ ἀπὸ μὲν τῶν μόχλων, τὸ μόχλωσον τὴν θύραν, ἐν Δημίῳ Ἄριστοφάνους· ἀπὸ δὲ τῶν κλειδῶν, τὸ κλείσαι,⁴⁵ συγκλείσαι, παρακλείσαι, ἐπικλείσαι⁴⁷ ἐφ' αὐτὴν καὶ τὸ προσθεῖναι τὴν θύραν,⁴⁷ καὶ συναγαγεῖν, καὶ ἐπισπάσασθαι, καὶ ἐπιβαλεῖν,⁴⁹ καὶ ἐπιφράζει, καὶ ἐπαγαγεῖν,⁴⁹ καὶ κατακλίνας, καὶ ἐπικλίνας· ὡς περ⁵⁰ καὶ τῷ ἀνοῖξαι ταυτόν ἐστι²⁶ τὸ ἀνακλίνας, ἀνεῖναι, ἐκπετάσαι,⁵² ἀναπετάσαι⁵³ παρὰ δὲ τοῖς Κωμωδοῖς τὸ⁵⁴ ἀναζυγῶσαι,

στραμμένοι κίονες. Pindarus autem πρόθυρον θαλάμου Olympion. Od. VI. Χρυσίας ἰποστάσωντες εὐτειχεῖ πρόθυρα θαλάμου Κίονας, ὡς ὅτε βαρτὸν μέγαρον Πύξαρον &c. & Mæurius de Cuslod. Cord. cap. 11. regius ades continere dixit διαίτας πολλὰς, καὶ ἀλλὰς διαφόρους, καὶ πρόθυρα πολλὰ· Herodotus: καταφεύγει πρὸς πρόθυρα Διμήτρος Θεομοφόρου· Musa sexta. Itaque conjunxit apte παραστάδας & πρόθυρα Cræsius, siquidem quæ sunt in πρόθυροις postes seu columnæ, illo nomine vocentur proprie.

simul ambabus januam quantum poterat cum impetu & strepitu clausit. Plutarchus in Aristarche: τὰς θύρας ἐπὶ ῥάξει κραζῶν, cum clamore fores violenter adduxit. Homer. Iliad. β. 402. de veile qui foribus obdebat, τὸν τρεῖς μὲν ἐπὶ ῥήτοισκον Ἀχαιοὶ &c. Hesych. ἐπὶ ῥήτοισσι, ἐπικλείει· vid. eundem in ἐπὶ ῥήτοισκον & ἐπὶ ῥήτοισκον· contra ἐξορᾷ ἐστὶ januam revellere catenis, committere. Aristoph. in Equitibus, ubi Scholium ἐξορᾷ ἐκρονῶνται ἀνεῖναι· conf. Suidam in ἐξαμύξει, & Hesych. in ἐπὶ ῥήξας. Kühn.

42 Πολυποικίλα.] C. V. leg. πρόθυρα βούλει ποικίλα, limina vis discoloria? Kühn.

49 Κατακλίνας] C. V. κατακλείνας, καὶ ἐπικλείνας· dein C. A. ὡς περ τὸ (leg. τῷ) ἀνοῖξαι ταυτόν ἀνακλίνας ἀν. ἐκπετάσαι· παρὰ δὲ &c. Kühn.

Πολυποικίλα.] Pro πολυποικίλα, MS. βούλει ποικίλα· recte. Nam totus versus ita concipiendus est:

50 Τὸ ἀνοῖξαι] Τῷ ἀν. ut Segm. 15 & 16. idemque observ. & mox si repetendum ταυτόν. SEB.

Παραστάδας καὶ πρόθυρα βούλει ποικίλα.
Ut & supra habuisti VII, 122. totidem verbis: & quid παραστάδας, etiam supra I, 76. exponit. JUNG.

Τὸ ἀνοῖξαι] Dedimus in textu καὶ τῷ ἀνοῖξαι· quod τῷ ita scribendum vidit & Seberus; fallitur enim Jurgemannus noster, cum posuisse Seberum censet τῷ ἀνακλίνας, quod verum esse verba ejus inspicienti patebit.

43 Ἦτε ὀπῆ εἴρηται &c.] C. V. ἢ δὲ ὀπῆ &c. καὶ διόπης καπιτέγους καὶ leg. κ. δι' ὀπῆς κ. Ὡς περ foramen Ὡς super teilo: foramen & rima januæ intelligitur. Kühn.

51 Τὸ ἀνακλίνας] MS. etiam τὸ ἀνακλείνας· ut antea κατακλίνας, ἐπικλείνας· sed non video cur per illa scribamus: & Hesychius etiam, ἀνακλίνας, ἀνοῖξαι scribit. Et Etymologicum, ἀνακλίνας, ἀνοῖξαι, ἀναπετάσαι & pluribus Suidam: ἀνακλίνας, ἀνοῖξαι, ὀμῆρος· οὕτω δὲ καὶ Ἡρόδοτος· οἱ δὲ, ἀνακλίνας μὲν τὴν θύραν οὐ κατετόλμησαν, οὐδ' εἰς αὐτὴν παρελθεῖν ἴσχυσαν· Hoc itaque sibi forte velit tantum MS. nollet, ut περιπαρῆως scribatur κατακλίνας, ἐπικλίνας, ἀνακλίνας. Ceterum & τῷ ἀνακλ. scribendum hic, non τὸ monet Seberus noster; ego malim, ut & antea ad Codicem meum adnotaram, in primo τὸ statim erratum, non in altero esse, & scriberem: ὡς περ καὶ τῷ ἀνοῖξαι ταυτόν ἐστι τὸ &c. nec aliter putem Pollucem scripsisse. Ea in te creberrime MS. peccat, ut alia exempla erunt adhuc pagina hac. JUNG.

Ἦτε ὀπῆ εἴρηται &c.] Sequitur in MS. ἢ δὲ ὀπῆ εἴρηται εἰναῖολοσίῳ Ἄριστοφάνους, καὶ διόπης καπιτέγους. Et hæc hic in διόπης, fereque ut ὀπῆ, sic διόπης Polluci, vel Aristophani adfixissimæ: sed opus non est, si consideramus confuse ita scribendi morem in MS. Et ita omnia emendanda ajo: ἢ δὲ ὀπῆ εἴρηται ἐν Αἰολοσίῳ Ἄριστοφάνους, καὶ δι' ὀπῆς, καπιτέγους· id est, καὶ ἐπὶ τέγους. Proflus geminus autem videtur locus ἐν πεντάβλῳ Xenarchi apud Athen. libr. XIII. de mæchis,

52 ἀναπετάσαι.] Decet in MS. ἀναπετάσαι. JUNG.
53 Παρὰ] E MS. pr. edit. περί. SEB.
Παρὰ] Παρὰ quoque MS. nollet, ut recte edidit Seberus: deinde MS. παρὰ δ. τ. Κωμ. καὶ τὸ &c. JUNG.
54 ἀναζυγῶσαι] Hesych. ἀναζυγῶντες, (leg. ἀναζυγῶν) ἀνοίγειν κιβωτὸν, λέγεται δὲ καὶ ζυγαστρὸν, ἀναζυγῶντες; ἀνάγοντες εἰς τὸ ἀνω πῶς· quodammodo turget adducere, id est, paulisper aperire arcam, leniter elevato operculo: ita enim legerem pro φῶς· quod in vulgatis est editionibus Hesychii: vid. Phavor. in ἀναζυγῶν & ἀναζυγῶσαι· Schol. in Nubes Aristoph. ἀναζυγῶν ἐπὶ τὸ ἐξαθῖν ἀνοίγειν τὴν θύραν. Kühn.
ἀναζυγῶσαι] Elegans est ea de re locus Etymologicæ, quem adscribam: ἀναζυγῶν φασὶ τὸ ἀνοίγειν κιβωτὸν, ἢ τὸν ἐπὶ τῆ θύρᾳ κόρακα· λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀναφανῖν, ἀνοίγειν τὸ στόμα· λέγεται ἀναζυγῆ καὶ ἡ τῶς θύρας ἀνοῖξαι, καὶ κλίνας τῆς ἀναζυγῆς. Πλάτων Εὐμείσιον, Εὐθὺς ἀναζυγῆς γενομένης. Componendus cum his Hesychius, & emendandus eadem opera. Contrarium huic ἐπιζυγῶσαι, quod supra habuimus in

Μὴ κλίμακ' αἰτησάμενον εἰσβῆναι λάθρα,
Μὴ δὲ δι' ὀπῆς κάτωθεν ἐκδύνας στῆγους. JUNG.

44 * Διόπης.] Interpr. διόπης scripsit. Alias διόπης duo foramina habens de tibia ex Athen. affertur, qui lib. IV. fol. 176. Alexandrinus διόπης αὐλοῦς habuisse refert. SEB.

* Διόπης.] Kühnius e MSS. δι' ὀπῆς καὶ πὶ τέγους· optime: in Falckenburgianis Excerptis hæc longe sunt confusissima: καὶ ὁ διειρητός. Modo fuit ante nos ἴτε.
45 Συγκλ. παρακλ. &c.] MS. alio ordine, παρακλ. συγκλ. ἐπικλ. JUNG.

46 Εφ' αὐτὴν καὶ τὸ πρ. &c.] C. A. εφ' αὐτῆς προσθεῖναι τ. θ. Herodoti est in Thalia. Kühn.

47 Συναγαγεῖν, &c.] MS. ubique interposita particula connectente, καὶ συναγ. καὶ ἐπισπ. καὶ ἐπιβ. καὶ ἐπαγ. καὶ κατακλίνας, καὶ ἐπικλίνας· ὡς περ καὶ τὸ ἀνοῖξαι &c. JUNG.

Συναγαγεῖν, ut in initio hujus capituli.

48 Ἐπιφράζει] Malim ἐπιρᾷξαι vel ἐπαρᾷξαι· id est, fores magno impetu adducere & claudere ita, ut strepitum dent. Plato in Protag. ἀμα ἀμφοῖν ταῖν χειρῶν τὴν θύραν πάνυ προθύμως ὡς οἰόντες ἦν, ἐπὶ ῥᾷξαι·

ταυτὸν ⁵⁵ τῷ ἀνοίξει σημαίνει ὡς περ τὸ κλείσαι, τὸ ἐπιζυγῶσαι. ⁵⁶ καὶ τὸ ζυγῶθαι δὲ ἐπὶ τοῦ κλείσαι εἰώθασιν τάττειν. ⁵⁷ καὶ μὴν καὶ βαλανῶσαι τὴν θύραν ⁵⁸ ἐκείνοι λέγουσι καὶ, οὐδὲις βεβαλάνωκε τὴν θύραν, ἐν ταῖς ⁵⁹ Δαναίῳ ἐφη Ἀριστοφάνης. ⁶⁰ ὁ δὲ Θεουκυδίδης, ⁶¹ στυρακίῳ ἀκοντίῳ ἀντὶ ⁶² βαλάνου ἐφη κεχρησθῆναι τινὰ ἐς τὸν μοχλόν. ⁶³ τῷ δὲ κλείσαι ἴσον καὶ τὸ πακτοῦν, καὶ τὸ ἐπιπακτοῦν τὰς θύρας ἐστίν. ὡς περ τῷ ἀνοίγειν ⁶⁴ ταυτὸν τὸ λύειν, ὡς ἐφη Εὐριπίδης, Λυε ⁶⁵ πακτὰ δωμάτων ὡς τούναντιον Ἀριστοφάνης, ⁶⁶ προπύλαια

idem, quod aperire significat. Quemadmodum pro claudere ἐπιζυγῶσαι. Porro & ζυγῶθαι, id est vectem utraque tabulas obtluentem, foribus obtendebant. Tum & januam obtstruere nommali dicunt. Et nemo obtstruxit januam, in Danaidibus dicit Aristophanes. * Thucydides vero quendam jaculi manubrio, loco obicis, januam conclusisse tradit. Idem vero quod claudere est & pangere, & compingere fores: sicut & aperire idem est quod solvere: ut inquit Euripides: Solve compactas partes ædium. Veluti contrarium dixit Aristophanes, vestibula

Euſtathio de κλειδί, quæ ille nobis ex veteribus appendebat: ἐπιζυγῶν τῆς θύρας.

⁵⁵ τῷ ἀνοίξει] MS. vitioſe, ut dixi ſolere ſæpiſſime, τὸ ἀνοίξει σ. JUNG.

⁵⁶ Καὶ τὸ ζυγῶθαι] Non eſt in C. A. hic verſus: at C. V. καὶ τὸ ζυγῶθαι, quod firmat *Heſych.* Ζυγῶθαι, ζύγωμα ἢ κινῆſας διάſταſον· eſtat apud *Ariſtoph.* in *Nubibus*, ubi ſcribitur per α ζυγῶθαι, id eſt, ſυνάρμοſον, ſυμπηξόν, ubi & ratio nominis redditur. *Interpr.* ex ζυγῶθαι imperativo verbo nobis fecit nomen, quo ſignificetur *τεῖς τετραγώνες τὰ βάλαι obtuens*, gergæ Siculæ. Pro κλείσαι, κλείσαι C. V. legit. KÜHN.

Καὶ τὸ ζυγῶθαι] MS. καὶ τὸ ζυγῶθαι δὲ ἐπὶ τοῦ κλείσαι εἰώθασιν τάττειν. Et MS. veram lectionem fere ſervavit. Scribendum enim: καὶ τὸ ζυγῶθαι δὲ ἐπὶ τοῦ κλείσαι ε. τ. Ex *Ariſtophane* enim id ſumplit noſter, ubi fere in mediis *Νεφίλαις Socrates* ad *Sitipſadem*:

Ἐχ' ἀτρίμα, καὶ ἀπορῆς τε τῶν νοσημάτων,
Ἄφεις ἀπέλθι, κατὰ τὴν γαῖαν πάλιν
Κίηſον αὐτῆς αὐτὸ, καὶ ζυγῶθαι.

Quem locum & *Heſychius* reſpexit, ubi ſcribit: Ζυγῶθαι (emenda ζυγῶθαι) ζύγωμα, ἢ κινῆſας διάſταſον· mox autem paulo Ζυγῶμα exponit δαμάσων, κλείω, καθίξω & indicavit *Suidas*: Ζυγῶθαι ἴσασον, ζυγῶσταιηſον, ἴσασον τὸ ἀπορούμενον ἴπιτα πάλιν ἀναſκόπηſον, καὶ οἷον ἀνοίγει ἀποκιράθητι τὸ γὰρ ἀναζυγῶν ἐſτί, τὸ ἔξωθεν ἀνοίγει τὴν θύραν· οἱ δὲ, ζυγῶθαι ſυνάρμοſον, ſυμπηξόν, Ἀριſτοφάνης *Νεφίλαις* ubi quoque utroque loco erit ζυγῶθαι emendandum. Eſt autem ζυγῶθαι, unde ζυγῶθαι finxiſſe credo, ὁ ſυνίχων τὰς δύο θύρας μοχλῶς, ut ait *Suidas* idem. Et ἀναζυγῶσαι, quod præceſſit, etiam ex *Ariſtophane* eſt, quem *Noſter* κατ' ἐξοχὴν ſæpe per *Comicos* intelligit. *Etymologicum Magnum*: ἀναζυγῶσαι ζύγωθον καλεῖται ὁ πέραξ, καὶ ἐπιζυγῶσαι, τὸ κλείσαι ἀναζυγῶσαι, τὸ θύρας ἀπαπτάσαι Ἀριſτοφάνης. JUNG. Ζυγῶθαι] *Kühnius* e MSS. ζυγῶθαι quod ſequi ſumus.

⁵⁷ Καὶ μὴν καὶ βαλαν.] MS. καὶ μὴν βαλ. Sine altero καὶ, quod tamen bene habet. JUNG.

⁵⁸ Nonnulli] Ἐκείνοι illi, ſcil. *Comici*. Item apud *Plut.* SER. 2.

⁵⁹ Δαναίῳ] C. A. Δαναίῳ ſuperſcripto ους, ſed vulgatum optimum eſt. KÜHN.

Δαναίῳ] Hujus dramatis mentio & apud *Athenæum*, adnotante *Casaubono* noſtro III. *Animad.* 29. JUNG.

⁶⁰ Ὁ δὲ Θεουκυδ. &c.] Hæc uſque ad finem capitæ non agnoſcit C. A. KÜHN.

⁶¹ Στυρακίῳ] Locus eſt lib. II. pag. 102. ubi *Scholias* late quid ſit βάλαιος & per ſτυρακίον intelligit ſαυρωτῆρα τῶν δερμάτων, cuiſdem *ballanum* quæ tertio inſigitur. *Interpr.* jaculi manubrium, quod *Scholias* *Thucydidis* ἀνοήτως fieri indicat, arguitque ex ipſa hiſtoria. KÜHN.

Thucydidis ἀνοήτως fieri indicat, arguitque ex ipſa hiſtoria. KÜHN.

Στυρακίῳ &c.] *Thucydidis* hunc locum adfert & exponit *Casaubonus* ad *Aeneam Poliorc.*

⁶² Βαλάνου] Sic apud *Thuc.* libr. II. fol. 101. pr. ed. *Βαλαίου*. *Scholias* βάλαιος ἐſτί τὸ βαλλόμενον ἐς τὸν μοχλὸν ſιδήρεον, ὃ καλεῖται μάγγυλον· οὗ καὶ ἡ κλείς καλεῖται βάλαιος, παρὰ τὸ ἀγγεῖν τὴν βάλαιον. SER.

Βαλάνου] MS. βάλαιου ἢ κ. τ. ἐς τὸν μ. & ſcribe ἐς τὸν quævis leviſſimum hoc monere. *Thucydidis* enim locus lib. II. *Εὐγγ.* non longe ab initio ita habet: τῶν δὲ Πλαταιῶν τῆς τὰς πύλας, ἢ ἐσθλῶν, καὶ αἰπῶν ἦσαν ἀεργόμενοι μόναι, ἐκλιſτε, ſτυρακίῳ ἀκοντίῳ, ἀντὶ βάλαιον χρυſάμενος ἐς τὸν μοχλόν· ὅſτε μὴ δὲ ταῦτη ἔτι ἔξωθεν ἐſταί. JUNG.

⁶³ Τῷ δὲ κλείσαι] Iterum MS. mendoſe τὸ δὲ κλείσαι· deinde habet ἴσον & reliqua duo ſequentia, τὸ τὸ & iterum mox male τὸ ἀνοίγει. Alias *H. Sierphanus* hic ad oram adſcripſit: *Apud Sophoclem* καὶ δῶμ' ἀπάκτου, *videſunt* δῶμα πάντων. Locus eſt in *Ajace*:

Ἄλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τὸν δ' ἦδη δέχου.
Καὶ δῶμ' ἀπάκτου.

De quo cum pluribus vide in ſuis *Annotationibus* ſeroſim in *Sophoclem* editis: ubi & *Pollucem* noſtrum hic adducit: & loca quædam *Ariſtophanis* de hoc verbo, & ſupra etiam *Noſter* VII. 113. meminit. JUNG.

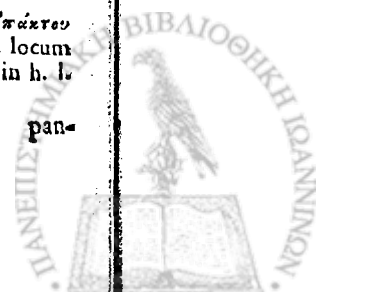
τῷ δὲ κλείσαι &c.] Tetigit hæc *Vir juvenis* *Eru-ditiſſimus Dionyſ. Voſſius* ad *Cæſaris* lib. III. de B. C. ubi de remulco agens, exponit *Hyginum*, qui dixerit, teſte *Cariſio*, remulcum Græcis dici πᾶκτωμα· illa nobis in animo non eſt hic repetere: adponam dumtaxat *Euſtathii* locum ad *Odyſſ.* ψ. explicantis, qui ſunt in *Homero* εὐπηκτοὶ θάλαμαι, οἱ εὐπαγῆς καὶ ſτεροὶ κατὰ τὸ, εὐστάθης μεγάρου ἢ τεχνικῶς ἐσκευαſμένοι ἢ ἐκλιſτοὶ διὸ ἐπύγαγε ſανίδες δ' ἔχον εὐἀρρυίαι· καὶ ἴſως ἐκ τούτου καὶ τὸ ſυγκλείσαι πακτώσαι παρ' Ἀττικοῖς, ὡς καὶ *Σεφοκλῆς* δηλοῖ ἐν τῷ καὶ δῶμα πάντων· καὶ ὁ *Κωμικός* ἐν τῷ, καὶ ἐπακτώσαι γε.

⁶⁴ Ταυτὸν τὸ λύειν] C. V. τὸ κλείει ὡς ἀν φῆ *Εὐριπίδης*, ut dixerit *Euripides*: κλείει πᾶκτὰ δωμάτων, *clau-de januam compactilem*. *Ariſtoph.* *Euripid.* traducens. KÜHN.

Ταυτὸν τὸ λύειν] MS. τὸ αὐτὸν τὸ λύειν, ὡς ἀν φῆ *Εὐρ.* λύει &c. Alluſit vero ſine dubio *Ariſtophanes* ad illud *Euripideum* in *Acharnenſibus*, ubi *Euripidem* introducitur dicentem: ἀνὴρ ὑβρίξει, κλείει πᾶκτὰ δωμάτων, JUNG.

⁶⁵ Πακτὰ δωμάτων.] MS. πᾶκτα δ. ἢ τὸ ἐναντίον Ἄρ. Sed πακτὰ bonum eſt: ut & *Heſychius*: Πακτὰ, ὄρμοſμίνα, πιπεροπμίνα. JUNG.

⁶⁶ Προπύλαια πακτοῦ.] C. V. προπύλαια ἀπάκτου τὰς θύρας, leg. προπύλαια πακτοῦ τὰς θ. vide locum in *Lyſiſtrata*, quem laudavit & *Valeſ.* *Notis* in h. l. KÜHN.

pangere: aut rursus, compingere fores. At secundum Archilochum, Πακτώσαι, pro claudere.

πακτοῦν ἢ πάλιν καὶ ἐπιπακτοῦν τὰς θύρας ἢ ὡς Ἀρχίλοχος πακτώσαι, τὸ κλείσαι.

• C A P U T V.

• Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ε.

De janitoris vasis, & officii.

67 Περὶ τῶν τοῦ πυλωροῦ σκευῶν, καὶ ἔργων.

Quoniam vero domum purgare, & aspergere, janitoris officium est: convenientia hisce instrumenta dicamus, utpote κέρημα, id est, scopæ: sic vero tam instrumentum, quam expurgatæ sordes dicuntur. Ipsum vero verbum, scopare dices. Ipsum vero instrumentum, & verbum ab Eupolide dictum est in Adulatoribus,

Carpe has scopas, & aulam scopæ.

Ἐπεὶ τῶ πυλωρῷ τὸ καθαίρειν, καὶ καταβραίνειν τὴν οἰκίαν ἀναγκαῖον ἐστὶ, 69 τὰ πρόσφορα τούτῳ τῶν σκευῶν 70 εἴπωμεν, οἷον τὸ κέρημα καλεῖται δὲ οὕτω καὶ τὸ σκεῦος, καὶ τὸ καθαύριμα τὸ κορούμενον τὸ δὲ ῥήμα, κορεῖν ἀν 71 λέγοις καὶ τὸ μὲν σκεῦος καὶ ῥήμα ὑπὸ Εὐπόλιδος εἴρηται ἐν τοῖς Κόλαξι.

Τοῦτ' λαβὼν τὸ κέρημα, τὴν αὐλὴν κόρει.

τὸ δὲ κορούμενον ἐν Σκηναῖς καταλαμβάνουσαις 29 Ἀριστοφάνους ὡσπερ 72 ἐν Καλλιπιδῇ,

Προπύλαια πακτοῦν.] MS. προπύλαια πακτοῦ τὰς θύρας ἢ Ἀρχ. π. τ. κ. Sed vulgata rectius habent. Aristophanis versus sunt in *Lysistrata* paulo longius ab initio:

Μοχλοῖσιν δὲ καὶ κληροῖσιν
Τὰ προπύλαια πακτοῦν.

Eos respexit & Suidas, apud quem est: Πακτοῦν, κλείειν, ἀσφαλίζεσθαι· μοχλοῖσι γὰρ τὰ προπύλαια πακτοῦν. Ἀριστοφάνης *Λυσιστράτη*. Male eo antea apud Pollucem προπύλαια edebant, quod & in suo Codice Henr. Stephanus correxit. JUNG.

67 Περὶ τῶν τοῦ πυλ. σκ.] C. V. περὶ τῶν προσηκόντων τῷ πυλωρῷ σκευῶν· ita titulus. KÜHN.

Περὶ τῶν τοῦ πυλ. σκ.] Capitis lemma in MS. tale, complectens & caput 6. περὶ πυλωροῦ, καὶ τῶν περὶ πυλωροῦ περὶ τοῦ καθαίρειν, καὶ τοῦ καταβραίνειν καὶ ἂν τοῦτο ποιῆι, καὶ δὲ ἂν τὸ ὕδωρ φέρεται. JUNG.

68 Ἐπεὶ τῷ πυλ.] Textus in C. V. ἐπεὶ δὲ τ. κ. KÜHN.

Ἐπεὶ τῷ πυλ.] MS. ἐπειδὴ τῷ πυλ. τῷ καθ. Forte legendum: ἐπεὶ δὲ τῷ π. τὸ κ. &c. Sic certe apte ad præcedentia hæc connectantur: mihiq; ita Pollucem scripsisse vero quam simile. JUNG.

Ἐπεὶ τῷ πυλωρῷ &c.] Fuerat ab Auctore forsitan scriptum: Ἐπειδὴ δὲ τῷ πυλωρῷ ut & sequens caput orditur: δὲ ἂν δὲ &c. illud enim ἐπειδὴ in *Palatino* Codice legitur: nisi rectius Jungermanno ἐπεὶ δὲ sic enim in C. V. illud autem δὲ eiecisse vero simile videtur, qui in capita distinxerunt Pollucis nostri volumina, quo quidem facto necesse non fuit, ut illa particula δὲ præcedentibus hæc conjungeret; eaque in partes istas dividendi ratione non paucas in Pollucem invectas esse mendas res ipsa loquitur: *Glossa*: Ἐπειδὴ δὲ, ἡσυχίαν vero: aptissime ad superiora continuanda. Illi vero καθαίρειν convenit in *Hesychio*: Καθαροποιεῖ, σάειν· & præcedit apud eundem. Κάθαροι, ἱερεῖς Δήμητρος ἢ σωροῖ· priori quidem significatione congruit cum Καθάρους, quo nomine *Parsis* esse dictos *Cereris* sacerdotas *Hesychio* teste novimus; alterum vero σωροῖ mutari potius optem in σάροι, ut scopas intelligamus, favente nominis origine ἀπὸ τοῦ καθαίρειν. De καταβραίνειν vero mox *Segm.* 32. *Noster* locupletius: scilicet aqua prius rdes conspergi decebat, ac tum demum everri: id alia fecit in re atriensis ille apud *Rhadnum*, qui hortum humectabat, ne ibi ambulaturo *Cæsari* pulvis incommodaret.

69 Τὰ πρόσφορα &c.] Pr. edit. τὰ πρόσφορα δὲ τούτων. Hic autem ordo in MS. εἴπωμεν τὰ πρόσφ. τούτῳ τ. ΣΕΒ.

Τὰ πρόσφορα &c.] MS. noster ita, & eo ordine quo JULII POLLUCIS.

Seberi, εἴπωμεν τὰ πρόσφορα τούτῳ τῶν σκευῶν, οἷον &c JUNG.

70 Εἴπωμεν, οἷον κέρημα.] C. V. εἴπωμεν οἷον, τὸ κέρημα. KÜHN.

Εἴπωμεν, οἷον κέρημα.] MS. noster plenius articulo, quem addendum puto, habet: οἷον τὸ κέρημα καλεῖται δὲ οὕτω &c. JUNG.

Εἴπωμεν, οἷον κέρ.] Interferui articulum τὸ de Codice *Palatino* & *Vossiano*. Sed τὸ κέρημα pro purgamentis Attici non admittunt, ut docemur ab Atticæ loquelæ magistris; pro qua tamen significatione pugnat *Aristophanis* auctoritate *Pollux*; *Hesychius*: Κέρημα, κάλυτρον, ὁ τις σαρὸν· sed bene, quod eruditi viri restituant κάλυτρον· inde diminuta vocis forma, κορημάτιον, *Scorula* in veteri *Onomastico*: quamvis & ibidem: Κέρημα, *scops*. Κόλακος *Eupolidis* eorumque argumentum superius ad initium libri exposui; videnturque eadem illa verba, quæ hic occurrunt, alter ad alterum κόλακα dixisse: & enim ad servilia quoque abjecisse se id hominum genus, ut divitis alicujus atque potentis viti gratiam aucuparentur, constat: in *Theophrasti* Characteribus inter alia adulatoris signa & hoc est, quod sit ἀμίλει δὲ καὶ τὰ ἐν γυναικείᾳ ἀγορᾷ δικουήσας δυνατὸς ἀπνευστί· id profecto ingenuo viro indignum. Tum vero de istis, ὡσπερ ἐν *Καλλιπιδῇ*, peritioribus inquirendum relinquo, num fabulæ nomen sit judicandum: quod si verum, ut tamen non puto, hoc pacto potius scribas: ὡς καὶ ἐν *Καλλιπιδῇ*: an vero prius ad *Aristophanis* χρῆσιν illa pertinere censenda sint, in quam sententiam propendet animus. Porro καθίζεμαι edi jussimus pro vulgato καθίζομαι, obtemperantes *Jungermanno*: & vidi etiam non neminem erudicum vitium id in Codicis sui margine notasse: certe sic in *Falckeburgiano* Codice sequenti capite legitur & ἀζάνια προαζόνια.

71 Λέγοις.] In C. A. absunt quæ sequuntur usque ad χαρμαί. KÜHN.

Λέγοις.] Quæ post λέγοις sequuntur, desunt in MS. usque ad εἰ δὲ καί. Quædam vero hujus materiæ & *Nuntes*. in I. *Eclog. Phrynicæ*. voce κέρημα. JUNG.

72 Ἐν Καλλιπιδῇ.] *Cicero* ad *Atticum* lib. XIII. epist. 12. biennium præteritis cum ille *Καλλιπιδῆς* assiduo cursu cubitum nullum processerit. *Καλλιπιδῆς* τρίχην, proverbium est de eo, qui pedes quidem movet, sed parum promovet: de hujusmodi hominibus fabulam edidisse videtur *Aristophanes* in scriptam: *Καλλιπιδῆς*: vid. *Apollolium* in proverbio, *Καλλιπιδῆς* τρίχην versum, qui sequitur, ita redderem:

Ἐπὶ τοῦ κρήματος καθέζομαι χαμαί. 73 εἰ δὲ καὶ καλλύνειν Φαίης ἀν τὸ κορεῖν, ἤπου καὶ τὸ κρήμα κάλλυτρον. 74 εἰ δὲ καὶ σαίρειν Φή-

In ipsis sordibus humi decumbam. Quod si scopis purgare, etiam vertere dices: fortassis & scopae, verriculum dicentur. Si vero janitorem, pur-

Humi confidebo super ipsis sordibus. Kühn.
[Ἐν Καλλιπιδῇ] Ceterum in iis, quae vulgo deesse diximus, ista ὡσπερ ἐν Καλλιπιδῇ nescio an jam alius *Comici* vel *dramatis* nomen abscondant: an, quod potius credo, *Aristorphanes* χρεῖσι coharent, quamvis forte non prorsus ἀνευ σφάλματος: mox sane facile audeo adfirmare καθέζομαι scribendum esse, non καθέζομαι quod vitium ab operis investum credo olim. Ceterum notandum & *Aristorphanem* κρήμα etiam pro ipsis scopis usurpasse, non faltem de eo quod evertitur, Εἰρήνη, fere initio:

Κατάθου τὸ κρήμα μὴ κρεῖ τὴν ἐλλάδα.

— [scopae furitior]

Depone. Es auferet Gratiam perventere.

Ut semper florens ille apud doctos *Doctiss. Florens* vertit. Et *Scholiastes* ibi interpretatur κόσμητρον, τὸ σάρον, ἢ εἰώθασιν ἀποκαθαίρειν τοὺς ῥύπους τῶν οἴκων. *Locus Aristorphanis* mutilus esse videtur apud *Suidam* scribentem: Κόρημα, τὸ σάρον, τὸ κόσμητρον μὴ ἐκ κρεῖ τὴν ἐλλάδα: ubi ipse verficulus totus reponendus, quem modo attuli; ubi enim alias κρήμα vox habeat exemplum apud *Suidam*? **JUNG.**

73 Εἰ δὲ καὶ *καλύνοισ &c.] MS. εἰ δὲ καὶ καλλύνειν Φαίης ἀν τὸ κορεῖν, ἤπου καὶ τὸ κρήμα κάλλυτρον: vide supra VI, 94. nisi forte καλυντότερον hic depravatam putes ex καλυντήριον, aut καλυντήριον. **SEB.**

Εἰ δὲ καὶ *καλύνοισ &c.] C. A. καλύνοισ φαίης ἀν τὸ κορεῖν κ. κ. τ. κ. κάλυτρον. C. V. ita: καλύνοισ φαίη ἀν τὸ κ. εἶπου καὶ τ. κ. κάλυτρον quae lectio bona est, si pro εἶπου leg. δῖπου: si τὸ κορεῖν dixeris vsiam καλλύνειν, videlicet scopas, κάλυτρον. *Vetus Onomasticum*: κάλυτρον, pistella. *Salmaj.* MSS. εἰ δὲ καὶ καλύνοισ φαίης ἀν τ. κ. ἤπου κ. τ. κ. κάλυτρον: legendum est: εἰ δὲ καὶ καλλύνειν φ. ἀν τ. κ. εἶπον καὶ τ. κ. κ.

Εἰ δὲ καὶ *καλύνοισ &c.] *Noster* MS. εἰ δὲ καὶ καλύνοισ φαίης ἀν τὸ κορεῖν, εἶπου καὶ τὸ κρήμα κάλυτρον: sed magis placet καλλύνειν in *Sebeni* MS. Vixque dubito, quin ita haec restitucenda: εἰ δὲ καὶ καλλύνειν Φαίης ἀν τὸ κορεῖν, ἤπου καὶ τὸ κρήμα κάλυτρον: εἰ &c. Sic supra VI, 94. καλλύειν etiam in vulgatis habes: ibidemque quoque καλλύειν legendum dixi. *Phrynic.* *Eclog. Attic.* I. in σάρασι, εὐδὲ σάρον λέγουσι, (Attic.) ἀλλὰ κρήμα καὶ κάλυτρον. *Etymologicon Magnum*: ἐκκορηθῆναι, ἐκκαλλυθῆναι τὸ γὰρ κορεῖν, καλλύνειν ἐστὶ καὶ σαίρειν & hinc τὴν κάλυτρον apud eum legas in Ἡρακλῆϊ: & idem: Κάλυτρον, κόσμιον παρὰ τὸ παρᾶ, ὅ ἐστι σαίρειν καὶ καλλύειν. vid. & *Suidam* in καλλύειν κάλυτρία νεο quamvis *Hesych.* & id & κάλυτρία, κοσμητήρια εκρονται, videntur potius festum fuisse: scribit enim ὁ Ἐτυμολογικογράφος, κάλυτρία καὶ πλυτήρια, ἰορταὶ β' Ἀθήνησι. **JUNG.**

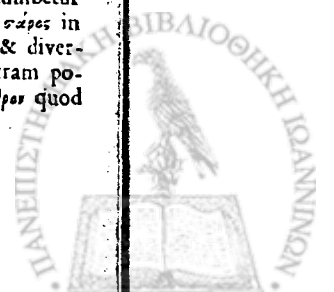
Εἰ δὲ καὶ *καλ.] Integrum adscribamus, ut fuit in editis locum: εἰ δὲ καὶ *καλύνοισ ἀν τὸ κορεῖν, ἤπου καὶ τὸ κρήμα *καλυντότερον quae MSS. adjanti redintegravimus, si vero dixeris etiam καλλύνειν evertere, profeῖλο Ἔ evertecentum fueris, vel appellari possit κάλυτρον: commode: sed tamen ne sic quidem locum esse persuadum mihi persuadeo: illud enim καλύνοισ, quod & a MSS. plerisque retinetur, natum videri possit ex καλλύνειν εἶποις: quod itaque filum sequutus, isthoc pacto me feliciter his expedire sum visus: εἰ δὲ καὶ καλλύνειν εἶποις τὸ κορεῖν, Φαίης ἀν καὶ τὸ κρήμα κάλυτρον: nihil in his aliud a me factum, quam quod editam & MSSorum lectionem, unica tantum a me addita conjectura, in ordinem composuerim: antequam vero disceram hinc, monere juvat, nonneminem haud indoctum virum margini sui libri adlevisse, pro ἤπου legendum forsitan εἶποις: sic itaque

hoc modo constitues: εἰ δὲ καὶ καλλύνειν Φαίης ἀν τὸ κορεῖν, εἶποις καὶ τὸ κ. & id egregie sane, sed lectior arbitretur. *Kühnius* ita dedit ad libri sui marginem: εἰ δὲ καὶ καλλύνοισ Φαίης ἀν τ. κ. εἶπον κ. τ. κ. κάλυτρον.

74 Εἰ δὲ σαίρειν φ. &c.] C. A. καὶ σαίρειν φ. τ. θ. κακίνοισ σάρον leg. κακίνοισ, scil. κρήμα σ. *Glossa*: σάρον scopae, singulare non habet: & iterum: σάρος: τούτο αἰὶ πληθυντικῶς. sed locus adhuc aliis videtur obstitus mendis, quibus ita mederi vellem: εἰ δὲ σαίρειν φ. τ. θ. θυρόν (leg. μυλῶρόν) κακίνοισ κάλει σάρον, ἢ χόρσις γὰρ ἀπὸ τοῦ σαροῦ (Codex Voss. ἀπὸ τῆς ἄλω. leg. ἄλω) καὶ ἐπὶ τὰς οἰκίας (C. V. καὶ ἐπὶ τὰς οἰκίας) ἀγῆ τεύρομα, ὡσπερ καὶ μυλῶρον αὐτὸν καλέσειν &c. si vero ἀκέρως, σαίρειν τοῖς μυλῶρόν, vertere molitorem, etiam illud (sc. κρήμα) voca σάρον purgamentum; usus enim ab area hoc nomen traducit ad domos: quemadmodum etiam vocem μυλῶρον illum (σάρον) vocare queat: manifestum equidem quod illud (μυλῶρον) conveniat mole, nihilominus tamen *Archippus* dixit in fabula, quae inscribitur *Pisces*, τὴν ἀγορὰν (leg. ἀγορὰν) μυλῶρον. C. V. leg. μυλῶρον: crediderim sensum esse, τὰ κατ' ἀγορὰς, purgamenta fori appellavit *quisquilius*, μυλῶρον. Sensus loci, ni fallor, hic est. *Pollux* inquit σαίρειν primo dictum esse de area σταρωμένη, & deinde translatum esse ad domos, ita, ut dixerint, σαίρειν οἰκίαν, si ad eundem modum quis velit dicere, σαίρειν ὁ μυλῶρος τὴν μύλην, tum purgamenta mole etiam dici poterint σάρος, uti μυλῶρον, quod proprie mole purgamenta sonat, etiam ab *Archippo* translatum est ad fori purgamenta: οἶκος ἀσάροτος satis notus est ex *Plinio*: confer & *Festum* in *molucrum*, ubi legerem pro μύλικρον, μυλῶρον. **KÜHN.**

Εἰ δὲ σαίρειν φ. &c.] MS. εἰ δὲ καὶ σαίρειν &c. plenius, & ita supplevero. **JUNG.**

Εἰ δὲ σαίρειν] Plenius in textu dedimus: si δὲ καὶ σαίρειν, & mox κακίνοισ, quanquam & antiquos genere neutro ἐκείνο dixisse constat e Grammaticis, id tamen *Pollucis* xvo non toleremus. *Hesychius*: Σαίρειν, σαροῦν, κοσμητήν unde derivandum, quod in eodem legitur: Σάρματα, καλλύσματα, καὶ κόπρια παρὰ Γίβου: & iterum: Σαρῶς, σαροῦς γῆς, καὶ κάλυμα: ἄλλοι ψάμμος, ἄλλοι χόρτοι: hic e priori *Glossa* κάλυμα restitucendum, nec est quod aliud eruditi viri quaerant. *Σαροῦν* eadem notione verbum occurrit in *Philoxeno*, *Σαρῶν*, verris. *Σαρῶν*, verro. *Lucas* cap. XI. v. 25. Καὶ ἰδὼν εὐρίσκεν σταρωμένον καὶ κεκοσμημένον & cap. XV. v. 8. καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν: ubi in vetustissimis vulgatae editionis Codicibus everris male scriptum pro everris observat ex *Erasmo Beza*, quae lectio vitiosa causam dederit, cur *Gregorius* alicuique lingua Graecae non intelligentes parum proposita ad hunc locum sint commentati: *Basilius* alicubi, ubi in *Sacro Codice* σαροῦν legitur, καθαιρειν posuit. *Vertere* & evertere *Romani*: *Tertullianus*: *Everrite adis, abstergite araneas*. *Lucilius*: *Lignum cadat, adis verrat, vapulet*: utrumque *Nonius* habet; sed in *Lucilio* pro vapulet ego quidem legam vaporet: ἄτριζον, θυμιά, quod in potentiorum xibus solere fieri notum est: sic apud *Homerum* *Ulysses* remotis procorum cadaveribus, purgataque domo odores accendebat: exaratum fuit olim *Vapulet*, quod originem vitio dedit: super hac tamen re mihi consulenti respondit vir elegantissimus & acerrimi iudicii *Janus Brcehmsius*, retinere se potius edidit lectionem, & id de ancillula forsan vel servo facia quadam, quae talis in fabulis adhibetur saepissime, dictum intelligere. Inde porro σάρος in *Glossis Philoxeni* scopae, & σάρον, quavis & diversa accentus ratione σαροῦν in iidem fit, ut utram positionem mancis, non libere dicas: σάρωρον quod

gare dicis : quid intererit ipsum , purgatorum vocare ? usus enim a purgando etiam ad proprium nomen deducit. Quemadmodum & Molitorem aliquis ipsum vocaverit , * quo licet manifestum sit , hoc molam solummodo spectare. Veruntamen Archippus in Piscibus forum Μυλήκορον nuncupavit. * Rigare vero , quoque irrigare , perrigare , humectare , & aspergere vocare licebit : vas vero quo hoc aspergitur ,

σεις τὸν θυρωρὸν , τί κωλύει ⁷⁵ κἀκείνο καλεῖν σάρον ; ⁷⁶ ἢ χρῆσις γὰρ ἀπὸ τῆς ἀλω καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας ἀγεί τούνομα ὡσπερ καὶ ⁷⁷ μυλήκορον ἄν τις ⁷⁸ αὐτὸ ⁷⁹ καλέσειε καὶ τοὶ σαφῆς , ⁸⁰ ὅτι τοῦτο τῷ μύλω προσήκει ἀλλ' ὅμως ⁸¹ Ἀρχιππος εἴρηκεν ἐν ἰχθύσι , τὴν ἀγορὰν μυλήκορον * ⁸² τὸ δὲ ραίνειν , καὶ ⁸³ διαρραίνειν , καὶ ⁸⁴ καταρραίνειν , καὶ ψεκάζειν , καὶ ρανίζειν ⁸⁵ ἐστὶν εἰπεῖν τὸ δὲ ἀγγεῖον , ⁸⁶ ὃ τοῦτο ποιεῖ ,

in *Onomastico* veteri , rarius usurpatum puto. *Nonium* autem observat rusticos Italos *syrras* dixisse , quas vulgo nominarent scopas , vocis notatione a Græcis tracta , ἀπὸ τοῦ σύριον & in eam rem *Varronis* utitur testimonio , qui scriptum reliquerit in *Miscipore* : *secum ferentes tegulas , ramos , syrras* : vetero ego tamen ne satis vel , satis fuerit in *Varrone* , pravaque vocis illius scriptura deceperit *Nonium* , quod ipsi non raro contigisse eruditi viri norunt : veruntamen hoc ego animo pertinaciter defendere nolim. Partes autem illas everrendi domum *θυρωρῶν* , seu janitoris fuisse apertum est ex *Polluce* : at *Onomastico* habet *Scoparios* , quos Græce *σκρατάς* exponit : sed horum est satis. Sequebatur in *Polluce* : ἢ χρῆσις γὰρ ἀπὸ τοῦ σαρώ bene MSS. ἀπὸ τῆς ἀλω. *Falckenburgii* Codex , ἀλαρος in eundem sensum ; id itaque cum *Kühnio* textui reddidimus : hinc vero rationem haurias , quampropter *σαρμὸν Hesychius* quosdam exponere dixerit *χόρτον* tum fuit in editis ἐπὶ τῆς οἰκίας male.

75 Κἀκείνον] MS. etiam κἀκείνον sed omnino scribendum puto κἀκείνο scilicet τὸ κέρημα , quod & κάλυτρον dixerit. Id nimirum , ait , etiam σάρον vocari quid prohibes ? si ipsum janitorem σαρίον dicis : clarum ex sequentibus : ὡσπερ καὶ μυλήκορον ἄν τις αὐτὸ καλέσειε. Sic enim , ut statim dicam , ibi recte MS. & hoc σάρον Atticos dicere negabat *Phrynicus* , ut paulo antea retuli : clarum & ex *Nostro* supra VI , 94. ubi σαρίτω , & statim σάρον verba tamen statim addo , si prius dicam *Hesychius* nobis dicere illud σάρον Byzantium esse : Σάρον , κάλυτρον Βυζάντιοι. Et statim : Σαρός , ἀριθμὸς τις παρὰ Βαβυλωνίους , ἢ κάλυτρον quum tamen *Noster* non a peregrinis , qui ita utantur , nos monere jubeat , sed ab ipsa analogia. Sic & *Etymologicon* Magnum simpliciter : κέρημα , τὸ σάρον , παρὰ τὸ κορεῖν. Et statim in κορήτατι κέρημα γὰρ τὸ σαρίον ubi etiam malim σάρον paroxytone , ut prius : ut & *Suidas* , κέρημα , τὸ σάρον τὸ κόμμητρον. *Hesychius* iterum forte ad Byzantios suos respiciens , qui scilicet ita potissimum eo utebantur : Κέρημα , κάλυτρον (scribe cum *Sylburgio* κάλυτρον) ὅτι τις σαρίον ubi etiam σάρον malim : possis & κάλυτρον nam variant in hujusmodi sive Auctores sive libri. Sed ad *Pollucem* nostrum , ut tandem παρασφωρμάτα excutiamus. JUNG.

76 ἢ χρῆσις &c.] MS. noster : ἢ χρῆσις γὰρ ἀπὸ τῆς ἀλω καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας ἀγεί τούνομα. Ita profusus scribendum. Male sciolorum quidam τὸ σαρώ nobis supposuit , quasi hic de etymo ageretur , quod alias jam clare satis in præcedentibus *Noster* innuit. Sed ὑποβολιμαῖον τοῦτο. Vera lectio est τῆς ἀλω , ut & in suo *γράφεισθαι Schottus* noster adnotat : & οἰκίας etiam scribe , non ut vulgo οἰκίας. Sensus vero *Pollucis* apertus : σάρον , ait , χρῆσις προσέτα ab area , etiam ad domum illud nomen deducit , vel ἔσθ' ad usum domesticum : περὶ δὲ nimirum ἔσθ' eadem ratione , quia μυλήκορον idem scivus etiam dicimus : quamvis molentibus proprium istud μυλήκορον. Eadem diserte & supra scripsit VI , 94. quæ poterant admonere ut corruptrices manus ab hoc loco abstinerent : σάρον , ait , γὰρ ὡς ἐπιτοπλῶν , τὸ ἐν τῇ ἀλω ἐκάλουν ὡς τὸ ἐν ἀλφίτοις , μυλήκορον. JUNG.

77 Μυλήκορον] MS. male μύλη κόρον sed recte emendatum ibidem. JUNG.

78 Αὐτὸν] Optime vero MS. hic αὐτό. Sic enim scribere debes non αὐτόν αὐτὸ , idem illud scivus , quod κέρημα , κάλυτρον , & σάρον jam dixit. Res clara est ex iis quæ dixi : & supra iterum VII , 19. τὸ κάλυτρον , μυλήκορον. JUNG.

Αὐτὸν] Restituimus αὐτὸ , jubentibus ita MSS. sic modo κἀκείνον in editis erat.

79 Καλέσειε.] MS. καλέσειεν. Sed correctum id recte est. JUNG.

80 ὅτι τοῦτο τῷ μύλω προσ.] MS. ὅτι τοῦτο μύλωσιν προσήκει. Et ita scribe ; quamvis enim μύλος invenitur , *Noster* potius dicat μύλωνα & μύλην , ut supra VII , 19. & VII , 180. JUNG.

Ὅτι τοῦτο τῷ μύλω] Excerpta *Falckenburgii* τῷ μύλωνι , quod ita scripsisse *Pollucem* existimo.

81 Ἀρχιππος &c.] *Archippi* *Pisces* etiam apud *Athenæum* sæpius laudantur , & apud *Hierocrationem* : ut adnotavit *Casaub.* noster VI. *Athen.* 2. Quæ autem ex eo hic a *Polluce* χρήσεως causa adferuntur , vulgo non recte habere , vel MS. indicio sit , qui habet τὴν ἀγορὰν μυλήκορον legendum itaque μυλήκορον & videtur χρήσις mutila : an quod dixerit ἀγορὰν μυλήκορον esse purgatam ? nec enim ego quidem calidius quid tento hic. JUNG.

Ἀρχιππος &c.] Ἰχθύσις *Archippi* citantur & ab *Athenæo* non uno in loco : videndus in *Bibliotheca Menursii* : piscariorum nequitiam illa fabula fuisse exagitatam vero persimile est : non tamen in hac re certi quid constituam : emendavimus autem *Archippi* verba , ut voluere MSS. præluxit *Kühnius* : omissem opinor ἐγκόριος , vel καθαρίσις existimabam aliquando pro verbi quid in istis latere , ut quadrent in hominem , qui res aut ineptas aut viribus suis incongruas aggrederetur , quod is utique faceret , qui scopis domesticis forum perpetua hominum celebritate frequens purgare atque evertere pararet.

82 Τὸ δὲ ραίνειν] C. A. περὶ τοῦ ραίνειν , καὶ ὃ τοῦτο ποιεῖν sc. δει quod omissem est : de conspergendo solo , quoque vase id fieri debeat. Kühn.

83 Διαρραίνειν] C. A. διαρραίνειν καταρ. ψεκάζειν &c. in Gl. ραίτω , ρραγο. Kühn.

84 Καταρραίνειν] MS. καταρραίνην , errore jam aliquoties notato. JUNG.

85 ἔστιν] MS. ἔστιν. JUNG.

86 Ἐν ὃ τοῦτο ποιεῖ] Ἐν abest a MSS. quod notat & *Salm.* Kühn.

Ἐν ὃ τοῦτο ποιεῖ] MS. ἀγ. ὃ τοῦτο &c. sine ἐν , quod profecto hinc facessat facile. Nec aliter in lemmate MS. supra initio hujus paginae scribendum puto , ubi περὶ τοῦ καταρραίνειν , καὶ ἐν τοῦτο ποιεῖ. JUNG.

Ἐν ὃ τοῦτο ποιεῖ] Illud ἐν a nobis deletum , non , quod arbitraremur a Græci sermonis ingenio abhorrete , nam & ita loquutus *Philo* lib. V. Βελωπ. ἐν ὑπερώϊσι διελειμμένους (διελειμμένοις reponere) ἐν ἀμόργῃ *Hesych.* in κρηάγρα : ac sæpius in N. T. volumine , uti *Matth.* c. XX , 52. ἐν μυχαίρῃ ἀπολαύται ubi quæ *Pfobertius* adfert ad defendendam illam loquendi formam , nihil ad rem faciunt , sed ut MSS. obtemperaremus , qui penitus id

⁸⁷ κρῶσσον, ὑδρείαν, ὑδρεῖον, ἀμφορέα, ἀμφορίσκον, ⁸⁸ ἀμφορίδιον, κεράμιον, κῶθωνα, στάμνον, κάλπιν, ἄγγος, ἀγγεῖον, ἀγγεῖδιον, ⁸⁹ τεύχος κεραμεῶν, γήϊνον, ⁹⁰ χυτραῖον, χαλκούν. ⁹¹ δι' ὧν δὲ τὸ ὕδωρ φέρεται, ἀμάραι, ⁹² ὑδρορροαί, ὀχετοί, σωλῆνες· καὶ ⁹³ ὀχετόκρανα δ' ἂν εἴποις τὰς τῶν ὀχετῶν ἀρχὰς, ὡς ⁹⁴ ὑπερίδης ἐν τῷ περὶ ὀχετοῦ.

urceum, hydriam, amphoram, amphoriscum, amphoridium, vas fictile, cothonem, stannum, calpem, vas, vasculum: vas terrenum, testaceum, aut æneum dices. Per quæ autem aqua immititur, fulci, aquæ ductus, rivi, canales. Et ὀχετόκρανα vocabis rivorum fontes, ut Hyperides de Rivo.

31

• Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν 5'.

• C A P U T VI.

32

⁹⁵ Περὶ τῶν δι' ὧν ἐκφέρεται τὸ ὕδωρ ὀνομάτων.

De iis quibus aqua effertur.

Δι' ὧν δὲ ἐκφέρεται τὸ ὕδωρ, κρουνοί ⁹⁶ εἰ δὲ καὶ ἐκ φρεάτων, ἢ λάκκων, τὸ ὕδωρ ⁹⁷ ἀπαντλεῖς, δέοιο ἂν οἶμαι σκευῶν, ἀντλητήρος, ἀντλίας, ⁹⁸ ἰμονιάς, ἰμάντος, κάλου, σχοινίου, ⁹⁹ κάρου, τροχαλίας· τάχα δὲ

Unde vero aqua effertur, sunt fontes. E puteis vero, & cisternis si aquam haurias, instrumentis, ut arbitror, opus est: hydria scilicet haustoria, amphora, fune, loro, rethe, cyatho, rotula: tum &

ejiciunt. Κρῶστος usu receptus est, quam ut si per unicum σ scribatur: *Hesychium* vide: ὑδρείαν vix unquam exaratum offendes, sed ὑδρίαν multo frequentissime, non tamen hic a vulgatis MSS. differunt: at enim in *Athenaeo* lib. XI. ὑδρείαι Κορινθιακαί· de σ & affinitate dixi superius: recte mox ἀμφορίδιον, sicuti μαχαίριδιον, & similia, non vero ἀμφορίδιον. Sed quidem de amphora, ἀμφορίη & σταμνῶν pronuper eruditè disputavit & locupletim vir eruditissimus, & omni doctrinæ genere ornatissimus *Adr. Relandus*, quem honoris causa nomino, in altera Dissertatione de Nummis Samaritanis.

⁸⁷ Κρῶσσον] Κρῶσσόν· ut supra VI, 14. ubi non aliter etiam MSS. SEB.

Κρῶσσον] C. A. κρῶσσαν. KÜHN.

Κρῶσσον] MS. κρῶσσαν· malim cum Sebeo nostro κρῶσσόν VI, 14. quamvis & ibi MS. nolter κρῶστος· quæ varietas in accentu tamen notanda est. JUNG.

⁸⁸ Ἀμφορίδιον] C. A. ἀμφορίδιον, ut mox ἀγγεῖδιον. KÜHN.

Ἀμφορίδιον] MS. ἀμφορίδιον, sed correctum ad vulgatam lectionem. JUNG.

⁸⁹ Τεύχος κεραμεῶν] MSS. & *Salm.* κεραμεῶν ἀρστο κεραμεῶς. KÜHN.

Τεύχος κεραμεῶν] MS. τεύχος κεραμῶν, γ. & scribe κεραμεῶν, pro vulgato κεραμῶν, quod nemo dixit ita. Alterum aliquoties apud *Dioscoridem* & alios esse annotavit *Vulsius*: supra VI, 14. περιφράζων dicebat κεράμου πεποιημένον. Sed VII, 162. etiam ἀγγεῖα κεράμια καὶ γήϊνα juncta. JUNG.

Τεύχος κεραμῶν] *Kühnius* in textu recte κεραμεῶν. Excerpta *Falckenburgiana* χυτραῖον pro χυτρίον habent, quod equidem non probō.

⁹⁰ Χυτραῖον] *Hesych.* χυτραῖον, ὀστράκινον. JUNG.

⁹¹ Δι' ὧν δὲ &c.] C. V. δι' ὧν δὲ &c. KÜHN.

Δι' ὧν δὲ &c.] MS. δι' ὧν δὲ τὸ &c. & ita placet scribendum: ut & MS. in lemmate hujus capituli habebat. JUNG.

Δι' ὧν δὲ τὸ ὕδ. &c.] Melius in MSS. δι' ὧν δὲ τὸ ὕδωρ quam lectionem textui reddidi. *Αμάρας Hesychius* & *Suidas* habent: ὑδρορροῆς autem melius & antiquius dici quam ὀχετοῦς *Helladius Byzantinus* apud *Photium* monet: de ὀχετοῖς vero & ὀχετήροις alibi disserendi locus erit: illum autem de ὀχετοκράνοις locum hunc *Pollucis Mævsius* adfert in *Astica Bibliotheca* sub *Hyperide*: vide *Vitruvium*.

⁹² Ὑδρορροαί] C. A. ὑδρορροαί· *Gloss.* ροαί, canalis, quod simplex est. Ibidem: ἀμάρα, cloaca: quod *Interpr.* fulci hic reddidit, per quos aqua derivatur in agris, non vero in urbibus, de quo hic sermo est. KÜHN.

Ὑδρορροαί] MS. ὑδρορροαί, oxytonas: ut & supra IX, 46. MS. nam III, 103. sine accentu habebat. Apud *Hesychium* etiam ὑδρορροῆς habes in hoc genere: exponit enim ἀμάρας. JUNG.

⁹³ Ὀχετόκρανα] C. A. omittit καὶ· *Interpr.* per ὀχετόκρανα intellexit rivorum fontes, ac si κούκρανα sint columnarum fontes: mallet canalium, tubulorum, fistularum capita, quæ salientes vocantur. *Philander* in *Vitruvium*: seguntur illa vel mammis vel capitebus leonimis, vel Sylvano, vel epistomis, vel aliis figuris, quas in genere salientes κρουνοὺς vocant, de quibus *Auctor* seq. cap. *Gl.* κρουνοὺς, Fluor, Tubus, Sylvanus, aquilegium. KÜHN.

⁹⁴ Ὑπερίδης] MS. ὑπερίδης. JUNG.

⁹⁵ Περὶ τῶν δι' ὧν ἐκφ. &c.] C. A. περὶ ἀγγεῖων δι' ὧν καὶ ἐκφύεται ὕδωρ· de vasis vel fontis, e quibus aqua prorumpit. *Salm.* φύεται. KÜHN.

Περὶ τῶν δι' ὧν ἐκφ. &c.] Caput hoc, ut dixi, jungitur antecedenti, absque titulo, qui lemmate præcedentis nimirum continebatur. JUNG.

⁹⁶ Εἰ δὲ καὶ ἐκ φρεάτων] In MS. abest ἐκ, cætera similiter editis, nisi quod post ἀπαντλεῖν nulla distinctio. SEB.

Εἰ δὲ καὶ ἐκ φρεάτων] *Salm.* καὶ φρεάτων ἢ λάκκων. KÜHN.

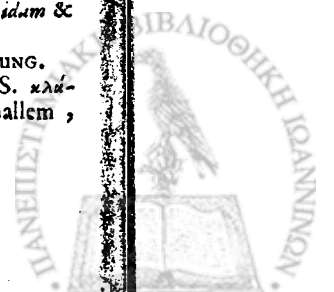
⁹⁷ Ἀπαντλεῖν, διὰ τ' ἂν &c.] C. A. ἀπαντλεῖς, nec aliter legerat *Interpres*: tum idem Codex: διὰ τ' ἂν σκευῶν, nec C. V. habet οἶμαι. *Glossa*: ἀντλητήριον, haustrorium, ἢ ἀντλία, hic haustrus, ἀντλημα, haustrorium: ἀντλίαν alii haustrum reddunt: est & ἀντλία in navi, qua sentina exhauriur. KÜHN.

Ἀπαντλεῖν, διὰ τ' ἂν &c.] MS. ἀπαντλεῖν διοῖτ' ἂν σκευῶν, ἀντλ. sine οἶμαι. Videtur verbum desiderari: an διοῖτ' & fortene ita legendum? ἀπαντλεῖν διοῖτ', δέοιο ἂν σκευῶν &c. vel διοῖτ' ἂν τις, ut infra *Segm.* 54. Sed hoc adfirmare tamen ego nolim, & *Polluci* mea verba adfingerem: potius ut aliorum eliciam meliores ἐπανορθώσεις. JUNG.

Ἀπαντλεῖν] Codicis *Antwerpensis* scripturam, quam & amplexus est *Kühnius* nolter, textui restitui: ἀπαντλεῖς: quod si sequaris, ultro patebit equidem legendum mox δέοιο ἂν· itaque cum *Kühnio*, ut sensum perficerem, in textum migrare jussi, inuisit etiam MSS. De *ἰμονία* meminit *Lucianus*, & videnda ad *Tomum* ejus secundum *Scholiam*: quibus adde *Suidam* & *Moschorum*.

⁹⁸ Ἰμονιάς] MS. ἰμονίας, ut antea vulgati. JUNG.

⁹⁹ Κάρου] C. V. κάρου· *Salm.* in MSS. κάρου, ad oram κάρου· *Interpr.* cyatho: mallet,

ciconiæ huc pertinent. Rotulæ partes sunt, καὶ τῶν τῶν, τοπία, ἔξονια. Huc quoque referenda, νῆα, ¹ τοπία, ² ἀξόνια, ³ τῶ δὲ προσδεῖ

fitula. Gloss. κάδος, fitula, fitulus. Kühn.

Kάδου] MS. κάδου & sic fere semper per unum δ, non minus recte. Jung.

Kάδου] Obtemperandum MSS. duxi, qui unico saltem δ vocem illam scriptam exhibent: & superius alicubi pro illo nos scribendi modo stare facti sumus: nec aliter etiam in *Arbeno* lib. XI. ubi non pauca de κάρδω & καδίσκω & sic ubique in melioris notæ MSS. exaratum reperi: Protenus subjicitur in *Polluce* τροχαλίας, pro quo Excerpta *Falckenburgii* τροχιλίας hic & iterum mox: ac id eisdem etiam recte; non enim temere illa scribendi forma repudianda est, quæ multo plurima nititur auctoritate: attendere vero te velim; quid impedit enim, quo minus animo meo jam obsequar, & eam in rem præsentem? triplici ferme scribendi ratione nominis id gaudere, τροχαλία, τροχηλία, τροχιλία, nam ubi τροχηλίαν invenio, leve vitium obrepisse opinor, reponendumque τροχηλίαν. Est autem τροχαλία vel τροχιλία id machinæ genus, quo gravissima pondera sustententur atque allevantur, circulus scilicet rotatis in axi suo inter duo lignicola compactus: trochleam a Græca voce appellarunt Romani, & τρογάλα, siquidem in *Philoxeni Glossario* legatur: Τρογάλα; τροχιλία, nisi mavelis hoc loco reponi: Trochlea, quod scribere solebant troglea, τροχιλία, a qua emendatione non ego quidem abhorream: sed & in iisdem *Glossis* ἡ τροχιλία, sic enim etiam exaratum est, exponitur, τοτῦλα, τοτῦλλα, nominis origine ab ipso rei ingenio petita: meminit illius machinæ *Cassiodorus* de R. R. & sæpissime *Vitruvius* lib. X. ex quo formam ejus & usum abunde colligas. Vocem autem Græcam labes invasit apud *Theonem* ad lib. I. *Ptolemaei*, ubi de celerissimi motuum generibus exponit: εἶναι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν σχημάτων τὸ μὲν κυκλικὸν ἐν τοῖς ἐπιπέδοις ἐκινήτοτατον, τὸ δὲ σφαιρικὸν ἐν τοῖς στερεοῖς ἐκ τοῦ καὶ τὰ ὑπερμεγέθη τῶν βαρῶν διὰ τροχαλῶν ἢ τροχλιῶν ἢ πολυσπῆστων ἐδύτως ἐλκεσθαι, restitue τροχλιῶν & respexisse videri possit in his *Theo* ad *Aristoteles* isthæc cap. 7. Μηχαν. ubi pariter illa vox corrupte editur: τριχῶς δὲ ἐνδέχεται τὸν κύκλον κυλισθῆναι, ἢ γὰρ κατὰ τὴν ἄψίδα, συμμεταβάλλοντος τοῦ κέντρου, ὡς περὶ τὸ πρόχλος ὁ τῆς ἀμάξης κυλίεται ἢ περὶ τὸ κέντρον μόνον, ὡς περὶ αἱ τροχιλαῖαι, τοῦ κέντρον μένους &c. sed legendum patet vel τροχιλαῖαι, vel τροχαλίας, quo pacto semel iterumque recte scribitur capite 19. ubi rationem exponit, cur trochleæ maxima pondera attollere sint aptæ: sed & *Theone* vero attende sis duplicem trochlearum speciem, aut τροχλιῶν aut πολυσπῆστων, quod intelligendis melius atque capiendis in *Vitruvius* pluribus locis aperiet viam. Siquidem autem hæc machina, dum rotatur, sonitum edat auribus ingratum & injucundum fragorem; inde narium est illud in *Xenophontis Socratis* dicitur: nam *Alcibiades* sciscitanti, & admiranti, qui *Socrates* æquo animo perveraciam uxoris & dicacem petulantiam perferre posset, respondet: Ἀλλ' ἔγωγε συνειδισμαὶ καθάπερ καὶ τροχλιῶν ἀκούων συνεχῆς sic in *Laertio* II, 36. ista se verba habent: verum *Suidas* agnoscit in hoc loco τροχιλίας, præstantius certe, quam editur, quod itaque, vel τροχηλίας reponere: legitur & in eodem, quod mouere operæ ferme pretium non sit, συνεχῆς. Ut autem trochlearum summa fuit utilitas in ædificandis domibus, qua de re decimo nono capite Mechanicorum dixit *Aristoteles*, sic & in navibus illa non minor apparuit: fuerunt enim in summitate carchesium trochleæ, quibus erant inserti funes appellati κερκῆσιοι, quorum ope vela expanderentur, atque subtraherentur: jam vero nemini, puto, latebit τροχιλιῶν, seu trochlearum forma, qui vel levi perlustravit oculo armamenta navalia: verum illorum, quæ dixi, testem habeto *Galeum* in *Glossis Hippocratis*, voce

Κερκῆσιον, quod, inquit, est τὸ ἐπ' ἀκρῶ τῶ ἰστίῳ ἔχει δὲ τροχλίαν, καὶ κερκῆσιον ἐπ' αὐτοῦ (vel οἱ ἀπ' αὐτοῦ ποτίου) καλοὶ οἱ (quod si delere potes) τεταμένοι. In *Scholiasse* vero *Empiridis* ad *Hec.* v. 1263. reperio: Αὐτῇ ἀναβίση ἐν τῶ ἀνωτάτῳ τοῦ ἰστίου, ἤγουν τῇ ἀκρῇ τῶν τροχαλιῶν commaculataque est illa vox in *Harrocratone* voce τοπίου sic enim ibi χρῆσις adducitur ex *Archippi* *Ὀν.* Τροχλιῶν ταῦτα καὶ τοπίου ἰστίῳ, ὄντ' ἀνεπύου, ubi legendum omnino τροχλιῶν vel τροχιλίας, quod & animadvertisse *Casaubonum* existimo ad *Athenæum* IV, 20. sed ibi locorum cum typi vitio τροχλιῶν impressum sit, *Maussacum* in errorem id ipsum dedit, qui quid voluerit *Casaubonus* non cepisse manifestus est, siquidem ejus emendationem cum hac ipsa typi macula ponat: verum in illo *Archippi* loco τροχλιῶν & τοπίου, utrumque commemoratum videmus, quæ posteriora, cum partem τῆς τροχαλίας agnoscat *Pollux*, unum per plura dixisse videri possit *Archippus*, & voluisse trochleas funibus instructas. Id ipsum porro in navalibus instrumenta a Romanis appellatum fuit trochlea, ut indicat aperte *Isidorus*: Trochlea, quasi F listera, per quas funes trahuntur: trochleæ autem vocata, quod rotulas habeant: τρέχος enim Græce rota dicitur: sic ille locus restituendus: quod enim interjicitur vulgo: *Cinna*: *Lucida consulgent alii carchesia mali*, ad priora referendum esse, vel pucto pateat: maluro quoque pro F supposuisse G, in hoc tamen non disputabo. Sed ad alia nos tempus vocat.

100 Κηλωνίου.] E MS. pr. ed. κηλόνια: vide supra VII, 142. SEB.

Κηλωνίου.] C. A. & *Salm.* κηλωνίων, vid. supra lib. VII, c. 32. & seq. Kühn.

Κηλωνίου.] MS. κηλωνίου quo pacto & supra VII, 143. κηλωνίων habebat: quo pacto & hic scribere possumus, itaque apud *Herodotum* est, ut supra dixi: nec alteram tamen scripturam damno, quæ apud *Hesych.* & *Suid.* etiam addit: notum enim hæc talia plerumque scribi ἐπαμφοτερίζοντες: ut vel in hoc vocabulo in *Etymologico* accidit. Antea alias κηλόνια edebatur, & *H. Stephanus* reposuerat ω. Imo *Etymologici* Magni Auctori hanc scripturam κηλόνιον lubuit defendere in *ἔλλων* quasi κηλωνίων aliud esset: vid. de hac machina *Brod.* III. *Miscell.* 7. Jung.

1 Τοπία] Supra VII, 151. SEB.

Τοπία] C. A. τυπία, ἀξόνια, funiculi, axes, τοτῦλα. Kühn.

2 Ἀξόνια.] E MS. & not. *Sylburg.* prior. edit. ἔξονια. SEB.

Ἀξόνια.] Hic ἔξονια & MS. noster habet: idque ita in Codice suo *H. Stephan.* restituerat, pro vulgato ἔξονια: malim fere ἀξόνια tamen, accentu translatō, ut infra *Segm.* 53. in MS. additum. Jung.

Ἀξόνια.] In Codice *Falckenburgiano* scriptum fuit ἀξόνια, mendose pro ἀξόνια, quod ita *Kühnium* sequi in textum reposuimus: τοπία vero, quæ præcedunt, ab aliis scribi τοπία superiori nota vidimus, & *Harrocratone* lege in illa voce. *Hesychius*: Τοπία, ἔπλα νῆος, σχοῖνα, τοπία, κάλοι. *Etymol.* addc.

3 Τῶ δὲ προσδίδται] MS. προσδεῖ. SEB.

Τῶ δὲ προσδίδται] Τῶ δὲ προσδεῖ, ita MSS. πρὸς δὲ *Salm.* unde facit etiam προσδεῖ. Kühn.

Τῶ δὲ προσδίδται] MS. τῶ δὲ προσδεῖ καὶ ἀρπάγης, καὶ &c. & *Seberis* MS. quoque προσδεῖ idque malim: ἀρπάγης ita quoque *H. Stephanus* contexterat in suo Codice, pro vulgato ἀρπάγης. Jung.

Τῶ δὲ προσδίδται] E MSS. locum emaculavi. *Kraegerum* habes in *Aristophanis Equitibus*: Καὶ τῇ κρεῖνῳ τῶν ὀρχηπέδων ἔλκοιμεν εἰς τὸν Κεραμικῶν ad quem locum *Scholiasse* observat instrumentum fuisse coquinum manui non dissimile, quo carnes lebetibus extraher-

ἄρπαγης, καὶ κρεάγρας, καὶ λύκου οὕτω γὰρ ἐκάλουν σκευή, οἷς τοὺς ἐκπεσόντας τῶν κἀδων ἐκ τῶν φρεάτων ἀνέσπων ὅτι γὰρ καὶ κρεάγραν καλοῦσι τὴν ἀρπάγην, δηλοῖ ἐν ἑκκλησιαζούσαις Ἀριστοφάνης, λέγων,

Τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κἀδοῖς ἀνοίμεθ' ἄν.

harpagē, fuscina : & lupus, instrumentum extraforium. Quod vero harpagem fuscinam vocent : in Concionantibus arguit Aristophanes . dicens :

Quid nam fuscina cadis opus est.

32

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ.

CAPUT VII.

9 Περὶ τῶν προτοῦ κοιτῶνος σκευῶν, ἐν ᾗ καὶ κλινῶν ἰδέαι.

De vasīs ante cubiculum : ubi & lecorum species.

10 Πρὸ μὲν οὖν τοῦ κοιτῶνος ἐπὶ ταῖς θύραις παραπετασμάτων ¹¹ σοὶ δεῖ εἴτε ἀπλοῦν εἴη τὸ παραπέτασμα λευκὸν ¹² ἐξ ὀθόνης, εἴτε καὶ

Ante cubiculum vero , juxta januas , cortinæ habendæ sunt : si ve simplex fuerit cortina alba , ex lino :

rent : inter sacra vasa Leviticorum volumine α'LXX. κρεάγραν & ἀρπάγην enumerant.

4 Ἀρπάγης] Priores editiones ἀρπαγῆς. Sed MS. βαρυτόως etiam infra Segm. 98. ubi non aliter edii quoque. SEB.

Ἀρπάγης] C. A. ἀρπάγην loco ἀρπάγης male : sequitur enim κρεάγρας, omisso καί. KÜHN.

5 Καὶ λύκου.] C. V. οὕτω γὰρ ἐκάλουν τὰ σκευή, οἷς τοὺς ἐκπεσόντας τῶν κἀδων ἐκ τῶν φρεάτων ἀνέσπων ἴσα enim vocabant vasa, quibus fistulas illarjas e puteis extrahabant. KÜHN.

Καὶ λύκου.] MS. noster longe auctior, exponendo usum prædictorum trium vasorum. Ita enim habet : λύκου οὕτω γὰρ ἐκάλουν τὰ σκευή, οἷς τοὺς ἐκπεσόντας τῶν κἀδων ἐκ τῶν φρεάτων ἀνέσπων ὅτι &c. quæ totidem verbis quoque addenda ex suo MS. adnotavit hic A. Schoetus : addamus itaque. Hesychius : Λύκος καὶ ὁ ἀρπαξ τῶν εἰς τὰ φρεάτα κἀδίσκων. Idem : Ἀρπάγη, ξυστήρ, ἴσθι γὰρ σκευῆς ἔχον ὀγκίους, ἃ τοὺς κἀδους ἀνεσπῶσιν ἀπὸ τῶν φρεάτων καὶ ὁ λύκος Εὐριπίδης. Idem : Κρεάγρη, ἐν ᾗ αἰρεταὶ τὰ κρέα ἀρπάγην, καὶ λύκος ἐν ᾗ τὰ ἐκ τῶν φρεάτων ἀνέσπων. Unde vides unum & eundem usum vasorum istorum fuisse. JUNG.

Καὶ λύκου.] Obstruximus hic ingentem rimam MSS. auxilio : eadem illa comparent in Falckenburgii Codicē, sed mendosius ac in ceteris MSS. οὕτω γὰρ ἐκάλουν τὰ σκευή, ἃ τοὺς ἐκπεσόντας τῶν κἀδων ἐκ τῶν φρεάτων ἀνέσπων in quibus sanequam sunt, quæ adjuvare possint atque stabilire productas a nobis ad caput hujus libri primum & quintum super egregiis istis Falckenburgiani libri supplementis emendationes ; liberit ista modo cum his componere.

6 Ὅτι δὲ καὶ κρεάγραν] C. V. ὅτι γὰρ. KÜHN.

Ὅτι δὲ καὶ κρεάγραν] MS. ὅτι γὰρ καὶ κρ. rectius αἰτιολογικῶς quamvis nec alterum malum. Sed constat mihi in δε & γὰρ a novitiis præsertim librariis peccatum sæpius. JUNG.

Ὅτι δὲ καὶ κρ.] Palatini Codicis scripturam non insuper habendam duxi, quæ pro δὲ agnoscatur γὰρ, commodius utique ac magis appositum, quanquam ad hæc tam humilia & abjecta minus acriter attendendum quis existimet ; sed ille tamen quicumque per nos suo sibi iudicio fruatur ; ne quidem in minimis enim desistimus operam nostram Polluci collocare. Aristophanis iste locus ex Concionem habentibus citatur & a Suida in κρεάγρη.

7 Ἐκκλησιαζούσαις] Fol. 507. SEB.

8 Τί δῆτα κρ. &c.] Versum Aristophanis C. A. legit ita :

Τί δῆ τας κ. τοῖς κἀδοῖς &c.

C. V. δῆτα leg. δῆτα ita enim adhuc extat in hac Comædia :

Quid est cur fistulis comparemus harpagem? Licet hancce aniculam deorsum mittere, & Cadentes fistulas e puteis prendere. KÜHN.

Τί δῆτα κρ. &c.] MS. τί δει τὰ κρ. Sed locus recte habet, quem totum adscribo : non ita longe a fine indicatæ a Polluce fabulæ :

Τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κἀδοῖς ἀνοίμεθ' ἄν ἔξον κἀδίνα γράδιον τοιοῦτον Ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κἀδους ξυλλαμβάνειν.

Eos omnes quoque versus Suidas in κρεάγρη adducit, quamvis nec Comico, nec fabula nominatis. JUNG.

9 Περὶ τῶν προτοῦ κ. &c.] Hic titulus non extat in C. A. KÜHN.

Περὶ τῶν προτοῦ κ. &c.] Sequitur caput 7. cujus in MS. particula prima peculiare caput est : reliqua cum sequentibus capitibus omnia in unum confusa habet. Hic itaque saltem iste titulus in MS. τὰ πρὸ κοιτῶνος. JUNG.

10 Πρὸ μὲν τοῦ κ. &c.] MS. πρὸς μὲν οὖν. SEB.

Πρὸ μὲν τοῦ κ. &c.] MSS. πρὸ μὲν οὖν τ. κ. ante cubiculum igitur &c. KÜHN.

Πρὸ μὲν τοῦ κ. &c.] MS. noster, sicut Seberii, plenius, πρὸ μὲν οὖν τοῦ &c. JUNG.

Πρὸ μὲν τοῦ κοιτῶνος] Locupletius e MSS. & elegantius πρὸ μὲν οὖν τοῦ κοιτῶνος.

11 Σοὶ] MS. σοί. De velis cubiculariis vid. Lipsii Comm. ad libr. XIII. Annal. Taciti n. 13. ubi hæc Pollucis adducit. JUNG.

12 Ἐξ ὀθόνης] E linteo : Gl. ὀθὼν, lintheamen, lintheum : & Vetus Onomasticum : ὀθῶνα, velaria : vid. Hesych. in ὀθὼν. KÜHN.

Ἐξ ὀθόνης] Additum e MSS. ἴσθι καὶ τριχάπτῳ τι βαπτὸν quæ nec omiserat etiam Falckenburgii Codex optimus. De τριχάπτῳ varia sunt, atque a se divisæ doctissimorum hominum opiniones, ut fieri amat in re incerta multisque tenebris oblecta : scriptorum, qui ad nostras pervenerunt manus, vetustissimi, qui isthoc vocabulo reperuntur usi, sunt αἰβδαμῆκοντα, qui redde-re id solent pro Hebræa voce שׁוּב, in cuius ipsius intellectu quoque fluctuant sacri Codicis eruditissimi Interpretes : sed hoc quidem de nomine alibi videbimus, si quid in lucem certi atque explorati proferri possit. Hieronymus autem cum diu & anxie se quæsisset de τριχάπτῳ referat, tandem invenisse dicit, ut plurimas alias, ita & hanc vocem a LXX. proculsam esse, viderique designate subtilissimam aliquam texturam, quæ pilos æquaret : in cuius ego sententiam non temere pedibus eam ; nam neque a LXX. Interpretibus vocabulum illud confictum existimo ; non enim ex istis, credo, hauserat eam vocem Pollux noster, nec etiam designare concedam subtilissimam texturam, quæ vel tenuitate

five multicolor, de qua dicit Aristophanes :

Cortina Cypria variegata.

In cubiculo autem lectum quendam esse oportet : aut Lecticam secundum Aristophanem in Lyfistrate : aut Lectulum, ut inquit in Convivatoribus. Vel Torum, secundum Cratinum in Ulyssibus : * de lectis quoque intelligendum, cum inquit, Hi vero capiuntur in toris. Neque tamen ignoro, quod κλιῖς vocatur id, quod curru insternunt, cum sponsa tranvehitur : cui ipsa

τρίχαπτόν τι βαπτὸν, ¹³ εἴτε πολύχρουν, ἐφ' οὗ Ἀριστοφάνης ¹⁴ ἂν εἶπῃ,

τὸ ¹⁵ παραπέτασμα Κύπριον τὸ ποικίλον.

¹⁶ ἐν δὲ τῶν κοιτῶν δεῖ μὲν εἶναι καὶ κλινὴν τινὰ, ἢ κλινίδιον, ὡς ἐν Λυσιστράτῃ ¹⁷ Ἀριστοφάνης. ἢ κλινάριον, ὡς ¹⁸ ἐν Δαιταλεῦσιν. ἢ κλινίδα, ὡς ἐν ¹⁹ Ὀδυσσεύσι Κρατίνος. * ἐπὶ δὲ τῶν κλινῶν ²⁰ αἰκουστέον, ὅταν Φῆ, οἱ δ' ²¹ ἀλυσκάζουσιν ἐπὶ ταῖς κλινίσιν. οὐ μὲν τοι ἀγνοῶ, ὅτι ²² κλινίς ἐκαλεῖτο τὸ ἐπὶ τῆς ἀμάξης ²³ καταστρωννύμενον, ὅταν ²³ μετίωσι τὰς νύμφας, ἐφ' οὗ κάθηται ἡ

pilorum componi possit : abit in diversissima *Hesychius*, qui sericum capitis tegumentum exponit, itaque dictum statuit, quod crines contingat : quæ vocis expositio nescio quo venocinio præstanti eruditione viros ad se traxerit. Me vero iudice *τρίχαπτον* re vera de pilis contextum, vel potius complexum fuit : inducor in eam opinionem auctoritate *Pollucis* nostri, qui lib. II. esse dixit πλέγμα ἐκ τριχῶν, quo quid planius desideres ? ex pilis autem indumenta fuisse texta constat : ita quidem *Josephus* Antiq. Jud. lib. III. cap. 5. mentionem facit σινδῶν ἐκ τριχῶν ὑφασμίνων & Ἀττικῶν ταῖς, ut cum appellat *Athenæus*, *Pherecrates* τριχῶν ἀμπεσχῶν meminit illis verbis in *Μοταλλεύσι*.

Κόραι δ' ἐν ἀμπεσχίαισι τριχῶφις ἀρτίως Ἡβυλλιώσαι, καὶ τὰ ῥόδα κεκαρμίναι &c.

Ubi Doctissimus *Interpres Dalechampius*, nam in *Athenæis* libro sexto isti *Pherecrates* versus extant, perpetuam reddidit : *Puella induta pallis tenuissimo filo tenuis* ; quod nihil, ut reor, de isto texture genere resciverat. Pilos itaque cum textura tum plexu fuisse compositos patet ; ut *τρίχαπτον* fuisse ducam velum aliquod vel indumentum quodcumque e pilis plexum, a qua significatione propria dimanavit, opinor, etiam ad textas e pilis vestes designandas, quæ τριχῶφις κυρολίτις appellari solent. Poteram adijcere plura de pilorum textura, sed, quod brevitatis rationem esse habendam typographorum importunus adventus me moneat, abscedo. Poteris autem de τριχῶποις legere apud eruditissimum virum, cujus præceptis atque saluberrimis monitis plurimum quantum me debere profiteor, *Joh. Drusianum* in opere nunquam intermorituro de *Vest. Sacerd.* lib. I. c. 8.

13 Εἴτε καὶ πολύχρ.] C. A. πολύχρουν ἐφ' οὗ Ἀριστοφάνης παραπέτασμα &c. C. V. post δρόνυς subjicit : εἴτε καὶ τρίχαπτον, τὸ βαπτὸν, εἴτε καὶ π. ἐφ' οὗ Ἀ. εἴποις παραπέτασμα τὸ κύπιον. τρίχαπτον est velum sericum capiti mulieris tegendo adductum, nomen enim habuit ab eo, quod capitis attingeret crines : vid. *Hesych.* ubi pro πολύμιτον recte *Salmastius* legit πολύμιτον. ut enim LXX. *Ezech.* cap. XVI. *Hebraicum* 'שׁד reddiderunt τρίχαπτον, ita *Symmachus* id ipsum interpretatur, πολύμιτον. vid. *Drusii fragmenta veterum Interpretum*, & *Hieronymum* in *Ezech.* cap. laudatum & in *Zacharia* cap. XIV. τρίχαπτον βαπτὸν est velum variis tingitum coloribus, heterochroon, versicolor, vid. supra lib. II. c. 3. Sect. 2. Kühn.

Εἴτε καὶ πολύχρ.] MS. nolter auctior : εἴτε καὶ τρίχαπτόν τι βαπτὸν, εἴτε καὶ πολύχρ. ita locus mutilus vulgo supplendus est : modo scribamus τρίχαπτόν τι β. villosa tæperia dicit. Sic ex *Ezechiele* Propheta profertur cap. XVI. τὰ περιβόλαιά σου βύσσινά καὶ τρίχαπτον καὶ ποικίλα. *Suidas* : Τρίχαπτον, τὸ βαμβύκιον ὑφασμα, ἰμάτιον πολυτίμητον. quæ & apud *Hesychium* : quamvis ille saltem capitis ornatum exponit. Sed & de alijs dictum, patet. *Noster* infra in compositis ἀπὸ τριχῶν, τρίχαπτον δὲ φησι, πλέγμα ἐκ τριχῶν. ubi MS. etiam τρίχαπτόν οὐχ ἔστι. JUNG.

14 ἂν εἶπῃ] MS. ἂν εἶποι. JUNG.

15 Παραπ. κύπρ. τὸ π.] MS. παραπστ. τὸ κ. inverfo ordine vocum, male : concinnior versus, ut vulgo est. JUNG.

16 Ἐν δὲ τῶν κοιτῶν &c.] Apponit titulum C. A. περὶ τῶν ἐν κοιτῶν. Kühn.

Ἐν δὲ τῶν κοιτῶν &c.] Sequitur in MS. novum caput, hoc titulo : τὰ ἐν κοιτῶν. in quod tamen conjiciuntur caput 8, 9, 10 & 11. JUNG.

17 Ἀριστοφάνης.] Ibi nimirum a fine longius ait *Myrthina* :

Φέρε νῦν, ἐνέγκω κλινίδιον νῶν. Κι. μηδὲ μῶδῶς, Ἀρκεί χαρμαὶ νῶν. — JUNG.

18 Ἐν Δαιταλεῦσιν.] Ἐν delet C. *Salm.* Kühn.

Ἐν Δαιταλεῦσιν.] MS. ὡς Δαιταλ. sine in. JUNG.

19 Ὀδυσσεύσι] *Hæc Cratini* fabula etiam apud *Athen.* adducitur adnotante τῶ πάνυ *Caesab.* II. *Athen.* 26. Ceterum in MS. hic ista : ἐπὶ δὲ τ. π. ἀ. ὄ. φ. cum ipsa χρήσι defuit : malletm vero legere : ἐπὶ γὰρ τῶν &c. dixi supra, sæpius has particulas a librariis perverfas : scribe & ἀλυσκάζουσιν, non ἀλυσκ. JUNG.

20 Ἀλυσκάζουσιν] Leg. ἀλυσκάζουσιν. senarius est :

Quidam vero subterfugiunt in toris.

C. A. post Κρατίνος omittit quæ sequuntur usque ad ἔτι. Kühn.

Ἀλυσκάζουσι] *Kühnius* in contextu *Pollucis* reposuerat ἀλυσκάζουσι, quod & ita non neminem eruditum hominem ad oram sui Codicis adnotasse vidi : id ego recepi, etiamsi MSS. auctoritate non nitatur, quam non moramur, si res ipsa loquitur. *Κλινίδιον* in *Hesychio* pro κλινίδιον legi docti viri docuerunt : *Suidas* ex *Aristophanis Thesmophoriæzuzis* κλινίδα producit, & explicat. *Βαβρίον* τι.

21 Κλινίς ἐκαλεῖτο] MS. καλεῖται. SEB.

Κλινίς ἐκαλεῖτο] C. A. ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ἀμάξης κείμενον κλινίς ἐκαλεῖτο, ὅταν μ. τ. ν. εἰ. οὐ κ. ἢ ν. μεταξὺ πατρός τε παύχου κ. τ. ν. κ. δ. τ. κ. καὶ κλιντόριον. quæ sequuntur absunt ab eodem Codice usque ad ἰδὴ δὲ κλινίς *Segm.* seq. Kühn.

Κλινίς ἐκαλεῖτο] MS. nolter κλινίς καλεῖται, ut & *Seberi* nostri. JUNG.

22 Καταστρωννύμενον] *Salmast.* καταστροννύμενον. Kühn.

Καταστρωννύμενον] MS. ἀμ. καταστροννύμενον, ὅτ' ἀν. JUNG.

23 Μετίωσι] *Salm.* μετίωσι. Kühn.

Μετίωσι] MS. μετίωσι. emenda μετίωσι & id, ni fallor ; hic significat *accessunt*, *adducunt* ; ἐπὶ ζυγῶν γὰρ τὰς, ut supra ait III, c. 3. νύμφας ὡς ἐπιπολύ μετίωσαν sic enim ibi MS. quam lectiorem quis in Orationem aliam convertit, nempe hoc verbum non intelligens. Quo tamen iterum iterumque utitur ibidem initio : ὁ ἄγων τὴν νύμφην ἐκ τῆς τοῦ πατρὸς οἰκίας, νυμφαγωγὸς, ὁπότε μὴ ὁ νυμφίος μετῆι. οὐ νομιστο δὲ μετίωσαι τοὺς δευτερογαμοῦντας. Quæ certe de deductione sponsæ in domum mariti accipienda sunt, quæ vchi-

νύμφη μεταξύ ²⁴ τοῦ παρόχου τε καὶ τοῦ νυμφίου· καλεῖται δὲ τὸ κλινίδιον, καὶ κλινηρίον· ²⁵ ὡς ἐν Διοναυάγῳ Ἀριστοφάνης ἔφη, Τί με ὠ ²⁶ πονηρὲ ἐξορίζεις ὡς περ κλινηρίον. * ²⁶ μέρη δὲ κλινῆς, ²⁷ καὶ ἐνήλατα, ²⁸ καὶ ἐπίκλιτρον· τὸ μόντοι ἐπίκλιτρον ὑπὸ Ἀριστοφάνους εἰρημένον. ²⁹ Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἰχνευταῖς Σατύροις ἔφη, ἐνήλατα ξύλα τρί-

Sponsa inter Parochum, & Sponsum infidet. Lectulus porro & κλινηρίον vocatur: ut in Dionauago inquit Aristophanes, Quid me, o pessime, ablegas, tanquam lectulum? * Partes quoque lecticæ, enelata: & id super quod recumbitur, dictæ sunt ab Aristophane. Sophocles autem in Satyrorum Indagatoribus inquit, Enelata ligna, tri-

341

culo fiebat: nisi apud humiliores & viliores, quæ χαμαιπόδες ideo audiebant; dixi supra pluribus ad libr. III. cap. 3. JUNG.

Μετώσι] Mutavimus accentum μετώσι. Pertinent huc illa Hefychii verba: Κλινῆς, ἐπὶ τῆς ἀμάξης νυμφικῆ καθέδρα· meminit & Synesius ἀμφικεφάλου καθέδρας Ep. 2. in qua sponsa federet, quæ quidem apud eum tamen ad curram sponsalem non pertinet: mox autem concinnius e MSS. τοῦ παρόχου τε καὶ τοῦ νυμφίου.

24 Τοῦ παρ. καὶ τοῦ ν.] MS. παρόχου τε καὶ τοῦ ν. Dixit autem & Hefychius in νυμφαγωγός hoc, cujus verba supra ad III, 41. adscripta: repetit idem in πάροχοι καὶ οἱ συμπορευόντες, αἱ, τῆ νύμφη ἐπὶ τοῦ ζεύγους καὶ παρόνομοι. JUNG.

25 ὡς ἐν Διοναυάγῳ &c.] In Codice Vossiano notatum est, dis ναυάγῳ esse legendum: forte, Δις ναυάγῳ, βί ναιφάγο. KÜHN.

ὡς ἐν Διοναυάγῳ &c.] Desunt in MS. ὡς ἐν Διοναυάγῳ Ἀρ. ἦ. cum verbis Comici. Ea mendo catere non credo: forte & de dramatis titulo, vel Comici etiam acquirendum: ne nobis iterum obrepserit Aristophanes pro Antiphane, notior librariis pro ignotiore. Absque MS. συκίη ἤ' ἰμὴ ἰπικουρία ad cetera itaque me moveo. JUNG.

Ἐν Διοναυάγῳ &c.] Kühnius in margine sui libri adscripterat Δις ναυάγῳ· satis acutum id quidem atque ingeniosum, poteratque illa corruptela facili via titulum istum Aristophanicæ fabulæ occupare: sequi tamen non ausus sum, quod nec documentum illius emendationis adsit ullum, nec fide MSS. nitatur: in ipsis autem Aristophanicis verbis nil mendii latere putem: comica id dictum est facetia: Quid vero me, scelestè, ejicias? expellis, tanquam scamnulium quoddam inuisile: & ejusmodi sunt plura acute dictorum in Comico genera, quorum vim & elegantiam non rite capias, nisi lectis simul, quæ præcedunt vel sequuntur. Κλινηρίον reperies apud Hefychium, διφρὸς ἀνακλιτός· mellitilæus ille Bion Adonidis Epitaphio peremptum ab apro Veneris amasium reponi curat παγχρυσά κλινηρίον.

26 Μέχρι δὲ κλ.] Scr. μέρη δὲ κ. Σεβ. Μέχρι δὲ κλ.] C. V. recte, μέρη δὲ κλινῆς· & ita legit etiam Interpretes & Salm. KÜHN.

Μέχρι δὲ κλ.] Pessime legitur μέχρι· quod & Sebetus nolter admonuit, & scr. nempe esse, μέρη δὲ κλινῆς· quo pacto certe MS. nolter clare habet etiam. JUNG.

Μέχρι δὲ κλινῆς] Ineptum id erat, quod animadvertit etiam ineptissimus alias Interpretes: reposui cum Kühnio μέρη. In Scholasticis Colloquiis sponda Græce exprimitur ἐνήλατος τῆς κλινῆς· & eo nomine partem aliquam fuisse navis, spondæ, puto, non dissimilem arguit Hefychius.

27 Καὶ ἐνήλατα] Ενήλατα, sponde. Euripides in Hippolyto de currus partibus agens, numerat inter eas etiam ἀξίον ἐνήλατα, quod reddunt clavis axium. KÜHN.

Καὶ ἐνήλατα] MS. ἐνήλατον, sine præcedenti καί. JUNG.

28 Καὶ ἐπίκλιτρον] Post ἐπίκλιτρον C. V. leg. τὸ μόντοι ἐπίκλιτρον ὑπὸ Ἀ. &c. KÜHN.

Καὶ ἐπίκλιτρον] MS. αὐτίως: καὶ ἐπίκλιτρον τὸ μόν-

τοι ἐπίκλιτρον ὑπὸ Ἀριστοφ. nec videtur inanis repetitio: egoque sic suppleendum dūco: locum Aristophanicus ex Ecclesiasticis attuli supra ad VI, 9. ubi hujus vocabuli mentio quoque fit. Est & alius a me ex MS. prolatus ad IX, 72. e Comici Anagyro: ἐνήλατον etiam supra VI, 9. nominatur, quamvis mendose vulgati ἐνήλατον habeant: ubi & κλινηρίον, etiam hic nominatum. Hæreo tamen in his triciis: videtur enim ibi dicere, ἐνήλατον apud Aristophanem vocari κλινηρίον· hic κλινηρίον cum κλιιδίῳ idem esse ex eodem Aristophane, si vulgata lectio recta, docet: ἐνήλατον veto partem lecti facit, ut etiam supra alios, qui de ἐνήλατον idem dicunt, attuli. Lubet & hoc adponere ἐνήλατα quatuor fuisse. Artemidorus lib. I. Onirocrit. cap. 76. τῶν δὲ ἐνήλατων τὸ μὲν ἔξω, ἰδίως τὴν γυναικῶν (σημαίνει in somnis visum) τὸ δὲ ἔσω, τὸν ἀνδρῶν· τὸ δὲ πρὸς τῆ κεφαλῆ, τέκνα ἀρσενικά· τὸ δὲ πρὸς τοῖς ποσὶ, θηλυκὰ τέκνα· κατὰ ταῦτα δὲ τοῖς ἐνήλατοις, καὶ οἱ τοῖχοι τῶν κλινῶν διαλαμβάνονται. JUNG.

29 Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἰχ. &c.] Desunt in MS. Σοφ. δ' ἐν Ἰχν. Σ. ἦ. ἦ. ξ. τρ. δ. δῖται· Sophoclis drama saltem Ἰχνηυτῆς ab Athenæo nominati indicat Casaub. nolter VII. Athen. 4. meminit & de Satyrica Poesi lib. I. c. 5. Sophocleam vero χρῆσιν admodum erudite emendavit nolter Salmasius ita:

— Ενήλατων (vel εἰς ἐνήλατα)
Ξύλα τρίγομφα διατορῶσαι δῖ ταῖς. JUNG.

Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἰχνηυτῆς Σατύροις] Non equidem in memoriam revoco, legisse unquam fabulam aliquam Σατύρων, sed Σατύρους semper, qua de re luculenter egit Isaac Casaubonus de Satyr. Poesi: ad rei itaque veritatem Σατύρους in Polluceo textu exhibui, quam eandem emendationem vidit etiam & adferuit vir acutissimus Bentley Epistola ad Millium Malala subjecta pag. 15. ubi pluribus exemplis id omne confirmat. In ipsa vero Tragicis ῥήται post ἐνήλατα minorem distinctionis notam apponit Kühnius, cui rei quid causæ penitus ignoro; nam ἐνήλατα certe pertinent ad ipsa Sophoclis verba. Locus autem Tragicis quin afflictus sit non dubito, uti nec hanc nativam ejus esse lectionem, aut ad eam saltem quam proxime accedere: — ἐνήλατα ξύλα τρίγομφα διατορῶσαι δῖ σι· ἀπτα sponda ligna ternis ex asseribus compacta calare se decet: vel διατορῶσαι scribe, siquidem, ut ex Hefychio patet, τορῶν in usu sit, quod tum intelligendum hic est latiori notione, scilicet eodem ferme quo διατορῶσαι· quam notionem id verbi facile quoque admittat: Glossa veteres: Ἀτόρῶτος, inelatus: neque illud a re abludit; Telemachi lectum seu κλινῶν διωτήν ab Homero sic dictam arbitrantur Grammatici veteres, quod fuerit τετερινωτή· Hefychium & Etymologum vide, quanquam diffiteri nolim id lecti pedum respectu, qui tornati fuerit, dici forsitan præcipue: retinere possis etiam δῖται, addito σι, διατορῶσαι σι δῖται, ut cales, te rogat: omnifam vero sentio voculam σι librarii negligentia, qui simili præcedentis vocabuli pronuntiatione sit deceptus: videtur autem Interpretes, cum perforare reddidit, legisse, διατορῶσαι, de quo verbo Suidam adi: sed ut id cum ipsa re congruere possit, non satis video: ἐνήλατα vero ξύλα uolim mutare cum Salmasio, cum nomen, ut Gramma-

bus confixa clavis, perforare oportet. Lecticæ autem species sunt, argentides, tessalata: ut in Dionysalexandro Cratini, Lecticam tessalatam, & ancipitem: sic enim compactam nominavit Plato in *Festis*,

Deinde lecticam ancipitem buxeam.

35 * Tu vero eburneam quoque dices. Scabellum iligneum, vel iliceum. Tum & σκίμπους, interiorum vasorum nomen dictum est: sicuti & scammum, & scabellum.

etic locuntur, sit adjectivum: videntur autem ut hæcarmos MSS. ope destituit: illam tamen lectionem, quam verisimillimam existimo, textui reddidi.

30 Εἶδη δὲ κλίνης] C. A. præmittit περι κλινῶν. Kühn.

31 Ἀργυρόπους] Κλίνας ἀργυρόποδες extant apud *Xenoph.* *Expedit. Cyri*: *lecti cum pedibus argenteis.* Kühn.

Ἀργυρόπους] MS. ἀργυρ. καὶ παράπυξος, omisitque sequuntur his, ὡς ἐν τ. Δ. Κρ. κλ. τε παρὰ π. & statim in MS. sequitur: καὶ ἀμφικόλλος οὐ γ. τ. κατακεκολλ. οὐτως γὰρ &c. nec videntur itaque *Cratini* verba integra: nam illis καὶ ἀμφικόλλος, quæ casu inverso *Cratini* adtexunt vulgati, peculiarem χρῆσιν ex *Platone* addit: παράπυξον κλίνην alias ex eodem *Dionysalexandro* & supra attulit VII, 159. ut quidem ibi MS. recte habebat. Confirmat autem MS. alias noster, ut vides, ἀμφικόλλ. & κατακεκολλ. recte a *Sebero* nostro edita esse: quamvis per se id liqueat. JUNG.

Ἀργυρόπους] *Synes.* Ep. I. καθίδρας ἀργυρόποδος mentionem facit: sed *Clementis Pædag.* II. cap. 3. memotantur κλίνας ἀργυρόποδες καὶ ἐλεφαντοκόλληται: nec multo inferius ἐλεφαντίνης etiam κλίνας lego, quas & infra *Pollux* recenset: cui *testudinea legata essent, ei lectos testudineos pedibus inargentatos debere Labeo, Trebatius responderunt*: inquit *Julianus Digest.* XXXII. de Leg. & Fideicom. §. 100.

32 Ὡς ἐν τῷ Διονυσάλ. &c.] Ὡς ἐν τῷ &c. usque ad παράπυξον, non apparet in C. A. *Salm.* V. C. ἀμφικόσμος & κεκολλημένη. Kühn.

Ὡς ἐν τῷ Διονυσάλ. &c.] *Cratini* Διονυσάλ. λέξαντος sæpius *Ancipor* noster meminit, & ad superiorem librum *Kühni* ea de fabula notavit: mutavimus autem in sequentibus inducti MSS. consensu distinctionem; sic enim vulgo: κλίνην τε παράπυξον καὶ ἀμφικόλλον quod erat inepertum: adhibitam autem ad conficiendos lectos fuisse buxum colligas ex *Platonis* loco, & nisi me fallit memoria, *Theophrastus Histor. Plant.* etiam tradidit. Postmodum reposuimus etiam εἰποις pro εἴπη.

33 Ἀμφικόλλος.] E MS. & not. *Sylburg.* prior. edit. ἀμφικόλλων item mox κατακεκολλ. SEB.

Ἀμφικόλλος.] C. A. ἀμφικόσμος οὕτω γὰρ τὸν κεκολλημένην ἀμφικόλλος κλίνην lectus est utrinque agglutinatum habens pluteum, sustinendū pulvino capitis; in *Platonis* loco ἀμφικόλλων V. C. *Salm.* Kühn.

34 Σὺ δ' ἂν καὶ ἐλεφ. εἴπη. &c.] C. V. εἴποις. C. A. χελώνης, σφενδάμνου, σφενδαμνίνην in *Gloss.* Σφενδάμνον, acetum, Σφένδαμνος, acet arbor, ῥάβδος σφενδαμνίνην, adionica. Kühn.

Σὺ δ' ἂν καὶ ἐλεφ. εἴπη. &c.] MS. σὺ δὲ καὶ ἐλεφ. εἴποις, καὶ χελώνης &c. ut sane distinguenndum est, & legi etiam potest. De lectorum tricliniariorum materia, qui etiam testudinum laminis vestiebantur, maxime ebores erant, argento, auro &c. vide *Ciacconium* de triclinio, & adpendicem *F. Ursini*. Mox MS. *Schol.* habuit, ut ipse adnotavit: καὶ ἐλασην, καὶ σφενδάμνον, καὶ σφ. sed mendose: χελώνης & σφενδάμνου, id est, ἐκ χελώνης, ἐκ σφενδάμνου: qualiter locutum nostrum sæpius adnotavi. Talis *Phisopis* locus ab *Ur-*

γομφα διατορεῦσαι σε δεῖται 30 εἶδη δὲ κλίνης, 31 ἀργυρόπους, παράπυξος, 32 ὡς ἐν τῷ Διονυσάλ. λέξαντος Κρατίνου, κλίνην τε παράπυξον καὶ 33 ἀμφικόλλος, οὕτω γὰρ τὴν κατακεκολλημένην ὠνόμασεν ἐν ταῖς ἑορταῖς Πλάτων,

Ἐπειτα κλίνην ἀμφικόλλων πυξίνην.

* 34 σὺ δ' ἂν καὶ ἐλεφαντίνην εἴποις, καὶ χελώνης, καὶ σφενδάμνου, 35 καὶ σφενδαμνίνην. Ἀριστοφάνης γὰρ ἐν Ἀχαρνέυσιν εἶρηκε σφενδάμνινοι ἀλλὰ καὶ σκίμπους τῶν ἔνδον σκευῶν, ὅς καὶ ἀσκάντης ἐστὶν εἰρημένος, 36 καὶ σκιμπόδιον

Adpend. ad *Ciacconi Triclin.* allatus: τρίκλινα χελώνης ἢ ἐλεφαντος κατεσκευασμένα. Quem σφενδάμνον, vel σφενδαμνίνην vocat, nobis facile in mentem revocare queant illud *Terentianum*: *Lectulos in sole iligneis pedibus faciundos dedit*: quamvis σφενδάμνος potius acer sit, ut etiam in *Vet. Lexic.* interpretatum hædes, & σφενδάμνος ibidem acetum. JUNG.

35 Καὶ σφενδαμνίνην,] C. V. addit: Ἀριστοφάνης γὰρ ἐν Ἀχαρνέυσιν εἶπεν σφενδάμνινοι, ἀλλὰ &c. τῶν ἔνδον. *Interpr. interiorum*; malim, domesticorum. Kühn.

Καὶ σφενδαμνίνην,] Post σφενδαμνίνην, ita MS. noster auctior: Ἀριστοφάνης γὰρ ἐν Ἀχαρνέυσιν εἶρηκε σφενδάμνινοι quomodo supplere debes. Eadem in suo MS. invenit & *Schol.* noster, nisi quod ultima vox σφενδάμνινοι ibi erat. Sed σφενδάμνινοι legendum est, ut *Noster* habet. Dicit enim hæc de *Acharnensibus Comicis*:

Ἀχαρτικοί, στηκτοὶ γέροντες, πρίνοι, Ἀτέραμοες, Μαθαθαμομάχαι, σφενδάμνινοι. JUNG.

Καὶ σφενδαμνίνην,] Additamentum illud, quod e MSS. in *Polluceum* textum reduximus, *Falckenburgii* quoque *Excerpta* habent, non alia differentia, quam quod in iis καὶ σφενδαμνίνος non aequè probe.

36 Καὶ σκιμπόδιον.] Καὶ abest a C. A. Kühn.

Καὶ σκιμπόδιον.] Σκίμπους apud *Aristophanem* in *Νεφέλαις*: Κάθιζε τοῖνον ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα ad quæ *Scholias* hæc adnotat: τὸν κρόβατον σκίμποδα λέγουσιν Ἀττικοί: οἱ δὲ φασὶ σκιμπόδιον reliqua legat, si quis desideret originem vocis, quæ ibi ille porro scribit: & σκιμπόδιον apud *Hesychium*, εὐτελής κλινίδιον μονοκότιον: scribe μονόκοιτον: ut itaque cepisse solum tantum hominem hinc intelligas: idoneus autem fuit tam ut in eo recumbere posses, quam sedere: de posteriori vidimus ex *Aristophane*: prius qui probet, elegans est in *Clemente* locus *Pædag.* lib. II, cap. 3. ἐγὼ δὲ φημί καὶ τοὺς σκίμποδας οὐδὲν κακῶ παραχομένους κατάκλισιν τῆς ἐλεφαντίνης κλίνης: & alius in *Galeno* περὶ τοῦ προγινώσκων ad hanc rem appositissimus, ubi *Boethii* puerulus ager in scimpode decubuisse narratur: σκίμπους δὲ τις ἔζηυκτο μικρὸν τῶν μίσεων αὐτοῦ κατωτέρω legem ego quidem μικρὸς τῶν μίσεων, quis enim varietate magnitudinis lectulos hos fuisse dubitet? simul & hic attendas inlitis & tenis lectuli hoc genus intensum fuisse, quod ostendit ille loquendi modus: σκίμπους ἔζηυκτο suavissimus *Arbiter* simili ratione de grabbato, quod nomine solummodo a scimpode differt: *Imperiani Gyroni*, ut *rapitum grabatum subires, appelleretque pedes ἔσ manus inlitis*, quibus *spondula culcitam* ferebat &c. paria plane *Galeni* habet: *Boethius* enim, ut experiretur veritatem eorum, quæ de cibo latente dixerat *Galenus*: στορεθῆναι τὸν σκίμποδα jubet: ἰπειδὴ τὰ τ' ἐπιβλαστήματα πάντα, καὶ τὸ ὑπὸ στορεθῆναι αὐτοῖς ἀντινάχθη, τὸ γνάφαλον ἔξῃς ἀντινάχθη: εἴτα τὴν καθέδραν ἐπάρας &c. ubi vides & in scimpode fuisse sellam, quæ tolli reponique possit, cum in usum, ut si quis erectus sedere cuperet, ita commode federet: hæc eadem de καθέδρα scripserat etiam in superioribus ita *Galenus*: καθέδρα δὲ ἦν μία τοῦ σκιμπόδος: protus autem ejus hanc esse figuram puto, quatuor scilicet innixum

ἐν δὲ τῇ Κρίτωνος ³⁷ Μεσσηνίᾳ, ³⁸ καὶ τῷ ³⁹ ῥίνο-
 θάνος Τηλέφω καὶ ⁴⁰ κράββατον εἰρησθαί λέγου-
 σιν· ⁴¹ ἐγὼ δὲ οὐκ ἐντετύχηκα τοῖς δράμασι τῶν
 γὰρ ἀδοξοτέρων ⁴² ἢ χαμύνη, καὶ τὸ χαμύ-
 νιον· ⁴³ ἐν γοῦν τῷ Σατυρικῷ Σκίρωνι Εὐριπίδης
 Φησὶ.

Sed in Critonis Mesenia, & Rhinthonis
 Telepho Grabbatum dictum esse tradunt:
 has autem Fabulas videre non contigit.
 Minus porro nobilium est storea, vel
 lectulus humilis: in Cione etenim Satyri-
 co dicit Euripides:

pedibus, unde *grabatus tripes Martialis*, qui uno de-
 ltituitur pede, quorum bini anteriores posterioribus
 depressiores erant & incurvi; & eam ob rationem Gram-
 matici vocem deduxere ἀπὸ τοῦ σκιμπαῖον, χωλαί-
 νειν, quam propter causam dictum & χωλοκράββατον
 vel χωλὸν κράββατον Suidas in σκιμπος· Aristo-
 phanis Scholiasta Etymologum adde. Ἀσκάντης vero
 idem qui σκιμπος· ἔξει τὸν ἀσκάντη λαβὼν in Nu-
 mbibus Aristophanis: dixerat iam ante σκιμποδα· Gram-
 maticus antiquus: σκιμποδα, δῖφρον τι εἶδος, ἢ
 τὸν κράβατον ad Hesychium adi, Etymologum & Sui-
 dam, qui Comici locum adduxit: Lucianus in Lexi-
 phane: ἐκείνο δὲ καὶ δελαδίας, καὶ ἀσκάνται· ubi lege
 Commentatorem veterem, qui in nuperrima maximi
 Cravii editione lucem adspexit.

³⁷ Μεσσηνία] C. V. Μισσηνία, ut lectum in *Speci-*
mine. KÜHN.

Μεσσηνία] Emenda Μισσηνία, ut MS. habet, du-
 plici σσ. Sic *Messeniam* hinc adfert etiam *Casaub.* no-
 ster, IV. *Athen.* 22. JUNG.

Μισσηνία] Ut Kühnius in textu restituit. sic & olim
 legit *Meursius* in *Bibliotheca Græca*. *Rhinthonem* aliquo-
 ties adducit testem *Hesychius*, ejusque *Medeam* in Κο-
 μάκτωρ· & illum natione Tarentinum principem fuisse,
 qui hilarotragediam, vel φλυαγογραφίαν inven-
 rit, *Suidas* prodidit, cujus locum foedissima macula li-
 beravit maximus ad *Athenæum Animadversor*: videtur
 itaque a Siculis atque Tarentinis vocabulum illud ema-
 nasse ad vulgare Græciæ dialectum & Romanos: in
 volumine N. T. sacro reperitur, *Marc.* II. v. 11.
 ubi Συροι ΝΒΥ, & optime *Arabi Eypenii* ΓΥΩ.
Theophrastus autem *Ceramicus Hom.* qua filii viduæ
 historiam ex Euangelis enarrat, σκιμποδι & κραβ-
 βάτω utitur promiscue: in *Artiani Epistolis* scribitur
 etiam γράββατος, quod a Romanis sumptum: *Pe-*
tronius: ille, ut se in grabatum rejecit: κραβάττω λε-
 gi apud *Cyrillum Scythopolitanum* Vit. *Saba* cap. 73.
 νοσοκομίῳ ἰκατὸν κραβαττίων· ut lectulos illos itaque
 positos in nosocomis, in quibus ægri decumbebant,
 ita dictos videas. Sed illa non hoc loco agere constitui.

³⁸ Καὶ τῷ] MS. καὶ τῶν· sed emendatum recte est
 τῷ. JUNG.

³⁹ Ρίθωνος] Καὶ τῷ Ρίθωνος legit C. A. male: no-
 tus enim est *Rhinton* Tarentinus *Comicus*: vide *Cice-*
ronem ad *Atticum* I. Epist. ultima, *Eustath.* in *Dionys-*
ium pag. 53. *Hesych.* voce ἀσκάντης *Rhintonem* vocat
Tarentinum Philosophum, & alibi quoque ejus facit men-
 tionem. Quod autem hic vocabulum κράββατος apud
Critonem & *Rhintonem* extare dicitur, id videtur negare
Eustath. in *Odyss.* pag. 1944. ubi hoc scholion
 ex nescio quo affert: ἀσκάντης, Ἀττικῶς· συνήσθη-
 ρον δὲ, ὁ σκιμπος· ὁ δὲ κράββατος, φησὶ, παρ' οὐδὲ-
 νί· nisi locum de Atticis Scriptoribus intelligas, apud
 eos enim non extare τὸ κράββατος videtur asserere *Tho-*
mas in *Eclogis*: σκιμπος ἑπερικόν· κράββατον, κοινόν.
 Unde *Trisphylus Ledvensis* Episcopus cum dictum il-
 lud *Marc.* cap. II. ἀπὸ σσ τοῦ κράββατος &c. pro
 concione allegandum ipsi esset, σκιμποδα ἀπὸ τοῦ
 κραββάτου μεταβαλὼν τὸ ὄνομα εἶπεν· verum huic in-
 tempestivo Rhetori bene dictum est: οὐ σύγχε ἀμύνων
 τοῦ κράββατος εἰρηκότος, ὅτι ταῖς αὐτοῦ λέξις ἰπαι-
 σχίην κερχεσθαι lib. I. *Hist. Eccles.* cap. 11. *Sozome-*
pus. *Martialis*. lib. XII. epigr. 32. *tripes grabatus*, quod
 in *Scholiis Aristoph.* est χωλὸν κραββάτιον, extat &
 κράβατον cum unico β. Erat autem κράββατος le-

ctulus humilior, unum capiens cubantem, ex tabulis
 subterque tensis constans inflatis, quæ in Oriente
 Ἰσθμῶν dicuntur: unde totus lectulus nomen accep-
 tit, vel ab Hebræo Ἰσθμῶν appropriatum, quod terra
 vicinior esset, uti *Eustathius* σκιμποδιον derivat ἀπὸ
 τοῦ σκιμπτειν appropriatum, quod humile terræque
 proximum esset. KÜHN.

⁴⁰ Κράββατον] Vid. *Nunnesf. Not.* in *Phrynicum*
 Ecl. I. in σκιμπος. JUNG.

⁴¹ Ἐγὼ δὲ οὐκ &c.] MS. ἐγὼ δ' οὐκ ἴπρ. JUNG.

⁴² Ἡ χαμύνη] C. A. χαμύνη, quod & in priori-
 bus editionibus est: post χαμύνιον intersectis plane o-
 missis, sequitur in eodem Codice τῷ κλίῳ &c. Segm.
 seq. KÜHN.

Ἡ χαμύνη] MS. χαμύνη· μοχ Segm. seq. χα-
 μυνὴ παράκωλος· sed *Euripidis* & *Aristophanis* verbis
 Segm. 37. tamen p̄oxytone habet: & sic priores edi-
 tiones fere quoque variabant, hic, & in *Euripidis*
 χρέσι oxytonis habentes. JUNG.

⁴³ Ἐν γοῦν τῷ Σατ. Σκίρωνι] Ita factum pro Κίων
 nam in Scirone multa dicebantur de puellis Corinthi-
 iis, auctore eodem *Polluce* supra IX. 75. *Casaubon.*
 de *Satyrica Poësi* lib. I. pag. 189. SÈS.

Cione] Leg. in Scirone. SÈS. 21

Ἐν γοῦν τῷ Σατ. Σκίρωνι] C. V. etiam Σκίρωνι le-
 git: pro σύμμετρος Idem, σύμμετρον, & κριφάλου δ'
 οὐχ &c.

Modicus lectulus est Corinthia
 Puella, pulvinar haud superabis pede.

Lego enim ὑπερταῖς· *Glossæ Veterum*: κριφάλλων ὁ
 tomentum: apud *Alcaum* γριφάλλων· unde ἀμφιγυ-
 φάλλων, culcita tomentum undique ambiens carus: αὐ-
 τὰρ ἀμφὶ κίρση μαλθακὸν ἀμφιγυφάλλων, inquit *Poë-*
ta apud *Athenæum* lib. X. cap. 8. unde μοχ κλίῳ ἀμ-
 φικριφάλλων. KÜHN.

Ἐν γοῦν τῷ Σατ. Σκίρωνι] MS. ἐν γ' οὐ τ. Σ. Σκί-
 ρωνι ὁ Εὐριπ. Vides ut egregiam emendationem *Casa-*
uboni nostri lib. I. de *Satyr. Poësi* cap. 5. MS. no-
 ster confirmat: antea enim Κίωνι legebatur, pro Σκί-
 ρωνι. JUNG.

Ἐν γοῦν τῷ Σατυρ. Σκίρωνι] Corruptum erat hocce
 dramatis hujus Satyrici nomen ante *Seberum*, qui veri-
 ssimam *Casauboni* conjecturam sequutus Σκίρωνι resti-
 tuit: sic & ad oram sui Codicis adposuerat *Kühnius*:
 in Excerptis *Falckenburgii* Κυρώνι notatum reperio, u-
 nica saltem ad efficiendam genuinam *Pollucis* scriptu-
 ram litera deficiente: lege *Meursium* in *Euripide*, ubi
 & in *Hesychio* mendum a librariis in hujus ejusdem
 fabulæ titulo commissum eluit. In *Euripidis* altero ver-
 siculo reddidi de MSS. δ' οὐχ' plenius, atque fuit edi-
 tum. Significat autem χαμύνη humiliorem quemvis
 lectulum: talibus ergo cum uti soleant homines pau-
 perculi, lectuli viliores minimique pretii illo præcipue
 nomine sunt appellati: alias & in χαμύνης meridia-
 ri solebant ditiores; quin vero & inter *Alcibiadis* su-
 pellectilem venditam esse mox *Pollux* refert χαμύνην
 παράκωλον· *Hesychius*: Χαμύνη, στιβάς, καὶ ἡ τα-
 κινή κλίῳ. Sic & in *Scholiis* ad *Aristophanis* *Aves* spin-
 nitur illa vox. *Alian.* H. V. IX. 24. de *luxu Smin-*
dyridis effusissimo: σχολῆ γ' αἱ εὐτοῖς ἐπὶ χαμύνης κα-
 τεκλήθη· & mellitissimus *Heliodorus* de *Cbarelea* lib. I.
 κερχεριστο γὰρ ἐπὶ τινὲς χαμύνης κατακλιμειν· non
 enim pulcherrimæ virginium per fortunæ injurias
 in meliori lecto decumbere licebat: in *Euripidis* au-
 tem bis verbis χαμύνη est capienda de lectulo mere-

Fere florea Corinthio

Puero commensurata, pulvinari pedem non pratendit.

Σχεδὸν χαμεύνη σύμμετρος κορινθίας

Παιδὸς, ⁴⁴ κνεφάλου δ' οὐχ ὑπερτείνεις πόδα.

36 • In Publico autem foro venditus est humilis lectus Alcibiadis, * παράκωλος, & lectica biceps. Tum etiam quaedam lecticae, aut scamno subtensæ sunt, ut sustineant stragulas: funes scilicet, funiculi nervus, & fasciæ: tum & funis, resies, quæ etiam ad alia communiter referuntur. Proprii tamen in Avibus Aristot-

* ἐν δὲ τοῖς ⁴⁵ Δημοπρατοῖς πέπραται, Ἀλκιβιάδου ⁴⁶ χαμεύνη παράκωλος, καὶ κλίνη ⁴⁷ ἀμφικέφαλος. καὶ μὴν τότε τῇ κλίνῃ, ἢ τῷ ⁴⁸ σκίμποδι ἐντεταμένον, ὡς φέρειν τὰ ⁴⁹ τυλεῖα, ⁵⁰ σπαρτία, σπάρτα, τόνος. ⁵¹ κειρία. ⁵² τάχα δὲ καὶ σχοῖνος, καὶ σχοινία, καὶ κάλοι. ὧν ἐπὶ τὰ ἄλλα κοινῇ ⁵³ κειρία ἐστὶν ἐν Ὀρνισιν Ἀριστο-

tricio, quam alter ad alterum tanquam opportunum, & justæ longitudinis collaudat, siquidem suo pede non superaret anteriorem spondam: memineris hic χαμαιτυπίων, & χαμαιτύπη, ut itaque Corinthiæ protilbulo χαμεύνη conveniat: de Corinthiis virginibus attingimus obiter ad lib. IX. c. 7. Χαμεύνην νεο κλιιδιον πινυρον in Glossis Hejychii.

44 Κνεφάλου &c.] MS. παιδὸς, κνεφ' ἄλλου δ' οὐχ ὑπ. π. & ita supplendum videtur: nisi quod ad κνεφ' ἄλλου, id vocabulum, quod MS. modo duplici ἄλλ. modo uno λ, ut adnotabo singulis locis, scribit, id potius uno ubique retinebimus. Aitas pro ὑπερτείνεις, ὑπερτείνεις legendum censet Salmassius noster. JUNG.

45 Δημοπρατοῖς] In statua nimirum, in qua bona Alcibiadis publico judicio damnati, omnia adnotata fuerant, quæ in aedificio venerant. Caisaub. noster XI. Athen. 7. JUNG.

46 Χαμεύνη * παράκωλος] An παράκωλος; SEB.

Χαμεύνη * παράκωλος] Petavius in Ep. Synesii supra laudatam accipit de lecto, qui altero κώλω, id est, pede claudicat. C. V. leg. παράκωλος, lectulus, cui ex altera tantum parte junctus glutine est pluteus, cujus contrarium ἀμφικέφαλος Hejych. Ἀμφικέφαλος, (non ἀμφικέλος) κλίνη ἐκατέρωθεν ἔχουσα ἀνακλιτήριον. Ita legit & Palesius. KÜHN.

Χαμεύνη * παράκωλος] MS. χαμεύνη παράκωλος & sublato asterisco scribendum est, χαμεύνη παράκωλος, ut bene & Seberius noster conjecit: scilicet, ut Segm. 34. κλίνη ἀμφικέλος. JUNG.

Χαμεύνη * παράκωλος] Post fruges inventas quis oportet vesci glandibus? qui editam vulgo lectionem explicare tentant, redarguuntur a MSS. quorum nos dicto audientes restitimus in textu cum Kihmo: παράκωλος. Sic in voluminibus antiquorum πρωτόκωλοι & ἰσχατόκωλον, censente Salmassio, non, ut ad Tibulum voluerat Scaliger, πρωτόκωλοι & ἰσχατόκωλον.

47 Ἀμφικέφαλος.] Lectus tomentis, vel, culcitris tomento satis ex utraque parte instructus: scribitur & ἀμφικέφαλος eadem vox apud Synesium Epilt. 3. ubi Petavius. Salmassius in H. A. exponit ἀμφικέφαλος de lecto, qui duo habet ἀνακλιτήρια, pluteos, qui pulvinos capiti sustinendo utrinque habent, ex Etymologico Magno, quod eodem recidit. KÜHN.

Ἀμφικέφαλος.] MS. καὶ κλίνη ἀμφικέφαλος. id veto lectus erat habens utrinque pulvinar, quod κνεφάλου τὸ προσκεφάλαιον dicerent, ut exponit Caisaubonus noster X. Athen. 18. camque vocem putat veriorcm quam ἀμφικέφαλος apud alios Grammaticos: eandem vocem putat & Alcaeo restituendam X. Athen. 8. JUNG.

Ἀμφικέφαλος.] Plurimum in hac voce disputarunt eruditi viri. Est enim in Grammaticis perquam dubia ejus scriptura: pro ea placuit his ἀμφικέφαλος, illis ἀμφικέφαλος, quod quidem posterius merito suo quibusdam arrisit, non enim a vetustioribus tantum pro lecti quodam genere, sed & a recentioribus, qui elegantiam illorum antiquorum exprimere non raro amant, fuit hac vox usurpata: in Niceta libro III. de Vita Man. Compeni: μαθὼν δὲ τὸ γεγονός ὁ πατήρ πῆμψκε ἀμφικέφαλον καθέδραν καὶ κόσμους περιδέραιους ἄλλας

τε λαμπρευμοῖας βασιλικὰς εἰσοικίζεται τὴν θυγατέρα: similiter scilicet, ac Synesius ἀμφικέφαλον καθέδραν καὶ ἀργυρόποδα dixerat: illud itaque Hejychio restituendum: Ἀμφικέλος κλίνη, ἐκατέρωθεν ἔχουσα ἀνακλιτήριον: quod enim velit Synesius ex ἀμφί & ἕκελος vocabuli vulgati significationem eruere, flocci non facio; solum enim id, quod dixi, verum, siquidem & κνεφάλου κλίνης, notante Caisaubono ad Spartianum, οἱ δ' usurpaverunt de pluteo lecti: & ibi velim ad Eruditissimi viri notas adire te, nam & illam, quam retuli, Grammatici præstantis emendationem amplectitur, & obiter alia hac de re tangit. In Polluce vero satius ego putavi retinuisse lectionem editam, cui calculum adjiciunt MSS. voces autem utraque idem lectorum genus simili sensu designant, alia tamen hæc, atque illa, ratione: nam hoc quidem ἀμφικέφαλος, a politis ab utraque lecti parte pulvinaribus, illud ἀμφικέφαλος, ex eo quod utrinque pluteos haberet lectus, appellata fuere.

48 Σκίμποδι] Crabato &c. KÜHN.

49 Τυλεῖα] Τυλίω vel τύλη, toral, torale, quod & ἐπίκλιτρον, περίκλιτρον, vel περίκλιον, στρωμνῆ, vestis, stragula, στρωμν. KÜHN.

Τυλεῖα] In Falschenburgii Codice notatum invenio τύλια: neque id male; nam & ubi sic scribatur locum ex Eliano monstravi ad lib. VII. vid. Hejych. in κνεφάλου, ubi ne quid mures.

50 Σπαρτία, σπάρ. τόνος, &c.] Herod. in fine Calliopes: τοῖς τόνους ἐψόντες τῶν κλινῶν ἰστέοντο, τεντα lectorum coquentes comedebant: tenuis intendere est apud Nonium, qui dicit, tenuis est laqueus distus a tendicula: vel potius a Græco τόνος & τίνω. KÜHN.

Σπαρτία, σπάρ. τόνος, &c.] MS. alio ordine, & ita σπάρτα, σπαρτία, τόνος, κηρία. τάχα δὲ σχοῖνος &c. JUNG.

51 Κειρία.] Pro κειρία, C. V. κηρία. Gloss. κειρία, ἰσβίτα. KÜHN.

52 Τάχα δὲ καὶ σχ.] C. A. τάχα δὲ σχοῖνος, σχοινία, κάλοι, cæteris ad finem usque capitibus omissis. KÜHN.

53 Κυρία δὲ] Est tamen proprium nomen (σπάρτη) in Avibus Aristoph. simul alludens ad σπάρτη (funiculos lectorum) cum ait:

Egone Sparta nomen imponam υἱὸς mee?
Nec lectuli (scilicet nomen ei indam) satis habens
funicum domi.

Ludit Comicus in voce σπάρτη, quæ & nobilem Peloponnesi urbem significat, & funes spartheos lectis intendi solitos, negatque se urbem novam Lectulum aut Spartium appellaturum, dum jam domi satis sit paratus ab hujusmodi funibus. Huc pertinet illud Doricum proverbium: τὸν λίθον ποτὶ τὸ σπάρτον, vel σπάρταν, vel τὴν σπάρτην ἀγειν, lapidem ducere ad funiculum, quo monemur non rebus normam, sed res normæ accommodari debere. KÜHN.

Κυρία δὲ] Κυρία sine dubio temere quis correxit, quod antecederet κοινῇ. Sed male: MS. enim κηρία ἐστὶν habet, sine δὲ, quod quoque suffulciendæ suæ, ut putabat, emendationi quis inferuit. Sed scribendum jam cum MS. ὧν ἐπὶ τὰ ἄλλα κοινῇ κειρία ἐστὶν ἐν Ὀρνι-

Φάνους, παραδηλούντος αὐτοῦ καὶ τὰ σπάρτα, phanis est, Σπάρτα inuentis; cum inquit:

54 ὅταν Φῆ,

37

* 55 Σπάρτην γὰρ ἂν θείμην τῆ' μὴ πόλει,

οὐδ' ἂν χαμειύνην πάνυγε κειρίαν ἔχων.

ὁ δὲ τόνος 56 ἐν τῇ Λυσιστράτῃ 57 καὶ Θουκυδίδης μὲν Φησιν, 58 Ἐκ κλιῶν τοῖς σπάρτοις ἀπαγχόμενοι. Φιλιππίδης δὲ ἐν 59 Λακιάδαις,

* Σπάρτην quidem ego ponerem; *
Non enim lectulum omnino *.

31

Nervus vero in Lyfistrate extat. Et Thucydides inquit: Declinavi spartis degravatus. Sed Philippides in Lacyadis,

σιν Ἀριστοφάνους, παραδηλούντος αὐτοῦ, καὶ τ. &c. ita enim distinguenda omnia. Retinet tamen, quod notare volui, illud κείρια per η semper MS. ut & mox in versibus *Comici*. JUNG.

Κυρίως δὲ] Optime vero, quod ceteris exaratis manu Codicibus integrius hunc locum liber *Palatinus* exhibeat, cujus itaque lectionem, monente *Jungermanno*, reduxi, scilicet, ἂν ἐπὶ τὰ ἄλλα κοινῇ κείρια ἴσθιν ἐν Ὀρίσιον &c. Κείρια, uti MS. ille *Jungermanni* continuo scribit, haud insolenti in illis Codicibus errore, est & in *Hesychio*: Κείρια, ἐπιθανάτια ἐν τετυλογυμένα: sic enim ibi legendum censo: non tamen vocabuli naturam esse scripturam dubitamus κείρια. *Hesychius* autem utcumque diligentissimus in similibus vel sono, vel scribendi forma literarum permutatione creberrime commisisse vitia deprehenditur; pluribus id demonstratum in *Eruditissimus Bentley* Epistola *Malala* subjecta: sed illud tamen quodcumque culpa in notarium, quo fuit forsitan in excerpendis vocibus usus, rejiciendum exitimo: potius id sane, quam ut hominem in pervolvendis veterum monumentis diligentissimum pueriliter errasse concedamus. Occurrit autem, qua ponit hic *Pollux* notione, κείρια in *Alcibiade Plutarchi*, ubi hominem summis virtutibus illustrem patuisse tamen sordidissimis vitiis intemperantiam atque luxuriam posteris prodit, ita quidem ut in tritremibus mollissimis uteretur lectis, κείριας ἄλλα μὴ σάισι τῶν στραμάτων ἐπιβαλλομένων. Compone *Theophrastum* περὶ Ἀντιλευθερίας, & ibi vide incomparabilem *Calaubonum*. *Scholias* *Aristophanis* ad *Aves*: ἡ δὲ κείρια, εἶδος ζώνης ἐκ σχοινίων περιεοκῆς ἰμάτιν ἢ διαμοῦσι τὰς κλιῶν: σπάρτια vero reperies in *Aristotelis Mechanicis* c. 26. ubi plura de lectis eosque conficiendi modo: solent Grammatici non raro ἰμάτιας appellare, uti, cum illud *Homericum* δεινωτῶν κοιτῶν exρονῆν ἰμάσι διειλημμένην, & *Hesychius* in *Τρητοῖς* ἐν λειχέσσι τῶν ἰμάσι γὰρ ἐντείνοντο αἱ κλιῶν, ὡς καὶ τὰ βάρβαρ' paululum aliter *Etymologus*: Τρητόν λέχος, παρὰ τὸ τετρήσθαι κατὰ τὰ ἐνήλατα, εἰς αἰ ἰμβάλλεται ἢ σπάρτος: illa vero foraminula, per quae κείρια vel σπάρτια inferuntur & immittuntur, τρυπήματα vocat *Aristoteles* adducto superius loco. *Institus* appellavit *Petronius Arbiter*, cujus jam ante verba descriptissimus, illasque *Philoxenus* interpretatur κείριας. *Isidori Glossa* *Institus*, granae, vesticula: *Cato* autem *lora* de R. R. cap. 10. *Meis* *loris* *substantis*.

54 ὅταν Φῆ] MS. ὅτ' ἂν. JUNG.

55 Σπάρτην &c.] Versus *Comici* mutuli vulgo: MS. ita habet: σπάρτην δ' ἐγὼ θείμην ἂν ὄνομα τῆ' πόλει, οὐδ' ἂν χαμειύνην κείρια ἔχων. Apud *Aristophanem* in *Ὀρίσιον*, ubi quaerit *Reisbeterius* ex *Erope*, quomodo velit civitatem nominare: vultisne, ait, illud magnum ex *Lacedaemone* σπάρτην ὄνομα καλέμεν αὐτῆν; *Ἡράκλειος*, subjicit ille,

Σπάρτην γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τῆ' μὴ πόλει,
οὐδ' ἂν χαμειύνην πάνυγε κείρια ἔχων.

Unde potes vulgata emendare. Mirum tamen, ut in MS. est, etiam senarium esse, σπάρτην δ' ἐγὼ θείμην ἂν ὄνομα τῆ' πόλει: quasi praecedentis versus particula in hunc immilita. Vides autem hic quomodo τὰ σπάρτα ἐν κλιῶν quoque *Aristophanes* παραδηλόωναι per *Spartae* nomen. JUNG.

Σπάρτην &c.] *Seberus* iisdem, ac in *Aristophane* leguntur, literis hos versus edi curavit, & ad id exem-

plar. & isti. credo, qui primi edendo *Polluci* manus admoverunt; nam alias in optimo *Palatino* MS. plane diversa ratione concipiuntur; quin etiam *Falckenburgii* Codex illud ὄνομα interserit, reliqua forsitan eodem modo, ut ille Codex MS. *Jungermanni*, representans, quae tamen adnotare seu *Falckenburgius*, seu quis alius excerpserit, omittere non debebat: ego vero diu multumque in hoc loco haerens, quamvis *Palatini* Codicis lectionem editae non potest habere, quin & in ipso *Aristophane* sic restitui posse non minori cum elegantia atque concinnitate ducam, nolui tamen vulgarem lectionem fede sua movere, quod illam amplecti potius eruditos Commentatores animadverteterem; nec ipse quidem penitus eam damnavero: sed tota de re lector eruditus arbitretur. Putidum erat, quod sequebatur, ἐν τῷ Λυσιστράτῃ: facillime legendum videas τῷ juvant MSS.

56 Ἐν τῷ Λυσιστράτῃ.] MS. ἐν τῇ Λυσιστράτῃ: nec aliter profecto *Pollux* scribere potuit. Emenda itaque vulgatum τῷ. Locum in *Lyfistrate* hunc puto esse:

Κ. Ποία ψίθος; μὴ μοιγε. Μ. νὴ τὴν Ἀρτεμιὶν
Αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνουγε. — JUNG.

57 Καὶ Θουκυδ. δὲ φ. &c.] MS. καὶ Θουκ. μὲν φησιν &c. & μὲν pro δὲ hic potius scribendum. JUNG.

Καὶ Θουκυδίδης δὲ] Magis appositam ego censui particulam μὲν, quam MSS. reponere jusserunt. *Thucydidi* tum locus vulgo commaculatissimus: cum, ut in MSS. & ipso nobilissimo *Historici* est, emendavi cum *Kühnio*: meminique sic in *Scholii* ad *Demosthenem* adductum legisse, cum de *παραρημασι*, quorum apud *Thucydidem* sit mentio.

58 Ἐκ κλιῶν &c.] *Interpres* *declinavi spartis degravatus*; caecum textum clausis oculis secutus in foveam incidit *Interpres*, cum tamen in proclivi fuisset ex *Thucydide* ipso hunc locum restituere ita: ἐκ κλιῶν τοῖς σπάρτοις ἀπαγχόμενοι, *lectorum funiculis se suspendentes*: videatur locus *Historici* lib. IV. pag. 284, 285. KÜHN.

Ἐκ κλιῶν &c.] MS. ἐκ κλιῶν τ. σπ. ἀπαγχόμενοι: longe rectius; ipsam nimirum lectionem *Thucydidi*: quam restituas itaque: modo legas ἐκ κλιῶν duobus vocalis, quae quod MS. confundit, suo more id facit & solens. Locus τοῦ κεκλιμένου scriptoris est lib. IV. *Ζυγγραφεῖς*, de captivis *Corcyraeorum*: ἐκ κλιῶν τινῶν, αἱ ἐτυχεον αὐτοῖς ἐνοῦσαι, τοῖς σπάρτοις, καὶ ἐκ τῶν ἰματιῶν παραρηματα ποιῶντες, ἀπαγχόμενοι, &c. JUNG.

59 Λακιάδαις] C. V. melius *Λακιάδαις*: *Λακιάδαις* erat *demus Atticus*, in quo raphani eximia magnitudinis nascebantur, quibus peragebatur *ραφανίδωσι* mechorum ἐπ' αὐτοφόρῳ deprehensorum: unde & inscriptio hujus *Comœdiæ* delumpta est: versus *Philippidis* ita alium in ordinem redigita *Salm*.

Κράτιστόν ἐστι τοῦτον ἐκτεμεῖν, γύναι,
τὸν δίφρον' ἀχρηστά παρτιλάς οὕτως ἔχει
τὰ σπάρτα, ἔτερον δὲ καινὸν ἰμβελῆν τόνον.

Istam, mulier, optimum est excindere sellam:
Inutiles enim prorsus ita funes habet;
Reponere vero eidem aliud novum tenus.

Attian. Epist. lib. VI. sub finem τὴν κλίην, inquit, ἐτέμναι ταύτας, *lectum intendere tanis*. KÜHN.

Optimum est, o Mulieres!

Hanc excindere fellam:

Sparta enim habet prorsus inutilia: & alium illi novum intendere nervum.

Κράτιστόν ἐστι τοῦτον ἐκτεμεῖν, γυναί, τὸν δίφρον ἄχρηστα παντελῶς οὕτως ἔχει. Ἄλλοτε, ἕτερον δὲ καινὸν ἐμβαλεῖν (αὐτῷ) τόνον.

* CAPUT VIII.

De lectica convenientibus.

Lecticam vero sequantur, stragula, pulvinaria, tapetia, tapetes. Tapetes an-

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Η .

Ἐπὶ τῶν ταῖς κλίαις ἐπόντων.

Επέσθω δὲ τῇ κλίῃ, τυλεῖα, κνέφαλα, δάπιδες, τάπητες, ἀμφιτά-

Λακιάδαις] MS. Φιλίππ. δ' ἐν Λακιάδαις. Et scribe Λακιάδαις drama sine dubio ab Atheniensium δῆμον Hefych. Λακιάδαι, δῆμος τῆς Ἀττικῆς βασιλείας φέρων, ὃν ἐπιβιώνται κατὰ τῶν μοιχῶν. Et Cicero lib. II. de Offic. Theophrastus quidem scribit, Simonem Athenis etiam in suos curiales Laciadas hospitalem fuisse; ita enim instituisse, & villicis imperavisse, ut omnia praeberentur, quicunque Laciades in villam suam dverisset. Plutarchus Simonis Vita: ἀλλὰ Θεουκιδῆς μὲν Ἀλιμαύσιος γέγονε τῶν δῆμων, οἱ δὲ περὶ τὸν Μιλτιάδην Λακιάδαις ubi & idem ex Aristotele memorat, quod Cicero e Theophrasto: ὡς Ἀριστοτέλης φησὶν, οὐχ ἀπύτων Ἀθηναίων, ἀλλὰ τῶν δημοτῶν αὐτοῦ Λακιάδων παρεσκευάζετο τῷ βουλομένῳ τὸ δῆπνον. JUNG.

Λακιάδαις] Kuhnus ad oram sui Codicis: Λακιάδαις bene vero: illumque Philippiadae fabulae titulum explicuit erudite Jungermannus nolter, quin dudum etiam doctissimus Meursius felicissime sic restituendum conjectaverat in Attica Bibliotheca sub Philippide; neque id saltim, sed quod majus & elegantius est, fordidissimum in hoc eodem fabulae Philippiadae titulo mendum insigniter exemit e Polluce nostro IX, 38. ubi Commentatorum nemo quicquam illa de re subodoratus est: scilicet ubi protulerat Pollux locum e Phleuripide Philippiadis, de ῥύμη τρίτη, eamque dixerat angiporum quendam Athenis esse, subjicit: καὶ Λακιάδης, ὄρθως γὰρ τὴν ῥύμην ἀδοιοπορκαμεν ac si nomen id esset Auctoris cuiusdam, quem tamen nullibi locorum aut mihi observavi, aut aliis observatum reor: sed en Meursium id omne tibi planissime expedientem, dum titulum in eo latere fabulae Philippiadae demonstrat: Corruptusque est apud eundem Lib. IX. cap. 5. Φιλίππιδου δὲ ἐν Φιλευριπιδῶν &c. καὶ Λακιάδης ῥέσιον καὶ Λακιάδης non enim Laciades aliquis citatur, cujus nomen nusquam lectum; sed Laciadae, fabulae Philippiadis, cujus nomen ex precedentibus ἀπὸ καινοῦ reperi debet: & hanc viri praestantissimi conjecturam, non erit sanæ mentis quisquam, qui verissimam fateari non volet: scriptissime vero η poni pro αι, ut σφαῖρα pro σφαῖρα, nemo, qui paululum curiosus veteres inspexerit Codices, ignorabit, illudque vitiorum genus ut in apertis atque notis vocibus neminem remoueat, sic in abstrusis atque remotis homines etiam versatissimos fallere amat. De Λακιάδης autem addendus in ὧ Λακιάδης Suidas & Παυσανίου Vaticaenus, qui uterque Hefychium illustrat: pluribus in Atticae populis Meursius. Reliqua demum hujus capituli quin Philippiadae sint verba, non dubitabit equidem, qui animum attenderit. Cl. Salmastium sequutus in versuum ordinem illa disposui, vocibus istis, quas ille exturbandas putabat, ne modulo carminis obsesent, altera δὲ deleta, quod C. P. non agnosceret, altera uncinulo inclusa. Τόνος, cujus vocabuli causa Philippiada locum Pollux attulit, est in Hefychio: Τόνος, κυρίας ἀπὸ τοῦ τετάσθαι & Suidas opportune: τόνος καὶ τοῦ κρεβατίου τὰ σχοινία.

60 Ἀχρηστα δὲ] MS. ἄχρηστα πάντα. Sine δὲ. Sed non

dubito hæc adherere quoque χρῆσι Philippiade, in quibus demum vox σπάρτα additur, cujus causa hæc Noster attulit. Nec a me quid audeam, nisi quod ultimus versiculus se facile prodar: ut hæc scripseram, oportune succurrit opt. & doctiss. Salmastius: Philippiada, ait, versus sic emendo & in suos numeros restituo, rejecit spuris quibusdam vocibus:

Κράτιστον ἔστι τοῦτον ἐκτεμεῖν, γυναί, τὸν δίφρον, ἄχρηστα παντελῶς τὰ σπάρτ' ἔχει, ἕτερον δὲ καινὸν ἐμβαλεῖν αὐτῷ τόνον. JUNG.

61 Περὶ τῶν ταῖς κλ. &c.] Titulus abest a C. A. nec eo opus. quia nullum in MSto est discrimen caputum hoc loco. KUHN.

Περὶ τῶν ταῖς κλ. &c.] Sequitur cap. 8. cujus verba cum precedentibus coherent sine ullo titulo in MS. Ad vulgatum titulum, qui erat: περὶ τῶν ἐν ταῖς κλίαις ἐπόντων, quem Baytus de Re Vest. cap. 3. quoque ita profert, ad eum verbo ἐπόντων adscripserat H. Stephanus in suo Codice ἐπομένων. Apparet, addens, hinc titulos istos ipsius Pollucis non esse. Sed mihi statim visum voculam ἐν etiam ejiciendam, ut recte videtur ejecta ab amico editore. Alias certe Pollux potius dixisset illa forma, quam adnotavit Stephanus, ἐπομένων, ut statim ipsa caput incipit quoque vulgato more. JUNG.

62 Lectica] Cap. pr. lectos vertit. SEB. 2.

63 Ἐπόντων.] Scr. ἐπομένων. Patet hinc (inquit Sylburg.) titulos ab auctore ipso non fuisse praemissos hic sectionibus & capitulis. SEB.

64 Τυλεῖα] MS. τυλία, κνέφαλλω & Segm. seq. supra Segm. 36. tamen τυλεῖα habebat etiam MS. alterum semper in MS. duobus ll esse jam dixi. JUNG.

65 Δάπιδες] Syll. videtur malle δάπιδες, quomodo est & in MS. Hefych. tamen itidem: Δάπης, τάπης. SEB.

Δάπιδες] C. V. δάπιδες. Gloss. Philoxeni: τάπης ψιλῆ, quod apud Nonium Turpilus Comicus reddit, glabrum tapete: contrarium ἀμφιτάπητες, amphitapa, vestes utrinque habentes villos, secundum Nonium, apud quem Lucilius, Psila atque amphitapa villis ingentibus molles: vid. Nonium cap. 14. & Synes. epist. 61. KUHN.

Δάπιδες] MS. δάπιδες: ut & H. Stephanus hic reposuit pro vulgato δ' ἄπιδες & supra VI. 10. quoque δάπιδες, & hic itaque cum manuscripto ita scribere malo: quamvis & alterum suum auctorem inveniat: utrumque enim Hefychius Δάπης, τάπης. Et: Δάπιδες, ποικίλα ὑφάσματα, τάπητες. Imo & alterum, τάπιδες (ut MS. nolter supra VI. 10. habebat, & Segm. 42.) idem exponit τάπητες & Τάπης, προσκροτάλιον Suidam quoque vide in δάπιδας, ubi ex Aristophanis Pluto adfert:

Οὐδ' ἐν δάπιδων ἔσται καταδυρεῖν. JUNG.

Δάπιδες] Kuhnus in textum reposuit: δάπιδες, quem sequutus sum: Sehol. Aristoph. τὰς ψιλὰς καὶ μὴ μαλατὰς, δάπιδας λέγουσιν. Ammonium adi in τάπης

πητες. ⁶⁶ Δίφιλος γοῦν Φησιν ἐν Κιθαροῦ, ἔξανι-
σταμαι ⁶⁷ τὸν ἀμφιτάπητα συστορήσας. καὶ Ἀλκι-
βιάδου δὲ ἀμφιτάπης τις πέπραται καὶ Ὀμή-
ρου δὲ τὴν ⁶⁸ αἰγίδα ἀμφιδάσειαν εἰπόντος, ἔστι
καὶ τὴν ⁶⁹ ἀμφίμιτον στρωμνὴν ἀμφιδάσειαν κα-
λεῖν· πρὸς δὲ τούτοις ἐπέσθω προσκεφάλαια
⁷⁰ πτιλωτὰ, προσκεφάλαια ὑπαυχένια· εἴποις
δ' ἀν οἶμαι καὶ ⁷¹ χνοῦν, καὶ μνοῦν, ἐπὶ τῶν μα-

cipites. Diphilus siquidem in Citharædo in-
quit: Surgo amphitapetes sternens. Tum
& Homerus ægidem utrinque villosam
nominat. Licet etiam stragulam utrin-
que filis intextam, utrinque villosam nun-
cupare. His etiam adnumerentur pul-
vinaria, culcitæ, cervicalia. Lanu-
ginem vero dices & plumam, de mol-

Antisthoranis Eccles. Κληαὶ τὶ σισύρων καὶ δαπίδων γε-
νομένων· Ἐγυπτοῦ. Δάπιδες, τάπητες, παρὰ τῷ ἐν δα-
πίδω στρωμνίσθαι.

66 Δίφιλος γοῦν φησιν &c.] Absunt hæc verba uf-
que ad ἐπέσθω in C. A. Kühn.

Δίφιλος γοῦν φησιν &c.] MS. γ' οὖν φησιν ἐν Κιθα-
ροῦ· & Κιθαροῦ pro vulgato Κυθαρ. omnino emen-
dandum, ut & infra Segm. 82. Jung.

Δίφιλος γοῦν φησιν &c.] Κιθαροῦ legendum esse vel
lipus videat: non aliter in sui libri margine Kühnius;
eoque pacto *Menisium* alicui restituisse memoria ten-
co: laudatur & *Antisthoranis* ab *Helychio Citharædus*
in *Στειλίας*. In ipsa porro *Diphili* sententia τῶν ἀμ-
φιτάπητα συστορήσας male fuit editum ante nos, quam
maculam utramque & *Kühnius* eluit. Tum protenus
egregiam *Polluci* operam MSS. præstant; ex iis enim
post *Diphili* verba integra locupletioreni lucea reddi-
dimus *Auctorem* nostrum: καὶ Ἀλκιβιάδου δὲ ἀμφιτά-
πης τις πέπραται illa quidem in *Falckenburgis* *Codi-*
cis sic legebantur expressa: καὶ ἀμφιτάπητος πέπρα-
ται παρ' Ἀλκιβιάδου· quæ prioribus istis nulla parte sunt
inferiora, tu modo scripseris ἀμφιτάπης τις. Usus
apud Romanos induxit *amphitapæ*, quamvis Græci
maluerint ἀμφιτάπης efferre, non ἀμφιτάπης, ut
in *Helychio* videre est: *Lucilius*: *Psila atque amphita-*
para villis ingentibus molles: sed de istis alibi lo-
corum.

67 τῶν ἀμφιτάπητα συστορήσας.] Τὸν ἀμφ. SEB.
τῶν ἀμφιτάπητα συστορήσας.] Leg. τῶν ἀ. συστο-
ρήσας ex C. V. *Suid.*· στορήσας, στῶσας· *exurgo*, *ro-*
seaquam consistans amphitapetem, ne scilicet velti-
gium cubantis in eo appareret. *Varro Manio*, *alserum*
bene acceptum dormire super amphitapa bene molli.
Kühn.

τῶν ἀμφιτάπητα συστορήσας.] In verbis *Diphili*, MS.
ἔξαν. τὸν ἀμφιτ. συστορήσας· verissime: ὁ ἀμφιτάπης,
ut τάπης· ejus statim exemplum aliud adjicit ex *Δη-*
μοσπράτοις, quod vulgo deest. Sic enim addit: καὶ
Ἀλκιβιάδου δὲ ἀμφιτάπητος πέπραται. Ita ergo omnia
supple & scribe: Δίφ. γ. φ. ἐν Κιθαροῦ· ἔξανισταμαι
τὸν ἀμφιτάπητα συστορήσας· καὶ Ἀλκιβιάδου δὲ ἀμφι-
τάπης τις πέπραται. De illis *Alcibiadeis* bonis & supra
Segm. 36. habuisti. *Diphili* versus aliquis adhuc for-
te reconcinnet melius: certe τὸν ἀμφιτάπητα legendum
sine omni dubitatione tamen est. Jung.

68 Αἰγίδα ἀμφιδάσειαν] *Homeri* locus est *Ἰλιάδ.* ο.
de *Apolline*, qui præcedens *Hædorem*:

— ἔχει δ' αἰγίδα θούρη
Δεινὴν, ἀμφιδάσειαν, ἀμπεριπέ. — Jung.

69 Ἀμφίμιτον στρωμνὴν] *Στρωμνὴν ἀμφιδάσειαν*.
SEB.

Ἀμφίμιτον στρωμνὴν] *Vestem stragulam*, *bilicem*:
binvillem, ἀμφιδάσειαν licet dicere. Kühn.

Ἀμφίμιτον στρωμνὴν] Ita & MS. sed *στρωμνὴν* cum
Sebero nostro malim: ut mox Segm. 41. & in MS.
Segm. 42. Jung.

Ἀμφίμιτον στρωμνὴν] *Kühnius* in textu *στρωμνὴν*
nec, aliter si scribas, cum norma Grammatica con-
ciliare possis. Ἀμφίμιτος στρωμνὴ, quæ duplici filo
contexta est: μήτοις enim in tela, quod Romanis *li-*

cium seu *filum*, & illam itaque talem dicere te posse
ἀμφιδάσειαν *Pollux* admonet; nam quidem *Homerus*
alia notione hoc vocabulo fuerat usus: *Helychius*: Ἀμ-
φιδάσειαν, ἐξ ἐκατέρου μέρους κρέσσους ἔχουσαν, ἢ κυ-
κλόθιν δασείαν. Brevis, sed eruditus ad *Homerum* *Com-*
mentator: Ἀμφιδάσειαν, πανταχόθεν δασείαν, καὶ οἱ
μὲν ἀμφιμαλλον, οἱ δὲ κύκλω δασείαν διὰ τοὺς θυζάνους·
ὑφ' ἐν δὲ τὸ ὄνομα· ubi vides & aliam ejusdem signifi-
cationis vocem ἀμφιμαλλος, quam hic quidem silen-
tio præterit *Auctor* noster; recensuerat illam tamen VII,
37. ὡς περ τὸν ἀμφιμαλλον χιτῶνα, δασύν, καὶ χιτῶ-
να μαλλοῖς δασύν, καὶ ἀμφίμιτον eodem quoque no-
mine posterioris ætatis Romani scriptores usi sunt, plu-
rimum detorta atque corrupta, ut sæculi fueret mores,
nativa pronunciatione: ortum enim ex hoc vocabulo
amphibulum exiltumo, quod *Isidorus* exponit *birrum*
villosum: scilicet commutatione facta literarum μ &
β, quæ quam sit facilissima uno alterove exemplo osten-
dam: *camasium* monachicæ quoddam velitis genus Græ-
ci scribere solent *καμάσιον* & *καβάσιον*· barbari auti-
qui Grammatici tanquam *βαρύμιτον* dictum referunt,
& ἀρβύλας iidem παρὰ τὸ ἀρβύλασθαι derivant, cui
pondus accedit a *Cretica* voce ἀρβυλα, quo nomine cal-
cei hoc genus appellant. Porro illa scriptura, quam
offendi in *Glossario* MS. *amphibatus*, *villosa birrum*,
propius nomini Græco vocabulum Romanum conciliat.
Id unicum adjiciam saltem; nam si in istis hætere ani-
mos esset, in immensum opella nostra diffunderetur,
amphimallum bene scribi in ista *Isidori Glossa*: *Cam-*
asus, *amphimallus*.

70 Πιλωτὰ, &c.] Vide supra VI, 10. SEB.

Πιλωτὰ, &c.] C. V. πτιλωτὰ προσκεφάλαια, ὑ-
παυχίνια, εἴποι δ' ἂν τις οἶμαι πτιλον, πτιμα, un-
de πτιλωτὰ, πτιμα *saletis pulvinaria*, *cervicalia*.
Kühn.

Πιλωτὰ, &c.] MS. auctius & rectius: προσκεφά-
λαια πτιλωτὰ, προσκεφάλαια ὑπαυχίνια· εἴποι δ' ἂν τις
οἶμαι καὶ &c. ita scribendum est: vide supra VI, 10.
ὅτι καὶ πτιλοῖς ἀνεπλήρου τὰ κριφάλα· & ibidem πε-
ρωτὰ, καὶ πτιλωτὰ προσκεφάλαια ὀμαζουσι, ubi sem-
per quoque vocula πτιλοῖς & πτιλωτὰ male corrupta,
omisso illo τ, quod adheret τῷ π. tam exigueque so-
let pingi in MS. ut facile nos fugiat. Jung.

Πιλωτὰ] *Kühnius* in textum retulit e MSS. πτιλω-
τὰ, quibus obtemperandum esse duxi: factis alias ap-
posite & commode προσκεφάλαια πτιλωτὰ, *pulvinaria*
plumis aliave re suffraginata nominare possis. Prote-
nus e MSS. supplevimus προσκεφάλαια ὑπαυχ. quod
Polluci perspicue res has enarranti atque recensenti po-
tius convenit: ceteroquin ὑπαυχίνια saltim dixit *Lu-*
cretianus in *Gallo*: ὑπαυχίνια περιβύσαντες αὐτῷ παντα-
χόθεν, οἷς διαμένοις ἐν τῷ σχήματι· ubi usum horum pul-
vinarium in potentium adibus expositum, & mollissi-
mas injurias risu prosequi non fuerit indignum: simi-
lem libidinosissimæ mollitiei nequitiam adnotat in *Hel-*
logabalo Lampridius: *nec cubuit in accubitis factis, nisi*
sis, qua pilum leporinum haberent, aut pluma per-
dicum, subalares sæpe culcitæ mutans: sic cum *Casau-*
bono lego.

71 Χνοῦν] *Clem. Alexandr.* *Præd.* II, 9. ἐπιβλαβὲς ἢ
ἐν τοῖς χνοῦσι τῶν πτιλῶν ἐγκοίμησι. SEB.

rioribus, secundum Aristophanem dicentem in *Babyloniis*, Habes paleas, & lanuginem: * in *Danaidibus* vero, Manuum labores, plumas. *Stragulae* vero, & *Pulvinaria* non apud *Comicos* modo extant, sed & in * *Publico foro* sunt vendita. *Pulvinar* vetus, & novum. Et *Stragula*, apud *Eupolidem*

λακῶν, 7² Ἀριστοφάνους εἰπόντος μὲν ἐν Βαβυλωνίοις, εἰς ἀχυρα καὶ χροῦν. * ἐν δὲ Δαναίοις, τῶν χειρῶν ἔργα 7³ μνοῦς ἐστίν. τὰ μὲν οὖν 7⁴ τυλῆα, καὶ τὰ κνέφαλα, οὐ μόνον παρὰ τοῖς κωμῶδοις ἐστίν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς 7⁵ Δημοπράταις πέπραται, 7⁶ κνέφαλον καινὸν, καὶ κνέφαλον παλαιόν. 7⁷ καὶ τύλη δὲ παρ' Εὐπόλιδι ἐστίν ἰάζοντι

72 *Ἀριστ. εἰπ. ἐν Βαβ.*] Absunt a C. A. usque ad *μνοῦς*. Ceterum C. V. pro *ἔχεις*, leg. *εἰς ἀχυρα καὶ χροῦν*. Kühn. *Ἀριστ. εἰπ. ἐν Βαβ.*] MS. ἐν μὲν Βαβυλωνίοις, εἰς ἀχυρα &c. & particula *μὲν* omittenda non fuit: quum sequatur: *ἐν δὲ Δαν.* Alterum quoque *εἰς* pro vulgato *ἔχεις* mihi aridet magis. De *Babyloniis* vero *Comici Casaubonus* noster III. *Athen.* 10. JUNG.

Ἀριστοφάνους] Supplevimus e MSS. *μὲν*. *Comici Βαβυλωνίους* sapius advocavit *Avster* noster: & illa fabula celeberrima est in monumentis antiquorum; *Scholiastes ad Rhetoricam Aristotelis* scriptam eam refert in *Babyloniis*, cujus ingenii *Comædias* non paucas in scenam esse datas, quibus alicujus populi vitam agendique modum rursi exponerent, pluries ad *Pollucem* aperuimus: in ipsis autem *Aristophanis* verbis non potui non reponere *εἰς* pro *ἔχεις*, suadentibus eam emendationem MSS. & probante Kühnio. *Hesychius* exprimit *χροῦν*, τὰ λεπτά τῶν ἀχυρῶν & *μνοῦν* inter alia molliissimas anserum plumas, quibus infarciri *pulvinaria* pluribus in locis *Martialis* demonstrat: *vetus Poeta: Aut testudineo jacere lecto. Aut pluma latus abdidisse molli.* In *Aristophanis* altera ex *Danaidibus* ejus sententia *ἰάζοντι* e MSS. ad finem addidimus.

73 *Μνοῦς.*] C. V. *μνοῦς ἐστίν* τὰ &c. Kühn. *Μνοῦς.*] Verba *Comici* plenius MS. τ. χ. ἔ. *μνοῦς ἐστίν* vide vero de hisce, *μνοῦν* & *χροῦν* dico & doctiss. Jac. *Nicolaium* lib. VII. *Epiphill.* c. 7. apud quem male in *Hesychii* verbis, quibus *χροῦς* explicatur, editum est, τὰ λεπτά τῶν ἀχυρῶν, pro *ἀχυρῶν* vide & ad hunc locum *Aristophanis* de *culcitis*, quas etiam accere & glumis spicarum infarciebant, *Scaligeri* Conjectanea in *Varron.* lib. IV. de ling. Latina, ibi: *Quod in eas sargus aut tomentum, aliunde inculcabant:* ubi emendat: *Quod in eas acis,* &c. JUNG.

74 *Τυλῆα*] De *τύλη* potes & *Nunnes.* videre in *Phrynich.* ad vocem *τύλην*. MS. iterum *τυλῆα* & *κνέφαλα*, ut antea *Segm.* superiore. JUNG.

75 *Δημοπράταις*] C. A. *δημοπράταις*, id est, a *scriba publico venditis*; quæ erant in *fiscum* vel *ærarium publicum* redacta, publice vendebantur ab *ærarii scriba*. Kühn.

Δημοπράταις] MS. *δημοπράταις*, male. JUNG.
76 *Κνέφ. παλ. καὶ νέον.*] MS. *κν. καινόν, καὶ κνέφαλον παλαιόν.* SEB.

Κνέφ. παλ. καὶ νέον.] C. A. *καινόν*. C. V. ita: *κνέφ. καινόν καὶ κνέφαλον παλαιόν, καὶ τύλην.* Kühn.

Κνέφ. παλ. καὶ νέον.] MS. ita & auctius: *πέπραται κνέφαλλον καινόν καὶ κνέφαλλον παλαιόν. καὶ τ.* quæ ita etiam in MS. *Seberii*, egoque pro vulgatis substituenda judico: nisi si quod in voce *κνέφαλον* potius unum a malim, ut & in suo *Seberus*, puto, invenit: & *Noster* supra VI, 10. habebat cum vulgatis, & mox *Segm.* 40 & 41. &c. JUNG.

Κνέφαλον παλ. καὶ νέον.] Religioni duco non obedire MSS. ubi vulgata meliorem lectionem confervarunt: hoc quidem loco eorum ductum sequens sum: similique modo restitueram lib. VII, 192.

77 *Καὶ τυλῆα δὲ παρ' Εὐπόλ.*] C. V. *ἰάζοντι ἐν κόλαζι*, apud *Eupolidem*, qui *Ionice* dixit in *Adulatoribus*; unde conjicio, *τυλῆα* legendum esse *ἰωνικῶς*, vel *τυλῆα*, non *τυλῆα*: alias non esset *Eupolis* *ἰάζων* item in *Sophocle τυλῆα*. C. A. non habet ista a *καὶ τυλῆα* usque ad *νέον* *Segm.* seq. Kühn.

Καὶ τυλῆα δὲ παρ' Εὐπόλ.] MS. noster non *τυλῆα*,

sed *τύλη* habet, ita etiam auctior: *καὶ τύλη δὲ παρὰ Εὐπόλιδι ἐστίν ἐν τοῖς κόλαζι ἰάζοντι* ἀλλὰ καὶ παρὰ *Σοφ.* Quid dicemus? supra VII, 191. MS. noster testimonia ipsa omittebat, sed in verbis *Eupolidis*, quæ ibi adfertuntur, *τύλη* perspicue est, ut & in *Antiphanis* ibidem *καινὰς τυλῆας*: adeo ut non verear & hic cum MS. emendare & scribere, ut jam adposui. JUNG.

Καὶ τυλῆα δὲ παρ' Εὐπόλιδι] Plus in se serupuli reconditum habet hic locus, ac quis prima fronte animadvertat. *Kühnius* ad oram sui libri in prioribus e MSS. adjecit *ἰόντι ἰάζοντι* quod *ἰάζοντι* certe sine dubio in contextum *Pollucis* reducendum est: in posterioribus autem *Sophoclis* *λινοῦραφῆ τυλῆα* restituit, ut præ se ferunt MSS. Optimus *Falckenburgii* Codex illud *ἰάζοντι* agnoscit etiam, sicuti & *τύλη*, pro *τυλῆα*: in summi vero *Tragici* verbis scribit *λινοῦραφῆ τυλῆα*. Jam vero rem ipsam, qua possum cura, discutere in animum induxi: non arborior vero restitucendum *τυλῆα* cum *Kühnio*, ut *Ionice* loqui possit *Eupolis*: nam *Eupolidis* *Ionicus* ille loquendi modus non quidem a forma vocis licetarturisque mutatione pendet, sed ab ipso vocabuli apud *Ionas* frequentis usu, quod patebit. Nil quidem itaque, me iudice, vetius MSS. lectione *τύλη*, quam omnium illorum Codicum fide nitentem intulimus in textum: non tamen id vocabuli genere pejoris sexus intelligendum est, uti voluit acutissimus *Jungermannus* noster: istud enim tu quo pacto reponere queas inter *Ionismos*? vocis illius usum communem, non *Ionicum*, ostendit *Segmine* sequente *Onomasticographus* ex *Antiphane*, poni scilicet ab eo pro *culcitis* aut *pulvinaribus*, cum *Atticis* illa dicerentur *τυλῆα*, *κνέφαλοι*, ut pluribus ad illum locum: hic tamen idem ille refert *Eupolidem* id vocabulum postea reprehendendum & vilitatis insimulandum usurpasse, cum *Comicus* iste vellet *ἰάζειν* mihi quidem hæc a veritate procul remota videntur, & ego, vel admodum me fallo, vel acu rem tetigi, ubi superius ad lib. VII. *Segm.* 121. existimare me dicebam *τύλη* numerum esse multitudinis, a *τύλος*, quo *Ionas* usi fuerint pro *pulvinari*, seu *culcita*: pondus addunt ipsa *Comici*, ut dicto loco plena leguntur, hæc verba: *Κενεῦφαλοι τε καὶ τύλη* ut prius enim, sic & posterior in illa domesticæ suppellectilis recensitione fuisse positum in secundo numero res ipsa persuadere videtur. Porro VII, 191. varias *Avster* noster voces enumerat *τυλῆα* *λινοῦραφῆ*, sic enim & ibi legendum, e *Sophocle*, ex *Eupolide* *τύλη*, denique ex *Antiphane* *τύλας*, non sane vero duplicem adfert ejusdem vocis *τύλη* auctoritatem. In summi autem *Tragici* loco *Kühnio* restitucendum consensu *λινοῦραφῆ τυλῆα*, *consuetas* imo *culcitas*, quamvis & *τύλειν* vel *τύλια* non conveniunt enim in accentu ponendo MSS. scribi possit: quæ lectio affatim adferitur & sequentibus: *ὅν καὶ τοῖς τεχνίταις, ἡμῶν ἐπιὰμ (τυλῆων scilicet) ἀρτίφεις* videtur *Hypersides* in illa *super victoria nominare*, *inquiens*: *Conduxit τυλοφάντας*. Qui vero *τυλῆαν* reponere studuerunt, rem prorsus inauditam, ut opinor, effinxere; non alibi enim *τυλῆαν* hoc modo reperias: nec quidem id factum vehementer miror; potuit enim illud proficisci a librariis aut correctore, qui profecto intelligendo fecerunt, ut nihil intelligerent: hi cum sibi persuaderent genere *feminivo* *τύλην* ex *Eupolide* protulisse *Pollucem*, similiter in *Sophocle* *τυλῆαν* legendum censue-

ἐν τοῖς κόλαξι· ⁷⁸ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τῷ Ἰοκλεῖ λέγοντι, ἀλλὰ καὶ ⁷⁹ λινοῤῥαφῆ τυλεῖα· ὧν καὶ τοὺς τεχνίτας εἰκεν ⁸⁰ Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ νικᾶς ἰνομάζειν εἰπὼν, Ἐμισθώσατο ⁸¹ τυλυφάν-
⁴⁰ τας· ἐν δὲ ⁸² Ἀμφιαράω Ἀριστοφάνους· κνέ-
 Φαλον ἄμα καὶ προσκεφάλαιον τῶν ⁸³ λινῶν·
⁸⁴ δηλονότι ὡς καὶ σκυτίνων καὶ ⁸⁵ ἐρέων γιγνομέ-

est in Adulatoribus : & apud Sophoclem in Iocle dicentem, Cæterum & lineæ stragula : quarum Artifices quoque nominare videtur Hyperides de Imitatione dicens, Conduxit τυλιφάντας. • In Amphiarao autem Aristophanis Pulvinar, & cervical lineum. Constat porro, quod etiam coriacea, & lanea facta

runt, id scilicet innuere putantes *Ονομαστικῆς γραφῆς* verba: καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰοκλεῖ λέγοντι· nec intra limites istos consistere potuit illa mutandi libido prava: ut omnia congruerent, resinxerunt etiam *λινοῤῥαφες*, quod enim in Excerptis *Falckenburgii* *λινοῤῥαφος* extet, scribendi mos est, qui in vetustissimis invenitur Codicibus: inde vero in prioribus *Pollucis* editionibus ortum fuit seu typi vitio, seu descriptoris *λινοῤῥαφος* plurimas autem illorum hominum audacia in optimos auctores investas esse mendas nemo paululum humanior ignorabit. Et alteram autem opinionem exponere quoque lubet, si forsitan quis reperiat, cui magis ardeat; tantumque in ea lenocinii deprehendo, ut, quamvis ad priora proclivior me tamen defixum tenet: diversimode vero colorem illi opinioni conciliare possis: τὴν nimirum ab *Eurpole* dictam arbitraberis culcitam seu pulvinar, qua in significatione lōnes hanc vocem usurparunt, a quibus in communem loquendi modum usus illius nominis sic translatus; ut hac itaque de ratione constituerint Atticæ loquelæ magistri vocem κνέφαλον huic anteponendam esse, uti pluribus infra monebimus: addere licet notissimum istius nominis usum, cum τέλος alibi ac in hoc loco vix reperiri poterit. In aliis & hoc in mentem mihi venit, in *Polluce* scilicet restitui posse: καὶ τυλεῖα παρὰ Σοφοκλεῖ &c. & post *λινοῤῥαφος τυλεῖα*, singulo numero, quamvis illius vocis non sit ad manus exemplum: tumque ὧν καὶ τοὺς τεχνίτας generaliter ad cuncta præcedentia referendum fuerit. Me sanequam in his triticis animi dubium hætere atque fluctuare, diffiteri nolim. Quod potius maluerit lector eruditus, sibi deligat. Memoria vero jam nunc repeto, quæ de *Παρασίῳ* *Ευροπόλιδος*, & quodam ex iis argumento ad principium hujus libri adnotavi: ibi tum recensitionem esse factam dixi utensilium domesticorum; & indidem petita con- tendo isthæc, *Κεκεῖφαλοὶ τε καὶ τὴν*.

78 Καὶ παρὰ Σοφ. ἐν τῷ Ἰοκλεῖ &c.] Malim ἐν τῷ Ἰοκλεῖ vel Διοκλεῖ dein C. V. λινοῤῥαφῆ τυλεῖα, leg. λινοῤῥαφῆ τυλεῖα, ex limteo consuta stragula. KÜHN.

Καὶ παρὰ Σοφ. ἐν τῷ Ἰοκλεῖ &c.] Sequuntur *Sophoclis* (de cujus *Iocle* hinc *Cassaubonus* noster VII. *Athen.* 4.) verba, ubi antea editi hic, *λινοῤῥαφος τυλεῖα*: ad quod *H. Stephani* ita adnotavit: *supra* (VII. 191. in ante vulg.) *κνέφαλος* vel *λινοῤῥαφος*, vel *λινοῤῥαφος* videtur scribendum, quoniam *λίνα* γὰρ τὸνται. Sed *Cassaubonus* noster VII. *Athen.* 4. emendat *λινοῤῥαφῆς*. MS. hic *λινοῤῥαφῆ τυλεῖα*, sed emendatum ab alio τυλεῖα: ut supra VII. 191. vulgo est: ego malim, ut supra dixi, *λινοῤῥαφῆ τυλεῖα*. Imo possemus plane *λινοῤῥαφῆ τυλεῖα*, vel *τυλεῖα* retinere cum MS. nisi tamen *Pollucis* verba id sonarent omnino, etiam id nomen fœminino genere usurpatum, ut *τύλη* apud *Eupolis* Ionissantem, ut idem *τυλεῖα* apud *Sophoclem*. Sed viri docti hæc rectius expediant. JUNG.

79 * Λινοῤῥαφῆς τυλεῖα.] Supra VII. 191. SEB.

80 Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ μιμικᾶς] *Interpr.* de *Imitatione*: neutrum recte. C. V. legit, ὑπὲρ μιμικᾶς, unde legerim, ὑπὲρ νικᾶς *Dorice*: Oratio enim pro *νίκη* habitata apud *Elenses* *Dorice* dialecto usos *Dorice* etiam inscripta est; dicitur alias ὑπὲρ *Καλλιππου*. *Callippus* enim *Atheniensis*, cum argueretur ab *Ellenodiceis*, quod victoriam *Olympicam* sibi emisset muneribus ab antagonistis, & propterea multa ei dicta es-

set, Hyperides publice missus est *Elidem*, ut *Callippum*, victoriamque ejus defenderet, multamque abolendam curaret: hanc *Orationem* hic laudari a *Polluce* existimo: supra lib. VII. cap. 33. *Scæ.* 11. extat ὑπὲρ μιμικᾶς. KÜHN.

Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ μιμικᾶς] MS. Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ μιμικᾶς ἐν. supra VII. 191. erat ὑπὲρ μιμικᾶς: ego me nondum expedivi, ut sciam quæ sit vera lectio. Indicabit, qui ejus *Orationis* titulum incorruptum alibi legerit. JUNG.

Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ μιμικᾶς] Ineptissime: manuscripti Codices ὑπὲρ νικᾶς, ex quo *Kühnius* effecit ὑπὲρ νικᾶς, exposuitque de *Hyperidis* *Oratione* pro *Callippo* apud *Elenses* habitata, cujus mentionem factam reperit, & simul rem omnem commemoratam apud *Flutarchum* in *Hyperidis* *Vita*: præclare profecto: neque mihi quidem dubium est, quin ipsi sic MSS. haberint; siquidem in libris vetustioribus μ & ρ simili quodammodo ductu scribantur: & ita repono, sis, VII. 191. ubi tum non bene *Kühnius* *Μικᾶλου* reddiderat in textu. Maculam autem hæc verba insedisse animadvertit etiam *Mentsius*; sed illam destitutus scilicet subsidio Codicum eximere non valuit; etenim utrobique reponendum judicat *Μικᾶλου*, vel *Μικᾶλου φάντας* legi jubeat: & sic ego cum *Kühnio* restitui: in- vise ad ejus *Atticam Bibliothecam*.

81 Τυλιφάντας.] Τυλυφάντας, ut supra VII. 191. SEB.

Τυλιφάντας.] C. V. recte τυλυφάντας, ut *σαχρ φάντας*. KÜHN.

Τυλιφάντας.] In verbis *Hyperidis* scribe τυλυφάντας, ut MS. nolter diserte habet: & monuit etiam *Seberus* nolter: τυλυφάνται, ut *σαχρ φάνται* ἀπὸ τοῦ ὕφαινον τύλης ἢ σάκκου. JUNG.

82 Ἀμφιαράω] C. V. legit Ἀμφιαράω, pro Ἀμφιαράω. KÜHN.

Ἀμφιαράω] MS. Ἀμφιαράω. JUNG.

83 λινῶν.] MS. λινῶν. KÜHN.

84 Δηλονότι ὡς καὶ σκ. &c.] MS. δῆλον δὲ ὅτι. Item mox: ἐρέων. SEB.

Δηλονότι ὡς καὶ σκ. &c.] C. A. δῆλον δὲ ὅτι, καὶ σκυτίνων, καὶ ἐρέων γ. ἐν τοῖς Δ. π. &c. π. σ. καὶ ἐρέων &c. KÜHN.

Δηλονότι ὡς καὶ σκ. &c.] MS. δῆλον ὅτι ὡς καὶ σκ. καὶ ἐρέων γιγνομέων. Sed pro ἐρέων emendatum ἐρίων in MS. Sed cur mutemus ἐρίων, causam non video: quum & supra fuerit VII. 28. ἐρίων ἰματίων in MS. Posset pro vulgato ἐρίων, quod probare nullo modo possum, & ἐρίων, vel ἐρέων legi. Sed si MS. lectio ἐρίων recta, cur de alio laboremus? Est vero, credo: sicque ἰσθῆ- ται ἐρίων apud *Platonem* in *Politico* habes. Si cui tamen ἐρέων magis placeat, quod in MS. *Seberi* fuit, non nimis renitar. JUNG.

85 ἐρέων] MS. ἐρίων, & mox ἐρέων. SEB.

ἐρίων] Ut in Codice *Palatino* fuit, ἐρίων, sic in textu restitui: consentiunt Excerpta *Falckenburgii*: simili vitio sequentia laborabant, καὶ ἐρίων, ubi præterea majoris distinctionis notam cum *Jungermann* sustulimus, scilicet ut ista omnia cohzreant *προσκεφάλαιον σκυτίνων, καὶ ἐρέων, καὶ λινῶν*. De *Aristophanis* *Amphiarao* videndus in *Attica Bibliotheca Ment-*

sunt:

sunt : ut inter Alcibiadis supellectilem venditum est, pulvinar coriaceum, laneum, & lineum. Caterum in Antiphanis Phaone, & communiter quoque strata pro lectis invenire licet : quemadmodum apud Sophoclem quoque. Observandum quoque, quod pellem nauticam aliis προσκεφάλαιον appellantis : Cratinus in Horis proprie non sic, sed Ὑπηρεσιον solummodo dici

ων· ὡς καὶ ἐν τοῖς Ἀλκιβιάδου⁸⁶ πέπραται⁸⁷ προσκεφάλαιον σκύτινον, ⁸⁸ καὶ ἑρεῦν, καὶ λινοῦν· ⁸⁹ ἐν δὲ τῷ Ἀντιφάνους φάωνι καὶ κατὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν ἔστιν εὐρεῖν, ⁹⁰ τὰς τύλας, στρώματα, κλίνας· ὡς περ καὶ παρὰ ⁹¹ Σαπφῶ⁹² οὐ μὴν Φαῦλον τετηρηκέναι, ⁹³ ὅτι τὸ ναυτικὸν ὑπηρεσιον ἰδίως ⁹⁴ ἐν ταῖς Ὠραῖς Κρατίνος προσκεφάλαιον τοῦτο μὴ καλεῖσθαι νομιζόντων, ἀλλὰ ὑπηρεσιον

86 Πέπραται] C. V. *πέπραται*, pro *πέπραται*. Kühn.

87 Προσκεφάλαιον σκ.] Vide Scalig. Conjectan. ad *Varron.* libr. IV. de L. L. ad ista verba : *Pulvinar a pellulis.* Jung.

88 Καὶ ἑρεῦν καὶ λινοῦν] In MS. sequitur ita : καὶ λινοῦν, καὶ ἑρεῦν· & ἑρεῦν etiam MS. *Seberis*, quod omnino pro altero reponendum videtur. Scribendum & distinguendum vero ita : προσκεφάλαιον σκύτινον, καὶ λινοῦν, καὶ ἑρεῦν· tria enim hæc pulvinaria ex *Alcibiadis* bonorum auctione *Noster* adferre voluit exempli causa. Jung.

89 Ἐν δὲ τῷ Ἀντ. Φάωνι] MSS. *Φάωνι*, ut & *Interpr.* in *Antiphanis Phaone* : καὶ abest a C. A. uti nec τὰ nec καὶ legit *Salm.* Kühn.

Ἐν δὲ τῷ Ἀντ. Φάωνι] MS. ἐν δὲ Ἀντιφ. Φάωνι κατὰ τὴν κ. & malim καί, quod MS. omittit, omittit. Jung.

90 Τὰς τύλ. στρώματα] C. A. *τύλας*, male : post στρώματα in MSS. est, κλίνας· ὡς περ C. A. ὡς. Kühn.

Τὰς τύλ. στρώματα] MS. auctius : *τύλας, στρώματα, κλίνας*· & videtur id addendum : nam & supra VII, 192. ubi quoque *Antiphanis* locus adducitur, ea vox est. Quod vero κατὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν ait, puto inflectere ab iis, qui accurate loquebantur, in hæc τύλας non usurpatis. Et inde edictio *Phrynichi* : *τύλην, εἰ καὶ εὐροῖς ποῦ, σὺ κίεφαλον λέγε.* Inde *Hesychiana* traditio : *Κιέφαλον, τύλη· ἢ δὲ ἡμεῖς τύλην, Ἀττικοὶ τύλιον (malim τυλεῖον vel τυλίον) καὶ πῖλος, καὶ προσκεφάλαιον·* nescio an se recte extricarit ibi *Nunnesius*. Respexit vero ad hunc locum *Scholiorum* auctor in *Anthologiam*. Nam lib. II. cap. 25. isto carmine : *Εἰσὶ δὲ Ἀντίοχος τὴν Λουσιμάχου ποτὲ τύλην. Κοινὴ ἔτι τὴν τύλην εἰσὶ δὲ Λουσιμάχος·* ita ibi *Scholista* : κατὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν στρώμα, ὡς Πολυδέκης κεφ. η. ὄβιν καὶ Τηλεφάνης· quæ corrupta & mutila : corrige : Πολυδέκης βιβλ. ι. κεφ. η. ὄβιν καὶ τυλυφάντης. Jung.

Τὰς τύλας στρώματα] Meliore hic & diutior e MSS. reddidimus *Pollucem* : post στρώματα, κλίνας adjecimus *Kühnio* favente : alio parumper modo locus ille legebatur VII, 192. ut eum memoriter hic adduxisse videatur *Pollux* ; nam ibi quidem plenius & elegantius. Τύλη vero secundum communem usum *culcitam* seu *pulvinar* denotat : *Glossæ Veteres* : *Τύλη, culcita* : & in aliis MSS. quas legi, *pulvinar* : *Phrynichus* etiam admonet, non te debere dicere τύλην, etiamsi alicubi inveneris, sed potius κίεφαλον. Τύλην, εἰ καὶ εὐροῖς ποῦ, σὺ κίεφαλον λέγε· patet *Hesychius* : *Κιέφαλον, τύλη· ἢ δὲ ἡμεῖς τύλην, Ἀττικοὶ τύλιον, καὶ πῖλος, καὶ προσκεφάλαιον·* ubi frustra futurus es, si restituere velis τυλίον, nam alterum illud τύλιον recte habet, ut jam pluribus in locis monui. Ab Ionibus autem significationem illius vocabuli in loquendi Græce formam communem effluxisse poteris exillimare, si superius *Segm.* præced. τύλην malueris in *Euprolide*, quam τύλας, neque ab Atticis usurpam, nisi cum voluerint Iones imitari, eorumque loquendi modum exprimeret. *Suidas* exponit στρωμνὴν, subjecto hoc *Cujusdam* Auctoris, *Antemidori Oneirocritica* puto, hoc loco : ἴδουε τις ἐν τῇ τύλῃ πυροῦ ἔχει ἀπὲρ κναφάλων,

καὶ παιδίον ἐγέννησεν ἀρῆν· inde recentiores τυλάριον, quæ opponenda *Leo* præcipit arcticibus, ut eorum ictus eludant, & irritos reddant : καὶ πρὸς τοὺς κείους δὲ ἀντίκεινται τυλάρια καὶ σακκία γέμοντα· c. 15. De *Antiphanis Phaone* non alio atque hoc loco legi : interim si conjecturæ locus sit, titulum illius fabulæ deductum existimo a *Phaone* illo, quem *Sappho* deperit, & ad quem ejus extat inter *Amatorum Ovidii* epistola : alios condidisse scimus inscriptas *Sapphus* pomine fabulas, unde momentum opinioni nostræ accedit.

91 *Sophoclem*] Sc. *Sappho.* Seb. 2. *Σαπφῶ*] In C. A. sequitur ἡ μέντοι καλουμένη &c. omiffis interjectis. Kühn.

92 Οὐ μὴν φαῦλον &c.] *Non leviculum est observasse, quod nauticum ὑπηρεσιον proprie ita dictum, quod remiges sibi substernebant, Cratinus in Horis dixerit προσκεφάλαιον, cum alias tantum dici soleat ὑπηρεσιον, quod sedentes substernebant remiges : προσκεφάλαιον autem culcita capitis subjecta. Interpret* contrarium sibi perfluat, ut ex ejus versione satis apparet. Kühn.

Οὐ μὴν φαῦλον &c.] Male affectum facile quis videat hunc locum : sed ubi MSS. non opitulantur, hæsitamus nos : putem tamen ita fuisse a manu *Pollucis* : οὐ μὴν φαῦλον τετηρηκέναι, ὅτι τὸ ναυτικὸν ὑπηρεσιον ἰδίως εἶπεν ἐν ταῖς Ὠραῖς Κρατίνος προσκεφάλαιον, τῶν οὕτως μὴ καλεῖσθαι νομιζόντων, ἀλλ' ὑπηρεσιον μόνον· loci sensus est : non quidem inopportunitum fuerit observasse, quod nauticum illud instrumentum ὑπηρεσιον proprie dixerit in *Horis Cratinus* προσκεφάλαιον, cum tamen judicent quidam non ita vocari, sed ὑπηρεσιον saltem : scilicet e *Grammaticis* quidam censoria virgula notabant istum vocis προσκεφάλαιον usum, quo ponebatur pro ὑπηρεσίῳ ναυτικῷ, quos hic *Cratinus* auctoritate *Pollux* opprimit : sanequam si tamen quis ad linguæ normam, quam ad usum attendere mavelit, non admodum miror, si in illam inducatur opinio, ne rejiculam illa notione vocem judicet τὸ προσκεφάλαιον, itaque forsan joco dixisse potuit *Cratinus* : de ὑπηρεσίῳ alias videndus *Ezymolozus* : ἐφ' οὗ καθίζονται ἐρέττοντες· & *Suidas*, apud quem scriptum est id vocabulum ὑπηρεσιον, exponiturque ὑπαγκώνιον τῶν ἐρετῶν, ἢ γούιν κωπηλατῶν, ἐφ' οὗ καθίζουσιν ἐρέττοντες, διὰ τὸ μὴ συντρίβεισθαι αὐτῶν τὰς πηγὰς· καὶ τὸ πληθυντικὸν ὑπηρεσιον καὶ ὑπειρεσιῶν· alibi tamen in eodem pejus : ὑπερητέσιον· apud *Thucydidem* legisse memini, & ὑπηρεσιῶν etiam : optime *Scholias* : ὑπηρεσιον ἔστι τὸ κῶας ᾧ ἐπιτάθηται οἱ ἐρέσσοντες· διὰ τὸ μὴ συντρίβεισθαι αὐτῶν τὰς πηγὰς· quem locum & adduxisse *Schefferum* video.

93 ὅτι] MS. *διότι*, pro *ὅτι*. Jung.

94 Ἐν ταῖς Ὠραῖς Κρατ.] MS. *Κρατίνος ἐν ταῖς Ὠραῖς προσκεφ.* alio ordine : nec tamen mihi locus videtur integer : sit forte, si reperatur vox προσκεφάλαιον· ἐν ταῖς Ὠραῖς Κρατίνος προσκεφάλαιον, (quamvis mallem & λέγει, vel εἶρηκε, vel tale additum) προσκεφάλαιον τοῦτο μὴ &c. quamvis potius ποτικράνου voce, quæ idem significat quod altera, *Cratinum* usum suspicor. Ait enim supra ita VI, 9. ποτικράνον δὲ οἱ Κωμικοὶ, τὸ προσκεφάλαιον, ἢ τὸ ὑπηρεσιον· ubi & locum *Hesychii* attuli, idem dicentis : Ποτικράνον, πρόσκρανον, τὸ προσκεφάλαιον, καὶ τὸ δερμάτινον ὑπηρεσιον &c. Idem *Hesychius* : Ὑπηρεσία, τῶν κωπηλατῶν.

41 μόνον * ἢ μὲν τοι καλουμένη ⁹⁵ λυχνίς, ⁹⁶ ἀν-
θήλη ἐκαλεῖτο ⁹⁷ εἰ δὲ καὶ τὸ κνέφαλον μὴ ἐπὶ
τοῦ τυλείου τις ἀκούειν βούλοιο, ὡς περ ἢ πολλή
χρήσις ἔχει, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐμβαλλομένου πληρώ-
ματος, ὃ ⁹⁸ γνάφαλον καλοῦσι, προσχρήσεται
τῷ ῥήθenti ⁹⁹ ἐν Πανταλέοντι Θεοπόμπου, εἰ καὶ
ἀμφισβητεῖται τὸ δράμα· προειπὼν γὰρ ὁ ποιη-
τῆς, ¹⁰⁰ ὄνητο δέρμα τοῦ θηρός, ἐπήγαγε, ῥά-
ψας ὄλον σάξαι κνεφάλω ¹ ἔστι δὲ εἰπεῖν, ἀ-
42 παλή στρωμνῆ, καὶ μαλακῆ, καὶ ² βαθεῖα * τὰ
δὲ στρώματα, ἐπιβλήματα, ³ περιβόλαια, ⁴ ἐ-
Φεστρίδες, χλαῖναι, ⁵ τάπιδες, ξυστίδες τὰ-

των δέρματα τινὰ ὡς προσκεφάλαια, ἐφ' ὧν καθίζονται.
JUNG.

95 Λυχνίς] In *Glossis*, *Rosa Græca*, *porulica*, *culcitis* farciendis adhibita, unde hic ejus illata mentio : post *ἐκαλεῖτο* ablunt omnia a C. A. usque ad ὄλον κνεφάλων. KÜHN.

96 Ἀνθήλη] MS. ἀνθήλη, paroxytone : ut sane emendare debes : de quo alias potes videre *Nunnes*. ad *Phrynic*. in *φλόον*. JUNG.

Ἀνθήλη] Accentu mutato legendum ἀνθήλη sic in antiquis *Glossis*, in quibus Ἀνθήλη, *panicula* : & in *Hesychio* pariter : nec non *Etymologus* in variis locis : *Ἀμρογίς*, τοῦ καλῆμου τῆς ἀνθήλης τὸ λεπτότατον μέρος : hac itaque causa seu *panicula culcitæ* solebatur infatciri.

97 Ὅτι δὲ καὶ τὸ κνέφ.] C. V. melius, εἰ δὲ καὶ &c. quod se quis τὸ κνέφαλον velit non intelligere de lino, vel *culcita*, sed de tomento, quod ei insculcatur, quod γνάφαλον dicitur, adhibebit dicitur *Theopompus* in *Pantaleonte* *Ἔς*. C. V. leg. pro λίνου, τυλείου. KÜHN.

Ὅτι δὲ καὶ τὸ κνέφ.] MS. ἐκαλεῖτο· εἰ δὲ καὶ τὸ κνέφαλον μ. ε. τοῦ τυλείου τις ἀκ. & ita restituendam puto vulgatam, quæ alias nec sensus satis habet, & falsa est. Docet enim *Pollux* eum, qui usus fuerit voce κνέφαλον, de tomento seu infarcto, si in rixosum incidat, & vocabuli ejus reprehensorem, quomodo se χρήσις *Theopompea* defendere queat ; quod & recte cepit *Nunnesius*, Notis ad *Phrynic*. verbo τύλην. JUNG.

Ὅτι δὲ καὶ τὸ κνέφ.] Insignis in hunc locum invalerat menda, quam omnem eiecimus MSS. adjutamento : εἰ δὲ restituit ad sui Codicis marginem *Kühnius* : Excerpta *Falckenburgis* pro λίνου, habent λίνου· in iis itaque sic fuit : μὴ ἐπὶ τυλείου sine τοῦ ; quod & absque sensus detrimento deesse possit : κνέφαλον autem, si de tomento usurperetur, γνάφαλον etiam dici *Pollux* hic ostendit : *Artemidorus* apud *Suidam* : ἴδαζε τις ἐν τῇ τύλῃ πυρούς ἔχειν ἀντὶ γναφάλων· & in eodem alicubi κνεφάλων legitur : *Hesychius* : Γνάφαλλον (per duplex λ) τύλη λέγεται δὲ καὶ διὰ τοῦ κ κνεφάλων· καὶ ὁ γναφὸς κνεφίος. Idem, ut erudite restituit *Salmasius* : Γνάφαλος, πιδός· videndum tamen de lectione vulgata σηλός, num retineri possit, ἀπὸ τοῦ γνάπτειν, quod pedibus lutum conculcetur. Γνάφαλον autem ipsa de *culcita* dixit *Galenus* in iislibris περὶ τοῦ προγινώσκων· ἐπειδὴ τὰ τ' ἐπιβλαστῆματα πάντα καὶ τὸ ὑπιστορισμένον αὐτοῖς ἀνετινάχθη, τὸ γνάφαλον ἐξῆς ἀνετινάξει, *culcitam* porro *conculcavit*.

98 Γνάφαλον] MS. γνάφαλλον· mox tamen uno λ. JUNG.

99 Ἐν Πανταλ.] MS. ἐν Π. JUNG.

100 Ὄνητιον τὸ δ.] C. V. ὄνητο δέρμα τοῦ θηρός, ἐπήγαγε, ῥάψας ὄλον κνέφαλον σάξαι γναφάλω, quæ lectio facit, ut suspicer legendum esse, ῥάψας ὄλον σάξαι κνεφάλω, τούτ' ἐστὶ γναφάλω, *empta* erat pellis *ferina*, subjicit, *confluens totam farcit κνεφάλω*, id est, *tomento* : ni ita legamus, non probat *Theopompe*

judicat. * Porro quæ *lychnis* dicitur, 41 arundinis lanuginem vocant. Cæterum quod κνέφαλον non de lino saltem intelligi possit, ut vulgo usitatum est ; sed etiam de injecto implemento, quod tomentum vocant : utitur hoc dicto in *Pantaleonte* *Theopompus*, licet de *Fabula* dubitetur : præfatus enim *Poëta* vendens pellem hanc, induxit, confluens totum κνέφαλον. Dicere porro licet, lectus tener, mollis, profundus. * *Strata* vero ipsa *stragulæ*, *amicula*, *sagula*, *chlænæ*, *tapetes*, *xystides*. Tum

locus, ἔπερ ἴδει δίζαι, imo adversa fronte concurreret cum prædictis. Quid enim conficitur ex his verbis, ῥάψας ὄλον κνέφαλον σάξαι γναφάλω aliud quam *culcitam* totam confluendam, tomento quoque implendam esse? sed hoc non volebat *Auctor* probare, κνέφαλον scilicet significare *culcitam*; potius huc ibat, *farctum culcitæ* quoque significari voce κνέφαλος, & ut id obtineat, necesse est legi σάξαι κνεφίλω, cui subjicit *Interpretamentum*, γναφάλω· ita ex *Theopompe* adstruitur, quod volebat *Auctor* : & τούτο cum *ἴσσι* suo loco restituatur. KÜHN.

Ὄνητιον τὸ δ.] *Theopompe* verba vulgo corrupta sunt : & noster MS. habet, ὄνητο δέρμα τοῦ θηρός· ἐπήγαγε, &c. & ita legendum videtur : sed alter, quem *ἐπαγαγῆν* dicit *Comicius*, & qui ad id, quod dicere vult, proprius est, vulgo plane mutilus est. Restitue itaque, ut in MS. extat, ῥάψας ὄλον σάξαι γναφάλω. JUNG.

Ὄνητιον τὸ δέρμα τοῦτο] Alio longe modo, & castigatus in MSS. totus hic conspicietur locus, quorum itaque lectionem in textum recipere decuit : ut nos dedimus, ad Codicis sui marginem *Kühnius* notaverat : pellis intelligenda leonis, uti puto ; nam hujus quidem animalis in illa fabula fieri mentionem titulus, nisi me fallo, docet : illud autem, quod *Theopompus* ἐπήγαγε, non minus est in vulgatis deforme : plerique MSS. præ se ferunt ῥάψας ὄλον σάξαι γναφάλω· omnia rectissime forsitan, si exceperis unum hoc γναφάλω. Non enim promiserat *Pollux* proferre locum, ubi γνάφαλον extaret, sed ubi κνέφαλον· itaque legendum κνεφάλω, quod religiose servavit optimus *Falckenburgis* Codex : *Kühnius* etiam huic rei animam atrederat ; sed id tamen a MSS. alienum, & ineptum profecto, quod adjici jussit τούτ' ἐστὶ γναφάλω, ne scilicet illud γναφάλω periret : quamvis autem ab illo mutandi studio, ubi nulla necessitas est, remotus sim, in istis tamen legi malim, etiamsi editam a nobis lectionem prætulere quis fortean, ῥάψας, ὄλον τε σάξαι κνεφάλω· τὸ illud infinitis excidisse locis a MSS. usu edoctus sum.

1 Ἐστὶ δὲ εἰπεῖν] MS. καὶ πάλιν ἐστὶν εἰπ. SEB.

Ἐστὶ δὲ εἰπεῖν] C. A. καὶ πάλιν ἐστὶν εἰπεῖν ἀπαλή στ. μαλακῆ, βαθεῖα· & *Glossa* στρωμνῆ, locus, *sternum*, *stratum*, *total*, *stratus*. KÜHN.

Ἐστὶ δὲ εἰπεῖν] MS. ἐστὶ δ' εἰπεῖν &c. JUNG.

2 Βαθεῖα] Scribe βαθεῖα. JUNG.

3 Περιβόλαια] Supra VI, 15. ἐπιβόλαια. JUNG.

4 Ἐφεστρίδες] De his *Jacobus Nicolaus Lotens*. *Epiphyll*. VI, 5. SEB.

5 Τάπητες] MS. τάπιτες. SEB.

Τάπητες] C. A. τάπιδες· *Salmas.* τάπητες· de *ξυστίς* vid. *Hesych.* & *Suid.* in voce. *Gloss.* περιστρωμνῆ, *stragulum*. KÜHN.

Τάπητες] MS. τάπιδες ut & supra VI, 10. in MS. erat : & τάπιδες sane ut & τάπητες, initio hujus capituli, jam allata fuere : *Hesychius* : Τάπις, προσκεφά-

& Instrata; quod a Philisto dictum est in sexta Simyli Megarica. Cæterum laudando dices, pilosa, mollis, fluida,

χα δὲ καὶ περιστρώματα. ἔρηται γὰρ παρὰ τε Φιλίστου ἐν τῇ ἕκτῃ, καὶ ἐν τῇ Σιμίλου Μεγαρικῇ. καὶ ἐπαινῶν δ' ἀν' εἴποις, στρωμνὴ λεπτή, εὐφής, εὐήτριος, ὑγρὰ, περιρρέουσα.

λαϊον. *Seberi* MS. saltem una literula abit, τὰπητες habens. JUNG.

Τὰπητες] Τὰπητες e MSS. in textum induximus, quorum consensus illius veritatem lectionis arguit: librarii pro ignotiore notius supposuerunt: τὰπητες autem in *Nicandro*, & χρυσοποικλιτοὶ ψιλοτάπητες apud *Clementem*: illa vero, quæ hic enumerat *Auctor*, tam amictus quam vestis stragula: usum habere possunt; istis addenda σιύρα: τῆς δὲ σιύρας ἰκανωτάτης οὐσης ὑπεστρώθαι. *Clem. Præd.* lib. III.

ἔρηται δὲ παρὰ τε Φιλίστω &c.] C. A. εἴρηται γὰρ παρὰ τε Φιλίστω ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ ἐν τῇ Σιμίλου μ. C. V. παρὰ Φιλίστου ἐν τῇ 5. καὶ ἐν τῇ Σιμίλου μεγαρικῇ. Iegerem: παρὰ τε Φιλίστω ἐν τῇ ἕκτῃ, tam apud *Philistum* in sexto rerum scilicet *Siculanum*: ita τὰπε laudantur ἑλλειπτικῶς noti Scriptores, ex gr. Ἑλλάνικος ἐν διυτήρῃ, Φερικῆς ἐν δικάτῃ, cum lectori jam per se notum sit, quo de argumento scripserunt: de *Philisto* σικελικῶν Scriptore *Diodorus Siculus* lib. XIII. de *Simyli Historia Megarica* nihil hæcenus inveni: in *Scholiis Apollonii* recensentur Scriptores Μεγαρικῶν Ἰσαγόρας & Δερικίδης. *Interpres* ridiculus est cum versione sua: quod a *Philisto* dictum est in sexta *Simyli Megarica*: ita *Philistum* cum *Simylo*, *Sicula* cum *Megaricis* confundit, ut coquus diversa jura. *Salm.* ex V. C. καὶ Σιμίλου Μεγαρικῇ. Kühn.

ἔρηται δὲ παρὰ τε Φιλίστω &c.] MS. εἴρηται γὰρ παρὰ Φιλίστου ἐν τῇ 5, καὶ ἐν τῇ Σιμίλου Μεγαρικῇ: & ita scribendum est: certe male confusa vulgo *Simyli Megarica* cum *Philisti*. Sed quænam illa ἕκτη *Philisti*? quum plura scripserit. An forte ἐν τῇ ἕκτῃ *Sicελικῶν*; in qua & ab *Ethnicographo* citatur, ut in *Δόσκω*: & in cæteris libris τὰπε: quorum fuisse XI. docet *Suidas* in *Φιλίστω*. Sic & infra simpliciter ἐν τῷ δευτέρῃ τῶν Φιλίστου βιβλίων habes *Segm.* 116. ubi MS. nolter deficit. Particula τε hic in vulgatis etiam indicio esse queat duos *Auctores* fuisse adductos. Cæterum *Simyli Megarica*, quod drama fuisse cum *Salmasio* nostro puto (qui idem vidit opus esse hic particula καί, ne bini *Auctores* confunderentur) ubi a'ias occurrat, mihi non multæ lectionis homini non occurrat: indicabantque alii. De *Simylo* idem *Salmasius* nolter ita nos docuit: *Enim* esse *Simylo* puto, cuius mentione *Demosthenes* ἐν τῇ ὑπὲρ τοῦ Κτησιφῶτος, *enim* fuisse ὑποκριτὴν ex eo loco scimus. Multas suo nomine fabulas docuisse constat illos ὑποκριτὰς, & multas docendas accepisse ab ipsis κωμωδοποιῖς: quibus tamen ἐν ὑποκριτῶν μοίρῃ subserviebant. Hoc vero ignorare non possimus nisi res veteres penitus ignoraverimus. *Suidas* producit locum illum *Demosthenis* voce *Σίμυλος*: ἀλλὰ μισθῶσας ἐαυτὸν τοῖς βαρυτόνοις ὑποκριταῖς Σιμίλου καὶ Σωκράτει. Exscripsit autem ista ex *Hierocrate*, ut alia multa *Suidas*, in cuius *Lexico* eisdem verbis: *Σίμυλος*, ὄνομα κύριον. Aliter tamen hodie apud *Demosth.* in ista *Oratione* legitur: ἀλλὰ μισθῶσας ἐαυτὸν τοῖς βαρυτόνοις ἰπικαλουμένους ἐκείνοις ὑποκριταῖς, Σιμύλλῃ καὶ Σωκράτει, ἰτριταγωνίστεις: apud quem *Σιμίλου* reponendum credo. JUNG.

ἔρηται δὲ &c.] Adscribam porro, uti fuit in editis hic locus: παρὰ τε Φιλίστου ἐν τῇ ἕκτῃ Σιμίλου Μεγαρικῇ: quæ, etiam si levi oculo perlustrata macula: mox suspicionem injiciant, sefellere tamen eruditissimum *Mausæcæ* ad *Hierocrat.* pag. 263. cum de *Simylo* loquitur fabularum actore: *Pollux*, inquit, lib. X. cap. 8. *Philistum* laudat ἐν τῇ ἕκτῃ Σιμίλου Μεγαρικῇ. An de eodem *Simylo* hypocrita loquitur, nescio: minime vero gentium; nam, puto, diversissimi fuerunt actor ille *Simylus*, & qui *Megarensum* posteris historias tra-

didit: nam *Salmasius* animi falsus est, qui utroque confuderit, hic enim de fabulis, quas actor ille & scribere potuit, & docere, nulla fit mentio, sed historiae Megaricæ, cujus componendæ studium abest longe ab istiusmodi ingenio. *Philisti* vero cum meminere hic *Auctor* nolter, illiusque sextum adduxerit librum, non mihi dubium est, quin ejus *Sicελικῶν* præ oculis habuerit, quibus ille persequutus fuerat bellum ab Atheniensibus cum Siculis gestum, cujus & ipse fuerat pars. *Syracusis* fuit, *Aychimenes* filius, ut ex *Pausania* didici lib. V. c. 23. & *Plutarcho* in *Niscia*: *Suidas* habet *Ἀρχωνίδου* sed illum e *Pausania* emaculandum existimo: inter ea, quæ posteris reliquit, περὶ Διονυσίου τοῦ τυράννου βιβλίον 5. enumerantur a *Suida*, quod historiarum volumen in animo habuit *Pausanias* lib. I. c. 14. ubi *Philistum* flagitiosissima quæque *Dionysii* tyranni involuisse silentio refert. Stylo fuisse rudiori & inculto videtur, quamvis ipsum historiarum ordinem ad theoreticæ amullum primus digessisse ferunt atque composuisse: *Timæus* itaque *Philistum* aggressus est ostendere παντάπασι φορτικὸν καὶ ἰδιωτὴν, ejusque διύλεκτον εὐθύριον, referente *Plutarcho* in *Niscia* principio: & *Hesychius* equidem ex eo vocabulum adnotat Μεσηριῶν, τὸ μᾶκτεροις συμμαχεῖν Φιλίστος: & alibi βουβαρίδα de magna navi; sic enim eo loco reponendum; nugantur enim, & a veteri scriptura nimium quantum recedunt, qui in istis ad restituendam *Bubastim* cogitant, quamvis illius mentionem haud dubie fecerit in *Aegyptiacis*: stylus ille tamen paululum incomptior, & ab Attico flore remotior facile *Philisto* condonandus est, qui *Syracusis* ortus, a Siculis voces loquendique modum hausit. *Simyli* quidem *Megarica* mihi nec dum adnotavi, citatave commemoravi: nominat autem *Simylum* Poëtam *Plutarchus* in *Romulo*, quem ille penitus inquit delirare, cum scriberet *Turpejam* virginem *Capitolium* prodidisse *Celtis*: illius autem hac quidem in re graviter aberrantis versibus committissimos *Charonensis* ille profert; cum hoc vero Poëta an *Simylus* ille, qui *Megaricam* historiam posteritati prodidit, fuerit idem, dicere non habeo. *Simylum* etiam *Messenium*, non quidem historicum, nominat etiam *Pausanias*. In textu *Polluceo*, ut habuere MSS. bene restituit *Kühnius*. Peristromata vero Latine dixit *Cicero* *Philipp.* 2. *conchyliatis* *Cn. Pompejo* peristromatis: sic ἐν κογχύλης περιφύζοντα ἱματία legis apud *Balsamonem* ad *Synod.* textum in *Trullo*: porro περιστρώματα hic ex *Philisto* & *Simylo* adnotata utitur & *Missonius* apud *Stobensem*.

7 Καὶ ἐπαινῶν δ' ἀν' εἴποις] C. A. omittit καὶ cætera cum C. V. ita exhibet: ἐπαινῶν δ' εἴποις ἀν' στρωμνὴ λεπτῇ εὐφής (hoc habet C. V.) εὐήτριος, ὑγρὰ &c. vulgatum εὐήτριος natum est ex εὐήτριος, quod idem est cum εὐφής apud *Suidam*: eandem lectionem habet V. C. *Salmasii*. Kühn.

Καὶ ἐπαινῶν δ' ἀν' εἴποις] MS. nolter auctior: καὶ ἐπὶ δ' ἀν' εἴποις, στρωμνὴ λεπτῇ, εὐφής, εὐήτριος, ὑγρὰ, &c. & ita supple, & scribe non εὐήτριος, ut vulgo, vox nihili. Ista ita juncta & supra habuisti VII, 35. ὕψωμα δὲ ἴσται, λεπτὸν, εὐφής, ἰσχνὸν, εὐήτριον, &c. Et εὐήτριος se hic malle legere, etiam *Salmasius* nolter indicabat. JUNG.

Καὶ ἐπαινῶν δ' ἀν' εἴποις, &c.] Supplevimus e MSS. *Pollucem* in sequentibus, & emendavimus; decrant enim vulgo στρωμνὴ λεπτῇ, καὶ εὐφής: tum, quod jam sequitur εὐήτριος, sic & a *Kühnio* restitutum, legebatur εὐήτριος. *Εὐφὴ* στίχων dixit in *Trachinis* *Sophocles*, ubi, cum illum non bene virilem vestem appellavisse peplum reprehendit antiquus *Commentator*, non id fa-

στιλπνή, στίλβουσα, ⁸ εὐχρως, ἀνθοῦσα, εὐ-
ανθής, πολυανθής, ⁹ ποικίλη, παμποίκιλος, πο-
λύμορφος, πορφυρᾶ, ¹⁰ αἰουργίς, ἀλιπόρφυ-
ρος, πρασειός. ¹¹ ὑγινοβαφής, ¹² ισοειδής, κρο-
κοειδής, ¹³ κόκκω ἀνθοῦσα, κοκκοβαφής, ¹⁴ ὄρφνι-
νη, ἐπιπόρφυρος, ¹⁵ περιπόρφυρος, παραπόρφυρος,
¹⁶ πορφυρομιγής. * καὶ κατὰ Ξενοφῶντα, ὀλο-
πόρφυρος, ἐπίχρυσος, ¹⁷ χρυσοειδής, χρυσοβα-
φής, χρυσοπάστος, ¹⁸ ζῶα ἐνύφαντο, ¹⁹ ἀθη ἐνε-

lucida, splendida, pulchricolor, florens,
florida, florulenta, varia, multiformis,
purpurea, violacea, coccinea, viridis,
hyacinthina, violacea, crocea, cocco-
tincta, nigra, purpuram intextam ha-
bens, multa purpura ornata, purpu-
ra intermixta. * Et secundum Xe-
nophontem, tota purpurea, inaura-
ta, auro splendens, auro intertex-
ta. Animalia intexta sunt. Floribus va-

ne jure facit; est enim ille *perli* abusus Græcis Poëtis so-
lens, & ex *Eumathii* mollissimis amoribus notus, ut alios
non nominem: sed hujus *Scholiasæ* locum melius, ac
in editis est, sic scripseris: Ἐχουργή, ἀντὶ τοῦ λεπτοῦ φή-
ουκ εὐ δὲ ἀνδρείον χιτῶνα πέπλον φησὶν. *Euthrius* in *Λε-
λιανο* I, 16. χιτῶνα τε αὐτῶ φέρον ἑρίων πολυτελέη καὶ
εὐήτριον & *Eustathius* ad *Dionysii Periegesin* v. 1107.
σιυδῆνας εὐήτριος exponit εὐμήτους, observatque ad *Ho-
merum* εὐήτριος ita dici ἀπὸ ἡτρίων, ὃ ἔστιν ἐν τοῖς ὑ-
φασμοῖς. *Grammaticos*. At enim *Falckenbergii*
Codicis non est prætereunda lectio: στραμνὴ λε-
πτῆ, εὐφής, εὐτριχος: ut suspicari quis possit εὐτριχος
illud vulgatum exortura fuisse ex utraque hac voce, εὐ-
ήτριος, εὐτριχος: stragula vero vestis quo pacto dici po-
tuerit εὐτριχος abunde monstrare possunt, quæ de tri-
χάπτω dicta superius.

8 Εὐχρως] MS. εὐχρος. SEB.

9 Εὐχρως] MS. εὐχρως, ἀνθοῦσα &c. JUNG.

10 Ποικίλη] MS. ποικ. παμποίκιλος, πολ. αἰουργ.
prioris editiones, αἰουργ. vid. supra VII, 55. SEB.

Ποικίλη] MSSi subjungunt παμποίκιλος, omnis ge-
neris coloribus ricturata. KÜHN.

Ποικίλη] MS. noster auctius voce, ποικ. παμποίκι-
λος, πολ. πορφ. ἀλ. eam agnoscit & *Seberi* MS. qua-
re addamus. JUNG.

Ποικίλη] Addidit e MSS. *Kühnius* παμποίκιλος: de
vocibus his utrisque adire potes vitum præstanti eru-
ditione *Joh. Braunium* de *Vest. Sacerd. Hebr.* P. I. *Βα-
σίλειος* ad *Divites*, eos solere dicit κοσμεῖν τὰ συμπό-
σια ποικίλοις τάπησι, commemoratque *Philo* περὶ Προ-
νοίας, ὑφασμάτων ποικίλων. *Hesychius* ποικίλων expo-
nit ζωγράφον scilicet, ut mox in *Polluce*, ubi ζῶα
ἐνύφαντο. *Clemens* *Pædag.* lib. II. cap. 3. στραμνὴ τε
αἰουργίς, καὶ ἄλλων χρωμάτων δυσπορίστων & melli-
tissimus *Anacreon* *Od.* 8. ἐγκαθιδεῖν ἀλιποφύροις τά-
πησι. *Πρασειός* rarissime scriptum invenias, frequen-
ter autem *πράσιος*, ut hic emendaverat ad oram vir
quidam eruditus, quem colorem cum χρυσοειδῆ jungit
alicubi *Aelianus* de *Animal.* Idem ille V. H. IX. c. 3.
φλόγινα ἐνδεδυκίς καὶ ὑγινοβαφῆ, quæ memo-
rat in eadem re *Polyanius* lib. IV. c. 3. sed nostri non
est otii præter rem in istis hætere: de hylgino colore
qui plura voluerit, ad eundem illi eruditorum cog-
natus *Bochartus* in *Hieroz.* & *Braunius* de *Vest. Sacerd.*
10 Αἰουργίς] MS. noster αἰουργίς, ut prius editi.
JUNG.

11 Ὑγινοβαφής] MS. ὑστινοβαφής. *Suid.* ὑστινος,
βάμματος εἶδος. Ante tamen itidem suo, id est, Al-
phabeticò ordine: Ὑσγη, εἶδος βοτάνης, καὶ ὑγινοβα-
φής χιτῶν, ὃ ὑπὸ τῆς ὕγινης βεβαμμένος. & *Hesych.*
Ὑγιον, βάμμα τι. *Lat. hylginum* *Plin.* XXXV. cap.
14. ubi vid. & not. *Dalec.* SEB.

Ὑγινοβαφής] C. V. ἰστινοβαφής: de *hylgino* *Vitruius*
lib. VII. cap. 14. & ibi *Philander*, *Pausanias* in
Phocicis, *Suidas* in Ὑσγη pro ὑχρως, *Salm.* εὐχρως.
KÜHN.

Ὑγινοβαφής] MS. ὑστινοβαφής: sed malim ὑγινο-
βαφής, de quo *Seberus* noster: *Hesychius* etiam in βυσ-
σός: χρώμα ἀντὶ τῆς ὕγινης παραλαμβανόμενον. *Xenoph.*
VIII. Παιδ. ἀναξερῆδας ὑγινοβαφίς *Cyrog.* tribuit. JUNG.

12 Ἰσοειδής] De hoc colore meminit & *Bayf.* de *Re*
Vest. cap. 3. *πρασιός* vero ita quoque in MS. no-
stro: supra VII, 129. *πράσιον* hoc χρώμα in MS. erat.
JUNG.

Ἰσοειδής] Præstat editis MSS. integra lectio: ἰσοειδής,
κροκοειδής, κόκκω ἀνθοῦσα. Nobilissimorum amicium
fuisse κοκκοβαφῆ tradit *Zosimus*: *Callistratus* apud *A-
thenæum* id extulit κοκκινοβαφής.

13 Κρόκω ἀνθοῦσα] MS. ἰο. κροκοειδής, κόκκω ἀνθ.
Et mox: ἐπιπ. ἐπιπόρφυρος, παραπόρφυρος, καὶ κατὰ
Ξεν. SEB.

Κρόκω ἀνθοῦσα] MSS. κροκοειδής, κόκκω ἀνθοῦσα, cocco
efflorescens: *Salm.* ἰοιδ. κροκοειδής, κρόκω ἀνθοῦσα. KÜHN.

Κρόκω ἀνθοῦσα] MS. κροκοειδής, κόκκω ἀνθοῦσα, κο-
κοιβ: quo pacto & in suo invenit *Seberus*: & certe resti-
tuendum puto. JUNG.

14 Ὄρφνινη] C. A. ὄφνινη, pro ὄρφνινη, nigricans.
KÜHN.

15 Πολυπόρφυρος] MSS. addunt, περιπόρφυρος πορ-
φυρομιγής παραπόρφυρος &c. ex parte purpurea, cui
opponitur, ἀλοπόρφυρος. KÜHN.

Πολυπόρφυρος] MS. noster ἐπιπ. περιπόρφυρος, πορ-
φυρομιγής, παραπόρφυρος, καὶ κατὰ &c. quo pacto
quum & *Seberi* MS. & hic restituendum puto. Vulga-
tum πολυπόρφυρος & supra habuisti VII, 55. & περι-
πόρφυρα ἰμάτια in MS. VII. 63. ubi quoque illud *Xe-
nophontis*, κἀνδύει ἀλοπόρφυρον dicentis, quod & hic
innuit: locum ex VIII. *Παιδῆσι* ibi in *Notis* adscripsi.
JUNG.

Πολυπόρφυρος] Ineptam illam vocem MSS. non ad-
gnoscent, ad quorum itaque normam *Follucem* resti-
tuit, & περιπόρφυρος adjeci, quod vulgati *Codices* non
habebant. *Kühnius* utrumque περιπόρφυρος, & παραπόρ-
φυρος inseruerat ante ἐπιπόρφυρος.

16 Χρυσοειδής] MSS. χρυσοβαφής, aureo colore sim-
ila. KÜHN.

Χρυσοειδής] MS. χρυσοβαφής, pro χρυσοειδής: & in-
venitur illud quoque, quamvis id mirum forte obve-
nerit ei qui mutavit. Adnotant ex *Plutarchi* *Demetrio*:
περὶ τοῖς ποσὶν ἐκ πορφύρας ἀκράτου συμπεπιλη-
μῆτες χρυσοβαφεῖς πεποιήμενες ἰμβάδας. JUNG.

Χρυσοειδής] Sequitur in editione nostra χρυσοβαφής
e MSS. aureo colore similis.

17 Ζῶα ἐνύφαντο] C. A. ἐνυφαντῶ pro ἐνύφαντο, si
legamus ζῶα ἐνύφαντῶ, subintelligendum erit ἴσθι, ani-
malia sunt in textura, vel intexta. KÜHN.

Ζῶα ἐνύφαντο] MS. ζῶα ἐνυφαντῶ: sed id correctum
est ad vulgatam lectionem recte. JUNG.

18 Ἀθη πεποίκιλτο] MSS. ἀθη ἐπεποίκιλτο. SEB.

Ἀθη πεποίκιλτο] MSS. ἐπεποίκιλτο. *Salm.* ἐπεποί-
κιλτο, leg. ἐπεποίκιλτο. KÜHN.

Ἀθη πεποίκιλτο] Scribe ut in nostro & *Seberi* MS.
est, ἀθη ἐπεποίκιλτο. JUNG.

Ἀθη πεποίκιλτο] Recte *Kühnius* ἐπεποίκιλτο: quod
dudum ita legendum videram: scilicet intexi solebant
vestibus animalium aliarumque rerum plurimæ figu-
ræ, unde ζωγράφον exponebat *Hesychius* τὸ παι-
κίλον: inde ζωδιῶται ἰσθῆτες in eodem *Grammatico* &
apud *Athenæum* libr. V. *Nicetas* veterum elegantiam
imitatus χρυσοπάστων καὶ ζωιδίων ἰσθῆτων habet in *Alex.*

riegata est; feris pictis splendet, stelligis relucet. Famulis vero in cubiculo, & ante cubiculum, necessaria sunt: strata, stoeæ, mattæ, & samax. Est autem *σάμαξ* arundinis lanugo: maxime autem in militia hoc utuntur, ut Chionides in Heroibus tradit.

στρατιάς τούτω ἐχρώντο, ὡς Χιονίδης ἐν Ἡρώσι.

Πολλοὺς ἐγὼ δ' ἀκούω κατὰ σὲ νεανίας
Φρουροῦντας ἀτεχνῶς, καὶν σάμακι κοιμωμένους.

Comp. lib. III. Ad illa vero *ἄστρα ἐνήστραπτο*, sic enim e MSS. pro *ἐνήστραπται* restituiimus, *Μαιμονιδί* insignis locus adtinet cap. 7. §. 8. *ΠΟΥ*. ubi gentiliam sacerdotes in vestibus suis pictas gerere solis, lunæ aliorumque siderum imagines enarrat. Posthæc in istis καὶ μὴν τοῖς μὲν οἰκέταις, alisque quæ sequuntur, quæ fuit in editione *Seberi*, lectionem retinuiimus.

19 Ἄστρα ἐνήστραπται.] Ἄστρα ἐνήστραπται C. V. at C. A. ἐνήστραπτε. KÜHN.

Ἄστρα ἐνήστραπται.] Scribe ex nostro MS. ἄστρα ἐνήστραπτο· ita enim videtur in eo bene emendatum pro scripto ἐνήστραπται. JUNG.

20 Ἐν κοιτῶνι, &c.] E MS. inserta. SEB.
Ἐν κοιτῶνι, &c.] C. A. πρὸς κοιτῶνι ἢ πρὸ κοιτῶνος; in C. V. πρὸ ἀβελτὰ κοιτῶνος. *Salm.* in τῷ κοιτῶνι ἢ π. κ. deleteret pro. ἢ πρὸ. KÜHN.

Ἐν κοιτῶνι, &c.] MS. nollet: κοιτῶνι, ἢ προκοιτῶνι (& correctum πρὸς κοιτῶνι) ἢ προκοιτῶνι ἢ προκοιτῶνος. Mihi videntur hæc partim a scriba negligente ita repetita: & adhuc tolerabilius, ut edidit *Seberus* nollet. Ni tamen fallor, ita *Pollux* scripsit: ἐν κοιτῶνι, ἢ προκοιτῶνι, ἢ πρὸ κοιτῶνος ἀναγκαῖα σκ. Illud ἀναγκαῖα certe ita emendare debes. JUNG.

21 Χαμείνια.] Χαμείνια emenda ex MS. nostro: eo accentu, & supra VI, 9. & XI, 35. JUNG.

22 Καὶ ψίαθοι.] C. A. omisso καὶ leg. ψίαθια φορμοὶ καὶ σάμαξ: reliqua capituli absumt. KÜHN.

Καὶ ψίαθοι.] Vide quæ dixi ad lib. VIII, 133. De φόρμοις & φόρμοις *Donatus* ad *Terentij* *Phormionem*: adde *Glossas* in *Fermio*, quæ *Hesiodi* hunc respiciunt locum *Erg.* καὶ Ἡμ. Οἴσις δ' ἐν φόρμῳ, citatum & ab *Etymologo* in voce: *Hesychius* utrumque φόρμος & φόρμιον.

23 Καὶ φορμοὶ, &c.] C. V. καὶ φορμός. KÜHN.
Καὶ φορμοὶ, &c.] MS. καὶ φορμός, καὶ σ. eo numero quo & sequens vocabulum. JUNG.

24 Καὶ σάμαξ.] C. V. καὶ σάμαξ ῥιψαλάμου τοῦ καλουμένου σάκτου, μάλιστα δὲ ἐπὶ στρατίας αὐτῷ ἐχρώντο, ὡς Χιονίδης ἐν Ἡρώσι, πολλοὺς δ' ἐγὼ ἀκούω κατὰ σὲ νεανίας φρουροῦντας ἀτεχνῶς καὶν σάμακι κοιμωμένους· versus ita constituerem:

Πολλοὺς δ' ἐγὼ ἀκούω κατὰ σὲ νεανίας
Φρουροῦντας ἀτεχνῶς, καὶν σάμακι κοιμωμένους.

Multos ego penes te adolescentes audio
Excubare plane, & dormire in arundinibus.

Quid *σάμαξ* pluribus docet *Hesychius* h. v. breviter, est in arundinis quadam specie *crassior panicula comæ*; quæ pro *πύμα στραταειροπαιτικῆ* (adde militum) implet. *Plinius* lib. XVI. c. 36. unde & σάκτης dicitur a σάκτος, *farctio*. Græce ῥιψαλάμου vid. *Diocor.* lib. I. c. 97. KÜHN.

Καὶ σάμαξ.] MS. σάμαξ· ἔστιν ὁ σάμαξ, ῥιψαλάμου τοῦ καλουμένου σάκτου· μάλιστα δὲ ἐπὶ στρατίας αὐτῷ ἐχρώντο, ὡς Χιονίδης ἐν Ἡρώσι· πολλοὺς ἐγὼ δ' ἀκούω κατὰ σὲ νεανίας φρουροῦντας ἀτεχνῶς κοιμωμένους· inepte autem σάμακι ultimo i supra scriptum a quodam e, quasi legendum esset σάμα κκοιμωμ. Vides vero quanto hæc pleniora & integriora vulgata le-

πεποιόικιλτο, θηρία ἐνεγέγραπτο, ἄστρα ἐνήστραπτο· καὶ μὴν τοῖς μὲν οἰκέταις ἐν κοιτῶνι, ἢ προκοιτῶνι, ἢ πρὸ προκοιτῶνος ἀναγκαῖα σκευή, χαμείνια, καὶ ψίαθοι, καὶ φορμοὶ, καὶ σάμαξ· ἔστι δὲ ὁ σάμαξ, ῥιψαλάμου τοῦ καλουμένου σάκτου· μάλιστα δὲ ἐπὶ

ctioni: insuper continentia elegantem χρῆσιν *Chionidae*, obscuri alias Poëta, de quo vide *Casaubonum* nostrum III. *Athen.* 32. ubi monet scribendum *Χιονίδης* in secunda pro ο, ut apud *Suidam* nempe est: MS. noster *Χιονίδης* habet, ut dixi: & in *Suida* suo ita etiam correxisse inventio *Sylburgium*, addidisseque ita & apud *Athenam* libr. III. esse. Sed quod ad *σάμαξ*, & *σάμαξ*, in quibus MS. variat, sane per me retinebimus cum vulgatis; *Hesychius* testis satis locuples accedat eadem prorsus narrans. *Σάμαξ*, ὕλη τις δρυῶδης· εἶον βούτομον· οἱ δὲ φορμόν· καὶ οἱ πλείους ἀπὸ τοῦ σάπτεσθαι· ἐνίοι δὲ τὴν βούτομον καλεῖσθαι σάμακα· καὶ τοξικὸς κάλαμος· ἀφ' οὗ τὰ λεπτὰ συνάγοντες στιβάδι (lege στιβίδια) ποιοῦσιν· ubi & rationem nominis habes: unde scilicet & σάκτας κάλαμος apud nostrum. Jam adscribam totum locum, ut apud nostrum videtur scribendus, καὶ φορμός, καὶ σάμαξ· ἔστι δὲ ὁ σάμαξ, ῥιψαλάμου τοῦ καλουμένου σάκτου· μάλιστα δὲ ἐπὶ στρατίας αὐτῷ ἐχρώντο, ὡς Χιονίδης ἐν Ἡρώσι.

Πολλοὺς ἐγὼ δ' ἀκούω κατὰ σὲ νεανίας
Φρουροῦντας ἀτεχνῶς, καὶν σάμακι κοιμωμένους.

Quamvis nondum forte concinnati versus. JUNG.

Καὶ σάμαξ.] Euge vero! egregiam & exosculandam MSS. fidelitatem, qui integros eosque elegantes *Chionidæ* illius versiculos nobis adseruantur, ipsumque adco sibi restituere *Pollucem*: Codex *Falckenburgii* eadem illa, sed aliquantum corruptius, continet hoc modo: ῥιψαλάμου καλουμένου σάκτου· legendum ut in textu restituiimus: tum taliter istos *Chionidæ* habet versus: πολλοὺς ἐγὼ ἀκούω κατὰ σὲ νεανίας φρουροῦντας ἀτεχνῶς καὶν σάμακι κοιμωμένους· an hinc tale quid concinnandum? φρουροῦντας, ἀτεχνῶς· prætulero tamen ἀτεχνῶς, quod antiqua dictum elegantia pro ἀφροντίστως· sic apud Romanos *inerti* proprie ἀτεχνός, tum defes, quique nullius rei curam gerit. Nomen autem illius *Comitæ* per ω scriptum hic est, neque mutare quicquam volui propter MSS. in hanc scripturam consensum: *Meusius* tamen in *Attica Bibliotheca* ubique, in hoc etiam *Pollucis* nostri loco, per ο exarat: scilicet χιονίς, χιονίος, indeque *Χιονίδης*· *Χιονίς* etiam *Statuarii* nomen sic in *Pausania* legitur. Antequam vero hinc discedam, *Hesychium* in ista voce mutilum augere lubet & emendare: *Σάμαξ* ὕλη τις δρυῶδης· εἶον βούτομον, οἱ δὲ φορμόν, καὶ οἱ πλείους ἀπὸ τοῦ σάπτεσθαι· & cetera, quæ posuit in nota sua *Fungermannus*: id omne hoc pacto redintegrandum est: *Σάμαξ*, ὕλη τις δρυῶδης (sic enim & in *Glossario* MS. reperi) οἱ μὲν βούτομον, οἱ δὲ φορμόν, καὶ οἱ πλείους σάκταν ἀπὸ τοῦ σάπτεσθαι, ἐνίοι δὲ καὶ τοξικὸν κάλαμον (vel, ἐνίοι δὲ καὶ τοξικὸς κάλαμος) ἀφ' οὗ τὰ λεπτὰ συνάγοντες στιβίδια ποιοῦσιν· pro εἶον recte me reddidisse οἱ μὲν arguit sequens οἱ δὲ· tum vero inserui σάκταν, suadente scilicet notationis, quæ subjuncti, forma ἀπὸ τοῦ σάπτεσθαι: nam inde quidem si σάμακα deducere voluisse *Hesychium* existimes, delirantis ingenii somnium homini doctissimo adscripseris: denique τὴν βούτομον καλεῖσθαι σάμακα foras ejeci, quod haud dubie adleverat in margine lector non indiligens, ut sibi no-

25 Περὶ τῶν εἰς ἀπόπατον ἀναγκάλων.

De iis quæ excrementis faciendis
serviunt.

Τοῖς δὲ δεσπόταις, τῷ μὲν ἀνδρὶ, ²⁶ καὶ λάσανα ἀναγκάλαι· καὶ ²⁷ ἀμίς· ἣν καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πανδώρα ἐνουρήθραν καλεῖ. καὶ Διοσχύλος ²⁸ οὐράνην· ὅτι δὲ οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ αἰκινήτου ἀποπάτου τὰ ²⁹ λάσανα ὀνομαστέον, ἀλλὰ καὶ

Dominis quidem, & Viro, matella necessaria est, & scaphium: quod Sophocles in Pandora, ἐνουρήθραν vocat, & Οὐρήνην Æschylus. Quod autem non de immota tantum sella, qua excrementa fiunt, forica dicendum sit: sed etiam

taret herbam illam βουτόμον, σάμακα quoque vocari: ad hanc opinionem meam sponte sua fluentem si quis accedat, de ceteris equidem non dubitabit.

25 Περὶ τῶν εἰς ἀπόπατον ἀν.] Vid. Schol. Aristoph. fol. 264. ubi & : ἀμίς, οὐροδόχα ἀγγυία. SEB.

Περὶ τῶν εἰς ἀπόπατον ἀν.] Titulus abest a C. A. & Salmasiano: incipit autem caput *Salm.* τοῖς δεσπόταις δι τῷ μὲν &c. KÜHN.

Περὶ τῶν εἰς ἀπόπατον ἀν.] Hoc caput statim adiungitur præcedenti in MS. sine titulo: & incipit, τοῖς δεσπόταις δὲ, τῷ &c. particula δὲ transposita. De hinc vasis hinc meminit & Bayf. lib. de Vasculis in L. *quampvis* §. si autem de aut. & arg. leg. de lasano *Foesius* *Oecon.* Hippocr. in λάσανον & *Leopardus* XI. Emend. 7. JUNG.

26 Καὶ λάσανα] Καὶ non apparet in C. A. ut & quæ sequuntur a καὶ ἀμίς usque ad οὐράνην. KÜHN.

27 Ἀμίς, ἣν καὶ Σοφ. ἐν Πανδ.] MS. ἀμίς ἣν Σοφοκλ. illud falso accentu: hoc, quod omittit particulam καὶ, probe ni fallor: *Sophocles Pandora* & apud *Athenaum* laudatur, & apud *Hesych.* duplici nomine, Πανδώρα ἢ σφυροκόποις: ut adnotavit *Casaub.* noster VII. *Athen.* 4. JUNG.

28 Οὐράνην] Ita & noster MS. male antea οὐρήνην, quod & a *Bayfo* lib. de Vascul. retentum, edebatur: pro quo & *H. Stephanus* hic in suo Codice emendaverat οὐράνην, ut, addens, videbitur in *Thef.* Et in *Thefauro* ipsum locum *Æschyli* adducit, quem & ego mihi notaveram apud *Athenaum* libr. I. *Dipnosoph.* drama *Æschylus* non nominatur, ipsi versus sunt;

Ὅδ' ἴστιν ἔς ποτ' ἀμφὶ ἱμῶν ἔβλεο
Πελοποννησίον τὴν κάκισμον οὐράνην
ἔβριψαν, οὐδ' ἤμαρτε. &c.

Ubi & aliam χρῆσιν habes e *Sophoclis Ἀχαιῶν συνιδίπνω.* JUNG.

Οὐράνην] Sic quidem scribendum, ut & optimus *Falckenburgii* Codex habuit: vidique etiam eruditum quendam virum ad libri sui oram ita norasse: οὐρήνην enim ante *Seberum* fuit editum, aliter ac cuncti MSS. volunt. De ἀμιδί, quam *Sophocles* usurpavit in *Pandora*, cuius argumentum fabulæ non erit paulo in antiquorum monumentis versatior qui non e titulo percipiat, meminit *Etymologus*, exponitque οὐροδόχον ἀγγυίον fuerit autem ex ejus opinione formatum ut a σκάφη, σκαφίς, sic & ab ἀμῆ, ἀμίς. *Hesychius* item: Ἀμίς, σταμνίον in *Glossis* enim, *Matula*, σταμνίον. *Lepidum* id erat & acutum *Themistocles* dictum, quod *Asianus* commemorat H. V. XIII, 40. Athenienses illum affectum contumelia denuo post ad rem publicam capessendam evocabant: tum ille: οὐκ ἴκανῶ τοὺς τοιαύτους ἀνδρας, εἰ τινες τὴν αὐτὴν ἀμιδα καὶ οἰνοχόνην ἔχουσι, se scilicet illos cives non laudare significans, qui tanta mobilitate animorum essent, ut eundem & abjicerent atque despectui haberent, & ad summos pro arbitratu honores eveherent. *Suidas*: Ἀμιδα, οὐρητίδα, οὐρητὸν ἀγγυίον καὶ ἀμιδας, τὰ ὑπερήσια: ubi tum ex *Γεβρί* *Aristophanis* subjicit locum, qui sic in ordi-

nem est redigendus, ut posuit in notis *Portus*: vocis expositionem autem e *Comici* vetusto Commentatore *Suidas* hausit, nam & ille, οὐρητίς, οὐρητὸν ἀγγυίον non aliter in *Onomastico* veteri: *Matella*, οὐρητίς. *Athenaum* adde lib. I. c. 14. & summum ad eum *Animadversorem*. Porro, dum in his agimus, observare lubet, tam præcipiti luxuria fuisse veteres, ut & servos haberent, qui ipsi a matulis essent, easque ad crepitum digitorum supponerent; flexis enim genibus subducetes aquam emisisse notum est, sæpius tamen etiam vestibus subductis, quod ἀνασφρασαι ἰσθῆτα Græci dicunt: vilissimum id erat servitii genus, adeo quidem ut apud *Plautum*, qui sæpius iltius rei meminit, alter ad alterum dicat, dignum non esse eum, qui sibi maculam porrigat, indignissimo scilicet ipsum convicio adspersus: sed clarissime in illo *Arbitri* consummatissimæ nequitix *Satyrico*, ubi *Trimalcio* lautissimus homo concrepasse digitos refertur, ad quod signum matellam spado ludenti supposuit. Isti dicuntur a lacuna in *Antiquis Inscriptionibus* variis in locis, ut apponere festinanti exempla non opus sit: hinc emenda, sis, in *Cyrilli Glossario*: *Lacunar*, ὀροφῶμα, ὀροφῆ. *Lacuna*, οὐροδόχιον posterior nomen qui non noverat cum altero priori confudit: & pejus illi tamen adhuc, qui vulgata retinere volunt: *Glossæ* MSS. *Lacuna*, *matula*: ut amplius de hac emaculatione non sit dubium. *Οὐροδόχιον* autem sæpe Græci, & οὐροδόχιον *Hesych.* *Οὐροδόχη*, ἀμίς: eundemque vide in *Οὐρίον βικόν*, sic enim & ego legendum putem.

29 Λάσανα] De his & supra V, 91. restitui locum: eis λάσανα ex MS. legendum docens, pro vulgato eis λαγύνα. JUNG.

Λάσανα] Quod hic de λασάνοις probandum suscipit *Pollux*, ea scilicet fuisse portatilia, clarissime liquet ex λασανοφόροις, quos veteres non secus ac servos a matulis habuerunt: facillime quidem *Antigonius* senex, quem cum summis laudibus in quodam carmine extulisset ad cælum *Hermodotus* quidam, eumque Solis filium ac Deum appellasset, οὐ τοιούτα μοί, inquit, ὁ λασανοφόρος συναΐδεν' uti legere est apud *Plutarchum* de *Iside* & *Osiride*, & in *Antigoni* *Apophthegmatibus*: utrobique doctissimus *Interpres* λασανοφόρον exponit, qui matulam fert, aliter haud dubie facturus, si legisset ista *Pollucis* nostri aut meminisset: neque habuerat *Antigonius* in animo de illa naturæ exoneratione, quæ per vesicam fit, sed de altera vero meminisse. *Hesychius* etiam Λάσανα, τοὺς ἀφοδιτηρίου δίφρους exponit, spurcius scilicet nomen honestiori, uti mox *Pollux* observat: non minus ἰσθῆμον est χρῆται, nam & ita dixere: *Cyrilli Gloss.* *Lutrina*, χρῆται, ἐν αἷς ἀποπατοῦμεν & βάκι, unde *Θακύνει* uti apud *Vaticanum* *Παραστιογραφικὸν* Cent. I. c. 82. ἰάν τις ἀλῶ θακύνειν ἐν τεμνίει Ἀπόλλωνος, quod quidem Athenienses, ut illuderent *Pythium* ædificanti *Pisistrato*, creberime fecerant. Vilius est σκαρμῆς. Ἦνα μὴ ἴνωμαι σκαρμῆς κομωδική: ubi *Scholias* *Aristophanis* ad *Ecclesiaz.* Ἀμίς μὲν ἐν αἷ οὐροῦσι σκαρμῆς δὲ ἐν αἷ ἀποπατοῦσι.

de mobili, testantur, Aristophanes quidem in Præluo dicens: Hei mihi contingit foricæ: * sed si hoc ambiguum videtur, Pherecrates tamen in Crapatalis: Capiti meo foricas apponens, pedic. Latrinas vero honestiori vocabulo sedem vocabis, & fellam. Ipsi vero mulieri scaphium (in Autolyco Eupolis:

Quid vero esset, nisi scaphium) ipsi præsto esset.

ἐπὶ τοῦ τιθεμένου, ³⁰ καὶ ἀναιρουμένου μαρτυροῦσιν, Ἀριστοφάνης μὲν ἐν Προαγῶνι εἰπὼν, ³¹ Οἱ μοι τάλας· τί μου στρέφει τὴν γαστέρα· βάλ' ἐς κόρακας· πῶθεν ἂν λάσανα γένοιτό μοι.

* ³² εἰ δὲ τοῦτο ἀμφίβολον, ἀλλὰ Φερεκράτης ⁴¹ ἐν τοῖς ³³ Κραπατάλλοις, Πρὸς τῆ κεφαλῇ μου λάσανα ³⁴ καταθεῖς πέρδεται· ³⁵ καὶ διφρον δ' ἂν εἴποις τὰ λάσανα εὐφημότερον, καὶ διφρίσκον· τῆ δὲ γυναικὶ ³⁶ σκαφίον, ὡς ἐν Αὐτολύκῳ Εὐπολῆς,

³⁷ Τί δ' ἦν ἂν, εἰ μὴ τὸ σκαφίον αὐτῆ παρῆν;

³⁰ Καὶ ἀναιρουμένου] E MS. sic supra VI, 83. ἀπιτιθόμενοι καὶ αἰρούμενοι τράπεζαι. SEB.

Καὶ ἀναιρουμένου] Inclusa vox uncinulis extat etiam in C. A. KÜHN.

Καὶ ἀναιρουμένου] Prorsus ita & MS. noster. JUNG.

Καὶ ἀναιρουμένου] Uncinulis voculas has *Seberus* incluserat, quos ego, cum eas in textum MSS. planissime adserant, delendos curavi.

³¹ Οἱ μοι τὰ λάσανα &c.] MS. οἱ μοι τάλας τί μου στρέφει τὴν γαστέρα. βάλ' ἐς κόρακας. Τῆ δὲ γυν. Sic, inquam, clare MS. Sed tacentur interim λάσανα, propter quæ *Aristophanes Polluci* laudatur: an igitur verba τὰ λάσανα γίνετό μοι pro τάλας reponenda, an recte habent, quæ sunt in MS. solumque illis annexendum τὰ λάσανα γίνετό μοι vel τὰ λάσανα ἂν γίνε μοι; SEB.

Οἱ μοι τὰ λάσανα &c.] Verba *Aristophanis* ita sunt in MSS: οἱ μοι τάλας· τί μου στρέφει τὴν γαστέρα, βάλ' ἐς κόρακας πῶθεν ἂν λάσανα γένοιτό μοι. C. A. βάλ' ἐκ κόρακας, τὰ λάσανα γένοιτό μου· versus istos constituerem:

— οἱ μοι τάλας; τί μου στρέφει τὴν γαστέρα;
βάλ' ἐς κόρακας; πῶθεν ἂν λάσανα γένοιτό μοι;

— Va misero mihi! quæ ventris tormina?
Abi in malam crucem, unde forica eris copia?

Salm. non legit ultima, πῶθεν &c. & pro βάλ', βάλ'. KÜHN.

Οἱ μοι τὰ λάσανα &c.] MS. noster ut *Seberus*, οἱ μοι τάλας τί μου στρέφει τὴν γαστέρα· βάλ' ἐς κόρακας· πῶθεν ἂν λάσανα γένοιτό μοι· nec dubito certe ita supplere & legere, quod tandem & Amico nostro placuit:

Οἱ μοι τάλας· τί μου στρέφει τὴν γαστέρα·
βάλ' ἐς κόρακας· πῶθεν ἂν λάσανα γένοιτό μοι.

Totam enim χρῆσιν voluit adferre ad id, quod prædixit, probandum. *Aristophaneæ* fabulæ, quæ *Προαγῶν*, mentio & apud *Athenæum*, ut adnotavit *Casaub.* noster III. *Athen.* 6. & ejus mentionem credo etiam fieri in fine ὑποθέσεως *Σφηκῶν*, ibique pro *προαγῶν* legendum *Προαγῶν*. Certe locus corruptus videtur. In ipsis etiam *Scholiiis*, non ita longe ab initio *Σφηκῶν*· οὐ μόνον δὲ ἐν τούτῳ δράματι εἰσῆκται οὕτως *Εὐριπίδης*, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ *προαγῶνι* ἐν *Ἀχαρνέσιν*· puto supplendum: *Προαγῶνι* καὶ ἐν *Ἀχ.* JUNG.

Οἱ μοι τὰ λάσανα γένοιτό μοι.] Egrege profecto: commutavimus hic ἐκπτόμβοια ἐνευβοῖαν, ut in alia re varum princeps: optimam MSS. lectionem ipsissimis illis literis, quibus in iis occurrit, in textum reposui. Quidam, qui scilicet doloribus angebatur ventris, inquit: Hei me miserum! quid meum ita contorquet ventrem? tum qui huic aderat, alter: Proripe te ocyus ad corvos: vel Abi in malam rem: prior ille denuo, tanquam qui præ dolore verbis hujus non attendat: πό-

θεν ἂν λάσανα γένοιτό μοι· unde vero mihi lasana supradictentur. Simile quid in *Concionem habentibus* non procul a principio, unde *σκαρμυῖδα* superius attulimus, ubi facete *Blepygus* ad hanc rem *Lucinam* invocat.

³² Εἰ δὲ τοῦτο] Absunt a C. A. usque ad διφρίσκον. KÜHN.

³³ Κραπατάλλοις] C. V. Κραπατάλλοις, versus ejus ita se habet ex eodem Codice:

Πρὸς τῆ κεφαλῇ μου λάσανα καταθεῖς πέρδεται.

Foricas ad caput mihi ponens, postico crepat. KÜHN:

Κραπατάλλοις] MS. Κραπατάλλοις· & ita dudum emendare nos jussit etiam *Magnus Casaubonus* III. *Athen.* 3. JUNG.

Κραπατάλλοις] Sæpius ita corruptum istius fabulæ titulum restituumus: ejusque argumentum pluribus in lucem produximus ad superiorem librum cap. 6. ubi me videre potes. In ipsis tum *Pherecratis* verbis καταθεῖς MSS. sequitur reposui.

³⁴ Καταθεῖς] Καταθεῖς. H. Steph. SEB.

Καταθεῖς] Pro καταθεῖς, MS. noster καταθεῖς· quod etiam *H. Stephano* placuisse adnotavit *Seberus* noster: & *Syburgius* ita profert in *Notis* suis ad *Ety-molog.* in vocem λάσανα· ubi hoc *Pherecrateum* repone-re cupit. JUNG.

³⁵ Καὶ διφρον] *Hesych.* λάσανα inter alia interpretatur ἀφοδευτήριος διφρους· vid. *Theophrast.* *Charact.* c. 14. & ibi *Casaub.* KÜHN.

³⁶ Σκαφίον] MS. σκαφίον, ut modo, ubi tamen etiam MS. proparoxyt. SEB.

Σκαφίον] *Salm.* σκαφίδιον, KÜHN.

Σκαφίον] MS. γ. σκαφίον ὡς ἐν αὐτ. & sic debes emendare, & supplere. JUNG.

Σκαφίον &c.] Σκαφίον e MSS. accentu mutato hic, & in ipso *Eupolidis* χρῆσι, quamvis illius rei parum interfit; tum MSS. locupletius, ὡς ἐν *Αὐτολ.* & elegantius in ipsis *Comici* verbis: Τί δ' ἦν ἂν· quæ sic omnia textui reddidimus: *Seberus* quæ restituerat ad explendum sensum, uncinulis, ubi opus non erat, includit, quos rejecimus. In *Eupolidis* autem loco mulierem aliquam se conspurcasse credo, cujus aliquis patrocinio suscepto, ait: *Quid fecerit equidem, si scaphium ipsi non adesser?* De *Eupolidis Autolyco Attica Menysii Bibliotheca* est adenda.

³⁷ Τί δ' ἦν ἂν, &c.] Uncis inclusa MS. Codici debentur. SEB.

Τί δ' ἦν ἂν, &c.] C. V. τί δ' ἦν, forte legendum τί δ' ἦν· quid tandem fuerit, nisi scaphium illi adjuvavit? σκάφιον, σκαφίον in *Gloss. turrum, furculus, alveus, linter*: alveus hic videtur quadrare: scaphio utebantur etiam *Athletæ*, unde *Plutarchus* de *Arati habitu atletico*; οὐκ ἀπαρνέται, inquit, τὴν ἀδδωφωγίαν καὶ τὸ σκάφιον· vid. *Fabri Argonist.* lib. II. c. 8. & lib. III. c. 3. KÜHN.

Τί δ' ἦν ἂν, &c.] MS. noster: τί δ' ἦν ἂν εἰ μὴ τὸ

ἀμφὼ δὲ παράλληλα ἐν Πολυεῖδω ³⁸ Ἀριστοφάνης,
³⁹ Σκαφίον ξενύλλ' ἤτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἀμίς.

Utraque autem hæc sibi mutuo respondent in Polyeido Aristophanis,
Scaphium Xenylla pestis; matula enim non aderat.

• Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι

• C A P U T X.

⁴⁰ Περὶ τῶν ἐν τῷ νίπτεσθαι σκευῶν.

- *De vasculis ad lotionem convenientibus.*

⁴¹ Ἐξαναστάντι δὲ ἐξ ὕπνου τὸ πρόσωπον ⁴² ἀπονίπτεσθαι δεόν· ὁ παῖς ⁴³ πρόχου τινα ἔχων ⁴⁴ προσοίσει, νεαροῦ τοῦ ὕδατος ἐπιχέων κατὰ λέβητος, ἢ λουτηρίου τινός· ἐπεὶ καὶ τοῦτο ⁴⁵ τοῦνομα ⁴⁶ ἐπὶ μὲν τῶν λουτρῶν ὡς Διοσχύλος εἴρηκεν· ἐπὶ δὲ ⁴⁷ τῶν νῦν λουτήρων, Ἀναξίλας ἐν Λουτροποιῶ,

Surgentem vero e somno faciem lavare oportet. Famulus gutturnium quoddam tenens afferat, recentem aquam lebeti aut lavacro cuidam infundens: nam & hoc nomen de lebetibus lotoriis dixit Æschylus. De iis vero, quæ nunc lavacra dicuntur, Anaxilas in Lutropæo,

σκαφίον αὐτῆ παρῆν. Et ita profecto rectius restituas hunc versum, quem & in suo MS. invenit *Seberus*. *Eupolis* *Autolycom* noster aliquoties laudat: ut statim *Segm.* 47. *JUNG.*

³⁸ Ἀριστοφάνους] *Salm.* Ἀριστοφάνης· sic infra, ὡς ἐν τῷ εὐ. αὐ. *KÜHN.*

Ἀριστοφάνους] MS. Ἀριστοφάνης. *JUNG.*
 Ἀριστοφάνους] *Commodius* Ἀριστοφάνης, nam & *Eὐπολις* modo, non *Εὐπόλιδος*: vid. *Meursii Biblioth. Attic.*

³⁹ Σκαφίον ξενύλλ' ἤτησεν &c.] C. A. σκάφιον· C. V. σκαφίον ξενύλλα ἤτησεν γὰρ οὐ γὰρ ἦν ἀμίς· leg. σκαφίον vel σκάφιον ξενύλλ' ἤτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἀμίς· *scaphium hostes pestis; matula enim non aderat*: ξενύλλος ὑποκοριστικὸν facit ξενύλλα fœminæ sexus. *KÜHN.*

Σκαφίον ξενύλλ' ἤτησεν &c.] Bene habet, licet antea ederetur ξενύλλ' & MS. habeat σκ. ξενύλλα ἤτησεν γὰρ οὐ γὰρ ἦν ἀμίς. Exstat parilis imo gemina χρῆσις in *Aristophanis Thesmophoriazusi*, ubi *Mnesilochus*: σκαφίον ξενί μ' ἤτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἀμίς. Et putat certe *Bisetus* in suis *Græcis Scholiis* ad eum locum forte ex *Polluce* hinc scribendum, Σκαφίον ξενύλλ' ἤτησεν· ut ξενύλλα sit nomen proprium fœminæ cujusdam. *JUNG.*

⁴⁰ Περὶ τῶν ἐν τῷ ν.] C. A. hunc præfert titulum: ὅσα δὲ ποιεῖν τὸν ἐκ τοῦ ὕπνου ἀναστάντα, quæ faciendâ sint a somno surgenti: *Codex Salm.* titulum non habet. *KÜHN.*

Περὶ τῶν ἐν τῷ ν.] Sequens caput quoque cum præcedentibus coniungitur, sine titulo, in MS. *JUNG.*

⁴¹ Ἐξαναστάντι δὲ &c.] Præceptum sanitatis æque ac civilitatis: immo quondam & religionis. *Propert.* III, 8.

Surge, & poscentes iusta precare Deos.

Ac primum rura somnum tibi discute lymphæ.

Propertius Satyr. II, 15.

*Hæc sancte te poscas, Tiberino in gurgite mergis
 Mæne caput bis terque, & noctem flumine purgas.*

Credebatur enim nox polluere: vide *Casaub.* ad *Propertium* Comment. Inprimis, qui somniascent, lavandos sese putabant. *Aristoph.* *Ran.* f. 180.

Ἄλλὰ μοι ἀμφίπολοι λύχνον ἄψατε,
 Κάλπισί τ' ἐκ ποταμῶν δράσον ἄρατε,
 Θέρμετε δ' ὕδωρ,
 Ὡς ἂν θεῶν ὕμνοιον ἀποκλύσω.

⁴² *Ædesius* quoque a somnio expergefactus τὸν παῖδα καλεῖ, τὴν ὄψιν καὶ τὸ πρόσωπον ἀποσμήσαι τῷ ὕδατι βουλόμενος, ut refert *Euphrisus* pag. 48. *SEB.*

⁴³ Ἐξαναστάντι δὲ] Ad ritum purgandi se a noctis somniorumve inquinamenti præter ea, quæ notis ad *Gr.* t. inserta sunt, referas forsitan & quæ ad lib. I. c. i.

in iisdem inter alia e *Clem. Alexandr.* de filia *Pharonis* allata. Non enim eadem ubique observatio. Nam οἱ μὲν ἄλλοι σχεδὸν ἅπαντες (scil. præter *Judeos*: sunt verba *Philonis*, lib. de Sacrificantiis, princ.) ἀμυγῆ ὕδατι περιβαίνονται· θαλάττη μὲν οἱ πολλοὶ τινὲς δὲ ποταμοῖς, οἱ δὲ κάλιτον ἐκ πηγῶν ἀνόμενοι. *SEB.*

⁴² Νίπτεσθαι] MSSi ἀπονίπτεσθαι. *KÜHN.*

Νίπτεσθαι] MS. ἀπονίπτεσθαι δ. & ita pro vulgato νίπτεσθαι scribere malim. *JUNG.*

Νίπτεσθαι] Plenior est MSS. lectura ἀπονίπτεσθαι· quam textui reddidimus: de veterum autem illo more, quo faciem lecto surgentes lavabant, tumque Deos loci precabantur, dicam in alio loco: de *Babyloniorum* hac in re ritu *Herodotum* lege *Musa prima*.

⁴³ Πρόχου] C. A. πρόχου, pro πρόχου, tollitque distinctionem commaticam post προσοίσει· *Gloss.* πρόχος, gutturnium, guttus. *KÜHN.*

Πρόχου] Ita quidem scribitur, & scribenda est hæc vox: fuit tamen in *Polluce* IX, 66. προῦχαν, ubi mendum id exemimus: inde προχοῖδιον· eundem vero vasculi hujus usum demonstratum inveni in veteri *Lexico* MS. quod ad manus non est: simili vero consuetudine gaudemus in convivii præter cetera, ut quis πρόχου adportet, & aquam effundat, quæ subjecta excipitur patina, quam lebetem, quod illo olim similive figura vasculo uti solerent, appellat *Pollux*: & inde quidem προχοῖδιον formam facile sibi quis delineat. *Athenæus* autem lib. IX, ex *Xenophonte* lib. *Cyrar.* VIII, προχοῖδας vasculi quoddam seu poculi genus observat: apud *Anonymum* in *Suida* defuncti ossa conduntur εἰς πρόχου ἀργυρεάν.

⁴⁴ Προσοίσει, νεαροῦ &c.] MS. προσοίσει νεαροῦ &c. sine interpunctione. *JUNG.*

⁴⁵ Τοῦνομα] MS. τὸ ὄνομα. *SEB.*

⁴⁶ Ἐπὶ μὲν λουτρῶν.] C. A. τῶν λουτρῶν sequens ὡς omittit C. V. *KÜHN.*

Ἐπὶ μὲν λουτρῶν] MS. μὲν τῶν λουτρῶν· & ita supple. *JUNG.*

Ἐπὶ μὲν λουτρῶν] Τῶν λουτρῶν reposui de MSS. Itaque de balneis ipsis vel lavacris τοῖς λουτηρίοις usus est *Æschylus*.

⁴⁷ Τῶν νῦν λουτηρίων] MS. λουτήρων· *SEB.*

Τῶν νῦν λουτηρίων] C. A. τῶν νῦν λουτήρων· *Gloss.* λουτήρ, labrum: λουτηρίος, labellum. *KÜHN.*

Τῶν νῦν λουτηρίων] MS. νῦν λουτήρων. *Αναξ.* & ita certo scribendum est, ut & in suo MS. invenit *Seberus*. Ait *Pollux* nomen λουτήριον inventi & pro λουτηρίοις, vel balneis ipsis, ut *Æschylus* usurparit, cujus versus supra attulit VII, 167. & idem λουτήριον etiam inveniri de iis, qui nunc λουτήρες, quemadmodum ipse modo usurpavit ἢ λουτηρίου τινός dicens, & supra clare idem adfirmavit VII, 167. *Anaxila* eadem χρῆσις

In

In balneis lanacra non numerat.

Ἐν τοῖς ⁴⁸ βαλανείοις οὐ τίθεται ⁴⁹ λουτήρια.
Ἐπὶ δὲ τῶν παρὰ τοῖς ἰατροῖς ⁵⁰ ἐκλουτρῶν ὀνομα-
ζομένων Ἀντιφάνης ἐν Τραυματία,

— ⁵¹ Κατεσκευασμένος

λαμπρότατον ἰατρεῖον ἐν χαλκοῖς πάνυ

De Medicorum autem παντολουτηριδίοις di-
ctis Antiphanes in Vulnerato, Instructis

allata. Eam, ut hic in vulgatis, ita profus habet & MS. noster; recte: supra VII, 168. prima vocula de-
cat. *Luttorai* dramatis huic meminit etiam *Casauo-*
nus noster IV. *Athen.* 25. & ita forte quoque voluit
scribere XII. *Athen.* 12. JUNG.

τῶν ὄν λουτηρίων] Optime MSS. λουτήρων sic si scri-
bas, *Polluci* sibi secum convenit: superius enim lib.
VII. Segm. 167. τοὺς ὄν λουτήρας, ubi me vide, quam-
vis & *Pollucis* 2vo λουτήρια idem valuerint. *Procorius* ita
de vasis balneaticis usus est: *Hesychius*: λουτήρια,
λουτήρα: scribe λουτήρας: eademque λουτηρία: mox
enim: λουτήρια, λουτήρες, λουτήρια. *Epigenes* quidem
in *Μνηστιά*, teste *Athenao* lib. IX. τὰ λουτήρια re-
censuit etiam inter pocula, ut *Διηροφύβητες* ille; mal-
lene dixisset aquimimalia. Illud in vero in *Anaxila* ver-
su superius etiam VII, 167. addi debuerat.

48 Βαλανείος] Supra VII, 167. SEB.

Βαλανείος] Pro βαλανείος, Codex *Salm.* βαβυλωνίος.
KÜHN.

49 λουτήρια.] MS. λουτήρα, sed meteo haud con-
grue. SEB.

λουτήρια.] C. A. λουτήρα vid. supra lib. VII. c. 33.
SECT. 2. KÜHN.

50 Παντολουτηριδίων ὄνομ.] C. V. ἐκ λουτρῶν C. A.
ἐκ λουτρῶν ὀνομάτων, KÜHN.

Παντολουτηριδίων ὄνομ.] MS. ἰατρ. ἐκλουτρῶν ὀνομαζ.
& vide ne male id quis ob sequentem χῆσιν mutaverit,
in qua quidem παντολουτηριδ. vulgatum recte habet,
hic vero MS. lectionem malim; ut dicat, quæ apud
medicos ἐκλουτρά sint, esse *Anaxila* παντολουτηριδία.
Antiphanes *Τραυματίας* laudatur ab *Athenao* etiam, ut
adnotavit *Casauonius* noster X. *Athen.* 13. JUNG.

Παντολουτηριδίων] Nec usus illam vocem, nec ana-
logia defendit: non dubitavimus itaque certissimam
MSS. lectionem in textum reponere: ἐκλουτρα a Me-
dicis appellatur ænea vascula, in quibus eluuntur &
putgantur vulnera; id enim ἐκλούσθαι in *Hippocrate*
vide *Galenum* in *Glossis*. Sed protenus autem *Antiphaneis*
illum e *Vulnerato* locum miserum in modum librario-
rum audacia vulgo deformaverat; in istis nobis angustis
succurrunt MSS. e quibus, ut & IV, 183. elegantem illam
lectionem, quam omnem ferme restituvimus in textum,
curis secundis, quæ sapientiores sunt, concinnavit *Jun-*
germannus: illius & vestigia sunt in Codice *Falckenbur-*
giano, ubi subjicitur post παντολουτηριδίοις, ἐξάλι-
προς, κυλιόσσι, σικύοσσι, ὑποθήσοισι illum optimum
Codicem aut ab indocto homine descriptum fuisse o-
portet, aut insigniter intricato scribendi ductu exara-
tum, sic ubique lectiones ejus erroribus involutas de-
prehendimus. Illud κατεσκευασμένος scriptum fuit IV,
183. κατεσκευασμένον in MS. *Salmasi*: nec id etiam
male: vulgo κατεσκευασμένων & potuit illo modo ibi
adduxisse *Pollux*; nam alterutro sane loco memoriter
hæc citavit, ut videbimus: potius tamen habeo κα-
τεσκευασμένος, de cuius verbi significatione, quam hic
obtiner, adi ad hujus libri Segm. 13, ubi talia pluscu-
la ex *Demosthene* & aliis notavi: tum vero textui re-
posuimus ἐν χαλκοῖς πάνυ λουτηρίοις, uti MSS. agno-
scunt, neque enim illud ἐν χαλκοῖς *Jungermanni* no-
stri proba: vide de usu hoc eleganti præpositionis in
ad Segm. 30. supra vero pro χαλκοῖς exatatum erat
λάμπροις, & id pene huic lectioni prætulerm; quid
enim ἐν πάνυ χαλκοῖς; cum plane commodum sit ἐν
πάνυ λάμπροις (sed contra MSS. consensum obniti no-
lo, siquidem & tolerari possit illud ἐν χαλκοῖς: & ita-
que τὸ πάνυ referri possit etiam ad λαμπρότατον: ut πάνυ

λαμπρότατον Attice fuerit dictum. Sequitur ἐξάλιπροις,
quæ & ἐξάλιπτρα scribuntur, neque solum in re Medi-
ca sunt usui, sed & in conviviis, quibus unguentum con-
tinebatur, uti docet ex *Arifophanis* *Acharnensibus* *Sui-*
dæ. & *Nosser* VI, 106. Subsequitur κυλιόσσι, quæ capsulæ
medicorum erant, quibus emplastra condebant: eadem
& κυλιχίδις: & ita sanequam κυλιχίσι *Falckenburgii*
præstans Codex habebat IV, 183. videndus est in il-
la voce *Suidæ*, qui vulgo πυξίδια dici ista vascula do-
cet, ἐν οἷς βάλλουσι τὰ πάσματα: πυξίς in Medico-
rum scriptis occurrit creberrime; apud Romanos et-
iam; *Scribon. Largus* Comp. 74. *Servandum autem py-*
xide buxæ: sed κυλιχίς in *Hippocrate* quoque; in *Glossis*
itaque *Galenus*: Κυλιχίδια, τὴν τε σικυραν κύλικα,
καὶ τὴν ἰατρικὴν πιδάκην: ut legendum est, hic appo-
sui; male enim locus hic editur: sic scilicet in scripto
de *Fracturis* κυλιχίδια reperies. Sed progrediamur por-
ro: σικύοσσι textus a nobis habet; ita nimirum recte
literis expressis *Falckenburgii* Codex IV, 183. hic ve-
ro σικύοσσι agnoscit, quod tu quidem immerito ad-
sperneris: ut enim a cucurbita medicum instrumentum
σικύα, sic non aliter dicere licet σικύς, nam & σικύς æque
cucurbita appellatur, atque σικύα: vide *Glossas*, *Colloquia*
Scholastica, quæ *cucurbitæ* exponunt, & *Hesychium*, ut
præteream alios: sed ceteri MSS. cum σικύοσσι hic legant
non dubie pro σικύοσσι, facile nobis in memoriam redu-
cunt illam scribendi pronunciantique affinitatem inter σ
& α: in MSS. etiam remotæ satis antiquitatis inveni *σφι-*
ρα, *σφιόμενον* aliaque talia, quale & σικύοσσι scriptum pro
σικύοσσι. *Σικύα* vero Romanis *cucurbita*: *Hesychius* ex-
ponit, *Εἶδος κολοκύνθης, καὶ σικύος ἰατρικῆς* similiter &
Galenus in *Glossis* σικύοσσι, sic enim *Hippocrates* cucurbita-
tam appellaverat, norante etiam *Athenao*, exponit inter
alia κολοκύνθην τὴν ἰατρικὴν *Cælius Avelianus Siccensis*
Chron. lib. I. cap. 4. *cucurbita* leves apponenda, quas
Græci σικύας appellant: quem etiam locum adduxit eru-
ditissimus *Rhodi* ad *Scribon. Largum*, Compos. 47.
sed ibi quidem apud eum, ut & in Indice, semel ite-
rumque prave scriptum est σικύα: juvat & appoluisse
Largi locum, ubi ad sanguinis eruptionem de naribus
prodesse dicit, *caput* frigida aqua corpore, *superposito ali-*
quo tegumento, persudere, vel cucurbitam occipitio ad-
figere: *cucurbitulas* *Cornelius Celsus* vocare amat, ea-
rumque duo genera esse ostendit. æneum, & corneum,
cujus utriusque figuram ab eo descriptam legere est
lib. II. c. 11. Priusquam vero ab his discudamus, li-
berandus est insigni macula, qui bonos describere so-
let, *Isidorus Orig.* libr. IV. cap. 11. *Spatomeleguna*,
qua a Latinis a similitudine cucurbita, a suspirio ven-
tosa vocatur. Denique animata (spiritu per igniculum,
dehinc præciso corpori superposita omne, quod inter cu-
tem vel altius astuat, sive humorem sive sanguinem vo-
cat in superficiem gliscere: retinges tu quidem hoc mo-
do: *Spathomele, sicya, qua a Latinis a similitudine*
cucurbita, a suspirio ventosa vocatur, quaque anima-
ta &c. pro altius putabam aliquando reponendum
artus: sed bene se habet vulgata lectio: gliscere MSS.
auctoritate mutandum in clytere: ventosa cucurbita
Juvenalis memorata. Restant ὑπόθητα, quæ an & ὑπο-
θέται fuerint appellatæ; unde natum sit ὑποθήσοισι in
MSS. non mihi satis compertum. Ὑπόθημα, *suppositio-*
num in *Glossis*.

51 Κατσκ. λαμπρότατον * ἰατρῶν] MS. λαμπρό-
ποι ἰατρεῖον ἐν χαλκ. vid. supra IV, 183. SEB.

Κατσκ. λαμπρότατον * ἰατρῶν] Versus ex MSSis
restitui possunt: quia enim MSSi legunt, & quidem

Λουτήριος, ἑξαλίπτρος, κυλικίσιον, Σικύασιον, ὑπόθετοις. — 52 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς Δημοπρατοῖς εὐρίσκει- μεν Λουτήριον, καὶ 53 ὑπόστατον.

Medicum clarissimum non æneis lebetibus. Veruntamen & in publico foro invenimus pelvim lotorium, & urceolum.

C. A. λαμπρότερον ἰατρίον ἐν χ. π. C. V. vero plenus, ἐν χάλκοις παντολουτηρίοις ἑξαλίπτροις (τ supra p posito) κυλικίσιον σιτύσιον ὑπόθετοις, sine negotio inde conficitur

Κατισκυασμένος λαμπρότατον ἰατρίον ἐν χάλκοις παντολουτηρίοις, ἑξαλίπτροις, Κυλικίσιον, σικύασιον τε καὶ ὑπόθετοις.

Officinam medicam adornans nitidissimam, Athenæis labris, impugnentissimis vasculis, Calicibus, cucurbitulis, suppositoisis. —

Chirurgi officinam describit, eamque sui sæculi more appellat ἰατρίον. Kühn.

Κατισκ. λαμπρότατον * ἰατρίον] In MS. nostro longe plura de Comici verbis: λαμπρ. ἰατρίον ἐν χάλκοις παντολουτηρίοις ἑξαλίπτροις κυλικίσιον σιτύσιον ὑπόθετοις οὐ μὴν &c. unde & defectum supra IV, 183. supple- dum dixi, ubi hæc eadem mendosissime & mutilate leguntur. Et hæc vero, quam retulimus ex MS. quibusdam locis emendanda videtur: legamque ἐν χάλκοις, pro ἐν χάλκοις & quod sequitur ἑξαλίπτροις, ita & infra Segm. 121. Quod ad κυλικίσιον (nec enim accentus re- ætus in MS. uto) hoc ex Athenæi libr. XI. alii jam observarunt: Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τὴν ἰατρικὴν πυξίδα καλοῦ- σι κυλικίδα, διὰ τὸ τόρον κυκλίσθαι. Eadem & κυλι- χιαί, sine κυλικιδίς, ut apud Hesychium videre potes, & supra VI, 98. scribendum putavi, κυλικίς, πυξίς ἴστιν & κυλικία Ἀριστοφ. Ἰππύσιον ἔγωγε δὲ κυλικί- ον τι σοί, καὶ φάρμακον δίδωμι, τὰν τοῖσιν ἀντικημίσι- ον ἐγκύβρια περιλαβέειν' ubi Schol. κυλικίον, ἔγω- γε δὲ τὴν λέγουσιν πυξίδα' ἔχουσι δὲ οἱ ἰατροὶ τὰ πυ- ξίδια, ἐν οἷς προσβάλλουσι τὰ πάσματα. Latini veteres calicenas ejusmodi caliculos vocabant, ut notat Casau- bonus noster XI. Athen. 4. quod ad medicamentarias istas pyxidas quoque non absurde, credo, transferre quimus, quum & idem Magnus Amicus noster ibi- dem ex Celsi lib. II. c. 11. adnotet pro cucurbitulis, si forte copia earum non erat, caliculis usos fuisse: Pro σιτύσιον vero σικύασιον legendum vix dubito, quæ jam sunt cucurbitulæ ipsæ. Ultimum ὑπόθετοις, quod emendatum est in σιτύ, quamvis legendum sit ὑπόθετοις, potest alicui in mentem revocare suppo- sitionem, quæ vocant pharmacotribῶν pueri: interpre- tantur ὑπόθετοις ista & collyria, & ex Tralliano adfe- runt ea junctim, & ex Ἔριμετα: ὑπόθετοις πρὸς δυσου- τήριον καὶ δακτυλίαν πόνον. Jam ita locus totus legen- dus videtur in Polluce nostro, κατισκ. λ. ἰατρίον ἐν- χάλκοις παντολουτηρίοις, ἑξαλίπτροις, κυλικίσιον, σικύ- ασιον, ὑπόθετοις ut & supra IV, 183. restituendum putavi: ubi si λαμπρὸς παντολουτηρίους habes pro ἐν- χάλκοις παντολουτηρίοις. Sed MS. ibi deficiebat: sed certe pressius mihi omnia consideranti lectio ista πάντολουτηρίους videtur γνησία & ab Antiphane ipso. Ecce ait hic Noster, injecta voce λουτήριον, id nomen

ἐπὶ λουτρῶν dixisse Alexim, ἐπὶ τῶν οὖν λουτρῶν Ἀνα- κίλαται: tum addit ἐπὶ τῶν ἰατρικῶν ἐκλουτρῶν Ἀντιφά- νηται: & infra X, 143. ubi enarratur ἰατροῦ σικύη, ead- dem junguntur, ἑξαλίπτροις, λουτήριον, σικύα, ὑπόθετοις a Polluce, sine dubio, quod & ibidem hæc Comici versaret mente: retenta itaque ista lectione, & recte, si fal- lor, omnia ita concipiemus, & in suos numeros re- ponemus: ἐπὶ δὲ τῶν παρὰ τοῖς ἰατροῖς ἐκλουτρῶν ἀνα- ζομένων Ἀντιφάνηται ἐν Τριφυματία.

— Κατισκυασμένος

Λαμπρότατον ἰατρίον ἐν χάλκοις πάντολουτηρίοις, ἑξαλίπτροις, κυλικίσιον, Σικύασιον, ὑπόθετοις. —

Sic certe omnia concinna fuerint. Jung.

52 Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς Δ,] MS. ἐν τοῖς Δημ. Σεβ.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς Δ.] C. V. οὐ μὴν καὶ &c. C. A. οὐ μὴ ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς Δημοπρατοῖς οὐ λου- τήριον. Kühn.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς Δ.] MS. καὶ ἐν τοῖς Δημ. sine ἀλλὰ: quod ut loco non moveam, ita ἐν Δημ. pro παρὰ malim, quum illo modo ita loquatur Is- rupius: & Seberis MS. itidem hic ita & infra in eadem re Segm. 79. Jung.

Οὐ μὴ ἀλλὰ καὶ παρὰ &c.] Incongruens est hoc loco παρὰ, quod itaque faventibus MSS. in ἐν com- mutavi: sic enim ubique Pollux: quod autem & in MSS. οὐ μὴν καὶ ἐν &c. tantum legatur, solens id est, & notavimus lib. IX. c. 7. neutrum rejiculum duco. Verum ἐ Δημοπρατοῖς adnotat Pollux λουτήριον καὶ ὑ- ποστάτην: sic quidem vulgari: sed Codices exarati ma- nu ὑπόστατον, quod, cum & inferius cap. 22. occur- rat, præferendum hoc quidem loco: alias sane ὑποστά- τος continne quadrat; & qui voluerit editam ante nos lectionem defendere, proderit ipsi elegans ille, & pe- nitens adpositus ad hanc rem Ραυσανία locus lib. X. cap. 26. ἐφείξῃ δὲ τῇ Λαοδίκῃ ὑποστάτης τε λίθου, καὶ λουτήριον ὅστιν ἐπὶ τῷ ὑποστάτῃ χάλκοῦν' vi- den' itaque suppositoισιμν hic, vel ὑποστάτην, & inni- tens illi λουτήριον χάλκοῦν. seu aneum labrum, ut Is- terpretes Ραυσανία bene: sed in MSS. nos verba jura- se. si qua rationi conveniant, sæpe significavimus: ὑπόστατον autem non aliter ac ὑπόθετοις dicitur, quod in Ἀνακίλα restituiimus.

53 Ὑποστάτην.] C. A. ὑπόστατον, forte ὑποστάτον, quod fulex innisiatum: vel λουτήριον ὑπόστατον, labris gestatoισιμν. Kühn.

Ὑποστάτην.] MS. ὑπόστατον non ὑποστάτην & emenda ut MS. habet: noster ipse eadem infra Segm. 79. repetit & explicat: ubi quid ὑπόστατον, discas. Jung.

• *De hi qua cubiculo adjacent.*

34 Περὶ τῶν τῷ κοιτῶνι παρακαμμένων.

INSint porro cubiculo throni, sedes, sellæ, sellulæ: sic enim Nubibus de curuli sella. Κλαδίαι vero,

35 Κείσθωσαν δὲ ἐν τῷ κοιτῶνι, θρόνοι, 36 κλεισμοὶ, δίφροι, διφρίσκοι οὐ- τω γὰρ 37 ἐν Νεφέλαις Ἀριστοφάνης ἐπὶ τοῦ ἀρματίου δίφρου 38 δίφροι ὀκλαδίαι,

34 Περὶ τῶν τῷ κοιτῶνι παρ.] Integer titulus abest a C. A. KÜHN.

Περὶ τῶν τῷ κοιτῶνι παρ.] Sequitur caput 11. & ipsum adnexum prioribus sine titulo in MS. JUNG.

35 Κείσθω] MSS. κείσθωσαν. KÜHN.

Κείσθω] MS. κείσθωσαν δὲ ἐν τ. &c. & placet præ vulgato. JUNG.

Κείσθω δὲ &c.] Concinnius in MSS. κείσθωσαν. Tum κλεισμοὶ, iidem scilicet qui κλισμοὶ utitur que in Hesychio: & illa duplex scriptura ratio frequens in hac voce: sic etiam ἀνακλίνας & ἀνακλίνας hoc Pollucis libro habuimus, & alibi κλισιάδες & κλεισιάδες Philo- κενος: Τογαλε, περικλίνας, pro περικλίνας. In his tan- em MSS. lectio suspensum tenet κλεισιμόθρονοι, quod, etiam si Jungermannus nollet damnare, ponderare te velim attentius, num locum hic habere possit: certe vir Illustriss. Ezech. Spanhemius ab illa non fuit alienus scriptura, uti notavit præstantissimus Lederlinus VII, 112.

36 Κλεισμοὶ, δίφροι, &c.] C. A. κλισμοὶ δ. δ. ἐν δὲ Ἀυτολύκω E. &c. C. V. κλισμοθρόνοι, Saltm. κλισμο- δίφροι. KÜHN.

Κλισμοὶ, δίφροι, &c.] Pro κλεισμοὶ, δίφροι, δίφρ. MS non habet, κλισμοθρόνοι, διφρίσκοι. Sed osci- tantis scribæ lapsus fuit: κλισμοὶ: & apud Hely- chium θρόνος exprimitur: iidem nempe qui κλισμοὶ Ho- mero: δίφρος vero in eadem re & supra fuit III, 90. JUNG.

37 Ἐν Νεφέλαις, ἐπὶ τοῦ ἀρματίου δ.] MS. Νεφέ- λαις Ἀριστοφάνης ἐπὶ τοῦ ἀρματίου δίφρου ὀκλαδίαι δί- φροι &c. & possis ita legere, modo post ἀρματίου dis- tinguas puncto. Aristophanis nomen sane addendum est: posse hanc ita & auctiora fuisse illa suspicari: Νεφ. Ἀριστοφάνης ἐπὶ τοῦ ἀρματίου δίφρου: δίφροι ὀκλαδίαι δίφροι &c. sic & supra I, 141. ἀρματίου δίφρου. Xe- norh. sine VI. Cypri Rad. ταῦτα εἰπὼν, κατὰ τὰς θύ- ρας τοῦ ἀρματίου δίφρου ἀνέβηκεν ἐπὶ τὸ ἄρμα: ἐπεὶ δὲ ἀναβάντος αὐτοῦ κατέκλισε τὸν δίφρον ὁ ὑφηγισχός: sed Aristophanis locus, ubi de sella curuli usurpatur δι- φρίσκος, exat itatim initio indicatæ Comædiæ:

Τρεῖς μναὶ διφρίσκου, καὶ τροχοῖν Ἀμυνία.

Postea nude recenseri puto apud nostrum, ut in MS. est, δίφροι ὀκλαδίαι, quorum mentio & supra III, 90. tum sequuntur aliud genus. JUNG.

Ἐν Νεφέλαις] Ipsum Comici nomen asuit a vulgatis, quod etiam si se facile prodar, addendum tamen fuit, volentibus ita MSS. non vero me fugit, sapius a Grammaticis fabulam aliquam nobilem, auctoris omisso nomine, adduci solere; attamen id Pollucis in more non est positum. Δίφρος ἀρματίου rerum Romanarum Græcis scriptoribus sella curulis appellari consuevit, vel solum etiam δίφρος, ut a Polybio: Ἀλιανὸν in Τακτικῶν ῥήσιος nominale non incommode succurrit memoriæ: sic & in Glossis: differre vero δίφρος ἀρματίου eo putem a δίφρω, quod hic & portatilis esset, & ad cubicali com- modum, unde διφροθρονοί, alter, δίφρον ἀρματίου in- quam, non nisi ab animalibus traheretur, aut curru tantum imponeretur; nam & curribus impositas fuisse, quæ eximi poterant, sellas constat: vide Schefferum hominem eruditum de Re Vehic. lib. II. c. 16. in quo quidem egregio opere, utut plurima de vehiculis &

curribus congesserit, multa tamen omisisse frequenter pluribus in locis animadverti: de δίφρω autem, ejus- que usu Idem adeundus libri primi capite septimo. Proprie vero διφρίσκοι dici, ubi consistunt aurigæ, Suidas in hac voce docet, ad ipsum illum Aristophanis, quem hic Noster in oculis habet, animum intendens locum; & ad ista Comici Scholiastes antiquus de δίφρω eadem observat. Neque solummodo διφρίσκος ὑποκο- ριστικῶς a δίφρος diminuitur, sed & δίφρον apud Scho- liastem Aristophanis, ac διφρίδιον Etymologum, ubi de σκολυβρίαις, εὐκαλίνας & ἀνακλίνας accepisse refert ἐπὶ μι- κροῖς ἑφρίδιαις, de γαυρίαις sellulis: simili modo θρόνοι, θραυία, θραυίαια mox in Insulis Comici. Hesychium adde, in quo & minus usitatam vocem διφραξ reperies.

38 Ὀκλαδίαι δ.] Pt. edit. κλαδίαι vid. Leopard. II, 8. SEB.

Ὀκλαδίαι δ.] Loctpletius in MSS. δίφροι ὀκλαδίαι, ablato δὲ, & usus ipsius vocis creberrimus ita postulat, non aliter enim ferme, quam δίφρος ὀκλαδίαι invenies in bonis au- ctoribus: fuerit vero hæc sella plicatilis, ut expandi po- tuerint, & complicari pro re nata, adeoque etiam huc illuc portari a servis dominos sequentibus moris fuit: in nostris regionibus est ubi talibus aliquando incolas uti videamus ad decubitum aut alios etiam usus: jam olim vero a prima Atheniensium ætate tellularum hoc genus viguisse constat, quemadmodum testatur Ἀλιανὸς H. V. lib. IV. c. 22. Καὶ ὀκλαδίαις αὐτοῖς δίφροι, οἱ παῖδες ὑπέφερον, ἵνα μὴ καθιζῶσιν ἑαυτοὺς ἐκῆ, καὶ ὡς ἔτυ- χε: quæ quidem excerptit ille, seu descripsit potius ex Heraclicis de Voluptate libro, ut cognoscimus ex Athenas lib. XII. ubi eadem illa, quæ dicto loco Ἀλιανὸς, verbis parum diversis commemorat, & Ἀλιανὸν ve- ro frequentem hoc Heraclicis esse utum, ex pluribus et- iam aliis indicis nobis apparet. alib que forte ostende- mus Porro de ὀκλαδίαις δίφρω magis id est, quod re- fert Pausanias, qui lib. I. c. 27. ubi de templo Mimer- να Πολιάδης, inter cetera donariorum eximia & loco & verustate primam ponit sellam Dadalis plicatilem, quam ille numini Minerva consecratam suspenderit in hoc templo: ἀναθήματα δὲ ὅσπασα ἄξια λόγων, τῶν μὲν ἀρχαίων δίφρος ὀκλαδίαις ἐστὶ Δαϊδάλου ποιήματα. Per- manuit autem ad seram ætatem, sed non quidem eo nomine; vulgo enim ἀνάπαυστρον fuisse dictum refert Scholiastes Luciani a summo Grævio in lucem protra- ctus ad Lexiphanez ibi enim & hujus sellæ mentio- nem fecerat homo faceris falsissimæ istis verbis: ἐκεί- νο δὲ καὶ ὀκλαδίαι καὶ ἀσκάται: quibus, si Lexiphā- nes, ut eruditi putant, est Pollux, ad hæc respicere potuit. Suidas etiam de hoc δίφρω: Ὀκλαδίαις, ὁ συγ- κειλασμένος δίφρος, καὶ πότε μὲν ἐντεταμένους πότε δὲ συσταλλόμενος: ubi malero cum eruditissimo Leopar- do, nam & eum quiddam hujus rei egisse dum hæc scribo lib. II. Emend. comperio, ἐκτεταμένους ex Aristophanis Commentatore legere, sic enim & Grammaticus ille de σκλαδίαι, ut alibi observabamus. ἐκτείνεται τε καὶ συ- σταλλεται κατ' ἐπιείγοντα καιρὸν. Tetigit etiam ὀκλα- δίαις δίφρος obiter Schefferus de Re Vehicul. lib. II. c. 5. ibique lectorem ad Chimentellum, quem mihi in- spicere non licuit, ablegat, qui pluribus ea de re scri- pserit, eodemque loco de falsissimo, vel, ut exarar- dum putat, falsissimo, quod cum Græcorum ὀκλα- δίαις componit: videndus & Eustathius. Verbum est

⁵⁹ δίφροι διωχεῖς, ἐν Φερεκράτους Ἀγαθοῖς εἰρημ-
νοι, οἰονεὶ οἱ δύο ὀχοῦντες. δίφροι Θετταλοὶ, ὡς
ἐν Αὐτολύκῳ Εὐπόλιδος, δίφρος Θετταλικὸς τε-
τράπους. θράνοι, θρανία, θρανίδια ⁶⁰ ἐν Νήσοις
Ἀριστοφάνους. βάθρα, βαθράδια, ὡς ἐν Τα-
48 γηισταῖς. ⁶¹ σκολύθρια, ἅπερ ἐστὶ μικροὶ

fellæ sunt vectu difficiles : quarum Phe-
rebrates in Bonis meminit. Veluti et-
iam vectu arduæ fellæ, Thessalæ : quem-
admodum in Autolyco Eupolidis. Thes-
salica fella quadrupes. Sedes, scam-
na, scabella, in Insulis Aristophanis.
Scalæ. subfella, velut in Sartagine co-
quentibus. * Scabella quæ minores sunt 48

huius nomini non dissimile ὀκλαδιῶν apud *Etymologum*,
eiusdem scilicet norionis, ac ὀκλάζειν, unde vocis ὀκλα-
δίας originem *Grammatici* repetunt. Sed hinc jam di-
scedere lubet, atque ad alia propertare.

59 Δίφροι διωχεῖς] C. V. διωχεῖς. vid. supra VII,
116. unde hic locus corrigendus ; legendum enim
οἰονεὶ οἱ δύο ὀχοῦντες, quæ verbi ὀχος &c. hic enim est
διωχῆς δίφρος. δίφροι θ. ὡς ἐν Αὐ. Ε. C. V. conjungit
δίφροι θ. cum præcedentibus : legit enim οἱ δύο ὀχοῦν-
τες θ. ὡς &c. *Salm.* διωχοί vel διωχεῖς, & laudat *He-
sych.* & *Etymolog.* in διωχῆς ἢ διωχός. Kühn.

Δίφροι διωχεῖς] Δίφροι διωχεῖς : ita enim MS. noster :
ut & supra VII, 116. δίφρος δὲ διωχῆς &c. in MS. ubi
& ex *Hesychio* διωχός attuli de eodem, & ex *Eustathio*,
qui διωχῆς habet : MS. lectio itaque non temere mu-
tanda videtur : quamvis & superior scriptio vulgata διω-
χῆς quoque non mala sit : hic certe pessima διωχεῖς
ut & mox διωχοῦντες : nihil absurdus ad *Pollu-
cis* mentem : tu scribe ut MS. noster habet, εἰρημί-
οι οἱ δύο ὀχοῦντες quod supra dixit δύο φέρειν δυάμι-
νος. Dein a novo incipiendum hic : δίφροι θετταλικοὶ,
ὡς ἐν &c. ita enim MS. & certe non aliter scribendum
vel subjecta χρεῖς docet *Eupolidea* : δίφρος θετταλικὸς
τετράπους, & mox θετταλικὸς δίφρος : adducit hæc *Rhodi-
gimus* VIII. Ant. Lect. 15. *Sylburgius* Notis in *Cle-
nard.* & *Antesign.* ubi δίφροι inter fœminina recense-
xi improbat, ad hæc *Eupolidis* adnotat, sic *Italica* sel-
las quædam dies quadrigas, & quatuor scilicet nixas co-
lumellas aut pedibus : vid. & *Fœsijum* *Oecon. Hipp.* &
Casaubonum nostrum I. *Athen.* 22. JUNG.

Δίφροι διωχεῖς] Bene MSS. διωχεῖς : sic enim, ut
& restitutum fuit VII, 116. hic in textu scribfi : mox
etiam vulgo διωχοῦντες, quod eadem illa manus,
quæ διωχεῖς, contempere perrexit : vera lectio & a
MSS. in textum reddita est : sic & utrobique *Kühnius*,
nisi quod ille διωχῆς rectum etiam. Impegerat tamen
gravissime in has fellas vir idem eruditissimus ad *E-
lian.* IV, 22. ubi διωχεῖς, sic enim tum legendum puta-
bat, fellas duplīs τὰ πῆλα vel loro intenas significare censet.

60 ἐν Νήσοις Ἀριστοφ.] Absunt a C. A. usque ad
βαθράδια, nec aliter *Salmas.* Kühn.

ἐν Νήσοις Ἀριστοφ.] Defunt in MS. ἐν Νήσοις Ἀρι-
στοφάνους βάθρα, βαθράδια & junguntur itaque θρα-
νίδια, ὡς ἐν Ταγηισταῖς : sed vulgatam lectionem pro-
bam esse duco : de Νήσοις *Aristophanis Casaubonus* no-
ster II. *Athen.* 15. JUNG.

61 Σκολύθρια] Pr. ed. σκολίθρ. vid. supra III, 90. Sev.
Σκελύθρια] Supra VII, 180. C. V. σκολύθριον. sunt
autem σκολύθρια parva sella Thessalica cum pedi-
bus tribus, vel tripedes : C. A. σκελύθρια non habet.
Kühn.

Σκελύθρια] Σκελύθρια habet & MS. noster, prio-
res editi σκελίθρια. Mirum ita ubique eam hære-
re hic & supra III, 90. scripturam. Omnino enim
emendandum est σκολύθρια, ut iussit *Leopoldus* II. E-
mend. 8. & vide quæ supra scripsi, a *Salmaso* meo ad-
monitus : ubi & locus ipse *Platonis*, quem *Noster* hic
innuit, ex *Eusthymio* allatus fuit : & eum denuo lubet
adferre cum verbis *Etymologicis Magnis* : Σκολύθριον,
Πλάτων τίθησιν ἀπὸ τοῦ ὕψους ἡμῶν λεγομένου ὑποποδίου,
ὑπὸ ποιεῖται δὲ ὑποθροῖον. Πλάτων, ὡς περ οἱ τὰ σκολύ-
θρια τῶν μελλόντων καθίζησθαι ὑποσκῆπτους, χαί-
ρουσι καὶ γελῶσιν, ἐπειδὴν ἴδωσιν ὑπτιον ἀνατετραμμένον
ταῖς δὲ ἐπὶ τῶν μικρῶν διφρῶν ἐξεδίξαντο τὴν λέξιν

Sed male accepit in hoc loco *Platonis*, pro ὑποπόδια,
eius rei supra a *Salmaso* admoniti sumus. Non cer-
te sic cepit *Pollux*, sed diserte de δίφροις vel διφρῖσκαῖς
saltem ejus verba hic recte interpunge, vel potius in-
terpunctionem, inquam, post τρίποδες tolle, quamvis
ea & in MS. sit. Sic scribe hic : σκολύθρια, ἀπὸ ἐστὶ
μικροὶ τρίποδες Θετταλικοὶ δίφροι μικροὶ, & quidem τρίποδας vel διφρῖσ-
καῖς Θετταλικὸς τρίποδας. eodem modo, quo ex *Eu-
polide* modo nominavit δίφρον Θετταλικὸν τετράπου.
Alias & *Suidas* σκολύθρια, ἐκρονεῖ ὑποπόδιον. *Utrum-
que Hesychius* : Σκολύθρια, ταπεινὰ δίφρια, ὑποπόδια
σκολύθριον, ταπεινῶν, ἀπὸ σκολύθριον δίφρων. Sed abrum-
pamus hunc locum. JUNG.

Σκελύθρια] Σκελίθρια in prioribus ante *Seberum* edi-
tionibus fuit : σκελύθρια reposuit *Kühnius* : non bene
sanquam : & ipsi quoque MSS. in pravam ejus vocis
lectionem conspirant : non tamen est dubium, quin σκολύ-
θρια vera sit scriptura, uti jam monui VII, 180. in
Hesychio non tantum σκολύθρια lego, sed & σκόλυθρια
Σκολύθριον, inquit, ταπεινῶν ἀπὸ σκολύθριον, δίφρων
ibi nodum in scriptura quærit *Giesius*, cum reponere ten-
tat : ταπεινῶν δίφρων, ἀπὸ σκολύθριον quid enim ista si-
bi velint? aut quamnam ista sint σκόλυθρια, unde no-
men habeant σκολύθρια; frustra fuit etiam *Sterphanus*,
qui σκολύθριον maluit, multisque se modis in hoc lo-
co tortit : ut enim a θράνος, θρανίον, δίφρος, δίφριον,
sic & a σκόλυθρος, σκολύθριον. Istud porro ταπεινῶν ἀ-
πὸ σκολύθριον, χρεῖς est alicujus scriptoris vel poë-
tæ, cui *Hesychius* adjecit interpretandi causa δίφρων
neque ταπεινῶν opus erat addere, ut in priori *Glossa*
fecerat, ταπεινὰ δίφρια, cum in ipsis auctoris verbis
id contineretur. Videor autem hanc mihi vocem inven-
nisse in *Aristotele*, sed cui caliginem obdixerit *Codi-
cum* editorum corruptela : sic ille *Philosophus Problem.*
Sect. 16. quaest. 4. ubi de æqualibus angulis inciden-
di atque reflectendi quaerit : τὰ δὲ ἐνθὺ γράμμα, διὰ τὴν
τῆν καθέτην αὐτῆν εἰς τοῦμπροσθεν προσήχθη ἐκκερῶ-
σθαι, καθάπερ τοῖς τε ζυρομένοις τὰ σκέλη συμβαίνει,
καὶ ἂν τοὺς κολύθρους ὑφαρπάξουσιν in prioribus ita le-
gendum, me iudice : τὰ δὲ ἐνθὺ γράμμα, διὰ τὴν
καθέτην αὐτῶν εἰς τοῦμπροσθεν προσήχθηται, ἐκκερῶ-
σαι quæ scriptura rei, de qua sermo est, aptissime
convenit : at in istis, quæ sequuntur, scrupuli plus est
atque molestæ rei, quæ te non prompte expedire queas :
J. Vossius vir eruditissimus, cujus opinionem ad se
missam politissimus *Grævius* in *Hesiodis* luci donavit,
in hunc illa refingebat modum : καθάπερ τοῖς τε ζυ-
ρομένοις τὰ σκέλη συμβαίνει, καὶ ἂν τοὺς κολύθρους ὑφαρ-
πάξουσιν in quibus hominis acumen, & industriam
merito collaudes : sed ad *Aristotelis* institutum, ra-
tionibus bene subductis, nihil quicquam faciunt i-
sti loripedes, aut quibus pedibus opus erat ad fir-
mandos gressus : ego propius accedere puto ad ve-
stigia lectionis editæ, ipsiusque rei veritatem hanc
emendationem : καθάπερ τοῖς τε ζυρομένοις τὰ σκέλη
συμβαίνει καὶ ἂν τοὺς κολύθρους ὑφαρπάξουσιν ibique
per ζυρομένους τὰ σκέλη intelligo, qui pedibus addu-
ctis & attractis affiguntur ad terram, quod ὑποσκέλι-
σθαι proprie Græci dicunt : par illorum est ratio,
quibus ὑποπόδια vel σκολύθρια subducuntur : & istius ne-
quitiæ fuisse nebulones quosdam apud veteres, qui sup-
pedaneis aut sedibus subductis homines everterent ad
faciendum risum ex *Platone* manifestum est : in hoc

tripodes fellæ Thesalicæ : id nomen vero in Euthydemo Platonis quoque extat. Tum θράνοι fellæ esse videntur, secundum Aristophanem in Pluto dicentem :

Ante sedile, urnæ caput confra-
ctæ.

autem *Philosophi* loco σκλάβοι de suppedaneis sunt capiendi, non de fellis humilioribus; neque obest, quod illa notione purioris eloquii auctores hanc vocem damnent, siquidem & alia sint pluscula, quæ, quamvis ab iis virgula notata, τῶν περικριμένων tamen auctoritate nituntur; id alias in tempore forsitan latius ostendemus: quanquam & præterea de *Aristotele* constat, illum, uti rerum ipsarum cognitionem ab opinione populari petendam voluit, sic neque communibus abstulisse verbis loquendique modis, ut pleraque, quæ Grammatici improbant & rejiciunt, in ejus scriptis reperias. Prima vero litera vocis σκολύβου facile perire potuit, quod eadem præcederet in τούτῳ, quin etiam aliquando studio librariis omisisse aut literas aut syllabas incipientis alicujus vocis, quibus erat prior finita, nemini paululum in re Critica versato latere potest. Porro cum *Philosophi* mente id congruit apte, quod nullus jam expectat, ut hoc loco demonstrem. Similis est huic admodum altera vox in eodem *Grammatico*: Σκολύβου, θράνοι, malletm σκολύβου de facilissima commutatione τού θ & φ nihil hic dicam. Tribus innixas fuisse pedibus hic innuit *Aulus*, talesque fellæ in nummis & marmoribus plurimæ conspiciuntur, unde formam earum petant curiosi: a Thesalis autem quæ conficiebantur erant pulcherrimæ: de fellis autem Thesalicis modo *Noster*, & VII, 112. ad quem locum *Kühnium* vide: *Hesychius*: Θεσσαλικὸς δίφρος, διάφοροι εἰσι τῶ κάλλει οἱ Θεσσαλικοὶ δίφροι· ἴδιον γὰρ τὴ γένος αὐτῶν κατασκευάσται· ut propriam itaque, & ab aliis diversam habuisse sibi formam hinc colligas: adde *Erotianum* in ἔδος.

62 *Eυθύδημος*] C. V. *Eυθύμω* male: extat enim etiamnum in *Euthydemo* Platonis hic locus: οἱ τὰ σκλάβοι τῶν μελλόντων καλιζοῦσθαι ὑποσπῶντες χαιρούσι καὶ γελῶσιν, ἐπειδὴν ἴδων ὑπὸν ἀνατετραμμένον· ἡσὶ *Jellius* jam *assessuris clanculum subtrahunt, gaudent, ridentque quando viderint in tergum revolintum.* KÜHN.

Eυθύδημος] Male MS. *Eυθύμω*. JUNG.

63 Καὶ οἱ θράνοι δὲ, δ. ἂν δοκοῦσιν εἶναι] MS. εἶναι δοκοῦσιν. SEB.

Καὶ οἱ θράνοι δὲ, δ. ἂν δοκοῦσιν εἶναι] C. A. θράνοι δὲ δίφροι ἂν δοκοῦσιν εἰπόντος &c. C. V. δίφροι αὐτοῖναι δοκοῦσιν. leg. δίφροι ἂν εἶναι δοκοῦσιν. KÜHN.

Καὶ οἱ θράνοι δὲ, δ. ἂν δοκοῦσιν εἶναι] MS. καὶ θράνοι δὲ δίφροι ἂν εἶναι δοκοῦσιν, εἰπόντος (sed recte emendatum εἰπόντος) ἐν Πλ. Αρ. *Seberi* MS. quoque εἶναι δοκοῦσιν. JUNG.

Καὶ οἱ θράνοι δὲ, &c.] Hæc & sequentia multimodis e MSS. cum emendavimus, tum ditavimus: singulorum rationem facile percipiet eruditus lector, ubi MSS. lectionem contulerit: satis itaque habebimus apposuisse vulgarem scripturam: καὶ οἱ θρ. δ. δ. ἂν δοκοῦσιν εἶναι, ἴπ. ἐν Π. Αρ. Ἄντι δὲ * θράνου, στ. κ. κ. θράνιον, ἄλλως ξυλφίον ἴστιν· Ἄριστ. γούν &c. λέγων· καὶ τοῖ με οὐ λέληθεν &c. sed recessivus tamen in quibusdam a MSS. qui ipsi non bene digesta serie hæc præferant, *Jungermannum* in pleisique sequitur: *Aristophanis* autem illum versiculum: μία μὲν γὰρ ἴστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου habent & *Excerpta Falckenburgiana*: *Suidam* vide, qui *Aristophanes* quoque loci meminuit: θράνος autem & θρήνος nomina sunt affinia plane: denique suppedaneorum inventum Persis adscribit *Clemens Alexandrinus*. Porro ξυλφίον ex prava pro-

τρίποδες Θεσσαλικοὶ δίφροι· τὸ δὲ ὄνομα καὶ ἐν *Eυθύδημῳ* Πλάτωνος· ⁶³ καὶ οἱ θράνοι δὲ, δίφροι ἂν εἶναι δοκοῦσιν, εἰπόντος ἐν Πλούτῳ Ἄριστοφάνους,

⁶⁴ Ἄντι δὲ θράνου, στάμνου κεφαλὴν καταγωγῆτος· ἄντι δὲ μάκτρας Πιθάκης πλευρῶν ἐργωγυῖαν. ---

nunciacione τοῦ ξυλφίου est ortum, qualia in *Polluce* habuimus plura.

64 Ἄντι δὲ * θράνου] *Aristoph.* Pl. v. 545. sic autem ibi, & ex eo sic in MS.

Ἄντι δὲ θράνου, στάμνου κεφαλὴν καταγωγῆτος· ἄντι δὲ μάκτρας Πιθάκης πλευρῶν ἐργωγυῖαν.

Indeque statim MS. καὶ θρανίον δὲ ὑποκρισάμενος ἂν εἴποις· καὶ τοῖ με οὐ λέληθεν. Et haud dubie verba ista θρανίον καὶ ἄλλως ξυλ. ἴ. mox abundavit: nota autem quod MS. ξυλφίον. SEB.

Ἄντι δὲ * θράνου] Plenius hunc locum dant MSSi, ut jam Cl. *Sebero* notatum, nisi quod C. V. legit, καταγωγῆτος θρανίον μάκτρας· male: post εἰποις C. V. καὶ μοι (leg. με) οὐ λέληθεν ὅτι θρανίον καὶ &c. KÜHN.

Ἄντι δὲ * θράνου] Sequitur in MS. ita: ἄντι δὲ θράνου, στ. κ. καταγωγῆτος· ἄντι δὲ μάκτρας, πιθάκης πλευρῶν ἐργωγυῖαν· καὶ θρανίον δὲ ὑποκρισάμενος ἂν εἴποις· καὶ μοι οὐ λέληθεν ὅτι θρανίον, καὶ ἄλλως ξυλφίον ἴστιν. Ἄριστοφ. γ' οἶν τ. &c. Quo pacto & *Seberi* MS. nisi quod rectius ibi ὑποκρισάμενος, & καὶ τοῖ με οὐ λέληθεν. Locus sine dubio disiectus: nam postmodum ista: καίτοι με οὐ λέληθεν, ὅτι θρ. κ. ἄ. ξ. τί ἴστιν. Sed istorum loco χρῆσιν *Aristophanis*, ad eam rem, quam dixerat de πατταλίου significatione, male omiserant in vulgatis: μία μὲν γὰρ ἴστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου· ἐπὶ θράνου δ' ἐκάλου &c. eandem χρῆσιν & in suo MS. hic invenit *A. Schottius*. Jam si tanti quid ego censcam, totum locum ita concipiam, partim e *Nostro* & *Seberi* MSS. partim e vulgatis: καὶ οἱ θράνοι δὲ, δίφροι ἂν εἶναι δοκοῦσιν, εἰπόντος ἐν Πλούτῳ Ἄριστοφάνους·

Ἄντι δὲ θράνου, στάμνου κεφαλὴν καταγωγῆτος· ἄντι δὲ μάκτρας, Πιθάκης πλευρῶν ἐργωγυῖαν. ---

Καὶ θρανίον δὲ ὑποκρισάμενος ἂν εἴποις· Ἄριστοφάνης γούν τῷ ὀνόματι ἐπὶ πατταλίου κίχρηται ἐν τοῖς Βατραχίοις, περὶ τοῦ δεινῆ ἀπάγχασθαι λέγων·

Μία μὲν γὰρ ἴστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου.

Καὶ τοῖ με οὐ λέληθεν, ὅτι θρανίον καὶ ἄλλως ξυλφίον τί ἴστιν· ἐπὶ καὶ θράνου ἐκάλου καὶ τὰ ξυλφία &c. sic mihi festinanti videtur: alii accuratius expediant. Quod ad primum locum *Aristophanis* attinet, in eo hodie vulgatur, ἄντι δὲ θράνου, στάμνου &c. Sed ego emendandum credo ἂ. δ. θράνου, στάμνου &c. ut *Polluce* nostrum legere MS. probat, & diserte quæ præcedunt, οἱ θράνοι, quo genere & *Segm.* præced. habes: σ. a στάμνου, ut sæpius accidit, adhæsit, & non suæ vocis fini, sed alterius. In secundo autem versiculo apud *Aristophanem* plenius sequitur: πῶ. πλ. ἐργωγ. καὶ ταύτην. --- Alter locus, qui in *Rhinis* est, quemque ex MS. nostro & *Schotti* restitui, paulo plenius quoque adscribendus est: *Bacchus* nempe quarit ex *Hercule* viam, qua celerrime perveniat eis ἔδου κάτω· responderet ille:

Φέρε δὴ τίς· αὐτῶν σοι φράσω πρώτην; τίς δ;
Μία μὲν γὰρ ἴστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου
Κρεμάσαντι σαυτοῦ. ---

Non vero videntur ceteri Grammatici *Pollucis* nostri omnes assensisse in hoc loco explicando. Certe *Suidam*

65 Καὶ θρανίον δὲ ὑποκορισάμενος ἂν εἴποις· Ἀριστοφάνης γοῦν τῷ ὀνόματι ἐπὶ πατταλίου κέχρηται ἐν τοῖς Βατράχοις, περὶ τοῦ δεῖν ἀπάγξασθαι λέγων· Μία μὲν γὰρ ἔστιν ἀπὸ κάλω καὶ
49 θρανίου· * καὶ τοι με οὐ λέληθεν, ὅτι θρανίον καὶ ἄλλως ζυλίφιόν τί ἐστιν· 66 ἐπεὶ καὶ θράνουσ ἐκάλουν καὶ τὰ ζύλα τὰ κατακλείοντα τοὺς πλινθίνους τοίχους· παρακείσθαι δέ σοι χρηῖ 67 βλαύτας, 68 βλαυτία, ὑποδήματα· 69 καὶ τοι καὶ σανδάλια ἂν τις εἴποι, καὶ 70 διάβαθρα καὶ τὰ μὲν εἶδη τῶν ὑποδημάτων 71 προεῖρηται, τάτε ἀνδρεία, καὶ τὰ γυναικεία· προσθετέον 72 δὲ, ὅτι 73 Θεόπομπος ὁ Κωμικὸς ἐν Παμφίλῃ καὶ σανδα-

θρανίον vero alias tabella quaedam est Aristophanes siquidem nomine hoc de paxillo utitur in Ranis de eo, quod abrumpere oportet, differens. * Neque vero me fugit, quod alio modo θρανίον, tabella quaedam est. Præterea θράνουσ quoque ligna vocaverunt, includentia lateruncolorum tabulas. Adesse quoque tibi oportet crepidas, soles, calceamenta. Tum & sandalia quispiam dicat, & calceos. Sed calceamentorum species tam virorum, quam mulierum prædictæ sunt. Addendum tamen, quod & Theopompus Sanda-

πον pro paxillo, de quo reitem nescendo se suspendat quis, ut hic Pollux explicat, sed de scabello, cui insistens quis collum induat laqueo, quo fiat litera penfiliis sive longa, ut ille jocatur. Ita enim scribit: θράνιον, θράνος, καὶ θράνια, ταπεινά τινα δίφρα· καὶ ὑποπόδια γὰρ λέγονται· καὶ ἡ παρὰ τῷ ποιητῇ θρῆνυς· ἐφ' ᾧ ἱστάμενοι οἱ ἀπαρχόμενοι ἀρτῶσιν ἰαντοῦσ λακτίζοιτες αὐτά· Ἀριστοφάνης βατράχοις·

Μία μὲν ἴστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου.

καὶ θράνιος δίφρος. Hefychius tamen quoque θρανίου vocem inter alia per paxillum exponit: θρανίον, δίφρος, ὑποπόδιον, πάσσαλος, θρῆνος, καὶ τὰ ἐπὶ τοῖς φατνώμασι σανιδίωμα, καὶ λάσανα, καὶ νεὸς μίρος, καὶ τὸ ἐπὶ τῆν δοκῶν τι· quæ omnia adscripti, quoniam Noster & ζυλίφιόν τι exponit: ita enim malo scribere cum postro MS. quam ut vulgo ζυλίφιον & ut in Seberis ζυλίφιον· quamvis & hoc non damnandum, sicut vulgatum. Videtur vero apud Suidam quoque θρανίον & θρανία paroxytonas scribendum, ut apud Hefych. est: & hic ubique in MS. & supra III, 90, VII, 182. & Eustath. ad Od. u. JUNG.

65 θρανίον, * καὶ ἄλλως &c.] Absunt a C. A. utque ad Segm. 49. dein legit ζυλίφιον δεῖν ἀπάγξασθαι ἀντερπρ. abrumpere oportet: malim, de suspendio peragendo loquens. C. V. post λέγων ipsa verba Comici subijcit: μία μὲν γὰρ ἴστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου, leg. ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου· est quaedam enim νῖα (ad Orcum) ἢ vesse ὁ paxillo. Schol. in Ranis notat θράνιον esse scabellum, cui insiscebant, qui se in laqueo voluerunt induere, podoque facto illud pedibus subvertebant. Pollux accipit de Paxillo ligneo, uti & Hefychium θρανίον inter alia πάσσαλον interpretatur. KÜHN.

66 Ἐπεὶ καὶ θράνουσ ἐκ.] C. V. ἐπὶ θράνουσ δὲ κάλων, leg. ἐπὶ θράνουσ ἐκάλων· C. A. non habet ἐπὶ π. θ. ἐ. καὶ τὰ· dein ζύλα δὲ τὰ κλείοντα τ. π. τ. λίγνα quæ claudunt lateritios parietes. KÜHN.

67 βλαύτα,] βλαύτας· vide supra VII, 97. aut βλαυτάς. Hefych. βλαυτάς, ἱμβάδες, κρηπίδες, σανδάλια. SEB.

βλαυτά,] C. A. βλαύταις· Salm. βλαύτας, βλαυτία. KÜHN.

βλαυτά,] MS. χρηῖ βλαύτας, sicut & Seberis: & ita emenda: eo genere enim & supra Noster VII, 87. JUNG.

βλαυτά,] Reposuimus ad fidem MSS. βλαύτας. Sic scilicet & βλαυτή deteriori genere sæpius effertur: Avtilides in Oratione præstantissima περὶ παραφύγιματος, de Momo narrat, quod cum nihil in Venere reprehendendum haberet, βλαυτήν ἐσκώπτειτο. βλαυτία isto accentu & in Epigrammatum corpore variis in locis occurrit: apud Suidam in βάθρα usurpatos ab aliquo scriptore βλαυτίους invenio: ἀπολυομένου δὲ αὐτοῦ τοὺς βλαυτίους, nisi malueris forsitan βλαύτους. De σανδάλιους & ὑποδήμασι egregie multa docuit Salm-

sius ad Tertulliani Pallium. Διάβαθρα, quæ sequuntur, civitate Romana donata cognoscimus ex istis Pessi, seu potius mutilatoris illius: Diabathra, generis solearum Orscanicarum.

68 βλαυτία] MS. βλαυτία, proparoxytone: quomodo & in Hefychio videtur legendum, ubi vulgo: βλαυρία, σανδάλια· nam certe & βλαυτοῖν exponit ὑποδῖν ἢ πλῆσσει σανδάλια· & in σανδάλια, σανδάλια, ait, γυναικεία ὑποδήματα, ἃ καὶ βαβλάττια· ubi Sylburgius bene emendavit, ἃ καὶ βλαυτία. Et Suidam: βλαυτίαι, σανδάλια· βλαυτίον, ut vulgo paroxytonas quoque apud Eustath. ad Il. ζ. habes: & Athen. lib. VIII. In Lexic. Græcol. vet. iterum proparoxytonas: βλαυτίον, ὑπόδημα· sola. JUNG.

69 Καὶ τοι καὶ σανδαλί ἂν &c.] MS. καὶ που καὶ σανδ. SEB.

Καὶ τοι καὶ σανδάλι ἂν &c.] C. A. & Salmas. καὶ που κ. σ. ἂ. τ. εἴποι διάβαθρα· vid. Hefych. in διάβαθρα. KÜHN.

Καὶ τοι καὶ σανδάλι ἂν &c.] MS. καὶ που καὶ σανδάλια &c. & Seberis MS. που· idque placet: quamvis parum intersit. JUNG.

70 Διάβαθρα.] Eā promiscuo usu tam viris quam feminis supra VII, 90. Non recte itaque Hefychius: Διαβάθρα, εἶδος ὑποδήματος γυναικείον· ubi quæ διάβαθρα videtur legendum: ut ἑμβαθρα aliud calceamentorum genus supra VII, 92. JUNG.

71 Εἰρηται] Προεῖρηται Salm. KÜHN.

Εἰρηται] Scribe ut MS. habet, ὑποδ. προεῖρηται supra nimirum libro VII. cap. 22. JUNG.

Εἰρηται] Melius e MSS. προεῖρηται· sic sæpe Noster loquitur.

72 Δὲ, ὅτι] MS. δ' ὅτι. JUNG.

73 Θεόπομπος ὁ Κωμικὸς] MS. ἐν Παμφίλοις, σανδ. SEB.

Θεόπομπος ὁ Κωμικὸς] MSS in Παμφίλῃ K. Theopompus Παμφίλον laudat & Athenæus: dein C. A. σανδάλια &c. ἐν μ. σανδαλοθήκας· cætera capitis absunt. KÜHN.

Θεόπομπος ὁ Κωμικὸς] MS. noster, Κωμικὸς ἐν Παμφίλῃ σανδ. Seberis MS. ἐν Παμφίλοις. Utrum verius? Nostri MS. Scriptura. Et apud Athen. enim lib. XI. in λεπρόσθῃ idem Θεόπομπος Παμφίλον laudatur. Quæ sequuntur Menandrea & supra adduxit VII, 87. JUNG.

Θεόπομπος ὁ Κωμικὸς] Quod & titulum ipsius fabulæ possimus exhibere, gratiam illam habemus MSS. observat eam Theopompus Pamphilam ex Athenæo & Etymologo Maurus in Attica Bibliotheca: Pamphilus etiam inter titulos fabularum notus: restituumus illum Eubulo IX, 91. ubi corrupte vulgati Αμφίβολος habebant: utriusque vero tituli an designent personam, quæ in omnium est amore atque gratia, an potius, qui plurimas res deperit, earumque cupiditate trahitur, exploratum non habeo. Quod autem Theopompus σανδάλια mulieri adscripterit, non est ut adeo mitemur,

lia dixit, sed de muliere: * in Misygyne vero Menander Sandalothecas, & pelytra: sic enim Sophocles pedes nominat. Pileorum vero circa pedes non modo Plato meminit di-

λια εἶρηκεν, ἀλλ' ἐπὶ γυναικός. * Μένανδρος δὲ ἐν Μισογύνη, καὶ σανδαλοθήκας. οἱ δὲ ὑπέβαι δὲ πόδια, πῖλους, καὶ πέλυτρα. οὕτω γὰρ Σοφοκλῆς τὰ πόδια καλεῖ. τοὺς δὲ περὶ τοῖς ποσὶ πῖλους οὐ Πλάτων μόνον ἐν Συμποσίῳ Φή-

nam sarpus mulieres sandaliis seu soleis indutas legisse memini: in meretricularum ornata ἐπίχρυστα σανδάλια Lucianus enumerat: & mellitissimus Rion Venetem cavat interfecti Adonidis dolore percussam per aspera monium & agrorum ἀσάνδαλον errare: sauequam & Helychius Σανδάλια ἐκρουῖ γυναικεία ἐπιδήματα, quæ & βλατίτια dicantur, ubi recte emendatum eruditissimi viri: sed in te nota morari non lubet. Considerent vero viri docti, an non σανδάλιον ἀπὸ τῶν σανίδων sit derivandum, a σανίς, quas homines vetustissimi, cotio nondum utilis in hunc usum invento, pedibus suis subligabant: sed id jam his scriptis Camerario placuisse video.

74 Καὶ σανδαλοθήκας, καὶ πέλυτρα] Ita & II, 196. nec aliter leg. *Leopard.* non tantum hinc, sed etiam e lib. VII, 91. ubi alias πέλυτρα. *SEB.*

Καὶ σανδαλοθήκας.] C. V. post σανδαλοθήκας legit, οἱ δὲ ὑπέβαι δὲ πόδια, πῖλους, καὶ πέλυτρα &c. leg. οἱς, quibus vero subesse debent pedulia, impilia. *Salmast.* leg. πέλυτρα, ex *Helychio*: mox pro ποδῖας, leg. πόδια. *KÜHN.*

Καὶ σανδαλοθήκας.] Ita MS. auctior. σανδαλοθήκας οἰδὲ (emendatum videtur ἰδὲ) ὑπέβαι δὲ, πόδια, πῖλους, καὶ πέλυτρα. οὕτω γὰρ τὰ πόδια Σοφ. καλεῖ. &c. Illud οἱ δὲ non satis possum ob superpositum agnosce-re, an spiritum leni vel aspero notatum sit. Recte ne vero emendatum ἰδὲ; An forte ἄ δὲ scripsit: alias sane locus vulgatus ita restituendus est: σανδαλοθήκας ἄ δὲ ὑπέβαι δὲ, πόδια, πῖλους, πέλυτρα. οὕτω γὰρ τὰ πόδια Σοφοκλῆς καλεῖ. de ποδῖσι *Noster* supra quoque II, 196. & VII, 91. ubi utrobique & de πελῦτροις, quibus tamen χρῆσιν ex *Æschilo* utrobique adjungit, non ex *Sophocle*. De πῖλοις itatim. Considerabis tamen an rectius: οἱ δὲ ὑπέβαι δὲ &c. mihi non satis hic liquet. *JUNG.*

Καὶ σανδαλοθ. καὶ πέλυτρα.] Mutilum hunc ante nos locum MSS. ore pristino nitore reddidimus: quotiescunque vero tam elegantia atque erudita curpiter video depravata, non possum non illorum hominum intemperias abominari, qui pro integro atque sano *Pollucis* corpore disruptum id & membratim nefarie dissectum nobis in manus tradidere: decrant ista in vulgaris editionibus: οἱ δὲ ὑπέβαι δὲ πόδια, πῖλους, quæ sic pari consensu Codices manu exarati præ se ferunt, quamvis in libro *Falkenbergii* corruptissime hæc ita legantur: οἱ δὲ ἐπέβαι οἱ δὲ ποδῖσι ἐπίπλους, in quibus tamen vestigia veræ scripturæ elucet: οἱ δὲ ὑπέβαι δὲ πόδια καὶ πῖλους, plenius altero καὶ, quod omittunt ceteri: sed equidem mireris *Interpretes* nostros in istis minutis atque facilibus non inquam hætere, sed labi; sollicitant enim voculam primam οἱ, frustra sane; id enim tertio casu positum Atticis scriptoribus in usu frequenti est: hinc autem subesse decet: seu potius: post hæc subisci oportet πόδια, πῖλους &c. ad eundem Dativum sarpus adhæsisse in *Blisano Schæfferum* eruditi Commentatores docuerunt: sed in eo quidem id minus mirum videri debet; siquidem ille vir, quod utique dolendum, linguæ Græcæ ejusque genii parum fuerit peritus: in hoc autem *Pollucis* nostri loco non tantum id Interpretibus nostris contigit, sed & Doctissimo *Vossio*, qui, cum ad summum illud eruditionis lumen *O. Grævium* loci hujus emendationem ex suo Codice mitteret, sic scribit: Ἄ δὲ ὑπέβαι δὲ. Vide *Leones Hefiodæas* eximii viri, ubi capitis hujus residua sic ferme, uti nos in textu reposuimus, exhibuit *Vossius*, ibique de πῖλοις & πελῦτροις non vulgariter repetens. Mox erat editum οὕτω γὰρ Σοφοκλῆς τοὺς ποδῖς

καλεῖ quo nihil ineptius comminisci poterant: πόδια, pedulia, ἐπιδήματα ποδῶν, ἤγον φασκίας, ut *Helychius* habet, quod postericum a Romanis sumptum, qui fascias appellabant hæc pedulia: *Notius* ex *Ciceronis* in *Clodium* adducit hæc verba: *Tunc quum vincerentur pedes fasciæ, quum celsantiam capitis accommodares*: hæc quidem fasciæ sunt pedules; aliæ enim crurales, siquidem utraq; separatim nominantur D. XXXIV. tit. 2. *Fasciæ crurales pedulesque* *Empilia vestis loco sunt*: πόδια quidem & πῖλοι impilia sunt & fasciæ pedules, πέλυτρα vero potius intelligam de fasciis cruralibus: simili velamentorum involuero crura sua *Thracæ* obtexisse testis est *Herodotus* in *Polyptia*: τὰς δὲ κνήμας ῥάκισι Φαινικίσι κατελίχματο, quæ fasciæ non aliæ sunt, quam crurales, in aliis quoque Græciæ populis usitatæ; sed istas colore puniceo imbutas *Thracæ* soli pedibus suis circumdederant: portio fasciæ crurales cruribus semper obvolutas existimo, pedulia vero constitit plectumque ex lana coactili, vel plexa, quibus induerentur pedes, non involverentur: id arbitror patere ex adductis a nobis locis, ipsoque nomine, quibus hæc res designantur, ingenio: πέλυτρα enim a circumvolvendo sunt dicta; πῖλοι autem, qui & πόδια a cogendo & cudendo, vel condensando, siquidem ex tali materia confecta fuerint olim pedulia apud veteres, quod itaque postea nomen remansit quoque de plexis pedulicis: secus apud Romanos se res habuit, qui tam pedes quam crura fasciis invollebant: egregius e *Ciceronis* Oratione in *Clodium* supra nobis allatus est locus: *Varro Catone*: *Mibi puero modica una fuit tunica & toga, sine fasciis calcamenta*: quo nihil magis perspicuum habere queas: labente tamen tempore & hi impilibus & pedulibus sunt usi, quæ eadem omnino cum Græcorum πῖλοις & ποδῖσι: attamen *Misopnius* antiquorum rituum philosophus callentissimus πῖλον περιδίσιν inquit apud *Stobensem* Serm. I. locus est egregius, adscribique dignus: διὰ ταῦτο οὐδαμῶς καλὸν οὔτε ἐσθῆσεν πολλαῖς κατασκεπέν τὸ σῶμα, οὔτε ταινίαις κατελίβιν, οὔτε χεῖρας τε καὶ πόδας περιδίσιν πῖλων τε καὶ ὑφασμάτων τινῶν μαλακῶσει τοὺς γὰρ μὴ νοσοῦντας: ut non pedibus induta solummodo, sed & circumvincta videas pedulia: rem vero ipsam, quam verbis istis continet elegans philosophus, hauserat e *Re Publica Platonis*, in qua legibus Atheniensis summi permissum non fuit aut pileo caput, pedesve calcis tegere, ne naturæ, quæ, quod satis erat utrisque tutelæ, providerat, fieret contumelia: vide libr. XII. de Legib. sub initium. Fasciam vero apud *Martianum* lib. XI. Epist. 105. *Fascia te tunicaque tegunt, obsecraque palla*, de cruralibus intellige, quæ fascias, quibus crura vestiuntur *Quintilianus* vocavit lib. XI. c. 3. possem equidem ad hanc rem illustrandam alia plura in medium adferre: sed modum esse in rebus decet, atque certos fines, quos intra consistendum: nos tamen animo nostro indulsumus aliquando.

75 * Τοὺς ποδῖς] *Leop.* II, 2. leg. Σοφ. τὰ πόδια, (aliter τὰς ποδῖδας) infra *Segm.* 168. καλ. *SEB.*

* Τοὺς ποδῖς] Τὰ πόδια, pedalia vel pedulia intelligit, & ita, ni fallor, scriptum olim, nec aliter, ut postea vidi, C. V. *KÜHN.*

76 Τοῖς ποσὶ] Male MS. τ; δ. π. τοῖς ποσὶ. *JUNG.*

77 Ἐν Συμπ. φ. Ἐπιλεγμένον &c.] In *Sympo*; omnium *Interpretis*, locus *Platonis* in C. V. ita extat *Ἐπιλεγμένον τοὺς ποδῖς εἰς πῖλους καὶ ἀτακίδας* (ἀτακίδας) pedes involuti coactilibus & pellibus argivis. *KÜHN.* Ἐν Συμπ. φ. Ἐπιλεγμένον &c.] MS. ἐν ἐπιλεγμένον

σας, Ἐνειλιγμένον τούς πόδας εἰς πῖλους καὶ ἀρνακίδας· ἀλλὰ καὶ ἑὶ Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς, Λευκοὺς ὑπὸ ποσὶν ἔχων πῖλους· ἔξεστι δὲ εἰπεῖν καὶ πλεκτούς πῖλους· καὶ ἐπὶ τῶν ὀνομαζομένων ἑὶ οὐδῶνων

cens, Involutum pedes : sed & Cratinus in Malthacis, Sub pedibus complicatos habens pileos. Et de deliciis quoque,

τούς πόδας εἰς πῖλους καὶ ἀρνακίδας. Sed bene emendatum alia manu, ἀρνακίδας. Tu locum mutilum ita prorsus jam restitue: φῆσας, Ἐνειλιγμένον τούς πόδας εἰς πῖλους καὶ ἀρνακίδας· ἀλλὰ καὶ Κρ. ἐν. Attulit *Noster* & supra VII. 172. JUNG.

Ἐν Συμποσίῳ &c.] Aberant illa vulgo, quorum gratia *Platonis* hoc loco uti voluerat *Onomasticographus* noster εἰς πῖλους καὶ ἀρνακίδας; tum & *νειλιγμένον* cum integerrimo Codice *Palatino* scribendum fuit, ut quidem in ipso *Platone* legitur. Πῖλος ea significatione usurpasse putatur *Hesiodus* in istis: Ἀμφὶ δὲ ποσὶ πῖλα βοῖς ἴφι κταμένω Ἄρμινά δῆσσομαι, πῖλοις ἔτοσθε πυκάσας· malvero tamen de coactili lana Poëtam capere, siquidem πῖλος non ipfis pedibus indui jubeat, ut tamen de pedulibus factum scimus, sed calceos iis condensari: id cum animadverteret *Moschorinus*, difficultatem istam tali expositione loci remove conatus est: πῖλος ἴδον τῶν ὑποδημάτων πυκάσαι, αὐτοὺς τούς πόδας δηλονότι· exploratum scilicet habuit, non calceis adhæsisse pedulia seu πῖλους, sed priusquam quis se calcearet, ea pedibus induxisset, quo itaque Poëta verba, quamvis renitatur, trahere voluit. Sed addere jam lubet, quæ de πῖλοις *Tzetzes*, nam & ille de pedulibus locum intelligit, scribit: κυρίως τοῖς ἐξ ἐρίων πεπιλημένοις καὶ συμπατηθείσι καὶ συσφιχθείσιν ὑφάσμασιν, ἃ οἱ ἰδιώται ἐν κέντουκλα φάσι, νῦν δὲ πῖλα καὶ ἀρτάρια· editum est πῖλα τὰ ἀρτάρια· sed quod posui, præstat: possis & ita: νῦν δὲ πῖλα ἦτοι ἀρτάρια. Sic enim ad *Lycorhronem* alter *Tzetzes* v. 855, ὁσπερὶ καὶ κυρίως τα ἐν τοῖς ποσὶ πῖλα ἦτοι τὰ ἀρτάρια· pluries autem eo loco etiam in editione præstantissima ὀρτάρια scriptum est; male tamen, quamvis ad H. A. prober alicubi *Salmastius*: *Suidas* quoque: Πῖλα, τὰ κέντουκλα & Πῖλος, κέντουκλον· quod posterius sic & habet *Moschorinus* περὶ Σχῆδῶν pag. 86. porro hanc illius vocis ὀρτάρια notionem amplius confirmare licet e *Glossis Noticis*: Πιδούλια ποδῶν καλύμματα· πῖδα γὰρ ὁ ποὺς· τινὲς δὲ τὰ ἀρτάρια ἠρμάνισαν· optime quidem illz: ejus autem nominis ἀρτάριον, quod & ad *Lampyridum Salmastius* animadverterit, incunabula sunt in antiqua Græcia, nam in *Hesychio* legitur: Ἀρτῆρ, ὑποδήμα· fueratque eo *Pherecrates* ulus: *Suidas*: Ἀρτῆρ, ὑποδήματος ἴδος. Φερικράτης *Γραυσίν*· apud quem & hæc reperio: Ἀρτάρια, παρ ἡμῖν οἱ τῶν ποδῶν πῖλοι· & in vulgari profecto lingua Græca non pauca sunt ab ultima retro antiquitate repetenda, sicuti cum aquam appellant ἡρόν· de qua voce vide, sis, *Hesychium*. Ultimum hoc adjicio: veteribus etiam pedulia dicta ἀσκήρας *Tzetzem* monuisse vidimus ad *Lycorhronem*, qui ex *Hippocrate* locum adfert: Οὗτ' ἀσκήρισσι τούς πόδας δασείησι Ἐκρυψας — sed illum tamen *Grammaticum* iudicii falsum existimo; nam *Hesychius* calcementi fuisse genus adfirmat, idemque & ἀσκήρους habet, mutata paululum scriptura, γένος ὑποδημάτων ἢ σανδαλίων· at magis est opportunum, quod *Onomasticographus* noster VII, 85. describat, ἀσκήρας, ὑποδήμα λείον, χριμῶνι χρῆσιμον· ea nimirum de causa *Hippocrate* δασείας ἀσκήρας dixerat, quod id ipsum est *Hesiodi*, πῖλοις ἔτοσθε πυκάσας· videntur itaque e pellibus agnitis constituisse, quas *Iones* appellasse putes ἀσκήρους, quibus caloris habendi causa villi non erant demti. *Suidas* au corruptus sit, qui vocem illam ὑποδήματα Ἀττικῶν interpretetur, non mihi competere habeo. Eadem & ἀσκήρικῶν alibi ab *Hippocrate* vocata.

78 Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς] In *Malthacis*. C. V. ita versus *Cratini* legitur:

Λευκοὺς ὑπὸ ποσὶν ἔχων πῖλους πλεκτούς.

Alba subter pedes habens impilia.

Dein pergit *Idem* Codex: ἔξεστι δὲ εἰπεῖν καὶ πλεκτούς πῖλους καὶ ἐπὶ τ. ὁ. οὐδῶνων, licet autem plexos pileos dicere de illis, quos vocant udones. Kühn.

Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς] Iterum vulgata pessime mutilata: tu omnia ex MS. redintegra, qui ita habet: Μαλθακοῖς, λευκοὺς ὑπὸ ποσὶν ἔχων πῖλους· ἔξεστι δὲ εἰπεῖν καὶ πλεκτούς πῖλους· καὶ ἐπὶ &c. Egregie se gerit noster MS. hic, *Polluce* ipso supra adplaudente VII, 72. ubi *Cratinus* χρῆσις pariter ita extat. JUNG.

Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς, ὑπὸ &c.] Mollium quorundam Atheniensium, qui corruptis erant atque effeminatis moribus, vitam exhibuisse descriptam in hac fabula *Cratinum*, vero mihi per quam simile videtur: meminit *Dicaearchus* de *Moribus Veteris Græcia*. Sed in ipsa quidem *Comica* χρῆσις addidimus a principio· *Λευκοὺς*, quam voculam agnoscit etiam *Falckenburgii* Codex: tum vero post *Cratini* verba: ἔξεστι δὲ εἰπεῖν καὶ πλεκτούς πῖλους egregie MSS. supplet. Λευκοὺς autem πῖλους, pedulia lincea, quæ albi coloris erant: eximie *Lucianus* & ad rem nostram apposite *Rhet. Prag.* ἡ ἐμβάς σικουρία πῖλοις τοῖς λευκοῖς, ἐπιπέπουσας. de πῖλοις autem & *Hesychius* Πῖλοις, πῖλωτοῖς· recte vero, nam & πῖλωτὰ dicta sunt pedulia: vide *Tyrrium Irenes Augustæ* cap. 28. quamvis ibi non illa tantum, sed & alia quævis indumenta tegumenta ex compacta & condensata lana possit designare: πάντα τὰ εἰς ὑπερσίαν τῶν μοναζουσῶν, ἦγον σάγια, πῖλωτὰ, ἰφαπλώματα· *Suidas* etiam: Πῖλοις, πῖλωτοῖς· siquidem & πῖλωτὰ dicantur ἀπὸ τοῦ πῖλῶν· πλεκτοὶ vero πῖλοι qui sunt, cujusve confecturæ commodiori alibi loco.

79 Ἡδῶν] Vox Ἡδῶν nihili plane hic est: & eximie MS. noster οὐδῶνων habet, quo pacto quoque *Pollucem* scripsisse dubitet? Vidit id mendæ & doctiss. *Leopardus* II. Emend. 2. Ceterum, ait, illa verba ἐπὶ τῶν ὀνομαζομένων Ἡδῶν, vel potius οὐδῶν, vel οὐδῶν, pro illis faciunt, qui Ἡδῶνες vel ἁδῶνες legunt, in lemma *Martialis*, *Udones Cilicis*: ubi vir doctus & alia de hisce: nos οὐδῶν MS. credo, tuto retinebimus, qui prorsus Latinum *Udonum* nomen exprimunt, quod *Noster* sine dubio innuit, ut & alia de lingua Romana interdum inspersit. JUNG.

Ἡδῶν] Excerpta *Falckenburgiana* Ἡδῶν· sed, ut restituumus, in melioribus est MSS. scribitur & οὐδῶν & οὐδῶν, ut in veteri quodam *Glossario* MS. legi: οὐδῶν *Glossa Notica*, ex quibus hac de re & voce ad illustrandum *Pollucem* ista emendatiora, quam ibi vulgo leguntur, describere lubet: Οὐδῶν, τὰ περιπλέμενα τοῖς ποσὶν ὑφάσματα, ἃ λέγεται παδόπανα· κατὰ καθαράν τὰ δὲ ἄλλα ποδῖα ὡς εἰπεῖν τὰ ἐξ ἱματίων γεγενημένα, ἃ παρὰ τισιν οὐδῶν κέκληται ἢ βράχαι, χρισὶ περιτιθείσιν, δακτυλίου δὲ τοῖς ποσὶν· posteriora sunt *Eriphanis* κατὰ καθαράν verba; apud eum legitur βράχαι· utrumque rectum: pro ποδῖα & in *Glossis* illis & apud *Eriphanium* ποδῖα, quod ego cum *Salmasto* & *Petavio* mutandum duxi: sed quod & illa vox muccimia designaverit; in quæ nates emungerent, οἱ εἰς παλάτιον εἰσόντες συγκλήτικοι in iisdem verborum *Juris* interpretationis legitur: *Udones* Romanis: *Cyrillus*: *Udo*, ἐμπῖλον· *impilia* superius e *Digestis* attulimus, quæ vox devoluta est etiam ad *Hebræi* *Juris* Conditores; vide *Audorem Aruch*: proculit autem egregiam vocabuli notationem *Eruditiss. Vossius* ante citato loco, quamvis nec illa *Salmasti*, quam ibi rejecit, a cudento sic contemnenda. Postmodum in *Lysippo* pro ἐπιπλεκτός restituumus ἰστί πλεκτός· τριμ-

Pileos τριμίτους, dicente Lysippo in Bacchis, Sed trimitus contextus.

⁸⁰ πίλους τριμίτους, Λυσίππου εἰπόντος ἐν Βάκχαις, Ἄλλα τριμίτος ἐστὶ πλεκτός.

• CAPUT XII.

• ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ.

51

De vehiculis, & eorum partibus.

⁸¹ Περὶ ὀχημάτων, καὶ τῶν μερῶν αὐτοῦ.

Vestium porro speciebus prædictis, me verbum hic esse non convenit: neque nunc anulos, sigilla, & signatoria enarrare. Verum si quis vehiculorum vectura uteretur Sole oriente, priusquam astura arderet, notanda vehiculorum sunt species: sive currus, sive vehicula,

Τὰ δὲ τῆς ἐσθήσεως εἶδη προειρηκώς, οὐκ ἂν δεοί μοι ἐνταῦθα πολυλογεῖν· οὐ τοίνυν οὐδὲ δακτυλίους, καὶ σφραγίδας, καὶ σφραγίδια χρῆ νῦν ἐπιλέγειν, ἀλλ' εἰ μὲν ⁸² αἰωρήσει τῆ δι' ὀχημάτων χρωτό τις περὶ τὴν ⁸³ ἑω, ⁸⁴ θέρους ὄντος, πρηνὴ τὸν ἥλιον περιφλέγειν, ⁸⁵ τὰ εἶδη τῶν ὀχημάτων ἰστέον, εἴτε ἄρματα, εἴτε ⁸⁶ ὄχους,

tos in *Philoxeni Glossis triplex*: sed emendandum ajo *trilex*: itaque πῖλοι τριμίτοι, *trilex pedules*. *Lysippi Bacchas* nominat ex *Athenaeo Suidas*, & *Hesychius* in *ἄγερσικουβήλεις*.

⁸⁰ Πίλους τριμίτους, &c.] C. V. πῖλους τριμίτους, A. ii. ε. B. ἀλλὰ τριμίτος ἐστὶ πλεκτός· ita C. V. quam lectionem præfero nostris conjecturis in specimen exhibitis: de udonibus vid. *Salmas.* in *Perzinacem*, & *Severum*, & supra libr. VII, 91, 92. ἐν Βάκχαις autem in *Bacchi*: ejusdem argumenti puto fuisse *Hedonas* *Aeschylis*: Ἠδωνός vel Ἠδωνός, id est, *Hedonas*. *Threßas* præcipue *Baccho* operatas novimus, uti patet ex dictis in specimen. *Hesychius* in *Ἄδαμος* & αἰγίζειν laudat *Aeschylum* in Ἠδωνοῖς, adde his ex notis *Valesii Hedonas hyemes Claudiani*. KÜHN.

Πίλους τριμίτους, &c.] *Lysippi* verba ita scribe, ut noster MS. habet, ἀλλὰ τριμίτος ἐστὶ πλεκτός. JUNG.

⁸¹ Περὶ ὀχημάτων, &c.] Quia nulla hic a *Polluce* *Stasira* mentio facta, *Hieron. Magius* & aliis rationibus, & inde quoque probat usum illius non adeo vetustum esse. *Miscell.* II, 14. SEB.

Περὶ ὀχημάτων, &c.] C. A. hunc titulum habet περὶ αἰωρουμένου (Salm. π. εωρουμένου) dein caput incipit ἀλλὰ μὲν αἰωρήσει &c. gestatione vehiculorum. Veteres inter corporis exercitia, quibus valetudo bona firmabatur, numerabant gestationes, quæ vel equo, vel navi, vel sella gestatoria, vel vehiculis, vel aliis modis fiebant; & quando coelum erat pluvium, domi habebant suas gestationes loco, qui ab ipsa re dicebatur gestatio. Has gestationes Græci αἰώρας vel αἰωρήσεις reddunt, & αἰωρίζομαι, gestor: unde titulus capitis reddendus περὶ αἰωρουμένου, de eo qui gestatur. *Salm.* C. caput incipit ab ἀλλ' εἰ μὲν εωρήσει &c. KÜHN.

Περὶ ὀχημάτων, &c.] Capitis sequentis titulus in MS. est: περὶ τοῦ εωρουμένου. Et caput ipsum statim incipit: ἀλλ' εἰ μὲν εωρήσει &c. sic enim & hic, ut supra alicubi εωραν pro αἰώρας adnotabamus: sed variat alias. Præfatiunculam *Pollucis*, qua dicit se de re veteriaria prædixisse jam, nempe libro septimo, omittit MS. JUNG.

⁸² Αἰωρήσει] MS. εωρήσει, qua forma & apud *Hesych.* Εωρούμενος, κρεμάμενος, ὑψούμενος. SEB.

⁸³ ἑω] MS. ἑω. JUNG.

⁸⁴ Θέρους ὄντος] MS. θέρους ὄντος. legendum θεοῦ, id est, ἡλίου· ut est & supra I, 54 & 68. SEB.

Θείους ὄντος] *Interpr.* leg. θεοῦ ὄντος, Sole oriente, MSS. θέρους ὄντος, astate: & ita *Salmasius* etiam habet. KÜHN.

Θείους ὄντος] Tam noster quam *Seberi* MS. θέρους ὄντος, *Noster* etiam statim πρηνὴ quamvis emendatum ad vulgatam lectionem. Sed quod ad θέρους ὄντος, germanam hanc *Pollucis* scripturam esse adfirmare non

dubito, quam habet & *Flor.* editio: nec possum adfensitii optimo & doctiss. Amico nostro legendum dicenti, θεοῦ ὄντος. Nam quod cum ipsius venia dicam, licet Solem sæpius ita vocent nude sed optimi scriptores, & *Noster* etiam supra: tamen nescio an ita locuti sint, περὶ τὴν ἑω θεοῦ ὄντος: & ut essent locuti, tamen *Pollucem* ita hic scripsisse non credam, ut in uno quasi commatio uteretur voce θεοῦ & ἡλίου simul: sed certe si θεοῦ dixisset, ita addidisset potius, πρηνὴ αὐτὸν περιφλέγειν. Alias certe ineptissimam audeo adpellare interpunctionem vulgatam, quamvis & in MS. sit: quid enim? *Pollux* τὸν ἥλιον περιφλέγειν τὰ εἶδη ὀχημάτων miseris currus qui a sole comburuntur! Sed ne ineptiamus. Locus totus ita scribendus & distinguendus est: ἀλλ' εἰ μὲν αἰωρήσει τῆ δι' ὀχημάτων χρωτό τις περὶ τὴν ἑω, θέρους ὄντος, πρηνὴ τὸν ἥλιον περιφλέγειν, τὰ εἶδη τῶν ὀχημάτων ἰστέον, εἴτε ἄρματα &c. Si quis, ait, gestatione vehiculari utatur circa aurotam, astate tempore, (nam hyeme neminem adeo delectet rigido aere, & cælo turbido) priusquam sol flagrare incipiat, vel, priusquam solis aestus intendatur, scienda sunt genera vehiculorum, sive eas ἄρματα, sive aliter adpellare oportet. Hic certe *Polluci* sensus est, vel valde ego fallor, quod tamen hic non spero. *H. Stephanus* sane hunc locum ctuce notaverat ad oram, sine dubio ob absurditatem vulgatæ lectionis hærens. Ceterum quod ad πρηνὴ attinet, ut in MS. nostro fuit, quamvis correctum in πρηνή, eo modo Atticos scribere solere tradidit *Joan. Grammaticus*, Libello de *Dialectis*. Sed *H. Stephanus* in *Animadversionibus* ad istum *Libellum* *Articul.* vel *Tmem.* 4. id esse falsum dicit, & ubicunque ita legatur, ita librariorum errore legi censet. JUNG.

Θείους ὄντος] Plane sic ut restituumus legit etiam *Falkenburgii* Codex: confuderat in sequentibus non bona distinctio sensum, πρηνὴ τὸν ἥλιον περιφλέγειν τὰ εἶδη τῶν ὀχημάτων quam labem eluit opportune *Jungermannus*, & longe a veritate absunt, qui aliter sentiunt. Inter vehiculorum nomina enumerat ὄχους sed, si & accentuum est habenda ratio, ponendum ὄχους.

⁸⁵ Τὰ εἶδη τῶν ὀχημάτων.] *Interpr.* notanda vehiculorum sunt species, pro quo malim, priusquam Sol exortat cultum, speciem vehiculorum; erant enim illa auro variisque coloribus decorata, quæ ornamenta Solis ætus paulatim decoquit extenuatque, ni æstate Solis ortus occupetur. *Salmas.* τὰ εἶδη τ. ὀχημάτων ἰστέον ὄτι. KÜHN.

⁸⁶ Ὀχούς] Ὀχους, ut est in MS. SEB.

Ὀχούς] Textus C. A. ὄχα supercriptum, ὄχοι, unde facile fit ὄχους. KÜHN.

Ὀχούς] MS. ὄχους, ut & *Seberi* habet: corrige itaque accentuum vulgatam, sic infra *Segm.* 139. JUNG.

εἴτε ἀμάξας, εἴτε ⁸⁷ λαμπήνας αὐτὰ προσήκει
 52 καλεῖν * ἔστι δὲ τούνομα ἢ λαμπήνη ⁸⁸ ἐν τῇ
 Σοφοκλέους Ναυσικάα, καὶ ἐν τοῖς Μενάνδρου
 Ἀλιεῦσιν ⁸⁹ ἀλλὰ καὶ τὰ μὲν τῶν ὀχημάτων
⁹⁰ σκευοφόρα ἀν εἶη, τὰ δὲ ἐνθρόνια, ⁹¹ τὰ δὲ εἰς
 τὸ κατακλίνας ἐνεύναια, τὰ δὲ κατάστεγα, ⁹² καὶ
 στεγαστὰ, καὶ καμάραι ⁹³ οὕτω γὰρ ὠνόμασεν

feu plaustra, vel lecticas has nominare
 conveniat. * Est autem Lecticæ nomen ⁹⁴
 in Sophoclis Nausicaa, & in Menandri
 Piscatoribus. Nonnulla vero vehiculo-
 rum vasigera fuerint: nonnulla sedibus
 instructa: nonnulla ad decumbendum
 strata: alia autem cooperta, subtegula-
 nea, & camaræ: sic etenim nominavit

87 * Λαμπήνας] Suid. Λαπήνη, ἢ ἀμάξα. At Sylb.
 ἀπήνας legit. SEB.

* Λαμπήνας] LXX. ἀμάξας λαμπήνας Num. VII.
 v. 3. in Hebræo est צב נלללז plaustra iumentia, ut
 quod cameratum est propter convexitatem, protube-
 rare & intumescere solet. Euseb. Eusebius apud Dru-
 sium in fragmentis Veter. Interpret. ἀμάξας λαμπήνας
 διατρέχους (leg. διτρέχους) λέγει, ἃς τις ζῆρῳτια κα-
 λούσι: forte ζῆρῳτια, pro διῳτια, ut vehicula bivota de-
 signentur. Euseb. LXVI. v. 20. צבצב Theodot. ἐν λαμ-
 πήνας, Ἀμυλια ἐν σκιπαστοῖς, pro quo Symmach. lecti-
 cas posuit; vid. eundem l. c. Suid. ἀμάξας βασιλικὴν,
 ῥῆδιον περιφανὴς, ἄρμα σκιπαστον interpretatur. Eadem
 habet Hesych. nisi quod addit ῥῆβδιον περι κεφαλῆν,
 quod accepit de limbo vel imbo, qui circumdat
 Deorum Sanctorumque capita: ἰσθμῶς enim ῥάβδος red-
 di solet, vel de virgis in camerato plaustrum cingenti-
 bus capita vectorum. Kühn.

* Λαμπήνας] Λαμπήνας & MS. nosler habet, & a-
 steriscum tollendum cenleo. Adscripterat sane H. Ste-
 phanus ἀπήνας in suo Codice, ita, credo, emendandum
 censens: sed nihil temere mutandum contra MSS. con-
 sensum: & additur clare λαμπήνη apud Sophoclem esse.
 Et valde mitor, cur mutatum voluerit. Ipsa sua
 serie Hesychius firmat, λαμπήνη, scribens, εἶδος ἀμά-
 ξης ἢ ὀχουῦται ἢ ἐνοῖ ἀπήνη ἢ ἄρμα ἀμάξης (an ἄρμα-
 μάξης forte εἶδος) περιφανὴς βασιλικῆς ἢ ῥῆβδιον περι κε-
 φαλήν ἴστιν ἄρμα σκιπαστόν. Suidas: Λαμπήνη, ἄ-
 μάξα βασιλικὴ ἴδιον περιφανὴς ὅ ἐστιν ἄρμα σκιπαστόν
 an? ῥῆβδιον περιφανὴς. cæcas conjecturas, credo, insper-
 gemus, quas mirum si tibi prius probem, quam mihi ipsi.
 Sed de aliis auctoribus nihil promisi tamen. Ad Pollucem
 nostrum pergamus, qui, credo, ideo suos auctores huic
 vocula addidit, ne in dubium revocaretur: habes & infra
 Segm. 139. in Posidippi verbis. Etymologicum Magnum
 ejus quoque mentionem facit in ἀρήνη ὡς, ait, σάσσω
 σαγήνη, καὶ λάμπω λαμπήνη. JUNG.

* Λαμπήνας] Stellulam apposuerat, ubi minime
 erat opus, Seberus: nam bene λαμπήνας. De isto ve-
 hicali genere si cupis legere, adeundus est Scheffe-
 rus de Re Vehic. lib. II. cap. 17. ubi λαμπήνη & ἀ-
 πήνη non differre statuit: Hesychii locum corruptissi-
 mum, qui multimodis a doctis hominibus est tenta-
 tus, hic, ut emaculandum puto, adscribam: Λαμπή-
 νη, εἶδος ἀμάξης ἢ ὀχουῦται ἢ ἐνοῖ ἀπήνη, ἢ ἄρ-
 μάξα περιφανὴς βασιλικὴ, ἢ ῥῆδιον περιφανὴς, καὶ
 ἴστιν ἄρμα σκιπαστόν ἴδιον in Suida ῥῆδιον est: postero-
 ris ætatis homines ῥῆδιον, & ἴδιον dixerunt scripserunt-
 que: vide Suidam in ἴδιον: quid autem eruditum viri in
 Hesychii verbis sibi velint, cum ἴδιον περι κεφαλῆν
 legunt, & accipiunt de corona radiata, penitus igno-
 ro, & persuasissimus sum plurimum a sensu & Lexi-
 cographi mente abesse: turbas illas dedit kai, loco suo
 motum scriptumque, ut posteriores Græci pronunciant
 καὶ περι κεφαλῆς, unde natum περι κεφαλῆς. Porro de
 λαμπήνη videndus Procop. ad Reg. lib. I. cap. 26. &
 Hieronymus ad Jesua c. LXVI. v. 20. nos alibi. De fa-
 bulis autem Nausicaa Sophoclis & Piscatoribus Menandri
 Mentius in Sophocle, & Astica Bibliotheca adnotavit.

88 Ἐν τῇ Σοφοκλ. Ναυσικάα, &c.] Absunt a C. A.
 usque ad Ἀλιεῦσι. C. V. pro Ναυσικάα; leg. Ναυσί.
 Κῦην.

Ἐν τῇ Σοφοκλ. Ναυσικάα, &c.] MS. ἐν τῇ Σοφο-
 κλέους Ναυσί καὶ ἐν τοῖς Μεν. Ex hac corrupta lectio-

ne, ut puto, nescio quis in MS. fecit corruptiorem
 particula τῇ superscripto ταις, quasi ἐν ταις Ναυσί Σο-
 phoclem Nosler laudasset: sed nullas Naves novi Sopho-
 cleum drama: & ἐν Ναυσικάα etiam apud Hesych. in
 ἀναρροῖβδι Tragicus citatur, ut in nobili catalogo ejus
 fabularum videre potes apud Casaubonum τὸν πῶν VII.
 Athen. 4. Sane ἀπήνη & Nausicaa utitur apud Hom.
 Ὀδυσσ. γ. quam Sophocli λαμπήνην fuisse credibile est:
 nam & lusum sphericum immiscuisse, qui pariter apud
 Homerum eo loci, patet e loco Hesychii. JUNG.

89 Ἀλλὰ καὶ τὰ &c.] MS. ἀλλὰ τὰ μὲν τῶν δ. si-
 ne καὶ, quod videretur omitti posse: recenser jam va-
 ria vehiculorum genera, alia esse apta farcinis, alia
 aliis. JUNG.

90 Σκευοφόρα] Impedimentis farcinisque vehendis
 destinata, quibus opponuntur τὰ ἐνθρόνια, in quibus est
 sella curulis; sensa posses etiam dicere: C. A. leg. σκινο-
 φόρια. Kühn.

91 Τὰ δὲ εἰς τὸ κατακλίνας] Absunt a C. A. usque
 ad ἐνεύναια. C. V. ἐγκατακλίνας ἐνεύναια legerem τὰ
 δὲ εἰς τὸ ἐγκατακλίνας ἐνεύναια, alia ad reclinandum
 corpus, cubatoria. Hesych. ἐνεύναια inter alia ἐγκοῖτια,
 qua ad cubile faciunt: lecticas innui puto a Polluce, &
 ea quibus sternuntur cubandi gratia. Kühn.

Τὰ δὲ εἰς τὸ κατακλίνας] MS. εἰς τὸ ἐγκατακλίνας
 quod ut significantius vulgato κατακλίνας recipiendum
 puto. Pro ἐνεύναια vero, MS. ἐν ἐνεύναια ego malim
 ἐνεύναια: ut supra dixi ad VI, 10. JUNG.

Τὰ δὲ εἰς τὸ κατακλίνας ἐνεύναια] ἐνεύναια reposui:
 sic Herodianus: ἐνεύναιοι ἰμάτιον, καὶ ἐπιβόλαιον τὸ ἐν
 τῇ ἐνῆ. Ἐγκατακλίνας adscriptit libri sui margini Küh-
 nius, bene; nam & ita MSS. Σκευοφόρον ὄχον dixit
 Etymologicum in ἀρμαλίας videndus Schefferus.

92 Καὶ στιγ. καὶ καμάραι.] Στιγαστὰ ὀχήματα καὶ
 καμ. Etiam rectæ naves καμάραι. Strabo lib. XI. f.
 341. quæ Eustathio πλοῖα στιγγύλα ad v. 700. Dion.
 Alexandr. lat. Camera. Tac. III. Hist. pag. 289.
 καμάραι enim fornix est, sive tectum in modum for-
 nicis. Esai. XL, 22. ὁ στίβας ὡς καμάραι τὸν οὐρα-
 νόν, forte ut Ennius cali ingentes fornices dixit apud
 Cic. III. de Orat. pag. 157. Sed notandum in Hebr.
 ibi esse קלף quod plerique alii exp. tennem pelliculam:
 cum καμάραι potius a קלף clausi: quanquam nonnul-
 li pro Germanica voce habeant. Macrobi. tantum air
 peregrinum verbum esse Saturn. VI. cap. 4. adducto il-
 lo Virgilii Georg. III. 15. Camarū (Non. c. i. 126.
 cameris) hirtas sub cornibus aures: vid. Lips. in di-
 ctum Taciti librum not. 53. Casaubon. Animadvers.
 in Athen. libr. IV. cap. 7. maximeque in Strab. fol.
 168. SEB.

Καὶ στιγ. καὶ καμάραι.] C. A. στιγαστὰ καμάραι
 ὡς Ἡρόδοτος Herodot. in Cliso de ditioribus Babylonio-
 rum virginibus: ἐπὶ ζευγίων ἐν καμάραις ἐλάσασαι.
 Kühn.

Καὶ στιγαστὰ] Ita & MS. & bene credo; scilicet
 ὀχήματα, manus alia tamen refinxit in στιγαστὰ.
 JUNG.

Καὶ στιγαστὰ] Adduxit hunc Pollucis locum Scheff-
 erus de R. V. lib. II. cap. 17. ubi lege, quæ de cur-
 ribus oblectis commentatur: καμάραι autem cum Λί-
 νιο ἀρματος κυντος appellare licet. Δίφρος κατάστιγος
 est apud Dion. lib. LX. & alibi apud eundem σκιμπό-
 διον κατάστιγος.

93 Οὕτω γὰρ ὠνόμ. Ἡρόδ. καὶ Ξ.] MS. ita: οὕτω γὰρ

Herodotus. Et Xenophon in Pædia, cooperatam currus partem intelligens inquit : decubuerunt, & cooperuerunt scenam. Tum alia quidem quadrigæ sunt, aliae bigæ. *Non vero opus est. partes recensere :

Ἡρόδοτος· καὶ Ξενοφῶν δὲ ἐν τῇ Παιδείᾳ, τὸ ἐστεγασμένον μέρος τῆς ἀμάξης ὑποσημαίνων ἔφη· καὶ κατέκλιαν, καὶ κατεκάλυψαν τὴν σκηνήν· καὶ τὰ μὲν τετράκυκλα, τὰ δὲ δίκυκλα· καὶ οὐδὲν δεῖ περὶ μερῶν ἐπιλέγειν, οἷον σῶστρα,

Ἡρόδοτος ἀνάμασι. Ξενοφῶν, δι &c. sine καὶ, quod commode abstit. Utiur vero eo vocabulo, quod profert Pollux, Herodotus; ut in Clione cap. 199. de Babylionorum mulieribus ad templum Veneris solemnior proficiscenibus: πολλὰ δὲ καὶ οὐκ ἀξιόμνηται ἀναμίσγισθαι τῆσι ἄλλοις, οἷα πλοῦτων ὑπερφρονοῦσαι, ἐπὶ ζευγίαν ἐν καμάρῃσι ἐλάσασαι, πρὸς τὸ ἰρὸν ἰστέσι· & in Melromene cap. 69. de more interficiendi ψυδομάντις apud Scythias: ἰπεῖαν ἀμάξαν καμάρῃς φρυγῶν πλῆρσι, καὶ ὑποζεύξασαι βοῦς &c. JUNG.

94 Ἐν τῇ Παιδείᾳ] C. A. in Παιδείᾳ locus est libr. VI. de Panthea: λαβοῦσαι αὐτὴν ἀπῆγον εἰς τὴν ἀρμάμαξαν, καὶ κατακλίαντες κατεκάλυψαν τὴ σκηνήν. Ἰσπερ. Eunuchi atque ancilla acceritam in caryucham deducunt: ubi per σκηνήν designare videtur operculum caryuchæ, unde hic legendum τῇ σκηνῇ κατέκλιαν, puto esse ab Αὐτοῖς, qui ἀπὸ μνήμης recitavit locum, nec singula verba appendere voluit. Cæterum hæc verba Pollucis, τὸ ἰστιγασμένον μέρος ἀμάξης satis indicant, quod Perlarum ἀρμάμαξαι non fuerint operæ perpetuæ regimento, sed ex parte saltem aliqua, quo scilicet caput ab injuriis aëris vindicaretur. Antequam hinc discedam, monendum etiam est, quod C. A. pro ὑποσημαίνων, legit ἀλλῶν, quod eodem tendit. Salm. C. legit καὶ κατέκλιαν, καὶ κατεσκάψαν τὴν σκηνήν, unde facit: forte scriptum: καὶ κατεστέγασαν τὴν σκηνήν· sed verior nostra lectio: mox pro ἰστιγασμένοι, Salm. C. legit τὸ ἰργασμένοι, Kühn.

Ἐν τῇ Παιδείᾳ] In Polluce male edebatur antea Παιδείᾳ, & in MS. quoque Παιδείᾳ erat: sed bene correxerat & H. Stephanus in suo Codice. JUNG.

95 Κατέκλιαν, &c.] MS. καὶ κατέκ. bis. Seb. Κατέκλιαν, &c.] MS. ἔφη, καὶ κατέκλιαν, καὶ κατεκάλυψαν τὴν σκηνήν· sed aliter iste locus paulo apud Xenophonem legitur. Est autem sub finem VI. Pædia. de Panthea: ἐκ τούτου δὲ οἱ εὐνοῦχοι, καὶ αἱ θεράπαιναι λαβοῦσαι αὐτὴν ἀπῆγον εἰς τὴν ἀρμάμαξαν, καὶ κατακλίαντες κατεκάλυψαν τὴ σκηνήν· & vix puto τὴν σκηνήν Pollucem scripsisse. Ad hanc σκηνήν accommodatus valde locus Plutarchi, quem de carrucis dormitoriis etiam accepit doctiss. Baylius, initio lib. de Vasc. ἀλλὰ καὶ τὸς ἀργυρονότους καὶ παλλακηνότους ἰσχυρῶς παραφυλάττουσιν, ἃ, ὑπὸ μηδενὸς ὀρεῖσθαι τῶν ἐκτός, ἀλλ' οἷοι μὲν διακίπασθαι κατακειλισμένους, ἐν δὲ ταῖς ὀδοπορίαις ὑπὸ σκηνῆς κύκλω περιπεφραγμένους ἐπὶ τῶν ἀρμαμαξῶν ὀρεῖσθαι. Ad has σκηνῆς puto respexisse & Posidippum in verbis, quæ infra Segm. 139. JUNG.

Κατέκλιαν, κατεκάλυψαν τὴν σκ.] Alia longe in nostris manu scriptis Codicibus est lectio, atque vulgo apud Xenophonem editur; neque minus illa mihi quidem videtur proba, etiam si renitatur doctissimi Commentatores, qui in animum inducere non potuerunt, lectionem illam esse veram & oportunam: non enim, puto, ipsam mulierem operiebant hac scena, sed imposita muliere scenam ipsam obtegebant: in ipso sic itaque Xenophonem reperuero: ἐκ τούτου δὲ οἱ εὐνοῦχοι καὶ αἱ θεράπαιναι λαβοῦσαι αὐτὴν ἀπῆγον εἰς τὴν ἀρμάμαξαν, καὶ κατέκλιαν, καὶ κατεκάλυψαν τὴν σκηνήν· exinde vero eunuchi & ancilla apprehendentes eam ἀβάχευοντ ad bartamachiam, & κομψοῦντο in λέκτρῳ, scenamque seu iabernaculum obteχοντ, sintonne scilicet aliqua, vel velo, quod scenæ tegendæ, vel ut huic obduci posset, destinatum erat: pondus opimioni meæ accedit a Plutarchi verbis, quæ proculit

Jungermannus, unde σκηνῆς istas fuisse κύκλω περιπεφραγμένους liquet, id est, contextas ac undique cinctas velo quodam vel pellibus, ut patet e Chirio, qui ἀρμάμαξον, cui Davium impofuerat Bessus, vehiculum, pellibus undique contextum exponit; structas enim moles in curru, quæ a jumentis trahi debeant, mente vel le concipere absonum sit, & inauditum: porro aut me fallit animus meus, aut istæ scenæ curules non abfimiles fuerunt cameris, καμάραις, quas in vehiculis Babylioniorum commemorat Herodotus, ubi de lege Babylioniorum turpissima, qua comparatum erat, ut cunctæ mulieres semel in vita sua duntaxat notitiam haberent hominis peregrini: πολλὰ δὲ καὶ οὐκ ἀξιόμνηται ἀναμίσγισθαι τῆσι ἄλλοις, οἷα πλοῦτων ὑπερφρονοῦσαι ἐπὶ ζευγίαν ἐν καμάρῃσι ἐλάσασαι πρὸς τὸ ἰρὸν ἰστέσι· si quæ fuerit inter utrasque manifesta differentia, ea tantum fuit, ut camerarum hæc, scenarum illæ persimiles fuerint figuræ: & vix quidem hæc ad finem perduxeram, cum non longe diversa Schefferum observasse deprehendo. His itaque rationibus permotus genuinam MSS. lectionem in textum revocavi. Egit autem de Plutarchi Xenophonisque locis laudatus modo vir doctissimus de Re Vehiculari lib. II. c. 17. & animi dubius est, quid hac in re certi statuatur: serupulus a me sublatus.

96 Τετράκυκλα] Cuius quatuor rotarum, bivoti, de quibus supra. Kühn.

Τετράκυκλα] Herodotus noster Eusebe cap. 63. οἱ μὲν δὲ ὀλίγοι οἱ περὶ τὸ γάλαξμα λιλιμμένοι ἔλκουσι τετράκυκλον ἀμάξαν· ἄγουσαν τὸν θῆον τε καὶ τὸ ἐν τῷ νηῶ ἰνὸν ἀγάλαμα. JUNG.

Τετράκυκλα] Τετράκυκλον ἀπῆνον Homerum usurpasse Hæd. Ω. notissima res est, quam monuit etiam Schefferus lib. II. cap. 9. ubi & Pollucis nostri hunc adducit locum, aliaque ibi, quæ ad currus quatuor rotarum & bivotas adtinent, legi possunt: τετράκυκλος sine alio adjuncto nomine dixit Athenæus sapius libr. V. sed Herodotus non aliter ac τετράκυκλον ἀμάξαν· accedat ad positum a Jungermanno locum elegans aulius ex Historici Clione: τούτου δὲ τοῦ ὕδατος ἀπίψήμινου πολλὰ κάρτα ἀμάξαι τετράκυκλοι ἰμιόνται κομίζουσαι ἐν ἀργυροῖσι· ἀργυροῖσι ἰπονται, ὅποι ἀν' ἔλανοι ἕκαστότῃ· ubi legis igitur ἀμάξαις τετράκυκλους ἰστας a mulis, quibus ad vehendos currus Babylionios usos esse plerumque ex sacris quoque literis constare potest. Δίκυκλα in Glossis δίτροχα.

97 Ἐπιλέγειν] MS. ἀντιλέγειν. Seb.

Ἐπιλέγειν] C. A. ἀντιλέγειν, leg. αὐδὲς λέγειν, ἰσεντ diceye, quia de partibus currus actum lib. I. c. 14. omittit C. A. etiam τὸ οἶον. Kühn.

Ἐπιλέγειν] Ἐπιλέγειν MS. noster recte habet cum vulgatis. JUNG.

98 Σῶστρα, ἰπισῶστρα] MS. σῶστρα, ἰπισῶστρα, ἀψ. JUNG.

Σῶστρα] De omnibus istis plerisque legendus Schefferus de R. V. lib. I. cap. 7. eoque loco Pollucis nostri primum librum, ubi scilicet Onomasticographus noster illa cuncta plenius exposuit & enucleatus, frequens adducit; σωστρίματα legitimus & apud Hesychium pro πλήμνη est ubi vitiose scribitur πλήμη, ut in Galeni Glossis; nam & Erotianus habet πλήμνη, & ipse pluribus in locis Hippocrates: sic quidem ego censo; sed dubiam tamen illius vocis scripturam fecisse quosdam veterum in Scholiis ad Apollonium legisse succurrit.

ἐπίσωστρα, ἀψίδας, πλήμνας, ⁹⁹ κνήμας, ¹⁰⁰ παραξόνια, κερκίδας, παρακύκλους, παρακύκλα, ¹ ἄξονας, ἀξόνια, καὶ πάνθ' ὅσα τοιαῦτα ² ἄλλα, περὶ τούτων καθέκαστον προείρηται μνηύειν δὲ, ὅτι ζεύγος πᾶν ἂν καλοῖτο τὸ ἐζευγμένον, καὶ εἰ τριῶν ὑποζυγίων, ἢ καὶ τεττάρων εἴη λέγοιτο δ' ἂν, ³ ζεύγη ὀνικά, καὶ ζεύγη ἡμιονικά. ⁴ καὶ που καὶ ἵππικά. ⁵ καὶ μονίππω δ' ἂν τις χρῶτο ἀνδρειότερα κινήσει ἐπινεάζων. ἄλλα τοῖς μὲν ὀχήμασι ταπήτων ⁶ δεῖ, ἢ ἀμφιταπήτων, ἢ προσκεφαλαίων, ἢ στρωμάτων ⁷ ὡς καὶ τοῖς ἡνίοχοις, κέντρων, ⁸ μαστίγων, μύω-

utpote canthos, circumferentias rotarum, modiolos, radios, paraxonia, circulos, circumferentias, axes: & omnia alia, quæcunque ante singulatim prædicta sunt. Notandum vero, quod jugum omne subjugatum dicitur: sive trium sit jumentorum, seu quatuor. Dicuntur porro juga afinaria, & juga mulorum, tum etiam equefria. Unico autem equo quis utatur viriliori ostentatione lascivians. Curribus vero etiam tapetia conveniunt, & amphitapetes, pulvinaria, & stragulae. Aurigis autem stimuli, fla-

[⁹⁹ Κνήμας, &c.] MS. ita: κνήμας, κερκίδας, παραξόνια, (παραξόνια, παρακύκλα) παρακύκλους, ἄξονας (ἀξόνια) καὶ πάνθ' &c. quæ ( ) inclusi, ea MS. habet cum signo, ut textui ibi inferantur. Et παραξόνια nota: unde & παραξόνοι supra I, 145. in MS. ἀξόνια vero quoque addenda videntur: quamvis supra Segm. 31. inter μέρη τροχαλίας erant ἀξόνια supra I, 145. etiam ἀραξόνια sunt, ut ex MS. legitur: παραξόνια vero quod attinet, non capio, nisi quis παραξόνας scribendum putet. JUNG.

[¹⁰⁰ Παραξόνια] Abest a C. A. KÜHN.

[Παραξόνια] Παραξόνα, quod in MS. *Palatino* margini appositum erat, ut adderetur textui, sic satis commodum videtur vocabulum; pluraque sunt ejus formæ: super istis autem *Schefferus* ad eundem de R. V. lib. I. c. 5. παραξοιτίδας etiam invenio in *Commentatore* vetusto ad *Aeschylum* *Septem contra Thebas*, ibique & ἀραξόνια: *Dionysius* ad *Hesiodi Scutum*: πλημναί, τὰ αὐτὰ ἀραξόνια.

[¹ Ἄξονας, καὶ πάνθ' ὅσα] C. A. ἀξόνια παραξόνα κ. πάνθ' ὅσα τ. περὶ τούτων προείρ. ζεύγος δὲ πᾶν ἂν καλεῖται &c. καὶ ἢ τριῶν &c. præmittit autem τῷ ζεύγος titulum, περὶ ζύγων. KÜHN.

[² Ἄξονας] Hic cum MS. *Palatino* migrare jussi in textum ἀξόνια, quod sic & apud *Niceratam*. Mox *Jungermanno* jubente incisum post ἄλλα posui: neque male tamen legeris: ἄλλα περὶ τούτων &c. sed de istis quidem *singulatim prædictum est*; præfixo membro, cum *Cicerone* loquor, ante voculam ἄλλα.

[³ Ἄλλα] MS. ἄλλα: sed vulgatum malo, & distinguere, ἄλλα, περὶ &c. dixit vero supra lib. I. c. 10. tm. 10. & c. 14. JUNG.

[³ (Ζεύγη ὀνικά, καὶ) &c.] E MS. SEB.

[Ζεύγη ὀνικά, καὶ] &c.] C. A. ζεύγη ἢ καὶ που καὶ ἵππικά ἄλλα τοῖς μὲν ὀχήμασι &c. interjectis omisiss. C. V. etiam καὶ που habet. KÜHN.

[Ζεύγη ὀνικά, καὶ] &c.] Ζεύγη ὀνικά, καὶ, quæ poster *Seberus* inferuit, & in MS. *Palatino* sunt. JUNG.

[⁴ Καὶ τοὶ] MS. καὶ που καὶ. SEB.

[Καὶ τοὶ] Καὶ που καὶ ἵππ. MS. ut & *Seberus*, quod magis placet. JUNG.

[Καὶ τοὶ καὶ ἵππικά.] Aptius in MSS. καὶ που καὶ ἵππικά, quod potius in textu conspici placuit. Modo ζεύγη ὀνικά, καὶ contextui reposuit uncinulis inclusum *Seberus*: sed, quod *Auctor* hic adferat ζεύγος ἡμιονικόν. *Grammatici* despiciunt, pro eoque dici jubent ζεύγος ὀνικόν ita quidem *Thomas Magister*, ut monuimus ad VII, 183. ubi ὀνικόν ζεύγος *Noster* inter alia de mulis recensuit: dixit tamen & *Herodotus* isto, quem ex eo superius adduxi locum, ἀμᾶξι ἡμιόνειαι neque diffiteri tamen possumus ζεύγος ἡμιονικόν in puri sermonis Auctoribus haud extare, sed eos scribere potius ζεύγος ὀνικόν dicto loco pluribus exemplis id ostendimus; addere hic lubet egregium *Isaei* locum περὶ τοῦ Δικαιογένοῦς κλήρου, unde simul constet diores atque potentiores Atheniensium bigam

mulorum aluisse: οὐ μὲν οὐδὲ καθιπποτρόφικας ἐπὶ αὐτῷ ζεύγος ἐκτὸν ὀνικόν οὐδέποτε ἐπὶ τοσοῦτοῖς ἀγροῖς καὶ κτήμασι. Vix monere operæ pretium est, scripsisse *Pollucem* nostrum ζεύγος poni quoque de triga vel quadriga, quod proprie quidem de biga usurpari soleat: ζεύγος κύνων. biga mulorum, apud *Plutarchum*. *Glossa*: ζεύγη, biga. Sed de triga legitur memini apud *Demosthenem*.

[⁵ Καὶ μονίππω] Equo *singulatore* utatur, qui motu vehementiori juvenum instar deletatur. C. A. hæc verba non agnoscit. KÜHN.

[⁶ Δεῖ] MS. male δὲ, sed id tamen correctum est. JUNG.

[⁷ Καὶ τοῖς ἡνίοχοις] C. A. ὡς καὶ ἡνίοχοις κ. KÜHN. Καὶ τοῖς ἡνίοχοις] MS. aptius connectit: ὡς καὶ τοῖς ἡνίοχοις &c. ut supplendum reor. JUNG.

[Καὶ τοῖς ἡνίοχοις, &c.] Plenius e MSS. ὡς καὶ τοῖς ἡνίοχοις. Cetera, quæ sequuntur, flagellorum stimulo- rumque genera capite singulati *Schefferus* explicuit lib. I, 14. sed ibi ne verbo quidem *Xenophonis* meminit, qui hæc pleraque usurpat libello commentario περὶ ἵππων: unde nos itaque, quæ huc faciunt, excerptimus: a κέντρον, stimulus vel calcar, ut in *Glossa*. apud eum est κεντρίων, admonere calcariibus: pag. 555. μαστίγων καὶ κεντρίων ubi simul & μαστίγων habes, flagellare, quod idem ἐμβάλειν μαστίγα dicit 551. ἢ δὲ μὴ ἰδὲλη, ἔχων τις μαστίγα ἢ ῥαβδὸν ἐμβάλειν ὡς ἰσχυρόταται: ibique mihi virgas simul observa, quibus regerantur atque coercerantur equi: μύωψ apud eundem pag. 551. ὅταν δὲ μέλλῃ πηδᾶν, παίστω αὐτὸν τῷ μύωψ: sic & interjectis paucis eodem modo: alibi μωπιζέω pag. 553. τοῦ μὲν ἔλκειν τε τὸ στόμα τῷ χαλίῳ καὶ μωπιζέω τε καὶ μαστιγοῦν τὸν ἵππον & sub initium *Hippiarchici*: βαδίζων γὰρ ἐν τοῖς λίθοις οὐποτε ἵππος παύσεται, οὐδ' ὅταν ψίχεται, οὐδ' ὅταν μωπιζήται: in his quidem locis μύωψες & κέντρα sunt calcaria calcibus equitantis alligata, quod de κέντροις calcaribusque *Glossa* docent, & μωπιζέω, addere calcaria, ut & in istis *Polybii* clarissime: ὁ δὲ προσθεῖς τοῖς μύωψας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἤλαυε κατακράτης: sed hic apud *Pollucem*, siquidem aurigis hæc tribuat, de stimulis intelligenda, qui calcarium instar habebant sibi præfixum, sicuti bene vidit *Schefferus* adducto superius loco: *Suidas* inter alia μύωψα exponit μαστίγα τοῦ ἵππου, & præterea τὸ σιδῆρον ὁ ἐπὶ τοῦ ποδὸς φέρουσι κεντῶντες τοὺς ἵππους: pari ratione, ut alii *Grammatici* κέντρον explicant: quam ob causam, me iudice, simpliciter etiam de flagello, quo equi instigantur, intelligi potest, etiam si calcaris instar non habent adfixum.

[⁸ Μαστίγων, &c.] MS. μαστιγός. SEB.

[Μαστίγων, &c.] C. V. μαστιγός, μύωψος, ἐγκεντρίδος, ab ἐγκεντρίω, stimulo. *Salm.* Codex κέντου μαστιγός: leg. κέντρον. μ. KÜHN.

[Μαστίγων, &c.] MS. pro tribus pluralibus tria singularia nobis reponit: μαστιγός, μύωψος, ἐγκεντρίδος:

gella, calcaria. * Stimulos enim, de jumentorum usu dixit in *Feltis Plauto Comicus*. Unico autem equo utentibus opus est sago, infrato, ephippiis, camis, lupatis, bullis, frenis, & πνιγέσσι. Πνιγέα enim etiam de equo, in *Anagyro* dixit *Aristophanes*, phaleris, inauribus, & ornamentis. Et *Calcaria* quidem,

πων, ἐγκεντρίδων. * καὶ γὰρ τὰς ἐγκεντρίδας, 54 ἐπὶ τῇ τῶν ὑποζυγίων χρήσει Πλάτων ὁ Κωμικός ἔν Ἑορταῖς εἴρηκεν ἐπὶ δὲ τοῖς μονίπποις, 10 δέοιτο ἂν τις ἔχειν 11 σάγην, ἔποχον, ἔφιππον, 12 κημούς, Φιμούς, 13 ψαλία, χαλινούς, 14 πνιγέας. 15 καὶ γὰρ τὸν πνιγέα ἐπὶ ἵππου Ἀριστοφάνης 16 ἐν Ἀναγύρῳ λέγει Φάλαρα, 17 παρώπια, 18 ἀνθήλια 19 καὶ ἐγκεντρίδας δὲ τοῖς ποσὶ

καὶ γὰρ ἐγκεντρίδας &c. scribens: & μάλιστα etiam in MS. *Seberi* fuit. JUNG.

9 Ἐν Ἑορταῖς εἴρηκεν.] C. A. non habet. C. V. autem legit εἴρηκεν ἐν Ἑορταῖς, & *Stebanus* etiam laudat. KÜHN.

Ἐν Ἑορταῖς εἴρηκεν.] MS. alio ordine: εἴρηκεν ἐν Ἑορταῖς. JUNG.

10 Δέοιτο ἂν] MS. Δέοιτ' ἂν τις. SEB.

Δέοιτο ἂν] MS. ut *Seberi*, & *Noster*: Δέοιτ' ἂν τις. JUNG.

11 Σάγην] *Interpr.* Sago. *Suid.* ἐπιθεμα ὄνου, *σagmina asini*, equi, quæ & *στῆλαι* dicuntur. *Gl.* σάγιον, *iodex*. *Salm.* σάγιον. KÜHN.

Σάγην] *Helychius* interpretatur περιβόλαιον *Gnathetis* hic non proflus inepte *sagum*: observant eruditi viri ex *Capitolino* *Vero equum sagis sive tinctis cooperitum: staturum* putiores Latini sermone auctores dixerunt. *Suidas* exponit σάγην, τὸ τοῦ ὄνου ἐπιθεμα, ubi cum de clitellis capit. *Emilius Porcius*, & onere asinis imposito, sanequam leviter aberrat, nam & ipsa, quæ *Suidas* ibi adducit loca, alter ignoti mihi scriptoris, ἐκ αὐτῶν ἐτίθει τὸν γόμον, τὴν σάγην τε τοῦ κτήνους, alter *Josephi*: Ψαλία δὲ κατατίθει τοὺς τοπούς εἰς τὴν σάγην τῆς φορέσεως αὐτῆν καμήλου, manifeste de Istratis sunt intelligenda, quæ longe, nisi me fallo, distant a clitellis, quæ σάγματα Græcis appellantur. Quod sequitur ἔποχον est apud *Xenophontem* περὶ ἵππων, non procul a fine: χρὴ δὲ τὸ ἔποχον τοιοῦτον ἐβραβεῖν, ὡς ἀσφαλέστερον τὴν ἵππια καθῆσθαι. In ἔφιππον rarius incurras; non tamen damnare velim: ἐφιππιον in *Xenophonte*: δυνατὸν δὲ σὺν τῷ ἐφιππιῶν αὐτὸν σκεπῆσαι *Sedtia* vocat *Nazarus* in *Paneg.* De κημοῖς & Φιμοῖς late *Schefferus* lib. I. c. 13. & *Schorrius* obiter ad *Ratæiographum Vaticanum* Cent. I. §. 75. ubi de damnatis capitis dicitur, quod φιμωθέντις ἀπέγροντο πρὸς τὴν κόλασιν at eo quidem loco vir doctissimus φιμοῖς & κημοῖς pro iisdem habet, quem utrumque melius distinxit *Schefferus*, qui tamen ex ista *Schorrii* dissertatione non pauca hausit. Sequuntur ψαλία, quæ sic etiam eo accentu occurrunt in fragmente veteris cujusdam Poætæ apud *Stobæum*: mallet tamen in *Theauro* *Stephanus* ψάλιον ut utrumque videas usitatum: tanti vero non habemus, ut cuiquam de positione accentus altercari animus ferat: sed & in ipsa hujus vocis scriptione Grammatici differunt: *Ammonius* enim ψάλλιον per duplex λ exarat, ubi diversitate ejus a ψάλλιον ostendit: quin & ψάλλιον scribitur in *Polluce* nostro lib. I. quod si *Ammonio* restituas, plus ipsi rationis fuerit, earundem literarum vocabuli duplicem notionem bene discipere: quod autem apud eum additur e *Tryphone*, de ψιλῆς & Dorica voce pro nugacibus duco. *Xenophon*: ῥυταγωγέως ἐκ τῆς υποχαλιονδίας ἢ ἐκ τοῦ ψαλλίου ἡρτημένος. Πνιγέως *Helychio*, ὁ φιμὸς τῶν κτηνῶν. *Etymologus* interpretatur τὸν φιμὸν τῶν ὑποζυγίων, additque *Aristophanis* illam χλῆσιν. Περιθεῖς σιαντῶ τὸν πνιγέα πνιγέα Græcis omnino existimo fuisse, quæ *postomis Lucilio*: & *Isapius* est, ubi sic capi debet φιμὸς, quod alibi ostendamus.

12 Κημούς, Φιμούς, &c.] Quæ sequuntur & supra I. 185. ita juncta habes fere: κημοῖς, Φιμοῖς, & ἔποχον, ἐφιππια, σάγην. Sic enim supra est: ubi tamen

quoque φιμοῖς legendum dixi: jungit ea *Noster* aliquoties & in alia materia, κημοῖς & Φιμοῖς inquam, ut supra VII, 203. & supra *Segm.* 150. certe per MS. & hic habeat: quamvis prius editi Φιμοῖς, quod *Seberus* notter bene mutavit. Ipsa sua serie *Helychius*: Φίμα, κημὸς, παραστόμιον, Φιμὸς unde verbum φιμοῦν ibidem: ἔφιππον vero ita & MS. habet, putoque id probum esse, non minus ac ἔφιππιον. JUNG.

13 Ψαλία] C. A. ψαλιός. KÜHN.

Ψαλία] Ψαλιον in MS. sine accentu: alia manus ψαλία fecit. Apud *Helychium* etiam ψαλία est, & ψαλιον. *H. Stephanus* placet proparoxytonos scribere vocem, ut in MS. repositum indicavi. Vide ejus *Theaurum*, ubi plura de his ψαλιis cognosces. JUNG.

14 Πνιγέας.] Pro πνιγέας, legit C. A. πνίτας ὡς *Aristophάνης* ἐν Ἀναγύρῳ Φάλαρα παρώπια ἀνθήλια ἐγκεντρίδας δὲ τοῖς ποσὶ κατὰ τὰς πτέρυγας reliqua capitis ab sunt. KÜHN.

15 Καὶ γὰρ τὸν πνιγέα] MS. καὶ τὸν πν. omisso γὰρ non apte, ni fallor. *Helychius* alias: Πνιγέας, ὁ φιμὸς τῶν κτηνῶν. Et *H. Stephanus*. *Theauro* in suo *Vet. Lexico* addi hunc locum *Aristophanis* ait, περιθεῖς σιαντῶ τὸν πνιγέα, exponitque τὸν φιμὸν. Is locus an ex *Anagyro*, vel alia potius *Comædia* superflite, ego quidem nescio, qui τὸν *Aristοφάνη* οὐ μάλα πιστάτηκα. Tu de *Anagύρῳ* (ut & hic in MS.) fabula, ut *Isapius* dixi, potes videre *Cassanbonum* nostrum IV. *Athen.* 4. JUNG.

16 Ἐν * Ἀναγύρῳ] *Salm.* Codex, ἐν ἀνύρῳ male. KÜHN.

* Ἀναγύρῳ] *Excerpta Falckenburgii ἀνάγμων* male: de vero fabulæ titulo & argumento dictum ad lib. IX.

17 Παρώπια] V. C. *Salmasii* παρώπια, *Suid.* παρώπια. KÜHN.

Παρώπια] Sic & MS. quidam tamen in eo supra scripto τ emendare voluit παρωπια supra I, 140. ubi vulgo παρωπιας, in MS. quoque παρωπιας erat: quod nec hic mutandum. JUNG.

18 * Ἀνθήλια.] Vid. supra II, 53. SEB.

* Ἀνθήλια.] Sequitur ἀνθήλια ita & in MS. nostro: supra II, 53. κανθήλια est: sed & ibi καὶ ἀνθήλια cum viris doctis legendum videtur. *Helychius*: Παρώπια, τὰ τοῖς ἵπποις παρατιθέμενα δερμάτα, ἀνθῆλια λέγουσιν, παρὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς, quæ satis clara sunt: κανθήλια enim aliud, & σάγματα potius, ut idem exponit in ea voce. JUNG.

19 Καὶ ἐγκεντρίδας δὲ &c.] Quæ hic sequuntur de calcaribus, ea & *Rhodigin.* IV. *Ant. Lect.* 11. *Theocræctis* autem *Dulodidascalum* passim in *Athenais* Commentariis laudari ait *Cassanbon.* noster III. *Athen.* 15. cui accedat jam & *Pollucii* nostri μαρτυρία. JUNG.

Καὶ ἐγκεντρίδας &c.] Patet itaque duplex fuisse genus ἐγκεντρίδων ubi enim modo aurigis illas attribuebat, non secus ac κέντρα & μύπτες, de flagellis erant vel stimulis intelligendæ: hic vero, quam etiam utraque illa voces notionem habent, de calcaribus exponit *Auctor*: eadem & ἐγκέντρα: *Helychius*: Ἐγκεντρίδας, οἱ ἵπποι κεντρίζονται reponendum ajo, οἷς κνήβω equi stimulantur: & in Eodem: Ἐγκέντρας, κεν-

κατὰ τὰς πτέρνας οἱ ἵππῶντες περιδούτο, φερκράτης εἴρηκεν ἐν Δουλοδιδασκάλῳ 20 παρὰ δὲ Κράτητι ἐν ταῖς Τόλμαῖς, 21 καὶ ἀστραγαλωτῆ τις μάλιστα ἰσόμαστα.

pedum calcaneis equitantes alligabant, dixit Pherecrates in Dulodidafcalo. Apud Cratetem vero in Festis, Flagellum nodosum nominatus.

τροῖς ὄμοιοι καὶ μῦθος. Ἐπιτοὶ ἐγκυρῆζων legisse apud Chrysofostomum in memoriam recurrat.

20 Παρὰ δὲ Κ. ἐν ταῖς Ἑορταῖς] C. V. rectius: ἐν ταῖς Τόλμαῖς. *Comicis* hujus Τόλμας laudas etiam *Athenaus*: a *Salm.* Codicē abstruxit a Φερκράτης reliqua capitis. KÜHN.

Παρὰ δὲ Κ. ἐν ταῖς Ἑορταῖς] MS. παρὰ δὲ Κράτη (sed recte emendatum Κράτητι) ἐν ταῖς Τόλμαῖς καὶ &c. Et fuit quidem *Crates* ἐν Ἑορταῖς, ut vulgo est, supra VII, 92. citatus: ubi tamen MS. nos ter deficiebat: nec eas, nec Τόλμας invenio apud *Salmat* inter ejus dramata. Et hic statlectionem sequi MS. Codicis, Τόλμας quod reddere *Crates*: quod & supra faciebamus ex MS. ad IX, 53, ubi nec vulgaris Codex repugnare poterat, sed id, quamvis corruptum, prodebat tamen. JUNG.

Παρὰ δὲ Κράτητι ἐν ταῖς Ἑορταῖς] *Cratesis* Ἑορτῆς & alibi laudavit *Audon* nos: hic tamen, intercedentibus MSS. retinere consulum non duxi: redditum itaque textui Τόλμαῖς: vide me ad IX, 53, ubi pro corruptissima vulgata lectione *Kratisstolais* ingeniosè *Menschius* sic & emendandum justit in *Attica Bibliotheca* sub *Cratese*, quo pacto nos restituvimus: *Athenaus* hanc fabulam non raro citat: argumentum ejus, quod ignorare nos superius confitebamur, necdum explicari licuit. De μάλιστα vero ἀστραγαλωτῆ adendum omnino *Schefferus* lib. I. cap. 4. ubi late & erudite de isto flagellorum genere. Sed addere lubet, quæ ille non attigit: scilicet in *Helichio Illustrio*, seu *malis Illustris* cum quibusdam appellare, retinendum mihi videtur ἀστραγαλωτῆ, quod temere mutavit *Junius* dictum enim nitidissime ista forma, qua innumera alia elegantia non vulgaris apud Atticos: ἀκοῖσι, ἀκρυκῆτι, ἀκρυκῆτι & ad ipsum loquendi modum congitur Romanorum illud: male aliquem accipere, verberibus aliquem accipere: insolentia vocis impulsisse librariorum videtur, ut & eam in pejus mutarent in *Diogene Laertio*, *Arcefilas Vita*: οὐ λήψεται τις αὐτὸν, ἔφη, ἀστραγάλῳ & hic legere malim ἀστραγαλωτῆ de talis enim ista cum *Cassianobono* & *Interpretibus* intelligere velle, nihil aliud existimo, quam ad clarissimam veritatis lucem oculos occludere: est tamen ubi ἀστράγαλος pro ipsis tessellatis flagris ponuntur; non aliter enim capiendos judico in *Diodori Siculi*, quem adferunt eruditi viri, loco: εἰσὺς δὲ ἀστραγάλους προσβῆναι βιάσθερον, δυνάεις ἀληθῆσαι περιβαλεῖν quosdam eorum tessellis violentius ἄποσις, sic enim & Romani loquuntur, *sumptus coloribus affectis*: simul inde *Kühni* verissimam opinionem censo, qui in *Africanis* ad *Origenem* epistola ἀστραγαλωτῆ pro tessellis flagellare, sic enim ego potius dicam, accipiat; non tamen in *Helichio* pertinax obnitat cum *Junio* sentienti. Est & in *Asiani* de *Animalibus* afflictus locus, a quo manus abstinerunt eruditi viri, cui tamen ego hac voce restituta fieri posse medelam duco: lib. X. cap. 27. Ἀπολλωνοπολίται δὲ Τεντυριτῶν μοῖραι (μοῖρα) σαγηνεύουσι μὲν τοὺς κροκοδίλους, καὶ τῶν περσιῶν (φυτὰ δὲ ἴσθιν ἐπιχόρια) ἐξαρτήσαντες μετώρους, μαστιγοῦσιν τε πολλὰς, καὶ ταῖς ἐξ ἀνθρώπων ξαίνουσι κυζομένους καὶ δακρῶνας: in posterioribus istis sic mihi legendum videtur: μαστιγοῦσιν τε πολλὰς (nimirum μαστιγῆ, quod & si liberit, addes) καὶ ταῖς ἐξ ἀστραγάλων ξαίνουσι καὶ δακρ. facilis est illa restitutio: olim ita cenlebam μαστιγῆ τε πολλὰς &c. sed cura posteriores placent; usum autem horum flagellorum apud Barbaros receptum fuisse ex *Polidonio* loco apud *Athenaus* liquet, ubi regis amicus levissimam ob causam tessellatis flagris percussus narratur; pondus addit emendationi nostræ ξαίνουσι uti patebit e vestigio luculentius.

Non alia videntur fuisse *δορκαλίδες*, quarum apud *Suidam* mentio: *Δορκαλίδες*, inquit ille, ὄργανον ἴσθι κολακτικόν τι, ἢ μάλιστα αἱ ἀπὸ ἰμάντων δορκάδων. vides in ipsa vocis significatione hæsitare *Grammaticum* illum; sed indicandum, unde hæc hauserit, e *Scholiasse* nimirum antiquo *Ναζιανζηνί* ad *Stelit*. II. ibi sic inquit *Gregorius*, vir eloquentissimus: ὁ δὲ ἄπαν τὸ ἔμα δορκαλίδι καταξυθῆναι εἰς βάθος, καὶ μικρὰ πῆλον ἐπι τοῖς τραύμασι, τοσαῦτον ἀπείχει ἰνδιδόνας πρὸς τὰς βασάνους &c. obiter observa illud καταξυθῆναι, quod apprime bene cum *Asiani* loco convenit: sic & in *Ecclesia Smyrnenfis* literis de *Μαννυῖο Πολυκαρπί*: οἱ μάλιστα μὲν καταξυθῆναι: ad ista vctus hæc *Commentator* habet: *Δορκαλίδες* ὄργανα ἴσθι κολακτικὰ, ἴσως δὲ αἱ μάλιστα αἱ ἀπὸ ἰμάντων δορκάδος οὕτω λέγονται, αἱ ὑστρίχιδες αἱ ἀπὸ τριχῶν ὄσ: ἴσθι δὲ καὶ ὑστρίχιδες θηρίων τι τριχῶς ἔχου ὄσ, αἱ ἐν τῷ δικασθῆναι ἐξικοντιζῆ κατὰ τῶν δικόντων: posteriora de *hyltrichide* ipsissimis illis verbis in *Commentariis* ad *Ariforphanis Equites* leguntur: de *δορκαλίδι* vero quod statuit homo non ineruditus dubium mihi est: potius enim alludetur *δορκαλίδας* intelligere de flagellis, quæ caprearum talos, *δορκαλίδους ἀστραγάλους*, iunxos haberent, quorum insignis fuerit in hac re usus, sicuti & ceteris hi præferebantur in tessellarum ludo: non penitus tamen illam expositionem damnare velim. nam & *Propertius*: *Verbera pellisus setosa movebat atator*: sed plenius alias, nunc enim iniquitas temporis & spatii me excludit.

21 Καὶ ἀστραγαλωτῆ] *Interpr.* flagellum nodosum, malim, talis obsequium: erat enim ἐξ ἀστραγάλων ἢ μαστιγῆ: *Lucian.* de *Dea Syria*. Ergo non vinculorum nodis hinc inde implicitis, sed densis ovium talis plexum erat hujusmodi flagellum: quale gettabant Galli *Marris* Deum, etoque, ad largum usque sanguinem in æde *Cybeles*, vel publice sub omnium oculis se ipsos cædebant: vid. *Arulej*. lib. VIII. *Metamorph. Plutarch.* contra *Colosam* in fine. Apud *Parthos* Regis amicus & conviva ob levem culpam *βάβδος* καὶ ἰμῶσι ἀστραγαλωτῆς, *virgis* & *loris taxillatis* male mulcæbatur, ut refert *Polidonius* apud *Athenaus*. An apud *Africanum* Epistola ad *Origenem* Judæi ἀστραγαλωτῆς sine flagellati *loris ἀστραγαλωτῆς*, doctiores viderint? Illud autem certum est, *Salvatorem* nostrum non eo flagri genere cæsum esse, ut quidam fingunt & pingunt ad exorandos animalium oculos, ut unam & alteram velint expuere lachrymulam: nam τὸ σωτήριον πάθος non *Phrygiis*, non *Parthicis*, sed *Romanis* moribus peractum est. Cæterum omne id, quo quis affigitur puniturque, μαστιγῆ dici solet. Apud *Lucan* cap. V. αἰμορροῦσα sanata est ἀπὸ τῆς μαστιγῆς & cap. 3. ὅσοι εἶχον μαστιγῆς: apud *Æschylum* θεία μαστιγῆ est *æstrum immissum in Ionem*: μαστιγῆ κεραμικῆ *Ostracismus* est apud *Helich.* & *Suid.* Διὸς μαστιγῆ, *fulmen* *Homero* *Iliad.* μ. epidemias calamitates *Æschylus* vocat θεοῦ μαστιγῆ πάγκοιρον, & in *Agamemnone* δὴ πῆν μαστιγῆ, ἢ Ἄρης φιλιῆ, belli periphrahis est. *Euripidis* dicitur *Panicus* terror, Πανὸς μαστιγῆ. *Glossæ Græco-Latinæ*: μαστιγομαι, *plector*: & hæc obiter dicta sint occasione μαστιγῆς ἀστραγαλωτῆς *Cratesis*. *Salm.* monet apud *Suidam* male legi *στραγαλωτῆ*. KÜHN.

Καὶ ἀστραγαλωτῆ] Antea editi: καὶ ἀστραγαλωτῆς μαστιγῆς ἄν, unde *H. Stephanus* emendavit, ut jam editum est. Et bene, ut videtur legitis & satis firmasse *H. Junius* in *Annot.* ad *Helich.* *Illustratum*, ubi in *Arcefilas* ita: *Ἀρκισίλωος οὗτος πρὸς τὸν θρασύτερον διαλεγόμενος πεινίσκου, οὐ λήψεται τις ἔφη τούτοι ἀστραγαλωτῆ* emendat, ἀστραγαλωτῆ legens: malim certe

• *De equestribus instrumentis.*

22 *Περὶ ἵππικῶν σκευῶν.*

Equestrium autem instrumentorum sunt, strigil, pecten, habena, capistrum, reticulum, lorum, lorum duoborum. Strattis siquidem in Chrysiippo dicit: Adduc pullum, intrepide lorum arripiens brevius: nonne vides, quod dentes adhuc retinet? Strigilem vero in

Τὼν δὲ ἵππικῶν σκευῶν, 23 ψήκτρα, 24 σαρρακίς, ἰνία, Φορβεΐα, 25 κεκρύφαλος, 26 ῥυτήρ, ῥυταγωγεύς, ἀγωγεύς. 27 ὁ γοῦν Στρατίτις ἐν Χρυσίππῳ λέγει, Πρόσαγε τὸν 28 πῶλον ἀτρέμα, προσλαβὼν τὸν ἀγωγέα βραχύτερον οὐχ ὄρας ὅτι ἀβολός ἐστι; 29 τὴν δὲ ψήκτραν οὐ μόνον

ibi & διαλεγόμενος: quamvis & alteram lectionem caperem. *Eustathius* ad Ἰλ. ψ. nescio tamen an ex *Polluce*, ut *Junius* putat, ubi de ἀστραγάλοις τοῖς περὶ πόδας, καὶ ὅτι αἱ ἀστραγαλωταὶ μάλιστα, ἐκ τοιούτων τινῶν ἐνερομένων κατεκρετοῦντο. MS. noster hic habet: καὶ ἀστραγαλωταὶ ἢ μάλιστα ἀνίμ. JUNG.

22 *Περὶ ἵππικῶν σκ.*] C. *Salmassii* non habuit titulum *περὶ ἱ. σ. ΚΥΗΝ*.

Περὶ ἵππικῶν σκ.] Sequitur caput XIII. quod in MS. ita inscriptum: *περὶ ἵππικῶν σκευῶν* sed *περὶ* addere non debebat, si sic volebat. JUNG.

23 *Ψήκτρα*] MS. *ψήκτρα*, penacuta, ut & mox: supra I. 185. pariter, quamvis alias mendose *περὶ*, & emenda ita hic accentum. *Hesych.* *ψήκτρα*, ξύστρα, σπάθη. Apud *Suidam* quidem *ψήκτρα* etiam: sed *ψήκτρα* quoque scribendum ipse dicat, in duobus subjectis *χρῆσισι* habens *ψήκτραν*. JUNG.

Ψήκτρα] *ψήκτραν* accentu mutato in textum reposui, quod ita MSS. habuerint: sic & in *Glossis* antiquis: *ψήκτρα*, *strigile*: sed in iisdem quoque *ψήκτρα* ut dubia sit accentus ratio: *ψηκτρίον*, *strigila*: istis & in balneis usi fuere veteres.

24 *Σορακίς*] *σορακίς*, ut supra I, 185. nec aliter MS. SEB.

Σορακίς] C. V. *σορακίς*. *Glossa*: *σάρακος*, *qualis*: *σορακίς* videtur fuisse ὄργανον καθάρσεως, quo pili equini excutiebantur, & a pulvere sordibusque repurgabantur, de quo *Xenophon* de *Re Equestri* ubi & *φορβεΐας ἐπιφατινίδας* meminit. *Salm.* C. V. *σορακίς*. *ΚΥΗΝ*.

Σορακίς] Tu emenda, ut MS. noster & *Severi* habet, *σορακίς* ut & supra I, 185. fuit: quamvis hic alia manus scripto *σορακίς*, supraposuit *κ*, & ad oram etiam addidit: *ἄλλως*, *σορακίς*. JUNG.

Σορακίς] Textus habet, ut in margine sui Codicis reposuit *Doctiss. Kühnius*, *σορακίς*. *Φορβεΐαν* explicaverunt *Schozius* & *Schefferus* dictis supra locis.

25 *Καὶ κρύφαλος*] MSS. recte *κεκρύφαλος*, *frani lorum*. *Xenoph.* I. c. *κῶν μὲν δέχεται* δηλοῦσι, περιτιθέναι δὲ τὸν κερύφαλον, ὅς *στέρεται* (supatum) *induedum scilicet frani lorum*. *KÜHN*.

Καὶ κρύφαλος] Emendaveram jam in meo Codice *κεκρύφαλος*: quod profus & in MS. scribe itaque, *φορβεΐα*, *κεκρύφαλος*, *ῥυταγ.* supra I. 184. id habuisti, ubi, quod mirere, contra in MS. ita corruptum erat, ut hic vulgo est, καὶ κρύφαλος. JUNG.

Καὶ κρύφαλος] Error ortus e nova Græcæ linguæ pronunciatione, qua facile potuit contingere, ut libentius *κ* primam vocis *κεκρύφαλος* syllabam exceperit scripseritque pro *καί*: ut nos reposuimus in textu, sic notaverat in ora sui Codicis *Kühnius* noster: sed & in *Hesychio* tamen *κρύφαλον* observant scriptum pro *κεκρύφαλον*, quod emendationi nostræ non officit: *Xenophon*: *κῶν μὲν δέχεται* (τὸ στόμιον) δηλοῦσι περιτιθέναι δὲ τὸν κερύφαλον τούτους τὸν ἵππων κορυφαστήρας καὶ κορυφαστῶδες *Hesychius* exponit: *τούφια* vel *τούβια* dixere recentiores aliquando & *δεσμάτριχα*. Quod huic subjicitur vocabulum non fuit in vulgatis, sed addidit ex Codice *Falckenburgiano*: admodum enim hic videbatur habere locum: videndus *Hesychius*, cujus in hac voce lo-

cus fœdissimis maculis obsitus est, quas alibi, ne hic præter rem & instituti rationem longiores simus, e-luere conabimur: est & in *Aeschylis Persis*: *Etymologus* ἰκκουστῆρ exponit: ἀπὸ ῥυτήρος θέοντες ἵπποι in *Dionysio Chrysostomo* Orat. XXXIII. & ἀπαγωγῆν τὸν ῥυτήρα rei equestri proprio loquendi modo, adducebat *habenam* apud *Αττιαῖον* in *Indicis*. *ῥυταγωγία* & ἀγωγία utrumque repetio in *Xenophonte*: πρῶτον μὲν τοῖνον τὸν ῥυταγωγία χρῆν ἐκ τῆς ὑποχαλινίδας ἢ ἐκ τοῦ ψαλίου ἡρτημένοι εὐπρεπῆ (alii εὐπρεπῆ) εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα λαβεῖν unde non erit quisquam haud plane harum rerum expertus, qui *ῥυταγωγίως* usum & formam percipere non poterit: alter de ἀγωγῆν est hic locus: τὸν μὲν γὰρ παντάπασιον ἄπειρον τοῦ διαπηδῶν, λαβόντα δὲ τοῦ ἀγωγίως &c. ut itaque fuerit ἀγωγῆν lorum, quo, qui pedes ibant, equum ducebant; neque equitem hoc usum putem, nam & in *Strattidâ*, qui adfertur a *Polluce*, loco, qui adducebat equum, jubetur brevius corripere τὸν ἀγωγέα: quin & nostra tempestate adligatum frano lorum sæpe conspicias, quo non utantur equitantes, sed equum ductantes. In *Strattidâ* χρῆσει πόλον erat in vulgatis, quod *Kühnius* emendavit; & in *Excerptis Falckenburgianis* sic, ut dedimus in textu, legitur: *Comici Chrysiippum* citat & *Athenaus* lib. IV. videturque in ea nescio quid argumenti de equis & equestri studio pertractatum: paria cum *Casaubono* ad *Athenaus Meursius* habet in *Attica Bibliotheca*. *Πῶλος ἀβολός*, qui necdum dentem ætatis indicem ejecerit: *βάλλειν ὀδόντας* id appellat *Plutarchus*, quamvis de bove loquatur: utriusque tamen hæc in re par est ratio.

26 *ῥυταγωγεύς*] *Xenoph.* τὸν ῥυταγωγέα χρῆν ἐκ τῆς ὑποχαλινίδας ἢ ἐκ τοῦ ψαλίου ἡρτημένον, εὐπρεπῆ εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα λαβεῖν. ubi *Interpr.* *ῥυταγωγία* reddit, *lorum ductorium*: in *Glossis* ἀγωγῆν, *habenam*. *KÜHN*.

27 Ὁ γοῦν Στρ. ἐν Χρυσ.] Absunt a C. A. versus *Strattidis* ita in ordinem redigerem:

Πρόσαγε τὸν πῶλον ἀτρέμα προσλαβὼν
τὸν ἀγωγέα βραχύτερον οὐχ ὄρας
ὅτι ἀβολός ἐστι; —

Adducito pullum, sensimque capito
Brevius habenam: nonne tu ipse vides,
Quod nondum jecerit dentes? — *KÜHN*.

Ὁ γοῦν Στρ. ἐν Χρυσ.] Ista, ὁ γοῦν Στρ. ἐν Χρ. λ. cum verbis *Comici* usque ad τὴν δὲ ψ. desunt in nostro MS. In iis omnino πῶλον, quod & *Casaubonus* noster habet VII. *Athen.* 23. scribendum pro vulgato πόλον: alias nescio an ita forte disponenda:

— Πρόσαγε
τὸν πῶλον, ἀτρέμα προσλαβὼν τὸν ἀγωγέα
βραχύτερον οὐχ ὄρας ὅτι ἀβολός ἐστι;

De *Chrysiippo Strattidis*, ut & aliis ejus Poëtæ dramatibus *Casaubonus* noster VII. *Athen.* 23. JUNG.

28 Πόλον] Leg. πῶλον. SEB.

29 Τὴν δὲ ψήκτραν] MSS. addunt, οὐ μόνον ἀριστοφάνης &c. dein C. A. ἐν Ἀργύρῳ &c. *KÜHN*.

Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρω εἶρκεν, ἀλλὰ καὶ Σο-
 Φοκλῆς ἐν Οἰνομάω, ³⁰ Διὰ ψήκτρας σε ὄρω ξαν-
 56 θὴν καθαίροντα ἵππον αὐχμηρῶς τριχός. ὁ μὲν
 τοι Πλάτων ὁ Κωμικὸς ἐν Κλεοφῶντι ³¹ μαρά-
 γμων τὴν μᾶστιγα ὠνόμασεν· ἐκαλοῦντο δὲ ³² τι-
 νες καὶ αὐλωτοὶ Φιμοὶ, διὰ τὸ κώδινας ἔχειν

Anagyro dixit Aristophanes : tum &
 Sophocles in OEnomao, Strigili te vi-
 deo flavos purgantem, & squalidos e-
 qui pilos. * Præterea Plato Comicus
 in Cleophonte, flagellum Μαράγγων
 appellavit. Sunt & freni quidam fi-
 stulati eo quod tintinnabula habeant

Τὴν δὲ ψήκτραν] MS. τὴν δὲ ψήκτραν οὐ μόνον Ἀρι-
 στοφάνης ἐν Ἀναγύρω εἶρκεν, ἀλλὰ &c. & ita supplē,
 & scribe: non ψήκτραν paroxytone & antea, ut dixi
 jam modo, ut & de Ἀναγύρω videndum Casaubonum
 noltrum IV. Athen. 4. JUNG.

Τὴν δὲ ψήκτραν Ἀριστ.] Deesse quid in vulgatis, si
 vel ad structuræ normam attendas, facile videbis: sup-
 plent MSS. τὴν δὲ ψήκτραν οὐ μόνον Ἀριστ. quod igitur
 recepit contextus Polluceus. Σκιάσι: Ψήκτρα (sic
 enim hoc accentu apud eum editur) ἰργαλίον, δι' οὗ
 τρὸς ἵππους κηθόμεν.

30 Διὰ ψήκτρας &c.] Versus Sophoclis absunt a C.
 A. quos ita formarem:

— Διὰ ψήκτρας σ' ὄρω
 Ξανθὴν καθαίροντ' ἵππον αὐχμηρῶς τριχός.

— Strigili te video
 Flavam repurgare equam a come forάibus.

Lectio αὐχμηρῶς τριχός proficiscitur a C. V. Kühn.
 Διὰ ψήκτρας &c.] Casaubonum de OEnomao Sopho-
 clis vide VII. Athen. 4. cujus & meminit hinc IX.
 Athen. 18. sed locus ipse Sophoclis in MS. nostro re-
 ctius habet, ἵππον αὐχμηρῶς τριχός· unde ita concipio
 hos versiculos:

— Διὰ ψήκτρας σ' ὄρω
 Ξανθὴν καθαίροντ' ἵππον αὐχμηρῶς τριχός.

Nota fabula de OEnomai equabus, de qua & Pausan.
 Ἡλικιῶν β. & certamine cum prociis filiæ: ad eas for-
 te respexit his versibus, vel ad aliam συναγωνισμῶ-
 νην. JUNG.

Διὰ ψήκτρας &c.] Perbona est Palatini Codicis
 lectio, quam textui restitui: veniebat tamen in men-
 tem, si forsitan commode legi possit: Ξανθὴν κ. ἵπ-
 που αὐχμηρῶς τριχῶν vel aliter hoc modo: Ξανθὴν κα-
 θαίροντα ἵππον αὐχμηρῶς τριχῶν· sed quid conjecturas
 ferimus, ubi MSS. apertissima scriptura ad manum est?
 flavus color & in equis laudatissimis fuit; ξανθότριχες
 ἵπποι inde. Sophoclis OEnomai passim Grammatici
 citant: Diogenes lib. IV. Segm. 35. Ἐκ τοῦ Οἰνομάου
 τοῦ Σοφοκλέους: ad quæ meminit hujus Pollucei loci
 Menagius: sed ante eum de Sophoclis OEnomai Meur-
 sius abunde.

31 Μαράγγων] C. A. ἀμαράγγων· C. V. ἀμαράγγων
 convenit cum Chaldaeorum מרנגון a recto מרגל. quod
 enim i Reg. XII. in textu sacro vocatur מרנגל,
 id Chaldaus reddit מרנג. quid Hebræorum Magi-
 stris de hac voce videatur, Bochartus ὁ πολύγλωττος da-
 bic parte II. Hieroz. pag. 644. ubi recte Hesych. in
 voce μαράγγων emendatur; non enim γῆν, terram,
 sed τὴν ταυρεῖαν, tauream seu flagrum ex corio nervo-
 ye bibulo notat: autē μαράγγων Idem Hesych. præmit-
 tit μάραινα, & exponitur eodem modo, nempe quod
 sit μᾶστιξ, ῥάβδος, ταυρεῖα. Bochartus μάραινα mu-
 rat in μαράγγων, ejus argumenta excutienda relinquo
 doctioribus: mihi equidem non videtur movendum
 μάραινα, ut quod apud Eschylum legitur in Χορηγό-
 ροις, ubi inquit:

Ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆς δὲ μαράγγων
 Δούπος ἐκρίεται.

Græcus Scholiastes h. l. ita explicat, διπλῆ μᾶστιξ
 ἐπλήγμεν, eoque digitum forte intendens Hesychius
 annotavit μάραινα· utrumque tam μάραινα quam μα-

ράγγων idem significat, nisi quod μάραινα formulam
 Græcam sapiat æque, ut τάλαινα, λάκαινα &c. μαράγγων
 autem suam peregrinitatem ipso sono prodit: nec id
 Euripides in Rheso dissimulat, ubi Hæctor vigili mi-
 natur:

Ἦτοι μαράγγων γ', ἢ καραιστῆς μῆρος,
 Μενεῖ σε θρώπτα τοιαῦτα.

Aut flagellum aut ræna capitis
 Te manebis hac ageniem.

Cui Rhesi auriga responderet: quid hisce minaris &c.
 βάρβαρος βαρβαροῦ πλέκων λόγους, alludens inter alia
 ad vocem μαράγγων. Utrumque retulerim inter λέξεις
 βαρβαρικές, ὡς γέμει διὰ τὰς ἰκμιζίας ἢ ἑλλὰς γλώττα,
 διδύσεις gentium exteraum, quibus propter commercia
 Græca lingua reserta est. Rabbiorum מרגל מר-
 דנג vel mardagna cum Aleph finali, quod norat sti-
 mulum, quo tardos boves increpat bublequa, ratur-
 distare videretur a μαράγγων, quæ utique non levi
 quandam scuricam, sed horribile flagellum, plagas
 & ictus σκορπιώδεις iucutiens significat. Kühn.

Μαράγγων] Pro μαράγγων, MS. nolter. ἀμαράγγων
 habet: sed vulgatum non sollicitandum videtur: apud
 Hesychium quoque est: Μάραινα (Sylburgius emendat
 μαράγγων) μᾶστιξ, ῥάβδος, γαυρεῖα· Μάραινα, γῆ τρω-
 ρεῖα. Et in Rheso Tragedia exiat v. 817.

Ἦτοι μαράγγων γ', ἢ καραιστῆς μῆρος,
 Μενεῖ σε θρώπτα τοιαῦτα. —

Sed ne MS. noltri scripturam plane frustraneam pute-
 mus, scripsisse forte suspicari lubet Comicum Plato-
 nem μαράγγων· nam & ita inventur, nempe a soni-
 tu μαράγγωντος μᾶστιγος. Ait enim idem Hesychius:
 Σμαράγγων, μᾶστιξ, ῥάβδος· καὶ χωρὶς τοῦ σ. Quod
 vero ad Platonis drama attinet, Κλεοφῶν etiam illa in-
 ter alias ejus fabulas a Suida relata est; & eo tulit
 tertias sub Callia archonte, quum Aristophanes cum
 Ranis suis primas retulisset: ut ex hypothesi Græca
 altera Βαστρέχων cognoscimus. Quis autem fuerit Cleo-
 phon, & cur ita inscripserit suum drama Plato, vide
 apud Scholiastem in eadem Ranarum ad istum versum,
 φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος. JUNG.

Μαράγγων] Affinitatem Chaldææ vocis cum Græca
 admonuit etiam Bochartus in magno opere: sed alteru-
 tra tamen alterius sit origo, compertum non habeo:
 Hesychius exponit μαράγγων inter alia δισσῶν,
 siquidem ἢ μάργγων dicatur δισσῶν· unde si fluxisse vel-
 lis existimare μαράγγων, non me valde repugnantem
 habebis: μάργγων enim si vinculum designaverit, quid
 impediatur, quo minus & de loro seu fune poterit usur-
 pari, præcipue cum in Asia minori vox hæc videatur
 enata. De Cleophonte Platonis Meursius adeundus in
 Italica Bibliotheca.

32 Τινὲς αὐλωτοὶ Φιμοὶ] MS. τ. καὶ αὐλ. SEB.

Τινὲς αὐλωτοὶ Φιμοὶ] MSS. τινὲς καὶ αὐλωτοὶ Φι-
 μοὶ, quia tibiæ intar caneant fiscella hujusmodi:
 suspensa sola: vid. Hesych. in Αὐλωτοὶ Φιμοὶ.
 Kühn.

Τινὲς αὐλωτοὶ Φιμοὶ] MS. τινὲς καὶ αὐλ. ut & Se-
 beri: plenius. Deinde MS. nolter male Φιμοὶ habet,
 ut & antea vulgati: sed & H. Stephanus hic in suo Co-
 dice reposuerat Φιμοὶ. JUNG.

Τινὲς αὐλωτοὶ Φ.] Καὶ illud infernum e MSS. tum
 deinde Kühnius in textu recte προσσημειώσας, ut sci-

appensa : quibus equi inhinnientes sonum reddunt fistulae persimilem. Spatham quidem, lupatum, buculas, freni partem ori insertam, echinos, rotulas, anulos, frenaque dura & mollia habes supra in Equestribus. Frena porro dentata, dicit in Anagyro Arillophanes.

³³ προσηρημένους, οἷς ἐγχεμετίζοντες οἱ ἵπποι ἤχον ἐποίουν προσόμοιον αὐλῶ. ³⁴ καὶ σπάθην μὲν, ³⁵ καὶ χιλωτήρα, καὶ στόμια, ³⁶ καὶ ὑποστόμια, ³⁷ καὶ στομίδας, καὶ ἐχίνους, καὶ τροχούς, καὶ δακτυλίους, καὶ σκληρούς, καὶ ³⁸ μαλακοὺς χαλίνους ³⁹ ἔχεις ἐν ταῖς ἵππικοῖς. στόμια δὲ πρωιωτά ⁴⁰ ἔφη ἐν Ἀναγύρω Ἀριστοφάνης.

• CAPUT XIV.

• ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ.

De libri, & instrumentis ad hos scribendos.

⁴¹ Περὶ βιβλίων, καὶ τῶν αὐτὰ γράφειν σκευῶν.

SI vero ab exercitio aliquo, aut am- ⁴² Εἰ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς αἰωρήσεως, ἢ καὶ ἀπὸ

Jacet MSS. praefertur: Schefferus ἠπρητημένους scribit, ubi utitur hoc loco lib. I. c. 13. videndus omnino de his αὐλωτοῖς φμοῖς, quos erudite exponit: sed in explanando Polluce rem ac non sane tetigisse videtur vir doctissimus: igitur apponere hic lubet Latinam, quam ibi concinnavit, verborum horum interpretationem: *Apprellantur vero & fistella quadam tibiata, quia habent appensus colonus, id est, patellam instar cymbalorum aut orificiorum patensium in tubis, quos cum equi hinnientes instant, edunt sonum veluti tubarum.* De tubis certe Pollux non loquitur, sed de tibiis, quarum canori sonitum τῶν αὐλωτῶν φμοῶν assimilat: neque etiam capio κῶδωνας eo modo, quo Schefferus, quod alienum videtur ab Οἰοναστικῆ-γραφίᾳ mente, sed de quibusdam ancis instrumentis, quae tintinnabulum seu κῶδωναν imitant, illaque cum instarentur, sonitum tibiis similem edebant: & haec habuerunt equi φμοῖς adpressa: res ipsa loquitur.

³³ Ἠπρητημένους] MS. προσηρημένους. SEB. Ἠπρητημένους] MSS. προσηρημένους. Salm. C. pro κῶδωνας etiam κῶδωνας. Idemque e Longino (C. 20.) τὸ πικταχῶ κῶδωνας ἐξῆφθαι λίαν σοφιστικῶν πημῖς [ορθηστικῶν] εἶναι, ubi que appensa gestare tintinnabula. KÜHN. Ἠπρητημένους] Scribe, ut MS. nosser & Seberi, προσηρητημένους. Vulgarum ἠπρητημένους nauci non est: ego antequam MS. vidi, ἠπρητημένους suspicabar; jam sequor MS. scripturam. JUNG.

³⁴ Καὶ σπάθην μὲν] MS. καὶ σπάθη μὲν &c. sed vulgatum rectius: eo casu, quo caetera. JUNG.

Καὶ σπάθην] Hefychius ψήκτραν exponit σπάθην, quod an hic habere locum possit, mihi non est exploratum: videtur tamen: de χιλωτήρι dixit laudato sapius capite Schefferus; & en tibi locum Hefychii: qui explanabit, quis fuerit χιλωτήρ. Χιλωτήρ, τὸ τοῖς ὑποζυγίοις ἀπὸ κορυφῆς ἐξαρτώμενον, ἐν ᾧ ἡ τροφή.

³⁵ Καὶ χιλωτήρα] Καὶ abest a C. A. dein καὶ στόμια, στομίδας, ὑποστόμια, & sic in sequentibus conjunctiones omisae sunt: caeterum χιλωτήρ dicitur sacculus, vel corbis, vel aliud quid quod capiti equino appentum gestat pabulum, praebeturque ad cursum junctis equis: vid. Hefych. KÜHN.

³⁶ Στόμια καὶ ἐχ.] MS. omittit καὶ στομίδα, pro quo plurali habet mox, ut dicani; quod magis mihi placet sane. JUNG.

³⁷ Καὶ στομίδα] MS. στόμια, καὶ στομίδας, καὶ ἐχίνους &c. & placet ita legere: modo καὶ στομίδα enim omittebat MS. JUNG.

Καὶ στομίδα] Ita fuit ante nos, & alio etiam, ac jam vides, ordine; nam vulgo post καὶ στόμια sequebatur καὶ στομίδα, quod mihi juxta cum Jungermano displicuit: seriem itaque Codicis Palatini sumi sequitur. Στόμια, quae modo legebamus, habes & in Xenophonte: τὸ δὲ στόμιον τῆ ἀμιστρῆ προσφίρω· unde partem illam fraxi, quae ori insertur, quod & ipsum nomen indicat, sic appellatam clarissime liquet.

Εχίνους etiam ex eo notare lubet p. 553. ubi simul & τροχῶν mentio: πρῶτον μὲν τοῖνον οὐ χηρμίον δυοῖν χαλίνους πεκτῆσθαι τοῦτων δι ἴστω ὁ μὲν λίος, τοὺς τράχους ἐμειγθέντι ἔχων· ὁ δὲ ἕτερος τοῖς τράχους καὶ βαρῖς καὶ ταπεινῶν, τοὺς δ' ἐχίνους, ὅστις ubi id praeterca venit observandum, quos σκληροῖς καὶ μαλακοῖς χαλίνους vocavit Pollux, ex Xenophonte dici posse λίους, ἢ τραχῆς, quod ipsum & Schefferus observavit. Aliud est, quod tamen ad hanc rem pertineat, στομίας equos dici, qui fraxi non obediunt, notante Hefychio. Jam quidem Auctoris nostri sequi solum, ab equorum studio, & equestribus instrumentis ad libros eorumque curam nos conferemus.

³⁸ Μαλακοῖς] Salm. C. pro μαλακοῖς, leg. μαλακῶν. KÜHN.

³⁹ Ἐχεις ἐν ταῖς ἵππικοῖς.] Absunt a C. A. KÜHN. Ἐχεις ἐν ταῖς ἵππικοῖς.] Supra lib. I. c. 11. tm. 3. ubi & πρωιωτά. JUNG.

⁴⁰ Ἐφη ἐν * Ἀναγύρω Ἀρ.] Ἐν Ἀργύρω C. A. C. V. ἐν Ἀναγύρω ἔφη Ἀ. KÜHN.

Ἐφη ἐν * Ἀναγύρω Ἀρ.] MS. alio ordine: ἐν Ἀναγύρω ἔφη Ἀριστοφ. JUNG.

⁴¹ Περὶ βιβλίων, &c.] C. A. hunc praefert titulum, περὶ τοῦ βιβλίου συγγενίσθαι θέλοντος, de eo qui sibi cum libri rem esse vult: nec Salm. agnoscat vulgatum titulum. KÜHN.

Περὶ βιβλίων, &c.] Hujus capituli 14. titulus in MS. hic est: περὶ τοῦ βιβλίου συγγενίσθαι θέλοντος. JUNG.

⁴² Εἰ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς αἰρήσεως] Interpr. legit ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως, ab exercitio: melius C. V. ἀπὸ τῆς αἰωρήσεως, a gestatione: ipse Aulzar supra c. 12. ἐν μὲν αἰωρήσει τῆ δι' ὀχημάτων χράτω τι &c. ubi vide sis: Plinius lib. XXVI. c. 3. etiam jungit ambulacionem, gestationes. KÜHN.

Εἰ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς αἰρήσεως] MS. ἐν δὲ ἀπὸ τῆς αἰωρήσεως, ἢ καὶ &c. pulcherrime: quod ocyus restitutum est. Quid malum enim sibi hic agit αἰρήσεως; Alterum aptissime hoc caput prioribus connectit. Sed quia a gestatione vehiculari, de qua capite 12. dictum est, &c. convertatur ad studendum. JUNG.

Εἰ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς αἰρήσεως] Optime MSS. ἀπὸ τῆς αἰωρήσεως, a gestatione, a qua plerumque & ambulacionibus ad ingenii culturam librorumque lectionem convertere se solebant olim: nec aliter in libri sui margine notaverat Kuhnus. Mox editum erat vulgo, ἀπὸ τῆς περιπάτου, ἐν στοῶ, ἐν δρόμῳ, ἐν ἄλλοι γενόμενος proflus ineleganter, longe nitidius MSS. quorum & ibi lectionem reposui. Viderat utrumque eo pacto redintegrandum Salmusius de Modo Usuratum p. 402. quo loco plurima bona mixta malis vir eruditus habet de χάρταις, βιβλοῖς, διφθέραις, γραμματικῶν αλλisque similibus. Exinde pro ἄρα αὐτὸν ἔχειν venustius in Codice Palatino ἄρα αὐτῶ ἔχειν, εἴτα ἴψι εἶναι ἔχειν libellos, chartas &c.

τινος περιπάτου ⁴³ ἐν στοᾷ, ἢ δρόμῳ, ἢ ἄλλῃ
γεγόμενος, ἐπὶ τὴν πρὸς τὰ βιβλία συνουσίαν τις
⁴⁴ τράποιτο, ὅρα αὐτῷ ἔχειν βιβλία, χάρτας,
⁴⁵ πέλλας, ⁴⁶ διφθέρας, γραμματεῖα, γραμ-
ματίδια, ⁴⁷ δέλτους, δελτία ὡς ἐστὶν εἰπεῖν.

⁴³ Ἐν στοᾷ, &c.] MS. ἐν στοαῖς, ἢ δρ. ἢ ἄλ.
SEB.

Ἐν στοᾷ, &c.] C. A. ἐν στοαῖς ἢ δρόμῳ, ἢ ἄλλῃ
geminat ἢ etiam C. V. & *Salm.* φράσις est locus,
in quo se cursu exercebant: *enitacula* polles dicere:
si vero gestatione aut etiam ambulatione quadam in
porticibus, aut enitaculis, aut nemoribus desuperant, ad
libros versandos se aliquis convenierit. KÜHN.

Ἐν στοᾷ, &c.] MS. περιπάτου ἐν στοᾷ, ἢ δρόμῳ,
ἢ ἄλλῃ γ. & hæc ita emendanda puto: nec abit *Se-
beri* MS. nisi quod στοαῖς habeat. JUNG.

⁴⁴ Τράποιτο] MS. τράποιτο & μοx ὦ. αὐτῷ ἔχ.
SEB.

Τράποιτο] MSS. τράποιτο C. V. dein, ὅρα, male,
pro ὅρα C. A. ὅρα αὐτῷ ἔχειν, *retrahi est*, ut ha-
be. &c. ὅρα hoc loco est *καίριος ἐπιτηδῆιος* secundum
Suillam in ὅρα, ubi hujus locutionis plura exempla.
KÜHN.

Τράποιτο] MS. τις τράποιτο, ὅρα αὐτῷ ἔχειν &c.
Sed τράποιτο & ὅρα correctum est ab aliquo: & pla-
cet vulgata lectio: nisi quod ὅρα αὐτῷ ἔχειν B. lege-
re malim, quem ad modum & *Seberi* MS. habet: lo-
quendi genus elegans, de quo *Budaum* Comm. Gr.
lingu. & *H. Steph.* Thesaurum adire potes. Adnota-
bam alicubi, ni fallor, & apud nostrum supra. Amat
eo uti & *Heliodorus* suavissimus, ut II. *Æthiopicæ*:
ὅρα σοὶ σαυτὸν ὑπομνήσαι &c. Et ibidem: ἄλλους ὅρα
σοὶ ἔνε τῶν δι' ἐπιτηδῆϊν ἀνητάς. JUNG.

⁴⁵ Πέλλας] Πέλλα valculum, fundo lato, ore at-
tiori, qualia sunt mulcra, vel etiam atramentaria:
γραμματεῖα & γραμματίδια, scriinia sunt: in quibus
scriptorium instrumentum, quandoque & alia pretiosa
asserantur. *Salm.* πέλλας. KÜHN.

Πέλλας] Ita & MS. sane Grammatici hunc usum
ejus vocis non explicant, in aliis significatis occupati.
Quid tamen dicam nescio: id quidem scio, me non in-
telligere. Et veniam da mihi, erudite lector, interim,
dum mihi ejus voculæ alium *βελουατῆν* adducas, su-
spicandi nostrum *Pollucem* scripsisse *ιττίλας* quod forte
scripserat & supra, ubi MS. noster deficiebat, & vul-
go erat *ιττίστας* VII, 211. τὰς δὲ διφθέρας καλοῦσι καὶ
ιττίλας. Ita hic & illic suspicari, nihil enim temere
adfirmo, inducit nos glossatorum eximius *Hesychius*,
qui: *Ἰττίλας*, διφθέρας exponit: & *ιττίλα*, αἰτ, διφθέ-
ρα. Vocabulum quo rarius, eo magis corruptelæ ex-
positum. JUNG.

Πέλλας] *Jungermannus* acute restituendum conje-
ctabat *ιττίλας* ita scilicet apud *Hesychium*: *Ἰττίλα*,
διφθέρα & VII, 211. *ιττίστας* habebamus, ubi *Fal-
ckenburgians* Codicis lectio erat *ιττίλας*: hic tamen, nam
& MSS. suffragio suo *πέλλας* comprobant, nihil mu-
tandum existimo, parumque abest, quin propter *Fal-
ckenburgianæ* lectionis similitudinem, ita legendum de-
cernam VII, 211. sed ibi tamen non male pures *Pol-
lucem* scripsisse *ιττίλας*, vel *ιττίλας*, aut *ιττίλας* denique:
suspecta enim erat ibi & *Hesychians* loci lectio. Quan-
quam vero in hanc vocem *πέλλας* alibi necdum inci-
derim, omnino tamen habeo persuasum, non aliam
ejus esse significationem atque *διφθέρας*: quod in istam
me sententiam induxit, similitudo Latini nominis *pel-
lis* est, cujus originem ab hoc fonte petendam existimo:
nihil enim quicquam ineptius est tentamentis eru-
ditorum virorum, ubi de propagine vocis *pellis* inqu-
runt: quod ipsis vero simillimum apparet, est ut a *φί-
λας* deducatur, quæ vox *corriacet aborris*, *Hesychio* do-
cente, significat: id tamen ab ipsius rei natura pluri-
mum abhorretere, neminem latere potest: nec sanequam

ulatione, sive in portica, sive in stadio
aut nemore existens, ad librorum conversa-
tionem quis se recipere velit: nota ipsum
habere libellos, chartas, atramentaria, diph-
theras, tabulas, tabellas. Ut dicere liceat,

id summo opere offendit, si in indaganda vocum uti-
vitate longis ambagibus utaris, qua ratione ars uti-
lissima sponte sua difficilis & intricata, longe diffici-
lior & inaccessa ferme redditur. Perquam opportu-
ne *Philoxenus*: *Pellarius*, *πελλοράφος* quod tantum
abest, ut cum eruditionis variæ viro *Gerb. Vossio* a La-
tina lingua petium existimem, ut potius ad remotis-
simam Græci sermonis antiquitatem pertinere arbitrer:
qui triverit istas *Glossas*, ac diligentiori pervolverit o-
culo, in istis talia reperiri plurima ex medio Græci
sermonis fonte hausta, compertum habebit: neque
satis scio, an in toto *Philoxeni Glossario* vel unum oc-
currat vocabulum, quod native Græcum non sit, nisi
cum ipse voce Romana se profiteatur uti: in aliis *Glossis*
id est *διφθεραράφος*. *Interpres atramentaria* venit, pro-
fus *ἀπροσδιούσιος*: respexit tamen illum existimo ad
πελλός, qua voce color nigricans designatur: aut po-
tius ad eo nomine vasa multoties, quod *Kühnio* non
displicuisse miror. Veteres autem nondum chartarum
usū invento in pellibus scripserunt: res notissima, &
cui non dictus *Hyas*? *Herodotus* quæ de *διφθέραις* tra-
didit in *Terpsichore* a pluribus occupata repetere au-
dimus non est, nisi quod & arate sua multos barbaro-
rum in pellibus scribisse referat: inde vocis illius u-
sus pro membranis, quæ ex pellibus solent confici,
creberrimus est: *Βασιλείου διφθέρας*, dixit *Agathias* p.
62. quas ibi *membranas regias* interpretatur eruditiss-
mus *Bonaventura Vulcanius*, cujus ad eum locum vi-
de notam: in x dibus porro Christianorum sacris, mem-
branz, quæ divinos Codices continebant, sacrasse
cantiones *διφθέρας* dicebantur: *Gelasius Concil. Nicæn.*
Diaptr. *ἄλλοι ἐν ταῖς διφθέραις* vide *Balsamonem* ad
c. 15. *Concilii Laodicæni*, & præstantissimum *Anglum*
ad indicatum *Gelasii* locum. Meminit & *διφθέρας* pe-
nitissimus antiquitatis *Galenus* sub initium lib. III. πε-
ρὶ *δυσκολίας*, ubi *Thesalum Hippocratis* filium pater-
nos commentarios in *διφθέρας* ἢ *δέλτοις* invenisse, ad-
ditisque de sua penu non paucis, in unum collegisse
refert: *ὠμολογήται γὰρ οὐκ ἔδη καὶ ταῦτα συνήναι Θί-
σαλον τὸν Γαπκοκράτους υἱόν, τὰ μὲν αὐτοῦ τοῦ πρώτου
ἐν διφθέραις τισὶν ἢ δέλτοις εὐροτα ὑπομνήματα, προ-
σθέντα δὲ τινὰ καὶ αὐτὸν οὐκ ὀλίγα*: ubi sane nihil of-
ficit. quo minus intelligas de ipsis pellibus, in quibus
Hippocratis ætate a plurimis adhucdum genibus scribi
moris fuit. De Cypriis autem quod addam eorumque scri-
bendi more, ex obscuris antiquitatis vestigiis collegi,
nimirum eos videri pelles oblevisse cera, in eaque li-
teras exarasse: sic saltem in illorum ludis usu fuit
receptum: ludimagistrum enim ab iis *διφθεράλοιφοι* tra-
dit appellatum *Hesychius*: *διφθεράλοιφος*, γραμματο-
διδάσκαλος παρὰ Κυπρίους: qua alia de ratione cedo,
quam quod illam scribendi consuetudinem usurparent:
referendum eo illud ex eodem *Grammatico*: *Ἀλειπή-
ριον*, γραφῆιον, Κύπριοι: vox utique tracta ἀπὸ τοῦ ἀ-
λείφειν, vel ἀλείπειν, sicut antiquiores olim Græci ef-
ferebant: unde stylus *αλειπήριον*, quod in obducta pel-
libus cera literas effingeret: existimare tamen non sine
ratione quis possit, in Cypriis *αλειπειν* vel *αλειφειν* si-
gnasse scribere, & exinde *διφθεράλοιφος*, qui scriberet
in pellibus, & *αλειπήριον* proflus idem quod *γραφῆιον*.
Sed alii diligentius hæc & accuratius elaborabunt, quæ
nos festinantes incomta omnique luminerecerum oratio-
nisve destituta proferimus.

⁴⁶ Διφθέρας] Vid. supra VII, 211. SEB.

⁴⁷ Δέλτους δελτία, ὡς ἐστὶν εἰπεῖν] Est ut abest a C.
A. & *Salm.* C. KÜHN.

Δέλτους δελτία: ὡς ἐστὶν εἰπεῖν] MS. δέλτους, δελτία,

tabellam duplicem, aut triplicem, aut plures plicas habentem: vel secundum Homerum, Tabulam plicatam. * Et Aristophanes in *Thestomphoriazusis* inquit,

--- *Tabulis politis libelli*
Suscipite tractus styli,
Meorum laborum praecones.

Pugillares autem reperies in *Phillyllii* urbibus. Refert *Dorico* more in pugillares exacte, quando scripta recitat *Interpres*. Pugillaribus autem illita cera, aut *malthæ*, aut *maltha*. *Herodotus* quidem *Ceram* dixit. *Cratinus* vero in *Pytina*, *Malthem* vocat.

⁴⁸ γραμματίδιον δίθυρον, ἢ τρίπτυχον, ⁴⁹ ἢ καὶ πλείωνων πτυχῶν. ἢ καθ' Ὁμηρον, ⁵⁰ πίνακα πτυκτόν. * καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ⁵¹ ἐν Θεσμοφορ. 58 ριζούσαις ἔφη,

--- *Πινάκων ξεστῶν δέλτοι*
Δέξασθε σμίλης ὀλοκούς,
Κήρυκας ἐμῶν μόχθων.

καὶ *Πινακίδας* δ' ἀν' εὐραϊς ⁵² ἐν ταῖς *Φιλυλλίου Πόλεσι*. ⁵³ λέγει γέ τοι *Δωρίζων* ἐς τὰς *Πινακίδας* *διαμπερέως*, ὅτι καὶ λέγει τὰ γράμματα ἐρμηνεύς. ὁ δὲ ἐνὼν τῇ *Πινακίδι* κηρὸς, ἢ μάλθη, ἢ μάλθα. ⁵⁴ Ἡρόδοτος μὲν γὰρ κηρὸν εἶρηκε. ⁵⁵ *Κρατίνος* δὲ ἐν τῇ *Πυτίνῃ*, μάλθην ἔφη.

ὡς ἐπιπύ, γραμ. omisso estin, quod mihi non displicere potest, si absit inquam: δέλταια vero proparoxytone, ut supra IV, 18. & hic cum MS. scribere possumus: nec enim, credo, ad regulam tam strictè revo-canda, ut ejusmodi paroxytonos saltem scribamus: variant certe libri. JUNG.

48 Γραμματίδιον διθ.] Γραμματίδιον δίθυρον, tabula bifrons: *Glossa*, γραμματίειν, tabula, nisi legendum ibi, tabularium &c. KÜHN.

Γραμματίδιον δίθυρον] Transulit hoc *Pollux* noster e *Menandri* *Μισογύνῃ*: is enim ex ea fabula versiculus ab *Harpocratiōne* citatur: ἔλκει δὲ γραμματίδιον ἐκίσει δίθυρον. locus est in *παράστασις*: huc & oculos intendifse reor *Heſychium*: Δίθυρον γραμματίδιον, δίπτυχον sic enim apud eum distinguitur potius. Idem *Διθύριος*, *διπτύχος*: *Attici* solebant *θυρίδας* pugillarum tabellas, quæ πύχες alias, appellare: *Heſychius*: *Θυρίδας*, *Ἀττικοὶ* τὰς τῶν γραμμάτων πύχας: καὶ δίθυρον λέγουσιν, οὐ τρίθυρον, ἀλλὰ τρίπτυχον *Lucianus* in *Nerone*, quamvis illius opusculum illud esse non existimem, sed hominis alicujus, qui non tantum *Neronis* ætate vixit, sed & cum ipso vidit: καὶ γὰρ δὲ δέλταιος ἐλεφαντίνους καὶ δίθυρους προβιβλημένοι αὐτὰς ὡσπερ ἐγχειρίδια &c. De *διπτύχοις* adnotavit *Ludov. Carrio* Emendat. lib. II. cap. 6. quamvis & ibi doctissimi viri observationibus nævi adhæserint: *Symmachus* autem, quem ibi docte & vere emendat, quæ ibi *διπτυχὰ* dicit, pugillares alibi vocat. *Συνόδου* τοῖς ἱεροῖς ἐντάξασθαι *διπτύχοις* in *Epistola Petri* ad *Michelem*, ubi de scriptis episcoporum literis intellige. *Plenius* e MSS. mox in *Onomasiographo* nolito ἢ καὶ πλείωνων πτυχῶν.

49 Ἡ πλείωνων πτ. &c.] Ἡ καὶ π. π. ἢ κ. ο. π. πτυκτόν. ita C. A. qui & ea, quæ sequuntur, non habet usque ad οὐ μὴ ἀγνοητῶν &c. in πτυκτόν consentit *Salm. Codex*. KÜHN.

Ἡ πλείωνων πτ.] Scribe particula plenius, ut noster MS. habet, ἢ καὶ πλ. πτ. *Homeri* mox locus & supra adductus est IV, 18. ut indicavit & *Seberus* noster. Quæ sequuntur, καὶ Ἀριστοφ. &c. omnia in MS. desunt, usque ad *Κρατίνος* ἐν τῇ Π. Versus *Aristophaneos* autem bene *Seberus* noster restituit ex dramate ipso. quæ antea in vulgatis hic vox δέλταια desierat, & male σμίλης scriberetur, omniaque ederentur confuse. JUNG.

50 Πίνακα πτυκτόν.] Supra IV, 18. SEB.

51 Ἐν Θεσμοφορ.] Verf. 789. SEB.

52 Ἐν ταῖς Φιλυλλίου Π.] Hinc obiter corrigendus *Suidas* in *Φιλυλλίῳ*: *Interpr.* ejus securus de emendatione noōis extudit ex loco corrupto fabulam hujus *Comici* inscriptam, Πόλις φρεῦρχος, *Urbs* *ριετός* *σοδιετός*: melius est in *Suida* legere Πόλις, *Φρεῦρχος*: hic *Noſter* laudat *Phillyllii* *Comædiam* Πόλις infra lib. VII. circa finem drama ejusdem *Φρεῦρχος* inscriptam. Sic ex uno dramate fiunt duo longe diversa. KÜHN.

Ἐν ταῖς Φιλυλλίου Π.] Emenda *Comici* nunquam non corruptum nomen, & scribe *Φιλυλλίου* dixi aliquoties supra. Quæ sequuntur ex eo verba reconcin-nanda aliis relinquo: sed ubi *Herodotus* noster κηρὸν vocat, indicandum est: & locum puto hunc esse, qui in extrema *Polymnia* legitur: δέλταιον δίπτυχον λαβῶν, τὸν κηρὸν αὐτοῦ ἐξέκνησι, καὶ ἔπιπτα ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ δέλταιον ἔγραψε τὴν βασιλείας γνάμην ποιήσας δὲ ταῖτα, ὅπισω ἐπέτηξε τὸν κηρὸν ἐπὶ τὰ γράμματα, ἵνα φερόμενον τὸ δέλταιον μηδὲν πρῆγμα παρέχοι πρὸς τῶν ἰδο-φυλάκων. Tales nimirum tabulas occultas mittit *Demaratus* *Lacedæmonem*, quibus *Græcos* edoceat *Xerxes* bellum contra illos decrevisse, quas quum nemo, quid sibi vellent, ibi intelligeret, rem aperit tandem *Corgo*, *Cleomenis* filia. καὶ τὸν κηρὸν κηρὸν κελύουσα, καὶ εὐρήσειν σφέας γράμματα ἐν τῷ ξύλῳ. JUNG.

Φιλυλλίου] In hujus *Comici* nomine librarii manus ubique aberravit: *Φιλυλλίου* scribe, ut scripsi alibi monitum. *Phillyllii* verba alium ac me postulant *Oedipum*: *Danus* in his sum: illud *Δωρίζων* an *Comici* verbis, an vero *Pollucis* adjungendum sit, non bene perspicio: forsitan autem aliud quid sub illo latet: tum τὰ γράμματα cui bono? istis ejectionis sic locum constitueram olim: λέγει γέ τοι ξυγγράφε οὐν ἐς τὰς πινακίδας διαμπερέως, ὅτι ἀν λέγει ἐρμηνεύς quibus inest sensus: sed hinc discedere satius est, quam in tenebris micare.

53 λέγει γέ τοι Δ. &c.] Hic interpungendum, *dicat enim*: postea versus *Comici* ita restituerem:

Δωρίζων ἐς τὰς πινακίδας διαμπερέως,
Ὅτι καὶ λέγει τὰ γράμματα, ἐρμηνεύς.

Dorice loquens in tabulis exactissime,
Quicquid littera dicant, interpretatus. KÜHN.

54 Ἡρόδοτος] In fine *Polymnie*, δέλταιον δίπτυχον λαβῶν, τὸν κηρὸν αὐτοῦ ἐξέκνησι: & iterum, τὸν κηρὸν κηρὸν κελύουσα. KÜHN.

55 *Κρατ. δὲ ἐν τῇ Π.*] Fabula hujus œconomiam declarat *Scholias* in *Aristoph.* *Equites*: *Cratinus*, inquit, cum scriptione fabularum abstinuisset, destitissetque docere coram populo, excitatus est hoc *Aristoph.* (commate p. 319. & ut *Scholias* pergit, πάλιν γράφει δρῆμα ἐς αὐτὸν τε καὶ μίθην, οἰκονομία κεχημένος τοιαύτη τὴν *Καμαθίαν* ὁ *Κρατίνος* ἐπλάσατο αὐτοῦ εἶναι γυναῖκα, καὶ ἀφίστασθαι τοῦ συνοικισίου τοῦ σὺν αὐτῷ θέλει, καὶ κακώσεως αὐτῷ δίκην λαχούνην φίλους δὲ περιτυχόντας τοῦ *Κρατίνου* μηδὲν προπτεὶς περὶ (αὐτῶν) ποιῆσθαι, καὶ τῆς ἔχθρας ἀνερωτῶν τὴν αἰτίαν τὴν δὲ μέμφεσθαι αὐτῷ, ὅτι μὴ *Καμαδοί*, ἢ μηκέτι σχολάζοι τῇ μίθῃ. Eundem *Poëtam* *Aristophanes* perstringit, quasi non potuerit urinam retinere, quod *ιουρπὴν* vocat *Scholias*: vestem permingere. *Cratinus* contra in *Πυτίνῃ* tangebatur *Aristophanem*, seque minime *παρρηρῆν* ostendebat, & convincebatur *Aristophan.*

59 * *Ἀριστοφάνης* δὲ ἐν τῷ *Γηρυτάδῃ*. Τὴν μάλ-
θάν ἐκ τῶν γραμματείων 57 ἥσθιον· οὐ μὴν ἀ-
γνοητέον, ὅτι τὸν 58 ἐπιτήδειον εἰς τὸ 59 κατασημαί-
νεσθαι κηρὸν οἱ παλαιοὶ ῥύπον ὠνόμαζον, 60 καὶ
ῥύπους, ὡς ἐν *Λυσιστράτῃ Ἀριστοφάνης*,

Καὶ μὴδὲν οὕτως

Εὐ σσημαίνθαι, τὸ μὴ οὐχὶ τοὺς ῥύπους ἀ-
νασπάσαι.

61 τῷ δὲ παιδί 62 δέοι ἂν προσεῖναι, γραφεῖον, *Παραγραφίδα*, *καλαμιδα*, *πυξίον* εἴρηται 63 μὲν
γὰρ καὶ 64 ἐπὶ *ζωγράφου τοῦνομα*, ἐν *Ἀναξάν-*

* Sed Aristophanes in *Gerytade*, Mal-
tham e pugillaribus comedens. Non ig-
norandum vero, quod ceram signando ido-
neam Veteres ῥύπον nominaverunt &
ῥύπους, ut in *Lyfistrate Aristophanes*,

Et nihil ita bene

Conclusum esse, quin obfigurationes ad-
vellatis.

Puero vero adesse debent stylus, nota-
torium, calamarius, tabella: hæc qui-
dem etiam de *Pictore* dicta est, in *Alexan-*

plagii, quod *Euprolidis* carmina compilaret. Cæterum
πιτύνη, *Suida* teste, est φλάσκων, & φλάσκων est vas vasa-
rium, titulusque convenit argumento. *Valesius* notis
MSStis ex *Græco Scholiaste Aristoph.* Kühn.

Κρατ. δὲ ἐν τῷ Π.] Sed ad MS. nostrum, qui hic ite-
rum: καὶ Κρατίος ἐν τῷ Πυτίῃ &c. de eo dramate
& *Casaubonus* nolter III. *Athen* 14. Vicit autem eo
dramate *Cratius*; quum contra cum suis Νεφέλαις
πρώταις *Aristophanes* excideret, ut indicat *Scholias*
in *Protheoria Aristophanis Νεφέλων* qui & in *Scholii*
ad *Νεφέλας* de *Cliffbene* impudico *Cratius* versus ἐν Πυ-
τίῃ adducit, & œconomiam dramatis exponit, in-
deque versus alios profert *Schol.* ad Ἰππίους, ad ista
— γρηγορήν ἐν Κρατίου κωδίον: & alius ad ista εἶτα
Κρατίου μεμνημένος, ὅς πολλῶν ῥύπους καὶ ἰππίων &
quæ sequuntur. JUNG.

56 Ἐν τῷ *Γηρυτάδῃ*] *Γηρυτάδῃ* scribendum, non *Γυ-
ριτάδῃ*. MS. *Strachius* *Gyrta*. Kühn.

Ἐν τῷ *Γηρυτάδῃ*] MS. ἐν τῷ *Γηρυτάδῃ* &c. & ita scri-
be: sicut & infra est *Segm.* 75. & alibi sæpe. JUNG.

Γηρυτάδῃ] *Γηρυτάδῃ* restituit in sui Codicis ora Küh-
nius: bene vero: videndus in *Attica Bibliotheca Men-
sius*, ubi & ille hoc vitii corrigi iussit: ἥσθιον mox cum
MSS. malui, quam vulgatam lectionem ἴσθιον. Tum
pauculis interjectis, κατασημαίνεσθαι emendavi, προ-
κατασημαίνεσθαι, jubentibus exaratis manu libris. De μάλ-
θῃ *Salmastius* indicato superius loco, ut & significaba-
mus ad VIII. 16. Pariter ut *Hesychius*, *Suidas* etiam
Μάλθη, μεμαλαγμένος κηρὸς ut itaque sic proprie fue-
rit dicta cera macerata atque emollita, quæ aptior erat
ad recipiendas literas: pro cera tamen quacunque do-
cet usurpatam *Galenus* in *Glossis*: Μαλθῆδία, μαλακα-
τικὰ ἢ κηρῶν μάλθη γὰρ ὁ κηρὸς, καὶ μάλιστα ὁ με-
μαλαγμένος: varia ratione mixtum fuit hoc ceræ ge-
nus: πισσοκήραν exponunt *Glossæ*: & *Festus*: *Maltha*
dicitur a *Græcis* pax cum cera mixta: quibus additam
reperi vocem πισσοκήραν in MS. alii etiam aliter con-
ficiunt, & ad alios usus, ut ex *Palladio* docuit, &
Plinio Magnus *Vossius* in *Etymologico*: illam autem ce-
ram, qua ad illinendas tabularum juncturas ac com-
pages utebantur, amurca fuisse percocctam *Scholias*
Theocriti ostendit ad *Eid.* VII. v. 105. Φιλίος) in-
quit ille, ὁ μαλθακός· μαλθακός, ὁ τρυφερός ἐκ τῆς μάλ-
θης· αὐτὴ δὲ ἴσθι κηρὸς ἀμόλγη συνειρημένος· χρίουσι δὲ
αὐτὴ τὰς τῶν σαιδῶν γομφάσις· ἀφ' οὗ διὰ τὴν ἔκλυ-
σιν καὶ τὸ τρυφερόν, καὶ ἐν τῷ βίῳ λαιδωρμα λέγεται· ne-
que dubium igitur esse potest, quin & illi ceræ, qua
pugillares tabulæque ad usum scribendi obducebant,
quiddam fuerit immixtum ad illam emolliendam, ut
styli ductus facilius admitteret Atheniensis autem
non tantum ceratas adhibebant tabulas, sed & gypfatas,
quales erant publicæ, in quibus adnotabantur res di-
stractæ, emporumque nomina, aut in quibus senatus
consulta proponebantur: ζύλα λευκωμένα *Scholias*
Aristophanis appellat, exque λευκώματα dicit: me-
πιτύνη *Hesychius* ἐν λευκώμασι· sed ibi optimum *Le-
xicographum* parva corruptela invaluit; ἐν σαισί λευκαί-
σι δὲ πυξίοις κεχρισμένοις λευκὴ γῆ· si animum attendas

ad *Paramiographi Vaticanæ* locum *Cent.* I. §. 80. ita
restituendum patebit: ἡδὲ πυξίοις κεχρισμένοις &c.
Salmastio morem geri non oportet, qui reponi jubet
πυκτίοις· propius etiam accedere licet ad illius *Ap-
pendicis Vaticanæ* lectionem isto modo: ἐν σαισί λευ-
καίς ἡδὲ πυξίοις κεχρισμένοις &c. tum in utrisque καὶ
τὰ ὀνόματα τῶν κτημάτων legendum. In *Appendice*
porro *Vaticanæ* quæ est lacuna, ex *Hesychii* verbis sup-
plendam reor. Simili ratione Romanis *album*, quod
apte, qui res Romanas Græco sermone confiteren-
tur, λευκώμα dixere: *Glossæ Notica*: Ἄλβον λέγεται
τὸ εἰδικτόν, διὰ τὸ γράφεσθαι λευκοῖς γράμμασι· ἐπὶ
γὰρ κοιλάματος τὰ διατάγματα καὶ τὰς παραγραφὰς
ἐξεδίδοσαν.

57 Ἐσθιον.] C. V. & *Vales.* MS. ἥσθιον. Kühn.
Ἐσθιον.] MS. ἥσθιον· quod quoque pro vulgato pla-
cet: est autem integer senarius:

Τὴν μάλθάν ἐκ τῶν γραμματείων ἥσθιον. JUNG.
58 Ἐπιτήδειον] MS. ἐπιτήδιον· sed emendatum ad
vulgatam scripturam. JUNG.

59 Κατασημαίνεσθαι] MS. κατασημαίνεσθαι. SEB.
Κατασημαίνεσθαι] *Salm.* εἰς τὸ κατασημαίνεσθαι· ita
& *Vales.* Kühn.

Κατασημαίνεσθαι] MS. nolter ut *Seberi* κατασημαί-
νεσθαι. JUNG.

60 Καὶ ῥύπους] Absunt a C. A. usque ad ἀνασπά-
σιν· locus *Aristophanis* extat non procul a fine *Lyf-
strate*. Kühn.

Καὶ ῥύπους] MS. καὶ ῥύπους ἐν Α. Α. fine ὡς. Lo-
cus *Aristophanis* non longe a fine *Lyfstrate* extat. De
rhyro pro cera sigillari alias hinc meminit *Rhodigm.*
XXI. *Antiq.* Lectt. 23. & *Nunnes.* ad *Fhrymich.* in ὁ
ῥύπος. JUNG.

61 Τῷ δὲ παιδί] C. A. titulum arponit: περὶ σκηνῶν
σαιδῶν ἐν διδασκάλου· *Salm.* Codex: παιδίων ἐν διδασκα-
λου σκηνῇ· ita & *Vales.* Kühn.

Τῷ δὲ παιδί] Cum istis in MS. novum caput in-
cipit, hoc lemmate: Παιδίων ἐν διδασκάλου σκηνῇ.
JUNG.

62 Δέοι ἂν] MS. δέοι ἂν. SEB.
Δέοι ἂν] C. A. δέοι ἂν γ. παραγραφίδα, καλα-
μιδία π. εἴρηται γὰρ κ. ε. ζ. τοῦνομα ἐν *Ἀναξαγριδῶν*
Salm. δέοι ἂν· *Vales.* δέοιτο. Kühn.

Δέοι ἂν] MS. δέοι ἂν πρ. quod ita & *Seberi* MS.
emendandumque ita puto, pro vulgato δέοιτο. JUNG.

Δέοι ἂν] In minutulis istis præceutes bene MSS.
sequi melius existimo, quam vulgatis lectionibus ad-
hærescere; hic itaque δέοι ἂν repositi: γραφεῖον in *Col-
loquiis Scholasticis* graffum est: καλαμιδία usurpat *The-
misti* Orat. VII. ἐν τοῦ μέλανος καὶ καλαμιδῶν ἐπόλ-
ησεν ἐς τοῦν ἐμβαλίσθαι τὴν ῥωμαίων ἡγεμονίαν· ad
quem locum *Petavius* in his *Pollucis* nostri verbis δι-
οιτ' ἂν ponit. *Kühnius* in margine sui libri restituerat
e C. A. παραγραφίδα, καλαμιδία, nulla de ratione.

63 Μὲν γὰρ] C. *Salmastius* μὲν γὰρ delet. Kühn.

64 Ἐπὶ ζωγράφου] MS. Ζωγ. τοῦνομα ἐν Α. SEB.
Ἐπὶ ζωγράφου] Supplevit & nolter MS. & *Seberus*
habet: ζωγράφου τοῦνομα, ἐν &c. Sed pro Ἀλεξανδρί-

dridis Πιστορίβις, aut Geographis: utroque enim nomine inscribitur Fabula, Tabellam prehensens sede. * nihil porro refert, hanc etiam ad nostrum scribendi usum conferre, cum & Aristophanes sic utatur: additis his prædictis, atramento, atramentario, & calamis. Si vero & pulpitem his prædictis adnumerare velis pro eo, cui libri incumbunt, apud nullum probatum Authorem reperi. Athenis vero pro urceolo quopiam, cui aqua infunditur, factum est. Et Anathema Diogenis, quod & Diogenium pulpitem dictum est. Apud Eratosthenem vero de Comædia,

δριδὺν Ζωγράφους, ἢ Γεωγράφους, ἢ ἑκατέρως γὰρ ἐπιγράφεται τὸ δράμα, Πυξίον λαβὼν κάθου. * 66 οὐδὲν δὲ καλύει καὶ εἰς ταύτην αὐτὰ 60 τὴν χρῆσιν τὴν ἐπὶ τῷ γράφειν ὑφ' ἡμῶν ἀγεσθαι, ἐπεὶ καὶ 67 Ἀριστοφάνης οὕτω κέχρηται 66 Προστιθέντων δὲ τοῖς εἰρημηνοῖς, 69 μέλαν, 70 μελανοδόχον, 71 καλάμους. 72 εἰ δὲ καὶ τὸ ἀναλογεῖον ἐθέλοις προσονομάζειν 73 ἐπὶ τοῦ τοῖς βιβλίοις ὑποκεισομένου, παρ' οὐδενὶ τῶν κεκριμένων εὔρον. 74 Ἀθήνησι δὲ ἦν ὑπὲρ ὑδρείου τινός, οὗ τὸ ὕδωρ ἐπέχευετο, ποίημα, καὶ ἀνάθημα Διογένους, ὃ καὶ Διογένειον 75 ἀναλογεῖον ἐκαλεῖτο. παραμέν τοι 76 Ἐρατοσθένη ἐν τοῖς περὶ Κωμωδίας,

δου MS. postea Ἀναξανδρίδου habet. Sic supra quoque vulgatum *Alexandridem* IX. 59. manuscriptus *Αναξανδρίδης* exturbabat. Adeo ut jam cum MS. nostro *Alexandridem* e *Polluce* plane ejiciamus: in quam sententiam putamus & inclinatum Magnum *Casaubonum* nostrum, quem alias vide VI, *Athen.* 18. JUNG.

Ἐπὶ Ζωγράφου] Adjeci τοῦτομα de MSS. Tum iterperat in vulgatas editiones Ἀλεξανδρίδου, pro Ἀναξανδρίδου, quod ita cum MSS. hic restitui: de utroque dictum a me memini ad lib. IX, 99. ut toto censendus sit aberrare caelo *Menfius*, qui putet in *Bibliotheca Græca* idem esse *Comici* atque *Historici* nomen, & ubique reponendum Ἀναξανδρίδης: sed id diligentissimo vito facile ignoscimus, qui maculas istas aliarum optimarum rerum luce extinguit. Memoratur & Κλομίνης ὁ Ἀναξανδρῶν in *Herodoti Polyhymia*, qui alius ab hoc *Comico*.

65 Ἐκατέρως γὰρ] MS. ἑκατέρωθεν δὲ ἐπ. SEB. Ἐκατέρως γὰρ] C. A. ἑκατέρωθεν γ. ἐπιγράφεται ita & *Salm.* &c. KÜHN.

66 Οὐδὲν δὲ κ.] Οὐδὲν δὲ &c. usque ad κέχρηται absumt a C. A. KÜHN.

67 Ἀριστοφάνης οὕτω κέχρη.] Ἀριστοφάνεια χρῆσις sine dubio fuit a *Polluce* addita, maleque a librariis prætermissa. Indicat & supra IV, 18. πυξίον, iniquiens, καὶ πυξίδιον παρὰ Ἀριστοφάνει. JUNG.

68 Προσθετίον] E MS. priores editiones προστιθέντων. SEB.

Προσθετίον] C. V. προστιθέντων, Atticæ, loco προστιθέντων, addant. KÜHN.

Προσθετίον] MS. προστιθέντων τοῖς &c. & ita etiam prioribus in editionibus: quod an tolerari potest Attico more, quo memini & alibi nostrum usum, προστιθέντων, pro προστιθέντων. *Αρροπαι* jam dictis, μέλαν, cetera. Sic supra καθάρτων VI, 94. *Seberi* MS. lectio tamen, quæ vulgata, magis placeat. JUNG.

Προσθετίον] Quis merito rejiciat προστιθέντων, quæ lectio in MSS. exhibetur: paulo inferius μελανοδόχον eisdem sequutus auctores reddidi: non aliter ad oram sui libri *Kühnius*: quanquam nec alteram lectionem repudiare velim, siquidem & in *Glossis*: *Atramentarium, μελανοδόχον, & μελανοχέιον*. Tum ἐθέλοις erat vulgo: commodius ἐθέλοις ἀναλόγειον vel ἀναλογεῖον ea notione, qua se non reperisse apud probatæ auctoritatis scriptores affirmat *Pollux*, non infrequens est in scriptis Ecclesiasticorum.

69 Μέλαν] Περὶ μέλανος (ἢ γράφομεν) agit *Dioscor.* libro quinto extremo: vide *Casaubonum* ad *Perf.* III, 13. In sacris ea vox sic usurpata 2 *Cor.* XIII, 3. *Joh.* Epist. II, 12. & III, 13. SEB.

70 * Μελανοδόχον] Pro μελανοδόχον in MS. est μελανοδόχον, cum alias dicatur μελανοδοχέιον, pro quo *Antihol.* libro sexto, capite vigesimo sexto, Epig. 2. — γραφικῶν δοχεῖα κελαιοτάτοι ἰσίδρου. Ep. 4. κίστη μελανοδόχος. Ep. 5. μέλανος σταθεροῦ δοχεῖον

Epist. 7. ἄγγος μελανοδόχον. SEB. * Μελανοδόχον] MSS. *Salm.* & *Vales.* cum MS. *Strauschi* μελανοδόχον. KÜHN.

* Μελανοδόχον] MS. μελανοδόχον, tam noster quam *Seberi*: quod pro vulgato substituendum videtur. JUNG.

71 Καλάμους.] Pro καλάμους, C. A. καλαμύριον at reliqua capitis non comparent in eodem Codice. KÜHN.

72 Εἰ δὲ καὶ τὸ ἀναλόγειον] MS. εἰ δὲ καὶ τὸ ἀναλογεῖον ἐθέλοις πρ. οὕτως μὲν ἐπὶ τοῖς βιβλίοις &c. sic & mox MS. ἀναλογεῖον: nota varietas scripturæ in his: non tamen male forte hic cum MS. ἀναλογεῖον ἐθέλοις scribas: cetera vulgata lectio recte habet. JUNG.

73 Ἐπὶ τοῦ τοῖς βιβλ.] C. V. οὕτως μὲν ἐπὶ &c. ita equidem, nempe pro librorum suppositorio, pulcrit, apud nullum classicum Auctorem invenit. KÜHN.

74 Ἀθήνησι δὲ τὸν ὑπὲρ ὑδρείου τ.] C. V. τὴν ὑπερδρείου τινός &c. ἐπέχευετο unde legerem Ἀθήνησι δὲ τὸ ὑπὲρ κλιψυδρείου τινός οὗ τὸ ὑ. ἐπέχευετο, ποίημα &c. Athenis vero quod erat super *Clepsydris* quoddam, ubi aqua effundebatur, opus ἔσ donarium *Diogenis*, quod ἔσ *Diogenianum* ἀναλόγειον dicebatur. *Plinius* de hoc *Diogene* *statuario* lib. XXXVI. cap. 5. *Agrippa Pantheum* decoravit *Diogenes Atheniensis*. Κλιψυδρίον vel Κλιψυδρα fons erat Athenis, cui tubulum fecerat & dedicaverat *Diogenes*, aut modulum, per quem erumperebatur aqua: ille a *Diogene* dicebatur *Diogenicum*, vel ἀναλόγειον *Διογένειον*. Codicis *Vossiani* lectionem e suo MS. affert etiam *Valesius*, nisi quod ἀναλόγειον habet mox. KÜHN.

Ἀθήνησι δὲ τὸν ὑπὲρ ὑδρείου τ.] MS. Ἀθήνησι δὲ τὸν ὑπερδρείου τινός, ὅπου ὕδωρ ἐπέχευετο π. Et legendum ad MS. scripturam puto: Ἀθήνησι δὲ τὸν ὑπὲρ ὑδρείου τινός ὅπου ὕδωρ ἐπέχευετο, ποίημα καὶ &c. certe vulgatum τὴν mendosum est: ἢ etiam in edit. *Flor.* recte editum est. JUNG.

Ἀθήνησι δὲ τὸν &c.] Locum hunc ad MSS. emendavi: τὴν pro ἦν fuit ante nos in textu: ὑδρείου scribas an ὑδρείου, parum refert; posterius tamen, quod ita MSS. haberent, prætulit: ἐπέχευετο, pro ἐπέχευετο proposuerat Codicis sui margini *Kühnius*.

75 Ἀναλόγειον] MS. iterum ἀναλογεῖον: ut scribi & hic potest, sane si modo id receperis. JUNG.

Ἀναλόγειον] Bene vero: sed MSS. sequi potius consultum duxi, qui ἀναλογεῖον & hic, & in proximo loco agnoscunt. Ἀναλόγειον tamen in *Philoxeni Glossis*, exponiturque manuale. Ipsa de re nihil amplius alibi legisse succurrit, quam quæ tradit *Auctor* noster: & alii, spero, de *Διογενεῖω ἀναλογεῖω* plura docebant.

76 Ἐρατοσθ. ἐν τοῖς περὶ Κωμωδίας] *Athenæus* laudat librum XI. *Eratosthenis* περὶ Κωμωδίας lib. XI. c. 14. KÜHN.

Ἐρατοσθ. ἐν τοῖς π. Κωμ.] Nullum non eruditionis

77 ὡς ἔχοιμὲν τινα τοῦ ὀνόματος τοῦδε ἀποστροφὴν, εὐροῖς ἀν τούνομα ἐπὶ τοῦ σκεύους, τοῦ τοῖς βιβλίοις χρησίμου.

opus ut habeat quandam hujus nominis abstractionem habentem, invenies nomen pro instrumento libris necessario.

61

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Ε .

* C A P U T XV.

62

78 Περὶ δικαστικῶν σκευῶν.

De vasis forensibus.

79 **Δ**ικάζειν μὲν οὖν ὅποτε δέοι, σκευὴ ἀν εἴη δικαστικά, κλεψύδρα, καὶ ⁸⁰ προχοῖδιον, ⁸¹ καὶ δίσκοι, καὶ ψήφοι, ⁸² καὶ ἡλίσκος, ἐπικρούειν τὴν κλεψύδραν τὸν γὰρ ἦλον, ⁸³ καὶ ἡλίσκον ἐν Ἡρώσιον Ἀριστοφάνης κέκληκεν, ⁸⁴ οὕτω γὰρ

Cum porro jus dicendum est, judicia lia vasa fuerint: clepsydra, gutturium, disci, calculi, claviculus. Clepsydram concutere. Clavum enim, & Claviculum in Heroibus dixit Aristophanes. Sic enim

antiquæ genus attinget haud supervacaneo labore vir hic undiquaque doctissimus: hujus itaque ingenii monumenta passim adducunt Grammatici veteres, quorum tamen munere factum adgnosimus, ut illorum nihil ferme quicquam ad nostras pervenerit manus; siquidem ex hoc fonte cum sua derivarent certatim, ut illo minus opus esset effecerunt, quod me iudice fuit in causa, ut ipsius Eratosthenis scripta cedro dignissima posteris negligentius habuerint, atque interire sint passi. In istis perquam celebres sunt de Comædia libri, quibus illum de utraque Comædia veteri & nova putamus egisse, eaque de causa sæpe citari solitum Eratosthenem a Grammaticis πρὸς ἀρχαίας Κωμῳδίας, quod & de nova scriptis tradidisset: neque tantum ibi in illam incubuit curam, ut argumenta fabularum perssequeretur, quoque docente fuissent in scenam data, sed & de vocibus in Comædia veteri obsoletis, quemque tenuerint in novis fingendis modum antiqui, exposuit abunde: vide Galeni præfationem ad *Glossas Hippocraticas*, ubi meminit illam rem: petita quoque ex Commentariis istis, quæ in altero *Racis Aristophanis Argumento* leguntur. Sequebatur in vulgatis ὡς ἔχει μὲν, satis inepte ad sensum: bene MSS. ἔχοιμὲν sic textui reddidi: quamvis e vestigiis illius lectionis struere liceret ἔχοις μὲν, prout sequitur εὐροῖς ἀν τούνομα illaque loci hujus emendatio dudum est quod in mentem mihi venerit. Ut MSS. habent, sic & Kühnii.

77 ὡς ἔχει μὲν τινα] Leg. ex C. V. ὡς ἔχοι μὲν τινα &c. Interpr. ut habeat quandam hujus nominis abstractionem: male: ut habeamus quandam hujus nominis auctoritatem, ad quam provocare & reverti possimus: quid ἀποστροφῆ, Auctor satis declarat cap. 23. hujus libri: οὐ γὰρ ἄχθομαι, inquit ibi, τὰ συνήθη τῶν ὀνομάτων, καὶ παρὰ τῶν ἔσται κεκριμένων ἑνῶν, παρὰ γὰρ εἰς χρῆσιν, ἐπιπιδὼν ἔχω τὴν πρὸς τὸν εἰπόντα ἀποστροφὴν, vulgaria enim vocabula, quamvis eadem apud quendam non adeo probatum Auctorem invenimus, adhibere usuique tradere nullus gravor, siquidem habuero Auctorem, ad quem confugiam. Salm. ὡς ἔχοι. Kühn.

ὡς ἔχει μὲν τινα] MS. ὡς ἔχοιμὲν τινα &c. optime: & ita certe scribendum est: ut aliquod perfigurum hujus nominis habeamus, si quis eo urentes reprehendat: vulgaria ἔχει μὲν certe sensu carent, non & mendo. Ut restitui, ita & infra loquitur Segm. 88. ἐπιπιδὼν ἔχω τὴν πρὸς τὸν εἰπόντα ἀποστροφὴν. JUNG.

78 Περὶ δικαστικῶν σκευῶν.] C. A. δικαστικά σκευή, instrumentum judiciale. Salm. delet etiam vulgatum titulum. Kühn.

Περὶ δικαστικῶν σκευῶν.] Capitis hujus titulus in MS. δικαστοῦ σκευή. JUNG.

79 Δικάζειν μὲν οὖν &c.] C. A. δικάζειν μὲν, ὅποτε ταν δ. σ. α. ἱ. δ. κ. Kühn.

80 * Προχοῖδιον] Ita hic MS. quoque: infra vero Segm. 70. iidem utrobique προχοῖδιον. SEB.

* Προχοῖδιον] C. A. προχοῖδιον C. V. & *Vales.* omissa diatesi προχοῖδιον, quod nolim: vid. Segm. 67. Kühn.

* Προχοῖδιον] MS. noster προχοῖδιον. Non dubito quin scribendum sit προχοῖδιον, sicut & supra fuit VI, 14 & 91. & infra est Segm. 67. in MS. & ibid. iterum. & apud *Hesychium*: nec curo quod & apud *Etymologicoglossarum* προχοῖδιον legatur in λέκλυθος MS. nostri auctoritas & aliorum locorum potior esse debet. JUNG.

* Προχοῖδιον] In Codice *Falckenburgiano* προχοῖδιον, ut προχύτης ab antiquo χυῶ maluero tamen προχοῖδιον cum MSS. & Kühnio: vid. ad Segm. 46.

81 Καὶ δίσκοι, &c.] Absunt conjunctiones a C. A. *Salm.* ex Veteri Codice καὶ δίσκοι: forte, inquit, καὶ δίσκοι. Kühn.

Καὶ δίσκοι] De δίσκοις quid statuendum sit in dubio hæret animus: sanequam eruditissimus *Jungermannus* se, quem in judiciis habuerint usum, nescire fateatur: hic tamen retinendos existimo, haberique malim MSS. fidem, quam doctissimorum hominum conjecturis, qui legant καὶ δίσκοι non autem differre δίσκοις putem a ψήφοις, quorum varia fuere nomina, χοῖριαι, σπίνδυλοι, ut enumeravit *Aulor* noster VIII, 16. non alia ratione & δίσκοι appellari potuerunt: *Hesychius* exponit δίσκοις, λίθους στρογγύλους: quæ prima est atque præcipua vocis illius significatio, unde demum translata est ad illud ludi genus, quod iactatis lapidibus, seu discis exercebatur: non tamen dissimulare velim, habet certis me rationibus id assequi, sed sola ductum probabili conjectura, ut si quis magis apposita de discis judicialibus promere valeat, pedibus me lubentissime in ejus sententiam iturum profitear: sanequam non ullus alicujus auctoris occurrit memorix locus, qui sic usurpaverit, neque temporis articulo urgente inquirere licet: videbunt alii. Hoc mihi tamen homini non satis illarum rerum perito obscurus est, quid ἦλος, quem dixerit ἡλίσκοι in Heroibus *Aristophanes*, in Attico foro fuerit: de clavo pangendo apud Romanos probe teneo; id tamen nihil ad hunc rhombum: expectandus igitur, qui hoc enucleet, & ipsum porro *Pollucis* intricatum locum.

82 Καὶ ἦλ. ἐπικρούειν κλ.] MS. καὶ ἡλίσκος ἐπικρούειν τὴν κλ. sine commate ἡλίσκος: qui nimitum huic usui, si recte capio, destinatus erat εἰς τὸ ἐπικρούειν τὴν κλεψύδραν. JUNG.

83 Καὶ ἡλίσκος &c.] Iterum καὶ abest, ut & κέκληκεν & οὕτω. Kühn.

84 Οὕτω γὰρ τὰ Ἀττικὰ] MS. οὐ γὰρ τὰ Ἀττ. SEB.

Οὕτω γὰρ τὰ Ἀττικὰ] C. A. καὶ γὰρ τὰ Ἀττικὰ C. V. & MS. *Vales.* omisso οὕτω legit, οὐ γὰρ τὰ Ἀττικὰ: prius malim. Tum MSS. non habent hæc verba καὶ δίσκοι. Kühn.

Οὕτω γὰρ τὰ Ἀττικὰ] MS. κηκλ. οὐ γὰρ τὰ Ἀττι-

Attica dicuntur, Cami, disci, urnæ, & echini. Tum & arcule tabellaræ, & tabellæ, calami, & styli. Et fortilegium: nam & de loco dictum nomen videtur in Senectâ Aristophanis: sed etiam de vasculo dici poterit.

τὰ Ἀττικά, ⁸⁵ κημοί, ⁸⁶ καὶ κἀδίσκοι, καὶ ἐχίνοι· κιβώτια δὲ ἴσως γραμματοφόρα ⁸⁷ καὶ γραμματεῖα, ⁸⁸ καὶ κάλαμοι γραφεῖς, καὶ κληρωτήριον· εἰ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ τόπου εἰσὶν εἰρήσθαι τοῦνομα ἐν τῷ Γήρα Ἀριστοφάνους, ἀλλὰ καὶ ⁸⁹ ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἀν' ἐναρμόσειεν.

• C A P U T XVI.

De vasculis gymnasi.

• Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Σ'.

⁹⁰ Περὶ τῶν ἐν τῷ γυμνασίῳ σκευῶν.

AD gymnasium vero hinc converso, ⁹¹ Lecythus olearia fit, aut etiam le-

Eπὶ δὲ γυμνάσιον ἐντεῦθεν τραπομένων, λήκυθος ⁹² ἐλαιηρά τις ἔστω ἢ καὶ λη-

κὴ, κῆμοι, καὶ κἀδίσκοι, καὶ ἐχ. & καὶ δίσκοι sane antea statim fuit, nec repetere, credo, opus. Sed ista αὐτὰ γὰρ τὰ Ἀττικά, quæ & MS. *Seberi* habet ita, non capio: nec vulgata integra videntur: vel certe aliter legenda sunt. Possit loco corruptela inde accidisse, ob male omisam a librariis vel imperito epitomatore *ἄριστον Ἀριστοφάνους*, quam *Pollucem* infuisse vero simile est. Scribendum alias pro κῆμοι, quod & in MS. potius κημοί, monente *Sebero* nostro etiam: ut supra VIII, 16. eadem hæc conjunguntur, κημός, κἀδίσκος, ἐχίνος. Fateor vero & hoc, quid δίσκοι, quod male repetitum dixi in re judiciaria, me nescire quoque. Cur enim non fatendum est? eo enim docebitur, spero, citius. JUNG.

Ὅτι γὰρ τὰ Ἀττικά] Non mihi dubium est, quin MSS. Codices error libratorum hic commaculavit: nullus enim, aut certe ineptus, & alienus a *Pollucis* re proposita sensus exoriatur e lectione, quam illi continent: commoda vero vulgata, ut plane respondeant *Athenis* nostri menti: sic enim *Attica voces*: nam recensuit ejusmodi vocabula, quæ litium judiciorumque instrumenta a quibuscunque usurpata populis denotarent; hic autem, quæ Attico sunt foro propria, quod equidem non injuria possis adfirmare de κημοίς, κἀδίσκοις & ἐχίνοις, quorum omnium plurima mentio est in antiquorum rhetorum scriptis: tum sequæbatur in vulgatis καὶ δίσκοι, quod cum MSS. hic genuinum non habemus, et si supra calculo nostro vuculas istas confirmaverimus, quæ, si velis hic repetere, otiosæ sunt: cjuicndas itaque curavi. *Κἀδίσκους* debere scribi potius ad lib. VIII. notavi, &, ne mihi met ipsi pugnam, hic etiam restitui: qui sint ἐχίνοι, & quam varius illorum usus apud Athenienses, alibi larga manu impertiam: κιβώτια γραμματοφόρα non sunt ab echinis diversa: & in istis enim scripta judicialia fuisse reposita.

85 Κῆμοι] Κημοί. SEB.

86 Καὶ κἀδίσκοι] C. V. κἀδίσκοι. KÜHN.

87 Καὶ γραμματεῖα] Absunt conjunctiones a C. A. & caput definit in κληρωτήριον. KÜHN.

88 Καὶ κάλαμοι, καὶ γραφεῖς] MS. κάλαμοι γραφῆς. SEB.

Καὶ κάλαμοι, καὶ γραφεῖς] C. V. καὶ medium non agnoscit: *Salmast.* γραμματοφόρους, & tum, καὶ κάλαμοι γραφεῖς. KÜHN.

Καὶ κάλαμοι, καὶ γραφεῖς] MS. noster καὶ κάλαμοι γραφεῖς, καὶ κλ. MS. *Seberi* κάλαμοι γραφῆς. Ego sane hic iterum hæreo, & tricas mihi quæro, ut in judicio solet: an? γραφεῖα? an? γραφῆς. Sed libet facessere hinc. De κληρωτήριω loco, habuisti supra IX, 44. JUNG.

Καὶ κάλαμοι, καὶ γραφεῖς] Utrisque voces optime conjungunt MSS. quos sequutus sum: κάλαμος γραφεῖς, *calamus scriptorius*; nec alio modo locum sollicitandum existimem: fuerit autem fortean, cui

magis artidebit edita lectio, aut qui cum *Interprete* prætulit γραφεῖα ad me tamen quod attinet, ita sum MSS. lectioni addictus, ubi pro ea militat quoquo modo ratio, ut præ hæc cetera quæcunque despiciam. *Κληρωτήρια* leguntur in *Aristophanis Ecclesiastis*: τὰ δὲ κληρωτήρια καὶ τρίψεις; ubi *Commentator* antiquus & *Suidas*, me iudice, locum finistre de κληρωτικαῖς ἀρχαῖς, seu *fortiss magistratibus* exponunt, cum capi debeat de vasculis, in quæ sortes conjiciuntur, aut certe de loco, quo κληρωταὶ conveniunt: ea vero de notionem, ubi κληρωτήριον usurpetur pro tabulis publicis, e *Fædere Smyrneo* adnotavi ad libr. IX, 44. Capitis autem hujus extrema politiora fecit MSS. fides: ante nos: ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἀν' ἐναρμόσειεν.

89 Ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἀρμόσειεν.] C. V. τοῦ ἀγγείου ἀν' ἐναρμόσειεν· quadrages etiam de vase fortilegis adhibito dictum. *Valesius* MS. ἐναρμόσειεν. KÜHN.

Ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἀρμόσειεν.] MS. plenius: τοῦ ἀγγείου ἀν' ἐναρμόσειεν. JUNG.

90 Περὶ τῶν ἐν τῷ γ. &c.] Vid. supra libro tertio extr. SEB.

Περὶ τῶν ἐν τῷ γ. &c.] C. A. non habet titulum. KÜHN.

Περὶ τῶν ἐν τῷ γ. &c.] Capitis hujus titulus in MS. hic: περὶ τῶν ἐν γυμνασίῳ. JUNG.

91 Ἐπὶ δὲ γυμνάσιον &c.] MS. ἰ. δ. γυμνασίων ἐντ. τραπομένων. SEB.

Ἐπὶ δὲ γυμνάσιον &c.] C. A. ἐπὶ δὲ γυμνασίων ἐντεῦθεν τραπομένων· C. V. πραττομένων *Salmast.* legit *τραπομένων* ad *Gymnasium deim se convertentibus esto ampulla olearia*. KÜHN.

Ἐπὶ δὲ γυμνάσιον &c.] MS. γυμνάσιον sed quod quis corrigere voluit: dein MS. ἐντ. πραττομένων, & supra πρ, scriptum τ. ut facile credam quem voluisse corrigere eo modo, quo in *Seberi* MS. fuisse ex ejus Notis disco: ἐπὶ δὲ γυμνασίων ἐντ. τραπομένων· ea que placet fere magis, modo γυμνάσιον retineamus. JUNG.

Ἐπὶ δὲ γ. ἐντ. τραπομένου] *Τραπομένων* habuisse Codices antiquos apparet, quod inde *πραττομένων* in nostris MSS. corruptum existat: ita textus habet, quantumvis *τραπομένων* δὲ ἐπὶ τὸ πίνειν caput XIX. incipiat.

92 * Ἐλεκρατὶς ἔστω.] MS. ἐλεκρατὶς. Lego: λήκυθος ἐλαιηρά τις ἔ. sicut ἐλαιηρά ἐπίχυσις VI, 103. & *Segm. 92. Anthol. VII. Epigramm. 88. ἐλαιηρά δρόσος* ipsius olei periph. est. De oleo autem ad gymnasia, vide quæ diffuse *Petr. Faber* & *Galeno*, & aliis lib. III. *Agonist.* scribit. SEB.

Lecythus olearia] Ampulla olcaria. SEB. 2.

* Ἐλεκρατὶς ἔστω.] PRO ἐλεκρατὶς ἔστω, C. V. ἐλαιηράτις, qua voce divisa fit ἐλαιηρά τις, & ita jam ante ex *Scholias Aristophanis* legebam, quæ dicunt *Lecythus* esse ἐλαιοδόχα ἀγγεῖα· ita ἐχθυρὸν, οἰηρὸν, μυρρὸν σκεῦος dicitur *ναί*, quo *ρίσες*, *λίπη*, *πρημεσηται* continentur: pro ἔστω, C. A. ἔστω. *Salmast.* ἐλαιηρά

κύθιον, ⁹³ καὶ στελεγγίδες καὶ ζυστίδας δ' αὐτὰς
 ἂν τις εἴποι. ⁹⁴ ἔντε γὰρ ταῖς ἐπιχάρμου Νήσοις
⁹⁵ εὐρήται τὸννομα, ⁹⁵ καὶ Δίφιλος περὶ ἐν Κι-

cythium. Tum & stengides, & xystides;
 idem aliquis dixerit: nam in Epicharmi In-
 sulis nomen invenitur. Et Diphilus in Ci-

legendum jubet, & putat adhibitum pro ἐλαιωρᾶ. *Valef.* & MS. *Strachii* nobiscum sunt. Kühn.

* Ἐλεκρατίς ἴστω.] MS. ἰλεκρατίς ἴστιν, ἡ & c. I-
 stud vocabulum nescio quomodo quis reconcinare
 voluit: mihi certe in mentem venit ἐλαιωρᾶ, quum &
 in medio similiter ac ἡ in nostro MS. scribatur. Et
 λήκυθος ἐλαιωρᾶ τις, ut *Sebetus* nosster emendavit, pro-
 fus adprobo, veramque lectionem arbitror. Jung.

* Ἐλεκρατίς] Facili negotio locum illum in integrum
 restitimus, quippe qui nulli dubitemus cum *Inter-
 pretibus* nostris, quin legendum sit ἐλαιωρᾶ τις, haud
 alia ratione, quam qua legitur VI. 103. ἡ μὲν τοὶ ἐ-
 λαιωρᾶ ἐπιχουσι & c. ubi *Kühnius* etiam corrigendum
 hunc locum admonuit: ipsissimis illis literis hanc
 lectionem adnotavit in ora libri sui *Falckenburgius*,
 seu quod ita legendum duxerit, seu quod ita reper-
 erit in MS. Codice. Veteres autem plerique *Gram-
 matici* oleo adservando destinatum hoc vasculi genus
 fuisse docent, quam ob causam ἐλαιωρᾶ ἀγγεῖον,
 exponit antiquus *Homeri Commentator* ad *Odyss.* VII.
 Vitreum fuit; sic enim *Helychius*: λήκυθος, μεροθῆ-
 κη, καὶ βήσιον ὑαλίνον quod male sollicitant: au-
 riculis autem, quibus potuerit apprehendi, caruit:
 ipsum vero vasculum tumidum & ventuosum desine-
 bat in angustias colli, sicuti βομβύλιον qua utraque
 de re certiore me fecerunt in *Aristophanis Achar-
 nenses Scholia*: & propter istum ejus vasculi tumorem
 facillime *Comicus* fuxit vocem κομπολάκυθος de ho-
 mine inflato Spirituum pleno. λήκυθος appellare so-
 lebant Byzantii & Cyprii ὄλανη, teste *Clistarcho* apud
Athen. lib. XI. ubi de πελίκαις, quem ibi divine re-
 stituit præstantissimus *Cassaubonus*: sic etiam *Commen-
 tator* antiquus ad *Theocriti* Eid. II. notavit: Καὶ παρ'
 ἡμῶν ἰτίθει τὴν Δωρίδα πάλλακις ὄλανη ubi ostendit
 etiam ὄλανη proprie dici τὴν δερματίνην λήκυθον δὲ ἧς
 ἴστιν ὀπίσθεσσι τὸ ἐλαιον quod de origine vocis si-
 cut ineptum, sic alterum e corio frequentissime fal-
 tum τὴν ὄλανη constituisse verum est, ut apud Roma-
 nos *Scorrea*, *Isid. Orig.* lib. XX. c. 7. Est & in Rab-
 binorum scriptis Chaldaëque lingua vocabulum ܠܗܩܝܘܬܐ,
 unde nonnemo derivandum putabat nomen λήκυθος
 non profus adprobo; videtur enim illa vox proprie
 tabulam aliquam seu patinam planam designare, ut
 in Æthiopica lingua, unde emanavit, usurpari con-
 suevit: ponitur itaque pro Græca voce πίναξ ab *Inter-
 prete Æthiopo Matth.* XIV. v. 8. & *Luc.* XI. v.
 34. diffiteri tamen nequeo pro olearia ampulla scri-
 pisse *Chaldaum Interpretem* 1 *Reg.* XVII. v. 14. Sed
 de talibus equidem nihil quicquam me dicturum pro-
 miseram. λήκυθιον, quod in *Auctore* nostro sequitur,
 corrupte λήκυθιον scribitur in *Aporrhymatisibus Mac-
 caris*, ubi scdissimis fabulis, quarum segetem plenam
 a primis Christiani cultus temporibus paulo remotior
 ætas tulit, egregia viri sanctimonia conspurcatur: re-
 ferunt enim beatissimum hominem conspexisse dæmo-
 nem, qui visus sit ipsi ὡς στιχάριον φορῶν λινοῦν πρῶ-
 γλωτον, καὶ κατὰ τρυμαλιαν ἐκρέματο λήκυθιον. ite-
 rumque mox: καὶ ἴνα τί σοι τὰ λήκυθια ταῦτα? ad
 quæ responderet malus ille genius: γέμματα ἀποφῆρω
 τοῖς ἀδελφοῖς: ut itaque non oleum in lecythio recon-
 ditum gesserit, sed cibos: utrobique maluero legas λη-
 κύθιον, eademque ratione restituendum, si sic & alibi
 in posterioris ætatis scriptoribus occurrerit; non enim
 raro memini corruptum offendisse. Videas tamen &
Suidam de λήκυθια, qui istum Auctoris alicujus addu-
 cit locum: εἶχε δὲ καὶ ἐν τῇ Ζώνη λήκυθιον πικροτημέ-
 νον, ἐν ᾧ τὸ φάρμακον ἦν τὸ θανάσιμον unde scripsisse
 veteres ad vestem, vel ad zonam adpensam habuisse
 lecythium constat, quod illa etiam de *Macario* com-

probabant. Neque tantum oleum aut cibos in λήκυ-
 θοις repositos habebant, sed & argentum, ut ostendit
Harrocrattus in *Ἀπολόγητος* καὶ γὰρ εἶχον ἐν ταῖς λήκυ-
 θοῖς ἀργύριον idque demum auctoritate *Diphili* in *Ἀ-
 ποβάτη*, ut eximie locum restituit *Mausæus*, com-
 probat: & ibi alia etiam de λήκυθοις, quæ jam repe-
 tere non licet. Sed dudum nimis in his hæreo.

93 Καὶ στελεγγίδες καὶ ζυστίδας & c.] Sic & MS.
Henricus Stephanus, sunt, inquit, quibus reponen-
 dum videatur ζυστίς, quod apud *Helych.* legitur.
 Nam ζυστίς plerumque significat vestem croci coloris,
 quam aurigæ in pompa gestare solebant: e *Suid.*
 & *Schol. Aristoph.* fol. 63. sed ubi ante: ζυστίδα προ-
 παρεξοντίον. Pro veste supra extat VII, 49. ubi tamen
 contra illam distinctionem in MS. ζυστίς. SEB.

Καὶ στελεγγίδες καὶ ζυστίδας & c.] C. A. iterum con-
 junctiones omittit, & de post ζυστίδας. C. V. στελεγγί-
 δες. *Salm.* στελεγγίδες male. Kühn.

Καὶ στελεγγίδες καὶ ζυστίδας & c.] MS. καὶ στελεγγί-
 δες καὶ ζυστίδες: quod ultimum tamen emendavit quis
 superscripto as in syllaba ultima: fuere autem στελε-
 γίδες non tam cito mutandæ, quamvis supra στελεγγί-
 δα habuerimus III, 154. & IV, 120. Et alterum enim
 dicebant. *Helychius*: Στεγγίς, ζυστρά: (an? ζυστρά?)
 Στεγγίς, ζυστρίς: vide & *Suidam* in στελεγγίδες & *Ety-
 mologicon* τὸ μέγα & apud *Artemidorum* lib. I. c. 66.
 ubi στεργίδες, καὶ ζυστράι & c. emenda στελεγγίδες, quod
 & admonuit ibi *Rigaltius*. Jung.

Καὶ στελεγγίδες] Sæpius id vocabuli in *Polluce* no-
 stro offendis, ut, ad hoc si respiciendum sit, non me-
 rito repudiari possit hoc loco: MSS. tamen στελεγγίδες,
 quam scripturam inconsiderate, qui non intelligebant,
 mutarunt: restitimus igitur: in fragmine quodam ve-
 teris *Glossarii*: Στεγγίς, στελεγγίς, ζυστρά: junguntur
 autem hic apte τοῖς λήκυθοις: similiter ex *Timæo Æ-
 lian.* H. V. XII, 29. de Acragantinorum splendida
 luxuria: λέγει δὲ *Timæος* καὶ ὅτι ἀργυραῖς λήκυθοις καὶ
 στελεγγίσι ἐχρῶντο, καὶ ἐλεφαντίναις κλίμαξ εἶχον ὄλας
 ad quæ præstantissimi *Commentatores* talia similia ex
Athenæo & *Diodoro Siculo* adnotant: pari ratione *A-
 rullejus* in *Floridis ampullam* & *strigilem* in balneati-
 cis utensilibus conjunxit: *Ampullam* & *strigilem* cete-
 raque balnei utensilia nudimis mercari: quem ego lo-
 cum acceptum refero viro sagacissimo *Jano Guilhel-
 mo Quæst.* in *Perf. Plauti* c. 1. ad hæc *Flautina*:

Cynicam esse gentem oportet parasitum probe,
 Ampullam, strigilem, scurpium, soccos, pallium
 Marsupium habeat:

quæ quidem sic legenda eximio viro plane consentio,
Helychius habet *Ξυστρολάκυθον* vocibus utriusque compo-
 sitis, vas quo se loturi uterentur.

94 Ἐν τῇ γὰρ ταῖς ἐπιχ. Ν.] Absunt a C. A. usque
 ad λήκυθον. Kühn.

95 Εὐρήται] MS. εἰρήται, pro εὐρήται. Jung.

96 Καὶ Δίφιλος ἐν Κιβ.] *Diphili* locum ita legit C.
 V, Δίφιλος ἐν Κιβαρῶν ἀνδρὶ εἰρηκεν λήκυθον ζυστίδ' ἔχεις;
 ἐγὼ δὲ καὶ ζυστράν leg. λήκυθον ζυστίδ' ἔχεις & c.
 post Δίφιλος, ποῦ inserit *Valef.* MS. qui & pro λήκυ-
 θον, leg. ζυστράν. Kühn.

Καὶ Δίφιλος ἐν Κιβ.] MS. Δίφιλος ποῦ ἐν Κιβαρῶν
 ἀνδρὶ εἰρηκεν λήκυθον ζυστίδ' ἔχεις, ἐγὼ τε καὶ ζυστράν
 & pro illo ζυστράν, ab eadem manu ad oram λήκυ-
 θον. Quæ mihi indicasse sufficit, ut alii excutiant.
 Jung.

Δίφιλος ἐν Κιβ.] Facilius hujus loci vitia & macu-
 las perspicimus, quam tollimus: integrum lubet appo-
 nere locum, ut editus fuit ante nos: καὶ Δίφιλος ἐν
 Κιβαρῶν ἀνδρὶ εἰρηκεν λήκυθον ζυστίδ' ἔχεις, ἐγὼ δὲ καὶ
 ζυστράν

harædo Viro affimilis est, lecythium & xystridem habens, ego vero & lecythium. Et Demosthenes contra Cononem quendam Αὐτολήκθον, id est, scurram nominat: quod manifestius in Antiphanis Athamante aliquis innui dixerit, dicentis, Chlamydem, & lanceam habens comitatur macer scurra.

θαρωδῶ ἄνδρι που εἶρηκεν λήκθον, ζύστιν ἔχεις, ἐγὼ δὲ καὶ ζύστραν. 97 καὶ αὐτολήκθους δὲ τινὰς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ 98 Κόνωνος ὀνομάζειν 99 οὓς σαφέστερον ἂν τις ἐν τῷ Ἀντιφάνους Ἀθάμαντι κεκληῖσθαι 100 λέγοιεν, εἰπόντος, Χλαμύδα καὶ λόγχην ἔχων, ζυνακόλουθος, ζήρως, αὐτολήκθους.

λήκθον: quæ, cum sententia commoda careant, refectimus e MSS. quamvis & illorum lectio non satis aperta: particulam πού, quam inseruimus post Διφίλος, uturpare solet frequenter Pollux, si quid memoriter adducat; quod ipsū tantum, ut alibi sæpe invenimus, & huic Comici loco obesse potuit, ut non pervenerit ad nos integrior: porro *Diphilus* illam fabulam hoc titulo insignivisse *Κιθαράδος αἰήρ*, non difficile fuerit ex his *Pollucis* nostri colligere; Grammatici tamen, & ipse alibi *Pollux* noster *Κιθαράδων* tantum appellare solent: *Κιθαράδος αἰήρ* autem, ut in *Tabulis Novi Fœderis ἀνδρες ἀδελφοί*, sæpissime vero in *Actis Apostolorum*: prorsus eodem modo *Asianus* de *Animalibus* XIV. 16. ἀνδρες κυνηγεῖται, & ὕλουργοι ἄνδρες, alibique ἄνδρες ἀλκίαι; neque ipsū *Demosthenem* id loquendi genus refugisse scio: ad *Comici* vero locum quod attinet, sic restituendum duxi, ut in MSS. legebatur, eorumque, me iudice, hic est sensus: *lecythium, radulam habes, ego vero & strigile*: ut itaque discrepasse videamus ζύστιν & ζύστραν prior eum eadem quæ στιλγίς, a qua ζύστρά fuisse paululum diversa videtur: sanequam & *Artemidor. Oneirocr.* lib. I. c. 66. στιλγίδας, ut emendavit *Rigaltius*, & ζύστρας, tanquam instrumenta dissimilia separatim ponit.

97 Καὶ αὐτολήκ. τινὰς Δημοσθένης.] Fol. 729. SEB.

Καὶ αὐτολήκ. τινὰς Δημοσθ.] C. V. κ. α. δὲ τινὰς consensit C. A. nisi quod omittat καὶ αὐτολήκθους sunt pauperes, qui non habent servum, qui ipsis ad balnea deferat ampullam oleariam, sed ipsi eam gerentes eunt lavatum, αὐτοδιάκοροι. KÜHN.

Καὶ αὐτολήκ. τινὰς Δημοσθ.] MS. καὶ αὐτολ. δὲ τινὰς &c. plenius. Locus Oratoris est ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος, αἰκίας, paulo longius ab initio: καὶ ἐστὶν ὡς εἰσὶ ἐν τῇ πόλει πολλοὶ κακῶν καγαθῶν ἀνδρῶν υἱοί, οἱ καὶ ζῶντες οἷα ἄνθρωποι υἱοί, σφίσι αὐτοῖς ἰπωνυκίας πεποιηται, καὶ καλοῦσι τοὺς μὲν ἰθυφάλλους, τοὺς δὲ αὐτολήκθους. &c. Et μοχ: ἰθυφάλλεις δὲ καὶ αὐτολήκθους συγχωροῦμεν εἶναι τοῖς υἱοῖς τοῦ τούτου. JUNG.

Καὶ αὐτολ. τινὰς Δ.] Καὶ αὐτολήκθους δὲ τινὰς sic bene MSS. additum enim δὲ sensum melius perficit. De αὐτολήκθους *Demosthenis* *Harocrationem* pluribus agit; videndus & *Suidas* & *Hesychius*: cui non dicitur *Hylas*? ad *Harocrationem* vero ad eundem *Maussacus*, cujus acutissimi viri *Lectionum* libros, ad quos creberrime nos remittit, perisse merito dolemus: ubi melior se dederit locus, alibi hac de voce dicam; nunc enim non vacat.

98 Κόνωνος] C. A. in Κόνωνος finit hoc caput. KÜHN.

99 Ὁ σαφέστερον] C. V. οὓς pro ὁ. *Vales.* MS. pro ὁ leg. οἷς. KÜHN.

Ὁ σαφέστερον] Scribe, ut in MS. nostro est: οὓς σαφέστερον &c. JUNG.

Ὁ σαφέστερον ἂν τις] Ὁς rescriptimus e MSS. *Antiphanis Athamantem* titulum tragediis acceptum referre nemo dubitabit: ea de re dixi sæpe: tum λέγειν restituendum erat pro vulgato λέγειν, cui & *Falckenburgii* Codex adstipulatur. In verbis autem *Antiphanis* admodum arrisit *Kühni* nostri conjectura reponentis ζυνακόλουθος, quamvis nec abicere queam *Salmasii* ἄζυνακόλουθος: stare tamen & vulgata possit, quam ego retinui cum *Hungermanno*, ea tamen conditione, ut libero lectoris arbitrio nihil quicquam detractum velim. Ex istis autem *Antiphanis* liquide patere opinor αὐτολήκθον hominem dici istius conditionis, ut servo uti nequeat, aut nolit, seu pauperie causa, seu avaritia ad portandam lecythium ad balneum vel ad palæstram: a qua notione propria, quam confirmat *Hesychius*, ad plurimas alias transferri potuit hæc vox: ζήρως autem hominem depercut significat; & sic in *Aristophane* legisse memoriam succurrit.

100 λέγειν] C. V. λέγοι. *Vales.* MS. λέγοιεν tum in *Antiphanis* verbis pro ζυνακόλουθος legerem ζυνακόλουθος.

Χλαμύδα καὶ λόγχην ἔχων ζυνακόλουθος, ζήρως, αὐτολήκθους. —

Chlamydemque & hastam loco comitis habens, Aridus, ipse ferens lecythium. —

Descriptio militis videtur esse, quem etiam *Plautus* in *Mercatore* sinit instructum chlamyde, machara, zona & ampulla. *Salmasius* ἄζυνακόλουθος. KÜHN.

λέγειν] MS. λέγοιεν & ita emendandum est: & quis enim λέγειν unquam dixit? *Antiphanis* versus ita concipiendos puto:

— Χλαμύδα καὶ λόγχην ἔχων, ζυνακόλουθος, ζήρως αὐτολήκθους.

Sed potius ἄζυνακόλουθος emenda cum *Salmasio* nostro, qui sententiam manifesto ait ostendere ita reponi debere: esse enim qui comites non habet. JUNG.

6,

• ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ.

• CAPUT XVII.

1 Περὶ τῶν ἐν τῷ βαλανείῳ σκευῶν.

De balnei vasculis.

2 **Κ**Αὶ μὲν τοὶ τῶν μὲν ἐν αὐτῷ τῷ βαλανείῳ σκευῶν ὀνόματα, ἀσάμινθος, πύελος, κρυνός, ἀρύταινα, ἀρύβαλλος, κατάχυτλον, Ἀριστοφάνους μὲν εἰπόντος, βαλανεύς δ' ὠθεῖ ταῖς ἀρυταίναϊς· καὶ αὐ πάλιν,

Εἶτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ.

7 Εὐπόλιδος δὲ ἐν Χρυσῷ γένει,

Pæterea vasculorum, quæ in balneo sunt, nomina: labrum, urna, fons, cyathus, hydria, situla. Aristophane dicente: Cubicularius impellit cyathis: & rursum:

Deinde perfundere a capite hydria.

Sed Eupolis in Chryfogene,

1 Περὶ τῶν ἐν τῷ β. σκ.] C. A. περὶ τῶν ἐν βαλανείῳ nec *Salmastius* habuit titulum vulgarem in suo Codice. KÜHN.

Περὶ τῶν ἐν τῷ β. σκ.] Caput hoc in MS. præcedenti adnectitur sine titulo. JUNG.

2 Καὶ μὲν τοὶ τῶν ἐν τῷ β.] MS. ἐν αὐτῷ τῷ. SEB.

Καὶ μὲν τοὶ τῶν ἐν τῷ β.] C. A. καὶ μὲν τοὶ τῶν ἐν αὐτῷ βαλανείῳ &c. Ἀριστοφάνης μὲν &c. *Salm.* καὶ μὲν τῶν &c. KÜHN.

Καὶ μὲν τοὶ τῶν ἐν τῷ β.] MS. noster, ut *Seberis*, ἐν αὐτῷ τῷ βάλ. JUNG.

Καὶ μὲν τοὶ τῶν μὲν ἐν τῷ β.] Interferui de MSS. αὐτῷ, quod commodum videretur. De ἀρυβάλλῳ, cujus vocis significaciones sunt varix, tetigi supra libr. VII. Ab *Hesychio* Κατάχυτλον exponitur τὸ βαλανητικὸν σκάφιον. *Aristophanis* ita vertendus videtur locus: *Balnearius autem pulsat haustrius: αἰδῖν τινα, πύελο αἰσθματ, & verberibus accipere*, loquendi modus non obscurus, nec infrequens, quem adhibuisse *Lucianum* aliosque scio. *Ἀρύταινα* vero *haustrium*: id nominis terponi volebat *Eruditissimus Reinesius* in *Isidori Glossis* horum loco: *Abastrium inhonestum*, tali ratione, *Argiana*, id est, *haustrium*: quamvis id quidem ego non probem; ut alibi docebo: vide tamen eum *Var. Lect.* lib. II. c. 14. ubi & ἀρυβάλλου meminit.

3 Ἀρύταινα, ἀρύβ.] Ἰτα ἀρύταινα & ἀρύβαλλοι quoque supra VII, 166. habes, quodque *Aristophanes* ea dixerit. *Ulpianus* libr. XXV. *argumento*. §. mundus. *Mundus*, ait, *mulieris est, quo mulier mundior sit. Conspiciuntur eo specula, matula, cetera.* Ad illud ultimum ita *Cujacius* X. *Observ.* 17. *Matula quoque est in argento balneari, ἀρύταινα Polluci, & Glossis, ampulla olearia.* Sed ut de ἀρυταίνα, ἀρυτῆρι &c. cognatis origine vocibus, & eorum usu omnino *Casaubonum* adi ad illud *Theophrasti*, καὶ βάλανος ἀρυταίνας cap. extremo character. *περὶ ἀραισχυρίας.* JUNG.

4 Βαλανεύς δ' ὠθεῖ] *Interpr.* cubicularius impellit cyathis, malim, *balnearius protrubat haustriis, athenis ad haustriendum destinatis: vid. Casaub.* in c. 9. *Theophr.* de *Charact.* KÜHN.

5 Αὐ πάλιν] *Equi.* fol. 248. *Scholias.* ἀρύβαλλος, πλεκτόν τι βαλλάντιον, ὅπερ ἰλκόμενον κλείεται καὶ ἀνοίγεται, παρὰ τὸ ἀρύειν καὶ βάλλειν. Et fol. *πραξ.* ἀρύταινα, χαλκοῦν σκεῦος, ὃ τὸ ἔλαιον ἐγχέουσι εἰς λύχνους. SEB.

Αὐ πάλιν] Ex *Equitibus* indicavit esse *Americi* noster. Is tamen potius de poculo vinario, quam vase balneario accipiendus est, ut etiam accepit *Athenæus* in fragmento libri XI. quod edidit XI. *Animañ.* 4. *Casaubonus*: ἀρύβαλλος, ait *Athenæus*, ποτήριον κατὰ θεὸν εὐρέτερον, αὐτὸ δὲ συννημένον, ὡς τὰ σίσκεστα βαλλάντια, ἃ καὶ αὐτὰ διὰ τὴν ἰμοιότητα ἀρυβάλλους καλοῦσι. *Aristophάνης* [*πρῶτον κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ ἀμβροσίαν.* JUNG.

6 Κατασπένδειν] C. A. καταψύδειν male: vulgatum retinetur in *Equitibus Aristophanis*; deinde caput perfundere situla. KÜHN.

7 Εὐπόλις] C. V. Εὐπόλιδος pro *Χρυσογένει* leg. *Χρυσῷ γένει*, in auctore seculo, vel auctori seculi genere; non, ut *Interpr.* *Chryfogene*, & ita, ut legimus, clare extat in C. A. lib. X. c. 31. pro *Χρυσογένει*. KÜHN.

Εὐπόλις] MS. Εὐπόλιδος δὲ ἐν *Χρυσογένει*: & bene, ni fallor, *Εὐπόλιδος*, scilicet *εἰπόντος*: referunt enim certe hæc se ad id, quod dixit modo *Ἀριστοφάνους* μὲν *εἰπόντος*. De fabulæ titulo, qui in libris variat, adeo ut de duplici comœdia suspicere, modo *Χρυσογένει*, modo *Χρυσῷ γένει*, *Casaubonus* noster IX. *Athen.* 17. JUNG.

Εὐπόλις δὲ *Χρυσογένει*] Integram Codicis *Palatini*, cujus egregiam fidem merito suspicimus, lectionem in textu reposui. De *Eupolideæ* fabulæ titulo recordor monuisse IX, 26. ubi pariter ac hic corruptus erat vulgo: sic, ut apud *Pollucem* dedimus ubique, emendandum etiam in *Hierocratiōne* voce *Σπίνα*. *Etymologi* locum ibi tum adduxi, legendumque docui pro *Χρυσογένει*, *Χρυσῷ γένει*, quod confirmatius reddit *Suida*, apud quem in ἀπέπατος *Χρυσογένει*: scilicet & hic *Χρυσῷ γένει* reponere ratio suadet: porro in verbis *Eupolideæ* ab *Etymologo* citatis *εἰκίτος* ex *Suida* scribendum potius, quam *εἰκίνο*. Reperitur autem intactus fabulæ titulus apud *Aristophanis antiquum Commentatorem* ad *Vespru* pag. 496. Στίχρον τὸ ῥητῶδες ἐπὶ τῶν τερῶν, ὡς *Εὐπόλις* *Χρυσῷ γένει*, & ad *Avesp.* 544. ὡς *Εὐπόλις* *Χρυσῷ γένει* τι σοφῶν, ὃ ῥητῶδες. Non discrepat a nobis *Thom. Reinesius* Vir doctissimus *Var. Lect.* libr. III. c. 3. qui præventem habuit principem in his literis virum *Jf. Casaubonum ad Athenæum*. Illa tamen varietas scripturæ perpetua homines doctissimos induxit, ut *Chryfogenum* aliquem servum, a quo titulus iste sit derivatus, excogitarint, cum tamen argumentum fabulæ artificissimum sit *Χρυσῶν γένος*, *αἰας αἰγrea*: in ista hæsit opinione *Meursius* in *Attica Bibli.* qui, & ubicunque nos prætulimus *Χρυσῶν γένος*, restitutum in *Χρυσογένει*: sed hac quidem in re virum diligentissimum egregie fefellit ratio, & quibus hoc adstruere caprat, debilia sunt ejus argumenta: nam ad *Pollucis* nostri locum quod attinet X, c. 31. ubi legitur in vulgatis *Χρυσογένει*, MSS. restituendum docent *Χρυσῷ γένει*. In *Etymologo* vero cum reficere conetur *Χρυσογένει*, & inde *Chryfogenum* primum fabricari, refellit a *Suida*, qui a illud plane non adgnoscat. & nostram emendationem anteferendam persuadet. In *Prisciani* porro, quem adfert, loco, cur non mavelis pro *Χρυσῶν γένος*, facilius & expeditius reponere *Χρυσῶν γένος*, quam *Χρυσογένει*; cetera scriptorum apud *Meursium* loca ita sunt emaculanda, ut ratio MSSque auctoritas jubent. In ipsa *Comici* χήρῃ admodum arripit *Kühni* conjectura *καταχύτλον*, etiam si nec alterum abjiciam.

Sed o chare Jupiter ! nescum juxta stantiam habes.

ΑΛΛ' ὦ Φίλε Ζεῦ καταχυτλον τὴν ῥιν' ἔχεις.

Urnas quoque similiter dixit in Taxiarchis, Quisquis urnam habens veneris, & ahenum,

πέυλον δὲ ὁμοίως ἐν Ὁ Ταξιάρχους, ὅς τις πύελον ἦκει ἔχων καὶ χαλκίον, ὡς περ λεχῶ, στρατιώτης ἐξ Ἰωνίας. καὶ γὰρ τὸ χαλκίον

8 Κατάχυτλον] C. A. καταχύτλην leg. καταχύτλον τὴν ῥ. ὡς bene Jupiter nasisterna nescum habes, vel; si vulgata lectio retineatur, denotatur nescus catharris obnoxius, & oppilatus adeo, ut nihil offat: Salm. etiam καταχύτλου. Kühn.

Κατάχυτλον] MS. καταχύτλον τὴν ῥιν' ἔ. sed κατάχυτλον emendatum, ut etiam Segmenti hujus initio MS. habuit. Male editi autem κατάχύτλον quod & H. Steph. in suo Codice correxerat: mutatur hinc quaedam Rhodig. XXX. Ant. Lect. 20. Euripidis versum ita scribi debere vero, ἀλλ' ὦ φίλε Ζεῦ κατάχύτλου τὴν ῥιν' ἔχεις, nos admoquit Salmastius noster. JUNO.

9 Ταξιάρχους] C. A. Ταξιάρχους, a Ταξιάρχης vulgatum est a Ταξιάρχος. Kühn.

10 ὅς τις πύελον ἦκει ἔχων] C. A. ὡς τις ἔχων καὶ χαλκίον addit C. V. ὡς περ λεχῶ στρατιώτης ἐξ Ἰωνίας. Vales. u. λεγῶ, &c. versus ita constituerem:

Ὅστις πύελον ἦκει ἔχων, καὶ χαλκίον,
ὡς περ λεχῶ, στρατιώτης ἐξ Ἰωνίας.

Alvei qui fuerat athenique incolae,
Uti puerpera, miles ex Ionia.

Perstringitur miles molliciti luxuique deditus, quasi in balneis semper habitet, & alveis aeneisque inflat puerperae, miles non fortis & duris affuetus, sed quasi ex Ionia oriundus. Ionum autem luxus apud omnes scriptores notatur. Ergo miles ex Ionia est effeminatus & exollis, vitamque vivens delicatam. Salmast. leg. — ὅστις πύελον ἦκει ἔχων, καὶ χαλκίον, καὶ ἴν τι τῶν λουτήριων, ὡς περ κελύειν: ceterum verba haec, ἴν τι τῶν λουτήριων, glossema sapiunt, quo quis explicare voluit in margine, quid hic sit χαλκίον, vel conjungenda sunt cum sequentibus, ut facit C. V. Kühn.

ὅς τις πύελον ἦκει ἔχων] Altera χρίσι Euripidis vulgo non est integra. MS. ita: ὅστις πύελον ἦκει ἔχων καὶ χαλκίον ὡς περ λεχῶ στρατιώτης ἐξ Ἰωνίας. Quae an ita conscribenda & legenda:

Ὅστις πύελον ἦκει ἔχων καὶ χαλκίον,
ὡς περ λεχῶ στρατιώτης ἐξ Ἰωνίας.

Certe χαλκίον legendum, vel ea quae sequuntur probant. In iis enim, quum eadem χρίσι Euripidis contineretur, id explicat. Ita enim post haec MS. noster: καὶ γὰρ τὸ χαλκίον ἴν τι τῶν λουτήριων, ὡς περ καὶ λέβης, καὶ τρίπους, ὁ ἱμπυριβήτης: egregie omnia: tuque prioribus ita restitue, quae in vulgatis mendosissima: quamvis & λουτήριων vulgatum, id est, λουτήριον, sicut & supra Noster docuit Segm. 46. & VII, 168. possit locum habere. De tripode empyribete (quamvis hic in MS. erat, ne quid non indicem, ἱμπυριβήτης: sicut & supra IX, 68. ubi notavi) vide supra IX, 68. &c. ubi etiam de lebetibus, & χαλκῶ balneari. Videlicet etiam, & si lubet, quae ex Eustathio adscripti: nam & alia tripodum genera fuerit, non vero balneis adhibiti, ut empyribetes ille qui dicebatur. Mendam vero in ὡς περ κελύειν vulgato dudum odoratus fuit & sagacissimus eruditissimusque Aristonem editor, pro eo ὡς περ καὶ λέβης scribendum admonens Notis ad lib. I. Epist. 3. Aristonem. JUNO.

ὅς τις πύελον ἦκει ἔχων &c.] Magis altera parte plenior Euripidis hanc χρίσι efficitur e MSS. elegantes sunt illi versiculi, quique nos manu ducunt ad aperendum fabulae argumentum; titulus a militatibus ταξιάρχους petitus, quorum est in Nostro mentio I, 128. illorum alicujus haec esse verba existimo, qui-

bus militem compellat, seu ex Ionia vere venientem, seu luxu Ionico disfluentem, quod potius credo: Iones autem luxuriae fama perquam fuisse nobiles neminem in literis mediocriter versatum latet, eique rei fidem alias, ubi licebit, faciemus. Ac enim hoc loco perstringi vitia militis & molliem lucide apparet, ut, si ex parte de re tota sit judicandum, in illam opinionem facile quis incidat, Comicum permissitia ταξιάρχων voluisse notare corruptum & dissolutum rei militaris apud Athenienses aetate sua statum, quod quo potuit elegantiori modo perfici, quam ut varii generis milites coram ordinum ducloribus venirent, ab iisque reprehenderentur. Sed ipsos jam porro Comici vesiculosos, si pote, aliqua luce persudamus: inducitur miles aliquis ex Ionia, qui πύελον habet, & χαλκίον ὡς περ λεχῶ, tanquam puerpera, quod omne ad declarandum ejus molliem milite indignam & indecoram facit: quae primum reperit, camque ob causam lecto adhucdum est affixa, ut bene curetur, solet appellari λεχῶ. Hesychius: Λεχῶ, προσφάτως τε τοκυία: sic Lycophron in Alexandria v. 185. ἴντεροι λεχῶ & λεχῶ παιδοτροφος apud Philon Anim. Hist. quod etiam si leve sit & notissimum, eo tamen adnotandum duxi, ut pateret abetrasse viros praestantissimos ad Callimachi Jovem, qui in Hesychio restituerent tentantur λεχῶν. Ceterum πύελος & χαλκίον eximie pertinent ad puerperam: utrumque re quidem vera commemorat Arrianus Epict. libr. III. cap. 22. sed nominibus aliis: ἴνα τ' ἄλλα ἀφῶ, δι' αὐτὸν κουκοῦμιον ἔχειν, ὅπου τὸ θερμὸν ποίησι τῶ παιδίῳ, ἴν' αὐτὸ λούσῃ εἰς σκάφην, ἰδίῳ τεκούσῃ τῆ γυναίκι, ἔλαιον, κραιβάτιον, ποτήριον. Ecce κουκοῦμιον & σκάφην, quorum alterum eundem praestat usum ac χαλκίον, alterum ac πύελος: sed in istis vertendis insigniter eruditissimus Wolfius est lapsus: sic quidem ille: ut mittam cetera, fornace opus est, ubi puerum calefacias, ut lavet in alveo: quae interpretatio nec caelum attingit, nec terram: κουκοῦμιον enim est pollentior avi scriptoribus Graecis, quam cucumam Romanis appellabant, illaque in Scholasticis Colloquiis exponitur θερμόφορον, quod usum vasculi praecipuum declarat: Πειρησις etiam: cucumam ingentem loco apposuit: legitur & in Cyrilli Gloss. κουκοῦμος: sed in his brevis esse laboro: nihil itaque rei cucumio cum fornace, ubi puerum calefacias, quod ipsum adauget etiam erroris primi gravissimam ignorantiam; sic enim omnia in Latinum sermone transferenda: ne cetera mittam, decet ipsum cucumam habere, in qua caldam patet puer, ut ipsum abluat in alveum. Jamque redcamus e diverticulo in viam.

11 Καὶ χαλκίον &c.] C. V. καὶ γὰρ τὸ χαλκίον ἴν τι τῶν λουτήριων ὡς περ καὶ λέβης καὶ τρίπους ὁ ἱμπυριβήτης, leg. ὁ ἱμπυριβήτης. Homerus Iliad. ψ. v. 702. C. A. non habet καὶ χαλκίον &c. usque ad πυριβήτης. Vales. MS. καὶ γὰρ τὸ χαλκίον ἀπὸ τ. λουτ. ὡ. κ. λ. (Στρατιώτης MS. καλέβη) κ. τρίπ. ὁ ἱμπυριβήτης. Kühn.

Καὶ χαλκίον &c.] Pessime hunc locum habuerunt librarii, quorum munere factum, ut eruditi viri haec Euripidis esse duxerint; non solus enim in hoc luto haere Interpreter: sed ipsa tamen illa verba ut sint vitiosa, facile se produnt esse a Polluce; multo tamen id jam clarius patet, ubi locum e MSS. emaculavimus: χαλκίον, an χαλκίον scribas non discrepat: χαλκίον tamen in Glossis: Caldaria, χαλκίον θερμῶν & Hesychius: Χαλκίον, μακρὸν τὴν ἰλαίηράν ἰπύχουσι quod prius μακρὸν me male moratur; cogitabam aliquando ad restituendam μάκτραν quo paulo acune

ἐν τῷ τῶν λουτρῶν, ὡς περ καὶ λέβης καὶ τρί-
64 πους, ὁ ἑμπυριβήτης ἄσαμίνθον δὲ Ὀμη-
ρος;

Ἔς ῥ' ἄσαμίνθους βάντες ἑξέστας λού-
σαντο.

καὶ τοὶ ἐν γε τοῖς Κρατίνου Ἡρώσι τὴν ἄσαμίν-
θον, κιβωτὸν νοοῦσιν, ἔνιοι δὲ ἔκπωμα. τῶν
δὲ γυμνασίων προσηκόντων σκευῶν καὶ σάκτας
ἔστι καὶ μάρσιππος, καὶ σάκκος, καὶ κυ-
νοῦχος, ὑποδέξασθαι τὰ ἱμάτια. καίτου καὶ

rem tetigerim, arbitretur eruditus lector: quid enim
impediat, quo minus & ex arc possit constare magis?
pro λουτρῶν, vulgo fuit λουτηρίων illud autem κει-
λαίσι positum esse pro καὶ λέβης vitio descripto-
ris, doctissimos homines non fefellit? *Cassetes* sic e-
mendandum margini libri sui adscripsit: mox edeba-
tur autē nos ἴδεν καὶ πυριβήτης, quam putidam lectio-
nem quis non illa MSS. visa despiciat?

12 Πυριβήτης. Tripodum apud priscos duo genera
fuerunt: ἑμπυριβήτης (*Iliad.* ψ, 702.) qui & λουτρο-
χόος (*Iliad.* Σ, 346.) & is qui dicebatur κρητῆρ, de
quo *Homerus Iliad.* 1, 122.

Ἐπ' ἀπύρους τρίποδος.

Athen. libr. II. fol. 37. vid. & lib. XI. fol. 701. ubi
ἀπύρωτος & πυριβήτης opponuntur. SEB.

13 Ἔς ῥ'] Abest a C. A. KÜHN.

14 Ἐξέστας] C. A. pro ἑξέστας legit ἑξέστας. C.
V. ἑξέστας, KÜHN.

Ἐξέστας] MS. male ἑξέστας, pro quo tamen recte
emendatum ἑξέστας: alias versum protfus habet, ut
Seberus recte edidit, qui est in extremo Γλ. κ. An-
tea vulgati mutilate habebant, initio ἐς ῥ' omisso. De
ἀσαμίνθῳ & doctiss. *Regalius* ad *Artemidor.* lib. I. O-
nirocr. c. 66. JUNG.

15 Καὶ τοὶ ἐν γε τοῖς Κρ.] Leg. ἐν γε τοῖς Κ. &c.
C. A. hęc non habet usque ad ἔκπωμα. KÜHN.

Καὶ τοὶ ἐν γε τοῖς Κρ.] MS. καὶ τοὶ ἐν γε τ. Κρ.
JUNG.

16 Ἀσαμίνθῳ] Supra VI, 97. SEB.

17 Οἱ δ' ἔκπωμα.] C. V. ἔνιοι δὲ ἔκπωμα. KÜHN.

Οἱ δ' ἔκπωμα.] MS. νοοῦσιν, ἔνιοι δὲ ἔκπ. JUNG.

Οἱ δ' ἔκπωμα.] Melius MSS. ἔνιοι δὲ. De ista vero
τῆς ἀσαμίνθου notione, qua *Cratinum* usurpasse pro
cistella veterum quidam opinabantur, adnotavit etiam
Hesychius: Ἀσαμίνθος, πύλος, ἢ λίθος εἰς βῆθος πεπο-
λαμμένος ἔμβασι, (εἰς ἔμβασιον exilitimo reponendum)
ἢ λέβης μέγας, καὶ πᾶν τὸ κοῖλον, ἢ κιβωτός: memi-
nit & *Eusebius* ad *Homerum*, ipsumque, nisi me fal-
lo, *Cratini* locum protulit. Principis autem poetæ locum
advocavit *Etymologici Magni* pater.

18 Τῶν δὲ γυμνασίων] Referenda hęc putes ad cap.
præcedens: tamen hic ordo etiam in MS. qui γυμνα-
σίῳ. SEB.

Τῶν δὲ γυμνασίων] C. V. τῶν δὲ γυμνασίων &c.
C. *Salm.* γυμνασίων. KÜHN.

Τῶν δὲ γυμνασίων] Pro γυμνασίων, MS. noster
γυμνασίων sed ad vulgatum textum superscripto eis
ultimæ syllabæ a quodam: rectius *Seberus* MS. γυμνα-
σίῳ. JUNG.

19 Σάκτας ἔστι, &c.] C. V. σάκτας. C. A. deim
μάρσιππος σάκκος, quod & C. V. habet & *Valesius*.
KÜHN.

Σάκτας ἔστι, &c.] MS. σάκτων καὶ σάκτας ἔστι,
καὶ μ. & emenda ita: supra III, 155. τῶν δὲ θύλα-
κων τῶν ἀλλοτῶν ἢ σάκκων, σάκκων καλοῦσι &c. u-
bi quædam dixi. *Aristophanes Plauto* de sacculo sim-
pliciter:

unum e lotoriis vasis, sicut jubes. Et
tripus, unde & πυριβήτης, ignigradus. 64
• Labrum vero, *Homerus* dixit,

Labra ingressi potita lauriant.

Veruntamen in *Cratini Heroibus* *Afa-*
minthum arcam intelligunt: nonnulli ve-
ro poculum. Inter vasa quoque gymna-
siums convenientia factes est, marsupium,
saccus, arca ad vestes recipiendas: insuper &

Εἰ πᾶν πόπανον εἴη τι καταλειμμένον,
Ἐπιτα ταῦτ' ἤγχι εἰς σάκται τιδ. JUNG.

Σάκτας] Σάκτας, quod e MSS. redaximus adpo-
sito καὶ, habet & *Hesychius*: Σάκτας, ὁ θύλακος in
eodemque σακτὸς simili notione: σαγᾶδης ab istis non
discrepat: Σαγᾶδην, τὴν θύλακον, ἄλλοι δὲ σακταν
λέγουσιν ἰδοιορικὸν θύλακον in quo scilicet iter factu-
ri edulia condebant: non hæc itaque apud eundem
vitiū suspicione carent: Σάκτας, θύλακας (potius θύλα-
κούς) μάρσιππους, ἔνιοι ἀλλοθῆκας: quamvis literarum
ordo isti scripturæ faveat, malim tamen σάκτας ni-
hil enim succurrit, quod lectionem alteram tueatur.
Μαρσίππους ἱματίων e *Xenophonte Pollux* observavit: *ἔ-
πε μάρσιππος, & μάρσιπιον*, unde *Romani marsu-
pium* effecerunt: vide *Glossæ Noticæ*. De κυνοῦχῳ
libet adscribere, quæ notat *Hesychius*: *Κυνοῦχος, θυ-
λάκιον, βαλλάτιον, ἢ μάρσιπιον*: ubi legendum *βαλ-
λάτιον* forsitan in *Polluce* sic scribas melius: καὶ κυ-
νοῦχος εἰς τὸ ὑποδ.

20 Καὶ σάκκος] MS. καὶ σάκκος uno x: quod non
temere murandum: & sic & supra habuit III, 155.
MS. ut jam modo adscripti, & notavi eo loci: est in
MS. ita & infra *Segm.* 168. JUNG.

21 Καὶ κυνοῦχος] Nominatur & supra V, 31. in
instrumentis venatoriis. SEB.

Καὶ κυνοῦχος] De κυνοῦχῳ, vid. *Casaubonum* nostrum
ad *Theophr.* *Charact.* περὶ ἀπιστίας. JUNG.

22 Καίτοι καὶ σურία, (καὶ σύρα)] Prior. edit. σού-
ρα: mox καὶ σύρα insertum e MS. SEB.

Καίτοι καὶ σურία, (καὶ σύρα)] MSS. καὶ που καὶ συ-
ρία, καὶ σύρα. pro σურία, legerem σισύρα: *Scholias* *A-*
ristoph. in *Nubes*: σισύραι, inquit, στερὰ περιβλήματα
παχία ταῖς καλουμέναις ἐμφερῆ σύραις: additur, fuisse
φαῦλα καὶ μικρὰ περιβλήματα. KÜHN.

Καίτοι καὶ σურία, (καὶ σύρα)] MS. noster: καίτου
καὶ σურία, καὶ σύρα ἢ ἀκναπτος, καὶ &c. & ita pro-
fus jam locus videtur restituendus: καὶ σύρα & *Sebe-*
ri MS. habebat: vulgatum ἢ καπτὸς nihili est. Supra
vero VII, 69. ἀκναπτος *Hesych.* *Συρία, ἢ παχία χλαί-
ρα*. JUNG.

Καίτοι καὶ σურία] Refecimus e MSS. καίτου. Jam-
que sæpe est, quod καὶ τοι loco depulerim, restituē-
rimque vadantibus MSS. καὶ που: meminit autem σύ-
ρας *Scholias* *Aristophanis* in *Nubes*: *Σισύρας, στε-
ρὰ περιβλήματα παχία ταῖς καλουμέναις ἐμφερῆ σύ-
ραις*: & Idem emendandus in *Vespa*, ubi sic de σισύ-
ρα. *Σισύρα καλεῖται παρὰ μὲν τισιν ἢ βάλτη ἔστι δὲ
περιβάλοιον ἐκ δερμιάτων συντρίμμων προβάτων ἐχόντων
τὰ ἔρια: οἱ δὲ ἀκριβέστεροι φασιν χλαίνας παλαιὰν εἶναι ἀ-
πλῆϊδα: τὴν αὐτὴν δὲ καὶ σισύραν καλοῦσι καὶ σισύραν*
pro σισύρα, ni me fallat ratio, rescribendum σύραν
id enim volebat σισύρα dici, & σύραν, & σισύραν no-
minis originem a *Cappadocibus*, qui *Syri* dicantur,
& a quibus amictus id genus conficiatur, esse peten-
dam *Hesychius* existimat. Porro ἢ καπτὸς egregie MSS.
reficiunt in ἢ ἀκναπτος: ἰσθῆτις ἀκναπτος monachorum
haud ignotæ.

lacerna crassa, & * καπτός, & pulveris sporta, & halteres, rotula, discus, jacula, vestis lineae. Sed & Aeschylus in Prometheus inquit, Picis, & lini praelongi funes.

συρία, και σύρα ²³ η ἀκναπτος, ²⁴ και κόνεως σπυρίς, και αἰτῆρες, και ²⁵ τροχοί, και δίσκοι, ²⁶ και ἀποτομαδες, ²⁷ και ἀμόλιον οὐ Κρατίνου μόνον εἰπόντος τὸ ἀμόλιον, ἀλλὰ και Αἰσχύλου ἐν Προμηθεΐ Πυρκαεῖ,

λίνα δὲ, πίσσα, και ἀμόλιου μακροὶ τόνοι.

* CAPUT XVIII.

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ.

De libaminiibus.

²⁸ Περὶ τῶν ἐν τῷ σπένδειν.

Ingredienti vero post gymnasium, an tequam bibas, sacrificandum & libandum est. Thuribulum vero aliquis afferat, quod idem foculum aliquis dixerit: quemad-

²⁹ Εἰσελθόντι δὲ μετὰ γυμνάσιον, εἰ ³⁰ και πρὸ τοῦ πιεῖν, θυτέον τε, και σπείστέον, ³¹ θυμιατήριον ἂν τις σοι προσκομίζοι· τὸ δὲ αὐτὸ και ³² ἐσχάριον, οἶμαι, καλεῖται, ὡς που ἀμέ-

²³ H^a καπτός] In MS. vox sequens (καπτός) non existat. SEB.

H^a καπτός] C. V. ἀκναπτος Struchius & Valesii MSS. καπτός in Glossis ἀγγραφον, τυδε, ἀγγραφα, τυδσα, fullonem non experia: vid. lib. VII. c. 13. KÜHN.

²⁴ Καὶ κόνεως σπυρίς] E MS. priores editiones κόνεως, σπυρίς. De usu pulveris in gymnasiis vid. Petri Fabri Agonist. libro tertio, c. 22. ubi &, quid sit ἀκονιτι superare, ostenditur. SEB.

Καὶ κόνεως σπυρίς] In C. A. και κόνεως σπ. αἰτῆρες, τροχοί, δίσκοι, ἀποτομαδες: hic definit caput: eadem lectio est in C. V. & apud Salm. KÜHN.

Καὶ κόνεως σπυρίς] Ita & MS. nolter: sicque & H. Stephani in suo Codice reposuerat. JUNG.

²⁵ Τροχός, και δίσκος] MS. τροχοί, και δίσκοι π. SEB.

Τροχός, και δίσκος] MS. και τροχοί, και δίσκοι, plurali, tam Nolter quam Seberi: quod rectius videtur hic. JUNG.

Καὶ τροχός, και δίσκος] MSS. sequi τροχοί, & δίσκοι reposuimus, ut ceteris hæc consentirent.

²⁶ Καὶ ἀποτομαδες] Salm. ex Heschio: Αποτομαδα, ἀκόντιον πινθάβλου. KÜHN.

Καὶ ἀποτομαδες] Quid ἀποτομαδες, docet nos Heschius: Αποτομαδα, σχίζαν, και ἀκόντιον πινθάβλου, quamvis male apud ipsum πινθάβλου sit. JUNG.

²⁷ Καὶ ἀμόλιον.] C. V. & Salm. ἀμόλιον, Glossa, ἀμόλιον, crudarium, sudarium, linteam: dein sequitur in C. V. οὐ Κρατίνου μόνον εἰπόντος τὸ ἀμόλιον, ἀλλὰ και Αἰσχύλου ἐν Προμηθεΐ πυρκαεῖ, λίνα δὲ σκίσα ἀμόλιου μακρότονοι: leg. λίνα δὲ, πίσσα, και ἀμόλιου μακροὶ τόνοι, lintea vero, pax, & crudis lini longi dactylus, tenuis vel tenui: videtur Prometheus his verbis recensere inventa sua, ut qui apud Aeschylum, πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθείας, inquit de se ipso in Prometheus vincto; scripsit enim Aeschylus Προμηθεῖα δεσμάτων, προμηθεῖα πυρφόρον, Προμηθεῖα λυόμενον hoc loco Nolter Προμηθεῖα πυρφόρον dicit Προμηθεῖα πυρκαεῖ, ut adeo hujus dramatis gemina fuerit inscriptio, eodem tamen sensu infra cap. 23. laudatur Ericharmus in πυρκαεῖ Προμηθεΐ. KÜHN.

Καὶ ἀμόλιον.] Sequitur ἀμόλιον, sed mendose ut & cætera, quæ sequuntur, præterea & mutila: MS. nolter ita habet: και ἀμόλιον οὐ Κρατίνου μόνον εἰπόντος τὸ ἀμόλιον, ἀλλὰ και Αἰσχύλου ἐν Προμηθεΐ πυρκαεῖ: λίνα δὲ, πίσσα και ἀμόλιου μακρότονοι: quæ omnia ita scribenda videntur, nisi quod μακροὶ τόνοι vulgatum retinendum censeam potius: & scribendum ἀμόλιον, & ἀμόλιον semper tenui, in quo MS. variat. Istud involucentum interpretatur in re tonforia. Plauto nolter Casaubonus III. Athen. 19. Et apud Heschium, cujus locus forte ad hanc materiam spectat, propius legendum, Ωμέλινα, τὰ ἄγρια δόνου: ut &

Sylburgius ibi pro vulgato, ἀμόλια correxerat: vide & H. Stephani in Thesuro. Emendat ἀμόλιον hic & Salmasius nolter, nobisque indicat exponi in glossis: ἀμόλιον, Crudarium: & in Colloquiis puerilibus esse Linteam: ἔλαβον ἀμόλιον accepit linteam. Aeschylus autem Prometheus πυρκαεῖ etiam supra IX, 156. habuisti non corruptum in vulgatis, ut hic. JUNG.

Καὶ ἀμόλιον.] Contextus habet ἀμόλιον e MSS. Kuhnus ad oram sui Codicis sic quoque dederat: ista vero οὐ Κρ. μ. εἶπ. τὸ ἀμόλ. vulgatis editionibus ante nos aberant, quæ nos integra MSS. ope Pollucis redonavimus: cætera, quæ eadem de voce e celebri Tragico consequuntur cum ditavi, tum perpurgavi: Προμηθεῖα Πυρκαεῖ jam antea ad superiorem librum, quis sit accurate expedivi, aliisque simul fabulas, quas nomine Prometheus inscriptas ediderat Aeschylus: istis autem, quæ legimus hic apud Pollucem, verbis enumerasse Prometheus peto, & mortales docuisse, quid materiam terrestris faceret ad conservandum & augendum ignem, quem subdole cælo subdlexerat. Id monendum superat, non retinuisse me MSS. lectionem in μακρότονοι, cui quis non sine ratione faveat, sed cum Jungermannio maluisse vulgatam.

²⁸ Περὶ τῶν ἐν τῷ σπ.] Titulus abest a C. A. KÜHN. Περὶ τῶν ἐν τῷ σπ.] Capitis hujus titulus in MS. hic: ὅσα μετὰ τὸ βαλανεῖον. JUNG.

²⁹ Εἰσελθ. δὲ μετὰ τὸ γ.] Domum redeuntis ab exercitiis, antequam bibat, sacra facienda sunt, & libandum est. C. A. Salm. & Vales. εἰ και πρὸ τοῦ π. θ. και σπείστέον C. V. μετὰ γυμνάσιον εἰ και πρὸ τοῦ σπείσιν, male. Salm. ἀπιστίον etiam male. KÜHN.

Εἰσελθ. δὲ μετὰ τὸ γ.] Capitis initium aptius in MS. ita cohzret: εἰσελθόντι δὲ μετὰ γυμνάσιον, εἰ και πρὸ τοῦ πιεῖν, θυτέον τε και σπείστέον, (quamvis MS. σπείστέον habeat) θυμιατήριον ἂν τις σοι προσκομίζοι: τὸ δ' αὐτὸ και &c. habet vero εἰ και etiam Seberi MS. JUNG.

Εἰσελθόντι &c.] Sic erant in prioribus hujus capitis edita quædam, ut sensui incommodarent: sed hæc, MSS. adjutantibus, perpurgata: τὸ γυμνάσιον, και πρὸ τοῦ π. sine εἰ, & θυμιατήριον δ' ἂν τις προσκομίζοι, omnia male notæ ante nos ita legebantur.

³⁰ Καὶ πρὸ τοῦ π.] MS. εἰ και πρὸ. SEB.

³¹ Θυμιατήριον δ' ἂν τις πρ.] MS. θυμ. δὲ και ἐσχάριον οἶμαι καλεῖται ὡς που ἀμέλει. SEB.

Θυμιατήριον δ' ἂν τις πρ.] C. A. θ. δὲ και ἐσχάριον οἶμαι κέκληται ὡς που ἀμελείαν μίξων θυμός. C. V. & Vales. θυμιατήριον ἂν τις σοι προσκομίζοι: afferat tibi aliquis thuribulum &c. C. Salm. θυμιατήριον δὲ και ἐσχάριον οἶμα καλεῖται ὡς που ἀμέλει. KÜHN.

Θυμιατήριον δ' ἂν τις πρ.] MS. nolter ἐσχάριον οἶμαι καλεῖται ὡς που ἀμ. ita & Seberi MS. JUNG.

³² Ἐσχάριον ἂν τις εἴποι.] C. V. οἶμαι καλεῖσθαι.

λει ὁ μείζων βωμὸς, ³³ ἑσχάρα· καὶ που καὶ σπονδεῖον, ὡς τὸν αἶνον ³⁴ ἐπισπένδεις· καὶ λοιβεῖον, ὡς τοῦλαιον· ³⁶ καὶ σφαγεῖον, εἰ θύεις, ὃ ὑφίξει τις τῶν τῶν ἱερῶν αἵματι· ³⁷ καὶ κανοῦν δὲ ἀναγκαῖον ὑπείναι, ³⁸ καὶ χερνίβας καὶ χερνίβιον, εἰπόντος Ἀντιφάνου ἐκ ³⁹ Βουσίριδι, ⁴⁰ καὶ τὸ χερνίβιον πρῶτον ἢ πομπῇ σαφῆς.

ὅσπερ που ἀμύλι &c. uti scilicet major feculus. βωμὸς, ara. Interpres, quemadmodum sane ab indiligentibus &c. male. KÜHN.

Ἐσχάριον ἀν' τις εἶποι.] Textus e MSS. emaculatus; quorum præ vulgaris lectio facile placet, etiam si nec illa sensu recto deserviantur. *Onomasticum* antiquum: Ἐσχάριον, *foculus*. *Hesychius* perquam commode: Ἐσχάριον, κείλον θυμιατήριον· parique significatione occurrunt in *Athenais* libr. V. ubi pompam *Ptolomæi* insignem *Callistratus* exponit: *ayulam* etiam appellare licet: *Glossa* MSS. *Arula*, *vas apertum quadrangulum, in quo præterea possabant*. Tum ὡς που MSS. legunt, quod vulgata lectio antepono: multi vero τῆς ἑσχάρας meminerunt.

33 Ἐσχάρα.] Abest a C. A. KÜHN.

Ἐσχάρα.] Non recte in nostro MS. omittitur ἑσχάρα. JUNG.

34 Ἐπισπένδουσι.] MSSi ἐπισπένδεις, leg. ἐπισπένδεις, forte etiam (afferendum est) σπονδεῖον, quo libare possit. KÜHN.

Ἐπισπένδουσι.] MS. ἐπισπένδεις· & sic fere hic alia, *Pollucis*que scripturam eam putem: quamvis alia manus ἐπισπένδουσι in MS. superposuerit. Bene autem *M. Schickera* Epist. Critica illud *Apuleji*, *spondeo libat* defendit & explicat hinc. JUNG.

Ἐπισπένδουσι.] Aptius exarati manu Codices *ἐπισπένδεις*· tum enim his cum superioribus convenit, ubi lectorem alloquebatur. Juvat *Hesychii* locum apponere, qui *Pollucis* nostri verbis quam simillimus est, ut ovum ovo: *Σπονδεῖον, ἐν ᾧ τοῖς εἰδώλοις αἶνον ἐπισπένδουσι· λοιβεῖον, ἐν ᾧ ἔλαιον*· e quibus id simul animadvertas *Christi* factis addictum potius, quam gentilium religioni videri *Hesychium*: *σπονδεῖον* babes & apud *Athenais* libr. XI. ibidemque *λοιβεῖον*· *Hesychius* etiam *λοιβεῖν, λοιβεῖς, σπονδεῖον*.

35 Λοιβεῖον.] E not. *Sylb.* prior. edition. *λοιβ.* MS. *λύβιον*. SEB.

Λοιβεῖον.] Pro *λοιβεῖον*, MSS. *λύβιον*, male: vid. *Suid.* in *λοιβεῖον*. *C. Salm.* *λύβιον*, &c. τὸ ἔλαιον, vel ἔλαιον, ut supra *ἐλαῖρα*. KÜHN.

Λοιβεῖον.] Pro *λοιβεῖον* MS. *λύβιον* ut & *Seberis* MS. dixi saepius *oi* in *u* saepius mutatum videri in MSS. libris: *λοιβεῖον* autem illud ab *H. Stephano* est, ita repositum in suo Codice, pro vulgato *λοιβεῖον*· cum & in *Theodoro* ipsius videre potes id confirmantem, de quo quidem non dubitamus. JUNG.

36 Καὶ * σφάγιον εἰ θύεις.] Hac forma & *Hesychio* nou tantum πρόβατος, θύμα, sed etiam τόπος ἐν ᾧ τὰ τῶν ἱερῶν ὑποδίδεται αἷμα. Nec aliter infra Segm. 97. etiam MS. qui hoc loco σφάγιον, cum alias σφαγεῖον τὸ τοῦ αἵματος δικτικὸν ἀγγεῖον, *Suid.* SEB.

Καὶ * σφάγιον εἰ θύεις.] C. A. κ. σ. τὸ, εἰ θύεις, ὑφίξει τις, quod se sacrificaveris, supponet aliquis victimatum sanguini excipiendo. C. V. σφαγεῖον. *Vales.* & *Struab.* MSS. σφάγιον cum gemino accentu. KÜHN.

Καὶ * σφάγιον εἰ θύεις.] MS. καὶ σφαγεῖον, εἰ θύεις, ὃ ὑφίξει τις &c. & ita distingue; σφαγεῖον vero scribas, sive σφάγιον, ut & infra MS. Segm. 97. nec idco tecum litigabo: quum ejusmodi tam crebro etiam in optimis libris vaticent: antea male edebatur οὐ ὑφίξει· & in suo Codice jam *H. Stephanus* ὃ ὑφ. emendaverat ad oram: & nuper *Meursius* Comm. in *Lycophr.* ad γ. 196. — σφαγεῖον ἢ χερνίβιον πύλας. JUNG.

modum sane ab indiligentibus, altare majus focus vocatur. Tum & libatorium calix, cui vinum libantes infundunt. Et libatorium, cui oleum infunditur. Atque σφάγιον in sacrificiis, quo quis sacrificiorum fuscipit sanguinem. Tum & canistrum subesse oportet, & lebetes: dicente *Antiphane* in *Busiride*, Et lebetem hunc primum, aut pompæ.

Καὶ * σφάγιον.] *Stellulam* indicem corruptelæ quid opus apponere, ubi omnia sunt sana. *Σφάγιον* ab *Hesychio* exponitur in aliis, in ᾧ τὸ τῶν ἱερῶν ὑποδίδεται αἷμα· sed ut præ se ferunt MSS. iisdem literis in *Pollucis* textum restitui σφαγεῖον· sic & *Suidas* σφαγεῖον, τὸ τοῦ αἵματος δικτικὸν ἀγγεῖον, ὃ εἶπεν ὁ ποιητὴς ἀμύλιον· videndus & ad *Homerum* *Eustathius* & *Etymologus*, qui sic: σφαγεῖον, τὸ ἀγγεῖον, sic δὲ τὸ αἷμα τῶν σφαζομένων ἱερῶν δίδεται.

37 Καὶ κανοῦν δὲ &c.] Abest de a C. A. in *χερνίβας* definit caput. *Nonius Polubrium* reddit *χερνίβας* aut *trulleum*. *Gl.* *χερνίβας, trulleum, gustum, aquimantile: forte, aquimantile*. KÜHN.

38 Καὶ χερνίβας, εἰπ. *Ant.*] Supple ut MS. habet: καὶ χερνίβας, καὶ χερνίβιον, εἰπ. *Ant.* patet ex subjecta *χρηστὴ* *Antiphanea*. JUNG.

Καὶ χερνίβας.] Quod consequitur καὶ χερνίβιον e MSS. non existit in vulgatis editionibus: id tamen postulabat *Antiphaneis* locus, qui eo, ut *χερνίβιον* probaretur, adducebatur: de ejus *Busiride*, aliorumque insignitis hoc titulo fabulis, ubi tempus & locus fuerint, ab unde dicam: *Busiride* vulgabatur ante *Seberum*, quod vitii in Codice *Falckenburgiano* bene reperi sublatum: *χρηστὴ* ejus in vulgatis corrupta aliter in MSS. exhibetur, sed tam obscura, ut aptum nulla ratione sensum assequi possim: *Falckenburgis* Excerpta post *πομπῆς* adjiciunt ἄφαις· sed τῶν ei supra scriptum η, quod congruit itaque cum ceterorum Codicum lectione: *Meursius* in *Att. Biblioth.* sic citavit, uti scilicet versiculum legendum putabat: Καὶ τὸ χερνίβιον τοῦτο πομπῆς πρῶτον ἢ· quam lectionem, modo non obfisterent MSS. lubens amplecterer: sed hic sine fructu moras ago, quæ alii forsitan nullo negotio, si sic dederit fortuna, expedient. Sed id observandum porro ad *Pollucis* hunc locum, ab ipsis *Auctoribus* conjungi non raro κανοῦν, quod canum & antiqui Romani dicebant, & postea canistrum, atque χερνίβας, siquidem sine his utrisque vasibus nulla celebrari consueverint sacra: *Demosthenes* adversus *Androtonem* καὶ χερνίβιον καὶ κανοῦν ἀφάμηνον appellat, qui rebus sacris initiatus est: similiterque *Aristophanes* in *Avibus*: Παῖ παῖ τὸ κανοῦν αἰρεθε, καὶ τὴν χερνίβαν· quem utrumque suppeditavit locus *Harpocrationis*, qui meminisse *Comicos* ait τῆς χερνίβας ὡς παραλαμβανόμενης εἰς τὰς θυμίας & qui sacris *Eleusiniis* initiabantur, ablu decibat prius ἐκ τῆς ἱερᾶς χερνίβας, quod ipsos integros vitæ, scelerisque putos reddere putabatur, ut nihil turpitudini magis sit habitum, quam si quis post acceptam sacrorum conditionem indecori quid & inhonesti committeret.

39 Βουσίριδι.] MS. *Βουσίριδι*· sed vulgatum malim: sic infra Segm. 82. *Cratinus* in *Βουσίριδι*, ubi tamen MS. nolter etiam *Βουσίριδι*. JUNG.

40 Καὶ τὸ χερνίβιον.] C. V. τὸ χερνίβιον πρῶτον ἢ πομπῇ σαφῆς, secundum hanc lectionem esse restituendum: τὸ χερνίβιον πρῶτον ἢ πομπῇ σαφῆς, *maltuviolum primum: pompa vera prodit: in specimine lectum*,

Καὶ τὸ χερνίβιον τοῦτο πρῶτον ἢ πομπῆς.

Et maltuviolum illud erat primum in pompa.

Quasi in solennibus pompis præxerit polubrium, quem

* CAPUT XIX.

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ.

De his in quibus aqua calefit, de poculis, & mensurarum nominibus.

41 Περὶ τῶν ἐν οἷς θερμαίνεται τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπι ἐκπωμάτων, καὶ τραπομένων ζῶν διομάτων.

AD potiones porro converfis, in quibus quidem aqua calefit, dicuntur: atheni, cacabus, aenea vasa, calefactoria, foculi, lebetes, lebetaria, furni lebetibus instructi. Pocula vero & potatoria vasa: cothones, cotylæ, cotylisci, phialæ, calices, cyathi, cyliscia, scyphi. Plurimæ autem poculorum species prædictæ: * superaddere autem oportet Πελίχας Cratini, in Thrattis: quas aut cali-

Τραπομένω δὲ ἐπὶ τὸ πίνειν, ἵνα μὲν τὸ ὕδωρ θερμαίνεται, 43 θερμαντήρες, 44 θερμαυστρίς, θερμαστρίς, χαλκίαι, θερμαντήρια, ἐσχαρίδες, λέβητες, λέβητάρια, ἰππολεβήτια, ἐκπώματα δὲ, καὶ ἐκπωμάτια, 45 καὶ ποτήρια, καὶ κώθωνες, 46 καὶ κτύλοι, καὶ κοτυλίσκαι, καὶ Φιάλαι, καὶ κύλικες, 47 καὶ κυλίσκαι, καὶ κυλίσκαι, καὶ σκύφοι, καὶ τὰ πολλὰ εἶδη τῶν ἐκπωμάτων ἔστι 48 προειρημένα. * προσθετέον δὲ 67 τὰς 49 ἐν Θράτταις Κρατίνου 50 πελίχας, ἢ κύλι-

admodum etiam Plutarchus in de Iside & Osiride observavit in pompis Osiride adornatis, τῶν ἱερῶν προσημπεύειν τὸ ὕδριον poterit & Antirhanes in Busiride de eadem vel simili pompa loqui. Kühn.

Καὶ τὸ χερνύβιον] Antirhanes ita in MS. sunt: καὶ τὸ χερνύβιον πρῶτον ἢ πομπῇ σαφῆς. Quibus statim adiunguntur sine interposito titulo sequentis capituli verba: τραπομένη &c. JUNG.

41 Περὶ τῶν ἐν οἷς θ.] C. A. περὶ τῶν ἀγγείων, ἐν οἷς &c. de caldariis &c. Kühn.

42 Ἐπὶ τὸ πίνειν] C. A. ἐπὶ τοῦ πίνειν, ἵνα τὸ ὕδωρ θ. &c. Salm. ἐπὶ τῷ π. Kühn.

43 Θερμαντήρες] Salm. καὶ θερμαντήρες. Kühn.

44 Θερμαυστρίς] Θερμαυστρίς. SEB.

Θερμαυστρίς, θερμαστρίς] C. V. θερμαυστρίς, θερμαστρίς. C. A. θερμαστρίς, θερμαστ. Gl. θερμηρόν μιλιαιγίον: θερμηφόρον, cucurbita: θερμηφόρος, caldaria: λίβη, ἀνευτ, caldarium, σκυθα, cacabus. Rhavorin. exhibet vulgatam lectionem in θερμαντήρες. ex C. V. legerim, θερμαυστρίς, θερμαστρίς. Salm. etiam θερμαστρίς, θερμαυστρίς. Kühn.

Θερμανστρίς, θερμαστρίς] Pro θερμανστρίς, θερμαστρίς. MS. nollet: θερμανστρίς, θερμαστρίς. & θερμαστρίς, pro θερμαστρίς vulgato scribendum omnino puto: habes illud & apud Hesych. Pro altero vero in MS. quis emendare voluit θερμανστρίς. τα θερμαυστρίς scribe: quod ita hinc quoque citat Bayanus de Valsulis, ubi de ἰππολεβήτια opinatur: nec aliter antea editi: & itaque pariter video nostrum Sebeum jubere ut Pollucis rescribamus. Scribe itaque θερμαυστρίς, θερμαυστρίς. JUNG.

Θερμαυστρίς, θερμαστρίς] Primum vocabulum non magno labore emendavimus e prior. edit. quod cum hic legatur θερμανστρίς, typi vitio accidit: alterum refecerat & Κυβησις θερμαστρίς: sic & apud Hesychium, qui vasculum non dissimile fuisse refert τῷ κερκίω, κερκίω, quem aurifices usurparint ad aurum, ut puto, liquefaciendum.

45 Καὶ ποτήρια] C. A. ποτήρια, & sic deinceps omittuntur conjunctiones usque ad καὶ τὰ πολλὰ &c. Kühn.

46 Καὶ κτύλοι &c.] MS. κτύλοι. SEB.

Καὶ κοτύλαι &c.] Pro κοτύλαι, C. A. κτύλοι. Salm. κτύλοι, Φιάλαι. Kühn.

Καὶ κοτύλαι &c.] MS. καὶ κώθωνες, κτύλοι, καὶ κοτυλίσκαι, καὶ φ. καὶ κύλικες, καὶ κυλίσκαι &c. Non probo in illis κώθωνες, καὶ κωτ. Sebeus MS. κώθωνες de hoc ergo videndum isto sexu potiore: & supra quidem, quo se Noster refert VI. 96. κώθωνες est: ubi tamen MS. deficit: ῥυτά, σκύφοι, κώθωνες ait: ubi quoque plurali

κτύλοι forte rectius: nam & masculino genere usurpari ibidem Segm. 99. ubi & κοτυλίσκαι sequitur, clarum est, & ex Athenæo aliquot exemplis docere viri docti: qui lib. XI. Diapros. plura de κοτύλω, κοτύλη Segm. 73. sequitur: potius de mensura, ut & supra ἐπι μέτρῳ allata fuit VI. 19. VII. 195. κυλίσκειν vero supra etiam habes in hac materia VI. 95. & κυλίσκιον VI. 98. JUNG.

Καὶ κοτύλαι] Placuit hoc loco MSS. lectio κτύλοι, quam textui libens reposui: neque tamen vulgata est improba, utpote quæ simili gaudeat notione, ac κώθωνες: eadem enim utriusque vocis & origo & usus, siquidem in veteri lingua Græca κώθωνες significaverit σάννη, κώθων, ut ostendunt Athenæus, & Etymologus; indeque & aliz plures notiones profuxerunt, ex quarum vestigiis pristinam illam notionem perfacile colligas, ut apud Hesychium & Suidam videre licet: poculi quoddam itaque genus, quod unam haberet auriculam, designavit κοτύλη & κτύλος: quamvis in hoc non nesciam disputare veteres Grammaticos, quæ certa poculo huic figura sit adscribenda: sed olim tamen quodvis poculum, non quandam significasse speciem, persuadet originis ratio a cavitate petita, quæ quibuscunque poculis est communis: idco Etymologus εἶδος ποτηρίου καὶ εἶδος μέτρου: & ita sumit Hesychius, cum scriberet: Κύλιξ, κοτύλη, ποτήριον. loquendi tamen consuetudo quoddam utriusque nominis discrimen induxit, præcipue si ad Attici sermonis indolem attendas, in qua non dubium est, quin sæpissime de mensura, rarius autem de poculo dicatur, quod ipsum & Athenæus adnotavit; adeo ut non sine causa eam ob rationem κοτύλος hic prætulisse Jungermannus videatur. De κοτυλίσκαι adeundus Hesychius, qui pocula fuisse μόνωτα docet, ut & de κτύλοις tradit Athenæus. Post pauca ante κυλίσκαι cur fuerit in vulgatis omiffa particula conjungens, nulla erat ratio, cum ceteris illam vocibus, quæ hic enumerantur, præfixam videas.

47 Κυλίσκαι, &c.] Κυλίσκαι καὶ κυλίσκαι etiam MS. alias κυλίσκαι καὶ κυλίσκαι. SEB.

48 Προειρημένα.] Nempe libro VI. cap. 16. JUNG.

49 Ἐν Θράτταις Κρατ.] Threiciæ sive Thrattis Cratini passim ab auctoribus laudari ait Casaub. XI. Athen. 13. sic & apud Schol. Aristoph. Σφῆξι, ubi de Euriplo: Κρατίνος ἐν Θράτταις ubi itaque vito longe eruditiss. in Notis suis auscultare non possumus, qui potius Cressar ibi mavult. JUNG.

50 Πελίχας, ἢ κύλικας] Πελίχας apud Athen. lib. XI. fol. 495. vid. & Casaub. Anim. fol. 514. SEB. Πελίχας, ἢ κύλικας] C. A. πέλιχας, ἢ κ. Kühn. Πελίχας, ἢ κύλικας] MS. πέλιχας, ἢ κ. & eo ac

πας, ἢ ἡ 51 προχοῖδια εἶναι δοκούσας· καὶ τὴν ἐν ces, aut pollubra esse putant. Et in
 Ἀριστοφάνους 52 Σκηναῖς καταλαμβάνουσας λή- Aristophanis Scenis conjunctis, Lecy-

centu quoque priores editi. Sed *πελίχας* habet *Casaub.* ad lib. XI. *Athen.* c. 13. Apud *Athenaem* enim sunt *πελίχαι* eundem *Comici Cratini* locum innuentem ex *Callistrati* ὑπομνήμασι *Θρατῶν Κρατίνου* & ibidem *πελίχη*, & e *Seleno* *πελίχας*. An itaque & hic *πελίχας* scribendum? ut clare apud *Athenaem* est. JUNG.

Πελίχας] Nihil a vulgaris plerique MSS. dissentiunt, nisi quod accentum alio loco ponant, ac *Seberus* edidit: ut tamen in hoc scribendo nomine librarii manu aberrasse putem, persuadent Excerpta *Falckenburgiana*, quæ *πελίχας* agnoscunt veram *Pollucis* scripturam, si modo *πελίχας* refeceris; nam τ & π in quibusdam MSS. tam simili sunt figuræ ductu, ut alteram ab altera vix possis discernere: sic autem in contextu *Polluceo* reposui, nam & ipse *Notter Ansthor* Segm. 73. *πελίχη* habet, ut legendum docebimus e MSS. & Segm. 78. nomen *Ἑλικῆ* *πέλικαν* seu *πέλικαν* a *Βαοῖ* autem fluxisse vocem ostendit infra *Pollux*, & apud *Athenaem Seleucus*: quæ res induxit me, ut a Phœnicibus acceptam crederem: in Arabica sane lingua *Πῶϕ* & *Πῶϕ* mensuræ quoddam genus designat, a dividendo sic dictum; eandemque vocem simili notione a Syris usurpatam docuit me *Isa Bar Ali*: a Phœnicibus itaque ad *Bœotos* cum plurimis aliis & hoc translatum fuit, ea quidem primum significatione, quam apud eos vocem obtinuisse dixi, unde lapsu temporis, ut fieri consuevit, ad alias notiones, quas parere potuit aut similitudo figuræ cum poculis aliis, aut usus etiam vulgaris, est devoluta: videmus itaque *Pollucem* juxta veteresque Grammaticos dubitasse, calicemne designaverit *πελίχη*, an potius effundibilem: prius sanequam præter, si *Selenus* sit audiendus apud *Athenaem* lib. XI. *Σείλευκος δὲ πελίχων Βιωτοῦς μὴν τῆν κύλικα* posteriori vero aptius convenit, quod *Idem Athenæus* e *Cratete* refert, habuisse postea hæc vascula figuram *ειροχῆς*, non itaque & dissimilem usum, uti puto, cum solent olim similes esse *Panathenæicis* ampullis. Convenit autem *Hesychii* *πελίχη* cum *Bœotorum* *πελίχη*. Sic ille: *Πελίχη, τρίβλιον ἐκπέταλον* quamvis autem patulus sit calix, ideoque hæc expositio non inepte quadret, & ipse literarum ordo suffragetur, haud potui tamen avertete mentem ab erroris suspitione, quem commisisse puto aut *Hesychium* aut ejus notarium, quamvis hoc se neget usum, dum alteruter vel in pravam incidit scripturam, vel rectam minus attente legit: scilicet ita fuerat scribendum: *Πελάχη* vel *Πελάχη* sic enim ipse alibi: *Πελάχη, τὰ ἐκπέταλα καὶ φιαλοειδῆ ποτήρια* ut eximie *Casaubonus* emendavit ad *Athenaem* libr. XI. c. 14. ad quæ tamen *Hesychiana* nugæ fundunt viri summi *Salmastius* & *Guyetus*: audi doctissimum *Lexicographum* alio loco: *Πεταχον, ποτήριον ἐκπέταλον* αὐτὸ δὲ καὶ *Πεταχον* sic emaculandum: *πέταχον* habet *Athenæus* ex *Alexidis Drogide*, pariterque *ποτήριον ἐκπέταλον* exponit: inde *πεταχουῦσθαι* apud eundem: *Hesychius* diversa scribendi ratione: *Πεταχουῦται, ἐξυπτῶνται, τρυφᾷ* hinc emendanda videri possint illa: *Πεταλῶνται, ἐξυπτῶνται, τρυφᾷσιν* ut & *Soriprius* censuit, & ibi adnotavit: quanquam ego de *πεταλῶνται* rationes esse judicem, quæ vulgaritam lectionem confirmant: nam præter ordinem literarum paulo superius tale *Lexicographus* egregius excerpterat: *Πεταλῶν, ἁκμαῖστατον, εὐειδιστατον* sed reponendum, *πεταλῶνται*, significatione a foliis virentibus petita: unde si descendat *πεταλῶνται*, percommode significationem habeat τῶν τρυφᾶν vel ἐξυπτῶσθαι, *μυστικῶς ὑπομνηστικῶς* deducunt esse: scribendum enim ἐξυπτῶνται. Restat alius in eadem voce vitio liberandus *Hesychii* locus: *Πατάσια, τὰ ἐκπέταλα λοιπάδια, καὶ τὰ ἐκπέταλα καὶ φιαλοειδῆ ποτήρια, ἃ παιδάχαια καλοῦσι* τινὲς δὲ διὰ τοῦ ββατάνια λέγουσι

legendum inquam *πεδάχαια*, vel *πιδάχαια*, nam quæ de *πατέλλοις* *Soriprius* adfert, inutilia sunt: id omne vero magis communit opinio meam de *πελάχη*, cui potest accedere, quod & *Hesychius* *Πάταρα*, quæ cum *πεδίχαι* eadem, exponat *τρίβλια*, ut scilicet *πελάχων* jam vero si consideres Grammaticorum consensum, qui *πέταχον*, *ἐκπέταλον* ποτήριον exponant, nihil autem de *πελίχη* & *πελίχη* simile tradant, & cum istis componas *Hesychii* de *πελάχη* verba, quid id aliud in mentem tibi revocare possit, quam vera esse quæ dixi? per me tamen licebit, si quis contra sentiat; in aliorum enim arbitriis dominari nec possim, nec, si possim, velim. Ad sequentia me confero. ubi *προχοῖαι* priores editiones habuerunt: bene MSS. *προχοῖδια* ego restitueram olim *προχοῖαι* ad eundem sensum, vel *χοῖαι* ex *Athenæo* & *Notstro* Segm. 73.

51 Προχοῖαι] MS. προχοῖδια. SEB.

Προχοῖαι] C. A. προχοῖδια. C. V. προχοῖδια, cum diatresi: *Salm.* idem affert. KÜHN.

Προχοῖαι] *Καταβόπος* noster loco dicto *προχοῖαι* habet, hæc proferens. Sed MS. tam noster quam *Seberus* habet *προχοῖδια*. Sic itaque reponemus: vocula *παε* & supra Segm. 61. corrupta erat: & eam ex *Cratino* ipso habes supra Segm. præc. JUNG.

52 Σκηναῖς καταλ.] C. A. Σκηναῖς καταλαμβάνουσας (leg. καταλαβουσας) λ. τὸν τ. ἑ. τ. χυτρίαι, εἰρηται δὲ τῶν &c. KÜHN.

Σκηναῖς καταλ.] MS. *Σκηναῖς καταλ.* recte habet, ut semper scribendum docuit *Casaub.* IV. *Athen.* 20. Sed ineptus quis *Σκηναῖς* reposuit, ut vulgati antea habent. JUNG.

Σκηναῖς καταλαμβάνουσας] Recte sic eddit *Seberus*, cum ante eum *Σκηναῖς* errore pervulgato editum fuerit: forsitan illa fabula *Comicus* mulierum, quæ scenas erant occupaturæ, turbas molestissimisque discursus pertrinxerat, & alia, quæ ad rem illam attinebant, immiscuerat, ut & ex addito loco parere potest: in illo *Falckenburgii* Codex legit *ἐπτακόδουλον*, pro *ἐπτακότυλον* sed vulgata murandi causam non video, neque quid illud *ἐπτακόδουλον* velit satis assequor; non enim puto, ad condy barbarici poculi genus confingere licet, aut *κοδύλους* interpretari nodos vasculi, seu volumina, ut *ἐπτακόδουλος* *λίγκυες*, ampulla fuerit per septem volumina assurgens, cujusmodi vasculorum genus aut poculorum nec ætate nostra ignotum est: sed hæc missa faciam: restitui porro *χυτρίαι* quamvis enim analogiæ *χύτριος* non adverteretur, usu tamen haut comprobaturum est. Quod adjecimus e MSS. *ἰ* *ἔχοιμι συνθεατρίας* extat & in *Falckenburgii* Codice: inde vero licet augurati feminam aliquam secum tulisse ampullam, cum ad scenam iret: ideoque illam ampullam *Comica* facetia *συνθεατρίας* appellat ipsa mulier, quæ ludos scilicet secum visura vaderet. Sequebatur vulgo: *εἰρηται δὲ τῶν* aptius liber *Palatinus γὰρ*, quod reposui: *λίγκυον* igitur pro poculo posuit ibi *Aristophanes*, cum significet ampullam oleariam, simili ratione, atque *Cratini* *ὄμβραφον* abusus est de vase vinario, cum id proprie sic diceretur, quod acetum asservabat. ut *Athenæus* ostendit libr. XI. & *Colloquia Scholastica*: *Acetabulum, ὄμβραφον* *Antiphani* *Μυστικῶς* citat *Porphyrus* *περὶ Ἀποχῆς* lib. II. §. 17. ibique de vero cultu divino egregium inde fragmen habet; videturque *Comicus* præcipuum id in hæc fabula tractasse argumentum, ut corruptas sacrorum leges atque cœremonias pungeret occulte & perficeret, dum interim illa sancta initiataque femina veram religionem cultumque divini numinis cultum præciperet, qui non pompa & sumptibus immensus, sed mente pura frugalique parsimonia constat: omnino legendus ille apud *Porphyrum* locus: *Hesychius*: *Μυστικῶς, μεμνημένη*. *Κεραιῶν* cum *Kühnio* textui reddidi pro *κεραῖων* *σπίδος* *κε*
thum

thum septem cotylas continentem, ollam pulchram, quam gestabam: nunc vero de poculo dictum est: ut apud Cratinum in Pycina, vinarium acetabulum. Et in Antiphani Mystide: ex acetabulis fictilibus bibebamus: * sed in Acharnensibus Aristophanis: ex vitreis poculis, & aureis. Quod autem Cyrillium nominatum est, Antisthenes in Hortatoria ad Asianum Oratione, Bombylium appellavit:

κυθον τὴν ἑπτακότυλον, ⁵³ τὴν χυτραίαν, τὴν καλήν, ἣν ἐφερόμην, ⁵⁴ ἢ ἔχομι συνθεάτριαν εἴρηται γὰρ νῦν ἐπὶ ἐκπώματος, ὡς περ καὶ τὸ ⁵⁵ παρὰ τῷ Κρατίνῳ ἐν Πυτίνῃ ⁵⁶ οἴνηρον ὄξυβαφον καὶ τὸ ἐν Ἀντιφάνου Μύστιδι, ἐξ ὄξυβαφίων ⁵⁷ κεραμίων ἐπίνομεν * ἐν δὲ Ἀχαρνεύσιν Ἀριστοφάνου, ⁵⁸ ἐξ ὑαλίνων ⁵⁹ ἐκπωμάτων, καὶ χρυσίδων τὸ δὲ καλούμενον ⁶⁰ κυρίλλιον ⁶¹ πρὸς τῶν Ἀσιανῶν, βομβύλιον μὲν Ἀντισθένης εἴρηκεν ἐν τῷ Προτρεπτικῷ.

ραμίων apud Nostrum aliquoties habuimus, & infinitis locis in *Athenais* lib. XI.

⁵³ Τὴν χυτραίαν, &c.] MS. χυτραίαν, τ. κ. ἢ ἐφερ. ἢ ἔχομι συνθεάτριαν εἴρηται &c. Elegans locus qui versus *Comici* ipso continet: primum vero χυτραίαν legendum puto, id est, *fidilem*: sic supra *Segm.* 30. τένχος κεραμίων, γάϊον, χυτραίον, χαλκαῖον. Jam totum locum ita concipiamus: καὶ τὴν ἐν Ἀριστοφάνου Σκηνᾷ καταλαμβανούσας λήκυθον,

τὴν ἑπτακότυλον, τὴν χυτραίαν, τὴν καλήν, ἣν ἐφερόμην, ἢ ἔχομι συνθεάτριαν.

Eundem hunc locum respiciebat scilicet *Noster* supra, quum *συνθεάτριαν Ἀριστοφάνου* dixisse diceret IV, 121. & VI, 158. meminit & II, 56. JUNG.

⁵⁴ Εἴρηται δὲ νῦν] C. V. γὰρ post ἐκπώματος sub-
jicit omisissis ceteris C. A. τὸ δὲ καλούμενον &c. KÜHN.
Εἴρηται δὲ νῦν] MS. γὰρ νῦν, pro δὲ νῦν & malim
αιτιολογικῶς. JUNG.

⁵⁵ Παρὰ Κρ.] MS. π. τῷ Κρατίνῳ ἐν Πυτίνῃ. Sed *Πυτίνῃ* vulgatum rectum est, ut *Segm.* 70. quam a *πυτίνῃ* vinearia, cujus supra fit mentio VI, 14. & ut quidem MS. habet & infra *Segm.* 72. dictam puto: & alias recte etiam in MS. scribitur. Locus *Cratini* supra VI, 23. adfertur & longe plenior apud *Athen.* lib. XI. ubi recte ἐν Πυτίνῃ etiam. JUNG.

⁵⁶ Οἴνηρον ὄξυβαφον.] Supra VI, 23. idem hic locus plenior. SEB.

⁵⁷ Κεραμίων] Legendum ex *Athen.* libr. X. c. 13. κεραμίων, ex *fidilibus acetabulis*. KÜHN.

Κεραμίων] In χρίσει *Antiphani*, MS. κεραμίων. Et sic scribe, est autem senarius:

Ἐξ ὄξυβαφίων κεραμίων ἐπίνομεν.

Quem cum aliis habes apud *Athen.* lib. XI. ubi quoque ἐν *Μυστίδι* paroxytonῶς est. Sed & ibi *Μυστίδι* potius scribamus, ut in libr. X. *Dipn.* est, ubi X. Animadv. 11. hunc locum adducit *Casaubonus* noster. JUNG.

⁵⁸ Ἐξ ὑαλίνων ἐκπ.] Vid. supra VI, 100. SEB.

⁵⁹ Ἐκπωμ. καὶ χρυσίδων.] MS. ἐκπωμάτων καὶ χρυσίδων recte χρυσίδων & hoc repono pro vulgato χρυσιῶν. Locus est non longe ab initio *Acharnensium*:

Ζενίζόμενοι δὲ, πρὸς βίαν ἐπίνομεν
Ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων, καὶ χρυσίδων
Ἄκρατον οἶνον ἠδύν. —

Indicavi & supra VI, 100. ubi non addebatur nomen fabulae. JUNG.

Ἐκπωμ. καὶ χρυσίδων.] *Χρυσίδων* e MS. suo, *Antiphani*que loco restituendum docuit *Ζηγγετμαννυς*, quem sequutus sum: non alia ratione ἀργυρίδες.

⁶⁰ Κυρίλλιον.] C. V. κυρίδιον C. A. κυρίλιον quasi κυρίλιον a κυρὸς *τοτυνδης*; est enim vasculum *στρογγυλοειδές*. KÜHN.

⁶¹ Πρὸς τῶν Ἀσιανῶν] *Interpr.* hæc verba transposuit ad ἐν τῷ προτρεπτικῷ reddidit enim, *Hortatoria ad Asianum Oratione*: Melius MSSci τὸ δὲ καλούμενον κ. πρὸς τῶν Ἀσιανῶν, quod ab *Asiaticis* κυρίλιον dicitur, id *Antisthenes* in *Protreptico βομβύλιον* dixit: eandem lectionem affert *Salm.* KÜHN.

JULII POLLUCIS.

Πρὸς τὸν Ἀσιανὸν] MS. πρὸς τῶν Ἀσιανῶν, βομβ. tot sit me hic locus ob malam interpunctionem, quæ & in MS. extat. Jam illa disjuncta, & MS. lectione recepta, omnia plana; Ita scribe: τὸ δὲ καλούμενον κυρίλλιον πρὸς τῶν Ἀσιανῶν, βομβύλιον μὲν Ἀντισθένης εἴρηκεν ἐν τῷ Προτρεπτικῷ Ἀσιανὸς vocatum *Cyrillium*, id *Antisthenem* dixisse ait in *Protreptico βομβύλιον* alios vero σύστομον id nominare: quibus addit & suam opinionem, forte potius στενίστομον adpellari debere. De *Antisthene* eadem habuisti & supra VI, 98. sine dubio autem suum κυρίλλιον ad sonum, qui editur eo vasculo, dum ex eo bibitur, bilbiente, Asiani finxerunt. De *Bombylio* vid. *Casaubonum* nostrum VI. *Athen.* 18. JUNG.

Πρὸς τὸν Ἀσιανὸν] *Levicula* menda tenebras ingentes huic loco offudit: rescindendus est, ut in *Excerptis* legitur *Falckenburgianis*: τὸ δὲ καλούμενον κυρίλλιον πρὸς τῶν Ἀσιανῶν scilicet incolæ minoris *Asiæ* poculi quoddam genus κυρίλλιον appellarunt, cui βομβύλιον adsimilat *Pollux* noster: de *Κυρίλλῳ* nihil commemorari videtur certe non, ut βομβύλιος a sonitu, sed ab auctore *Cyrillo* nominis originem traxisse: βομβύλιον plurima mentio in veterum scriptis est: inter antiquissimos nominat *Hippocrates*, & ex eo *Galenus* in *Glossis* ἐκπωμα στρογγυλοειδές: sic enim scribendum: *Hesychium* adde & *Etymologum*, qui plura de hoc vase adnotant: in *signe Athenais* fragmentum, quod ab interitu vindicavit *J. Casaubonus Anim.* in *Athen.* XI. c. 4. βομβύλιος, θηρίκιον ῥοδιακόν οὐ περι τῆς ἰδέας Σωκράτης φησὶν οἱ μὲν ἐκ φιάλης πίνοτες ὅσον θέλουσι τάχιστα ἀπυλλαγίσσονται, οἱ δὲ ἐν βομβύλιῳ κατὰ μικρὸν στόζοντες: quibus angustii fuisse oris vasculum illud lucide satis ostendit *Socrates*, modo ne sit error in isto nomine, ex quo humor destillare saltim possit: contra ea vero φιάλη parulam fuisse, ex qua quis ocius quantum voluerit bibat. Sed ex *Suida* hoc porro adferre lubet de βομβύλιῳ βομβύλιος, inquit, ζῶον, ἢ τὸ βῆσιον λεγόμενον quod βῆσιον *Amilius Potius* plane non intellexit: potuisset tamen ex istis *Hesychii*: βῆσιον, ποτήριον qui in λήκυθος etiam illa voce utitur, βῆσιον υαλίνον ubi perpetam doctissimi viri de βικρία, vel βικίῳ reponendo cogitant: vetustissimum autem illud nomen posteriori ætate cum pluribus aliis revixit, & in usum abiit: pocula vero βῆσια, vel βῆσσα ab antiquis ob cavitatem nominata, ut & de κοτύλοις observavimus: illius pristinae notionis vestigia sunt in vocabulo βῆσσα *Hesychius*: βῆσσαί, κόλαι καὶ ὑδρηλοὶ τόποι ad in βασισίας, ut præteream alios: apud *Alexandrinum* autem βῆσσα certam quandam poculi speciem designabat, quod inferius latum atque ventruosum oris erat angustii: illud *Athenais* nobile fragmentum: βῆσσα, ποτήριον παρ' Ἀλεξανδρεῦσι πλατύτερον ἐκ τῶν κάτω μερῶν, ἰστενωμένοι ἄνωθεν unde simul apparet optime *Suidam* & apposite βομβύλιον exposituisse βῆσιον silentio vero non involvendum est *Coptos* poculum appellare πῖσσα, vel πῖβσσα. De βομβύλιῳ vero id porro notandum, posse nos aptissime Latine dicere bilbimum, siquidem in *Glossis Phylaxeni*: Bilbinus, ἴδος ἀγγείου quod tractum a bilbiente sonitu, quem

οἱ δὲ καὶ ⁶² σύστομον ⁶³ αὐτὸ ἄνομαζουσι τὸ δὲ σύστομον, ἄνομα Φιλήματες ἐστὶν ἐν τοῖς ⁶⁴ Τηλεκλείδου Ἀψευδέσι μετ' ἄλλων πολλῶν εἰρημίων μῆποι ὧν βέλτιον στενόστομον αὐτὸ καλεῖν ⁶⁵ εἴρηται δὲ τὸ ἄνομα ⁶⁶ ἐπὶ ἀμφορέως ἐν Σατυρικῷ δράματι Κήρυξι τοῖς Αἰσχύλου, στενόστομον τὸ τεύχος. * ⁶⁷ ἔξεστι δὲ τὴν τράπεζαν, ⁶⁸ ἐφ' ἢ τὰ

alii vero idem systomum nominant. Systomum vero, osculi nomen, in Telectidis Mendacibus inter multa alia dictum est: neque tamen melius hoc στενόστομον nominare: de utrisque vero hoc nomen dicitur, in Satyrica Fabula ⁶⁹ Aeschyli, Praeconibus scilicet, Vas angustioris. * Licet autem mensam, cui pocula

humor effusus excitat: Idem: *Bilbit*, βομβύζειν videndum *Casaubonus* illo loco, quem *Jungermannus* monstravit. Sed desistere jam tempus est, neque enim breve spatium, quod includit me, quae mihi de βομβύζειν aliisque similibus poculis habeo congregata, promere permittit: festinantes inserimus obiter, quibus alio- tum studium & operam in istis planius & elegantius expediendis elicere velim. *Antisthenis* Philosophi Προπρατικῶν adduxit *Nasser* lib. VI. ubi itidem de bombylio: scripsisse vero adhortatorium illum sermonem, quo juvenes a luxu libidinosisque voluptatibus sevocaret, congregaretque cum virtute, ut putemus, vita viri & sapiens institutum facit: habemus & *Galenus*, sed alius argumenti, λόγον προπρατικῶν vide sis *Isocratem* ad *Demonicum* sub initium.

62 Σύστομον] Ita dictum, quod os ejus in arbutum coibat: post ἄνομα, C. A. nihil addit in hoc capite. KÜHN.

63 Αὐτὸ] MS. male αὐτῷ, vitio solenni. JUNG.

64 Τηλεκλείδου Ψευδῶν] C. V. ἀψευδῶν μ. α. π. εἰρημίων infra iterum legit C. V. ἀψευδῶν cap. 24. quae lectio sine dubio verior vulgata: post εἴρηται distinctio ponenda ὑποταξίᾳ. KÜHN.

Τηλεκλείδου Ψευδῶν] MS. Τηλεκλείδου ἀψευδῶν μετ' ἄλλων πολλῶν εἰρημίων. Et εἰρημίων quidem pro vulgato εἰρημίων malim. De ἀψευδῶν vero, qui vulgatis Ψευδῶν prorsus contrarii, quid dicamus? Dum alia nos viri docti docent, MS. nostrum sane sequamur, & ita *Pollucem* scripsisse putabimus. Servat enim hanc scripturam MS. & infra *Segm.* 98. denuo in Τηλεκλείδου Ψευδῶν habens, ubi & aliquam Poëtae χρῆσιν nobis servavit. *Suidas* saltem tres enumerat fabulas hujus *Comici*, & quidem, ut ait ex *Athenais* *Diaprosophists*: qui sunt *Ἀμφικτύονες*, *Πρωταῖεις*, *Στέρροι* quorum priores duae etiam a nostro laudantur. JUNG.

Τηλεκλείδου Ψευδῶν] Vitiosa loci scriptura *Meursium* inductus in ceteris *Comici* fabulis Ψευδῶν enumeravit in *Attica Bibliotheca*: nobiscum vero melius agit, qui in istiusmodi Codices inciderimus, quorum opere atque fide pristinum fabulae titulum habere datur, nimirum Ἀψευδῶν *Telectidis* exitit, nulla vero Ψευδῶν, quos & infra, MSS. sponforibus, erademus, neque, quantum in nobis est, mendaces unquam simplicium integrorumque locum obtinere patiemur. Ex hoc autem *Pollucis* nostri loco constat, enumerasse *Telectidem* plurimas osculorum species, & inter ea σύστομον, quod labelis compressis, & ore contracto pangebatur.

65 Εἴρηται τούτομα] MS. plenius: εἴρηται δὲ τούτομα. JUNG.

Εἴρηται τούτομα] Politius liber *Palatinus* εἴρηται δὲ quod ita scripsisse *Pollucem* existimabis: sed illud in vulgatis editionibus turpius erat ἐπ' ἀμφοτέρων, in cuius e MSS. locum successit ἀμφορέως. *Aeschylus* *Pracones* Satyros sapissime nominat *Audor* noster, de quibus in sequentibus & nobis verba erunt facienda. *Stενόστομον* vero non puto fuisse olim certum quoddam vasculi genus; ac quodvis vasculum ore angusto στενόστομον dictum fuit, unde saepius apud *Grammaticos* στενόστομον ἄγγειον, nec aliter in *Aeschylus* στενόστομον τεύχος: posteriori aetate vero στενόστομα fuerat appellata vascula quaedam oris angustii, sicut ex

Artemidoro, cujus & ego mihi locum notaveram, post *Casaubonum* observat *Jungermannus*: non isthac itaque *Pollucea* de στενόστομον usquequaque laudare velim & approbare, quippe qui ne *Aeschylus* quidem locum apte satis usurpaverit, in quo non στενόστομον solum, quod veteris scriptoris auctoritate munendum erat, de amphora dicatur, sed στενόστομον τεύχος.

66 Ἐπὶ ἀμφοτέρων] *Casaub.* malit ἀμφορέων lib. II. de *Saty.* *Poësi* pag. 169. vid. & *Anim.* in *Athen.* X, 7. SEB.

Ἐπὶ ἀμφοτέρων] C. V. ἐπὶ ἀμφορέως στενόστομον τὸ τεύχος: est descriptio amphorae cum angusto ore. KÜHN.

Ἐπὶ ἀμφοτέρων] Sed quod sequitur ἐπὶ ἀμφοτέρων, plane corruptum est. *Magnus Casaubonus* lib. II. de *Satyrica Poësi* c. 5. ubi de *Aeschylus* hoc dramate Satyrico, mavult ἀμφορέων. Laudanda viri εὐστοχία: non poterat proximus scopum. MS. enim nolter ἐπὶ ἀμφορέως diferte habet: reponere itaque MS. scripturam: εἴρηται δὲ τούτομα ἐπὶ ἀμφορέως ἐν Σατ. &c. Alias ve-teor ne quis & *Pollucis* objicere queat, στενόστομον suum quoque generale vimis esse. Nam libet proferre verba *Athenis* nostri Magni ex VI. libr. *Animadvers.* in *Athen.* c. 18. quum nil melius a nobis possemus tibi largiri, *Enere in usu & alia quadam angusti oris pocula, recentioris inventi, de quibus Artemidorus libro primo, cap. 67. ἔστι τιτὰ τῶν ποτηρίων στενόστομα οὐ πάλα ὑπ' ἀνθρώπων εὐρημῖνα' at bombylium & antiqui norant.* JUNG.

67 ἔξεστι δὲ τὴν τράπεζαν] Male in MS. puto omiffa ἔξεστι δὲ τὴν τράπεζαν. JUNG.

68 Ἐφ' ἢ τὰ ἐκπῶμα κατὰκ.] C. V. ἐφ' οὐ τ. ε. κ. τράπου τὴν τράπεζαν &c. quod indicat τὴν τράπεζαν omitti posse. KÜHN.

Ἐφ' ἢ τὰ ἐκπῶμα κατὰκ.] MS. ἐφ' οὐ τὰ ἐκπ. κατὰκείται: quasi ad τὸ τεύχος praecedens haec referret: & κατὰκείται vulgato κατὰκείται quidem non cedat. JUNG.

Ἐφ' ἢ τὰ ἐκπῶμα κατὰκείται] Quamquam id haud ita magni sit ponderis, obsecutus tamen MSS. κατὰκείται in textu posui, quem esse Graecae linguae frequentissimum morem tirones sciunt: plenius deinde & splendidius *τετράπου τὴν τράπεζαν εἰπεῖν* te aberat ante nos. De loci vero sensu egregie discepat cum eruditissimis hominibus *Jungermannus* nolter, quos facile potuisset ab opinione sua retrahere sola vocis ipsius consideratio, quae si sit abacus, in quo calices reponantur, quam analogiae rationem unquam habere possit? haec tamen in eadem sententia vir eruditissimus *Vossius* in *Etymol.* Apponam verba: *A calix est caliculare, & κατὰ συγκοπὴν caliculare, mensa cui calices imponuntur: Gloss. τραπεζοφόρον, (sc. τραπεζοφόρον) caliculare. Graecum hoc est & apud Pollucem, qui interpretatur τράπεζαν, ἐφ' ἢ τὰ ἐκπῶμα κατὰκείται.* Et hercle subduclis bene rationibus, etiam si praclare agat *Jungermannus* noster, scrupuli quiddam in ea re superest, tam quod ad ipsum *Pollucis* locum adinet, quam quod ad alia: illud in *Glossis* profecto: *Caliculare, τραπεζοφόρον*, quis enim ita scribendum dubitet, uti dudum emendavit *Bonav. Vulcanius*, admodum eorum rationibus favet, qui *τραπεζοφόρον* apud *Pollucem* de mensa, quae pocula fert & calices, intelligunt, il-

imposita sunt, quadrupedem mensam appellare, & unipedem : & si quis secundum usus novitatem honestius loqui velit, mensægerulum : non enim de hoc nomen inveni in Aristophanis Agricolis. Quoniam autem mensægerulus dictus est, nomine hoc uti licet, tanquam de eo dicto, qui men-

ἐκπώματα κατάκειται, ⁶⁹ τετράπουν τε τράπεζαν εἶπειν, καὶ μονόπουν· καὶ εἴ τις βούλοιοτο ⁷⁰ Φιλοτιμείσθαι πρὸς τὴν καινότητα τῆς χρήσεως, τραπέζοφόρον· ⁷¹ οὐκ ἐπὶ τούτου μὲν γὰρ εὔρον τὸννομα ἐν τοῖς Ἀριστοφάνους Γεωργοῖς· ἐπεὶ δ' οὐν εἴρηται ὁ τραπέζοφόρος, ἔστι καταχρησθῆναι ⁷² τῷ ὀνόματι ἐκεῖ ρηθέντι ἐπὶ τὴν τρά-

lam enim significationem non esse falsam & improbam demonstrant : nam quod de analogia dixi, hæc solet aliquando multis modis insecti, ut eam in quibusdam frustra requiras : porro consuetudine loquendi vulgari vocabuli istius hæc notio invaluisse videtur, neque antiquitatis auctoritate fuisse tuta : jamque videamus, annon id ipsum apprime lucide Pollux exponat? Licet autem mensam, inquit, in qua pocula collocantur, ἢ τετράπουν τραπέζαν appellαν ἢ μονόπουν· nomine scilicet a pedibus, quibus innicitur, petito : quid aliud expectes jam, quam ut proprium magis illius mensæ nomen tradat *Onomasticographus*? tu vero consideras nunc non aptissime hæc ita connectatur : ἢ si quis voluerit studiose aucupari novitatem ἢ insolentiam usus, τραπέζοφόρον· ubi sanequam ostendit vocis illum usum novum esse, neque ab antiquitate commendari, magis id quidem, quod addat, non invenisse se ea significatione nomen in *Aristophanis Agricolis*, sed alia multum diversa ; at cum τραπέζοφόρος extet, licere abuti istius significatione ad aliam longe rem, ac denotat proprie : videntur hæc omnino ordine non disjungendo conjuncta : præterea in *Paulli* loco locum habere non posse videtur illa τοῦ τραπέζοφόρου notio, quam urget *Jungermannus* noster ; siquidem ibi mensarum genera, non earum fulcra aut aliud quid nominentur : & atzendendum revera sedulo, quid in omni loco quæ præeunt, & quæ consequuntur, postulent, iisque demum cognitis & perspectis de sensu verborum formularumque loquendi statui potest ; ille autem *Basilicorum Interpres*, qui scripserat οἱ τὰς τραπέζας ἔχοντες, si Græcam vocem intellexit, & quicquam illa verba ad τραπέζοφόρον declarandum valere possunt, potius ad originem vocis, quam ad usum respexit : neque tamen ego profusus negare velim τραπέζοφόρα, vel τραπέζοφόρους de fulcris mensarum unquam esse usurpatos, cum in hanc potius notionem, quam in aliam illam priorum & vulgarem origo vocabuli inclinet : & ego sic lubens capere velim in *Artemidori* loco, utpote quod ad personam æconomæ longe sit appositissimum, siquidem ille sit fulcrum & columen domus, sicuti ipsius mensæ τραπέζοφόρος· scimus autem somniorum judicia a talibus argumentis præcipue pendere. Hæc omnia cum ad animum revoco, parum abest, quin *Jungermanno* contrarius in sensu loci hujus obsistam, diversæque parti, quos ille omnes vitii insinulat, admissor perpendis rationum momentis, ad illam se sententiam aggreget, quam veri simillimam existimat. Alias & apud *Ciceronem* trapezophori mentio lib. VII. Ep. 23. Quod tibi destinatas trapezophoron, si te delicias, habebis : unde tamen quid *Cicero* per trapezophorum intellexerit, parum liquet.

69 Τετράπουν τρ.] MS. plenius : τετράπουν τε τραπ. ε. καὶ μ. JUNG.

70 Φιλοτιμείσθαι] Si quis studiosius sequi voluerit novam significationem, τραπέζοφόρον *Paulius* lib. IV. ad *Sabinum* : supellestili legata hæc continentur, mensæ, trapezophora, delfica &c. in *Gloss.* τραπέζοφόρον, (leg. τραπέζοφόρον) caliclaræ : nisi τραπέζοφόρον, quod fertur a mensa, non quod fert mensam, interpreteteris. KÜHN.

71 Οὐκ ἐπὶ τούτου γὰρ εἶρον] MS. οὐκ ἐπὶ τούτου μὲν γὰρ &c. JUNG.

Οὐκ ἐπὶ τούτου γὰρ &c.] Eximius ille Codex Pa-

latinus, qui non tantum in summa rerum, sed & plerisque minutis veram *Pollucis* lectionem retinuit, exhibet ἐπὶ τούτου μὲν γὰρ· quæ vocula ad sententiæ facit elegantiam. *Aristophanis Agricolarum* creberrima & apud *Nostrum* & apud alios Grammaticos est mentio : adeundum ad *Mursium* in *Attica Bibliotheca*.

72 Τῷ ὀν. ὡς ρηθέντι] C. V. ἐκεῖ ρηθέντι &c. KÜHN.

Τῷ ὀν. ὡς ρηθέντι] MS. ἐκεῖ, pro vulgato ὡς & rectius. Scribe itaque : τῷ ὀνόματι ἐκεῖ ρηθέντι, nempe in *Aristophanis* Γεωργοῖς. Cæterum ad hunc locum videntur doctissimi viri impegisse, quod tamen cum ipsorum diligentia venia a me dictum esto. Ita enim *Artemidori Onirocriti*. lib. I. cap. 76. ubi ait quod in somnis visæ significantur εἶρηται quidem, θειράποντας ἀμφορείς, τοὺς ὑπὲρ τὰς τραπέζοφόρους, τοὺς οἰκονόμους, videntur accipere de ipsis mensis, allato *Paulli* loco e lib. III. de *Supell.* legata : *Supellestili legata hæc continentur, mensæ, trapezophora, delfica* &c. trapezophora, ajunt, abuci e quibus vina ministrantur : allato e *Gloss.* veteribus, τραπέζοφόρον, Caliclaræ. eoque trahunt ista *Pollucis* hic ἐφ' οὗ τὰ ἐκπώματα κατάκειται. Non recte nec *Pollux*, nec *Artemidorus* hoc protulit de mensis, nisi valde fallor. Et cautius vetus *Interpres Artemidori* f. *Cornarius* : *fulcra mensæ, trapezophori Græcis dicti*. Non enim de mensis ibi loquitur somniorum ille ἐξηγητής, sed de iis, quæ mensas continent. In *Polluce* vero nostro clarum est, illum proferre hæc verba, ἐφ' ἣ τὰ ἐκπώματα κατάκειται de mensa, quam licet, ait, & τετράπουν, & μονόπουν dicere, & τρίπουν etiam puta, ut in loco *Procopii* apud *Suzacium* X. Observat. 13, qui & recte de *Delfica* accipit : *τρίποδι supra VI, 83. ἐφ' ἧν ἐκείνο τράπεζαι*. Aliter impegit *Leunclavius* eruditissimus *Notatorum* lib. II. cap. 73. Ille vocem trapezophora in dicta libr. III. corruptam esse ait, & scribendum esse trapezophori, quod in *Basilicis* extet, cum hac declaratione, οἱ τὰς τραπέζας ἔχοντες, ut intelligantur, ait, *columella sive pedes, qui mensas impositas sustinent*. Et hæcenus recte quidem : nos vocamus scilicet, das gestelle : quamvis non causa litigandi magna sit περὶ λυξείως voculæ illius : quum multa ejusmodi διττῶς dicantur, & tam trapezophora possint esse vera in lib. III. quam τραπέζοφοροι in *Basilicis* : sed quod addit, fallum est : Nam, ait, trapezophora significationem aliam habent, videlicet τραπέζων, ἐφ' ἧν τὰ ἐκπώματα κατάκειται hoc est, mensarum, in quibus vasa potoria collocantur, ut *Pollux* scripsit : tum profert ex *Gloss.* veteri quoque τραπέζοφόρα, caliclaria. Sed ille *Pollucem* mehercule non diligenter inspexit : numquam enim mihi persuaserit ista verba, ἐφ' ἧν (quæ prima ipse finxit ; *Pollux* enim singulari utitur) τὰ ἐκπώματα κατάκειται, *Pollucem* de τραπέζοφόροις protulisse : distincte enim tractat *Pollux* de istis : primum de τραπέζα τετράποδι, vel μονόποδι, sive *Delfica* : tum de τραπέζοφόρω, τῷ τράπεζαν φέροντι. Illis verba ista adjunxit : non huic fulcramento. Eundem errorem & in *Thefauro* sequuti sunt, eodem ista verba *Pollucis*, quo non debebant, trahentes, & dupliciter itaque τραπέζοφόρον, invito *Polluce*, exponentes. *Baysius* de *Vasculis* rectius videtur cepisse, qui *repositoria* exponit, in quibus reponerentur mensæ, & inde forte trapezophora dicta : reponere enim, collocare esse : recte & exponit olim *Rhodiginus* VII. *Antiq.* 12. quamvis *Pollucis* ver-

πέσαν φερόντος, ἢ ἢ ἐπήσαν τοῖς ἀρχούσιν αἱ μύρριναι.

fam gerit. Ubi aderant principibus myrthi.

74 Περὶ οἴνου ἀγγείων.

De vini vasculis.

75 Τούτοις δὲ 76 προσακτέον τὰ τῶν οἴνων ἀγγεία, οἰνοφόρα, 77 ἀκρατοφόρα, καὶ αἰμοφορεῖς, καὶ αἰμοφορίσκους, 78 καὶ κάδους, καὶ κα-

His quoque vinorum vasa subjungenda sunt, cenophora, merifera, amphoræ, amphorisci, cadi, ca-

ba quoque confundat, quasi omnia de mensa, in qua pocula reponerentur, dixerit. Sed ad finem tandem hujus capituli. JUNG.

Τῶ δόγματι ὡς ῥηθέντι] Illud ὡς nullius non aures offendat: venustate MSS. ἐκεί, quod in textum reduxi. Tum in istis, quæ sequuntur οὐ ἐπέσαν &c. potius amplectimur ἢ, cujus vestigia MSS. servabant, accentu tamen alieno voculam insignientes: neque alterum illud οὐ sane facit ex ingenio linguæ Græcæ commodum: in Codice vero Falschenburgis pro ἐπέσαν, invenio ἐποίησαν librum illum sæpe, ubi ab omnibus recedit MSS. pristinam adservasse lectionem, uberi documento compertum habemus: hic tamen in illa sanè nihil video, vulgatarumque malim præ quavis alia: sententia Pollucis, quantum quidem ego perspicio, hæc est: Quoniam autem extat τραπεζοφόρος, etiam si non ea notione, quæ dixi, licet abusi hoc nomine ibi in Aristophanis Georgis usurpato de eo, qui mensam ferebat, cui imposta erant myrti magistratibus: Magistratum enim myrtea fuisse redimitum corona egregie docuit ad hunc locum Jungermannus: sed id præterea colligere mihi ea de re videor ex Pollucis hoc loco, non coronatos fuisse myrto archontes, nisi cum suo fungerentur munere: ideo pedisequum habuisse, qui mensam portarit, in qua deponere soliti erant myrteas illas coronas, si a publicæ rei cura vacarent, cui nomen fuit τραπεζοφόρος, quod quamvis non aliunde mihi sit exploratum, hoc tamen e loco satis liquere arbitror. Alias & τραπεζοφόρον fuisse dictam Minerva sacerdotem, quæ cum altera, cui nomen κοσμοῦς, omnia Dex sacrificia obiret, memoriæ produnt Harpocratio, Etymologus & Suidas. Sed de myrteis coronis id porro observare lubet, videri Στιφανουπαλίδας fabulam Eubuli, cujus pluribus in locis mentionem facit Pollux, istam magistratus obtinendi potentium lubidinem inter Athenienses, quæ per fas & nefas plerumque amat procedere, perspicue notasse: quod me in istam deducit opinionem, verus sunt Eubuli sanequam elegantes apud Athenæum lib. XV.

Στιφάνους ἴσως βούλεσθε πότερον ἱρφυλλίους ἢ μωρτίους, ἢ τῶν διηθισμένων. Τῶν μωρτίων βουλέμεθα τούτων. Σὺ τ' ἄλλα πάλαι πάντα πλὴν τῶν μωρτίων.

Ubi mulier coronaria cujuscunque generis corollas offert vendendas, quas tamen omnes ut libere distrahat, illi, cum quibus ipsi res erat, facile permittunt, si remeant modo myrteas: in his ego tum Eubuli acumen demior, qui venuste istam potentium dominandi cupidinem tetigerit, cum elegantiam in ista repetitione τῶν μωρτίων verbum exiude Comica constituxit facetia μύρριναι, quod est imperii cupiditate flagrare: quem dedit in notis suis Hesychii locum ea de re Jungermannus, corruptus est, & in hunc modum restituendus: Μύρριναι, ὃ δηλοῖ ἐπὶ τινὰ ἀρχὴν παρασκευαζομένων: quod præterisse miror diligentiam & sagacitatem Jungermannis, præcipue cum ad manum ipsi essent ista Scholiaste Aristophanis, καὶ μύρριναι ἀρχῆς ἐπιθυμῶν: sed hinc tandem ad sequens caput, quod est de vasculis vinariis, accedamus.

73 Οὐ ἐπέσαν] C. V. ἢ ἐπέσαν, leg. ἢ, cui mensa &c. Archontes Athenis coronabantur myrto. Hesych. in μύρριναι. ΚΥΗΝ.

Οὐ ἐπέσαν] MS. nolter: ἢ ἐπέσαν, cetera ne vulgo: an? ἢ ἐπέσαν &c. scilicet mensæ. Sane de hoc more mihi parum liquet; nisi quod constat, eos, qui in magistratu, corona myrtea redimitos fuisse, quæ itaque ad mensam illis præsto erat quoque. Invenio enim in Hesychio: Μύρριναι: ὃ δηλοῖ ἐπὶ τινὰ ἀρχὴν παρασκευαζομένων: οὕτως δὲ ἔοικεν ἐπιθυμῶν διὰ τὸ τοὺς ἀρχοντας ταῖς μύρριναις στίφισθαι. Et apud Aristoph. Schol. in Ἰππίδαι, ibi ψαλὸν γένεσθαι διὲ σὲ μίχρη τοῦ μύρρινου: ad quæ postrema Schol. μίχρη τῆς κεφαλῆς: ἐπειδὴ οἱ ἀρχοντες μύρριναι ἴστεφανοῦντο. Et iterum ad ea ἐν Σφηξί: καὶ μύρριναι καὶ τῶν λιβαυτῶν ἔδοθη αἰς μύρριναις γὰρ ἴστεφανοῦντο οἱ ἀρχοντες: καὶ μύρριναι, ἀρχῆς ἐπιθυμῶν. Alias μύρριναι, sive myrteos ramos adhibitos mensæ, quando σχολίαι caneant, notum est: & plura de ea re Aristoph. Schol. ad Σφῆκας. Videndum vero, an Pollucis locus usquequaque integer sit: sed tollamus tandem has mensas cum suo capite, & ad sequens nos transferamus. JUNG.

74 Περὶ οἴνου ἀγγείων.] Supra VI, 14. ΣΕΒ.

Περὶ οἴνου ἀγγείων.] C. A. περὶ τῶν ἐν οἴνοις ἀγγείων. ΚΥΗΝ.

Περὶ οἴνου ἀγγείων.] Hoc quidem caput cum priorē ita coheret in MS. ut nullus intercurret titulus. JUNG.

75 Τούτοις] MS. male τούτους: quod tamen quis correxit. JUNG.

76 Προσακτέον τὰ τ. οἴν. &c.] Salm. προσκρητίον. C. A. καὶ τὰ τῶν οἴνων &c. & sine distinctione junguntur ἀγγεία οἰνοφόρα, & insequentes copulæ abiunt. ΚΥΗΝ.

77 Ἀκρατοφόρα] MS. καὶ κρατοφόρα: sed bene quoque emendatum: καὶ ἀκρατοφόρα. JUNG.

78 Καὶ κάδους, καὶ καδίσκους.] C. V. κάδους, καδίσκους, κάδων (leg. κάδων) καδίσκου, ubique cum simpliciter delta: ita & Salm. ΚΥΗΝ.

Καὶ κάδους, καὶ καδίσκους.] MS. καὶ κάδους, καὶ καδίσκους: & sic fere habet uno ὁ ubique. JUNG.

Καὶ κάδους, καὶ καδίσκους. &c.] Hic, & ubicunque nomen illud occurrit hoc capite, duplici litera & vulgatæ editiones exhibuerunt: prætuli cum MSS. κάδους, & καδίσκους, de quo mihi tam sæpe fuit monendum, ut pigeat ferre; ubicunque vero in posterum incidit hæc vox, ita representabimus in textu, ut semel scribendam constituimus: advertimus autem dubiam in MSS. scribendi fere rationem istorum vocabulorum, quæ media litera geminata gaudent; sic κάνα & κάνα, κάναβρον & κάναβρον in Hesychio, Σάκος & σάκος, quod ultimum continuo sic MS. Παλαίτινος habet, σάκκιον & σάκιον: & ipsi sanequam veteres promiscue altera similibus literarum addita vel denota scripserunt pro re nata, quod ex carminum modulo perspicimus, cujus exempla Pollux ipse infra suppeditabit. De κάδα vero in Μιδιανκτ Demosthenis Ὑπρίαντος observat, quod & dicatur γυναικίον ἀγγείον, ὃ χρώταις πρὸς τὰς ἀρσενίας τῶν ὕδατων, ἢ τὰς τῶν σίτλας, σίτλας, vel situlos aquarios, ut Cato: inde Thomas & Ammonius ἀντλη-

disci. Et Anacreon inquit : Vini exhau-
si cadum. Et Herodotus : Cadum vini
Phenicii. Atque Cratinus in Pytina : Hos
quidem ex gutturnio , illos vero ex ca-
disco : sed & Metretam , amphoram dixit.

δίσκου· 79 καὶ Ἀνακρέων δὲ Φησιν , οἴνου δ' ἐξέ-
πιον κάδον 80 καὶ Ἡρόδοτος , καὶ Φοινικίου οἴνου
κάδον· 81 καὶ Κρατῖνος δὲ ἐν Πυτίνῃ , τοὺς μὲν
ἐκ προχοῖδιου , τοὺς δὲ ἐκ καδίσκου· 82 ἀλλὰ
μὲν καὶ μετρητὴν , τὸν ἀμφορέα κεκλήσθαι

t̄m̄on exponunt. Fuit & in usu κάδος, seu κάδων ipsos
dixisse malueris, apud Laecdamonios, adhibiturque
ad rem memorandam: cum scilicet admitti postulat
in confortium amicus novus, omnium ea de re vol-
untatem hoc pacto explorabant: obibat e domo ser-
vus, capitique cadum habebat impositum, cui singu-
lus illorum, qui societatem coierant, magdalian in-
jiciebat, si laxam & ut acceperat, non se confortium
petitoris illius rejicere demonstrabat, sin vero com-
pressam manu, contrariam animo sententiam fovebat:
hic vero cum repudiaretur, κεκαδῖσθαι dici solebat ab
illo vase agendique modo: rem postoris prodidit *Plu-
tarchus* in vita *Lycurgi*: sed apud eum forte malis legere
κεκαδῖσθαι, vel κικαδῖσθαι, *rejectionem, repudiatum* esse,
tanquam a cado deducta verbi ratione: alioque spectare
censeas *Hesychianus* de κικαδῖν, κικαδῖσαι, κικαδῖσθαι &
κεκαδῶν, sic enim apud eum scribendum: non occultabo
tamen, quis animi mei sensus olim super ea re fuerit: La-
cones enim juxta ac antiquiores Græcos habuisse verbum
κικαδῖν exiltimabam vel κικαδῖν, quod fuerit *separare*,
segregare, si quoque etiam *ladere*: is autem apud Laconas
qui expetita societate fuerat repudiatum, cum diceret
κεκαδῖσθαι, *rejici*, *confortisque honore privari*,
nam & *στέρειν* exponit *Hesychius*, cumque cadum in hos-
pitiis eo modo, quem explicui, adhiberent, Grammatici
putarunt a κάδω derivari hoc κικαδῖσθαι, cum tamen
similitudo nominis utriusque esset fortuita, neque ali-
teram hæc ullo affinitatis jure attingeret: hoc si pro-
baveris, ut certe non minimam veri habet speciem,
in *Plutarcho* editam lectionem tutius fuerit retinuisse:
neque vero mihi quis hic objiciat, quæ *Grammatici* de
κικαδῖντο, apud *Homerum* & κικαδῖσθαι, horumque
origine commentantur, ac si propterea κικαδῖν suspi-
citæ possit esse probitatis, siquidem illa omnia cum
pluribus aliis sint summe nugacia, quibus unius *He-
sychii* auctoritatem oppono, qui ceteris melius istas
voces cepit & explicuit: in his, quanquam & alia su-
perfuit, non ero longior, ne videat potius digressio-
nes venari, quam oblati uti. De ἀμφορέῃ vero &
amphora large nuper disseruit vir eruditissimus & a-
micissimus *Adv. Relandus* in altera *Dissertatione* de
Nummis Samaritanis. *Cratini* verbis ex ejus *Pytina*
simillima sunt illa *Stravtidis*, ut quidem emendavit *Jf.
Casaubonus*, apud *Athenæum* lib. XI.

νικίου οἴνου κάδον. Κρατ. Eundem locum *Herodoti* in
τῇ τρίτῃ quoque citat *Athenæus* eodem lib. XI. ut quo-
que adnotavit ibi *Casaubonus*. Integer locus in *Thalia*
cap. 20. ubi *Cambyses Ichthyophagos* legat cum donis
ad *Æthiopas*, regi eorum mittens inter alia, καὶ μέ-
ρου ἀλάβαστρον, καὶ Φοινικίου οἴνου κάδον. JUNG.
81 καὶ Κρατῖν. δὲ ἐν Π. &c.] In *Cratini* verbis τοὺς
δ' ἐκ καδίσκου legerim, ut sibi constet senarius. C. A.
leg. προχοῖδιου τοὺς δὲ ἐκ καδίσκου male. KÜHN.
καὶ Κρατῖν. δὲ ἐν Π. &c.] MS. Κρατῖνος δ' ἐν Πυτί-
νῃ &c. malim vero in ejus verbis προχοῖδιον scribere,
ut & in MS. nostro correctum est: in iisdem MS. ite-
rum καδίσκου uno δ' quod sequar potius, & videntur
forte ita concipienda hæc:

— τοὺς μὲν ἐκ προχοῖδιου
Τοὺς δ' ἐκ καδίσκου.

De cado quadam collegit & *Hofius* libr. I. de Men-
sur. c. 5. in *Cadus*. JUNG.

82 Ἀλλὰ καὶ μετρητὴν, &c.] Prior. edit. μετρίτ.
etiam Segm. seq. SEB.

Ἀλλὰ καὶ μετρητὴν, &c.] Absunt a C. A. usque ad
ἔφθ Segm. seq. C. V. legit ita: μετρητὴν τὸν ἀμφορέα
κεκλήσθαι φησὶν ἐν τῇ δωδεκάτῃ Φιλύλλιος· σὺ μὲν οὖν
τὴν ἀμφορέω δίδωμι· legerem μετρητὴν τὸν ἀμφορέα
κηκλήσθαι φησὶν ἐν τῇ δ. φ. σοὶ μὲν οὖν τὴν ἀμφορέως δίδωμι τιμὴν
Δωδεκάτην, cognomen fuit nescio ejus meretricula, a
qua *Philyllius* nomen imposuit dramati, uti & *An-
teim* scripsit comediam ita dictam a meretrice hu-
jus nominis: *Δωδεκάτη* vero meruit cognominari eadem
ratione, qua *Cyrene* scortum nobile *δωδεκαμήχανος* vid.
Suid. hac voce & in *Φιλύλλιος*. *Valef.* putat *δωδεκα-
τον* notare *Herculis* laborem duodecimum, quia *Ἡρα-
κλῆς* est inter *fabulas Philyllii*: judicet *Lector* erudi-
tus. KÜHN.

Ἀλλὰ καὶ μετρητὴν, &c.] Sequitur in nostro MS.
ita: ἀλλὰ μὲν καὶ μετρητὴν, τὸν ἀμφορέα κεκλήσθαι
φησὶν ἐν τῇ δωδεκάτῃ Φιλύλλιος· σὺ μὲν οὖν τὴν ἀμφο-
ρέω (sed emendatum ἀμφορέα, supposita ea τῷ ἐν)
δίδωμι τιμὴν π. μ. τ. αὐτέχειν, ἢ μετρητὴν, μετρ. ἔ-
νεκα. Insignis locus, quem præfiscini dicam totum
me tibi restitutum, MS. ope ista, profiteor. Pro-
ponam ut totum scribendum adfirmare non dubito:
post quadam mihi argumenta dicam: ἀλλὰ μὲν καὶ
μετρητὴν τὸν ἀμφορέα κεκλήσθαι φησὶν ἐν τῇ δωδεκάτῃ
Φιλύλλιος·

— σοὶ μὲν οὖν τὴν δ' ἀμφορέω
Δίδωμι τιμὴν, πρῶτα μὲν τοῦτ' αὐτ' ἔχειν
Ὀνομα μετρητὴν, μετρίότητος ἔνεκα.

Ἐρμῆς, ὃν ἔλασον· οἱ μὲν ἐκ προχοῖδιου
οἱ δὲ ἐκ καδίσκου, ἴσον ἴσῳ κεκαρμένον.

ubi *Casaubonus* egregie observat, Ἐρμῆν esse potionis
nomen.

79 καὶ Ἀνακρέων δὲ φ. &c. κάδων] Vel κάδον sic
apud *Athen.* lib. XI. fol. 472. prior. edit. οὐδ' ἐξ ὀπίων,
κάδων. SEB.
καὶ Ἀνακρέων δὲ φ. &c.] Absunt a C. A. κάδων
καὶ. KÜHN.
καὶ Ἀνακρέων δὲ φ. &c.] *Anacreontis* χρῆσις antea
prioris mendose erat: & *Henr. Stephanus* suo *Codi-
ci* adscripserat: leg. οἴνου δ' ἐξέπιον κάδων ex *Athenæo*,
qui citat hunc locum in κάδων. Et ita recte edidit *Se-
berus*, nisi quod malim cum eo κάδον, unico δ, ut apud
Athenæum est, & in nostro MS. Locum pariter
ita restituit *Casaub.* XI. *Athen.* 6. In MS. nostro hic
omnia ita leguntur: Ἀνακρέων (sine præcedenti καὶ) γ'
οὐδ' ἔφθ, οἴνου δ' ἐξέπιον κάδων. JUNG.

80 καὶ Ἡρόδοτος] *Herodoti* locus extat in *Eusebio*
hunc in modum: Φοινικίου οἴνου κάδον. KÜHN.
καὶ Ἡρόδοτος] MS. Ἡρόδοτος (omisso καὶ) καὶ Φοι-
νικίου οἴνου κάδον.

Elegantissima χρῆσις, quæ absque MS. fuisset, periisset
funditus. Hunc tibi honorem addo, hoc te honore ma-
sto; amphōra, primum quidem ut habeas nomen *Me-
treta*, propter μετρίότητα nihil in MS. mutavi fere, ni-
si quæ vitii mihi manifesta: ut illud σὺ, ubi ὁ pro οἱ
solemni errore subrepsit scilicet. Ineptus autem iste,
qui & in MS. substituere conabatur ἀμφορέα. Quid
hæreo in iis, quæ jam clara. Saltem addendum, quod
loco in vulgaris corrumpendo & discerpando causam
videret aliquam dedisse, vulgarum ἐν τῷ δωδεκάτῃ ni-
mirum: quos libros enim vel historiam ille *Philyllius*
scripsit, qui ad eum numerum excreverint: noster MS.
verum nomen ἐν τῇ δωδεκάτῃ vero servavit. Et est il-
lud ipsius *Comici* drama ita nuncuparum, ut &
Suidas nos docet in *Φιλύλλιος* (quamvis & apud ipsum

Φησὶν ἐν τῇ δωδεκάτῃ φιλλύλλιος. Σοὶ μὲν οὖν
 71 τὴν δ' ἀμφορέυ διδώμι τιμὴν, * πρῶτα μὲν
 83 τοῦτ' αὐτ' ἔχειν ὄνομα μετρητῆν, μετριότητος
 ἕνεκα· καὶ 84 Δημοσθένους δὲ ἐν τῷ πρὸς Φαινίππον,
 οἴνου μετρητῆς ἔφη. 85 Φιλόχορος δὲ ἐν τῇ Ἀτθίδι,
 παρὰ τοῖς παλαιοῖς 86 φησι τὸν ἀμφορέα 87 κα-
 λῆσθαι κάδον· καὶ τὸ ἡμισφόριον, ἡμικάδιον.
 Ἐπίχαρμος μὲν τοι ἐν 88 φιλοκλίῃ, διακρίνειν εἰ-
 κε 89 κάδον καὶ ἀμφορέα εἰπῶν,
 90 οὗτ' ἐν κάδῳ δηλοῖμην, οὗτ' ἐν ἀμφο-
 ρεῖ.

91 ἐκ δὲ τῶν οἴνεφόρων ἀγγείων, ἀσ-

Philyllius vero inquit in Duodécimo, Ti-
 bi quidem hanc amphoram do præmi-
 um. * Primum quidem hoc metretæ no-
 men mensurationis causa habuisse tra-
 dunt. Tum & Demosthenes ad Phænir-
 pum, Vini metretas nominat. Cæterum
 Philochorus in Athide dicit, Veteribus
 Amphoram Cadum dictam esse: & se-
 miamphoram, semicadum. Epicharmus
 tamen in Philocnide discernere videtur
 inter cadum, & amphoram, dicens,

Neque in cado exponerem, neque in
 amphora.

Cæterum ex vinaris vasis quoque fuerint, u-

id vocabulum non recte scribatur Φιλλύλλιος) Φιλλύ-
 λιος, Ἀθηναῖος Κορινθῶς τῆς παλαιᾶς κορινθίας τῶν δρα-
 κμάτων αὐτοῦ ἴστι. Αἰγύβος, Αὐγὴ, Ἀστία, ἰταίρας ὄ-
 νομα, Δωδικάτη, Ἡρακλῆς, cetera. Sed illi boni viri,
 qui corruperunt, putarunt numerum alicujus libro-
 rum esse, & itaque quasi βιβλίῳ subaudiendum est
 ἐν τῷ δωδεκάτῳ stulte nobis obtruscunt hæctenus. Vi-
 ri doctissimi ad vulgatam lectionem offenderunt, dum
 scribunt libr. II. de Mens. In Mensuris cubicis, defi-
 nition. 54. *Pollucem* dicere, amphoram metretam a
Gratis appellatam. Et quis non ad tam convulsa ver-
 ba, ut huic loco vulgo acciderit? Jung.

Ἄλλα καὶ μετρητῆν, &c.] Locus hic in editis *Pol-
 lucis* Codicibus miserrime disiectus erat, & pessime ha-
 bitus, quod ut melius cognoscas, & simul, quam
 egregie loco suppetias ivimus e MSS. perspicias, le-
 ctionem, quæ fuit ante nos, integram adscribam: ἀλ-
 λά καὶ μετρητῆν τὸν ἀμφορέα ἴρηκε· φησὶν ἐν δωδεκά-
 τῳ Φιλλύλλιος, Σοὶ μὲν οὖν τὴν δ' ἀμφορέα διδώμι τιμὴν·
 πρῶτα μὲν τοῦτ' αὐτ' ἔχειν ὄνομα μετρητῆν, μετριότη-
 τος ὀνόμα· quem elegantissimum *Comici* locum clara lu-
 ce perfudit *Jungermannus* noster: nos ne moremur,
 ubi opus non est.

83 Τοῦτ' αὐτ' ἔχειν ὄνομα] C. V. τοῦτ' ἔχειν ὄ. με-
 τρητῆν. KÜHN.

84 Δημοσθένους] *Demosthenis* in ea πρὸς Φαινίππον
 περὶ ἀντιδόσεως verba sunt: οὗ δ' ἐκ τῆς ἰσχυρίας τῶν
 πωλῶν τὰς κριθὰς ὀκτακαδικαδράχμους, καὶ τὸν οἶνον
 δωδικαδράχμων, πλουτίαις ἐκόστας, ἐκείδαι ποιεῖς οἴνου
 μὲν μεδρίανους πλείον ἢ χιλίους, οἴνου δὲ μετρητῆς ὑπὲρ
 ὀκτακοσίου. De metreta alias agit & *Hoffus* libr. I.
 de Mensur. c. 5. Jung.

85 Φιλόχορος] De hoc vid. *Suidam*, qui de eo in-
 ter alia: ἔγραψεν Ἀτθίδος βιβλία ιζ'. περιέχει δὲ τὰς
 Ἀθηναίων πράξεις, καὶ βασιλείας, καὶ ἀρχοντας ἕως Ἀρτί-
 χου τοῦ τελευταίου τοῦ προσαγορευθέντος Θεοῦ ἴστι δὲ
 πρὸς Δάμωνα. Jung.

86 φησι] MS. φησι. JUNG.

87 Κεκλησθαι] MS. καλεῖσθαι. SEB.

Κεκλησθαι κάδον, &c.] C. A. & C. V. καλεῖσθαι dein
 C. V. κάδον, ἡμικάδιον, κάδον, κάδω ubique cum simpli-
 ci. C. A. & *Salm.* καὶ τὸ ἡμισφόριον, male omisso
 μ. KÜHN.

Κεκλησθαι κάδον, &c.] MS. καλεῖσθαι κάδον, καὶ
 τὸ ἡμισφόριον, ἡμικάδιον· quæ ita reponere possumus,
 καλεῖσθαι, pro vulgato κεκλησθαι, etiam e suo MS. in-
 dicat *Seberus* noster. Jung.

Κεκλησθαι κάδον.] Καλεῖσθαι κάδον volentibus ita
 MSS. in textu restitui, & mox ἡμικάδιον. Celeberrimum
Philochori opus Ἀτθίς, quaque creberrime veteres
Grammatici sunt usi: vide *Mensis Bibliothecam*
Atticam. In ists autem voluminibus totius Atticæ re-
 gionis sacram profanamque historiam luculenter erat
 complexus.

88 Φιλοκλίῃ] Vide in Indice scriptorum, quos *Pol-
 lux* laudat. SEB.

Φιλοκλίῃ] C. V. Φιλοκλίῃ C. A. & *Salm.* Φιλο-
 κλίῃ· forte Φυλοκλίῃ, in *Dijudicante*, qui diligenter
 distinguit inter cognata, cujus exemplum hoc loco
 producit. KÜHN.

Φιλοκλίῃ] MS. Ἐπίχ. μέντοι ἐν Φιλοκλίῃ, non Φι-
 λοκλίῃ. *Seberus* in Indice Auctorum ait suum *Augu-
 stanum* MS. habere Φιλοκλίῃ· ipse Φιλοκλίῃ, quæ sa-
 bula & apud *Athenæum* *Epicharmo* tribuitur, legendum
 putat. Mihi noltri MS. Φιλοκλίῃς ablanditur, cum-
 que sequar titulum dum viri docti nos certiora doce-
 bunt. Jung.

Φιλοκλίῃ] Titulum illum falsi convincunt MSS. Co-
 dices, quorum lectionem sequi antiquius habui, quam
 adhætere vulgatæ. Φιλοκλίῃς autem *Epicharmi* deli-
 tuit hæctenus, neque, quantum ego memini, fuit un-
 quam in lucem protractus: hic MSS. prædunt: ille
 vero Φιλοκλίῃς personam egisse videtur hominis su-
 pini, qui lecto semper erat affixus, ut animo suo pi-
 gro & illiberali oblectaret: non ego tamen teme-
 re repudium Φιλοκλίῃς, quod in *Augustano* suo repe-
 risse se *Seberus* significat: & videri possit alluisse eo
Pollux ipse, cum διακρίνει mox adjicit: *Hesychius*:
 Φιλοκλίῃς, διακρίνει. Sed hic suo quisque gaudeat ar-
 bitrio: quod mihi cum meliori MSS. parte maxime
 placuit, in textu positum est. De δηλοῖσθαι cum βί-
 βλιῳ, βούλεσθαι, exponente *Hesychio*, est, videndus
Theocriti Commentator Eruditissimus *J. Casaubonus*.

89 Κάδον] MS. κάδον· & plerumque certe in *Pol-
 luce* per unum ὁ scribendum cum MS. nostro vide-
 tur: hic sane propter versum sequentem: cujus ini-
 tium ex MS. nostro ita scribe: οὗτ' ἐν κάδῳ δηλ. nec
 potest aliter. Jung.

90 Οὗτε ἐν κάδῳ] Κάδῳ, unico ὁ ad metrum ap-
 prius: & sic est in MS. infra *Segm.* 185. SEB.

Οὗτε ἐν κάδῳ] C. A. οὗτ' ἐν κ. nec in cado velim
 ego, nec in amphora. *Hesych.* δηλοῦνται, βίβλουσι. *Salm.*
 C. δηλοῖ μὲν. KÜHN.

91 Ἐκ δὲ τῶν οἴνοφ. ἀγγ.] C. A. οἱ δὲ τῶν &c. ἀσκός
 ἀσκίδιον ὡς ἐν Α. Α. καὶ πυτιῆ λαγυνοσ λαγύμιον. KÜHN.

Ἐκ δὲ τῶν οἴνοφ. ἀ. ἀσκός] Veteres in utribus habuisse
 vinum res est non ignota, cujus & in Evangelis facta
 est mentio: *Marc.* IX. v. 17. vocabulum ἀσκός ea notio-
 nem sumptum *Syrus* interpretatur NPI σάκκος, ejusdem
 sæpissime usus: exinde & a verbo πιλῆν ortam existi-
 mare licet *pilascam*, quam *Isidori Gl.* vas vinarium
 ex *cario* reddunt: illam pronunciatione corrupta Græci
 pejoris ætatis φλάσκων dixerunt, quod & alibi
 me monuisse in memoriam recurrit: *Etymologus* et-
 iam *Magnus* in voce Δάμασκος, inquit: καὶ τὰ οἴνο-
 δόχα δὲ δέματα ἀσκόσιν καλοῦσι. Ad *Chironis* dextram
 manum quæ stellulæ apparent, θύριον vel bestiolam
 quandam hi dicebant, τινὲς δὲ ἀσκόσιν φασὶν αὐτὸ εἶναι
 οἴνου, ἔξ οὗ σπίνθη τοῖς θεοῖς ἐπὶ τὸ θυρίδιον· quæ ver-
 ba sunt *Eratosthenis* in *Catast.* c. 40. Meminerunt &
Arrianus atque *Curtius* vini in utribus ab *Alexandro*
 vēcti: quibus addenda, quæ *Donatus* tradit de *Com-*

ter, & utriculus: ut in Acharnensibus dicit Aristophanes. * Pyrina quoque, lagena, & lagenula. Diphilus vero utrumque dicit, illud quidem sarpas in Hecate: lagenulam autem in Fratribus. Tum crater, craterculus, crateris. Et stamnus, & stamniun: & nonnulli quidem Thasium solummodo sic nominari putant: sed Aristophanes in Telmissensibus inquit: Vini

κός, 92 καὶ ἀσκήδιον, ὡς ἐν Ἀχαρνεῦσιν Ἀριστοφάνης ἔφη. * καὶ πυρίνη, καὶ λάγυνος, καὶ 72 λαγύνιον. Δίφιλος 93 δὲ ἀμφω λέγει τὸ μὲν 94 ἐν τῇ ἑκάτῃ πολλάκις, τὸ δὲ λαγύνιον 95 ἐν Ἀδελφοῖς καὶ κρατήρ, καὶ κρατηρίδιον, καὶ κρατήριον, καὶ στάμνος, καὶ 96 σταμνίον. καὶ ἐνίοι πρὸς οὕτω οἰοῦνται καλεῖσθαι μόνον τὸ Θάσιον. 97 Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Τελμισσεύσι λέγει, οἴνου τε

dia & Tragadia, Theocritique Scholiastes in praedictis ad ejus Bucolica, & Callistratus apud Athenaeum lib. V. ἀσκήδιον ἐκ παραδωκῶν δερμάτων ἐβραμμένον. Quam autem λάγυνον hic ex Diphili Hecate Pollux adnotat, λάγυνον appellat Hero Spruit. p. 214. scilicet ut Romani lagenam habent: coque pacto legendum judico: Λαγυνάρχος, ὁ ἐξουσίαν ἔχων τοῦ οἴνου, apud Hesychium; nisi malueris etiam vulgatum λαγυνάρχος retinere.

92 Καὶ ἀσκήδιον, ὡς ἐν Ἀχ.] Invenit ea fabula id forte oculator: meos certe oculos fugit illud ἀσκήδιον ibi: non & ἀσκήδιον, quod ibi aliquoties; ut:

Ἄκουετὲ λέω, κατὰ τὰ πάτρια τὰς χοαῖς Πίνει ὑπὸ τῆς σάλπιγγος, ὡς δ' ἂν ἐκπίη Πρωτίστως, ἀσκήδιον Κτησιφῶντος λάψεται.

Quae etiam explicat Suidas in ἀσκήδιον Κτησιφῶντος δὲ ἀσκήδιον οἴνου & in fine fabulae, Dicaeopolis:

Ἀπίδοτί μοι τὸν ἀσκήδιον.

Repetitque statim, ut & Segm. 75. JUNG.

93 Δὲ ἀμφω] MS. δ' ἀμφω. JUNG. 94 Ἐν τῇ ἑκάτῃ] C. V. ἐκάστη. Diphili ἐκάστην λαοῦ & Atheniensium, adeoque nihil mutandum. KÜHN.

95 Ἐν τῇ ἑκάτῃ] De Diphili Hecate, eam & ab Atheniensium laudari, observavit Casaubon. XIV. Anim. 13. JUNG.

96 Ἐν Ἀδελφοῖς.] E MS. approbante Casaub. in Athen. XI. 14. SEB.

97 Ἐν Ἀδελφοῖς.] C. V. λαγύνιον post C. A. & Salm. ἐν Δελφοῖς: sed Ἀδελφοῖς vel prologus in Terentii Adelphos ab omni suspitione corruptelae vindicaverit: copulae dein absunt. Diphili ἔξω exhibet Atheniensium libr. XI. cap. 14. ubi verba Comici ex Comœdia, quae Adelphi inscripta est, hunc in modum constituerem:

— τὸ τοιχωρῶν Ἐκείνο καὶ τῶν δυναμένων λαγύνιον ἔχων σπὸ μάλης βάδιζ' ἐς τὰ γύνεατα, καὶ τὸ πάλαι μέχρις ἂν ὥσπερ ἐν ἐράτῳ εἰς λοιπὸς ἢ κάπηλος πῶδικημένος Ἐπ' οἶνοπάλου. —

— illam perfoforum parietum Et potentiorum lagenulam Sub ala habens ito in forum, ubi vinum datur degustandum, Et ibi fac venale illud, usque dum unus, ut in capta collatitia, Reliquis sit caupo, injuria affectus Ab anopola. —

Sensus verborum mihi quidem is videtur: jubet aliquis indignandus, ut fervus lagenulam improbam dignamque quam parietum perfoforas habeant, clam sub ala exportet venumque exponat in ea parte fori, qua cauponibus solet vinum degustandum praeberi, & si non statim nactus ex fententia fuerit emptorem, tam diu in foro desideat, donec dilapsis caeteris unus restet caupo. qui cum anopola ob fraudem in venditione vini factam expostulet: miscet autem τοὺς δυναμένους, potentes in Republica Atheniensium perfoforibus parietum, quia plerique potentiorum Athenis erant

ararii publici futes; vid. Demosth. Orat. in Timocr. ubi τοὺς δυναμένους Athenis rececisset ex ordine, qui propter depeculatum in carcerem conjecti fuerunt. Idcirco τὸ τοιχωρῶν καὶ τῶν δυναμένων λαγύνιον eadem emphasi dicitur, qua Nostrates solent, det diebs fruch / die diebsfrüch / nim die diebsfrüch / und verkauff sic. ὥσπερ ἐν ἐράτῳ significat caena de symbolis peracta, omnibusque, qui una erant. digressis, unum ex his solum relictum, qui cum hospite, apud quem caenam parandam curaverat, rationem inecat dataeque arrhas redimat: hic, ut dixi, sensus hujus ῥήσεως. Dalechamp. ex his verbis cudit nobis furem sceleratum lagenacula, Et cauponum defraudatorem, adeoque non Diphili, sed suam lectori mentem exponit. Solet enim ille in locis difficilioribus Atheniensium facere intelligendo ut nihil intelligat, id quod latius exsequemur, si Deus voluerit, in Paralipomenis in Athenaeum. KÜHN.

97 Ἐν Ἀδελφοῖς.] Sic & MS. nolter, ut bene edidit Sebeus nolter & ex suo: corrigente ita Magno etiam Casaubono. Verba Diphili apud Athenaeum sunt libr. XI. sed corrupta certe prima: Οὐδὲτέρως δὲ, ait, Δίφιλος ἐν Ἀδελφοῖς εἰρήκεν, ὃ τοιχωρῶν ἐκείνο καὶ τῶν δυναμένων λαγύνιον, ἔχων, & ceteri: adduntur enim plures: λάγυνος vero, ut in Diphili Hecate saepius exaratae Noster indicat, & in ejusdem Diphili Ἀνωσώζομενοις, in hac χρῆσει apud Athenaeum dicto libro legas: λάγυνος ἔχων κενόν, ὃ γράψ, θύλακον δὲ μιστόν. JUNG.

96 Σταμνίον.] De hoc & Nannef. Not. ad Phrynich. in σταμνία. JUNG.

97 Ἀριστ. δὲ ἐν Τελμισσεύσι] Apud Athen. libro septimo, fol. 308. ἐν Τελμισσεύσι, Dalec. in Telmissensibus. Sed Pollux sibi similis infra Segm. 80. Casaubon. Telmessenses nominat in Athen. fol. 339. SEB.

Ἀριστ. δὲ ἐν Τελμισσεύσι] Absunt a C. A. usque ad σταμνίον εἰρηκεν C. V. ἐν τε Τελμισσεύσι. KÜHN.

Ἀριστ. δὲ ἐν Τελμισσεύσι] MS. Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισσεύσι λέγει, ut & Segm. 82. MS. sed Segm. 80. Τελμισσεύσι uno σ, ut & supra vulgati VI, 83. & Harpocratii in σιπύνα. Et Τελμισσεύσι etiam apud Athen. lib. VII. habes, ubi VII. Animad. 17. hujus dramaticis mentio quoque fit. Nec dubito ubique reponere Τελμισσεύσι: & hic repono audacter cum MS. Τελμισσεύσι. Clare id jubet & qui Ἐθνικῶν conscripsit: Τελμισσεύσι, πόλις Καρίας ὡς δὲ Φιλων καὶ Στράβων, Λυκίας ἔστι γὰρ ἀμφοτέρων ὄριον μετὰ Δαίδαλα ὁ πόλις τῆς Τελμισσεύσι καὶ δράμα Ἀριστοφάνους, Τελμισσεύσι. Clari autem fuerunt isti ἐπὶ οὐνεροκριτικῆ, καὶ τερατοσκοπία. Hinc apud Herodotum nostrum Κλειδί c. 78. Σταψυς, portentio oblato, ἔπεμπε θεοπρόπους ἐς τοὺς ἐξηγητὰς Τελμισσεύσι ubi & τί ἔγνωσαν Τελμισσεύσι καὶ ὑπεκρίναντο τῷ κροίσῳ exponit. Hinc Ἀριστάνδρου Τελμισσεύσι, inter οὐνεροκριτὰς ab Artemidoro cum laude, ὡς ὑποθήκας τὰς πλείους καὶ ἀρίστας ὑποθεμένου, fit mentio lib. I. Onirocr. c. 33. initio & apud eundem lib. I. c. 82. talis Ἀπολλώδωρος ὁ Τελμισσεύσι ἢ ἀνὴρ ἐλλόγιμος & vide plura de his Telmissensibus ex Cicero, Attiano, Tertulliano apud doctiss. Rigaltium nostrum Notis ad lib. I. Onirocr. c. 33. Artemidori. Nec quis putet nobis adversari, quod Casaubonus VII. Animad. 17. Telmessenses vocet, quasi & Graece Τελμισσεύσι rectum esset: minime. Ille ita vocat, Latinorum more. Sic enim Cicero lib. I. de Di-

Χίου στάμνον ἔκειν, καὶ ⁹⁸ μύρον καὶ οὐ μόνον
⁹⁹ ἐπὶ τοῦ Χίου στάμνον εἴρηκεν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ
 Θασίου ¹⁰⁰ ἐν τοῖς Ἀχαρνέσιν, τὰ Θάσια ἀμφο-
 73 ρίδια. * Εὐπολις δὲ ἐν τῷ Μαρικᾷ, καὶ σταμ-
 νάριον εἴρηκεν ² ἐν δὲ τούτοις ὀνομάζεται καὶ βί-
 κος, καὶ κοτύλη, καὶ χούς. ³ ἔνιοι μὲν τὸν χούν
 καὶ πελίην κεκληθῆσθαι νομίζουσι, καὶ εἶναι τοῦ-
 νομα Βοιωτικόν. ἀλλὰ καὶ ⁴ ἄσκοπυτίνη. ⁵ καὶ
 γὰρ καὶ τοῦτο ἂν τις εὖροι ἐν Ἀντιφάνους Μελεά-
 γρω, ⁶ ἄσκοπυτίνην τινὰ δίψους ἀρωγόν. ⁷ καὶ
 Μένανδρος δὲ ἐν Καρχηδονίῳ κέχρηται τῷ ὀνόματι.

Chii stannum venire, & unguenti. Et
 non de Chio saltem stannum dixit, sed
 etiam de Thasio in Acharnensibus, Tha-
 sias amphorulas. * Eupolis vero in Mari-
 ca dixit Stannarium. Inter hæc quoque
 numeratur bicus, & cotyle, & chus.
 Nonnulli tamen Chum πελίην dictum
 esse tradunt, & nomen esse Bœoticum.
 Verum & ἄσκοπυτίνη nam & hoc inveni-
 tur in Antiphani Meleagro, ἄσκοπυτί-
 νην quandam fitis ducens: tum & Menan-
 der in Chalcidonio nomine hoc utitur.

Vin. Tum Caria tota, præcipueque Telmessenses, &c.
 in offensis animadvertendis diligentes fuerunt. Sic Ter-
 tullianus lib. de Anima c. 46. Telmessenses nulla som-
 nia evasiant &c. quæ loca nobis imputat Rigaltium.
 Sic & Plinius lib. V. cap. 27. Lyciam finit Telmessus.
 Sed satis de titulo. Ad ipsam χρῆσιν. JUNG.

Ἀριστ. δὲ ἐν Τελμησεύσιν] Tituli corruptelæ mede-
 lam ferunt MSS. & ex iis doctæ Jungermannus no-
 ster : meminisse sæpius hujus fabulæ Pollucem inquit
 Meursius in Attica Biblioth. hoc tamen vitii præterit
 sicco pede, cum in Erytologo & Hesychio pluribus in
 locis Τελμησεύσιν apprime bene emendaret. Sed in
 Comicis verbis pro μύρου MSS. restitui jubent μύρον,
 quibus morem gerendum putavi, etiam si nec edita si-
 ne Codicum indicio displicere potuisset. De στάμνω
 doctæ, quem honoris causa nomino, Adr. Relandus
 vir Clarissimus in altera Dissert. de Numm. Samarit.
 7ον autem Chius cum victor exitisset tragœdiarum
 certamine, singulis Atheniensibus distribuit Χίου κερά-
 μιον, ut Athenæi Abbreviator sub initium lib. I. refert.
 quod utriusque est Χίου οἴνου στάμνος, quem fictilem hinc
 etiam fuisse patet.

98 Μύρον.] C. V. μύρον eodem modo legendum c.
 23. & Segm. 75. KÜHN.

Μύρον.] MS. μύρον & ita scribendum : error pro-
 clivis & solens : lege igitur :

Οἴνου τε Χίου στάμνον ἔκειν καὶ μύρον.

Nec enim μύρου στάμνον dixit Poëta, sed adventare
 vini Chii stannum, cum unguento. JUNG.

99 ἐπὶ τοῦ Χίου στάμνον &c.] MS. noster iterum
 plenius : ἐπὶ τοῦ Χίου τὸν στάμνον &c. JUNG.

100 ἐν τοῖς Ἀχαρνέσιν, &c.] MS. ἐν τοῖς Ἀχαρνέ-
 σιν, τὰ Θάσι ἀμφορίδια. Nec hoc in Acharnensibus
 hodiernis reperio. Alibi itaque extiterit. Certe &
 Suida in mentem fuisse puto, quum in ἀμφορεαφόρους
 scribit : καὶ ἀμφορεῖς, κέραμα καὶ Θάσια ἀμφορίδια,
 τὰ κέραμα. Alias istud vocabulum ex eodem Aristophane
 profert, ibidem : καὶ Ἀριστοφάνης, ait, ἀμφο-
 ρεῖς λέγει τὰ μέτρα.

Χυτρίδια καὶ σινίδια κάμφορίδια.

quæ in Eirῆνῃ extant. Turbat me vero & hoc, quod de
 loco Pollucis suspicer, quasi corruptus sit : quod de
 στάμνω & σταμνοῖς hic exempla Noster adfert, non
 de ἀμφορεῖ vel ἀμφορίδιοις. De Thasio sane nihil in
 Acharnensibus, nisi hoc invenio : οἱ δὲ Θάσιαν ἀνακυ-
 λῶσι λιπαρῆμπευκα ubi Scholiastes ait quosdam dice-
 re λέπειν τὸ λάγνον quosdam βρασιδία quosdam Θά-
 σιον βάρμα, dictum Θασίαν cetera quæ ad nostrum
 locum forte nil pertineant. JUNG.

I Εὐπολις δὲ &c.] MS. Εὐπολις δ' ἐν τῷ Μαρικᾷ καὶ
 σταμν. &c. plenius : vide de hoc drâmate Casaubonum
 nostrum X V. Athen. 12. legitur id apud auctores sæ-
 pius laudatos, ut apud Suidam dicto modo loco in ἀμ-
 φορεαφόρους quamvis male Μαρικᾷ editi habeant. Har-
 rocratio in Ταμίαι, Ethnικογραφῆς γὰμειρα vid. &

Schol. Aristoph. in Νεφέλας, ad verba Comicæ : Εὐπο-
 λις μὲν τὸν Μαρικᾷ πρώτιστον παρίκυσσε &c. & ad
 Ranas ait : Υπέρβολος δὲ, εἰς ὃν καὶ Εὐπολις ἔγραψε τὸν
 Μαρικᾷ. JUNG.

Ἐπὶ δὲ ἐν τῷ Μ. στ.] Καὶ interpolui ante σταμνά-
 ριον id & in Luciano legisse redit in memoriam. Pro
 βίκος, quod continuo sequitur, βίκος habet Falcken-
 burgius : utramque scripturam in MSS. esse novi.

2 Ἐπὶ δὲ τούτοις ὀνομ. καὶ β.] C. A. σὺν δὲ τ. He-
 rod. in Cliso βίκους Φοινικῆς καταύγουσι &c. KÜHN.

3 Ἐνιοι μ. τ. χ. καὶ πελίην] MS. πέλκων (an πέ-
 λκω, ut Segm. 78.) κεκλήκασιν πελίην exp. mensu-
 ram Atticam, continentem heminas octo. SEB.

Ἐνιοι μ. τ. χ. καὶ πελίην] C. A. μέντοι τ. X. καὶ
 πέλκων &c. C. V. πελίην tum absunt hæc verba καὶ
 εἶναι τ. β. a C. A. Hesych. πελίκων Bœotice, pro πε-
 λίην, leg. πελίκην. Salmas. leg. πέλκων laudatque
 Hesychium & V. C. qui leg. πελίην. KÜHN.

Ἐνιοι μ. τ. χ. καὶ πελίην] MS. ἔνιοι μόντοι τὸν χούν
 καὶ πελίην κεκλήκασιν, καὶ τ. τ. Βοιωτίων ἀλλὰ &c.
 Et Seberi MS. fere sic, πέλκων κεκλήκασιν. Et hic
 non dubito nostri MS. scripturam πελίην ut veram
 asserere, esseque hanc ipsam πελίην, de qua Athenæus
 lib. XI. in πελίκων Κράτης, ait ibi, δ' ἐν δευτέρῳ Ἀτ-
 τικῆς διαλέκτου γράφει οὕτως : οἱ χότι πελίκων καθάπερ
 εἴπομεν ὀνομάζοντο. &c. quæ ibi potes legere. Et hic
 Noster χούν quosdam etiam πελίην nominare : forte-
 que & supra Segm. 67. πελίκας, ut ibi dixi, legen-
 dum sit. JUNG.

Ἐνιοι μὲν τὸν χ. καὶ πελίην &c.] Sufficit, si me
 πελίην restituisse de MSS. admoneam, siquidem ipso
 de vase aliisque similibus supra Segm. 67. large di-
 xerim.

4 Ἄσκοπυτίνη.] C. A. ἄσκοπυτίνη Gloss. Veter. af-
 φορα, ἄσκοπυτίνη, ἀσενια : ἄσκοπυτίνη videtur lagena
 coriacea fuisse : quæ sequuntur non extant in C. A. ul-
 que ad οἴνου. KÜHN.

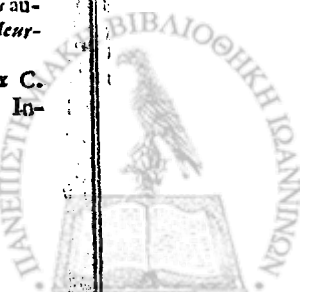
5 Καὶ γὰρ καὶ &c.] MS. καὶ γὰρ τούτ' ἂν τις &c.
 JUNG.

6 Ἄσκοπυτίνην τινὰ &c.] C. V. optime ἄσκοπυτίνην
 τινὰ δίψους ἀρωγόν, ascopytinem quandam fiti auxiliā-
 tricem : vid. supra. KÜHN.

Ἄσκοπυτίνην τινὰ &c.] Sequitur Antiphani elegans
 χρῆσις, non vulgo, ubi ea corrupta, sed in MS. no-
 stro, qui ita habet, ἄσκοπυτίνην τινὰ δίψους ἀρωγόν
 facete, ut inficete vulgo δίψους ἀρωγόν. Vocat Anti-
 phanes ascopytinem δίψους ἀρωγόν, ut fitim quæ arce-
 re queat : credo enim ea plena facile quis fitim sibi
 depelleret καὶ μάλα διψαλός. JUNG.

Ἄσκοπυτίνη τ. δ. ἀρωγόν.] Omni carebat sensu An-
 tiphani ille locus ante nos, quem in integrum reformā-
 vimus ope MSS. jamque sententiam continet ele-
 gantem & Pylascat quandam, quæ fitim depellat : δι-
 ψους ἀρωγόν σκεύος ita mihi lectum apud Athenæum ;
 similique sæpius alibi notione ἀρωγός. Antiphani au-
 tem Meleagrum non aliunde, quam hoc e loco, Meur-
 sius adnotavit.

7 Καὶ Μ. δὲ ἐν Χαλκιδονίῳ] Leg. Καρχηδονίῳ ex C.

Inter vasa quoque referantur, quas Aristophanes in *Holcadibus* *Holcas* vini vocavit: * & in *Senectute*,

Urnam mutuo dare, quinq; *cbus* *capientem*, aut *majorem*.

Adeo ut *hydria* non aquae modo, sed & vini

ἐν δὲ τοῖς ἀγγείοις τὰ ττοῖτο ἂν καὶ ἄς εἶρηκεν
Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσιν ὕρχας οἴνου * 10 ἐν 74
δε τῶ γήρα,

11 Ἐφ' ὑδρίαν δανείζειν πεντέχουν, ἢ μείζονα.

12 ὡς τε οὐ μόνον ὕδατος, 13 ἀλλὰ καὶ οἴνου ἂν

V. *Atheniens* etiam laudat *Menandrum* in *Καρχηδονίῳ* *Schol.* *Aristoph.* ἐν *Καρχηδονίῳ*, ut notat *Casaubon.* ad *Athen.* lib. IX. cap. 8. *Salmaf.* legit: *Χαλκηδονίῳ*. *KÜHN.*

Καὶ Μ. δὲ ἐν *Χαλκηδονίῳ*] MS. καὶ *Μένανδρος* δ' ἐν *Καρχηδονίῳ* & apud *Athenaum* libr. IX. ut adnotavit *Casaubonus* IX. Anim. 8. ubi addit apud *Scholiassem Aristophanis* in *Equitibus* etiam numero multitudinis adduci *Καρχηδονίῳ*. & ita quoque in extremis *Schol.* ad *Σφήκας* legi. Bene quod hic *Carthaginiensis* & apud *Pollucem* ope MS. servatus est. *JUNG.*

Καὶ *Μένανδρος* δὲ ἐν *Χαλκηδονίῳ*] Fefellit hujus loci vitium diligentissimum *Meursium*, qui scilicet ex hisce *Pollucis* nostri retulerit *Menandri* fabulam *Χαλκηδονίῳ* in numero dramatum ejus: sed eo nos feliciores, quod in ejusmodi libros incidimus, quorum de fide non sine religione dubitare licet: *Καρχηδονίῳ*, sicut illi, textus habet, cujus & ex *Athenaeo* & *Stobensi* mentionem fecit *Meursius*: sed ille tamen vir doctissimus nonnullam habuit rationem, cur in hoc *Pollucis* loco secure *Χαλκηδονίῳ* vel *Χαλκηδονίῳ* approbaret, siquidem & illam dramatis inscriptionem offenderet in *Suida* voce *Λιτωρίας*. *Lexicographis* illa sunt verba: *Μένανδρος Χαλκηδονίῳ* ἄδοντα λιτωρίῃ ἀπ' ἀρίστου τῆς. mihi quidem dubium in istis animum hætere non diffiteor: fabulamne *Χαλκηδονίῳ* *Menandri* agnoscamus? anne potius *Pollucis* loci exemplo restituendum ibi *Καρχηδονίῳ*; sanequam me propendere ad posteriorem sententiam fateor lubens, qui sciam *Καρχηδονίῳ* & *Χαλκηδονίῳ* sæpius alteros alterorum obtinuisse locum: sunt illa librariis imputanda flagitia: sic apud *Athenaeum* lib. VII. in *Ατχέστρατο*: Καὶ σκάρον ἐν παράλῳ *Καρχηδονίῳ* τὸν μέγαν, ὅπτον. *Casaubonus* egregie reponit *Χαλκηδονίῳ*, cum vulgata lectione nihil sit absurdum: corruptumque *Χαλκηδονίῳ* pro *Χαλκηδονίῳ* in *Αρπολλωνίῳ* *Rhodiis* antiquo *Commentatore* ad libr. *Argon.* II. v. 168. pari ratione *Καρχηδονίῳ* pro *Χαλκηδονίῳ* immani & pudendo errore legis apud *Proclum* & *Tzetzetem*, ad hæc *Hesiodæa*: Πῆμα κικῶς γίγταν. sed ibi & illam mendam sustulit summus vir, nostrique temporis ocellus, dum in vivis erat, *Georg. Grævius*: ego vero emendationem amplius confirmatam habebam e *Polihano* lib. VI. c. 25. qui bellum inter sese gessisse refert *Χαλκηδονίῳ* & *Βυζαντίῳ*. Ad emendandum *Suidam* magno sanequam argumento *Pollucis* hoc uti possum loco, ubi similem corruptelam MSS. manifeste produnt.

8 Τὰ ττοῖτο ἂν] MS. τὰ ττοῖτ' ἂν. *JUNG.*

9 Ὀλκᾶς οἴνου.] C. V. ὕρχας οἴνου. *Hesych.* ὕρχας, ἀμφωτον κεράμιον, καὶ βικῶδες τὸ εἶδος, utriusque *ansatus* *urceus* ἔ [specie representans βίκον. *KÜHN.*

Ὀλκᾶς οἴνου.] MS. longe aliter: ἐν Ὀλκάσιν ὕρχας οἴνου. quam lectionem longe veriore mihi persuadere: nisi tamen me quis aliunde docuerit Ὀλκᾶς pro vase vinario usurpatum, quod credo ipse fiet: Ὀλκᾶδας οἰνωγωγούς, ut *Pherecrates* loquutus est, etiam *Aristophanes* narrare potuit inter alia in illo dramate, de quo *Casaubonum* nostrum III. *Athen.* 12. vide, sed nullas Ὀλκᾶς inter *σενούρια* puto: Ὀλκᾶτον quidem supra VI. 100. ut & infra *Segm.* 78. sed aliud vas. Scribe ergo ὕρχας οἴνου, quas & supra *Noster* VI. 14. in eadem re ex *Comico* adfert: ἐῖ δὲ καὶ Ἀριστοφάνης ὠνόμασεν ὕρχας οἴνου &c. ubi quoque locum *Aristophanis* alium e *Vespiis* attuli, in quo etiam illud ὕρχας habes: ad hunc tamen respexisse potius illic puto. *Hesychius*: ὕρχας,

ἀμφωτον κεράμιον, καὶ βικῶδες τὸ εἶδος. *Suidas* etiam de alio usu: ὕρχας, κεράμια ἀγγεία ὑποδκτικὰ τριχων, διὸ αἷτια ἔχοντα. *JUNG.*

Ὀλκᾶς οἴνου.] Nihil in *Polluce* tutum erit, si MSS. *seponas*: illi hic egregie, ὕρχας. eamque lectionem in textum retuli: quis autem in istis mendam, quæ ex similitudine vocabuli præcedentis Ὀλκᾶσιν nata est, sine MSS. indicio fuisset odoratus? ab hac *Æolica* voce, id enim ipse *Pollux* lib. VI. docuit, Romanorum *orcis* originem trahere *Vossius* in *Etymologico* bene ostendit, quem adire potes, si docta & ampla legere velis de *orcis*: adductis tamen ab ipso locis adjiciendus eximius alius *Audoris* de *Limitibus* pag. 296. qui & alibi fecit *orcarum* mentionem.

10 Ε' δὲ τῶ γήρα] Abest *Γήρα* a C. V. *KÜHN.*

11 Εφ' ὑδρ. δ. πεντάχουν] Prioris editiones. Εφ' ὑδρ. & mox πεντέχουν. vide *Casaubon.* in *Athen.* III, 25. *SEB.*

Εφ' ὑδρ. δ. πεντάχουν] C. V. legit πεντέχουν, quod & C. A. habet, cum *Salm.* *KÜHN.*

Εφ' ὑδρ. δ. πεντάχουν] MS. ἐφ' ὑδρίαν δανείζειν πεντέχουν &c. profus ut antea editi, nisi quod illi δανείζειν habeant, ut & *Seberi* MS. sed ἐφ' ὑδρίαν non ideo scribendum puto: MS. enim solet ita in unam vocem confundere, quæ duabus scribimus: & de ὑδρία se agere statim exponit *Pollux*. Ut edidit noster *Seberus* ita scribendum indicavit *Casaubonus* noster III. *Athen.* 25. ubi & tituli dramatis meminit. Et hinc in vulgatis *Lexicis* vocabulum ἐφ' ὑδρίαν subortum puto: quod & pro certo & probæ monetæ arripuit *Hoffm.* dissertatione de *hydriarum* sex capacitate, n. 12. *JUNG.*

Εφ' ὑδρίαν δ. πεντάχ. &c.] Neminem offendat *πεντάχουν*, ut *Seberus* ediderat ante nos: malui tamen MSS. obsequi, iisque auctoribus *πεντέχουν* reponere, uti nimirum *πεντάχουν* habuit in *Sophoclis* versiculo *Pollux* IX, 97. pro quo *πεντάχουν* *Eustathium* agnoscere *Commentatores* ibi demonstrarunt: non aliter *Illultrif.* *Spanhemius* exhibuit e *Codice Vossiano* ad *Juliani Caesares* p. 414. ubi & sequentia sic ferme, ut nos in textu reposuimus, apponit.

12 Ὠς τε οὐ μόνον ὕδατος] Te abest a C. A. *KÜHN.*

13 Ἀλλὰ καὶ οἴνου &c.] MSS. καὶ οἴνου ἂν εἴη ἀγγείον &c. ἢ non habet C. A. bene porro C. V. ἢ καὶ φινικίδα. C. A. φινικίδ' ἂν &c. καὶ φινικίδα. C. V. φινικίδα, ὡς ἐν τοῖς *Δημοσπράταις*. *Salm.* ita: ἀλλὰ καὶ οἴνου ἂν εἴη ἀγγείον ἢ ὑδρία ἢ φινικίδα ἢ τις εἴπη καὶ φινικίδα. *KÜHN.*

Ἀλλὰ καὶ οἴνου &c.] MS. ἀλλὰ καὶ οἴνου ἂν εἴη ἀγγείον ἢ ὑδρία ἢ φινικίδα ἢ φινικίδα ἢ φινικίδα ὡς ἐν τοῖς *Δημοσπράταις* & prima quidem οἴνου ἂν εἴη ἀγγείον ἢ ὑδρία ἢ καὶ &c. rectius ex MS. ita legi non dubito: sicut & *Δημοσπράταις* omnino scribendum est, ut etiam *Sebero* dictum, quod vocabulum nimis quam sæpe occurrit. *Aristoph.* *Σφήξι*.

Πρυτανεία, μέταλλ', ἀγορές, λιμένας, μισθοὺς, καὶ δημοσπράτα.

Sed ad vuculas ipsas, de quibus hic agitur, quod attinet, viri docti statuent. Alterum φινικίδα, pro quo antea editi φινικίδα, noster MS. φανικίδα, recte ex suo MS. edidit *Seberum* nostrum credo, & explicasse. Accedit *Hesychius*, πρᾶσιτυπον exponens: φινικίδα, πινθάριον μικρὸν στενόν. de altero φινικίδα, pro quo φινικίδα noster MS. φανικίδα *Seberi*, aliunde

εἷη ἀγγεῖον ἢ ὑδρία, ἣν καὶ ¹⁴ Φανακίδα ἂν τις εἴποι, καὶ ¹⁵ Φιδακίδα, ὡς ἐν τοῖς ¹⁶ Δημοπρα- τοῖς. ¹⁷ τὰχα δὲ καὶ πλημοχόνη. ¹⁸ ἔστι δὲ κερα- μεοῦν ἀγγεῖον, οὐκ ¹⁹ ἔχον ὄζυν τὸν πυθμένα, ἀλλὰ ἐδραῖον τε καὶ στάσιμον, ᾧ χρῶνται τῇ τελευταία τῶν μυστηρίων, ἣν ἀπ' αὐτοῦ καλοῦ- σι ²⁰ πλημοχόνη. ²¹ ἐν τούτοις δὲ ἔστιν καὶ ψυκτήρ.

vas fuerit. Insuper & Phenacinda, & phidacinda quispiam dixerit, ut in Foro publico extat: deinde & πλημοχόνη. Est autem fas fictile, non acutum fundum habens, sed latum, & stabilem, quo ultimo mysteriorum die utuntur, quem etiam hinc πλημοχόνη vocitant. Inter hæc quoque πλυττερον nominant.

quod alluceat, mihi nil in promptu. Sane vulgatam fanam esse non mihi persuadeo. JUNG.

Ἄλλα καὶ οἶνου ἀγγ. &c.] Adscribere lubet omnia vulgata, ut, quantum in istis dominata fuerit librario- rum petulantia, pernoscere lector possit: ἀλλὰ καὶ οἶ- νου ἀγγεῖον ἢ ὑδρία ἦν καὶ * φανακίδα ἂν τις εἴποι &c. In prioribus istis lectio MSS. perquam & commoda & facilis est: in postremis vero etiam dubia: καὶ φανα- κίδα reponere non dubitavi e MSS. ut scilicet φιδακ- κίς, sic & φανακίς ratione non dissimili: sed quod φανακίδα præ se ferant pro φιδακίδα, quod in *Augusti- no* se *Codice Seberis* invenisse testatur, *Palatinus* & *Vossianus*, equidem id vitio accidisse librario- rum duco, qui facilius in istis ignotis vocibus peccare potuerunt: quid tamen, si legeris φανακίδα, ut, quam alii φανακίδα dicerent, in *Demioπρατίς* φανακίδα appel- latam monstrare voluisse *Pollux* putandus sit: sed in hac re obscura nihil decerno: retinuique *Seberianam* lec- tionem MS. auctoritate ac similitudine vocis φιδάκη munivit, ut ne calidius quid audacter tentasse videret. *Δημοπρατίς* pro *Δημοπρατίς* positum erat in vulgata μοχ: familiaris est ille error, & inveteratus in *Pollu- cis* hoc libro: nos ope MSS. ubique expulimus.

14 * Φανακίδα.] MS. φανακίδα. *Lexic. Basil.* φανακίς, ἴδος, νάσις γεννη. SEB.

15 Φιδακίδα.] Ita MS. *Scholias.* *Aristoph.* a veteribus aut φιδάκη dictam, quæ postmodo φιδάκη & quidem υποκοριστικῶς, hoc est, μικρὰς πίθος. fol. 234. SEB.

16 Δημοπρατίς.] Scr. *Δημοπρατίς*, vide infra *Segm.* 96. SEB.

17 Τὰχα δὲ καὶ πλ.] MS. τὰχα καὶ (sine δι) πλημοχόνη ἔστι δὲ καὶ κεραμ. Sed lectio vulgata rectior. JUNG.

Τὰχα δὲ καὶ πλημοχόνη.] Videndus de πλημοχόνη *Meursius* libello *Commentario* de Sacris Eleusiniis c. 30.

18 ἔστι δὲ κ.] C. V. ἔστι δὲ καὶ &c. est vero etiam vas figuratum cum lato fundo. KÜHN.

19 ἔχον.] Male MS. ἔχον. JUNG.

20 Πλημοχόνη.] C. V. πλημοχόνη. KÜHN.

Πλημοχόνη.] Numero multitudinis πλημοχόνες hanc diem ex *Empirio* vocat *Athenas* in πλημοχόνη libr. XI. χρῶνται δὲ αὐτῇ ἐν Ἐλευσίῃ τῇ τελευταία τῶν μυστηρίων ἡμέρα ἢ καὶ ἀπ' αὐτοῦ (σκύριος) προσγοροῦσιν, ὡς φησὶ *Πάμφιλος*, πλημοχόνες, ἐν ἧ δύο πλημοχόνες πληρῶσάντες, τὴν μὲν πρὸς ἀνατολὰς, τὴν δὲ πρὸς δύσιν ἀριστᾶμενοι, ἀντριπνοὺς τι ἐπιλέγοντες ῥῆσιν μυστικῇ. JUNG.

21 Ἐν τ. δ. καλοῦσι καὶ ψ. &c.] MS. ἐν τούτ. δὲ καὶ ψυκτήρ, ᾧ δὲ ἀρῖσθαι τ. οἶ. ἔστι δὲ ἀρῖστῆρ καὶ ἀρῖστιχ. καὶ κῦ. SEB.

Ἐν τ. δ. καλοῦσι καὶ ψ. &c.] C. V. ἐν τούτοις δ' ἔστιν καὶ ψυκτήρ. C. A. ἐν τ. δὲ καὶ ψυκτήρ, ᾧ δὲ ἀρῖσθαι τὸν οἶνον ita & C. V. & *Salm.* KÜHN.

Ἐν τ. δ. καλοῦσι καὶ ψ. &c.] MS. noster: ἐν τούτοις δ' ἔστιν καὶ ψυκτήρ, ᾧ δὲ ἀρῖσθαι τὸν οἶνον, ἔστιν (& ad oram emendatam ἔτι δι) ἀρῖστῆρ, καὶ ἀρῖστιχος, καὶ κῦθος. Ita fere & MS. *Seber.* Sed vulgata bene habent: nisi ita scripserit *Pollux*: ἐν τούτοις δ' ἔστιν καὶ ψυκτήρ ᾧ δὲ ἀρῖσθαι τὸν οἶνον, ἔστιν ἀρῖστῆρ, καὶ ἀρῖστ. καὶ κ. particulam καὶ & sic interjungendam ex MS. censet. Sic mox loquitur, ἔστι δ' ἐν τούτοις &c. Certe ψυκτήρα inter vasa, quibus ἀρῖσμεν, ut præ se ferunt MS. *Pollucem* retulisse

non credo, nec supra eadem enumerans VI, 19. &c. id fecit; sed inter ἐκπέματα VI, 99. de quo & *Athenas* plura lib. XI. quamvis alias non ignoret e- jusmodi quædam interdum diversis usibus destinata, ut λεπάστη, alia. Conqueritur quasi de nostro *Pollu- ce Rhodiginus* VII. Antiq. 8. de hoc vase tractans, quasi ejus meminerit hic *Pollux*, sed citra nomenclaturam nihil: in quo ille elaborasse vult videri. Sed non bene ipse meminerat, *Pollucem* hoc jam egisse supra VI, 19. nec necesse habuisse hic repetere ista. Nec alii in aliis *Pollucem* recte mehercle reprehendunt, quod quædam, quorum nos sumus ignarissimi, saltem ὀνομαστικῶς ponere contentus fuit, εἰνὶ ἐξηγήσει. Aliud nimirum *Pollucis* propositum non fuit, quam enumerationem instituere potius quam explicationem: nomenclatorem agit, nec se adstringit ad hæc vel illa explicanda, quæ ipsius ætate nota satis, non tamen ita ἐπι συνόψει collecta, quæ minus talia, explicat sæpius. Sed ad id quod & nobis proprie propositum est, revertor. JUNG.

Ἐν τούτοις δὲ καλοῦσι καὶ ψυκτήρα.] Illa mihi inficeta videntur & ingrata præ eleganti MSSæ lectionis brevitate: ἐν τούτοις δὲ καὶ ψυκτήρ id ego textui redonare non sum veritus; neque de bonitate ejus dubitabit, qui tritas *Pollucis* lectione aures habet: post hæc sequebatur ᾧ δὲ ἀρῖσθαι τὸν οἶνον non improbe quidem, si tantum sententiam, non ipsam etiam *Pollucis* genuinam scripturam quartas: reddidi cum MSS. ᾧ δὲ ἀρῖσθαι τὸν οἶνον quæ jam a prioribus rerum diversitate separata sic bene incipit *Pollux*. Sed illi hercle, qui de *Pollucis* conqueruntur brevitate, an non quæ hic *Onomastocographus* de ψυκτήρι aliisque non habuit, ex aliis hausisse poterant, si sapuissent, & potius veterum auctorum scripta continua lectione & acri judicio, ut deberant, scrutari voluissent, quam obvia quævis sine sale in chartam conjicere? Varius illius vasis fuit usus: aut enim adhibebant ψυκτήρα ad refrigerandum vinum, aut ad bibendum, aut ad abluenda pocula: primum ψυκτήρι usum fuisse proprium nominis indicat ratio, ideoque & ψυγέος dictus: atque aliud in *Hesychio* non dissimile vas ψυγέιον, ubi aquam refrigerabant: poculi ψυκτέρος sæpissime meminit *Athenas*, præcipue vero lib. IX. ubi *Comitorum* plurima producit loca, ut non immerito καλυβύλλητος vocaverit alicubi ψυκτήρα *Pollux* noster: ex iis autem quale fuerit id poculum colligere queas; in istis enim *Athenas* de ψυκτέρος usu ad potandum præcipuus est sermo, uti & libr. II. ubi ψυκτήρα petit *Ulpianus*, quem educat: significasse tamen & ψυκτήρα majus ali- quod poculum, quod in media constituebatur mensa, quodque tam artificiose luxuria construxerat, ut per canaliculos vel fistulas emitteret vinum, e *Basilio* didici Oratione sacra in Ebrios: hominis eloquentissimi ista sunt verba: tantum homines ebrietati deditos ote parulo vini excipere inquit, ὅσον αὐτοῖς ἀν- θεν ὁ ψυκτήρ διὰ τῶν ἀργυρίων ὀχετῶν ἐπαφίσις me- mineratque superius etiam, dum alia poculorum genera colligeret, ψυκτέρος in istis: ψυκτέρας καὶ κρα- τήρας καὶ φιάλας ὡς ἐν πόμπῃ τινὶ καὶ πανηγυρίῃ διατι- θέντες &c. inde ψυκτέριον est, quod *Hesychius* inter- pretatur ποτήριον ὃ ἡρεῖς ψυκτέρα φαεῖν, & ψυκτέρι- διον apud *Athenas*: *Callixenus* autem utraque ψυκ- τήρας & ψυκτέρια in illa splendidissima vereque regia *Ptolemai* pompa recensuit, sed ψυκτέρας quidem tam

* Quo vero vinum hauriunt, situla est, haustorium vas, cyathus, cenochoa, cotula, ephabus, & lepaste. Quod autem lepaste, non poculum modo, sed vini fuforium vas sit, manifeste Aristophanes in Gerytade

ἡ δὲ αἰ ἀρῦσθαι τὸν οἶνον, ἔστιν ἀρῦστῆρ, καὶ 75 ἀρῦστιχος, καὶ κύαθος, καὶ οἰνοχόη, καὶ οἰνή-
 ρυσις, καὶ ἔφηβος, καὶ λεπαστή· ὅτι δὲ ἡ
 λεπαστή οὐκ ἔκπωμα μόνον ἐστίν, ἀλλὰ καὶ οἰ-
 νοχόη, σαφῶς Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γηρυτάδῃ

diversa magnitudinis, ut maximus eorum triginta caperet metretas, minimus autem metretam. Tandem & de vase, in quo pocula purgentur, Grammatici quidam ceperunt; inter quos & Suidas: sed ista tamen notione vocem minus ab antiquis scriptoribus usurpatam putem.

22 Ἔστιν ἀρῦστῆρ] C. V. ἔστιν ἀρῦστῆρ, καὶ ἀρῦστι-
 χος, καὶ κύαθος &c. C. A. ἔστι δὲ ἀρῦστῆρ καρῦστιχος
 κ. κ. οἰνοχόη· cetera abfunt usque ad γευστήριον.
 KÜHN.

Ἔστιν ἀρῦστῆρ, ἀρῦστιχος] Particulam καὶ, etsi non ita magni ponderis id est, addidi e MSS. ante voces ἀρῦστιχος, κύαθος & ἔφηβος: cur enim illæ hac sola destituantur? cum omnes alia sibi præpositum habeant: de ἀρῦστῆρι vero & ἀρῦστιχῷ præter Lexicographos adeundus antiquus Aristophanis Commentator ad *Vespas*, ubi meminit etiam ἐφήβου, quem non alium usum præstitisse tradit, ac ἀρῦστῆρα, dictumque, quod adhiberi soleat ἐφ' ἡβῆ, ad delicias convivales: id enim illam vocem apud antiquos fuisse.

23 Ἐφήβος] Ἦβην γὰρ οἱ παλαιοὶ τὸ τέρας εἶναι κα-
 τὰ τὰς εὐχάστας προσσηγόριον, Scholiast. Aristoph. fol.
 341. SEB.

Ἐφήβος] C. V. καὶ φήβος. KÜHN.

Ἐφήβος] MS. καὶ ἔφηβος: & potest addi ista particula: bene autem ita in MS. est emendatum, quum prius scriptum esset καὶ φήβος: ejus vasis in eadem re supra mentio VI, 19. JUNG.

24 Καὶ λεπαστή. &c.] C. V. καὶ λεπαστή· ὅτι δὲ
 ἡ λεπαστή. KÜHN.

Καὶ λεπαστή. &c.] Sequitur hic in MS. καὶ λεπαστή· ὅτι δὲ ἡ λεπαστή &c. utrobique λεπαστή paroxytone: supra VI, 19. sine accentu erat. Utrumque usitatum fuit. Docet Athenæus lib. XI. λεπαστή· οἱ μὲν ὀξύνουσι τὴν τελευταίαν, ὡς καλῆ· οἱ δὲ παραξύνου-
 σιν, ὡς μεγαλή. Cæterum quod Noster ait λεπαστή non esse tantum poculum, in quorum enumeratione supra VI, 95. etiam posuit, sed & haustorium vas, id & Athenæus indicat, ubi tamen Dalechampius graviter lapsus est: *Amerius*, ait *Diprosophistῶν* scriptor, δὲ φησι τὴν οἰνοχόην λεπαστήν καλεῖσθαι. *Αριστοφάνης* δὲ καὶ *Ἀπολλόδαρος* γένος εἶναι κύλικος. Ille vertit. *Amerius* scribit eum, qui vinum ministrat, etiam *lepasten vocari*. &c. quasi Athenæus τὸν οἰνοχόον scripsisset. Sed hoc nemo unquam dixit, nec Athenæus vel leviter in mentem venit, qui idem quod *Pollux* hic dicit, *Ameriam* λεπαστήν exponere pro vase, quo vinum hauriebant, vel fundebant: alios criticos pro genere poculi. Et utrumque verum. Sic οἰνοχόον Noster antea dixit inter vasa haustoria hic mox, & supra VI, 19. Et ita duplici modo exposuit optimus glossatorum *Hesychius*: *Λεπαστή, κύλιξ· Λεπαστής, οἰνοχόη, καὶ εἶδος κύλικος. Idem: Οἰνοχόον, τὴν κατάχυσιν, τὸ ἀγγεῖον οἰνοχόον, ὁ ἐπικέρης.* Videtur scripsisse, ὁ ἐπικέρης. Latinum *Pincerna* nempe dicit, ut alia talia immiscet ἀλλόγλωσσα passim: alterum tamen ἐπικέρης & *Suidas* ita in οἰνοχόῳ. Suo id itaque sibi modo refuixerunt, quasi ἀπὸ τοῦ ἐπικέρη. *Proclus* ad illud *Hesiodi* ἴργ. β.

Μηδὲ ποτ' οἰνοχόον τιθεῖν κρητῆρος ὑπερθεῖν
 Πινότων. —

Ὁ μὲν κρητῆρ προῦκιστο κοινὸς ἐν ταῖς τραπέζαις· ἐν δὲ τῆς οἰνοχόης ἀρῦόμενοι ἔπιον οἱ συνδιπνούντες. Et ibidem ἄλλως οἰνοχόον κύαθος λέγουσι. *Græculus Tzetzes*, ibi πετῆριον ἢ βίκον exponit. Sed rectius ad usum

vetetem *Proclus*, cui ille inepte plerumque male dicit, ut ab *Heinsio* nostro merito acerbius notatus sit suo. Sic χρῆσθαι οἰνοχόην habes in pompa *Ptolemai* apud *Athen.* libr. V. ubi *Interpres* recte *trullam auream* accepisse videtur. Clara hæc: & cur moremur diutius? dicendum tamen aliquid fuit, propter *Athenai* interpretem eruditum. Nomen alias *Lepaste* & apud *Varronem* restituit *Magnus Scaliger*, pro *Depesta*, *Lepesta* repouens, *Conjellan.* in lib. V. de ling. Latin. *H. Junius* in *Nomencl.* voce *Creteria*: & hunc locum ex *Mario Victorino* adfert depravatum: *Ferunt pulchras creterras, aureas lepsitas*: emendatque primum, *creterras*, pro *areterras*, bene certe: alterum *Lepsita* quid sit, ait se non certo scire, tamen explicare conatur. Sed ego *Lepestas* puto scribendum, ita locum totum emendatum fore. JUNG.

25, Σαφῶς Ἀριστοφ. ἐν τῷ Γ. φησὶ, &c.] C. V. σα-
 φῶς· postea Idem ἐν τ. Γ. ποιῶ, περιφέρει δὲ κύκλῳ λε-
 παστήν ἡμῖν ταχὺ προσφέρων παῖς ἐπέχει· ἔστω δ' ἐν τοῦ-
 τοις σίφων, versus ita legerim:

Περίφερε δὲ κύκλῳ λεπαστήν ἡμῖν,
 Ταχὺ προσφέρων παῖς ἐπέχει —

Circumfer autem nobis lepastem in circulum;
 Cito porrigens: puer infunde. — KÜHN.

Σαφῶς Ἀριστοφ. ἐν τῷ Γ. φησὶ, &c.] MS. σαφῶς
 Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γηρυτάδῃ ποιῶ, περ. bene quoque.
 Sed hoc melius, quod χρῆσθαι *Aristophaneam* duplo nobis conservaverit integriorem. Ita enim in MS. sequitur: περιφέρει δὲ κύκλῳ λεπαστήν ἡμῖν ταχὺ προσφέρων παῖς ἐπέχει. Apud *Athenæum* adhuc plura lib. XI. in λεπαστή· ἐν δὲ, ait, *Γηρυτάδῃ* (laudaverat jam *Aristophanem*) ἦν δὲ τὸ πρῶτον ἔορτή, περιφέρει δ' ἐν κύκλῳ λεπαστήν ἡμῖν ταχὺ προσφέρων παῖς· ἐπέχει τε σφῶδρα κυμακοεβῆ. Et addit: τὸ βάβος παρίστησιν ὁ *Καμικός* τοῦ ποτηρίου. JUNG.

Σαφῶς Ἀριστ. &c.] Venustius in exaratis manu Codicibus σαφῶς &c. ποιῶ: cujus posterioris locum in vulgatis φησὶ obtinebat. Sed in ipsis *Comici* verbis *Polluci* fidelem operam MSS. præstant; ad eorum igitur lectionem vulgata prorsus emendavi & auxi: sed *Athenæus* equidem pro περιφέρει legit περιφέρει, ad quod proprius accedit ante nos edita scriptura, quam sic olim emaculaveram: neque lectionem illam veriore dubitem affirmare, siquidem ἐπέχει simili modo sequatur; præterierat me ferme admonuisse *Fulckenburgiani* Codicis Excerpta χρῆσθαι illam hoc pacto corruptius aliquantulum exhibere: περιφερε δὲ κύκλῳ λεπαστήν ταχὺ ἡμῖν προσφέρων παῖσιν ἔχει· ultima facile reficias, ut nos dedimus in textu. Meminit autem λεπαστής *Clemens Alexandrinus* *Pædag.* lib. II. c. 3. ibique Excerpta MSS. quæ dedit *Sylburgius*, χυτροσιδὶς ἔκπωμα interpretantur: addendaque quæ *Commentator* antiquus habet ad *Aristophanis* *Εἰρήνην*· εἶδος ποτηρίου μίζον ἢ κύλιξ· οὕτω Σύμμαχος· ὁ δὲ Παλαμίδης τὸ πινάριον ἐκδέχεται. *Lepistam* Romani dixerunt: olim vero *depestam*, ut *dachrymas*, quæ postea *lachryma*, notante *Festo*: quapropter *Illustrem Scaligerum* aliud egisse cenleo, ubi in *Varrone* *lepestam* pro *depesta* restitui vellet, quod cum pluribus ostendere proposuissem, illo me labore præcellentis eruditionis virum *Gerh. Vossium* levissime deprehendo in *Etymologio*; quod igitur adibus, addendusque in illa voce *Hesychius*.

ποικί, Περιφέρει δὲ κύκλω λεπαστήν ἤμιν ταχὺ
προσφέρειν παῖς· ἐνέχει· ἔστι δὲ ἐν ταύταις καὶ
ἡ σίφων καὶ τὸ παρ' Ἀριστοφάνη γευστήριον,
27 Τρέχ' ἐς τὸν οἶνον ἀμφορέα κοινὸν λαβὼν τῶν
ἔνδοθεν, καὶ βύσμα καὶ γευστήριον· ἐκ δὲ τού-
των, 28 καὶ ἡ χώνη, 29 ὅταν εἴπη φερεκράτης ἐν
30 Μεταλλεύσι, Κύλικας οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου

tradit, Circumfer lepastem. Inter hac
etiam Siphon est, & gustatorium pocil-
lum, apud Aristophanem: Corre in forum
vinarium, amphoram vacuum accipiens in-
terius, & pocillum. Hujus quoque ordi-
nis est Chona: quoniam Pherecrates dicit
in Pettala: Calicem nigri fragrantis vini

26 Ἔστι δὲ ἐν ταύταις καὶ ὁ σ.] A quo verbum τι-
φασίζεν, κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν ὑγρῶν τὸ ἀποσπῆν. Ἀρι-
στοφάνης δὲ κατεχρήσατο, ὡς αὐτὸς σιφασίζωμεν τὸν οἶνον·
ut e Suida docet Cuijad. Ristertibus ad v. 463. li-
bro quarto Ἀλ. Ορριανί, ubi accurata, & qualem non
facile alibi reperias, siphonis descriptio, quam non
pignabit hic ascribere:

— ὅτε τις πλείον περιφέρει ἀμφορέως
ἀλλὸν ἔχων ἤρεισιν ὑπὸ στόμα φουστήριον·
ἄσθματι δ' αὐτὸ ἐρύει μέθους ποτὸν ἔμπαλιον ἔλασιν
Χείλισιν ἀπροτάτοις· τὸ δ' ἀνατρέχει αἴθρος αὐτ-
μῆ. SEB.

Ἔστι δὲ ἐν ταύταις καὶ ὁ σ.] MS. ἔστι δ' ἐν ταύταις
ὁ σίφων καὶ τὸ παρ' Ἀριστοφάνη γ. Et particula τὸ
apud inferatur, ut & cetera forte potius a Polluce ita
scripta: nisi quod καὶ vulgatum ante ὁ σίφων loco non
movendum videatur. Aristophanis χρεῖσι in MS. paulo
plenior: de qua mox. JUNG.

Ἔστι δὲ ἐν ταύταις καὶ ὁ σίφων.] Noster VI, 19. Mox
τὸ ἀφύειν in vulgatis.

27 Τρέχ' ἐς τὸν οἶνον] C. V. τρηχτὸν οἶνον versus for-
te se habuerint huic in modum ex Codice Vof-
siano:

Τρέχ' ἐς τὸν οἶνον ἀμφορέα κοινὸν λαβὼν
τὸν ἔνδοθεν, καὶ τὸ βύσμα, καὶ γευστήριον.
Corre ad vini forum, amphoram sumens vacuum
qua intus est, & obturamentum, & gustato-
rium.

C. V. κοινὸν λ. τ. ἦ. καὶ βύσμα καὶ γ. hæc lectio suadet,
ut per βύσμα intelligamus aliquid obstruendis am-
phoræ rimis idoneum, vel obturamentum, quo os am-
phoræ clauditur: prius tamen malim. KÜHN.

Τρέχ' ἐς τὸν οἶνον] In Aristophanea χρεῖσι ita MS.
noster auctior: τρέχ' ἐς τ. ο. α. κοινὸν λ. τῶν ἦ. καὶ
βύσμα, καὶ γευστήριον. Iidem versus, duos enim esse
facile quis jam videat, a Suida citantur in ἀμ-
φορέω φέρουσι· & quidem addito dramatis, unde desumpti,
titulo, Ἀριστοφάνης ἔρωσι· additusque tertius ver-
ticulus:

Καίπειτα μέθους στυτὸν ἀμφορέω φέρειν.

Sed is ad id quidem, quod Suida volebat, addi de-
bebat: Polluci nostro non erat necesse. Ad nostros itaque
quod pertinet, apud Suidam κοινὸν est, ut hic vulgo
& τὸν ἔνδοθεν. Sed pro καὶ βύσμα, quod in nostro
MS. est, Suidas καὶ γύμα habet. Sed nos Codicis
nostri fidem sequamur tuto, unde & Suidam emenda-
sis, cui hoc tamen debemus, titulum comædiæ nos
nosse, unde hæc deprompta. Scribe itaque & concipe
ita Aristophanea in nostro Polluce:

Τρέχ' ἐς τὸν οἶνον, ἀμφορέα κοινὸν λαβὼν
τῶν ἔνδοθεν, καὶ βύσμα, καὶ γευστήριον.

Nisi tamen κοινὸν alicui videatur rectius: βύσμα scri-
bendum Noster ipse tibi dicat infra Segm. 172. eadem
repetens, Ἀριστοφάνους εἰπόντος, αἰτ., βύσμα καὶ γευσ-
τήριον· idque & βύστραν fuisse adpellatum ab aliis:
Quid vero fuerit βύσμα quaeris? ego sane liquido in
hoc aliorum scriptorum silentio tibi non dicam, nisi
quod suspicer ἐπίθημα fuisse operculum, quo obtu-
rabant, credo, amphorea: βύσαι, certe, ἐπιθῆναι, ex-

ponit etiam Hesychius, & βυσσῶσι, φράττωσι. Certe
ita usus & Etymologicis τοῦ μεγάλου πατρὸς ἐπιθή-
κισμα, scribens λάρκου βύσμα· talis ἐπιθήκιστος & su-
pra mentio fit in Hippocratis χρεῖσι libr. VI, 19: Et
omne obturamentum, vel fasciculus, quo quid obtu-
rabant, eo nomine significari e verbo suo patet. Et
ita observo etiam in Amphiarcho Aristophanis apud ejus
Scholiastem in Βυρράχου ad versum istum καὶ φλίον
χαίροντες αἰδῆς, ubi talis versiculus profertur ex dicto
dramate:

Πόθεν αὖ λαβοίμι βύσμα τῷ πρῶτῳ φλίον.

Ita enim scrib. quamvis etiam in superata editione male
τὸ pro τῷ sit editum. JUNG.

Τρέχ' ἐς τὸν οἶνον ἀμφ. κοινὸν] Optime merentur de
Polluce nostro MSS. quorum ope singulis capitibus in-
finitas fere mendas eluimus: longe plenius in istis &
elegantius Aristophanis hi versus leguntur, quorum &
in Falckenburgiano Codice καὶ βύσμα extat: sic itaque
contextus Polluceus habet a me, ut in illis invenit.
Κοινὸν opinabar, antequam MSS. vidissem, esse natum
ε: καὶ, cuius & alibi in istis Aristophanis fuit exem-
plum, κοινὰ τύλας, pro κοινὰς τύλας, quod e MSS.
verum cognovimus: neque scio, an me pernitere de-
beat istius conjecturae, cum in MSS. etiam facillimo
negotio κοινὰς potuerit exprimi pro κοινὰς, præcipue
cum & Suidas κοινὰς habeat, & ipsi rei aptime bene
conveniat. Si quis tamen MSS. obtinere religioni ducat,
ille κοινὸν ἀμφορέα, κοινῆς ἀμφορέας exponet,
remque sic capiet, ut si uterque, qui colloquuntur
hic, societatem coierint mercandi, adeoque res
suas, amphorasque vinarias communes habuerint: οἶνον
autem non de vini foro, sed cella vinaria potius capies.
De βύσματι vero perdocte scripsit Jungermannus noster,
neque, quin id sit, quod existimavit, dubito: sed in
eo tamen, quod ita rectitui velit apud Suidam, dis-
sentio; quis enim humanior ignorat, in plurimis an-
tiquorum auctorum locis diversam extitisse lectionem?
cui rei, ut MSS. omittam, fidem abunde conciliant
veteres Scholiasta, qui ipsi creberrime id adnotare so-
lent: neque non commodum hic est γύμα, siquidem
aliquam vini particulam designet, quæ ad gustandum
exhibetur, & ex quo de toto vini numero
iudicium fieri possit: ἢ itaque διὰ τοῦτο Comicus dixisse
videri potest: Hesychius: Γύμα, γείσις, ἴδισμα·
posterius scilicet, ut alibi e Macarii Ἀπορρηγματισμῶν
adulinius; γύματα ἀποφῆρα τοῖς ἀδελφοῖς. Γευστήριον
in Glossis, gustatorium: idem γευστρά & γευστήριον
hoc cupillum in Philoxeni Gl. alterum metaria, quod
in primis nostro negotio convenit.

28 Καὶ ἡ χώνη] C. A. ἐκ δὲ ταύτων ἡ χώνη ἡ τρύ-
γοικος ὁ σάκκος δ. τ. τ. εἰ. καὶ ὁ ὕλιστῆρ· reliqua ab-
sunt. KÜHN.

29 Ὅταν] MS. ὅτ' αἰ. JUNG.

30 Πεττάλη] Πετᾶλη, ut supra VII, 163. & apud
Athen. lib. VIII. fol. 343. & IX. fol. 395. SEB.

Πετᾶλη] C. V. Πετᾶλη· vid. Athenicum lib. VIII.
c. 6. & ibi Calaubonum, & Harpocrat. id κολλυμαίτας.
KÜHN.

Πετᾶλη] MS. noster Πετᾶλη· quomodo emendan-
dum esse & ex aliis locis adnotavit Seberus: vid. &
Calaubonum nostrum VIII. Athen. 6. JUNG.

Πετᾶλη] Menfius in Attica Bibliotheca, ubi Pol-

chona hauriebant. Tum & fiscella, & qualus quoque, de fiscella dictus, & colum. Hipponax vero inquit, Veluti vineus qualus.

ἦντλον διαὶ χώνης καὶ ὀτρυγοίπος, καὶ ὁ σάκος ἐπὶ τοῦ τρυγοίπου εἰρημένος, καὶ ὁ ὕλιστήρ. Ἰππώναξ δὲ φησιν. Σταζουσι ὡς περ ἐς τροπήιον σάκος.

hunc adducit locum, sic fabulae titulum posuit, ut scribendum esse & aliorum Grammaticorum testimonia, & plerique nostri MSS. commonstrant; Πετάλη scilicet: ita & *Pherocrates* in *Πετάλη* adducitur a *Photio* in *Lexico* MS. sicuti cognosco ex *Indice* *Auctororum*, quos adhibuit, quem communicavit mecum vir liberali humanitate non minus, quam insigni eruditione praestantissimus *Scherzeleus*: meminit etiam *Suidas* in *Φερκράτης*, ubi *Lexicographo* labes adhæsit levicula, quam tollere nullo negotio cuius erit in promptu. Hæc, ut certissima videantur & exploratissima, debilitant tamen eorumque de fide & veritate deterrunt *Falckenburgiani* Codicis Excerpta, quæ præ se ferunt *Φερκράτης* in *Μεταλλεύσι* iltius libri virtus & præstantia pluribus in locis cognita nobis & spectata, præcipue cum fabularum titulos ex eo restitimus aliquando in superioribus, & portio restitucimus in sequentibus, huic maximum ex hoc pondus accedit, quod in antiquis *Grammaticis Pherocratis* fabula *Μεταλλεύσι* non raro advocetur, cui fidem abunde faciet *Mentius* in *Attica Bibliotheca*: præterea ipsam *Comici* χῶσι Idem ille Codex sic habet emendatus, meo quidem iudice: *Κόλικας εἴνου μέλιτος* &c. neque vero aliorum peritissimi iudicia, qui in textu me reposuisse temere culparentur, siquidem illa lectio sua se commendat venustate: atramen maluerit quis forsitan vulgatam, quocum illa de re non litigabo, quamvis alterum multimodis præplaceat. Hæc universa si colligam & considerem attentius, quæ in *Falckenburgianis* Excerptis extat lectio, sola vera videtur & integra; illisque *Μεταλλεύσι* cum olim librarii compendio scripsissent illo modo *Μεταλλεύσι*, degenerasse existimo in *Πετάλη*, fabulam illam quidem *Pherocratis*, sed quam non adhibuit hoc loco *Pollux*: hos itaque cum restituerim in *Polluceo* contextu, non id ægre laturos putos eruditos homines, qui se facile dabunt optimi Codicis fidem. *Μεταλλεύσι* autem unde tituli causam sint nacti, non habeo penitus compertum: forsitan a *Μεταλλεύσι*, eorumque furacitate: habebat enim *Attica* regio varias argenti & æris fodinas, in quibus hi operabantur: *Xenophon* in *Πόροις*: sed alii melius constituent. Kühn in *Glossis Insundibulum*.

31 ὁ σάκος &c.] C. V. ὁ σάκος, ὕλιστήρ in *Glossis* est *saccus vinarius*: possis dicere & *colum vinarium*, uti apud *ICtos*, *colum pinarium*. Kühn.

ὁ σάκος &c.] MS. σάκος, uno x. ut & supra habebat MS. VI, 19. vulgo enim id ibi omisum. JUNG.

32 Καὶ ὁ ὕλιστήρ.] Supra VI, 19. SEB.

33 Ἰππ. δὲ φ. ὡς περ ἐκτρ. σ.] C. V. *ὄπρῃν στάζουσι ὡς περ ἐς τροπήιον σάκος*, leg. *ἐκτροπήιον σ. stillent nisi sagum, quo varrat, quæ ἐκτροπήιος dicitur, percolunt. Salm. leg. ἐκτροπήιον. Kühn.*

Ἰππ. δὲ φ. ὡς περ ἐκτρ. σ.] *Hippocratis* χῶσι mutila est vulgo: MS. ita *στάζουσι ὡς περ ἐκτροπήιον σάκος*. Sic itaque vericulus integer fuerit:

Στάζουσι ὡς περ ἐς τροπήιον σάκος.

Quid *τροπήιον* fuerit sane tibi non explico. Certe vulgatum *ἐκτροπήιον* nihil puto esse. Illud sane vas videtur fuisse quo utebantur; quando sacco vinum castarent. Illustrabunt id clarius ingeniosiores & peritiores: mihi satis MS. lectionem constituisse. *Salmasius* noster vulgata scribenda ajebat ita: — ὡς περ ἐκ τρυγοίπου σάκος est, ait, *dimidiatus versus χοριαμβικός*, τρυγοίπου ὑποκοριστικὸν α τρυγοίπος, *διὰ νε ομνίνο necesse est fieri mentionem aut τρυγοίπου, aut τρυγοίπου, in verbis Hippocratis*. Jam ita-

que Amiciff. *Juvenis* conjectura, & MS. lectione adiutus ita emendo:

Στάζουσι ὡς περ ἐς τρυγοίπου σάκος. JUNG.

[*Ἰππώναξ δὲ φησιν* &c.] Ipsa *Jambici* poetæ verba sic erant in vulgatis: ὡς περ ἐκτροπήιον σάκος, in quibus nihil inest boni; neque quod inde conficit *Salmasius*, ad sensum est commodum: opitulantur quidem MSS. neque contemnendam hic *Pollux* præstant operam: atramen est & in horum lectione, quod ingenii impetum remoretur & impediat: quid enim, cedo, *ἐκτροπήιον σάκος*, uti in *Codice Palatino* legebatur, quamvis *Vossianus* divisit vocibus, & forte rectius ἐς τρυπήιον præ se ferat: & equidem *Jungermannus* miror in posteriori loci hujus emendatione, quam e literis *Salmasii* concinnavit, comprobasse *τροπήιον*, quod sanequam mihi non placet: quid enim in istis *Hippocratis* τρυπήιον agat, aut qua vi e MSS. lectione eruatur? præterquam quod evertat sententiam, ut dixi: *Pollux* quod prius appellari τρυγοίπου posuerat, tum σάκος, etiam ὕλιστήρα dici adfirmat; quapropter solummodo in verbis *Hippocratis* memorari σάκος sine τρυγοίπου, vel τρυγοίπου addita mentione profus habeo persuasum, in qua me opinione confirmant MSS. qui in alia omnia abeunt: forte vero veniat in mentem alicui, voluisse *Pollucem* *Jambici* poetæ verbis ostendere & in neutro genere τὸ σάκος, vel σάκος fuisse usurpatum, prædixerat enim καὶ ὁ σάκος: scripsit autem *Hippocras* *Ionica* dialecto, quæ sæpius in neutrum genus amat commutare voces, quibus masculo genere *Attici* sunt usi: sic quidem ὁ σάκος & τὸ σάκος. *Euripides* in initio *Hecuba*: σάκου πύλας λιπών· ubi *Commentator* antiquus observat: γράφεται καὶ τὸ σάκος οὐδέτερος, καὶ ὁ σάκος, καὶ τῷ μὲν οὐδέτερον χρώνται μὲν οἱ κοινὸι, τῷ δ' ἀρσενικῷ οἱ Ἀττικοί· alibique sæpe sic apud *Euripidem*: monuit etiam ea de re *Thomæ*: neque pluribus in hoc, quod possem, exemplis utar: hoc autem pacto ad σάκος pertinebit τρυπήιον, vel ἐκτροπήιον itaque dici potuit ὕλιστήρ, seu faccus colatorius, quod vinum liquidum & pellucidum redderet turbido, semotis facibus, ἀπὸ τοῦ τρέπειν vel ἐστρέπειν *Ionico*: illud autem ἐς vel εἰς verbis aliquando adjungi solet augendæ significationis ergo: si quis in illam opinionem voluerit concedere, sententiæ me non penitebit: sed inveni tamen, quod magis etiam mihi adblanditur: arduum enim est in tam difficilibus ac implicitis ipsam veritatis viam e vestigio detegere: lubet itaque cum *Vossiano* Codice divellere ἐς τρυπήιον, quæ *Palatino* solenni scribendi more conjunxerat: *Στάζουσι ὡς περ ἐς τρυπήιον σάκος* ista cum simili ratione constituebat *Jungermannus*, melius agebat, ac cum assentiretur *Salmasio*: sed ille tamen cum τρυπήιον vas exponit, quo utebantur, quando sacco vinum castarent, quo id colore lectori conciliet? an magis appositum id sit futurum, quod proferam, æqui lectoris & eruditi iudicio permitto: τρυπήιον scilicet mihi videri ab *Hippocrate* dictum torcular ἀπὸ τοῦ τρέπειν, a vertendo; non alia ratione, ac a Romanis torcular a torquendo: trochleis enim solebat torqueri & converti: *Varron*. lib. VI. c. 9. *Torcular, si non trochleis torquetur, sed velibus & pralo premitur*: atque eam in rem plura reperiuntur in *Catone* & *Varrone de Re Rustica*, ubi torcularia describunt, quibusque partibus constare debeant, ostendunt: magis id autem communit similitudo vocis *trapeium*, quam *molan oleariam* exponit *Varron*, ἀπὸ τοῦ τρέπειν, quod in orbem vertatur; parique ratione torcularia quædam fuisse constructa; variam enim eorum structuram fuisse nemo humanior

34 Περὶ τῶν τοῦ ἀποβλύζειν σκευῶν.

De vasculis vomendi.

Καὶ μὴν ὅτῳ φίλον ἀποβλύζειν 35 πίνοντι, 36 καὶ ἀπεμῆν, ὅπερ οἱ πολλοὶ ἀποκοττα-

Præterea in quod excreare consuevi- mus, & vomere: quod multi κοττα-

ignorat, ut agitata tanquam molæ & in orbem acta uvas exprimerent: denique quod ab omni cavillatione opinionem meam vindicat, hoc est, quod τραπίην apud Græcos sit uvas exprimere, unus in torculari calcare: Hefychium audi: Τραπίην, ληνοπατείη· iterumque: Τραπίουσι, πατούσαι ἐπὶ τῇ ληνῷ· Τραπίοντο, ἔπατούντο, παρὰ τὸ τραπίη λαμβάνειν τὸν βότρυον πατηθῆντα· & hinc deducendum τραπίτης, quæ vox uinum designat, quod scilicet in torcularibus exprimitur: laudatus Lexicographus: Τραπίτης, ὁ οἶνος. Illa vero quin deriuentur a τραπίην, non dubium est ex ipsis Hefychii verbis: igitur & hoc pacto τραπίηον Ionice, vel τραπίηον de torculari intelligendum est, quamvis ex istis quæ dixi, cogitanti quis causam arripit τραπίηον scriptis potius Hipponactem: antea menti succurrerat, parvula mutatione restitui posse τραπίηον, ἀπὸ τοῦ τραπίη, quod Hefychius interpretatur τριβίον, quæ vox eadem esset ac τριβίον, sicuti dicitur ἐλαιοτριβίον· sed bene habet τραπίηον, ut satis superque demonstravi. Neque vero quis miretur, voce tam ignota & obscura Hipponactem utum fuisse, cum Ionica loquendi forma Jamborum scriptor ab usu plebejo remotas voces captavit adhibere: sanequam Τετρες ad Lycophronem, quæ variis in locis ex eo profert, hujus generis vocabulis sunt referta, & Lycophronem ille Grammaticus, quamvis injuriose, culpatur rariora nomina ex Hipponacte delogisse, & tanquam furem in sua transtulisse: Hefychius etiam alique Grammatici quæ ex eo nomina producant, frequenti usu minime sunt trita. Itaque Hipponactis omnem locum sic judico vertendum: στίλαν, sicuti saccus colatorius in torculari: uis a Græcis scriptoribus elegantissime pro ἐν adhibetur, uti dudum docuerunt eruditi viri, & nos alibi plenius: licet tamen etiam σάκος ἐς τραπίηον exponere, saccum colatorium, quem adhibebant in torcularibus, pariter apprime concinne, loquendique modo Græcis usitato, qui non latebit eruditior: sefellit igitur doctissimum Kühnium ratio, cum hic de vino ἐκτραπίηα cogitaret, quod sibi locum hic non invenit: Hipponax autem qua dixerit occasione, aut de quibus, quod stillent tanquam saccus colatorius, conjectura non assequor, neque, si forsitan possim, adsequi velim: hoc itaque ratione locum commode expeditum opinor.

34 Περὶ τῶν τοῦ ἀποβλ. σκ.] Caput sequens integrum abest a C. A. cum parte capitis 22. usque ad λίγει. KÜHN.

Περὶ τῶν τοῦ ἀποβλ. σκ.] Capitis hujus 21. in MS. quoque nullus titulus, sed conjungitur statim præcedentibus verbis. Hoc antequam adgrediamur, Pollucis expositio nobis vindicanda est. Janus enim Parrhasius, vir undequaque doctissimus, de rebus per epistolam quaesitis, Epistol. 36. ubi de Cottaborum lusu agit, postquam totum hoc caput interpretatus est, subjicit quod Pollucem redarguat is, quem Græci nuncupent Ἔτυμολογικόν, cujus verba subjicit. Scilicet quod Pollux ait ὅπερ οἱ πολλοὶ κοτταβίζειν, vel ut MS. nositer ἀποκοτταβίζειν· quum tamen id Atticum sit, non vulgi, Ἐτυμολογικογράφου nempe scribente; κοτταβίζειν, τὸ τῷ κοττάβῳ χρῆσθαι φασὶν Ἀττικοί, οὐχὶ τὸ ἐμῆν ὡσπερ οἱ νῦν λέγουσιν. Sed uterque vere, tam Pollux quam Etymologicus auctor: nec alter alterum redarguit: optimus Parrhasius Pollucis verborum sensum non vero assecutus certo est. Hoc enim ait Pollux, ἀποβλύζειν vel ἐμῆν, id jam multos dicere κοτταβίζειν, non quod Parrhasius putat, lu-

sum cottabicum ludere, id multos dicere κοτταβίζειν. Sed hoc sentit, inquam: κοτταβίζειν, vel ἀποκοτταβίζειν veteres, & Atticos, ut ὁ γράψας τὸ ἔτυμολογικόν ait, usurpasse tantum de lusu cottaborum, nunquam vero de vomendo, ut jam eo verbo utantur plerique. Eadem dicit Etymologicus auctor. Clare se ipsum explicavit tamen supra Pollux VI, 111. &c. οὐ μὴν ἱπποὶ ἀν τις τὸ κοτταβίζειν, ἐφ' οὗ ἴν, ἀλλὰ ἐμῆν, ἢ ἀποβλύζειν· nec esse exemplum, ubi vomere dixerint more hodierno κοτταβίζειν, nisi quis, quod ludens Aristophanes ita usurpat κοτταβίζειν, velit arripere, quasi serio id ita dicere liceret. Medicus quis apud Athenæum lib. XV. initio, ἰνῆστα ζητήσαι περὶ κοττάβων καὶ τῶν κοτταβίζοντων, quoque arbitratus esse eorum, qui ἀπὸ βελανίτου καθάρσιος ἕνεκα τοῦ στομάχου πίνοντες ἀμυστιν ἀποβλύζουσι, ab Ulpiano sibi itaque perstringitur & castigatur, edoceturque de cottaborum apud veteres usu. Ita est, Parrhasius toto lapsus caelo est, qui omnia, quæ hic Pollux ait, de cottabo accipit: quum mihi certissimum sit ne verbo quidem de cottabo hoc toto capite egisse, sed tantum de vomitu ebriorum, imo inquam de vasis, quibus vomentes vel evomentes florem Liberi nimis epotum utebantur: de vasculis vero pro cottabis faciendis satis supra dictum ab ipso fuit lib. VI. cap. 19. extremo. Sed ad Pollucis caput ipsum tandem. JUNG.

35 Πίνοντι] C. V. πάλοντι. KÜHN. Πίνοντι] MS. ἀποβλ. πάλοντι· sed mutandi causam vulgatum πίνοντι non video. JUNG.

36 Καὶ ἐμῆν, ὅπερ οἱ π. καλ.] Etymolog. κοτταβίζειν, τὸ τῷ κοττάβῳ χρῆσθαι φασὶν Ἀττικοί, οὐχὶ τὸ ἐμῆν ὡσπερ οἱ νῦν λέγουσιν· ὁ δὲ κοτταβας ἢ τοιαυτὸν τι λεκάσιον ἐν τῷ μέσῳ κείμενον τοῦ συμποσίου, ἔχον ἐπιπλέον ἕτερον σμικρὸν, ὃ ἔδει καταδοῦναι τὸν πέμψαντα τὸ περιττὸν τοῦ πόματος· ἢ ὃ τὸ τοῦ σημείου τοῦ ἔρασθαι ὑπὸ γυναικὸς ἢ παιδῶν· καὶ ἄλλα οἱ κνήστις ἐλάμβανον πλακωντίσκους, πυραμοῦντας ἢ σησαμοῦντας, ὡσπερ κοττάβια ἔλεγον· ὃ ἦχος δὲ ἰκαλεῖτο λάταξ· καὶ ἀποκοτταβίζειν, τὸ ἀπὸ τοῦ ποτηρίου τὸ ὑπολιπόμενον πόμα ἐξάγειν. Refer hæc eadem ad finem capite decimo nono, libro sexto, additis quæ Jan. Parrhasius addit epist. 36. SEB.

Καὶ ἐμῆν, ὅπερ οἱ π. καλ.] C. V. καὶ ἀμῆν ὁ οἱ π. ἀποκοτταβίζειν κ. ἐκτραπίηα τ. λ. τ. &c. κοτταβίζειν pro ἐμῆν fuit supra in fine cap. 19. lib. VI. Scholia Græca in Luciani T. I. κοττίζειν, ubi malim κοτταβίζειν. Interpr. putavit ἀποβλύζειν hic significare τὸ excreare: verum ex allegato loco lib. VI. apparet, ἀποβλύζειν & ἐμῆν esse synonyma, & utroque signari vomitum: versio loci talis esset. At si quis consuevis haussum potum vomere, quod vulgus κοτταβίζειν vocat, illi præparanda est pelvis quadam ad excipiendum exundantem potum: illa pars potus superflua & redundans, quæ vomitu egeritur, dicitur τὸ ἐπὶ πῶν πλέον τοῦ ποτοῦ· τὸ ἐπὶ πῶν πλέον, supernatans. C. V. ἐπαυπλίον. Interpr. cum scriberet, pelvis quisquam superius aqua repletus, aliud egisse videtur. KÜHN.

Καὶ ἐμῆν, ὅπερ οἱ π. καλ.] MS. καὶ ἀμῆν ὁ οἱ π. ἀποκοτταβίζειν καλοῦσιν &c. Sed vulgata lectio bona satis est: nec tamen dicere queam ultra verior: tantum utramque bonam esse. JUNG.

Καὶ ἐμῆν.] Quamvis edita lectio nihil omnino aut sensui aut rei contrarium foveat, præferendam tamen Codicum antiquorum scripturam duxi, qui ἀμῆν hic, & mox ἀποκοτταβίζειν legunt: quod posterius sic

βίζειν vocant, commodissime pelvis quispam fuerit, superius aqua repletus. Tum etiam id quo evomunt, pelvim nominant: ut Cratinus in Horis inquit: Num

βίζειν καλοῦσιν, ³⁷ εὐτρεπιστέρα τούτῳ λεκάνη τις, ὑποδέξασθαι ³⁸ τὸ ἐπαναπλέον τοῦ ποτοῦ· ³⁹ καὶ γὰρ ἵνα ἐξεμοῦσι, καὶ τούτο λεκάνην ⁴⁰ ὠνόμαζον· ὡς ⁴¹ Κρατῖνος μὲν ἐν Ὠραῖς ἔφη, μῶν

& Kühnius emendavit: utitur autem τῷ ἐξεμοῦ paulo postea Pollux, καὶ γὰρ ἵνα ἐξεμοῦσι & in Polyzelis loco ἐξεμοῦσιν alia notione non parum diversa adnotat ἀποκοτταβίζειν Hesychius, scilicet, postquam quis biberat, quod erat in poculo residuum ejicere; & sic usurpari a Xenophonte ibi Soringius observavit & sunt, qui illum philosophi locum male ceperunt.

37 Pelvis quispiam] Pro quæpiam. Sed ascribam capitis hujus versionem ex epistola 36. fani Parrhasii, quæ sic habet: quem delectat in potu ἀποβλύζειν, id est, singultare, καὶ ἐξεμοῦν, id est, evomere (quod plerique omnes κοτταβίζειν dicunt) huic apia pelvis est ad excipendum, quod exuberante potu desluit. Etenim λεκάνην, id est, trullum, vas appellant, in quod rejiciunt, ut vocat in Horis Cratinus: singultume concutitur? astutum aliquis afferat huc trullam. Polyzelus in Mimo Tyndarci, in trulleo primum lavabis, vomes, implebis. Itaque vas hoc, λεκάνιον, id est, trulleum, proprie dicitur. Licet ἔσ λίσθη καὶ λιβήτιον, (id est, pelvim pelvisculamque) vocitare: σκάφον quoque (id est, scapham) dixit Aristophanes in Anagyro. SEB. 2.

Εὐτρεπιστέρα] Hic vero vulgata mala est, & falsa: tuque pro εὐτρεπιστέρα, scribe, ut MS. nos ter habet, εὐτρεπιστία τούτῳ &c. huic paranda pelvis: huic adesse debet vel adaptari pelvis. JUNG.

Εὐτρεπιστέρα] Optime MSS. εὐτρεπιστέρα, quod; probante Jungermanno, in contextum recepti: mox ἐπαναπλέον eleganter libri MSS. & ita Kühnius ad Codicis sui marginem adscripsit: Apulejus id concinne redundare potum simili modo dixit. Paulo post, cum pari consensu MSS. habeant ὠνόμαζον, sic fuit reponendum. Λεκάνη, illa notione, quam hic Pollux adnotat, Artemidorus usurpavit.

38 Τὸ ἐπαναπλέον] MS. τὸ ἐπαναπλέον τοῦ ποτοῦ & ita malim: nisi quod ποτοῦ potius, ut vulgo, retinendum: supra VI, 23. etiam erat, ἵστι δ' ἵπτείν, ἵπναπέλει τὸ ποτόν, καὶ ἵπναίη: sed alia ibi puto significacione, quasi de potu ad aliquem redeunt quasi in orbem: hic certe de nimio vino, quo quis se ingurgitavit, quasi refluentem & superfluentem per guttur accipiendum videtur. Interpretes, ut forte video, profusus deliravit, vel aquam potavit nimiam, qua & pelvim repletam adponit. JUNG.

39 Καὶ γὰρ ἵνα ἐξεμ.] Nam ἔσ id, in quod vomunt, λεκάνη vocatur: alias usus vocis λεκάνη latus patet, & patinam laucemque significat. Kühn.

40 Καλοῦσιν.] MS. ὠνόμαζον, pro καλοῦσιν quod perinde est. Sic autem & apud Latinos poscebant pelvim nauseabundi, ut Græci λεκάνην. Ita forte accipiendum illud e Cæciliis Fæneratore apud Nonium in Pelvis. Pelvim sibi poposcit. Cæterum pelvi & pinna juncta, ut mox in Cratini verbis, ad provocandum nimirum stomachum, ut vinum nimia copia sumptum rejicerent, ait Casaub. XI. Athen. 10. & alibi se dixisse de isto more veterum. Ego adnotabam & ista Aristoph. Acharn.

— Di. Φέρε νῦν ἀπὸ τοῦ κέρους μοι τὸ πτερόν.
Lam. Τουτί πτερόν σοι. Di. Τῆς κεφαλῆς νῦν μοῦ λαβοῦ.
Ἴν' ἐξεμοῦ, βδελύττομαι γὰρ, τοὺς λόφους
La. Οὐτος τί δρώσεις, τῷ πτελῶ μέλλεις ἐμοῦ;

ubi Schol. Verus: Πτερόν αἰτεῖ ἵνα ἐξεμοῦσιν ἰσθῆσαι γὰρ οἱ δυσσεμεῖς πτεροῦ χρῆσθαι. Quæ Suidas descripsit: φέρε νῦν ἀπὸ &c. JUNG.

41 Κρ. μὲν ἐν Ὠ. ἔφη, Μῶν βδ. &c.] C. V. Ὠραῖς

ἔφ' ἢ μῶν βδελυγμίας ἔχει· unde legendum ἐν Ὠραῖς ἔφη

— μῶν βδελυγμίας ἔχει; πτερόν
Ταχίως τις καὶ λεκάνην εἰσενγκάτω.

— Num fastidio laboras? pinnam
Celeriter aliquis ἔσ pelvim intro ferat.

Pinna in fauces demissa provocabant vomitum antiqui. C. V. ἐνγκάτω. KÜHN.

Κρ. μὲν ἐν Ὠ. ἔφη, Μῶν βδ. &c.] MS. ἐφ' ἡμῶν βδελυγμίας ἔχει, πτ. τ. τίς καὶ λ. ἐνγκάτω· ni fallor veram scripturam hujus χρίσεως nos docens: quam post ἔφη, quod certe Pollucis est, ita concipiendam putem:

— Μῶν βδελυγμίας ἔχει;
Πτερόν ταχίως τις καὶ λεκάνην ἐνγκάτω.

Optime βδελυγμίας. Noster Pollux id ipse explicat supra VI, 44. τὸ δὲ ἐπὶ τῷ κόρῳ δυσχεραίνειν, βδελυγμίας Ξενοφῶν καλεῖ· nausea nimirum ex repleto nimis stomacho: claro verbo, unde Latinum profuxisse credo, usus est Hesychius: βδελυγμίας, ναυσίαι dicens: & Ναυσίαισι, βδελυγμός· adeo ut non probare possim Parrhasii interpretationem singultum vel singultum βδελυγμίας non ob singultum, sed ob nauseam pelvim poscat quis. Nec eo verbo etiam proprie mihi τὸ ἀποβλύζειν initio capitis videtur expressisse, pariter singultare vertens. Potius cum singultu vel singultantem, ut vomentes solent, ejicere vel rejicere, dicendum puto: & hoc enim ἀναβλύζειν, Hesych. ἀποβλύζειν, ἀναβάλλειν, τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἀναφύων· ἔστι δὲ ἡ λέξις τῶν πιπτεμένων. Scilicet ex sonitu τῶν ἐμούντων puto: clarum illud εἶναι ἀποβλύζειν Homeri: quod Etymologici auctor in βλιμάζειν recte exponit, ἀπμῶν· ὁ τρόπος ὀνοματοποιία, addit. Ita & in Athenais verbis habuisti, quæ indoctus cætera medicus de cortabo proferebat lib. XV. initio. Alias ad locum vulgatum Cratini H. Stephanus hic monuit similem locum esse apud Plutarchum: & iterum: σῆμαρον mal ai ciete, ἔσ nota pennam provocare vomitum. Plutarchi locum & adscripsit ex Politic. Præcept. hunc: καὶ πάλιν, αἰτοῦντα λεκάνην καὶ πτερόν ὅπως ἐμείη. JUNG.

Κρατ. μὲν ἐν Ὠραῖς &c.] Ista Cratini fabula sæpius utuntur Grammatici; diversis etiam in locis Phorjus, ut ex Indice Auctorum, quos citat, cognosco: egit in hac fabula de Atticæ regionis fertilitate, & quos fructus singulis anni partibus produceret, in eaque re varie lusit: inde a Grammaticis diversarum frugum nomina ex hac comœdia deprehendes allata: Ὠρας autem, quem fabulæ titulum inscripsit, anni esse tempora pluribus in locis ostendit Galenus, ut peri τραφῶν δυνάμεως lib. II. & lib. IV. ad VI. Ἐπιδημιῶν Hippocratis: sic & apud Aristanetum & Elianum ἁρῶν ἐγκρασία & Anonymus ad Ptolemai Tetrabiblen Commentator peri Ὠρῶν τοῦ ἔτους scripturam se promittit, agitque tum de quatuor anni temporibus: vide, si plura cupis & elegantiora, præstantissimum Grævium Lect. Hesiod. Casaubonus autem in Athenæum libr. IX. c. 4. in errorem incidit vitiosa Commentatoris Aristophanes lectio: ne deceptus, ubi cenfer integrum fabulæ fuisse titulum Πυλαίας Ὠραῖ· in istius enim Grammatici verbis, quibus utitur, emendandum existimo: Κρατῖνος δηλοῖ Χείροσι, Πυλαίας καὶ Ὠραῖς, pro Πυλαίας Ὠραῖς. Πυλαία enim Cratini Comœdia nobilis est in antiquis auctoribus. Protenus in ipso Cratini loco MSS. lectioem

βδελυγμίας ἔχει; Πτερόν ταχέως τις καὶ λεκά-
νην ἐνεγκάτω. ⁴² Πολύζηλος δὲ ἐν Δημοτυνδάρειω,
⁴³ Δεκανίω γὰρ πρῶτον μὲν ἀπονοίψεις, ἐνεξέ-
μεις, ἐνεκπλυνεῖς, ἀποβασεις Κυανία. ὡστε
καὶ λεκάνιον τοῦτ' ἂν ἀγγεῖον ⁴⁴ κλητέον. ἔξιστι
δὲ αὐτὸ καὶ λεβήτιον καλέσαι· καὶ σκάφην ⁴⁵ εἶ-
πεν ἐν τῷ Ἀναγύρω Ἀριστοφάνης,

Καὶ ἡμῖν σκάφη ἴστι, ὡς ἂν ἐν τῇ ποτοῦ οἴ-
νον ἐμῶμεν.

reduxi: quid enim βδελυγμ' ἔχει, ut fuit vulgatum?
βδελύσσειναι inter alia *Suidas* exponit ναυτιάν· tum
eis in ἐνεγκάτω, sic enim editum fuit ante nos,
inducendum esse ceteris consentit MSS. *Falckenburgii*
Codex.

⁴² Πολ. δὲ ἐν μίμῳ Τυνδάρειω] Τυνδ. SEB.

Πολ. δὲ ἐν μίμῳ Τυνδάρειω] C. V. ἐν Δημοτυνδάρειω,
malim, Δημοτυνδάρειω, a recto, Δημοτυνδάρειω, quam
fabulam recenset & *Suidas* in Πολύζηλος, quo dra-
mate actum videtur de populi Attici restitutione in in-
tegrum, ut in fabulis celebrata est ἡ Τυνδάρειω ἀνά-
στασις· vid. *Suid.* in ἀναβίωναι. Τυνδάρειω resurrectionem
tangit & *Lucianus* de *Sultat.* ubi *Interpr.* obscure, in-
flantiationem Τυνδάρειω. Kühn.

Πολ. δὲ ἐν μίμῳ Τυνδάρειω] Sed ad ea quæ restant;
ubi profecto quis adhuc pelvim poscere debeat, pro-
pter *Polyzeli* χρῆσιν. Sed MS. lectionem indicabo:
nec te morabor. Primum titulus in MS. dramatis longè
de aliis est, quam vulgo: hic nimirum: Πολύζηλος δὲ
ἐν Δημοτυνδάρειω· verissime: ita repono: vulgata lectio
ἀποβλυστία. *Suidas*: Πολύζηλος, Κωμικός· δράματα
αὐτοῦ· Νίστρα, Δημοτυνδάρειω, cætera. JUNG.

Πολύζ. δὲ ἐν μίμῳ Τυνδάρειω] *Kühnius* in libri sui mar-
gine *Δημοτυνδάρειω*· sic scilicet MSS. quos sequutus ego,
portentum illud vulgata lectionis eieci. *Polyzeli* *De-
μοτυνδάρειω* cum aliis hujus poetae fabulis *Suidam* re-
censuisse *Jungermannus* auctor est: meminit etiam *Ety-
mologus* in *Ἐνεάκρουσι*, ubi tamen verbis *Comici* damnum
est datum, quod qua potuit, reficere *Sylburgius* aggressus
est, non judico quam dextre: melius forte loco consulas,
si sic reformaveris: Πολύζηλος Δημοτυνδάρειω· ἔστι δὲ πύ-
γην ἐς ἐνεάκρουσιν· ἔνδρον τόπος, ῥητορικὴ· sed fatius
est tantisper expectare, dum libros emendatioris nan-
ciscamur, qui nodum istum dissolvant: Idem in ἐπά-
κριος *Polyzeli* Μουσῶν γονὰς adducit, & a *Polluce* no-
stro atque *Athenæo* lib. IX. nominatas: scripserat au-
tem talis ingenii alias etiam fabulas, de quarum in-
dole & argumento alibi dicam. Alium vero hunc *Comicum*
ab *Historico* esse duco, quanquam rationes non
habeam id profus affirmandi, cum extitisse quosdam
constet, qui scribundis simul *Comædiis* & *Historiis*
animum appulerint: *historiam* autem qui conscripse-
runt *Polyzelos* binos reperio, alterum *Messenium*, qui
Ibyci pater a quibusdam fuerat habitus, tradente *Sui-
da* in Ἰβυκος, ubi *ιστορίογραφον* illum appellat; *Rho-
dium* vero alterum, qui res patrias integro volumine
luculente complexus est: opus id inscriptum *Ῥωδιακά*,
quorum est in *Athenæo* mentio lib. VIII. indidemque
perita, quæ ex *Polyzelo* *Rhodio* commemorat *Hyginus*
Astron. cap. 14. an & alia plura protulerit in lucem,
non perspicue cognovi: certe *Plutarchus* in *Vita Solo-
nis* illum advocat testem in re longe diversa a *Rhodiis*
*Rhodiis*ve republica: si quis itaque *historiorum*
comædias etiam composuerit, illum esse *Polyzelum*
Rhodium existimo, quamvis hac in re nihil sedulo nec
negare velim nec affirmare: id autem veterum lectio-
ne facile sibi quis observare potuit, patriam significari
sæpissime, si citent *historicos*, rarissime vero eam no-
minibus *Comicorum* apponi, ut mirum non sit *Poly-
zelum*, qui fabulas scripsit, *Rhodium*, aut cujuscunque
tandem gentis fuerit, non dici. Sed ad *Polyzeli* χρῆ-

fastidio laborat? alam ocyus quis, &
pelvim inferat. Cæterum *Polyzelus* in
Mimo Tindareo: In lebetes primum ab-
lues, evomes, explebis: adeo ut & λε-
κάνια hoc vasculum dicere conveniat.
Licet vero idem lebetem lebetium voca-
re. *Scapham*que in *Anagyro* dixit *Ari-
stophanes*.

sin veniendum, quam emaculavimus e MSS. & exple-
vimus: addit & *Falckenburgii* Codex ἐναποβάσεις post
ἐνεκπλυνεῖς: sic enim ante nos vulgatum pro ἐνεκπλυ-
νεῖς: omnem vero locum recte constituisse *Jungerman-
num* existimo, etsi sit ipse dubius & incertus, præ-
cipue quidem quod adinet ad *Κυανία*. *Kühnius* pro-
fecto mihi non placet, cum reponere studet *Κυανία*,
uti fecerat & in ora libri sui.

⁴³ Δεκανίω &c.] Versus *Polyzeli Comici* ita legit C.
V. Λ. γ. π. μὲν ἀπονοίψεις ἐν ἐξέμεις ἐνεκπλυνεῖς ἐναποβά-
σεις *Κυανία*: ex quibus fierent hi versus:

— Δεκανίω γὰρ
Πρῶτον μὲν ἀπονοίψεις, ἐνεξέμεις,
Ἐνεκπλυνεῖς, ἐναποβάψεις *Κυανία*.

— In pelvi enim
Primum quidem lavabis, evomes,
Elues, intinges vestes sordidas vel nigras. Kühn:

Δεκανίω &c.] Ipsa χρῆσις ita in MS. nostro est,
valde varians & austior tamen: *Δεκανίω* γὰρ πρῶτον
μὲν ἀπονοίψεις, ἐν ἐξέμεις ἐνεκπλυνεῖς ἐναποβάσεις *Κυ-
ανία*: ut solet scilicet, pro ἐνεξέμεις, ἐνεκπλυνεῖς, ἐναπο-
βάσεις· τὸ ἀπονοίψεις in medio ita repositum habet,
priori litera, quæ η, aut si alia fuit, profus *ερασα*,
an forte itaque *ἐναπονοίψεις*, ἐνεξέμεις, ἐνεκπλυνεῖς, ἐνα-
ποβάσεις, *Κυανία*: ut hoc ultimum sit nomen pro-
prium. Sed mehercle ego hæc non constituo, & lu-
bens hanc pelvim do aliis, quum diu frustra ad eam
nauseem. JUNG.

⁴⁴ Λεκτίον.] C. V. κλητέον· quod eodem tendit.
Kühn.

Λεκτίον.] MS. κλητέον· ἔξιστι δ' αὐτὸ &c. pro λεκ-
τίον. &c. JUNG.

Λεκτίον.] MSS. obsecundavi, qui omnes κλητέον.

⁴⁵ Εἶπεν ἐν τῷ Ἀν. Ἀριστ.] Desunt in MS. εἶπεν ἐν
τ. Ἀναγ. Ἀριστοφάνης· & post σκάφην statim sequitur
ταῦτόν δ' αἶ &c. Sine titulo interposito connectun-
tur omnia. JUNG.

Εἶπεν ἐν τῷ Ἀναγύρω Ἀρ.] De *Aristophanis* hac fabu-
la, veroque ejus titulo & argumento large dixi ad lib.
IX. ex MSS. autem *Pollucis* nostri Codicibus paruit,
quam varie corrupta fuerit hæc inscriptio: illam ubi-
que nativam habet *Photius* in *Lexico*. Ipsa *Comici* ver-
ba in plerisque MSS. deperierunt: *Pollucem* tamen ap-
posuisse indicio sunt *Excerpta Falckenburgiana*, quæ
χρῆσιν istam tam corruptam continent & deformatam,
ut non sine quodam animi cruciatu possim relegere,
cum Codicem omnium revera principem tam fœde
commaculatum a librariis video: ecce vero, ut ha-
beant, ubi conjectandi felicitatem & ingenium erudi-
ti viti experiantur: καὶ ἡμισκάφης δ' ὡς ἐν τῇ ἐνοπι-
λοῦν ἐμῶμεν· ego vero, ut aliorum industriam pro-
vocem & excitem, proponere in animum induxi, quid
cogitaverim ad hunc locum poliendum, etsi id omne
invita forsitan fiet *Minerva*: σκάφην in istis verbis,
cujus vocabuli gratia locus erat allatus, & ἐμῶμεν et-
iam, quid sit cognoscimus, cetera sunt disjecta & quam
maxime incerta: diversis ego tentamentis hunc locum
versavi: nulla tamen hæc conjectura potior est visa:
Καὶ ἡμῖν σκάφη ἴστι, ὡς ἂν ἐν τῇ ποτοῦ οἴνον ἐμῶμεν.

In quibus pedes abluant, & pocula.

Ἐφ' ὧν ἀποπλύνονται οἱ τε πόδες, καὶ τὰ ἐπιπάματα.

Idem quoque aliquis de illo vase dixerit, in quo pedes abluunt: pelvis enim id nominandum est, aut Lebes, secundum Homerum dicentem:

Sic sane dixit, anus vero lebetem cepit lucidum.

Quo pedes abluit, aquamque infudit multam.

Licet etiam Scapham nominare secundum Æschylum alicubi scapham dicentem in Silypho:

• *Lavacra sane ferre oportet divinis Pedibus in scapha aqua.*

Vocatur etiam lebes ποδονιπτήρ aqua

46 Ταυτό δ' ἂν τις εἴποι τοῖνον καὶ περὶ ἐκείνου τοῦ σκεύους, ὧ τούς πόδας 47 ἐναπο- νιπτόμεθα· λεκάνην τε γὰρ αὐτὸ ὀνομαστέον, καὶ λέβητα, 48 Ὀμήρου εἰπόντος,

49 Ὡς ἄρ' ἔφη, γρηῦς δὲ λέβηθ' ἔλε παμφα- νόωντα,

τῷ πόδας ἐξαπένιζεν, ὕδωρ δ' ἐπεχεύατο πολυῦ.

ἔξεστι δὲ καὶ σκάφην ὀνομάσαι 50 κατ' Αἰσχύλον 51 που σκάφην εἰπόντα ἐν Σισύφῳ·

• Καὶ νίπτρα δὴ χρῆ θεοφόρων ποδῶν φέρειν· 78 λεοντοβάμων ποῦ σκάφη χαλκήλατος; καλεῖται μέντοι 52 καὶ ποδανιπτήρ οὐ παρ' Ἡροδό- τω μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν Διοκλέους Βάκχαις· Ἰδρία τις, ἢ χαλκοῦς ποδανιπτήρ, λέβης·

Et nobis adest scapha seu pelvis, ut in ea convivii vinum evomatam: seu malit aliquis, τὸν ποτὸν οἶνον, vinum eru- tum; quod alteri ferme anteposuero: parum equidem a vestigiis corruptæ lectionis recedo, neque dubito, quin nemo non facili negotio sit animadversurus, quodcumque ex illa scriptura poteram, studiose servasse: porro id quisvis etiam videt, egregie Pollucis menti satisfieri, si nostram emendationem admiseris; quid enim in his liquidius, quam σκάφην tale fuisse vasculum, in quod evomerent. Reddidi vero in contextu illam lectionem, quæ mihi fuit melior visa, quamvis id fortean a p'ctorumque sententia abhorreat, non eo sane quod illam indubitate veram existimarem, sed quod aptius videretur in textu talem exhiberi scripturam, quæ intelligi possit, neque menti *Anthonis* sit incommoda, quam montrosam. *Σκάφην* autem sic usurpavit etiam *Basilus* in *Homilia* adversus Ebrios.

46 Ταυτό δ' ἂν τις &c.] Sic itaque MS. τάντων δ' ἂν τις & εἴποι τούτο καὶ περὶ &c. JUNG.

47 Ἐναπονιπτόν.] Pro ἐναπονιπτόν, MS. ἐναπονιπτόμεθα, quod mihi magis placet, quam vulgatum. JUNG.

Ἐναπονιπτόν] Commode MSS. ἐναπονιπτόμεθα ita restitui in contextu: dicit autem *Pollux* ὡς ἐναπονιπτόμεθα, uti *Polyzelus* præcedenti capite: *Λεκάνην μὲν γὰρ πρῶτον ἐναπονιπτοῦσι* ubi simul obsevera, *λεκάνην* vel *λεκάνην* fuisse veteres usos ad corpus abluendum aut pedes, quod hic de *λεκάνη* *Pollux* adnotat. Sed addendum obiter de istorum hominum ineptiis, qui in capita distinxerunt hoc *Pollucis* volumen: quamvis enim ubique eorum imperitia eluceat, hic præcipue tamen, cum hæc a præcedentibus, cum quibus indissolubili nexu sunt conjuncta, separarunt. In *Æschylis* vertendo loco sic se gessit *Interpres*, ut plane dubitem, an quis, si id etiam ageret consulto, futillius vertere possit: ibi vero offendit me *θεοφόρων ποδῶν* vide, num potius legendum *θεοφόρων*, id est, *θεῶν*, quæ loquendi formula tragico cothurno conveniens: *Helyschius*: *Θεοφόρος, θεῶν* extarent ista modo in MS. eorum calculo haud dubie conjecturam meam haberem confirmatam: *σκάφη* vero *λεοντοβάμων*, quæ leonibus innititur; ad eundem seu sum nescio quo loco legerim *τράπεζαν ἀργυροβάμονα, quæ pedibus argenteis esset suffulta.*

48 Ὀμήρου εἰπόντος] MS. λέβητα, καὶ Ὀμηρον. Verfus *Homeri* sunt omitti. JUNG.

JULII POLLUCIS.

49 Ὡς ἄρ' ἔφη, &c.] *Odys.* τ, 386. SEB. 50 Κατ' Αἰσχύλον] MS. καὶ τὰ Αἰσχ. Sed id recte emendatum ibi. JUNG.

51 Που σκ.] MS. παῦ σκ. *Æschylis* χρῆσι in MS. nostro omittitur quoque: videntur autem post *χαλκήλατος* nota interrogationis signanda. JUNG.

52 Καὶ ποδανιπτήρ &c.] C. V. καὶ ποδανιπτήρ οὐ παρ' Ἡροδότῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν Διοκλέους Βάκχαις· Ἰδρία τις ἢ χαλκοῦς ποδανιπτήρ λέβης· τὸ δὲ ἐπ' αὐτοῦ ὕδωρ νίπτει ἢ λούτριον ἢ ποδανιπτήρ. *Herodotus* in *Επιεργεφασί* ἐκ τοῦ ποδανιπτήρος τῷ γαλμα γενεῖται. *Diocles* verus hic forsitan fuit:

Ἰδρία τις, ἢ χαλκοῦς ποδανιπτήρ λέβης.

Hydris quædam ἔσσι πεδibus abluendis lebes.

Λούτριον *fit*ματ *Helyschius* in h. v. *πλυντήριον* in hac notione vix reperitur: *λεοντοβάμων σκάφη* est *scapha leonibus apes insillens*, loco pedum. KÜHN.

Καὶ ποδανιπτήρ] In quo modo defectus noster MS. id insigniter explet, duobus auctororum nominibus nobis largiens rursus cum χρῆσι, quæ quod ad vulgatos perierant funditus: integra enim linea deest: tu itaque sic restitue versum penultimum ut in MS. est: καλεῖται μέντοι καὶ ποδανιπτήρ, οὐ παρ' Ἡροδότῳ μόνον· ἀλλὰ καὶ ἐν Διοκλέους Βάκχαις·

Ἰδρία τις, ἢ χαλκοῦς ποδανιπτήρ λέβης.

Τὸ δὲ ἐπ' αὐτοῦ ὕδωρ, νίπτει, ἢ λούτριον, ἢ ποδανιπτήρ, ὡς ἐν Ἡρώσει &c. egregie, ni fallor, omnia. Illustrabimus porro. Primum *ποδανιπτήρ*, non ut vulgo *ποδανιπτήρ*. scribendum confirmant subjectæ χρῆσις. *Herodotea* hæc est, quam *Noster* saltem innuit, *Επιεργεφασί* cap. 172. de *Αἰθίῳ*: ἢ οἱ ἀλλὰ τε ἀγαθὰ μύρια, ἐν δὲ καὶ ποδανιπτήρ χρῆσις· ἐν τῷ αὐτῷ τε ὁ Ἀμασι καὶ οἱ δαιτύμεις οἱ πάντες τοὺς πόδας ἐκαστοτε ἐναπενιζέοντο. *Diocles Comicus* & alibi a *Polluce* citatur, sed hic in *Bacchis*: *Suidas*: *Διοκλῆς, Ἀθηναῖος, ἢ Φιλιάσιος, ἀρχαῖος Καμικός· σύγχρονος Σανυρῶν καὶ Φιλυλλῶν* (ita scribe, non *Φιλυλλῶν*) δράματα αὐτοῦ *Θαλαττα, Μελιτταί, Οἰμῆρι, Βάκχαι* *Θυέστης β*. In eo ὕδρια & χαλκοῦς scripsi, credo, non temere, quamvis in MS. illud sine accentu ὕδρια esset: hoc vero ἰσχυρόνως χαλκοῦς quod tamen indicare volui. Sequitur post exemplum e *Diocle* de aqua, qua pedes

τὸ δὲ ἀπ' αὐτοῦ ὕδωρ, νίπτρον, ἢ λούτριον, ἢ ποδάνιπτρον, ὡς ἐν Ἡρώσιον Ἀριστοφάνης λέγει· ἰστέον δὲ ὅτι τὴν Λεκάωνην, ⁵³ πέλλιν οἱ τραγωδοὶ

autem hinc defluens, νιπτρὴν. Πλυντήριον, pedum lotio, ut in Heroibus dicit Aristophanes. Sciendum vero, quæ pelvim Tragædi Πέλου

Iavamus: ubi λούτριον ex MS. habet: rectissime, credo: χρῆσι ex *Aristophanis Heroibus* supra habuisti VII, 167. ubi etiam λούτριον MS. & id probavi etiam ex *Hesychio*: ibi in eâ χρῆσι & ἀπόνιπτρον, cujus & hic mentionem fecisse mihi valde verisimile est: nam & supra VII, 40. ait: νίπτρα μὲν Αἰσχύλος, Ἀριστοφάνης δὲ ἀπόνιπτρον· ubi vides & *Aischyle* χρῆσιν innuisse, quem hic modo attulit: quare, ut dixi, credo omnino & hic allatum: non tamen ποδάνιπτρον, ut ex MS. scriptis, ejciendum est: potest & illud fuisse ibi: & satis magno teste *Homero* nititur, qui in *Ὀδυσσ.* τ. bis, v. 343.

Οὐδὲ τι μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιπέρατα θυμῷ γίγνεται.

& *ibid.* v. 304.

Οἰομένη ποδάνιπτρα· τὰ γὰρ πρότερον ἔκχυτο πάντα.

Sic de ἀπόνιπτρον in *Acharnensibus Aristophanes*:

Ὅσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἰσπίρας.

Quem locum & *Eusebii* innuit, ubi ad prius allatum *Homeri* versum 343. ita commentatur: ποδάνιπτρα δὲ ἢ αὐτὴν λέγει τὴν οἴψιν τῶν ποδῶν, ἢ τὸ ὕδωρ ᾧ ποδῶς νίπτονται, ἢ καὶ ἀπόνιπτρον ἔλεγον· ὡς καὶ ὁ *Κωμικὸς ἐν Ἀχαρνέσι* δηλοῖ· ne quis putet illud ἀπόνιπτρον aliis usibus potius destinatum, quam pedibus, de quorum ἀπονήσει hic potissimum agitur. Eundem *Comiti* locum attulit & *Suidas* in ἀπόνιπτρον· ubi & adfert morem proclamandi, ne in quem progredientem effunderetur: ἀπόνιπτρον· Ἀριστοφάνης ὡσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἰσπίρας· ἰσπίρας δὲ οἱ ἀρχαῖοι εἶπον· τε ἐκχέοντο ἀπόνιπτρον ἀπὸ τῶν θυρίδων, ἵνα μὴ τις βραχὴν, λέγει τῶν παριόντων ἔξω· quæ ideo tota adscripsi, uti veterum morem, si possem restituere. Ipsa enim formula, ni fallor, in *Suida* perit, & ultima disjecta sunt. Ego ita restituendum puto: ἵνα μὴ τις βραχὴν τῶν παριόντων, λέγειν ἔξω· ne quis aspergeretur, dum effunderetur, precedentium ad ades, proclamasse eos. Recede, vel Cave: ἔξω, pro ἔξωτασσο, notum. Vix dubitabis de hoc, si legeris totum *Aristophanis* locum, ad quem dum ista scriberet, respexit. Estque hic:

— Ἄλλ' ὁ Κοισύρας, καὶ Λυμάχος,
Οἷς ὑπὲρ ἱεράου τε καὶ χρῶν πρῶτην ποτὴ,
Ὅσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἰσπίρας,
Ἀπαντες ἔξωτασσο παρῆσαν οἱ φίλοι.

Ubi & *Scholias*tes, unde sua *Suidas* descripsit, in eadem formula emaculandus videtur: εἰσπίρας εἰ ποτὴ ἐκχέοντο ἀπόνιπτρα ἐκ τῶν θυρίδων, ἵνα μὴ τις βραχὴν τῶν παριόντων ἔξω λέγειν. Pro ἔξω, nimirum ἔξωτασσο lego: nam statim subjicit: καί γε οὐ πρὸς τὸ ἔξωτασσο ὄνομα, ὁρῶντες ἂν τῶν, ἐκχώρησον. Sed ne me nimis ἐξωτασσοθαι dicas ταύτης τῆς ὁδοῦ εἰς πᾶρον, pergam.

JUNG.

Καὶ ποδάνιπτρον &c.] Adjiciam omnem, sicuti ante nos fuit editus, *Pollucis* locum, ut cum istis, quæ reposuimus e MSS. componere possis, & quid distent æta lupinis judicare: καλεῖται μάλιστα καὶ ποδάνιπτρον λέβης τὸ δὲ ἀπ' αὐτοῦ ὕδωρ νίπτρον, πλυντήριον ἢ ποδάνιπτρον &c. Splendidiora longe & pleniora, quæ de MSS. dedi. Plurimos autem in veterum monumentis commemorari *Diocles* ex solo *Meursio* didiceris in *Bibliotheca Græca*. Hunc vero *Comicum Suidas*, cujus verba retulit *Jungermannus*, Atheniensem gente aut Phlasiensem fuisse tradit, vel quod ipsi patria fuerit dubia, vel quod oriundus Phlunte præcipuam tamen ætatis partem Athenis egerit, quam rem sæpius in cau-

sa fuisse, ut duplici quis patria censeretur ortus, alibi exemplis similibus luculente demonstrabo: alias sane & *Diogenes* inter *Philosophiæ Pythagorica* columnina *Dioclem* Phlasiensem enumerat, quem ego tamen diversum existimo a *Comico* nostro. Ad fabulam ejus *Bacchas* quod attinet, eam & singulo numero *Βάκχα* appellatam reperio: sic quidem apud *Photium* in *Κατὰ κακῶν, Διοκλῆς Βάκχα*: itaque legendum apud *Suidam* in illa voce: *Pollux* vero noster & alibi *Βάκχας* ejus nominavit, & *Μελίττας*, nam hæc quoque *Diocles* est *Comœdia Athenæo* etiam laudata, qua forsitan apum solertiam & sedulam industriam, quæ constitutam bene rempublicam imitaretur, exposuit, quemadmodum in *Synibus* suis alia ratione in re non longe diversa *Aristophanes*: meminit ejus & *Hesychius* in *Τίγγα· Διοκλῆς ἐν Μελίτταις* ubi *Sopingerus* inauspicato ἢ μάλιστα restituere cogitat, quem viri non indocti errorem castigavit *Berkelius* in notulis ad *Hesychium* MSS. Non procedit *Sopingeri* emendatio: nam *Diocles Atheniensis in Μελίτταις εἰσάγει* a *Suida*. *Diogenes est a Diocle medico, quem Hesychius citat ἐν λαπαραῖς ἔσ συγκομιστοῖς*. Ista de *Μελίτταις* hic addere volui, ut simul omnia de *Diocle Comico* illiusque fabulis, quantum ad *Pollucem*, complecterer. *Ποδάνιπτρον* est in hoc *Adagio*, *Δείξιν εἰς ὑπόδημα, ἀριστέρον εἰς ποδάνιπτρον* quo de videndus *Zenobius* Cent. 111. 53 *Πέλου*] C. V. *πέλλιν* *Hesych.* *Πελλίης ἢ πελλίης, Λεκάων· Salmas.* V. C. *πέλλιν* legendum, *πέλλιν, Κίην*.

Πέλου] Pro *πέλου*, MS. *πέλλιν* & vulgatam quidem *πέλου* sinam alios quæret: mihi stat adhzere lectio vetulter, quam noster *Palatinus* servavit. Eam enim firmat glossarij princeps *Hesychius*: *Πελλίς, ἢ πελλίης, Λεκάων*. Satis clare, ut *Noster*, *Λεκάων*, id vocabuli exponens. Ceterum *pelvis* vocabulum, a *pedis levatione*, ut *pedulus Varro* libr. IV. de ling. Latin. Sed viri docti fere dissentiunt, & ab hoc Græco, quod hic noster *Pollux* refert, esse ajunt, ut *Bayf.* de Vasc. ut *Magnus Scalger* Conjectan. ad eum locum: ut *Ursinus* Adpendice ad *Triclin.* apud quem in verbis *Pollucis* male est, *πέλουκα δὲς ἢ Τραγίς τὴν Λεκάων· οἱ δὲ Αἰολίς*, inquit, *πέλουκα μ. τ. ξ. λίγυσον*. JUNG.

Πέλου] Optime MSS. *πέλλιν*, quam scripturam, favente *Jungermanno*, in contextum reduxi: in veteri *Glossario* MS. *πέλλιν*, *pelvis*: opportune; videreturque sane Auctor istius *Glossarij* originem Romanæ vocis veram agnovisse: scilicet antiqui non solebant fere duplicare eandem literas, ut marmora testantur & vetustissimi Codices, in quibus pleræque illas voces, quæ duplici litera eadem solent apud nos scribi, unica tantum exaratas deprehendimus: istius rei capi possunt exempla e *Pollucis* nostri Codicibus MSS. jamque monuisse subit memoriæ de *σάκκ* & *σάκκα* similibusque aliis: hoc igitur pacto *πέλλιν* pro *πέλλιν* olim scriptum erat: sic in *Etymologo πέλλιν*, quod *Hesychio* aliisque *πέλλιν* *Æolicum* interponas digamma *πέλλιν*, & ipsissimam e vestigio vocem Romanam habebis, ut *ων*, *ονυμ*, *αἰών*, *ανυμ* &c. Adeundus in *Etymologico Vossius*, qui plurimos adducit illam originem amplexos; sed ipse cum omnibus istis vulgatam eamque pravam *Pollucis* scripturam retinet, neque rem satis accurate enucleat: in sequentibus etiam librariorum supina negligentia *Pollucis* damnium dederat, ubi nobis pro *πέλλιν* vel *πέλλιν* a *πέλλιν*, vel *Æolicæ* *πέλλιν* obtundeatur *πέλουκα*: illam autem præcipue ligneam fuisse ex notatione vocis ostendit *Pollux*, ἀπὸ τοῦ πελλίης κηρύσαι· quibus duobus obsequur sum: hoc ipsum de *πέλλιν* *Etymologus* tradit, quas expouit *ζέλινα ἀγ-*

vocitant. *Æoles* vero Πέλυκα dicunt: imprimis ligneum, a cædendo. Ubi vero pocula abluuntur, δλκαίων vocatur: fortassis & lavacrum: 79 * quod autem supponitur huic, forte fulcrum vocandum est: ut in Foro publico

καλοῦσιν. αἱ δὲ Αἰολεῖς ⁵⁴ πέλικαν, μάλιστα τὴν ζυλίνην, ⁵⁵ ἀπὸ τοῦ πεπελεκῆσθαι ⁵⁶ ἵνα δὲ ἐναποπλύνεται τὰ ἐκπάματα, ⁵⁷ ὀλκαίων. τάχα δὲ καὶ ⁵⁸ λουτήριον. * τὸ ὑπόθημα αὐτοῦ ⁵⁹ τάχα δὲ 79 καὶ ὑπόστατον κλητέον, ὡς ἐν τοῖς ⁶⁰ Δημοπράτοις

γῆα, quæque profecto quiddam habent cum τῇ πάλαι commune: sed de πελικῆ origine aliud ego longe diversum e lingua Phœnicia protulisse memini supra, quod multo majorem veritatis habet speciem: ad πάλλας vero quod adtinet, qui ἀπὸ τοῦ πεπελεκῆσθαι deducendis ajunt summe nugantur, cū & in ea sit opinione *Euſtathius*. Apud *Hesychium* autem πεπελεκῆσθαι ut geronatur pro πεπελεκῆσθαι, non ego quidem necessarium dūco, quamquam haud clam me sit, quid de πελικῆν & πελικῆζεν *Grammaticis* stantur, quæ utit plerumque ita recte procedant, non ubique tamen sic se habent: sed πελικῆν vero frequentissimum, quod sane non tantum de lignis, sed & lapidibus dici consuevit: οἱ ἐβδουήκοντα Βασιλ. Γ. κ. στ. Καὶ ἐπὶ λέκων οἱ υἱοὶ Σαλομῶν. *Philostratus*: Πελικῶ, δολο, someo: & in eodem πελικῶν Πελικῶ, δολοι: hinc πελικητής δολοτορ, & πελικημα, someo, assula: λίθους ἀπελικητους habent dicto loco LXX. viri, & ἀπελικητους alibi soluminodo, non addita voce λίθους: igitur ἀπὸ τοῦ πεπελεκῆσθαι πελικη, quod dolata sit & polita. Sed in istis jam ego nunc nimis diu commoror.

54 Πέλυκα] MS. πέλικαν. *Hesychius*, Πελικαν, (ita enim legit *Casaubonus* pro πελικῶν) ἴδιος ποτηρίου ζυλίνου, διὰ τὸ πεπελεκῆσθαι. Sed hic ἐπὶ λεκάτης dicitur. SEB.

Πέλυκα] C. V. πέλικαν. C. A. πέλυκα, ni fallit fugiens scriptura illius Codicis. *Salmastius* etiam legit πέλικαν. KÜHN.

Πέλυκα] MS. οἱ δὲ Αἰολεῖς πέλικα: per e in medio: ultima tamen litera quæ post e sequebatur, penitus erasa: sine dubio v fuerit, & scriptum perinde ac in *Seberi* MS. fuit, πέλικαν & ita restitendum fuerit. Certe noli dubitare huc spectare *Hesychiana*: Πελικῶν, ἴδιος ποτηρίου ζυλίνου διὰ τὸ πεπελεκῆσθαι ἄλλοι ζυλίνη λεκάτη: en quam clare ζυλίνη λεκάτη non lac lacti similis, quam hoc *Noster* verbo, μάλιστα τὴν ζυλίνην, quæ sequuntur. Ejusmodi diversis usibus inservisse sæpe & adhibita, tralatitium notare est: unde tam multa a nostro *Polluce* in diverso instrumento reperuntur vocabula. Apud *Hesych.* vero πέλυκα, vel πέλικαν scribendum putat *Magnus Casaubonus* XI. *Athen.* 13. JUNG.

55 Ἀπὸ τοῦ πεπελεκῆσθαι.] MS. πεπελεκῆσθαι. *Euſtath.* *Odys.* fol. 219. πελικῶ μὲν ἐπὶ ζύλων πελικῆζω δὲ ἐπὶ προβάτων, καὶ ὅλας ζῶων. SEB.

Ἀπὸ τοῦ πεπελεκῆσθαι.] C. A. ἢ ἀπὸ τοῦ πεπελεκῆσθαι. C. V. ἀπὸ τοῦ πεπελεκῆσθαι. *Salm.* πεπελεκῆσθαι legit ex V. C. alius ejusdem Codex πεπελεκῆσθαι: malim πεπελεκῆσθαι, quod *secundum sit excisa*: a πεπελεκῆσθαι. KÜHN.

Ἀπὸ τοῦ πεπελεκῆσθαι.] Ante ἀπὸ in MS. vocula ita penitus erasa est, ut, quæ fuerit, conjici non possit: videtur ἢ fuisse: sed magis quadrat ὡς vel οἶον vel tale: pro πεπελεκῆσθαι, tam noster MS. quam *Seberi*, πεπελεκῆσθαι: ut scribendum certe est: & ita quoque apud *Hesychium* in πελικῶν scribendum videtur pro πεπελεκῆσθαι. Est & apud *Etymologicographum* ita per η in πέλλα: vid. *Euſtath.* ad *Odys.* ε. & *Suidam*, in πελικῶ. JUNG.

56 ἵνα δὲ ἀποπλ.] MS. ἐναποπλύνεται. SEB.

ἵνα δὲ ἀποπλ.] C. A. ἵαμα δὲ ἐναποπλύνεται ἐκπάματα &c. KÜHN.

ἵνα δὲ ἀποπλ.] Scribe ut in MS. nostro & *Seberi* est: ἵνα δὲ ἐναποπλύνεται: quamvis *Noster* suo fere more in ἀποπλ. duabus vocibus. Idem *Noster* deinde omitterit γά. JUNG.

ἵνα δὲ ἐναποπλύνεται &c.] Nostris Codicibus obtem-

peravi, qui ἐναποπλύνεται, quod est efficacius. Quod ad ὀλκαίων autem, *Polybius* ὀλκῆον habet, uti scriptura diversa, sic & significatione: πάντας ἐκ χρυσῶν ὀλκῆων κλιφοντο κροκίω μύρω non quod in ὀλκῆοις unguentum aservari soleret, sed ut ostendat *Anisochi Epirhænis* profusissimam luxuriam, qui in illa splendidissima pompa, quam describit *Polybius*, homines unguento perfundi voluerit ex ὀλκῆοις. Est & ὀλκῆοις in ista *Ptolemaei Philadelphi* vere regia pompa, quam accurate descriptam reliquit *Callistratus* apud *Athenæum* lib. V. inter alia præferuntur βίαι δέκα, ὀλκῆα δύο, ἐκότερον χωροῦν μετρητῆς πέντε.

57 Ὀλκαίων.] MS. ὀλκαίων habet. Inveniri nempe & cum tenui spiritu hæc notarum jam viri docti. *Hesychius*: Ὀλκαίων, λακάτη, κροκίω, κρατήρ, & Ὀλκῆον, μίγμα κρατήρ. Habuisti id & supra, ubi tamen MS. erat defectus VI, 100. ubi quoque spiritu leni est. Id Gallice *rapier* dici ait *Bayf.* de *Vale.* JUNG.

58 Λουτήριον.] *Gl.* λουτήρ, λουτήριον: λουτήριος, λαβέλλου: vid. *Hesych.* in Ὀλκαίων. KÜHN.

59 Τάχα δὲ καὶ ὑπόστ.] C. A. & *Salm.* τάχα καὶ ὕ. κ. ὡ. ἰ. τ. Δημοπράτοις: & sic ultimum habet & C. V. nec mutat ullibi: eadem est lectio *Salmasti.* KÜHN.

Τάχα δὲ καὶ ὑπόστ.] Sic & in MS. nostro fuit, sed de penitus erasum est, & bene, ut videtur. JUNG.

Τάχα δὲ καὶ ὑπόστατον κλ. &c.] Modo fuit in vulgatis insertum culpa librarii δὲ τὸ δὲ ὑπόθημα, quod deleui, mox enim proprio loco τάχα δὲ &c. Superius ad hunc librum dixi de ὑπόστατον, atque ὑπόστατον etiam appellari, ut ibi erat in vulgatis, monstravi: addendum hic eadem & ὑπόστατον dici a *Callistrato*: Διφικῆ χρυσῶ τρίποδος ὑπόστατον ἔχοντες. Idemque alibi βάσεις. Ego vero non ita stricte ac *Jungermannus* hæc ὑπόστατον capiam, sed de quibuscunque suppositis: alii orbiculos illos, quibus in mensis ad imponenda vasa mensaria veteres utebantur, appellare licet *cesticellos* vel *uculos*, quos proprie dicebant circulos impositos capiti ad ferenda facilius onera: indeque explicare soleo *Isidorum* in *Glossis* sic scribentem, *Arculu*, *circulis*. Videndus in utraque voce *Festus*.

60 Δημοπράτοις] *Δημοπράτοις*: ut & infra *Segm.* 81. SEB.

Δημοπράτοις] MS. *Δημοπράτοις*: & semper ita scribendum: supra *Segm.* 46. habuisti eadem, ubi illud ὑπόστατον quoque ex MS. restitui. Et hiuc discimus quid sit ὑπόστατον, a *Lexicographis* nescio an adhuc explicatum: ὑπόστατον, ὑπόθημα est ἐκπαμάτων, *Homero* ὑπόκυκλον. Simili ratione ut κύκλον mox explicat ἐπίθημα τρίποδος. *Hesychius*: ὑπόκυκλα τοῖς ἀστραγάλους τοὺς ὑποτιθεμένους τῷ πυθμῆνι τῶν τρίποδων. Locus autem *Homeri*, ἰλ. σ. quem eundem & *Noster* & *Hesychius* respexit, utriusque ὑπόκυκλα una voce legentes, est de tripodibus illis ἀυτομάτοις, quos *Vulcanus* fabricat: cujus lectionis mirum, *Euſtathium* non mentionem facere, sed saltem istam, quæ ὑπὸ κύκλω habet, explicare. A tripodibus hoc ad vasa potoria *Noster* *Pollux* non inepte, credo, transfert. Vel valde vero fallor, vel tale quid apud Latinos fuit, scilicet & illos usos fuisse orbiculis, cui vasa escaria & potoria imponerentur, ne mappam sædarent. Hodie sane moris id est adhuc, præsertim in magnatum mensis. Id genus *σκυαρίου*, *Bisim* Trebatio dictum adnotavit *Junius Nomenclator*, nempe l. 100. *hæres.* §. 3. D. de *Legat.* 3. *Cui Corinthibus vasa legata essent, & βάσεις*

εὑρίσκειται τὸ ὄνομα ⁶¹ ἐπὶ πάντων ὑποθημάτων ἴσως δὲ καὶ καθ' Ὁμήρον ὑπόκυκλον, εἰπόντα,

⁶² χρυσία δὲ σφ' ὑπόκυκλα ἐκάστῳ πυθμένι θῆκε.

τὸν δὲ πυθμένα, ⁶³ καὶ πύδακα ἄλλοι τε καὶ Φερεκράτης ἐν Λήροις, λαβοῦσα μὲν τῆς χοίνικος τὸν πύδακα, ⁶⁴ εἰσέκρουσεν. ⁶⁵ Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν Δράμασιν, ἢ Κενταύρω, ἐκκρουσαμένους τοὺς πύδακας εἶρηκε τὴν δὲ ἀπύθμενον κύλικα ἐν ⁶⁶ Τριπολέμῳ Σοφοκλῆς ⁶⁷ ἀπυδάκωτον ὠνόμασεν, ⁶⁸ ἀπυδάκωτος οὐ τραπεζοῦται κύλιξ.

quoque eorum vasorum collocandorum causa ranaui de-
beret, Trebatius respondit: Labeo autem id non probat,
si eas bases testator numero vasorum habuit. Procu-
lius vero recte ait, si anea quidem sint, non autem
Corinthia, non deberi. Certe ad maculas mapparum
impresas mihi sunt in mentem illa Martialis lib. XIV.
Epigr. 138.

Gausapa villosa, vel mantile.

*Nobilis villosa tegant tibi linthea citrum:
Orbitibus in nostris circulus esse potest.*

Ubi *circulus*, labes est impressa a paropside vel poculo, ut & *Turnebus* IX. aduers. 24. explicavit. Hinc vero pater, quod hoc non recte accepit idem *H. Junius* ad nescio quod Chirurgicum instrumentum: Excipulum, ait in *Nomencl. ego vocitabo, pace emendatorum bona, vasculum quod subijciunt a Chirurgis, dum sanguinem detrahant scalpello, ab ejus vasculi usu, quod subijciunt doliorum fistulis: ὑπόθημα Poll. ὑπόστατον, ὑπόκυκλον* si enim *Pollux* tale vasculum intellexisset, capite 20. antecedente, ubi quæ πρὸς πίθους exsequeretur, id nominasset & explicasset fat scio. JUNG.

⁶¹ Ἐπὶ πάντων] C. A. ἐπὶ π. ὄ. KÜHN.

⁶² Χρυσία δὲ σφ' ὑπόκ.] *Iliad.* Σ, 375. ubi quædam exemplaria: ὑπὸ κύκλα ἐκ. ut sit *Imelis* pro ὑπίθηκε, *suproherat*: ὑπόκυκλον autem συνίτητος legitur *Odyss.* δ, 131. SEB.

⁶³ χρυσία δὲ σφ' ὑπόκ.] C. A. χρυσία σφ' ὑπόκυκλα &c. KÜHN.

⁶⁴ Καὶ πύδακα] E MS. priores editiones πύδα. SEB. Καὶ πύδακα] C. V. πύδα, omissa κα. C. A. in πύδακα finit hoc caput. KÜHN.

⁶⁵ Καὶ πύδακα] MS. καὶ πύδα καὶ ἄλλοι &c. Sed mendose, ut quisvis videt: hoc tamen recte quod prima syllaba υ est, quum antea vulgati ubique male hic habebant, quod recte a *Sebero* nostro ejectum, illo substituto. *Pherecratis* Λήροι & ab *Athenao* laudantur, ut adnotavit *Casaubonus* III. *Athen.* 15. *Verus Pherecratis* in MS. defunt: possunt autem ita reconcinari:

Λαβοῦσα μὲν τῆς χοίνικος τὸν πύδακα
εἰσέκρουσεν. JUNG.

⁶⁶ εἰσέκρουσεν.] *Introrsum adegit*, ut ita minor fieret mensura: & hoc ipsum paulo post ex *Aristophane* dicitur ἐκκρούσασθαι τ. π. loco *movere suo fundum mensurarum: μέτρον τὸν πύδακα ἐκκρουμένον* vocat *Theophrastus Erhic. Charact.* c. 12. ubi *Casauboni* emendatione nil opus est. KÜHN.

⁶⁷ Ἀριστοφ. γοῦν ἐν Δρ. &c.] MS. ita habet: ἐν Λήροις, καὶ Ἀριστοφάνης κεκλήκασιν: iterum omisiss his, γοῦν ἐν Δρ. ἢ κ. ἐκρ. τ. π. εἶρηκε. Et sane τὸ κεκλή-

nomen hoc invenitur de omnibus supposititiis fulcris: fortassis etiam secundum *Hommerum*, *circulus inferior*, dicentem,

Aureos vero singulis circulos supposuit.

Fundum vero alii πύδακα vocant: tum & *Pherecrates* in *Liris*, *Prehendens* quidem *choenicis fundum* infixit. *Aristophanes* sane in *Fabulis*, aut *Centauro*, *excussos fundos* dixit. *Calicem* vero *fundo* *caurentem* *Sophocles* in *Tripolemo* *ἀπυδάκωτον* vocat. *Fundo* *carens calix* *tubulæ* non servit.

κασιν in vulgatis forte reponendum hinc videtur: potius sane, quam subaudiendum: ut *legianus* nempe ἐν Λήροις κεκλήκασιν, λαβοῦσα &c. *Pherecratis* verticulum illustrat *Casaub.* noster *Comm. ad Theophr. Charact.* πρὶ βδελυρ. quem vide: post & post ἄλλοι τε poni. De *Aristophanis* *Dramatin* aut *Centauro* vid. *Casaubonum* nostrum VII. *Athen.* 14. ubi & pro ἐκκρουσαμένους, forte emendandum arbitrat *ἐκκρουσάμενος*. JUNG.

⁶⁶ Τριπολέμῳ] C. V. bene *Τριπολέμῳ* laudat & *Athenaus Sophoclis Triptoleumum*. KÜHN.

Τριπολέμῳ] MS. *Τριπολέμῳ* Σοφ. & ita omnino scribendum est: illud τ adpendulum τῷ π. oculos descriptorum effugit facile, ut notavimus & alibi. *Triptoleumum* nullum *Sophocles* scripsit: nescio an non & alius nemo. De *Triptolemo* vide, qui laudant, multos bonosque apud *Casaubonum* nostrum *Catalogo Dramatum Sophocleorum* VII. *Athen.* 4. ubi non aliter habet in hoc loco, quem profert, indeque restituit corruptam *Sophoclis* χρῆσιν apud *Etymologicographum* in ἀπυδάκωτος. JUNG.

Τριπολέμῳ Σ.] Uti restituit e MSS. ad oram sui *Codici* *Doctiss. Kühnius*, sic & in suo *Sophocle Menysius Pollucis* adduxit verba: bene habet igitur *Τριπολέμῳ*, quod præter MSS. lucide patet etiam ex isto *Hesychii* loco: *ἀπυδάκωτος, ἀπύθμιος, Σοφοκλῆς Τριπολέμῳ* ἐν δὲ Ἰφιγενίᾳ πύδακα τοῦ ξίφους τὴν λαβὴν ἔφη in verbis autem summi *Tragici* insolentiam illius verbi *τραπεζοῦσθαι* attende, quod alibi haud temere reperias. Sed de πύδακα hoc amplius adnotare lubet, videri scilicet extitisse apud antiquos Græcos πύδος, eisdem utique notionis ac πύδαξ, indeque manasse Romanam vocem *fundus*, in cujus incunabulis inquirendis oleum & operam perdidit eruditi viri, ne quid gravius dicam: consule *Vossium* in *Etymologico*: π mutatum in f, quod tam est perspicuum & usitatum, ut exemplis ad illam rem abuti nolim: significavit autem cujuscunque rei inum proprie vocabulum illud, eaque de ratione πύδακα τοῦ ξίφους ἐπιφύσιον appellavit *Sophocles*; quod ipsum & *Eustathius* observavit e *Pausania* ad II. A. *Hesychius*: Πύδαξ, πύθμη.

⁶⁷ ἀπυδάκωτος] Scr. ἀπυδάκωτος e Gr. t. SEB. 2.

⁶⁸ Ἄπ. οὐ τραπεζοῦται κ.] *Salm. in mensa sists non potest aut stare*. KÜHN.

Ἄπ. οὐ τραπεζοῦται κ.] *Ea χρῆσις, ἀπυδάκ. οὐ τραπεζ. κύλ.* in MS. nostro omissa est, statim additis verbis capitis sequentis, sine titulo interjecto. Adfertur ea & a *Suida* in πύδαξ: quæ tamen ἀντολεξί descrypta ex *Eustathii* παραβολαῖς ad Γλ. λ. qui περιμῖαν esse ait, & ἀπυδάκωτος, exponit ἀπυθμίον. Sed ad sequens caput: cujus initium & suis inserit *Rhodig.* VIII. *Antiq. Lect.* 15. JUNG.

• CAPUT XXIII.

• Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Κ Γ.

De mensa, & ejus vasculis.

⁶⁹ Περὶ τραπέζης, καὶ τῶν ταύτης σκευῶν.

Obfoniis autem supposita mensa etiam tripes vocatur: dixit siquidem Aristophanes in *Telmissensibus*:

Et unde ego mensam sumam tripodem?

& in *Concionantibus*:

Et tripodem extulit, atque lecythum.

Tripodes quoque dicti sunt apud Xenophontem in Expeditione: sicuti Tripodia quoque & res. Tripodis autem operculum circulum appellare oportet, & ὄλμον. Quoniam & Delphici Tripodis operculum, cui Vates insidet,

⁷⁰ Ἡ δὲ ὑποκειμένη ταῖς ὄψοις τράπεζα, ⁷¹ καὶ τρίπους ἂν καλοῖτο ⁷² εἴρηκε γοῦν Ἄριστοφάνης ἐν ⁷³ Τελμισσεῦσι,

καὶ πόθεν ἐγὼ τρίπου τράπεζαν λήψομαι. καὶ ἐν Ἐκκλησιαζούσαις,

⁷⁴ καὶ τῷ τρίποδ' ἐξένευκε, καὶ τὴν λήκυθον.

εἴρηνται δὲ οἱ τρίποδες ⁷⁵ καὶ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν τῇ Ἀναβάσει, ⁷⁶ ὡς περ καὶ τριπόδια, ὡς ἐν Ἰπποκόμῳ Μενάνδρου,

τὰ δ' ἐκ μέσου τριπόδια καὶ τραγῆματα * τὸ δ' ἐπίθημα ⁷⁷ τοῦ τρίποδος, κύκλον, καὶ ὄλμον ⁷⁸ προσήκει καλεῖν. ἐπεὶ καὶ τοῦ δελφικοῦ τρίποδος τὸ ἐπίθημα, ⁷⁹ ᾧ ἐγκάθηται ἢ προφῆτις,

⁶⁹ Περὶ τραπ.] C. A. in margine, ut semper feretuli sunt marginales, Περὶ τῆς ἐν ὄψοις ὑποκειμένης τραπέζης: ubi in ablatum vellem: nec *Salm.* titulum vulgatum legit. KÜHN.

⁷⁰ Ἡ δὲ] *Salm.* ἢ δὲ non legit. KÜHN.

⁷¹ Καὶ τρίπ. ἂν καλ.] C. A. omisissis interjectis pergit τὸ δὲ ἐπίθημα τῆς τρίποδος &c. KÜHN.

καὶ τρίπ. ἂν καλ.] Laudat hæc *Rigaltius* noster ad illa *Artemidori* lib. I. *Onirocr.* c. 76. τράπεζα δὲ τρίποδος οὐδὲν διαφέρει: οὐδὲ ἄλλο τι σκεῦος, ᾧ τις ἐπιθύνει: nempe in re *Onirocritica*. JUNG.

⁷² Εἴρηκε γοῦν] MS. εἴρηκεν γ' οὖν. JUNG.

⁷³ Τελμισσεῦσι] MS. Τημισσεῦσι: emenda: *Telmissensium* ut supra MS. *Segm.* 72. ubi probavi pluribus: locum hunc respicit & supra VI, 83. JUNG.

Τελμισσεῦσι] *Telmissensium* restitui cum *Kühnio*: ea de scriptura superius affatim est actum. In *Aristophanis* autem altera χρῆσις corrigendum putavi τῷ τρίποδ' ἐξένευκε, sicut in ipso *Comico* *Jungermannus* extare docuit: *Callistratus* apud *Athenæum* lib. V. plus una vice mentionem injicit τριπόδων Δελφικῶν, ubi non *tripodes Delphicos* intellige, sed *Delphicas mensas*.

⁷⁴ Καὶ τὸν τρίπου &c.] MS. καὶ τῷ τρίποδ' ἐξένευκε &c. sed pro τῷ videtur quis τὸν reponere voluisse. Sed MS. ut est apud *Comicum* ipsum habet: malim tamen τῷ, scilicet τῷ τρίποδ'. Scribe itaque: καὶ τῷ τρίποδ' ἐξένευκε καὶ τὴν λήκυθον. Ita prorsus enim & apud *Comicum* in *Ecclēsiastis* est, nisi quod editio *Rapheleng.* τῷ habet, quod σφάλμα τυπογράφου, credo. JUNG.

⁷⁵ Καὶ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν τῇ Ἀναβ.] *Xenophontis* locus est *Αναβάσ.* lib. VII. in convivio *Scythæ*: τριπόδες εἰσενέχθησαν πᾶσι: οὗτοι δ' ὅσον εἰκοσι κριῶν μεστοὶ νεμεμημένων &c. JUNG.

⁷⁶ Ὡς περ καὶ τριπόδια, καὶ τραγῆματα.] C. V. ὡς ἐν Ἰπποκόμῳ Μενάνδρου, τὰς δ' ἐκ μέσου τριπόδια καὶ τραγῆματα leg. τραγῆματα: ut in *Equifone Menandri*:

τὰ δ' ἐκ μέσου τρ. καὶ τραγῆματα.

Illos tolle e medio parvos tripodes & bellaria.

KÜHN.

Ὡς περ καὶ τριπόδια, καὶ τραγῆματα.] Mendosa ista καὶ τραγῆματα, ut facile quis suspicetur: locus præterea mutilus: qui in MS. nostro integer, & auctior χρῆσις e *Menandro*: ita ergo restitue, ut MS. ha-

bet: ὡς περ καὶ τριπόδια, ὡς ἐν Ἰπποκόμῳ Μενάνδρου

τὰ δ' ἐκ μέσου τριπόδια καὶ τραγῆματα.

τὸ δ' ἐπίθημα &c. *Menandri* Ἰπποκόμος & infra laudatur *Segm.* 98. JUNG.

Ὡς περ καὶ τριπόδια] *Elegantem Menandri locum* MSS. confervant, quem omnium, ceteris vulgaris καὶ τραγῆματα, in textum revocavimus *Kühnio* favente: Ἰπποκόμον *Menandri* & *Athenæus* alii qui adducunt, ut *Meursius* in fabularum ejus *Indice* significavit. Sed de *tripodiis* tamen hoc *Comici* loco cogitandum: τραγῆματα certe, seu bellaria mensis imponuntur: cum quibus mireris ita conjungi *τριπόδια*: nisi sumferis de cesticellis tripodibus, qui sustinere solebant vasā mensaria: quædam de istis superius adnotata: nescio an huc spectet *Cyris* τριπόδιον, *tripodium*, an alio potius referri debeat, ut opinantur eruditi viri.

⁷⁷ Τοῦ τρίποδος] C. A. τῆς τρίποδος: *tripodes mensa fuerunt in templo Delphici Apollinis, quibus superposita Phæades vaticinabantur*: ὄλμον hujus tripodis *cortinam* dici existimes jure merito ex iis, quæ *Servius* habet de *Cortina* ad illud *Virgilii*, *neque te Phæbi cortina sefellit*: vid. *Gloss.* in *Cortina*. KÜHN.

⁷⁸ Δεῖ] MS. ὄλ. προσήκει κ. SEB.

Δεῖ] C. A. pro δεῖ leg. προσήκει. KÜHN.

Δεῖ] Προσῆκει, MS. nolter, ut *Seberis*, pro vulgato δεῖ habet. JUNG.

Δεῖ καλεῖν.] Recte quidem, & quis mutandum censeret? sed omnes ad unum MSS. προσήκει, quos non sequi religioni duco, etiam si quid saltim vulgatæ lectioni par præ se ferant. ὄλμον autem Delphici tripodis pluribus explicuit *Illustriss. Spanhemius* ad *Callimachum*, allaro etiam *Pollucis* nostri loco, ubi & alia pleraque, quæ ad *cortinam* pertinent, non præterit eruditissimus vir: nos alio loco.

⁷⁹ ᾧ ἐγκ. ἢ προφῆτις] *Schol. Aristoph.* ad *Plut.* princ. ἢ δε Πυθία ἐπὶ τρίποδος καθήμενη χρησμοῦδ' καλεῖται δὲ τὸ μέρος, ἐν ᾧ καθῆται, ὄλμος. Eidem tamen alibi (fol. 319.) ὄλμος etiam ipse ille τρίπους, quem *Diodor. Sicul.* nominatum scribit, quod fuerit μηχανὴ τρεῖς ἄχρουσα βάσεις: libro decimo sexto, fol. 428. W. SEB.

ᾧ ἐγκ. ἢ προφῆτις] MS. προφῆτις. Sed correctum est προφῆτις. Illum ὄλμον Delphicum *Cortinam* a *Prudentio* putat vocari *Cispanius*, quem vid. *Collectan. Lucret.* in *Præstigijs*. JUNG.

ὄλμος καλεῖται ὡς τὰ μέσα τοῦ ἐμπύρου τρίποδος, ⁸⁰ γάστρα καθ' Ὀμηρον ⁸¹ ἐν δὲ τοῖς Δημοπραταῖς, καὶ τράπεζαι τις μονόκυκλος πέπραται καὶ μὴν καὶ τὰ ⁸² ἐπιτιθέμενα τοῖς τρίποσι, ⁸³ τράπεζαι καλοῦνται, καὶ μαγίδες, ⁸⁴ ὅς τις χρῆσθαι βούλοιο τῷ ὀνόματι κυρίως ῥηθέντι ἐπὶ

ὄλμος vocatur: Medietas autem tripodis igniti, Venter secundum Homerum. In Publica autem auctione, etiam Mensa quaedam unicum circulum habens vendita est. Veruntamen etiam ea, quae tripodibus imponuntur, mensae vocantur: & magides, quicumque hoc nomine uti dicatur, proprie accommodato

80 Γάστρα] *Odys.* θ, 437. vide & supra II, 168. SEB.

Γάστρα] *Gisanius* in verbis *Pollucis* dicto loco hic non recte γαστέρα habet; ut & *Rhodigin.* VIII. *Antiq. Lect.* 15. γαστέρα hinc: γάστρα dicitur a nostro *Polluce*, τῆς γάστρας: quod *Homerus* Ionice γάστρη vocat: *Noster* eodem modo & supra II, 168. LUBET ipsum versiculum ex *Odys.* θ. adscribere etiam a *Sebero* nostro indicatum, etiam hic: licet & supra II, 168. a nostro allatum:

Γάστρη μὲν τρίποδος κύρ ἀμφισπύ, βέρμετο δ' ὕδαρ.

ἔμπυρον vero hic vocat *Pollux*, quem ibi *Homerus* λυτροχρον τρίποδα vocat, eundem nempe cum ἐμπυριβήτην, de quo supra ad IX, 68. JUNG.

Γάστρα καθ' Ὀμηρον] Ita recte *Seberus*, ante quem γαστέρα lectum fuit: id ego vitii & in *Falckenburgiana* Excerptis sublato reperi. Desultorem autem hujus vocis τρίπους agere *Pollucem* liquet, siquidem alio jam, mox alio modo de τρίποδι loquebatur. Γάστρα vocem usurpat *Callisylaxus* laudato saepius loco: ταῦτα δ' εἶχεν ἄνω τε ἀκροτήρια καὶ ἐν ταῖς γάστραις κύκλω' de κυκλῖος quibusdam sermo est, quae inter cetera ditissimam neque minus splendidam *Ptolemaei* pompam instruebant: neque multo post iterum de binis crateribus Corinthiacis: οὗτοι δὲ εἶχον ἀνωθεν καθήμινα περιφανῆ ἢ τετορνυμένα ζῶα, καὶ ἐν τῇ τραχύλῳ καὶ ἐν ταῖς γάστραις πρόστυκα ἐπιμιλῶς πεποιημένα: egregie vero τραχύλος prius, tum γάστρας nominat; primum enim occurrit poculorum collum seu τραχύλος: post ἢ γάστρα, denique vero βάσις: haec quidem eruditi viri ignorarunt, qui γάστραν fecus ac par erat interpretabantur: manet apud *Rabbinos* מַגְדָּל & in *Talmude* מַגְדָּל, de quodam vasculo testaceo, procul dubio quod ventuosum esset, adeoque potius a γάστρα deducenda, quam a γάστρα, cujus significatio dissimilis, quamvis in ea re non disputavero: videndus in opere laborioso *Buxtorfius*.

81 Ἐν δὲ τοῖς Δημοπραταῖς] Absunt a C. A. usque ad πέπραται: τράπεζαι μονόκυκλος, mensa unicum habens orbem. KÜHN.

Ἐν δὲ τοῖς Δημοπραταῖς] MS. Δημοπραταῖς: & sic emenda ubique: dein non recte, puto, *Noster* habet, καὶ τράπεζαι μὲν ὁ κύκλος τις πέπραται: melius, credo, vulgati: τράπεζαι μονόκυκλος, credo, quae unam laminam superpositam habet, non duplicem: κύκλος enim certe τὸ ἐπίθημα, ut *Noster* ait, Germanice die tischel. JUNG.

Ἐν δὲ τοῖς Δημοπραταῖς] Solens id est in *Polluce* nostro vitium, ut *Dημοπραταῖς* scriptum videamus pro *Δημοπραταῖς*: nos ubique sic restituumus, ut ipsa res MSSrumque consensus, quamvis & hi in illa voce peccent aliquando, postulabant: *Hesychius*: *Δημοπραταῖς*, τὰ δημευόμενα κτήματα καὶ ὑπὸ δήμου πικρασόμενα: adde *Suidam* & *Aristophanis* *Interpretem*: ista vero, quae vendebantur populi jussu, in tabulis adscripta servari solebant: de *Δημοπραταῖς* autem alias, ubi otium fuerit, opportunius agam: τράπεζαι μονόκυκλος, si habuerint olim, exutillae colligas hinc δικύκλος, τρίκύκλος, τετράκύκλος. Mox ἐπιτιθέμενα vulgati: melius antiqui libri ἐπιτιθέμενα: Illa vero notione, quam tradit hic *Pollux*, τράπεζαι nihil est aliud ac κύκλος.

82 Ἐπιτιθέμενα] MS. ἐπιτιθέμενα. SEB.

Ἐπιτιθέμενα] MS. ἐπιτιθέμενα, ut & *Seberi*: sicque

malim, & *Stephanus* etiam ita reposuit in suo Codice: supra VI, 83. αἱ δὲ ἐπιτιθέμεναι καὶ αἰρόμεναι τράπεζαι, αἷ νῦν μαγίδας καλοῦσιν: ubi nisi particula αἷ debet abesse, alia corruptela locum affectum puto tamen: MS. noster ibi deficiebat. JUNG.

83 Τράπεζαι καλοῦνται] C. A. στράπεζαι καὶ μαγίδες: *Hesych.* μαγίδες: quae sequuntur non comparent in C. A. & *Salmasii* C. usque ad λέγγον. KÜHN.

84 ὅς τις χρῆσθαι βούλοιο τῷ ὀνόματι] C. V. κυρίως ῥηθέντι: proprie dicto de mactra &c. KÜHN.

ὅς τις χρῆσθαι βούλοιο τῷ ὀνόματι, κυρίως ῥηθέντι ἐπὶ τῆς μάκτρας &c. Vulgata λέγοιτο & κυριώτερι (quod antea adhuc per ο κυριώτερι legebatur, reposueratque in suo Codice *H. Stephanus* α) corrupta esse nemo certe negare poterit. JUNG.

ὅς τις χρῆσθαι λέγοιτο] Turpissimis maculis locus hic ante nos fuit scædatus, quas omnes ope MSS. funditus erasimus: quid enim hic λέγοιτο τῷ ὀνόματι, & mox ἢ ἐπὶ τὰ ἱερὰ δ, ἢ ἐπὶ τὰ πρ. θ. φερόμενα: prorsus hæc erant contraria *Pollucis* menti: *Kühnius* ad λέγοιτο adscripserat f. ἔλοιο: cetera minus apte, quae Codices antiqui egregie. *Etymologus*: Μαγίς, ἢ τράπεζα ἵνα τὰ μεμαγμένα: inde si de quavis mensa velis usurpare, splendori sermonis non te consulere dicam, quod & animadvertisse *Pollux* videtur, siquidem illum vocis abusum ægre permittat: sed hic tamen & de mensa sacra, cui profecta aliaque peragendo sacrificio imponebantur, proprie dici affirmat: tales autem in templis extitisse mensas humaniorem paulo latere nequit. Vocabulum autem hoc & aliis gaudet notionibus: *Hesychius*: Μαγίδες, αἷς ἀπομαρττουσι καὶ καθαίρουσι καὶ μάζας καταφρουσιν αἷ τις Τροφονίου κατιόντες: graviter in multis & occulta labe hic locus laborat: priora legebam: αἷς ἀπομαρττουσι καὶ καθαίρουσι: profecto distinguendum post καθαίρουσι: sed quod ad αἷς attinet, me revocat *Etymologus*: λέγονται δὲ μαγίδες καὶ οἱ μεταπολλοί, αἷς ἀπομαρττουσι καὶ καθαίρουσι: quid ista nos voce μεταπολλοί faciamus cum Eruditiss. *Sylburgio* animi sum dubius, quanquam ille sensum non male cepisse videatur de peniculis aut panniculis, nisi mavelis de ἀπομαρτταλία intelligere, quam ad abstergendas purgandasque manus adhibere solebant coci: & hoc potius placet *Etymologum* de adipis isto genere locutum fuisse: non audeam certe restituere; καὶ αἱ ἀπομαρτταλῖαι, etsi supersint illius nominis vestigia in μεταπολλοί: videbunt eruditiores, & nos expediret: forsitan & benignior quaedam hora commodius aliquid suppeditabit: suspicor tamen ex hoc *Etymologi* loco *Hesychium* esse mutilum, illoque carere vocabulo, quod reponendum pro μεταπολλοί, qualecunque fuerit. Id porro liquidum existimo, in *Etymologi* verbis pro αἷς emendandum αἷς, ut apud *Hesychium* legitur: simili vitio ὡσπερ in *Ctesia* fragmentis pro οἷσπερ interpretat: καὶ ὁμοίως χρῶνται, ὡσπερ καὶ Ἰσδοί pag. 26. Componenda cum illis, quae scribunt de ἀπομαρτταλία *Hesychius*, *Suidas*, & *Aristophanis* *Scholiales* ad *Equites*, qui posterior emendandus, σταις, ὁ ἀπομαρττουσι αἷς μάγειροι: lege, sis, ὡς *Suidas*: tantillum tamen vitii quosdam in errorem præcipitavit. *Galens* *Glossa*: Μαγίδα, τότε οἷον μάγμα καὶ φάρμακον, καὶ τὴν χειροκλήθην μαγδαλίαν. Porro in *Hesychii* loco, cujus gra-

ad mastram, aut sacras epulas, vel ad ea quae ad sacrificium feruntur, ut apud Sophoclem dicitur, Hecatae magidis caenam. * Cratinus vero in Busrude dixit:

Bos hic, magis, & farina.

Apud Epicharmum quidem in Prometheo Combusto, etiam secundum humanum usum dictum est. Calicem, ma-

της μάκτρας, ἢ ἐπὶ τῆς τὰ ἱερά δεῖπνα, ἢ τὰ πρὸς θυσίαν Φερούσης, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ εἴρηται, ἢ ἑκαταίας μαγίδας δορπῶν. * 87 Κρατίνος δ' ἐν Βουσίριδι εἴρηκεν,

ὁ βοῦς ἐκεῖνος, χ' ἢ μαγίς, κατ' ἀλλοφίτα.

παρὰ μέντοι Ἐπιχάρμῳ ἐν Πύρρῳ ἢ Προμηθεῖ, καὶ κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην χρῆσιν εἴρηται, κύλικα, μα-

tia haec a nobis sunt prolata, ita legendum: καὶ μάκτρας, ὡς καταφέρουσι &c. *Etymologus* aperte: ἔτι μαγίδας, μάκτρας, τούστιν ἄρτοι, οὓς καταφέρουσι οἱ εἰς Τροφίου κατιόντες.

85 Ἡ ἐπὶ τὰ ἱερά δ. &c.] In C. V. ἐπὶ abest; & tum habet φερούσης pro φερόμενα quod suadet, ut post μάκτρας legamus ἢ μάκτρας, vel de μαζα, quae ad sacras caenas, vel ad sacrificia peridnet. Kühn.

Ἡ ἐπὶ τὰ ἱερά δ. &c.] MS. ἢ ἐπὶ τῆς τὰ ἱερά δεῖπνα, ἢ τὰ πρὸς θυσίαν φερούσης, ὡς &c. Et haec vera Pollucis scriptura: ad quam vulgatam non dubitabis reformare. Jung.

86 Ἐκαταίας μ. δ.] Supra VI, 83. idem hic locus mendose leg. Seb.

Ἐκαταίας μ. δ.] C. V. τὰς Ἐκαταίας μαγίδας δορπῶν Hecates magidas caena: a δορπῶμαι, quod idem cum διαπῶ. Kühn.

Ἐκαταίας μ. δ.] *Hic Sophocles* χρῆσις in MS. nostro ita habet: τὰς Ἐκαταίας μαγίδας δορπῶν ut supra VI, 83. etiam vulgari habuerit: ubi H. Stephanus, τὰς Ἐκαταίας μαγίδας emendabat, hoc loco adducto e lib. X. quia hic vulgari μαγίδας δορπῶν habent. Sed necesse an satius MS. scripturae adherere: dum quid certius habeamus. Jung.

Ἐκαταίας μαγίδας δορπῶν.] MSS. bene praerentes sequitur sum: Ἐκαταίας μαγίδας δορπῶν quod elegantia Tragicis usitata tantum est, ac Ἐκαταίων μαγίδας δορπῶν talia dudum est quod alii notaverint: Kühnius Ἐκαταίας μαγίδας δορπῶν non bene ad sui Codicis oram: *sophoclem* vero ibi intellexisse puto istam caenam Hecataeam, quam novilunio tanquam sacrificium quoddam ditiores in trivis Hecate apparabant: & cum pauperuli homines cibos illos consumsissent, Hecate caenasse dicebatur: isto de ritu latius commentatur *Aristophani* *Interpres* ad *Plutum* v. 596. ubi *Comicus* ipse planissimis verbis eam rem declarat. Non dispar est, quod in Apocryphis libris de Daniele refertur illum arguisse sacerdotum Belis scelera & mendacia, qui, cum ipsi devorarent dapes apparatus Belo singulis diebus, Deum adfuisse convivio dicitabant.

87 Κρ. δὲ ἐν Βουσίριδι.] MS. hic Κρ. δ' ἐν Βουσίριδι e. Jung.

88 Καὶ τὰλλοφίτα.] In versum *Cratini* legit C. V. κατὰλλοφίτα, leg. κατ' ἀλλοφίτα, ad postremum farina hordeacea, nam κατὰλλοφίτα farina obsitum esse, ni mendum liberit. Kühn.

Καὶ τὰλλοφίτα.] MS. μαγίς, κατὰλλοφίτα. Jung.

Καὶ τὰλλοφίτα.] Nihil e MSS. scriptura poterat expediri concinnari, quam κατ' ἀλλοφίτα quod restitui. Sed in hoc loco μαγίς sanequam de μάκτρα est capiendā, quanquam id haud voluisse Pollux videatur; mox enim in *Epicharmo* illam ἀνθρωπίνην & vulgarem χρῆσιν observat.

89 Πυρραῖ Προμηθεῖ.] C. V. Πύρρα ἢ male: vid. supra IX, 156. quamvis, ut verum fatear, lectionem vulgatam habeat *Athenaeus*: margo equidem & ibi lib. III. c. 7. legit ἐν Πυρραῖ Προμηθεῖ & *Cassub.* in *Aniadv.* Ego vero valde dubito, an textus *Athenaei* & *Pollucis* sit sollicitandus, cur enim non possit unius dramatis gemina esse inscriptio, idque videretur suadere res ipsa; uti enim ex luto *Promethei*, ita ex lapidibus a *Pyrrha* retrosum jactis, homines factos fabulantur,

ideoque malim apud *Athenaeum* legere: ἐν Πύρρῳ ἢ καὶ Προμ. Κῦην.

Πυρραῖ Προμηθεῖ.] Hic vero MS. aliter longe: Πύρρα ἢ Προμηθεῖ & supposito accentu priori voce quis fecit, quasi esset Πύρρα ἢ Προμηθεῖ. Et observandus hic librorum veterum *Pollucis* cum *Athenaei* consensus: nam lib. III. *Diaprosoph.* πᾶδ' ὁ Ἐπιχάρμος ἐν Πύρρῳ καὶ Προμηθεῖ φησί ubi tamen *Magnus Cassaubonus* emendat ἐν Πυρραῖ Προμηθεῖ & hunc locum *Pollucis*, ut vulgatur adducit. A tanto viro temere dissentendum numquam putavi. Scrupulum tamen mihi adhuc movet, quod si *Epicharmus* ediderit drama hoc nomine, cur *Noster* supra IX, 156. de nomine *Pyrraeus* agens, ad id firmandum non attulerit vel meminisset *Epicharmeae* fabulae ita, ut vulgo quidem est, inscripta, quum tamen *Aeschylus* *Promethea* & *Naeplicus Sophocles* utrumque *Pyrrae* inscriptum adducat. Jung.

Πυρραῖ Προμηθεῖ.] Nihil ab instituto meo magis abest, quam MSS. refragari, etiam si nec clare satis perspiciam, quid habeat eorum lectio reconditum: hic profecto Πύρρα ἢ Προμηθεῖ MSS. adductus auctoritate repofui, contra ac *Magnus Cassaubonus* iudicavit, qui apud *Athenaeum* e vulgata *Pollucis* lectione titulum hujus fabulae reficere voluit: de ea tamen viri summi sententia admodum honeste & perite dubitat *Jungermannus*: *Kühnius* autem eam docte refellit: verus igitur *Epicharmi* fabulae titulus: Πύρρα ἢ Προμηθεῖ apud *Athenaeum* enim optime Προμηθεῖ. Siculum enim *Epicharmum* & Dorica scripsisse dialecto meminisse debemus. Solent autem *Grammatici* non raro altera tituli parte omitta Comediam illam advocare: *Etymologus* in *Staty.* ubi optimam illam exinde χρῆσιν habet: Πολλοὶ στατήρες, ἀποδοτήρες οὐδ' ἂν εἰς Ἐπιχάρμους Προμηθεῖ. Πύρραν appellat *Athenaeus* lib. X. καὶ Ἐπιχάρμος δ' ἐν Πύρρῳ ἐπιώνιστον ἔφη id ipsum & contigit alteri Siculi Poetae fabulae, quae *Κωμοσταί* appellari solet a *Grammaticis*, & a *Photio* in *Lexico* MS. cum tamen integer titulus fuerit: Ἡρωιστος, ἢ Κωμοσταί. Egisse vero *Epicharmum* in ista fabula de hominum origine, uti vel a *Prometheo* vel a *Pyrrha* traduntur producti, manifestum est e *Pindari* *Scholiasse* ad *Eid. Olympion.* θ. Πύρρα δὲ ἡ Δευκαλίωτος γυνὴ θυγάτηρ Ἐπιμηθέως καὶ ὁ μὲν Ἐπιχάρμος ἀπὸ τῶν λίθων λάους τοὺς ὄχλους φησὶν ἀνομῶσθαι hic enim eruditum *Interpretem Pyrrham Epicharmi* fabulam innuere, mihi perspicue constat: dimanavit itaque ab *Epicharmo* celebris illa vocabuli λάος notatio ἀπὸ τῶν λαῶν, a lapidibus, quam ille ludendo forsan ibi finxit: eam & *Hyginus* fabu. CLIII. observat, ubi vide *Munckerum*, qui *Servii* & *Hygini* editam scripturam non recte mutare captat, siquidem & λάος lapis dicitur: habes & apud *Hesychium*: Λάων, λίθον. Ex istis patere satis arbitror, illam inscriptionem fabulae, quam MSS. incolumem servarunt, haud sine ratione a nobis in textum esse revocatam. Vix dum ista scriptis mandaveram, cum aliud acturus *Meursii* Commentarium arripio in *Helladis Byzantini* *Chrestomathiam*, & in eum forte locum incido, ubi *Epicharmi* fabulas studiose collegit: ibi illum adhibuisse reperio ipsissima ista auctorum antiquorum loca, quibus usus fueram ego, hoc tamen discrimine, quod ille finiterrime binas ex una procedat fabulas, e-

γίδα, λύχνον. ⁹⁰σκεύη δὲ τραπεζῶν τὰ πρὸς τρο-
φῆς ὑπηρεσίαν, κύκλοι, τεύχη, τεύγματα, ⁹¹χεύ-
ματα, ⁹²κοῖλοι πίνακες, πίνακες ἐκπέταλοι, ἢ
ὑπτιοί, ἢ κυκλοτερεῖς· καὶ που καὶ ⁹³πινακίσκοι
τινες ἰχθυηροί. Ἀριστοφάνης δ' εἶκε διαίρειν τινὰς
⁹⁴ἀπύρους καὶ ἐμπύρους πινακίσκους, ὡς ὅταν Φῆ
ἐν ⁹⁵Τελμισσοῦσι, Πινακίσκον ἀπυρον ⁹⁶ἰχθυηρόν.
83 * ⁹⁷τάχα δ' εἶποι τις ἂν καὶ πινακία· οὐ φαῦλον
γὰρ χῆσθαι τοῦτω τῷ ὀνόματι· ⁹⁸ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν
ὄψι Φέρων σκευῶν ⁹⁹οὐ μέμνηται παρά τινι εὐρών·
ἐπὶ δὲ τῶν ¹⁰⁰παρὰ τοῖς ζῳγράφοις, Ἰσοκράτους

gidem, lychnum. Menfarum autem va-
scula cibus servientia: circuli, vasa,
fusoria, cyli, lances patulæ, supinæ aut
rotundiores. Tum & patellæ quædam pi-
scatoriæ. Aristophanes vero videtur discer-
nere lances quasdam ignis expertes: ut
cum in Telmissensibus inquit, Patellam
ignis expertem, & piscibus idoneam.
* Fortassis & patinas dices, non enim for-
didum est hoc nomine uti: licet de obso-
niorum vasculis hoc dici nunquam invene-
rim. Sed de Pictorum vasculis, Socrate

go, nisi me mea fallit opinio, rectissime cum Kühnio
& Jungermanno genuinum Comædiæ titulum restitua-
m.

90 Σκυῖη δὲ &c.] C. A. σκυῖη τραπεζῶν cum titulo:
πρὶ τῶν πρὸς τροφῆς ὑπηρεσίαν σκευῶν· de vasis esca-
riæ, vel idoneis ad cibum subministrandum. Kühn.

91 Χεύματα] C. V. τεύγματα· Hesych. Τεύχος, ἄγ-
χος, σκυῖος. Kühn.

Χεύματα] MS. nolter τεύγματα habet: & vide quæ-
so an non sic, vel τεύγματα potius, legendum sit, idem
cum præcedente τεύχη. Sed supra VI, 84. quoque χεύ-
ματα & quamvis MS. ibi deficiebat, iis tamen sa-
tis magnum testem addidimus Herodotum: adeo ut &
hic errorem librarii credam e præcedente voce initium
sequentis corruptentis. Jung.

92 Κοῖλοι πίνακες] Ita MS. nec aliter supra VI, 84.
etiam editi. Hic autem prior. edit. κύλοι, πίνακες
& Interpr. cyli, lances patulæ. Seb.

Κοῖλοι πίνακες] C. A. κοῖλοι πίνακες ἐκπίταλοι &c.
mihî videtur & κοῖλοι, & ἐκπίταλοι conjungi debere
cum πίνακες, nam κοῖλοι πίνακες sunt lances cana, pro-
funde, ἐκπίταλοι, lata, patulæ, ὑπτιοί, supra. Salm.
κοῖλοι πίνακες, πίνακες ἐκπίταλοι. Kühn.

Κοῖλοι πίνακες] Sequitur κοῖλοι πίνακες, ut recte Se-
beri edidit: sed nolter MS. adhuc auctior: κοῖλοι πί-
νακες, πίνακες ἐκπίταλοι, ἢ &c. quo pacto supplend-
um credo: omnia eo planiora erunt. Jung.

Κοῖλοι πίνακες, ἐκπίταλοι] Plenius e MSS. in textu
dedit πίνακες ἐκπίταλοι: hæc pleraque sæpius occurrunt
apud Athenæum libr. XI. unde quisque sibi petat, cui
liberit. Sed de χύμασι quid ajas? MSS. legunt τεύ-
γματα; neque tamen improba lectio vulgata: Hesychius:
Χύμασι, προχόν· restitue: Χύμασι, προχόν·
suspicio equidem utrumque Pollucem scripsisse τεύ-
γματα, χύματα· sic textus a me: neque enim vi-
debat lectio MSS. spernenda, neque temere reji-
ciendum vulgatum: rarissime autem, puto, τεύγμα
invenies.

93 Πινακίσκοι τ. ἰχθυηροί.] Aristoph. Pluto:

— τούς δὲ πινακίσκους τούς σαπρούς
τούς ἰχθυηρούς, ἀργυρούς πάρισθ' ὄραν.

ubi Scholiastes Græcus ἰχθυηρούς interpretatur τούς ἐπι-
τηδίους ἰχθῶν χωρῆσαι· patellas idoneas ad capiendos
piscēs: in quibus pisces coquuntur vel apponuntur.
Kühn.

Πινακίσκοι τ. ἰχθυηροί.] MS. πινακίσκοι τινὲς ἰ. Idem
alias supra VI, 84. ubi tamen quoque auctorem non
addit. Is vero est, quo nescio an alium frequentius
Nolter adducere soleat, Aristophanes, in cujus Pluto
legas: ubi servus Cario narrat quam omnia in ædibus,
adveniente Pluto immutata:

— τούς δὲ πινακίσκους τούς σαπρούς,
τούς ἰχθυηρούς, ἀργυρούς πάρισθ' ὄραν. Jung.

94 Ἀπύρους πινακίσκους] Vide supra Segm. 63. Seb.
Ἀπύρους πινακίσκους] C. V. ἀπύρους καὶ ἐμπύρους π.
distingueret videtur patellas ignem non expertas ab iis,

qua igni admoventur. Verba hæc Ἀριστοφάνης &c. non
extant in C. A. usque ad ἰχθυηρόν. Kühn.

Ἀπύρους πινακίσκους] MS. δ' εἶκε διαίρειν τινὰς ἀπύ-
ρους καὶ ἐμπύρους πινακ. auctius ut vides: nec dubita-
bis ita supplere vulgatum. Jung.

Ἀπύρους πινακίσκους] Facile se vitium attendenti
prodit: non est enim in vulgatis, ubi alterum ab al-
tero possis discernere & διαίρειν· ergo MSS. opportu-
ne post ἀπύρους interferunt καὶ ἐμπύρους· quod si ad-
dideris tum demum sensus perfectus evadit ac plenus:
de utroque Jungermannum egregium ex Eustathio locum
produxit ad lib. IX. c. 7. ubi λίβητος ἰμπυριβήτου fecer-
at mentionem Pollux. Pertinet ad hunc Dionysium il-
lud Hesychii: Ἀπυρῶτον, καιρὸν ἢ ἀναθηματικὸν. Vas
scilicet ἀπυρῶτον dici ostendit vel recens, quod igni
needum fuit admotum, vel quod ornamentum gratia
suspenditur, neque ad domesticos usus adhibetur, κόσ-
μου ἕνεκα ἀνακειμένης, uti legitur in voce Ἀπύρους τρί-
ποδας· sic & in Theodori Monachi Sermonibus ἀπύρα
κεράμια recensentur in monasteriorum suppellectile. In
Aristophaneæ fabulæ titulo restituendo MSS. Codicibus
obsequi sumus; eumque antea jam sæpe emendavi-
mus: πινακίσκος ἰχθυηρός, in quo pisces apponuntur,
sicut ἀργυρῶν οἰσηρόν, μελιτηρόν, vas in quo vinum vel
mel reconditum adservatur, pauloque inferius πίνακες
μαζηροί, ut e MSS. restitueremus.

95 Τελμισσοῦσι] C. V. Τελμισσοῦσι, ut jam supra
notatum. Kühn.

Τελμισσοῦσι] MS. ὡς ὅτ' ἂν Φῆ ἐν Τελμισσοῦσιν· &
ita nomen Comædiæ corrige, ut satis supra ad Segm.
72. dixi. Meminit & Casaub. VII. Athen. 17. fabulæ
hic citat. Jung.

96 Ἰχθυηρόν.] C. V. ἰχθυηρόν, male. Kühn.

97 Τάχα δ' ἂν εἶποις καὶ πινακία.] MS. τάχα δ' εἶ-
ποι τις ἂν. Seb.

Τάχα δ' ἂν εἶποις καὶ πινακία.] C. V. τάχα δ' εἶποι
τις ἂν καὶ πινακίσκον ἀπυρον. Kühn.

Τάχα δ' ἂν εἶποις καὶ πινακία.] MS. τάχα δ' εἶποι
τις ἂν καὶ π. ut & Seberi noltri habuit. Jung.

Τάχα δ' ἂν εἶποις] Non male quidem: sed MSS. le-
ctionem quis aspernetur.

98 Ἐπὶ μὲν γὰρ &c.] C. A. ἐπὶ μὲν οὖν τ. ὁ. σ. οὐ
μύμνηται &c. Kühn.

99 Οὐ μέμνηται] C. V. οὐκ οἶδα που παρά τινι εὐ-
ρών. Kühn.

Οὐ μέμνηται] MS. σκευῶν οὐκ οἶδα οὐ μέμνηται πα-
ρά τινι &c. quod quid est aliud quam bis idem di-
cere? nisi putes legi posse, οὐκ οἶδα εἰ μέμνηται π.
Jung.

100 Παρὰ τοῖς ζ.] Τοῖς abest a C. A. Kühn.

1 Σοκράτους] MS. Ἰσοκρ. Kühn.

Σοκράτους] C. A. legit Ἰσοκράτους, quod facit & C.
V. cum Salmasio, locus est initio Oratiōnis περὶ ἀντι-
δόσεως· ὅσπερ ἂν, inquit, εἰ τις Φινδίου τὸ τὸ τῆς Ἀθη-
νῆς ἔδος ἰργασάμενος τολμῶν καλεῖν κορόπλοον ἢ Ζευξίδια
καὶ Παφάρσιον τὴν αὐτὴν ἔχειν τέχνην φαίη τοῖς τὰ πι-
νακία γράφουσι· ut si quis l'hidium, qui Miserva simi-
Pa-

Patellas dicente : nihil intererit quo minus de lancibus nomen hoc dici videri possit, & secundum consuetudinis usum, & cognitionem, usitatum fieri. Sed & πίνακες ipsi non modo obsoniorum vas; sed tabulam quoque significant, apud Homerum, & tabulam indissolutam. * Tum & Pictorum lances, ut in Publice venditis invenire licet. Atque lanx variegata a pictura dicitur: vel lanx altera depicta. Ibi sane &

εἰπόντος τὰ πινάκια, ² οὐδὲν καλύει ὑποκόρισμα τῶν πινάκων εἶναι δοκοῦν τούνομα, κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς συνθηθείας ³ γνῶσιν εἰς χρῆσιν ἔλθειν· ἐπεὶ καὶ οἱ πίνακες αὐτοὶ οὐ μόνον τὸ ⁴ ὑπὸ τοῖς ὄψοις ἀγγεῖον δηλοῦσιν, ἀλλὰ καὶ δέλτον παρ' Ὀμήρω, καὶ σανίδα ἄλυτον * ⁶ καίτου καὶ τὰ τῶν ζω- ⁸⁴ γράφων πινάκια, ὡς ⁷ καὶ ἐν τοῖς Δημοπρατοῖς ἐστὶν εὐρεῖν, καὶ πίναξ ποικίλος ⁸ ἀπ' ὀροφῆς, καὶ πίναξ ἕτερος γεγραμμένος· ἐκεῖ δέ που καὶ

Lectum fecit, purpurium artificem ausit dicere, aut Zeuxidem vel Parrhasium eandem habere artem affirmavit cum iis, qui tabellis pingunt, & pinacothecas implent picturis parvi pretii.

Σωκράτους] MS. noster, ut Seberi, Ἰσοκράτους, non Σωκράτους & illud verum esse non dubito; sic emendari jubeo: locus Oratoris idem a Nestro & supra intellectus, ubi in pictorio instrumento VII, 182. καὶ πίνακια, καὶ ὡς Ἰσοκράτης, κηρὸς scribit. Est autem is initio Οὔρα, περὶ ἀντιδόσεως· ἢ Ζωῆδα καὶ Παρῆσιον τὴν αὐτὴν ἔχειν τέχνην φαίη τοῖς πινάκια γράφουσι. JUNG.

Σωκράτους ἱστ. &c.] Eximie Kühnius Jungermannus c MSS. ipsoque Rhetoris egregii producto loco legendum docuerunt Ἰσοκράτους: sic & in Excerptis Falckenburgianis inveniō scriptum, in quibus & bene mox ὑποκόρισμα pro ὑποκόρημα, quod ante Seberum fuerat impressum. In textu vero me reposuisse Ἰσοκράτους pro congrua priorī lectione nemo conviciabitur.

2 Οὐδὲν κ. ὑπ. πινάκων εἶναι] C. A. οὐδὲν δὲ κ. ὑ. τῶν π. εἶ. κατὰ τὴν ὑ. τ. σ. γνῶσιν &c. Kühn.

Οὐδὲν κ. ὑπ. πινάκων εἶναι] MS. τῶν πινάκων plenius; distinguendum vero est: πινάκια, οὐδὲν καλύει ὑποκόρισμα τῶν πινάκων &c. Sic vero in Excerpt. & variis Gloss. Catinum, πινάκων. JUNG.

3 Χρῆσιν καὶ γνῶσιν] C. V. non habet χρῆσιν καὶ ut nec C. A. quod vidimus. Kühn.

Χρῆσιν καὶ γνῶσιν] MS. συνθηθείας γνῶσιν εἰς χρῆσιν &c. Et videntur sane ista vulgata χρῆσιν καὶ superflue. JUNG.

Χρῆσιν καὶ γνῶσιν] Delevi cum MSS. χρῆσιν καὶ· quæ nulli profus hic erant utilitati.

4 Ἐπὶ τοῖς ὄψοις] MSS. ὑπὸ τοῖς ὄψοις δηλοῦσιν ἀγγεῖον· & sic etiam Salmassius &c. Kühn.

Ἐπὶ τοῖς ὄψοις] MS. τὸ ὑπὸ τοῖς ὄψοις ἄ. quo pacto scribas significantius, quam vulgo ἐπὶ· lances subjuncta epulis: JUNG.

Ἐπὶ τοῖς ὄψοις] Concinnius exarati Codices ὑπὸ, quod reponendum judicavi: ἀγγεῖον ὑπὸ τοῖς ὄψοις, καὶ in quo purpamentum arrositur: quis autem excediat, quid ἀγγεῖον ἐπὶ τοῖς ὄψοις sit?

5 Ὀμήρω] Cujus loca nobis indicare facile, ductu Indicis Seberi nostri, qui profecto in ea re præclarissimam operam posuisse existimandus est: & ab illo Poëtarum principe rite auspiciis factis, sic & in aliis porro temp. literariam demerere studebit, nec nos diu morabitur, ut alii quidem nescio quid operosi molientes, & elephantinos partus, quos parturunt tamen semper, parituri forte numquam: ubi itaque δέλτον vocat, id est Γ. ζ. ν. 169. De Belleophonis literis, quas Prætoris scripsit:

Γράψας ἐν πίνακι πτυκτῶ θυμοφόρα πολλά.

idē scilicet a Nestro supra IV, 18. & paulo ante Segm. 57. laudatum. Pro σανίδι vero ἄλυτον, puto Ὀδυσσ. μ. ν. 67.

Ἀλλὰ θ' ὁμοῦ πινάκας τε ἰῶν καὶ σάματα φωτῶν.

Ubi Eustathius, πίνακες δὲ ἰῶν, σανίδες ὡς καὶ ἄλλα· JULII POLLUCIS.

χοῦ· dixerat nimirum ad Ὀδυσσ. α. ad κρηῶν πινάκας. JUNG.

6 Καὶ τοὶ καὶ τὰ τ. ζ. κ.] MS. καὶ σου καὶ τῶν ζω. σ. ὡς καὶ ἐν τ. SEB.

Καὶ τοὶ καὶ τὰ τ. ζ. κ.] MSS. καὶ σου ut & V. C. Salm. Kühn.

Καὶ τοὶ καὶ τὰ τ. ζ. κ.] MS. καὶ σου καὶ τὰ τ. ζ. κ. ὡς καὶ ἐν &c. quo pacto & Seberi MS. ita scribamus ergo. JUNG.

Καὶ τοὶ καὶ τὰ τῶν ζ. πιν.] Sæpe librariorum in Polluce reposuisse καὶ τοὶ male pro καὶ σου c MSS. patet, quibus in genuina vocula reducenda morem gessi: protenus in vulgatis solemini errore Δημοπρατοῖς editum erat ante nos.

7 Ἐν τοῖς Δημοπρατοῖς] MS. Δημοπρατοῖς. SEB.

Ἐν τοῖς Δημοπρατοῖς] MSS. ὡς καὶ ἐν τοῖς Δημοπρατοῖς &c. Sic & Salm. Codex. Kühn.

Ἐν τοῖς Δημοπρατοῖς] MS. etiam hic Δημοπρατοῖς ἔστιν. Sed Δημοπρατοῖς scribendum admonuit hic etiam nolter Seberus. JUNG.

8 Ἀπὸ γραφῆς] Verba sunt ex catalogo publice venditorum descripta, quæ meliora fieri possunt ex C. V. ille enim legit ποικίλος ἀπ' ὀροφῆς, variegatus a summo, ad imum scilicet, vel e lacunari, variisque picturis plena tabula, & alia tabula picta. Salm. ex V. C. ἀπὸ ὀροφῆς, ex quo etiam facit ἀπ' ὀροφῆς. Kühn.

Ἀπὸ γραφῆς] MS. καὶ πίναξ ποικίλος ἀπὸ ὀροφῆς· e gregie: scribendum enim est ἀπ' ὀροφῆς: quod inepti in γραφῆς mutarunt; id quod alias intelligitur in ποικίλος· ἀπ' ὀροφῆς, a tecto, vel superiori consignatione, a lacunari, ubi collocata ista tabula picta, ædificii ornandi: quod ad eum adjectum facilius etiam emptores alliceret, ut mox καὶ ἕτερος πίναξ γεγραμμένος, & alia quædam tabula picta, non tamen ἀπ' ὀροφῆς· profus hæc auctionem publicatorum bonorum nobis exhibent, quibus titulis proclamarentur, quæ deinde ita inscribebantur columis. JUNG.

Ἀπὸ γραφῆς] Originem vitii haud difficulter adsequor: de tabulis scilicet pictorum hic loqui Pollucem manifestum est, quod scioi quidam cum in illa vera MSS. lectione πίναξ ποικίλος ἀπ' ὀροφῆς non reperire possent, mutandum censuerunt in ἀπὸ γραφῆς: est enim quoddam hominum genus, qui, quæcumque non capiunt, e vestigio audacissime immutare non verentur, illique sane veteres auctores haud leviter affixerunt, & etiamnum affigunt: sed istis male sit: πίναξ ποικίλος est tabula picta, qua notione sæpius occurrit: non vero mihi morari lubet, ubi rem bene constituit Jungermannus: id tantum, Hesychium exponere Μαλανδρον inter alia, κόσμον τινα ὀροφικόν, quod omnino ad hos πίνακας ποικίλους, quibus lacunaria erant adornata, pertinere videtur: Horatius: neque autem Mea venidet, in domo lacunari: ubi lacunari autem est auro Meandrique pictura distinctum. Πίναξ vero de tabula pictoria usitatissimum est: σκιάς ἐναλείψαι ἐν πίνακι λελευκωμένων apud Athenienses: & Callistratus: πίνακες τῶν Σικωνικῶν ζωγράφων: uti legendum cum Casaubono censeo: Seberus Πίναξ, quod picturam earum, quas ingeniosissime describit, rerum contineret.

πίνακες ἢ μαζήροι πέπρατα ἐν δὲ ἰ^ο Ἀντιφά-
 νους Ἀφροδίτης Γοναῖς, ἱ¹ πινακίσκιόν ἐστιν εἰρη-
 μένον. τοῖς δὲ ἀγγείοις προσαριθρητέον ἱ² λεκά-
 νας, λεκάνια, λεκανίδια, λεκανίδας, λεκανί-
 σκας, κἀναστρα, ἱ³ μαζομοεῖα. τὰ μὲν μα-
 ζομοεῖα Ἀριστοφάνους εἰπόντος ἐν Ὀλκασί,
 85 ἱ⁴ τὰ δὲ κἀναστρα τοῦ ποιήσαντος τοὺς Κερὰ-

lances Μαζήροι venduntur. Sed in Anti-
 phanis Genitoribus, Veneris patella dicta
 est. Vasculis vero adnumerare oportet
 pelves, lecanides, lebetulos, cophi-
 nos, paropsides. Aristophane dicente in
 Holcadibus, * Cophinos faciente Figu- 85

9 Μαζήροι] MS. μαζήροι. SEB.

Μαζήροι] MSSi μαζήροι *lanx in qua arrostabantur*
maza, ut ante πίνακες ἰχθυηροί ita & *Salm.* KÜHN.

Μαζήροι] MS. μαζήροι quod & *Seberi* Ἀφροδίτης
 habuit. Ita etiam emendavit *Salmastus* nolter, ut
 ἰχθυηροί πίνακι & *Smilia*, ait, *hacrag.* Egregie. Μα-
 ζήροι, puto, ἀπὸ τῆς μάζης, cui inserviebant: ut alia
 aliis. JUNG.

Μαζήροι] Optime MSS. μαζήροι uti superius ex *A-*
ristophanis Tellesphensibus πινακίσκιόν ἰχθυηρός. De *An-*
tiphanis Ἀφροδίτης Γοναῖς dixisse memini supra.

10 Ἀντιφάνους] Abell Ἀντιφάνης a C. A. KÜHN.
 Ἀντιφάνους] Ἀντιφάνης nomen omissum in MS. non
 recte, nisi fallor. JUNG.

11 Πινακίσκιον] C. A. μοναῖς καὶ π. &c. sed lectio
 vulgata melior est. Nam & *Athenais* non semel lau-
 dat *Antiphanis* drama, Ἀφροδίτης Γοναῖς, Veneris πα-
 τινίας, inscriptum. *Salm.* καὶ πινακίσκιον. KÜHN.

Πινακίσκιον] MS. Ἀφρ. Γ. καὶ πινακίσκιόν ἴστιν. JUNG.

12 Λεκάνια, &c.] MS. λεκάνιας, λεκάνια, λ. SEB.
 Λεκάνια, &c.] C. A. & *Salm.* λεκάνια, λεκανίσκας
 ita & *Hesych.* KÜHN.

Λεκάνια, &c.] MS. λεκάνιας, λεκάνια, λεκανίδια,
 λεκανίσκας. Ut autem λεκανίδας hic non temere mo-
 νεάν, ita λεκάνια & λεκανίδια ex MS. nostro, ut &
Seberi, quoque inferenda arbitror, quorum primum
 & supra VI, 85. fuerunt: ubi & λεκανίδας quoque
 habuisti. *Suidas*: Λεκάνια, καὶ λεκανίδια, λεκάνια, καὶ
 λεκανίδες, τὰ μίξιμα τῶν ὀξυβάθρων καὶ ἐκπίταλα· ἴ-
 τimum vero λεκανίσκας MS. vel ideo magis placet,
 quam vulgatum λεκανίσκος, quod VI, 86. λεκανίσκη
 ex *Aristophanis* eodem genere supra attulerit. *Hesych-*
ius: Λεκανίσκη, τὸ ἐκ πηγύλων τριβλίων (scrib. τρυ-
 βλίων) ἢ λεκάνη. JUNG.

Λεκάνια, λεκανίδας, &c.] Non omittendæ sunt il-
 læ voces λεκάνια, λεκανίδια, quæ interferuntur a MSS.
 videndus pluribus in locis *Athenais*. Λεκάνιον in *Glos-*
sis patella: *Grammatici* cum de cottabo scribunt, fuis-
 se λεκάνιον quoddam affirmant in medio positum: λε-
 κανίδας habet & *Hesychius*: Λεκανίδες, κέραμα λεκανί-
 δες, ἐν αἷς ἐθρυπτα ἔφειρον τοῖς νογύμοις: & *Erymolo-*
gus: Κυλικῆναι, λεκανίδες καὶ τρύβλια. Sed λεκανίσκος,
 quos editi *Polluces* habuerunt, e MSS. confingendos esse
 & expellendos cognoscimus: neque illi forte alibi
 atque hoc loco apparent: recte *Palatinus* itaque λεκα-
 νίσκας, quam lectionem *Pollucis* ipsius & *Hesychii* con-
 sensu *Jungermannus* adserit: scilicet illa solent sequi
 primorum nominum, unde derivantur, genus & for-
 tam: οὐρνες, οὐρανίσκος, Σάτυρος, σατυρισκος, κρα-
 τήρ, κρατηρίσκος, στίφανος, στεφανίσκος, ῥίανος, ῥα-
 νίσκος, παῖς, παιδίσκη, πίναξ, πινακίσκος, ἄσπις,
 ἀσπιδίσκος & ἀσπιδίσκη apud *Hesychium*: plura con-
 gere non lubet.

13 Μαζομοεῖα.] Ita & MS. supra VI, 87. μαζο-
 μόμια. SEB.

Μαζομοεῖα.] C. A. μαζομοεῖα male: μαζομόμον *A-*
thenais vocat lib. IV. dicitque fuisse χαλκὰ κινὰ, ε-
 νεα canistris quibus impostæ maza inferabantur men-
 τæ: a μαζομόμος, μαζομομίον *Hesych.* Μαζομόμιον
 (leg. μαζομόμιον) idem & μαζομοεῖα & μαζομοεῖον *Suid.*
 μαζομοεῖον, ut sunt fere desinentia in ἴον διαφορούμε-
 να. KÜHN.

Μαζομοεῖα.] MS. μαζομόμια ut vulgo est, ita &

in suo MS. fuisse ait *Seberus*, μαζομοεῖα & supra fuis-
 se μαζομόμια VI, 87. ubi MS. nolter deficiebat. *He-*
sych. Μαζομόμιον, κύκλον ἢ ἐύλιον πίνακα ubi ἰχθυη-
 ρους reposuit μαζομόμιον. Sed scripturæ vulgatæ prop-
 rius, μαζομόμιον posuimus scribere, ut hic MS. no-
 lter. *Suidas*, ut hic vulgati. Μαζομοεῖον, ἀγγεῖον τι
 & *Erymolog.* Μαζομοεῖον, ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἢ μάζα φουβ-
 ται ἢ ἐύλιον πίνακιον καὶ κινόν ubi πίνακιον ita ulur-
 pat de patella, ut id vocabulum κατὰ τὴν ἐκ τῆς συν-
 θέας γνώσει εἰς χεῖρον ἐλθεῖν licere *Pollux* dixit. Sed
 accidit præterea labes huic loco in vulgatis: nam mu-
 tilus est: MS. ita enim habet: μαζομόμια τὰ μίξιμα
 μαζομοεῖα Ἀριστοφάνους ε. ε. ο. rectissime: μαζομομίον
 reitum adfert *Aristophanem*: κανόστριος mox alium,
 qui plane vulgo omisus est: mox enim ita MS. οὐ
 τίνας Ἡσίοδα προσέειπεν ἴσχει γ' οὐδ' εὐδὲ πικρῶν
 κτύλοι, καὶ πάντα κἀναστρα· egregium MS. nactus
 esse nos an vane gloriari solemus? quam probe no-
 bis hic versiculum illius poematis auctoris, quod *He-*
siodo attribui ait, conservavit: pro εὐδὲ vero legendum
 puto: εὐ δὲ πικρῶν &c. nec dubito ita *Pollucem* scri-
 pisse. Accedant itaque & hic κεραιεῖς catalogo τῶν
 ὑπὸ *Ἡσίοδου* πιπασμάτων, ἤρσον, εἰς αὐτὸν ἀναφερομέ-
 νων. JUNG.

Μαζομοεῖα. *Αριστ.* &c.] Perbene MSS. lacunam
 in vulgatis, partem quidem illam, sed turpem tamen,
 supplet: alias enim, modo attendendis ad Græce lo-
 quendi normam, sibi locus hic non constat; tum ve-
 ro concinne, si cum MSS. & nobiscum legas: τὰ μίξιμα
 μαζομοεῖα Ἀριστ. quibus illa quæ sequuntur respondent
 τὰ δὲ κἀναστρα &c. De μαζομοεῖα ad hunc locum ex
Erymologo, *Suida* & *Hesychio* quædam *Jungermannus*
 observat: sed in *Hesychio* malueram cum *Casaubono* ad
Athen. IV. c. 13. restituere μαζομόμιον, quam μαζο-
 μόμιον aut μαζομοεῖον quanquam, ad significationem
 quod attinet, parum intersit; sed illa viii est origo:
 scripserat aberrante manu librarius Μαζομοεῖον, cujus
 vocabuli syllabæ posteriori emendandi causa lector ali-
 quis adscripserat ον, quod tandem male cum ipsa vo-
 ce coaluit: *Athenais* vero ista, seu potius *Harmodis* di-
 cam, siquidem ex eo, quæ ponam, excerpserit *A-*
thenais, ad quæ Summus Animadversor ea commen-
 tatur, utpote quæ ad hanc rem pertinent, proferre
 lubet: μάζα νόμου χεῖρον ἐπὶ χαλκῶν κινῶν, τῶν πα-
 ρὰ τισὶ καλουμένων μαζομόμων ἀπὸ τῆς χρεῖας εὐλεφεί-
 ταν τὴν ἰππομικίαν scilicet ita dicti μαζομόμια, quod in
 iis massæ distribuerentur convivis: Lances Romani ap-
 pellarunt: de lance satyra res est non ignota; bene
 itaque in *Glossis antiquis* & *Colloquiis Scholasticis* Lan-
 ces, μαζομόμοι. In illustrissima *Ptolemai Philadelphii*
 pompa pueros tulisse refert *Callistratus* λιβαριῶν καὶ
 σὺβῆρων ἐπὶ δὲ κρόκον ἐπὶ χρυσῶν μαζομόμων neque μα-
 ζομόμων tantum in istius pompæ descriptione meminit
 sed & μαζομομίον μαζομόμια πινθηκοντα· unde hæc in
 eo vox alibi restituenda μαζομοεῖα εἰσοσι πιντες, quod
 & diligentissima *Casauboni* cura præcepit: *Interpres* ubi-
 que non male *mazonoma* dixit, cum *Varro* vel *mazo-*
nomum vel ut alii Codices, *mazonomium* ulurpet;
 uti notavit ad *Athenais* *Casaubonus*, & ex eo *Fossius*
 in *Erymologico*.

14 Τὰ δὲ κἀναστρα &c.] *Interpr.* hæc conjungit cum
 præcedentibus, quasi hæc verba sint ipsius *Aristophanis*,
 malim hæc *Αριστοφάνους* &c. referre ad μαζομο-

lo, quoscunque distribuunt: dicit in-
super in Cotylo, Et cophini omnes.

μέας, οὐς τινὰς Ἡσιόδῳ προσνέμουσι λέγει γοῦν·
Εὐ δὲ περανθεῖεν κότυλοι, καὶ πάντα κἀνάστρα·

ρίων post sequitur, cujus sit vox κἀνάστρα, nempe
τοῦ ποιήσαντος τοὺς κερამείας, εἴη, qui fecit ποῦμα,
quod inscriptum est, Κεραμεῖς, figulis, οὐς τινὰς τῷ Ἡ-
σιόδῳ προσνέμουσι: ita C. V. C. A. οὐς τινὰς προσνέμου-
ται, quos tribuunt Hesiodo, ut Auctori. C. V. postea
plenius: εὐ δὲ πέραν θέειν κότυλοι καὶ πάντα κἀνάστρα·
legerem: Εὐ δὲ περανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κἀνάστρα·
inquit adhuc tractans de cotylo:

Bene autem perficerentur cotyli & omnia canistra.

Videtur Poëta vasa figulina κατὰ τάξιν descripsisse, &
ubi, & ex qua terra optime conficerentur indicasse ver-
sibus heroicis. Kühn.

Τὰ δὲ κἀνάστρα &c.] Si usquam de Codicum no-
strorum singulari præstantia & adoranda fide gloriari
licuit, hic revera licet: sic enim egregie disiectum
Pollucis locum & pulchra parte mutilum retituerunt &
perficiunt, ut pro vilibus & arreis aurea vere suppo-
nere dici possint: ecce, quæso, quid fuerit anie nos
editum, ut cognoscas erudite Lector, quæ & quanta
cum Polluce nos MSS. accepta referamus: οὐς τινὰς
προσνέμουσι λέγει γοῦν ἔτι ἐν κοτύλῳ καὶ πάντα κἀνά-
στρα· quam illa sunt a libris nostris difflata atque di-
versa, quorum ego omnem lectionem fideliter in ipso
textu repræsentavi: eandem foveat Excerpta *Falcken-
burgiana*, sed paulo commaculatus, qua ego de re
sæpe conquestus sum, ita tamen ut veri vestigia facie
re perspicias: Οὐς τινὰς Ἡσιόδῳ προσνέμουσι λέγει γοῦν,
ἔτι περανθεῖεν ἐν κοτύλῳ καὶ πάντα κἀνάστρα· simul ex
his odoramur, qua ratione fuerit ad istam corrupte-
lam, quæ editos invasit Codices, perventum: pro τινὰς
vero non incommode forteant τινὰς scripseris. Sed alia
porro nobis in hoc loco sunt agenda; non enim de-
sides esse nos oportet, ubi tam bene se gerunt MSS.
Primum itaque laudatur ὁ ποιήσας τοὺς Κεραμεῖας, cu-
jus Auctorem incertum esse hoc loquendi modo declar-
at Pollux; quosdam tamen illud Hesiodo tribuere: an-
tiquis autem *Grammaticis* fuit in more positum scripto-
rem alicujus operis dubium, & de quo, quis esset,
sub judice lis erat, hoc ferme pacto nominare: ὁ τοῦ-
το τὸ βιβλίον γεγραμῶς, πεποιηκῶς ἢ ποιήσας: sic apud
Clementem Alexandrinum hominem eruditissimum in
Protreptico adducitur ὁ τὰ Κυπριακὰ πεποιηκῶς, vel ὁ
τὰ Κυπριακὰ ποιήματα γράψας. Προσίτω δὲ, inquit,
ὁ τὰ Κυπριακὰ ποιήματα γράψας: ibique tum de *Pol-
luce* & *Castore* versiculos binos elegantes & nitidos ponit:
Poëtam enim illum nec arte nec ingenio fuisse de-
stitutum ex fragminibus egregiis, quæ hinc inde apud
antiquos sunt dispersa, licet augurari: nimirum de pa-
rente vero poëmatibus istius *Cristici* veteres disceptabant:
Hegesiam hi, alii *Stasinum* vel *Stasinum* dicebant:
Athen. Desipios, lib. VIII. καὶ ὅτι ὁ τὰ Κύπρια ποιή-
σας ἔπη, εἴτε Κύπριος τις ἔστι, εἴτε Στασίσιος, ἢ ὅς τις
διόποτε χαίρει ὀνομαζόμενος &c. alter est & egregius su-
per ea re locus apud eundem lib. XV. c. 3. quem li-
brariorum negligentia corrupit: ἀνῶν δεσποφανατικῶν
μύμηται καὶ ὁ τὰ Κύπρια ἔπη πεποιηκῶς Ἡγησίας ἢ
Στασίσιος. *Δημοδόμας* γὰρ ὁ Ἀλικαρνασσέως ἢ Μιλήσιος
ἐν τῷ περὶ Ἀλικαρνασσῶς, Κύπρια Ἀλικαρνασσέως δ' αὐ-
τὰ εἶναι φησὶ ποιήματα· quid ad ista restituerenda co-
gitaverit *H. Casaubonus*, equidem non ignoro, a quo
sane judicii exactissimi viro dissentire religioni duco:
cum bona tamen ejus venia, quæ mihi venerint in
mentem proferre lubet: post *Στασίσιος* addendum ju-
dico ὁ Κύπριος· Cyprium enim fuisse *Stasinum* illum e
Photio Casaubonus ostendit: tum in sequentibus, περὶ
Ἀλικαρνασσῶς, οὐ Κυπρίου, Ἀλικαρνασσέως δὲ &c. *Sta-
sinum* dixerat Cyprium *Athenais*, sic scilicet opinata
contra ac *Demodamus* tradiderat *Stasini* non Cyprii
illa fuisse poëmata, sed *Halicarnesensis*: sensum, uti
puto, oportuum minima mutatione dedi. Quem ve-

ro *Stasinum* appellat hic *Athenais*, alii *Stasinum* di-
cunt, ut in dubio res ista sit, *Stasinum* potius an
Stasimus sit appellandus: *Stasinum* profecto vocant eru-
diti viri ad *Clementem*, & *Michael Apostolus* Cent.
X. §. 56. Ἦνα γὰρ δέος ἔμβα καὶ αἰδώς) *Στασίμου* ἢ γνά-
μη τοῦ ποιητοῦ, ὅς οὕτω φησὶ: Ζῆνα δὲ τὸν βέξαντα, καὶ
ὅς ταῦτι πάντ' ἐφύτευσεν Οὐκ ἐβελίς ἐπείν' ἴνα γὰρ δέος,
ἔμβα καὶ αἰδώς· notandus obiter elegantissimus *Scholius*
ad *Diogenianum*, qui *Homericam* esse illam paræmiam
existimavit. Ego vero potius *Stasinum* dixero cum me-
liori antiquorum parte, eadem utique nominis ratione,
quæ est in alterius poëta nomine apud *Notrum* *Περ-
σίνος* parum itaque abest, quin emendandum judicem
in *Apostolio*, & sicubi *Στάσιμος* reperiat, *Στασί-
νος* certe in brevibus ad *Homericum Scholium* ad *Ἰλ. α.*
παρὰ *Ταρασίῳ* τῷ τὰ Κύπρια πεποιηκῶτι vitiose scri-
ptum est pro *Στασίῳ*· alibi tamen ille *Grammaticus*
ad *Ραψ. π.* ἡ ιστορία παρὰ τῷ τὰ Κύπρια πεποιηκῶτι *Τζε-
ζες* autem ad *Lycorhonem* v. 511. *Στασίσιος* ὁ τὰ Κύπρια
πεποιηκῶς· ex quibus omnibus id etiam patet, præstan-
tissimos veterum Criticos *Stasinum* carminis istius au-
ctorem judicasse: alias & sine scriptoris nomine adje-
cto ab *Aristophanis* & *Sophoclis Commentatoribus* anti-
quis Κύπρια ἔπη vel ὁ τὰ Κυπριακὰ συγγραψάμενος lau-
dantur: de operis argumento videndus ad *Alianum*
H. V. IX. c. 15. Jac. Perizonius vir eruditissimus. Si-
mili vero ratione idem ille patrum Doctissimus *Strom.*
lib. I. laudat τὸν τὴν Φορωνίδα ποιήσαντα, qui *Apollo-
nis Rhodii Scholiasta* ὁ τὴν Φορωνίδα συνθείς, τὸν τὴν Εὐ-
ρωπῆαν ποιήσαντα, τὸν τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκῶτα,
qui sic & *Aristoteli* nominatur περὶ *Ποιητικῆς*, ὁ τὴν
μικρὰν Ἰλιάδα ποιήσας, ex quo summi Philosophi lo-
co colligere licet omne carminis istius argumentum:
existimatur autem ille *Lesches* fuisse: *Tzetzes* ad *Ale-
xandriam Lycorhonis*: Λίσχης δὲ ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα
πεποιηκῶς· & alibi, ὡς ὁ Λίσχης φησὶ, Ἡῖκα νῦξ
μὴν ἔην μέση, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελήνη· sed illum tu
versum ex *Clemente* sic restitue: Νῦξ μὴν ἔην μεσά-
τη, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελάνη. *Alexandrinus* ille: Νῦξ
μὴν ἔην μεσάτα, λαμπρὰ δ' ἐπέτελλε σελάνη. *Ρανσι-
νια* vero in *Phocis* c. 26. & 27. Λίσχης dicitur. U-
nicum addam *Athenais* locum de Ageni dramate Sa-
tyrico, cujus scriptores ferebantur vati lib. XIII. συ-
νεπιμαρτυρεῖ δε τούτοις καὶ ὁ τὸν Ἀγῆνα τὸ Σατυρικὸν δρά-
μα γεγραμῶς &c. εἴτε Πύθαν ἢ ὁ Καταναῖος ἢ ὁ Βυ-
ζάντινος ἢ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς· sed in istis ne diutius
hæream; volumen enim esset contendendum, si illa
complexi animus esset scripra, de quorum Auctore &
parente *Cristici* litigant: id apparet ex iis, quæ dixi,
consuevisse veteres, si quis alicujus operis genuinus au-
ctor lateret, illud ita citare, ut in hoc loco fecit *Pol-
lux* ὁ ποιήσας τοὺς Κεραμεῖας. *Κεραμεῖας* autem, utut
de illorum auctore non perspicue constaret, *Hesiodo*
quosdam tribuisse docet *Pollux*, qui itaque jam ad Indi-
cem carminum *Hesiodi* hæcenus ignorari accedunt e *Pol-
luce* nostro, quem sibi egregio beneficio MSS. reddi-
tis *Κεραμεῖσι* obtrungunt: sed ad quem auctorem præ-
terea relati *Κεραμεῖς* argumento probabili, ut discerni
nequeat, qui verus sit? eos & *Homero* adscriptos rebus
vincam necessarii, ut & alia quædam fuerunt, de
quibus *Homericis* essent an *Hesiodi*, dubitavere *Gram-
matici* veteres. *Herodotus* auctor gravissimus in *Home-
ri* vita narrat, figulos quosdam Samios *Homericum* forte
prætereuntem ad se vocasse, & ab eo, cum sapientem
illum esse cognovissent, petiisse præmio promisso, ut
sibi carmen accineret; composuisse tum, ac cecinisse
Homericum illa carmina, quæ vocantur *Κάμινος*: isto-
rum primus est ille versiculus: Εἰ μὴν δώσετε μισθόν,
αἰείσω κεραμεῖς· ex quo certe lucide apparere arbitror
titulum istius carminis non minus commodum esse *Κε-
ραμεῖς*, quam *κάμινον*, quod & ipsa illa *Herodoti* nar-

¹⁵ γίγνεται δὲ οὐ κεράμια μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλης ὕλης, ὡς περ οἱ κότυλοι ὅτι καὶ ἀργυροὶ ἐγίνοντο, ἱκανὸς μὲνῆσαι Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίαις εἰπὼν, Δεῖ διακοσίων δραχμῶν. ¹⁶ πόθεν οὖν γένοιτ' αὖ; τὸν κότυλον τοῦτον ¹⁷ Φέρε· τὰ μέντοι κἀναστρα, ¹⁸ Φελλῶδεις τινὲς πινακίσκοι εἶναι δοκοῦσιν, ἀφ' ὧν καὶ τὸ ἐκκενῶσαι, ἢ ἐκπιεῖν, ¹⁹ κανάξαι λέγουσι,

Quod autem vasculum hoc, non fictile tantummodo conficitur, sufficienter Aristophanes arguit in Babyloniis dicens, Eget ducentis drachmis, unde igitur erit, ut hunc cotylum ferat. Cophini vero corticibus confectæ lances quædam fuisse videntur. A quibus evacuare, aut ebibere, κανάξαι,

ratio aperte demonstrat: magis tamen ad hoc exiliti-
matidum me movere, quod iste versiculus integer, quem
ex Hesiodi Κεραμίστιi producit Pollux noster, in isto
Homeri poemate pauca oppido differentia reperiatur:
tertius est ab initio: sed ut rem omnem facilius &
expeditius petuasas, hic versiculos istos habeto:

Εἰ μὲν δώσετε μισθόν, αἴσω ὦ κεραμῆς·
Δεῦρ' ἀγ' Ἀθηναίη, καὶ ὑπερέχει χεῖρα καμίνου,
Εὐ δὲ μελανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κἀναστρα. &c.

Ego cum hæc ostendissem viro cuidam amicissimo &
eruditissimo, non dubitate se mox affirmabat, quin
idem esset versiculus iste apud Herodotum Homeri, &
hic Hesiodi apud Pollucem nostrum. Sed de isto πε-
ρανθεῖεν & μελανθεῖεν utrum alteri sit anteponendum,
non equidem constituo, sic oportune utrumque loco
convenit: sapiens autem a Grammaticis adnotatas esse
binas in aliquo scriptoris loco lectiones, quarum utra-
rumque bonitas & præstantia mentem alicujus, si ve-
lit eligere, in dubio retineat, alibi jam ad Pollucem
observavi: probavero tamen περανθεῖεν illud autem
μᾶλ' ἰρᾶ futile est atque ineptum; unde factum, ut im-
proba lectio pejore pepererit versionem: quis in istis
locus sit ἰσορῆς, sacris sanctisque rebus, neminem intel-
lecturum arbitror, ut hic sane quin reponenda sint κἀ-
ναστρα, omnino dubitari nequeat: κἀναστρα vero tam
fictilia fuerunt olim, quam e vimine plexa, ut Pollux
monet: Hesychius: Κἀναστρα, ὄστρακον, τρίβλιον, κα-
νοῦν, τρίβλια sane fictilia: neque aliter exponit Eusebius.
Sed satis in hac re diu subtilitimus; id tamen non
prætereundum, vitium juvenem ingeniosissimum Bergle-
rann, qui Polluceos Indices quam accuratissime con-
cinnavit, in eandem illam mecum opinionem inci-
disse de hoc Hesiodi versiculo, quam pluribus ex-
posui.

15 Ὅτι δὲ γίγνεται &c.] C. V. γίγνεται δ' οὐ κε-
ραμῆα μόνον ἀλλὰ καὶ ἄλλης ὕλης, ὡς περ οἱ κότυλοι, ὅτι
καὶ ἀργυροὶ ἐγίνοντο, ἱκανὸς &c. leg. κεράμεια· fit autem
non (canistrum) sfgulinum tantum, verum etiam ex
alia materia, quemadmodum Ἔ cotyli, quod etiam hi
argentei fiebant, idoneus Aristophanes index est &c.
KÜHN.

Ὅτι δὲ γίγνεται &c.] Sed nondum desinit optimus
MS: sed adhuc plura nobis largitur vulgo omissa. Ita
enim pergit: γίγνεται δ' οὐ κεραμῆα μόνον, ἀλλὰ καὶ
ἄλλης ὕλης ὡς περ οἱ κότυλοι, ἔτι καὶ ἀργυροὶ ἐγίνον-
το, ἱκανὸς μὲνῆσαι Ἀριστ. ἐν &c. ubi tamen scribe po-
tius κεράμεια & ἀργυροὶ. Ait κἀναστρα non tantum fuisse
fictilia, sed & ex alia materia: quemadmodum &
cotylos, qui & ex argento fiebant: in quam rem adfert
Aristophanis testimonium de cotylo, argenteo nimi-
zum, unde ducentas drachmas quis possit lucrari, vel
pro quo inops facile mutuo accipiat tot drachmas. Eum
locum Comici & in mente habuit Athenæus lib. XI.
in κότυλος, ubi quoque Aristophanes ἐν Βαβυλωνίαις ad-
ducitur, licet ipsa χρῆσι non prolata. JUNG.

Ὅτι δὲ γίγνεται &c.] Totam MSS. lectionem in his
restituimus, quæ plane elegans est & apposita, cum
ita vulgo perfide quibusdam defectis ederetur: ὅτι δὲ
γίγνεται οὐ κεραμῆα μόνον τοῦτο ἱκανὸς Ἀριστοφάνης &c.
De Κότυλος superius adnotavimus, & videndus, quem
& ibi adduxi, Athenæus lib. XI.

16 Πόθεν οὖν γένοιτ' αὖ;] MS. πόθεν αὖ γένοιτ' αὖ. Sed

vulgatum rectius videtur. JUNG.

Πόθεν οὖν γένοιτ' αὖ;] Optime Jungermannus locum
distinguit, MSSque lectionem in ordinem digessit: sic
itaque, ut ille voluit, in textu restituendum judica-
vi: scilicet aliquis desiderabat ducentas drachmas, quas
unde nancisceretur, penitus ignorabat: inquit alter:
tecum illam lancem argenteam aufer, quæ isto pro-
cul dubio pretio ceteri potuit.

17 Φέρει] C. V. φέρε in his versibus:

— δεῖ διακοσίων δραχμῶν

Πόθεν οὖν γένοιτ' αὖ; τὸν κότυλον τοῦτον φέρει;
KÜHN.

Φέρει] MS. φέρε quod verius vulgato φέρει. Jam
totum locum libet simul adscribere, ut ex MS. resti-
tuendum puto: τοῖς δὲ ἀγγείαις προσαρθρωθέντι λεκά-
ναι, λεκανία, λεκανίδια, λεκανίδας, λεκανίσκας, κἀ-
ναστρα, μαζονόμια (sic μαζονομῆα) τὰ μὲν μαζονο-
μῆα Ἀριστοφάνους εἰπόντος ἐν Ὀλλυσι· τὰ δὲ κἀναστρα,
τοῦ ποιήσαντος τοὺς Κεραμῆας, οὓς τις τινὲς Ἡσιόδῳ προστί-
μουσι· λέγει γοῦν,

Εὐ δὲ περανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κἀναστρα.

Γίγνεται δ' οὐ κεράμια μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλης ὕλης·
ὡς περ οἱ κότυλοι ὅτι καὶ ἀργυροὶ ἐγίνοντο, ἱκανὸς μὲν-
σαι Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίαις εἰπὼν,

— δεῖ διακοσίων δραχμῶν

Πόθεν οὖν γένοιτ' αὖ; τὸν κότυλον τοῦτον φέρει. JUNG.

18 Φελλῶδεις τ. πιν. &c.] C. A. φελλῶδεις· leves in-
feri (uberis corticifere. KÜHN.

Φελλῶδεις τ. πιν. &c.] Sic κἀναστρα & Μοζχορου-
lus, forte hinc, explicat. ut Brodeus notavit Schol.
ad libr. II. Antholog. cap. 47. ad carmen Macedo-
nis. JUNG.

19 Κανάξαι] Κανάξαι & ἐκκανάξαι, pro Evacuare
& exinanire, unde Canacheni Anthonio libr. VI. fures.
Menschius I. Animadvers. Miscell. 5. Sed Goldastus Col-
lethan. in Valerian. Cimelens. de Bon. Misc. Coll. ait
se in membranarum, quæ continebant Hurdilonis Mona-
chi dicta patrum, invenisse illo loco Anthonii Canacha,
quod adhuc propius accedit ad verbum κανάξαι. Ego
addo & emendo Hesychii locum, in quo est: Ἐκκενα-
ξῆν, ἐκκενώσειν, ἀπὸ τοῦ κανοῦ, θορυβῆσει· legendum
enim ἐκκανάξῆν ordo literarum ostendat, quum præ-
cedant ab ἐκκα incipientia & sequantur: & clarum est
dicere ἀπὸ τοῦ κανοῦ. Distingue etiam ita: Ἐκκανά-
ξῆν, ἐκκενώσειν, ἀπὸ τοῦ κανοῦ, θορυβῆσει· nam illud
θορυβῆσειν, alia significatio est verbi ἐκκανάξῆν· sic
κανάξαι, idem Hesychius ταραξῆν exponit; quod quid
aliud est quam θορυβῆσαι. JUNG.

Κανάξαι] Κἀναστρον profecto ab alia voce κανοῦ exi-
stituto fluxisse; unde Romani canistrum fecerunt, sicut
a πατάνη, patina: quosdam itaque canistrum a Græco
sermone manasse qui putarint, refert Isidorus, acce-
serunt a canis: Pollux cum illam originem τοῦ κανά-
στρου agnosceret, τὸ κενώσειν deduxit ἀπὸ τοῦ κανά-
στρου· qua quidem in re magis eum probavero, quam
Eusebium, qui contra hæc ἀπὸ τοῦ κενώσειν deri-
vat κἀναστρον· locus est ad A. Odys. τὸ δὲ οἰνοχοεῖν
καὶ οἰνοχοεῖν οὐ μόνον κερῆν λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἰχθα-

& ἑκκανάξαι nominant: ut Eupolis in Amicis, Hanc vero ipsis evacuat. * Sed in Publico foro non Cophinos modo, sed & canistra invenimus. Intinctoria, lebetes, catini, acetabula: non enim de coctaborum ludo solummodo acetabula dicta sunt; sed etiam de illis, quæ educationum necessitati servantur, ut Aristophanes in Avibus:

Acetabulum hinc arripit cariens, aut catinum.

& in Phrynichi Musis, Et in acetabulis chœntes tres, aut duos farinae. Lécides vero Epicharmus dixit in Niobes Nuptiis,

καὶ ἑκκανάξαι. ὡς καὶ εὐπολις ἐν τοῖς φίλοις, τὴν δ' αὐτὸς ἑκκανάξει. ἐν δὲ τοῖς Δημοπρατοῖς, οὐ κἀναστον μόνον, ἀλλὰ καὶ κἀνυστρον εὐρίσκομεν. ἐμβάφια, λεκάρια, τρυβλία, ὀξύβαφα, ὀξυβάφια. οὐ γὰρ μόνον ἐπὶ τῶν κοτταβικῶν εἴρηται τὰ ὀξύβαφα, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἐδωδιμὸν χρεῖαν, ὡς ἐν Ὀρυσίῳ Ἀριστοφάνη, ὀξύβαφον ἐντευθενὶ πρόσθου λαβῶν, ἢ τρυβλίον.

καὶ τὰς φρυγίχου Μούσαις, καὶ ὀξυβάφα χρησθῆναι τρεῖς χοίνικας, ἢ δὴ ἀλεύρων. καὶ λέκιδας δὲ Ἐπίχαρμος εἴρηκεν ἐν Νίβης γάμῳ,

νάσσειν ὡς τὸ ἀκρατον ἑκκανάξον μοι πολὺν ὄθον καὶ κἀναστον, τρυβλίον, ὡς ἐν παλαιῇ κίτῳ ῥητορικῇ Λιζίκῳ Ἠεσυχ. Ἐκκανάξον, ἵγχι, ἵκπι, ubi sane ἑκκανάσσειν bene exponitur ἵγχι, sed ἵκπι est ἑκκανάξαι, uti quidem ipse Pollux docet: adeo ut in illo Leucoraphi loco utriusque verbi ἑκκανάσσειν & ἑκκανάσσειν significatio confundatur. De Eupolidis Amicis Menursius in Attica Bibliotheca: in illius Comici verbis αὐτὰς e MSS. restitui pro αὐταῖς. Porro Δημοπρατοῖς errore pervulgato mox fuit ante nos editum: in istis seu tabulis seu columnis invenisse se non tantum κἀναστον, sed & κἀνυστρον Pollux affirmat: recte, me quidem iudice, quamquam Salmasius notavit κἀνυστρον, ad formam scilicet Latini nominis.

20 Ἐκκανάξαι] Pro ἑκκανάξαι legit Hesych. Ἐκκανάξαι, sed malim ibi ἑκκανάξαι ἀκονοῦ, ἑκκανάσαι proprie enim est depleere canistrum, dein latius se fudit significatio. Kühn.

21 Ὡς εὐπολις] MS. ὡς καὶ εὐπολις &c. plenius. Dramatis φίλων & alii meminere, ut adnotavit Casaub. VI. Athen. 19. Jung.

22 τὴν δ' αὐτὸς &c.] Verba Eupolidis non habet C. A. in illis leg. C. V. αὐτὸς ita & Salm. Kühn.

τὴν δ' αὐτὸς &c.] Sic χρῆσιν restituit ut MS. noster habet: τὴν δ' αὐτὸς ἑκκανάξαι. Jung.

23 Δημοπρατοῖς] Semper MSSi Δημοπρατοῖς, quod rectum. Salm. κἀνυστρον. Kühn.

Δημοπρατοῖς] MS. ἐν δὲ τοῖς Δημοπρατοῖς &c. ita scribe. Jung.

24 Λεκάρια] Supra VI. 85. conjung. ἐμβάφια, κἀλάρια, λεκάρια, &c. Seb.

25 Acetabulum] ὀξύβαφον hoc loco ex numero τῶν εἰς τὴν ἐδωδιμὸν χρεῖαν, ut & in sequente Phrynichi loco: ubi καὶ ex καὶ ἀν contractum, non ex καὶ ἐν, quomodo Interpr. accepit. Seb. 2.

Κοτταβικῶν] C. V. κοτταβικῶν leg. κοτταβικῶν, de acetabulis coctaborum ludo adhibitis: C. A. post omittit εἴρηται, & addit, καὶ τὰ δ. &c. χρεῖαν ε. ο. Ἀριστοφάνους. Kühn.

Κοτταβικῶν] MS. κοτταβικῶν, εἴρηται τὰ ὀξύβαφα & bene inseras τὰ. Sed vulgatum κοτταβικῶν bonum videtur: scilicet ἀγγείων. Jung.

Κοτταβικῶν εἴρ. ὀξύβαφα.] Τὰ ὀξύβαφα plenius & expressius e MSS.

26 εἰς τὴν ἰδ.] Interpr. recte: ἐδωδιμὸν, εὐδωδιμὸν. Kühn.

εἰς τὴν ἰδ.] MS. ἰστὶν ἐδωδ. sed emendatum, εἰς τὴν. Jung.

27 ἐν Ὀρυσίῳ Ἀριστ.] Fol. 382. sed tam in textu quam Scholiast. τρυβλίον. proπαροχτε. ut & supra VI. 85. in MS. quoque: qui hic editis similiter. Seb.

ἐν Ὀρυσίῳ Ἀριστ.] Quæ post Ἀριστοφάνους, extant non habentur in C. A. usque ad Segm. 89. κρέας. Kühn.

28 ἐντευθενὶ] MS. ἐντευθεν εἰ. Ceterum τρυβλίον; &

antea τρυβλία etiam MS. habet noster hic paroxytone, quod sequi placet. Jung.

29 Φρυγίχου Μούσαις] MS. Φρονίχου, nempe U littera initiali, ut β in MS. scribuntur: unde quis in MS. mendosus fecit, Φρυγίχου. Phrynichi Musa & a Nostro supra laudabantur, & apud Athenæum, ut adnotavit Casaub. II. Athen. 20. Jung.

30 καὶ ὀξύβαφα τρεῖς χ. &c.] C. V. καὶ ὀξύβαφα χρῆσθαι unde legerem:

καὶ ὀξύβαφον χρῆσαι ἢ χοίνικας δὴ ἀλεύρων.

Vel acetabulum commoda aut duos farinae chœntes. Kühn.

καὶ ὀξύβαφα τρεῖς χ. &c.] Χρῆσις Comici ita in MS. habet: καὶ ὀξύβαφον χρῆσθαι τρεῖς χοίνικας, ἢ ἀλεύρων; an? καὶ ὀξύβαφον χρῆσθαι τρεῖς &c. ut vulgo est: sed alii rectius reconcinnabunt. Jung.

καὶ ὀξύβαφον &c.] Omnem MSS. lectionem litera tenuis in textu reposui, nisi quod pro καὶ dederim καὶ, ita jubente sensu, qui facilis omnino est, neque mutandum mea sententia quicquam: Et in oxybrycho accepitε τινα τετραχαινας aut duos farinae: quo loco revera satis lucide comprobatur Pollux ὀξύβαφον etiam usurpari ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἐδωδιμὸν χρεῖαν. In Glossis & Colloquiis scholasticis: ὀξύβαφον & ὀξύβαφον, acetabulum, acetarium.

31 καὶ λεκιδας] MS. καὶ λεκίδα δὴ & recte: in χρῆσιν enim subjecta singulari ponitur: λεκίδα itaque dixit Epicharmus, non λεκιδας Jung.

καὶ λεκιδας &c.] Reduxi MSS. lectionem λεκιδας, quæ ex ipso Siculis Poeta loco confirmatur.

32 ἐν Νίβης γάμῳ] C. V. ἐν Νίβης γάμῳ, in Hebes nuptiis, quod drama laudat Athenæus passim, adcoque prætulerim lectionem MSSi: tum C. V. λεκίδα κιν καφίω δύο ἐν δὴ Σκίρωνι καὶ πηλῶν λεκίς πατελλῶν ἔσ λαβρα δύο: in Scironem etiam ex figurinorum genere est pelvis: quod convenit cum his Hesych. λεκιδίς, κεράμωσι λοπάδος καφίον λιβρῶν, quia Laconibus καφίω est λουτήρ apud Hesych. si quis autem vulgatum maluerit, non repugnabo. Salmas. πηλῶν λεκίς. Kühn.

ἐν Νίβης γάμῳ] MS. Ἐπίχαρμος εἴρηκεν ἐν Νίβης γάμῳ, nempe emendandum pro vulgato Νίβης γάμῳ, est Νίβης γάμῳ: sic enim & apud Athenæum lib. III. Epicharmus ἐν Νίβης γάμῳ, περὶ τῶν ἰχθύνων laudatur: ubi Clariss. Casaubonus III. Athen. 13. notat eam fabulam plenam fuisse nominibus omne genus ciborum. Ipsa verba Epicharmi in MS. hic ita habent: λεκίδα κιν καφίω δύο. Sed scribendum, λεκίδα κ' ἐμβάφια δύο. Sequitur in MS. ἐν δὴ Σκίρωνι, καὶ πηλῶν λεκίς. Et primum Σκίρωνι, sic pro vulgato Σκίρωνι videtur reponendum: ut ejusdemmodi nomine fabulam Epicharmus conscripserit, quo Euripides supra IX. 75. Alterum vero nescio an vulgatum retineamus, an potius MS. ductum sequentes καὶ πηλῶν λεκίς scri-

87 Λεκίδα κινβάφια δύο * ἐν δὲ Σκίρωνι, καὶ πηλίνων λεκίς * ἐν δὲ τοῖς ³³ Δημοπρατοῖς, λέκος εὐρίσκομεν, ³⁴ Ἰππώνακτος εἰπόντος· κάλειφα ῥο-

Lecidem, & duo intinctoria. * In Scy- rone vero, etiam catinus fictilis dicitur. In Foro autem publico, Λέκος quoque invenimus: etiam Hipponacte dicente,

bamus: id est, λεκίς τῶν πηλίνων, λεκίς ἐν πηλοῦ, χοικὴ, ut Hesychius explicat vocem πηλινός. Eadem forma loquendi videtur, quod infra ex Γῆρα *Αριστοφαι- νίς*, κοπίδι τῶν μαγειρικῶν. *Segm.* 104. in MS. nam vulgo frustra quaeres. Sed nolter *Salmastius* malebat, πηλινὴ λεκίς hic legere. JUNG.

Ἐν Νύβης γάμῳ] De fabularum titulis, ut ordine singula dicamus, primo loco, tum ipsa de re monendum erit: Νύβης γάμῳ in hoc *Pollucis* loco librario- rum imperitia coudidit; qua inscriptione fabulam *Epi- charmi* nullam a quoquam esse adductam certi sumus: accredit *Menysius*, & *Niobes nuptias* inter *Erichar- mi* fabulas enumeravit ex solo *Polluce* ad *Helladum Bejantinoum*, cum ipsi tamen ad manus esset Ἡβης γά- μος ex *Athenaeo* & *Τζειξε* ad *Hesiodum*, cujus & lo- cum mihi notaveram: & profecto si animum atten- das, quae *Niobes* nuptiae a veteribus celebratae, ut *E- richarmus* inde & titulum & argumentum fabulae pe- tere poterit? Optime MSS. Ἡβης γάμῳ. *Hebes* nup- tiae celeberrimae, neque de istis quicquam adnotare lubet: sic itaque cum MSS. in textu reposui. Altera *Sculus Poeta* Comedia *Σκίρων* erat in vulgatis, neque aliter in illo Indice, quem dixi, *Menysius*: prave ta- men; Codices enim nostri *Σκίρων*, quod equidem du- dum ante hos visos ex similitudine *Σκίρωνος Ευριπίδει* animadverteram. Porro *Δημοπρατοῖς* emendavi: sed diligentissimi *Menysius* error & ἀκρισία est observanda, qui fabulam nobis *Ericharmi* *Δημοπρατος* ex hoc *Pol- lucis* loco confinxit, & in illo Comediarum ejus In- dice reposuit: miror sane, cum in hoc decimo *Pollu- cis* libro tam frequenter *Δημοπρατα* citentur: sed non eadem est omnium horarum fortuna: & ut aliis er- rantibus facile ignoscimus, sic & illam nobis ab æquo lectore veniam oramus. Ad priora recurrendum, ubi in *Ericharmi* χρίσει extitit ante nos καὶ ἐμβάφια. Præ- stantissimus ille *Codex Palatinus*, quem ut *Sospitator* *Pollucis* admirari solco, κινβάφια egregie scribit: scilicet ἐμβάφια consuevere veteres, non ἐμβάφια, quam tu scribendi rationem in vetustissimis marmoribus ex- pressam invenies: simili modo *Pollux* & *Demioπρατος* ad- notavit ἐνμόχλια, ut quidem e MSS. ad litteram reddidi- mus: supra vero ἐμβάφια jam posuit *Auctor* nolter, ἐμβά- φια, λεκάρια: emaculandum *Hesychium* arbitror, apud quem editur Ἐμβάφια, λοπαδες βαθείαι· ἀπὸ τοῦ βάπτειν ἐν βύβει· scribe: Ἐμβάφια. Idem: Ἐμβάφια, ἐξύβαφον παρὰ Ἰππώνακτι. *Herodotus Musa* secunda, ubi de Fe- stis *Aegyptiorum*, de lampadibus, quas illi tota nocte habebant accensas, inquit: τὰ δὲ λυχνία ἴσθι ἐμβάφια· quibus innuit. non disparem lampadum earum & ἐμ- βαφίων fuisse figuram. In altero *Sculus Poeta* loco ite- dem MSS. libros sequutus sum: illamque lectionem opportune *Jungermannus* exposuit: ita τῶν ξυλινῶν τρά- πιζω, lignea mensa legisse certus sum, ceteri loci non meminimus.

33 Δημοπρατοῖς] Scribe, ut MS. habet, Δημο- πρατοῖς. JUNG.

34 Ἰππών. δ. εἶπ. καὶ λέκος π.] Pro quo alibi λέ-κος πυρῶν, catinus seu scutella tritici. *Henn. Stephan. Seb.*

Ἰππών. δ. εἶπ. καὶ λέκος π.] *Hesych.* Λεκίς, quod cum λεκίς convenit magis: δὲ medium abest a C. V. qui & ante λέκος πυρῶν legit καλειφαρόδιον ἡδὺ, leg. κά-λειφαρ ῥόδιον ἡδὺ, Ἐσ unguentum rosatum *Ἰωανν.* & ita legendum supra lib. VI. cap. 19. v. 20. ubi ῥόδιον est pro ῥόδιον· vid. *Athenaeum* lib. XV. cap. 11. nisi quis tibi voluerit ῥόδιον accipere de unguento crocino, cujus nomen a Rhodo celebre erat, ut iterum *Athenaeus* docet l. c. malim tamen prius. Kühn.

Ἰππών. δ. εἶπ. καὶ λέκος π.] MS. nobis verba *Hip-*

πονακτίς non mutila, sed integra proponit: Ἰππώνακ-τος εἰπόντος (sine δὲ) καλειφαρόδιον ἡδὺ καὶ λέκος πυρῶν. Unde ita locum restituo: Δημοπρατοῖς, λέκος εὐ-ρίσκομεν, Ἰππώνακτος εἰπόντος,

Κάλειφα ῥόδιον ἡδὺ, καὶ λέκος πυρῶν.

Elegans mehercle χρίσει· ἀλειφα pro ἀλειφαρ ἤγουν Ἀλειμμα, τὸ μύρον. *Etymologicum Magnum* scripsit: ἀλειφα, σημαίνει τὸ ἀλειμμα· ἀπὸ τοῦ ἀλείφω ἀλει-φαρ. καὶ κατὰ ἀποκοπὴν ἀλειφα· & statim in ἀλείφ-της· ἀλειφα, ἀλειμμα· & in κάρη· ἴστίον ὅτι, ὡς λέγει ὁ τεχνικός, τὸ κάρη, λίπα, ἀλειφα, ἀποκοπὴ ἴστι· τεχνικός, puta *Herodiani* Grammaticus. *Eusebius*. ad *Ὀδυσσ.* ζ. *Ηρακλῆος* μίμναι ἄλλως αὐτὸ σχηματίζων, φησὶν ὅτι τοῦ ἀλειφα καὶ λίπα ἢ κατάληξις οὐκ ἀδύνη· ἀλλὰ τὸ μὲν ἀλειφα ὡς περ βένω βέναρ καὶ κίρω κίρας, οὕτω καὶ αὐτὸ ἐκ τοῦ ἀλείφω ἀλειφαρ ἢ ἀλειφας· καὶ ὑ-ποστολῆ τοῦ ρ ἢ τοῦ σίγμα ἀλειφα. Et *Callimachi* versus apud *Etymologicographum* in ὄστλιγγις· παρὰ *Καλλιμαχῶ* ἐν τῷ πρώτῳ,

Αἰπὼν ἀπ' ὄστλιγγις αἰὲς ἀλειφα ἴσθι.

Ubi non dubito sequi *Sylburgii* emendationem: πρῶ-τω Αἰτιῶν, — ἀπ' ὁ. eodem. JUNG.

Ἰππών. δ. εἶπ. καὶ λ. π.] Eximie MSS. nitidam *Hip-πονακτίς* χρίσει hic *Polluci* nobisque reddunt: Κάλειφα ῥόδιον, ἡδὺ, καὶ λέκος πυρῶν. Quiddam etiam hujus scripturae veteris asserunt *Excerpta Falckenburgii*: φαρόδιον ἡδὺ καὶ λέκος πυρῶν in *Basileensi* fuit editione πυρῶν· sed in istis quid desit, facile cognoscas ab aliis adjutus MSS. quibus si destitueremur, in tenebris mi- candum esset. Perbene *Jungermannus* de forma vo- cis ἀλειφα, quam & ita posuit *Empedocles* apud *Anti- philetem*: parique modo *Alcaeus* apud *Herbasionem* ὕδα pro ὕδας· sic enim veteres, quod postea mutatum in ὕδαρ· *Hesychius*: Ἀλειφαρ, στίαρ, μύρον, χρίσμα, ἴ-λαιον· *Homerus* II. ψ. Ἐν δ' ἴτιβι μέλιτος καὶ ἀλειφατος ἀμφιφοῖρας· *Schol.* ἀλειμματος, ἴλαιον· apud *Ionas* ni- mitum creberrime ἀλειφισιν est μυρίζω, unguento delibere: *Simonides* apud *Clementem*: Κάλειφομεν μύροις καὶ θυμιάμασι· καὶ βάκκαρι· paululum aliter apud *Asbe- neum* lib. XV. versiculus ille legitur: κ' ἡλειφόμεν μύ-ροις καὶ θυμιάμασι καὶ βάκκαρι· sic ego *Simonidem* ex- timito scripsisse: Κ' ἀλειφόμεν μύροις καὶ θυμιάμασι· καὶ βάκκαρι· ἀλειφόμεν· *Ροῆτις* pro ἡλειφόμεν. *Hesychius*: Θύμα, μύρον, ἄσμα· sed res illa protrita. *Ρόδι-ου* μύρον compositionem pluribus apud *Medicos* de- scriptam reperies, qui omnes uno ore gratissi- mum fuisse & suaveolens tradunt, ut non sine ratio- ne ἡδὺ dixerit *Hippocrax*: meminuit & hujus *Home- rus* II. ψ. — ῥόδιοντι δὲ χρίν ἴλαιον Ἀμβροσία — ubi *Brevia Scholia*: τῶ ῥόδιον· sed *Eusebius* ad eum lo- cum late, & *Athenaeus* libr. XV. qui simul ubi præ- stantissimum extiterit unguentum rosatum docet. Sed de vasculo λέκει vel λεκά sic & *Hesychius*: Λέκος, λυ-κίον, λυκάριον, τρύβλιον, οἱ δὲ λυκάριον· ego totum lo- cum ita reformandum arbitror: Λέκος (vel λέκος, ut apud *Pollucem* nostrum) λέκειον, λεκάριον, τρύβλιον, οἱ δὲ λεκάριον· non enim altera vice λεκάριον, quod opinabantur eruditi viri, recurrit commode, cum il- la vox priorum explicationem continere debeat: apud eundem & λέκίς· Λέκίς, παροψίς, λίκην, χλαίνα· sed & in his prava distinctio binas in unum confudit vo- ces, quas ita separabis: Λέκίς, παροψίς· Λέκην, χλαί-να· inde λεικίος & λεκάριον, quod posterius jam mo- do *Pollux* enumeraverat: ἐμβάφια, λεκάρια· λεκάριον πτισσῆος est apud *Hermetem* lib. II. de *Apollone Gry- neo*: itaque si ista loca componas, in quibus occurrit

Frumenti λέκος. Hippocrates autem in libro de Cnidia Sententiis, Leciscum dixit. Ceterum paropside vulgari usu ad masfam quandam, aut jus aliquod referuntur: vel ad edulium quoddam frugale, quod apposuitum condire oportet: veruntamen & vas hoc *θηλίσιον* vocandum est. * Consuetudine enim vocabula non repudio, etiamsi apud minus probatum Authorem inveniam,

δινόν ἢ δὺ, καὶ λέκος πυροῦ. ³⁵ Ἰπποκράτης δὲ ³⁶ ἐν τῷ πρὸς τὰς Κνιδίας δόξας, ³⁷ λεκίσκον εἴρηκε. ³⁸ Τὰς δὲ παροψίδας, ἡ μὲν πλείστη χρῆσις ἐλέγχει τὸ ὄνομα ἐπὶ ³⁹ μάζης, ⁴⁰ ἢ ζωμοῦ τινος, ἢ ἐδεσματος εὐτελοῦς, ὅ ἐστι παροψήσασθαι τεθέν. οὐ μὴν ἀλλὰ ⁴¹ καὶ ἐπὶ τὸ ἀγγεῖον ἐλκτέον τὴν κλῆσιν. * οὐ γὰρ ἀχθόμεαι τὰ συνήθη τῶν ὀνομάτων, καὶ παρά τινι τῶν ⁴² ἤττων κεκριμένων εὐρώ,

λέκος vel λεκάριον, præcipue frumento recipiendo vasculum id destinatum animadvertes: liberandus hic a prava *Nunnesis* doctissimi hominis crisi *Phrynicus*: is de paropside sic tradit: *Παροψίς, τὸ ὄψον, οὐχὶ δὲ τὸ ἀγγεῖον, ὡς τινὲς τούτο δὲ τρυβλίον ἢ λεκάριον καλοῦσι*: ibi restitutum it *Nunnesius*, a cujus sententia nec alienus est *Hæschelius*, λεκάριον id vocis in *Hesychio* nobis monentibus habuit locum, hic minime: cui enim non pateat ex dictis λεκάριον in *Phrynicus* retinendum? Porro ab hac origine deduxerim etiam λεκάριον, quod cum ἀπὸ τοῦ λευκὸς *Grammatici* reperitur, mihi nugari videntur, ut plerumque solent, si de fonte vocis illi quærant.

³⁵ Ἰπποκράτης δὲ] MS. Ἰπποκράτης ἐν &c. sine di. Quod vero *H. Stephanus* in suo Thesaurio adfert λέκος πυροῦ, corruptus certe est hodie ille *Phanicus* verus in *Athenais* libr. VIII. ita editur: τῆ παιδὶ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἢ λέκος πυρῶν, pariter corrupte: nec possum vel leviter dubitare, quin vera sit lectio: ἢ λέκος πυρῶν pari modo ut *Hippocras* λέκος πυροῦ dixerit: nec dubito viros undiquaque doctissimos hanc sententiam nostram adproburos. JUNO.

³⁶ Ἐν τῷ πρὸς τὰς Κνιδ. δ.] In libro adversus opinionem *Cnidiam*. Interpret. *Cnidiam* nobis fecit nomen proprium hominis: liber hodie inscribitur: περὶ διαίτης ὀξίων *Athenais* libr. III. triplicem libri affert inscriptionem περὶ διαίτης, dein περὶ (διαίτης) ὀξίων νοσημάτων, tertio πρὸς τὰς Κνιδίας γυνάκας: locus ipse extat in fine libri, ubi hodie est, λεκίσκιον Ἀττικὸν στρογγύλον. KÜHN.

Ἐν τῷ πρὸς τὰς Κνιδίας δόξας] Incertum esse *Meursius* fateatur ad *Chalcidum* p. 6. cujus hoc opus πρὸς τὰς Κνιδίας δόξας censendum sit: cum *Kühni* nostro *Hippocratis* Medici esse non dubitaverim: *Foesius* itaque non male *Pollucem* videri legisse λεκίσκον apud *Hippocratem* dixit.

³⁷ Λεκίσκον] *Foesius* *Oecon.* *Hippocr.* adfert in λεκίσκον binos ex *Hippocrate* locos, unum de *Rat. Vict.* in *Morb. Acut.* μικροῦς τῆς λευκῆς ὑποστρίψας ὀρόσον λεκίσκον, & ibidem alterum: μεκάνιον, λεκίσκιον Ἀττικὸν στρογγύλον: & addit, *Pollucem* hic apud *Hippocr.* legisse videri λεκίσκον. Sed non est opus, ut sic videatur: nam λεκίσκιον potius videtur in illis *Hippocratis* locis ne mutari quidem posse: & λεκίσκος a se iterum peperit ὑποκοριστικόν, λεκίσκιον quibus utisque *Hippocrates* usus fuerit: λεκίσκου voce ἐν τῷ πρὸς Κνιδίας δόξας nimirum, ut *Noster* ait. JUNO.

³⁸ Τὰς δὲ παροψίδας] Vid. supra VI, 56. SEP. Τὰς δὲ παροψίδας] De quaestione super duplici usu vocabuli *παροψίδας*, vid. *Bayf.* de *Vasc. Bred.* V. Miscell. 30. *Nunnes.* Not. in *Phrynicus*. in *παροψίς*. *F. Uysin.* *Adprend.* ad *Triclitium* *Ciacconis* non longe a fine. JUNO.

³⁹ Μάζης] *Massam*: Interpret. & *Glossa Veterum* μάζης, *massam* explicant: redditur & *ossa*. KÜHN.

⁴⁰ ἢ ζωμοῦ τινος, ἢ ἐπὶ ἰδ. εὐτ.] C. V. omisso ἐπὶ leg. ἰτελοῦς: male: ἰτερομ ἰτελοῦς est *cibus vilis*, qui cum aliis obiter coquitur & editur. KÜHN.

ἢ ζωμοῦ τινος, ἢ ἐπὶ ἰδ. εὐτ.] MS. τινος, ἢ ἐδεσματος ἰτελοῦς, ὅ ἐστι παροψήσασθαι τ. & ἐπὶ alterum sane abesse potest. Sed quid ad ἰτελοῦς MS. pro quo vultur ἰτελοῦς, dicamus? mihi vulgatum videtur rectum,

nec mutandum facile: quod etiam profert *Casaub.* no. ster IX. *Ath.* 2. JUNO.

⁴¹ Καὶ τὸ ἀγγεῖον λεκτέον *θηλίσιον*.] C. V. καὶ τὸ ἀγγεῖον ἐλκτέον τὴν κλῆσιν νενομισμένη & ad ἴψου vasculum appellatio *paropside* tradenda est: sic e textu furcillatur nihili vocabulum *θηλίσιον*, quod certe hic non quadrat, a mala manu temere inculcatum, hic & infra mox. KÜHN.

Καὶ τὸ ἀγγεῖον λεκτέον *θηλίσιον*.] Hic vero monstra & piacula *Pollucem* invaserunt: quis enim confinxit nobis *θηλίσιον*, ut & paulo post? quisquis fuit, ineptum facinus patravit. Tu reponere sis MS. lectionem optimam, quæ hæc est: οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ ἀγγεῖον ἐλκτέον τὴν κλῆσιν οὐ γὰρ &c. optime & sine omni dubitatione ajo ita *Pollucem* scripsisse. Suspicati sunt sine dubio viri docti de illo *θηλίσιον*: ut *Baysius* & *Uysinus*, quorum uterque vulgata verba laudat usque ad vocabulum *θηλίσιον*, eo omisso. Illud autem, infirmo teste nixi, vulgato Codice nimirum, inter vasa sacra alii hinc retulere in sua sacrorum sacrificiorumque gentilium descriptione. In *Lexicis* vero inter vasa mensaria hinc quoque retulere: nos in malam rem facessere posthac jubemus: nec firmat id ne leviter quidem sequens *Metagenis* locus, qui longe aliter legendus est, ac editi habent, ut statim dicam. JUNO.

Καὶ τὸ ἀγγεῖον λεκτέον *θηλίσιον*.] Quis non ambabus, quod ajunt, ulnis vetustorum Codicum amplectatur scripturam? eam integram in textu reposui: de ista duplici significatione τῆς παροψίδος luculenter *Athenais* lib. IX. Romani de catino plerumque solent usurpare: apud eos autem dubia scriptura: siquidem non tantum *paropsis* sed & *parapsis*, exaratur: *Glossa* MSS. *Parapsis*, acetabulum majus, aliqui & catinum appellant: & aliæ in *Psalmos*: *Parapsis*, gabata, catinus, acetabulum majus, vel vas quadrangulum vel quadrilaterum id est, *parapsis a paribus absidis*: ex istis emendandum *Isidori Glossarium*: *Parapsis*, γρανάκι vel catinus: integrius in *Excerptis Pythæanis*: *Parapsis*, γατά, catinus: γατά pro gabatha: sed quod magis mirere, apud *Suidam* & *Hesychium*: *Παροψίδες* ἢ *παροψίδες* legitur, cum tamen apud Græcos de ista discrepantia nihil quicquam compertum habeam. Sed illa de re, si lubet, plura leges apud ingenii politissimi virum *Nicolaum Heinsium* ad *Psychomachiam Prudentii*. *Casaubonus* ad *Athenais* elegantes istos e *Pherecratis Chitone* producit versiculos:

Νῆ τὸν Δι ὡσπερ αἱ παροψίδες
τὴν αἰτίαν ἔχουσ' ἀπὸ τῶν ἠδυσμάτων.

Ubi profecto de catino usurpatur, ut in pluribus aliorum locis apud *Athenais*: eam tamen notionem Attici sermonis magistri damnant, me quidem iudice immerito, quamvis apud *Xenophontem* *Cyrop.* libr. I. virum disertissimum de opsonio sit intelligendum, quem etiam locum notavit *Hæschelius* ad *Phrynicum*: neque rationis video quicquam, ob quam in dubium in istis *Xenophonis* verbis notionem illam τῆς παροψίδος trahat *Athenais*, cum propter adjuncta παντὸς ἀπα ἰμβύσματα res mihi videatur clara: de utraque porro *παροψίδος* significatione legendus ad *Iliad.* λ. *Eustathius*.

⁴² ἤττων] MS. ἤττων, Sed bene emendatum in ἤττων. JUNO.

παράγων εἰς χρῆσιν, ἐπεὶδ' ἂν ἔχω τὴν πρὸς τὸν εἰπόντα ⁴³ ἀποστροφὴν τὸ μὲν γὰρ ἐν τῷ Μεταγένου φιλοθύτη, ⁴⁴ ὡς ἂν πολλαῖσι παροψίσι, καὶ καιναῖς εὐαχῆσω τὸ θέατρον, ⁴⁵ οἷδ' ὅτι ἐστὶν ἀμφίβολον. ⁴⁶ ἐν δὲ τῇ Ἀντιφάνου Βοιωτῖα σαφέστατα ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἐστὶν εἰρημένον, ⁴⁷ Καλέσας τε παρατίθησιν ἐν παροψίσι Βολβούς. ⁴⁸ καὶ κυλίχνας δὲ ἀγγεῖον ὀψοφόρον, ἐν Ταγηνιστῶν ⁴⁹ δόξειεν ἂν Ἀριστοφάνης λέγειν εἰπὼν, τὸ δ' ἔτνος ἐν ταῖς κυλίχναϊς τουτὶ θερμόν, ⁵⁰ καὶ τουτὶ ⁸⁹ παφλάζον. ⁵¹ Χρηστῆον δὲ καὶ μυστίλαις, ἢ μυστίλοις, ⁵² ἢ γλώσσαις, ἢ μυστιλαρίοις, ἢ κο-

usitata reddens : quoniam ad utentem his habeo refugium. Illud enim in Metagenis Philothyte, Et in multis paropsidibus, & vacuis thyelificis theatrum novi esse ambiguum : cæterum in Antiphanis Bœotia manifestissime de vase dictum est, Vocare addit in paropsidibus bulbos. Porro Scutellas quoque obsoniorum vasculum vocare videtur Aristophanes in Tagenistis dicens, Jus vero in scutellis hoc calidum, & ardens. * Utendum etiam canicis, lingulis, mystilariis, co-

43 Ἀποστροφὴν.] Sic supra Segm. 60. ὡς ἔχομεν τὴν τοῦ ὀνόματος ἀποστροφὴν. JUNG.

44 Καὶ πολλαῖς π. &c.] C. V. ὡς ἂν πολλαῖσι παροψίσι καὶ καιναῖς εὐαχῆσω τὸ θέατρον, leg. παροψίσι, ut multis pariter novisque paropsidibus theatrum excipiamus luteque tractem. KÜHN.

Καὶ πολλαῖς π. &c.] Sed ad Metagenis χρῆσιν, ut porro illud θυελίστιον pessum eat: ea ita in MS. habet: Μεγάλ. Φιλοθύτη, ὡς ἂν πολλαῖσι παροψίσι καὶ καιναῖς εὐαχῆσω τὸ θέατρον: quæ optimum sensum habent, nec dubitabimus in locum vulgatorum restituere, qui perinerte καιναῖς etiam habebant: pro παροψίσι in MS. quoque aliquis reposuerat παροψίσι, quoniam mox ita sequatur, credo. Metagenis drama hoc inter alia ejus recensetur a Suida in Μεταγένης: laudatur etiam ab Athenæo lib. ult. ut adnotavit Casaub. ult. Athen. ult. JUNG.

Καὶ πολλαῖς &c.] Cui de tantis librariorum flagitiis vel levis oboriretur suspicio sine MSS. indicibus? Ita legebant priores editiones: καὶ πολλαῖς παροψίσι, καὶ καιναῖς θυελίστιοις τὸ θέατρον: quæ scriptura nihil est absurdius: caute vero Pollux se scire ait Metagenis illud esse ἀμφίβολον: dubites enim revera, ultra sit in hoc loco præferenda significatio: ego tamen intellexero in τῷ μάχης, de orptione, non de catinis: quis enim, qui curate loqui studet, dicere velit εὐαχῆσω τὴν παροψίσι πολλαῖς καὶ καιναῖς, aliquem excipere multis novisque paropsidibus seu catinis. De Metagene vero alibi forsitan ad Pollucem dicendi locus. Sæpius autem τὸ θέατρον εὐαχῆσω fuere soliti, qui certamine fabularum superiores abierant: Athen. lib. I.

45 Οἷδ' ὅτι ἐστὶν.] MS. οἷδ' ὅτι ἐστὶν ἂ. JUNG.

46 Ἐν δὲ τῇ Ἀντ. Β.] MS. concinnius: τὸ δὲ ἐν Ἀντιφ. Βοιωτῖα. Idem hoc citat Athenæus lib. IX. apud quem tamen male Βοιωτῖα est. Sed Βοιωτῖα ex nostro Polluce restituendum admonuerunt jam Bayf. de Vasc. & Casaub. IX. Athen. 2. qui & III. Athen. 8. ubique ita apud Athen. scribendum monet: nec aliter agnovit Magnus Scaliger Conjectan. in libr. V. Varron. de ling. Lat. fere extremis: ubi ait Ælii Bœotiam ex Antiphanis translata fuisse. JUNG.

47 Καλέσασθαι.] Legendum καλέσασα, ex Athen. lib. IX. fol. 367. vid. Laz. Bayfii lib. de Vasc. pag. 252. SEB.

Καλέσασθαι.] C. V. καλέσας τε &c. Ὁ ἰνβιαντὸς ἀρροπῆσιν ἐν παροψίσι bulbos: Salm. καλέσας καὶ παρατίθησιν. KÜHN.

Καλέσασθαι.] Καλέσασα Athen. initio libr. IX. sic adscripsit ad suum Codicem H. Stephanus: & dudum ita emendavit ex Athenæo etiam Bayf. de Vasc. & ita hinc citat Ursin. Adpend. ad Triclin. Ciacc. Et in noviss. editione Athenæi hodie ita editur:

Καλέσασα τε παρατίθησιν ἐν παροψίσι.

Hactenus enim habet Athenæus. Et sane ad Athenæum nihil intricamus. De Polluce nostro, lectio-

nem MS. proponere debemus tamen, quæ ita habet: καλέσας τε παρατίθησιν ἐν παροψίσι Βολβούς: cui certe quoque inhæretre possumus, & ita concipere verius:

Καλέσας τε παρατίθησιν ἐν παροψίσι Βολβούς. — JUNG.

Καλέσασθαι.] Error hic a prononciatione vulgari manavit: potuit enim librarium, si prælegentem aliquem audierit, haud difficiliter exarasse καλέσασθαι quam καλέσας τε, quæ vera lectio, & e MSS. a nobis restituta: forsitan tamen verius Athenæus καλέσασα & de meretricæ, quæ aliquem ad cœnam vocasset, intelligebam propter appositos in paropsidibus bulbos. Sed eam rem non curabimus.

48 Καὶ κυλίχνας &c.] Hesyck. vide in κυλίχνη & κυλίχνης. Festus in Culigna, vas potorium, vas vinarium, a Græco δίχνα, quam illi dicunt κύλικα: dein C. V. ἀγγεῖον ὀψοφόρον ἰ. T. δόξειεν ἂν Ἀρ. KÜHN.

Καὶ κυλίχνας &c.] MS. καὶ κυλίχνας δὲ ἀγγεῖον ὀψοφόρον alterum & infra Segm. 91 & 106. Tagenistiarum Aristophanis & apud Athenæum mentio, ut adnotavit Casaubonus III. Athen. 16. JUNG.

Καὶ κυλίχνας ἀγγ. παροψ.] Καὶ κυλ. δὲ nitidius MSS. quibus etiam ducibus ineptum illud παροψοφόρον ejectum est sua sede: non tamen latet, quid ille, qui sic corrupit, cogitaverit: scilicet ad παροψίδας animum advertit, de quibus tamen hic Auctor noster loqui desit: itaque commode ὀψοφόρον sic sæpius apud Athenæum & Grammaticos ἀγγεῖον ὀψοφόρον. Mox & elegantius δόξειεν ἂν Ἀριστ. Sed & in Comicis loco MSS. emendatius παφλάζον quod non sine ratione cum Jungermanno prætulimus τῷ παμφλάζον. Lycophron: Αἶδον παφλάζοντος ἐκ βυθοῦ φλογὶ Κρατῆρος. —

49 Δόξειεν Ἀριστ.] MS. δόξειεν ἂν Ἀριστοφάνης λ. & bene interferas ἂν. JUNG.

50 Καὶ τουτὶ παμφλάζον.] C. V. τοῦτο παφλάζον, omisso καὶ præcedente. Hesyck. Παφλάζει, βράζει, ἀναζει. KÜHN.

Καὶ τουτὶ παμφλάζον.] MS. τουτὶ θ. καὶ τ. παφλάζον & emenda παφλάζον quo Aristophanes & alibi utitur: altero forte nemo usus est. JUNG.

51 Χρηστῆον καὶ μυστίλαις, ἢ μ.] Μυστίλαις (vid. supra VI. 87.) ἢ μυστίλοις. SEB.

Χρηστῆον καὶ μυστίλαις.] MS. χρηστῆον δὲ καὶ μυστίλαις, ἢ μυστίλοις: plenius & rectius: μυστίλη & supra VI. 87. quamvis primum MS. non haberet, dein absque accentu haberet. Sed μυστίλαις & Seberus MS. credo, habuisse: μυστίλη & Hesyck. habet: & Suidas μυστίλην μυστίλλας Etymologicon τὸ μίγα in μύστρα. JUNG.

52 ἢ γλώσσαις, ἢ μ.] MS. ἢ γλώτταις, καὶ μυστιλαρίοις &c. JUNG.

chlearibus, novaculis, cultris, cultello aut gladiolo. Atque μάχαιρος saepe masculine dicitur, ut cum Pherecrates inquit, Machæram masculum dedisti, neque me impedivit machæra, quoniam clamore fuscitabo carnes. A cultro vero, etiam cultello

χλιαυρύχους, ἢ λιστρίους, ἢ καὶ μαχαίρας, ἢ μαχαίριον, ἢ μαχαίριδι. ἢ καὶ ἡ μαχαίρις μὲν γὰρ ὡς ἐπιτοπολὺ ἐπὶ τῆς κουρίδος. ἀλλ' ὅταν Φερεκράτης ἐν Κραπατάλλοις Φῆ,

Μάχαιραν ἄρ' ἐνέθηκά σου· τί μ' εἴργασαι;
Ἀμάχαιρος ἐπὶ βόεια νοστήσω κρέα,
Ἄνῆρ γέρων, ἀνόδοντος. ---

ἀπὸ δὲ τῆς μαχαίρας, καὶ τῷ μαχαίριον καὶ τῷ

53 Καὶ μαχ. α. &c.] MS. καὶ μαχαίρας, ἢ μαχαίριον. Scin' quomodo emendari debet? adpungi solet non sub litera, sed ad literam in MS. hinc ac hic mendose exaratum: & emenda itaque καὶ μαχαίρα, ἢ μαχαίριον. JUNG.

Καὶ μαχαίρις μ. &c.] Etsi sensus lectionis vulgaræ, & a nobis jam restituta non discrepet, elegantiam tamen dispar est: ut enim MSS. habent cuncta sibi conveniunt: monere puto operæ non est pretium ante nos atuisse di in istis Χρηστίων καὶ μουστύλαις. Sed ad alia pergamus graviora.

54 Καὶ μαχαίρις μὲν &c.] H. Steph. dubitat an non exemplaria hic mentiantur. SEN.

Καὶ μαχαίρις μὲν &c.] C. V. ἡ μαχαίρις μὲν γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τῆς κουρίδος· ἀλλ' ὅταν Φερεκράτης ἐν Κραπατάλλοις Φῆ, μάχαιραν ἀρνεύθηκά σου τί μ' εἴργασαι ἀμάχαιρος ἐπιβόεια νοστήσω κρέα, ἀνῆρ γέρων ἀνόδον ἀπὸ νοῦν (Salmf. leg. ἀπὸ νοῦν μ.) τῆς μαχαίρας &c. hæc lectio nos manuducit ad veram, vulgata enim & ejus versio nil sani habet, uti textum insipienti patebit: legendum ἔσται: Ἐν Κραπατάλλοις Φῆ

Μάχαιραν ἄρ' ἐνέθηκά σου· τί μ' εἴργασαι;
Ἀμάχαιρος ἐπὶ βόεια νοστήσω κρέα,
Ἄνῆρ γέρων, ἀνόδον τε. ---

Ἐπὶ τῆς μαχαίρας κ. τ. μ. κ. τ. μ. κ. unde hæc versio nascitur: μαχαίρις equidem, ut plurimum de cultro tonsorio dicitur; verum quando dixit Pherecrates in Crapatallis:

Cultro posui pignori tuum; quid mihi fecisti?
Sine cultro ad bubulas redibo carnes,
Vir senex & edentulus? ---

De cultro usurpanda sunt μαχαίριον & μαχαίρις. Huc scilicet ibat Auctor: quamvis usus obtinuerit, ut μαχαίρις, adde & μαχαίριον, notet novaculam, tonsorium cultum; nihilominus tamen auctoritate Pherecratis, qui cultrum communem μάχαιραν dixit, posse adhiberi vocabulum μάχαιρα, de cultro non tonsorio, sed cœnatorio. Glossæ: μαχαίρια κουρίως, cultra: μαχαίρια κουρίκα, cultri: μάχαιρα, τὸ παραμύριον, fisa, gladius, culter, cultellus: C. A. legit ἀπὸ νοῦν τῆς μ. &c. hic enim iterum pergit Codex ille: ita & Salmf. KÜHN.

Καὶ μαχαίρις μὲν &c.] Jure dubitavit hic H. Stephanus ob vitiosum μαχαίρις, an inde μάχαιρος inter legitima vocabula censeri deberet: locus enim vulgo mutilus est & mendosus: ex MS. ita restitue: ἡ μαχαίριδι, ἢ μαχαίρις μὲν γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τῆς κουρίδος· nisi quod MS. μαχαίριδι accentu pravo habet: & ἐπὶ τὸ πολὺ forte non necesse est ita, ut semper fere in MS. tribus oculis perscribere. Videtur tamen adhuc verbum aliquod desiderari, τίδεται, vel tale: vix enim tam concise loqui solet, quamvis id subintelligatur: μαχαίρις quidem plerumque de cultro tonsorio usurpatur: sed quum Pherecrates dixerit μάχαιραν εἶνα ἔσθ' de cultro mensario vel cibario, inde nobis ἔσθ' μαχαίριον ἔσθ' μαχαίριδι licet itidem uti. Hic enim sensus mox tibi elucet, postquam elegantem χρῆσιν Pherecratis ex MS. adscribemus, vulgo profertur corruptam. Prius tantum adnotandum videtur, quod de μαχαί-

ριδι dixit, eam plerumque de cultro tonsorio usurpari, ut ex MS. supplevi; id non solum a Nostro supra II, 32. dictum quoque legi, sed & infra repetitum & confirmatum Segm. 139. 140. Nunc ad Pherecrates: quæ ita in nostro MS. ἀλλ' ὅτ' ἂν Φερεκράτης ἐν Κραπατάλλοις Φῆ, μάχαιραν ἀρνεύθηκά σου τί μ' εἴργασαι ἀμάχαιρος ἐπιβόεια νοστήσω κρέα, ἀνῆρ γέρων ἀνόδοντος· ἀπὸ τῆς μαχαίρας &c. elegans χρῆσις iterum dico: depravata mirum in modum vulgo: nec ullus absque melioris Codicis, qualem nostrum non vane hæctenus deprædicavimus, ope constituat. Scribe autem prius Κραπατάλλοις· fabula saepe laudata a nostro. Jam cetera ita videntur concipienda, μάχαιραν ἄρ' ἐνέθηκά σου· τί μ' εἴργασαι· αἴμ. ἐπὶ βόεια κ. κρ. cultrum tuum condidisti, ait unus: responderet alter senex edentulus: Quid facis? quo me subigis? cetera, quæ clara. Et lubet totum locum jam adscribere, ut cum ex MS. constituendum putem: quo viri docti, si quid minus recte vel concinne, porro corrigant & concinnent: ἡ μαχαίρις μὲν γὰρ, ὡς ἐπιτοπολὺ ἐπὶ τῆς κουρίδος· ἀλλ' ὅταν Φερεκράτης ἐν Κραπατάλλοις Φῆ,

Μάχαιραν ἄρ' ἐνέθηκά σου· τί μ' εἴργασαι;
Ἀμάχαιρος ἐπὶ βόεια νοστήσω κρέα,
Ἄνῆρ γέρων ἀνόδοντος. ---

ἀπὸ τῆς μαχ. &c. quæ respondent illis ἀλλ' ὅταν Φ. Sed in primo versu potius lege: μάχ. ἄρ' ἐνέθηκας; οὔτοι μ', ε. Illud ἀνόδοντος, in MS. scriptum erat ἀνόδον superposita τ cuius temo impositus longior solito, quo istud τος significatur: quæ res mihi loci apud fastuosissimum illum Græculorum Τζειζετ in memoriam revocat, ab operis, qui hoc nesciebant, corruptum. Est is in ejus ἐξηγήσει ad lib. I. ἐργ. Hesiodi, ubi de Προμηθεὸς μυθολογίᾳ μακρὰν ἀλληγορίαν καὶ ποικίλην ἀπατείναν· οἶδα, ait, καὶ ψυχικῶς Προμηθεῖα, τὸ τῶν ἀνθρώπων προβούλευμα καὶ τὴν πρόγνωσιν, Γαπητοῦ καὶ κινήσεως λογισμοῦ παιδα λεγόμενον &c. mox subjicit τοῦ Προμηθεὸς οὐκ προβούλευμα τούτου πατῆρ, ὡς ἔφη, ἢ τοῦ λογισμοῦ κίνησις, καὶ περιεκτικωτάτη περιστροφὴ Γαπητὸς δὲ λέγεται, παρὰ τὸ ἵνα &c. ubi non dubito scribendum, οὐκ προβουλεύματος τούτου. Scriptum autem fuisse προβούλευμα, imposito τῷ α littera τ, quæ τος significaret: unde locus corruptus: sed id tanti non erat forte ut a Polluce digrederemur. Hoc adnotandum magis, quo stabilitur locus supra a me restitutus, nempe II, 96. ἀνόδοντος, ὡς Φερεκράτης ita enim in MS. esse dixi ibi: idem nimirum locus. Imo ultimum versiculum adhuc una voce plenius servavit nobis Suidas: in ἀνόδοντος, scribens κοριάννις· Φερεκράτης· ἀνῆρ γέρων, ἀνόδοντος ἀλήθει. Ubi & hoc notandum, cum quasi ex κοριάννοι Pherecrates adferre: ita enim emendandum: vel Κραπατάλλοις ex nostro Polluce reponendum. JUNG.

Καὶ μαχαίρις μὲν ὡς ἐπ. ἀλλ' ὅταν Φ.] Affixit librarium segnis incuria hunc locum: & quæso te, qui rei Criticæ animum appulisti, ut ex hoc aliisque pluribus apud Pollucem nostrum locis sedulo perspicias, qua ratione atque via pervenerint auctores præstantissimi ad istas, quibus deturpari sunt, sordes: & illum vero oleum & operam non esse perditurum spondeo, qui contulerit mendas & labes priorum editionum cum hac nostra. Sed enge! sic plerique MSS.

⁵⁵ μαχαίριδι χρηστίον· ἐν δὲ τοῖς ⁵⁶ Δημοπράτοις
εὐρήκαμεν μαχαίρια ἐλεφάντινα, καὶ μαχαίρια
90 κεράτινα· * ⁵⁷ καὶ χέρνιβα δὲ, καὶ λέβητες,
καὶ ⁵⁸ πρόχους, καὶ χερνίβιον· ἀναγκαῖα καὶ ταῦ-
τα ἐκ τῆς παρ' Ὁμήρω χρήσεως,

⁵⁹ χέρνιβα δ' ἀμφίπολος πρόχουτ' ἐν χερσὶν
ἔχουσα.

⁶⁰ ῥητέον δ' αὐτὸ καὶ χειρόνιπτρον, ⁶¹ Εὐπόλιδος εἰ-
πόντος ἐν Κόλαξι, Φροῦδον τὸ χειρόνιπτρον· οἷς ἐ-
πακτέον καὶ σπόγγους, καὶ σπογγίας· ἐπὶ δὲ
τούτοις, ⁶² καὶ κανᾶ, καὶ κἀνήτα, καὶ κανήτια·
καὶ κανίσκια μὲν Κράτης ἐν Ἡρώσιν εἶπεν. Τὰ κα-
91 νίσκια δὲ τῆς κοίτης ὑπερέχειν μοὶ δοκεῖ. * Ἀρι-
στοφάνης δ' ἐν Ἀχαρνέσσι, κἀνήτος· ἐν δὲ Γη-
ρυτάδῃ,

in hoc loco : ἡ μαχαίρις μὴ γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ
κουρίδαις περραυλλῶν in Codice *Falckenburgiano* aliter :
καὶ μαχαίρις μὴ γὰρ &c. scribendum igitur καὶ ἡ μ.
In sequentibus supplevi ποῖς Φερικράτης, ἐν Κραπατά-
λοις· in *Falckenburgiana* ita : Φερικράτης φῆ ἐν Κρα-
πατάλοις· sic & alibi vitiose. Sed animo al-
lucescit *Rhetoricas*, ut ante nos vulgata fuerunt, ver-
ba apponere : Μάχαιραν ἄρην ἴθηκας, οὗτοι μὲ ἴργα-
σα ἡ μάχαιρος· ἐπὶ βίῃ ἀναστήσω κρία· in Excerptis
Falckenburgii legitur & ἀμάχαιρος & ἐπὶ additum ad
finem etiam reperio, ἀνὴρ γέρον, ἀδόδοτος. Locus ita
distinguendus, ut fecit apposite *Jungermannus* : in isto
ῥοσπῆσιν simplici notione capiendum pro *veniam* : ce-
tera clara.

⁵⁵ Μαχαίριδι] MS. iterum vitiose accentum μαχαί-
ριδι habet. JUNG.

⁵⁶ Δημοπράτοις] MSSi Δημοπράτοις· dein C. A.
μ. ἰ. καὶ κεράτινα· *cultelli cum manibus eburneis &*
cornis. KÜHN.

⁵⁷ Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος] Emenda Δημοπράτοις, ut & hic MS.
constanter habet. JUNG.

⁵⁸ Καὶ χέρνιβα &c.] C. A. χέρνιβα λέβητρα πρόχους·
χέρνιβιον ῥητέον δὲ καὶ χειρόνιπτρον. C. V. post χέρ-
νιβιον addit, ἀναγκαῖα, *necessaria sunt, idque ex Homeri*
usu &c. KÜHN.

⁵⁹ Πρόχους] Πρόχουον. SEB.

⁶⁰ ῥητέον] Noster *Seberum* in suis notis πρόχουον &
videtur sane ita σύνταξις ceterorum poscere. Sed MS.
& antecedens habet casu recto, καὶ λέβητες, καὶ πρό-
χους, καὶ χ. quid itaque si dicamus nostro plurali
Pollucem illo versu *Homeri*, apud quem certe & χέρ-
νιβιον invenimus, accepisse : & MS. nostri itaque scri-
pturam veram esse, quæ tota ita habet, auctior et-
iam vulgata : καὶ χερνίβα (sine accentu) δὲ καὶ λέβη-
τες, καὶ πρόχους, καὶ χερνίβιον ; ἀναγκαῖα καὶ ταῦτα
ἐκ τ. π. Ὁ. χ. JUNG.

⁵⁹ Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος &c.] *Odyss.* α, 136.

Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχῶν ἐπίχρως φέρουσα.
Iliad. autem α, 304.

Χέρνιβον ἀμφίπολος προχ. α. χ. ἑ. SEB.

Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος &c.] C. V. ἀμφίπολος προχῶ-
ν τ' ἐν χερσὶν ἑ. KÜHN.

Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος &c.] In versu ipso *Homeri*, MS.
χέρνιβα δ' ἀμφ. προχῶν τ' ἐν χερσὶν ἑ. habet : quæ ad-
huc magis videntur confirmare quod dixi de χέρνιβα.
Iste enim versus *Iliad.* α, 304. hodie ita legitur :

— ἡ δὲ παρέστη

Χέρνιβον ἀμφίπολος προχῶνδ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.
Nec alium putem *Pollucem* nostram respexisse. *Ergo-*

utendum est. In Foro autem publico in-
venimus Cultros eburneos, & cultros
corneos : * præterea lavacrum, lebe- 90
tes, gutturnia, & pollubram. Atque
hæc ex *Homeri* usu desumuntur,

*Lebetem simul gutturniumque ancilla
manibus tenens.*

Hoc idem etiam manuum lavacrum ap-
pellandum est, *Eupolide* dicente in *Adu-
latoribus*, Vacuum gutturnium. Quibus
etiam spongiæ addendæ sunt, ad hæc ve-
ro calatini, fiscellæ, cophini. Et *Cani-
fcia* dixit *Crates* in *Heroibus* : * sed *A-
ristophanes* in *Acharnensibus*, Κἀνήτος· &
Gerytade,

logicum Magnum : λίβης, τὸ χέρνιβον. &c. Et ex *Syne-
sio* adferunt, τὰ ἐν τοῖς πρῶτοις χέρνιβα. Ego
tamen nil temere adfirmo : sed MS. lectionem fideliter
indicare volui, iudicium vis doctis permittere.
JUNG.

Χέρνιβα δ' ἀμφ. &c.] Illam vetulculi *Homerici* lectio-
nem in textu resolvi, quæ comparebat in MSS. quorum
eorundem auctoritate ἀναγκαῖα modo adjeci.

⁶⁰ ῥητέον δὲ αὐτὸ καὶ χ.] MS. ῥητέον δὲ αὐτὸ καὶ χει-
ρόνιπτρον, εἰπόντων (sed ὅς supra scriptum alia manu)
Εὐπόλιδος ἐν Κόλαξι, Φρ. JUNG. *

⁶¹ Εὐπόλιδος εἰπόντος] C. A. omittit verba *Eupoli-
dis*, statimque subjicit ad εἰπόντος, οἷς ἐπακτέον &c.
KÜHN.

⁶² Καὶ κανᾶ] Absunt & copulæ a C. A. usque ad
καὶ κανίσκια ἰκανῶν δ' ἀριστοφάνους εἰποις ἄν, κίστην ἀρι-
στοφάνους &c. interjecta autem absunt. KÜHN.

Καὶ κανᾶ] MS. κανᾶ (sine præcedenti καὶ) καὶ κἀ-
νήτα, καὶ κανήτια, καὶ κανίσκια, cæteris omisiss usque
ad καὶ κανῶν δ' ἀριστοφ. Sed in vulgatis me male ha-
bet illud, *Αριστοφάνης δ' ἐν Ἀχαρνέσσι*, κἀνήτος· & au-
deam adfirmare in toto eo dramate ita non extare :
nisi forte plus oculi, quam oculus, videbunt. Suspicor
interim de mendo, quum MS. hic deficiat : κανῶν qui-
dem reperio, quod tamen mox nominat, in ea fabula :

Κατάθου τὸ κανῶν ᾧ θυγάτηρ, ἴν' ἀπαρξώμεθα.

Et :

Ἀγ' ᾧ θυγάτηρ, ὅπως τὸ κανῶν καλῆ καλῶς
Οἰσσι. —

Suspicio iraque titulum vulgatum mendosum esse, &
Nostrium illud κἀνήτος ex alio dramate *Comici* protu-
lisse. JUNG.

Καὶ κανᾶ, καὶ κἀνήτα] Rarissima, puto, sunt illa
κἀνήτα & κἀνήτια· huc tamen pertinent hæc *Suidæ*
Κἀνης, ὁ ψίβητος· καὶ κλίεται κἀνήτος· inde vero κἀνή-
τα & κἀνήτια, si modo hæc ita se recte habeant, quo
de subdubito : in *Hesychio* lego : Κανίτρον, κανίσκιον
ibi tu repones aut κανήτιον, a quo literarum ordo non
abludit, aut κἀνήστρον, quod forte quis magis probet : sed
κἀνήτα vero & κἀνήτια, quod, sicut ipse *Itorez*, e vimi-
nibus erant plexæ. At ab his levibus ad graviora pergen-
dum : post illa Κράτης ἐν Ἡρώσιν εἶπεν, *Falckenburgii* Codex
singulari beneficio nos sibi obstringit, siquidem ipsam
Cratesis χέρσιν, quæ ab omnibus aliis abest MSS. con-
tineat hoc pacto : ὁ κανῆς δὲ τῆς κῆτης ὑπερέχειν μοὶ
δοκεῖ· ut emendandum judicabam, & facilis erat emen-
datio, in textu sic collocavi : forsitan maluerit aliquis
τὸ κανίσκιον· sed potius alterum probavero ; etenim ipse
Pollux, καὶ κανίσκια μὲν Κράτης &c. Κῆτης pro κῆ-
της· simili vitio idem vocabulum etiam mox in hoc Co-
dice est scriptum.

--- alius vero inferebat plicato
In calatho relicta panum fragmenta.

--- 63 ἄλλος δ' εἰσέφερε πλεκτῶν
Κανισκίῳ ἄρτων περίλοιπα θρύμματα.

64 Καὶ κανοῦν δὲ ἀρτοφόρον εἴποις δ' ἂν καὶ κίστην ὄψοφόρον, ὅθεν καὶ,

Μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει περικαλλέ' ἑδωδήν.
καὶ που καὶ κοίτην, 65 ὡς ἐν τε τοῖς Βαίπταις Εὐπόλιδος, 66 Ἀλλὰ τὰς κοίτας γ' ἔχουσι πλουσίως σεσαγμέναι· καὶ ἐν Φερεκράτους 67 Μυρμηκανθρώποις, 68 Ἀλλὰ καὶ ἐν κοίταις ταῖς ἐμοὶ ἀποκεῖνθ' ἀμέλλομεν ἀριστήσῃν. * ἐν δὲ τῇ Ἴωνος Ἀλκμή- 92

Tum & canistrum panarium. Dices quoque cistam obsonariam: fortassis arcam quoque, ut in Baptis Eupolidis, Verum neque arcas habent copiose repletas: & in Pherecratis Myrmecanthropis, Veruntamen & arcas, quæ penes me sunt. * Cæterum in Jovis Alcme-

63 Ἄλλος δ' εἰσέφερε πλ. &c.] *Salm.* versus ita forte distinguendos ait: ἄλλος δὲ πλεκτῶν εἰσέφερε κανισκίῳ ἄρτ. π. θ. Κῦην.

64 Καὶ κανοῦν δ' ἀρτοφόρον.] C. V. καὶ κ. δὲ α'. ὅθεν καὶ μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει περίκαλλε' ἑδωδήν καὶ που &c. Icg. ὅθεν καὶ M. δ. ε. κ. ε. περικαλλέ' ἑδωδήν· mater vero cista imponetas pulcherrima ciborum: versus est *Homericæ Odys.* ζ. ubi hoc loco est *μνοικίαι* i. quia vero huic versus apposuit ἀπὸ μνήμων, vicinum περικαλλία posuit pro *μνοικίαι*: alias pro κίστῃ dicitur & κίστις, κοίτις & κοιτίδιον. Κῦην.

Καὶ κανοῦν δ' ἀρτοφόρον.] MS. ita: καὶ καν. δὲ ἀρτοφόρον· ὅθεν καὶ μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει περικαλλέ' ἑδωδήν καὶ που &c. omittis vulgatis quibusdam, & integro versu reposito. Sed nec illa omittenda, nec hic non restituendus. Sic itaque locum restituendum reor: καὶ κανοῦν δ' ἀρτοφόρον· εἴποις δ' ἂν καὶ κίστην ὄψοφόρον, ὅθεν καὶ

Μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει περικαλλέ' ἑδωδήν.

Est id *Homericæ* χρῆσις, quæ extat *Ὀδυσσ.* ζ. v. 76. quamvis in editis sit *μνοικίαι' ἑδωδήν*. Sequitur autem illum statim hic versus:

Παντοίῃν ἐν δ' ὄψα τίθει. —

Unde vides bene nostrum ὄψοφόρον κίστην vocare: ut & supra VI, 13. & ὄψοφόροι κίσται infra Segm. 180. Sporulis interdum obsonia cænarum ferri solita, quum ad aliquem cænatum irent, docet *Turneb.* VI. Advers. 1. κίστας ὄψοφόρους & σπυρίδας hinc adducens. JUNG.

Καὶ κανοῦν δ' ἀρτοφόρον. &c.] *Panarium* exponunt *Glossæ Philoxeni*: abiit autem in usum vulgarem posteriori ætate vox illa apud Græcos: ἀρτοφάριον exponit *Sexius Empiricus* adversus *Mathem.* c. 11. forsitan ibi melius ἀρτοφόρον· sed illa de re ne solliciti simus. De κίστῃ ὄψοφόρῳ, restituimus illam χρῆσιν e MSS. quam ex *Homero Pollux* attulerat: eam & religiose servavit liber *Falckenburgii*: καὶ κανοῦν ἀρτοφόρον· ὅθεν καὶ μήτηρ ἐν κίστῃ ἐτίθει περικαλλέ' ἑδωδήν καὶ που καὶ κίστην· miror equidem, qua ratione absint a MSS. nostris εἴποις δ' ἂν καὶ κίστην ὄψοφόρον, cum ea sensum sustineant: ibi vero in *Homeri* loco cum *Aullos* noster περικαλλέ' ἑδωδήν, scribat, an ejus mens forsitan hæsit in isto, qui inde non procul abest, versiculo: Αἰ δ' ὅτι δὴ ποταμοῖο ῥόν περικαλλέ' ἴκοντο. *Eustathius* certe vulgatam retinet, neque alterius lectionis facit mentionem. Sed de κίστῃ vero, *Eustathius* ad illum *Homeri* locum *ἰδιομορφώσῃ* a veteribus expositam refert, ubi quidem non dubito, quin illa minora *Scholia*, quæ in nostris versantur manibus, innuat, suaque necdum ætate hanc vocis illius notionem obsolevisse: *Hesychius* ad rem præsentem commode: Κίστη, ἀγγεῖον πλεκτῶν, εἰς δὲ βρώματα ἐπιτίθει ἢ ἱμάτια, κίβωτος, ἢ ἀπαλός· non minus igitur aptum fuit cibus recondendis, ac vestibus, quamvis *Scholias Aristophanis* ad *Equites* in eo differre velit κίστην a κίβωτῳ, ὅτι ἢ μίσι, εἰς ἐποδοχὴν ἑστίν ἰδισμάτων, ἢ δὲ ἱματίων καὶ χρυσοῦ ἢ κίβωτος· in *Aristophanis*, ad quem hæc commentatur, loco de cibi repositorio κίστη est capienda: sed diversa tamen aliorum est Grammatico-

tum sententia, qui ligneam fuisse κίβωτον statuunt, κίστην vero plexam: *Ammonium* & *Thomam* vide: & id ego ferme a scriptoribus probatissimis observari animadverti.

65 Ὡς ἐν τοῖς B.] Sequitur in MS. καὶ που καὶ κοίτην, ὡς ἐν τε τοῖς B. bene: huic τε, mox respondet καὶ ἐν Φερ. JUNG.

66 Ἀλλὰ καὶ τὰς κοίτας &c.] In verbis *Eupolidis* abest ἄλλα a C. A. καὶ vero, a C. V. qui & pro οὐκ legit γ'. *Salm.* Ἀλλὰ κοίτας οὐκ ἔχ. Κῦην.

Ἀλλὰ καὶ τὰς κοίτας, &c.] MS. ἄλλα τὰς κοίτας γ' ἔχουσι π. σ. Bene: vulgo plane contrario sensu inepte, nec ita ut versiculos concinnates facile. Jam vero id non difficile:

— ἄλλα τὰς

κοίτας γ' ἔχουσι πλουσίως σεσαγμέναις.

Nostris Germani Græcisantes dicerent, Sie haben sich wohl besetzt: quid enim vetat tale quid immiscere? an nos soli nostram linguam contemnere debemus? & ejus idiotismos non indicare quoque liceat, ut aliis sua vel in majori opere. JUNG.

Ἀλλὰ καὶ τὰς κ. οὐκ ἔχ. &c.] Contrarius est his in MSS. lectione sensus: reposuimus eam tamen, siquidem & *Jungermannus* comprobaverit. *Falckenburgius* aut quicumque alius, e suo libro notavit pro κοίτας, κοπάς scilicet i & τ ita fuerunt quadam elegantia scribendi colligata, ut dignosci non poterint: pari modo in fine libri septimi notatum fuit pro ἰττίστας ex hoc Codice πτίλας, nisi me fallo, pro ἰττίλας. Sed de ista τῆς κοίτης significatione, quam hic *Pollux* adnotat, *Hesychius* opportune: Κοίτη, κίστη, ἐν ἣ τὰ βρώματα ἔφερον αἰ δὲ μικραὶ, κοιτίδις· ubi *Palmarius* toto aberrat cælo, cum restituendum opinatur ἀβρώματα, quæ vox est spuria: ipse vir summus ad *Athenam* aut veterem consuetudinem esse aut librarium errorem existimat scribere κοίτην pro κίστην· ego vero satis tutam existimo *Pollucis* auctoritate vocis hujus eam notionem, siquidem ex spectatis scriptoribus illam hausserit: non itaque apud *Athenam* in *Menandri* loco Κίστας ego pro κοίτας reponendas judicavero.

67 Μυρμηκανθρώποις.] Cetera C. A. non habet usque ad capitis finem. Κῦην.

Μυρμηκανθρώποις.] Male MS. μυρμηκανθρώπους. JUNG.

68 Ἀλλὰ καὶ κ. τὰς ἐν ἐμοί.] *Interpr.* legit παρ' ἐμοί, penes me: quid si legamus: τὰς ἐν ἐμοί, quæ in meis rebus sunt, vel, τὰς ἐμοῦ, quæ domi meæ sunt. Κῦην.

Ἄλλα καὶ κ. τὰς ἐν ἐμοί.] *Χρῆσις Pherecratea* in MS. deest ista, ἄλλα καὶ κοίτας τὰς ἐν ἐμοί· quam profecto sanam esse non credo, forte nec integram. JUNG.

Ἄλλα καὶ κοίτας τὰς ἐν ἐμοί.] Acute profecto *Jungermannus* noster, qui sanam esse non credidit hanc χρῆσιν, forte nec integram: integra certe non est, uti nobis e Codicis *Falckenburgiani* Excerptis manserit constat, quippe quæ adjiciant: ἀπεβίβθ' ἀμέλλομεν ἀριστήσῃν· posteriora plana sunt & emendatu facilia:

νη, ὁ εἰς τὴν τῆς τροφῆς παρασκευὴν ὁ θύλακος, σάγη ἀνόμασται ἢ καὶ σπυρίδα δὲ ὄψωνιοδόκον πλεκτὴν σχοῖνον, ἐν Ἀμφιαράῳ Ἀριστοφάνης ἔφη· ἐν δὲ Ἀχαρνεῦσι σπυρίδιον, ἢ ὁ καὶ πλέκος εἶρηκε, παρατραγωδῶν· καὶ τὰ μὲν ἢ τῶν ἡδυσμάτων ἀγγεῖα ἐρεῖς, κυψέλας, ὀξείδας· καὶ

ne, vas ad ciborum apparatus destinatum, Capsula nominatum est. Et obsoniorum sportam e juncis plicatam, in Amphiarao dixit Aristophanes: in Acharnensibus autem Sportulam: quam & Plicatam vocavit, apud Tragoedum. Verum eduliorum vascula dices, Scutellas, acetabula: &

ἀ μέλλομεν ἀριστήσιν· sed illud ἀποβάνθ' quid esse censcas? non dubitandum est, quin ad priora pertineat, sed illa peraxque, me judice, corrupta, atque hæc vox: nihil autem in istis subditi, aut a ceteris MSS. aut a *Falckenburgii* Codice, qui tantum pro κοίτας scribit κύτας. Emaculandum existimo: Ἀλλὰ καὶ ἐν κοίταις ταῖς ἐμοὶ ἀποκείθ', ἀ μέλλομεν ἀριστήσιν. Hic institi, quam mihi antea proposui viam; ut restituerem scilicet hæc ut emendatam in textum: forsitan alii felicius: sed adverte animum ad μέλλομεν ἀριστήσιν· concinnum enim.

69 Θυλακίσκη ἀνόμασται] C. V. παρασκευὴν, θύλακος, σάγη ἀνόμασται· forte composita voce θυλακίσκη, ut σακκοστῆρα· *Salm.* θυλακίσκιον. Kühn.

Θυλακίσκη ἀνόμασται.] MS. ita: ἐν δ. τ. Ἰ. Ἀλκμήνη, ὁ εἰς τ. τ. π. ἐν θύλακος, σάγη ἀνόμασται· quæ sane videtur vera lectio, & vulgata fatis mirè corrupta: σάγη de pera vel tali sacculo cibario. Sic σαγίς, πῆρα apud *Helychium*. Hoc nempe adnotare, oportet pretium videbatur nostro *Polluci*, non θυλακίσκην aliquam. Jung.

Θυλακίσκη] Vera sine dubio scriptura, quam Codices nostri MSS. conferunt: θύλακος, σάγη quid itaque *Bensley*, vir doctissimus ad *Milium* pag. 54. *Reperit* ex *Cod. Vossiano*: ὁ εἰς τὴν τῆς τροφῆς παρασκευὴν θυλακίσκος ἀνόμασται· aliud egit profecto homo sagacissimus; sic enim exaratum in Codice *Vossiano*, ut nos expressimus in textu, nisi fallunt *Execrta*. Sed restat scrupulus in ἢ, quod deleui: duplicem in antiquis libris fuisse lectionem existimo, aut eam, quam reddidi e C. V. aut hanc, de ἢ τ. τ. π. ἢ θ.

70 Καὶ σπυρίδα δὲ ὄψων] Vide an ὄψωντα malis. *Helich.* ὄψων, ἢ πρὸς τὸ ὄψωνεῖν σπυρίς. Seb.

Obsoniorum] Quali legeretur ὄψων· vid. not. text. Gr. Seb. 2.

Καὶ σπυρίδα δὲ ὄψων] C. V. καὶ σπ. δὲ ὄψωνιοδόκον πλεκτὴν σχοῖνον, leg. ὄψωνιοδόκον πλεκτὴν σχοῖνον, sportulam obsoniorum curacet, ex juncis plicatam. Kühn.

Καὶ σπυρίδα δὲ ὄψων] MS. καὶ σπυρίδα δὲ ὄψωνιοδόκον πλεκτὴν σχοῖνον ἐν Ἀμφιαράῳ Ἀριστοφάνης ἔφη ἐν. Quæ viri docti extricabunt. Sanc mihi omnino persuado verum esse, quod *Seberus* noster conjecit σπυρίδα ὄψωντα hic latere, ex *Helychio* adducens, ὄψων, ἢ πρὸς τὸ ὄψωνεῖν σπυρίς· & vulgatum πλεκτὴν σχοῖνον esset πλεκτὴν διὰ vel ἐκ σχοῖνον· sed quid δόκον faciam, non liquet: licet enim, quod obvium, in δοκῶν veram, tamen mihi non satis sit. Sed in sequenti feliciores erimus: ubi non mirum, quod opt. Amicus noster hæret, Codice vulgato vitioso. Jung.

Καὶ σπυρίδα δὲ ὄψων] Non sine ratione profecto hæsit in hoc loco doctissimus *Jungermannus*, neque nos illum facile noyimus expedire: ideo vero præcipue esse allatum, ut in eo σπυρίδα *Pollux* ostenderet, ex istis, quæ sequuntur, ἐν δὲ Ἀχαρνεῦσι σπυρίδιον, lucide patet, ut inde difficile non sit colligere, reliqua, quæ post σπυρίδα legimus, *Aristophanis* ipsius esse: simul hinc clarum est, ὄψωντα, quem *Seberus* hic latere existimabat, alienum esse a loco: non enim quis temere diceret, σπυρίς ὄψων· Conjectabam aliquando σπυρίδα δὲ ὄψων ἀδικον, πλεκτὴν σχοῖνον, vel σχοῖνον· nemini tamen illam lectionem tanquam veram obrudere velim: *Kühn* nihil in textu ὄψωνιοδόκον, πλεκτὴν σχοῖνον· ego, cum nihil habeam melius, & quod ad lectionem MSS. accedat propius, sic in textu reponendum judicavi, nisi quod πλεκτὴν σχοῖνος vel πλεκτὴν σχοῖνον e MSS. tenuisse consultum videbatur, sic enim & *Falckenburg*.

gus: neque id sua caret elegantia, quod σπυρίς dicitur πλεκτὴν σχοῖνος, quanquam nec ego vulgatam scripturam, quæ forsitan æque quibusdam placebit, temere rejecero: non dissimili ratione *Archestratus* apud *Athen.* libr. VII. fiscum vocat — πλεκτὸν ὄψασμα Σχοῖνου ἐλειοτρόφου — pro ὄψωνιοδόκον mallet equidem ὄψωδόκον, si per MSS. liceret: dubitant enim Grammatici de ὄψωνία an vox illa vere sit Attica. Porro MSS. Ἀριστοφάνης ἔφη pro εἶρηκε· sed ἐν Ἀμφιαράῳ *Sarpus* a nostro citatur: in *Photii Lexico* vitiose scriptum ex Indice animadverto Ἀμφιαράῳ.

71 Ὁ καὶ πλ. εἶρ. παρὰ τραγωδῶν.] An, πλεκτὴν εἶρηκε; aut apud quem Tragoedum *Aristophanes*? Seb.

Ὁ καὶ πλ. εἶρ. παρὰ τραγωδῶν.] C. V. παρατραγωδῶν, scribendum, παρατραγωδῶν, *ρατατραγωδίας*. Kühn.

Ὁ καὶ πλ. εἶρ. παρὰ τραγωδῶν.] MS. noster ita: ἐν δὲ Ἀχαρνεῦσι, σπυρίδιον· ὁ καὶ πλεκτὸν εἶρηκε, παρατραγωδῶν. Cetera, ut vulgo, nisi quod ultimum recte. Tu, si ὁ καὶ πλέκος εἶρηκε παρατραγωδῶν scribas, locum jam posthac tibi omni mendo carere affirmo. En *Aristophanis* χρῆσις, quam innuit, ex indicato dramate:

Δὸς μοι σπυρίδιον, διακικαυμῖνον λύχων.

Sic *Discaopolis* ad *Euripidem*: cui *Tragicum* apud *Comicum* quamvis tragica φράσις responder, ut is semper ibi & aliis dramatibus *Aristophanis* inducitur:

Τὶ δ' ὦ τάλας γὲ τοῦδ' ἔχει πλέκος χρῆσις.

Eu πλέκος vocat, nempe παρατραγωδῶν ex *Euripide Aristophanes*, quod prius σπυρίδιον. Sumis enim istud e *Telepho Euripidis*. Non dubito hunc locum nos vere restituisse. Eadem χρῆσις apud *Suidam* emendanda: prior inquam. Habes apud eum: σπυρίδιον, διακικαυμῖνον λύχων· εἰ γὰρ προβύτεροι διὰ τὸ μόλις βαδίζον, ἐν σπυρίδι ἐκρυπτοὶ τὸν λύχων, ὅστις σάζειν τὸ πύρ. Occurrit illud πλέκος & in *Eirῆνῃ* ejusdem *Aristophanis*: ἀπίπτου ἔχθρου φάτος ἔχθιστον πλέκος· ubi, ni fallor, explicat *Scholias* πλέγμα σκευοφόρον στρατιωτικόν. Sed restant insigniora fere. Jung.

Ὁ καὶ πλεκτὸν &c.] Ubi ratio MSS. nos revincit, eorum lectioni obtemperandum non duco: noster *Jungermannus* tam aperte πλέκος hic debere scribi monstravit, ut ea de re plane dubitare nequeat, qui quicquam habet salis: ego me ipsius rationibus dedidi, & ut ille censuit, in textu reposui: *Helychius*: πλέκος, πλέγμα· nihil itaque facit ad hunc rhombum πλεκτόν. Sed tum MSS. eximic, quod pro παρὰ τραγωδῶν præferant παρατραγωδῶν· sæpius ista loquendi ratione usus est *Athen* noster.

72 Τῶν ἡδυσμάτων] Scribe cum MS. nostro: καὶ τὰ μὲν τῶν ἡδυσμάτων ἀγγεῖα· non ἡδυσμάτων· vasa escaria enim jam explicavit: non & condimentorum vel aromatum: quales κυψέλαι. Ipse tibi clare dicat supra VI, 13, ἵνα δὲ ἔγκυται τὰ τῶν ἡδυσμάτων ἀγγεῖα, κυψέλη. Talia hic sequuntur ὀξείδας, ἐλαιρὰ ἐπιχυσίς &c. Et supra enim habuisti VI, 65, τὰ δὲ ἡδυσματὰ ἔλαιον, ὄξος. Clara hæc. Sed quod ad ὀξείδας, sicut & in postro MS. antea ὀξείδας edebatur: & quidem utrumque se invenire ait noster *Casim.* II. *Athen*, 26. & quidem, ut lacunam ibi in *Athenæo* explet, adfirmare videtur iste Auctor ὀξείδας semper per ὄξος scribendum: in quibus nimirum τὸ ὄξος accerum. Sed ὀξείδας & apud nostrum supra VI, 85. habes, ut & in prior. edit. & *Segm.* 122. ὀξείς· quod ita & apud *Erymolog.* & *Suidam*, qui in loco *Aristophanis* e *Pluto* ita quoque agnoscit. A-

oleariam infusionem, quam Eupolis Vas longum appellavit. Et *Ἀνάκερμα*, in Con-
93 vivatoribus Aristophanis dictum est. * In Tagenistis vero quoddam vas, etiam Mel-
larium est nominatum. Dices etiam penum, Cyminothecam, secundum Nicocharmum

τὴν ἑλαίηράν ἐπίχυσιν, ἣν Εὐπολις μακρὸν χαλκίον ὠνόμασεν, καὶ Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἀχαρνεύσιν ἔφη·

Κατάχει συ, παῖ, τοῦλαιον ἐκ τοῦ χαλκίου. τὸ δὲ ὄνομα ἢ ἐπίχυσις εἴρηται ἐν Ἀριστοφάνους Δαιταλεῦσι. * ἐν δὲ Ταγηνισταῖς ὠνόμασταί τι 93

καὶ ἡ μελιτήριον ἄγγος· ἔπεισ δ' ἂν καὶ τὴν ἡδυσματοθήκην κυμινοδόκον, Νικοχάρους εἰπόντος

pu*d* Hesych. est: Ὄζειν, λυγυία μικρά, ἢ ὀξύβα-
φα· ubi tamen *ὄξυβα*. recte ἐξίδι, videtur emenda-
sc. JUNO.

Ἐδοματων] Recte MSS. ἡδυσμάτων. Alibi dicam lu-
culente de ἡδύμασι.

73 Ἐλαιρὰν ἐπίχυσιν] *Ἔλαι*, quo oleum affunditur, in *Gloss. sussi*lorium, *insundibulum*, per quod oleum infunditur ampullæ. KÜHN.

Ἐλαιρὰν ἐπίχυσιν] MS. ἐλαιρὰν male, & errore so-
lemni. JUNO.

74 Μακρὸν ἄγγιον ὠνόμασεν] C. V. χαλκίον ὠνόμα-
σεν καὶ Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἀχαρνεύσιν ἔφη καταχίς ὑ-
παίτ' οὐλαίον ἐκ τοῦ χαλκίου· τὸ δὲ ὄνομα, ἢ ἐπίχυσις
εἴρηται ἐν Ἀριστοφάνους Δαιταλεῦσι· ἐν δὲ Ταγηνισταῖς ὠ-
νόμασταί τι καὶ μελιτήριον ἄγγος· εἴποις δ' ἂν καὶ τὴν
ἡδυσματοθήκην, κυμινοδόκον Νικοχάρους εἰπόντος· locus
Aristophanis extat in *Acharnensibus*:

Κατάχει σὺ παῖ τοῦλαιον ἐκ τοῦ χαλκίου.

Ubi malim ex MS*to* legi, ἐκ τοῦ χαλκίου *suffuside*
tu puer oleum ex suffusorio: deinde malim, μελιτήριον
ἄγγος, *nam mellis servando aptum*, ut supra *οἰνήριον*, ἐλαι-
ρὸν, ἰχθυήριον &c. ἡδυσματοθήκην vocant cistam *Scholias*
brevia in Homeri Odys. nec tamen improbaverim le-
ctionem MS*ti*, quæ habet ἡδυσματοθήκην, *thecam ara-*
matariam. *Valerius* notis, quas fronti & calci editionis
Seberiana adscripserat, etiam legit Νικοχάρους, ex *Scho-*
liis Græcis in Aristoph. Plutum, ubi ex ea fabula cita-
tur hic versus de *Philonide Melitenfi*:

Ἢδ' ἔτι ἀπαιδέστερος εἶ Φιλωνίδου τοῦ Μελιτήως. KÜHN.

Μακρὸν ἄγγιον ὠνόμασεν] MS. longe auctior: μα-
κρὸν χαλκίον ὠνόμασεν καὶ Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἀχαρ-
νεύσιν ἔφη καταχίς ὑπαίτ' οὐλαίον ἐκ τοῦ χαλκίου· τὸ δὲ
ὄνομα ἢ ἐπίχυσις εἴρηται ἐν Ἀριστοφάνους Δαιταλεῦσι·
egregie: tu totum locum ita concipe ergo: καὶ τὴν
ἐλαιρὰν ἐπίχυσιν, ἢ Εὐπολις μακρὸν χαλκίον ὠνόμα-
σεν, καὶ Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἀχαρνεύσιν ἔφη·

Κατάχει σὺ παῖ τοῦλαιον ἐκ τοῦ χαλκίου.

Τὸ δὲ ὄνομα ἢ ἐπίχυσις εἴρηται ἐν Ἀριστοφάνους Δαιτα-
λεῦσι· ἐν δὲ Ταγην. Locus eximius iterum. Primum
μακρὸν χαλκίον scribendum, non ἄγγιον· & illud ita
dixisse *Eupolim*, non aliunde tibi probemus rectius,
quam ex *Nostro* ipso supra VI, 103. ἢ μὲντοι ἐλαιρὰ
ἐπίχυσις χαλκίον ἔστι μακρὸν, ἢ χαλκίον Εὐπολις ὠ-
νόμασι, quæ & *Hesychium* respexisse credibile est:
Χαλκίον, μακρὸν, τὴν ἐλαιρὰν ἐπίχυσιν· & malim ita-
que apud eum χαλκίον μακρὸν, τὴν &c. non interpo-
sito commate post χαλκίον scribere. Deinde *Aristo-*
phanis locum, a auxilio vulgariorum *Codicum Comicis*,
ex MS. recte constituimus: qui tamen hodie ita legi-
tur, non longe a fine *Acharnensium*, & verba *Lam-*
æbi sunt:

Κατάχει σὺ παῖ τοῦλαιον ἐκ τοῦ χαλκίου.

Nostr*i* *Pollucis* lectio melior videtur. Quod in vul-
gatis *ἀνάκερμα* est, corruptum remansisse, credo, ex
Ἀχαρνεύσιν. JUNO.

Μακρὸν ἄγγιον] Χαλκίον omnes MSS. & *Excerpta*
Falckenburgiana, quorum conspiratio facile veritatem
illius lectionis persuadet. Sed *Kühnius* hic ad marginem
adscripserat, sibi videri forte legendum pro μακρὸν &
Μαριᾶ, quod nomen est *Eupolideæ* fabulæ, quam &

adducit cap. XX. sed non ea me inducunt, ut contra
MSS. sentiam, quorum scriptura est aptime bona. Hic
vero quæ porro e MSS. reddidimus sunt egregia: ita
fuit ante nos post ὠνόμασεν ἀνάκερμα δ' ἐν Δαιταλεῦ-
σιν Ἀριστοφάνους εἴρηται in istis nihil est, quod cru-
ditum lectorem remorari possit: sed ferme praterie-
ram in *Excerptis Falckenburgianis* extare: ἐν Δαιταλεῦ-
σιν Ἀριστοφάνους ἢ ἐπίχυσις εἴρηται.

75 Μελιτήριον ἄγγιον.] MS. μελιτήριον ἄγγος. Si
χρῆσιν ipsam haberemus: facile forte ex verfu djudici-
caremus, hoc ne an vulgatum μελιτήριον ἄγγιον verius
esset. JUNO.

Μελιτήριον ἄγγιον.] Non contemsi MSS. lectionem
μελιτήριον ἄγγος. Forsitan & illa vox restituenda sit
apud *Hesychium*: *Μελιτήριον*, ἰδὺ, γλυκύ· nisi malueris
μελιτήριον & in *Polluce* hoc, & *Hesychii* loco, quod
nec ego aspernor.

76 Εἴποις δ' ἂν καὶ τὴν ἡδυσματ. &c.] Quod sane
sequitur ex MS. non dubitabis restituere, ita habent-
es: εἴποις δ' ἂν καὶ τὴν ἡδυσματοθήκην, κυμινοδόκον,
Νικοχάρους εἰπόντος· eleganter ἡδυσματοθήκην· nam κύ-
μιον inter ἡδύσματα supra VI, 86. & in ἡδυσμάτων
καταλόγῳ & *Alexidis* patiter diversis dramatibus apud
Athen. lib. IV. habes similiter. Et κυμινοδόκον scriben-
dum vel ex suljecta χρῆσι clarum, quamvis ea in
MS. omittitur: vulgatum enim κυμινοθήκη mox suo lo-
co sequitur ex *Demioprotis*. Tandem Νικοχάρους ve-
rum nomen ab MS. conservatum: *Nicocharmon* nul-
lum novimus, & ut peregrinum ejicimus. Ille *Nico-*
charus & alias a nostro sæpius citatur, *Φιλωνίδου*, ut
Suidas scribit, τοῦ Κωμικοῦ, Ἀθηναῖος Κωμικός, σύγ-
χρονος Ἀριστοφάνους· τῶν δραμάτων αὐτοῦ· Ἀκνυμένη,
Πέλοψ, Γαλάτεια, cetera: quarum ultima, ut vides,
hic a *Polluce* adducitur. Eju*sdem* dramatis mentio &
apud *Scholias Aristoph. in Plut.* ubi de *Philonide* stulto
adducitur Νικοχάρους Γαλατεία· ubi libet optimum
Scholiasstem emendare, quum id facere neglexerint,
qui alias sua *Scholias* miscuere. *Philonidem* nempe tra-
ductum ob stultitiam & staturam enormem a *Comicis*
narrat: & inter alia: περί δι τοῦ μεγέθους, φύλλιδος
φθῆσι· ἦτις κάμηλος ἔτεκε τὸν Φιλωνίδην. Scribe: Φιλώ-
λιδος φθῆσι. *Comici* nomen & in *Polluce* corruptum sæ-
pius, ut dictum aliquoties:

Ἦτις κάμηλος ἔτεκε τὸν Φιλωνίδην.

Sed Νικόχαρις ἐν Γαλατεία apud eundem *Scholiasstem*
ibidem paulo inferius iterum laudatur in re eadem. Et
ibidem paulo ante parilis nominis Γαλάτεια ab eo re-
fertur alius & quidem Tragicus, *Philoxeni Siculi*. JUNO.

Εἴποις δ' ἂν καὶ τὴν ἡδυσματ.] Ἠδυσματοθήκην oportu-
tine MSS. & κυμινοδόκον pro κυμινοθήκην, quod ipsa
Nicocharis χρῆσι confirmat, ubi κυμινοδόκον scripti,
quamvis ferme non intersit κυμινοδόκον au κυμινοδόχο-
ponas. Sed quis ille *Nicocharmus* in vulgaris: Νικο-
χάρμου εἰπόντος· optime Νικοχάρους MSS. & sic repo-
suimus: viderat & *Meyssius* in *Attica Bibliotheca* Νι-
κοχάρους emendandum: neque doctissimi viri diligen-
tiam illa *Scholiassta Aristophanis* loca, quibus usus est
Jungermannus noster, effugerunt: λεπτά καθίσκια sunt
μικρὰ, ραγνα, uti bene *Interpres*: ἀνακτεον: Ἠρί-
σθησα μὲν ἰερίου λεπτὸν ἀπόκλας. Sed ego non pos-
sum non hic profiteri quod haud mediocri gaudio af-
ficiar, cum *Jungermannum* video Φύλλιδος in *Aristoph.*

⁷⁷ ἐν Γαλατείᾳ, Σοφαίς παλάμαις τέκτονος εἰργασμένον, πολλὰ ἐν αὐτῷ λεπτὰ ἔχον καδίσκια ⁷⁸ κυμινοδόκον καὶ κυμινοδόχην καὶ κυμινοθήκη δὲ ἐν τοῖς Δημοπρατοῖς ἐστὶν εἰρημένη· ἐν δὲ τῷ τοῦ ⁷⁹ Γελώου Ἀπολλοδώρου

in Galatea, scitis elaboratum manibus fabri, multa in se parva habens receptacula, cyminodochum, & cyminodocham. Cyminotheca autem in Publico foro dictum est. Sed in Geloi Apollodori

nis Scholiaste corruptum nomen mutare in Φιλύλλιος idem enim & mihi venerat in mentem ad libr. VII, 192. In sequentibus paullulum ad sensum distinctionem mutavi, quæ male vulgo posita *Pollucis* verba cum loco *Nicocharis* confundebat.

77 *Ἐν Γαλατείᾳ, Σοφαίς π. &c.*] Duo sunt senarii:

Σοφαίς παλάμαις τέκτονος εἰργασμένον
Πολλὰ ἐν αὐτῷ λεπτὰ ἔχον καδίσκια
Κυμινοδόκον. —

*Scitis elaboratum manibus fabri
Multos exiguos cados in se continens,
Cymini capsula &c.*

Καὶ κυμινοδόχην pertinet ad seq. Κίην.

Ἐν Γαλατείᾳ, Σοφαίς π. &c.] Sed desunt in MS. ista, *ἰν Γαλατείᾳ, Σοφαίς &c.* usque ad καὶ κυμινοθήκη. Ea quoque constituere tentabimus: certe τὸ πολλὰ vel καὶ πολλὰ, vel alio modo legendum, quo eruditioribus videbitur, versiculorum concinnandorum: tum ista καὶ κυμινοδόχην separandum a verbis *Comici*: ad quæ non pertinent: & postult jungi cum κυμινοθήκη· ita enim sequitur in MS. prioribus, ut dixi, omiffis, καὶ κυμινοθήκη δὲ, ἐν τοῖς Δημοπρατοῖς. Scilicet *ἔπις*, ut antea dictum fuit, omittit enim MS. *ἐστὶν εἰρημένη*. Si vero istud κυμινοδόχην *Pollux* scripsit, forte etiam κυμινοδόκην scripsit; ut κυμινοδόκον ex *Nicocharis* adfert, quemadmodum MS. noster habet. Sed id non moramur, quum utrumque rectum sit: κυμινοδόκην tamen in verbis *Nicocharis* cum nostro MS. retinere volumus. Locum totum ita ex iis, quæ tum in MS. tum quæ in vulgatis solum, ut indicatum, restituendum suspicor partim, partim scio: nam ubi MS. lectio in promptu, suspicari non opus: *ἔπις δ' αὖ καὶ ἡδυσματοθήκη κυμινοδόκον, Νικοχάρους εἰρήτης ἰν Γαλατείᾳ,*

Σοφαίς παλάμαις τέκτονος εἰργασμένον,
(Καὶ) πολλὰ ἐν αὐτῷ λεπτὰ ἔχον καδίσκια.
Κυμινοδόκον. —

Καὶ κυμινοδόχην, καὶ κυμινοθήκη δὲ, ἐν τοῖς Δημοπρατοῖς· sive vulgatam hic lectionem retinere velis, *Δημοπρατοῖς* tamen omnino scribere debes. Sed ne aegre feras tamen hec immorari: ista ultima ita potem vere restituenda, ut etiam augeamus, & nihil fere mutemus in vulgatis: καὶ κυμινοδόκην, καὶ κυμινοθήκη· (scilicet *ἔπις*) καὶ κυμινοθήκη δὲ, ἐν τοῖς Δημοπρατοῖς ἐστὶν εἰρημένη· ἰν δὲ &c. En iam κυμινοδόκην quoque scribere non dubito. Ita enim jubet mox MS. ut audies. Cæterum ita profus & *Salmastius* noster *Nicocharis* versus a se conceptos ad me perscriptis: quod gavifus sum. JUNG.

78 *Κυμινοδόχον*] *Casaubonus* in *Theophrast. Charact.* pag. 299. SEB.

79 *Γελώου Ἀπολλ.*] C. V. *Γελώου* male, non dubium est, quin legendum *Γελώου Athenæus* alium *Apollodorum Carystium* facit, siquidem alius fuit origine *Carystius*, alius *Gelous*. *Casaubon.* in *Athenæum* lib. III. cap. 35. laudat *Apollodorum* in ἀπολιποῦσιν & fortasse, inquit, scribendum est ἐν ἀπολιποῦσιν reperio namque laudari hunc *Pollam* in *Καρυστίοις ἀπολιποῦσιν exemplum habet apud *Suidam* ἐν ἐγκομβώσασθαι. Festinavit vir doctissimus cum hæc scriberet, alias enim facile animadvertisset mendum esse in *Suida*, legendumque esse Ἀπολλώδωρος *Καρυστίος ἀπολιποῦσιν* emendationem firmat *Photius* *Epist.* 156. ubi hanc ipsam fabulam dat *Apollodoro Geloo*. Noster infra c. 31. *Geloum* distinguit a *Carystio*. KÜHN.*

Γελώου Ἀπολλ.] MS. *Γελώου Ἀπολλ. Γραμματοποιῶ*

ridicule. Sed voluit, credo, scribere *Γελώου*, jota ad latus adfixo, ut solet. JUNG.

Γελώου Ἀπολλ. Γραμματοποιῶ] Cognovimus e MSS. libr. VII, 190. *Apollodori* fabulam esse *Γραμματιδοποιῶν*, quam & ex veteri Codice *Athenæi Casaubonus* eruit, cum vulgo corrupte *Γραμματιδοποιῶς* legeretur: *Γραμματοποιῶν* vero fabulam *Apollodori* qui laudet, nemo est: sed *Γραμματιδοποιῶν*, quod sane a *Γραμματοποιῶ* non multum discrepat, enumerat in *Apollodori Geloi* fabulis *Suida*, itaque legisse in hoc *Pollucis* loco *Μενυσium* existimo: viri doctissimi *Bibliothecam Græcam* adi: sed cum *Casaubono* & *Commentatoribus* eruditissimis *Γραμματιδοποιῶν* hic restitui probem, præcipue cum & ipse *Κίησις* in Codicis sui margine reposuerit: neque mirum adeo in re aliqua levicula vulgaris erroribus MSS. consentire. Quia vero plures fuerunt *Apollodori Comici*, dubium est plerumque, si *Apollodori* citetur fabula, cui sit illa tribuenda: *Γραμματιδοποιῶν Apollodoro Carystio* quidam adscribunt, ut monuit ad *Athenæum Casaubonus*. Sed ad *Apollodori* χρῆσιν accedamus, quæ tanta labe fuit in vulgatis oborta, ut agnosci non posset: quis enim ista, etiam si præclare doctus, caperet? *κυμινοθήκη μεταξὺ τῶν λόγων τούτων εἶναι μοι δοκεῖ* sed nec ea, quæ MSS. restituant, omni difficultate carent: eorum itaque curam commendat eruditioribus *Jungermannus*: nobis lux quædam affulget, an scrupulus injicitur potius a Codice *Falckenburgiano*; ibi enim post *δοκεῖ* ista reperio: *κυμινοθήκην οὐ γραμματιῶν περιφέρει* scribendum nemo dubitabit *γραμματιῶν* hæc utique vulgatam *κυμινοθήκη* confirmant, quod eo nos magis sollicitos habet, quo de præstantis Codicis istius exploratus constat: atamen rationibus bene collectis *κυμινοδόχην* aptius est atque tempertivius: *κυμινοδόκον* enim, *κυμινοδόχην* & *κυμινοθήκη* enumerarat, ut nihil restet amplius, quam *κυμινοδόκην* igitur ita scribendum duxi cum plerisque MSS. in ceteris autem Excerpta libri *Falckenburgiani* fidelius existimo conservasse veterem scripturam aliis MSS. constituendi versus ergo videmus ipsum *Jungermannum* ita tentantem reficere: *γραμματιῶν περιφέρειν*, quod parum abest ab illa vera *Falckenburgiani* libri lectione, cujus ope totam *Apollodori* χρῆσιν ita refingo:

Μεταξὺ τῶν λόγων δὲ ταυτὶ μοι δοκεῖ
Κυμινοδόκην, οὐ γραμματιῶν περιφέρειν.

Utuntur antiqui illa loquendi formula *μεταξὺ τῶν λόγων*, si ab illo, quem instituerunt, sermone abeant, & alia diversi generis interjiciant: sic occurrit apud *Platonem*: verborum itaque hæc est sententia: *Inter ea vero dum hæc loquimur, illud mihi videtur*: *Cymini* repositoryum, non tabulam judicalem circumportat: hæc nimirum ad excitandum risum sic solent aliquando interponi. Sed quod *Casaubonus* in ea fabula recõctum aliquem formularum, aut litium procuratorem pettitiõum velit, ego verissimum cenfeo vel ex hoc loco ubi *γραμματιῶν* fit mentio: *γραμματιῶν* vero litium esse instrumenta in Scripitoribus Atticis notissimum est: videndæ *Glosse*: nec obstat quod *Kühnius* observet artifices ea comœdia tactos, siquidem sub *γραμματιδοποιῶ* persona egregie potuerit illiusmodi litium procurator exagitari. Porro in isto *Suida* loco, quem *Kühnius* noiter egregie restituit, multis rationibus erratum est a doctissimis *Viris Heinso*, *Crojo*, *Casaubono*, qui cum ad *Apollodori* patriam non attendere, tituli partem esse *Καρυστίος* existimant: sed illos crudite correxit, & de *Apollodoro* ejusque fa-

Grammatopœo Cyminotheca inter hæc vocabula recenseri videtur. Si vero in focus instrumentum quoddam ῥιπίς dictum est, quo carbones sufflant: ut in Acharnensibus dicit Aristophanes,

Craticulam huc mihi pone, ἔ ριπίδα.

Nihil prohibuerit etiam de muscarum depul-

bulis & hoc ipso Pollucis loco perbene disputavit *Gaucherus Adv. libr. I. cap. IX.* quem omnino legendum duco: verba hic ponerem, nisi longiora essent.

80 *Γραμματοποιῶ*] Vid. supra IV, 19. *SEB.*

Γραμματοποιῶ] *Γραμματιδιοποιῶ* legendum ex *Athenæo* libr. VII. cap. 6. *Casaubono* annotante, qui & per hoc vocabulum videt *recoctum aliquem formulæ aut litium procuratorem tradidisse ea fabula Poetam*; verum ex *Pollucis* lib. VII. cap. 33. *sect. 30.* patet, artifices imprimis scriuarios illo dramate tactos esse ad *Apollodoro*, ideoque inter artifices manualis recensetur *Γραμματιδιοποιῶ* hujus *Poëtæ*, *conf. & lib. IV. cap. 2. C. V. servat Γραμματοποιῶ. Salmaf. Γραμματιδιοποιῶ. Kühn.*

Γραμματοποιῶ] *Γραμματοποιῶ* hic MS. habet ut vulgo: supra IV, 19. *Γραμματιδιοποιῶ* est: & hic certe *Γραμματιδιοποιῶ*, vel potius *Γραμματιδιοποιῶ* vid. de hoc, ut & de *Apollodoro* plura apud *Casaub.* nostrum VII. *Athen. 6. Jung.*

81 *Κυμινοθήκη &c.*] Ita habet C. V. *κηνοθήκη* μεταξὺ τῶν λόγων δὲ τοῦτ' μοι δοκεῖ *κυμινοθήκη* οὐ γραμματιῶν ἐμπεριφέρειν ex quibus legerem: *κυμινοθήκη*.

— μεταξὺ τῶν λόγων τῶνδε, τοῦτ' μοι δοκεῖ *Κυμινοθήκη*, οὐ γραμματιῶν ἐμπεριφέρειν.

Κυμινοθήκη dixit his verbis:

— inter hos sermones hocce videtur mihi *Cymini doctam*, non *γραμματιῶν in se continere.*

Sic optime coheret locus alias mutilus, & verba καὶ *κυμινοθήκη* suo videntur restituta loco jure postliminii. *Kühn.*

Κυμινοθήκη &c.] MS. *κυμινοθήκη* μεταξὺ τῶν λόγων δὲ τοῦτ' μοι δοκεῖ *κυμινοθήκη* οὐ γραμματιῶν ἐμπεριφέρειν ἢ δὲ &c. Item iterum præclaram χρῆσιν, in qua vocabulum *γραμματιῶν*, nominis *Comœdiæ Γραμματιδιοποιῶ*, vel *Γραμματιδιοποιῶ* potius cum *Casaubono* nostro, a litium instrumentis, dictæ admonet. Sed ista in hærent MS. lectioni ita constituemus, quamvis non proflus iis acquiescimus, sed a viris doctis in melius reformari possunt. Ita juxta MS. tutissime nos: *κυμινοθήκη* (sc. dicitur in *Apollodori* fabula):

Μεταξὺ τῶν λόγων δὲ τοῦτ' μοι δοκεῖ *Κυμινοθήκη* οὐ γραμματιῶν ἐμπεριφέρειν.

Quamvis in ultimo malim *κυμινοθήκη* οὐ γραμματιῶν ἐμπεριφέρειν vel *γραμματιῶν περιφέρειν*. Sed de hoc eruditores viderint: *κυμινοθήκη* certe scribendum fuit, pro quo nimis sæpe vulgatus *Codex* nobis, ut *coccyx*, semper *κυμινοθήκη* recinebat, mendose satis tinniens. *Jung.*

82 *Ἐὶ δὲ ἐπὶ ταῖς ἐστίας*] C. V. *εὶ δὲ ἐπὶ ταῖς ἐστίασιν* ἐν τ. α. καὶ ἢ ῥ. εἶρηται μ. ἐπὶ τῆς ῥιπίζουσης τοῦς α. &c. si vero in convivii necessarium numerum pars quadam est ῥιπίς, dictum quidem est de eo *flabello*, quod carbones animat *Sc. Gloss. ῥιπίζου, flabellat, ventilat: ῥιπιστήριον flabellum: ῥιπιστής, flabellum: ubi malim ῥιπίς. Kühn.*

80 *Γραμματιδιοποιῶ* 81 *κυμινοθήκη*

Μεταξὺ τῶν λόγων δὲ τοῦτ' μοι δοκεῖ

Κυμινοθήκη οὐ γραμματιῶν περιφέρειν.

82 *Ἐὶ δὲ ἐπὶ ταῖς ἐστίασιν ἐν τ. α. καὶ ἢ ῥ. εἶρηται μ. ἐπὶ τῆς ῥιπίζουσης τοῦς ἀνθρακας, ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν 84 Ἀριστοφάνους,*

τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα.

85 οὐδὲν δὲ καλύει καὶ ἐπὶ τῆς τὰς μυίας ἀπο-

Ἐὶ δὲ ἐπὶ ταῖς ἐστίας] MS. *εὶ δὲ ἐπὶ ταῖς ἐστίασιν ἐν τ. α. καὶ ἢ ῥ. εἶρηται μ. ἐπὶ τῆς ῥιπίζουσης τοῦς ἀνθρακας, ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν 84 Ἀριστοφάνους,* MS. *εὶ δὲ ἐπὶ τῆς ἐστίας ἐστὶν ἐν &c.* sed quid meis conjecturis indulgeo? MS. lectio vera est. *Si in convivatio-nibus ἔ necessarium fl. bellum est*, ut est certe, quo faciamus delicatis ventulum, vel muscis repellendis, id quidem, ait *Noster*, dictum a *Comico* est (super carbonibus exsuscitandis: nec tamen quidquam prohibeat, quominus ἔ de instrumentis, quo muscas abigitur, uti *quæamus. Jung.*

Ἐὶ δὲ ἐπὶ ταῖς ἐστίας] Optime MSS. *ἐστίασιν* ita in contextu reddidi: ἐν τ. α. καὶ ἢ ῥ. εἶρηται μ. ἐπὶ τῆς ῥιπίζουσης τοῦς ἀνθρακας, ἐγρογίε libri manu scripti: ἐπὶ τῆς ῥιπίζουσης: vide *Suidam* in *ῥιπίζου* τὸ γὰρ πῦρ, inquit ibi, οἱ ἄνθρωποι ῥιπίσιν ἐῤῥιπίζου. *Hesychius*: *ῥιπίς, τὸ πλέγμα, ἢ ἐκ σχοίνων πείσεις. Ἀττικὸς δὲ ῥιπίδα, ἢ τὸ πῦρ καίουσι καὶ τραπέζας ἐντὸς λέγουσι. Eubulus* duo versiculi apud *Athen.* lib. VI. in quibus est *ῥιπίδος* mentio, ita legendi: *ῥιπίς δ' ἐγρογίε φύλακας Ἡραίουτο κῦτας Ἐσθρῆν παροξύνουσα τήγανει πνοῆ* hinc igitur *ῥιπίζου* & *ἐμπεριφέρειν*, *ἐμπεριφέρειν*, *ἐμπεριφέρειν*: *ῥιπίδα*: αἱ δὲ συνεβουσιώτες εὐτατε τῆ παραφῶρα τῆ δι φιλοτιμίας ἐμπεριφέρειν. non dissimili ratione nec in-eleganter *Ἡραίουτο*: πολέμου φλόγα ἐμπεριφέρειν.

83 *Ἐπὶ τῆς ῥιπίζουσης*] MS. *εὶ δὲ ἐπὶ τῆς ῥιπίζουσης τοῦς ἀνθρ. ἐν Ἀχ. Ἀρ. (sine τοῖς).* Et hæc lectio non cedit vulgatæ certe. Verba autem, quæ *Pollux* e *Comico* adfert, sunt *Dicæopolidis*, *assaturientis* τὴν πρὸς κριαν πεινητότα κωπῶσαν κορὰν moxque subjicit: — *ἀνθρακας δ' ἐγὼ ὄμην παρέξω* — ad pueros, quo anguilla queat parari. Eodem dramate quoque antea in *Choro*:

Ὅσον ἐξ ἀνθρακῶν πρὶνταν,
φέψαλος ἀήλατ' ἐρι-
θιζόμενος εὐρία ῥιπίδα,
ἦνικ' ἐπαυθρακίδος ὡς παρακίμεται. *Jung.*

84 *Ἀριστοφάνους*] Fol. 296. *SEB.*

85 *οὐδὲν δὲ κ. καὶ ἐπὶ τὴν τῆς μ. ἀποσ.*] C. V. *ἐπὶ τῆς τὰς μυίας ἀποσοβούσης* leg. *μυίας*, de eo *flabello*, quod abigit muscas *Sc. Gloss. μυιοσῶβιον, muscariunt. Kühn.*

οὐδὲν δὲ κ. καὶ ἐπὶ τὴν τῆς μ. ἀποσ.] MS. *οὐδὲν μὲν καλύει καὶ ἐπὶ τῆς τὰς μυίας ἀποσοβούσης καταχρ.* Et hoc bene: ἐπὶ τῆς ἀποσοβούσης: ut ante MS. *ἐπὶ τῆς ῥιπίζουσης* quasi ῥάβδου vel tale quid subaudires: habet tamen MS. *μυίας* non recte. Sic mox MS. *μυιοσῶβιον*. *Jung.*

οὐδὲν δὲ καλύει καὶ ἐπὶ τὴν τῆς μ. &c.] Reddidimus & hic veram textui lectionem e MSS. quæ longe melior vulgata: ἐπὶ τὴν τῆς μυίας ἀποσοβούσιν. Neque vero tantum flabellis illis uti solebant ad abigendas muscas, sed & ad ventulum faciendum, qui æstum temperaret: *Proclus* ad *Hesiodum*: ταῖς γὰρ τοιούτοις ἐκπεσοῦσι τὴν γῆν καὶ αὐτοσυροῖς οὐδὲν προσφρατῆρον τῆς ἰσχυροῦς καὶ δυσφάρτου ταύτης τροφῆς, οὐ χιόνων δεομένων, οὐδὲ ἱεπιδίων, ἀλλὰ φυσικῆς εὐνοίας: illud autem διὰ ῥιπισμοῦ καταψύχειν Græcis proprie fuit dictum, *ψυιπίζειν*, ut ex *Hesychio* didici: ille flabello-

σοβούσης καταρῆσθαι τῷ ὀνόματι, καίτοι καὶ τὴν μυιοσόβην ⁸⁶ ἐν γε ταῖς Μενάνδρου Φιλαδέλφαις ἐστὶν εὐρεῖν· καὶ ⁸⁷ ἐν Ἀναξίππου Κιθαρωδῶ, ⁸⁸ Μυιοσόβην λαβῶν ⁸⁹ στάθητι ἐνθάδε.

sione hoc nomine uti: licet flabellum in Menandri Philadelphis invenire liceat: & in Anaxippi Citharædo, Flabellum arripiens huc affiste.

95

• Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Κ Α .

90 Περὶ τῶν τοῦ μαγειροῦ σκευῶν.

Προσαριθμητέον δὲ τούτοις καὶ τὰ τοῦ μαγειροῦ σκεύη, ⁹¹ χύτρας, χυτρίδια, χυτρίδας· ⁹² ζετραίαν δὲ τὴν χύτραν οἱ Θράκες ⁹³ καλοῦσι λοπάδας, λοπάδια, ἐχίνους, ἐχινίσκους, χαλκία, χαλκίδια, ⁹⁴ ἐσχάρας, ἐσχάρας ἰχθυοπτρίδας, ἐσχαρίδας, λέβητας, λεβήτια, λεβητάρια· ⁹⁵ καὶ ὀβελούς, καὶ ὀβελούς βουπέρους, καὶ ὀβελίσκους, ἐν Ἀχαρνέσιν Ἀριστοφάνους, φέρε τοὺς ὀβελίσκους, ⁹⁶ ἵνα πῆξω τὰς κίχλας.

96 * ⁹⁷ ἐν δὲ τοῖς Δημοπράτοις γέγραπται καὶ ἄρτη-

• C A P U T XXIV.

De coqui instrumentis.

His etiam coqui vasa adnumeranda sunt: ollæ, ollulæ, aulæ. Thracæ vero ollam ζευτάαν vocant. Patinæ, patellæ, capsæ, capsulæ, cacabi, aheni, foci, sartagine, foculi, lebetes, lebetia, lebetaria, verua, verua bovilla. Et Obelisci, in Acharnensibus Aristophanis,

Fer obeliscos, ut turdos affem.

• In Foro publico vero etiam Condi-

96

rum usus frequens fuit apud Romanos, meminitque inter alios sæpe *Martialis*. Μυιοσόβιον autem & μυιοσόβη in *Glossis muscarium*, quo nou solum a facie, sed & a menis & carnibus abigebant muscas, ut constat e *Martiale*: Perfas autem invenisse primos μυιοσόβας legisse memini, ni fallor, apud *Clementem*: eorum enim regio muscis erat infesta: unde locus *Menandri*, quem *Kuhnius* ex *Athenæo* produxit, luce perfunditur.

86 Ἐν γε ταῖς Μην. Φιλ.] Locus *Menandri* extat apud *Athenæum* lib. XI. c. 10.

— ἡ δ' ἐπίχουσις, διάλιθοι λαβράνιοι, Πίρσαι δ' ἔχουσις μυιοσόβας ἐστῆκεσαν. KÜHN.

Ἐν γε τοῖς Μην. Φιλ.] MS. ἐν τε ταῖς Μην. Φιλαδέλφοις ἔστιν ε. an itaque Φιλαδέλφαις legendum, ut infra *Segm.* 145. Viri docti hæc dijudicent, in primis doctorum doctiss. *Casaubonus*, quod XI. *Athen.* 10. quoque hanc varietatem in nostro *Polluce* adnotavit. Locus vero quem *Noster* innuit, apud *Athenæum* est, ut & idem summus vir admonuit quoque: ubi tamen Φιλαδέλφαις lib. XI. *Dipnos. de Labronis*, ubi laudaverat *Menandrum* in Ἀλυσί· subjicit: ἐν δὲ Φιλαδέλφοις.

Ἡ δὲ δ' ἐπίχουσις, διάλιθοι λαβράνιοι, Πίρσαι δ' ἔχουσις μυιοσόβας ἐστῆκεσαν. JUNG.

87 Ἐν Ἀν. Κιθαρωδῶ] *Anaxippi* Citharædi mentio quoque apud *Athenæum*, ut adnotavit *Casaub.* IV. *Athen.* 20. JUNG.

88 Μυιοσόβην] MS. μυιοσόβην. JUNG.

89 Παράστηθι] Pro παρῆστηθι legit *Vossii* Codex ὁπῆθι. KÜHN.

Παράστηθι] MS. στάθητι· legendusne itaque versiculus ita?

Μυιοσόβην λαβῶν, στάθητι ἐνθάδε. JUNG.

Παράστηθι ἐνθάδε] Nihil est, quod in hoc loco culpes nec sensum, neque verborum elegantiam: sed cum MSS. tamen pro παρῆστηθι fuit scribendum ὁπῆθι· sic in *Menandro* ἐστῆκεσαν.

90 Περὶ τῶν τοῦ μ. σκ.] *Salm.* titulum habet μαγειρικά σκευῆ· C. A. qui hic pergit, περὶ μαγειροῦ σκευῶν, de cocinatorio instrumento: textus ipse ita incipit: μαγειρὸν σκευῆ, χύτρα χυτρίδαζι &c. KÜHN.

Περὶ τῶν τοῦ μ. σκ.] Capitis hujus titulus in MS. μαγειροῦ σκευῆ. JUNG.

91 Χύτρας] Χύτρας, & cetera vasa coquinaria hiæc

enumerat *Baysius* de Vasc. omittens tamen ἰχθυοπτρίδας, & χάλκια non recte proferens: ait vero ὀβελίσκους nos dicere verucula ex *Plinio* posse: λοπάδιον vero & λοπάδιον sartagine vulgo Gallis *la poale*, vocabuli Græci retentis vestigiis. Sed ad MS. nostrum. JUNG.

92 Ζευτάαν] C. A. ταύταν pro ζευτάαν C. V. ζιστριάν. *Salm.* ζετάναν ex MS. KÜHN.

Ζευτάαν] MS. noster ζετραίαν habet: quod sane proprius ad vocabulum χύτρας vel χυτρίδας accedit, unde id barbaro more corruptum fuerit, quam vulgarum. Sed ego nihil adfirmo: εὐ γὰρ οἶδα θρακιστί. JUNG.

Ζευτάαν] Longe aliter MSS. nostri: ζετραίαν nimirum vel ζιστριάν. Excerpta *Falckenburgiana* ζουσίαν, nisi me mei decipiunt oculi, quod parum a ζετραίαν differt. Ζετραίαν igitur non dubitavi reponere: ita nimirum ollam existimo dictam ἀπὸ τοῦ ζῆν, a fervendo: alii forte felicius.

93 Καλοῦσι.] Καλοῦσι abest a C. A. KÜHN.

94 Ἐσχ. ἰχθυοπτρίδας] MS. ἰχθυοπτρίδας. SEB.

Ἐσχ. ἰχθυοπτρίδας] C. A. ἰχθυοπτρίδας· leg. forte ἰχθυοπτρίδας, ut habet *Augustanus* Codex, notante *Sebero* in *Indice*. KÜHN.

Ἐσχ. ἰχθυοπτρίδας] MS. auctius & emendatius: ἐσχάρας, ἐσχάρας ἰχθυοπτρίδας. Certe ἰχθυοπτρίδας, quod & *Seberi* MS. & noster supra VI, 88. restituendum videtur: quamvis ἰχθυοπτρίδας mihi supra fere magis placeret. JUNG.

Ἐσχάρας, ἰχθυοπτρίδας] Deprehendimus aliquoties omiffas in vulgatis editionibus voces bis positas: id etiam hoc loco contigit: sic enim in MS. bene: ἐσχάρας, ἐσχάρας ἰχθυοπτρίδας, non ἰχθυοπτρίδας. Meminit autem paulo post *Pollux* noster ὀβελίων βουπέρων, quorum & mentionem factam scio IX, 77. ibique vide quæ notata: *Philo* lib. V. Βελικ. inter arma, quibus hostis a mœnibus est propulsandus & defendendus, enunniat βουπέρους ὀβελίσκους· τοῖς τε ἀνοκτοῖσι καὶ ταῖς ζῆθύταις καὶ τοῖς βουπέροις ὀβελίσκοις ἴσται τυπτίον & postea pag. 99. βουπέρους eos appellat simpliciter.

95 Καὶ ὀβελούς] Copulæ abluunt a C. A. ut & ὀβελούς, alterum tum ὡς ἐν Ἀ. Ἀ. KÜHN.

96 Ἴνα * πῆξω] Ita MS. quoque. Apud *Atisforb.* autem legitur ἵνα πῆξω fol. 300. SEB.

Ἴνα * πῆξω] Ἴνα πῆξω etiam noster MS. habet: quum apud *Atisforb.* ἵνα πῆξω legatur. Sicut *Sebero* noster adnotavit. JUNG.

97 Ἐν δὲ τοῖς Δημ. κίπρωται] MS. γέγραπται. SEB. men-

mentum obeliscorum venditum est. Tum & κρατευτάς, vocabis lapides, quibus verua innituntur, & crateuteria: & ut in Foro publico invenire licet, Crateutas plumbeas. Nomen sane Δημιόπρατα, non apud Aristophanem in Equitibus tantummodo dictum est,

Ostreorum condimenta publico vendita invidius.

verum etiam apud Comodidascalos. Tum & apud Lyfiam Oratio est, in foro dicta,

Ἐν δὲ τοῖς Δημ. πύπραται] C. A. τοῖς δ. γέγραπται καὶ ἄρτημα ὁ. C. V. etiam leg. ἄρτημα. *Heisych.* Ἀρτήματα, ὅρμια τοῖς ἀγχιστόροις προσαρτάμενα, καὶ κόσμημα τινὰ· ergo ἄρτημα esset *randis veniculis appensum.* *Interpr.* leg. ἄρτημα male. KÜHN.

Ἐν δὲ τοῖς Δημ. πύπραται] MS. ἐν δὲ τοῖς Δημοπρατοῖς γέγραπται καὶ ἄρτημα ὀβελίσκων· quæ omnia ita scribenda puto, certe Δημοπρατοῖς, & ἄρτημα· certe ἄρτημα vulgatum ineptissimum est: condimento enim veru opus non habet, si Diis placet: ἄρτημα ὀβελίσκων probe, de laqueo quo veru suspensum, in quo quasi versabatur: versatile veru, credo, vidisti: ab ἄρτῶν. Quod vero ad πύπραται attinet, id semper scribere *Pollux*, credo, non sibi præscripsit, sed inter *verbum* εὐρίσκεται ait; interdum γέγραπται, ut hic MS. *Seberi* etiam: & supra *Segm.* 24. ita notavi quoque. JUNG.

Ἐν δὲ τοῖς Δημ. πύπραται] Arrpuerunt librarii, quod creberrimum in hoc *Pollucis* libro ipsis occurrerat, & id ubique locum habere existimant; sed MSS. fidioliores γέγραπται præ se ferunt, non πύπραται, quod equidem solum usurpasse *Pollucem* non crediderim: & ipsum illud γέγραπται alibi MSS. momentibus restituisse me commemini. Ἀρτημα mox erat in vulgatis, quod inutile: libri veteres, & ex iis textus ἄρτημα· non dissimili ratione Ἀρτήματα, ὁ τελαμών, ἐξ οὗ ἄρτημα τὸ βαλλάντιον apud *Etymologum*; & *Hesychius*: Ἀρτήματα, ὅρμια τοῖς ἀγχιστόροις προσαρτάμενα, καὶ κόσμημα τινὰ· quid ni dicas igitur etiam ἄρτημα ὀβελίσκων, locum, *supra* vel quidvis aliud, unde verua suspensum?

98 Καὶ κρατευτάς] C. A. κρατευτάς δὲ, κ. κ. ἐρεῖς κοπίδες σφραγίδες σφραγίον, *τορμη Segm.* seq. omiffis interjectis. KÜHN.

99 Δημοπραταῖς] Iterum scribe Δημοπρατοῖς, ut MS. nolter habet. JUNG.

100 Ἔστιν εὐρ. μολυβδ.] *Segm.* 102. divisim μολύβδου κρατηταί· & mox: μολυβδίνους κρατευτάς. SEB.

Ἔστιν εὐρ. μολυβδ.] MS. εὐρεῖν ἔστιν, μολυβδοκρατευτάς· τὰ μὲν Δημ. οὐ μόνον τὸννομα παρὰ Ἀριστ. ἔστιν ἐν τοῖς ἰππεύσιν, ἐπιπασταλεῖχων δημ. &c. sine εἰρημένον. *Aristophani* versus non longe ab initio est ἰππεῖων, & ita hodie legitur:

Ἐπίπαστα λείξας δημοπραθ' ὁ βῆσκανος,
Γέγχε μιδίαν ἐν ταῖσι βύρσαις ὑπτιος.

Pollux nolter tamen scribit præfenti ἐπίπαστα λείχων, si libris fides. Ita ergo emenda hic:

Ἐπίπαστα λείχων δημοπραθ' ὁ βῆσκανος. JUNG.

1 Τὸ μὲν οὖν Δημ. ὄνομα] Multo præstantius MSS. τὰ μὲν οὖν δημοπρατα, οὐ μόνον τὸννομα &c. quæ sic omnia reddidimus in textu: obiter autem hic monere constituit de *Δημοπρατοῖς Pollux*, siquidem a re non sit alienum, & quinam isthac voce usi sint auctores, ostendere: nos aliquando de hac re *Pollucem* adnotasse meminimus: scire vero licet ex iis, quæ sequuntur e vestigio apud *Onomasticographum* nostrum, illa δημοπρατα in columnis plerumque fuisse perfectiora, unde & illa loquendi ratione, ἔστιν οὖν τοῦτο εὐρεῖν ἐν τοῖς δημοπρατοῖς ἀναγεγραμμένον, usus est *Athenais*; dici-

μα ὀβελίσκων. 98 Καὶ κρατευτάς δὲ, καὶ κρατευτήρια ἐρεῖς· καὶ ὡς ἐν τοῖς 99 Δημοπρατοῖς 100 ἔστιν εὐρεῖν, μολυβδοκρατευτάς· τὰ μὲν οὖν δημοπρατα, οὐ μόνον τὸννομα παρ' Ἀριστοφάνει ἐν τοῖς ἰππεύσιν ἔστιν εἰρημένον,

Ἐπίπαστα 2 λείχων 3 δημοπραθ' ὁ βῆσκανος.

ἀλλὰ καὶ 4 παρὰ τοῖς ἄλλοις κομωδοδιδασκάλοις· πρὸς δὲ καὶ 5 Λυσία λόγος ἔστιν εἰρημένος

tur enim proptie quid ἀναγεγραμμένον ἐν στήλαις· ita quidem & nolter *Pollux*: ἐν δὲ ταῖς Ἀττικαῖς στήλαις ἀναγεγραπται· *Deipnosorbista* locus est lib. XI. sed paululum corruptus, cui me iudice bene erit, si sic scripseris: Ἀθηναῖοι δὲ ἀργυρὰ ποιούντες κέρατα ἴπιον ἐξ αὐτῶν· ἔστιν οὖν τοῦτο εὐρεῖν ἐν τοῖς Δημοπρατοῖς ἀναγεγραμμένον· οὕτως δ' ἐν στήλῃ ἀνακειμένη ἐν Ἀκροπόλει, ἢ τὰ ἀναθήματα περιέχει· ita vulgo: ἀναγεγραμμένον οὕτως, ἐκ στήλης ἀνακειμένης &c. sane τὰ Δημοπρατα cum ista στήλῃ, quæ in Arce posita donationum nomina continebat, non confundi decet, cum utraque diversissima esse ipsa res ostendat; & vitio dedisse originem arbitror jota in antiquis Codicibus ad latus appositum, quod itaque propter similitudinem figuræ sæpius in σίγμα degeneravit. Porro diversis in locis reconditas esse istas publicatæ supellectilis columnas satis constare existimo, quod neque *Cassianus* ad *Athenais* locum, quem citavi, observare præterit ex hoc ipso aliisque *Pollucis* nostri locis. Mox e MSS. inserui ἄλλοις· παρὰ τοῖς ἄλλοις κομωδοδιδασκάλοις.

2 Λείχων] Vel λείχων, apud *Aristoph.* *Al.* I. *Scen.* 1. locus est, sed ibi λείξας extat: λείχων autem est *Al.* III. *Scen.* 1. ubi *Scholias* ἐνταῦθα δι' ἐπιστάτος, ἐν δὲ προφθάσασιν, λείξας, δι' ἀρίστου· integer locus est:

Ἐπίπαστα λείξας δημοπραθ' ὁ βῆσκανος
Γέγχε μιδίαν ἐν ταῖσι βύρσαις ὑπτιος.

Postquam bona publicata atque divendita
Pro scitamento abliguivit ille invidius,
Erius stetit in his *Junius* peltibus.

De Cleone Demagogo, & Atticæ Republicæ sanguifuga sermo est. KÜHN.

3 Δημοπρατα] Atheniensium mos fuit, cum alicujus fontis bona publicabantur, vana illa in auctione exponere: atque omnia quæ ita vendebantur minima, maxima, in columna insculpebant, quam vel in Arce dedicabant, vel in aliis locis urbis, aut vicinorum pagorum: *Cassian.* *Anim.* in *Athen.* libr. XI. cap. 7. Descriptiones autem istas appellarunt Græci Δημοπρατα &c. vid. ejusdem notas in *Jul. Capitolin.* pag. 233. *Schol.* *Aristoph.* ad vocem Δημοπρατα in *Vespr.*: ἐδήμευον γὰρ τινὰς καὶ τὰς οὐσίας αὐτῶν κοινὰς ἐποιούντο· fol. 334. SEB.

4 Παρὰ τοῖς κομωδοδ.] Commodum C. V. inserit ἄλλοις κ. id quod præcedens oratio omnino postulat, οὐ μόνον &c. KÜHN.

Παρὰ τοῖς κομωδοδ.] MS. ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις κομωδοδιδασκάλοις· bene ἄλλοις, quod inseramus omnino: est enim necessarium: non solum apud *Aristophanem*, ait, sed & alios *comædiarum magistrorum vocabulorum Δημοπρατα* reperitur. JUNG.

5 Λυσίαν λόγ. ἔστιν εἰρ.] Leg. Λυσία· præterea & *Lyfia* est recitata Oratio pro publice venditis præς *Eυδαίου*, contra *Eudaum*; vel simile nomen fuit: vid. *Harporcras.* in χύτροι. KÜHN.

Λυσίαν λόγ. ἔστιν εἰρ.] MS. Λυσία λόγος ἔστιν sine εἰρημένος. JUNG.

Λυσίαν] Fecellit librarium particula πρὸς, ad quam *Lyfia* nomen pertinere credidit: res tamen secus se ha-

97 ὑπὲρ τῶν δημοπράτων, ὅς πρὸς Εὐθίαν ἐν δὲ ταῖς Ἀττικαῖς ἰσθμίοις, αἱ κείνται ἐν Ἐλευσίῃ, τὰ τῶν ἀσεβησάντων ὅς περὶ τῷ θεῷ δημοσίᾳ πράθοντα ἀναγέγραπται ἐν αἷς ἄλλα τε πολλὰ σκευὴ ἔστιν ἀνομασμένα, καὶ ἰο μολυβδοκρατευταί καὶ Εὐπολις δὲ ἐν ταῖς Κόλαξιν ἔφη μολυβδίνους κρατευταί. Τῶν δὲ μαγειροῦ σκευῶν, καὶ κοπίδες, καὶ σφαγίδες. καὶ σφάγιον, ὃ ὑποδέχονται τὸ αἷμα τῶν ἱερείων

* De publice venditis. In columnis autem Atticis, quæ in Eleusine extant, eorum qui in Deos impii sunt, publica bona inscribuntur: ubi multa alia vasa nominata sunt, tum & Crateutæ plumbeæ. Sed & Eupolis in Adulatoribus, Plumbeas crateutas inquit. Inter coqui quoque instrumenta sunt, cultri, cultri mactatorii. Et σφάγιον, quod sacrificiorum sanguinem suscipit.

bet; scribendum enim cum MSS. *Λυσία*: *prætere* vero *Λυσία* oratio dicta est de bonis publicatis: neque aliter in *Musei Assici Bibliotheca* scriptum reperio: ille tamen ibi cum vulgatis πρὸς Εὐθίαν sed nos malimus Εὐθίαν cum MSS. quam vocem frustra sunt, qui mutare in animum inducunt.

6 Πρὸς Εὐθίαν] MS. Εὐθίαν. Et ita locus certe legendus: πρὸς δὲ καὶ Λυσία λόγος ἔστιν εἰρημῶς ὑπὲρ τῶν Δημοπράτων πρὸς Εὐθίαν sive hoc ultimum rectius nosti: certe nomen proprium est ejus, contra quem illam orationem dixit *Λυσία*. De quodam *Euthia* τῶν ἐπὶ συκαφανία διαβλημένων illo tempore *Harrocrati* mentionem facit, & ex eo *Stridus*: si tamen quid tu rectius istis nosti, candidus imperti: si non, his utere mecum. JUNG.

7 Στήλαις, αἱ εἰσὶν ἐν Ἐλ.] C. V. κείνται qua *rosita* sunt *Eleusine* ad perpetuam memoriam. KÜHN.

Στήλαις, αἱ εἰσὶν ἐν Ἐλ.] MS. στήλαις, αἱ κείνται ἐν Ἐλευσίῃ vulgato elegantius. JUNG.

Στήλαις, αἱ εἰσὶν ἐν Ἐλευσίῃ] Melius in MSS. κείνται, & mox περὶ τῶν θεῶν illorum autem, qui *Cerere* & *Proserpinam* impie læterant, bona esse publica ex *Demosthene* cognovimus, & ejus *Commentatore Ulpiano*.

8 Περὶ τῶν θεῶν] C. V. περὶ τῶν θεῶν legendum, περὶ τῶν θεῶν, vel: *παρὰ τ. circa*, *apud divos Deos*, *Cerere* scilicet & *Proserpinam*, *mysteriis* vel *evulgatis*, vel *imitatione inter privatos patetes aliisve modis profanatis*. Hujusmodi impios capitis damnabant, bonis publicatis, & in filicum redactis sacrum, columnisque in templo erectis bonorum publicatorum dividendorumque ibi perscribebant catalogum. KÜHN.

Περὶ τῶν θεῶν] MS. περὶ τῶν θεῶν Δημ. JUNG.

9 ἔστιν] MS. ἔστιν. JUNG.

10 Μολύβδου κρατηταί.] *Alii κρατευταί*; quomodo mox. SEB.

Μολύβδου κρατηταί.] C. V. μολυβδοκρατευταί, ut *Segm.* *præced.* KÜHN.

Μολύβδου κρατηταί.] MS. καὶ μολυβδοκρατευταί. Sic clare MS. Et non dubito hanc veram esse scripturam, quam *Pollux*, si revivisceret, pro sua agnoscat facile. Explodamus itaque vulgatam, quæ viris doctis hactenus imposuit. Clarum & si præcedentia reperas, ubi *Segm.* præced. postquam *κρατευταί*, & *κρατευτήρια* proposuit, καὶ ὡς ἐν ταῖς *Δημοπράταις* εὐρεῖν ἔστιν, ait, *μολυβδοκρατευταί* quibus *περιθετικῶς* quasi quid fuerint *Δημοπράταις*, quod nomen tam sæpe adducat in hoc libro quot paginis, subjicit: & iterum ad vasa coquinaria, & materiam, quam in præfens tractandam suscepit, rediens: *in quibus columellis*, ait, *qua Δημοπράταις exhibent, tum alia multa vasa potinaria habent, tum illud μολυβδοκρατευταί* quibus subdit *Eupolis* etiam dicere duabus voculis *μολυβδίνους κρατευταί*. JUNG.

Μολύβδου κρατηταί.] Verum est: in hoc loco ineptias egerunt eruditissimi viri: sed nihil est, reposita MSS. lectione, quod quæras: non una vero corruptela, quicunque tandem is fuerit, locum inficere fuit contentus, sed de suo confinxit etiam αἱ μολύβδου κρατηταί: quorsum enim illud αἱ, quod bene MSS. rejiciunt. De *κρατευταίς* vero pauca notanda: *Pollux* profecto per

κρατευταίς & *κρατευτήρια* nihil intellexisse aliud videtur, quam ipsa verua, quod equidem ex rerum, quas tractat, sequela liquidum existimo: eaque notione vocem illam a veteribus usurpatam esse *Helychius* ostendit: *Κρατευταί, ὀβελίσκοι*. Vocabulum hoc occurrit in *Illade* I. ibique summopere exercitios habuit *Grammaticos*, qui varie sunt interpretati. Versiculus hic est:

Πάσαι δ' ἄλλος θείαις κρατευτῶν ἱκαίρας.

Audi, sis, *Eustathium*, qui varias Criticorum opiniones enumerat: *Κρατευταί* δὲ φασι τινες τῶν παλαιῶν τὰς τῶν ὀβελίσκων λαβαῖς: ὡς τὸ *κράτειον*, *κράτιον*, *κράτω*, ἐξ οὗ τὸ *κράτειον*, καὶ ἐκ τοῦ *ζήτω* παρ' *Ἡσίο* δὲ τὸ *ζήτειον*: οἱ δὲ ἀκριβέστεροι τοὺς *κρατευταίς* λίθους νοοῦσι, ἐφ' ὧν τὰ ἄκρα τῶν ὀβελίσκων ἐτίθεντο ἐν τῷ ὀπτάσθαι τὰ κρία: *Πausanias* δὲ φησὶ, *Κρατευταί, ὀβελῶν ἢ λίθων, ἢ σιδήριον τινα, ἐφ' ὧν οἱ ὀβελίσκοι ἐπιτίθενται*. Nec ab istis ditcrepat, quod in *Brevibus*, sed eruditus *Scholius* adnotatum invenio: *Κρατευτῶν, τῶν βάσεων ὅ ἐστι τῶν λίθων, ἐφ' ὧν οἱ ὀβελίσκοι τίθενται ὀπταμένον τῶν κρίων: οἱ δὲ τῶν λαβῶν τῶν ὀβελίσκων ἴσον κακῶς*: quæ voce tenus in *Etymologo* leguntur; nec etiam *Helychius* alium præ oculis habuit locum, cum ista scriberet: *Κρατευτῶν, τῶν βάσεων, ἐφ' ὧν οἱ ὀβελίσκοι τίθενται πρὸς ὀπτησιν*: videmus ex his communi quasi recentiorum consensu illam esse vetulstam interpretationem de ταῖς τῶν ὀβελίσκων λαβαῖς damnari, quam tamen nequaquam existimem abjiciendam: quin potius *Grammaticorum* veterum opinioni standum judico, & in illo *Homero* loco *κρατευταί* capiendos pro ταῖς τῶν ὀβελίσκων λαβαῖς: quid enim hac significatione aptius ad summi poetæ locum? *Stephanus* a junioribus istis, puto, Criticis iuductus *κρατευταί* transtulit *lapides*: ego vero non quidem negavero *κρατευταί* tam diversas habuisse notiones, sed primam existimo, cum verum denotat, quæ quidem ipsa non iniepte *Homero* loco convenit: & inde pro *λαβαῖς τῶν ὀβελίσκων* in usum abiit; itaque, ne quid dissimulem, in supellectilis publicatæ columnis intelligi potius *κρατευταί* & *μολυβδοκρατευταί* velim, quam cum *Polluce* de ipsis veribus: *plumbum enim materia est verubus parum apta, igni enim propius adnotum liquefceret: ad veruum tamen manubria adhiberi potuit non incommode*.

11 Κοπ. σφαγ.] MS. plenius, *σκευῶν, καὶ κοπίδες, καὶ σφαγ.* quo pacto hic supplendum omnino existimem. JUNG.

Κοπ. σφαγίδες.] Addidi particulam conjungentem καὶ e MSS.

12 Καὶ σφάγιον] Vid. supra *Segm.* 65. SEB.

Καὶ σφάγιον] C. A. *σφαγιον, τορὴν ἰοργὴ καὶ ἰοργὴ ἐτήρησις ζ. κ. α. λ. ἰκατὴρ λίστρον &c.* *Helych.* *Ἐοργίζεται, τορυνῶται, ὄργις (leg. ἰοργίς) γὰρ ἡ τορὴν: Saltn. καὶ κοπίδες.* KÜHN.

13 ὃ ὑποδέχεται] C. V. ὃ ὑποδέχονται. KÜHN.

ὃ ὑποδέχεται] MS. ita: καὶ σφάγιον, ὃ ὑποδέχεται τὸ αἷμα τῶν ἱερίων & malim ita: quo excipere solent pora vel alii victimarum cruorem. H. *Stephanus* adscriptis hic: *σφαγιον legitur tamen & supra Segm.* 65. *& apud Helych.* Et variant certe hæc talia: supra enim noster MS. per si habet: hic per si. JUNG.

Σφακτὸν enim ceremoniæ nomen est sacrificiis adhibitæ sic dictum. Tum & coqui vasa sunt, coclear, tudicula, everge. * Verbum vero ipsum Tudiculavisti, in Eubuli Parmenisco extat. Ex his etiam fuerit, coclear, quo jus forbetur. Fuscina, harpage, & lupulus, extractorius. Et listrum, quod nonnulli vertebam sartaginis vocant: tum & sartago. Veruntamen &

τὸ γὰρ ¹⁴ σφάκτρον, τέλους ὄνομα ἦν ἐπὶ τοῦ καταβαλλομένου ὑπὲρ τῶν θυομένων οὕτως ἐπονομασθέν. ¹⁵ μαγείρου δὲ σκευὴ καὶ τορῦνη, καὶ ἑοργή, καὶ εὐεργή. * τὸ δὲ ῥῆμα τὸ τετορῦνηκας ¹⁶ ἔστιν ἐν Εὐβούλου Παρμενίσκῳ. ¹⁷ ἐκ δὲ τῶν σκευῶν, καὶ ἐτήρησις, καὶ ζωμήρυσις, καὶ κρεάγρα, καὶ ἀρπάγη, καὶ λύκος, ¹⁸ καὶ ἐξαστήρ. ¹⁹ καὶ λίστρον, καὶ λίστριον, ὃ τινὲς ²⁰ ταγνηστρόφιον. ²¹ καὶ τάγνηον δέ· ἀλλὰ μὴν καὶ

ὄ ὑποδέχεται &c.] Commodium magis & Græcum, ὃ ὑποδέχεται quod e MSS. in textu restitutum. Continuo sequebatur in vulgatis σφακτὸν, quod e MSS. & analogia patrociniante satis docuit *Jungeimanns* restin-gi debere in σφάκτρον.

14 Σφακτὸν] C. V. σφάκτρον vestigialis nomen, quod solvebatur pro ματαῖς animalibus. *Salm.* C. non legit quæ intercedunt, τὸ γὰρ σφ. & τὸ δὲ ῥῆμα. KÜHN.

Σφακτὸν] MS. noster non ita, sed σφάκτρον, quamvis sine accentu: quod mihi longe verisimilius videtur ἐπὶ τοῦ τέλους τοῦτου. de quo *Pollux* dicit: idque reponam lubens: σφάκτρον, ut διδάκτρον, σώστρον, θρέπτρον, alia ejusdemmodi. JUNG.

15 M. δὲ σκευὴ καὶ τ. κ. * ἑοργή, καὶ εὐεργή.] Sic & MS. supra VI, 88. utrumque παραξυτ. itaque H. *Steph.* SEB.

M. δὲ σκευὴ καὶ τ. κ. * ἑοργή, καὶ εὐεργή.] MS. μαγείρου δὲ ἴστιν σκευὴς καὶ τορῦνη, καὶ ἑοργή, καὶ εὐεργή τὸ &c. supra VI, 88. contra noster MS. ἑοργή alterum vero accentu carebat. Ego id malim ut hic MS. noster paroxytonias: quo pacto certe & *Eustathius* videtur scripsisse alterum ἑοργή ad Γλ. Β. ζητητίον, ait, δι' ἑπὲρ ἡ ἑοργή, τουτίστιν ἡ τορῦνη, καὶ τὸ ἑοργίζεται ἦγονι τουνάται, τὰ παρὰ Διλιῶν Διονυσίῳ καὶ Πανσαίῳ, ἐκ τοῦ τοιούτου ἔργον γίνεται ἴσως δὲ καλὸν ἐπιτεῖν ὅτι οὐχ' ἀλλ' ἐκ τοῦ ὀργάζω οὐ κῆται ἡ χρῆσις παρὰ τῷ Καμικῷ· αἱ γὰρ ὀργάζεται τις πηλὸν κυκῶν καὶ ἀναταράτταν, οὕτω τροπον τινὰ καὶ ἑοργίζεται, ὃ ἔστι, τουνάται. Retinuit & utrumque ἑοργή & εὐεργή ita H. *Stephanus* in suo Thesaurο e lib. VI. *Onomast.* Apud *Hesychium* vero, ubi, Εὐεργία, τορῦνη, εἰπιστία, an forte: Εὐεργή, τορῦνη· Εὐεργία, εἰπιστία. Liberæ sunt conjec-turæ, spero: nihil tamen adfirmo. Idem: Ἐοργίζεται, τουνάται ἔργος γὰρ ἡ τορῦνη ubi quoque non temere quis suspicetur ἑοργή pro ἔργος legendum. Sed ad *Pollucem* nostrum. JUNG.

Μαγ. δὲ σκ. καὶ τ.] Meminit τορῦνης *Arrian.* *Epict.* lib. II. c. 20. πότε τὴν χύτραν εἶπες λοπάδα, ἢ τὴν τορῦνην ὀβελίσκον; & *Arifserph.* in *Equit.* & *An. Scholiastes* exponit κωντήριον τῆς χύτρας.

16 ἔστιν] MS. ἴστιν. JUNG.

17 Ἐκ δὲ τούτων, καὶ ἰν. &c.] MS. ἐκ δὲ τῶν σκευῶν καὶ ἐτήρησις prior. edit. ἐτήρησις, etiam supra VI, 88. ubi similiter corrigendum. SEB.

Ἐκ δὲ τούτων, καὶ ἰν. &c.] C. V. ἐκ δὲ τῶν σκευῶν καὶ ἐτήρησις καὶ ζωμήρυσις male, pro, ζωμήρυσις nulla lignea, rosia, in *Glossis*; ζωμάρυστρον, *Tullaria*, *Cattia*. KÜHN.

Ἐκ δὲ τούτων, καὶ ἰν. &c.] MS. ἐκ δὲ τῶν σκευῶν, καὶ ἐτήρησις, καὶ ζωμήρυσις duo posteriora mendosa vides. Sed in MS. emendata erant, prout noster *Seberus* edidit: & supra VI, 88. ea probe in MS. scripta erant. Vide vero de iis *Calambocum* nostrum Comm. ad *Theophr.* *Charact.* cap. περὶ ἀναισχυντίας extremo: ubi docet ista trullarum genera fuisse: vide & IV. *Athen.* 20. JUNG.

Ἐκ δὲ τούτων] Melius in MS. ἐκ δὲ τῶν σκευῶν for-sitan ita *Pollux* scripserat: ἐκ δὲ τούτων τῶν σκευῶν.

18 Ἐξαστήρ.] E MS. & quia non aliter supra VI, 88. Hic prior. edit. ἔξακτῆρ. SEB.

Ἐξαστήρ.] Ἐξαστήρ *Hesychio* est κρεάγρα, excirium, arrago, in *Glossis*, ut & *exemplum*. *Salm.* ex MS. καὶ ἔξακτῆρ. KÜHN.

Ἐξαστήρ.] MS. καὶ ἔξαστήρ bene; addatur & huic voculæ particula καὶ recte autem ita *Seberus* emendavit pro vulgato ἔξακτῆρ, confirmatque istud noster MS. hic & supra VI, 88. ubi & ἔξασσαι verbum addit *Pollux*: quæ utraque & apud *Hesychium* leguntur ita. JUNG.

Ἐξαστήρ.] Ἐξάκτῆρ ante *Seberum* edebatur; quod & in *Falckenburgiano* Codice mutatum inveni in ἔξαστήρ. *Aeschylum* eam vocem usurpasse notat *Ety-mologus*. *Eustathium* vero illius non meminisse ad finem *Odyss.* E. ubi multa notat de verbis αἰνὴν & ἔξασται aliisque similibus, mirum mihi accidit. Supplementum exinde e MSS. καὶ λίστρον, καὶ λίστριον in istis editionibus sane, quæ ante *Seberum* prodierunt, non λίστριον editum est, sed λίστρον, adeo ut ex vulgatis Codicibus utraque commode conjungere liceat. Pluribus in locis λίστρον meminit *Eustathius*, & plerumque exponit vel ζύστρον vel πτόον σεσιδηρακίον, & ab hoc nomine verbum habet λίστρεῖν & λίστρεῖν. In *Ety-mologo* λίστροῖσι, ζυστήρσι. Sed & alia nos premunt, & efficiunt, ut nec nobis hæc sola possint esse curæ.

19 Καὶ λίστριον] Ita & supra VI, 89. prior. ed. λίστρον, quod infra *Segm.* 129. in numero σκευῶν τοῦ γεωργού. SEB.

Καὶ λίστριον] MSS. & *Salm.* καὶ λίστρον, καὶ λίστριον. KÜHN.

Καὶ λίστριον] MS. noster auctius: καὶ λίστρον, καὶ λίστριον, ὃ τινὲς &c. & ita certe scribendum videtur: pari jure enim hic locum habeat tam πρωτότυπον, quam ὑπακριστικόν & λίστρον etiam ante vulgati: sic, quo etiam in re rustica usus est, supra VI, 89. noster MS. etiam ἡ πτόον addebat; sive πτόον id potius esse debebat. Certe λίστρον quoque ex MS. nostro recte potest reponi: probat & χρῆσις ejus apud *Phrygisch.* *Eclog.* *Attic.* κοχλιάριον, ait, τοῦτο λίστρον *Κριστοφάνης* ὁ καμαδοποιὸς λέγει· καὶ σὺ δὲ οὕτω λέγε· qui sane nos ita loqui etiam jubet. Vide ad eum locum *Nunepsum*, qui tamen quum reprehendat eos, qui illud λίστρον etiam explicent per πτόον, quasi, cum id sit ventilabrum, longius absit, non recte sensit videtur. Ita enim *Hesychius*, ut supra ad VI, 89. adscripti λίστρον exponit: & MS. noster ibi *Pollux* τὸ πτόον reddidit etiam in hac re: cur enim nimis absit? quum ipsum λίστρον quoque in re rustica usurpetur non minus, quam πτόον quasi vannus & ventilabrum, quo vertimus ea quæ in fritorio parantur vel sartagine. JUNG.

20 Ταγνηστρόφιον.] In MS. τηγανοστρόφιον sed supra VI, 89. τηγανοστρόφιον vulgo erat, & in MS. nostro ταγνηστρόφιον. Et non dubito quidem, quin utrumque dictum recte sit: certe quoniam τηγανον & τάγνηον, ut ipse hic exponit. Sed utrum hoc loco magis appositum, an MS. lectio, an vulgata, de eo videntum est. Mihi sane videtur ταγνηστρόφιον hic aptius: quoniam statim sequitur καὶ τάγνηον δὲ quod ita & in MS. nostro emendatum: nam corrupte is habebat, κατάγνηον δὲ quibus subjicit *Noster* & τάγνηον dici. JUNG.

21 Καὶ τάγνηον δὲ.] Absunt a C. A. KÜHN.

τήγανον ²² ἔχεις ἀν' εὐρείῃν εἰρημένον ²³ ἐν εἰλωσιν τήγανον invenire licet in Piscatoribus
Εὐπόλιδος, καὶ ἐν ²⁴ Τηλεκλείδου Ἀψευδέσι· Τὰ Eupolidis, & Teleclidis Mendacibus.

22 Ἐχεις ἀν' εὐρείῃν] MS. ἀν' ἔχ. εἰρημένον ἐν. SEB.
Ἐχεις ἀν' εὐρείῃν] C. A. εὐρείῃν εἰρημένον. KÜHN.
Ἐχεις ἀν' εὐρείῃν] In MS. ἀλλὰ μὴν καὶ τήγανον ἀν' ἔ-
χεις εὐρείῃν εἰρημένον ἐν &c. quo pacto & Seberis MS. habet, nisi quod εὐρείῃν omittat. Sed de ipso dramate videamus potius. JUNG.
- 23 Ἐν ἀλιέσιν Εὐπόλ.] C. A. ἐν Ἠλιώσιν Εὐ. C. V. ἐν Γλωσσι leg. ἐν εἰλωσιν, ut supra lib. IX. cap. 6. *Salm.* MSS. ἐν Γλωσσι forte, Ἀλιέσιν. KÜHN.
Ἐν ἀλιέσιν Εὐπόλ.] MS. noster non ἐν ἀλιέσιν, sed ἐν Γλωσσι habet: ita nimirum ab alio emendatum quo jure, qua injuria: nam vetus scriptura elucet clare, quæ fuit, ἰλωσιν. Ne dubitabis itaque *Comico* suum verum drama restituere & reponere εἰλωσιν, quod & supra ita vulgo & in MS. IX. 74. fuit: & apud *Athenæum* lib. IV. quoque adducitur. Ἀλιέας *Eupolidis* vero an alibi legantur nescio: *Noster* certe in his libris eas non novit. JUNG.

Ἐν ἀλιέσιν Εὐπόλ.] Novimus equidem *Menandri* Ἀλιέας, nullos autem *Eupolidis*: cum itaque MSS. titulum εἰλωσιν integrum ferme exhibeant, non dubitavimus illam lectionem textui restituere: porro εἰρημένον asuit ante nos, quod non incommode inferatur e MSS.

24 Τηλεκλείδου ψευδέσι.] C. V. Ἀψευδέσι vid. supra cap. 19. idem Codex subjicit hæc *Teleclidis* verba:

Τὰ δὲ τήγανα ζεῖντά σοι μολύνεται.

Sartagines illa ferventes inquinantur tibi.

C. A. hæc verba: καὶ ἐν Τηλεκλείδου &c. usque ad *καταγασμοί* non habet. KÜHN.

Τηλεκλείδου ψευδέσι.] MS. noster: Τηλεκλείδου Ἀψευδέσι τὰ δὲ τήγανα ζεῖντά σοι μολύνεται &c. quæ omnia ita reponere, quum vulgo ista *χρῆσις* plane omiffa sit: Ἀψευδέσι noster MS. in hoc dramate laudando & supra *Segm.* 68. habebat. JUNG.

Τηλεκλ. ψευδέσι.] Licet auctoribus MSS. Ἀψευδέσι reponere, cujus lectionis veritatem supra cum *Jungertanno* satis atque super asseruimus: hoc quamvis sit egregium, majus tamen & elegantius est, quod ipsam hic *Teleclidis* χρῆσιν suppeditent MSS. Codex *Falckenburgianus*: Τὰ δὲ τηγανίζοντα σοι μολύνεται unde veram lectionem ad normam ceterorum Codicum facile quis eruat: quid inquam? illa commaculata & incerta *Falckenburgiani* Codicis scriptura sola nativam *Pollucis* lectionem proder; ceterorum enim librorum ζεῖντα genuini verbi interpretatio est ad marginem adscripta, quod necum, re cognita, quisque fatebitur: scribe itaque τήγανα ζεῖντα: Σίζειν inter illa verba recenseretur a Grammaticis, quæ κατὰ μίμησιν sunt formata: *Hesychius*: Σίζει, ἔχει, κατὰ μίμησιν ἔχου· ubi *Palmerius* vir eruditionis sedulæ male legebat Σίζει, tum enim & ἔχει scribendum esset: sed nulla mutandi ratio: illustrandus & alter ejusdem *Lexicographi* locus: Σίζει, ῥεῖ, περιῥεῖ, τίς· ἄριστοι δὲ ἐπὶ τοῦ σίζειν τὸν ὀφθαλμὸν· hic pro ῥεῖ non inepte *Sorpingius* forte restituendum conjectat ζεῖ, quamvis, me judice, non magna necessitas hanc emendationem suadeat, cum lectionem editam tuteatur *περιῥεῖ* habuit autem *Hesychius* in animo locum *Homeri* ex *Od.* I.

Ὡς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαίῳ περι μολυῖται.

Et hoc voluit, aptiorem esse significationem τοῦ περιῥεῖν in istis poetarum principis σίζ' ὀφθαλμὸς: hinc itaque simul cognoscimus quandam interpretationem τοῦ σίζειν traditam a veteribus, quam penitus silentio recentiores involverunt: *Enstasius* ne verbo quidem ejus meminit, cum tamen illam celebriorem τοῦ σίζειν notionem non prateriret: Τὸ δὲ σίζειν ὀνομαστικαῖται πρὸς ἔχον στοιχείου τοῦ σίγγου· & paulo post: οἱ δὲ παλαιοὶ φασὶ καὶ ὅτι ὀνομαστικαῖται τὸ σίζειν ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ λίπος γενομένου σισιλισμοῦ· quæ posteriora in brevibus, quæ appellant, *Scholiiis* integra

leguntur, nisi quod ibi *σισιλισμοῦ*, additis hisce, δ' ἐστὶ σισιλισμός· scribe potius *σισιλισμός*· videndus & *Etymologus* c *Zenobio*. Itaque σίζειν dicitur de illo sono, quem ferrum candens & ignitum aquæ immersum editi uti notant Grammatici: propius autem ad rem nostram accedit, quod & illa, quæ in *sartagine* fringuntur, dici soleant σίζειν· *Aristophanes Actuarum*. ἢ δ' ὀπταμένη Σίζουσα — ad quæ Commentator antiquus: ἀπὸ τοῦ ζεῖντα, ὡς ἐπὶ τηγανίζοντος· οἷον ἔχει ἀποτελοῦσα καὶ ὀμπρες, ὡς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς· sed lege πρὸς ἔχον ἀποτελοῦσα, ut *Idem* ad *Equites Comici*, in quibus ista rei nostræ accommodatissima: Τὸ μὲν τήγανον τηγανίζοντα σίζειν· *Suidas* autem in priori *Scholiasia* veteris loco, illum enim descripsit in σίζουσα, sic præfert: οἷον πρὸς ἔχον &c. Verbum illud hoc pacto usurpatum reperi a *Magnete* apud *Athenæum*: Τηγανίτας ἤδη τηγανίσαι χλιαροῦς σίζοντας, ὅταν αὐτοῖς ἐπιχρῆσι μιλι· & longe venustissime veterum quicunque tandem: Ἐμοῦ δὲ ὄσπερ ἐπὶ τηγάνου σίζειν ἡ καρδία, καὶ κατετήκοντο αἱ σάρκες, καὶ αὐτόματα ἐχώρι κατὰ τὸν ἡνάθον τὰ δάκρυα· neque abludit a Græca voce Saxonum *Belgarumque* sissen: quid enim hoc obiter intermiscere prohibet? Igitur in hoc *Teleclidis* loco beneficio Codicis *Falckenburgiani* bene habet quod facta recta maneat antiqua scriptura: neminem enim dubitaturum existimo, quin apposita sint & verissima τήγανα σίζοντα. Porro mox in *Polluce* nostro refecimus e MSS. ὑπόφραυλοι προ ὑπέφραυλοι· scilicet ὑπέφραυλοι τηγανισμοί· notandum vero, uti fuerunt, qui *Menandrum*, ejusque stylum & scribendi genus summopere sunt admirati, ita & quosdam extitisse, qui coeca quadam obtectatione impulsus ejus acute & nove vel dicta vel inventa cavillari & explodere, quantum in ipsis erat, non erubuerunt: *Pollux* noster aliquando *Menandrum* perstringit; sapius autem, & quo jure quæve injuria *Ferynichus*: sed ille etiam cetera doctus, tam impudenter in hoc negotio versatur, ut frontem hominis mirer, qui fuerit ausus tanta cum temeritate *Menandrum* exagitare, quem omnes eruditi venerantur tanquam casti sermonis & leporis salis fontem: nos certe magno redimendum celeremus, si quid illius *Comædiarum*, quarum non contemnendam partem etiamnum in quibusdam Græciæ Bibliothecis delitescere ex ipsis Græcis plus una vice audivi, inveniri possent. Jam vero de τήγανω, cum eo nos ipse *Pollux* deducatur, notare quiddam lubet. *Attici* proprie dicebant τήγανον superius ex *Aristophane* locum adduximus, ubi sic legebatur: & ita plerumque in Auctoribus veteris *Comædiæ* apud *Athenæum*: sed τήγανον erat ceterorum Græcorum, quam ob causam scribit *Etymologus*: Τήγανον, τούτου ἰωνικῶς τινὲς τήγανον λέγουσι· male vulgo τήγανον, quod optime præstantissimus *Sylburgius* adnotavit: a τήγανω *Dores* abscissa priori litera ἔγανον· eaque differitas in nominibus inde derivatis permanet: ταγηνίτην ἄρτον *Attici* vocabant, qui reliquis Græcis τηγανίτης· apud *Athenæum* certe ταγηνίτης πλακοῦς citatur e *Magnete* & *Cratino*, quorum uterque *Attici* sermonis elegantix studuit: sed illustris in eam rem locus est in *Galeno* lib. I. περὶ τροφῶν δυναμείων· quem simul, uti deest, constituemus; leviter enim in *Aldina* editione, qua utor, corruptus est: οἱ μὲν οὖν ταγηνίται παρ' Ἀττικῶν ὀνομαζόμενοι, παρ' ἡμῶν δὲ ταῖς κατ' Ἀσίαν Ἑλλησιν τηγανίται σκευάζονται δι' ἐλαίου μίον· utrobique τηγανίται legebatur: qui igitur τήγανον usurparunt, illud assumerunt a ceteris Græcis: præcipue vero τήγανον fuisse pervulgatum in *Comædia* nova facile mihi persuadeo; in illa enim non is *Atticarum* vocum delectus est habitus, ac in *Comædia* veteri, quod exercitiores non latebit. Non desunt tamen, qui significatione discrepare volunt τήγανον ἀπὸ τοῦ ταγηνίται, ut τήγανον ipsa diceretur *sartago*, τήγανον vero, quod in

Sordidum autem est, Sartaginelæ in Equisone Menandri. Verbum quidem Frigere in Apocleomena Posidippi extat.

* Vas autem, quod alias chytropodum vocant, etiam λάσανα dictum invenies: ut Diocles in Melissis, A Iafanis calidam accipiam. In primo autem Jamborum Hippona-

δὲ τήγανα ζέοντα σοι μολύνεται. ²⁵ ὑπόφθαυλοι δὲ οἱ ἐν ἵπποκόμῳ Μενάνδρου τηγανισμοί· τὸ μέντοι ῥῆμα τὸ τηγανίζεσθαι ἔστιν ἐν ἀποκλειομένη ²⁶ Ποσειδίππου· καίτοι τότε δράμα Ἀριστοφάνους ⁹⁹ ταγνησταί· τὸν δὲ καλούμενον χυτρόποδα, ἔστι μὲν καὶ ²⁷ λάσανα κεκλημένον εὐρεῖν, ὡς ²⁸ Διοκλῆς ἐν μελίτταις, ἀπὸ λασάνων θερμὴν ἀφαιρήσω χύτραν· ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν ἱππάνων

ca frictum esset: *Eustath.* ad *Od.* T. Τινὲς δὲ τήγανον φασὶ τὸ ἐν τηγάνῳ ἐψηθῆναι neque negare velim usurpatum ea notione τήγανον· certe *Plato Comicus* sic adhibuisse videtur in istis: Οὐδὲ λοπάς κακὸν ἔστιν, ἀτὰρ τὸ τήγανον ἀμείνον· *Οἶμαι*· quæ in *Diogenis* lib. I. occurrunt: ibi λοπάδα *Comicus* dixisse videri potest colla, τήγανον vero *fricta*, contra ac cruditus *Athenais Interpres* transtulit: sed in eo versiculo, quod non prætereundum, *Eustathius* habet ἀτάρτοι τὸ τήγανον ἀριστων· illud τοι tamen carminis modulo officit. Porro in *Glossis* veteribus tam τήγανον quam τήγανον exprobitur *sartago*, *frigorium*, *satuta*: ibidemque etiam reperio, quod rarius in antiquis scriptoribus, ταγίνος & ταγίνιον. Quis fuerit *sartaginis* apud Romanos usus, haud adeo ignotum est; idem sane ταγίνου apud Græcos, ut in eo scilicet vel carnes vel placentia, aut quæcumque alia oleo instillato frigerentur: planissime rem totam percipies ex adducto superius *Galeni* loco, quibus etsi possem, alia non addam: ibi inter cetera τήγανον impositum fuisse dicit ἀκάπῳ πυρὶ· *Lucianus* in *Lexiphane*: λυβὲς ἐκ ταγίνου, *auricularis fritax*: hinc ταγνηστὸν vel τηγανιστὸν in *Philoxeno* *frictum*: αὐτὰ ταγνηστά, οὐα *fricta* memorantur in medicorum scriptis, a *Galeno* περὶ τροφῶν δυναμείως lib. III. ἐπὶ τῶν ταγνήων παχυθίνῳ, *Avic.* *Paulo Aegineta* lib. I. c. 82. & aliis: hæc quidem ἀπὸ τοῦ ταγνήζω, unde si quis cum *Μενανδρο* ταγνησμοὺς vel ἀπὸ τοῦ τηγανίζω τηγανισμοὺς formare velit, quæ culpa, quidve causæ prohibeat? adeo ut non satis validam rationem habuisse *Pollux* videatur, ob quam minus ipsi probentur *Μενανδρι* τηγανισμοί. Præterea τήγανον non tantum sartaginem denotavit, sed etiam patinam, in qua cibi solent apponi, λοπάδα· ea vero notio a dialecto tracta; sic enim usurpasse perhibentur *Syracusis*, nec illi tantum, uti puto, sed & *Dores* & *Ionæ*: de *Syracusis* testis est ex *Athenais*, ejus in editis lib. VI. c. 3. locus ille extat, *Eustathius* ad *Odys.* T. Συρακοῦσι δὲ, ὡς φησὶν Ἀθηναῖος, τὴν μὲν λοπάδα τήγανον καλοῦσι· τὸ δὲ κοινῶς τήγανον, ξηροτήγανον· inde est, quod *Hesychius* exprobat: Λοπάς, τήγανον· λοπάδας profecto non adhibebant ad fricandum, sed ad cibos coquendos & apponendos in mensa: de Doribus autem & Ionibus ex istis *Anacreontis* facile colligitur: χεῖρα τ' ἐν ἡγάθῳ βαλεῖν, *manum inferere patina*. Prodiit hinc demum verbum ἀποτηγανίζω a *Comici*, ut iudico, confictum, ejus notio ex his *Phrygicis* non magno labore invenitur: ἡδὺ δ' ἀποτηγανίζω ἄνευ συμβολῶν. A Dorica vero voce ἡγάνον formata sunt ἡγανία, *πίματα τὰ ἀπὸ τηγάνου*, quæ in *Hesychio* lego; nisi fortecan mavelis ἡγανία, ut apud eundem τηγανία, quod vide: rem ibi & vocem docti viri multis modis obscurarunt, quod ipso fugeret Dorica vocis forma: sed illi tamen pessime, qui ἡγανίου reponendum censuerunt pro τηγάνου.

²⁵ ὑπόφθαυλον δὲ] C. V. ὑπόφθαυλοι γὰρ οἱ &c. *fordent* quodammodo &c. τηγανισμοί. KÜHN.

ὑπόφθαυλοι δὲ] MS. ὑπόφθαυλοι γὰρ οἱ ἐν &c. ὑπόφθαυλοι vero, uempre τηγανισμοί. Sic enim *Noster* libens loquitur: & aliquot exempla habuimus in MS. libri præcedentis cap. ult. ut IX. § 58. τραγικός δὲ ὁ παρὰ Σοφοκλεῖ διακτός· alia. JUNG.

²⁶ Ποσειδίππου.] C. V. addit, καί τοι τότε δράμα

Ἀριστοφάνους τηγανιστοί τὸν δὲ καλούμενον χυτρόποδα. *Hesych.* χυτρόποδες legit in λάσανα· *Salm.* λάσανον. KÜHN.

Ποσειδίππου.] MS. Ποσειδίππου· quo pacto fere semper scribere malim, ut & *Suidas* habet: variat alias & MS. in hoc. Ejus eadem fabula & ab *Athenais* citatur, ut indicat *Casaub.* VII. *Athen.* 14. Post Ποσειδίππου tota linea in vulgatis deest, quam ex MS. supple ita habente: καί τοι τότε δράμα Ἀριστοφάνους τηγανιστοί· τὸν δὲ καλ. &c. Et nou videbatur sane omisissus hic ubi de τηγάνῳ agit comædiam tam sæpe a se laudatam. Sed mirari tamen lubet cur hic dicat τηγανιστοί, & non ταγνησταί· quum tamen ubique, quantum addere potui, ubi hoc drama laudatur, noster MS. sicut vulgati in Ταγνησταίς habeat, ut statim *Segm.* sequi. nec aliter *Athenais* lib. III. *Diogen.* & *Scholias* *Aristoph.* ad *Νεφέλας*, ad *Βατράχους*. JUNG.

Ποσειδίππου.] Ποσειδίππου scribas, ut vulgo, an Ποσειδίππου cum MSS. parum refert: utraque scribendi ratio usitata: in *Photii Lexico* Ποσειδίππος ubique inveni exaratum, citaturque ille *Posidippi* *Δημότας* & *Συντρόφους* in *Νεανισκίῳ* & *Ὀρμένῳ*. Cujus fuerit argumenti *Posidippi* *Ἀποκλειομένη* expiscari nequeo: non me latet virginem ἀποκλειομένην posse dici, quæ plerumque κατάκλειστος appellatur, de qua alibi locorum plurima commemoro, & ab hac tali forsitan titulum & argumentum fabulæ promanasse: sed nihil equidem, quod incertum est, lectori persuadere cupiam: meminuit etiam hujus fabulæ *Harpocratio*. Post Ποσειδίππου egregiam *Pollux* operam MSS. navat: καί τοι τότε δράμα Ἀριστοφάνους Ταγνησταί· illam enim fabulam notissimam utique, dum illa enumerat, quæ a τηγάνῳ & ταγνήῳ oriuntur, omiserit *Pollux*? restant, quæ facili non sunt prætereunda pede: Ταγνησταίς in textu dedi, cum *Τηγανιστάς* e Codicibus suis *Kühniis* & *Jungermanniis* adnotent: qua quidem in re secutus sum omnium auctororum consensum, qui *Τηγανιστάς* fabulam illam *Aristophanis* nusquam, *Ταγνησταίς* frequentissime laudare solent: *Photius* in *Lexico*. *Ἀριστοφάνους Ταγνησταίς*: sed quis non videat scribendum *Ταγνησταίς*; deinde magno me sponse reor, *Falckenburgiani* Codicis Excerptis; in quibus liquide *Ταγνησταίς* reperio: in ceteris etiam aliquantulum a MSS. P. & V. discrepat: sic enim, nisi me fallunt lectionis intricatæ vestigia, habet: καί το δὲ (τῷ δ̄ superscriptum est γ) δράμα ἐν Ἀριστοφάνους ταγνησταίς· quæ ita levi negotio licet refigere, ut lectionem a nobis restitutam tantum non superent: καί τότε δράμα ἔστιν Ἀριστοφάνους Ταγνησταί· Sed satis in his temporis trivimus.

²⁷ Λάσανα] De λασάνῳ in hac significatione & *Foesius* *Oecon. Hippocr.* in λάσανον. JUNG.

²⁸ Διοκλ. ἐν μελίτταις, &c.] Absunt a C. A. usque ad δηλοί. Versus *Diocles* ex C. V. ita habet:

Ἀπὸ λασάνων θερμὴν ἀφαιρήσω χύτραν.

vel τίφραν.

A pedibus ollariis calidam auferam ollam,

vel calidos cineres: videtur χυτρόπους significare suppositivum ollatum, cui velut pedibus insunt. KÜHN.

Διοκλ. ἐν μελίτταις, &c.] MS. μελίτταις. Idem drama & *Athenais* citat, observante *Casaub.* nostro

τος ἰάμβων εἴρηται χυτροπόδιον ὡς περ καὶ²⁹ παρ' Ἡσιόδω,

³⁰ Μὴ δ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀφελόντα.

ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἕτερον τι δηλοῖ· ³¹ ὅταν δὲ Δίφιλος ἐν Ἐπικλήρῳ ³² λέγῃ, ³³ χυτρὸν μέγαν παρὰ τοῦ μαγείρου, ³⁴ δηλονότι τὴν χύτραν λέγει, ἀλλ' οὐ τὸν χυτροπόδα. * Εἰδέναι δὲ οὐ Φαῦλον, ³⁵ ὅτι χύτρα καὶ Φιλήματος εἶδος ἦν, ὅποτε τὰ παιδία Φιλοῖα, ³⁶ τῶν ὠτων ἐπιλαμβανόμενα ὑποδηλοῖ δὲ ³⁷ Εὐνικός ἐν Ἀντίδι,

λαβοῦσα τῶν ὠτων Φίλησον τὴν χύτραν.

X. *Athen.* 7. & *Suidas* in Διοκλῆς, qui etiam Μελίταιας habet, ut adeo hæc fuerit vera inscriptio hujus dramatis: quemadmodum Θελαττα eiusdem, non θάλασσα. Sed quod pensius, ipse versus *Diocleus* in vulgatis non est plenus: est vero in nostro MS. qui ita habet, ut reponere potes: ὡς Διοκλῆς ἐν Μελίταιαις.

Ἀπὸ λασάνων θερμὴν ἀφαίρῃσω χύτραν. JUNG.

Διοκλῆς ἐν Μελίταιαις] Μελίταιαις c MSS. restituiamus: de hac fabula vide quæ dixi ad *Segm.* 78. ἀφαίρῃσω χύτραν cum ceteris MSS. *Falckenburgii* Excerpta habent, quod omnino sustinendi sensus causa addendum. Ceterum de λασάνων sed alia notione superius adnotasse me succurrat *Segm.* 44. *Hesychius*: Λάσανον, χυτρόπους· Τρίπαδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὄσιον *Sophoclem* in *Ajace* *Masfiorhoro* eo sensu Grammatici dixisse volunt: sed & eorum proferri verba expedit, siquidem χυτροπόδος & λασάνων meminere, ad v. 1424. χυτρόπους δὲ ὁ κοινῶς πυριστάτης, ὃ καὶ λασάνων λέγεται emendandus ex istis *Tricliniis*, in quo λάσανον pro λάσανων legitur: nemo erit, qui non ex his capiat usum χυτροπόδων & λασάνων. *Latinum* Latine dixit *Horatius* *Serm.* lib. I. Sat. 6.

Cum Tiburte vis pratorem quinque sequuntur
Te pueri limum portantes apophorutque.

sed ea significatione, quam ad *Segm.* 44. exposui, ubi tùm oportuuum hunc *Romani Poeta* locum, qui λασανοφόρους illos egregie illustrat, festinatio excussit e memoria: *Λείπον* interpretatur *vasculum*, in quo alvus dejectur: nisi me fallit memoria, usurpat & *Apulejus*. Sed omnem hunc *Pollucis* locum adtulit & multa luce perfudit vir eruditione singulari *Grævius* in *Lection. Hesiodicis*: in ipso *Hesiodi* versiculo malim equidem cum MSS. ἀφελόντα: in *Polluce* profecto ita rescicenda vulgata iudicavi.

29 Παρ' Ἡσιόδω] Libro II. v. 266. SEB.

30 Μὴ &c. ἀφελόντα.] Abest a C. V. & dein ἀφελόντα pro ἀφελόντα. KÜHN.

Μὴ &c. ἀφελόντα.] MS. ἀφελόντα. Sed apud *Hesiodum* legitur hodie ut editi:

Μὴ δ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀφελόντα
Ἔσθιν, μηδὲ λείσθαι. —

ubi *Moschorus*: λασάνων καὶ χυτρόπους τὸ αὐτὸ ἔστι δὲ ὁ κοινῶς πυριστάτης· ἐνταῦθα δὲ χυτροπόδων φησὶν ἀπὸ τοῦ χυτρῶν· & sic etiam ceteri accipiunt: subiicitque & ipse *Pollux*, ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἕτερον τι δηλοῖ. JUNG.

31 ὅταν] MS. ut solet ὄτ' ἄν. JUNG.

32 λέγῃ] MS. λέγει. JUNG.

33 Χύτρον μέγαν] C. A. μέγα: male: *Salm. Leonidas* in *Epigr.* χυτρῶς μεγάλης· χυτρὸν μέγαν παρὰ τ. f. χυτρὸν αἰτοῦ π. τοῦ. KÜHN.

Χύτρον μέγαν] Ceterum norandam vocem χυτρὸν, quæ debeat ἐξίνισθαι, nos admonuit ὁ βίαιος *Salmastius*: & sententiam *Pollucis*, qui χύτραν esse sciscit, confit-

etis Chytropodium dictum est: quemadmodum & apud *Hesiodum*,

Neque a pedatis ollis nondum lustratis
pariens.

Verum hoc aliud quiddam significat. Cum vero *Diphilus* in *Epiclero* inquit, *Aulam* magnam apud coquum, sine dubio ollam intelligit, non chytropodem. * Neque 100 etiam inconueniens est novisse, quod χύτρα osculi species erat, cum puerulos auriculis prehenfos oscularentur: quod & *Eunicus* in *Antia* innuit,

Ollam prehensis osculator auribus.

mare *Leonida* hos versiculos, quos huc aptissimos, quum de coco etiam loquatur *Leonida*, nobiscum communicat e suis schedis:

Τῶς Λυρισταίως κλύστροτας εἴητηρας καὶ χυτρῶς
Καὶ τῶν εὐρυχαδῆ κύλικα. JUNG.

34 Δηλονότι] MS. δηλον ὅτι &c. JUNG.

35 ὅτι καὶ χύτρα φιλ. &c.] C. A. ὅτι χύτρα καὶ φιλήματος ἦν εἶδος· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ βοῦν &c. interjecta absunt. KÜHN.

ὅτι καὶ χύτρα φιλ. &c.] MS. ὅτι χύτρα καὶ φιλ. εἶδος ἦν, ὅπ. alio ordine, forte concinniore. De hoc osculi genere & varios auctores adduxit elegantiss. *Aristanes* *Interpres* *Notis* ad lib. I. *epist.* 24. JUNG.

36 Τῶν ὠτων ἐπιλαμβανόμενα] *Pallive Interpr.* vertit, auriculis prehenfos: malim, prehendentes auriculas: *Plutarchus* de *Audiendo*, πολλοί, inquit, τὰ μικρὰ παιδία καταφιλοῦντες αὐτοὶ τε τῶν ὠτων ἀπτοῦνται, καὶ τοῖς τοῦτο ποιῶν κλιούουσι, αἰνιττέμενοι μετὰ παιδιῶς, ὅτι φιλεῖν δὲ μέλιστα τοὺς διὰ τῶν ὠτων ὀφειλοῦντας· multi parvos pueros osculantes & ipsi aures tangunt, & illis, ut idem faciant, praecripuit, per limum inuenientes, eos imprimis amandos esse, qui per aures profunt. *Clemens* lib. V. *Stomat.* οὐκοῦν εἰς τοὺς παιδῶν παρακλιούμεθα τῶν ὠτων λαμβανόμενα φιλεῖν τοὺς προσήκοιτας· τοῦτο δὲ πῶς αἰνιττέμενοι δι' ἀκοῆς ἰγγίγνισθαι τῆς ἀγάπης τὴν προαίσθησιν· non igitur temere est, quod puerulos iubemus apprehensis auribus osculari cognatione junctos: obscure scilicet significantes, per aures primum dilectionis sensum influere: vid. & *Theocr.* *Idyll.* V. *Tibullus* *Eleg.* 5. lib. II. KÜHN.

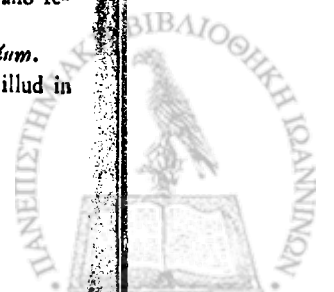
37 Εὐνικός ἐν Ἀντίῳ] Etiam *Theocr.* *Idyll.* V. 132. & alii, quos laudat *Gual. Canterus* *Nov. Lect.* lib. VI. c. 25. vid. & *Gyraldi* *Dialogisimum* IX. SEB.

Εὐνικός ἐν Ἀντίῳ] C. V. ἐν Ἀντίῳ· leg. Ἀντίῳ· Ἀντίς vel Ἀντίῳ *Præti* uxor quidem fuit, quæ *Bellerophonem* apud maritum accusavit, & de stupro se appellatam calumniosè in perniciem innocentis juvenis contendit: sed de ea re non inscripsit *Eunicus* drama Ἀντία, vel Ἀντίς· nam ex *Athenao* libr. XIII. cap. 3 & 6. notum est a meretrice nobili *Anthia* vel *Anthide* vel *Antia* (ita enim diversimode scribitur nomen) dramati fuisse nomen datum ab *Eunice* vel *Philyllio*: vide notata ad supra lib. IX. c. 6. KÜHN.

Εὐνικός ἐν Ἀντίῳ] MS. Εὐνικός Ἐνακτιδί. Verus nescitulus itaque fabulæ *Eunici*, ἐν Ἀντίῳ. Viri docti nos docebunt. *Eunici* sane nomen perperam hic legi putavit *Lil. Gyraldus* *Dialogisimo* IX. qui *Eunicius*, ut ait, *prisca comædia* sit. Et sane non frustra. Invenio enim apud *Suidam*, quo ille ista scribens, sine dubio respexit: *Αἰνικός Ἀθηναῖος Καμικός*· ἔστι δὲ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας· δράματα αὐτοῦ Ἀντία. An itaque legendum? *Αἰνικός ἐν Ἀντίῳ*, sive Ἀντίῳ; Idem *Gyraldus* alio senariolo ibidem Latino Græcum exprimit:

Prehendens per aures da mihi chyttra osculum.

Ubi tamen *Prendens* scripsit certe, quamvis illud in

Veruntamen chytropodem etiam βοῦν appellabis, & Anthracium, secundum Alexidem dicentem in Lemnia, Siquidem nobis in medio stabat anthracium, sesumque fabarum plenum. Sesum enim vas fuit, in quo fabas, aut alia hujusmodi frigeabant. * Anthracium vero hoc Cratem vocabis, & Craticulum, secundum Aristophanem dicentem Craticulas: sed Strattis in Psychastis inquit, Quomodo quis mihi prunis plenam sopriet craticulam? Prunæ siquidem semiausti

οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ βαῦνον ἀν εἴποις, τὸν χυτρόποδα· καίτου καὶ ἀνθράκιον, ἅλξιδος εἰπόντος ἐν Λημνίᾳ, καὶ μὴν παρῆν ἀνθράκιον ἡμῖν ἐν μίσῳ, Σείσων τε κυάμων μεστός· καὶ γὰρ ὁ σείσων, ἀγγεῖον ὠκυάμους, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον ἐνέφυρον. * καὶ μὴν ἐσχάραν εἴποις ἀν τὸ ἀνθράκιον τοῦτο, καὶ ἐσχάριον, Ἀριστοφάνους ἐν Ταγνησταῖς εἰπόντος ἰσχαρία, καὶ που καὶ ἐσχάρδα· ὁ δὲ Στράττις ἐν Ψυχασταῖς φησι, ἰπῶς ἀν κοιμίσει ἐμοὶ τὶς θυμαλώπων ὧδε μεστήν ἐσχάραν· ἰσχαρία εἰσὶν οἱ θυμάλωπεσσι οἱ ἡμίκαυτοι

editis, contra modulum metri. G. Canterus vero VI. Nov. Lect. 25. concinnius ita:

Ollam prebensis osculator auribus. JUNG.

Εὐνικός ἐν Λιτίᾳ] Dubium me tenent MSS. auctoritas, & erulitorum hominum opinio: Εὐνικός ἐν Ἀντιόχῳ Codicibus nostris obsequus in textu reposui: sed adblanditur, neque disiteor, Gyraldi conjectura, quam & amplexus est Menysius in *Alexidis Bibliotheca*, ubi in hoc Pollucis loco Διτικός ἐν Ἀντιόχῳ legendum statuit: *Suida* profecto locus maximo est huic emendationi adjumento: sed ego rem in medio relinquo, cum nihil aliunde, quo clariorem faciam, suppetat: reposituisse tamen me in re dubia & incerta MSS. lectio nem nemo indignabitur. De osculi vero genere χύτρα varia viri docti: vide *Menysium de Lud. Grac.* in *κωνσταντινῶν*, ubi tamen in quibusdam errasse virum doctissimum observavi ad IX, 115. Describit hanc χύτραν *Lucianus Dial. Meretr.* III. ἵππῳ δὲ χαλιπαίνουσιν εἶδός με, καὶ δίνουσα αὐτῷ οἷα ποιεῖ, τοῦ αἵματος ἀκροῦ ὀφθαλμῶν ἀνακλάσας τὴν αὐχίνα τῆς θαλῆδος ἐφίλησεν οὕτω προσφύς, ὥστε μάλῃ ἀπίσπασε τὰ χάλῃ· *Tibull.* II. Eleg. 5.

— natuque parenti

Oscula comprehensit auribus eripiet.

Sed hoc alio ferme ad oscula puerilia spectat, de quibus pluscula dicto loco *Menysius*.

38 Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ βοῦν &c.] Abest a C. V. οὐ μὴν qui & paulo post προβοῦν habet βαῦνον, quod firmat *Hesych.* in voce βαῦνος. Κίην.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ βοῦν &c.] MS. omisso οὐ μὴν, habet: ἀλλὰ καὶ βαῦνον ἀν εἴποις τ. &c. optime βαῦνον & terone ita. *Hesych.* βαῦνος, χυτρόποδος &c. alias & κάμων exponunt, ut *Idem*, & *Suid.* & *Ety-molog.* Tu de βοῦν vel unum testem cita. Et tamen *Pollux* βαῦνον scripsisse ipse clamat, supra VI, 88. βαῦνος, ἵππῳ, πυράνους in eodem instrumento coquina-rio conjungens. JUNG.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ βοῦν &c.] Ineptè: βαῦνον & *Falscherbergii* Codex habet, quod rectum.

39 Ἀλ. εἰπ. ἐν Λημνίᾳ] C. V. Λημνία, & μὴν sequens abest ab eodem. *Alexidis* versus ita se habent:

Καὶ μὴν παρῆν ἀνθράκιον ἡμῖν ἐν μίσῳ,
Σείσων τε κυάμων μεστός.

Αἰσῆσι ἀδερὰς nobis foculus in medio
Cυβδύτηνque sabis plenum.

C. V. tamen σείσωνται κυάμων &c. mox abest ἰσχαρία. Κίην.

Ἀλ. εἰπ. ἐν Λημνίᾳ] MS. Λημνία, & deest μὴν recte. hoc enim pacto turbatrix versiculum vox faceret, & scribamus:

Καὶ μὴν παρῆν ἀνθράκιον ἡμῖν ἐν μίσῳ
Σείσων τε κυάμων μεστός. —

Quamvis alias in MS. posteriore senario mendose esset, σείσωνται κ. μίσῳ. Sed emendavit tamen ita, ut vulgo leguntur, quis. JUNG.

Ἄλξιδος εἰπ. ἐν Λ.] *Lemniam Alexidis* fabulam hinc *Menysius* in *Bibliotheca Graca* recenset: in *Comici* χρήσει sic fuit scriptum: Καὶ μὴν παρῆν μὴν &c. ubi μὴν illud est inficetum, adeoque MSS. auctoribus in textu omissum: παρῆναι ἐν μίσῳ dicuntur, quæ ad manus sunt & in promptu: sic πλάκα ἐν μίσῳ κειμένη dixit *Lucianus* in *Somnio*. Non alium autem ab hoc *Alexidis* locum cogitavit, credo, *Suidas*, cum ista scriberet: καὶ ἀνθράκιον, βραχὺ τριπόδιον παρῆν Ἄλξιδι· *Hesychius* in illa voce, nisi me fallo, male se habet: Ἀνθράκιον, τὸ μικρὸν τριπόδιον, καὶ λίθος ἴσμιος ὁ ἐν δακτυλίῳ, καὶ χυτρόπυλιον, καὶ πᾶσα μικρὰ κάμων· cum ea legerem, e vestigio succurrit scribendum esse χυτρόπυδιον, quod amplius ex hoc *Pollucis* nostri loco confirmatur. Σείσωνά παρῆν, ut *Pollux*, exponit *Hesychius*, ἀγγεῖον κεραιμικόν, ἐν ᾧ κυάμους ἐφύρον.

40 Ἐσχάρια. ὁ δὲ Στρ.] C. V. addit, καίτου ἰσχαρία ὁ δὲ &c. Κίην.

Ἐσχάρια. ὁ δὲ Στρ.] *Vulgatus* mutilus est: tu supple: ita enim MS. ἰσχαρία· καίτου καὶ ἰσχαρίδα· ὁ δὲ Στρ. JUNG.

Ἐσχάρια.] *Subjecimus* e MSS. καὶ που καὶ ἰσχαρίδα· in *Glossario* MS. Ἐσχάρια, craticula; nec aliter MSS. *Servii* *Glossæ*.

41 Πῶς ἀν κοιμίσει &c.] C. V. κοιμίσει ἐμοὶ θυμαλώπων ὧδε μεστήν, leg. ὧδε· afferet mihi huc plenum prunæ foculum: C. A. non habet omnia a καὶ μὴν &c. *Segm.* præced. usque ad εἰσιν οἱ. post sequitur θυμάλωπεσσι δὲ εἰσιν ἡμίκαυτοι &c. Κίην.

Πῶς κοιμίσει &c.] MS. κοιμίσει ἐμοὶ θυμαλώπων ὧδε μ. i. Legendum itaque erit juxta MS. πῶς ἀν κοιμίσει ἐμοὶ θυμαλώπων ὧδε μ. i. juxta MS. inquam; rectius concinnari posse fateor: & tentabunt alii, quibus ingenium in promptu est, adestque otium. De *Strattidis Psychastis* vid. *Casaubon.* VII. *Athen.* 23. JUNG.

Πῶς ἀν κοιμίσει μοι &c.] *Secutus* sum in constituendo hoc loco Codices MSS. qui κοιμίσει ἐμοὶ: in eujusdam eruditi viri libro sic & in margine correctum inveni: mox iisdem debetur ὧδε· *Fungermannum* autem miror, qui retinuerit κοιμίσει· ἰσχαρίαν vero, ut in *Strattidis* intelligenda est loco, *arula* Latine dixeris: *Aristophanes Athen.* — ἡμῶσσι, ἔξινίγκωτι τὴν ἰσχαρίαν μοι δῦρο καὶ τὴν ἰσπίδα· *Schol.* τὴν νῦν καλουμένην ἀρουλάν· *Glossæ Isidori: Arula, craticula. Glossæ S. S. MSS.* in *Exodum: Arula, vas æneum ἔ quadratum, quatuor pedes habens, in quo carbones posuerunt: ἔ super ipsam erat craticula, ἔ sic assabant carnes: eam ob causam inter alia *Hesychio* ἰσχαρία exponitur χυτρόπους καὶ πυροφόρον σείσων: vide *Prudentium* πρὶ Στιφ. H. 10. v. 259. & *Casaubonum* ad *Athen.* lib. I. c. 6.*

42 *Prunæ*] *Prunæ* accensæ vel ardentes adhuc carbones sunt: θυμάλωπεσσι autem titiones ex igne sublatis & ambusti: vid. *Schol. Aristoph.* fol. 275. Videtur autem originem sequendo potius duplici M scribendum fuisse, cum tamen in omnibus exemplaribus simpliciter scriptum sit. *H. Steph.* *Sep.* 2.

⁴³ ἀνθρακες· οὐ γὰρ ἀν εἶη πρὸς τοῦ βιβλίου τοῦ-
δε παραδηλοῦν, ὅτι καὶ οἱ καλούμενοι τῶν ἀμπέλων
ἐπίτραγοι. Τῶν δὲ μαγειρικῶν, ⁴⁴ καὶ ἑλεόν, ξάνιον,

carbones sunt. Coquinariorum quoque or-
dinis fuerint, olearia cella, pecten,

43 *Ἀνθρακες.*] C. V. addit: οὐ γὰρ εἶη πρὸς τοῦ βιβλίου τοῦδε παραδηλοῦν, ὅτι καὶ οἱ καλούμενοι τῶν ἀμπέλων ἐπίτραγοι τῶν δὲ μαγειρικῶν, quod etiam vitis genus, quod ἐπίτραγον vocant, ἀνθραξ vel θυμάλωψ vocetur: *Hesych.* Καπνὸν dici ait nigram vitem: eadem & anthrax vel anthracium dicta. KÜHN.

Ἀνθρακες.] Plura in vulgato *Polluce* defunt, quæ noster MS. servavit: unde restituere potes. Ita enim habet: ἀνθρακες· οὐ γὰρ ἀν εἶη πρὸς τοῦ βιβλίου τοῦδε παραδηλοῦν, ὅτι καὶ οἱ καλούμενοι τῶν ἀμπέλων ἐπίτραγοι τῶν δὲ μαγειρικῶν. quamvis nulla distinctio vel punctum post ἐπίτραγοι sit, sed post μαγειρικῶν. Sed ita tamen distinguendum certe videtur. Non pertinere ait ad hunc librum, exponere & de vitium carbunculis, qui dicantur vulgo ἐπίτραγοι· eos etiam esse θυμάλωψ. Hic enim sentus. Jam enim dixerat, & magis suo loco, de his supra VII, 152. ubi: οἱ δὲ καλούμενοι τῶν ἀμπέλων ἐπίτραγοι, θυμάλωψ. JUNG.

Ἀνθρακες.] Quæ post hæc transfulimus e MSS. in textum οὐ γὰρ ἀν εἶη &c. sunt & in *Falschenburgii* Codice, nisi quod ἀμπέλων impeditissima scriptura sit exaratum, ut vix legi queat, & pro ἐπίτραγοι habeatur *πίγαλοι*.

44 Καὶ ἑλεόν] Ita & supra VI, 90. Ita apud *Aristoph.* *Egm.* vers. 152. ubi tamen *Sebol.* ἑλεῖοι λέγονται αἱ μαγειρικαὶ τράπεζαι, nimirum ἀρσενικῶς· nec aliter *Athen.* IV. fol. 173. sed *Eustath.* tam neutrum genus quam mascul. admittit ad v. 342. *Odys.* ξ. ubi Ποῦτα ἑλεῖοισιν, ut genus haud queat agnoscī, quomodo & *Iliad.* 1, 215. Hoc loco alias tam MS. quam prior. ed. ἑλαιον. SEB.

Καὶ ἑλεόν] C. V. ἑλαιον ξ. ἐπίξιον· vulgata lectio in utroque loco melior est. *Salm.* MS. ξείον. KÜHN.

Καὶ ἑλεόν] MS. ἑλαιον (sine præcedenti καὶ) ξάνιον, ἐπίξιον, τρ. μ. Sed bene edidit noster *Seberus* ἑλεόν sicut & supra VI, 90. ubi MS. ἑλαιον saltem accentu varians. *Hesych.* ἑλεῖοισι, μαγειρικαῖς τραπέζοις· καὶ οἱ μὲν δασυνοῦσι· ἵνα ἢ τοῖς ἐκ λυγῶν πεπλεγμένοις τῶν ἐξ ὄρου ληφθέντων· οἱ δὲ, ψιλοῦσιν ἐξ ἑλαίων εἶναι ξύλων τὰς τραπέζας λέγουσιν· & ἑλεόν, μαγειρικὴ τράπεζα. Sed quid ait ἐξ ὄρου *Hesychius*? ullane hic mica etymologia? Scribendum puto ἐξ ἑλους. Videtur firmare *Etymologicon* τὸ μέγα· εἰλεόν, σημαίνει τὴν μαγειρικὴν τράπεζαν παρὰ τὸ εἶος γίνεται ἑλεός· καὶ πλεονασμῶ τοῦ εἰλεός, τὸ μαγειρικὸν τράπεζον· καὶ Ὀμηρος *Ἰλιάδος* 1. — καὶ εἰν ἑλεῖοισιν ἔχουσιν· δασυνοῦται ἀπὸ τοῦ εἰλεῖν καὶ κόψαι· ἐφ' οὗ κόπτουσι τὰ κρέα· ἢ ἀπὸ ἑλαίων ξύλων, ἢ ἐξ ἑλαίων ῥάβδων ἦσαν πεπλεγμένοι αἱ μαγειρικαὶ τράπεζαι. Quod ille λυγῶν τῶν ἐξ ἑλους, hic ἑλαίων ῥάβδων videtur dixisse. Ut autem non ignoto tam masculino quam neutro genere adnotari hoc vocabulum, ita miror neutrius oblitum *Suidam*, postquam dixit, ἑλεος ἀρσενικῶς, ἢ ἐλεημοσύνη· ἑλεός δὲ ὄξυτόσις ἢ μαγειρικὴ τράπεζα· masculino tautum, ut vides, allato, subjicere tamen locum ex *Comici* Ἰππεύσιν, ubi neutrum non possit non esse: Ἀριστοφάνης· ἴδι δὲ καθὲλ' αὐτοῦ τούλεον --- Et sic sane in isdem Ἰππεύσιν legimus, paulo post vericulum a *Suida* laudatum:

Ἄλλ' ἐπανάβηθι, κατὰ τοῦλεόν τοδί.

Hæc vel ideo de ἑλεῶ μαγειρικῶ ἀfferre volui, ut jam elegantem locum *Theoph.* *Symocat.*, scriptoris elegantis, emendem & interpreter. Est in initio epistola quadam ἀγροικικῆ, quæ numero inter alias editur XXIX. Ibi *Zachario Reganoni* ita scribit: ἔκί μοι πρὸς τοῦλαιον αὔριον· ἐδημήσαμεν γὰρ τοῦ ἄστεος καὶ δαιτυμῶν ἕσομαι φίλτατε. Νυμφαῖς γὰρ καὶ τῶ Πανὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ ποιμνίου ἀναθίσσασαι. Ubi doctus alias *Juvenis*: *Ve-*

ni ad me mane crastino. Ibo enim ad urbem &c. Si & diluculo addidisset, nihil tamen dirisset ex sententia *Theophylacti*. Et sane ipse, quum quondam animi causa istas epistolas in Latinum sermonem convertere conabar, primum hic hæsi. Sed jam clarum τοῦλαιον vitiose in illo MS. scriptum fuisse, perinde ut ἑλαιον in meo & *Seberi* MS. unde etiam priores editiones acceperunt. Alia talia multa, quæ notavimus, videntur partem bonam ex corrupta pronuntiatione dictantis exorta, dum ε pro αι & vicissim scripta invenias mendose, si vel η vel υ vel ι, vel οἱ unum alterius locum non suo loco subisse. Apud *Theophylactum* ita certo emendandum: ἔκί μοι πρὸς τοῦλεόν αὔριον· ἀδύς μοι ἐν crastinum ad mensam: coquinarium enim mensam inuit, super qua concidendæ carnes, &, sacris factis *Nymphis* & *Pani*, convivium celebrandum. Quod ad sequens ἐπίξιον in nostro *Polluce* attinet, nam MS. scriptura ἐπίξιον mendosa est, crebro id valde occurrit in *Acharnensibus Aristophanis*: ubi *Dicaopolis* se paratum esse ait causam dicere quasi cultro supposito capite: ὑπὲρ ἐπίξιον θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχειν λέγειν· & iterum: ἐμοῦ θίλοντος ὑπὲρ ἐπίξιον λέγειν· respondentque *Acharnenses*:

Τὶ οἶν οὐ λέγεις τοῦ ἐπίξιον

Ἐξενεγκῶν θύραξ', &c.

Οἷς δούρο τούπιξνον, ἐγχεῖρι λέγειν.

Illeque allata mensa: ἰδοὺ δεῦθε, τὸ μὲν ἐπίξιον τοδί. JUNG.

Καὶ ἑλεόν &c.] *Il. I.* εἰν ἑλεῖοισιν ἔχουσιν· ad illa brevium notarum Auctor sic eam vocem exponit: ἐπὶ τῶν μαγειρικῶν τραπέζων· δασυνοῦται ἀπὸ τοῦ εἰλεῖν· ἢ ὅτι ἐξ ἑλαίων ῥάβδων ἦσαν πεπλεγμένοι αἱ μαγειρικαὶ τράπεζαι· *Hesychis* illa emendatio, quam *Jungermannus* excogitavit, *Palmerio* quoque venerat in mentem: quam vero non plane displicet, in veteri tamen quodam *Glossario* Græco eandem illam invenisse me lectio nem profiteor, quod, ut caute rem & consulto agamus, monet: sane quod *Palmerius* inquit λόγουσιν ἀμμινα dici, quæ in palustribus locis crescunt, tanti non est, ut ideo mutare velim ὄρουσιν· nam vimina in quocunque provenerint loco, seu palustris seu montano, proveniunt autem non minus in montibus quam in paludibus, λόγοι dicuntur a Græcis: sed gravius urget, quod de notationis ratione protulit ad opinionem suam firmamam *Jungermannus*: quod omne forsitan eludam, si dixerō retenta lectione vulgata etymologia rationem quaerendam esse in ληφθέντων· scilicet *Etymologicon* & *Eustathius* vocem illam a quibusdam tradunt δασυνοῦσιν, quod derivandam censent, ἀπὸ τοῦ εἰλεῖν καὶ κόψαι· ἐφ' οὗ κόπτουσι τὰ κρέα· idem illud εἰλεῖν est λαμβάνειν· hinc itaque ἑλεόν, mensa coquinarια, quod sit confecta e viminibus, ἐκ λυγῶν ληφθέντων ἐξ ὄρουσιν· hoc pacto defendi posse editam *Hesychis* lectionem existimo; quanquam, nisi me istius *Glossarii* MS. retinuisse auctoritas, haud dubitanter me eruditissimorum hominum sententiæ fuisse accessurum confiteor: sed regula tutissima est in arte *Critica*, non illa omnia, quæ nobis latent, protinus esse emendanda, quam si penicillatius doctissimi viri in elimandis & poliendis veterum scriptis attendissent, haud profecto tantum esset in iis tenebrarum: non enim facile dicas, quid magis nocuerit vetustis scriptoribus, libratorumne incertitia, an doctissimorum etiam hominum temeraria mutandi libido. Ab istis ἑλεῖοις ἐλεοδότης dictos observat *Eustathius*, qui cœnas captant, & ad aliorum se mentas applicant; quæ hausit ille ex *Athenao*. Sed porro ad alia.

scamnum incisorium. Coquinaria mensa, quam Neoterici Abacum vocant: nomen autem extat in Menandri Messenia: Ductus est omnino ad abacum quendam.

102 * Adhuc mastra, scapha, magis, pila, canistrum. Et nuper excavatam pilam dixit Eupolis in Capris. Sicuti Aristophanes in Vespis recentem molam dixit. Sed Menander in Demiurgo, pilam hanc linteam vocavit. Idem quoque significat mortarium, & pila: scapham enim sic nominavit Aristophanes in Pace. Scaphulam quoque eandem scapham vocat in Holca-

45 Ἐν Μ. Μισσηνία] MS. παρὰ Μενάνδρου ἐν Μισσηνία. SEB.
Ἐν Μ. Μισσηνία] C. V. περὶ Μενάνδρου ἐν Μισσηνία. C. A. παρὰ Μ. ἰ. Μ. exstimas utique mensam coquinariam quendam &c. sunt verba Menandri: ceterum ἰλιόν &c. usque ad ἐπικόπανον sunt synonyma, quibus mensa coquinaria, super qua carnes conciduntur, denotatur: ideoque de *olearia cella* & *pestine* hic ne cogitandum quidem fuit Interpreti. Kühn.

Ἐν Μ. Μισσηνία] MS. τὸνομα παρὰ Μενάνδρου ἐν Μισσηνία: ita & Seberii MS. & bene: nisi quod Μισσηνία vulgatum retinendum putat. Messenia: sic supra ejusdemmodi nominis drama *Cyrtos* tributum Segm. 35. ubi MS. noster Μισσηνία. JUNG.

Ἐν Μενάνδρου Μισσηνία] Nihil in istis, quod lectorem offendat: placuit tamen MSS. lectio παρὰ Μενάνδρου ἐν Μισσηνία: Messeniam Menandri fabulam & alii laudant, ut videre licet in *Bibliotheca Meursii*: sed quid est, quod in Indice Auctorum, quos Photius addidit in Lexico, *Μισσηνία* scriptum sit? an ita Menander forsitan fabulam illam inscripsit *Μισσηνία* ex Dorica dialecto, quam alii deinde *Messeniam* dixerunt? ita credo: supra quod de *Epicarmo* *Prometheo* ad Segm. 82. adnotavimus, non erat prorsus dissimile: apud solum *Athenaum* extitit uno in loco *Ἐπιχαρμὸς Προμηθεῖ* alias, ubicunque occurrat, semper *Προμηθεῖ*: sed optime tamen *Προμηθεῖ* exarari ibi tum docui: neque ratione destituitur hæc opinio; videtur enim ex titulo *Messenios* hæc Comædia quocunque tetigisse modo *Menander*, qui certe Dorice loquebantur: quam igitur ob causam *Menander* bene *Μισσηνία* titulum fecit illi fabulæ: his addendum, quod *Photius* *Menandri* *Μισσηνία* adducat in ἴσα & ψύλλα, quibus utrisque vocibus *Suidas* *Μισσηνία* scribit; ut jam appareat e Grammaticorum consuetudine *Μισσηνία* provenisse, cum vera fuerit scriptura *Μισσηνία*. *Menandri* locum eodem modo MSS. repræsentant, quo editur: ego tamen non omnino vitio vacuum esse puto: forsitan, ita si scripseris, melius erit huic loco: Ἡγεῖται μὲ ὄλως ἐπικόπανόν τι vel ἡγεῖται μὲ ὄλως ὡς ἐπικόπανόν τι non aliam mei rationem habet, ac mensa coquinaria: neque difficile est conjectare, qua id occasione sit dictum: scilicet ita conquerebatur, qui probe battus erat, multisque verberibus exceptus, herum vel quemcumque alium se tanquam mensam coquinariam pulsasse crudeliter & inhumane. Eruditioribus, uti puto, ardebit hæc nostra conjectura. Virgulis incluserat *Seberus* voces *σκάφης*, & paulo post μὲν nos ista pari jure cum ceteris esse iussimus.

46 Ἐτι δὲ μ.] *Salm.* ἴσσι δὲ μάκτρα. Kühn.

47 Σκάφης] Interpositum e MS. SEB.

Σκάφης] Habet & C. A. Kühn.

Σκάφης] MS. illud *σκάφης* quoque habet noster, quod ex suo interposuit opt. *Seberus*. JUNG.

48 Κάρδοπος] MS. καρδοπὸς oxytone, quamvis id emendatum sit. JUNG.

49 Νόκ. μὲν κάρδ. &c.] Interpositum e MS. μὲν nam prior. edit. νόκοπον κάρδοπον. SEB.

JULII POLLUCIS.

ἐπίζηνον, τράπεζα μαγειρικὴ, ἣν οἱ νεώτεροι ἐπικόπανον. ἔστι δὲ τὸνομα ἄς παρὰ Μενάνδρου ἐν Μισσηνία, Ἡγεῖται μὲ ὄλως ἐπικόπανόν τι. * 45 ἔ- 102 τι δὲ μάκτρα, σκάφη, μαγίς, 47 σκάφης, 48 κάρδοπος, κάρδοπος καὶ 49 νεόκοπον μὲν κάρδοπον Εὐπόλις ἐν Αἰξίν εἴρηκεν ὡς 50 Ἀριστοφάνης ἐν ΣΦηξί, νεόκοπον μύλην. Μένανδρος δὲ ἐν Δημιουργῶ ληνὸν εἴρηκε τὴν 51 κάρδοπον. ταυτὸν δὲ τοῦτο καὶ 52 θυεῖα, καὶ ἀντλία. τὴν 53 γὰρ σκάφην οὕτως ὠνόμασεν Ἀριστοφάνης 54 ἐν Εἰρήνῃ. 55 καὶ σκαφίδα δὲ τὴν σκάφην ταύτην 56 ἐν Ὀλκᾷ-

Νόκ. μὲν κάρδ. &c.] Νήκοπον κ. est mastra recens eximia: dein C. A. Εὐπόλις δὲ εἴρηκεν ἐν Αἰξίν ὡς Α. ἰ. Σ. tum νεόκοπον ὕλην legit C. V. ac C. A. νόκοπον μὲν ἄλλην vulgata lectio etiamnum est apud *Aristophanem*. *Salmastius* utrobique νεόκοπον, ex MS. Kühn.

Νόκ. μὲν κάρδ. &c.] MS. νεόκοπον μὲν καρδοπὸν &c. *Eupolidis* *Capri* & alii laudant, ut videre potes apud *Casaub.* III. *Athen.* 14. JUNG.

50 Ἀρ. ἐν ΣΦηξί, νεόκοπον] *Ar. Vesp.* v. 646. — μύλην ἀγαθὴν ὥρα ζητεῖν σοὶ καὶ νεόκοπον. *Schol.* νεόκοπος σκυλάστον μύλην. fol. 333. MS. similiter exemplaribus *Aristoph.* SEB.

Ἀρ. ἐν ΣΦηξί, νεόκοπον μ.] MS. ἐν ΣΦηξί, νεόκοπον ὕλην. Sed emendatum νεόκοπον a quodam: non tamen & alterum: emendandum enim certe, νεόκοπον μύλην, ut apud *Aristophanem* est: præsertim quum eodem modo se & in suo MS. testetur reperisse *Seberus* noster: nec video ego imperitior cur non ἀκοπτός, ἢ, ἐν, dici queat ὁ καὶ ἡ νεόκοπος. Et νεόκοπον itaque *Eupolidis*, de quo & supra VII, 22. verum, & νεόκοπον *Aristophanis*. Et non aliter legendum vel versus causa admoneri queamus: mero dactylo enim finit illud metrum in *Comico*:

Πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὥρα ζητεῖν σοὶ καὶ νεόκοπον

Ἡ μὲν λέγης, ἥτις δυνατὴ τὸν ἴμον θυμὸν κατερείξει. JUNG.

Ἀριστ. ἐν ΣΦ. νεόκοπον μ.] Νεόκοπον e MSS. repositi. *Menander* autem cum pilam ληνὸν dixit, faceta quadam & *Comica* libertate usum esse existimo.

51 Κάρδοπον.] MS. iterum τὸν καρδοπὸν. JUNG.

52 Θυεῖα] C. V. θυεῖα. C. A. θυεῖον, θυεῖα. *Salm.* C. θύρα καὶ ἀτλία. Kühn.

Θυεῖα] MS. θυεῖα & sic ita hic semper, ut supra I, 245. quo pacto & alibi invenias, ut apud *Athen.* *Dioscوريد.* &c. JUNG.

53 Γάρ] Γάρ abest a C. A. Kühn.

54 Ἐν Εἰρήνῃ.] Fol. 435. SEB.

Ἐν Εἰρήνῃ.] Abest a C. A. Kühn.

Ἐν Εἰρήνῃ.] Ipso mox initio:

Οὐ γὰρ ἔθ' οἶός τ' ἴμ' ἐπερέχειν τῆς ἀντλίας.

Αὐτὴν ἀρ' οἶσα προσλαβὼν τὴν ἀντλίαν.

Heltych. Ἀντλία, σκάφη ἐν ἡ μαλασσουσι. *Suidas*: Ἀντλία, ἡ σκυλή· αὐτὴν ἀρ' οἶσα συλλαβὼν τὴν ἀντλίαν &c. ubi optime videtur *Sylburgius* reponere in suo Codice: ἀντλία, ἢ σκάφη. Vides autem eadem verba *Aristophanis* illum adducere. JUNG.

55 Καὶ σκαφίδα δὲ &c.] C. A. σκαφίδα δὲ ταύτην ἐν ταῖς Ὀλκᾷσιν ἂν λέγοις. consentit C. V. Kühn.

56 Ἐν Ὀλκᾷσιν λέγει] MS. ἐν ταῖς Ὀλκ. ἂν λέγοι. SEB.

Ἐν Ὀλκᾷσιν λέγει] MS. ἐν ταῖς Ὀλκᾷσιν ἂν λέγοις συντ. οὕτως. sed *Seberii* MS. rectius λέγοι. Noster σκαλε repetit ab initio sequentis vocis. JUNG.

σι λέγει, συντάξας οὕτω, ⁵⁷ Σκαφίδας, μάκ-
 103 τρας. * ἐν δὲ τοῖς ⁵⁸ Δημοπρατοῖς εὐρίσκεται σκά-
 Φη μακρά, καὶ σκάφη στρογγύλη. ⁵⁹ τὴν δὲ
 θυσίαν, καὶ θυσίδιον εἴποις ἀν ⁶⁰ κατὰ Ἀριστοφά-
 νην ἐν Πλούτῳ λέγοντα. ⁶¹ καὶ ἴγδιν δὲ αὐτὴν κε-

dibus: sic conjungens, Scaphulam & Ma-
 stram. * In Foro autem publico inve-
 103 nitur scapha longa & scapha turbinata.
 Mortarium vero etiam Mortariolum voca-
 bis secundum Aristophanem in Pluto: eun-

57 Σκαφίδα, μάκτραν.] Vide an legendum σκαφί-
 δα μακράν, ut mox dicitur σκάφη μακρά. SEB.

Σκαφίδα, μάκτραν.] MSSi & Salm. ex suo Codice
 σκαφίδας μάκτρας: in δὲ τοῖς Δημοπρατοῖς &c. KÜHN.

Σκαφίδα, μάκτραν.] MS. nolter σκαφίδας μάκτρας
 legamusne itaque plurali? συντάξας οὕτω, σκαφίδας,
 μάκτρας. Et recte: nec vulgatum non recte, σκαφί-
 δα, μάκτραν. Non enim possum doctiss. Amico no-
 stro assentiri conjectanti σκαφίδα μακράν non enim
 vult hoc Pollux: sed quum μάκτρα, κάρδος, θυσία,
 ἀντία, σκάφη eadem fere sint, ut Noster dixit, jam
 subdit, eandem σκάφην videri σκαφίδα apud Comicum
 adpellari, quum & Synonyma jungat σκαφίδας, μάκ-
 τρας. Hic certe sensus Pollucis verborum est. Nam
 quod ex Demopratitis subjicit σκάφη μακράν, jam aliud
 est, ut & στρογγύλην addit; quæ pertinent ad genera
 vel species vel formas σκαφῶν. Recte etiam cepit Foss.
 Oecon. Hipp. in σκαφίς. Et ita videtur accipiendum in
 Anaxipperi Citharado, ubi μαγειρικά σκίφη καταριθμῆ-
 ται apud Athen. lib. IV. illis verbis:

Κρεῖττον, θυσίαν, τυροκνήστιν παιδικὴν,
 Στίλιον, σκαφίδας τρεῖς, δορίδα &c.

Ubi male interpres *pelves tres*: idque & a Casaubono
 nostro notatum: qui ita IV. *Anim.* 20. σκαφίδες sunt
*άλκοι, vasa inter maxime necessaria coquina: errans
 qui pelvem esse putans. Usus alveolorum nullius &c.*
 quæ vide ibi. JUNG.

Σκαφίδα, μάκτραν.] Nulla est ratio, quæ MSS. as-
 sentiri veteri, qui numero plurali concipiunt σκαφίδας,
 μάκτρας: sic textum restitui. Porro σκάφη μακρά &
 σκάφη στρογγύλη in Demopratitis ita dicuntur formæ ra-
 tionis, ut in navibus naves sunt μακραι & στρογγύλαι, vel
 etiam σκίφαι μακραι & στρογγύλαι: tales enim fuisse
 Phœnicum gaulos Grammatici scribunt: neque non
 credi potest hinc voces illas ad coquinam devolutas.

58 Δημοπρατοῖς] Emenda ut in MS. Δημοπρατοῖς.
 JUNG.

59 τὴν δὲ θυσίαν, καὶ θυσίδιον] MS. θυσίδιον Schol.
 Aristoph. fol. 441. θυσία, ἀγγύλιον εἰς ὃ ἐμβάλλοις
 τινὰ ἀρτύματα τρίβου καὶ λειούριον. SEB.

τὴν δὲ θυσίαν, καὶ θυσίδιον] C. V. τὴν δὲ θυσίαν καὶ
 θυσίαν leg. τὴν δὲ θυσίαν καὶ θυσίδιον. KÜHN.

τὴν δὲ θυσίαν, καὶ θυσίδιον] MS. θυσίαν, καὶ θυσίδιον
 & θυσίδιον etiam debet MS. Sed pro θυσίαν in MS. no-
 stro male θυσίαν erat: emendatum tamen, ut adscripti,
 ab aliquo. JUNG.

τὴν δὲ θυσίαν, &c.] Θυσίδιον in Dioscoride legitur &
 Suida: *AEissus* θυσίδιον dixit; scilicet, ut *ψυγερμαπιου*
 observavit, varia est vocis illius scriptura: θυσία solet
 edi plerumque in melioris notæ libris: apud Aristophane-
 nem non raro: sed in MSS. & publicatis sub typogra-
 phiam natam libris non aliter ferme, quam θυσία re-
 peties: in Galeno, qui prodit ex Aldi officina, cen-
 ties θυσία ἐν θυσία τρίβου, ἐμβαλεῖν θυσία, & quæ sunt hu-
 jusmodi alia: quin & in *Glossis* antiquis: Θυσία, *mor-
 tarium*: potius *mortarium*, ut & *Colloquia Scholastica*
 præferunt, in quibus & ipsa vox Græca non aliter est
 exarata: adeo ut luculente constet non illam scripturæ
 rationem esse spernendam, pro qua hæc non levia sunt
 argumenta: plurima sanequam sunt, quæ temere re-
 centiores immutarunt, cum longe melius in antiquis
 Codicibus scriberentur, qua de re alibi. Mutilum au-
 tem esse *Pollucem Comicæ* loco post λέγοντα, habeo per-
 suasissimum; consuevit enim *Anaxor* nolter, si hoc illo-
 ve modo quid dici posse docuerit κατὰ τοῦτον οὕτως

λέγοντα, scriptoris istius verba subnectere: sed hæc qui-
 dem in parte parva est illa; quam fecimus, jactura,
 cum *Comicæ* locum *ψυγερμαπιου* ostenderit.

60 Κατὰ Ἀριστοφάνην ἐν Πλούτῳ λ.] MSSi & Salm.
 C. ἐν Πλούτῳ C. V. λέγον. KÜHN.

Κατὰ Ἀριστοφάνην ἐν Πλούτῳ λ.] MS. κατὰ Ἀριστο-
 φάνην ἐν Πλούτῳ λέγον καὶ &c. Sed emendatum Πλού-
 τῳ λέγοντα a recentiori manu, & recte. Versiculus in
 Pluto est:

Ἐπιτα παῖς αὐτῷ λίθιον θυσίδιον
 Παρήκη, καὶ δοῦκα, καὶ κιβώτιον.

Quod mox vocat *θυσίαν* sunt enim de *Æsculapio* pa-
 raute collirium exco *Neoclida*:

Πρῶτον δὲ πάντων τῶ Νεοκλειδῆ φάρμακον
 Καταπλαστὸν ἐπιχίρως τρίβου, ἐμβαλῶν
 Σκοροδῶν κιβώτις τρεῖς τήριον ἔπιτ' ἴφλα
 Ἐν τῇ θυσίᾳ συμπαραμειγνύμεν ὄπῳ,
 Καὶ σχίον' εἰπ' ὅξει δίμικτος σφαιττῆρ &c. JUNG.

61 Καὶ ἴγδιν &c.] C. V. καὶ ἴγδιν δὲ αὐτὴν κεκλή-
 κασιν Σόλων ἐν τοῖς Ἰάμβοις λέγων. KÜHN.

Καὶ ἴγδιν &c.] MS. nolter: καὶ ἴγδιν δὲ αὐτὴν κε-
 κλήκασιν, Σόλων ἐν τοῖς &c. Sed omnia emendata ad
 lectionis vulgatæ exemplum per aliquem: excepto ἴγ-
 διν, quod & ad oram relatum ἴγδιν: & sic semper hic
 MS. nec id rejiciam: non minus probum quam vul-
 gatam est: quamvis hoc forte pluribus locis hodie ex-
 ter. Certe apud *Pollucem* nostrum vel ideo recipien-
 dum ex MS. putem, quod in subjectis *Jambis* tam *So-
 lonis* quam *Antiphanis* ita omnino scribi necesse sit
 cum MS. vel versuum causa: ut mox videbis. De ἴγ-
 διν vero potes videre & *Nunnesf.* Not. ad *Phrynichum*
 in ἴγδιν & *Foss. Oecon. Hipp.* in ἴγδιν *Solon* in *Jam-
 bis* & ab *Athenao* laudatur, ut *Casubonus* adnotavit
 XIV. *Athen.* 14. JUNG.

Καὶ ἴγδιν δὲ αὐτὴν κεκλήκε Σ.] Quod ubique a no-
 bis in *Polluce*, & in hoc factum est loco, ut ne MSS.
 lectio, si vel saltem æquet vulgatum, facile reji-
 ciatur: igitur κεκλήκασιν Σόλων τε ἐν τοῖς Ἰάμβοις tex-
 tus habet pro istis κεκλήκε Σόλων ἐν τοῖς Ἰάμβοις: quæ
 non æque sunt plena & elegantia, ac κεκλήκασιν Σόλων τε,
 καὶ εἶτι σαφίστερον Ἀντιφάνης Κοροπλάθῳ, sic enim jun-
 genda. Porro hic & in sequentibus, ubi jam MSS. au-
 ctoribus ἴγδιν legitur, ante nos exiit ἴγδιν vox qui-
 dem illa proba: sed cujus nulla nobis habenda ratio
 est, siquidem illam expellant MSS. In *Glossis* utrum-
 que est ἴγδιν & ἴγδιν, exponiturque *pila*, *mortarium*:
 similique modo *Helychius* & *Etymologus* ἴγδιν, *θυσία*
Suidas etiam: ἴγδιν, ἢ τριβαία: sed non minus usita-
 tum est ἴγδιν: *Scholiasse Aristophanis* ad *Vespas*: *Θυσία*
*δὲ ἢ ἴγδιν, ἀγγύλιον εἰς ὃ ἐμβάλλοις τινὰ ἀρτύματα τρί-
 βου καὶ λειούριον*: inde ὑπὲρ ἴγδιν τρίψις apud *Ag-
 athiam Anthol.* lib. IV.

Οἱ γὰρ φασσιανοὶ τε καὶ ἰχθύες, αὐτὸ ὑπὲρ ἴγδιν
 Τρίψις, ἢ τὸ τὸση βρωματὸς ἐξαπῆτη.

Subit itaque mirari, quid vitum summum *If. Casau-
 bonum* induxerit, ut sic scriberet ad hæc *Athenas* lib.
 IX. ῥόδια τὰ εὐσομώτατα ἐν ἴγδιν τρίψας. *Libri melio-
 res* ἐν ἴγδιν recte: nam ἴγδιν pro *pila* & *mortario* non
 dicitur, sed ἴγδιν non equidem renitor, quominus in
Athenao restituas ἴγδιν, si jubeant MSS. Codices, sed
 tam ἴγδιν quam ἴγδιν pro *pila* & *mortario* usurpari ex-
 ploratissimum est: *Soranius* tamen in eodem luto hæ-
 sit. *Phrynichus* autem arguitur, cum *θυσίαν* dicebatur

demque Solon in Jambis Igdam vocavit, dicens, Festinantes apportant, hi quidem igdam, illi vero silphium, nonnulli vero acetum. Manifestus porro in Coroplatho Antiphanes, Mulier ad tibiam venisti, faltato denuo igdam.

κλήκασι, ⁶² Σόλων τε ἐν τοῖς Ἰαμβοῖς λέγων ὁ Πεισιδ' οἱ μὲν ἰγδιν, οἱ δὲ σίλφιον, οἱ δὲ ὄξος καὶ ἔτι σαφέστερον Ἀντιφάνης ⁶⁴ Κοροπλάθῳ, Γύναι, πρὸς αὐλὸν ἦλθες, ⁶⁵ ὀρχήσῃ πάλιν τὴν ἰγδιν.

monet, non ἰγδιν, vel, ut habet editio Veneta, ἰγδιν cur enim utrumque non usurpetur, & probum habeatur, cum apud castissimos occurrat scriptores? Præterea, si Auctores, qui *θυϊας* & *ἰγδίας* vel *ἰγδης* meminere, componas, constare arbitror *θυϊας* & *ἰγδης* nihil prorsus differre: alia tamen ratione apud Romanos *mortarium* & *pila*, quæ quidem utraque vox respondet in *Glossis* τῆ ἰγδῆ errant enim illi, qui quin pro una semper eademque re *mortarium* & *pila* poni soleant, dubitari non posse affirmant: nam verissima est eorum sententia, qui in *pila* tundi aliquid, in mortario terendo confringi & minui statuerunt: *Ovidius* in *Ibid*:

Aut, ut Anaxarchus, pila minnavit in alia:

ad quem locum *Vetus Scholiastes*, citante *Menagius* ad *Diogenis Anaxarchum*, ita commentatur: *Anaxarchus in mortario positus fuit, ὅς τις σινάπιν contritus*: ubi, si mortarium adhibuit pro *pila*, in qua minutum *Anaxarchum Ovidius* dixit, equidem fecille male censendus est, aut saltem liberius ac par est vocem illam usurpassè: alias rectissime profecto *Anaxarchum* in mortario contritum inquit sicut sinapi: nunquam enim in *pila* sinapi, sed in mortario contrebatur: Græci vero cum de *Anaxarcho* loquuntur, quam *pilam Ovidius*, *mortarium* antiquus *Scholiastes* appellavit, ὄλεον dicunt, quo de *Hesychio* vide: *Glossa mortarium* & *pilam* ὄλεον exponunt: porro de *pila* & mortario *Isidorus* egregie *Origin.* IV. c. 11. ubi se satis bene discrimen utriusque vocis cepisse ostendit, & pluribus in locis *Scribonius Largus* in eandem rem consentit, ut observavit perbene *Vir Doctissimus Joh. Rhodius* ad *Comp.* CXI. Sed sicut fieri solet, ut cognatæ significationis voces scriptissime confundantur, ita & usu venit in istis utrisque: nam negari certe nequit, quin alterum aliquando alterius usurpatum sit loco: in *Glossis* certe tibi, ut diximus, frequenter pro una voce Græca *mortarium* & *pila* ponuntur, ita factum esse non dubitamus. De vocabulis autem Græcis *θυϊα* & *ἰγδης*, si quis attentius cogitet, forsitan & huic in mentem nonnulla de ratione veniat, quoddam utriusque discrimen esse, & *θυϊαν* proprie valere, quod *pilam* denotare diximus, *ἰγδιν* vero, quod *mortarium*: profecto in istis, quæ adduximus, locis *τριβειν* ad *ἰγδιν* pertinere vidimus, quanquam *Scholiastes Aristophanis* ad *Εἰρήνην* *Θυϊα ἀγγεῖον, εἰς ὃ ἐμβάλλουσι τινὰ ἀρνύματα τριβόμενα καὶ λειοῦμενα*, & ad *Vespræ*: *Θυϊα δὲ ἡ ἰγδης* & quæ sequuntur eadem cum istis, quæ posuimus: at id ipsum fortean, ut apud Romanos, ab usus licentia pendere potuit: sed in his ne nimis diu hætecamus; id notandum restat *ἰγδιν* ab *ἰγδῆ* apud recentiores in celebri usu fuisse: hinc in *Glossis* MSS. ἰγδῆ, τὸ ἰγδῆον quin etiam pro *patella* voculam illam usurpassè videtur Auctor *Glossarum* in *Syrachidem*. *Τρυβλίῳ, ἰγδίῳ ἢ πιπέρι* propter formæ scilicet similitudinem.

⁶² Σόλων] Etiam *Clem. Alexandr.* II. *Pad.* 1. licet *Ρηγογισμῶς*: *θυϊαν λέγε, μὴ ἰγδῆν* pag. 26. *SEB.* 2.

⁶³ * *Σπιύσιδα οἱ μὲν ἰγδ.* &c.] Interpres videtur exprimeret voluisse *σπιύδουσι* forsan ad hunc modum; *Σπιύδουσι* (aut *σπιύδουσι* δ') οἱ μὲν ἰγδῆν (nescio an ἰγδιν rectius) οἱ δὲ σίλφιον, οἱ δὲ ὄξος. *SEB.*

* *Σπιύσιδα οἱ μὲν ἰγδ.* &c.] C. V. *Πεισιδ' οἱ μὲν ἰγδιν* &c. C. A. *σπιύσιδ' οἱ* forte, *σπιύσουσι* δ', propeere afferent: ita legit & *Casaubonus* in *Athenæis* lib. XIV. c. 14. & *Salm.* in h. l. *Kühn.*

* *Σπιύσιδα οἱ μὲν ἰγδ.* &c.] Initium *Solonia* χρήσιμῳ corruptum quivis videt; nec juvat ibi MS. nosser, habens: *Πεισιδ' οἱ μὲν ἰγδιν* cetera ut vulgo: bene ἰγδιν nec aliter debet. Alias restituendus videtur locus, ut restituit *Casaubonus* XIV. *Athen.* 14.

Σπιύδουσι δ' οἱ μὲν ἰγδιν, οἱ δὲ σίλφιον.
Οἱ δ' ὄξος. —

deesseque verbum *φίροντες*, aut simile aliud. Visum id & *Sebero* nostro. *Jung.*

Σπιύσιδα οἱ μὲν ἰγδῆν] Exercuit eruditos viros hic locus, qui variis illum conjecturis tentarunt: sed MSS. quibus sacramentum diximus, alia longe fovent: *Πεισιδ' οἱ μὲν ἰγδιν, οἱ δὲ σίλφιον, οἱ δὲ ὄξος* quæ, etsi non plane intelligamus, sic tamen integra in textum restitui curavimus, ut in MSS. leguntur; nam illi plerumque aut ipsam veram lectionem, aut vestigia veræ proxima conservarunt: de *ἰγδιν* res est ex iis, quæ diximus, manifesta: sed quid faciamus illa voce *Πεισιδα*, quæ omnino præ se ferre videtur accusativi formam? indulgendum ingenio, si forsitan res bene cedat. Vocem ego existimo fuisse antiquam *πιύσιδα*, quæ deliquaverit *ollam*, aut simile quid, & emanasse a quodam vetusto verbo, cujus reliquias servaverit *Hesychius* in istis: *Πευθεις, ἐψθεις* indidem etiam fluxisse videtur illud vocabulum, quod & in *Hesychio* reperio: *Πευθρία, ἀρτοθήκη* scribendum itaque in *Solonia* versiculo dixerim: *Πεισιδ' οἱ μὲν π' ἰγδιν* &c. *ollam* hi quidem *Ἔ mortarium* &c. forsitan aberramus toto celo: si quis tamen invenerit meliora, candidus impertiat.

⁶⁴ *Κοροπλάθῳ*] C. A. *Κοροπλάθῳ* leg. *Κοροπλάθῳ* verus *Antiphanis* ita legerem:

Γύναι, πρὸς αὐλὸν ἦλθες ὀρχήσῃ (C. V. *ὀρχήσῃ* C. A. *οἰχρήσῃ*) πάλιν
τὴν ἰγδῆν τὴν θυϊαν ἀγνοῖς; —
Mulier venisti ad saltandum iterum ad tibiam
ἰγδιν: mortariumne ignoras? —

Athenæus legit ἰγδης per i, & ita semper C. V. *Kühn.*
⁶⁵ *ὀρχήσῃ*] MS. *ὀρχήσῃ*. *SEB.*
ὀρχήσῃ] MS. *ὀρχήσῃ* ut *Seberi*: & mox MS. ἰγδιν sic itaque hæc concipe:

Γύναι πρὸς αὐλὸν ἦλθες, ὀρχήσῃ πάλιν
τὴν ἰγδιν. —

ubi iterum *ἰγδιν* vel ex οὐχ ἡμιτελείστω etiam versu scribendum tibi liquet. *Jung.*

ὀρχήσῃ π. τ. ἰγδῆν.] Non sine MSS. est, quod in textu dederim *ἰγδιν* librariorum ignorantia venit, ut ubique hic *Pollucem* pro *ἰγδῆ ἰγδῆ* insederit: neque id adeo mirandum, cum etiam viros eruditissimos vox illa deceperit, ut supra nobis dictum: mox supplevimus e MSS. ἴσσι μὲν οὖν ἰγδῆς vulgo legebatur: ἴσσι μὲν ἰγδῆ scilicet non raro librarii rescate solebant illas partes vel particulas, quæ ipsis sine sensu detrimento abesse posse videbantur: in *Polluce* infinitis id locis accidit, nec minus in aliis auctoribus: ista vero vitia aut prorsus non, aut difficillime possunt animadverti; quivis tamen facile videt, compositionis elegantia haud parum hoc modo deteri. In *Antiphanis* etiam altera χρήσιμῳ error in vulgatis commissus: sic editum fuit ante nos: *τὴν θυϊαν ἀγνοῖς, τούτῳ τὴν ἰγδῆν* sed commodissime MSS. *τούτῳ τὴν ἰγδῆς* illud *ἰγδῆ* est *ἰγδῆς*, seu *mortarium*: scioli, qui rem non capiebant, mutarunt: pro *ὀρχήσῃ*, quod est in MSS. rectissime scripseris *ὀρχήσῃ*. Inveni autem in *Etymologo Magno*, quod ad hanc rem pertineat: is ita scribit: ἴσσι δὲ καὶ ἴσσι

ἔστι μὲν οὖν ἰγδῖς καὶ ὀρχήσεως σχῆμα ὃ δὲ παιζῶν πρὸς τὸ νομα κωμικὸς ἐπήγαγε, ἢ τὴν θυσίαν 104 ἀγνοεῖς; τούτῃστιν ἡ ἰγδῖς. * 66 Τὸ δὲ πύραυρον, ὡς τοὺς ἐμπύρους ἀνθρακας κομίζουσιν, εἰποῖς ἀν' ἐμῆ 69 δόξῃ καὶ πυρφόρον μαγειρικὰ δὲ, 70 καὶ κοπίδες, καὶ δορίδες, 71 καὶ μαχαιρίδες. 72 Ἀριστοφάνους γοῦν ἐν Ἰππεύσειν ὁ μάγειρος λέγει, 73 Μαχαιρίδων τε πληγὰς ὡς περ καὶ ἐν τῷ Γῆρα ὁ αὐτὸς ποιητὴς εἴρηκεν κοπίδι τῶν μαγειρικῶν. ἐκ δὲ τούτων, 74 καὶ τυροκνήστις, ἢ

est equidem igda etiam saltationis species. Comicus porro ad nomen alludens adunxit: Mortarium ignoras? id est, igdam. * Pyranum vero, id est foculum 104 menfarium, quo prunas ferunt, mea sententia pyrophorum quoque nominabis. Coquinaria quoque sunt, cultri, & excoriatorii cultri. Apud Aristophanem sane in Equitibus Coquus dicit, cultorum coquinariorum ictibus. Hujus quoque ordinis est culter caseifeca, quem

ὀρχήσεως ἰγδῖςματα, ἐν ἧ' ἐλύγισαν τὴν ὄσφυν ἐμφερῶς τῷ δοῖδον; itaque nomen habet a saltandi forma ἡ ἰγδῖς. Ex Aristophane vero quae adfert Noster hoc loco turpifuscula sunt: θυσία est inter voces & figuras meretricias, quae σχήματα dicuntur: αὐλὸς, canda virilis: saltaverat autem quis haud dubie cum meretrice τὴν ἰγδῖν, ieracque post haec cum ea concubitus; tumque eum ad meretriculam illa dixisse verba, satis mihi constat: jocularis igitur in simili significatione utriusque vocis dixit illi meretricula: Τὴν θυσίαν ἀγνοεῖς; τούτῃστιν ἡ ἰγδῖς; unde & MSS. lectionem Interpretes nostros non bene rejecisse patet. Sed quid ego in tali re commoror, quam non attigisse fuerat fatius.

66 Ἐστὶ μὲν ἰγδῖς] MS. μὲν οὖν ἰγ. SEB.
Ἐστὶ μὲν ἰγδῖς] MS. nolter: ἔστι μὲν οὖν ἰγδῖς καὶ &c. & ita scribe sis: οὐδ' interfecit & Seberus MS. Male supra IV, 101. in vulgatis, ubi ἰδῖν ὀρχήσεως recensentur, id omisissum: ubi ex MS. restituumus: ἀπόσεισις &c. καὶ ἰγδῖς: & ibidem μακτρισιμῶν: utramque puto ab hoc coquinario alveo nuncupatam. JUNG.

67 Τ. θυσίαν ἀγν. τ. τὴν ἰγδῖν.] C. V. τούτ. ἡ ἰγδῖς θυσία. Salm. C. τούτῃστιν ἡ ἰγδῖς, θυσία. C. A. modo κωμικῶς. KÜHN.

Τ. θυσίαν ἀγν. τ. τὴν ἰγδῖν.] MS. τὴν θυσίαν ἀγνοεῖς; τούτῃστιν, ἡ ἰγδῖς θυσία: sed vulgata lectio placet; modo scribas, ut Pollux velle videtur, ἰγδῖν. JUNG.

68 Τὸ δὲ πύραυρον] Supra VI, 88. πύραυρος. Etymol. παρὰ τὸ πῦρ ἐναντίον ἐν αὐτῷ. Apud Hesych. etiam Πύραυρος, ἀγγεῖον ἐν ᾧ φέρεται τὸ πῦρ. SEB.

Τὸ δὲ πύραυρον] C. V. τὸ δὲ πύραυρον &c. πυρκαϊὴν & Salm. qui & πυρφόρον ex Hesych. KÜHN.

Τὸ δὲ πύραυρον] MS. τὸ δὲ πύραυρον: & ita ad oram quoque in MS. Et ita certe emendare debes: nam praeter Hesych. qui: Πύραυρον, εἰς ὃ ἀν' ἐναντίας, δαδίον, ἢ βάλβιον, ἢ τοιούτων τι' οἱ δὲ τὸν θέρμαστριν' (ubi malim θέρμαστριν) & Noster supra in eodem instrumento coquinario VI, 88. πύραυρος: quo genere & apud Etymolog. extat: & forte apud eund. Hesych. ubi legitur antea: Πύραυρος, πῦρ ἐνδύμενον λέγεται δι' καὶ τὸ ἀγγεῖον ἐν ᾧ φέρεται καὶ τὸ πῦρ οὕτω: etiam legendum sit Πύραυρος: πῦρ ἐναντίονος: λέγεται &c. Certe A in Δ potuit etiam facile corrumpi. Et conjecturam nostram ex Eustathio firmare queamus, qui παρεμβολαῖς extremis ad Ὀδυσσ. ε. ἐκείθεν (agit enim de verbo αἰεῖν, unde deducit vocem πυραύστῃς) καὶ πύραυρος κατὰ τοὺς παλαιούς, ὃ πῦρ ἐναντίονος. Ceterum hoc scituus H. Stephani: hic in matrine sui Codicis Gallice reddidit Reschault. Bayfius de Vasc. chausferette. Junius Nomenclatore, une palette a feu, palette, ou poale: batillum nempe. De batillo plura doctiss. Casaubonus Notis in Trebell. Poll. D. Claudium. JUNG.

Τὸ δὲ πύραυρον] Lectionem MSS. nemo erit, qui in dubium vocet: igitur in textu restitui πύραυρον: nec aliter habuit, nisi me fallunt scripturae compendia, Codex Falckenburgii.

69 Δόξῃ] Δόξα C. A. KÜHN.

70 Καὶ κοπ. καὶ δορ.] C. A. μαχαιρίδες, καὶ κοπίδες, καὶ δορίδες. Salm. adjectivum notat ad oram V, C. καὶ μαχαιρίδες. KÜHN.

Καὶ κοπ. καὶ δορ.] H. Stephanus adnot. Athen. 85. ubi locus est corruptus: nempe illa lib. IV. Diphosoph. ex Anaxiprii Citharadi innuens, quae & in Theophrasto adfert ita:

Στελιὸν, σκαφίδας τρεῖς, δορίδα, κοπίδας τέτταρας.

Et sic se ex Eustathio corrigere ait: nec aliter hodie ea eduntur. Et Eustathius quidem δορίδας ex Felio Dionysio μαγειρικὰς τραπίτσας exponit ad Γλ. Β. JUNG.

71 (Καὶ μαχαιρίδες.)] E MS. SEB.
(Καὶ μαχαιρίδες.)] Καὶ μαχαιρίδες etiam in MS. nostro sunt: & male vulgo omiffas patet ex sequenti χρῆσι. JUNG.

72 Ἀριστοφάνους γοῦν] Absunt a C. A. usque ad μαγειρικῶν. KÜHN.

Ἀριστοφάνους γοῦν] Sed porro restitue ut in MS. sequitur: Ἀριστοφάνους γ' οὖν, (sive vulgatum γοῦν mavis retinere) ἐν Ἰππ. ὁ μαγ. Vulgatum enim sine sensu. Ἀριστοφάνους μάγειρος, ἢ γοῦν ὁ παρ' Ἀριστοφάνους μάγειρος. JUNG.

Ἀριστοφάνους &c.] Qui potuerint pristinam lectionem, quae compositionis regulis conveniens est, mutare libratii, equidem miror, neque dubitavi Aristophanous reponere: sed majus in sequentibus est commissum flagitium, ubi integra linea a Codicibus editis deest: sed bene jam res vertit, quod id damnum bona fide MSS. refarciant: κοπίς τῶν μαγειρικῶν est κοπίς μαγειρικῆ, quod jam ad superiora Jungermannus observavit.

73 Μαχ. δε πληγῆς &c.] C. V. τε πληγὰς ὡς περ καὶ ἐν τῷ γῆρα ὁ αὐτὸς ποιητὴς εἴρηκεν, κοπίδι τῶν μαγειρικῶν ἐκ δὲ τούτων &c. KÜHN.

Μαχ. δε πληγῆς &c.] Insignem defectum iterum explet MS. nolter, ita habens: μαχαιρίδων τε πληγὰς ὡς περ καὶ ἐν τῷ γῆρα ὁ αὐτὸς ποιητὴς εἴρηκεν κοπίδι τῶν μαγειρικῶν ἐκ δὲ τούτων, καὶ &c. quae αὐτολεξί ita restituas. Prior χρῆσις ex Comœdia, quae adhuc extat, est, hodieque edunt μαχαιρίδων. Versus sunt:

Ἐγὼγε ἢ τοὺς κοτύλους, οὗς πολλὰ δὴ πῖ πολλοῖς

Ἦνεσχομένῃ ἐκ παιδῶν, μαχαιρίδων τε πληγὰς,
Ἰππευλεύσθαι σ' αἴματι τούτοιςιν, ἢ μάτην γ' αἴ.

Quos plures adscripti, ut videas etiam non refragante modulo versuum, si me pedum ratio non fugit, posse in illis quoque reponi μαχαιρίδων, ut in MS. nostro est, quamque lectionem adgnovisse Pollucem videmur non vane adstruere ex eo, quod praeposuit καὶ μαχαιρίδες. Dicit autem ista Aristocratus vel Allantopolis, Ἀριστοφάνους μάγειρος in ea Comœdia, ut Pollux dicebat. JUNG.

74 Καὶ τυροκνήστις, ἢ * κόβυλις κ.] Eadem accensus vocet apud Hesych. legitur; at supra VI, 89. itemque apud Suid. & Eustath. Illud. fol. 819. τυροκνήστις: quae ib. τυροτόμος μάχαιρα: fol. autem seq. in genere μαγειρικῶν ἐκείνης. SEB.

Καὶ τυροκνήστις, ἢ * κόβυλις κ.] C. V. καὶ τυροκνήστις ἢ καὶ κόβυλις καλοῦσι. C. A. in textu κηβήλην, ex V. C. Salmastius κόβυλις. Hesych. Κηβήλις est πλά-

cobylem vocant: e quibus Caseifeca quidem est in Platonis Adonide. Et Aristophanes in *Æolificone*, *Coclear*, *mortarium*, *focus*, *caseifeca*: *Cobylis* vero, in *Philemonis Rapto*, *Video coquos, cobylem, & scapham*. * Adnumerare his quoque convenit *bipennem, coclear, pistillum. Tum &*

⁷⁵ κύβηλιν καλοῦσιν. ⁷⁶ ὃν ἢ μὲν τυροκνήστις ἔστιν ἐν Πλάτωνος Ἀδωνίδι. ⁷⁷ καὶ ἐν Ἀριστοφάνους *Διολοσίκωνι*, *Δοῖδουξ*, *θυεία*, ⁷⁸ τυροκνήστις, *ἰσχάρα*. ⁷⁹ ἢ δὲ κύβηλις ἐν ⁸⁰ Φιλήμονος *Ἄρπαιζομένῳ*, ⁸¹ Ὀρῶ *μαγείρου καὶ κύβηλιν, καὶ σκάφη*. * *Προσωνομαστῆον δὲ ταύτοις, καὶ ⁸² πέ-¹⁰¹λυκα, καὶ δοῖδουκα, καὶ ἀλετριβανον γαστρόπ-*

chana, securis, qua bos prosternitur mastandus. KÜHN.

Καὶ τυροκνήστις, ἢν * κόβυλιν κ.] MS. καὶ τυροκνήστις, ἢν κύβηλιν καλοῦσιν. Et quod ad primum attinet, MS. noster inox variat, τυροκνήστις & τυροκνήστιν habens: & supra VI, 89. *τορικνήστις* corrupte: credo itaque potius cum vulgatum τυροκνήστις confirmare hoc pacto, quod & *Hesych.* habet. Et in *Ἀνακρίρῳ Citharædo* apud *Athen.* lib. IV. --- τυροκνήστιν παιδικήν. Apud *Casaubonum* nostrum tamen ibi IV. Anim. 20. τυροκνήστιν scribitur, ut & apud *Suid.* & *Eustath.* esse adnotat *Seberus* noster. Sequatur per me quod volent quis. Mihi cum *Μαγνῷ Cαθαυβῶ* magis placet scribere τυροκνήστις, quum & ita *Eustathius* apud *Athenæum* legisset in *Ἀνακρίρῳ* χρήσι videatur. Alterum vero κύβηλιν, quod constanter & in seqq. MS. omnino reponendum credam pro vulgato κόβυλιν ad quod & *H. Stephani* in suo *Collicæ* adnotarat: ἴσως κύβηλιν. Sic *Eustath.* ejus locum libet adscribere, ex *παρθολίς* ad ἴλ. λ. ἐν ἐκείνῳ (Ἀθηναίῳ) διδασκαλεῖται, καὶ ὅτι ἢ ἐν ἀπλότῃ μὲν κνήστις συνδύτως δὲ τυροκνήστις, *μαγυρικὸν σκύφος ἢ καθά, φσι, καὶ ἡ Ζωμῆρσις, καὶ οἱ ὀβελίσκοι, καὶ ἡ κρεάγυρα, καὶ ἡ θυεία, καὶ ὁ στελεῖς, καὶ αἱ κοπίδες, καὶ ἡ κύβηλις, καὶ ἡ χύτρα, ἢ καὶ κακκῶβη &c.* Respexit ad ista apud *Athen.* IV. in *Ἀνακρίρῳ Citharædo*:

Ζωμῆρσιν φῆροις, ὀβελίσκους δαδῆκα, Κρεάγυραν, θυίαν, τυροκνήστιν (vel τυροκνήστιν) παιδικήν, Στελεῖον, σκαφίδας τρεῖς, δορίδα, κοπίδας τίτταρας &c.

Sic distincti cum *Eustathio*, qui τὸν στελεῖον peculiare σκυφῆριον certe ait, nec confundit quasi adjectum τυροκνήστις, ut *Dalechampius* fecit, interpretando *radulam puerilem cum manubrio*. --- quod jam & a *Μαγνῷ Cαθαυβῶ* notatum est, quem vid. IV. *Athen.* 20. Ultimus versiculus *Ἀνακρίρῳ* ibi est:

Καὶ τὴν κύβηλον τὴν ἀγαστηρίαν.

Sed κύβηλιν scribit *Eustathius*, quod melius esse ex *Hesychio* quoque noster *Casaub.* ibidem notat. Ut itaque ad istud κύβηλιν redeamus, ne tantillum moteris illud recipere, habes & apud *Suidam*, & inde *κυβηλιστῆν Comicum*, & apud *Erytholog.* & supra VI, 89. ita quoque ex MS. nostro & *Seberi*, utrisque *Palatinis* repositum fuit. Hic, ne vel hoc omitam, ad nostri MS. oram nescio quis adscripserat, ἄλλως κόβηλον quod non motamur. JUNG.

75 * Κόβυλιν] MS. κόβηλιν. At supra VI, 89. idem MS. cum editis κύβηλον. P. κύβηλιν. Excerpta *Athenæi* κύβηλιν. Melius (inquit *Casaub.* Animadv. IV, 20.) κύβηλις, ut in *Hesychio*, qui hanc vocem diligenter exposuit. SEB.

* Κόβυλιν] Vitiosissimam hanc scripturam cum alia meliori MSS. commutavimus: vestigia quædam lectio- nis veræ: asservavit *Falckenburgii* Codex, in quo *κυβύλιν* sed utriusque literæ υ & η similitudo non difficulter fecerit potuit hominem non accurate attentum: stellulam utroque loco hic & paulo inferius, quam *Seberus* addiderat, delcvi.

76 ὃν ἢ μὲν τυροκ.] C. A. ὃν τοι τυροκνήστιν Πλάτων φησίν, ὡς καὶ Δ. Δι. ἢ δὲ κόβυλις &c. KÜHN.

ὃν ἢ μὲν τυροκ.] MS. τυροκνήστις ἔστιν. *Platonis Adonidæ* & apud *Athen.* laudatur, ut indicat *Casaub.* X. *Athen.* c. ult. & apud *Aristoph.* Schol. in *Σφήκας* ejus mentio. JUNG.

77 Καὶ Ἀριστοφάνης Αἰολ.] MS. Ἀριστοφάνους. SEB. Καὶ Ἀριστοφάνης Αἰολ.] MS. καὶ ἐν Ἀριστοφάνους Αἰολοσ. quo pacto scribere possumus: & ex suo enim Ἀριστοφάνους adnotat *Seberus* noster: parum tamen refert. JUNG.

Καὶ Ἀριστοφάνης Αἰολοσ.] Textus habet MSS. lectio- nem, quæ non potest non placere: in *Aristophanis* etiam versu illum ordinem sequutus sum, quem præcunt MSS.

78 Ἰσχάρα, τυροκνήστις.] *Salust.* ἰσχάρα locat ultimum in versu hoc modo: *δοῖδουξ, θυεία, τυροκνήστις, ἰσχάρα.* KÜHN.

Ἰσχάρα, τυροκνήστις.] MS. θυεία, τυροκνήστις, ἰσχάρα. Et scriptum bene! resultat inde elegans versiculus ipse *Aristophanicus*, quem ita jam scribas, integrum senarium:

Δοῖδουξ, θυεία, τυροκνήστις, ἰσχάρα.

Cui prorsus parilem observo in *Comædia* superstitæ *Σφήξ* hunc:

Δοῖδουκα, τυροκνήστιν, ἰσχάραν, χύτραν. JUNG.

79 Ἡ δὲ * κόβυλις] C. V. κύβηλις. KÜHN. Ἡ δὲ * κόβυλις] Scribe ut MS. habet: ἢ δὲ κύβηλις, ἐν φ. JUNG.

80 Φιλήμονος Ἄρκ.] MS. Φιλήμονος. SEB. Φιλήμονος Ἄρκ.] C. V. ἢ Φιλήμονος Α'. KÜHN.

Φιλήμονος Ἄρκ.] MS. Φιλήμονος. Sed scribere debes, ut in *Seberi* fuit, *Φιλήμονος*. Idem drama ab *Athenæo* laudari, adnotat *Casaub.* XIV. *Athen.* c. ult. supra tamen VII, 28. *Ἄρπαιζομένη* fuisse: ubi MS. sane noster deficiebat, & etiam forte *Ἄρπαιζομένη* legendum est. JUNG.

81 Ὀρῶ μ. &c.] C. V. Ὀρῶ μαγείρου καὶ κύβηλιν κ. σ. *video coqui cybelin & scapham.* C. A. post μαγείρου habet *προσωνομαστῆον*. KÜHN.

Ὀρῶ μ. &c.] Ipsa χηρῆσις hic in MS. ita, Ὀρῶ μαγείρου κ. κύβηλιν σ. σκ. Et non dubitabis ita emendare hunc senarium:

Ὀρῶ μαγείρου καὶ κύβηλιν καὶ σκάφη. JUNG.

Ὀρῶ μαγείρους &c.] Equidem haut asperner lectio- nem vulgatam, quæ commodo sensu non destituitur: sed cum MSS. μαγείρου habeant, morem illis gerendum duxi.

82 * Πίλυκα] *Interpr.* vertit *bipennem*, legens *πίλυκα*, a *πίλυξ*, quod pro *securi* extat *Jerem.* XXXIII. 29. & *Ezech.* IX, 2. alia autem significatione supra *Segm.* 78. si vera ibi lectio: sed vide an & hic interpretis vera. SEB.

* Πίλυκα] C. V. *πίλυκα. Hesych.* Πίλυξ, βαγῆς, πύλος, κοχλῖος. KÜHN.

* Πίλυκα] Pro *πίλυκα*, MS. noster clare *πίλυκα* quod reponendum arbitror: certe vulgato facile præster, licet de voce non, quod dicam, habeo ultra ea, quæ *Seberus* noster. Nec enim placet de *ligneo castro* interpretari, quia supra *Segm.* 78. *πίλυκα* ita forte erat, sed vulgo; MS. enim *πίλυκα* habebat: & *Æolice* vocabulum noster *Pollux* inter usitata hic, non præmonens, non tam facile aggerat, sat scio:

της δὲ ἐν τοῖς ⁸³ Δημοπρατοῖς πέπραται, καὶ δευ-
τῆρ, κοινὸν ἀρτοποιῶ καὶ μαγείρῳ ⁸⁴ σκεύος, ἀπὸ
τοῦ ⁸⁵ δεύειν ὠνομασμένον· ἀβακα δ' εἰ βουλοί-
οι τῶν τοῦ μαγείρου ⁸⁶ σκευῶν καλεῖν, προσχρη-
στέον σοι Κρατίνῳ ἐν ⁸⁷ Κλεοβουλίναις λέγοντι, ⁸⁸ Ἐ-
πέδωκε βαλάνων ἀβακα τῶν ἐκ Φιττίως· ⁸⁹ καὶ
ἀβάκιον δ' ἂν αὐτὸ εἴποις· ἐφ' ἑτέρου μὲν γὰρ εἴ-
ρηται ὑπὸ Λυσίου ἐν τῷ ὑπὲρ Καλλαίσχρου, ⁹⁰ Μετ'
¹⁰⁶ ἀβακίου δὲ καὶ τραπέζιον πωλῶν ⁹¹ ἑαυτὸν· χρῆ-
σθαι δ' ἔξεστι τῷ ὀνόματι ⁹² καὶ ἐπὶ τοῦ ὄψοφό-
ρου σκεύους· ⁹³ ὡς περ καὶ κακκάβην τὴν λοπάδα
ἐρεῖς, εἰπόντος ⁹⁴ Ἀριστοφάνους ἐν Σκηνῆς κατα-
λαμβανούσαις·

Sartago in Publico foro vendita est. Et aspergillum, quod commune est tam Pistori, quam coquo, vas a rigando denominatum. Sed si & Abacum coqui vasis adnumerare velis, Cratini auctoritate utendum est, dicentis in Cleobulo, Tradidit nucum abacum. Tum & Abaculum dices; de altero enim hoc dictum est a Lysia pro Callaeschro. Post abaculum, mensulamque seipsum vendens: veruntamen nomine hoc de obsonige-
ro vase utendum est, Quemadmodum & Cacabum dices ollam, secundum Aristophanem dicentem in Scenis Conjunctis.

cariamus ergo, interim dum quid certius dicant alii, de securicula coquinarum. JUNG.

* Πίλικα] Consensum MSS. floccifacere non potui: ex iis igitur est, quod in textu legas πίλικα· de hac similibusque aliis egimus supra copiose.

83 Δημοπρατοῖς] Scribe iterum Δημοπρατοῖς, ut in MS. Vocabula singularia, quæ ex Δημοπρατοῖς Noster solet adferre, adnotanda diligenter videntur: non enim temere apud alios auctores, nisi fallor, occurrunt fere. Sic δευτῆρ. Alterum tamen & apud Hesychium est, modo cum emendes, & scribas mecum: Γαστροπτης, σκεύος τι μαγειρικόν· vulgari enim γαστροπτης exhibent: sed quam facile illud appendulum τ potuit omitti, vel effugere oculos non nimis attendentes. JUNG.

Δημοπρατοῖς πίπραται] Solenne in hoc Pollucii volumine vitium hic sustulimus: pro πίπραται Excerpta Falckenburgiana legunt γέγραπται, quod ego quidem hoc loco longe opportunius existimaverim τῶ πέπραται· ex hoc itaque Codice solo, quod sæpius feci, lectionem illam restitui: γαστροπτης vasis genus fuisse videtur, in quo animalium omenta ventresque assabant; tale quid enim compositionis ratio suadet: δευτῆρ, si conjecturæ probabili locus, instrumentum quoddam fuerit forsitan, quo edulia apparatus madefaciebant.

84 Σκεύος] C. V. δευτῆρ κοινὸν α. κ. μ. omisso σκεύος, ut & τῶν τοῦ μαγείρου σκευῶν & προσχρηστῶν usque ad ἀβακα. KÜHN.

85 Δεύειν] MS. prior. edit. δέειν. SEB.

Δέειν] Δέειν & MS. noster recte haber. JUNG.

86 Σκευῶν] Σκευῶν in nostro MS. omisissimum est: sed alia manu inter lineas insertum. JUNG.

87 Κλεοβούλων] C. V. Κλεοβουλίναις· recte: vide Lærtium in Cleobulo. Cratini drama hoc laudatur & Athenæo. KÜHN.

Κλεοβούλων] MS. ἐν Κλεοβουλίναις. Bene: ita emenda pro vulgato Κλεοβούλων· Cleobulina & apud Athen. laudantur, de quibus vid. Casaubonum nostrum IV. Athen. 21. qui ob varietatem Codicum fere hæret: putemque & apud Schol. Aristoph. ad Ὀρνίθας non longe ab initio, ubi Κρατίνος ἐν Κλεοβούλων, pariter emendandum, Κλεοβουλίναις. Et liber suspicari supra VII, 41. etiam Κλεοβουλίναις scribendum, ut hic MS. habet, ubi vulgo Κλεοβούλων, MS. vero deficiebat. JUNG.

Κλεοβούλων] Plurimum ab hoc titulo differt, quem MSS. præferunt Κλεοβουλίναις, qui quidem verus est, & reponendus ejecto Κλεοβούλων· nititur autem hæc scriptura non tantum Codicum vetustiorum auctoritate, sed & clarissimis Grammaticorum testimoniis: habuit hæc fabula nomen a Cleobulina filia Cleobuli, qui recensetur inter septem Græciæ sapientes: Diogenes Laert. I, 98. ἢ (Κλεοβουλίνης) μέγιστοι καὶ Κρατίνος ἐν ὁμωνύμων δράματι πληθυντικῶς ἐπιγράφους· ubi Casaubonum vide. Porro Pollucii illam emendationem, quam & MSS. asserimus, perfectam habuit Menysius in Attica Bibliothec. ubi & inter alia ipsum illum Scholiasta Ari-

stophanis locum, quemadmodum Jungermannus hic emaculavit, Vir doctissimus refecit. Quod ad Cratini χρῆσιν attinet, illa locupletior fieri potest e MSS. quamquam ibi lectionem reperi, totam in textum transfuli: habuit etiam illam mantissam liber Falckenburgii, sed tam corrupte, ut non possit agnosci: sed qui isti βάλλανος ἐκ Φιττίως; ingenuè dicam me id nefcire: non enim crimini ducitur ignorantiam suam fatiri: sentire si quis cum Κληπίο velit per me licet.

88 Ἐπὶδ. βαλ. ἀβακα] C. V. addit, τῶν ἐκ Φιττίως, tradidit nucum abacum e domo Pitbes: legerem enim ἐκ Πιττίως· scil. οἰκίας. KÜHN.

Ἐπὶδ. βαλ. ἀβακα] Ceterum hoc potius notandum, hic integram extate χρῆσιν Cratineam in MS. itaque sic ex MS. restitue:

Ἐπέδωκε βαλάνων ἀβακα τῶν ἐκ Φιττίως.

Sic MS. de loco nos viri docti docebunt illo: meminit alias hujus χρήσεως Noster & supra VI, 86. JUNG.

89 Καὶ ἀβάκιον ἂν εἴποις.] MS. αβ. ἂν αὐτὸ εἴπ. SEB.

Καὶ ἀβάκιον ἂν εἴποις.] C. A. ὁ καὶ α. & omittit iterum, ἂν εἴποις &c. usque ad σκεύους Segm. sequi. KÜHN.

Καὶ ἀβάκιον ἂν εἴποις.] MS. noster: καὶ ἀβάκιον δ' ἂν αὐτὸ εἴποις &c. plenius: ut & Seberis, exceptio, quod δ' omittat. JUNG.

Καὶ ἀβάκιον ἂν εἴποις.] Ita vulgo: perfectius libri veteres: ἀβάκιον δ' ἂν αὐτὸ εἴποις· videndus illa de voce Αττωνίσις, seu Herennium mavelis cum quibusdam vocare: sed quid sibi Pollux voluit, cum alia notione Lysium usurpatè vocabulum illud diceret? & quid igitur apud Lysiam ἀβάκιον & τραπέζιον; existimo Lysium ἀβάκιον dixisse sabulam lusoriam, de qua significatione monuit & alibi Pollux noster & Αττωνίσις: Polyb. lib. V. αἱ ἐπὶ τῶν ἀβακίων ψήφοι· & τραπέζιον itaque mensula lusoria.

90 Μετ' ἀβακίου] Cum parvo abaco mensulaque se ipsum vendens. KÜHN.

91 ἑαυτὸν.] MS. ἑαυτῶν· quod non rectum puto. JUNG.

92 Καὶ ἐπὶ ὄψοφόρου] De mensa, cui insertur cibum, abacum usurpare etiam licet: nam alias κυλικόφορος tantum est abacus, unde a quibusdam describitur quod sit repositoryum, in quo scyphi & pocula disponebantur. Gloss. ἀβαξ, abacus, αττωνίσις: alii κυλικίον reddunt abacus, quod in Glossis est vasarium: vid. Athenæum lib. XI. c. 2. KÜHN.

Καὶ ἐπὶ ὄψοφόρου] MS. plenius, καὶ ἐπὶ τοῦ ὄψοφόρου. JUNG.

93 ὡς περ καὶ κακκάβην] Emilianus apud Athen. χύτραν interpretatur: vide Casaub. Anim. lib. IV. c. 20. ubi & de sequenti Eubuli loco, item de Alexidis dramate, cujus mox mentio Segm. seq. SEB.

ὡς περ καὶ κακκάβην] C. A. κακκάβαν τ. λ. i. ii. KÜHN.

94 Ἀριστοφάνους ἐν Σκηνῆς κ.] C. A. Α. ἐν Σκηνῆς

Ceterum in Eubuli Ione dictum est, Acetabula, patinae, cacabi, & ollulae quasi forma cacabum ab olla distinguat. Porro cacabulum quoque dices cacabum secundum multorum usum. Antiphanes vocavit in Parasito,

⁹⁵ τὴν κακκάβην γὰρ καὶ τοῦ διδασκάλου. ἐν δ' Εὐβούλου Ἴωνι εἴρηται, Τρυβλία δὲ καὶ πατάνια, καὶ κακκάβια, καὶ λοπάδια. ⁹⁶ ὡς ἕτερον ὃν παρά τὴν λοπάδα τούτῳ τῷ σχήματι καὶ κάκκαβον δὲ τὴν κακκάβην ⁹⁷ κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χρῆσιν ⁹⁸ Ἀντιφάνης κέκληκεν εἰπῶν Παρασίτῳ,

omisso καταλαμβανούσαις: at C. V. ἐν Σκηνῶν καταλαμβανούσαις, additque ipsam χρῆσιν τὴν κακκάβην γὰρ καὶ τοῦ διδασκάλου leg. κ. γ. ἐκείνου τοῦ δ. cacabum enim aduisti praecipio. KÜHN.

Ἀριστοφάνους ἐν Σκηνῶν κ.] MS. Σκηνῶν καταλ. ut Sebeus recte edidit, habuit: sed quis ineptus id mutavit in Σκηνῶν: vid. de hoc dramate Casaub. nostrum IV. Athen. 20. Ἀντισφοριανὸν χρῆσις vero ex ista fabula apud Athenaeum libr. IV. qui tamen κακκάβην pro χύτρα accepit ibi, est ista: τὴν κακκάβην γὰρ Καρύστου διδασκαλον. Sed quid malum alios auctores nostro MS. praeritior: extat eadem enim in MS. nostro, & forte rectius: τὴν κακκάβην γὰρ καὶ τοῦ διδασκάλου. Quae certe saniora videntur, διδασκαλον facile in διδάσκαλον corruptum fuit: & pro καὶ τοῦ, puto scribendum καὶ τοῦ: vix enim puto fingendum proprium: comiburebas vel comibussit, vel comibure. Sic itaque Pollucis locum restituat: Ἀριστοφ. ἐν Σκηνῶν καταλαμβανούσαις,

τὴν κακκάβην γὰρ καὶ τοῦ διδασκάλου.

Unde & in Athenaeo locus emendandus videtur: quamvis alias non nesciam Carystias patinas Athenis expetitas, ut ibidem ex Parasito Antiphaneis κάκκαβος circumscribitur:

— Καρύστου θρέμμα γηγενῆς ζῆων. JUNG.

Ἀριστ. ἐν Σκ. καταλ.] Saepius a nobis huius fabulae mentio est facta: de ista vero nitida loquendi formula, Σκηνῶν καταλαμβάνειν, θέων καταλαμβάνειν, vel προκαταλαμβάνειν, praecipue commodum videndi locum, videndus omnino Vir Eruditissimus P. Leopardus lib. I. cap. 13. At vero vulgari Codices destituntur istis Ἀντισφοριανὸν vcrbis, quibus κακκάβην dixit, cum tamen locum apposuisse Pollucem satis sit manifestum ex illis εἰρηστικῶν Ἀριστοφάνους, iacturam istam MSS. refaciunt: eodem prorsus modo, ut in aliis MSS. extitit hic locus in libro Falckenburgii.

95 ἐν δ' Εὐβ.] I. εἰρ. Τρ. καὶ π. &c.] C. A. πατάνια, κακκάβια λ. κάκκαβον &c. KÜHN.

ἐν δ' Εὐβ.] I. εἰρ. Τρ. καὶ π. &c.] MS. ἐν δ' Ε.] I. τρυβλία δὲ καὶ πατ. Et ita supple, versiculosque ita concipie:

Τρυβλία δὲ καὶ πατάνια, καὶ κακκάβια,
καὶ λοπάδια. — JUNG.

96 ὡς ἕτερον τι ὄν] C. V. ὡς ἕτερον ὄν. KÜHN.
ὡς ἕτερον τι ὄν] Sequitur in MS. ὡς ἕτερον ὄν παρα τὴν λοπάδα τούτῳ τῷ σχ. Viri undequaque doctissimi. arbitrantur locum Eubuli a Polluce ideo asserti, ut evincat non plane idem esse πατάτιον & λοπάς: ab Athenaeo vero, ut probet non semper idem esse βατάτιον & πατάτιον, quamvis uterque non firmo argumento nitatur. Sunt autem apud Athenaeum libr. IV. ita ista: Εὐβούλος δ' ἐν Ἴωνι, καὶ βατάτιον καὶ πατάτιον λέγει ἐν τούτοις:

Τρυβλία δὲ, καὶ βατάτιον, καὶ κακκάβια,
καὶ λοπάδια, καὶ πατάτιον, πικρὰ, τερφία.

Sed, quod cum ipsorum venia dictum sit, non Pollux ideo attulit, sed eam ob causam quod viderentur κάκκαβια & λοπάδια non eadem esse: dixerat enim, nos appellatos patinam vel λοπάδα, κακκάβην, quum Antiphanes ita usurpet. Sed, subjicit, in Eubuli Ioni dictum habetur, καὶ κακκάβια καὶ λοπάδια quasi,

ait, hoc sit alia forma vas, quod κακκάβην diximus, quasi λοπάς, quasi differat a λοπάδι. Scribendum autem videtur: ὡς ἕτερον ὄν, παρά τὴν λοπάδα, τούτῳ τῷ σχήματι: ὡς certe omnino reponere debes, ut & priores editiones Pollucis habent, licita & quamvis plane extrita. Hoc tamen miror, quum Athenaeus βατάτιον habeat primo versu Eubuli, ubi Pollux πατάτιον quod πατάτιον secundo versu Athenaeus, Pollux vero hic omittit, ut nihil ad suum propositum de discrimine κάκκαβίων καὶ λοπάδιων faciens: Nostri enim plane videri id non adgnovisse, βατάτιον inquam: mox enim, ubi de πατάτιον & πατάτιον incipit dicere, πατάτιον pariter ex alio Eubuli loco adfert. Sed Segm. 108. βατανίον juxta MS. nostrum meminere, ut ιδιωτικῶν & politioribus non usitati vocabuli, id reperiri ait in Hipparchi dramate: quum tamen id in Eubuli loco apud Athenaeum sit, quem & Noster attulit: sit & in Antiphaneis & Alexidis dramatum locis ab Athenaeo adnotatum: in quorum tamen neutro Nostri Codices id agnoscunt: ut singulis locis indicabimus. Haec nimirum viri docti excutiant: nam nostrum hic nihil statuere absque illorum praerudicio. JUNG.

ὡς ἕτερον τι ὄν] Reposui in textu ὡς ἕτερον ὄν: quibus sensus inest probus. In Eubuli loco fuit vulgo Τρυβλία καὶ πατάτια.

97 εἰποις] MS. omittit εἰποις: & recte, ni fallor. Satis enim est κέκληκεν, quod mox sequitur: quod quomodo se alias referat? Antiphaneis nimirum κάκκαβον nominavit τὴν κακκάβην, juxta vulgarem consuetudinem. Sic Phrygichus: κάκκαβον διὰ τοῦ η κακκάβην λέγει: τὸ γὰρ διὰ τοῦ ο, ἀμαθῆς: καὶ γὰρ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιδάλω χρῆται διὰ τοῦ η, ubi Nuppesium vide: ubi notat mendum vulgatum hic, quum modo κάκκαβιον autem ederetur: sed jam bene κάκκαβον edidit nolter Sebeus, ut & in MS. extat. Malim vero ἐν Δαιταλιεῖσι legere cum Athenaeo apud Phrygichum, quamvis Nuppesius de ea re dubitet. Ex illis adfert Athenaeus haec: καλεῖν ἐκείθεν κακκάβην. JUNG.

εἰποις] Interferuisse voculam hanc festinantem libratum, ut sententiam sustineret parum a se intellectam MSS. docent: eorum factum est auctoritate, quod εἰποις eiecerim. Descendit autem, ut & Nuppesius ad Phrygichum observat, a Graeca voce κάκκαβος Romanorum cacabus, quem πανθήψιν Collogia Scholastica, λέβητα Glossa veteres exponunt: Dolabella de Limitibus: juxta sepulcrum sunt buxus, sunt etiam cineres, aut cacabos spongis, aut oreu fractas, aut certe integras: unde certe & cineres mortuorum in cacabis conditos esse colligitur: Graeca vocis meminit & Hesychius Κακκάβη, κρίκος ἢ χύτρα, (sic scribendum) ἢ ἡμῶν κάκκαβον ubi & ille satis manifeste vulgarius esse τὸν κάκκαβον ostendit: Idem: Κάκκαβος, ἢ λοπάς ἢ πικρῆ. Eustath. ad Il. ψ. ὅτι δὲ κακκάβη καὶ σκεῦος ἐστὶ χυλκοῦν, ὅπερ κοινῶς κακκάβιον λέγεται, δηλοῖ ὁ γράψας τὸ, ἐν κακκάβια ζεύσθαι.

98 Ἀντιφάνης κ. εἰπῶν Παρ.] C. A. εἰποις ὡς Ἀντιφάνων Παρασίτῳ

Κάκκαβον σὺ δ' ἂν εἰποις λοπάδα ἡμοὶ δὲ τούτομα
Οἷς δ' εἴτε κάκκαβον χυίραυσι τινεσσι διαμάζοντες
εἴτε πτύβην.

Vulgatam & lectionem & versuum constitutionem tucur Athenaeus libr. IV. c. 20. & ibi notata. KÜHN.

Ἀντιφάνης κ. εἰπῶν Παρ.] MS. ita: εἰπῶν Παρασίτῳ

--- κάκκαβον ὡς λέγω.

--- A. caccabum ajo.

100 Σὺ δ' ἴσως ἀν εἰποῖς ἰ λοπάδ'· ἐμοὶ δὲ τοῦ-
νομα

B. Ollam potius fortassis dixisti. A.
nomen tu nihil

2 Οἶε διαφέρειν, εἴτε 3 κάκκαβόν τινες
καίρουσιν ὀνομάζοντες, εἴτε 4 σίττυβον;

Differre puta, sive caccabum quidam
Appellare malint, sive sittybum.

107 * 5 καὶ Νικοχάρης δὲ ἐν Λημνίαις εἶρηκεν, 6 Κακ-
κάβους· καὶ πατάνη 7 δὲ καὶ πατάνιον τι ἐκπέ-

* Et Nicochares in Lemniis dixit, Cacabus, 107
& patina. Tum etiam patina, patentium scu-

κάκκαβον λέγων, σὺ δ' &c. Sed male. Paulo altius re-
petendi versus ex *Athenai* libr. IV. ut omnia tibi pla-
niora :

fed ad *Athenai* librum IV. unde & quæ prædixit cer-
te deprompsit ex *Ανακρίπῃ* ibidem Comædia. Sed ex
nostro *Casaubono* & hoc adnotandum, priusquam mitta-
mus hunc locum : apud *Athenaum* esse *χαίροντες ὀνο-
μάζουσιν* quod mirum apud *Eustath.* epitomen & no-
strum neglectum esse, quum in eo verborum elegan-
tia & meti lex una neglecta sit. *Est enim*, ait ille
ὁ πάν, *venustatis Attica*, *χαίροντες ὀνομάζουσι*, pro
nominant : vel nominare solent. Et male sane antea
edebatur, *χαίρουσιν ὀνομάζουσιν*. Jam tamen ex MS. suo
χαίρουσιν ὀνομάζουσι, optime edidisse videtur *Seberus* no-
lter : quod cum & MS. noster confirmet, ut supra ad-
scripti, *Athenai* scripturæ præferre vix dubito. Sed
abruptamus tandem hunc locum cum *cacabo*, quod Lat-
inum putans *Varro* lib. IV. de ling. Lat. & a caldo de-
ducens merito ideo a Magno *Scaligero* notatus est.
JUNG.

--- ἄλλος ἐπὶ τούτῳ μίγας
ἤξει τις ἰσοτράπεζος, εὐγενής. Τίνα
ἤγει; Καρῆστου θρέμμα γηγενὴς ζῆον
ἔστ' οὐκ ἀν εἰποῖς; ὑπαγε, κάκκαβον λέγω
Σὺ δ' ἴσως &c.

Ubi & ἤξει cum *Dalech.* & melioribus *Casauboni* Co-
dicibus scripti, non ut vulgo ἤξει. Sed ad *Pollucem*
nostrum. JUNG.

99 Λίγω.] C. V. λέγων. KÜHN.

100 Σὺ δ' ἴσως &c.] Prior. edit. καὶ ἴσ. Mox οἶε
repositum pro δοκῆ, quod non tantum sic apud *Athe-
naum*, sed nec in MS. aliter legatur. Si autem sen-
sus, quem & expressit *Dalechampius*, & *Casaubonus*
non obscure approbat: *nomen tu nihil differre puta* :
ut hoc innuat, qui ista loquitur, non curare se ver-
borum proprietatem, neque videri sibi quicquam in-
teresse, quo nomine vas illud appellet &c. tametsi re-
vera interim aliud sit *κάκκαβος*, aliud *λοπάς*, & toto
genere ab his divertium *σίττυβος*. Si, inquam, sen-
sus ille, fortassis legendum alicui videri possit :

4 Σίττυβον.] C. V. σίπηβον. *Salm.* V. C. σίπη-
βον, ex quo legit *σίττυβον* *σίττυβη* autem magis erat
in usu, inquit. KÜHN.

--- οὐ μὴ τούνομα
Οἶου διαφ.

Nisi, ἐμοὶ δὲ τούνομα οἶε διαφ. exponere libeat: *no-
men vero tu mihi differre putas?* Judicium esto penes
eandidum lectorem, quem insuper rogo veniam, si
pro οἶε, δοκῆ relictum maluerit. SEB.

1 Λοπάδ'.] C. V. λοπάδα. KÜHN.

Λοπάδ'.] *Λοπάδα* MS. Bene vero σὺ δ' ἴσως &c. edi-
dit *Seberus* noster, ut apud *Athenaum* quoque est, un-
de & in suo Codice ita reposuerat hic *H. Stephanius*.
JUNG.

5 Καὶ Νικ. δὲ ἐν Λημνίαις.] Absunt a C. A. KÜHN.
Καὶ Νικ. δὲ ἐν Λημνίαις.] MS. καὶ Νικόχαρις δὲ ἐν Λημ-
νίαις. Sed vulgatum *Νικόχαρις* ne migremus, ut etiam
alibi noster MS. & *Athenaus* lib. VII. *Disp.* in eadem
Comædia cum citans, ut adnotavit *Casaub.* nolter VII.
Animadv. 24. JUNG.

2 Οἶε διαφ.] Οἶε διαφέρειν in versibus *Antiphani*
non est sollicitandum: οἶε enim Atticum est pro οἶ-
ρηται. *Suid.* οἶε, ὑπολαμβάνεις. KÜHN.

3 Κάκκαβόν τινες Χαίρ. ὀνομ.] Pro χ. ὀνομάζουσιν, e
MS. & nota *Syllb.* Nam Græcis usitatum participium
pro infinitivo ponere addito verbo, quod animi ali-
quam affectionem significet, ut & cessandi, perseveran-
di verbo : (ut *Soph.* *Oed. Tyr.* v. 891. Θείον οὐ λόζω πο-
τὶ προστάταν ἴσχαν') apud *Athen.* legitur *χαίροντες ὀνο-
μάζουσιν*. Sed apud eundem etiam secus lib. I. fol. 29.
τινὲς χαίρουσιν ἐπαινοῦντες τὰ παρ' αὐτοῖς. SEB.

6 Κακκάβους καὶ πατάνη.] Pro *κακκάβους* leg. *κακ-
κάβους* *Nunnesf.* ad *Phrynich.* pag. 83. Quod ad præc.
Antiphani locum, in eo *Eustathius*: ἐμοὶ δὲ τούνομα
οὐ διαφέρει &c. *Iliad.* fol. 820. quod confer cum notis
prioribus. SEB. 2.

Κάκκαβόν τινες Χαίρ. ὀνομ.] C. V. κακκάβους. KÜHN.

Κάκκαβόν τινες Χαίρ. ὀνομ.] MS. οἶε δ. ε. κάκκαβον
χαίρουσιν τινὲς ὀνομάζοντες &c. non bene cætera quod
ad ordinem; nisi quod οἶε recte, ut & *Seberus* noster
pro δοκῆ recte ex MS. & *Athenao* reposuit, nec dubi-
tari debet. Post *σίττυβον* autem hic mox interroga-
tionis notam velim addi, ut apud *Athenaum* est: co-
enim sensu optimo legas: quum enim alter quærat:
Fortene tu λοπάδα dicere voluisti? Quid, inquit alter,
an tu mihi differre ista nomina putas, sive quis ita vel
ita adpellare gaudeat? rem ipsam nimirum spectabat
potius iste liguritor parasiticus, puto: nec aliter pro-
fecto sentit *Casaubonus* noster IV. *Athen.* 20. ut apud
ipsum videre potes notantem *Eustathium*, qui hæc
male cepit, quique non respexit ad *Pollucem* ista pro-
ferens ad Γ. λ. ut *Nunnesius* ad *Phrynich.* putavit,

Κακκάβους καὶ πατάνη.] MS. κακκάβους· καὶ πατά-
νη δὲ, καὶ πατάνιον τὸ ἐκπίταλλον λοιπ. optime: quam
inertum enim vulgatum *κακκάβους*, pro quo *κακκ.* &
H. Stephanius in suo Codice hic reposuerat, & *Nun-
nesius* id viderat quoque ad *Phrynich* in *κακκάβους* ἐκ-
πίταλλον etiam *H. Stephanius* in suo Codice reposuerat,
ut & ex MS. suo, qui τὸ ἐκπίταλλον λ. forte ut *Noster*
habuit, bene *Seberus*. Sic itaque totum locum consti-
tuit, male etiam vulgo distinctum: καὶ Νικόχαρις δὲ
ἐν Λημνίαις εἶρηκεν κακκάβους· καὶ πατάνη δὲ καὶ πατά-
νιον τὸ (sive τι tibi magis arridet) ἐκπίταλλον λ. Digre-
ditur enim a caccabis noster *Pollux* ad patania jam.
JUNG.

Κακκάβους.] Quis non videat statim ex ipsa rerum
sequela scribendum esse *κακκάβους*; sic a nobis textus
habet. *Comici* vero nomen *Νικόχαρις* in MSS. scribitur,
quod profecto non asperner: Segm. 135. κατὰ
Νικόχαριν *Noster* habet MSS. non repugnantibus; & in
Antiphani Scholiaste ad *Plutum*: καὶ Νικόχαρις ἐν
Γαλατίᾳ: quamquam ibi *Meursius* emendet *Νικόχα-
ρις*: nec aliter apud *Aristotelem* de *Poët.* c. 2. legitur
Νικόχαρις ὁ τὴν *Δηλιάδα* ποιήσας: si modo is ipse sit
cum *Comico*, de quo non leves dubitationes habeo,
etiam si *Meursius* id velle videtur: id profecto ne-
mo in dubium vocet: *Νικόχαριν* esse apud Græcos in-
ter vitorum nomina: putem igitur tam *Νικόχαριν* esse
dictum hunc *Comicum* quam *Νικόχαρον*, cum & ratio
& scriptura nominis parum sit diversa.

7 Καὶ πατάνιον τι.] MS. πατάνιον τὸ ἐκπίτ. *H. Steph.*
πατάνιον ἐκπίταλλον τι λοιπ. vid. & supra VI, 90. prior.
ed. ἐκ πίταλλον. SEB.

tellarum species est: quam nonnulli patellam vocant. Patina enim in Nymphopono Sophronis dicta est: Patina spontanea. Patellam vero Eubulus, Et confertos Sicelicis patellis cumulos. Atque in Euthydico Antiphanis,

--- Polyrius concisus
Cōlus in patellā. ---

Tum & Alexis in Asclepiade, Patinas di-

ταλον λοπάδιον, ὃ τινες καλοῦσι πατέλλιον. ἢ μὲν πατάνη Σάφρονος εἰπόντος ἐν Νυμφοπόνοι, πατάν' αὐτοπάγητος. ¹⁰ τὸ δὲ πατάνιον Εὐβούλου ἐν Κατακολλῶντι, ¹¹ καὶ πικτὰ Σικελικὰ πατανίων σωρεύματα. ¹² καὶ ἐν Ἀντιφάνους Εὐθυδικῶ,

--- πολύπους τετμημένους
Ἐν πατανίοισιν ¹³ ἐφθός. ---

¹⁴ Ἄλεξις δὲ ἐν Ἀσκληπιοκλείδῃ πατάνια εἰρη-

Καὶ πατάνιον τι] C. A. πατάνη πλατάνη τὸ ἐκπυτῶλον. diverfam lectionem putem esse, πατάνη & πλατάνη. C. V. etiam τὸ ἰ. Kühn.

Καὶ πατάνιον] Καὶ πατάνη δὲ plenius: πατέλλιον Græciæ recentioris est conformatum e Latina voce patella: vid. *Nostrum* VI, 90. *Eusebii* ad II. B. ἐκ δὲ τῶν Ὀμηρικῶν πετάλων καὶ ποτήρια ἐκπέταλα, τὰ πλατῆα, ἵσπια τὰ ἰδιωτικῶς λεγόμενα πατέλλια, ἐξ ὧν ὁ καλὸς Ἀλέξανδρος τὸν Πατελλοχάρνα συνέθετο. *Alciphronis* hic tibi mentionem factam notes.

8 Πατέλλιον.] *Salmaj.* C. ὃ τινες καλοῦσι πατελλῶν. I. πῆτελλων. Kühn.

9 Ἡ μὲν πατ. ἐν N. Σωφρ. &c.] Absunt a C. A. usque ad θεῖον. *Hejych.* Νυμφοπόσιος est ἡ περὶ τὴν νύμφην ποιομένη, qua circa τροφήν occupatur: Νυμφοκόμος, οἰκονομὴ τροφῆς. Πατάνη αὐτοποίητος est πατῆα πατῆα, naturamque arte facta: αὐτοφύης. C. V. πατανιῶν αὐτοπάγητος, πατῆα a se compta. Kühn.

Ἡ μὲν πατ. ἐν N. Σωφρ. &c.] MS. ἡ μὲν πατάνη, Σάφρονος εἰπόντος ἐν Νυμφοπόνοι, πατανιῶν αὐτοποίητος & placet fere ea lectio, si scribas πατάν' αὐτοποίητος: ita enim versiculi καμμάτιον fuisse potuit: supra VI, 90. id in MS. deerat. Titulum vero dramatis, quod & *Athenaus* citat, explicabit tibi *Casaub.* VIII. *Athen.* 16. JUNG.

Ἡ μὲν πατάνη &c.] Alia longe & elegantior est MSS. lectio, quam omnem testium: lubet adscribere, ut fuerit ante nos editum: ἡ μὲν πατάνη ἐν Νυμφοπόνοι Σάφρονος εἰρήται πατάνη αὐτοποίητος: sed me male tamen habet πατάνη αὐτοποίητος: cum enim in *Vossiano* Codice αὐτοπάγητος legatur, vox ab usu communi remotior, substituisse nomine αὐτοποίητος videri possunt librarii: utriusque, si bene rem expendas, eadem est significatio; sed αὐτοπάγητος *Sophroni* Syracusio, qui Dorica scripsit dialecto, teste *Suida* & *Herpaphione*, aptius convenit: ego nec non temere facturum existimavi, si sic in textu reponerem: ne vero quis objiciat αὐτοποίητος etiam habuisse *Nostrum* VI, 90. in vulgatis ita scribi non equidem diffiteor; sed ibi MSS. nos deserebant, ut plane nesciamus quid Codices antiqui, a quibus in poliando *Polluce* pendemus, contineant. Porro πατάνη αὐτοπάγητος licet exponere *patinam vilem*; gaudet enim & αὐτοποίητος hac significatione: *Hesychius*: αὐτοποίητος, εὐτελής.

10 τὸ δὲ πατ. &c.] MS. noster auctior: τὸ δὲ πατάνιον Εὐβούλου ἐν κατακολλῶντι. quæ primum priorem scripturam confirmant Σάφρονος εἰπόντος, unde & hic εἰπόντος subaudire debes, post Εὐβούλου. Vides autem *Comici* dramatis titulum servatum ab MS. Apud *Athen.* lib. IX. ἐν κατακολλῶντι est: nos interim MS. nostri κατακολλῶντι retinebimus, dum viri docti quid certum pronuntiabunt. JUNG.

τὸ δὲ πατάνιον Εὐβούλου] Luculentia sunt, quæ nobis hic MSS. donant: τὸ δὲ πατάνιον Εὐβούλου ἐν κατακολλῶντι: scilicet εἰπόντος, quod e prioribus repetendum: simili modo legit liber *Falckenburgii*, nisi quod in eo fuerit: ἐγκατακολλῶντι, quæ nos facile, ut oportet; didimus a ceteris MSS. adjuri. κατακολλῶμενοι autem seu κατακολλῶντα fabulam illam inscribas, sententia erit eadem. Sed in Eubuli loco stellulam addiderat *Sebeus*, qua facile jam careat, siquidem e MSS. inte-

gritati restitutus omni difficultate vacet: πικτὰ πατανίων σωρεύματα *Eubulus* eleganter vocat *struces in patinis suffocatas carnes*. Siculos autem luxuriæ deditissimos fuisse, ita ut proverbio dapes Siculæ fuerint celebratæ, res est notissima: vide, quæ dixi ad IX, 81.

II Καὶ π. σ. * πατάνια σαρ.] *Athen.* πατανίων (ita namque leg. pro πατανιῶν.) lib. IX. fol. 396. Adit *Casaub.* Anim. cap. 12. βατάνιοι & πατανιοὶ idem. Sed hoc σικελικώτερον unde *Latini* πατῆα, & πατανίων σωρεύματα, *Plauto* *Strucis* *patinarum* in *Menæchmis*, (Act. I. Sc. I.) *Tantias struces concipnas patinarias*. SEB.

Καὶ π. σ. * πατάνια σαρ.] Legerem hunc locum ita:

Πικτὰ Σικελικὰ πατανίων σωρεύματα.
Suffocatas Siculas patinarum struces.

Πικτὰ hoc loco sunt carnes ita proprio succo incoctæ intra ollam aut aliud vasculum, ut nihil inde vaporis emerferit dias in luminis auras: gedämpfte speisen. C. V. etiam legit πατανίων σ. Kühn.

Καὶ π. σ. * πατάνια σαρ.] MS. πατανίων σωρεύματα: quo pacto certe reponendum est, exstatque pari modo ita apud *Athen.* lib. IX. sicut jam *Sebeus* noster notavit. Totum locum *Follucii* nostri jam ita constituit; ἡ μὲν πατάνη, Σάφρονος εἰπόντος ἐν Νυμφοπόνοι, πατάν' αὐτοποίητος: τὸ δὲ πατάνιον, Εὐβούλου ἐν κατακολλῶντι,

Καὶ πικτὰ Σικελικὰ πατανίων σωρεύματα. JUNG.

12 Καὶ ἐν Ἀντ. Εὐθ.] C. V. καὶ Ἀντιφάνους ἐν Εὐθυδικῶ. Kühn.

Καὶ ἐν Ἀντ. Εὐθ.] In MS. καὶ Ἀντιφάνους ἐν Εὐθυδικῶ. JUNG.

13 Εφθός.] MS. ἐφθός. Ceterum *Antiphanis* etiam apud *Athenaus* sunt, lib. IV. qui tamen βατάνια, non πατανίους in iis discrete agnoscit, prædicens: βατάνιοι δ' εἰρήκειν Ἀντιφάνους ἐν Εὐθυδικῶ, quibus versiculos subjicit. JUNG.

14 Ἄλ. δὲ ἐν Ἀσκληπιάδῃ] C. V. Ἀσκληπιοκλείδῃ π. σ. Kühn.

Ἄλ. δὲ ἐν Ἀσκληπιάδῃ] MS. καὶ Ἄλεξις δὲ ἐν Ἀσκληπιοκλείδῃ πλατάνια εἰρήκειν. Optime noster MS. verum titulum nobis referavit, quem vulgo corruperunt: pro Ἀσκληπιάδῃ itaque Ἀσκληπιοκλείδῃ repone. Habes ita apud *Athenaus*, qui tamen pariter βατάνια, non πατάνια (ut vulgo hic recte esse puto, quamvis MS. forte librarii errore λ misceat) in iis agnoscit. Sic enim lib. IV. statim priori *Antiphanis* χρῆσει subjicit: Ἄλεξις ἐν Ἀσκληπιοκλείδῃ & ἰν χρῆσει ipsa est:

--- ὥστε τοὺς διεκρούοντας
Εἰς βατάνια γ' ἐκβαλεῖν ποιῶ
Εἴσοτε τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τῆς ὑδῶνης.

Ubi malim ἰμβαλεῖν: air enim ille nebuloso, non abstergilis *Plautino* coquo, se facturum, ut præ voluprate ipsas patinas dentibus invadant convivæ: alterum ἐκβαλεῖν, ni fallor, id non tam apte dicat. JUNG.

Ἄλεξις δὲ ἐν Ἀσκληπιάδῃ] *Meursius* in *Bibliotheca Græca* *Pollucem* dixisse putat Ἀσκληπιάδῃ, qui *Athenaus* nominatur Ἀσκληπιοκλείδῃ: sed nos MSS. iudicio

108 κεν. * 15 ἐν δὲ ταῖς Ἰππάρχου Παννουχίσι 16 εὐ-
 ρίσθαι Φασί 17 κατὰ τὴν τῶν ἰδιωτῶν συνθήβαιαν
 εἰρημένον, βατάνιον. οἷς μέντοι τὰς κριθὰς 18 Φρύ-
 γοντες μετέβαλλον, ἢ καὶ τοὺς κνήμεους, 19 πατά-
 λια ταῦτα ἐκαλεῖτο. εἰ δὲ καὶ 20 κρεωστάθμην ἐν
 τούτοις θετέον, 21 ἰστέον ὅτι τὸ σπαρτίον, 22 οὐ λα-
 βόμενός τις ἀνέλκει τὸν ζυγόν, ἀρτάνην ἀνόμα-
 ζον. Σκεῦος δὲ μαγειρικὸν καὶ ἡθμὸς 23 Εὐριπίδου ἐν

xit. * Ceterum in Hipparchi Politæchis, 108
 vulgari more Catinum dictum invenire
 tradunt. Quibus vero hordea terentes ven-
 tilant & fabas, patellas vocaverunt.
 Quod si etiam carniū libram his adden-
 dam duxeris, sciendum quod funiculum,
 quem libram tollens arripit, laqueum ap-
 pellaverint. Vas quoque coquinarium
 est colum secundum Euripidem in

Ἀσκληπιάδην illum non germanum deprehendimus &
 eiecimus, ita ut jam Polluci cum Athenæo probe con-
 veniat.

15 Ἐν δὲ ταῖς Ἰππ. πολιτοίχοισι] C. V. ἐν δὲ ταῖς
 Ἰππάρχου Παννουχίσι &c. Athenæi lib. XV. cap. 13.
 Ἰππάρχος ἐν Παννουχίσι ex corruptæ lectionis vestigiis,
 quæ hic loci comparent, prætulæ Παννουχίσι de πο-
 λίτιον περιγίλιαι. Kühn.

Ἐν δὲ τοῖς Ἰππ. πολιτοίχοισι] MS. ἐν δὲ ταῖς Ἰππάρ-
 χου Παννουχίσι optime: emenda ita. Pannychides
 nomen istius dramatis scilicet fuit, non nescio qui
 πολιτικός: memini me eisdem nominis drama apud Pol-
 lucem legisse, vel certe restituisse. Jung.

Ἐν δὲ τοῖς Ἰππ. πολιτοίχοισι] Deterrimum illud li-
 brariorum genus portentis generandis natum existimes:
 quis Hipparchi Πολιτοίχους vel audivit unquam vel in-
 tellexit: intellexit certe nemo: nam in his talibus ἀκα-
 ταληψίαν suam multi mecum liberrime fatebuntur:
 Menysius tamen ad Chalcidii Timæum pag. 9. inter ce-
 teras Hipparchi fabulas Πολιτοίχους enumerat: nos MSS.
 inducti auctoritate Παννουχίσι suffecimus in locum Πολι-
 τοίχου Athenæi etiam lib. XV. Ἰππάρχος ἐν Παν-
 νουχίσι scripserat & ille forte: ἐν Παννουχίσι, quanquam
 vulgatam lectionem haut temere mutatam velim, siqui-
 dem plurimæ sint fabulæ, quæ numero singulo ab hoc,
 ab altero plurali citantur. In istis quæ sequuntur edi-
 tum fuit ante nos: εὐρίσθαι Φασί κατὰ τὴν τῶν ἰδιωτῶν
 χρῆσιν, κατάνιον: quæ, MSS. lectione visa, nemo futu-
 rus est, qui amplectatur: κατάνιον autem nulla mihi
 ratio est in promptu, qua vere Græcum probetur; ut
 itaque, me iudice, debili tibicine nitantur, qui a κα-
 τάνιον vel κατάνη εἰσημι deducunt. Observes hic, illa
 quæ in vulgari loquendi ratione ab erudita & politiori
 discrepant, præcipue ex dialectis originem derivare;
 de βατάνιον tradit Hesychius, ut in Ἰμπερμαννίσι nota
 vidisti, vocem Syracusanam esse.

16 Εὐρίσθαι Φασί] MS. εὐρίσθαι Φασί. Jung.

17 Κατὰ τ. τ. ἰδ. χρῆσιν, κατ.] C. V. συνθήβαιαν
 εἰρημένον βατάνιον: quod rectum est. Kühn.

Κατὰ τ. τ. ἰδ. χρῆσιν, κατ.] Emenda, ut MS. noster
 habet, κατὰ τὴν τῶν ἰδιωτῶν συνθήβαιαν εἰρημένον, βατάν-
 νιον. Sic enim discrete MS. noster, non κατάνιον, ut vul-
 go est. Et certe de πατάνιον jam satis dixerat; nec id
 improbaverat: βατάνιον vero dici vulgato more viden-
 tur indicare: quamvis, ut supra dixi, apud Athenæum
 lib. IV. fere ex tot locis Comicoium adferatur, ex quot
 alterum. Hesychius ait: Βατάνια, τὰ λοπάδια, ἢ δὲ λί-
 ξις Σικελική. Et: Πατάνια, τὰ ἐκπίταλα λοπάδια &c.
 καὶ τινες δὲ διὰ τοῦ β βατάνια λέγουσιν. Si quis tamen
 vulgatum κατάνιον hic pertinaciter defendat, ut a σα-
 τίνιο dictum, per me liceat ipsi sequi, quod velit:
 libera enim iudicia sunt: & per ipsum itaque mihi
 licebit scriptæ lectioni adhærere. Jung.

18 Τρίβοις &c.] C. V. Φρύγοντες: ἢ καὶ κνήμεους.
 Kühn.

Τρίβοις &c.] MS. τὰς κριθὰς Φρύγοντες, μετέβαλ-
 λον, ἢ καὶ τ. quæ lectio ut vulgatis rectior, recipien-
 da videtur. Jung.

Τρίβοις] Φρύγιον, frigere, verbum est in hac re
 proprium, quod cum MSS. probent, Φρύγοντες labens
 pro τρίβοις reposui.

19 Πατάλια] Ἰσπερ. leg. πατάλια. Seb.

Πατάλια] C. V. πατάλια τ. ἰ. Hesyeb. Πατρία,
 ἐγκύκλια: ubi per ἐγκύκλια intellige domestica vasa,
 quibus utimur, ita ut quotannis vel quotidie usus eorum
 redeat in orbem. Kühn.

Πατάλια] MS. πατάλια, quod quoque vulgato
 πατάλια videtur melius: certe πατάλια Romana vox
 idem quod πατάνη supra videtur significare Nossio VI,
 90. Jung.

Πατάλια] Rescriptus e MSS. in textu πατάλια,
 quod procul dubio vulgare lectioni præferendum:
 quamvis ego omnium optime locum constitutum ar-
 bitraret, si legeres πατάλια, de quo ad Segm. præc.
 quædam dixi: & in Glossis: Πατάλια, πατρία.

20 Κρεωστάθμην] Leg. κρεωστάθμην, nec aliter præ-
 scripseram: cum pr. edit. κρεωστάθμ. κρεωστάθμην autem
 supra quoque IV, 175. & VII, 25. Seb.

Κρεωστάθμην] C. V. κρεωστάθμην, εκχυμῆ, leg. κρεω-
 στάθμην, ut κρεωπαλίον, κρεωπέκη σαττανίον in Glossis
 quod & κρεῶν ὁ τόπος, ibidem. Kühn.

Κρεωστάθμην] Nescio quo pacto κρεωστάθμην inerte
 fuerit editum, quum priores editiones κρεωστάθμην ha-
 berent, sicut & MS. noster: sicut & supra IV, 175. &
 VII, 25. MS. noster ubique per σ, ut indicavi ibi. Jung.

Κρεωστάθμην] Κρεωστάθμην in textu reddidi: similli-
 mam hanc libram fuisse existimo istis, quas in Italia
 appendendæ carnis ergo circumferre solent: scripti
 autem potius κρεωστάθμην quam κρεωστάθμην: scilicet ut
 κρεωδοσία, κρεωδοχὸν ἀγγύια, & alia similia. Mox ele-
 ganter MSS. cum ita minus pressè & concinne vulga-
 ti legerent: ὁ λαμβάνει, ὡς τις &c.

21 ἰστίον ὅτι τ. σπ.] C. A. ἰστίον δὲ ὅ. τ. σ. Kühn.

22 Ὁ λαμβάνει &c.] MS. οὐ λαβόμενός τις ἀν. Seb.

Ὁ λαμβάνει &c.] C. A. οὐ λαβόμενός τις ἀνέλκειτο
 τὸν ζυγόν. C. V. ἀνέλκει τὸν ζυγόν: in aliis contentis:
 aliter Hesyeb. in ἀρτάνη: quamvis de laqueo illo qua-
 si suspendatur & libra: lectionem MSS. affert & Salin.
 Kühn.

Ὁ λαμβάνει &c.] MS. noster οὐ λαβόμενός τις ἀ-
 νέλκει τὸν ζυγόν: quæ certe saniora; & in MS. Seberii
 ita esse quoque ipse indicat: nisi quod τὸν vulgatum
 forte non muret. In nostro MS. quoque τὸν reposi-
 tum alia manu pro τὸ scripto. Cetera tamen, ut dixi,
 quæ tam noster quam Seberii MS. habet, restituenda
 sunt: de ἀρτάνη & Hesychius: Ἀρτάνη, ἢ διὰ καλωδίων
 ἀγγύιον. Jung.

23 Εὐριπίδου ἐν Εὐρυσθένι] An pro Εὐρυσθένι; dubi-
 tati potest. Casaubon. in Athen. XI, 14. Infra Segm.
 145. MS. clare: ἐν Εὐριπίδου Εὐρυσθένι Σατυρικῶ. Seb.

Εὐριπίδου ἐν Εὐρυσθένι] C. A. Εὐριπίδης: dein C. V.
 Εὐρυσθένι Σ. verba Euripidis absunt a C. A. cum sequen-
 tibus usque ad ἐκχυμῶτων Segm. 110. Kühn.

Εὐριπίδου ἐν Εὐρυσθένι] MS. noster ἐν Εὐρυσθένι Σα-
 τυρικῶ optime: ita reponi debet: vid. Casaubonum po-
 strum XI. Athen. 14. & lib. I. de Saryr. Pof. c. 5. Jung.

Εὐριπ. ἐν Εὐρυσθένι Σατυρικῶ] Verissime MSS. ἐν Εὐ-
 ρυσθένι Σατυρικῶ in ipso Polluce sic reponendum duxi:
 Menysius in illo Libello, quo Euripides omnes Trage-
 dias ab antiquis laudatas complexus est, nihil inquit
 in hoc Polluce loco se temere velle mutare, sed for-
 sitan tamen emendandum Εὐρυσθένι: nos autem MSS.
 ope ita non dubitanter rescriptimus, & per nos lice-
 bit, ut ille Εὐρυσθένι Σατυρικῶ posthac e catalogo fa-

Eurythene Satyrice dicentem, Aut cyathum, aut aeneum colum exhibens hifce Poëtis. In Foro autem publico colum quoddam pro cratere venditum est, quasi ad vinum magis referatur. * Porro etiam infundibulum aeneum coquinarium vas est. Aristophanes vero in Convivatoribus dixit,

Non: sed infundibulum aeneum.

Scilicet frixorium, & phrygetron, Polyzelo dicente in Bacchi partu, U-

Εὐρυσθεῖ Σατυρικῶ εἰπόντος, ἡ κύαθον, ἡ χαλκήλατον ²⁴ ἢ θμόν προσίσχων τοῖς δὲ τοῖς ὑπωπίοις ἐν μέντοι τοῖς ²⁵ Δημοπρατοῖς ²⁵ καὶ ἢ θμός τις ἐπι κρητηρίδιος πέπραται, ὅς ἴσως τοῖς περὶ τὸν οἶνον μαῶλλον προσήκει. * Καὶ μὴν καὶ ἐπίχυσις χαλ-109 κίου ἐν τῶν ²⁷ τοῦ μαγεύρου σκευῶν. ²⁸ Ἀριστοφάνης δὲ αὐτὸ εἶρηκεν ἐν Δαιταλεῦσιν,

²⁹ Οὐκ· ἀλλὰ ταῦτά γ' ἐπίχυσις τοῦ χαλκίου.

³⁰ ἦ που δὲ καὶ Φρυγεὺς, καὶ Φρύγετρον, τὸ μὲν Φρύγετρον Πολυζήλου εἰρηκότος ἐν Διονύσου γοναῖς, Οὐ-

bulatum *Enripidis* eradatur: sed & *Enripidis*, qui sub jicitur locus, in libris editis est depravatus: pro *ἰσποιοῖς* MSS. *ὑπωπίοις*, quod in textum recepi: olim autem rectissime sic scribi judicabam, & poëtas *ἰσποιοῖς* in istis false & Satyrice perstringi: sed hoc absit, ut velim defendere, cum concinniora MSS. habeant: porro *προῦσχω* ante me fuit vulgatum; sed magis apposite MSS. *προσίσχω*. Codex *Falckenburgii* *προσίσχω* quod ipsum nec ineptum est.

24 Ἠθμόν προῦσχω &c.] C. V. ita: ἡ κύαθον ἡ χ. ἢ πρὸς ἰσχωῖν (in *Salm.* Codice alia manus notavit *πρὸς χου* τε) τοῖς δὲ τοῖς ὑπωπίοις: unde legerem:

— κύαθον ἡ χαλκήλατον

Ἠθμόν προσίσχων τοῖς δὲ τοῖς ὑπωπίοις.

— cyathum vel aeneum

Colum admove sis hifce supillarū.

Hanc lectionem nemo non pratulerit vulgatæ, quæ hic obtrudit *ἰσποιοῖς*: vulgus enim solet etiamnum frigida quædam adhibere recenti contusioni contra inflammationem. Kühn.

Ἠθμόν προῦσχω &c.] MS. ἡθμόν πρὸς ἰσχωῖν, τ. δ. τ. ὑπωπίοις. Hinc videtur in promptu restituere verficulos ipsos. Ita enim scribendum videtur:

— ἡ κύαθον ἡ χαλκήλατον

Ἠθμόν προσίσχων τοῖς δὲ τοῖς ὑπωπίοις.

Vulgatum *ἰσποιοῖς* hic plane ineptum videtur. Jung.

25 Δημοπρατοῖς] Scribe ut in MS. ἐν μέντοι τοῖς Δημοπρατοῖς. Jung.

Δημοπρατοῖς] Monuisse semel, quin vero sæpe sufficit: *Δημοπρατοῖς* publice distractus fuit & in *Δημοπρατία* relatus ἢ ἐπὶ κρατῆρος, si fides habenda libris vulgatis; sed quam illi nos sæpe fallant, & in tenebras inducant perpetua cognovimus experientia: tutius igitur nos *Pollucis*que res committimus MSS. qui hic ἢ θμός ἐπι κρητηρίδιος: illud ipsissimum profecto est, quod in publicatorum tabulis fuit adnotatum, indeque decersit *Pollux*: ad eam formam est ὑποκρητηρίδιος, unde apud *Herodotum* *Musa prima* ὑποκρητηρίδιος.

26 Καὶ ἢ θμ. τις ἐπὶ κρατῆρος] *Colum crateri impostum*, ut per id bibatur, sorbeat potus & cliquetur in craterem. C. V. ἢ θμός τις ἐπι κρητηρίδιος. Kühn.

Καὶ ἢ θμ. τις ἐπὶ κρατῆρος] Scribe ut in MS. καὶ ἢ θμός τις ἐπι κρητηρίδιος πέπρ. optime ἐπι κρητηρίδιος ἢ θμός, pro quo vulgatum ἐπὶ κρατῆρος sordet, & potius glossa audiat scripti. Jung.

27 Τοῦ μ.] MS. omittit τοῦ· meminit hujus loci de *Erichys* & *Scalig.* *Conj.* in *Varron.* lib. IV. de L. L. Jung.

28 Ἀριστ. δὲ εἶρ.] C. V. δὲ αὐτὸ εἶ. Kühn.

Ἀριστ. δὲ εἶρ.] MS. plenius: Ἀρ. δὲ αὐτὸ εἶρ. Jung.

Ἀριστοφ. δὲ εἶρηκεν &c.] Plenius e MSS. Ἀριστοφάνης δὲ αὐτὸ εἶρηκεν.

29 Οὐκ ἀλλὰ &c.] MS. οὐκ ἀλλὰ ταῦτά γε εἶ. Jung.

30 ἦ που δὲ καὶ φρ. καὶ φρ. Πολ. &c.] Prior. ed. *Φρυγίς*: & mox *κραιμάντ.* item, *οἰκοδομαῖς* & *οἰκοδομῶν.* Emendavit *Leop.* VII. 3. *Svb.*

ἦ που δὲ καὶ φρ. καὶ φρ. Πολ. &c.] C. V. καὶ φρύγετρον· τὸ μὲν φρυγέστερον Πολυζήλου I. τὸ μὲν φρυγέτρον Πολυζήλου &c. tum post *Διονύσου γοναῖς*, defuncta reliqua in C. V. usque ad *εἶρηται* *Segm.* 116. *Salm.* ai delet. Kühn.

ἦ που δὲ καὶ φρ. καὶ φρ. Πολ. &c.] MS. ἦ που δὲ καὶ φρυγίς, καὶ φρύγετρον· τὸ μὲν φρύγετρον, Πολυζήλου εἰρηκότος ἐν Διονύσω. Et sic supple: mox enim & separatim τὸν φρυγία confirmat. Ceterum quod magno profecto luendum esset, si fieri posset, in nostro MS. iterum pessimo flagitio tota pagina excisa est, & post *Διονύσου*, quæ sequuntur omnia defuncta, usque ad *ἴστα καὶ τὰς νύκτας ἐπαίρεσθαι*, quæ *Segm.* 116. sunt. Potest autem ex præcedentibus & infra sequentibus non incerta conjectura fieri, quot locis aliis *Pollucis* textus vel augeri vel restitui possit, ubi vel hæremus, vel menda latentia nos prætereunt, si illæ pagellæ servatæ fuissent. Viris doctis itaque incumbendum eo majore studio ut hoc ἔλλειμμα Codicis æquiore animo ferre queamus. Nam ut recte quasi ἐκ τρίποδος pronuciavit *Leopardus* VII. Emend. 3. nisi primo quoque tempore *Pollucis* vulneribus obviam eatur, periculum est, ne ex *incutibilibus* tandem *incutibilibus* fiant. Et ne hoc temere ab ipso dictum putemus hic quædam emendat, nempe *φρυγίς*, pro vulgato *φρυγίς*, *κραιμάνται*, pro *κραιμάνται*, *κοδομαῖς*, & *κοδομῶν*, pro *οἰκοδομαῖς* & *οἰκοδομῶν*, quæ noster *Seberus* bene emendata edidit. Eodem modo vero in suo Codice ista restituerat *H. Stephanus*, excepto ultimo: nam pro *οἰκοδομαῖς* & *οἰκοδομῶν*, *αὐτοκοδομαῖς* & *κοδομῶν*: ut *alibi*, *U* vide *supra* I, 246. adscripserat. Sed bene *Leopardus*: vid. *supra* VI, 64. Ceterum *φρυγία* & *φρύγετρον*, *H. Junius Nomencl.* in *Sartago*, ait denotare *sartaginem*, in qua *farra* torrentur, quam *farreum* dixisse *Plinius* videtur. Sed nescio quam recte. Non enim videtur vas in quo torrebant, vel frigebant, ita appellasse, sed lignum, per quod torrebant. Si enim *φρύγετρον* idem esset cum vase, ἐν ᾧ ἔφρυγον, cur infra exponents τὸν φρυγίαν, *Noster* diceret, quæσο, εἴτε τὸ ἀγγεῖον, εἴ ἢ ἔφρυγον, εἴτε τὸ φρύγετρον. Nempe *φρυγία* forte vas illud, & *φρύγετρον*, lignum per quod torrebant: quamvis, ut vides, *Noster* id non affirmet, nec ego scire queam, quomodo igitur *Theopompus* τὸν φρυγίαν acceperit. Sed recte tamen dicemus, juxta *Nostrium* pro ipso vase accipi, nisi jam aliud sentit, ac *supra* VII, 181. ubi *φρυγεὺς*, ἀγγεῖον ὅπου ἔφρυγον. Certe de *φρυγέτρῳ*, quod dixi, & *supra* videtur a *Nostro* confirmari VI, 64. *φρύγετρον*, τὸ ἐργαλεῖον, ait: & mox καὶ τὸ ἐργαλεῖον, *κοδομῶν*, ᾧ δὲ ἐφρυττον· quamvis ideo nolim eum locum corrumpere, quum alias hæc satis firmarim: legendum enim *supra* ibi ex MS. indicavi: ᾧ δὲ ἐφρυττον, ἴσως ἀγγεῖον κεραμεῶν· nempe fuerit vel vocari queat ἀγγεῖον κεραμεῶν, ᾧ ἐφρυττον, vel ἐν ᾧ ἐφρυττον. Sic *Hesychius* *Κοδομῶν*, τὸ ἐν πῶ φρυγίαν, ἢ τινὶ ἀγγεῖῳ. De *φρυγέτρῳ* itaque clarius testimonium ex cod. *Hesychio* addo: *φρύγετρον* ξυλῆφιον, ᾧ κινούνας πεφρυγμένας κριαῖς. Sic *supra* I, 246. *φρύγετρον*, ᾧ τὰς κάρυς ἔφρυγον, non ἐν ᾧ. Jung.

περ αἱ χύτραι κρέμανται, καὶ τὸ Φρύγετρον
 31 καὶ γὰρ εἰ τὸ Φρύγετρον ταῖς κοδομαῖς προσήκειν
 δοκεῖ, καὶ ἔστι ταυτὸν τῷ κοδομείῳ, ἢ κατὰ τοὺς
 πολλοὺς 32 Φωγάνῳ, ἀλλὰ νῦν εἰσικεν ὡς μαγει-
 ρου σκευὸς συντετάχθαι τὸν δὲ Φρυγέα καὶ αὐ-
 τὸν ὡς σκευὸς μαγειρικὸν, εἴτε τὸ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ
 ἔφρυγον, εἴτε τὸ Φρύγετρον, ὡς 33 ὁ Κωμικὸς
 Θεόπομπος ἐν Σειρήσι ὑποδηλοῖ λέγων, φρυγεύς,
 110 θυεῖα, λήκυθος. * καὶ μὴν καὶ Κηφισοδώρου ἐν
 Ἰῆ εἰπόντος σπονδῆ δὲ παρὰ τῶν ὀλκᾶδων καὶ
 * καταφαντισγός· καὶ 34 μάτταν ἀγγεῖον ἀκού-
 οντες ἐντεῦθεν εἰρησθαι νομίζουσι· καὶ τὴν παρὰ
 Ῥωμαίοις 35 καμέλλαν τῶν τε μαγειρικῶν, 36 ἴπ-
 νοὶ, καὶ κριβανοί, καὶ βόες 37 κριβανίται 38 ἐν Ἀ-
 ριστοφάνους Ἀχαρνεῦσι. Προσθετέον δὲ τῷ μα-
 γείρῳ καὶ 39 ξύλα καύσιμα, καὶ 40 κληματίδας,

bi ollæ pendent & phrygetron. Nam et-
 si phrygetron frigentibus sive torrentibus
 convenire videatur, & idem sit cum co-
 domio, hoc est, sartagine, quam vul-
 gus phoganon vocat, nunc tamen pro
 coquinario vase positum videtur. Φρυγέα
 vero aut ipsum appellant instrumen-
 tum, vel vas in quo frigunt, aut φρύ-
 γετρον ut Theopompus Comicus in-
 nuit, dicens, Phrygeum, pila, & le-
 cythus. * Sed & μάτταν vas intelli-
 110 gentes hinc dictum esse existimant: &
 illud, quod Romani Scamellam vocitant.
 Coquinarii quoque ordinis sunt furni,
 clibani. Et Cribanari boves in Aristopha-
 nis Acharnensibus. Coquo etiam adnume-
 randa sunt combustilia ligna, farmenta.

[Ἦκου δὲ καὶ φρ. καὶ φρ. Πολ. εἰπόντος ἐν Δ. γ.] Φρυ-
 γεύς recte Seberus edidit, cum ante eum legeretur φρυ-
 γίς, quod vitium & e Falckenburgii Codice potuerat
 emendari: tum locupletavimus contextum, istis insertis
 τὸ μὴ φρύγετρον paulo post enim τὸν δὲ φρυγέα, quibus
 illa priora respondent: etiam hoc in MSS. melius Πολ-
 λυζήλου εἰρηκότος de Πολυζήλου dictum a nobis est ad
 Segm. 76. ubi & hunc nostrum scripsisse observavimus
 Μουσῶν γοαίς: sic & ejusdem Ἀφροδίτης γοαίς fabulam
 Pollux laudat. In Comici vero χρήσει κραιμάνται αὐτὴ
 Seberum ediderunt: sed & in Falckenburgii Codice κραι-
 μάνται φρυγέτρον meminit & Hesychius: Φρύγετρον,
 ξυλίσιον, ᾧ κρούσι τὰς πεφρυγμένας κριβάς.

31 Καὶ γὰρ εἰ τὸ φρ. &c.] Leg. ἢ τὸ φ. ἢ κ. τ. π.
 φ. Kühn.

32 Φωγάνῳ] Hesych. Φώγειν, φρίγειν. Sicut ergo a
 φρύγειν φρύγαλον, sic a φώγειν φώγαλον. SEB.

33 Ὁ Κωμικὸς] Si locus alias integer, τὸ ὡς vide-
 tur delendum: ait enim: τὸν δὲ φρυγέα, καὶ αὐτὸν ὡς
 σκευὸς μαγειρικὸν ὁ Κωμικὸς Θ. ὑποδηλοῖ λέγων. Theo-
 pompum vero χρῆσιν supra VII, 181. ex ejus Σειρήσι
 depromptam esse, indicatum fuit a Nostro. JUNG.

Ὁ Κωμικὸς Θεόπομπος ἰπ. δ. &c.] Jungermannius ob-
 servavit, Pollucem alibi φρυγέα produxisse e Theopom-
 pi Sirensibus: quin eundem hic Theopompi locum in
 mente habuerit, plane non addubito, & quod magis
 est certissime persuasus sum, nisi MSS. opem hac pa-
 gina nescio quorum malitia nobis turripuisset, eos hunc
 titulum nobis exhibitueros: ego non gravatim in tex-
 tu addidi e Codice Falckenburgiano: apud Hermogenis
 Scholiastem male legitur Θεόπομπος ἐν Σειρήσι sed aliud
 & longe præstantius est, quo sibi Pollucem mox Ex-
 cerpta Falckenburgiana obstringunt: in istis nimirum
 post Theopompi verba hæc continentur: καὶ μὴν καὶ
 Κηφισοδώρου ἐν νικοπόντος σπονδῆ δὲ παρὰ τῶν ὀλκᾶδων
 καὶ καταφαντισγός: priora facile reficimus: καὶ μὴν καὶ
 Κηφισοδώρου ἐν Ἰῆ εἰπόντος. Cephisodori Comici Sueti fa-
 bulam inscriptam laudat & Athenæus: de sue Bœotia,
 ἢ Βοιωτία res est e Galeni Protreptico, Pindara, The-
 mistio aliisque pernota, quale quid fabulæ causam po-
 tuit dare. Cetera, neque diffiteor, nos torquent: id
 manifestum est τὸν φρυγέα confici debere in hoc lo-
 co; ejus enim gratia atulerat Pollux: qui cum lateat,
 unde melius erui posse existimas, quam ex φαντισγός;
 an igitur scribendum? σπονδῆ δὲ παρὰ τῶν ὀλκᾶδων,
 κατὰ φρυγεύς: sed ego ingenue fateor, me non esse
 loco sanando; eat igitur, & alium sibi σπῆρα qua-
 rat. Etsi vero hæc haberemus integra, tamen ne sic
 quidem omnibus absolutum numeris hunc locum pu-
 tarem, siquidem & illa, quæ de μάτταν, intricata &

imperfecta scrupulum injiciant, etsi ferme non dubi-
 tem, quin μάτταν vera sit lectio: hæremus scilicet,
 ubi nos MSS. deferunt.

34 Μάτταν] Interpr. μάτταν legit. SEB.
 Μάτταν] Forte inde est matelia vas aquarium &
 matula apud Latinos: eadem affert Salmasius. Kühn.
 Μάτταν] Facile μάτταν cum interprete mihi arri-
 deat; scilicet ἐντεῦθεν εἰρησθαι quosdam μάτταν puta-
 re quoque ait: & supra VI, 64. μάτταν addita fuit φρυ-
 γέτρον, & κοδομείῳ καὶ μάτταν δὲ, ait, καὶ μάτταν,
 οὐ ἴκαττον. Sane si MS. nollet hic non deficeret, for-
 te adhuc melius restitueret ista: vulgatum sane me igno-
 rare fateor. JUNG.

35 Σκαμέλλαν.] Σ videtur repetitum a voce Ῥω-
 μαίοις. Ovidius enim lib. IV. Fastorum camellam vo-
 cat. Idem sentit Salm. Kühn.

Σκαμέλλαν.] Marquis de Cuvier Conjectan. ad lib. V.
 Parr. de L. L. hæc proferens σκαμέλλαν habet, & apud
 Ovidium in illo, de Paganalibus:

*Dum licet, apposta velus in cratere camella
 Luc niveum potes, rureveamque saram.*

Camella, ait, ea est, quam Pollux σκαμέλλαν vocat:
 ἐντεῦθεν εἰρησθαι λέγουσι καὶ τὴν παρὰ Ῥωμαίοις σκαμέλ-
 λαν. Sed quid moror? Salmasius noster: lege καμέλ-
 λαν, ait, perperam τὸ σίγμα adhasit hujus vocis initio
 ex sine precedentis. Nil verius; & pignore contenderem
 MS. nostrum, si hic non castratus esset, hoc adpro-
 baturum αὐτογραφί. Eam voculam vero, camellam
 inquam, & inter ea verba, quæ, ut ait, oppido quam
 finxit præciter in suis mimis Laberius, retulit Agell.
 XVI. Noë. At. 7. JUNG.

Σκαμέλλαν.] Verissime Salmasius καμέλλαν extrita
 litera σίγμα scribi sancivit: in textu sic emendavimus,
 siquidem opinioni Salmasiana Falckenburgii Codicis ac-
 cedat auctoritas.

36 Ἴπνοι] Supra VII, 22. ἴπνος, barytonos. SEB.

37 Κριβανίται] Qui toti solidique sunt in cribano
 tosti. Kühn.

38 Ἐν Ἀριστ. Ἀχαρν.] Vid. cum Schol. 265. SEB.
 Ἐν Ἀριστ. Ἀχαρν.] Aristophanis versus adscribere
 placet, non longe ab initio Acharnensium:

*Εἶτ' ἐξήνεις, παρτίθει δ' ἡμῖν ὄλους
 Ἐκ κριβανου βούς. Δι. καὶ τίς εἶδε πάποτε
 Βούς κριβανίτας; τῶν ἀλαζονεμάτων.* JUNG.

39 Ξύλα καύσιμα] Vid. supra VI, 91. SEB.

Ξύλα καύσιμα] Καύσιμον in Glossis, arjibile, cremu-
 bile. Kühn.

40 Κληματίδας] Glossa: κλημάτα ξηρά, farmenta:
 item, cremium, φρύγαλον. Kühn.

Et titiones, secundum Sophoclem dicentem in Hercule Satyrico, Collegerunt ligna, ceu titionum. * His etiam addenda, tædæ, faces, storeæ, ligna fissilia, piceæ, lampades, furni, laternæ, carbones,

καὶ ἑκκαύματα, εἰπόντος Σοφοκλέους ἐν Ἡρακλεῖ Σατυρικῷ, ἡ συνέλεγον τὰ ξύλα ὡς ἑκκαύματα· μή μοι μεταξύ προσδείσειεν * προσθετέον δὲ τούτοις καὶ δάδας, καὶ δάδια, καὶ κορμούς, καὶ σχίζας, καὶ σχιζία, καὶ πεύκας, καὶ λαμπάδας, καὶ ἰπνοὺς, καὶ πανοὺς, καὶ ἀνθρακας,

41 ἑκκαύματα] ἑκκαύματα dicuntur omnia igni concipiendo alendoque nata. Sophoclis versus legere in:

Συνέλεγον τὰ ξύλα ὡς ἑκκαύματα.

Colligebam ligna ad ignem incendendum. Kühn.

ἑκκαύματα] ἑκκαύματα supra VII, 109. plane aliter, ubi mihi visa lectio, quæ hic, probior. Jung.

ἑκκαύματα] In arduo vcllamur & difficili loco, cujus salebræ quantum negotii doctissimis Commentatoribus fecerint, perspicere potest e Notatis ad VII, 109. ubi sanequam non recte de margine Κιβητῆος ἐκλυμάδες textui sunt insertæ: nos id omne facile expedimus, quod antequam a nobis præsteretur sciendum est, Κιβητῆος, cum prius ἑκκαύματα probaret, ut ex notis ejus est manifestum, postea mutasse sententiam, & in diversam opinionem abisse: hoc ego cognovi ex istis, quæ præstantissimus Lederlinus ad Indicem Polluceum adscriptis e Cl. Kühnis schedis: In notis quidem putavi locum illum corrigendum esse ex libro X. jam vero video nihil mutandum, & lib. X. reponendum esse hoc vocabulum in suum locum hoc modo: καὶ ἐκλυμάδες, εἰπόντος &c. συνέλεγον ξύλα, ὡς ἐκλυμάδας colligebam ligna, quasi retrimentorum: venit a λῦμα purgamentum; idemque est, ac ἀπολυμάδες: ἀπό enim ἔκλυμασιν operas sibi tradunt: cremium & cremenorium e Glossis dixeris. Damnata Κιβητῆος secundis curis sententia mihi perplacet, eamque esse veram rebus vincam necessarii. In hoc quidem Pollucis loco nihil est a MSS. auxilii, siquidem nec loco nec tempore commodo opera sua nos destituant improba nescio quorum malitia mutilati: supra tamen VIII, 101. pro spuris ἐκλυμασιν ἑκκαύματα nobis reddebant, quos cur non potius, quam editorum corruptam lectionem sequamur? analogiam etiam in ἑκκαύματα reperio, significationisque rationem, quæ prorsus nulla, nisi me fallor, apparet in ἐκλυμάδες: quod enim de lignorum retrimentis Κιβητῆος in medium profert, parum huc quadrat: contra ea quis vel mediocri in Græcis peritia non facile videat cremia vel ξύλα καύσιμα vocari appositissime ἑκκαύματα, ἀπὸ τοῦ ἑκκαίσειν, quod focus ingesta comburantur? porro vocem hanc probatissimum & κερμῆων auctorum usus tuetur, quod si quis de ἐκλυμάσιν poterit adnotare, rem omnem lubentissime dederò: en vero Diodorum Sculium, qui prorsus opportune vocabulum hoc usurpat Biblioth. lib. II. p. 93. ubi Ixtifimum in Arabia felici fructuum omnis generis optimorum proventum collaudat: τοῦ δὲ κόστου καὶ κασίης ἐτι δὲ κινάμας καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιαύτων χόρτοι καὶ ἔαρνοι βαθίαι τσαυταὶ πύθνασιν, ὅστε τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις σπανίως ἐπὶ βαροῦς θεῶν τιθέμενα, παρ' ἐκείνοις καὶ κριβάνων ὑπάρχειν ἑκκαύματα, καὶ τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις μικρῷ δόσῳ ὑπάρχοντα, παρ' ἐκείνοις στιβήδας οἰκτικὰς ἐπὶ τῶν οἰκῶν παρεχόμενα Diodori locum apposui, ut ipsa de re vocis notione clarius constaret: in illo sane κριβάνων ἑκκαύματα sunt, quæ in focum ad ignem faciendum conjiciuntur, quæ significatione hanc vocem adnotare voluit Pollux, & Sophoclis auctoritate munire: facessant igitur e Polluce istæ ἐκλυμάδες, & tanquam purgamenta foras ejiciantur. Sed ego tamen ne sic quidem vindicatis ἑκκαύμασι locum penitus emaculatum reor: quid enim ὡς ἑκκαυμάτων; mihi multo sanior illa lectio visa est, quam exhibuit Falckenburgii præstantissimus Codex lib. VII. ὡς ἑκκαύματα, quam nemo non intelligit, quamque adeo dignam putavi, quæ textui reponeretur. Præ-

terea ξύλα καύσιμα, quorum & hic Pollux mentionem fecit, sunt apud Phislonem Βελου. V. pag. 90. & Scholiastem Aristophanis ad Vespas, ubi explicaturus, quid ἰπνοὺς & ἰπνια sint. hæc inter alia scribit: ἢ τὰ πρὸς τὴν κάρμιν ἐπιτήδεια καύσιμα: eadem & φρύγανα vel φρύγανα καύσιμα: hinc φρυγάνων πλῆθος in Ἀδῆς Ἀροφ. c. XXVIII. & quem Romani lignationem, Græci solent appellare φρυγανισμόν Pherecydes apud Nonium Segm. 128. ἐπὶ φρυγανισμόν ἐξέρθειν. Ἀριδὸν lignum dicere licet cum Horatio lib. III. Od. 17. — dum fotes, aridum compono lignum. — Quod in textum reposuimus post χρῆσιν Sophocleam, e Codice Falckenburgiano est: pro προσδείσειν legendum puo προσδήσειν: ita forsitan in melius refingent, qui nec otio nec ingenio destituuntur.

42 Συνέλεγον] Vid. supra VII, 110. SEB.

43 * Κορμούς, σχ. &c.] MS. καὶ κόρ. καὶ σχ. interpretor κορμούς storeas vertit, quasi φερμούς legeretur. SEB.

* Κορμούς, σχ. &c.] C. A. qui in προσθετέον iterum pergit: δάδια κορμούς σχ. σχ. πεύκας λαμπάδας, πανοὺς, ἀνθρακας, μαρίλην, μαρίλην ἐκάλον τὸν χροῦν τ. ἀ. C. Salmaf. καὶ κ. καὶ σχ. καὶ σχιζία: pro κορμούς Interpret. legit φερμούς, storeas: sed non opus est correctione: κορμός ξύλον in Glossis est truncus, codex præcipue aptus ad servandum ignem in foco: σχιζαὶ scandula, leg. schidia: assulas vocat in marmore Vitisiano lib. VII. cap. 6. pro χροῦν ἀ. legitur Codici Vitisiano ascriptum, χροῦν: sed malum vulgatum; μαρίλη enim est tenuissimus pulvis carbonum. Scholia Aristoph. τέφραν τὴν ἐξ ἀνθράκων vel σποδιῶν vocant, quod est idem ac χροῦς, lanugo quasi carbonum, quamvis & χροῦς eodem tendat. Kühn.

* Κορμούς, σχ. &c.] MS. Seberis, ut ex ejus notis video, habet, καὶ κόρ. καὶ σχ. & malim, quamvis leve hoc nimis, ita interponi singulis: καὶ κορμούς, καὶ σχιζας, καὶ σχιζία, καὶ π. de veritate vero lectionis in κορμούς non dubitandum existimo: quicquid interpretor more suo deliravit. Habes certe & supra VII, 109. ita inter καύσιμα, adferre χρῆσιν ex Poëta. Jung.

* Κορμούς] Bene Jungermannus monuit, non esse dubitandum, quin vox illa sit germana: Hesychius inter alia κορμόν exponit, τὸ εἰς βραχὺ συντετριμμένον ξύλον: scripsimus autem ut in Seberis MS. καὶ κορμούς, καὶ σχιζας &c. In Glossis Σχιζα, talia: sic & σχιδαξ, quam vocem Hesychius κλάσμα ξύλου exponit: de σχιζαὶ autem id notandum est, quod frequentissime soleant usurpari de lignis fissilibus, quæ aris ad accendendas victimas imponebantur: ita Comicius in Epirῆν: Σχιζας δένρι τιθέναι: ubi hæc Scholiastes habet: σχιζας κυρίας ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ ἐπὶ ταῖς θυσῆσιν τιθέμενα ξύλα ὡς καὶ Ὀμηρος: καὶ ἐπὶ σχιζῆ γέρον ad Homerum similia scribit Enstathius: pati modo & eleganter Apollonius Rhodius Argom. I. v. 435. postquam omnia rite ad faciendum sacrificium paraverant Καῖον ἐπὶ σχιζῆσι --- hæc autem ligna vel σχιζαὶ, ut dixerat in præcedentibus v. 405. erant Φίτροι ἀζαλέες ἑλαῖνης --- ex quibus & eruditissimos viros opinionis falsos esse perspicis, qui ramos oleaginos aris imponi negarunt. De μαρίλη, sic enim plerumque scribitur, non μαρίλλη, Galenus in Gl. Hippocr. Μαρίλη, ἢ οἱ πολλοὶ θερμωσκανδῶν ὀνομάζουσι. Adde Erotianum in Μαρίλησι & Schol. Aristoph.

44 Καὶ ἰπνοὺς] Atqui Segm. præc. ἰπνοὶ jam allati fuerè: mihi nihil succurrit. Quid si καὶ πινυγίως πινυγῶς enim & κλίβανος apud Hesych. & supra VII, 110.

καὶ μαρίλην· καὶ μαρίλαν δὲ ἐκάλουον τὸν χροῦν τῶν ἀνθράκων· τάχα δὲ ⁴⁵ καὶ λάρκους τούτους προσονομαστέον, ⁴⁶ καὶ λάρκια καὶ λαρκίδια, τὰ ἀγγεῖα τῶν ἀνθράκων, ⁴⁷ Ἀριστοφάνους εἰπόντος ἐν Ἀχαρνεύσει. ⁴⁸ Εὐριπίδης μὲν εἴρηκεν ἐν Αὐτολύκῳ Σατυρικῷ, τοὺς ἔνοους τοὺς ⁴⁹ λαρκαγωγούς οἰσεῖν ἐξ ὄρους Ζύλα· ἐν δὲ τῷ Ἀλέξειδος Σπονδοφορικῷ ἔστιν εἰρημένον, ⁵⁰ Ἀριστογείτονα τὸν ῥήτορα εἶδον λάρκον ἡμφισμένον τῶν ἀνθρακῆρῶν.

& marila. Et marila quidem vocarunt cineris, vel carbonum florem. Statim vero & cophini huc referendi sunt. Et Canistri, carbonum vasa, Aristophane dicente in Acharnensibus. Euripides quidem dixit in Autolyco Satyrico, Afinos carbonigeros. Sed in Alexidis Spondophorico dictum est, Aristogitonem Rhetorem vidi carbonum vase amictum.

Sed magis prope forte τῆ ὕλη ταύτη conjectari potest scripsisse καὶ λαρκάδας, καὶ πανοὺς καὶ φανοὺς, καὶ ἀνθρ. Sic πανοὺς & φανός *Segm.* 117. juncta invenies. Sed alii hæc emendabunt rectius. JUNG.

⁴⁵ Καὶ λάρκους τούτους προσον.] Καὶ λάρκους τούτους πρ. ut in MS. λάρκος barytonus etiam *Suid.* & *Aristoph.* cum *Schol.* fol. 276. & 277. *Hesych.* autem oxyt. λαρκός. SEB.

Καὶ λάρκους, τούτους προσον.] Emenda omnino cum *Seberi* MS. λάρκος τούτους προσον. Sic supra *Segm.* 105. προσονομαστῆον δι τούτους καὶ πέλυκα. Distingue vero προσονομαστῆον, καὶ λαρκίδια, τὰ ἀγγεῖα τῶν ἀνθράκων tam ad λάρκους, quam λαρκίδια pertinent. JUNG.

⁴⁶ Καὶ λαρκίδια] C. A. λαρκίδια, καὶ τὰ ἀ. τῶν ἀ. *fiscella carbonaria.* KÜHN.

Καὶ λαρκίδια] *Falckenburgianis* Codicis beneficio textum habemus vocula λάρκια locupletiores: λάρκος, λαρκίον, λαρκίδιον, ut *δῖφος*, *δίφριον*, *διφρίδιον* neque male fecisse dixerō, si quis illam vocem *Hesychio* restituat: *Λαρκόν, πλέγμα φορμῶ ὅμοιον, ἐν ᾧ ἀνθρακας ἔφερει, ὅτε δὲ καὶ ἰσχυάδας· λάρκιοι* ibi legere malim; nam λαρκός subjicitur cum hac interpretatione, ἀνθράκων φορμῶς est & apud *Suidam*, qui unum alterumve locum *Aristophanis* ad hanc rem notavit, & *Ηαιροκλασιονετ*, qui vocabulum hoc e *Lyfia* adnotat, & interpretatur φορμῶν εἰς ὃν ἀνθρακας ἐπιβαλοῖ. Solebat autem vas illud operculo quodam integi, cui nomen ἐπιλάρκισμα id ego ex *Erythologo* didici: *Επιλάρκισμα, λαρκου βύσμα.* λάρκος δὲ ἀγγεῖον ἀνθράκων πλεκτόν· *Ῥητορικῆ.*

⁴⁷ Ἀριστοφ. &c.] C. A. ὡς Ἀριστοφάνης· reliqua defunt in eodem Codice. KÜHN.

Ἀριστοφ. &c.] *Aristophanis* locus in *Acharnensibus* hic credo est:

Ὡς τότε τὰ λαρκίδια οὐ προδύσω ποτέ.

Quod antea λάρκον dixerat:

Ὡς ἀπαλόμισθ' ὁ λάρκος δημότης ὄδ' ἔστ' ἔμοι. JUNG.

⁴⁸ Εὐρ. μ. εἴρ. ἐν Αὐτ. Σατ.] De *Euripidis Autolyco Satyrico Casaub.* lib. I. de *Sat.* *Poet.* c. 5. qui habet hic λαρκαγωγούς, ut certe emendandum est, non λαρκογωγούς, ut vulgo est. JUNG.

⁴⁹ Λαρκαγωγούς.] Malim λαρκαγωγούς. KÜHN. *Λαρκαγωγούς.*] Quin λαρκαγωγούς scribendum sit, nemo dubitabit, eoque pacto textum restitui: quæ adjectimus ad *vulgata*, Codici *Falckenburgiano* debentur, qui clarissimis hæc literis, quod insolens est, exhibebat. *Alexidis* *σπονδοφορικῶν* non alio quam hoc *Pollu-*

cis loco citatum legisse memini: retulit etiam hinc *Meursius* in *Indicem fabularum Alexidis*: si tamen MSS. hoc loco non essent mutili, forsitan longe aliam lectionem haberemus: *σπονδοφορικῶν* parum conveniens fabulæ titulus mihi videtur, sed orationi aptissimus: λόγος *σπονδοφορικῶν*: si *Alexidis Lyfiam* sufficere liceret, haberemus orationis auctorem: *Lyfiam* certe *Grammatici* in testimonium advocant, ubi de λαρκῶν dicunt: sed ego ne mihi justum temerarii nomen concilium: si *Alexis* germanus sit & retinendus, malle equidem *Σπονδοφόρω* in adducta vero *χρήσει ἀνθρακῆρῶν* omnino restituendum duxi, cujus ratio nemini paulo peritior latere potest: λαρκός τῶν ἀνθρακῆρῶν loquendi formula, quam aliquoties offendimus: *Αριστοφάνης* supra: *κοπίς τῶν μαγειρικῶν* & alibi *λεκίς τῶν πηλινῶν.* ⁵⁰ Ἀριστ. &c. τὸν * ἀνθρακῆρῶν.]

--- Ἀριστογείτονα
Τὸν ῥήτορα εἶδον λάρκον ἡμφισμένον
Τῶν ἀνθρακῶν.

Pro ἀνθρακῆρῶν autem an reponendum ἀνθράκων, vel ἀνθρακίον vel ἀνθρακίον, vel quid tandem? SEB.

Ἀριστ. &c. τὸν * ἀνθρακῆρῶν.] Pro ἀνθρακῆρῶν legentem ἀνθρακῆρῶν· λάρκος ἀνθρακῆρῶν est corbis ex vasīs, quibus strues carbonariz coacervantur, & hinc inde differuntur. *Salm.* leg. τὸν ἀνθρακῆρῶν· ego potius lego τῶν ἀνθρακῆρῶν. KÜHN.

Ἀριστ. &c. τὸν * ἀνθρακῆρῶν.] Quid si pro τὸν ἀνθρακῆρῶν legamus καὶ ἀνθρακίον; quod expovit *Hesychius* *Μικρον τριπόδιον & πᾶσαν μικρὰν κάμινον.* Sed magis placet retinere vulgatum, ita tamen ut scribamus, τῶν ἀνθρακῆρῶν id est, *vasculum carbonarium*: ἀνθρακῆρῶν puto ut *καματῆρῶν*, vel ἀνθρακῆρῶν vel si omnino analogiam urges, *μελιτῆρῶν* non adeo absimili forma erit; & ut *μελιτῆρῶν ἀγγεῖον*, ita & ἀνθρακῆρῶν, credo, dicere possumus. Sic & *μυρῆρῶν ἀγγος.* *Vasculi* itaque concinnandi, ut *Seberius* fecit, & ultimus, si placet, scribendus:

--- Ἀριστογείτονα
Τὸν ῥήτορα εἶδον λάρκον ἡμφισμένον
Τῶν ἀνθρακῆρῶν ---.

Λάρκος τῶν ἀνθρακῆρῶν, pari plane forma, ut & *Αριστοφάνης* *Γῆρας* supra *Segm.* 104. attuli, *κοπίδι τῶν μαγειρικῶν.* Sed cur ἀνθρακῆρῶν addit? In promptu causa; & alii enim λάρκοι erant, ferebant interdum in iis *σκευαρίοις* etiam *κατῆρῶν.* *Index Hesychius*: *Λαρκόν, πλέγμα φορμῶ ὅμοιον, ἐν ᾧ ἀνθρακας φέρουσι, ὅτε δὲ καὶ ἰσχυάδας.* Habes itaque jam λάρκον *ἰσχυαδοφόρον* habes & ἀνθρακῆρῶν, si admittis, ἔχου ἀνθρακοφόρον. JUNG.

De pistoriis instrumentis.

⁵¹ Περὶ τῶν τοῦ ἀρτοποιοῦ σκευῶν.

SI vero coquinariis vasculis Pistorum quoque instrumenta adjungenda sunt, & multi pistrinum officinam nominaverunt, nihil intererit, etiam vas, in quo panes coquunt, sic nominare: quod nunc furnum vocitant: utrunque vero πλάθανοι nominandum est: quemadmodum & illud, in quo panes formabant. Pistorii quoque ordinis fuerint mola asinaria, mola, mola frumentaria, & molitoriae scopae. Tum & pausicapta instrumentum, molentium collo, ne farina devorent, adjunctum: quod cardopeum nominaverunt: * ut Aristophanes in Heroibus:

Aut cardorum collo adaptetur.

Ex his quoque fuerint verua, spalathrum, hostorium, radius, vertebra, magis, chœ-

Εἰ δὲ ἐπὶ τοῖς μαγειρικοῖς σκεύεσι καὶ τὰ τῶν ἀρτοποιῶν προσρητέον, ⁵² ἀρτοπτέιον τὸ ἐργαστήριον ⁵³ τινῶν ὀνομαζόντων, οὐδὲν κωλύει καὶ τὸ σκεῦος, ἐν ᾧ τοὺς ἄρτους ἐνοπτῶσιν, οὕτω καλεῖν, ὃ νῦν ἀρτόπτην καλοῦσι ⁵⁴ πλαθάνους δὲ ἑκάτερον ρητέον, ⁵⁵ ὥστε καὶ ἐφ' ᾧ τοὺς ἄρτους ἐπλαττον· ἐκ δὲ τῶν ἀρτοποιικῶν, ⁵⁶ ὄνος ἀλέτων, καὶ μύλη, καὶ μύλη σιτοποιῶς, ⁵⁷ καὶ μολήκορον, καὶ ⁵⁸ παυσικάπη, ἣν καὶ καρδοπεῖον ⁵⁹ ὀνόμαζον. * ὡς ἐν Ἡρώσιν Ἀριστοφάνης, 113

Ἡ ⁶⁰ καρδοπεῖω περιπαυῆ τὸν αὐχένα.

ἐκ δὲ τούτων, ⁶¹ ὀβελοῖ, ⁶² σπάλαθρον, ⁶³ ἀπομάκτρα, σκυτάλη, περιστροφίς, μαγίς, χρο-

[⁵¹ Περὶ τῶν τοῦ ἀρτ. σκ.] C. A. περὶ σκευῶν ἀρτοποιῶν *Salm.* ἀρτοποιικὰ σκευῆ. KÜHN.

[⁵² Ἀρτοπτέιον &c.] *Salm.* C. ἀρτοπτέιον μὲν τὸ ἐ. τινῶν ὁ. οὐδὲν κωλύει· dein in C. A. textus incipit: ἀρτοποιῶν σκευῆ· ἀρτοπτέιον μὲν τὸ ἐργαστήριον, ὡς τινες, καὶ ἐν ᾧ τοὺς ἄρτους ἐνοπτῶσι ὃ νῦν ἀρτόπτην κ. ἐκ δὲ τῶν ἀρτοποιικῶν &c. ita C. A. KÜHN.

[⁵³ Ὅς τινες ὀνομάσαν] MS. τινῶν ὀνομαζόντων. SEB. Ὅς τινες ὀνομάσαν] Si hanc lectionem retinendam dicas, inconcinna sane erit σύνταξις, & videtur verbum deesse. Sui MS. *Seberi* scripturam, quam indicavit: τινῶν ὀνομαζόντων, scriberis, omnia cohærebunt rectius: videtur igitur scribendum & distinguendum: προσρητέον, ἀρτοπτέιον τὸ ἐργαστήριον τινῶν ὀνομαζόντων, οὐδὲν κωλύει καὶ τὸ σκεῦος, ἐν ᾧ τοὺς ἄρτους ἐνοπτῶσιν, οὕτω καλεῖν, ὃ &c. Sic sane commodum sensum eliciamus. *Sē*, ait, *præter coquinariæ vasa & pasticæ addenda sunt, quæ quidam ipsam officinam ἀρτοπτέιον vocant, nil obstat, quo minus & ipsum illud vas, in quo panes coquere solent, ita adpellentur, quod nunc ἀρτόπτην nominant.* De hac *Jungius Nomencl. Antioria, Plauto, Utensile assandis torrendisque panibus accommodum: ἀρτόπτη Polluci.* De qua re plura *Turneb. XIV. Advers. 5. Jung.*

[⁵⁴ Πλαθάνους] Utamur istis, quæ sunt ad manus, adminiculis: *Codex Seberi MS. τινῶν ὀνομαζόντων* habet, quæ mihi lectio juxta cum *Jungermanno* longe concinnior & aptior vulgata fuit visa; eam igitur in textu reposui. *Ἀρτοπτέιον*, credo, rarissime invenies: *ἀρτόπτην* usurpavit *Arrianius* in *Epilleticis*; & inde *Romanos* derivasse constat *artopram*, quod vocabulum apud *Juvenalem Sat. V. Gl. Isidori: Pignella, artopra, vasis genus.* *Πλαθάνους* vocem esse *Doricam* adnotavit *Corinthius de Dial. Dor.* id autem ego dixero potius de feminina forma *πλαθάνη*, siquidem illam adhibuisse reperiam *Theocritum Eid. XV. vers. 114.* ubi *Scholiastes: πλαθάναι δὲ, ἐν αἷς διαπλάττονται τοὺς ἄρτους.*

[⁵⁵ ὄνος ἀλέτων] Vid. supra VI, 74. SEB. *Πλαθάνους*] Si hæc vera lectio, diciturne itaque & ὁ *πλαθάνος*; ut alia ejusmodi utriusque generis. Vide tamen an non *πλαθάνων* legendum sit. Certe sic *Noster* supra VI, 74. *ἔθα δὲ ἐπλάττοντο οἱ ἄρτοι, πλαθάνων ὀμοίως καὶ δὲ ἐπλάττοντο.* Profus geminus locus huic. Et addit hic aliam adhuc notionem ἐφ' ᾧ. *H. Steph.* in suo Codice ἐφ' οὗ adscripsit, quia sic *He-*

scholius: & placet: tres itaque significationes in τῇ ἀρτοποιικῇ habebit *πλαθάνων*. Prima, *ἐργαστήριον ἔθα ἐπλαττον* altera, *σκεῦος, ἐν ᾧ*, tertia, *σκεῦος, ἐφ' οὗ*, de qua & *Heischius* exponit: *Πλαθάνων, κύκλον ἐφ' οὗ πλάσσουν ἄρτους καὶ πλακοῦντας. H. Jungius* fingit & aliam, quod ubi apud *Pollucem* legerit, me fugit. Ita enim in *Nomencl.* scribit. *Testis Cat. Fugile sub quo testuacea & placenta concoquuntur, subiecto impositoque igni: πλαθάνος Dorice & πλαθάνη Polluci.* Sed liber quærere ubi? Certe *πλαθάνων* & supra *Noster* habet VII, 22. JUNG.

[⁵⁶ ὄνος ἀλέτων] C. A. ἀλέτων supra VII, 19. *ἀλέτων*, MS. ὄνος ἀλέτων. *Xenoph.* libr. I. ἀνάβας f. 256. αἱ δὲ ἐνοικοῦντες ὄρους ἀλίτας περὶ (al. παρὰ) τὸν ποταμὸν ὀρύττοιτες καὶ ποιοῦντες. SEB.

[⁵⁷ Καὶ μολήκορον.] Dux hujus versiculi copulæ abfunt a C. A. KÜHN. [⁵⁸ Παυσικάπη] Sic supra VII, 20. Hic pr. ed. *παυσικάπη*. SEB. [⁵⁹ ὀνόμαζον.] Post ὀνόμαζον statim est ὀβελοῖ in C. A. &c. KÜHN. [⁶⁰ Καρδοπεῖω] Pr. ed. *καρδοπέω*, mendose. *H. Steph.* SEB. [*Καρδοπεῖω*] Etiam hic ad oram in suo Codice restituerat *H. Stephanius*; & patet ex præcedenti *καρδοπεῖον*. JUNG.

[⁶¹ ὀβελοῖ] Puta pro ὀβελίαις ἄρτοις, de quibus supra VI, 75. JUNG. [⁶² Σπάλαθρον] Vid. supra VII, 20. SEB. [*Σπάλαθρον*] Pro *σπάλαθρον*, cum MS. *Seberi* supra placuit potius *σπάλαυθρον*, ut & MS. postea supra VII, 22. habebat. JUNG.

[⁶³ Ἀπομάκτρα] Hæc & supra ita juncta IV, 170. ubi de iis quid dixi. JUNG.

νιξ, ⁶⁴ μέδιμνος, ἡμιμέδιμνος, ἑκτεύς. ⁶⁵ καὶ πα-
⁶⁶ ρὰ Ἀλκαίῳ τῷ μελοποιῶ ἔν δευτέρῳ μελῶν, ⁶⁶ κύ-
 προς· καὶ παρὰ Ἰππώνακτι ἐν πρώτῳ ἰάμβων,
⁶⁷ ἡμικυπρον· διχοίνικον δὲ καὶ ⁶⁸ ἡμικέτον ἐν Ἀρι-
 στοφάνους Νεφέλαις· καὶ κοτύλη δὲ μέτρον οὐχ
⁶⁹ ὑγρῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ ξηρῶν· ὅταν Φῆ Θου-
 κυδίδης ἐν τῷ ἐβδόμῳ βιβλίῳ, κοτύλην ὕδατος,
 114 ⁷⁰ καὶ δύο κοτύλας σίτου· ⁷¹ δύναται δὲ καὶ
⁷² τριτημόριον χοίνικος· ⁷² ἀρτοποιικὸν δὲ καὶ κο-
 δομεῖον, ⁷³ καὶ τηλία, καὶ μάκτρα, καὶ σκά-
 Φη, καὶ εἴ τινα τῶν μαγειρικῶν κοινὰ τοῖς ἀρτο-
 ποιοῖς· ἤπου δὲ καὶ ὄλμος, ⁷⁴ τὸ ὑπόθημα τοῦ ἔλ-
 μου, ὑφόλμιον, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρω λέ-
 γει· καὶ ⁷⁵ ὑπερον δὲ, καὶ κόσκινον, ⁷⁶ καὶ κρησέρα,

nix, medimnus, semimedimnus, sexta-
 rius. Et Modius apud Cleonem Canto-
 rem in Secundo Odarum, Et apud Hip-
 ponactem in Primo Jamborum, Semi-
 modius. Chœnix vero duplex & Se-
 mixestarius in Nubibus Aristophanis.
 Tum & cotyla mensura non liquidorum
 modo, sed & aridorum: quoniam Thu-
 cydides inquit libro septimo. Cotylam
 aquæ, & tres cotylas frumenti: ^v 114
 let autem tertiam chœnicis partem. Pi-
 storia quoque sunt, codomæum, cri-
 brum, mastra, scapha: & si quæ co-
 quinarii ordinis cum pistorum vasis sunt
 communia. Præterea mortarium, Ἰφόλ-
 μιον, quod mortario subjicitur, quemad-
 modum Aristophanes in Anagyro vocat.
 Tum & pistillum, & cribrum, cribri tegmen,

64 Μέδιμνος] C. A. μέδιμνος, ἡμιμέδιμνος ita & C. Salm. Kühn.

65 Καὶ παρὰ Κλέωνι &c.] C. A. καὶ παρὰ Κλέω τῷ μ. &c. καὶ παρ' Ἰππώνακτι &c. eandem lectionem habet notis in h. l. Salm. Kühn.

Καὶ παρὰ Κλέωνι &c.] Jam optare licet MS. nostri paginam excisam. Sed bene expleret hoc ἄλλοιμα egregie supra IV, 170. ubi κύπρον δὲ τὸ οὐτὰ καλούμενον μέτρον, εὐρύς αὖ παρὰ Ἀλκαίῳ ἐν δευτέρῳ μελῶν ne dubita itaque emendare: καὶ παρ' Ἀλκαίῳ τῷ μέλοισι. Et eat ille Paphlago in malam crucem. Κύπρος vero bene ex Hesychio confirmat Seberus noster; H. Stephanus enim hic adscripserat κύπρον· addiditque quod ita supra IV, 169. Sed non obstat iste locus, immo pro nobis est: ait enim, ut modo adscripsi, κύπρος δὲ εὐρύς· ubi κύπρον accusativus potest esse ἀ κύπρος, & est certe: quæ enim adduntur τὸ οὐτὰ καλούμενον μέτρον, adduntur ἐξηγητικῶς, nec ad genus κύπρον indicandum quidquam faciunt: ut etiam supra indicavi. Et H. Stephanus hic non emendare, sed varietatem, quam putavit esse, indicare voluit: κύπρος & apud Eriphanium existare Hofius adnotavit libr. I. de Mensur. cap. 1. Jung.

Καὶ παρὰ Κλέωνι] Non minus ingeniose, quam vere ex alio simili Pollucis loco huic Jungermannus emendavit: nec quisquam, credo, cui mens sana & rei Criticæ sapor, in dubium revocabit, quin ita reponi debeat in textu: accedunt Excerpta Falckenburgiana, quæ manifesto Cleonis huic spurio Aleantibus substituant: Menesius in Bibliotheca Græca Cleones habet duos, alterum, qui scripserit Argonautica, alterum, qui Alexandrum fuerit securus, & libellum ediderit περὶ λιμέων· sed illi nihil quicquam ad Pollucem pertinent. Κύπρον Hesychius exponit μέτρον σιτήριον (αἱ σιτήρη; sed nihil opus est; habuimus enim etiam in Polluce ἀγυγὸς μελιτήριον) ἢ κεφάλαιον ἀριθμοῦ. Cistram nos vulgo vocamus, nam eo referenda posterior explicatio: Ponticis istius vocabuli usum adsignat Eriphanus: Κύπρος παρὰ τοῖς αὐτοῖς Ποτικαῖς μέτρον ἐστὶ μοδιῶν β. ut ἡμικύπρον igitur modio fuerit æquale. Ferme præterieram quod & in Falckenburgii Codice ἡμικύπρον extet, cum antea edereetur ἡμικυπρον.

66 Κύπρος.] Syll. ascr. κύπρον. Sed & Hesych. Κύπρος, μέτρον σιτήριον &c. Seb.

67 Ἠμικύπρον.] Salm. C. ἡμικύπρον· διχοίνικον καὶ ἡμικέτον. Kühn.
 Ἠμικύπρον.] Sic & Hesych. Ἠμικύπρον, ἡμισυ μεδίμου. Miror ergo Hofium libr. I. de Mensur. c. 16. in ἡμικύπρον, tam ex Hesychio, quam ex hoc loco nobis obsecere ἡμικύπρον. Jung.

68 Ἠμικέτον] Scribendum prout ἡμικέτιον, ut supra

VI, 160. quoque ex Aristophanis Νεφέλαις adduxit. Versus certe in quibus tam διχοίνικον, quam ἡμικέτιον apud Aristophanem esse dicit, in dicta Comœdia sunt hi:

Ἰπ' ἀλφίταμοιβῶ παρκαπὴν διχοίνικον.

Et statim, ubi etiam intercessit, οὐδὲν πρότερον ἡμικέτιον'

Εἰ μὴ τετράμετρον ἴστιν ἡμικέτιον. Jung.

69 Ὑγρῶν &c.] C. A. ὑγρῶν &c. ξηρῶν δύναται δὲ &c. ὑγρῶν & ξηρῶν etiam Codicis Vossiani est, a nescio cujus manu ascriptum. Kühn.

70 Καὶ τρεῖς κοτύλας] Emenda, καὶ δύο κοτύλας σίτου, non τρεῖς· supra idem locus VI, 195. recte editus est. Locum historici libet & hic adscribere, qui est extremo lib. VII. Ζευγυρ. ἰδιόσται γὰρ αὐτῶν ἑκάστη ἐπὶ ὀκτῶ μῆνας κοτύλην ὕδατος καὶ δύο κοτύλας σίτου. Jung.

Καὶ τρεῖς κ.] Ex rei veritate & emendatione Κυθηῖο textum restitui: id & alibi a nobis in hac eadem re factum est.

71 Τριτημόριον] Chœnix nempe tres continebat cotylas. Sic supra IV, 168. κοτύλη, τὸ τρίτον τῆς χοίνικος. Jung.

72 Ἀρτοποιικὸν] Pro ἀρτοποιικὸν malim legere ἀρτοποιικῶν· id est, τῶν ἀρτοποιικῶν σκευῶν· vel ἐν ἀρτοποιικαῖς σκευαίσις. Jung.

73 Καὶ τηλία] Copulas non habet C. A. Kühn.

74 Τὸ ὑπόθημα] C. A. καὶ τοῦπόθημα (pro καὶ τὸ ὑπόθημα) ὑφόλμιον· ὡς Ἄ. ἐν ἀργύρῳ ὑπερον κόσκινον. Kühn.

Τὸ ὑπόθημα] Ad hoc respexit & Hesychius, ubi ὑφόλμιον exponit, καὶ ὑπόθημά τι. Jung.

75 Ὑπερον] Vid. supra VII, 107. Seb.

Ὑπερον] Qui sævissimam Anaxarchi pœnam literis tradiderunt, sæpius hac voce utuntur: Plut. de Virtute Morali: ὁ μὲν γὰρ (Nicoecon) ὑπέροις σιδηροῖς κατέτισσε καὶ κατέκλιταν ἐκείνον· similiter Clemens Alexandrinus & Theodoretus, quos omnes adduxit Eru- ditiſt. Menagius ad Diogenis Laertii IX, 59. Κρησέρα excussam crebro farinam excipiebant: meminit Aristophanes in Ἐκκλησίᾳ. Ἄλλ' οὐχὶ νυκὶ κρησέρα αἰτούμεθα; ibi Commentator antiquus περιβόλαιον τῶν κοφίτων exponit: videndus in Gloss. Hippocraticis Galeus: apud Erotianum male editur κρησέρα pro κρησέρα· Ὑφόλμιον Aristophanem in Ἀναγύρω dixisse suppositivum mortarii notavit Pollux noster: Hesychius & aliam hujus vocabuli notionem adfert: ejus verba lubet adscribere: Ὑφόλμιον, μέρος τι τοῦ ἀλεύου πρὸς τῷ στόματι, ἢ αὐ γλώττιδι, καὶ ὑπόθημά τι.

76 Καὶ κρησέρα] C. A. κρησέρας κρησέριον ἄλ. C. V. ascriptum κρησέρας· δὲ δὲ κρησέρα. Kühn.

&

& operculum, & cribrum tenuius. Et in Publico foro scriptum est, Cribrum ordeaceum. Aristophanes vero in Scenis conjunctis, instar cribri perforatum est.

καὶ κρησέριον, καὶ ἡ ἀλευρότησις, καὶ, ὡς ἐν τοῖς Δημοπρατοῖς ἀναγέγραπται, κόσκινον κριθοποιόν· ὃ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Σκηναῖς καταλαμβάνουσας ἔφη, ὡς περὶ κόσκινον αἰρόπινον τέτρηται.

De lucerna, vase unguenti, & figuris.

⁸¹ Περὶ λύχνου, καὶ σκευῶν μύρου, καὶ προσέτι κεραμέων.

Hæc vero Candelæ sequuntur, & candelæ duplices, secundum Philonidem dicentem in Cothurnis, Quemadmodum candelæ duplices: atque candelæ triplices. Et lychna, secundum Herodotum: idemque Candelæ incensio-

Λύχνοι δὲ ἐπὶ τούτοις, καὶ λύχνοι δίμυξοι· ⁸² Φιλωνίδου δὲ ἐν τοῖς Κοθόρνοις εἰπόντος, ὡς περὶ οἱ δίμυξοι τῶν λύχνων. Μεταγένης δὲ, δίμυξον δὲ, ὡς ἐγὼ δοκῶ καὶ λύχνοι τρίμυξοι· ⁸³ καὶ κατὰ Ἡρόδοτον, λύχνα· αὐτὸς μὲν καὶ λυχνοκαΐαν

77 Ἀλευρότησις.] In Labbæi Codice hic reperio adnotatum: *u vultet: ἀλευρότησις Hefych. Etymol. Pollic: supra etiam Noster hæc VI. 74. JUNG.*

78 Καὶ ἐν τοῖς Δημοπρατοῖς] MS. καὶ ὡς ἐν τ. Δημοπρατοῖς. SEB.

Καὶ ἐν τοῖς Δημοπρατοῖς] C. A. καὶ ὡς ἐν τοῖς Δημοπρατοῖς &c. habet & Salm. Δημοπρατοῖς. KÜHN.

Καὶ ἐν τοῖς Δημοπρατοῖς] Scribe Δημοπρατοῖς quamvis plane mallet, ut Seberus in suo MS. fuisse ait, καὶ ὡς ἐν τοῖς Δημοπρατοῖς &c. JUNG.

79 Ὁ δὲ Ἀριστ. ἐν Σκ. κατ. &c.] MS. κατὰ. ἔφη, ὡς π. SEB.

Ὁ δὲ Ἀριστ. ἐν Σκ. κατ. &c.] C. A. ὡς ὁ Ἀ. ἐν Σκηναῖς καταλαβοῦσας. consentit Salm. C. KÜHN.

Ὁ δὲ Ἀριστ. ἐν Σκ. κατ. &c.] Post κατὰ. cum MS. Seberus videtur addi posse vocula ἔφη. JUNG.

Ὁ δὲ Ἀριστ. ἐν Σκ. κατ.] E MS. Seberus, Jungermanno non refragante, additum in textu ἔφη.

80 Κόσκινον αἰρόπινον] Αἰρόπινον habet & Suidas: Hefych. Αἰρόπινον id est, cribrum quo ventilatur frumentum, ut lolium inde separaretur; αἶρα enim lolium est, & πῖνος sordis: quod scilicet sordesceret lolii inquinamentum, αἰρόπινον dictum est hoc cribrum. Salm. C. V. αἰρόπινον atque ἴσα apud Hefych. scriptum est. KÜHN.

Κόσκινον αἰρόπινον] Quid in ipsa Aristophani χήρῃσι αἰρόπινον, sed Hefychius quoque explicat; quamvis apud eum ita legatur: Αἰρόπινον, σκοτεινόν, καὶ τὸ κόσκινον ἐν ᾧ πυρὸς σήθονται ubi Sylburgius emendat αἰρόπινον· sic ut & jam H. Steph. in Thesaurο, quem vide ex Suid. & Etymol. dictum enim ἀπὸ τοῦ αἶρειν τὸν πῖνον. JUNG.

81 Περὶ λύχνου, &c.] Integer titulus abest a C. A. dein textus: λύχνοι δὲ ἐπὶ τ. καὶ δίμυξοι, τρίμυξοι τοῦ δὲ λυχίου &c. vid. supra lib. VI. c. 18. KÜHN.

82 Φιλωνίδου &c.] Philonides in Cothurnis ab Athenæo lib. XV. extremo citatur quoque eundem locum respiciente, ut observavit Casaub. ult. Anim. ult. Meminit ejusd. fabulæ & Suidas in Φιλωνίδῃ. JUNG.

Φιλωνίδου δὲ ἐν τοῖς Κοθ. &c.] De Philonide, ejusque Cothurnis alibi supra diximus; cothurnum calceamenti fuisse genus, quod pedibus utrisque sine molestia possit aptari nemo nescit: inde ingenio volubili & inconstanti homines sic dicti: Theraementi eam ob causam Cothurni cognomen adhaesisse referunt: an in hunc & alios similis ingenii homines Philonidem illa fabula iussisse existimabimus? constituit illa de re, quod voluerit, lector. Post Philonide χήρῃσιν contextum avimus e Codice Falckenburgiano, in quo ista liquide perscripta erant: Μεταγένης δὲ δίμυξον δὲ ὡς ἐγὼ δοκῶ· quæ eadem addidit etiam hic Codex VI. 18. Metagenis autem hujus locus exitit in Φιλοδότη, ut ostendit Athenæus XV. cap. 20. Μηχανισμοῖς τοῦ δίμυξου λύχνου καὶ Μεταγένης ἐν Φιλοδότη, καὶ Φιλωνίδῃ ἐν Κοθόρνοις· unde simul elucet, verissimum esse & præclarum hoc Falckenburgiani Codicis augmentum. Lampadas μύ-

τρὴ & μύξα quid sit apud Græcos, nemo paululum humanior ignorabit: prius vocabulum usurpavit Aristophanes Ecclesiæ. v. 5. alterum Aratus in hisce -- λύχνοιο μύκτης ἀγείρονται περὶ μύξας· hinc igitur λύχνοι δίμυξοι, quorum forma rerum antiquarum studiofis est pernota; & τρίμυξοι licet & cum Martiale λύχνον πολύμυξον, lucernam polytyxiam dicere; illa enim Epigrammatis 41mi lib. XIV. est inscriptio, ubi & τυχας Latina civitate donare non erubuit jucundissimus poeta:

*Illustrem cum tota meis convivis flammis,
Totque geram τυχας, una lucerna vocor.*

Vide Licetum.

83 Καὶ κατὰ Ἡρόδ. λύχνα.] Herod. libr. II. fol. 77. λύχνα καλοῦσι πάντες πολλὰ ὑπαίθρια περὶ τὰ δώματα κυκλῶ &c. Et mox ibidem, τῆ ὀρθῇ εὐνοῖα κίεται λυχνοκαΐη. SEB.

Καὶ κατὰ Ἡρόδ. λύχνα.] Et Athenæus lib. XV. extremo: λύχνα, ait, δὲ οὐδὲτέρας εἴρηκεν Ἡρόδοτος ἐν δευτέρῃ ἱστορίῳ· & ex Athenæo Eustath. ad Ὀδυσσ. η. Locum Herodoti attulit ex Eusebio cap. 62. Seberus noster, ubi statim eodem genere subjicit Herodotus: τὰ δὲ λύχνα ἴσθι ἐμβαΐα ἔμπλεα αἰὸς καὶ ἰλαίου· ἱπποπόλις δὲ ἴπισσι αὐτὸ τὸ ἐλλύχμιον· καὶ τοῦτο καίεται πανύχμιον· καὶ τῆ ὀρθῇ εὐνοῖα κίεται λυχνοκαΐη. Et statim: καίουσι καὶ αὐτοὶ πάντες τὰ λύχνα. Et eadem Muses C. 133. de Mycerino: λύχνα ποιησάμενον πολλά, ὅπως γινώτο νύξ, ἀνάψωντα αὐτὰ, πῖνον τε καὶ εὐπαθειν· λυχνοκαΐας vero ex Herodoto Noster & supra meminuit VII, 178. JUNG.

Καὶ κατὰ Ἡρόδ. λύχνα.] Pluribus exemplis hanc nominum antiquam formam, qua multa genere tam neutro quam masculo ponuntur, ostendit Eustath. ad Ἰλ. A. pag. 108. Hefychii Glossa ex hoc fonte derivata: Λύχνα, λύχνοι· neque dubitabis quin Idem ad Herodotum respexerit, cum ista scriberet, λυχνοκαΐαν, λυχνοψίαν· egregie; nam λυχνοψίαν, notante Athenæo, plurimi solebant appellare, quam Cephisodorus vocaverat λυχνοκαυτίαν, quæ eadem est, ac λυχνοκαΐα. Sed illius Ægyptiorum λυχνοκαΐας post Herodotum non pauci meminere: Libanius Antiochico: καὶ τὴν ἡλίου λαμπάδα λαμπτήρες ἕτεροι διαδίχονται τὴν Αιγυπτίων λυχνοκαΐαν περιότες· ubi locupletissimum Antiochenisium opulentiam plenis verbis collaudat, & apud eos festa celebrari tradit post occasum Solis non minus lucernis illustria, quam fuerit Ægyptiorum celebratissima λυχνοκαΐα. Apud Libanum autem in margine notatum est a Morello: Maximus Tyrus in Exord. Orat. ad Imp. de Palladis signi celebritate in Saidis urbe: in Maximo Tyrus tale quid, ceteri a capite ad calcem evolveris, non reperitur iri certissimum sum: ab ipso Morello culpa commissa est, qui dum nimis inconsiderate & festinanter scribit, pro Themistio Maximum Tyrus dedit: Themistius enim in initio Orationis in

εἴρηκεν· καὶ Κρατῖνος δὲ ἐν τῷ ⁸⁴ Τροφωνίῳ, καὶ Μένανδρος ἐν Θεσσαλικῇ· ⁸⁵ καὶ λυχνίον μὲν, ἐφ' οὗ ἐντίθεται ὁ λύχνος, ἢ καλουμένη ⁸⁶ λυχνία· τοῦ δὲ λυχνίου τὸ ⁸⁷ ἀπευρυτόμενον, ᾧ ἐπιτίθεται ὁ λύχνος, πινάκιον, ἢ πινாகίσκιον· ⁸⁸ τὸ δὲ ἐντιθέμενον τῷ λύχνῳ, θρυαλλίς, ἐλλύχνιον, ⁸⁹ Φλογμός· ⁹⁰ ὁ δὲ νῦν Φανός, καὶ λυχνοῦχος, ὡς ⁹¹ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσιν ἔφη, φαίνειν ὑπευθύνους λυχνοῦχος· ⁹² ἐν δὲ τῷ Λυσίου πρὸς Κυτρίνον, Ἐξαίφνης τοῦ συνακολουθοῦντος οἰκέτου λίθον τις λαβῶν ἔκρουσε ⁹³ τὸν λυχνοῦχον·

Constantium luxocaias omnisque illius festivitatis in honorem Minervae instituta fecit mentionem: sed elegantissimum Oratorem eo in loco menda deturpavit, quae obiter eluenda est: *ἰναύσιον*, inquit, *ἰορτήν ἀγαγεῖς*, ἢ καλοῦσι *λυχοποιίαν*· refice, me sponse, *λυχοποιίαν*· festum enim illud *Ἐγυρτίον* nemo est, qui *λυχοποιίαν* appelleret: ipse in sequentibus *Themistius* huic emendationi suffragatur: καὶ τὰ λύχνα ἀπακίονοισι ὑπαίθροι περὶ τὰς σκηνάς· ubi studiosissimum antiquitatis veterum scriptorum hominem scripsisse ad exemplum *Herodoti* λύχνα velim observet: paulo post: καὶ τὰ λύχνα ἀπάκτουσι· sed hac de re satis, cujus & superius ad *Pollucis* libr. VII. meminimus: olim vero moris fuit, ut festis diebus lucernas accenderent, quod & apud *Christianos* nunquam non factitatum est, ut praeter alios observavit *Fronto Ducasus* ad *Chrysostr.* *Orat.* pag. 51.

⁸⁴ Τροφώνιος] *Cratini Trophonius* & ab *Athenaeo* laudatur, ut indicat *Casaub.* II. *Anim.* 21. *JUNG.*

⁸⁵ Καὶ λυχνίον μὲν] MS. τὸ λυχνίον. Apud *Phrygicum* λυχνίον editur, & *Nunnesius* id solum in *Notis* agnoscit, sicut & apud *Pollucem* hic, atque *Eustathium* προπαροξυτονίως λυχνίον pronunciantium esse dicere, ex *Ammonio* etiam λυχνίον esse ait. *Sylburgius* vero ad ista *Helyschii*, λυχνίον ἢ λυχνία adscripsit, λυχνίον vel λυχνίον scribendum esse, quae sententia etiam *H. Stephani* in *Thesauro*: & λυχνίον quoque apud *Suidam* est. Nescio tamen an nostrum λυχνίον, quod & supra VI, 103. λυχνία pluraliter tam vulgo quam in MS. erat, mutare debeamus. Certe apud *Eustathium* ad *Ὀδυσσ.* η. etiam ita invenio: τῶν γὰρ νῦν φασὶ λυχνίαν, λυχνίον ἰκαλοῦν· &c. Et in *Ammonii* Libello, sive *Herennii Philonis* potius, περὶ ὄμ. καὶ διαφ. λεξ. hodie certe ita legitur: λυχνίον λυχνοῦ διαφέρει· λυχνίον μὲν γὰρ ἴστιν ἢ λυχνία, ὡς Ἀριστοφάνης &c. Et *Magnus Casaubonus*, cujus auctoritas nobis profecto instar veterum est, ad istud *Athenaei* extremo lib. XV. ὁ μὲν τις ἔλατο, καὶ λυχνίον· *Eustathius*, ait XV. *Anim.* c. 18. scribit ex hoc loco λυχνίον, & ita *Pollux*, *Helyschius*, alii: nostri Codices λυχνίον· λυχνίον autem & λυχνία proprie nam ipsum notant, cui oleum infunditur, & ellychnium ardeat; aut candelabrum cui lucerna imponitur, vel appenditur. *Possumus* itaque apud *Pollucem* vel λυχνίον retinere, quod MS. noster, hic quidem deficiens *Segm.* 118 & 119. agnoscit: vel λυχνίον scribere, ut noster MS. mox *Segm.* 122. habet: ubi vulgo male λυχνίον. Sane & in hoc erravit *Nunnesius*, si modo editio ejus notarum ibi manum ipsius fideliter exprimit, quod dicat, *Poll.* λυχνίον, inquit, est, in quo imponitur lucerna, quae vulgo λυχνίας appellatur: & addit de *Eustathio* eum dicere, λυχνίον id esse, quod vulgo λυχνίας· quasi ὁ λυχνίας diceretur etiam, quod ubi legerit nescio: nec ita *Pollux*, apud quem supra VI, 103. αὶ λυχνίας etiam: nec alio genere *Eustath.* alii. Et ab ipso *Nunnesio* itatim additur λυχνία, candelabrum ex *Gloss.* & ἢ λυχνία &c. Sed lapsus est *Nunnes.* in voce corrupta λυχνίαν, quae sequitur, ut ibi dicam. *JUNG.*

nem dixit, Cratinusque in Trophonio, & Menandrus in Theffalica. Et candelabrum, cui candela, quae & lucerna dicta est, imponitur. Candelabri autem elatior pars, cui candela inferitur, scutella dicitur, vel lanx. Quodque mediae candelae inest, thryallis, ellychnium, & phlogmus.

Quam vero nunc lampadem vocant, etiam laterna dicitur: ut *Aristophanes* dicit in *Acharnensibus*, ad prodendos reos candelabrum. Sed apud *Lyfiam* ad *Chytrinum*, Repente vero quis arrepto lapide sequentis famuli laternam excussit.

⁸⁶ Λυχνία.] *Helysch.* λυχνίον, λυχνία· vellem *Interpr.* retinisset haec vocabula. *KÜHN.*

⁸⁷ Ἀπευρυτόμενον] *Leg.* ἀπευρυτόμενος, pars lateris & in latitudine diducta: eadem lectio ascripta est & *Codici Vossiano.* *KÜHN.*

Ἀπευρυτόμενος] Scribendum est ἀπευρυτόμενον· pars quae dilatatur, patella quasi candelabri, cui lumen mediae imponitur. *JUNG.*

Ἀπευρυτόμενον] Textus habet ἀπευρυτόμενον· quis enim bonae mentis emendationem illam non amplectatur?

⁸⁸ Τὸ δὲ ἐπιτίθμενον] C. A. καὶ τὸ ἐπιτίθμενον & c. *KÜHN.*

⁸⁹ * Φλογμός.] MS. φλογμός. Veteribus lexicis φλομῖς & φλόμος verbasunt herba, quae pro ellychniis utuntur, perinde ut *Etymologista* φλόμος, λεχμῶδες φυτόν, ἢ ἀπ' ἑλλοχνίον ἔχραντο. Et *Suid.* φλόμος, φλόμος, θρυαλλίς. Supra autem VI, 103. θρυαλλίς ἐστὶ τὰ ἐπιτίθμενα, καὶ ἐλλύχνια, καὶ φλόμοι, *SEB.*

* Φλογμός.] C. A. φλοκός· lege ex lib. VI. c. 18. φλόμος. Vetus Codex, φλόμος, ut monetur in *Codice Vossiano.* *Suidas* agnoscit tam φλόμος quam φλόμος. C. V. jubet conferre *Basili Hexaeteron.* *Salm.* φλογμός· modo vero πινாகίσκιον non habet. *KÜHN.*

* Φλογμός.] Ne dubites φλομῖς emendare. Sic supra VI, 103. καὶ ἐλλύχνια, καὶ φλομοὶ MS. noster, quamvis accentus variet, & φλόμος apud *Helysch.* *Suidam*que sit, scribaturque & aliter, ut noster *Seberus* notavit: cujus MS. φλογμῖς habet: quod nostram sententiam confirmat. Aliquid ex *Nunnes.* de hisce ad *Phrygic.* in ἐλλύχνιον. *JUNG.*

* Φλογμός.] Bene nostri Commentatores φλομῖς scribi jusserunt, quam eorum emendationem *Excerpta Falschburgiana* confirmant.

⁹⁰ Ὁ δὲ νῦν Φανός, &c.] Absunt a C. A. nam post φλοκός est λυχνοῦχος ἢ Ἀ. φαίνειν ὑπευθύνους λυχνοῦχον· vulgata lectio etiamnum est apud *Aristophanem*: *Salm.* leg. λυχνοῦχος. *KÜHN.*

Ὁ δὲ νῦν Φανός, &c.] De φανῷ & λυχνοῦχῳ plura idem *Nunnesius* ad *Phrygic.* in φανός· vid. & *Casaubonum* nostrum XV. *Athen.* 18. *JUNG.*

⁹¹ Ἀριστ. ἐν Ἀχ.] Vid. cum *Scholias.* fol. 298. priores editiones φ. υπευθύνους λ. & *Interpr.* laternam ad lucendum instituit. *SEB.*

Ἀριστ. ἐν Ἀχ.] Optime edidit locum *Comici Seberus* noster: dicit de *Sycophantia Dicaeorhii*:

Φαίνειν ὑπευθύνους λυχνοῦχος. —

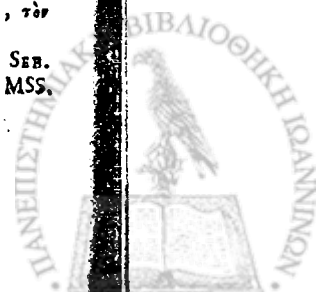
Fax in reis quadruplandis. —

Frischlinus vertit. *JUNG.*

⁹² Ἐν δὲ τῷ Λυσ. πρὸς Κυτρίνον] Absunt usque ad ὁ λυχνοῦχος a C. A. pro Κυτρίνον forte Κυρίον. *Chytrinus* enim, an nomen Graecum sit valde dubito: *sub isto quis a sermo affeclante lapidem sumens percussit laternam:* etiam *Interpres* legit τὸν λυχνοῦχον. *KÜHN.*

Ἐν δὲ τῷ Λυσ. πρὸς Κυτρίνον] Nescio an titulus mendo careat; alias placet conjectura *Seberi* nostri, τὸν λυχνοῦχον legentis. *JUNG.*

⁹³ Τῶν λυχνοῦχων.] An pro τὸν λυχνοῦχον; *SEB.* Τῶν λυχνοῦχων.] Nemini mirum accidat, sine MSS.

Cæterum in Aristophanis *Æoloscione*, Et pellucida omnia videmus exomidis, ut in nova laterna. Laterna vero etiam λαμπτήρ dicta est. Tum in Secundo Philisti libro dictum est, Et noctu obseptas laternas attollere: * intelligit vero laternam corneam. Πανός autem, & φανός, etiam facem significant: ut cum Euripides dicit in *Alcmene*, Unde vero piceam facem accipiendam invenisti? Teda enim, & lampades, luciferorum sunt. Lampades præterea Perticas vocavit Æschylus,

ἐν δὲ τῷ Ἀριστοφάνους Αἰολοσίκωνι, καὶ διαστίλβονθ' ὀράμεν, ὡς περ ἐν κενῷ λυχνούχῳ, πάντα τῆς ἐξωμίδος· ἐκαλεῖτο δὲ καὶ λαμπτήρ, ὁ λυχνούχος· ἐν γοῦν τῷ δευτέρῳ τῶν φιλίστου βιβλίων εἴρηται, καὶ τὰς νύκτας ἐπαίρεσθαι λαμπτήρας ἄντιπεφραγμένους· ὑποδηλοῖ δὲ τὸν ἐκ κέρατος φανόν· πανός μέντοι, καὶ φανός ἢ λαμπάς· ὡς ὅταν Φῆ ἐν τῇ Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδης, ἰ Πόθεν δὲ πεύκης πανὸν ἐξεῦρες λαβεῖν· καὶ γὰρ δᾶδες, καὶ λαμπάδες εἰσὶ τῶν φωσφόρων· τὰς μέντοι λαμπάδας καὶ κάμακας εἴρηκεν ἐν Ξαντρίαις Αἰσχύλος,

auctoritate restituisse me τὸν λυχνούχον, cum illam scripturam poscat analogiæ ratio; & MSS. hanc lectionem hic adprobatauros, modo ne deficerent, perfualissimus sum. In verbis Aristophanis etiam *Salmastii* lectionem κενῷ non damnem, retineri tamen vulgata tum posse censeo. Post illa sequitur in *Polluce*: ἐκαλεῖτο δὲ καὶ λαμπτήρ ὁ λυχνούχος, quæ recte se meo judicio habent: in Codice vero *Falckenburgii* λυχνός vulgatam lectionem probat *Philisti* χρῆσις.

94 Ἐν δὲ τῷ Ἀρ. Αἰολ. &c.] *Aristophane* χρῆσις concinnari rectius posse videretur. Sed ad MS. nostrum cupide redimus, qui cum nova pagina ita tursum pergit: καὶ τὰς νύκτας ἐπαίρεσθαι &c. ut vulgo est. JUNG.

95 Ἐν * κενῷ] *Interpr.* leg. κενῶ. SEB.

96 Ἐν γοῦν τῷ δευτέρῳ τῶν Φιλ. β.] MS. ἐν δὲ τῷ. SEB.

97 Ἐν γοῦν τῷ δευτέρῳ τῶν Φιλ. β.] C. A. ἐν τῷ δ. τοῦ Φιλίστου εἴρηται· hic iterum pergit C. V. KÜHN.

98 Τὸν ἐκ κέρατος φανόν.] *Phrynich.* pag. 12. φανός ἐπὶ τῆς λαμπάδος, ἀλλὰ μὴ ἐπὶ τοῦ κεράτιου λέγει τούτου δὲ λυχνούχου· ad quem locum vid. notas *Nunepesi* pag. 7. Ex eo autem quod laternarum materia olim plurimum coruca, *Plautinum* illud natum *Amphitr.* I, 1, 185. Quo ambulat tu, qui Vulcanum in cornu conclusum geris? Ubi consule quæ *Fr. Taubmanus* adnotavit. SEB. 2.

99 Ὡς ὅταν &c.] Absunt a C. A. usque ad λαβεῖν. KÜHN.

100 Ἀλκμήνῃ] *Euripidis Alcmene* apud *Stobæum* aliquoties laudatur, ut adnotavit in suo Catalogo *Euripidearum* fabularum *Schottus* noster. Inde & χρῆσιν παροιμιώδη depromit *Aristoph. Schol.* ad *Ranas*, ibi: μετακουλιθῆν αὐτὸν αἰεὶ Πρὸς τὸν εὐπράττοντα τοῖχον. JUNG.

1 Πόθεν δὲ π. φανόν &c.] Πεύκης φανός ταδα est. KÜHN.

Πόθεν δὲ π. φανόν &c.] Χρῆσις ex *Euripide* ita in MS.

Πόθεν δὲ πεύκης πανὸν ἐξεῦρες λαβεῖν· non φανόν, ut vulgo. Et certe illius, non hujus, τῶν ὄν in usu, ut modo & supra VI, 103. dixit, exemplum ex *Euripide* attulisse omnino credo: itaque cum MS. emendo. JUNG.

Πόθεν δὲ π. φανόν] Πανόν MSS. quod præ vulgata lectione placuit, cum & *Ammonius* obleret *Tragicis* illam vocem solere scribere per π, cum *Comicis* scribatur per φ. Eximie facit ad totam hanc rem *Galenus* locus, quem ex *Glossis* ejus *Hippocraticis* describam: λαμπτήρ, ὃν οἱ πολλοὶ φανόν ὀνομάζουσιν ἐν τῷ δευτέρῳ παρὶ νοσῶν τῷ εἰζῶνι· παρὰ μὲν τοῖς ἄλλοις καὶ μάλιστα τοῖς Ἀττικοῖς, ἐν ᾗ ζυλά τε κατεκαίετο παρῆχοντα φῶς· ἀλλὰ καὶ αἱ δᾶδες, καὶ ὁ λυχνός ἐστὶν ὅτε λαμπτήρ ὀνομάζεται· sic enim hæc purius, quam in editione *Alcina* vulgantur, legenda sunt: ad *Galenum* adde *Hesychium* in λαμπτήρ· hic enim quæ scribit proxime ad *Galenus Glossam* accedunt, meamque confirmant emendationem.

2 Καὶ γὰρ δ. καὶ λ. ε. τῶν φωσφόρων.] Γὰρ abest a C. A. mox quidam legunt τῶν πορφύρων. KÜHN.

Καὶ γὰρ δ. καὶ λ. ε. τῶν φωσφόρων.] MS. καὶ γὰρ δᾶδες, καὶ λαμπάδες τῶν φωσφόρων· sine εἰσὶ. *Athen.* libr. ult. Φιλόλλιος δὲ τὰς λαμπάδας δᾶδας καλεῖ. Et nescio quid hic delirabam, si legeremus: καὶ γὰρ δᾶ- τὰς καὶ λαμπάδας τῶν φωσφόρων· fore integrum scenarium, nescio unde: nam δᾶται etiam λαμπάδες apud *Hesychium* exponuntur: sed satius fuerat, credo, has nugas abstinuisse; cur enim δᾶδας & λαμπάδας hic *Pollux* omittat, quæ vulgatissima, & supra VI, 103. & *Segm.* 111, quoque allata fuere? JUNG.

3 * Ἐξαντρίαις] *Interpres* præterit vocem ἔξαντρίαις, quæ & *H. Sterbuno* suscepta. SEB.

* Ἐξαντρίαις] Bene C. V. ἐξαντρίαις· sic & *Salmast.* cujus C. V. ἔξαντρίαις· in catalogo *Æschylis* dramatum κατὰ στοιχείον, qui præmitti solet ejus *Tragediis*, etiam extant Ξαντρίαι· confer & *Valesii* notas in *Eusebii Hist. Eccles.* pag. 243. *Gloss.* Ξανθρία, *ruscatrix*, leg. *rusatritrix* a ξανθίν, *rusare*, *carminare*: eadem affert *Salm. Tibullus* Ξανθρίαν describit: *Tristiaque de niveo vellere dente rusat* lib. I. *Eleg.* 6. KÜHN.

* Ἐξαντρίαις] Non frustra suspectum habent vulgatum ἔξαντρίαις viri docti: falsum nos certo adfirmare possumus. Ita enim MS. noster jubet, qui habet: ἐν Ξαντρίαις. Nil verius, quod ita reponendum. Ξαντρίαι eadem & in Catalogo τῶν Αἰσχύλου δραμάτων κατὰ στοιχείον extant. Nec tamen, ut nos admonuit ὁ θεῖος *Salmastius*, satis hæc in te cautus aut prudens *Pollux*, qui κάμακας vocare λαμπάδας dicit: κάμακας πεύκης enim *Æschylum* vocare, non simpliciter κάμακας· Ἐ πύκας *Gyaci Poeta* λαμπάδας Ἐ ταδας dicitur: κάμακας πεύκης idem est, quod πύκας aut πύκη, quod est ταδα; Hæc ille. Ceterum feruntur & *Euripidis* Ξαντρίαι· nam apud *Aristoph. Scholiast.* ad *Ranas* in certamine Poëtico ad ista ῥύμφαι ὄρεστρονοι αἶτ: ἐκ τῶν

¹Κάμακες πύκνης οἱ πυρίφλεκτοι τὸ δὲ ὀβελισκο-
¹¹⁸λύχνιον, ⁵στρατιωτικὸν μὲν τοῖ τοῦ χρέμα, ⁶εἰ-
 ρηται δὲ ὑπὸ Θεοπόμπου ⁶τοῦ Κωμικοῦ ἐν Εἰρήνῃ,
 Ἡμᾶς δ' ἀπαλλαχθέντας ⁷ἐν ἀγαθαῖς τυ-
 χαῖς
⁸ὀβελισκολυχνίου, καὶ ξιφομαχαίρας πι-
 κρᾶς.

⁹ὅταν δ' εἶπῃ ἐν τῷ Αἰολοσίῳ Ἀριστοφάνης, Δυσὶν
 λυχνιδίον, ¹⁰δῆλον ὅτι λυχνία εἴρηκεν, ἀλλ'
 οὐ λυχνοὺς μικροὺς ὡσπερ καὶ ¹¹ὅταν Κράτης
 Φῆ ἐν τοῖς Γείτοσι, ¹²οὐκ ἔστι μοι λυχνιδίον

*Perticæ picatæ incensæ. Obeliscolychnium
 autem militare instrumentum est: • di-
 ctumque a Theopompo Comico in Pace,*

*Nos vero bona fortuna
 Obeliscolychnium permutantes, Censum
 acutum.*

*Verum cum Aristophanes in Æolisco-
 ne dicit, Duobus lychnidiis: nimi-
 rum candelabra intelligit, & non parvas
 lucernulas. Sicuti cum & Crates inquit
 in Vicinis, Non est mihi lychnidium.*

Ξανθρίων (puto scrib. Ξανθρίων) Εὐριπίδου φησὶν Ἀσκλη-
 πιάδης ἔπει δὲ Ἀθήνησιν ἐν τῇ τοῦ διαθέντων. Νύμφαι
 ὀρσιγυῖαι θεαῖσιν &c. similis nominis drama Ξάνται,
 ἢ κίρκωπες a Platone Comico scriptum fuit, ut a
Suidam lego in ejus *Comici* fabularum catalogo.
 JUNG.

* *Ἐξανθρίας Αἰσχύλος*] Mirum non meminisse *Meu-
 sum* hujus loci in *Æschulo* suo, cujus equidem emen-
 datio vel homini mediocriter docto facile venisset in
 mentem: nostri MSS. præclare, ἐν Ξανθρίαις, quo ten-
 dit & *Falckenburgii* Codex, quamvis in eo intrica-
 tior paullo sit scriptura. *Richardus Bentlejus* vit in-
 geniosissimus & insigni eruditione rectissime locum hunc
 emaculavit ad *Mulatum* pag. 58. ubi simile vitium *Ga-
 leno* adhæsisse observat, apud quem scriptum sit Αἰ-
 σχύλος Ξανθρίαις pro ἐν Ξανθρίαις. Adducit & hanc
Æschuli fabulam *Photius* in *Lexico Αἰσχύλος Ξανθρίαις*
 in voce πικρῶν, & in *ὀκτάπουν*, ἐν ταῖς Αἰσχύλου Ξαν-
 θρίαις. *Suidam* lege in eadem voce.

4 *Κάμακες π. &c.*] C. A. πύκνης οἱ π. malim tam-
 en vulgarum. *Salm.* καὶ κάμακες πύκνης οἱ πυρίφλεκ-
 τοι. KÜHN.

5 *Στρ. μὲν τὸ χρέμα*] C. A. μὲν τοι εἰ. δὲ καὶ ὑ. Θ.
 KÜHN.

Στρ. μὲν τὸ χρέμα] MS. στρ. μὲν τοι τὸ χ. De ὀβε-
 λισκολυχνίῳ vid. *Nunnesf.* Not. in *Phrynich.* voce φα-
 νός. Locum *Theopompi* hunc etiam intellexit *Athenaus*
 extremo libr. XV. quamvis apud cum mendose lega-
 tur *Ζυλολύνον* δὲ μρωπηται Ἀλεξίς, καὶ τάχα τούτω
 ὁμοίον ἐστὶ τῷ παρὰ Θεοπόμπου, ὀβελισκολύχνος. Sed
Magnus Casaubonus bene emendat & certo: τὸ π. Θ.
 ὀβελισκολύχνος. JUNG.

Στρατ. μὲν τὸ χρέμα] Parvi quidem id momenti
 est, quod restitutum μὲν τοι sed ita tamen fuit ju-
 bentibus MSS. emendandum. ὀβελισκολύχνος apud
Theopompon satis metri ratio probaverit: sed quod apud
Athenaum ex eo ὀβελισκολύχνος adducatur, potius id
 equidem meo judicio ipsi Auctori fallentique ejus me-
 moriæ quam librariis est imputandum.

6 *Τοῦ Κωμικοῦ &c.*] Τοῦ Κωμικοῦ cum sequentibus
 usque ad πικρᾶς abest ab *Antw.* Codice. *Salm.* C. au-
 te ὑπὸ πρæmittit καὶ. KÜHN.

7 *Ἐπ' ἀγαθαῖς &c.*] C. V. ἐν ἀγαθαῖς τ. KÜHN.

Ἐπ' ἀγαθαῖς &c.] MS. ἡμ. δὲ ἀπ. ἐν ἀγ. τ. quæ
 forte parvi momenti. JUNG.

Ἐπ' ἀγαθαῖς τ.] Consilium MSS. sequor, qui præ-
 se ferunt in ἀγ. τ. Sententia non diversa: sed propæ-
 randum ad sequentia, ubi MSS. bene de *Folluce* me-
 rentur: scilicet in vulgatis καὶ μαχαίρας πικρᾶς non
 recte: *Falckenburgii* Codex, qui plerumque in præci-
 pui majorisque momenti rebus ceteris MSS. solet con-
 sentire, ξιφομαχαίρας πικρᾶς, itaque reponendum in
 textu: sensum loci plane non cepit *Interpres*, cui in
 istiusmodi difficilioribus erranti facile condonamus; est
 autem hic: *Nos autem abeuntes* (salvos & integros)
bona ope obeliscolychnii & xiphomacharum acerba: quos-
 dam hæc dixisse credo, qui nocte fortiter pugnantem
 fallenteque lumine obeliscolychnii adjuti periculum præ-

lii evaserant: eleganter autem ἐν ἀγαθαῖς τυχαῖς, quæ
 formula solennis est, & in initio psephismatum in pri-
 mis frequentissime apponi solita, quæ, ut omnia sibi
 prosperrime succederent, precabantur: adeunda sunt
Arundeliana Marmorata, in quibus ἐπ' ἀγαθῆ τυχῆ, ἀ-
 γαθῆ τυχῆ aliaque similia sæpe repeties. *Ξιφομαχαί-
 ρα*, ἢ μεγάλη μαχαίρα est apud *Helyschium*. *Πικρᾶ* ve-
 ro *Ξιφομαχαίρα* ad imitationem *Homeri*, cui πικρᾶς δι-
 στός ὁ πικροπείος καὶ θανάσιμος, ut *Eustathius*: sic
Celuthius πικρὸν βέλος, eaque loquendi ratio fami-
 liaris Hebræis in simili voce, & a LXX. viris con-
 servata.

8 *ὀβελισκ. καὶ μαχ. π.*] C. V. ξιφομαχαίρας, leg.
Ξιφομαχαίρας. Salm. ὀβελισκολύχνου καὶ μαχαίρας πι-
 κρᾶς, vel μαχαίρας τῆς πικρᾶς. KÜHN.

ὀβελισκ. καὶ μαχ. π.] Sed hoc versu quis suspica-
 tus est vocem mutilam esse? Noster MS. prodit ha-
 bens: ὀβελισκολύχνου καὶ ξιφομαχαίρας πικρᾶς: quo
 modo certe restituere debemus, nec versui ulla vis sit.
 Eandem *Ξιφομαχαίρας* in alia χρεῖσι restituit ex MS.
 supra VII. 158. quæ infra *Segm.* 145. incorrupte le-
 guntur. *Theopompi* vero *Irene* & ab *Athenao* laudatur.
Casaub. IX. *Athen.* 2. JUNG.

9 *Ὅταν δ' εἶπῃ Ἀριστ. ἐν Αἰολ.*] C. A. εἶπῃς Ἀ. δυσὶν
 λυχνιδίον λυχνίαν εἰ. ἀ. οὐ λ. μ. cætera absunt usque
 ad εἶδος *Segm.* seq. *Salm.* etiam λυχνία. KÜHN.

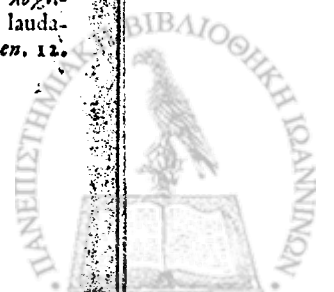
Ὅταν δ' εἶπῃ Ἀριστ. ἐν Αἰολ.] MS. ὅτ' αὖ δ' εἶπῃ ἐν
 τῷ Αἰολοσίῳ Ἀριστοφάνης, δ. JUNG.

Ὅταν δ' εἶπῃ Ἀρ. ἐν Αἰολ. &c.] Ordinem a MSS.
 monstratum exhibui in textu: mox vulgo fuit editum
 λυχνίαν, quam maculam præcuntibus MSS. haud dif-
 ficulter eluimus. Paulo post in *Cratini* verbis melius
 e MSS. textus habet μοι cum in *Aristophanis* loco om-
 nia sunt planiora, ut nos restitimus e MSS. Sed
 ad alia porro difficiliora majorisque momenti pergamus.

10 *Δηλον ὅτι λυχνία εἴρη-
 κεν, ἀλλ' εὐ λ. egregie.* Et hic locus videtur esse, qui
Nunnesium impelleret in errorem, ut nobis ad *Phry-
 nich.* λυχνίαν fingeret, quasi λυχνίας diceretur. Nam in
φανός ad *Phrynich.* ita scribit: λυχνίον quousque ἔσ' λυχνι-
 δίων ὑποκοριστικῶς, ut observat *Pollux*, appellabant *At-
 tici*, quod posteri λυχνίαν, ubi *Lychni* reponeruntur.
 Sed bis fallitur. Nec enim λυχνίον ullibi diminutivum
 a λυχνίῳ dixit *Noster*, sed σκευὸς ipsum ἐν ᾧ λυχνίος ἐπι-
 τίθεται & ab illo λυχνίῳ ait diminutivum esse λυχνι-
 δίων. Nec λυχνίαν hic dixit vel alibi: sed hic λυχνία
 scribendum esse MS. nos omnino jubet. Ait itaque
Pollux, quum *Aristophanes* λυχνίδια dicat, clarum est
 eum non parvos lychnos sed λυχνία dicere, *candelab-
 bra*, quod & ex aliis probat *Comici*: perinde nimirum
 ut *μυρίδιον* pro μύρων dictum sit. JUNG.

11 *Ὅταν*] MS. ὅτ' ἀν. JUNG.

12 *οὐκ ἔστι μοι λ.*] MS. οὐκ ἔστι μοι λυχνι-
 δίων quo pacto emenda. *Crates* *Γείτοσι* etiam lauda-
 tur ab *Athenao*, ut *Casaubon.* indicat IX. *Athen.* 12.
 JUNG.

* Manifestus tamen in Aristophanis Fabulis, aut Niobe, Sed candelæ instar recumbit super lychnidium. Et in Phœmillis, & Stilba, quæ mihi noctu lumen fert super candelabro. Unde patet, quod & Stilba lucernæ species est. Verum si & unguentis in his utendum est: quod unguentum Aristophanes in Tagenistis Unguentulum vocavit: dictaque ab eodem sunt Vasa unguentaria. Dicitur etiam lecythus unguentaria, tu vero etiam unguentiferam vocabis. Sed in Ranis Aristophanis Lecythium quoque dictum est.

* σαφέστερον ἐν δὲ τοῖς Ἀριστοφάνους Δράμασιν, 119 ἢ Νιόβῃ, ἀλλ' ὡς περ λύχνος ὁμοιότατα 14 κά-
θευδ' ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου. 15 Ἀριστοφάνους δ' ἐν δὲ
ταῖς Φοινίσσαις εἰπόντος, 16 Στίλβῃ θ' ἢ κατὰ
νύκτα μοι Φλογάνας 17 ἠράζεις ἐπὶ τῷ λυχνίῳ
οὐκ ἀφανές ὅτι καὶ ἡ στίλβη, λύχνου τὸ εἶδος,
καὶ μὴν εἰ μύροις 18 ἐπὶ τούτῳ χρηστέον, ὅτι μὲν καὶ
μυρίδιον εἶρηκε τὸ μῦρον 19 Ἀριστοφάνης ἐν Ταγην-
ισταῖς, ἰστέον. 20 εἶρηται δ' ὑπ' αὐτοῦ ἐν Δαιταλεῦ-
σι, καὶ 21 ἄγγη μυρηρά· λέγειτο δ' ἂν καὶ λήκυθος
μυρηρά· σὺ δ' ἂν εἴποις 22 καὶ μυροφόρον ἐν δὲ Βα-
τράχοις Ἀριστοφάνους εἶρηται καὶ τὸ 23 ληκύθιον.

13 H^o Νιόβῃ] C. V. ἠιόβῃ & ita infra cap. 38. & cap. 48. sed Atheniensis servat vulgatum δράμασιν ἢ Νιόβῃ lib. VII. c. 14. ubi vid. Casaub. ascriptum tamen est C. V. f. ἠιόβῃ ipsum vero locum lege:

— ἀλλ' ὡς περ λύχνος ὁμοιότατ' ἐκάθειδ' ἐπὶ λυχνιδίου.

— sed uti lychnus
Simillime dormiebat super candelabro. KÜHN.

H^o Νιόβῃ] MS. ἠιόβῃ. Sed bene vulgo: vid. Casaub. VII. Athen. 14. dein scribe ὁμοιότατα, ut MS. discrete haber, & Casaub. noster dicto loco. JUNG.

14 Κάθειδ' ἐπὶ &c.] MS. κάθειδ' ἐπὶ τ. λ. quo pacto etiam scribendum videtur: quamvis hoc leve. JUNG.

15 Ἐν δὲ ταῖς Φοινίσσαις] Ita plenius MS. Ἀριστοφάνους δ' ἐν ταῖς Φοινίσσαις εἰπόντος, στίλβῃ κατὰ νύκτα μοι φλογάνας ἠράζεις ἐπὶ τ. λ. quæ valde discedunt a vulgatis φλόγα ἦσαι, ut H. Stephanum legere ait noster Seberus, pro antea edito φλ. ἦσαι. Sine dubio itaque aliter verliculi reconcinandi & emendandi erunt. JUNG.

Ἐν δὲ ταῖς Φοιν.] Mutilum hunc locum e MSS. supplevimus, & qua pote restituumus: de Comicis Phœnissæ vide Meursium in Attica Biblioth. titulus a Tragicis translatus: Euripidis Phœnissæ sunt celeberrimæ: sed ipsa Comicis verba alia longe ratione leguntur in MSS. ac vulgo: pro istis enim μοι φλόγα ἦσαι satis intricate MSS. μοῦ φλογάνας ἠράζεις, quæ nobis negotium faciunt, præcipue cum nullam hic lucem Jungermannus accendat: omnis nodus est in ἠράζεις: quo soluto, tota res est expedita: illud φλόγα ἠράζεις, quod in Excerptis Vossianis est adscriptum, non ineptum esse iudico, nisi quod loquendi ratio paulo sit infolentior: metaphora ab equis defumta, quos qui redactus fræno siltit & a cursu cohibet, dicitur eos ἀνασειράζειν videndus Hesychius: cogitabam, an non commode posset legi φλογάνας ἠράζεις: sed eruditi melius & felicius ista detegent, quæ nos festinantibus obiter attingimus: id autem præterire nequeo, Pollucem nostrum forsitan haut satis attendisse, cum στίλβην ex hoc loco lychni quoddam genus esse probari posse existimat: si quid enim ego video, στίλβη commode profus hoc Aristophanis loco explicari poterit lumen, fulgor candelæ. Ita superius ex eodem Aristophane πάντα τῆς ἔξωμιδος διαστίλβην dicuntur ὡς περ ἐν κενῷ λυχνίῳ: sed tamen ne penitus abiciam illam expositionem facit Hesychius, apud quem talia lego: Στίλβη, ἀνχμὸς, ἐλλύχνιον· ἔνιον φάνον· Ἀττικοὶ δὲ ἔσπατρον· ex parte locum restituit Salmastus, qui totus ita legendus est: Στίλβη, λύχνος (conjecturam φλομὸς) ἐλλύχνιον· ἔνιον φάνον· Ἀττικοὶ δὲ ἔσπατρον.

16 Στίλβη θ' ἢ &c.] C. V. φλογάνας ἠράζεις ἐπὶ ascriptum est legendum esse στίλβη θ' ἢ κατὰ νύκτα μοι φλόγα ἠράζεις ἐπὶ τῷ λ. & Stilbe, qua mihi per

noctem flammam reprimis super candelabro: id est, quæ tenuem flammam spargis, refranando illam: KÜHN.

17 ἦσαι] Sic leg. H. Steph. pr. ed. ἦσαι. SEB.

18 Ἐπὶ τούτῳ] MS. ἐπὶ τούτῳ χρ. JUNG.

19 Ἀριστ. ἐν Τάγ.] C. A. τὸ μῦρον Ἀριστοφάνης ἰστέον εἰ. δ' ὡ. α. KÜHN.

20 Εἶρηται δ' ὑπ'] MS. εἶρ. δε καὶ ὑπ'. SEB.

Εἶρηται δ' ὑπ'] MS. nolter: εἶρ. δε. Sed Seberi plenius, εἶρηται δε καὶ. JUNG.

21 Ἄγγη μυρηρά.] Salm. C. μονηρά pro μυρηρά perperam. C. A. καὶ ἄγγη μυρικὰ. KÜHN.

Ἄγγη μυρηρά.] In MS. nostro ab alia manu super ascriptum v. Sed inepte, credo. In MS. Salmanticensi hæc lectio exstat, ut Schoottus noster indicat: μυροφορικὰ· σὺ δ' ἂν εἴποις καὶ μυροφορεῖ· quæ forte sic debant scribi: ἄγγη μυροφορικὰ· σὺ δ' ἂν εἴποις καὶ μυροφορεῖον. Sed vulgata bene se habent: mox vero pro Ἀριστοφάνης, ut in MS. erat, recte ibidem emendatum Ἀριστοφάνους. Cæterum ex hoc loco, ubi & λήκυθος μυρηράν Pollux dicere nos posse ait, inductus D. Furlanus Noris ad Theophrast. Charact. cap. περὶ ἀρεσκείας, pro θηριακὰς τῶν στρογγύλων ληκύθους opinatur legendum, μυρηράς τῶν &c. JUNG.

Ἄγγη μυρηρά.] Equidem ego vulgatam lectionem non temere rejiciam: sed illi tamen de loco lites movere possit ista scriptura, quam e Codice Salmanticensi Schoottus adnotavit: huic convenit Falckenburgii liber, qui literis expressis pro μυρηρά legit μυροφορικὰ, pauloque post μυροφορεῖν pro μυροφόρον, unde facillime formes μυροφορεῖον, quod jam Jungermannus vidit: an non igitur longe concinniori, & minus interrupto ordine sic in Polluce reponas? καὶ ἄγγη μυροφορικὰ· σὺ δ' ἂν εἴποις καὶ μυροφορεῖον· λέγειτο δ' ἂν καὶ λήκυθος μυρηρά· ἐν δὲ Βατρ. Ἀρ. Quid alii sint iudicaturi, ignoro: ego vero vulgata lectione lubentissime caream, si hanc habere liceat: μυροφορεῖον autem rectissime, ut Segm. 127. σμηματοφορεῖον similiaque plurima. Alia tamen præterea hunc locum attente volutanti venit in mentem conjectura: Segm. seq. ex eadem Aristophanis fabula, quæ hic adducitur Δαιταλεῦσι λήκυθον μυρηράν profert Pollux noster, quæ voces facillima loci transpositione hic etiam Aristophani possunt adseri tali modo: εἶρηται δ' ὑπ' αὐτοῦ ἐν Δαιταλεῦσι καὶ λήκυθος μυρηρά· λέγειτο δ' ἂν καὶ ἄγγη μυρηρά, aut μυροφορικὰ &c. pluribus, credo, non displicebit hæc opinio mea.

22 Καὶ μυροφόρον.] C. A. omittit καὶ post μυροφόρον est, τὸ δὲ ἀγγεῖον &c. Segm. 121. KÜHN.

23 Ληκύθιον.] Ληκύθιον occurrit in eo dramate, ubi Æschylus cum Euripide concertans introducitur crebro: ubi Æschylus prologis Euripideis semper vulam ληκύθιον προσάψας accinit ληκύθιον ἀπάλασεν· sic dimidiatos jambos Euripideos supplendo cavillans. JUNG.

120° 24 Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἀνδρομέδᾳ, αὐτοχειλεσι λη-
κύβοις ἔφη, 25 δηλῶν ἀλαβάστους μονολίθους
καὶ τὸ μὲν εἰς τὰς ληκύβους καθιέμενον ἐπὶ γέυμα-
τι τοῦ μύρου, 26 σπαθίδα, καὶ σπάθην κλητέον,
27 Ἀριστοφάνους μὲν εἰπόντος ἐν Δαιταλεῦσι,
28 τῆς μυρηαῆς ληκύθου πρὶν κατήλασας τὴν σπα-
θίδα γέυσασθαι μύρου. 29 καὶ γὰρ Εὐβουλος ἐν

Sophocles vero in Andromeda; αὐτο-
χειλεσι ληκύβοις inquit, alabastra integro
saxo exsculpta intelligens. Et instrumen-
tum in lecythos, ad unguentum degu-
standum, immisissum rudiculum, vel spa-
tham vocare oportet, secundum Aristopha-
nem dicentem in Convivatoribus, Unguenta-
riæ lecythi unguentum, priusquam radicu-
lam immitteret, degustans. Euphemus si-

24 Σοφ. δ' ἐν Ἀνδ. αὐτ. ληκ.] C. V. λίθους ἔφη, δη-
λῶν ἀλαβάστους μονολίθους. KÜHN.

Σοφ. δ' ἐν Ἀνδ. αὐτ. ληκ.] MS. Σοφ. δὲ ἐν Ἀνδρομέδᾳ
αὐτοχειλεσι λίθους ἔφη, δηλῶν ἀλαβάστους μονολίθους. Et
de αὐτοχειλεσι λίθους sane meam sententiam non pro-
fero: cætera tamen ut in MS. legenda: certe δηλῶν
pro vulgato mendoso δῆλον & H. Stephanus in suo Co-
dice reposuit: ἀλαβάστους autem MS. constanter re-
tinet, nisi Segm. 121. in fine, ubi, quod alii ἀλαβαστο-
θῆκαι, Aristophanem cum r dixisse ait. Et credo, vo-
lente Polluce nos scripturam MS. secuturos. Sic ἀλα-
βάστος, ληκύθος apud Hesych. & Suidam in ἀλαβαστο-
θῆκαι vide. ut & ante cum Harrocratationem, ubi et-
iam ἀλαβάστος & Ἐτυμολογ. in ἀλαβάστος & Eu-
statib. ad Γλ. σ. E quibus omnibus tibi constabit, non
non minus tute MS. scripturam retenturos, quam vul-
gatam: & locus, qui infra Segm. 121. id suadet, ut
ibi ex MS. restituendum admonebo. De Sophoclis ve-
ro Andromeda vid. Casaub. VII. Athen. 4. Jung.

Σοφ. δ' ἐν Ἀνδρομέδᾳ] Ut restituimus in textu, habet
& Falckenburgii Codex: vide Meursii Sophoclem, ubi
Ἀνδρομέδᾳ semper reperio. Aliter autem in MSS. ac
in vulgatis ipsa Tragicæ verba leguntur, αὐτοχειλεσι λί-
θους, ubi nos iterum destituit Jungermannus: audendum
tamen, si forte juverit audentes fortuna: alabastra non
inepre λίθους posse dici a poeta Tragico, equidem ag-
nosco lubens, siquidem ipsi Grammatici λίθινον μυρο-
θήκην illam vocem exponant, & ἄγγος μύρου μὴ ἔχον
λαβᾶς, λίθινον: sed hoc dato quid facies isto vocabu-
lo αὐτοχειλεσι, cujus forsitan nullum in tota Græcia ex-
tat exemplum? & quo pacto αὐτοχειλεσι λίθος designet
ἀλαβάστον μονολίθον, uti quidem ipse Pollux exponit,
nulla ratione video: porro Pollucem de ληκύβοις agere
quisque facillime videat, quorum sanequam præter in-
stitutum rationem nulla fuerit hic facta mentio, si MSS.
lectionem admittamus: itaque necessariis argumentis
adductis MSS. hoc loco lectionem non amplector, po-
tiusque retinendas existimo vulgatas ληκύβους, quas ipsa
me iudice loci rerumque, de quibus agit Pollux, se-
quela poscit; hac tamen ratione auctoritati MSS. ni-
hil detractum velim, quorum tum demum scripturam
comprobamus, quum rationi locique ingenio consen-
tanea est: atenim cum αὐτοχειλεσι vox & ignota & pa-
rum apta videatur, MSS. tunc non propter nullam ra-
tionem λίθους foveant, in eam inductus sum opinio-
nem, ut conferrem scripsisse Auloretum nostrum αὐτολί-
θους ληκύβους, qua lectione nihil esse potest magis ap-
positum, magisque conveniens ipsius Pollucis expli-
cationi: ληκύβους de alabastra commode dicitur. Suidam:
ἀλαβάστος δὲ εἰς τὴν ληκύβου, ὅς οὐκ ἐστὶ λάβασθαι &
Ἐτυμολογ. ληκύβους ληθὶν πρὸς μύρον ἀπόθειν· ut-
triusque præterea figura vasis haut dissimilis est: tum
αὐτολίθος est μονολίθος, ut Αὐτόμοιρον, sic enim scri-
bendum, e Sophoclis Thyeste Sicyonio Hesychium inter-
pretatur μονομοιρον, & Αὐτοκράτα, χίονα μονολίθον: mi-
hi quidem ita adblauditur hæc conjectura, ut verissi-
mam esse non dubitem: fuerit tamen forsitan unus &
alter, qui αὐτοχειλεσι prætulit; non enim nescio,
quid ad illam vocem defendendam possit adferri: sed
ille, nam hac similive de re altercati cum quoquam
non constitui, suo fruatur ingenio, sui que animi
sententia. In sequentibus sic ante nos edebatur δῆλον
ἀλαβάστους μονολίθους: quæ melius in MSS. & ut illi

habuerunt, in textu legitur: profecto Pollucem illam
usurpasse vocis formam ἀλαβάστος quam ipse dam-
nabat credible non est: inferius hac de re plura no-
tabo.

25 Δῆλον] Sylburg. δηλῶν. SEB.

26 Σπαθίδα, &c.] C. V. σπαθίδα &c. KÜHN.

Σπαθίδα, &c.] MS. σπαθίδα, καὶ σ. Sed non est
opus: illud quod vulgatur σπαθίδα hic aptius est, &
subiecta χητίσι sat firmatur. JUNG.

27 Ἀριστοφ. εἶπ.] MS. Ἀριστοφάνης μὲν εἰπόντος &c.
Sed recte ab alio emendatum Ἀριστοφάνους. JUNG.

Ἀριστ. εἶπ. &c.] Mē ad pleniorē sensus efficaciam
e MSS. est additum: tum ipsius Aristophanis locum e
MSS. emendavimus illata nulla, nisi quam sensus postu-
labat, mutatione: sententia talis est: degustare unguen-
tum lecythi unguentaria, priusquam spatulam immiseris:
quod qua fuerit occasione dictum, ne quis a nobis expo-
ni petat; nimis enim illa conditio dura est; nec licet in
omnibus, quod in quibusdam, si sensus notam locus
ipse contineret, præstitimus: vide quid hac de re di-
cat vir ingenio & eruditione summus J. Casaubonus A-
nim. in Sib. libr. II. fine cap. 8. Enumerata etiam
σπάθη & σπαθίς inter medicorum instrumenta: sæpius
utriusque meminit Democritus apud Galenum.

28 τῆς μυρ. ληκ. &c.] In Aristoph. verbis C. V. ita
versatur: πρὶν καθιεύσας τὴν σπαθίδα γέυσασθαι μύρου
forte, πρὶν καταδύσας, priusquam intingens radicu-
lam unguentum degustaret. KÜHN.

τῆς μυρ. ληκ. &c.] MS. πρὶν κατελάσας τ. σπ. γέ-
υσασθαι μύρου. Et sic itaque restituamus hæc Aristoph-
anea:

— τῆς μυρηαῆς ληκύθου

Πρὶν κατελάσας τὴν σπαθίδα γέυσασθαι μύρου.

Vulgata certe exsensu sunt etiam. JUNG.

29 Καὶ γὰρ Εὐφῆμος &c.] C. V. καὶ γὰρ Εὐβουλος
ἐν ταῖς Στεφανοπώλεισι τοῦτο &c. ἀλαβάστος, ἀλα-
βάστια εἶρηκε, λυε τὰ λαβάστια σὺ θάττον. Eubuli
Στεφανοπώλειδας laudat etiam Athenæus: versus Eubuli
fuerint forte ita:

Λυε τὰ λαβάστια σὺ θάττον, καὶ τῆ σπαθίδι
Τὸν πώγωνά μου καὶ τὴν ὑπήνη μύρισον.

Solve tu alabastra citius, atque spatula

Barbam meam, eamque qua infra nates est, un-
ge. KÜHN.

Καὶ γὰρ Εὐφῆμος &c.] MS. καὶ γὰρ Εὐβουλος ἐν ταῖς
Στεφανοπώλεισι τοῦτο &c. Facessat itaque hinc ille vul-
gatus, quamvis bono nomine, Euphemus cum suis Ste-
phanopolitibus, & restituatur Eubulus cum suis Stephano-
politibus, vel Coronariis, ut noster Casaubonus inter-
pretatur IX. Athen. 8. ubi quoque ejus Comici nomen
restituunt, quod Eupolis ibi occupaverat. Laudatur ille
Eubulus ἐν Στεφανοπώλεισι aliquoties lib. ult. Diogeno-
phιστῶν Athenæi. JUNG.

Καὶ γὰρ Εὐφῆμος &c.] Absque MSS. auxilio ne-
mo detexisset unquam tam insignem in hoc Pollu-
cis loco errorem: nos itaque sine mora Euphemum
istum cum suis Στεφανοπώλεισι sede sua decedere ju-
bemus: Eubuli Στεφανοπώλειδος & Athenæo & Polluci no-
stro notæ, ejusque fabulæ argumentum aperuisse me
reor ad Segm. 69. Porro mox in Polluce sic ante nos
edebatur: τὸν δὲ ἀλαβάστους, ἀλαβάστρια εἶρηκε. Λυε

quidem in Coronatoribus hoc quidem Rudiculam : pyxides autem, Alabastria vocavit, Ocyus tu alabastria aperias, & rudicula barbam meam inungito. * Alexide tamen in Dropide Spatham vocante rudiculam : Spatham in unguentum demisit. Vas vero, in quod unguentum effunditur, Unctuarium vocatur, ut Aristophanes in Acharnensibus. Vascula autem, in quibus alabastra reponuntur, Ala-

ταῖς Στεφανοπάσιον τοῦτο μὲν σπαθίδα, ³⁰ τοὺς δὲ ἀλαβάστους, ἀλαβάστια εἶρηκε, λυε ταλαβάστια σὺ θάττον, καὶ τῆ σπαθίδι τὸν πώγωνά μου, καὶ τὴν ὑπήνην μύρισον. * Ἀλέξιδος μὲν ¹²¹ ται ³¹ ἐν τῷ Δρωπίδῃ σπάθην τὴν σπαθίδα εἰπόντος, ³² τὴν σπάθην ἐν τῷ μύρῳ καθῆκε τὸ δὲ ἀγγεῖον, εἰς ὃ ³³ ἐξεχεῖτο τὸ μύρον, ³⁴ ἐξάλειπτρον ἐκαλεῖτο, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνέυσιν. ³⁵ οὗ δὲ ἔγκεινται αἱ ἀλαβάστοι, ταῦτα τὰ σκευῆ ἀλα-

τά ἀλαβάστρια θάττον σὺ &c. quæ omnia longe concinnius e MSS. reformavimus: ἀλαβάστια scilicet ab ἀλαβάστοι, ut Attici, non ἀλάβαστρος, quod vulgare est, & commune: λυεῖν ἀλαβάστια recte vertit Insuper aperire: summa enim horum vasculorum labia vinculis erant ligata & obfignata; solveve simili sensu eandem ob rationem a Romanis abhibetur: sed & σπαθίδας usus ex hoc loco norandus: καὶ τῆ σπαθίδι τὸν πώγωνά μου, καὶ τὴν ὑπήνην μύρισον.

30 Τὸν δὲ ἀλαβάστους, &c.] MS. τοὺς δὲ ἀλαβάστους, ἀλαβάστια εἶρηκε, λυε ταλαβάστια σὺ θάττον καὶ &c. Sic itaque totus hic locus mihi videtur jam restituendus: καὶ γὰρ Εὐθύβουλος ἐν ταῖς Στεφανοπάσιον τοῦτο μὲν σπαθίδα, τοὺς δὲ ἀλαβάστους, ἀλαβάστια εἶρηκε.

— λυε ταλαβάστια
Θάττον σὺ, καὶ τῆ σπαθίδι τὸν πώγωνά μου, καὶ τὴν ὑπήνην μύρισον — JUNG.

31 Ἐν Δρωπίδῃ] Vide Indices Auctorum. SEB.
Ἐν Δρωπίδῃ] C. V. ἐν τῷ Δρωπίδῃ, leg. Δρωπίδῃ, quod omnino vult illud τῷ. KÜHN.

Ἐν Δρωπίδῃ] In MS. Ἀλεξ. μὲνταῖν τῷ Δρωπίδῃ σπ. Forte itaque ἐν τῷ Δρωπίδῃ, ut apud Athenæum lib. IV. est scribendum. Sed considerandum hoc relinquimus Magno Casaubono, quem vid. IV. Athen. 21. JUNG.

Ἐν Δρωπίδῃ] Ego reposui cum Kühnio: ἐν τῷ Δρωπίδῃ, ut apud Athenæum legitur, ad quem Casaubonus, neque diffiteor, animi dubius hæret, utrum potius eligat Δρωπίδα, quod reperiri inquit apud Pollucem, an ne vero Δρωπίδῃ, ut Athenæus ejusque vetusti Codices scribunt: in Helychium notat ad defendendam priorem scripturam extare Δρώπις, τρυγητός: quod tamen ego non video, quo pacto huc pertinere possit, cum Δρώπις, si verus probari possit iste titulus, per ω exaretur, δρώπις autem apud Helychium per ο' igitur Δρωπίδῃ existit legitimum Alexideæ fabulæ titulum: & si quis de significatione vocis quarat, æquidem interpretabor hominem raverem & eronem: apud Helychium certe Δρώπις, πλανήτης, πτωχὸς lego, itaque refingendum cenfeo Suidam, apud quem editur δρώπις. Præterea potuerat etiam Alexis sic fabulam illam inscripsisse a nomine proprio Δρωπίδης, ὄνομα κύριον, ut apud Suidam. Codex Falckenburgii habuit etiam cum ceteris τῷ Δρ. In ipsis autem Alexidis verbis e MSS. refeci ἐν τῷ μύρῳ pro εἰς τὸ μύρον: quamvis enim utriusque scripturæ sententia non est diversa, lectio tamen MSS. longe elegantior: observandumque, uti sæpius eis poni solet concinne pro ἐν, quemadmodum in Hippocrate ad Segm. 75. σίκκος ἐς τροπήϊον exponebamus succum colicium in torculari, & Phocylides dixit, εἰς ἄδην ἄλβαν ἔχειν, & Erythrolagus in Δείγμα: οὗτος εὐρον εἰς ἡντορικὸν λέξιμόν, & scipissimeque εἰς οἶκον εἶναι pro ἐν οἴκῳ, sic & ἐν vice verba frequenter pro εἰς.

32 Τὴν σπάθην εἰς τὸ μ. κ.] C. V. σπ. ἐν τῷ μύρῳ, leg. ἔδον εἰς τὸ μύρον, ita erit fenarius integer. KÜHN.

Τὴν σπάθην εἰς τὸ μ. κ.] In ipsa χρίσει MS. σπ. ἐν τῷ μύρῳ κ. Et rectius puto: si forte ita vericuli concipiendi:

— τὴν σπάθην
Ἐν τῷ μύρῳ καθῆκε —
Significat autem ἐν τῷ μύρῳ, idem quod εἰς τὸ μύρον

ut sæpe ea particula. Agath. lib. V. φοιτῶν δὲ ἐκεῖνος ἐν τοῖς βασιλείοις. Et ibidem: οἱ μὲν ἐν τοῖς χαρακώμασι σὺν πλείστῳ θορύβῳ ἐμβαλόντες. Sed ea particula-rum satis nota vel ex Grammaticis, nec opus ut hic doceatur. JUNG.

33 Ἐξεχ. μύρον] C. A. τὸ μύρον. KÜHN.
Ἐξεχ. μύρον] MS. ἐξεχ. τὸ μύρον plenius. JUNG.

Ἐξεχεῖτο μύρον] Τὸ μύρον MSS. Forſitan & ἐξ οὗ scribendum verius, quam εἰς ὄ. Ἐξάλειπτρον & sæpius ἐξάλειπτρον ejus vasculi mentio apud Callistratum in elegantia & accurata descriptione magnificentissimæ pompæ Ptolemæi Philadelphi, quam Dierphor. lib. V. inseruit Athenæus: etiam in re Medica istius valis est usus: vid. Segm. 46. ibique me notantem. Helychium in hac voce turpe mendum invasit, præteritque, quod miror, vitorum eruditorum acumen: Ἐξάλιγυρον, inquit ille, σκευῆς ἀργυροῦν Φιάλη παραπλήσιον, ἐξ οὗ ἐν τοῖς συμποσίοις ἤλειφον τὸ μύρῳ: ego, si quid in his rebus lucis e Palladis templo mihi unquam affulsit, legendum dico: Ἐξάλειπτρον vel Ἐξάλειπτρον: posteriora ἤλειφον τὸ μύρον nulla est causa, ob quam mutes cum Soriprio in ἤλειφοντο μύρῳ. Confirmat emendationem meam Scholiastes Aristophanis ad Acharnenses, ubi Ἐξάλειπτρον interpretatur ἀλάβαστρον, ἐξ οὗ ἄλιφονται οἱ δειπνοῦντες.

34 Ἐξάλειπτρον] C. A. ἐξάλειπτρον καὶ οὗ δὲ ἔγκεινται ἀλαβάστοι τ. τ. σ. ἀλαβαστροθήκας λέγων καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως ἔφη. Thomas in Eclog. ἀλάβαστρον δίχων τοῦ ῥ' Ἀττικοῦ μετὰ δὲ τοῦ ῥ' ἀπλῶς Ἐλληνες. KÜHN.

Ἐξάλειπτρον] MS. ἐξάλειπτρον. Locus Comicus in Acharnensibus est:
Ἰπεχ' ὡδὲ δῦρο τοῦξάλειπτρον, ὃ γύναι.

Videtur tamen id antea nominasse alabastrum Comicus: nam παράνομοις τις accedit Διασπορίτῃ, & petit Sponξῆ ἐγχείαι

Ἐς τὸν ἀλάβαστρον κύβον εἰρήνης ἔνα.
Quam dein ille jubet subjecto ἐξάλειπτρον excipere σπονδίας, quibus ἀλείφοι nescio quid τοῦ νεμφίου. JUNG.

35 Οὗ δὲ ἔγκεινται αἱ ἀλ.] C. V. ἀλάβαστοι, & μοχ ἀλαβαστοθήκας. Salt. ἀλαβαστροθήκας τῶν ἄλλων λεγόντων omittitque καὶ ante Ἀριστ. KÜHN.

Οὗ δὲ ἔγκεινται αἱ ἀλ.] Ita omnia ex MS. restituenda sunt: οὗ δὲ ἔγκεινται αἱ ἀλάβαστοι, ταῦτα τὰ σκευῆ ἀλαβαστοθήκας τῶν ἄλλων λεγόντων, Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι ἀλαβαστροθήκας ἔφη,

Ἀλαβαστροθήκας τρεῖς ἔχουσαν ἐκ μιᾶς.
Κουή: &c. fidelissime tibi exhibuimus MS. scripturam, in qua ne apicem mutandum censemus, ita ea belle se habet. Quas alii ἀλαβαστοθήκας dicunt, Aristophanem in Τριφάλητι ait dixisse ἀλαβαστροθήκας. Vulgata lectio a temerario aliquo concinnata est ad cam formulam, ne nimis inepte bis idem ἀλαβαστροθήκας re-
peteretur: ἀλαβαστοθήκας autem alios dixisse etiam ex istis, quæ Harrocratio scribit, notum: Ἀλαβαστοθήκαι, αἱ θῆκαι τῶν ἀλαβάστων, ἃς ἐν τῇ συνθηκῇ μυροθήκας καλοῦσι. Δημοσθένης ἐν τῷ παραπροβίαις. Quæ & Suidas ita descripsit: hodie tamen ῥ addito edunt. Locus est: ἡμεῖς, Ἀφῆβτες, καὶ σὺ Φιλόχαρτες, ἴσμεν σε μὲν τὰς ἀλαβαστροθήκας γράφοντα, καὶ τὰ τύμπακα.

βαστροθήκας τῶν ἄλλων λεγόντων, Ἀριστοφάνης
 36 ἐν Τριφάλητι ἀλαβαστροθήκας ἔφη. Ἀλαβα-
 122 στροθήκας τρεῖς ἔχουσιν ἐκ μιᾶς * κοινῇ δὲ κε-
 ραμείων σκευῶν ὀνόματα 37 ἐν Ἀξιόνικου Χαλκιδικ-
 κῶ, τρυβλία, χύτρα, λοπάδιον, ὄξις, χούς, ἀ-

bastrotheca dicuntur & aliis, & Ari-
 stophane dicente in Triphalete, Tres
 ex una alabastrothecas habentem. * Com-
 muniter porro fistilium vasorum nomi-
 na, præter æneos catinos sunt: ol-
 la, ollula, acetabulum, mensura, ma-

Malim apud *Harpocratationem* autem ita titulum concipi-
 cere orationis, in τῶ περι παραπροσβίαις, ut alias lau-
 dat, ni fallor. Vide vero quam pulcre sibi MS. con-
 sentiat: nam eundem hunc locum, ubi hæc jam tra-
 ctavit, respiciente *Polluce*, infra Segm. 127. MS. et-
 iam habet: ὡς περ καὶ ἀλαβαστροθήκῃ· scilicet προειρη-
 ται. Juno.

Ὁ δὲ ἔγκ. αὶ ἀλάβαστροι, &c.] Operæ pretium est,
 ut omnis hic locus apponatur, sicuti fuit ante nos edi-
 tus: οὐ δὲ ἔγκ. αὶ ἀλάβαστροι, τ. τ. σ. ἀλαβαστροθή-
 κας τ. δε. α. λ. καὶ Ἄρ. ἐν Τρ. Ἀλαβ. ἔχ. ἐκ μ. τρεῖς·
 quid distent sana & integra affectis, ex talibus istius-
 modi cognoscere licet. Ἀλαβάστους non ἀλαβάστρους
 Atticos dixisse sæpius admonui: id ipsum *Thom.* ob-
 servat: *Hesychius*: Ἀλαβάστος, λίθος· fallitur *Gujerius*,
 qui malit Ἀλάβαστρος, ad illam autem Atticissimi formam
 quod addit, non ita curiose observatam deprehendo,
 nisi edita nos exemplaria fallant: certe apud *Aristophanem*
 in *Acharnensibus* scribitur ἀλάβαστρον, ad quem
*Scholias*tes verbis ita, ut ponam, restituendis vocem ex-
 ponit: τὴν μυροθήκην ἔστι δὲ λίθος ἢ ὅσα μὴ ἔχου-
 σα, ἧς οὐκ ἐστὶ λάβεσθαι· in vulgatis hæc male divul-
 sa sunt: sic & *Alexis* apud *Athenæum*: Οὐ γὰρ ἐμυ-
 ρίζει ἔξ ἀλαβάστρου, & *Ælianus* V. H. lib. XII.
 aliique plurimi: est & ἀλαβάστρου in *Euangeliis* mentio,
 cujus cum meminertur recentioris ævi scriptores
Βίκιον appellare solent creberrime: sic *Codinus* de *Ori-
 gin. Constant.* caput inseribit: περὶ τῶν δύο σταύρων τῶν
 ληστών, καὶ τοῦ βικίου τοῦ ἔχοντος μύρον· βίκιον nomi-
 nat antiquus *Aristophanis Commentator* ad *Acharnens-
 es*, de qua voce vide quæ notavi ad Segm. 68. alaba-
 stra vero cum essent fastigiata longitudine desine-
 bant in pleniorē orbem, quod cum ex aliis, tum
 e *Plinio* præcipue lib. IX. cap. 25. cognovi. Hæc
 alabastro vero recondi solebant in ligneis aut vimineis
 loculis, qui pure scribentibus ἀλαβαστροθήκαι, aliquan-
 do vero e communi dialecto ἀλαβαστροθήκαι dicun-
 tur: ad *Demosthenis* adductum a *Fingermanio* locum
Ulpianus ista notat: τὰς ἀλαβαστροθήκας τῶν ληκυ-
 θίων τῶν μὴ ἔχόντων λάβας· ἀλλὰ λίαν τὰς κίστας καὶ
 θήκας· ἔξωγράφουν δὲ αὐτὰς, ἵνα τοὺς ἀγορίζοντας δε-
 λιάζονται· videndus & *Apollonius* in *Æschinis* vita,
 apud quem & ἀλαβαστροθήκη scribitur: nec alabastro-
 rum loculi tantum picturis variegari solebant, sed &
 alia recondendo oleo vascula: istas hydrias, quæ vi-
 storum in *Panathenæicis* erant præmia, *Pindarus* ap-
 pellat ἀγγίον παμπόικηλα ἔρη in *Nemeon.* Eid. I. ἔξω-
 γράφοντο γὰρ αὶ ὑδρίαί, inquit *Scholias*tes. Sed ad *Pol-
 lucem* nostrum, qui cum inquit, ἀλαβαστροθήκας τῶν
 ἄλλων λεγόντων respicere potuit ad *Demosthenis* locum,
 in quo etiam vulgo legatur ἀλαβαστροθήκας, bene ta-
 men ex *Harpocratatione* refingendum ἀλαβαστροθήκας mo-
 nuit eruditissimus *Maussacus*, quem vide sis: ipsum *A-
 ristophanis* locum ita digessimus, ut MSS. præferbant:
 forsitan haud incommodè legas ἔχουσας, ratiōri loquen-
 di formula, qua dicitur aliquid ἔχειν πρὸς τι vel ἐκ τι-
 νος, *contiguum esse alicui*. Poteram equidem longe plu-
 ra de alabastri adnotare, sed modus est adhibendus:
 adi interim illustris *Sprathemium ad Callimachi Palla-
 dis Lavacrum*.

36 Ἐν Τριφ. Ἀλαβαστρ.] MS. ἐν Τρ. ἀλαβαστροθή-
 κας ἔφη. Ἀλαβ. ἔχ. Σεβ.
 Ἐν τριφ. Ἀλαβαστρ.] C. V. ἀλαβαστροθήκας ἔφη,
 ἀλαβαστροθήκας τρεῖς ἔχουσιν ἐκ μιᾶς κοινῇ δὲ ἀλα-
 βαστρούθειας τρεῖς habentem ex una. *Salm.* ἔχουσι.
 Κῆνη.

37 Ἀναξιόνικου χαλκιδικῶ] F. Ἀξιόνικου si nomen
 sit proprium. D. H. MS. ἀνάξ. χαλκιδικῶ τρυβλ. quid
 igitur si leg. ἐν Ἀξιόνικου χαλκιδικῶ; Σεβ.

Ἀναξιόνικου χαλκιδικῶ] C. A. χαλκιδικῶ C. V. χαλ-
 κιδικῶ integrum est Ἀξιόνικου χαλκιδικῶ communia no-
 minis fistilium sunt Ἀξιόνικου in Chalcidico: Athenæus
 Ἀξιόνικος ἐν χαλκιδικῶ φησὶν lib. VI. cap. 9. versus
 Poëta sunt:

Τρυβλία, χύτρα, λοπάδιον, ὄξις, χούς, ἀμείς,
 Λεκάνη, θύια, κἀθάρις, σίφωνολύχνος,
 Ὑπηρεσία σοι παντελής, γραῦ, κεραμίων.

Ira MSSis juvenibus lego: secundum & tertium ver-
 sum *Salm.* leg. λ. θύια, κἀθάρις, λύχνος, Ὑπηρεσία σοι
 παντ. γραῦ κ. pro λεκάνη C. A. λεκάνη pro σίφωνα λύχ-
 νος σίφωνολύχνος, unde fit σίφωνολύχνος, vel σίφω λύχ-
 νος σίφωνολύχνος esse *lychnus cum tubulo opera figlina-
 dia*, vel *siphon* est & *lychnus*. C. V. ultimum verbum
 ita legit: ὑπηρεσίας οὐ π. γραῦ κεραμίων· nimirum ani-
 cula recensuit suam curtam supellectilem, quæ tota *Sam-
 mia* erat, cui alius respondit; ὁ ἀπὸς! totum est tibi *figli-
 norum ministerium*: in Ἀξιόνικου χαλκιδικῶ leg. *Salm.*
 notatque V. C. habere in ἀξιόνικου χαλκιδικῶ. Κῆνη.

Ἀναξιόνικου χαλκιδικῶ] MS. ὀνόματα ἐν Ἀξιόνικου
 Χαλκιδικῶ τρυβλία &c. quæ profecto vera est lectio,
 & ita statim restituenda *Polluci*. Invenit eam & in
Salmanticensi MS. *Schottus* nosster, nisi quod ibi male
 χαλκιδικῶ contra MS. *Seber*i nosster recte habet Χαλ-
 κιδικῶ, sed male ἀναξιόνικου. Verissima itaque conje-
 ctura *Clariss. Haschelsii* nostri, qui legit etiam Ἀξιόνι-
 κος, ut sit viri proprium vel *Comici* alicujus. Sed quod si
 ipsos versiculos ex hoc *Axiōnici Chalcidico* possemus con-
 stituere. Latent enim hic versiculi, ni fallor, tres, in
 quibus vasculorum figlinorum talis instituitur enume-
 ratio. Et conabimur, indicata prius MS. nostri scri-
 ptura. Is habet mox λεκ. θύια & tum κἀθάρος, σί-
 φων λ. ὑπηρεσίας οὐ παντελής γραῦ κεραμίων ubi κἀ-
 θάρους ποτήσιου εἶδος, ut ait *Hesychius*, ἀπὸ τοῦ κατασκευά-
 σματος· de quo plura *Athenæus* lib. XI. apud *Latinos*
 etiam nomen satis notum jam; sed fistilem fuisse can-
 tharum, & recte inter figlini operis vasa referri ab
Axiōnico, etiam aliunde patet, ut ex *Erigenis* Ἡραίων
 apud *Athem.* lib. XI.

Ἄλλ' οὐδὲ κεραμίουςι νῦν τοὺς κἀθάρους.

Et ibidem in *Polemonis* περὶ ζωγράφων ἐκπέματα δε
 κεραμίους κἀθάρους, καὶ λύχνος ὁμοίως ἐκ τῆς ὁμοφῆς
 ἐξηρημένον· ubi vides κἀθάρους & λύχνος conjunctum,
 sere ut hic. Unum addo ex eodem lib. XI. *Athenæus*,
 pro *Hesychii* verbis illustrandis: ὅτι καὶ ἀπὸ Κανθάρου
 κεραμείος ἀνομάσθη τὸ ἐκπέμα, φησὶ *Φιλέταιρος* ἐν Ἀ-
 χιλλαί.

Πηλεύς ὁ Πηλεύς δ' ἐστὶν ὄνομα κεραμείας,
 Πηροῦ λυχνοποιοῦ Κανθάρου πενιχρῶ πάνυ.
 Ἄλλ' οὐ τυράννου νῆ Δι' —.

Quæ etiam *Notrum* illustrent, quod supra VI. 96.
Θηρικλείου μὲν καὶ κἀθάρου ἀπὸ τῶν ποισάτων. Facet-
 sar itaque ista impudens vulgata κἀθάρις. Sic itaque
 versiculi vel χρεῖσις *Axiōnici* concinnari potest, ut MS.
 lectioni adhæreamus:

Τρυβλία, χύτρα, λοπάδιον, ὄξις, χούς, ἀμείς,
 Λεκάνη, θύια, κἀθάρος, σίφωνα, λύχνος,
 Ὑπηρεσία σου παντελής, γραῦ, κεραμίων.

Ut anum adloquatur: quamvis ultimi versus princi-
 pium doctiss. viri forte rectius concinnent: versu me-
 su-

tula, pelvis, mortarium, cantharus, se-
sum, candelabrum : quæ omnia figuli-
na opera conficiuntur : pleraque tamen ho-
rum etiam ex alia materia sunt : quo-
niam & Hermippus in Thesmophoris,
Cyathum, Vas vinarium, Candelabrum,
& hujusmodi vasa ænea vocat, & æ-
rea veluti ex ære fabricata.

μῖς, λεκάνη, θυεῖα, κάνθαρος, ³⁸ σείσων, λύ-
χνος ὑπηρεσία σου παντελής, γραῦ, κεραμίαν τὰ
πλείω δὲ τούτων καὶ ἄλλης ἀν ὕλης ³⁹ γένοιτο
ἐπεὶ καὶ Ἑρμιππος ⁴⁰ ἐν Θεσμοφόροις τὸν κύαθον,
καὶ τὴν οἰνοχόην, ⁴¹ καὶ τὸ λύχνιον, καὶ τὰ τοιαῦ-
τα σκευὴ ⁴² χαλκίδια καὶ ⁴³ χαλκία καλεῖ, ὡς
ἐκ χαλκοῦ πεπονημένα.

• CAPUT XXVII.

• Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Κ Ζ.

De his quæ totis conveniunt.

⁴⁴ Περὶ τῶν ἐπὶ κοίτης ἐπιτηδείων.

Cœnanti vero, & ad toros se reci-
pienti, stragularum, & infrato-

Δ Εἰπνήσαντι δὲ, ⁴⁵ καὶ πρὸς κοίτην τραπο-
μένῳ, τὰ μὲν στρώματα, καὶ ἐπιβλή-

dio scripti σείσων, quod ita supra *Segm.* 100. etiam
in MS. erat, ubi hoc vocabulum explicatur, & pa-
roxtonne quoque in suo MS. extare *Seberus* no-
liter notavit. In nostro MS. accentus hic omisus. In-
terim literæ a *Salmasio* meo, quem scias hos ver-
sus cod. modo constituisse, & *Comici* dramatisque no-
men corruptum ex conjectura, quæ nos vix MS. ore,
emendasse; & addit quoque absurde vulgo recepta fuisse
χαλκιδικὰ τρυβλία, quum in versibus *Axionici* tan-
tum contineri nomina fictitium vasorum moneat *Pollux*:
χαλκιδικὰ τρυβλία essent ænea: neminem enim
ignorare χαλκουργίᾳ τῆς Χαλκίδος, unde illam etiam
quidam nomen accepisse autumant; apud *Aristophanem*
χαλκιδικὸν ποτηριὸν se legere. Dubitat tamen do-
ctiss. *Juvenis* an verum nomen fabulæ illius Χαλκιδι-
κόν, prætereaque primum verbum claudicare, itaque
legeret: ἐν Ἀξιότικου χαλκίδι, καὶ τρυβλία, χύτρα
&c. JUNG.

Ἀξιότικου χαλκιδικὰ τρυβλία] Lectionem elegan-
tissimam MSS. conservarunt: ἐν Ἀξιότικου χαλκιδικῶ,
quod tuto sine causâ dictione textui restituendum du-
xi: cum ceteris MSS. etiam *Falckenburgii* Codex ἐν Ἀ-
ξιότικου &c. Sed de hac *Axionici* fabula quiddam ad
Pollucem illustrandum non prætereundum videtur: *Salm-
asius*, uti nos ex ejus literis docuit *Jungermannus*,
emaculaverat ingeniose locum *Onomasticographi* hac le-
ctione reposita: ἐν Ἀξιότικου χαλκίδι, καὶ τρυβλία &c.
ne scilicet prior versiculus claudicaret: & ille profecto
nonnullam habuit rationem, ob quam Χαλκίδι προ-
barat potius quam Χαλκιδικῶ: nimirum *Athenæus* *Di-
gnos.* lib. III. c. 15. ita scribit: Ἀξιότικος δὲ ἐν Χαλκί-
δι φησὶ: notandum tamen apud eundem *Diagnosiphistam*
lib. VI. cap. 19. legi: καὶ Ἀξιότικος δ' ἐν Χαλκιδικῶ φη-
σὶν: non distat equidem *Menysium* in *Biblioth. Græca*
posteriori hoc *Athenæi* loco scribere ἐν Χαλκίδι ποῦ-
sed hac in parte diligentissimi viri sententia non ac-
cedam: contra ea mihi dubium non est priori *Diagnosi-
phista* loco reformandum Χαλκιδικῶ, siquidem istam
tituli descriptionem MSS. *Pollucis* nostri vindicent, nisi
quis malit, me tamen invito, *Axionici* edidisse du-
as fabulas Χαλκίδα & Χαλκιδικόν. Eadem opera, quod
manus hæc loco adjicio, conficitur præpostere *Menysium*
in *Athenæo* emendasse titulum alterius *Axionici* fabulæ
Τυρρητικῶ in Τυρρητικῶ: ego potius vice versa Τυρρητικῶ
scribendum dixerim, ut Χαλκιδικῶ, illumque in *A-
thenæo* locum emaculandum, ubi editum est Τυρρητικῶ.
In *Axionici* verbis e Codicibus exaratis κάνθαρος emen-
davi: *Falckenburgii* liber κάνθαρον, quod parum a ve-
ra scriptura abest: versiculus extremus sic legebatur
aute nos: Ὑπηρεσία σου παντελής γούν κεραμίαν in quo
intelligendo plurimum MSS. nos adjuvant: conficimus
enim ex eo, quod γραῦ pro γούν exhibent, aliam hæc
personam eloqui, quam quæ priora protulerat, ut bene
Kühni observavit: σου vero an σοι præferas parum
refert: κεραμίαν certe melius est lectione vulgata:

ὑπηρεσίας hoc loco significatio latuisse videtur *Inter-
pretibus* nostris: rarior est illa pro *supellestie*, vel *πεν-
silibus*.

38 Σείσων] MS. σείσων ut est supra *Segm.* 100. SEB.

39 Γένοιτο.] MS. γένοιτο. JUNG.

Γένοιτο.] Γένοιτο MSS. recte: *Falckenburgii* li-
ber: λέγοιτο: quod ipsum neque sensu commodo de-
ficitur.

40 Ἐν * Θεσμοφόροις] Ita & MS. *Casaub.* scribit ἐν
Φορμοφόροις in *Athen.* XV, 20. SEB.

Ἐν * Θεσμοφόροις] C. V. καὶ ἐν Θ. C. A. plane omit-
tit καὶ τὴν οἰ. κ. τό. KÜHN.

Ἐν * Θεσμοφόροις] MS. Ἑρμιππος καὶ ἐν Θεσμοφό-
ροις τὸν κύαθον, καὶ τὴν οἰνοχ. &c. bene alterum καὶ
ante τὴν οἰνοχ. prius vero male repetatur ante ἐν. Ce-
terum Θεσμοφόροις & MS. *Seberus* habet: nos *Casau-
bonius* tamen ult. *Athen.* ult. scribendum ait Φορμοφό-
ροις. JUNG.

Ἐν * Θεσμοφόροις] Nihil erat rationis, cur voca-
bulum illud stellula notaret *Seberus*, quod, me judice,
bene se habet, neque ullo pacto sollicitandum est:
mox plenius Codices scripti καὶ τὴν οἰνοχόην tum pro
χαλκία ut reponamus χαλκία conspirate MSS. suade-
rent; ipse etiam Codex *Falckenburgii*. Ab omni tamen
macula, quæ forsitan altiores egerit radices, vacu-
m esse locum hunc præstare nolim: *Falckenburgii*
liber, cujus præstantiam ubique maximi fecimus, ha-
bet εἴπερ καὶ Ἑρμιππος &c. qua lectione admittitur alius
& diversissimus a vulgata ortus sensus, qui tamen
cum præcedentibus haut conveniat, nisi sic scripteris:
τὰ πλείω δὲ τούτων οὐκ ἄλλης &c. sed accuratius eru-
diti rem totam considerabunt.

41 Καὶ τὸ λύχνιον] *Luχτίον* C. V. καὶ τὰ τοιαῦτα
non habet C. A. KÜHN.

Καὶ τὸ λύχνιον] MS. καὶ τὸ λυχνίον & ita scribendum
certe est: vel λυχνίον, ut supra *Segm.* 115. ubi
dixi. JUNG.

42 Χαλκίδια] *Noster* ita nominata vult ἀπὸ τοῦ χαλ-
κοῦ: alias χαλκιδικὰ sunt quævis opera ex ære, ferro
aliave materia confecta ab urbe Eubœa *Chalcide*, ubi
primum volunt nata χαλκουργία: *Casaub.* in *Athen.*
lib. XIV. c. 6. KÜHN.

43 Χαλκία] MS. χαλκία. SEB.

Χαλκία] *Salmas.* χαλκία scribendum censet.
KÜHN.

Χαλκία] Pro χαλκία MS. tam *noster* quam *Seberus*
χαλκία habet: quod vulgato non cedat, utrumque
fane rectum videtur. JUNG.

44 Περὶ τῶν &c.] C. A. & *Salmas.* ὅσα δι' ποιεῖν
πρὸς κοίτην τραπομένη, quæ facere debeat cubitum iu-
vens. KÜHN.

Περὶ τῶν &c.] Caput hoc annexitur in MS. præ-
cedenti, titulo carens. JUNG.

45 Καὶ ἐπὶ κ.] MS. πρὸς κοίτ. SEB.

Καὶ ἐπὶ κ.] C. A. & *Salm.* πρὸς κοίτην. KÜHN.

ματα ⁴⁶ προείρηται· ἐν καιρῷ δ' ἀν εἴη τὸ παρ' Ὀμήρῳ ἱμάτιον ⁴⁷ ἐνευναῖον καὶ παρευναῖον μέγα καὶ δασύ καὶ ὁ παρὰ ⁴⁸ τοῖς Κωμικοῖς χιτῶν ⁴⁹ εὐνητήρ, ὅς τοῦ νῦν ἐγκοιμητήρ ἰδίαν· ⁵⁰ ἥπου δὲ καὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα· καὶ οἱ παρὰ

rum nomina prædicta sunt. Huc autem quadraverit vestimentum illud Homeri Cubatorium, & instratum: magnum scilicet, & hirsutum. Et apud Comicos Tunica toralis. Fortassis & lænæ, & stragula artificiosa. Tum & il-

Καὶ ἐπὶ κ.] MS. δειπν. δὲ καὶ πρὸς κοίτην τρ. Sicut & *Seberi* MS. JUNG.

Καὶ ἐπὶ κ. τραπ.] Consentientibus MSS. obniti æquum non est, & ab instituto nostro alienum: igitur, ut illi habent, in textu resoluti pro ἐπὶ, πρὸς, quamvis non nesciam superius *Aulorem* nostrum dixisse cap. XVI. Ἐπὶ δὲ γυμνασίου ἐντεῦθεν τραπομένην & cap. XIX. Τραπομένην δὲ ἐπὶ τὸ πίνειν, quod ipsum forsitan recordanti librario causam dederit, ut hic mutaret πρὸς in ἐπὶ.

⁴⁶ Προείρηται.] Absit προείρηται a C. A. KÜHN.

Προείρηται.] Hoc ipso libro cap. 8. JUNG.

⁴⁷ Ἐνευναῖον καὶ * παρευναῖον.] Ita MS. leg. ἐνευναῖον· *Odyss.* ξ, 51.

Ἐστέρσαι δ' ἐπὶ δέρμα ἰονθάδος ἀγρίου αἰγὸς
Αὐτοῦ ἐνευναῖον μέγα καὶ δασύ.

Quod sequitur παρευναῖον, pro quo MS. παρευναῖον, nondum vel apud *Homerum* vel alibi reperi. *SEB.*

Ἐνευναῖον καὶ * παρευναῖον.] Copula non extat in C. A. nec alia omnia post δασύ. KÜHN.

Ἐνευναῖον καὶ * παρευναῖον.] MS. noster, ἐνευναῖον καὶ παρευναῖον, ut & *Seberus* in suo norat. Sed malim cum *Sebero* nostro ἐνευναῖον, de quo plura supra ad VI, 10. Sique non esset audacior conjectura, suspicarer *Pollucem* ita scripsisse, ut attulisset ipsa ex Ὀδυσσ. ξ. *Homeri*, quæ *Seberus* noster profert, verba: Ὀμήρῳ ἱμάτιον ἐνευναῖον

Αὐτοῦ ἐνευναῖον μέγα καὶ δασύ —.

Carmen *Homeri* totum est:

Εἶσαν δ' εἰσαγαγῶν, ῥῶπας δ' ὑπέχειν δασείας.
Ἐστέρσαι δ' ἐπὶ δέρμα ἰονθάδος ἀγρίου αἰγὸς
Αὐτοῦ ἐνευναῖον μέγα καὶ δασύ —.

Certe istud παρευναῖον apud *Homerum* frustra quæri *Seberus* noster adnotavit: & legere in eo versu, vel ita legisse *Pollucem*, καὶ παρ' ἐνευναῖον μέγα καὶ δασύ, locus admittere non videtur. Alii itaque, quibus hæc non satisfaciunt, loco huic medebuntur alio modo migliore. JUNG.

Ἐνευναῖον καὶ * παρευναῖον &c.] ἱμάτιον ἐνευναῖον, nisi mavelis ἐνευναῖον, perbene restituit *Seberus*, cum prius vitiose legeretur εὐναῖον, eandem ego lectionem notatam reperi et *Falckenburgiano* Codice: hæcenus hæc facilia; sed quæ sequuntur, etsi in re vili parvique ponderis, scrupulum objiciunt: quid enim illud παρευναῖον μέγα καὶ δασύ; ut editur in vulgaris; aut, quod MSS. habent, παρευναῖον; crediderim equidem hæc *Pollucea* cum pluribus aliis infaustam libratorum manum esse experta; id sane nemo prudens negaverit μέγα καὶ δασύ petiisse *Pollucem* ex *Homero*, apud quem cum ista pertineant ad ἐνευναῖον, haut dubitandum, quin par sit, ut res eodem se modo *Pollucis* hoc loco habeat: igitur ab *Onomasticeographo* nostro ita fuisse scriptum arbitror: ἐν καιρῷ δ' ἀν εἴη τὸ παρ' Ὀμήρῳ ἱμάτιον ἐνευναῖον μέγα καὶ δασύ, καὶ παρευναῖον, seu cum MSS. παρευναῖον, nihil enim impedit, quo minus existimemus stragulam recte dici παρευναῖον vel παρευναῖον.

⁴⁸ Τοῖς Κωμικοῖς.] MS. τοῖς Κωμικοῖς χ. JUNG.

Τοῖς Κωμικοῖς.] In nostris Codicibus κωμικοῖς, quam ego lectionem, *Jungermanno* non invito, in textu recte sequutus sum: frustra cavillatur aliquis κωμικόν, comediam dici proprie, qui fabulas agit, κωμικὸν vero, qui comedias componit & in scenam edit: non equidem hoc nescio; sed id etiam concedas ne-

cesse est, non raro utriusque vocis usum esse promiscuum: id in ipso *Polluce* frequenter observari potest: sed præterea ipsi Grammatici accuratioris nitidiorisque loquelæ auctores confusam utriusque vocabuli notionem nobis impertiunt: *Αμμοτιμῆς*: Κωμικὸς καὶ τραγικὸς λέγεται ὁ χορεύτης καὶ ὑποκριτής. Κωμικοποιὸς δὲ καὶ τραγικοποιὸς, οἱ ποιηταὶ ἐπιότι δὲ συγχέουσι τὴν διαφορὰν. Adde, sis, *Hesychium*: possem in eam rem plura conferre loca, si res ita postularer: non igitur erat idonea causa, cur cruditissimo viro *Malalas* acerbè vapularet, quod *Pharaonem* dixerit κωμικόν, non κωμικόν, quanquam in ceteris plerisque homini stolidissimo illiusque erroribus absit ut patrociniari velim.

⁴⁹ Tunica torali.] Χιτῶν εὐνητήρ, tunica dormitoria, vulgo *camisia nocturna*. *Horatio* I. *Sat.* 5. *nocturna vestis*. *Laz. Bayf.* de *Valc.* pag. 244. *SEB.* 2.

Εὐνητήρ.] C. V. subjicit ὅς τοῦ (τὸ) νῦν ἐγκοιμητήρ ἰδίαν &c. leg. ἐγκοιμητηρίδιον. *Gloss. ἐγκοιμητήρ, dormitorium: ἐγκοιμητήρ, dormitoria.* KÜHN.

Εὐνητήρ.] *Quam nos verbum e verbo, si volumus, tunicam dormitoriam dicemus, vulgo camisiam nocturnam. Quin & Horatius Sermonum primo nocturnam dixit illo versiculo:*

Nocturnam vestem maculant, ventremque supinum.

Hæc doctiss. *Baysius* initio lib. de *Vasculis*, ad *carucam dormitorium* quam *Scavola* libr. XIII. *Uxori* quis. *D. de Aur. Arg.* nominat, eundem ait dormitorium dixisse, ut *Pollux* referat hic a *Comicis* dici χιτῶνα εὐνητήρα. Bene & docte omnia; longe tamen aptiora, quod cum pace ejus dicam eruditionis quidem, e *Polluce* nostro adferre potuisset pro *caruca dormitoria*: nempe quod supra *Segm.* 51. πρὶ ὀχημάτων ubi *Pollux*: τὰ μὲν τῶν ὀχημάτων σκευήματα ἀν εἴη, τὰ δὲ ἐνθρόνια, τὰ δὲ εἰς τὸ ἐγκάτα κλίνας ἐνευναῖα, τὰ δὲ κατὰ στῆμα &c. ὄχημα enim ἐνευναῖον, ni fallor geminum fuerit *caruca dormitoria*: & eo etiam pertinet, quæ idem doctiss. vir ibidem vel potius initio de *Re Vestiar. de cubilibus viatoris*, ut *Plinius* dixit, adfert. Post εὐνητήρ vero egregie noster MS. auctior: ὅς τοῦ νῦν ἐγκοιμητήρ ἰδίαν. Scribe itaque cum MS. totum locum: καὶ ὁ παρὰ τοῖς κωμικοῖς χιτῶν εὐνητήρ, ὅς τοῦ νῦν ἐγκοιμητήρ ἰδίαν. Ait *Comicam* vocem χιτῶνος εὐνητήρος suaviter esse, quam τοῦ ἐγκοιμητήρος, ut jam loqui soleant. JUNG.

Εὐνητήρ.] Adjecimus e MSS. ὅς τοῦ νῦν ἐγκοιμητήρ ἰδίαν, quæ sunt elegantia minimeque spernenda: in Codice *Falckenburgiano* hunc in modum illa sunt scripta: ὅς τοῦ νῦν ἐγκοιμητήρ νειῶν, ultima vox certe vitiosa, cujus sane literæ multum ab ἰδίαν differunt: cogitavi, num fuerit in illo Codice scriptum ἀμμοτιμῆν. In *Philoxeni Glossis* Ἐγκοιμητήρ, dormitorium: *Ευσταθίου* ἐνευναῖον apud *Homerum* exponit ἐγκοιμητήρ, *Scholialles*, ἐγγύτιον ἐγκοιμῆν, utitur & eadem voce *Αμμοτιμῆς* in χλαῖνα, cujus locum inferius produciam. *Pollux* non dissimili ratione VI, 11. dixit ἐγκοιμητηρίας ψιθάβους, *mattas in quibus decumbunt.*

⁵⁰ ἥπου γς καὶ.] MS. ita: ἥπου δὲ καὶ χλ. & malim δὲ, quam γς vulgatum. Ceterum sunt & ista ex *Homero*: quare ita scribe: ἥπου δὲ καὶ

— χλαῖναι, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.

Habes enim *Odyss.* λ. 187.

— οὐδὲ οἱ εὐναῖ

Δέρμα καὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.

le æstatis hyemisque Sisyra, apud Menandrum. Et Penula apud Aristophanem. Lænam vero dixerunt Comici: vestes tantum non crassiores hoc nomine designantes: * quemadmodum & Theopompus in Pace, Lænam tibi assumens Laconicam. Homerus vero etiam tenuiores vestes Lænas vocitat. Attici autem tenuiorem quidem vestem

Μενάνδρω ⁵¹ καυνάκαι, καὶ χειμῶνος σισύρα· καὶ τὸ ⁵² παρ' Ἀριστοφάνει χειμαστρον· ⁵³ τὴν χλαῖναν δὲ οὕτως ἐκάλουν οἱ τῆς κωμωδίας ποιηταί, μόνα τὰ παχέα ἱμάτια ταύτης τῆς προσηγορίας ἀξιοῦντες· * ὥσπερ καὶ ⁵⁴ Θεόπομπος ἐν ¹²⁴ Εἰρήνῃ, ⁵⁵ χλαῖναν σοι λαβὼν παχεῖαν ἐπιβαλῶ Λακωνικὴν. Ὅμηρος δὲ καὶ τὰ λεπτὰ ⁵⁶ χλαῖνας καλεῖ οἱ μέντοι Ἀττικοὶ τὸ λεπτόν

Et iterum Ὀδύσσ. τ. 337.

Ἦ τοι ἱμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγυα σιγαλοῖντα. JUNG.

51 Καύματος. καὶ] C. V. καυνάκαι, ἀσάτε σαυπάε, hyme Sisyra. KÜHN.

Καύματος. καὶ] MS. καὶ οἱ π. M. καυνάκ. καὶ χειμ. Σισ. Lego & distinguo: καὶ οἱ παρὰ Μενάνδρου καυνάκαι καὶ χειμῶνος σισύρα, καὶ τὸ &c. ut καυνάκας Μενάνδρου referat: dein Sisyra subjiat tempore hiberno usitatas, ut & χειμαστρον, de quo & supra VII. 61. Certe καυνάκαι legendum idem Μενάνδρου locus supra laudatus a Nostro VI, 11. docet satis, ubi quædam dixit. Ineptissime quis καύματος sibi finxit, & Polluci obtulit, quasi id voci χειμῶνος opponeret. JUNG.

Καύματος.] Turpissimam maculam & proflus indecoram felicissime MSS. adjuvantibus eluimus: vere enim: καὶ οἱ (vulgatum fuit ante nos male αἱ) παρὰ Μενάνδρου καυνάκαι, καὶ χειμῶνος σισύρα· editiones vero Sebeas prioris ita legebant & distinguebant: καὶ αἱ παρὰ Μενάνδρου καύματος καὶ χειμῶνος, σισύρα· ubi καύματος eraso adscriptum est oræ Basileensis editionis e Codice Falschenburgi καυνά· exoritur autem hinc ea lectio: καὶ αἱ vel potius οἱ παρὰ Μενάνδρου καυνάκαι χειμῶνος, σισύρα· de ejus lectionis, etsi non inepta sit, veritate tamen parum affirmare licet, cum ipso Μενάνδρου loco deficiamus: καυνάκας hic emendandos e MSS. clarissime probant, quæ Pollux noster scripsit VI, 11. sed an hæc magis, prioris lectio, quam exhibuimus in textu, sit præferenda, inde comperire non licet. Sed addere quædam juvat ad illustrationem cum Polluci, tum ipsius vocis hæctenus forte bonam partem intacta: Arrianus ad finem lib. VI. de Exped. Alex. καυνάκας πορφυροῦς, ut meliores habent editiones, ceteris pretiosissimis integumentis jungit: attulere locum Commentatores nostri ad lib. VI. ibique Jungermannus plurimum hæsisse dicit Briffonius de Regn. Perf. lib. I. in corrupta loci istius lectione καυνάκας sciendum tamen est virum diligentissimæ lectionis recte Arrianum emendasse lib. II. ubi de καυνάκῃ patet igitur hinc vestem fuisse stragulam caunacem, ab altera parte villoriam, ut ex Hesychio constat: ea significatione Μενάνδρου usurpasse, qui pariter ac Arrianus καυνάκας πορφυροῦς dixit, satis perspicuum est e nostro Polluce: sunt tamen qui vestem ἑτερόμυλλοι Persarum exponant, uti Palamedes Grammaticus apud Aristophanis Scholiastem, quod ipsum quoque verum: non enim pauca fuerunt vestimentorum genera, quæ stragulum etiam usum haberent, ut inter cetera σισύρα, quæ mox in Polluce sequitur: sic apud Arrianum Περιπλο M. E. ἀργυρώματα καὶ χρυσώματα τοπικῶ ῥυθμῶ κατεσκευασμένα, καὶ ἱματίων ἀβόλλαι καὶ καυνάκαι ἀπλοί. Scribitur etiam γαυνάκας, eamque scripturam Romani, ad hos enim & hujus vocis notitia pervasit, usurparunt: e Varone dudum est, quod eruditi viri protulerint: Isidori Gloss. Gannaca, gauspara: optime, nec aliter Paris: gausparen autem mappam villosam exponit Acron ad Horatium: porro meminit etiam Clemens patrum eruditissimus Pedag. lib. II. cap. 9. καὶ τοὺς γαυνάκας τοὺς πολυτιμύτους. Vide de caunace plura eruditaque notantem Jungermannum ad VII, 58. De Sisyra si quis cupiat legere, iuvisset ad poli-

tissimas Jungermanni nostri notas in suavissimi Longi lib. II. non procul initio, nec non viros eruditione præstantes Henr. Valesium, & Lindebrogium ad Ammianii Marcellini libr. XVI. Illud Aristophanis χειμαστρον & in Hesychii Lexico offendo: Χειμαστρον, χειμῶνον ἱμάτιον· pari ratione χλαῖναν exponit χειμῶνον ἱμάτιον· scilicet antiqui vestibus uti solebant hybernis & æstivis: inter hybernas erat χλαῖνα, ἱμάτιον χειμῶνον jure merito eam ob causam ab Hesychio & Etymologo expressita: elegantissime politissimus Hippocax: Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας οὕτε τὰν χλαῖναν Δασίαν, ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥήγυος &c. vestimentum vero fuit exterius, quod χιτῶνι amiciebatur: propterea recte mellitissimus Tryphiodorus: Ὡς ἀρ' ἔφθ' (Σισση) καὶ τὸν μὲν ἀναξ (Πριαννί) ἐκέλευσε λάβοντα Ἐσσασθαι χλαῖναν τε χιτῶνα τε -- & si tellem hoc antiquiorem desideres, Hesiodus Ἔργ. καὶ Ἡμ. v. 535. Καὶ τότε ἔστασθαι ἔρμα χροῶς, ὡς σὲ κελύνα Χλαῖναν τε μαλακὴν καὶ τερμιοῦντα χιτῶνα· ubi Moschorulus adnotat: χλαῖνα τὸ ἐκτὸς καὶ παχύτερον, χιτῶν δὲ τὸ ἐνδοτέρω· equidem hoc clarissime intelliges ex Homeri Il. κ. perbene vero me judice, Proclus observat μαλακὴν χλαῖναν ab Hesiodo dici τὴν θάλαπιν δυναμένην· quem itaque Pollux vocis istius usum & significatum Comicis adscribit, proprium & antiquissimum esse statuo; quin & ipse Homerus non alia ferme notione χλαῖναν usurpat, quam qua vulgo innotuit, pro veste scilicet aut villosa aut texturæ densioris, quæ & indumenti & stragulæ loco haberi poterat, ut sæpe docet Eustathius: quanquam & apud Homerum χλαῖνα πορφύρη, & Auctor noster illum τὰ λεπτὰ ἱμάτια sic proprie vocare tradat: attamen est sciendum, recentiorum luxuriam veterem illum τῆς χλαῖνας usum sic immutasse, ut chlanæ non amplius ætate juniori ad munitendum corpus hybernicæ æris injuriam arcendam sed quovis jam tempore induerentur; eleganter itaque Proclus ad dictum Hesiodi locum: μαλακὴν μὲν οὖν χλαῖναν οὐ τὴν μιλησίαν λέγει ἢ τὴν Ἀττικὴν, ἢ ὅλως τὴν θρυπτορέναις οἰκίαν, αἴαν τὴν οἱ βαρυδαίμονες φοροῦσι. Sed nimis in his diu hæsimus.

52 Παρ' Ἀριστ.] MS. παρὰ Ἀρ. JUNG.

53 Τὴν χλαῖναν] Χλαῖνα pro quovis denso vestimento: observavit etiam Menestius Comm. in Lycoph. ad illa: Ἀχλαῖνον ἀμπρέουσιν ἠλίπρον βίον, v. 635. JUNG.

54 Θεόπ. εἰρήνῃ] MS. Θεόπ. ἐν εἰρήνῃ plenius. JUNG.

54 Θεόπ. εἰρ.] Ἐν Εἰρήνῃ MSS. ut semper solet Auctor noster. Locus Comicis mutilus in vulgatis & corruptus ope MSS. convaluit: λαβὼν litteris expressis Falschenburgiana præferrebant Excerpta: cetera consule: χλαῖναν vero παχεῖαν λακωνικὴν cum dixerit Theopompus, subesse festivam quandam & acutam elegantiam, quæ Lacones tetigerit, mihi plane persuadeo: nihil enim alias de præcellentia lænarum Laconicarum commemini.

55 Χλαῖνάν σοι ἐπιλαβὼν &c.] C. V. λαβὼν παχεῖαν ἐπιβαλῶ, lænam tibi crassam injiciam. KÜHN. Χλαῖνάν σοι ἐπιλαβὼν &c.] Sed ipsa χρεῖσα Theopompi vulgo mutila est: in MS. longe integrior ita habetur: χλαῖνάν σοι λαβὼν παχεῖαν ἐπιβαλῶ Λακωνικὴν. JUNG.

56 Χλαῖνας] MS. χλένας· vitiose. Ait vero & λεπτὰ ἱμάτια apud Homerum χλαῖνας dici, non tantum crassa; Comico more: & τῶν λεπτῶν putem fuisse τὰς ἀπλοῦδας & οὐλας forte, de quibus supra VII, 47. JUNG.

57 χλαμίδα, καὶ τὸ ἵππικὸν χλαμύδα, ὡς Θετταλῶν. 58 πρώτην δὲ Φασι χλαμύδα ὀνομάσαι Σαπφῶ ἐπὶ τοῦ ἔρωτος εἰπούσαν, 59 ἔλθόντ' ἐξ ὀρανώ πορφυρέαν ἔχοντα προϊέμενον χλαμύν καὶ τὰ μὲν 60 ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἀναγκαῖα τῆ καθ'

Lanam: equestrem vero Chlamydem vocant: ut & Thessali. Cæterum prima, ut fertur, Sappho Chlamydem dixit, de amore dicens, Cœlitus venientem purpureamque demissam habentem chlamydem. Atqui hæc quidem de quotidie

57 Χλαμίαν, καὶ τ. ἰ. χ. ὡς Θετταλοί.] C. V. χλαμίδα κ. τ. ἰ. χ. Θετταλῶν. KÜHN.

Χλαμίαν, καὶ τ. ἰ. χ. ὡς Θετταλοί.] MS. χλαμίδα habet, non χλαίαν. Et cum MS. emendandum videtur, ut intelligamus τὸ λεπτὸν ἱμάτιον Atticos χλαμίδα vocare, τὸ ἵππικὸν vero χλαμύδα, ut Thessalorum alas: & ibi enim mox lege ut in MS. nostro est, ὡς Θετταλῶν non ut vulgo, Θετταλαί: clare te & Noster ipse jubeat, si mihi parere recusaveris: supra VII, 46. τὰς δὲ Θετταλικὰς χλαμύδας, Θετταλικά πτερά ὀνόμαζον &c. Sed de priori quoque tibi Noster dicit se χλαμίδα hic scripsisse: geminus locus supra VII, 48. χλαμίς δὲ, ἱμάτιον λεπτὸν &c. & supra IV, 116. pariter χλαμίς, & χλαμύς juncta habes ἐν πραγματικῇ σκευῇ. Et si locum consideres præsentem, χλαίαν etiam inerte reperas: dixit enim jam τὰ λεπτὰ etiam Homerus χλαίνας vocare, ut Comici semper τὰ δασύα: cur denuo dicat, Atticos quidem dicere τὸ λεπτὸν, χλαίαν. Sed clara hæc satis. JUNG.

Χλαίαν] Probe Codices exarati χλαμίδα, quam vocem in textu restitui: ridiculum esse & ineptum, si χλαίμα hic repetatur, ostendit Jungermannus: Pollux præterea, stante lectione vulgata, sibi contrarius est: dixerat enim Poëtas Comicos hoc solo nomine designasse τὰ παχέα ἱμάτια: qui possit itaque fieri, ut Attici τὸ λεπτὸν ἱμάτιον appellent χλαίαν, cum omnis Attici sermonis elegantia scriptis Comicorum censetur: de χλαίαι vero, sic dici vestes mollicinas & tenues, omnis Grammaticorum chorus testatur, & præterea meliorum auctorum usus: omnium instar erit Demosthenes in *Midianā*, ubi cum *Midia* pudendam luxuriam objicere velle, ad militiam iville dixit ἐπ' ἀστράβης ἀχούμενοι ἐξ Ἀργουράς τῆς Εὐβοίας, χλαμίδας δὲ καὶ κύμβακα καὶ κάδους ἔχοντα: ad quæ *Ulpianus*: χλαμίδας μὲν τὰς Μιλήσιος, sicuti χλαίαν Μιλήσιον e *Proclo* supra protulimus, & ἱμάτια τρυφρὰ: clarissime *Clemens Raddag.* lib. III. c. 3. πρὸς δὲ τὸ μαλακώτερον ἀποκλιάντες γυναικίζονται &c. χλαίαι δὲ διαφάεσι περιπτερούμοι. Denique non prætereundus *Ammonius* locus egregius, ubi χλαίνας & χλαμίδας differentiam tradit: Χλαίαν καὶ χλαμίδα διαφέρειν φησὶ Τριφῶν ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ Ἑλληνισμοῦ, καὶ παρατίθεται ἔτι φάσκει: χλαίνας μὲν γὰρ φησὶ λέγεσθαι ἐπὶ τῶν ἐγκοιμητῶν καὶ παχίων: διὸ καὶ Ὀμηρον φάσκει. Ἐνθα οἱ ἐκθέσαι πυκινὸν λέχος, ἐμβαλέτω: ἐνθ' ἰδμεν καὶ χλαίνας καὶ ῥήγνα σιγαλοῦσα. Χλαμίδας δὲ τὰς φορουμένης καὶ μαλακώτερας. Αἰτιπίπτει τῷ παρατηρήματι, Χλαίαν πορφυρέαν ἀντ' ἀφθαλμοῖσιν ἐπίσχων. μὴ ποτε οὐδ' ἄμεινον λίνθιν τὰς μὲν χλαίνας ἐπὶ τῶν ἐγκοιμητῶν καὶ φορουμένων, χλαμίδας δὲ ἐπὶ μόνων τῶν φορουμένων, οὐκέτι δὲ ἐπὶ τῶν ἐγκοιμητῶν: omnia rectissime, nisi me fallo. Mox MSS. monentibus in textu reposui Θετταλῶν.

58 Πρώτη δὲ φ. &c.] C. V. πρώτη δ. φ. χ. ὀνομάσαι: sic in sequentibus legendum εἰπούσαν. KÜHN.

Πρώτη δὲ φ. &c.] MS. ita: πρώτην δὲ Φασι χλαμύδα ὀνομάσαι Σαπφῶ, ἰ. τ. ἰ. εἰπούσαν &c. JUNG.

Πρώτη δὲ φ. χλ. &c.] Opera pretium est omnem vulgatam lectionem simul hic ob oculos ponere, ut, quam fidelis fuerit in hoc loco reficiendo MSS. opera, cognoscat: πρώτη δ. φ. χλ. ὀνόμασε Σ. ἰ. τ. ἰ. εἰπούσα: Ἐλθόντ' ἐξ οὐρανοῦ πορφυρέαν ἔχ. π. χλαμύδα: in istis cum *Sapphica* legantur, *Sapphica* quæras tamen, adeo sui dissimilis hic est *Sappho*: sed lectione MSS. reposita cuncta relucere & nativum accipiunt splendorem: in *Falckenburgianis* Excerptis super τὸ ε in ὀνόμασε scriptum est ἰα, ὀνομάσαι: in ceteris, quod mi-

ror, nihil quicquam mutationis est adnotatum. Primam usurpasse *Sappho* vocem χλαμύς adfirmat *Auster* noster; quod ut mihi intuitu primo mirum accidebat, sic postea confirmatum inveni ab *Ammonio*, cujus hic, quæ protulit e *Didymo*, ponenda sunt, & e *Polluce* illustranda verba: ἡ μὲν χλαίμα πρῶτον φῶρημα, χλαμύς δὲ Μακεδονικὸν, μετὰ ἐξ ἀρκούσια ἔτη τῶν τριῶν ὀνομασθεῖσα. Σίλπῳ (αὐτὴ γὰρ μένηται τῆς χλαμύδος) διαφέρειν φησὶ καὶ τῷ σχήματι: ubi velim observes chlamydem, cum ab aliis Thessalis adscribatur, Macedonicam ab *Ammonio* dici vellem: de cetero locus ille non parum afflictus est, cui pro viribus medelam ferre conlitiui: sic scribe posteriora: Σάπφῳ πρώτη γὰρ μένηται τῆς χλαμύδος: διαφέρειν φησὶ (scilicet *Didymus*, quem antea nominarat) καὶ τῷ σχήματι &c. nimirum hoc usus erat argumento *Didymus*, cum chlamydem sexcentis post heroum tempora bellumque Trojanum annis sic dictam alleruisset, quod prima meminerit ejus *Sappho*; tot enim annis circiter hæc celeberrima poetria vixit post bellum Trojanum: hic vero jam ex *Ammonio* eadem opera detegere licet fontem, ex quo sua derivaverit *Pollux*, videlicet e *Didymi* Commentario secundo in *Iliadem*. Sequuntur melitissimi *Sapphonis* versiculi: Ἐλθόντ' ἐξ οὐρανοῦ πορφυρέαν ἔχοντα προϊέμενον χλαμύν. Primum quidem ὀρανώ rectissime MSS. quod si commutaveris in ὀρανώ, ut fecit *Jungermannus*, metri forsi an legebis officies: οὐρανό, *Dores* ὀρανό, *Æoles* ὀρανό: crudite & profus eleganter *Muretus* ad *Horatii* lib. I. *Od.* 9. eandem scripturæ rationem *Æolicam* restitutum ivit in *Alcei* istis versiculis: Ὑψί μὲν ὁ Ζεὺς, ἐν δ' ὀρανώ μέγας Χειμῶν πικράγασσι δ' ὑδάτων ῥοαί: ibi apud *Athenæum* lib. X. c. 8. in quibusdam editionibus ὀρανώ legitur, in quibusdam ὀρανώ: prius ad sensum ineptum, alterum ad versum; utriusque scrupulo cum occurratur reposito ὀρανώ, nihil est amplius illa de lectione dubitandum, cui momentum ex hoc *Sapphus* loco accedit: concinne vero *Scaliger* τῶν ἑμῶν: cui plane assentior, nisi quod προὶ Ἑολιῶν scribendum putem: erit tamen cui magis arrideat προϊέμενον: neque rejicio; cogitabam etiam aliquando περιέμενον. De *Cupidine* vero seu aureo amore familia sexcenta e poetis, in quibus *Sapphonem* præ oculis habuisse videri possent, adferre liceret.

59 Ἐλθ. ἐξ οὐρανοῦ &c.] C. V. ἐξ οὐρανοῦ πορφυρέαν ἔχ. π. χλαμύν: ὀρανώ, Doricum est. KÜHN.

Ἐλθ. ἐξ οὐρανοῦ &c.] In ipsa χρῆσει MS. ἔλθόντ' ἐξ οὐρανοῦ πορφυρέαν ἔχ. π. χλαμύν: quæ profecto Αἰολικώτερον sonant, qua dialecto *Sapphonem* usam scimus. An scribendum itaque, ἔλθόντ' ἐξ οὐρανοῦ πορφυρέαν ἔχ. π. χλαμύν. Vulgari alias πορφυρέαν pro quo *H. Stephanius* πορφυρέαν edit in fragmentis Lyricorum. *Magnus Scaliger* vero *Castig.* in *Catull.* ubi ait, quem nudum *Cupidinem* alii pingunt, cum in tunica proficere *Catullum* imitatione *Sapphus*, adfertque hunc locum, habet: πορφυρέαν ἔχοντα προὶ ἑμῶν χλαμύδα. JUNG.

60 Ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἀναγκαῖον &c.] C. V. ἀναγκαῖα τ. κ. ἡ. χ. σκεῦη προίρηται &c. KÜHN.

Ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἀναγκαῖον &c.] MS. καὶ τὰ μὲν ἐπιτοπλεῖστον ἀναγκαῖα τῆ καθ' ἡμῶν χρῆσει σκεῦη προίρηται. JUNG.

Ὡς ἐπιτοπ. ἀναγκαῖον &c.] *Αναγκαῖα* dedimus e MSS. & mox σκεῦη, ubi vulgo σκευῶν: pauloque post minus eleganter vulgo, συναπτεῖς δὲ δι' ὀλίγων τὰ λοιπὰ &c.

necessariis vasculis dicta sunt: his vero paucis reliqua conjungenda sunt, utpote quae gynaeceum attinent.

ἡμέραν χρῆσει σκεύη προσείρηται συναπτόεν δὲ δι' ὀλίγων τὰ λοιπὰ, οἷον τὰ τῆς γυναικωνίτιδος.

25

De gynaecei vasculis.

⁶² Περὶ τῶν ἐν γυναικωνίτιδι σκευῶν.

Gynaecei porro vascula, fscellas, & calathos dicamus: cophinulos quoque & calathifcos: praeterea asinum quoque instrumentum, supra quod nent: quod & ἐπίνητρον vocant. Fufum, vertebram, filum, radios, & pectines, telam, & telae antium, vel regulam, cubitumve. Et celontes telam sustinentes: leiaestaque lapides, &

⁶³ Καὶ τὰ μὲν τῆς γυναικωνίτιδος σκεύη, τὰ λάρους ἀν καὶ καλάβους ⁶⁴ καὶ καλαθίσκους ἐροῦμεν. ⁶⁵ καὶ ταλάρια δὲ καὶ καλάβια καὶ μὴν καὶ ὄνον, ⁶⁶ ἐφ' οὗ νῶσι, καὶ ἐπίνητρον, καὶ ἀτρακτον, καὶ ⁶⁷ σπόνδυλον, ⁶⁸ καὶ κλωστήρα, καὶ κερκίδας, καὶ κτένας, καὶ ἰστόν, ⁶⁹ καὶ ἰστοῦ ἀντίον, καὶ κανόνα, καὶ πῆχυν, ⁷⁰ καὶ κελόντας τοὺς καὶ ἰστόποδας, ⁷¹ καὶ λείας τὰς καὶ

⁶¹ τὰ λοιπὰ] MS. καὶ τὰ λ. SEB.
 τὰ λοιπὰ] MS. καὶ τὰ λοιπὰ &c. plenius, ut Seberii MS. etiam. JUNG.
⁶² Περὶ τῶν ἐν γυν. &c.] C. A. περὶ γυναικῶν nec Salm. titalum vulgatum legit: dein textus: συναπτόεν δὲ δι' ὀλίγων καὶ τὰ λοιπὰ τὰ τῆς γυναικωνίτιδος τάλάρους, καλάβους, καλαθίσκους, ταλάρια, καλάβια κ. μ. κ. ὄ. ἐ. οὗ τ. ἐπίνητρον ἀτρακτον σπόνδυλον κ. κ. κ. ἰ. ἰ. ἰστοῦ κερκίδας ἀντίον κανόνα π. κελόντας (ita & C. V. qui addit τοὺς καὶ ἰστόπ.) λ. ἀ. σπάθας φιλόλλιος δὲ τ. ἰ. ΚÜHN.
 Περὶ τῶν ἐν γυν. &c.] MS. noster omiſſis titulo capitis, ut & ejus primo versu, statim ita praecedenti adnectit: αἶον τὰ τῆς γυναικωνίτιδος, τάλάρους καὶ καλάβους καὶ καλαθίσκους ἔρ. ita enim λ modo, modo duplici λλ hic variat: vides autem quae Seberus noster inseruit e suo Codice, ea & nostro confirmari. JUNG.
⁶³ Καὶ τὰ μὲν &c.] Nec Salm. ista legerat in suo Codice. KÜHN.
⁶⁴ (Καὶ καλαθίσκους)] E MS.
⁶⁵ Ταλάρια δ' αὐ &c.] MS. καὶ ταλλάρια δὲ καὶ καλάβια. JUNG.
 Ταλάρια δ' αὐ &c.] Praeflavit vulgatae MSS. lectio, quam textui reddidi. Plurimae autem hic voces fuerunt, quas additas e MS. uncinulis inseruerat Seberus, quos omnes ego delevi.
⁶⁶ Εφ' οὗ νῶσι.] Supra VII, 32. SEB.
 Εφ' οὗ νῶσι.] Eadem supra VII, 32. JUNG.
⁶⁷ Σπόνδυλον] MS. σπόνδυλον, quod linguae Comm. sed σφόνδ. At. SEB.
 Σπόνδυλον] C. V. σπόνδυλον ut & notavi ex C. A. supra. KÜHN.
 Σπόνδυλον] MS. noster etiam καὶ ἀτρ. καὶ σπόνδυλον, ut Seberii MS. JUNG.
 Σπόνδυλον] Σπόνδυλος omnes MSS. supra tamen VII, 31. σφόνδulos. Modo legebant Excerpta Falckenburgiana: καὶ ἐπίνητρον τὸ ἀτρακτον ac si posterius prioris esset expositio: non male vera: vide de ἐπίνητρον Hefychium & Etymologum: paulo post καὶ ἰστόν e MSS. Κάνων, ea significatione, quam hic adnotat Pollux, usurpatur ab Homero II. ψ. ad eumque locum Scholiaeſtes antiquus ita vocem exponit: ὁ κάλαμος, περὶ δὲ εἰλεῖται ὁ μῦθος ὁ ἰστοουργικός' Πῆχυν alibi me legisse in textoris instrumentis non admemini: temere mutatam vocem nolim; succurrebat tamen πῆχιον huic loco artificum, de quo & lib. VII. Noster, praecipue quod eodem summi poetarum loco, unde κανόνα produxi, πῆχιον etiam legatur: tam de πῆχιον quam κανόνα videntur Eustathius.
⁶⁸ (Καὶ) κλωστήρα] MS. καὶ κλ. καὶ κ. καὶ κτένας, καὶ ἰστόν &c. & illud itaque καὶ etiam ante ἰστόν in-

terpone. JUNG.
⁶⁹ Καὶ ἰστοῦ ἀντίον] Salm. C. καὶ ἰστοῦ ἀγγύγιον ἀντίον. KÜHN.
⁷⁰ Καὶ κελόντας τοὺς ἰστόπ.] Vid. supra VII, 36. prior. edition. κελόντ. SEB.
 Καὶ κελόντας τοὺς ἰστόπ.] C. V. κελόντας τοὺς καὶ &c. prius etiam ex C. A. notavi. KÜHN.
 Καὶ κελόντας τοὺς ἰστόπ.] MS. καὶ κελόντας, τοὺς καὶ ἰστόποδας, καὶ &c. quae lectio me hercle placet: τοὺς καὶ ἰστόποδας scilicet καλοῦσιν supra VII, 36. καὶ κελόντας δὲ οἱ ἰστόποδες καλοῦνται' sed ibi MS. nolteſe deficiebat: malleque reponere κελόντας cum viris doctis, quod hic locus confirmat. JUNG.
 Καὶ κελόντας τοὺς ἰστόπ.] Egregie MSS. κελόντας τοὺς καὶ ἰστόποδας: κελόντας & in Excerptis Falckenburgianis inveni: κελόντας autem telae statumina seu ἰστόποδας esse Grammatici docent. Mox editum fuit ante nos: καὶ λειαστάς καὶ ἀγνύθας' ubi ne miseris in textu nos restituisse Jüngermannii emendationem nulla MSS. auctoritate munitam: tam enim est facilis & perspicua, ut nemo sani cerebri de ejus veritate sit dubitaturus: in Aristotelis autem utriusque locis malucum cum quibusdam eruditis viris ἴτλας ex Hefychio, vel etiam λείας legere. Porro de plerisque his adeundus est vir eruditionis eximiae, sub ejus auspiciis Theologiam me literasque humaniores excoluisse honori mihi ducō, Joh. Braunius in opere perfectissimo de Vestitu Hebraeorum.
⁷¹ Καὶ λειαστάς, καὶ ἀγνύθας] MS. ἀγνύθας, ut est supra VII, 36. SEB.
 Καὶ λειαστάς, καὶ ἀγνύθας] Leg. καὶ λείας τὰς καὶ ἀγνύθας ex Hefych. KÜHN.
 Καὶ λειαστάς, καὶ ἀγνύθας] Supra VII, 36. est λεία' ubi tamen MS. deficiebat. In Hefychio est: Ἀγνύθας λείας. Et iterum: Ἀγνύθας (ubi forte legendum ἀγνύθας) λείας: οἱ δὲ τὰς ὄσας τῶν ἰστόν. Idem Λείας, τὰς ἀπὸ τῶν ἰστόν κρημαυμένους ἄκρας. Apud Aristot. lib. I. de Generali Animal. cap. 4. τοὺς λείας προσάπτουσιν αἱ ὑφαίνουσι τοῖς ἰστοῖς' lib. V. vero cap. 7. προσάπτουσι τὰς καλομένους λείας. Quae valde sane variant: genere tamen fere sequiore hanc vocem formatam invenias. Scin' quid suspicer, & nostrum Pollucem supra VII, 36. λείας, scripsisse, & hic λείας τὰς, ut male coaluerint, quod in MS. nihil novi, duae voculae, totusque hic locus scribi queat: καὶ κελόντας, τοὺς καὶ ἰστόποδας, καὶ λείας, τὰς καὶ ἀγνύθας, καὶ σπ. Viri docti tamen stantur, ut de nostris omnibus. Alias ἀγνύθας, proparoxytone scripsi, ut Seberus in suo inveniat: Noster enim hic accentu carebat: & vocula alias venit ut & alicubi Sylburgium admonuisse supra dixi. JUNG.

126 ἀγνύθας, καὶ σπάθας. * 72 Φιλύλλιος γὰρ ἐν Πόλεσι 53 καὶ τὸ ἰστοουργικὸν ἐργαλεῖον, σπάθην ὠνόμασεν, 74 εἰπὼν σπαθῆν τὸν ἰστὸν οὐκ ἔσται σπάθη· 75 προσθήσεις δὲ τούτοις 76 καὶ σταθμὰ, καὶ τάλαντα, ζυγὸν, πλάστιγγας, 77 τρυτάνην καὶ 78 σταθμῖα δὲ χαλκᾶ ἐν τῇ ἐπ' Ἀλκιβιάδου ἄρχοντες ἀναγραφῆ τῶν ἐν ἀκροπόλει ἀναθημάτων ἀναγράφονται στάσιμα δὲ, τὰ σταθμῖα Κηφισόδωρος κέκληκε τῶν δὲ γυναικείων σκευῶν, κτένιον, ξάνιον, 79 κομμώτριον, ξυρὸν, κάτοπτρον, οὗ τὴν θήκην λοφέιον 80 καλοῦσι, 127 ψάλις, παρωπῖς, προσωπίς. * καὶ ὡς ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης, προσωπίδιον, 81 θολία,

agnythes, a tela suspensi, atque spathas. 126 * Phyllyllius enim in Urbibus textorium instrumentum spatham nominavit, de studiose textentibus loquens. His etiam adnumerabis libras, bilancem, jugum librae, lances, trutinam. Et pondera aenea, in actis Alcibiadis Imperatoris inter summae arcis anathemata rescripta sunt. Pondera vero Cephisodoris juxta vocavit. Muliebrium quoque instrumentorum sunt pecten, calamistrum, novacula, speculum, cujus thecam lophium vocant. Forfex, frontale, larva, & larvula. * ut in Danaidibus Aristophanis. Petasusque turbinatum

72 Φιλ. γὰρ ἐν Π.] Phyllyllis πόλεις ab Athenas ita interdum citantur, quasi auctor ejus fabulae incertus esset, ut videre potes apud Casaub. III. Anim. 9. Jung.

73 τὸ ἰστοουργικὸν] C. A. καὶ τὸ ἰ. Kühn. τὸ ἰστοουργικὸν] MS. plenius, πόλεις, καὶ τὸ ἰστοουργ. Jung.

τὸ ἰστοουργ. ἰργ. &c.] Adjecimus e MSS. καὶ, quod sensum facit pleniorē: post haec nemo facile vestigia verborum Phyllyllii detexisset, quae jam MSS. indicibus nobis clarissima sunt: Jungermannum bene restituisse opinor ἐπὶ τῷ pro istius, quam ille reperit, lectionis indole: haut enim difficile τῷ in τῶν commutari potest: sed Excerpta Falckenburgiana paululum dissentiunt, quippe quae hunc in modum poetae verba praeseferant: εἰπὼν σπαθῆν τὸν ἰστὸν οὐκ ἔσται σπάθη· de extimia Codicis hujus fide & praeslantia, cujus praedicatorum sapienter egi, nihil equidem praefabor: lectioem autem hanc esse verissimam me censere non diffiteor; adhibeas modo aptam distinctionem & scribas σπάθη· εἰπὼν, σπαθῆν τὸν ἰστὸν οὐκ ἔσται σπάθη· εἰπὼν scilicet Phyllyllis: σπαθῆν ὠνόμασεν εἰπὼν creberrime sic loqui solet Noster: cetera sic verito: telam percussere & cogere sola non potest spatha: credo, illum exemplis voluisse ostendere, nihil instrumenta sola posse, nisi quis ea moveat, & in usum adhibeat: in istorum numero spatham posuit, & hoc ipsum forsitan sua non caruit elegantia, quod melius equidem perciperemus, ni Phyllyllii fabulas cum innumeris aliis invida nobis ventitas surripuisset: scriptionem illam Codicis Falckenburgiani integram textui donavi: si quis alterum forte magis probet, ego quidem non intercedam, quo minus sua voluptate fruatur. Aliud autem σπάθη, aliud κτεῖς: usum si respicias, utriusque, credo, non diversus fuit: sed non utroque in eodem texturae genere uti solebant: ut enim ex Hesychio cognovi σπάθη solidabatur textura recta, seu ἄρβον ὕφασμα· κτεῖς vero, ut existimo, aliud quocumque texturae genus: Hesychius profecto σπαθῆν τὸν ἰστὸν exponit, τὸ ἄρβον ὕφασμα σπάθη κεικρομένη οὐ κτεῖς. Romanis autem κτεῖς ῥαβη, unde non ineleganter in Codice lib. XI. arguro ῥαβητε solidare fila, in quibus ad Virgilium allusum. Praeter alios hac de re dixit superiori nota laudatus nobis Joh. Brautius.

74 Ἐπὶ τῶν σπαθῶν &c.] Verba poetae ita refert C. V. ἐπὶ τῶν σπαθῶν τὸν ἰστὸν οὐκ ἔσται σπάθη· Iegerem:

Ἐπὶ τὸ σπαθῶν τὸν ἰστὸν οὐκ ἔσται σπάθη.

Ad percussendam telam non aderit spatha. Kühn.

Ἐπὶ τῶν σπαθῶν &c.] MS. auctius ἐπὶ τῶν σπαθῶν τὸν ἰστὸν οὐκ ἔσται σπάθη· προσθ. &c. belle scilicet χρῆσιν e Comico ipsam conservavit: modo legamus τῷ· alias enim sensum non video. Sic itaque integer fenariis fuerit:

Ἐπὶ τῷ σπαθῶν τὸν ἰστὸν οὐκ ἔσται σπάθη.

Supra Noster VII, 36. σπάθη, ὅθεν καὶ σπαθῶν &c. forte quoque hunc locum in mente habens: σπαθῆς ejus mentio & apud Platonem Lyfide: οὐτὶ γὰρ που διακωλύει σε ἢ τῆς σπάθης, ἢ τῆς κερκίδος, ἢ ἄλλου τοῦ τῶν περὶ ταλασιουργικῶν ὀργάνων ἀπτεῖσθαι. Jung.

75 Προσθήσεις] C. V. προσθήσεις δὲ male. Kühn.

76 Καὶ σταθμῶν, τάλ. &c.] C. A. σταθμῶν τ. ζ. πλάστιγγαν τρυτάνην σταθμῖα χαλκᾶ, στάσιμα ὡς Κηφ. κτένιον ξ. κομμώτριον, ξυρὸν &c. C. V. σταθμῖα καὶ τάλαντα &c. Kühn.

Καὶ σταθμῶν, τάλ. &c.] MS. καὶ στάθμα, καὶ τάλ. καὶ ζ. καὶ πλ. Et supra IV. 171. de libra Noster quoque in MS. στάθμα, τάλαντα, ζυγὸς habebat: ubi id probum esse dixi: nempe σταθμῖα tamen ὀξυτόως videtur rectius: & quis nescit? Jung.

Καὶ σταθμῶν, τάλ.] Morem gerendum MSS. dixi, in quibus erat καὶ σταθμῖα, καὶ τάλαντα· sic & Hesychius: Σταθμῖα, βύμετρα, τάλαντα· apud Aristotelem vero in Mechanicis: τὸ στάθμιον καὶ ἡ ῥοπή καὶ τὸ ζυγίον. Sed quod hic ἀναθημάτων ἀναγραφῆς mentionem fecerit Auctor, non praetereundum: alibi quoque meminisse scio: crediderim equidem singulis annis donariorum, quae Minerva suspendebantur, descriptionem esse factam, & in arce repositam, quod eo mihi magis arripet, quia ἐπ' Ἀλκιβιάδου ἄρχοντος factam ἀναγραφῆν hic adducit; unde nimirum constare potest, alias etiam sub aliis archontibus ἀναγραφῆς fuisse donariorum.

77 Τρυτάνην.] MS. καὶ τρυτάνην καὶ στάθμια χαλκᾶ &c. Jung.

78 Σταθμῖα] Iterum MS. στάθμιον. Jung.

79 Κομμώτριον] MS. κομμώτριον, non recte. Sed hoc recte ni fallor, quod distinguit commate, κομμώτριον, ξυρὸν, &c. nam haec vulgo non debent jungi. Sic ξυρὸν separatim & supra VII, 95. in muliebri mundo habuisti: fuit ibi & κομμωτρίδιον. Jung.

80 Καλοῦσι, ψ. &c.] Abelt a C. A. ψ. π. π. προσωπίδιον. Kühn.

81 * Θολία] Sic & MS. At supra VII, 174. & infra Segm. 138. θολία. Seb.

* Θολία] C. A. θηλία &c. θηλοιδίς· C. V. θολία· Hesyeb. θολία, πίτασος εἰς ὄξυ συνηγμένης, σκιαδίου. Kühn.

* Θολία] H. Steph. sui Codicis ὄρα adscripserat: θολία apud Theocr. in Thef. supra θολία VII, 174. scilicet in prioribus editionibus. Jam enim θολία ibi habes: ut & infra Segm. 138. θολία. Seberus in suo MS. hic θολία fuisse indicat: ego sane id in Palatino etiam invenio: sed mehercle a manu recentiore refectum ita: quum alias θολία fuisse omnino credam, sicut & supra VII, 174. in MS. erat: & id mihi sane retinendum videtur: a quo certe θολία supra casu obliquo habes, ut dixi. Hesyehius: θολία, πίτασος εἰς ὄξυ συνηγμένης· σκιαδίου. Jung.

* Θολία] Θολίαν bene est, quod emendaverit Jung.

in morem contextus. Imbricamentum, flabellum: umbraculum, quod etiam σκιάδα vocaveris. Sic etenim & Bacchi umbraculum vocatur, quod Comici alam vocitant. Strattis vero in Psyphastis flabello præmissō mox umbraculum subjungit. Plurima vero in vestibibus, calceamentis, & muliebri mundo ante præ-

πλέγμα τι⁸² θολοειδές ἐπὶ σκιά, καὶ ῥίπις, ⁸³ καὶ σκιάδιον, ὃ καὶ σκιάδα ἀν' εἰποις· οὕτω γὰρ καὶ τὸ Διονύσου ⁸⁴ σκιάδιον καλεῖται, καὶ πτερον δὲ τὸ σκιάδιον οἱ κωμωδοποιοὶ καλοῦσι· ⁸⁵ ὃ δὲ Στράττις ἐν Ψυχασταῖς προειπὼν ῥίπιδα, ⁸⁶ ἐπήγαγε εἴτε σκιάδιον· ⁸⁷ τὰ δὲ πολλὰ τούτων ἐν ἐσθήσειν, ἢ ὑποδήμασιν, ἢ κόσμοις γυναικείοις, ἢ δε προεί-

germannus: altera enim scripturæ ratio parum est in usu, etsi i & ei frequentissime commutari sapius observaverimus: θολίαν autem exponit *Pollux* πλέγμα θολοειδές, quod tholo simillima essent umbracula; siquidem & ipsa nominis ratio a formæ similitudine petita: Rhetoricum Lexicon apud *Eustathium* ad *Od.* X. Θόλοι, στέγαι, ἐκάλξεις, καμάραι· θολία δὲ θηλοκῶς πῖλος εἰς ὄξυ ἀπολήγων. Eleganter *Ovidius* de *Arte Am.* lib. II. v. 208. *Ipse tene assenta suis umbracula virginis*: ut emendavit præstantissimus *Heinsius*: plura dixi de umbraculis ad lib. VII. *Segm.* 174. quæ huic loco lucem affundunt. Rectissime vero *Jungermannus* ἐπὶ σκιά ex vulgata MSSque lectione formavit, quod non dubitavi in textu reponere: *Tholia* vel *umbraculum*, *plexum opus tholi simile ad umbram faciendam*. Postea καὶ ante ῥίπις in vulgatis aberat: sed de ῥίπιδι quid est, quod hic inter umbraculorum nomina recensetur? sic certe & *Hesychius*: ῥίπιρ, ῥίπις, τὸ πλέγμα, ἢ ἐκ σχοίρων πέντασος· additque tum Atticos appellare ῥίπιδα, flabellum. quo moto ignem inflammant, eaque de notione adnotavi quædam ad *Segm.* 94. ut de alia, cum vel flabellum, quo muscæ abiguntur, vel quo ventulus fit æstivi ardoris temperandi causa, designat: apud *Hesychium* certe ῥίπιρ, nisi quis hoc ejiciendum penitus existimet, formam vocis Laconicam indicat: nec *Strattis*, ex quo ῥίπιδα hac significatione *Pollux* adduxit, vobum elegantiarumque Atticarum haberi potest accuratus auctor: adeo ut minime mihi persuadeam, significationem illam ῥίπιδος, cum pro umbraculo usurpatur, ex Attici sermonis fontibus esse repetendam: paucis rem totam explicabo, & si quid est difficultatis, quod alicui moras facere possit, id omne tollam: Attici ῥίπιδα proprie dixerint, cujus agitatione concitatus ignis flammam concipiebat: hinc portio flabellum, quo vel muscæ abigebant, vel quo incommodum æstatis ardorem mitigabant; qua posteriori significatione non raro apud *Chrysostomum* legisse commemini: posterioris autem generis flabella potuisse explicari iterumque in plicis componi nihil est, quo minus existimemus: nimirum ea ratione, qua id hodie fieri consuevit: apud Romanos quidem flabella consueverunt e tenuibus tabellis, quibus motis ventos faciebant, quæque dubio procul complicari etiam potuerunt: meminit *Ovidius* de *Art. Am.* lib. I. v. 161. *Profuit & tenuis vento movisse tabellam*: sic restituit e MSS. Codicibus *Nobiliss.* *Heinsius*, cum antea longe aliter legeretur: vide notam ejus ad *Ovidii* locum: sed is præterea flabellorum istorum est usus hoc tempore, ut prætendantur faciei ad umbram faciendam, caloremque solis amovendum; quod cum & olim factum fuerit, communior dialectus σκιάδιον & ῥίπιδος significationem non raro invertisse videtur: hæc nisi quis probaverit difficile, credo, rationem reddet, ob quam umbraculum dictum fuerit ῥίπις. Sed manum de tabula.

82 Θολοειδές ἐπίσκια] C. A. ἐπίσκια, leg. ἐπὶ σκιά· cohæret enim cum præcedentibus ita: θολία πλέγμα τι θολοειδές ἐπὶ σκιά· θολία est textile, quod testudinibus formam verpraesentat, umbraculissa. Kühn.

83 Θολοειδές ἐπίσκια] Sed forte major menda tollenda est, hic potro enim MS. habet θολοειδές ἐπίσκια, καὶ &c. jam itaque locum, qui vulgo puncto male distractus, & in ἐπίσκια male confusus est, ita restituere: θολία, πλέγμα τι θολοειδές ἐπὶ σκιά, καὶ ῥίπις &c. nil

verius: θολίας enim usus ut inumbraret, unde & cum σκιάδιω supra VII, 174. & hic recte jungitur. Jung.

83 Καὶ σκιάδιον, &c.] C. A. ῥίπις, σκιάδιον, ὃ π. σ. εἰποις ἀν' οὕτω γὰρ τὸ Δ. σ. Kühn.

84 Σκιάδιον καλεῖται, καὶ πτ. &c.] MS. σκιάδιον & μοx: πτερον δὲ τὸ σκιάδιον οἱ Κωμωδοποιοὶ (leg. κωμωδοποιοὶ ut infra *Segm.* 129.) καλ. Seb.

Σκιάδιον καλεῖται, καὶ πτ. &c.] C. A. ὃ καὶ πτ. οἱ κωμωδοί· reliqua capituli absunt C. V. καὶ πτερον δὲ τὸ σκιάδιον οἱ &c. *Salm.* κωμωδοποιοὶ ποιοῦσι. Kühn.

Σκιάδιον καλεῖται, καὶ πτ. &c.] Scribe auctius & plenius, cum nostro MS. ira habente: καλεῖται, καὶ πτερον δὲ τὸ σκιάδιον οἱ κωμωδοποιοὶ καλοῦσι· nec abit multum *Seberi* nostri MS. Jung.

Σκιάδιον καλεῖται] Umbraculum hoc *Bacchi* lib. VII. quoque *Pollux* adnotaverat: plura nescio quo loco collegit *Meursius*. Post hæc longe plenior nobis *Pollucem* & elegantior MSS. tradunt: sic fuit olim: καὶ πτερον οἱ κωμωδοὶ καλοῦσι. *Στράττις* δὲ ἐν *Ψυχασταῖς* &c. Πτερον vero τὸ σκιάδιον ab explicita figura alarumque similitudine; nisi quis ex alis umbracula & flabella confecta velit: partem quandam ædificiorum & ita dictam non nescio: *Hesychius* etiam Πτερον, σκηνή· supra ad libr. VII, 174. σκηνάς etiam vel σκηνή dicta fuisse umbracula observabamus: id tamen ad hunc *Hesychii* locum nihil pertinet.

85 Στράττις δὲ ἐν Ψ.] MS. ὃ δὲ Στράττις ἐν τοῖς Ψυχασταῖς &c. Ceterum de *Ψυχασταῖς* *Strattidis* *Casaub.* noster VII. *Athen.* 23. ubi *ψυχάζειν*, frigus captare esse ait, & hæc verba *Pollucis* hic titulum dramatis nobis aperire. Jung.

86 Ἐπήγαγε σκ.] Iterum MS. plenius *Comici* verba exprimit habens: ἐπήγαγε εἴτε σκιάδιον. *Strattim* postquam ῥίπιδα nominavit, nempe subjunxisse, εἴτε σκιάδιον· promiscui illa & ejusdem fere usus scilicet. Jung.

Ἐπήγαγε σκιάδιον.] Restitui MSS. lectionem: ἐπήγαγε, εἴτε σκιάδιον· ut nimirum ipsa *Comici* verba in istis contineantur. *Strattidis* fabulas post *Casaubonum* ad *Athenam* etiam *Meursius* vir multæ lectionis in *Athica Bibliotheca* collegit, & quibusdam aliis locupletavit.

87 Τὰ δ. π. τ. ἐν ἐσθήσειν] C. V. τούτων ἐν ἐσθήσειν, ἢ ὑ. ἢ κόσμοις ἢ γυναικείοις πρ. Kühn.

Τὰ δ. π. τ. ἐν ἐσθήσειν] MS. τὰ δὲ πολλὰ τούτων, ἐν ἐσθήσειν, ἢ ὑποδ. ἢ κόσμοις ἢ γυναικείοις πρ. quæ lectio profecto vulgata rectior & melior, nisi tamen potius γυναικείοις retinere velis: certe τούτων scribendum omnino est. Horum multa supra in re vestiaria, vel calcearia, ubi tota cohors collocata fuit ejusmodi nugarum ad calcem capitis 22. lib. VII. & de mundo muliebri lib. V. cap. 16. Et vulgatum ἐσθήσειν videtur ποιητικώτερον, quam quod *Pollux* dixisse credi debeat. Jung.

Τὰ δὲ πολλὰ τῶν ἐν ἐσθήσειν] In istis emendandis MSS. secutus sum, quorum lectio aliam & longe meliorem sententiam continet, ut bene *Jungermannus* observavit: paulo post ἀλαβυστοθήκαι e MSS. reposui, qua de scriptione cum supra uberius a nobis sit actum, hic nihil dicam.

ρηται, ὡς περ⁸⁸ καὶ ἀλαβαστοθῆκαι⁸⁹ καὶ πα-
ρὰ Μενάνδρῳ ἐν Μισογύνῃ, σανδαλοθῆκαι· ἐν δὲ
Ἀριστοφάνους Αἰολοσίκωνι καὶ σημηματοφορεῖον.

dicta sunt: quemadmodum & Alabastrorum thecæ, & fandaliorum thecæ apud Menandrum in Misogyne.

90 Περὶ τῶν τοῦ γεωργοῦ σκευῶν.

Τῶν δὲ ἐν ἀγρῷ σκευῶν τὰ ἀναγκαῖα, 91 ἄ-
ροτρα, καὶ ἀρότρου μέρη· καὶ ἀμάξα, καὶ
ἀμάξης μέρη· τὰ δὲ λοιπὰ, πτίον ὡς οἱ Ἀττικοὶ
λέγουσιν· ἢ πτύον, 92 ὡς Ὅμηρος· οὕτω γὰρ λέ-
γει, ὅταν Φῆ. Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν

De rustici instrumentis.

Agrarium autem instrumentorum neces-
saria sunt aratra, & aratri partes,
plaustrum, & plaustri partes: reliqua ve-
ro ex Atticorum appellationibus sumenda
sunt. Ventilabrum, secundum Homerum.

88 Καὶ ἀλαβαστοθῆκαι.] Ἀλαβαστοθῆκαι sine ρ C.
V. cum augmento hoc: ἐν δὲ Ἀριστοφάνους Αἰολοσίκωνι
καὶ σημηματοφορεῖον καὶ παρὰ M. & C. σημηματοφο-
ρεῖον est theca, in qua asseruntur & circumferuntur lo-
mentum, [stregma]. KÜHN.

Καὶ ἀλαβαστοθῆκαι.] MS. καὶ ἀλαβαστοθῆκαι· γε-
ste: refert se ad supra Segm. 121. ubi quoque ex MS.
ita legendum docuit. JUNG.

89 Καὶ παρὰ M. ἐν & C.] Ista καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν
Μισογ. σανδαλοθῆκαι MS. omittit. Et sane jacturam
non faciamus, quum supra VII. 87. & Segm. 50. jam
fuerint. Non tamen delenda jubemus: sed addenda
alia, quæ MS. post ἀλαβαστοθῆκαι praeclare subjicit,
hæc: ἐν δὲ Ἀριστοφάνους Αἰολοσίκωνι καὶ σημηματοφο-
ρεῖον. Quæ verba quoque in fine hujus capituli adden-
da monet Schottius nosse ex MS. *Salmaticensi*, nisi
quod habeat is σημηματοφόρον, malim tamen σημημα-
τοφορεῖον notum quid fuerit σημήμα in mulierum cos-
metice supervacua non supervacuum, variis usibus in-
serviens ad cutem in facie extendendam, ad dentes fri-
candos, alia: σημήμα, καθαρτικόν, τὸ ἀποσμήχον. Nil
tamen temere in scriptura muto: possit enim utrumque
verum esse. Et in *Etymologico* extat: σμιδαλις, παρὰ
τὸ σμῶ καὶ τὸ ἀλις, τούτῃσι τὸ ἀλις σμήμα, τὸ πᾶ-
ν, οἷον τὸ λεπτομερίστου. Et ex *Athenæo* adferunt,
σμήμασι ἐχρῶντο τὰς χεῖρας πλύνοντες, idque *Βυδαμν*
dicere Atticum esse: nec muto itaque quidquam. Sed
hic locus potius *Etymologicographi* considerandus in ἑπαυ-
λία· ubi pompam ἑπαυλίαν nuptialem describit: παῖς
γὰρ ἠγείται χλανίδα λευκὴν ἔχων, καὶ λαμπρὰ καί-
μινη ἑπιπτα μετὰ τούτου καθυφόρος· ἰὼ αἱ λοιπαὶ ἀκο-
λύθως ἐφίξις φέρουσαι χρυσίου λικανίδας, σημήματα,
φορεῖα, κτένας, κοίτας, ἀλαβάστρους, σανδάλια, θή-
κας, μυρλίπτρα. &c. quæ omnia & apud *Suidam* ita
legas in eadem voce: nisi quod is habeat φέρουσαι,
χρυσία & dein μυρλίπτρα. Ceterum hoc notandum, quod
apud nostrum σανδαλοθῆκαι & σημηματοφορεῖα· ibi se-
paratim ita legi, tum σανδάλια & θήκας, tum σημήμα-
τα, & φορεῖα· quasi tam ista quam eorum recepta-
cula separatim fuerint in ea pompa gestata: non vero
in receptaculis condita. JUNG.

Καὶ παρὰ Μεν. ἐν Μισογ. & C.] Post hæc quæ sub-
jiciuntur in MSS. egregia sunt, eamque ob causam
fideliter a me in contextu reposita: in Excerptis *Falckenburgianis* simili modo hæc scripta inveni, nisi quod
σημηματοφόρον, ut e Codice *Salmaticensi* notavisse
Schottum Jungermannius index est, quod forsitan erit,
qui præ altero probet, quanquam nos σημηματοφορεῖον
magis delectet. Σμήμα Ἀττικόν, ut σημήμα ἀναττι-
κῶν auctore *Phrynico* & *Thoma* utroque exactissimo At-
ticismi magistro: *Antiphanes*: δότω τις διῦρο ἕδωρ καὶ
σμήμα· apud *Galenum* est ubi σμήγμα, est itidem ubi
σμήμα legatur, quod posterius tamen cum elegantia
Atticæ observantissimum plerumque scripsisse reor.

90 Περὶ τῶν τοῦ γ. σκ.] C. A. περὶ τῶν ἐν ἀγροῖς
σκευῶν, de instrumento rustico. *Salm.* σκευὴ τὰ κατ'

ἀγρόν. KÜHN.

Περὶ τῶν τοῦ γ. σκ.] Capitis hujus titulus in MS.
σκευὴ τὰ κατ' ἀγρόν. JUNG.

91 Ἄροτρα, ἀρ. μ.] C. A. ἄροτρον ἀμάξῃ τὰ δὲ λοι-
πὰ ληπτίον (leg. λιμνητήριον) ὡς οἱ Ἀττικοὶ, πτύον ὡς
Ὁ. *Salm.* ἄροτρα, καὶ ἀρότρου μέρη. KÜHN.

Ἄροτρα, ἀρ. μ.] MS. ἄροτρα, καὶ ἀρότρου μ. bene:
sic μοχ ἀμάξῃ καὶ ἀρ. μ. JUNG.

Ἄρ. ἀρότρου μ.] Recte, judice *Jungermannio*, MSS.
καὶ ἀρότρου μέρη· nec ego particulam illam spernendam
existimavi. Sed qualia sunt illa, quæ mox sequuntur?
τὰ δὲ λοιπὰ, ληπτίον ὡς οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν· ἢ πτύον,
ὡς Ὅμηρος &c. itane vero potuisse nostros *Commentatores*
rerum securos illa praterire, quæ sane mendum
deforme sovent & occultant? magis tamen miror, qui
fiat, ut nihil ad hæc polienda plerique MSSorum con-
ferant: mihi jam olim illa corruptela non latuit, cum
studiorum causa *Pollucem* revolverem, nihil tum mi-
nus cogitans, quam me aliquando procurandæ & eli-
mandæ *Pollucii* editioni animum adiuncturum: *Kühnis*
suboluit etiam hæc res; sed ad medelam loci irritò co-
nuatu est aggressus: distat enim longissime a literarum
vestigiis *λιμνητήριον*, quod & ad oram istius Codicis,
quem emendavit, adposuit: scribendum dico πτίον de-
letis istis prioribus literis λη: & jam nunc non sine gau-
dio sic in eximii Codicis *Falckenburgiani* Excerptis ad-
notatum comperio, quapropter eo modo textum re-
ficere non dubitavi: πτίον autem Atticos dixisse pro
πτύον, præter *Nostrum* docet *Eusebii* ad II. N. ex *Eu-
lio Dionysio*: ὅτι δὲ τὸ πτύον καὶ πτίον ἔλεγον οἱ Ἀττι-
κοὶ ὑστερον, Αἴλιος Διονύσιος φησὶν· ἕτερος δὲ τις λέγει·
πτίον οἱ ἄλλοι· πτύον δὲ Σοφοκλῆς, ἀκολουθῶν δηλαδὴ
τῷ ποιητῇ· & ex his lectionem illam satis confirmatam
arbitror.

92 Ὡς Ὅμηρος.] C. V. οὕτω γὰρ λέγει, ὅταν Φῆ,
ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλωπὴν θρί-
ναξ τε καὶ δ. KÜHN.

Ὡς Ὅμηρος.] MS. auctior: Ὅμηρος· οὕτω γὰρ λέγει,
ὅτ' ἂν Φῆ, ὡς δ' ὅτα πλατέος πτυόφιν μεγάλην κα-
ταλώην θρίναξ τε, καὶ &c. Restitue itaque ita: Ὅμη-
ρος· οὕτω γὰρ λέγει, ὅταν Φῆ·

Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλωπὴν.

Καὶ θρίναξ δὲ καὶ δρ. Exstat ille versus 'Il. v. 588.
& subsequuntur hic duo, ut plenam sententiam vi-
deas:

Θρώσκουσιν κύμασι μελατόχρους ἢ ἐρέβινθος,
Προῖη ὑπὸ λιγυρῆ, καὶ λιμνητῆρος ἐρωῖ. JUNG.

Ὡς Ὅμηρος.] Ipsum nobis *Homeri* locum exhibue-
runt MSS. quem nos in textum e vestigio detulimus:
Hesychium adde, qui & de πτύον. Πτύον, θρίναξ, ξύ-
λον, ἐν ᾧ διαχωρίζουσι τὸν σίτον ἀπὸ τοῦ ἀχρόου· vi-
dendus & ad *Homerum Eusebii*. *Glossæ*: Πτυον, ventila-
brum.

Tridens, pala, bipalium, & pastinum, secundum Pherecydem: de Codro enim loquens, quod ad farmentorum collectionem exiverit rustico habitu, ne agnosceretur, dicit eum pastino quendam percussum interemisse. * Tum & flagellum, cribrum, ligo, scaphium, botillus, farculum, falx messoria, marra, dolabra, dolabella, vannus, malleus,

μεγάλην κατ' αλώην· καὶ θρίναξ δέ, ⁹³ καὶ δρέπανον, ⁹⁴ καὶ δρεπάνη, καὶ ὡς φερεκύδης ὠνόμασε, κρώπιον ⁹⁵ περὶ γὰρ τοῦ Κόδρου λέγων, ⁹⁶ ὅτι ὡς ἐπὶ Φρυγανισμὸν ἐξῆλθεν ἐν ἀγροίκῳ τῆ σκευῆ βουλόμενος λαθεῖν, Φησὶν ὅτι τὰ ⁹⁷ κρωπίω τινὰ παίσας ἀπέκτεινε· * ⁹⁸ καὶ πλόκανον δέ ¹²⁹ καὶ κόσκιον, ⁹⁹ καὶ σκαπάνη, καὶ σκαφίον, ¹⁰⁰ καὶ σκαλίς, καὶ μακέλη, καὶ ἄμη, καὶ ἄξινη, καὶ δίκηλλα, καὶ σμινύη, ¹ καὶ σμινύδιον,

93 Καὶ δρέπανον] Copulae absunt cum δὲ a C. A. ut & ὠνόμασε post κρώπιον omittuntur verba Pherecydis usque ad ἀπέκτεινε καὶ, in C. A. Kühn.

94 Καὶ δρεπάνη καὶ ὡς φερεκ. &c.] MS. δρεπάνη ὡς φρ. ἄμη. κρ. Sed vulgata magis placet: distinguamus tamen potius δρεπάνη, καὶ ὡς &c. ut istud κρώπιον de δρεπάνη vel δρεπάνῳ accipiamus. Hesych. Κρώπιον, δρέπανον· τινὲς δὲ διὰ τοῦ β. κρόβιον. Sed series literarum videtur ostendere, scribendum esse κρώπιον, & κρόβιον. Sic paulo ante, ubi incipientia a κρω orditur: Κρόβον, δρέπανον ubi certe κρόβον quis, eo, ni fallor, non invito, reponat. JUNG.

95 Περὶ γὰρ τοῦ Κόδρου λ.] C. V. τοῦ Κάρου· male: Lycurgus contra Leocratem Codro tribuit παρχικὴν στολήν & δρέπανον, quodque colligerit φρύγανια κατὰ τὰς πύλας ὑποδύς &c. Kühn.

Περὶ γὰρ τοῦ Κόδρου λ.] MS. περὶ γὰρ τοῦ Κάρου λέγων quod mirum: quum tamen de Codro hanc historiam fuisse a Pherecyde Atheniensi in illis, quos περὶ τῆς Ἀττικῆς ἀρχαιολογίας ἐν βιβλίῳ δέκα conscripsit ἀπολόγου, secundum Suidam, certum sit: de qua sane nostrum Seberum videre potes. Alia vero, ut bene H. Stephanus in suo Codice emendaverat, & feliciter, ita prorsus & in MS. nostro adparent, & Excerptis Schottii ex MS. Salmanticensi: quare Seberum nostrum ista vere edidisse ex Sylburgii Codice, qui de Stephaniano descripserat, non dubitare debes. Hoc tantum addendum: ex MS. nostro scribe, ἔτι ὡς ἐπὶ φρ. hac enim particula bene auctior: quasi ad ligna cadenda exiit, quum revera, ut caderetur ipse, exiret. Ait itaque Lycurgus contra Leocratem (nusquam enim fufius aut elegantius hanc historiam alibi legas, ut ait Casaubonus noster ad libr. I. Polyani) ὅπως ἂν ἀπατήσῃ τοὺς πολεμίου, talem habitum coepisse. Alias de Codro plurimos, qui meminerint ejus historiae, indicat Meursius Comm. in Lycorhonomem ad v. 1378. Τρίτος δ' ἀνακτος τοῦ δρυνοκόπου γόνος, quibus adde jam & Pherecydem e Polluce nostro. JUNG.

96 Ὅτι ἐπὶ φρ.] Polyen. libr. I. itidem in historia Codri: ἔτυχον δὲ καὶ Πελοποννησίου ἄνδρες κατὰ φρυγανισμὸν ἠέοικες· priores editiones, φρυγανισμῶν item mox, τὴν σκευὴν βουλόμ. λαθεῖν. Emendavit autem, ut nunc scriptum, Sylb. Quod si τὴν σκευὴν λαθεῖν placet retinere, faciendum ante ἀγροίκων, & βουλόμενος plane tollendum. Ceterum quae hic ἀγροίκος σκευή, Polyano est σχῆμα φρυγανιστῆρος, Lycurgo παρχικὴ στολή contra Leocr. fol. 158. Habetur autem haec historia & apud alios, quos Casaub. notis in Polyanum nominat. SEB.

Ὅτι ἐπὶ φρ. &c.] Ὡς adjectivus e MSS. In illa loquendi ratione tricitur Jungermannus: ὡς ἐπὶ nihil aliud ac ἐπὶ: ita loqui probatissimi scriptores: Vid. Lamb. Bos Exerct. Philolog. ad Act. XVII. v. 14. Nulli magis sua domus notior, quam Codri historia, cujus & praeter alios ab aliis adductos mentio est in Chronico, quod Martorem appellant. Κρώπιον non inepte puto Latine dixeris rastrium: rastro Remum a Romulo quidam occisum tradiderunt: Hesychius suo loco & ordine: Κρώπιον, ἄξινη διστάμος· per ο μικρόν· utrumque, credo, rectum: sed expositionem observata: longe enim hoc aliud est, quam δρέπανον, ut alias κρώπιον exponunt.

JULII POLLUCIS.

97 Κρωπίω] Hesych. Κρώπιον, δρέπανον· τινὲς δὲ διὰ τοῦ β. κρόβιον· obiter emendare conabor Gloss. in Phislo. Poteaculum, inquit, βαλάνιον τὸ τῶν παιδίων κορβάνιον. Vulcanius legit βαλάνιον, ὁ τῶν παιδίων κορβάνιον malim, βαλάνιον τὸ τῶν παιδίων κρώπιον, ἰσπανικῆ illa pars, qua sexum virilem pra se ferunt, falx dicitur vel puteaculum, vel ut Gloss. poteaculum. Kühn.

98 Καὶ πλόκανον δὲ &c.] C. V. πλόκανον· C. A. πλόκαον κόσκ. σκ. σκαφίον & σκαφίον, σκαφίς, μακέλη, ἄμη, ἄ. &c. ita & Salm. Kühn.

Καὶ πλόκαον δὲ &c.] MS. καὶ πλόκανον δὲ &c. non πλόκαον istudque πλόκανον forte & supra I, 245. in instrumento rustico pro πλόκαλον reponendum est: nil tamen adfirmo, modo mihi illud explices: πλόκανον & supra VII, 172. in vulgatis: & V, 33. in MS. unde aliquid plexum vel plectile facile conjicias, cujusmodi vasa in re rustica non rara: & referuntur plura VII, 172. & seq. JUNG.

Καὶ πλόκαον] MSS. in hac emendanda voce sequitur sum, qui πλόκανον· accedit Falckenburgii Codex, in quo πλόκαον, quod vitium vera lectionis vestigia servat. Mox in vulgatis σκαφίον, σκαφίς, σκαλίς &c. quorum medium ejeci, quia MSS. non agnoscunt: postmodum suus ipsi locus erit: plectisque tum vocabulis sequentibus e MSS. καὶ πρᾶπολι: pro λίστρον, quod ita semper Hesychius, Eustathius, Nicander alique scribunt, vulgo fuit editum λίστρον. Falckenburgii Excerpta ἀλίστρον, minus recte: nisi forte cogitemus de ὀμάλιστρον, quod apud Hesych. in λίστρον. Σφύρα βαλοκόπον attulisse credo Pollucem ex Ἀνίστρον quodam, ut mox πίλεκου ξυλοκόπον e Xenoph.

99 Καὶ σκαπ. σκαφίον] MS. σκαπ. καὶ σκαφ. καὶ σκ. & sic deinceps. SEB.

Καὶ σκαπ. σκαφίον, σκαλίς] MS. καὶ σκαπ. καὶ σκαφίον· omisso σκαφίς· forte recte, quum Segm. 130. σκαφίδης demum addantur. JUNG.

100 Σκαλίς, μακέλη] Ita & MS. alias μάκελα vel μάκελλα dicitur, nisi a in η mut. Ion. τῆ δίκηλλῃ προσφίλοσφειν, phrasis Luc. in Tim. tom. I. pag. 94. pro qua magis proprie Phocyl. σκάπτειν δίκηλλῃ v. 149. SEB.

Σκαλίς, μακέλη] MS. καὶ σκυλ. καὶ μ. καὶ ἄ. καὶ ἄξ. καὶ δ. καὶ σμ. Semper inserta particula καὶ, quam a pigro librario omisiam credo, quum & in MS. Seberis ea sit: ceterum μακέλη uno λ & in suo MS. adnotavit fuisse Seberus: & supra I, 245. in Nostro quoque ita erat. JUNG.

1 Σμιν. λίστρον] Scr. λίστρον, ut est in MS. ἀπὸ τοῦ λεινέιν. Scholias. Hom. Odys. χ, 455. Mox pro σφύρα, MS. σφύρα, etiam supra VII, 106. ubi similiter editi quoque. At infra Segm. 146. & Segm. 160. utrobique barytonus. SEB.

Σμιν. λίστρον] C. V. λίστρον· Hesych. λίστρον, ξυστήρ, σκαφίον, πτύον σιδηρῶν, ὀμάλιστρον, ἔναι ἰδάφιστήριον· dolabra, pala ferrea, radula &c. Ἐ σφύρα βαλοκ. malleus glebas terra confringens, effringens, confringens. Kühn.

Σμιν. λίστρον] MS. καὶ σμ. καὶ λίστρον, καὶ σφύρα βαλοκόπος, καὶ πέλ. quo pacto scribere & distinguere debes: male vulgo λίστρον· pro quo λίστρον & ex MS. Aug. Seberus reponit: nec supra aliter I, 245. in ἔργαλειῶν γεωργικῶν recensionem gemina. Quod ad σφύ-

καὶ λίστρον, καὶ σφύρα βωλοκόπος· καὶ² πέλε-
κους ξυλοκόπος·³ καὶ τὰ ἀγγεῖα τὰ ὑποδεχόμε-
να τὴν ὀπίωραν, ⁴ τρασιά, κόφινος, ⁵ σύρισσος,
⁶ ἀρρίχος, ⁷ σταφυλοβολεῖον· ⁸ τάχα δὲ καὶ σῶ-
ρακος, ⁹ εἰ καὶ παρὰ τοῖς κωμωδοποιοῖς οὕτως ὠ-
νομάσθη τὸ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τὰ σκεύη τῶν ὑποκρι-
τῶν. * Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Δαναΐσιν ἔφη, Κα-
κῶν τοσοῦτων¹⁰ ζυνελέγη μοι σῶρακος. ¹¹ Ἀλέξιδος

occa, securisq; lignifeca. Et vasa quo-
que fructus continentia: canistrum, co-
phinus, scirpiculum, corbula. Fortassis
& fiscina: apud Comicos vero sic nomi-
natum est vas, in quod mimorum instru-
menta reponuntur. * Aristophanes au-
tem in Danaidibus inquit, Malorum
horum contrahe mihi fiscinam. Alexis

ra, in nostro MS. id accentu caret: supra I, 245. ve-
το βωλοκόπος σφύρα erat: & VII, 106. σφύρας in MS.
& VII, 118. & infra Segm. 146. σφύρα & Segm. 160.
σφύρας id itaque & hic retinendum putem. Et ita et-
iam distinguunt Hesy chius & Suidas, σφύραν esse τέκ-
τονικὸν ἐργαλεῖον σφύρα, τοῦ ἀστραγάλου. JUNG.
2 Πέλεκυς ξυλοκ.] E Xenophonte supra VII, 109. JUNG.
3 Καὶ τὰ ἀγγεῖα] Hic novus præfigitur titulus in
C. A. περί τῶν ὑποδεχομένων τὴν ὀπίωραν textus vero
incipit: ἀγγεῖα δὲ &c. KÜHN.

4 Τρασιά] MS. τρασία: ut etiam supra VII, 173.
Sed VII, 144. τρασία est, in MS. & vulgo τρασία. Si
una perpetuo scriptura retinenda, mallet oxytone,
ut supra ad VII, 144. ex Hesy chio & Etymologico ad-
notavi. JUNG.

5 Σύρισσος] F. σύρισκος Hesy chius, Σύρισκος, ἀγγεῖον
τε πλεκτὸν, εἰς ᾧ σῦκα ἐμβαλλοῦσι· τινὲς δὲ ὕρισκον. SEB.
Σύρισσος] C. V. σύρισσος Salm. σύρισκος. KÜHN.
Σύρισσος] MS. noster σύρισσος; habet. Sed placet cum
Sebero nostro emendare σύρισκος, quod etiam ex He-
sy chio adfert, præsertim quum Pollux hanc lectionem
ipse confirmet supra, ubi ejusmodi vascula refert, quæ
πέλεκυι solent ruflici VII, 176. εἰποῖς δ' ἂν πλέκειν κορίνους,
σῶρακος, ἀρρίχους, & post cetera σύρισκους quoque. JUNG.

6 Ἀρρίχος] Σύρισσος in Excerpt. Falckenb. sed præstat MSS.
lectio, quam restitui vel renitente Jung. Apud Hesy-
chium est ὕρισσος, φορμῶς & ὕρισς: σύρισκος, ὕρισκος, σύ-
ρισσος & ὕρισσος eadem sunt: Aristoph. apud Athen. libr.
IX. c. 3. ὕρισσος δ' ἴδιος ἂν πηρομένους: ibi Casaub. vide,
ut & ad lib. III. c. 4. in Gl. tamen etiam σύρισκος, pul-
totium. Ἀρρίχου frequens est in scriptoribus antiquis
mentio: ἀρρίχους ἐπελέεισεν Longus sub initium lib. II.
Pastor. ubi ne id mutare velis cum ultimo Commenta-
tore in ἔπαλειν aberrat enim a scopo & in ipsa re,
& in emendando Longo.

7 Σταφυλοβολεῖον] Ita & supra VII, 151. at I, 245.
σταφυλοβόλιον etiam MS. SEB.

8 Τάχα δὲ καὶ σῶρ.] C. A. δῶρακος, pro σῶρακος ὡς οἱ
κωμωδοποιοῖς: cætera abunde usque ad δρασῶρακος. KÜHN.
Τάχα δὲ καὶ σῶρ.] MS. τάχα καὶ σῶρακος, εἰ καὶ
π. τ. κ. οὐ δομαζέτο ἂ. Et si etiam habet MS. Seberi,
mihi que id recte inferi posse videatur, & ex senten-
tia Pollucis ita distinguendum, ut adscripti: cetera le-
ctionem vulgatam non sollicitandam putem. JUNG.

9 Καὶ παρὰ &c.] MS. εἰ καὶ παρὰ. SEB.
Καὶ παρὰ &c.] C. V. εἰ καὶ παρὰ &c. δομαζέται
τὰ &c. KÜHN.

Καὶ παρὰ τοῖς κωμωδ. &c.] Egrege MSS. & ex Pol-
lucis mente εἰ καὶ παρὰ &c. & loracum in illis vasculis,
in quæ fructus colliguntur, enumerati posse ait,
etiam si a Comicis sic appelleret quoddam vasis genus,
in quo reponitur scenicus actorum apparatus: utrum-
que rectum: sed proprie σῶρακος de vasculo, cui fis-
cus injiciuntur, Hesy chio teste: Scholiastes Aristophanis
ad Aves: λέγουσι δὲ καὶ νῦν σῶρακος τι εἶδος ἀρρίχους·
ubi σῶρακος sunt τὰ ἀγγεῖα τὰ ὑποδεχόμενα τὴν ὀπίω-
ραν, ut cum Polluce loquar. Optime vero farracum a
loraco distinxit primus, ut puto, Salmasius, quæ utra-
que confuderat ad Festum eruditorum princeps Scal-
ger: similia cum istis, quæ ex ejus literis Jungerman-
nus adfert, Vir Illustris notavit ad Capisolini Antonii-

nium, ubi farracorum mentio: videndus & Schefferus
de Re Vehic. Aristophanis ita restitui verba, ut in MSS.
leguntur, ne litera quidem mutata, nisi quod ζυνελέ-
γη perbene Jungermannus: sæpius autem εἰ in MSS.
pro η poni nemini vel parum in illis versato latere pos-
test: alias etiam, si quid lectionis vulgatæ retinueris,
non inepte posses reformare: Κακῶν ζυνελέγη μοι σῶ-
ρακος: sed potior est MSS. auctoritate confirmata le-
ctio. Tum nobis objiciunt editiones vulgatæ mera moni-
stra: Ἀλέξιος δὲ καὶ δρασῶρακος: nullum a MSS. auxi-
lium apparet, in quibus nihil horum verborum extat:
Salmasius κιδροσῶρακος nullatenus mihi probatur, nec fa-
cile, me judice, quem reperiet, qui sibi contentiatur:
sola Kühni nostri felicissima conjectura integre locum
restituit, quem ego, neque diffiteor, conclamatum di-
xisset: neminem equidem futurum opinor, qui ejus
emendationi contradicatur sit: non itaque hoc pacto
dubitavi textum emaculare: licet autem illam Kühni
emendationem reddere confirmatiorem ex Pollucis mo-
re scribendique ratione: vide XI, 156. & X, 99. priori
loco de Προμηθεῖ Πυρκαῖ Ἐσχύλι, posteriori de Τα-
γηστικαῖς Aristophanis scribit, ea quidem occasione,
quod istas exponeret voces, ut hic σῶρακος: sic & alibi
pluries, ut VII, 125. qui locus huic simillimus est, Ἀρ-
φιδος δὲ καὶ δράμα Κοριότης.

10 Συνελέ μοι σῶρακος.] C. V. κακῶν τοσοῦτων ζυνε-
λέγη μοι σῶρακος: forte ζυνελέγητο μ. σ. εὐπερίστητα
loracum mihi colligebatur loracus. KÜHN.

Συνελέ μοι σῶρακος.] MS. ε. τ. ζυνελέγη μοι σῶρα-
κος. Optime: sic restitue jam elegantem χρῆσιν.

Κακῶν τοσοῦτων ζυνελέγη μοι σῶρακος.
Sed tibi rara & virtis doctis ignoata de Soraco dicam,
quæ tamen non de me largior, ne erres: unde enim
mihi ἀγαθῶν τοσοῦτων ζυλλεγείη σῶρακος; JUNG.

11 Ἀλέξιος δὲ καὶ δρασῶρακος.] C. V. omittit Ἀλέ-
ξιος δὲ καὶ δρασῶρακος: legendum vero Ἀλέξιδος δὲ καὶ
δράμα Σῶρακος, quod drama laudat Athenæus lib. III.
cap. 33. Salm. ita: κιδροσῶρακος, id est, cedrinus so-
racus. Sed κιδρος significat etiam κίβωτον Hesy chius:
Κιδρος, κίβωτος εἰσῆγε nullus ἀνbito quæm legendum κιδ-
ροσῶρακος. KÜHN.

Ἀλέξιος δὲ καὶ δρασῶρακος.] At ea verba in nostro
MS. non adparent, ne unum. Ego mutus præterire
jamjam volebam. Sed audi, ut Salmasius noster emen-
dat, explicat, & alius auctoribus simul lucem adfert
eximiam. Ἀλέξιος, ait, δὲ καὶ δρασῶρακος. Interpretes,
draforacum: legendum primo, Ἀλέξιος δὲ κιδροσῶρακος,
vel κιδροσῶρακος: κιδροσῶρακος cedrinus loracus est. So-
racus autem ut heic annotat Pollux, est κίβινος, aut
genus ἀγγεῖον, in quo scenici instrumenta sua porta-
bant; idem apud Lucianos quoque significat; quod nec
Festus omisit, dum scribit: Soracus, quo ornamenta por-
tantur scenicorum: Et apud Plautum legitur, plenum
librorum loracum. Mirum tamen hæcæns homines do-
ctos loracum pro genere vehiculi accepisse, quod alias
Serracum aut Sarracum dicitur; quia re nihil est ab-
surdius. Tantum sane discriminis est inter Soracum &
Serracum, quantum inter vehiculum & corbinum ali-
quem aut cistellam: vox illa nempe σῶρακος Græca est,
istæ barbara. Neminem hæcæns vidi aut legi, qui
non huic errori consentiret. Babriæ alicubi mi fallor,
apud Suidam:

vero, etiam Draforacum dixit. Rustici quoque ordinis sunt valli, & perticæ. Atque olearum pedamenta, ridicæ. Et torculum, lignum baccas conterens: laqueusque, funis huic alligatus. Tum cupra, vas in quod oleum defluit. Veruntamen lacus & laculus quoque dicitur, ut in Publico foro verditum invenitur. Fortassis & sporta inter rustica vascula numeretur. Capulæ, sarcula, fiscellæ, calathi: casei fiscella, aut fiscina, multaque coquinaria, & pistoria instrumenta. Fortallis & juncus, rubus, orchana,

δε και δραμα Σάρακοι¹² τῶν δὲ γεωργικῶν και χάρακες, και κάμακες¹³ και τῶν ἐλαϊστῶν ῥάβδοι, ῥάκτριαι¹⁴ και ἔρος, τὸ τρίβον τοῦ λαιον¹⁵ ξύλον¹⁶ και τόπιον, τὸ περιδουμένον αὐτῶ σχοινίον και τριπτῆρ, ὁ κρατῆρ, εἰς ὃν¹⁷ ἀπορρεῖ τοῦ λαιον ἀλλὰ και ληνός, ¹⁸ και ὑπολήνιον ὡς ἐν τοῖς¹⁹ Δημοπρατοῖς πέπραται²⁰ ἦπου δὲ και ²¹ Φορμὸς τῶν γεωργικῶν, και γαῦλοι, και σκαφίδες, ²² και ταρσοί, και ταρροί, και τάλαροι, ²³ και τυροκομεῖον, και τυροφορεῖον²⁴ και ²⁵ 131 πολλὰ τῶν μαγειροῦ και ἀρτοποιοῦ²⁵ σκευῶν τάχα δὲ και σχοῖνος, ²⁶ και βάτος, και ὀρχάνη.

Πῶ δ' ἴσπριον ἢ σαρδός, ἢ πίθος σύκων.
Στόμα οἱ τε μέλιτος, σάρακοι τε φοινίκων.
Σάρακος ἴσπριον αὐτὸς ὁσάκος fiscina est, non vehiculum.
Hæc ille πῶν JUNG.

12 Τῶν δὲ γεωργ. &c.] C. A. τῶν γ. και χέρικες male. KÜHN.
13 Και τῶν ἐλαϊστῶν ῥ.] MS. και αἱ τῶν ῥάβδων ῥάκτ. SEB.

Και τῶν ἐλαϊστῶν ῥ.] MSS. τῶν ῥάβδων ῥάκτριαι. C. V. quidem habet ῥάκτριαι sed manifestum est mendum. MS. και αἱ τῶν ῥάκτῆραι. KÜHN.

Και τῶν ἐλαϊστῶν ῥ.] MS. nosser, sicut Seberis, και αἱ τῶν ῥάβδων, ῥάκτριαι. Sed de ἐλαϊστῶν ῥάβδοις, ut vulgo est, hæc & supra dicta videntur Segm. 146. Nescio tamen an non latius pro quibusvis ejusmodi perticis, quibus & nuces alioque similes fructus decurimus, Nosser id posuerit. Certe Hesychius generaliter, Ράκτρια, τὰ ῥάβδια, ἐν οἷς τοὺς καρποὺς ἀπαράσσουσι & supra Segm. 146. ait Nosser τὰς, αἷς καταράσσουσι τὸν καρπὸν, ῥάκτριαι: quamvis alias ibidem de olea præcesserint quedam. JUNG.

14 Και ἔρος] Vid. supra VII, 150. SEB.
Και ἔρος] Και abest a C. A. KÜHN.
Και ἔρος] MS. ἔρος. Et sane sic supra VII, 150. est. Itane scribamus ergo? JUNG.

15 Ζύλον.] C. V. Ζύλον non habet. KÜHN.
16 Και τόπιον, τὸ περιδουμένον] Supra VII, 150. τοπιῶν similitertque alibi. SEB.

Και τόπιον, τὸ περιδουμένον] C. V. περιδουμένον. KÜHN.

Και τόπιον, τὸ περιδουμένον] MS. και τόπιον, τὸ περιδουμένον &c. Sed & supra VII, 150. ὡ τὰ ξύλα καταδείται de eodem, ut hic vulgata lectio: supra VII, 150. τοπιῶν est: & Segm. 31, τοπιῶν τοπιῶν apud Hesych. & Suid. Etymologicum Magnum in θριπὸν videtur firmare τόπιον, quod hic & in MS. est. Ait enim: τὰ διὰ τοῦ ἰον οὐδέντερον μιννογενῆ, εἰ μιν ὡς &c. τρίβραχος προπαροξύνεται, φλέβιον, τόπιον, φακός, φάκιον, λαγός, λάγιον &c. JUNG.

Και τόπιον, τὸ περιδουμένον &c.] Vulgata certe scriptura non mala, & cui confirmandæ alius e Polluce adductus a Juncgermanno locus accedit; eoque minus hinc eliminare audeo, quamvis lectio MSS. περιδουμένον nounihil adblandiatur: sed sane rebus rite perpenfis illa MSS. præstantior videtur: σχοινίον περιδουμένον, funis τῶ ὄνω circumvolutus: τόπιον autem ab Etymologo & Harpocratiōne scribitur τοπιῶν, exponiturque de quovis funiculo, quo aliquid alligatur & ducitur: τοπιῶν λέγουσι τὰ σχοινία. Et Strabon: τὸν πίπλον δι τούτων ἐλκουσι δετμιόντες τοπιῶν ἐνδρος ἀταρβητοῖς εἰς ἔκρον. Irg. ἀκρόν. Modo pro ῥάκτριαι Codex Falckenburgii στρατιαί habuit, quod hic ineptum est: in ceteris lectio vulgata longe MSS. est præferenda.

17 Ἀπορροῖ] MS. ἀπορροῖ. JUNG.
18 Και ὑπολήνιον] Sequitur in C. A. Φορμὸς, γαῦλοι, σκαφίδες ταρσοί τ. τ. τυροκομεῖον τ. &c. KÜHN.
19 Δημοπρατοῖς] Scribe ut in MS. δημοπρατοῖς. JUNG.

20 ἦπου] MS ἦπου habet, ut fere semper, quod in libris superioribus aliquoties indicare fuimus oblitii. JUNG.

21 Φορμὸς] Sane inter alia φορμὸς videtur & supra referre VII, 174. & supra I, 245. suo plane loco tali etiam φορμὸς. JUNG.

22 Και ταρσοί, ταρροί] Ταρροί & μοχ τυροκομεῖον MS. ubique hic και interpon. SEB.

Και ταρσοί, ταρροί] MS. και ταρσοί, και ταρροί, και τάλαροι, και τυροκομεῖον, και τυροφ. ubique και interposito, ut & in suo MS. Seberis invenit. Et scribe ταρροί, ut præcedens ταρσοί, cum MS. eodem accentu: dudum adnotarunt viri docti istud Assuetum esse e Scholiaste Aristophanis. Sed hoc majoris momenti & τυροκομεῖον scribendum, ut Seberis MS. etiam habet, & supra VII, 175. τυροκομεῖον, ubi mox & τυροφορεῖον scilicet hic MS. lectioem toto versu recipendam esse. JUNG.

Και ταρσοί, &c.] Particula και in plerisque sequentibus asuit in editis; nos illam suo loco restituumus e MSS. Falckenburgii Codex post τάλαροι adjicit και προκόμια και προφόρια, de quibus alii videant, si forte vere sint Græca, & ab hoc loco non aliena: ego certe me neutrum memini legisse.

23 Τυροκομεῖον] C. V. τυροκομεῖον ut & C. A. KÜHN.
24 Μαγειροῦ &c.] C. A. μαγειροῦ και ἀρτοποιῶν τάχα δὲ &c. KÜHN.

25 Σκευῶν.] MS. σκευῶν. JUNG.

26 Βάτος, ὀρχάνη, &c.] Supra lib. VII. cap. 32. ὀρχάνη fuit, non ὀρχάνη περιβάλλεται, circumdantur, uti sepes vna qua debet esse vastissimarum spinarum, maximeque tubo constare Ὁ παλαιο Ὁ κυνοβάτω canis felle. Columella lib. IX. de R. R. cap. 3. Salmaf. C. λαῦτος pro σχοῖνος, ex quo facit βαῦτος και βάτος &c. KÜHN.

Βάτος, ὀρχάνη, &c.] MS. iterum interposito και, habet: και βάτος, και ὀρχάνη, και ῥάχος, και π. και κν. Ex his ῥάχος, ab Hesychio etiam ὁ φραγγμὸς τῶν τειχῶν exponitur, licet apud eum ῥαχὸς sit: pro ὀρχάνη vide ne potius ὀρχάνη scripserit, ut apud Hesychium, Etymolog. Magnum & Harpocratiōnem est: vel potius ὀρχάνη, ut apud Suid. & Eustath. ad ἴλ. β. de tali περιφράγματι ἀκωνθῶδι. Legitur tamen apud Hesychium & ὀρχαῖς, περιβολος, αἰμασία: ita enim pro αἰμασία ibi recte scripsit H. Stephanus: supra VII, 147. est: ἢ δὲ ἄλλως δασία δένδροις οὐχ ἡμίροις (γῆ) ὀρχάνη: κνάφος & supra VII, 37. habetur. JUNG.

Βάτος, &c.] Particulam και e MSS. adjiciendam exillimavi, etsi operæ ferme pretium non sit illa de re monere: vide de his Salmaf. Exerc. Plin. pag. 300. Mox ὀρχάνη non ὀρχάνη, ut vulgo, habuisse Falckenburgii Codicem video, quod, me iudice, rectum est, ideoque in textum receptum: pro κνάφος in eodem Codice fuit γνάθος, quod, qui possit huc pertinere, ego quidem non video: de κνάφος videndus Hesychius & Eustathius ad Od. N. Solebant autem olim hortos aliqua sepe tanquam muro cingere, quæ fures arceret.

καὶ ῥάχος, καὶ κόρυζα, καὶ κνάφος· καὶ πάνθ' ὅσα ἀκανθῶδη τοῖς καρποῖς ἐπὶ Φρουράν περιβάλλεται. 27 Καὶ καλαύροπες δὲ 28 καὶ κορύνας, καὶ σκυτάλαι, καὶ 29 σκίπωνες, καὶ βακτηρίαί προσήκουσι γεωργοῖς· καὶ πίθοι, καὶ πιθάκναι, καὶ πιθακνίδες, 30 καὶ σιπύαι, καὶ σίρροι, καὶ διφθέρα, 31 καὶ αἰγῆ, καὶ κυνῆ σικωνική.

quæque ideo τείχιον a Grammaticis appellatur, unde & hortum sepe cingere περιφράσσει dicitur.

27 Καλαύροπες] C. A. καὶ κ. δεκ. σ. &c. sine copulis. Kühn.

Καλαύροπες] MS. καὶ καλαύρ. δὲ καὶ κορ. καὶ σκ. καὶ σκ. Et sic immissa particula utroque loco legendum placet. Jung.

Καλαύροπες] Καὶ καλαύροπες in MSS. & μοχ καὶ σκίπωνες. Καλαύροψ & καλάβροψ utrumque frequenter invenitur scriptum: sed rectissime puto scripseris καλάβροψ· simili ratione ἄβρα & αἶρα apud Aristophanem, qua de re politissimus Mercetius in Notis ad illum Antheorem, λαυρὸς & λαβρὸς aliaque familia: meminisse autem καλαύροπος Longius Passor. lib. I. ἐπὶ τίσιν καλαύροπι χρηστίον, ἐπὶ τίσιν μόνῃ φωνῇ & postea: ζύλον καὶ τῶν καλαύροπι λαβῶν ἰδίως τὸν διάκοντα· in Glossis exponitur ποιμενική ῥάβδος, pedum, & litum. Σκίπωνες, ut editur, non rejiciendum est: Hefychius: Σκίπων, βακτηρία, ῥάβδος. Elianus H. V. lib. IX. c. 11. de Partibus luxu: κατέχει δὲ καὶ σκίπωνα χρυσῆ ἑλικίας ἔχοντα περιέρπουσας σκίπωνια scribit in eadem re Athenæus: nec tamen non proba MSS. lectio: Hefych. Σκηπάνιον, βακτηρία ἢ σκίπτρον & Σκηπίον, βακτηρία, τρίαινα, βᾶκτρον, κηρύκιον, ῥάβδος: meminit autem σκηπανίου & Eusebii ad Od. λ. ubi hac voce utitur Homerius: nemo dubitabit, quin σκηπίον & σκηπίον ad eandem originem, ad quam σκίπων referatur, pertineat: pro Scipione Græci scribunt aliquando Σκηπίον. Ad Agricolas autem cum hæc instrumenta pertinere dicat Pollux, melius dixisset, credo, pastorum esse.

28 Καὶ κορύνας] C. V. non habet κορύνας. Kühn.

29 Σκίπωνες] C. V. σκίπωνες. Kühn.

Σκίπωνες] Pro σκίπωνες, MS. σκίπωνες habet. Jung.

30 Σιπύαι] MS. καὶ σιπύαι· & cur hæc vocula sola careat ista particula? Sed de σιπύαι restituumus locum Hefychii, quamvis non totum, nec enim opis id nostræ. Σιπύη, σιδερούν ἀγγεῖον ἀρθήκη φησὶ δὲ * σιπύδια. Scribo: Σιπύη, σιτηρὸν ἀγγεῖον &c. Hæroscratius in σιπύαι σιτηρὸν ἀγγεῖον ἴστιν ἢ σιπύαι· atque sæpius esse apud antiquos Comicos, ut Eurolim in Chrysogete & Aristophanem in Telmessensibus; vide & Suidam, qui χρῆσιν ex Aristophani Pluto adfert, & exponit σιπύην, quasi σιταβύην· παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ σιτία ἐμβάλλεσθαι· quod & in Etymologico Magno legas, quamvis ibi male ovoni σιταβοῖν τις εἶσα· sed bene Sylburgius in Notis ibi emendat σιταβύη e Suida. Scilicet ei in MS. aliquoties mendose scribi, ubi u debebat, jam non semel monui. Jung.

Σιπύαι] Καὶ σιπύαι, καὶ σίρροι· posteriora debes Codici Falckenburgiano, qui, nisi me fallo, σίρρους oportuno hic loco inserit: σίρροι receptacula frumenti erant, seu in terra effossa, seu alia ratione constructa: sic in quodam Eratosthenis Epigrammate de duplicatione Cubi apud Eutocium in Euclidem: — καὶ σύγι μάνδρην ἢ σίρον, ἢ κοῖλον φρεῖατος ἐνρὺ κύτος τῆ δ' ἀνιμεστρήσαιο —. Alias de σίρροι plura notavi ad IX, 49. quæ vocem illam illustrent. Ad σιπύην vero quod atinet, pertbene Jungermannus in Hefychio σιδερούν ἀγγεῖον mutat in σιτηρὸν, quam emendationem Menzsius etiam in Lectionibus Atticis protulit, & Sopringius: bene vero, quod abstinerit a πειρώη noster Jungermannus, quæ sane vox nulla opus habet restitutione: nos illam exposuimus ex Hefychio ad Segm. 103. ad eaque, quæ ibi diximus, accedat hic egregius locus.

rhachus, conyza, carduus: omniaque spinosa, quæ in fructuum defensionem injici solent. Peda quoque, clavæ, scuticæ, scipiones, & baculi, agricolis conveniunt. Tum & dolia, doliola, sipyæ, diphtera: pellis caprina, & canina sunt ficionia.

31 Καὶ αἰγῆ, καὶ κυνῆ, σικωνική.] MS. αἰγῆ, καὶ κυνῆ σικων. SEB.

Καὶ αἰγῆ, καὶ κυνῆ, σικωνική.] C. A. διφθέρα αἰγῶν, κυνῆ σικωνική· C. V. σικωνική· forte σικωνικαὶ calcei fuerunt rusticorum: κυνῆ in Glossis pellitis, κυνῆ, galeæ. Salm. σικωνική, unde legit λακωνική, Suidam in κυνῆς laudat locum Demosthenis ex Oratione in Neeram hunc in modum: οἱ τὰς κυνῆς τὰς σιωπᾶς ἔχοντες, quod vertit Portius: qui silentium pro galea habent: si inspexisset Portius orationem laudatam, ita tamen vidisset σιωπᾶς corruptum esse, legique etiam in Demosthene, οἱ τὰς κυνῆς τὰς Βοιωτίας ἔχοντες, qui gestant galeros Βοιωτικῶς. Tales enim Plataenses venerant ad pugnam Marathoniam Atheniensibus opem ferentes: eodemque habitu depicti erant in Facile, ubi pugna dicta penicillo expressa representabatur. Hefych. Κυνῆ Βοιωτικῆ· ἐγένοντο γὰρ διάφοροι· ἀλλ' αἱ ἐν Βοιωτίᾳ καλαὶ κυναὶ, ὅς οἱ κατ' ἀγρὸν ἴφθρου· Sophocli in OEdipod. ἐπὶ κλωνῶν laudatur κυνῆ Θισσαλῆς· ubi Scholiastes habet distichon Callimachi:

Εἶδος. Ἀμφὶ δὲ οἱ κτεφάλλῃ ἴον Αἰμονίηθεν
Μεμβλωκὸς πύλημ' ἄλφαρ ἔκειτο πέτριον.

Vultus. Circa capiti vero ponus e Thessalia
Veniens pileus incumbibat lapides arcens.

An his accedere debeat, κυνῆ σικωνική ex Nostro dubius hæreo, cum nullibi laudetur galea Sicyonia: libens reponerem κ. Βοιωτικῆ vel Βοιωτικῆ, ut supra in Suida factum, nisi longius recederet hæc lectio a vulgata: posset & legi, Ἀθήνησι κατωνική, quæ fuit vestis rustica Atheniensium tempore Pisistrati, qui voluit cives Atticos rari agere, eoque sine vestem illis dedit cum ovinae pellis alimento, in qua comparere in urbe erubescerent. Sed hæc conjecturæ tantum valent, quantum voluerint eruditiores. Kühn.

Καὶ αἰγῆ, καὶ κυνῆ, σικωνική.] MS. καὶ αἰγῆ, καὶ κυνῆ σικωνική. Et sive αἰγῆ ut supra V, 16. sive αἰγῆ scribas, ut IV, 118. parum forte referat, quamvis ego αἰγῆ, quod hic & Seberti Augustianus, sicut κυνῆ cum MS. hic malim. Quod ad ultimum σικωνική, quod MS. σικωνική, videtur sane legendum σικωνική· ut forte talem penulam vel diphteram intelligas, quæ Sicyone inventa vel usitata inde nomen referavit. Sic σικωνία de calceamentis VII, 93. Sic σικωνίος λευκῆ ἰσθῆς supra IV, 119. κυνῆ vero σικωνική sine distinctione; nam ut ait Hefychius in κυνῆ Βοιωτικῆ· ἐγένοντο γὰρ διάφοροι· ἀλλ' αἱ ἐν Βοιωτίᾳ καλαὶ κυναὶ, ὅς οἱ κατ' ἀγρὸν ἴφθρου· κυνῆ itaque Sicyonica, ut alia Bæotica. Jung.

Καὶ αἰγῆ, καὶ κυνῆ, σικωνική.] Maculam adhæfisse loco facile quis animadvertit: & primum quidem αἰγῆς jubentibus MSS. fuit mutandum in αἰγῆ. Hefychius: Αἰγῆιον, κυνῆν, τὴν ἐξ αἰγῆσι δέρματος γινόμενην περιεφέλαιαν· αἰγῆ legitur & apud Pausaniam: pro istis καὶ κυνῆ, σικωνική sic equidem in Excerptis Falckenburgianis invenio: καὶ κυνοί, σικωνική, ὅροι· siquid alii hinc rectum, & quod placere potest, elicere possent, me principem habebunt, qui lubentissime sum auscultaturus: interim certissimam exiltimabo Jungermanni emendationem καὶ κυνῆ σικωνική, quam ille confluxit ex vulgata MSSque lectione: præter ea, quæ summe probabilia Jungermannus adtulit, addi potest, Sicyonem urbem esse Peloponnesiacam; Peloponnesios autem κυνῆς nominasse πετάσους· Scholiastes Aristophana-

De piscatoriū, & nauticis instrumentis.

³² Περὶ τῶν τοῦ ἀλιείας, καὶ ναυτικῶν σκευῶν.

Ceterum Piscatoris instrumenta, nassa, sporta, sportula, cophinus, lignum, panagrum, rete, Amphiblestrum. Menandrus etenim inquit, Piscatoris Amphiblestrum circumdat. Tum & septa, reticula, tragulae, anuli, griphi. Sagenae: unde Aeschylus indissolubile; & inexplicitum malum, Sagenam retis nominat. * His etiam adjungenda sunt, subera, calami, virgae, pertica, chorda piscatoria, ha-

³³ Τὰ δὲ ἀλιείας σκευή, Φέρνιον, σπυρίς, σπυρίδιον, σπυρίχινον, ³⁴ λίνον, πάναγρον, λίνον, δίκτυον, ἀμφιβλήστρον. ³⁵ Μένανδρος δὲ ἔφη ἐν Ἀλιεί, ἀμφιβλήστρον περιβάλλεται. ³⁶ καὶ ἔρη δὲ, καὶ πόρκοι, ³⁷ καὶ κύρτοι, καὶ γρίφοι, καὶ γάγγαμον. ἀφ' οὗ καὶ Διοσχύλος τὸ δύσλυτον ³⁸ κακὸν, ἢ δυσέλικτον ἔφη, ³⁹ γάγγαμον ἀτης παναλώτου. * τούτοις δὲ προσθετέα, ⁴⁰ Φελλοὶ, κάλαμοι, ῥάβδοι, κάμαξ, ⁴¹ ὄρμια, ἄγ-

nis ad Aves: καὶ Πελοποννήσιοι δὲ τὸν πέτασον κυνῶν καλοῦσι. Unde vero simillimum evadit κυνῶν σικυωνικῶν inter Peloponnesiacas alias excelluisse: ut *Ζημπερμαννι* hunc locum emaculavit, sic textum restitui.

³² Περὶ τῶν τοῦ ἀλιείας, &c.] C. A. περὶ ἀλιευτικῶν σκευῶν, δὲ πῖσκατοριο ἰνστρῦμεντο. *Salmasis* C. ἀλιείων σκευῶν. Κῦην.

Περὶ τῶν τοῦ ἀλιείας, &c.] Capitis hujus titulus in MS. ἀλιείων σκευῶν. JUNG.

³³ Τὰ δὲ ἀλιείας] C. A. τὰ δὲ τοῦ ἀ. &c. Κῦην.

³⁴ Λίνον, πάναγρον, δ.] *Πισαί* ε, 487. μήπως ὡς ἀψίσι λίνον ἀλόντε πάναγρον &c. *Scholias* δίκτυου τοῦ πάντα ἀγρευόντος: vide & *Euslath*. SEB.

Λίνον, πάναγρον, δ.] Λίνον πάναγρον. C. *Vossiano* ascriptum τῶ πάναγρον, addit λίνον: puto hoc posse subintelligi. *Salm.* πάναγρον δίκτυος, ἀμφιβλήστρον. Κῦην.

Λίνον, πάναγρον, δ.] MS. λίνον πάναγρον, λίνον δίκτυον ἀμφ. Legendum inde & distinguendum putem: λίνον, πάναγρον λίνον, δίκτυον, ἀμφ. certe *Homerus* non πάναγρον saltem, sed λίνον πάναγρον dixit. Certe MS. postea I, 97. in piscatorio instrumento, πάναγρον λίνον quoque clare jungebat. JUNG.

Λίνον, πάναγρον, &c.] Restituimus in textum MSS. lectionem, quam bene *Zempermannus* distinxit: πάναγρον λίνον ἐπιθετικῶς, & sic in *Anthologia*: alias nec ineptam dixero vulgatam lectionem: sic enim apud *Hesychium*: Πάναγρον, παράγρον, quod additur, ejiciendum] ἐν οἷς τὰ λεπτά καὶ ἀρὰ θερύονται & ad *Homerum*: *Euslathius* ostendit quoddam retis fuisse genus πάναγρον: sed *Noster* procul dubio ad *Homeri* locum II. E. respexit.

³⁵ Μέν. μὲν ἔφη, Ἀλιεῖ ἄμφ. &c.] *Interpr. Piscatori*: male: est enim inscriptio dramatica, quod indicat C. V. legendum, ἐν Ἀλιεί, ἐν Πισκατορῶ, ideoque post Ἀλιεῖ interruptendum. Κῦην.

Μέν. μὲν ἔφη, Ἀλιεῖ ἄμφ. &c.] MS. *noster* ita: Μένανδρος δὲ ἔφη ἐν Ἀλιεί, ἀμφιβλήστρον περιβάλλεται. Et ita restituendus certe hic locus videtur, quum titulus Comœdiæ male confusus sit cum verbis *Comici*. *Menandri* alias Ἀλιεῖς in plurali citantur a *Nostro* supra *Segm.* 52. & *Segm.* 145. Sed & singulariter ἐν Ἀλιεί apud *Athenæum* citatur *libr. XI. Diogenorh.* quam varietatem *Casaubonus* adnotavit XI. *Animadv.* ubi quoque ait hic *Menandri* istud drama singulari inscribi numero, rectam lectionem nempe videns etiam. JUNG.

Μένανδρος μὲν ἔφη, Ἀλιεῖ ἀμφιβλήστρον &c.] Perbene MSS. Μένανδρος δὲ ἔφη ἐν Ἀλιεί. ἀμφιβλήστρον περιβάλλεται. *Piscatorem Menandri* fabulam nemo paululum humanior ignorabit: discat alias e *Menfisi Biblioth.* Att. Sed prætereundum non est invenisse me eandem loci hujus emendationem in *Menandri* Fragmentis ab crudelitissimo *Cantero* collectis opere MS. Μένανδρος μὲν ἔφη ἐν Ἀλιεί. Mox cum MSS. delevis κίρκοι, quos ego nullos in re piscatoria novi: non me fugit πάντα τὰ ἰπικαμπῆ dici κίρκοις, notantibus *Grammaticis*, adeo-

que nec incommode hamos, ἄγκιστρα ἀκιδωτά hoc nomine posse vocari; sed, utcumque hoc exploratissimum fuerit, hic, ubi *Pollux* retia enumerat, alieno loco positi essent κίρκοι.

³⁶ Καὶ ἔρη δὲ, &c.] In C. A. ἔρη δὲ πόρκοι, κύρτοι, γρίφοι γ. &c. *Salm.* C. καὶ ἔρη δὲ κύρκοι, κ. πόρκοι, καὶ γρίφοι. Κῦην.

Καὶ ἔρη δὲ, &c.] MS. ἔρη. JUNG.

³⁷ Καὶ κύρτοι, κίρκοι, γρίφοι] MS. καὶ κύρτοι, καὶ γρίφοι: omisso κίρκοι, quod quidem nec supra I, 97. ubi pariter πόρκοι, κύρτοι, γρίφοι jungebantur, erat: sequuntur mox *Segm.* seq. in nauticis. JUNG.

³⁸ Κακὸν] Κακὸν abest a C. A. Κῦην.

³⁹ Γάγγαμον ἀτης π.] Prius editi omnes: γαγγάμονα τῆς. itaque retin. *Erasm.* *prov. Gangamon.* MS. γαγγάμονα τῆς, veræ lectioni aliquanto propius. Nam non aliter atque nunc editum, apud *Aeschylum* legitur *Agam.* v. 292. vid. *Leopard.* *libr. XVI. cap. 21.* & *Casaubon.* in *Strab.* fol. 16. supra II, 169. ut & apud *Egyptolog.* γαγγαμῶν quoque extat, apud *Hesych.* νερο γαγγάμη. SEB.

Γάγγαμον ἀτης π.] C. V. γαγγάμονα τῆς παν. vulgata etiamnum extat in *Agamemnone Aeschyl.*: γάγγαμον ἀτης παναλώτου, *Sagenae perniciosae, qua omnes concludit caraque.* Κῦην.

Γάγγαμον ἀτης π.] MS. *noster*, ut *Seberi* γαγγάμονα τῆς παν. Antea vulgati, γαγγάμονα τῆς παν. *H. Stephanus* ad oram adscripsit: supra II, 169. γαγγάμονα *Lex. ver.* nec quid aliud. Sed rectissime *noster Seberus* edidit, ut *Leopardus* XVI. *Emend.* 21. emendavit, nec aliter agnoscit *Magnus Casaubonus* ad *lib. VII. Strabonis.* Quamvis *Leopardus* ita, ait, esse omnino legendum: γάγγαμον ἀτης παναλώτου vel παναλώτου, & ex *Polluce conjecturam* facio: ait; ut *Pollucis* κακὸν explicet *Aeschylus* ἀτης: ubi præterea notat *Erasmus*, qui in proverbio *Gangamon*, κακὸν negotium explicet, quum malum sit. Sed viro doctissimo *Aeschylus* locus non videtur in promptu fuisse: alias istud παναλώτου non sollicitasset. Is nobis a doctiss. *Sebero* indicatus in *Notis* suis; iste est enim; verba *Chori* ad noctem:

Ἦγ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
Στυγαλὸν δίκτυον, ὡς μίτε μέγα
Μήτ' οὐκ ἵκαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
Μέγα δουλείας
Γάγγαμον ἀτης παναλώτου. JUNG.

⁴⁰ Φελλοὶ, κάλ. &c.] C. A. φελλοὶ, κάλαμος ῥάβδος κάμαξ &c. ἄγκιστρα, hamata. Κῦην.

⁴¹ Ὀρμιά ἄγκιστρα] MS. ὄρμια, ἄγκιστρα ἀκιδωτά. Sicque reponere debes pro vulgato ἄγκιστρα, ἄγκιδωτά. Habet & supra MS. I, 97. paulo corruptius ἄγκιστρα ἄγκιδωτά. Istud ἀκιδωτά e *Suida* & supra probavi. JUNG.

Ὀρμιά, ἄγκιστρα, ἄγκιδωτά] Ἀγκιστρα ἀκιδωτά legendum non dubito, ut & in textu restitui: vox hæc

κιστρα ἀκιδωτὰ, τρίχες, ⁴² λῖνα, σπάρτα, σπαρτίνας, μολύβδαινας, ⁴³ πυρία, τριόδους, τρίαίνα, ἰχθυόκεντρον. ⁴⁴ Τὰ δὲ ναυτικὰ σκευή ⁴⁵ κάλοι, ἰστία, ⁴⁶ κίρκοι, ⁴⁷ ἠρία, ⁴⁸ κοπίς, κῶπαι, οἶακες, πηδάλια, ⁴⁹ πλήκτρα, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Ἀχαιῶν συλλόγῳ,

Ὡς ναοφύλακες νυκτέρου ναυκληρίας

⁵⁰ Πλήκτροις ἀπευθύνουσιν οὐρίαν τρόπιν.

etiam restituenda fuisset I, 97. ubi & a *Jungermanno* id adnotatum est: *Κυβήτις* autem ibi adhæsit ad ἀγκιδωτὰ, & ἀγκιδωτὰ nequicquam cogitavit: ἀγκιστρον vero ἀκιδωτὸν ἡμῶν κυβήτις ἀκούσας: *Philes* non ineleganter χαλκὸν παλίστομον dixit: apud eundem funiculus hamī θριξ πλεκτηὴ appellatur; unde jam intelligis, quorum in hac enumeratione rerum, quæ ad piscatorem pertinent, recensuerit *Αἰθιον* τρίχας. In *Ορρίανο* etiam pleraque, quorum hic meminit *Ονομαστικὸς γραφῆς*, inveniuntur; sed hæc alibi forte latius. *Μοχ σπαρτίνας*, ut in MSS. extant, habeo suspectas: si meo res arbitrio ageretur, succederent in horum locum *σπαρτία*, quæ in ipsis etiam MSS. expressa sunt: vitiosius tamen ante *Seberum* legebatur *παρτίνας*. Dehinc exitit in vulgatis hæc lectio: *πυρία τριόδη, τριόδους, τριόδη* vocem non Græcam, & a MSS. damnatam expulsi, quæ nullibi sane inter piscatorum instrumenta fuit a *Nostro* reposita: *τριόδους* autem & *τρίαίνα*, nec non *ἰχθυόκεντρον* eadem sunt: posterius *Ἠεσυχίου* scribit *ἰχθυόκεντρον, τρίαίνα*. Peragebatur autem hoc piscationis genus fuscina tridente, qua conjecta pisces majores petebant & vulnerabant: *τρίαίνα* ἰσάρτην id vocat *Philostatus* Icon. lib. I. eam obrationem fuscina illam *Philes* appellat *τομὸν βίλος*. *Οἰδ.* *Αμορ.* lib. I. *Ἢί* jaculo pisces, illi *carpsunt ab hamis, Hos cana contexto teia* sive *trahunt*.

⁴² *Λίνα, σπάρτα, &c.*] MS. αυστίος τρ. λῖνα (σπαρτία) σπάρτα σπ. μ. sed vocula inclusa uncinulis a me, in MS. ab alia manu inserta est contextui. JUNG.

⁴³ *Πυρία τριόδη, &c.*] MS. πυρία, τριόδους. SEB. *Πυρία τριόδη, &c.*] *Interpr.* tridentes igniti: malim *πυρία*, vasa, in quibus ignis servatur: cum uocēu piscantur; vel simpliciter *ignitabula, ignίματα*: *τριόδη* non est in C. A. nec in *Salm.* Codice. KÜHN.

Πυρία τριόδη, &c.] MS. *πυρία τριόδους* omisso *τριόδη* quod & *Seberi* MS. omittit: & *πυρία* vel *πυρία* quidem notæ e *Nostro* supra VII, 168. hic in nostro MS. id accentu caret; *Seberi* habet *πύρια*, ut ipse notat. Quid cum *τριόδη* faciamus, quod vulgo est, nescio: nisi cum MS. omittendum dicamus. JUNG.

⁴⁴ *Τὰ δὲ ν. σκ.*] C. A. præmittit titulum: *Περὶ ναυτικῶν σκευῶν, de nautico instrumento*. KÜHN.

Τὰ δὲ ν. σκ.] Cum istis MS. noster novum caput orditur, & præfigit hunc titulum: *Ναυτικὰ σκευή*. JUNG.

⁴⁵ * *Κάναιοι* &c.] N. σκ. κάλοι, ἰστ. SEB.

* *Κάναιοι, &c.*] C. V. τ. δ. ν. σ. κάλοι, ἰστία, κίρκοι. C. A. *ναυτικὰ δὲ κάλοι*, leg. κάλοι &c. posset etiam ex *κάναιο* fieri *κάναι*, κάλοι. *Salm.* *ναυτικὰ σκευή, κάλοι, ἰστία, &c.* KÜHN.

* *Κάναιοι*] Quid *κάναιοι* sint, doceri velim. Sed potius est, ut id vocabulum non agnoscamus cum MS. tam nostro quam *Seberi*: quorum uterque pro eo habet *κάλοι*, quod reponendum videtur: supra in eadem te I, 84. *καὶ δὲ ὧν οἱ κάλοι διαίρονται, κίρκοι*. Turbat tamen quod illi *κάλοι* mox *Segm.* seq. sequantur, ut hic forte de alia vocula itaque conquirendum fuerit: & incidebat quidem *κεραία*, ut supra I, 93. Sed MS. non faventibus aliis conjectare permitto. Supra in MS. quoque bis erant I, 93. & 94. JUNG.

mi, escæ, pili, lina, juncea nassæ, laminae plumbeæ, tridentes igniti, tridentes piscatorius. Nautica autem instrumenta, vela, anuli, funis, remi, clavi, gubernacula, conti: ut Sophocles in Græcorum Concilio:

Veluti navium custodes per nocturnam navigationem

Conti dirigunt secundo vento navim.

* *Κάναιοι*] Qui isti sint in instrumento navali *κάναιοι* quartant, quibus pretiosissimum tempus perdere cordi est, dum nos e MSS. in textu reponimus *κάλοι*: *κάλοι* dici funes nauticos res est notissima vel ex illo vulgari proverbio *πάντα κάλων στίσι*: *Lucian.* in *Ναυγίῳ*: *ἀνίστα τὸν ναύτην διὰ τῶν κάλων*. *Scholias* *Apollonii Rhodii*: *καβόλου δὲ πᾶν σχοινίου* (cujus scilicet in navi usus est) *κάλοις λέγεται*: notavit familia *Eustathii* ad *Homerum* *Od.* 2. ubi tamen *Brevi Scholias*: *τὰ σχοινία, δὲ ὧν ἀνάγεται καὶ κατὰγεται ἡ κεραία*: sed ibi ille potius ad usum istius vocis respicit, quem eo loco obtinere videtur. Mox *κίρκοι* scripsi MSS. obsequutus: quamvis, ut censo, parum interfit *κίρκος* ne scribas an *κίρκους*: nam I, 94. & in nostro *Polluce* *κίρκοι*, MSS. non repugnantibus, editum est, unde & petere licet, quid *κίρκος* seu *κίρκος* fuerit: utraque est in *Ἠεσυχίου* scriptura, sed aliam ille *Γραμματικῶς* expositionem adfert: *Κίρκος, κίρκος, ἦθα ἢ κῶπη εἰσέρχεται*: vocem hanc autem parum intellexit *Scholias* ad *Lucian.* *Ναυγίῳ*, ubi *κεραία* *Luciani* sic exponit: *Τὰ νῦν κέρια λεγόμενα πᾶρα τοῖς ναυτικοῖς, ἃ καὶ κίρκους καλοῦσιν οἱ παλαιοί*: certe non ipsi funes *κίρκοι* solent nominari, sed foraminula, per quæ funes inseruntur: obiter tamen eum emendemus; scribendum enim *κέρια*, ut ex ejusdem *Scholias* ad *Lucian.* *ἦθρον* *Τραγῶν* discere potes: *Μοσχόπουλος*: *Κεραία ἀρσενικῶς, καὶ κλίνεται κεραίακος, τὸ ποιῶς κέριοι*: perperam in hac voce vulgo editur apud *Susdam* *κέρβοιοι*. Paulo post habuerunt ante nos editi *Codices* *πλήτροι*, & in *Tragicis* loco *Πλήτροι*: utrumque e MSS. emendatum.

⁴⁶ *Κίρκοι*] MS. *κίρκοι*, oxytone, ut supra I, 94. idem MS. hic tamen accentus ad vulgatum exemplum reformatus erat a manu alia. JUNG.

⁴⁷ *ἠρία*] MS. *ἠρία*. Quod non minus ignoro quam paulo antecedens *κάναιοι*. Sed vulgatum *ἠρία* quid in *σκευῆ ναυτικῆ* agat, nec istud video: si conjecturæ quid licet, saltē dicis causa, ne locum destitutum, quantum in nobis, voluisse videamur, forte legendum *σχοινία*, quæ supra & ipsa in instrumento nautico I, 93. occurrunt. Sed *σκευῆ* forte *ἐπικουρία* quis ad hæc dicat, a quo sane meliorem operam expectabimus. JUNG.

⁴⁸ *Κοπίς*] Abest a C. A. *κοπίς*. KÜHN.

⁴⁹ *Πλήτρα*] C. V. *πλήτρα*. C. A. non habet sequentes versiculos *Sophocli* usque ad *τρόπιν*. KÜHN.

Πλήτρα] *Mendose*. Scribe ut MS. noster habet, *πλήκτρα*, sicut & in ipsis *Tragicis* versibus: *ἀπὸ τοῦ πλήττει* nimirum: idem vocabulum ita obferro apud *Herodotum* *Clione* cap. 194. de navigiorum, quæ *Babylonem* comitant, fabricatione: *ἰθύνται* (πλοῖοι istud *σκύτιον*) *δὲ ὑπὲρ τε δύο πλήκτρων, καὶ δια ἀδρόν ὀρέων ἑστρωτῶν*: καὶ ὁ μὲν ἴσω ἐλατὶ τὸ πλήκτρον, ὁ δὲ ἔξω ὀρέων. De *Sophocli* *Tragici* hoc vid. *Casaub.* VII. *Athen.* 4. JUNG.

⁵⁰ *Πλήτροις*] Iterum C. V. *πλήτροις* videtur ita dici vel gubernaculum, quo flectitur moveturque navis, vel *contus*, ut *Interpr.* KÜHN.

Πλήτροις] MS. *πλήκτροις*, ut jam dixi scribendum esse. JUNG.

134* Tum & Ὀλκία nominavit gubernacula in Nauplio. Et apud Homerum:

Politus clavus. ---

Scalmi, lora, tabulatum, utres, conti, funes, sentina, cadi, funes nautici, quibus naves terræ alligantur. Rudentes, ancoræ, machinæ trahentes, fulcra,

*⁵¹ καὶ ὀλκία δὲ τὰ πηδάλια ἐν Ναυπλίῳ ὠνόμα-

σε. ⁵² καὶ παρὰ τῷ Ὀμήρῳ, ἔρετον ἐφόλκιον. ---

σκαλιμοὶ, τροπωτήρες, ⁵³ ὑπηρεσία, ἀσκάματα, ⁵⁴ κοῦτοι, κάλοι, ἀντλία, ⁵⁵ κάδοι, ⁵⁶ ἀπόγαια, ἐπίγαια, πείσματα, ⁵⁷ ἄγκυραι, ὀλκοί, ἔρματα, ⁵⁸ οὔροι,

51 Ὀλκία] C. A. ὄλκια, & ex correctione ὄλκια τὰ πηδάλια. KÜHN.

Ὀλκία] MS. ὄλκια &c. mox autem Ναυπλίῳ scilicet καταπλίοντι alius enim ejusdem Ροῦτᾶ Ναυπλίος πυρκαυῆς vid. *Casajouhuit* nostrum modo dicto loco. JUNG.

52 Καὶ παρὰ τῷ Ὀμ. ξ. ἐφόλκιον.] *Odyss.* ξ, 350. priores edit. ἐφόλκιον. SEB.

Καὶ παρὰ τῷ Ὀμ. ξ. ἐφόλκιον.] C. A. ἔρετον ἐφόλκιον ὡς Ὀμήρος. C. V. etiam probat ἐφόλκιον *Hesych.* Εφόλκιον. ἐφολκίδα, πηδάλιον & iterum: ἐφόλκιον διὰ τοῦ ε τὸ πηδάλιον ἀπὸ τοῦ ἐφέλικεσθαι in *Salm.* C. ita totus locus: ὄλκια δὲ τὰ πηδάλια ἐν Ναυπλίῳ ὠνόμασε παρὰ τὸ Ὀμήρου, ἔρετον ἐφόλκιον atque ita legendum inquit. KÜHN.

Καὶ παρὰ τῷ Ὀμ. ξ. ἐφόλκιον.] MS. (sine καὶ) παρὰ τὸ Ὀμήρου, ἔρετον ἐφόλκιον. Et ἐφόλκιον etiam priores editiones. Sed nolter *Seberus* ἐφόλκιον reposuit, quod ita apud *Homerum* Ὀδυσσ. ξ. legebat:

Ἐρετον ἐφόλκιον καταβάς ἐπίλασσα θαλάσση
Σεπθός ---

Hesych. Εφόλκιον, ἐφολκίδα, πηδάλιον ubi etiam ἐφόλκιον emenda. Dicitur alias & ἐφόλκιον ut eodem loco *Hesychius* subjungit paulo post: Εφόλκιον, διὰ τοῦ ε, τὸ πηδάλιον, ἀπὸ τοῦ ἐφέλικεσθαι. *Etymolog.* ἐφόλκιον, τὸ πηδάλιον. JUNG.

Καὶ π. τῷ Ὀμ. ζ. ἐφόλκιον.] Et si MSS. habeant ἐφόλκιον, retinendam tamen vulgatam lectionem duxi, quæ in ipso apparet *Homero*: librarii, quibus illa vocis forma mira videbatur, nulla de ratione temere mutarunt: alias tota MSS. lectio nec incommoda est nec inepta. Εφόλκια vero etiam dicta illa parvula navigia, quæ majoribus alligata, ab istis trahebantur: *Hesychium* videndum mouco: *Moschion* de *Hieronymi* Siciliae regis navim maxima: ἐφόλκια δ' ἦσαν αὐτῇ τὸ μὲν πρῶτον κερκυρος τρισχίλια ταλάντα δίχρεσθαι δυνάμενος &c. quæ lege, sis.

53 Ὑπηρεσία] *Tabulata.* *Interpr.* malim quod subternitur remigibus sedendi gratia, ut stozæ, stramenta & id genus alia. KÜHN.

Ὑπηρεσία] MS. ὑπηρεσία. Et ita omnino accentum corrige: ὑπηρεσίον nauticum notum satis supra I, 88. & alibi in *Nostra.* JUNG.

54 Κοῦτοι] MS. κόντοι paroxytonos. JUNG.

55 Κάδοι] Abest a C. A. KÜHN.

Κάδοι] MS. omittit κάδοι: sed supra I, 94. non omittit, ibique notans, κάδος &c. habebat. JUNG.

Κάδοι] Restitui altera similitum literarum deleta κάδοι, de qua scriptio superius alicubi notasse non pauca memini: mox nulla fuit ratio, ob quam cum MSS. non scriberemus ἀπόγαια & alterum tamen rectum etiam, quod pluribus exemplis non difficulter ostendi posset, nisi rem per se satis notam existimarem: *πρυμνήσια*, quæ alibi expressit, hic præterit: eleganter *Heliodorus* lib. I. Ὀλκας ἀπὸ πρυμνησίων ἄρκει *Tryphiodorus* πύσματα πύρματα dixit, *Statius* *retinacula*, nec non, nisi fallit memoria, *Virgilius*. Ὀλκοί, quorum mox suus in hoc instrumenti navalis numero est locus, in memoriam mihi revocant, quæ leguntur VII, 191. αἱ δὲ καλούμεναι χαμουλκοὶ, μηχαναί, δι' ἀντίληκτοιο: ibi *Codicem Falckenburgii* addidisse ὀλκοί, hoc enim accentu scribendum, memini dixisse: rectissime; ὀλκοί idem qui χαμουλκοί, ut ex *Hesychio* & *Etymologo*

potest intelligi: *Thucydides* lib. III. cap. 15. καὶ ὀλκοὺς παρασκευάζον τῶν νεῶν ἐν τῷ Ἴσθμῷ ὡς ὑπηρεσίοντες ἐκ τῆς Κορίνθου εἰς τὴν πρὸς Ἀθήνας θαλάσσαν. *Schol.* οἱ ὀλκοὶ ὄργανα εἰσιν, οἷς αἱ νεὲς ἔλκονται. Ἀπόβαθρα paulo post accentu malo notatum fuit, quem emendavi: meminit *Lucianus* in *Navigio*, ad quem *σκάλας* dixisse recentiores *Commentator* antiquus adnotat: vid. I, 93. *Διφθέρας* navibus obductas pelles *segestra* Romani vocant. *Glossa*: *segestrum*, *διφθέρα* πλοίου. *Festus*: *Διφθέρης* (ita scribendum. Vid. I, 93.) *Græci* appellant pelles nauticas, quas nos vocamus *segestra*: *Βυρσῶν* ἐπιβολὰς *Lucianus* dicto sæpius libello vocat: hæ pelles navibus insternebantur, ut hoc magis essent tutæ ab omni aëris procellarumque injuria: alibi plura notabo. *Δακτυλίους* Siculi *λογγῶνας* vocabant, de qua voce notavi ad IX, 136. *Falckenburgius* aut quicumque is sit quem ita nominamus, ante *δακτύλιος* e suo *Codice* notavit ὄλμοι: forte ὄρμοι, quæ vox huic loco non male convenit; scimus autem non raro literas λ & ρ in MSS. confundi.

56 Απόγαια] MS. ἀπόγαια. SEB.

Ἀπόγαια] C. V. ἀπόγαια, ἐπίγαια. C. A. ἐπίστια &c. *διφθέρης* δ. *δακτύλιος*, ὡς οἱ *τρημεῖνοι* λίθοι ὡς τὰ πύσματα ἐκδύνται. *Salm.* ἀπόγαια. KÜHN.

Ἀπόγαια] Pro ἀπόγαια, MS. tam nolter, quam *Seberus* ἀπόγαια habet. Sicut supra etiam I, 93. quamvis ibi vulgo utrumque ἀπόγαια, ἀπόγαια, pro quorum altero ibi MS. ἐπίγαια habebat: hic vero pro ἐπίγαια mendose scribit ἐπίγαια. JUNG.

57 Ἄγκυραι, &c.] MS. π. ἄγκυρα, ὀλκοί. JUNG.

58 Οὔροι] Ita & MS. *Interpr.* redd. *navalia*, quæ Gr. οὔροι: vid. *Hesych.* & *Suid.* SEB.

Οὔροι] MS. οὔροι. Et οὔροι ita & *Seberus* MS. prior editio οὔροι enim habebat: sed MS. lectionem firmat & *Hesychius* ita scribens: Οὔρους, φύλακας, ἢ τὰ νεώρια: τὰ περιτεχίσματα, ἢ τὰ περιερίσματα τῶν πλοίων, ἢ τὰ ὀρητήρια, δι' ὧν καθέλκονται: quamvis *Suidas* οὔρους ἔξυτόνος edicat, in hac quidem significatione: cui & *Etymologicographus* adferri videtur; & expresse ἔξυτόνος docet istam vocem in hac re *Emstadius* ad Γλ. β. *Hezenius Philo* de diff. οὔρος καὶ οὔρος διαφέρει: οὔρος μὲν, ὁ ἄνεμος: οὔρος δὲ, ὁ τόπος, ἢ τὸ νεώριον, Οὔρους τ' ἔξεκᾶθαιρον --- & infra Segm. 148. MS. nolter οὔροι iterum in hac re, sed ab alio emendatum, ut vulgo est, οὔροι: quibus itaque videtur vix contradicendum: *Hesychiana* vero scriptura οὔρους conveniat falcem primæ significationi, qua φύλακας vox notat. Sed cum hoc οὔροι, sive οὔροι potius, nolter MS. iterum *λειπει*, & ostendit vulnus, quod sibi contigit, nostri *Pollucii* mehercle cum haud parvo damno, exacta nimirum tota pagina. Quis enim est, vel doctiss. provoco, qui se speret absque *Codicis* talis ope, tot mendas ex aliquo auctore, iis præsertim quot lineis fere obstito, sublaturum vere & plane ita, ut ex animi sui sententia paratus sit jurare eam auctoris scripturam fuisse? Hinc certe pateat, si vel nullam mendam suboleamus amplius, tamen si in illas exactas paginas unquam incidere daretur, quod sperare tamen stultum est, nova nobis illas allaturas, ut aliquam *Africam*, quam semper tale quid parere vetus est adagium. Sed ne instituti obliviscamur: τὰ δὲ μὲν προτετυχθαι εἰσάμεν, ἀχρῶμενοι περ. Desunt itaque in nostro MS. cum hac excisa pagina omnia ab hoc, quo dixi loco, usque ad ista, *ξύλαι, ἀρνακίδες, ἦλοι*, quæ sequuntur Segm. 142. JUNG.

⁵⁹ ἀποβάθρα, ⁶⁰ θράνια, δέρρεις, διφθέραι, ⁶¹ δακτύλιοι, οὗτω δὲ τοὺς τετρημένους λίθους ὠνόμαζον, ὧν τὰ πείσματα ἐξέδουν. ⁶² ὀρθίαξ δὲ τὸ κάτω τοῦ ἰστοῦ ⁶³ καλεῖται, ὡς τὸ ἄνω, καρχίσιον καὶ ἐστὶ τούνομα ⁶⁴ τὸ ὀρθίαξ, ἐν Ἐπιχάρμου ⁶⁵ Ναυαγῶ.

navalia, scala, pelles, diphterae. Daqylii: sic enim perforatos lapides vocant, a quibus alligant rudentes. Ὀρθίαξ autem inferior mali pars nominatur: quemadmodum superior, carchefium. Nomenque Ὀρθίαξ in Epicharmi Naufrago extat.

• Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Λ Α .

• C A P U T XXXI.

131

⁶⁶ Περὶ τῶν εἰς ἐσθήτων θεραπείαν σκευῶν, καὶ ἐφ' οἷς ἀποτίθενται.

De vasis vestium, & quo be-
ronantur.

⁶⁷ Τὰ δὲ περὶ τὴν θεραπείαν τῶν ἐσθήτων σκεύη, ⁶⁸ πλυνοὶ, καὶ πλυντήρια. ⁶⁹ καὶ γῆ σμηκτρῖς,

Vasa vero, quæ vestium curæ adhibentur, sunt: lotoria vasa, & labra. Tum terra smectis, apud

⁵⁹ Ἀποβάθρα] Ἀποβάθρα ut supra I, 93. SEB. Ἀποβάθρα] Scribe ἀποβάθρα, ut & Seberus noster monuit. JUNG.

⁶⁰ Θράνια] Pro θράνια quoque potius scribe θρανία ut supra I, 94. quamvis ibi MS. θράνια. Sed θρανίων apud Nostrium occurrit aliquoties, III, 90. VII, 182. & supra Segm. 48. θρανία etiam MS. JUNG.

⁶¹ Δακτύλιοι.] De iisdem Hefychius: Δακτύλιοι, οἱ τετρημένοι λίθοι, ἐξ ὧν τὰ ἀπόγεια σχοινία ἐξάπτεται: ubi emendandum puto οἱ τετρημένοι λίθοι: ait enim Noster, τοὺς δὲ τετρημένους λίθους &c. JUNG.

⁶² Ὀρθίαξ] Hefychius: Ὀρθίας, ἰστὸς νιός: ubi etiam ὀρθίαξ videtur scribendum. JUNG.

⁶³ Καλεῖται] Abest a C. A. ut & mox καὶ ἔστι. KÜHN.

⁶⁴ Τὸ ὀρθίαξ] Salm. ὀρθίαξ. KÜHN.

⁶⁵ Ναυαγῶ.] Emenda ναυαγῶ. SEB.

Ναυαγῶ.] Emenda ναυαγῶ, ut & Seberus noster indicavit; Athenæus lib. XIV. Ἐπιχάρμος &c. ἐν Ὀδυσσ. ναυαγῶ. Quem eundem Ulysses naufragum hic a Nostro intelligi ait Casaubonus noster XIV. Animadv. 3. Et quis scit, an non Pollux ita scripserit quoque? Certe si MS. nos delituit, de vulgatorum fide sulphurari non ita bona, multa exempla me hæcenus cogere poterunt. JUNG.

Ναυαγῶ.] Sic omnes editiones: mutandus tamen accentus, uti feci, Kühnio probante. Meursius ad Heliadum Belesantinum, ubi omnes Epicharmi fabulas studiose collegit, fabulam, cui titulus Ὀδυσσεὺς ναυαγὸς apud Athenæum lib. XIV. ex hoc ipso Pollucis adducit loco: quod equidem argumento est, eruditissimum hominem censuisse, non alium esse Ναυαγῶν hunc Pollucis nostri ab illa Epicharmi Comædia, quæ dicitur Athenæo Ὀδυσσεὺς ναυαγὸς: verissime; nihil enim ad dubito, quin ita se res habeat: jam olim tamen ea de re mihi cogitanti succucurrit altera conjectura. quæ Meursii opinionem non tantum non subvertit, sed etiam confirmat: scilicet ex eo, quod noster Epicharmi fabulam separatim Ναυαγῶν, non Ὀδυσσεὺς ναυαγῶν appellat, colligere mihi videbar titulum fuisse Comædiæ Ὀδυσσεὺς ἢ Ναυαγὸς: sæpius enim usu venire solet, ut duplici titulo fabulas insignitas alterutro tantum nominato adducant Grammatici, quod ipsum supra meminimus ostendisse in hujus Epicharmi Προμαβίῃ ἢ Πύρρα: vide & Casaubonum ad Athen. lib. III. cap. 15. simili ratione Eubuli fabulam ab Athenæo laudatam scio Ὀδυσσεὺς ἢ Πυρραῖα: quæ cum ita sint, ultro patet apud Athenæum lib. XIV. scribendum esse ἐν Ὀδυσσεὺ ἢ Ναυαγῶ: quod tamen in hac mea me conjectura retinet aliquantulum & moratur, est, quod & Epicharmi Ὀδυσσεὺς αὐτομόλον adducat Athenæus; qua ratione & Ὀδυσσεὺς Ναυαγῶν eum scripsisse fit verosimile: lectoris arbitrio rem totam permitto: alias & Alexis edidit fabulam inscriptam Ὀδυσσεὺς ὑφαίμων, aliiquῖ πλυ-

res Comædias, quarum titulus Ὀδυσσεὺς. Hefychium ex hoc Pollucis loco sic dudum emaculaveram, ut erudite fecit Jungermannus. De καρχίσιον sunt adeundæ præter alios Glossa Galeni Hippocratica.

⁶⁶ Περὶ τῶν εἰς ἐσθήτων θερ. &c.] Titulus angustior comprehensa sub eo materia: nam & σκυτοτόμων & κουρίων, & στρατιωτῶν & aliorum σκεύη recitantur. SEB.

Περὶ τῶν εἰς ἐσθήτων θερ. &c.] C. A. περὶ σκευῶν τῶν ἐν θεραπείᾳ ἐσθήτων Salm. hunc affert titulum: περὶ θεραπείας ἐσθήτων σκευῶν. KÜHN.

⁶⁷ Τὰ δὲ περὶ τὴν θερ. &c.] Textus in C. A. τὰ δὲ π. θεραπείαν τ. ἰ. πλυνοὶ πλυντήρια κ. γ. σ. κ. Ν. καὶ λίτρον λύστρανον, κούρια (C. V. κούρια) κ. γ. κ. Α. κούριος ἐκπιστότερον in Gloss. prelium, pressorium, πιστότερον πειστήριον. KÜHN.

⁶⁸ Πλυνοὶ] Supra VII, 37. in MS. πλυνοὶ erat παροξυτότως. Sed πλυνὸς ἐξυτότως, τὸ ἀγγεῖον αὐτό παροξυτότως δὲ, τὸ πλυνόμενον ait Suidas, apud quem, ut & Hefych. πλυνοὶ etiam habes. JUNG.

⁶⁹ Γῆ σμηκτρῖς] Vide supra VII, 40. Hic prior edit. μηκτρ. SEB.

Γῆ σμηκτρῖς] Salm. σμηκτρῖς apud Galenum in Lexico Hippocratico. KÜHN.

Γῆ σμηκτρῖς] Sane noster Seberus nil propius poterat vel verius, quod ad vulgatum antea μηκτρῖς attinet, reponere. Sed profecto vel valde fallor, vel scripsit Pollux: καὶ γῆ πλυντρῖς, κατὰ Νικοχάρην. Ecce enim Pollux id jubet ipse, cujus locus supra VII. 40. hic totus est. τὴν δὲ σμηκτρίδα, Κηφισόδοτος ἐν Τροφονίᾳ εἰρηκεν (MS. ibi Εὐπολις εἶπεν καὶ ἄλλοι) ἰχθύων δὲ πλῆμα, Πλάτων ἐν Νικαίᾳ εἰρηκεν ὁ Κωμικός: ἢ δὲ πλυντρῖς παρὰ Νικοχάρην ἐν Ἡρακλεῖ γαμουμένη: quo profecto & Noster hic respexit; Hoc tamen haud negarim adhuc majorem defectum loco huic accidisse; quum Pollucet arbitret & de σμηκτρίδι γῆ hic addidisse eadem, quæ supra, non minus quam de πλυντρίδι. JUNG.

Γῆ σμηκτρῖς, &c.] Rectissime Seberus, ante quem legebatur γῆς μηκτρῖς, ita reposuit: sed paululum aliter in Falcenbergii Codice γῆ σμηκτρῖς: ego scriptum exillimo σμηκτρῖς, quod non minus recte dicitur, ac σμηκτρῖς: scimus enim istiusmodi generis nominum ralem duplicem inventiri formam: de cetero an quoddam majus damnum, ut Jungermannus noster judicat, afflixerit hunc locum, dicere non habeo: dubitem ego tamen; potuit enim in tanta rerum varietate, quod & alibi deprehendimus, errante memoria lapsus Pollux γῆν σμηκτρίδα Nicochari adscripsisse, quæ Cephisodoro debebat. Porro Νικόχαρι nihil opus est, ut mutet; illum enim scribendi modum ad Segm. 107. vindicavi. In sequentibus emendandis ita me gessi, ut meam agendi rationem nemo cavillari possit: λύστρανον quin corruptum sit e voce χαλαστράιον, nemo bonæ mentis dubitaverit, præcipue cum in Excerptis Fal-

Ni-

Nicocharem. Et Sapo apud Platonem. Lixivium, Cimolia terra, secundum Aristophanem. Carduus. Adjungendum quoque hisce illud, quod in Publico foro habetur, verriculum. Porro & licia vestibus conveniunt: dictumque est nomen hoc in Platonis Festis, Intexere autem licia. * & in Hermippi

κατὰ Νικόχαριν 70 καὶ λίτρον, καὶ χαλαστραῖον λίτρον κατὰ Πλάτωνα, 71 κονία, καὶ κιμωλία γῆ κατὰ Ἀριστοφάνην. καὶ 72 κνάφος καὶ ἰπὸς τὸ πιέζον τὰς ἐσθῆτας ἐν τῷ γναφείῳ, ὡς Ἀρχιλόχος, Κίεται δ' ἐν ἰπῶ. καὶ περιστροφίδα δ' ἂν εἴποις τὸ ξύλον τὸ τὸν ἰπὸν περιστρέφον ἐναρμύσαι δ' ἂν τοῦτοις καὶ τὸ ἐν τοῖς 73 Δημοπρατοῖς ἐκπιεστήριον 74 δεῖ δὲ ἐπὶ ταῖς ἐσθῆσι καὶ ράμματων. εἴ-

ρηται δὲ τοῦνομα ἐν Πλάτωνος Ἐορταῖς, Ἐμφέρεσθαι δὲ τὰ ράμματα. * καὶ ἐν Ἐρμίππου 136

Lexburgianis pro isthoc vocabulo substituitur χαλάτριον, quod quam prope accedat ad veram lectionem nemo non videt: tantum igitur λυστράιον in χαλαστραῖον mutavi: cetera nec supplemento nec emendatione habent opus, sed commoda distinctione. De κονία & κιμωλία γῆ, quod utrumque vocabulum ex Aristophane producit Aulstor noster, adendum ad Notas VII, 39. ubi Comici locum ex ejus Ranis monstrant eruditi Commentatores: utriusque meminit pluribus in locis Gulenius, adhibitaque docet non tantum ad mundanda vestimenta, sed & argentum.

70 Καὶ * λυστράιον λίτρον] MS. καὶ λίτρον, καὶ λυστράιον λούτρον. An vera lectio καὶ λίτρον, καὶ χαλαστραῖον λίτρον; cum supra VII, 40. (ἐν ᾧ δὲ ἐξέπλυον) οὐ μόνον λίτρον, καὶ χαλαστραῖον λίτρον, ἀλλὰ κ. Plutarch. Praec. salubr. fol. 82. τὰ ὄθνια ῥύμμασι καὶ χαλαστραῖοις πλυνόμενα, μᾶλλον ἐκπλύνεται τῶν ὑδατοκλύστων. Celebrat Chalastrium vel Chalastrium nitrum Plinius quoque Histor. Nat. XXXI. 10. SEB.

Καὶ * λυστράιον λίτρον] Salmaf. legit λίτρον χαλαστραῖον, χαλαστραῖον λίτρον, vel ex P. (Palatino) λίτρον χαλαστραῖον alia l. λούτρον καὶ λίτρον, καὶ λυστράιον λίτρον κατὰ Πλάτωνα καὶ κ. Ex his variis lectionibus optarim χαλαστραῖον λίτρον nitrum chalastrium vocat Plinius. Suidas a lacu in Macedonia, Hesychius ab urbe Chalastria deducit nomen: Plinius lacum fuisse nitrosum refert exiliente in medio dulci fonticulo; nitri chalastri jam supra meminerat Noster lib. VII. c. 12. & Plinius lib. XXXI. cap. 10. in pane salis vice deturunt chalastria. KÜHN.

Καὶ * λυστράιον λίτρον] Quod sequitur καὶ λυστράιον λίτρον, κατὰ Πλάτωνα, Seberus sui MS. lectionem, καὶ λίτρον, καὶ λυστράιον λούτρον, emendat, καὶ λίτρον, καὶ χαλαστραῖον λίτρον. nec profecto veriorum lectionem mihi quis persuadeat; nam & illud χαλαστραῖον apud Platonem extare, prolato loco, ni fallor, ipso, ex libr. IV. de Reipub. supra ad VII, 39. docui: & κονία καὶ κιμωλία γῆ hic recte tribuitur Aristophani, cujus locum supra VII, 39. emendavimus, χρῆσι ex ejus Ranis prolata. JUNG.

71 Κονία] Supra VII, 39. pr. edit. κονία. SEB.

72 Κνάφος] Supra VII, 37. JUNG.

Κνάφος] Usus fruticis istius hunc plures adnotarunt: lubet unius Hesychii locum apponere, qui ad hanc rem egregie pertinet: Κνάφος, ἀκάνθαι αἷς κνάπτται τὰ ἱμάτια. Κνάφου δίκην, ὅταν ἐν κύκλῳ οἱ κνάφεις περιέλκωσι τὰ ἱμάτια περὶ τὸν λεγόμενον κνάφον, ἐστὶ δὲ τοῦτον φῦτον ἀκανθώδες. aliquid huic loco decesse dicas; & talia credo plura sunt in Hesychio aliisque auctoribus, quae proterea libratorum manus detrucevit. Adde, sis, Hesychio Suidam, qui de hoc fullonum κνάφω per-eleganter scribit: Ηαιροκρατίο junioris aetatis Graecos γνάφον, ut γνάπτειν aliaque similia, dixisse tradit: fruticis autem hujus usum praeterea nominis ipsius ratio monstrat: sed ad alia majoris momenti per-gendum. Bene vero factum, quod solus Falckenburgii Codex egregie Pollucem hic auxerit supplemento, quod nemo peritus petiisse vellet: exhibenda sunt ea, prout in Excerptis Falckenburgianis videntur: καὶ ἰπὸς τὸ πιέζον τὰς ἐσθῆτας ἐν τῷ γναφείῳ ὡς Ἀρχιλόχος, ἀτὶ δ' ἐν ἰπῶ. καὶ περιστροφίδα δ' ἂν εἴποις τὸ ξύλον τὸ περὶ τὸν

ἰπὸν περιστρέφον vellem equidem omnia Codicis hujus eximia pari se perspicuitate conspicienda praebuisse: sed haec ipsa tamen non negligentur sunt praetereunda: super τὸ ἰπὸς vera lectio erat adscripta ἰπὸς, tum legendum esse τὸ πιέζον nemo non mecum sentiet: postea γναφείῳ potius quam γναφίῳ in textu scripti propter usum frequentiore: γναφίῳ enim, vel ut Attici praefereunt κναφείῳ sapissime, γνάφιον autem rarius, nec nisi in MSS. invenias: non tamen ignoro affinitatem εἶ & ι in istius generis nominibus, quam ipse alibi pluribus ostendi; sed vulgaram scribendi consuetudinem hac quidem in voce sine culpa sequemur: accedit, quod & apud Pollucem VII, 37. κναφείῳ legatur. Veniendum ad Archilochi verba; quae mihi in hoc Codice corrupto esse persuadeo: sed & qui restituenda sunt, e nostro Polluce porro patebit: VII, 41. hic ipse Archilochi locus adducitur: καὶ Ἀρχιλόχος δ' ἔφη, Κίεται ἐν ἰπῶ. quae lectio, me iudice, integrior est & verior, siquidem sententiam plenam contineat, eamque ideo hoc loco reponendam exstimavi, cum ne ipsa quidem pravæ lectionis vestigia abluant. Quod de περιστροφίδι adnotatur raturum est, nec alibi, quantum memoria reperire possum, vel a Polluce nostro, vel ab aliis observatum: significationis tamen analogiam ex origine vocis perspectam habemus: in istius instrumenti descriptione περὶ delendum judicavi, ut sensus sibi constaret: id enim, nisi me fallo, volebat Pollux, περιστροφίδα illud lignum dici, quo prestorium intorqueatur & circumagitur, τὸ τὸν ἰπὸν περιστρέφον: accentus quam hic inveni rationem retinui: in Glossis antiquis ἰπὸς. Mox fuit in editis Δημοπρατοῖς, πιεστήριον in Glossis prestorium eleganter exponitur.

73 Δημοπρ.] Salmaf. C. ἐναρμύσαι ἂν τοῦτον ἐκπιεστήριον. KÜHN.

Δημοπρατοῖς] Emenda Δημοπρατοῖς, ut semper. JUNG.

74 Δεῖ δὲ ταῖς ἐσθῆσι &c.] MS. δεῖ δὲ ἐπὶ ταῖς ἐ. SEB. Δεῖ δὲ ταῖς ἐσθῆσι &c.] C. A. δεῖ δὲ ἐπὶ ταῖς ἐσθῆσι κ. ρ. (Gl. ράμμα, ασα) ὡς Πλάτων καὶ ραφίδος ὡς Ἀρχιππος ἐν Πλούτῳ ραφίδα καὶ λ. λ. τὸ ῥῆγμα σ. καὶ βελόνης ὡς Εὐπολις. KÜHN.

Δεῖ δὲ ταῖς ἐσθῆσι &c.] Magis placet MS. Seberii scriptura, δεῖ δὲ ἐπὶ ταῖς ἐ. Vide vero an & hic Pollux potius ἐσθῆσι scripserit, ut alicubi supra Segm. 127. admonni. JUNG.

Δεῖ δὲ ταῖς ἐσθῆσι &c.] Lectionem MS. Seberianae in textu reposui, nisi quod & ἐσθῆσι id quidem eo liberius, quod, ut & Jungermannus indicavit, superius praestantiores MSS. pro ἐσθῆσι legendum docerent ἐσθῆσι. Ραφίδα, quam ex Archippi Plinio posthac Pollux profert, nullam ob idoneam causam damnaverit Phryschius: παράτην illam vocem inter alia Hesychius interpretatur: & Suidas: Ραφίς, ἡ βελὼν. Hesychius: Βελονοποιία, ἡ τῆ ραφίδι ὕφην ποιῶν καὶ ζωγραφῶν. ράφιοι apud Hippocratem legisse memini: Gulenius in Glossis: Ράφιον τὸ κνήριον, ᾧ διακινουῦντες οἱ τεχνῖται τῶν τοιούτων ἰπιτηδίουσ ἀπὸς τῆ τοῦ λίου δίσροι παρασκευάζουσι. Archippi Πλούτων laudat Scholiasτες Aristophanis ad Aves & Porphyg. Quas. Homer. I. caque fabula eum nonnullis argumentis docuisse colligo veras divitias non in profundendis opibus & eleganti vita, sed in honesta parsimonia consistere, ad quam itaque ipsum illud

75 Μοίραις, 76 Ἑάμιμ' ἐπέκλωσας προσδεῖ καὶ
 77 ῥαφίδος, ἣν Ἀρχιππος ἐν Πλούτῳ ὠνόμασε, ῥα-
 φίδα καὶ λῖνον λαβῶν τόδε ῥήγμα σύρραψον
 καὶ βελόνης δὲ τούνομα ἐν Εὐπόλιδος Ταξίαρχοις,
 78 Ἐγὼ δὲ γε στίζω σε βελόναισι τρισὶ καὶ βε-
 λονίδες, ὡς Ἑρμιππος ἐν Μοίραις 79 ἵνα δὲ ἀπο-
 τίθενται αἱ ἐσθῆτες, χηλοὶ, κιβωτοὶ, κιβώτια,
 80 κίσται, καὶ κιστίδες, ὡς ἐν Ἀχαρνεῦσιν Ἀρι-
 137 στοφάνης κοῖται, 81 κοιτίδες * 82 καὶ φάσκω-
 λοι, ὡς ἐν Θεσμοφοριαζούσαις θύλακοι, στρω-

Parcis, Licium involvisti. Opus autem est & acu : quod nomen Archippus in Pluto dixit, acum, sicutque arripiens rupturam hanc consue. Atque βελόνης nomen in Eupolidis Imperatoribus extat, Ego vero te acubus tribus pungam. Et βελονίδες, ut Hermippus in Parcis. Quo autem vestes reponuntur, labra, arcæ, arculæ, cistæ. Et cistulæ, secundum Aristophanem, in Acharnensibus. Capsæ, capsulæ. * Vascula, ut 137 in Thesmophoriazusi dixit. Sacculi, cul-

hoc loco memoratum ῥαφίδα καὶ λῖνον λαβῶν, τόδε ῥήγμα σύρραψον retinere potest.

75 Μοίραις] De Hermippi Μοίραις Casaub. VIII. A. thes. 7. JUNG.

76 Ἑάμιμ' ἐπέκλωσας.] Proov. filum pennis, & acu orus est. SER.

77 ῥαφίδος] Rhygnichus Eclog. Attic. βελόνη, καὶ βελονοπέλης, ἀρχαῖα ἢ δὲ ῥαφίς τί ἐστίν, οὐκ ἂν τις γνοίη ubi Nupsejus locum Pollucis adfert hinc. Archippi verba forte ita concipienda :

— ῥαφίδα καὶ λῖνον λαβῶν
 Τόδε ῥήγμα σύρραψον. JUNG.

78 Ἐγὼ δὲ γε στ.] Ἐγὼ δὲ σε στ. γε β. SER.

Ἐγὼ δὲ γε στ.] C. A. ἐγὼ δὲ στίζω σε βελόναισι (C. V. βελόναισι) τρισὶ, καὶ βελονίδος ὡς Ἑρμιππος ita C. A. Salm. καὶ βελόνης τὸ δὲ ὄνομα ita distinguishendum : & tum ἐγὼ σε στίζω γε βελόναισι τρισὶ & μοχ καὶ βελονίδος. KÜHN.

Ἐγὼ δὲ γε στίζω &c.] Eupolidis fabula Ταξίαρχοι, unde titulum sit nacta, & quo decurrat argumento, explicui ad Segm. 63. Hæc autem verba quorsum pertineant, difficulter perspicio : nota res est servos præcipue fugitivos compungi solere & stigmatibus insigniri in fronte, ut ab omnibus agnosci possent, unde & στιγματῖαι, quos Plautus facere literatos appellat : forsitan & ad eam remnam militem fugitivum his verbis quidam τῶν Ταξίαρχων condemnat : sed ad alia clariora : καὶ βελονίδες, inquit Auctor, ὡς Ἑρμιππος ἐν Μοίραις : jam meminisse juvat eorum, quæ notavi ad VII, 200. ubi sic Pollux : τὰς δὲ γε βελονοπέλιδας εἴρηκεν Ἑρμιππος ἐν Μοίραις : recte omnino, si rerum ordinem spectes : enumerat enim femininam formam istiusmodi vocum, quæ mulieres quascunque res vendentes significabant : itaque præcesserunt λαχνοπέλιδες, λαχνοποπλήτῖαι : sed & ibi non contemnendam dilectionem Falcckenburgiani Codicis : τὰς δὲ γε βελόνας, βελονίδας εἴρηκεν Ἑρμιππος ἐν Μοίραις : videmus equidem illam lectionem haud parum hoc Pollucis loco confirmatam, ubi plane βελονίδας ex eadem Hermippi fabula notat Auctor noster : an verior igitur lib. VII. Falcckenburgiani Codicis scriptura ? equidem ea de re disputari possit : præfero tamen ibi vulgatam lectionem ; quidni potuerit enim in eadem fabula βελονίδας & βελονοπέλιδας Hermippus nominasse ?

79 ἵνα δὲ &c.] C. A. titulum arponit : περι σκευῶν, ἐν αἷς αἱ ἐσθῆτες ἀποτίθενται. KÜHN.

ἵνα δὲ ἀποτίθ. &c.] Horum pleraque recensuit etiam Pollux VII, 79. & inter ea χηλοῦς : ex Hesychio vero & Eustathio ad Homerum, hæc vestium receptacula vel plexa vel confuta fuisse patet : illum Hesychius locum alibi declaravit. De plerisque sequentibus alio loco meminī dixisse, inter alia de κίσταις ad Segm. 91. quibus potueram supersedisse, si Fungermannium ad hunc locum non dissimilia norasse tum mihi non latuisset. Aliud etiam genus cistarum, in quibus mysteria factorum recondi solebant, memoratur a Clemente, Seneca, Martiale pluribusque.

80 Κίσται, καὶ κιστίδες, &c.] C. A. κίστα κιστίδες ὡς Ἄ. κ. κ. φάσκωλοι θύλακοι στρ. κιβωτός, ῥίσκοι

ὡς Ἄντ. ῥ. ἢ δ. εἰ. ὁμοίαιται δὲ τῶ κ. κιστόταλις εἰμ. καὶ Δίφιλος ἐπιδικαζομένω, ὃ δὲ καν. εὐτος τι δύναται, καὶ τί ἐστὶ ἕαχενος C. A. KÜHN.

Κίσται, καὶ κιστίδες, &c.] Loci Comicis in Acharnensibus sunt, non ita longe a fine :

— ἰπὶ δειπνον ταχῶ

Βάδιζε, τὴν κίστην λαβῶν καὶ τὸν χεῶ.
 Ὁ τοῦ Διονύσου γὰρ σ' ἐστὶς μεταπίμπεται.

Et μοχ κίστην Dicaeolis enim ibi :

Παῖ, παῖ, φέρ' ἐξω δεῦρα τὴν κίστην ἐμοί.

Et κιστίδες iterum :

Τὸ δειπνον, ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς κιστίδος.
 Ἐγὼ δὲ θαιμάτιον λαβῶν, ἐξέρχομαι.

Ubi tamen hoc, & primo loco, de ἀφοβίῃ Scholiae Graecis exponit, allato Homeri loco in eandem rem, quem & supra Segm. 91. Pollucis ex MS. restitui, κίστην ἀφοφόρον pariter adferenti : qui tamen hic de vestium receptaculis, sicut & supra VII, 79. κίστας addit, quod ne quidem negare audeamus, si vel nullum exemplum in eam rem exstaret, præsertim quum sciamus ejusmodi infinita interfuisse diversis usibus : tamen hoc forte quis dicere possit, aptiorem locum, quam illum, ex Aristophane ad hanc rem adferre debuisset : de cista cibaria & istud ἐν Ἰππύσιον

— τὴν ἐμὴν κίστην ἰὼν
 Ἐύλλαβε σιωπῇ —.

intelligendum satis antecedentia probant, ubi Allantopoli jubet populum διακρίνειν e cista, uter ipse ne an Cleon sit

Ἄηρ ἀμύνων περὶ σὲ καὶ τὴν γαστέρα.

Adfertur populum : ibi nempe Scholiae κίστην & κίβωτον ait differre, ὅτι ἢ μὲν εἰς ὑποδοχὴν ἐστὶν ἰδισμάτων ἢ δὲ ἱματίων καὶ χουσοῦ ἢ κίβωτος. Locum vero illum paulo ante ex Aristophane allatum τὸ δειπνον & Suidas in mente habuit, ubi scribit : κίστης, τῆς κίστης κιστίς δὲ, ἀξυθῶνας, παρὰ Ἀριστοφάνει, κιστίδος. Scribe itaque in loco Aristophanis κιστίδος, paroxytone, ut recte noster Pollux hic κιστίδες habeat. Alias de vestium receptaculis κίστας quoque usurpata restatur Hesychius : Κίστη, ἀγγεῖον πλεκτὸν, εἰς ὃ βρώμα ἐνετίθη καὶ ἱμάτια, κιβωτός. Suidas : Κίστη, καὶ κιστίς, ἀγγεῖον ἐν ᾧ τὰ βρώματα κείται, ἢ ἱμάτια τυνά. Ita apud Achillem Tatium lib. III. de Clitoph. & Lencip. λαβῶν κίστην ἐτραπίσις τις e nave demetta, & perferretur ad Satyrum & Menelaum, qui alter ἀνοίγει τὴν κίστην, ibique inveniunt reposita χλαμύδα, καὶ ξίφος, sive cultrum mimicum. Et Hesychio locus libr. IV. Ἐθιοπίε. quamvis vitiose ibi legatur : εἴχον ἀποκειμένην ἐν κιστίδι (scilicet ταινίᾳ) τοῦ μὴ τὸν χρόνον αὐτῆς λυμῖνασθαι ubi quoque malim κιστίδι. JUNG.

81 Κοιτίδες.] Sic & Noster infra Segm. 165. & Hesych. in κοίτη apud quem & κοίτις est. In Suida & Etymologico vero κοίτις. JUNG.

82 Καὶ φάσκωλοι, ὡς ἐν Θ.] Nescio an hæc vox in hodiernis Thesmophoriazusi Aristophanis extet. Ex eodem dramate Comicum tamen ἐν Θεσμοφοριαζούσαις

citra. In Foro publico autem, arca fenestrata. Apud recentiores vero, Rhisci: ut Antiphanes in Aleatoribus, Rhiscus erat, quem dicebat. Erat etiam vas quodpiam arcule simillimum, Candytalis nominatum: cujus Menandrus in Aspide meminit, & Diphilus de Condemnato.

ματόδεσμα· ἐν δὲ τοῖς ⁸³ Δημοπραταῖς, ⁸⁴ κίβω-
τὸς θυριδωτῆ· παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις, ⁸⁵ ρίσκοι,
ὡς Ἀντιφάνης ἐν Κυβευταῖς, ρίσκος ἦν, ἐν εἰ-
πεν· ἀνόμασται δὲ τῶ κίβωτιῶ παραπλήσιον τι
σκεῦος ⁸⁶ κανδύταλις, οὗ μέμνηται καὶ Μέναν-
δρος ἐν Ἀσπίδι, καὶ Δίφιλος ⁸⁷ ἐν Ἐπιδικαζομένω·

huic vocī, ut videtur, & *Harpocratio* testem allegat in *Φασκάλιον*. JUNG.

Καὶ *Φάσκωλοι*] Vocem illam in *Aristophanis*, quæ supersunt, *Thesthoriazusis*, et si inde adferat *Harpocratio*, non reperiri, haud est, quod adeo cum *Jungermanno* mireris; extiterunt enim olim *Thesthoriazuse* priores & secundæ, quarum has temporis injuria delevit, illæ vero superstites ad hanc pervenerunt ætatem, & noltris teruntur manibus: accidit autem, ut *Grammatici* non raro protulerint quædam e *Thesthoriazusis* secundis loca, quæ si quis in prioribus instituat quarere, operam omnem ludet: istius rei egregium extat documentum in nostro *Polluce* lib. VII. cap. 22. ad quem locum hac eadem de re monuerat *Jungermannus* e *Cassiano* ad *Athen.* lib. I. ut magis adeo miret, cum rem eam habuerit compertam, hominem acutissimum hic fluctare. Sed porro notandum, quos ex *Aristophane* *Φασκάλους* hic & lib. VII. *Noster* appellat, *Φάσκωλοι* dicere *Harpocratationem* ex eodem *Comico*, *Suidam* & *Etymologum* *Magnum* genere neutro: quibus forsitan accenseri potest *Isidorus* in *Glossis*: *Raculum*, *saeculum*, *rasceolum*: pro quibus existimo scribendum: *Phasculum*, vel *Phascolum*, *saculum*, *phascolum*: quod tamen posterius forte non sine ratione penitus ejiciendum duxero: in *Gloss.* certe MSS. quæ *Phacolum*, *saeculum* præ se ferebant, nihil inveni tale: alias & *Φάσκωλος* genere masculino extat apud *Antiphanem*, *Hesychium*, *Thomam*, & *Eustathium* ad *Odyss.* B. & E. in *Antiphanio* vero *Φασκάλος* male reperies editum, & *ἰματιοφορία* pro *ἰματοφορία*, quod ex *Eustathio* restituum: potes autem ex iis, quos nominavi, differentiam *Φασκάλου* & *Φασκάλιου* haurire; quanquam ego profecto nullam esse ducam, nisi quod veteres solummodo *Φάσκωλον* dixerint, recentiores etiam *Φασκάλιον*, quo *Libanium* usum notat *Magister*; præterquam quod ipsi inter sese *Grammatici* dissentiant: porro apud *Harpocratationem*, *Etymologum* & *Suidam* *ἰματιοφορίας* esse legendum sentio, ipsaque res clamat: id enim, nisi me fallo, volunt, *Φασκάλιον* esse vestimentorum repositorium: simile prorsus vitium in *Suida* & *Etymologo* voce *ἰπαύλια*, ubi *σημηματα*, *φορία* leguntur pro *σημηματοφορία*, me judice: vid. *Nostri* *Segm.* 127. Fatendum etiam est *Grammaticos* non tantum sibi non constare in hac exponenda voce, sed etiam errare fortean propter similitudinem *Φασκάλιον* cum enim *Etymologus* ex nescio quo auctore *Φάσκωλος*, inquit, *ἰματίον ἐστίν ὁ φορέταις*, aliud agebat: quem enim huic interpretationi colorem conciliet? sed ille revera hac in voce miserrime corruptus est, neque temporis locique ratio medelam ferre patiuntur; *Lysia* tamen locus conqueri potest & emendari ex *Harpocratatione*. Ego vero *Φάσκωλον* Atticos dixisse existimo (sacum quemvis coriaceum, quo aut ad reccondenda vestimenta, pecuniam, aut alia quæcunque urebatur: talibus autem usos facillime probent *Xenophontis* *μάρσιπποι ἰματίων* variis in locis etiam a *Nostro* memorati, qui certe e cotio: utitur autem *Φασκάλιον* *Teles* apud *Seob.* *συγγρ. παύλιος καὶ πλούτου*. Bene vero, quod *Θυλάκους* subjungat *Pollux*; tradit enim ex *Pausania* *Eustathius* *Φασκάλων* & *Θυλάκων* non differre: *Παυσανίας* δὲ καὶ *Φάσκωλοι* ἰερηνεῖς τὸν *Θυλάκων*, εἰπὼν ὅτι *Θυλάκος* ἰματίος *Φάσκωλος*. De *κοίταις* & *κοίταις*, quæ præcesserunt, alibi dictum.

⁸³ *Δημοπραταῖς*] Iterum emenda *Δημοπραταῖς*. JUNG.

⁸⁴ *Κίβωτος* * *θυριδωτή*.] *Sylburg.* *θυριδωτή*. A MS. abest. SEB.

Κίβωτος * *θυριδωτή*.] Cum *Henr. Stephano*, qui ad suum Codicem admonuerat in ora, scribere *κίβωτος θυριδωτή*. JUNG.

Κίβωτος * *θυριδωτή*.] Quin vere *Henr. Stephanus* emendaverit *θυριδωτή*, neminem existimo dubitaturum: *κίβωτος θυριδωτή* dicta, quæ non operculum quoddam, ut vulgo, sed januæ instar habebat: textum ex *Stephani* sententia restitui, non invitis Commentatoribus notis: abest autem *θυριδωτή* a *C. Salmasio*. De *ρίσκοις*, qui sequuntur, non pauci dixerunt; inter alios vir summus *Bochartus* in *Colon. Phœn.* & in *Epist. an Æneas unquam venerit in Italiam*: usum illius vocis *τοῖς νεωτέροις*, *Comædia nova* scriptoribus *Pollux* adscribit: adhibuisse *Menandrum* augurot ex *Terentii Eunuchio* Act. IV. Sc. 6. ad quem *Donatus* *cistram pelle coniectam* exponit, nomenque *Phrygium* esse admonet, quo quidem de posteriori non habeo quod dicam: certe a Græcis ad Romanos, non a *Phrygibus* devenisse satis constat: Græci unde acceperint, non facile dixerō: nollem tamen a *Phrygibus* accepisse negare: videndus & *Engraphius*: *Glossa*: *Rhiscus*, *κίβωτος μέγωλη*, *λάρυξ*: quarum itaque auctor ceteris hoc celtarum genius magnitudine præcelluisse monstrat: apud *Arifseam* vero, vel quicumque sit is scriptor, de LXX. Interpr. *ρίσκοφυλάκεια* legisse memini rariori significatione posita pro repositoriis operum artificiosorum, quæ præstantissimi ingeniosissimique viri elaborarant: prodit illam & commoustrat notionem ipse contextus: *καθόλου γὰρ οὐτε ἐν τοῖς βασιλικαῖς ὑπῆρχε ῥισκοφυλακείας τοιαύτη κατασκευὴ τῇ πολυτελείᾳ καὶ τεχνουργίᾳ οὐτε ἐν τινὶ ἄλλῳ*: istis qui præerant, *ρίσκοφύλακεις* ab eodem *Arifsea* dicuntur: exinde vero patet *Ptolemaum* non tantum libris colligendis, instruendæque locupletissimæ bibliothecæ fuisse dedicissimum, sed & summam habuisse curam rariorum & elegantiorum operum, quæ artifices celeberrimi consecraverant.

⁸⁵ *Ρίσκοι*] Vide *Jan. Parrhasii* *Epist.* 59. SEB.

⁸⁶ *Κανδύταλις*] Supra VII, 79. καὶ *ρίσκοι* καὶ *κανδύταλις*. SEB.

Κανδύταλις] Dixi supra VII, 79. *κανδύταλις* in *Manuscr.* fuisse, ubi vulgo *κανδύταλις*: sed forte utrumque suum auctorem habuisse tam per λ quam per ρ quum in *Hesychio* legatur *κανδύταλις*, ἢ *κανδύλαις*, pro quo altero forte *κανδύταλις* scribendum sit: sed in ejusmodi vocabulis fugientibus jam pœne quid verum, nemo ita facile dicat. JUNG.

⁸⁷ *Ἐπιδικαζομένω*.] Interpr. *Diphilus* de *Condemnato*: melius MS. *Antwerp.* *ἐπιδικαζομένη*, in *Litigante*. *Apollodori* laudat *Ἐπιδικαζομένον* *Donatus* in *Terentii Phormionem*, censetque eandem fabulam mutato nomine a *Terentio* inscriptam *Phormionem*. Ipse autem *Comicus* in prologo simpliciter ait:

Epidicazomenon quam vocant *comædiam* Græci, Latini *Phormionem* nominant.

Quæ verba in medio relinquunt utrum ab *Apollodoro* an vero a *Diphilo* mutuo sit sumpta comædia. Cæterum plane inepta est nota in istum locum: hic, inquit, manifeste errat *Terentius*. Nam hac fabula, quam transtulit, *epidicazomene* dicta est a puella, de qua *judicium* est, cum sit alia *epidicazomenos* ejusdem *Apollodori*: debuit ergo dicere, *epidicazomenem* Græci, Latini *Phormionem* nominant. Verum enimvero censor ille quisquis est (*Donatus* certe non est) alia ceo-

⁸⁸ ὁ δὲ κανδύταλις οὗτος τί δύναται; καὶ τί ἐστίν; ὡσπερ ἂν εἴποις ἀορτάς· ἐμοὶ μὲν δοκεῖ τὸ σκευὸς Περσικόν, ἀπὸ τοῦ ⁸⁹ κἀνδύος κληθέν· εἰς χρεῖσιν 138 δ' αὐτὸ ἡγαγον Μακεδόνες· * ⁹⁰ καὶ ζυγάστρα δὲ, καὶ ζυγάστρια· καὶ στρωματεῖς δὲ ⁹¹ Ἀπολλόδωρος τε ὁ Γελαῶς ἐν Ψευδαίαντι ἔφη, ⁹² μάχαιρα, λόγχη, στρωματεῦς· ὁ δ' Ἀπολλόδωρος

Candytalis vero hic quid est, aut quidnam significat? Mihi sane videtur vas esse Persicum, a Candye, Persica veste denominatum, & a Macedonibus usu receptum esse. * Arcæ, & arcu-læ. Tum & stragulæ. Apollodorus enim Gelous in Pseudaiace dixit, gladius, cuspis, & stragula. Apollodorus autem

fura opus habet. Nam puella dotalis, de qua lis erat, cui ex cognatis nubete debebant jure Attico propinquiore, nunquam Græcis dicebatur ἐπιδικαζομένη, sed ἐπίδικος, adeoque nec comœdia ulla ab ea dicta est ἐπιδικαζομένη. Hoc vero certum est, quod ille qui nuptias puellæ ἐπίδικος sibi vindicabat, ut genere proximus, semper activa notione vocatus sit, ἐπιδικαζόμενος, videlicet orbe puellæ, de qua lis est. & ab eo hujus argumenti fabulæ denominabantur. Franciscus Gnyetus male defendit Terentium dicens, Antiphonis respicere τὸ ἐπιδικαζόμενον possum, ut qui in fabula hac ἐπίδικος, seu ἐπιδικαζόμενος introducitur, id est, de quo in judicio contenditur inter Demiphontem patrem & puellam Chremetis filiam. Verum ἐπίδικος & ἐπιδικαζόμενος non sunt unius ejusdemque significationis: nam ἐπίδικος nusquam de viro usurpatum extat, puella tantum ἐπίδικος salutar, neque omnis orba, sed hæres, vel ex asse, vel ex parte paternorum bonorum, quæ non habet fratrem. De hac Helena saltabant propinquiore: at si paupercula & indotata fuerat, proximus vel ducere eam vel dotare quinque minis cogebatur Atticis legibus, sed ἐπίδικον illam dictam esse non memini, erat enim revera ἀνεπίδικος, quia nulli erant ἐπιδικαζόμενοι ipsa vero fiebat ἐπιδικαζομένη, lite non novebat proximo cognato ut se vel duceret vel dotaret. Deinde nec Antiphonem recte dixeris ἐπιδικαζόμενος ex eo, quod de ipso inter patrem Demiphontem & puellam nuptiam judicio contendebatur: hoc enim plane novum & Græcis auribus inofensum significatum est: ἐπιδικαζόμενος ipse δικάζεται ἐπὶ τῇ ἐπιδικασίῳ, litigat de puella, que litii materia est inter cognatos: de ipso vero nulla sub judice lis est. Non melius scopum tangunt alii, qui ἐπιδικασίαν lite vindictiarum a Phormione Antiphoni motam asserunt: at tum demum fuisset actio hujusmodi, si Phormio cum Antiphone judicio contendisset de puellæ orbæ & divitis matrimonio, ut genere propior, quod in toto dramate nusquam apparet. Ad ultimum non admittendum est, duas fabulas fecisse Apollodorum, quarum altera ἐπιδικαζομένη, altera ἐπιδικαζόμενος inscripta fuerit. Ipse Donatus huic commento obviam ivit statim in prolegomenis: Hanc comœdiam, inquit, manifestum est prius ab Apollodoro sub alio nomine, hoc est, ἐπιδικαζόμενος Græce scriptam esse, quam Latine a Terentio Phormionem. Nulla hic mentio ἐπιδικαζομένης a puella denominatæ, nec alibi laudatur hujus nominis drama: sed hæc ὡς ἐν παράδῳ ad Diphili ἐπιδικαζόμενος, ut sua significatio τῇ ἐπιδικαζομένῳ salva maneret; nam accuratius de toto negotio agere propositi ratio prohibet. Kühn.

Ἐπὶ δικαζομένη.] An? ἐν δικαζομένῳ, vel ἐν ἐπιδικαζομένῳ, vel ἐπιδικαζομένῳ. Credo me verum conjectasse, quum tam multa conjectaverim: quod istud vero, paullo peritior me dicat. Menandri vero Ἄσπις laudatur etiam in Scholiis Græcis ad Acharnenses Aristoph. ad χύτραν συντρέψετε. JUNG.

Ἐπὶ δικαζομένη.] Restituendum esse Δίφιλος ἐν ἐπιδικαζομένῳ Kühnius erudite pluribus ostendit: textum hac emendatione refeci: sed ipse præterea Diphili locus vacillat, & magno jam MSS. usum, quo nos sacri-lega manus privavit, redemptum vellem: Codicem tamen Seberii Augustanum sequens sum, quæque ille exhibuit, textui inserui, quamvis locum vitii vacuum esse mihi non persuadeam: haud tamen ita difficili negotio nitoti suo restitui queat: scribendum enim judico: σὺ δ'

ἂν εἴποις ἀορτάς· scilicet hæc sunt alicujus verba alterum reprehendentis, quod usurparet vocem κανδύταλις, cum potius ἀορτάς debuisset dicere: profecto non infrequenter istiusmodi reperisse memini fragmenta Comitorum veterum, quæ quorundam hujusmodi vocum continentur emendationem: vid. ex Antiphane Segm. 21. de σταθμοῦχοι, & ex eodem de κακὰ βω Segm. 106. De ἀορταῖς dicetur inferius. De κανδύταλι vero fortean dexterrime judicat Auctor noster vocem esse Persicam, quam primi intulerint in Græciam Macedones: haud dispari ratione lib. IX. cap. 3. ubi de paradiso scribit, non paucas Persarum voces in linguam Græcam illapsas tradit: Hesychius autem prorsus similem huic nostræ κανδύταλις vocem adnotat, ut ab eadem origine mansisse facile perspicere possit: Κανδυτάνας ἢ κανδυλάι, ἰματιοθήκαι, ὅπου τὰ πολυτελέῃ ἰμάτια ἔβαλλον· sed hunc ego locum vitii immunem esse non credo: cogitavi ad restituendum κανδυτάλαι pro κανδυλάι· cui sanequam emendationi non leve momentum accederet ex Pollucii nostri κανδυτάλι· quod me tamen parumper dubium tener, vocabulum quoddam est Persicum קנדרת, corbis frumentaria, ut Golius observat, cujus literæ, significatus, ipsaque pronuntiatio conveniunt cum voce κανδυλάι· hac autem in re lectorem arbitrari jubeo: ad me quod attinet probavero magis reponi κανδυτάλαι, quod ipsum & ἡψηγεταππο probari jam video.

88 ὁ δὲ κανδ. οὗτος τί ἐστίν, καὶ τί δ.] MS. τί δύναται καὶ τί ἐστίν; ὡσπερ εἴποις ἀορτάς· ἐμοὶ μὲν οὖν δ. SEB.

Ὁ δὲ κανδ. οὗτος τί ἐστίν, καὶ τί δ.] Salm. C. ὁ δὲ κανδύταλις οὗτος τί δ. κ. τί ἐστίν, ὡσπερ ἂν εἴποις ἀορτάς· ἐμοὶ μὲν οὖν δοκεῖ. Kühn.

Ὁ δὲ κανδ. οὗτος τί ἐστίν, καὶ τί δ.] Consideranda lectio in MS. Seberii: τί δύναται καὶ τί ἐστίν; ὡσπερ εἴποις ἀορτάς· ἐμοὶ μὲν οὖν δ. an aliquid ibi lateat de verbis Comici. Sane ἀορταῖς supra ex Menandro VII, 79. allata fuerit, & mox Segm. 139. ex eo & Possidippo etiam. JUNG.

89 Κἀνδύος] Not. Sylb. vid. supra VII, 58. & 63. pr. edit. κἀνδύος. SEB.

Κἀνδύος] C. A. κἀνδύος. Kühn.

Κἀνδύος] Κἀνδύος, pro κἀνδύος. ut recte Seberus noster edidit, ab H. Stephano ita emendatum hic fuit in suo Codice. JUNG.

90 Καὶ ζυγάστρα δὲ, &c.] Post Μακεδόνες C. A. ζυγάστρα, ζυγάστρια, στρωματεῖς ὡς Α'. ὁ Γ. μάχαιρα, λόγχη στ. κέχρηται δὲ κ. Α'. κ. θ. δὲ κίστη &c. Kühn.

91 Ἀπολλ. τε ὁ Γελαῶς] De Apollodori Comici, in quibus Auctores variare videntur, vide Casaub. VII. Athen. 6. Ceterum Geloi Apollodori, qui hic in Ψευδαίαντι citatur, drama istud mendosum in Suida est. Legitur enim ibi inter Apollodori ejus dramata, Ψευδαίας, quum scribendum sit Ψευδαίας, Falsus Ajax, credo. JUNG.

92 Μάχαιρα λ. στρωμ.] Interpretes legit: μάχαιρα, λόγχη. SEB.

Μάχαιρα λ. στρωμ.] Χρησὶς ipsa sic videtur scribenda, ut & Interpreti forte visum noster Seberus putat: μάχαιρα > λόγχη, στρωματεῖς· adhæsit σ fini vocis præcedentis ab initio sequentis quoque, quales errores vulgati sæpius. JUNG.

Μάχαιρα λόγχης] In textu restitui μάχαιρα, λόγχη, Κιθνίσιον sequens, quæ emendatio ita facilis &

Carystius, in Beneficium rependente, stragulas distuebant: nomine etiam hoc Antiphanes utitur in Apocarterunte. Tholiam quoque cistæ instar esse tradunt, turbinatum habentem operculum. Xenophon autem in Expeditione etiam Marsupia vestimentorum dixit. * Aortæ vero dictæ sunt in Posidippi Epistathmo: Scenas, vehicula, rhiscos, aortas, tachana, lecticas, & asinos. Illud enim, quod in Menandri Misogyne scribitur, Chlamydem æstivam, hastam, aortam, & vestes: ambiguum est, quoniam nonnulli aortῆρα

Καρύστιος ἐν Ἀντενεργεταῶντι, τοὺς στρωματεῖς ἔλυσεν κέχρηται δὲ τῷ ὀνόματι καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ἀποκαρτεροῦντι. 93 καὶ θολίαν δὲ κίστην εἶναι λέγουσιν, ἔχουσαν θολοειδὲς τὸ πῶμα. 94 Ξενοφῶν δὲ ἐν τῇ Ἀναβάσει ἔφη καὶ μαρσίπους ἱματίων. 95 αἱ δὲ αὐρταὶ εἰρήνται ἐν Ποσειδίππου Ἐπιστάθμῳ 139 μῶ, 96 Σκηναῖς, ὄχους, ῥίσκους, αὐρτάς, 97 τάχανα, λαμπήνας, ἔνους. 98 τὸ γὰρ ἐν Μισογύνῃ Μενάνδρου, χλαμύδα, καυσίαν, λόγχην, αὐρτῆν, ἱμάτια ἀμφίβολον, ὅτι ἐνίοι καὶ αὐρτῆρα

obvia, ut ad illam confirmandam MSS. ope non indigamus. Pollux autem στρωματεῖς hic enumerat inter eas voces, quæ vestimentorum involucra designant, iisque auctoritatem conciliat ex utriusque Apollodoris: notandum vero Auctorem nostrum observasse VII. 79. quæ veteres nominarunt στρωματόδεσμα, dixisse recentiores στρωματεῖς: rectissime profecto: eam enim ob causam Atticæ elegantix magistri posteriori voce pure loquentibus abstinendum sanxerunt: Phrygischw: Στρωματεῖς ἀόκμοι· στρωματόδεσμος ἀρχαῖον καὶ δόκιμον· λέγε αὐτὴν καὶ ἀρσενικῶς καὶ οὐδεντέρως· pariterque Thomas: Στρωματεῖς μὴ εἴσῃς ἐπὶ στρωματέων, ἀλλὰ στρωματόδεσμος, καὶ στρωματόδεσμοι οὐδεντέρως. Λισχίτης· ἀνδρῶν δύο στρωματόδεσμα φέροντες· voculam loco deesse quivis paululum oculatior facile perspiciat: quis enim illam vocem usurpavit ἐπὶ στρωματέων, de ipsis stragulis? addendum omnino κατιλήματος vel ἀγγύϊου, ut ἱματίων ἀγγύϊα Noster dixit, aut tale quippiam. Neque sane vocem στρωματεῖς apud scriptores vere Atticos facile reperitur iri certus sum; nec est, quod quisquam Apollodororum testimonia nobis obducatur, siquidem apud paulum humaniores fati constat quam parum ipsi veteres Grammatici loquendi formulis & vocibus a Comædix novæ scriptoribus usurpatis nitantur, adeo quidem ut ipsum Menandrum minus pure scripsisse, ideoque nec imitandum quidam duxerint: in Glossis equidem invenio Στρωματεῖς, pulνίμα, & Clementis aliorumque στρωματεῖς, quod nulli non notissimum: sed hæc xvi esse recentioris nemo dubitabit: contra ea στρωματόδεσμων utroque genere & veteres & e junioribus, qui veterum sunt studiosi, sæpius utuntur: Æschinem adduxisse Thomam vidisti: locus est in Oratione gravissima de Legatione Falis, ubi Demosthenem sequutos esse duos homines inquit, qui tulerint lectulorum sarcinas, ut Wolfius, in quarum altera talentum fuerit positum: huic Aristoteles accedat, seu quem alium, antiquum certe, istius scripti auctorem censueris, de Mundo cap. 6. ubi vilissimi servitii ducitur στρωματόδεσμων δῆσαι, quod vir gravis nolit atrectare: Arulejus libello de Mundo, ubi hunc locum interpretatur, vocem illam præterit, rem ipsam generaliter exprimere contentus. Hac vero de re si plura & erudita legere quis concupiscat, illum adire jubeo ad H. Casauboni Animadv. in Athen. libr. I. cap. 5. ubi cum dexterrime & luculenter enucleasse judico τὰ ἀπὸ τῶν στρωματόδεσμων γράμματα apud Athenæum. De utroque Apollodoro vide quæ dixi ad Segm. 93.

93 Καὶ θολίαν δὲ, ὡς κ.] MS. θολ. δὲ κίστην εἶναι λ. SEB.

Καὶ θολίαν δὲ, ὡς κ.] Particulam ὡς MS. Seberi non agnovit: & credo abesse posse. JUNG.

Καὶ θολίαν] Ubi desituitur ceterorum MSS. ope, Codicem Augustanum sequi fas est: ejus igitur ductu ὡς judicavi defendendum in contextu: de θολίᾳ ejusque vocis variis significationibus jam a me diversis in locis fuit actum.

94 Ζ. δὲ ἐν τῇ Ἀν. ἔ. κ. μαρσ. ἱμ.] Vide supra VII, 79. SEB.

Ζ. δὲ ἐν τῇ Ἀν. ἔ. κ. μαρσ. ἱμ.] C. A. καὶ ὡς Ζ. μαρσίπους ἱματίων apud illum lib. IV. Exped. Cypri legitur cum duplici π. ὡς πρὸς μαρσίπους ἱματίων κατατιθεμένους ἐν πέτρᾳ ἀντράδι inquit: nec aliter legit Salm. Kühn. Ζ. δὲ ἐν τῇ Ἀν. ἔ. κ. μαρσ. ἱμ.] Xenophonius locus est lib. IV. Ἀναβάσ. ubi se quidam adolescentes Xenophonί narrati vidisse γέροντά τε, καὶ γυναῖκα, καὶ παιδίσκας ὡς πρὸς μαρσίπους ἱματίων κατατιθεμένους ἐν πέτρᾳ ἀντράδι. JUNG.

95 Αἱ δὲ αὐρταὶ] Salm. οἱ δὲ αὐρταὶ εἰρήνται. Kühn. 96 Σκηναῖς, ὄχους, &c.] Sequitur post ἐπιστάθμῳ in C. A. ῥίσκους ἂ. τ. καμπήνας ὁ. Salm. leg. pro τάχανα, ὄχανα. Kühn.

97 Τάχανα] Quid τάχανα non magis scio quam Interpretis: nec quod sequitur mox ἔνους probum puto vel mendo vacare hic: sed quod ad prius attinet, vere ine restituere puto λάχανα,

Σκηναῖς, ὄχους, ῥίσκους, αὐρτάς, λάχανα, λαμπήνας, ἔνους. —

Loquitur de vehiculis, & quæ ad iter pertinent, quo vestes reponas curru abiturus: & σκηναῖς mentio supra Segm. 52. ὄχων Segm. 51. ubi & λαμπηῶν, omnia in re vehiculari: λάχανα vero quid hic sint, dicet tibi optimus Glossatorum Hesychius: Λάχανα, τὸ ἐπὶ τῆς ἀπήνης πεπλεγμένον, ἐν ᾧ καθίζονται: sed de ultimo ἔνους, mihi non liquet, nisi quod videatur versus id spernere etiam. Ego in parte juveni; finem emendet alius. JUNG.

98 Τὸ γὰρ ἐν Μ. Μ. X. κ. λόγχην, &c.] C. A. ἔγχευεν περὶ τὰ ἱμάτια ἂ. &c. Menandri versus sic distinguit Salm.

— χλαμύδα, καυσίη, Λόγχην, αὐρτῆν, ἱμάτια.

In quo versus quidam legebant αὐρτῆρα. Kühn.

Τὸ γὰρ ἐν Μ. Μ. X. κ. λόγχην, &c.] Sic concipienda hæc puto: τὸ γὰρ ἐν Μισογύνῃ Μενάνδρου, χλαμύδα, καυσίαν, λόγχην, αὐρτῆν, ἱμάτια, ἀμφίβολον, ὅτι ἐνίοι καὶ αὐρτῆρα γράφουσιν. Hoc enim ait, de αὐρτῆ ἀgens, quarens id pro ἱματιοθήκῃ accipitur, Menandream χρῆσιν ambiguam esse, nec ea plene probari istam voculam, sicut ex Posidippea: Cur? quia in Menandri scriptura variabat, patetque e Polluce hic quosdam versiculum ita scripsisse,

Χλαμύδα, καυσίαν, λόγχην, αὐρτῆ, ἱμάτια.

Ergo non omnino firmum auctorem hinc voculæ αὐρτῆ adducas. Est vero idem versiculus & supra VII, 79. in vulgatis, sed hinc emendandus, quum ibi mendosus sit, ut ibi monui. JUNG.

Τὸ γὰρ ἐν Μισογύνῃ Μεν.] Rectissime distinguit posteriora Menandri Pollucisque verba Jungermannus: sed adverte, quæso, siquidem eo jam oculus aberravit, lepidam Interpretis nostri ignorantiam; ille conjunctis vocibus χλαμύδα καυσίαν chlamydem æstivam in sua versione dixit, ἀπὸ τοῦ καυσίαν scilicet, quo aliud aliquid magis ridiculum dari possit equidem ignoro. Sed, quod ad hanc rem facit, apud Hesychium reperiō: Αὐρτης, ξιφιστῆς, ὑπὸ Μακιδόνων· ἄγγος δερ-

γράφουσιν· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ περὶ ζώων⁹⁹ Ἀριστοτέλους, δύο τῶν πρὸς τῇ ῥάχει Φλεβῶν ἢ ἀριστερά ἀορτὴ¹⁰⁰ καλεῖται· παρὰ δὲ Φερεκύδῃ, εἰς τῶν Κυκλώπων. ¹ τὰ δὲ κούρεως σκευή, κτένες, 140 κουρίδες, μάχαιραι, μαχαιρίδες. ² ἐν μὲν γὰρ Κρατίνου Διονυσιαλέξανδρῳ εἴρηται, Ἐνεῖεν δὲ ἐνταυθαί μάχαιραι κουρίδες, Αἰς κείρομεν τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς ποιμένας· ἐν δὲ³ Χρυσῷ γένοι Εὐπόλιδος, Ἐπειθ' ὁ κούρεὺς τὰς μαχαιρίδας λαβὼν, ὑπὸ τῆς ὑπῆνης κατακερεῖ τὴν εἰσφορὰν· ⁴ καὶ ψαλῖς δὲ, τῶν κούρεων σκευῶν, ⁵ ἢν καὶ μίαν

κατακτείνετο· sic scilicet locum illum emendandum judico, nisi quid aliud magis obscurum restet: ἀορτήν sane vel ἀορτήρα significare balteum, vel, si mavelis, circulos, ex quibus ensis sit suspensus, ex ipso Homero, ejusque Commentatoribus constat, ut nihil in ea significatione videam rari & insoliti, cur alicui dialecto adscribi mereatur: sed profecto ab usu communi remotior est altera notio, ab Ἀλδοισιο nostro adnotata, quam itaque potius Macedonibus vindicandam existimo: sic igitur repono: ἄγγος δερματῖν ἱματίων ὑπὸ Μακεδόνων· simillimum in re non diversa mendium animadverti ad IX, 13. porro nos hac in parte juvat Suidas: Ἀορτὴν λέγουσιν οἱ πολλοὶ ἰὸν Ἀβερτίνι· Μακεδονικὸν δὲ καὶ τὸ ὄνομα· quo quidem in loco Grammaticum illam vocis ob oculos habuisse significationem, quam hic Pollux tradit, mihi planissime persuadeo: vid. Meursii Gloss. in Ἀβερτίνι. In Posidippi verbis τὰ χάρακα nobis negotium facessunt: an satis huic loco prospectum sit restituito λάχαρα, quamvis id ipsum & nobis in mentem venerat, dubitandi sunt rationes: aliis acutioribus illius vocabuli medellam commendo: Ζηγορμαππυμ nostrum ὄνοι offendebant: me quidem hercule illi non morantur, siquidem rejiciendos existimem: & vinne vitii originem? pro ὄχους sic fuit in hoc illove exemplari male scriptum, quod cum recte quidam emendasset, repetita de novo ad finem sequentis lineæ vitiosa lectio: si quis tamen retinendos existimet, non magnopere obnitatur. Μενανδρὸς χάρακα aliter expressa est VII, 79. Χλαμύδα, καὶ μουσίαν λόγχην· ibi καουσίαν adscripserat ex hoc loco Canterus: ad me quod attinet, neutram lectionem facile damnem dubius omnino, quæ alteri sit anteponenda: forte tamen, quæ hoc loco reperitur, præplaceat, alias Myfi jaculandi arte balatarumque validarum laude nobiles. Denique paululum inferius καλεῖται textus e MSS. habet: de ἀορτῇ & Suidas Φλεβὴ ἢ μεγάλη· E Cyclopibus unum fuisse Aorten alicui me legisse memorie non succurrit: Apollodorus sub initium Bibliothecæ Bronten, Steropen & Harpen nominat: posterior ille Arges dicitur Eustathio ad Od. I. nisi prætulisset emendari Harpes, Ἄρπη· hunc ipsum vero Pherecydem appellasse ἀορτὴν credo; consentiunt enim omnes egregie in Bronte & Sterope.

⁹⁹ Ἀριστοτέλους, δύο τῶν π. &c.] C. A. Ἀριστοτέλης τῶν πρὸς τῇ ῥάχει δύο Φλεβῶν τὴν ἀριστερὰν ἀορτὴν καλεῖ, ὀμίστις παρὰ δὲ φ. &c. usque ad κυκλώπων· Salm. ἀορτῖς καλεῖται· ἀορτὴν nempe vocarunt. KÜHN. 100 Ἐκαλεῖτο.] MS. καλεῖται. SEB.

Ἐκαλεῖτο.] Omnino cum Seberi MS. scribendum judico καλεῖται, non, ut vulgo est, Ἐκαλεῖτο. Locus Aristotelis, quem Noster laudat, est περὶ ζώων ἱστορίας libro, ut ipse indicat, tertio, cap. 3. ἔχει δὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἡμῖν Φλεβῶν φύσις· δύο Φλεβῆες εἰσὶν ἐν τῷ θώρακι, κατὰ τὴν ῥάχιν μὲν, ἐντός δὲ κείμεναι ταύτης ἢ μὲν μείζων, ἐν τοῖς ἔμπροσθιν· ἢ δ' ἐλάττων, ὅπισθεν ταύτης· καὶ ἢ μὲν μείζων, ἐν τοῖς δεξιῶς μᾶλλον, ἢ δ' ἐλάττων, ἐν τοῖς ἀριστεροῖς, ἢ καλοῦσι τινες ἀορτὴν, ἐκ τοῦ τεθεῖσθαι καὶ ἐν τοῖς τεθεῖσθαι

scribunt. In tertio autem de animalibus Aristotelis, duarum in tergo venarum sinistra aorta nominatur: apud Pherecydem vero unus e Cyclopibus. Porro tonforis instrumenta sunt, pectines, novaculae, culttri, cultelli: * nam in Cratini Dionysiale¹⁴⁰ xandro dictum est, Inerant vero illic culttri tonforii, quibus tondentur oves, & greges. Sed in Chryfogonibus Eupolidis, deinde tonfor cultellos arripiens detondet sub barba lanuginem. Tum & forfex inter tonforis instrumenta refertur: quam μίαν

σι τὸ νευρᾶδες αὐτῆς μέριον. JUNG.

1 Τα δὲ κούρεως] C. A. titulo præmissio, περὶ κούρεως σκευῶν· Salm. C. κούριων σκ. sequitur in C. A. κτεναί, κουρίδες, μαχαιρίδες. KÜHN.

2 Ἐν γὰρ Κρ. Διον. ἢ. Ἐνεῖεν &c.] MS. ἐν μὲν γὰρ. SEB.

Ἐν γὰρ Κρ. Διον. ἢ. Ἐνεῖεν &c.] Versus Cratini ita formarem:

Ἐνεῖεν δ' ἐνταυθαί μάχαιραι κουρίδες,
Αἰς κείρομεν τὰ πρόβατα καὶ τοὺς ποιμένας.

Hic vellem inesse cultros tonforios,
Quos & oves tondemus & oviliones. KÜHN.

Ἐν γὰρ Κρ. Διον. ἢ. Ἐνεῖεν &c.] MS. Seberi, ἐν μὲν γὰρ Κρ. quod magis placet, quamvis levia id monere. Sic mox ἐν εἰ sequitur. Cratini verba ita concipienda:

Ἐνεῖεν δ' ἐνταυθαί μάχαιραι κουρίδες,
Αἰς κείρομεν τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς ποιμένας.

An etiam in iis μάχαιραι, κουρίδες, cum commate interposito scribendum est? ut præcessit, κουρίδες, μάχαιραι. Nam & μαχαιρας, sicut μαχαιρίδας, de tonforiis acceptas, patet vel ex μῖα & διπλῆ μαχαιρα· Hesychius: Μάχαιραι, ξίφος καὶ παραζώνη, καὶ οἷς ἀποκείρεται τὰ πρόβατα &c. Quamvis non nesciam & μάχαιραι κουρίδες, ut vulgo est, defendi posse, quasi μάχαιραι κουρικαί. JUNG.

3 Χρυσογένειον] MS. χρυσογένει· vid. supr. VII, 86. SEB.

Χρυσογένειον] C. A. χρυσῶ γένει· senarios Eupolidis hunc in modum darem:

Ἐπειθ' ὁ κούρεὺς τὰς μαχαιρίδας λαβὼν
ὑπὸ τῆς ὑπῆνης κατακερεῖ τὴν φορὰν.

Dein tonfor habens cultros tonforios
Sub mystace tondebit quicquid est natum. KÜHN.

Χρυσογένειον] Pro χρυσογένειον. MS. Seberi χρυσογένει. In MS. nostro id nomen semper deficit, nisi supra Segm. 63. ubi ἐν χρυσογένει habebat. Alias satis variat hoc nomen, ut admonuit Casaub. IX. Athen. 17. ego in nostro Polluce fere Χρυσογένει malle: nescire me tamen utrum rectum, & an bina dramata, de quibus Casaubonus noster, dicere satius est. Verba ejus facile ut versus disponam,

Ἐπειθ' ὁ κούρεὺς τὰς μαχαιρίδας λαβὼν,
ὑπὸ τῆς ὑπῆνης κατακερεῖ τὴν εἰσφορὰν. JUNG.

Χρυσογένειον Εὐπόλιδος] Ex Antwerpiensi Codice Kühnii notavit χρυσῶ γένει· qui verus est istius fabulæ titulus, ut pluribus ostendi ad Segm. 63. forsitan emendatorem haberemus & pleniorum Comicis locum, nisi MSS. sacrilega manus vitiasset.

4 Καὶ ψαλῖς δὲ, &c.] Vide supra II, 32. SEB.

Καὶ ψαλῖς δὲ, &c.] C. A. addit ξυρὸς tantum, & statim sequitur τὰ δὲ σκυτοτόμου τομῆς &c. cum titulo περὶ σκευῶν σκυτοτόμου. KÜHN.

5 ἢν καὶ μίαν μ.] Sic etiam MS. Sed Henricus Stephanus reponendum ait διπλῆ. Nam μῖα μάχαιρα fo-

μάχαιραν vocant. Novacula, & novaculae theca, secundum Aristophanem in Theophrastiazusis:

Autemque nobis novaculam ista hinc ex theca accipis.

Et instrumenta tenuia dicta sunt Possidippo. * Sutoris autem instrumenta: culter sectorius, in Platonis Alcibiade: & scalpellum, in Republica. Pedisque forma lignea, in symposio. Tum & circumsector dicitur, & forficuli, acus. Et subula dicta sunt in Nicocharis Cretensibus,

μάχαιραν καλοῦσι· καὶ ξυρόν, καὶ ἑξυροδόχην· ὡς ἐν Θεσμοφοριαζούσαις Ἄριστοφάνης·

Χρήσόν γε νῦν ἡμῖν ξυρόν. Αἰ. αὐτὸς λάμβανε

Ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ἑξυροδόχης. ---

* καὶ ὄνυχιστήρια δὲ λεπτὰ Ποσειδίππῳ. * Ὁ τὰ 141 δὲ σκυτοτόμου σκευή, τομῆς ἐν Πλάτωνος 10 Ἀλκιβιάδῃ εἰρημένος. 11 καὶ σμίλη, ἐν τῇ Πολιτείᾳ καὶ 12 καλάπους, ἐν τῷ Συμποσίῳ· καὶ περιτομῆς δ' ἀν' ῥηθείᾳ, καὶ χηλεύματα, καὶ ἔπειας 13 καὶ ὀπήτιον εἴρηται ἐν Νικοχάρους Κρησὶ, τοῖς

ret novacula, quae simplex est, non sorfex, quae est duplex: vide supra II, 32. SEB.

10 καὶ μίαν μ.] Leg. καὶ ἢ μ. κ. ξυρόν· nam novacula dicitur μία μάχαιρα, ut sorfex διπλῆ μάχαιρα· vid. supra II, 32. Kühn.

11 καὶ μίαν μ.] H. Stephanus ad oram sui Codicis adscripsit, διπλῆν μάχ. ut supra sic II, 32. et ita hic corrigendum ait in Thesauro suo: cui nondum possum assentiri tamen. Nam & noster MS. opt. supra II, 32. habet: ἔλεγον δὲ τι οἱ κωμαδοὶ, καὶ κείρεσθαι μὲν (non διπλῆ) μάχαιρα, ἐπὶ τῶν καλλωπιζομένων· τὴν δὲ μάχαιραν ταύτην καὶ ψαλίδά κελίκασι· ubi observavi: locum Aristophanis ex Acharnensibus hoc firmiter magis:

Ὁ δ' ἐντυχὼν ἐν τῇ γοῶν πρόσεισι σοὶ βυδίζων Κρωτῖνος, αἰεὶ κικαρμένον μοιχὸν μὲν μάχαιρα.

Ut & locos Hesychii binos, quibus docet μίαν μάχαιραν· eos solitos fuisse tonderi τὸν κῆπον κουράν. Jung.

6 ἑξυροδόχῃ] Pro ἑξυροδόχῃ an forte ἑξυροδόχῃ reponendum? Jung.

7 Ἀριστοφάνης] Fol. 517. Legitur autem ibi ἑξυροδόχης. SEB.

Ἀριστοφάνης] In verbis Aristophanis etiam ἑξυροδόχης forte reponendum; nam hodieque ita in vulgatis ejus libris legitur, ut etiam adnotavit noster Sebeus: certe & noster MS. supra II, 32. ubi id vocabulum ex Aristophane quoque profertur, ἢ ἑξυροδόχῃ habet clare: ut δουροδόχῃ, ἰστοδόχῃ, κυρνοδόχῃ, διοδοχῃ, apud Nostrium. Jung.

8 Καὶ ὄνυστῆρα δὲ λ. Π.] Forfan ὄνυχιστήρια· Sylburg. ut intelligantur cultri ad recisionem unguium apti, quod in Thesauro additur: MS. editis similiter. SEB.

Καὶ ὄνυστῆρα δὲ λ. Π.] ὄνυχιστήρια Salm. C. V. & delet δὲ λεπτὰ Ποσειδίππῳ. Kühn.

Καὶ ὄνυστῆρα δὲ λ. Π.] H. Stephanus primus, credo, hanc voculam emendavit, unde hausit Sylburgius. Ita enim ad suum Codicem H. Stephanus in ora: ὄνυχιστήρια, ἴσως. Eodem modo indubitanter legere nos jussit amiciss. Salmusius, & ita jam pridem ad oram Codicis sui se adpulsisse. In epigrammate Græco, ait, nescias an hac instrumenta vocentur συλόνηχος sive συλόνηχος, ἀν' ὄνυχος· ita enim habes de toufore loquens, καὶ ψηκτραν δονακῆτιν ἀπίπτουσι καὶ λιποκόπτους Φασγαρίδας, καὶ τοὺς συλόνηχος ὄνυχος· ἐπιγράμμα ποηδὸν εἰδῆται est: meministi me alicubi legisse ὄνυχιδας dici. Gaudete mehercule ejusmodi rara & recondita me subinde posse miscere meis, quæ protrita & vulgaria pleæque non ignoro. Jung.

Καὶ ὄνυστῆρα] ὄνυχιστήρια textui reposui, quæ lectio vel sine MSS. factis pet se manifesta: in reticandis unguibus curiosos fuisse veteres nitorisque studiosos ex veterum lectione didici, adeo ut & inter molitice effeminatice anime signa reponeretur nimiam unguibus impendere curam: hanc itaque ob rem adhibita sunt ὄνυχιστήρια.

9 τὰ δὲ σκυτ. σκ.] σκυτοτόμου σκευή & supra lib.

VII. cap. 21. enumerata fuerit. Jung.

10 Ἀλκιβιάδῃ] In Alcibiade primo paullo longius a fine: ὡσπερ σκυτοτόμος τίμησι σου τοῦ καὶ σμίλη καὶ ἄλλοις ὄργανοις· ubi etiam σμίλην vides, quam mox tamen Noster ex ejus de Republica vult confirmare, & recte etiam: nam primo πολιτικῆς Πλάτωνος non longe a fine est: τὴ δὲ μάχαιρα ἐμπόδιον κλῆμα ἀποτόμοις, καὶ σμίλη, καὶ ἄλλοις πολλοῖς; πῶς γὰρ οὐ; Ἄλλ' οὐδεὶς γ' ἀν' οἴμαι οὕτω καλῶς, ὡς δρεπάγῳ, τῷ ἐπὶ τούτῳ ἰργασθάντε· sed ad priorem Platonis locum quod attinet, eum jam ex Folluce emendare debemus, scribentes, τομῆ· quum vulgetur, ut vides, τομῆ· τομῆς enim apud Pollucem noster, & περιτομῆς hoc ὄργανον. Jung.

11 Καὶ σμίλη] C. A. σμίλη sine καὶ, & mox & c. χηλεύματα ὀπίσθι. Kühn.

12 Καλάπους] Ita MS. quoque, nec apud Platonem aliter reperio fol. 1186. (aut edit. Serrini tom. III. fol. 191. At supra II, 195. καλόπους· & VII, 85. καλόποδις. SEB.

Καλάπους] Supra fuisse καλόπους & καλόποδις adnotavit jam Sebeus noster: in MS. suo autem hic, ut & apud Platonem esse, ut hic vulgatur. Verba Philosophi: ἔχων τὴ τοιοῦτον ὄργανον, οἷον οἱ σκυτοτόμοι, περὶ τὸν καλόποδα λαμβάνοντες τὰς τῶν σκυτῶν ῥυτίδας· quamvis H. Stephanus in Thesauro καλόποδα habeat in hoc Platonis, qui & Galeni locum adfert Therap. IX. in quo etiam exemplaria quædam καλόποδι habere ait. Idemque H. Stephanus hic in suo Codice ad καλάπους in ora καλόπους adscripserat, sic credo legere malens: supra II, 195. in MS. nostro deerat καλόπους· VII, 85. habebat ut vulgo καλόποδις: sed ad oram tamen καλόποδις ab eadem manu: quod ibi adnotate oblitus fui. Et forte utrumque probum: itaque habes alias & καλόποδιον apud Suid. & Etymolog. ut & καλόπους. Jung.

Καλάπους] Sic scribatur rectius an καλόπους, non est, quod summo opere cures: vidi Etymologicum MS. quod vocem illam utraque admittere scripturam docebat: certe descriptionis ratio quam dubia sit & incerta ex istis, quæ dixit Jungermannus, abunde colligere licet: præterea in Glossis antiquis καλόποδιον & καλόποδιον utrumque legitur, καλάπους & καλόπους, forma caligantis, forma calceæ, πορτα.

13 Καὶ ὀπήτιον ε. i. N. K. τ. τρ. α. ὡσπερ ἀρχιλ.] C. A. ὀπήτιον δὲ ε. i. N. K. τ. τ. α. ὡσπερ ἀρχίλιον C. V. ἀρχίλιον. Salm. ἀρχίλιον ὀπήτιον, inquit, respondet apud sutores sutorum terebra: unde & apud Archilochum dicitur ἀντίπαλον τοῖς τροπῶναις, a quo habet id ipsum Nicochares: vel Nicochares simpliciter fecit mentionem ὀπήτιου. Archilochus vero id ipsum dixit, ἀντίπαλον τοῖς τροπῶναις. Kühn.

Καὶ ὀπήτιον ε. i. N. K. τ. τρ. α. ὡσπερ ἀρχιλ.] Hæc e Nicocharis Cretensibus, ut videtur, mutila & mendosa videntur: nec in iis adparet ὀπήτιον & forte confusa alius quoque Comicæ vel Pollucis verba. Dramatis nomen rectum est. Κρητες enim inter ejus Comicæ fabulas & apud Suidam legantur in Νικοχάρους. Jung.

τρυπάνοις αντίπαλον, ὡς περ Ἀρχιλόχειον. ¹⁴ Τὰ δὲ κυνηγέτου σκεύη, λῖνα, δίκτυα, ἄρνες, ἐνόδια, ¹⁵ ἐκβόλια, στάλικες, στήριγγες, κάμακες, δίκρα, κάλοι, ἰμάντες, ¹⁶ κυνοχοῖ, σχαλίδες, σχαλιδώματα, ζίφη, δέρατα, ἀκόντια, δρέπανα, τόξα, προβόλια, ποδάγραι, ¹⁷ ἀρπεδόναι, σειραὶ, σειρίδες, πλεκταί· * πλεκτὴν γὰρ οἱ Ἀττικοὶ τὴν σειρὰν ὠνόμαζον, ¹⁸ ὡς Πλάτων ἐν Ἑλλάδι, βούλει τὴν δὲ σφι πλεκτὴν κάθω, κάπει τ' ἐνελευσώ σε δεῦρο; πελέκεις, ¹⁹ δέραια, περιδέραια, τελαμώνια, ῥόπαλα, σκυτάλαι, ²⁰ ξύλαι, ἀρνακίδες, ἦλοι, ἐγκεντρίδες.

Καὶ ὁπῆτιον] Difficilem hujus loci nodum sine MSS. uberiori auxilio quenquam explicaturum non opinor: existimavit enim rectissime *Jungertmannus* mutula esse hæc & mendosa: si quis alias integrum putet & intactum hunc locum, sensum, quaeso, expediat: in ceteris autem acutissimum *Jungertmannum* male habuit, quod ὁπῆτιον in *Nicochatis* χρήσι non conspiceretur; quæ tamen si sola esset difficultas, hac illi distinctione facile medereret: καὶ ὁπῆτιον εἴρηται ἐν *Νικοχάρους* *Κρησι τοῖς τρυπάνοις ἀντίπαλον* &c. num autem ea ratione ὁπῆτιον τοῖς τρυπάνοις ἀντίπαλον appellatur, quod, cum eundem ferme cum cerebra foraminulis scilicet faciendis usum præsteret, terebris quasi noccat & inimicum sit, vel potius, quod ipsi æquale earundemque quasi virium haberi debeat, ut ἀντίπαλον tantundem sit ac ἰσόπαλον· porro pro ὡς περ facile mihi quisvis credo legendum assentietur ὡς περ ἀρχιλόχειον quid sibi velit, aut hoc agat in loco, penitus ignoro; nisi quis forsitan *Archilochi* χρήσι, in qua fuerit ὁπῆτιον, inde desiderari hic augeretur: Codicum *Vossiani* & *Antwerpensis* lectio multo magis etiam est obscura ὡς περ ἀρχιλοῖ, quod ὡς περ ut genuina lectione restituta forsitan habere locum possit, sic illa de re, cum ἀρχιλοῖ plane non intelligam, constituere non licet: eruditoribus hujus loci curam commendatam velim. Ὁπῆτιον in *Ghiloxeni Glossis* subulis, subla: restituenta hæc vox *Hesychio*, quod jam ab *Henr. Stephano* factum, in istis: *Χηλεύσις, πλέξις· χηλεύματα γὰρ λέγοντο οἰοῖ ὁπῆτιον, οἰς πλέκουσι ἢ ῥάπτουσι·* illud οἰοῖ, etsi non displiceat, credidi tamen aliquando mutandum in ἄνδρ· videns vero *χηλεύματα*, quæ & in ipso *Polluce*: aliam similem ex *Hesychio* vocem addere licet: *Χηλώτια, αἱ ῥαφίδες τῶν δικτυοπλοκῶν* quæ ab eadem pender origine. Sequitur ὁπῆτιον, hoc enim accentu in omnibus legitur editionibus, sed vitiose, ut erudite monuit vir magnus *Jf. Vossius* ad *Melam* lib. II. cap. 1. scribendum enim ὁπῆτιον, ὁπῆτιος· ne careat auctoritate scriptoris hæc vox, arponam *Herodoti* locum e *Melromene* de modo faciendi societatem apud *Scythas*, quem ibidem vir doctissimus eleganter omnino restituit: αἶμα συμμίσγουσι τῶν τὰ ὄρκια ταμνομένων τύφαντες ὑπέκτι ἢ ἐπιταμνοῦντες μαχαίρη σμικρὸν τοῦ σώματος· legendum ὁπῆτιον quis dubitare possit?

14 Τὰ δὲ κυνηγέτου δὲ, λῖνα, δίκτυα α. ε. KÜHN.

15 Ἐκβόλια] C. A. ἐμβόλια &c. KÜHN.

Ἐκβόλια] Non memini supra in σκευῇ venatoria legisse: legerim itaque ἐμβόλια, de quo genere retium supra V, 36. *Noster* dixit: nec eam mendosam putem, sicut arbitrari video *H. Stephano*, qui in *Thefauro* ibi videtur malle ἐμβόλια. JUNG.

16 Κυνοχοῖ] Κυνοῦχοι supra V, 31. & 65. SEB.

Κυνοχοῖ] Pro κυνοχοῖ leg. *Salm.* κυνοῦχοι κυνοχοῖ autem repetit in V. C. KÜHN.

Κυνοχοῖ] Emenda omnino cum *Sebero* nostro κυνοῦχοι, ut supra sæpius V, 31. & alibi. JUNG.

terebris contrarium: ut *Archilochæum*. Sed venatoris arma sunt, lina, retia, plagæ, laquei, ejectoria, valli. fulcra, perticæ, furcæ, funes, lora, canum habenæ, pali, stipites, enses, hastilia, jacula, falces, arcus, venabula, pedicæ, laquei, catenæ, catenulæ, plectæ. * Plectam enim Attici catenam nominaverunt: ut *Plato* in *Hellade*, Vis ne ut catenam demittam, teque postea huc attraham? *Secures*, collaria, amiculum, lora, fustes, scuticæ, vincula, agninae pelles, clavi, stimuli.

Κυνοχοῖ] Textus habet, emendante me, κυνοῦχοι· προβόλιον, quæ sequuntur, apud *Aristotes*, inter alios *Herodotum* Musa prima, in re venatica plurima mentio est: *Προβόλιον*, inquit *Hesychius*, σιβιντὴ ἔχουσα μετὰ τὴν ἀκμὴν προβολίς, ἢ σφυρί· ab his longe diversa sunt ἐκβόλια, quæ supra memorantur, retium scilicet genus, quod extenditur & tanquam eicitur ad capiendas feras; illam enim lectionem non sollicitandam existimo.

17 Ἀρπεδόναι] C. A. ἀρπηδόναι. KÜHN.

18 Ὡς Πλ. ἐν Ἑλλ. &c.] C. A. ὡς Π. ἐν Ἑ. abest a C. A. qui & in verbis *Platonis* legit εφε &c. & ἀνελευσώ· *Salm.* leg. & ἀνελευσώ. KÜHN.

Ὡς Πλ. ἐν Ἑλλ. &c.] In *Platonis* verbis legendum puto: βούλει τὴν δὲ σοι πλεκτὴν κάθω, κάπει τ' ἀνελευσώ σε δεῦρο· videntur enim hoc dicere: *vin' tibi funem demittam, tum te huc sursum traham.* *Hesych.* Πλεκτὴ, σειρὰ, ἢ εἰς ἰμάντων· sed non distinguo: respicit enim ad *σειρὰν πλεκτὴν Homeri*. JUNG.

19 Δέραια, π. τελαμώνια] MS. τελαμώνια. Apud *Xenophontem* de *Venat.* fol. 983. *στελαμώνια* bis, ascripto utrobique in margine *τελαμώνια*. SEB.

Δέραια, π. τελαμώνια] C. A. δέρας τελαμώνια· *Salm.* C. τελαμώνια. KÜHN.

Δέραια, π. τελαμώνια] Quid *περιδέραια*; scribendum omnino: *δέραια, περιδέραια*· *misle* canum supra V, 55. &c. in κόσμω κυνῶν *δέραια* quoque & *περιδέραια* habuisti. Quæ vero *τελαμώνια*, rectius *τελαμωνία*, vel potius eo numero quo cetera, *τελαμωνία*: ut supra VII, 55. in eadem re: quæ ibidem omnia in MS. desunt: hic suum *τελαμώνια* habuisse *Seberus* noster adnotavit, quæ propius accedunt ad *Xenophonticas* *στελαμώνια*. *Hesych.* *Στελαμώνια, ζώματα*. JUNG.

Δέραια, περιδέραια] *Περιδέραια*, ut perbene *Jungertmannus* restituit, in textum reduxi: vocis sequentis vulgatam lectionem an consultius esset retinere mecum deliberavi, anne vero Codicis *Augustani* scripturam restituere, pro qua certe militans *Xenophontis* editiones & *Hesychius*: ipsos in ea voce veteres hæsitasse mira scribendi varietas prodit: me tamen eo inclinare non diffiteor, ut *τελαμώνια* præferenda judicem, cujus certe vocabuli aptissima deduci potest origo ex *τελαμών*.

20 Ξύλαι, ἀρν. &c.] An ξύλαι; *Hesych.* Ξυλήν, ξυφίδιον ὅ τινες δρέπανοι λέγουσιν· vid. & *Segm.* 144. SEB.

Ξύλαι, ἀρν. &c.] *Salm.* C. ξύλλαι. KÜHN.

Ξύλαι, ἀρν. &c.] Cum his verbis, ξύλαι, ἀρνακ. ἦλοι, MS. noster iterum novam paginam incipit, atque pergit: sed pro ξύλαι, cum *Sebero* magis placet ξυήλαι legere: sed illa mox leguntur inter militaria, *Segm.* 144. sane & δρέπανα ibidem, quæ tamen hic quoque in venatorio instrumento ut & alia quædam. Et fere idem valeant, ut ex *Hesychio* verbis patet, quæ *Seberus* noster attulit. Si quid tamen rectius istis nostri, indica, ut tecum sciamus & sequamur. JUNG.

Ξύλαι] Ξυήλαι vera lectio est, quam textui reddi-

Multis armis sunt, scutum, pelta, thorax, semithorax, galea, callis, pericéphala, crista, triplex conus, chirotheca, ocrea, pilei, arcus, tela, jacula, fagittæ, pharetra, fagittarum receptaculum, telorum theca, lophium, * hastæ, hastilia, falces, jacula, conti. Hastæque pars inferior, sauroter, styraç, styraçium: ferrum autem prominens, cuspis, acies: receptaculum vero, hastæ theca. Tum & hastilia dices,

²¹ Στρατιώτου δὲ σκευή, ἀσπίς, πέλτη, θώραξ, ²² ἡμιθώρακιον, σπολάς, κράνος, κόρυς, περικεφάλαια, λόφος, τριλοφία, ²³ χεῖρες, κνημίδες, πῖλοι, τόξα, βέλη, τοξεύματα, οἰστοὶ, ²⁴ Φαρέτρα, οἰστοδόκη, οἰστοθήκη, ²⁵ γωρυτὸς, Φαρετρεῶνες, καὶ τῆς ἀσπίδος τὸ ἔλυτρον σάγμα, καὶ τοῦ κράνου ἡ θήκη λοφεῖον. * δόρατα, ²⁶ ἀκόντια, ²⁷ ἀκοντίσματα, ²⁸ κοντοὶ καὶ τὸ τοῦ δόρατος ἰστάμενον, σαυρωτήρ, καὶ στύραξ, καὶ στύρακιον καὶ τὸ προὔχον σιδήριον, ²⁹ λόγχη, ³⁰ αἰχμὴ, ἐπιδορατὶς ἢ δὲ θήκη, ³¹ δουροδόκη καὶ ³² ζυστὰ δ' εἴποις ἂν, καὶ κάμακας,

di: inferius ea de voce quiddam notabo: ἀρρικίδας hic proculdubio calceos appellat venatorios, qui alias ἐδρομίδες, de quibus crudite Illultriss. Spanhemius ad Callimachum.

21 Στρατ. δὲ σκευή] Abest a C. A. qui titulum affert: περὶ σκευῶν στρατιωτικῶν. KÜHN.

Στρατ. δὲ σκευή] MS. cum vasis militaribus novum caput incipit, præscripto στρατιωτικῶν σκευῶν & incipit: στρατιωτικῶν σκευῶν, sine δέ. JUNG.

22 Ημ. κράνος] MS. ἡμιθ. σπολάς, κρ. ea vox supra etiam VII, 156. SEB.

Ημ. κράνος] MSSi, σπολάς, κράνος &c. Hesych. Σπολάς, χιτανίσκος βελύς σκύντιος, ὁ βύρσινος θώραξ. Salm. C. etiam σπόλας κ. legit. KÜHN.

Ημ. κράνος] MS. auctius, ἡμιθ. σπολάς, κρ. quod supple, quum & in Seb. MS. fuerit, & supra VII, 156, ut etiam Seberus indicavit. JUNG.

ἡμιθώρακιον] Addita vox σπολάς e MSS. quam exposuit Scholiasætes Arisphor. ad Aves.

23 Χεῖρες] C. V. χεῖρας. KÜHN.

24 Φαρ. οἰστ. οἰστοθ.] Pharetra, pharetræ (Hesych. tamen φρετρεῶν, τοξότης.) Et scuti involucrum σάγμα, & galeæ theca λοφεῖον &c. SEB. 2.

Φαρ. οἰστ. οἰστοθ.] C. A. Φαρέτρα οἰστοθήκη priori misso, ut & iis, quæ uncinulis inclusa sunt a Sebero: eadem delet & Salm. C. KÜHN.

25 Γωρυτὸς, &c.] Quæ inclusa, e MS. modo inserta sunt. SEB.

Γωρυτὸς, &c.] Ista, γωρυτὸς, φ. κ. τ. α. τ. ὕ. σ. κ. τ. κ. ἢ θ. quæ noster Seberus in suo MS. invenit: ita & in nostro extant omnia. JUNG.

Γωρυτὸς] Quæ uncinulis incluserat Seberus, esse libera jussi: de σάγματι notatum ad lib. VII. mox δρέπανα post ἀκόντια vulgata fovebant editiones: sed vocabulum illud, quod locum non legitime obtinebat, MSS. consentientibus ejectum est. Hæc autem pleraque lucem accipere possunt ex rei tactica scriptoribus, Eliano præcipue & Arriano, a quibus horum plerorumque armorum in bello usus commonstratur.

26 Δρέπανα] Abest a C. A. KÜHN.

Δρέπανα] Desunt in MS. δρέπανα, &, ni fallor, recte: sequuntur enim demum Segm. seq. ut forte librarius eo oculis aberrans male repetierit. JUNG.

27 Κοντοὶ καὶ τὸ τοῦ δ. ἰστ.] C. A. καὶ τοῦ δόρατος τὸ ἰστάμενον, σ. &c. KÜHN.

Κοντοὶ καὶ τὸ τοῦ δ. ἰστ.] MS. κοντοι (sine accentu) καὶ τοῦ δόρατος τὸ ἰστάμενον, σαυρωτήρ, καὶ στύραξ, καὶ στύρακιον. JUNG.

28 Λόγχη] Ferrum prominulum in hasta. KÜHN.

29 Αἰχμὴ, ἐπιδορ. &c.] Salm. leg. καὶ αἰχμὴ, καὶ ἐπιδορ. καὶ σιδήρη (f. οὐδ. θ.) δὲ δουροδόκη ex V. C. KÜHN.

Αἰχμὴ, ἐπιδορ. &c.] MS. λόγχη, καὶ αἰχμὴ, καὶ ἐπιδορατὶς καὶ θήκη δέ. JUNG.

30 Δουροδόκη.] Δουροδόκη C. A. quod firmat C. V. KÜHN.

Δουροδόκη.] MS. δουροδόκη. Et δουροδόκη hoc pro illo δουροδόκη malim, ut etiam MS. supra I, 136. & VII, 156. habuit: καὶ ἡ θήκη τοῦ δόρατος, δουροδόκη.

Multa talia adfert Pollux, ut alibi, & nuper de δουροδόκη notavi. JUNG.

Δουροδόκη.] Digna fuit visa, quæ reciperetur in textum MSS. lectio, δουροδόκη Hesych. Δουροδόκη, δόρατος θήκη Homer. Οδυσσ. Α.

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ἱψηλοῖο, Ἐγχεῖ μὲν ῥ' ἔσθησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν Δουροδόκης ἔντοσθεν εὐξόου, ἐνθ' ἑπερ ἄλλα Ἐγχε' Ὀδυσσεύς ταλασίφρονος ἴστατο πόλλα.

ad quem locum Eustathius planissime docet & Attricam esse vocem, & qualis fuerit δουροδόκη: Ὅτι δουροδόκη ἔστι, inquit, θήκη δερμάτων κιοειδῆς ἢ μάλιστα εἰς κίονα ἐγγεγλυμμένη, ἐν ἣ πρὸς ἀρθότητα τὰ δόρατα ἴσταντο. φησὶν ὅτι ἔγχεος φέρων ἔσθησε πρὸς κίονα μακρὴν δουροδόκης ἔντοσθεν εὐξόου· κατὰ δὲ ὁμοιότητα ταύτης τῆς λέξεως τὴν δουροδόκη εἶπεν ὁ Κωμικός· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ δέκω ῥήματος Ἰωνικοῦ, ἐξ οὗ καὶ ὁ πανδοκεύς. αἱ δὲ λέξεις καὶ Ἰταλικαὶ εἰσὶ διὰ τὴν πρὸς τοὺς Ἰωνίους τῶν Ἀθηναίων συγγένειαν· Ἀττικὰ γοῦν ἡ δουροδόκη, καὶ ἡ πανδοκείτρια, καὶ τὰ τοιαῦτα. Quæ ideo tota apposui, ut non tantum restituta hic δουροδόκης, sed & similitium vocum, quas pari modo alibi emendavimus, ratio constaret: alias & δουροδοθήκη apud Hesychium: Σαυλάτηρ, δουροδοθήκη· ordo literarum poscit Σαυλάτηρ.

31 Ζυστὰ] Ζυστὰ vid. supra I, 136. SEB.

Ζυστὰ] C. V. καὶ ζυστὰ &c. quod amplecterer pro ζυστὰ Hesych. Ζυστὸν ἀκόντιον, δόρυ κατισκυασμένον &c. KÜHN.

Ζυστὰ] MS. καὶ ζυστὰ δὲ εἴποις &c. Et repone ita: ut etiam nollet Seberus monere videretur: sic supra I, 136. λόγχη, ζυστὸν (ita enim MS. noster) ἀκόντιον. JUNG.

Ζυστὰ] Veram MSS. lectionem præ se ferunt ζυστὰ, quæ non poterit ignorare, qui veterum evolvit monumenta: Arrian. de Exped. Alex. lib. I. cap. 16. Alexandri milites refert, cum adversus Perfas decertaret propter Granicum, ζυστοῖς κρηνίνοις πρὸς πάλτα pugnaße; ad quem locum præstantissimus Gronovius ostendit ζυστὰ præcipue fuisse genus armorum, quo cominus hostem percerent: eum ibi vide sis, ut & de παλτοῖς, quæ mox & apud Pollucem. Κάμακας habet Leonidas Anib. lib. I. cap. 3. — ἀκλαστοὶ δ' αἰ κλαδαραὶ κάμακες· Arisphoranes in Halcadibus ζυστὴ κάμαξ. In sequentibus pluries omiserat pigritia librarium particulam conjungentem, quam, uti decebat, e MSS. reddidi. Inter alia mox recensentur σαυνία; quæ Cratinus adhibuerit sensu turpiculo de membro vitili: huc spectat Hesychii locus: Σαυνίον, ἀκόντιον βαρβαρικὸν καὶ σαθρὸν· χαῦνον, ἀσθινὲς παρὰ Κρατίνου vitium in hoc loco perspexit Briffonsius de Regn. Pers. priora tantum verba possuisse contentus a cæteris abstulit manum: sed re bene perpenla dubium esse nequit ex nostro Polluce, quin παρὰ Κρατίνου referendum sit ad Σαυνίον, quo sane nihil pertinet τὸ σαθρὸν· etenim Cratinus ita dixerat τὸ ἀνδρείον αἰδοῖον, quod tamen in Hesychii verbis, retenta, quæ editur, scriptura, mi-

³² καὶ πάλτα, καὶ σαρίσσας, καὶ σαυνία τὸ μὲν ὄνομα ἐπ' ἀνδρείου ³³ αἰδοίου ἐστὶ παρὰ Κρατίνω· ἐπὶ δὲ τοῦ δόρατος ³⁴ ἐν Φιλαδέλφοις Μενάνδρου, ὡς τ' ἔγωγ' ἀν εἰλόμην που σαυνία πε-
¹⁴⁴ πληγμένους * καὶ Ἀριστοφάνης ³⁵ μὲν ἔφη ἐν Ὀλκάσι, ³⁶ Λόγχοι δ' ἐκαυλιζόντο, καὶ ξυστή κάμαξ· ἐν δὲ ³⁷ Σκηνᾶς καταλαμβάνουσαις, ³⁸ καὶ τῶν πλατυλόγων, ὡς ὄραξ, ἀκοντιῶν. ³⁹ Ἀλεξίς δ' ἐν Λευκάδι, φέρε τὴν

nime apparet: faxo tamen emendatione mea, ut illæ tenebræ dissipentur: illud σαθρὸν statim, ut legi, in memoriam reduxit σάθην, vel σαθῶνα, caudam, vultem: legendum igitur: Σαυνίον, ἀκ. β. καὶ σάθη vel σαθῶν παρὰ Κρ. malam scripturam σαθρὸν cum quis reperisset, addidit expositionem corruptæ vocis præter rem: quin & alia tamen ratione voces illæ ab interitu vindicari possunt: præcessit in *Hesychio* ante Σαυνίον Σαυνά, ἀπαλά· quæ vox est aliunde mihi non sit nota, genuina tamen videtur, eademque ferme cum σαυλός, quæ & in *Hesychio* est, & in *Aristophanis σαυλοπρακτικῶν*, ubi *Scholias*tes κούφος exponit: itaque post σαυνίου explicationem sequi potest Σαυνὸν, χαῦνον, ἄσθενος, quæ cum prioribus confudit aut ipsa *Hesychii* negligentia, aut alterius alicujus indocti lectoris aberratio: arbitrentur eruditi viri. *Menandri versus* — ὡστ' ἔγωγ' ἀν εἰλόμην που σαυνία πεπληγμένους —. Fabula vero *Menandri* plerumque *Φιλαδέλφοι* apud *Pollucem* nostrum & *Athenæum*: qui sit itaque, ut hoc loco *Φιλαδέλφας Pollux* appeller? notante etiam *Casaubono* XI. cap. 10. *Anim.* ad *Athen.* e MSS. autem nihil adnotant varietatis Commentatores nostri, consentiuntque omnes editiones: attamen non dubito, quin legendum sit *Φιλαδέλφοις*: itaque textum restitui: stat a mea parte *Menandri* in *Biblioth. Att.* qui ne dicta quidem causa *Φιλαδέλφοις* scribit.

³² Πάλτα, σαρ. σαυνία.] MS. καὶ π. καὶ σ. καὶ σαυν. al. autem σαυνία. *Hesych.* Σαυνίον, ἀκόντιον βαρβαρικὸν &c. vid. notas ad *Interpr.* SEB.

Saunia] *Celenius* σαυνίων generalius vertit jaculum, ex *Hesychio*, ut puto, qui exponit ἀκόντιον βαρβαρικόν. *Vergilius* & *Festus* hæc genus fuisse ajunt, dum Samnitum genti nomen impositum tradunt propter genus hastarum, quæ σαυνία appellant Græci. Ego non male *Verutum* reddi posse arbitror. Nam ut *Dionysius* noster (*Halicarn.* Antiq. IV. f. 222.) σαυνία quintæ classis tribuit, ita *Livius* quartæ hastam ἔσ *verutum*: vid. & cætera, quæ de hac voce scripsit *Sylburg.* *Indice* Gr. in *Dion. Halicarn.* SEB. 2.

³² Πάλτα, σαρ. σαυνία.] MS. καὶ πάλτα, καὶ σαρίσσας, καὶ σαυνία τὸ μὲν γὰρ ἄν. Et malim, σαυνία τὸ μὲν γὰρ ἄν. *Hesychius*: Σαυνίον, ἀκόντιον βαρβαρικὸν καὶ σαθρὸν χαῦνον ἄσθενος παρὰ Κρατίνω· qui eundem locum *Cratini* respexerit scilicet quem *Noster*; sed quod ad accentum vocis attinet, forte nil mutandum. Et alii enim σαυνίον & σαυνία, ut *Strabo*, ut *Arrianus*: vide clariss. *Casauboni* Comm. ad *Strabonis* libr. XV. ibi: ἡ σαυνίον. JUNG.

³³ Αἰδοίου] C. A. αἰδοῖς, f. ἐπ' ἀνδρὸς αἰδοῖ, de pudendis viri, ut supra ex *Glossis* κρώπιον, infan-
 tum puteaculum: sed & vulgata lectio bene se habet. KÜHN.

³⁴ Ἐν Φ. Μ. ὡς τ' ἔγωγ' ἀν σι. που σ.] C. A. Μενάνδρος ἔγ' ὡς ἀν, adeoque malim ego percussus *saunio*. *Salm.* --- ὡστ' ἔγωγ' ἀν εἰλόμην &c. KÜHN.

³⁵ Ἐν Φ. Μ. ὡς τ' ἔγωγ' ἀν σι. που σ.] MS. παυσανίω sed superscriptum σουσ. Ceterum vulgata bene habere videntur: aliter tamen fortasse concinnanda. JUNG.

³⁵ Μὲν ἔφη ἐν Ὀλκ.] Absint a C. A. KÜHN.

³⁶ * Λόγχοι δ' ἐκ.] *Sylburg.* leg. λόγχοι. SEB.

* Λόγχοι δ' ἐκ.] C. A. λόγχοι sine asterisco. C.

perticas, peltas, fariffas. *Saunia*, quod nomen de membro virili dicitur apud *Cratinum*: de hasta vero, in *Philadelphus Menandri*, Ut ego forte occidar *saunio* impeditus. * Et *Aristophanes* in *Holcandibus* inquit: *Insidiæ ordinantur, & missilis pertica*: sed in *Scenis* conjunctis, Et *latas cuspides habentium*, ut vides, *jaculorum*. *Alexis* vero in *Leucade*, *Affer*

V. idem habet cum eo: versus *Aristoph.* ex C. A. ita se haberet:

Λόγχοι δ' ἐκαυλιζόντο καὶ ξυστή κάμαξ.

Hasta frangebantur ἔ τασα pertica.

Καυλιζομαι, (ita enim legendum) est pro ἀποκαυλιζομαι, id est, καυλὸν ἀπίττω: καυλός autem in hasta est pertica acuminata, quæ ferro inseritur: λόγχοι δ' ἐκαυλιζόντε legit & *Salm.* KÜHN.

* Λόγχοι δ' ἐκ.] Emenda omnino λόγχοι, ut MS. noster clare habet: & *H. Stephanus* ad sui Codicis oram reposuerat. Vulgatum λόγχοι hic ineptum est. JUNG.

* Λόγχοι &c.] Opera ferme pretium non est monere, λόγχοι repositum esse e MSS. cum ipsa rursus emendationem hanc prodar: integer est senarius. *Καυλιζομαι* quid sit non latebit ei, qui didicrit ex *Hesychio* significationem τοῦ καύλου, quam mihi vocem & in *Χερσχοττις* *Cypræ* observavi: contraria τῷ καυλιζομαι significatione dixit *Cinnatus* auctor non contemnendus *Hist.* lib. II. ἀποκαυλιζομαι καὶ τὰ δόρατα πρὸς ταῖς ἄσπίδι ἀποκαυλιζομαι χάμαι ἐπίπτον.

³⁷ Σκηνᾶς καταλ.] *Salm.* σκηνᾶς καταλαμβάνουσαις notat etiam ex Veteri Codice. KÜHN.

Σκηνᾶς καταλ.] Quidam ineptus, alium vix fuisse putem, e *σκηνᾶς* fecerat *σκηνᾶς*. JUNG.

Σκηνᾶς καταλ.] Hanc lectionem unice probandam alibi ostendi: sic & veterem habuisse Codicem *Salmasius* ad hunc locum monuit: in *Aristophanis* autem versu hærent eruditi, siquidem supra VII, 157. diversa extet in *Polluce* lectio: Καὶ τῶν πλατυλόγων διβολίαν ἀκόντων ἀκόντων certe & hic restituendum propter metrum affirmat *Salmasius*: eaque de causa ἀκόντων & in textu reposui: alias & apud *Hesychium*: ἀκόντων, ἀκόντων, δόρατων· videtur autem hic versiculus esse parodia e nescio cujus Tragici loco: utrum vero relictus & verius διβολίαν, an ὡς ὄραξ, quis secure judicet? existimo tamen ὡς ὄραξ: etenim διβολία & ipsa genus jaculi est, ut ex *Herodiano* lib. II. cap. 13. patet, nam ibi pro διβολίαις διβολίαις esse scribendum nullus dubito; eaque ratione parum huic loco conveniret: non enim credo quifquam diversa esse loca opinabitur.

³⁸ Καὶ τῶν πλατ. &c. ἀκόντων.] E MS. priores editiones ἀκόντων. SEB.

Καὶ τῶν πλατ. &c. ἀκόντων.] C. A. πλατυλόγων, ὡς ὄραξ, ἀκόντων, is, qui latas gerunt hastas, captis, ut vides, vel, hastis latis, ut vides, captis. *Salmasius* καὶ τῶν πλατυλόγων διβολίαις ἀκόντων, ut supra legitur: lege hic ut versus stet ἀκόντων. KÜHN.

Καὶ τῶν πλατ. &c. ἀκόντων.] MS. καὶ τῶν πλατυλ. ὡς ὄρ. ἀκόντων ut recte etiam edidit *Seberus* noster. Antea vulgata lectio in nostri MS. ora a recentiore erat adposita ita: ἀλλως, ἀκόντων. Quid sit?

Καὶ τῶν πλατυλόγων, ὡς ὄραξ, ἀκόντων;

Sed nihil temere. JUNG.

³⁹ Ἀλ. δ' ἐν λευκ.] *Casaubon.* suspicatur *Λευκάδι* legendum: in *Athen.* lib. III. cap. 25. SEB.

Ἀλ. δ' ἐν λευκ.] Abest a C. A. KÜHN.

Ἀλ. δ' ἐν λευκ.] MS. Ἀλ. δὲ ἐν λευκάδι, ut vulgo est.

fybynam, & latam cuspidem. Amiphsias autem in Sphendone, τὸ μὲν δόρυ πρὸ τῆς ἐπιχάλκου πρὸς πλατεῖς ἀπέβαλε. His etiam connectenda sunt, enses, machaerae, bipennes, acinaces: xyelas Laconicos gladios, falces, pugiones, gladii ansam, capulum ensis, manubria: & ipsam thecam, vaginam. * Et Euripides in

⁴⁰ σιβύνην, καὶ ⁴¹ πλατύλογχα. ⁴² Ἀμειψίας δ' ἐν Σφενδόνῃ, τὸ μὲν δόρυ ⁴³ μετὰ τῆς ἐπιχάλκου πρὸς Πλαταιεῖς ἀπέβαλε. προσθετέον δὲ τούτοις, ⁴⁴ ξίφη, ⁴⁵ καὶ μαχαίρας, καὶ κοπίδας, ⁴⁶ καὶ ἀκινάκας, καὶ ξυήλας, καὶ δρέπανα, καὶ δορυδρέπανα, καὶ ἐγχειρίδια, καὶ λαβὴν ξίφους, ⁴⁷ καὶ προλαβὴν ξίφους, καὶ κώπην, καὶ τὴν θήκην ⁴⁸ κούλεον. * καὶ Εὐριπίδης μὲν ἐν 145

Noster ὁ πάλιν *Casaub.* tamen, ut & *Seberus* notavit, videtur suspicari legendum *Λευκαδία*: est enim & apud *Athen.* libr. III. laudatus *Alexis* ἐν *Λευκαδία* ἢ *Δρακόντιαις*. JUNG.

⁴⁰ *Συβήνη*] MS. *σιβήνη* vid. supra VII, 153. & infra *Segm.* 153. SEB.

Συβήνη] Verba *Alexidis* ita exhibet C. A. *Φίρι τὴν σιβήνην καὶ πλατύλογχον*. C. V. *σιβήνην καὶ πλατύλογχα*. KÜHN.

Συβήνη] MS. *Φίρι τὴν σιβήνην, καὶ πλατύλογχα* ut & e suo MS. *Seberus* noster adnotavit. Et videtur certe hic quidem de hasta aliqua vel venabulo accipendum, & cum MS. scribendum *σιβήνη* *σιβήνη* malo. *Hesych.* *Σιβήνη*, ὄπλον δόρατι παραπλήσιον sic *Suid.*: *Σιβήνη*, ἀκόντιον Γομακίων. Et saepius apud *Athenaem.* *Cilossar.* *Venabulum*, *ζηβήνη* ubi forte legendum ut in aliis *Ciloss.* *venabulum*, *σιβήνη*. Alias *συβήνη* aliud est, nempe αὐλοθήκη, ut ex *Hesych.* *Suid.* & *Etymologicographo* patet, & *Noster* infra *Segm.* 153. ubi MS. *συβήνη* & supra etiam scribi debebat VII, 153. ita JUNG.

Συβήνη] Variam esse vocis istius scripturam non mihi latet: notissima tamen est *σιβήνη* *Hesychius*, apud quem saepius ista vox occurrit, *Προβόλιον*, *σιβήνη* &c. sic in textu restitui: alibi vero de *σιβήνη* similibusque aliis dicendi locus erit: mox & *πλατύλογχα* reposui, de quibus vide notantem me VII, 157. Eam autem ob significationem τῆς λόγῃς propriam, quam ibi notavi, *Bacchylides* apud *Stobaeum* ἔγχεα λογχατὰ dixit: — ἔγχεα τε λογχατὰ Ξίφια τ' ἀμφάκμα ἐνρῶς δάμναται.

⁴¹ *Πλατύλογχον*.] MS. *πλατύλογχα*. SEB.

⁴² *Λε. δ' ἐν σφενδόνῃ*] C. A. ἐν σφενδόναις. *Athenaem.* etiam in singulari, ἐν *Σφενδόνῃ*. *Glossa*, *σφενδονή, fundā, balista*. KÜHN.

⁴³ Πρὸ τῆς ἐπ. πρὸς πλατεῖς ἀπ.] MS. πρ. πλαταιαῖς ἀπίβαλλε. nescio an intelligendae *Πλαταιαί*, πόλις *Βοιωτίας* *Stephan.* de *Urb.* SEB.

Πρὸ τῆς ἐπ. πρὸς πλατεῖς ἀπ.] C. V. μετὰ τῆς ἰ. C. A. πρὸς τῆς ἰ. inanim. μετὰ. tum porro C. V. *πλαταιαῖς*, unde legerem verba *Ameisias*:

— τὸ μὲν δόρυ

Μετὰ τῆς ἐπιχάλκου πρὸς πλαταιαῖς ἀπίβαλε.

— hastam equidem

Una cum arato clipeo ad Plataeas deperdidit.

Hesych. *Ἐπιχάλκος*, ἄσπις· ἔχει γὰρ χαλκῆν τὴν ἐπιβολὴν ἵνα δὲ βόται ἐσίν. *Salmast.* πρὸς τῆς ἐπιχάλκου πρὸς πλαταιαῖς ἀπίβαλλε ex V. C. KÜHN.

Πρὸ τῆς ἐπ. πρὸς πλατεῖς ἀπ.] MS. Α. δὲ ἐν σφ. τὸ μὲν δ. μετὰ τῆς ἐπιχάλκου πρὸς πλαταιαῖς ἀπίβ. sed emendatum ab alia manu ἐπιχάλκου πρὸς πλαταιαῖς ἀπ. Jam ita videtur mihi constituenda haec χρῆσις:

— τὸ μὲν δόρυ

Μετὰ τῆς ἐπιχάλκου πρὸς πλαταιαῖς ἀπίβαλε.

Sicilicet quendam hastam cum scuto abiecit in pugna adversus Plataenses, quaecumque illa fuerit, ut isti pugnae viri in rebus Graecorum saepe locum obtinent, ut ex *Herodoto*, *Thucyde*, aliis noscere potes. Et vocula ἐπιχάλκου caussa putem attulisse ista nostrum, quae clipeum forte cum arato umbone designet, vel

are obductum. Sic enim apud *Hesychium* invenio: *Ἐπιχάλκος*, ἄσπις· ἔχει γὰρ χαλκῆν τὴν ἐπιβολὴν ἵνα δὲ βόται ἐσίν. Et eo pertinet oppido quoque *Aristophanem* istud initio *Σφηξίν*, ubi aquilam *Χαυθίας* somniasse ait

Ἀναρπύσαντα τοῖς ὄνυξιν ἄσπιδα

Φίριον ἐπιχάλκου ἀνεκὰς εἰς τὸν οὐρανόν.

Ubi *Scholias*, ἐπιχάλκου τὴν ἔσθλην χαλκῆν. Ex *Ameisias* vero loco, & *Hesychio* vides & ἐπιχάλκου sine additione ἄσπιδος ita olim usus. JUNG.

Πρὸ τῆς ἐπιχάλκου] Reduxi MSS. lectionem: μετὰ τῆς ἐπιχάλκου, & mox πρὸς Πλαταιαῖς: nec tamen non recta C. V. lectio Πλαταιαῖς: scilicet ut ἰαπῆς: forsitan quis ille fuerit inquiri posset, si quis otiosus ea de re cogitaret.

⁴⁴ *Μαχαίρ.* *κοπίδας*, &c.] MS. καὶ μαχ. καὶ κοπ. καὶ ἀκ. καὶ ξυ. καὶ δρ. καὶ δορυδρέπανα, καὶ ἐγχ. SEB.

Μαχαίρ. *κοπίδας*, &c.] MS. ξίφη, καὶ μαχ. καὶ κοπ. semper interposita καί, ut & in *Seberi Augustano*. JUNG.

Μαχαίρας] In his plerisque, quae sequuntur, particulam e MSS. conjungentem adieci, quam pigerrima librarii manus describere negarat: multoties id in *Polybio* nostro factum deprehendi. *Ξυήλαι* vero, quas superius *Segm.* 143. emendavi, apud *Xenophonem* non raro occurrunt: *Cyri Anab.* lib. V. *Chalybas* habuisse refert *παρὰ ζώνη μαχαίριον ὅσον ξυήλην Λακωνικὴν*, quam & *Noster* recensuit I. 137. unde *Laconum* proprium id armorum genus fuisse patet, cui ostendendo accedit alter *Xenophonis* locus in ejusdem libri fine: εἰλοντο δὲ *Δρακόντιον* *σπαρτιάτην*, ὃς ἔφυγε παῖς ἐν οἴκῳ καὶ αἰὶν κατακτανὸν ξυήλην πατάξας, δρόμον τὴν ἐπιμαλθῆναι, καὶ τοῦ ἀγῶνος προστατῆσαι. Recte vero conjunxit *Aulus* *Ξυήλας* & *δρέπανα*: *Hesych.* *Ξυήλη*, *Ξυήλη*, ἐστὶ δὲ καὶ *Ξιφίδιον*, ὃ τινες δρέπανον λέγουσιν post *δρέπανα* vero καὶ *δορυδρέπανα* optime MSS. suppleant: *δορυδρέπανα*, ni faller, memorant *Polybio*.

⁴⁵ *Ἄκιν.* *ξ.* *δρέπανα*, *ἐγχ.*] Uterque Codex *δρέπανα*, *δορυδρέπανα*, *falces hastilibus impralla*, ut eo longius mittantur in naves hostium, de quibus supra aliquid dictum ex *Arriano*: vid. libr. I. cap. 10. §. 2. I. & seq. KÜHN.

Ἄκιν. *ξ.* *δρέπανα*, *ἐγχ.*] MS. καὶ ἀκινάκας, καὶ ξυήλας, καὶ δρέπανα, καὶ δορυδρέπανα, καὶ ἐγχειρ. supple itaque ista *δορυδρέπανα*, quae & MS. *Seberi* hic agnoscit: & supra I. 137. *δορυδρέπανον* in militum armis. JUNG.

⁴⁶ *Προλαβὴν ξίφους*, *κώπας*] MS. *κώπην*. SEB.

Προλαβὴν ξίφους, *κώπας*] C. A. *προλαβὴν κώπην τὴν θήκην κ. ὡς E. μ. ε. π. κώπην χ. Μένανδρος δὲ χρυσολαβίς κ. π. ε.* KÜHN.

Προλαβὴν ξίφους, *κώπας*] MS. καὶ λ. ξ. καὶ *προλαβὴν*, καὶ *κώπην*, καὶ τ. θ. *κολόν*. Et *κώπην* singulari etiam *Seberi* MS. *κολός* etiam supra MS. I. 136. ubi & cetera; adeo ut lectio MS. fere magis placeat, quamvis non multum referat, quum & vulgata recte habeant: *κούλεος* tamen *Ionicum* videtur magis. JUNG.

⁴⁷ *Κούλεον*.] *Iliad.* α, 220. versus autem 194. *ibid.* *κολοῖο*. SEB.

Κούλεον.] C. V. *κολόν*. *Hesych.* *Κολός* habet & *κούλεός*. KÜHN.

48 Παλαμήδει λέγει 49 κόπην χρυσόκολλον. Μενανδρος δὲ 50 ἐν Ἀλιεύσι, καὶ χρυσόλαβες καλὸν πάνυ ἐγχειρίδιον. 51 Θεόπομπος δὲ ἐν Πέλεσιν, ἐλεφαντοκόπους ξιφομαχαίρας· ὅτι δὲ καὶ τὴν σπάθην ἐπὶ τοῦ ξίφους εἰρήκασιν, εὔροις ἂν 52 ἐν Εὐριπίδου Εὐρυσθεὶ Σατυρικῶ, Πᾶς δὲ Φασγάνω 53 ἐξηθέριζεν, ὡς τε πύρινον σπάθη κολούων Φασγάνου μελανδέτου· εἰ δὲ τοῦτο ἀμφίβολον, 54 φιλήμων ἐν Ῥοδῖαις σαφέστερον αὐτὸ ποιεῖ λέγων, 55 Σπάθην παραφαίνων, δηλαδὴ χρυσένδε-

Palamede, manubrium auratum⁷⁷ dicit. Menander in Piscatoribus, aureum manubrium habens pulcherrimus pugio. Theopompus autem in Urbibus, gladios eburneis manubriis præditos dicit. Quod vero & spatham de gladio dixerint, invenias apud Euripidem dicentem, Totus vero ense excidit, veluti ignitam faciens runcam; gladii nigrum manubrium habentis spatham. Si vero hoc ambiguum fuerit, manifestius id Philemon in Rhodiis explicat dicendo, Spatham stringens aureo capulo infi-

48 Παλαμήδει] Euripidii Palamedem laudati & apud Stobaeum Serm. 52. 79. &c. Tzetzetem in Lycorhionem, Laërtium in Socrate, Strabonem lib. X. & Elianum didici ex catalogo dramatum Euripideorum Schotti: adde & apud Schol. Aristoph. in Ranae non longe a fine & apud eundem eis Ὀρίθας ad verbum κώμιοφορῶν. JUNG.

49 Κ. χρυσόκολλον.] Χρυσόκολλον. Antiphanes apud Athen. lib. XII. extremo: ἐν χρυσόκολλῆτον καλπίδος. Theophr. Simplicata lib. VI. cap. II. ὑμῶμαξαν συμπίξασαί χρυσόκολλῆτον. Hesych. χρυσόκολλῆτος σφραγίς. SEB.

Κ. χρυσόκολλος.] Salm. κόπην χρυσόκολλον, id est, αὐτὸν ἰσχυρῶς: cum, καὶ χρ. π. π. Ἐγχειρ. Kühn.

Κ. χρυσόκολλος.] Χρυσόκολλος & MS. nolter habet: nec mutandum arbitraret, ut ἀμφίκολλος supra Segm. 34. ut παράκολλος Segm. 36. Certe ita λιθόκολλος & λιθοκόλλῆτος invenio pro eodem: quo ad χρυσόκολλος, quod idem cum χρυσόκολλῆτος, a poetâ propter metrum forte sreto, non aptius exemplum adferam. Ita enim suaviss. Heliodorus λιθόκολλα περιουχίνα dixit lib. VII. Ἐθιοπίς. καὶ στρατοῖς τε χρυσοῖς καὶ περιουχίνοις λιθοκόλλοις ἐκάν τε τὸ μέρος καὶ ἄκων ἐκασμῆτο. Et idem λιθοκόλλῆτον ἐπιστήρα lib. IX. καὶ ἄμα ἰδίους τὸν ξιφιστήρα τοῦ σατραπίου λιθοκόλλῆτος τε καὶ πολύτιμον, καὶ ἐκ πολλῶν ταλάντων κατισκυασμῆτον: de Orosiatis Perfæ baltheo; ita enim certe capio: non, ut elegans alias interpres vertit, rugionem Saitara: ξιφιστήρ enim certe baltheo vel singulum, e quo dependet ensis, videtur esse; deque Mithridatis baltheo ex vita Pompeij apud Plutarchum proferunt: τὸν μὲν ξιφιστήρα πιπιοῦμενον ἀπὸ τετρακισίων ταλάντων: quæ non dissimilia valde Heliodoreis. Hesychius: ξιφιστής, φορεὺς, τελαμῶν: ubi etiam forte ξιφιστήρ legendum: duces bellici superbiebant istis baltheis, ut sæpe in poetis etiam lego, qui in iis exornandis saragunt non nunquam. JUNG.

50 Εἰ Ἀλιεύσι] Menandri Ἀλιεῖς etiam apud Arbenum laudantur, apud Nostrom etiam singulari: vid. Casaub. XI. Athen. 10. JUNG.

51 Θεοπ. δ. ἐ. π. ἐλ. ξίφ.] Δὲ ἐν πέλεσι non habet C. A. Hesych. ξιφομάχαιρα, ἢ μεγάλῃ μάχαιρα. Kühn.

Θεοπ. δ. ἐ. π. ἐλ. ξίφ.] Theopompus versus supra VII. 152. ex MS. fuit restitutus. JUNG.

52 Παρ' Εὐριπ. λέγοντι] MS. εὐρ. ἐν Εὐριπίδου Εὐρυσθεὶ Σατυρικῶ Π. vide supra Segm. 108. SEB.

Παρ' Εὐριπ. λέγοντι] C. A. ὡς Εὐριπίδης πᾶς δὲ φασγ. ἐξήθ. ὡ. π. σ. κολούων φ. μ. C. V. melius: Εὐριπίδου Εὐρυσθεὶ Σατυρικῶ, πᾶς ἐξηθέριζεν ὡς τε πύρινον σπάθη κολούων φασγάνου μ. unde sensus prodit satis clarus: omnis, vel si mavis πάντας, omnes demersit ut frumentum spatha gladii nigro vincti manubrio. Salm. C. εὐροις ἂν Εὐριπίδου Εὐρυσθεὶ Σατυρικῶ πᾶς δὲ φασγάνω &c. ὡς τε πύρινον σπάθη κολούων φ. μ. Kühn.

Παρ' Εὐριπ. λέγοντι] MS εὐροις ἂν, Εὐριπίδου Εὐρυσθεὶ Σατυρικῶ nec dubito profus scribere, ut in MS. Seberis: εὐροις ἐν Εὐριπίδου Εὐρυσθεὶ Σατυρικῶ: de quo dra-

mate videndus Casaub. I. de Sat. c. 5. JUNG.

Παρ' Εὐριπίδου λέγοντι] Egregie de Polluce merentur MSS. quorum integram lectionem in textum reposui, in Εὐριπίδου Εὐρυσθεὶ Σατυρικῶ & alibi corruptum in Polluce hoc drama refecimus e MSS. Porro ipsam Tragici ῥῆσιν Codices intactam conservarunt: ἐξηθέρισιν enim ineptum ad metri rationem, σπάθη κολούων vero nemo mortalium intelligat: Hesych. κολούων, μείων, ἰλατῶν & κολούων, κατὰ σίμιν, σίμιν, κολούων, ἐπιδόξει, κολούων. Σπάθη φασγάνου μελανδέτου nihil est aliud, quam φασγάνου μελανδέτου propter illam περιφρασιν credo, addit Auctor: εἰ δὲ τοῦτο ἀμφίβολον &c. sed quod me male habet, est πύρινον, si quidem sic absolute positum nihil habeat quo referri possit: eaque de causâ cogitavi ὡς τε πύρινον ἂν σπάθη &c. qua ratione versui nihil decedit: video Jungermannum, ut difficultatem effugiat, comminisci panem triticeum; sed quam illud fit hoc loco incommodum, nemo non videt: nostram vero lectionem ipsam illud ἐξηθέρισιν postulare videtur: de φασγάνου μελανδέτου vide Salmasium ad Historiam Aug. Scriptis.

53 Εξηθέρισιν] MS. ἐξηθέριζεν. SEB.

Ἐξηθέρισιν] MS. nolter ἐξηθέριζεν sed emendavit quis recentior ἐξηθέριζεν, ut ex suo MS. adnotat Seberus. Sed temerarius videtur fuisse ille corrector: nam ἐξηθέριζεν legendum versus ipse jubere videtur: ut enim hos versus concipiendos putem mox dicam. Prius indicandum est in MS. σπάθη fuisse, sed emendatum esse quoque σπάθη, ut vulgo est: quod facinus inde profectum, quod πύρινον σπάθη jungi debere ita omnino crederent, sed nescio an opus. Certe quod sequitur κολούων nihil est, & pro eo MS. κολούων habet, quod sensu, ut illud, non catet certe: sic itaque cum MS. ista constituo:

— πᾶς δὲ φασγάνω
Ἐξηθέριζεν, ὡς τε πύρινον σπάθη
Κολούων φασγάνου μελανδέτου —

quem versiculum ultimum non plenum esse vides: & forte nec plenum posuit Pollux, quod illi tantum ad suam rem de spatha sufficeret. De magna eade dici videntur & prælio Comico, quo omnes ferro demerebant hostes, quasi frumenta vel panem triticeum gladio detruncarent: sic sane capio: si non recte, discam tamen libens rectiora. JUNG.

54 Φιλ. ἐν Ῥοδῖαις] Abest a C. A. Kühn.

Φιλ. ἐν Ῥοδῖαις] Philemon ἐν Ῥοδῖαις. Putat idem drama quod ab Athenæo lib. XIV. laudatur Philemon ἐν Πρωχῆ ἢ Ῥοδῖαις, ut quidem emendat, ὁ πάνυ Casaubonus XIV. Animag. 13. JUNG.

55 Σπ. παρεμφ.] MS. παραφ. SEB.

Σπ. παρεμφ.] C. A. σαφέστερον αὐτὸ λέγει, σπάθη παραφαίνων (ita C. V.) δηλ. χ. spatham præ se ferens auro scilicet vinctam. Salm. C. V. παραφαίνων, unde leg. παραφαίνων. Kühn.

Σπ. παρεμφ.] MS. nolter παραφαίνων, sicut & Seberis habet: ita scribe; versiculum enim requirit:

Σπάθη παραφαίνων δηλαδὴ χρυσένδου. JUNG.

gnem : * & Menander in Misumeno , cum inquit, Spathæ occultatæ sunt. His porro addere oportet fundas , lapides , plumbeos globos , secures , sagares , focos , pelles , diphtheras , tabernacula , ligones , funes , lora , cattenas , culcitra , cingula , baltheum ,

τον * 56 και εν τῷ Μισουμένῳ Μένανδρος , 57 δ' 146 ταν λέγη , Ἀφανεῖς γεγονόασιν αἰ σπάθαι 58 τούτοις δ' ἐπακτέον σφενδόνας , λίθους , 59 μολυβδίνας , 60 πελέκεις , σαγάρεις , 61 πυρεῖα , δέρρεις , διφθέρας , σιγηνάς , 62 μακέλλας , κάλους , ἰμάντας , ἀλύσεις , 63 γυλίους , στραματοδέσμα 64 καὶ τελαμῶνα δ' ἀν , καὶ ζωστήρα εἴποις ,

Σπάθην περιμφαίναν] Recte MSS. παραμφαίναν , quomodo textum emendavi.

56 Καὶ ἐν τῷ Μ. &c.] C. A. non agnoscit hæc usque ad σπάθαι. KÜHN.

57 Οὗτω λέγη] MS. ὡτ' ἀν. Menander in misoumēnō adducitur etiam a Schol. Aristoph. in Σφήκας. JUNG. 58 Τούτοις δ' ἐπ.] MS. τούτοις δι' ἐ. JUNG.

59 Μολυβδία] MS. μολυβδίας : forte μολυβδιδας. SEB. Μολυβδία] Salm. C. μολυβδίας. KÜHN.

Μολυβδία] MS. μολυβδίνας , πελ. Inde , nisi & hoc rectum mallet , μολυβδίνας. Hesyeb. ut & in eo quod ex Luciani Lexiphane adferunt , ὃ δὲ μολυβδαῖνας χειρμυδίου ἀράγῃν ἔχον , ἔχειροβόλει. Sed & μολυβδίναι , ut in MS. potuerit dici , puto , hæc pile & massæ plumbeæ. Tales credo Romanorum plumbeæ , quæ tela vide depicta apud Stewech. in Veget. lib. IV. c. 29. ad ista verba : sed ex alto destinata missilia , sive plumbeate , sive lancea , veruta , vel sprichli. JUNG.

Μολυβδία] Μολυβδίνας , cum ita velint MSS. nulla causa est , quam propter non recipiamus. Πυρεῖα quæ sint Hesyehius exponit : Ἀγγεῖον κερῶμιον εἰς πυρὸς ἐπιθεῖν ἰβὶ ἀσπίδι elegantissimus Luciani locus adfertur : subit etiam meminisse , nisi me fallit memoria. Ἄπειμα Πολιορκ. Perquam γελοῖον erat in sequentibus γελοῖους γυλίους , qui sint , illam enim vocem MSS. reponendam jubent , compertum habebit , qui Jungermanni pellegerit notam : de taline vasorum genere locus Sallustii capiendus Histor. lib. IV. Hæc locorum pergruaria ἔσολτι πεδῆτε e viminibus vasa agrestia , ibi tum , quod inopia scutorum fuerat , ea arte se quisque in formam raris equæstris armabat : an vero potius de quibuscumque iltius operis vasis intelligere velis ? γυλίοι certe vala erant militaria e viminibus nexa. De στραματοδέσμοις superius plufcula notavi : quæ sequuntur , nitorem & elegantiam MSS. debent : ita vulgo : τελαμῶνας καὶ ζωστήρα καὶ ὄχανον posteriorem voculam quæ ratio impulerit Seberum ut stellula notaret , non video : ὄχανον enim illud lorum vel etiam circulus ferreus appellatur , quo clypeum sustinere solebant , quodque primum a Caribus inventum perhibent , unde & Ἀνακρεῶντι ὄχανον καρικεργεῖς : antequam vero reperta essent ὄχανα κλύδωνας eundem in usum adhibebant : in omni vero clypeo duo fuerunt ὄχανα , eaque de ratione ὄχανον inter clypei partes enumeratum videbis a Nostro I. 133 , nisi me tempus destitueret , quæ dixi possem auctoritate scriptorum firmare , aliaque addere plura de ὄχανοις , πόρπαξὶ similibusque. Quæ post ὄχανα inserui , vitam MSS. debent : aptissimo hic reperiti loco nemo neget : quid vero κιλλιβάντες sint ex Aristophane , eiusque Scholiaste , quem Suidas pro more descripsit , petere licet : nos alibi de κιλλιβάντι , ὀκριβάντι , &c. ne instituti rationem hic transiliamus , plura hæctenus intacta notabimus.

60 Πελέκεις] C. A. πέλικας. KÜHN.

61 Πυρεῖα] Pro πυρεῖα , MS. πυρεῖα , sed accentu emendato. JUNG.

62 Μακέλλας] MS. μακέλλας uno λ. ut semper , credo , MS. nolter. JUNG.

63 Γελοῖους , στραματοδ.] MS. γελοῖοι : nescio an γελοῖκας legendum. (Hesyeb. Γελίκη , ἐλιξ.) aut τυλίους , aut quæ tandem vera lectio sit. SEB.

Γελοῖους , στραματοδ.] C. V. ἀλύσεις , γυλίους , στραματοδέσμα. C. A. γελοῖα ἢ γυλίους Aristoph. in Acharnensibus & alibi etiam refert inter στρατιωτικὰ σκευή

ubi Scholia : γυλίους , σποριδῶδες πλέγμα , vel , πλεκτόν τι σκευὸς στρατιωτικόν , στενόστομον , ἐν ᾧ τὰς τροφὰς ἔχοντες οἱ στρατιῶται ἐβάδιζον εἰς πόλεμον. Hesyeb. cum duplici λ γυλλίους & ita Salm. qui & ex V. C. γελοῖα exhibet : forte , inquit , γυλλία. KÜHN.

Γελοῖους , στραματοδ.] Hæc ut viri docti in hac vocula , & de alia substituenda fatagunt . Et certe ridicule vitiosa est ea : MS. nolter veram lectionem servavit , γυλίους : quomodo sine omni dubitatione restitues. Videtur id & ante Salmasium nolter , quam ego eum de scriptura MS. nostri certiore facerem , indicabatque inibi locum Aristoph. in Eirene :

Μαῖν οὐτ' ὅμοιον καὶ γυλίον στρατιωτικῷ ;
ubi interpretes : ἀγγεῖον στρατιωτικόν εἰς ὃ τὰς τροφὰς ἀγνοῦται οἱ στρατιῶται meminisse etiam eundem Ἀχαιῶνισι , ubi Lamachus ad bellum exiurus γυλίον sibi afferri postulat :

Παῖ , παῖ , φέρ' ἔξω δῦρο τὸν γυλίον ἰμοί' .
Et paulo post :

Τὰ στραμάτα , ὦ παῖ , ἴδρον ἐκ τῆς ἀσπίδος .
Ἐγὼ δ' ἰμαυτῶ τὸν γυλίον οἴσω λαβῶν .

Ubi quoque στράματι habes , ut & noster Pellux hic jungit στραματοδέσμα : qui mihi itaque ad hunc Aristophanis locum respexisse videtur : nam & mox inde verum deponit ex eodem dramate , in quo ista paulo a fine longius . Ceterum ad illum primum verum ex Acharnensibus iterum ita Scholiastes : γυλίους , σποριδῶδες πλέγμα , ἐν ᾧ τὰς τροφὰς ἔχοντες οἱ στρατιῶται ἐβάδιζον ἐπὶ πόλεμον . Et iterum idem Scholiastes doctus ad Γυλιαύχενας ὀρηχστάς quoque in Pace Aristophanis : γυλίους πλέγμα ἰστὶ στρατιωτικὸν ἐπίμαχος , τοῦτ' ἴσθι , εἰς ὃν λήγον κολοβὸν οὐτ' εἰκὸς εἶναι τὸ ὅλον σῶμα , καὶ μόνον τὸν τράχηλον μακρόν ἄλλως . γυλίους πλεκτόν τι σκευὸς στρατιωτικόν , στενόστομον , ἐν ᾧ τὰ σιτία ἐμβάλλουσιν & ex præcedentibus adparet ἀρχένα non habuisse hoc vas . Istud primum ex Eirene doctiss. Florens Christianus ita vertit :

Nun simile quiddam est militaris fuscina ?

Potesque adire & illius doctiss. viri Noras . Ceterum ut dixi antea στράματα γυλίον juncta , ita & in isto Alexiadâ in Κρατιῶα ,

— πλησίον δὲ κείμενα
στράματά τε γυλίον αὐτοῦ — .

ut quidem apud Athen. libr. XI. ea restituit magnus Casaubonus XI. Animag. 6. Hæc , ait , militis suppellex : stragula ἔσ' περ , ἐν qua soliti poculum , alia ἔσ' ceras circumferre : qui quoque nos docet supra eodem libro Athenæum scribere , cothonem fuisse Laconicum poculum ἐπιτηδιότατον εἰς στρατίαν , καὶ εὐφορώτατον ἐν γυλίῳ . Sed satis de γυλίῳ cui vero non est , adeat etiam Hesyehium , Suidam , Etymologicographum , licet . De στραματοδέσμοις vid. Casaub. I. Athen. 4. JUNG.

64 Τελ. καὶ ζωστ. καὶ * ὄχανον] MS. ὄχανα prius editi : ὄχανον sed dicitur ὄχανη & ὄχανον. SEB.

Τελ. καὶ ζωστ. καὶ * ὄχανον] C. A. τελαμῶνα καὶ ζωστήρα C. V. τελαμῶνα δ' ἀν καὶ ζωστήρα εἴποις καὶ ὄχανα , quod ultimum etiam extat in C. A. Salmas. καὶ ζωστήρα εἴποις καὶ ὄχανα. KÜHN.

Τελ. καὶ ζωστ. καὶ * ὄχανον] MS. στραματοδέσμα καὶ τελαμῶνα δ' ἀν καὶ ζωστήρα εἴποις , καὶ ὄχανα . Et ὄχανα plurali etiam in suo MS. invenit Seberum nolter . Et MS. lectionem amplectar potius. JUNG.

καὶ ὄχανα, καὶ κιλλιβάντας, Ἀριστοφάνους εἰπόντος·

Τοὺς κιλλιβάντας οἶσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.

66 Τέκτονος σκεύη, 67 σκέπαρνον, πρίων, 68 σφύρα, τέρετρον, τρύπανον, τρυπανούχος, 69 ἀρίς, ῥίγη, πέλεκυς· καὶ καθ' Ὁμηρον, 70 πέλεκυς· ἐν δὲ 71 τῇ ἐν Ὀλυμπίᾳ στήλῃ ἀναγέγραπται, τρύπανα, τρυπάνια, τρυπανίας ἔχοντα, ἴσως τὴν 147 ἀρίδα. * 72 Χαλκίως δὲ σκεύη, ἀκμων, ἀκμοθέτης, ραϊστήρ, 73 πυράγρα, 74 φύσαι, φυσητήρ, 75 ἀκροφύσιον, χοάνη, 76 ἀκόναι, θηγάται, ἐσχαρίδες, 77 καὶ κροταφίδες. 78 Οἰκοδόμου δὲ σκεύη, λείαι, γλαρίδες, ὡς 79 Σοφοκλῆς ἐν

clypei ansam. Fabri instrumenta sunt, ascia, ferra, malleus, terebrum, terebri manubrium, forceps, lima, securis. Et Bipennis, secundum Homerum. In Olympii autem Templi columna, adscriptum est:

* Τρύπανα, τρυπάνια τρυπανίας ἔχοντα ἴσως τὴν ἀρίδα. *

* Terebra, terebrata terebrationes habentia forsan aridem. *

* Fabri ferrarii instrumenta, incus, incudis basis, malleus, forceps, folles, sufflatorium, follis major, fusoria forma, coticulæ, cotes, foculi. Cæterum Ædificatoris arma sunt, dolabra. Cæli, secundum Sophoclem in

65 * ὄχανα] C. V. subjicit: καὶ κιλλιβάντας Ἀριστοφάνους εἰπόντος τοὺς κιλλιβάντας οἶς ἐπαίτης ἀσπίδος· leg. Ἀριστοφάνους ἱ.

Τοὺς κιλλιβάντας οἶσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.

Cillibantes affer, ὁ puer, clypei.

ubi Scholia: cillibantes τρισκελῆ τινα σκευάσματα, ἐφ' ἃν ἐπιτίθασιν τὰς ἀσπίδας, ἐπειδὴν κάμωσι πολεμοῦντες. ΚÜHN.

* ὄχανα] Post ὄχανα MS. nolter longe auctior est, & addit: καὶ κιλλιβάντας, Ἀριστοφάνους εἰπόντος, τοὺς κιλλιβάντας οἶς ἐπαίτης ἀσπίδος· quæ Polluci nostro restitue, versiculum Aristophanis ita scribens:

Τοὺς κιλλιβάντας οἶσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.

Versus est in *Acharnensibus*, eodem vero loco quo isti, quos antea de γυλίω protuli. JUNG.

66 Τέκτονος σκεύη] MS. τέκτ. δι σκ. SEB.

Τέκτονος σκεύη] C. A. πρὶ τέκτονος σκευῶν· dein omittit σκεύη in textu. KÜHN.

Τέκτονος σκεύη] Sequitur in MS. novum caput, sive τμήμα, cum titulo, τέκτονος σκεύη. JUNG.

67 Σκέπαρνον] MS. σκέπαρνον· mendose. JUNG.

68 Σφύρα] Vide supra Segm. 129. SEB.

69 Ἀρίς] C. V. ἄρρις. KÜHN.

Ἀρίς] MS. ἄρρις· sed emendatum ἀρίς, ut etiam supra VII, 113. erat recte. JUNG.

70 * Πέλεκυς.] C. V. πέλεκυς· C. A. πέλκυος· *Homerus Iliad.* v. πέλκω ἐλάηη v. 612. unde rectus, πέλεκυς. KÜHN.

* Πέλεκυς.] MS. πέλκυος· & ita reponamus, sublato asterisco. Locus enim certe talis in *Homero* extat, *Il.* v. 612.

— ὄδ' ἴπ' ἀσπίδος εἴλετο καλὴν

Ἀξίην, ἴχκαλον, ἐλάηη ἀμφὶ πέλεκω,
Μακρῶ, ἐνξίστῳ —.

ubi pro λαβῇ πέλεκυς sive ἀξίης exponit *Eustathius*, & quidem πέλεκυον οὐδέτερος capit, aliter quam *Nolter*, si vera lectio, quam ex MS. reposui. Et veram puto. Certe & apud *Helychium* habes: Πέλεκυς, στελέος, ὅ ἐστι ξύλον εἰς τὴν ὀπὴν τῶν πελεκῶν βαλλόμενον· quamvis πέλεκυος apud eum edatur. JUNG.

* Πέλεκυς.] MSS. reponi jubent πέλεκυος asterisco deleto. Mox rectissime C. A. habet Ὀλυμπία, quam lectionem in textum reducere non dubitavi: de columnarum usu alibi dixi: si quod publicum extrueretur ædificium, sæpius instrumenta ab ipsa Rep. solabant emi, unde & in columna Olympiæ hæc fuerunt perscripta: male me tamen morantur de promptæ ex hac columna voces, quas *Jungermannus* oppido non tetigit: τρύπανα & τρυπάνια satis capio: posterius diminutum nomen est e priori: in ceteris quæ *Kühnius* commentatur, etiam meliora non sunt ad manus, displi-

cent: videbunt eruditiores. Dicitur & τρυπάνη *Hesych.* Τρυπάνη, ἐργαλεῖος τεκτονικόν.

71 Τῇ ἐν Ὀλυμπίᾳ στήλῃ] C. A. ἐν Ὀλυμπίᾳ, in columna Olympiæ est perscriptio ἀμετρος fabrilium instrumentorum, quæ pertinebant ad fabricam Templi Olympici, ideoque non scribi debet versus in morem ἴσως τὴν ἀρίδα· verba sunt Auctoris, qui explicat quid forte sint τρυπανίας ἔχοντα, quæ pertinent ad terebrationem: forte, inquit Auctor, intelligit τὴν ἀρίδα. *Salm.* legendum dicit: τρυπανίας ἔχοντα ἴσως. KÜHN.

72 Χαλκίως δὲ σκ.] C. A. πρὶ χαλκίως σκευῶν· locum hunc exscripsit *Phavor.* in ἀκμων. KÜHN.

Χαλκίως δὲ σκ.] In MS. novum tmema, hoc titulo: χαλκίως σκευῶν tmema incipit dein, χαλκίως σκευῶν &c. sine δι. JUNG.

73 Πυράγρα] In *Glossis*: πυραλαβίς, forfex. KÜHN. Πυράγρα] Παράγρα MS. Sed recte emendatum πυράγρα: supra non peccabat VII, 106. JUNG.

74 Φύσαι, φυσητήρ, &c.] MS. φύσαι, φυσητήρ, (quod ultimum habet C. V. & *Phavor.* cum duplici c.) ἀκροφύσιον· *Salm.* C. leg. φυσητὸς & ἐκιστήρ pro ραϊστήρ. KÜHN.

Φύσαι, φυσητήρ, &c.] MS. φύσαι, φυσητήρ, ἀκροφύσιον, χ. Et quod ad primum supra VII, 106. etiam φύσαι habes; utrumque tamen probum esse notum est. Secundum φυσητήρ, vulgo φυσητὸς· ego legendum credo φυσητήρ· ῥηπίδα δὲ, τὸν φυσητήρα, ait *Scholias* *Aristoph.* ἐν *Ἀχαρνεύσι*· possit & φυσητήρ. Sed illud ad MS. scripturam propius. Tertium ἀκροφύσιον cum MS. quoque retineo uno σ, ut supra fuisse *Sebe-rius* nolter adnotavit. utque apud alios est. JUNG.

Φύσαι] Hujus generis quæ cetera sequuntur duplici σ erant perscripta contra MSS. auctoritatem, quam in istis integrandis ratam habui: *Helychius*: ἀκροφύσιον, τὰ ἄκρα τῶν ἀσκῶν, ἐν οἷς οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ ἐκφυσῶσιν· illud ἐν nulla de ratione delendum censet *Palmerius*: alio loco super hac re adnotavi.

75 Ἀκροφύσιον] MS. ἀκροφύσιον, ut supra II, 161. & 147. vide *Scholion* *Amilii Porti* ad *Thucyd.* lib. IV. fol. 319. SEB.

76 Ἀκόναι] Νάξια λίθος dicitur *Hesychio*, ubi vulgo Νάξια λίθος. *Plinius* lib. XXXVI. cap. 22. inter *aquariæ* (cotes) *Naxia maxima laus fuit* &c. KÜHN.

77 Καὶ κροταφ.] *Interpr.* omittit. Auctor ipse supra explicavit lib. VII. c. 24. Sect. 2. KÜHN.

Καὶ κροταφ.] Deest καὶ in MS. JUNG.

78 Οἰκοδ. δι σκ.] Ultimum non habet C. A. habet autem titulum: οἰκοδόμου σκευῶν. KÜHN.

Οἰκοδ. δι σκ.] Novum in MS. caput, hoc titulo, Οἰκοδόμου σκευῶν & tum deest δι, in MS. JUNG.

79 Σοφ. ἐν Πριάμῳ.] In C. A. abest ἐν Πριάμῳ. KÜHN. Σοφ. ἐν Πριάμῳ.] *Priamum Sophocli* hinc quoque in catalogum dramatum ejus poetæ refert nolter *Ca-saub.* VII. *Athen.* 4. JUNG.

Priamo. Parietes, regula, circinus, cubitus, amullis, plumbea regula, mal-leus politor. Fortassis & vectis: siquidem & murorum perfossoribus hoc Comici attribuunt: hunc vero Repagulum in Scenis conjunctis nominavit Aristophanes dicendo, Murum repagulo perfodere.

Πριάμων ⁸⁰ τύκοι, ⁸¹ κανών, διαβήτης, ⁸² πή-
χυς, στάθμη, ⁸³ μολύβδαινα, ὑπαγωγεύς τά-
χα δὲ καὶ ⁸⁴ μοχλίον, εἰ καὶ τοῖς ⁸⁵ τοιχωρύχοις
τοῦτο προστιθέασιν οἱ Κωμωδοποιοὶ καὶ μοχλίσ-
κον δὲ τὸ τοιοῦτον Ἀριστοφάνης ἐν ⁸⁶ Σκηνᾷ κατα-
λαμβάνουσας ἀνόμασεν εἰπὼν, ⁸⁷ Τοῖχον μο-
χλίσκῳ σαλεύειν * οἷς προσαριθμητέον ⁸⁸ καὶ τὰ ¹⁴⁸
ἐν Βατραχοῖς Ἀριστοφάνους,

80 Τοῖχοι] *Salm.* pro τοῖχοι, τύκοι legit, optime. Kühn.

Τοῖχοι] Quis te quid agant τοῖχοι hic, & an illa ἐργαλίον οἰκοδόμων; ego ἔργον putabam. Quid multa? *Salmastius* nosse acutissime, ut omnia, τότε emendat, quod ἐργαλίον nempe Grammatici exponant, ὅ τούς λίθους περιόπτουσι καὶ ξίουσι: quae quidem apud *Suidam* extant. Nec ego quid verius putem, qui scio quam saepe ei & vitiōse permutarint locum, & e x in χ lapsus facilis fiat; *Nesler* sane ipse confirmat, qui supra ἐν οἰκοδόμῳ σκηνῆ VII, 125. quoque τύκοι recenset: meminit & alibi ut VII, 118. *Jung.*

Τοῖχοι] Nullo colore in censum οἰκοδομικῶν ἐργαλίων venire poterunt τοῖχοι: ut adeo de emendatione loci omnino sit cogitandum: nihil autem, cum auxilium MSS. desit, commodius excogitari potest lectione *Salmastiana*, quam in textum migrare jussi, τύκοι ut res fiat perspicua omnique dubitationis causa solvatur, de τύκῳ pauca notabo. Τύκον Grammatici tradunt istiusmodi fuisse instrumentum apud fabros, quo lapides polirent & levigarent, eorumque prominulas partes abraderent: idem & τυκίον vocis εὐτυχτος originem *Eustathius* reperit ἀπὸ τοῦ τύκῳ ἐξ οὗ καὶ τὸ τετύκοντο δὲ δαῖτα καὶ ἡ παρά τοῖς παλαιῖς, καὶ εἰσέτι δὲ τὴν συκῆν, ἢ φατὴν ἀλοῶν, (huc referenda *Philoxeni Glossa* Τυκῆν, τριβύλα) ἢ ἀπὸ τοῦ τύκῳ ἐργαλείου οἰκοδομικοῦ, ὃ καὶ τυκίον λέγεται, ἀφ' οὗ καὶ τυκίζειν ἔφησεν ἀπὸ τῶν Κωμικῶν καὶ τοιοῦτος μὲν ὁ ῥηθεὶς τύκος: ὁ μὲν τοι παρά τῷ Πausania διὰ τοῦ χ τύχος, ὡς ἐκείνός φησι, λιθοξοικὸν ἴσθι σιδῆριον, ἀφ' οὗ ἀποτυχίσαι λίθον, τὸ ἀποπελεῖσθαι: locus est ad H. Z. videtur autem *Eustathius* τύκον & τύχον inter sese distinguere, quod equidem faciendum non puto: utrumque enim λιθοξοικὸν ἐργαλίον. *Hesych.* Τύχοι, λιθοξοικῶν ἐργαλίων: hinc & ἀποτυχίζειν apud *Hesychium*: ἀποτυχισθεὶς, ἀπὸ τοῦ ἀποτιθεὶς: καὶ τὸ ἀποτυχισθῆναι, ἐπὶ τοῦ ἀποπελεῖσθαι τὸν λίθον, ἀπὸ τύχων ἴσθι δὲ λιθοξοικὸν σιδῆριον: in hoc autem loco legendum ἀποτυχίζειν vel ἀποτυχίσαι, pro ἀποτυχισθῆναι: sed & notaverat *Eustathius* τὸ τυκίζειν esse apud *Comicum*: recte vero; locum invenio in *Anibii* hunc: Ἐκ μὲν γὰρ Λιβύης ἦσαν ὡς τρισμύρια Γέρανοι, θεμελίους καταπεπικυῖαι λίθους. Τοῖτους δ' ἐτύκον αἱ κρέες τοῖς ῥύχισιν: ad illa *Scholias* habet: τύκος ἐργαλίον τι, ὃ τούς λίθους περιτόκουσι καὶ ξίουσι. *Suidas*: ὃ τε λίθους περιόπτουσι καὶ ξίουσι: ita illum aut reperisse par est, aut emendasse in *Aristophanis Scholias*: περιτόκειν certe inopportuna, et si τύκῳ exponatur ἐτοιμάζω: nec minus alienum hac in re puto τὸ περιόπτειν: in *Aristophanis* itaque *Commen-
tario* refigendum existimo περιτοκίζουσι: hinc porro τύκισμα descendit, vox a *Lycophrone* usurpata in *Alexandria* v. 349. Ἐγὼ δὲ τλῆμων, ἢ γάρμονος ἀρουμένην Ἐν παρθενῶος λαῖον τυκίσμασιν ἄντι τεράμων — &c. ad quem etiam locum audire juvat *Johannem Tzet-
zetem*, *Johannem*, inquam, siquidem hunc esse vetum commentarii istius auctorem ostenderit ad *Suidam* vir Doctissimus *Kusterus*: κατασκευάσασιν: τύκος γὰρ σιδῆροῦ ἐργαλίον τεκτονικὸν, ὃ τούς λίθους πελεπῶσι καὶ ἀποξίουσι: ex quibus clarissime perspicitur instrumen-
tum hoc omnino pertinere ad hunc locum; ideoque emendationem illam esse facillimam: praeterea distinc-
tione mala *Pollucis* haec verba laborant: scribendum

enim: γλαρίδες, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Πριάμῳ, τύκοι κανών &c.

81 Κανών] MS. κανών. *Jung.*

82 Πήχυς, στ.] MS. πύχης, στάθμη. Sed emenda-
tum σταθμή, vel potius depravatum: habes recte & supra VII, 125. *Jung.*

83 Μολύβδαινα] Μολύβδαινα in *Glossis*, ριμβδαγο. Kühn.

84 Μοχλίον.] MS. μόχλιον: ut & supra. Sed hic ab alia manu accentus in penultimam translatus erat, ut vulgo est. *Jung.*

Μοχλίον.] Vocem legisse memini apud *Heronem*: μοχλίον & *Nesler* habet VII, 125. mox e MSS. Κωμωδοποιοὶ repositi pro Κωμικοί, quamvis & hoc rectum: In *Aristophanis* loco *Salmastii* emendationem admisi σαλεύειν pro καλεύειν, quod multo melius equidem judico, quam σκαλεύειν, quanquam nec hoc forte penitus displiceat. Alterum *Aristophanis* locum emaculandum e MSS. censui πλάσια ζυμπτικτά, cum vulgo legeretur ζυμπτικτα, non quod vocabulum illud parum conveniat, sed quod lectio MSS. aut vulgata sit praestantior, aut illi saltim nulla in parte cedat: ζυμπτικ-
τους ἀναπαίστους *Pherecrates* appellavit τὸ ἐν τῶν ἀντισπαστικῶν δὲ καὶ καταληκτικῶν διμέτρων δικατάληκ-
των, ut memorat *Herbasteion Enchir.* p. 57.

85 Τοῖχ. τ. π. οἱ Κωμικοί.] MS. Κωμωδοποιοὶ. *Seb.*
Τοῖχ. τ. π. οἱ Κωμικοί.] V. C. & *Salm.* Κωμωδοποιοὶ. C. A. plane non habet: ut nec mox ἐν Σκηνᾷ καταλ. ὦ. Kühn.

Τοῖχ. τ. π. οἱ Κωμικοί.] MS. τοιχωρύχοις τ. π. οἱ Κωμωδοποιοὶ, transpositis syllabis ut vides. Postul-
mus enim legere, ut est in MS. *Seberi*, Κωμωδοποιοὶ. *Jung.*

86 Σκηνᾷ.] MS. Σκηνᾷ recte habet: & ineptus tamen quis in Σκηνᾷ ibi mutavit, ne quid scilicet depravatum vulgo non & in MS. depravatum foret. *Jung.*

87 Τοῖχον μ. καλεύειν.] *Hesych.* Καλεύειν, λιθοβολεῖν, per syncopen forsitan pro καταλεύειν, si tamen (ut *Hentius Stephanus* admonet) mendosum non est. *Seb.*

Τοῖχον μ. καλεύειν.] C. A. καλύειν, quid si, σκαλεύειν, parietem veliculo fodere. *Salm.* V. C. τοῖχον μοχλίσκῳ καὶ λαύειν: ipse legit καταβαλεῖν, & καλεύειν aliud esse ait: mihi videtur καλεύειν poni pro σκαλεύειν: solet enim saepe σ omitti ab initio vocis. Kühn.

Τοῖχον μ. καλεύειν.] MS. τοῖχον μοχλίσκῳ καλεύειν. Ultimum hoc quomodo nescio quis in MS. im-
mutare voluit non assequor: videtur in κλαύειν, quamvis tamen initiale κ non deletum sit: nec curio quomodo mutare voluerit illa manus, quae plerumque male mutavit. Audiamus potius *Salmastium* nostrum, qui non probat quod viri docti hic adnotant, *Hesychii* καλεύειν inquam: nam, ait, apud *Hesychium* legendum καλλεύειν quod est pro καταλεύειν, ut καλλε-
πίειν pro καταλείπειν: καλεύειν autem nihil est. In versu *Aristophanis* legendum: τοῖχον μοχλίσκῳ σαλεύειν quae facile se probant. *Jung.*

88 Καὶ τὰ ἐν Β. Ἀριστοφ.] Fol. 161. *Seb.*
Καὶ τὰ ἐν Β. Ἀριστοφ.] Non apparent in C. A. Kühn.

Καὶ ⁸⁹ πλαίσια ζυμπτυκτὰ πλινθεύσου-
σί γε.

Καὶ διαμέτρους, καὶ σφῆνας ---.

ἐν δὲ ταῖς Ἀττικαῖς στήλαις ἀναγέγραπται, πρί-
ων λιθοπρίστης, ⁹⁰ καὶ καρκίνος λίθους ἑλῶν ἑ-
ποῖς δ' ἂν καὶ μηχανὴν ⁹¹ λιθαγωγόν. ⁹² Νεωλ-
κοῦ δὲ σκευή, Φάλαγγες, Φαλάγγια, ⁹³ ἄλ-
149 καὶ, οὐροί. ⁹⁴ Τοῦ δὲ μεταλλείας, ⁹⁵ θύλακοι,
περίοδος, σάλαξ. καὶ θυλακοφορεῖν μὲν τοὺς με-
ταλλείας οἱ ⁹⁶ Κωμῶδοι λέγουσι. περίοδον δὲ καὶ
σάλακα ⁹⁷ Θεόφραστος ἐν τῷ μεταλλικῷ ⁹⁸ πε-
ρίοδον μὲν τὸ ἀγγεῖον, ὡς ⁹⁹ κατακεραυνύουσι τὸν
σίδηρον. ¹⁰⁰ σάλακα δὲ, τὸ τῶν μεταλλείων

Et quadrata ita stuant, ut coeant, &
quasi coagmententur:

Item diametros extruunt & cuneos ---.

Atticis vero columnis inscripta est, ser-
ra lapidifera, & forceps lapides retinens.
Dices autem & machinam faxigeram.
Navium ductoris instrumenta, phalan-
ges, phalangia, machinae qua naves tra-
hantur, & navium stationes. Praeterea
metallorum fossoris sunt, culei, perio-
dos, falax. * Et metalli fossores culeis
amiciri, Comici dicunt. Periodum vero, &
falacem, in metallicis dixit Theophrastus:
& periodum quidem, vas quo ferrum
purgant. Salacem vero, metalli fossorum

89 Πλαίσια ζυμπτυκτα] C. A. παίσια ζυμπτυκα: at C. V. ζυμπτυκτα, quadrata, lapidifera, cuneoformia: πλινθεύσου-
σί γε cum copulis sequentibus non habet C. A. Kühn.

Πλαίσια ζυμπτυκτα] MS. ζυμπτυκτα & emenda-
tum ζυμπτυκτα, quod perinde est: illud saepius in MSS.
hoc receptum magis in scribendo; quod itaque no-
tandum Alias, ut editum, ita hodie quoque in *Aristophani*
Νεφέλαις legitur, praeceditur iste verliculus:

Καὶ κακίους ἐξοίσευσι, καὶ πήχεις ἐπῶν.

Ubi quoque *οικοδόμου* *ναῖα*, quae supra *Segm.* praeced.
Noster recensuit. JUNG.

90 Καὶ καρκίνος &c.] Kai abest a C. A. Kühn.

Καὶ καρκίνος &c.] MS. καὶ καρκίνους λίθους ἑλῶν quae
tamen omnia ad vulgatum exemplum emendata, si-
ve hoc depravare potius dicas rectius. Ego κακίους λί-
θους ἑλῶν si MS. vestigia sequuti legamus, non val-
de aberraturos sperem, siquae καρκίνος instrumentum
fabrile, quo saxa tollebant vel comprehendebant, a
cancerinis pedibus ita dictum nimirum, qui ad quid
tenendum certe aptissimi. Sic ego putabam. JUNG.

Καρκ. λ. ἴχθυος.] *Jungertmann* sequitur ad exem-
plum lectionis Manuscriptae textum refecti: de καρκί-
νῳ rem uberius exponant alii; ego hoc *Pollucis* solo lo-
co instrumentum illud inveni; an huc forte referen-
dum, quod *Hesychius* inter alia καρκίνος explicet dis-
seruimus: MSS. vtro *Palutini* lectionem ipse confir-
mat *Pollux*, cum addit: εἰποῖς δ' ἂν καὶ μηχανὴν λι-
θαγωγόν. καρκίνοι ἐπιπλάττειν μηχανὴν λιθαγω-
γόν & frequens in similibus aliis hujus vocabuli usus;

ut cum *forficem* vel *forfexem* denotat: *Glossa Philox.*
Καρκίνος χαλκίως, forfex: cogitaveram quoque, num
rectius πρίων λιθοπρίστης distinctione separarentur, sed
haud est opus: cum enim πρίων generalis notione *ferram*
significet, πρίων λιθοπρίστης istiusmodi designat *ferram*,
qua lapides dissecantur.

91 Λιθαγωγόν.] In MS. post *λιθαγ.* inserta sunt
verba, quaeunque infra cap. 37. SEB.

Λιθαγωγόν.] C. A. hic habet titulum quidem: *περὶ*
ζωγράφου σκευῶν, sed ipsa instrumenta c. 37. demum
sequuntur. C. V. vero ita: *ζωγράφου σκευῶν πίνακες*,
πινάκια, καλλιβάτες (C. A. κιλλιβάτες) *οκρίβατες*
(C. A. οκρίβατες) *γραφίδες, υπογραφίδες, πυξία* ita legi-
t & *Σαλμασίω*. Kühn.

Λιθαγωγόν.] Post *λιθαγωγόν* in nostro MS. aliud
tmema hoc titulo: *ζωγράφου σκευῶν* sequiturque: *ζω-*
γράφου σκευῶν, πίνακες, πινάκια, καλλιβάτες, οκρί-
βάτες, γραφίδες, υπογραφίδες, πυξία quae verba &
in suo hic invenisse patet *Seberum* nostrum. In vul-
gatis infra *Segm.* 163. eadem habes, ibi in MS. omif-
sa. JUNG.

92 Νεωλοῦ δὲ σκ.] Σκεῦῃ abest a C. A. Kühn.

Νεωλοῦ δὲ σκ.] Post haec novum tmema in MS. sub
titulo *νεωλοῦ σκευῶν* tumque deest in MS. JUNG.

93 Ὀλοκοί, οὐροί.] Quid *οὐροί* dabit *Hesychio* h. v.
Kühn.

Ὀλοκοί, οὐροί.] MS. ἔλοκοί, οὐροί sed emendatum οὐ-
ροί: & recte, ut videtur: dixique pluribus supra *Segm.*
134. JUNG.

94 Τοῦ δὲ μετ. &c.] C. A. μεταλλείας θύλακοι (quod
ultimum est & C. V.) π. σάλαξ θύλακ. Kühn.

Τοῦ δὲ μετ. &c.] Iterum novum in MS. tmema,
Μεταλλείας σκευῶν inscriptum: & incipit: *μεταλλείας*
σκευῶν, θύλ. in prima vocula variando, ut vides. JUNG.

95 Θύλακες.] MS. θύλακοι. Sed quis *θύλακες* emen-
davit, ut vulgo est: sed cur non retineamus lectio-
nem vetustam? Firmat eam insuper *Hesychius*: *Θύλα-*
κοφοροί, οἱ μεταλλεῖς, θύλακοι περιφεροῦντες τὰ ἀρώμα-
τα, καὶ πύραις, ὅθεν ἐκαλεῖτο καὶ πυροφοροί ubi cer-
te *πυροφοροί* emendandum a *πύραις* ferendis: ut *θυλα-*
κοφοροί a *θύλακοις*: ut etiam supra dixi. Sed de *ἀρώ-*
ματα dixi non mihi constare, cur ista circumferrent:

& nescio quid ineptiebam *ἀρώματα* sed bene: sed
longe aliud hic *ἀρώματα*, idque mirandum non est,
nisi tamen *ἀρώματα* malis, nempe *ἄλφια*, & *farinae*,
quas ad victum in saeculis secum circumferrebant, si-
ve in peris, illi fossiores subterranei, & auri argenti-
que indagatores: *Hesychius*: *Ἀρώματα, ἀροτριάματα,*
καὶ ἐπὶ τοῦ ἀρούν τὰ ἄλφια οὕτω λέγεται. Σοφοκλῆς
Ἀρπίων quae tamen referuntur ab ipso inter incipit-
tia ab *ἀρω*. Sed & *Smith*: *Ἄρωμα, τὸ ἀροτρίασμα, ἄ-*
ρωμα δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου, τὸ μυρμηκίον. Et iterum:
Ἄρωμα, μυρίαμα, ἐνδιδίωμα μυρμηκίον ἀρώματα οὐκ οὐ
τὰ θυμιάματα οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν, ἀλλὰ τὰ ἰσπαρρέ-
μα. JUNG.

Θύλακες.] E MSS. restitui lectionem *θύλακοι*. Pau-
lo post pro *περίοδος* δὲ MSS. *περίοδος μὲν*, quod pra-
stat: *Hesychius* *Περίοδος* in aliis interpretatur *μέτροι* τί
τῶν μεταλλῶν apud eundem in *Σάλαξ* scribendum
videtur ὁ καὶ ἔλεγον *σίδηροπλάτην* vel *σίδηροπλῆτην*, ut
Serapion. Porro sic fuit mox in vulgatis *φριατωρυ-*
χοῦ ἰργαλίων vide quae notavi VII, 192.

96 Κωμῶδοι.] Supra dixi *Aristoph.* simpliciter VII,
100. Ita H. *Stephanus* hic. JUNG.

97 Οἰόφρ. ἐν τῷ μεταλλικῷ.] Abest a C. A. ἐν με-
ταλλικῷ. Kühn.

Οἰόφρ. ἐν τῷ μεταλλικῷ.] Supra dubitavit huic ne
an *Aristotelis* adscribat VII, 99. JUNG.

98 Περίοδος δὲ τὸ &c.] MS. περίοδος μὲν τὸ &c. &
ita scribe: aptius hoc μὲν respondeat sequenti δὲ, quam
vulgatum δὲ. JUNG.

99 Κατακεραυνύουσι.] E MS. priores editiones *κατι-*
ραν. SEB.

Πυργαῖς.] *Κατακεραυνύουσι, commiscens, contemp-*
tans. SEB. 2.

100 Σάλακα δὲ.] *Salm.* *σάλαξ, ἡ σαλάττω, ἀπὲ*
σαλάκων ἢ σαλακωσίων sed haec aliam. Kühn.

Σάλακα δὲ.] MS. ἄλακα δὲ. Sed antea recte *σά-*
λακα habebat. Apud *Hesychium* *Σάλαξ* adpellatur.
Σάλαξ, αἶτ, ἰχθύος ἀγαθῆς, καὶ μεταλλικῶν σκευῶν ὡ-
στί ἔλεγο *σίδηροπλάτης*. JUNG.

ἀβαξ, ἀβάκιον, κόσκιον, κύβοι, ¹⁴ διάσει-
στοι κύβοι, ἀστράγαλοι, Φιμοί, κημοί, τηλία,
κηθια, ¹⁵ κηθίδια, ψῆφοι, πεττοί. ¹⁶ Σοροποιοῦ
σκεύη, σορός, πύελος, κιβωτός, ¹⁷ ληνός· οἷτε
γὰρ περὶ Ἐραστον, ¹⁸ καὶ Κορίσκον Πλάτωνι ἐπι-
στέλλαντες γράφουσι, ¹⁹ Ληνὸν Ἀσσίαν τῆς σαρ-
κοφάγου λίθου· καὶ ἐπάγουσι περὶ τοῦ αὐτοῦ
²⁰ λέγοντες, ὅρῳ ὄγε Φερεκράτης ἐν τοῖς Ἀγρί-
αις ἔφη·

--- ἤμην σὺ σαυτὸν μακαριεῖς, ὅταν
αὐτοῖ σε κατορύττωσιν· οὐ δῆτ' ἀλλ' ἐγὼ
τούτους πρότερον· αὐτοὶ δὲ μακαριοῦσιν ἐμέ·
καὶ τοι πόθεν ληνούς τοσαύτας λήψομαι.

τοῦ σκ. pariter ita inscriptum, κυβευτοῦ σκευή. JUNG.

14 Διάσειστοι ἀστράγαλοι] Habuit Pollux ob ocu-
los locum *Aeschylis* in ea contra *Timarchum*, fol. 179.
πρῶτον μὲν συνέτριβον τὰ σκευάρια, καὶ διερίπτου ἐπὶ
τὴν ὄδον, ἀστραγάλους τε τινὰς διασειστούς, καὶ Φιμοὺς,
καὶ κυβευτικά ἕτερα ὄργανα· dicti autem διάσειστοι ta-
li quidam, ut non *Lambinus* alicubi vertit, *sonori*, sed
quasi dicas *agitati* & *concessi*. Ex eo enim nomen ha-
buerunt, quod mota prius agitataque manu jacerent
fieri in alveum lusorium, quod ad vitandam fraudem
fieri solebat. Docet hoc *Suidas* ad *διασειστούς*. *Roma-*
ni fritillo utebantur ad eam agitationem. *Juvén.* XIV. 6.

— parvoque eadem movet arma fritillo.

ubi vide *Vet. Scholiast.* & 70. *Britannici* Comm. lege
autem & *Casaub.* in *Char. Theophr.* p. 165. unde ist-
hac transcripti. SEB. 2.

Διάσειστοι ἀστρ.] C. A. διάσειστοι κύβοι ἀστράγα-
λοι· C. V. διάγυστοι· διάσειστοι κύβοι sunt moti agi-
tatiq̄ue fritillo, ut inde mittantur in tabulam subje-
ctam: vid. *Suid.* in *διασειστοί*, qui explicat locum *Ae-*
schylis contra *Timarch.* Kühn.

Διάσειστοι ἀστρ.] MS. κύβοι, διάγυστοι (ita videtur
scriptum, quamvis alia manus *διάσειστοι* emendarit)
κύβοι, ἀστράγαλοι, Φιμοί &c. *Magnus Casaubonus*
vulgatam lectionem, in qua *διάσειστοι ἀστράγαλοι*
(quem locum *Pollucis* non recte accepisse ait viros do-
ctos) defendit ex *Aeschinis* Oratione contra *Timarchum*
ibi: πρῶτον μὲν συνέτριβον τὰ σκευάρια, καὶ διερίπτου ἐπὶ
τὸν ὄδον, ἀστραγάλους τε τινὰς διασειστούς καὶ Φιμοὺς, καὶ
κυβευτικά ἕτερα ὄργανα· eumque locum ait *Pollucem* no-
strum hic ob oculos habuisse. Et plura de *διασειστοίς*
talibus ille *magnus amicus* noster Comm. ad *Charact.*
Theophr. περὶ ἀρεσκείας, ubi & isthac scripsit, quae
jam inde protuli. Ego ut a tanto viro dissentire ab-
sque rubore non possum, ita tamen ipsum velim ar-
bitrari, an jam MS. lectionem & hic recipere debeamus
hoc modo: κύβοι, διάσειστοι κύβοι, ἀστράγαλοι
&c. quoniam & supra VII, 203. in eadem re *Noster*
gemina oratione: ἀβάκιον, κύβοι, διάσειστοι κύβοι,
πιττοί &c. nec MS. ibi dissentit. Et *διάσειστοι* igitur
ne tam κύβοι quam ἀστράγαλοι dicti? De *Φιμοίς* hinc
G. Canter. VII. Nov. Lect. 8. & *Cruquius* in illud *Ho-*
ratii II. Sat. 7. *Mitteret in phisum* (ita enim pro
pygum legunt) *salos* --- ut etiam supra credo indicaf-
se. JUNG.

Διάσειστοι ἀστράγαλοι] Restituisse me lectionem
MSS. nemo indignabitur: quidni enim κύβοι eandem
ob rationem, ac ἀστράγαλοι, dici possint *διάσειστοι*;
rationem istius appellationis plerique Grammatici hanc
reddunt, quod priusquam mitterentur in fricillum,
commoveri solent & concuti, ne qua fraus subesse
posset: sed aliam omnino causam exponit *Schol.* MS
in *Aeschinet*: πολλακίς τινες χαδῆνας (χαδῆνας) ἀρ-
γυρίους ἢ χαλκοῦς ἐξήπτου αὐτῶν, ἵνα ἀφίεμτοι ἤχῳ

abacus, abaculus, cribrum, tesserae, ta-
li, astragali, alveoli, cami, fritillus, ur-
nae, urnulae, calculi. tali. Instrumenta
autem urnas aut loculos facientis: locu-
lus, pala, arca, lacus. Erastus enim, &
Cerycus, ad Platonem mittentes scribunt,
Lacum cito carnivori lapidis: tum de eo-
dem dicentes, subjungunt, Siquidem nun-
quam tot lacus relinquam.

τινα ἀποσελῶσι κατὰ τέρψιν ἐν τῇ παιδιᾷ· οὗτοι λέγον-
ται διάσειστοι· hæc addere volui, quia icinus nota &
inaudita: me tamen hic Auctor sponsorem non habe-
bit: ad septimum autem caput libri noni his de re-
bus plurima sunt notata.

15 Κηθίδια] Κηθάριον *Aristoph.* in *Vespis*, ubi Scho-
lia Græca, quid sit κηθίον & κηθάριον. Kühn.

Κηθίδια] Defaut in MS. JUNG.

16 Σοροπ. σκ.] Qui *Nicarcho* σοροπνυγὸς *Anthol.* II,
22, 11. *Juvenalis* *Saber* (*sandapilarum*, *Satyr.* VIII. 175.
vide *Joh. Kirchmanni* lib. II. de *Funerib. Roman.* cap.
9. SEB.

Σοροπ. σκ.] Σικεῖν iterum abest a C. A. Kühn.

Σοροπ. σκ.] Ista *σοροπιοῦ σκευή* in MS. nostro sunt
tituli novi tmematis, quod statim incipit cum *σορός*
&c. JUNG.

17 Ληνός] *Foß.* *Oecon. Hippocr.* in *ληνοί*. JUNG.

18 Καὶ Κέρυκον] C. A. Κέρυκον. *Erastus* enim &
Corycus ad *Platonem* *litteras dantes scribunt*. Kühn.

Καὶ Κέρυκον] MS. Κόρυκον, Πλ. proxime ad veram
scripturam. Emendandum certo scio: *Εραστός* καὶ *Κο-*
ρίσκον. *Erastus* & *Coryscus*, discipuli uterque *Platonis*:
didici ex *Laertio* libr. III. in *Vita Platonis*: *μαθηταὶ*
δ' αὐτοῦ, αὐτ, *Σπείσιππος Ἀθηναῖος* &c. *Εραστός* καὶ
Κορίσκος Σκύθιοι & hodieque extat epistola *Platonis*
ad *Hermiam*, & *Erastum* & *Coryscum*. JUNG.

Καὶ Κέρυκον] Optime *Jungermannus* *Κορίσκον* emen-
davit; eam ego lectionem in textum recepi: de *Era-*
sto & *Corysco* videndus ad *Diogenem* *Memagium*. *Ληνός*
Ἀσσία ex *Assio* *Mylia* urbe sic dicta: *Steph.* *Ἀλέξανδρος*
δὲ ὁ Κερνήλιος ἐν τῷ περὶ τῶν παρ' Ἀλυμαῖς τοκικῶς ἱστο-
ρημίων Μιτυληναίων ἀποικίον ἐν τῇ Μυσίᾳ φησὶν Ἀσ-
σόν, ὅπου ὁ *σαρκοφάγος γίγνεται λίθος*· videndus &
Perrabo. Post λέγοντες optime de *Polluce* merentur MSS.
sed nec illi tamen vitio carent: ὅρῳ ὄγε *Φερεκρ.* &c.
Atqui legendum non dubito, ὅρα ὅτι γε *Φερεκρ.* &c.
quo nos sententia ratio ducit: scribunt enim ad *Plato-*
nem: *Attende* vero, quod *Pherecrates* in *Agyiis* di-
xerit: usus elegans τοῦ ὅρα in hujus modi loquendi
formulis humanioribus non later. In ceteris plerisque
restituendis MSS. & *Jungermannum* sum sequutus, ni-
si quod maluerim *σαυτὸν μακαριεῖς* e C. V. facile vero
lector diligens animadvertat, binos esse, qui in hac
Pherecrati *χρήσι* inter sese colloquantur, ut illa de
re singulatim monere operæ pretium non sit. *Salm.* ean-
dem lectionem e Codice suo notavit, quam protulit e
P. C. *Jung.* nec aliter locum, ac ille, emendat.

19 Ληνὸν Ἀσσίαν] C. A. ληνὸν Ἀσσία τῆς σ.
λ. *Solimum*, *loculus* ex *Assio* *sarcophago lapide*: *Plinius* lib.
XXXVI. cap. 17. in *Assio* *Troadis* *sarcophagus lapis* *fi-*
sili vena *scinditur*: *corpora defunctorum condita in eo*
absursum *constat* *intra quadragesimum diem*, *exceptis den-*
tibus. *Solimum* laudat *Vales.* & λ. *A.* reddit *Assiam*
sandapilam. Kühn.

20 Λέγοντες] Inde MS. ὅρῳ ὄγε ὁ *Φερεκράτης* ἐν τοῖς

De crumena.

²¹ Περὶ βαλαντίου.

CONFANDENS autem simul dixeris, vascula, crumenæ. Crumenulæ, ut Eupolis in Capris, tum capsam, & capsulam. Hoc etenim Aristophanes in Triphallete innuit, dicendo, Postquam in forum obsoniorum pervenit, sportam accipiens, capsulam, & crumenam majorem:

²² **Κ**Αὶ μιζήμενοι δ' ἂν εἴποιμεν, ²³ σκεύη, βαλαντία καὶ βαλαντίδια, ὡς ἐν Διξίν Εὐπολις καὶ θυλάκιον δὲ, καὶ θυλακίσκον. ²⁴ Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν Τριφάλητι τοῦτο ὑποδηλοῖ, ²⁵ ὅταν φῆ, Ἐπειτ' ἐπὶ τοῦψον ἦκε, τὴν σπυρίδα λαβὼν καὶ θυλακίσκον, καὶ τὸ μέγα βαλάντιον.

Ἀγρίοις ἔφη, ἢ μὲν σὺ αὐτὸ μακαριεῖς, ὅταν οὗτοί σε κατορύττωσιν. Οὐ δῆτ' ἀλλ' ἐγὼ τοὺτους πρότερον· οὗτοι δὲ μακαριοῦσιν ἐμέ· καὶ τοὶ πόθεν λ. *SEB.*

Λίγοντες] *MSSti*: ὡς ὄγε Φερεκράτης ἔφη (C. V. ἐν ταῖς Ἀγρίοις ἔφη) C. A. οἱ μὲν. C. V. ἤμην σὺ σαυτὸν μακαριεῖς, ὅταν αὐτοὶ σε κατορύττωσιν οὐ δῆτ', ἀλλ' ἐγὼ τοὺτους πρότερον· ο἗τοι δὲ μακαριοῦσιν ἐμέ καὶ τοὶ πόθεν &c. C. A. σοὶ αὐτὸ μακαριεῖς ὅταν οὗτοί σε κατορύττωσιν· οὐ δῆτ' ἀλλ' ἐγὼ τοὺτους πρότερον· οὗτοι δὲ μακαριοῦσιν με καὶ τοὶ &c. *legerem*, ὡς ὄγε Φ. ἐν Ἀγρίοις ἔφη,

--- ἤμην σὺ σαυτὸν μακαριεῖς ὅταν αὐτοὶ σε κατορύττωσιν· οὐ δῆτ', ἀλλ' ἐγὼ τοὺτους πρότερον· οὗτοι δὲ μακαριοῦσιν ἐμέ· καὶ τοὶ πόθεν ληνοῦς τσαυτάς λήψομαι;

--- *tu profecto te ipsum beatum dices, si ipsi te defoderint: non sane, sed ego illos prius: hi enim te beatum predicaverunt: Quamvis unde cariam mihi tot loculos?* KÜHN.

Λέγοντες] Plura in nostro MS. λέγοντες, ὡς ὄγε Φερεκράτης (& emendatum Φερεκράτης) ἐν ταῖς Ἀγρίοις ἔφη ἤμην συσαυτομακαριεῖς (& huic eis, ab alia manu superpositum eis) ὅτ' ἂν αὐταῖσι κατορύττωσιν· οὐ δῆτ' ἀλλ' ἐγὼ τοὺτους πρότερον· οὗτοι δὲ μακαριοῦσιν ἐμέ· καὶ τοὶ πόθεν λ. τ. λ. quæ & in suo invenit *Seberus* nolter emendatiora, ut ὡς, ut κατορύττωσιν alias, σὺ αὐτὸ μακαριεῖς habet. Sane hæc concinnanda videntur aliter: videnturque *Erastus* & *Corisus* in sua ad *Platonem* epistola hoc *Pherecrateo* usi esse: & putem ita omnia concipienda: Ὁρῶ ὄγε Φερεκράτης ἐν ταῖς Ἀγρίοις ἔφη·

--- ἤμην σὺ σ' αὐτομακαριεῖς ὅταν αὐτοὶ σε κατορύττωσιν; β. οὐ δῆτ'. ἀλλ' ἐγὼ τοὺτους πρότερον· οὗτοι δὲ μακαριοῦσιν ἐμέ· καὶ τοὶ πόθεν ληνοῦς τσαυτάς λήψομαι;

Μακάριοι, ni fallor, interdum dicebantur viventes: ait enim *Scholias* *Aeschylus* ἐν Πέρσαις, μακαριεῖς δὲ τοὺς ζώντας· μακαριεῖς δὲ τοὺς ζώντας· quod tamen non perpetuum: ambigue itaque lusecit *Comicus*: quæ alii illustrabunt melius. Ego scripturam veram restituisse tamen puto fere. Notum & illud *Horatii*: *Omnes composui felices* ---. *Pherecratis* fabula eadem eadem & supra VII, 193. nominatur. *Pherecratis* dramatis puto & apud *Platonem* mentionem fieri in *Protagora*, ubi ait: ἀλλ' εἶετ' Ἀγριοὶ τινες, οἱ οἱ πέρουσ πέρουσι Φερεκράτης ὁ ποιητὴς ἐδίδαξεν ἐπὶ Ἀθηναίων. Et ejus titulus videtur corruptus apud *Scholias*. *Aristoph.* ad *Aves* de *Chaeri* citharædo, ubi editur, Φερεκράτης ἐν Ἀγρίοις, quum forte Ἀγριοὶς verum sit: ut apud eundem incorruptum permansit ad eandem *Aves*, ubi de *Lycurgo*. *JUNG.*

²¹ Περὶ βαλαντίου.] C. A. περὶ σκευῶν μικτῶν. KÜHN.

Περὶ βαλαντίου.] Capitis 32. inscriptio in MS. μικτὰ σκεύη· qua quidem comprehenduntur reliqua omnia in hoc libro, nec ullus titulus in MS. præter eum adparet postea: respicit autem hoc titulo, qui illius auctor, ad μιζήμενος, quod initio capitis occurrit. *JUNG.*

²² Καὶ μιζήμενος δ' ἂν εἴποις] C. V. μιζήμενοι δ' ἂν εἴποιμεν. KÜHN.

Καὶ μιζήμενος δ' ἂν εἴποις] MS. καὶ μ. δ' ἂν εἴποιμεν σκ. β. *JUNG.*

Καὶ μιζήμενος δ' ἂν εἴποις] Nihil est, quod in hac lectione culpes: restitucnda tamen videbatur Codicum antiquorum scriptura: καὶ μιζήμενοι δ' ἂν εἴποιμεν. *Enrolidus* *Aiyas* a veteribus adductus haud raro legisse meminimus: sæpius etiam admonuit *Jungertmannus*: vide *Meuschen Biblioth. Att.* βαλαντίδιον δὲ τι κλίψος apud *Chrysostratum*.

²³ Σκεύη] Σκεύη abest a C. A. dein βαλάντια, β. ὡς Εὐπολις, θυλάκιον, θυλακίσκος. KÜHN.

²⁴ Ἀριστ. γοῦν &c.] C. A. ὡς Ἀριστοφάνης. quibus ipsam χρῆσιν adjungit. S. C. ὑπερδηλοῖ. KÜHN.

Ἀριστ. γοῦν &c.] MS. Ἀριστοφ. γ' οὖν ἐν τρ. *JUNG.*

²⁵ Ὅταν φῆ, Ἐπειτὰ ἐπὶ τοῦψον] MS. ἔπειτ' ἐπ. *SEB.*

Ὅταν φῆ, Ἐπειτὰ ἐπὶ τοῦψον] C. A. ἔπειτ' ἐπὶ τὸ ὕψος &c. versus ita se habuerint:

--- ἔπειτα

Ἐπὶ τοῦψον ἦκε τὴν σπυρίδα λαβὼν
Καὶ θυλακίσκον καὶ τὸ μέγα βαλάντιον.

--- postea

Init obsonatum in forum piscatorium corbem sumens Sacculitque, & illud magnum marsurium.

Salm. Ἐπειθ' ἐπὶ &c. καὶ τὸν θ. KÜHN.

Ὅταν φῆ, Ἐπειτὰ ἐπὶ τοῦψον] MS. ὅτ' ἂν φῆ, ἔπειτ' ἐπὶ τοῦψον ἦ. & mox MS. βάλαντιον. Sed mereche carminis ingratis. Videntur autem ita concipiendi hi versiculi:

Ἐπειτ' ἐπὶ τοῦψον ἦκε, τὴν σπυρίδα λαβὼν,
Καὶ θυλακίσκον, καὶ τὸ μέγα βαλάντιον.

Quod si non metro repugnaret, mallem ἐς τοῦψον, ut *Atticos* potius loqui supra indicavit IX, 47. & X, 19. *JUNG.*

Ὅταν φῆ, Ἐπειτὰ ἐπὶ τ. &c.] Ἐπειτ' ἐπὶ &c. bene MSS. quod & ipsa metri lege postulante sic fuisset restituendum: θυλακοὶ præcipue solent appellari rusticorum sacci, vel & aliorum quorumvis, in quibus non tam pecunia, quam alia quæcunque, recondi solebant: vid. *Segm.* 160. & *Casaubonum* ad *Theophyl. Char. περὶ Δεισιδ.* ubi similem admodum locum ex *Aristoph. Ecclesiaz.* adfert: hic itaque aliquis ad τοῦψον ire destinat, acceptis σπυρίδι & θυλακίσκῳ, in quibus res emtas reponeret, βαλαντία vero, unde pecuniam depromeret; is enim erat proprius τῶν βαλαντίων usus, quas *crumenas*, *saccos nummarios* exponit *Acton* ad *Horat.* Romani vocant: hinc & βαλαντιστόμοι, vel βαλαντιπτόμοι, ut apud *Aristoph.* in *Ran.* legitur, οἱ τὰ βαλάντια τέμνοντες, ἃ ἐν ταῖς ζώναις ἀπεωρημένα φέρουσιν ἄνθρωποι· nihil æque notum quam veteres a zonis habuisse suspensos loculos. *Τριφάλης* *Eruditissimo Jac. Gronovio* ad *Gellium* idem est quod τριφάλλος, τριόρχος, & inde fabulæ titulus, ut censet vir doctissimus.

ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ ²⁶ κύστιν ἕϊαν ἐν Ταγνηστῶν, Ὁ δὲ λύων κύστιν ἕϊαν, κῆξάϊρων τοὺς Δαρεικοὺς· ¹⁵² ²⁷ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ σακίον, ὅταν Φῆ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις, Σακίον, ἐν οἷσπερ τάργυριον ταμιεύεται· ²⁸ καὶ πόδα δὲ βαλαντίου ὁ αὐτὸς εἰρηκεν ἐν Βαβυλωνίῳ· ²⁹ ἀργυροθήκην δὲ Ἀντιφάνης ἐν ³⁰ Μίδωνι εἰρηκεν· εἰ δὲ καὶ τῷ ³¹ μαρσιπίῳ τις χρῆσθαι βούλοιο, βοηθήσει αὐτῷ Ἀπολλόδωρος ὁ Καρύστιος εἰπὼν ³² ἐν τῇ Ἐνεία, μαρσιπίον

de eodem vero & peram in Tagenistis dixit, Hic vero peram dissolvens, eximenſque Darcicos: * de eodem & sacculus dicitur, ut cum in Thesmophoriazulis inquit, Sacculum, in quo argentum reponit. Et crumenæ basim idem dixit in Babylonis. Argentihecā autem Antiphanes in Midone inquit. Si vero quis & marsupii nomine uti velit, Apollodori Carystii defendet hunc authoritas: qui in Eneā dicit, Marsupium

²⁶ Κυστίδα ἐν Τ.] C. V. utrobique κύστιν ἕϊαν. C. A. etiam bis κυστίειαν legerem inde κύστιν ἕϊαν, vesicam suillam, quæ loco marsupii & olim erat & etiamnum est: versum ita redderem:

Ὁ δὲ λύων κύστιν ἕϊαν καὶ ἕϊαρον
τοὺς Δαρεικοὺς ---

vid. Galeum lib. I. περὶ φυσικ. δυν. Salm. ex V. C. καὶ κυστίειαν utrobique KÜHN.

Κυστίδα] MS. nolter, δὲ κύστιν ἕϊαν (sed ita emendatum: κύστιν ἕϊαν) ἐν Ταγ. ὁ δὲ λύων κύστιν ἕϊαν κῆξάϊρων τ. δ. Et non dubito utraque linea vulgarum κυστίδα corruptum esse, & pro eo legendum cum MS. nostro, κύστιν ἕϊαν, vel ἕϊαν potius, vesicam suillam, follem e suilla pelle, in quem hic conditi narrantur Darcici. Sic & Latinos alicubi usurpasse observant, ut Saryricum dicentem, --- vetula vesica beata. JUNG.

Κυστίδα ἐν Ταγνηστῶν] Manu descriptorum Codicum lectionem nemo non, sat scio, vulgatis anteponeat; mihi certe melior fuit visa, eamque ob causam textum emendavi: κύστιν autem ἕϊαν quod sacculum nummariū appellavit Aristophanes, Comica id factum puto faceria, nisi quis existimet, veteres revera vesica suilla fuisse ufos pro loculo nummario, quam equidem rem competentem non habeo: alias apud Hesychium: Κύστις, ἡ φύσα, & in Glossis Veteribus: Κυστίς, ἡ φύσσα, vesica: scrib. φύσα: ea scilicet ratione φυσστῆρ, aliaque similia reperiebantur apud Nolterum pro φυσστῆρ, quanquam & φυσσᾶν metri causa apud Comicos extet: vid. Suidam & Etymol. De Ταγνηστῶν Ἀριστοφάνης superius non uno nobis in loco dictum est. Mox e MSS. in textu scripti σακίον vel versiculi causa, qui, ut vulgo est, claudicat: de hoc scribendi modo vetustissimo vide me ad Segm. 70. ἐν ᾧπῆρ autem reponendum esse Jungermanno consentio, nisi alia similia præcessisse velis, ad quæ ἐν οἷσπερ referri possit: ῥῆσις Aristophanis est allata e Thesmophoriazulis secundis: vid. ad Segm. 137. scilicet fabulam hanc emendatam & διεσκευασμένην Comicus ediderat; unde laudate solent Grammatici Θεσμοφοριαζούσας προτίρας καὶ δευτέρας: priores inveniuntur apud Herbastionem cap. περὶ τοῦ παιωνικοῦ μέτρου: ipse vero locus, quem ibi ponit Herbastio, cum in editis Aristophanis Thesmophoriazulis, quantum memini, non reperitur, jubet emendari δευτέρας loco προτίρας: nec enim quam habemus editionis primæ fabulam existimo truncatam: alias ex secundis Thesmoph. non pauca a veteribus adduci Grammaticis, quæ & in primis extant, satis scio: sed hæc in hac literarum luce doctissimorum hominum cura abunde sunt declarata. Postea καὶ πόδα δὲ βαλαντίου textus habet e MSS. particula δὲ locupletius quam antehac: πόδα βαλαντίου quid dixerit Aristophanes me latet, nisi forsitan funiculum, quo vel contracto vel soluto claudi solebat aut aperiri marsupium: in re nautica πάδις sunt funes inferiori velorum parti adstricti, quos & Romani pedes vocant, unde loquendi formam facere petierit Comicus: ita sentiebam equidem: sed incidi his scriptis e vestigio in Leopardi locum a Jungermanno nostro indicatum, ubi Vir Eruditissimus docet plurium auctorum locis prolatis proprie dici ἀσκού ποδιῶνα vel πόδα, niris aretinetam,

qua funiculo contracta est, quoque soluto aliquid aut immittitur, aut ex utre depromitur: hinc igitur Aristophanes vocem ad loculos transtulit: ad aliam vocis notionem pertinet illud in Glossis: Περίολος, πόδιος forte ποδιῶν, cujus usus est frequentior. Vocem Ἀργυροθήκη junioribus adscripsit Pollux IV, 19. Hesych. Ἀργυροθήκη, τὸ ἀργύριον γραμματεῖον: utrunque aliis hæc lectio probetur, mihi placere tamen nequit: scribere τὸ ἀργύριον γραμματεῖον. Ἀργυροθήκη dicitur Dioparchus teste Hierocratione, ad quem Mansuetus est legendus. Μίδων Ἀντιφάνης unde deducendus, in obscuro est: sed audire juvat, quæ Menrsius vir diligentissimus ea de fabula scribit in Attica Bibliotheca: non dubito, quin eadem sit fabula, quæ Μύλων τετιῆς inscribitur lib. VII. cap. 33. Ἀντιφάνης δ' ἐν τῷ Μύλων εἰρηκεν βιβλίδιον κώλλημα· Magnus Casaubonus legendum hoc loco putabat ἐν τῷ Μελαωνίον: verum assensum haud possum: quin Μύλων supra quocumque legendum putem: num in Athenæo, ubi ἐν Μελαωνίον legebatur, & ex quo emendationem illam in Pollucem derivabat Casaubonus? sic voluisse Menrsium existimo: sed etsi hoc loco Μύλων non inepte reponi posse concedam, in Athenæo tamen factam lectam remanere velim lectionem vulgatam: titulus enim fabulæ Μελαωνίον petitus ab illo Melanione, de quo cecinit Propertius:

Melalion nullos fugiendo, Tulle, labores
Savitiam dura contudit Insidos.

Sic editur: restituendum vero Melanion; ut factum video in nitidissima Jani Broukhusii editione: Μύλων Παρθένος οὐ σε λήληθιν ἀπ' Ἀρκαδίας Ἀταλάτη Ἡπείτος Μελαωνίονος ἱρασσαμένου φύγει εὐνή· quam tritum vero fuerit in Comædia recentiori fabularum titulos a fabulis accipere, ostendere non opus esse duco. Non dissimilia, cum hæc scripsissem, ad Athenæum notasse Casaubonum animadverto.

²⁷ Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ σακίον] C. A. ἐπὶ τ. α. καὶ τὸ σακίον (C. V. σακίον) καὶ πόδα δὲ β. KÜHN. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ σακίον] MS. καὶ σακίον, ὅτ' ἐν Φῆ ἐν Θ. σακίον, ἐν &c. & scribe uno π, alias non constabit versiculus, quem respexit & supra credo VII, 191. ubi MS. nolter etiam σακίον habebat:

Σάκιον, ἐν οἷσπερ τάργυριον ταμιεύεται.

Nisi tamen σακίον ἐν ᾧπῆρ &c. legendum sit. Sane in hodiernis Thesmophoriazulis ista extare non puto. JUNG. ²⁸ Καὶ πόδα βαλ.] MS. plenius, καὶ πόδα δὲ βαλαντίου. Alias de hoc ποδι Leopardus VII. Emend. 14. JUNG.

²⁹ Ἀργυρ. δὲ Ἀντ.] Addit C. A. μαρσιπίον ὡς Ἀπολλ. ὁ π. μαρσιπ. τ. μ. ἀρῖβαλλος ὁ Στησίχορος & ita finit caput. KÜHN.

³⁰ Μίδων] Nisi legendum Τίμωνι. KÜHN.

³¹ Μαρσιπίῳ] MS. μαρσιπ. SEB.

Μαρσιπίῳ] C. V. μαρσιπίῳ ita & Salmas. KÜHN. Μαρσιπίῳ] MS. nolter μαρσιπίῳ: ut Seberus, duobus π. ut & μοχ μαρσιπίῳ τ. JUNG.

³² Ἐν τῇ Ἐνεία] In Musa, nisi scribendum ἐν Ἐνεία. Casaubon. Animadv. in Athen. libr. VI. cap. 10. SEB.

Ἐν τῇ Ἐνεία] C. V. ἐν τῇ Ἐνεία μαρσιπίῳ τ. forte ἐν

aliquod parvum. Aryballos vero de con-
tractili crumena dixit in Amore Anti-
phanes, & Stefichorus in Cerbero.

τι μικρόν³³ ἀρυβάλλους δὲ ἐπὶ τοῦ συσπᾶστος
βαλαντίου ἐν Ἀντιφάνους³⁴ αὐτοῦ ἔρῳντι, καὶ ἐν
³⁵ τῷ Στησιχόρου Καρβέρῳ.

De tibiatarum theca.

³⁶ Περὶ γλωττοκομείου.

Glottocomeium quidem tibiatarum the-
ca est: tum eandem etiam sibenam

³⁷ Γλωττοκομείον μὲν οὖν, ³⁸ ἡ θήκη τῶν αὐλῶν
καὶ ³⁹ συβήνην δὲ, τὴν τῶν αὐλῶν θήκην

τῆ ἱερέα, ut *Athenais* libr. VI. cap. 10. & ibi *Casaub.*
de p. C. S. ἐν τῇ ἐννέα. KÜHN.

Ἐν τῇ Ἐννέα] MS. noster ἐν τῇ ἐννέα. JUNG.
Ἐν τῇ Ἐννέα] *Mutat* inscripserat hanc fabulam *Anti-
phanes*, quod istiusmodi femina præcipue ibi agerent
tur partes: nihil igitur in hoc titulo immutari velim:
quod MSS. duplici litera Ἐννέα præ se ferant, ne
queniquam ad emendationem temerariam impellat: in
ipsis etiam editis Codicibus ἐννέος & ἐννέος. *Hejsch.* Ἐν-
νέοι, ἀφῳοί: nec aliter apud *Moschor.* περὶ σχιδῶν pag.
11. *Μαρσίππος* autem & *μαρσίπιον* apud junioris æ-
tatis scriptores frequentissima sunt: *Gl. Nomica:* Μάρ-
σιππος, σάκκος, βυλάκιον, βαλλάντιον. *Codinus* de *O-
rigem. Constant.* caput inscripsit περὶ Ἐργῶν ἔχοντες μάρ-
σιππον: & apud eundem inferioris *μαρσίπιον* eadem om-
nino scribendi ratione, quam & hic apud *Pollucem*
invenimus: plura non congeram, siquidem alii hanc
rem occuparunt.

33 Ἀρυβ. δὲ ἐπὶ τοῦ * ἐπισπᾶστος] Legebatur prius
ἐπισπᾶστος sed *ἐπισπᾶστος* ad oram libri sui scripsit
Sylb. similiterque legendum monet *Casaubon.* aut *συ-
σπᾶστος*, quomodo clare hic MS. supra quoque V,
31. *συσπᾶστα βαλλάντιον* vid. insuper *Eustath.* *Odyss.*
fol. 39. SEB.

Ἀρυβ. δὲ ἐπὶ τοῦ * ἐπισπᾶστος] C. V. *συσπᾶστος*,
f. *συσπᾶστος*, *μαρσίπιον*, quod *diduci* conitabique po-
tess: ita & *Salm.* c. V. C. KÜHN.

Ἀρυβ. δὲ ἐπὶ τοῦ * ἐπισπᾶστος] MS. ἀρυβάλλους δὲ
ἐπὶ τοῦ συσπᾶστος (sic bene correctum est, quam alias
συσπᾶστος literis transpositis librarius scripsisset) βαλ-
λαντίου &c. Antea male edebatur *ἐπισπᾶστος*, adscri-
pseratque *H. Stephani*, *ἐπισπᾶστος* nam *Ath.* dicit *ε-
στὲ βαλλάντιον συσπᾶστοι*. Emenda autem hic cum no-
stro & *Seberi* MS. ut & *Casaubono* X. *Athen.* 21. *συ-
σπᾶστος*, qui etiam *Platonem* in *Symposio* adducit,
cujus locum & mihi notaram hunc: ὁ δὲ τό τε πρό-
σωπον μετίστρεψι, καὶ συνίλων πανταχόθεν τὸ δέρμα
ἐπὶ τὴν γαστέρα οὖν καλούμενη, ὥσπερ τὰ συσπᾶστα
βαλλάντια, ἐν στόμα παιῶν, ἀπιδίει κατὰ μίσην τὴν γα-
στέρα, ὃ δὲ τὸν ὀμφαλὸν καλοῦσι. Habes & supra V,
31. apud *Nostrum*, ut indicavit *Seberus* noster. Et lo-
cus apud. extat in fragmento lib. XI. *Athenais*, quod
in *Animadversionibus* suis lib. XI. cap. 4. noster *Ca-
saubonus* edidit, unde clarius cognoscere possis cur
συσπᾶστα βαλλάντια vocarint ἀρυβάλλους ἀρυβάλλος,
ait *Diprosophislatum* auctor, ποτήριον κατάθεν εὐρέτε-
ρον, ἀνα δὲ συνηγμένον, ὡς τὰ συσπᾶστα βαλλάντια, ἃ καὶ
αὐτὰ διὰ τὴν ὁμοιότητα ἀρυβάλλους τινες καλοῦσιν. JUNG.

Ἀρυβ. δὲ ἐπὶ τοῦ * ἐπισπᾶστος β. &c.] E MSS. in
textu reposui *συσπᾶστος βαλαντίου* sed tamen ne sic
quidem locus integer est, nisi addideris εὐροίς hoc mo-
do: ἀρυβάλλους (vel ἀρυβάλλοι) δὲ ἐπὶ τοῦ συσπᾶστος
βαλαντίου εὐροίς αὖ ἐν Ἀντιφ. &c. De *συσπᾶστο* βα-
λαντίῳ *Jungermannus* erudit: addi tamen quæ possint,
in promptu habeo: scilicet ipsum *Athenais* locum de ἀρυ-
βάλλῳ in insigni illo fragmento, quod *Anim.* XI. c.
4. *H. Casaubonus* in lucem protulit, præ oculis habuit
Eustathius ad A. τῆς Ὀδ. quod præteritiss videtur sum-
mum *Animadversorem*: ut autem quid sit *συσπᾶστον*
βαλλάντιον liquidius intelligas, adponam *Scholiasse* Co-

mici verba ad *Equit.* ubi sic ἀρυβάλλοι exponit: πλε-
κτὸν τι βαλλάντιον, ὅπερ ἐλκόμενον κλείεται καὶ ἀνοίγι-
ται παρὰ τὸ ἀρύειν καὶ βάλλειν: quæ αὐτολεξεί descri-
psit *Suidas*: apud illum vero πλεκτὸν βαλλάντιον *Forstus*
expofuit *placitile mairisurum*; id sane πτυκτὸν βαλλάν-
τιον Græcis diceretur, quod ipsum an non potius tam
in *Suida*, quam in *Scholiasse Aristoph.* reponi debeat pro
πλεκτῶ videre velim eruditiores. Præterea *συσπᾶστον*
librariorum vicio abesse exultimo *Erymologi* loco: Ἀ-
ρυβάλλος: παρὰ τὸ ἀρύειν ἐρύβαλλος, καὶ ἀρυβάλλος: ἢ
παρὰ τὸ ἀρύεσθαι καὶ βάλλειν. ἔστι τὸ καλούμενον βα-
λαντίον καὶ μαρσίπιον: supplendum credo: ἔστι δὲ τὸ
καλούμενον *συσπᾶστον βαλλάντιον*: illud καλούμενον hanc
emendationem confirmat: vide alias quæ plura de ἀρυ-
βάλλῳ notavi ad VII, 166. Mox restitui αὐτοῦ ἔρῳν-
τι, et si MSS. errori vulgato favcant: *Menfius* in *Attica*
Biblioth. tam certam censuit illam lectionem, ut ne qui-
dem maculæ, quæ editis adhæsit Codicibus, mentio-
ne facta, *Ἐαυτοῦ ἔρῳντα* reposuerit inter fabulas *Anti-
phanis*: neque video quid huic lectioni possit obsta-
re, MSS. enim Codices vulgatis erroribus aliquando
consentiuunt, quamvis hoc in *Polluce* per raro sit factum:
si quis tamen se MSS. aggregaret, αὐτοῦ ἔρῳντα non
male *φιλαυτίαν*, sui amorem posset interpretari inscri-
ptionem fabulæ non ineptam.

34 αὐτοῦ ἔρῳντι] αὐτοῦ ἔρῳντι. *Casaub.* in *Athen.* lib.
X. c. 21. SEB.

αὐτοῦ ἔρῳντι] Hoc nimirum nomen fabulæ *Anti-
phanis*: nec aliter in MS. Sed quoniam apud *Athen.* l. X.
Antiphanes laudatur ἐν αὐτοῦ ἔρῳντι, aptius cum Magno
Casaubono X. *Animadv.* 21. αὐτοῦ ἔρῳντι, in *seipsum*
amante, & hic scribamus: ut *Heautontimorumenos*
Menandri & *Terentii*: item *Damoxeni* αὐτὸν πιθῶν
quæ noster *Casaubonus* docet. JUNG.

35 τῷ Στησιχ. Καρβ.] Deest in MS. τῷ & male Στη-
σιχῶρου est. JUNG.

36 Περὶ γλωττοκομείου.] Abest titulus a C. A. KÜHN.
Περὶ γλωττοκομείου.] Nullum titulum occurrere am-
plius in MS. Sed omnia connecti, dixi jam. JUNG.

37 Γλωττοκ. μὲν οὖν.] Textus in C. A. sic incipit:
γ. ἡ θήκη τ. α. KÜHN.

38 ἡ θήκη τῶν αὐλῶν.] Potius τῶν γλωττῶν, ut su-
pra II, 108. & VII, 153. item *Hellad.* apud *Phot.* in
Biblioth. fol. 868. τὸ ἀγγεῖον ὃ τὰς ἀληθινὰς ὑποδι-
χεται γλώττας: vide & *Phrynich.* pag. 16. inque illum
notas *D. Hæsch.* & *Nunnesii*, cui *Segm.* seq. in *Timoclis*
exemplo reponendum videtur γλωττοκομῶν: nec scri-
bendum aliter ante, item quod accennum spectat mox.
Hæc enim forma recentior. SEB. 2.

ἡ θήκη τῶν αὐλῶν.] *H. Stephani* hic adscriptit,
γλωσσῶν τῶν αὐλῶν: quasi γλωττοκομῶν θήκη potius
γλωσσῶν τῶν αὐλῶν sit, quam saltem αὐλῶν. Et omni-
no pro αὐλῶν, hic γλωσσῶν legendum, aut certe ad-
dendum adfirmat *Nunnesius* Not. ad *Phrynich.* in γλωσ-
σόκομοι. Sed credo hæc confundi solita, parte pro
toto accepta: ut ipse supra ait IV, 71. ὁ δὲ τοὺς αὐ-
λοὺς ἐργαζόμενος, αὐλοποιὸς, καὶ ἀπὸ μέρους γλωττο-
κομῶν, ait, τὸ τὰς γλωσσὰς ὑπαδιχόμενον ἀγγεῖον. JUNG.
39 Συβήνην] Vid. supra *Segm.* 144. sed non eadem

καλοῦσι 40 καὶ αὐλοὺς ὀστείνους· καὶ καλαμίνους αὐλοὺς 41 Ἀριστοφάνης ἔφη, καὶ Καλλιμάχος τὴν Φορβείαν τὴν αὐλητικὴν· 42 καὶ κρουπέζια, τὰ τῶν αὐλητῶν ὑποδήματα· * τὸ μὲν τοι γλωττοκομῆιον εἶρηκε Λύσιππος ἐν Βάκχαις, 43 Αὐτοῖσιν αὐλοῖς

vocitant. Tibias offeas, & tibias arundineas vocavit Aristophanes tibiaram receptaculum. Atque crucezia tibicinum calceamenta. * Glottocomeium quidem Lysippus dixit in Bacchadibus, Ipsis cum tibiis

ubique hujus vocis significatio. SEB.

Σιβήνη] C. A. καὶ σιβύη δι καὶ αὐλοὶ ὀστείοι καλαμίνους δ. αὐλοὺς· C. V. συβήνη. KÜHN.

Σιβήνη] MS. συβήνη· & ita ne dubita emendare: aliud σιβύη supra Segm. 144. ut dixi ibi: & antea etiam doctiss. Nannepsius, quem vide loco quo modo laudavi: hanc συβήνην tibiariam vero habuisti & VII, 153. quamvis & ibi corrupte vulgo συβήνη. Hesych. Συβήνη, αὐλοθήκη ἢ τοξοθήκη. Et Suidas: συβήνη, ἡ δερματίνη αὐλοθήκη &c. Ita & *Etymologicum Magnum*. JUNG.

Σιβήνη] Rectissime MSS. συβήνη· sic enim & apud Hesych. Συβήνη, αὐλοθήκη ἢ τοξοθήκη, ἡ ὀκτακίς χιτών. Idem: Συρβηεύς. Κρατίης ἐν Θραύταις, ἥτοι αὐλάτης· σύρβη γὰρ ἡ αὐλοθήκη ἢ παραχάδης· quandam deesse vocis expositionem patet ex ἥτοι, quæ particula aliud quid præcessisse indicio est: sic locum explendum reor: Συρβηεύς, πίνης &c. pronuntiatio non dissimilis τοῦ βηεύς & πίνης fraudem excipienti librario fecit: rationem emendationis meæ & Suida licet *Etymologo* & *Ραπαισιογράφῳ* antiqvis petas: porro *συρβήνη* legendum pro *σύρβη* vel potius *συβήνη*, ut propius ad ipsam veritatem accedamus; nam vel *σύρβη* vel *συρβήνη* *ἱβιαγῶν* loculum designare, haud mihi facile persuaderi potest: *συρβηία* vero quicunque primus exposuisti αὐλητήν, illius animo proculdubio fuit obversata similitudo nominis *συβήνη*· *Etymologum* autem in *Συρβηεύς* accuratissimus *Sylburgius* scite correxit e *Suida*: *Suidam* tu velim ex altero relictus; legitur enim apud illum vitiose *Συρβήνη χορός* pro *Συρβηίων χορός*: sed de *συβήνη* quæ dixi sufficiunt: addendum ex Hesych. Σαίκτης, θύλακας, μαρσίππευς, ἥτοι αὐλοθήκας· hunc locum ut emendandum iudicem, dixi ad Segm. 64. De *γλωττοκομῆιῳ* vero recte *Nannepsius* observavit proprie dici τὴν τῶν γλωττῶν vel γλωττῶν θήκη· sed non video, quid impediat, quo minus & ipsum tibiariam repositorium sic possit appellari, cum *Γλωττοκομῶν*, θήκη simpliciter ab *Hesychio* exponatur, & posterioris ætatis scriptores quosvis loculos sic nominant, ut postea moneatur: notandum autem *γλωττοκομῶν* de repositorio tibiariam Atticum cenferi ab *Helladio Bejantino*, qui idem tolerabile dicit, quod ea voce plerique abutantur ἐπὶ τῶν ἐτέρῳ διχομῶν τιμῆμοι, sed quod & ipsam vocem invertant & corrumpant scribendo *γλωττοκομῶν*, plane ferri non posse: illa tamen scripturæ ratio & apud *Hesychium* & alibi sæpe reperitur: de glossocomo vero vel *γλωττοκομῶν* quæ collegi e veteribus, hic non proferam, ne quis de nimia notarum nostrarum mole queri possit. Περὶ τῶν αὐλῶν τῶν ὀστείων videntur *Bartholinus* Libello Commentario de *Tibis*.

40 Καὶ αὐλοὺς ὀστείνους.] *Aristoph.* Ἀχαρνῶσι·

Ἦμεῖς δ' ὅσοι θειβαθὴν αὐληταὶ παρὰ, τοῖς ὀστείοις φύσητε τὸν πρακτὸν κυνός.

Ubi *Scholiasfes*: λίπει τὸ αὐλοῖς· ὀστείοις δὲ ἔφη, ἐπὶ τὸ παλαιὸν ἀπὸ τῶν ἐλαφίων ὀστῶν κατασκευάζον τοὺς αὐλοὺς. JUNG.

41 Ἀριστ. ἔφη τὴν φορβείαν &c.] C. A. Α. καὶ Καλλιμάχος καὶ τὴν φορβείαν αὐλητικὴν· C. V. φορβείαν αὐλητικὴν, *capistrum tibicinum*: ita legit & *Salm.* incujus C. V. φορβείαν. KÜHN.

Ἀριστ. ἔφη τὴν φορβείαν &c.] MS. φορβείαν τὴν αὐλητικὴν. Et ita certe reponendum est: nam quid est φορβείαν, ut jam, vel φορβείαν, ut antea edebatur? φορβεία vero sive φορβεία, quamvis scriptura & alii variet modis de fistulis notiss. ut supra IV, 70. Nescio tamen an locus alias integer: nec enim credo καλαμί-

τους αὐλοὺς φορβείαν ait *Noster* dixisse *Aristophanem*: φορβεία enim ἡ αὐλητικὴ στομῆς, non αὐλὸς ipse, & sane nescio an distinctione, quæ quidem non una incidit, loco mederi queatur; reposita pro τὴν particula καὶ καὶ αὐλοὺς ὀστείνους, καὶ καλαμίνους αὐλοὺς Ἀριστοφάνης ἔφη, καὶ φορβείαν τὴν αὐλητικὴν. Alii tamen hoc nobis dicent rectius: φορβείαν sane *εραξὶν Comici* ibi extare notum est:

Καὶ αὐλητῆς γὰρ δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμεῖς ἐπίχειρα, ἐν φορβείᾳ τοῖσι δικασταῖς ἐξοδὸν κύλῳ ἀπιοῦσι.

JUNG.

Ἀριστοφ. ἔφη τὴν φορβείαν] Ineptæ lectio: φορβείαν bene meliores MSS. quibus *Excerpta Falckenburgi* consentiunt: locum mutilum esse *Jungermannus* suspicatur; & quis non ita existimet, si legerit, ut fuit antepos: jam, uti puto, omnia sunt perpericia: καὶ αὐλοὺς ὀστείνους, καὶ καλαμίνους αὐλοὺς Ἀριστοφάνης ἔφη, καὶ Καλλιμάχος τὴν φορβείαν τὴν αὐλητικὴν· in istis, quæ ex *Comici* fabulis supersunt, an καλαμίνοι αὐλοὶ reperiantur, ego quidem ignoro: nec opus est, siquidem longe plurimæ *Aristophanis* fabulæ perierint: sed unde, inquis, illa καὶ Καλλιμάχος; e Codice *Antwerpensi*, a quo sane inutili plerumque & inepto beneficium tam excellens non expectallem: ex hoc itaque loco fragmentis *Callimachi* φορβεία αὐλητικὴ annumerari meretur: recte vero φορβεία αὐλητικὴ· nam & capistra mulorum equorumque φορβείαι· de αὐλητικῇ φορβείᾳ notum illud *Sophocles*: εὐ σμικροῖς μὲν αὐλοκομοῖσι, φορβείας δ' ἄτερ, ut apud *Longinum* est, sed locupletius ex *Cicerone* leges lib. II. ad *Atticum*: videndi vero de utroque φορβείας genere *Schottus* ad *Ραπαισιογράφου*, *Langbanius* ad *Longinum*, *Salmasius* in *Exercit. Plin.* *Schefferus* de *Re Vehiculari*, *Christianus* in *Aristophanis Vespas*, & *Villevius* V. L.

42 Καὶ κρουπέζια] Καὶ abelt a C. A. in ὑποδήματα desinit caput in eodem Codice. KÜHN.

43 Αὐτοῖσιν αὐλοῖς &c.] MS. αὐτοῖς αὐλ. ὀ. κ. γλωττοκομῆιῳ. SEB.

Αὐτοῖσιν αὐλοῖς &c.] C. V. αὐτοῖς αὐλοῖς ὀρμαι κ. γλωττοκομῆιῳ· f. ἑρμαιῶ, cum ipsi tibiis, lucello & theca tibiariam. *Salm.* invenit ὀρμαι in V. C. ipse autem leg. ὀρμαῖ· forte ὀρμαῖ, funiculo. KÜHN.

Αὐτοῖσιν αὐλοῖς &c.] MS. nolter, αὐτοῖς αὐλ. ὀ. κ. γλωττοκομῆιῳ· ut *Seberti* proflus, nisi quod iste γλωττοκομῆιῳ habet, Et ita credo versiculus quidem foret integer:

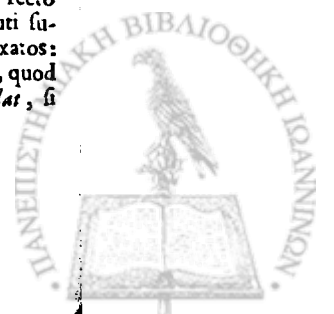
Αὐτοῖσιν αὐλοῖς ὀρμαι καὶ γλωττοκομῆιῳ.

Quasi dicas: cum ipsi fistulis ὀρμαι & glottocomeia, hoc ultimum δυνῶς capiendo: possit tamen eodem sensu credo & γλωττοκομῆιῳ in dativo patiter pro εὐν αὐτοῖς αὐλοῖς καὶ γλωττοκομῆιῳ. Quid ὀρμαι hic non fat capio: supra quidem IV, 70. ὀρμοι in partibus tibiariam: verum ego nihil tento: relinquo id omne aliis, qui ob suam peritiam in re literaria id rectius contentur. Vidi autem modo *H. Junium* in *Adagio*, *Antimi scriptum* *sergiius* locum *Pollucis* hunc ita laudare, Αὐτοῖσιν αὐλοῖς ὀρμαι καὶ γλωττοκομῆιῳ· & interpretari,

Simul cum tibiis modiolis & glossocomum.

Qui tamen de sua emendatione lectorem non admonet. JUNG.

Αὐτοῖσιν αὐλοῖς &c.] Vox versiculi postrema recto casu ante nos fuerat edita: MSS. de more sequi sumus. Habuit eruditos homines *Lysippi* locus vexatos: ego me quoque non expedio: non incommodum, quod voluisse *Salmasius* videtur, ὀρμαῖ, venit, ἀνολοι, si

motus & glottocomeium : a ligulis enim fistularum denominatum est. Veruntamen etiam de vase Glottocomeium apud Neotericos invenire licet : ut in Timocli Balneo, Et glottocomeium strepit. Et in Apollodori Carystii Diaballis, Magnum o Phormio, glottocomum non oculo.

ὄρμαι καὶ γλωττοκομείω· ὠνόμασται γὰρ ἀπὸ τῶν γλωττῶν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἔπι τοῦ ἀγγείου γλωττοκομείον παρὰ τοῖς νεωτέροις ἔστιν εὐρεῖν, ὡς ἐν τῷ Τιμοκλέους Βαλανείω, Καὶ τὸ γλωττοκομείον βαλανεύεται· καὶ ἐν Ἀπολλοδώρου τοῦ Καρυστίου Διαβόλω, Μέγα ὦ Φορμίων γλωττοκομον, οὐκ ὀφθαλμῶ.

modo cum lege metri posset componi : nescio quid intencim de φορβία cogitabam, quam vocem rectam ὄρμαι egerit, totumque sic locum constituebam -- ἀβροῖς Σὺν αὐτοῖς φορβίᾳ τι καὶ γλωττοκομείω· ἀβροῖ αὐτοῖς, τίβια molles, ut sæpius : posses etiam μεγάλοις : sed vulnus loci aut meliorum Codicum aut felicioris ingenii medelam postulat.

44 Ἐπι τοῦ ἀγγείου γλωττοκομείον] E MS. pr. ed. i. τ. ἀγγείου γλωττοκομείον γὰρ π. SEB.

Ἐπι τοῦ ἀγγείου γλωττοκομείον] Sic & MS. noster. Nuppesio tamen Not. ad Phrynich. Eccl. Attic. in γλωττοκομῶν videtur reponendum hic γλωττοκομῶν, ut & mox in verbis Timocli, quemadmodum, ait, legatur nempe in altero Apollodoro : priscos enim γλωττοκομῶν dixisse; γλωττοκομον vero διεφθαρμένως ὑπὸ τῶν πολλῶν dici notat Phrynichus. Et quidem MS. noster non variat a vulgatis, nisi quod in Apollodori verbis γλωττοκομον habeat sine accentu : & videtur γλωττοκομον scribendum, ut apud Hesychium : Γλωττοκομον, ἄκη, σάρξ (scilicet σαρξ) ζυλίη τῶν λευκῶν· vid. de hac voce & H. Junium modo dicto Adagio. Et quod ait ἐπι τοῦ ἀγγείου, qualivero? an? ἐπι τοῦ ἀγγ. id est, ἐπι πρὸς ἀγγ. JUNG.

45 Βαλανεύεται.] Balneatoris moves habet. vid. Hesych. in Βαλανεῖς, Σαλμασί C. βαλανεύεσθαι. KÜHN.

Βαλανεύεται] Dixit Trochaici metri fragmen, cui pes deest vel in initio vel in fine : βαλανεύειν autem, si quid in sententiis tam brevibus conari licet, expofucro furari, furto surripere : Ἐν ὑαυκαλίω furto surripitur : fictum facete verbum : balnea vero furibus infesta fuisse res est nulli non nota, unde & apud Terullianum balnearii fures : quin & id ipsum forsitan fabula Timoclea fuerit argumentum. Non tamen inepte credo alter aliquis expofucrit, occluditur : βαλανεύειν ἀπὸ τοῦ βαλάνου, quod eleganti libertate & Comica, ad crumenam, quæ funiculo proprie constringitur, transferri posset : sed quod prius dixi magis probavero, siquidem ἀπὸ τοῦ βαλάνου βαλανοῦ descendat.

46 Διαβάλλων] C. V. Διαβάλλω leg. Διαβούλω. Hesych. Διαβούλω, διπλοῖ, διβούλω, duplices, qui hoc, quod præ se ferunt, non volunt : vel Διαβάλλοντι, in Calumniasse. Salm. leg. — διαβάλλων μ. Ω Φ. γλ. οὐκ ὀφθαλμῶ. KÜHN.

Διαβάλλων] In dramatis titulo variat noster MS. & pro vulgato διαβάλλων, quod certe mendosum videtur, habet Διαβάλλω an forte Διαβόλω rectum? Nihil nisi hæremus in hac pagina. JUNG.

Διαβάλλων] MSS. Διαβάλλω nihil est proclivius, quam ut inde legas Διαβόλω. Διαβόλος titulus fabulis non ignotus : Nicostriatī Διαβόλος adducit Athenæus lib. XI. ubi de cantharo : verum enim vero vir doctissimus Thom. Gatak. Adv. Miscell. lib. I. c. 9. Διαβάλλοντι periculo suo referri jubet; audire juvat ipsa eruditissimi viri verba : postquam itaque ex Donato protulerat illum locum, de quo erudite disputavit Κύπριος noster ad Segm. 137. hæc subjicit : Et Apollodori quidem Carystii, non Gelo fuisse autumo, (fabulam scilicet Ἐπιδικαζομένην) quæ ἔστιν geminata forsan inscriptionem habuerit, a puella adjudicata alteram Ἐπιδικαζομένην, a παύσιω litere intendente alteram Διαβάλλοντα. Apollodori Διαβάλλοντα laudat Stobæus tom. II. tit. 6. ex quo Pollucis Codicibus medela dabitur, apud gem lib. X. c. 33. δεπρανατίσσι editum habemus : καὶ ἐν Ἀπολλοδώρου τοῦ Καρυστίου Διαβάλλων, Μέγα,

ὦ Φορμίων, γλωττοκομον οὐκ ὀφθαλμῶ quod Rod. Gualterus interpret reddidit. Et in Apollodori Carystii Diaballis, Magnum o Phormio, glottocomum non oculo : quæ verba OEdipo alio aut Sphingæ etiam indigent : Tu, lector, rescribe sis meo periculo : καὶ ἐν Ἀπολλοδώρου τοῦ Καρυστίου Διαβάλλοντι,

--- Μέγα, Ω Φορμίων, γλωττοκομον, οὐκ ὀφθαλμῶ.

Et in Apollodori Deserente, seu Calumniante --- Magnum ecce Phormio vidulum, non lippio. Apollodori Διαβάλλοντα esse ex Stobæo discimus, Apollodorum hujus audorem Carystium fuisse ex Polluce, ex quo & Phormionis nomen habemus, Ἐστὶν ἰδὲ οὐκ ὀπίσθινος, quæ fabula Terentianæ nomen dedit : verum iste de Inscriptione gemina, dege fabula hac eadem cum Terentiana, ut leves fuerint conjectura, at de Pollucis loco isto restitueno quod attulimus, nihil quam meta conjectura aut suspicio minus. Quam nihil a vobis humani alienum est : de Ἐπιδικαζομένη & Διαβάλλοντι duplici unius ejusdemque fabulæ titulo, cum qua Phormio Terentianæ conveniat, quod conjicit Vir Magnus, fabulas esse metras scire potes e Κύπριος nostro ad Segm. 137. sed emendatio loci Pollucis talis est, ut facile quemvis ad se pertrahat : malui tamen ego proprius ad MSS. Διαβόλω nec impedit, quod Διαβάλλοντα fabulam Apollodori laudet Stobæus, cum eadem fabula Διαβάλλων & Διαβόλος inscripta fuisse potuit, utriusque enim nominis haud diversa significatio. Præterea vel MSS. integras ὀφθαλμῶ in textu refluvi, uti & Casakeyem emendasse vides : illam lectionem metri ratio requirit : οὐκ ὀφθαλμῶ, non lippio : nihil habeo, quod huic interpretationi opponam, sensus enim integer : perbere magnum esse vidulum istud tunc video, oculis enim non captus sum : diffiteri tamen nolo, magis artificis mihi, quæ cogitantur super hoc loco veniebant in mentem ; præ aliorum enim laboribus nostra plerumque solemus amplecti : scilicet Apollodori ἴσιν sic interpretabar : Magnum sane, Phormio, vidulum istud : non equidem in video : ut Virgilius Ecl. I. Non equidem in video : minor magis : — ὀφθαλμῶν elegantè Græcis invidi dicuntur, quibus ex aliorum succellu & fortuna oculi dolent, ut apud Terentium est : Hesych. ὀφθαλμῶσι, φρονῆσαι, (sic scribendum e Suida) ἐπιβαλεῖν ὀφθαλμῶν· posterius sapissime solet attribui τοῖς βασκανοῖς, βασκανοῖς ὀφθαλμῶν ἔχειν, ἐπιβάλλειν· de altera significatione monuit & Suidas. ὀφθαλμῶσι (ὀφθαλμῶσι f.) φρονῆσαι ἢ ἐπιθυμητικῶς σκεῖν ἢ καὶ τοῖς χρήμασι παντοδαπῶς ἱπνεύειας εἶχον περι αὐτοῦ. Est & apud Polybium rariori significatione ὀφθαλμῶν περι τι, summo alicujus rei desiderio duci, ut oculi quasi pruriant ex conspectu : locus est Histor. lib. I. πάλαι περι τὸ κάλλος καὶ τὴν λοιπὴν εὐδαιμονίαν τῆς πόλεως ὀφθαλμῶντι· possit & hic invidendi nono locum habere : sed alius hæc sunt loci.

47 M. ὦ Φ. γλωττοκομον, οὐκ ὀφθαλμῶ.] Gloss. Philox. γλωττοκομον, Lucullum, cistellam, pro loculum : tum pro οὐκ ὀφθαλμῶ, velleam οὐκ ὀφθαλμῶ, non lippio. KÜHN.

M. ὦ Φ. γλωττοκομον, οὐκ ὀφθαλμῶ.] Versum ultimum non capio, nec aliter, ut dixi, in MS. est. Credo nec H. Junium Adagio, Animi scrinium servitus capisse : nam mutilate citat, omisis illis οὐκ ὀφθαλμῶ, nec interpretatur, nisi quod tibiæ linguarum recepta-

48 Περὶ γαλεάγρας, καὶ περὶ τοῦ ἔφ' οὗ αἰ
ὄρνιθες καθεύδουσιν.

*De decipula, & eo in quo aves
dormiunt.*

ΕΚ δὲ τῶν σκευῶν καὶ 49 γαλεάγρα· τὸ δὲ ἔνο-
μα 50 ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Δημοσθένους πρὸς
Ἀριστογείτονα· καὶ 51 μυάγρα. Ἀριστοφάνης δὲ
ἐν 52 Φοινίσσαις κέχρηται τῷ ὀνόματι· 53 ἐν δὲ Πλού-
156 τῷ εἰπὸν τὴν μυάγραν καλεῖ· * καὶ Καλλιμά-
χος δὲ ἔφη, 54 Εἰπὸν τ' ἀνδίκτην τε, μαλ' εἰδῶτα

Ε Vasorum quoque genere est deci-
pula : nomen vero hoc in actis De-
mosthenis ad Aristogitonem. Et mu-
scipula : quo nomine Aristophanes in
Phoenissis utitur. Et in Pluto quo-
que muscipulam nominat. * Tum & 156
Callimachus inquit, Andictam peritam

culo esse ait: quum tamen Pollux hæc de alio vase ad-
ferre videatur. Nescio an forte ὀφθαλμῶ ἰσπικαρι δε-
beamus:

qui vulgatam Aristophanis lectionem anteferent eru-
ditorum hominum conjecturis etiam si speciosissimis, ut-
pote cui favcat ipsa rerum sequela, & tamen hoc im-
probato ne sic quidem nos sollicitos esse oportet de fi-
de Pollucis, cum Plutus primus extiterit & secundus,
quorum alterum ætatis longæ textit oblivio, alter et-
iamnum extat: in illa itaque, quæ perit, fabula Plu-
to quidni potuerit ἴπος vel εἶπος reperiri?

— Μέγα
Ἦ Φορμίαν γλωττόκομον, οὐκ ὀφθαλμῶ.
Sed nihil dixi. JUNG.

48 Περὶ γαλεάγρας, &c.] Titulus abest a C. A.
KÜHN.

49 Γαλεάγρα] C. A. leg. βαλεάγρα, male: nec ha-
bit Codex Salm. KÜHN.

Γαλεάγρα] MS. γαλεάγρα. JUNG.

50 Ἐν τοῖς ἀπογραφ.] Non comparat in C. A. C.
V. ἐπιγραφομένοις, in orationibus quæ inscribuntur,
Demosthenes contra Aristogitonem: Interpres nihil hic
egit. KÜHN.

Ἐν τοῖς ἀπογραφ.] MS. ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις: & sic
scribendum puto, scil. λόγοις: in orationibus Demosthe-
næ, quæ inscribuntur contra Aristogitonem, earum
enim duæ habentur. Eas tamen me percurrentem ea
vocula fugit, quæ forte se offerret alii. JUNG.

Ἐν τοῖς ἀπογρ. &c.] Reduxi MSS. lectionem ἐν τοῖς
ἐπιγραφ. Ideo vero dixisse Auctorem nostrum ἐν τοῖς
ἐπιγραφομένοις Δημοσθένους πρὸς Ἀριστογείτονα judico,
quod genuinas esse Demosthenis illas orationes non pu-
taret, quæ de re monuit etiam Libanius in utriusque
orationis argumento:—et si vero utraq; studiose pel-
legerim, γαλεάγραν tamen me non invenisse profiteor:
Gloss. Γαλεάγρα, Caneu, Vinetarium, Muscellarium,
Muscipula: pro muscellarium lege muscellarium; allu-
ditur enim ad originem vocis: aliam ex Polybio notio-
nem tradit Suidas.

51 Μυάγρα.] Sequitur in C. A. ἢ εἶπεν ὁ Ἀριστο-
φάνης εἶπετ. ἀνδίκτη ὄντα καὶ Καλλιμάχος τὸ μῦθον ἀν-
στάμενον &c. KÜHN.

52 Φοινίσσαις] Phœnissæ Aristophanis & Athenæus
laudat, ut indicavit Casaub. III. Athen. 12. JUNG.

53 Ἐν δὲ Πλ. εἰπὸν, &c.] MS. ἐν δὲ Πλούτῳ εἶπον,
τ. pessime depravatus locus hæcenus, quem quis cor-
rumpere amplius conatus est & in MS. ad vulgatum,
ni fallor, modum: εἶπος sive εἶπὸς idem quod ἴπος sive
ἴπος: & putem verustam scripturam retinendam cum
MS. Hesychius: Εἶπος, παγίς καὶ πᾶν βῆρος: scribe ita-
que: ἐν δὲ Πλούτῳ εἶπὸν (sive ἴπὸν) τὴν μυάγραν καλεῖ.
Locus Comicæ quis sit, mehercle tamen nescio, & offe-
rebat se quidem ille:

Ὁ δ' ἴπὸς ἡμῖν ἕξαπίνης ἐλεφάντινος.

Putabamque forte legendum ἄ δ' ἴπὸς ἡμ. Sed alteram
lectionem & Scholiastes retinet. JUNG.

Ἐν δὲ Πλ. εἰπὸν] Textum e MSS. emendavi εἰπὸν τὴν
μυάγραν καλεῖ. sic & Salm. Instituitur autem vocem il-
lam in Pluto querere viri eruditi, neque, si ipsis credas,
sefellit eos opinio; nam primus Jungermannus noster, ne
non in Aristophanis Pluto vocabulum id extaret, ἴπὸς
mutare sustinuit in ἴπὸς vel εἶπὸς v. 816. huic succen-
turiatur vir ingenio & eruditione præstantissimus Rich.
Bentley ad Fragm. Callim. 233. cujus adpendam tibi
verba sequenti nota: sed, me judice, plures erunt

54 * Εἰπὸν τε ἀνάκτης, &c.] MS. nihil variat in
hoc Callimachi loco ab editis libris. Etymolog. Ἀνδίκ-
της, εἶδος παγίδος. Ἀνδίκτην τε μαλ' εἰδῶτα μακρὸν ἀλέ-
σθαι --- παρὰ τὸ δίκειν τὸ βιάλλειν. Inde igitur & mox
leg. ὀνδίκτην ὄντα. SEB.

* Εἰπὸν τε ἀνάκτης, &c.] C. V. εἶπον· leg. ἴπον
verba Callimachi ita refert; ἀνάκτης μάλλον εἰδῶτα
μακρὸν ἀλέσθαι ὡς καὶ τὸν ἀνδίκτην· leg. τὸν ἀν-
δίκτην ὄντα εἶδος μυάγρας· vid. Hesyeh. est versus hexa-
meter Callimachi, qui sic legendus: ἴπον τ' ἀνδίκτην
τε μαλ' εἰδῶτα μακρὸν ἀλέσθαι· vid. Hesyeh. in ἀνδίκτης
& ἀνδίκει· hæcenus C. V. & nota illi ascripta: ἴπος &
ἀνδίκτης avicula: sunt, quæ muscas venantur. Vid. He-
syeh. in ἴπος. Salm. eadem habet nisi quod ἀλέσθαι leg-
git cum interpretatione, visitare aut evistare, quod non
intelligo. KÜHN.

* Εἰπὸν τε ἀνάκτης, &c.] MS. εἰπὸν τε ἀνάκτης,
μάλλον εἶδ. μ. ἀλέσθαι ὡς καὶ τὸν ἀνδίκτην, ε. μ.
Partim ex Etymologico Magno hæc restituit Seberus no-
ster: Cl. Salmasius ὁ πᾶν in Fragmentis Callimachi,
quæ ante aliquot annis studiosissime collegit, auctorem-
que emendavit, ita se emendasse nobis indicavit: ἴπον
τ' ἀνδίκτην τε. Jam itaque horum doctiss. virorum ope,
& nostri MS. adminiculo totum locum ita scribo:
καὶ Καλλ. δι' ἔφη,

Εἰπὸν τ' ἀνδίκτην τε μαλ' εἰδῶτα μακρὸν ἀλέσθαι.

Ὡς καὶ τὸν ἀνδίκτην ὄντα εἶδος μ. Ita enim ista a Pol-
luce subjecta scribenda sunt. JUNG.

* Εἰπὸν τε ἀνάκτης, μ. ε. μ. ἀλλ' ὡς τὸν ἀνδίκ-
την &c.] Non multo melius hujus loci fatum fuit
in MSS. Codicibus, ac in vulgatis libris; utrobique
enim corruptissima leguntur, nisi quod in MSS. poste-
riora recte, si commoda distinctione separantur, ὡς
καὶ τὸν ἀνδίκτην ὄντα, quam quoque lectionem in Fal-
ckenburgianis Excerptis reperio: bene vero factum, quod
eruditi viri egregio conatu ad loci restitutionem sint ag-
gressi: Salmasius primam inter hos laudem meretur,
cujus etiam hoc de loco verba e Comment. ad Confecr.
Templ. in Agr. Herodis adjicere non erit inutile: agit ibi
vir summus de affinitate τῶν ε & ει, fuerat enim in
istto lapide scriptum πείρα δῆμον, & post alia multa
hæc refert: Sic εἶπος pro ἴπος, & εἰπωτήριον pro ἰπωτή-
ριον· Gloss. πείρα, εἰπωτήριον λινοῦ· vulgo habent in
Ver. Gloss. Prænum, εἰπωτήριον λινοῦ· εἰπωτήριον δίκης pro
ἰπωτήριον, pressorium scilicet, nam ἴπῳν εἶπὸν est premere
&c. Hinc εἶπος pro ἴπος est multivocula in illo versu
Callimachi apud Poll. libr. X. cap. 34. Εἰπὸν τ' ἀν-
δίκτην τε μαλ' εἰδῶτα μακρὸν ἀλέσθαι· εἶπος enim εἶ ἀν-
δίκτης genera muscipularum: corruptissime vulgo versus

faltare : ut & andicta muscipula genus sit. Stans autem in muscipulis paxillus scandalethrum dicitur : quemadmodum clavus ille in majoribus laqueis, malleus : funiculus vero , quo continetur, merinthus.

μακρὸν ἀλέσθαι ὡς καὶ τὸν ἀνδίκτην ἔντα εἶδος μυάγρας· τὸ μὲν τοι ἐνιστάμενον ταῖς μυάγραις ⁵⁵ παττάλιον, ⁵⁶ σκανδάληθρον καλεῖται ὡς ὃ ἐν ταῖς μείζουσι πάγαις ⁵⁷ πάτταλος, ῥόπτρον· τὸ δὲ σπαρτίον, ᾧ συνέχεται, μῆρινθος·

ille legitur in editionibus Pollucis. Hesychius: Εἶπος, παγίς, καὶ πᾶν βίρος. Gloss. Vet. Εἶπος, ἡ σφίγγις, Pressus : pro ἴπῳσι. Haec enim eximie Salmastius, qui callide videtur reticulis fontem emendationis suae Etymologum Misgnum. Aliter est Rich. Bentley ad Callim. Fragm. 233. cujus omnia, quae ibi tradidit, describere non praenitebit, siquidem haec Pollucea egregia luce perfundant: Μυάγρα. Ἀριστοφάνης ἐν Φοινίσσαις κέχρηται τῷ ὀνόματι ἐν δὲ Πλούτῳ εἰπόν, τῇ μυάγραν καλεῖ. Καὶ Καλλιμάχου δὲ ἴφη, Εἶπον τ' ἀνδίκτην τε μάλ' εἶδοτα μακρὸν ἀλέσθαι, ὡς καὶ τὴν ἀνδίκτην ἔντα εἶδος μυάγρας. Qui quidem locus, in vulgatis codicibus mendosissimus, recte ita emendatus est a viris eruditissimis fide Etymologici Misg. Ἀνδίκτης, inquit ille, εἶδος παγίδος. Ἀνδίκτην τε μάλ' εἶδοτα μακρὸν ἀλέσθαι. Sed praeterea est aliud mendum in eo loco Pollucei nonnum animadvertendum. Legendum enim: Ἐν δὲ Πλούτῳ εἶπον τὴν μυάγραν καλεῖ. Ἀριστοφάνης ἐν Φῶνι μισκυριπυλῶν λέγει εἶπον. Et ita sane Codex MS. qui fuit Isaaci Vossii. Frustra tamen quaeres id vocabulum in ea fabula Aristophanis. Nimirum jam per saecula aliquot vox ea inde exulavit, nunc tandem mea opera ad sedem pristinam reditura. Extat locus pag. 41.

Ὁ δ' ἴππος ἡμῶν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.

Legendum inquam, Ὁ δ' ἴππος cum auctoritate Pollucis, tum ipsius sententiae causa; quae hoc pacto plus falis Comici, & plus ridiculi in se habet. Tò ἴππος tamen agnoscunt Scholiastes & Suidam v. ἴππος, qui exponunt μαγιστίον. Sed hoc parum refert. Nam & in eadem fabula alia lectio mendosa a Scholiaste illo ceu vera agnoscitur. pag. 20.

Ἀσπίλημαι δ' ἐπὶ προθύμῳ ἔστε, καὶ συντεταγμένως καὶ καταβεβλακυσμένως.

Συντεταγμένως, ait ille, καθωπλισμένως μετὰ τάξεως. Atqui illud συντεταγμένως in metri leges peccare liquido apparet. Legendum

καὶ συντεταμένως, καὶ καταβεβλακυσμένως.

Hæc vit ille eruditissimus: de mutatione veto τοῦ ἴππου in ἴπον superius, quid mihi videatur, exposui: rem ipsam porro paucis expediam: ἴπος vel εἶπος omne genus instrumenti vocatur, quo aliquid premitur, confringitur & aggravatur: vidimus eam ob causam εἶπον Hesychium exposuisse πᾶν βίρος: quin & apud Hippocratem ἴπος usurpatum legisse memini de compressione: corrupte scribitur in Galeni Glossis: ἴπος, ἡ πόσις ἐν Μοχλικῷ. Scribendum enim vel πόσις, quæ vox apud Dioscoridem & in Gloss. πόσις, pressus, vel πίλησις. Hinc significatione strictiori ἴπος pressorium: vid. Polluc. VII, 41. & Me ad Segm. 135. in torcularibus etiam locum habent εἶπος & εἰπωτήριον taudem παγίδα Etymologus, Suidam, nec non diversis in locis Eustathius exponunt. Pollux μυάγραν sed paululum aliter & melius profecto Hesychius: ἴπος (ita legendum enim) τὸ ἐμπικτὸν τοῖς μύσι ξύλον· itaque proprie ἴπος lignum illud, quod subruo παττάλιω murem opprimeret: unde denique tota μυάγρα hoc nomine fuit dicta. Aliud muscipulae genus fuit ἀνδίκτης, quod satis ex Callimacho patet, qui εἶπον & ἀνδίκτην alias inepte conjungeret: omnes Grammatici vocem exponunt εἶδος παγίδος vel μυάγρας: solus Hesychius: Τὸ ἀναρπτόμενον τῆς μυάγρας ξύλον· in quibus alludit ad originem ἀπὸ τοῦ ἀνδίκτην, quod est ἀναρπτεῖν. Ἐολίκαμ esse vocem tam ejus forma quam ipsa nominis ratio commoustrat: verbum enim est Ἐολίκαμ δικεῖν, nec minus illa forma ἀνδίκτης pro ἀναδίκτης: qualis vero

fuerit hæc muscipula, ex obscuris Callimachi Hesychique locis colligere difficile est: Callimachus utique longe profuisse refert, μάλ' εἶδοτα μακρὸν ἀλέσθαι an itaque quoddam lignum, quod soluto, quo colligatum erat, vinculo murem secure inambulante rejiceret & necaret? sic quidem videtur, nam & hodiernum istiusmodi muscipularum genus in usu: sed erit, qui operæ pretium non ducat in istis morari: quiu pergimus itaque cum Polluce, qui jam τῶν μυαγρῶν partes recensere instituit: primum est σκανδάληθρον, quod quid sit videamus; tum de Pollucei dispiciendum est loco: meminit Aristophanes Acharn. Κατ' ἀνελύσας ἔματ' ἄ, σκανδάληθρ' ἰστάς ἐπ' ἄνδρα Τιβανόν — adscribam quæ ad rem nostram Scholiastes habet ceteris praetermissis: καὶ ἡ μὲν λέξις πεποιήται, inquit, παρὰ τὰ πίτευρα τῶν παγίδων, ἀπὸ τοῦ σκάζοντα συμπίπτειν καὶ κρατεῖν τὸ ἐμπισόν· ἄλλως σκανδάληθρον λέγεται τὰ ἐν ταῖς παγίσι ἐπικαμπῆ ξύλα, εἰς ἀερίδι, ὅπερ Ἀρχιλόχος λέγει ῥόπτρον· ἰσταῦθα οὖν λέγει ἐρίσματα λόγων καὶ βάρη. Suidam: Σκανδάληθρον, τὰ ἐν ταῖς παγίσι ἐπικαμπῆ ξύλα, ἀπὸ τοῦ σκάζοντα συμπίπτειν, καὶ κρατεῖν τὸ ἐμπισόν· τὰ πίτευρα τῶν παγίδων, ἃ Ἀρχιλόχος ῥόπτρα ἐκάλει·ν· videmus Suidam non omnia de verbo descripsisse ex Scholiaste Aristoph. propter corruptelam loci, cui priusquam opera detur, praemittenda sunt Etymologi verba: Σκανδάληθρον, τὸ πέταυρον τῶν παγίδων, ἀπὸ τοῦ σκάζοντος συμπίπτειν καὶ κρατεῖν τὸ ἐμπισόν· ἔστι δὲ τὸ ἐν τῇ παγίδι καμπύλον ξύλον, ᾧ ἐρίσεται· Ἀριστάρχης δὲ ῥόπτρον ἴφην, οἷον ῥόπτρον ἐμπίδομενον· hinc per se patet, scribendum esse apud Aristophanis Commentariorem: σκανδάληθρον λέγεται τὸ ἐν τῇ παγίδι ἐπικαμπῆς ξύλον, εἰς ἀερίδι (sc. ἡ παγίς) ὅπερ &c: sed ne videatur Græculus ille ingratus, egregium Etymologo beneficium non deteriori compendat: quis enim Aristarchus ille, pro quo Archilothum esse reponendum ex Aristophanis Scholiaste non obscure liquet. Ex his autem patet σκανδάληθρον fuisse asserculam in duas quidem divisam partes, sed apte conjunctam, cui ἡ παγίς vel μυάγρα innitebatur, quæque ad levissimum animalculi motum corrueret: id ipsum & παττάλιον esse dictum hic satis innuit Pollux, quantum VII, 114. utrumque distinguit: ἐργάζετο δ' ἂν ὁ τέκτων μυάγρας, ἂν τὸ ἰστάμενον τε καὶ σκάζομενον, παττάλιον, τὸ δὲ τῇ σπαρτίῳ προσρητημένον, σκανδάληθρον καλεῖται· sed hoc nunc quidem curæ mihi non erit. De παττάλιῳ vero & σκανδάληθρον cum ita, ut dixi, se res habeat, qui Pollucei verba itare possint equidem non video, cum nihil in illis tale contineatur: levi mutatione locum refecero: τὸ μὲν τοι ἐνιστάμενον ταῖς μυάγραις· assercula muscipulis supposita: μυάγραν enim sæpius τὸν ἴπον dici, nescio, an monere sit operæ pretium: ῥόπτρον idem ac σκανδάληθρον· dictis accedat Hesychius: ῥόπτρον, τὸ ἀποκαταπίπτον τῆς παγίδος, καὶ συλλαμβάνον· quod ipsissimum est Pollucei: σκανδάληθρον τῇ σπαρτίῳ προσρητημένον. Eustathius plus una vice ῥόπτρον exponit πάγην.

55 Παττάλιον] Vid. supra VII, 114. SEB. : Παττάλιον] C. V. πλαττάλιον. Kühn.
56 Σκανδάληθρον κ.] C. A. δ σκανδ. τὸ δὲ σπαρτίον &c. Kühn.
57 Πάτταλος] C. V. πάτταλον. Kühn.
Πάτταλος] MS. mendose puto, πάτταλος, &c. Adducit hæc Turnebus XXIV. Advers. 11. ubi ait Pollucem in muscipula funiculum, quo teneatur tenuis, σπαρτίον & μῆρινθον vocare, paxillum σκανδάληθρον Jung.

τὴν δὲ ⁵⁸ Ἀνδρομέδαν Κρατίνος ⁵⁹ ἐν τοῖς Σεριφίοις ⁶⁰ Δελεάστραν καλεῖ. Νικοφῶν δὲ τὰς τοιαύτας πάγας ⁶¹ ἐν Ἀφροδίτης Γοναῖς ⁶² Δελεάστρα εἰρηκε ⁶³ πέτευρον δὲ, οὗ ⁶⁴ τὰς ἐνοικιδίας ἔρνηθας ἐγκαθευδεῖν συμβέβηκεν ⁶⁵ Ἀριστοφάνης λέγει, ¹⁵⁷ ὡς περ ⁶⁶ καὶ κρεμάστραν ἐν ταῖς Νεφέλαις. * σὺν δὲ τούτοις ⁶⁷ λεγέσθωσαν, δοκοὶ, δοκίδες, ἰκρία, ⁶⁸ στρωτῆρες, ⁶⁹ καλυμματία· καὶ μετὰ τοῦ κερά-

Andromediam autem Cratinus in Seriphiiis inefcatoriam decipulam vocat. Hujusmodi vero laqueos Nicophron in Veneris Genitoribus Δελεάστραν nominat. Petaurum vero, tabellam cui domesticæ aves indormire solent, Aristophanes vocavit: sicuti & fuscinae meminit in Nubibus. * His quoque adnumerentur, traves, trunci, furcæ, trates, tegmina. Et in

⁵⁸ Ἀνδρομέδαν] MS. Ἀνδρομέδαν. SEB.
Ἀνδρομέδαν] MSSci Ἀνδρομέδαν. Salmf. Ἀνδρομέδαν
apud Hesychium vide quid sit. Kühn.
Ἀνδρομέδαν] MS. τὴν δὲ Ἀνδρομέδαν Κρ. Et, quum etiam Seberis Codex ita habet, id potius sequar. JUNG.
Ἀνδρομέδαν] Verissima MSS. lectio Ἀνδρομέδαν, cuius ratio Commentatoribus eruditissimis latuisse videtur: paucis aperiam. Cratini fabula Σεριφίσι nomen habet ab incolis insulae Seriphi, quæ Cycladum erat una: bene igitur apud Pollucem nostrum ἐν Σεριφίοις: ubicunque enim Σεριφίσι legitur, substituendos existimo Σεριφίσι, siquidem ita tituli ratio & origo ferat: Seriphios autem & Seriphum insulam hac fabula tetigisse certissimum, liquet ex isto versiculo apud Herphastionem pag. 51.

Χαίρετε πάντες θεοὶ πολυβῶτον ποτῖαν Σεριφον.

παρὰ δὲ Κρατίνου, inquit ille Grammaticus, ἐν Σεριφίοις emenda sis Σεριφίσι: & in ipsa χρῆσι non male, me iudice, reposueris, πολυβῶτον, ποτῖαν Σεριφον. Quæ cum sic satis sint clara, ad rem profus diversam animus est convertendus: Perseus abscisso Medusa capite in Æthiopiam venit, Andromedamque Cephæ regis filiam saxo alligatam & expositam crudelitati marinæ belluæ vdit: hanc enim tanquam hostiam piacularem Ammonis oraculum & Neieides iratæ poposcerant, quod iis omnia forma se præcellere iustaret uxor Cephæ Cassiopeia: ictus amore Perseus nuptias Andromeda, si illam a vinculis, occiso cete, liberasset, paciscitur: Deum itaque ope, præcipue vero Minerva Andromedam solvit: at cum Phineus, cui prius desponsa fuerat Andromeda, insidias ei faceret, hunc cum ejus sociis olentato Medusa capite in saxa mutavit: tandem cum in Seriphum ad Polydellum redisset, matrem cum Dione vidit ad aras confugisse propter injurias Polydella: ad regem igitur admissus, hunc convocatosque ejus purpuratos proteruis Medusa capite lapides fecit. Plures fabulæ meminerunt; ego vero breviter ex Apollodoro Biblioth. lib. II. proposui: adde sis Scholiastem Apollonis Rhodii ad libr. IV. & Hyg. Fab. 64. Nunc autem nemo non animadvertit, uti censeo, quæ sit Andromeda, quam Δελεάστραν vocaverit Cratinus, haud dubie Perseus, qui in ejus inciderat amorem, & qua ratione Andromeda Perseique potuerit fieri mentio in Seriphiiis. Monet autem Noster Nicophontem dixisse Δελεάστραν ita nimirum & apud Suidam: Δελεάστρα, παγίδες: apud Hesychium tamen, ut rectissime viri docti emendant, Δελεάστραι, παγίδες: prius & in Anthologia legi.

⁵⁹ ἐν τοῖς Σεριφίοις] Abest ἐν Σεριφίοις a C. A. Kühn.
⁶⁰ Δελεάστραν] C. V. σελεάστραν. Kühn.
⁶¹ ἐν Ἀφρ. γοναῖς] Nicophron ἐν Ἀφροδίτης γοναῖς laudatur quoque apud Scholiast. Aristoph. ad Ὀρνίθας, non longe ab initio: & iterum ad idem drama, de σκυταλίᾳ Laconium. JUNG.
⁶² Δελεάστρα εἰρ.] E MS. πρό Δελεάστραν, quod jam ante. Nimirum Cratinus in genere fœminino, Nicoph. vero in neutro id nomen usurpavit. SEB.
Δελεάστρα εἰρ.] C. A. ante Δελεάστρα εἰ. omittit ἐν Ἀφρ. γοναῖς. Kühn.
Δελεάστρα εἰρ.] MS. noster, ut Seberis, Δελεάστρα

ἔρηκε: πέτευρον δὲ, οὗ. Et primum quidem pro vulgato Δελεάστραν Seberus nollet recte reposuit. Alterum quod attinet, tam πέταυρον invenitur de gallinatio quam πέτευρον. JUNG.

⁶³ Πέταυρον δὲ] MS. πέτευρον, nimirum quasi πέτευρον, παρὰ τὸ τὰ πέτευσιν ἐν αὐτῷ εὐδεῖν: vid. Lexicon Dictionum Am. Porti. & Jul. Casar. Bulergeri lib. I. de Theatro cap. 31. SEB.

Πέταυρον δὲ] C. V. πέτευρον δὲ, οὗ τὰς ἐνοικιδίας &c. Kühn.

Πέταυρον] E Codicibus exaratis scriptissimum in textu πέτευρον: nec aliter habent Excerpta Falckenburgiana: superius appellasse Grammaticos vidimus πέτευρον bacillum istum seu paxillum, qui sustentabat muscipulam, ex utriusque scilicet, tam hujus quam illius, qui in mutum erat depactus similitudine: sed in Etymologo legabatur πέταυρον: sic & apud Suidam, cuius origo nugacissima ad hunc rhombum facit: πέταυρον scilicet quasi πτεῦρον, παρὰ τὸ εὐδεῖν ἐν αὐτῷ πτεῦσα: an igitur in illo potius lectibas πέτευρα, quia & πτεῦσα; Hesych. Πέτευρον, σαρῖς, ἐφ' ἧς αἱ ὄρεες κοιμῶνται: & apud Eundem: Πέταυρον, εἶδος παγίδος: nec non Πέταυρα, τήνα: signa scilicet appellant Romani bacillos istius modi, quibus aves vel gallinæ insident: sic & Suidas: Πέταυρα, τήνα: quæ scriptura ad recentiorum Græcorum prononciationem est conformata, ut αἶψες, ἄβρες, λαβρὸς, λαβρὸς, Εὐρὸς pro Ἐβρὸς apud Schol. Theocr. ad Eid. 7. aliaque plurima: his adde Scaligerum ad Festum voce Petavisse. Tum MSS. sequens in textu dedi τὰς ἐνοικιδίας. Paulo post erat in vulgatis λεγέσθω.

⁶⁴ Τοῖς ἐνοικιδίαις ὄρν.] C. A. τὰς ἐν εἰ. Kühn.

Τοῖς ἐνοικιδίαις ὄρν.] MS. τὰς ἐνοικιδίας ὄρνιθας. Utrumque credo rectum. Sic κατεκιδίαις ὄρνις apud Longum meum initio lib. III. Γαπησις. JUNG.

⁶⁵ Ἄριστ. λ.] Abest a C. A. Kühn.

⁶⁶ Καὶ * κρεμάστραν] E MS. pro κρεμάστραν, quod μαγικὸν ἐργαλεῖον supra VII, 25. pro κρεμάστρα autem apud Aristoph. κρεμάστρα legitur Nub. fol. 71. & 105. SEB.

Καὶ * κρεμάστραν] C. A. legit καὶ κρεμάστραν ἐ. τ. v. Salm. C. κρεμάστρα. Kühn.

Καὶ * κρεμάστραν] Κρεμάστραν & nollet MS. habet: quamvis apud Aristoph. ἐν Νεφέλαις legatur κρεμάστρα, sicut & Seberus indicavit: Φέρε τις γὰρ οὗτος οὐ πῖ τῆς κρεμάστρας ἀνήρ: nec aliter Suidas & Scholiastes ibi agnoscunt. JUNG.

⁶⁷ Λεγέσθω] C. A. λέγσθωσι. C. V. λεγέσθωσαν δ. δ. &c. Kühn.

Λεγέσθω] MS. λεγέσθωσαν, δοκοὶ &c. JUNG.

⁶⁸ Στρωτῆρες] Glossa Veter. Στρωτῆρ, ἡ λεπτὴ δοκὸς, afferculus: στρωτῆρες, afferes, afferculi: vid. Suid. in στρωτῆρ ex Ηαγροσ. Kühn.

⁶⁹ Καλυμματία.] C. A. καλύμματι leg. divisâ voce, κάλυμμα τι. explicat quid sint στρωτῆρες, nempe κάλυμμα τι, tegumentum quoddam majores trabis: cetera abfunt etque ad καλυπτήρις: ad στρωτῆρες etiam refero hæc verba; καὶ μετὰ κεράμου καλυπτήρις εἰσοῖς τετραγώνου στρωτῆρων εἴσῃ, καλυμματία, leg. κάλυμμα τι καὶ μετὰ κ. κ. sunt afferes vel afferculi, latten Germanice, qui una cum tegulis domum contingunt: ἐν τοῖς Δημοσθένεσι pertinet ad sequens Κορινθιοῦργαῖς ἰκριντῆρες, ita enim MSSci, Corinthii operis τῆ-

Publico foro, post scitilia tegmina Corinthiaca; & patibula. *Ἀκτήρια* vero fultem nominavit in Iride Achæus: eodem quoque nomine currus temonem appellat, prominens scilicet illud lignum, cum jugatus non est: quod *Lyfias* *Στήριγμα* vocat: veluti & radium currus idem *Κνημίαν* nominavit.

μου ἐν τοῖς ⁷⁰ Δημοπραταῖς, καλυπτῆρες κορινθιουργεῖς· καὶ ἰκριατῆρες· ⁷¹ ἀκτηρίδα δὲ τὴν βακτηρίαν ⁷² Ἀχαιοὺς ἐν Ἰριδί ὠνόμασε· ⁷³ καλεῖται δὲ οὕτως καὶ τὸ τὸν ῥυμὸν τοῦ ἄρματος, ἢ τῆς ἀμάξης ἀνέχον ξύλον, ὅταν ἄζευκτος ἢ, ὁ στήριγμα καλεῖ Λυσίας· ὡς περ καὶ τὴν κνήμην τῆς ἀμάξης ὁ αὐτὸς ὠνόμασε ⁷⁴ κνημίαν.

gilla: sunt & καλυμμάτια certa species tegendis domibus vid. cap. 43. *Salm.* legit καλυπτῆρες Κορινθιουργεῖς· in V. C. scriptum Κοροβουργοῖς, quod confirmat postquam lectio est. KÜHN.

⁷⁰ Δημοπραταῖς, καλ. κορινθιουργοί.] Scribe, ut in MS. Δημοπραταῖς, καλυπτῆρες κορινθιουργεῖς. Emendaverat ita jam & optimus nolter *Salmasius*, cujus certissimis conjecturis non nunc primum MS. nolter secundas agit. *Alind*, ait ille, est κορινθιουργός, aliud κορινθιουργός κορινθιουργός opus dicitur, κορινθιουργός ορεταῖος. Et sunt apud ipsum *Pollucem* supra alicubi aliquoties exempla. Nos tantum addamus quæ ex aliis, & quidem de multis pauca nolter *Salmasius* nobiscum communicabat: *Apollonius Rhodius* κωνιώφ (apud *Sierb.* editur κωνιῶφ) διωτήρη,

Κορινθιουργεῖς ἴσθι κίων στήριμα. Is versus apud *Seraphum* meum legitur, in quo hodie reperam vulgare κορινθιουργεῖς. *Ἀλιαν*: λέγεται μὲν οὖν τοῦ Γρύλλου τῆρ μὴν ἰσπίδα Ἀργολικὴν, τὸν δὲ βαρκα Ἀττικὸν, τὸ δὲ κράνος Βοιωτικόν. *Ἀριστοφάνης* Εἰρήνη, Νυξιοργῆς κίνθαρος, & Λυκιοργῆ, *rosula* quædam appellata, quæ in *Lygia* ferebatur. *Crinias* ἐν Λακωνικοῖσι πολυτελεῖ κλίαν Μιλασιοργῆ ἔ τράκιζαν Ῥηιοργῆ νοεῖ. JUNG.

Δημοπραταῖς] Vulgatissimum hoc vitium secure jam præterite possumus: mox erat in editis: καλυπτῆρες, κορινθιουργοί egregie MSS. καλυπτῆρες κορινθιουργεῖς, ορεταῖος *Corinthio facti*, cujus formam & elegantiam multis *Vitruvius* describit; aut a *Corinthiis artificibus* saltem: illius autem generis, quale κορινθιουργός est, plurimæ sunt voces: quasdam collegit *Salmasius* in *Jungertmanni* nota: similia hic addere, spero, non ingratum erit: & primo loco quidem ipsum illud κορινθιουργός est apud *Callixenum* de *Alexandris*: κίων κεφαλαί Κορινθιουργεῖς Vid. eruditiss. *Perizon.* ad *Ἄλιαν*. V. H. III, 24. ubi & alia vocis istius exempla reperies: φιλία λυκοργεῖς. *Demosth.* Orat. ad verbum *Timotheum*: sic enim ibi editur: *Wolffius* interpretatus est *phialas Lycei oressi*, quod si verum, legendum esset λυκοργεῖς, & forsitan ita scribi unus & alter velit: sed nescio quid de *Lycio* non ignobili artifice, cujus meminerit *Plinius*, memoria succurrit; & tum quidem λυκοργεῖς, qua ratione in *Luciani Lexiphane* dictum τρυφῆς Μετοροργεῖς sed recte Λυκοργεῖς commodum enim succurrit *Athenas* locus XI. c. 11. ubi de phialis istis scribit, ad eumque videndus *Magnus Casaubonus*: κίνθαρον Νυξιοργῆ *Suidas* habet & *Athenas*: *Anacreon* καρικοργεῖς ὄχανον sed hæc sufficiunt.

⁷¹ Ἀκτήρια δὲ &c.] C. V. ἀκτηρίδα δὲ τ. β. *Salm.* ἀκτηρίαν δὲ &c.

Ἀκτήρια δὲ &c.] MS. ἀκτηρίδα δὲ τὴν βακτ. quod pro vulgato ἀκτήρια omnino reponendum videtur. JUNG.

Ἀκτήρια] Vel ipsa constructionis forma ἀκτηρίδα MSS. lectionem probaverit: meminit hujus loci obiter *Palmerius* ad *Hesych.* in *Ἀκτεροί*. In sequentibus editam lectionem ex *Jungertmanni* mente castigavi, qui de στήριγμα affatum egit: utrumque *Plutarchi* locum cecit-

git & *Lipsius* de *Cruce* c. IV. Ante nos ita legebatur: καλεῖ δὲ οὕτω καὶ τὸν ρ. τ. ἄρμ. τὸ τ. ἄρ. ἂν ξ. ὁ ἄξ. ἢ ὁ στήριγμα κ. Λ. Κνημίαν & apud *Hesychium* reperio, cæsi paululum diversa significatione.

⁷² Ἀχαιοὺς] MS. Ἀχαιοὺς. SEB. Ἀχαιοὺς] C. A. Ἀχαιοὺς. KÜHN.

Ἀχαιοὺς] MS. Ἀχαιοὺς (ut & *Seberi* habet) *Achai* nomen cum hoc dramate & apud *Hesych.* restituendum puto in ἐκκολλῶσσι ubi male Ἀχαιοὶ Ἰριον' quum legit, Ἀχαιοὺς Ἰριδί. JUNG.

⁷³ Καλεῖ δὲ οὕτω καὶ τὸν ρ. τοῦ ἄρμ.] Leg. καὶ τὸ τὸν ρ. τ. ἄ. ἢ τῆς ἄρ. ἂν. ξ. *Casaub.* de *Sat. Poest* lib. I. pag. 185. SEB.

Currus temonem, prominens scil. lign.] Lignum, quod temonem currus sustinet. SEB. 2.

Καλεῖ δὲ οὕτω καὶ τὸν ρ. τοῦ ἄρμ.] C. A. ὡς περ καὶ τὸν ῥυμὸν τοῦ ἄρματος, ὅταν ἄζευκτος ἢ, ὁ στ. κ. λ. ὡς περ καὶ τὴν κνήμην, κνημίαν· C. V. καλεῖται δὲ οὕτως καὶ τὸ τὸν ῥυμὸν τοῦ ἄρματος τῆ (leg. ἢ) τῆς ἀ. ἀνέχον ξ. ὅταν ἄζευκτος ὁ στήριγμα καλεῖ Λυσίας. KÜHN.

Καλεῖ δὲ οὕτω καὶ τὸν ρ. τοῦ ἄρμ.] Quæ sequuntur in iis *Casaubonus* noster libr. I. de *Sat.* c. 5. emendat: καὶ τὸ τὸν ρ. τ. ἄ. ἢ τῆς ἄρ. MS. nolter adhuc magis juvenat habens καλεῖται δὲ οὕτως καὶ τὸ τὸν & μοχ ἄρμ. τῆ τῆς ἄρ. ἀνέχον, corruptius: tum ὅτ ἀξὸς ὁ στήριγμα. Cujus ore jam, & noltri *Casauboni*, locum totum ita restituendum credo: καλεῖται δὲ οὕτω καὶ τὸ τὸν ῥυμὸν τοῦ ἄρματος ἢ τῆς ἀμάξης ἀνέχον ξύλον, ὅταν ἄζευκτος ἢ, ὁ στήριγμα καλεῖ Λυσίας. Quæ ἀκτηρίης dicatur, eam στήριγμα vocasse *Lyfiam* ait: optime: videtur & *Hesychius* firmare: *Στήριγμα*, ἰρισματα· οἱ δὲ τὸ διεργον, ὅπερ ὑποτίθεισι τῷ τῆς ἀμάξης ζυγῷ· οἱ δὲ βῆκτρον. Nec igitur illo *Plutarchi* *Probl. Rom.* (ubi quaerit, cur damnatos furti vel alius servilis delicti, *Φουρκίφους* vocent) loco: ὁ γὰρ οἰκίτριβος ἰδίῳ καταγνοῖς τινι μοχθηρίαν, ἐκίλει διπλοῦν ξύλον, ὁ ταῖς ἀμάξαις ὑφιστάσιν, ἀράμειον, διὰ τῆς συναικίας ἢ τῆς γεινιάσιος διεξελθεῖν &c. τὸ δὲ ξύλον ἡμεῖς μὲν στήριγμα, Ῥωμαῖοι δὲ *Φουρκαν* ὀνομάζουσι· id mutandum temere in στήριγμα, ut jussit ibi in suis *Notis Xylindler*, hoc *Pollucis* loco vulgato potissimum nixus: idemque visum fere fuit & *H. Sierbano* in *Thesaur.* Sed probam voculam, quam MS. *Pollux* & *Hesychius* firmant, ejiciendi causa non erat. Nec nimis abibat, si ductus literarum spectes, *Petavus* liber, qui eo loco *Plutarchi* exhibet στήριγμα. Inde potius & in altero loco *Plutarchi*, qui in *Cotiolato* est, ubi quoque ξύλον ἀμάξης, ὃ τὸν ῥυμὸν ὑπεριδουσιν, de eadem servili pœna: ὁ γὰρ, ait, οἱ Ἕλληες ὑποσάτην καὶ στήριγμα, ταῦτο Ῥωμαῖοι *Φουρκαν* ὀνομάζουσι, legendum videatur στήριγμα· quamvis nec alterum loco temere movere velim. JUNG.

⁷⁴ Κνημίαν] *Κνημίαν* etiam MS. supra VII, 115. aliter. SEB.

Κνημίαν] *Supra* VII, 115. ex *Lyfia* *cisat* κνημίδα in hæc signis. *H. Seraphanus* hic. Sed ibi in MS. nostro ca decrant. JUNG.

Προσθετόν δὲ τούτοις τράπεζαν ⁷⁶ λογιστη-
ρίαν, ⁷⁷ πιλίον, πῖλον, πιλάδιον, τάρ-
πην, ⁷⁸ ἢ ἔστι πλέγμα ἐκ λύγων· ἔτι δὲ καὶ γύρ-
γαθον, ⁷⁹ καὶ θωμόν, Ἀριστοφάνους ἐν Δαιταλεῦ-
σιν εἰπόντος, Εἰ μὴ δικῶν τε γύργαθος, ψηφισ-
μάτων τε θωμός.

81 Καὶ οἰκίσκον δὲ ὀρνίθιον, καὶ οἰκίσκον περ-
δικικὸν Ἀριστοφάνους ἐν Ὀλκασίν ἔφη·

75 Περὶ τρ. λογ.] Nullus apparet titulus in C. A. nec
in *Salmasiano* Codice. Kühn.

76 Λογιστηρίαν] Meminit hujus loci *Rhodigin.* VII.
Antiq. Lect. 6. JUNG.

Λογιστηρίαν] Mensam calculatorem Græci proprie
solebant ἀβάκιον appellare, ut docet *Ammonius* in Ἄ-
βαξ. *Polybini* Hilt. lib. V. αἱ ἐπὶ τῶν ἀβακίων ψῆφοι.
ἔτι δὲ καὶ elegantius MSS. quam, ἔτι καὶ. De τάρπη
alibi dicam, ut & de γύργαθῳ· postea καὶ θώκους pro-
fus inepte: restitui MSS. lectionem tam in ipso *Polluce*,
quam in *Aristophanis* χρίσει· θωμός est aceruus apud *Es-
schylum*: Athenienses in reticulis instrumenta litis se-
cum tulisse ex hoc *Aristophanis* & aliis aliorum locis pa-
ter: itaque profus eleganter: *litium* Ἔ qua ad has
pertinent instrumentorum plena vesicula, atque p̄s̄p̄si-
matium aceruus: Athenienses autem tanquam litium re-
torumque forensium studiosissimos in Comædiis agita-
tos esse nemo non nescit: sæpius igitur ab *Aristophanis*
Interprete legimus observatum: πρὸς τὸ τῶν Ἀθηναίων φι-
λόδοκον ἀποτείνει.

77 Πίλιον] Abest πῖλον a C. A. & C. *Salm.* Kühn.
Πίλιον] In MS. deest πῖλιον pro πῖλον vero MS. oxy-
tone πῖλον habet, ut & supra VII, 171. ut & apud *He-
sychium*: Πῖλος, κοχλῖος. Sed pro πῖλιον, malim oxy-
tone πῖλον scribere. JUNG.

78 ἢ ἔστι πλ. ἐκ λύγων.] C. V. πλέγμα ἐκ λόγων·
ἔτι δὲ καὶ γύργ. & c. ἔτι καὶ abest a C. A. & C. *Salm.*
Kühn.

ἢ ἔστι πλ. ἐκ λύγων.] MS. ἢ (sed recte emendatum
in ἢ) ἔστι πλέγμα ἐκ λυγῶν. Postea plenius: ἔτι δὲ
καὶ γ. JUNG.

79 Καὶ θώκους] MS. θώμον, seq. autem versu θωμός,
quo cum accentu ea vox etiam alibi extat. SEB.

Καὶ θώκους] C. A. θώκοι ὡς Ἀριστοφάνους ὁ μ. & c.
C. V. leg. θωμόν & μοχ θωμός *Hesych.* Θωμός, σαρῆς
σταχῶν ἢ κορμός *Salm.* C. θώμον qui & recte legit,
Εἰ μὴ δικῶν τε γύργαθος & ante cum *Casaubonus* in *A-
thenæum* lib. I. c. 4. Kühn.

Καὶ θώκους] MS. καὶ θωμόν (& ad oram: ἄλλως θώ-
κος) Ἀριστ. & c. μὴ δικῶν & in *Aristophanis* χρίσει ite-
rum θωμός. Et cur non restituamus vetustam lectio-
nem, quam & MS. *Sebers* agnoscit, utroque versu.
Scribe itaque: καὶ θωμόν, Ἀριστοφ. ἐν Δαιτ. εἰπ. ἢ (five
εἰ) μὴ δικῶν τε γύργαθος, ψηφισμάτων τε θωμός. Istud
μὴ δικῶν elegantè sic *Salmasius* nos scribere iussit:
nec aliter video etiam proferre *Magnum Casaubonum*
in *Addendis* ad *Animaadversiones* suas in *Athen.* ad lo-
cum profus similem huic nostro etiam apud *Athen.* lib.
I. *Dierps.* non longe ab initio: τὸν βίον φησὶν ἐστῆσθαι

His etiam conjungendus est abacus, pi-
leus, galerus, pileolus. Cophinus,
qui est e viminibus textura. Insuper &
gyrgathum, & sella secundum Ari-
stophanem dicentem in Convivatoribus,
Aut Medorum gyrgathum, & calculorum
sella.

Præterea Gallinarium, & Perdicum ca-
veam Aristophanes in *Holcadibus* dicit.

οὐκ ἐγχειρογράστοις, γυργάθεος ψηφισμάτων φήροτις,
Ἀριστοφάνους· ubi Interpretur turpiter hallucinatus est, ut
& ibi I. *Anim.* 5. & ad *Theophr.* *Charact.* περι δεισι-
δαιμ. idem *Magnus Casaubonus* adnotavit. Ceterum ad
istum locum credo *Nostrum* & supra VII, 176. refer-
xisse. JUNG.

80 Περὶ οἰκιδῶν] Leg. οἰκιδῶν & c. C. A. titulum
non habet, nec *Salm.* Kühn.

81 Καὶ οἰκ. ὀρνίθιον] C. A. οἰκίσκον ὁ οἰκ. π. περδικῶ-
τροφείον ὡς Ὑπερίδης· interjecta absunt. C. V. καὶ οἰκίσκον
δὲ ὀρ. *Salm.* C. καὶ οἰκίσκος δὲ ὀρνίθιον. Kühn.

Καὶ οἰκ. ὀρνίθιον] MS. καὶ οἰκίσκον δὲ ὀρνίθ. JUNG.

Καὶ οἰκ.] Reduxi MSS. lectionem, καὶ οἰκίσκον δὲ, quæ
potior videbatur: de οἰκίσκῳ vero illam apud Atticos
valuisse significationem, quam *Pollux* noster adnotat,
elegantiorum scriptorum plura loca probant: inter al-
ios *Eustathius*, seu cum quibusdam *Eumathium*
appellare mavis, libr. IV. de *Ismenia* & *Ismenes Amor.*
pag. 118. ὁ δὲ οἰκίσκος φήρι στρουθῶν· & paucis in-
terjectis: στρουθῶν τοῦ ἐν οἰκίσκῳ καὶ μελιζομένου·
Hesych. Οἰκίσκος, ὁ τῶν ὀρνίθων· & equidem in hanc rem
rectissime adferri puto *Demosthenis* ex *Orat.* pro *Ctesiph.*
locum: πῆρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις ἔστι τοῦ βίου
ὁ θάνατος, καὶ ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρηξας τηρῆ· præ-
ter *Ulpianum* sic intellexit *Didymus*, qui inter veteres
Criticos excellit: non itaque jure merito doctissimum
Grammaticum hoc nomine culpari ab *Harrocratone*
judico, qui ipse malit exponere μικρῶ τιμῆς· vide,
sis, *Harrocrat.* in *Οἰκίσκῳ*, & *Eruditiſſ.* *Mauffacum* ad
hunc locum, quem tamen ex hisce nostris sensum
Harrocratoni non percepisse animadvertes, siquidem
in loci *Demosthenis* expositione hunc *Ulpiano* consen-
sisse existimet, quod sane a vero est alienum. Ad illa
vero summi Oratoris aurea verba non tantum *Gregor.*
Thaumaturgus, ut *Mauffacus* adnotavit, sed & in *Vi-
ctis Soph.* libr. II. *Philostatus* allusit, ne alios etiam
memorem. Ut autem hæc *Pollucea* luce perfundantur,
apposuisse juvat *Harrocr.* illa: ἐκάλεον δὲ οἱ Ἀτ-
τικοὶ τὸ ὑπ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνιθοτροφείον οἰκίσκον. Ἀρι-
στοφάνους Πιλαργῶς, Μιταγίνης Αὔραις· quæ pleraque
verbo tenus descripsit *Suidæ*, nisi quod apud eum ὀρ-
νίθων τροφείον, & *Phoitus*, ut conjicio ex *Auctorum*,
qui ab eo citantur, Indice, ubi Πιλαργοὶ *Aristophanis*
e voce Οἰκίσκος proferuntur: sed ipsum me locum *A-
ristophanis*, in quem *Pollux* oculos conjecit, quod ad
οἰκίσκον ὀρνίθιον certe, reperisse me puto apud *Eustathium*
ad A. Od. Ex δὲ τοῦ οἴκου καὶ οἰκίσκος παρὰ Ἀ-
ριστοφάνου, περδικοτροφείον, οἶον· — τι δὲ τὸν ὀρνίθιον
οἰκίσκον φήρις; quæ itaque simul verba *Pollucis* bene-

Et si non falsa Hyperidis oratio pro Harpalo, in ea scriptum est, Exilientes ex perdicum vivariis. Et hara, in qua porci nutriuntur, secundum Eupolidem, & Phrynichum in Poastriis: eademque porcile dicitur in Aristophanis Lysistrate. * Atque crumena vasculum quoddam reconditorium: quod nonnulli peram esse existimant. Et sacculus, & marsupium, ut in Gerytade Aristophanes: atque Ascopera, ut in Horis. Cestra quoque mallei cujusdam ferrei species: ut in Ægide Sophoclis, Cestra ferrea, latera simul & dorsum attri-

εἰ δὲ μὴ ψευδὴς ὁ ἡπερίδου λόγος ὑπὲρ Ἀρπάλου, ἐν αὐτῷ γέγραπται, Ἐκπηδήσαντες ἐκ τῶν περδικοτροφείων. καὶ χοιροτροφεῖον δὲ, ἐν ᾧ χοῖροι τρέφονται, ὡς Εὐπολὶς, καὶ Φρύνιχος ἐν Ποαστρίαις: τὸ δ' αὐτὸ καὶ χοιροκομῆιον ἐν Ἀριστοφάνους Ἰουστράτη. καὶ γρυμῆα δὲ ἀγγεῖον τι εἰς ἀπέθειν, ὃ ἐνὶ πῆραν νομίζουσι καὶ θύλακος, καὶ ἀσκοθύλακος, ὡς ἐν τῷ Ἀριστοφάνους Γηρυτάδῃ καὶ ἀσκοπήρᾳ, ὡς ἐν ταῖς Ὠραῖς Ἀριστοφάνους. καὶ κέστρα δὲ σφύρας τινὸς εἶδος σιδηρᾶς. ὡς ἐν Αἰγεί Σοφοκλέως, κέστρα σιδηρᾶ πλευρᾶ, καὶ κατὰ ῥάχιν ἀλόη-

ficio petita scimus ex Aristophanis Ὀλέκῳ non enim in istis Comici fabulis, quæ extant, legisse me memini: sed apud Eustathium ὀρίθιος, apud Nostrium vero ὀρίθιος οἰκίσκος, quod nescio an moneri sit opus. In Codice Falckenburgiano scriptum fuisse videtur περδικιον.

82 Ἰπερίδου] MS. Ἰπερίδου. JUNG.
83 Ἐκπηδήσαντες] MS. ἐκδησαντες. SEB.
Ἐκπηδήσαντες] Pro ἐκπηδήσαντες, MS. noster, ut Seberus, ἐκδησαντες habet. JUNG.
Ἐκπηδήσαντες] Equidem in hoc me loco hæsisse non diffiteor, non quod difficilis intellectu sit, sed propter MSS. varietatem: sensus enim ex eorum lectione haud incommodus elici potest: *religantes ex perdicum caveis*, ut quem vel quodcunque aliud caveis istius modi alligasse nescio qui dicatur: sic & C. Salm. mihi tamen vulgata lectio mire lenocinatur, ut itaque neminem indignari velim, si quidem in hac retinenda scriptura animo meo sim obsecutus, quanquam alias MSS. veltigiis diligentissime insistam: scilicet considerant se quidam in περδικοτροφείαις, unde, cum occasio rebus agendis commoda affulgeret, quam celerrime profiluerunt: aliis tamen idem jus, quod mihi arrogavi, facile concedam.

84 Καὶ χοιροτ. &c.] C. A. χοιροτ. Φρύνιχος τὸ δὲ αὐτὸ καὶ χοιροκομῆιον, omisiss ceteris usque ad γρυμῆα. KÜHN.

85 Ὡς Εὐπολὶς, &c.] MS. noster τριφ. ὡς ἐν Ποαστρίαις Φρύνιχος' omisiss Εὐπολὶς καὶ. JUNG.

86 Τὸ δ' αὐτὸ] MS. τὸ δέ. JUNG.

87 Ἀνοιστράτη.] Verba Comici ea fabula paulo a fine longius:

Καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἰδὶ πρόσβει ἐλκοντες ὑπὴρας

Χαροῦσιν ἡ ἄσπερ χοιροκομῆιον περὶ ταῖς ληροῖσιν ἔχουτες.

Sed & alibi apud eundem Comicum reperio, ut Σφηζίῳ

Φ. τουτὶ, τί ἐστι; Οἰκ. χοιροκομῆιον ἑστίας. JUNG.

88 Γρυμῆα] C. A. γρυμῆα δὲ &c. C. V. γρυμῆα &c. quod affert & Salm. KÜHN.

Γρυμῆα] Pro γρυμῆα, MS. γρυμῆα habet. Phrynichus quoque ita *Eclog. Attic.* γρυτῆ καὶ τοῦτο τῶν παρασκευασμένων τὸ γὰρ τοιοῦτον ἅπαν γρυμῆαν συμβέβηκε καλεῖσθαι ubi Nannepsius notat apud Hesychn. esse γρυμῆαν, & Phanonim. γρυμῆαν, mavultque γρυμῆαν, ut apud Poll. & Suid. sit. Sed apud Hesychn. est γρυμῆα: ex serie tamen incipientium a γρυ patet apud eum scribendum γρυμῆα, vel γρυμῆα. Scilicet utrumque dici notavit & Magnus Casaubon. VII. Athen. II. JUNG.

Γρυμῆα] Profecta fuit hæc lectio ab illis, qui MSS. scripturam falsam esse judicarunt: sed & recte γρυμῆα dicitur, ut ab eruditissimis viris monitum; non difficulter itaque illam scripturam rationem in textum admisi: rarior autem vocis, quam hic adnotat Pollux, est significatio: sed & in Suida: Γρυμῆα, ἢ σκευοθή-

κη. Hunc autem Onomasiographi locum præ oculis habuit Petavius ad Themistii Βασανίστην, ubi virum eruditum de γρυμῆα, quo vocabulo Themistius ibi utitur, notantem vide: me quoque ad Polluc. VII, 196. quo in loco non infelici conjectura, ut existimo, pro *συρμασιπῶ*, laus reddidi *γρυμῆαπῶ*, adire potes, ubi tamen illa de notione ago, qua vilioris pretii mercedem γρυμῆα designat. De *χοιροκομῆι* videndus & Suidas, qui nec Aristophanis præterit locum.

89 Καὶ θύλ. καὶ ἀσκόβ.] C. A. θύλ. ἀσκόβ. ὡς Ἀριστοφάνης, ἀσκοπήρα κέστρα σφύρας τ. ii. σ. ἀλλά μὴν κ. σ. delet καὶ ἀσκόβ. C. Salm. KÜHN.

90 Ἐν ταῖς Ὠραῖς] MS. ἐν ταῖς Ὠ. Ἀριστοφάνους' καὶ κ. SEB.

Ἐν ταῖς Ὠραῖς] C. V. Ὠραῖς Ἀριστοφάνους. KÜHN.

Ἐν ταῖς Ὠραῖς] MS. ἐν ταῖς Ὠραῖς Ἀριστοφάνους' auctius: sed hoc pacto melius Aristophanous scribas cum Seberus nostri MS. JUNG.

Ἐν ταῖς Ὠραῖς] Fabulam eam esse Aristophani nemo humanior nescit: alibi argumentum ejus explicui: hanc igitur ob causam haud male me facturum existimavi, si adderem e MSS. ἐν ταῖς Ὠραῖς Ἀριστοφάνους. ἀσκοθύλακος Eriphanium aliquando legenti occurrit.

91 Καὶ κέστρα δὲ σφύρας] Rhodigini XXVII. Ant. Leß. 4. pro *litulo* sive *stilo* interpretatur. Sed inepte. Certe σφύραν exponit & Hesychnus inter alia hoc κέστρα pro *malleo* potius accipiendum etiam Noster infra docebit denuo *Segm.* 183. nam οἰκοδομῆις, vel τέκτοσιν καὶ λατύπεις, stimuli usus non est, ni fallor, sed σφύρας, quam etiam supra Pollux iis attribuebat. JUNG.

92 Ἐν Αἰγεί] Ἐν Αἰγεί vid. Casaub. in Athen. lib. VII. c. 4. SEB.

Ἐν Αἰγεί] Corrige ἐν Αἰγεί, ut ex Casaubono nostro Seberus movuit. Profert autem ipsam χρῆσιν Sophoclis Casaubonus VII. Athen. 4. ita: Κέστρα σιδηρᾶ πλευρᾶ καὶ κατὰ ῥάχιν Ἐλαυνε παίων MS. a vulgatis non variat. Quid si?

Κέστρα σιδηρᾶ πλευρᾶ, καὶ κατὰ τὴν ῥάχιν.

Ἐλαυνε παίων —. JUNG.

93 Κέστρα σιδηρᾶ] Κέστρα σιδηρᾶ scriberem: vid. Hesychnus in κέστρα: Salm. κέστραν σιδηρᾶν, & modo Αἰγεί. KÜHN.

Κέστρα σιδηρᾶ &c.] Primo loco monendus lector est Αἰγεί restituisse nos pro Αἰγί: nunquam enim Sophocles fabulam ediderat, cui titulus esset Αἰγί: hanc autem scripturam tam certam existimavit Meursius, ut in Sophocle suo simpliciter ne facta quidem vitii in vulgatis editionibus mentione, Αἰγί scribere non vereatur: num autem recte censuerint Casaubonus & Meursius ex Stephani non bene constituto loco plenum fabulæ titulum esse Αἰγία ἐκλυόμενον, alibi disseram. Summi vero Tragici locum priusquam aggrediamur, de κέστρα ponenda sunt Hesychni verba: Κέστρα, ἀμυντήριον ὄπλον, σφύρα. Idem: Κέστραι, σιδηραὶ: quod ad posteriora, scribenda duco Κέστρα σιδηρᾶ, quæ produxerit Hesychnus ex hoc eodem Sophoclis loco: sed eorum quidem, ut

σαι πλείον· ἀλλὰ μὴν ⁹⁴ καὶ κύρτη σιδηρὰ ἀγ-
 γείον τι, οἷον οἰκίσκος ὀρνίθιος, παρὰ Ἡρόδοτῳ,
 καὶ Ἀρχιλόχῳ· καὶ καλιὰ δὲ καὶ καλιός, ὁ τοι-
 οὔτος οἰκίσκος, ὡς Κρατίνος ⁹⁵ Θράτταις, Ἐς τὸν
 161 καλιὸν ἦν τύχη καθέργνυται. * ἦδη δὲ καὶ τὸν
 πρὸς οἰκῆσεις ἐπιτήθειον οὕτῳ λέγουσιν, ⁹⁶ ὡς ἐν
 Ἐλπίδι Ἐπιχάρμου εἴρηται, τὸν τοῦ γείτονος κα-
 λιὸν· ἐν δὲ Εὐπόλιδος Αὐτολύκῳ, Οἰκοῦσι δ' ἐν-

vit feriens. Sed & cavea ferrea vas quod-
 dam est aviario simile apud Herodo-
 tum, & Archilochum. Tum & nidus,
 vel casa, pro tali sumitur domicilio: ut
 apud Cratinum in Thracibus, In casa si
 contigerit coercebatur: * fed & domum
 habitatu commodam sic nominant: ut in
 Spe Epicharmi dictum est, Vicini casam.
 Sed in Autolyco Eupolidis, Habitant ve-

plurium aliorum, interpretatio est amissa: aliter tamen
 si quis hoc de loco sentiat, non intercedam, quo mi-
 nus suo iudicio fruatur: κίστρα vero malleus est, ut bene
 Jungermannus: nec tamen inepte, credo, Rhodermus *sti-*
mulum dixit: utrumque enim verum: sed in his tem-
 pus non teram. In *Sophoclis* autem ῥίσι veram me-
 lectionem restituisse opinor: ἀλόσαι πλείον· in *Falcken-*
burgianis Excerptis profecto ἡλοῦσαι vel ἡλοῦσαι πλείον
 adnotatum est, unde facili negotio illa, quam dedi, scri-
 ptura conficitur: Jungermanno vitii quiddam in hoc loco
 suboluisse videtur, dum in omnes cum partes versat,
 nec a vulgata lectione MSS. dissentire ait: sed quam
 illud ἀλόσαι commodum sit, probandum restat. Ἀλοῦν
 apud Græcos *verberare* dicitur: propterea quidem *frumen-*
tum ἀλοῦται, flagelli seu *τριβόλοις* *veritur*, unde in *Phi-*
loxei *Gl. Tero, ἀλοῦν & Ετυμολ.* Ἀλοῦν, τύπτειν, βάλλειν
 καὶ τὸ θρύπτειν ἐπὶ τῆς ἀλω οἶον· ubi vides utramque
 significationem adnotatam: *Hesych.* Ἀλοῦν (ita scriben-
 dum) τύπτει, Ἀττικῶς ἀφ' οὗ καὶ ὁ πατροτύπτης καὶ
 μητροτύπτης πατραλοῦσι καὶ μητραλοῦσι λέγει malleum
 λέγονται sic & apud *Etymologum*: scilicet per ἐπιθέ-
 σιν τοῦ ἰατά factum ex ἀλοῦν ἀλοῦν observante *Eus-*
thasio: Idem *Hesych.* Ἀλλοῦν, τύπτει & Ἀλοῦν, πλα-
 γῶν καὶ τυπτῶν. Addendus *Suidas* in Ἀλοῦν, ubi ad-
 fertur ex *Auctore* nescio quo: ὁ δὲ ῥοπάλῳ ἀλοῦν. *Ε-*
λιανος: οἱ μὴν τιτὲς πυγμαῖς, οἱ δὲ κορύταις, οἱ δὲ λί-
 θοῖς, οἱ δὲ, ὅτι ποτὲ παρὰ πτεροῦ αὐτοῖς ὑποχέριον ἀλο-
 οῦντες, αὐτῶν ἀπαρρηγῆται τὴν ψυχὴν ἐκείνησαν &
 κατα *Josephum* ὑπ' ἐλπίδωντος ἀλοῦσθαι, id est, κατα-
 πατισθαι, συντριβῆσθαι vides tamen illius incerti au-
 ctoris & *Ελιαν* χροσῆσι a *Sophoclis*, ut restituumus,
 loquendi formula parum differre: ab hoc ἀλοῦν ver-
 bum, quod compositum vocant, descendit καταλοῦν, quod
 reddidimus e MSS. *Polluci* nostro VIII, 76. πλεγμαῖς ἐ-
 κοψε, καταλόησεν ibi Jungermannum adi: elegans in
Diogene Laertio locus VI, 42. in philosophi cognomi-
 nis vita: τῆ ἐξῆς πυγμαῖος λαβὼν ἰμάτιος καὶ κατα-
 λοῦσας αὐτὸν &c. *Μετρίων* scilicet: neque scio an ullibi
 alia notione accipi debeat: nescio itaque, quid impu-
 lerit eruditissimos viros *Hesychum* & *Xylandrum*, ut vo-
 cem hanc *trucidare* verterent, ille quidem in *Aeschini*
περὶ Παρατρ. ὅτι αὐτῶν τὸν ὀμῆρον λαβόντες οἱ Φοκεῖς
κατηλόσαν quem sane locum melius cepit Jungerman-
 nus ad *Poll.* VIII, 76. hic vero apud *Plut.* de *Virtut.*
Mulier. cap. περὶ Φοκιδῶν οἱ δὲ πεντήκοντα καὶ διακο-
 σίους ἐκείνων ὀμῆρον καταλόσαν· ubi duplicem *Erudi-*
tist. *Interpres* errat errorem, primo quod καταλόσαν
 exponat *trucidaverunt*, cum melius, credo, dixisset,
verberibus contuderunt: altero loco quod ἐκείνων intel-
 ligat Phocensium, cum ad Thessalos referenda sit illa
 vox, uti constat ex *Aeschini* allato loco, qui quidem
 eandem tangit historiam. Ultima cura debetur *Hesychio*,
 apud quem ita reperio, Κατηλόισται, κατατί-
 τριπται· non equidem ignoto ἀλοῦν esse ἀροτριῶν,
 unde καταλοῦν· sed an hoc recte exponi possit κα-
 ταρίβειν addubitō: quid itaque? scribi velim: κατα-
 λόηται, cui emendationi momentum facit *Suidas*: Κα-
 τηλοῦσι, συντριμμῶσι. Ex his affirmari constare po-
 test de genuina notione τοῦ ἀλοῦν· de saxissima scilicet
 & gravissima verberatione intelligitur, qui signifi-
 catus aptissime loco *Sophocleo* convenit: contra ea velim
 eruditi perpendant an satis recte dici possit ἡλοῦν

κίστρα σιδηρὰ πλευρὰ καὶ κατὰ ῥάχιν, quanquam hoc
 haud ita velim urgere. Pristino me nitori hæctenus re-
 stituisse locum arbitror; alii metrum reficiant, quod
 nescio au satis bene se habeat, si sic constituas:

— κίστρα σιδηρὰ
 Πλευρὰ, καὶ κατὰ ῥάχιν ἀλόησαι πλείον.

Jambos malleum, quos ipsos unius vocalæ πλείον ja-
 ctura, vel potius in ejus locum supposita vulgata le-
 ctione ita confeceris:

Κίστρα σιδηρὰ πλευρὰ καὶ κατὰ τὴν ῥάχιν
 Πλείον ἀλοῦσαι —

Sed, ut dixi, aliis ista cura sit commissā: porro, nec
 id enim prætereundum duco, pro καὶ κατὰ scribi præ-
 feram κατὰ· scimus illam corruptelam non raro acci-
 disse: κατὰ pro *siquæ adest, eisdem*, eleganter poni-
 tur. *Hesych.* Κυρτίς, ὀρνιθότροφίον· quod pertinet ad
 κυρτήν, quæ mox sequitur.

94 Καὶ κύρτη σιδηρὰ &c.] Pro κύρτη *Hesych.* Κυρ-
 τίς, ὀρνιθότροφίον· convenit cum *corbe* Latinorum.
Herodotus in *Clio*: ἔλαβον αἱ σφίρας ὡς ἐν κύρτη, *ce-*
ripissent eos, quasi in cavea, vel *passa*: proverbialiter.
 ΚΥΗΝ.

Καὶ κύρτη σιδηρὰ &c.] Ubi itaque mentem habuere
 viri doctissimi, qui *Pollucem* ajunt velle κύρτην *significare*
vas argenteum forma cavea: nihil hic de argento, sed
 de ferro. *Herodoti* locus qui sit, quem *Pollux* innuat,
 nescio: mihi quidem hic in promptu est *Clio*ne, cap.
 191. κατακλείσαντες γὰρ αὐτὸν πάσας τὰς ἐς τὸν ποτα-
 μὸν πυλίδας ἰχθύσας, καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸς αἰματίας αἰα-
 θάντες τὰς παρὰ τὰ χιλιετα τοῦ ποταμοῦ ἰαλαμῖνας,
 ἔλαβον αἱ σφίρας ὡς ἐν κύρτη. JUNG.

95 Θράτταις, Ἐς καλιὸν ἐν τύχῃ] MS. ἦν τύχη π.
 SEB.

Θράτταις, Ἐς καλιὸν ἐν τύχῃ] C. A. non habet
 Θράτταις, qui verba *Cratini* ita exhibet: ἐς τὸν κα-
 λιὸν ἦν τύχη καθέργνυται C. V. ἐς τὸν κ. ἦν τύχη, κα-
 θέργνυ. in *caveam*, si ita res ferat, *conspicitur*. *Salmast.*
Cod. Vetus: Εἰς τὸν καλιὸν ἦν τύχη καθέργνυται. ΚΥΗΝ.

Θράτταις, Ἐς καλιὸν ἐν τύχῃ] MS. ἰστὴν καλιὸν ἐν
 τύχῃ καθέργνυται. *Severi* MS. quoque ἦν habet. Et sic
 itaque verliculus conficit: Ἐς τὸν καλιὸν, ἦν τύχη, καθέρ-
 γνυται. Ultimum verbum sive καθέργνυται, quod ab
Hesychio συγκλείεται exponitur, sive καθέργνυται scri-
 bas, rectum est: habes enim apud eundem: Ἐργῶν,
 κρίπτει, κατακλείει. JUNG.

Θράτταις] *Comici* ἴστω e MSS. emendavi: sed & *Salm-*
astiani Codicis lectio non temere repudianda videtur.
 De καλιός vero sic in *Hesychio* legitur: Καλιός, τὸ δισμο-
 τήριον, καὶ ζῦλον ἢ ἰδίοντο· καὶ οἱ μικροὶ οἰκοὶ καλιὸς καὶ
 καλιόνα· Idem: Καλιός, τὰ εὐτελῆ οἰκῆματα· eaque
 notione est apud *Macarium*. *Eupolidis Autolycus* a fi-
 lio *Mercurii Autolyci* nomen accepit; de quo sic *Po-*
lybius: δεύτερος δὲ τὸ ἀπατηλὸν ἔζηλῳσι Αὐτολύκος
 ὁ Ἐρμού, κλέπτων· quod ipsum postea *Homeri* auctori-
 tate confirmat: *Εκαστος* in fine *χρήταις* e MSS. adje-
 ctum, eademque vox & in Excerptis *Falckenburgianis*
 extitit.

96 Ὡς ἐν Ἐλπίδι Ἐπίχ. &c.] C. A. ὡς Ἐπιχάρμος τὸν
 τοῦ γ. κ. ΚΥΗΝ.

Ὡς ἐν Ἐλπίδι Ἐπίχ. &c.] De *Epicharmi* fabula *Ca-*
jaub. IV. *Athen.* VI. JUNG.

ro hic tribus in casis domicilium habentes. Stabula vero jumentorum secundum multorum sententiam invenire licet in quinta Philippica. Saccopera autem, ut ab idiotis dici consuevit, in Apollodori Carystii Amphiarao, Injectum, δ pessime! in saccoperam illum jumento imponent.

* Siphnim porro in Hymnis Atticis, non terram esse, nonnulli intelligunt: sed arcam, unde Ceres primum sumpserit alimenta. Αορτήρα vero baltheum vocavit Pherecrates in Literis. Causia autem,

θάδ' ἐν τρισὶ καλιθίοις αἰκημα 97 ἔχων ἕκαστος σάγματα μὲν οὖν ὑποζυγίων κατὰ τοὺς πολλοὺς 98 ἐν τῷ πέμπτῳ φιλιππικῶν ἐστὶν εὐρεῖν 99 σακκοπήραν δὲ, ὡς εἴθισται τοῖς ἰδιώταις λέγειν, ἐν 100 Ἀπολλοδώρου τοῦ Καρυστίου Ἀμφιαράῳ, 2 ἔμβαλόντες, ὡς πονηρὸς σὺ, εἰς 3 σακκοπήραν αὐτὸν, 4 ἐπιθήσουσί που ἐφ' ὑποζύγιον. 5 σίφνιν δὲ 162 ἐν τοῖς Ἀττικαῖς ὕμνοις οὐ τὴν γῆν ἐνίοι ἀκούουσιν, ἀλλὰ τὴν 6 σιπύαν, ἐξ ἧς ἡ Δημήτηρ προκόμιζε τὰς τροφάς. αορτήρα δὲ τὸν ζωστήρα φερκράτης 7 ἐν Γραυσὶ κεκληκεν. 8 ἡ δὲ καυσία,

97 ἔχων.] MS. ἔχων ἕκαστος σάγμα. SEB.

ἔχων.] Sic post καλὸν C. A. καὶ Εὐπολις οἰκοῦσι δ. ἐνθάδε τρισὶ καλιθίοις αἰ. ἕ. ἕκαστος: ita & C. V. quoad ultimum ἕκαστος, & Salm. C. Kühn.

ἔχων.] MS. auctius, ἔχων ἕκαστος. σ. quod & in Seberis. Sic itaque jam concipe Eurpolidem ista:

Οἰκοῦσι δ' ἐνθάδ' ἐν τρισὶν καλιθίοις
Οἰκημ' ἔχων ἕκαστος —. JUNG.

98 Ἐν τῷ πέμπτῳ Φ.] C. A. ἐν τῇ πέμπτῃ Φ. σακκοπήραν δὲ. Kühn.

Ἐν τῷ πέμπτῳ Φ.] MS. ἐν τῇ Φιλιππικῇ &c. Inferit hæc suis Antiquis Rhodiginus lib. XXI. cap. 14. qui saltem interpretatur in quinto Philippiarum: vellem addidisset, eujusnam ea. Sed melius in illis Antiquis plus ostentationis, dum ea potius, quæ veteres tradiderunt, excrubit hæc celatis auctoribus, quam explicet, quod eruditionis videtur esse: quamvis diligentia ejus tamen nil detractum velim: sane si hæc e Philippiarum Demosthenis, alio ordine eas veteribus fuisse laudatas, quam hodie extant, diu est quod nos docuit eruditiss. Schottus in illius magni Oratoris Græciæ Vita. JUNG.

99 Σακκ. δὲ ὡς εἴθισται &c.] Salm. C. V. σακκοπήρας δὲ ὡς ἔθισται τοῖς ἰδιώταις pro εἴθισται leg. εἴθισται. Kühn.

Σακκ. δὲ ὡς εἴθισται &c.] MS. ὡς ἔθισται τοῖς ἰδιώταις λ. Hinc pro vulgato εἴθισται, rectius scribas εἴθισται nam istud certe non rectum est, nisi hoc modo εἴθισται, qui tamen hic non necessarius. JUNG.

Σακκοπήραν] Meminit τῆς σακκοπήρας non uno in loco Pollux, quod Index docebit: mox εἴθισται restituit ex MSS. auctoritate. De Apollodori pluribus in locis a nobis est dictum: in Carystii loco placuit MSS. lectio ἐμβάλοντες, quam in textum reduxi: ὡς πονηρὸς σὺ Comicum est & elegans, quo sæpius Comicos imitatus utitur Lucianus. De σίφνι, cujus in Atticis hymnis, qui & a Froclo ad Timæum laudantur, est mentio, differuit eruditissimus Meursius Att. Lect. lib. IV. ibique Helychium plerumque etiam ac Jungermannus emaculavit.

100 Ἀπολλ. Καρ.] MS. τοῦ Καρ. SEB.

Ἀπολλ. Καρ.] MS. nollet, ut Seberis, particula plenius: Ἀπολλ. τοῦ Καρυστ. JUNG.

1 Ἀμφιαράῳ] Ἀμφιαράῳ adest a C. A. Kühn.

2 Ἐμβάλοντος, &c.] Leg. ἐμβάλοντες e MS. pr. ed. ἐμβάλων δὲ. SEB.

Ἐμβάλοντος, &c.] C. A. ἐμβάλλοντες &c. versus illos restituerem hunc in modum:

Ἐμβάλοντες, ὡς πονηρὸς, σὺ εἰς σακκοπήραν,
Αὐτῶν ἐπιθήσουσί που ἐφ' ὑποζυγίων.

Improbe, conjicientes te in saccoperam
Suis superimponent alicubi jumentis.

Salm. ἐμβάλου τε, id est, injice. Kühn.

Ἐμβάλοντος, &c.] Et post MS. ἐμβάλοντες, quod e suo recte Amicus noster restituendum admonet. JUNG.

3 Σακκοπήραν] MS. σακκοπήραν. Istud tamen pro ver-

su aptius videtur. JUNG.

4 Ἐπιθ. που ἐφ' ὑποζύγιον.] E MS. pr. edit. ἰπποζ. SEB.

Ἐπιθ. που ἐφ' ὑποζύγιον.] MS. ἐπιθήσουσί που. Videntur vero Apollodori Carystii versiculi ita concipiendi:

— ἐμβάλοντες, ὡς πονηρὸς σὺ,
Εἰς σακκοπήραν αὐτὸν, ἐπιθήσουσί που
Ἐφ' ὑποζύγιον —. JUNG.

5 Σίφνιν] Sic & MS. Helychius σίφνιν habet: Σίφνον, τὴν γῆν Ἀθηναῖοι, καὶ ἡ Δημήτηρ, καὶ σιπύα. Posset tamen & apud ipsum forte legi σίφνιν: sequitur enim in serie σίφνιος apud ipsum. JUNG.

6 Σιπύαν] C. A. σιπύαν. Kühn.

7 Ἐν γράμμασι] Eademne fabula, quæ Γραφεῖς Athenæo lib. IX. fol. 393. SEB.

Ἐν γράμμασι] C. A. omittit ἐν γράμμ. εἰ. C. V. leg. ἐν Γραυσί: Athenæus in singulari Γραῦς inscriptum laudat Pherecratis drama. Salm. legendum censet Γραφεῖν: ejus V. C. ἐν Γραυσία. Meursius Notis in Musæos, ἐν Γραφεῖσι. Kühn.

Ἐν γράμμασι] Non injuria hærent hic viri docti: noster MS. ἐν Γραυσί: quod nomen reponendum cenfeo. Amicus itaque fuerint Pherecratis dramatis titulus. JUNG.

Ἐν γράμμασι] Egregie MSS. Γραυσί, quam Pherecratis fabulam in aliis etiam Auctoribus Athenæo & Suida diligentissimus Meursius ostendit: ejusdem vero Comicis fabula Γραφεῖς, quam non sine magna veritatis specie hic judicaverat reponendum idem ille Meursius in Att. Biblioth. & sine MSS. fuisset, nemo doctissimi viri ingeniosam emendationem in dubium vocasset: sed præter quamcunque conjecturam MSS. nobis lectio placet, quam adeo reduxi: de Γραφεῖσι restituendis & Seberum cogitasse vides. At Salmastius quidem e suo Codice margini adscripsit Γραυσία: an itaque legendum Γραυσί π, id est, προτέραις; ut statuas alteram etiam hujus fabulæ fuisse editionem seu eodem seu alio nomine inscriptam? sed hac in re mihi non liquet: de αορτήρι superius Segm. 139. observavi quædam; ita vero Pherecrates τὸν ζωστήρα dixerat, quæ notio rarior est & inusitata.

8 Ἡ δὲ καυσία, &c.] in Glossis καυσία, insula. Suidas de pileo Macedonico ex quodam Epigrammate Græco:

Καυσίη, ἡ τὸ πάριθε Μακεδόνων εὐκολὸν ὄπλον,
Καὶ σκίπας ἐν νηφετῷ, καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ.

Causia, qua Macetum sedis bene vertice quondam,
Et gulem in bello & frigore regmen erit. Kühn.

Ἡ δὲ καυσία, &c.] De Causia vid. Brissonium lib. I. de Reg. Pers. & Bayf. de Re Vest. cap. 11. JUNG.

Ἡ δὲ καυσία] Aberrans librarii manus in Codice Falcenbergiano pro καυσία dedit τραυσία: sed rectissime καυσία, quod capitis apud Macedonas fuisse regumentum nemo non nescit: Eustath. ad B. Γλ. καυσία ἢ κάλυμμα κεφαλῆς Μακεδονικὸν ἐκ πύλου, ὡς τιάρα, σκίπτουσα

9 πῖλος Μακεδονικός παρὰ Μενάνδρῳ, 10 ὡς τιά-
ρα Περσικός. 11 καὶ κυρβάσιαν δὲ Ἀριστοφάνης ἐν
Τριφάλητι εἴρηκε, καὶ τὴν 12 κοινὴν ἔχειν με κυρ-
βάσιαν 13 ἑρεῖς. Ἡρόδοτος δὲ καὶ 14 κίταριν.

pileus Macedonicus apud Menandrum: ut
& Persicus. Et Cyrbasiam quoque in Tri-
phalete dixit Aristophanes, Atque com-
munem mihi esse putas cyrbasiam. Herodo-
tus quoque Citarim nominavit.

σε ἀπὸ καύσματος, καὶ ὡς εἰς περικεφάλαιον συντελοῦσα
τε de duplici hoc hujus tegumenti usu videndus & *Ety-
mologus*: sed & alter *Eustathii* locus haud prætereun-
dus est ad *Odyss. A.* καυσία κατὰ τὸν Πausaniam πῖλος
ἢ πλατύς, ἢ εἰ Μακεδονικός, φησὶ, βασιλεῖς ἰφάρου
λευκὸν αὐτῷ διάδημα περισιλοῦντες: hinc, me judice,
non inepte collegeris priori loco scribendum esse ἢ πῖ-
λος. Grammaticorum enim nemo καυσίαν ἐκ πῖλου εἶ-
σε dixit, cum plerique omnes πῖλον tamen exposuerint:
ex interpretatione vero *Ρωμαίων* lucem scæneratur *Plu-
tarchi* locus in *Αἰτοῖσι*: ἀρεὰ δὲ καὶ προήγαγε τῶν παι-
δων Ἀλέξανδρον μὲν ἰσθῆτι Μηδικῇ, τιάραν καὶ κίταριν ὀρ-
θὴν ἔχουσαν, Πτολεμαῖος δὲ κρηπίτι καὶ χλαμυδί καὶ καυ-
σία διαδηματοφόρῳ κεκοσμημένῳ αὐτῆ γὰρ ἢ σκευῆ τῶν
ἐπ' Ἀλέξανδρον βασιλείῳ, ἐκείνη Μῆδων τε καὶ Ἀρμε-
νίων καυσίαν igitur διαδηματοφόρον dixit, cui diade-
ma circumvolutum erat, qua quidem in re a tiaris
vel cidaribus καυσίᾳ non differebant: vide, ut cidarim
Persicam *Cyrius* describat lib. III. plura reperies apud
Brissonium lib. I. pag. 32. adductis ab eo locis accedat
hic *Aristea* de cidari summi Pontificis apud Hebraeos: ἐπὶ
δὲ τῆς κεφαλῆς τὴν λεγομένην κίταριν, ἐπὶ δὲ ταύτης τὴν
ἀκμυμένην μίτραν, τὸ καθηγουμένον βασιλείῳ: sed rem me
non ingratam facturum exilimo, si in *Plutarchi* loco men-
dam non dico sustulero, sed ostendero saltem, ut alii acu-
men ingenii in eo exercent: quid sane facias ἰσθῆτι Μη-
δικῇ τιάραν καὶ κίταριν ὀρθὴν ἔχουσαν; anne vestis Medica di-
ci potest τιάραν καὶ κίταριν ὀρθὴν ἔχειν; tum quoque cur
τιάραν καὶ κίταριν ita conjungat, cum pro eadem re utra-
que vox poni soleat: *Brissonium* quidem hujus vitii nihil
quicquam animadvertit videtur: scribendum judico καὶ
πῖλα κίταριν ὀρθὴν ἔχουσαν, ut κίταριν *Plutarchus* ap-
pellaverit eminulam tiaræ partem, quæ regibus in al-
tum circumvoluta surgebat: hoc si displiceat, forsitan
illud magis assererit: καὶ τιάρα ὀρθὴ, ἢ καὶ κίταριν
λέγουσι: ut apud *Aristeam*, τὴν λεγομένην κίταριν, cui
neutrum placuerit, candidus impertiat meliora,
qualia primus ego amplectar: sed ne non instituti
nostri rationem habeam, ad *Austorem* nostrum red-
co, apud quem pro eo, quod a nobis in textu ad
MSS. fidem repositum est ὡς τιάρα, vulgo legebatur
ὡς περ Περσικός: sed quam reddidi scripturam esse ve-
ram & ex priori *Eustathii* loco patet, apud quem ipsum
illud ὡς τιάρα legis: memini & ab aliis eruditis viris
scripturam rectam e conjectura esse repositam.

9 Πῖλος] MS. πῖλος ut sæpe. JUNG.

10 ὡς περ Περσικός.] C. V. ὡς παρὰ. *Salm.* C. ὡς
παρὰ, unde facit ὡς τιάρα Π. KÜHN.

ὡς περ Περσικός.] MS. Μενάνδρῳ, ὡς παρὰ Περσικός
quod videtur quis reformare voluisse ad vulgatam le-
ctionem. Doctiss. *Brissonium* ita locum, quem quisvis
vidit corruptum, restituere conatur lib. I. de *Reg. Pers.*
ἢ δὲ καυσία πῖλος Μακεδονικός παρὰ Μενάνδρῳ, ὡς περ
κυρβάσι Περσικός, nec aliter profert, quasi certum ita
esset legendum. Sed cum pace eruditiss. viri dictum
sit, alio modo loco succurrendum est, nec tam auda-
citer vocula tota κυρβάσι hic *Pollucis* obtrudenda. Quid
enim? quam ipse demum subjicit. Non dubito me ve-
re locum restitutum unius literulæ saltem immura-
tione: pro π mecum facito τ, quo corrumpendo ni-
hil facilius librariis contingat. Scribe itaque jam totum
locum ita: ἢ δὲ καυσία, πῖλος Μακεδονικός παρὰ
Μενάνδρῳ ὡς περ τιάρα Περσικός. Tiara *Polluci* nostro
erat restituenda & hic, quam gestamen Persicum fuisse
qui non novit, plures locos apud *Brissonium* videt
lib. II. de *Reg. Pers.* ego saltem e *Polluce* nostro id in-
dico: supra V, 96. ἢ δὲ τιάρα καὶ κυρβάσι, Περσικαί
VII, 56. καὶ Περσῶν μὲν ἴδια, κένυς, ἀναξυρίς, καὶ

τιάρα, ἢ καὶ κυρβάσιαν, καὶ κίταριν, καὶ πῖλον κα-
λοῦσιν. Ita enim & ibi ex MS. quamvis in contextu
mendose quoque πῖλα haberet, legendum indicavi. Ce-
terum quod ad καυσίαν attinet, cujus fiat apud *Me-
nandrum* mentio, *Menandri* talem versum habuisti su-
pra VII, 79. ubi tamen corrupte legitur, & paulo an-
te idem emendatus *Segm.* 139. χλαμυδα, καυσίαν
λόγην. JUNG.

11 Καὶ κυρβάσιαν &c.] C. A. κυρβάσιαν Ἀριστοφά-
νης, Ἡρόδοτος δὲ κίταριν. KÜHN.

12 Κοινὴ] *Salm.* κοινὴ. KÜHN.
Κοινὴ] Sic & MS. Sed perverse sæpe oi & v in MS.
mutari solemne est. Et *Magnus Casaubonus* XII. *A-
then.* scribit κοινὴ, ut etiam legendum hic admonitus
fui a *Salm. ffo* meo. JUNG.

13 Δοκίς] C. V. ἑρεῖς pro δοκίς. KÜHN.
Δοκίς] MS. noster κ. ἑρεῖς. Totusne itaque versus
ita scribendus?

Καὶ τὴν κοινὴν ἔχειν με κυρβάσιαν ἑρεῖς. JUNG.

Δοκίς] Restitui MSS. scripturam ἑρεῖς: *Etiam* me
vulgarem habere dices: sensus integer, cuique, quantum
video, nihil deest: non itaque dubitandum, quin lec-
tio sit proba, quam tamen cur viri eruditissimi vio-
larint reposita voce κοινὴ non video; imo vero video;
vulgatam lectionem cum lege metri conciliare non po-
tuerunt, quæ fuit causa, ob quam verissima, me ju-
dice, lectio debuit in exilium ire: κοινὴ κυρβάσιαν
Aristophanes dixit vulgarem Perfarum tiaram, quæ a
regia differebat, ut pluribus ostendit *Brissonium* lib. I.
de *R. Pers.* hæc erat ὀρθὴ vel ὀρθοπαγίς, illa vero ἀπα-
γίς καὶ ἐπιτεκλιμένη εἰς τοῦπίσω, qua cum Persæ a re-
gibus distinguerentur, merito κοινὴ *Comicus* appellavit:
ut autem pedibus suis rite constet versus, solam addes
vocolam δὲ, quæ vel ipsi *Polluci*, vel etiam librario
facile potuit excidere: — καὶ δὲ τὴν κοινὴν ἔχειν με
κυρβάσιαν ἑρεῖς. — Mox κίταριν e MSS. in textum re-
dixi: in *Falckenburgianis* Excerptis κητάβαριν supe-
rius eam in *Plutarcho* scripturam observabamus, quan-
quam κίταριν ibi scribat *Brissonium*: κίταρις & κίταρις
utrumque rectum, ut adnotat *Hesychius*, qui de cida-
ri omnino videndus: idem autem *Lexicographus* Cypris
etiam κίτταριν tribuit. Vocem eruditi viri non inepte
referunt ad originem *Hebraeam* כִּיטָר, quæ corona est:
quin etiam non desunt, qui proprium illud nomen
מִעֲבָרָרָר *Genes.* XIV. v. 1. vel coronam *Omtorum* vel
divitiarum exponant, ut scilicet, כִּיטָר κίταριν, coro-
nam designet, cujus opinionis auctorem existimo *Po-
cockium* Orientalis literaturæ scientissimum: nos in istis
hæremus nimirum, horumque omnium uberiolem ex-
positionem expectamus ab *Adr. Relando* eruditionis spe-
ctata viro, quem Persicas voces, quæ in antiquorum
monumentis reperiuntur, explicaturum se & interpre-
taturum singulari libro non semel promississe memini,
quod opus utinam reip. literariæ bono quamprimum
in lucem proferat.

14 Κίτταριν.] MS. κίταριν. SEB.
Κίτταριν.] C. V. & *Salm.* κίταριν. KÜHN.

Κίτταριν.] Pro κίτταριν, MS. κίταριν, uno τ & sic
scribe, ut etiam supra VII, 56. MS. habebat, nec ali-
ter hic agnoscit *Brissonium* libr. I. de *Reg. Pers.* qui
tamen locum *Herodoti* non indicat, quo libro extet.
Et ut ingenue fatear, nec mihi is in promptu, nec
apud eum legere memini. Apud *Ctesiam* in *Eclogis*,
quas e Persicis ejus excerptit *Photius*, quidem observa-
vi c. 46. de *Ocho*: καὶ ἐπέθετο αὐτῷ τὴν κίταριν, οὗτος
ἐκόντι. JUNG.

De pictoris instrumentis.

¹⁵ Περὶ ζωγράφου σκευῶν.

Pictoris autem arma, tabulæ, tabellæ, tripodes tabularum, pulpita, styli, penicilli, buxæ tabulæ.

Ζωγράφου δὲ σκευή, πίνακες, πινάκια, καὶ κιλλίβαντες, καὶ ὀκρίβαντες, γραφίδες, ὑπογραφίδες, πυξία.

De epheborum habitu, & aliis quibusdam miscellaneis.

¹⁶ Περὶ τοῦ ἐφήβων φορήματος, καὶ ἐτέρων συμμικτῶν τινῶν.

Epheborum sane habitus erat, Petasus. Philemon in Janitore, Ego enim cum chlamyde deponerem & petasum. Teleclide autem in Amphictyonibus dicente,

Τὸ δὲ τῶν ἐφήβων φόρημα, ¹⁸ πέτασος, καὶ χλαμύς. ¹⁹ Φιλήμων ἐν Θυρωρῶ, Ἐγὼ γὰρ ἐς τὴν χλαμύδα κατεθέμην ποτὲ καὶ τὸν πέτασον. Τηλεκλείδου δὲ ἐν ²⁰ Ἀμφικτύοσιν εἰπόντος,

¹⁵ Περὶ ζωγρ. σκ.] Totum caput non agnoscit V. C. Salm. & hoc ipsum jam supra extat in Codice Vossii c. 31. ut ibi adnotatum. KÜHN.

Περὶ ζωγρ. σκ.] Caput 37. hic in MS. non habetur: sed ejus verba supra Segm. 148. dixi fuisse ante νεαλοῦ σκευῆ. JUNG.

Περὶ ζωγράφων &c.] Etsi in MSS. quæ titulum hunc sequuntur, alio loco superius extant, ordinem tamen editionum ea propter turbare & interpolare operæ pretium non duxi, ideoque pictorum hæc instrumenta sua sede, quam in omnibus obrinuerunt editionibus, non movi: horum autem pleraque recensuit Auctor noster VII, 129. ubi qui fuerint κιλλίβαντες & ὀκρίβαντες accuratius exponit: quævis ὑπέμματα seu *suppositoria* ita fuisse dicta docet Hesychius.

¹⁶ Περὶ τοῦ εὐφ. &c.] Ἐφήβων. Hesych. Πέτασος, τὸ τῶν ἐφήβων φόρημα. SEB.

Περὶ τοῦ εὐφ. &c.] Integer titulus abest a C. A. & Codice Salm. in quo etiam ἐφήβων abest initio capituli. KÜHN.

¹⁷ Τὸ δὲ εὐφίβων φ.] MS. τὸ δὲ τῶν ἐφήβων φόρημα, πίτασον. Sed scribe τὸ δὲ τῶν ἐφήβων ut in MS. correctum erat, & Seberus etiam in Notis suis emendavit: nec aliter agnoscit Leopardus IX. Emend. 19. JUNG.

Τὸ δὲ εὐφίβων φ.] Facilis emendatu corruptela: locum refeci ad fidem MSS. Τὸ δὲ τῶν ἐφήβων φόρημα, quæ verbis iidem apud Hesychium leguntur: post hæc e Codice Anon. supplevi καὶ χλαμύς, quod nemini displicebit. In Philemonis autem loco ἐς intelligendum credo *præter*, vel, ut non male *Interpres*, cum *chlamyde*: offendit tamen eam vocula, maluique jam olim legere Ἐγὼ γὰρ τὴν χλ. &c. quod mihi facilius videbatur, nec minus elegans: neque, quod Kuhnium jam modo voluisse video, ei improbarerim: lectori jus sit arbitrari: notandum vero, uti petasus epheborum pileus est, sic propriam eorum vestem fuisse chlamydem: nihil autem aliud apud Philemonem ista loquendi formula significat ille quicunque, quam se juvenilem ætatem superasse & togam sumsisse virilem: non dissimilis est *Teletis* apud *Strabonem* συγκρίσει πινίας καὶ πλούτου locus: καὶ σπαις μὲν ἂν ἐπιθυμῆι ἐφθβος γενέσθαι, ἐφθβος δὲ γενόμενος ζητεῖ χλαμύδιον ἀποθέσθαι: ὅταν δὲ ἀνδρωθῆ, πάλιν εἰς τὸ γῆρας σπείδει. Hinc & ἐφθβικῶν χλαμύδων meminit *Plutarchus* de *Virt. Mul.* *Philostatus* aliique plures. Nescio quis apud *Eustathium*: παιδία χιτῶνας ἔχοντι ἠεροχίμοις καὶ πίτασους. Sed alius hæc loci.

¹⁸ Πέτασος.] C. V. πίτασον. C. A. post πίτασος, δ καὶ χλαμύς. leg. ἢ καὶ χλαμύς. KÜHN.

¹⁹ Φιλ. ἐν θυρ. Ἐγὼ γὰρ ἐς τ. χλαμ.] Absunt hi duo versus a C. A. tum in Philemonis versu legerem: εἰ τὴν χ. &c. ego enim si chlamydem olim deposui & petasum.

JULII POLLUCIS.

Versus Philemonis, inquit *Salm.* Ἐγ. γ. εἰς τ. χ. κ. π. καὶ τ. π. KÜHN.

Φιλ. ἐν θυρ. Ἐγὼ γὰρ ἐς τ. χλαμ.] Versus forte *Philemonis* ita in numeros redigendi:

Ἐγὼ γὰρ ἐς τὴν χλαμύδα κατεθέμην ποτὲ
καὶ τὸν πέτασον —. JUNG.

²⁰ Ἀμφικτύοσιν.] MS. Ἀμφικτύοσιν. Hi *Teleclide* *Amphictyones* & a *Suida* in ejus dramasin referuntur, & laudantur a *Vet. Schol. Aristoph.* in *Aves*, de *Droptibe*. JUNG.

Ἀμφικτύοσιν.] *Teleclidis* istam fabulam laudat & *Aristophanis Schol.* ad *Aves*, aliique sæpius: tituli quæ sit causa & origo, nemini, qui non plane literarum Græcarum expertus est, latere potest: συνίδριον Ἀμφικτύωνων vel Ἀμφικτυονικὸν *Demostheni*, *Aischini*, aliisque istius ætatis vel non multum inferioris oratoribus memoratur. Sed adducta *Pollucis Teleclidis* χρῆσις tam obscuris contexta est tenebris, ut dubitem an alius etiam æque difficilis in hoc ultimo *Pollucis* libro locum inveniat: MSS. potiores, a quorum fide & auctoritate in emendando *Polluce* pendemus, hic tacent: sola *Falckenburgiana* Excerpta hanc præ se ferunt lectionem: δουλοπάρηρον ῥυπαρὸν σκελύθρον, κατυστρον ἔμαι ἀκούουσι: quæ tantum abest ut lucem *Teleclidis* affundat, difficilemque loci nodum extricet, ut etiam impedire nos magis videatur: κόλυθρον, quæ vulgata est lectio, ex *Athenæo* aliisque significare didici *sicut maturam*, cui utique nihil proflus est cum speculo commune; adeo ut nulla ratione scripturam editam defendi posse existimem: igitur cum Interpretibus nostris locum, uti videtur, conclamatum delituiam? an quæ cogitanti venerunt in mentem, etsi forsitan illa sint inepta & nullius momenti futura, cum erudito lectore communicem? hoc certe potius, si fortean aliorum acumen & industriam meis conatibus excitare possim; nam a veritate aberrasse in tam densa caligine ab æquis rerum æltimatoribus vitio, credo, non vertetur. Codicis autem *Falckenburgiani* lectio ad scripturam vulgata longe probabiliorem me perduxit: vides ibi σκελύθρον, quod mihi in memoriam revocabat voces σκόλυθρος & σκολύθριον, de quibus abunde dixi ad Segm. 48. quo loco ante nos σκολύθρια fuit publicatum; ipsique ibi MSS. constanti errore σκελύθρια legebant; coque facilius mihi persuadebam σκελύθρον hic fuisse exaratum pro σκόλυθρον vel σκολύθριον, quorum utrum alteri sit anteferendum, mox arbitrabimur: porro σκολύθρους Grammatici interpretantur διφρούς, & σκολύθρια διφρία. *Eustath.* ad *Oδ. Δ.* Ἐν δὲ τῷ παλαιῷ ῥητορικῷ Λεξικῷ εὐρηται καὶ σκολύθρια, διφρία βραχέα: καὶ ἄλλως δὲ, σκόλυθρα, διφρία ταπεινά: καὶ ἴσται τὸ μὲν διφρία ἐκεί ὡς γένος, τὸ δὲ σκόλυθρον ἢ σκολύθριον, ὡς εἶ-

²¹ δουλοπόνηρον ῥυπαρὸν κόλυθρον, κάτοπτρον ἔνιαι ἀκούουσι· καὶ ²² ὅταν μὲν ἐν Ἀχαρνεύσιν εἶπῃ Ἀριστοφάνης ²³ ἀχάνας χρυσίου, τὸ ἀγγεῖον ἴσως Περσικόν· * ἔνιαι δὲ τὴν θεωρικὴν ²⁴ κίστην οὕτω κεκλήσθαι νομίζουσιν· ²⁵ ἐν δὲ Ἀριστοτέλους Ὀρχομενίων πολιτεία μέτρον ἔστιν Ὀρχομενίων τετραράκοντα πέντε μεδίμνους χωροῦν Ἀττικῶς· ²⁶ οἱ δὲ κοιτίδας τὰς πυθῶδε ἰόντων· ²⁷ ὅτε καὶ τὰ λεβη-

δουλοπόνηρον ῥυπαρὸν κόλυθρον, sunt qui speculum intelligant. Cumque in Acharnensibus dicit Aristophanes, achanas auri, vas nimirum est Persicum: * nonnulli tamen theoreticam cistam sic nominari putant. In Aristotelis vero Orchomeniorum Republica Orchomeniorum mensura est, quadraginta capiens medimnos Atticos. Alii vero arculas putant ad Pythium proficiscentium: quoniam & lebe-

δος ἢ δὲ χρῆσις αὐτοῦ ἀναφέρεται εἰς Πλάτωνα ἐν Εὐθύδημῳ· plura protuli citato loco, ubi & σκολύθρου habebas, cum Eustathius hic σκόλυθρα quosque profert: quantum, ut ingenue dicam, in posteriori Lexici ab Eustathio adducti loco σκόλυθρα prave scripta videantur pro σκολύθρια· exponunt enim διφρα nomine diminuto, cui prius necdum corruptum respondisse vero simile est: accedit Hesychius: Σκολύθρια, ταπεινὰ διφρία· hinc forsitan deceptus Eustathius σκόλυθρον posuit, cum a σκόλυθρος masculo genere σκολύθριον descendat; hæc tamen non tanquam omnino certa venditare animus est. At qui poteris, inquires, hæc σκολύθρια cum Pollucis interpretatione conciliare: σκολύθριον enim dissimilimum est κάτοπτρον· bona verba, quæso: κάτοπτρον Falschenburgiani Codicis aliam longe lectionem prodit: ego in eo me vestigia deprehendere puro καθιστήριον, sedis, vel καθέδριον, quæ vox posterior in Glossis exponitur, *sedile, subsellium*: prior est apud Hesychium: Δίφρον, ἄρμα, καθιστήριον, κρῖββατον, ὄχημα· hac itaque voce διφρον Hesychium esse interpretatum vides; σκόλυθρον autem Grammaticos exponere διφρον diximus, ut utrumque sit commodum ad interpretationem τοῦ σκολύθριον· jam vero hæc a nobis restituta lectio καθιστήριον vel καθέδριον ἔνιαι ἀκούουσι haud parum ex eo momento accipit, quod σκολύθρια quoque dicantur τὰ ὑποπόδια, *suppedanea*: monuit itaque Pollux quosdam in hoc Teleclidis loco σκολύθριον intellexisse non ὑποπόδιον sed καθιστήριον. Præterea nec ab instituto Pollucis alienum videri potest, ut hic illa de σκολύθριον interjuncta observatio, cum ipsa capitis inscriptio περί συμμικτων *Ambrosium* nostrum acturum esse promittat: ῥυπαρὸς autem, ne quis hoc forte objiciat minus esse ac commodatum, ut τῶ σκολύθριον jungatur, non tantum de hominibus, eorumque vestitu, sed & aliis quibuscunque rebus, quæ propter forditiam inutiles sunt, usurpari solet: jam vero totum locum sic esse scribendum judico: Τηλεκλίδου δὲ ἐν Ἀμφικτιόσιν εἰπόντος, Δουλοπόνηρον ῥυπαρὸν σκολύθριον, καθιστήριον vel καθέδριον ἔνιαι ἀκούουσι· existimabat autem Jungermannius vel versus causa legendum esse δούλου ποιηρὸν· ego rem illam in medio relinquo; sed editam tamen lectionem retinendam esse puto; siquidem illa multis modis elegantior videatur: facete enim δουλοπόνηρον σκολύθριον, cujus sensum recte cepit Κρήνημα: malitiam servorum & astutiam in decipiendis dominis in nulla non fabula Comædiæ junioris in primis notatam scimus. Hæc adferre volui, ut, si defuerint restituendi locum vires, voluntatem certe non defuisse probarem: si quis alius commodiora & politiora protulerit, mea suo loco & jure cedent.

²¹ Δουλοπόνηρον &c.] *Instar servi malum, sordidum κόλυθρον*, id est, *speculum nihili*. KÜHN.

Δουλοπόνηρον] Verba Teleclida ita habet profusus & MS. Annon tamen potius δούλου ποιηρὸν legendum est pro illo δουλοπόνηρον vel versus causa: nec de κόλυθρον quid in hac significatione ubi alibi extet, scio: & hæc non tentare satius fuerit. JUNG.

²² ὅταν] MS. ὅτ' ἂν. JUNG.

²³ Ἀχάνας χρυσίου] Vide Hesyeh. Eustath. & Schol. Aristoph. fol. 266. prior. edit. ἀχάρνας· forte per ex Αχαρνεύσιν vers. præc. repetito. SEB.

Ἀχάνας χρυσίου] C. A. Αριστοφάνους, ἀχάνας χρυ-

σίον, ἀρχαῖος αὐτοσπιτ. C. V. ἀχάνας. Hesyeh. omnino per ἀχάνας. Salm. C. etiam ἀχάρνας. KÜHN.

Ἀχάνας χρυσίου] Aristophanicus locus, e quo ἀχάνας χρυσίου profert, quamvis noster MS. ἀχάρνας habeat, sicut priores editiones, non recte, sicut & Seberum poster admonuit, est non longe ab initio Acharn.

Δ. οὐκ. ἀλλ' ἀχάνας ὀδύγε χρυσίου λέγει.

Κ. ποίας ἀχάνας —. JUNG.

²⁴ Κίστην] C. Salm. κύστιν. KÜHN.

²⁵ Ἐν δὲ Ἀριστ. ἐνορχημ. π.] F. ὁ δὲ Ἀριστοτ. ἐν Ὀρχομ. SEB.

Ἐν δὲ Ἀριστ. ἐνορχημ. π.] C. A. καλοῦσι μέτρον δὲ Ὀρχομενίων τ. μ. χ. Α'. C. V. ἐν Ὀρχομενίων π. μέτρον ἴστιν Ὀρχομενίων &c. Salm. C. ἐν δὲ Ἀριστοτέλους ἐνορχημίων & mox τετραράκοντα πέντε vel μετέgit Salm. KÜHN.

Ἐν δὲ Ἀριστ. ἐνορχημ. π.] MS. ἐν δὲ Ἀριστοτέλους ἐν Ὀρχομενίων πολιτεία μέτρον ἴστιν Ὀρχομενίων τετραράκοντα μ. Bene si alterum, credo, ἐν deleas: nec enim ipsa verba Noster subijcere voluit Philosophi oratione recta, sed oblique saltem, ut indicet ἀχάνας varia significare: sed & in numero vitium; admonuit enim nos Salmasticus ὁ πάνυ legendum τετραράκοντα πέντε, ut apud Aristophanis Scholiasten scribatur (cujus verba ad Aristoph. Acharn. ἐχώρει δὲ μεδίμνους Ἀττικῶς μὲ, ὡς μαρτυρεῖ Ἀριστοτέλης, quod & Suidæ exscriptis) facile errore ex numeris, μὲ μεδίμνους· nam ita olim scriptum fuisse. An itaque totus locus jam ita restituendus? ἐν δὲ Ἀριστοτέλους Ὀρχομενίων πολιτεία μέτρον ἴστιν Ὀρχομενίων τετραράκοντα πέντε μεδίμνους χωροῦν Ἀττικῶς. JUNG.

Ἐν δὲ Ἀριστ. &c.] Locum ex MSS. refeci: sic erat ante nos: ἐν δὲ Ἀριστοτέλους ἐνορχημίων πολιτεία. Μέτρον δὲ Ὀρχομενίων τετραράκοντα μεδίμνους χωροῦν Ἀττικῶς· τετραράκοντα πέντε cur suppleverim Jungermanni docebit nota. Ab hac Orchomenia multum fuit diversa Bœotorum achane, quæ erat æqualis, si standum Hesyehis lectione vulgata, Attico medimno: Ἀχάνη, μέτρον σίτου ἐν Βοιωτία χωροῦν μεδίμνον ἐν Ἀττικῇ Eustathius, ἀχάνη μέτρον Βοιωτίων πολλῶν τινῶν Φασί μεδίμνων, & Suidas: ἐχώρει δὲ μεδίμνους Ἀττικῶς μὲ· quæ quidem ex Aristophanis Scholiasta de more hausit: ex quibus, uti puto, satis deprehenditur vitium Hesyehiani loci: adde debuisset dici μεδίμνον ἔνα· mendæ originem existimo, quod scriptum fuerit aliquando μεδίμνους ἐν· ista sciolus refinxit μεδίμνον ἐν· tu vero mecum repone μεδίμνους μὲ, ut hac in re Hesyehio cum ceteris conveniat. Originem vocis a Persis esse pendam verum; ab his delapsa est ad Bœotos. Orchomenios, & Athenienses, ut & in aliis factum videmus: Thessali vero præcipue non tantum rebus Persarum studuisse dicuntur, sed & vocabula eorum adscivisse.

²⁶ Οἱ δὲ κοιτίδας,] C. A. subdit καὶ λεβητάρια καλοῦσι π. KÜHN.

²⁷ ὅτε] An forte οἱ δὲ. JUNG.

ὅτε καὶ τὰ λ. κ. παταγρίδας.] Non quidem hic locus a mendo vacuus est: Interpretes sane, qui nihil minus egit, quam ut recte Pollucem redderet, profusus deliravit: Jungermanni conjectura non vana est: pro ὅτε forte restituendum opinabatur: sed opera danda est ut locus hic accuratius enodetur; nam a distinctio-

tes illos panagrides vocant. Gladii autem nomen Barbarum scalma esse videtur: Sophocle in Troilo dicente, Scalma principes excindens meos. Sporta vero vas contextum, ad ferri repositionem aut aliorum quorundam: apud Homerum vero, Ulyssis securium. Hermippus autem in Demotis inquit, Habentes sportæ simile scutum.

τάρια καλοῦσι ταναγρίδας· ξίφους δὲ ὄνομα εἰ-
κεν εἶναι βαρβαρικὸν ²⁸ ἢ σκαλμῆ, Σοφοκλέους εἰ-
πόντος ἐν Τρωίῳ, Σκαλμῆ γὰρ ἔρχεται βασιλεῖς
ἐκτέμνουσ' ἐμούς· τὸ δὲ ὄγκιον, σκευὸς πλεκτὸν·
εἰς ἀπόθεσιν σιδήρου, ²⁹ ἢ ἄλλων τινῶν· παρα δὲ,
³⁰ Ὀμήρῳ, τῶν Ὀδυσσεῶς ³¹ πελέκεων. Ἐρμιππος δὲ
ἐν Δημόταις ἔφη, ἔχοντες ἴσον ἀσπίδιον ³² ὄγκιῳ·

ne mala certe laborat. Primo, cum dixit *Aristophanes* ἀρχαῖας χρυσίου, intelligendum esse movit *Aulis* τὸ ἀγγεῖον Περσικόν, *ναυ Περσικόν*: tum existimasse quosdam tradit, sic esse nominatam τὴν θεωρικὴν κίστην, in qua scilicet ea reponerentur, quibus ad sacram legationem erat opus, quæ quidem Grammaticorum receptior est sententia, quamquam generalius *Etymologus* σκευὸς εἰς ἐπιεικισμὸν χροῖσμον³ tertio loco ex *Aristotele* perfectus fuit Auctor ἀρχαῖας υἷων apud *Orchomenios*, & quot medimnorum Atticorum capax horum fuerit instituto: tandem sequitur: οἱ δὲ κοιτίδας τὰς πυθῶδες ἰόντων· *cihas eorum*, qui sacram legationem *Pythomet obeunt*: quibus verbis absolvitur hæc tota *Pollucis* de ἀρχαῖας observatio; quæ enim subjiciuntur, ab achæis plane sunt aliena & diversa: distinctione igitur majori hæc ab illis separari debent: exinde patet recte scribi: ὅτε καὶ τὰ λ. &c. *aliquando etiam*: sed cœcum in hoc loco ulcus absconditur, de quo forsitan ne cogitasset quidem, nisi cogitandi dedisset ausam Codex *Falckenburgianus*, qui clare ταναγρίδας præ se fert: & profecto veram illam esse lectionem existimo, si quidem in *Helychio* invenierim Ταναγρία, ἀγγεῖον χαλκοῦν, ἐν ᾧ ἔρπον τὰ κρέα: nec enim opinor quemquam dicturum esse, *Helychii* culpa accidisse ut ταναγρία legatur pro πανάγρια, librarium autem itidem in libro *Falckenburgii* τ pro π exhibuisse vitiose: nam, etsi revera sapius in ipsum *Helychium* mendarum origo rejicienda videatur, tamen ne sic quidem negari nequit, plura apud eum extare vocabula, quorum nos cognitio perfecta effugit, quæque adeo non sine validis rationibus immutari velim; horum in numero ταναγρία recenseri meretur, quod jam lucem accipit & auctoritatem a *C. Falck*, præterea πανάγρια vel πανάγρον alia longe res est, ut suo ordine & loco *Helychius* te docebit; nec scio an satis apte & ex Græcæ linguæ genio *lebes* per hanc vocem significari possit, si quidem non designet id, quod multa vel omnia contineat, sed capiat: vocis autem ταναγρίδας insolentia movisse quosdam videtur, ut παναγρίδας incepte refererent; in istis enim præcipue dominari solet librarium libido, quæ captum eorum effugiunt: igitur non ægre ferent eruditi viri, si his permotus rationibus veram, me iudice, lectionem restituerim.

28 H' σκαλμῆ] C. A. ξίφους ὄνομα βαρβαρικὸν σκαλμῆ Σ. εἰ. ε. Τ. τὸ δὲ ὄγκιον &c. *Salm.* βασιλίαι, id est, regia: vel βασιλῆς. In *Sophoclis* verbis C. V. σκαλμῆς, Kühn.

H' σκαλμῆ] MS. σκαλμῆ paroxytone: & mox MS. ἐν Τρωίῳ, σκαλμῆς γὰρ & cetera, ut vulgo. Ceterum de *Troilo Sophocle* dramate vid. *Casaubon.* VII. *Athen.* 4. Versiculum ipsum ita profert *Casaubonus* nolter ibi:

Σκαλμῆ γὰρ ἔρχεται βασιλῆς ἐκτέμνουσ' ἐμούς.

At *Salmastius* noster ita emendabat:

Σκαλμῆ γὰρ ἔρχεται βασιλίαι ἐκτέμνουσ' ἐμούς.

Βασιλίαι σκαλμῆ, Scalma regia, hoc est, Persica, & ex eo *Comici* verbum esse *Persicum* & *Barbarum* *Pollux* dixit. Cum enim *Rex Persarum* proprie apud *Græcos* diceretur βασιλεύς, βασιλίαι σκαλμῆ est regia & Persica. Hæc ille: MS. noster & σκαλμῆς, ut dixi: unde quis etiam σκαλμῆς suspicari queat. Sed bene jam locus constitutus est: nisi quod σκαλμῆ paroxytone, ut MS. noster habet, non rejiciendum credam. Ita enim &

Helychius: Σκαλμῆ, μάχαιρα Θράκιος· καὶ σιδηράβου δὲ αὐτὴν τινες λέγουσιν. JUNG.

H' σκαλμῆ, Σοφ. εἰπ. &c.] Parum in hoc Tragico loco MSS. nos juvant: *Kühnius* ad sui Codicis marginem sequitur erat emendationem *Casauboni*: σκαλμῆς in C. P. non satis cum ipso *Polluce* convenit, qui inquit, ξίφους δὲ ὄνομα εἶναι βαρβαρικὸν ἢ σκαλμῆ, non σκαλμῆς: alias equidem non ignoro, analogiam si sequamur, haud male dici σκαλμῆς: sic enim & σκαλῆ, σκαλῆς, ἀμῆ, ἀμῆς, στολή, στολῆς, στήλη, στήλης, & similia plurima: postes non incommode vulgatam lectionem interpretari: *Cultellus enim regio testes meos præcindens*: ἔρχεται ἐμὸν βασιλῆς, id est, ἐμοῦ βασιλείας, βασιλῆς καὶ ita τεχνῆ φιλόσοφος innumeris in locis, φιλόσοφος βίος apud *Eusebium*, πάρενος ψυχῆ *Eurip.* *Hippol.* *Coron.* οἶκος ἰδιώτης *Anacharf.* Ep. 7. μέγας τεχνῆ φιλοστ. de V. A. T. lib. I. c. 2. magna artes *Ovid.* *Amor.* libr. I. El. 8. charta virgo frequenter apud *Marcellum Empiricum*: *sama anus*, *Martialis*: sacerdos *Suggestus Tertull.* de *Pall.* *Corinthus* de *Dist. Att.* illam loquendi formam Atticisimam annumerat: nihil itaque rationis video, cur ab illa lectione discedere debeamus: si cui tamen *Casauboniana* magis arriserit, non vehementer resistam: quod autem σκαλμῆ βασιλῆς restituat & exponat *Salmastius scalmam Persicam*, mihi quidem non probatur: nec forte quis de cultello Persico, quo caltratus sit, in *Tragœdia Troilo* loqui poterit: quamquam enim *Persæ primi* & præcipui juvenibus excsecuisse testes tradantur, tamen & inter *Phryges Cybeles* sacerdotes *Galli* non sunt ignoti. Σκαλμῆ quæ sit ostendit ex *Helychio* *Fungermippus*: in verbis illius *Lexicographi* hæsitans aliquando reponebam σιδηράβης, ut χρυσολάβης: lectori sit arbitrandi jus: meminit etiam *M. Antoninus* de *Reb. Suis* XI. §. 15. ἐπιτήδευσες δὲ ἀπλόττες σκαλμῆ ἴστιν· ubi nodum in scirpo quarunt eruditissimi viri: recte lectionem retinuit & explicuit præstantissimus *Mer. Casaubonus* adductis *Pollucis* & *Helychii* verbis: ejus e sequentibus sententia confirmatur, & ex eo, quod simili ratione loquendi sæpius utatur *Antoninus*.

29 H' ἄλλων τινῶν.] C. A. ἢ ἄλλου τινός· supra scriptum ἄλλων τινῶν. Kühn.

30 Ὀμήρῳ] Ὀδυσσ. φ. initio fere:

Τῆ δ' ἄρ' αἰε' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον, ἔνθα σίδηρος
κίττο πολὺς καὶ χαλκός, ἀέθλιον τοῖο ἀνακτος.

Sed ubi hic, ais, πελίκης, ut *Noster* ait. Audi *Eusebium* ibi commentantem: ὄγκιον ἢ ὄγκιον παροξυτόνας· ἢ καὶ ἰφερμενῶν φησὶν, ἔνθα σίδηρος κίττο πολὺς καὶ χαλκός, ἀέθλιον τοῖο ἀνακτος, ἦγον τοῦ βασιλέως Ὀδυσσεῶς· αἰς ἐν τοιαύτῳ κίτθαι κατὰ περιόχην καὶ τοὺς δηλωθέντας πελίκης· mox enim prolatis XII. πελίκισσιν *Ulyssis* (de quibus & sine Ὀδυσσ. τ.) proponitur certamen prociis, διίστινεν πελίκων δυοκαίδεκα πάντων. Eodem etiam respexit *Helychius*: Ὀγκίον, ἀγγεῖον, ἐν ᾧ αἰ ἀκίδες, ἢ πλόγμα κιστοειδῆς, ἐν ᾧ ἀπίκνιστο αἰ πελέκεις· ita enim cum *H. Steph.* leg. ὦν πλίκης, ut vulgatur. JUNG.

31 Πελίκων.] *Salm.* τῶν Ὀδυσσεῶς πελίκων· sic *Helych.* πελίκης, in eadem voce. Kühn.

32 Ὀγκίῳ.] C. V. ὄγκω. Kühn.

Ὀγκίῳ.] Scriptum est in *Falckenburgiano* Codice ὄγκω, quod improbum: observat autem *Eusebius* scribi debuisse ὄγκιον ex analogia, ut κοσμοῖον, κρῖον aliaque similia: sed & observabamus in *Polluce* non dispra-

166 * 33 παρά δὲ Βοιωτοῖς τὸν κάδον σκύφον 34 κεκλή-
σθαι λέγουσιν 35 ἢ δὲ σμινύη, κάττυς δερμάτιον
ἐντιθέμενον τῇ σμινύη, 36 ὅταν ὁ στέλεχος ἀραιὸς
ἦ· καὶ ἔστι τούνομα ἐν τοῖς Ἀριστοφάνους Δρά-
μασιν 37 ἢ Νιόβη· 38 πτανάκα δὲ ἔστι ψίαθος ἢ 39 ἐν
τοῖς ἀκατίοις, ἣν καὶ 40 κάνναν καλοῦσιν κραστή-
ριον δὲ, τέτταρα ξύλα 41 εἰς ἀλλήλα ἐνηρμοσμέ-

* Cæterum a Bœotis cadum scyphum ap-
pellari tradunt. Sminya vero, felina pel-
licula ligoni appofita, si manubrium ve-
tustate attritum foret: nomenque Auri-
gæ est in Aristophanicis Fabulis. Ve-
rum ptacala storea in navibus est:
quam etiam cannum vocitant. Sed craste-
rium, ligna sunt quatuor invicem commif-

ri forma nomen VII, 157. λάφιον, quod ab aliis tamen
λοφίον exaratur: ibi me notantem vide, & Hesych.
ἐν Ἀγκιον. Μοχ κάδον e MSS. sic enim, non duplici
δ, solent Attici: Phrygichus: Σάπκος Δωριεὺς διὰ τὸν
δυό κκ, Ἀττικοὶ δὲ δι' ἐός: ad cum locum vide Nuppes-
sum hominem eruditum: Eustathius adnotat τὸ κοινὸς
λεγόμενον σάπκος Atticos exarasse una litera δ: alibi plu-
ra protuli.

33 Παρά δὲ Β. τὸν κάδον &c.] C. A. Βοιωτοὶ τὸν
κάδον σκύφον· C. V. κάδον. C. Salm. κάδον. KÜHN.

Παρά δὲ Β. τὸν κάδον &c.] MS. κάδον, ut fere sem-
per uno δ. JUNG.

34 Κεκλήσθαι λ.] Absunt a C. A. C. V. βεβλήσθαι,
quod nolim. KÜHN.

35 ἢ δὲ σμιν. κάττυ δ. &c.] MS. σμινύη. SEB.

ἢ δὲ σμιν. κάττυ δ. &c.] C. A. κάττυς. C. V. κά-
ττυς δερμάτιον τι. &c. leg. κάττυς: catta quadam pel-
licula ligoni inserta, cum manubrium nimis laxum est.
Salm. C. non habuit κ. δ. ἐν τ. σ. μ. KÜHN.

ἢ δὲ σμιν. κάττυ δ. &c.] Noster MS. ἢ δὲ σμιν-
ύη, κάττυς δερμάτιον ἐντιθ. Locus sane corruptus mi-
hi videtur, nec juvat Seberus MS. nisi quod habeat σμιν-
ύη. Conjectandum est. Forte legendum itaque, ἢ δὲ
σμινύης κάττυς, δερμάτιον &c. Certe κάττυς MS. vul-
gato κάττυς rectius esse, adfirmare me non indubi-
tanter jubet Hesychius, utut alias locus constituendus
est; posset enim forte quis uno vocabulo Comichus
σμινοκάττυς scripsisse suspicari; ita enim ille: Κατ-
τύν, ἀπότριμμα δερμάτιου. JUNG.

ἢ δὲ σμινύη, κάττυ &c.] Quam magnam in hoc
loco corruptelam & difficultatem sibi sunt imaginati vi-
ri eruditissimi, ego nullam, quæ mea forsitan est igno-
rantia, video: contra ea expeditum omni menda exi-
stimo locum, si modo reposueris in textu, ut feci,
κάττυς pro κάττυ, quæ lectio me jam olim non præter-
iit: recte vero ἀπότριμμα δερμάτιου, aut quodvis
cotium ita fuit appellatum, unde & descendisse reor
καττύν notissimæ significationis verbum: sic vero Pol-
lucis hæc verba decet interpretari: quod autem ad li-
gonem adinet, κάττυς coris frustulum est insertum ligoni
(ferrum ligonis intelligi) cum manubrium tenuius
est: στέλεχος manubrium est, siquidem fieri solet et sti-
pitate vel trunco, nisi quis maluerit in Polluce restitui, quæ
& Salm. sententia, στελεός seu στελεόν. Hesych. Στελεός,
οὐδὲτέρας τὸ τοῦ πελέκως ξύλον. Illa vero loquendi formu-
la ἢ δὲ σμινύη, quam reddidi, quod autem ad ligonem ad-
inet, nec inelegans est, neque rara: fefellit tamen do-
ctissimos etiam Interpretes non paucis in locis: Pol-
lux noster sæpius hac loquendi ratione usus est IX. c.
7. ibique notasse me memini ad Segm. 106. Heliodo-
tus lib. I. ὁ δὲ αἰγιάλος, μεστὰ πάντα σωμαίων νεο-
σφαγῶν &c. Elium. V. H. I. c. 5. ἢ ἀλώπηξ, οὐ μόνον
τὸ χερσαῖον θηρίον, ἀλλὰ καὶ ἡ θαλαττία πανούργος
ἔστι. Hebræis, Thalmudicis & Syris nihil est hoc lo-
quendi more frequentius: in sacris voluminibus si ὀ
accurate Græcismum adhibuerunt: exemplum illustre
in Daniele I. v. 17. Καὶ τὰ παιδιάρια ταῦτα, οἱ τίσις-
τες αὐτοί, ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς σίνισιν καὶ φρόνησιν &c.
Sed alias hæc commodioris magis loco.

36 ὅταν ὁ στέλεχος &c.] Salm. στέλεος. KÜHN.

ὅταν ὁ στέλεχος &c.] MS. ὅτ' ἂν ὁ στέλ. ἀραιὸς ἦ.
Sed emendatum ἀραιός. JUNG.

37 ἢ Νιόβη.] Non plane nulla scripturæ hujus ve-

stigia in MS. certe ibi β clare apparet: cum pr. edit.
ἢ Νιόβη· vid. Casaub. in Athen. VII, 14. SEB.

ἢ Νιόβη.] C. A. ἢ Νιόβη· C. V. ἢ Νιόβη· leg. ut supra
ἢ Νιόβη. Salm. Δράμασιν ἢ Νιόβη ex C. V. KÜHN.

ἢ Νιόβη.] MS. noster Δράμ. ἢ Νιόβη· quod tamen
quis temere in Δράμ. ἢ Νιόβη adgressus ibi fuit emenda-
re. Sed bene noster Seberus e vestigiis sui MS. quo-
que, & jussu Magni Casauboni VII. Athen. 14. edidit
ἢ Νιόβη. JUNG.

38 Πτανάκα &c.] MS. πτανάκα. SEB.

Πτανάκα &c.] In margine C. A. τὰ πτανάκα· C.
V. πτανάκα δὲ &c. KÜHN.

Πτανάκα &c.] MS. πτανάκα δ' ἔστιν ψίαθος ἢ (e-
mendatum ἢ) ἐν τ. ἀκ. Seberus MS. πτανάκα. Sed
mehercle horum cognitio jam valde obscura est, ejus-
dem modique voculæ penitus evanuerunt, ut nobis præ-
fertim imperitioribus nihil definiendum sit. Præclara
autem, si Dis placet librariorum fide factum, qui se
plerumque tam negligenter & scelerate nonnunquam
in bonis auctoribus describendis gessere, ut nisi βε-
βαιωτῆν inveniamus, plerumque de hujusmodi subdu-
bitare cogimur, ne eorum forma ab istis depravata sit.
JUNG.

Πτανάκα &c.] MSS. potiores πτανάκα, quod, cum
utrumque æque sit ignotum & incertum, haud gra-
vatim in textum detuli: nulla tamen menda vel recti-
tura MSS. lectione locum esse deturpatum, non facile
crediderim: πτανάκα certe quætur videtur a πτανάξ
casus, ut superius σάλακα legebamus a σάλαξ: an ita-
que πτανάξ; aut πτανάκα δὲ λέγουσι ψίαθος; maluerit
forsan aliquis πτανάκα in recto casu fuisse positum:
sed hæc omnia profecto, & gratiam fecerit, qui nos
extricabit.

39 Ἐν τοῖς ἀκατίοις, ἣν καὶ &c.] C. A. ἢ ἐν τοῖς ἀ-
κατίοις· C. V. ἢ ἐν τοῖς ἀκατίοις· ἣν καὶ κάνναν καλοῦσιν
&c. vel ἣν κάνναν κ. κ. δὲ τ. &c. Salm. κάννα, unde
facit κάννακα vel κάννηκα. KÜHN.

40 Κάνναν] Ita & Segm. 176. sed supra VII, 185.
κάνναι, quæ scriptio melius convenit cum Hebræa vo-
ce קננן calamus, unde Græcam originem trahere ma-
nifestum est. H. Steph. SEB.

41 Εἰς ἀλλήλα ἐνηρμ. τ. ἐνδεδ.] E MS. prior. edit.
ἐνηρμ. SEB.

Εἰς ἀλλήλα ἐνηρμ. τ. ἐνδεδ.] C. A. εἰς ἀλλὰ τ. ἐ. ἐν-
δεδεμένα &c. tum C. A. ἀκρατήρ· C. V. ἀκρατήρ· leg. ἂ
καὶ κραστέρες πρὸ τῆς φ. τῶν ὕ. Salm. τῶ ἐνδεδεμένω
ex C. V. & in Hesychio male legi ait κρατηρίας pro
κραστήρια. KÜHN.

Εἰς ἀλλήλα ἐνηρμ. τ. ἐνδεδ.] MS. ἐνηρμοσμένα τόνω,
ἐνδεδεμένα ἀκρατήρ (sed emend. ἂ) τῶν πρὸ τῆς φάτης
ὑπὸ ζυγίων &c. Sed locus corruptus est, nec immerito
a Sebero nostro notatus alterisco. Ingeniose & vere
emendasse puto Nuppesium Notis ad Phrygich. in κρα-
στήρια, pro ἂ κρατήρ τῶν reponentem: ἂ κατήρτο
πρὸ· locumque ita interpretatur: erant quatuor ligna
colligata, quæ pendebant in præsepibus, aut apia e-
rant, ut fieret præsepe. Sic & supra VII, 142. ubi
quoque & noster MS. id firmat. Totum itaque lo-
cum hic ita lege, & distingue: ἐνηρμοσμένα, τόνω ἐν-
δεδεμένα, ἂ κατήρτο πρὸ τῆς φάτης τῶν ὑπὸ ζ. Vi-
deo & Seberum nostrum de hac emendatione admo-
nuisse. JUNG.

sa & fune colligata, quæ suspensa sunt ante jumentorum præsepe ad pabulum ipsis ferendum: quod & scœnum, & gramen, & κράστιν quidam appellant. Emphatissima autem tabulæ sunt a præsepi surgentes, ut superflua purgent.

να τὸν ἰνδεδεμένα, ⁴² ἃ κατῆρτο πρὸ τῆς Φάτνης τῶν ὑποζυγίων φέρειν αὐτοῖς τὸν χιλὸν, ὃν καὶ χόρτον, καὶ πῖαν, ⁴³ καὶ κράστιν ἐκάλουν· ⁴⁴ ἐκφατνίσματα δὲ αἱ σανίδες ⁴⁵ αἱ ἀναιρούμεναι ἐκ τῆς Φάτνης, ὡς καθαίρεσθαι τὰ περιττά.

67 * CAPUT XXXIX.

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΘ. 167

De larva, & similibus, atque catena.

¹⁶ Περὶ προσωπίου, καὶ τῶν τοιούτων, καὶ περὶ αἰλύσεως.

EX vasculorum autem ordine fuerit, persona, larva, Gorgonium. Et per-

¹⁷ ΕΚ δὲ τῶν σκευῶν ἔστω καὶ προσωπίον, καὶ ¹⁸ μορμολύκειον, καὶ ¹⁹ γοργεῖον, καὶ προ-

⁴² * κράστιν &c.] *Leg.* ἃ κατῆρτο πρὸ τ. vid. supra VII, 142. SEB.

⁴³ * κράστιν τῶν] ἃ κατῆρτο in textum reducere non dubitavi: satis huic scripturæ firmamenti adtulit in nota sua Jungermannus, ut me quicquam addere non sit opus: restituitur eruditi viri hanc vocem κράστιον *Hesychio*, apud quem est Κρατήριον, τῶν ἐνηλάτων αἱ κεφαλαὶ, καὶ συμβολαὶ, καὶ τὰ ἄκρα: forte tamen κράστιον: alias & κρίστις ὁ ἡμιζῆρος χόρτος apud *Etymologum*: *Ἡτροκράσιον ἢ πῖα*.

⁴³ Καὶ κράστιν τινὲς ἐκάλουν.] Τινὲς abest a C. A. C. V. καὶ κράστιν ἐκάλουν. KÜHN.

Καὶ κράστιν τινὲς ἐκάλουν.] MS. καὶ κράστιν ἐκάλουν omisso τινὲς, quo forte hic non adeo opus: supra VII, 142, κράστις, ubi MS. κράστις. Sed κράστιν & *Hesychius* habet. JUNG.

⁴⁴ Ἐκφατνίσματα] C. V. ἐκφατνίσματα. *Hesych.* ἐκφατνίσματα pro ἐκφατνίσματα. KÜHN.

Ἐκφατνίσματα] MS. ἐκφατνίσματα, pro vulgato ἐμφ. Et sic nos apud *Pollucem* emendare jubet *Hesychius*, apud quem tamen & ipsum mendose legas: *Ἐκφατνίσματα, τὰ ἐκβαλλόμενα, ὅτε καθάρωσι τὰς Φάτνας*: scribe itaque & ibi ἐκφατνίσματα: puto enim ἀπὸ φατνῶν dictum vocabulum. JUNG.

Ἐκφατνίσματα] In textu reposui cum MSS. ἐκφατνίσματα: *Hesychium* *Kühnius* non intellexit: τὰ ἐκβαλλόμενα dicuntur αἱ σανίδες ἐκβαλλόμεναι.

⁴⁵ Αἱ ἀναιρούμεναι] *Quæ præsepi eximuntur, ut purgentur a superfluis.* *Hesych.* docet non tantum tabulas, quibus exemptis expurgantur præsepia, ita dictas, verum etiam ipsa ἐκβαλλόμενα, *resectamenta, purgamenta*. KÜHN.

⁴⁶ Περὶ προσ. &c.] Titulus abest a C. A. ut & Cod. Salm. KÜHN.

⁴⁷ Ἐκ δὲ τῶν σκ. ἔστω] C. A. ἐκ δὲ τ. σκευῶν καὶ προσ. κ. μ. γοργεῖον π. ὡς Πλάτων ἀδὸν π. κ. κ. α. κ. μ. KÜHN.

⁴⁸ Μορμολύκειον] MS. μορμολύκειον: ut etiam supra IV, 115, habebat. JUNG.

Μορμολύκειον] *Hesychius*: *Μορμολύκειον, τὰ τῶν τραγῶδων πρόσωπα*: eadem non raro μορμολύκειον scribuntur, quamquam *Etymologus* μορμολυκεία περισπωμένης præcipiat: inter alia vero & hæc habet: ἢ τὰ τῶν τραγῶδων πρόσωπα λέγονται ubi diligentissimus *Sylburgius* τραγικῶν forte legendum conjecit: vides autem ejus opinioni clare *Hesychii* verba momentum facere, ex quibus tamen τραγῶδων potius quam τραγικῶν restituitas: sic autem quævis reticulamenta puerorumque φάβητρα dicta fuerunt, quas Romani dixerunt *Munias*: vide *Persii Schol.* ad *Saty.* VI. v. 56. & *Festum*; τὰ πρὸς κατάπληξιν τυπωθέντα πρόσωπα, quibus timiditati infantium metum incutiebat: pereleganter *Clemens Strom.* VI. οἱ πολλοὶ δὲ καθάπερ οἱ παῖδες τὰ μορμολύκειον, ὅπως δέδοται τῶν Ἑλληνικῶν φιλοσοφῶν: sed inde & personæ theatralis propter summam earum deformitatem ita sunt appellatæ: utriusque rei auctor est *Schol. Arist.* ad *Racet.* οὕτως δὲ ἔλεγον τὸ ἐκφάβητρον καὶ τὰ πρόσωπα τὰ αἰσχρὰ μορμολύκειον, ἀφ' οὗ τραγικά, καὶ κωμικά: καὶ

ἐν Ἀμφιαράω, ἀφ' οὗ κωμικὸν μορμολύκειον ἔγνω: idem ille, quem dixi, *Clemens Strom.* lib. II. haud p̄ocul principio: καθάπερ ὑπὸ τοῖς μορμολυκείαις τὸ πρόσωπον τὸ ἀλλοθιὸν (λαθθαίνει) De ipsa voce sic semper cogitavi, eam esse compositam: Μόρμω cetera vel Μόρμωτα *latrum*, aut etiam *maniam* reddi posse ex solis *Glossis* est manifestum: λυκείον autem apud *Hesychium* φάβητρον, quod utique ad hanc rem plane non ineptum est, nisi fortean vultus lupinos proprie hæc μορμολυκεία p̄æ se tulisse velis, unde firmamentum accipiat vulgata *Etymologi* lectio, quam juxta cum *Sylburgio* suspectam habebamus, quo de constituant eruditi: ex sane Græcæ linguæ & plerarumque aliarum sunt leges, talisque mos, ut primos & arctiores significationum limites usus postmodum longissime proferat; hinc fieri potuerit quam facillime, μορμολυκεία, cum proprie denotarent lupino vultu personas, postea significasse quævis *θηροσιδῶ πρόσωπα*. Sed huc tamen ut confugiamus non profus esse necessarium, postea perspexi: μορμολύκειον enim appellat *Strabo*, quam alii plerique μόρμων unde μορμολυκεία facili ratione formantur. At de personis scenicis forsitan bene multa eaque hæctenus indicta possent observari, quæ lubens equidem hoc loco prætereo pauca contentus aliquando, prout tempus & animus tulerint, *Pollucis* illustrando adpersisse. Subsequitur μορμολυκείον non multo melius γοργεῖον. *Γοργεῖα, τὰ τραγικά πρόσωπα*: ἐντεῖ μορμολυκεία: verba sunt *Etymologi*: variam accentus habet rationem: γόργια dicuntur apud *Suidam*: sed sciendum vocem illam a Doribus emanasse; illi enim hypocritarum personas eo nomine dixerunt, cujus rei tellis mihi, quem dixi, *Suidas*: *Γόργια παρὰ Δωριεῶσι τὰ τῶν ὑποκριτῶν πρόσωπα, τῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τραγῶδων*: eadem & γοργόνην recte monente *Jungermanno*: ne tamen in *Polluce* nostro IV, 115, quicquam mutare tentes: cur enim ibi γοργόνην probum non sit, et si hic γοργεῖον scribatur nulla est ratio, præcipue cum auctoritate vox illa non careat: γοργεῖα vero restitutum ierunt eruditi viri *Ciceroni* ad *Attic.* Ep. 16. lib. IV. *quomodo ergo absolutus ostipno γοργεῖα γυμνῆ: accusatorum incredibilis insantia* &c. quæ quidem lectio ex MSS. adinventata ita jam placet, ut textum meliorum editionum occuparit: quo tamen id factum sit successu, equidem hic non disputabo: jam enim erimus hoc *Caione* contenti. Devenimus ad *προσωπίδα*, quam sane vocem sui temporis, ut puto, *Pollux* huc intrusit: pluries in his libris id ab eo factum: quæ autem proprie dicantur *προσωπίδες* ex istis *Hesychii* discas: *Προσωπίον, ἢ ὄν καλούμενη τῶν γυναικῶν προσωπίς*: illud personarum muliebrium genus in multo & frequentiori hodierno est usu. Unica posthæc e MSS. adjecta particula καὶ sensum loci haud parum immutavit: neque tamen non necessarium fuit visum: in emendatione vero τοῦ ὀθθῶνιον πρόσωπον cum *Hesychio* sentio: persona scilicet e *rannis* variisque *luteamentibus* confecta.

⁴⁹ Γοργεῖον] Supra IV, 115, γοργόνην. Sed ab MS.

σωπίς, καί, ὡς⁵⁰ ἐν τοῖς Σοφισταῖς Πλάτων, ⁵¹ ὄθ-
νιον πρόσωπον. ⁵² καὶ κλωὸς, καὶ κλοιὸς, καὶ ἄλυσις,
⁵³ καὶ μονάλυσις. ἢ δὲ ἄλυσις οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ
δεσμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ⁵⁴ γυναικείου κόσμου
⁵⁵ ὠνόμασται ⁵⁶ παρὰ Ἀριστοφάνει, ⁵⁷ σφραγι-
δας, ἀλύσεις. Φιλιππίδης δὲ ἔφη, ⁵⁸ Ἀλύσιον
δὲ εἶχε τετταράκοντα δραχμάς ἄγον· δεσμοὺς
μὲν τοὶ σιδηροῦς καὶ ⁵⁹ σκύλαξ, οὗ μὲννηται Πλά-
των ἐν Ἑλλάδι, λαβῶν οὖν τὸν σκύλακα τὸν τοῦ
προξένου, ⁶⁰ κᾶπειτα δῆσον αὐτόν.

fonula, ut Plato in Sophistis. Lintea fa-
cies, tum torques, monile, catena, ca-
tenatio. Catena autem non vinculi mo-
do, sed etiam muliebris ornamenti no-
men est: ut apud Aristophanem, sigil-
latæ catenæ. Philippides vero inquit, Ca-
tenulam habuit quadraginta drachmas
valentem. Vinculum quoque ferreum est
Σκύλαξ: cujus Plato in Hellade me-
minit, Arrepto hospitis scylace ipsum
ligato.

⁶¹ Περὶ ἀναξυρίδων, καὶ τῶν ὁμοίων, καὶ ἐτι
δι' ὧν παίζει τὰ παιδία.

De subligaculis, & in quibus
luditur.

Εἰς δὲ σκευῶν καὶ ἀναξυρίδες, καὶ ⁶² σκελεαὶ, I NSTRUMENTA quoque sunt, subligacula,

omissum ibi: ideo pro illo etiam γοργεῖον malim lege-
re: sive γόργιον malis, ut Hesychius habet: Γοργεῖα,
προσωπία· id enim ἀπὸ γοργούς non minus mihi veri-
simile deducam, quam ἀπὸ γοργόος alterum γοργο-
εῖον, quomodo apud Suidam legitur. JUNG.

⁵⁰ Εἰ τοῖς Σοφ. Πλ.] De *Platonis Comici Σοφισταῖς*,
qui alicubi & Σοφιστῆ; numero singulari inveniuntur,
vid. *Ca.aub.* VII. *Athen.* 17. plurali ἐν Σοφισταῖς & a-
pud *Aristoph.* *Schol.* ad *Ὀρθίας* laudatur, prolato inde
versiculo de tonsore *Sporgilo*. Nec vero προσωπίς ex
illis Sophistis, ut *Interpr.* accepit, si nostro MS. fides,
qui ita auctius particula καὶ habet: καὶ ὦ. ἐν τ. Σ. Π.
ὄθνιον πρ. JUNG.

⁵¹ ὄθνιον πρόσωπον,] F. leg. ὄθνιον πρ. ut ὄθνι-
ον κειφαλή, *Luciano carnis e linteis confectum.* D. H. SEB.

ὄθνιον πρόσωπον,] *Salm.* ὄθνιον πρόσωπον. KÜHN.

ὄθνιον πρόσωπον,] Ceterum ὄθνιον πρόσωπον, quod
& MS. nolter, qui sane quo ad finem adpropinquamus
magis, eo minus nos adjuvare videtur, dum cum vul-
gariis libris fere consentit, habet, non intelligo: & in-
geniosa videtur conjectura nostri *Hæschelii*, ὄθνιον
πρόσωπον. *Vulnegerus* lib. I. de *Theatro* c. 45. vulga-
rum quoque quid sit non satis se capere ait, nisi quis
inquiens, ὄθνιον legendum putet, id est, peregrinum:
αὐτὸ fuerit οἴο αἰσίου νυκτι διαστοῖο. JUNG.

⁵² Καὶ κλωὸς] MS. καὶ κλωὸς pro καὶ κλωὸς· malim
vero post πρόσωπον ponere τελίαν στιγμαῖν· nam κλωὸς
&c. jam aliud quid fuit, quæ, quamvis μικτὰ σκίση
jam referantur, tamen aliqua distinctione ab ὁμογενέ-
σι τὰ ἀλλογενῆ separanda videntur. JUNG.

Καὶ κλωὸς] Atticum hoc est: *Aristoph.* in *Vesp.* κλωὸς
συνεῖς· ad quæ *Schol.* οὕτως Ἀττικαὶ τὸν κλοιὸν ἔλεγον·
κολλάριον & ibi inter alia exponit. Paulo post σφραγίδας,
ἀλύσεις, uti decuit, distincti: ἀλύσιον, quod e *Philip-
pide* adfertur, & in *Hesychio* reperio: Ἀλύσιον, τὸ πε-
ρὶ τὸν τράχηλον πλόκιον· melius ἀλύσιον prior vox
plus una vice legitur apud *Clementem* *Pedag.* lib. II.

⁵³ Καὶ μονάλυσις.] C. V. καὶ μονάλυσις non habet:
simplex catena, torques. KÜHN.

Καὶ μονάλυσις.] In MS. desunt καὶ μονάλυσις. Sed
μονάλυσις a recentiore manu ad oram adscriptum, ut
inferatur. JUNG.

⁵⁴ γυναικείου] MS. γυναικίου. JUNG.

⁵⁵ ὠνόμασται] Abest a C. A. KÜHN.

⁵⁶ Παρὰ Ἀριστοφάνει.] C. A. παρὰ Ἀριστοφάνει· ita
& *Salm.* KÜHN.

⁵⁷ σφραγίδας, ἀλ.] Videtur tamen distinguendum
in *Aristophaneis*, σφραγίδας, ἀλύσεις. Ea mihi in Co-
mædiis, quæ extant, videor legisse. Imo fallor, non

tamen in eo, quod memini legisse. Extant in primis
Theophrastiazusis, unde *Noster* cum aliis multis prolu-
lit supra VII, 95. scilicet: & distingue itaque, ut in-
dicavi. JUNG.

⁵⁸ Ἀλύσιον δὲ εἶχε, &c.] C. A. ἀλύσιον τετταράκοι-
τα ἄγον δραχμάς, pondus habens drachmarum quadra-
ginta. *Salm.* putat legendum: ἀλύσιον εἶχε τετταρας
δραχμάς ἄγον, ut stet versus: sed ἔτετταράκοιτα τε-
τιπερι ποιεῖ. KÜHN.

⁵⁹ Σκύλαξ] C. A. Πλάτων λαβ. οὐ. τ. σ. τ. τ. προ-
ξένου· cætera absunt. *Salm.* legit: λαβῶν μὲν οὖν τὸν
σκύλακα τ. τ. π. κᾶπειτα δῆσον αὐτόν. KÜHN.

Σκύλαξ] Sic apud Latinos *canis, catulus* vel *catel-
lus ferreus*, ut docuit *Turnebus* VII. *Advers.* 12. &
Marsilius Interpretamento legis XII. tabul. c. 18. JUNG.

⁶⁰ Κᾶπειτα] MS. mendole κᾶπειτα. Sed recte cre-
do ad modum vulgatum correctum. Versiculos facile
distinguas:

λαβῶν οὖν τὸν σκύλακα τὸν τοῦ προξένου,
κᾶπειτα δῆσον αὐτόν —. JUNG.

⁶¹ Περὶ ἀναξυρίδων.] Titulus integer abest a C. A. &
Cod. V. *Salm.* KÜHN.

⁶² Σκελεαὶ] MS. σκελεαὶ paroxytone: ut supra vul-
gati etiam VII, 59. JUNG.

Καὶ σκελεαὶ] In Codice *Falckenburgiano* Σκελεαὶ le-
gitur, sed, ut puto, male: nisi existimes ibi nume-
ro singulo vocem esse positam, quod tamen fieri no-
lim, cum & ceteræ, quæ hic recensentur, voces in
multitudinis adscriptæ sint numero. *Ποδῖδες* hoc in lo-
co me male habent: superius enim VII, 92. ποδῖα &
X, 42. ποδῖα· ubi simili vel potius hac eadem agebat de
re; ut itaque malim hoc ipso loco sic restitui: ποδῖ-
δες enim certe nec ab analogia, nec ab usu, credo,
præsidium habent. De *Perficis*, inquit Auctor videri
Aristophanem in *Nubibus* ea voce pro *tibialibus* usum
fuisse: & recte, quod ea de re dubitet; nam veteres
Grammatici reddiderunt ἴδος ἰποδημάτων, *calceorum*
genus, quo primi *Perfæ* fuerint usi, a quibus demum
ad alios etiam populos devenerunt: non infrequens ha-
rum *Perficarum* mentio est in veterum monumentis,
ut declaravit *Brissoni* de *Regn. Perf.* lib. III. *Perfi-
cas* autem cum *tibialibus* seu ἀναξυρίσι aliqua ratione
fuisse easdem veterum, quantum quidem ego memi-
ni, nemo tradidit: ἀναξυρίδες inter alia redduntur ab
Hesychio ἰποδήματα βαβία ἢ βασιλικά· sed hoc nihil ad
hunc *Vacibum*, ut quisvis humanior facile perspiciet:
itaque seu veteris alicujus *Cristici*, seu sua ipsius aucto-
ritate id *Auctor* nolter scripserit, illum aberrasse a ve-
ro existimo. Post hæc quæ sequuntur insigniter aucta
sunt & emendata e MSS. ita lectum fuit aut nos:

tibialia, caligæ, & Persicæ, ut Aristophanes in Nubibus subligacula appellare videtur. In Scythiis vero & Tauris, Sarabara, & tunicas omnes induit. Sed & hamaxis, currus quidam minor, quo pueri ludunt. Nola quoque instrumentum fuerit, trutina quoque, &

καὶ ὅς ποδίδες, καὶ Περσικαί, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Νεφέλαις τὰς ἀναξυρίδας ἔοικε καλεῖν Ἀντιφάνης δὲ ἐν Σκύθαις ἢ Ταύροις, Σαράβαρα καὶ χιτῶνας πάντας ἐνδεδυκότας. ἢ δὲ ἁμάξις, ἁμάξιον μικρὸν, καὶ παίζειν τοῖς παιδίοις καὶ κώδων δὲ ἔστι τῶν σκευῶν, καὶ τρυτάνη, καὶ

ἔοικε καλεῖν ἐν δὲ Σκύθαις ἢ Ταύροις &c. cum vel ex ipso lib. VII, 59. liquere posset, fabulam hic *Antiphantis* nominari: ejusdem & titulus erat *Σκύθης*, quod ex *Athenæo* discimus: miror autem hominem accuratissimæ diligentiæ *Menysium* hos *Pollucis* utrosque locos silentio præterisse in *Attica Biblioth.* nec quicquam de duplici hac inscriptione *Σκύθαις ἢ Ταύροις* adnotasse: ipsum autem *Antiphantis* locum nulla ratione mutandum existimo: una enim erit eademque res, seu πάντες ἐνδεδυκότες scribas, seu πάντας ἐνδεδυκότες. *Σαράβαρα* vero quæ vestimentorum genera fuerint dicta, varie veteres tradiderunt: hac autem de re plerisque omnibus est dictum, qui *Danielis* librum commentariis illustrarunt: sed præter alios erudite, ut solet, vir summus *Joh. Brunnius* de *Vest. Sacerd.* qui braccas vel femoralia *Bocharium* sequutus exponit, cum alii togam seu vestem exteriorem intelligant, quorum sententiam non inepte defendit vir præstanti eruditione *Ant. Bynas* lib. II. de *Calceis Hebræorum* cap. 10. sed mihi non dubium est, quin utraque significatio τοῖς σαράβαραις pro loci ratione possit attribui, cum originis causa, quam luculenter eruditi viri exposuerunt, tum quod ipsi veteres duplici modo soleant explicare: sic enim præter aliorum ab aliis adducta loca *Glossæ* meæ MSS. quæ *Francis*, qui patrem non habuit hoc nostro seculo oratorem, quondam fuerunt: *Σαράβαρα*, παρὰ Πάρθους τὰ τῶν σκευῶν σκεπασµατὰ παρὰ τοῖσι δὲ λέγονται (λέγονται) ἱκανοφόρια· ἱκανοφόρια sunt, quas recentiores *superulas* appellarunt: meminit etiam *Isidorus Orig.* XIX, 23. apud quem in *Publii* loco scribendum est MS. *Et quid ergo in ventre suo Parthi sarabara suspendebunt?* ubi sanequam, nisi me ratio fallit, pro feminalibus accipiendum: quo modo & in *Antiphantis* loco intelligi non incommode potest: quin id ipsum forsitan, si germanam ejus haberemus manum, voluisse *Pollucem* pateret: sed ætas longa caliginem obduxit huic loco, adeo ut, me judice, ne in ipsis quidem MSS. vera lectio superstes sit: quam possum a me operam dabo, ut illa turpi & inveterata corruptione evolvatur & luci restitatur: dixeram modo *Περσικὰς* a nemine alio *ἀναξυρίδας* exponi, quod hic a *Polluce* fieri videtur, eaque de causa *Ἀντοῦ* nostro dicam scripturam, qua ego quidem eum profusus abolvo, si hæc erudito lectori conjectura nostra placuerit: una scilicet manus vulnus operumque feret: nimirum *Ὀνομαστικῶς* *Ἀντοῦ* locum ea ratione scribendum existimo: καὶ Περσικαί, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις τὰς δὲ ἀναξυρίδας ἔοικε καλεῖν Ἀντιφάνης ἐν Σκύθαις ἢ Ταύροις σαράβαρα. Σαράβαρα καὶ χιτῶνας &c. cum sarabara vulgo dicantur exteriora vestimenta, *Antiphanes* ita videtur feminalia appellare: sensus, ut quidem puto, expeditus, & clausus; nec quisquam erit, qui *σαράβαρα* per *ἀναξυρίδας* 2pte exponi posse negabit: atenim, inquis, ne sic quidem constituto loco *Περσικαί* aliter intelligi possunt, ac antea, junguntur enim ταῖς ἀναξυρίσι, σκευαῖς &c. tanquam ejusdem generis & notionis: sed qui paululum se triverit in *Polluce*, non ignorabit, sæpe ab eo colligi & componi, quæ saltem non plane sunt diversa: accedit, quod ipse *Περσικὰς* calcamenti muliebris genus agnovit VII. c. 2. Cognosce, lector, & arbitrator.

63 *Ποδίδες* Pro *ποδίδες Salm.* V. C. *ποδίσκαις* ipse leg. *ποδία* vel *ποδία*. *Vales.* pro *ποδίδες* leg. *ποδίας, pedales.* KÜHN.

64 ὅς Ἀριστ. ἐν Ν.] MS. ἐν ταῖς Νεφ. SEB. ὅς Ἀριστ. ἐν Ν.] C. A. ὡς Α'. τὰς α. i. κ. KÜHN.

ὅς Ἀριστ. ἐν Ν.] MS. ἐν ταῖς Νεφέλαις: ut & *Seberus* MS. Locus est, ni fallor, iste, ubi *Comicus* illudit *Socratem*, quo artificio fuerit dimensus intervallum, ὁ πόσους ἄλλοιτο τῆς αὐτῆς πόδας πύλεξ, κερὸν διατήξας, εἴτα τὴν ψύλλαν λαβὼν, ἰεβαψει εἰς τὸν κερὸν αὐτῆς τῶ ποδὶ.

Κατὰ Ἰουλίση περιέφουσαν Περσικαί· Ταύτας ὑπολύσας ἀνμέτρις τὸ χαρίον. JUNG.

65 *Καλεῖν.* ἐν δὲ Σκ. ἢ Τ.] MS. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Σκύθ. sed scribendum erat *Ἀντιφάνης*. Vid. supra VII, 59. & *Casaub.* in *Athen.* lib. VI. c. 10. SEB.

Καλεῖν. ἐν δὲ Σκ. ἢ Τ.] Post *καλεῖν* C. V. recte ex lib. VII. c. 13. Ἀντιφάνης δὲ ἐν Σκύθαις ἢ τ. & sic *Pollux* liberatur ab incogitantia vel inconstantia, quam ei impingit *Casaub.* in lib. VI. *Athen.* c. 10. KÜHN.

Καλεῖν. ἐν δὲ Σκ. ἢ Τ.] Rectissime MS. nolter *καλεῖν* Ἀντιφάνης δ' ἐν Σκύθαις ἢ Τ. ut scribendum etiam nolter *Seberus* monuit ex superiore loco VII, 59. JUNG.

66 Πάντας ἐνδεδυκότες.] MSSti, πάντα ἐνδεδυκότες *Salm.* etiam πάντα e V. C. legit: & versum ita constituit: Σαρ. κ. χ. ἐνδεδυκότες Πάντες — de *Persicis* *Stephanus* de *Urb.* in *Πέρσαι.* de *Sarabara* *Hieronimus* in cap. 3. *Daniel.* KÜHN.

Πάντας ἐνδεδυκότες.] MS. πάντα ἐνδεδ. supra sane aliter in MS. erat, uti ibi indicavi; nempe πάντες ἐνδεδυκότες. JUNG.

67 ἁμάξις] MS. ἁμάξις & mox ἁμάξιον & malim certe ἁμάξις scribere, ut apud alios est: mirum vero ni & in isto respexerit ad locum *Aristophanis*, qui quoque in *Νεφέλαις* est;

Τούτου πρῶτην σοὶ Διασίσις ἁμάξιδα.

Ubi *Scholias* etiam τὸ μικρὸν ἁμάξιον exponit. JUNG. ἁμάξις &c.] Ut restituumus accentum ἁμάξις, habuit etiam *Falckenburgii* Codex: *Ἑλεγχίμης*: ἁμάξις, γένος σταφυλῆς ἀπὸ ἀναδενδράδος καὶ τὸ μικρὸν ἁμάξιον Ἀττικῶς οὕτως καλοῦσιν totum tamen hunc locum qui præterire poterint *Commentatores* nostri sic sine vitii suspitione, non video: sensum nescio qua meliori fortuna perspexit nugacissimus alias *Interpres*, *ἐνὶ τῷ μικρῷ* *minor*, quo pueri ludunt: sed talem sententiam, si quid in istis video, e textu Græco nullis fiduculis extorqueas: facile quidem talem emendationem dederim, quæ sensum istum contineat, ὃ παίζουσι τὰ παιδία: sed neque diffiteor, mihi met ipsi hoc pacto non satisfacio, siquidem a vulgata lectione longius, ac par erat, recedat: rem ipsam & in *Eustathio* reperio ad *Il.* M. ὅτι δὲ ὑποκοριστικὸν τῆς ἁμάξης ἢ ἁμάξις, ὃ δηλοῖ μικρὸν ἁμάξιον ποιούμενον εἰς παιγνίον τοῖς παισὶ, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί: hoc filum si sequamur, non inepte forsitan in *Polluce* reposuerimus, ὃ καὶ παῖγνον τοῖς παιδίοις: sed alii fortè feliciter, quos libenter audiemus: ἁμάξις & apud *Etymologum* & in *Gl. Vet.* extat: observare autem te velim illud ludi puerilis genus, quod nescio an a *Menysio* aliisque, qui hac de materia scripserunt, sit adnotatum: eos enim revolvere per temporis angustias non licet.

68 Καὶ κώδων δὲ ἐν τ. τ. &c.] Καὶ abest a C. A. ut & ante ὑστρίχης, item, τάχα δὲ καί, & copulæ quæ sequuntur. C. V. ἐν ἔστι τ. σ. KÜHN.

Καὶ κώδων δὲ ἐν τ. τ. &c.] MS. καὶ κώδων δὲ ἔστι τῶν σκ. JUNG.

Καὶ κώδων δὲ ἐν τ. τ. &c.] Melius in MSS. ἐστὶ, quod restitui: languida est & inepta lectio vulgatorum: περὶ τοῦ κώδωνος, κωδωνίζω, κωδωνοφορεῖν &c. plura no-

69 ὑστριχίς· τάχα δὲ καὶ κώδιον, καὶ κωδάριον,
70 καὶ ἀρνακίς, καὶ βακτῆριον, 71 καὶ σάκκος,
καὶ λυχνίς, καὶ πυξίς, 72 καὶ ἕτερον τι τοιοῦτον
καλαμίσκος· 73 ὡς ὅταν Φῆ Ἀρισταφάνης ἐν Ἀ-
χαρνεῦσι,

Σὺ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν 74 εἰρήνης ἕνα
Εἰς τὸν καλαμίσκον 75 ἐνστάλαξον τουτονί.

flagellum. Fortassis & pellis villosa, &
crepitaculum, pellis agnina, baculus,
scutum, candelabrum, pixis. Aliudque
quippiam calamus: ut Aristophanes in A-
charnensibus:

Tu autem mihi guttam pacis
Unam in calamum instillato.

76 Περὶ τῶν ἐφ' ὧν οἱ ἄλλες ἐντρίβονται, καὶ τῶν
τοιούτων παραπλησίων.

De his in quibus sal teritur, &
similibus.

77 **Κ**Αὶ ἀλία δὲ σκευῆς τι ἦν πύξινον, ᾧ τοὺς
ἀλας ἐντρίβουσιν. 78 Ἀρχίππος μὲν τοι ἐν
Ἡρακλεῖ γαμοῦντι Φησὶν, Ἀλία πύξινη. Στρά-
τις δὲ 79 ἐν Κινησίᾳ, Ἀλμυρὸν θ' ὕδωρ, ἕτερον

ΕΤ ἀλία vas fuit buxum, in quo sal
conterebant. Archippus siquidem in
Hercule nupto inquit, Salinum buxum.
Strattis vero, Si moverit falfam aquam, aliud

tavit *Schol.* *Aristoph.* multis in locis: ἀρνακίς & βακτῆ-
ριον utraque non bene antehac praeposita particula καὶ
carebant. Paulo post vulgo fuit ὡς Ἀρισταφάνης, quod
nec improbum erat: sed MSS. sequi, si qua fieri po-
terat cum ratione, proposueram: *Comici* locum cor-
ruptissime ante *Seberum* ediderant: ille ē MS. suo re-
stituit: sed *Falckenburgii* tamen Codex mire variat tam
a MSS. quam editionibus: Οὐ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν
εἰρήνης ἐν αἴστων καλαμίσκον ἐνστάξον τουτονί· non erit
sine sensu hic locus, ita si scripseris: Οὐ δ' ἀλλά μοι
σταλαγμὸν εἰρήνης ἕνα Εἰς τὸν καλαμίσκον ἐνστάξον του-
τονί· sed ἐνστάξον parum idoneum ad metri legem;
quapropter ἐνστάλαξον, ut & in *Aristophane* vulgatur,
omnino retinendum: οὐ δὲ vero, pro quo in *Polluce* &
Comico Σὺ δ' ἀλλά &c. publicatur, non tantum non
postponi debet, sed etiam anteferri: hos versiculos
alter hic apud *Aristophanem* praecedit: Οὐκ ἴστιν, ἀλ-
λά κλαῖς πρὸς τοὺς Πιττάλου· quae *Dicaeopolis* ad qua-
rentem apud se, & oculis medicinam percentem agri-
colam dicit, quibus iterum agricola respondet: Οὐ δ',
ἀλλά μοι &c. *Non quidem id a me fiet*, scilicet, ut
Pitrali, ejusque discipulorum, ut *Scholias*tes, opem im-
plorem, & apud eos querelas fundam; sed tu ro-
tami &c.

69 Ὑστριχίς.] C. V. ὑστριχίς. KÜHN.

Ὑστριχίς.] MS. ὑστριωχίς. Sed a recentiore manu
deletum est: & sane ὑστριχίς, ἢ μάλιστα supra II,
24. recte in MS. erat. JUNG.

70 Ἀρνακίς, βακτῆρ.] MS. καὶ ἀρν. καὶ β. SEB.

Ἀρνακίς, βακτῆρ.] MS. καὶ κωδ. καὶ ἀρν. καὶ βακτ.
Et sic etiam MS. *Seberus*; inseramusque illud καὶ. JUNG.

71 Καὶ σάκκος, &c.] MS. σάκος, καὶ λυχνίς ἢ πυ-
ξίς, καὶ: nescio an ἦ vel ἦ velit. JUNG.

72 Καὶ ἕτερον τι τ.] Absunt a C. A. KÜHN.

73 Ὡς Ἀριστ. ἐν Ἀχ. &c.] MS. ὅταν ἔφη Ἀρ. Lo-
cus *Aristoph.* est fol. 301. a pr. edit. aberant quae in-
clusa. SEB.

Tu autem mihi &c.] *Nic. Frischlinus*:

*Age unquam tantum pacis stillam mihi
In hoc specillum instilla, quae so.*

Καλαμίσκος enim ibi specillum vel simile instrumen-
tum medicorum, quo instillant pharmaca in ulcera.
H. Steph. SEB. 2.

Ὡς Ἀριστ. ἐν Ἀχ. &c.] C. V. ὡς ὅταν Φῆ Ἀ. &
mox σταλαγμὸν. KÜHN.

Ὡς Ἀριστ. ἐν Ἀχ. &c.] MS. nolter: καλαμίσκος,
ὅτ' ἂν Φῆ Ἀριστ. JUNG.

74 Εἰρήνην.] Ut *Seberus* supplevit ita & MS. nolter
habet. JUNG.

75 Εἰ.] Deest in MS. nolter. JUNO.

76 Περὶ τῶν ἐφ' ὧν &c.] Nihil hujus tituli comparat
in C. A. nec legerat *Salm.* KÜHN.

77 Καὶ ἀλία δὲ.] Ita MS. pr. ed. καὶ ἀλιάδης, & *In-
terpr.* & *Salina* vasa fuerunt buxina, in quo. SEB.

Καὶ ἀλία δὲ.] MS. nolter καὶ ἀλία δὲ. Sed emenda-
tum ut edidit *Seberus* nolter ex suo MS. Vulgo antea
erat: καὶ ἀλιάδης σκευῆς· quod *H. Stephanus* non ca-
piebat, idcirco adscribens ad oram: *cur non dicit σκευῆ,
quum sit ὀλιάδης*· nec mirum, quum vulgata corrupta,
& ἀλία legendum sit. *Hesychius*: Ἀλία· ἐν ᾧ τρι-
βονται ὁ ἄλλος, ἢ εἰς οὓς ἀποτίθεται· quae profus ita in
Etymologico τῶ μεγάλῳ leguntur, nisi quod ibi, εἰς ὁ
ἀποτίθ. quemadmodum & apud *Hesychium* corrigend-
um puto: pater & ex exemplis a *Polluce* subjectis cum
non aliter scripsisse. JUNG.

Καὶ ἀλία &c.] *Gl.* MSS. Ἀλία, salinum: πύξις ἄ-
λων ita occurrit in cujusdam *Comici* fragmento apud
Athenaeum: elegantissimum est *Apollonii Τυανει* Epit.
7. dictum: ἐμοὶ δὲ εἶν τὴν ἀλίαν τρυπᾶν ἐν Θίμιδος οἴ-
κῳ· ejus hunc esse sensum judico: *mihi vero liceat par-
ce vivere & juste: ἐν Θίμιδος οἴκῳ, in ade Themidis
justitiae praesidis: simul eo alludit, quod philosophi non
raro fuerint in adibus deorum commorati, ejus rei
non semel apud Diogenem est mentio; quin & vi-
ros sanctiores templis sacerdotes excipere solebant, qua
de consuetudine alibi dicam. Archippi Ἡρακλῆς γαμῶν
& ab Athenaeo citatur: forsitan argumentum fuit *Hei-
culis* & *Hebes* nuptiae, ut *Ericharmus* Ἡβας γάμον
composuit forte non dissimili argumento: tam enim
ex illo *Archippi* quam ex hoc *Ericharmi* varia edulium
genera notata inveni. Alias idem *Archippus* Ἀμφιτρι-
να primum & secundum edidit, qui quidem *Herculis*
censebatur pater.*

78 Ἀρχίππ. μὲν τοι &c.] C. A. ὡς Ἀ. ἀ. π. Στρά-
τις δὲ &c. KÜHN.

Ἀρχίππ. μὲν τοι &c.] MS. Ἀρχ. μὲν γι ἐν ἡρ. γ. φ.
ἀλία π. Στρ. δ'. Sed iterum repositum ἀλία ab alio,
qui omnia fere ad vulgatam lectionem reformare au-
sus fuit, cuique saepius τὸ ἐπανόρθωμα, ut *Protagoras*
Socratem inculat, μιλίζον ἀμάρτημα ἔχει, ἢ δ' ἐπανορθῶ
hic quidem recte: nam & MS. mox ἀλία habet incor-
rupte. JUNG.

Εἰ δὲ κινήσιον Ἀλμ. τ. ὕδ.] C. A. Στράτις δὲ Κινη-
σίῳ· melius C. V. Στράτις δὲ ἐν Κινησίῳ Ἀλμυρὸν τ. ὕδωρ
ἕτερον τι λεπτόν ἐν ἀλίᾳ κ. *Strattidis* versus forte hi
fuerint:

— Ἀλμυρὸν τὸ ὕδωρ,
Ἐτέρου τι λεπτόν ἐν ἀλίᾳ κεκομμένο.

— Salsugo subest aqua,
Observabam tempus quid in alia contritum.

quippiam tenae in salinis concisum. Et simile sane vasculo videtur, in quo piper conterunt. Præterea & cophinus, sporta, & corbula. In Gerytade vero Aristophanes inquit, Cophino vimineo. In Foro publico etiam falis tres semicophini venditi sunt. Quemadmodum & famium, & semifamium. * Fortassis teges quoque dicatur, quod segestram significat. Calamus quoque, cujus & Homerus meminisse videtur de Achillis tentorio. In Aristotelis vero, seu Theo-

τε λεπτόν ἐν ἀλία κεκομμένον. ⁸⁰ καὶ ἴσως ἀν ἑοίκοι ταύτῳ τῷ ἀγγεῖῳ, ἐν ᾧ τὸ πέπερι λεαίνουσιν. ⁸¹ ἀλλὰ μὲν Φορμῶς, ⁸² Φορμίον, Φορμίσκος, Φορμίς. ⁸³ ἐν δὲ τῷ Γηρυτάδῃ ὁ Ἀριστοφάνης λέγει, ⁸⁴ Φορμῶ σχοινίῳ. ἐν δὲ τοῖς ⁸⁵ Δημοπράτοις καὶ ἀλῶν τρία ἡμιφόρμια πέπραται. ⁸⁶ ὡς περ καὶ σισάμων ἡμισάκιον. * τάχα δὲ ¹⁷⁰ καὶ ἑροφόν τις ὀνομάσειεν, ⁸⁷ ὅς ἐστιν στεγαστήρ κάλαμος, ⁸⁸ ὃν καὶ Ὅμηρος ὀνομάζειν ἔαικεν ἐπὶ τῆς Ἀχιλλεύως σκηνῆς. ⁸⁹ καὶ ἐν Ἀριστοτέλους δὲ, ἡ Θεο-

De Strattidis Κινησία infra cap. 52. plura. Salm. V. C. Στρατίτις διακρίσειεν ἀλωρόν τι ὕδωρ. KÜHN.

Ei δὲ κινήσειεν Ἀλμ. τ. υδ.] Πιο εἰ δὲ Κινήσειεν &c. MS. nolter: ἐν Κινήσει Ἀλμυρόν τι ὕδωρ, ἑτέρον τε λεπτόν ἐν ἀλία κεκομ. praeclare. Inde enim, ut videtur, nobis in promptu loci restitutio, quem ita mecum scribas: Στρατίτις δ' ἐν Κινήσει, — ἀλωρόν θ' ὕδωρ, ἑτέρον τε λεπτόν ἐν ἀλία κεκομμένον.

Strattidis fabula Cinesia alias a Noβio laudata est supra II, 232. & infra Segm. 190. JUNG.

Ei δὲ κινήσειεν &c.] Latuit eruditus viros illa corruptela: nec miror, cum ulcus tam cœcum & absconditum sit: ejus autem rectam emendationem communicavi jam ante hos quatuor annos cum viro quodam doctissimo, cui ne tum quidem conjectura mea displicuit: jam illam e MSS. confirmatam reperio, quorum adeo lectionem sum sequutus tam in fabula titulo reformando, quam toto Comici loco: ἀλμυρόν θ' ὕδωρ bene Jungermannus e lege metri: illas vocalium elisiones vulgari errore supplere amant librarii, cujus rei sexcenta sunt in Polluce nostro exempla: Cinesia quod fuit argumentum dudum est, cum ex Haprocratione ostenderunt eruditi homines: ad eum videndus Mas-facium, cui tamen fidem haberi nolim, cum apud Erotianum pro Κινήσει substituit Κινησίαν: nulla enim ratio dari potest, quæ disuadeat credere fabulam Κινήσει a Strattide conscriptam: Meursius profecto Κινήσει agnoscit. In sequentibus ante nos ita legebatur: καὶ ἴσως ἀν ἔοικε ταῦτο &c.

80 Καὶ ἴσως ἀν ἔοικε ταῦτο &c.] C. A. ἴσως ἀ. ἴ. ταῦτο τὸ ἀγγεῖον &c. C. V. ἀν ἔοικε ταύτῳ τῷ. Salm. ἀν ἔοικε ἐν ταύτῳ. KÜHN.

Καὶ ἴσως ἀν ἔοικε ταῦτο &c.] MS. hic: καὶ ἴσως ἀν ἔοικε ταύτῳ τὸ ἀγγεῖον &c. Et ἔοικε pro vulgato ἔοικε mihi aptius videtur. JUNG.

81 Ἀλλὰ μὲν καὶ Φορμῶς] Non habet C. A. nec Φορμίον, nec ἐν δὲ τῷ Γ. sed Φορμῶς φ. φ. ὡς Ἀ. Φορμῶ σχ. &c. KÜHN.

82 (Φορμίον)] E MS. Helych. proparoxyt. Φόρμιον. SEB. (Φορμίον)] Illud Φορμίον ita & in nostro MS. extat. JUNG.

83 Ἐν δὲ τῷ Γ. Ἀρ.] MS. ἐν δ. τ. γ. ὁ Ἀριστοφ. plenius articulo. JUNG.

84 Φορμῶ σχοινίῳ.] Quid est Φορμῶ σχοινίῳ; Scribendum omnino, ut nolter MS. habet, Φορμῶ σχοινίῳ. Et supra Nolter sic attulit, ubi vulgo integrum remansit VII, 171. JUNG.

Φορμῶ σχοινίῳ.] Bene MSS. σχοινίῳ simili ratione ἕβδος σχοινίῳ, δι' οὗ τὸς ψήφους οἱ δικάζονται εἰς τὰς ὑδρίας καθίσταν apud Helychium: eadem macula Euripidis obfedit locum Segm. 178. ubi & veram lectionem MSS. servarunt. Mox faventibus MSS. & Jungermanno ἡμισάκιον in textu reposui, quod & ita dudum emendandum esse conjectaveram.

85 Δημοπράταις] C. A. Δημοπράτοις ἀλῶν τρία ἢ π. ὡς περ σισ. ἡμισάμιον. Salm. Cod. Δημοπρ. &c. πέπραται. KÜHN.

Δημοπράταις] Scribe: ἐν δὲ τοῖς Δημοπράτοις: quamvis & MS. hic vulgatum errorem sequebatur. JUNG.

86 ὡς περ καὶ σισάμων, ἡμισάμιον.] MS. σισάμιον. SEB. ὡς περ καὶ σισάμων, ἡμισάμιον.] C. V. ἡμισάκιον.

ita & Salm. Lege, inquit, ὡς περ καὶ σισάμων ἡμισάκιον. [subaudi in iisdem Δημοπράτοις. KÜHN.

ὡς περ καὶ σισάμων, ἡμισάμιον.] MS. ὡς περ καὶ σισάμων, ἡμισάκιον elegantè ἡμισάκιον & emenda ita sit. Ut ἡμιφόρμιον, Φορμῶς ἡμίτιος: ita ἡμισάκιον in iisdem Demioptatis, ἡμίσιος σάκος, sive σάκος. Vulgatum ἡμισάμιον mehercle putidum sat est. JUNG.

87 Calamus quoscis, cujus &c.] Pollux non κάλαμον ab Homero nominari ait, sed ἑροφον, quem describit στεγαστήρα καὶ κάλαμόν τινα, nisi malis στεγαστήρα κάλ. genus calami aquatilis, quo domus tegi solebant. Schol. Br. Hec. ἑροφος εἶδος καλάμου πρὸς ἑροφὴν ἐπιτηδίου. Iliad. ω, 451. SEB. 2.

Ὅς τίς ἐστι στεγ. καὶ κάλ.] MSSi στεγαστήρ κάλαμος: ὡς Ὅμηρος: addit C. A. dcin καλάμου ἑροφου &c. στραβίλου. KÜHN.

Ὅς τίς ἐστι στεγ. καὶ κάλ.] MS. ἑροφον τίς ὄνομ. ὅς ἐστιν στεγαστήρ κάλαμος, ὃν καὶ &c. Et videtur certe legendum: ὅς (vel ὅστις) ἐστιν στεγαστήρ κάλαμος, ὃν καὶ &c. non ut vulgo στεγ. καὶ κ. restituerimus & infra Segm. 172. στεγαστήρ κάλαμος hic est, qui rectis adium inferviebat; quod ut clarius videas, Homeri locum indicatum & a Sebero nostro ex Γ. λ. ω. adscribere placet, cum περιεβολαῖς Eustathii. Sic ibi princeps Poëta de Achillis tentorio:

Ἄλλ' ὅτε δὲ κλισίῃ Πηληϊάδῃω ἀφίκοιτο Ἰψίλῃν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἀνακτι, Δοῦρ' ἰλάτης χίρσαντις, ἀτὴρ καθύπερθεν ἔρψαν Λαχρήντ' ἑροφον λειματόθεν ἀμύσαντες.

ἑροφος δὲ, ait Eustathius ibi, καλάμισκου εἶδος ὑδροχαροῦς ἐπιτηδίου εἰς ἑροφὴν, ὅς ἐν λειμῶνι ἐπανθείς, δασίαν ἐπανθεῶσαν ἔχει λάχνην ὅτε καὶ ἴσθιν ἀγαθὸς ἐρψέειν ἀπ' αὐτοῦ διὰ τὴν παλαιωτάτην χρῆσιν, καὶ ἀπλῶς αἱ τῶν οἰκῶν στέγαι πᾶσαι ἑροφοὶ λέγονται. Et alter ille Breviorem Scholiorum auctor: λαχρήντ' ἑροφον, τὴν δασύν' λέγει δὲ τὴν ἀπὸ τῆς καλάμις ὕλην, καὶ τῆς τούτων κόμης ἑροφος γὰρ εἶδος καλάμου πρὸς ἑροφὴν ἐπιτηδίου. Ut vero στεγαστήρα κάλαμον dixit hic, ita infra στεγαστήρα κέραμον Segm. 182. JUNG.

Ὅς τίς ἐστι στεγαστήρ. καὶ κάλ. &c.] Non dubitavi integram MSS. lectionem in textum referre, quæ orpido concinna est & elegans: de ἑροφῳ & καλάμῳ στεγαστήρι quædam a me ad caput XLIII. observabuntur. Physica, Φυσικὰ quæ dicebantur fuisse controversa ex hoc Pollucis loco patet: & alia quoque Aristotelea monumenta fuerunt, quæ quidam aliis adscripterunt parentibus; sic τῆς ἰατρικῆς συναγωγῆς βιβλίοι nomen quidem præferebant philosophorum principis, sed revera censebantur composita a Menone ejus discipulo: quam ob causam & Μετώνια vulgo fuerunt dicta: auctor est Galenus, qui idem mentionem alicubi facit τῆς τῶν Φυσικῶν δεξῶν ἐπιτομῆς a Theophrasto editæ, quem tamen libellum ab his Physicis diversum fuisse puto, vel eorum appendicem saltem: de utroque opere videndus in Theophrasto Meursius: apud Pollucem vero scribendum quis potius exultimet, Φυσικῶς propter arborum factam hic mentionem: Φυσικὰ cum Φυσικῶς sæpe confusa, ut docet Meursius.

88 Ὅν] Hoc est ἑροφον Iliad. ω, 451. SEB.

89 Ἐν δὲ Ἀριστ. ἡ Φ. Φυσικῶς] MS. καὶ ἐν Ἀρ. SEB.

Φράστρου φυσικῶς γέγραπται, Καλάμου, ὀρό-
Φου, θρυαλλίδος, ⁹⁰ στροβίλου, πίτυος, ⁹¹ εἴποις
δ' ἂν καὶ ὠλένας, ⁹² καὶ ὠλενίδας, καὶ πα-
ρωλενίδας ⁹³ ἐν τοῖς Δημοπράτοις εἰρημέναις καὶ
⁹⁴ πηνήκην δὲ, καὶ προκόμιον καὶ, ὡς Ἀριστοφά-
νης ἐν Γηρυταίδῃ, ⁹⁵ περιθέτον καὶ περιθέτην δὲ,
ὡς ἐν Ἀμφιδος ⁹⁶ Ἀλκμαίωνι, καὶ Μενάνδρου Ὀ-
λυθθία.

phraſti Phyiſicis ſcriptum eſt, Calami, te-
getis, thryallidis, nuclei pinei, pinof-
que. Dices etiam manus, palmas, cu-
bitos, ut in Foro publico dictum eſt: in-
super galerum, & fictitiam comam. Vel
appoſtitium, ſecundum Ariſtophanem in
Gerytade: & Περιθέτην appoſtitiam, ut
in Amphidis Alcmaeone, aut Menandri
Olynthia.

⁹⁷ Περὶ κλίμακος, καὶ ἔτι τυμπάνων, καὶ κυμβάλων,
ἔφ' ᾧ καὶ περὶ ὧν οἱ ὀρθοθῆραι χρωῶνται.

*De ſcala, tympanis, cymbalis, & auctorum
instrumentis.*

⁹⁸ Σκεῦος δὲ καὶ ἡ κλίμαξ καὶ οἱ ἀναβασ-
μοὶ τῆς κλίμακος, κλιμακτῆρες, ὡς ἐν
Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Κενταύρω· ἐν δὲ τοῖς
⁹⁹ Δημοπράτοις, κλιμακίων· ¹⁰⁰ ἐν δὲ Ἀμειψίῳ

Instrumentum quoque ſcala eſt. Et
gradus ſcalae, qui Κλιμακτῆρες dicun-
tur: ut Ariſtophanes inquit in Fabulis,
aut Centauro. Κλιμακτίον vero, parva ſca-
la in Foro publico. Apud Amipſiam vero,

Ἐ, δὲ Ἀριστ. ⁹⁸ Θ. Φυſικῶς] Sequitur in MS. καὶ ἐν
Ἀριſτοτέλει δὲ, ἢ Θειφῆ· JUNG.

⁹⁰ Στροβίλου] C. V. ſτροβίλλου &c. KÜHN.

Στροβίλου] MS. ſτροβίλλου, πίτυος. JUNG.

⁹¹ Εἴποις δ' ἂν καὶ ὠλένας, &c.] C. A. εἴποις δ' ἂν
ὠλενίδας παρωλεν. πηνήκην προκ. καὶ ὡς Ἀ. περιθέτον ἰρ-
γυραδῆ Ἀλκμαίων καὶ Μενάνδρου ὀλυθθία· ἴτα C. A. Sal-
μαſ. εἴποις δ' ἂν καὶ ὠλενίδας ἐν τ. Δ. εἰρημέναις· reliqua
deſunt. KÜHN.

⁹² Καὶ ὠλενίδας] Deſunt in MS. καὶ ὠλενίδας. JUNG.

⁹³ Ἐν τοῖς Δημοπράταις εἰρημέναις.] C. V. εἰρημένας.
KÜHN.

Ἐν τοῖς Δημοπράταις εἰρημέναις.] Scribe, ut noſter
MS. habet, ἐν τοῖς Δημοπράταις εἰρημένας. JUNG.

Ἐν τοῖς Δημοπράταις] Δημοπράταις textus habet: a-
libi dixi. Mox erat in vulgatis εἰρημέναις· εἰρημένας opti-
me MSS. ſcilicet παρωλενίδας, quas armillarum quoddam
genus fuiſſe vel ipſum nomen indicat. Πηνήκην ſcribitur
& πηνήκη & φηνήκη & φηνάξ, unde φηνάκιστον, de-
ſcendere, ut ab altero priori πηνήκιστον vel πηνήκιστον de-
ſcendit: alibi dixiſſe memini: erat autem meretricularum
praecipue hoc capillitium: non raro ejus facit mentio-
nem Lucian. Dial. Meretr. ut Dial. 4. τὴν μὲν πηνή-
κην ἀφείλετο τῆς κεφαλῆς· galerum Romani dicebant.

⁹⁴ Πηνήκην] Supra II, 30. JUNG.

⁹⁵ Περιθέτον.] Supra II, 35. JUNG.

Περιθέτον.] Nimirum Ariſtophanes περιθέτον κόμην di-
xerat, ut Xenophon Cyrop. lib. I. κόμης προθέτους, quibus
Medi capitis ornandi cauſa uti ſolebant: pluribus in Com-
mentario de Perſ. Regn. Briffonsius: quin & apud Elian.
V. H. I. c. 26. περιθέτον δὲ εἶχε κόμην· & alibi ſæpius. Mi-
chaël Aroſtolius, Suidas & Etymologicus in διαπηνήκιστον
πηνήκην vel πηνήκην exponunt κόμην περιθέτην, ut ex Am-
phide & Menandro περιθέτην adducit Pollux: non ta-
men negligenda videtur Falckenburgiani Codicis lectio:
περίθετον· haud diſpati ratione in Gloſſis veteribus ex-
tat: Galerulium, περιθέτην· περιθέτην & περίθετον eadem
ſunt: an igitur hæc lectio vulgatae praeroganda dilibera-
bunt eruditi viri. Clemens etiam Padugæ. III. c. II. ἄλλο-
τρίων προθέτους τριχῶν nominat. De προκομίᾳ Michaël
quo dixi loco, ad quem vide Pantinum, & Suidas.

⁹⁶ Ἀλκμαίων] C. V. Ἀλβαίων. KÜHN.

Ἀλκμαίων] MS. Ἀλκμαίωνι, & mox ὀλυθθία. Sed
utrumque emendatum ad vulgatum modum. Sed ſu-
pra II, 35. κεφαλὴν περιθέτον ex Ariſtophane adfert,
ut quidem hodieque in Theſmophoriaz. extare indica-
vi. JUNO.

⁹⁷ Περὶ κλίμ. &c.] Nihil de hoc titulo habet C. A.

nec Codex Salm. KÜHN.

⁹⁸ Σκεῦος δὲ, καὶ ἡ κλ.] C. A. ita incipit: κλίμαξ
οἱ ἀναβαſμοὶ τ. κ. κ. κλιμακίων ἐν Ἀμειψίᾳ, κλιμακί-
ον. Salm. C. καὶ κλίμαξ· οἱ ἀναβαſμοὶ &c. KÜHN.

Σκεῦος δὲ, καὶ ἡ κλ.] MS. σκεῦος δὲ καὶ κλίμαξ· οἱ ἀνα-
βαſμοὶ τῆς κλ. κλιμακτῆρες, ὡς ἐν Ἀριſτοφάνους δρ.
quam lectionem, licet parum quoad ſenſum referat,
vulgatae tamen praerferam, niſi quod utrumque καὶ τε-
tineam potius: ἀναβαſμοῦς per σ noſter MS. aliquoties,
nec, ſi bene memini. aliter: Attrice nempe, ut
ſupra rectuli ad lib. IV. alicubi: κλιμακτῆρας quoque ſupra
IV, 127. & VII, 113. habuisti in MS. edebatur enim an-
tea in vulgatis hic etiam κλιμακτῆρες· ſed κλιμακτῆρες
& ab H. Stephano in ſuo Codice factum, idemque pla-
cuiffe videtur Caſaubono noſtro VII, Athen. I. q. ubi de
Ariſtophanis Dramatiz agit. JUNG.

Σκεῦος δὲ, καὶ ἡ κλίμαξ, &c.] De ſcalis multa eaque
non vulgaria ſolent notari; ſed his ſuperfedebimus hoc
loco: ἀναβαſμοὶ (ſic enim MSS.) τῆς κλίμακος, κλιμακ-
τῆρες· de iſtis vide ſis Salmatiſium non procul initio docti-
ſſimi Commentarii de Annis Climaſtericis: κλίμακος ἀ-
μειψίον· ἔπι· ἐπὶ ἡλίου βῆμα· Eurip. Phœn. v. 1186. ubi
κλιμακτῆρας intelligit: vid. Schol. Mox ante nos lege-
batur: Ἀριſτοφάνους Δράμ. &c. MSS. ut conſuevi, ſe-
quutus ſum.

⁹⁹ Δημοπράταις, κλιμακίων] Δημοπράταις· & κλι-
μακίων e MS. & Not. Sylb. vid. & Euſtath. Odſſ. fol.
412. pr. edit. κλιμακτίον. SEB.

Δημοπράταις, κλιμακίων.] MS. noſter etiam, τῶν
Δημοπράταις, κλιμακίων· ut recte eque ſuo Sebetus edi-
dit: & Henr. Stephani etiam manu κλιμακίων pro eo
quod antea edebant, κλιμακτίον, reſoſitum erat. Ex-
tat id & in Ariſtophanis Εἰρήνῃ, non longe a principio:

Ἐπειτα λεπτὴ κλιμακία ποιούμενος
Πρὸς ταῦτ' ἀνῆρκετ' ἂν ἐς τὸν οὐρανόν.
id eſt, Q. S. Fl. Chriſtiano Interpr.

Deinde tenues ſcalularum machinas

Faciens in altum ſe trahetis aethera. JUNG.

¹⁰⁰ Ἐν δὲ Ἀμ. ᾧ κλ.] C. V. Ἀμειψίῳ Κοίῳ κλ.
Salmatiſ. deſſt nomen fabulae: ſerte: ἐν δὲ Ἀμειψίᾳ Σα-
φῶ κλιμακίδια· recte legit C. Foſſ. ἐν Ἀμειψίῳ Κοίῳ
vid. Athenaeum lib. V. c. 18. ubi eandem citat fabulam:
Caſaub. autem legit Κοίῳ. KÜHN.

Ἐν δὲ Ἀμ. ᾧ κλ.] Sed jam ſequitur longe corruptior
locus, ubi conſunditur dramatis nomen male cum no-
mine rei ex iſto dramate promptæ. Tu ſcribe, ut no-
ſter MS. diſerte habet: ἐν δὲ Ἀμειψίῳ Κοίῳ, κλιμα-
κίδια. Amipſia fabula fuerit Κοίῳ nomine, in qua di-

Κλιμακίς. Fortassis & tympana, atque cymbala, instrumentorum ordinis fuerint. & pardalea pellis, leonina, & tabula, & album. Quibus autem aucupes utuntur, laquei, retia, plagæ, quorum & Aristophanes meminit in Avibus.

Κόνων κλιμακίδα. Ἴππου δὲ καὶ τύμπανα, ¹ καὶ κύμβαλα, σκευῶν ἂν καὶ ² ταῦτα εἴη· καὶ παραδάλῃ, καὶ λεοντῆ, ³ καὶ σανίς, καὶ λεύκωμα. ⁴ Καὶ οἷς ἂν οἱ ὀρνιθοθήραι χρωῖνται, ⁵ παγίδες, καὶ νεφέλαι, καὶ δίκτυα. ⁶ ἐν ὄρνισι δ' αὐτῶν. Ἀριστοφάνης μνημονεύει.

* CAPUT XLIII.

De pera, & similibus.

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Μ Γ .

174

7 Περὶ πῆρας, καὶ τῶν τοιούτων.

PERAM vero perulam vocabis, ut Aristophanes in Scenis conjunctis: & sacculum, secundum Homerum: crumenam, crumenulam, & marsupium, ut in Convivatoribus Aristophanes. Corycum quoque, corycium, & coryci-

τὴν δὲ πῆραν ⁸ πηρίδιον εἶποις ἂν, ὡς ἐν Σκηναῖς καταλαμβάνουσας Ἀριστοφάνης. ¹⁰ καὶ θύλακα καθ' Ὅμηρον, καὶ ¹¹ θύλακον ¹² καὶ θυλάκιον, καὶ θυλακίσκον, ὡς ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνης. ¹³ κώρυκον, καὶ κωρύκιον, καὶ κωρυ-

etiam habes κλιμακίδα. Male acceperunt viri doctissimi qui in Thesaurο ex Aristophane id, uti κλιμακίον, putarunt a Polluce profecti. JUNG.

Ἐν δὲ Ἀμειψία, ὡς κλιμακίδα.] Quanto MSS. præstantius, qui servarunt ipsam fabulæ titulum, ex qua vox hæc κλιμακίς est deprecata: ἐν δὲ Ἀμειψίου Κοινῶν ita & probe scribi Jungermannus putat: sed Μενήσιος in Attica Bibliotheca Κόνων restitui vult, ubicunque legitur Κοινῶν, eique consentit vir non minus eruditione quam diligentia conspiciendus Joh. Alb. Fabricius in Biblioth. Græca: Κόνων Ἀμειψία laudant Athenæus aliique: vide Hesych. in Κόνων Ἰψῶν aliosque Γαλατιογράφος, Aristophan. Vesp. & Scholiastem: nec dubito quin Comus ille Lyrissus titulum fabulæ & argumentum suppeditaverit: ab eodem, credo, κοινῶφρονες, ἀφρονες nec est, quod eruditissimi Μενήσιῳ rationibus opponam; quapropter & hoc loco eam lectionem reposui: non enim erit quisquam, credo, qui sibi persuadeat Κοινῶν fabulæ Comici hujus esse nomen: alio loco hac de re accuratius.

1 Καὶ κύμβαλα] C. A. κύμβ. (C. V. κύμπαλα) καὶ παραδάλι κ. λ. σανίς λ. Κίην.

Καὶ κύμβαλα] MS. κύμπαλα, JUNG.

2 Ταῦτα εἴη. καὶ παραδάλι, &c.] MS. ταῦτα ἦν καὶ παραδάλι· vide au potius leg. παραδάλῃ, λεοντῆ· quæ Interp. expressit. SEB.

Ταῦτα εἴη. καὶ παραδάλι, &c.] C. V. ταῦτα ἦ καὶ παραδάλι, καὶ λείοντι, καὶ σαλίς· leg. inquit Salm. cujus C. παραδάλι, παραδάλῃ, καὶ λεοντῆ, σανίς. Salm. C. καὶ ταῦτα ἦν. Κίην.

Ταῦτα εἴη. καὶ παραδάλι, &c.] MS. noster ταῦτα ἦ καὶ παραδάλῃ, καὶ λείοντι. Sed ab alia manu repositus accensus rectior, καὶ παραδάλῃ, καὶ λεοντῆ· mihi que primum legenti ita visum vulgata restituenda: quæ conjectura & Seberis nostri: eam quum MS. noster factis firmet, ita posthac emendemus: supra V, 16. ubi eadem vocatur, mendum quoque in accentu erat in MS. nempe λεοντῆ & παραδάλῃ. JUNG.

Ταῦτα εἴη. &c.] Μοχ παραδάλι καὶ λείοντι ceditum erat vulgo: reduxi verissimam MSS. lectionem: legendus ad II. B. p. 375. Eustathius.

3 Καὶ σανίς] Sequitur καὶ σανίς· ut etiam in MS. nostro emendatum est, quum alias σαλίς esset: nec illud loco movcam facile: quamvis & huic aliquid simile inveniam apud Hesych. Σαλία, πλέγμα καλῶν ὀμοίων, ὡ (an? ὀ) ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φοροῦσιν αἱ Λακωνικαὶ οἱ δὲ θολία. JUNG.

4 Καὶ οἷς ἂν οἱ ὀρνιθ. &c.] Οἱ non est in C. A. C. V. ἀν ὀρνιθοθήραι χρωῖντο. Κίην.

Καὶ οἷς ἂν οἱ ὀρνιθ. &c.] MS. καὶ οἷς ἂν ὀρνιθοθήραι χρωῖντο, παγίδες, καὶ νεφέλαι, καὶ δίκτυα & scribe καὶ δίκτυα. Possent & priora ita scribi: καὶ οἷς ἐν ὀρνιθοθήραι χρωῖντο. Sed non opus videtur. JUNG.

5 Π. καὶ νεφέλαι &c.] C. A. π. νεφέλαι δίκτυα. C. V. & Salm. C. καὶ δίκτυα. Gl. Νεφέλαι, retes aurigales: maculas rei etiam dixeris Latine: cætera non sunt in C. A. Κίην.

6 Ἐν ὄρνισι] MS. ὀρνισι. Verba Aristophanis in ὀρνισι sunt non longe nimis ab initio:

Μὰ γιν', μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα. Ubi Scholiastes adnotat νεφέλην etiam εἶδος δικτύου θηριωτικού esse. JUNG.

7 Περὶ πῆρας &c.] Titulus non est in C. A. Κίην.

8 Πηρίδιον εἶποις ἂν, &c.] Salm. C. ἂν delet. C. A. καὶ θ. κ. θ. Κίην.

9 Σκηναῖς καταλαμβάν.] MS. καταλαβοῖσαις. SEB.

Σκηναῖς καταλαμβάν.] Σκηναῖς καταλαμβάνουσας recte noster MS. ut vulgatum a Sebero est: quamvis ineptus quis denuo σκηναῖς emendarat in MS. JUNG.

10 Καὶ θύλακα καθ' Ὅμ.] Ubi hoc legatur apud Homerum mehercle nescio: scirem autem libens, ut λάρυκα χρυσίην ἱλ. ω. & ἀργυρίην ἱλ. σ. indicio indicis, quem utilissimum confecit in eum Poëtam Seberus noster, apud eum legi scio. JUNG.

Καὶ θύλακα &c.] MSS. in hoc loco reformando parum nos adjuvant: sic lectum fuit ante nos: καὶ θύλακα καθ' Ὅμηρον, καὶ * οὐλακκον· pro qua posteriori voce θύλακον me restituisse neminem agere latere existimo.

11 Καὶ * οὐλακκον.] F. θύλακον, SEB.

Καὶ * οὐλακκον.] C. A. καὶ οὐλάκιον· C. V. οὐλακκον. Salm. pro οὐλακκον recte leg. θύλακον. Κίην.

Καὶ * οὐλακκον.] Quod sequitur, καὶ οὐλακκον, in MS. uno κ. est, καὶ οὐλακκον. Mihi nihil incidit, nisi quod & Sebero nostro forte θύλακον scribendum. JUNG.

12 Καὶ θυλ. θυλακίσκιον] MS. καὶ θυλακίσκ. SEB.

Καὶ θυλ. θυλακίσκιον] C. A. θ. θ. κώρυκον· C. V. θυλακίσκον. Κίην.

Καὶ θυλ. θυλακίσκιον] MS. καὶ θυλακίσκον, ut malim: supra etiam θυλακίσκον ex Triphalete Aristophanum habes Segm. 151. JUNG.

13 Κώρυκον, καὶ κωρύκιον, κωρ.] MS. interponit καὶ. SEB. Κώρυκον, καὶ κωρύκιον, κωρ.] C. A. κωρύκιον κ. βύσμα, ὡς Ἀριστοφάνης ὁ βύστραν ἄναξ, κίταριστρία· C. V. καὶ κώρυκον, κωρυκίδα, ὡς ἐν ταῖς Ὀλακισιν· καὶ κώρυκα δ' ἂν. Κίην.

Κώρυκον, καὶ κωρύκιον, κωρ.] MS. καὶ κώρυκον, καὶ κωρυκίδα, ὀμιλλίς καὶ κωρύκιον. JUNG.

Κώρυκον] In Glossis: κώρυκας, pera: magis enucleate Hesychius: Κώρυκος, θυλάκιον· ἴσται δὲ δερματινὸν ἀγγεῖον ὁμοῖον ἀσκά· οἱ δὲ πλοῖον οἱ δὲ λόγχην· rectissime λόγχην ad Athenæum Casaubonus emendavit: meminit etiam Homer. Od. E. & ad eum Eustathius: inde est γυνάσιον διὰ κώρυκον, cujus mentionem facit & ἰστορία laudat Paulus Egr. lib. I. c. 17. aliis, ut Artemidorus, θύλακος id ipsum ludendi genus appellatur. Antiphrasti fabula Κώρυκος κύριος laudatur ab Athenæo, si vera sit

κίδα, ὡς ἐν ταῖς ὀλκάσιν ¹⁴ Ἀριστοφάνους· καὶ βύσμα δ' ἂν εἴη τῶν χρησίμων, ¹⁵ τοῦ αὐτοῦ εἰπόντος, βύσμα καὶ ¹⁶ γευστήριον· τοῦτο δὲ βύστραν ἕτεροι κεκλήκασιν, ὡς Ἀναξανδρίδης ¹⁷ Κιθαριστρία, καὶ Ἀντιφάνης Ὀρφεῖ, βύστραν τινὰ ¹⁸ ἐκ φύλλων τινῶν· ¹⁹ ἀλλὰ μὴν ²⁰ τῷ στεγαστήρι ὀρόφῳ προσήκειν ἂν καὶ οἱ στρατῆρες,

dem dices pro crumena, ut Aristophanes in Holcadibus. Tum & locus quoque utensilium fuerit, eodem dicente, Loculum & pocillum: hunc vero nonnulli bystram vocarunt: ut Anaxandrides in Citharistria: & in Orpheo Antiphanes, Bystram quandam ex foliis. Veruntamen pocillo quoque convenerint contexta tegmina,

inscriptio, aut ejus non alia forsitan ratio. Quod in Polluce sequitur κάρυκος est & in Suida: Καρύκιος, κάρυκος, βυλακίος, τὸ παρ' ἡμῶν βουλυγίδιον ἢ πλιγμά δεκτικὸν ἄρτου· de βουλυγίῳ inspicie laboriosissimum eximii Cangi opus: κάρυκίδα reperies in Ericharmi loco Segm. 179. ab eadem emanat origine κάρυκιδιον, cujus vocabuli significationem a priori paullum diversam talem Hesychius adnotat: Καρύκιδιον, ὅπερ οἱ τοξεύοντες διεματινὸν κοίλωμα τῷ εὐνοίῳ πηχί περιθεύουσιν· unius alteriusve voculæ translatione persanari potest hic locus: διεματινὸν κοίλωμα, ὅπερ οἱ τ. &c.

14 Ἀριστοφάνους.] Deest Ἀριστοφάνους in MS. De comycide veteres παράγειν Ἀριστοφάνους χρῆσιν ταύτην scribit Eustath. ad Ὀδυσσ. ε. σπορίς οὐ μικρά καὶ κάρυκίς ἢ καὶ τοῖς μάττοισι ἔγγυς· quæ forte ex Ὀλκάσιν & a Nostro intellecta fuerit: infra quoque in Ericharmi χρῆσι eadem vox Segm. 179. ut & κάρυκος in alia mox. JUNG.

15 Ταῦ αὐτοῦ εἶπ.] MS. τ. χρησίμων, Ἀριστοφάνους εἶπ. JUNG.

16 Γευστήριον.] Στεγαστήριον, ut nunc editum mox e MS. & Not. Sylb. tamen MS. ibi στεγαστηρίῳ ῥόφῳ ut dubitare possis au verior lectio, στεγαστήρι ὀρόφῳ. SEB.

Pocillum. [Vid. not. Gr. t. SEB. 2.

Γευστήριον.] Hoc ne sollicitandum quidem est; & errant, si qui hoc conati: βύσμα καὶ γευστήριον. Aristophanes enim junxit, ut ex MS. supra in ipsa χρῆσι Segm. 75. restitui. JUNG.

Γευστήριον.] Recte veram Pollucii & germanam lectionem adseruit Jungermannus: ego quæ hoc de loco notavi, legere potes X, 75. ubi itidem occurrebat, sed magis plenior. De γευστηρίῳ vero alium hic adducam testem, qui quodcumque moveri potest litis facile decideret, & lucem insuper huic voci accendet: is est Pherocrates in Tyrannide:

Εἶτα κεραμύσσοντα τοῖς ἀδράσι ποτήρια Πλατῆα, τῶν οὐκ ἔχοντ', ἀλλ' αὐτὸ τοῦδαφος μόνον,

Καὶ χί χωροῦντ' οὐδὲ κόγχην, ἐμφερῆ γευστηρίαις.

Ex quibus profecto clarissime perspicimus, quæ fuerit hujus vasculi figura, patellæ scilicet simillima, lateribus deltitata: locus est apud Athen. XI. βύστρα a βύσματι non differt: βύστραν ἐπιβύσιν nescio quo loco legerim: βύσιν, unde voces hæc deducuntur, obdere: Gl. obde, βύσον· Hesych. βύσιν τὰ ἄτα, ἐπιβύστων. Vid. & Suidam: sic & ἐπιβύσιν. Hesych. ἐπιβύστων, φραξάτων, φρωσάτων· hinc κυψιλίς ἐπιβύστρα in Luciani Lexiphane, apud quem eundem κυψιλόβυστα ἄτα & alia vox παράβυστος. Antiphanes e MSS. χρῆσιν αυξίμους: ἐκ φύλλων τινῶν· quod τινῶν nec non Falckenburgii Codex habuit: vides autem materiam βυστρῶν folia quædam: huc attinere existimo hæc Hesychiæ: βύστραι, αἱ τῶν λαχάνων ἐπίσει· proprie scilicet opercula non recte dicas βύστρας & βύσματι, sed materiam quandam contortam e foliis aut simili re, vel etiam quodvis ligneolum, quod foraminibus seu aperuris doliorum inseritur: Aristophanes Amphitao: βύσμα φλίων apud Suidam. De Anaxandride vero Comico, cujus nomen sæpius in Codicibus editis cum Alexandride fuit commutatum, diligentius egi ad VII, 59. in hoc autem errorem non levem Meursius erravit, eumque sequi eruditissimi viri: sed hæc tota de re alibi majori cum cura disseram.

17 Κιθαριστρία] MS. κιθαριστρία. JUNG.

18 Ἐκ φύλλων.] MS. ἐκ φύλ. τινῶν. SEB. Ἐκ φύλλων.] C. V. ἐκ φύλλων τινῶν· ἀλλὰ & c. vid. Hesych. in βύστραι. Salm. βύστραν τινὰ ἐκ φύλλων τινῶν ex V. C. Kühn.

Ἐκ φύλλων.] MS. auctius φύλ. τινῶν, ut & Seberii. Sic ergo particula verius fuerit:

— βύστραν τιν' ἐκ φύλλων τινῶν. JUNG.

19 Ἀλλὰ μὴν] C. A. ἀλλὰ μὴν non habet. Kühn.

20 Τῷ τε στεγαστηρίῳ] C. A. τῷ δε στεγαστηρίῳ λ. π. οἱ, στ. κ. ὡς Ἀριστοφάνης πόσους & c. καὶ αὐτὸ κ. & c. C. V. τὸ στεγαστήριον ῥόφῳ (ὀρόφῳ) προσήκειν, καὶ οἱ στ. καὶ τὰ κ. Salm. C. τῷ στεγαστηρίῳ ῥόφῳ προσήκειν· perperam: leg. στεγαστήρι ὀρόφῳ. Kühn.

Τῷ τε στεγαστηρίῳ] Antea edebatur: τῷ γευστηρίῳ ῥόφῳ προσήκειν οἱ & c. H. Stephani in suo Codice emendatæ στεγαστηρίῳ sic, ait, στεγαστηρίῳ Segm. 180. & προσήκειν. In nostro MS. pessime hæc relictæ, τῷ στεγαστηρίῳ ὀρόφῳ (prius videtur voluisse ῥόφῳ) ita ut vix subluceat MS. lectio, quæ subluceat tamen & fuit hæc: τὸ στεγαστήριον (quamvis videatur στεγαστήριον ῥόφῳ scriptum: illud enim nescio an a recenti vel veteri manu) ῥόφῳ προσήκειν καὶ οἱ στρ. καὶ τὰ κ. Unde ne dubita totum locum ita emendare certo: ἀλλὰ μὴν τῷ στεγαστήρι ὀρόφῳ προσήκειν καὶ οἱ στρ. dixi supra jam de στεγαστήρι κελάρῳ ad Segm. 170. ubi id quoque Pollucii vindicavimus. Ceterum ne quid non iradicemus, in MS. Salmanticensi Schottius hanc lectionem hic extare ait: ἀλλὰ μὴν ὡς στεγαστήριον ὀρόφῳ προσήκειν ἂν οἱ στρατῆρες. JUNG.

Τῷ τε στεγαστηρίῳ ῥόφῳ] Jam facile vulgata lectione caremus, cum alia, eaque sola vera e MSS. sufficere potest: hæserunt hic eruditi viri, nec immerito: sed omnem absterfit difficultatem Jungermannus nolter perspicacissimus. Excerpta, quæ Falckenburgii appellamus, talem exhibent loci scripturam: ἀλλὰ μὴν ὡς στεγαστήριον ὀρόφῳ προσήκειν ἂν καὶ οἱ στρατῆρες, καὶ τὰ κελάρῳ: hæc planissime consentiunt cum Codice Schottii Salmanticensi, nisi quod ibi προσήκειν, quæ differentia perperata est: & profecto, ubi quandam ex hoc libro lectionem Schottius adnotavit, eam & ab Excerptis nostris e vestigio confirmatam invenit, ut non levis mihi suspicio oboriatur, eundem forte Codicem esse, quo Schottius est usus, cum illo nostro, cujus Excerpta auro contra cara sæpius & amplissime laudavimus: vellem sane, istius Codicis aliquando nobis copia dari; nec dubito, quin plurima egregia, quæ hæcenus latuerunt, ex eo proferri possent: illa vero lectio quanti sit facienda, ego quidem haud facile dixerem: id tamen mihi firmiter persuadeo, nonnullam ejus nobis habendam esse rationem: si liceat voculam inferere, sensum ex illa scriptura non ineptum nec incommodum apparbo: ἀλλὰ μὴν ὡς στεγαστήριον (vel στεγαστήριον) ὀρόφῳ προσήκει, οὕτως ἂν καὶ οἱ στρατῆρες & c. στεγαστήριον quo minus dici queat, nihil impedit, ut στρατῆριον a στρατῆρ' hæc tamen adeo non defendo, ut aliis etiam me potius dedam, & Codicis P. atque V. lectionem sequar, quæ vere elegans est & perfecta: eam tamen expolivi Falckenburgianis Excerptis adiutus. Στεγαστήρ ὄροφος nihil aliud, ac στεγαστήρ κελάρῳ, quem paulo ante hæc e MSS. Pollucii reddidimus. ὄροφος, κελάρῳ, ἢ στεγαστήρ. ἦδη δὲ καὶ ὀρόφῳ inquit Hesychius: quod latius exequitur Eustathius ad Homerum, & Schol. Eurip. ad Orest. ὄροφος λέπ-

73 vel floreæ: • utraque vero in Aristophanis Babylonii:

Quos habet vitorum flores iste?

& rursum, tuguriis domum construxit. Secundum Aristophanem vero in Holcadi-bus dices, Paxillos expellere, & scuticam ferream, bidentes, & sarmentorum fasci-

21 καὶ τὰ καλυμματία. • ἀμφὼ δὲ ἐν Ἀριστοφάνους Βαβυλωνίους,

22 Πόσους ἔχει στρατηῆρας ἀνδρῶν οὐτοσί. καὶ αὐτὸ πάλιν, 23 ὡς οὐ καλυμματίους τὸν οἶκον ἤρεφε. 24 Φαίης δ' ἀν κατ' Ἀριστεφάνην λέγοντα ἐν Ὀλκίσι καὶ παττάλους ἐκκρούειν, καὶ σκυτάλον ὑποσίδηρον, 25 καὶ σμινύδας, καὶ ἀγκυ-

τὸς κάλαμος καὶ παπυρῶδες εἰς ὄροφάς ἐπιτεταμένους nec opus est in re nota veterum compilare scriinia. Progredior ad στρατηῆρας, in quibus si quid fuerit obscurum detegemus: VII, 124. ita legitur: γίψος, κέραμος στεγαστήρ, ἐρέψιμα ξύλα, ἃ ο Θουκυδίδης εἶπε τὴν ξύλων σιν πηλὸς &c. ante πηλὸς in vulgatis editum fuit στεγαστήρ, quod ibi nos merito eiecimus, siquidem e MSS. eadem vox paulo ante κέραμος στεγαστήρ fuerit reposita: sed tamen ibi cogitandum esse dixi, num aliqua possit emendatione huic voci succurri, alibique periculum me facturum esse promisi: id hic non inopportuno fiet loco: scilicet quod tum animo meo observabatur, erant στρατηῆρες, qui profecto non abs te & præter Pollucis propositum eo loco interponi possunt: quid enim aliud στρατηῆρες, quam ἐρέψιμα ξύλα; sunt igitur afferculi, qui tegulis tectorum subferbantur: Benedictus afferculus exponit, afferes cetera Glossaria: varie tamen interpretati sunt vocem veteres Grammatici: audire juvat *Etymologici* Magni parentem: καὶ στρατῆρ λέγεται μὲν ἐν τῇ συνθείᾳ τὸ πλέγμα τὸ ἀπὸ τῶν παπύρων εἰς σκεπὰς καὶ καλύβας πεποιημένον· εἰ δὲ ῥήτορες στρατηῆρας καλοῦσι τὰ μικρὰ δοκίδια τὰ ἐπάνω τῶν δοροδοκῶν τιθέμενα· ἢ τὰ εἰς ὄροφάς πεποιημένα· ἄλλοι δὲ πλέγμα λέγουσι τὸν στρατῆρα ἀπὸ ῥάβδων εἰς ὄροφὴν πεποιημένον· quæ posteriora præcipue ad rem nostram faciunt; ex illis enim patet στρατηῆρας dictos esse afferculos decussatim positos, qui tectum sustineant: usum hac voce reperio *Philonem* libr. V. Βίλοποιικῆς p. 87. *Edit.* Paris. ita eis τὰ ἀνὰ μέσον τῶν ἀψίδων διαστήματα στρατηῆρας ἐπιβάλλειν τοὺς ἰσχυρωτάτους, καὶ ἀναθὴν κάλαμοι, καὶ κατακλιῖναι ὡς βέλτιστα· pauloque post ea: καὶ στρατηῆρας ἐπιβαλὼν κηράμωνον afferes utrobique reddidit *Interpres*: viden' igitur aut κεράμων vel tegulas, aut κάλαμοι his afferibus instratum: utraque materia domos contegere solebant: στρατηῆρα dixit *Etymologus* in Γεῖρα, ut volebamus στεγαστήρια modo a στεγαστήρ enata: & στρατηῆρια *Hesych.* Γεῖράδια, στρατηῆρια. De illis autem δοκίδιαι τοῖς ἐπάνω τῶν δοροδοκῶν, quæ structuræ loco tantum, non itidem usu ab istis afferculis, quos exposuimus, differre-bant: videndus & *Hierocritus*, quem *Suidas* verbo tenus exscripsit. In *Aristophanis* priori loco ἀνδρῶν intelligendum de andronitibus nemo sani capitis *Jungermanno* controversum fecerit; ad eum itaque modo accentum posui: alteram etiam ῥῶσιν librariorum petulantia violavit: reduxi MSS. lectionem: non noluerit forsitan aliquis ad normam vulgaræ scriptio-nis: ὡς ἐν καλυμματίους &c. ut ἐν καλυμματίους pro καλυμματίους adhibi-tum putetur: hoc autem qualiscunque sit pretii, MSS. tamen adhærere consultum duxi.

21 Καλυμματία.] MS. καὶ τὰ καλ. SEB. Καλυμματία.] MS. καὶ τὰ καλυμματία. Sic & MS. Seberii: nec aliter scribendum est: quo modo & præcellit καὶ οἱ στρατηῆρες. JUNG.

22 Πόσους ἔχει στ. ἀνδρῶν οὐτοσί] *Salm.* pro ἔχει ex C. V. hal et ἔχει, qui ἔ ἀνδρῶν γεττες; alius homo doctus adscripsit: ἀναδρῶν. KÜHN. Πόσους ἔχει στ. ἀνδρῶν οὐτοσί] MS. ἔχει στ. ἀνδρῶν sed σ male repetitum ab initio sequentis vocis. Ceterum pro ἀνδρῶν quoque ἀνδρῶν si mecum leges, versiculus aptum sensum habebit; & non aliter scripsisse *Comiciem* existimo:

Πόσους ἔχει στρατηῆρας ἀνδρῶν οὐτοσί;

De loco enim quaerit, qui *andron* (cujus etiam supra mentio I, 79. IX, 46.) vel *andronitai* vocatur, differentia a *gynaceso* causa, quoniam is *στρατῆρας* continet. Eundem locum *Hierocritus* intellexit, quum in *στρατῆρ* ait, hoc nomen esse etiam in *Αριστοφάνους Βαβυλωνίους*. Quid vero *στρατῆρες* vid. e *H. Steph.* in *Theauro*. JUNG.

23 Ἐν καλυμματίους] Post ἐν deest nomen fabulæ, tollendumque comma post καλυμματίους. *Sylb.* SEB. Ἐν καλυμματίους] Pro αὐτὸ πάλιν *Salm.* C. V. ἀνκαλίος: C. V. ὡς οὐ κ. τ. ὁ. ἢ. quod domum non tegeret *καλυμματίους*. KÜHN. Ἐν καλυμματίους] MS. καὶ αὐτὸ πάλιν, ὡς οὐ καλυμματίους τὸν &c. Sic & hic elegantem versiculum restitue-mus:

ὡς οὐ καλυμματίους τὸν οἶκον ἤρεφε. Nisi potius tamen Ὅς οὐ καλ. *Aristophanes* scripserit. JUNG.

24 Φαίης δ' ἀν κατ' Ἀρ.] C. A. καὶ παττάλους ἢ κ. σ. ὑποσίδηρον. KÜHN.

Φαίης δ' ἀν κατ' Ἀρ.] MS. κατὰ Ἀριστ. JUNG. 25 Σμινύδας, ἀγκυλ.] C. V. καὶ σμ. καὶ ἄ. C. A. σμινύδας &c. *Salm.* σμινυῖδας καὶ ἀγκυλίδας &c. καὶ semper adjecto. KÜHN.

Σμινύδας, ἀγκυλ.] MS. ὑποσίδηρον, καὶ σμινύδας, καὶ ἀγκυλίδας quasi & hæc quatuor voculæ ex iisdem Ὀλκίσι additæ: quod credere nil absurdum forte. JUNG.

Σμινύδας] Καὶ interpositum e MSS. Omnia quæ hic profertur & ego juxta cum *Jungermanno* ex *Aristophanis* Ὀλκίσι fabula depromta judico: etsi vero MSS. cum vulgatis ferme conveniant, quædam tamen in hisce aliter atque vulgo leguntur scribenda ducor: primum quidem παττάλους ἐκκρούειν restituumdum mihi videbatur, *clavos ræperere*: pari modo ἰπιούρους ἐκκρούειν apud alios: ipsumque illud σκυτάλον ἐκκρούειν LXX. *Interpretes* alicubi habent: dein σκυτάλην malle: σκυτάλον enim alibi legisse me non memini, quamquam catantum de causa vocabulum illud sane non temere rejiciam, cum permulta reperiantur apud Græcos non duplicis tantum, sed & triplicis formæ: dixerunt igitur σκυτάλον & σκυτάλην σκυτάλος autem ὑποσίδηρος vel σκυτάλον ὑποσίδηρον *baculus ferreus ligno obductus*: & ita vocari dolo potuit: Vid. *Hesych.* in *Δόλωνες* contra ea ἀγάλματα ὑπεξυλα, *σταγμα* vel *imagines lignæ auro vel argento illitæ*, ut *Scholastes* anonymus in *Hieroglyphis* exponit: ea vero qua dixi notione ὑποσίδηρος apud *Platonem* occurrit, apud quem & ὑπόχαλκος, *substantius*, ἰκάρυρος, ἰπόχρσος: alibi data occasione de istis & similibus notabo. Porro *σμινύδας* probabilis conjectura in *σμινύας* esse commutandas mecum cogitavem: *σμινύα* satis e solo nostro *Polluce* cognosci potest: *σμινύδα* vero quis dixit unquam, aut quis reperit? sed, ut ingenio sum minime proclivi ad quicquam facile mutandum, quippe qui sciam ista vitorum cruditorum inconsiderantia sapius bene constituta veterum auctorum loca deturpari potius, quam illustrari & emendari, rationes circumspexi, si quæ forsitan inveni-ri possent, quibus *σμινύδας* vindicarentur: & offerebant se certe: *σμινύδιον* enim unde, nisi ἀπὸ τῆς *σμινύδος*; ut *σαῖς*, *σαῖδος*, *σαῖδιον*, & talia infinita: porro apud *Hesychium* est *Σμινύς*, *σμινύη* ubi meo periculo restitutas licet *σμινύς* factas itaque tectas sibi suas *σμινύδας* habeat *Aristophanes*.

λίθας· καὶ, ὡς ἐν Ταγηνισταῖς, ²⁶ Νεβρίδα, καὶ λίθους παρίονους καὶ κηρύκιον· καὶ ὡς ἐν Ἡρώσι, ²⁷ ἴθι δὴ λαβῶν τὸν ῥόμβον ἀνακαδώνισον· ²⁸ καὶ ὡς ἐν Γῆρα, ²⁹ Πτωχικοῦ Βακτηρίου· καὶ Βακτηρία δὲ ³⁰ Περσὶς ἀντὶ καμπύλης, καὶ ³¹ καλαμίνους αὐλούς· ³² τοὺς δὲ κάλους, καὶ σχαι-

culos : & ut in Tagenistis dicit, Nervum, lapides asperos, caduceum : atque ut in Heroibus, Abi trochum accipiens crepitato : & ut in Senecta, Mendicante scipione. Et Βακτηρία vero Persis, ἀντὶ καμπύλης. Atque tibias arundineas. Rudentes vero, & fu-

²⁶ Νεβρίδα, λ. π. &c.] C. A. νεβρίδα καὶ λίθους παρίονους κ. C. V. νεβρίδα καὶ λ. παρίονους καὶ κηρύκιον· πωρίονος λίθος trochus est. Gl. πῶρας, ὁ λίθος, Tofius. Pro νεβρίδα leg. νεβρίδα, pellem hinnulis cervinis. Kühn.

Νεβρίδα, λ. π. &c.] MS. νεβρίδα καὶ λίθους παρίονους καὶ κηρύκιον quæ quoque vulgatis certe rectiora : ut hæc omnia sint Aristophanea e Tagenistis. Miseret me τοῦ κηρύκιου, quod ita vulgo solum astat. Jung.

Νεβρίδα, λ. παρίονους, κηρ.] Arrisit veterum librorum lectio : νεβρίς & νευρίς propter simillimam apud recentiores Græcos pronuntiationem facile confundi poterunt : supra eisdem modi & alia exempla adduxi : nebrida Græci dixerunt variam Βακχάντιον vestem, unde proverbio dicitur quis νεβρίδα ἐνίσθαι, qui deditus est ebrietati, vel homo vertumnus & mutabili ac doloso ingenio : rem totam alibi plenissime explicui. Vides autem hic λίθους παρίονους, qui in memoriâ revocant Pollucis locum VII, 123. ubi cum Αὐτορ νοστερ λίθον παρίονον recensebat, hunc ipsum, credo, Comici locum in mente habuit : veteres autem παρίονο λίθον dixerunt trochum, πῶρον, eadem elegantiâ, qua Macenas Epigr. in Horatium Jaspides lapillos ipsos Jaspides vocavit, ac mellitissimus Anacreon Παρθίου ἀνδρὶς pro ipsis Parthis adhibuit : Nonnus in Dionysiacis hanc dicendi concinnitatem non tam oblatam usurpasse, quam studio & data opera captasse deprehenditur : tum post hæc καὶ κηρύκιον illa vox a reliquis vulgo majori distinctionis nota fuit separata, & solitudinem suam quodammodo deplorabat : κηρύκιον vel κηρύκειον & caduceus, pacis signum, & locus, in quem præconium facturi ascendunt : utram notionem locum hic habere dicamus ? priorem omnino : vide Hefychium. Sed veniendum ad alteram ex Heroibus Aristophanis ῥῆσιν, in qua paucis defungemur : Hefychium ex his Comici verbis recte Sopringius emaculavit : Ἀνακοδίνισον, ἀνάσιμον· & credibile est Grammaticum illum ad hunc Aristophanis locum respexisse : quid autem hic τῶ ῥόμβου facies ? ego quidem opinor ῥόμβου ab Aristophane appellatum τὸν κάδωνα, quo motu & agitato vigilias circuibant atque excitabant οἱ περὶ πόλοι vel περιπολάρχοι quod traditum pluribus in locis ab Aristophanis Scholiaste & Hefychio nemini humanioris ingenii latebit : percommode igitur ῥόμβου ἀνακαδώνισον. Non me præterit alium etiam ῥόμβου in factis magicis usum esse, cum scilicet eo concusso devotiones faciebant, & manes ab inferis evocabant : Hefychius inter cetera de rhombo : καὶ ἐν ταῖς τελευταῖς διείτται non diversum est ab hoc στροφαλὸς ἑκατικὸς, cujus in Chaldaicis oraculis, & Pselli ad hæc Commentariis fit mentio, ac de quo pererundite scripsit Britannia non periturum decus Seldenus de Dss Syror. P. II. nec non Meursius Lethion. Theoph. c. III. postea ea de re pluscula forte non cuivis cognita & observata proponere ; sed tempori & instituto serviendum esse sentio : hac vero posteriori significatione si ῥόμβου in Comico velis interpretari, non valide obnitari, quamquam prius præplaceat.

²⁷ ἴθι δὴ λ. &c.] C. V. ἴθι δὴ· & ῥόμβου C. A. rhombum concute ut resonet : quod fiebat in magarum incantationibus. Hefych. ἀνακοδίνισον male. Kühn.

²⁸ ἴθι δὴ λ. &c.] MS. ἴθι (sed emendatum ἴθι) δὴ λ. τ. ῥ. ἀνακαδώνισον. Sed recte vulgo, & integer est senarius :

ἴθι δὴ λαβῶν τὸν ῥόμβον ἀνακαδώνισον.

ῥόμβου varix significationes, ut apud Hefychium, & alios videre potes. Jung.

²⁸ Καὶ ὡς] Kai abest a C. A. Kühn.

²⁹ Πτωχ. Βακτ.] Βακτηρίου πτωχικόν, baculum mendicorum. Kühn.

Πτωχ. Βακτ.] MS. alio ordine, βακτηρίου πτωχικοῦ. Jung.

Πτωχικοῦ βακτηρίου.] Falckenburgii Excerpta : πτωχικόν βακτηρίου· quod parum abest, quin pensius & præstantius vulgata lectione existimem : sanquam ipsa me formationis raritas delectat, quanquam exemplis tamen non careat ; præsertim cum pleraque omnia, quæ ex Aristophane Pollux hoc loco adfert, a communi usu sint remotiora, ut ipsum illud, quod adiacet, βακτηρίον, quam βακτηρίαν magis usitate Græci dicunt : textu tamen immutando abstinui, ne quis mihi jure merito convicium facere possit. Mox ἀντὶ καμπύλης debere legi quivis vel mediocri ingenio animadvertisset : male habuit Jungermannum nostrum hic locus : qui enim βακτηρία Περσὶς ἀντὶ καμπύλης usurpari potuit, cum Sciripontem Persicum alii Grammatici rectum fuisse tradant ? me quidem ista difficultas primum eo impulit, ut emendare aggredere : καὶ βακτηρία δὲ Περσὶς, ἥτις ἀντίκειται καμπύλη· quæ mihi audacia an feliciter cesserit, non dixerō : aliorum id esto judicium : sed re tamen iterum expensa illam opinionem meam reliqui : scilicet observandum maxime insolentia ab Onomasticographo nostro hic esse ex Aristophane congesta, ut jam antea dixi ; quibus omnino annumerari meretur, si βακτηρίαν Περσίδα ἀντὶ καμπύλης posuerit : hæc autem Aristophanea esse ex ejus Γῆρα docuerint αὐλοὶ καλαμίνου, quos itidem attulit Segm. 153. De baculis interim qui erudita & rara concupiverit cognoscere, illum adire jubeo ad Casauboni Commentarium in Theophr. Char. Περί Αρεσκείας.

³⁰ Περσὶς, ἀντὶ καμπύλης] C. A. περὶς· C. V. Πέρσης ἀντὶ καμπύλης. leg. Περσὶς· Hefych. Περσικὰ inter alia dici vult ὀρθὰς βακτηρίας, nisi ibi μὴ exciderit, ut notetur baculus incurvus : aut Hefych. accipiendus de baculi parte inferiore, quæ recta esse possit, summa tamen incurvata. Salm. C. καμπύλης. Kühn.

Περσὶς, ἀντὶ καμπύλης] MS. Πέρσης· Sed vulgatum videtur rectius, non quod etiam sequitur, ἀντὶ καμπύλης· pro eo enim omnino emenda, ut MS. postea habet, ἀντὶ καμπύλης· Persicam itaque βακτηρίαν ait incurvam esse. Sed contra ab Hefychio Περσικὰ inter alia, ὀρθὰς βακτηρίας exponuntur. Quæ inter se pugnare videntur, & explicanda sunt a Casaubono nostro, cujus de baculis & eorum forma multiplicique apud veteres usu observata dudum expectamus. Jung.

³¹ Καλαμίνους αὐλούς.] C. A. αὐτούς. Kühn.

Καλαμίνους αὐλούς.] Καλαμίνους αὐλούς & nuper supra Segm. 153. nominavit. Et nescio sane quam apte hic intrusum : nisi forte locus mutilus est vel disiectus. Jung.

³² Τοὺς δὲ κάλους, &c.] C. A. τὰ δὲ σχοινία καὶ κάλους (C. V. κάλας) καὶ ὄπλα α. εἰ. Ο. δὲ ο. β. Salm. C. τοὺς δὲ καὶ ὡς· lege κάλας. Kühn.

Τοὺς δὲ κάλους, &c.] MS. κάλας· rectum quoque. Jung.

Τοὺς δὲ κάλους] Recte quidem ; sed MSS. ratio erat habenda, in quibus κάλας Ἀττικώτερον, quod apud Aristophanem occurrit non uno in loco : πάντα κάλας σείειν Attici plerumque, cum vulgo πάντα κάλοι dici soleat. Vid. me ad Segm. 133. Ὅπλα παντὶ ἀτμαπτεία præcipue ab Ionibus dicuntur : eam ob causam apud Herodotum & Hippocratem frequenter hæc vox occur-

thes, & arma quoque vocaveris. Homerus quoque funem nauticum dixit.

νία, καὶ ὄπλα ἀν εἴποις. Ὅμηρος δὲ καὶ ὄπλον βύβλιον.

• CAPUT XLIV.

• ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΔ.

174

De vasīs aureis, argenteis, aliisque metallicis.

34 Περὶ χρυσώματων, καὶ ἀργυρώματων, καὶ τῶν ἐκ μεταλλικῆς ὕλης.

Numerabis etiam vascula aurea, argentea, & aenea in vasculorum numero. Aenea nominante non Xenophonte modo in Expeditione, sed & Aristophane in Pelasgis, aenea vasa, & pulvinaria. Lysias vero ad Cleonem argentea vasa dixit, & aurea.

Φαίης δ' ἀν³⁵ καὶ χρυσώματα, καὶ ἀργυρώματα, καὶ χαλκώματα ἐν μέρει τῶν σκευῶν οὐ μόνον ἐν τῇ ἀναβάσει Ξενοφῶντος εἰπόντος³⁶ χαλκώμασιν, ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνους³⁷ ἐν Πελαργούς, χαλκώματα, προσκεφάλαια. Λυσίας δὲ ἐν τῷ πρὸς Κλέωνα³⁸ καὶ ἀργυρώματα, καὶ χρυσώματα εἴρηκε.

rit: *Galeni Glossa*: ὄπλα, κἀλοι ἀπὸ σταύπου (στάπου) ἢ λίου, ἢ κανάβιος.

33 *Ennem nauticum* Od. φ. 338.

Κεῖτο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὄπλον πῶς ἀμφιερίσσης βύβλιον.

quod interpretantur: *facebat sub porticu instrumentum nautis hinc inde remis instructa Byzantium.* Schol. Brev. βύβλιον, κανάβιον· οἱ δὲ τὸ ἐκ παπύρου. *SEB.* 2.

βύβλιον.] C. V. βιβλίον, male. KÜHN.

βύβλιον.] MS. βιβλίον· & sic etiam *Enflathium* videtur agnovisse, si recte apud eum edunt. Sed ut idem etiam monuit, & se in iis, quæ ad *Περὶ ἡμετέρας* commentatus est, monuisse ait, *διφορεῖται κατὰ τὸ διχρονον ἢ ἠθησὶα βύβλιος*, quemadmodum & *μάλυβδος* apud veteres: δηλοῖ, addit, δὲ αὐτὸ καὶ ὁ γράψας ἐν ἱστορικῷ Λεξικῷ, ὅτι βύβλιον καὶ βιβλίον διχῶς. Locus alias *Homeri* in Γλ. φ. hic est:

Κεῖτο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὄπλον πῶς ἀμφιερίσσης βύβλιον, ἢ ῥ' ἐπέδωκε θύρας — JUNG.

34 Περὶ χρυσώματων. &c.] Titulus non extat in C. A. nec in *Salmasiano*. KÜHN.

35 Καὶ χρυσώματα καὶ ἀργυρώματα. *Casaub.* in *Athen.* lib. VI. cap. 4. *SEB.*

Καὶ χρυσώματα καὶ ἀργυρώματα.] C. A. ἀργ. χαλ. ὡς Ἀριστ. χ. π. λ. δὲ &c. ultimum καὶ χρυσώματα non adest: extantum χρυσώματα, ἀργ. notant autem *sublim*, *argentum sublim*. *Dobiss.* *Menagius* in *Laert.* lib. IV. pag. 178. putat hoc loco *Pollucem* falsitatis argui, quod dicit *Athenæus* lib. VI. c. 4. nempe quod οἱ ἐλληρίζοντες dicendum moneant ἀργυρῶν κόσμον, χρυσοῦν κόσμον, non ἀργυρώματα, χρυσώματα sed *Pollux* falsus non est per hunc locum, ut qui nihil aliud testatur, quam χρυσώματα &c. apud idoneos extare Auctores, quibus tamen non inveniuntur οἱ ἐλληρίζοντες ἀκριβοστῆρον, ut a sententia discedant. *Cod. Salm.* καὶ ἀργ. καὶ χρ. KÜHN.

Καὶ χρυσώματα καὶ ἀργυρώματα.] MS. alio ordine, ἀργυρώματα καὶ χρυσώματα. JUNG.

36 Χαλκώμασιν.] Locus est non longe ab initio lib. IV. ἀναβασ. de *Carduchorum* ædibus: ἦσαν δὲ καὶ χαλκώμασι πεμπόλλοις κατεσκευασμένοι αἱ οἰκίαι. JUNG.

37 Ἐν Πελαργούς.] C. V. ἐν Πελαργούς. KÜHN.

Ἐν Πελαργούς.] MS. ἐν Πελαργούς· & sic emenda pro vulgatis Πελαργούς. Citantur *Ciconia Aristophanis* & supra VII, 105. & apud *Hierocrationem* in *Οἰκίσκῳ*, & apud *Athen.* lib. IX. ut etiam jam indicavit *Casaubonus* noster IX. *Animadv.* 2. Et *Scholias* *Aristophan.* in *Plut.* ubi de *Patrocle*, de eo ἐν Πελαργούς mentionem fieri indicat: ut & inferius Idem de *Neoclido* in iisdem: & ex ea fabula verum de Ἀδμήτου λόγῳ profert ad *Σφῆκας*. Puto autem in verbis *Aristophanis* di-

stincte legendum χαλκώματα, προσκεφάλαια. Addo & alium locum *Aristophanis Σφῆξίν*: Ἐπειτ' ἐπαίεσόν τι τῶν χαλκωμάτων Ὀροφὴν θεάσαι· κρεκῆδ' αὐλῆς θαύμασιν. JUNG.

Ἐν Πελαργούς.] Reposui MSS. lectionem Πελαργούς· quæ *Comici* fabula creberrime solet a Grammaticis citari. Πελαργοί tamen & ipsi leguntur apud *Athenæum* lib. VI. cap. 11. ad quem locum eruditissimus *Casaubonus* vulgatam *Athenæi* lectionem ex hoc *Pollucis* nostri confirmat: sed eo quidem tibicine cum destituatur jam *Athenæus*, sine dubitatione apud eum restituere audeo Πελαργούς· sunt igitur e fabulis *Aristophanicis* emovendi Πελαργοί in eo certe nostri *Pollucis* loco ita, ut MSS. iusserunt, emaculandum esse perspicui facillime poterat e VII, 105. χαλκώματα δὲ Ἀριστοφάνους ἐν Πελαργούς καὶ Σφῆξίν εἴρηκε. Jamque adeo firmamentum accedit sagacissimæ *Meursii* conjecturæ, qui subdubitans utrisque. *Pollucis* inquam & *Athenæi*, locis Πελαργούς scribi jubebat in *Attica Biblioth.* istiusque rei iudicium Senatui rei Literariæ committebat, qui profecto in ejus propendebit partes motus tam insignium advocatorum, MSS. nostros dico, auctoritate: *Meursio*, ut in plerisque omnibus, assentitur Vir doctissimus *Fabricius Bibliotheca Græca* p. 678. ubi cum oculos conjicio in Πελαργούς inter *Aristophanicis* fabulas ibi recensitos, non possum non hoc loco admonere, errorem illum irrepsisse ex *Indice Auctorum*, quos advocat *Athenæus*: ibi seu tythoterarum culpa, seu quod ita in vetustiori quadam editione legatur, Πελαργούς scribuntur, qui Πελαργοί in ipso sunt *Athenæo*. Χαλκώματα, προσκεφάλαια distinctione separari volebat *Jungertmannus*; & ita sane sic reperio etiam apud *Præstantissimum Menagium* ad *Diog. Laert.* IV, 38. nec intercedo, quominus id fiat: cogitandum tamen, num dixerit *Aristophanes* χαλκώματα προσκεφάλαια *galeam aratum*, & cetera, quæ huc pertinent: *στομα* & *αρατῆντα* Romani vocant τὰ χαλκώματα. *Glossa*: mox in *Lysia* loco sic ante nos edebatur: ἀργυρώματα εἴρηκε καὶ χρυσώματα· sapius illam instituti nostri, quod nemo potest improbare, esse rationem dixi, ut MSS. fideliter exprimerem: hæc autem ita juncta repeririuntur in *Atticis Peryplo Maris Erythræi*: ἀργυρώματα καὶ χρυσώματα τοπικῶ ἱσθμῷ κατεσκευασμένα. *Diogenis Laertii* locum modo indicavi: in singulo numero, quod Atticis inusitatus, posuit *Epistemon* apud *Arrian.* lib. III. cap. 7. καλὸν ἀργυρῶμα μὲνδιν, χρυσοῦμα μὲνδιν. Idem hinc finxit ἀργυρωματίδια lib. III. cap. 26. οὐδ' οὐκ ἐξελύσθαι θαρῶν, ἀλλὰ περιτρεῖται τοῖς ἱματίδιαις καὶ τοῖς ἀργυρωματίδιαις· si id mihi injunctum esset negotii, ut plura conferrem, ex solo *Pausania* non pauca possent adnotari.

38 Ἀργυρώματα εἴρηκε. &c.] MS. noster, καὶ ἀργυρώματα, καὶ χρυσώματα εἴρηκεν. Idem locus supra VII,

³⁹ Περὶ ἀγροικικῶν σκευῶν, καὶ τῶν τοιούτων.

De rusticis instrumentis, & similibus.

Καὶ βαίτας δὲ τὰς τῶν ἀγροικῶν διφθέρας ἐν τοῖς γυναικείοις μίμοις ὁ Σάφρων ἐκάλεσεν. ⁴¹ εἶεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες ἐκ τῶν σκευῶν, Πλάτωνος τε εἰπόντος, καὶ ἐν ⁴² Κερκύνου Αἰσχύλου. ἀμφωτίδες τοι τοῖς ἐνωτίοις πέλας. ⁴³ Ἀλέξιδος δὲ καὶ δράμα ⁴⁴ ἀμφωτίς. ⁴⁵ καὶ ῥιπίδα δ'

Bætas porro rusticorum diphtheras in muliebribus mimis Sophron vocavit. Sint etiam Orae ansis similes, in Cercione Æschyli: etiam Platone dicente, Et vasculorum ansæ. Alexidis etiam est fabula Ansa dicta. Tum & cratem

104. & 105. fuit adductus: nam eandem orationem pu-
to, quæ ibi & apud *Athenæum* περὶ τοῦ χρυσοῦ τρί-
ποδος inscribitur. Poterat & ex eodem *Oratore* χαλκά-
ματα proferre. Nam in ea ὑπὲρ τῶν Ἀριστοφάνους χρη-
μάτων legitur: χαλκάματα δὲ σύμμικτα οὐ πολλά
ἐκίκτητο. JUNG.

³⁹ Περὶ ἀγρ. σκ.] Absit titulus a C. A. & C. *Salmasii*. KÜHN.

⁴⁰ Γυναικείοις] MS. γυναικίους. JUNG.

Γυναικείοις μίμοις] Βαίτας plerique *Lexicographi* non
omiserunt: apud *Herodotum* etiam & *Theocritum* illa
vox occurrit ea significatione, quam *Ambrosius* hic expo-
nit: sed VII, 70. inter alia & hæc reperio: οὕτω δὲ
Σοφοκλῆς τὰς σκηνὰς τὰς βαρβαρικὰς καλεῖ: quibus secun-
das agit *Hesychius*: ἔνοι δὲ σκηνὴν ἐρματίην: tum illa
mihi ex istis subnata opinio, ut censerem hanc vocem
originem suam acceptam referre Phœnicæ ΝΝΙ, quæ
domum, aut quodcumque tectum, sub quo pernoctare
quis solet, designat: inde ad quoddam vestis rusticæ
genus significandum transfudit usus vulgaris, qui miris
modis varias unius vocabuli notiones condere solet &
disseminare: neque hoc adeo quemquam percellat, cum
non desint, qui σκηνὴν quoddam vestimenti genus in-
terprentur. *Sophron* autem, quem huic vocabulo tes-
tatem *Pollux* advocavit, inter alia scriptis ἀνδρείοις &
γυναικείοις μίμοις nobilis evasit, quos adco dilexisse &
in pretio habuisse *Plato* dicitur, ut cubitum iturus eos
aliquando capiti supponeret, quod alii de *Homero* fe-
cisse narratur: videndum *Hesychius Illustris*, & qui
hunc exscripsit, *Smidæus*: meminerunt autem istius ope-
ris haud raro veteres; neque vero semper titulo ple-
no, sed & aliquando decurtato hac ratione: ἐν τοῖς γυ-
ναικείοις, ἐν τοῖς ἀνδρείοις: itaque sæpius apud *Apollonium*
Alexandrinum περὶ Ἀγρωικῆς: ubi & Σάφρων ἐν γυναι-
κείοις, ut hoc loco MS. P. habere *Jungermannus* indi-
cat: *Etymologus* in *Σκικρωθῆναι* temporis injuria vel li-
brariorum non leve damnum accepit: *Σκικρωθῆναι*,
inquit, φαμίην ἐπὶ τοῦ ῥίπου τοῦ ὄψαδρα ἐμμένοντος καὶ
δυσαικλύτου. Σάφρων ἐν τοῖς γυναικείοις τροπαιοῖς, Πρὶν
αὐτῶν τῶν νόσον εἰς τὴν μεγάλῃ σκικρωθῆναι: quæ *Sophro-
nis* hæc γυναικεία τρόπαια sunt prorsus inaudita: aut
quas ille a mulierum gente reportavit victorias, ut
τροπᾶ muliebria tam splendide statueret, & scriptis
consecraret? Delituit hæc vera lectio a me scilicet
in lucem protrahenda, nisi suaviter animo meo fu-
cum facio: scribe: Σάφρων ἐν τοῖς γυναικείοις τροπαιοῖς
τῶν νόσον, πρὶν αὐτῶν εἰς μεγάλῃ σκικρωθῆναι τροπᾶν ver-
bum ἀπὸ τοῦ τρίπευ formatum, quo pacto & τροπᾶν
sæpius autem habuisse veteres duplicem vel etiam tri-
plicem conjugandi formam in uno aliquo verbo, non
est, quod multis exemplis ostendam: sed sensum lo-
ci desideras, quem talem Latinis vocibus expressum ha-
beto: *Averte morbum, ipsique obviam isto, priusquam
inveteretur, seu invaleat, & in ipsis insideat meculis*:
ipsissimum illud *Ovidii* decantatissimum: *Principiis
obsta, sero medicina paratur, Cum mala per longas
invaluere moras*: meliora proferentem non asperna-
bimur.

⁴¹ Εἶεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες &c.] Post διφθέρας C.

A. εἶεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες &c. post Αἰσχύλου abest ite-
rum καὶ πλ. usque ad σκευῶν C. V. melius: καὶ ἀμφω-
τίδες ἐκ τῶν σκευῶν Πλάτωνος δὲ εἰπόντος καὶ ἐν Κερκύνου
Αἰσχύλου, ἀμφωτίδες τοι τοῖς ἐνωτίοις πέλας: *am-
phrotides tibi sunt spauribus proxima*: verba sunt Æ-
schyli, & senarium faciunt. *Salmasius*, ἀμφωτίδες δὲ &c. ἐν
Κερκύνου: de illo *Pausani* in *Atticis* & *Plutarch* in *The-
seo*. KÜHN.

Εἶεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες &c.] Penitus hæc perverse
habent in vulgaris, quod MS. nostri optimi indicio co-
gnoscere potuimus. Ejus lectionem inde tibi fideliter
adscribam, ut eam reponas: εἶεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες
ἐκ τῶν σκευῶν Πλάτωνος τε εἰπόντος, καὶ ἐν Κερκύνου
Αἰσχύλου,

ἀμφωτίδες τοι τοῖς ἐνωτίοις πέλας.

Ἀλέξιδος &c. Ita prorsus MS. nisi quod ἀμφωτίδες pri-
mum sine accentu, deinde proπατοxytonos haberet;
cui in eo non obsecuti saltem sumus. Et supra II, 83.
enim MS. ἀμφωτίδες. Alias prorsus egregie; & cui
vulgata lectio jam non corrupta videtur, is profecto
cor non habet. Ceterum *Plato* Philosophus est qui hic
laudatur, ut ex iis, quæ supra II, 83. patet, quam-
vis ibi ὁ φιλόσοφος in MS. omissantur. JUNG.

Εἶεν δ' ἂν &c.] Lectoris intererit apponi scripturam
veterem depravatissimam, quæ Codices ante nos editos
inledit: εἶεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες τοῖς ἐνωτίοις πέλας ἐν
Κερκύνου Αἰσχύλου καὶ Πλάτωνος εἰπόντος, καὶ ἀμφω-
τίδες ἐκ τῶν σκευῶν: nosline βουστροφῆδῃ; illam scri-
bendi rationem si sequaris & evolvas, jam in istis cor-
ruptis veræ lectionis vestigia deprehendere dabitur: *ἀμ-
φωτίδες*, inquit *Hesychius*, ἃς ἔχουσι οἱ παλαισταὶ πε-
ρὶ τοῖς ἄσι. Idem: *ἀμφωτίς*, σκεπαστάριον ὠτός: simi-
lia leguntur apud *Eustath.* ad II. ψ. & *Etymologum*:
de istis loqui hic *Pollucem* credo: *Æschyli* locus id
persuadet; indeque igitur & *ἀμφωτίς Alexidis* accepit
nomen: alias & *ἀμφωτίς*, ὑδρῖον ἑυλιθὸν ἀγροικῶν,
eis δ' καὶ ἀμέλγουσι ἀμφωτίς vitiose legitur apud *Hely-
chium* pariter & *Etymologum*; sed recte restituit locum
Salmasius, cujus emendationi robur ex *Eustathio* acced-
it, qui variis in locis meminuit ἀμφωτίδες istius ἀμολ-
γῆς. *Platonem* intelligebam *Comicum*: etsi enim phi-
losophum expresse dicat II, 83. a MSS. tamen ibi illud
φιλόσοφος exulabat: sine libris autem scriptis quantum
fidei editionibus habendum sit, continua jam didici-
mus experientia: defensam vero dabit lectionem vul-
gatam, omni que vitii suspicione liberabit, si quis ex
philosophorum principe vocem illam produxerit. *Æ-
schyli* fabulam *Cercyonæ* *Σατυρικὸν Meursius* etiam in
Æschylo suo recensuit, & Doctissimus *Stanlejus*.

⁴² Κερκύνου] *Helych.* Κερκύνου: adi *Casaub.* lib. I. de
Poësi Sat. p. 171. SEB.

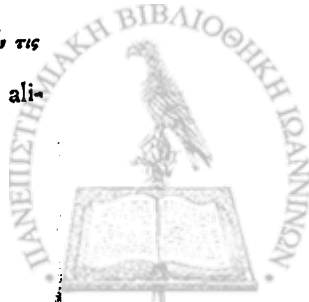
⁴³ Ἀλέξ. δὲ] Non est in C. A. KÜHN.

⁴⁴ ἀμφωτίς] MS. ἀμφωτίς. JUNG.

⁴⁵ Καὶ ῥιπίδα ἂν τις φ. &c.] Post C. A. καὶ ῥι-
πα ἂν τις φησὶ &c. Κράτης δ' ἔφη καὶ ῥιπίδα π.
KÜHN.

Καὶ ῥιπίδα ἂν τις φ. &c.] MS. καὶ ῥιπίδα δ' ἂν τις
&c. plenius. JUNG.

ali-

aliquis nominaverit ligamen vimineum :
storeæ , aut cophino simile. Crates ve-
ro in Heroibus inquit , vase vimineo ,
quo firmus effertur. Homerus vero dicit ,

--- cratibus undique salignis.

ἂν τις Φαίη πλέγμα τι ψιάθω ἢ Φορμῶ πα-
ραπλήσιον. Κράτης ¹⁶ δ' ἐν τοῖς Ἡρώσιν ἔ-
φη, ¹⁷ ῥίπιδι κοπραγωγῶ ἐν δὲ τοῖς Δημοπρα-
τοῖς ἀναγέγραπται, ῥιπαῖα; παγκτόν. ¹⁸ Ὀμη-
ρος δὲ ἔφη,

¹⁹ --- ῥίπεσσι διαμπερές οἰσύνῃσι.

²⁰ καὶ γὰρ οἰσῦα , καὶ οἰσύναι σκευή παρά 176

46 Δ' ἐν τοῖς] MS. δὲ ἐν τ. JUNG.

47 ῥίπιδι κοπραγωγῶ] Ita nunc factum e MSS. cum
in prius editis : ῥιπιδικοπραγωγῶ vide supra VII, 173.
SEB.

ῥιπιδι κοπραγωγῶ] C. V. κοπράγ. ἐν δὲ τοῖς Δημο-
πράτοις ἀναγέγραπται ῥιπαῖα παγκτόν Ὀμηρος δὲ &c.
leg. ῥιπαῖα, πακτών, σείρεα, remulcus. Gl. πακτών,
remulcus: ubi leg. πακτόν quasi ἱπακτόν. KÜHN.

ῥιπιδι κοπραγωγῶ] MS. nolter quoque ῥιπιδι κοπρα-
γωγῶ, ut recte Seberus restituit ex MS. Pollhæe to-
ta linca MS. nolter audior habet: ἐν δὲ τοῖς Δημοπρά-
τοις ἀναγέγραπται ῥιπαῖα, παγκτόν. Ὀμηρος &c. qua
nescio quomodo emendanda: incidebat quidem ῥιπα κα-
τάπακτόν sed later credo aliud ab ingenio doctiore
emendandum. JUNG.

ῥιπιδι κοπραγωγῶ] Ante Seberum erat monstrofe
ῥιπιδικοπραγωγῶ κοπραγωγῶ notatum video in Excer-
ptis Falckenburgianis, quod recte repositum: fortean
vero Herculem ejusmodi cophino sorditium & sterus
Augia stabuli extulisse facere finxerat, nam & Hercu-
li luus erat in istis facies Ἡρώσι locus, quas & Ari-
stophanes & Antiphanes & alii composuerunt: sed ni-
hil dixi. ῥιπίς γὰρ vimineum vel matia plexa e salici-
bus: Nolter VII, 173. ῥίπας πλέκων, ibidemque &
ῥιπίς an apud Hesychium emendandum? ῥιπίς, τὸ
πλέγμα, ἢ ἐκ σχοιῶν ψιάθως πέτασος est in vulgaris;
ψιάθω autem τὴν ῥιπίδα plerique interpretantur Gram-
matici: ῥίψ illa materia vocatur, ex qua ῥιπίδες com-
plectuntur: vox apud Theophrastum de Caus. Plant. oc-
currit: Etymologus: ῥίπις, σημαίνει τὰ κατεσκευασμέ-
να πλέγματα ἐξ οἰσῦας, ἢ ψιάθω ἴσως ἀπὸ τοῦ ῥίπι-
σθαι ἐν παντί καὶ ῥίπια, πλέγμα τι ἐστὶν ἐκ λόγων ita
Sylburgius reposuit, cum ante cum legeretur ῥίπτω,
quod ut nec improbare velim, ita nec plane probare
possum; alludere potest enim ad originem vocis ἀπὸ
τοῦ ῥίπτισθαι, & a recentiori Græcia, nisi me fallo,
adhibetur. Post hæc textum e MSS. auxi, vellem na-
jori cum lectoris utilitate: πᾶσι Κιβησι locum hic
habere non puto; nec cujus sit Jüngermauniana con-
jectura pretii, compertum habeo, quamvis nihil me-
lins ad manum sit: forte ῥίπας vel ῥίπα καὶ ἀγκτόν
ἀγκτήρ apud Hesychium, Etymologum & alios est ῥι-
πίς, δεσμός: quod an huc pertinere possit, nescio: Idem
Hesychius: Ἐγκτόν, τυρόν quod uti corruptum esse su-
spicor, ita nihil existimo ad hunc locum facere: for-
te fatius fuerat tacuisse: ego nihil hic aliud possum,
quam hanc cum similibus aliis Pollucis particulam vi-
ris eruditus commendare, eosque petere, ut quam-
primum laboranti in paucis talibus Pollucis opem & me-
dicinam ferre non dedignentur. Mox in Homeri loco
διαμπερές e MSS. quamvis & in quibusdam scriptis Ho-
meri libris & antiquo Scholiaste διαμπερές legitur: non
possum autem non veterem Commentatorem pristino
nitoti restituere: ῥίπεσσι, τοῖς τῆς τίας ῥαβδοῖς, ὅ ἐστι
κλάδεις, ἢ ἀπὸ οἰσῦων, ὅ ἐστιν ἱμαντάδες φυτῶν scribe
τοῖς τῆς τίας ῥαβδοῖς &c ἢ ἀπ' οἰσῦων &c. vel οἰσῦων
οἰσύναι & οἰσῦα.

48 Ὀμ. δὲ ἔφη] MS. Ὀμ. δ' ἔφη. JUNG.

49 ῥίπεσσι &c.] Sic Odysf. ε, 256. alias editum e ῥι-
πίσι διαμπερές οἰσύνῃσι. Schol. exp. τοῖς τῆς τίας ῥαβ-
δοῖς, ὅ ἐστι κλάδεις vid. & Eust. fol. 221. SEB.

ῥίπεσσι &c.] C. A. ῥίπιδι διαμπερές οἰσύνῃσι: duo
ultima habet & C. V. & διαμπερές Cod. Salm. KÜHN.
ῥίπεσσι &c.] MS. nolter ῥίπεσσι διαμπερές οἰσύνῃ-
σι.

νοσι. Et reponamus itaque διαμπερές. Cette enim ita,
non διαμπερές, apud Homertum legitur, Ὀδ. ε. de Ulyss
ῖς σχεδίῃ.

Ὁρξέτ δὲ μιν ῥίπεσσι διαμπερές οἰσύνῃσι.

Nec οἰσύνῃσι etiam omnino rejiciam, quod & vulga-
ti antea adgnoscent. Ait enim ad hunc locum Eu-
stathius inter alia & hæc: ἐν δὲ τοῖς σχολιασταῖς γρά-
φεται καὶ ὅτι ῥίπες οἰσύνῃσι, αἱ ἀπὸ κλάδων τίας. JUNG.
50 Καὶ γὰρ * οἰσῦα, καὶ &c.] MS. οἰσῦα. SEB.

Καὶ γὰρ * οἰσῦα, καὶ &c.] Non habet C. V.
οἰσῦα καὶ. Gl. οἰσῦς, ῥίμησ, οἰσῦα, ῥίμησ. Cod. Salm.
καὶ γὰρ οἰσῦα καὶ οἰσύνῃσι. δὲ non extat in C. A. qui pet-
git post οἰσύνῃσι λῖνα. KÜHN.

Καὶ γὰρ * οἰσῦα, καὶ &c.] MS. καὶ γὰρ οἰσύνῃ-
σι σκευή omiffis οἰσῦα καὶ, quam sane ipse non capio.
Sed bene MS. Seberus οἰσῦα ibi. Sic itaque scribe: καὶ
γὰρ οἰσῦα, καὶ οἰσύνῃσι σκευή. firmat locus superiore lib.
VII, 176. ubi eadem: οἰσῦας δὲ, αἱ λόγος, ait ibi;
καὶ οἰσύνῃσι σκευή, καὶ οἰσύνῃσι ἀσπίδες. Cæterum Thu-
cydides locus apud Suidam extat: Οἰσύνῃσι: Θουκυδι-
δης· ναύτας ἐξῆλθον ἀσπίσι φαύλαις καὶ οἰσύνῃσι ταῖς
πολλαῖς est autem libr. IV. Ξυγγρ. Adde & οἰσύνῃσι
ὄπλα apud Xenoph. lib. II. Ἑλληνικ. non ita longe a fi-
ne. JUNG.

Καὶ γὰρ * οἰσῦα &c.] Commoda fuit & vera MSS.
lectio, οἰσῦα. Vid. VII, 176. & quæ ibi obiter nota-
bam: vox apud Theophrastum occurrit non uno in lo-
co: de cypreis salignis supra quædam sunt observata:
simili ratione ἀσπίδες ἰταλῆς, & σάκκα ἰταλῆς, quod po-
sterius apud Theocr. Eid. 15. prius in Hesychio reperit-
ur: Ἰταλῆς, αἱ ἀσπίδες διὰ τὸ πρῶτος ἐκ ταύτης τῆς
ὕλης κατασκευασθῆναι. Scuta viminea memorantur apud
Vegetium I, 10. Mox καὶ λῖνα δὲ vulgabatur & καννά-
βιον pro καννάβιον utramque MSS. ope mendam eie-
cimus. Στυππίον in MSS. noltris στυππίον diversimo-
de hæc vox, & quæ ab hac oriuntur alia, scribi con-
suevit: στούπιον, στυππίον, στυππίον, στυππίον, στυπ-
πίον. Gelasius Cyzicæ. Part. II. de Concil. Nic. cap. 13.
πᾶσας τὰς τοῦ φιλοσόφου πολυπλόκου προτάσεις ὡς πνε-
ρι τὰ βίω λόγῳ στυππίον δικῆ κατανήλθον: hinc στυπ-
πισπῶλαι VII, 196. ubi quædam dixi. Rarior est illa
significatio vocis γέροντος, quam Pollux hic adnotavit:
utitur Herodes Hemimambri apud Stobæsem: Ἡ τῶσι
μεγαλόδησ' ἀρματ' ἐξέπτων τοῦ κισκίου, μοι τὸν γέ-
ροντα λαβῆται: ita si distinguas, nihil est, quod de
difficultate loci queraris: ἀρματα κισκίου, funiculi
supper: egregie vero locum hunc illustravit Jünger-
mannus ad IX, 123. Hoc autem instrumentum γέρον
etiam neutro genere dictum videtur, si valere debet
apud nos edita Thessalonicensis Episcopi lectio ad Od. χ.
Παυσανίας δὲ, inquit, λέγει, ὅτι γέρον ξύλον στυλίδι
παρὰπλήσιον ἔχον κεφαλὴν γεροντοσίδῃ, πλιστῆν, γλυ-
πτῆν, καὶ χεῖρας, ὡς Ἐρμού τετραγώνου, ἐξ ὧν ἐκρέμα-
τό φησι τὰ νηθόμενα στυππία: ubi descriptionem ejus
accuratam legis: inter alia ξύλον στυλίδι παρὰπλήσιον
intelligenda στυλὶς navalis, cujus & Ἀνέρον nolter me-
minit I, 90. quanquam ibi, me tamen non probante,
& στυλὶς edatur: ὧν (ἀφλάστων) ἐπὸς ὄρθον ξύλον
πίπηγιν, ὃ καλοῦσι στυλίδι, αὐτὸ τὸ ἐμῆσιν κρημῆμι-
νον ῥάκος ταινία ὀνομάζεται MSS. στυλίδι, quod re-
ctius esse tum hic Eustathii locus, cum Hesychius de-
clarat.

δὲ Θουκυδίδῃ καὶ ἀσπίδες οἰσύναι· ⁵¹ καὶ λίνον δ' ἂν εἴποις, ⁵² καὶ στυππίον, καὶ κάρναβον, καὶ κάρναβιν, καὶ τὸν ἰστόν ⁵³ τῶν ταῦτα ἐργαζομένων γέροντα· καὶ ⁵⁴ ὄλκιον ἀγγεῖον ὑγρῶν τε καὶ ξηρῶν, ὡς ⁵⁵ ἐπιτοπολὺ χαλκοῦν, ὡς ⁵⁶ ἐν Ἀρήφωρῳ Μενάνδρου, ἢ χαλκοῦν μέγα ὄλκιον ἐν δὲ Φιλήμονος Γάμῳ, ⁵⁷ ὄλκιον εἶδον ἐπὶ τραπέζῃ κείμενον, ⁵⁸ πυρῶν τε μεστόν· εἴποις δ' ἂν καὶ μηλωτὴν τὴν τοῦ προβάτου ⁵⁹ δορᾶν, ⁶⁰ Φιλήμονος εἰπόντος ἐν Εὐρίπῳ, Στρώμα, μηλωτὴν τε ἔχει· καὶ σκευὸς τι ὀλοσιδῆρον, ⁶¹ ὡς ἐν Ἀντιφάνους Φιλίσκῳ· καὶ ἄλλο μονόξυλον, ⁶² ὡς ἐν Πλά-

Et apud Thucydidem quoque scuta sunt viminea. Tum & lina dices, & stupam, canabum & canabeum, columnamque hæc operantium, feniculum. Sed & ὄλκιον liquidorum simul & aridorum vas est: plerunque æneum, ut in Arrephoro Menandri, Aut æneum magnum holcium. Et in Philemonis Nuptiis, Holcium in mensa vidi, tritico plenum. Agninam quoque vocabis ovis pellem, secundum Philemonem dicentem in Euripo, Stragulam habet, agninam pellem. Tum & instrumentum totum ferreum, ut in Antiphanis Phylisco: & aliud totum ligneum, ut in Plā-

51 Καὶ λῖνα &c.] Λῖνον δ'. SEB.

Καὶ λῖνα &c.] C. V. λῖνοι. *Salmf.* C. λῖνον δ' ἂν εἴποις. KÜHN.

Καὶ λῖνα &c.] Pro καὶ λῖνα MS. singulari, καὶ λῖνον quod quum & Seberis sit, non invitus hic recipiam: nec aliter hic debet etiam: vid. supra lib. VII. cap. 16. Sic & cætera eodem numero: *ispum*, *stupa*, *canabibus*. JUNG.

52 Καὶ στυππίον, κάρναβον] C. A. στυπ. κάρναβιν κ. τ. ἰ. τὸν τ. ἐργαζόμενον γ. in C. V. extat κάρναβιν & τῶν ante ἐργ. abest. KÜHN.

Καὶ στυππίον, κάρναβον] MS. στυππίον, καὶ κάρναβιν, καὶ τὸν &c. omisso κάρναβον. Videtur mihi vero pro vulgato κάρναβιν jam cum MS. corrigendum κάρναβιν· quod & supra ex *Herodoto* protulit, VII, 72. JUNG.

53 Τῶν ταῦτα ἐργ.] E MS. pr. ed. τὸν τ. ἐργαζομένων vid. VII, 73. SEB.

Τῶν ταῦτα ἐργ.] MS. ἰστόν τὸν ταῦτα ἐργαζομένων γ. sed emendatum est ἐργαζόμενον quod & in suo MS. Seberis noster invenit. JUNG.

54 ὄλκιον] *Salmf.* C. habet ὄλκειον. KÜHN.

ὄλκιον] MS. ὄλκιον. Spiritu leni: iterum ὄλκιον in *Menandri* verbis. JUNG.

55 Ἐπιτοπολὺ] MS. ἐπὶ τὸ πολὺ. JUNG.

56 Ἐν Ἀρήφωρῳ] Sic citat *Athen.* quoque libr. X. fol. 442. & libr. 13. fol. 559. ubi *Dalecamp.* ἀρήφωροι pueri quatuor candidati in *Minerva* festo aurum Deæ ferebant; cum prior loco in versione seorsim excusa scripserit ἐν ἀρήφωρῳ, qui secreta & inaudita nuptiat. SEB.

Ἐν ἀρήφωρῳ] *Menandrea* fabulæ hujus & hinc meminit *Casaub.* X. *Athen.* 12. JUNG.

57 ὄλκιον εἶδον ἐπὶ τρ. &c.] MS. εἶδον ἐπὶ τραπέζῃ. SEB.

ὄλκιον εἶδον ἐπὶ τρ. &c.] C. V. ὄλκιον εἶδον ἐπὶ τραπέζῃ κείμενον πυρῶν τε μεστόν. C. A. εἶδος pro ἰδόν & τραπέζῃ. *Salmf.* ὄλκιον εἶδον ἐπὶ τραπέζῃς κείμενον Πυρῶν τε μεστόν --- versus sunt:

— ὄλκιον εἶδον

Ἐπὶ τραπέζῃ κείμενον πυρῶν τε μεστόν.

— Holcium vidi

In mensa positum triticoque plenum. KÜHN.

ὄλκιον εἶδον ἐπὶ τρ. &c.] MS. ὄλκιον εἶδον ἐπὶ τραπέζῃ κ. πυρῶν τε μεστόν. Et nostri Seberis MS. quoque εἶδον ἐπὶ τραπέζῃ habet. Versiculi forte ita distinguendi:

ὄλκιον εἶδον ἐπὶ τραπέζῃ κείμενον,

Πυρῶν τε μεστόν ---

Ceterum ὄλκιον, sic & ψιλῶς apud *Hesychium* scribitur, & *Athen.* quam varietatem & *H. Stephanus* in suo *Theauro* adnotavit. JUNG.

ὄλκιον &c.] MSS. lectionem expressi: ante nos: ὄλκιον εἶδον ἐπὶ τραπέζῃς &c.

58 Πυρῶν τε μ.] MS. πυρῶν τε μ. SEB.

59 Δορᾶν] MS. mendose δορᾶν in *Philemonis* loco forte scribendum:

— στρώμα, μηλωτὴν τ' ἔχει. JUNG.

60 Φιλήμ. εἴπ. &c.] Etiam *Apost.* *Hebr.* XI, 37. vid. VII, 57. SEB.

Φιλήμ. εἴπ. &c.] C. A. ὡς Φιλήμων στρώμα μηλωτὴν κ. σκευὸς τι ὀλοσιδῆρον (*solisferreum*) καὶ α. μ. κρ. δι. ii. ἐν κυφῶνι &c. KÜHN.

Φιλήμονος] *Philemonis* utramque fabulam Γάμων & Εὐρίπιδος recensuit etiam *Vir* pari diligentia & eruditione *Joh. Alb. Fabricius* in *Bibliorb. Græc.* quem de *Philemone*, sis, & ejus fabulis vide: scribendum autem cum *Jungermanno* credo, μηλωτὴν τ' ἔχει solent enim plerumque librarii literam illam duarum vocalium concurru expressam reponere, ut sapius in *Polluce* nobis est observatum: habebat autem μηλωτὴ vel stragulæ locum vel vestimenti, quo olim plerique omnes amiciri solebant; postea vero vilioris conditionis homines & rustici tantum: meminere plures; inter alios autem *Paulus* ad *Hebr.* XI, 37. ubi heroes illos *Christi* veteres περιελθὼν denarrat ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγίοις ἰδύμασι: quæ posteriora sane vocabuli prioris interpretatio sunt: varie autem nomen illud eo loco exposuerunt quidam propter ignorantiam Græcæ linguæ & rituum antiquorum: *Melota est, ut ajunt*, inquit *Anselmus, vestimentum ex pilis camelorum factum, vel ex caprinis pellibus: pauloque postea: fertur etiam melota vocari pellis animalis, quod dicitur taxus sive taxo: & religiosi viri domantes carnena sicut non molles & preciosas vestes habebant, sed ciliis utebantur & asperis animalium pellibus, ut taxonum & caprarum: sed ad *Follucem*.*

61 Ὡς Ἀντιφ. Φιλίσκῳ.] MS. ὡς ἐν Ἀντιφάνους Φ. SEB.

Ὡς Ἀντιφ. Φιλίσκῳ.] C. V. nec non *Salmf.* C. ὡς ἐν Ἀντιφάνους &c. KÜHN.

Ὡς Ἀντιφ. Φιλίσκῳ.] MS. σκευὸς τι ὀλοσιδ. ὡς ἐν Ἀντιφάνους Φιλίσκῳ. Et placet ὡς ἐν Ἀντιφάνους Φιλίσκῳ, sicut & MS. Seberis habet: ut statim, ὡς ἐν Πλάτωνος Νόμοις. JUNG.

Ὡς Ἀντιφ. Φιλίσκῳ.] MSS. lectionem sequutus sum: Vid. *Meursii Bibliothecam Attic.* qui hujus *Antiphaneæ* fabulæ ex solo hoc meminit loco.

62 Ὡς ἐν Πλάτ. Ν.] Ceterum quod ad locum *Platonis* attinet, hunc puto me observasse, qui est lib. XII. Legum, ubi de Deorum ἀναθήμασι, in quibus improbatur aurum & argentum: ἐλίφας δὲ ἀπολειπόμενος ψυχῆν σώματος, οὐκ εὐάγεις ἀνάθημα· σίδηρος δὲ καὶ χαλκὸς πολέμων ὄργανα· ξύλου δὲ, μονόξυλον ὃ, τι ἂν ἰδῆται ἀνατιθέτω, καὶ λίθου ἀσάπτως πρὸς τὰ κοινὰ ἰσθῆ. Hunc locum esse a *Polluce* intellectum puto: quem totum ideo protuli, ut alius *Ciceroniani* lectionem confirmarem, quam sollicitant *Critici*, quod miror, quum & *Platone* se hausisse ipse *Cicero* fateatur. Ita enim II. de *Legibus* ait: *Platonis profusus assentior: qui si modo interpretari potuero, his fere verbis utitur. Terra &c. Tum ebur ex inani corpore extractum, haud satis castum donum Deo. Jam as atque ferrum duelli instru-*

77 tonis Legibus. * Cratino autem in Nemeſi dicente, In cataſta collum habens: intelligendum nimirum, quod instrumentum fuerit ædilitium, cui collo inferto eum, qui in foro peccarat, flagellari oportebat. Tum & ferulam dices, Platone feruligeros dicente: & Ione dicente in Magna Fabula, Fragilem ferulam. Jugum vero jumentorum dices, & trutinam partem, navis quoque, calcei, & loci.

τωνος Νόμοις. * 63 Κρατίνου δὲ εἰπόντος ἐν Νεμέει 177
σει, 64 Ἐν τῷ κυφῶνι τὸν αὐχένα ἔχων, 65 ἦπου
νοητέον, ὡς 66 σκευὸς ἦν τι ἀγορανομικόν, ὃ τὸν
αὐχένα ἐνθέντα δεῖ 67 μαστιγοῦσθαι τὸν περὶ τὴν
ἀγορὰν κακουργοῦντα καὶ νάρθηκα δ' ἂν εἴποις,
68 Πλάτωνος μὲν καὶ νάρθηκοφόρους ὀνομάσαντος,
Ἴωνος δὲ ἐν τῷ Μεγάλῳ δράματι εἰπόντος, 69 Ψα-
θαρόν νάρθηκα. 70 Ζυγὸν δὲ εἴποις ἂν, ὑποζυ-
γίων, καὶ τὸ τῆς τρυτάνης, καὶ τὸ τῆς νεῶς,
καὶ τὸ τοῦ ὑποδήματος, καὶ τὸ τοῦ χοροῦ.

menta, non sani. Ligneum autem quodque volaverit in
no e ligno dedicato, sicutque lapideum, in delubris
communibus. Mihi placet, quod D. Lambino ajunt pla-
cuisse ex inanimato, quod proflus Platonis istud, ἀπο-
λελοιπότες ψυχὴν exprimit. Marſilius in sua versione
Platonis Ciceroſis verba retinuit, & illud ipſum inane.
Viri docti tamen Platonis, credo, obliti, cujus
tamen Cicero non tantopere obliſcebat, ut tam im-
mane diſcederet, ut Gifanius in ſuis Obſervationibus
linguæ Latinæ, verbo Inane, vellent legere apud Cice-
ronem ex inanimato: quod blandiebatur & Lipſio olim in
Antiqu. lib. II. cap. 2. ſed Bernartius ad Statiſ lib. I.
Theſeid. eum conſurat, locis e Statiſ prolatis, Ovi-
dio, Tibullo, ubi inane pro eo, quod ſine anima eſt
uſitatur: velleſm tamen & proſæ Scriptorem adduxiſſet:
a poetis enim inane ita crebro uſitatum, ut præter loca
ab eo allata & hic Ovidii quaſi explicans hanc
phraſin oftendit: II. Metam.

Corpus inane anima frigus letale ſecutum eſt.
Sic accipio & artus inaneis mortui Druſi in Pedonſ
Elegia de morte Druſi: & quod ibidem clare:
Frigidus ille tibi, corpusque reſertur inane.
Sic de mortuo etiam Propertius III. Eleg. 17.
At tibi Nauta, pius hominum qui trajicis umbras,
Huc anima portent corpus inane tua.

Sed nullus locus efficacior ad eos revincendos, qui ex
inanimato corrigunt, quam ille Platonis; in quo & hoc
forte miratis, quod euaſis ſcripſerim, pro quo tamen
ἐχρησ legitur hæcenus in libris editis. Sed veram le-
ctionem iſtam eſſe, ſicque remaſiſſe apud Cl. Alex.
Strom. V. & in Pædag. 2. & Euſeb. lib. III. de Prep.
Evang. & Theodorēt. itaque Ciceroſnem legiſſe verentem
caſtum, didici ex eruditiff. P. Fabric. in libr. Acad.
Cic. Et mihi hujus digreſſiunculæ eſto. JUNG.

63 Κρατ. δὲ εἶπ. ἐν Νεμέει] MS. Κρ. δὲ ἐν τῇ Νεμέει
εἰπόντος, ἐν &c. JUNG.
64 Ἐν τῷ κ. τὸν αὐχένα ἔχων] Salm. τὸν αὐχέν ἔχων.
KÜHN.
Ἐν τῷ κ. τὸν αὐχένα ἔχων] Verſiculi forte diſtinguen-
di ſic:
— ἐν τῷ κυφῶνι τὸν αὐχένα
ἔχων —

Cratinius ἐν Νεμέει laudatur etiam apud Ariſtoph. Scho-
liaſt. ad Aves, ubi de Chæri citharædo. JUNG.
65 ἦπου] MS. ἦπου quamvis quis ἦπου correxerit.
JUNG.
66 Ædilitium] Ædilitium præcipua circa forum ve-
nale cura, & circa venalia: & idcirco de his edicta
proponebant, qua vendebantur &c. vid. Petr. Greg.
Tholoſani Synt. Juris Univ. XLVII, 31. SEB. 2.
Σκ. τι ἀγορ. ᾗ] Quæ ex ſuo MS. Seberus inferuit,
& in noſtro erant. JUNG.
67 Μαστιγοῦσθαι τὸν περὶ τ. ᾗ.] MSS. μαστι-
γοῦσθαι τὸν περὶ τ. SEB.
Μαστιγοῦσθαι τὸν περὶ τῆ. ᾗ.] MSSi μαστιγοῦ-
σθαι περὶ τ. ᾗ. C. A. ſeruat τὸν π. Salm. C. τὸν πε-

ρι τῆ. ᾗ. quod eodem recidit. KÜHN.
Μαστιγοῦσθαι τὸν περὶ τῆ. ᾗ.] MS. noſter ut Se-
beri: δεῖ μαστιγοῦσθαι τὸν περὶ τὴν ἀγορὰν κακουργ.
quod magis placet vulgato: certe illud περὶ rectius quam
περὶ editum. JUNG.
Μαστιγοῦσθαι τὸν περὶ &c.] Nemo vitio vertet,
quod MSS. in textu reſingendo accurate fuerim ſequi-
tus: quæ præcedunt σκευὸς ἐν τι ἀγορανομικόν, ὃ ἐομ-
modo Seberus ex Auguſtano ſuo reduxerat, cum prio-
ribus editis abeſſent: de κύφῳ videndus Heſychius &
Suidas, qui ſua omnia deſcripſit ex Ariſtophanis Scho-
liaſta: hic illud inſuper obſervat, κύφῳνα ſceleſtum
hominem & dignum, in quo exemplum edatur, ab
Atticis eſſe appellatum, ut ſcilicet νάρθηκον Plautus
vocavit hominem, qui propter graviffima facinora ba-
rathri prænam commeruit, & Lucilius: carcer νικεῖς
cære dignus. Eleganter vir ſanctiffima pietate Maſcurius
de Patient. cap. 25. κακίῳ κατέλκον αὐτὸν καὶ κατίχον
οἰοῖ δεσμός τις καὶ κύφῳ τῆς διανοίας αὐτοῦ γίνεſας τοῦ
μὴ πρὸς τὸν θεὸν ἀναφέρεſθαι, μὴδ' αὐτῷ μόνῳ λα-
τρεῖν.

68 Πλάτ. μὲν νάρθηκοφόρους ὄν.] Notus verſus:
Πολλοὶ μὲν νάρθηκοφόροι, βάνχοι δὲ τε παῦροι.
Plat. Phad. fol. 52. Clem. Alexandr. Στρ. I. fol. 136. &
alibi. SEB.
Πλάτ. μὲν νάρθηκοφόρους ὄν.] C. A. νάρθηκοφόρον. C.
V. μὲν καὶ θηκοφόρους. Plato in Phadone: νάρθηκοφόροι
μὲν πολλοὶ, βάνχοι δὲ τε παῦροι.
Τρυφίγεροι πολλοὶ, ſed Βακχοὶ ſunt bene παυτοί. KÜHN.
Πλάτ. μὲν νάρθηκοφόρους ὄν.] Et hic ſcribe particula
plenius, ut in MS. Πλ. μὲν καὶ νάρθ. Platonis verba in
Phadone: εἰσὶ γὰρ θῆ (φωσὶν οἱ περὶ τὰς τελετὰς) νάρθη-
κοφόροι μὲν πολλοὶ, βάνχοι δὲ γε παῦροι. Vocem hanc
& ἐν παιδιῶ στρατιωτικῇ habes apud Xenoph. libr. II.
Παιδιῶς. JUNG.
69 Ψαθαρόν ν.] C. A. ψάφαρον. C. V. ψαθαρόν. Ve-
tus Onomaſticon: ψαθαρός, friabilis: ob fragilitatem &
putidam rei habitudinem, nam ψαθαρός eſt putris.
KÜHN.

Ψαθαρόν ν.] MS. ψαθαρόν νάρθ. quod magis placet
propter optimum Codicem, quam alterum licet ejuſ-
dem ſignificationis. Heſych. ψαθαρά, εὐθλαſτα, σα-
θρά, ξηρά, ἀσθενῆ, ψαθαρά. Suidas: ψαθαρόν· οὗτω Πλά-
των καὶ Αριſτοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῳῶν ψαθαρός νάρθηξ
itaque hic fuerit, putris, vel fragilis ſetula. De Ionis
vero μεγάλῳ δράματι vid. Caſaub. VII. Athen. 14. &
libr. I. de Satyr. c. 5. JUNG.
Ψαθαρόν νάρθηκα] Ψαθαρόν textus e MSS. habet.
70 Ζυγὸν δὲ εἴποις ἂν &c.] C. A. ζυγὸν εἴποις ὁ κ.
τ. τ. καὶ τῆς νεῶς καὶ τοῦ υποδ. C. V. ζυγῶν δὲ λέ-
γων ὑποζυγίων, leg. ζυγὸν &c. τὸ τοῦ χοροῦ, partem cho-
ri tranſverſam. C. Salm. κ. τ. τ. τρ. νεῶ &c. KÜHN.
Ζυγὸν δὲ εἴποις ἂν &c.] MS. ζυγῶν δὲ λέγων ὑποζυγ.
ſed emendatum, ζυγῶν δὲ λέγοις ἂν, ὑποζ. & ſane be-
ne habet vulgata lectio. Exponit varia ſignificata vo-
cis ζυγοῦ. Cujus hic primæ ſignificationis & ſupra
mentio I, 126. ſecunda, IV, 171. X, 126. tertia, I,
87. quarta, VII, 81. quinta, IV, 108. JUNG.

71 Δεινόλοχος δ' ἐν Ἀμαζόσιν ἔφη, Καπηλικοῦ ζυγοῦ. 72 τὸ δὲ ξυρὸν πολλῶν εἰρηκότων, παρατηρητέον, ὅτι Ἀρχιππος ἐν τῷ Ἰώνων ἀρρένικῶς 73 αὐτὸ εἶρηκε.

Dinolochus in Amazonibus inquit, Cauponario jugo. Sed ξυρὸν neutraliter sapius dicto, notandum, quod Archippus in Rhinone idem in masculino dixit.

74 Περὶ τῶν ἐκ πλέγματος σκευῶν.

De vasculis contextis.

75 Φλοῖνην δὲ ἐσθῆτα Ἡροδότου εἰπόντος, σοὶ τοῦτο ὑπάρχει λέγειν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πλεγμάτων· οἷον Φλοῖνην 76 σπυρίδα, ἢ ψιάθον, ἢ ὅτι δὴποτε. 77 μάλιστα καὶ Εὐριπίδου ἐν Αὐτολύκῳ Σατυρικῶ εἰπόντος, Σχοινίνας γὰρ ἵπποισι, Φλοῖνας ἡνίας πλέκει ἢ δὲ ὕλη, ὅθεν ἐπλέκετο, 78 Φλοῦς μὲν κατὰ τοὺς Ἴωνας, 179 79 Φλέως δὲ κατὰ τοὺς Ἀττικούς. * Εἷη δ' ἀν 80 καὶ κόϊξ ἐν τι τῶν πλεγμάτων, ὅν οἱ μὲν Δωριεῖς

Vestem porro contextam appellante Herodoto, idem tibi de aliis contextis vasculis dicere licebit: utpote contextam sportam, aut stoream, aliudve hujusmodi: maxime cum Euripides in Autolyco Satyrico dicat, Vimineas enim equis, & contextas habenas necsit. Materia autem, unde contexitur, φλοῦς secundum Iones. Sed φλέως secundum Atticos dicitur. * Hujus etiam ordinis fuerit farinarium vas, κοῖξ: quod Dores

71 Δεινόλοχος ἔσ.] C. A. δὲ ἔσ. *Salmaf.* καπηλικοῦ ζυγοῦ ex V. Codice. KÜHN.

Δεινόλοχος ἔσ.] MS. Δεινόλοχος δ' ἐν ἀμαζ. ἔφη, καπηλικοῦ ζυγοῦ. Et ita certe scribendum est: quid enim καπηλικοῦ? ut vulgo habetur, ubi & particula δὲ non bene abest. JUNG.

Δεινόλοχος ἔσ.] Lēctionem hanc nulla ratione sollicitandam existimo; & quis sit *Dinolochus*, quæque ejus a veteribus citentur fabulæ *Meusius* in *Bibliotheca Græca* per diligentem docuit: in *Falckenburgianis* nihilominus Excerptis *Δεινόλοχος* adnotatum, cujus scriptoris vix ulla restat mentio, si unum excipias *Clementem*: quamquam igitur hic Codex in pluribus egregie se gesserit, hoc tamen in loco, ubi certis rationibus ejus lectio refutatur, negligendus. Καπηλικὸν ζυγὸν *Dinolochum* dixisse credo *fallacem*: in id enim incumbunt caupones, ut quacunque ratione in ponderandis rebus prætiligias hominibus faciant eosque decipiant, quod veteres non ineleganter, nec sine sale sapius alludunt: Vid. *Harrocr.* in παρακρούεται. Inepte mox prior editiones habebant: τοῦτο δὲ ξυρὸν.

72 Τοῦτο δὲ ξυρὸν ἔσ.] C. A. τὸ δὲ ξυρὸν ἔσ. ἔφη C. V. τὸ δὲ ξυρὸν ἔσ. neutrum est & masculinum, dico enim ξυρὸν, & ξυρὸς, novacula. V. C. *Salmaf.* ἐν τῷ Ἰώνων sed supra Ἰώνων τεροσίον eadem manu. KÜHN.

Τοῦτο δὲ ξυρὸν ἔσ.] Pro τοῦτο ἔσ. MS. τὸ δὲ ξυρὸν πολλῶν ἔσ. Et sic profecto scribendum est etiam: quid enim est ξυρὸν hic nisi arida nugæ. *Noster* vero hoc ait, quum ξυρὸν de novacula puta a multis οὐδενίως dicta sit, quod inveniat tamen & ξυρὸς masculino genere apud *Archippum*: hoc nimirum παρατηρητέον, & dignum observatione erat, sicut supra *χυτρός* *Segm.* 99. JUNG.

73 Αὐτὸ] MS. mendose αὐτῷ εἶρ. JUNG.

74 Περὶ τῶν ἐκ πλ. σκ.] Abest titulus a C. A. & *Salmaf.* KÜHN.

75 Φλοῖνην δὲ ἐσθῆτα ἔσ.] *Herod.* lib. III. fol. 228. αὐτοὶ μὲν δὲ τῶν Ἰνδῶν φοροῦσι ἐσθῆτά τε φλοῖνην ἢ, ἰπτιαν ἐκ τοῦ ποταμοῦ φλοῦν ἀμύσασσι καὶ κόψασσι, τὸ ἐντεῦθεν φοροῦν τρόπον καταπλέκοντες, ὡς βάρηκα ἐδυνάουσι. SEB.

Φλοῖνην δὲ ἐσθῆτα ἔσ.] C. A. φ. δ. ἔ. Ἡρόδοτος τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τ. α. π. ἔσ. KÜHN.

Φλοῖνην δὲ ἐσθῆτα ἔσ.] Hinc etiam emendatio supra VII, 76. in promptu fuit, ubi male vulgo φλοῖνην. JUNG.

76 Σπυρ. ἢ ψ.] *Salmaf.* ψιάθον. KÜHN.

Σπυρ. ἢ ψ.] MS. σπυρίδα, ψιάθον, ἢ ὅτι. sine primo ἢ. JUNG.

77 Μ. κ. Εὐρ. ἐν Αὐτ. σ. εἶπ.] C. A. οἷς καὶ Εὐριπίδης σχοινίας (C. V. σχοινίνας bene) ἵπποισι φλοῖνας (τε) ἡνίας πλέκει. *Salmaf.* σχοινίνας γὰρ ἵπποισι φλοῖνας ἢ π. vel σχοινίνας γὰρ ἔσ. KÜHN.

Μ. κ. Εὐρ. ἐν Αὐτ. σ. εἶπ.] *Euripidis Autolyceus Satyricus* alias a *Nostro* laudatur, & de eo diximus te videre posse *Casaub.* X. *Athen.* 2. & de *Satyr.* 5. sed in ipsa *χρήσει* MS. *noster* habet *σχοινίνας*, quod mihi magis placet quam *σχοινίας* vulgatum: quamvis ipsa *χρήσει* nondum videatur integra. JUNG.

Μάλιστα ἔσ.] In verbis *Euripidis* e MSS. *σχοινίνας* restitui, quamvis ne sic quidem locus integer & incorruptus videatur, uti & *Jungermannus* existimavit: forte φλοῖνας ἢ ἡνίας πλέκει ita credo: Ionas hic imitatus est *Euripides*, quibus φλοῖνας usitatur: Attici, docente *Phrynicō*, φλόινος: sed prius tamen apud ipsos Atticos frequentius: sic enim & *Lucianus* & *Hesychius* φλόινος στεγαστήριον & *Cratinus* in Ἀγροῖς, φλόος ἀφθονός. Ad *Phrynicō* locum doctissimus *Nunnesius* præter rem *Æliani* testimonio utitur: nihil enim ille de φλό, sed de φλόινος *Bacchi* nomine, quod ἀπὸ τοῦ φλόινος vel φλόινος derivat: observa duplicem lēctionem jam tum *Nunnesio* fuisse notam, & Eruditissimos viros ad *Æliani* locum lege. Hic autem erravit & *Salmaf.*, cum Atticum esse φλόινος putabat, φλόινος autem Ionicum.

78 Φλοῦς] *Gl.* φλοῦς *scirpus*: unde φλόινος *scirpeus* φλέως malim: vid. *Etymolog.* in φλοῦς. *Salmaf.* ita: ἴστο φλοῦς μὲν κατὰ τοὺς Ἀττικούς φλέως δὲ κατὰ τοὺς Ἴωνας, ita potius legendum. KÜHN.

Φλοῦς] Vid. *Nunnes.* Not. ad *Phrynicō*. in φλόινος & φλοῦς. JUNG.

79 Φλέως] MS. φλέως. JUNG.

80 Καὶ κόϊξ, ἐν οἱ Δ.] MS. εἷη δ' ἀν καὶ κόϊξ, ἐν τι πλεγμάτων, ὅν. SEB.

Καὶ κόϊξ, ἐν οἱ Δ.] MSSci καὶ ἐν τι πλεγμάτων κόϊξ deinde C. A. δ οἱ ἔσ. *Salmaf.* ἐν τι πλεγμάτων ὅν οἱ. KÜHN.

Καὶ κόϊξ, ἐν οἱ Δ.] Scribe ex MS. nostro auctius: κόϊξ ἐν τι τῶν πλεγμάτων, ὅν ἔσ. quam & *Sebergi* nostri MS. firmat. *Hesychius*: Κόϊκες, ἐν Αἰθιοπία Φοινίκων εἶδος· καὶ τὰ πεπλεγμένα ἐκ τῶν φύλλων τοῦ δένδρου σκεῆν, φορμαί. Unde *Magnus Casaubonus* *noster* Comm. in libr. ult. *Strabonem* καὶ τὰ κοῖκινα πλέγματα γέποντι, ubi vulgo sat inepte κατακόκινα legebatur. JUNG.

Καὶ κόϊξ, ἔσ.] Pleniora fecimus e MSS. hæc *Pollucis* nostri verba; deerant enim in ceteris editionibus ἴσθæc, ἐν τι τῶν πλεγμάτων. Κόϊξ vel κόϊξ, *Hesychio* auctore, *palmæ* est *Æthiopica*, ex cujus foliis aut ra-

Coim vocant: ut in Pithone Epicharmus, Aut sacculum bovillum, aut coim ferre, aut canistrum. Sed Attici Coicem dicunt: ut Pherecrates, Omnis

κοῖν καλοῦσιν, ὡς Ἐπίχαρμος Πύθωνι, ἢ θύλακον ὀβόειον, ἢ κοῖν φέρειν, ἢ κωρυκίδα. οἱ δὲ Ἀττικοὶ ὀβόειον, ὡς Φερεκράτης Κοριαννοῦ

mis contexti corbes idem habuerunt cum ipsa arbore nomen: κοῖνος autem prater Hesychium meminit etiam Theophrastus & Strabo: mirum vero mihi videtur istius originis, siquidem de ea constiterit inter Grammaticos, nullam fecisse mentionem Onomasticographum nostrum, cum tamen in istiusmodi rebus exponendis satis alias accuratus sit: nisi tradidisset Hesychius illam significationis rationem ab arbore κοῖνι derivatam, posset quis nonnulla de causa forte suspicari, vocis originem esse repetendam a κοῖν, quæ sphaeram seu circulum significat, propter figuræ rotunditatem: observant autem Grammatici Antimachus ultraque vocabulum illud κοῖνα, quod circulum, ut dixi, interpretantur plerique, quidam etiam lapidem: Hesychius utrumque conjunxit Κοῖνός, σφαιρῶς ἢ λίθους: unde κοῖν vel κοῖν: sed hac in re ludere animus non est. Epicharmi Siculi poetæ celeberrimi fabulas enumeravit quadraginta Mearsius ad Hælladi Besansinoi Chrestomathiam: addere potes ad eum numerum hunc & Polluce nostro Πύθωνα, quæ diligentissimi viri, quod miror, indultriam effugit: veterat aliquando in mentem Πύθωνι forte verius posse scribi, quo titulo & aliorum inscriptæ reperiuntur Comædiæ: sed, cum MSS. vulgatæ lectioni favcant, haud opus esse duco: Πύθων quid sit e nostro Polluce variis in locis didicimus: notandum vero in his Epicharmi verbis aperte distingui θύλακον & κωρυκίδα, cum tamen plerumque Grammatici soleant κωρυκος & κωρυκίδα interpretari θύλακον & θυλάκιον: ea de re superius Segm. 172. a me dictum. Mox ita legebatur: ὡς Φερεκράτης Κοριαννοῦ: placuit Augustiani Codicis scriptura Κοριαννοῦ, quam & in textu reponendam curavi: quid hic sibi titulus velit, sanequam parum constat: Jungermannus sibi videri scribendum Κοριαννοῦ vel Κοριαννοῦ exposuit: & certe in Indice scriptorum, quos Photius adhibuit, invenio Κοριαννοῦ Φερεκράτης ex voce ταῦ Suidas tamen ibidem Κοριαννοῦ Φερεκράτης, quod alteram illam lectionem vitii arguit: poterat autem Jungermannus noster aliam istorum Κοριαννοῦ explicationem dedisse ex Hesychio: Κοριαννον, τὸ κῆρον, καὶ γυναικίον κορυκίον, χῆρον: sed hac quidem in re non opus est ut laboremus, cum dubitabile non sit illam crudelitissimi Jungermanni emendationem non procedere: veram inscriptionem judico Κοριαννοῦ, Mearsius in Attica Bibliotheca scribit Κοριαννοῦ apud Athenæum tamen, quod ipsi latere non potuit, frequentissime Κοριαννοῦ scribitur: Suidas etiam: Κοριαννοῦ, κέχρηται Φερεκράτης: in quibus ad istam Pherecratis fabulam haud dubie respicit: sed mendam ad hæc loco non difficile est animadvertere: scribendum enim, si quid video, Κοριαννοῦ vellem equidem planius Suidam declarare, quomodo sit illa vox intelligenda. Emilius Portus itidem ad Suidam de Κοριαννοῦ herba genere cogitavit, quod tamen alienum esse satis est manifestum: ego semper animum induxi, ut crederem, meretricis cujusdam tunc temporis notissimæ nomen esse Κοριαννοῦ, ut Σαλαβοκχῶ, a quo titulum fabulæ & argumentum desunxit Pherecrates: ita Thais Menandri nota est & Diopis Thalatta, aliarque plurimæ fabulæ, quæ a meretricibus habent nomen. Et dubitamus adhuc, cum certissimo Athenæi testimonio libr. XIII. hæc opinio mea nitatur, ubi Diopisophisti inter alias fabulas, quæ titulum & argumentum habuerunt a meretricibus, hæc etiam Pherecratis nostri Corianno enumerat. Comies ῥῆσιν e MSS. textus accepit emendatorem: vulgabatur enim ἴσατο & κωρυκος, quæ scriptura ut recto sensu carebat, sic hanc a nobis restitutam perspicuam esse & claram quavis facile videt: sed Jungermanno tamen non penitus assentior exponenti, quemque pro se farsisse & implese vasa, coicem, corycos: non equidem inficias eo

eam significationem attribui posse τῷ σάττειν sed alteram forte, quæ significat, jumentis onera & clitelas imponere hic commodiotem esse quis non sine ratione existimet: arbitrium esto penes lectorem: κωρυκος recte MSS. κωρυκος enim, ut quidem opinor, nemini fuit unquam lectum: κοῖνικος ita per ω ut plurimum scribi solet; Suidam tamen suo loco & ordine κωρυκος habet, & ex vetusto quodam auctore locum producit, ubi aurum e corycis effusum esse narratur: quin & apud Hesychium κωρυκος extat inter illas voces, quæ incipiunt a Κο; quod indicio est κωρυκος, ut & Salmasius emendavit, debere scribi. Sequitur ultima χοῖνος Antiphani, quæ incide declarat, quid fuerit olim κοῖν: σαφῶς δὲ αὐτό: quæ posterior vocis accessit e MSS. fabulæ titulus in editis ita erat exaratus: ἱεροβαρυκίος. MSS. nihil aliud nisi formam pluralem immutant in Βορυκίω: quæm ego lectionem retinui & in textum induxi, quanquam illa Jungermanni conjectura seu Calauboni potius summo pere ablanditur: quin & ipsum Mearsiam sine ulla dubitatione pronunciasse video in Attica Bibliotheca corruptum esse hunc locum, restituendumque Βορυκίω. MSS. tamen non sine gravi ratione deferendus existimo: Βορυκίος vermiculus a βορύκος, a qua voce cur non fabulæ titulus; & nescio quo modo lepidum argumentum enasci potuerit: sed ut in conviviis, ira & in re Critica suus cuius est sapor. In Antiphani loco ἀγγεῖον ἀλφειῶν a MSS. confirmatur, nec ideo illam lectionem temere rejiciam: alias usitatus est, magisque cum analogia consentit ἀλφειῶν: sed & supra Segm. 93. μολιτῆριον ἀγγεῖον MSS. habebant, ubi Codicis vulgati μολιτῆριον hic nihil existimo mutandum.

81 Ἐκ Πύθωνι] C. V. Πύθων forte Πύθων, in Pithone: deim βίον. C. A. βόβον quod non probarim: pro ἢ C. V. ῶ κ. ΚῆΝ.

82 Ἐκ Πύθωνι] MS. Ἐπίχαρμος Πύθων ἢ θ. βόβον, ἢ κ. φέρειν ἀκωρυκίδα. Sed emendatum Πύθωνι & ἢ κωρυκ. ut vulgo est: βόβον etiam MS. Seberi habet. Videtur autem legendum Ἐπίχαρμος Πύθωνι: ut hoc sit nomen dramatis, ita dicti a vini apothecis, de quibus supra VI, 15. & VII, 163. nec enim id verbis Comici attextendum puto, quæ ita distingue:

- ἢ θύλακον ὀβόειον, ἢ κοῖν φέρειν,
- ἢ κωρυκίδα — JUNG.
- 82 Βόβον] MS. βόβον. SEB.
- 83 Κόικα] C. A. κοῖνα ὠ. Φ. ΚῆΝ.
- 84 Ὡς Φερ. Κοριαννοῦ πᾶς δ' ἂν ἴσατο &c.] MS. Κοριαννοῦ. SEB.

Ὡς Φερ. Κοριαννοῦ πᾶς δ' ἂν ἴσατο &c.] Pro Κοριαννοῦ leg. Κοριαννοῦ. Pherecratis drama Κοριαννοῦ: C. V. Κοριαννοῦ; & post in verbis Pherecr. ἴσατο & vid. Hesych. in Ἐσοσάμνος & ἴσασθαι & κωρυκος. Salmas. ita: -- πᾶς δ' ἀνὴρ ἴσατο τὸ ἴχος ἢ κοῖν ἢ κωρυκος: & Κοριαννοῦ vel Κοριαννοῦ. KÜHN.

Ὡς Φερ. Κοριαννοῦ πᾶς δ' ἂν ἴσατο &c.] Noster MS. Κοριαννοῦ πᾶς δ' ἀνὴρ ἴσατε τ. Sed emendatum πᾶς & ἴσατο. Et primum quidem recte: de altero vero male factum ajo. Quid enim esse ἴσατο, sive ἴσατο hic? nihil boni sensus scio mihi extorquebis: quis enim dicat ἴσασθαι τὸ ἴχος; At alterum ἴσατε elegans & aptum: ait enim, quemque pro se farsisse & implese vasa, coicem, corycos. Ita enim MS. ἢ κωρυκος: quamvis literula post ἢ crassa plane est: ut nesciam an forte co, quo prius, mendo fuerit ἀκωρυκος, an ἢ vel tale; sed legendum κωρυκος, ut non frustra & Seberius noster suspicatus fuit, quamvis ipsius MS. non addiceret ipsi. Habuisti scilicet supra Segm. 172. κωρυκον in hac significatione. Sed nondum locus totus restitutus est. Quid enim cum Κοριαννοῦ, sive ut MS. Se-

πᾶς δ' ἀνὴρ ἔσαυτε τεύχος, ἢ κόικα, ἢ κωρύ-
 κους. 86 σαφῶς δὲ αὐτὸ Ἀντιφάνης ἐν Βομβυκίῳ
 δηλοῖ εἰπὼν, ἀγγεῖον ἀλφειτήριον, ὃ κόιξ 87 ἐστίν.
 88 Εἴη δ' ἂν καὶ 89 Φεῖδων τι ἀγγεῖον ἐλαιηρὸν,
 ἀπὸ τῶν Φεῖδωνίων μέτρων 90 ὀνομασμένον ὑπὲρ
 180 ὧν ἐν Ἀργείῳ πολιτείᾳ Ἀριστοτέλης λέγει * καὶ
 στéγαστρον δὲ 91 ὅς τις ἐθέλοι ὀνομάζειν, 92 ἢ περὶ ἡ

vero arma induit, aut coicem, aut canis-
 tra. Manifeste autem hoc Antiphanes in
 Bombyciis innuit, dicens vas farinarium,
 quod coix est. Sit etiam Φεῖδων vas quod-
 dam oleum continens, a Phedoniis men-
 suris denominatum: de quibus in Argivo-
 rum Republica dicit Aristoteles. * Ste- 180
 gastrum vero si quis dicere velit: quoniam

beri, κοριάννοι, facimus? In eo dramatis *Phecreates*
 titulum esse non dubito. Et, nisi fallor, *Phecreatem*
 alicubi ἐν Κοριάννοις vidi laudatum: an itaque & hic scri-
 bendum Φερικράτης Κοριάννοις, vel Κοριαννοῖς. Verbu-
 los certe jam, ut ex MS. scribendos docui, facile dis-
 singuo ita:

— πᾶς δ' ἀνὴρ

Ἐσαυτε τεύχος, ἢ κόικα, ἢ κωρύκους.

Quid κοριάννα fuerint, si inde modo inscriptio sum-
 pta, docet ad ista ἐν Ἰππύσιον *Aristophanis*:

— ὥστε τὴν βουλὴν ὅλην

Ὁδῶλου κοριάννοις ἀναλαβὼν ἰλῆλυθα.

Scholiasfes: κοριάννα δὲ εἶδος βετύνης τὸ νῦν κολιάδρον
 quæ verba tamen omnia in nova editione male omis-
 sa sunt. JUNG.

85 Κωρύκας] Similiter MS. alias dubites an ἱερ. κω-
 ρύκους. SEB.

86 Σαφῶς δὲ Ἄντ. ἐν Βομβυκίῳ] MS. βομβυκίῳ. SEB.

Σαφῶς δὲ Ἄντ. ἐν Βομβυκίῳ] Abest a C. A. legit e-
 nim καὶ ὡς Ἄντ. ἐν Βομβυκίῳ ἀγγεῖον α. ὁ. κ. καλεῖται.
 C. V. σαφῶς δὲ αὐτὸ Ἄ. ἐν βομβυκίῳ δ. ε. leg. ex *A-*
thenæo Βομβυκίῳ. Salmas. ἐν βομβυκίῳ &c. KÜHN.

Σαφῶς δὲ Ἄντ. ἐν βομβυκίῳ] Iterum plenius in MS.
 nostro: σαφῶς δὲ αὐτὸ Ἀριστοφάνης ἐν βομβυκίῳ δ' εἶπ.
Seberi MS. habet etiam βομβυκίῳ. Tu vide ne sit scri-
 bendum forte; σαφῶς δὲ αὐτὸ Ἄντ. ἐν βομβυκίῳ δ. In
Bombylio enim *Antiphanes* ita apud *Athen.* lib. III. lau-
 datur, ubi *Casaub.* III: *Anim.* 36. non frustra dubitat
 de vulgatis hic βομβυκίῳ. JUNG.

87 Ἐστίν] Abest a C. A. ἰστίν. KÜHN.

Ἐστίν] Deest in MS. ἰστίν. Et nescio annon glossam
 sapiat. Sane si ejus locum nutes, saltem tamen erit
 fenarius:

Ἀγγεῖον ἀλφειτήριον, ὃ ἐστίν κόιξ. JUNG.

88 Εἴη δ' ἂν καὶ] Absunt a C. A. KÜHN.

89 Φ. τι ἀγγεῖον ἐλαιηρὸν] Vid. *Casaub.* Comment.
 in *Strabonem* fol. 131. item ad *Theophr.* *Chrysall.* pag.
 246. SEB.

Φ. τι ἀγγεῖον ἐλαιηρὸν] C. A. Φεῖδων, ἀγγεῖον ἑμιαί-
 ρόν. KÜHN.

Φ. τι ἀγγεῖον ἐλαιηρὸν] MS. Φ. ἀγγεῖον τι ἐλαιηρὸν, ἀ-
 πὸ &c. JUNG.

Φεῖδων] Vasculi hujus mentionem non puto alibi au-
 ctorum inveniri: & equidem incipiebam hic in du-
 bium vocare *Pollucis* fidem, ac si memorie vitio, seu
 nescio qua alia de causa deceptus vocem nulla sufful-
 tam auctoritate hic intrusisset, præcipue cum illa no-
 tatio ἀπὸ τῶν Φεῖδωνίων μέτρων ὀνομασμένον mihi vide-
 retur insolens & mira: sed durius est id velle opina-
 ri, cum plurima reperiantur in *Aulore* nostro verba,
 quæ solus ex antiquitatis ruinis conservavit; ideoque
 vel eo nomine nos lætari decet, quod rerum non ita
 vulgatum & obviarum notitiam ex *Onomasticographo*
 nostro invenire liceat. *Phidonia* vero mensuræ nomen
 & originem habent ab Argivorum rege *Phidone*, quem
 etiam reperta nummos cudendi ars nobilitavit: de eo
 non perfunctorie dictum est a nobis ad IX. 83. ibique
Jungermannus e *Strabone* locum produxit, in quo τῶν
 Φεῖδωνίων μέτρων mentio injicitur: sed eum ad locum
 me dixisse in memoriam recurrit: primum in insula
Ægina Phidone percussisse nummos: eam ob causam
 non dubitabile est, quin inventi nomismatis honorem
 quidam *Æginensibus* adscriperint, quos inter *Ælianus*
 V. H. lib. XII. c. 10. ad quem videndi sunt Erudi-

tissimi Commentatores: Clariss. *Perizonius Chronicon*
Marmoreum adduxit, in quo *Phido* etiam memoratur,
 & in *Ægina* nummos signate perhibetur

90 Ὀνομασμένοι] C. A. περὶ καὶ στéγαστρον ἢ πολλὰ
 χροῖσις τ. στ. δ. τ. σ. χ. ὡς Λισχυλὸς ὁστῶν στ. KÜHN.

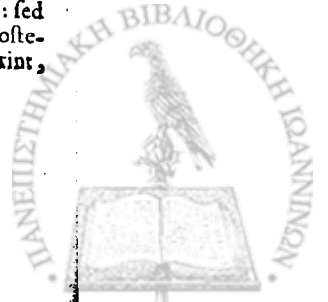
91 Ὅς τις ἐθέλει] MS. ἐθέλοι. SEB.

Ὅς τις ἐθέλει] MS. nosfer, ut *Seberi*, ὅστις ἐθέλοι οὐ.

JUNG.

92 Εἴπερ] Pro εἴπερ MS. ἢ περ & emendatum est ἢ
 περ: quod ἢ περ ni fallor rectum hic est: meminque
 & supra indicatum alicubi, pro *sicut*. Si quis, ait,
 coriaccam tunicam istam velit στéγαστρον dicere, quem-
 admodum vulgo στéγαστρίδα διφθέραν, &c. JUNG.

Εἴπερ ἢ π. χρ. &c.] Quam sim MSS. adductus, ne-
 mo qui de meis vel pauca legerit ignorare potest: *Jun-*
germannus ἢ περ refingit ex ἢ περ, quod non recto ac-
 centu, ut sæpe fit in MSS. fuit insignitum: IX, 114. in
 vulgatis extabat εἴπερ, ubi melius e MSS. reddidimus
 εἴπερ, & adducto *Platonis* loco istius particulæ eleganti-
 am ostendimus: hic etiam commodo legi ἢ περ nemo
 dubitabit, si *Jungermannus* inspexerit notam: proxime
 veritatem accedit *Salmas. C.* in quo ἢ περ forte ve-
 ro ne sic quidem locus in integrum est restitutus: quam
 enim vestem coriaccam intelligit *Aulior*, cum inquit
 τὸν σκυτίνον τοῦτον χιτῶνα; quæ sanequam orationisfor-
 ma usitari non solet, nisi quid præcesserit, quo pos-
 sit referri: minus esset tenebrarum, si solummodo di-
 xisset σκυτίνος χιτῶνα; sed tanti non est, ut hac in re
 morer: sufficit, ut satis aperte sciamus, istam *Pollu-*
cis opinionem fuisse, nos *Æschyli* auctoritate nixos
 coriaccam tunicam posse vocare στéγαστρον. *Æschylus*
 vero ὁστῶν στéγαστρον quæ sit intelligendum non satis
 perspicio: an *cutem* ita vocavit? an *carpetem*, qua of-
 fa sunt obrecta? an potius ipsam vestem? quod profe-
 cto melius videtur: quid enim alias ad hanc rem fa-
 ceret hic *Æschyli* locus? ὅστις vero pro ipso & toto
 corpore ab *Æschylo* esse posita quis adeo miretur? Sed
 incidit mihi hunc locum sedulo versanti alia quoque
 conjectura, quam, ut Lector agnoscat voluntatem *Pollu-*
cis emendandi vel explicandi mihi non defuisse, appo-
 nam: quid si *Pollux* nosfer τὸν σκυτίνον τοῦτον χιτῶνα
 hanc nostram cutem appellaverit, qua tanquam veste
 proxima corpus nostrum est amictum? neque vero quis
 dicat nimis obscure loquutum fuisse *Pollucem*; forsitan
 enim ista ætate hic Tragicæ poetæ locus sic cuivis
 erat notus, ut neminem propterea a mente sua aber-
 raturum putaret: corporis autem humani cutem vul-
 garis usus nominavit διφθέραν στéγαστρίδα, quæ forte
 notio alibi auctorum non reperitur eam ob causam,
 quod eruditiores, qui scriptis aliquid traderent, hanc
 loquendi rationem ut nimis popularem & inconcinnam
 contemserint: pluscula larga manu disseminavi, ex
 quibus, quod præter cetera maxime placuerit, beni-
 volus lector eligere ne dedignetur: ipsum me multi-
 tudo oppressit, ut liberum mihi arbitrandi jus non sit.
 Meminit autem διφθέρας στéγαστρίδος *Aulior* nosfer VII,
 70. διφθέρα δὲ στéγαστρίς, χιτῶν ἰπικρανον ἔχων &c. ita
 enim ibi profecto legendum ex MSS. ut recte *Jungerman-*
nus censuit, qui & *Herodoti* locum adduxit, in quo
 διφθέρα στéγαστρίς de pellibus, quibus contegantur na-
 vium tabulata, usurpatur: illæ Romanis *segestria* di-
 cuntur, ut alibi ad *Pollucem* nostrum ex *Festo* notavi: sed
 & in *Glossis: Segestre, στéγαστρον, περάδιμον* quod poste-
 rius est non nesciam quo pacto viri eruditi emendantur,

vulgo stegastridem diphtheram, coriaceam illam tunicam appellamus: ad Æschyli auctoritatem confugiat dicentis, Ollium stegastrum. Cista vero non obsoniorum modo, aut alias vestium tantummodo repositoria sunt: sed etiam pharmacopolarum esse dicentur, ut Aristophanes in Amphiarao, Et serpentes, quos insculpis, in cista aliqua oblinare, & relinquere pharmacopolas: ut & Theopompus in Alphæa, Domum ingressus in-

πολλή χρῆσις τὴν⁹³ στεγαστρίδα διφθέραν, τὸν σκύτινον τοῦτον χιτῶνα, καταφευγέτω ἐπὶ τὸν Αἰσχύλον εἰπόντα, ὅστέων στεγαστρον⁹⁴ κίσται δὲ οὐ μόνον ὀψοφόροι, οὐδὲ ἄλλως ἀγγεῖα εἰς ἐσθήτων ἀπόθεσιν, ⁹⁵ ἀλλὰ καὶ αἱ τῶν Φαρμακοπωλῶν ἀν⁹⁶ καλοῖντο, ὡς ἐν Ἀμφιάρῳ Ἀριστοφάνης, ⁹⁷ καὶ τοὺς μὲν ἔφεις, οὓς ⁹⁸ ἐπιπέμπεις, ἐν κίστῃ⁹⁹ πευ κατασήμεναι, καὶ παῦσαι Φαρμακοπωλῶν. ¹⁰⁰ ὡσπέρ που καὶ Θεόπομπος¹ ἐν Ἀλθαίᾳ, ² τὴν οἰκίαν γὰρ εὐρον εἰσελ-

considerabunt tamen doctiores, an etiam aliquid aptius possit adinveniri: *Etymologus* exponit βαίτην στεγαστρον πρεβάττειον ἢ αἴγειον.

93 Στεγαστρίδα δ. τὸν σκ. &c.] MS. σεγαστρίδα, διφθέραν τὸν σκύτινον &c. Sed emendatum σκύτινον διφθέραν στεγαστρίδα & supra VII, 70. ex MS. habuisti. JUNG.

94 Κίσται δὲ] MS. κίστας δὲ &c. Sed vulgatum relictum: κίστην ὀψοφόρον & supra habebas *Segm.* 105. JUNG.

95 Ἀλλὰ καὶ τῶν φ.] MS. καὶ αἱ τῶν φ. SEB. Ἀλλὰ καὶ τῶν φ.] MSS. καὶ αἱ τῶν φ. KÜHN. Ἀλλὰ καὶ τῶν φ.] MS. plenius, ut & Seberis, ἀλλὰ καὶ αἱ τῶν φ. JUNG.

Ἀλλὰ καὶ τῶν φαρμ.] De priori κίστης notionē luculentē *Jungermannus* & ego alibi ad hunc librum notavimus: hic e MSS. insertum: ἀλλὰ καὶ αἱ &c. quæ vocula posterior haud dubie in vulgatis exciderat propter similitudinem præcedentis. In *Aristophanis* ῥήσι ante nos edebatur ἐπιπέμπεις: ego non nihili habendam esse MSS. lectionem existimavi, quam & a *Jungermanno* prælatam vides: sensus non ita difficilis: serpentes quidem, quos mittis, in cista veluti obfignes, & desiccis medicamentum habere: immittis, inquit *Jung.* sed exercuit tamen jam olim viros eruditissimos hic locus: adscribam, quæ disseruit homo doctissimus, neque infelicis ingenii *Joh. Rhodius* ad ista *Scribonii Largi* *Compos.* CCLXIX. oportet autem vni bene clausum & alligatum diebus his solvere & invenire omnia: deinde rursus operire & signare, ne vires evanescant. (Signare) Quod obfignat Cicero *lib. XVI. Ep. 26. ad Tironem.* More chymicis noto, quem isti sigilli Hermetici titulo jactant, nihil quidem aptius medicamentorum conservationi; at soli vitro convenit. Vas itaque cera & annulo signabatur a Medicis: ita *Julius Pollux* *Onom. lib. X. c. 46. ex Amphiarao* *Aristophanis:* καὶ τοὺς μὲν ἔφεις, οὓς ἐπιπέμπεις, ἐν κίστῃ που κατασήμεναι καὶ παῦσαι φαρμακοπωλῶν. *Rud. Gultherus vertit:* Et serpentes, quos insculpis, in cista aliqua obfiguare, & relinquere pharmacopolis. (editio nostra: pharmacopolis) Quod sane miror neglexisse *Georg. Longium*, qui de *Anulis signatoris antiquorum* *cap. XI. cetera olim sigilli custodia credita diligenter exposuit.* Locus autem poeta nobis desideratur, cujus mentem non videtur mihi satis adsecutus *Interpres*, quandoquidem ἐπιπέμπω incido, non insculpo, quod γλύφω. At quoties angues insculperentur, nisi ad superstitionem? quanto magis conveniebat in frustra incisos ad advertendam fraudem obfiguare; ut vendendi præberentur: planius itaque sic ille redderetur: Et serpentes, quos incidis, in cista quadam obfigna, ac desiccate medicamentum componere. Infinitum quippe *Atticorum* more participio exprimitur: vero nempe similis opinatur *Gulielmus Sobierus* acris vir ingeni ac illustribus discipulis eruditus legendum esse φαρμακοποιῶν. Quid enim cessaret venum exponere? Neque ab ea conjectura *Gyvacant* *litterarum* existimus cultor *Ismaël Bullialdus* recedit, cujus amici candori plurimum tribuo. Liqueat ex istis eruditissimi *Rhodii*, vulgatam lectionem non nihili esse, quod volebat *Jungermannus*, nec apto sen-

su carere: sed utcumque illa interpretatio veritatis specie non destituatur, MSS. tamen adhaerendum est; quorum etiam ingratis *φαρμακοποιῶν* scripsit *Schicrus*: nec quoque video profecto, quid illam emendationem magno opere suadeat: id autem animadvertet lector, *Doctiss. Rhodius* vere reddidisse per imperativi formam κατασήμεναι & παῦσαι, in eoque *Interpretem* castigasse. *Salm.* versiculos, ut *Jungermannus*, distinxit. Codex *Falckenburgii* πάντα præfert pro παῦσαι.

96 Καλοῖτο, ὡς ἐν Ἀμφιάρῳ Ἀρ.] C. V. καλοῖτο ὡς ἐν Ἀμφιάρῳ. C. A. plane non habet ἐν Ἀ. KÜHN.

Καλοῖτο, ὡς ἐν Ἀμφιάρῳ Ἀρ.] MS. καλοῖτο, ὡς ἐν Ἀμφιάρῳ Ἀρ. sed emendatum Ἀμφιάρῳ. JUNG.

97 Καὶ τοὺς μὲν ἔφεις] C. A. μὲν ὀμῖται ut & που & καὶ μοχ. KÜHN.

98 Ἐπιπέμπεις] C. V. ἐπιπέμπεις leg. pro ἐπιπέμπεις, & serpentes, quos scindis, in cista quadam obfigna & desiccate pharmacopolis agere. KÜHN.

Ἐπιπέμπεις] MS. οὓς ἐπιπέμπεις, ἐν κ. που &c. Bene ἐπιπέμπεις, immittis. Vulgatum ἐπιπέμπεις credo nihili esse. Versus ita mihi videtur distinguendi:

— καὶ τοὺς μὲν ἔφεις, οὓς ἐπιπέμπεις
Ἐν κίστῃ που κατασήμεναι, καὶ παῦσαι φαρμακοπωλῶν.

κατασήμεναι enim scribendum puto, pro κατασήμεναι, ut sit nempe imperantis vel jubentis. JUNG.

99 Που] MS. ποῦ. JUNG.

100 Ὠσπέρ που] Non est in C. A. KÜHN.

I Ἐν Ἀλθαίᾳ] Pro Ἀλθαίᾳ C. V. ἀλθαία. *Athenaus* *lib. XI. cap. 14. ἐν ἀλθαίᾳ* ἢ *Doctiss.* ejus *Animadvertor* scivisset lectionem, ἐν Ἀλθαίᾳ, sine dubio eam secutus esset, est enim ἀλθαία vel malva sylvestris, cujus effectus medicinales deprædicat *Plinius* c. 21. *lib. XX. & Dioscorus* apud *Athenaus* *lib. II. c. 18. vel nomen proprium matris Meleagri*, de qua drama fecit *Theopompus*. KÜHN.

Ἐν Ἀλθαίᾳ] MS. ἀλθαία. Et sic putem etiam apud *Athenaus* *lib. XI. ubi laudatur Theopompus* ἐν Ἀλθαίᾳ, titulo, qui *Magno Casaubono* merito suspectus, corrigendum esse. *Athenaus* mater *Meleagri* notiss. vel ex *Ovidio*: deque ea vid. & *Apollodor.* *lib. I. Biblioth.* Versus ita distinguere possumus, ut & apud *Casaub.* *lib. XI. Athen.*

Τὴν οἰκίαν γὰρ εὐρον εἰσελθὼν ὄλην

κίστην γεγανῖαν φαρμακοπόλου Μεγαρικῶ. JUNG

Ἐν Ἀλθαίᾳ] Loci *Pollucis* corruptela delusos habuit præstantissimos viros *Casaubonus* & *Meursium*, qui *Casauboni* diligenter vestigiis institit, existimans hinc in *Athenais* reponendum Ἀλθαία, sed veram lectionem MSS. ope e tenebris eruit *Jungermannus* noster; eam igitur in textu restituendam existimavi. Pharmacopolæ Megareses, ut credibile est, præcipua præstantissimorum medicamentorum floruerunt laude.

2 Τὴν οἰκίαν γὰρ &c.] Inveni domum totam factam cistam, id est, ubicque plenam & oblitam vidi cistis pharmacopolæ. *Interpr.* mentem *Comici* non videtur adsecutus. C. A. μεγαρικῶ. C. V. γὰρ non habet in initio. KÜHN.

θὼν ἔλην κίστην γεγυυῖαν Φαρμακοπόλου Μεγαρικῶ.

veni totam cistam pharmacopolæ Megarici.

3 Περὶ λουτρίδος ὡας, καὶ ἐτέρων συμμίκτων.

De lotoria pelle, & aliis hujusmodi.

Τὸ μὲν τοι δέρμα, ὃ ὑποζώννυται αἱ γυναῖκες λουόμεναι, ἢ οἱ λούντες αὐτὰς, ὡς λουτρίδα ἔξεστι καλεῖν, Θεοπόμπου εἰπόντος ἐν Παισί, ὅτι τὴνδε περιζωσάμενος ὡς λουτρίδα, καταδέσμον ἤβης περιπέτασον. Φερεκράτης δὲ ἐν Ἰπνω καταλέγων τὰ ἐργαλεῖα τῆς παιδοτριβικῆς, ἠδὴ μὲν ὡς λούμενοι προζώννυται οὕτω δὲ τὴν ἰομηλωτὴν ἐκάλουν, ἴσως ἀπὸ τῆς εἰδος.

Pellem vero, qua mulieres lotæ, aut lavantes ipsas subcinguntur, pellem lotoriam appellare licet, secundum Theopompum in Pueris. Hanc vero subcingens pellem lotoriam, pubis vinculo circumtendas. Pherecrates autem in Hipponæ, vascula ad Puerorum institutionem pertinentia recensens, Tunc loto pellem circumvolvunt: sic autem nimirum agnitam pellem ab ove denominarunt.

3 Περὶ λουτρ.] Abest titulus a C. A. & Salmatis. Kühn.

Meurs. Not. in Musc. leg. ἐν Ἰπνω. Kühn.

4 ὃ ὑποζ. αἱ γυν. λουόμε.] MS. ὑπ. λουόμεναι γυναῖκες. SER.

Ἐν ἰπνώ] Non immerito conquestus est Jungermannus, quo magis ad finem spectamus, eo magis MSS. libros nobis fucum facere: sine Falckenburgianis Excerptis fuisset, genuinam germanam locus hic non recuperasset forte scripturam: in istis Excerptis legitur Ἰπνω, nisi me literæ fallunt: non nullæ profecto antiquorum fabula: hoc titulo fuerunt insignes: Antisphanis Ἰπνός ex Athenæo notus: sed Pherecrates tali nomine fabulam quis vel legit unquam vel audivit: contra ea Ἰπνός ἢ Παινηχίς hujus Comici frequenti veterum testimonio decorata est: mox etiam apud nostrum Segm. 183. memoratur: nihil itaque erat propius, quod reponi posset: pondus emendationi nostræ non leve addit Meursii doctissimi judicium, qui in Attica Bibliotheca locum hunc & corruptum esse deprehendit, & feliciter emaculavit: Eustathius ad Iliad. M. versiculum ex hac Comici fabula produxit, qui omnino ad ἰπνός pertinere: Ἀνέπλησται τῷ ὀφθαλμῷ πάλης φυσῶν τὸ πῦρ. Sed ad ipsum, quem Pollux citavit, locum diligenti cura animum attendamus: λουόμεν legitur in Codice Palatino: idque reponendum vel metri causa Jungermannus dixit: sed vero Onomasticographus nollet Pherecratem inquit hunc versiculum inter alios protulisse, quibus recensebat τὰ ἐργαλεῖα τῆς παιδοτριβικῆς: unde mihi planissime constare videtur ὡς hic non esse usurpatum pro ὡς λουτρίδι, ut antea, sed pro cingulo, quo circumdabantur athletæ: quid igitur? quam a MSS. opem hic frustra expectamus, tentandum an ex ingenio nostro adferre possimus: post ὡς excidisse librorum incuria reor ὡς ἄν, quod fieri non difficulter potuit, cum utriusque ὡς & ὡς ἄν pronuntiatio non valde dissimilis sit: neque etiam metri legibus hac ratione detrimentum fieri sentio: scribe itaque totum locum ἠδὴ μὲν ὡς ἄν λούμενοι προζώννυται: vides me præterea λούμενοι exarasse, quod satis clarum puto ex sequenti προζώννυται jam quidem pelle, tanquam si laventur, præsens solet: itaque textum restituere non dubitavi, cum in C. A. hac lectio adnotetur a Kühnio & probetur: non tamen & Salm. lectio abjicienda videtur. Cingulo vero circumdatos fuisse athletas res est notissima, neque opus ut exemplis rem confirmem, quod ab aliis ubertim factum est. Vid. Fabri Agonist. Viri doctissimi, si hæc mea displiceant, meliora suppeditabunt.

ὃ ὑποζ. αἱ γυν. λουόμε.] Textus incipit in C. A. ὃ δὲ ὑποζ. &c. ἢ οἱ λούντες ὡς λουτρίδα ὡς Θεοπομπῆς τὴν δὲ π. Kühn.

ὃ ὑποζ. αἱ γυν. λουόμε.] MS. ὑποζώννυται γυναῖκες, ἢ οἱ λούντες αὐτὰς &c. ubi illud λούντες, ut Atticum videtur reponendum. Sic mox λουόμεναι in MS. Phrygicis Esclor. Attic. ἐλουόμεναι, ἐλουόν, ἐλουέτο, λούεμαι, λούεται, ἐλουόμεθα, ἐλουόντο, λούεσθαι πάντα οὕτω λεγόμενα, ἀδοκίμου: εἰ δὲ δοκίμου βούλει αὐτὰ ποιῆσαι, τὸ ἐ. καὶ τὸ ο. ἀφαίρει, καὶ λίγε λούεσθαι, λούμεναι, λούτο, λούμαι, λούσαι, λούμεθα, λούται: οὕτω γὰρ οἱ ἄρχαῖοι λέγουσιν. Jung.

ὃ ὑποζώννυται &c.] De istis pellibus plerique omnes, qui de balneis aliquid tradiderunt, mentionem fecere: nobis in hac re jam morari non licet: λούντες propter MSS. auctoritatem non repudiandum videbatur: Phrygicis testimonio Thomas Magister, qui non pauca Phrygicis debet, accedat & Aristophanis Scholiastes: & ita melius etiam, quod ad Atticismum, legeretur λούμεναι, ut & mox apud Pherecratem reposuimus e MSS. Theopompus locus in editionibus vulgatis mendo fuit deturpatus; & quis scit, an & MSS. reducta lectione undiquaque sit integer & sanus: κατάδεσμον certe nullus improbabit: κατάδεσμος enim fascia, qua quid obvinctur vel circumligatur; hinc in re chirurgica κατάδεσμων frequens est usus: sed num ὡς λουτρίδι etiam ἤβης κατάδεσμος dicta? nimis id, etsi hac forte notione tolerari posset, in hoc loco frigidum & inconcinnum: ego mihi prorsum persuadeo legendum esse ἤβη κατάδεσμον ἤβη περιπέτασον. fuscium rubi circumligo: sæpius id observavimus factum, ut, ad latus appositum degeneravit in σ, adeoque nomen tertii casus secundi formam induerit: istius rei in Polluce nostro extare exempla scio: non me præterit ita etiam ut hic legi VII, 66. sed nullus ignorat, credo, idem vitium non duos sed aliquando plures locos occupare: de Theopompus fabula vide Meursii Biblioth. Atticam.

5 Τὴν δὲ] MS. τὴν δὲ περιζ. Jung. 6 Κατὰ δεσμὸν &c.] Leg. κατὰ δεσμὸν ἤβης π. deinde rubi vinculum circumliges. Salmastius κατάδεσμον una voce: & ita sonaret, obligationem, vinculum rubis. Kühn.

Κατὰ δεσμὸν &c.] MS. κατάδεσμον, & uno vocabulo κατάδεσμον legendum puto, sicut & supra VII, 66. vulgo est: ibidem VII, 66. ante vulgati τὴν δὲ, habebant; quid si τὴν δὲ, ut versiculos ita distinguamus?

Τὴν δὲ περιζωσάμενος ὡς λουτρίδα, Κατάδεσμον ἤβης περιπέτασον. — Jung. 7 Ἐν ἰπνώ] Non sunt in C. A. usque ad ἠδὴ μὲν.

8 Καταλίγην] C. V. καταλίγοντα. Kühn. 9 Λουόμεναι] C. A. λουόμεναι π. leg. λουόμεναι loti pellem sibi succingunt. Salm. προζώννυται in V. C. legitur προζώννυται lege προζώννυται. Kühn. Λουόμεναι] MS. λουόμεναι. Et ita omnino reponere debes, vel metri causa. Est enim integer senarius: ἠδὴ μὲν ὡς λούμενοι προζώννυται. Jung. 10 Μηλωτῆ] Interpr. pellem agnitam. Gl. μηλωτῆ, pellis lanata. Kühn.

182. * Militibus quoque mastra loco serviebat, ut Hermippus in Militibus innuit, Vincit vero pellis lapideam mastram. Laterem quoque dices. & laterem subtegulaneum. In Foro publico reperitur etiam Later Atticus, & Later Corinthiacus. Tegulam quoque, dicente Thucydide in Plataensi obsidione. Tegulas vero Lateres in Vespis vocat Aristophanes dicens,

* τοῖς δὲ στρατιώταις καὶ ἀντὶ μάστρας ὑπουρ- 182
γεί· ὅπερ ἐν Στρατιώταις Ἑρμιππος ὑποδηλοῖ λέ-
γων, ¹¹ Νικᾶ δ' ὡς λιθίνην μάστραν· καὶ κέραμον
δ' ἂν ¹² εἴποις, καὶ ¹³ κέραμον στεγαστήρα· ἐν δὲ
τοῖς ¹⁴ Δημοπρατοῖς, καὶ κέραμον Ἀττικόν, καὶ
κέραμον Κορινθίον· ¹⁵ καὶ κεραμίδα δὲ, ¹⁶ Θουκυ-
δίδου εἰπόντος ἐν τῇ ¹⁷ Πλαταικῇ πολιορκίᾳ· κερά-
μια τὰς κεραμίδας ἐν ΣΦηξίν ¹⁸ Ἀριστοφάνης κα-
λεῖ λέγων,

183. * Nequaquam mus per Foveam, Sed aliquis lignis tegulas subiens culmini.

* ¹⁹ Μῦς οὐ μὰ Δι', εἰλλ' ὑποδυόμενός τις οὐ- 183
τοσί·

Ἰπὸ τῶν ²⁰ κεραμίων ἡλιαστῆς ὀροφίας.

alii vero eo loci Κεραμίδων scribunt. Mal-

21 οὶ δὲ, καὶ κεραμίδων γράφουσι· ²² καὶ σφύ-

11 Νικᾶ δ' ὡς &c.] C. A. post ὑπουργίῃ· ὡς Ἑρμιππος Νικᾶ δ' &c. in Gloss. ὀβαποτρόφος, pello: ubi vellem absente β legi ὀαποτρόφος nisi β insertum sit euphonicum. Kühn.

Νικᾶ δ' ὡς &c.] MS. Νικᾶ δ' ὡς λιθίνην μ. Sed emendatum λιθίνην. JUNG.

Νικᾶ δ' ὡς λ. &c.] Hermippi Milites & Pollux noster saepius & alii quoque scriptores laudant: Meursi. in Att. Biblioth. Loci sensus est, quod ὡς utilior sit & praestantior λιθίνη μάστρα, nisi quis corruptum putet: λιθίνην μάστραν καὶ κέραμον &c. sine ulla distinctione nota in editionibus ante Seberum excudebantur: Seberus autem recte separavit: pro κέραμον nescio quae vox in Falschenburgiansi Excerptis est adnotata: κίσσαμον, nisi me fallunt oculi aut literae fugientes: sed nemo pristinam lectionem mutari velit. Inquit vero Pollux militibus ὡς μάστρας seu mardis, ut ea vox in Glossis explicatur, usum praestare: forsitan hinc illustrari potest Hefychius, qui μακτῆρα ejusdem, uti vides, propter originem significationis cum μάστρα, inter alia exponit διφθῆραν. Ecce tibi locum: Μακτῆρῃ κάρδος, καὶ ἡ πυλῆς, καὶ διφθῆρα, καὶ ὀρχήσιος σχῆμα: ejusmodi scilicet pellis, qualem ex Hermippo ὡς observat hic Pollux. Mos scriptum e Codicibus exaratis Δημοπρατοῖς: sic & suo C. V. Salm. Tegularum, tegulas enim Romani κέραμον appellant, ut Fabius apud Gellium X. c. 15. varia fuit apud Graecos factura, Corinthiaca, Attica, Thebaïca &c. unde Ἀττικῶν κέραμων, & Κορινθίων in Demetriis mentioni. Κέραμος autem omne regularum rectum, ut κεραμῖς, tegula: id Scholiae Thucydidis ad lib. III. cap. 74. monstrare voluit, cum illa Historici verba βάλλουσι ἀπὸ τῶν οἰκῶν τῶν κέραμω exponit ἦσαν ταῖς κεραμίσι· pluribus exemplis res confirmari possent, nisi id quicquid paululum in veterum lectione attentior facile per se observaret. Porro noster Pollux illam historiae Thucydeae partem, qua Plataeum obsidionem memoriae mandavit, Πλαταικῆν πολιορκίαν appellare videtur, non alia ratione, ac in Homero Νιῶν κατάλογος, νεκρία &c. distinguuntur: certe an ea fuerit olim librorum Thucydidis distinctio, quae hodie & jam ab aliquo tempore inveteravit, dubitandi rationes habeo, de quibus alibi.

12 Εἴποις] Post εἴποις in C. A. est Ἀττικὸν στεγαστήρα, (leg. στεγαστήρα) κορινθίον. Kühn.

13 Κέρ. στεγαστήρα] Supra VII, 124. JUNG.

14 Δημοπρατοῖς] MS. Δημοπρατοῖς: ut semper scribere debes. JUNG.

15 Καὶ κεραμίδα δὲ &c.] Thucyd. in descriptione obsidionis Plataensis lib. III. κατὰ βάλου γὰρ τις τῶν Πλαταιῶν &c. ἀπὸ τῶν ἐπιλλέων κεραμίδα. Kühn.

Καὶ κεραμίδα δὲ &c.] MS. κεραμίδα δὲ &c. sine praecedenti καὶ. Thucydidis locum e lib. III. Συγγραφῆς supra protuli ad VII, 161. ubi eodem respexit. Noster. JUNG.

16 Θουκυδίδου] C. A. Θουκυδίδης: absunt autem in πίπτουσι. τ. π. π. Kühn.

17 Πλαταικῇ] C. V. Πλαταικῆ. Kühn.

JULII POLLUCIS.

18 Ἀριστοφάνης &c.] Vid. cum Schol. fol. 317. SEB. Ἀριστοφάνης &c.] C. A. M. οὐ μὰ Δ. ἀ. ὑποδυόμενός τις ceteris ommissis &c. subit aliquis tegulas Heliasia non judicialis, vel fortensis, sed calimatis. M. οὐ μ. Δ. ἀ. delet C. Salmasti. Kühn.

Ἀριστοφάνης &c.] MS. alio ordine Ἀριστοφάνης ἐν ΣΦηξί καλεῖ εἰπῶν. JUNG.

19 Μῦς οὐ μὰ Δι' ἄλλ' &c.] Desunt in MS. nostrό μῦς οὐ μὰ Δι' ἄλλ'. JUNG.

20 Κεραμίων ἡλιαστῆς] Aristophanis exemplaria habent κεραμίδων. SEB.

Κεραμίων ἡλιαστῆς] MS. κεραμίων ἡλίας τῆς ὀρ. sed quosdam etiam κεραμίδων scribere, ut hodieque extat, Noster subijcit, quamvis ipse propter κεραμια haec χρησῶν non attulit. JUNG.

21 Οὐ δὲ καὶ κεραμίδων γρ.] Absent οὐ δὲ κ. κ. γ. a C. A. Kühn.

Οὐ δὲ καὶ κεραμίδων γρ.] Variæ quæ dicuntur lectiones jam olim a Criticis summa cum diligentia fuerunt adnotatae: neque raro contingit, ut inter ipsos veteres Grammaticos acerrima sit de bonitate hujus illiusve lectionis decertatio: notandum vero diversis fuisse factas & in lucem productas ab antiquis literatoribus editiones, quas quisque pro ingenii sui modulo suaque sententia emendabat: unde fieri non potuit non, ut in pluribus hic ab altero dissentiret: quanquam autem hic locus non sit ea de re disputandi, hoc tamen e Galeo adnotare non abs re erit de operum Hippocrati-cenarum editione, quam Dioscorides & Aristidus concinnarunt: πολλὰ μὲν, inquit, ἀμφοτέροι μετέγραψαν ὑπαλλάττοντες τὰς παλαιὰς γραφάς, ὡς μόνος ἴσασιν οἱ ἐξηγητᾶν τὰ Ἰπποκράτους βιβλία. De Homeri Pindari aliorumque diversis editionibus nihil dicam, aliis interim, qui uberiori veterum lectione sunt instructi, rem illam commendans: simili hic ratione vides hos κεραμίων in Aristophanis loco, illos vero κεραμίδων scripsisse: alibi quoque talia Pollux noster observavit. Sequens locus corrupte, ut puto, hoc pacto ante nos legebatur: καὶ σφύρα μὲν τοῖ ὅμοιον ἢ κροταφίδι σιδηρᾷ· εἴη δ' ἂν καὶ ἡ κίστρα· non distinetur minima mutatione medelam loco fieri posse, si scilicet ita resolutis: καὶ σφύρα μὲν τῶ ὅμοιον &c. εἴη δ' ἂν καὶ ἡ κίστρα, nempe ὅμοιον τι τῇ κροταφίδι sed MSS. sacramentum dixi, quorum lectio, si librariorum vitia exemeris, vera est, & huic longo intervallo praeferrī meretur: κίστραν σιδηρᾶν vidimus in Sophoclis χρήσει Segm. 160. quam ibi Codicis Falschenburgiansi subsidio feliciter, ut puto, restituumus: apud Hefychium annon emendandum? Κροταφίς, σιδηρᾷ σφύρα ἀκμονος, τοῦ ἑτέρου ἐξ ἔχουσα· ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου κροταφῶν κροταφῶς enim vulgo solet dici: opinor homines non obsecrae naris sententiae meae subscripturos. Sequuntur στραγγαλίδες, quas quoddam vinculi constricti genus fuisse satis patet cum ex ipsa nominis ratione, tum e Struttide, qui distinguit α σχοινίος: recte reponunt in Hefychio viri eruditi: Στραγγαλίς καὶ στραγγαλίδες, συστροφαί, διαστροφαί, παγί-

M

ρε μὲν τι ὅμοιον ἢ προταφίδι σιδηρᾷ εἴη ἂν ἢ κί-
 στρα· δεσμῶ δ' ἂν ²³ εἰκοίεν αἱ στραγγαλίδες,
 Στρατίτιδος ἐν Φοινίσσαις εἰπόντος, οὐδὲ σχοινία,
 οὐδὲ στραγγαλίδες εἰσὶ· ²⁴ κάνναι δὲ, πλεγμάτων
 τίς ἐστιν, οὐ μέμνηται ἐν Σφήζῳ ²⁵ Ἀριστοφάνης·
 οὐ μὴ πότε σου παρὰ τὰς κάννας ²⁶ οὐρήσω. Φε-
 ρεκρατής δὲ ²⁷ ἐν Ἰπνῶ, ²⁸ Σκηῆ περιέρκτος περι-
 184 βολος κάνναισι· ²⁹ μάλιστα δ' ἐχρῶντο τῶ
 πλέγματι τούτῳ ἐς τὰ περιφράγματα, ³⁰ ὡς ἐν
 τῇ Πιτύνῃ ὁ Κρατίνος περὶ τῶν τριήρων λέγει, ³¹ οὐ
 δύνανται πάντα ποιοῦσαι ³² νεὸς οἰκῶν λαχεῖν,

leus quoque ferreo instrumento, crotaphi-
 de dicto similis erat, sed fortasse cestra fue-
 rit. Vinculi vero genus fuerint Fasciæ, se-
 cundum Strattim dicentem in Phcenillis,
 Neque funiculi adsunt, nec fasciæ. Storea
 autem contextum quoddam est, cujus
 meminit in Vespis Aristophanes, Ne un-
 quam ad tuas storeas mingam. Pherecrates
 vero in Somno, Scena circumseptæ, & cir-
 cumdata storeis. * Maxime vero hoc plica-
 mine ad circumseptiones utebantur: ut in
 Pitynæ de triremibus dicit Cratinus, Non po-
 test omnia faciens navis domicilium fortiri,

dis ἢ πλοκαί. Pherecrates Ἀυτομέλους apud Suidam: Ὑ-
 μῆς γὰρ αἱ σιδηρᾶς ἐπιφύγι· inde μάλιστα
 στραγγαλῆ· μαστιγῶσαι τῇ στραγγαλῇ μαστιγῆ·
 hanc scio homines doctissimos temere neque bene mu-
 tasse in ἀστραγγαλῆν· sed ea non sunt hujus loci.

22 Καὶ σφ. μὲν τοι, ὄμ. &c.] Μῦθοι Σφ. SEB.

Cestra] Hesyeb. Κέστρα, ἀμυντήριον ἔπλον, σφίρα.
 SEB. 2.

Καὶ σφ. μὲν τοι, ὄμ. &c.] C. V. καὶ σφῆρᾷ μὲν τι
 ὅμοιον ἢ προτ· C. A. καὶ σφῆρα, ὅτι ἂν εἴη, μῦθοι ὄ.
 ἢ κ. σ. ἢ κίστρα· leg. ἢ κίστρα· C. V. κίστραν. KÜHN.

Καὶ σφ. μὲν τοι, ὄμ. &c.] MS. καὶ σφῆρα μὲν τι ὅ-
 μοιον ἢ προταφίδι σιδηρᾷ εἴη ἂν ἢ κίστρα· sed προταφί-
 δι & ἢ κίστρα emendatum est. Locus sine dubio men-
 dosus, qui mihi MS. lectionis vestigiis insistenti ita
 videtur restituendus: lego: καὶ σφῆρα μὲν τι ὅμοιον τῇ
 προταφίδι σιδηρᾷ εἴη ἂν ἢ κίστρα. Ait κίστρα quid si-
 mile esse malleo, quem προταφίδα adpellabant, ferreo.
 Probare videntur perspicue quæ supra Segm. 160. καὶ
 κίστρα δὲ σφῆρας τοῦ εἶδος σιδηρᾶς &c. Quod vero προ-
 ταφίδες fuerint σφῆρας σιδηρᾶς, ἐκ θατίου ὀξείου supra
 Noster VII. 106. docuit quoque. Schottus noster ex MS.
 Salmanticensi talem adnotavit scripturam hic: καὶ σφῆ-
 ρα μὲν ὅτι ὅμοιον ἢ στραγγαλῆς, Στρατίτιδος ἐν Φοινίσσαις
 οἰκόντος. Sed ea potius mutila est; & στραγγαλίδες πο-
 eius ἁπομῆς εἶδος esse ex χρίσι Strattidos pateat: de
 ejus Ρβανίσις, Casaub. VII. Athen. 23. JUNG.

23 Εἰκοίεν αἱ στραγγαλίδες &c.] C. A. εἰκοίεν, αἱ
 στραγγαλίδες Στρατίτιδος &c. οὐδὲ στραγγαλίδες sine εἰσὶ.
 Salmas. V. C. αἱ ἀστραγγαλίδες, & in Strattidis verbis
 στραγγαλίδες· sed, inquit, στραγγαλίδες etiam apud He-
 syeb. KÜHN.

24 Κάννα δὲ πλ. &c.] C. A. κάνναι πλεγμάτων τι οὐ
 μῆνι. C. V. κάνναι πλεγμάτων οὐ &c. KÜHN.

Κάννα δὲ πλ. &c.] MS. κάνναι δὲ πλεγμάτων τίς ἐστιν &c.
 & κάνναι forte potius scripsit Pollux, quum eodem nu-
 mero multitudinis in sequentibus χρίσι subjiciat. Et
 certe ita & supra fuit VII. 176. quamvis id vulgo ibi
 υπο ν, κάνναι· ubi & Aristophanis versus idem allatus
 a Nostro fuit. JUNG.

Κάννα δὲ] Κάνναι MSS. lectio non fuit rejicienda:
 textus a nobis sic habet: quin etiam κάννα, quantum
 memoria repetere valeo, non dici consuevit apud Græcos
 aut saltem petraros, sed κάννη alteram dedit rationem
 ἠμπερμαννῆς. In verbis Aristophanis οὐρήσω ante Seberum
 legebatur, qui recte ex ipso Comico reddidit οὐρήσω· illam
 autem scripturam adnotatam quoque animadverto e Co-
 dice quem Falckenbergii appellamus. Porro confidera
 Pherecrates fabule titulum Φερεκρατής ἐν Ἰπνῶ. Interpret.
 in Somno: prius enim editum fuit ἐν Ἰπνῶ, quæ eadem
 macula Falckenbergianis Excerptis adhaeserat, ut scripsi
 ad Segm. 181. ibique latius a me de hac fabula dictum
 est. In emaculando Pherecratis loco, qui, ut vulgo est,
 omni sensu caret, animo nostro fuimus obsequi, & ἠμ-
 περμαννῆς perspicaci ingenio; is enim quin vere con-
 jectaverit nullus dubito; & qui dubitaverit, meliora
 proferat. Succedit testimonium Cratini, quod etiam
 aliquantulum emendatius MSS. Codicum auxilio sta-

fit: δύναται Seberi alixque editiones habebant & οἰκῶν
 sed rectissime νεὸς οἰκῶν· nisi quis forte maluerit νεὸς
 οἰκου cum C. V. ut mox κάνναι sequitur: sed parum re-
 fert, utro modo scribas: plerumque tamen νεὸς οἰκος u-
 nitis vocibus exarari solet, ut alibi noto: at in MSS.
 hæc talia sæpissime divisim scribuntur. Πάντα ποιῶν,
 omnia facere: Petronius: Quæ ergo dementia est omnia
 facere, ne quid e nobis relinquat sepultura? Virgilius
 in Calice: — cui cupida paranti Parvulus hunc prior
 humoris conterret aluminus: ad eum locum ad Illultriss.
 Scaligerum: crebro πάντα ποιῶν tali elegantia in Ar-
 rianæ Epiteticis extat. Videtur autem κάννη in his Cra-
 tini verbis nihil esse aliud, quam sepimentum quod-
 dam ex cannis hujusmodi plexum, quod naves e mari
 redeuntes intrarent. Restat κωνοποιός Harpocratis,
 quod si emendandum, quo tamen non facile devenie-
 rim, præstat, quod secundis curis ad sui Codicis margi-
 nem adnotavit Salmasius: κωνοποιόν· adeoque non
 levi quis permotus ratione vocem illam Ionicam esse
 statueret: apud Hesyebium invenio: Κάνναις, πλέγ-
 ματα ταρῶν. Salmasio κάννητες emendantī profusus as-
 sentior: sed hic MSS. nihil mutant.

25 Ἀριστοφάνης] Vid. supra VII, 166. SEB.

26 Οὐρήσω] MSSi οὐρήσω· male: videatur ipse Ari-
 stophanes. KÜHN.

Οὐρήσω] MS. mendose οὐρήσω· sed id emendatum
 est, ut edirur. JUNG.

27 Ἐν Ἰπνῶ] Ita MS. pr. ed. ἐν Ἰπνῶ· vid. Casaub. in
 Athen XIII. 9. SEB.

In Somno } Quali ἐν Ἰπνῶ Gr. legeretur: cum ἰπνὸς
 vel ἰπνὸς fuerit, campinus & alia: at somnus minime.
 SEB. 2.

Ἐν Ἰπνῶ] Abest a C. A. ἐν ἰπνῶ. Interpret. in Somno,
 quasi legisset ἰπνῶ, uti extat apud Athenæum ἐν Ἰπνῶ ἢ
 πωνουχίδι in fine lib. XIII. sed recte ibi Casaub. Ἰπνῶ resti-
 tuit ex Harpocrate. C. Salm. Ἰπνῶ perperam. KÜHN.

Ἐν ἰπνῶ] MS. noster etiam ἰπνῶ, quamvis id no-
 vator quidam mutare voluit. Et ita pro vulgato ἰπνῶ
 ex Harpocrate legendum docuit etiam Magnus Cas-
 saubonus XIII. Athen. 9. ubi & discēs, quod duplex ejus
 titulus fuerit, ἰπνὸς ἢ πωνουχίς. JUNG.

28 Σκηῆ περ.] Vocabulum σκηῆ in MS. sine accen-
 tu est, quem itaque primi editores forte pro lubito fin-
 xerunt. Vide itaque an & ita legi possit: σκηῆ περι-
 ἔρκτος περιβολος κάνναισι· ut dicatur tabernæ circumda-
 tus vel circumjectus fuisse murus e cannis. JUNG.

29 Μάλιστα δ' ἐχρ.] MS. μάλιστα δὲ. JUNG.

30 Ὡς ἐν τῇ Πυτ. ὁ Κρ.] C. A. ὡς Κρατίνος περὶ τρι-
 ῆρων, οὐ δύναται (ita C. V.) πάντα ποιῶσα νεὸς οἰκῶν (C.
 V. νεσοίκου) λ. νεσοίκος, ποναλία, νεσῶριον· ergo λαχεῖν
 νεσοίκου est subditus in ποναλία, quod fit navibus jam
 emetitis. Salm. scribit: melius: οὐ δύναται π. ποιῶ-
 σαι ν. οἰκῶν λ. οὐτε κ. KÜHN.

31 Οὐ δύναται π. ποιῶσα] MS. οὐ δύναται πάντα
 ποιῶσαι ν. SEB.

Οὐ δύναται π. ποιῶσα] MS. noster, ut Seberi, οὐ
 δύναται πάντα ποιῶσαι. JUNG.

32 Νεὸς οἰκῶν] MS. noster οἰκῶν λ. quo pacto sane

aut storeæ. Has vero contextentem Storearum plicatorem Hipponax vocavit. Inter liquidorum vero mensuras etiam maris numeretur, secundum Aristotelem in octavo de Animalium Historia dicentem, Vini maris: sex autem cotylas maris continet.

οὐ δὲ κάννης· τὸν μὲν τοι ταύτας πλέκοντα
 33 καννηνοποιὸν Ἰππώναξ κέκληκεν· ἐν 34 δὲ τοῖς μέ-
 τροις τοῖς τῶν ὑγρῶν εἴη ἀν καὶ 35 μάρις, Ἀριστο-
 τέλους ἐν τῷ ὀγδόῳ 36 περὶ Ζῴων ἱστορίας εἰπόντος,
 Οἴνου πέντε μάρεις· ἔστι δὲ ὁ μάρις, ἐξ κοτύλαι.

De figulina terra, & aliis necessariis.

37 Περὶ κεραμίτιδος γῆς, καὶ τῶν προσφθῶν.

Tum figulinam terram dices. & terram fictilem: sive ut Sannyrion in Gelote, Lutofam terram versans. Ubi vero Figuli lateres formant Πλινθεῖον in Fabulis aut Niobe vocavit Aristophanes, de vor-

38 Καὶ γῆν δὲ κεραμίτιν εἴποις ἀν, καὶ γῆν κεραμίδα· 39 ἢ, ὡς Σαννυρίων ἐν Γέλωτι, Κεραμικὴν γαῖαν στρέφω· οὐ μὲν τοι οἱ κεραμεῖς τὰς πλινθούς ἐπλαττον, πλινθεῖον 40 καλεῖ τόπον ἐν Δράμασιν 41 ἢ Νιόβῃ Ἀριστοφάνης, 42 περὶ τοῦ

non timide corrigam; eodem casu, ut κάννης nimium: utriusque enim inseruit verbum λαχρῖον. JUNG.

33 Καννηνοποιὸν Ἰππ.] C. A. καννακοποιὸν leg. *Salm.* καννηνοποιὸν nam κάννης idem quod κῆνη, vel κῆνη. *Suid.* Κάννης, κῆνητος τὸ πλέγμα. KÜHN.

Καννηνοποιὸν Ἰππ.] MS. καννηνοποιὸν Ἰππώναξ. Noster *Salmatus* nos admonuit, videndum si forte καννηνοποιὸν sit scribendum a κῆνη, κῆνητος, ut καννάβη, καννάβιον, vel potius ut a σπάρτη σπάρτιος & similia. JUNG.

34 Ἐν δὲ τοῖς μ. τοῖς τῶν ὑγρῶν &c.] C. A. ἐν δὲ τοῖς μ. τῶν ὑ. εἴη ἀν κ. μ. ὡς Ἀριστοτέλης, οἴνου μάρεις ἔστι δὲ ἐξ κοτύλαι. KÜHN.

35 Μάρις] Vid. supra IV, 168. SEB.

36 Περὶ ζ. ἱστορίων] C. V. περὶ ζ. ἱστορίας. KÜHN.

Περὶ ζ. ἱστορίων] MS. ἱστορίας εἰπ. & ita potius scribere. Verba quæ sequuntur non dubito mendosa esse, & excidisse voculam πέντε, ita E scripam. Sunt enim omnia *Aristotelis* verba. Ita itaque locum scribo: περὶ Ζῴων ἱστορίας εἰπόντος, οἴνου πέντε μάρεις· ἔστι δὲ ὁ μάρις, ἐξ κοτύλαι· quamvis hæc vocula apud *Aristotelem* oxytonus extet. Locus enim est iste lib. VIII. de *Hist. Animal.* c. 9. ὁ δ' ἐλίφας, ἰσθίει πλείστον μῖν, μεδιδμούς Μακεδονικοῦς ἐννέα ἐπὶ μίαις ἐθαῖης· ἐπικίνδυνον δὲ τὸ τσοῦταν πλῆθος· τὸ δ' ἐπίπαν, ἐξ μεδιδμούς ἢ ἐπτά· ἀλφίτων δὲ πέντε (μεδιδμούς) καὶ οἴνου πέντε μωρεῖς· ἔστι δὲ ὁ μωρεῖς, ἐξ κοτύλαι. JUNG.

Περὶ Ζῴων ἱστορίων &c.] Argute *Jungermannus* hunc locum restituit adhibitis ipsius *Philosophi* verbis: & sic omnia in textum reduxi: scimus etiam titulum istius operis *ἱστορίων Ζῴων* non *ἱστορίας* esse, quamquam & ita corrupte aliis in locis legatur: de hoc mensuræ genere *Eriphanus* affirmat Ponticis esse peculiare: apponam verba, prout in fragmine meo MSS. leguntur: Μάρις, μέτρον ἔστι παρὰ Ποντικούς β. ὑδριῶν· ἢ δὲ ὑδρία παρ' αὐτοῖς ἔστι τῶν ἰσθίων, ὥστε εἶναι τὸν μῆρον κύβρον (delenda hæc vox, quæ male a sequentibus est petita) καὶ ἐστῶν Ἀλεξανδριῶν.

37 Περὶ κεραμίτιδος γῆς] Leg. κεραμίτιδος γ. abest titulus a C. A. & a C. *Salm.* KÜHN.

Περὶ κεραμίτιδος γῆς] Capitis hujus titulum περὶ κεραμίτιδος γῆς non rectum puto: & scribe κεραμίτιδος. JUNG.

38 Καὶ γῆν κεραμίτιν] MS. γῆν κεραμίτιν Vid. supra VII, 161. SEB.

Καὶ γῆν κεραμίτιν] *Salm.* γῆν δὲ κεραμίτιν εἰ. &c. KÜHN.

Καὶ γῆν κεραμίτιν] MS. καὶ γῆν δὲ κεραμίτιν εἴποις &c. nec dubitabis ita reponere, ut & nostrum *Seberum* velle puto, qui nos visere jubet & ad ea, quæ supra VII, 161. ut ibi restituere jussit. Habet & *Junius Nomencl.* hinc ita in *Terra figularis.* JUNG.

Καὶ γῆν κεραμίτιν &c.] Vitii manifestus est hic lo-

cus: γῆ κεραμίτι qui dixerit, neminem ostendes, nisi & apud alium iudeum corrupte legatur: γῆ κεραμίτις etiam mendose scriptum fuit VII, 161. ubi quædam a me sunt dicta. In hoc autem loco refingendo MSS. sectari vestigia consultum duxi: atenim idem mendum erat propagatum & translatum in capitis hujus titulum, ubi simili ratione κεραμίτιδος emendavi pro κεραμίτιδος κεραμίτις, ut χρυσίτις, ἀργυρίτις, σιδήριτις γῆ apud *Albanum*: *Eubulus* apud *Athenæum*: ὁ γαῖα κεραμίτις σιθηρικῆς πότι· Ἐτευξε, κείλης λαγόνος τύρνας βίβλος &c. ita *Sannyrion* κεραμικὴ γαῖα: quod autem dixerit στρέφω κεραμικὴν γαῖαν ad totam figulinam pertinet, cujus rotatu fictilia vasa formantur: huic arti qui operam dant κεραμον ἐργάζονται, ut inquit *Athenæus* pro *Christianis*.

39 ἢ ὡς Σαννυρίων] C. A. ἢ ὡς Σ. κεραμικὴν γ. οὐ οἱ κ. &c. KÜHN.

ἢ ὡς Σαννυρίων] Ineptissime quidam in MS. voluit mutare: ὡς Ἄνυρίων· vide de *Sannyrionis Risu*, & aliis fabulis *Casaubonum* nostrum VII. *Athen.* 9. JUNG.

40 Καλεῖ] MS. καλεῖ τόπον ἐν. SEB.

Καλεῖ] C. A. καλεῖ τόπον Ἀριστοφάνης παρὰ τοῦ κ. &c. C. V. καλεῖ τόπον. KÜHN.

Καλεῖ] MS. noster, ut *Seberus*, auctior, καλεῖ τόπον ἐν δρ. quare ita suppleto. JUNG.

Πλινθεῖον καλεῖ ἐν Δρ. ἢ Νιόβῃ] Parva fuit, sed quam e MSS. supplevi, hujus loci lacuna: Excerpta *Falckenburgiana* præferunt, ἐκαλεῖ τόπον· sed vitiose tamen ibi scriptum τὸ ἰσθίον, quod facile ex aliis, ut scriptis, emendans Codicibus: postea sic vulgo fuit: περὶ τοῦ κυκλοφόρου ποταμοῦ λέγων, ὁ δὲ ἐς τὸ πλινθεῖον διόμοιος ἐξέστρεψε· γινόμενος etiam in *Falckenburgis* Codice reperio notatum: Κυκλοφόρου præter *Aristophanem* ejusque *Scholiassem*, meminerunt *Hesychius*, *Suidas*, *Eustathius*, alique: videtur autem *Aristophanes* ibi descripsisse quandam fluminis istius, χαράδραν tantum μετὰ ψόφου ῥέουσαν alii appellant, exundationem, quæ evertit officinam aliquam latericiam: πλινθεῖον adnotat e *Lysia Harrocratio*: Πλινθεῖον, ὁ τόπος ἔνθα ἡ πλινθος πλάττεται. *Λυσίας* ἐν τῷ κατὰ *Λυσίου*. *Suidas* ista fere exscripsit, nisi quod tantum οὕτω *Λυσίας*.

41 ἢ Νιόβῃ] Vid. supra *Segm.* 166. SEB.

ἢ Νιόβῃ] C. V. ἐν δ. ἢ Νιόβῃ. *Salm.* ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβου. KÜHN.

ἢ Νιόβῃ] Iterum dein pro ἢ Νιόβῃ, MS. noster ἢ Νιόβῃ, ut supra quoque indicavi ibi fuisse *Segm.* 166. & ut adires *Casaub.* VII. *Athen.* 14. JUNG.

42 Περὶ τοῦ κυκλοφόρου π.] C. V. περὶ τοῦ κυκλοφόρου τοῦ ποταμοῦ λ. &c. *Salmatus*, etiam κυκλοφόρου & *Vahesius* κυκλοφόρου ex *Schol.* in *Equites Aristoph.* fuit Κυκλοβόρος torrens Athenis magno strepitu decurrens, de quo hic dicit *Aristophanes*, quod qui ejus a-

Κυκλοφόρου τοῦ ποταμοῦ λέγων, ὁ δὲ ἐς τὸ πλιν-
θῆϊον γενόμενος 43 ἐξέστρεψε 44 τοῖς δὲ σκεύεσιν
45 εἰ βούλοῖτό τις προσαριθμεῖν καὶ 46 κάδον πίττι-
νον, ἔξεστιν, Ἀριστοφάνους 47 ἐν Δράμασιν ἢ
Κενταύρῳ εἰπόντος, 48 ἄλλ' εἰς κάδον λαβῶν τινα
οὔρει πίττινον.

ticofo flumine loquens. Hic vero in late-
ritiam officinam divertit indigus. Vascu-
lis quoque si libuerit, adjicies cadum, se-
cundum Aristophanem in Centauro aut Fa-
bulis dicentem, Sed in cadum aliquem
arreptum meitto.

49 Περὶ στομῶματος καὶ σπάρτου, καὶ σισύρας.

De aciali, junco, & sisyra.

30 Καὶ στόμωμα μὲν σιδήρου ὅστις ἐν τοῖς ἀ-
ποθέτοις σκεύεσιν ἀν' ἀριθμοῖ, 51 Κρατί-
νος ἀν' αὐτῷ συναινεῖ λέγων ἐν Χείρωσι χαλυβ-

A Ciale vero ferri inter reposita instru-
menta si quis numeraverit, Cratinus
illi astipulabitur dicens, In manibus chaly-

quis egebant in officinis & figulinis, inde derivatint
aliquantum in suum usum. KÜHN.

Κάδος πίττινος, ricatus cadum: ut dolia ricata apud Co-
lumellam, & ricata vasa figulina apud Plinium observant.
JUNG.

Περὶ τοῦ κυκλοφόρου π.] MS. κυκλοφόρου τοῦ ποτα-
μοῦ λ. rectissime: & sic emenda vulgatum κυκλοφόρου
κυκλοφόρου illius & alibi mentio in Aristophane, adeo
ut ex ejus Ἰππιῶν Cyclobori vocem inter proverbia re-
tulerint, eo versu ubi de Cleone: ἀρπαξ, κικράκης,
κυκλοφόρου φωνὴ ἔχων ubi Scholiastes: Κυκλοφόρος, πο-
ταμὸς τῶν Ἀθηναίων, οὐκ αἰεὶ, οὐδὲ διὰ παντὸς ῥέων, ἀλ-
λὰ χειμῶρους & Ἑψυχ. Κυκλοφόρος, ποταμὸς τινὲς
δὲ χαράδραν μετὰ ψόφου ῥέουσιν vid. & Suidam qui
sua c Scholiaste, ut solet, descripsit. De hoc itaque
torrente nolter Pollux c Dramasin sive Niobe Aristo-
phanis, quam Rossus ob vocabulum πλοῦθειον,
capiendam ait. JUNG.

49 Περὶ στομῶματος &c.] Titulus non est in C. A.
Gloss. στομῶ, ferrumino: στόμωμα, ferrumen, ferrum
durum: στομωμάτιον, denticulatum. acianium: στομωτής,
inducator: nec Salmaf. legerat titulum in suo V. C.
KÜHN.

43 Εξέστρεψε] Forte ἐστράψην inquit Vales. Salm.
C. ἐξέστρεψε. KÜHN.

50 Καὶ στόμ. δὲ σ.] C. A. στόμωμα δὲ σ. ἰ. τ. α. σ.
ὡς Κρατίνος ἐν χ. κ. KÜHN.

44 Τοῖς δὲ σκεύεσιν &c.] C. A. ἀριθμητίον καὶ κάδους
ὡς Ἀριστοφάνης ἄλλ' εἰς κ. τ. λ. οὔρειοι. KÜHN.

Καὶ στόμ. δὲ σ.] MS. καὶ στόμωμα μὲν σιδήρου ὅστις
ἐν τοῖς ἀποθέτοις σκεύεσιν ἀριθμοῖ, Κρατίνος ἀν' αὐτῷ συν-
αινεῖ λέγων ἐν χείρωσι, χαλυβδίκον στόμωμα. Hæc est
MS. lectio ipsa: quam ipsam reponere non dubitem,
vulgata, ut vides jam, mendosa & corrupta, præsertim ul-
tima. Examinemus tamen ea paululum. Primum pro
στόμωμα σιδήρου in vulgatis στόμωμα σιδήρου est:
quod quidem si cui magis placeat, nec ego valde re-
fragabor sane. Pro συναινεῖ, MS. Sebeti συναινεῖ ha-
bet: sed hoc leve est: & nolter MS. eo modo forte
commodius. Hoc majus & nucleus potissimus hujus
emendationis: ἐν χείρωσι pro quoquam inepte vulgo
ἐν χείροι, quasi verba Comici essent, quum sit ipse fa-
bulæ titulus, & alias a Nostro citatæ supra VI, 99.
VII, 211. quamvis ibi utrobique MS. mutilus, & vul-
go utrobique χείρωσι per o legatur. Sed placet mihi
MS. nostri lectio, quæ ex Athenæo & Hesychio confir-
mat, ut dicas mecum ex Casaubon. XII. Athen. ult.
& Aristoph. Schol. ad Νεφέλης μίμηται τοῦ Παιδείτου
καὶ Κρατίνος χείρωσι quomodo etiam in Schol. ad Σφί-
κας scribendum puto, Κρατίνου ἐκ χείρων quamvis
Χείρων ἐδαντ ibi, ut & ad Ορθίας, ubi quoque bis est χεί-
ρωσι sicque placeat & supra itaque reponendum. Chi-
ronis Centaurosum justissimum nomen notum satis sci-
licet. Ultimum vero χαλυβδίκον στόμωμα, ipsum id
Cratini verba esse dicat tibi Pollux nolter ipse supra VII,
107. ubi vulgo Κρατίνος γὰρ ἔφη χαλυβδίκον στόμω-
μα, quæ a MS. aberant, maluique ibi ut hic lege-
re. JUNG.

45 Εἰ βούλοιο προσαριθμεῖν] C. V. εἰ βούλοῖτό τις
προσαριθμεῖν κάδον πίττινον ἔξεστιν Ἀριστοφάνους &c. Sal-
maf. C. βούλοῖό τις. KÜHN.

Εἰ βούλοιο &c.] MS. εἰ βούλοῖτό τις προσ-
αριθμεῖν καὶ κάδον πίττινον, ἔξεστιν &c. Egregie. Sic lo-
cum totum restitue itaque. Mox idem in χείρωσι ipsa
docebo. JUNG.

Εἰ βούλοιο &c.] Adscribenda est editionum ante nos
publicatarum lectio, ut quam turpibus maculis illam
liberarimus, patefiat: τοῖς δὲ σκεύεσιν εἰ βούλοιο προσ-
αριθμεῖν κάδον, εἰπεῖν ἔξεστι Ἀριστοφάνους ἐν Κενταύρῳ
ἢ Δράμασιν εἰπόντος, Ἄλλ' εἰς κάδον τινα λαβῶν οὔ-
ρει. Credo hic MSS. optime de nostro Polluce meritos,
qui locum mutilum & disiectum tam egregie reforma-
verint: κάδος πίττινος, cadus ricatus: quod ipsum, ni
fallor, & apud Xenophonem.

Καὶ στόμωμα &c.] Vulgata fuit olim hæc lectio:
Καὶ στόμωμα δὲ σιδήρου ἐν τοῖς ἀποθέτοις σκεύεσιν ὅστις
ἀριθμοῖ Κρατίνος αὐτῷ συναινεῖ λέγων, Ἐν χείρῳ κα-
λύβδιον στόμωμα. Omnem MSS. lectionem hic rece-
pi in textum, exemto solo στόμωμα σιδήρου, qui
aberrantis librarii error videtur: magis commodum est,
quod & Jungermannus animadvertit, στόμωμα σιδή-
ρου alterum nunquam usurpatum reperies. Stephanus
in Λακεδαιῶν quatuor στομωμάτων enumerat genera:
inter ea Χαλυβδίκον, non χαλύβειον, ut legitur VII,
107. quod ipsum ad τὰ τεκτονικά utilissimum esse af-
firmat: addatur hic locus reliquis a Jungermanno pro-
latis ad VII, 107.

46 Κάδον] MS. κάδον vid. supra Segm. 70. SEB.

51 Κρ. αὐτοῦ συναινεῖ &c.] MS. συναινεῖ, quo & Γη-
τερρ. inclinat. SEB.

47 Ἐν Κεντ. ἢ Δρ.] C. V. Salm. ἐν Δράμασιν ἢ Κεν-
ταύρῳ. KÜHN.

48 Ἄλλ' εἰς κάδον λαβῶν τινα οὔρει πίττινον' in cadum ricatum, ne perfluat. C. V.
Salm. οὔρειοι. KÜHN.

48 Ἄλλ' εἰς κάδον &c.] C. V. ἄλλ' εἰς κάδον λαβῶν
οὔρει πίττινον' in cadum ricatum, ne perfluat. C. V.
Salm. οὔρειοι. KÜHN.

49 Ἄλλ' εἰς κάδον λαβῶν τινα οὔρει πίττινον' & super οὔρει ab alia manu recenti an
extrema syllaba super scriptum, quasi οὔρων scribendum
esse. Sed hic ineptierit quam diu voluit: nos ideo ei
non parere habemus, quisquis fuit. Tu jam totum lo-
cum ore nostri MS. ita restitue: τοῖς δὲ σκεύεσιν εἰ
βούλοῖτό τις προσαριθμεῖν καὶ κάδον πίττινον, ἔξεστιν, Ἀ-
ριστοφάνους ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ εἰπόντος,
Ἄλλ' εἰς κάδον λαβῶν τινα οὔρει πίττινον.

49 Ἄλλ' εἰς κάδον λαβῶν τινα οὔρει πίττινον' & super οὔρει ab alia manu recenti an
extrema syllaba super scriptum, quasi οὔρων scribendum
esse. Sed hic ineptierit quam diu voluit: nos ideo ei
non parere habemus, quisquis fuit. Tu jam totum lo-
cum ore nostri MS. ita restitue: τοῖς δὲ σκεύεσιν εἰ
βούλοῖτό τις προσαριθμεῖν καὶ κάδον πίττινον, ἔξεστιν, Ἀ-
ριστοφάνους ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ εἰπόντος,
Ἄλλ' εἰς κάδον λαβῶν τινα οὔρει πίττινον.

49 Ἄλλ' εἰς κάδον λαβῶν τινα οὔρει πίττινον' & super οὔρει ab alia manu recenti an
extrema syllaba super scriptum, quasi οὔρων scribendum
esse. Sed hic ineptierit quam diu voluit: nos ideo ei
non parere habemus, quisquis fuit. Tu jam totum lo-
cum ore nostri MS. ita restitue: τοῖς δὲ σκεύεσιν εἰ
βούλοῖτό τις προσαριθμεῖν καὶ κάδον πίττινον, ἔξεστιν, Ἀ-
ριστοφάνους ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ εἰπόντος,
Ἄλλ' εἰς κάδον λαβῶν τινα οὔρει πίττινον.

49 Ἄλλ' εἰς κάδον λαβῶν τινα οὔρει πίττινον' & super οὔρει ab alia manu recenti an
extrema syllaba super scriptum, quasi οὔρων scribendum
esse. Sed hic ineptierit quam diu voluit: nos ideo ei
non parere habemus, quisquis fuit. Tu jam totum lo-
cum ore nostri MS. ita restitue: τοῖς δὲ σκεύεσιν εἰ
βούλοῖτό τις προσαριθμεῖν καὶ κάδον πίττινον, ἔξεστιν, Ἀ-
ριστοφάνους ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ εἰπόντος,
Ἄλλ' εἰς κάδον λαβῶν τινα οὔρει πίττινον.

49 Ἄλλ' εἰς κάδον λαβῶν τινα οὔρει πίττινον' & super οὔρει ab alia manu recenti an
extrema syllaba super scriptum, quasi οὔρων scribendum
esse. Sed hic ineptierit quam diu voluit: nos ideo ei
non parere habemus, quisquis fuit. Tu jam totum lo-
cum ore nostri MS. ita restitue: τοῖς δὲ σκεύεσιν εἰ
βούλοῖτό τις προσαριθμεῖν καὶ κάδον πίττινον, ἔξεστιν, Ἀ-
ριστοφάνους ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ εἰπόντος,
Ἄλλ' εἰς κάδον λαβῶν τινα οὔρει πίττινον.

49 Ἄλλ' εἰς κάδον λαβῶν τινα οὔρει πίττινον' & super οὔρει ab alia manu recenti an
extrema syllaba super scriptum, quasi οὔρων scribendum
esse. Sed hic ineptierit quam diu voluit: nos ideo ei
non parere habemus, quisquis fuit. Tu jam totum lo-
cum ore nostri MS. ita restitue: τοῖς δὲ σκεύεσιν εἰ
βούλοῖτό τις προσαριθμεῖν καὶ κάδον πίττινον, ἔξεστιν, Ἀ-
ριστοφάνους ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ εἰπόντος,
Ἄλλ' εἰς κάδον λαβῶν τινα οὔρει πίττινον.

49 Ἄλλ' εἰς κάδον λαβῶν τινα οὔρει πίττινον' & super οὔρει ab alia manu recenti an
extrema syllaba super scriptum, quasi οὔρων scribendum
esse. Sed hic ineptierit quam diu voluit: nos ideo ei
non parere habemus, quisquis fuit. Tu jam totum lo-
cum ore nostri MS. ita restitue: τοῖς δὲ σκεύεσιν εἰ
βούλοῖτό τις προσαριθμεῖν καὶ κάδον πίττινον, ἔξεστιν, Ἀ-
ριστοφάνους ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ εἰπόντος,
Ἄλλ' εἰς κάδον λαβῶν τινα οὔρει πίττινον.

49 Ἄλλ' εἰς κάδον λαβῶν τινα οὔρει πίττινον' & super οὔρει ab alia manu recenti an
extrema syllaba super scriptum, quasi οὔρων scribendum
esse. Sed hic ineptierit quam diu voluit: nos ideo ei
non parere habemus, quisquis fuit. Tu jam totum lo-
cum ore nostri MS. ita restitue: τοῖς δὲ σκεύεσιν εἰ
βούλοῖτό τις προσαριθμεῖν καὶ κάδον πίττινον, ἔξεστιν, Ἀ-
ριστοφάνους ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ εἰπόντος,
Ἄλλ' εἰς κάδον λαβῶν τινα οὔρει πίττινον.

baum aciale, Tum si vimen quoddam junctum appellare libuerit, idem quoque Cratinus in Nemesi dicit, Junctum vero dico, & junctum. Dices etiam Sisyram, secundum Æschylum in

δικὸν στόμαμα⁵² εἰ δὲ καὶ⁵³ πλέγμα τι σπάρτινον ἢ σάκον σπάρτινον ἐθέλοις καλεῖν, ⁵⁴ καὶ πρὸς τοῦτο Κρατῖνος σοὶ βοηθεῖ ἐν Νεμέσει λέγων, ⁵⁵ Σπάρτην λέγω γε σπαρτίδα τὴν σπάρτινον. ⁵⁶ Φαίης δ' ἂν καὶ σισύραν, Αἰσχύλου μὲν ἐν

Κρ. αὐτοῦ συναίρι &c.] C. V. ἂν αὐτῶ συναίρι, λέγων ἐν χείρῳ, χαλυβδῖκον στ. quæ lectio probè nota est. *Hesych.* Συναίρι, συντήρησι. *Salm.* V. C. συναίρι ipse legit, συναίρι pro vulg. συναίρι. ΚῆHN.

52 Εἰ δὲ καὶ] abest a C. A. ΚῆHN.

53 Πλ. τι σπάρτην &c.] C. V. πλέγμα τι σπάρτινον καὶ σάκον σπάρτινον ἐθέλοις καλεῖν καὶ πρὸς τοῦτο Κρατῖνος ἐν Νεμέσει λέγων, σπάρτην δ' ἀλλῶ σπαρτίδα τὴν σπάρτινον. C. A. καλεῖν ὡς Κρατῖνος, σπάρτην δὲ λέγω καὶ σπαρτίδα. *Cratini* senarium ita lego:

Σπάρτην δ' ἂν λέγω σπαρτίδα τὴν σπάρτινον.

Spartiam dixero ego ex sparto funiculum.

Ludit vocabulo urbis Sparta, ut *Comici* Atheniensium mos erat, & illo notari æque ait funem sparteum ac Lacedæmoniorum *Spartam*. *Salm.* V. C. καὶ πρὸς τοῦτο (legit τοῦτου) &c. λέγων, tum σπάρτην δὲ λέγω καὶ σπαρτίδα τὴν σπάρτινον. ΚῆHN.

Πλ. τι σπάρτην &c.] MS. αὐτίς πλέγμα τι σπάρτινον ἢ σάκον σπάρτινον ἐθέλοις. JUNG.

Πλέγμα τι σπάρτην &c.] Totum hunc locum e MSS. refeci, textumque emendavi ea ratione, qua dederat in notis suis *Jungermannus*: vulgatam lectionem si quis cum hac nostra componere desideret, talem ante nos fuisse sciat: εἰ δὲ καὶ πλέγμα τι σπάρτην ἐθέλοις καλεῖν, καὶ τοῦτο Κρατῖνος ἐν Νεμέσει λέγει, Σπάρτην δὲ λέγω καὶ σπάρτινον in *Falckenburgianis* Excerptis πλέγμα τι σπάρτινον etiam reperi. De *Cratini* fabula *Nemese* ad eundem in *Asticæ Bibliotheca Menusii*: ejusdem fabulæ cap. XLV. etiam facta fuit mentio: in *Cratini* verbis, quamquam cum ad Spartam alluisse satis manifeste perspiciam, sensus mihi non plane clarus est: quid enim in illa *χρῆσι σπαρτίς*, *σπαρτίδα τὴν σπάρτινον*, *σπαρτίς* credo *funiculus spartinus*, sicuti *σπάρτη* & *σπαρτίον* ut se dicat de ejusmodi funiculo, non quidem de Sparta celeberrima Laconice urbe, loqui: alii felicitus. In *Vossiano* Codice optima profecto notæ eadem hæc non leviter sunt depravata, ut quis inde forte majorem fuisse loco corruptelam suspiceret.

54 Καὶ τοῦτο Κρ. &c.] MS. καὶ πρὸς τ. SEB.

Καὶ τοῦτο Κρ. &c.] MS. iterum auctior: καὶ πρὸς τοῦτο Κρ. σοὶ βοηθεῖ ἐν. sed scribendum βοηθεῖ. JUNG.

55 Σπάρτην δὲ λ. καὶ σπάρτινον] MS. σπ. δ. λ. καὶ σπαρτίδα τὴν σπάρτινον. SEB.

Σπάρτην δὲ λ. καὶ σπάρτινον] MS. σπάρτην λέγω (sine δὲ) γε σπαρτίδα τὴν σπάρτινον MS. *Seberi* etiam καὶ σπαρτίδα τὴν σπάρτινον. Jam itaque totum locum ita restituo ope MS. nostri egregii: εἰ δὲ καὶ πλέγμα τι σπάρτινον ἢ σάκον σπάρτινον ἐθέλοις καλεῖν, καὶ πρὸς τοῦτο Κρατῖνος σοὶ βοηθεῖ ἐν Νεμέσει λέγων.

Σπάρτην λέγω γε σπαρτίδα τὴν σπάρτινον.

Non enim dubito verum ipsum *Comici* hunc esse, quibus in Sparta urbis nomen ludetur, ut alio modo *Aristophanes* in *Avibus* supra Segm. 31. JUNG.

56 Φαίης δ' ἂν καὶ σισύραν] MS. σισύραν & mox σισύρης. Apud *Hesych.* legitur *Σισύρα*, & *σισύροι* & *σισύρα*: sed addito: *διαφέρει δὲ καὶ σισύρα σισύρας*: *σισύρα* μὲν γὰρ χιτῶνος εἶδος: *σισύρα* δὲ διφθέρα εἰς ἀπιχόνην καὶ στραμνὴν ἐπιτηδείας ἔχουσα. Sed & in MS. mox in prima syllaba: est: tamen quoad cætera minus recte: nam *σισυράδης* legitur pro *σισυράδης*, *Hesych.* *Σισυράδης* στολή, τὸν ἐκ τῆς σισύρης στολισμένη. Hoc loco MS. quoque (baryt.) στόλον habet. SEB.

Φαίης δ' ἂν καὶ σισύραν] C. A. σύρας. C. V. σισύραν ex quo facile confit *σισύραν*. *Salm.* φ. δ' ἂν καὶ σισύραν ἴσα V. C. & in versu *Æschyli*: καὶ τῆς τι σισύρας

τῆς λεοντίας: sed legendum *σισύραν* & *σισύρης*: & *σισυράδης* στόλον νεὶ στολήν in *Sophocle*. ΚῆHN.

Φαίης δ' ἂν καὶ σισύραν] MS. *σισύραν* Αἰσχ. μὲν. Bene μὲν, cui mox respondet δὲ: bene arbitror & *σισύραν*, quod constanter & in sequentibus retinet, ut dicam. Nec abit valde MS. *Seberi* corruptius quidem, sed ubique tamen cum hic habens tam hic, quam mox in *Æschyli* & *Sophocle* verbis. Emendemus itaque & in lemmate capituli καὶ σισύρας, ubi καὶ σισύρας legitur: *σισύραν* autem & *σισυράν* differre ex *Hesychio* patet; & supra e *Nostro* etiam ope MS. intellectum VII. 70. ubi Segm. seq. in MS. clare *σισύρα* extat: & hic *σισύρας*, & mox *σισύρης* in MS. *Salmaticensi* fuisse adnotavit *Schottus*. JUNG.

Φαίης δ' ἂν καὶ σισύραν] Cum ita MSS. jubent *σισύραν* in textu restitui, & mox *σισυράδης*. Sciendum enim non tantum duplicem ejusdem vocis scripturam illam censei, sed & a Grammaticis *σισύραν*, *σισύρας*, & *σισυ* distingui, ut nostro *Jungermanno* notatum ad VII. 70. nec solummodo vulgare Criticorum genus illam observavit vocum harum differentiam, sed isti quoque, qui magna eruditionis & accuratæ diligentiae laude florent: *Ammonium* vide, & *Tzetzen* ad *Lycophr.* v. 634. qui, etsi id dissimulare solet, bonos auctores describere in more habet positum: qui de hoc vestimenti genere cum fructu legi possunt, indicavi ad Segm. 123. *Boxhorn-Zuerius* ad *Spartiani Hadrianum penulam* exillimat *σισύραν* posse dici, *penulam* *σισυροῦ* τῆς: sed ea de re quid censei debeat, hic non disputabo. Mox *Αἰσχύλου ἐν Κήρυξι Σατυρικοῖς λόγοντος*: quod paulo elegantius e MSS. est factum: sed silentio non prætereundum, quod *Jungermannus* in MS. suo exaratum notaverit *Σατύροις*: id tamen audacior manus ad formam vulgarem mutare sustinuerat: ipse quidem bonitatem istius lectionis non intellexisse videtur, quam nos non nostra tamen ope detegemus: nam percam, ni illa fuerit vera scriptura. Vir ingenio & eruditione summus *Richard. Bentley* ad *Millium* Epistola literatissima p. 15. hanc lectionem felicissime subodoratus est ex Lexico *Photii* MS. defraudavero sane utilitate non levi lectorem, nisi confestim eruditissimi viri verba adscribam: *Aristophanes Grammaticus in Argumento Medea*: Ἐδιδάχθη &c. τρίτος Εὐρυπίδης Μήδεια, Φιλοκλήτης, Δίκτης, Θερισταί: Σάτυρος οὐ σώζεται. *Scribe*: Δίκτης, Θερισταί σάτυροι οὐ σώζονται id est, Θερισταί σατυρικῶν δράμα. Ita loqui solent: cave enim credas τὸ σάτυρον esse partem inscriptionis. Ita *Sophocle* fabula: Κωφοὶ σάτυροι. *Scholias* *Nicantri simpliciter* Σοφοκλῆς ἐν Κωφοῖς. Sic ejusdem Ἰχνηταὶ σάτυροι, quemadmodum apud *Pollucem* est legendum pro Ἰχνηταὶ σάτυρον. *Athenæus* non apposito subule discrimine Σαφ. ἐν Ἰχνηταῖς. Sic Ἰσφῶν ἐν Αὐλαδοῖς σατύροις apud *Clementem*: sic *Æschylus* ἐν Κήρυξι Σατύροις apud *Pollucem*: ita enim emendo pro Κήρυξι Σατυρικοῖς. *Photius* in Lexico MS. Πυρσοκουρολέαντος πυρσοκοπέλου, ξυνοτριχίου lege ut apud *Photium*. Eadem de re vir præstantissimus egit *locupletius* pag. 57. quæ omnino sunt legenda: neque jam credo quisquam dubitabit, quin in *Polluce* sit restituendum *Σατύροις*. *Salmasium* emendantem ἐν Κίρκις Σατυρικοῖς *Grammaticus* ille anonymus, qui catalogum *Æschyli* fabularum condidit, decepsisse videtur: apud cum enim observante *Menusio* legendum ἐν Κίρκη Σατυρικῆ, prout *Hesychius* habet: vides autem *σισύρην* *λεοντίας*, aut potius, ut nos restitimus, *λεοντίας* in *Æschyli* loco, *amiculum e pelle leonina*: ante nos etiam legebatur καὶ σ.

⁵⁷ Κήρυξι Σατύροις λέγοντος, ⁵⁸ Κατὰ τῆς σισυρνης τῆς λεοντέας. ⁵⁹ Σοφοκλέους δὲ ἐν Μυσοῖς, Ψαλί-
δας, τιάρας, ⁶⁰ καὶ σισυρνῶδη στολήν.

Præconibus Satyricis dicentem, Et sisyrae
leoninae. Et Sophocles in Musis, Forfices,
tiaras, & sisyram amiculum.

⁶¹ Περὶ ἀσκού, καὶ ἐπιμαστήγων, ἐφ' ᾧ καὶ
περὶ λιθοκολλήτου σκεύους.

De utre, flagellis, & gemmato
vasculo.

⁶² Ἐπεὶ δὲ καὶ ἀσκὸν, καὶ ἀσκιδίων, καὶ τὰ
τοιαῦτα προειρήκαμεν, οὐδὲν κωλύει καὶ
μολγὸν εἰπεῖν, ⁶³ ὅς ἐστι κατὰ τὴν τῶν Ταραντι-

Quoniam vero utrem, & utriculum
prædiximus, nihil retulerit et-
iam Molgum dicere: quod Tarentino-

sed melius, puto, in optimo C. P. Κατὰ quod in pri-
stinam sedem reduxi: observandum tamen sæpius in
MSS. κατὰ scribi solere pro κᾶτα, quod an & hic lo-
cum habere possit, Lector consideret. Porro Sophocles
Musa a nemine hæctenus adnotata: Casauboniana conse-
ctura perquam probabili subscribit Meursius in Sopho-
cle suo, & qui hunc plerumque sequitur, vir singu-
lari eruditione & industria Fabricius in Biblioth. Grae-
ca: rantis igitur defensoribus tutus absque omni scrupulo
lectionem illam in textu reposui: nemo, spero, rem istam
mibi vitio dabit. In Tragicis verbis ψαλίδες
quæ sunt? sane recentuisse videtur, quæ ad vestitum
forte Mysorum pertinebant: quem vero locum aut ordi-
nem in amictu vel ornamentis ψαλίδες habent? Hesychius:
Ψάλια, κίρκοι, δακτύλιοι: origo non diversa
est, si Grammaticis fides est habenda, τῶν ψελίων, quo-
modo armillæ, quod notissimum est, dicuntur: itaque
ψελίων & ψάλια ejusdem sunt notionis ac ψαλίς,
quam igitur vocem a Sophocle pro armillis aut unguibus
usurpatam esse credo: alii forsitan alia ratione lo-
co succurrunt, quos equidem libenter audiam. Σισυρνῶδη
στολήν debere reponi ratio Hesychique locus MSS.
auctoritate non inferior planissime suadent.

⁵⁷ Κήρυξι Σατυρικοῖς] Alibi simpliciter Κήρυκας nomi-
nat. vid. Casaub. de Satyr. Poese p. 169. SEB.

Κήρυξι Σατυρικοῖς] MS. Σατύροις: sed emendatum Σα-
τυρικοῖς, quemadmodum vulgo legitur. JUNG.

⁵⁸ Κ. τ. σισυρνης λεοντίας] MS. λεοντίας. SEB.

Κ. τ. σισυρνης λεοντίας] C. A. καὶ τῆς τε συρνης τ. λ.
Σοφοκλῆς δὲ ψαλίδας τ. καὶ παρῶδη στ. C. V. σισυρνῶ-
δη στολήν: vid. Hesych. in σισυρνῶδης στολή: ita etiam
legit Salm. deinde ait, forte scribendum ἐν Κίρκοις Σα-
τυρ. KÜHN.

Κ. τ. σισυρνης λεοντίας] MS. κατὰ τῆς σισυρνης τῆς λεον-
τίας. JUNG.

⁵⁹ Σοφ. δὲ ἐν Μούσαις] Sic & MS. Casaub. scriben-
dum suspicatur ἐν Μυσοῖς, cujus fabulæ frequens apud
alios laudatio: vid. Anim. in Athen. lib. VII. cap. 4. ubi
omnium fabularum Sophoclearum tituli recitantur.
SEB.

Σοφ. δὲ ἐν Μούσαις] MS. δ' ἐν Μούσαις. JUNG.

⁶⁰ Καὶ σισυρνῶδη στολήν] MS. καὶ σισυρνῶδη στολῶν
quamvis manus nescio quæ id in σισυρνῶδη, sive τισυρνῶ-
δῃ voluit mutare, cujus ineptas mutationes sane non
curamus: pro στολῶν tamen mallem legere στολήν, quum
eundem locum ut alios multos Sophocleos videatur
Hesychius ob oculos habuisse, cum scriberet: Σισυρνῶδης
στολή, τὸν ἐκ τῆς σισυρνης στολισμῶν: jam totus
locus videtur ita scribendus: φάλης δ' αὐτὸ καὶ σισυρ-
νην, Αἰσχύλου μὲν ἐν Κήρυξι Σατυρικοῖς λέγοντος:

Κατὰ τῆς σισυρνης τῆς λεοντίας.

Σοφοκλέους δ' ἐν Μούσαις

Ψαλίδας, τιάρας, καὶ σισυρνῶδη στολήν.

Noster tamen Casaubonus Sophocles drama potius ἐν Μυ-
σοῖς scribendum putabat, ut jam indicavit ex eo Sebe-
rius. JUNG.

⁶¹ Περὶ ἀσκού] Nihil hujusmodi extat in C. A. nec
apud Salm. KÜHN.

⁶² Ἐπι δὲ ἀσκὸν &c.] MS. ἐπι καὶ ἀσ. SEB.

Ἐπι δὲ ἀσκὸν &c.] Textus ipse in C. A. ita habet:
ἀσκὸν δὲ καὶ ἀσκιδίων &c. οὐδὲν δὲ κωλύει. KÜHN.

Ἐπι δὲ ἀσκὸν &c.] MS. plenius ἐπι δὲ καὶ ἀσκὸν &c.
quod καὶ etiam Seberi MS. agnoscit. JUNG.

⁶³ Ὅς ἐστι κατὰ τὴν τῶν Τ. γλ. &c.] MS. μολγὸν εἰ-
πεῖν, ὅς ἐστι κατὰ τ. τ. Ταραντινῶν γλώσσαν βόειος &c.

Et melius profecto ὅς ἐστιν & possit etiam ὁ ante βό-
ειος omitti. Sed ne nimis nostro MS. favere videar,
quamvis ob ejus bonitatem nihil absurdi puto me fa-
cere, in talibus cum nemine litigo; utatur suo quivis
judicio, quod & liberum mihi permittat. Hanc vero
expositionem nec Hesychius oblitus est, quum in μολ-
γῶς scribat: ἄλλοι δὲ μολγὸν τὸν βόειον ἀσκόν. Et hoc
debet inferere suo Lexico dialocho Tarentinæ Joh. Ζη-
νενί, cum alia plane oborto collo trahat in suam ci-
vilitatem. JUNG.

Ὅς ἐστι κατὰ τὴν &c.] Melius in MS. P. ὅς ἐστι & mox
βόειος ἀσκὸς sine ὁ. Ab hac Tarentina voce descende-
rit forte bulga, quod fieri facillime potuit, cum β
& μ literæ sint ejusdem soni, quæque adeo frequen-
ter inter sese commutantur: vid. ad Segm. 38. adnotant
eruditi viri Xiphilinum in Dionis Epistole hanc utraf-
que vocem: quosdam enim ibi refert statuarum Neronis ap-
pendisse μολγὸν, ac si significaret dignum eum esse,
qui in culeum insueretur: μολγῶς enim, quem Roma-
ni culeum dicunt: optimæ Glosse: Culeus, ἀσκὸς βό-
ειος: eodem scilicet modo μολγὸν exponit Anstos no-
ster: at vero non tantum veteres scripsisse videntur
μολγῶς, sed & μοργῶς: eam enim vocem Hesychius in-
terpretatur σκύτιον τεύχος vel τεύχος βόειον ex aliorum
opinionem, non τευχοβόειον, ut male editur, quod vi-
tium jam a Salmatio sublatum est: rem extra dubi-
tationis aleam ponit Eustathius, qui ipsammet eam
vocem adnotat, alia quamvis significatione ad Od. θ.
ἐξ ἄν, inquit, scilicet μέργειν & ἀμέργειν pro μέλγειν
& ἀμέλγειν, καὶ ἀμέργοι φασί, πόλεως ἕλεθροι: οἱ δὲ
αὐτοὶ καὶ μέργοι οἱ ἀμέλγοντες δηλαδὴ τὸ κοινὸν καὶ ἐκ-
μυζῶντες οἰοῦντὶ τὰ ἀλλότρια: μολγῶνιοι Φυσπητῆρες Theodo-
tida folles sunt e corio bovillo confecti: vocis autem ori-
go ὅπῃ τοῦ μέλγειν repetenda est, me judice, pro quo
Attici ἀμέλγειν, ut στάχυς, ἀσταχυς, σταφίς, ἀσταφίς
&c. adi ad Eustath. d. l. videntur igitur ubera vaccarum
sic proprie dicta: forsitan etiam iis olim pro sacculis aut
utribus usi sunt: sed quo magis carceribus inimicemus,
eo nos magis, ut fieri solet, longi laboris tadium cap-
it: ad alia igitur pergamus. Pro Θεοδωρίδας vulgo le-
gebatur Θεοδωρίτας: MSS. lectionem comprobavit Ζη-
νερμαννίς: dithyrambis autem inclaruit hic poeta,
ejus enim Κενταύρους διθράμβων laudavit Athenæus, &
ex eo Eustathius: tum Φυσπητῆροι pro Φυσπητῆροι red-
didi, quale navi genus superius etiam Polluci ademi.
Sequitur Αριστοφάνης ex nescio qua fabula locus; in
eo pro αἰνίτῃ Codex Falckenburgii ἀνείτῃ, nisi literæ du-
ctus oculus meos deludat: non certe; nam & in C. V.
ἀνείτῃ: ut versui satisfaceret, scribenti αἰνίτῃ ἀνείτῃ quod pro-

rum lingua bovillum utrem significat. Unde & Theodoritas Vulcanum bovillis uti follibus tradit. Et Aristophanes hīdo oraculo ludit:

Ne mihi Cecropidas utres laudate fueros.

In utensilium quoque ordine sunt, Iorum, flagella, rotulae, pedicæ, tormenta. De poculo vero, aut alio vasculo, forte gemmatum esse, dicere licebit: ut in Pædio Menandri, Aureum præbuisi, aut gemmatum; sic enim decebat.

ων γλωτταν βόειος ἀσκός· ὅθεν καὶ ⁶⁴ Θεοδωρίδας τὸν Ἡφαιστον ἔφη ⁶⁵ Φυστηῆρσι μολγίνοις χρῆσθαι· ⁶⁶ καὶ Ἀριστοφάνης δὲ χρησμόν τινα παίζει,

⁶⁷ Μή μοι Ἀθηναίους αἰνεῖτ' ἄν, μολγοὶ ἔσονται.
⁶⁸ τὸ ἀπλοστον αὐτῶν ὑπαινιττόμενος· τῶν δὲ ἐν οἰκίᾳ σκευῶν, καὶ σκύτος, καὶ μᾶστιγες, καὶ τροχοὶ, καὶ πέδαι, καὶ στρέβλαι· καὶ ⁶⁹ ἐπὶ ἐκπώματος δ' ἄν εἴποις, ἢ ἄλλου κατασκευάσματος, ὅτι λιθοκόλλητον ἦν, ὡς ἐν τῷ Μενάνδρου ⁷⁰ Παιδίῳ, Χρυσοῦν ἐπόρισας, εἶθε λιθοκόλλητον ⁷¹ ἦν, καλὸν ἦν ἄν οὕτως.

xime videbatur ad MSS. lectionem accedere: alius forte refinget accuratius: post ea egregio supplemento *Pollucem* restituvimus, quod quidem nobis aperit quodammodo sententiam istius *χρῆσις*, in qua *Comicum* ad oraculum quoddam allusit ait *Noster*; nisi potius *Interpretem* hic sequaris, qui huiusmodi quoddam oraculum *Aristophanem* ipsum finxisse credit: illud ipsum oraculum qualecunque fuerit, id enim necdum habeo compertum, nec ubi ea de re dixerit *Kühnius*, quod in *Noius* testatur, meminisse, prae oculis habuisse videtur *Aristophanes* in *Equitibus* pag. 345. Κλ. ἀλλ' ἴαν τοῦτω πινῆ Μολγὸν γεινέσθαι δέισι· cetera quoque sunt legenda, in quibus *χρησμών* fit mentio: *Symmachus* etiam inter *Aristophanis* antiquos Commentatores nobilis inquit: ἴοις χρῆσις τις εἶται· alii hanc rem accuratius enucleandi cura sit commissa, nobis terigisse sufficit. In sequentibus ita vulgo σκύτος, καὶ μᾶστιγες, τρ. π. στρ. sine particula καί.

⁶⁴ Θεοδωρίδας] Θεοδωρίδας, qui Poëta Syracusanus doctis non incognitus. *Casaub.* in *Athen.* libr. XI. cap. 7. SEB.

⁶⁵ Θεοδωρίδας] C. V. & *Salm.* C. Θεοδωρίδας. *Athenaus* Θεοδωρίδας, quod rectum est: vid. *Casaub.* in *Athen.* lib. VII. c. 14. de hoc Syracusano Poëta dithyrambico. KÜHN.

⁶⁶ Θεοδωρίδας] MS. noster Θεοδωρίδας. Et sic scribendum huius Poëtae Syracusani dithyrambici nomen hic docuit etiam *Cl. Casaubonus* VII. *Athen.* 14. ubi locum *Pollucis* ita interpretatur: *Theodoridas dixit Vulcanum pro follibus uti coriis bubulis utribus.* JUNG.

⁶⁷ Φυστηῆρσι μολγίνοις] C. A. τὸν Ἡφ. φησ. μολυβοῖς· C. V. φησ. ἡρσι μολίβοις· leg. φησ. ἡρσι μολγίνοις, follibus ex corio bubulo uti. *Salm.* C. φησ. ἡρσι μολίβοις, repergam: leg. φησ. ἡρσι μολγίνοις. KÜHN.

⁶⁸ Φυστηῆρσι μολγίνοις] MS. φησ. ἡρσι μολίβοις. Sed scribe φησ. ἡρσι (vel φησ. ἡρσι, ut *Casaubonus* agnoscit) μολγίνοις. JUNG.

⁶⁹ Καὶ Ἀριστοφ. δὲ χρ. τ. π.] *Χρησμόν τινα π.* absunt a C. A. KÜHN.

⁷⁰ Καὶ Ἀριστοφ. δὲ χρ. τ. π.] MS. καὶ Ἀριστ. χρ. τινὰ π. sine δὲ. JUNG.

⁷¹ Μή μοι Ἀθ. αἰνεῖτε, μολγοὶ ἔσ.] In C. A. versus *Aristophanis* post αἰνεῖτε insertum habet oi, adeoque ita formandus esset:

Μή μοι Ἀθηναίους αἰνεῖτ' οἱ μολγοὶ ἔσονται.

Ne mihi laudatis Athenienses qui utres fiunt.

C. V. αἰνεῖται quo alludatur hoc hīdo oraculo, alibi dictum memini: addit C. V. τὸ ἀπλοστον αἰνιττόμενος· *subindicans inexplēbilem cupiditatem Atheniensium.* KÜHN.

Μή μοι Ἀθ. αἰνεῖτε, μολγοὶ ἔσ.] MS. μή μ. Ἀθ. αἰνεῖται· μολγοὶ (iterum πατοχτυσιως) ἔσ. quibus MS. noster explicatiunculam subjicit, & cetera etiam pleniora. Non itaque dubito supplere & restituere MS. lectionem, quae ita post ἔσονται· τὸ ἀπλοστον αὐτῶν ὑπαινιττόμενος. JUNG.

⁶⁸ Ἐν οἰκίᾳ σκευῶν &c.] MS. καὶ τρο. καὶ π. καὶ στρ. SEB.

⁶⁹ Ἐν οἰκίᾳ σκευῶν &c.] C. A. post σκευῶν καὶ σκύτος μᾶστιγες τ. π. στ. ἐπὶ ἐκ. η. α. κ. λιθοκόλλητον ἦν cetera capituli absunt. C. V. τῶν δὲ ἐν οἰκίᾳ σκευῶν. KÜHN.

⁷⁰ Ἐν οἰκίᾳ σκευῶν &c.] MS. τῶν δὲ ἐν οἰκίᾳ σκευῶν, καὶ σκύτος, καὶ μᾶστ. καὶ τρ. καὶ π. καὶ τρ. καὶ ἐπὶ ἐκ π. & istud καὶ repetitum ita in MS. *Seberi* etiam, sicut & ἐπὶ inde reposuit: vulgata ἐν οἰκίᾳ &c. certe ἀκίφρα esse quis videt. JUNG.

⁶⁹ Ἐπὶ ἐκπώμ.] Ἐπὶ e MS. insertum, ut & γὰρ mox. SEB.

⁷⁰ Παιδίῳ] Laudatur & apud *Athenaus*. Vid. *Casaub.* III. *Anim.* 14. JUNG.

⁷¹ Καλὸν γὰρ ἦν ἄν οὕτως.] Γὰρ abest in C. V. *aurum dedisti* (poculum) *utinam esset gemmatum; tum enim velte se res haberet; lithocollus & lithocollus* frequenter invenitur; *lithocollus* καλῖνος apud *Xenoph.* & *Lucianum* aliosque. Vide *Jungermannum* nostrum ad *Segm.* 145.

Μαράγδων εἶπαι ταῦτ' ἔδει καὶ σάρδια.

Salm. καὶ γὰρ ἄν ἦν οὕτως· describitur homo querulus, qui, cum accipit aurea, conqueritur, quod non sint gemmea facta. KÜHN.

Καλὸν γὰρ ἦν ἄν οὕτως.] MS. noster: καλὸν ἦν ἄν οὕτως· optime sine γὰρ, quod ego tollam lubens, quamvis noster *Amicus* in suo MS. reperit: sed versiculi jam recte habent, & cum nostro MS. ita scribe:

*Χρυσοῦν ἐπόρισας· εἶθε λιθοκόλλητος ἦν
Καλὸν ἦν ἄν οὕτως —.* JUNG.

Καλὸν γὰρ ἦν ἄν οὕτως.] Egregie P. C. καλὸν ἦν ἄν οὕτως. *Aurum* seu poculum seu quodcunque aliud exhibuisti: *utinam esset gemmatum; tum enim velte se res haberet; lithocollus & lithocollus* frequenter invenitur; *lithocollus* καλῖνος apud *Xenoph.* & *Lucianum* aliosque. Vide *Jungermannum* nostrum ad *Segm.* 145.

72 Περὶ ἤλων, ἐν ᾧ καὶ περὶ πώματος, καὶ τῶν τοιούτων.

De clavibus, & operculo.

73 Ἐπεὶ δὲ ἤλους οἱ πολλοὶ, καὶ ἡλίσκους οἱ Κωμωδῶν λέγουσιν, ἰστέον ὅτι καὶ 74 κυνδάλους τούτους

Quoniam vero plerique clavos, Comici vero claviculos dicunt: sciendum, quod clavos etiam paxillos no-

72 Περὶ ἤλων &c.] Neque hic titulus est in C. A. nec in *Salmat.* Kühn.

73 Ἐπεὶ δὲ ἤλους &c.] Textus ipse in C. A. ἤλος, ἡλίσκοι καὶ κινδάλοι ὡς φίλων ἢ Ἀπολλ. κινδάλους ε. ζ. ε. Kühn.

74 Κινδάλους] C. V. κυνδάλους. Kühn.

Κινδάλους] MS. κυνδάλους per v, ut & supra IX, 120. MS. ubi sic scribendum putavi, & hic quoque putato: vid. & mox. JUNG.

Κινδάλους] Vulgatam lectionem e MSS. emendavi κυνδάλους enim paxillus, non κινδάλος eadem erat corruptio IX, 120. ubi rem satis clare *Jungermannus* noster ostendit: sed in medium proferte volo, quod aliquando cogitanti mihi super hac re incidit: apud *Suidam* legitur in *Λιβηρίς*: τυφλότερος λιβηρίδος καὶ κινδάλου· ἔστι δὲ εἶδος ὄριου ἀσάρκου καὶ λιπτου· ἄλλως δὲ γυνώτερος· pro τυφλότερος, quod & *Pansino* non latuit ad *Michaelem Apollonium*, γυνώτερος scribendum existimo ea conditione, ut ἄλλως δὲ γυνώτερος deleatur; quod credo lector eruditus apposuit, cum τυφλότερος falsam esse lectionem agnosceret: & notandum vero *Michaelem Apollonium*, qui magna cum cura parcmias e *Suida* excerptis, illud τυφλότερος non habere: κινδάλος avicula quoddam genus novi ex *Hesychio* & *Suida*, κινδάλον non item: neque de eo quicquam reperio apud eos, quos ea de re me docere posse putabam: κίγκυλος tamen avicula quaedam est parva & macerrima, a qua proverbium emanavit πτωχότερος λιβηρίδος ἢ κίγκυλου vel κίγκυλου, cuius ipse *Suidas* meminit in κίγκυλος & κίγκυλος, *Μεναπάρτη* que in *Thaide* usum esse hac parcmia refert, & *Alisan* de *H. Anim.* unde quis restituendum opinetur καὶ κίγκυλον· in eamque viderit inclinasse sententiam *Schottus* ad *Suida* Prov. & huic per me licet qui voluerit assentiat: ego tamen, nam cuique liberum est quod voluerit arbitrari, existimo eam explicationem, ἔστι δὲ εἶδος &c. additam a sciolo quodam, qui κινδάλος & κίγκυλος confundebat; quibus igitur delectis scribe κινδάλου· ut proverbium hoc fuisse dicatur γυνώτερος λιβηρίδος καὶ κινδάλου· paxillo nudior. Ponderis opinioni meae accedit, quod subjiciat *Suidas*: καὶ ἑτέρα παροιμία, γυνώτερος ὑπέρου καὶ λιβηρίδος, sine ulla ὑπέρου expositione: ut scilicet antea γυνώτερος κινδάλου, ita etiam γυνώτερος ὑπέρου, paxillo nudior non dissimili ratione: nos Belgæ hominem vel macie corruptum & tetrum vel pauperimum paxillo seu clavo comparare solemus; quod huic rei momentum facit: an qua probabilitatis specie nostra se conjectura commendat docti lectoris iudicium facio. Sed satis est istius rei. Ἐν δὲ τῇ τοῦ νεῶ ποιήσιν editum fuit ante nos, cum vera sit scriptura γούν· mox Ἀπολλωδωρος, si MSS obsequamur, est rejiciendus, cum illi prae se ferant Θεόδωρος· sed in ipsis istis Codicibus antiquis tamen vulgata lectio est in margine adnotata: & sane difficulter quis discernat, quæ lectio alteri sit anteponenda: *Apollodorus* enim nobilis architectus *Adriani* Cæsaris ætate vixit, cuius facit mentionem *Alianus* *Stratiam* in *Adriano*: ad eumque Magnus *Casaubonus* notat *Dionem* de eo multa narrare: quin etiam *Apollodori* Commentarius extat de oppugnandis urbibus, quem inter *Mechanicos* Auctores Parisi ediderunt: *Apollodorus* Statuarii præstantissimi meminit etiam *Plinius* H. N. lib. XXXIV. cap. 8. sed MSS. tamen lectionem longo intervallo vulgatæ antistare iudico, ut mox ostendam,

cum prius observavero suaviter errasse *Jungermannum* nostrum, qui sibi persuaserit τῶν τοῦ νεῶ ποιήσιν fabulam esse, de cuius auctore vero dubitaverit antiquitas: non ita profecto est: *Philo* & *Theodorus* architecti fuerunt celebres, qui pluribus inventis, quibus ædificandi artem auxisse narratur, famam suam ad posterum propagarunt: *Philonem* vixisse tradunt plurimi: ego Atheniensem illum nobilem architectum intelligo, cuius & *Ausonius* in *Mosella* fecit mentionem v. 302. Non hoc spernas opus *Corymbus aliger*, adu Conditor *Eubœica*, casus quem fingere in auro Conantem *Leucis paiti* pepulere dolores. Non *Philo* *Cecropius*, non qui laudatus ab hoste *Clara Syracosii* traxit certamina belli. Celeberrimum huius est armamentarium Athenis, quod mille capiebat naves, referente *Linsio* H. N. lib. VII, 37. hunc etiam memorat *Cicero* lib. I. de Orat. aliique: sed vide *Doctiss.* *Vitruvium* ad *Ausonii Mosellam*. Superfuit & *Philonis* sed alterius, uti puto, *Βελοποιεύ*· et si enim videantur viri doctissimi in illam sententiam propendere, eundem esse hunc cum Atheniensis *Philone*, multæ tamen sunt dubitandi causæ, quas, ut instituti nostri rationem habeam, hic non commemorabo. *Theodorum* autem quem fuisse dicamus? apud *Pausaniam* equidem pluries memoratum invenio *Theodorum Samium*, ὃς πρῶτος διαχίλις σίδηρον ὑπὲρ καὶ ἀγάλματα ἀπ' αὐτοῦ πλάσσει inter alia *Lacon*. cap. 12. ibidem hic *Theodorus* construxisse narratur *Sciadem*, locum in quo *Lacedæmonii* comitia habebant, quamvis alibi addimet *Pausanias*, nullum huius *Theodori* opus ex ære factum sibi unquam fuisse visum: *Plattices* inventor *Plinio* traditur, cuius hæc sunt H. N. XXXV. c. 12. verba: sunt qui in *Samo* primos omnium *plattices* invenisse *Rhæcum* & *Theodorum* tradunt multo ante *Battidos Corintho pullos*: hinc quoque *Samo* *Theodorum* hunc oriundum fuisse non obscure constat. Hunc tamen *plattices* repertorem *Milesium* esse prodidit *Athenægorus*: sed ut *Theodorum* nostrum *Samium* penitus cognoscas, erudite lector, binos ejusdem *Plinii* adferre locos lubet, eosque inter sese comparate, si forte possint industria nostra resplendescere: primus est lib. XXXIV. c. 8. *Theodorus*, qui *labyrinthum* fecit *Sami*, ipse se ex ære fudit præter similitudinem mirabilem *Sama* magna subtilitatis celebratus: alter lib. XXXVI. cap. 13. de *labyrintho Lemnio*. *Architecti* illum fecere *Zmisus*, & *Rholus* & *Theodorus indigena*. Scribendum in hoc loco *Zmisus*, cuius & apud *Pausaniam* aliofque mentio: tum *Rhæcus*: vidimus enim & supra *Rhæcum* *Theodoro* junxisse *Plinium*: *Rhæcum* *Theodori* parentem dixit *Diodorus Siculus*, a quo *Pausanias* dislenit, ut observat *Dalechampius* ad *Plin.* XXXV, 12. Sed hic qui possit ab errore *Plinius* excusari non video: cum enim de *Lemnio* *labyrintho* agat, *Theodorum* indigenam hoc opus fecisse ait: *Theodorus* certe *Lemnius* non erat, sed, ut multis probatum, *Samius*: priori loco *Sami* *labyrinthum* condidisse refert: de *Samio* *labyrintho* nihil quidem jam succurrit; cogitabam itaque; *Theodorus*, qui *labyrinthum* fecit, *Samius*: vel: qui *labyrinthum* fecit *Lemni*, *Samius*: nisi quis maluerit illam varietatem ex diversis auctoribus, quibus *Plinius* usus fuit, ortam esse: rem alii considerabunt attentius, & si quid super sit tenebrarum discutient: nobis ad *Pollucem* est redeundum. Opus autem ἢ τοῦ νεῶ ποιήσιν an continerit structuram alicujus templi, an vero nomi-

minant. Sed in Templi Poësi, quam aut Philon, aut Apollodorus composuit, scriptum est, Paxillos enim habeant juga singularia. Idem etiam unumque dices, operculum, epithema dolii, lebetis aut pharetrae. In Aristophanis enim Pace scriptum est, Scutum puteo operculi loco commode imponas. Homerus autem inquit,

--- ut quando pharetra imponas operculum.

ήλους ὀνομάζουσι ⁷⁵ ἐν γούν τῆ τοῦ νεῶ ποιήσει, ἢν ἡ φίλων, ⁷⁶ ἡ Θεόδωρος συνέθηκε, γέγραπται, ⁷⁷ Κυνδάλους δὲ ἐχέτω ζυγὸν ἕκαστον ⁷⁸ Φαίης δ' ἂν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ πῶμα, καὶ ἐπιθήμα, ⁷⁹ οἷον πίθου, ἡ λέβητος, ἡ Φαρέτρας. ⁸⁰ ἐν γούν τῆ Ἀριστοφάνους ⁸¹ Εἰρήνη γέγραπται, ⁸² Τῆν δὲ ἀσπίδα ἐπιθήμα τῷ Φρέατι παράθεσ εὐθέως. ⁸³ Ὀμηρος δ' ἔφη,

--- ὡς εἶτε Φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη.

De imaginum figulo, citharædi instrumenti, & ostracini.

⁸⁴ Περὶ κοροπλάθου, καὶ τῶν κιθαρωδοῦ σκευῶν, καὶ ἐτι ὀστρακίνων.

Lignum præterea, cui lutum applicant ⁸⁵ Τὸ μὲν δὲ ξύλον, ᾧ περιπλάττουσι τὸν

nam & rationem excitandi fani, non ego nec quisquam alius facile affirmet; ne tamen nihil hac de re sciamus, facit *Virruvius* *Prolog.* *lib.* VII. *Postea* *Silepius*, inquit, *de Symmetriis Doricorum cædit volumen; de ade funonis, qua est Sami, Dorica Theodorus*: sane hic ipse liber ἢ τοῦ νεῶ ποιήσεσιν dici potuit, quod nemo diffitebitur: sed & *Philonem* eo ipso loco scripsisse narrat *de adium* [*actarum*] *symmetriis*, & *armamentario quod fuerat* (credo legendum *fecerat*) *in Pyrae portu*: qui vero præcise fuerit liber, de quo *Theodorus* esset aut *Philonem* dubitatum est, nostrum non est pronuciare. In loco *Theodori* seu *Philonis* reddidi cum MSS. *Κυνδάλους δὲ ἐχέτω ζυγὸν ἕκαστον*: alibi quid *ζυγὸν* in re technica dicatur, forsitan exponam; eam tamen suspicionem benivolum lectorem celare nequeo, quam de hoc loco concepi, scilicet numerum clavorum excidisse augurabar, sed facili tamen negotio hoc pacto restituendum: *Κυνδάλους δὲ εἰ* (id est, πάντε) *ἐχέτω ζυγὸν ἕκαστον*: præceptum enim hic locus continet; si placeat hæc conjectura nostra operæ tulimus pretium.

⁷⁵ *Ἐν δὲ τῆ τοῦ νεῶ π.*] MS. ἐν γούν τῆ τ. SEB. *Ἐν δὲ τῆ τοῦ νεῶ π.*] C. V. νεῶ: templi delineationem composuerunt *Architecti* vel *Philo* vel *Theodorus* vel *Apollodorus*. KÜHN.

Ἐν δὲ τῆ τοῦ νεῶ π.] MS. ἐν γούν τ. τοῦ νεῶ & *Seberis* nostri MS. ἐν γού. JUNG.

⁷⁶ *H^o Ἀπολλόδορος*] C. V. Θεόδωρος. KÜHN. *H^o Ἀπολλόδορος*] MS. ποιήσει, ἢν ἡ φίλων, ἡ Θεόδωρος συνέθηκε. Et ad otam a manu multica: ἄλλως, *Ἀπολλόδορος*. Examinent itaque viri docti, quis hic *Comitæ* fuerit, cui præter *Philonem* ἢ τοῦ νεῶ ποιήσεσιν tribuitur, *Theodorus* an *Apollodorus*. JUNG.

⁷⁷ *Κυνδάλους γὰρ ἔχ.*] MS. *κυνδάλους*: vid. supra IX, 120. SEB.

Κυνδάλους γὰρ ἔχ.] C. V. *κυνδ. δὲ εἰ*. &c. KÜHN. *Κυνδάλους γὰρ ἔχ.*] MS. *κυνδάλους δὲ ἐχέτω ζυγὸν ἕκαστον* & *Seberis* MS. etiam hic *κυνδάλους* habet, ut etiam ante scribendum diximus. JUNG.

⁷⁸ *Φαίης*] C. V. *Φαίης*, quod melius est. KÜHN. *Φαίης*] MS. *Φαίης δ' ἂν* &c. & sic emenda. JUNG. *Φαίης δ' ἂν*] *Φαίης* MSS. uti mox οἷον pro ἡ, quod non inepte ad sensum scripturi *Seberis* inseruerat. In ultimo capite Codicum scripturam, adsentiente *Jungermanno*, adscivi.

⁷⁹ *H^o πίθου*] Pro ἡ C. V. οἷον. KÜHN. *H^o πίθου*] MS. *nofter*, καὶ ἐπιθήμα οἷον πίθου ἢ λ. & φ. quæ lectio planior, & restitui tuto possit: nisi quod ἐπιθήμα sive ἐπιθήμα, cujus *χρήσις* subjicitur, scribas, perinde esse puto, idque & supra variavit alicubi. JUNG.

JULII POLLUCIS.

⁸⁰ *Ἐν γούν*] MS. ἐν γού. JUNG. ⁸¹ *Εἰρήνη γέγρα.*] Absunt a C. A. KÜHN. ⁸² *Τῆν δὲ ἀσπίδα* &c.] C. V. pro τῆν δὲ leg. τῆν γού. postea C. A. ἐπιθήμα, & non habet εὐθέως. KÜHN. *Τῆν δὲ ἀσπίδα* &c.] In verbis *Aristophanis* MS. τῆν γού. ἀσπ. & ἐπιθήμα ut vulgo est: ea hodie in *Aristophanis* *Εἰρήνη* legi non puto. JUNG. ⁸³ *Ὀμηρος δ' ἔφη* &c.] *Odys.* 1, 314. SEB. *Ὀμηρος δ' ἔφη* &c.] C. A. *Ὀμηρος*, ὡς εἶτε *Φαρέτρῃ π. ἐπιθείης*: quod verbum C. V. omittit. KÜHN. *Ὀμηρος δ' ἔφη* &c.] MS. *Ὀμ. δὲ ἔφη*, ὡς εἶτε *Φαρέτρῃ πῶμα*: omisso ἐπιθείης. Et bene *Φαρέτρῃ* emendandaque --- ὡς εἶτε *Φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη*: verba enim *Homeri* *Odys.* 1. sic de *Polyphemo*:

*Δειπνήσας δ' ἄντρον ἐξήλασε πίονα μῆλα
ῤῥήιδας ἀφίλων θυρῶν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἄψ' ἐπιθήχ' ὡς εἶτε Φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη.* JUNG.

⁸⁴ Περὶ κοροπλ. &c.] Titulus non extat in C. A. nec in *Salmasiano*. KÜHN.

⁸⁵ Τὸ μὲν δὲ ξ. εἰς ὁ πλέκ. * τὸ πῖλον] Leg. εἰς ὁ πλάττουσι τὸν πηλόν. SEB.

Τὸ μὲν δὲ ξ. εἰς ὁ πλέκ. * τὸ πῖλον] C. A. τὸ ξύλον εἰς ὁ &c. C. V. ᾧ περιπλάττουσι τὸν πηλόν οἱ κοροπλάθει, κἀνάβος &c. *Dio auris oris*: οἱ κοροπλάθει τίπὸν τινα παρέχοντες, ὅσῳ ἂν πηλόν εἰς τοῦτο ἐμβάλλωσιν, ὁμοίον τῷ τυφῶ τὸ εἶδος ἀποτελοῦσι. KÜHN.

Τὸ μὲν δὲ ξ. εἰς ὁ πλέκ. * τὸ πῖλον] MS. *nofter* ξύλον, ᾧ περιπλάττουσιν τὸν πηλόν οἱ κοροπλάθει, κἀνάβος καλ. & ad oram ab alia manu: ἄλλως ᾧ πλέκουσι τὸν πῖλον. Tu priorem lectionem, quam in nostro MS. esse dixi, (nisi quod *κοροπλάθει* habeat) ita reponere non dubitabis. Eadem profus *Hesychius*: *Κἀνάβοι, τὰ ξύλα, περὶ ἃ τὸ πρῶτον οἱ πλάσται τὸν κηρὸν τιβάσιν ὄθεν καὶ οἱ λεπτοὶ καὶ ἀσαρκεὶ κἀνάβοι λέγονται*. Vidit & *Leopoldus* XI. Em. 8. istud πλέκουσιν vulgatum mendosum esse, emendareque jubet: εἰς ὁ πλάττουσιν τὸν πηλόν sed MS. nostri lectio recte habet: confirmat insuper hanc lectionem, quam restitui jussi ipse *Polluci* supra VII, 164. ubi etiam *κοροπλάθος*, τῶν δὲ *κοροπλάθει* & mox περὶ ὅ δε οἱ τοῦς πηλίνους (sic ibi MS.) πλάττοντες τὸν πηλόν περιτιθέντες πλάττουσιν, τοῦτο τὸ ξυλῶφιον κἀνάβος καλεῖται πηλὸς variis δημιουργοῖς inferviebat, unde apud *Platonem Theætet*ο: *σκληρὸς ὁ τῶν χυτρίων, καὶ πηλὸς ὁ τῶν κοροπλάθει, καὶ πηλὸς ὁ τῶν πλωθυργῶν*. JUNG.

Τὸ μὲν δὲ ξύλον, &c.] Viri natis emunctioris jam dudum absque MSS. novos loci deprehenderant eosque eluere tentaverant: quin etiam *nofter Interpretes*, in cum enim forte fortuna oculus delabitur, videtur quo-

πῆλον οἱ⁸⁶ κοροπλάθοι, ⁸⁷ κάναβος καλεῖται ὁ-
 θεν καὶ ⁸⁸ Στράττις ἐν τῷ Κινησίᾳ, τὸν Σαν-
 imaguncularum fictores, cannabus voca-
 tur. Unde & Strattis in Venatione, San-

que mendum in hoc loco detexisse, cui ille pro viri-
 bus in sua versione suppetias tulit: sed non ignorant
 exercitati in legendis veterum scriptis viri, quanti sit
 aestimanda, quæ sine MSS. bonis auctoribus opera im-
 penditur: fieri enim non potest non, ut solis nixi con-
 jecturis etsi verisimillimis scripsisse labamur: hoc illi
 lucide sunt experti, qui ad *Aristarchi* lucernam in po-
 liendis antiquorum & evolvendis chartis lucubrant. Ve-
 terem scripturam repræsentare non erit inutile: τὸ μὲν
 δὲ ξύλον, εἰς ὃ πλείουσι τὸ * πῆλον οἱ κοροπλάθοι, κά-
 ναβος καλεῖται & paulo post κάναβον καλεῖ sed MSS.
 & *Hesychius* κάναβος, quorum auctoritati me dedidi
 lubens: quanquam & alias viri summi *Scaliger* & *Sal-*
masius κάναβον scribere ament: κάναβος apud *Suidam*
 suo ordine legitur: Κάναβος, inquit, τὸ εἶδωλον, πρὸς
 ὃ οἱ πλασταὶ καὶ οἱ ζωγράφοι βλέποντες διατίθενται πλάτ-
 τοντες καὶ γράφοντες. *Ἀριστοφάνης*, καὶ ἄλλοι πολλοὶ
 ex quibus multis oppido pauci sane supersunt: eadem
 ferme legas in *Ἀπ' ἀπροφυσίῳ λόγους ἐνδικυῖναι* sed ibi
 posterior *Ἀριστοφάνης* versus ita scribendus. Παντ' ἅπ' ἀ-
 προφυσίῳ, καὶ ἀπὸ κίναβιμμάτων μετρί causa: non du-
 bicabile est κάναβον hunc *Suida* eundem esse omnino
 cum κάναβῳ, etsi parumper in vocis interpretatione a
 se mutuo discedat: sed illud tanti non est ponderis,
 ut nos morari debeat: κάναβος enim, cui luterum cir-
 cumdabant fictores, vere εἶδωλον quoddam & imagun-
 cula erat: non deerit fortasse, qui *Suidam* hic suspet-
 tum habeat: & quidni potuerit hic ipsi contingere,
 quod aliis pluribus in locis, ut, dum viri visio uter
 codice, malam Lexico scripturam inseruerit eamque
 non recte sit interpretatus: probum itaque quis credat
 κάναβον vel κάναβον & καναβύματα unde eleganter
 & *Comice* ῥήματα ἀπὸ καναβιμμάτων sed hoc quod-
 cunque æqui lectoris arbitrio permitto, qui mea, si
 meliora dederit, per me licet refingat. De nostri vero
Pollucis loco luculenter egit Vir Illustriss. *Exech. Span-*
hemius ad *Julianus Casares* pag. 441. ubi sic locum con-
 sultuit e *C. Vossiano*, uti nos emendavimus. Romanis
 autem *Sipites* & *Sipa* dicebantur κάναβοι, ut cognos-
 cere potes e *Festo* in *Sipitores*, ad quem locum vi-
 dendus Illustr. *Scaliger*, qui κάναβον a Græcis nomi-
 nari inquit. Κοροπλάθος, quantum memini, non usi-
 tati solet: itaque κοροπλάθοι, ut & Illustriss. *Span-*
hemius: κοροπλάστης in *Julianus Casares* extat, quod
 ipsum tamen purioris Atticissimi doctores *Thomas* aliique
 damnant: a quo primum hæc ars sit reperta invenies
 apud *Athenagoram* pro Christianis: Ἀπὸ δὲ τῆς Κόρης
 ἢ κοροπλαστικῆς εὐρέθη, ubi porro historiolum denarrat
 istius inventionis lectu jucundam, virginem scilicet
 istam amore juvenis alicujus correptam, figuram illi-
 us dormientis adumbrasse in pariete, cujus pulchra
 & mirabili similitudine captus pater Coræ, ducta in pa-
 riete lineamenta excavavit, lutoque opplevit: imo ve-
 ro, quod magis est, istius operis exemplar etiam tunc
 sua ætate Corinthi adservari tradit: sed prætermitten-
 dum non est, *Suffidium Petri* in MS. Codice legisse
 κοροπλαστικῆ, idque alteri præferre; a qua quidem sen-
 tentia non sim alienus: nescio tamen, an & alterum
 omnino si emovendum & damnandum, siquidem &
 ἀνδριαντοποιικῆ & similia dicantur; præcipue vero,
 quia nec castissimi scriptores voce κοροπλάστης uti eru-
 buerunt, quod nimis forte morose *Thomas* cum aliis
 improbavit: *Phrynichus* sanequam exactissimus Atti-
 cæ phræseos censor hujus ne verbo quidem meminit:
 præterea videntur veteres *Grammatici* censuisse, non
 omnino similem esse significationem κοροπλάστου &
 κοροπλάθου, qua de re legi possunt, quæ *Etymologi-*
cæ Magnæ pater adnotavit: distinctum autem superiori lo-
 co *Athenagoras* κοροπλαστικὴν & πλαστικὴν, cujus ac-

tis incunabula fovisse scribit *Theodorum Milesum*: sed
 alii tamen illam differentiam neglexerunt, ut *Lucia-*
nus in *Prometheus es in verbis*: καὶ τὸ μὲν ὅλον ἐν πη-
 λῷ, καθάπερ ἔφην μικρὸν ἔμπροσθεν, ἢ πλαστικῆ κατὰ
 ταῦτα τοῖς κοροπλάθοις: iidem etiam in facetissimi &
 bene Græci hominis *Lexiphane* πηλοπλάθοι sed lon-
 gius nos avertit hujus vocabuli cura: redeundum ad
Pollucem. Fere fueram oblitus monuisse in Excerptis
Falckenburgianis pro πῆλον legi πῆλον. Opportune ve-
 ro & facere *Strattis* Sannyrionem macie confectum
 & extenuatum κάναβον appellavit; simili modo κο-
 δάλου. ut supra notabam, & ὑπέρου γυμνόστριος: talia
 plura possent conferri, si ista res ageretur. De *Strat-*
tidis autem fabulis, & inter eas de *Cinesia*, erudite
 disputavit & luculenter Vir Summus *Is. Casaubonus* ad
Athenaum: alibi me quoque dixisse quædam memini:
 fabulam autem hanc imprimis a *Strattide* composi-
 tam fuisse, ut *Cinesia* impietatem & scelestissimos mo-
 res vivide depingeret expressis verbis docet *Horrocrat-*
is & pluribus *Athenais* lib. XII. sed, ut fieri so-
 let, omnia *Strattis* corripuit ad invidiam *Cinesia* faci-
 endam: corporis igitur tenuitatem & macilentiam fugillavit,
 aliosque insuper ea occasione adjecit, qui simili de causa in vulgus etant cogniti: *Sannyrionem* eo-
 rum in numero recensuit & *Alispius* H. V. lib. X. c.
 6. Εὐωμωδούντο εἰς λεπτότητα Σανυρίων ὁ Κωμωδίας
 ποιητῆς, καὶ Μέλιτος ὁ Τραγῳδίας ποιητῆς καὶ Κινησίος
 κυκλίω χειρῶν &c. oculos autem, cum hæc scriberet,
Alispius conjecit in *Aristophanem*, qui eodem ordine
 numerum horum gracilium in fabula *Gerytade* exposuit,
 ut ex *Athenao* liquet: sed & aliis hac eadem de re nota-
 tum video. Tum quam inepte publicabatur autὸ δὲ τὸ
 πῆλον lectionem a nobis restitutam ferme sic etiam habet
 Codex *Falckenburgii*, πῆλινοι, & calculo suo comproba-
 vit dicto loco *Spanhemius*, qui præterea adfert *Dem-*
osthenis verba e *Philipp. I.* ὁσπὴρ γὰρ οἱ πλάττοντες τοὺς
 πῆλινους: quæ & mihi excerpseram: ita *Noster* VII,
 164. περὶ δὲ ὃ οἱ τοὺς πῆλινους πλάττοντες &c. ubi pro-
 fecto melius reduxissem istam MSS. lectionem: vulgata
 tamen scriptio componenda cum *Festo* in *Sipitores*. Hic
 vero non prætereunda censeo isthæc *Hesychii*: Κανάβιος
 κηρὸς, ὃ χρῶνται οἱ ἀνδριαντοποιοὶ πρὸς πλάσιν: siqui-
 dem mihi persuadeam, vocem illam a κάναβος esse de-
 rivatam. Paulo post ἐναπολείπεται, probante *Jungert-*
manno, longe magis idoneum est ad sententiam.

86 Κοροπλάθοι] Ita & MS. *Sylb.* κοροπλάθοι fecit in
 libro suo, quomodo est & apud *Suid.* qui sic vocari
 ait τοὺς ἐκ πηλοῦ τινος, ἢ κηροῦ, ἢ τοιαύτης τινὸς ὕλης
 πλάττοντας κόρας, ἢ κούρους. SEB.

87 Κάναβος καλεῖται] MS. κάναβ. ut supra etiam
 editum VII. 72. 94. 164. *Hesych.* Κάναβοι, τὰ ξύλα πῆ-
 ρι ἢ τὸ πρῶτον οἱ πλασται (iidem præced. ibi versu ἀν-
 δριαντοποιοὶ) τὸν κηρὸν τιθείασιν ὅσιν καὶ οἱ λεπτοὶ καὶ ἀ-
 σαρκοὶ κάναβοι λέγονται. SEB.

Κάναβος καλεῖται] *Suid.* κάναβος in ἅπ' ἀπροφυσίῳ
 καλεῖται non habet C. A. Kühn.

88 Στράττις ἐν τῷ Κινησίᾳ] C. A. Στράττις omisso ἐν
 Κινησίᾳ: *Interpr.* ἐν νεπασίῳ; ac si legisset *Κινησιῶν*:
 rectius lib. IV. c. 23. sect. 2. *Strattis* in *Cinesia*: nempe
Cinesie Poëtæ Dithyrambici corpusculum macie con-
 fectum & plane junceum *Comico* sale sæpius defrica-
 tum est. *Aristoph.* in *Ranis*:

Εἰ τις πτερώσας Κλεόκριτον Κινησίᾳ
 Ἀίρειν αἶραι πιλωγίας ὑπὲρ πλάκα.

Si Cleocritum *Cinesia* alatum daves,
 Tolleves aura eum mavis super aquora.

Alibi eundem φιλόριον, *esilium*, vocat. *Plato Comi-*

nyrionem, propter maciem, cannabam appellat. Ipsum vero lutum, quod formatas imagunculas cereas ambit: quoniam ad ignis propinquitatem liquefcunt, multisque patet undique foraminibus, ligdus nomi-

νυρίωνα, διὰ τὴν ἰσχυρότητα, ⁸⁹ κἀνάβον καλεῖ. ⁹⁰ αὐτὸ δὲ τὸ πῆλινον, ὃ περιέλιθη ταπλασθόντα κήρινα, ἃ κατὰ τὴν τοῦ πυρὸς προσφορὰν τήκεται, καὶ πολλὰ ἐκείνῳ τρυπήματα ⁹¹ ἐναπολείπεται, ⁹² μίλιγδος καλεῖ-

cus apud Galenum VII. *Hypomnem.* in *Arthrosi.* *Hirpocreas.*

— μετὰ ταῦτα δὲ

Εὐαγέρου ὁ παῖς ἐκ κλειυρίτιδος Κουησίας, Σκελιτὸς, ἄπυος, καλὰ μίνα σκέλη φορῶν, Φθίος προφίτης, ἰσχυρὰς κεκαυμένους Πλείστως ὑπ' Εὐρυφῶντος ἐν τῷ σώματι.

— postea vero (proditur)

Εναγογα πάτις ἐκ πλειυρίτιδος Κουησίας, Ἀγίλος, sine rupe, εὐνα ἀντιπιδνεα serens, Tabis propheta, crustis ustulatis quam plurimis Ab Euryphonte Medico totum per corpusculum. KÜHN.

89 Κἀνάβον] *Hesych.* Οἱ λεπτοὶ καὶ ἄσκαροι κἀνάβοι λέγονται. *lib.* II. *Ergyram.* *Grac.* σώμα τὸ κἀνάβιον corpus cannabinum: id est, gracillimum, tenuissimum: conf. *Ελισα.* V. H. *lib.* X. *cap.* 6. *Scholium Αἰσθροφ.* KÜHN.

Κἀνάβον] MS. κἀνάβον iterum uno v. quomodo scribere debes: & *κανάβος* hæc excerpens habet & *Cal. Rhodiginus* VIII. *anig.* *Leß.* 19. ubi tamen crasse labitur, explicans *κανάβον* exite lignum piscium *τετραπνα accommodatum*: scilicet vitiosa lectio ei lapsi causam dedit, quod de pileis hic loquatur, cum de luto vel terra sigillata *Noster* agat. JUNG.

90 Αὐτὸ δὲ τὸ πῆλινον] MS. αὐτὸς δὲ ὁ πῆλος, ὃς περ. SEB.

Αὐτὸ δὲ τὸ πῆλινον] C. V. πῆλινον post C. A. ὅπερ εἴληφε &c. KÜHN.

Αὐτὸ δὲ τὸ πῆλινον] Iterum male πῆλον. *Leopardus* emendat: αὐτὸς δὲ ὁ πῆλος ὃς περιέλι. sed non erat tanta mutatione opus, si sequamur *noster* MS. scripturam, quæ hæc est: αὐτὸ δὲ τὸ πῆλινον, ὃ περιέλιθη &c. & tutius sequamur credo: tantum est in bonum Codicem incidisse. JUNG.

91 Εναπιλήπται] MS. ἐναπολείπεται. SEB.

Ἐναπιλήπται] C. V. ἐναπολείπεται. KÜHN.

Ἐναπιλήπται] MS. tam *noster* quam *deberi*: ἐναπολείπεται, quibus accedit & *Salmatiscensis*, adnotante *Schotio*. Et sensus cogat nos hoc ut apud vulgato ἐναπιλήπται reponere. JUNG.

92 * Μίλιγδος κ.] *Λίγδος*. *Leopard.* *Emend.* *lib.* XI. *cap.* 8. ubi & ex *Al. Dionys.* affectur: *λίγδος*, *χῶνος* τρήματα ἔχων *συναχῆ* vid. *Enstath.* *Iliad.* fol. 1314. item *Hesych.* MS. similiter editus: nisi quod πῆλινον est pro πῆλον. SEB.

* Μίλιγδος κ.] C. V. μίλιγδος κ. sequitur hæc nota *μῆλιγδος* a *μηλίω*, propter luteum colorem, ut *ruo*, *δίπλα*: sed videtur legendum *λίγδος* vid. *Enstath.* φ. γλ. p. 1314. hæc tamen nota *Vossiana*: sed senarius *Sophocles*, qui statim sequitur, docet integram vocem *μίλιγδος* esse, & per *ἀφαίρειν* *λίγδος*. *Salmus.* C. V. *λίγδος* habuit. KÜHN.

* Μίλιγδος κ.] MS. μῆλιγδος καλ. infra tamen etiam *μίλιγδος* habet, ut vulgo est. *Leopardus* *λίγδος* ait esse emendandum ex *Al. Dionysio*: *noster* que *Seberus* *Hesychium* & *Enstathium* videvudum esse ait. Et sane illi aperte hoc *λίγδος* vocant. Nescio itaque quid agam, quum alterum *μίλιγδος* tam constanter MS. *noster* retineat. Et in versu *Sophocles*, quem statim indicabo, id quoque non facile in *λίγδος* mutetur. JUNG.

* Μίλιγδος] *Eratie* igitur in extremo opere cum loco tam molesto consistendum? *Seberus* stelulam huic vocabulo non sine ratione præfixerat, ac si vitiosum

esset vel obscurum. MSS. tamen *μίλιγδος* & *μῆλιγδος* constanter vindicant: analogiam & formandi rationem si consultum eas, nihil ab ea credo præsidii huic voci invenies: sed ulterius est progrediendum, priusquam certi quid hac de re statui possit. *Sophocles* in *Λίχμαλώτοις*. *Salmatus* & *Mensus* in *Sophocle* suo existimantur *Λίχμαλώτοις* debere reponi, contra quos sensit *Casaubonus*, & rectissime, ut jam e MSS. dicimus, qui expresse *Λίχμαλώτοις*: sed in *Tragicis* loco mirum in modum se viri eruditi torserunt: ad textum quod attinet, Codicis *Palatini*, qui omnium nostrorum est fidelissimus, integram lectionem reduxi: ita defædatam, inquis, & inexplicabilem? imo vero: præstat enim MSS. vel maculosam lectionem in textu conspici, quam longe corruptiorem vulgatam retineri: huic autem *χρήσι* operam non translaticiam navavit *Κύβητις* *noster*, in cujus opinione unus & alter forte acquiescet: non itidem ego tamen, cui illud *ὄμματιν* etsi ingeniose erutum oculos pungit: *ὄμματιν* enim vel *ὄμματιεῖσθαι*, si sequimur *Hesychium*, qui hic omnino audiendus, est oculorum damnum pati, quod qui possit probe ad hunc locum accommodari non video: sensus enim loci talis esse proculdubio debet: *clypus crebris perforatus est telis, tanquam ligdus*: itaque superius monuit: καὶ πολλὰ ἐκείνῳ τρυπήματα ἐναπολείπεται: ut scilicet clarior hinc *Sophocles* loco lux affulget: præterea si vel maxime probari posset *ὄμματιν* significare *oculos habere oculos*, illam tamen loquendi formam *ἀσπίς πυκνὸν ὄμματιν* tam enormem esse & inlicitam nemo non animadvertit, ut *Sophocles* Poëta politissimo & exacto adungi non debeat. Codex *Vossianus* literis claris *ἡμίλιγδος*: quod *Κύβητις* *noster* dum nimis opere ad finem vergente festinat, non fideliter expressit. Eo jam me devenisse sentio, ut de hoc loco quis animi mei sensus sit aperiri viderem: id autem a me quam brevissime fiet ea ratione eaque modellia, qua me semper usum fuisse confido. Primum itaque seu *μίλιγδος* seu *μῆλιγδος* vocem nauci non esse existimo: quanquam enim pro hac lectione MSS. silent, sapius tamen profectus sum eorum tam superfluitiose rationem non esse habendam, ut rationibus etiam validissimis anteponi debeant: quod *Excerptis* V. C. adscriptum est: *μῆλιγδος* a *μηλίω* propter luteum colorem, ut *puto*, *δίπλα*: tanti non est, ut animum eo attendere opera sit pretium: non enim quis *μηλίω* dixerit sed *μηλίω*: quod ipsum etsi non indecore fieri posset, nulla tamen auctoritate vocabulum hoc munimur est: omnibus enim æque est ignota *μῆλιγδος* ac *μίλιγδος*: cum tamen *λίγδος* hac in notione ab *Hesychio*, *Enstathio* aliisque adnotetur: & jam, spero, vitii fontem monstrabimus. In *Sophocles* versiculo bene est quod *λίγδος* reposuerit *Κύβητις*: ipseque huic eruditissimi viri opinioni jam nunc accedo lubens: sed illud *ἔμοδα* versiculi debito pede & modulo referatur vel nobis tacentibus: ego me satisfacturum puto & sententia & verbum legi, si reposuerim:

Ἀσπίς μὲν ἡμῖν λίγδος ὡς πυκνὸν πατεῖ.

Inde enatum est *ἡμίλιγδος*: eadem corruptela Codicis *Falckenburgiani* fragmentum invavit *Segm.* 76. *ἡμισκάθη* pro *ἡμῖν σκάθη*: sic enim ibi legendum firmissime mihi persuadeo: illud *ἡμίλιγδος* librarius, ut error errorem parit, credidit esse *ἡμίλιγδος*, quod, ne *Pollucis* lectio videretur dissentire a versiculo *Sophocleo*, etiam *Anthori* nostro pro *λίγδος* restituit exscriptorum in-

190 ται * 93 ὄθεν καὶ Σοφοκλῆς ἔφη ἐν Αἰχμαλώ-
τοις, Ἄσπις μὲν 94 ἢ μίλιγδος ὡς, πυκνὸν πατεῖ
ἐπιπόρπαμα δὲ κιθαρῶδου 95 σκευή, ὡς Πλάτων

natur. * Unde & Sophocles in Capti-
vis inquit, Scutum femiligidum, quasi
densatio quæpiam sit. Fibula quoque,
Citharædi instrumentum est, ut Plato di-

scitia: hanc esse hujus erroris originem plane non dubito. Sed altera *Sophocleis* carminis pars enodanda superest, πυκνὸν πατεῖ de Kühnii conjectura quid mihi visum sit exposui supra: sed inquis, an aliud aliquid in promptu, quod melius sit? non enim est, ut æquum nobis lectorem speremus, si quævis aliorum dicta cum supercilio rejiciantur: equidem non diffiteor, cum forte versiculi hujus morbum esse, qui medicum me longe peritiorē requirat: sed illum sapientissimum & esse & haberi, qui miscuit utile dulci, vetus est *Horatii* dictum: ubi itaque nullam utilitatem purgato *Tragicæ* versu lectori adferre possum, id forsitan nugis consequatur, ut cum aliqua saltem delectatione & voluptate perfundam: nemini non notum esse potest, plurimam Romanæ linguæ partem originem suam Græciæ referre acceptam: itidem haud opus esse confido, ut multis ostendam apud veteres *Tragicos* *Æschylum* præcipue & *Sophoclem* multas inveniri voces, quæ alibi auctorum frustra quarantur: inter eas pace tua reponam πατεῖν notio popularis & obvia est *culcare*: altera quæ hic locum habere queat ex lingua Latina derivanda venit: *paterere* enim & *patulus* usus sunt tam frequentis, ut ea de re nemo erudiri possit: nec deicit alius etiam color, quo hæc suspicio mea commendatur: ab illo πατώ vel πατάω (diversam enim conjugandi formam habuisse veteres in uno eodemque verbo supra multis alicubi exemplis confirmavi) πατάω, quam *patinam* Romani vocant, descendere videtur: *patina* certe nomen invenit a patula, quam habet, figura: præterea πετάω, & πετάωμι, *extendo*, *expando* familiari commutatione a in s, versaque in activam, ut ajunt, significatione neutra: sic itaque a πατεῖν vel πατάω, *paterere*, ut a σιγῶν, *silās*, *silvā*, *silere*, *labvā*, *latere* &c. hoc si quis mihi concedat, jam sponte natus versiculi sensus patebit: *multis foraminibus pater*: hæc autem qualiacunque nolum, ut quis majoris pretii faciat, quam ipse ego, qui forsitan his scribendis nihil aliud, quam chartam perdidit. Jam totus *Pollucis* locus sic ex opinione nostra refingendus est: καὶ πολλὰ ἐκείνῳ τρυπήματα ἐναπολείπεται, λίγδος καλεῖται ὄθεν καὶ Σοφοκλῆς ἔφη ἐν Αἰχμαλώτοις

Ἄσπις μὲν ἴμοι, λίγδος ὡς, πυκνὸν πατεῖ.

De significatione vocis qui præter *Pollucem* videri possunt, jam indicatur eruditi viri: res est tamen intricata, si quis inter se loca componat; quanquam vero animus non est in eam me disputationem demittere; apponere tamen lubet *Eustathii* verba ad *Odyss.* X. ἴσως δὲ ἐκ τοιούτου τινὸς τρόπου καὶ λίγδος παρ' Αἰλίου Διονυσίου ὁ χῶνος, περὶ οὗ ἐν ἑτέρῳ Ἑλληνικῷ Λεξικῷ γράφεται καὶ ὅτι λίγδος χωνία, ἀλοιφή καὶ λίγδοι, χωνευτήρια, χῶνα, νομισμάτων διατύπωσις: ego, qui λίγδος exponi possit ἀλοιφή, neque enim ignorantiam meam diffiteri velim, plane non capio: nec etiam *Hesychium* tale quid habere video: & profecto ad aliquo jam tempore in istis citationibus suspectum habui *Eustathium*, tanquam si ex memoriæ peni nimis multa depromserit ipsis scriptoribus non inspectis, aut saltem vitiosus usus fuerit exemplaribus: est ubi in hisce Notis nostris istius rei specimina produxi, alibi forsitan ea de re latius acturus: interim eruditi viri rem perpendant. *Hesychius* de λίγδω. Λίγδος, τύπος χωνίας καὶ ἢ θύσια καὶ ἐν ἢ χωνεύουσιν quæ sic ego scripserim, adscitis etiam, quæ placuerunt, aliorum emendationibus: Λίγδος, τύπος, χωνία, ἐν ἢ χωνεύουσιν, καὶ ἢ θύσια de τύπω, & χωνία res est certissima: *μοιτάνιον* ita appellatum non negaverim quidem: sed errasse si quis *Hesychium* statuat ex similitudine λίγδου

& ἴγδος vel ἴγδος, de quo vocabulo supra a nobis est actum, ego non valde obnitur: alter *Hesychii* locus hic est: Λίγδα, ἢ ἀκόνη καὶ ἢ κωνία pro ἀκόνη *Salmastius*, qui diligentissimam *Lexicæ* hujus auctori præstitit operam, χωνία legit, quod non respuo: sed quid fiet altera voce? restituendum opinor χωνία ex *Eustathio*; aut, si, medelam audaciorē adhibere liceat, sic omnia lego: Λίγδα, αἱ χωνίαι, καὶ τὰ χωνία: λίγδος & λίγδον. talia sunt plurima: *Hesych.* χωνευτήριον, χωνίων. quam facile hæc menda se potuerit insinuare, quisque rei *Criticæ* peritus animadvertit. Idem *Lexicographus*: Λίγδου χωνία. εἰ δὲ τὰ λίγδα τῶν ἀργυρίων assentior viris doctis, qui refingunt: Λίγδοι, χωνία &c. sed velim exponi, quæ sint λίγδα ἀργυρίων in *Eustathio* legebamur νομισμάτων διατύπωσις. Id tandem ex re obscurissima certum est λίγδον significare *formam*, in qua cera includitur, ut imaginis figuram induat, *confistorium*, *insundibulum*. Cetera incerta; neque aliquis omnia credo expediet, nisi major lux aliunde affulgeat.

93 ὄθεν καὶ Σ. ἔ. ἰ. Α. Α. ἡμίλιγδος, ὡς πύκνωμα] MS. ἄσπι. μὲν ἴμοι. H. Steph. leg. ἡμιλίγδος, accepta nimirum μίλιγδος pro vera voce. Σπρ.

ὄθεν καὶ Σ. ἔ. ἰ. Α. Α. ἡμίλιγδος, ὡς πύκνωμα] Non extat in C. A. C. V. Σοφοκλῆς ἐν αἰχμ.

Ἄσπις μὲν ἴμοι λίγδος ὡς πυκνὸν πατεῖ.

Clypeus quidem mihi, ut ligdus crebra habet foramina.

vel crebris biat foraminibus.

Salm. V. C. ἄσπις μὲν ἡμίλιγδος, πύκνωμα τι. KÜHN. ὄθεν καὶ Σ. ἔ. ἰ. Α. Α. ἡμίλιγδος, ὡς πύκνωμα] MS. ἐν αἰχμωαλώτοις & observat *Magnus Casaubonus* VII. *Athen.* 4. Αἰχμωαλώτους *Sophocleis* etiam apud *Hesychium* laudari, ipseque dubitat, an sit diversum drama ab Αἰχμωαλώσειν, quæ passim citantur, quæque & poster *Salmastius* hic reponendas ait. Sequitur ipsa χωνία *Sophocleis* omnino integritas in MS. nostro sic:

Ἄσπις μὲν ἡμίλιγδος ὡς πυκνὸν πατεῖ.

Qui sane integer senatius est, quem tamen ut mutari facile posse non video, ita nec ejus intellectum capio, quem viri eruditi evolvent. JUNG.

94 ἡμίλιγδος] Versus *Sophocleis* videtur κατὰ τὸν δεύτερον πλοῦν ita legendus:

Ἄσπις μὲν ἴμοι λίγδος ὡς πύκνωμα.

Clypeus quidem mihi ut ligdus crebras habet oculos. id est densis passim perforatus est ictibus. *Hesychius* Ὀμματεῖν, παροῦσθαι, ἢ βλάπτεισθαι ita enim locum istum legerem, cum lectio vulgata, Ὀμματεῖς, παροῦς ἢ βλάπτεισθαι, nec caelum nec terram attingat: at si quis senarium *Sophocleis*, ut a nobis restitutus est, conferat cum *Hesychio*, facile intelliget, Ὀμματεῖν significare παροῦσθαι, mutilari, βλάπτεισθαι, dampno affecti, quod ex clypeo ictibus telorum hinc inde perfosso clarum est: nec improbabile est, *Hesychium* respexisse ad locum *Sophocleis*. KÜHN.

95 Σκεῦος, ὡς Πλ. Δ. τίς ἐστὶν καὶ ἐπιπ.] MS. ὡς Πλ. ἐν ταῖς ἀφ' ἱερῶν δότω. τίς ἐστὶν καὶ τοῦ ἐπ. SEB.

Σκεῦος, ὡς Πλ. Δ. τίς ἐστὶν καὶ ἐπιπ.] C. V. σκευή ὡς Πλάτων ἐν ταῖς ἀφ' ἱερῶν δότω τὴν κιθάρην τίς ἐστὶν καὶ τοῦ πιπόρπαμα. C. A. vulgaram lectionem retinet, nisi quod legit etiam καὶ τοῦ ἐπιπόρπαμα. At ἀφ' ἱερῶν Πλάτωνος etiam laudatæ *Athenæo* lib. X. c. 13. ubi *Casaub.* & *Nostro* supra lib. VII. cap. 13. sunt autem, *sacerdotes feminae*: ut alius *Comicus* scripsit στρατιώτιδας *feminas milites*: versus *Platonis* est:

cit, Det aliquis intus fibulam. Licet etiam vasa, testacea, & fistilia dicere. In Poëta enim inquit Plato, Miror dolium testaceum, sive ostreaceum librum habentem

ἐν ταῖς ἀφ' ἱερῶν, Δότω τὴν κιθάραν τις ἔνδοθεν καὶ τοῦπιπόρπαμα· ἔξεστι δὲ καὶ ἀγγεῖα ὄστρακινα ⁹⁶ τὰ κεράμια ἢ γήινα εἰπεῖν. ⁹⁷ ἐν γοῦν τῷ Ποιητῇ Πλάτων Φησὶ, ⁹⁸ Θαυμάζω τὸν τὴν δὲ πιδάκην πότερον ὄστρακίην ἢ βίβλον ἔχοντ' ἢν

Δότω τὴν κιθάραν τις ἔνδοθεν καὶ τοῦπιπόρπαμα.

Efferat quis intus citharam & epirogramma.

id est, *fibulam*. *Hesych.* ἐπιπόρπαμα. Κίθη. Σκίυος, ὡς Πλ. Δ. τις ἐνδ. καὶ ἐπιπ.] MS. σκίυη, ὡς Πλάτων ἐν ταῖς ἀφ' ἱερῶν· an itaque σκίυη? sed σκίυος vulgatum non temere mutem: supple tamen drama *Comici*, & scribe: ὡς Πλάτων ἐν ταῖς ἀφ' ἱερῶν· ut etiam habet MS. *Seberis*: drama etiam supra a *Nolito* laudatum VII, 46. de quo vid. *Casaub.* X. *Athen.* 13. enumerat & *Suidas* in *Comici* ejus dramatum catalogo, quamvis apud eum ἀφ' ἱερῶν edatur. Sed dramatis titulus fuit: αἱ ἀφ' ἱερῶν id est, *mulieres Deo sacre*, vel *mulieres redeuntis a sacris*: ἐπιπορπάματος hujus meminit hinc & *Colvins* Nor. in lib. II. *Florid.* *Apuleji*: ubi Citharadicus status in *Bathylli* statua describitur: suspiraturque etiam eo loco *Apuleji*: *dextera psallentis gestu suo fabulum Cithara admoveat, ceu parata percussere*: ipsa χρῆσις vetero *Platonis Comici* in nostro MS. auctior & ita legitur: Δότω τὴν κιθάραν τις ἔνδοθεν καὶ τοῦπιπόρπαμα· sed τοῦπιπόρπαμα sine dubio voluit scribere, pro τὸ ἐπιπόρπαμα, sicut præcessit: inde potest vulgatus contextus suppleri. *Jung.*

Σκίυος, &c.] Mutilus erat ante nos hic locus, quem MSS. auxilio rediutegravimus: en lectionem veterem: ἐπιπόρπαμα δὲ καθαρθοῦ σκίυος, ὡς Πλάτων, Δότω τις ἔνδοθεν καὶ ἐπιπόρπαμα· quæ sagaci mente expensa sponte sua vitium inveteratum producit. Fabula *Platonis* Αἱ ἀφ' ἱερῶν· varie titulum exponunt viri docti: quid *Casaubonus* ad *Athenam* dixerit, a quovis legi potest: ego elegantissima loquendi formula *scenarum sacrarum operantes* ita existimo a *Platone* dictas: exempla similia non defunt: eodem enim modo οἱ ἀπὸ παιδείας homines eruditi & literis humanioribus excolti appellantur: *Philo Legat.* ad *Cajum* de *Augusto*: Κατὰ τὰς ἐν δέπνῳ συνουσίας οὐ πλείστος χρόνος ἀπαιεῖτο τοῖς ἀπὸ παιδείας: ita loquitur *Lucianus*, *Athenais*, & quivis poliorios: apud *Galenum* memorantur οἱ ἀπὸ πασῶν τῶν λογικῶν τεχνῶν. *Athenagoras* Πρὸς β. οἱ ἀπὸ φιλοσοφίας: satis ridicule *Interpres*, qui a *philosophia nomen habent*: nec alia ratione intelligendum censet *Xenophonem* εἰς *Ἀγγεῖον*, cum scribit: καὶ ἐκ τῶν ὀπλιτῶν ἐκίλευε τινὰς ἀφ' ἑβης αἰὲν ὁμοῖος αὐτῶν· sed satis est hujus rei; nam & causam istius phrasos hoc loco explicare si conarer, oblivisci me iustituti quis merito diceret: videndus etiam *Menfius* in *Attica Biblioth.* Quam commode veto & scite τὴν κιθάραν & τοῦπιπόρπαμα· sed inquit *Pollux*: ἐπιπόρπαμα δὲ καθαρθοῦ σκίυος. *Interpres*: *Citharadi instrumentum*: quod instrumentum? ineptit more solito: σκίυος hic amiculum exterius, ut sæpe alias, significat: sed MSS. tamen lectionem præferendam esse duxi, etsi *Jungermannus* non bene contentus: σκίυη enim sæpissime amiculum vel vestis exterior: *Hesychius*: Σκίυη, ὄπλις, στολὴ· audi *Emestium* ad *Iliad.* μ. τοῦτο δὲ καθ' ὁμοίωσιν τῆς πόρπης, ἀφ' ἧς καὶ ἐπιπόρπημα κατὰ τοὺς παλαιούς ἢ τῶν κιθαριστῶν ἱστικίς, ἢ οἱ Δωριεῖς ἐπιπόρπημα φασίν· sed ipsos etiam *Atticos* hac *Dorica* vocis forma fuisse utos ex *Polluce* patet: dicitur & ἐπιπορπίην· *Etymolog.* in *Δωριάζειν*. ἱμάτιον μόνον ἐπιπαιτέρα ἐπιπορπημίναι· quæ tamen paululum aliter ab *Emestidis Scholiaste* ad *Hecub.* v. 934. efferuntur: ἱματίδιον ἔχουσαι πεπορπημίνον ἢ ἱκατέρου τῶν ὤμων· quamquam alias ex eodem fonte hausisse videntur: ab hac tamen significatione alia notio probe distinguenda, qua designat ipsius

fibulæ quoddam ornamentum, uti gemmam fibulæ insertam vel tale quid: *Etymologus*: *Ἐπιπόρπημα* ἔστι τὸ ἐπὶ τῆς πόρπης προκόμισμα λίβινον ἢ χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν· sed, quæso te, quid est προκόμισμα; certissime restituo προκόμισμα, quæ vox etiam occurrit apud *Diogenem Laert.* lib. I. *Segm.* 7. προκομήματα τε καὶ χρυσοφορίας ἀπαγορεύειν. Apud *Hesychium* autem scribitur *Ἐπιπόρπημα*, τὸ ἐπὶ τῆς πόρπης καὶ τῶν ἱππίων τὰς χλαμύδας συνέχουσα πορπή: ita locus ille distinguendus: cetera quæ sequuntur ab hac voce removenda puto; neque intelligo tamen: sed an & apud *Hesychium* ἐπιπόρπημα vel ἐπιπόρπημα; alterutrum verum puto, nisi quis & illam scriptionem defendere velit. De stola citharædica memini non vulgaria legisse apud *Salmasium* ad *Tertull.* *Galium*.

96 Τὰ κεράμια] E MS. SEB. Τὰ κεράμια] Τὰ κερ. quæ *Seberus* noster inseruit, ita & in *Nolito* extant. *Jung.*

Τὰ κερκίμια] Eadem hæc & in *Falckenburgii* Codice repertiuntur.

97 Ἐν γοῦν τῷ Ποιητῇ Πλ.] C. A. ὡς Πλάτων, abest tum & πότερον cum δέπνῳ. Κίθη.

Ἐν γοῦν τῷ Ποιητῇ Πλ.] Λέγοντες ἢ ποιηταὶ apud *Suidam* inscribitur hoc drama, ut me admonuit *Salmasius* meus: qui itaque mallet hic *Poietais* legere. *Jung.*

Ἐν γοῦν τῷ Ποιητῇ &c.] Titulum aliqua ratione mutari nolim: *Salmasius* frustra fuit in hoc loco: *Λέγοντες ἢ ποιηταὶ* apud *Suidam*, si pars inscriptionis posterior mendo modo vacet, alia est fabula atque diversa a *Poietai*, quem & *Athenais* laudat: sed credo decerpit *Salmasium*, quod in sequentibus apud *Suidam* reperiret *ποιητῆς Πισανδρος*, adeoque præcipuam tituli partem *Πισανδρος* omitti non posse existimaret: non difficile *Emestium* etiam vertisse: *poeta Pisanter*; sed omnino male: *Poeta* enim & *Pisanter* non minus sed diversarum fabularum sunt tituli, proptereaque distinctione separandi apud *Suidam*. Sed ad ipsam χρῆσιν accedamus, quam qui bene expediverit, gratiam inibit a *Polluce* nostro: ego MSS. lectionem ferme reposui, nisi quod pro ἔχων τὴν δέπνῳ restituum omnino sic cum *Jungermanno* ἔχοντ' ἢ δέπνῳ, ut scilicet referatur ad τόν. Forte si pro ἢ scriberetur καὶ, aptior enascetur sensus hac ratione: Θαυμάζω τὸν τὴν δὲ πιδάκην (πότερον ὄστρακίην;) καὶ βίβλον ἔχοντ' ἢ δέπνῳ ut πότερον ὄστρακίην clausura a reliqua oratione intelligantur esse separata: si πότερ' scripseris, forte bini senarii ex hoc loco exsurgent, quorum prior uno deficiat pede: sed hanc rem missam facio. Quid si putemus describi in his verbis poetam illum quemcumque, quem sibi traducendum *Plato* sumserat? quantum apud lectores *Kühnianni* sententia ponderis sit habitura, equidem nescio.

98 Θαυμάζω τὸν τὴν π. &c.] C. V. τὴν διαπιδάκην πότερον ὄστρακίην ἢ βίβλον ἔχων τὴν δέπνῳ· legerem:

— Θαυμάζω τόνδε, πιδάκην
Πρότερον ὄστρακίην, ἢ βίβλον ἔχοντ' ἢ δέπνῳ;

— admiror hunc dolium
Trius testucentum quam librum quemcumque habere.

Forte sermo est de *Diogene Cynico*, vel Poëtam traducit, qui ante sibi prospexit de vini dolio, quam de libro. Κίθη.

Θαυμάζω τὸν τὴν π. &c.] MS. θ. τ. τὴν διαπιδάκην

δήποτε. ⁹⁹ Ἡρόδοτος δὲ καὶ κεραμίνην κύλικα ἔφη
¹⁰⁰ καὶ ὁ Ἀναξίλας βοτρυδίῳ, οὐκ ἂν γέ μοι
 που τὶ γένηται κεράμιον.

unquam. Herodotus quoque fictilem cra-
 terem dixit. Et Anaxylas in Botrylione,
 Neque mihi hæc fiant fictilia.

Ἐπι τῶν ἐκ πλέγματος ἱερῶν σκευῶν καὶ
 τῶν ἄλλων.

De contextu sacris vasculis, &
 aliis.

Ἐστὶ δὲ καὶ Ἐλένη πλεκτὸν ἀγγεῖον, ³ σπάρ-
 τινον, τὰ χεῖλη οἰσύνον, ἐν ᾧ Φέρουσι ἱε-
 ρὰ ἄρρητα τοῖς Ἐλενηφορίοις. ⁵ εἰ δὲ βούλει καὶ
 ἄλλα τῶν ἱερῶν σκευῶν, ⁶ ἔστι μὲν ὑφάσμα-

Est etiam Helena contextum vas vi-
 mineum, ansas salignas habens :
 in quo Helenephoriorum festo myste-
 ria gerunt. Quod si & alia lubet ad-
 dere sacrorum vasa, & amacula, quæ

πότερ' ἰστρακίην ἢ βίβλον ἔχον τὴν δήποτε a recen-
 tiorē manu vero, δ in *δακτ.* vel *delectum* vel in *κ* mu-
 tatum. Viri docti hæc examinant & emendant :
 leviter quidem secundum MS. tentabam : θαυμάζω τὸν
 τὴν δὲ πιδάκην πότερ' ἰστρακίην ἢ βίβλον ἔχοντ' ἢ δὲ
 ποτε sed viri docti, ut dixi, hæc omnia rectius & me-
 lius. JUNG.

⁹⁹ Ἡρόδ. δὲ καὶ κερ. κ. &c.] C. A. κεραμίνην vel κερα-
 μίην, Ionice : cætera abfunt. KÜHN.

Ἡρόδ. δὲ καὶ κερ. κ. &c.] Locus est in *Melpomene* de
 Scythia, quomodo federa inire soleant, cap. 70. ὅρκια
 δὲ ποιεῖται Σκύθαι ὠδὲ, πρὸς τοὺς ἂν ποίωται· ἐς κύλι-
 κα μὲν γὰρ κεραμίνην οἶνον ἐγγυχάτιες αἶμα συμμίσγουσι
 τῶν τὰ ὅρκια ταμομένων. Poterat & *Noster*, vel nos
 non inconvenienter addamus κεραμίνην κύλικα ex *Plato-
 nis Lyside*, ubi : ἀρα περὶ πολλοῦ ποιοῖτ' ἂν οἶνον, εἴπερ τοῦτο
 ἔχοιτο τὸν υἱὸν σώσειν τί μνη ; ἔφη· οὐκοῦν καὶ τὸ ἀγγεῖον
 ἐν ᾧ ὁ οἶνος ἐνέη ; Πάνυγε· ἀρ' οὐδὲ τότε οὐδὲν περὶ πλείονος
 ποιεῖται κύλικα κεραμίνην, ἢ τὸν υἱὸν τὸν αὐτοῦ ; οὐδὲ
 τρεῖς κοτύλας οἶνου, ἢ τὸν υἱόν ; JUNG.

¹⁰⁰ Καὶ Ἀν. Βότρ. Καὶ οὐκ ἂν μοι &c.] MS. οὐκ ἂν γέ
 μοι ταυτὶ γένοιτο κεράμιον. SEB.

Καὶ Ἀν. Βότρ. Καὶ οὐκ ἂν μοι &c.] C. V. Ἀναξίλας Βό-
 τρυς Διονίου κλῆρος μὴ πῶν τι γένηται κεράμιον· alcriptum
 f. Ἀναξ. Βοτρυδίῳ, οὐκ ἄνγε μὴ πῶν τι γ. κ. Σαλ-
 τισί, καὶ οὐκ ἄνγε μοι ταυτὶ γένοιτο κεράμιον ex V. C.
 KÜHN.

Καὶ Ἀν. Βότρ. Καὶ οὐκ ἂν μοι &c.] MS. καὶ ὁ Ἀναξί-
 λας Βότρυς (sed ad oram alia manu γρ. Βοτρυλίῳ) Διονίου
 κλῆρος μὴ πῶν τι γένηται κεράμιον. *Seberus* nofter e suo
 hanc lectionem profert : οὐκ ἂν γε μοι ταυτὶ γένοιτο κε-
 ράμιον· sed ea emendanda, quomodo nofter MS. du-
 cit : καὶ ὁ Ἀναξίλας Βοτρυδίῳ.

Οὐκ ἂν γε μοι που τὶ γένηται κεράμιον.

Et sic etiam *Salmasius* nofter, qui *Βοτρυδίῳ*, græciani-
 cum & analogum esse ait ; *Βοτρυλίῳ* neutrum horum.
 Sed absolvamur nos tandem : nam in ipso sine ita hæ-
 rere sane quoque molestum est, & non tamen aliter
 nobis contingit, quum mox ab MS. nostro delitua-
 mur. JUNG.

Καὶ Ἀναξίλας &c.] Ita vulgari Codices : καὶ Ἀναξί-
 λας ἐν Βοτρυλίῳ καὶ οὐκ ἂν ἐμοὶ ταυτὶ γένοιτο κεράμι-
 ον. *Anaxila* fabula *Βοτρυλίῳ* nominatur & a *Diogene
 Laertio* III, 28. sed hic MSS. nostri *βοτρυς* διῶνι clarif-
 sime pro *βοτρυδίῳ*, quod non hic tantum cum *Sal-
 masio*, sed & apud *Diogenem* reponendum affirmo :
βοτρυς, *βοτρυδῆς*, *βοτρυδίῳ*. Versiculus jam non pau-
 lo est elegantior, atque fuit antea, sensuque per-
 spicuo. Sed tamen non minus concinne, & quam mi-
 nime recedens a MSæ lectionis vestigiis scripseris
 Οὐκ ἂν γε· μὴ πῶν τι γένηται κεράμιον· quod ipsum
 voluisse videtur, qui suam emendationem *Codici Vos-
 siano* adscripsit : alias & vulgata lectio paululum e

MSS. adjuncta sic constitui potest :

Οὐκ ἂν γε μοι ταυτὶ γένοιτο κεράμιον.

vel ταυτὶ, ut in MS. *Seberus* legitur : ipsa scilicet varie-
 tas & lectionum multitudo nos implicat & detinet.

1 Περὶ τῶν ἐκ πλ. &c.] Titulum C. A. non habet.
 KÜHN.

2 Ἐλένη] MS. Ἐλένη, & mox MS. Ἐλενοφορίοις. Inde
 vero *Diphilus* in *Ἐλενηφοροῦσι* dramate emendat apud
Athenæum *Cassaub.* VI. *Anim.* 1. & apud *Hesychium* etiam
 invenio aspirate : Ἐλένια, ἑορτὴ ἀγομένη ὑπὸ Λακωνῶν· &
 Ἐλένιος, ἀγγεῖον χαροῦν τέταρτον. JUNG.

Ἐλένη] Nomen, ut existimo, ab antiquo ἔλειν ortum
 est : de Ἐλενηφορίοις videndus omnino *Menfius* de *Festis
 Græcor.* Dissentit autem ab *Audore* nostro, ut vi-
 detur, *Hesychius* : Ἐλένιος, ἀγγεῖον χαροῦν τέταρτον· τέ-
 ταρτον veto rei liquidæ mensura, ut ex eodem *Lexico-
 grapho* discimus : hoc autem convenite nequit vasculo
 vimineo : at potuit tamen eadem vox diversis vaso-
 rum genera, sicut modo figuræ non dissimilis, signifi-
 care : olim in *Hesychio* emendabam Ἐλένη ἔστι &c· sed
 opus non est : subintelligi videtur, κάδος, κράτηρ aut si-
 mile quid : huc pertinere puto, quæ scribit *Eustathius*
 ad *Odys.* O. Ἐλένη δὲ, ἢ καὶ τις κρατήρ· Ἐλένης παρα-
 μιᾶζεται διάφορος, ὡς εἰκός, τὴν κατασκευὴν καὶ πρίπων
 ἔργωδι τοιαύτη· quod si verum, crater hic seu vas pri-
 mo quidem Ἐλένης κρατήρ, tum demum simpliciter
 ἰλένη appellatum videtur. Apud veteres in omni re sa-
 cra ἄρρητον aliquid erat, quodque profanis quin etiam
 quibusdam iniuriis enarrate nefas erat : hinc toties ἱε-
 ρῶν ἄρρητων & ἀπόρρητων mentio : horum autem co-
 gnitio hauriebatur per μυστικούς λόγους, quos *Plato-
 nicis* non raro memorant : sic etiam *Noster* libr.
 VIII, 108. ἄρρητα ἱερὰ Διονύσω θύειν· ubi vide quæ mi-
 hi notata.

3 Σπάρτιον] Pro σπάρτιον C. A. σπαρτίην, ut re-
 feratur ad Ἐλένη. KÜHN.

4 Οἰσύνον] C. V. οἰσύνον pro οἰσύνον, *labra habens
 ex vitæ contexta.* KÜHN.

5 Εἰ δὲ βούλει &c.] Non est in C. A. nam post Ἐλε-
 νοφορίοις est, καὶ ἄλλα ἱερὰ σκευὴ ὑφάσματα, ἴφης.
 KÜHN.

6 Ἐτι μὲν ὑφάσματα &c.] C. V. ἔστι δὲ ὑφάσματα
 καλεῖται μὲν ἰστρίαιος, προτόνιον, ἡμίμικτρον, ποδώνυχον·
 pro πάτανον C. A. προπάτανον. *Hesych.* vocat ἰστρίαιος
 dici apud Athenienses σκιπασματα, οἷς ἐκάλυπτον τὰ
 ἱερὰ κανᾶ· unde legerem hoc loco ἰστρίαιος· de Hemi-
 mitto *Idem*, Ἡμίμικτρον, ὑφάσμα δ (vel ᾧ) ἐκάλυπτο
 τῶν· supple τὰ ἱερὰ κανᾶ vel ἱερίαι. *Salmasius* putat ἡμίμικ-
 τρον etiam legendum esse apud *Hesych.* pro ἡμίμικτρον·
 pro ποδώνυχος *Idem* ποδώνυχος male. KÜHN.

Ἐτι μὲν ὑφάσματα &c.] MS. σκευῶν· ἔστι δὲ ὑφάσμα-
 τα καλεῖται μὲν ἰστρίαιος, προτόνιον, ἡμίμικτρον. Cete-
 ra desunt, ultima pagina nempe exsecta, quod facinus

vocantur palliola, patanum, protonium, femimetrum. Podonychum, quæ Pandrosi sacrorum vestis erat. Reliqua vero, sacrorum amicula sunt. * Ποδόπομπα vero pompalia dicuntur. Cum autem Demosthenes dicit σακχυφάντας, eos qui pliant mulieribus reticula, intelligunt. Uten filium vero in Eupolidis Urbibus, catalogus est: pilas, crateras, ollas octo, bina acetabu-

τα· καλεῖται δὲ ἰστρίανον, ἢ προτόνιον, ἢ ἡμίμιτρον· ἢ ποδάνυχον, ἢ ἑσθῆς τῆς ἱερείας τῆς Πανδρόσου· ἢ τὰ μὲν ἄλλα καλύμματα ἱερῶν· ἢ τὰ δὲ ἐπίπομπα, παραπόμπεια καλεῖται· ἢ ὅταν Δημοσθένης εἶπῃ σακχυφάντας, τοὺς πλέκοντας ταῖς γυναῖξι· ἢ τοὺς κερυφάλους ἀκούουσι· σκευῶν δὲ ἢ ἐν Εὐπόλιδος Πόλεσι κατάλογος,

--- καρδόπους,

Κρατῆρας, καὶ ὀκτώ χύτρας, δύο τρυβλία

crudelis manus illa nimis sæpe in optimum *Pollucis* Codicem exercuit: sane videntur hæc vulgo fatis corrupta: & an legitimus itaque cum MS. particulis saltem transpositis: σκευῶν, ἴστι μὲν ὑφάσματα, καλεῖται δὲ ἰστρίανον, προτόνιον, ἡμίμιτρον· sic puto certe, & in vulgatis vestigia fere ipsa corrupte quis videat tamen prima lectionis: e quibus primum ἰστρίανον sine dubio fuit, quo tegebant sacra canistra, quod ἰστρίανον apud *Hesychium*, qui scribit: ἰστρίανος, αἱ σκυθικαὶ στολαὶ, καὶ παρὰ Ἀθῆναιῶν σκεπτόσματα, οἷς ἐκάλυπτον τὰ ἱερά· κατὰ· ubi & ἰστρίανον de ποικίλαις, puto, ἐσθῆσιν· inde enim partim scilicet ita τὰ μίτρατα Stigmatiarum servorum vocasse *Aristophanem* ἐν *Βαρυλωνίῳ*. Alterum προτόνιον quoque ὑφάσμα fuit, ut exponit *Hesychius*, de quo plura *Suidas*. Tertium ἡμίμιτρον quoque ὑφάσματος genus aliud, ut non male mihi hæc ex MS. constituisse sim visus. Id ita & in MS. *Seberis* extat, restituendumque & *Hesychio* est, ubi: ἡμίμιτρον, ὑφάσμα ὃ ἐκάλυπτετο. Legendum ἡμίμιτρον· sed quid ἐκάλυπτετο? deest sine dubio κανὼν, vel tale e facris. *Jung.*

Ἐτι μὲν &c.] Melius e MSS. locum hunc constituimus ἴστι δὲ & καλεῖται μὲν ἰστρίανον· ineptissime vulgo: καλεῖται δὲ ὑφάσ· πᾶσαν &c. prius ἴστι etiam præferunt *Falckenburgiana* Excerpta. *Sorlingius* quoque operam huic *Pollucis* loco dare voluit, in quo quidem voluntatem ejus laudamus, sed nihil ille tamen dignum *Aullore* nostro præstitit. *Γύριαν* Πανδρόσου memorat *Aullos* nollet: nimirum sanctissime *Randrosos* ab *Atheniensibus* est culta. *Athenagoras*: καὶ Ἀγγυμύλῳ Ἀθηναῖοι καὶ τελετὰς καὶ μυστήρια ἄγουσι, καὶ Πανδρόσῳ, αἱ ἱεροσθέντων ἀσθεῖς ἀνοίξασαι τὴν ἀφῆρακα. *Μοχ* ἐπίπομπα ex *Augustano* Codice in textum restitui.

- 7 Προτόνιον] Vid. *Suidam*. *SEB.*
- 8 ἡμίμιτρον] MS. ἡμίμιτρον. Et: ἴσα, ἢ τῆς. *Randrosi* mentio etiam supra VIII, 103. *SEB.*
- 9 Ποδάνυχον] *Hesych.* Ποδάνυχος, ἑσθῆς ἱερᾶ τῆς Πανδρόσου. *SEB.*
- Ποδάνυχον] Apud *Hesychium* ποδάνυχος est: sed ποδάνυχος quoque restituendum videtur. *Jung.*
- 10 ἢ ἑσθῆς] Nec C. A. nec *Salm.* habet ἢ ἑσθῆς &c. usque ad Πανδρόσου· nec *Μοχ* καλεῖται. *KÜHN.*
- 11 Τὰ μὲν ἄλλα κ.] An legendum: καὶ τὰ μὲν ἄλλα καλύμματα ἱερῶν· ταῦτε &c. sed quid sunt ποδόπομπα quæ sequuntur? & an fatius *Seberis* Codex ἐπίπομπα? ego hic parum video. *Jung.*
- 12 Τὰ δὲ ποδόπομπα &c.] MS. τὰ δὲ ἐπίπομπα παραπόμπεια καλ. *SEB.*

13 ὅταν Δ. εἶπῃ σακχ. &c.] Prius legebatur: ὅτ. Δημ. ἢ. συκοφάντας, τοὺς πλ. ταῖς γυναῖξι, τοὺς κερυφάλους ἄκ. Sed emendatum e *Scholast.* in *Oration.* *Demosthenis* contra *Olymp.* vide *Edition.* *Wolffiana* tom. VI. fol. 171. sic supra VII, 191. alias σακχυφ. & IX, 39. σακχυφ. iidem utroque corrupte pro σακχυφ. ut nunc editur. *SEB.*

ὅταν Δ. εἶπῃ σακχ. &c.] C. A. Δημοσθ. σακχυφάντας etiamnum apud *Demosthenem* σακχυφάντας legi-

tur. *KÜHN.*
ὅταν Δ. εἶπῃ σακχ. &c.] Inerte perquam hæc legebantur συκοφάντας, τοὺς πλεονέκτας, quæ nollet *Seberus* rectissime emendavit, quemadmodum & *Leopardus* olim II. Emend. 3. *Jung.*

ὅταν Δημοσθένης &c.] Sic in editione *Basiliensi*: συκοφάντας, τοὺς πλεονέκτας ταῖς γυναῖξι τοὺς κερυφάλους· in margine notatum e Codice *Falckenb.* σακχυφάντας τοὺς πλεονέκτας: sed recte jam *Seberus* hæc expresserat. *Eupolidis* locum in versuum ordinem ex metri lege distulsi, præcunte *Jungertmanno*: pauca oppido sunt mutata: θέρμαστριν voluit *Jungertmannus*, cui morem gelisi: alias & θέρμαστρι, κάμινος & θέρμαστρις apud *Hesychium*, ut non plane necessaria videatur illa emendatio: κλίνας rectissime legi in Codice *Vossiano* nemo negabit. Pervenimus ad finem, qui non potuit non nobis exactissimus esse in opere tam vario & molesto, cui tantum laboris & diligentie impendimus, ut vix quicquam rerum harum inexpertus accederet: si quid præter has dotes, quas quemvis animi non ignavi & a natura humana remoti possidere pat est, ingenii & artis ad poliendum *Pollucem* adtulisse æquo lectori videbor, amplissimum operæ pretium retulero.

14 Τοὺς κερυφάλους] C. A. τῶς κερυφάλας, omisso ἀκούουσι. *Gloss.* κερυφάλον. *reticulum.* *KÜHN.*

15 Πίλας] *Καρδόπους*, matras. Καὶ ταῦτα μὲν ταύτην. Jamdudum enim tempus mihi (heu nimium fugax!) ideutidem illud, *manum de tabula*, infulsurrit. *SEB.* 2.

Ἐν Εὐπόλιδος Π.] C. A. conjungit Κρατῆρας ὀκτώ, χύτρας δύο τρυβλία κνίφαλα θέρμαστριν &c. in fine duplex est lectio, textus enim habet λίανον, margo vero, vel potius statim subjicitur, γρ. καὶ λύχιον· pro λίανον malim λήδιον, quod *Hesychio* εὐτελεῖς ἰμάτιον· videtur autem catalogus hic constare senariis hæc:

Καρδοπούς καὶ κρατῆρας ὀκτώ τε χύτρας
Δύο τρυβλία, κνίφαλα, καὶ θέρμαστριν,
Ἐξ θρόνους μάκτραν τε καὶ κίννας ἑκατὸν,
Κόρημα, κιβατὸν, λύχιον —.

C. V. pro κίννας legit κλίνας· crediderim *Poëtam* descripsisse pompam supellectilium non adeo lautæ, uti fecit *Martialis* lib. XII. *Epigr.* 32. *Salmastius* ita scribit laudatos versus:

— καρδόπους δὲ, καὶ

Κρατῆρας ὀκτώ, δύο χύτρας, δύο τρυβλία,
Κνίφαλά τε, καὶ θέρμαστριν, ἔξ θρόνους, χύτραν,
Κίννας ἑκατὸν, κόρημα, κιβατὸν, λύχιον.

Καὶ ταῦτα μὲν ταύτη· τῶν μὲν εὖ καὶ καλῶς εἰρημένον, δέξαν θῶ· κατὰ τὸ ἑλλείπον δὲ τῆ τῆς φύσεως ἀσθενείᾳ συγγνώμην αἰτούμαι παρὰ τῶν ἐντευχομένων τοῖς ἡμετέροις πέποις. *KÜHN.*

Ἐν Εὐπόλιδος Π.] Ceterum jam ventum ad summum est, quamobrem deo sit gratia: experiemur itaque adhuc an *Eupolidis* versus in suos numeros redigere possimus: an itaque forte καρδόπους, Κρατῆρας ὀκτώ, καὶ χύτρας, δύο τρ. legend. *Μοχ* etiam θέρμαστριν ex MS.

Κεφάλαια τε καὶ θέρμαστριν, ἐξ θρόνου, χύτραν, Κλίνας ἑκατόν, κόρημα, κιβωτὸν, λύχνον.

la, pulvinaria, cacabum, sellas sex, ol- lam, caniftra centum, scopas, arcam, & candelabrum.

deberi restituendum: sed hoc me turbat, cur bis lega- tur χύτρας, χύτραν nec itaque mihi satisfacio: ponam tamen licet non concinne omnia:

-- καρδέπους
Κρατήρας ὀκτώ, καὶ χύτρας, δύο τριβλία,
Κεφάλαια τε καὶ θέρμαστριν, ἐξ θρόνου, χύτραν,
Κλίνας ἑκατόν, κόρημα, κιβωτὸν, λύχνον --.

Noter saltemas vero ita:

-- καρδέπους δύο,
Κρατήρας ὀκτώ, δύο χύτρας, δύο τριβλία,
Κεφάλαια τε --.

Cetera, ut ego: addit nonnihil tamen adhuc se requi- rere, nec omnia menda se abterfisse praestare audent; spondere tamen haud longius se abesse a vera lectione: eundem non immerito turbat istud, quod iterum oc- currat χύτραν: mendumque subesse recte suspicatur: quod ille alias forte tollet. JUNG.

16 Θέρμαστριν] MS. θέρμαστριν: cum supra Segm. 66. θέρμαστρίς & θέρμαστρίς. Hesych. Θέρμαστρίς, σκίδος παραπλήσιον καρπία, ἢ χροῖται οἱ χρυσοχαί. SEB.

17 Κόρημα] Ita in MS. & supra VI, 94. & Segm. 28. prior. edit. κόρημα. SEB.

F I N I S.

I N D E X

TITULORUM & RERUM

Præcipuarum quas habet Pollux.

A.

A Bacus x, 68. 158.
 Abdelyonymus Sicyonius Alexandro unguentum mittit v, 105.
 Abluendi, purgandi Verba & N. item instrumenta vii, 37. usque 41.
 Abconditum, N. V. & Adv. vi, 209.
 Absolvendi & condemnandi V. & N. viii, 9. usque 23. 149. 150.
 Acamantia tribus viii, 110.
 Acamas viii, 119.
 Accipere, vid. Didactrum.
 Accusare iii, 138. viii, 68. 74. vid. Vituperare. item seqq.
 Accusatio iii, 138. viii, 68.
 Accusationum diversitas, vi, 153. 154. viii, 28. 29. 30. 41. 43. 44. 45. 88. S. N. V. vid. Actiones & Causa judiciales.
 Accusator iii, 139. viii, 67.
 Accusatus s. accusandus, Reus iii, 138. vi, 151. 152. 153. viii, 67.
 Inculpabilis, innocens, Adverbia id genus iii, 139. de quo certa res est: de quo suspicio est viii, 69. vicit causam viii, 74.
 Acies instructa: ejus partes, & harum Præfecti i, 126. 127. 128. 129. vid. Prælium.
 Achelous vi, 148.
 Achillis persona tragica iv, 142.
 Acquirendi Verba & Nomina v, 103.
 Actæa tribus viii, 109.
 Actæonius canes v, 38.
 Actiones judiciales. vid. Accusationes.
 Privata s. δίκαι recensentur viii, 31. sequentes describuntur:
 de Hereditate viii, 32. 33. 62.
 de Alimento viii, 33.
 de Furto viii, 33. 34.
 de Fundo emendo viii, 34. 35.
 de Libertis viii, 35.
 de Testimonio viii, 36. 37.
 de Pecunia collatitia viii, 37.
 Publica s. γραφαὶ aut δίκαι recensentur viii, 40. earum ex parte multæ (viii, 41.) & ratio & nomina singularim explicantur; ut: Impietatis viii, 41. 46. Injuriarum 42. 46. Corruptelæ 42. 44. Ignaviæ 42. Desertionis navis & ordinis 42. Fugæ prælii navalis 43. Si quis muliebricia sit passus. Calumniarum 43. vid. 47. Citationis falsæ 44. Peregrinitatis 44. vid. 126. Legum violatarum contrariæ legis latione 44. Vitæ antrectæ 44. 45. Administrati ma-

gistratus & Legationis obitæ 45. 46. 54. Si quis populo non bene cupiat 46. vid. 51. 52. de Aurifodinis, Emporio, Vectigali, Calumniatoribus, pupillis, injuriam passis, clandestinis injuriis φάσεις s. Delationes 47. 48. 49. Criminis confessi reo non præsentente: eodemque præsentente 49. 50. Si quis ærario debeat 50. vid. 54. Si quis parricidas ad se confugientes non reddat poscentibus 50. 51. Si quis peccavit contra leges non scriptas 51. vid. 46. Transfugii 52. 53. Proditionis 52. 53. Si alienus puellam ex asse heredem duxerit 53. Publicatorum bonorum usus interdictus emptori 61. de Commercio, & fœderatis 63.
 Actionum introductores viii, 93. vid. 126.
 Actuarii viii, 98. 103.
 Adeps a πιμελή s. ii, 233.
 Admonere ix, 139. vid. Castigare.
 Adolescens a νεανίας s. ii, 20.
 Adolescentes in Comœdia iv, 146. 147. 148. in Tragœdia iv, 135. 136. 137.
 Adonis a Phœnicibus Gingras dictus iv, 46.
 Adspæctus ii, 59. 60. Equinus i, 192.
 Adverbia in δη desinentia juncta verbis vi, 175.
 Adversum & difficile iii, 131. 132. 133.
 Adulatoris mores vi, 122. 123.
 Adytum i, 9.
 Ædificatores vii, 117. vid. Fabri. ab οικοδόμος form. verbaque rei convenientia 119. 124. 125. Opera eorum & ædificia 120. 121. 122. 123. Materia 124.
 Ædificatores templorum i, 12. Verba i, 11.
 Ædificia. vid. Urbs.
 Ædiles viii, 114.
 Ægeus viii, 119.
 Ægina ix, 76. χρυσόπαις vii, 197.
 Ægina drachma ix, 76.
 Æginæus obolus ix, 80. 81. 82.
 Ægineta vi, 100. ix, 76.
 Ægonomas, qui postea Euryptolemus dictus ii, 95.
 Ægrotare iii, 104. Adverbia & locutiones 105. 106.
 Ægyptii vi, 73. eorum Tonsura ii, 50. Lana ab arboribus vii, 75. Tibia iv, 75. 77. 86. Vestis vii, 71. 72.
 Ægyptius lapis vii, 100.
 Ægyptus vi, 104.
 Ænigmata in conviviis vi, 107.
 Æquale v, 157. ab ἴσος formata iv, 164. vi, 174.
 Ærea vasa x, 122.
 Æris status i, 113.
 Æsa a χαλκός form. vii, 104. 105. Venale vii, 196.
 Æstas i, 60. 61.
 Æstatem alicubi transigere i, 62.
 Ætates hominis septem ii, 4.
 Ætatibus & sexui diversis convenientia verba ii, 1. 20. 21. vid. ix, 18.
 Æternum, immutabile v, 169. Contr. 170.
 Æthiopes iv, 205. vi, 73.
 Affines iii, 5. 6. 7. 30.
 Astri de curribus præliantur i, 141. μακροίφραλοι ii, 43.
 Agamemnon. vid. Demodice.
 Agamemnonis personatrag. iv, 116.
 Agaso vii, 185. 186.
 Ager i, 228. ab ἀγρός form. ix, 12.
 Aglais Megaloclis F. tubicina iv, 89.
 Agraulos in juramento nominabatur viii, 106.
 Agricola, & universi ruris cultores, eorum instrumenta, & a Græcis voc. form. vii, 140. usque 152.
 Agricultura Inventores iv, 54.
 Agron Nini F. Beli N. ix, 12.
 Agrum colere i, 222. 224.
 Ahena x, 66.
 ab Ajace dicta tribus viii, 110.
 Alacris i, 43.
 Alcibiades μεταπίας dictus ii, 43.
 Alcibiadis calcei vii, 89.
 Canis memorabilis v, 44.
 Alcmæonis tempora viii, 110.
 Alex, Tesserarum, Talorum, Calcolorum ludus vii, 203. 206. 210. ix, 94. 95. 96. 98. 99. 101. 102. 103. Jactuum discrimina vii, 204. 205. ix, 100. 101. Loca ix, 96. Instrumenta ix, 97. x, 150.
 Alexander vi, 105. colore δμφανίην delectabatur vii, 56.
 Alexandreus numus ix, 85.
 Alexandri Canes v, 42. 43. 44. inventum διμάχαι i, 132.
 Alieni vii, 189.
 Alvus. vid. Venter.
 Amare iii, 68. 69. vid. Amicus. qui, & quæ amatur iii, 71. 72.
 Amatores iii, 69. 70. vid. 46. 47.
 Amazo vii, 94.
 Ambulare iii, 92. 93.
 Amicus, amicitia, Verba & Adverb. iii, 61. 62. 63. v, 113. 114. a φίλος formata vi, 166. 167. 168.
 Amos iii, 72.

INDEX TITULORUM & RERUM.

- Amorgus VII, 74.
 Amphora, urceus x, 30. 70. usque 74.
 Anpulla x, 62. a *ἀκνυθος* formata VII, 182.
 Amyclæus calcæus VII, 88.
 Anathemata I, 28.
 Anaxilas Rheginus v, 75.
 Ancoram jacere I, 103. tollere I 04.
 Andromeda x, 156.
 Androphagi Scythæ IV, 76.
 Animæ descriptio, ejus partes, harumque sedes II, 226. 227. a *ψυχῆ* deriv. 227. a *νοῦς* 227. 228. 229. 230. a *θυμὸς* 230. 231.
 Animantium brutorum voces v, 86. usque 90.
     Coius v, 92.
     Excrementa v, 91.
     Motus v, 94.
     usus in bello I, 139. 140.
 Anni hujus, sive Hornus I, 57.
 Anni tempora I, 59. descripta à Frugum incrementis, & fructuum percceptione I, 61.
     Ventorum flatu ib.
     Altrorum ortu & obitu I, 82.
 Annorū vilitas I, 51. caritas 32. 53.
 Anno præsentē I, 56.
     supetite s. præterito ib.
     sequente I, 57.
     ab hinc tertio ib.
     inente I, 59.
     medio ib.
     exente ib.
 Annorum aliquot complexus ib.
 Annos natus duos, tres pluresve, usque quinquaginta I, 54. 55. 56.
 Annuli signatorii VII, 179. x, 51.
 Annulorum sculptor VII, 108. 179. 209.
 Annus I, 54. dimidius ib.
 de Anchemione Diphili F. qui ex mercenariorum ordinē in equestrem fuerat translatus, Epigramma VIII, 131.
 Antigonā tribus VIII, 110.
 Antigonides phialæ v, 96.
 Antigoni navis *τριώρητος* I, 83.
 Antiochea tribus VIII, 110.
 Anus II, 18.
     in Comœdia IV, 150. 151.
     in Tragœdia IV, 119.
 Anytes canis v, 48.
 Apet, quam terribilis visu v, 78. 79.
     Ejus impetus & violentia 79. 80.
     ignea vis bestię ib.
 Apes, & quæ huc attinent I, 254. VIII, 147. 148.
 Apollinis cum Pythonē pugnam exprimens tibialis modulatio IV, 84.
 Apollo v, 39. 40. VI, 76. 12, 35.
     Delphinus VIII, 119.
     πατρώος VIII, 85.
 Aqua lustralis I, 32. VIII, 65. 66.
 ad Aquam recipiendam & hauriendam vasa x, 30. 31.
 Aquarum impetus I, 116.
 Ara I, 7. fumans, & nidoi I, 29.
 Arabum tibia VI, 120. thoraces & scuta I, 138.
 Aratri partes I, 252.
 Arbitri, arbitrium VIII, 64. 126. 127. a *δίατρα* form. VII, 64. 129.
 Arbor florens, germinans: & non talis I, 230. 231. vid. Fructif.
 Arboris laus I, 240. partes I, 235. umbræ 236. fructus 237.
 Arborum quarundam rami VII, 147. 150.
     fructiferarum geneta I, 232. 233.
     sterilium geneta I, 234.
     Nutrimenta I, 238.
 Arcades glandibus vesciebantur I, 134.
 Arcæ, cistæ x, 180. vid. 159. 160. vestiariæ. vid. Vestiarium.
 Arcana reticere; effutire v, 146. 147.
 Archias insignis præco ter vicit Olympiā IV, 92.
 Architectus. vid. Edificatores.
 Archon Athenis VIII, 89.
 Argentea vasa x, 174.
 Argentum III, 86. Epith. III, 87. VII, 98. ab *ἀργυρός* form. VII, 103. 104. vid. Fodinæ.
 Argivi cum Palladio appellentes ad Phalereum VIII, 118.
 Argivorum Sacrificia IV, 86.
     calcei VIII, 88.
     nummus IX, 84.
     servi III, 83.
     vestis VII, 61.
 Argus IV, 141.
     Canis v, 45.
 Arimaspi IV, 76.
     μονέσθαλμοι II, 62.
 Aristogiton Cydimachi F. v, 65.
 Arithmetica, quæ docet numerare; ab *ἀριθμὸς* form. IV, 162. Computare; a *λογίζεσθαι* 163. Multiplicare; a *πλῆθος* & a *πλῆον* form. & confinia 163. 164. Dividere, ejus Synon. 176. Nom. & Verba. Numeri diversitas 164.
 Arius pagus VIII, 32. 57. 88. 90. 99.
 Arma barbarica I, 138. 149.
     Pugilis III, 150.
     & instrumenta naviĝii I, 93. 120.
     polire I, 149.
     bellica, & armati I, 130. 131. 132. x, 142. usque 146. vid. Artifices.
 Armarium x, 10.
 Armeniorum vestis VIII, 60.
 Armenta, greges & huc attinentia I, 249.
 Armentarii & quæ ad hos attinent VII, 184.
 Artaxerxes Oclius *μεγαρόχυρος* II, 151.
 Arteriæ quid sint II, 235. vid. 201. 203. 225.
 Artes liberales tēchēntur IV, 18. hinc form. Nom. Adv. & Locutiones IV, 16. 17.
     mechanicæ VII, 6. 135. usque 152. 153. vid. 153.
     quæ materiam cæteris suppeditant VII, 97. usque 101. vid. I, 84.
     & exercitia corporis VII, 17.
 Artium partim verarum, partim joco fictarum diversā nomina VII, 207. 208. 210.
 Artifices & Fabri diversi VII, 6. 7. 97. usque 101. Instrumentorum Musicorum VII, 153. 154.
     Armorum bellicorum VII, 154. 157. 158. ab *ἀρμα* form. ib.
     Scutorum, ab *ἀσπίς* f. 155.
 Galcarum & thoracum a *κράσιος* & *θώραξ* f. 156.
 Gladiorum, a *μάχαιρα* f. ib.
 Arcuum & telorum, a *τέξω* f. ib.
 Jaculorum a *βλήος* f. ib.
 Hastarum a *δέρω* f. ib.
 Vestium quarundam: Nomina earum cum der. 159.
 Lectulorum, a *κλίσθη* f. 159.
 Cistarum, arcatum 159. 160.
 Reltium 160.
 Fictilium s. Figuli a *κίραμος* form. VII, 162. 163. 164. verba convenientia 165.
 Statuatum I, 12. vid. Fabri.
 Et compactores Navium, iisque qui materiam & ornatum navibus suppeditant I, 84.
 Atyandicum argentum VII, 98.
 Acta VI, 64.
 Asini sylvestres, ratio capiendi eos v, 84.
 Asinorum vox v, 88. stercus, coltus v, 92.
 Asinus Indicus cornu in fronte habet I, 213.
 Aspendii, eorum moneta IX, 84.
 Assenator. vid. Adulator.
 Astessorum Electio & examen VIII, 92.
 Astronomia, hinc form. IV, 155. Vid. Stella, Luna, Cælum.
 Asylum I, 10.
 Atalantæ canis v, 45.
 Atarha IX, 93.
 Athenais tribus VIII, 109.
 Atheniensium moneta IX, 60.
     odium adversus Æginenses IX, 76.
     Regis vestitus VII, 77. 85. Officium VIII, 90.
     Vestis VII, 71.
 Athenis primus Erichthonius nummos cudit IX, 83.
 triginta Dominorum impetium IX, 101.
 Atheus I, 21.
 Athletarum magister & quæ huc pertinet III, 154. 155.
     præmium VI, 186. VII, 64. vid. III, 152.
 Atrei persona in tragœdia IV, 116.
 ab Attalo dicta tribus VIII, 110.
 Athhis tribus VIII, 109.
 Atticæ columnæ, iisque inscripta x, 97. 148.
 Attica fictilia x, 182.
 Avarus III, 112. 113. 115. vid. Civis seditiosus.
 Aucupes, quive alunt alites VII, 135. 136. 139.
 Autaputti instrumenta x, 131.
 Audacter nimis. Audere temere III, 133. 136. v, 125. vid. Civis seditiosus.
 Audire ab *αὐδῆ* form. II, 81. 82. vid. Auris.
 Aves ubi aluntur domunculæ x, 159. 160.
     quæ esui sunt VI, 52. 53. vid. Cibi domesticæ ubi dormiunt, trabs x, 156.
 Auferre clam IX, 155.
 Avium variarum & aliorum volatiliū voces v, 89. 90.

INDEX TITULORUM & RERUM.

Avres, earum partes & quæ huc at-
tinent II, 81. usque 86.
Aurium vitium IV, 185. 186.
ornamenta V, 97.
Aurea & argentea vasa X, 174.
Auriga VII, 183.
ejus instrumenta X, 53.
Aurigatio X, 51. 53.
Aurora Memnonis corpus rapiens IV,
130.
Aurum, a χρυσός; formata VII, 102.
vid. Fodinæ.
Autumnus I, 60. 61. 62.
Avus III, 16. Avia 17. horumque
parentes 18.
Avunculus III, 22. & similia.
Auxo in juramento invocabatur
VIII, 106.
Axillæ, a μασχάλη form. II, 138.
139.

B.

Babes V, 47.
Babylon VI, 104.
Babyloniorum vestis VII, 60.
Bacchus IV, 100. 104. 117. 118.
sub umbraculo sedet VII, 174.
ejus fanum VI, 75. Sacra VIII, 108.
vestis VII, 47.
Bactriani camelis insidentes prælian-
tur I, 139.
Baculus X, 173.
Percus ib.
Bajulare IX, 159.
Bajuli, eorum diversitas ratione o-
neris VII, 130. Verba & Nomina a
vocius onerum form. VII, 130.
usque 133. eorum merces VII,
130. instrumentum X, 17.
Balneum; Lavacrum a λουθαί form.
VII, 166. 167. 168. ejus instru-
menta X, 63. vid. X, 181.
Barba II, 80. 88.
Barbarica arma I, 138. 149. vid. X,
165.
Baryllicus IV, 104.
Baucus IV, 100.
Bellerophontes IV, 128.
Belus IX, 12.
Bellici duces I, 127. 128. 129. VIII,
114. vid. VIII, 91.
Belli confictus, quid ante eum, in
eo, & post eum fiat I, 163. us-
que 166.
in Bello equi & currus I, 140. 141.
Bellorum genera I, 177.
Bellum I, 153. 154.
Bene, cum eū composita Subst. IX,
160. 161. Adj. 161. 162.
Beneficia in aliquem conferre, pro
callatis gratiam referre V, 140.
142. Ingratus V, 141.
Berenicius nummus IX, 85.
Befiacum VI, 96.
Bibere a πίνειν form. VI, 19. 20. vid.
Calida.
Bibliopola IX, 47.
Bilis II, 213. 214. a χολή form. II,
214.
ὁ ἐπὶ Βλαύτη Ἡρώς VII, 87.
Bœotia VI, 63.
Bœotii κρονειζοφόροι VII, 87.
mala sacrificant Herculi I, 30.
Bombyces & sericum VII, 76.

Bonorum s. possessionum communio
VIII, 134. Nom. & Verba colli-
gendi VIII, 134. 135.
Bonorum divisio, N. & V. dividen-
di VIII, 135. 136.
Bonis qui exiit VIII, 145.
Bona mobilia X, 10. 11. 12.
Borimus IV, 55.
Bos, monetæ species IX, 60. 61.
62.
Boves pascere, agere VII, 185. 187.
Boum vox V, 87.
Brabeum accipere III, 152.
Brachium ejusque partes II, 138.
quæ brachii protensione fiunt
mensuræ II, 158.
Brauron VIII, 107. IX, 74.
Buccæ panis VI, 33. 43.
Byssus VII, 75.
Byzantii VII, 132.
Byzantiumorum moneta VII, 105. IX,
78.

C.

Cadus vid. Ind. Græc.
Cæcus II, 60.
Cædes VI, 192.
Cædis reus VI, 192. VIII, 66.
Calamitas III, 99. 101.
Calamitate aliorum gaudere III,
101.
Calathi X, 151. 158. 165.
Calceamenta VII, 84. usque 95. X,
49. 50. 168. ab ὑπόδημα ejusque
primitivo form. II, 199.
Calculi adferenda suffragia, & quæ
huc attinent VIII, 123. 124. 141.
Calidam an biberint veteres IX, 67.
68. 70.
Calidonium aper V, 45.
Caligæ X, 168.
Callirhoë fons Athenis III, 43.
Calor, frigus, ventus, pluvia, N.
& Verba V, 110. 111.
Calumnia III, 138. V, 117. 127.
Calumniari ib. VIII, 30. 31. Ad-
verb. ejus generis III, 139. V, 118.
127.
Calumniator, Vituperator V, 118.
Calvus II, 26.
Cambium VII, 170.
Camelis insidentes præliantur Ba-
ctriani I, 139.
Canales, aquæ ductus X, 30.
Cancelli VIII, 124.
Candela, Lucerna, Funiculus X,
115. 116. 117. 118. 119. a λύχνος
form. VII, 178.
Candelabrum X, 115. vid. seqq.
Canere ad arani I, 28. vid. Mū-
fica.
Cannabis, linum X, 176.
ejus tractatio VII, 71. 72. 73.
Canes generosi a Patria nominati V,
37. 39. 40. 43.
Hybridæ V, 78.
memorabiles diversorum V, 42.
usque 48.
Pistorum VII, 185.
ad coitum quando idonei V, 52.
vid. 51. quomodo inde ascen-
di 56.
eorum morbi & vitia V, 53. in
corpore V, 62. in animis V, 63.
64.

Canes quando primum, & quomodo
ad venatum educendi V, 54.
eorum mundus & ornatus V, 55.
56. Colores V, 65.
instigati ruunt in feras V, 85.
eorum virtutes & natura, corpo-
ris V, 57. 58. 59. animorum
V, 60. Epith. & Verba V, 60.
significant venatori propinqui-
tatem feræ variis modis V, 61.
eorum vox V, 86.
a κύων form. V, 65.
Catulorum educatio, conceptio
V, 51. vitus 52.
Canis Herculis purpuræ inventor I,
47.
Cantharus inventor poculi cognomi-
nis VI, 96.
Capillus neglectus II, 25. 34. com-
tus 34. 35. ejus plexura II, 27.
28. 31. tonsuræ 29. posituræ II,
30. ejusque rei artifices II, 31. à
θρίξ form. II, 22. 23. 24.
Cappio a λαμβάνειν form. II, 155.
Capitis humani partes exteriores II,
36. usque 40. interiores II, 44.
morbi II, 41. IV, 184.
a κεφαλή formata II, 42. 43. 48.
a κράνιον form. II, 42.
Caprarum Pastores VII, 185.
Vox V, 87. 88.
Carbatus VII, 88.
Carbonarii & quæ huc pertinent VII,
110.
Carbones X, 111.
Carcer IX, 45. 46. VIII, 72. eo con-
cludi VIII, 71.
Carceris ad januam Deus situs VIII,
72.
Cares, eorum calceus VII, 88. ti-
biæ IV, 75.
Carmina (vid. Poëta, item Convi-
vium) a μέλος form. IV, 57.
Carnifex, ejus instrumenta VIII, 71.
Caro, quid sit: a σαρξ form. II,
233. a κρέας form. item genera
carnium VI, 33. 34. 55.
Carpathii insulam leporibus implen-
tes abierunt in proverbium V, 75.
Carthago VI, 67.
Cartilago II, 232.
Caseum facere: vasa necessaria I,
251.
Caseus VI, 48. venalis VII, 196.
Casses V, 26. usque 32. vid. 36.
Calligare, commonefacere IX, 138.
139.
Castigatio, admonitio IX, 139.
140.
Castoris canis V, 40.
Caltra IX, 14. 15.
Caltrametari I, 160. quique ad eam
rem sunt utiles I, 161.
Catalogus VIII, 104. 105. 106. 115.
vid. Cives.
Catenæ X, 167.
Cavillari IX, 148.
Caula, cors, X, 159.
Caupona VII, 193. 194. 195. qui
huc divertunt, N. & Verba VII,
16.
Caupones VII, 16. IX, 34.
Causidicus pecunia corruptus VI,
190. 191. Syn. & Substantiva hinc
formata: qui est minime talis VI,
80. 2.

INDEX TITULORUM & RERUM.

191. *Causam deferens* VIII, 143. qui id non facit VIII, 150. vid. *Orator*.
- Cecropis filia Pandrosos* VIII, 103. tempore quatuor tribus VIII, 109.
- Cellæ vinariæ* IX, 49.
- Celebritas nominis* v, 158. *Celebris*: gloriose v, 158. 159. *Celebrari* 159. *Contraria* v, 160. 162. 163.
- Celer*, *velox*, & *contra* I, 43. *Adj.* & *Sublt.*
- Celtarum fistula* IV, 77.
- Centurio*. vid. *Taxiarcha*.
- Cephalenenses equo insignitam habebant monetam* IX, 84.
- Cephalus & Procris* v, 39.
- Ceræ tractatio* VII, 165.
- Ceramicus* VIII, 112.
- Cerdone*s VII, 80. 81. 82. 84.
- Ceres* x, 162.
- Certamina sive Ludi*, N. & *Verba* III, 140. vid. *Ludi*.
Cursus eorum genera III, 146. 147. vid. *Cursus*.
ab ἀγών form. III, 141.
ab ἀθλα form. III, 144.
- Certaminum curatores* III, 140. vid. VIII, 87. 93. item III, 145. 153. *Victor* vid. suo loco.
- Certandi*, *Verba* & *Nom.* III, 143. 145. 153. 155. *Adverbia* 145. 153. vid. III, 146. 148. 149.
- Certum sine controversa* v, 151.
- Certo*, *haud dubie* v, 152.
Scio v, 152. *Contraria* v, 153.
- Cervorum cornua* v, 76. *Color*. ib. *Captura* 77. *Fœtura* ib. *Lustræ* ib. *Edotatio* 78.
- Ceryx Mercurii & Pandrosi* F. VIII, 103.
- Chalybs* x, 186.
- Chorum moneta* IX, 84.
- Chorea*. vid. *Saltatio*.
- Chorus theatricus*, *inde* form. IV, 106. *eius divisio* 107. *Ingressus & Egressus* 108. *Partes* 108. 109. *Chori Comici* ἀρχαῖοι, *eius ratio exponitur* IV, 111. *Partes* 112.
- Cibi quorum mentio apud veteres*: *Fructus arborei & olera* VI, 45. 46. 47. *e mari petita* 47. *caseus* 48. *pisces*, 48. 49. vid. 47. 50. 51. *jecinora* 49. *inter quadrupedes*: *inter aves quæ sunt elui*, *horumque partes* VI, 52. 53. *Carnes* 55.
- Cibus*, *alimenta*: *genera*, & *syn.* VI, 32. vid. VI, 77. usque 82. a τροφῆ form. ib.
- Cicadarum vox* v, 89. 90.
- Cinædus* VI, 126. 127.
- Cingulum* VII, 65. 66. 67. 68.
- Cistæ* x, 185. 180.
- Cito*, *syn.* IX, 152.
- Cives*, *populares* II, 50. 54. *Civium matriculæ inscriptus* 56. *non inscriptus* 57. vid. *Catalogus*. *qui civis videretur*, *necest* 55. 56.
- Civis* IX, 7. *Seditiosus*: *Turbans* *Temp.* VI, 129. 130. *cui obstiti non potest* 131. *nihil non audeus* 131. 133. 135. 136. 138. *honesti & iusti contemptor* 131. 132. 133. 135. 137. 138. *Avarus* 133. 134. 135. 136. 137. *Virtutibus* imponit *vocabula vitiorum vicinorum*, *exempla* 132. 134. 136. 138. *fallax & infidus amicis* 132. 135. 137. *minime facit alteri quod sibi vult fieri* 136. 137. vid. *Democr.* item *Seditio Civium*.
- Civium gradus ratione census* VIII, 129. 130.
- Civitas* (vid. *Urbs*) a πόλις form. IX, 25. 26. 27.
- Clamo*, a βοῶν form. II, 126.
- Classi instruendæ præfecti* VIII, 99.
- Classiariorum armatura* I, 120.
- Clavi*, *paxilli* x, 173. 188.
- Claves*, *scæ* I, 77. x, 22. 23. *Claudere* ib.
- Clepsydra in iudicio* VIII, 113.
- Clunes* II, 184. 186. ἀβερδρανα vel ἰδρα form. 184.
- Codri historia* x, 128.
- Cælum*, *eiusque phænomena* IV, 159.
- Cœnaculum* VIII, 155. IX, 46.
- Cœna exequiatorum* VIII, 146.
- Cœtus*, *turba*, *multitudo* IX, 142. 143. *Adv.* 144.
- Cognati*, *affines* III, 5. 6. 7. vid. 31. 32.
- Cognoscere* IX, 150. *cognoscens* 151. 152.
- Coire*, *coitus* v, 92. 93.
- Collatitia pecunia* VIII, 144.
- Colles Athenis gemini* VII, 132. 133.
- Colligere* (vid. *Parcus*) VIII, 134. 135. *Spicas & farmenta* VII, 141. 142. vid. VI, 94.
- Colli partes* II, 130. 131. 132. 135. a τράχηλος item ab ἀύχην form. II, 136. *Ejus Ornatus muliebris* V, 98.
- Collocare alicui filiam*, N. & *Verb.* III, 35.
- Collybus* IX, 72.
- Colon*, *intestinum*, *hinc* form. II, 209.
- Colophonius calceus* VII, 90.
- Colores canum* v, 65. vid. *Coma*. *Pictoris* VII, 128. 129.
- Color indelebilis* I, 44. *evanidus* ib. a *Coloribus denominata vestimenta* VII, 55. 56. 57.
- Columna* I, 78.
Dorica VII, 121. *Ionica* ib.
- Columnæ Atticæ inscripta* x, 97. 148.
Olympicæ inscripta verba x, 146.
- Columnis inscripta veritate obscura*. vid. *Inscriptiones*.
- Coma*, a κόμη & a χείτη form. II, 24. 25.
addititia, *aliena* II, 30. 35. x, 170.
eam coloribus inficere II, 35.
- Comburare*, *incendere* IX, 155. *qui id facit* 156.
- Combustio* IX, 156.
- Comicæ personæ* IV, 143. usque 154.
Vestis IV, 118. usque 120.
- Comicus chorus* IV, III. 112. vid. 106.
- Communicationis vocabula* v, 143.
- Communio bonorum* VIII, 134. *Contr.* 135. 136.
- Compellatio blanda & comis*, *salutatio*. N. *Sublt.* *Verba* v, 137. *Adj.* 138. *Adv.* 139.
- Comtor & tonlor*, N. & *Verba* VII, 165.
- Comtus & ornatus muliebris*, *Verba* (II, 35.) & *Nom.* V, 95. 96. vid. *Mulier*.
- Computare*, vid. *Arithm.*
- Con. ex sive* *Comp.* VI, 157. 158. 159.
- Concio* VIII, 116. vid. VIII, 95. 96.
- Concionis lustratio* VIII, 104.
- Conclavia* I, 78. usque 81.
- Concordia Civium*, *Verba* VIII, 151. *Nom.* 152.
- Condemnandi & absolvendi* V. & N. VIII, 9. 15. usque 23. 149. 150.
- Condimentorum genera* VI, 65. 66. 67. 68. 70. 71.
- Conducere coquos* IX, 48. *domum* I, 73.
- Conferre pecuniam* VIII, 144.
- Conflictus belli*. vid. *Bellum*.
- Congregare* VIII, 207.
- Congregatio*, vid. *Turba*. *Ad unum omnes*, *syn.* IX, 144. *Confluebant* 145.
- Conjecturam facere*, N. & V. IX, 151. 152.
- Conjugii respectu mores mulierum & virotum quales* III, 46. 47. 48.
- Conjugum parentes & fratres ratione cognationis quomodo appellantur* III, 31. 32.
- Consentio* VI, 117. *Dissentio* VI, 118. vid. *Dissent.*
- Consilium*, *Concilium*, *Senatores convenerunt* VIII, 144. 145. 148.
- Consobrini* III, 28.
- Consolari*, N. & *Verb.* III, 100.
- Consolatoriarum orationes & Carmina* ibid.
- Contemptus*, *spretus*, *futilis homo* v. 162. 163.
- Contentum esse* v, 167.
- Contrahere corpus*: *extendere*, *pan-diculari* v, 168.
- Contumeliosus injurius* VIII, 75. *Contumeliose* 76. *Contumelia affecit aliquem insultando*, *verberando*, *lancinando* 76. 77. *Contumelia & verberibus affectus*, & *vulneratus* 78. 79. *Injuria & Contumelia* 79.
- Convitiari*, *male dicere*, N. V. *Adv.* & *phrases* VIII, 80. 81. *Convitiis oneratus* 81.
- Conveniens*, *tempestivum*, *oportunum*, & *Contra*, N. V. & *Adv.* VI, 204. 205.
- Conviva & compotor commodus* VI, 28. *Contr.* 29.
- Convivæ* VI, 8. 12.
ubi discumbunt, *lecti* VI, 9. *eorum partes*, 9. 10. 11.
- Convivium apparare* VI, 8.
- Convivii locus*, *Epulæ* VI, 7. 102. *ministri* VI, 13.
purgandus, *verrendus* VI, 94.
in Conviviis lucernæ, *lychni*, & *quæ huc pertinent* VI, 203.
- Convivia publica*, *viscerationes* VI, 8. *in Conviviis*, *unguentorum genera* VI, 104. 105. *Ungere*, *unctio*

INDEX TITULORUM & RERUM.

105. Unguentaria vasa 105. 106.
Convivales coronæ, flores ex quibus plectebantur vi, 106. 107.
Quæstiones f. ænigmata vi, 107. 108.
Convivialia Carmina f. cantus vi, 108.
in Conviviis pervigilabant nocte tota posito præmio vi, 108. 109.
Convivialis ludus, Cortabus vi, 109. 110. 111.
Conviviî finis f. solutio, Verba vi, 112.
Convivator vi, 11. 13. 22.
Splendidus, lautus vi, 27.
minime talis ib.
Coquus vi, 13. vii, 26.
Coquorum instrumenta & vascula vi, 88. 89. 90. x, 95. usque 111. æstiones vi, 91. viii, 76.
de Coquendi & condiendi ratione Scriptores vi, 71.
Coquos conducere ix, 48.
Cof, a καρία form. ii, 216. 217. 218.
Corbes, cophini, calathi x, 151. 158. 165. 169. 175. 176. 178. 179. Plectere sive texere corbes, item a πλέκω form. vii, 172. usque 181. vid. Crates.
Coriarii vii, 80. usque 84. 208.
Corinthiaca fictilia x, 182.
Corinthiacus stater ix, 21.
Corona, sertum vi, 106. 107. vii, 199. 200.
Corpus, a σώμα form. ii, 235.
contrahere, extendere v, 168.
Corporis exercitia vii, 17.
Cofradere f. iii, 116.
farmenta vii, 141. 142.
Corruptus pecunia. vid. Orator.
Costæ ii, 165. 181. 182.
Cranai tempora viii, 109.
Cranium hinc form. ii, 42.
Cras i, 66.
Crates vimineæ x, 179. 183. 184. vid. Corbes.
Creta vi, 82.
Cretensium servi iii, 83.
Cribrum x, 114.
Criminationes. vid. Accusationes.
Cræsei ix, 84.
Crumena, sacculi x, 152. 151. 161. 172.
Crura, qui distortis est cruribus ii, 192. 193.
a κράτος form. ii, 193. 194.
Cubiculi instrumenta x, 32. usque 34. 47. usque 50.
Cubitus, ab κύβω form. ii, 139. 156.
ab ἀλίη form. ii, 140.
a πύχυν ii, 156.
quæ cubito fiunt mensuræ ii, 158.
de Culinaria re Scriptores vi, 71.
Culta terra vii, 147. 151.
Cultri x, 104.
Cumæ vid. Demodice.
Cunctari, morari, differre ix, 136.
Cunctatio i, 43. ix, 137.
Cunctator ix, 138.
Cupio, voluntas v, 165.
Curia x, 44. 45.
Currus vehicula x, 52.
Currus, eorum varietas x, 52. 53.
Partes i, 142. 253. x, 52. 53. vii, 115. 116. x, 157.
Fabricator vii, 115.
& equi in bello i, 140. 141.
Cursus armatorum iii, 151.
certamina, eorum genera iii, 146. 147.
Cursores stadiorum iii, 146. illis apta epith. iii, 148. 149. Verb. Adv. Nom. 146. 148. 149. Loca iii, 147.
Custodes Atticæ Ephēbi viii, 105. eorum sacramentum & atas cum inscribebantur catalogo 105. 106.
Custos fontium viii, 112. 113.
Cutis, a δέρμα form. ejusque primitivo ii, 235.
porci & aliorum vi, 55. vid. v, 16. Pelles.
Cyathii i, 28.
Cydinachus v, 65.
Cymbalum x, 171.
Cynofura v, 81.
Cypriorum Rex Euryptolemus ii, 95.
Cyprus v, 67.
Cyræni ix, 61. 62.
Cyrene ix, 60. 62.
Cythnius vi, 63.
- D.
- Dæmon seu spiritus fatidicus i, 15.
Damnatus reus viii, 22.
Damnum, perniciosus, perniciose, perniciosus, damno augere v, 135.
Danais iv, 141.
Danaus iii, 60.
Dardanorum moneta ix, 84.
Dare, tribuere, solvere V. & Nom. v, 103.
Didactrum N. & V. iv, 46. 47.
Darius ii, 151. iii, 87.
Darii vii, 98. ix, 84.
Dea Molitorum & Pistorum vii, 180.
Phrygia iv, 74.
Debellare, vincere ix, 141.
Debitum viii, 141.
Decipere fallere iv, 48. 42. ix, 133. 134. 135. Adverbia id genus iv, 51. ix, 135. 136.
Deceptor, impollor iv, 49. ix, 135.
Deceptio, fraus iv, 50. ix, 132. 133.
Decipula x, 155. 156.
Decretum & sancitum est v, 166.
Delere i, 44.
Delphinium viii, 119.
Delphinus Apollo ib.
Delus ibique sacrificium viii, 107.
ad Delios legationes ix, 61.
Demarete conjux Gelonis ix, 85.
Demarecius nummus ib.
a Demetrio dicta tribus viii, 110.
Demetrius Poliorceta iv, 89.
Democratæ fautor & amator iii, 65. 67. Contr. 66. vid. Civis.
Demodice Cumæa Midæ Phrygis conjux, Agamemnonis Cumæorum Regis Filia, prima cuditse numos a quibusdam perhibetur ix, 83.
Dentium differentia ii, 91. 92. 93.
ab ἰδαίος form. ii, 96.
Deorum nomina i, 5. Epith. 23. 24. quorundam Hymni i, 38. Cultor sive pius i, 20. Loca i, 10.
ad Deos accedentium actiones & habitus i, 25. 26. 27.
Deos precari, invocare i, 25. 26.
Deos tres invocare jubet Solon in jurejurando viii, 142.
Desipere v, 121. vid. Stultus.
Despondere iii, 34. 35.
Dextra manus ii, 158. 159. a δεξιὰ form. ii, 159. 161. vid. Manus.
Devovere, vid. Diris.
Dii Olympii vi, 15. vid. Ind. Gr.
Diacris tribus viii, 109.
Diana iv, 103. 104. vi, 76. viii, 119. Epitheta v, 13.
Dianæ calceus vii, 93.
Munichia templum vi, 75.
Sacrificium viii, 91.
Diaphragma, a διάφραγμα form. ii, 216.
Dias tribus viii, 109.
Dicere, a λέγειν form. ii, 118. usque 125. a λαλεῖν ii, 125. ab ἀγορεύω & ejus primitivo ii, 126. 127. a ῥέω ii, 127. 128. 129. ab ἔρω ii, 128. 129. a φημί ii, 129. diserte & contra vid. Orator.
Didactrum vi, 186. accipere, Verba & Nom. iv, 42. 43.
dare N. & Verba iv, 46. 47. vid. Ludimagister.
Die crastino ii, 66. certo & statuto i, 67.
Diei partes i, 68.
Diem totum consumere in re aliqua i, 64.
Dies festi vid. F.
Dies, hinc deducta Adjectiva, Subst. Verba, Adv. & periphrasés i, 64. 65. 66. 67.
Difficile N. Adv. Verba iii, 131. 132. 133. v, 105. 106.
Digitis quæ fiunt mensuræ ii, 157. 158.
Digitorum articuli ii, 144.
extremitas, ab ἄκρον form. ii, 161.
Ornatus v, 100. 101.
Digitus ii, 145: a δάκτυλος form. ii, 155. 156.
Dionysia viii, 89.
Dionysiacum theatrum viii, 133.
Dionysius Syracusanorum ix, 49.
Dioscuri vii, 15.
Dirarum s. malorum averruncatores & auctores dæmones v, 131.
Diris devovere v, 129. devotus v, 130.
Discere, auscultare, Nom. iv, 44. verba 45. pacta mercede iv, 46. 47. vid. Ludimagister.
Discipuli iv, 44. Condiscipuli iv, 45.
Disco qui certant iii, 151.
Discordia Civium. vid. Sedit.
Dispergi vi, 194.
Dissentire ii, 229. vi, 18. Contr. vi, 117.
Ditescere iii, 110.
Diversorium i, 73. vid. Urbs.
Dives iii, 109. vi, 196.
Dividere, discernere vii, 207. viii, 80 3

INDEX TITULORUM & RERUM.

gant III, 87. VII, 97. 98. 99. 100.
 Fœdera, pacta, contractus, ἀσυν-
 γραφή & συμβόλαιον form. VIII,
 140. vid. Orator.
 Fœneratores, obzarari, V. & N. III,
 84. 85.
 Fœtus humanus in utero II, 223.
 Folia I, 237.
 Fons Callirhoë III, 43. Enneacru-
 nus ib.
 Fontes, scaturigines, putei I, 237.
 IX, 49. X, 31. instrumenta quibus
 aqua hauritur X, 31.
 Fontium Custos VIII, 112. 113.
 Formosus III, 71. Formæ decor III,
 72.
 Foro & templis interdiebatur par-
 ricidii VIII, 66.
 Fortem esse III, 35. V, 125.
 Fortis intrepidus, magnanimus III,
 134. V, 124. 125.
 Fortiter III, 136. V, 125. Fortitu-
 do V, 125.
 Forum VII, 11. Coquinum IX, 48.
 ubi vascula venalia X, 18. 19.
 ad Forum abire Atticæ formulæ IX,
 47.
 Fossam agere I, 161.
 Fossor, ejusque instrumenta VII, 148.
 vid. Fodina.
 Fratres respectu genituræ III, 22.
 usque 26.
 & parentes conjugum III, 31. 32.
 Fraudulenter V, 120. IX, 135. 136.
 vid. Fallere, Decipere.
 Fraudulentus IV, 49. V, 119. IX,
 135.
 Fraus IV, 48. 49. V, 119. IX, 132.
 133.
 Frena, & alia equi indumenta cum
 instrumentis I, 147. 184. 185.
 216. X, 54. 55. 56.
 Frigus, calor, ventus, pluvia V. &
 N. V, 110. 111.
 Frons, a πρῶτος form. III, 45. 46.
 Fructiferarum arborum genera I,
 232. 233.
 Fructus arboris I, 237. VI, 44. 45.
 46. 47.
 olivæ decutere VII, 146.
 percipere VII, 149. 150. 152.
 Fruges, earum incrementa I, 61.
 Fruges interierunt I, 53.
 Frugifera & sterilis terra I, 227.
 Frugum & olertum genera,
 perceptio I, 225. 226.
 Frumentarii negotiatores VII, 18.
 19. VIII, 14.
 Frumentum a σῖτος form. VI, 34.
 Fucus, faciem pingere V, 101.
 Fulguravit horrendum I, 117.
 Fullo, ablucendi, purgandi N. & Ver-
 ba VII, 37. usque 41.
 ejus instrumenta ibid. X, 135.
 merces VII, 38.
 Fundere plumbam VII, 108.
 Funebres ritus VIII, 65. 146.
 Funes X, 173. 183.
 Furari IX, 155.
 Furnus X, 110.
 Furor, instinctus divinus I, 16.
 Furore poetico correptus IV, 52.
 Furti crimen VIII, 33. 34.
 Futilis & nihili homo V, 162. 163.

G.

Galea. vid. Artifices.
 Gargettius canis V, 46.
 Gaudere & ridere aliorum malis III,
 101. V, 128. VI, 136.
 Gaudium, N. V. & Adv. Part. III,
 97. 98.
 Gelon, ejus bellum adversus Afros
 IX, 85.
 Gemmæ VII, 100.
 Genæ, malæ II, 87.
 Genu & quæ circa illud. item a
 γένυ form. II, 188. 189.
 Geometria, hinc form. IV, 160.
 166. Syn. 160. figurarum & ma-
 gnitudinis determinationem signi-
 ficantia vocabula 160. 161.
 Geryonis canis V, 46.
 Gingras alias Adonis IV, 76.
 Gladius. vid. Artifices.
 Gloria, celebritas V, 158. Contra
 160. vid. Celebritas.
 Gloriarum IX, 145. Gloriatio I, 46.
 Gloriosus jactator I, 46. 147. su-
 perbe 147.
 Gossipium VII, 75.
 Gramen VII, 142.
 Gratiam referre V, 140. 142. vid.
 Beneficia. Ingratus I, 41.
 Gratulari III, 102. V, 129.
 Grave, intolerabile III, 130. 131.
 Verba & Nom. Gravitatis VI, 172.
 Gravida II, 7.
 Greces, quæve huic pertinent I,
 249.
 Guttur a γαστήρι form. II, 110.
 Guttur, ejus partes II, 134.
 Guttur, pelvis, labrum X, 46.
 Gymnasia, s. palastræ instrumenta
 X, 62. 64.
 Gymnicorum certaminum victor
 III, 153.
 Gynæcei mundus X, 125. 126. 127.

H.

Habitatio I, 73.
 Habitus, ornatus, vestitus: milita-
 ris, theatricus, summentotum, a
 ἡμίονο form. X, 14. 15. 16. totum
 qui in templum eunt I, 25. 26.
 27.
 Hæreditas controversa VIII, 32. 33.
 62.
 Hæres ex asse filia; Cont. III, 33.
 35.
 Hami, retia X, 132. 133.
 Harioli VII, 188. 189.
 Harmonia. vid. Musica.
 Halta VII, 156. vid. Artifices.
 Haurire aquam, instrumenta X, 31.
 Hecate VI, 76.
 Hecubæ Ispulchram V, 45.
 Hegemone in juramento invocaba-
 tur VIII, 106.
 Helenophoria X, 191.
 Helix VIII, 123.
 Helice V, 81.
 Hepar II, 213.
 Hephaestias tribus VII, 109.
 Heraclidarum sacrificium VIII, 107.
 Hercules IV, 100. ejus dentes II,
 95. Canis I, 47. Cervus V, 76.

Melon ear cognominetur I, 30.
 occidit Lityerlam IV, 54.
 Geryonis canem V, 46.
 Herodorus tubicen qualis fuerit IV,
 89. 90.
 Heroës VI, 15.
 Heros ὁ ἐπὶ βλαύτη VII, 87.
 Hærus, dominus III, 73. Hera III,
 73. 74.
 Hesiodi caries V, 42.
 Humulus quomodo capiatur V, 78.
 Hippamoni canis V, 46. 47.
 Hippocentaurus canis nomen V, 47.
 Hippothoontia tribus VIII, 140.
 Historiæ I, 30. IV, 87. 88. 89. 90.
 VIII, 118.
 Histrion sive actor theatricus IV, 113.
 114. vid. Persona.
 Homerus, in moneta Cæsarum IX,
 84.
 Hominis generationem significan-
 tia, V. & N. II, 6. 7. 19. III,
 49. IV, 208.
 Vox V, 90.
 Hominum ætates II, 4.
 Homo, ab ἀνθρωπος form. II, 5.
 nihil, futis V, 118. 119. 130.
 Horæ I, 71. 72. Horologium IX,
 46.
 Horti I, 228. 229. a κήποι form. IX,
 13.
 Hortulani VII, 140. instrumenta
 VII, 142. 143.
 Hospes, paterfamilias quique exci-
 pit I, 74. 75. III, 59. 60. VII,
 16.
 peregrinus III, 58. 59. VII, 16.
 Hospitium I, 75. III, 59. IX, 50.
 Hostium laus I, 151.
 Humana vox, N. & Verba V, 9.
 Humani corporis partes II, 22. 201.
 usque 225.
 Humanitas V, 138. 139. Cont. ib.
 Humeri ab ἄμω form. II, 137.
 Hyems I, 60. 61. 62.
 Hymettus VI, 67.
 Hymni Diis quibusdam peculiare I,
 38.

I.

Jacio a βάλλω form. VI, 176.
 Jactantia. vid. Gloriarum.
 Jactatio navis, N. & Verba I, 114.
 Jaculari I, 175.
 Janitoris officium X, 28.
 Janna I, 76. VII, 121. X, 24. 25.
 ejus partes I, 76. VII, 122. IX,
 35.
 Januam occludere X, 25. 26.
 recludere X, 26. 27. Claves, seræ
 X, 22. 23.
 Jastorum moneta IX, 84.
 Jason Thesalus, ejus inventum I,
 134.
 Icarii canis V, 42.
 Idola I, 7.
 Ignis a puero fertur in sacris VIII,
 116.
 Imber defuit, N. & Verba I, 116.
 Impedimenta, obstacula Nom. &
 Verba V, 134.
 Imperatoris laus I, 178. vitup. I, 179.
 Imperium, ab ἐργον form. N. &
 Verba VII, 82. 83. 84.

INDEX TITULORUM & RERUM.

Impius atheus I, 21. Verba & Adv. I, 22.
Implere IV, 178.
Impolitura. vid. Fraus.
Impuri, scelesti I, 33.
Incendere. vid. Comburare.
Incessus quorundam animantium V, 94.
Inconstans. vid. Levis.
Increpare. vid. Castigare.
Inculpabilis III, 139. VIII, 68.
Incultus locus I, 246.
Indicum linum VII, 75.
Inducia I, 153. 154.
Indus IV, 142.
Industrius III, 122.
Infamiae nota. vid. Pecnarum generata.
Infans II, 8.
Infantem nutrire III, 50.
Inferia III, 102.
Infortunium, N. & Verba III, 101.
Inglorius V, 159. 162. 163.
Ingrati animi homo V, 141.
Inimicitia, odium, N. V. & Adv. III, 63. 64. V, 114. 115. 116.
Initiorum sacra, f. Mylteria I, 35. 36. N. & Verba.
Injurius. vid. Contumeliosus. vid. Justus.
Inquisitores VIII, 115.
Infanire II, 21. 42.
Infatiabilis. Satiari VI, 41. 42. 43. 44.
Infectia, ruditas IV, 9. Adj. & Adv.
Inscriptio & professio nominis III, 52. 53. VIII, 104. 107.
Inscriptiones antiquae, obscurae & illegibiles V, 150. qui inscribit V, 149. vid. Columna.
Insidiatoris descriptio II, 135.
Instinctus I, 16.
Instrumenta. vid. Vasa & Arma.
Aleatoris IX, 96. 97. X, 150.
Aucupis X, 171.
Aurigae X, 53.
Bajuli X, 17.
in Balneo X, 63. vid. 181.
Coqui VI, 88. 91. X, 95. usque III.
in Cubiculo X, 47. usque 50.
Equifomis I, 147. 184. 185. 216. X, 55. 56.
Equitis X, 53. 54. 55. 56.
Fabri ferrarii VII, 106. X, 147.
Lignarii VII, 113. X, 146. 147.
Murarii VII, 118. 125. X, 147. 148.
Foribus occludendis X, 22. usque 27.
Fossoris VII, 148. vid. X, 149.
Fullonis VII, 37. usque 41. X, 135. vid. Lotricis.
Hauriendae aquae X, 31.
Hortulani VII, 142. 143.
in judicio VIII, 16. 17. 19. X, 61.
Lanionis VII, 25.
Lapidaria VII, 118. 125. X, 147. 148.
Lotricis X, 135.
Luctatorum X, 62.
Medici IV, 181. 182. 183. X, 149.
Metalli fossorum X, 149.
Militis X, 142. usque 146.
Musica IV, 58. seqq. eorum ar-

tifices VII, 153. 154.
Nautica X, 133. 134. 148.
Nettricus VII, 29. usque 36.
Oleo exprimendo VII, 150.
Pictoris VII, 128. X, 163.
Piscatorum I, 96. 97.
Pistorum VII, 22. 74. X, 112. usque III 4.
Rusticorum I, 245. 251. X, 128. usque 131.
in Sacrificiis I, 33. X, 65. 66.
Sandapilarum Fabri X, 150.
Scholastica IV, 18. 19.
Scriptoria X, 57. 58. 59f.
Sutoris VII, 83. X, 141.
Textoris VII, 29. usque 36. X, 125.
Tonforis II, 32. X, 140.
Venatoris V, 19. usque 36.
Verrendi, rigandi X, 28. 29.
Insula leporibus carentes V, 75.
Interficere IX, 153.
Interitus. vid. Ortus.
Interpres, interpretatio V, 154.
Interpres prodigiorum VIII, 125.
Intestina II, 181. 208. 209. 210. ab *έντερον* form. II, 211. 212. a *αδων* form. II, 209.
Invidere III, 102.
Jocosus. vid. Urbanus.
Jollas IV, 55.
Ionica columna VII, 121.
Ionum vestis VII, 71.
Jovis effigies in nummo IX, 63. Epitheta I, 24.
Iracundus VI, 124. 125. vid. Orator.
Irridere, N. & Verba VIII, 78. IX, 148. 149. vid. VI, 123.
Irruere, invadere IX, 158. 159.
Italiae & Siciliae Dores IX, 79.
Ithaca caret leporibus V, 75.
Judex VIII, 8. jus dicere: absolvere, damnare & multare 9. 15. 18. 19. 21. 22. 23. vid. Absolvere.
Judices VIII, 87. eorum aetas, status VIII, 122. juramentum VIII, 124. merces VIII, 20. 37. 38. 39. 113.
Judiciis destinata loca tredecim Athenis recensentur & describuntur VIII, 117. usque 133.
Judicis laus VIII, 10. inde form. II.
Vituperatio VIII, 12. inde form. 13. 14.
Jugum X, 177.
Jumentorum pabulum X, 166.
Jupiter cane donatus V, 39. *εργιος* VIII, 85.
Olympius, Servator VI, 15.
in Sacramento nominabatur VIII, 106.
Juramentum I, 39. N. V. & Adv. vid. seqq.
Jus a δικη form. VIII, 6. 7. 23. 24. 25.
Juscula, pultes VI, 56. usque 62.
Jus jurandum I, 39. VIII, 55. 56. 86. 106. 124. 142.
Justus, N. V. & Adv. VIII, 7. Injustus ib. vid. 10. usque 14.
Juvenula II, 18. Personae Comicae IV, 120. Tragicae IV, 138.

139. 140. 141.
Juvenis II, 10. 11.

L.

Labia a χαίλος form. II, 40. 89.
Laboriosus, N. & Verba III, 120.
Lac I, 250. 251. III, 50.
Lacena gemma VII, 100.
Lacedaemoniorum ψιγαρίων δια VIII, 40.
pecunia VII, 105. IX, 79.
Servi III, 83.
Laconici calcei VII, 88.
Lacrymae a δακρυον form. II, 63. 64.
Lacrymari a κλαύσαι form. II, 64. vid. Flere.
Lactare infantem III, 50.
Lana venalis. Lanificium VII, 28. seqq.
Aegyptiorum ab arboribus VII, 75.
Lanio, ejus actiones, instrumenta VII, 25.
Lanx, libra X, 126.
Lapicida VII, 118. Ejus instrumenta VII, 118. X, 147. 148.
Largitiones VI, 186.
Larvae IV, 141. 142. X, 167.
Latera a πλευρον form. II, 167.
Lateres X, 182. 185.
Lavare a λούσαι form. VII, 166. seqq.
Laus, V. & Adverbia V, 117. 119. Contr. seqq. vid. Orator.
Arboris I, 240.
Comptoris. supra.
Convivoris. supra.
Ducis bellici I, 178.
Equi I, 188. 189. 190. 194. 212. 216. 217.
Equini adpectus I, 192.
Hostium I, 151.
Loci subdialis I, 239.
Militis I, 155. 180.
Oratoris f. Viri Civilis IV, 34.
Portus I, 100.
Prati I, 240.
Regis I, 40.
Tibicinis IV, 69. 71. 72.
Lebetes, athena X, 66.
Lectus X, 32. 33. 123. partes X, 34. usque 37. stragula X, 38. usque 43. 123.
convivantium VI, 9. partes VI, 9. 10. 11.
a κλίση form. VII, 159.
Legati, Praecones VIII, 103. 137. 138.
a πρίσβεις form. N. & Verba VIII, 137.
a κηρυξ form. & alia Nunciandi Verba VIII, 138. 139.
eorum Actiones VIII, 138. 139.
Ornatus VIII, 139.
Praemia, honores VIII, 40.
Legationes. vid. Orator. ad Delios IX, 61.
Legum custodes VIII, 112. Officium, ornatus VIII, 94.
Latores sex Athenis eorum officia VIII, 85. usque 88.
Legum tabula VIII, 128.
veterum abrogatores VIII, 101.
Legumina VI, 60. 61. 69. 70.
Lemnus VIII, 81.

Le-

INDEX TITULORUM & RERUM

- Lenones: meretrices VII, 201. 202. 203.
 Leonum species & robur v, 83. captura v, 84. vox v, 86.
 Leonia tribus VIII, 110.
 Lepores Carpathiorum v, 75.
 Leporis forma & natura v, 67. 68. 69. 70.
 locus capturae v, 71. vid. v, 66. vestigia odorata v, 66. 67.
 Lesbium VII, 122.
 Lethargus canis v, 46.
 Leve & tolerabile cum Adv. III, 131.
 Levis, varius, ventosus, mutabilis homo VI, 121. Verba & Nom.
 Levitatis & gravitatis IV, 172.
 Libare, propinare, V. & N. VI, 30.
 Liber, a βιβλος form. VII, 210. 211.
 Liberalis, Nom. Verba & Adv. III, 117. 118. 119. in temp. N. & Verba III, 67.
 Liberi III, 12. liberos procreare III, 13.
 a παις & τέκνον form. III, 14. 15.
 Libitinarii VII, 195.
 Libra IV, 171. seqq. x, 108. 126.
 Liburnica vestis VII, 60.
 Libyes bello infestantur a Gelone IX, 85.
 Scenearum, eorum tibia IV, 74.
 Libya gemma VII, 100.
 Lictores VIII, 131. 132.
 Ligacula x, 183.
 Ligna, sarmenta, lignatores VII, 109.
 Linguae structura, usus & vicinarum partes II, 104. usque 107. a γλώσσα form. II, 108. 109. varii huius vocis significatus II, 109. 110.
 Linæ vestes. Lini & Cannabis tractatio VII, 71. usque 74.
 Linum Indicum VII, 75.
 Lipara VI, 63.
 Littora IX, 34.
 Lityerlas Phryx agriculturæ inventor IV, 54.
 Loca sacra I, 6. 8. 9. 10. equitabilia & contr. I, 186. 187. 220.
 f. Lustra leporis v, 66.
 Ludorum III, 142.
 Maritima I, 99. IX, 17. 18. 28.
 Loci subdialis laus I, 239.
 Loculi fabricator x, 150.
 Locus habitationis I, 73. 74.
 Incultus I, 246.
 Salubris v, 108. 109. Contr. v, 109. 110. 111.
 Venalium rerum III, 126. x, 18. Convivii VI, 7. 94. 102.
 Longimanus quis fuerit cognominatus II, 151.
 Loquax, nugator, loquacitas VI, 119. 120. vid. Orator.
 Lotio manuum VI, 92. 93.
 Lotricis instrumenta x, 135. vid. Fullo.
 Lotus, qui se purgavit a fordibus & scelere I, 25.
 Lucernæ, lychni, candelæ & quæ huc pertinent VI, 103. x, 115. usque 119.
 Lucrum, utilitas, N. & Verba v, 135. 136.
 Lucta, Luctatores, Verba & Adv. III, 149.
 Luctatores monetæ insculpti IX, 84.
 eorum instrumenta x, 62.
 Luctus. vid. Tristitia.
 Luctus & doloris contestatio ob defunctos VIII, 65. 66.
 Lucubrare I, 71.
 Ludimagister Synon. IV, 18. 41. 43. Ludimagistri f. Sophistæ vituperatio IV, 48. 49. 50. 51. Locus ubi is docet f. Schola IV, 18. 19. 41. IX, 41. 42. Scholastica instrumenta IV, 18. 19. Ejus actiones, per Nom. Verba & Adv. IV, 18. 19. 42. 43. Docens pro mercede IV, 42. 43. 47. vid. VI, 186.
 Ludi f. Certamina, eorum Curatores: horumque administratio III, 140. vid. 154. 155. VIII, 87. 93. Scenici: Gymnici III, 142. Loca 142. 154. Præmia 143. 145. 152. Certatores f. Athletæ 143. 144. 146. 151. Victores. vid. suo loco. Præmiorum distributores 145. 153.
 Ludi pueriles varii IX, 101. usque 128.
 Ludus Olympicus Mulorum VII, 186.
 Luere poenam VIII, 147.
 Lumbi II, 178. 179. 185.
 Lunæ figuræ, ortus & occasus IV, 157.
 Luporum vox v, 86.
 Lustratio & expiatio concionis VIII, 104. vid. Aqua.
 Luxus. vid. Voluptas.
 Lybica hasta VII, 156.
 Lycas canis v, 47.
 Lycus primus fertur cudisse nummos IX, 83.
 Lydi primi dicuntur cudisse monetam ib.
 ex Lydia unguentum VI, 104.
 Lydius calceus VII, 93.
 Lapis VII, 102.
 Lydorum vestis VII, 59.

M.

- Macedonum pileus x, 162.
 Macellum VII, 25. IX, 48.
 Machinæ bellicæ I, 139. 140. tractoriæ x, 148.
 Magister athletarum & quæ huc pertinent III, 154. 155.
 Magistratus: imperium ab ἀρχων form. VIII, 82. 83. Syn. 84.
 Magistratus novem Athenis, singulorum officia VIII, 85. usque 91.
 Magistri equitum I, 128. VIII, 94.
 Magnes canis v, 46. 47.
 Magnetes qui ad Mæandrum sunt v, 47.
 Magnetum Canes v, 47.
 Magnus III, 113. vid. Liberae lis.
 Magnum III, 88. a μέγα form. VI, 173.
 Majores; Polterii III, 16. usque 21.
 Maledicere, N. V. Adv. & Locutiones VIII, 80. 81.
 Malficorum verbera x, 177. 187.
 Malorum averruncatores & autores dæmones v, 131.
 Malus, a κακός form. VI, 169.
 Mammæ II, 163. 164.
 Mane I, 68. 71.
 Maneros Ægyptius IV, 54.
 Manifestum & pervulgatum VI, 206. manifestare 207. manifeste 207. 208. manifestatio 208. Contr. 209.
 Mantilia VI, 92. 93. VII, 74.
 Mantinea VI, 63.
 Manumissio III, 83.
 Manu prehendere a δράττεσθαι form. II, 147.
 a λαμβάνειν form. II, 155.
 tangere. ab ἀπτεσθαι form. ib.
 Manus dextera, sinistra II, 158. 159.
 a δεξιὰ form. II, 159. 161.
 ασκαιά & ἀριστερά form. II, 160. 161.
 Manus partes II, 143. a χεῖρ form. N. & Verba itemque phrasæ II, 148. usque 154.
 Manuum lotio in Convivio VI, 92. 93.
 Manu quæ fiunt menturæ II, 158.
 Mariandynorum servi III, 83.
 Maris tempestas I, 108. 109. 113. tranquillitas I, 108.
 Maritima loca I, 99. IX, 17. 18. 28.
 Mars in juramento nominabatur VIII, 106.
 Marsupia, peræ x, 172. 179.
 Martis sacrificium VIII, 91.
 Masaliorum vestis VII, 60.
 Mater III, 10. a μήτηρ form. II, 11. Noverca III, 26.
 Matrimonium IV, 34.
 Marula x, 44. 45.
 Maxilla superior soli animantium Crocodilo mobilis.
 Mechanici opifices I, 50. VII, 6. 70. ars ipsa ib. opera ib.
 Medicamina venenata; salutaria f. antidota v, 132.
 Medicina, Medicus, Verba & Nom. sanandi, ab ἰασθαι form. & ἰασθαι aliisque IV, 177. medicamenta adhibere, parare; Secare, evacuare, implere, radere, fovere; venas, carnem, ossa & vulnera IV, 178. 179.
 Medici instrumenta IV, 181. 182. 183. x, 149.
 Medorum vestis VII, 61.
 Medulla quid sit II, 234.
 Megaloclis F. Aglais IV, 89.
 Megalos Siciliae VI, 104.
 Melanchlæni Scythæ IV, 76.
 Mellificium VII, 147. 148. vid. Apes.
 Melus VI, 63.

INDEX TITULORUM & RERUM.

- Memnonis corpus rapiens Aurora IV, 130.
 Mendicare, mendicus III, III. vid. Pauper.
 Menelai canes V, 40.
 Mensa, vocis Homonym. & Synon. VI, 83. 84. Quæ mensis imponuntur vascula VI, 84. 85. X, 82. usque 87. vid. Coquus. in qua pocula reponuntur X, 68. Mensæ fabricator, vid. Faber lignarius.
 Mensis partes I, 59.
 Menstruus ib.
 Mensura, metiri, ἀμείρον form. IV, 166. 167.
 Mensuræ I, 246. X, III. III. 164. 165. 184.
 Liquidorum & aridorum. vid. antecedit. item IV, 168. 169. Longitudinis IV, 170.
 Mensuræ quæ fiunt digitis II, 158. manu II, 157. brachio II, 158.
 Mensura Orchomeniorum X, 165.
 Mensura plena, accuratio, semiplena IV, 170. V, 133.
 Mercatores I, 50. IX, 34.
 Mercaturæ præsidēs Dii VII, 15.
 Mercede pacta discere IV, 46. 47. docere IV, 42. usque 47.
 Mercenarii VII, 131. 182. qui eos conducunt, operisque inspectores VII, 182. 183. 200.
 Mercenarius, verba id genus III, III.
 Merces cujuslibet VI, 186.
 Athleta VI, 186. VII, 67.
 Bajulorum VI, 186. VII, 133. VIII, 159.
 Benefactoris VI, 186.
 Fullonis VII, 38.
 Indicis VI, 186.
 Inhabitationis I, 75.
 Judicis VIII, 20. 37. 38. 39. III.
 Ludimagistri VI, 186. vid. suo loco.
 Medici VI, 186.
 Militis ib.
 Nuncii ib.
 Nutritoris VI, 187.
 Opificis VI, 186.
 Mercurii & Pandrosi Filii Ceryx VIII, 103.
 Mercurius VII, 15. inter pocula VI, 100.
 in Carcere VIII, 72.
 Meretrices: lenones VII, 101. 102. 103.
 Meridie I, 68.
 Messis I, 61.
 Mestoris fil. Euryptolemus II, 95.
 Metallii fodinæ III, 87. VII, 97. usque 100.
 Metallii fossorum instrumenta X, 149.
 Metallorum genera III, 87. vid. VII, 97.
 Midas IV, 54. 55. in alea VII, 204. ejus conjux Demodice IX, 83.
 Miletus VI, 67.
 Milites I, 126. Probati, non tales I, 176. 177.
 Militis laus & vituperatio I, 155. 180. vid. 176. 177.
 Militum arma X, 142. usque 146.
 Vestitus X, 14. 15. 16. vid. VII, 85.
 Mille ducenti viri Athenis VIII, 100.
 Mina IX, 56. usque 59.
 Minari, terrefacere IX, 155.
 Minerva ἀμειρον III, 25.
 in nummo IX, 75.
 ejus pepulus VII, 50. sandalium VII, 92.
 Ministri publici qui turbam compecebant in concione VIII, 131. 132.
 Minois canis V, 39.
 Mintha pellex Pluronis VI, 68.
 Misceo, ἀκατάνομι form. VI, 23. 24.
 Mithaci Nymphæ IV, 142.
 Mitylenæi IX, 93.
 Mitylenæorum moneta IX, 84.
 Modulationes. vid. Musica.
 Mœnia urbis IX, 35. 36.
 Mola & quæ huc pertinent VII, 19. 20. 180. X, III.
 Molere VII, 180.
 Molestus V, 164.
 Molitorum s. Pistorum Dea VII, 180.
 Moneta IX, 51. seqq. Bizantinorum VII, 105. IX, 78. vid. Nummus.
 Monile X, 167.
 Montes I, 228.
 Monumenta quæ scripto consignata sunt, & annulo obsignata, N. & Verba VIII, 27. 28.
 Monumentum sepulchrale VIII, 146.
 Morari, differre IX, 136. Dilatio, mora IX, 137. vid. IX, 138. Contra V, 112.
 Morbi canum V, 53.
 capitis II, 41.
 nasi II, 78.
 oris II, 103.
 Morborum genera: Capitis IV, 184.
 Oculorum 184. 185. Aurium, Narium, Oris & gutturis 185. 186. Febres & Tabes 186. 187. Fractura, Mutillatio 187. Vulnera 188. 189. Dolores: dolere 189.
 Ulcera, Pustulæ, externa & interna 190. usque 204. Ulcera pestilentia 204. usque 207.
 Morbus, morbidus III, 104. 106. vid. Ægrotare.
 equorum, & ejus curatio I, 209.
 Mores adulatoris VI, 122. 123.
 Mortui collocationes VIII, 146.
 Mucus, pituita II, 78. emungere ib.
 Mulctæ VIII, 21. 63. 70. 71.
 a ζυμία form. VIII, 70.
 Mulctari, puniri VIII, 21.
 Muliebris munditiæ rationem qui habebant VIII, 112.
 Mulier sterilis III, 15.
 Mulierum & virorum mores respectu conjugii III, 46. 47. 48. mundus s. ornatus V, 95. usque 100. seqq. VII, 95. 96. X, 125. 126. 127.
 Ofores III, 46. 47. Amatores ib.
 Personæ Comicæ IV, 143. seqq. Tragicæ IV, 138. usque 141. & Virorum reverenda II, 171. usque 174.
 Mulorum Ludus Olympicus VII, 18. Subjugatio VII, 183.
 Multitudo, turba IX, 142. Adv. 143.
 Multum III, 88. IV, 163. 164.
 Munichæ Dianæ templum VI, 75.
 Munire locum VII, 120.
 Munitiones VII, 208.
 Mutem in nummo Argivi habebant IX, 84.
 Muri partes: cujusmodi is esse possit respectu oppugnantium I, 170. usque 173.
 Muscipula VII, III. X, III. 156.
 Musculi II, 185. 187.
 Musica, ἀρμονία form. IV, 57. ab ἀρμονία form. 57. 63. Musica instrumenta 58. docet Canere, ἀειδῶ form. 58. 63. 64. Instrumenta quæ pulsantur 59. Diversarum gentium 59. 60. 61. 66. Instr. partes 62. Musici artifices ab instrumentis denominati 62. inde form. Verba 63. Modulationes ab locis & autoribus nominatæ 65. 66. 83. Instrumenta quæ inflantur 67. Tibia, ab ἀλός form. & Epith. 68. Fistula σφύριξ 69. 70. Tibiæ fabricator, partes & materia 69. 71. Tibicinis laus 69. 71. 72. Vituperatio 73. Tibiæ laus 72. Vitup. 73. Tibialis cantus 73. 83. Tibiæ diversarum gentium 74. 75. 76. 77. Tibiarum harmoniæ & modulationes imprimis a locis & autoribus nominatæ 78. 79. Synon. & genera tibiærum 83. Diversitas tibiærum 80. 81. 82. Tubæ structura 85. Cantus, sonus 86. Tubicen: tubam inflare 87. Musicorum instrumentorum artifices 87. VII, 153. 154.
 Mutabile, immutabile V, 169. 170.
 Mycanus VII, 89.
 Mysia hasta VII, 79.
 Mystera I, 35.

N.

- Nafus II, 72. ejus formæ II, 73. a pis form. II, 74. 81.
 Natator I, 97. VII, 137.
 Nates, ἀπύνη form. II, 183. 184.
 Naruræ universi consideratio, ἀφύσις form. IV, 155.
 Navalis prælii Naves, Præfecti, eorum munus: armatura: item Navis imperatoria I, 119. 120.
 Naucrates VI, 107.
 Navem solvere I, 102. 103. 104.
 Navi apellere I, 101. 104. Appulsus I, 103. 104.
 Navigantium genera & officia I, 95. 98. 119. 120.
 Navigare, navigatio I, 98. secundo vento I, 103. 105. adverso, I, 107.
 Navigii instrumenta & arma I, 93.

INDEX TITULORUM & RERUM.

120. x, 133. 134. 148.
 Navis gubernator I, 98.
 jaclatio, Nom. & Verba I, 114.
 Navis instructa vitis, & non satis instructa I, 121.
 Navium compactores, iique artifices, qui materiam & ornatum navibus suppeditant: ipsaque materia I, 84.
 Navium onera: easque onerare & exonerare I, 99.
 partes I, 85.
 Nauta VII, 139. 190. 191.
 Naxii primi eudisse nummos perhibentur IX, 83.
 Negare, Verba & Nom. V, 104.
 Negligens, negligenter VI, 143. 144.
 Negotium, negotiosus IX, 150.
 Neptos, neptis & horum posterii III, 17. 19. 20.
 Neptunus VI, 63. vid. VIII, 109. IX, 80.
 Nere, fila ducere, ipsa ars, instrumenta, N. & Verba VII, 29. usque 36. 72. 73.
 Netricis instrumenta X, 125. 136. vid. Nere.
 Nictas ornatum addidit clypeo I, 134.
 Nicoclis pater Timarchus II, 95.
 Nidi X, 159. 160.
 Noctis partes I, 70. tota nocte occupatum esse I, 71. vid. VI, 108.
 Noctuae in nummo IX, 63.
 Nomen, appellatio: Nominare VI, 203.
 Nomina verbalia in *σις* VI, 177. 178. 179. in *μα* VI, 179. usque 183.
 Notarii VIII, 98. 103.
 Electio & examen VIII, 92.
 Nubila I, 113.
 Numerare ab *αριθμῶς* form. IV, 162.
 Numeri diversitas IV, 164.
 Nummi. vid. Ponderandi ratio.
 Nummi diversorum populorum & locorum IX, 53. usque 93.
 probæ monetæ; adulterini III, 86. 87.
 Nummi a personis hominum quorundam denominati IX, 84. 85.
 Nummorum imagines & signaturæ: Bos IX, 60. 61. 62. 73. Noctuae 63. Jupiter ib. Testudo 74. Puella, Virgo sive Minerva 74. 75. 76. Pullus equi sive Pegasus 76. Taras Neptuni Filius super Delphino 80. vid. 84. Gallorum pugna 84. Luctatores ib. Lepus ib. vid. V, 75. Equus IX, 84. Persa ib. Mus ib. Homerus ib. Sappho ib.
 Nummos cudere III, 86.
 qui primus cuderit IX, 83.
 Nummularii III, 84. 85. VII, 170. 209.
 Nummus non Latinum sed Græcum in Italia & Sicilia degentibus Doribus usitatum nomen IX, 79.
 Nunciandi, Verba & Nom. VIII, 138. 139.
 Nuncii merces VI, 186.
 80.
 Nupta II, 18.
 Nuptiæ III, 44.
 Nuptiales ritus III, 34. usque 45.
 Nuptialia dona III, 35. 36. 38. 39. Loca 37. 43. Velamenta. 37. 40. 48. Cantica 37. Signa 37. Sacra 38. 42. Tempora 36. 38. 39. officia certarum personarum 40. 41. 42. 43. Lavacra 43. Funalia 43. Verba 37. 42. 45. 46.
 Nutrire infantem, nutrix III, 50.
 O.
 Obæratu III, 84. 85.
 Obolus IX, 62. usque 65. 77. 78. 83.
 Obscurum, Nom. Verba & Adv. VI, 209. Manifestum. vid. supra.
 Obstetrix, obstetricari IV, 208.
 Occidere VI, 192. IX, 153. vid. Supplicia.
 Occasionum nomina
 Occupare urbem, invadere IX, 158. 159.
 Oculorum differentia II, 61. 62. 63. interiora II, 70.
 morbi s. vitia II, 65. IV, 184. 185.
 motus & visum significantia, N. & Verba II, 52. usque 55.
 Oculos eruere II, 62.
 Oculus, ab *ὀφθαλμῶς* & *ὀπτομαι* form. II, 51. 57. 58. ab *ἄλλος* 52. 54. ab *ὠψ* 52. 53. 58.
 Odium, Verba & Locutiones V, 114. 115. Nom. Subst. & Adv. 115. 116. a *μισος* form. VI, 172.
 Odor II, 75.
 Olera I, 274. VI, 54. 55. 62.
 venalia VII, 196. 198. 199.
 Olere, ab *ὄζειν* form. II, 75.
 Olfacere ab *ὀσφρασθαι* form. II, 74. 75.
 Oliva I, 241. VII, 150.
 Instrumenta quibus oleum exprimitur VII, 150.
 Ollæ X, 95. vid. Mensa.
 Olympiæ columnæ inscripta verba X, 146.
 Omnis, a *πᾶς* composita VI, 162. 163.
 Onus VII, 130. usque 133. IX, 159. tollere, ferre IX, 159.
 Operculum X, 188.
 Opificia sordida. vid. Vitæ genera.
 Opus IV, 55.
 Oportunum & rei conveniens; eique contrarium, N. Verb. & Adv. VI, 204. 205.
 Opsonia, hinc form. VI, 37. 38.
 Opus facere. vid. Negotium.
 Oraculorum loca I, 15. 17. Vates I, 15.
 Oraculum editum est I, 19.
 Orationes consolatoriae III, 101.
 Orator, Rhetor s. Vir civilis, Epith. & Locut. IV, 20. 21. 25. ejus Facultas maxime in Juridicali genere ad movendos affectus Iracundiæ & Miserationis; Nomina IV, 22. 23. Adverbia 23. 24. Verba 24. 25. vid. Accusator. In Deliberativo genere, de Rep. Populi conciliatione, Consultationibus, Decretis, Legationibus, Vexillibus, Sociis, Fœderibus, No-

mina 26. Adverbia ib. Verba & Locutiones 26. usque 30. In Demonstrativo ad Delectandum bonos, ipsos laudando, malos vituperando: Laudis Verba 31; Nomina 32. Vituperii Verba 32. 33. Nomina 33. In Compositivone Orationis: Partes Orationis 33. 40.

Orator qui præmeditatus ad dicendum surgit VI, 139. 140. Adverbia id genus 140. Industria est studio elaborata 141. qui copiose & disertè eloquitur 147. 148. qui breviter & nervose disputat 149. 150.

Orator qui imparatus ad dicendum proficit VI, 142. 143. Inelaborata quæ affert 143. 144. Adverbia id genus 144. Pauca eaque indiffera balbutiens, Nom. & Adv. 145. multa & nugatoria deblaterans 146.

Orator s. Causidicus pecunia corruptus VI, 190. 191. qui minime est talis 191.

Orbus parentibus & liberis III, 25. 26.

Ore hiare II, 97.

Oris & gutturis vitia s. morbi II, 103. IV, 185. 186. partes II, 97. 98. 99.

a *ὀστρακισμῶ* form. II, 100. 101. 102.

Ornatus militaris, theatricus, jumentorum X, 14. 15. 16. equi X, 54. clypei I, 134. navium I, 84. canum V, 55. 56.

Mulierum, Nom. & Verba Orandi V, 95. capitis 96. aurium 97. colli 98. brachiorum 99. pedum 99. 100. pectoris 100. digitorum & c. 100. 101.

Ortum & interitum significantia verba VI, 114.

Ortus & occasus stellarum IV, 157. 158.

Ostridis inventum IV, 77.

Ossa quid sint: & ab *ὀστέων* form. II, 232.

Ostentator. vid. Gloriarum.

Ostracismi ratio VIII, 19. 20.

Ovium pellis. vid. Cutis. Vox V, 87.

P.

Pabula jumentorum I, 183. X, 166.

Pacta VIII, 140. vid. Orator.

Pagi, a *πάγος* form. IX, 9. 10. a *παῖ* form. IX, 11. 36. 37.

Palladium VIII, 57. 118.

Palma I, 244.

Palos figere I, 161.

Palpebræ, & earum motitationes II, 66. usque 69.

Pamifus Fl. VI, 148.

Pandionia tribus VIII, 110. vid. IX, 99.

Pandionis Filia II, Pandrosus VIII, 103. X, 191.

Panes, Paoniæ Satrapa V, 46.

Panis I, 248. ab *ἄπρος* form. VI, 33.

INDEX TITULORUM & RERUM.

partes VII, 23.
 buccæ VI, 33. 43.
 Panum genera VI, 33. 72. 73. 75.
 76. 77.
 Pantheræ captura V, 81. Figura cor-
 poris 82.
 Paralia tribus VIII, 109.
 Paralos navis VIII, 116.
 Parcus III, 112. 113. 115. N. & V.
 Parentes III, 8.
 Parricida III, 13.
 Pars, partiri IV, 176.
 Parum III, 88. IV, 164.
 Parvum III, 88.
 Pascere boves VII, 185. 187.
 Pastores, a *ποιός* & *πάσχω* form. VII,
 183. 184.
 Ovium, & harum ætates VII, 184.
 seqq.
 Caprarum 185.
 Equorum ib. quæve huc perti-
 nent VII, 184. usque 188.
 Pater III, 8. 9. a *πατήρ* form. III,
 10. 13.
 Vitricus III, 27.
 Paterfamilias I, 74. 75. x, 20. 21.
 Patrimonium III, 10. 11.
 Patroclides V, 91.
 Patruus III, 22.
 Pauper, paupertas, pauperem esse
 III, 110. 111. VI, 196. 197.
 Pestus, & quæ circa illud vel in
 ipso sunt corporis nostri partes II,
 162. usque 167. a *πέσις* form.
 II, 162.
 Pecunia. vid. Divitiæ. item Nummi.
 collatitia, Pecuniam conferre VIII,
 113.
 Pecunia corruptus Causidicus, &
 contra VI, 190. 191.
 Pecunia sacræ administrator VIII,
 113.
 Pedibus ablucendis vascula x, 77. 78.
 Pedum equinorum nomina I, 193.
 Pegafus in nummo IX, 76.
 Pelagicus VIII, 101.
 Pellenicæ vestes VII, 67.
 Pellere, eicere, fugare, Nom. &
 Participia VIII, 70. IX, 151. 158.
 Pelles V, 16. x, 168. 171. 175. 176.
 180. 181. 186. 187.
 Pelvis VI, 92. 93. x, 46. 77. 90.
 Penis, a *πενός* form. II, 176.
 Penus I, 80.
 Peræ, & faculli x, 172. 179. 187.
 Peregrini III, 54. usque 59. VI, 189.
 Perfectum s. Confectum est nego-
 tium IX, 156.
 Perfectio 157. Perfector ib.
 Peticles *ἑξηνονήφαλος* II, 43.
 Periculosum III, 134.
 Peritus, peritia, perite V, 144. Con-
 tra 145.
 Pernicies, perniciose, perniciosus
 V, 135.
 Pernoctare certatim VI, 108. 109.
 Persei persona IV, 130.
 Persica nomina monetæ IX, 82.
 Persici calcei VII, 92. 94. x, 168.
 Persicum vas x, 164.
 Persicus baculus x, 173.
 pileus x, 162.
 Personæ theatricæ s. Histriones IV,
 113. 114. vid. x, 167.
 Comicæ, Liberi Senes IV, 143. uf-

que 145. Adolefcentes 146. 147.
 148. Servi 149. 150. Mulieres,
 Vetulæ 150. 151. Juvenculæ 151.
 usque 154. Harum vestes IV,
 118. usque 120.
 Satyricæ IV, 142.
 Tragicæ, Vir Senex IV, 133. 134.
 135. Adolefens 135. 136. 137.
 Servi 137. 138. Mulieres: Libe-
 ræ, Servæ: Vetulæ, Juvenculæ,
 Virgines 138. usque 141.
 Harum vestimenta aliaque instru-
 menta maxime bellica IV, 115.
 usque 118. VII, 67.
 Perstringere aliquem in theatro VI,
 200.
 Pes, a *πούς* form. II, 194. 195. 196.
 Ejus partes II, 197. 198. pedis
 læsiones II, 198. 199. pro *πούς*
 occurrit *βῆσις*, hinc form. II,
 199. 200. III, 90. 92. 93.
 Petasus x, 164.
 Petaurum x, 156.
 Phalereus VIII, 101.
 Phalerus VI, 63.
 Phialæ I, 28.
 Phidon Argivus primus nummos cu-
 dit IX, 83.
 Philippii IX, 84.
 Philoctetæ persona IV, 116.
 Philopater IV, 88.
 Philoxenus VI, 78.
 Phineus IV, 141.
 Phœnicum tibiarum IV, 76.
 Phormio persona Comica apud Eu-
 polin IX, 102.
 Phrygia Dea IV, 74.
 gemma VII, 100.
 Veltis VII, 77.
 Phryne IX, 118.
 Picis tractatio VII, 165.
 Pictor, Syn. Ejus ars, Syn. VII, 126.
 N. & Verba VII, 127. 128. 129.
 Pictoris instrumenta VII, 128. x,
 163.
 colores VII, 128. 129.
 Pietas I, 21. Impietas 22. homo
 pius 20. pius esse 22.
 Pignori s. arrhaboni dare, accipe-
 re VIII, 142.
 Pilæ ludus IX, 103. usque 107. N.
 & V.
 Pileus x, 162. Pileorum confector.
 a *πίλος* form. VII, 171. 172.
 Macedonicus x, 162.
 Pinguedo, adeps, a *πρωελέη* form. II,
 233.
 Piscatio felix I, 108.
 Piscatores I, 96. 97. VII, 137. 138.
 139.
 eorum instrumenta I, 97. x, 132.
 133.
 Pisces VI, 49. 50. 51. a locis cele-
 brati VI, 63.
 Piscium partes VI, 51.
 Pisistratidarum tempora VII, 68.
 Pistor qui conficit & vendit panem
 VII, 21.
 Ejus instrumenta VI, 74. VII, 22.
 x, 112. 113. 114.
 Officina x, 112. vid. I, 80.
 actiones VII, 24. vid. VI, 64.
 mensuræ x, 113.
 Pittacus Alceus *γαστήρ* vocatus II,
 175.

Placentarum genera VI, 77. 78. 79.
 Plangonium unguentum VI, 104.
 Plantæ, semina I, 222.
 Planta pedis, a *πίλα* & *σφύρον* forma
 II, 192.
 Plectere, a *πλέκω* form. vid. Te-
 xere.
 Plena & semiplena mensura IV, 170.
 V, 133.
 Plerunque, Syn. IX, 152. 153.
 Plexa vimine x, 179. 184. 186.
 191.
 Pluit I, 116. V, 110. 111.
 Plutonis pellex VI, 68.
 Pluvia V, 110. 111. N. & V.
 Pocula VI, 95. usque 100. VII, 195.
 x, 66. 67. 72. 73. 74. 187.
 Pœnæ VIII, 21. 63. 70. 71. 72. 147.
 149. Servorum III, 79.
 Pœnam luere, N. & Verba VIII, 147.
 Poscere s. exigere 148. Dare VIII,
 21.
 Pœnitentia, resipiscentia, N. & Ver-
 ba VI, 115.
 Pœta, pœtico furore correptus IV,
 52. Pœmata, eorum diversitas
 ratione pedum 52. materiæ 53.
 Polire arma I, 149.
 Polis Argivus VI, 16.
 Politicus. vid. Orator.
 Polliceri, certo & data fide, N. &
 Verba V, 105.
 Pollis Syracusarum Rex VI, 16.
 Ponderandi ratio *στατική*, a *στάσις*
 form. IV, 171. Verba & Nomina
 Gravitatis & Levitatis, item Pon-
 derandi IV, 171. 172. *στατήρ* &
λίτρα quid valeat IV, 173. 174.
 175. vid. Nummi.
 Populates, Cives III, 50. 54.
 Porci & fues, a gr. vocabulis forma-
 ta VII, 189.
 Porcorum vox V, 87. Cutis VI, 55.
 Porta I, 77.
 Portus partes IX, 34.
 laus I, 100.
 vituperatio I, 101.
 Porus Rex Indorum V, 44.
 Posidonias tribus VIII, 109.
 Posteri III, 16. usque 21.
 Postulo, flagito, contendo V, 148.
 Potare V, 25.
 Potiri. vid. Vincere.
 Præcinctorium, cingulum VII, 65.
 66. 67. x, 181.
 Præcones, eorum usus quis IV, 91.
 vox qualis, Epith. 94. a *πρόνξ* form.
 & Syn. 93. 94. Olympiorum præ-
 cones 92. vid. VIII, 103.
 Præfecti militum I, 126. vid. 119.
 Præire III, 95.
 Prælii navalis Naves: Præfecti, eo-
 rum munus, armatura I, 119.
 120. labores I, 122. usque 125.
 Prælii terrestres labores I, 163. seqq.
 Prælium I, 162.
 Præmia. vid. Merces.
 Præputium II, 171. circumcidere II,
 176.
 Præsepe x, 166.
 Præstigiatores, harioli alique im-
 politores VII, 188. 189.
 Prati laus I, 240.
 Precari, imprecari V, 129. 130.
 Privandi Verba & N. V, 103. 104.

INDEX TITULORUM & RERUM.

Probri Nom. Adv. v. 127.
 Procris v. 39.
 Procus, & quam ille ambit III, 34.
 35.
 Prodigiorum interpretes Athenis, eorum munus VIII, 125.
 Prodigus, profundere, prodigaliter, profusio III, 117. 129.
 Promptitudo, Nom. V. & Adv. III, 120. 121.
 Pronuba III, 31.
 Propinare, N. & Verba VI, 30.
 Propinqui, Affines III, 5. 6. 7.
 Propugnacula VII, 120. IX, 14. 15.
 a Ptolemao dicta tribus, VIII, 110.
 Pubes, & quæ proxime supra illam sunt II, 170.
 Publicani VIII, 97. 132. IX, 29.
 eorum Vituperatio IX, 32. 33.
 Laus 33.
 Loca illis destinata IX, 28.
 Publicare bona alicujus VIII, 145.
 Puella II, 17.
 Puer II, 9. Verba & Nom. rei conveniens, item a παις form. II, 19. 20.
 Puer ignifer in sacris VIII, 116.
 Puer qui laminam auri deciduam in templo sustulerat IX, 74.
 Pugil, ejus arma, item Nom. & Verba III, 150.
 Pugnus, a πυγμαί form. II, 147.
 Pulkes, juscula, intrita, moreta VI, 56. usque 62.
 Pulli ferarum quarundam v. 15.
 Pulmo quo spiramus, a πνίω form. II, 219.
 Pulpitum x, 60.
 Pulvinaria x, 38. eorum materia 39. Epith. convenientia 42. 43. vid. 53.
 Purgandi & ablundi vestes Nom. Verba & Instrum. VII, 37. usque 41.
 Purgare domum a quisquiliis VI, 94. x, 28. 29. 30.
 Purgatus a sordibus & scelere I, 25.
 Purum argentum & aurum VII, 98.
 Putei IX, 49.
 Pyrrichus Cretensis IV, 99.
 Pyrrhi Epirotæ canis v. 42.
 ad Pythiam qui proficiscuntur x, 165.
 Pythius VIII, 110.
 Python IV, 84.
 Pyxides x, 168. 180.

Q.

Quadragesima viri Athenis VIII, 100.
 Quadrupedes quæ elui sunt VI, 52. 53.
 Quæstiones convivales VI, 107. 108.
 Quæstores VIII, 97. 114.
 Quæstum genera quæ cum infamia & sordibus sunt conjuncta VI, 128.
 Quingenti viri VIII, 155.
 Quinquaginta viri ib.
 Quinquentio, Nom. & Verba III, 151.
 Quisquilix VI, 94.

R.

Radix, radices agere I, 235.
 Rami frondentes, & nudi I, 236.
 certatum quarundam arborum VII, 147. 150.
 Refugium, N. & Verba VI, 184.
 Reipublicæ fautor & amator III, 65. 67.
 Ejus osor III, 66. vid. Civis.
 Renes II, 220.
 Repente, ex improvise VI, 193.
 Repositoria s. Thecæ suppellectilium x, 10.
 vestium VII, 79. x, 136. usque 139.
 Repudiare uxorem, N. & Verba III, 46. 47.
 Resipiscencia, pœnitentia, N. & Verba VI, 115.
 Respirare II, 76. 77. vid. Pulmo.
 Respondere ad accusationem in iudicio VIII, 57. usque 63.
 Retia v. 36. VII, 179. x, 132. 133. 171.
 Reus variorum scelerum VI, 151. 152. 153. VIII, 68. 69. 133. 134. vicit causam VIII, 74. damnatus VIII, 22.
 Rex Athenis VIII, 90.
 Rex laudabilis I, 40. Contr. 42.
 Reginorum nummus VI, 75. IX, 84.
 Rhodias phiala VI, 96.
 Rhodiorum calcei VII, 88.
 Rhodus VI, 63. 78. 81.
 Ridere, N. V. & Adv. VI, 199. 200. vid. Urbanus.
 Rigare I, 224.
 Rivi III, 103. x, 30.
 Rursus, a πάλιν form. VI, 164.
 Rus I, 221.
 Rustici I, 221. 222. vid. Agricola.
 Rusticorum instrumenta varia I, 245. 251. x, 128. usque 131.

S.

Sacci, petæ VII, 191. x, 64. 151. 152. 161. 172. 179. 187.
 Sacerdotes I, 13. 14.
 Sacra quæ sunt ante prælium I, 162. vascula x, 191. 192. dona I, 28.
 Sacrificantium instrumenta I, 33. x, 65. 66.
 Sacrificare & offerre dona I, 28. N. & Verba 26. 29.
 Sacrificiorum loca I, 8. 9.
 Sacrificium Dianæ &c. VIII, 91.
 Heraclidarum &c. VIII, 107.
 Sacrificuli decem ib.
 Sal VI, 63. 65. 71.
 Salamina navis VIII, 116.
 Salinum x, 169.
 Salsamenta VI, 48. 49.
 Salsamentarii VII, 27.
 Saltatio artificiosa ab ἄρρηστος form. IV, 95. VII, 180. talemque motum & concinnitatem corporis significancia verba IV, 95. 96. 98. Nomina 96. 97. Adverbia 98.
 Saltator, Epith. IV, 96.
 Saltationum modi s. genera IV, 99.
 Saltu qui certat III, 151.
 Salubris locus v. 108. 109. Contr.

109. 110. 111.
 Salutatio, compellatio, blanda & comis, N. Verba & Adv. v. 137. 138. 139.
 Samothrace VI, 67.
 Sanandi Verba & Nom. ab ἰάσθαι & ἀκίσασθαι form. IV, 177.
 Sandapilarum Fabri instrumenta x, 150.
 Sanguis II, 213. ab αἷμα form. II, 215.
 Sanum & firmum esse: sanitas III, 107. sanus 108. sanitatem recuperavit ib.
 Sapores II, 110.
 Sapphus imago in nummo IX, 84.
 Sarabo VII, 193.
 Sardanapali vultus II, 60.
 Sardo v, 26.
 Sarmata VII, 109. corradere VII, 141. 142.
 Sartor & acus VII, 42.
 Satiari, infatiabilis, stomachi cruditas v, 151. VI, 41. usque 44.
 Satis. vide Sufficit.
 Satyri IV, 104. 118. 142.
 Scalæ x, 171.
 Scammonia VI, 67.
 Scamnum, scabellum x, 47. 48.
 Scapulæ II, 133.
 Scaturigines, fontes I, 237.
 Scelsti I, 33. vid. Rei. item Homo nihili.
 Scelus, malitia v. 119. sceleste 120.
 Schola IX, 41. 42. vid. Ludimagister.
 Sciathus VI, 63.
 Scira festum VII, 174.
 Scire, sciens, scientia, scienter IV, 7. 8. IX, 150. 151. 152. vid. Certum.
 Scopuli I, 115.
 Scortator, scorum, scortatio v. 188. 189.
 Scribæ, Notarii VII, 98. 103.
 Scribendi ratio VII, 126.
 Scriptorum Culinariæ rei VI, 71.
 Scriptoria instrumenta x, 57. 58. 59.
 Scyllius urinator VII, 137.
 Scyrus VIII, 81.
 Scytharum velis VII, 70. calcei VII, 88. Gentes IV, 76.
 Sedere, sedes III, 89. 90. 91.
 Seditio, Civium Discordia: Verba VIII, 152. Nomina 153. Adverbia 154. Compescere seditiosos, & illis os obturare 154. 155. Convivere, seditionem probare 155. vid. Civis seditiosus.
 Segeres interierunt I, 53.
 Segnis, segnitates I, 43.
 Seleucus VI, 96. VII, 94.
 Sella VII, 112. 182.
 Sementem facere I, 223.
 Semi, ex gr. ἡμι Composita VI, 160. 161.
 Semina venalia VII, 197.
 Senatores convenerunt VIII, 144. 145. 148.
 Senectus, a γῆρας form. II, 13. 14. 21.
 Senes in Comœdia IV, 119. 143. in Tragœdia IV, 133. 134. 135.

INDEX TITULORUM & RERUM.

Senex, decrepitus II, 12. 13. Epith. & locutiones convenientes 15. 16. 21. Scommata in senes 16.
 Senſum enumeratio, item ab αἰσθητικῆς form. II, 236.
 Sepire I, 225.
 Sepultura, & ritus ibi uſitati III, 102. VIII, 66. 146.
 Seræ I, 77. X, 22. 23.
 Seres, Sericum VII, 76.
 Servi hiſtriones IV, 137. 138. 149. 150. vid. 119.
 Servorum nomina peculiaria apud diverſos populos & regiones III, 83.
 Servus, ſerva III, 74. 76. 77. uſque 82. 125. Servitus, Servilis III, 75. 77. 78. in Servitutum redigere 75. 77. 78. 81. Servos emere 78. 80. 81. Servorum pœnæ 79. a δούλος form. 80. 81. 82.
 Sexui & ætati diverſis convenientia verba II, 19. 20. 21.
 Sicilia v, 75. VI, 63. VIII, 126.
 Sicuti IV, 103. 104. eorum veſtitus VII, 77.
 Sicyoniorum calcei VII, 93. Servi III, 83. Tyranni VII, 68.
 Siglus IX, 82.
 Signa VIII, 69.
 Sileni IV, 104. 118. 142.
 Silentium imperare, linguam alicui compellere VIII, 154. 155.
 Simile v, 157. N. V. & Adv. IX, 130. 131. Diſſimilis IX, 131.
 Simon VII, 205.
 Simul ab ὁμοῦ vel ὁμο form. VI, 155. 156.
 Sindon. vid. Lineæ veſtes.
 Sinistra manus, a σκηνία & δεξιά form. II, 160. 161.
 Sirtius canis v, 42. —
 Sitis, ſitire VI, 31.
 Sobrii; Ebrii, Nom. & Verba VI, 26.
 Socii, confœderati I, 152. vid. Orator.
 Solis ortus; obitus IV, 158.
 Solon aleatorum VII, 205. ejus formula jurisjurandi VIII, 142.
 Sophiſtæ vituperatio IV, 48. 49. 50. 51.
 Sordes abluere I, 25.
 Spartanz virgines VII, 55.
 Spicilegium: qui farmenta & ſpicas colligunt VII, 141. 142.
 Spina dorſi II, 177. 178. 180. a ῥῶτον form. II, 179. 180. a ῥάχης form. II, 136.
 Spirare, a πνέω form. II, 219.
 Splen II, 220.
 Sponſus III, 35. Sponſa 44. 45.
 Sputum: expuere II, 103.
 Spuri & vomitus receptaculum vas x, 76.
 Stabile, firmum VI, 116.
 Stabulum I, 184. 249. IX, 50.
 Stadiorum curſores. vid. ſupra.
 Statuarii I, 12. eorum ars I, 13. VII, 108.
 Statuas Diis erigere & dedicare I, 11. demoliti I, 12.

Stellarum curſus IV, 155. 156. diſtantiæ & figuræ 156. fulgor ib. motus Epith. 156. Ortus 157. Obitus I, 157. 158. enumeratio & diverſitas 159.
 Stercus diverſorum animantium v, 91.
 Sterilis terra; & contra I, 227. Mulier III, 49.
 Sterilium arborum genera I, 234.
 Stipes I, 235.
 Stirps, extirpare VII, 146.
 Stare quietum: Stare; exurgere III, 89. 91.
 Stomachus, via cibi ac potus II, 202. uſque 207.
 Storea x, 43. 166. 172. uſque 78.
 Strabus II, 51. 54.
 Stragula VII, 192. x, 38. 39. 40. 41. 53. 123.
 Strenuus I, 43. III, 120. Verba III. Adverbia ib.
 Strigilis, a στρίγγις form. VII, 179.
 Studioſi instrumenta x, 57. uſque 60.
 Stultus v. 121. N. V. & Adv. ib.
 Stuppa venalis VII, 196.
 Subducere ſeſe clam VI, 194.
 Subligacula x, 168.
 Sublimis, a μίτρες form. IV, 155.
 Sufficit IX, 154. Adv. ib.
 Suffragiis ferendis instrumenta VIII, 123. 124. 141.
 Supellex x, 10. II. 12. 13. 192. ubi ea reponitur x, 10.
 Superbus II, 49. N. V. & Adv. IX, 145. 146. 147.
 Supercilia, eorum motus; nutus II, 49. 50.
 Superſtitioſus I, 21.
 Suppliciorum & pœnarum genera: Multa, a ζῆμις form. VIII, 70. Exilium, a φυγή form. & Verba Syn. ib. Infamiæ nota, ab ἀτιμία, στίξις & στήλη form. 73. Mors, Verba, Nom. perimendi 70. 74. 75. Carnifex, ejuſque instrumenta 71. Vincula, vinciri, in carcerem deduci & compingi 71. 72.
 Surdus II, 82. 83.
 Sus, ab ὄς form. VII, 189.
 Suſpicari VIII, 69.
 Sutores, Coriarii, N. & Verba convenientia VII, 81. 82. 84. Ejuſque instrumenta VII, 84. x, 141.
 Sylvæ, nemora I, 229.
 Symbolum IX, 70. 71. 72.
 Syracuſanorum pecunia IX, 79.

T.

Tacere, celare arcana v, 146. VI, 209. Nom. & Adv. v, 147.
 Talentum IX, 52. ſeqq. vid. Ind. Græcum in Τάλαντον item in Ἀρτικόν & χρυσοῦς, ubi pro ἀργυρίου, corriges χρυσοῦ.
 Tali II, 192.
 Tangere, ab ἀπτεσθαι form. II, 155.
 Tardior & remiſſior equitatio I, 214.
 Tarditas, Adj. & Subſt. I, 43.
 Tarentinorum luxus VII, 76.

Tartellus VI, 63.
 Tectum I, 80. x, 172. 173.
 Telephi cerva v, 76. perſona hiſtrionica IV, 117.
 Temerarius, temeritas, temere III, 134. 135. 136.
 Tempetas maris I, 108. 109. 113.
 Tempetas proſtravit & perdidit fruges I, 53.
 Tempeſtivum, oportunitas, N. V. & Adv. VI, 204. 205.
 Tempia ædificare I, 11. 12.
 Templum præcipuum I, 23. Bacchi VI, 75.
 Temporis nomina I, 54. ſeqq. Adverbia I, 72.
 Tergum II, 177. 178. 180. a τέρων form. II, 179. 180.
 Terra culta VII, 147. 151. ſigulatis x, 185. fugifera I, 227.
 Terrere, minati I, 117. IX, 155.
 Teſtes in judicio VI, 153. VIII, 62.
 Teſtimonium falſum dicere VIII, 30. 31. N. & Verba.
 Texere fiſcellam VII, 207. telam VII, 29. ſeqq.
 Textor VII, 209. ejus instrumenta x, 125. vid. VII, 29. uſque 36.
 Thallo in Sacramento invocabatur VIII, 106.
 Thamyris IV, 141.
 Thargalia VIII, 89.
 Thafiorum nummus IX, 84.
 Theatri partes et ſtructura, quæve huc pertinent IV, 123. uſque 132. IX, 44.
 Thebanorum tibia IV, 75.
 Theramenes VII, 90.
 Thericleum poculum VI, 96.
 Theſeum templum VII, 13.
 Theſeus VIII, 119.
 Theſſalorum calceus VII, 88. Servi III, 83.
 Thracæ VII, 14.
 Thracæ calceus VII, 85. Veſtis VII, 60.
 Thus venale VII, 196.
 Tibia ſitula. vid. Muſica.
 Tibia, pedis II, 190. a τῆβη form. 191.
 Timarchus Nicoelis pater II, 95.
 Timor, metus v, 122. timeo III, 137. v, 122. timens III, 137. v, 123. timendus v, 124. timidus III, 136. v, 124. timide III, 137. v, 123.
 Tinctor, tinctura, N. Verba & Epith. I, 44. VII, 169. 170. vid. Color.
 Tiresſas IV, 116.
 Tolerabile, leve cum Adv. III, 131.
 Tollere, ferre onus IX, 159.
 Tondere a τείρω form. II, 33. VII, 165. tonfor, ejuſque instrumenta II, 32. VII, 165. x, 140. tonſura II, 29.
 Tonitru, tonat I, 118.
 Tonſillæ, & vicina loca II, 201. 202.
 Torrentes, rivi III, 103. Epith.
 Torrere, frigere VII, 180.
 Trabes x, 156. 157.
 Tractoriæ machinæ x, 148.

INDEX TITULORUM & RERUM.

- Tragax vi, 63.
 Tragica vestes vii, 67. vid. Personæ.
 Tranquillitas maris i, 108.
 Trecenti Viri Athenis viii, 100.
 Tres, tria, a τρι comp. vi, 165.
 Tribuendi, solvendi Verba & Nom. v, 163.
 Tribuni viii, 94. 108.
 Tribus, Curia f. Sodalitia Athenis Φυλαί & φρατρίαι iii, 52. 53. viii, 108. usque iii.
 Tributum, qui illud pendit, & qui immunis est viii, 155. 156. 157.
 Triginta Viri Athenis viii, 110. 112.
 Triremes sacrae viii, 116.
 Tristitia, tristis, Verba & Adv. iii, 98. 99.
 Trojae expugnatio viii, 118.
 Trophomus vi, 76.
 Tubæ usus in certaminibus iv, 87. 88.
 Tubicines quidam memorabiles 88. 89. 90. vid. Musica.
 Turba. vid. Multitudo.
 Tympana x, 171.
 Tyrannus i, 42.
 Tyrrenorum tibiae & tubæ iv, 56. 70. 75. 85. 86.
 calcei vii, 92.
 Tyro iv, 141.
 Tyro Herculi adamata i, 45.
 Tyrus vi, 63.
- V.
- Vado, a βαίνω form. ii, 199. 200.
 Variegatus, acu pictus x, 42. 43.
 Vasa x, 13.
 ærea x, 122.
 argentea & aurea x, 174.
 in balneo vii, 166. 167. 168.
 ad calcem faciendum i, 251.
 coquinaria x, 95. vid. Mensa.
 ad ferenda suffragia in iudiciis viii, 16. seqq. x, 61.
 fictilia vii, 197. x, 122.
 quibus recipitur & hauritur aqua x, 31. Vinum vi, 14. 15. 19. x, 70. usque 74.
 recipiendis excrementis, sputo, vomitu x, 44. 45. 76.
 Rusticorum i, 145. 251.
 ubi venalia sunt x, 18. 19. vid. Instrumenta.
 Vates i, 19.
 de Vatribus quæ dici possunt i, 16. 17.
 Vaticinandi facultas i, 19.
 Vaticinati i, 17.
 Vestigal ix, 30. 97. 132. ejus Exactori f. Publicanis ix, 29. horum vituperatio 32. 33. laus 33. loca f. telonia 28. verba rei convenientia 33. 34.
 Vestigalia qui vendunt viii, 99.
 Velox i, 43.
 Velum cubiculi x, 32. 33. 34.
 Venæ ii, 225.
 Venatio. Venator, ab ἄγρα, κυνηγεσία & θήρα form. v, 9. 12. 13. Verba convenientia rei v, 10. 11. vii, 135. Venatoris comites v,
17. Vestes v, 18. Instrumenta & eorum usus v, 22. usque 36. x, 142. Retia tendere, N. & Verba v, 36.
 Vendere, venditor iii, 124. 125. vii, 8, 16. a πώλησιs composita vii, 196. 197. 198. Venalia f. merces iii, 127. vii, 8. 9. 78. Venditio iii, 124. 125. vii, 9. 10. locus ubi id fit iii, 126. vii, 11. x, 18. 19. vendita iii, 125. vii, 9. 10. 14. vendunt vili; caro iii, 125. vii, 10.
 Venenum; antidotum v, 132.
 Veniam, adero, adventus v, 155.
 Venter ii, 207. a γαστήρ form. ii, 168. 175.
 Ventilare i, 225.
 Ventrem exonerare v, 91.
 Vento adverso navigare i, 107. secundo 103. 105.
 Ventus v, 110. 111.
 vehementer & contrarius i, 110.
 Venus aurea vii, 102.
 Ver i, 60. 61.
 Verberare viii, 76. 77. Verbera x, 177. 187.
 Vertebræ ii, 179. 180.
 Vertex, a κορυφή form. ii, 43.
 Vesica ii, 221.
 Vesper i, 69.
 Vespertilio ubera in pectore habet ii, 164.
 Vespillonis instrumenta x, 150.
 Vestes i, 25. vii, 42. usque 46.
 Virorum 47. 48. Utrique sexui communes 48. 49. Mulierum 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. Vestes a Coloribus denominatae Vitorum 55. Mulierum 56. 57. & alia 69. Perfarum Vestes 58. 59. Lydorum ib. Armeniorum. Masaliotarum. Thracum. Babyloniorum. Liburnorum 60. Medorum. Argivorum 61. a regionibus denominatae vii, 77. vid. 59. 60. 61.
 arcendo frigori x, 123. 124.
 Scenica. vid. Histria. item Militum. nec non Venatio.
 Veltiarium f. veltium theca vii, 79. x, 136. usque 139.
 Veltibulum i, 77. 78.
 Veltigia ferarum, Syn. & ab ἔχθος form. v, 11. Epith. & Locutiones aptæ 12.
 Vestigia rotarum vii, 116.
 Vestium partes vii, 62. 68.
 Vexilla in Comædia iv, 119. 150. in Trag. 138.
 Via dux iii, 95.
 Via invia, & contra iii, 96.
 Vici. vid. Urbs.
 Vicini vi, 113. ix, 37.
 Victimæ i, 29. iii, 52. 53.
 Victores certaminum gymnycorum iii, 152.
 Videre, ab ὀρέω form. ii, 54. 55. 59. a θέω form. 55. 56. a βλέπω 56.
 Vimineplexa x, 179. 184. vid. Crates.
 Vincere, debellare ix, 141. Victoria 141. 142.
- Vincula, vincire viii, 71. Vincti ib. item viii, 102.
 Vindemiares vii, 141. 151. Torcular 151.
 Vini haustus, potio, numerus portionum & omnia vi, 30. 100.
 Epitheta ejus Saporem, Patriam, Milturam, & Bonitatem significantia vi, 15. usque 24.
 Vini vasa vi, 14. ubi illa reponuntur 15.
 Vinum i, 248. vi, 25. Potare v, 25.
 Vir ii, 11. 12. verba rei convenientia & ab ἀνὴρ form. ii, 20. 21.
 Virgo iii, 15. vid. Personæ.
 Virtutum nomina iv, 10. qui iis præditi sunt iv, 11. Adverbia id genus ii, 12. Verba 12.
 Vites i, 243.
 Vites curare i, 224. 226.
 Virtutum intellectus & voluntatis enumeratio iv, 13. qui vitis laborant iv, 13. 14. inde form. Adverbia 14. 15. Verba 15.
 Vitricus ii, 27.
 Vituperatio Equi i, 191. 192. 197. 198.
 Imperatoris & Principis i, 42. 179.
 Militis i, 155. 180.
 Oratoris iv, 35. usque 38.
 Sophistæ iv, 48. usque 51.
 Portus i, 100.
 Vide Laus.
 Vituperii Nom. Verba & Adv. i, 150. v, 117. 118. 119. 121. 127.
 Ulcera. vide Morborum genera.
 Umbilicus, ab ὀμφαλός form. ii, 169. 170.
 Umbræ arborum i, 236.
 Unguentum iv, 104. 105. Ungere, unctio 105. a κῦρον form. vii, 177.
 Unguentaria vasa vi, 105. 106. vii, 177. 168.
 ab ἀλαβαστρον form. vii, 177.
 Ungues, ab ὄνυξ form. ii, 146. 161.
 Volo, cupio v, 165.
 Voluptates sectari. voluptas. Voluptarius. item Adv. id genus vi, 185. 188.
 Vomitus receptaculum vas x, 76.
 Vorare, a βιβρώσκω form. vi, 39. a φάγω form. vi, 39. 40. Syn. vi, 42. Vorax vi, 41. 42. Voracitas vi, 42. 43.
 Vox, a φωνή form. Adjectiva ii, 111. Substant. 112. 113. Adv. 113.
 Vocis articulatae definitiones: quomodo ca formetur, quibus instrumentis 114. 115. 116. Vocis diversitas 116. 117. Vocem edere, mittere, a φθέγγεσθαι form. 118.
 Voces animantium quorundam v, 86. 87.
 Urbanitas, Nom. Verba & Adv. v, 161.
 Urcei x, 30. 70.
 Urbs, Civitas ix, 7. Urbem condere ix, 6. 7. Obsidere i, 167. usque 174. Civis ix, 7. Popu-

INDEX TITULORUM & RERUM

Is IX, 8. Quae circum civitatem sunt; & ad eam pertinent: Fines, Terminus, ab ἄρος form. 8. 9. Pagi, a δήρος form. 9. 10. a κάρος form. II, 36. 37. Agri, ab ἀγρός form. 12. Regio circumjacens, a χώρα form. 13. Horti, a κήπος 13. Suburbia, Speculae, Vallum 14. 15. Loca sacra, Coemeteria & alia. Nemora, Pergulae, Stabula 16. 50.

Urbs, ab ἄστυ form. IX, 17. Epitheta significantia ejus situm 17. 19. 20. 22. 23. Aetatem 18. Magnitudinem cum laude 19. Contra. 21. usque 25.

Urbs prospectus versus mare, ubi se offerunt Portus, & alia IX, 34.

Urbs. Moenia, Portae, Plateae Vicini, 35. 36. 37. 38. a κώμη form. 36. 37.

Ædificia publica & privata: sacra & profana IX, 39. usque 47.

Forum IX, 47. & alia usque 50.

Uterus, matrix II, 221. 222. ibique Foetus 223.

Utilitas, lucrum, N. & Verba v, 135. 136.

Utres VII, 192. 193. X, 72.

Vulcani Canis æreus v, 39.

Solemnia VII, 105.

Vulcanus ἀπέρης III, 26.

Vulnera curare IV, 179.

Vultus, a πρόσωπον form. II, 47. 48.

X.

Xanthias, ejus imago VII, 106.

Xerxes μακρόχρη II, 151.

Z.

Zona, hinc form. II, 166.

torrida IV, 158.

frigida IV, 159.

V

JULI

JULII POLLUCIS ONOMASTICUM

Ordine alphabetico digestum : prioribus SEBERI aliorumque
Indicibus longe locupletius atque perfectius.

Numeri majores, sive Romani notant Libros Pollucis ; minores Librorum
segmenta margini adscripta. Quæ vero voces E vel S post se habent,
earundem Epitheta, vel Synonyma ibidem quærenda, indicantur.

ΑΔΑΓΙΑ, quibus utitur Pollux, reperies sub voce Παροιμίαι.

- Α** βαθὲς IV, 161.
 ἀβαθὲς θάλασσα I, 115.
 γῆ I, 227.
 ἀβαθὲς λιμὴν I, 101.
 ἀβάκιοι VI, 90. VII, 203, X, 105.
 150.
 ἀβαξ VI, 90. X, 105. 150.
 ἀβαξ βαλάων VI, 86.
 οὐκ ἀβάρβαρος ψαλλεῖ IX, 49.
 ἀβασάνιστος VI, 143.
 ἀβασανίστως VI, 144.
 ἀβασανίστω προώπων φυσᾶν IV, 68.
 ἀβατον II, 199. 200.
 ἀβατον χωρίον τοῦ ἱεροῦ, I, 9. Ἀβα-
 τα χωρία I, 186.
 ἀβέβαιοι ὑπὸ γῆρας II, 16.
 ἀβέβαιον V, 153. 170.
 ἀβέβαιος VI, 121. βαφῆ I, 144. ἐπι-
 βύτης I, 210.
 ἀβιβλος τόπος I, 8.
 ἀβέλτερος V, 120.
 ἀβελτηρία III, 80.
 ἀβλεμῶς III, 123.
 ἀβλα VII, 204.
 ἀβλας X, 55.
 ἀβλοὶ πᾶλαι I, 181.
 ἀβουλας τύραννος I, 42. στρατηγός I,
 179.
 ἀβρα περίκουρος IV, 151. 153.
 ἀβρόβιος VI, 27.
 ἀβροδίαιτος VI, 27.
 ἀβρότης V, 95.
 ἀβροχος ἢ γῆ διέμεινε I, 53.
 ἀβρύνεσθαι V, 95.
 ἀβρωσία VI, 39.
 ἀβρωτος VI, 39.
 ἀβυρτική VI, 56. 66.
 ἀβυλώσπον χωρίον I, 246.
 ἀγὰ δ' εὐχισθαι V, 129.
 ἀγαθίδες ἀγαθῶν VII, 31.
 ἀγαθὸς VII, 31.
 ἀγαθὸς φαγεῖν VI, 42.
 ἀγαθοῦ δαίμονος VI, 100.
 ἀγαθῶν χυδὴν κειμένον I, 51.
 ἀγαλακτία III, 50.
 ἀγάλακτοι ὄες I, 251.
 ἀγάλατα I, 7.
 ἀγάλατα ἀνασπάσαι I, 12. S.
 ἀγάλατα ἰδρῶσθαι I, 11. S.
 ἀγαλακτοποιεῖν VII, 108.
 ἀγαλακτοποιητικὴ I, 13.
 ἀγαλακτοποιία I, 13. VII, 108.
 ἀγαλακτοποιός I, 12. S.
 ἀγαλακτοργία I, 13. S.
 ἀγαλακτοργικὴ I, 13.
 ἀγαλακτοργοί I, 12.
 ἀγαλακτῶν ἀκρωτηριασμός I, 12. S.
 ἀγαλακτῶν ἀνάστασις I, 11. S.
 ἀγάμαι V, 113.
 ἀγάμητος III, 47.
 ἀγαμίου δικαί III, 48. γραφῆ VIII,
 40.
 ἀγάμος II, 18. III, 46. 47. 48.
 ἀγάμων μνήμα VIII, 66.
 ἀγαυάνκτησις γνώριος VI, 178.
 ἀγαπητὴ θυγάτηρ III, 19.
 ἀγαπητὸς υἱός III, 19.
 ἀγαπητῶς παρατριφόμενος III, 111.
 ἀγαπῶ V, 113.
 ἀγαπόμιμος III, 71.
 ἀγαπωμένη III, 71.
 ἀγαπῶν III, 69.
 οὐκ ἀγαπῶν τὸ ἴσον III, 66.
 ἀγγεῖδιον X, 30.
 ἀγγεῖον X, 30.
 ἀγγεῖον γῆριον VI, 103. VII, 162.
 X, 190. κερήμενον VII, 162. μύ-
 ρων VI, 105. οἰοφόρον VI, 14. X,
 70. ὑδροφόρον VIII, 66. vid. Ind.
 Tit.
 ἀγγελοὶ IV, 94. VIII, 137.
 ἀγγελτικὸν ὄρημα IV, 103.
 ἀγγος μελιτήριον X, 93. χηλιῶν VII,
 172.
 ἀγι προσεχόμενοι I, 32.
 ἀγιν IV, 171. VI, 13.
 ἀγίρειν III, 111. VI, 196. VII, 188.
 ἀγίρεσθαι IV, 45.
 ἀγίρος I, 234.
 ἀγίρων III, 111.
 ἀγιάλασθαι IV, 45.
 ἀγίλοι ἵπποι I, 181. σοφισταὶ IV,
 43.
 ἀγλειαιοκομικὴ VII, 209.
 ἀγλειαιτροφικὴ VII, 209.
 ἐν ἀγλαίαι ὄχηται III, 93.
 κατ' ἀγλαίαι IX, 144.
 ἀγλίη ἵππων I, 181. μαθητῶν IV,
 44.
 ἀγλιστρόφος I, 181.
 ἀγένειος II, 10. 88. IV, 135.
 ἀγένειος Σάτυρος IV, 142.
 ἀγένειος στρατιώται I, 158.
 ἀγνής III, 15.
 ἀγνήης III, 136.
 ἀγεννὴς ἵππος I, 206.
 ἀγίνητον V, 169.
 ἀγινῶς III, 123. 127.
 ἀγερμὸς VII, 188. III, 129. IX, 142.
 ἀγερμὸς ἐμπορίων IX, 143. στρατιῶ-
 ματος I, 176.
 ἀγῆρατον III, 107.
 ἀγῆρατος δόξα, χρόνος II, 14.
 τὸν ἀγῆρα καὶ ἀγῆρα κόσμον II, 14.
 ἀγῆρας τιμῆς II, 14.
 ἀγιον πρᾶγμα I, 33.
 ἀγίαις προσιότες I, 23.
 ἀγκάλαι II, 139.
 ἀγκυλιδαγωγοί II, 139.
 ἀγκυλιδαγωγοὶ ὄνοι VII, 109.
 ἀγκυλίδες II, 139. VII, 109. X,
 173.
 ἀγκυλιδοφόροι II, 139.
 ἀγκυλιδοφόροι ἄνδρες VII, 109.
 ἀγκυλιδοφόρος ἄνθρωπος I, 97.
 ἀγκυλιδοφόρος I, 97. X, 133.
 ἀγκυλιδοφῶν VII, 210.
 ἀγκυλιδοφῶν I, 97. VII, 210. 139.
 ἀγκυλιδοφῶν VII, 198.
 ἀγκυλῆ II, 134.
 ἀγκυλῆς τραχήλου II, 132.
 ἀγκυλιζέειν III, 155.
 ἀγκύλαι νεῆς I, 91.
 ἀγκύλη I, 136. IV, 196. V, 54. VI,
 95.
 ἀπ' ἀγκύλης βάλλιν VI, 109.
 ἀγκυλισσάσαι I, 136. 175.
 ἀγκυραὶ X, 134.
 ἀγκυρα ἱερὰ I, 93. E.
 ἀγκυρας βυλίσσαι I, 103. S.
 ἀγκυρας ἀνιλεῖσθαι I, 104. S.
 ἐπ' ἀγκυρῶν ὤρμισμα I, 103.
 ἀγκυρίζειν III, 155.
 ἀγκυρῶν II, 141.
 ἀγκυρῶν IV, 62.
 ἀγκυρῶν δίφρου I, 143. ὄργανον IV,
 62.
 ἀγκυρῶν ἀρροί, κόδουλοι II, 141.
 ἀγκυρῶν τῶν ἵππων I, 217.
 ἀγκυρῶν ἵππος I, 217.

- ἀγλευκῆς αὐλητῆς IV, 73.
 ἀγλαυτία II, 109.
 ἀγλαυτῆς II, 108. 109. VI, 145.
 ἀγλαυτῆς αὐλητῆς IV, 73.
 ἀγλαυτῆς αὐλῆς II, 108. IV, 73.
 ἀγλαυτῆς VI, 145.
 ἀγλά θυμάτα I, 26.
 ἀγλαυτῆς ἐσθῆς IV, 119.
 ἀγλαυτῆς I, 25.
 ἀγλαυτῆς θεοῦ I, 24.
 ἀγλαυτῆς IV, 9. V, 145.
 ἀγλαυτῆς IV, 209.
 ἀγλαυτῆς VI, 180.
 ἀγλαυτῆς V, 145.
 ἀγλαυτῆς VI, 209.
 ἀγλαυτῆς προσώπων Φυσῶν IV, 68.
 ἀγλαυτῆς σπῆδος θεοῦ I, 6.
 ἀγλαυτῆς V, 145.
 ἀγλαυτῆς VII, 36. X, 125.
 ἀγλαυτῆς IV, 9. 14. V, 104. 145.
 ἀγλαυτῆς ἵπποι I, 182.
 ἀγλαυτῆς V, 103. 145.
 ἀγλαυτῆς IV, 10. V, 104. 142. 145.
 ἀγλαυτῆς IV, 9. 13. V, 104. 141. 145.
 ἀγλαυτῆς V, 150.
 ἀγλαυτῆς III, 63.
 ἀγλαυτῆς προσόντες I, 32.
 ἀγλαυτῆς III, 64. V, 160.
 ἀγλαυτῆς V, 150. VI, 209.
 ἀγλαυτῆς III, 63. V, 159.
 ἀγλαυτῆς V, 145. 160. VI, 209.
 ἀγλαυτῆς VIII, 119.
 ἀγλαυτῆς VIII, 76.
 ἀγλαυτῆς IV, 208.
 ἀγλαυτῆς III, 49.
 ἀγλαυτῆς III, 126. IX, 8. 44. X, 18. 177.
 ἀγλαυτῆς γυναικεία X, 18.
 ἀγλαυτῆς σπειρόπωλις VII, 78.
 ἀγλαυτῆς III, 126.
 ἀγλαυτῆς θεοῦ I, 24.
 ἀγλαυτῆς τέχνη VII, 6. —
 ἀγλαυτῆς Ἑρμῆς VI, 15.
 ἀγλαυτῆς ἐπὶ τῆς ἐπικρατείας οὐσης I, 51. S.
 ἀγλαυτῆς ἐπὶ τῆς ἐπικρατείας VII, 121.
 ἀγλαυτῆς σκευῶν X, 177.
 ἀγλαυτῆς καὶ ἐπὶ τῆς ἐπικρατείας VIII, 66.
 ἀγλαυτῆς μέρος περιουσίας VIII, 20.
 ἀγλαυτῆς οὐκ ἐπικρατείας I, 53. S.
 ἀγλαυτῆς πληθούσης I, 51.
 ἀγλαυτῆς τοῦ σίτου ἀξιοτάτης οὐσης I, 51. S.
 ἀγλαυτῆς III, 126.
 ἀγλαυτῆς III, 127.
 ἀγλαυτῆς III, 127.
 ἀγλαυτῆς III, 126.
 ἀγλαυτῆς τὸν ἐλεύθερον δούλος κατὰ VIII, 88.
 ἀγλαυτῆς ἀποπέμψασθαι I, 33.
 ἀγλαυτῆς ἀφοσιούμενος VIII, 119.
 ἀγλαυτῆς V, 9. IX, 12.
 ἀγλαυτῆς πολιθῆρος V, 13. E.
 ἀγλαυτῆς δικῆ VIII, 57.
 ἀγλαυτῆς ἐν Ἀγλαυτῆσι ὀρνυόμενοι ἔφηβοι VIII, 105.
 ἀγλαυτῆς VIII, 57.
 ἀγλαυτῆς γραφῆ VIII, 88.
 ἀγλαυτῆς κατηγορούμενοι VIII, 54.
 ἀγλαυτῆς VII, 210.
 ἀγλαυτῆς IX, 12.
 ἀγλαυτῆς V, 9. IX, 12. κύων IX, 12.
 ἀγλαυτῆς V, 9.
 ἀγλαυτῆς V, 9.
- ἀγλαυτῆς IV, 116.
 ἀγλαυτῆς οὐδὲ IV, 96.
 ἀγλαυτῆς σὺκα I, 242. θηρία IX, 12.
 ἀγλαυτῆς I, 109. VIII, 14.
 ἀγλαυτῆς I, 241.
 ἀγλαυτῆς V, 139. VI, 125. IX, 12.
 ἀγλαυτῆς πάλος I, 182. ὄνος V, 84.
 ἀγλαυτῆς IX, 32. λιχὺν IX, 193.
 ἀγλαυτῆς VIII, 14.
 ἀγλαυτῆς V, 139. 8, 13.
 ἀγλαυτῆς βαλάντιος τριπλῆς IX, 32.
 ἀγλαυτῆς IX, 12.
 ἀγλαυτῆς ἕκιν IX, 12.
 ἀγλαυτῆς οὐκίτη IX, 12.
 ἀγλαυτῆς I, 221. IX, 8.
 ἀγλαυτῆς I, 221. IX, 12.
 ἀγλαυτῆς ἰμάτιον VII, 48. μέλος IX, 12.
 ἀγλαυτῆς IX, 12. 22.
 ἀγλαυτῆς IX, 12.
 ἀγλαυτῆς IX, 12.
 ἀγλαυτῆς μούσα IX, 12. πόλις IX, 22.
 ἀγλαυτῆς δικαστῆς VIII, 12. συμπάτης VI, 29.
 ἀγλαυτῆς νεανίσκος IV, 146. 147.
 ἀγλαυτῆς διφθέραι X, 175.
 ἀγλαυτῆς ἐπὶ τῆς ἐπικρατείας IX, 12.
 ἀγλαυτῆς ἐπὶ τῆς ἐπικρατείας IX, 12.
 ἀγλαυτῆς I, 221.
 ἀγλαυτῆς Ἄρτεμις V, 13.
 ἀγλαυτῆς Ἄρτεμιδος θεῶν VIII, 91.
 ἀγλαυτῆς διδῶν IX, 12.
 ἀγλαυτῆς Ἄρτεμιδος τίμιος IX, 12.
 ἀγλαυτῆς III, 69. 70. 116. 121.
 ἀγλαυτῆς III, 120.
 ἀγλαυτῆς στρατηγῶν I, 178. κυνηγῆς V, 18.
 ἀγλαυτῆς ἐπὶ τῆς Φυλακῆς III, 115.
 ἀγλαυτῆς III, 121.
 ἀγλαυτῆς ἐπὶ τῆς ἐπικρατείας X, 128.
 ἀγλαυτῆς ἐπὶ τῆς ἐπικρατείας X, 14.
 ἀγλαυτῆς ἐπὶ τῆς ἐπικρατείας IX, 12.
 ἀγλαυτῆς IX, 12.
 ἀγλαυτῆς V, 48.
 ἀγλαυτῆς ἀνάπλεον χερσῶν I, 246.
 ἀγλαυτῆς IX, 35.
 ἀγλαυτῆς κλισίαν I, 28.
 ἀγλαυτῆς IV, 123.
 ἀγλαυτῆς Ἀπόλλων IX, 35.
 ἀγλαυτῆς στρατιῶται I, 158.
 ἀγλαυτῆς I, 59.
 ἀγλαυτῆς III, 48.
 ἀγλαυτῆς III, 47.
 ἀγλαυτῆς III, 48.
 ἀγλαυτῆς III, 111.
 ἀγλαυτῆς VII, 188.
 ἀγλαυτῆς III, 129.
 ἀγλαυτῆς (βόλος) VII, 205.
 ἀγλαυτῆς VII, 188.
 ἀγλαυτῆς III, 150. 155.
 ἀγλαυτῆς ἔπλα I, 133.
 ἀγλαυτῆς πόλις IX, 17.
 ἀγλαυτῆς λιμῆν I, 100.
 ἀγλαυτῆς πόλις IX, 17.
 ἀγλαυτῆς IX, 37.
 ἀγλαυτῆς II, 227.
 ἀγλαυτῆς II, 229.
 ἀγλαυτῆς βασιλεὺς I, 40. στρατηγῶν I, 118.
 ἀγλαυτῆς II, 230.
 ἀγλαυτῆς III, 33.
 ἀγλαυτῆς γαμῶν VI, 175.
 ἀγλαυτῆς VI, 113.
 ἀγλαυτῆς IV, 200.
 ἀγλαυτῆς VII, 95.
- ἀγλαυτῆς V, 157.
 ἀγλαυτῆς VIII, 77.
 ἀγλαυτῆς τριπλῆς IX, 32.
 ἀγλαυτῆς τοῦ Χριστοῦ III, 116.
 ἀγλαυτῆς κόπρου προσφῆρην I, 225.
 ἀγλαυτῆς IX, 48.
 ἀγλαυτῆς οὐδὲ III, 95.
 ἀγλαυτῆς III, 95. X, 55.
 ἀγλαυτῆς III, 95. IV, 42.
 ἀγλαυτῆς VII, 8. IX, 34.
 ἀγλαυτῆς φορτία I, 99.
 ἀγλαυτῆς ἐμβολῆ VI, 176.
 ἀγλαυτῆς οὐδὲ III, 95.
 ἀγλαυτῆς ἐπὶ τῆς ἀρετῆς IV, 39.
 ἀγλαυτῆς I, 150. III, 142.
 ἀγλαυτῆς ἡμεῶν VII, 186.
 ἀγλαυτῆς ἐξέλιπε VIII, 143.
 ἀγλαυτῆς οὐκ ἐπιβληθῶν VIII, 143.
 ἀγλαυτῆς διατιθέμενος III, 140. S.
 ἀγλαυτῆς IV, 91.
 ἀγλαυτῆς ἐπὶ λαμπάδι VIII, 90.
 ἀγλαυτῆς Διονυσιακοῦ, Μουσικῆς III, 142. Μουσικῆς III, 142. ἱεροῦ III, 153. pl. Ἡράκλειος III, 155.
 ἀγλαυτῆς III, 141. 142.
 ἀγλαυτῆς Διονυσιακοῦ III, 142. Γυμναστικῆς III, 142.
 ἀγλαυτῆς ἐπὶ τῆς ἐπικρατείας III, 147. pl.
 ἀγλαυτῆς III, 141.
 ἀγλαυτῆς III, 141. 153.
 ἀγλαυτῆς III, 141.
 ἀγλαυτῆς III, 141. VI, 181.
 ἀγλαυτῆς σάλπιγγος IV, 91.
 ἀγλαυτῆς IV, 34. IX, 142.
 ἀγλαυτῆς III, 141. 143. 144.
 ἀγλαυτῆς ἵπποι I, 181.
 ἀγλαυτῆς ἀνακρητῆν IV, 91.
 ἀγλαυτῆς ἀνακρητῆν IV, 93.
 ἀγλαυτῆς IV, 141. V, 15. III, 149.
 ἀγλαυτῆς τοῦ διαύλου III, 147.
 ἀγλαυτῆς σάλπιγγος IV, 89.
 ἀγλαυτῆς III, 141.
 ἀγλαυτῆς III, 145.
 ἀγλαυτῆς III, 141.
 ἀγλαυτῆς III, 140.
 ἀγλαυτῆς III, 140. S.
 ἀγλαυτῆς III, 141.
 ἀγλαυτῆς III, 141.
 ἀγλαυτῆς III, 140. S.
 ἀγλαυτῆς III, 140. S.
 ἀγλαυτῆς VIII, 103.
 ἀγλαυτῆς ἐπὶ τῆς ἀρετῆς IV, 39.
 ἀγλαυτῆς II, 140.
 ἀγλαυτῆς II, 63.
 ἀγλαυτῆς II, 63.
 ἀγλαυτῆς Dual. II, 64.
 ἀγλαυτῆς VII, 99.
 ἀγλαυτῆς πάλος I, 182. ἵππος I, 198.
 ἀγλαυτῆς ἐπὶ τῆς ἐπικρατείας VI, 42. 175.
 ἀγλαυτῆς ἵπποι I, 181.
 ἀγλαυτῆς VI, 41.
 ἀγλαυτῆς ναῦς I, 121.
 ἀγλαυτῆς V, 125.
 ἀγλαυτῆς III, 135. V, 125.
 ἀγλαυτῆς V, 65.
 ἀγλαυτῆς III, 135. V, 125.
 ἀγλαυτῆς VI, 102.
 ἀγλαυτῆς ῥήτωρ VI, 191.
 ἀγλαυτῆς ἐπιθυμίας III, 24.
 ἀγλαυτῆς III, 22.
 ἀγλαυτῆς III, 22.
 ἀγλαυτῆς III, 24.
 ἀγλαυτῆς III, 22.

αἶγες μηκάδες V, 87.
 αἶγῃ IV, 118. X, 131.
 Αἶγῃς φυλή VIII, 110.
 αἶγῃλια VIII, 185.
 αἶγυαλοὶ τραχεῖς I, 115.
 αἶγυαλός I, 99. IX, 28.
 ἐπ' αἶγυαλοῦ στήσασθαι τὴν ναῦν I, 104.
 αἶγυβος μάλλον ἢ ἀστυκὴ πύλις IX, 23.
 αἶγυδες V, 100.
 Αἶγυδρεῖς (ἢ φυλὴ) VIII, 109.
 αἶγυα IV, 90.
 Αἶγυαία δραχμὴ IX, 76.
 Αἶγυαῖον τάλαντον IX, 86.
 Αἶγυαῖος ὄβαλός IV, 173.
 αἶγυς V, 16.
 αἶγυς ἀμφιδασεία X, 38.
 αἶγυλη III, 72. IV, 155. V, 100.
 αἶγυλην ἀφίεντες ὀφθαλμοὶ II, 63.
 Αἶγυπτία λίθος VII, 100. σταφυλὴ VI, 82.
 Αἶγυπτία ταρίχη VI, 48.
 Αἶγυπτιον μύρον VI, 104. γάρδον ib. λίρον V, 26.
 Αἶγυπτιος κύματος IV, 198.
 Αἶγυπτιῶν τάλαντον IX, 86.
 αἶγῶν φωναὶ V, 87.
 αἰδοῖσθαι εἰδὸς τελώνης IX, 33.
 αἰδῶν V, 169.
 αἰδοῖα II, 174.
 περὶ τὰ αἰδοῖα τρήσεις
 αἰδοῖον II, 171. ἀνδρῆϊον X, 143.
 αἰδοῖον, τύλος II, 176. κτεῖς II, 74.
 αἰδοῖον βάλαντος II, 71. ὄρχεις II, 172.
 δίδυμοι ib. ἐπιδῆρις II, 174. κευ-
 λός II, 171. παραστάται II, 174.
 ταῦτος II, 173.
 τῆς αἰδοῦς χροῖα ὑποφαίνομενος κερταῖα II, 87.
 τῶν αἰθέρων ἀμιλλωμένη πόλις IX, 20.
 αἰθουσα, (ἢ αὐλὴ) I, 77.
 δι' αἰθρίας ἀκριβοῦς πλεῖν I, 105.
 αἰθρῖον χωρίον V, 109.
 αἰθρῖος λέβητες IX, 168.
 αἰκία VIII, 79.
 αἰκίας δική VI, 154. VIII, 131.
 αἰκίζομενος VIII, 77.
 αἰκίσσασθαι VIII, 76.
 αἰκίσματα VI, 182.
 αἰκισμὸς VIII, 79.
 αἰκιστικὸς VIII, 75.
 αἰκιστικῶς VIII, 76.
 αἶμα II, 215. IV, 192.
 αἶμα ἐμμητιον II, 222. ἐμφύλιον VIII, 110.
 αἶμα ἐμῶν II, 215.
 αἶμα ἐστὶν ἡ ψυχὴ II, 226.
 αἶμα ἱερῶν X, 65.
 αἶμα σχάσαι II, 215.
 τὰ αἶμα τόπος τοῦ ἡγεμονικοῦ II, 226.
 αἶμαξαι II, 215.
 αἶμασιὴν περιλάσσειν I, 225.
 αἶμασιὴν τοῦς βαμνός I, 27.
 αἶμασιόντα θύματα I, 26.
 αἶμασιων II, 215.
 αἶματιήρον ib.
 οἱ ἐν αἶματι III, 5.
 οἱ ἐφ' αἶματι διακόμηνται VIII, 125.
 αἶματι προσεχόμενος VIII, 134.
 ἡ αἶματία VI, 60.
 εἰ πρὸς αἶματος III, 5.
 αἶματιος μεστός VIII, 134.
 τοῦ αἶματος βάπταν ἀν' μεταδῆσθαι τῶν
 χρημάτων, (αὐτὰ ῥυπαρὸς) III, 115.

αἶματιώδης II, 215. IV, 180.
 αἶματιώδης χροῖα ὀφθαλμοῦ II, 70.
 αἶμαρράγον IV, 198. 202.
 αἶμαρρῆσις IV, 186.
 αἶμαρρῆσις ib.
 αἶμαρρῆσις IV, 202.
 αἶμαρρῆσις VI, 187.
 αἶμα φράτριος III, 52.
 Αἶματικαὶ τρίγλαι VI, 63.
 Αἶματιος τόμος IV, 65.
 Αἶματιος ἀρμονία ib.
 αἶματιος IV, 180.
 αἶματιόν I, 250. VII, 185.
 αἶματιόλια I, 249. VII, 185.
 αἶματιόλιος VII, 185.
 αἶματιόλιος I, 249.
 αἶματιόλιον μούσα IX, 12.
 ὁ αἶματιός VII, 39.
 αἶματιός προσβευτής VIII, 55.
 αἶματιός ἀριστιόνη VII, 124.
 αἶματιον V, 10. II. μασχάλην VI, 26.
 αἶματιον ἀπὸ γῆς I, 103.
 αἶματιός V, 11.
 αἶματιός VI, 11. IX. 145.
 αἶματιός VIII, 73.
 αἶματιός διαίτησάν VIII, 89. 136. φρου-
 ριον VI, 179.
 αἶματιός VIII, 44.
 αἶματιός ἀντιγραφῆς VIII, 98. παῖς
 VIII, 116.
 αἶματιός IX, 147. εἶδος I, 109.
 αἶματιόν κούριον X, 114.
 αἶματιον τὰ ἐμπροσθεν σκέλη ταχίως, τὰ
 δὲ ὕψιστον προσεχόμενος ἵππος I,
 211. 216.
 αἶματιον ὄρθον τὸν αὐχίνα ἵππος I, 218.
 ὁ αἶματιός τῶν ἑφῶν II, 49.
 αἶματιός I, 236.
 αἶματιός ibid.
 αἶματιός καθάρματα ib.
 αἶματιός ib.
 αἶματιός ib.
 αἶματιός ib.
 αἶματιός I, 162.
 αἶματιός VI, 180.
 τὰ αἶματιότα πικροῦς VI, 127.
 τὰ αἶματιότα ἐπιπύνη VIII, 80.
 τὰ αἶματιότα πόλιος μέρη IX, 48.
 αἶματιός V, 127.
 αἶματιός V, 61.
 αἶματιός III, 113. VI, 191.
 αἶματιός πρόσον VI, 133.
 αἶματιός III, 113.
 αἶματιός III, 112. ῥήτωρ VI, 191.
 αἶματιός IX, 32.
 αἶματιός II, 120.
 αἶματιός VI, 123. 126. VIII, 80.
 αἶματιός VIII, 81.
 αἶματιός II, 129. VIII, 80.
 αἶματιός VIII, 81.
 αἶματιός VIII, 80.
 αἶματιός VI, 126.
 αἶματιός VI, 123.
 τῶν αἶματιότων καλὰ οὐ διακρίνων V,
 131.
 αἶματιός IV, 32.
 αἶματιός V, 127.
 αἶματιός VI, 132.
 αἶματιός IV, 33. V, 127.
 εἰς αἶματιόν τὸ σῶμα ἐκδιδάσκω VI,
 127.
 αἶματιός περιβαλεῖν IV, 32.
 αἶματιός τις πρόσεται αὐτῷ III, 114.
 αἶματιός τῶν συνότων V, 162.
 αἶματιός οὐδὲν ἢ ἄλημα πρόσεται

III, 112.
 αἶματιός οὐδὲν ῥήμα VIII, 81.
 αἶματιός τὸ σῶμα V, 127.
 αἶματιός IV, 42.
 αἶματιός παρὰ τῶν θεῶν τὰ ἀγαθὰ I, 26.
 αἶματιός VII, 13.
 αἶματιός IV, 47.
 αἶματιός III, 138. VIII, 30. 67.
 ὁ ἐν αἶματιός VIII, 120.
 αἶματιός φόνου VIII, 120.
 οἱ ἐν αἶματιός ἀπίχωνται VIII,
 90.
 αἶματιός διουτέρου ἱκουσίου προσλαβῶν
 VIII, 120.
 αἶματιός ἐπάγειν III, 138.
 αἶματιός VIII, 30.
 αἶματιός III, 30. 138.
 τῶν αἶματιότων ἀπὸ τῶν VIII, 68.
 αἶματιός III, 138.
 αἶματιός VIII, 67.
 αἶματιός ib.
 Αἶματιός ἀκόντιον I, 149.
 αἶματιός λαβῆς ναῦς I, 124.
 αἶματιός I, 166.
 αἶματιός X, 143. δόρατος I, 136.
 αἶματιός IV, 55. 131. κατὰ σκηνὴν IV,
 127.
 αἶματιός τοὺς πόδας ἐγκλιζο-
 τα ἵππων I, 215.
 αἶματιός X, 57. δι' ὀχημάτων X, 51.
 αἶματιός ἑτέρου ποδός IX, 121.
 ὁ αἶματιός τῶν ἑφῶν II, 49.
 ἀκαθάρτοι I, 32.
 ἀκαθάρτοι ἕλκος IV, 190.
 ἀκαθάρτοι VI, 126.
 ἀκαθάρτοι πάντα θρωπῆς I, 32.
 ἀκαθάρτοι VI, 30. τυρμῆς I, 42. ἵ-
 ππος I, 198.
 ἀκαθάρτοι τὸν θυμὸν εὖ V, 79.
 ἀκαθάρτοι VI, 204.
 ἀκαθάρτοι ib.
 ἀκαθάρτοι ib.
 ἀκαθάρτοι V, 119.
 ἀκαθάρτοι ib.
 ἀκαθάρτοι ib.
 ἀκαθάρτοι IV, 153.
 ἀκαθάρτοι VI, 51.
 Αἶματιός φυλὴ VIII, 110.
 ἀκαθάρτοι VI, 46. ῥάβδου II, 180. κω-
 φῆς VIII, 37.
 ἀκαθάρτοι ἑφῶν VI, 51.
 ἀκαθάρτοι I, 247. VI, 54.
 ἀκαθάρτοι χωρίον I, 246.
 ἀκαθάρτοι ἀναπλεῖν χωρίον I, 246.
 ἀκαθάρτοι II, 33. V, 100.
 ἀκαθάρτοι κερτός II, 33.
 ἀκαθάρτοι πλοῦς ib.
 Αἶματιός σφιδάκη I, 149.
 ἀκαθάρτοι δένδρα I, 234.
 ἀκαθάρτοι I, 52.
 ἀκαθάρτοι γῆ I, 127.
 ἀκαθάρτοι ἑφῶν I, 150. 151.
 ἀκαθάρτοι V, 125.
 ἀκαθάρτοι ib.
 ἀκαθάρτοι V, 119. X, 15.
 ἀκαθάρτοι VI, 121. 129.
 ἀκαθάρτοι I, 82. VIII, 93. X, 166.
 ἀκαθάρτοι I, 91.
 ἀκαθάρτοι δύναμις I, 155.
 ἀκαθάρτοι ἑφῶν III, 86.
 ἀκαθάρτοι IX, 89.
 ἀκαθάρτοι Ἀπόλλων II, 35.
 ἀκαθάρτοι ἢ ἑλίαι ἑλαφος V, 76.
 ἀκαθάρτοι IV, 77. VIII, 42.
 ἀκαθάρτοι IV, 77.

ἀκίσταί VII, 42.
 ἀκίστης IV, 177.
 ἀκίστρια VII, 42.
 ἀκίφαλος μύθος II, 43.
 ἀκίρται III, 107. χαρίων V, 108.
 ἀκίρτατος III, 108. χρυσός VII, 98.
 ἀκίρτατος ἀπαρτία X, 19.
 ἀκίρτατοι ἐπίοντες VIII, 139.
 ἀκίρτατοι πόλεμοι ib.
 ἀκίρτατοι πολέμοι χερμαίνοι ἐχθροί I, 151.
 ἀκίρτατος πόλεμος IV, 93.
 ἀκίρτατος πολέμος υπέργοντες ἐχθροί I, 151.
 ἀκίρτατος πολεμούντες ἐχθροί ib.
 ἀκίρτατος ἀργύριον III, 86.
 τὰς ἀκίρτας ἐπ' ἔχριον οἱ ἄρμεις I, 138.
 ἀκίρτος βίβλος I, 137. VII, 158.
 ἀκίρτος ὄγκος I, 137.
 ἀκίρτατος X, 133.
 ἀκίρτατος X, 144.
 ἀκίρτατος I, 138.
 ἀκίρτατος λιμὴν I, 100. πλοῦς I, 105.
 ἀκίρτατος ἀστρα IV, 156.
 ἀκίρτατος ἴστικον III, 89.
 τοῦ ἀκίρτατος μένιν ἀμύλλα IX, 115.
 ἀκίρτατος IX, 110. 115.
 ἀκίρτατος VI, 116.
 ἀκίρτατος ἀπόστατος X, 44.
 ἀκίρτατος ἴστιν III, 89.
 ἀκίρτος βίβλος I, 137.
 ἀκίρτατος II, 64.
 ἀκίρτατος εἶναι V, 160.
 ἀκίρτατος V, 159.
 ἀκίρτατος V, 160.
 ἀκίρτατος VI, 197.
 ἀκίρτατος ib.
 ἀκίρτατος γινώσκται τῶν πατρῶων VIII, 145.
 ἀκίρτατος VI, 12.
 ἀκίρτατος I, 41. δικαστής VIII, 10.
 ἀκίρτατος VIII, 11.
 ἀκίρτατος στήριξις VII, 31.
 ἀκίρτατος I, 230. II, 20.
 ἀκίρτατος τῆ δόξῃ V, 159.
 ἀκίρτατος βότρυς I, 243. στρατιώ-
 ται I, 177.
 ἀκίρτατος ἔταυς I, 59. σίτου I, 180.
 ἀκίρτατος σὺν II, 18. πόλις IX, 23.
 ἀκίρτατος δυνάμεις I, 155.
 ἀκίρτατος II, 11. καρπὸς I, 237.
 ἀκίρτατος τῆ δόξῃ V, 158.
 ἀκίρτατος δόξῃ ib.
 ἀκίρτατος ξίφους I, 136. VII, 157.
 οἱ ἐν ἀκίρτατος στρατιώται I, 177.
 ἐν ἀκίρτατος ὦν νῆος II, 10.
 περὶ σίτου ἀκίρτατος I, 61. 180.
 ἀκίρτατος X, 147.
 ἀκίρτατος VII, 106.
 ἀκίρτατος X, 147.
 ἀκίρτατος VII, 48. 64.
 ἀκίρτατος σῦρα X, 64.
 ἀκίρτατος VII, 37.
 ἀκίρτατος II, 179.
 ἀκίρτατος II, 81.
 τὰς ἀκίρτας ἐπιλαμβάνειν VIII, 155.
 ἀκίρτατος II, 81. 236.
 τὴν ἀκίρτατος ἐμπειλήσθαι II, 82.
 ἀκίρτατος πόρος σκολιός II, 84.
 ἀκίρτατος τέρψις VI, 178.
 ἀκίρτατος V, 143. VIII, 135.

ἀκίρτατος II, 221.
 ἀκίρτατος IV, 13. VI, 189.
 ἀκίρτατος ρουβητῆσαι IV, 39.
 ἀκίρτατος πλῆα πόλις IX, 21.
 ἀκίρτατων VI, 188.
 ἀκίρτατος τὴν γνάθον ἔπκος I, 198.
 ἀκίρτατος τύρηνος I, 42. κίρτατος VI, 126.
 ἀκίρτατος κλάδοι I, 236.
 ἀκίρτατος τὴν κεφαλὴν II, 26.
 ἀκίρτατος X, 147.
 ἀκίρτατος VII, 107.
 ἀκίρτατος ἀπὸς II, 86.
 ἀκίρτατος V, 132.
 ἀκίρτατος V, 19. 20. 23. 78. X, 141. 143.
 ἀκίρτατος ἰσφαιραμένη I, 212.
 τὰ ἀκίρτατος μελίως ἔσται V, 26.
 ἀκίρτατος πῆλαι, στρίψαι, ἀφῆσαι I, 175.
 ἀκίρτατος πλατύλοχα VII, 157.
 ἀκίρτατος στρίψαι V, 20. E.
 ἀκίρτατος I, 215.
 ἀκίρτατος ἰσπισκοπῶντα σὺν φῶρῃ I, 215.
 ἀκίρτατος I, 136. Αἰτωλικὸν I, 149.
 ἀκίρτατος I, 175.
 ἀκίρτατος I, 136.
 ἀκίρτατος X, 143.
 ἀκίρτατος III, 151.
 ἀκίρτατος VI, 41.
 ἀκίρτατος πλῆα πόλις IX, 21.
 ἀκίρτατος πόλις ib.
 ἀκίρτατος τὴν κεφαλὴν II, 26.
 οἱ τοὺς ἀκίρτατους ἔργοντες VIII, 131.
 ἀκίρτατος II, 81.
 ὁ ἀκίρτατος κακῶς δὲ ἀκίρτατος VIII, 81.
 ἀκίρτατος φῶναι VIII, 118. 120.
 ἐπ' ἀκίρτατος φῶναι κίρτατος VIII, 125.
 ἀκίρτατος II, 81. 82. VI, 182.
 ἀκίρτατος II, 82.
 τὰ ἀκίρτατος προκαταλαβῆναι I, 172.
 ἀκίρτατος I, 187.
 ἀκίρτατος κατήναι I, 115. E.
 ἀκίρτατος θεοὶ IX, 40.
 ἀκίρτατος νῆος I, 121.
 ἀκίρτατος I, 157.
 ἀκίρτατος IV, 13.
 ἀκίρτατος II, 154.
 ἀκίρτατος κύνες V, 64.
 ἀκίρτατος τῶν κηρῶν ναῦται I, 116.
 ἀκίρτατος οἶνος VI, 42.
 ἀκίρτατος IV, 14.
 ἀκίρτατος βαφῆ I, 44. χεῖρ II, 154.
 ἀκίρτατος γλώττα VI, 146.
 ἀκίρτατος γλώττης VIII, 80.
 ἀκίρτατος δια τὸ γῆρας II, 15.
 ἀκίρτατος στρατηγός I, 179.
 ἀκίρτατος τὴν γλώτταν VI, 146.
 ἀκίρτατος τύρηνος τῶν ἠδονῶν I, 42.
 ἀκίρτατος τῶ χεῖρι VIII, 77.
 ἀκίρτατος I, 24.
 ἀκίρτατος VI, 25.
 ἀκίρτατος ἀργύριον III, 86. χαρίων V, 109.
 ἀκίρτατος σκάσαι VI, 23.
 ἀκίρτατος VI, 20.
 ἀκίρτατος ib.
 ἀκίρτατος VI, 20. 25.
 ἀκίρτατος οἶνος VI, 23. 99.
 ἀκίρτατος οἶνος VI, 24.
 ἀκίρτατος X, 70.

ἀκίρτατος VI, 99.
 ἀκίρτατος τῶν ἠδονῶν τύρηνος I, 42.
 ἀκίρτατος ἔχρει II, 21.
 ἀκίρτατος V, 152.
 ἀκίρτατος VI, 150. VIII, 11.
 ἀκίρτατος ῥήτορος IV, 22.
 σὺν ἀκίρτατος VI, 141.
 ἀκίρτατος σπλίται I, 130.
 ἀκίρτατος ἀργύριον III, 86.
 ἀκίρτατος ζυγοῦ τὴν ῥοπήν δικαστῆς VIII, 10.
 ἀκίρτατος ζυγοῦ πρὸς τὸ δίκαιον βασιλεὺς I, 41.
 ἀκίρτατος πληρωματα ἠδῆς I, 121.
 ἀκίρτατος III, 115.
 ἀκίρτατος ῥήτωρ IV, 20. VI, 149.
 ἀκίρτατος χρυσός VII, 98. δικαστῆς VIII, 10.
 ἀκίρτατος V, 152.
 δι' ἀκίρτατος αἰθρίας πλῆν I, 105.
 ἀκίρτατος IV, 25. VI, 150. VIII, 11.
 τοῦ λίαν ἀκίρτατος πρῶτος IX, 33.
 ἀκίρτατος συναρμύστειν VII, 119.
 ἀκίρτατος IV, 24.
 ἀκίρτατος VI, 143.
 ἀκίρτατος IV, 161.
 ἀκίρτατος IX, 21.
 ἀκίρτατος τῶν πνευματῶν ὄντων I, 110.
 ἀκίρτατος VI, 144.
 ἀκίρτατος II, 82.
 ἀκίρτατος IV, 45.
 τὴν ἀκίρτατος κίρτατος ἐντελεῖ IV, 46.
 ἐμμισθὸν ib.
 ἐν τέλει ib.
 ἀκίρτατος IV, 44.
 ἀκίρτατος ib.
 ἀκίρτατος I, 30. II, 161.
 ἀκίρτατος I, 213.
 ἀκίρτατος II, 161.
 ἀκίρτατος ib.
 ἀκίρτατος I, 91.
 ἀκίρτατος II, 28.
 ἀκίρτατος II, 137. 161.
 ἀκίρτατος διέφθα VI, 52. 59.
 ἀκίρτατος VI, 125.
 ἀκίρτατος II, 169.
 ἀκίρτατος IX, 40.
 ἐν ἀκίρτατος ἐκίρτατος οἱ ἀκίρτατος VIII, 128.
 ἀκίρτατος ἐκίρτατος πόλις IX, 20.
 ἐν ἀκίρτατος ἀκίρτατος οἱ θεομοτίται VIII, 86.
 ἀκίρτατος VIII, 132. IX, 40.
 ἀκίρτατος II, 171.
 ἀκίρτατος ib.
 ἀκίρτατος II, 80.
 ἀκίρτατος I, 146.
 ἀκίρτατος I, 86.
 ἀκίρτατος VII, 94.
 ἀκίρτατος II, 161.
 ἀκίρτατος II, 161.
 ἀκίρτατος VII, 106.
 ἀκίρτατος II, 161. X, 147.
 ἀκίρτατος III, 150.
 ἀκίρτατος II, 153.
 ἀκίρτατος II, 161. III, 150. 153.
 ἀκίρτατος I, 146.
 ἀκίρτατος II, 214. VI, 124.
 ἀκίρτατος II, 214.
 ἀκίρτατος IV, 195.
 οἱ ἀκίρτατος IV, 44.
 ἀκίρτατος II, 140. 161.
 ἀκίρτατος ἀκίρτατος V, 29.
 ἀκίρτατος II, 137.

ἀλύπητον III, 98.
 ἀλύπητος III, 98.
 ἄλυπος III, 98. 108.
 ἄλυπος πλάσι I, 105. πόλις IX, 23.
 ἄλυπος III, 98.
 ἄλυσις III, 98.
 ἀλύσις VII, 96. X, 146.
 ἐξ ἀλύσιον θώρακες I, 135.
 ἀλύσιον X, 167.
 ἀλυσις X, 167.
 ἀλυσιτελής V, 136.
 ἀλυσιάζειν X, 33.
 ἄλυτον V, 169. VI, 116.
 ἄλυτος σπῆς X, 83.
 ἄλυχος VII, 178.
 ἀλφίτα I, 247. VI, 32. 78. 94. VII, 21.
 ἀλφίτα μάρτιν VII, 22.
 ἀλφίτα δέυσασθαι VI, 37.
 ἀλφίταμοιβός VII, 19.
 ἡ ἀλφίτια VII, 18.
 τὰ ἀλφίτια III, 78.
 ἀλφίτιον VII, 19.
 ἀλφίτιος VII, 118.
 ἀλφίτιον ἀγγύσιον X, 179.
 Ἀλφίτια VI, 36.
 ἀλφίτομάντις VII, 188.
 ἀλφίτοποία VII, 18. VI, 37.
 ἀλφίτοπληθῆρι VI, 37.
 ἀλφίτοσιτιῶν VI, 37.
 ἀλφῆς λευκός καὶ μέλας IV, 193.
 ἀλῶν τρεῖς ἡμιόμοια X, 169.
 ἀλῶναι ξενίας III, 57.
 ἀλῶντοι οἰκέται VII, 14.
 ἀλωπεκῆς ὄσφυν II, 185.
 Ἀλωπεκῆς σταφυλή VI, 82.
 ἀλωπεκῆ V, 16.
 ἀλωπεκία IV, 192.
 ἀλωπεκιδίς V, 15.
 ἀλωπεκιδῆς κύνης V, 38. 40.
 ἀλωπεκῶν φωνή V, 88.
 ἀλωπῆξ Τευμάσια, ἀλπητος V, 39.
 ἄλωις VI, 94. X, 29.
 ἄλωις ὀφθαλμοῦ II, 71.
 ἀλώσιμον τείχος I, 172.
 ἀλώσιμος VIII, 73.
 ἄλωσις Τρίαις VIII, 118.
 Ἀμαζονική πέλιθ I, 134.
 Ἀμαζόνος ζωστήρ VII, 68.
 ἀμαθῆνιν IV, 15. V, 145.
 ἀμαθῆς IV, 14. V, 145.
 ἀμαθῆς τῶν στρατιωτικῶν I, 179.
 ἀμαθία IV, 12. V, 145.
 ἀμαθῶς IV, 14. V, 145.
 ἀμαλαί I, 222.
 ἀμαλῶδες I, 222.
 ἀμάντιυτοι τῶν ἰχνῶν κύνης V, 63.
 ἀμαξία IV, 25. X, 33. 128.
 ἀμαξία X, 51.
 ἀμαξία σκυαγωγῶν X, 14.
 ἀμαξήλατος I, 220. ὁδοὶ IX, 37.
 ἀμαξήλατος ὁδός III, 96. IX, 37.
 πόλις IX, 19.
 ἀμαξήποδες I, 253.
 ἀμαξῆς ῥυμός X, 157. μέρη X, 128.
 ἀμαξίον μικρὸν X, 168.
 ἀμαξίς X, 168.
 ἀμαξίται ὁδοὶ XIII, 96. IX, 37.
 ἀμαξοπηγῆν VII, 115.
 ἀμαξοπηγῆς VII, 115.
 ἀμαξοτροχία VII, 116.
 ἀμαράς III, 103. X, 30.
 ἀμαρακῆς VI, 104.
 ἀμαραν βαθύναι I, 224.
 ἀμαραντον I, 229.

ἀμαρυγαί II, 46.
 ἀμαυρά γράμματα V, 150.
 ἀμαχίαι X, 89.
 ἀμαχοὶ ἄνδρες I, 157.
 ἀμαχος στρατηγός I, 178.
 ἐκ τῆς ἀμαχου ἡλικίας II, 11.
 ἀμαχῶς I, 157.
 ἀμαβάται I, 220.
 ἀμβλεία γυνία IV, 160.
 ἀμβλείς στρατιῶται I, 158.
 ἀμβλίσκειν II, 7. IV, 208.
 ἀμβλογώνιον IV, 161.
 ἀμβλύ βλέμμα I, 192.
 ἀμβλύ ὄραν II, 59.
 ἀμβλύται II, 7.
 ἀμβλύς I, 43. III, 122.
 ἀμβλύς ἵππος, στρατηγός I, 179.
 ἀμβλυσκάνειν III, 49.
 ἀμβλύτης III, 122. IX, 137.
 ἀμβλυπία II, 51. IV, 185.
 ἀμβλυπῶς II, 51.
 ἀμβλυπῶν II, 51.
 ἀμβλυπῶται IV, 185.
 ἀμβλυπῶται ὁ λαγῶς V, 69.
 ἀμβλυπῶν Φάρμακον II, 7. IV, 208.
 ἀμβλωμα II, 7.
 ἀμβλώσαι II, 7.
 ἀμβλωσις II, 7.
 ἀμβολα I, 91.
 ἀμβολῆς γῆ VII, 100.
 Ἀμβρακίδης VII, 94.
 ἀμβωνες VI, 97.
 ἀμείβειν VII, 8.
 ἀμείβεσθαι VI, 187.
 ἀμείβεσθαι χάριν V, 142.
 ἀμείλικτον ἴον V, 48.
 ἀμείλικτος V, 139. VI, 125.
 αἱ ἀμείνους ἰσθῆτες VII, 78.
 ἀμείψαι ἰσθῆτα VII, 44.
 ἀμείλγειν I, 250.
 ἀμείλια I, 159. III, 122.
 ἀμείλιον III, 123.
 ἀμείλις στρατιῶται I, 158.
 ἀμειλησία I, 159.
 ἀμειλητοὶ στρατιῶται I, 158.
 ἀμειλητής I, 159.
 ἀμείλις III, 122. IV, 57. VI, 142.
 ἀμείλις φωνή II, 117. στρατηγός I, 79.
 ἀμείλια I, 159.
 ἀμείλις I, 159. III, 123. IV, 57. VI, 144.
 ἀμειπτός III, 139.
 ἀμειπτός III, 139.
 ἀμειπῶν VI, 76.
 ἀμειργῆν I, 225.
 ἀμειριστον IV, 176.
 ἀμετάβλητον VI, 116.
 ἀμετάγνωστον VI, 116.
 ἀμετάθετα ἄστρον IV, 156.
 ἀμετακίνητον V, 169.
 ἀμετάστατον V, 169. VI, 116.
 ἀμεταχειρίστων τῶν κοινῶν II, 150.
 ἀμειρητον III, 88.
 ἀμετρία IV, 167.
 ἀμετροσπῆς VI, 146.
 ἀμετροί VI, 167.
 ἀμετρον IV, 166. 167.
 ἀμετρον πνεῦμα I, 118.
 ἀμετρος VI, 146. τελευτής IX, 32.
 ἀμετρος τὴν ὄργην VI, 124.
 ἀμέτρως λέγειν V, 167.
 ἀμέτρως ἀνεφθίγγετο I, 19.
 ἀμην I, 145. X, 129.

ἀμην VI, 77. 78.
 ἀμηναι ἀμπελον I, 224.
 ἀμηναι VII, 150.
 ἀμηνῆρες I, 221.
 ἀμηνῆσος VI, 77.
 ἀμηνός I, 226.
 ἀμηνῶν καὶ I, 61.
 ἀμηνῆρες I, 222.
 ἀμηνῶν III, 25.
 ἀμηνῶν VI, 145.
 ἀμηνῶν VI, 145. στρατηγός I, 179.
 ἀμηνῶν VI, 145.
 ἀμηνά VI, 50.
 ἀμηνῆς III, 86. ἀργύριον. III, 86.
 ἀμηνῆς πρὸς ὕδωρ οἶνος VI, 23.
 ἀμηνῆς ἰχθυοὶ I, 150.
 ἀμηνῆς θῆριον (ὁ τελευτής) IX, 32.
 ἀμηνῆς III, 63. V, 138.
 ἀμηνῆς συμπτώσης VI, 29. οἶνος VI, 23. ὁδός III, 96.
 ἀμηνῆς V, 139.
 ἀμηνῆς τοῦ ἀκινήτου μένει IX, 115.
 ἀμηνῆς ἵπποι I, 181.
 ἀμηνῆς I, 131.
 ἀμηνῆς III, 223. X, 44. 45. 122.
 ἀμηνῆς ἀμηνῆς IV, 46.
 ἀμηνῆς ῥήτωρ VI, 191.
 ἀμηνῆς V, 28.
 ἀμηνῆς II, 223. VII, 184.
 ἀμηνῆς III, 19.
 ἀμηνῆς I, 141.
 ἀμηνῆς VII, 184.
 ἀμηνῆς VI, 187. IX, 77.
 ἀμηνῆς IV, 176.
 ἀμηνῆς I, 222.
 ἀμηνῆς χιτῶν VII, 57.
 τὰ ἀμηνῆς VII, 74.
 ἀμηνῆς χιτῶν VII, 57. 74.
 ἀμηνῆς VII, 74.
 ἀμηνῆς κύνης V, 62.
 ἀμηνῆς IV, 57.
 ἀμηνῆς στρατηγός I, 179.
 ἀμηνῆς VI, 52. 77.
 ἀμηνῆς VI, 52.
 ἀμηνῆς οἶνοι VI, 22. E.
 ἀμηνῆς I, 232. 243. VII, 145.
 ἀμηνῆς ἡβῶσα I, 237.
 ἀμηνῆς κλάσις τεμνῆν pl. I, 224.
 τῆς ἀμηνῆς ὄργης I, 61.
 ἀμηνῆς VII, 141.
 ἀμηνῆς I, 226. VII, 141.
 ἀμηνῆς VII, 141.
 ἀμηνῆς VII, 140.
 ἀμηνῆς I, 228.
 ἀμηνῆς VII, 141.
 ἀμηνῆς VII, 141.
 ἀμηνῆς VII, 140.
 ἀμηνῆς ὄρη I, 228.
 ἀμηνῆς ὄρη I, 228.
 ἀμηνῆς ὄρη VII, 147.
 ἀμηνῆς ὄρη I, 228.
 ἀμηνῆς ἀργυρίου IX, 82.
 ἀμηνῆς VII, 43.
 ἀμηνῆς VII, 43.
 ἀμηνῆς VII, 42. 96.
 ἀμηνῆς VII, 49.
 ἀμηνῆς V, 95.
 ἀμηνῆς I, 109.
 ἀμηνῆς I, 233. VI, 80.
 ἀμηνῆς ἀρτιάσειν IX, 101.
 ἀμηνῆς VI, 78.
 ἀμηνῆς γράμματα V, 150.
 ἀμηνῆς I, 36.
 ἀμηνῆς IV, 164.

ἀμύθητος III, 88.
 Ἀμυκλαῖδες VII, 88.
 ἄμυλοι VI, 59. 72.
 ἄμυλος I, 247.
 ἄμυλου τόμοι VI, 60.
 ἄμυλοι πηγυμένοι ζώμας VI, 60.
 Ἀμυμώνη IV, 142.
 ἀμύνσθαι I, 165.
 ἀμύνσθαι ἐν χειρῶν νόμῳ II, 149.
 ἀμυντήρια ὄπλα I, 133.
 ἀμυντική χερμῶνος VII, 209.
 ἀμυνῶ ὑπὲρ ἱερῶν VIII, 105.
 ἀμύξις σάρκα IV, 179.
 ἀμύσσειν IV, 182.
 ἀμυστί πίνειν VI, 25.
 ἀμυστήζειν VI, 25.
 ἀμυστί VI, 97.
 ἀμφαριστέρος II, 160.
 Ἀμφαριστέως ἰσχαδῆς VI, 81.
 ἀμφηλικῆς II, 17.
 ἀμφηλικιστάτη II, 17.
 ἀμφηλιξ γέρον II, 17.
 ἀμφήρης I, 82.
 ἀμφηρικόν II, 82.
 ἀμφήσια II, 129.
 ἀμφιβάλλειν IX, 154.
 ἀμφιβάλλω V, 153.
 ἀμφιβληστρο I, 97. X, 132.
 ἀμφιβληστροειδῆ VII, 139.
 ἀμφιβληστρον περιβάλλεται X, 132.
 ἀμφιβληστροειδῆς χιτῶν ὀφθαλμοῦ II, 71.
 ἀμφίβολοι ἄγκυραι I, 93.
 ἀμφίβολον V, 153.
 ἀμφιβόλος V, 153.
 ἀμφιγοῖν IX, 151. 154.
 ἀμφιγοῦ V, 153.
 ἀμφιγοῦν IX, 152.
 ἀμφιδασίαι αἰγίς X, 38.
 ἀμφιδείας acc. V, 99. VII, 96.
 ἀμφιδέξις II, 160.
 ἀμφιδόχοι λίθοι I, 200.
 ἀρτί ἐξ ἀμφιδρομίων νήπιον II, 8.
 ἀμφίεσθαι VII, 43.
 ἀμφίεσμα VII, 42.
 ἀμφίεσματα VII, 208.
 ἀμφιστριδῆς VI, 10. VII, 61.
 ἀμφιθάλαττος πόλις IX, 17.
 ἀμφιθαλῆς χωρίον I, 239.
 ἀμφιθαλῆς III, 25.
 ἀμφίητος φιάλη VI, 96.
 ἀμφίθυρος I, 76.
 ἀμφικέφαλος κλίση X, 36.
 ἀμφικολλος κλίση X, 34.
 ἀμφίκομα ἄλση I, 229.
 ἀμφίκομοι κλάδοι I, 236.
 ἀμφικυρτός σιλήνη IV, 157.
 ἀμφιλαφεῖς κλάδοι I, 236. ἴδαι V, 66.
 ἀμφιλαφεῖς I, 239.
 ἀμφιλαφῆ ἄλση I, 229.
 τὰ ἀμφίλογα λογίσασθαι II, 119.
 ἀμφιλύκη I, 70.
 ἀμφιμαλλος χιτῶν VII, 57.
 ἀμφιμάσχαλος χιτῶν II, 138. VII, 47.
 ἀμφιμήτορες ἀδελφοί III, 23.
 ἀμφιμήτριον I, 87.
 ἀμφιμίτος χιτῶν VII, 57. στραμνῆ X, 38.
 ἀμφιορκία VIII, 122.
 ἀμφιπότερος ἀδελφοί III, 24.
 ἀμφιπλήξ γῆ IX, 18.
 ἀμφιπλήξ II, 172.
 ἀμφιπλισσέν II, 172.

ἀμφίπολις IX, 27.
 ἀμφίπολος III, 78.
 ἀμφισβητεῖν IX, 154.
 ἀμφισβήτημα VIII, 29.
 ἀμφισβητήματα VI, 183.
 ἀμφισβητήσεως ἱερωνότης δίκη VIII, 90.
 ἀμφισβητήσιμα περὶ τοὺς φόρους VIII, 97.
 ὁ τὰ ἀμφισβητήσιμα διαίρεσις VIII, 8.
 ἀμφισβήτησις V, 153. 165. VIII, 6. 31. 32.
 ἀμφισβήτησις ἐπικλήρου VI, 177.
 ἀμφισβητούτες κλήρου VIII, 62.
 ἀμφισβητούτες ἐπικλήρου VIII, 62.
 ἀμφισβητῶ V, 153. 165.
 ἀμφίστομοι ἄγκυραι I, 93.
 ἀμφίστομος πέλεκυς I, 137.
 ἀμφίσφυρα VII, 94.
 ἀμφιτάπησ X, 38.
 ἀμφιτάπητες VI, 9. X, 53.
 ἀμφιφῶντες VI, 75.
 ἀμφόδα IX, 36.
 ἐπ' ἀμφῶν θέοντες IX, 121.
 ἀμφορεαφόροι VII, 130.
 ἀμφορεαφόροι VII, 130.
 ἀμφορεῖς VII, 130. 162. X, 70. 71.
 ἀμφορεῖς δύο δικαστικοί VIII, 123.
 ἀμφορεῖς IV, 169. X, 30.
 ἀμφορεῖς ὁ ξύλινος VIII, 123.
 ἀμφορεῖς ὁ κύριος VIII, 123.
 ὁ ἄκυρος, ib.
 ὁ χαλκῶς, ib.
 ἀμφορέως χαλκοῦ ἐπίθημα VIII, 123.
 ἀμφοριδία Θῶα I, 72.
 ἀμφοριδίον X, 30.
 ἀμφορισκοί I, 28. X, 70.
 ἀμφορισκος VI, 14. X, 30.
 ἀμφοροι VII, 130.
 ἀμφοτερόπλου δάσιμα VIII, 141.
 ἀμφοτερόπλους γῆ IX, 18.
 ἀμφοτερίδες II, 83. X, 175. νῆες II, 83.
 Ἀμφωτίς τὸ δῆμα X, 175.
 ἀμφωτον χρυσον VI, 96.
 ἀναβάδην καθήμενος III, 90. καθίζειν VI, 175.
 ἀναβαθμοί IV, 121.
 ἀναβαθμοὶ τῶν κλιμάκων VII, 112. IX, 171.
 ἀναβαίνειν III, 93.
 ἀναβαίνειν εὐπετῶς I, 213.
 ἀναβαίνειν ἐφ' ἵππον I, 203.
 ἀναβακχίσσαι I, 16.
 ἀναβάλλειν IX, 136.
 ἀναβάλλειν τὰ λευκὰ τῶν ὀφθαλμῶν II, 60.
 ἀναβάλλισθαι IX, 136.
 ἀναβάσεις καθ' ἡλικίαν II, 10.
 ἀναβάσειν τῶν καθ' ἡλικίαν ἐν κορυφῇ II, 10.
 ἀνάβασις III, 92.
 ἀνάβασις ἐφ' ἵππον ποιῆσθαι I, 203.
 ἀναβάται I, 220.
 ἀναβάτης I, 189. 209.
 ἀναβασίς I, 141.
 ἀναβασίς I, 208.
 ἀναβασίς χερμῶνος ἀνή I, 15.
 ἀναβασίς τῆς τῶν πυρῶν τιμῆς I, 52.
 ἀναβιβλημένος III, 122.
 ἀναβιβλημένος III, 123.
 ἀναβιβασμένος ἵππος III, 92.]
 ἀναβίους VIII, 108.
 ἀναβίωσθαι IX, 139.

ἀναβλαστήματα VII, 145.
 ἀνάβλεμμα II, 56.
 ἀναβλέματα τῆς ὄψεως V, 61.
 ἀναβλέπειν II, 52. 56.
 ἀναβλεφῆναι II, 56.
 ἀναβολή I, 43. IX, 137.
 ἀναβολὴ πράγματος VI, 176.
 ἀνάβρωστα VI, 60.
 ἀναγωγῆν τόξα I, 164. τὸ σῶμα V, 168.
 ἀναγωγῆσαι I, 123.
 ἀναγαργαρίσασθαι VI, 25.
 ἀναγωγία VIII, 139.
 ἀναγωγῆσαι VIII, 139.
 ἀναγωγή ἐπὶ τὸν πρατήρα VIII, 34. 35.
 ἀνάγωσθαι I, 102. 123.
 ἀναγιώσκων IV, 18.
 ἀναγιώσκων τῶς ἀπογραφῆς VIII, 95.
 ὁ ἀναγιώσκων τὰ δῆμα καὶ τῆ βουλή VIII, 98.
 οἱ ἀναγκαῖοι III, 5. 12.
 ἀναγκαῖον V, 136.
 τῶν ἀναγκαῖων ἐπιλειψίς I, 52.
 ἀνάγκη, τὸ δικαστικὸν σκεῦος VIII, 17.
 οἱ ἐξ ἀνάγκης οἰκισίτητα πρὸς ἡμᾶς ἔχοντες III, 6.
 ἀναγκοφαγῆσαι III, 153.
 ἀναγκάσαι VII, 37.
 ἀνάγκως πάντα δρᾶντες I, 32.
 ἀναγορευθῆναι VIII, 139.
 ἀναγορεύσαι VIII, 138.
 ἀναγορεύσαι τὸν νικῆσαντα III, 152.
 ἀναγορεύσαι II, 126. 152. VIII, 139.
 ἀναγορεύσαι τιμῶν VI, 177.
 ἀναγρία V, 13.
 ἀναγωγή I, 102. 123.
 ἀνάγωγι νῆες I, 112.
 ἀνάγωγος ἵππος I, 197. φωνή II, 117.
 ἀναγνώσιος III, 141.
 ἀναδιλφος II, 27.
 ἀναδέξασθαι εἰς ἑαυτὸν V, 105.
 ἀνάδεις στιφάνου III, 152.
 ἀνάδισμα πλεκτῆ V, 95.
 ἀναδήματα V, 96. VII, 95.
 ἀναδῆσαι τὸν νικῆσαντα III, 152.
 ἀναδῆσασθαι τὰς νῆες I, 124.
 ἀναδιδάξασθαι πῦλον I, 182.
 ἀναδούσα ἔδαρ γῆ I, 238.
 ἀναδικάζεσθαι VIII, 23.
 ἀναδικία VIII, 23.
 ἀνάδικος δίκη VIII, 23.
 τὸ ἀνάδοτον VII, 13.
 ἀναδύσαι V, 104.
 ἀνάδουσι V, 104. VI, 115.
 οὐκ ἀνάδουσαι V, 112.
 ἡ ἀνάδος III, 36.
 ἀναζητεῖν V, 10.
 ἀναζητεῖσθαι V, 11.
 οἱ ἀναζητοῦντες τὰ λανθάνοντα VIII, 115.
 ἀναζυγῶσαι τὸ φέγμα IV, 114.
 ἀναζυγῶσαι τὴν ἔρην X, 26.
 ἀναθεῖν I, 187.
 ἀναθεῖναι εἰς νῆον I, 27.
 ἀναθέμενος IX, 159.
 ἀναθεῖναι VI, 184.
 ἀνάθεσις IX, 137.
 ἀναθεῖναι πρὸς ἀναντες ἵππος I, 196.
 ἀνάθημα VI, 182.
 ἀνάθημα ποιήσασθαι I, 27.
 ὁ ἀναθεψάμενος II, 9.
 ἀναθεψάσθαι τὸ φυτόν I, 225.

ἀναβρώσκων ἐπ' ἔχθου ἵππος I, 196.
 ἀναίδης βλήμμα I, 192.
 ἀναίδην III, 119.
 ἀναίματος στήριγγες σώματος II, 232.
 ἀναίματος IV, 186.
 ἀναίρεσις VIII, 75.
 ἀναίρεσις δικη VIII, 57.
 ἀναίρεσθαι VIII, 75.
 ἀναίρειν VI, 192. IX, 114.
 ἀναίρειν σποιδάς VI, 30.
 ἀναίρειν τοὺς θεσμούς VIII, 106.
 ἀναίρειται VI, 114.
 ἀναίρεσις VI, 192. VIII, 75. 134.
 ἀναίρεσθαι IX, 96.
 ἀναίσθησία II, 236. V, 141.
 ἀναίσθητοι κύνας V, 63.
 ἀναίσθητοι στήριγγες σώματος τὰ ἀ-
 στα II, 232.
 ἀναίσθητοι II, 236.
 ἀναίσθητος II, 236. V, 120. 141.
 ἀναίσθητος V, 142.
 ἀναίσχυτικα VI, 180. 183.
 ἀναίσχυτοι τελαίης IX, 32.
 ἀναίσχυτοτερος τῶν ἵταιρῶν VI, 127.
 ἀναίτιον ὑπαδίδεαι ἑκυτόν VIII, 68.
 ἀναίτιος III, 139.
 ἀναίτιος ἰγνώσθη VIII, 74.
 ἀναίτιως III, 139.
 ἀνακαθαίρειν πρὸς ταύναντιον τὸν ἵπ-
 πον I, 199.
 ἀνακαθῆραι τῆν ὑδρορρόην I, 224.
 ἀνακαθίζομενος III, 89.
 ἀνακαλίειν θεός I, 26.
 ἀνακαλίεσθαι I, 163.
 ἀνακαλυπτήριον III, 36.
 ἀνακαμπτῶν βόλος VIII, 205.
 ἀνάκεια I, 37.
 ἀνακείμενος III, 70.
 ἀνακείμενος τοῖς θεοῖς I, 20.
 ἀνακίεσθαι τινι III, 69.
 ἀνακίεραμαι ἐπιτηθείας πρὸς αὐτὸν V,
 113.
 ἀνακεκράσθαι VIII, 51.
 ἀνακέρμα X, 93.
 ἀνακεχυμένη πόλις IX, 19.
 ἀνακέρυκτοι VIII, 139.
 ἀνακέρυξαι III, 153. VIII, 138.
 ἀνακέρυξαι ἀγωνιστῆν IV, 93.
 ἀνακέρυξις III, 152. VIII, 139.
 ἀνακέρυξις ἀθλητῶν VI, 177.
 ἀνακέρυττειν τοὺς ἀγωνιστάς IV,
 91.
 ἀνακέρυχθῆναι VIII, 139.
 ἀνακλαδάλειν τοὺς ὄρτυγας IX, 108.
 ἀνακλαίειν III, 99. V, 201.
 ἀνακλαῖν II, 176.
 ἀνακλαῖσαι τὸν τοῦ ἵππου αὐχένα ἐκ
 τοῦ χαλινῶ I, 210.
 ἀνακλαῖσάντα ἑαυτὸν ἀναρρίπτειν τὴν
 σφαῖραν εἰς τὸν οὐρανόν IX, 106.
 ἀνακλαῖσσαι II, 64.
 ἀνακλαῖσασθαι II, 64.
 ἀνακλαίδες VII, 107.
 ἀνάκλησις I, 29.
 τὸ ἀνακλητικόν I, 163.
 τὸ ἀνακλητικὸν ὑποσημειῖσθαι I, 163.
 ἀνακλητικὸν φῶνημα σάλπιγγος IV,
 86.
 ἀνακλίνειν τὴν θύραν X, 26.
 ἀνακλιτρον VI, 9.
 ἀνακογχυλιάσαι IV, 186.
 ἀνακογχυλιάσασθαι VI, 25.
 ἀνακογχυλιαστὸν VI, 25.
 ἀνακρίπτειν τὰς κόπας I, 116.
 ἀνακουφίσει III, 94. IX, 159.

ἀνάκρσις VIII, 152.
 ἀνακρίεσθαι τὰς λήξεις VIII, 29.
 ἀνάκρισις θεσμοθετῶν VIII, 85.
 ἀνακρῦναι τῶν χαλινῶ I, 211.
 ἀνακρῦσασθαι I, 125.
 ἀνάκτορα IX, 15.
 ἀνάκτορον I, 17. 19.
 ἀνάκτορα II, 66.
 ἀνακαθῶνσαι X, 173.
 ἀνακαχοῦ I, 153.
 ἀναλαβεῖν IX, 139.
 ἀναλαμβῶναι τὸν ἵππον I, 205.
 τὸν χαλινόν I, 208.
 ἀναλαμβῶναι τὸν χαλινόν ἵππος I,
 219.
 ἀναλαμβῶν χαλινόν εἰς τὸ στόμα ἵπ-
 πος I, 207.
 ἀναλάμπει ἥλιος IV, 157.
 ἀνάληγτος V, 120.
 ἀνάλησκειται VI, 114.
 τὰ ἀνάλησκόμενα VIII, 113.
 οἱ ἀνάληστοι εἰς τὸ δημόσιον αὐτῶν
 VIII, 130. ἡμιτάλαντον ib.
 μᾶς δίκαι ib.
 ἀναλογεῖον Διογένειον X, 60.
 ἀναλογία IV, 161.
 ἀναλογία II, 118.
 ἀναλογίζεσθαι IV, 163.
 ἀναλογίζεσθαι II, 120.
 ἀναλογισασθαι VI, 115.
 ἀναλογισμὸς IV, 163. VI, 115.
 ἀναλογον τὸ φύσειον φύται II,
 118.
 ἀναλόγειν τὴν ἀρὰν V, 130. 131.
 ἀναλύεται VI, 114.
 ἀναλύειν VII, 188.
 ἀναλύειν τὴν πολιτείαν ῥήτωρ IV, 30.
 ἀναλώματα ἐκ τῶν εἰσφορῶν VIII,
 108.
 ἀναμάξεσθαι ὁδὸς III, 96.
 ἀναμασχαλιστῆρ V, 100.
 ἀναμῖναι III, 89.
 ἀναμῖτρισι τῆς γῆς IV, 160.
 ἀνάμματοι περίδρομοι V, 29.
 ἀναμφίβολοι V, 151.
 ἀναμφιβόλως ib.
 ἀναμφίλεκτοι ib.
 ἀναμφίλογον ib.
 ἀναμφιλόγως II, 122. V, 151.
 ἀναμφισβήτητον V, 151.
 ἀναμφισβητήτως ib.
 ἀνανδρία III, 137. IV, 13.
 ἀνανδρία I, 159. III, 122. V, 122.
 134.
 ἀνανδρίαν οἶται τὴν ἐγκράτειαν V,
 134.
 ἀνανδρὸν στρατιῶται I, 158.
 ἀνανδρὸν βλήμμα II, 60.
 ἀνανδρὸς III, 122. IV, 14. V, 124.
 ἀνανδρὸς στρατηγὸς I, 179.
 ἀνανδρὸς I, 159. III, 123. 136.
 137.
 ἀνανεύουσιν ἵπποι I, 219.
 ἀνανεῖ VI, 114.
 ἀνανεῖ δένδρον I, 231.
 ἀνανεῖς βαφῆ I, 44.
 ἀνανητὴ χωρία V, 71.
 ἀνανητὴ πόλις IX, 22.
 ἀνανητῶν V, 151.
 ἀνανητῶς ib.
 ἀνανητῶν ib.
 ἀνανητῶν V, 152.
 ἀναξυρίης VII, 58.
 ἀναξυρίης VII, 59. 92. X, 168.

ἀνάπαιστα IV, 52.
 ἀνάπαυλα τοῦ λαγῶ V, 72.
 εἰς ὃν ἀναπαύσασθαι ἀν τις (τελαίης)
 IX, 33.
 ἀνάπαυσις παρατῶν VI, 178.
 ἀναπαυστήριον φῶνημα σάλπιγγος
 IV, 86.
 ἀνάπειρα I, 123.
 ἀναπεπλεγμένη Αἰθιοπία II, 35.
 ἀναπεπιχθῆναι τὸ φθέγμα IV, 114.
 ἀναπεπταμένη πόλις IX, 19.
 ἀναπεπταμένοι μυκτῆρες I, 190. ὁ
 Φβαλμοὶ V, 72.
 ἀναπεπταμένοι III, 133.
 ἐν ἀναπεπταμένῳ ἀεὶ κείμενος χωρίον
 V, 109.
 ἀναπεπτακένοι III, 123.
 ἀναπεπτακότως στρατιῶται I, 158.
 ἀναπεπτακότως III, 123.
 ἀναπεπτακυῖαι πρὸς ζήτησιν κύνας V,
 63.
 ἀναπεπτακός III, 122. στρατηγὸς
 I, 179.
 ἀναπεπτάσαι τὴν θύραν X, 26.
 ἀναπεπτάσαντας πάντα τὰ ἰστία πλεῖν
 I, 103.
 ἀναπηδῶν I, 187.
 ἀναπηδῶν VI, 129.
 ἀναπηρα II, 61.
 ἀναπηρία ib.
 ἀναπηρος ib.
 ἀναπίεσμα IV, 128. 132.
 ἀναπιπράσκων VIII, 12.
 ἀναπιπράσκοντα ib.
 ἀναπιπράσκοιτες ib.
 ἀναπιπρῶν II, 35.
 ἀναπλεῖν κινδῶν χωρίον I, 246. pl.
 ἀναπλεῖς εἶμι V, 151.
 ἀναπτεῖν III, 68.
 ἀναπνεόμενος εἰς τὸν αἶρα II, 76.
 ἀναπνεόμενον χωρίον V, 108.
 ἀναπνοῖς ἔχον χωρίον ib.
 ἀναπνοῖς II, 77.
 τὸ ἀναπνεόμενον IX, 31.
 ἀναποδιζόμενα II, 196.
 ἀνάπρσις VII, 12.
 ἀναπτασόμενος λαγῶς V, 72.
 ἀναπυλῖν VII, 12.
 ἀναπυλόμενα ib.
 ἀναπυλόντες ib.
 ἀναρῶσασθαι V, 130.
 ἀναρῶντος III, 110.
 ἀναρῶντος γῆ VII, 98.
 ἀναρῶντος ῥήτωρ VI, 191.
 ἀναριθμητος III, 88.
 ἀναρίστος VI, 101.
 ἀναρῶστα VI, 143.
 ἀναρῶσται IV, 58. 63.
 ἀναρῶσται IV, 63.
 σὺν ἀναρῶσται VI, 144.
 ἀναρῶστοι κύνας V, 57.
 ἀναρῶστοι IV, 63.
 ἀναρῶστος πόλις IX, 21.
 ἀναρῶστος VI, 144.
 ἀναρῶστος III, 108.
 ἀναρῶντος σῶς V, 79.
 ἀναρῶνται τὴν πρῶταν I, 124.
 τὴν παρεξίμειαν ib.
 ἀναρῶντος I, 18. II, 128. III, 152.
 VIII, 139.
 ἀναρῶντος στεφάνων VI, 177.
 ἀναρῶντιζῶν τὸν δῆμον VI, 129.
 ἀναρῶνται τὴν σφαῖραν εἰς τὸν οὐρανόν
 IX, 106.
 ἀναρῶντες ἀστράγαλοι IX, 126.

- ἀναβρίχσομαι V, 82.
 ἀνασείν IX, 155.
 ἀνασείσαι πάσας τὰς ἡμέρας I, 214.
 ἀνασείσαντας τὰ ἰστία πλείν I, 103.
 ἀνασείσαντες μόνον φόβον ἔχοντες I, 151.
 ἀνασείσαντες πάντα κάλων ἐπιλόμοι I, 107.
 ἀνασεισμένην τὴν κόμην ἔχων II, 25.
 ἀνασηκῶνται IV, 172.
 ἀνασηκῶσθαι II, 73.
 ὁ ἀνάσιμος θεράπων IV, 137-138.
 ἀνασκᾶσθαι VII, 97.
 ἀνασκυῶσθαι τὰ ἐκ τῶν ἀγῶν X, 14.
 ἀνασκυωσθῆναι τὴν τράπεζαν X, 16.
 ἀνασκησιμ I, 159.
 ἀνασκητοὶ στρατιῶται I, 158.
 ἀνασοβῆσαι τοὺς ὑπὲρ κεφαλῆς I, 172.
 ἀνασπᾶν ἐκ πυθμῶν ὀφθαλμούς II, 62.
 ἀνασπᾶσαι τὰ ἀγάλματα ἐκ βάθρων I, 12.
 ἀνασπᾶσαι τὰς ἀγκύρας I, 104.
 ἀνασπᾶσαι ὄρια IX, 8.
 ὁ ἀνασπᾶν τὰς ὀφρῦς II, 49.
 ἀνάστασις ἀγαλμάτων I, II.
 οἰκοδομηματος III, 91.
 πόλιως ib.
 τειχῶν ib.
 ἀνάστατα ποιῆσαι τὰ χωρία ib.
 ἀναστάσεις ib.
 ἀνασταίλαντες καθ' ἡμῖς τὰ ἰστία ἐπιλόμοι I, 107.
 ἀναστῆναι I, 27.
 ἀναστῆματα ὑλῆς ὑπὲρ τὴν γῆν V, 36.
 ἀναστῆναι τοὺς δικαστὰς VIII, 150.
 ἀναστῆσαι ἀγάλμα I, II.
 στήλην III, 102.
 ἀναστῆσθαι τὰς ἀρκυς V, 36.
 ἀναστοιχῆσαι τὴν Φοινὴν IV, 114.
 ἀναστομάσαι τὰς τάφους II, 102.
 ἀναστρέψαντα κατηγοροῦν VIII, 26.
 ἀναστρέψαι II, 176.
 ἀνασύταξις φέρων VI, 179.
 ἀνασύρμα τὴν γῆν I, 223.
 ἀνασύρμα παρθένου III, 21.
 ἀνασφῆλας III, 108.
 οὐκ ἀνάσχοιτο III, 130-131.
 τίς ἀνάσχοιτο αὐτῶν VI, 131.
 ὅς οὐκ ἀνάσχοιτο αὐτῶν σάλαγγος ἵππος I, 198.
 ἀνασώσασθαι IX, 139.
 ἀνατιεῖν φθῆναι VI, 185.
 ἀνατίειν τὰς χεῖρας I, 25-168.
 ἀνατίειν τὴν ἐτίραν ὀφρῶν IV, 145.
 ἀνατίεσθαι IX, 155.
 ἀνατίειν τὰς ὀφρῦς ὑπὲρ τὰ ἴσθη II, 49.
 ἀνατίλλειν I, 157.
 ἀνατίλας τὰς ὀφρῦς κακοηθέστερον IV, 148-149.
 ἀνατεταμένα χωρία I, 187.
 ἀνατεταμέναι ὀφρῦς IV, 145-147.
 ἀνατεταμένη ὄδῆς III, 96.
 ἀνατεταμένους καὶ ὑψηλὸς αὐχῆν I, 218.
 ἀνατεταμένους τὰς ὀφρῦς IV, 146-149.
 ἀνατίεσθαι αἱ τρίχες ἐκ μίσου IV, 138.
 ἀνατίεσθαι ὀφρῦς IV, 136.
 ἀνατέταται τὴν δεξιὰν ὀφρῶν IV, 144.
 ἀνατετραμμένον βλέμμα II, 60.
 ἀνατετραμμένους τὴν γινώσκον V, 121.
 ἀνατίεσθαι IX, 136.
 ἀνατιεῖσθαι VII, 14.
 ἀνατιεῖσθαι III, 125.
 ἀνατιεῖσθαι I, 114.
 ἀνατολή IV, 157.
 ἀνατολὴ ἐν ταῖς ὀφρῦς II, 146.
 ἀνατραπέσαι ὀφρῦς IX, 108.
 ἀνατρέπειν III, 155.
 ἀνατρέπεσθαι I, 114.
 ἀνατριπτικός ἵππος I, 195.
 ἀνατρέπων εὖς V, 79.
 ἀνατρέπων τὴν πολιτείαν ῥήτωρ IV, 35.
 ἀνατρέφειν III, 50.
 ἀνατρέφεται VI, 114.
 ἀνατρέχειν I, 187.
 ἀνατρέψαι I, 166. τὰς ἐπάλξεις I, 167.
 ἀνατρέψαι ἀγάλμα I, 12.
 ὁ ἀνατρέψας τὸν λίθον IX, 119.
 ἀνατρέψειν αὐτὰς στάλιμας ὁ εὖς V, 80.
 ἀνατροπὴ ἀγαλμάτων I, 12. τῆς πολιτείας IV, 38.
 ἀνατροπὴ σκυλιάων V, 51.
 ἀναυμαχίου γραφῆ VIII, 40.
 ἀναυμαχίου κρίνεσθαι VIII, 43.
 ἀναφαίνω IV, 157.
 ἀναφαιλάσθαι II, 26. IV, 144-149.
 ἀναφέρειν III, 100. IV, 172.
 ἀναφέρουσιν ἑρμῶν χερσὶν III, 92.
 ἀναφέρειν IX, 159.
 ἀναφίς II, 155. V, 169.
 ἀναφύγειν VI, 184.
 ἀναφύγεισθαι I, 17.
 ἀναφλαῖν II, 176.
 ἀναφλέγων τὸν δῆμον VI, 129.
 ἀναφορὰ VI, 184.
 ἀναφοροὶ VII, 175. X, 17.
 ἀναφρίττουσαν ἔχον τὴν κόμην II, 25.
 ἀναφυγεῖν V, 104. VI, 184.
 ἀναφυγῆ ibid.
 ἀναφύεται VI, 115.
 ἀναχαιτεῖν II, 97.
 ἀναχαιτίζειν II, 25.
 ἀναχαιτίζοντες I, 219.
 ἀναχαιτίζων ἵππος I, 198-210.
 ἀναχαιτίσαι IX, 102.
 ἀναχάσκειν II, 97.
 ἀναχύματος πύλος VII, 164.
 ἀναχωρεῖν ἐπὶ πόδα I, 165. II, 195.
 ἀναχωρῆσαι V, 104. VI, 184.
 ἀναχωρησις V, 104. VI, 155-184.
 ἀναψύχον χωρίον V, 108.
 ἀναψύχων II, 227.
 ἀνδρῶν ποταμῶν IX, 49.
 ἀνδρῶν II, 144.
 ἀνδίκτης X, 156.
 ἀνδραγαθία IV, 10.
 τὴν ἀνδραγαθίαν οἶσται μεταϊότημα VI, 134.
 ἀνδραπάδα III, 77.
 εἰς τὰ ἀνδραπάδα X, 19.
 ἀνδραπάδα φιλοδοξοῦσα III, 74.
 ἀνδραποδία III, 77.
 ἀνδραποδισάμενος ib.
 ἀνδραποδισάντες ib.
 ἀνδραποδισάσθαι ib.
 ἀνδραποδισθέντες ib.
 ἀνδραποδιστὰς ἀπαγόντες VIII, 102.
 ἀνδραποδιστὴς III, 78. VI, 151.
 ἀνδραποδιστικῆτάτα III, 77.
 ἀνδραποδοκάπηλοι VII, 16.
 ἀνδραποδοκάπηλος III, 77.
 ἀνδραπόδων V, 162.
 ἀνδραποδῶδες ἐπιθυμία III, 77.
 ἀνδραποδῶδες III, 77. V, 163.
 ἀνδραποδῶδες III, 77.
 ἀνδραποδῶδες VII, 16.
 εἰς ἀνδρας παραγγέλλειν ἐκ μειρακίων II, 10.
 ἀνδρῆς III, 12. IV, 10. V, 125.
 ἀνδρῆς δύναμις I, 155.
 ἀνδρῆς κλον VII, 129.
 ἀνδρῆς αἰδέειν X, 143. βλέμμα II, 59.
 ἀνδρῆς III, 120. IV, 11. V, 124.
 ἀνδρῆς στρατηγὸς I, 178.
 ἀνδρῆς πῆσις X, 53.
 ἀνδρῆς II, 20. III, 121. IV, 12. V, 125.
 ἀνδρῆς III, 70.
 ἀνδρῆς εὐσπλοι pl. I, 130.
 ἀνδρῆς τριάκοντα VIII, 104.
 ἀνδρῆς μεικρῆν γυνῆ II, 18.
 ἀνδρία III, 120.
 ἀνδριάντα χρυσοῦ ἀποτίσαι VIII, 86.
 ἀνδριάντων βάσις III, 90. S.
 ἀνδριάντων στάσις III, 91. S.
 ἀνδρίζεσθαι II, 20. IV, 12. V, 125.
 ἀνδρίζομαι II, 20.
 ἀνδρίζομαι II, 10.
 ἀνδρῆς δύναμις I, 155.
 ἀνδρῆς ἐσθῆτες VII, 46.
 ἀνδρῆς III, 120.
 ἀνδρῆς χροῦς IV, 107.
 ἀνδρῆς II, 20. III, 121.
 ἀνδρῆς III, 120.
 ἀνδρῆς III, 121.
 ἀνδρῆς III, 120.
 ἀνδρῆς κιναιδὸς VI, 126.
 ἀνδρῆς κερήμενος VIII, 51.
 ἀνδρῆς VIII, 41. 50.
 ἀνδρῆς X, 156.
 ἀνδρῆς καὶ γυναικὸς συνάκσει III, 44. S.
 ἀνδρῆς II, 20.
 ἀνδρῆς VI, 40.
 ἀνδρῆς VI, 192.
 ἀνδρῆς VIII, 50.
 ἀνδρῆς φάρμακον V, 132.
 ἀνδρῆς VI, 151. VIII, 133.
 ἀνδρῆς δύναμις I, 155.
 ἀνδρῆς βλέμμα II, 59.
 ἀνδρῆς III, 120.
 ἀνδρῆς III, 121.
 ἀνδρῆς ἐπιμεμῆσθαι τῶν παταλῶν II, 20.
 ἀνδρῶν I, 79. VI, 7.
 εἰς ἀνδρῶν ἑλικίαν ὑκαλλᾶται IX, 143.
 ἀνδρῶν ὀδόντες II, 94. ὄχλος IX, 143.
 ἀνδρῶν IX, 46.
 ἀνδρῶν τὸ κῶμα ὑπὲρ τοὺς τοίχους I, 113.
 ἀνδρῶν III, 108.
 ἀνδρῶν ib.
 ἀνδρῶν αὐτῶν ib.
 ἀνδρῶν γάμος III, 34.
 ἀνδρῶν IX, 108.
 ἀνδρῶν III, 139. VIII, 69.
 ἀνδρῶν III, 136. VIII, 69.
 ἀνδρῶν VI, 144.
 ἀνδρῶν παλαιῶν VI, 135.
 ἀνδρῶν τῶν στεφάνων ὁ κῶμα τὰ ἀνδρῶν III, 152.

αειζώωσεν III, 108.
 αειλιθία III, 15.
 αειλίην ὁ θεὸς I, 19.
 αείλιτο τὴν γραφὴν VIII, 143.
 αείλιτο τὸν ῥαβδὸν τοῦ φοίνικος III, 152.
 αείλιτο τὸν στέφανον ὁ νικήσας τὰ ἄλλα ib.
 αειλομορφή ναῦς VII, 191.
 αείναι τὴν θύραν x, 26.
 αείναι τὸν ἵππον ἀπὸ ρυτίδος I, 214.
 αείναι φλόγα IX, 155.
 αείπτειν I, 17. VIII, 138.
 αείπτειν τὸν νικητὴν III, 152.
 αείπτειν ὁ θεὸς I, 19.
 αείπτειν ὁ κήρυξ τὸν νικησαντα III, 152.
 αείπται βαφῆς I, 44.
 αείστος III, 35.
 ἀνεκρύχθη ὁ νικήσας τὰ ἄλλα III, 152.
 ἀνεκλήρωθη δικαστήριον VIII, 15.
 ἀνεκατάβαλλον VII, 136.
 ἀνεκπιπτος βαφῆ I, 44.
 ἀνεκπληκτοὶ ἄνδρες I, 156.
 ἀνεκπληκτος III, 135. v, 124.
 ἀνεκπληκτος v, 125.
 ἀνεκπληκτος βαφῆ I, 44.
 ἀνεκπυστοί VI, 209.
 ἀνεκτῆσθε τὴν ψυχήν III, 108.
 οὐκ ἀνεκτὸν III, 130. 131.
 τὸ δ' ἀνεκτὸς ἴστιν ἀνθρώπος; VI, 131.
 ἀνεκτῶς III, 131.
 ἀνεκτριπτος βαφῆ I, 44.
 ἀνεκφωρα v, 147.
 ἀνεκφοροί VI, 209.
 ἀνελέγχατο ib.
 ἀνελέγχατος ἔμενε VIII, 74.
 ἀνελέγχατος VI, 209.
 ἀνελεῖν I, 17. VIII, 70. 74. 133.
 ἀνελεῖσθαι ἀγκυρας I, 104. παῖδας III, 13.
 ἀνελευθερία III, 113. 116. VI, 134.
 ἀνελευθεροὶ τέχναι VII, 6.
 ἀνελευθερος III, 112. 115.
 ἀνελευθερος ἰστιάτωρ VI, 27.
 ἀνελευθερος III, 113.
 ἀνελεῖν ὀφθαλμούς II, 62.
 ἀνελευσῆαι IV, 171.
 τὴν κύνιν I, 104.
 τίξαι I, 164.
 ἀνελευσασθαι τὰς ἀγκυρας I, 104.
 ἀνελεῖν τὰς ὀφρῦς II, 49.
 ἀνελλοπίεις ποταμοὶ III, 103.
 ἀνελλοπίεις v, 169.
 εἶξ ἀνελλίστου VI, 193.
 ἀνελλίστως ib.
 ὁ ἀνελῶν VIII, 74.
 ἀνεμῆτα χρήματα VIII, 134.
 ἀνεμῆτος κήρυξ II, 6.
 ἀνεμῆτος v, 162.
 τοῖς ἀνέμοις συνθεῖν ἵππος I, 196.
 ἀνεμον πάντα υποδιζαμένους πλεῖν I, 103.
 ἀνεμος v, 111.
 ὁ ἀνεμος ἐκένωσεν ἀστάχους I, 53.
 ἀνεμος (ὁ κούφος ἀνθρώπος) VI, 121. 129.
 ἀνεμος μαντικὸς I, 15.
 ἀνεμος πισιστή I, 110. E.
 ἀντίπρωρος I, 111. E.
 ἀνέμου δεξιῦ γονομένου I, 105. S.
 ἀνέμου καὶς ἵππος I, 196.
 ἀνεμος διαβέντας ἔχον χωρίον v, 108.

ἀνεμποδιστος ῥήτωρ VI, 147.
 ἀνέμων κερμαίνω πλεῖν I, 106.
 ἀνέμων πλεῖν I, 103.
 ἀνεμῶναι I, 229. VI, 106.
 ἀνεμῶν ποταμοί III, 103.
 ἀνεμῶν v, 169.
 ἀνεμῶστας v, 151.
 ἀνεμῶστας v, 152.
 ἀνεμῶν III, 94. VI, 184. IX, 139.
 ἀνεμῶν III, 108. IX, 159.
 ἀνέτατος II, 234.
 ἀνέντες καθ' ἑμῖσιν τὰ ἰστία ἐπλήρωται I, 107.
 ἀνεξάλκιτοι VI, 116.
 ἀνεξάλκιτος βαφῆ I, 44.
 ἀνεξαπάτητος βασιλεὺς I, 40. δικαστῆς VIII, 10.
 ἀνεξαπάτητος VIII, 11.
 ἀνεξαριθμητα IV, 162.
 ἀνεξαριθμητος III, 88.
 ἀνεξίκακος v, 138.
 ἀνεξίκαλος βαφῆ I, 44.
 ἀνεξίκατος βαφῆ ib.
 ἀνεπαγγελτοί VI, 12.
 ἀνεπιβουλευτοὶ ἀργύριοι III, 86. χωρίον I, 171.
 ἀνεπίδικος III, 33. VIII, 23.
 ἀνεπίκεια IV, 13. VI, 124. VIII, 14.
 ἀνεπιμῆκος IV, 14. VI, 124. δικαστῆς VIII, 12.
 ἀνεπιμῆκος VIII, 13.
 ἀνεπικλήτων υποδιζαίμαι ἑαυτὸν VIII, 68.
 ἀνεπικλήτως VIII, 69.
 ἀνεπικλήτων υποδιζαίμαι ἑαυτὸν VIII, 68.
 ἀνεπιμῆκος v, 139.
 ἀνεπίρρεκτοι χυτρώποδες x, 99.
 ἀνεπιστημόνος IV, 10. v, 145.
 ἀνεπιστημοσύνη IV, 9. v, 145.
 ἀνεπιστημοσύνης v, 145.
 ἀνεπιστήμων IV, 9. v, 145.
 ἀνεπιστήμων στρατηγός I, 179.
 ἀνεπίτακτοι ἄνδρες I, 156.
 ἀνεπιτήδειοι v, 136.
 ἀνεπιτήδειός μοι ἴστιν v, 115.
 ἀνεπιτήδειος ψήφισμα ἢ νόμον γράφειν VIII, 56.
 ἀνεπιτηδείστατα v, 116.
 ἀνεπιτηδείως διακείμαι πρὸς αὐτὸν v, 115.
 ἀνεπόδιζοι II, 196.
 ἀνεπόπτα v, 150.
 ἀνεπόπτευτο II, 58.
 ἀνεπόπτευτος VIII, 124. 141.
 ἀνεργαζόμενοι λίθην IX, 109.
 ἀνερθίζειν τοὺς ὄρτυγας IX, 108.
 ἀνερθίζαν τὸν δῆμον VI, 129.
 ἀνερτυῶν IX, 113.
 ἀνερματιστος I, 94. v, 121. VI, 121.
 ἀνερματιστος ναῦς I, 94. γλώσσα v, 120.
 ἀνέρποντα ἔχον τὸν ἴουλον περὶ τὴν ἰππὴν II, 10.
 ἀνερρῆσι III, 108.
 ἀνερρῆθ' ὁ νικήσας τὰ ἄλλα III, 152.
 ἀνερρωτῶν (ἐν τῇ χειρὶ χειλῶν) IX, 125.
 ἀνέσις VIII, 156.
 ἀνέσις προσώπου VI, 199.
 ἀνίστη III, 108.
 ἀνίστησι I, 162.

ἀνεστομαρμένη II, 102.
 ἀνεσθη III, 108.
 ἀνετοι ἰμέραι I, 36.
 οὐκ ἀνευ σκίψιδος VI, 141. φροντίδες ibid.
 ἀνεύθυνον υποδιζαίμαι ἑαυτὸν VIII, 68.
 ἀνεύθυνος III, 139.
 οὐκ ἀνεύθυνος VIII, 51.
 ἀνεύθυνος III, 139.
 ἀνευρεῖν συνεταί κύνες v, 64.
 ἀνευρίσκειν v, 10.
 ἀνευρίσκεσθαι v, 11.
 ἀνευρος II, 134.
 ἀνέφελον χωρίον v, 109.
 δι' ἀνέφελου τοῦ αἴρος πλεῖν I, 105.
 ἀνεφθίγγατο ἀμέτρως I, 19.
 ἀνεψοῖν VIII, 154.
 ἀνεχομένη τῆν τοῦ ὕου ὀμιλίαν ἵππος I, 217.
 τὰ ἀνέχοντα τῆς γῆς II, 50.
 ἀνεχρήσαντο IX, 153.
 ἀνεψιάδαι III, 28.
 ἀνεψιάδῃ ib.
 ἀνεψιάδους ib.
 ἀνεψιαί ib.
 ἀνεψιοί ib.
 τῆς ἀνεψιότητος ib.
 μέχρις ἀνεψιῶν ἐπιξύνει φόου VIII, 118.
 ἀνεμῶμένη πόλις IX, 19.
 ἀνηγορεύθη ὁ νικήσας τὰ ἄλλα III, 152.
 ἀνηθον VI, 66.
 ἀνήκοος II, 82.
 στρατηγός I, 180.
 ἀνηκουστία II, 82.
 ἀνηκουστοί II, 81.
 ἀνηλεῆς VI, 125.
 δικαστῆς VIII, 12.
 ἀνηλεῶς VIII, 13.
 ἀνηλιον χωρίον v, 109.
 ἀνηλιος ζώνη IV, 159.
 ἀνημερον χωρίον v, 110.
 ἀνημερος VI, 125. v, 139.
 ἀνημερος τύραννος I, 42. τιλάνης IX, 32.
 ἀνημιβολιαῖα IX, 64.
 ἀνεμῶν III, 108.
 ἀνῆρ II, 11. θεοὺς νομίζαν I, 20. στρατῶν τὸ πρόσωπον IV, 134.
 ἀνῆρ ἢ πέμπτη ἡλικία II, 4.
 ἀνῆρ ὁ μέλας, ὁ ξανθός, ὁ ξανθότερος καὶ ὁ ξυρίας IV, 133.
 τὰ ἀνηρισμένα VII, 145.
 τὰ ἀνηριεῖνα διαλύσαι I, 18.
 τοὺς ἀνηριεῖνους ὁ παραλαμβάνων VIII, 71.
 ἀνῆρισμα IV, 162.
 ἀνηριμπεσάμη IV, 162.
 ἀνηριμπος III, 88.
 ἀνηρτοί VI, 107.
 ἀνῆρ VI, 114.
 ἐν ἀνθῖ ὡν νῖος II, 10.
 ἀνθῖν I, 230.
 ἀνθῖνῃ χλανίς IV, 118.
 ἀνθῖνον περιβάλλων IV, 120.
 ἀνθῖνός μασχαλιστήρ IV, 117.
 ἀνθῖνῆς ὡτός II, 86.
 ἀνθῖμα VI, 76. VII, 87.
 ἀνθῖμις VI, 106.
 ἀνθῖων II, 97.
 ἀνθῖσι φαιδρῶναι VII, 129.
 ἀνθῖστηκός πνύματος I, 110.
 ἀνθῖσφορία I, 37.
 ἀνθῖσφοροί IV, 78.
 ἀνῆθ III, 72. VII, 128. 169.

ἀθή ἐπιεικείων X, 43.
 ἄσα ἀθή και φύλλα IX, 145.
 ἄσα προφίρειν I, 28.
 ἀθή τὰ ἐν τοῖς στίφθεσι VI, 106.
 ἀθή φυτῶν I, 237.
 ἀθήλη X, 41.
 ἀθλία X, 54.
 ἀθρηά βαφῆ I, 44.
 ἀθρησις III, 72.
 ἀθρίας VI, 50.
 ἀθρικπιύειν I, 212.
 ἀθριστάμενον κύμα I, 109.
 ἀθρομείν I, 122.
 ἀθρος I, 137. III, 72. ἀδιαντον I, 229.
 ἀθρος ἐλαίας λευκῶν I, 241. E.
 ἀθρος χρυσοῦ VII, 99. μίλακος VI, 106.
 ἀθροσμάς οἶνος I, 248. II, 77. VI, 15.
 ἀθροῦν ἀθροῦν ῥόδον V, 102.
 ἀθροῦσα βαφῆ I, 44.
 ἀθροῦσα κόκκω στρωμνῇ X, 42.
 ἀθροῦσαι παρῖαι II, 87.
 ἀθροῦσος τῆς γῆς I, 61.
 ἀθρακας ῥιπίζειν X, 94.
 ἀθρακίς VII, 110.
 ἀθρακας VII, 109. X, III.
 ἔμπυροι VI, 89.
 ἠμίκαυτοι X, 101. E.
 ἀθρακίσιον VII, 146.
 ἀθρακίσιος X, III.
 ἀθρακίσιον X, 100.
 ἀθρακοπάλης VII, 110.
 ἀθρακων κάμιος ib.
 ἀθρακίαι X, III.
 χροῦς ib.
 ἀθρακῆ (τὸ ἔλακος) IV, 192.
 ἀθρακίσιος VI, 106.
 ἀθρακίσιον τίχρη II, 5.
 ἀθρακίη ib.
 ἀθρακίσιος ib.
 ἀθρακίσιος ib.
 ἀθρακίσιος ib.
 ἀθρακίσιον φύσις ib.
 ἀθρακίσιον II, 5. III, 131.
 ἀθρακίσιος II, 5. III, 131.
 ἀθρακίσιον II, 5.
 ἀθρακίσιος ib.
 ἀθρακίσιος ib.
 ἀθρακίσιος ib.
 ἀθρακίσιον σκορὰ II, 6. μέρη II, 226.
 φητῆ II, 4.
 ἀθρακίσιον ἠλικίαι ἐπτά ib.
 ἀθρακίσιον ῥόσημα III, 107.
 ἀθρακίσιος VII, 150.
 ἀθροῦν III, 71.
 ἀθρία III, 98.
 ἀθριαῖος III, 99.
 ἀθριαῖος III, 98.
 ἀθριαῖος IV, 177.
 ἀθριαῖος VI, 130.
 ἀθριαῖος κηρὸν VII, 165.
 τὸ πρόσκαλον VI, 199.
 ἀθριαῖος I, 32.
 ἀθριαῖος ἀθρη I, 21. τόπος I, 9.
 ἀθριαῖος ἀθρη I, 157.
 ἀθριαῖος IV, 188.
 ἀθριαῖος II, 54.
 ἀθριαῖος I, 210.
 ὄδος III, 96.
 ἀθριαῖος VI, 66.
 ἀθριαῖος τὰς ἀθριαῖος V, 109.
 ἀθριαῖος τύραννος I, 42. δικαστῆς VIII, 12.

ἀθριαῖος VIII, 14.
 ἀθριαῖος IV, 161.
 ἀθριαῖος κύμα I, 109.
 ἀθριαῖος τὴν τριχά τῷ ἵππου I, 183.
 ἀθριαῖος III, 100.
 ἀθριαῖος III, 91.
 ἀθριαῖος τὰ δικαστῆμα VIII, 124.
 ἀθριαῖος IV, 157.
 ἀθριαῖος τὸ ἄλλου I, 68.
 ἀθριαῖος VIII, 13.
 ἀθριαῖος V, 10.
 ἀθριαῖος V, 11.
 ἀθριαῖος II, 96.
 ἀθριαῖος II, 228. IV, 9.
 ἀθριαῖος II, 229. IV, 15. V, 121.
 ἀθριαῖος IV, 9.
 ἀθριαῖος II, 228.
 ἀθριαῖος V, 63.
 ἀθριαῖος II, 229. IV, 9. I4. V, 120.
 164.
 ἀθριαῖος στρατηγός I, 179.
 ἀθριαῖος θεραπευτῆς VI, 122.
 ἀθριαῖος II, 230. IV, 10. I4. V, 121.
 ἀθριαῖος II, 228. IV, 9. 12. V, 121.
 ἀθριαῖος τῶν ἀθριαῖος κατεχόμενος V, 123.
 ἀθριαῖος τοῖς ὁδοῦσι οὖς V, 79.
 τὸ ἀθριαῖος συστάλας IV, 180.
 ἀθριαῖος δικαστῆς VIII, 13.
 ἀθριαῖος ib.
 ἀθριαῖος τὴν ἄθρη X, 26.
 ἀθριαῖος τὴν καὶ ὑπὸ τὴν ἄθρη I, 124.
 ἀθριαῖος τὴν σάρκα IV, 179.
 ἀθριαῖος τῆς νιῶς I, 114.
 ἀθριαῖος VIII, 7.
 ἀθριαῖος VIII, 7. 13.
 ἀθριαῖος IX, 132.
 ἀθριαῖος ib.
 ἀθριαῖος IX, 129. 132.
 ἀθριαῖος IX, 132.
 ἀθριαῖος VIII, 7.
 ἀθριαῖος IX, 132.
 ἀθριαῖος ib.
 ἀθριαῖος V, 136.
 ἀθριαῖος V, 150.
 ἀθριαῖος II, 55.
 ἀθριαῖος I, 39.
 ἀθριαῖος ἐπὶ ὄχθους ἵππος I, 196.
 ἀθριαῖος III, 107.
 ἀθριαῖος ib.
 ἀθριαῖος I, 32.
 ἀθριαῖος I, 42. IV, 14.
 τυραννος I, 42.
 ἀθριαῖος I, 22. IV, 13.
 ἀθριαῖος I, 22. 32.
 ἀθριαῖος I, 22.
 ἀθριαῖος I, 12.
 ἀθριαῖος V, 108. ἄθος III, 107.
 ἀθριαῖος III, 107.
 ἀθριαῖος II, 222.
 ἀθριαῖος III, 107.
 ἀθριαῖος II, 229. IV, 9. I4. V, 120.
 ἀθριαῖος I, 153.
 ἀθριαῖος IV, 151.
 ἀθριαῖος III, 141. IV, 30.
 ἀθριαῖος III, 143.
 ἀθριαῖος III, 141.
 ἀθριαῖος ib.
 ἀθριαῖος ib.
 ἀθριαῖος I, 157.
 ἀθριαῖος τὴν ψυχὴν τοῦ χρυσοῦ III, 112.
 ἀθριαῖος I, 124.
 ἀθριαῖος τὴν σφαῖρα IX, 107.
 ἀθριαῖος V, 137.

ἀθριαῖος τὴν σφαῖρα IX, 107.
 ἀθριαῖος VII, 24.
 ἀθριαῖος IV, 30. V, 104.
 ἀθριαῖος τῆς γῆς τοῖς γεωργοῖς I, 53.
 ἀθριαῖος V, 141.
 ἀθριαῖος IV, 30.
 ἀθριαῖος IV, 93.
 ἀθριαῖος V, 142.
 ἀθριαῖος ib.
 ἀθριαῖος I, 124.
 ἀθριαῖος IV, 112.
 ἀθριαῖος ἢ γῆ τοῖς γεωργοῖς I, 53.
 ἀθριαῖος III, 72.
 ἀθριαῖος παλαισταί III, 149.
 ἀθριαῖος III, 72.
 ἀθριαῖος ib.
 ἀθριαῖος ib.
 ἀθριαῖος V, 142.
 ἀθριαῖος V, 142.
 ἀθριαῖος ib.
 ἀθριαῖος I, 122.
 ἀθριαῖος I, 168.
 ἀθριαῖος II, 201.
 ἀθριαῖος IX, 104.
 ἀθριαῖος II, 52. 56.
 ἀθριαῖος πρὸς ἀργύριον VI, 191.
 ἀθριαῖος II, 56.
 ἀθριαῖος I, 26. III, 68.
 ἀθριαῖος φιάλαι VI, 96.
 ἀθριαῖος φυλῆ VIII, 110.
 ἀθριαῖος VIII, 27.
 ἀθριαῖος τὴν μὴ οὖσαν VIII, 68.
 ἀθριαῖος κληρῶς VIII, 98.
 ἀθριαῖος ib.
 ἀθριαῖος VIII, 33. 58.
 ἀθριαῖος μὴ κρατήσας VIII, 58.
 ἀθριαῖος VIII, 28.
 ἀθριαῖος VII, 172.
 ἀθριαῖος τὴν γνώμη VI, 118.
 ἀθριαῖος IV, 30.
 ἀθριαῖος IV, 26.
 ἀθριαῖος οὖσις VI, 177.
 ἀθριαῖος V, 132.
 ἀθριαῖος τὰ ἰσάριμα IV, 172.
 ἀθριαῖος IV, 27.
 ἀθριαῖος IV, 172.
 ἀθριαῖος II, 165.
 ἀθριαῖος πρὸς ἀργύριον III, 124.
 ἀθριαῖος χρέματα III, 83.
 ἀθριαῖος πρὸς ἀργύριον III, 77.
 ἀθριαῖος VII, 8.
 ἀθριαῖος πρὸς ἀργύριον τὰ μαθήματα IV, 43.
 ἀθριαῖος χρέματα τοῦ καλοῦ III, 114.
 ἀθριαῖος IX, 113.
 ἀθριαῖος VIII, 58.
 ἀθριαῖος πρὸς ἀργύριον VI, 126.
 ἀθριαῖος V, 142.
 ἀθριαῖος X, 22.
 ἀθριαῖος II, 190.
 ἀθριαῖος IV, 113.
 ἀθριαῖος VI, 118.
 ἀθριαῖος VIII, 69.
 ἀθριαῖος II, 155.
 ἀθριαῖος II, 154.
 ἀθριαῖος VIII, 54.
 ἀθριαῖος τὴν διαν VIII, 61.
 ἀθριαῖος V, 153. VI, 118.
 ἀθριαῖος πρὸς II, 120. V, 153.

ἀντιλήψεις ὕψους I, 116.
 ἀντίληψις II, 155.
 ἀντιλόβιον II, 86.
 ἀντιλογισσασθαι VII, 115.
 ἀντιλογία II, 119. V, 153.
 ἀντιλογική τέχνη II, 120.
 ἀντιλογισσασθαι II, 119.
 ἀντιλογούμενοι II, 120.
 ἀντιμωπῶδες ἴταξαν τὰς ναῦς II, 46.
 ἀντιμιμί IV, 176.
 ἀντίον VII, 36.
 ἀντίον ἰστού X, 125.
 ἀντίου πνεύματος τοῦ πνεύματος I, 110.
 Ἀντιοχία Φυλή VIII, 110.
 ἀντικαίριος πρὸς ἀλλήλους V, 67.
 ἀντίκαις II, 9.
 ἀντίπαλοι I, 150. V, 157.
 ἀντίπαλος V, 8.
 ἀντιπατάξασθαι I, 162.
 ἀντιπαταγεῖ ὁδεύειν ὁ σὺς V, 79.
 ἀντιπέμπειν τὴν σφαῖραν IX, 106.
 107.
 ἀντιπέμψαι τὴν σφαῖραν IX, 105.
 ἀντιπνέοντων τῶν πνευμάτων I, 110.
 ἀντιπολεμῶντες I, 150.
 ἀντίπους II, 194.
 ἀντιπράττωντος τοῦ πνεύματος I, 111.
 ἀντιπράττω VI, 148.
 ἀντιπροβιῦσαι VIII, 138.
 ἀντιπροικα VII, 10.
 ἀντιπροσαγορεύσαι V, 137.
 ἀντιπροσημιῶσθαι I, 223.
 ἀντιπροσημιεῖν V, 137.
 ἀντιρρότος τοῦ πνεύματος πλεῖν I, 111.
 ἀντίρροπος V, 153.
 ἀντίρροπος IV, 172.
 ἀντισοφίζεσθαι I, 168.
 ἀντιστάσεις IV, 27.
 ἀντίστηρον II, 177.
 ἀντιστῆσαι IV, 171.
 ἀντιστρατοπεδευσασθαι I, 160.
 ἀντίστροφοὶ πλευραὶ II, 182.
 ἀντίστροφος IV, 53. 112.
 τίς ἀντίστοιχὸν πρὸς τὴν ῥῆσιν αὐτοῦ;
 VI, 131.
 ἀντισχόμενος V, 134.
 ἀντισχασθαι I, 162.
 ἀντισηχθῆναι I, 162.
 ἀντίσημα VI, 118.
 ἀντιτέχνησις VII, 7.
 ἀντίτεχνοι ib.
 ἀντίτευχος (βόλος) VII, 205.
 ἀντιτιμῶσθαι VIII, 150.
 ἀντίτροχος II, 85.
 ἀντίτυπα χαρῖα I, 220.
 ἀντίτυπος ἀστραπή I, 117.
 ἀντίτυπος βίβλος VII, 205.
 ἀντίφασις II, 129.
 ἀντιφιλοτιμῆν V, 142.
 ἀντιφιλοτιμῆσθαι ib.
 ἀντιχαρίζεσθαι ib.
 ἀντίχειρ II, 145. 148.
 ἀντιχειρία II, 148.
 ἀντιχειροτονίη IV, 150.
 ἀντιχειροτονία ib.
 ἀντιχορία IV, 107.
 ἀντιλήρη X, 31.
 ἀντλία I, 94. X, 31. 102. 134.
 ἀντλον I, 92.
 ἀντ' οὐδινός V, 163. VII, 10.
 ἀντρα V, 14. IX, 16.
 ἀντὺς ἄρματος I, 142.
 ἀντὺς ἄσπίδος I, 133.

ἀνταμοσίου VIII, 54.
 ὑπὲρ ἀνταμοσίου ἐλάμβανον δραχμῶν
 VIII, 127.
 ἀντασίου II, 52.
 ἀνταφελῆν V, 142.
 ἀνυμείσιος III, 37.
 ἀνυμφος III, 46.
 ἀνυκαίριος ὑποδείξει ἑαυτὸν VII, 68.
 ἀνυπήκοος στρατηγῆς I, 180.
 ἀνυποδῆσια II, 199.
 ἀνυποδῆτες II, 199. VII, 80.
 ἀνυποιστοὶ III, 130.
 ἀνυποίστας ib.
 ἀνυποκτος II, 57. ἵππος I, 196.
 ἀνυποπτότερος II, 57.
 ἀνυπόστατοι ἄνδρες I, 157.
 ἀνυπόστολος ῥήτωρ IV, 21.
 ἀνυπόστολος IV, 24. VI, 207.
 ἢ ἄνω κοιλία II, 216.
 ἄνω καὶ κάτω τὴν πολιτείαν μεταφέ-
 ρων VI, 130.
 ἄνω καὶ κάτω μεταθεῖς VI, 139.
 οἱ ἄνω πατέρες III, 19.
 ἀνωθῶν ἀέριος I, 111.
 ἀνώλεθρον V, 169.
 ἀνώμοτος I, 39.
 ἀνώμονος εἶναι V, 160.
 ἀνωμνος V, 159. 163.
 ἀνωμνος V, 160.
 ἀνώπια II, 53.
 ἀνωροβία II, 96.
 ἀνωφίλις V, 136.
 ἀνώφιος III, 59.
 ἀξενος κίλις IX, 25.
 ἀξιστα VI, 143.
 ἀξίλις I, 143.
 ἀξία πικρασκούει III, 125.
 ἀξία σιαπῆς V, 146.
 ἀξιάκουστον II, 81.
 κατὰ τὴν ἀξίαν τιμῆματα VIII, 103.
 ἀξίρατος III, 72.
 ἀξίται V, 19.
 ἀξίτη I, 245. X, 159.
 ἀξικονιανῆτος V, 143. VIII, 135.
 συμπότης VI, 28.
 ἀξιολογάματος II, 120.
 ἀξιόπιστος ῥήτωρ IV, 34.
 ἀξιόπρωτάτετος στρατηγῆς I, 178.
 ἀξίος τοῦ μηδενός V, 162. S.
 ἀξίου V, 148.
 ἀξιώθεις σιτήσεως IX, 40.
 ἀξίωμα VI, 180.
 ἀξίω V, 148.
 ἀξίως πικρασκόμενα VII, 10.
 ἀξίως V, 148.
 ἀξιώτατης εὐσεύς τῆς τοῦ σίτου ἀγο-
 ρᾶς I, 51.
 ἀξονες X, 53.
 ἀξονες ἔχοντες τοὺς τόμους VIII,
 128.
 οἱ ἀξονες ἐν ἀκροπόλει ἕκιντο ib.
 ἀξονες χαλκῆς τετραγώνου ib.
 ἀξονία X, 31. 53.
 ἀξονος μέρη I, 145.
 ἀξυμβολα V, 150.
 ἀξυνοσία IV, 13.
 ἀξυνοτος IV, 14.
 ἄξων I, 144. 153.
 ἄξων τραχήλου II, 132.
 ἄκος IV, 124.
 ἄκοις θυαίαι VI, 26.
 ἄκοκνία III, 120. V, 125.
 ἄκοκοι δυνάμεις I, 155.
 ἄκοκος I, 143. III, 120. V, 124.
 ἄκοκος στρατηγῆς I, 178.

ἀκόκως III, 124. V, 125.
 ἀκοτα II, 57.
 ἀκοτα II, 54.
 ἀκοτα V, 169.
 ἀκογγοὶ βλέμμα I, 192.
 ἀκοργαστος I, 36.
 ἀκορταί II, 205. VII, 79. X, 137.
 139.
 ἀκορτή X, 139.
 ἀκορτή X, 139. 162.
 ἀκογαγεῖν I, 166.
 ἀκογαγεῖν εἰς τὸ δεσμοτόριον VIII,
 71.
 ἀκογγίλαι VIII, 29.
 ἀκογγίλαι ἐκχειρίων VIII, 138.
 ἀκογγίλας VIII, 29.
 ἀκογγίλας IX, 155.
 ἀκογγίλισσασθαι IX, 155.
 ἀκογγίλων πολλὸν τοῦν βραχέσι ῥή-
 μασι VI, 149.
 ἀκογεν III, 155.
 ἀκογεν κλέπτως VIII, 102.
 ἀκογεις μῆροι I, 191.
 ἀκογεις ὑπὸ γῆρας II, 16.
 ἀκογεις V, 153.
 ἀκογισθαι ἐπὶ θανάτῳ VIII, 102.
 ἀκογής VI, 121.
 ἀκογής καὶ ὑγρὸς μυελὸς ἐγκεφάλου
 II, 45.
 ἀκογῆς VIII, 70.
 οἱ ἀκογοντες τοὺς ἀδροποδιστὰς VIII,
 102.
 ἀκογορῆναι II, 127.
 ἀκογορῆναι II, 128.
 ἀκογορῆς εὐδαί κόνις V, 64.
 ἀκογορῆσαι I, 168. II, 127.
 ἀκογορῆσις II, 127.
 ἀκογορῆναι VI, 118.
 ἀκογορῆσαι σπάρτοις X, 37.
 ἀκογορῆ VIII, 41. 49.
 ἀκογορῆς δίκη VI, 154.
 ἀκογον ὑπερημέρους III, 116.
 ἀκοδοῖν IV, 63. VI, 118.
 ἀκοδοῖναι III, 58.
 ἀκοδοσιῶν IV, 12.
 ἀκοδοσιῶν IV, 13. ἀναβύτης I, 208.
 ἵππος I, 182. 198.
 ἀκοδοσιῶν IV, 14.
 ἀκοδοσιῶν II, 176.
 ἀκοδοσιῶν III, 14. 25. 48.
 ἀκοδοσιῶν I, 162.
 ἀκοδοσιῶν VIII, 148.
 ἀκοδοσιῶν τίλη IX, 31.
 ἀκοδοσιῶν V, 103.
 ἀκοδοσιῶν V, 103. VIII, 148.
 ἀκοδοσιῶν μισθοῦ IV, 47.
 ἀκοδοσιῶσασθαι V, 105.
 ἀκοδοσιῶν φύλλα I, 237.
 ἀκοδοσιῶν ῥαδῖος V, 102.
 ἀκοδοσιῶν στραμῆ X, 41.
 ἀκοδοσιῶν V, 143. VIII, 149. 156.
 ἀκοδοσιῶν I, 154. VI, 112.
 ἀκοδοσιῶν τῆς βουλῆς VIII, 150.
 S.
 ἀκοδοσιῶν VIII, 9.
 οὐκ ἀκοδοσιῶν τῶν τριμῶν κῆ-
 ρες V, 64.
 ἀκοδοσιῶν κλάδοι I, 136.
 ὁ ἀκοδοσιῶν ναισκος IV, 135. 136.
 146. 147.
 ἀκοδοσιῶν IV, 147.
 ἀκοδοσιῶν τὰ χεῖλη τοῦ ἵππου I,
 201.
 ἀκοδοσιῶν IV, 147.
 b 3

- ἀπαναστῆναι τοὺς δικαστὰς VIII, 150.
 ἀπαρθεῖν I, 131. II, 21.
 ἀπαρθεῖν κατὰ τὰ φυλλορούτα τῶν
 δένδρων II, 26.
 ἀπαρθεῖν ῥόδον V, 102.
 ἀπαρθεῖν ῥοῦσον VI, 91.
 ἀπαρθεῖν ῥοῦσον VIII, 14.
 ἀπαρθεῖν ῥοῦσον II, 5.
 ἀπαρθεῖν ῥοῦσον II, 5. III, 64. IV, 13.
 ἀπαρθεῖν ῥοῦσον II, 5. III, 64. V, 139.
 141.
 δικαστὴς VIII, 12.
 τελεῶν IX, 32.
 πόλις IX, 25.
 ὁδὸς III, 96.
 ἀπαρθεῖν II, 5. V, 139. VIII,
 13.
 ἀπαρθεῖν III, 91.
 ἀπαρθεῖν προῶν V, 129. S.
 ὁ μὴ ἀπαρθεῖν VIII, 60.
 ἀπαρθεῖν V, 155.
 ἀπαρθεῖν ὕδωρ X, 31.
 οἱ ἀπαρθεῖν πρὸς τὰς γραφὰς VIII,
 58.
 ἀπαρθεῖν I, 102.
 ἀπαρθεῖν VI, 124.
 ἀπαρθεῖν III, 133.
 ἀπαρθεῖν VI, 207.
 ἀπαρθεῖν ἄνδρες I, 156.
 ἀπαρθεῖν εἰσφέρειν III, 67.
 ἀπαρθεῖν II, 35.
 ἀπαρθεῖν πᾶθος III, 101.
 ἀπαρθεῖν VI, 124. δικαστὴς
 VIII, 10.
 ἀπαρθεῖν VI, 143.
 ἀπαρθεῖν ib.
 ἀπαρθεῖν γέγραπται ib.
 ἀπαρθεῖν γνῶμη ib.
 ἀπαρθεῖν VI, 143. 145.
 ἀπαρθεῖν γνῶμη VI, 143.
 ἀπαρθεῖν VI, 144.
 ἀπαρθεῖν δικαστὴς VIII, 10.
 ἀπαρθεῖν τοῦ ἴσου I, 114.
 ἀπαρθεῖν VIII, 83.
 ἀπαρθεῖν προσφέρειν I, 28.
 ἀπαρθεῖν V, 103.
 ἀπαρθεῖν τέλος IX, 31.
 ἀπαρθεῖν V, 103.
 ἀπαρθεῖν IX, 154.
 ἀπαρθεῖν ib.
 ἀπαρθεῖν V, 81.
 ἀπαρθεῖν V, 104.
 μὴ ἀπαρθεῖν γίνῃ ib.
 ἀπαρθεῖν ib.
 ἀπαρθεῖν σπλάγγων I, 27.
 ἀπαρθεῖν I, 172.
 ἀπαρθεῖν I, 102.
 ἀπαρθεῖν X, 18. 19.
 ἀπαρθεῖν ἀκέραιος X, 19.
 ἀπαρθεῖν II, 120.
 ἀπαρθεῖν VIII, 83.
 ἀπαρθεῖν προσεγγίσει I, 28.
 ἀπαρθεῖν VIII, 83.
 ἀπαρθεῖν πλείον I, 107.
 ἀπαρθεῖν VI, 41.
 ἀπαρθεῖν IV, 48. IX, 133.
 ἀπαρθεῖν VIII, 14.
 ἀπαρθεῖν IV, 37. 47. VI, 122. IX,
 135. S.
 ἀπαρθεῖν IV, 38. 50. 72. 142. VIII,
 14. IX, 129. 132.
 ἀπαρθεῖν IX, 135.
 τὴν ἀπαρθεῖν καλεῖ σύνισιν VI,
 132.
 ἀπαρθεῖν IV, 25.
 ἀπαρθεῖν VI, 122. IX, 135.
 ῥήτωρ IV, 21.
 σοφιστὴς IV, 47.
 ἀπαρθεῖν IV, 24. 51.
 τῶν ἀπαρθεῖν ἢ πρώτη VI, 102.
 ἀπαρθεῖν III, 25.
 ἀπαρθεῖν III, 39.
 ἀπαρθεῖν χλαῖν III, 40.
 ἀπαρθεῖν γλώσσα VI, 120.
 ἀπαρθεῖν εἰς τὸ διασπῆσαι VIII,
 71.
 ἀπαρθεῖν VIII, 149.
 ἀπαρθεῖν αὐτοῦ τὸ δικαστὴριον VIII,
 74.
 ἀπαρθεῖν III, 107.
 ἀπαρθεῖν ὁ κατηγορῶν VIII, 68.
 ἀπαρθεῖν γῆ I, 186.
 ἀπαρθεῖν VIII, 143.
 ἀπαρθεῖν ἐκ ξηλαγωγῆ III, 125.
 ἀπαρθεῖν ἢ γῆ τὰ ἐκφόρια I, 53.
 ἀπαρθεῖν κύρις V, 63.
 ἀπαρθεῖν τοῖς κυβερνήταις ἦν I,
 112.
 ἀπαρθεῖν στρατιώτης I, 180.
 ἴππος I, 197.
 φωνὴ II, 117.
 ἀπαρθεῖν VI, 118.
 ἀπαρθεῖν ὁ σὺν κόμῳ τῶν ὀδῶν V,
 79.
 ἀπαρθεῖν IX, 155.
 ἀπαρθεῖν βλήμα II, 59.
 ἀπαρθεῖν οὐδὲς ὑπέμειν IX, 144.
 ἀπαρθεῖν I, 168. II, 127. 128.
 129.
 ἀπαρθεῖν II, 128.
 ἀπαρθεῖν II, 127.
 ἀπαρθεῖν IV, 9. V, 145.
 ἀπαρθεῖν τέχνη VII, 6.
 ἀπαρθεῖν III, 88.
 ἀπαρθεῖν IV, 9. V, 145.
 στρατηγός I, 179.
 ἀπαρθεῖν IV, 10. V, 145.
 ἀπαρθεῖν II, 176.
 ἀπαρθεῖν II, 64.
 ἀπαρθεῖν VIII, 74.
 ἀπαρθεῖν ib.
 ἀπαρθεῖν γαστρίδος VIII, 117.
 ἀπαρθεῖν I, 172.
 ἀπαρθεῖν τὴν γῆν I, 23.
 ἀπαρθεῖν III, 83.
 ἀπαρθεῖν ἰσομῆ III, 83.
 ἀπαρθεῖν III, 83. IV, 149.
 ἀπαρθεῖν III, 83.
 ἀπαρθεῖν ib.
 ἀπαρθεῖν ib.
 ἀπαρθεῖν IX, 158.
 ἀπαρθεῖν εἰς ἀφῶδον V, 91.
 ἀπαρθεῖν ib.
 ἀπαρθεῖν χεῖρ II, 150.
 ἀπαρθεῖν II, 119.
 ἀπαρθεῖν VIII, 68.
 ἀπαρθεῖν II, 121.
 ἀπαρθεῖν ὁ ἀπολογούμενος VIII, 68.
 ἀπαρθεῖν VIII, 149.
 ἀπαρθεῖν τὰς αἰτίας VIII, 68.
 ἀπαρθεῖν III, 124.
 ἀπαρθεῖν VI, 191.
 ἀπαρθεῖν τὴν φωνὴν ῥήτωρ VI, 191.
 ἀπαρθεῖν VIII, 92.
 ἀπαρθεῖν V, 103.
 ἀπαρθεῖν V, 103. γραφὴν VIII,
 29.
 ἀπαρθεῖν VIII, 29.
 ἀπαρθεῖν I, 58.
 ἀπαρθεῖν II, 26. IV, 145.
 ἀπαρθεῖν IX, 132.
 ἀπαρθεῖν IX, 132.
 ἀπαρθεῖν ib.
 ἀπαρθεῖν διαβυλλῶν τὰ ὄντα
 VI, 119.
 ἀπαρθεῖν VI, 119. 146.
 ἀπαρθεῖν IV, 165.
 ἀπαρθεῖν IX, 157.
 ἀπαρθεῖν II, 26.
 ἀπαρθεῖν II, 125.
 ἀπαρθεῖν II, 58.
 ἀπαρθεῖν III, 117.
 ἀπαρθεῖν VI, 143. VIII, 177.
 στρατηγός I, 179.
 ἀπαρθεῖν III, 117. VI, 144.
 ἀπαρθεῖν ἄστρα IV, 146.
 ἀπαρθεῖν τὸ στόμα VI, 145.
 ἀπαρθεῖν II, 229. VIII, 152.
 ἀπαρθεῖν V, 163. IX, 158.
 ἀπαρθεῖν I, 103.
 ἀπαρθεῖν τὴν γλῶσσαν IV, 188.
 ἀπαρθεῖν τὰ χρήματα X, 16.
 ἀπαρθεῖν II, 176.
 ἀπαρθεῖν ib.
 ἀπαρθεῖν VIII, 143.
 ἀπαρθεῖν αἱ πόλεις I, 160.
 ἀπαρθεῖν VII, 179.
 ἀπαρθεῖν VI, 145.
 ἀπαρθεῖν τὴν γλῶσσαν ib.
 ἀπαρθεῖν IX, 131.
 ἀπαρθεῖν II, 229. VIII, 152.
 ἀπαρθεῖν VII, 119.
 ἀπαρθεῖν III, 87. VII, 98.
 ἀπαρθεῖν ὁ ἀπολογούμενος VIII, 68.
 κριόμενος VIII, 74.
 ἀπαρθεῖν τῶν νομίμων VIII, 90.
 ἀπαρθεῖν V, 115.
 ἀπαρθεῖν πρὸς αὐτὸν V, 115.
 ἀπαρθεῖν III, 63.
 ἀπαρθεῖν III, 64. V, 116. VIII,
 153.
 ἀπαρθεῖν V, 116.
 ἀπαρθεῖν VIII, 153.
 ἀπαρθεῖν III, 63. VIII, 153.
 ἀπαρθεῖν VIII, 154.
 ἀπαρθεῖν III, 63.
 ἀπαρθεῖν VIII, 77.
 ἀπαρθεῖν αἰτίαι VIII,
 90.
 ἀπαρθεῖν IX, 153.
 τὰ οὐκ ἀπαρθεῖν IV, 170.
 ἀπαρθεῖν αὐτὸν τὸ δικαστὴριον VII,
 74.
 ἀπαρθεῖν III, 57. VIII, 18.
 τοὺς ἀπαρθεῖν εἰσάγειν VIII,
 88.
 ἀπαρθεῖν VI, 44.
 ἀπαρθεῖν τῆς κόμης κλάδος I,
 236.
 ἀπαρθεῖν τὰς τρίχας II, 26.
 ἀπαρθεῖν III, 83.
 ἀπαρθεῖν VI, 38. IX, 47.
 pl.
 ἀπαρθεῖν τῶν τελεῶν VIII, 156.
 ἀπαρθεῖν VIII, 74.
 ἀπαρθεῖν τῶν ὄντων IX, 144. S.
 ἀπαρθεῖν I, 100.
 ἀπαρθεῖν VII, 156.
 ἀπαρθεῖν I, 23.
 ἀπαρθεῖν κλάδος I, 236.
 ἀπαρθεῖν II, 10.
 ἀπαρθεῖν II, 61.
 ἀπαρθεῖν I, 29.
 ἀπαρθεῖν VIII, 152.
 ἀπαρθεῖν IX, 32.

ἀπῆχθαι VIII, 152.
 ἀπῆχθῆναι ἰχθῆροι I, 150.
 ἀπίοι VI, 81.
 ἀπιστοῦν IV, 164. VII, 119.
 ἀπιστία III, 64. IV, 38.
 ἀπιστοὶ ἰχθῆροι I, 150.
 ἀπιστον τῷ πλῆθει III, 88.
 ἀπιστος ῥήτωρ IV, 35.
 ἀπιστῶ V, 153.
 ἀπίστως ἔχων III, 64.
 ἀπισχυρίσθαι VII, 32.
 ἀπισχυρίσασθαι V, 105.
 ἀπισσοῖσι συνίραι IV, 27.
 ἀπικχῶς VI, 41.
 ἀπλανεῖ δόξῃ χρῆσασθαι IV, 8.
 ἀπλανεῖς κύνες V, 60.
 ἀπλανεῖς VI, 204.
 ἀπλανῆ ἀστρα IV, 156.
 ἀπλανὴς βασιλεὺς I, 41. δικαστὴς VIII, 10.
 ἀπλανῶς VI, 205. VIII, 11.
 ἀπλαστος V, 119.
 ἀπλάστως V, 120.
 ἀπλάτος III, 88.
 ἀπλάτων ib.
 ἀπληγίδες VII, 47.
 ἀπληρωτα πλοῖα I, 121.
 ἀπληρων V, 132.
 δι' ἀπληστῶν μηδὲν ἰκανὸν VI, 133.
 134.
 ἀπληστος συμπίκτης VI, 29. τελώτης IX, 32.
 ἀπλῆα VII, 204.
 ἀπλοῖδης χλαῖναι VII, 47.
 ἀπλοὶ νῆες I, 121.
 ἀπλότης V, 119. ἡ παλαιὰ VIII, 132.
 ἀπλοῦν III, 133.
 ἀπλοῦν παραπέτασμα X, 32.
 ἀπλοῦς V, 119. ἵππος I, 197.
 ἀπλοῦς ποιῆσαι τὰς ναῦς I, 124.
 ἀπλῶς V, 120.
 ἀπλώσαι τὰ κῶλα V, 168.
 ἀπειυστὶ συνίραι περίουδους IV, 27.
 113.
 ἀπειυστὶ φθειγόμενοι IV, 94.
 ἀπειος II, 234. αὐλητής IV, 73.
 ἀπ' ἀργύρου ἀσπίς I, 133.
 ἀπὸ γλαύτης εἰπεῖν II, 110.
 ἀπὸ θαλάττης πόλις IX, 17.
 ἀπὸ θηλῆς ἀρτί νῆπιον II, 8.
 ἀπὸ κάλων πλεῖν I, 113.
 ἀπὸ μήνης εἰπεῖν II, 110.
 ἀπὸ ζύλου ἀσπίς I, 133.
 ἀπὸ στόματος εἰπεῖν II, 102.
 ἀπὸ συμβόλων δικάζεσθαι VIII, 54.
 ἀποβάθρα X, 134. νῆος I, 93.
 ἀποβάθραν εἰς γῆν βάλλεσθαι VIII, 120.
 ἀποβαίνειν III, 93.
 ἀποβαίνειν ποι τῆς πολέμιας ἐκ νεῶν I, 125.
 ἀποβάλλομαι τὸν δῖνα V, 114.
 ἀποβαλλόμενος τὸν ἐκ φύσεως σκέπη τῆς καρφῆς II, 26.
 ἀποβάσις ποιῆσθαι ἐκ νεῶν I, 125.
 ἀπόβασις ἐκ νεῶν VI, 178.
 ἀποβατήρια II, 200.
 ἀποβίβηκς IX, 156.
 τὸ ἀποβίβηκς IX, 157.
 ἀποβλήσθημα VI, 183.
 ἀποβλήμα II, 56.
 ἀποβλήπτιν II, 86.
 ἀποβλήπτιναι V, 159.
 ἀποβλεπόμενοι II, 56.

ἀποβλεπόμενος II, 58.
 ἀποβλέπειν ib.
 ἀποβλέπων εἰς ἄλλοτρίας χεῖρας III, 111.
 111.
 ἀποβλεφθῆναι II, 56.
 ἀποβλύζειν VI, 111. X, 76.
 ἀποβλύξας ὄπλων VI, 151.
 ἀποβλή πνευμάτων III, 94.
 ἀποβράττειν VI, 91.
 ἀπόγναι X, 134. νῆος I, 93.
 ἀπόγναι I, 93.
 τὰ ἀπόγναι λύσαι καὶ λύσασθαι I, 104.
 ἀπογνισσῶσαι ὀφρῦσιν II, 49.
 ἀπογνώσαι VIII, 9.
 ἀπόγνοισι ib.
 ἀπόγονοι III, 12. 19.
 ἀπόγονος III, 18.
 ἀπογραφεὶς τῶν δημοσιῶν ἀναγιγνώσκοντες VIII, 95.
 ἀπογραφῆ τελῶν IX, 31.
 ἀπογραφῆναι δημοσίᾳ VIII, 145.
 ἀπογράφαι οὐσίαν VIII, 145.
 ἀπογράφασθαι VIII, 28.
 ἀπογυμνῶσασθαι III, 153.
 ἀποδα II, 195.
 ἀποδακρύνειν III, 99. VI, 201.
 ἀποδακρῦσαι II, 63.
 ἀποδειλιακότης V, 123.
 ἀποδειλαιτημίνοι VIII, 129.
 ἀποδειματῆταιν VIII, 64.
 ἀποδειδοκίμασμένους ῥήτωρ IV, 35.
 ἀποδίδεται VII, 11.
 ἀποδεδυκῶς VII, 43.
 ἀποδίστροφος ἵππος I, 198.
 ἀποδιλιῶν I, 159. III, 137.
 ἀποδιλιῶνας V, 123.
 ἀποδιλιῶν III, 136. 137.
 ἀποδείξις IV, 33.
 ἀποδεικταὶ δικά VIII, 97. 114.
 ἀποδες κύνες V, 162.
 ἀποδῆμοι VII, 96.
 ἀποδῆμος VII, 66.
 ἀποδημῖν IX, 9.
 ἀποδημηταὶ κίλμοι ib.
 ἀποδημία ib.
 ἀποδημίαν ἢ νόστον ὑπομοσάμενος VIII, 60.
 ἀποδῆμοι πόλεμοι I, 177.
 ἀποδῆμος VI, 198.
 ἀποδία II, 195.
 ἀποδιακομπήσασθαι ἄγος I, 33.
 ἀποδιατρίβειν IX, 136.
 τὰ ἀποδιδόμενα VII, 9.
 ἀποδιδόμενος τὴν φωνὴν VI, 190.
 ἀποδιδῶναι χάριν V, 142.
 οἱ οὐκ ἀποδιδῶντες λογισμοὺς VIII, 54.
 ἀποδιδῶσθαι VII, 8.
 ἀποδιδῶσθαι τὰ μαθήματα IV, 43.
 ἀποδιδράσκειν V, 11.
 ἀποδιδρασκίνα IX, 117. 110.
 ἀποδικάζειν VIII, 24.
 ἀποδικάσαι VIII, 9. 149.
 ἀποδικάσαι τὴν δίκην VIII, 25.
 ἀποδιοπομπήσασθαι μῦθος I, 33.
 ἀποδόμενος VIII, 142.
 ἀποδόντωσι II, 48.
 ἀποδῶσθαι τὸ φορτίον III, 124.
 ἀπόδοσις III, 124. V, 103. VI, 191. VII, 9. VIII, 148.
 ἀποδύσαι V, 103.
 ἀποδύσαι ζῆμιαν VIII, 147. τέλος IX, 31. τοὺς νεκροὺς ὑποσπόδους I, 166.

ἀπόδρασις στρατιᾶς VI, 178.
 ἀποδύθῆναι VII, 43.
 ἀποδύσαι III, 153.
 ἀποδύρεσθαι VI, 201.
 ἀποδῦναι VII, 43.
 ἀποδύσαι VII, 44.
 ἀποδύθῆναι III, 154. IX, 43. 101.
 ἀποδῦναι τελώτης IX, 32.
 ἀποιμῖν X, 76.
 ἀπόζει τὰ ἴχνη V, 12.
 ἀποθανόντες III, 106. βιαιῶς VIII, 65. ἐν πολέμῳ VIII, 91.
 ἀποθίμενος VIII, 29.
 ἀποθίσθαι γραφῆν. ib.
 ἀπόθεσις X, 159. 165. 180.
 ἀπόθετα σκευῆ X, 11. 186.
 ἀπόθετος καρπὸς I, 243.
 ἀπόθετος ῥήμος IV, 65. 79.
 τῶν ἀποθῆτων κοκκῆματα VI, 45.
 ἀποθῆμαι I, 80.
 ἀποθῆκαι τοῦ οἴνου VI, 15.
 ἀποθήκη τῶν σκευῶν X, 10.
 ἀποθλιβῆσθαι VII, 41.
 ἀποθνήσκει VI, 114.
 ἀποθραυσθέντων τῶν πηδαλίων I, 114.
 ἀποθρηνεῖν III, 99.
 ἀποθῦναι δεκάτην I, 27.
 ἀποκαθαίρειν ἵππον I, 183.
 ἀποκαθίζεσθαι III, 123.
 ἀποκαθιδῦν. ib.
 ἀποκαθιδῶν. ib.
 ἀποκαθήμενος III, 122.
 ἀποκαθῆραι τὰ ἀχυρα προκλήμ I, 225.
 ἀποκαθῆσθαι III, 123.
 ἀποκαλύψαι VI, 207.
 ἀποκαλῶν τοὺς πολλοὺς καθάρματα καὶ πταχούς III, 66.
 ἀποκαμῖν II, 127.
 ἀποκαμπτεῖν I, 205.
 ἀποκαρτίον II, 33.
 ἀποκαυλίσις II, 176.
 ἀποκαίρειν VII, 165.
 ἀποκαίρουσι τὰς ἵππους I, 217.
 ἀποκαικαλλοπισμίνοι κλάδοι I, 236.
 ἀποκαικαυμένους VI, 208.
 ἀποκαικαρμένος II, 33.
 ἀποκαικαρπισμίνοι κλάδοι I, 236.
 τῶν ἀποκεκρηγμένων ἀνῶν ευνοϊότερος τὴν ἄραν VI, 127.
 ἀποκακῆρκεται VII, 9.
 ἀποκακοσμημένοι κλάδοι I, 236.
 ἀποκαφάλισμα II, 48.
 ἀποκαχυμένοι κλάδοι I, 236.
 ἀποκαχλωσθαι IV, 188.
 ἀποκακῆρκετος IV, 93.
 ἀποκακῆρξαι III, 124. VIII, 138.
 ἀποκακῆρξαι τὸν δὲ τινα υἱὸν ἢ υἱανὸν IV, 93.
 ἀποκακῆρξις III, 124. VII, 9.
 ἀποκακῆρτεῖν VII, 8.
 τὰ ἀποκακῆρτεῖν VII, 9.
 ἀποκακῆρτεῖν τὴν φωνὴν ῥήτωρ VI, 191.
 ἀποκακῆρξῆναι II, 128.
 ἀποκίνος IV, 101.
 ἀποκλαίειν VI, 201.
 ἀποκλασθίντος τοῦ ἴστω I, 114.
 ἀποκλείσαι I, 167.
 ἀποκλείνει I, 167. IV, 172.
 ἀποκλαίειν ἀνδρα τὰ ἄτα VI, 119.
 ἀποκομῆ II, 94.
 ἀποκοτταβίξιν VI, 109.
 ἀποκόψαι τοὺς ἐπὶ τῶν ἄκρων I, 172.
 ἀποκρημον χωρίον I, 171. S.

ἀποκρίναι τὰς ἀχυρμάς I, 225.
 ἀποκροτα χωρία I, 186.
 ἀποκρούπει ἀπόρητα V, 146.
 ἀποκτείναι VIII, 70. 74. IX, 153.
 ἀποκτείναντα ἀψυχα VIII, 120.
 περί τῶν ἀποκτείναντων δικάζει VIII, 120.
 ἀποκτυνέειν VI, 191.
 ἀποκτυνέειν V, II. VI, 192.
 ἀποκτυνέσθαι V, II.
 ἀπολαβεῖν ὄρκους IV, 30.
 ἀπολαμπρύναι IV, 31.
 ἀπολαμπρύνειν VII, 124.
 ἀπολαύειν III, 97.
 ἀπόλαυσις ib.
 ἀπόλαυσις τύχης VI, 179.
 ἀπόλιψιν VI, 118.
 ἀπολίψιως δική VI, 153.
 ἀπολίψιως παρα τοῦ ἀνδρός δική III, 47.
 ἀπόλειψις ib.
 ἀπολειλαλέας II, 127.
 ἀπόλοιμος I, 158.
 ἀπόλοιμος ἵππος I, 157. ἡλικία I, 177.
 ἐκ τῆς ἀπολείμου ἡλικίας II, II.
 ἀπολέμωσι I, 159.
 ἀπολίσει III, 129.
 ἀπόλις III, 57. 58.
 ἀπολιθάνειν ὑπ' ὄμβρου I, 116.
 ἀπολίται III, 58.
 ἀπολλύμενοι V, 170.
 ἀπολλύει τὰ πατέρα III, 117.
 ἀπόλλυται VI, 114.
 Ἀπόλλων πατρῶν ὁμῶντες VIII, 122.
 Ἀπόλλων Ἀγυῖος IX, 35.
 Ἀπόλλων ἀερεσκόμενος II, 35.
 Ἀπόλλων πατρῶς VIII, 85.
 Ἀπόλλωνος νόμοι IV, 66.
 ἀπολογεῖσθαι VIII, 67.
 ἀπολογεῖσθαι ἀπὸ τῆς νῆος VIII, 120.
 ἀπολογία II, 119.
 ἀπολογισάσθαι II, 119.
 ἀπόλογος Ἀλκίειου II, 118. VI, 120.
 ἀπολογούμενος VIII, 67.
 ἀπόλοιτο κακός VI, 169.
 ἀπολύεσθαι ἀπ' ἀλλήλων I, 165.
 ἀπολύσαι VIII, 9.
 ἀπολύσαι τὴν δικήν VIII, 25.
 ἀπολύσασθαι μῦθος I, 33.
 ἀπολυπίαι VII, 44.
 ἀπομαγδαλία VI, 93.
 ἀπομάκται VII, 188.
 ἀπομάκτρα IV, 170. IX, 113.
 ἀπομάκτριαι VII, 188.
 ἀπομάξασθαι VI, 92.
 ἀπομάξομεν VII, 188.
 ἀπομάχασθαι I, 168.
 ἀπομάχος ἡλικία I, 177.
 ἐκ τῆς ἀπομάχου ἡλικίας II, II.
 ἀπομετρεῖν IV, 166.
 ἀπομετρεῖσθαι ib.
 εἰ ἀπομετρούμενοι τὸν σῖτον VIII, 114.
 ἀπομισθεῖν τὰ τέλη IX, 34.
 ἀπομισθῶν τὴν φωνὴν ῥήτωρ VI, 191.
 ἀπομενημονεύειν χάριν V, 142.
 ἀπομύττειν II, 78.
 ἀπομύονται ἐπὶ θῆραν οἱ σκύμνοι V, 84.
 ἀπονοσημῆσι II, 229. III, 134.
 στρατηγὸς I, 179.
 ἀπονοῦσθαι II, 229. III, 135.
 ἀπόνησις VI, 142.
 ἀπονοία III, 107.

σὺν ἀπονοίᾳ VI, 144.
 ἀπονοίεσθαι τὸ πρόσωπον X, 46.
 ἀπονοίηται VII, 40.
 ἀπονοίεσθαι πρὸς θεοὺς I, 25.
 ἀπονοίεσθαι μετὰ τὴν τροφὴν VI, 92.
 ἀπονοίαι κύνες V, 63.
 ἀπονοίαι II, 228. III, 135.
 ἀπονοίη III, 133.
 ἀπονοίη III, 107. 108.
 ἀπονοίησις III, 46.
 ἀπονομήσις ib.
 ἀπονομήσειν VII, 165.
 ἀπονομήσειν II, 146.
 ἀπονοίη III, 107. VI, 144.
 ἀπονοίησις III, 57.
 ἀπονοίησις ὄσπου IV, 179.
 ἀπονοίηται τὸ γένος IV, 148.
 ἀπονοίηται V, 91.
 εἰς ἀπονοίαν ἀπειθεῖν ib.
 ἀπονοίη ἀκίητος X, 44.
 ἀπονοίησθαι ἄγος I, 33.
 ἀπονοίησθαι γυναῖκα III, 46.
 ἀπονοίησις δική VIII, 31.
 ἀπονοίησις γυναῖκος III, 46.
 ἀπονοίητος V, 120. 164.
 ἀπονοίητις V, 121.
 ἀπονοίητος I, 98.
 ἀπονοίηται VII, 39. 40.
 ἀπονοίη τὰ ἴχνη IV, 12.
 ἀπονοίη II, 219.
 ἀπονοίηται ἔθνη ἢ δυσχερῆ ἴχνη V, 12.
 ἀπονοίη II, 219.
 ἀπονοίηται III, 150.
 ἀπονοίηται VIII, 77. τέλειος IX, 32.
 ἀπονοίηται τοὺς ὀφειλίτας III, 116.
 ἀπονοίη II, 219.
 ἀπονοίηται δαίμονες VI, 131.
 ἀπονοίη γυναῖκος III, 46.
 ἀπονοίησις δική III, 46. VI, 53. VIII, 31.
 ἀπονοίησθαι VIII, 138.
 ἀπονοίησθαι II, 48.
 ἀπονοίη II, 103.
 ἀπονοίη ib.
 ἀπονοίητος V, 162.
 ἀπονοίηται ὄρκοι I, 100.
 ἀπονοίη III, 111. VI, 196.
 ἀπονοίη VII, 111. VI, 145. 197.
 ἀπονοίη, ἄτι μὴ ναυσι πεγαμοί III, 103.
 ἀπονοίη V, 105.
 ἀπονοίη III, 110. V, 163. VI, 145. 197.
 ἀπονοίη I, 227.
 ἀπονοίη III, 96.
 ἀπονοίησις ὄρκοι I, 179.
 ἀπονοίησις III, 111.
 ἀπονοίηται τῶν πηδαλίων I, 114.
 ἀπονοίηται I, 154.
 ἀπονοίησις IX, 103. 105.
 ἀπονοίη II, 128.
 ἀπονοίηται ὑπὸ γένους παντός II, 128.
 ἀπονοίησις II, 127.
 ἀπονοίηται κρήνην V, 146. S.
 ἀπονοίηται II, 128. VI, 209.
 ἀπονοίηται VI, 209.
 ἀπονοίηται I, 44.
 ἀπονοίηται πρὸς θεοὺς I, 25.
 ἀπονοίηται ἄκρα I, 115.
 ἀπονοίηται πέτρα V, 77.

ἀπονοίη τῶν ἡμερῶν III, 110.
 ἀπονοίη VI, 145.
 ἀπονοίη πρῶτος III, 110. VI, 197.
 ἀπονοίησις I, 103.
 ἀπονοίησις ἵππος I, 210.
 ἀπονοίηται οἱ ἵπποι I, 219. 220.
 ἀπονοίησις IV, 101.
 ἀπονοίηται τῆς κόρης κλάδος I, 236.
 ἀπονοίηται τὴν χάριν II, 26.
 ἀπονοίη VI, 36.
 ἀπονοίη VI, 34. 41.
 τὸ ἀπονοίησθαι V, 91.
 ἀπονοίηται βαρβαρικά X, 16.
 ἀπονοίησθαι V, 91. IX, 155.
 ἀπονοίη X, 11.
 εἰς ἀπονοίη ἀπειθεῖν V, 91.
 ἀπονοίηται τὸ ὄμμα ἢ ἀστραπή I, 118.
 ἀπονοίηται τὴν κίνη ἀφ' ἵππου I, 183.
 τὰς μύσας XI, 94.
 ἀπονοίηται I, 172.
 ἀπονοίηται VI, 30.
 ἀπονοίη ib.
 ἀπονοίηται ἀστέρων IV, 155.
 ἀπονοίηται δική III, 83. VI, 54. VII, 35. 91. ἀπόνοίη VI, 179.
 ἀπονοίηται IV, 199.
 οὐλῶν ib.
 ὑψηλῶν VI, 178.
 ἀπονοίηται I, 161.
 ἀπονοίηται V, 103.
 ἀπονοίηται παρακαταθήκην VII, 154.
 ἀπονοίηται V, 104. 141.
 ἀπονοίηται μικρὸν IV, 190.
 ἀπονοίηται I, 180. VII, 107.
 ἀπονοίηται τῆς οὐσίας VIII, 145.
 ἀπονοίηται IV, 171.
 ἀπονοίησθαι ib.
 οὐκ ἀπονοίηται V, 112.
 ἀπονοίησθαι VIII, 179.
 οἱ ἀπονοίηται VIII, 99.
 ἀπονοίηται πῶς I, 96.
 ἀπονοίηται προνοίηται VIII, 99.
 ἀπονοίηται IV, 18.
 ἀπονοίησθαι II, 102.
 ἀπονοίηται I, 128.
 ἀπονοίηται τὴν γλῶτταν VIII, 154.
 τὰς χεῖρας VIII, 76.
 ἀπονοίη VI, 184.
 ἀπονοίηται ξύλου V, 34.
 ἀπονοίηται VI, 36.
 ἀπονοίηται VIII, 75.
 ἀπονοίηται ib.
 ἀπονοίηται VIII, 70. 133. IX, 153.
 ἀπονοίηται VIII, 74.
 ἀπονοίηται VI, 192.
 ἀπονοίηται IV, 182.
 οὐκ ἀπονοίηται V, 112.
 ἀπονοίη VI, 168.
 συνίρηται IV, 113.
 τρίχηται VI, 175.
 φθουγγόμενοι φθίγμα κηρῶν IV, 94.
 ἀπονοίηται I, 161.
 ἀπονοίηται ῥῶσι IV, 26. 113.
 ῥίχαι I, 235.
 τὸ σῆμα V, 168.
 ἀπονοίηται VII, 179.
 ἀπονοίηται δικασίον IX, 61.
 ἀπονοίηται λήρους μακροῦς VI, 146.
 ἀπονοίηται VII, 120.
 ἀπονοίηται IV, 179.
 ἀπονοίηται VI, 141.

ἀποτεφρῶσαι πυρὶ I, 167.
 ἀποτιθέμενοι τὰς ἔχθρας I, 151.
 ἀποτίλαι ἀπερὶδον VI, 49.
 ἀποτίλλειν πτερά ἐκ τῆς τοῦ ὄρνυτος
 κειφαλῆς IX, 109.
 ἀποτιμῆμα VIII, 142.
 ἀποτιμῆματα III, 36.
 ἀποτιμῆσθαι VIII, 142.
 ἀποτινεῖν χιλίας VIII, 37.
 δεκάβειον IX, 61.
 χάρις V, 142.
 ἀποτίσαι V, 103. VIII, 147.
 χρυσὸν ἀδριατικὰ VIII, 86.
 ἀποτίσαι τέλος IX, 31.
 τιμῆμα VIII, 52.
 ἀποτομάδες X, 64.
 ἀποτομεύς III, 151.
 ἀπότομον χωρίον I, 171.
 ἀποτρέπεται VI, 118.
 ἀποτρέφεται VI, 32.
 οὐκ ἀποτρέφεται V, 112.
 ἀποτριᾶσαι III, 151.
 ἀποτριβὴ σκευῶν I, 94. X, 13.
 ἀπότριχες II, 22.
 ἀποτριψασθαι μύθος I, 33.
 ἀποτρώγεται δαίμονες V, 131.
 ἀποτυλοῦν II, 176.
 ἀποτυμπανίσαι VIII, 70.
 ἀπυός ἵππος I, 197.
 ἀποφαιδρύνει IV, 31.
 ἀποφαιδρύνει VII, 124.
 ἀποφαιδρύνει VI, 118.
 ἀπόφασις II, 129.
 ἀπόφασις ib.
 ἀποφείρει μισθούς IV, 46.
 ἀποφείρται ἀπὸ τῶν ἰχθύων πνεῦμα V,
 12.
 τὰ ἀποφερόμενα πνεύματα ἠδιστα ἦ-
 χων λειμῶν I, 240.
 ἀποφύγειν VI, 184.
 ἀπόφυσξις ἀποστασίου VI, 179.
 ἀποφύνηαι δημοσίαι τὴν οὐσίαι VIII,
 145.
 ἀποφύνηαι κινῶσαι τὴν δίκην VIII, 25.
 ἀποφύνηαι τινα ὑπόδικον VIII, 68. S.
 ἀποφύνησθαι γνάμην II, 129. IV,
 27.
 ἀποφύσαι II, 129.
 ἀπόφυσξις ib.
 ἀποφλυαρίσαι IV, 32.
 ἀποφορὰ III, 94.
 ἀποφορτίσασθαι I, 99.
 αἱ ἀποφράδες VIII, 141.
 ἀποφράττειν II, 216.
 τὸ στόμα VIII, 155.
 ἀποφυγῆν ξενίας III, 57.
 ἀποφυγὴ VI, 184.
 ἀποφύλιος III, 56.
 ἀποχειρέβειοι I, 50.
 ἀποχειροβίωτοι ib.
 ἀποχειροβίωτος II, 150. VII, 7.
 ἀποχειροτονεῖν ἀρχάς VIII, 95.
 τὸν ἀποχειροτονηθέντα κρίνουσιν οἱ θε-
 σμοβάται VIII, 87.
 ἀποχειροτονηθέντες I, 128.
 ἀποχρῆξί IX, 154.
 ἀποχρῆναι VII, 129.
 ἀποχρῆσθαι VI, 192.
 ἀπόχρη IX, 154.
 ἀποχρησάμενος VIII, 74.
 ἀποχρησάσθαι VIII, 74. IX, 153.
 ἀποχρησθῆναι VII, 102.
 ἀποχρῶν IX, 154.
 ῥήτωρ VI, 149.
 ἀποχρῶντως ἔχειν V, 167. IX, 154.

ἀποχρῶσα πόλις IX, 24.
 ἀποχρῶσαι VII, 129.
 ἀποχρῶσαι τὴν σκιάν ποιούμενοι κλά-
 δοι I, 236.
 ἀποχρῶσαι VII, 207.
 ἀποχρῶν βάρη III, 90.
 ἀποψηφισάσθαι VI, 92.
 ἀποψηφίσαι VIII, 25.
 ἀποψηφισάσθαι III, 57. VIII, 18.
 149.
 ἀποψίς II, 58.
 ἀποψύχων II, 227.
 τὰ ἀποψῶν ἐργαλείον IV, 170.
 ἐν ἀπράγμοις θαλάττῃ πλεῖν I, 106.
 ἀπράγμοις προσώπων ἐμφυσῶν IV, 68.
 ἀπραγμοσύνη VIII, 156.
 τὴν ἀπραγμοσύνην οἰσται ἀργίαν VI,
 134.
 ἀπράγμων πόλις IX, 23.
 οὐκ ἀπράγμων προσβία IV, 28.
 τί ὃ ἀπρακτον αὐτῶν; VI, 131.
 Ἀπράμειος σταφυλῆ VI, 82.
 ἀπρατα VII, 10.
 ἀπρατα μὲν μέρος ἔχων ῥήτωρ IV,
 37.
 ἀπρατος ἀνὴρ VII, 10.
 ῥήτωρ VI, 34. IV, 191.
 ἀπρατὴς ἵππος I, 197.
 ἀπριξ ἀντελλημμένος V, 25.
 ἀπροβούλευτα VI, 143. 144.
 ἀπροβούλευτος VI, 143.
 ἀπροβουλίαι VI, 144.
 ἀπρογράφα VI, 143.
 ἀπροβυμος ἵππος I, 198.
 ἀπροικος III, 35.
 ἀπροσήτος VI, 142.
 στρατηγός I, 179.
 ἀπροσήτως VI, 144.
 ἀπροσπτες III, 114.
 στρατηγός I, 179.
 ἀπροράματος στρατηγός ib.
 ἀπροράτως III, 117.
 ἀπροσδέης κέντρον ἵππος I, 196.
 ἔξ ἀπροσδοκῆτου VI, 193.
 ἀπροσδοκῆτας ib.
 ἀπρόσιτον τείχος I, 170.
 ἀπροσκέπτως VI, 144.
 ἀπρόσκλητοι δίκαι VIII, 62.
 ἀπρόσκλητον δίκην εἰσελθεῖν VI, 154.
 ἀπρόσμαχοι I, 157.
 ἀπρόσμηκτοι ἄκραι I, 115.
 ἀπρόσμηκτος III, 64. πόλις IX, 22.
 ὁδός II, 96.
 ἀπρόσμηκτος V, 139.
 ἀπρόσπτος ἀστραπή I, 117.
 ἀπρόσπλιστοι ἄκραι I, 115.
 ἀπρόσπλιστος πόλις IX, 22.
 ἀπρόσρητος V, 138.
 ἡμέρα V, 137.
 ἀπρόστασιον δίκη III, 56. VI, 154.
 VIII, 35. 91.
 ἀπρόστομον ἕψος II, 101.
 ἀπρόσφάσιτοι ἄνδρες I, 156.
 ἀπρόσφάσιτος I, 43. III, 120.
 ἀπρόσφασίτως III, 121.
 ἀπταιστος ῥήτωρ VI, 147.
 ἀπτήρη τάχει IX, 152.
 ἀπτόν II, 155. V, 170.
 ἀπύθμενος κύλιξ X, 79.
 ἀπυθκάτος κύλιξ ib.
 ἀπυρα σκιά X, 13.
 ἀπυραί τείχη VII, 7. λέβητες IX, 68.
 ἀπυρον βλέμμα I, 192.
 ἀπυρος ζώνη IV, 159. νεανίσκος X, 82.
 ἀπυρίται ἄρτοι VI, 33.

ἀπφάριον III, 74.
 ἀπφία ib.
 ἀπφίσθαι I, 114.
 ἀπφούτος τοῦ ῥοῦ πλεῖν I, 111.
 ἀπφάσια III, 129. V, 135.
 ἀπφασία VIII, 54. 56.
 ἀπφανθῆσθαι III, 124.
 ἀπφασσάσθαι I, 166.
 ἀρὰ V, 127. 130.
 Ἀράβιος αὐλός VI, 120.
 ἀραζεῖν V, 86.
 ἀραζοντες ib.
 ἀραι III, 94.
 τείχος τῆ πόλις I, 174.
 ἀραιά VI, 143.
 ἀραιαὶ γῆς I, 121.
 ἀραιαὶ ὀδόντες βραχῶν βίον σημεῖουσι
 II, 94.
 ἀραιός V, 130.
 ἀραιός αὐλός IV, 73. στείλιχος X,
 166.
 ἀράκη I, 247.
 ἀράμενος IX, 159.
 τὴν ἀρὰν ἀκαλίειν V, 130. 131.
 ἀράξαι VIII, 76.
 τὸ ἀράρος VI, 116.
 ἀρασθαι III, 94. τείχος I, 160.
 ἀρασσῶν VIII, 77.
 ἀράχνης τήματα VII, 76.
 ἀραχιοειδῆς χιτῶν ὀφθαλμοῦ II, 71.
 ἀρβύλαι VII, 91.
 ἀρβύλη VII, 86.
 Ἀργάδες (ἢ φυλλῆ) VIII, 109.
 ἀργαὶ κύνες V, 63.
 ἀργαλίαι V, 139.
 ἀργαλέως ib.
 αἱ Ἀργαίαι VII, 88.
 ἀργεῖν III, 123.
 ἀργεῖος, ὁ βόλος VII, 205.
 ἀργεῖμοι II, 146.
 ἀργεῖμος II, 65. IV, 185.
 ἀργία I, 43. III, 122. VI, 134.
 ἀργίαι οἰσται τὴν ἀπραγμοσύνην VI,
 134.
 ἀργίαις γραφῆ VIII, 40. τιμῆμα VIII,
 42.
 ἀργματα προσφέρειν I, 28.
 ἀργαὶ στρατιώται I, 128.
 Ἀργολίδες κύνες V, 37.
 Ἀργολικὴ ἀστὴς I, 149.
 Ἀργολικὸν μέλος IV, 78.
 ἀργὸν βλέμμα I, 192.
 ἀργός I, 43. III, 122. VI, 151.
 ἵππος I, 197.
 Ἄργος πολυόφθαλμος IV, 141.
 ἀργυρὰ χεῖματα VI, 84.
 ἀργυράγχη VII, 104.
 ἀργυραμοιβικὴ VII, 170. 209.
 ἀργυραμοιβός III, 84. VII, 103. 170.
 209.
 ἀργυράσπιδες I, 175.
 ἀργυρεῖα μέταλλα III, 87.
 ἀργύρια III, 86. VII, 98. 104.
 ἀργύρια μέταλλα VII, 98.
 ἀργυρίδες οἰνοχόαι I, 28. φιάλαι VII,
 104.
 ἀργυρίδιον IX, 90.
 ἀργυρίζεσθαι IV, 43. VII, 104.
 ἀργυρίον IV, 46. VII, 103. IX, 89.
 90.
 πρὸς ἀργύριον ἀλλάξασθαι III, 124.
 S.
 πρὸς ἀργύριον ἀτιβλέπων VI, 191.
 ἀργύριον Ἀρκενιδικόν III, 87. δάκιμον
 III, 86.

- πρὸς ἀργύριον βλέπων ῥήτωρ IV, 36. S.
 ἀργύριον εἰσενεγκεῖν III, 83.
 ἀργύριον ἐπιδικαζόμενος IX, 96.
 ἀργύριον ἐπίσημος III, 86.
 τὸ ἀργύριον κατορύττων III, 115.
 ἀργύριον κικερματισμένος IX, 88.
 πρὸς ἀργύριον κερχυνός ῥήτωρ III, 112.
 IV, 37.
 ἀργύριον παρεγκεκραμμένος III, 86.
 ἀργύριον προεῖσθαι III, 84.
 πρὸς ἀργύριον ῥέπων ῥήτωρ VI, 190.
 δικαστῆς VIII, 12.
 ἀργύριον τοκίζεται III, 85.
 πρὸς ἀργύριον φθειγγόμενος III, 112.
 τὸ ἀργύριον χαλκός λέγεται IX, 92.
 93.
 ἀργύριον ἀλλαγῆ III, 84.
 ἀργύριον κάθαρος III, 87.
 ἀργύριον τάλαντον IX, 53.
 τοῦ ἀργύριου τὸ χρυσίον δεκαπλάσιον
 ἐστίν IX, 76.
 ἀργυρίς VI, 98.
 ἀργυρισμός IV, 47.
 ἀργυρίζεται III, 153.
 ἀργυρίτις γῆ III, 87. VII, 98.
 ἀργυρίω ἀρτίζειν IX, 101.
 ἐπ' ἀργυρίω διατίθεσθαι IX, 108.
 ἐπ' ἀργυρίω πολιτευόμενος VI, 190.
 ἐπ' ἀργυρίω σιαπίζεσθαι IX, 61.
 ἀργυρογνώμων III, 84. VII, 103. 170.
 ἀργυροθήκη IV, 19. X, 152.
 ἀργυροὶ κύκλοι VI, 84.
 κότυλοι X, 85.
 ἀργυροκοπεῖν VII, 102.
 ἀργυροκοπίον VII, 103.
 ἀργυροκοπιστῆρες λόγων ib.
 ἀργυροκόπος VII, 102. 103.
 ἀργυρολογεῖν IV, 43. VIII, 103.
 ἀργυρολογῆσαι IV, 28.
 ἀργυρολόγος VII, 103.
 ἀργυροπέζα Θείτις II, 192.
 ἀργυροπέζος ib.
 ἀργυροπέπος X, 134.
 ἀργυρος Ἀρσανδικός III, 87. pl.
 καθαρὸς III, 87. S. VII, 98.
 ἀπ' ἀργύρου ἀσπίς I, 133.
 ἀργυροῦ σκῆψος VII, 104.
 ἀργυρώματα VI, 183. VII, 104. X,
 174.
 ἀργυρώνητος III, 76.
 παρὰ τῶν λαφυροπόλων III,
 78. pl.
 ἢ ἐπ' Ἀργῶ κυνὶ θαυμαστοποιία V, 45.
 ἀργῶς III, 123.
 ἀρδάνιον VIII, 66.
 ἀρδάνι I, 224.
 Ἀρδηττός VIII, 122.
 ἐν Ἀρδήτῳ ἀμύνοντες ib.
 Ἀρτεῖος πάγος VIII, 88. 90. 117.
 εἰς Ἀρτεῖον πάγον ἐπισκεῖσθαι VIII, 33.
 αὐτῷ ἐπισκημαίαι ib.
 ἢ ἐξ Ἀρτεῖου πάγου βουλή VIII, 125.
 ἐξ Ἀρτεῖου πάγου φυγόντων οὐσίαι VIII,
 99.
 ἐν Ἀρτεῖῳ πάγῳ ἰδικάζον καθέλαστον
 μῆνα VIII, 11.
 ἐν Ἀρτεῖῳ πάγῳ κρίνεσθαι VIII, 57.
 ἐν Ἀρτεῖῳ πάγῳ οἰκτιρίζεσθαι οὐκ ἐξῆν
 VIII, 117. pl.
 τοῖς Ἀρτεῖοπαγίταις προστίθεντο ἰν-
 νία ἀρχοντες VII, 118.
 οὐκ ἀριστάμενος τοῖς καθιστησίαι ῥή-
 τωρ IV, 35.
 ἀρσικός IV, 120.
 ἀρσιστῆρ VI, 76.
 ἀρσται κύων V, 60.
 τὰν ἀρστανῶν καὶ τὰν σεφίαν δεσ. IX, 74.
 ἀρστῆ IV, 10.
 ἀρστῆ ἀγύρων II, 14.
 ἐπὶ τῆν ἀρστῆν ἀγών IV, 39.
 ἀρστῆ καὶ κακίαν ἐπὶ τῆς αὐτῆς τι-
 μῆς ἀγῶ VI, 131. pl.
 τῆν ἀρστῆν πλοῦτοι ἠγούμενος III, 114.
 ἀρσῆ VII, 184.
 ἀρσῆσαι τὰ σημεῖα I, 124.
 ἀρσῆ II, 145.
 τὰ ἀρσῆα λελύσθαι II, 21.
 ἀρσῆτις II, 166.
 ἀρσῆοὶ τὸ γέννημα ἀρσῆτος τῷ στόματι
 V, 80. S.
 ἀρσῆον II, 186.
 ἀρσῆον ἐκχωρῆσαι IV, 187. S.
 ἀρσῆον ἐκχωρῆσαι κατευθῆναι IV, 179.
 pl.
 ἀρσῆον συγκαρμῶσαι II, 234.
 ἀρσῆδακρος II, 63.
 ἀρσῆθλος VI, 206.
 ἀρσῆμῖν IV, 17. 162.
 ἀρσῆμτικῆ IV, 16. 162.
 ἀρσῆμτικὸς ib.
 ἀρσῆμτικῶς ib.
 ἀρσῆμτικώτατα IV, 162.
 ἀρσῆμτικώτατος ib.
 ἀρσῆμον διατέμνειν IV, 164. S.
 κατ' ἀρσῆμον ἐπικρατεῖν τὰ ὄστρακα
 IX, 114.
 ἀρσῆμος IV, 162. ἀρσῆμοσίστος IV,
 162. pl.
 ἀρσῆμος IV, 165. pl.
 τίλιος VI, 15.
 τιτράγανος IV, 164. pl.
 ἀρσῆμου πρόσθεσις, ἀρσῆμοσις IV, 165.
 ἀρσῆνος κύων II, 80.
 ἀρσῆνος II, 74.
 Ἀρσῆσιος οἶνος VI, 15.
 ἀρσῆς VII, 113. X, 146.
 μὴ τὰ ἀρσῆτα τῷ δήμῳ λέγοντες VIII,
 52.
 ἀρσῆτα κικερμαίον χωρίον V, 108.
 ἀρσῆτια VI, 186.
 ἀρσῆτιος οἶνος VI, 15.
 ἀρσῆτιος στρατιώται I, 176.
 ἐν ἀρσῆτιᾷ II, 161.
 ἀρσῆτιᾷ χεῖρ II, 159.
 ἀρσῆτιῆς II, 160.
 ἀρσῆτιροστάτης II, 161. IV, 106.
 ἀρσῆτιροστίες στρατιώται I, 176.
 ἀρσῆτιῆσαι VI, 101.
 ἀρσῆτιῆσαν I, 176.
 ἀρσῆτιῆσαν ἀειρέντες VIII, 124.
 ἀρσῆτιῆσαν ἐκλέγειν VI, 175.
 ἐπιλέξασθαι VIII, 112.
 ἀρσῆτιδίππον VI, 102.
 ἀρσῆτοι στρατιώται I, 176.
 ἀρσῆστον VI, 101.
 ἀρσῆστοποιούμενοι VI, 101.
 ἀρσῆτοσαλπικταί IV, 87.
 Ἀρσαδῆς Βαλανήφαγος I, 234.
 ἀρσαῖ IX, 154. S.
 ἀρσαῖται οὐδὲ τοῖς μεγίστοις VI, 134.
 ἀρσαῖμενος τοῖς οὐσιν VIII, 7.
 ἀρσαῖτης IX, 154. ἔχειν V, 167.
 οὐκ ἀρσαῖσαι τοὺς οἰκῆτορας τρέφειν
 πόλις IX, 22.
 ἀρσαῖσα πόλις IX, 24.
 ἀρσαῖσαι σκίαν ποιούμενοι κλάδοι I,
 236.
 ἀρσαῖνεσθαι V, 82.
 ἀρσαῖν V, 16.
 ἀρσαῖτικῆ VII, 210.
 ἀρσαῖτικὸς κύκλος V, 81.
 ἀρσαῖται δύο ἐν οὐρανῷ V, 81. IV, 159.
 οἱ ἀρσαῖται Φωλεούσι V, 15.
 ἀρσαῖτος IV, 157.
 ἀρσαῖτος ἀλλοσκεταί μάχη V, 81. pl.
 ἀρσαῖτος σάρκα τίκτουσα πλάττει τὸ
 γέννημα V, 80. pl. S.
 ἀρσαῖτου φωνή V, 88.
 περὶ Ἀρσαῖτων ἰστάμενος I, 62.
 Ἀρσαῖτος IV, 159.
 ἀρσαῖτιλος V, 15.
 Ἀρσαῖτων V, 82.
 ἀρσαῖνος V, 19. 26. X, 141.
 ἰνεάλλιος V, 27.
 ἀρσαῖνος περιδρομὸς V, 28. 29. pl.
 τὰς ἀρσαῖνας ἀναστήσασθαι V, 36. S.
 ἀρσαῖστασία V, 32.
 ἀρσαῖστασιον ib.
 ἀρσαῖστατον V, 36.
 ἀρσαῖνων ἀκρωλία V, 29. pl.
 ἀρσαῖνων στασις V, 19.
 ἀρσαῖνωρὸς V, 17. S. 32.
 ἀρσαῖνος (ὁ βόλος) VII, 205.
 ἀρσαῖνα X, 51.
 ἀρσαῖναι (ὁ βόλος) VII, 205.
 ἀρσαῖναιος δίφρος I, 141. X, 47.
 ἀρσαῖνοπηγίον VII, 115.
 ἀρσαῖνοπηγίος ib.
 ἀρσαῖνοποιεῖν ib.
 ἀρσαῖνοποιεῖν I, 142.
 ἀρσαῖνοποιεῖν I, 142. VII,
 116. pl.
 ἀρσαῖνοποηχίαι VII, 116.
 ἀρσαῖνογῆ IV, 57.
 Ἀρσαῖνοί κυνὸς V, 37.
 τοῖς περὶ Ἀρσαῖνων ἐπαγγίλει ὁ πολέ-
 μαρχος VIII, 91.
 ἀρσαῖνος ὁ πενθερός III, 34.
 ἀρσαῖνον I, 84. IV, 58.
 ἀρσαῖνον IV, 58.
 ἀρσαῖνοὶ ὀδόντων II, 94. ἀγκῶνος II,
 141.
 ἀρσαῖνικῆ IV, 57. 63. IX, 140. Αἰολίς
 IV, 65. E.
 ἀρσαῖνικῆ ἀυλητικῆ IV, 77.
 σὺν ἀρσαῖνικῆ VI, 141.
 ἀρσαῖνικῆ IV, 65.
 τῆς ἀρσαῖνικῆς διαστάσεως I, 114.
 ἀρσαῖνικῆ VII, 114.
 ἀρσαῖνικῆς VI, 140.
 ἀρσαῖνοθῆται I, 154.
 ἀρσαῖνοσται I, 153.
 ἀρσαῖνοστής III, 34. VIII, 84.
 ἀρσαῖνοσται συμφωῖς λίθους VII, 119.
 S.
 ἀρσαῖνοσται VII, 184.
 ἀρσαῖνικῆς VII, 172. X, 50. 142.
 ἐξ ἀρσαῖνικῆς περικρανον IV, 139.
 ἀρσαῖνικῆς V, 55. X, 168.
 ἀρσαῖνικῆς I, 250. Πίος IX, 79.
 ἀρσαῖνισθαι V, 104.
 ἀρσαῖνισ ib.
 ἀρσαῖνιος VII, 184.
 ὁ ἀρσαῖνιος ib.
 ἀρσαῖνομαι VI, 118.
 ἀρσαῖνομαι μισθοῦς IV, 42.
 ἀρσαῖνομαι εὐθύνη VIII, 45.
 ἀρσαῖνομαι I, 223. ἀνθρωπων II, 60.
 ἀρσαῖνομα χωρία I, 220.
 ἀρσαῖνομαι I, 221. 252.
 ἀρσαῖνομαι I, 226.
 ἀρσαῖνομαι I, 245. X, 128.
 ἀρσαῖνομαι ἐχέτη I, 252. pl.
 ἀρσαῖνομαι V, 14. εὐπαροῖς I, 228. E.
 τὰς ἀρσαῖνας ἐπιφλίξει πνεύμα I, 53.

ἀρπάγη VI, 88. x, 31. 98.
 ἀρπάζειν τὰ πνεύματα V, 60.
 ἐκ τοῦ ἀρπάζειν ὀνομασμένον σφαιρίον
 IX, 105.
 ἀρπάζων τελευτῆς IX, 32.
 ἀρπαξ τυραννος I, 42.
 ἀρπάζει τὴν σφαίραν πρὶν εἰς γῆν πι-
 σίην IX, 106.
 ἀρπιδόνα V, 19. VII, 31. x, 141.
 ἀρπιδόνη V, 33.
 ἀρπιδόνη τε λύσειν ἰστοῦ VII, 31.
 ἀρπίδες VII, 85.
 Ἀρπυια V, 47.
 ἀρραγίς VI, 116.
 ἀρραγίης κεφαλῆ II, 38.
 ἀρρὴν σφόνδυλος II, 180.
 ὑπὲρ τῶν ἀρρῆων θυεῖν VIII, 107.
 ἀρρῆων βλάμματα II, 59.
 ἀρρῆον II, 129.
 ἀρρῆμων II, 128.
 ἀρρῆσι ib.
 ἀρρῆτα V, 146.
 ἀρρῆτα ἱερά x, 191.
 ἀρρῆτα ἱερά Διούσου VIII, 108.
 ἀρρῆτας VI, 209.
 ἀρρῆτες κύβες V, 63.
 ἀρρῆχος I, 246. VI, 94. x, 129.
 ἀρρῆχους πλέκειν VII, 173.
 ἀρρῆμυθίον IV, 58. 63.
 ἀρρῆμυθία IV, 58.
 ἀρρῆμυθος ib.
 ἀρρῆμυθος ib.
 ἀρρῆστυα IV, 177.
 ἀρρῆστυῖν III, 123. IV, 177.
 ἀρρῆστυμα IV, 177. VI, 180.
 ἀρρῆστυματα τῆς γνώμης ἵπποναυθού-
 μινος IV, 39.
 ἀρρῆστυμῶν III, 104.
 ἀρρῆστυμία III, 104. 122. IV, 13.
 ἀρρῆστυμῶν εἰς βέλτιον τραπέσης III,
 108.
 ὑπ' ἀρρῆστυμῶν ἰνδιδωσί μοι τὸ σῶμα
 III, 105.
 ἀρρῆστυμοὶ στρατιῶται I, 158. κύβες
 V, 62.
 ἀρρῆστυμος III, 104. 106. 122. IV,
 14.
 ἀρρῆστυμῶν III, 105. IV, 14.
 ἀρρῆστυμῶν ἔχων III, 123.
 ἀρτάβη IV, 168.
 ἀρτάμος VI, 34.
 ἀρτάμη x, 108.
 Ἄρτεμις κυνηγίτις V, 13. E.
 Ἄρτεμισία I, 37.
 ἀρτημα ὀβελίσκων x, 96.
 ἀρτηρία II, 201.
 κοίλη II, 225.
 τραχηία II, 114.
 ἀρτηρία II, 204. 216. 235. τραχηία
 II, 218.
 ἀρτι I, 72.
 ἀρτι ἀπὸ γωνίης ὑπίων II, 8. S.
 ἀρτια θύματα I, 29.
 ἀρτια (ὁ βόλος) VII, 205.
 ἀρτιάζειν VII, 206. IX, 101.
 στατήροι IX, 58. 101. pl.
 ἀρτιακίς ἀρτιος ἀριθμὸς IV, 162.
 ἀρτιάλα V, 97.
 ἀρτιγενὲς βρίφος II, 8. δένδρον I, 231.
 ἀρτιγονὸν βρίφος II, 8. δένδρον I,
 231.
 ἀρτιοπῆς ῥήτωρ VI, 149.
 ἀρτιολογία VI, 150.
 ἀρτιολόγος ib.
 ἀρτιμελῆ θύματα I, 29.

ἀρτιοπέρισσος ἀριθμὸς IV, 162.
 ἀρτίπους II, 194.
 ἀρτιστορία VI, 150.
 ἀρτίστοιον φθίγμα κήρυκος IV, 94.
 ἀρτίστομος ῥήτωρ VI, 194.
 ἀρτιστόμενος VI, 150.
 ἀρτίτοκιον βρίφος II, 8.
 ἀρτίτοκον βρίφος ib.
 ἀρτιφύεις δένδρον I, 231.
 ἀρτιφωμία VI, 150.
 ἀρτιφώνως ib.
 τῶν ἀρτίων ἢ καὶ περιττῶν μαντιῶν IX,
 101.
 ἀρτοι VI, 32. διπυροὶ VII, 23. E.
 ἄζυμοι VI, 32. E.
 ζυμῆται VI, 32. 72. E.
 καχυρίδιαι VI, 33. καχυρίδιαι
 I, 248.
 κέλλαβοι I, 248. VI, 72. E.
 ὀβελίαι VI, 33. 75.
 ἀρτοκοπίην VII, 21.
 ἀρτοκόποι ib.
 ἀρτοκόπος VI, 32.
 ἀρτοκοπία VII, 21.
 ἀρτοκοπία x, 112.
 ἀρτοκοπῶν VII, 21.
 ἀρτοκοπῶν VI, 32.
 ἀρτοκοπιῶν σκηνή x, 112.
 ἀρτοκοπιῶν ib.
 ἀρτοκόπτης ib.
 ἀρτοκόπται VII, 21.
 ἀρτοκόπται ib.
 ἀρτοκόπται ib.
 ἀρτοκόπται ib.
 ἀρτοκόπται ib.
 ἀρτοκόπται VII, 16. τηλία IX, 108.
 ἀρτος I, 247. 248. ἱερός VI, 73. καυ-
 χήρις I, 248. E.
 ἀρτοσιτίην VI, 32.
 ἀρτοστροφίην VII, 22.
 ἀρτοφόρον καυθῶν VI, 32. x, 9.
 ἀρτύειν VI, 91.
 ἀρτύμα VI, 182.
 ἀρτύματα VI, 13.
 ἀρτύσαι VII, 26.
 ἀρτων θρύμματα x, 91.
 Ἀρτανδικὸς ἀργυρὸς III, 87. VII, 98.
 ἀρτυβαλλοὶ x, 152.
 ἀρτυβαλλοὶ VII, 166. x, 63.
 ἀρτυθεῖν οἶνον x, 75.
 ἀρτυτήρ VI, 19. x, 75.
 ἀρτυτήχος ib.
 ἀρτυταῖνα VII, 166. x, 63.
 τὰ ἀρχαῖα V, 150.
 ἀρχαία ἰσχὺς I, 242. πόλις IX, 18.
 ὑφαντικὴ VII, 36.
 τὸ ἀρχαῖον III, 85.
 τὰ ἀρχαῖα Σικελικὰ τάλαντον IX,
 87.
 ἀρχαιοπλουτοὶ ἱερόν I, 23.
 ἀρχαιοπλουτοὶ πόλις IX, 18.
 ἀρχαῖος δῆμος IX, 19.
 ἀρχαιεσία VIII, 82.
 ἀρχαιεσιάζων ib.
 ἀρχαιεσιάζων VIII, 133.
 ταῖς ἀρχαῖς δοκιμασίαν εἰσαγγῆν VIII,
 88.
 τὰς ἀρχὰς ἀποχειροτονεῖν VIII, 95.
 ἀρχαία VIII, 83. IX, 41.
 ἀρχαῖν VIII, 82.
 ἀρχαῖν τὰ περὶ τοὺς ἀγῶνας III, 140.
 ἀρχαῖον I, 23. VI, 35.
 ἀρχαῖον VI, 114.
 ἀρχὴ VIII, 82. κληρωτὴ VIII, 93.
 ἀρχὴ πυκτὸς I, 70.
 ἀρχηγίταις III, 19.

ἀρχηγίταις VIII, 82.
 ἀρχηγίταις ib.
 ἀρχηγοὶ γένους III, 19.
 ἀρχηγὸς VIII, 82. βασιλεὺς I, 41.
 κατ' ἀρχὴν VIII, 99.
 ἀρχὴν οὐδεμίαν ἀρχοντες VIII, 130.
 ἐξ ἀρχῆς εἰθεῖν VIII, 60.
 ἀρχῆς κατάστασις VI, 177.
 ἀρχιδίκμος VIII, 83.
 ἀρχιθεωρεῖν ib.
 ἀρχιθεωρήσειν ib.
 ἀρχιθεωρήσεις ib.
 ἀρχιθεωρία ib.
 ἀρχιθεωρῶν ib.
 ἀρχιθεωροῦντα ib.
 ἀρχικὸς VIII, 82. βασιλεὺς I, 41.
 στρατηγὸς I, 178.
 ἀρχιτεκτονεῖν VII, 117.
 ἀρχιτέκτων VII, 117. VIII, 183.
 ἀρχοὶ γυναικοκόμοι VIII, 112.
 ἀρχομῆτης πυκτὸς I, 70.
 ἀρχοντες VIII, 44.
 οἱ ἐνέα VIII, 85. 100. 118.
 ἀρχοντες ἀρχὴν οὐδεμίαν VIII, 130.
 ἀρχοντες οἱ κατὰ τοὺς δήμους VIII,
 108.
 τῶ ἀρχοντι παραδιδόναι VIII, 101.
 ἀρχόντων Ἀθηναίων ὀνόματα VIII, 85.
 ἀπ' ἀρχόντων ἴφισις ἐπὶ δικαστῆν VIII,
 62.
 ἀρχὸς II, 210.
 ἀρχοῦ σφικτήρ II, 211.
 ὁ ἀρχων VIII, 48. 49. 50. 51. 82.
 92.
 ἀρχων Ἀθηναίων VIII, 85. 89.
 ἀρχων ἰππύριος VIII, 89.
 ἀρχων ἡδονῶν βασιλεὺς I, 40.
 ἀρχων τοίχων I, 95.
 συμπασιῶν VI, 11.
 τῆς τριττύος VIII, 109.
 ἀραγὸς δίψους x, 73.
 ἀραγματὰ λύειν ἐν πυρὶ I, 26.
 τῶν ἀραγματῶν ἐσθὺ ἀπήλων IX, 47.
 pl.
 ἄσαι ὑμεῖν I, 26. παῖσιν I, 29.
 ἀσαμῆθος VI, 97. x, 63. 64.
 ἀσάδιον I, 90.
 ἀσαρκοὶ γλουτοὶ I, 191. πλευραὶ I,
 191. κῆμαι ἵππου I, 188.
 ἀσασθῆν III, 98.
 εἰς ἀσάφειαν συγκέχεται τὸ φθίγμα
 II, 15.
 ἀσαφῆς VI, 209.
 ἀσαφῆ V, 150.
 ἀσαφῆς φωνή II, 117. ὄδῳ III, 96.
 ἀσαφῶς VI, 209.
 ἀσβιστος VII, 124.
 ἀσίβεια I, 22. IV, 13.
 ἀσίβειας γραφῆ VIII, 40. δίκη VIII,
 90.
 ὁ ἀσίβειας γραφόμενος οὐχ ἑλάνθη-
 νατοῦτο VIII, 41.
 ἀσίβειν I, 21.
 τὸ ἀσίβειν ib.
 ἀσίβημα VI, 81.
 ἀσίβης I, 21. IV, 14. VI, 151.
 ἀσίβησαντες περὶ τὰς ἱερτάς VIII,
 46.
 ἀσίβως I, 22.
 ἀσιελγαῖον VI, 188. VIII, 75.
 ἀσίλγεια IV, 13. VI, 189. VIII,
 79.
 ἀσίλγειαν σφροδίσει IV, 39.
 ἀσίλγης IV, 14. VI, 126. 189. VIII,
 75.

- ἀσέλγης ἀνεμος I, 111.
 ἀσέλγησαι VIII, 76.
 ἀσέλγως ib.
 ἀση III, 98.
 ἀσημα V, 150.
 ἀσημοι ἀργυριοι III, 86.
 ἀσημος V, 163.
 αὐκ ἀσημος ἤχος II, 114.
 ἀσηρῶς III, 99.
 ἀσθίνεια III, 104. 122. VI, 145.
 ἀσθίνεια εἰς τὸ ἀδικεῖν VI, 131.
 ἀσθινεῖν II, 21.
 ἀσθινεῖς στρατιῶται I, 158.
 ἀσθινεὺς τοίχος I, 171.
 ἀσθινεὺς III, 106. 122.
 αὐλητής IV, 73.
 ῥήτωρ VI, 145.
 ἀσθινέας III, 104.
 ἀσθινεὺς III, 105. 123. VI, 145.
 ἀσθμῶ I, 216. VI, 181.
 ἀσθμα δαιμόνιον I, 15.
 ἀσθμα (ἵππου) I, 216. θρασύτερον I, 192.
 ἀσθμαίνων I, 216.
 ἀστία VI, 36.
 ἀστίος VI, 34.
 ἀσκάτης X, 35. 36.
 ἀσκαδαμυκτι II, 67.
 ἀσκαδαμυκτος ib.
 ἀσκαδαμυκτιν ib.
 ἀσκαροι IV, 60.
 ἀσκαφος χωρίον I, 246.
 ἀσκή καπηλίας προσώπων V, 102.
 ἀσκήν I, 157.
 ἀσκηπτος VI, 142.
 ἀσκήπτως VI, 144.
 ἀσκήρις VII, 85.
 ἀσκαυος X, 15.
 ἀσκη III, 154.
 ἀσκηθῆναι III, 153.
 ἀσκημα VI, 181.
 ἀσκήματα III, 154.
 ἀσκήσαι III, 153. πάλιν I, 182.
 ἀσκησις I, 157. III, 153. 154.
 ἀσκηταί III, 143.
 ἀσκητής III, 154.
 ἀσκητικῶς III, 145.
 ἀσκήδιον X, 71. 187.
 Ἀσκληπεία I, 37.
 ἀσκηθῆναι X, 160.
 ἀσκοὶ ψήφου ἕμπλοιοι IV, 130.
 ἀσκαπῆρα X, 18. 160.
 ἀσκαποι VI, 205.
 ἀσκαποτιν X, 73.
 ἀσκάπως VI, 205.
 ἀσκάς VI, 14. X, 71. 187.
 ἀσκάς βόειος X, 187.
 ἀλλαλλυμένιος IX, 121.
 ἀσκάς κενός καὶ ὑπόπλιος πνύματος ib.
 ἀσκού ἀλοιφή ib.
 ἀσκού ποδῶν II, 196.
 ἐξ Ἀσκηρὸς τεύτλον VI, 63.
 ἀσκή ἐπισηδῶν IX, 121.
 ἀσκάλια IV, 53.
 ἀσκαλιάζειν II, 194. IX, 121.
 ἀσκαλισμός IX, 118. 121.
 ἀσκαμα μαστοῦ II, 164. νῆας I, 88.
 ἀσκάματα X, 134.
 ἄσμα VI, 182. ὑπὸ τομοι II, 100.
 ἄσματα IV, 52.
 παροιμία VI, 108.
 πρόσχωρα IV, 63.
 χορικά IV, 111. E.
- ἀσμάτων IV, 64.
 ἀσματοκάμπται IV, 64.
 ἀσμάτων αἰσχρῶν ποιητῆς VI, 123.
 ἀσμηκτος II, 35.
 ἀσμος IV, 64.
 ἀσοφία IV, 13.
 ἀσοφος ib.
 ἀσόφως IV, 14.
 ἀσπάζεσθαι V, 137.
 ἀσπαλάθου ἰγύριον I, 225.
 ἀσπαλάθου ἀνέπλιον χωρίον I, 246.
 ἀσπαλιυταί VII, 137.
 ἀσπαλιυταί εἰργαζοτο I, 108.
 ἀσπαλιυτής I, 96.
 ἀσπαλιυτικὴ VI, 139. 210.
 ἀσπαργγίς I, 247.
 ἀσπάρραγος ib.
 ἀσπάρραγος ἡμέρος VI, 54.
 ἀσπασμός V, 137.
 ἀσπιστοὶ ἐχθροὶ I, 150.
 ὑπ' ἀσπίδα VII, 155.
 ἐκ' ἀσπίδα κλίμα I, 129.
 τὴν ἀσπίδα ῥίψαι VIII, 40.
 ἀσπίδαπληκτος VII, 155.
 ἀσπίδας ἐθεράπνιστο I, 149.
 ἀσπίδες I, 120. εἰσύνει I, 133. X, 176.
 ἀσπίδηφορος VII, 155.
 ἀσπίδιον ἴσον ὀγκῆν IX, 165.
 ἀσπίδικη I, 143.
 ἀσπίδοσῆμος VII, 155.
 ἀσπίδοσῆγος I, 149.
 ἀσπίδοποιός VII, 155.
 ἀσπίδος ἑλυτρον VII, 157. X, 142.
 ὀμφάλιον I, 133. pl.
 ἀσπίς I, 131. VII, 155. X, 142.
 ἀσπίς ἀπὸ ξύλου I, 133. pl.
 Ἀργολικὴ I, 149.
 περιφέρεις I, 134. pl.
 ἀσποδία VIII, 139.
 ἀσποδοὶ ἐχθροὶ I, 150.
 ἀσποδοὺς VI, 30.
 ἀσποδοτάτος ib.
 ἀσπορον χωρίον I, 246.
 ἀσπορος γῆ I, 227.
 ἀσσία ληδὸς X, 150.
 ἀστακός VI, 47.
 ἀστακὸς ὄψων II, 85.
 ἀσταφίδις VI, 81.
 ἀσταφίς κικωμένη VI, 66.
 τὰς ἀστάχους ἐκύνουσι ὀ ἄσπιδος I, 53.
 ἀστιγοὶ I, 80.
 ἀστιάζεσθαι IX, 17.
 ἀστίας IX, 17. συμπότης VI, 28.
 ἀστιμφῆς VI, 125.
 ἀστίρες IV, 155. 159.
 ἀστειράμνους VII, 188.
 τοῦ ἀστίρος κύκλω περιδραμόντος I, 154.
 ἀστίρων περιφορά IV, 155. S.
 ἀστή IX, 17.
 ἀστή Σείριος I, 62. IV, 159.
 ἀστής ἐλαιῶς IX, 17.
 ἀστικτοὶ χωρίον III, 85.
 ἀστομοὶ κύνες V, 62.
 ἀστομοὶ ξίφος II, 101.
 ἀστομος ἵππος I, 197. II, 100.
 αὐλός II, 100.
 λιμήν ib.
 ἀστέξιμος III, 60.
 ἀστέδς III, 51. IX, 7. 17. 27.
 ἀστοχία VI, 205.
 ἀστοχον ib.
 ἀστοχῆς ib.
 ἀστρα IV, 155.
- ἀστρα ἰνίστρακτο X, 43.
 ἀστρα πλατύμοσα, ἀπλατῆ IV, 156.
 pl.
 ἀστραβίς VI, 204.
 ἀστραβινεῖν VII, 186.
 ἀστράβη VII, 186.
 ἀστραβηλάται VII, 185.
 ἀστραβῶς VI, 205.
 ἀστραγαλίζειν IX, 99.
 ἀστραγαλίσκοι VI, 99.
 ἀστραγαλοὶ IX, 99.
 ἀστράγαλοι ἀναρριφθῆτες IX, 126.
 ἀστράγαλοι διαστῆτοι X, 150.
 ἀστράγαλοι τοῦ σφυροῦ II, 192.
 τραχῆλον II, 130.
 τῶν ἵππων I, 213.
 ἀστραγάλοι ἐξαπατῶν τοὺς παιδῶν VI, 137.
 παιζέειν IX, 99.
 στοχάζεσθαι βέβητον IX, 103.
 ἀστραγάλων κικωμένων ἀρτιάζων IX, 101.
 ἀστραγαλοτῆ μάστιξ X, 54.
 ἀστραπαὶ IV, 159.
 ἀστραπή IV, 156.
 ἀστραπή ἐξήστραψι I, 117. S.
 συγχί τὰς ὄψεις I, 118. S.
 ἀστραπή λαμπρὰ I, 117. E.
 ἀστρατιάς γραφὴ VIII, 40.
 ἀστράτευτοι I, 158.
 ἀστράτευτος VI, 151.
 ἀστράτευτος ἡλικία I, 177.
 ἐκ τῆς ἀστρατείας ἡλικίας II, 112.
 ἀστρατείας I, 159.
 ἀστρατη I, 143.
 ἀστρατῆς IX, 99.
 ἀστρίζειν ib.
 ἀστρίχοι ib.
 ἀστρομάτις VII, 188.
 ἀστρομῆνι IV, 17. 155.
 ἀστρονομία IV, 16. 155.
 ἀστρονομικὴ IV, 155.
 ἀστρονομικός IV, 16. 155.
 ἀστρονομικός ib.
 ἀστρονομικώτατος IV, 155.
 ἀστρονόμος IV, 16.
 τοῦ ἀστρου περιφλέγοντος IV, 158.
 pl.
 ἀστροφοὶ VII, 209.
 ἀστριμ καταίσησις IV, 155. S.
 περιδρομὴ IV, 156. S.
 ἄστρῳ IX, 7. 17.
 ἀστρυνίτοις VI, 113.
 οἷα ἀστρὺ ἀλλ' αἰγίβητος πόλις IX, 23.
 ἀστρὺς IX, 17.
 ἀστρὺμος ib.
 ἀστρὺκοί ib.
 ἀστρὺμψ ib.
 ἀστρὺγνῶμων VI, 124.
 ἀστρὺγνῶμη πληρώματα πλοῦς I, 121.
 ἀστρὺγνῶμη στρατιῶται I, 158.
 ἀστρὺγνῶτης I, 159.
 ἀστυλία VIII, 139.
 ἀστυλοὶ κέρυκες ib.
 ἀστυλοὶ I, 10.
 ἀστυμβολοὶ ἐχθροὶ I, 151.
 ἀστυμβολοὶ VI, 12.
 ἀστυμβολοὶ V, 143.
 παράστως VI, 123.
 ἀστυμβόλος V, 139.
 ἀστυμβουλοὶ ἐχθροὶ I, 151.
 ἀστυμμετροὶ κύνες V, 57. πλοῦται V, 69.

- ασύμμετροι πρὸς τὸ σῶμα λαγόνες V, 62.
 ασύμμετρον IV, 166.
 ασύμφορον V, 136.
 ασύνδετοι ἀμεσλάται V, 69.
 ασυνεία IV, 13. V, 131.
 ασύντως IV, 14.
 ασυνίως V, 121.
 ασύντακτοι τὸ σῶμα κύνες V, 62.
 ασυσκίαστον X, 16.
 ἀσφάλεια VIII, 11.
 ἀσφάλειοι θεοὶ I, 24.
 ἀσφαλῆς VI, 116. 204.
 ἀσφαλῆς βασιλεὺς I, 41.
 δικαστῆς VIII, 10.
 λιμὴν I, 100.
 πλοῦς I, 105.
 στρατηγὸς I, 178.
 ἀσφαλτίας σφόνδυλος II, 179.
 ἀσφαλτος VII, 124.
 ἀσφαλῶς VIII, II. VI, 205.
 ἀσφάραγος II, 206. VI, 54.
 ἀσχημάτιστον V, 169.
 ἀσχημὸν ἵππος I, 197.
 ἀσώματος V, 169.
 τὰ ἀσωτεία IX, 48.
 ἡ ἀσωτία III, 117.
 ἐν ἀσωτίοις ζῶν VI, 188.
 ἀσωτος III, 117.
 ἀτακτος ἵππος I, 198.
 οὐκ ἀταλαιπώρητος προσβεία IV, 28.
 ἀταλαιπώρον V, 106. 107.
 ἀταλαιπώρος VI, 142.
 οὐκ ἀταλαιπώρος προσβεία IV, 28.
 ἀταλαιπώρως VI, 144.
 ἀταμίευτος III, 117.
 ἀταμίευτας ib.
 ἀτάρακτον V, 169.
 ἀταρῶν I, 145.
 ἀταύρωτος παρθένος II, 173.
 ἀτίετος πόλις I, 174.
 ἀτίεμαρτα V, 150.
 ἀτεκμάρτως III, 117.
 ἀτεκνία III, 14.
 ἀτεκνος III, 14. 15. 25.
 ἀτέλεια VIII, 140. 156. IX, 31.
 οὐκ ἐξ ἀτελείας μαθῆν IV, 46.
 ἀτελείας τυχεῖν VIII, 155.
 ἀτελεῖς III, 56. βότρυς I, 243.
 ἀτελής IX, 31.
 τὸ ἀτελεῖς ἐκ δωρεῆς ὑπάρχον VIII, 155.
 ἀτέλεστος I, 36.
 ἀτιλῆς VIII, 156.
 ἀνθρωπος IX, 32.
 δίκη VIII, 62.
 λιμὴν 32.
 ἀτερύματα σπέρματι I, 223.
 ἀτερύμων VI, 125.
 ἀτιχία IV, 9.
 ἀτιχίος ib.
 ἀτιχίως ib.
 ἀτης παναλάτου X, 132.
 Ἀθῆναι γλώσσαι II, 110.
 Ἀθῆναι φυλὴ VIII, 109.
 ἀτίμητος δίκη VIII, 54. 63.
 ἀτιμία VIII, 69. ἀφορισθεῖσα τιῆ
 VIII, 126.
 ἀτιμία τίμημα ἀργίας VIII, 42.
 ἀτιμος V, 163. VIII, 70.
 ἀτμος ὢν VIII, 61.
 ἀτιμοῦσθαι VIII, 53.
 ἀτιμοσθεῖς VIII, 70.
 ἀτίμως ib.
 ἀτιμῶσαι ib.
 ἀτιμώτερος ὄξυθυμίων V, 163.
 ἄτλας τραχήλου II, 132. 178.
 ἀτμός I, 29.
 μαντικὸς I, 15.
 ἀτάκτον φάρμακον II, 7. IV, 208.
 ἀτάκτοι γυναῖκες IV, 208.
 ἀτάκτον δάτισμα VIII, 141.
 ἀτάκος III, 15. 49.
 τί δ' ἀτόλητον αὐτῶ; VI, 131. S.
 ἀτολμία III, 137. VI, 134.
 ἀτολμίαν οἰσται τὴν σαφροσύνην VI,
 134.
 ἀτολμος ἵππος I, 197.
 ἀτόλμω III, 137.
 ἀτομα θύματα I, 29.
 ἀτομον IX, 70.
 ἀτομος ἀριθμὸς IV, 165.
 ἀτρακτον ἐπιστρέφειν VII, 32.
 ἀτρακτος VII, 31. X, 125.
 ἀτρακτος (ἡδὸς) I, 91.
 ἀτρακτος τὸ βέλος I, 137.
 ἀτράκτου ἡδὸς VIII, 30.
 ἀτρακτος πρὸς ταῦτα V, 145.
 ἀτρεμεῖ III, 89.
 ἀτρεμῆς VI, 116.
 ἀτρεμίζειν V, 72.
 ἀτρεπτον VI, 116.
 ἀτρεπτος δικαστῆς VIII, 10.
 ἀτρεπτος VIII, 11.
 ἀτρητα VII, 208.
 ἀτρηθῆς V, 145. ὁδὸς III, 96. πόλις
 IX, 22.
 ἀτρηθῆς V, 145.
 ἀτροφα ἔρη V, 13.
 ἀτρυπητος ψῆφος VIII, 123.
 ἀτρυγαί VI, 52.
 Ἀτταλῆς φυλὴ VIII, 110.
 ἀττάραγος VII, 23.
 Ἀττικαὶ δραχμαὶ IV, 173. IX, 61.
 79. 86.
 Ἀττικαὶ ἰσχαδίς VI, 81.
 Ἀττικαὶ νῆαί IX, 59. 86.
 Ἀττικαὶ στῆλαι X, 97.
 Ἀττικισαί IV, 24.
 Ἀττικισμὸς IV, 22.
 Ἀττικοὶ ὀβολοὶ IX, 76.
 Ἀττικὸν τάλαντον IX, 85. 86.
 Ἀττικὸς ῥήτωρ IV, 20. κέρματος X,
 182.
 Ἀττικουργῆς θῆραξ I, 149.
 Ἀττικούς χρυσοῦς τρεῖς ἡδύκτο τὸ ἀρ-
 γυριον τάλαντον IX, 53.
 Ἀττικῶς IV, 23.
 ἀτυχεῖν III, 99.
 ἀτυχεῖς VI, 205.
 ἀτύχημα VI, 180.
 ἀτυχία VI, 205.
 ἀτυχεῖς ib.
 ἀυανθῆσαι VII, 76.
 ἀυανος ἄρτος VI, 73.
 ἀυγὴ ἀστέρων IV, 155.
 ἀυγὴν ἀφέντες ὀφθαλμοὶ II, 63.
 ἀυδαίριτοι ἄνδρες I, 156.
 ἀυδαίριτος εἰσφέρων III, 67.
 ἀυθημερίαι I, 64.
 ἀυθημερον ib.
 ἀυθιγενῆς III, 51.
 ἀυθαῖον ἀνθὸν ῥόδου V, 102.
 ἀυλαί IX, 16.
 ἀυλαία IV, 122.
 ἀυλεῖν IV, 67. κέρατι IV, 75.
 ἀυλεις θύρα I, 76.
 ἀυλῆ I, 73. 77. 249.
 ἀυλῆμα IV, 67. 72. VI, 181.
 γαμήλιον IV, 80. E.
 ἐπιλήμιον IV, 55. E. ὄρθιον IV,
 73.
 ὀρηθῆς IV, 75. E.
 Πυθικὸν IV, 81. E.
 ἀυλῆσαι δύο σάπυγιεν IV, 88.
 ἀυλίσκος IV, 76. 82.
 ἀυλητὴν πῶς ἀν τις ἐκαινοῖ IV, 69.
 ἀυλητῆς IV, 71.
 σοφὸς IV, 71. E.
 ἀυλῆς IV, 72. E.
 ἀυλητικὴ ἀρκεσία IV, 77.
 ἀυλητικὴ φορβεία X, 153.
 ἀυλητικοὶ δάκτυλοι IV, 56.
 ἀυλητικὸς νόμος IV, 79.
 ἀυλητικῶς ἐμπνέουσι IV, 77.
 ἀυλητῆς IV, 71.
 ἀυλητῶν ὑποδήματα X, 153.
 ἀυλοὶ IV, 67.
 ἀυλοὶ δύο μυκτῆρων II, 72.
 ἀυλοὶ κειραίστριαι IV, 77. E.
 καλάμεινοι X, 153.
 ὀστῆνοι ib.
 πυθικοὶ IV, 81. E.
 ἀυλοῖς πρᾶσεχόμενον IV, 81.
 ἀυλοποιία VII, 153.
 ἀυλοποιητικῶς ib.
 ἀυλοποιός IV, 71. VII, 153.
 ἀυλὸς λόγῃς V, 20.
 ἀυλὸς ἀγλωττος II, 108. ἀστομος
 II, 108. E.
 ἀυλὸς καλιφθογγος IV, 67. E.
 Ἀράβιος VI, 120.
 Τυρῆνός IV, 70.
 ἀυλοτύπη IV, 71. VII, 153.
 ἀυλοτυπητικῶς VII, 153.
 ἀυλοῦ γλωττα II, 108.
 τοῖς ἀυλοῦσι προσήκει φορβεία IV,
 70.
 ἀυλοδία IV, 58. 83.
 ἀυλῶν θαλάττης IX, 18.
 ἀυλῶν μέρη καὶ ὕλη IV, 70. θῆκη X,
 153.
 ἀυλῶν I, 228. ἐλασιοκομώμενοι I,
 229.
 ἀυλοῖσι φημοὶ X, 56.
 ἀυξίμοι γάλα V, 50.
 αὐον IV, 199. κορίαννον VI, 66.
 αὐρα VI, 121. II, 75. θεία I, 15.
 αὐρα (ἡ κῆρα) V, 45.
 αὐρα I, 238.
 αὐρας διαπνεόμενον χυμῶν V, 108.
 αὐρας λιπτῆς πρᾶξις αὐσης I, 105.
 αὐρας παῖς (ἵππος) I, 196.
 εἰς αὐριον I, 66.
 αὐστηρὸς οἶνος VI, 15.
 αὐτάδελφοι II, 24.
 αὐτάνδρους ναῦς καταδύσθαι I, 124.
 αὐτανένιοι III, 28.
 αὐτάρκεια VI, 150.
 αὐτάρκεις αὐτῶ V, 169.
 αὐτάρκεις ῥήτωρ VI, 149. συμπίτης
 VI, 28.
 αὐτάρκως VI, 150. IX, 154.
 αὐτάρκως ἔχειν V, 167.
 αὐτεπαγγελτοὶ ἄνδρες I, 156.
 αὐτεπαγγελτος εἰσφέρων III, 67.
 αὐτεπίτακτοι ἄνδρες I, 156.
 αὐτερίτης I, 95.
 ἐπ' αὐτῆ τῆ φαρᾶ VIII, 69. S.
 αὐτῆκοι ἄνδρες I, 156. II, 81.
 αὐτίτης οἶνος VI, 17.
 αὐτοδικεῖν VIII, 24.
 αὐτοστῆς νῆπιον II, 8.
 αὐτοετή I, 58. σκυλάκια V, 16.
 τοῖς αὐτοῖς χρῆσθαι, χαίρειν VIII,
 151. S.
 αὐτοκίλευστοι ἄνδρες I, 156.
 c 3

- αὐτοκλείεστος εἰσφύραν III, 67.
 αὐτοκράτης αἶψος VI, 24.
 αὐτοκράτωρ V, 169.
 αὐτοκράτος οἶνος VI, 24.
 αὐτοκράτωρ ib.
 αὐτοκράτωρ VIII, 84.
 αὐτολήκθοι X, 62.
 αὐτομολία IV, 38.
 αὐτομολία VII, 145.
 αὐτομόλος VI, 151. ῥήτωρ IV, 35.
 αὐτόξιος III, 59.
 αὐτοποίητος πατάνα VI, 90.
 αὐτοποκον ἰμάτιον VII, 61.
 αὐτόπται II, 58.
 αὐτόπτης II, 57.
 αὐτόσκευος X, 14.
 αὐτοσχεδιάζων VI, 142.
 αὐτοσχεδιασμά ib.
 αὐτοσχεδιαστής ib.
 αὐτοσχεδίου λόγοι VI, 144.
 αὐτοσχεδίων τείχος I, 171.
 αὐτοσχεδίου συριγγί IV, 69.
 αὐτοσχεδίου VIII, 89.
 αὐτοσχεδίου VI, 144.
 αὐτοουργός X, 14.
 ἐπ' αὐτοφάρμακον VIII, 49. 69. S.
 αὐτοχειλίας λίθοι X, 120.
 αὐτόχειρ ἐργάτης II, 154.
 αὐτοχειρὶ ib.
 αὐτοχειρία ib.
 αὐτοχειρισάντες ib.
 αὐτόχθων III, 51.
 αὐτόχθων φυλή VIII, 109.
 τὸν αὐτανθήν III, 81.
 αὐχίην IX, 145. S.
 τὸν αὐχίην ὄρθον αἶραν ἵππος I, 218.
 αὐχίνα ἵππου ἀνακαλάσαι ἐκ τοῦ χαλίου I, 210.
 ὑπ' αὐχίην πόδες I, 193.
 αὐχίμα I, 216. VI, 181. IX, 146.
 αὐχὴν II, 130. IX, 18.
 θαλάττης ib.
 μήτρας II, 222.
 νηὸς I, 90.
 χολεῖς II, 214.
 αὐχὴν προμάχης I, 191.
 αὐχὴν ὑψηλὸς καὶ ἀνταρμαίνας I, 218.
 αὐχίτης IX, 146.
 αὐχμαῖν II, 34.
 αὐχμαῖς ib.
 αὐχμαῖν II, 33.
 αὐχμηρὸν χωρίον V, 110.
 αὐχμηρὸς II, 34.
 αὐχμηρότατος II, 34.
 αὐχμὸς ἐπίσκηψεν I, 53.
 αὐχμῶδες χωρίον V, 110.
 αὐχῶν IX, 146.
 ἀφαιρέσιν IV, 165. VII, 207.
 ἀφαιρέσθαι VII, 207.
 ἀφαιρέσθαι τὴν φωνὴν μονοουκὸν VIII, 155.
 ἀφαιρέσις ἀριθμοῦ IV, 165.
 ἀφαιρούμενος τελώνης IX, 32.
 ἀφαιρούντες ἐπιτά VII, 143.
 ἀφαιρῆς V, 169. VI, 209.
 ἀφανῆ V, 150.
 ἀφανῆς V, 159. 163. ὁδὸς III, 96.
 ἀφανίζεται VI, 114.
 ἀφανισαί VI, 209.
 ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἐπιδρεύσαι I, 173.
 ἀφανοῦς φορᾶς δίχη VIII, 31.
 περὶ ἀφανῶν δικάζειν VIII, 120.
 ἀφανῶς V, 160. 209.
 ἀφάσθαι II, 155.
 ἀφιδῆς III, 117. VIII, 75.
 ῥήτωρ IV, 21.
 στρατηγὸς I, 179.
 ἀφιδῶς τὴν γλώτταν VIII, 81.
 ἀφιδῶς III, 117. VIII, 76.
 ἀφιδῶς ὁ κρινόμενος VIII, 74.
 ἀφιδόμενος II, 9. VIII, 57.
 ἀφιδόμενος τῶν τελευτῶν VIII, 156. pl.
 ἀφιδῶς VIII, 9.
 τὰ ἀπόντια I, 175. S.
 τὴν γλώτταν VI, 147.
 τὸν χαλῶν I, 206.
 ἀφιδῶς πνεύματι εἰς τὸ πλάγος I, 103.
 ἀφιδῶς τὸ ὄστρακον κατὰ τῆς γραμμῆς IX, 111.
 ἀφιδῶς ζημίαν VIII, 97.
 ἀφιδῶς τῆς καρδίας III, 42.
 ἀφιδῶς ὄματα I, 29.
 ἀφιδῶς τὴν φωνὴν V, 154.
 ἀφιδῶς αὐγὴν ὀφθαλμοῦ II, 63.
 ἀφιδῶς τὰ ἴστιά τῶ πνεύματι ἐπλάσσειν I, 107.
 ἀφιδῶς V, 154.
 ἀφιδῶς VIII, 9. 149. 156.
 ἀφιδῶς ὕδατος I, 116.
 δόματος I, 215.
 τῶν σταδίων III, 147.
 ἀφιδῶς ἀπ' ἀλλήλων VIII, 152.
 ἀφιδῶς III, 58.
 ἀφιδῶς ἡμέρας I, 36.
 ἀφιδῶς ἡμέρας VIII, 95.
 ἀφιδῶς VI, 91.
 ἀφιδῶς γενοῦς μετρίκιον II, 9.
 ἀφιδῶς II, 155. 236.
 ἀφιδῶς κλάδοι I, 236.
 ἀφιδῶς γυνή II, 18.
 ἀφιδῶς II, 10.
 ἀφιδῶς ib.
 ἀφιδῶς τὴν ἐργὴν εἰς τοὺς ὑπὸ χεῖρα II, 149.
 ἀφιδῶς (αὐτὸν τὸ δικαστήριον) VIII, 74. 149.
 ἀφιδῶς τῆς κόμης κλάδοι I, 236.
 ἀφιδῶς IV, 200.
 ἀφιδῶς V, 169.
 ἀφιδῶς V, 146.
 ἀφιδῶς V, 147.
 ἀφιδῶς V, 146.
 ἀφιδῶς V, 147.
 ἀφιδῶς VI, 209.
 ἀφιδῶς II, 118. αὐλὸς IV, 73.
 ἀφιδῶς ῥήτωρ IV, 22.
 ἀφιδῶς III, 118. ῥήτωρ IV, 20. VI, 147.
 ἀφιδῶς ὄνται τῶν ἀναγκαίων I, 51.
 ἀφιδῶς III, 119. IV, 23.
 ἀφιδῶς πηγᾶς τινος ῥήτωρ VI, 147.
 ἀφιδῶς ἡμέρας III, 71.
 τὴν ἀφιδῶν γυνήν ἴδεντο VIII, 15.
 ἀφιδῶς τὴν σφαιρὰν IX, 107.
 ἀφιδῶς μαρμαρυγᾶς ὀφθαλμοῦ II, 63. S.
 τὴν ἀφιδῶν κινήσων VII, 206.
 ἀφιδῶς σκοτεινῶν I, 69.
 ἀφιδῶς III, 64.
 ἀφιδῶς βίος IV, 40.
 ἀφιδῶς V, 155.
 ἀφιδῶς ib.
 τοῦ ἀφιδῶν ἔτους I, 57.
 ἀφιδῶς χωρία I, 186.
 οἱ ἀφιδῶν ἀπελευθέρωται VIII, 35.
 ἀφιδῶς I, 90.
 ἀφιδῶς VI, 193.
 ἀφιδῶς VI, 193.
 ἀφιδῶς ἀνδρῶν I, 156.
 ἀφιδῶς III, 135.
 ἀφιδῶς ἵππος I, 196.
 ἀφιδῶς III, 136.
 εἰς ἀφιδῶν ἀπιδῶν V, 91.
 ἀφιδῶς χερῶν IV, 108.
 ἀφιδῶς I, 166.
 ἀφιδῶς ἀστρα IV, 156.
 ἀφιδῶς III, 130.
 ἀφιδῶς τύραννος I, 42.
 ἀφιδῶς III, 130.
 ἀφιδῶς I, 52.
 ἀφιδῶς χωρία IX, 8.
 ἀφιδῶς τινὶ ἀτιμία VIII, 126.
 ἀφιδῶς τραπέζης III, 84.
 ἀφιδῶς γῆ I, 227.
 ἀφιδῶς τῆς γῆς γενομένης I, 53.
 ἀφιδῶς τὸ ἀγῶς VIII, 119.
 ἀφιδῶς IV, 15.
 ἀφιδῶς (τὰ ὑποδήματα) VII, 94.
 ἀφιδῶς πόλις I, 174. στρατηγὸς I, 179.
 ἀφιδῶς V, 92.
 ἐπ' ἀφιδῶς μενόμενος VI, 188.
 ἐπὶ ἀφιδῶν διελγόμενος II, 124.
 Ἀφιδῶν χρυσῆ VII, 102.
 εἰς Ἀφιδῶν τῶν VI, 188.
 ἀφιδῶς VI, 143.
 ἀφιδῶς VI, 142.
 ἀφιδῶς VI, 144.
 οὐκ ἀφιδῶς λέγων VI, 139.
 ἀφιδῶς IV, 14. V, 121.
 ἀφιδῶς περὶ τοῖς χυλιδοῦσι (τοῦ σῦς) V, 79.
 ἀφιδῶς IV, 13. V, 121.
 ταῖς ἀφιδῶν κριθῶν ἄλευρα VI, 77.
 ἀφιδῶς ἔλκος IV, 191.
 ἀφιδῶς IV, 14. V, 120.
 ἀφιδῶς VI, 51.
 Φαληρικαί VI, 63.
 ἀφιδῶς κύων V, 39.
 ἀφιδῶς κλάδοι I, 236.
 ἀφιδῶς δένδρον I, 131.
 τὸν ἀφιδῶν ἐπίματα παρὰ μαίοντο VIII, 115.
 ἀφιδῶς II, 112. VI, 145.
 ἀφιδῶς II, 111. VI, 145.
 ἀφιδῶς ἰχθύων VI, 145.
 ἀφιδῶς II, 113. VI, 145.
 ἀφιδῶς IX, 157.
 ἀφιδῶς στόμα VI, 146.
 ἀφιδῶς ἵππος I, 202.
 ἀφιδῶς τὸ στόμα VI, 146.
 ἀφιδῶς χρυσοῦ X, 164. 165.
 ἀφιδῶς V, 141.
 ἀφιδῶς ib.
 ἀφιδῶς δίχη VIII, 31.
 ἀφιδῶς ἐπιτιμίας ἐνοχῶς V, 141.
 ἀφιδῶς V, 141. VI, 151.
 ἀφιδῶς V, 142.
 ἀφιδῶς II, 154.
 Ἀφιδῶς (ὁ πολλὰ μετὰ διτάμειος λέγων) VI, 148.
 ἀφιδῶς III, 98.
 ἀφιδῶς VII, 131.
 ἀφιδῶς III, 98.
 ἀφιδῶς III, 99.
 ἀφιδῶς αὐτῶν V, 114.
 ἀφιδῶς IV, 172. IX, 159.
 ἀφιδῶς VII, 130.
 ἀφιδῶς IX, 159.
 ἀφιδῶς VI, 130.
 ἀφιδῶς IX, 159.

Ἀχιλλεύς ἐπὶ Πατρόκλη ἄκροσμος IV, 142.
 ἀχλαυδῆς ἀήρ I, 113. πόλις IX, 23.
 ἀχρον αὐλήμα IV, 81.
 ἀχρῆδες I, 232. VI, 81.
 ἀχρηστον πρᾶγμα I, 33. ἀργύριον III, 86.
 ἀχρεῖος V, 136. S.
 ἀχρεῖον βλέμμα II, 60.
 ἀχρηματία III, III. VI, 197.
 ἀχρηματος III, 110. VI, 197.
 νύμφη III, 35.
 ἀχρημασίη VI, 196.
 ἀχρημασίη III, III. VI, 197.
 ἀχρηστον V, 136.
 ἀχρηστος ηλικία I, 177.
 ἀχρη κέρου VI, 42.
 ἀχρησος III, 110.
 ἀχρηματων V, 169.
 τὰ ἀχρημα ἀποκαθῆραι τῷ προκλήῳ I, 225.
 τὰς ἀχρημασίας ἀποκρίται ib.
 ἀψασθαι II, 155.
 ἀψαυστα ἐνηλύσια IX, 41.
 ἀψαυστον ἰσροῦ χωρίον I, 9.
 ἀψαυστούμενον ἰσροῦ χωρίον ib.
 ἀψίδες X, 53.
 ἀψίδος σχίσσις VI, 179.
 ἀψίκορος VI, 41.
 ἀψίς I, 144. II, 155.
 ἀψυγος III, 139.
 ἀψυχος II, 227. III, 136.
 περὶ ἀψύχων ἀποκτινῶντων δικάζειν VIII, 120.
 τῶν ἀψύχων δίκαι VIII, 90.
 ἀψύχως II, 227.
 ἄωροι βότρυς I, 243.

B.

εἰς τὸ B ὑπέλλακται τὸ φ κατὰ συγγένειαν IX, 78.
 Βάβης V, 47.
 Βαβυλωνιακὸν κάρπον VI, 104.
 τὸ Βαβυλωνίον τάλαντον IX, 86.
 βαγινδάριοι VI, 81.
 Βάδην III, 92.
 Βάδην ἀστοχημαῖν III, 90.
 βαδιεῖ III, 92.
 βαδιεῖ ib.
 βαδιεῖς εἰπηγημίας III, 93.
 Βαδιζῶν III, 92.
 Βαδισίς ib.
 Βαδισμα VI, 179. 182.
 βαδισματίας III, 92.
 βαδισμός ib.
 βαδιστικὸς ib.
 Βαβία χωρία I, 186. ὑποδήματα VII, 84.
 Βαβία γῆ I, 227. στραμνὴ X, 41.
 Βαβίται πλειυραὶ ἵππου I, 189.
 Βαβίταιν σκιὰν ποιούμενοι κλάδοι I, 236.
 Βαβίεις κλάδοι I, 236. ὄρκοι I, 100.
 ποταμοὶ III, 103. ῥαχμοὶ V, 66.
 Βαβίως μέλαν V, 65.
 Βαβίως (πῆχους) II, 142.
 Βάβως ἔχον IV, 161.
 Βάβως λιμνίος IX, 28.
 διὰ Βάβως τετρωσθαι IV, 189.
 Βάβωα IV, 121. VII, 112. X, 47.
 τὰ Βάβωα πογγίζειν IV, 19.
 Βαβρίδια X, 47.
 Βάβρον III, 90.

ἐκ Βάβρον αἰσκαπῆσαι τὰ ἀγάλματα I, 12.
 Βαβυγίσιος γῆ I, 227.
 Βαβυγίσιος II, 88.
 Βαβυγίσιος II, 13. 18.
 Βαβυκλήρος III, 109. VI, 196.
 Βαβυκλήρος II, 24.
 Βαβύται τὴν ἀμάραν I, 224.
 Βαβύτας V, 149.
 Βαβύτασθαι τὰ φρον I, 161.
 Βαβύται τῷ ῥύγχει ὁ οὗς τὴν γῆν V, 78.
 Βαβύται ὀφθαλμούς II, 62.
 Βαβυπλούσιος III, 109.
 Βαβυπλουτον ἰσρον I, 23.
 Βαβυπλουτος VI, 196.
 Βαβύς ἀήρ I, 113. λιμνὴ I, 100.
 ὀλιθρος VII, 95. ῥήτωρ τὴν γνώμην IV, 21.
 Βαβυχαίτης II, 25.
 Βαβυ χωρίον I, 239.
 Βαβίην III, 93. V, 92.
 Βαβίον μετὰ ῥυθμοῦ III, 92.
 Βαίται X, 175.
 Βαίτη VII, 70.
 Βαίκαρος VI, 104. X, 157.
 Βακτηρία IV, 119. (ἡ δικαστικὴ) VIII, 16.
 Βακτηρία Περσίς X, 173.
 καμπύλη ib.
 Βακτηρία X, 131.
 Βακτηριον X, 168.
 πτωχικὸν X, 173.
 Βακτηρισμός IV, 101.
 οἱ Βακτηριοὶ ἐπὶ τῶν καμύλων μέχονται I, 140.
 Βακχία I, 16.
 Βακχικὸς χιτῶν VII, 47.
 Βαλανάγροι I, 77. VII, 107. X, 22.
 Βαλανεία IX, 43.
 Βαλανίον VII, 166.
 τὰ ἐν Βαλανείῳ σκίῳ X, 63.
 Βαλανίον VII, 166.
 Βαλανιεύεται τὸ γλωττοκομῆον X, 154.
 Βαλανίος VII, 166. X, 63.
 Βαλανιτικὴ VII, 166.
 Βαλανεύτρια ib.
 Βαλανεφάγειν VI, 40.
 Βαλανεφάγος ib.
 Αραδίας I, 234.
 Βαλανεμφολοὶ φιάλαι VI, 98.
 Βαλανίσαι X, 150.
 Βάλανοι X, 22. Διδίς I, 233.
 Βαλανοῖς ἐπὶ ἀστραγάλων ἔχρῶντο IX, 103.
 Βάλανος I, 134.
 Βάλανος (αἰδοῖου) II, 171.
 (ιατροῦ ἐργαλίου) X, 150.
 Φοίνικος I, 244.
 ἀπὸ Βαλανοῦ στυρακίῳ ἀκοντίου κινεῖσθαι X, 27.
 Βαλάντια X, 151.
 σύσπαστα V, 31.
 Βαλαντίδιον X, 151.
 Βαλάντιον μέγα ib.
 Βαλαντιοτόμος VI, 151.
 Βαλαντιοῦ πούς X, 152.
 τὰ Βαλαντίῳ προστετηκώς III, 115.
 Βαλάντων ἀβαξ VI, 86.
 Βαλανώσαι τὴν θύραν X, 26.
 Βαλβίς (σταδίου) III, 147.
 Βαλίην I, 166.
 Βαλίην τῆ γῆ τὸ σπέρμα ἐπιδραξάμενον I, 223.
 Βαλίσθαι ἀγκύρας I, 103. Χάρακας

I, 161.
 Βάλλαι VII, 156.
 Βάλλαι ἀπ' ἀγκύλης VI, 109.
 κεράμω IV, 130.
 (τὴν σφαῖραν) IX, 107.
 Βάμμα VI, 183.
 Βάμματα VII, 169. S.
 Βαναυσία I, 50. S. VII, 6. S.
 Βαναυσικαὶ τέχναι VII, 6. S.
 Βάναυσοι I, 50. S.
 Βάναυσοι τέχναι VII, 6.
 Βάναυσος ib.
 Βαναυσουργεῖν ib.
 Βαναυσουργία I, 50. VII, 6.
 Βαναυσουργὸς VII, 6.
 Βαπτιζέσθαι I, 114.
 Βαπτίσαι τὰς ναῦς I, 124. pl.
 Βάπτειν τὰ χολοβαφῆ VII, 163.
 τὰ χρυσοειδῆ ib.
 Βαπτὸν παραπίτασμα X, 32.
 Βαπτὸς χιτῶν IV, 120.
 Βάπτρια VII, 169.
 ὁ Βάπτων VII, 169. S.
 Βάρβαρον V, 101. VII, 96.
 Βαρβαρικά ἀποσκευαὶ X, 16.
 Βαρβαρικοῦ ἔιδους X, 165.
 Βάρβαροι I, 150.
 Βάρβαρος ὁ ἀγλωττος II, 109.
 Βάρβαρος γλώσσα II, 110. ῥήτωρ IV, 35.
 Βαρβαρόφωνος II, 111.
 Βαρβιτίζειν IV, 63.
 Βαρβιτον IV, 59.
 Βαρίαι Βριτῆ I, 118. κεφαλὴ I, 191.
 ναῦς I, 83. πόλις IX, 23. Φωνὴ II, 117.
 Βαρίαι κεφαλὴν κούς V, 62.
 οὐ Βαρίαι λαγὼν πλειυραὶ V, 69.
 Βαρίαι νῆες I, 103.
 Βαρίαις ἱπακτροκίλητες I, 82.
 ὀπλίται I, 130.
 παλαισταὶ III, 149.
 Βαρίαις III, 130. VIII, 76. S.
 Βαρίαις παλαισίων III, 149.
 Βάρος IV, 172.
 Βαρύ III, 130. S. V, 105. S.
 Βαρυμεῖν III, 98. S.
 Βαρυμεῖα ib.
 Βαρυμέμος II, 231. VI, 124. S.
 Βαρυμέμος III, 99.
 Βαρυλλικαὶ IV, 104.
 Βαρυμηνίς VI, 125.
 Βαρυμηνίς θεὸς I, 39.
 Βαρυμηνον IV, 59.
 Βαρυμηνον IV, 172.
 Βαρυμένον πρὸς τὸ πλεῖον δικαστὴς VIII, 12.
 οὐ Βαρυμένον ὑπὸ λήματος ῥήτωρ VI, 191.
 πρὸς τὸ Βαρυμένον ῥήτων ῥήτωρ VI, 190.
 Βαρυς V, 164. VI, 119. VIII, 75. S.
 ἔχος σάλπιγγος IV, 85.
 κεφαλὴν ἵππου I, 197.
 συμπίτης VI, 29.
 τιλώνης IX, 32.
 τυραννος I, 42.
 Βαρυστάθμη IV, 172.
 Βαρυτίτος τῆ πολιτεία VIII, 20.
 Βαρυτίτος IV, 172. V, 106. VIII, 79.
 Βαρυτίτος ὑποκριτὴς IV, 114.
 Βαρυφωνία II, 112.
 Βαρυφωνός II, 111. IV, 64.
 ὑποκριτὴς IV, 114.
 Βαρυ χωρίον V, 109.

βασιλίζοντες πυρὶ τῆν χρυσίτην γῆν
 VII, 97.
 βασιλίστας VI, 140.
 βασιπιστήρια VIII, 25.
 βασιπας VI, 150.
 σὺν βασιπῶν VI, 141.
 ἐπὶ βασιπῶν λύσις δικῆς VIII, 62.
 βασιπῶν VII, 59.
 βασιπῶν VIII, 84. S.
 βασιπῶν IX, 40.
 βασιπῶν δικαστήριον IX, 44.
 βασιπῶν θεάτρον IV, 124.
 βασιπῶν μῦρον VI, 105.
 βασιπῶν κώλη IX, 44.
 λῆν V, 83.
 στοὰ VIII, 86. IX, 44.
 βασιπῶν (f. βασιπῶν) ὄρχις ἐκ τίμ-
 νοῦσα X, 165.
 πρὸς τῆ βασιπῶν στοᾶ ἄμμιον οἱ θεο-
 μοβῆται VIII, 86.
 ἐν τῷ βασιπῶν συιεδριούτοις VIII,
 XII.
 βασιπῶν VIII, 84.
 Ἀθήνῃσι VIII, 85. 89.
 ὁ βασιπῶν δικάζει τοῖς γίνεσι VIII,
 90.
 βασιπῶν ἐξετάζων τοὺς κερμμένους
 VIII, 125.
 βασιπῶν ἐξω παθῶν ἂν I, 40. E.
 βασιπῶν ὁ Ζεύς VIII, 122.
 βασιπῶν ἥπιος I, 40. E.
 καθίστη τὰς γεραμῶν VIII,
 108.
 Λακκεδαίμονιων I, 128.
 ὁ νικῆσις IX, 106.
 τῆς παιδείας IX, 110.
 παραγγίλιας VIII, 123.
 πῆμπε τὴν δεξιάν II, 160.
 προαγορεύει μυστηρίων ἀπί-
 χισθαι VIII, 90.
 τοῦ σμήνου I, 254.
 στίφανον ἀποβίμετος δικάζει
 VIII, 90.
 τυραννικός I, 42. E.
 βασιπῶν ἔπαινοι I, 40. ψῆγοι I, 42.
 βασιπῶν ἰσχυράς VI, 81.
 ὀφθαλμοὶ καὶ ἄτα II, 84.
 βασιπῶν VII, 85.
 βασιπῶν κάρμα VI, 80.
 βασιπῶν IX, 110.
 ἡ βασιπῶν VIII, 90.
 βασιπῶν χωρία I, 186.
 βασιπῶν II, 199.
 βασιπῶν ib.
 βασιπῶν (in musicis) II, 199. IV, 57.
 βασιπῶν ἀνδριάντων III, 90.
 τῆς καρδίας II, 218.
 βασιπῶν III, 102.
 βασιπῶν VII, 108.
 βασιπῶν δέξιμος ib.
 βασιπῶν IX, 159.
 βασιπῶν IX, 108.
 βασιπῶν VI, 66.
 βασιπῶν II, 200.
 βασιπῶν σταδίου III, 147. 151.
 τὸν βασιπῶν κέρουκι III, 151.
 βασιπῶν VI, 50.
 βασιπῶν X, 131.
 βασιπῶν IV, 116. VII, 55.
 βασιπῶν V, 86.
 βασιπῶν VII, 94.
 βασιπῶν IV, 100.
 βασιπῶν VI, 88.
 βασιπῶν X, 100.
 βασιπῶν VII, 169. S. ἀβίβαιος, ἔμμο-

τος I, 44. E.
 βασιπῶν δευσοποιὸς I, 44. VII, 170.
 βασιπῶν αἰεταί I, 44.
 βασιπῶν χαλκοῦ καὶ σιδήρου VII, 169.
 βασιπῶν I, 250.
 βασιπῶν VI, 44.
 μὴν βασιπῶν ἔχει; X, 76.
 βασιπῶν VI, 126.
 βασιπῶν τῶν ἱταρῶν VI, 127.
 βασιπῶν αὐτῶν V, 114.
 βασιπῶν V, 151. 169. S. VI, 116.
 βασιπῶν βασιπῶν I, 40. βασιπῶν I, 44.
 βασιπῶν VIII, 34.
 ὁ βασιπῶν τὰ ἱμνωόμενα VIII, 99.
 βασιπῶν V, 152. S.
 βασιπῶν ἐγκλιταί τὰ ἱππῶν I, 209.
 βασιπῶν τοὺς συμμέχους IV,
 29.
 βασιπῶν δίκη VIII, 34.
 βασιπῶν VI, 141.
 βασιπῶν μῦρον VI, 149.
 βασιπῶν VI, 150.
 βασιπῶν III, 90.
 βασιπῶν ἐπὶ γλώσσῃ IX, 61.
 βασιπῶν III, 90.
 βασιπῶν ἀπὶ I, 21. τόπος I, 9.
 βασιπῶν ὑπὲρ τὰς κορώνας II, 16. S.
 βασιπῶν VI, 139.
 βασιπῶν VI, 140.
 βασιπῶν V, 166.
 βασιπῶν II, 200.
 βασιπῶν I, 133. X, 142.
 βασιπῶν στίξαι X, 136.
 βασιπῶν IV, 181. VII, 42. X, 136.
 βασιπῶν VII, 42. X, 136.
 βασιπῶν VII, 197.
 βασιπῶν ib.
 βασιπῶν VII, 156.
 βασιπῶν ib.
 βασιπῶν VII, 200.
 βασιπῶν I, 137. VII, 156.
 βασιπῶν ἐξ οὐρανοῦ κατελθὼν ib.
 βασιπῶν ἐξ οὐρανοῦ εἰς ἀκατίσκηψι IX,
 41.
 βασιπῶν ἀκίδις VII, 158. κεφαλή I,
 137.
 εἰς βασιπῶν τραπίσης τῆς ἀρμυσίας
 III, 108.
 οἱ βασιπῶν VI, 197.
 βασιπῶν βόλοι VII, 204.
 βασιπῶν III, 112.
 βασιπῶν ἰσχυρὰ IX, 85.
 βασιπῶν VII, 49.
 βασιπῶν II, 103. IV, 185.
 βασιπῶν VI, 77.
 βασιπῶν ἔκπομα VI, 96.
 βασιπῶν IV, 185.
 βασιπῶν VIII, 7. (ῥήτορας) IV, 22. VI,
 148.
 βασιπῶν VIII, 7.
 βασιπῶν χαλινῶν τὸν ἱππῶν εἰς εἰσχη-
 μούνην I, 206.
 βασιπῶν ἱππῶν I, 219.
 βασιπῶν κατὰ πλευρῶν ἀνεμος I,
 111.
 βασιπῶν τοῦ ῥοῦ πλῆν ib.
 βασιπῶν βροντῆ I, 118.
 βασιπῶν ποταμοὶ III, 103.
 βασιπῶν πῆνι ἀνλητῆς IV, 72.
 βασιπῶν VI, 152. VIII, 7.
 ἀνεμος I, 110.
 ἦχος σάλπιγγος IV, 85.
 λῆν V, 83.
 ὄμβρος I, 116.

ὄμβρος V, 79.
 ῥήτορας IV, 20. VI, 147.
 τελεῖται IX, 32.
 τύραννος I, 42.
 βασιπῶν χιμῶν τελεῖται IX, 32.
 βασιπῶν IV, 24. VIII, 7.
 οἱ βασιπῶν ἀποθανόντες VIII, 65.
 βασιπῶν ἔχον ἀνεμος I, 110.
 βασιπῶν IV, 25.
 βασιπῶν V, 92.
 βασιπῶν χίλια πόκα IV, 102.
 βασιπῶν ib.
 βασιπῶν VII, 210.
 βασιπῶν X, 57. 60.
 πρὸς τὰ βασιπῶν συνουσία X, 57.
 βασιπῶν ὄνια IX, 47.
 βασιπῶν VII, 210. 211.
 βασιπῶν κώλημα VII, 211.
 βασιπῶν ib.
 βασιπῶν IX, 47.
 βασιπῶν VII, 211.
 βασιπῶν VII, 210.
 βασιπῶν VII, 211.
 βασιπῶν VII, 209. 210.
 βασιπῶν VI, 39.
 βασιπῶν VII, 162.
 βασιπῶν VI, 14. X, 73.
 βασιπῶν οἱ ἀπὸ τῆς οὐρανοῦ VI, 128.
 βασιπῶν VII, 189.
 τὸν βίον αἰὶ παρά τὸν δρόμακτον πο-
 σμῖνος ῥήτορας IV, 37.
 τὸν βίον μοχθηρὸς V, 118. S.
 βίος VI, 196.
 ἀφιλόσοφος IV, 40. E.
 θεωρητικός IV, 40.
 πολιτικός ib.
 πρακτικός ib.
 τοῦ βίου τὴν διαγωγήν μοχθηρὸς V,
 118.
 τὸ σχῆμα μοχθηρὸς ib.
 ἐπὶ βίου δυσμαίς II, 15.
 τοῦ βίου τὴν κατέστασιν μοχθηρὸς V,
 118.
 τοῦ βίου κρείττων τελεῖται IX, 33-
 pl.
 βίου προαίρεσις VI, 177.
 βίτων f. βήτων VI, 62.
 τῶ βίω ἰφθίμος III, 117.
 βίωσιμον κῆμα II, 6.
 εἰ βίωσιμός ἐστιν οὐκ οἶδα VIII, 79.
 βλαβερὰ ζῆμια VIII, 147.
 βλαβερὸν V, 136.
 βλαβερὸς V, 135.
 ῥήτορας IV, 35.
 βλαβερὸς V, 135. VIII, 147.
 βλαβη ib.
 τῆς πολιτείας IV, 38.
 βλαβη δίκη VI, 154. VIII, 31.
 βλαβος V, 135. VIII, 147.
 ἀπλοῦ VIII, 101.
 ὀφθαλμῶν V, 69.
 βλαβος II, 193.
 βλαβος I, 159. III, 122. IV, 38.
 βλαβος στρατιώται I, 158.
 βλαβος I, 159. III, 123.
 βλαβος στρατιώται I, 158. pl.
 βλαβος III, 122.
 βλαβος III, 123.
 βλαβος ib.
 βλαβος V, 135. VIII, 183.
 βλαβος VI, 183.
 βλαβος III, 122.
 ἱππος I, 192.
 βλαβος I, 230.
 βλαβος I, 230. πρώτη II, 80.

βλάστησις I, 230.
 βλασφημείν III, 138. V, 117.
 βλασφημῆσαι VIII, 80.
 βλασφημία III, 138. V, 117. VIII, 80.
 βλασφημος V, 118. VIII, 80.
 βλασφημῶς III, 139.
 βλαύται X, 49.
 βλαύτη VII, 87. 89.
 βλαυτίχ X, 49.
 βλαΐσαι V, 135.
 βλέμμα II, 56. VI, 181.
 ἀνδρῶν II, 59. E.
 ἀχρείων II, 60. E.
 γοργῶν I, 192.
 τὸ βλέμμα ὀμνῶς IV, 144. 145. pl.
 βλέμμα κυνὸς πυρώδης V, 57.
 βλέπειν ὄξυ II, 59.
 βλέπῃσι II, 56.
 βλεπιδάμων I, 21.
 βλέπωσ II, 56.
 βλέπω ib.
 βλέπων πρὸς λήμματα ῥήτωρ IV, 36. S.
 βλεσσαὶ σκέλη V, 70.
 βλέφαρα II, 50. 66.
 τὰ βλέφαρα ἐπιβαλεῖν, ἐπικλεῖσθαι II, 67. S.
 βλεφαρίδας οὐκ ἔχει ὁ λαγὼς V, 69.
 τὰς κάτω βλεφαρίδας οὐκ ἔχει τὰ ἄλογα ζῶα II, 69.
 βλεφαρίδας οὐκ ἔχουσιν ὄρνιθες II, 69.
 βλεφαρίδες II, 68.
 τὸ βλέφαρον διακίψαι VIII, 77.
 βλέφαρον ῥαγῆν μὴ δύνασθαι συνελθεῖν II, 68.
 βλεφάρων καὶ βλεφαρίδων τοῖς ἰχθύσιν ὁ θεὸς οὐ μετέδωκεν ib.
 βλήμα VI, 180. VII, 156.
 βλήματα I, 133.
 βλητὰ ὄπλα ib.
 βληχᾶσθαι V, 87.
 βληχῆ ib.
 βληχόμενοι ib.
 βλίττειν I, 254.
 βλοσυρὰ ἀστραπή I, 117.
 βλοσυρὸς τὸ εἶδος IV, 136.
 βλοσυρὸς λέων V, 83.
 βοᾶν II, 126. V, 90.
 βοῦλία I, 249.
 βόες ἄζυγες I, 29.
 κριβαίνται X, 110.
 Βοικὸν κρέας VI, 55.
 βόιος ἄσκος X, 187.
 θύλακος X, 179.
 βοῆ II, 126. V, 90.
 βοηθῆσαι IV, 30.
 βοηθοὶ παῖδες III, 12.
 βοηλάται VII, 185.
 βοηλατῶν VII, 187.
 βοηλάτης I, 249.
 βοήν πολέμου ὅς οὐκ αἰ ἐπέγκοι ἵππος I, 198.
 οἱ βοηθοῦντες τοῖς ἀναβαίνουσιν III, 92.
 βόθροι VI, 91.
 βόθροι ἀλίσκονται ἄρκτος V, 81.
 τοῖς βόθροις ἐπιτείνειν δοκίμας V, 82.
 βόθρου στοχάζεσθαι ἀστραγαλῶσι IX, 103.
 Βοιωτῆρχος I, 128.
 ἐκ Βοιωτίας ἐγχείλους VI, 63.
 Βοιωτίου γραμματεῖον IV, 19.
 Βοιωτίως νόμος IV, 65.

Βοιωτοῦργος κρένος I, 149.
 βολαὶ κύβων IX, 97.
 βολβοὶ VI, 55. 62. X, 88.
 βολβὸς VI, 69.
 βολεῖσθαι VII, 134.
 Βολὴ ἀστραγαλῶν τετρακόντα συν-
 αθροῖσσαν IX, 101.
 βόλιτον V, 91.
 βόλοι VII, 204.
 βελτίους ib.
 μέσοι VII, 205.
 Φαῦλοι VII, 204.
 βόλος πρᾶξις ib.
 πρῶτος I, 88. διύτερος ib.
 χῆσις IX, 100.
 βομβεῖν I, 254.
 βόμβος ib.
 βόμβος σάλπιγγος IV, 85.
 βομβοῦν VI, 98.
 βομβοῦσι μέλιτται V, 89.
 βόμβουκος VII, 76. (αὐλῶν) IV, 70.
 βομβύκων ἔθνησιν καὶ μανικὸν αὐλημα IV, 82.
 βομβύκων ἡμάτα VII, 76.
 βομβύλιον X, 68.
 βομβυλῖος VI, 98.
 βομβῶν ὑποκριτῆς IV, 114.
 βοὸς χολιξ VI, 59.
 βόρβρος (ὁ πολυλόγος) VI, 146.
 βοσκήματα ἐλάσασθαι I, 162.
 βοστρύχια δύο ἢ τρία μέλανα IV, 150.
 βοστρυχίζων II, 27.
 βοστρυχοὶ IV, 134.
 ξαιθεῖ IV, 135.
 βοστρύχους ξαιθεὶς IV, 136.
 βοστρύχοισι ξαιθετάτοις κομῶν II, 27.
 βόστρυχος ib.
 βοτάνη VII, 142.
 βοτάνη V, 97.
 βότρως I, 243.
 βότρως VII, 96.
 βότρως ἄραιοι, ἄαρροι I, 243. E.
 βουβάλια V, 99.
 βουβῶν II, 186. IV, 202.
 βουβῶνες II, 186.
 βουβωνιᾶν ib.
 βουβωνοειδῆς IV, 198.
 βουβουσία I, 29.
 βουβυτῶν I, 26.
 βουκάπηλοι VII, 185.
 βουκαλίον VIII, 111.
 βουκόλια I, 249.
 βουκόλος ib.
 τῶ βοῦλεσθαι μετῶν τῆν ἐξουσίαν VIII, 77.
 πρὸς ἃ βούλεται πᾶν ἡγῆται μικρὸν VI, 132.
 βούλευμα VI, 179.
 βουλευστὴς γραφὴ VIII, 88. δίκη IV, 154.
 οἱ βουλευταὶ εἰς ταῦτον ἦλθον VIII, 155. S.
 βουλευτήριον IX, 44.
 τὸ βουλευτήριον ἐκλήρωθη VIII, 155.
 τὸ βουλευτικὸν μέρος θεάτρου IV, 122.
 βουλεύων τυραννίδα VI, 152.
 βουλή VIII, 51.
 βουλή, ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου VIII, 125.
 βουληγοῦσθαι IV, 25.
 βουληγορία IV, 26.

βουληγορός IV, 25.
 ἡ βουλή ἐπιρῶτα ἐν τῇ ἀνακρίσει τῶν θεσμοθετῶν VIII, 86.
 ἡ βουλή ἐχρημάτισε VIII, 144. S.
 συνκαθίστη ib. S.
 ἡ βουλή κληροῖ τοὺς λογιστὰς VIII, 99.
 βούλημα VI, 179.
 εἰς τὴν βουλήν εἰσαγγελία δίδεται VIII, 51.
 βουλήν προκαταστῆσαι αὐτοῖς VIII, 125.
 οἱ τὴν βουλήν συνάγοντες ὁσημέραι VIII, 95.
 βουλή τῶν πιπτακῶσιν VIII, 19. 155.
 βουλῆς ἀπαλλαγῆναι VIII, 150.
 βουλῆς ἢ ἴδρα VIII, 145.
 ἀπὸ βουλῆς ἐφίσις ἐπὶ δῆμον VIII, 62.
 τὴν βουλήσιν μοχθηρὸς V, 118.
 βούλησις V, 165.
 ἀνδρῶν VI, 177.
 φόνου VI, 179.
 βουλῆς λογιστῆς VIII, 99.
 βουληφόρος IV, 25.
 βουλιμῶν II, 217.
 βούλιμος VI, 31.
 βούλομαι V, 165. S.
 βουλομένη μοι ἴσθιν V, 165.
 βούνη ἔχον ἐντετυπωμένον νόμισμα IX, 60.
 βούπαις II, 9.
 βουπόροι ὀβελίσκοι VI, 88. X, 95.
 βουπόροι ὀβελῶσι ἐκρῶντο πρὸς τὰς ἀμοιβὰς IX, 77.
 βούσι ἐπὶ γλώσσῃ βέβηκε IX, 61.
 βούσι (τὸ νόμισμα) IX, 60. 61. 72.
 βούσι (τὸ πέμμα) VI, 76.
 βούσι στείρα II, 15.
 βούσταθμα I, 249.
 βουστάσις ib.
 τὰς βούσι φυλάττων κύων V, 46.
 βουτρόφος I, 249.
 βουφορβοὶ VII, 185.
 βουφορβὸς I, 249.
 οἱ βούσιν VIII, 114.
 βούσιν φωνὴ V, 87.
 βούσιν χρεῖα εἰς τοὺς πολέμους I, 139.
 βραβεῖον III, 145.
 ἐπὶ βραβείον συμπλῆκῆσθαι III, 145. S.
 βραβεῖος III, 145.
 βραβεύειν ib.
 βραβεύται ib.
 βραγχεῖν II, 103.
 βραγχιᾶ II, 205. VI, 51.
 βραγχος II, 103.
 βραγχοῦσιν φωνὴ II, 117.
 βραδείαι κύνες V, 62.
 βραδεῖς στρατιῶται I, 158.
 βραδείως III, 123.
 βραδυλογία II, 121.
 βραδύνειν III, 123. IX, 136. S.
 βραδύς I, 43. III, 122. S. IX, 138. S.
 βραδύς ἵππος I, 147. στρατηγὸς I, 179.
 βραδύς εἰς τιμαρίαν I, 41.
 βραδυτῆς I, 43. III, 122. IX, 137. S.
 βραδυτῆτα ἐπιρρασμῖος V, 134.
 βράζων V, 88.
 βράζουσαι ib.
 βράττω VII, 24.
 d

- ἡ ἐν Βραυράνι θυρία VIII, 107.
 Βραχία ὄτα I, 190.
 Βραχίαι ὄφεις I, 211.
   πόλις IX, 24.
   προτομή I, 189.
 ἐπὶ Βραχίαις ἢ τῆς ῥοπῆς III, 107.
 Βραχίως VI, 150.
 Βράχη I, 115.
 Βραχιόνη V, 99.
 Βραχιονος κεφαλή II, 138.
 Βραχιών II, 137.
 Βραχὺ III, 88.
 Βραχυλογία II, 121. IV, 22. VI, 150. S.
 Βραχυλόγος ῥήτωρ IV, 20. VI, 149.
 Βραχυλόγως ὑπερβάς IV, 24.
 Βραχὺς VI, 145. ῥήτωρ VI, 149.
 Βραχυτής VI, 145.
 Βραχὺ τι τῆς κεφαλῆς καθέντες ἐπιλέομαι I, 107.
 Βραχὺ ὑψίον I, 72.
 Βρέγμα II, 39.
 Βρέθιον μύρον VI, 104.
 οὐδ' ἂν βρέξιμα τὸ γόνυ III, 103.
 Βρέται I, 7.
 Βρέφος II, 8.
   ἱκνύσιον I, 57.
   ισογυγίς II, 8. E.
 Βρεχμὸν II, 39.
 Βρόγχος II, 99. 107. 201. 203. 204.
 Βροτταί IV, 159.
 Βροττίον IV, 27. 130.
 Βροττὴ ἐξετριφθῆ I, 118. S.
 Βροττὴ παμμεγέθης ib. E.
 ὑπὸ βροττῆς ἐκνεκρωμένοις ἰσικότες ib.
 Βρόχους σειραίς περιβαλεῖν V, 84.
 Βρόχος ἄρκυος V, 28.
   (τοῦ ὀσμίου) VIII, 71.
 Βρόχη στερεῶ V, 33.
 Βρύειν I, 230.
 Βρύουσα ἔλαια I, 237.
 Βρυχᾶσθαι V, 86. 88.
 Βρυχῆμος V, 86.
 Βρύχημα ib.
 Βρυχώμενοι ib.
 Βρῶμα VI, 182.
   καρηβαρικὸν II, 41.
 Βρωμᾶσθαι V, 88.
 Βρῶματα VI, 34. 39. 183.
 Βρωμῆσις V, 88.
 Βρωμώμενοι ib.
 Βρωτικώτερον VI, 39.
 Βυβλία σταφυλὴ VI, 82.
 Βυβλίους σκύτες παΐσιον IX, 123.
 Βύβλινον ὄπλον IX, 173.
 οἱ Βυζάντιοι VII, 132.
 Βυζαντίων σιδήρεον (νόμισμα) IX, 78.
 Βύβιος I, 97.
 Βύρσα γλυκευαγωγὸς VII, 192. 193.
 Βύρσαι προσηλούμεναι ταῖς ναυσι I, 120.
 ἀπὸ Βύρσης ἀσπίς I, 133.
 Βυρσοδέψαι VII, 80.
 Βυρσοδέψιν VII, 81.
 Βυρσοδέψης VI, 128.
 Βυρσοποιὸς VII, 160.
 Βυρσοπῶλαι VII, 80.
 Βυρσοτομίην VII, 81.
 Βυταύχηνες ἄσχοι II, 135.
 Βυταύχην ib.
 Βύσμα X, 75. 172.
 Βύσσημα VII, 75.
 Βυσσίνη ἰσθμὸς IV, 120.
 βύσσης VII, 75.
 βύστρα X, 172.
 βῶλοι I, 220.
 βωλοκοπίη I, 226. VII, 141.
 βωλοκόπος I, 245.
 βωλοκόπος σφύρα I, 245. X, 129.
 βωμίσκος II, 93.
 τοῖς βωμοῖς προσάγειν ἱερεῖα I, 27.
 βωμολοχίην III, 111. S.
 βωμολοχία ib. S.
 βωμολόχος VI, 112.
 βωμολοχῶν III, 111.
 βωμὸς I, 8.
 βωμὸς μίζων X, 65.
 τοὺς βωμοὺς αἰμάσσειν I, 27.
 ἐπὶ βωμοὺς πῦρ ἐπιτίθειν VIII, 116.
 βώμιος IV, 54. 55.

Γ.

- γάγγαμος X, 132.
 γάγγαμος ἄτης παναλάτου X, 132.
 γάγγαμος περὶ τὸν ὀμφαλὸν II, 169.
 γαγγλίον IV, 197.
 γάγγραινα IV, 207.
 γαισὸς VII, 156.
 γάλα αὐξηρον V, 50. τρέφιμον II, 50. E.
 γαλαθηνὰ σκουμνία V, 60.
 γαλαθηνὸ ὄς I, 251.
 γάλα τοῦ λαγῶ V, 74.
 γάλα πηγυρία I, 251. pl.
 γαλακτιῶν III, 50.
 ἐν γάλακτι ἔτι ἥπιον II, 8.
 γάλακτι μιμνημένοις χόρδος VI, 57. 59.
 γαλακτοποσία VI, 20.
 γαλακτοπότης ib.
 γαλακτουγίην I, 251.
 γαλακτουχίην III, 50.
 γαλακτούχος ib.
 γαλακτοφάγοι VI, 40.
 γαλαξίας κύκλος IV, 159.
 γαλαίγρα X, 155.
 γαλῆς VI, 50. ἐκ Ρόδου VI, 63.
 διὰ γαλήνης πλεῖν I, 106.
 γαλιώγκαν II, 140. 156.
 γαλουργίην I, 251.
 γάλως III, 32.
 γαμβροὶ III, 6. 31.
 γαμβρὸς III, 32.
 γαμειὶ ἀγχιτιτίδην VI, 175.
 γαμητῆς III, 44.
 γαμητῆς ib. S.
 γαμηθῆναι III, 45.
 γαμηλίη III, 42.
 γαμηλίαν εἰσενεγκεῖν ib.
   θύειν VIII, 107.
 γαμηλίαι θεοὶ I, 24.
 γαμηλίον III, 37.
 γαμηλίον αὐλημα IV, 73. 80.
 γαμηλίος (αὐλὸς) IV, 75.
 γαμικὴ κλίνη III, 43.
 γάμος ζεύεσθαι III, 36.
 ὁ πρὸς γάμον ἠγμένιος III, 44.
 ἐπὶ τὸν γάμον ἰουσῶν νυμφῶν σημείον I, 246.
 γάμος III, 38. 44. S.
 γάμος ἀνύγυιος III, 34.
 γάμος (τὸ ἔργον ἡερετή, καὶ χέστιασι) III, 38. 44.
 γάμος γάμῳ ἄσπερ συνίσταται οὕτω καὶ λυταί III, 7.
 γάμος ὑπέγγυος III, 34.
 ἡ πρὸ γάμου θυρία III, 38.
 γάμου ὠραία παρθένος II, 17.
 γαμψῆλαι II, 93.
 γαννύμενος III, 98.
 γαννύσθαι III, 97.
 γαργαριῶν II, 99. 207.
 γάρρον I, 145.
 γάρρος VI, 65.
 γαστέρα τοῦ ἵππου ποδὶ κρούσαι I, 210.
 γαστέρες κόπραργοὶ VII, 134.
 γαστήρ II, 168. 216.
 γαστήρ ἵππου πρεσταλμένη I, 189.
 γάστρα I, 87. II, 175. X, 81.
 γάστρα τρίποδος II, 168.
 γαστριβόρος VI, 42. II, 168. 175.
 ἐν γαστρὶ ἔχειν II, 168.
 γαστρίδιον II, 168. ἄδυσμειον VI, 53.
 γαστρίζειν II, 175. VI, 42.
 γαστριζόμενος VI, 42.
 γαστριμαργία II, 168. VI, 42.
 γαστριμαργος II, 168. 175. VI, 42.
 γάστρις ib.
 γαστρίσαι II, 168.
 γαστριμῶς II, 168. 175.
 γαστριτίστος II, 175.
 γαστροβόρος II, 168. 175. VI, 42.
 γαστροκνήμιον II, 190.
 γαστροπότης X, 105.
 γάστρων II, 175.
 γαῦλοι I, 82. 251. X, 130.
 γαυρίαμα ἵππου I, 216.
 γαυριῶν ib.
 γαυριώμενος ἵππος I, 194.
 γαυρός ἵππος ib.
 γαυρούμενος ἵππος ib.
 οἱ γαυραμῆκοτες III, 38.
 γαυραμῆνη III, 44.
 γαυραμῆνης ἐπιπέρας V, 144.
 γαυραμῆνης III, 97.
 γαυραμῆς III, 98.
 γαυραμῆκος ἵππος I, 182.
   κλάδοι I, 236.
 τὸ γαυραμῆς V, 170.
 γαυραμῆκος ὑπὲρ τὰ ἔξῃκοιτα ἔτη VIII, 126.
 γαυραμῆκος ἐπιτακιδεῖα ἔτη I, 55. pl.
 γαυραμῆκος ἐν στήλαις V, 149.
 γαυραμῆκος πίναξ X, 84.
 γαυραμῆκος ἀπαρμυκνωστέτερον VI, 143.
 γαυραμῆκος ψήφισμα V, 166.
 γαυραμῆκος κλάδοι I, 236.
 γαυραμῆκος VII, 43.
 ὁ γαυραμῆκος III, 8.
 γαῖσα VII, 120.
 γαῖσιποδὸς I, 81. VII, 120.
 γαῖσιποδίσειν VII, 120.
 γαῖσιποδίσματα I, 81. VII, 120.
 γαῖσσα (δφρύων) II, 49. 66.
 γαῖσσαν I, 76. κρᾶνους I, 135.
 γαῖσσωμα I, 76.
 γαῖσσωματα VII, 120.
 γαῖσιωτῆς VI, 113.
 γαῖσιωτῆς VI, 113. IX, 37. S.
 γαῖσων V, 161. VI, 199.
 γαλάσασα δακρυόν II, 64.
 γαλασινοὶ (ἀδόντες) II, 91.
 γαλάσματα θαλάττης VI, 201.

γλαυκτικός VI, 200.
 γέλυσι III, 127. VII, 8.
 περί τῆς γέλυσι ἀπὸ ἄλλων IX, 47.
 γελωπῶλαι VII, 198.
 γελωπῶλαι ib.
 γελωπῶλαι ib.
 γελωπῶλαι V, 161. VI, 201. IX, 148.
 γελωπῶλαι VI, 122.
 γελωπῶλαι V, 128. 161. VI, 122. S.
 συμπτώσις VI, 29.
 γελωπῶλαι VI, 122.
 γελωπῶλαι ποιητής VI, 122, 123.
 γελωπῶλαι V, 161. IX, 149.
 γέλωσι V, 161. VI, 199. VIII, 78. S.
 γέλωσι πλατύς VI, 199.
 Σαρδόνιος ib.
 τὸν γέλωτα περιχόμενος συμβολὰς
 κάλαξ VI, 123. pl.
 γέλωτα τίθεισιν IX, 148.
 γελωτοποιεῖν ib.
 γελωτοποιία ib.
 γελωτοποιικός IX, 149.
 γελωτοποιοὶ VII, 190.
 γελωποιοὶς VI, 122. VII, 190. IX,
 149. S.
 γελωποιοῦντες VII, 190.
 γερμάσθαι I, 99.
 γέρωντι ἰστίῳ ἐπιπέμει I, 107.
 γέρωντι θυμῷ ῥήτωρ IV, 21.
 γέρωντι φιλοφροσύνη VI, 27.
 χλευασμοῦ VI, 122. S.
 γερῶνται III, 19.
 γερῶν III, 6.
 γερολογεῖν II, 122.
 γερολογία ib.
 γερολογία ib. I, 24.
 οἱ ἐν γέρωντι III, 5.
 γέροντι προσήκοντες VIII, 111.
 γέροντι I, 147.
 γερολογεῖν II, 10.
 γερολογεῖν I, 147.
 γέροντι II, 88.
 τὸ γέροντι καὶ τὴν κόμησι οὐλοσ ἀπὸ
 IV, 134.
 γέροντι πεπηγὸς ib.
 γερολογία II, 10.
 γερολογία Σάτυρος IV, 142.
 τοῖς γέροντι δικάζει ὁ βασιλεὺς VIII,
 90.
 γερολογία III, 102.
 γερολογία ἐξόριστον IX, 8.
 κατὰ νότον I, 172.
 γέροντι IX, 8.
 κατὰ γέροντι IX, 144.
 ὅσα γέροντι ib. πάντα γέροντι ib.
 μὴ γέροντι ἀπαρηθῆς V, 104.
 γερολογία VIII, 111.
 γερολογία V, 170.
 γέροντι τρία ἐκάστης τριττός VIII, 109.
 γέροντι τρία ἐκάστης ἔτους ἐκάστου VIII,
 111.
 γέροντι τρία ἐκάστης ἐκαστὸς III,
 52.
 γέροντι III, 6.
 γερολογία III, 120.
 γερολογία φύσει ἴσπος I, 206.
 γερολογία κίνης V, 37.
 γερολογία βότρυς I, 243.
 γερολογία στέλεχος I, 235.
 γερολογία III, 120. V, 125. S.
 γερολογία ib. S.
 γερολογία V, 125.
 γερολογία II, 19. pl.
 γερολογία VI, 114.
 γερολογία II, 67. VI, 181.

λαβρίδιον III, 21.
 τὸ γέροντι τυπὸς πρὸς εἶδος ζώου ἢ
 ἄρκτος τῷ στόματι V, 80. S.
 γερολογία III, 12.
 γερολογία III, 67.
 ἢ γερολογία III, 10. S.
 οἱ γερολογία III, 8. S.
 ὁ γερολογία ib.
 γέροντι II, 7.
 οἱ γερολογία III, 9.
 γερολογία ib.
 γερολογία ib.
 γερολογία III, 120.
 γερολογία V, 125. S.
 γερολογία ἐκαστὸν V, 134.
 γερολογία δεξιῷ ἀνέμου I, 105.
 γέροντι III, 6.
 γέροντι γερολογία ἑρηνῶδες VI, 202. E.
 πᾶν γέροντι κερκιδὸν VII, 209.
 γέροντι κερκιδὸν IV, 91.
 γερολογία εὐκόσος II, 82.
 οἱ πρὸς γέροντι III, 5.
 ὑπὸ γέροντι ἀπαρηθῆσαι παντός II, 128.
 γέροντι ἀρχαῖοι III, 19.
 πηγαί ib.
 ρίζαι ib.
 τοῦ γέροντι μετέχοντες VIII, 111.
 γέροντι II, 89.
 γέροντι II, 97.
 γέροντι III, 143. VIII, 140. S.
 γερολογία VI, 187.
 γερολογία γράφα II, 18.
 γερολογία II, 13.
 γερολογία IX, 16.
 γέροντι VI, 52.
 οἱ γέροντι κλαγγάζουσι V, 89.
 τὴν γέροντι ἀρχοῦντο κατὰ πλῆθος
 IV, 101.
 γέροντι IV, 130.
 γέροντι (κατὰ τὴν σκηνήν) IV, 127.
 περί γερολογία VIII, 108.
 γέροντι VI, 186.
 γερολογία παλαιότητα II, 13.
 γερολογία λουτρά ib.
 γερολογία δόσκαλος ib.
 γερολογία φέρημα IV, 119.
 γερολογία II, 13.
 γέροντι ib.
 γέροντι (ἢ ἐκτὴ ηλικία) II, 4.
 γέροντι μακροῦ II, 16. pl.
 ἀμφηλῆς II, 17.
 οὐδὲς οὕτω γέροντι ἢ παῖς ὅστις αὐτὸν
 οἶκος κατέχευε IX, 144. S.
 γέροντι πολυετής II, 15.
 γέροντι (τὸ ἐργαλεῖον) VII, 73. X, 176.
 γερολογία II, 110.
 γερολογία ib.
 γερολογία II, 104. 107. 110. 236.
 γερολογία II, 110. VI, 99. X, 75.
 172.
 γέροντι IX, 49.
 γερολογία περί τὸ ἐπισκύνειν V, 102.
 γερολογία IV, 17. 160.
 γερολογία IV, 16. 160.
 γερολογία IV, 16. 160. 166.
 γερολογία IV, 160.
 γερολογία IV, 16. 160.
 γερολογία IV, 160.
 γερολογία ἰβ. ib.
 γερολογία IV, 166.
 γερολογία VIII, 111.
 γερολογία VI, 182.
 γερολογία VII, 140.
 γερολογία VII, 141.
 γερολογία I, 221. VII, 140.

γερολογία VII, 140.
 γερολογία VII, 141.
 γερολογία ib.
 γερολογία I, 221.
 γερολογία I, 221. S. VII, 101. 140.
 τοῖς γερολογία ἢ γῆ ἀντίπραξι I, 53.
 S.
 μᾶλλον τῶν γερολογία οἱ ἔμποροι ἢ τρεῖς
 Φουσι πόλις IX, 22. pl.
 γερολογία VII, 97.
 γερολογία μετάλλα VII, 99.
 γῆ I, 221.
 ἢ γῆ ἀβροχος διέμεσι I, 53. pl. S.
 γῆ ἀδικος I, 53. 227. pl.
 ἀδικος I, 186. E. λιθῶδες I, 227.
 E.
 ἀμβολὰς VII, 100.
 ἀμπελόφυτος VII, 147. pl.
 ἀναδιδοῦσα ὑδρῶ I, 238.
 ἀνάργυρος VII, 98.
 ἀντίπραξι τοῖς γερολογία I, 53. S.
 ἀργυρίτις III, 87. VII, 98.
 βαβεία I, 227. E.
 γερολογία δῆμος IX, 19.
 γῆ δίκαιος I, 227.
 γῆ ἐκατέρωθεν παρήκουσα IX, 18.
 τῆ γῆ ἐντετυπωμένα σύμβολα V, 11.
 τῆ γῆ ἐπαναχωροῦν κύμα I, 109.
 γῆ ἐπίμορτος VII, 151.
 γῆ εὐκαρπὸς I, 227. E.
 εὐκαρπὸς VII, 184. E.
 γῆ ἰσρῆ I, 10.
 γῆνα ἀγγεῖα VII, 162. X, 190.
 γῆνον ἀγγεῖον VI, 103.
 τεύχος X, 30.
 γῆ κεραμική X, 85. plura.
 γῆ κίμαλια VII, 99. X, 135.
 γῆλοφοί I, 187.
 ἐνάμπλαι I, 228. E.
 γῆμαι III, 45.
 γῆμασθαι ib.
 τὴν γῆν ἀνασφύρει I, 223.
 βαθύνει ὁ σῦς τῷ ῥύγχει V,
 78.
 δηῶσαι I, 174.
 προσωπίσθαι IX, 8. S.
 σκάψαι I, 224.
 γῆ πεδῶσι I, 186. E.
 πεφουτεμένη κατὰ στίχον VII,
 147.
 γερολογία II, 13. ●
 γερολογία II, 21.
 γερολογία ib. S.
 εἰς γῆρας προχωρεῖν ib.
 πρὸς γῆρας ῥεπουσα γῆ II, 18.
 γερολογία II, 14.
 γερολογία ib.
 γερολογία II, 13.
 γερολογία ib.
 γερολογία ib.
 γερολογία II, 14.
 παῖδες III, 12.
 γερολογία πόλις IX, 18.
 ὑπὸ γῆρας ἐξεστηκὸς II, 16.
 ἐπὶ γῆρας οὐδῶ II, 15.
 τῆς γῆς ἀδικὸς ἡγεμονίας I, 53. S.
 ἀπὸ γῆς ἀφρῖν I, 103.
 γῆς ἀναμέτρησης, νομῆ IV, 160. S.
 τῆς γῆς ἀναμέτρησης I, 61.
 γῆς διαίρησις IV, 160. S.
 τῆς γῆς δικαίας γερολογία I, 52. S.
 ὑπὸ γῆς ἐργασμένη θήκη IX, 49.
 τῆς γῆς ἐπαμειψασθαι VIII, 146.
 γῆς ἐργάται I, 221. S.

- γῆς εὐπραγία I, 52. S.
 τῆς γῆς εὐφρόου γιομένης I, 62. S.
 γῆ σιδερίτις VII, 99.
 γῆ σμικτρὶς X, 135.
 γῆ στερεά V, 34.
 γῆσιον VI, 66.
 γῆ τρίπολος VI, 165.
 γῆ ἀπόχρηστος VII, 97. E.
 χαλκίτη VII, 98. pl.
 γῆ ψαρμακῶδης I, 227. E.
 γίγας IV, 142.
 γίγγυλοι VIII, 107.
 γίγγυλοι X, 22.
 γίγγυρος (ὁ ἀγλίσκος) IV, 76.
 (ὁ ὄρχημος) IV, 101.
 γίγνεσθαι VI, 114. S.
 γιγνώσκω IX, 159. S.
 γιγνώσκων IX, 151. S.
 γιγνώσκω ὁμοσπόδους I, 34.
 γιομένης τῆς γῆς δικαίας περὶ τὴν
 φερῶν I, 52. S.
 γλαυῶν II, 65. IV, 185.
 γλαυῖδες VII, 118. X, 147.
 γλαῦκα ἐπιτετυπωμένον ἔχον διαβόλον
 IX, 63.
 γλαῦκα κίχουσι V, 89.
 γλαυκῶς ὄνομα ἔχον (ἐπιτετυπωμένον)
 τετραβόλον IX, 63.
 γλαυκία (ἰμέτια) IV, 117.
 γλαυκὸν ἐπίβλημα IV, 118.
 γλαυκός (ὁ ἰχθύς) VI, 50.
 γλαυκὸς λαγῶς V, 69. ὀφθαλμὸς II,
 61.
 γλαυκῶν ὀφθαλμῶς ib.
 γλαυκὸν κρανίον VI, 51.
 γλαυκὸς εἶδος χριτῶνος VII, 48.
 γλαυκαγωγὸς βύρσα VII, 192. 193.
 γλευκὸς ἐπίπραστος VII, 192.
 ἐκ γλευκῶνος ἑψυμένους οἶος VI, 16.
 γλήνη II, 70.
 τὴν γλήνην ἀπιστίσθαι IV, 188.
 γλίχρος III, 115. S.
 γλίχρος III, 116. S.
 γλίχρωμαι V, 165. S.
 γλοιάζειν IX, 148.
 γλουτοὶ II, 184.
 ἀστροκοί I, 191.
 ὑπαγίης I, 190.
 τὴν γλουτὸν παῖδι σιμῆ φορῶν IX, 126.
 οἱ ὑπὸ γλουτῶνος ἵππου πάδες I, 193.
 γλυκάτω IV, 25.
 γλυκεία φωνή II, 117.
 γλυκεῖς λόγοι IV, 31.
 χυμοὶ II, 110.
 γλυκίμης IV, 24. S.
 γλυκὺς καρπὸς συκῆς I, 242.
 οἶος I, 248. VI, 15.
 ῥήτωρ IV, 20.
 γλυκύτης μύθου εἰς ψυχραγωγίαν I,
 30.
 γλυκύτης (ῥήτορος) IV, 22.
 γλυκυφωγία II, 113.
 γλυκύφωτος ib.
 γλυκύμωμος VII, 179.
 γλυπτικὴ σφραγίς VII, 209.
 γλύφειν VII, 179.
 γλῶττα ἀπαυατος VI, 120. E.
 γλῶσσα ἐνάρθρον φωνῆς ὄργανον II,
 115.
 γλῶσσαί X, 89.
 γλωσσαλγίη IV, 185.
 γλωσσαλγία II, 108. IV, 185. VI,
 119.
 γλωσσαλγος VI, 119.
 ἐπὶ γλώσσῃ βούε βεβηκε IX, 61.
 γλώσσης χερμακῆς II, 109.
 γλωσσαλάσπαρος II, 108.
 γλῶττα II, 104. ἀκρατὸς VI, 146.
 γλῶττα αὐλοῦ II, 108. IV, 70.
 γλῶττα ἐπιχυλῖς VI, 100. S.
 γλῶτται (αἱ ποιητικαὶ φωναὶ) II,
 109.
 γλῶτται ὑποδημάτων II, 109. VII,
 80.
 γλῶττα λόγχης V, 21.
 τὴν γλῶτταν ἀκρατὸς VI, 146.
 τὴν γλῶτταν ἀπιστραμμένους VI, 145.
 ἀποστρίφειν VIII, 154.
 γλῶτται Λαθίδα, βάρβαροι II, 110.
 τὴν γλῶτταν ἀφιδῆς VIII, 81. S.
 τὴν γλῶτταν ἀφιδῆς VI, 147.
 γλῶτται ἑλλάδα II, 110.
 τὴν γλῶτταν κανέγορος VIII, 80. S.
 ἑλασθῆς VI, 119.
 γλῶτταν Περίδω II, 110.
 γλῶτταν συμβάλλων V, 154.
 ὑποκρινόμενος ib. S.
 τὴν γλῶτταν ὑποφίρεσθαι II, 15. S.
 τὴν γλῶτταν φλίωφες VI, 119.
 γλῶττα προπαλῆς VI, 120.
 γλῶττα σάλπιγγος IV, 85.
 τὴν γλῶττη αὐτοῦ μέτην περιελαται
 ἔρκος ὀδόντων VI, 120.
 γλῶττης ἀκρατὸς VIII, 80. S.
 γλῶττης ἀλλοτρίως ἐπιστήμων V,
 154.
 ἀπὸ γλῶττης εἰπῶν II, 110.
 γλῶττης οὐ κρατῶν VIII, 80.
 γλῶττης κητύς V, 154.
 ὑπεκρίτης ib. S.
 γλωττοκομίον II, 108. VII, 153. X,
 153. 154.
 γλωττοκοιτικῶς VII, 153.
 γλωττοκοία ib.
 γλωττοκοίης II, 108. IV, 71. VII,
 153.
 γλωχίτης I, 137. II, 88.
 γνάθοι II, 87.
 γνάθοις ὑπογκωμῆταις ἰμφυσῶν IV,
 68. S.
 τὴν γνάθον ἀκόλαστος ἵππος I, 198.
 τὴν γνάθον ἐντὸς ἔχει τριχῶς ὁ λαγῶς
 V, 75.
 τὰς γνάθους παραρρηγνύς VIII, 77.
 ἐν τῇ γνάθῳ διαβόλον IX, 63.
 γνάφαλον X, 41.
 γνάφαια πλευρῆ II, 165. 181.
 γνάφισον ἀργυρίου III, 86.
 γνήσιος δῆμος IX, 19.
 γνήσιος οὐδῆ III, 21.
 γνώμα VI, 180.
 τὰς γνώμας ἐκποτῶν ἢ ἀστραπῆ I,
 118.
 τὴν γνώμην ἀντιδίοσθηκα VI, 118.
 συνγνώμην δικαιοτάτην ψηφισθῆναι VIII,
 122.
 τὴν γνώμην ἀναστραμμένους V, 121.
 γνώμην ἀποφίνασθαι II, 129. VI, 27.
 γνώμην ἔθετο τὴν ἀφιδῆσαν VIII, 15. S.
 τὴν καταγνώσκουσαν ib.
 S.
 γνώμην ἐξήνεγκε τὸ δικαστήριον VIII,
 148.
 γνώμην μίαν ἔχειν VIII, 151.
 τὴν γνώμην μοχθηρὸς V, 118.
 τὴν γνώμην συγχέαι οἶος ῥήτωρ IV,
 21.
 γνώμης ἀγανάκτησις VI, 178.
 γνώμης ἀπορος στρατηγός I, 179.
 τὰ τῆς γνώμης ἀρραστῆματα ὀπαυο-
 ροῦ IV, 39.
 γνώμης μίμψις VI, 179.
 γνωμικός IV, 7.
 γνωμικός IV, 8.
 γνώμων IV, 161.
 γνώμων (ὁδὸς ὁ ἀποπέτατος) I, 182.
 γνώται IV, 8.
 τὸ γνώμημα δικαστήριον VIII, 121.
 γνώμων VI, 206. S.
 γνώμων V, 158. S.
 ὁ γνώμων III, 61.
 γνώμων V, 159. VI, 207. S.
 γνώμων I, 8. 31. VI, 207.
 γνωμιστὸς IV, 32.
 γνωμιστικὸς τῶν ἐχθρῶν ἵππος I, 195.
 γνωσιμαχῆσαι VI, 115.
 γνώσει ἐξιστοκῆν VIII, 9.
 γνώσις II, 129. III, 62. IV, 7. VI,
 208. VIII, 9. 149.
 γνώσις ἐπιστημονικὴ IV, 7.
 γνωστῆρ IX, 151.
 γνωστικός IV, 7. IX, 151.
 γνωστικῶς IV, 8.
 γόγγυρος VI, 50.
 γογγύζουσι περιστερῶν V, 89.
 γογγύλαι VI, 54. 55.
 ἐκ Μαυτιῶνος VI, 63.
 γογγυλῆς VI, 54.
 γογγυλῖς I, 247.
 γοῖρον πτεῦμα IV, 72.
 γόης IV, 47. VI, 122. IX, 135. S.
 γοητία IV, 50. IX, 133.
 γότης VII, 188.
 γοητίου IV, 48. IX, 133.
 γοητευτικὸς σοφιστῆς IV, 48.
 γοητευτικῶς IV, 51. IX, 135.
 γοητικῶς IV, 51.
 γόμος I, 99.
 γομφίαι II, 92.
 γομφίους ἀπὸ δύο ἑκατέρωθεν ἔχουσα
 γραῦς IV, 151.
 γομφίαι I, 84.
 γομφῶν ib.
 γομφῶσαι VII, 114. S.
 γομφωτικὴ VII, 209.
 γόματα δυσκαμπῆ I, 191.
 γοατίειν II, 188.
 κῆρυ γόατος ῥιπότες ποταμοὶ III,
 103.
 τῶν γοῖας ἀπικταῖος VIII, 117.
 τοὺς γοῖας εὐκοίην VIII, 86.
 τοὺς γοῖας οἱ κακακῶστες VIII, 45.
 γοῖς III, 6. 8. S.
 γοῖος III, 8.
 γοῖη II, 7. S. 222.
 ἀπὸ γοῖης ἀρτὴ νάπιον II, 8.
 γότου αἰὶ ἐπιπληραῦται ὁ λαγῶς V,
 73.
 γόνυ II, 188.
 εὐδ' αὖ τὸ γόνυ βρέξιας III, 103.
 κατὰ γόνυ ἰφίστασθαι IX, 122.
 γόνυ ἵππου λαγαρῶν I, 188.
 γόνυ καλάμου II, 188.
 γοργίον X, 167.
 γοργῶν ἄνδρες I, 156.
 γοργῶν βλίμμω I, 192.
 γοργῶν IV, 115.
 γοργῶματος ἵππος I, 195.
 γοργῶρα IX, 45.
 γοργῶ IV, 142.
 γοῶδης αὐλημα IV, 73.
 πτεῦμα IV, 72.
 γοωμένη III, 100.
 γραῖα II, 18.
 γραῖα (περὶ τῶν ὀμφαλῶν) II, 170.

γραμμίον ἐλιούθρον IV, 138. 139.
 ισχύν IV, 150.
 λυκαίον ib.
 οίκητικόν IV, 138. 139. 150.
 οίκουρον IV, 151.
 ὄξυ IV, 150.
 ῥυσσὸν τὰς σάρκας IV, 139.
 σιμὸν IV, 151.
 γράμμα IV, 19.
 γραμμαί IX, 99. πίντε IX, 97. 98.
 εἰς γραμμάς ἡμικυκλίαν περιέχει τὰς
 ὀφρὺς V, 102.
 γραμμάς καταγράφαι IX, 104.
 γράμμασι λιυκοῖς κατὰσττικτον χρῆ-
 μα V, 76.
 γράμματα διδάσκειν IV, 18.
 γράμματα ἐν τοῖς ἱεροῖς VIII, 96.
 τὰ γράμματα τοῖς πρυτάνισιν ἀπο-
 δοῦναι VIII, 96.
 γράμματα ἐν στήλαις V, 149. E.
 γράμματα φυλάττων VIII, 98.
 γραμματία προσαυροῦνται VIII, 92.
 γραμματέα VIII, 27. IX, 41. X, 57.
 61.
 γραμματίον VIII, 47. 49. 58. 140.
 γραμματίον Βοιωτῶν IV, 19.
 δίθυρον IV, 18.
 ληξιαρχικὸν VIII, 104.
 γραμματεὺς IV, 19. VIII, 98. 102.
 ὁ γραμματεὺς κριταὶ ἐνδὸν δικα-
 στήριον VIII, 92.
 γραμματέα X, 57.
 γραμματίδιον δίθυρον ib.
 τρίπτυχον ib.
 γραμματιδιοποιός IV, 19. VII, 190.
 X, 93.
 γραμματιδοποιός IV, 19.
 γραμματικὴ IV, 16.
 γραμματικός ib.
 γραμματικῶς ib.
 γραμματιστής IV, 16. 19.
 γράμμα τοῦ φεύγοντος VIII, 58.
 γραμματοφῶρα κιβώτια X, 61.
 γραμμὴ εὐθεία IV, 160.
 γραμμὴ ἰσῶ VII, 206. IX, 98.
 γραμμὴ (κύβου) IX, 95.
 γραμμὴ κυκλωτέρης ὀφθαλμοῦ II,
 70.
 γραμμὴ ἢ σκύρον καλοῦσι IX, 104.
 γραμμὴν εἰλκὸν μακρὰν καταδικά-
 ζοντες VIII, 16.
 γραμμὴν ἐλκύσαι VII, 128. IX, 111.
 γραμμὴν ἐλκύσαι λατῆρι IX, 104.
 γραμμὴ περιφίρης IV, 160.
 κατὰ τῆς γραμμῆς ἀφίει τὸ ὄστρα-
 κον IX, 111.
 γραμμὴ (σταδίου) III, 147.
 γράσος II, 77.
 γραῦς II, 18.
 γραῦς μεθύση ib.
 παχίαι IV, 150. 151.
 βυτίδας παχίαις ἔχουσα IV,
 151.
 φίλοιος II, 18.
 γραφαί VIII, 41.
 γραφαὶ κακοδικίας VIII, 14.
 φόνου VIII, 40.
 πρὸς τὰς γραφὰς ἀπαντῶντες VIII,
 58.
 γραφῆς γραψάμενοι VIII, 53.
 γραφῆς τῶν παρανόμων εἰσαγγεῖν VIII,
 87.
 γράφειν IV, 18. VII, 126.
 γράφειν ζημίας VIII, 112.
 γραφίον X, 59.

ὁ γραφεὶς VIII, 67. S.
 γραφεὶς κάλαμοι X, 61.
 γραφεὶς προγράφειν IV, 18.
 γραφεῖσθαι III, 138. S.
 γραφεῖσθαι τὸν ἐπίτροπον VIII, 35.
 γραφεῖς VIII, 126.
 γραφῆ III, 138. VII, 127. VIII, 46.
 67.
 ἀγαμίειν VIII, 40.
 ἀγραφίου VIII, 88.
 ἀδικημάτων ἐπὶ τῶν δημοσίων
 VIII, 29.
 ἀταμαχίου VIII, 40.
 ἀργίας ib.
 ἀστρατίας ib.
 βουλευτικῶς VIII, 88.
 δικασμοῦ VIII, 40. 42.
 δοκιμασίας VIII, 40.
 δροξενίας III, 57. VIII, 40.
 44. 88.
 δῶρον VIII, 40. 42. 88.
 ἐπιβουλεύσεως VIII, 43.
 ἐταιρήσεως VIII, 40. 43.
 εὐθύτης VIII, 40.
 κληρονομίας ib.
 λιπιδναυτίου ib.
 λιπιδναυτίου ib.
 λιποταξίου ib.
 μοιχείας VIII, 40. 88.
 τὴν γραφὴν ἀνίλειτο VIII, 143.
 ἀπενεργεῖν VIII, 29.
 ἀποβῆσαι ib.
 ἰκαταγαγεῖν ib.
 γραφῆται VIII, 67.
 γραφῆ ξενίας III, 57. VIII, 40. 88.
 ἄψιγμοῦ VIII, 40.
 παρανόμων VIII, 40. 43.
 παραπισθείας VIII, 40.
 κατὰ τῶν πρεσβυτέρων VIII,
 46.
 προβολῆς VIII, 40.
 προδοσίας ib.
 πυρκαϊῆς ib.
 τοῦ βίβηαι τὴν ἀσπίδα ib.
 συκοφαντίας VIII, 46. 88.
 τραυμάτους ἐκ προνοίας VIII,
 40.
 ἔβριαι ib.
 φαρμάκων ib.
 ψευδογραφῆς VIII, 40. 88.
 ψευδοκλητίας VIII, 40. 44.
 88.
 γραφίδας X, 163.
 γραφικὴ τέχνη VII, 126.
 μέρη αὐτῆς VII, 128.
 γραφικός VII, 126.
 γραφικός ib.
 γραφίς VII, 128.
 τὸν γραφόντα νόμον ἢ ψήφισμα ἀνε-
 πιτέθειον γράψασθαι VIII, 56.
 γράψαι VII, 127.
 νόμισμα IX, 83.
 γραψάμενοι γραφῆς VIII, 53.
 γραψάμενος VIII, 29. 67.
 εἰ τις γράψει νόμον μὴ ἐπιτέθειον VIII,
 88.
 ὅταν τις γράψῃται ἢ ψήφισμα ἢ νό-
 μον γράφοντα ἢ ἀνεπιτέθειον VIII,
 56.
 γραφεὶς VII, 137.
 γράφοι I, 97. IX, 94. X, 132.
 γράφος (ὁ συμποτικός) ἐκλήθη ἀπὸ
 γράφον τῶν ἀλιευτικῶν VI, 107.
 γρόνθον IV, 83.
 γρύζειν V, 87.

γρύζοντες ib.
 γρυλιζουσι ἄρτυγες V, 89.
 γυλλίζειν V, 87.
 γυλλίζοντες ib.
 γυλλισμός σὺν ib.
 γυμνασία X, 159.
 γυμναί κύνες V, 62.
 γυμνὰς βίβη II, 73.
 γυμνάσιον VIII, 96.
 γυμνασιον (θώρακος) I, 134.
 Γυμνάσιον χρυσῶς III, 87. VII, 98.
 γυμνῶς I, 252. τραχήλου II, 131.
 γυμνῶς X, 146.
 γυμνάζεσθαι I, 157.
 γυμναστὰς σαρκῶν ἰσχυρὰ V, 63.
 γυμναστῆσαι III, 153.
 γυμνασία ib.
 γυμνασία IX, 43.
 γυμνασιάρχῆν III, 67.
 γυμνασιάρχης ib.
 γυμνασιάρχῶν ib.
 γυμνασιόεις προσήκοντα σκευὴ X, 64.
 γυμνασιον III, 153. 154. X, 62.
 64.
 γυμνασιον III, 153.
 γυμναστῆς VII, 17.
 γυμναστής III, 154.
 γυμναστική III, 153.
 γυμναστικός νεανίσκος IV, 146.
 γυμναστικῶς III, 153.
 γυμνὴ τείχεος πόλις I, 174.
 Γυμνήτης I, 130. III, 83.
 γυμνικαὶ ἀγωνίαι III, 142.
 οἱ γυμνικοὶ III, 143.
 γυμνικὸν ἀγῶνες III, 142. 155.
 τὸν γυμνικὸν διαβῆναι VIII, 93.
 γυμνικός δρόμος III, 146.
 γυμνικῶν ἐπιστάται III, 145.
 γυμνοὶ κλάδοι I, 236.
 γυμνοπόδια VII, 94.
 γυμνός (ὁ πτωχός) VI, 197.
 γυμνός τριχῶν II, 26.
 γυμνοῦται δένδρον I, 231.
 γυμνωθῆσα φλοιοῦ δάφνης IV, 74.
 γυμνωθῆναι VII, 43.
 γυμνώσαι I, 166.
 τὴν γυναῖκα ἀποπέμψασθαι III, 46.
 γυναικία ἀγῶν X, 18.
 γυναικίαι ἀγῶναι III, 142.
 46.
 γυναικίαι κόσμοι V, 95. X, 167.
 γυναικίον βλέμμα II, 60.
 γυναικίον γένος θρηναῶς VI, 202. E.
 γυναικίον ζῆλον VII, 67.
 ὑπόδημα VII, 93.
 γυναικίος κόσμος V, 95. X, 167.
 τοὺς γυναικίους ὀδόντας ἐλάττους τῶν
 ἀνδρῶν εἶναι II, 94.
 γυναικίον φορημάτων πολλὰ εἶδη VII,
 95.
 γυναικεραστῆν III, 68.
 γυναικεραστής III, 70.
 γυναικίαι ἀγῶναι IV, 208.
 ἰρσστῆσαι III, 70.
 κύουσαι ἀπ' ἀνδρῶν τελευτῆς
 VIII, 89.
 μισθώτριαι VII, 131.
 κυντίδες VII, 191.
 παυσάμεναι τῆς παιδοποιή-
 σεως III, 14.
 ποίστριαι VII, 148.
 πρωτοτόκοι IV, 208. E.
 ὁ γυναικίαι VI, 126. S.
 γυναικομανῆς III, 70. VI, 188.
 γυναικός ἀπέμψαι III, 46.

- γυναικοκόσμοι ἄρχοι VIII, 112.
 γυναικοφιλῆς VI, 168.
 γυναικόφανος II, 111.
     ὑποκριτής IV, 144.
 γυναικῶν τὰς ἀκοσμούσας ζητούντες VIII, 112.
 γυναικωνίτης I, 79.
 τῆς γυναικωνίτιδος σκίῃ X, 125.
 γυναικωνίτις IX, 39.
 γυναικῶν κωμικά πρόσωπα IV, 138. 150. 151.
 γυνή III, 44. IX, 144.
     ἀλούσα VII, 180.
     ἡ διφθερίτις IV, 138.
     ἡδρωμένη II, 18. E.
     ἡ κατακόμος IV, 138. 140.
     μεινυμένη ἀνδρὶ II, 18. E.
     ἡ μεσόκοπος IV, 138. 139. 140.
     σαρκίνη II, 233.
     στρίφη III, 15. E.
 γύνυς (ὁ κίναδος) VI, 127.
 γυπῶν ὄσά IV, 176.
 γύπαις IV, 104.
 γύργαθος VII, 176. X, 158.
 γύργαθους πλέκειν VII, 176.
 γυρώσαι ἀμπέλον I, 224.
 γύψος VII, 124.
 γωματίαι ποταμοὶ III, 103.
 γωνία IV, 160.
     ἀμβλεία ib. E.
 γωνίαι (διφρον) I, 143.
     (ὀνύχων) II, 146.
 γωρυτὸς X, 142.
- Δ.
- δᾶδες VI, 103. X, 111. 117.
 δᾶδες νυμφικαὶ III, 43.
 δᾶδια X, 111.
 δᾶδιξ IV, 168.
 δαδοῦχοι I, 35.
 δαιριτής ib.
 δαυρ III, 32.
 δαίμονες I, 5.
     ἀλεξίκακοι V, 131. E.
     φύξιοι ib. pl.
 δαιμόνιον ἄσθμα I, 15.
 τὸ δαιμόνιον καὶ τὸ θεῖον τῆς αὐτῆς χρείας I, 5.
 δαίμονος ἀγαθὸν VI, 100.
 δαίμων μέγιστος I, 5.
 δαίς VI, 102.
 δαιταλεῖς VI, 12. S.
 δαιτεῖσθαι VI, 102.
 δαιτὸς ib.
 δαιτυμόνες VI, 12.
 δαιτυμῶν VI, 102.
 δάκνω (ὁ βόλος) VII, 105.
 δάκνω ἵππος I, 192.
 δακρύων II, 99. VI, 201.
 δακρύων γελώσασα II, 64.
 δάκρυον II, 63. VI, 201.
 δάκρυον προκαλέσθαι οἷος ῥήτωρ IV, 21.
 δακρυρροῦντας II, 64.
 δακρύσαι II, 63.
 δακρύων II, 64.
 δακτυλήθρα II, 156.
 δακτυλίδια II, 155.
 δακτυλίδιον V, 100. VII, 179.
 δακτυλικοί αἰλοὶ IV, 82.
 δακτυλικὸν (ἔργων μουσικῶν) IV, 66.
 δακτυλιογλύφια II, 155.
- δακτυλιογλύφοι VII, 108.
 δακτυλιογλύφος II, 155. VII, 179.
 δακτύλιοι VII, 96. X, 51. 56. 134.
 δακτύλιοι δικτύων V, 30.
     ἡρίας I, 147.
     τροχοῦ I, 145.
     ὑποστομίων I, 184.
     χαλινῶ I, 148.
 δακτύλιος V, 100. VII, 179.
 δακτύλιος ἄξιος I, 145.
     ἀρχοῦ II, 173. 183. 210.
 δακτυλιουργός VII, 108. 179.
 δακτυλοδικτιῖτις II, 155.
 δακτυλοδόχη II, 157.
 δάκτυλοι ἀνληκταὶ IV, 56.
 δάκτυλοι δύο πῦτοι συμβληθέντες IX, 127. 128.
 δάκτυλοι ἰδαῖοι II, 156.
 δάκτυλοι ποδοῦ II, 198.
 δάκτυλοι τίσσαρις συγκλεισθέντες II, 157.
 δάκτυλοι τῶν ὑποστομίων I, 184.
 δάκτυλος λιχανὸς V, 101. pl.
     μέγας II, 143. 145.
     μεῖζων IX, 126.
     τὸ μέτρον II, 157.
     παράμιτος II, 145.
     ὁ ρυθμὸς II, 156.
     σμηκρὸς V, 101.
 τῷ δακτύλῳ ἐπιστῆσαι τὸ νόμισμα IX, 118.
     κόπτειν ἔργον IX, 102. 103.
 δακτύλῳ μίση τὴν ῥίνα παίειν IX, 126.
 ἐπὶ δακτύλων θίβαι II, 156.
 τῶν δακτύλων μεταρῶ διαθέντες ἔστρακα ἐπικρούουσι IX, 114.
 δαμάσαι πᾶλον I, 182.
 δανάκης IX, 82.
 δανδαλίδες VI, 77.
 δανδαλις VI, 76.
 δανίζειν III, 84.
 δανίζεσθαι ib.
 δανίζων ἔγγισμα δανίσματα III, 115.
     ναυτικὰς ἐκδόσεις ib.
     χρεῖα III, 84.
 δάνισμα VIII, 141. ἀμφοτέρωθεν ib. E.
     χειρότερον II, 152.
 δανίσματα ἔγγισμα III, 84. E.
     χρεῖος ib.
 δανιστής III, 85. S.
 δαπανᾶν χυθῆν VI, 175.
 δαπανᾶται VI, 114.
 δαπανημάτων ὑπερβολὴ VI, 176.
 δάπιδις VI, 10. X, 38.
 Δαρικοὶ III, 87. IV, 171. IX, 84. X, 151.
 Δαρικοὶ στατήρις IX, 59. 84.
 Δαρικὸς στατήρ VII, 102.
     χρυσὸς VII, 98.
 δάσσαθαι IV, 176. VIII, 135.
 δασεῖαι τὰ ὕψη κύνες V, 62.
 δασεῖς κλάδοι I, 236.
 δασμολογεῖν IV, 43.
 δασμολογεῖν I, 174.
 δασμὸς VI, 26. VIII, 136.
 δασμοφορεῖν IV, 46.
 δασυ ἱμάτιον X, 123.
 δασυμέναι ἔφρυνες II, 49.
 δασυμέναι τὰ ὑπὲρ τῶν ποδῶν λεγόμενα V, 68.
 δασύπους ib.
 δασυπόγων II, 88.
- δασύς τῆς τρίχων λαγῶς V, 68.
 δασύς χιτῶν VII, 57.
 δασύς χιτῶν ὀφθαλμοῦ II, 70.
 δασὺ χαρῖον I, 239.
 δάτνησις VIII, 136.
 δατηταὶ ib.
 δατητας IV, 176.
 εἰς δατητῶν αἴρισιν VIII, 136.
 δάφνη I, 234.
 δάφνης χαμαιζέλου κλάδος IV, 71.
 δάφνη φλοιοῦ γυμνωθεῖσα IV, 74.
 δάφνηφορικὰ IV, 53.
 δαφνίδις I, 234.
 δαψίλεια III, 118.
 δαψίλης ib.
 δαψιλῆ σκία ποιούμενοι ἔρηκες I, 236.
 δαψιλῶς III, 119. IX, 154.
 δεικασμίος ῥήτωρ IV, 35. VI, 90.
 δεῖσθαι VIII, 71.
 τὰ δεδημιυμένα πικράκωτος VIII, 99.
 δεῖνα V, 122.
 δεῖναι I, 159.
 δεδητημένον VIII, 64.
 δεῖξασθαι πολεμίου IV, 29.
 μέχρι τοῦ δεῖξασθαι πολεμίου I, 151.
 δεῖττεσθαι IX, 155.
 δεῖσις V, 123.
 δεῖσκα V, 122.
 δεῖσις III, 131.
 δεῖσις V, 123.
 δεῖσιμασται V, 166.
 δεῖσται ib.
 δεδουλωσθαι III, 81.
 δεδωροδοκημίος ῥήτωρ IV, 35. 190.
 δεῖγμα VI, 179.
 δεῖγμα (περὶ τοὺς λιμένας) IX, 34.
 δεῖγματα VIII, 74.
 δεῖκλον I, 7.
 δεῖκνὺς τὰς ἀφ᾽ πόλος VI, 110.
 δεῖλης ἑβρίας I, 68.
 δεῖλις I, 159. III, 137. IV, 13. V, 122. S.
     (τοῦ λαγῶ) V, 72.
 δεῖλιου καιροῦ I, 68.
 δεῖλοι στρατιωτῶν I, 158.
 δεῖλις III, 136. VI, 151. V, 124. S.
     ἵππος I, 197.
     στρατηγὸς I, 179.
 δεῖλως I, 159. III, 137. V, 123.
 δεῖμαλία (τὰ ὀρχήματα) IV, 104.
 δεῖν VIII, 71. S.
 εἰς τὰ δεῖν ἔτοιμος III, 134.
 πρὸς τὰ δεῖν ἑβρίας στρατηγὸς I, 178.
 Δεινάδες VII, 89.
 δευολογεῖται II, 124.
 δευολογία IV, 22. S.
 δευολογία IV, 33.
 δεῖν III, 134. S.
 δευοπάθεια VI, 202.
 δευοπαθεῖν VI, 201. S.
 δεῖνός εἰσις ῥήτωρ VI, 20.
 δεῖνός φαγῶν VI, 42. S.
 δεῖνός IV, 23.
 δεῖνός IV, 24.
 δεῖνός IV, 33.
 δεῖνός (ῥήτωρ) IV, 22.
 δεῖσαι θεῖον I, 13. ὄδον III, 95.
 ὁ δεῖσαι τὸν ἧλιον III, 9.
 δεῖσαι ὄδου III, 95.
 δεῖσαι ἱερὰ X, 81.
 δεῖσαι VI, 101.

δέκρον VI, 7. 101.
 επί δέκρον κληθήναι VI, 8.
 δειπνοποιῆσαι VI, 101.
 δειπνοῦσα IV, 13.
 δειπνοφορία VI, 102.
 δειπνοφόρος ib.
 δειπνοφόρος κίστη VI, 13.
 δειράδες II, 235.
 δειράδικ ib.
 δειράς III, 79.
 δειρή II, 235.
 δεισιδαίμων I, 21.
 δεισιδότης ib.
 ὁπίσθεν δει τιμῆσθεσθαι VIII, 142.
 δέκα ἀλλοθίται VIII, 93.
 οἱ δέκα ἀναλισκόντες μνάς VIII, 130.
 δέκα ἀποδίκται VIII, 97.
 δικάβοιοι ἀποτίειν IX, 61.
 δικάδαρχοι I, 128.
 δικάδας τρεῖς διακεῖν I, 63.
 τὰ ὑπὲρ δέκα δραχμῶν δικάζοντες VIII, 100.
 τὰ μέχρι δέκα δραχμῶν δικάζοντες ib.
 δικάστης I, 54.
 τίτταρα καὶ δέκα ἔτη γεγονός I, 55.
 δεκαετής καὶ I, 54.
 δεκαετής χρόνος ib.
 δικάζειν VIII, 42.
 δικάζεσθαι ib.
 δεκαζήμενος δικαστῆς VIII, 12.
 δέκα ἱεροποιοὶ VIII, 107.
 δις δικάσις IV, 165.
 δικάκλιος οἶκος I, 79. 80. VI, 7.
 δικάλιτρον IV, 173. 175.
 δικάλιτρον δύναται δέκα ὀβολούς IX, 81.
 δικάλιτρος στατήρ IX, 82.
 δέκα νομῶν μίσχοι πρῶ μοί IX, 80.
 δέκα ὀβολοὶ IX, 76. 81.
 δεκαπλασίον ἴσθι τὸ χρυσίον τοῦ ἀργυρίου IX, 76.
 δεκάποδος IV, 161.
 δεκάπου στοιχίον VI, 44.
 δεκάπου ἢ οἰκία I, 72.
 δεκάς I, 127.
 δεκάς Λύκου VIII, 121.
 δεκαμόρις IV, 38. VI, 91.
 δεκαμοῦ γραφὴ VIII, 40. 42.
 δεκατάλαντα IX, 52.
 δεκατάλαντοι καταφαγῶν IX, 77.
 δεκατάλαντος λίθος IX, 53.
 δέκα καὶ τεττάρων ἔτων I, 55.
 δεκατένις IX, 31.
 δεκατιυθρία VIII, 132. IX, 28.
 δεκάτη (τὸ τέλος) VIII, 132.
 δεκατηλογία I, 169.
 δεκατηλογία IX, 28.
 δεκατηλόγοι I, 169. II, 124. IX, 29.
 δεκάτη ἀποθύνει I, 27. S.
 ἐπιβαλόντες I, 169.
 τὸ δέκατον VIII, 39.
 τὸ δέκατον τῆς οὐσίας παρακαταβαλλῆν VIII, 32.
 δεκατῶναι IX, 29.
 δεκατῶνης VI, 128.
 δεκατῶναι IX, 29.
 δέκα φίλοι VIII, 110. 115.
 δέκα φύλαρχοι VIII, 87. 94.
 δελέαστρα X, 156.
 δελέαστρον ib.
 δέλτιον X, 57.
 δέλτιον (δίπτυχον) IV, 18.
 δέλτοι X, 57.

δέλτοι πινάκων ξιστῶν X, 58.
 δέλτοις ἐντετυπωμένοι νόμοι VIII, 128.
 δέλτοι χιλκαῖ ib.
 δέλτος IV, 18. X, 83.
 δελφάκικα πλιώρα IV, 59.
 δέλφακας I, 251.
 δελφάκια VI, 52. VII, 187.
 δέλφακος ἡτμαῖον VI, 52.
 τὸ ἐπὶ Δελφίνια δικαστήριον VIII, 119.
 δελφινόφορος ναῦς I, 85.
 δελφίς I, 85. VI, 51.
 δελφύς II, 221.
 δευθάλιον II, 52.
 δειρά ἀκαρπα I, 234.
 τὰ δειρά ἐκτρέφειν ἀν' ἀπὸρρίξια ὅσους V, 80.
 δειρά καρποφόρα I, 230.
 τὰ δειρά κόπτει ὁ σὺς V, 78.
 κόψαι τὰ δειρά I, 174.
 τὰ δειρά ἀ τρίφει ἢ τοὺς καρπούς I, 230.
 δειρόν δυσκνήθης I, 231. E.
 εὐκνήθης I, 230. E.
 εὐπραγῶν I, 240. E.
 δειρόν ὑπραγία I, 240. S.
 μέρη I, 235.
 δειρόν παραφύσις VII, 145. S.
 στίχος VII, 142. ἐπεργασία ib.
 κατὰ τῶν δειρόν τὰ φυλλοθρῶντα ἀπαθήσας II, 26.
 ἐν δεξιᾷ εἰσπλέοντι II, 161.
 δεξιὰ ἱερά I, 162.
 δεξιὰ μανθάνειν II, 160.
 τὴν δεξιὰν δοῦναι II, 160. S.
 τὴν δεξιὰν πέμπει ὁ βασιλεὺς II, 160.
 ἐκ δεξιᾷ χεῖρὸς I, 159.
 δεξιὰ χεῖρ II, 150. 158. 159.
 δεξιὸν κίρας I, 126.
 πυργιδιον καὶ I, 92.
 δεξιὸς II, 159. IV, 11. S.
 αἰλητῆς IV, 71.
 δεξιὸς εἰπὴν ῥήταρ IV, 20.
 συμπότης IV, 28.
 δεξιὸς καὶ εὐάνθρωπος καπάνταξ I, 142.
 δεξιοστάτης II, 161. IV, 106.
 δεξιὸς τοῖχος τῆς I, 88.
 δεξιότης IV, 10. 22.
 δεξιῶ ἀνέμου ἐπιγενομένου I, 105. pl.
 δεξιωμα II, 160.
 δεξιῶς II, 159. IV, 23. S.
 δεξιωσάμενος II, 160.
 δεξιωσασθαι ib.
 ὁ δεξιῶς ἐνεργῶν ταῖς δυσὶ χερσὶν II, 159.
 δεξιῶσις II, 160.
 δίομενος III, 69. S.
 τοῖς διομένοις ἱπαρκῶν III, 118.
 ἐπικουρεῖν III, 119.
 δῖος V, 122. S.
 δῖος VI, 95.
 δῖοι V, 55. 98. X, 142.
 δῖοι II, 235.
 δῖος II, 235.
 δῖος II, 135. X, 181.
 δῖος (κεφαλῆς) κατασκευηθέντων II, 36.
 δῖος μίσχοιον V, 31.
 δῖος κωλύων μιστῶν II, 79.
 ἐκ δῖος χιτῶν VII, 70.
 δῖος δερματουργικῆ ὀλοσχιστῶν VII, 208.
 δῖος παραληφῶν VII, 70.
 δῖος I, 93. 120. X, 134. 146.
 δῖος IV, 181. VIII, 71.

δῖος ἐπιφανίδια I, 184.
 δῖοι VIII, 71.
 δῖος VIII, 69. X, 183.
 σιδηρῶς X, 167.
 δῖος προσημῆσαι VIII, 71.
 δῖος VIII, 71. 72. IX, 45. S.
 εἰς τὸ δῖος ἀπαγαγεῖν VIII, 71. S.
 ἰσαχθῆναι ib. S.
 τῶν ἐν τῷ δῖος ἐπιμελουῦντο (νομοφύλακες) VIII, 102.
 δῖος VIII, 71.
 δῖος III, 74. VIII, 84.
 δῖος III, 74.
 τὸ δῖος ib.
 δῖος III, 73.
 δῖος ib.
 δῖος ib.
 δῖος ib.
 δῖος X, 44.
 δῖος VIII, 84.
 δῖος III, 73.
 δῖος VIII, 84.
 δῖος III, 73. VIII, 84.
 δῖος III, 73.
 δῖος τῆς οἰκίας I, 74.
 τοῦ παντός οἴκου X, 20.
 τοῦ ὄργυος IX, 108.
 δῖος III, 74.
 δῖος ib.
 δῖος III, 73.
 δῖος III, 74.
 δῖος I, 145.
 δῖος X, 105.
 δῖος VII, 22.
 δῖος βαφῆ I, 44. VII, 170.
 τοῦ δευτερευομένου καταγωγίως IV, 124.
 δευτέρα ἐκκλησία VIII, 96.
 δευτέρα τράπεζα VI, 83.
 δευτέρα ἰσταμίον I, 63.
 δευτέρα αἰτία ἐκαστοῦ προλαβῶν VIII, 120.
 περὶ δευτέρας φυλακῆς I, 70.
 δευτέρα φθίνοντος VIII, 117.
 δευτερίας οἶκος I, 248. VI, 17.
 δευτεροβάλοι πῶλοι I, 181.
 δευτερος βόλος I, 88.
 κρατῆρ VI, 15.
 ὁ δευτερος πικρὸς νεανίσκος IV, 135. 137.
 δευτερος τροπὸς I, 88.
 δευτερογενῆς χλαίνα VII, 77.
 δευτερογενεῖς VII, 77.
 δευτερογενεῖς τέχναι VII, 6.
 δευτῆρ X, 105.
 δεῦρα VII, 24.
 δεχόμενος I, 63.
 δηλητήριον φάρμακον V, 132.
 Δῆλια I, 37.
 δῆλον VI, 206.
 ἢ εἰς Δῆλον θυσία VIII, 107.
 δῆλον VI, 208.
 δῆλος VI, 207. S.
 δῆλος ib. S.
 δῆλος VI, 208.
 δῆλος (ἄρχιστον) IV, 97. S.
 δῆλος ἀρχιστῆς IV, 96.
 δῆλος VI, 125.
 δῆλος IV, 27. 31. S. IX, 10.
 δῆλος IV, 25. ὄρχιστῆς IV, 96.
 δῆλος IV, 26.
 οἱ δῆλος VIII, 45.
 δῆλος IV, 25. IX, 10.
 δῆλος ἑκαστοῦ IV, 34.

- Δημαρίτιον νόμισμα IX, 85.
 δήμαρχοι VIII, 108.
 δήμαρχος IX, 10.
 δημοραστής III, 65. IX, 10.
 δημοραστία ib.
 ἐν τοῖς δημοῦσιν ἑαυτῶν τι ὀφείλωσθαι
 ὁπότε τις λέγῃ VIII, 61.
 τῶν δημοῦσιν ἀπογραφῆαι VIII, 95.
 δημοῦσαι IX, 10.
 τῶν οὐσίων VIII, 155. S.
 δήμευσι IV, 38.
 δημεύων ῥήτωρ IV, 37.
 δημογορεῖν II, 127.
 δημογορεῖσθαι IV, 27.
 δημογορία II, 127. IV, 26.
 δημογορικὸς IV, 25.
 δημογορικῶς IV, 26.
 δημογός II, 127. IV, 25.
 δημογόρου ἡλικίαν ἔχων II, 12.
 δημογορεῖν πρὸς πλοῦτιν IV, 37.
 Δημητρία I, 37.
 Δημητριάς φυλὴ VIII, 110.
 Δημιόπρατα VII, 13. Vid. Ind. Au-
 ctorum.
 ὁ δήμιος VIII, 71. IX, 10.
 ἐργαλῖα αὐτοῦ VIII, 71.
 δημιούργημα VII, 7.
 δημιουργία I, 50.
 δημιουργοί I, 50. VIII, 111.
 δημιουργός (γυνή) III, 41.
 δημοβόρος βασιλεὺς I, 42.
 δημοβορία IX, 10.
 δημοβορία I, 34. VI, 8.
 δήμοι IX, 8.
 ὁ δήμοκοινος VIII, 71. IX, 10.
 δημοκοπία IV, 38.
 δημοκοπίδης VII, 89.
 δημοκόπος VI, 129.
 ῥήτωρ IV, 37.
 δημοκρατῆς ῥήτωρ IV, 34.
 δημοκρατία IV, 34. IX, 10.
 τὴν δημοκρατίαν καταλύει ῥήτωρ IV,
 25.
 δημοκρατικὸς IX, 10.
 ῥήτωρ IV, 34.
 ἐπὶ δῆμον ἀπὸ βουλῆς ἔφισις VIII,
 62.
 ἕνα δῆμον εἶναι VIII, 151.
 τὸν δῆμον ἐξοργίζω VI, 129.
 Δημοκρήτιος χαλκός V, 39.
 τὸν δῆμον καταλύοντες ῥήτορες VIII,
 52.
 τὸν δῆμον χειροῦν ποιήσασθαι IV, 28.
 τὸν δῆμον διὰ χειρὸς ἔχειν ib.
 δημοκροῖται III, 56.
 δημοκροῖται IX, 10.
 δῆμος IV, 27. VI, 197. IX, 8.
 142.
 δῆμος ἀλλαδαπός IX, 19. E.
 γνήσιος ib.
 ὁ δῆμος ἑδοκίμαζεν τοὺς νέους νόμους
 VIII, 101.
 δημοσία IX, 10.
 δημοσία ἀδικήματα VI, 154. VIII,
 29. 51.
 οὐ δημοσία ἀλλὰ ἴδια VIII, 57.
 δημοσία ἀπογραφῆσαι VIII, 145.
 δημοσία διακονία VIII, 115.
 δημοσία δικαστήρια VIII, 88.
 δημοσίαι ἐπιτάξεις VI, 8.
 πατηγυρίαι I, 34.
 δημοσίαν ἀποφῆναι τὴν οὐσίαν VIII,
 145. S.
 οἱ κατὰ δημοσίαν πρὸς βίβιν ἔκοντες
 IX, 40.
 δημοσία προκηρυκτουσάμενοι IV, 94.
 δημοσίους IX, 10.
 εἰς τὸ δημοσίον ἀναλίσκοντες τάλαν-
 τον VIII, 130. pl.
 οὐδὲν ib. pl.
 εἰς τὸ δημοσίον καταναλίσκων τὰ ὄντα
 III, 67.
 δημοσίον πρᾶγμα IX, 10.
 δημοσίος οἰκίτης ib.
 τοῦ δημοσίου ὑπέρτατος VIII, 131.
 ἐπὶ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων γραφῆ
 VIII, 29.
 δημοσίων ἀδικημάτων δίκη VI, 154.
 οἱ τῶν δημοσίων τικνοσφισμῶν VIII,
 47.
 τῶν δημοσίων ὀφείλωντες VIII, 50.
 μὴ ὀφείλωντες VIII, 122.
 δῆμος μαθητῶν IV, 44. S.
 μετόικων IX, 143.
 δημόται VIII, 64. IX, 8.
 δημοταλίαι ἱορταί IX, 10. σοφισταί
 IV, 43.
 δημοταλίαι λόγους παρασχέσθαι IV,
 31. S.
 δημοταλίαι πατηγυρίαι I, 34.
 δημοτερπείαι λόγους παρασχέσθαι IV,
 31.
 δημοτερπῆς ὄρχηστῆς IV, 96.
 δημοτυόμενοι IX, 9.
 ὁ δημοτυόμενος μετ' ἑμοῦ III, 51.
 54.
 δημότης III, 51. S.
 οἱ δημοτικοί VI, 197.
 δημοτικὸν ἔθος III, 65.
 δημοτικὸς III, 65. S. IX, 10.
 ἐπιτάξων VI, 27.
 ῥήτωρ IV, 34.
 δημοτικῶς III, 66. S.
 ἀπὸ δημοτῶν ἔφισις ἐπὶ δικαστήριον VIII,
 62.
 δῆμου ἀλλοφύλου πλῆθι πόλις IX, 21.
 pl.
 τοῦ δῆμου ἀπαλλαγῆναι VIII, 150.
 δῆμου ἐγγυῖου ἐνδεῆς πόλις IX, 21.
 pl.
 ἀπὸ δῆμου ἔφισις ἐπὶ δικαστήριον VIII,
 62.
 δῆμου καταλύσεως δίκη VI, 154.
 δῆμου λοιμός VI, 37.
 οἱ κατὰ δῆμους ἀρχόντες VIII, 108.
 δικάζοντες VIII, 18.
 19.
 θύοντες VIII, 107.
 κατὰ δῆμους ἱερά IX, 15. pl.
 δῆμου σκέψις VI, 178.
 οἱ κατὰ δῆμους οἰκονοῦντες IX, 9.
 οἱ κατὰ δῆμους περιόντες VIII, 100.
 δημοχαριστῆς ῥήτωρ IV, 37.
 τῶν δῆμων μὴ τὰ ἀρίστα λέγοντες ῥή-
 τορες VIII, 52.
 δῆσαι VIII, 71.
 δῆσαι τὴν γῆν I, 174.
 διαβάθρα I, 93. VII, 90. X, 49.
 διαβαλίειν IV, 32. S.
 διαβάλλειν III, 138. V, 127. S.
 διαβάλλειν τὴν κρῆσιν VII, 35. S.
 διαβάται II, 200.
 διαβατήρια ἱερά ib.
 διαβάτης ib.
 διαβατοὶ ποδὶ ποταμοὶ III, 103. pl.
 οὐ διαβατοὶ ποταμοὶ ib.
 διαβατὸς ποταμὸς II, 200.
 οὐ διαβατὸς ποταμὸς I, 30.
 διαβεβαιούμαι V, 152. S.
 διαβεβηκῶς III, 91.
 διαβίβληται πρὸς αὐτὸν V, 114. S.
 διαβίβληται μοι ib.
 διαβεβοστρωμένον II, 27.
 διαβήτης VII, 125. X, 147. pl.
 διαβιβρώσκω VI, 39. S.
 διαβλητικὸς V, 118.
 διαβλητικῶς V, 118. 127. S.
 διαβόητος V, 158. S.
 διαβολή III, 138. IV, 33. V, 117.
 127. S.
 διαβολὴ κακουργήματος VI, 176.
 διάβολος V, 118.
 διάβωλος III, 139.
 διάβροχα χωρία I, 187.
 διάβροχοι γῆς I, 121.
 διάβροχοι καὶ ὀλισθηρὸν σπέρμα μὴ-
 λων IX, 128.
 διάβροχος αὐλὸς IV, 73.
 διαγαγεῖν οὐκ ἦν τοὺς οἴκας I, 112.
 pl.
 διαγαγεῖν V, 134.
 διὰ γαλιθῆς πλείν I, 106. pl.
 διαγγέλλω V, 154. S.
 διαγίγει IX, 136.
 διαγλύψαι λίθον εἰς μορφὴν θεοῦ I,
 13. S.
 διαγνωστικὸς IV, 7.
 διάγραμμα IV, 160.
 ἐκ διαγράμματος μεγάλου III, 109.
 διαγραμμίζειν VII, 206. IX, 99.
 διαγραμμισμός ib.
 διαγραφεῖσθαι δίκη VIII, 57.
 οἱ διαγράφοι τὴν δίκην εἰσαγωγῆς
 VIII, 38.
 διαγράψαι ψήφισμα IV, 27.
 διαγράψας VI, 140.
 διαγωγή IX, 137.
 τὴν διαγωγήν τοῦ βίου μοχθηρὸς V,
 118.
 διάγων I, 43.
 διαγωνίζεσθαι I, 165.
 διαδηλοῦν V, 61.
 διαδικάζειν VIII, 25.
 διαδικασία IV, 26. VIII, 6. 23.
 διαδικασίας δίκη VIII, 31.
 διάδοχοι III, 12. S.
 διαδρομαί V, 35.
 διαδύσθαι IX, 133.
 διάδυσσις IX, 132.
 διάζεσθαι VII, 32. 33.
 διαζεύξας VI, 140. S.
 διάζωμα II, 166.
 Φριτών II, 136.
 διαζώνουσαι II, 166.
 διαζωστήρ II, 179.
 διαβεβαίωσθαι τὰ Παναθηναία VIII, 93. pl.
 διαβέντες ἴστρακα μεταξὺ δακτύλων
 ἐπικρούουσι κατ' ἀριθμὸν IX, 114.
 διαβίοντες ἀέμενος ἔχον χωρίον V,
 108.
 διαθερμαίνεσθαι VI, 25.
 τῶν διαβίοντων περὶ τοὺς πυροὺς ῥα-
 διάς οὐθῆς I, 52.
 διαθῆσθαι III, 124. IV, 113.
 διαθεσις III, 124. V, 156. S.
 διαθεσις ἀγώνων III, 140.
 διαθεσις ἴλεως III, 97.
 διαθῆται ἀγώνων III, 140.
 διαθῆται VIII, 27.
 διαθρυλλῶν τὰ ὄντα λαλιᾷ II, 83. VI,
 119. S.
 διακίρειν IV, 165. pl.
 διακίρειν IV, 176. VIII, 135.
 διακίρειν γῆς IV, 160. S.
 διακίρειν χρήματα VIII, 134.

ὁ δια-

ὁ διαίρων τὸ ἀμφισβητήσιμα VIII, 8.
 δίκαια IV, 177. 180. VIII, 64. 127.
 129.
 διαίτην VIII, 64.
 τὴν διαίτην ἐκλαπῆν VIII, 60.
 διαίτην ἐπικληρωθεῖσαν μὴ διαίτησας
 VIII, 126.
 διαίτην ἐπαρῆψαι VIII, 126.
 τὴν διαίτην εὐθελὲς στρατηγός I, 178.
 διαίτησθαι VIII, 64.
 ὁ ἐν τῇ διαίτῃ ἰσὺν ib.
 τὰ διαίτηθῆτα κύρια VIII, 60.
 διαίτημα VIII, 129.
 διαίτησας IV, 180. VIII, 129.
 διαίτησας VIII, 126.
 διαίτησασθαι VIII, 129.
 διαίτησιμον VIII, 64.
 διαίτησις IV, 177.
 διαίτηται VIII, 91. 100. 126.
 οἱ διαίτηται δραχμῶν ἐλάμβανον VIII,
 127.
 διαίτηται ἐκληρωθεῖτα ἐκ τῶν ὑπὲρξή-
 κωντα ἐτη γυγοθέντων VIII, 126.
 παρὰ διαίτηταις παραγραφῆσθαι
 VIII, 60.
 πρὶν ἐπὶ διαίτησας εἰσθῆν οὐδμίαι δι-
 κη εἰσῆγγο VIII, 126.
 διαίτησις VIII, 39. 64. 129.
 διαίτησῶν αἵρεσις VIII, 89.
 ἀπὸ διαίτησῶν ὅταν τις ἐπὶ δικαστῆν
 ἐφῆ VIII, 62.
 ὁ διαίτησῶν VIII, 129.
 διακαθήρας VI, 140. S.
 διακαλύψαι VI, 207.
 διακαρτερεῖν I, 168.
 διακίμαι πρὸς αὐτὸν ἀνεπιτηδῆις V,
 115.
 οἰκίαις ib. pl. S.
 διακίμαινοι εὐδιαλλακτικῶς ἐχθροὶ I,
 151.
 διακίμαινοι ἐν αἵρι κυβαρῶ χωρίον V,
 109.
 διακίμαινος ἀπιχθῶς III, 63.
 ἐνθῶς IV, 52.
 σκικίως IV, 15.
 τυγχάνει ἐπὶ θανάτῳ VIII,
 79.
 διακίμαιται τὸ σμῆματῶν ἐνδιδέστερον III,
 105.
 διακίμαιται μοι τὸ σῆμα φεύλας ib.
 διακικαυμένη ζώνη IV, 158.
 διακικοπτις VIII, 78.
 διακικόφθαι VIII, 152.
 διακίκοι καὶ διπλοῦν κρῖνον IX, 128.
 διακικωτίζεῖν IX, 89.
 διακικληρωθέντες IX, 110.
 διακικληρωσασθαι VIII, 135.
 διακικλήρωσις ib.
 διακικλυμβᾶν VII, 138.
 διακικυρῶσθαι IV, 28. VIII, 138. S.
 διακικονία δημοσία VIII, 115.
 διακικονική VII, 210.
 διακικονος III, 76. VIII, 137. S.
 διακικοτίσασθαι I, 175.
 διακικόπτειν VIII, 154.
 διακικορῶσαι III, 42.
 διακικορῶς εἶμι V, 151. S.
 διακικορῶς εἶμι ib.
 διακικορῶς ἔχω ib.
 εἰς καὶ διακικονίον VIII, 48.
 διακικοσίαι καὶ χίλιαι λειτουργοῦντες
 VIII, 100.
 ἀπὸ διακικοσίων μέτρων καταλίγεσθαι
 VIII, 130.
 διακικόφαι I, 166.

διακικόφαι τὸ βλίφαρον VIII, 77.
 διακικόφισιν ἀν τὰς ἀρκυς ἐσῶς V, 80.
 pl.
 διακικρῖβάσας VI, 140.
 διακικρῖβάσασθαι V, 105. S.
 διακικρῖναι IV, 176. VII, 207. VIII, 9.
 διακικρῖνει τὸν ἀριθμὸν IV, 165.
 τὰ δίκαια VIII, 9.
 διακικρῖνομεν τὰ πνεύματα II, 77.
 διακικρῖνοτες VII, 97.
 ὁ διακικρῖνον VIII, 8.
 οὐ διακικρῖνον τὰ καλὰ τῶν αἰσχυρῶν VI,
 131.
 τὰς διακικρῖσις ἀκριβῶς ἔχον μέτρων
 V, 57.
 διακικρῖσις IV, 141. 176.
 Διακικρῖς φυλή VIII, 109.
 διακικρῖτική VII, 207.
 διακικρῖτικὸς ib.
 διακικρῖτικῶς ib.
 διακικρῖτόμοινον VI, 209.
 διακικρῖψασθαι ib.
 διακικωλύοτες ἕνα χειροτονεῖν VIII,
 94.
 διακικωλυτικὰ ἔργα VII, 209.
 διακικωλεῖν VII, 207. S.
 διακικωμβάνειν δίχα IV, 165.
 διακικωλεῖν VIII, 135.
 διακικωλεῖσθαι II, 122.
 διακικωλετικὴ IV, 16.
 διακικωλετικὸς II, 122. IV, 39. pl.
 διακικωλετικῶς II, 122.
 διακικωλετος ib.
 διακικωλυμία VI, 143. S.
 διακικωλεσθαι I, 125.
 διακικωλεσις II, 122. V, 93.
 διακικωλεσθῆναι V, 92. S.
 διακικωλεος VII, 96.
 διακικωλεγοὶ I, 153.
 διακικωλεῖν ib.
 διακικωλετικῆς ib.
 διακικωλεσσεσθαι I, 153.
 διακικωλεσθαι μακρὰ V, 67.
 διακικωλεμένος χωράδρον ἵππος I, 196.
 διακικωλεος II, 118. 122.
 διακικωλεῖν χερῶν V, 142. S.
 διακικωλεσίσης τῆς νεῶς I, 114. S.
 διακικωλεῖν V, 103. S.
 διακικωλεῖν ζῆμιον VIII, 147.
 διακικωλεῖται τὰ κεχρησμοδημένα I, 18.
 S.
 διακικωλεῖται τὰς σπονδὰς I, 154.
 τὸ συμπόσιον VI, 112.
 τὸ τέλος IX, 31.
 διακικωλεσις VI, 103. S.
 διακικωλεσις (ζῆμιος) VIII, 148.
 ἀν διακικωλετῆ τελμῖσας VI, 133.
 διακικωλετῆ VI, 205.
 διακικωλετῆσθαι VIII, 32.
 διακικωλετῆρία VIII, 31. 32. 33.
 διακικωλετῆρια VIII, 27.
 διακικωλελλῆν III, 123. IX, 136. S.
 διακικωλελλῶν I, 43.
 διακικωλεμετρῆσῶν ἡμίονον IV, 166.
 διακικωλεῖν III, 123.
 διακικωλεσμός VIII, 136.
 διακικωλετῆσαι VII, 207. S.
 διακικωλετροὶ X, 148.
 διακικωλετρον IV, 161.
 διακικωλετῶν τὴν φωνὴν V, 154. S.
 διακικωλελλᾶσθαι τῷ πότῳ IV, 19.
 ἢ διακικωλετῆσαι IV, 151. 154.
 διακικωλερία IV, 176.
 διακικωλεστικῆς ib.
 διακικωλετῆσαι IV, 189.

διακικωλετῆσαι IV, 189.
 διακικωλετῆσαι X, 58.
 διακικωλετολογοῦντες II, 151.
 διακικωλελλῆν II, 90.
 διακικωλελλῆν II, 129.
 διακικωλελλῆν IV, 63.
 διακικωλεν VII, 138.
 διακικωλεν III, 67.
 οἱ διακικωλεῖνοι VIII, 136.
 οἱ διακικωλενοτες ib.
 διακικωλενοσθαι VIII, 152.
 διακικωλενοσθαι VII, 138.
 διακικωλενοσθαι ἐκ πότων VI, 95. S.
 διακικωλενοσθαι ἐκ πότων III, 108. S.
 διακικωλενοσθαι III, 91. S.
 διακικωλενοσθαι II, 228. pl.
 διακικωλενοσθαι ib.
 διακικωλενοσθαι ib.
 διακικωλενοσθαι II, 229.
 διακικωλενοσθαι II, 227.
 τὴν διακικωλενοσθαι V, 121. S.
 μοχλοσθῶς V, 118. S.
 διακικωλενοσθαι III, 67.
 διακικωλενοσθαι IV, 176. VIII, 153. S.
 διακικωλενοσθαι γῆς IV, 160. S.
 διακικωλενοσθαι I, 71. VI, 109. S.
 διακικωλενοσθαι λίθον εἰς μορφήν θεοῦ I,
 13.
 διακικωλενοσθαι III, 149.
 διακικωλενοσθαι VI, 109.
 τῶν διακικωλενοσθαι ἀθλα VI, 108.
 διακικωλενοσθαι III, 42.
 διακικωλενοσθαι δῶρα III, 36.
 διακικωλενοσθαι VII, 107. S.
 διακικωλενοσθαι τὸ συμπόσιον VI, 112.
 διακικωλενοσθαι ἔχων, ἤκων V, 144.
 διακικωλενοσθαι III, 42.
 διακικωλενοσθαι ib.
 διακικωλενοσθαι βῆσιν IV, 113. λόγους
 IV, 26.
 διακικωλενοσθαι VI, 194.
 διακικωλενοσθαι ἀκότια I, 175.
 διακικωλενοσθαι VI, 19.
 διακικωλενοσθαι VII, 22. S.
 διακικωλενοσθαι VII, 165. pl.
 διακικωλενοσθαι VII, 172.
 διακικωλενοσθαι VI, 49.
 διακικωλενοσθαι VII, 39. 40.
 διακικωλενοσθαι II, 219. pl.
 διακικωλενοσθαι αὐρῆς χωρίον V, 108.
 διακικωλενοσθαι II, 219.
 διακικωλενοσθαι ib.
 διακικωλενοσθαι ib.
 διακικωλενοσθαι IX, 142.
 διακικωλενοσθαι κύνας V, 40. 41.
 διακικωλενοσθαι πόλιμοι I, 177.
 διακικωλενοσθαι VI, 198. S.
 διακικωλενοσθαι V, 67.
 διακικωλενοσθαι V, 153. S.
 διακικωλενοσθαι V, 156. S.
 διακικωλενοσθαι VIII, 137.
 διακικωλενοσθαι θύρα X, 24.
 διακικωλενοσθαι τοὺς πολλοὺς III, 66.
 διακικωλενοσθαι χωρίον V, 110.
 διακικωλενοσθαι III, 69. S.
 ἀστραπῆ I, 117.
 ζώνη IV, 158.
 δι' ἀργύρου κυάθιον VI, 105.
 διακικωλενοσθαι λίθον εἰς μορφήν θεοῦ I,
 13.
 διακικωλενοσθαι IV, 162.
 διακικωλενοσθαι IV, 162.
 διακικωλενοσθαι ib.
 διακικωλενοσθαι X, 30.
 διακικωλενοσθαι VI, 114. S.

- διαρρέοντα πνεύματα ἔχον χροίον V, 108.
 διαρρέδην II, 129. VI, 208. S.
 διάρρησις II, 128. pl.
 διαρρίψαι III, 129.
 διάρρριψις ib.
 διάρρηξις IV, 187.
 διάρρηξις κενούται παράλλως V, 82.
 διασειόντες ἰσχοί I, 219.
 διάσειστοι ἀστράγαλοι X, 150.
 κύβοι VII, 203.
 διασθίβεται τὰ ἄλευρα VI, 74.
 διασθήθοντες τὴν χρυσίτην γῆν VII, 97.
 Διάσιμα I, 37.
 διασιλλοῦν IX, 148.
 διασκάπτειν VII, 97.
 διασκεδάνυσθαι VI, 194.
 διασκεπτικός στρατηγός I, 178.
 διασκευασάμενος τὴν οὐσίην X, 16.
 διασκέψασθαι IV, 8. pl.
 διασκίψις IV, 7. pl.
 διασκιδνασθαι VI, 194. S.
 διασκώπειν IX, 148. S.
 διασμικεύσας VI, 140.
 διασπείρει III, 129. S.
 διασπείρει τὸ πνεῦμα ἢ σῦριγγί IV, 69.
 διασπείρομαι VI, 194. S.
 διασπορῶ III, 129.
 διασπορεύς ib.
 διαστάσις τῆς ἀρμονίας I, 114.
 διάστασις VIII, 154.
 διαστήματα τῶν ἀστρῶν IV, 155.
 ἐκ διαστημάτων στήσαι τὰς ναῦς I, 124.
 διαστήται VII, 207. S.
 διαστήσαι I, 154. 166.
 μὴ διάστροφα ἡρῆα I, 26.
 διάστροφοί τοῦς ποδας κύβους V, 62.
 διάστροφος II, 51.
 διάστροφος τὴν ἄψιν IV, 149. 150.
 διασύρει IV, 32. S.
 διασύρειν V, 128. VI, 100. IX, 128. S.
 Διάς φιλῶ VIII, 109.
 διαώσιαι VIII, 77.
 διαώσιονος στρατηγός I, 178.
 διαταράξαι πολέμιους IV, 29.
 διαταχίαν IX, 152. S.
 διατιβύλληκέ μου τὰ ὄνα II, 83.
 διατεινομαι V, 152.
 διατεμῖν VI, 91. VII, 207.
 διατεμῖν τὴν σάρκα IV, 179. S.
 διατίμειν τὸν ἀριθμὸν IV, 165. S.
 διατίτανται V, 166.
 διατηρῶν τὴν πολιτικὴν ῥήτωρ IV, 34.
 διατίθεμαι V, 156.
 διατίθεναι ἀγῶνας IX, 140.
 διατίθεσθαι ἐπὶ ἀργυρίῳ IX, 108.
 διατίθεσθαι τὰ μνημόματα IV, 43.
 διατίθεσθαι ἐπὶ τοῖς ἄρτυξί IX, 108.
 διατοιχεῖν I, 114.
 διατρέμις II, 184.
 διατρίβειν IX, 136.
 διατριβὴ IX, 42. 137.
 διατριβὴν κατασκευασθαι IX, 42.
 διατῶν VI, 91. S.
 διατῶν VII, 22. S.
 διατυπῶσαι λίθον εἰς μορφὴν θεοῦ X, 13.
 διαυγῆς ἀήρ V, 109.
 διαυλος III, 147.
 ὁ τὸν διαυλον ἐπλήρηθῆεν III, 151.
- διαύλου ἀγνοιστής III, 147.
 διαφάλλῃ II, 129. S.
 διαφάνδην VI, 208.
 διαφανῆς ἀήρ V, 109.
 ἀργυρος VII, 98.
 Φωνὴ II, 117.
 χιτῶν ὀφθαλμοῦ II, 70.
 διαφείρειν V, 147.
 διαφείρειν τὴν πρόκην VII, 35. S.
 διαφέρομαι VI, 118. S.
 διαφθαρτικὸν φάρμακον V, 132.
 ἡ διαφθείρας VIII, 42.
 διαφθορᾶ VI, 191.
 διαφθορὰ κατέλαβεν τοὺς παρκοῦς I, 53.
 διαφθορᾶ III, 64. V, 154. S.
 διάφοροι I, 150.
 διάφορος III, 36. S.
 διάφορός μοι ἔστιν V, 115. S.
 διαφοράτα V, 116. S.
 διάφραγμα II, 207. 216.
 διάφραγμα ῥιγῶς II, 79.
 διαφράττειν II, 216.
 διαφυγῆ ἔχοντα κύρτα I, 232.
 διαφυλάττειν τὴν πολιτικὴν ῥήτωρ IV, 34.
 διαφωνεῖν II, 114. VIII, 152.
 διαφωνία II, 113. 114. VIII, 153.
 διαφωνῶ VI, 118. S.
 διαχέειν τὰ κῶλα V, 168.
 διαχίρσις V, 156.
 διαχειρίζομαι ib.
 διαχειρίζω ib. S.
 διαχειρίσασθαι VIII, 54.
 διαχειρίσασθαι χρήματα II, 153.
 διαχειρίσασθαι ib.
 δια χειρὸς ἔχειν τὴν πόλιν II, 153.
 τὸν δῆμον IV, 28.
 διαχειροτονεῖν εἰσφορᾶς VIII, 108.
 διαχλευάσασθαι IV, 32. S.
 διαχλευάσασθαι ib.
 διαχρᾶσθαι VI, 192. S.
 διαχρησάμενος VIII, 74. S.
 διαχρησάσασθαι VIII, 74. IX, 153.
 ἢ διαχρυσος ἱεραία IV, 151. 153.
 διαχρυσος χλαμῶς IV, 116.
 διαχωρίζειν ἀριθμὸν IV, 165.
 διαχωρίσασθαι VII, 207.
 διαψήφισις VIII, 19.
 διαψήφισις VIII, 64. 149.
 διαψυχομένη ναῦς VII, 191.
 διβολία VII, 157.
 διβολοὶ χλαῖμας VII, 47.
 διγλαττος II, 108. V, 154.
 διδελγμα VI, 181.
 δίδακτρα VI, 186.
 διδάξαι IV, 27. S.
 διδασκαλία IV, 41. IX, 41. S.
 διδασκαλίον IV, 19. IX, 42.
 διδασκαλία IV, 40. 42.
 τὰ διδασκάλια VI, 186.
 τὸ διδασκαλικὸν εἶδος προσκορῆς I, 30.
 διδασκαλικὸς IV, 41.
 στρατηγός I, 178.
 φιλόσοφος IV, 39.
 διδασκαλικῶς IV, 42.
 διδάσκαλος IV, 41. 106. IX, 41.
 διδάσκειν γράμματι IV, 18.
 διδάσκειν ἐπὶ μισθῷ IV, 43. S.
 διδάσκασθαι IV, 45.
 οἱ διδάσκαμοι IV, 44.
 οἱ διδάσκοντες τὰ πορὶ τῶν ἱερῶν VIII, 124. pl.
 ὁ διδάσκειν IV, 41.
- δάδαι μισθοῦς IV, 46. S.
 ἰῶτα I, 165.
 συμβολαὶ μακρᾶς VI, 120.
 χάριν τοῖς ευαγγέλιαις V, 140.
- δίδωτες σπονδᾶς ἔχθροί I, 151.
 πρὸς τοῦ δίδωτος ἄν VI, 190.
 δίδουε διανομέας III, 67. S.
 μὴ δίδουε εἰς ἀδελφί III, 113.
 δίδουε εἰσφορᾶς III, 67.
 δίδουε ἀν ἡδῆς III, 114.
 δίδουε προῖκα VIII, 142.
 δίδραχμιαῖοι IV, 165.
 δίδραχμοὶ ὀπλίται IV, 165.
 πυραὶ ib.
 δίδραχμον IX, 60.
 δίδυμοι III, 23. 25.
 δίδυμότης ib.
 τῶν δίδυμων ἀγγεῖον II, 172.
 διεγγυᾶν III, 34.
 διεγγυησάσθαι V, 105.
 διεγγυῶμαι V, 152.
 διεγγεῖραι φλόγα IX, 155.
 διεγράψατο VIII, 143.
 διελουγμίτες εἰμί (ἐπὶ ἀφροδίτῃ) II, 124. V, 93.
 διελουστῶνα πηρία IV, 61.
 διεκπλεῖν I, 123.
 διέκπλους ib.
 διεκτείνωμιος II, 34.
 διελών I, 166. IV, 176. VII, 207.
 διελών τὰ δίκαια VIII, 9.
 τὴν σάρκα IV, 179. S.
 διελίσσεται VIII, 135.
 διελίχθη αὐτῇ V, 93.
 διελίσσεται IX, 124.
 διελουστίδα IX, 110. 112.
 διέμεινεν ἢ γῆ ἀβροχός I, 53.
 διεμαστρουτο τοῖ σίτοι IV, 166.
 διεμεγκῆν τὴν κεφαλὴν IV, 95.
 διετηνεγμίτος III, 64. S.
 διεπαινοῦμαι I, 58.
 διεπαινοῦμαι VI, 141. S.
 διεπαρθένοισι III, 42.
 διέπραξα V, 93.
 διέπραξίμην ib.
 διέπριμνη πόλις IX, 21.
 διεσμικευμένα VI, 141. S.
 διεσμικευμένος ῥήτωρ VI, 149.
 διεσμικευμένος VI, 150.
 διεσπαρμένως III, 129. S.
 διεσπασμένη πόλις IX, 21.
 Φωνὴ II, 117.
 διεστάναι II, 229. S.
 διεστητότα VI, 143.
 διεστητός III, 64. S.
 διέσχευε τὸ χεῖλος VIII, 77.
 διέτες I, 54.
 διέτες νηπίον II, 8.
 διέτης παῖς I, 54. οἶτος ib.
 διετήσιος ἑστῆ I, 57.
 διέτης χρόνος I, 54.
 δι' εὐθίας πλεῖν I, 106.
 διέφθα ἀπροκάλια VI, 52.
 διεφθαρμένος ῥήτωρ VI, 190.
 διεφθορὸς ἔλκος IV, 190.
 διέφριττε τὸ πέλαγος I, 107.
 διεψυγμέναι νῆες I, 121.
 διήγησις IV, 33.
 διηγωνίζοντο συμπλακίτες I, 165.
 διηθῆν VI, 91.
 διηθῆσαν ἀλφίτων VI, 77.
 διηθούτες τὴν χρυσίτην γῆν VII, 97.
 διηκριβωμένα VI, 141. S.
 διηκριβωμένος ἑστῆτωρ VI, 27.

δικριβασάμην V, 152.
 δήλωξεν ὁ κατηγορῶν VIII, 68.
 διμωρτημένον VI, 205. S.
 διμωρτημένως ib.
 διμωρτῆσαι I, 64.
 διμωρτῆσαι VII, 27.
 διμωρτῆσαι πρὸς αὐτὸν V, 115.
 διμωρτῆσαι φθίγμα κήρυκος IV, 94.
 διμωρτῆσαι I, 82.
 δωμάτιον IV, 129.
 διήρη οἰκήματα I, 81.
 οὐ διηρημένα χρήματα VIII, 134.
 διηρημένη ἡμέρα IX, 9.
 διήρης ταῦτ' I, 82.
 διήρη VIII, 83.
 διήρητο περιτομῆς VII, 54.
 διδουραμικὸν ὄρχημα IV, 104.
 διδουραμβοί IV, 53. 81.
 διδουραμβος I, 38.
 διδουρον γραμματεῖον IV, 18.
 γραμματεῖον X, 57.
 διαστῆναι τὰ σκέλη I, 213.
 διασχυρίζομαι V, 152.
 διασχυρίζομαι V, 105.
 δικάζει ὁ βασιλεὺς τοῖς γένεσι VIII, 90.
 δικάζει X, 61.
 δικάζειν περὶ τῶν ἀποκτεινάντων ἀφύχων VIII, 120.
 περὶ μυστικῶν VIII, 141.
 δικάζειν πότε δεῖ τὰ δικαστήρια VIII, 87.
 δικάζομαι ἀπὸ συμβόλων VIII, 54. 63.
 δικάζοντες κατὰ δήμους VIII, 18. 19.
 μυστικῶς VIII, 124.
 ὑπὲρ τῶν τριάκοντα ἔτη VIII, 122.
 δικάζουσιν ὑπαίθριοι VIII, 118.
 τοῖς δικάζουσι παρίστανται ὁ κατηγορῶν VIII, 68.
 ὁ δικάζων VIII, 8.
 δικαί VIII, 41. 143.
 ἀγαμίον III, 48.
 ἀπρόκλητοι VIII, 62.
 δικαία γῆ I, 227.
 τὰ δικαία διακρίνει VIII, 9. S.
 δικαία ῥίς II, 73.
 δικαίας τῆς γῆς περὶ τὴν φορὰν γινόμενης I, 52.
 δικαί ἀφύχων VIII, 90.
 ἐκκλησίαι VIII, 54. 63.
 ἐμμενοὶ VIII, 63. 101.
 ἐμπορικαὶ VIII, 54. 63. 88. 101.
 τῶν περὶ ἐμπορίου VIII, 63.
 ἐμπορῶν ib.
 ἐπικληρούμεται VIII, 126.
 ἐραδικαὶ VIII, 37. 101. 144.
 ἰσοτελεῖν VIII, 91.
 κακογαμίον III, 48.
 κλήρων VIII, 91.
 λαγχάνονται VIII, 90. 91.
 μεταλλικαὶ VIII, 88.
 μετοίκων VIII, 91.
 ξενίας VIII, 126.
 δικαιοδοτῆς VIII, 6.
 δικαίον ib.
 δικαίον γῆδιον I, 227.
 πρὸς τὸ δικαίον ῥέπων δικαστῆς VIII, 10.
 δικαίον ταῖς ἡραῖς χαρίον V, 108.
 δικαιοπραγίῃ VIII, 7. S.
 δικαιοπραγία IV, 10. VIII, 6.
 δικαιοπραγῶν VIII, 7. S.
 δικαίος VIII, 6. S.

βασιλεὺς I, 40.
 δικαστῆς VIII, 10.
 ἵππος τὴν σιαγῶν I, 195.
 τελευτῆς IX, 33.
 δικαιοσύνη IV, 10. VIII, 6. IX, 5. S.
 σὺν δικαιοσύνῃ γινώσκῃ ψηφισθῆναι VIII, 122.
 δικαιοσύνης VIII, 6.
 ὁ τοῦ δικαίου προστάτης VIII, 8.
 ὁ δικαιοῦμενος VIII, 25.
 δικαί ὄψιγαμίον III, 48.
 προξένων VIII, 91.
 οἱ πρὸς ταῖς δικαίας VIII, 95.
 δικαί ἀπὸ συμβόλων VIII, 63.
 πρὸς ὕδαρ VIII, 113.
 Φοῖου VIII, 90.
 δικαίωμα VI, 183.
 δικαίως VIII, 6. II.
 δικαιοσύνη VIII, 25.
 δικανικός IV, 25.
 δικανικῶς IV, 26.
 τὰς δικαίας εἰσαγαγεῖν πρὸς τοὺς δικαστῆρας VIII, 93.
 δικαίας εἰσάγων πολέμαρχος VIII, 91.
 δικασμοὶ ἡμέρας VIII, 26.
 δικαίας εἰσάγοντες τῆς ξενίας VIII, 126.
 δικαίας ἐμμενοὺς ἐπάγοντες VIII, 101.
 δικασθαὶ VIII, 115.
 δικασταὶ Ἡλιαίας πεντακῆσιοι VIII, 123.
 χίλιοι ib.
 τοὺς δικαστῆρας ἀποσπῆσαι VIII, 150.
 δικαστῆρας κληρῶν (ἔξιστοι βισμοβόταις) VIII, 87.
 ἀπὸ συμβόλων εἰσάγειν VIII, 88.
 δικαστήρια Ἀθήνης VIII, 117.
 δημοσία VIII, 88. ἴδια ib.
 γνώριμα VIII, 121.
 τὰ δικαστήρια δικάζειν πότε δεῖ VIII, 87.
 ἰδοκίμαζε τοὺς νέους νόμους VIII, 101.
 εἰς τὰ δικαστήρια εἰσάγειν VIII, 97. 102.
 δικαστήρια πέντε VIII, 125.
 τρία συνίσταντο VIII, 123.
 ἐπικληρούμεναι ταῖς ἀρχαῖς VIII, 88.
 ἴδια ib.
 ὁ τὰ δικαστήρια συνδικάζων VI, 152.
 οἱ τὰ δικαστήρια συνδικάζοντες VIII, 121.
 δικαστήριον VIII, 6. 48. 51.
 τὸ δικαστήριον ἀνεκλήρωθ' VIII, 15. S.
 δικαστήριον βασιλείου IX, 44.
 εἰς δικαστήριον γινώσκοντες ἕφιστοι VIII, 127.
 εἰς τὸ δικαστήριον εἰσάγονται οἱ μὴ εἰσφέροντες VIII, 103.
 τὸ δικαστήριον ἐκάθισε VIII, 15. 148. S.
 ἐνεκλήρωθ' VIII, 148. S.
 δικαστήριον ἐν θαλάττῃ VIII, 120.
 δικαστήριον ξενικὸν VIII, 62.
 τὸ δικαστήριον περισχαιρίζεται VIII, 123. 141.
 τὸ δικαστήριον πληρούντων βισμοβότων VIII, 123.
 δικαστήριον ἀπαλλαγῆναι VIII, 150.
 δικαστήριον μέρη VIII, 17.
 ἐν δικαστήριῳ δοκιμασθῆναι VIII, 92.
 δικαστήριον ἐν ἡμέρῃ κρίνεται ὁ γραμματεὺς ib.

τῶν δικαστηρίων θύραι VIII, 124.
 πρὸ τῶν δικαστηρίων ὑπηρεταὶ VIII, 131.
 δικαστῆς VIII, 6. 8. S.
 δυσόρητος VIII, 12. E.
 ἕδικος VIII, 10. E.
 δικαστικά ὀνόματα VIII, 6. 27. 54.
 σκευὴ VIII, 16. 61.
 τὸ δικαστικὸν (ὁ μισθὸς) VIII, 20. 113.
 ἀπὸ δικαστῶν ἕφιστοι ἐπὶ ξενικὸν δικαστήριον VIII, 62.
 δικαστῶν ἄρκος VIII, 122.
 δίκιλλα I, 245. X, 129.
 δίκιλλα πενταστάτης IV, 173. IX, 57.
 δικίραι φιάλαι VI, 97.
 δίκη IV, 26. VIII, 6. 21. 149.
 ἄγραπτος VIII, 57.
 αἰκίας VI, 154. VIII, 31.
 ἀλογίου VIII, 54.
 ἀλόγου κακώσεως VI, 153.
 ἀνάδικος VIII, 23.
 ἀναρθεῖσα VIII, 57.
 ἀπαγωγῆς VI, 154.
 ἀπολείψιος VI, 153.
 ἀπολείψιος παρὰ τοῦ ἀνδρὸς III, 47.
 ἀποπέμψιος VIII, 31.
 ἀποπομπῆς III, 46. VI, 153. VIII, 31.
 ἀποστασίον III, 83. VI, 154. VIII, 35. 91.
 ἀπροστασίον III, 56. VI, 154. VIII, 35. 91.
 ἀτιλῆς VIII, 62.
 ἀτίμητος VIII, 54. 63.
 ἀφιντοῦ φορῶν VIII, 31.
 ἀχαριστίας ib.
 βεβαιώσεως VIII, 34.
 βλάβης VI, 154. VIII, 31.
 βουλευσεως VI, 154.
 δημοσίων ἀδικημάτων ib.
 δήμου καταλύσεως ib.
 διαγραφείσα VIII, 57.
 διαδικασίας VIII, 31.
 δωροξενίας VI, 154.
 εἰργμῶν ib.
 εἰσαγγελίας VIII, 57.
 μὴ εἰσαγωγίμος ib.
 εἰσῆγγο οὐδέμει πρὶν ἐπὶ διαίτητας ἔλθειν VIII, 126.
 ἐλευθεροπρασίον III, 78.
 εἰς ἐμφανῶν κατὰστασιν VIII, 33.
 ἐξούλης VI, 153. VIII, 54. 59.
 ἐπιδικασίας VIII, 31.
 ἐπιτροπῆς VI, 153. VIII, 31.
 ἐφῆσιμος VIII, 63.
 κακηγορίας VIII, 31.
 κακαβίου VI, 154.
 κακοῦθους ib.
 κακώσεως III, 47. VIII, 31. 89.
 κακώσεως ἀλόγου VI, 153.
 καμποῦ VI, 153. VIII, 31.
 κλοπῆς VIII, 31.
 λιπομαρτυρίου VI, 154. VIII, 36.
 λιποναυτίου VI, 154.
 λιποσταξίου ib.
 μεθμερινῆς φορῆς VIII, 31.
 μὴ οὐσα VIII, 54. 60.
 μισθώσεως οἴκου VIII, 31.
 δίκη ἀντιλαχίῃ VIII, 61.
 ἀποδικασαὶ VIII, 25.

- ἀπολύσαι ib. pl.
 ἀπρόσκλητον εισιλεθῆναι VI, 154.
 ἀγροφῶντες εισαγωγῆς VIII, 38.
 εἰς δίκην εὐλοῖς VIII, 46.
 δίκην ὀφείλιν ἐπὶ τῷ τὰς χιλίας κα-
 ταβαλεῖν VIII, 37.
 δίκην ποταμοῦ ἕων ῥήτωρ IV, 21.
 δίκην ὑποτιμῆσθαι VIII, 63.
 δίκην ξενίας VI, 154.
 παρακαταθήκης VIII, 31.
 παρανομῶν VI, 154. VIII, 57.
 παραπροβείας VI, 154. VIII, 137.
 προικός III, 47. VIII, 101.
 ἐν δίκῃ πρόκλησις VI, 177.
 δίκη πυρκαϊῆς VIII, 117.
 δίκης ἔκτισις VI, 178.
 δίκη σίτου III, 47. VII, 53. VIII, 31.
 32.
 Σκυρία VIII, 81.
 δίκης λῆξις VI, 177. VIII, 29.
 λύσις ἐπὶ βουαῶν VIII, 62. pl.
 δίκη συμβολαίων VIII, 31.
 συνθηκῶν παραβίασις ib.
 τραύματος ἐκ προνοίας VIII, 117.
 φαρμάκων, εἰς τις ἀποκτείνου-
 δους ib.
 φθου ib.
 φορᾶς ἀφανοῦς VIII, 31.
 χρίους ib.
 ψευδὲς γραφῆς VI, 154. VIII, 43.
 ψευδοκλητίας IV, 154.
 ψευδομαρτυρίων VIII, 36.
 δικογράφος VIII, 24.
 ῥήτωρ IV, 36.
 δικορράφος ῥήτωρ ib.
 δικόρυφοι II, 43.
 δίκρα V, 31. X, 141.
 δίκροσσοι VII, 72.
 δίκροτον I, 82.
 δίκρου V, 31.
 δίκρουον ῥυτὸν VI, 97.
 δίκτυα I, 97. V, 19. 26. 30. 77. X, 141. 170. S.
 δικτυαγωγός V, 17.
 δικτυδία VII, 179.
 δικτυεῖς VII, 137.
 δικτυεύς I, 96. VII, 179.
 Δίκτυνα Ἀρτεμῖς V, 13.
 δικτυβόλοι VII, 137.
 δικτυοθηρευτικὴ VIII, 139.
 δικτυοῖς ἀλίσκεται ἀρκτος V, 81.
 διάτυον VII, 179. X, 132.
 δικτυοπλόκος VII, 179.
 δικτύου εὐφρία VII, 35.
 δικτυουλκοὶ VII, 137.
 δικτυουλκός I, 96.
 δικτυῶδες πλέγμα IV, 116.
 δίκυκλα X, 53.
 δίκων ἰδιωτικὰ ὀνόματα VIII, 31.
 δίκων I, 82.
 δίλογος II, 118.
 διμάχαι I, 132.
 δημοτροί IV, 167.
 δίμωνις IX, 56.
 διμοιρῆται I, 178.
 δίμυξος λύχνος X, 115.
 δίμυξος λύχνος II, 72. VI, 103.
 δίνοι VI, 96.
 δίνας (ὁ ψυκτήρ) VI, 99.
 διζάντα IX, 81.
 Διογέσιον ἀνυλογῆος X, 60.
 ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως VIII, 113.
 διοικήσεως λογιστῆς VIII, 99.
 διοίκησις V, 156.
 διοικητής IX, 157.
 διοικητικὸς ib.
 διοικητομῶν VII, 119. S.
 διοικομῶν V, 156.
 διοικόμεαι ib.
 διοικῶ ib.
 διοικωμένους VI, 21.
 δι' ἀλίγου VI, 142.
 τὰ Διοῦσια διατίθενται ἔρχων VIII, 89.
 Διουσιακαὶ ἀγωνίαι III, 142.
 Διουσιακῆς ἀγωνίας ἀθληταὶ III, 144.
 Διουσιακοὶ ἀγῶνες III, 142.
 τεχνίται III, 44.
 Διουσιακὸν ἔκπωμα VI, 99.
 βιάτρον IV, 121. VIII, 133.
 Διουσιακὸς χιτῶν VII, 60.
 Διονίου ἀρήτα ἐστὶν VIII, 108.
 Δίπας Acc. V, 97. VII, 96.
 Δίπαι αὐλοὶ IV, 77.
 Δίπας VII, 139.
 Διπτιύειν II, 58.
 Διπρίζομαι V, 152. S.
 Διπρίσασθαι V, 105.
 Δίπρος IX, 119.
 Δίος βάλανοι I, 233.
 Δίος (ἐκφυμῖαι) I, 24.
 Διοσημεία VIII, 124.
 τὰ περὶ τῶν Διοσημείων διδάσκοντες
 ib.
 Διοσκουρὸν ἔμπλοκον VII, 15.
 Δίος νόμοι IV, 66.
 Δίος Ὀλυμπίου κρατῆρ VI, 15.
 Δίος πρόσωπον ἐντετυκωμένον ἔχον δι-
 βολον IX, 63.
 Δίος Σωτήρος κρατῆρ VI, 100.
 Δίος Σωτήρος τελείου κρατῆρ VI, 15.
 Δίψης II, 58.
 Διπλοῖ χλαῖνας VII, 47.
 διπλασιάζειν IV, 64.
 διπλασιασμός ib.
 διπλάσιος ib.
 διπλάσιον ib.
 διπληγίτης VII, 47.
 διπλῆ (ἐσθῆς) IV, 119.
 διπλῆ μαχαίρα κείρασθαι II, 32.
 διπλῆν ἐκταδίην VII, 47.
 διπλῆ (ἢ ὄρχησις) IV, 105.
 διπλῆ ὄσφους I, 190.
 διπλόης τοῦ ἱμάντος τυχεῖν IX, 118.
 διπλοῖδιον VII, 49.
 τὸ διπλοῦν στάδιον ἀγωνιζόμενος III, 147.
 διποδία IV, 101.
 διπόλος I, 222.
 δίπους II, 195. IV, 161.
 δίπτυχον δίπτυον IV, 18.
 δίπυροι ἄρτοι VII, 23.
 δις δικάσις IV, 165.
 δίσκοι VI, 84. X, 61. 64. S.
 δίσκον ἀφείσαι III, 151. pl.
 δίσκον ὑποφέρειν ib.
 δίσταζεν IX, 154. S.
 δίσταζω V, 153. S.
 δίστεγία IV, 127. 129.
 δίστοιχους ὀδόντας εἶχε Τίμαρχος II, 95.
 διτάλαντον IX, 54.
 δίτοκος III, 49.
 δίτυρα χωρία I, 186.
 δίτυροι νῆες I, 121.
 δίτυρον χωρίον V, 110.
 διφθέρα IV, 117. 119. VII, 70. X, 131.
 διφθέραι I, 93. 120. X, 134. 146.
 διφθέραι ἀγροίκων X, 175. pl.
 διφθέραι (αἱ βίβλοι) VII, 211. X, 57.
 διφθέραι πῶν I, 93.
 διφθέρα στεγαστρῖς X, 180.
 ὁ διφθερίας θερᾶτων IV, 137.
 ἡ διφθερίτις IV, 138. 140.
 τῶν διφθῶν σῦκα VII, 152.
 διφθρία Λυβικὴ I, 141. pl.
 διφθρίσκοι X, 47.
 διφθρίσκος X, 45.
 διφθροι VII, 112. X, 47.
 διωχίς X, 47.
 Θετταλικὸν τρίποδός X, 48. κάλ-
 λιστοι VII, 112.
 Θετταλοὶ X, 47.
 Λυβίων I, 141.
 ὀκλαδία X, 47.
 δίφρος I, 142. III, 90. VII, 182.
 ἀρματίας I, 141. X, 47.
 διωχίς VII, 116.
 Θετταλικὸς τετράπους X, 47.
 ὀκλαδίας III, 90.
 δίφρονος II, 111. V, 154.
 δίχρα διαλαμβάνειν τὸν ἀριθμὸν IV, 165.
 δίχραλλον IX, 65.
 δίχραστῆρες II, 91.
 δίχογυμνῆν II, 229.
 δίχογυμνοῦν VIII, 152.
 δίχογυμνοῦ VI, 118. S.
 δίχογυμνοῦς VIII, 154.
 δίχογυμνοσύνη VIII, 153. S.
 δίχογυμνῶν ib.
 δίχοιτικοὶ X, 113.
 δίχοσιον II, 228. VIII, 152.
 δίχονοια I, 153. II, 228. VIII, 153.
 δίχορῖα IV, 107.
 δίχοτομίην VII, 207. S.
 δίχοφροσύνη VIII, 153.
 δίψα VI, 31.
 δίψαλιός ib.
 δίψην ἰδουλόθησκον I, 168.
 δίψην VI, 31. 43.
 δίψος VI, 31.
 δίψους ἀρωγός X, 73.
 δίψους ἐγερτικὸν βρώμα VI, 70.
 δίψων VI, 31.
 δῖβολον VIII, 113. IX, 62. 63.
 δῖβολον ἐν τῇ γνάθῳ IX, 63.
 Δίος πρόσωπον ἐντετυκω-
 μένον ἔχον ib.
 τὰ διαγμάτα προίεμαι κύνης V, 64.
 διάκειν V, 10. VIII, 30. IX, 121.
 διάκειν ἰκαναί κύνης V, 64.
 διάκειν τὸ προῦθεν V, 60.
 διακίσθαι V, 11.
 διακῆθη IX, 156.
 διακῆμιον IX, 157.
 διακόμενοι ἐφ' αἵματι VIII, 125.
 ὁ διακόμενος VIII, 67. S.
 διακτός IX, 158.
 ὁ δῖκων VIII, 67. S.
 εἰς διαμοιολογημένην ἡμέραν I, 67.
 διαμοσία VIII, 54. 55. 117.
 μετὰ τῆν δημοσίαν κρίσιν VIII, 117.
 διαμασθῆναι V, 159. S.
 διαῖσαι I, 166. 172.
 διαῖσις VIII, 30.

ἐκ τῆς διαξίως ἐπαναχωροῦσαι κίνας
 v, 63.
 διαξίς VIII, 63. IX, 158. S.
 διαωρισμένοι πρῶγμα IX, 8.
 διαοισται v, 166. S.
 διαωχίς δίφρος x, 47.
 διαωχίς δίφρος VII, 116.
 διαωχίηται VIII, 70.
 δάγμα VI, 180.
 δάγμα συνθεῖται IV, 27.
 δαήην IV, 190.
 δαίδυξ I, 245. VI, 90. x, 104.
 δακησιδίξιοι IV, 9.
 δακησιόους ib.
 δακησις v, 126.
 δακησισοφία IV, 9. S.
 δακησισοφος ib.
 δακίδης IV, 159. x, 157.
 καλῆμου v, 82.
 δοκιμάζομαι τὰς ἐσμάς II, 77.
 δοκιμάσαι τὸ στρατεύμα I, 126.
 δοκιμασθέντες οἱ ἀθλοῦνται VIII, 93.
 δοκιμασθῆναι ἐχρῆν τοὺς παρίδρους ἐν
 τοῖς πεντακασίοις VIII, 92.
 δοκιμασία VIII, 44.
 ἐταιρήσως VIII, 43.
 δοκιμασία τὰς ἀρχαῖς ἐισάγειν VIII,
 88.
 δοκιμασίας γραφή VIII, 40.
 δοκιμασία στρατεύματος I, 176.
 δοκιμαστής III, 84. VII, 170. S.
 δοκιμοι στασιῶται I, 176.
 δοκιμον ἀργύριον III, 86.
 τῶν δοκιμῶν καταλογαδὴν εὐθείς v,
 155.
 δοκοῖ x, 157.
 δοκὸν ἐν μίσθῳ τρυπήσαντες καταπη-
 γνύουσι IX, 116.
 δοκῶ v, 126. S.
 δολιρὸν III, 131. S.
 δολιρὸς v, 119. S.
 ῥήτωρ IV, 37.
 σοφιστής IV, 47.
 δολιρῶς III, 132. IV, 51. v, 120. S.
 τὸν δολιχοδρομηθέντα σταδίων III, 146.
 δολιχοδρόμος ib.
 δολιχοῖ I, 247.
 ὁ τὸν δολιχὸν θίαν III, 146.
 ὁ δολιχὸς ib.
 δόλος IV, 38. v, 119. IX, 133. S.
 δολοῦν IV, 49. IX, 133.
 δολοῦν τὰ ἔρια VII, 169.
 δολοφονεῖν VI, 192. S.
 δολοφονηθεῖς VIII, 75.
 δολοφονήσας VIII, 74. 133.
 δόλων I, 91.
 δόλωσις IV, 50.
 δόμοι VII, 121.
 δόναξ ὑπολύριος IV, 62.
 δόξα v, 158. S.
 δόξα ἀγῆρατος II, 14.
 δόξαν ἀρετῆς τοῖς πονηροῖς ἐκ τῆς καθ'
 αὐτὸν ὑπερβολῆς προστίθειν IV,
 138. pl.
 δόξαν ἐξενεγκεῖν IV, 27.
 δόξαν πονηρίας ὡς κέρδος φιλεῖ VI,
 135. pl.
 δόξασαι VI, 8. S.
 ὀρθῶς ib.
 δόξασμα VI, 183.
 δόξαστικὸς IV, 7.
 δόξαστικῶς IV, 8.
 δόξα Φιλανθρωπίας VI, 138.
 δόξη ἀκμάζειν v, 159. S.
 ἀκμάζων v, 158. S.

δόξη ἀληθεῖ χηρῶσθαι IV, 8. S.
 πεπλανημένη IV, 10. S.
 δόξης ἀκμή v, 158.
 ἐπὶ δόξης τῆς αὐτῆς οὐ μένουν VI, 121.
 δόρα II, 235.
 δόρα στρουθῶν τῶν κρήβων θωράσσει
 I, 138.
 δόρα λιόντος v, 16.
 προβάτου x, 176.
 δόρατα IV, 117. x, 141. 143.
 δόρατα πρὸς ἀσπίδος ἐδούθησαν I,
 163.
 δόρατα κούμαχα I, 137.
 τὰ δόρατα ξύνει I, 149.
 δόραταπαχὴ προβόλια v, 20.
 δόρατος ἀφῆσις I, 215.
 μέρη I, 136.
 δόρατοφόροι I, 131.
 δόρεὺς (ὁ βόλος) VII, 205.
 δόρη VII, 158.
 δοριδίς VI, 89. x, 104.
 δόρπα VI, 102.
 δορπήσασθαι ib.
 δόρπια ib.
 δόρπιστον ib.
 δόρπος ib.
 δόρυ I, 136.
 δоруάληπτος VII, 156.
 δоруάλωτος ib.
 δоруδίκη ib.
 δоруδρέπανα I, 120. x, 144.
 δоруδρέπανοι I, 137.
 δору ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ τῶν θειῶν θανά-
 των ἐπεφέρετο VIII, 65.
 δоруάληπτος VII, 156.
 δоруξένος III, 60.
 δоруξος I, 149.
 δоруξέους VII, 156.
 δору ὀλοσιδερὸν ib.
 σφαιρωτὸν I, 212.
 δоруφορία VII, 156.
 δоруφρος ib.
 δόσις (μισθοῦ) IV, 47.
 δουάρια III, 75.
 δούλα σάρματα II, 235. III, 78.
 δούλα σάρματα πρὸς ἀργύριον ἀντικα-
 ταλλάσσόμενα III, 77.
 δουλεία III, 81.
 τὸ ἔργον III, 75.
 τὸ πλῆθος ib.
 δουλεύειν III, 68. 81.
 ἐπὶ λιπτοῖς λήμμασιν III,
 111.
 δουλεύων III, 69.
 δούλη III, 74.
 τὰ δουλικὰ III, 81.
 δουλικὸν ἔργον III, 75.
 δουλικῶς III, 81.
 δουλικώτατος III, 75.
 δουλικώτερον ib.
 δουλις III, 74.
 δουλοδιδάσκαλος (τὸ δράμα) III, 80.
 δούλον ἔργον III, 75.
 δουλοπόνρος x, 164.
 δουλοπρέπεια III, 75. 116.
 δουλοπρεπίς III, 75.
 δουλοπρεπίστατα ib.
 δουλοπρεπίστερον ib.
 δουλοπρεπής III, 115.
 δούλος III, 74.
 δούλος κακῶς ἀγορεύων τὸν ἐλευθέρου
 VIII, 88.
 δούλον ἀβροισμα IX, 143.
 δούλον κωμικὰ πρόσωπα IV, 148.
 δουλώσαι III, 75.

δουλώσασθαι III, 81.
 ἐπὶ φέρου ἀγῶνῶν I,
 169.
 δούλωσις III, 75. IX, 142.
 δουλωσύνη III, 75.
 δούλαι τὴν διξίαν II, 160.
 κατὰ II, 179.
 ὄρκους IV, 30.
 πρῶικα III, 36.
 σκῆθμα I, 163. 220.
 εἰς ὑπόθεσιν VIII, 142.
 χῶρον v, 93.
 δαυροδέκη x, 143.
 δαυροθήκη I, 136.
 δαύσαν acc. VIII, 72.
 δαχμή II, 157. 170.
 δράγμα II, 147.
 δράγματα I, 222.
 ὑπὸ τῇ δρακί πλῆθος ἐβελῶν ἐκαλείτο
 δραχμῆ IX, 77.
 δράκοντες κυρττεύουσι v, 90.
 δράκοντιον IV, 205.
 δράκος II, 147.
 δραμῶν σπουδαίως, κούφως III, 149.
 pl.
 δράμημα VI, 183.
 δρᾶξ II, 147.
 δρᾶσσιον III, 155.
 δρᾶττεσθαι II, 147.
 δραχμαὶ Ἀττικαὶ IV, 173. δύο IX,
 61.
 ἑκατὸν IX, 86.
 ἑξακισχιλίας IX, 85.
 τίσσαρες IX, 79.
 δραχμαὶ δύο καὶ ἡμισυ IX, 62.
 ἑπτακισχιλίας IX, 86.
 μυρία ib.
 πεντακασίαι καὶ τετρακισχι-
 λίας ib.
 πεντακασίαι καὶ χιλίας ib.
 τετρακισχιλίας ib.
 τρεῖς (τιμημα) VIII, 101.
 τὰ ὑπὲρ δραχμῶν δέκα διακίζοντες VIII,
 100.
 δραχμῶς ἑκατὸν εἶχεν ἡ μνα IX, 59.
 86.
 δραχμῶς τρεῖς κατατίθεσθαι VIII, 33.
 δραχμῆ VIII, 39. IX, 95.
 ἐν ἄδου IX, 83.
 Αἰγυναία IX, 76.
 Ἀττικὴ IX, 76. 86.
 δέκα ὀβολοὺς ἴσχυεν IX, 76.
 δραχμῆ ἐκαλείτο πλῆθος ἐβελῶν ὑπὸ
 τῇ θρακί IX, 77.
 δραχμῆν οἱ διακίτηται ἐλάμβανον VIII,
 127.
 ἡ δραχμῆ ὀβολοὺς ἔξ εἶχεν IX, 60.
 δραχμῆ παχῆα IX, 76.
 τῆς δραχμῆς τὸ ἡμισυ IX, 62.
 δραχμιαῖον IX, 60.
 τὰ μέχρι δραχμῶν δέκα διακίζοντες
 VIII, 100.
 δρίπανα v, 19. x, 141. 144.
 δριπένη I, 137. 245. x, 128.
 δρίπανον I, 245. x, 128.
 δρίπεσθαι τὸν καρπὸν τῆς ἐλαίας VII,
 146.
 δριμῆς χυμοῖ II, 110.
 δριμῆς τὸ βλίμμα IV, 144. 145.
 δρομάδες I, 83.
 δρομαῖα ἴχνη v, 12.
 δρομαῖς VII, 203.
 δρομαῖς κούφως III, 149. E.
 δρομῶν προδοσία III, 148.
 δρομῶν κύνες v, 60.
 c 3

- δραμικὸν ζῶον V, 71.
 δραμικὸς III, 148.
 κυνηγίτης V, 18.
 σταδίου III, 148.
 δραμικώτερος σταδίου ib.
 δράμοι V, 35. S. IX, 41.
 δράμοι ξυστοί III, 148. IX, 45.
 δραμοκῆρυκες III, 148.
 εἰς δράμον ἐκφερόμενος ἵππος I, 210.
 εἰς δράμον ἐκδοσκόμενος ἵππος κρούσθαι τῷ ποδί ib.
 δράμον ἵππιον ἀγωνιζόμενος III, 147.
 μακρὸν ἀγωνιζόμενος III, 146.
 εἰς δράμον ὑποσημαίνειν I, 220.
 δράμος III, 93.
 δράμος ἀστέρων IV, 155. I 56.
 γυμνικὸς III, 146.
 ὀπλίτης III, 151.
 ἐν δράμῳ γενόμενος X, 57.
 τῷ δράμῳ σοβαρὸς ἵππος I, 218.
 δράσοι I, 238.
 δραμάττειν V, 93.
 δραμῆες χυμοὶ II, 110.
 δραμοὶ I, 221.
 δραμῶνες ib.
 δραμοτικὴ VII, 209.
 δρύσχιον I, 85.
 δρυπίστεις ἐλαίαι VI, 45.
 δρύς I, 234.
 δρυτῆροι VII, 109.
 παρὰ τὸν δρυφάκτον ποιούμενος τὸν βίον ῥήτωρ IV, 37.
 δρυφάκτος XIII, 17.
 δρυῶν IX, 157.
 δρυῶντες VIII, 135.
 πάντα ἀκαθάρτως I, 132. S.
 διαδεφθίδη ταυτῶ μυχῶ III, 25.
 διαῆς IV, 164.
 ἐν ἀστρωγάλοις οὐκ ἔιστι IX, 100.
 διέιν IV, 157.
 διέσθαι I, 97. IV, 157. VII, 138. S.
 διυάμεις IV, 161.
 ἀμάλζουσαι I, 55. E.
 διυάμεις I, 175.
 ῥήτορος IV, 22.
 τῷ διυάσθαι μιστῶν τὰ ἀδιήματα VI, 132.
 δυνασσία VIII, 84.
 δυναστής ib. S.
 δυνατὸς ῥήτωρ IV, 20.
 δυνατῶς IV, 24.
 δυναθῆναι IV, 25.
 τίς δ' ἂν δυναθῆναι ὑπεργκεῖν; III, 131.
 δύο αἰλοὶ μυκτῆρον II, 72.
 δύο γλαυκῶς ἐπιτυπωμένοι ἔχον τετραβόλον IX, 63.
 αἰτὰ δύο γομφίους ἐκατέρωθεν ἔχουσα γραυῆς IV, 151.
 δυάδικα ναυκῆροι VIII, 108.
 δύο δικαστήρια συνίσταντο VIII, 123.
 δύο ἔτη ἐξ ἐφ' ἑαυτῶν I, 57.
 δύο καὶ ἡμισία μνᾶ IX, 56.
 δύο καὶ ἡμισυ δραχμαὶ IX, 62.
 τάλαντα IX, 54.
 ἃ διούσιν τῶν ὀβολῶν IX, 63.
 δύο ἰππάρχους χειροτονεῖν VIII, 87.
 δύο ἰππείας παρῆχεν ἑκάστη ναυκρηρία VIII, 108.
 δυοκαίδεκα ἑτῶν I, 55.
 νῦμμοι IX, 87.
 δυοκαίδεκατο μέρος φυλῆς VIII, 108.
 δύο μνοὶ κολυμβηταὶ VII, 137.
 δύο παρεδρεῦς αἰρεῖται ὁ ἄρχων XIII, 92.
 δύο πρῶτοι δάκτυλοι συμβληθέντες IX, 127.
 δύο σάλπιγγιν ἀλλῆσαι IV, 88.
 δύο ἢ τρία βοστρύχια μέλανα IV, 150.
 δύο χαλκαὶ ψήφοι VIII, 123.
 δύο χαλκοὶ IV, 173. IX, 65. 81.
 δυσαγίς I, 33.
 δυσαγρία V, 13.
 δυσαγαγοὶ εἰς I, 112.
 δυσαγωγὸς ἵππος I, 197.
 δυσαγνίστοι V, 105.
 δυσαγνίστος οὖς V, 79.
 δυσαίριτος τείχος I, 170.
 δυσαίρητα πνεύματα ἰχνῶν V, 12.
 δυσαλγῆτον III, 130.
 δυσαλῶτον τείχος I, 170.
 δυσαλωτος πόλις IX, 20.
 οὖς V, 79.
 δυσανάγωγοι νῆες I, 112.
 δυσανάχτηον III, 130.
 δυσανασχετούτες ib.
 δυσανασχετίς ib.
 δυσανικτὸς ib.
 δυσανικτῶς ib.
 δυσανθὲς δένδρον I, 231.
 δυσανταγνίστοι ἄνδρες I, 157.
 δυσανταγνίστος III, 141.
 δυσανταγνίστως ib.
 δυσαντίβλεπτοι ἄνδρες I, 157.
 δυσαντίβλεπτος ἀστραπή I, 117.
 δύσβατα χωρία I, 186.
 δύσβατον χωρίον I, 171.
 δύσβατος ὁδὸς III, 96.
 δύσβολα VII, 204.
 δύσβολοι IX, 94.
 δυσγαργαλίτος ἵππος I, 197.
 δυσγνώριστα V, 150. S.
 δυσγνωρίστως V, 160. S.
 δυσγνωστα V, 150. S.
 δυσδιὰβητον ib.
 δυσδιαιρέτος χιτῶν ὀφθαλμοῦ II, 70.
 δυσδικητικὸς V, 105.
 δυσόικαστα V, 150.
 δυσεντρία II, 211.
 ἄκρατος IV, 187.
 δυσέντεκτος V, 138.
 τύραννος I, 42.
 δυσσιβίβατον χωρίον I, 171.
 τὸ δυσσιβούλιτον τῶν λείων V, 84.
 δυσσέρης δένδρον I, 231.
 δύσσερας VI, 189.
 δυσσρωτικός ib.
 δυσσρωτιῶν ib.
 δυσσρηρία I, 52.
 δυσσεύρετος ὁδὸς III, 96.
 δυσσῆκοι II, 81.
 δυσσῆκος φωνὴ II, 117.
 δυσήλατα χωρία I, 186.
 δυσήνιος ἵππος I, 197.
 δυσήρετος γῆ I, 227.
 δυσήρηται ἄνδρες I, 157.
 δυσθανατεῖν III, 106.
 δύσθερον χωρίον V, 110.
 δύσθερος πόλις IX, 23.
 δυσθηρία V, 13. S.
 δύσθηρος ἐπαγγέλιον ib.
 δυσθυμίην III, 98. S.
 δυσθυμία ib.
 δύσθυμος V, 125.
 τύραννος I, 42.
 δυσθύμως III, 99.
 δύστυπα χωρία I, 186.
 δύστις IX, 157.
 δυσκαθαίρετον τείχος I, 170.
 δυσκαμπῆ γόνατα I, 191.
 δυσκαμπῆς ἵππος I, 219.
 φωνὴ II, 117.
 δυσκατέργαστον V, 105.
 δυσκίητος τῆν ἔρημν οὖς V, 79.
 δυσκίης V, 159. S.
 δυσκλειῶν V, 160. S.
 δυσκλειῶς ib.
 δυσκλειώγητος V, 143.
 δυσκολαίειν III, 133.
 δυσκολαίων περὶ τὸ χαλιναῦσθαι ἵππος I, 200.
 δυσκολία III, 134. V, 106. S.
 δυσκόλοκαμπα μίλη IV, 66.
 δυσκόλον III, 131. V, 105.
 δύσκολος VI, 124. S.
 δυσκόλος III, 132. S.
 δυσκριτὰ ἰχνη V, 66.
 δυσκυβίην VII, 204. IX, 94.
 δύσλητοι τείχος I, 170.
 ἐπὶ δυσμαίε βίον II, 15.
 περὶ δυσμαίε ἡλίον I, 69.
 πλειάδων I, 62. pl.
 δύσμαχοι ἄνδρες I, 157.
 δύσμαχον τείχος I, 170.
 δύσμαχος οὖς V, 79.
 δυσμεναίειν III, 133.
 δυσμεναίω αὐτῶ V, 115.
 δυσμεναίω τῶν καθιστηκῶν ῥήτωρ IV, 35.
 δυσμείκτα III, 64. 132. V, 116. S.
 δυσμενίε ἰχθυοὶ I, 151.
 δυσμενίς III, 131.
 δυσμενίστατα V, 116.
 δυσμενίς V, 115. 139.
 δυσμενίς III, 132. V, 139.
 δυσμενίς διακίμαι πρὸς αὐτὴν V, 115.
 δυσμέτρητον IV, 167.
 δυσμῆ IV, 157.
 δύσμησις βίος I, 39.
 δύσμηκτος III, 64. V, 138.
 πόλις IX, 22.
 δύσμηκτος V, 139.
 δύστοια V, 116.
 δύστοις II, 229. III, 66.
 δύστως II, 230. V, 115.
 δύσξηνος πόλις IX, 22.
 δυσξύμβολα V, 150.
 δυσξύμβολος V, 138.
 δύσσοδος ὁδὸς III, 96.
 πόλις IX, 22.
 δύσοικητος πόλις X, 21.
 δύσοις VI, 21. pl.
 δύσοιστον III, 130.
 δύσοιστῶς ib. S.
 δύσοπτος ἀστραπή I, 117.
 δύσορατα V, 150.
 δύσόργητος VI, 125.
 βίος I, 39.
 συμπότης VI, 29.
 οὖς V, 80.
 τύραννος I, 42.
 δυσόρμιστος λιμὴν I, 101.
 δύσορμος λιμὴν ib.
 δύσορμος ἰχνη V, 12.
 δύσορμία II, 75.
 δύσορμος II, 75.
 δυσούλωτον ἔλας IV, 195.
 δυσπαράγωγος δικαστής VIII, 10.
 δυσπαρὰμυθον παῖδες III, 101.
 δυσπαράτρητος δικαστής VIII, 10.
 δυσπαιθὲς τοῖς κυβερνήταις νῆες I, 112.
 δυσπαιθὲς III, 131. S.
 δυσπινὴ λευκὰ ἔχον εἰ ἐν δυστυχίαις IV, 117.

δυσπίτης IV, 136.
 δυσπλήρωτος πόλις IX, 21.
 δυσπτοία II, 219.
 δυσπυλόμενοι άνδρες I, 157.
 δυσπορα χωρία I, 186.
 δυσπρόετος ώδης III, 96.
 δυσπορον V, 105.
 δυσπορος ώδης III, 96.
 πόλις IX, 22.
 δυσποτρία III, 99.
 δυσπότης ib.
 δυσπραγία ib.
 δυσπραγίας III, 131. V, 105.
 δυσπρόσβατον χωρίον I, 171.
 δυσπρόσβατος πόλις IX, 20.
 ώδης III, 96.
 δυσπρόσγυρος II, 127. V, 138. S.
 τύραννος I, 42.
 δυσπροσνήραμ V, 139.
 δυσπροσίατος V, 138. S.
 δυσπρόσιτοι χωρίον I, 171.
 τέχνης I, 170.
 δυσπρόσιτος V, 138.
 πόλις IX, 20. 21.
 τύραννος I, 42.
 δυσπροσίτας V, 139.
 δυσπρόσδοξος V, 138.
 ώδης III, 96.
 πόλις IX, 20.
 τύραννος I, 42.
 δυσπρόσοπτες άστραπή I, 117.
 δυσπροσόριστος λιμήν I, 101.
 δυσπρόσρτος V, 138.
 δυσπρόσωπος II, 47.
 άστραπή I, 117.
 δύσρηγις IV, 186.
 δυσσίβεια IV, 13.
 δυσσιβής I, 21. IV, 14.
 δυσσιβώς I, 22.
 δυσσύμβολος V, 143. S.
 δύστηνος V, 163.
 δυστοκείν IV, 208.
 δυστοκία ib.
 δυστοκία VI, 205. S.
 δυστραπέλια III, 132.
 δυστρέπεις III, 131.
 δυστραπέλιος III, 132.
 δυστροπία III, 132. V, 119. S.
 άστραπη III, 131.
 δύτροπος V, 119.
 δυστρόπως III, 132. V, 120.
 δυστυχείν III, 99. S.
 δυστυχία VI, 205.
 δυστυχία III, 99.
 δυστυχώς ib.
 τὰ δυστυχοῦντα τῶν παιδίων ψυχαγωγούσαι τίτθαι IX, 127.
 δυσφαιγγεῖς χωρίον V, 109.
 δυσφημία V, 160.
 δυσφροῖν III, 130.
 δύσφορον ib.
 δύσφορος άνιμος I, 110.
 ίππος I, 198.
 δυσφόρος III, 130.
 δυσφύλακτος πόλις IX, 21.
 δυσφωμία II, 112.
 δυσφονος II, 111.
 δυσχειμερον χωρίον V, 109.
 δυσχειμερος πόλις IX, 23.
 δυσχειρώτα II, 154.
 δυσχειρώτων γυναικεία όμιλία III, 46.
 τοῖς καθιστημένοι ρήτωρ IV, 35.
 νῆς οὐκ ὡς δυσχειρώται ἐπὶ τούτῳ, III, 131.

δυσχεράσματα III, 133.
 δυσχέρεια III, 132. V, 106.
 δυσχέρειαν τοῦ πλοῦ παραμυθούμενος τιλώνης IX, 33.
 δυσχερεῖς χωμοί II, 110.
 δυσχερής III, 131. V, 109.
 δυσχερής θέρους πόλις IX, 23. S.
 δυσχερής τιλώνης IX, 32.
 δυσχερῶς III, 132.
 δυσώδης πηγή II, 75.
 δυσωδία II, 75.
 δυσωδίαν εκτρέψασθαι II, 74.
 δυσώματος I, 39.
 δυσώτης III, 126.
 δυσωτῶν παῖδες ib.
 δυσωπείσθαι II, 52. V, 34.
 δυσωπόμενος II, 58.
 ίππος I, 197.
 δύσωρον χωρίον V, 109.
 δύτης I, 97. VII, 137.
 δυτική VII, 139.
 δύμβολον VIII, 113.
 δαδεκάλινα ενόδια V, 30.
 δαδεκάρηνος χρόνος I, 54.
 δαδικά πλευρά II, 167.
 Φυλαί VIII, 115.
 τὰ ἐκ Δαδώνης χαλεπίον VI, 120.
 δάμα I, 78.
 δαμάτιον ib.
 δειρές IV, 129.
 δαμάτων πακτά X, 27.
 δάμα III, 72.
 διαπαρήνια III, 36.
 χείρως II, 144.
 δαριά V, 140. VI, 186. S.
 δαριαί VIII, 140.
 ἐκ δαριάς ὑπάρχει τὰ ἀτελέα VIII, 155.
 δαρίσθαι V, 140. VI, 187.
 Δαρικός κίων VII, 121.
 Δαρίς αρροία IV, 65. pl.
 Δαριστί IV, 78.
 δαρδακείν IV, 43. VIII, 14. S.
 δαρδακηνέιος στρατηγός I, 179.
 μη δαρδακῆσειν (άμυνον εἰ θεσπεσί-ται) VIII, 86.
 δαρδακία IV, 38. 47. VI, 191. VIII, 14.
 δαρδακίος VI, 152.
 δικαστής VIII, 12.
 ρήτωρ IV, 35. VI, 90.
 στρατηγός I, 179.
 ἐπὶ δάροις μαθεῖν IV, 46.
 δάρον (μέτρον) II, 157.
 δαροξενίας γραφή III, 57. VI, 154.
 VIII, 40. 44. 88.
 δαροφροῖν IV, 46.
 δαροφροῖ τῆν τροφήν τὸ ἦμαρ καὶ ἡ καρδία τῶ ἐγκοφάλη II, 46.
 δαροφορία IV, 47.
 δαροφόροι (δούλοι) III, 83.
 δάρων γραφή VIII, 40. 42. 88.

εἶβη χωρητικῶς IX, 13.
 ἔβοστρυχίζον II, 27.
 ἐβούλευσεν ἡ βουλή VIII, 144.
 ἐγγαστρίματις II, 168.
 ἐγγαστρίμβος II, 162. 168.
 ἐγγεγραμμένα ἐν στήλαις V, 149. S. E.
 ἐγγεγραμμένοι ἐν λιπάρματι πολῖται VIII, 104.
 τὰ ἐγγεγραμμένοι ὄφλιν VIII, 61.
 ἐγγεγραμμένος VIII, 22. S.
 ἐγγεγραμμένα (στήλαις) V, 149.
 ἐγγεγυμνασμένα (στήλαις) ib.
 ἔγγυα δανείσματα III, 84.
 ἔγγυον χρεωφύλλημα VIII, 141.
 ἔγγυος κτήσις X, 10.
 ἔγγυός III, 51. IX, 7. S.
 ἄρμος IX, 19.
 ἔγγυοῦς ἄρμου ἰδέσθαι πόλις IX, 21.
 ἐγγυράται II, 14.
 ἐγγυροτραφῆσθαι II, 13.
 ἐγγυφίας V, 149. S.
 ἔγγυον III, 12.
 ἐγγυήματος φθόγγος II, 114.
 ἐγγυφίαι εἰς τὸ ληξιαρχικόν VIII, 104.
 ἐγγυφῆ VIII, 29.
 ἐγγυφός ὁμολογία VIII, 140. S.
 ἐγγυφῶν IV, 108. VIII, 73.
 τίμημα ἐν γραμματείῳ VIII, 127.
 ἐγγυφῶν V, 149. S.
 ἐγγυφῶσθαι VIII, 29.
 ἐγγυφῶ (ἡ πενθερός) III, 34.
 ἐγγυφῆ ib.
 ἐγγυφῶσθαι III, 34.
 ἑαυτὸν ἢ τὰ χρήματα VIII, 33.
 ἐγγυφῶν III, 34.
 ἐγγυφῶν τοῦ ἐκτίσματος VIII, 60.
 ἐγγυφῆ III, 34.
 ἐγγυφῶν τῶν νεφελῶν IX, 20.
 ἐγγυφῶν ἀστρων IV, 155. pl.
 ἐγγυφῶν (διφφου) I, 143.
 ἐγγυφῶν θημάτων I, 225.
 θυμὸν αἰὼς (ρήτωρ) IV, 21.
 νεών I, 11.
 τέχνης I, 174.
 ὑπερῶ VII, 125.
 φλόγα IX, 155. S.
 χῶμα III, 102. S.
 ἐγγυφῶν ἀσκαλαθῶν I, 225.
 ἐγγυφῶν κῦμα I, 109.
 ἐγγυφῶν κοινοτάτος V, 84.
 ἐγγυφῶν συνθήκῃ I, 54. S.
 ἐγγυφῶν ἀγαλμα I, 11.
 ἐγγυφῶν καὶ ταπεινῶν ἰσοτόν ἰσότη I, 213.
 ἐγγυφῶν τῶ θεῷ ἄγαλμα I, 11. S.
 ἐγγυφῶν τῶ ἰσότη βαβαίος I, 209. S.
 ἐκ σφοδρότητος I, 203. S.
 ἐγγυφῶν ἀγαλμα I, 102.
 ἐγγυφῶν ἀγαλμα τῶ θεῷ I, 11. S.
 ἐγγυφῶν VI, 204.
 ἐγγυφῶν ib.
 ἐγγυφῶν III, 138. VIII, 30. S.
 ἐγγυφῶν II, 71.
 ἐγγυφῶν δένδρα I, 232.
 ἐγγυφῶν IV, 42.
 ἐγγυφῶν I, 168.
 ἐγγυφῶν ἰσότη σὺν τῶ πημῶ I, 195.
 ὄρτος IX, 109.
 ἔγκυα VI, 51.

- ἔγκατάγειναι I, 73. S.
 ἔγκατατίμιος V, 149. S.
 ἔγκατακείμενα ib.
 ἔγκατασκήψαι IX, 41.
 ἔγκατέλιπε VIII, 143.
 ἔγκαύματα VI, 91.
 ἔγκειμαι V, 149. S.
 ἔγκεισθαι V, 70.
 ἔγκοκαλαμμένα (ἐν στήλαις) V, 149.
 ἔγκλιεύσθαι τὸν ἵππον I, 211.
 ἔγκλιεύτω ὁ κρηγέτης V, 85.
 ἔγκυπρίδες V, 55. 56. X, 53. 54. 142. S.
 ἔγκυπρις VIII, 16.
 ἔγκυφαλις τόπος ἡγεμονικοῦ II, 226.
 ἔγκυφαλος II, 42. 44. 45. 46. 57. 69.
 τόπος ἡγεμονικοῦ II, 226.
 Φοινίκος II, 41.
 ἔγκυφάλου μυελός II, 45.
 ἔγκυχωρηγμένα (ἐν στήλαις) V, 149.
 ἔγκλαστρίδια V, 97.
 ἔγκλημα III, 138. VI, 182.
 ἔγγράψαι ἐν γραμματείῳ VIII, 127.
 ἔγκληματα VIII, 29.
 ἔγκλημάτων φάσις VI, 178.
 ἔγκλητός III, 139.
 ἔγκλιαι I, 168.
 ἔγκοιλα χωρία I, 186.
 ἔγκοιλια II, 181.
 ἔγκοιλοι I, 188.
 ἔγκοιμητήρια ψιάθαι VI, 11.
 ἔγκοιμητῶν X, 123.
 ἔγκολάψας V, 149. S.
 ἔγκομβωμα IV, 119.
 ἔγκοψας V, 149.
 ἔγκράτης IV, 10.
 τὴν ἔγκράτην αἰται ἀναδρίας VI, 134.
 ἔγκρατῆς κύριος V, 60.
 ἔγκρατῆς IV, 11. S.
 βασις I, 44.
 λίαν ἀδρῶν V, 83.
 χεῖρ II, 154.
 ἔγκρατῶς IV, 11.
 ἔγκριδῆς VI, 78.
 ἔγκριδοπῶλαι VII, 199.
 ἔγκρυφίας σοφιστής IV, 47.
 ἔγκυκλιῖν IV, 128.
 ἔγκυκλήμα IV, 128. 129.
 ἔγκυκλον VII, 53. 96.
 ἔγκομία IV, 53.
 ἔγκομιάζειν V, 117.
 ἔγκομισαί IV, 31.
 ἔγκομιαστικῆς IV, 25.
 ἔγκομιαστικῶς IV, 26.
 ἔγκομίον IV, 26. 32. V, 117. IX, 37.
 ἔγνω τὸ δικαστήριον VIII, 148. S.
 ἔγρηγορέναι III, 121.
 ἔγρηγορος I, 43. III, 120.
 ἔγρηγορώς I, 157. III, 121.
 ἔγρηγοροῖς I, 43. 157. III, 120.
 ἔγρηγοροῖαι δυνάμεις I, 155.
 ἔγχαντι II, 97.
 ἔγχαράξας V, 149. S.
 ἔγχειμάσαι I, 62.
 ἔγχειρημα II, 148. VI, 181. IX, 150.
 ἔγχειρήματα II, 154. IV, 33.
 ἔγχειρησις τόλμης VI, 178.
 ἔγχειρητικώτερος ἀρετῆς II, 154.
 ἔγχειριδία X, 144.
 ἔγχειριδίων I, 136. II, 154.
 κῶπης I, 90.
 Λακωνικὸν I, 149.
 χρυσόλαβος X, 145.
 ἔγχειρίβειον II, 154.
 ἔγχειρίτης ib.
 ἔγχειροτοῖν II, 150.
 ἔγχειρῶν ib.
 ἔγχιλα VI, 59.
 ἔγχίλιος VI, 50.
 ἐκ Βοιωτίας VI, 63. pl.
 ἔγχελος VI, 50. 90.
 ἔγχορδα ἔργατα IV, 58.
 ἔγχορσα V, 101.
 ἔγχιμοιτίζειν κῶδοσι X, 56.
 ὅτι ἔγχιψιμὸν τὸ κίτρον ζητῶν σκορπίος VI, 125.
 ἔγχοτος VI, 77.
 ἔγχωριος III, 51. IX, 7. 13.
 ἔγχωρος IX, 7.
 ἔγω Μίδας IX, 114.
 ἔδαφος I, 80.
 λιθόστρωτον VII, 121.
 νεὸς I, 92.
 πρὸς ἔδαφος τὴν σφαῖραν ἔξῃς IX, 105.
 ἔδιον VI, 38.
 ἔδειπνησα VI, 101.
 ἔδειγμα VI, 182. S.
 εὐτέλις X, 87.
 ἔδειγματα VI, 32. 38.
 ἔδειματοθήκη X, 93.
 ἔδειμάτων ἀγγλία X, 92.
 ἔδεισθαι VI, 38.
 ἔδη θῶν I, 7.
 Φαιδρύνεσθαι VII, 69.
 ἔδητῆσι VIII, 129. S.
 ἔδικασε τὸ δικαστήριον VIII, 148.
 ἔδινον αἱ καρποὶ I, 53.
 ἔδιωξε IX, 157.
 ἔδιον III, 36.
 ἔδολοφονίη VIII, 75.
 ἔδολοφόντι VIII, 74. 75. 133.
 ἔδομεθ VI, 38.
 ἔδομενος ib.
 ἔδος I, 76.
 ἔδουλόθησαν λιμῶν I, 168. pl.
 ἔδουπησαν τὰ δῆματα πρὸς ἀσπίδας I, 163.
 ἔδρα II, 184. III, 90. VII, 182. S.
 ἔδρα ἢ βουλή VIII, 145.
 ἔδραι IV, 121.
 ἔδραισι τέχναι VII, 6.
 τεχνίται I, 50. S.
 ἔδραϊος VII, 6.
 πυρμῆν X, 74.
 ἔδρανοι III, 90. S.
 ἔδρασθαι IX, 156.
 ἐπὶ τῶν ἔδρῶν ψιάθαι VIII, 133.
 ἔδυσθανάται III, 106.
 ἔδωμοι σκαδόνες I, 254.
 ἔδωλια IV, 121.
 ἔδωλιαζέιν ib.
 ἔδωλιον III, 90.
 πρῶρατικὸν I, 89.
 ἔξ ἔδωλιον κάθοδοι IV, 132.
 ἔζημίον μη ἐκκλησιαζόντας VIII, 104.
 ἔζημιώμιος VIII, 22. S.
 ἔζημιώσθαι ib. S.
 ἔθας V, 144. S.
 ἔθειραι II, 22.
 ἔθιλιχθρος III, 64.
 ἔθιλιχθρος ἔχων V, 115.
 ἔχων III, 64.
 ἔθειλαυλία III, 80.
 ἔθειλαυλος III, 69. 80.
 ἔθειλακαῶν VIII, 143.
 ἔθειλοκίνουρος III, 134.
 ἔθειλοταῖ ἀδρῆς I, 15.
 ἔθειλοτῆς εἰσφῆραν III, 67.
 ἔθειλοπρῆτος III, 59. 60.
 ἔθειλοργοὶ ἀδρῆς I, 155.
 κύριος V, 60.
 ἔθειλοργός III, 120. κυρηγέτης V, 18.
 ἔθειλοργῶς III, 121.
 ἔθειλον V, 165. S.
 ἔθειλον τὴν καταγωγῆσκουσαν γνῶμην VIII, 15. pl.
 ἔθειλον VIII, 142.
 ψῆφοι τὰ δικαστήριον VIII, 148.
 ἔθειρῆτιον ἀσπίδας I, 149.
 ἔθης VIII, 142.
 ἔθλιβετο πάντα IX, 145.
 ἔθη II, 9. IX, 8. S.
 κατὰ ἔθη IX, 144.
 ὅσα ἔθη ib.
 ἔθη τρία VIII, 111.
 ἔθνος VIII, 111. IX, 27.
 ἔθνος ἐκαστοῦ γῆνη τριακοστῶ VIII, 111.
 ἔθειρῆσθαι ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς I, 117.
 εἰδῆσαι V, 144. IX, 150. S.
 εὐῶδη II, 74.
 χάριν V, 141. 142.
 εἶδη ἀστῶν IV, 155.
 εἶδησις X, 51.
 θῶν I, 7.
 κερῆματα VII, 162.
 κοβίαις VII, 206.
 εἶδημον V, 144. IX, 151.
 εἶδη ὄχημάτων IV, 99.
 ὄχημάτων VI, 77.
 κλακούντων ib.
 εἶδος βαρβαρικοῦ ξίφους X, 165.
 τὸ εἶδος βλοσυρὸς IV, 136.
 εἶδος μάχης I, 130.
 εἶδότης V, 144.
 εἶδωλα IV, 132.
 εἶδωλον εἶδος κρηπίων IV, 137.
 εἶδως V, 144.
 αἰδῆσθαι τιλότης IX, 33.
 τὴν πράγματι χρῆσθαι V, 144.
 εἶδῆσθαι ib.
 εἶδισμένως ib. S.
 ἐπ' εἰκάδι (πρώτη) I, 63.
 εἰκάζειν IV, 10. IX, 151. S.
 εἰκάζω V, 126. 153. S.
 εἰκάζων IX, 152.
 εἰκάσιος V, 163. VI, 121. S.
 εἰκάσαι VII, 127.
 εἰκάσια IV, 9. VII, 127. IX, 132.
 εἰκάσμα VII, 127.
 εἰκάσματα θῶν I, 7.
 εἰκάστης IV, 9.
 εἰκάστιος IV, 9. VII, 127. IX, 152.
 εἰκάστικῶς IV, 10. VII, 127.
 εἰκοβολεῖν IX, 151. 154.
 εἰκόνες θῶν I, 7.
 ὁ εἰκομῆς νεμισκος IV, 146. 148.
 ξῖνος IV, 148.
 εἰκότων στάσις VI, 177.
 εἰκός VII, 127.
 εἰκοσαδρῆς IV, 161.
 εἰκοσαίτης I, 56.
 εἰκοσῆς πρώτη (μηνὸς) I, 63.
 αἱ εἰκοσι VIII, 112.
 εἰς καὶ εἰκοσι, (ἀπὸ τοῦ ἐλάττωτος ἀριθμοῦ) I, 56. Vid. IX, 66. 87.

εικοσήμερος ἕνθεος IX, 57.
 είκοσφορος ναύς I, 82.
 είκοστή IX, 30.
 είκοστολόγος IX, 29.
 είκοστολόγος VI, 128.
 είκοστῶ ἔτη ἐνγράφοντο ληξιαρχικῶν VIII, 105.
 εἰς εικότων VIII, 69. pl.
 εικότως V, 126. IX, 131.
 εικῶν IV, 9. VII, 127. IX, 130.
 εικῶν ἀντί πρωτοτύπου V, 102.
 εἰκῶν τῶ μνηματι ἐπισταμμένη VIII, 66.
 εἰλαμίδες II, 44.
 εἰλαπινασταί VI, 8.
 εἰλαπιναστός VI, 36.
 εἰλαπίνη VI, 7.
 Εἰλαυθαίαις εὐχεσθαι III, 49.
 εἰλοῖ V, 14.
 εἰλον (ὁ κατηγορῶν) VIII, 68. 74. S.
 εἰλοσις ἄστρον IV, 156. S.
 εἰλῆσθαι ἀλλήλων VIII, 151. S.
 συναγωγή VII, 104.
 εἰλικρινὲς πνεῦμα II, 77.
 εἰλικρινὲς χρυσός III, 87. VII, 98.
 εἰλιότες III, 32.
 εἰλιταί f. εἰληταί ἐσθλῆτες VII, 68.
 εἰλον γραμμῆν VIII, 16.
 εἰλοσπᾶσθαι V, 168.
 εἰλούμενα ἄστρα IV, 156.
 Εἰλωτες III, 83. pl.
 εἰμένος VII, 43.
 εἰμι V, 155. S.
 εἰμι διακορῆς V, 151. S.
 εἰσάτηρες III, 32.
 εἰξε τὸ μίσον τοῦ στρατεύματος I, 165.
 εἰπίπν II, 128. IV, 26.
 εἰπίπν τὰ μίσχισμα VIII, 80.
 ἀπὸ γλώττης II, 110.
 ἀπὸ στόματος II, 102. S.
 εἰπίπν τὴν εὐρύκωσ I, 39. S.
 εἰπίπν κακῶς VIII, 80.
 εἰπίπν ῥήτωρ διῶς IV, 20. S.
 εἰπίπν συλλήβδην VI, 175.
 εἰπίπν X, 155. 156.
 εἰπίπν II, 128.
 εἰπίπν ἀντὶ πάντων VI, 123. 131.
 μὴδὲν ῥήμα προῖκα IV, 37.
 εἰραι IV, 27. II, 3. S.
 εἰργάζονται ἀσπαλιεῦται I, 108.
 εἰργάζομαι IX, 156. S.
 εἰργασίαν ὑπὸ γῆς θάλαξ IX, 49.
 εἰργασίος VIII, 72.
 εἰργασίος (δικη) VI, 154.
 εἰργασίος ἐργῶν VIII, 66. pl.
 οἱ εἰργασίος τοὺς ἀκοσμοῦντας VIII, 131.
 εἰρησία μετῴρωσ πλείν I, 103. pl.
 εἰρήνη I, 150.
 εἰς εἰρήνην ῥέποντες ἔχθροί I, 151.
 εἰρήνη συνθίσθαι IV, 29.
 εἰρήνης σταλαγμῶς X, 168.
 εἰρηνικός βασιλεὺς I, 41.
 αἱ εἰρηνικώτεροι τῶν τεχνῶν VII, 159.
 εἰρηνοποιὸς βασιλεὺς I, 41.
 εἰρηνοφύλαξ βασιλεὺς ib.
 εἰρηκτῆ IV, 125. VIII, 72. IX, 45.
 εἰρηξαι VIII, 71.
 εἰρηξθῆναι ἐν ζύλῳ VIII, 72. S.
 εἰρων V, 119. VI, 122. 200. S.
 εἰρωνεία V, 119. S.
 εἰρωνικός V, 120.
 εἰρων συμκότης VI, 29.
 εἰρων φλοναίρις VI, 146.

εἰσαγαγεῖν δίκας VIII, 93. 126.
 εἰς τὸ δεσμοτήριον VII, 71. S.
 εἰσαγγεῖλια VIII, 41. 51.
 εἰδοταί εἰς τὴν βουλήν VIII, 51.
 εἰσαγγελίαι VIII, 52.
 εἰσαγγελίας εἰσαγγέλλειν VIII, 52. 95.
 ἐκριναι οἱ χίλιοι VIII, 53.
 εἰσαγγέλλοις VIII, 52. 53.
 εἰσαγγελτικός νόμος VIII, 51.
 εἰσάγειν δίκας VIII, 91. 126.
 εἰς τὸ δικαστήριον VIII, 97. 102.
 δοκιμασίαν ἀρχαίς VIII, 88.
 προβολὰς VIII, 87.
 εἰσαγωγαίς VIII, 38. 93.
 εἰσαγωγῆς χρήζουσα πόλις IX, 22. S.
 μὴ εἰσαγωγῆμος δικη VIII, 57.
 εἰσαγωγῆμος σιτίων χρήζουσα πόλις IX, 22.
 εἰσακοῦσαι II, 82.
 εἰς αὐριον I, 66.
 εἰσαχθῆναι εἰς τὸ δεσμοτήριον VIII, 71.
 εἰσβολὴ ποιήσασθαι I, 180.
 εἰς δατητῶν αἰρεσιν VIII, 136.
 εἰς καὶ διακόσιοι VIII, 48.
 εἰς αὐτὸν ἀναδέξασθαι V, 105.
 εἰσβαλὼν I, 180. S.
 εἰσκυκλήθη IX, 158. S.
 εἰσπῶμασι ib.
 εἰσπλεῖν δικη IV, 154.
 εἰσπνεύσασθαι προῖκα III, 36.
 εἰσπνεύσει V, 103.
 ἀργύριον III, 83.
 γαμηλίαν III, 42.
 ζήμιον VIII, 147.
 νόμον IV, 27.
 τέλος IX, 31.
 εἰς ἐν ἔσπευον IX, 145.
 εἰσπνεύσεται V, 106. S.
 εἰς τῶν εὐδαίμων III, 109. S.
 εἰς ἐφῆβους τελείν II, 19. pl.
 εἰσπνεύσει IX, 158.
 εἰσπνεύσασθαι IV, 27.
 εἰσπνεύσει ψηφισμάτων VI, 177.
 εἰσπνεύσει εἰς ἐφῆβους VIII, 105.
 εἰσπνεύσει IX, 158.
 εἰσπνεύσει ib.
 τοῦ εἰσπνεύσεως ἔτους I, 57.
 εἰς κοπρῶνα ἀπελθεῖν V, 91. S.
 εἰς κόρον ἦλθον V, 151.
 εἰσπνεύσεται τὸ πνεῦμα κατὰ τὰς ῥήμας II, 76.
 εἰσπνεύσει τὸν πύδακα X, 79.
 εἰσπνεύσει IV, 128.
 εἰσπνεύσει I, 6.
 μισθοῦ IV, 74.
 χοροῦ IV, 108.
 ἔσοπτοι II, 58.
 εἰσορμίσασθαι I, 101.
 εἰσπνεύσει IX, 158. S.
 εἰσπνεύσει ἐν δεξιᾷ II, 161.
 εἰσπνεύσει I, 101.
 εἰσπνεύσει κοπρῶν ἔχων λιμὸν I, 101.
 εἰσπνεύσει II, 76.
 εἰσπνεύσει νόμος III, 21.
 εἰσπνεύσει V, 103.
 εἰσπνεύσει ib.
 χρήματα IV, 29.
 ἔσοπτοι IV, 46. V, 103. VIII, 148. IX, 30.
 εἰσπνεύσει VIII, 148. IX, 31.
 μισθοῦ IV, 42.

εἰσπνεύσασθαι μισθοῦ IV, 42.
 Φόρου IV, 43.
 εἰσπνεύσει τὰ παρὰ ἡσιντῶν VIII, 114.
 εἰσπνεύσει τοὺς ἔχοντας VIII, 100.
 εἰσπνεύσει τὸ πνεῦμα κατὰ τὰς ῥήμας II, 76. S.
 εἰς ταυτὸν ἦσαν IX, 145.
 εἰς καὶ τετρακόσιοι VIII, 48.
 εἰς τοῦτον ἀπῆλθεν VI, 38. IX, 47. X, 19. pl.
 εἰς τράχηλον ὄσαι II, 135.
 εἰσπνεύσει III, 67. S.
 μισθοῦ IV, 46.
 χάριν V, 140.
 οἱ οὐκ εἰσπνεύσει εἰσαγωγῆμος εἰς τὸ δικαστήριον VIII, 103.
 εἰσπνεύσει VIII, 157.
 εἰκῶν III, 67. S.
 εἰσπνεύσει IV, 46. VIII, 148. 157.
 εἰσπνεύσει κατὰ δῆμους VIII, 108.
 τὴν εἰσπνεύσει κατακίρει X, 140.
 εἰσπνεύσει διαχειροποιεῖν VIII, 108.
 δίδου VIII, 108.
 ὑποδεχόμενοι VIII, 97.
 ἐν τῶν εἰσπνεύσει ἀκυρώματα VIII, 108.
 εἰς χαλκοῦς IX, 81.
 εἰς χεῖρας ἔλθειν I, 163. II, 149.
 εἰσπνεύσει τὸ πνεῦμα κατὰ τὰς ῥήμας II, 76.
 εἰς ἀμιλλαν παιδία IX, 102.
 ἀριστῶν IX, 103.
 εἰς τείχεος IX, 35.
 ὡς εἰς τάχεος IX, 152.
 εἰσπνεύσει κατ' ἀκρῶν I, 169.
 ἐκαβίβαται προσήκουσα γῆ IX, 18.
 ἐκαβίβασαν I, 160.
 ἐκαβίβασαν III, 89. S.
 ἐκαβίβασαν τὸ δικαστήριον VIII, 15. 148.
 τὸ στρατεύμα I, 167.
 ἐκαβίβασαν III, 104. S.
 ἐκαβίβασαν τὴν ἡλιος τετραπται; IX, 46.
 ἐκαβίβασαν τοῦ εἰσπνεύσει IX, 13.
 ἐκαβίβασαν χιτῶν II, 138.
 Ἐκαβίβασαν I, 37.
 ἐκαβίβασαν II, 150.
 ἐκαβίβασαν προσάγειν I, 26. pl.
 ἐκαβίβασαν IX, 37.
 ἐκαβίβασαν δραχμαί Ἀττικαί IX, 59. 86.
 μισθῶν IX, 86.
 ἐκαβίβασαν λαυτῆ IX, 52.
 ἐκαβίβασαν I, 128.
 ἐκαβίβασαν ναύς I, 82.
 ἐκαβίβασαν λόγχοι X, 144.
 ἐκαβίβασαν ἐκ νεῶν I, 125.
 ἐκαβίβασαν V, 147. S.
 τὸ ἐκαβίβασαν IX, 157.
 ἐκαβίβασαν IX, 156.
 τὸ ἐκαβίβασαν IX, 157.
 ἐκαβίβασαν IX, 158.
 ἐκαβίβασαν κῦμα I, 109.
 ἐκαβίβασαν κοπρῶν V, 163. S.
 ἐκαβίβασαν II, 126.
 ἐκαβίβασαν VI, 207.
 ἐκαβίβασαν IX, 158.
 ἐκαβίβασαν ποιήσασθαι φορτίων I, 99.
 περὶ ἐκαβίβασαν σίτου I, 61.
 ἐκαβίβασαν σίτου I, 180. 231.
 ὑπάδατος I, 116.
 ἐκαβίβασαν X, 141.
 f

- ἔκγονος VI, 199.
 ἔκγονος III, 12, 19.
 ἔκγονος III, 18.
 ὁ ἔκγονός σου τί ποιῶν ἀπώλειτο; IX, 125.
 ἐκδιδομένης VI, 185.
 ἐκδιδομένης ib.
 ἐκδοκῶς τὸ σῶμα εἰς αἰσχρῆν VI, 127.
 ἔκδομα VI, 197.
 ἐκδομήναι VI, 112.
 ἔκδομα V, 150. S.
 ἔκδομα VI, 206. S.
 ἐκδομα VI, 207. S.
 ἔκδομα πόλεμοι I, 177. IX, 9.
 ἔκδομα VI, 198.
 ἔκδομα πολιτεία (ἢ πρὸς βία) IV, 28.
 ἐκδοματες λίαν μηλολόγησεν IX, 124.
 ἐκδομασαι πείσματᾶ I, 103.
 ἐκδομαται VI, 185.
 ἐκδομα I, 75. III, 84.
 ἰαυτὸν I, 168.
 οἶκον I, 75.
 τέλη IX, 34.
 ἐκδοματες VII, 182.
 ὁ ἐκδομα ἔργον VII, 200.
 ἐκδομα III, 35.
 ἐκδομαται VI, 185.
 ἐκδομαμένη III, 35.
 ἐκδομα ib.
 ἐκδομα III, 84.
 ἰαυτικῶς δανίζων III, 115.
 κατ' ἐκδομας (δάνισμα) VIII, 141.
 ἐκδομα στίφτοι VII, 200.
 ἐκδομα III, 35.
 ἐκδομα VIII, 70.
 ἐκδομα χθῆναι ib.
 ἐκδομα ἐποίησαντο I, 164.
 ἐκδομα ὄρεμος ἵππου I, 219.
 ἵππος III, 148.
 ἐκδομα VII, 204.
 ἐκδομα ὁ ἀνεμος τὰς ἀστάχους I, 53.
 ἐκδομα VI, 24.
 ἐκδομα ἀπαγγεῖλαι VIII, 138.
 ἐκδομα ἐγγύλα IV, 91. S.
 κατὰ κερύξαι IV, 93. S.
 ἐκδομα ἐπαγγελία III, 142. S.
 ἐκδομα φέροι IV, 94. S.
 ἐκδομα Ἀρτεμῖς V, 13.
 ἐκδομα ὁ τὰ ἄλλα κήσας III, 152. S.
 ἐκδομα θεοῦ μέντημα ἦκε I, 19.
 ἐκδομα I, 99.
 ὁ ἐκδομα ἄμενος III, 9.
 ὁ ἐκδομα ib. S.
 ἐκδομα VI, 207. S.
 ἐκδομα ib.
 ἐκδομα VI, 24.
 ἐκδομα ἄρακας I, 149.
 ἵπποι I, 183.
 ἐκδομα VI, 140.
 ἐκδομα ἐκδομα II, 157.
 ἐκδομα ἐκδομα I, 55.
 ἐκδομα ἐκδομα δίκτυα V, 30.
 ἐκδομα καίρου λέγων VI, 142.
 ἐκδομα τὸν δῆμον VI, 129. S.
 ἐκδομα ἄμενος ἴσον ῥῆταρ IV, 21.
 ἐκδομα I, 178.
 ἐκδομα VI, 207.
 ἐκδομα x, 85.
 ἐκδομα VII, 109. x, 110.
 ἐκδομα V, 119.
 ἐκδομα VI, 141.
 ἐκδομα φωνή II, 117.
 ἐκδομα ἀργυρος III, 87.
 τὸ ἐκδομα VI, 54.
 ἐκδομα ὄφθαλμον IV, 188.
 ἐκδομα ἐκδομα I, 118.
 ἐκδομα x, 85.
 ἐκδομα φάος x, 117.
 ἐκδομα III, 117.
 αἰς ὄρεμας VI, 188.
 ἐκδομα III, 129.
 ἐκδομα I, 168.
 ἐκδομα VI, 207.
 ἐκδομα I, 194.
 ἐκδομα VIII, 96. pl.
 κυρία VIII, 95.
 συγκλητος VIII, 116.
 τοὺς ἐκδομα ἐξέταζοντες VIII, 104.
 τὸ ἐκδομα VIII, 113.
 ἐκδομα VIII, 37.
 ἐκδομα δίκαι VIII, 54. 63.
 ἐκδομα I, 165.
 ἐκδομα VIII, 37.
 ἐκδομα τὸν σίτον ἵπποι I, 209.
 ἐκδομα IX, 155. S.
 ἐκδομα παῖς VI, 94. pl.
 ἐκδομα III, 69.
 ἐκδομα ἐξ αὐτοῦ III, 68.
 ἐκδομα στρατιῶτα I, 176.
 ἐκδομα VIII, 154.
 παττάλους x, 173.
 ἐκδομα πᾶταλοι IX, 120.
 ἐκδομα τοὺς πύδακας x, 79.
 ἐκδομα IV, 127. 128.
 ἐκδομα τὸν ἵππου ἵππος I, 198.
 ἐκδομα στίφτοι VII, 199.
 ἐκδομα v, 65.
 ἐκδομα ib.
 ἐκδομα ib.
 ἐκδομα IV, 102.
 ἐκδομα v, 147.
 ἐκδομα VI, 207.
 ἐκδομα v, 147.
 ἐκδομα ἀστέρων IV, 155.
 ἐκδομα v, 147.
 ἀριστήν VI, 175.
 τέλη IX, 31.
 οἱ ἐκδομα τοὺς φόρους VIII, 114.
 ἐκδομα τόκους III, 85.
 οἱ ἐκδομα τῆς μαρτυρίας VIII, 36.
 ἐκδομα τὴν αὐτὴν VI, 153.
 ἐκδομα VI, 208.
 ἐκδομα III, 122. 123. S.
 ἐκδομα III, 123.
 ἐκδομα VI, 140.
 ἐκδομα τὸ δικαστήριον VIII, 148.
 ἐκδομα τὴν δικίαν VIII, 60.
 τὴν φορὰν VIII, 144.
 ἐκδομα IX, 29.
 ἐκδομα x, 46.
 ἐκδομα IV, 208.
 ἐκδομα VII, 109.
 ἐκδομα III, 122.
 ἐκδομα χυμοὶ II, 110.
 ἐκδομα VII, 73.
 ἐκδομα VI, 95. IX, 130.
 τοῦ ἥπατος II, 220.
 ἐκδομα IX, 131.
 ἐκδομα κῆρυς V, 74.
 ἐκδομα VIII, 36.
 ἐκδομα IV, 57.
 συμπίτης VI, 28. 29.
 φωνή II, 117.
 ἐκδομα IV, 57.
 ἐκδομα IX, 130. 131.
 ἐκδομα IX, 131.
 ἐκδομα IV, 166.
 ἐκδομα IV, 167.
 ἐκδομα IV, 166.
 ἐκδομα τὴν ὄργην VI, 124.
 πόλις IX, 21.
 ἐκδομα πνεύματος ὄρεμα I, 111.
 ἐκδομα v, 167.
 ἐκδομα τὴν φωνήν v, 154.
 ἐκδομα ὁ ἀρχὴ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ὄρεμα VIII, 89.
 ἐκδομα II, 234.
 ἐκδομα I, 44.
 ἐκδομα μίσημα I, 33.
 ἐκδομα δικαστῆς VIII, 12.
 ἐκδομα VIII, 13.
 ἐκδομα III, 108. IV, 177.
 ἐκδομα ἢ θάλασσα I, 109.
 ἐκδομα δευτέρων αἰτίων προσλαβῶν VIII, 120.
 ἐκδομα φόνου αἰτία ib.
 ἐκδομα VI, 62.
 ἐκδομα πᾶλον I, 182.
 ἐκδομα λέγων VI, 142. S.
 ἐκδομα (σφίρα) IX, 107.
 ἐκδομα v, 122.
 ἐκδομα VI, 126.
 ἐκδομα VIII, 70. IX, 108.
 ἐκδομα πύδακας x, 82.
 ἐκδομα λεκαδίον VI, 90. x, 107.
 ἐκδομα τὴν θύραν x, 26.
 ἐκδομα πρὸς ἀνδρας παρῆναι II, 18.
 ἐκδομα III, 57. VIII, 18.
 ἐκδομα ib.
 ἐκδομα VI, 20. x, 85. S.
 ἐκδομα x, 135.
 ἐκδομα VI, 19.
 ἐκδομα v, 123.
 ἐκδομα I, 98. 123.
 ἐκδομα I, 102.
 ἐκδομα ἀστράπη I, 117.
 ἐκδομα ἀνδρας I, 156.
 ἐκδομα III, 134.
 ἴσον I, 23.
 πρῶμα v, 124.
 ἐκδομα v, 124.
 ἦχος σάλπιγγος IV, 85.
 ἐκδομα VI, 124.
 στρατηγὸς I, 179.
 ἐκδομα v, 122.
 ἐκδομα ib.
 ἐκδομα IX, 154. 155.
 τοῦ ἐκδομα προσοῦμαι VIII, 99.
 ἐκδομα I, 98. 102.
 ἐκδομα I, 44.
 ἐκδομα βαφὴ ib.
 ἐκδομα I, 216. II, 219.
 ἐκδομα v, 72.
 ἐκδομα II, 76.
 ἐκδομα II, 219.
 ἐκδομα IX, 154.
 ἐκδομα τίκτων VI, 178.
 ἐκδομα υἱὸς III, 21.
 ἐκδομα I, 154.
 ἐκδομα I, 156.
 ἐκδομα I, 154.
 ἐκδομα VI, 139.
 ἐκδομα III, 128.

ἰκπράξαι V, 103.
 ἰκπράξασθαι ib.
 ἰκπταί τας γνάμιας ἢ ἀστραπήν I, 118.
 ἰκπυρον βλέμμα I, 192.
 ἰκπυστα ποιῖν V, 147.
 ἰκπυστον VI, 206.
 ἰκπωμα VI, 108. x, 64. 75.
 Βησιακόν VI, 96.
 Διονυσιακόν VI, 99.
 Λιθοκόλλητον x, 187.
 Περσικόν VI, 96.
 ἰκπώματα I, 28. v, 95. x, 66.
 ἰκπλύνει VI, 95. S.
 ἰκποπλύνεσθαι x, 78.
 ὑάλινα VI, 100. x, 68.
 ἰκπομάτια x, 66.
 ἰκποματοποιεῖς VII, 190.
 ἐπι τὸ πινόμενα κατὰ ῥίνας II, 76.
 ἰκπριν τὸ δικαστήριον VIII, 148.
 ἰκπρίσθαι φλόγα IX, 155.
 ἰκπρὴ πινύματος II, 219.
 ἰκπρίπτειν VII, 39.
 ἰκπρίψαι I, 44.
 ἰκσκευάσασθαι IX, 155.
 ἰκσοβείν τὴν κόην I, 199.
 ἰκσπογγίσει IX, 91.
 ἰκσταςιαζών VI, 130.
 ἰκστρατεύσει I, 160.
 ἰκστρατεύσασθαι πανδημῆς ib.
 ἐκ συμβόλων ληφθέναι VIII, 69.
 ἰκταδὴν VII, 47.
 ἰκταράττειν IX, 155.
 ἰκτασίως κώλων II, 234.
 ἰκταχθῆναι I, 162.
 ἰκτεθλυσμένος VI, 126.
 ἰκτεθυλλημένος VI, 206.
 ἰκτείναι III, 79.
 τὸ σῶμα v, 168.
 ἰκτείχεται πόλιν I, 174.
 ἐκ τεικυρίων VIII, 69. pl.
 ἰκτερέιν IV, 178.
 ἰκτεμένυσα ἄρχεις x, 165.
 ἰκτενεία III, 119.
 ἰκτενής III, 118.
 ἰκτετισμέναι λευκαὶ τρίχες IV, 137.
 ἰκτετισμένος II, 34.
 ἰκτενῶς III, 119.
 ἰκτεταμένη πόλις IX, 19.
 ἰκτετηκίαι IV, 187.
 ἰκτετηκίνας χιτῶν ὀφθαλμοῦ II, 70.
 ἰκτετυπῶσθαι IX, 131.
 ἰκτεύς I, 246. IV, 168. x, 113.
 ἢ ἕκτη ἡλικία (γῆρον) II, 4.
 ἰκτημόριον IV, 165.
 ἰκτησασύσαι IV, 28.
 ἰκτηίνου χάριν v, 142. S.
 ἰκτηίσι v, 103. VIII, 147.
 ἰκτηίσις v, 103.
 δίκης VI, 178.
 ζημίας VIII, 148.
 ταῦ ἰκτίματος ἰγγυηταί VIII, 60.
 ἰκτισμένη πόλις IX, 19.
 ἰκτον τοῦ τιμῆματος VIII, 48.
 ἰκτοξίσει I, 163. VIII, 156.
 Ἐκτόριος νόμος II, 29.
 ἰκτραχιλίσι II, 135.
 ἰκτριπῶσθαι δυσάδιον II, 74.
 ἰκτρέπωμαι v, 114.
 ἰκτρέφειν III, 50.
 ἰκτριψαί τὸ ὕδωρ I, 224.
 ἰκτριψαί βαφῆν I, 44.
 δίσκον III, 151.
 φλόγα IX, 155.
 ἰκτριψέιν ἀν πρόρριζα τὰ δένδρα ὁσῶς v, 80.

ἰκτύπαμα IX, 130.
 ἰκυματοῦτο I, 109.
 ἰκυρά III, 32.
 ἰκυρὸς ib.
 ἰκφανίς VI, 206.
 ἰκφανής v, 119. 158.
 ὀδός III, 98.
 ἰκφαιτα ποιῖν v, 147.
 ἰκφαντον VI, 206.
 ἰκφανῶς v, 120. 159. VI, 207. S.
 ἰκφατῆσιματα x, 166.
 ἰκφατῆσιματα VII, 122.
 ἰκφίρειν v, 147.
 κέπρον ἵππου I, 183.
 ἰκφίρομενος δικαστῆς πρὸς ἄργην VIII, 10.
 ἵππος εἰς δρόμον I, 210.
 ἰκφίροντες ἵπποι I, 218.
 ἰκφίρων ἵππος I, 210.
 ἰκφίρηναι VI, 207.
 ἰκφλέγειν IX, 155.
 ἰκφλέγισθαι πόμα III, 68.
 ἰκφοβείν IX, 155.
 ἰκφορά III, 94.
 ἰκφορὰ τῶν βιαιῶς ἀποθανόντων VIII, 65.
 ἰκφοραὶ III, 102. VIII, 146.
 ἰκφορα ποιῖν v, 147. S.
 ἰκφορῆμα I, 237.
 τὰ ἰκφορία ἢ γῆ οὐκ ἀπίδωκε I, 53.
 ἰκφορίον I, 237.
 ἰκφορον VI, 206.
 ἰκφορος πρὸς ἄργην δικαστῆς VIII, 12.
 ἰκφροσίς IV, 33.
 ἰκφρότως v, 121. S.
 ἰκφροσύνη ib.
 ἰκφρων v, 120.
 ὁ ὄσιος ἀγῆρις v, 84.
 ἰκφυλλοφορῶσαι III, 57. VII, 18.
 ἰκφύσημα IV, 190.
 ἰκφυσήσαι IX, 128.
 ἰκφυσίς κλημάτων VII, 145.
 ἰκχίαι III, 129.
 τοὺς λόγους VI, 147.
 ἰκχίαν τὰ πατράα III, 117.
 ἰκχλευάζειν VI, 199.
 ἰκχρηματίζεσθαι IV, 43.
 ἰκχυσίς III, 129.
 ἰκχωρεῖν VI, 194.
 ἰκχωρήσαι (ἀρθρον) IV, 187.
 τὸ ἰκχωρήσαν ἀρθρον κατυθύναι IV, 179. S.
 ἰκῶν εἰσφέρειν III, 67. S.
 ἰκῶα I, 232.
 βρούσα I, 237.
 ἰκῶια ἀλιμάδες δρυπέσις VI, 45. pl.
 στοιχάδες v, 36.
 ἰκῶια ἱερὰ I, 241.
 μορία I, 241. v, 36.
 περικὴ I, 61. v, 67.
 ἰκῶιας ἀθος λευκὸν I, 241. E.
 ἰκῶιας κστής IV, 17.
 ἰκῶιας καρπὸν δρέπεσθαι VII, 146.
 κλάδος VII, 147.
 τὰς ἰκῶιας τρίβιν I, 225.
 ἰκῶιας τρίβη I, 226.
 ἰκῶιατῆρις VII, 146.
 ἰκῶιαρὰ ἐπίχουσις VI, 103. x, 92.
 ἰκῶιαρὸν ἀγγυῖον x, 179.
 ἰκῶιακορέιν VII, 141.
 ἰκῶιακορέα VII, 140.
 ἰκῶιακορέα ib.
 ἰκῶιακορέοι I, 222. VII, 140. S.
 ἰκῶιακορέοι αὐλῶσις I, 229.

ἰλαιον VI, 65. 66.
 εἰς τὸ ἰλαιον ἀπῆλλον IX, 47. vid. x, 19.
 ἰλαιον ἐπισπίνδιον x, 65.
 ῥάδιον VI, 104.
 ἰλαιοποιία VII, 140.
 ἰλαιοπῶλαι VII, 198.
 ἰλαιοσάμαξις VI, 82.
 ἰλαιοῦν VII, 146.
 ἰλαιοῦν ῥάβδοι x, 130. vid. VII, 146.
 ἰλαιῶδες ὕγρασις IV, 190.
 ἰλαίω χρῆσασθαι III, 153.
 ἰλαίσασθαι βοσκήματι I, 162.
 λαίαν ib.
 τάφρον I, 161.
 τεῖχος I, 174.
 ἰλασίς I, 209. IX, 158.
 ἵππου I, 205.
 ἰλατήρια φάρμακα IV, 179. v, 132.
 ἰλατὸς χαλκός VII, 105.
 ἰλαττον IV, 164.
 ἰλαττονάκις ib.
 ἰλαττόως v, 167.
 ἰλάττωμα VI, 180.
 ἰλάττων IV, 164.
 ἰλάττων χρημάτων III, 112.
 ἰλαύνειν VII, 107.
 κώπαις I, 98.
 σχῆδην VI, 175.
 εἰς τῆχος I, 208.
 ἰλαυνόμενον κύμα I, 109.
 ἰλαυνόμενος ἄμβρος I, 116.
 ἰλαῦνον κύμα I, 109.
 ἰλαῦνον αἴματος I, 110.
 ἰλαῦνον ἅπαντας VI, 129. S.
 ἰλαφοὶ v, 76.
 ἄργασι χαίροντες v, 15.
 ἰλαφος θῆ v, 94.
 ἰλαφος θῆλεια ἀκρωσις v, 76.
 ἰλαφος χρυσόκιρας ib. E.
 ὑπὲρ τὰς ἐλάφους βιβλιακῶς II, 161. S.
 ἰλαφρὰ κεφαλὴ v, 69.
 σκέλη ib.
 ἰλαφρίσασθαι IV, 98.
 ἰλαφροὶ δρομῆς III, 149.
 στρατιῶται I, 130.
 ἰλαφρὸς κυνηγίτης v, 18.
 ἄρχιστῆς IV, 96.
 ἰλαφρότερος σταδιδῆς III, 148.
 ἰλαφρότης IV, 172.
 ἄρχιστοῦ IV, 97.
 ἰλαφρῖναι τάφρον I, 161.
 ἐν ἰλαφρῷ αἵρι διακίρκετον χωρίον v, 109.
 ἰλαφρῶς δραμῶν III, 149.
 ἰλαφῶν χρώμα v, 76.
 ἰλαχιστον IV, 164.
 ἰλαψ VI, 50.
 ἰλεγία III, 101.
 ἰλεγίον VIII, 146.
 ἰλεγυκτικός IV, 25.
 ῥήτωρ IV, 21.
 ἰλέγξαι IV, 32. VI, 207. S.
 ἰλεγυκθῆς ἀνθικρος VIII, 69.
 ἰλεγυχοὶ IV, 33.
 ἰλεγυχος IV, 33. VI, 208. S.
 ἰλεῖν VIII, 11.
 ἰλεινολογία II, 124. S.
 ἰλεινός III, 116. S.
 ἰλημόριον VII, 141.
 ἰλημών δικαστῆς VIII, 10.
 ἰλιε θηρία v, 14.
 ἰλίον I, 166. 169.
 πρὶν ἰλίον ἐνδιδῶς κυνηγίτης v, 18.

ἔλιον σέλιον I, 183.
 ἑλαίον σαλίαν πυθμίναις ἔχει ἀγγυος VII, 172.
 ἑλίπιον VI, 106.
 ἑλίση (τὸ ἀγγύιον) κ, 191.
 Ἐλενηφόρια ib.
 ἑλεσι VI, 90. x, 101.
 ἔλεον ἐκκαλεσάμενος ῥήτωρ IV, 21.
 ἔλεος VIII, 11.
 ἑλεός IV, 123.
 ἑλεπάλεις I, 139.
 ἑλευθερία III, 114. v, 119.
 ἑλευθερίας φύλαξ ῥήτωρ IV, 34.
 ἑλευθερίος III, 118.
 ἑλευθερίστis ib.
 ἑλευθερίας III, 119.
 τὸ ἑλευθερον γραίδιον IV, 138-139.
 ἑλεύθερον κακῶς ἀγορεύων δούλος VIII, 88.
 πιπράσκων VI, 153.
 ἑλεύθερον χωρίον v, 108.
 ἑλευθεροπρασίου δικη III, 78.
 ἑλευθεροπρέπεια III, 119.
 ἑλευθεροπρεπής III, 118.
 ἑλευθεροπρεπῶς III, 119.
 ἑλεύθερος III, 114. 118. v, 119.
 ἄνθ v, 109.
 βασιλεὺς I, 40.
 ἵππος I, 194.
 ῥήτωρ VI, 191.
 ἑλευθερουργός ἵππος I, 194.
 ἑλευθερον σχῆμα VII, 47.
 ἑλευθερίας III, 114. S.
 ἑλευθερίας ἀέρι περιήρομένη πόλις IX, 20.
 ἡ Ἐλευσινιάδα θυσία VIII, 107.
 Ἐλευσινία I, 37.
 ἐξ Ἐλευσίνιος ψήττα VI, 63.
 ἑλευσόμεαι οὐδὲς τῶν καταλογαδην δοκίμων εἶπεν v, 155.
 ἑλεφανταγωγός I, 140.
 ἑλεφαντάρχης ib.
 ἑλεφαντεις στρυγίλους v, 88.
 ἑλεφαντινα μαχαίρια x, 89.
 ἑλεφαντίνη κλίη x, 35.
 ἑλεφαντόκατοι ξιφομαχαίραι VII, 158. x, 145.
 ἑλεφάντων ἀντικρυς χρεία ἐπὶ τὰς μάχας I, 140.
 ἔλη I, 221. v, 14. κοσημβρινῆ v, 41.
 ἑληλαμίος IX, 158.
 ἑληλεγμένον VI, 206.
 ἑλεθὶ πρὸς τὸν ἀγρὸν IX, 12.
 ἑλεθῖν ἀγρόνδε ib.
 ἐξ ἀρχῆς VIII, 60.
 εἰς ταῦτόν I, 154. v, 92.
 εἰς χιλιῶς I, 163. 164. II, 149.
 ἔλιγγεις II, 67.
 ἑλικες II, 22. v, 97.
 ἑλικιοδαῖς IX, 124.
 ἑλικτήρες II, 83. v, 97. VII, 96.
 ἑλιξ ἄτος II, 86.
 ἑλίχριστος VI, 106.
 ἑλικιον ἔριον VII, 32. S.
 ῥῖνὶ τὰ προσφερόμενα πνεύματα II, 74.
 σκαπέρδων IX, 110. 116.
 σχιστάς IV, 105.
 ἑλικη λοιμώδη IV, 204.
 ἑλικος IV, 189. S.
 ἀκάθαρτον IV, 190.
 ἀφρώδης IV, 191.
 διεφθαρτός IV, 190.
 ἐρυστικὸν IV, 190.
 ὑπερσφραγῆ IX, 191.

ὑπόνομον IV, 191.
 Χειρώνιον IV, 146.
 ἑλκούσθαι τὸ στόμα IV, 185.
 ἑλκούσαι γραμμῆν VII, 128. IX, 111.
 λατόκη IX, 104.
 ἑλκώδης ψάρα IV, 194.
 ἑλκῶν ἐμπλεκῶ ὄψα IV, 185.
 ἑλκωσις II, 103.
 Ἐλλάδα γλώσσαν II, 110.
 ἑλλαμψις ἀστέρων IV, 135.
 ἑλλέβορον v, 101. 132.
 ἑλλέβορος VII, 69.
 ἑλλείπων (βόλος) VII, 205.
 Ἐλλην ῥήτωρ IV, 20.
 Ἐλληνικὴ πυρία VII, 168.
 Ἐλληνικῶς IV, 23.
 Ἐλληνισαί IV, 24.
 Ἐλληνισμὸς (ῥήτορας) IV, 22.
 Ἐλληνοταμίαι VIII, 132.
 ἑλλιμίαια VIII, 132.
 ἑλλιμνίζειν IX, 31.
 ἑλλιμίσιον IX, 30.
 ἑλλιμιστάι IX, 29.
 ἑλλιμισιότης VI, 128.
 ἑλλαπίς v, 133. S.
 ἑλλαπῶς v, 167. S.
 ἑλλόβια II, 83. v, 97.
 ἑλλόγιμος II, 125.
 ἑλληχῆσα I, 173.
 ἑλλύχια VI, 103.
 ἑλλύχιον VII, 178. x, 115.
 ἑλμάνθια IV, 197.
 ἑλόμενος τὰ παλαιὰ νόμματα VIII, 110.
 ἑλοψ VI, 50.
 ἑλπίδας ὀλίγας ἔχων τοῦ ζῆν VIII, 79.
 ἐπ' ἑλπίδος ἢ ὀλίγης III, 107.
 ἑλπίδος πηδῆματα v, 61.
 ἑλπίζω v, 126. S.
 ἑλπίς ib. S.
 ἑλυμα I, 252.
 γεγομφαμίον ib.
 Ἐλυμαῖοι κύρις v, 37.
 λαγυοί v, 74.
 ἑλυμος αὐλός IV, 74.
 ἑλυτρα βλεφάρων II, 69.
 ἑλυτρον ἀσπίδος VII, 157. x, 142.
 ἑλῶδης πόλις IX, 22.
 ἑλῶν ἐν τῇ διαίτῃ VIII, 64.
 μὴ ἑλῶν τὴν μὴ οὖσαν VIII, 60.
 ἑμακλιόσθη III, 104. S.
 ἐμαχοντο θυμῷ I, 165.
 ἐμβάδες IV, 115. VII, 85.
 ἐμβαθρα VII, 93.
 ἐμβαλεῖν I, 124. III, 79. S.
 δεξιῶν II, 160.
 εἰς τὸ δεσποτήριον VIII, 71. S.
 μύσπι τῶ ἀθύρω ἵππῳ I, 210.
 ψήφους εἰς ἔχθρον VIII, 127.
 ἐμβάλισθαι I, 99.
 ἐμβάλλειν χαλιῶν τῶ ἵππῳ I, 207.
 ἐμβάλλων εἰς τοῦτον IX, 48.
 ἐμβάται IV, 115. VII, 91.
 ἐμβατήρια IV, 53.
 ἐμβατήριος αὐλοί IV, 82.
 ἐμβατήριος ῥύθμος IV, 78.
 ἐμβάφια VI, 85. x, 86.
 ἐμβεβροτῆσθαι v, 125.
 ἐμβλίπων II, 56.
 ἐμβληθῆναι εἰς τὸ δεσποτήριον VIII, 71. S.
 ἐμβλήματα I, 241.
 ἐμβοῶν κατὰ τὸ σῶς IX, 109.

ἐμβοῶτα τοῖς κυσίνῳ κτηγῆτης v, 85.
 ἐμβολῆ ἀγωγίμων VI, 176.
 ὑπὸ τῆν ἐμβολῆν ἀνοῖξει τὴν ταῦν I, 124.
 ἐμβολῆ στρατῶν VI, 176.
 ἐμβόλιον v, 36.
 ἐμβολοδίτης I, 146.
 ἐμβολον I, 85. 92.
 ἐμβολος I, 145.
 ἐμβριθὲς σαλπίζω IV, 85.
 ἐμβρονησία v, 121.
 ἐμβρόντητος I, 118. v, 121.
 ἔμβρυον II, 6. 222. 223.
 (ἀρότρον) I, 352.
 ἐμβρυοτομία IV, 208.
 ἐμνῖν VI, 111.
 ἐμνισι κατὰ χώραν IX, 13.
 ἐμνισίον IV, 176.
 ἐμμογγύσσαι VIII, 28.
 ἐμμανὴς εἰς ποίησιν IV, 52. S.
 ἐμμίλια IV, 53. 99.
 ἐμμιλῆς IV, 57.
 αὐλήμα IV, 73.
 ἐμμιλῆς IV, 57.
 αὐλάτης IV, 71.
 ἐμμιλία IV, 57.
 ἐμμιλῶς ib.
 ἐμμητροί λόγοι IV, 52.
 ἐμμηνοί δικαί VIII, 63. 101.
 ἐμμηνον αἶμα II, 222.
 σιτηρίσιον I, 59.
 ἔμμησθον πιποῖσθαι τὴν ἀφρόσιν IV, 46.
 ἔμμησθος θρηυτής IV, 48.
 ῥήτωρ VI, 190.
 ἔμμητος βαφῆ I, 44.
 ἔμμησις III, 14.
 ἐμπατούται σταφυλαί VII, 151.
 ἐμπίδου ἔρκοις I, 39. S.
 ἐμπειρία IV, 7. v, 144.
 ἐμπειροπόλομοι ἄνδρες I, 156.
 ἔμπειρος IV, 7. v, 144. S.
 ἐμπειρίας IV, 8. v, 144.
 ἐμπειραμίνας παριῶς ἔχων IV, 148.
 ἐμπειραρημίνας κινῆδος VI, 126.
 ἐμπειραρήνται VIII, 78.
 ἐμπειρῆσθαι τὴν ἀκοήν II, 82.
 ἐμπέπλησμαι v, 151. S.
 ἐμπειροίμην v, 149.
 ἐμπιπράται VII, 9.
 ἐμπιριγράψαι κύκλον στήλας IX, 108.
 ἐμπιστεῖν εἰς τὸ δεσποτήριον VIII, 71.
 ἐμπιστόντα ἀψυχα VIII, 120.
 ἐμπισφορβιαμίνας IV, 70.
 ἐμπηρα II, 61.
 θυμάτα I, 29.
 ἐμπηπλάται σκυλάκων v, 51.
 ἐμπίπτει ταῦρος v, 94.
 ἐμπίπτων VI, 129. S.
 σῦς v, 79.
 ἐκ τοῖσιν αἵματος I, 111.
 ἐμπλακίτης διγυανίζοντο I, 165.
 ἐμπλεῖν I, 98.
 ἐμπλέξαι VII, 109.
 ἐμπλόμιον μετῆρος I, 103. p1.
 ἐμπλόντες I, 95.
 ἐμπλότων ὄπλα I, 120.
 ἐμπλεων IV, 170. S. v, 133.
 ἐμπλωῖς εἶμι v, 151.
 ἐμπληκτος v, 120.
 λαγῶς v, 72.
 τύραννος I, 42.
 ἐμπλήκτος v, 121.
 ἐμπληξία ib. S.
 ἐμπνεῖν II, 219. IV, 68. S.

ἠμπενομένα ἔργα IV, 58.
 ἠμπετών II, 219.
 ἠμπετους ib.
 αὐλητής IV, 72.
 ἠμπεδία II, 195. V, 134.
 ἠμπεδίξι II, 195. VIII, 154.
 ἠμπεδίστας V, 134.
 ἠμπεδομάτα II, 195. V, 134. S.
 ἠμπεδῶν V, 134. S.
 γειόμενος ib.
 ἴστασθαι II, 195. VIII, 155.
 καθίστασθαι V, 64.
 καταστάς V, 134. στάς ib.
 ἠμπεσίτας V, 149.
 ἠμπεσάλιος Ἑρμῆς VI, 15.
 ἠμπεσάλων V, 135.
 ἠμπεσάμιος ἤχος σάλπιγγος IV, 85.
 ἠμπεσῆ III, 127.
 ἠμπεσῆμα V, 135.
 ἠμπεσῆς IX, 27.
 ἠμπεσῆς Διοσκουρῶ VII, 15.
 ἠμπεσρευτικοί VII, 209.
 ἠμπεσρυναί δικαί VIII, 54. 63. 88.
 IOI.
 ἠμπεσρυνά (τέλη) VIII, 132.
 ἠμπεσρῶν IX, 34.
 ἠμπεσρῶν δικαί VIII, 63. μέρη IX, 34.
 ἠμπεσρῶν ib.
 ἠμπεσρῶν μῦλλον τῶν γεωργῶν τρεῖς Φουσί πόλις IX, 22.
 ἠμπεσρῶς I, 95.
 ἠμπεσρῶν ἀγροῦ IX, 143.
 δικαί VIII, 63.
 ἠμπεσρῶς I, 174. IV, 178. IX, 155.
 τὸν κόσμον τοῦ νῶ I, 11.
 ὁ ἠμπεσρῶς IX, 156.
 ἠμπεσρῶς ib.
 τῶ ἠμπεσρῶν (ἵππου) σκέλη I, 216.
 ἠμπεσρῶς I, 211.
 ἠμπεσρῶν ἀρματαί I, 142.
 ἠμπεσρῶς IV, 186.
 ἠμπεσρῶν σκῆπη X, 13.
 ἠμπεσρῶν τριπόδες IX, 68. X, 63.
 ἠμπεσρῶς IX, 156.
 ἠμπεσρῶν ἀθροῦς VI, 89.
 τέχνη VII, 7.
 ἠμπεσρῶν χωρίον V, 110.
 ἠμπεσρῶς III, 69. ζῶν IV, 58. pl. σῦς V, 80.
 ἠμπεσρῶν ἱρᾶν III, 68. 8.
 ἠμπεσρῶν VII, 8.
 ἠμπεσρῶν VII, 9.
 ἠμπεσρῶν VII, 8.
 ἠμπεσρῶν III, 124.
 εἰς ἠμπεσρῶν κατάστασι δία VIII, 33.
 ἠμπεσρῶς IX, 130. S.
 ἠμπεσρῶς IX, 131.
 ἠμπεσρῶν II, 216.
 ἠμπεσρῶς IV, 11.
 ἠμπεσρῶν αἷμα VIII, 110.
 ἠμπεσρῶν πόλις ib.
 ἠμπεσρῶν IV, 68.
 ἠμπεσρῶν ἔργα IV, 58. S.
 ἠμπεσρῶν χωρίον I, 239.
 ἠμπεσρῶς II, 111.
 ἠμπεσρῶς II, 227.
 ἠμπεσρῶς ib.
 ἠμπεσρῶν αἷμα II, 215.
 ἠμπεσρῶς I, 32.
 ἠμπεσρῶν πᾶν I, 33.
 ἠμπεσρῶς VIII, 134.
 ἠμπεσρῶς I, 21.
 ἠμπεσρῶν τοῖς περὶ Ἀρμόδιον (ὁ πολί-

μορχοί) VIII, 91.
 ἠμπεσρῶς III, 102. S.
 ἠμπεσρῶν III, VIII, 146.
 ἠμπεσρῶν II, 139.
 ἠμπεσρῶν κτισθῆναι πόλις IX, 18.
 ἠμπεσρῶν εἶναι VIII, 151. S.
 ἠμπεσρῶν θεοί I, 23.
 ἠμπεσρῶν ἔχειν VIII, 151. S.
 ἠμπεσρῶν θεοί I, 23.
 ἠμπεσρῶν αἷμα III, 5.
 ἠμπεσρῶν II, 215.
 ἠμπεσρῶν ib.
 ἠμπεσρῶν ib.
 ὁ ἐν αἰτία VIII, 67. 120.
 ἐν αἰτία εἶναι VIII, 67.
 ἐν ἀκμῇ I, 10. S.
 ἠμπεσρῶν ib.
 ἠμπεσρῶν IV, 180. S.
 ἠμπεσρῶν θεοί I, 23.
 λαξ ἠμπεσρῶν III, 150.
 ἠμπεσρῶν VIII, 77. λαξ ib.
 ἠμπεσρῶν θαλάττη ποταμοί III, 103.
 ἠμπεσρῶν V, 157. S.
 ἠμπεσρῶν πόλις IX, 23.
 ἐν αἰτία I, 10.
 ἠμπεσρῶν V, 134.
 τὴν ἠμπεσρῶν γῆν VIII, 15.
 ἠμπεσρῶν ἐξέρχεται I, 150.
 πρὸς ἠμπεσρῶν πλῆθῶν I, 110.
 ἠμπεσρῶν VI, 118. S.
 ἠμπεσρῶν VI, 180.
 ἠμπεσρῶν V, 134.
 ἠμπεσρῶν X, 76.
 ἠμπεσρῶν δικῆν I, 27.
 ἠμπεσρῶν ἐν στέλει V, 149.
 ἠμπεσρῶν VI, 92.
 ἠμπεσρῶν τοὺς πόδας σκῆψος X, 77.
 ἠμπεσρῶν X, 76.
 ἠμπεσρῶν τὰ ἠμπεσρῶν X, 78.
 ἠμπεσρῶν ἄρχοντις IV, 96.
 ἠμπεσρῶν IV, 97.
 ἠμπεσρῶν II, 114.
 ἠμπεσρῶν IV, 162.
 ἠμπεσρῶν ἀνδραῶν τῶ καταλόγῳ II, 20.
 ἠμπεσρῶν IV, 162.
 ἠμπεσρῶν IX, 102.
 ἐν ἀριστῶν II, 161.
 ἠμπεσρῶν IV, 58. 63.
 ἠμπεσρῶν IV, 58.
 ἠμπεσρῶν VIII, 75. S.
 ἠμπεσρῶν I, 73.
 ἠμπεσρῶν ib.
 ἠμπεσρῶν IV, 67.
 ἐν γάλακτι ἠμπεσρῶν II, 8.
 ἐν γαστρῇ ἠμπεσρῶν II, 168.
 οἱ ἐν γένει III, 5.
 ἠμπεσρῶν τὸν χαλινὸν ἵππου I, 218.
 ἠμπεσρῶν III, 51.
 ἠμπεσρῶν VII, 43.
 ἠμπεσρῶν ib.
 ἠμπεσρῶν IV, 17. V, 133. S.
 ἠμπεσρῶν τὸ σωμάτιον III, 105.
 ἠμπεσρῶν ἵππος I, 198.
 ἠμπεσρῶν III, 110.
 πόλις ἠμπεσρῶν IX, 21.
 ἠμπεσρῶν III, VI, 197. S.
 ἠμπεσρῶν ἐπιτηδείων ἠμπεσρῶν I, 168.
 pl.
 ἠμπεσρῶν III, III.
 ἠμπεσρῶν I, 52.
 ἠμπεσρῶν VI, 179.

ὁ ἠμπεσρῶς VIII, 49.
 ἠμπεσρῶν III, 138.
 ἠμπεσρῶν ἄρχοντις IV, 96.
 ἠμπεσρῶν IV, 98. 113. VIII, 49.
 50.
 ἠμπεσρῶν III, 138. VIII, 41. 49.
 ἀδικήματος VI, 178.
 ἄρχοντις IV, 97.
 οἱ ἠμπεσρῶν VIII, 102. 121.
 ἠμπεσρῶν I, 55.
 ἠμπεσρῶν ἠμπεσρῶν I, 72.
 ἐν ἀκμῇ II, 161.
 οὐκ ἠμπεσρῶν II, 25.
 ἠμπεσρῶν V, 167.
 ἠμπεσρῶν πράττειν III, 110. VI, 197.
 ἠμπεσρῶν VI, 206. S.
 ἠμπεσρῶν VI, 207.
 ἠμπεσρῶν πόλις I, 177.
 ἠμπεσρῶν πλῆθος IX, 9.
 ἠμπεσρῶν ib.
 ἠμπεσρῶν I, 73.
 ἠμπεσρῶν I, 73. 74. VIII, 129.
 ἠμπεσρῶν IX, 8.
 ἠμπεσρῶν I, 168.
 πρὸς ἠμπεσρῶν I, 165.
 στόμιον ἠμπεσρῶν I, 211.
 χαλινὸν I, 208.
 ἠμπεσρῶν ἐν τῶν ἠμπεσρῶν V, 64.
 ἠμπεσρῶν δικαστῆς πρὸς χάριον VIII, 10.
 ἠμπεσρῶν IX, 109.
 ἠμπεσρῶν μοι τὸ σῆμα ὑπ' ἀφῆστίας III, 105.
 ἠμπεσρῶν VIII, 24.
 ἠμπεσρῶν VIII, 25.
 ἠμπεσρῶν ib.
 δικαστῆς VIII, 10.
 ἠμπεσρῶν VIII, 25.
 ἠμπεσρῶν VIII, 11. S.
 ἠμπεσρῶν IX, 154. S.
 ἠμπεσρῶν V, 153.
 ἠμπεσρῶν V, 153.
 ἠμπεσρῶν X, 12.
 τὸ ἠμπεσρῶν ὀστράκου IX, 111.
 τὸ ἠμπεσρῶν τῆς πόλεως IX, 35.
 οἱ ἠμπεσρῶν VI, 197. S.
 ἠμπεσρῶν V, 158. S.
 οἶκος IV, 124.
 ἠμπεσρῶν V, 159.
 ἠμπεσρῶν κατηγοροῦν VIII, 143.
 τὸ ἠμπεσρῶν εἰς τὸν δρόμον I, 210.
 ἠμπεσρῶν τοῦ νόμου IX, 33.
 ἠμπεσρῶν VII, 93.
 ἠμπεσρῶν III, 155.
 ἠμπεσρῶν χωρίον I, 239.
 ἠμπεσρῶν γῆ I, 238.
 ἠμπεσρῶν I, 252.
 ἠμπεσρῶν VII, 42.
 ἠμπεσρῶν VII, 43.
 ἠμπεσρῶν I, 62.
 ἐν αὐτῶ ἠμπεσρῶν V, 105. S.
 ἠμπεσρῶν εἰς τὴν πολιμίαν I, 180.
 ἠμπεσρῶν θηρία X, 43.
 ἠμπεσρῶν III, 94.
 τῆς δ' ἠμπεσρῶν VI, 131.
 ὁ οὐκ ἠμπεσρῶν III, 131.
 ὁ οὐκ ἠμπεσρῶν πολέμου βοηθῆναι I, 198.
 ἠμπεσρῶν IX, 159. S.
 ἠμπεσρῶν τῶ ληξιαρχικῶν VIII, 105.
 ἠμπεσρῶν VIII, 73.
 ἠμπεσρῶν II, 184.
 ἠμπεσρῶν καθίσει I, 173.
 ἠμπεσρῶν II, 184.

ἐνδρεύσαι ἐκ τοῦ ἀφαινοῦς I, 173.
 οὐκ ἐπέδωκα VIII, 150. S.
 ἐπέδωκε VIII, 143. S.
 ἐπεθίζετο ὁδῷ λιθῶναι τὸν πόλον I, 200.
 ἐπιλιγμένους τοὺς πόδας X, 50.
 ἐπιγραφμένα V, 149.
 ἐπεκκλησίαζον ἐν Πρωκί VIII, 132.
 ἐπεκληρώθη τὸ δικαστήριον VIII, 148.
 ἐπεὶ V, 120.
 ἐπεποικίλιτο αἶψα X, 43.
 ἐπέπεισε βροτὴ ταῖς ἀκούαις I, 118.
 ἐπέπρασεν VII, 182. VIII, 30.
 ἐπιπίσκημα VIII, 61.
 ἐπιπικηψασθαι VIII, 54-61.
 ἐπιποιήσει ἀστραπὴ θόρυβον ταῖς γνώ-
 μαίς I, 117.
 ἐπεργασάμενος V, 149.
 ἐπεργολαβίην VIII, 30.
 ἐπεργός I, 43.
 βασιλεὺς I, 40.
 στρατηγὸς I, 178.
 ἐπεργῶς III, 121. S.
 ἐπεσκιάσθαι τινα σκευὴν X, 14.
 ἐπέσκηψεν αὐχμῶς I, 53.
 ἐπεστηκίαια ἡμέρα I, 66.
 στήλη IX, 9.
 ἐπεστῶσα ἡμέρα I, 66.
 τοῦ ἐπεστῶτος ἔτους I, 56.
 ἐπευαία VI, 10. X, 52.
 ἐπεύτασιον ἱμάτιον X, 123.
 περιβόλαιον VII, 46.
 ἐν εὐρυχωρίᾳ IX, 23.
 ἐπιχόμενοι μιάσματι I, 32.
 ἐπιχυράζειν VIII, 148.
 ἐπιχυρῶν III, 84.
 ἐπιουρκῶς II, 55.
 ἐπιβητήρια I, 74. IX, 8.
 ἐπιγκυλημένος V, 54.
 ἐπιγκυλιῆσθαι V, 23.
 ἐπιήλατα X, 34.
 ἐπιήλατο VIII, 76. λαῖβ ib. S.
 ἐπιήλατον VI, 9.
 ἐπιήλυσια ἀψυστα τὰ περιερχόμενα
 IX, 41.
 ἐν ἡμίσει τάλατον IX, 55.
 ἐπι καὶ νία I, 63.
 ἐπιρκεται τὰ κατὰ VIII, 83.
 ἐπιτελογημένος κιναιδὸς VI, 126.
 ἐπισηλγηται VIII, 78. S.
 ἐπισητρῆκτο ἄστρο X, 43.
 ἐπιση I, 66.
 ἐπιθεῖς V, 149.
 ἐπιθέμενοι τοὺς ἰστούς I, 164.
 ἐπιθέμενον I, 90.
 ἐπιθεῖν ἱερὸν I, 23.
 ἐπιθεῖν καὶ μανικὸν βομβύκων αὐλήμα
 IV, 82.
 ἐπιθεῖς III, 69.
 ἀνὴρ I, 20.
 τόπος I, 8. 15.
 εἰς ὁδὸς IV, 52.
 ἐπιθεῖσαι I, 62.
 ἐπιθεῖσαι φορτίον I, 99. S.
 ἐπιθεῖς VI, 33.
 Θετταλικὴ VI, 43.
 ἐπιθέμενος I, 22.
 ἐπιθεῖς I, 16. 22.
 διακείμενος IV, 52.
 ἐπὶ III, 68. S.
 ἔχειν III, 69.
 ἐπιουσιασσαι I, 16.
 ἐπιουσιασμός ib.
 ἐπιουσιαστικῶς ib.
 ἐπιουσιῶν ἀνὴρ I, 15.

ἐπι ποιήμασι IV, 52.
 ἐπιρόνια X, 52.
 ἐπιρῶνα VI, 77.
 ἐπιρῶματα II, 231. IV, 33. S.
 ἐπιρῶματα συνίρειν IV, 27.
 ἐπιρῶσις II, 231.
 ἐπιρῶσια ib.
 ἐπιρῶσιζόμενοι ib.
 ἐπιρῶσιον βρέφος I, 57. I.
 ἐπιρῶτος I, 54.
 ἐπιστάτης ὄργανο τῶ κύκλῳ IX, 102.
 ἐπιστάσαι τοὺς ὄργανο πρὸς ἀλλή-
 λους IX, 108.
 ἐπὶ καιρῷ VI, 204.
 ἐπὶ κοτύλῃ IX, 122.
 ἐπιράχλια σιδηρᾶ X, 23.
 ἐπιράτα III, 102. VIII, 146.
 ἐπιράτη φθίνοντος I, 63.
 οἱ ἐπιρά ἀρχοῦς VIII, 65. 100.
 I 18.
 ἐπιρῶσιον IX, 73.
 ἐπιρῶσιον εἰς γαίονος I, 55.
 ἡ ἐπιρῶσιον III, 43.
 ἐπιρῶσιον ἀρκυῖς V, 27.
 ἐπιρῶσιον ταῦς I, 82.
 ἐπιρῶματα συνίρειν IV, 27.
 ἐπιρῶσια VI, 115.
 ἐπιρῶσιον δικαστήριον VIII, 92.
 ἐπιρῶσιον Ποσειδῶν I, 24.
 ἐπιρῶσιον γῆ I, 238.
 ἐπιρῶσιον γῆ ib.
 ἐπιρῶσιον III, 32.
 ἐπιρῶσιον I, 129.
 ἐπιρῶσιον V, 19. 26. 27. 29. 30. X, 141.
 δωδεκάλινα V, 30.
 ἐπιρῶσιον προσομαζοῦνται τινος μαστοί
 V, 19.
 ἐπιρῶσιον I, 73. S.
 ἐπιρῶσιον ib.
 ἐπιρῶσιον ὄρθις X, 156.
 ἐπιρῶσιον I, 75. X, 20.
 ἐπιρῶσιον δίκη VIII, 31.
 ἐπιρῶσιον IX, 7.
 ἐπιρῶσιον τι ἐπιρῶσιον I, 39.
 ἐπιρῶσιον ταῖς στήλαις V, 149.
 ἐπιρῶσιον ὄρθιον τῷ ὄνοματι IX, 48.
 ἐπιρῶσιον ὄρθιον IV, 99.
 ἐπιρῶσιον αὐλήμα IV, 73. pl.
 ἐπιρῶσιον II, 55.
 ἐπιρῶσιον χῆρος IX, 8.
 ἐπιρῶσιον I, 39.
 ἐπιρῶσιον τι ἐπιρῶσιον ib.
 ἐπιρῶσιον I, 101.
 ἐπιρῶσιον καὶ εἰκοσι ἐπὶ I, 56.
 ἐπιρῶσιον III, 108. S.
 ἐπιρῶσιον III, 104. S.
 ἐπιρῶσιον I, 24.
 ἐπιρῶσιον στόματος II, 102.
 ἐπιρῶσιον II, 94.
 ἐπιρῶσιον θεοῖ I, 23.
 ἐπιρῶσιον X, 44.
 ἐπιρῶσιον II, 62.
 ἐπιρῶσιον VIII, 154.
 οὐκ ἐπιρῶσιον τῷ προσώπῳ εἰς ἀταξίαν
 αὐλήμας IV, 69.
 ἐπιρῶσιον ἀποφῆσαι τινα VIII, 68.
 ἐπιρῶσιον III, 139.
 τοῖς τῆς ἀχαριστίας ἐπιρῶσιον
 V, 141.
 ἐπιρῶσιον γαίονος V, 144.
 ἐπιρῶσιον εἰμί V, 151.
 ἐπιρῶσιον εἰς στήλαις V, 149.
 ἐπιρῶσιον ὁ κωνητής V, 85.
 ἐπιρῶσιον V, 149.
 ἐπιρῶσιον VIII, 28.

ῥόμισμα III, 86.
 ἔσκινα πρόσκα IV, 141.
 ἔσκινασαι τι πρόσκα X, 14.
 ἔσκινα IX, 41.
 ἔσκινο I, 152. VIII, 139. S.
 ἔσκινο VI, 30.
 ἔσκινοτάτος ib.
 ἔσκινοτάτα II, 179.
 ἔσκινοτάτα ἀγάλμα I, 11.
 τὰς ἀρκυῖς V, 36.
 ἔσκινοτάτα IV, 58.
 ἐν ταῦτα ἴσαι IX, 145. S.
 ἔσκινο VIII, 146.
 ἐν τάχει IX, 152.
 ἐπιθαλαττικῶν τῆς I, 121.
 ἐπιθαλαττικῶν VII, 46.
 ἐπιθαλαττικῶν III, 121.
 ἐπιθαλαττικῶν V, 72.
 ἐπιθαλαττικῶν IX, 35.
 ἐν τῆσι πεποιθῆσαι τὴν ἀρκυῖν IV,
 46.
 ἐπιθαλαττικῶν IX, 31.
 ἐπιθαλαττικῶν ἀρκυῖν πεποιθῆσαι IV,
 40.
 ἐπιθαλαττικῶν πλοῖα τῆς I, 121.
 ἐπιθαλαττικῶν II, 10.
 ἐπιθαλαττικῶν πλοῖα τῆς I, 121.
 ἐπιθαλαττικῶν ἀγάλμα I, 11.
 ἐπιθαλαττικῶν II, 212. IV, 71.
 ἐπιθαλαττικῶν II, 208.
 ἐπιθαλαττικῶν IV, 203.
 ἐπιθαλαττικῶν II, 212.
 ἐπιθαλαττικῶν, τυφλῶν II, 209. 210.
 ἐπιθαλαττικῶν III, 121.
 ἐπιθαλαττικῶν V, 144.
 ἐπιθαλαττικῶν ib. S.
 ἐπιθαλαττικῶν ἐν στόλαις V, 149.
 ἐπιθαλαττικῶν τῆ γῆ V, 11.
 ἐπιθαλαττικῶν ἔχον γλαυκὰ δάκρυα
 IX, 63.
 ἐπιθαλαττικῶν δόλοισι νόμοι VIII,
 128.
 ἐπιθαλαττικῶν ἔχον βοῦν ῥόμισμα IX,
 60.
 Διὸς πρόσκα δώ-
 βολον IX, 63.
 ἐπιθαλαττικῶν I, 29. V, 93. S.
 ἐπιθαλαττικῶν ἀδρῶς VI, 178.
 ἐπιθαλαττικῶν ῥήτωρ IV, 21.
 ἐπιθαλαττικῶν IV, 24.
 ἐπιθαλαττικῶν VII, 10.
 ἐπιθαλαττικῶν VIII, 142.
 ἐπιθαλαττικῶν ἰσθαί I, 36.
 ἐπιθαλαττικῶν δυνάμεις I, 155.
 ἐπιθαλαττικῶν βλέμμα II, 59.
 ἐπιθαλαττικῶν κίον αὐλήμας IV, 72.
 ἐπιθαλαττικῶν I, 42.
 ῥήτωρ IV, 20.
 ἐπιθαλαττικῶν III, 121.
 ἐπιθαλαττικῶν τὸ βλέμμα IV, 144.
 ἐπιθαλαττικῶν θεοῖ IX, 27.
 ἐπιθαλαττικῶν ib.
 ἐπιθαλαττικῶν III, 51. IX, 7.
 ἐπιθαλαττικῶν II, 162.
 ἐπιθαλαττικῶν τῶν τεττάρων γαίονος VII, 122.
 τὰ ἐπιθαλαττικῶν χιλίων VIII, 48.
 ἐπιθαλαττικῶν VI, 40.
 ἐπιθαλαττικῶν V, 144.
 ἐπιθαλαττικῶν (πρὶ ταῦτα) V, 144.
 ἐπιθαλαττικῶν V, 101.
 ἐπιθαλαττικῶν II, 30.
 ἐπιθαλαττικῶν II, 69.
 ἐπιθαλαττικῶν πλοῖα VIII, 76.
 ἐπιθαλαττικῶν σίους I, 148. VII, 17.
 ἐπιθαλαττικῶν V, 96.

ἔντροφα θηρία ὄρη V, 13.
 ἔντροφον V, 97.
 ἔντροφος V, 32.
 ἔντρολλίζειν IX, 109.
 ἔντυγχάνειν θεοῖς I, 25.
 ἔντυγχάων πρὸς χάριν κόλαξ VI, 122.
 ἔντυπον ἀργύριον III, 86.
 ἔντυπώσας νόμισμα ib.
 ἔντυπωσάμενος V, 149.
 ἔντυπώσας ib.
 ἔντυπώσασθαι νόμισμα III, 86.
 ἔντυπώσις II, 137.
 ἔντυχῆν V, 92.
 τὸ Ἐνυάλιον ἀλλάξαι I, 163.
 Ἐνυάλω θύει ὁ πολέμαρχος VIII, 91.
 ἐν χερσὶ ἴσσι I, 206.
 ἐν χερσὶν νόμον αἰνύσθαι II, 149.
 ἐν χερσὶν ἢ ἡμετέρῃ I, 165.
 ἐν χιλιάσι ὁ κίδυρος VIII, 50.
 ἐν χρῶ γῆς παραπλήϊν I, 113.
 ἐν χρῶ κευκαρμένοι II, 33.
 ἐν χρῶ κουρίας IV, 134. 143.
 οἷον ἐν χρῶ κουρίας II, 26.
 ἐν χρῶ κουρίδισι II, 33.
 ἐν χρῶ κουριώτις ib.
 ἐνώματος I, 39.
 ἐνώματος τι ἐπιπῆν ib.
 ἐνώπια παμφανούσῃ II, 53.
 ἐνώπια II, 83. V, 97.
 ἐξάγειν ἐπὶ νόμῳ I, 250.
 ἐξάγιστον πρᾶγμα I, 33.
 ἐξάγιστος V, 130. ἀνήρ I, 21.
 ἐξαγορεύειν V, 147.
 ἐξαγορεύσας VI, 207.
 ἐξαγορεύσεις V, 147.
 ἐπ' ἐξαγωγῆ ἀπέδοτο III, 125.
 ἐξαθερίσαι X, 145.
 ἐξαθυμῆν III, 123.
 ἐξαμύσσειν κέντρον I, 214. II, 215.
 ἐξαμύσσομένων τῶν ὀφθαλμῶν IV, 68.
 ἐξαίμων VIII, 79.
 ἐξαίμων IV, 186.
 ἐξαίσι τῶν ἐρίων VII, 30.
 ἐξαίριον τοὺς λίγοντας ἂ μὴ δει' XVIII, 131.
 τὴν Φανὴν VIII, 155.
 ἐξαίρισις IX, 34.
 ὁ ἐξαίριον VIII, 8.
 ἐξαίσιον III, 88.
 ἐξαίσιος ὄμβρος I, 116.
 ἐξαίφης VI, 193.
 ἐξακλόσασθαι IV, 177.
 Ἐξακστῆριον ὀμνύσαι VIII, 142.
 ἐξακισχιλία δραχμαὶ Ἀττικά I, 85.
 ἐξακισχιλία ὄσπρακα VIII, 20.
 ἐξακότυλον IV, 168.
 ἐξακούμενος IV, 177.
 ἐξάλειπτα IV, 183. X, 46.
 ἐξάλειπτρον VI, 106. X, 121. 149.
 ἐξαλείφειν VII, 124.
 ἐξαλείφοντες ἑαυτούς VIII, 54.
 ἐξαλίσαι τὸν ἵππον I, 183.
 ἐξαλίστρα ib.
 ἐξαλλάττει εἰς μετράκιον ἡλικίαν II, 20.
 ἐξαμαρτάνοντις περὶ τοὺς ὀρφάνους VIII, 47.
 ἐξάμετρα IV, 52.
 ἐν ἐξαμέτρῃ τὸν ἀσφίγγεα ὁ θῖος I, 19.
 ἐξάμηνος σιτηρίσιον I, 59.
 ἐξαναγκάζειν ἵππον I, 214.

ἐξαναδύσαι V, 104.
 ἐξαναστᾶς III, 108. S.
 ἐξ ὑπῦου X, 46.
 ἐξαναστῆσαι τοὺς συμμάχους VI, 112. S.
 ἐξανήγειραν αἱ σάλπιγγες IV, 86.
 ἐξ ἀειπίστου VI, 193.
 ἐξανίστη III, 108. S.
 ἐξανιστῆσαι III, 29.
 ἐξανιστῆσαι ib.
 ἐξανιστάμενος ὑπὸ σάλπιγγι ἵππος I, 195.
 ἐξανίστασθαι V, 85.
 ὑπὸ τὸν ὄμβρον V, 64.
 ἐξανίσταται III, 91.
 ἐξάντα IV, 174.
 ἐξάντιον IX, 82.
 ἐξαπάτη IV, 48. IX, 133. S.
 ἀστραγάλοις τοὺς παῖδας VI, 137.
 ἐξαπάτη IV, 50. IX, 132. S.
 ῥήτορος IV, 22.
 πρὸς ἐξαπάτην συνῶν κόλαξ VI, 122.
 ἐξαπατῆσαι IV, 25.
 ἐξαπατῆσαι οἷος ῥήτωρ IV, 21.
 ὅς τὸ ἐξαπατῆσαι σοφίαν καλεῖ VI, 132. pl.
 ἐξαπατητικαὶ κύνες V, 63.
 ἐξαπατητικὸς σοφιστῆς IV, 47.
 ἐξαπατητικῶς IV, 24.
 ἐξαπατητῆς VIII, 13.
 ἐξαπινάιος VI, 193.
 ἐξάπινον ib.
 ἐξ ἀπροσδοκῆτου ib.
 ἐξ ἀρθρώσεως IV, 179.
 ἐξαριθμῆσθαι IV, 162.
 ἐξαριθμῆσομαι IV, 162.
 ἐξαριθμητικὸς ib.
 ἐξαρκί IX, 154. S.
 ἐξαρησάσθαι V, 104.
 ἐξαρκος ib.
 ἐξάρχειν VIII, 82.
 ἐξαρχὴν VIII, 83.
 ἐξ ἀρχῆς ἐλθεῖν VIII, 60.
 ἐξαρχος VIII, 82. 84.
 ἐξαρχος θρητῶν VI, 202.
 ἐξάρχων VIII, 82.
 ἐξαυλον IV, 67.
 Ἐξαυλος αὐλὸς IV, 73.
 ἐξάσσαι VI, 88.
 ἐξαστῆρ ib.
 ἐξαχουίκιον IV, 168.
 ἐξαβόνης βροτῆ I, 118.
 ἐξαβρότης ib.
 ἐξαγγύσεις ὀφείλοντος VI, 177.
 ἐξαγειρίν τὸν ἵππον κλωγμᾶ I, 209.
 ἐξάγειρε τὸν ἵππον τοῖς ὀρμητηρίοις σημείοις I, 211.
 ἐξάειρε κρεμάσας ἐκ τοῦ κίονος III, 79.
 ἐξάειρε IX, 157.
 ἐξάειρα I, 79.
 ἐξάειρα VII, 122.
 ἐξάειρος VIII, 143.
 ἐξαιρούσθαι ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς I, 117.
 ἐξαιλιγμένα VI, 141.
 ἐξακτύπησε βροτῆ I, 118.
 ἐξαιλάμην ἀστραπῆ I, 117.
 ἐξαιλάνειν VII, 107. ῥύμη I, 214.
 ἐξαιλέσαι IV, 30.
 ἐξαιλεῖν VII, 22. ὄστυν IV, 179.
 ἐξαιλευθίκοι νόμοι III, 83.
 ἐξαιλεύθους ib.

ἐξαιλαμένους IX, 158.
 ἐξαιλεῖν VI, 112.
 ἐπὶ ξυλίας I, 162. pl.
 ἐξελθόντος τοῦ ἵππου I, 56.
 ἐξέλπει τὸν ἀγῶνα VIII, 143.
 ἐξελπεῖν X, 76.
 ἐξενεγκεῖν γνώσιν VIII, 9.
 δεξῶν IV, 27.
 λόγων IV, 26.
 λόγους πανηγυρικοὺς IV, 31.
 ἐξενόσημα III, 108.
 ἐξ ἐνὸς στόματος II, 102.
 ἐξεπάταξε τὰς γυναῖκας βροτῆ I, 118. S.
 ἐξεπέμψατο IX, 157.
 ἐξεπέπληστο πάντα IX, 145.
 ἐξέπεισε χρησμὸς I, 19. S.
 ἐξέπιπτον αἱ χεῖρες ἐκ τῶν καπῶν I, 116. S.
 οὐκ ἐξεπλάγη VIII, 150.
 ἐξέπληξεν ἡ ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς I, 117.
 ἐξεπράχθη IX, 156.
 ἐξεπριον VII, 114.
 ἐξεπτομένους V, 123. S.
 ἐξεπύκτευσεν II, 147.
 ἐξεργάζομαι V, 126.
 ἐξεργασάμενος VI, 139.
 ἐξερευνάσθαι V, 10.
 ἐξεργάγη ἀστραπὴ I, 117.
 ὄμβρος I, 116.
 ἐξερίμμενος IX, 158.
 ἐξερίμψασθαι IV, 187.
 ἐξερύθηκα V, 150.
 ἐξερύθηκα κλάδοι I, 236.
 ἐξισμένα VI, 141.
 ἐξισμένος στήμων VII, 32.
 ἐξιστασιώσθαι II, 229.
 ἐξιστασιασμένος III, 64.
 ἐξιστασιασμένους VIII, 154.
 ἐξίστη VIII, 143.
 ἐξίστημα V, 122.
 ἐξιστηκίαι II, 21.
 ἐξιστηκίαι γνάθοι IV, 68.
 ἐξιστηκῶς V, 123.
 ὑπὸ γῆρας II, 16.
 οἷος I, 248. VI, 17.
 οὐκ ἐξίστην VIII, 150.
 ἐξίσταζον βασιλεὺς τοὺς κειρμένους VIII, 125.
 ἐξισταρῆσθαι βροτῆ I, 118.
 ἐξίστασαι στρατιῦμα I, 176.
 ἐξίστασαι στρατιῦματος ib.
 ἐξιστολήθη IX, 156.
 ἐξιστίθεισαν VIII, 112.
 ἐξ ἰταίμου λέγων VI, 143. S.
 οὐκ ἐξετράπη VIII, 150.
 ἐξετρίβη ἀστραπὴ I, 117.
 βροτῆ I, 118.
 ἐξευρίσκων V, 10.
 τὸ ὑπεκρυφθεῖν V, 60.
 ἐξευρίσκασθαι V, 11.
 ἐξίφαγε VI, 39.
 ἐξίχοντο ἐκ τῶν οἰκίῶν IX, 145.
 ἐξέχ' ὡ φίλ' ἤλιε IX, 122. 123. 124.
 ἐξήγειραν αἱ σάλπιγγες IV, 86.
 ἐξήγησις IV, 42. V, 154.
 (ὁδοῦ) III, 95.
 ἐξηγηταὶ VIII, 124. 188.
 ἐξηγητῆς III, 95. IV, 41.
 ἐξηγητικὴ IV, 42.
 ἐξηγητικὸς IV, 41.
 ἐξηγητικῶς IV, 42.
 ἐξηγκύλωται V, 56.

- ἐξαγομῆτος IV, 41.
 ὑπὲρ τὰ ἐξήκοντα ἐτη γεννητός II, II.
 VIII, 126.
 ἐξήκοντα μυῖα IX, 53, 86.
 τοῦ ἐξήκοντος ἔτους I, 56.
 ἐξηκόντων χρόνων VIII, 57.
 τῆ ἐξηκούσῃ ἡμέρᾳ I, 65.
 ἐξήλασε IX, 175.
 ἐξήλεγξεν ὁ κατηγοροῦν VIII, 68, 74.
 ἐξ ἡμῶν ταλάντα IX, 54.
 ἐξήνεγκε γυμνῶν τὸ δικαστήριον VIII,
 148.
 ἐξηνηρωμένη κατὰ τῶν νύκτων κῆμη II,
 25.
 ἐξηνηρκὸς δένδρον I, 231.
 οὐκ ἐξηπατήθη VIII, 150.
 ἐξηρηρωμένη πόλις IX, 24.
 ἐξηρηρωμένοι ἱερὸν IV, 124.
 ἐξηρημημένος III, 69.
 ἐξηρητῆσθαι ἀλλήλων VIII, 151.
 ἐξηρητῆσθαι κίνας III, 68.
 ἐξηστραφέν ἀστραπή I, 117.
 ἐξήτασται V, 166, S.
 ἐξηυλημένοι γλώτται IV, 73.
 ἐξηυλημένοι IV, 67.
 ἐξήχησε βροντὴ I, 118.
 ἐξ ἠσμενόμεναι Ἀθήνησι VIII, 85.
 ἐξιάσασθαι IV, 177. IX, 139.
 ἐξιάσθαι IV, 177.
 ἐξιδιώσασθαι V, 103, S.
 ἐξιδιώσατο VIII, 150.
 ἐξημῶμεν IV, 179.
 ἐξηνῶσαι IV, 178.
 ἐξιώτης ἐκαβαίροντο ὕδατι περιβραϊ-
 μῆνοι VIII, 65.
 ἐξίς V, 144. ὄπλων VI, 179.
 ἐξίσου τὸ πρόσωπον διακρίνουσα ρίς II,
 73.
 ἐξίτηλα (γράμματα) V, 150.
 ἐξίτηλος βαφὴ I, 44.
 ἐξίτης (ὁ βόλος) IX, 100.
 ἐξιώμενος τὰς ψυχὰς φιλόσοφος IV,
 39.
 ἐξ κοτύλαι x, 184.
 ἐξ ληξίαρχοι VIII, 104.
 ἐξ ὀβελούς εἶχε δραχμὴ IX, 60.
 ἐξογκῶσθαι IV, 187.
 ἐξοδιον (μῆλος) IV, 108.
 ἐξοδος IV, 53.
 ἐξοικουῦντις VI, 110.
 ἐξοινία VI, 21.
 ἐξοινίαι ib.
 ἐξοινος VI, 21. συμπότης VI, 19.
 ἐξοίως VI, 21.
 ἐξοκίλαι I, 114.
 ἐξοματουῶσθαι II, 59.
 ἐξοματωῖσθαι II, 48.
 ἐξομνύσθαι VIII, 55.
 πρὸς τοὺς ἐξομνυμένους ἀντιλέγοντες
 VIII, 56.
 ἐξομολογητικὸς συμπότης VI, 28.
 ἐξομύσασθαι VIII, 37, S.
 ἐξομοσία VIII, 54, 55.
 ἐξονυχίζει II, 146.
 ἐξοπλίσαι I, 166.
 ἐξοπλισία I, 130. VIII, 154.
 ἐξοπτῆσαι VII, 22.
 ἐξοργίζων τὸν δῆμον VI, 129.
 ἐξορῶσας VI, 140.
 ἐξορῶσι VI, 198. pl.
 ἐξοριστον γενέσθαι IX, 8.
 ἐξοριστος IX, 158, S.
 ἐξορκῶν I, 39.
 ἐξορκῶν I, 208. v, 85.
 τῆν ἰανῶν I, 123.
 ἐξορμῶν I, 122.
 ἐξορμῶσαι I, 163.
 ἐξορμῶσθαι VI, 54.
 ἐξορμῶσασθαι I, 102.
 ἐξορμιστικὸν φῶσμα IV, 86.
 ἐξορμῶν ῥαδίως ὑπὲρ σάλπιγγι ἵππος
 I, 195. 196.
 ἕξορος VI, 198.
 ἐξορύττει I, 246.
 κατὰ πλείον VIII, 101.
 ἐξορύττει τοὺς ὀφθαλμούς II, 62. Vid.
 VIII, 78.
 ἐξορύττων τοὺς ὀφθαλμούς VIII, 77.
 ἐξορχῶσασθαι IV, 95.
 ἐξορχῶσθαι τὸν ὀφθαλμὸν IV, 188.
 ἐξοστρακίσαι VIII, 19.
 ἐξοστρακισθῆναι ib.
 ἐξοτρύναι I, 163.
 ἐξοτρύνω τὰς κύνες ὁ κυνηγῆς V,
 85.
 ἐξούλης δικῆ VI, 153. VIII, 54, 59.
 ἐξ οὐρίας ἐπλίωμι I, 107.
 τῆν ἐξουσίαν τῷ βούλευθαι μετρῶν VIII,
 77.
 ἐξόφθαλμος II, 62. ἵππος I, 189.
 ἢ τρις ἢ ἢ τρεῖς κύβοι IX, 95.
 ἐξυβρίζων VIII, 75, S.
 ἐξυβρίσαντες VIII, 46.
 ἐξυβρίσει VIII, 76.
 ἐξυβρισμένα VIII, 78.
 ἐξυγραινόμενος ἄρχιστῆς IV, 96.
 ἐξ ὑποψίας ληφθῆναι VIII, 69.
 ἐξ ὑπτίας νῆν VIII, 138, S.
 ἐξ χαλκοῖ IX, 65, 81.
 ἐξω τῆς αἰτίας υποδείξει αὐτὸν VIII,
 68.
 ἐξῶθον ἀλλήλους I, 165.
 ἐξῶθῶν ἀνεμος I, 110.
 ἐξω καιροῦ VI, 204.
 ἐξώκειλεν ἡ γαῖα I, 104.
 ἐξώλης V, 130, S.
 ἐξωμιδοποιεῖ II, 137. VII, 34. 159.
 ἐξωμιδοποιός VII, 159.
 ἐξωμῆς II, 137. IV, 118. VII, 47.
 159.
 ἐξωμματῶσθαι II, 59.
 ἐξωμάσασθαι V, 104, S.
 ἐξωμοσία ib.
 τὸ ἐξω τοῦ ὀστράκου IX, 111.
 ἐξω παθῶν ἂν βασιλεὺς I, 40.
 οὐκ ἐξω προνοίας VI, 141.
 ἐξωρθῶμεν ib.
 ἐξώρισι IX, 157.
 ἐξώρησαν I, 163.
 ἐξωροί βότρυς I, 235.
 ἐξωρον χωρίον V, 110.
 ἐξώρυκται τοὺς ὀφθαλμούς ἢ τῶ ὀφθαλ-
 μῶ VIII, 78.
 ἐξώστης ἀνεμος I, 110.
 ἐξώστρα IV, 127. 129.
 ἐξω τοῦ τέλους VIII, 156.
 ἐξώτρυναι αἱ σάλπιγγες IV, 86.
 εοικῆναι IX, 131.
 εοικός V, 157.
 εοικότας IX, 131.
 εοικός IX, 130.
 εὐργη VI, 88. x, 97.
 εὐργῆσαι VI, 88.
 εὐρταί I, 34, S.
 δημοσιεῖς I, 34. IX, 10, E.
 ἔντιμοι I, 36.
 εὐρτάζειν I, 34.
 περὶ τὰς εὐρτάς ἀσθῆσαντις VIII,
 46.
 εἰς τὰς εὐρτάς νεμόμενα τῶ πλῆθει
 VIII, 113.
 εὐρτασταί I, 34.
 εὐρτῆ VII, 174.
 ἐτίσιος I, 57, E.
 ἐπαγωγῆν τὴν θύραν x, 25, S.
 ἐπαγωγῆλια VIII, 67.
 εἰταιρίσιος VIII, 43.
 ἐπαγγελίαι σποδῶν III, 142. pl.
 ἐπαγγέλλεσθαι V, 105.
 ἐπάγειναι V, 92.
 ἐπάγοντες τὰς δικὰς VIII, 101.
 ἐπαγωγῆς ib.
 ἐπαγωγή IV, 4.
 ἐπαγωγῶν ὀφθαλμοῖ II, 63.
 ἐπαγωγὸν πνίγμα IV, 72.
 ἐπαγωγὸς III, 71.
 οἶνος I, 248. VI, 15.
 ῥήτωρ IV, 20.
 Φωνὴ II, 117.
 ἐπαγωγὸς λόγους παρασχέσθαι IV,
 31.
 ἐπαγωγῶς IV, 24.
 ἐπαγωγῶσθαι III, 141.
 ἐπαδίον IV, 63.
 ἐπαδῆλα III, 143.
 ἐπαίσιος I, 163.
 ἐπαίσιον V, 117, S.
 ἐπαίσιος IV, 31.
 ἐπαίσιος III, 69. V, 117.
 ἐπαίσιος V, 118. τὸ ἦθος V, 19.
 ἐπαίσιος βασιλεὺς I, 42.
 ἐπαίσιος IV, 32. V, 117, S.
 ἐπαίσιον εἰς μέγεθος τὴν πόλιν IX,
 19.
 ἐπαίσιος ἀφῆρες II, 49.
 ἐπαίσιος IX, 159.
 πῶς ἐπαίσιος II, 147.
 ἐπαίσχιστος V, 127.
 ἐπαίτια VIII, 22.
 ἐπακομιστῆς (ὁ βόλος) VII, 204.
 ἐπακούειν IV, 45.
 ἐπακτρίδις I, 82.
 ἐπακτροκέλητες βαρεῖς ib.
 ἐπαλγῆς IV, 189.
 ἐπαλγῶς III, 99.
 ἐπαλίφθιν τετάρτη VII, 124.
 ἐπαλλοδόγησι II, 120.
 ἐπαλλῆεις I, 170.
 καθελῆναι I, 167, S.
 προικοδομῆναι VII, 120, S.
 ἐπαμειψασθαι τῆς γῆς VIII, 146.
 ἐπ' ἀμφοτέρω τὰ ὄτα καθυδῆναι II,
 84.
 ἐπαναβαίνειν κατὰ ῥαχίαν κύμα I,
 109.
 ἐπαναγωγῆν γραφῆν VIII, 29.
 ἐπαναγωγῶν ib.
 ἐπαναθρασάμενος VI, 140.
 ἐπανακεκλαγγυῖαι κύνες V, 86.
 ἐπανακραγέτω ὁ κυνηγῆς V, 85.
 ἐπαναλαβῶν πολλακίς VI, 140.
 ἐπαναστῆναι I, 180.
 τοὺς συμπότας VI, 112.
 ἐπαναστρέφουσαι μᾶτην κύνες V, 64.
 ἐπαναχαροῦν τὴν γῆν κύμα I, 109.
 ἐπαναχαροῦσαι ἐκ τῆς διάρκειας κύνες
 V, 63.
 ἐπαίσιος V, 155.
 ἐπαίσιον II, 128. ἀργύριον ib.
 ὅς ἐπαίσιος τὰ τέλη VIII, 156.
 ἐπαίσιος τὸ ποτὸν VI, 23.
 ἐπαίσθησαν αἱ πόλεις I, 180.
 ἐπαναστραπίασε τὸ νόσμημα III, 107.
 ἐπαίσιος τὸ ποτὸν VI, 23.
 ἐπανέλαβεν ἀθήρας V, 13.

ἐπανήλθε τὸ νόσημα III, 107. S.
 ἐπανήξω V, 155.
 ἐπανορθωθείς VI, 55.
 ἐπανορθώσθαι V, 129.
 ἐπανόν ἐπὶ τὴν γῆν κῦμα I, 109.
 ἐπανοστάμιον κῦμα ib.
 ἐπανίσταται III, 91.
 ἐπανορθούμενος τὰ τῆς γνώμης ἀφῶ-
 στήματα IV, 39.
 ἐπανορθούσθαι III, 100.
 ἐπανόρθωμα VI, 180.
 ἐπανορθωσάμενος VI, 140.
 ἐπανορθωσάσθαι IX, 139.
 ἐπανόρθωσις III, 100. VI, 115. IX,
 140.
 ἐπανορθώτης IX, 140.
 ἐπαντιβολίη I, 26.
 ἐπαπειλήν IX, 155.
 ἐπαρῆσθαι V, 129.
 ἐπαράτος V, 129.
 ἐπαργεμος II, 65.
 ἐπαρμυλεῖν IV, 162.
 ἐπαρίστανται II, 160.
 ἐπαρκῶν τοῖς διαμόνοις III, 118.
 ἐπαρῆς VIII, 83.
 ἐπαρτῶν IX, 155.
 ἐπαρχα IV, 66.
 ἐπαρχία ib.
 ἐπαρχεῖν VIII, 83.
 ἐπαρχοῦντες ib.
 ἐπαρώμιος V, 130.
 πύξ ἐπάταξ II, 147. VIII, 76.
 ἐπαύλια III, 39.
 ἐπαύσατο τῆς νόσου III, 108.
 τὸ ἐπ' αὐτοῦ ἦκον VI, 195.
 ἐπ' αὐτοφώρῳ VIII, 69. S.
 ἐπαυτοφώριος ib.
 ἐπ' αὐτῷ φροντίζειν III, 69.
 ἐπαφείθη τῆ πόλει ὡσπερ πύρ IX, 159.
 ἐπαφῆσαι V, 10.
 ἐπαφῆκε τῆ πόλει IX, 159.
 ἐπαχθῆς III, 130. IV, 172. V, 105.
 S.
 ἐπαχθῆς VI, 119. VIII, 75.
 συμπότης VI, 29.
 τελευτῆς IX, 32.
 τύραννος I, 42.
 ἐπαχθῶς III, 130.
 ἐπιβίω III, 108.
 ἐπιβρόντησε βροτῆ I, 118.
 ἐπιγγυλαῖν V, 128. VI, 199. S.
 ἐπιγγυλαῖν τῶν νόμων VIII, 77.
 ἐπιγγυρεῖν III, 100. V, 85. S.
 ἐπιδήχισθε VIII, 155.
 ἐπιδικῆσε VIII, 129.
 ἐπιείγεται V, 82.
 ἐπιείγεται τρέχειν III, 93.
 ἐπιέγομαι V, 165.
 ἐπιεγόμενος ἄμβρος I, 116.
 ἐπιέγων κατά κεφαλὴν ἄνεμος I, 110.
 ἐπιελημμένος τοῦ ὀφθαλμοῦ IX, 119.
 ἐπισάκτου τροφῆς διαμένη πόλις IX,
 21. 22.
 ἐπισιδήραμεν IX, 158.
 ἐπισιέσειεν εἰς τὴν πόλιν IX, 159.
 ἐπισιῆθεν εἰς τὴν πόλιν IX, 158.
 ἐπισιῆθηκεν εἰς τὴν πόλιν ib. S.
 ἐπισόδιον IV, 108.
 ἐπισπεπεδῆκεν εἰς τὴν πόλιν IX, 158.
 ἐπίκλυτον ὁ ἄμβρος τοῦς καρπούς I,
 53.
 ἐπικυροῦντι VIII, 155.
 ἐπιλαφύνας τὴν ναῦν I, 99.
 ἐπιλαφύνας III, 100.
 ἐπιλαβῆν I, 180.

κατὰ μίταπον I, 172.
 κατὰ νότου ib. S.
 πᾶν τὸ ἐπελθὼν VI, 143.
 ἐπιβαίνουσι III, 101. V, 128. S.
 ἐπιβύτασι λινοπλυνίς VII, 45.
 ἐπιβύτης ib.
 ἐπιεγκάμενος VIII, 29.
 ἐπιεγκυλῶν ὄνειδος IV, 32.
 ἐπιενοῦτε VIII, 155.
 ἐπιντρίβειν V, 102.
 οὐκ ἐπιεξελθὼν τὸν ἀγῶνα ἐξέλιπε VIII,
 143.
 ἐπιεξίνας φόνου μέχρις ἀνεψιῶν VIII,
 118.
 ἐπιπλήρωτο πάντα IX, 145.
 ἐπίραστοι ὀφθαλμοὶ II, 63.
 ἐπίρατος III, 71.
 ἐπιρυσσάει VII, 142.
 ἐπιρῶσθαι ἄμβρος I, 116.
 ἐπιρῶσι I, 163.
 ἐπιρωτῶν ἐκίστην πρυτανείων VIII,
 87.
 ἐπίσειν ἄμβρος I, 116.
 ἐπσοῦν III, 68.
 ἐπσοῦν ὄνα κοπροφόρῳ I, 226.
 πότιρα ἐπσοῦν ἢ κνή; VII, 196.
 ἐπιστοιούτω VI, 36.
 ἐπισκουασμένα ἢ τὰ ὑποζύγια X, 14.
 ἐπίσκημα αὐτῷ εἰς ἄρειον πάγον
 VIII, 33.
 ἐπιστρατεύσαν, καὶ
 ἐπιστρατεύσαντο I, 180.
 ἐπίσχω ἀστραπή τὰ ὄμματα I, 117.
 ἐπίτειν ὁ πιπράσκων VII, 10.
 ἐπίτειον VI, 73.
 ἐπίτειος καρπὸς I, 57.
 ἐπιτήσιος ἱερτῆ ib.
 ἐπιτηρῶν ὁ πιπράσκων VII, 10. S.
 ἐπιτολῶν τῆ θαλάττης οἱ καλυμβηταὶ
 I, 108.
 ἐπ' ἔτος I, 56.
 ἐπιυβύνειν τὰ ἴχνη V, 60.
 ἐπιυφνησάει IV, 31.
 ἐπιυχεσθαι V, 129.
 ἐπειωνίζουσι III, 125.
 ἐπειωνισμένα VII, 10.
 ἐπειωνισμένος V, 163.
 ἐπειωνισμένων τῶν πυρῶν I, 51.
 ἐπέφλεξε πνεῦμα ἀρούρας I, 53.
 ἐπέχειν VIII, 154. 155.
 μαστῶν III, 50.
 ἐπιχειροῦντες VIII, 155.
 ἐπέχομαι VI, 117.
 οὐκ ἐπιχώρησα VIII, 150.
 ἐπιψηφίζετε VIII, 155.
 ἔση IV, 52.
 ἐπιβόλος στρατηγὸς I, 178.
 ἐπιγυραῖν I, 163.
 ἐπῆλθε IX, 158.
 ἐπῆλθον I, 180. S.
 ἐπιπλυσ III, 54. δῆμος IX, 19.
 ἐπιπλυσ III, 54. δῆμος IX, 19.
 ἐπιπύθησε VIII, 155. S.
 ἐπιπυρῶμενα VI, 141.
 ἐπιπύθησε σκηναῖς I, 160.
 ἐπιπυρῶν VII, 182. VIII, 30.
 ἐπιπυρῶν VIII, 31.
 ῥήτωρ IV, 37.
 ἐπιπυρῶν IV, 38. VIII, 31.
 ἐπιπυρῶν ib.
 ἐπιπύθησε βροτῆ I, 118.
 ἐπιπυρῶν τὰς ὀφθαλμοὺς IV, 149.
 ἐπιπύθησε ἢ βουλή VIII, 86.
 ἐπιπύθων V, 92.
 ἐπ' ἴππον I, 219.

ἐπιβαλεῖν τὰ βλίφαρα II, 67.
 τὴν θύραν X, 25.
 ἐπιβάλλειν ἐπιβολῆν VIII, 21.
 οὐλῆς I, 27.
 ἐπιβαλόντες δικατῆν I, 169.
 πῶαν V, 82.
 ἐπιβασία II, 200.
 ἐπιβάται νεῶν III, 93.
 ἐπιβατεύων II, 200.
 ἐπιβάτης I, 109.
 ἐπιβεβηκότες I, 95.
 ἐπιβεβλημένοι τοῖς ὀντοῖς II, 233.
 ἐπιβεβλημένος λασιον VII, 74.
 ἐπίβιον παιδίον III, 108.
 ἐπίβιος ib.
 ἐπιβλαβῆς V, 135.
 ἐπιβλαβῆς V, 131.
 ζῆμια VIII, 147.
 ἐπιβλαβῶς V, 135. VIII, 147.
 ἐπιβλήμα VII, 49.
 γλαυκὸν IV, 118.
 μῆλιον ib.
 ἐπιβλήματα VI, 10. X, 42. 123.
 ὑποκρίτων IV, 116.
 ἐπιβλήτες I, 77.
 ἐπιβῶν II, 126. S.
 ἐπιβόημα VI, 208. IX, 123.
 ἐπιβόητον VI, 206.
 ἐπιβόητος II, 126. V, 159. S.
 ἐπιβόητος V, 160. VI, 208.
 ἐπιβόλαια VI, 10.
 ἐπιβόλη VII, 208. VIII, 21. 149.
 ζῆμιας VI, 176.
 τολμήματος ib.
 ἐπιβολῆν ἐπιβάλλειν VIII, 21.
 ἐπιβολῆν ζῆμιας ποιῆσθαι VIII, 51.
 ἐπιβόλος I, 145.
 ἐπιβουλεύσας γραφῆ VIII, 43.
 ἐπιβουλεύων ῥήτωρ IV, 37.
 ἐπιβουλή III, 64. IV, 38. 50. V,
 119. IX, 133.
 ἐπιβουλία IV, 50. S.
 ἐπιβούλος IV, 47. V, 119. IX, 135.
 ῥήτωρ IV, 37.
 ἐπιβούλος IV, 51. V, 120.
 ἐπιβούλος ἔχων III, 64.
 ἐπὶ βραβείου συμπλέκεσθαι III, 145.
 pl.
 ἐπιβάρμιον μέλος IV, 79.
 ἐπίγαια I, 93.
 ἐπίγαιος II, 18.
 ἐπιγαστρῶν II, 170.
 ὅσον ἐπιγέγραπται τοσούτου ἐπιτιτί-
 μηται (δικῆ) VIII, 63.
 ἐπίγαια X, 134.
 ἐπίγαιος θεοῖ I, 23.
 ἐπιγυλαῖν VI, 199.
 ἐπιγυλαῖν κατά νότου II, 179.
 ἐπιγυλῆς III, 51.
 ἐπιγυλαῖνον ἀέμου δεξιῶ I, 105.
 ἐπιγυλαῖνον VI, 187.
 ἐπὶ γῆρας οὐδῶ II, 15.
 ἐπιγυλαῖν τὰς κυσῖν V, 11.
 ἐπιγυλαῖνος κυνηγίτης V, 85.
 ἐπιγυλασσίς II, 106.
 ἐπιγυλαστίς II, 115.
 οὐκ ἐπιγυλαστίσθαι II, 109.
 ἐπιγυλαστίων ib.
 ἐπιγυλαστικός χλαῖνα VII, 77.
 ἐπιγυλαστίς II, 188.
 ἐπιγυλαστίον IV, 59.
 ἐπιγυλαστικός (ἀδελφός) III, 25.
 ἐπιγυλαστίς II, 188. 189.
 ἐπιγυλαστίς ἐπιγυλαστίς III, 101.
 ἐπιγυλαστίσματα III, 101. IV, 52.

- δι' ἐπιγράμματος καλλωπίζεσθαι VIII, 131.
 ἐπιγραφεῖς σιτοδοσιῶν VIII, 103.
 ἐπιγράφοντες τὰ ὀφειλόμενα ib. pl.
 ἐπιγράψαι ἐπιγράμμα III, 101.
 σάρκα IV, 179.
 ἐπίγρυποι κάλαυες IV, 148.
 ἐπίγρυπος IV, 144. ῥιν II, 73.
 ἐπιδαφιλεύεσθαι III, 119.
 ὁ ἐπιδεδεκασμένος VIII, 62.
 ἐπίδειξ III, 134. V, 133.
 ἐπίδειξ πολλῶν V, 170.
 ἐπίδειξ πράγμα V, 124.
 ἐπίδειξ III, 136. V, 124. S.
 ἐπιδικαικός ὀρχηστής IV, 96.
 ἐπιδικάζεσθαι IV, 98.
 ἐπίδειξ ὀρχηστοῦ IV, 97.
 τὸ ἐπιδικαζόντων τμήματος VIII, 38.
 ἐπίδειξ II, 159.
 ἐπίδειξος ib.
 συμπότης VI, 28.
 ἐπίδειξος II, 159.
 ἐπίδειξος II, 174.
 ἐπίδειγμα X, 49.
 ἐπίδειξον IV, 181.
 ἐπίδειξος III, 137. V, 123. S.
 ἐπίδειγμα V, 150.
 ἐπίδειξος VI, 206. S.
 ἐπίδειξος VI, 207.
 ἐπίδειξος IX, 9.
 ἐπίδειξος IX, 9.
 ἐπίδειξος IX, 9.
 ἐπίδειξος ῥήτωρ IV, 25.
 ἐπίδειξος III, 55.
 ἐπιδικαικόμενον ἀργύριον IX, 96.
 ἐπιδικαικωρῆσθαι κατὰ μοίρας VIII, 152.
 ἐπιδικαικίαις VI, 140.
 ἐπιδικάσαι III, 67.
 τοῖς χρήζουσι III, 119.
 ἐπιδικάσαι VIII, 157.
 ἐπιδικάσαι ἐπίδοσις III, 67.
 ἐπιδικάσαι ἡβάσκων I, 57.
 ἐπιδικάσαι τὸ σύνθημα I, 163.
 ἐπιδικασάμενος VIII, 23.
 ἐπιδικάσαι ib.
 ἐπιδικασία IV, 26. V, 165.
 ἐπιδικασίας κλήρων, ἐπικλήρων VIII, 89.
 ἐπιδικασίας δίκη VIII, 31.
 ἐπιδικασίας ἐπικλήρος III, 33.
 κλήρος VIII, 23. 32.
 ἐπιδικάσαι VIII, 67.
 ἐπιδοράτης I, 136. VII, 157. X, 143.
 ἐπιδορπῆσθαι VI, 102.
 ἐπιδορπίζεσθαι VI, 79.
 ἐπιδορπίσματα VI, 79. 102.
 ἐπιδορπίσεις ἐπιδορπίσις III, 67.
 ἐπιδορπίσις IV, 47. VIII, 157.
 ἐπιδορπίσις ἐκ τοῦ κατόπιον I, 173. pl.
 ὅπου ἐπιδορπίσις ἦθος τὸν θεὸν IX, 123.
 ἐπιδορπίζόμενοι βασιλεῖν τῆ γῆ τὸ σπέρμα I, 223.
 ἐπιδορπίζεσθαι IX, 104.
 ἐπιδορπίζεσθαι II, 147.
 ἐπιδορπία χωρία I, 186.
 ἢ ἐξ ἐπιδορπίσις ἀντίς ἐλη πόλις IX, 22.
 ἐπιδορπίσις ὑπὲρ τὸ ὕδωρ IX, 119.
 ὑποπέλιδος IV, 194.
 ἐπιδορπίσις (ἀρκυος) V, 29.
 ἐπιδορπίσις τείχος I, 171.
 ἐπιδορπίσις VI, 148. (ὁ ἴστος) I, 91.
 ἐπιδορπίσις ἴστος I, 196.
 ὄδος III, 96.
 σταδίου III, 148.
 ἐπὶ δόρσι μανθῆν IV, 46. S.
 ἐπιδορπίσις III, 65. IV, 10. VIII, 11.
 ἐπιδορπίσις ἦθος III, 65.
 ἐπιδορπίσις III, 65. IV, 11.
 βασιλεῖς I, 40.
 δικαστής VIII, 10.
 συμπότης VI, 28.
 ἐπιδορπίσις III, 66. IV, 12. VIII, 11.
 ἐπιδορπίσις ἴστος I, 141.
 ἐπιδορπίσις V, 135. VIII, 21. 70.
 ἐπιδορπίσις VIII, 147.
 ῥήτωρ IV, 25.
 ἐπιδορπίσις VIII, 149.
 ἐπιδορπίσις V, 135. VIII, 147.
 ἐπιδορπίσις τὴν θύραν X, 26.
 ἐπιδορπίσις VII, 68.
 ἐπιδορπίσις IV, 53.
 ἐπιδορπίσις χωρία I, 99.
 ἐπιδορπίσις πόλις IX, 17.
 ἐπιδορπίσις V, 132.
 τὴν ἐπὶ θαλάσσης ἀπάγεισθαι VIII, 102.
 ἐπιδορπίσις ἔχων III, 106.
 ἐπιδορπίσις VI, 115.
 ἐπιδορπίσις I, 16.
 ἐπιδορπίσις ib.
 ἐπιδορπίσις κηρία I, 27.
 ταῖς πλαστίνην IV, 172.
 φάρμακα IV, 180.
 ἐπιδορπίσις VI, 19.
 λυχνίον VI, 109.
 ἐπιδορπίσις (ὁ βόλος) VII, 201.
 ἐπιδορπίσις κληρονομία V, 85.
 ἐπιδορπίσις X, 188.
 ἀμφότερος VIII, 123.
 λείπτος X, 188.
 πῆθος ib.
 τρίποδος X, 81.
 φερέτρος X, 188.
 φερέτρος ib.
 ἐπιδορπίσις VII, 208.
 ἐπιδορπίσις I, 246.
 ἐπιδορπίσις II, 231.
 ἐπιδορπίσις II, 231. VI, 180. 183.
 ἐπιδορπίσις II, 231.
 ἐπιδορπίσις κακῶν ib.
 ἐπιδορπίσις II, 231. III, 69. V, 165.
 τῶν ἀλλοτρίων VIII, 7.
 ἐπιδορπίσις II, 231.
 ἐπιδορπίσις II, 231. ἔχων V, 165.
 ἐπιδορπίσις II, 231.
 ἐπιδορπίσις II, 226. 231. III, 72. V, 165.
 ἐπιδορπίσις ἀδελφοί III, 24.
 ἀνδραποδῶδες III, 77.
 ἐπιδορπίσις ἰνδιδούς τυράννος I, 42.
 ἐπιδορπίσις πρῶτος IV, 39.
 ἐπιδορπίσις τοῦ πλεονικτεῖν VI, 132.
 ἐπιδορπίσις τόπος II, 227.
 ἐπιδορπίσις V, 165.
 ἐπιδορπίσις II, 231.
 νωτῆρος III, 66.
 ἐπὶ τῆ ἴση καὶ ὁμοίᾳ I, 169.
 ὁ ἐπιδορπίσις τραπέζην III, 84.
 ἐπιδορπίσις I, 246.
 ἐπιδορπίσις VI, 204.
 ἐπὶ καιροῦ ib.
 ἐπιδορπίσις ἀνίμων I, 105.
 ἐπιδορπίσις VI, 204.
 ἐπιδορπίσις III, 138. VIII, 36.
 ἐπιδορπίσις II, 71.
 ἐπιδορπίσις I, 137. VI, 196.
 ἐπιδορπίσις θεοί I, 24.
 ἐπιδορπίσις ἀναμάρτυρος VIII, 77.
 ἐπιδορπίσις μέταλλα III, 87.
 ἐπιδορπίσις κολυμβηταί I, 108.
 ἐπιδορπίσις ἄμβρος I, 116.
 ἐπιδορπίσις VII, 82.
 ἐπιδορπίσις ib.
 ἐπιδορπίσις VI, 209.
 ἐπιδορπίσις V, 135. 136.
 ἐπιδορπίσις ὁ κληρονομία V, 85.
 ἐπιδορπίσις V, 166. S.
 ἐπιδορπίσις V, 135.
 ἐπιδορπίσις V, 166. S.
 ἐπιδορπίσις λόγοι III, 101.
 ἐπιδορπίσις V, 109.
 ἐπιδορπίσις V, 92. VIII, 139.
 ἐπιδορπίσις οὐ διαχόμενοι ἔχουσι I, 151.
 οὐκ ἔχουσι ib. S.
 ἐπιδορπίσις VIII, 138.
 ἐπὶ πολέμου IV, 93.
 ἐπιδορπίσις VIII, 138.
 ἐπιδορπίσις χρομάτι τινι IV, 93.
 ἐπιδορπίσις ib.
 ἐπιδορπίσις III, 134.
 δάνεισμα VIII, 141.
 χωρίον V, 109.
 ἐπιδορπίσις IV, 28.
 ἐπιδορπίσις III, 107.
 ἐπιδορπίσις X, 25.
 τὰ βλίφαρα II, 67.
 ἐπιδορπίσις IV, 112. VI, 203. IX, 104.
 ἐπιδορπίσις III, 33.
 ἐπιδορπίσις III, 33. VIII, 23.
 ἐπιδορπίσις III, 33.
 ἐπιδορπίσις ἀμφισβήτησις VI, 177.
 ἐπιδορπίσις ἀμφισβητούσης VIII, 62.
 ἐπιδορπίσις δίκαι VIII, 126.
 ἐπιδορπίσις δικαστήρια ταῖς ἀρχαῖς VIII, 88.
 τὴν ἐπιδορπίσις διαταγῆς δικαιοσύνης VIII, 126.
 ἐπιδορπίσις ἐπιδορπίσις VIII, 89.
 κατὰ τῶν τῆ ἐπιδορπίσις συνοικιούτων μὴ προσκόντων γίνεσθαι τὰς διαγγελίας VII, 53.
 ἐπιδορπίσις VI, 203.
 ἐπιδορπίσις VI, 12.
 ἐπιδορπίσις τὴν θύραν X, 25.
 ἐπιδορπίσις VI, 9. IX, 72. X, 34.
 ἐπιδορπίσις I, 114. 116.
 ἐπιδορπίσις ὀρχηστής IV, 96.
 ἐπιδορπίσις χρήματα VIII, 134.
 ἐπιδορπίσις (παιδιά) IX, 104.
 ἐπὶ κοίτην τραπέζην VI, 112.
 ἐπιδορπίσις II, 25.
 ἐπιδορπίσις IV, 137.
 ἐπιδορπίσις ξανθὴ κόμη IV, 136.
 ἐπιδορπίσις VI, 90. X, 101.
 ἐπὶ κόρης παῖσι II, 40.
 ἐπιδορπίσις VI, 110.
 ἐπιδορπίσις τοῖς δεομένοις III, 119.
 ἐπιδορπίσις IV, 30.
 ἐπιδορπίσις ἀναγκαῖος III, 12.
 ἐπιδορπίσις III, 100.
 ἐπιδορπίσις πᾶν τὸ σῶμα V, 61.
 ἐπιδορπίσις II, 42.
 ἐπιδορπίσις II, 45.
 ἐπιδορπίσις I, 135. II, 42.
 ἐπιδορπίσις IX, 141.
 ἐπιδορπίσις IX, 142.
 ἐπιδορπίσις VI, 92.
 ἐπιδορπίσις τὴν κλειψύδην X, 61.

ἐπικρούσει κατ' ἀριθμὸν τὰ ὄστρακα IX, 114.
 ἐπικρούσασθαι IX, 139.
 ἐπικρούττεσθαι V, 146.
 ἐπικρούτμενον VI, 209.
 ἐπιρῖψασθαι ib.
 ἐπιρύνεται ὁ λαγὼς V, 73.
 ἐπιρύνει II, 66.
 ἐπιρύνει VIII, 138.
 ἐπιρύνεισθαι VI, 31.
 ἐπίρρυτος I, 95.
 ἐπιρύνει τὰ ὄφθαλμῶσιν χεροῖν IX, 122.
 τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ IX, 129.
 τὰ ὄφθαλμους II, 83.
 ἐπιρύνει τὰς ἀκοὰς VIII, 155.
 τοὺς ὄφθαλμοὺς IX, 117.
 ἐπιρύνει VII, 124.
 ἐπίρρυτος VI, 197.
 τῶν ἀναγκῶν I, 52.
 ἐπίρρυτος στρατιῶται I, 176.
 ἐπιρύνει τῶν εἰς ἡμέραν ἐπιρύνει I, 52.
 ἐπιρύνει ἀριστίνδην VIII, 112.
 ἐπιρύνει VII, 124.
 ἐπιρύνει IV, 53.
 ἐπιρύνει αὐλάκη IV, 55.
 ἐπιρύνει V, 142.
 ἐπιρύνει V, 141.
 ἐπιρύνει III, 139.
 ἐπιρύνει IV, 163.
 ἐπιρύνει IV, 33.
 ἐπιρύνει II, 118. IV, 66.
 ἐπιρύνει IV, 53.
 τὸ ἐπὶ Λύκα (δικαστήριον) VIII, 121.
 ρι.
 ἐπιρύνει IV, 187.
 ἐπιρύνει ἡπίον II, 8.
 ἐπιρύνει ἡπίον ib.
 τὰ ἐπὶ ἐπίμαχον χωρίον I, 171.
 ἐπιρύνει IV, 177. VIII, 84.
 ἀλλων III, 14. S.
 ἑῶν I, 21. S.
 ἑῶν IV, 22.
 ἐπιρύνει ἀλλων III, 140.
 ἐπιρύνει VI, 139.
 ἐπιρύνει IV, 24.
 ἐπιρύνει ἑῶν I, 20.
 ἑῶν IV, 20.
 στρατηγὸς I, 178.
 ἐπιρύνει VIII, 90.
 ἀλλων III, 140.
 τῆς πολιτείας τριάκοντα VIII, 112.
 ἐπιρύνει VIII, 84.
 ἑῶν βασιλεὺς I, 40.
 ἡπίον I, 181.
 κληρωτὸς VIII, 113.
 ὑπηκόων βασιλεὺς I, 41.
 ἐπιρύνει τῶν ἑῶν VIII, 111.
 τῶν ὀπλιτῶν VIII, 94.
 τῶν πολέμων ib.
 ἐπιρύνει ἡπίον I, 199.
 ἐπιρύνει IV, 23.
 ἐπιρύνει VIII, 152. S.
 ἐπιρύνει III, 139.
 ἐπιρύνει IV, 169. 170. S.
 ἐπιρύνει V, 133.
 ἐπιρύνει IV, 166.
 ἐπιρύνεισθαι ib.
 ἐπιρύνει IV, 167.
 ἐπιρύνει φέγγμα κήρυκος IV, 94.
 ἐπιρύνει σῆμα I, 214.
 τράχηλος V, 69.
 ἐπὶ μισθῶ μαθεῖν IV, 46.

ἐπιρύνει γῆ VII, 151.
 ἐπιρύνει ἀπὸ IV, 53. VII, 180.
 ἐπιρύνει II, 189.
 ἐπιρύνει II, 67.
 ἐπιρύνει X, 53.
 ἐπιρύνεισθαι III, 121.
 ἐπιρύνει VII, 183.
 ἐπιρύνει κρηνομίας III, 67.
 ἐπιρύνει VI, 117.
 οἱ ἐπὶ ἡσίων VIII, 114.
 ἐπιρύνει VII, 32. X, 125.
 ἐπιρύνει (τῶ ὕδατι) VII, 138.
 ἐπιρύνει IV, 53. VI, 186.
 τὰ ἐπιρύνει χωρίον IV, 86.
 ἐπιρύνει κύλιξ VI, 31.
 ἐπιρύνει II, 228.
 ἐπιρύνει ib.
 ἐπιρύνει VII, 184.
 ἐπιρύνει ib.
 ἐπιρύνει χωρίον V, 109.
 ἐπιρύνει III, 106.
 ἐπιρύνει III, 105.
 ἐπιρύνει IV, 197.
 ἐπιρύνει II, 133.
 ἐπιρύνει χρώμα V, 76.
 ἐπιρύνει III, 58.
 ἐπιρύνει VI, 90. X, 101.
 πᾶν τὸ ἐπὶ ἡσίων VI, 142.
 ἐπιρύνει ἀκρηκτεῖ VIII, 139.
 ἐπιρύνει θύρας I, 39.
 ἐπιρύνει ib.
 ἐπιρύνει ib.
 εἰς τὴν ἐπιρύνει ἡμέραν I, 66.
 τῆ ἐπιρύνει ἡμέρα I, 65. 66.
 ἐπιρύνει τὰς θύρας X, 27.
 ὡς τὸ ἐπιρύνει IX, 152.
 ἐπιρύνει III, 18.
 ἐπιρύνει χωρίον IV, 108.
 ἐπιρύνει IV, 180.
 ἐπιρύνει λείχην VI, 61.
 ἐπιρύνει III, 27.
 ἐπιρύνει VI, 61.
 ἐπιρύνει IV, 160.
 ἐπιρύνει IV, 161.
 ἐπιρύνει IV, 160.
 ἐπιρύνει λαγὼς V, 67.
 ἐπιρύνει νυκτὶ IX, 112.
 ἐπιρύνει ἀσκή IX, 121.
 ἐπιρύνει II, 140.
 ἐπιρύνει X, 10.
 ἐπιρύνει IV, 180.
 ἐκ τοῦ ἐπιρύνει IX, 152. S.
 ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος IX, 152. 153. S.
 ἐπιρύνει ἱερὸν I, 23.
 ἐπιρύνει V, 120.
 ἐπιρύνει V, 121.
 ἐπιρύνει IX, 138.
 ἐπιρύνει V, 121.
 ἐπιρύνει IX, 140.
 ἐπιρύνει αἰ γόνου ὁ λαγὼς V, 73.
 ἐπιρύνει ὄργανα IV, 58.
 ἐπιρύνει X, 10.
 ἐπιρύνει X, 11.
 ἐπιρύνει II, 212.
 ἐπιρύνει I, 123. II, 224.
 ἐπιρύνει πρῶτος X, 18.
 ἐπιρύνει στερεὸν IV, 90.
 τὰ ἐπιρύνει ὄργανα IV, 67.
 ἐπιρύνει ἀνέμου I, 105.
 ἐκ πρῶτης ἀνέμου I, 106.
 ἐπιρύνει Ζεφύρων I, 105.
 ἐπιρύνει αὐρᾶς ib.
 ἐπιρύνει I, 16.
 ἐπιρύνει II, 219.

ἐπιρύνει I, 16. II, 219.
 ἐπιρύνει χωρίον V, 110.
 ἐπιρύνει II, 219. III, 69.
 εἰς μέτρα IV, 52.
 τόπος I, 15.
 ἐπιρύνει II, 219.
 ἐπιρύνει I, 16.
 ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖν I, 165. II, 195.
 ἐπιρύνει V, 165.
 ἐπιρύνει VIII, 126.
 τῶ ὕδατι VII, 138.
 ἐπιρύνει I, 97.
 ἐπιρύνει VI, 143.
 ἐπιρύνει τετραῶσαι IV, 189.
 ἐπιρύνει κατὰ τοῦ ὕδατος IX, 119.
 ὡς ἐπὶ τὰ πολλά IX, 152. 153.
 ἐπὶ πολλῶ μαθεῖν IV, 46. S.
 τετμημένον VII, 10.
 ἐπιρύνει IX, 152.
 ἐπιρύνει X, 192.
 ἐπιρύνει III, 121.
 ἐπιρύνει III, 130. S.
 ἐπιρύνει πρεσβεία IV, 28.
 ἐπιρύνει VI, 140.
 ἐπιρύνει ἔχου τοῦ σώματος III, 105.
 ἐπιρύνει X, 190.
 ἐπιρύνει στρατηγὸν X, 42.
 ἐπιρύνει VIII, 137.
 ἐπιρύνεισθαι ib.
 ἐπιρύνει III, 35.
 ἐπιρύνει VI, 187.
 ἐπιρύνει II, 199.
 ἐπιρύνει τὸ χρώμα λαγὼς V, 68.
 ἐπιρύνει τὴν ἡπίον I, 220.
 ἐπιρύνει σκέλη V, 58.
 ἐπιρύνει IV, 112.
 ἐπιρύνει ἐπιρύνει τὸ ἱματίον IV, 119.
 ἐπιρύνει VI, 206.
 ἐπιρύνει II, 128. III, 139. V, 159.
 S.
 κινάδος VI, 127.
 ἐπιρύνει III, 139. V, 160. VI, 208.
 S.
 ἐπιρύνει ὕδατος I, 116.
 ἐπιρύνει γάλα III, 50.
 χωρίον I, 239.
 ἐπιρύνει I, 157.
 ἐπιρύνει ἡπίον, ὄνον VII, 186.
 ἐπιρύνει II, 170. 174.
 ἐπιρύνει αἰ τρήχες IV, 147.
 ὁ ἐπιρύνει ἡγεμῶν IV, 149. 150.
 κινάδος IV, 146. 147.
 ἐπιρύνει I, 90. 91.
 ὁ ἐπιρύνει IV, 143. 144.
 ἐπιρύνει τὰ σκεῖν κάμηλοι I, 139.
 ἐπιρύνει V, 150.
 ἐπιρύνει ὁ κυνηγῆτης V, 85.
 ἐπιρύνει VIII, 27.
 ἐπιρύνει ἀργύριον III, 86.
 νόμισμα IX, 51.
 ἐπιρύνει V, 10.
 ἐπιρύνει VI, 123.
 ἐπιρύνει VI, 34.
 ὁ ἐπὶ τῶν σιτίων X, 16.
 ἐπιρύνει VI, 34. 123.
 ἐπιρύνει I, 87.
 ἐπιρύνει I, 214.
 ἐπιρύνει τὰς πεπονηκίας τῶν ἡπίων I, 125.
 τὸ τείχος X, 16.
 ἐπιρύνει I, 125.
 ἐπιρύνει πομπῶν X, 16.
 πομπῆς ib.
 S 2

- ἐ ἐπὶ τῶν σκευῶν X, 16.
 ἐπισκίπτειν VIII, 118.
 ἐπισκίψαι εἰς τὸν Ἄρειον πάγον VIII, 33.
 ἐπισκίψασθαι ψευδομαρτυριῶν VIII, 36.
 ἐπίσκηψις VIII, 31. 33.
 ἐπίσκιον III, 131.
 ἐπίσκιος V, 119.
 σοφιστῆς IV, 47.
 ἐπισκίως IV, 51.
 ἐπισκοπεῖν III, 108.
 ἐπισκοπία VI, 205.
 ἐπίσκοποι ἄθλων III, 140.
 ἐπίσκοποι VI, 204.
 ἐπίσκοπος VIII, 84.
 ἐπισκόπας VI, 205. S.
 ἐπισκοπάτα ἀκοντίζειν I, 215.
 ἐπισκυραπάζων συμπότης VI, 29.
 ἐπισκύνια II, 66.
 περὶ τὸ ἐπισκύνιον γεωμετρίῃ V, 102.
 ἐπισκύνιον μετέωρον IV, 147.
 τὸ ἐπισκύνιον συνάγει IV, 149.
 ἐπίσκυρος IX, 103. 104. 107.
 ἐπισκάσασθαι IV, 178.
 τὴν θύραν X, 25.
 οἶκτον δυνάμενος βήτωρ IV, 21.
 ἐπισκαστῆρες X, 22. 23.
 ἐπισκαστρον X, 22.
 ἐπισπίνδεν ἔλαιον, οἶνον X, 65.
 ἐπισπίσαι I, 27. VI, 30.
 ἐπισπορία I, 223.
 ἐπισσωστρον VII, 107.
 ἐπιστάδην IV, 38.
 ἐπίσταθα IV, 173.
 ἐπίσταμαι V, 152. S.
 ἐπίσταμιος IX, 151.
 ἐπισταμίως IV, 8. V, 145.
 ἐπίστασθαι IV, 8. V, 144. IX, 150. S.
 οὐ ἐπίστασθαι μὴδὲν ταύτων εἰς ἂν προ-
 κελούνται φάσκοτες VIII, 55.
 ἐπίσταται γυμνικῶν III, 145.
 ἔργων VII, 183.
 ἐπίσταται τὰ λιθίδια IX, 126.
 ἐπιστατεῖν III, 145.
 ἐπιστάτης I, 127. VIII, 96.
 ἐπιστατικὴ VII, 210.
 ἐπίσταμα VIII, 66. 146.
 ἐπιστήμη IV, 7. V, 144. S.
 ἐπιστήμονες δυνάμεις I, 155.
 ἐπιστημονικὴ γνῶσις IV, 7.
 ἐπιστημονικός IV, 7. IX, 151.
 ἐπιστημονικῶς IV, 8.
 ἐπιστημίως I, 157. V, 144.
 ἐπιστημοσύνη IV, 7.
 ἐπιστήμων IV, 7. V, 144. IX, 151.
 ἀλλοτρίας γλώττης V, 154.
 τῶν πολιτικῶν I, 157.
 ἐπιστήμων στρατηγός I, 178.
 ἐπιστήσαι IV, 8.
 νόμισμα τῶν δακτύλων IX, 118.
 ἐπιστήσασθαι χάριν V, 152. S.
 ἐπιστολαίς I, 119.
 ἐπιστολίως I, 96.
 ἐπιστολιμαῖος VI, 198.
 ἐπιστομίζειν VIII, 154.
 ἐπιστομίσαι II, 102.
 ἐπιστρατεύσαι I, 180.
 ἐπιστρατεύσασθαι ib.
 ἐπιστρέφειν ἄτρακτον VII, 127.
 ἐπιστρέφοντος νόμισμα IX, 118.
- ἐπιστρέψαι IX, 139.
 ἐπιστροφεὺς τραχηλῶν II, 131.
 ἐπιστροφή IX, 140.
 ἐπιστασμήνη V, 152.
 ἐπισυκοφαντεῖν VIII, 31.
 ἐπὶ συμφωρᾶς εἶναι III, 99.
 ἐπισυρτεῖναι III, 121.
 ἐπισφαγεὺς II, 134.
 ἐπισφαλῆς III, 134.
 χυρίον V, 109.
 ἐπισφαλῆς πρεσβεία IV, 28.
 ἐπισχίην IV, 178.
 θηλὴν II, 164. III, 50. S.
 μαστὸν ib.
 ἐπισχούσα μαστῶν III, 10.
 ἐπισχῶν V, 134.
 ἐπίσαστρα X, 53.
 ἐπίσαστρον I, 144.
 ἐπιτακτικὸς στρατηγός I, 178.
 ἐπιτάραξις ὀμμάτων II, 65.
 ἐπιτάφιοι λόγοι III, 101.
 ἐπιτάφιος ἀγὼν VIII, 91.
 ἐπιτεῖναι ἄρκυς V, 36.
 ἐπιτεβιασμίως ἀνὴρ I, 20.
 τόπος I, 15.
 ἐπιτεβιασμίως I, 16.
 ἐπιτείναντες δοκίμας τοῖς βόβοις V, 82.
 ἐπιτεῖναι III, 68.
 ἐπιτείνουσι τὰς τιμὰς III, 125.
 ἐπιτεχίαι I, 167.
 ἐπιτεχισμα VI, 181.
 ἐπιτελισμα ib.
 ἐπιτεξί II, 7. κύων V, 52.
 ἐπιτέταται αἱ τιμαὶ αὐτῶν VII, 10.
 ἐπιτετιμημένων τῶν πυρῶν I, 52.
 ἐπιτετιμηται τοσούτου, ὅσον ἐπιγι-
 γραπται (δική) VIII, 63.
 ἐπιτευχίς VI, 204.
 ἐπιτέθειν V, 136.
 εἰ τις μὴ ἐπιτέθειν νόμον γράψῃ VIII, 88.
 ἐπιτέθειος III, 61. V, 114.
 καιρὸς πρὸς κυνηγισίαν V, 49.
 ἐπιτηδεῖος μοι ἐστίν V, 113.
 ἐπιτηδεύτης III, 62. V, 114.
 ἐπιτηδεῖων ἐνδεία ἰδουλώθησαν I, 168.
 σπανίζων III, 110.
 ἐπιτηδεῖας V, 114.
 ἀνακίραμαι πρὸς αὐτὸν V, 113.
 ἔχω ib. S.
 ἐπιτηδεύμα VI, 180. IX, 150.
 ἐπιτηδεύσεις σοφίας VI, 178.
 ἐπιτηδύων IX, 150. S.
 ἐπιτήθη III, 18.
 ἐπιτιθεῖς πῦρ ἐπὶ τοὺς βαμοὺς VIII, 116.
 ἐπιτιμῶν VIII, 21. IX, 139.
 ἐπιτιμήμα VIII, 21.
 ἐπιτιμῶσαι VIII, 149. IX, 138.
 ἐπιτιμήσεις IX, 140. S.
 ἐπιτιμητῆς ib.
 ἐπιτιμία VIII, 70.
 ἐπιτιμίως ἀρχιστράτης ἕνεκα V, 141.
 ἐπιτίμιον VIII, 21. 149.
 ἐπίτιμος VIII, 70.
 οἱ ἐκ τῶν ἐπιτίμων VIII, 122.
 ἐπιτίμως VIII, 70.
 ἐπιτιμῶσι III, 125.
 ἐπίτοκον δάνεισμα VIII, 141.
 ἐπίτοκος II, 7.
 περὶ ἐπιτολᾶς Πλειάδων I, 62. pl.
 ἡλίον I, 68.
- αἰς ἐπιτοκαλῶν IX, 152.
 ἐπιτραγεῖν VI, 40.
 ἐπιτραγοῖς VII, 152.
 ἐπιτρίποι πάντα τῶν θυμῶν VIII, 77.
 ἐπιτρίψαι δίαιταν VIII, 126.
 ἐπιτρίβειν τοὺς πυρούς VII, 180.
 ἐπιτριράρχημα I, 123.
 ἐπίτριτος IV, 164.
 ἐπιτροπή VIII, 127.
 ὀφθαλμῶν VIII, 89.
 ἐπιτροπῆς δίκη VI, 153. VIII, 31.
 ἐπιτροπῆς κλειδὸς X, 23.
 τὸν ἐπιτροπον γράφεισθαι ἐξῆν VIII, 35.
 ἐπιτυμβιοὶ νόμοι IV, 79.
 ἐπιτυχῆς IV, 204.
 ἐπιτυχία VI, 205.
 ἐπιτυχῶς ib.
 ἐπιφάγειν VI, 39.
 ἐπιφάνεια IV, 160.
 ἐπιφωῖς VI, 206.
 ἐπιφανῆς V, 158.
 πόλις IX, 20.
 ἐπιφανῶς V, 159.
 ἐπιφατιδία δεσμᾶ I, 184.
 ἐπιφατιδία φορβεία I, 201.
 ἐπιφάνω (ὁ βόλος) VII, 205.
 ἐπιφίρεσθαι τῶν ὕδατι VII, 138.
 ἐπιφημίειν IX, 112.
 ἐπιφημίαι IX, 95.
 ἐπιφθιγμα IV, 86.
 ἐπιφθορον φάρμακον V, 132.
 ἐπιφθορον πρᾶγμα V, 124.
 ἐπιφθοβος ib.
 ἵππος I, 197.
 ἐπιφθόβως III, 137. V, 123.
 ἐπιφορὰ III, 94. ὑδάτων I, 116.
 ἐπιφορέσθαι VI, 79.
 ἐπιφορμα VI, 71.
 ἐπιφορήματα VI, 79.
 ἐπιφορησάντες τῆς ἀκινύτου γῆς V, 82.
 ἐπιφορος κύων V, 52.
 ἐπιφορου ἀρίμου I, 105.
 ἐπιφορτίσασθαι I, 99.
 ἐπιφορών (ὁ βόλος) VII, 205.
 ἐπιφράζει τὴν θύραν X, 25.
 ἐπιφράττειν II, 216. VIII, 155.
 ἐπιφριττούσης ἕρμα τῆς θαλάσσης I, 106.
 ἐπιφώνσεις II, 111.
 ἐπιχαιρίων III, 101. V, 128.
 ἐπιχαιρίκακος ib.
 ἐπιχαιρίων III, 101.
 ἐπιχάλκος X, 144.
 ἐπιχάρμα III, 101.
 ἐπιχάρτοι ib.
 ἐπιχάρτων IX, 36.
 ἐπιχάρτος III, 101.
 ἐπιχειλῆς II, 89. V, 133.
 ἐπιχειλῆ IV, 169. 170.
 πρᾶγματα II, 89.
 ἐπιχειλῆς VI, 142.
 ἐπιχειλῆς γλώσσα VI, 120.
 ἐπιχειρ II, 148.
 ἐπιχειρα III, 143. VI, 186.
 ἐπιχειρήμα II, 148. VI, 181. IX, 150.
 ἐπιχειρήματα II, 154.
 ἐπιχειρήσεις II, 148.
 ἐπιχειρηταί II, 154.
 ἐπιχειροτοσίαν ἀρχῆς VIII, 95.
 εἶνα διακωλύοις VIII, 94.
 ἐπιχειροτονία II, 150.

ἐπιχειρῶν IX, 150.
 ἐπιχρῶν ὕδατος κατὰ λίθους x, 46.
 ἐπιχρῶσι θεοὶ I, 23.
 ἐπιχρῶσι V, 128. VI, 199.
 ἐπιχρῶσι VIII, 77.
 ἐπιχρῶσι II, 214. VI, 124.
 ἐπιχρῶσι VII, 129.
 ἐπὶ χρίμασι μαθῆναι IV, 46.
 λέγων ῥήτων IV, 36.
 ἐπίχρυστα V, 69.
 ἐπίχρυστοι σινδαλοὶ VII, 87.
 ἐπίχρυστοι VII, 102.
 ἐπίχρυστος x, 43.
 κόπης VII, 97.
 ἐπιχρῶσαι VII, 129.
 ἐπίχρυστος x, 92.
 ἑλαιηρὰ VI, 103. x, 92.
 χαλκίον x, 109.
 ἐπίχρυστος VI, 77.
 ἐπιχρῶσιν IX, 13.
 ἐπιχρῶσι III, 51. IX, 13.
 ἐπιχρῶσιν ὄργανα IV, 58.
 ἐπίχρυστος III, 139. V, 159.
 κινάιδος VI, 127.
 ἐπιχρῶσι ῥῆμα σὺς V, 79.
 πυξὲς ἑπληξῆς II, 147.
 ἐπιχρῶσιν τὸ βουλευτήριον VIII, 155.
 ἐπιχρῶσιν ἀκοῆς ἢ βροντῆς I, 118.
 ἐπιχρῶσιν II, 173.
 ἐπιχρῶσιν IV, 164.
 ἐπιχρῶσιν VI, 201.
 ἐπιχρῶσιν εἰς βολῆν I, 180.
 ἐπιχρῶσιν I, 164.
 ἐπιχρῶσιν VII, 119.
 ἐπιχρῶσιν ποταμῶν VI, 26.
 ἐπιχρῶσιν III, 69. S.
 ἐπιχρῶσιν II, 169.
 (ἀσπίδος) I, 133.
 ἐπιχρῶσιν V, 127.
 ἐπιχρῶσιν ib.
 ἐπιχρῶσιν τῶν κεράτων I, 165.
 ἐπιχρῶσιν VI, 203.
 ἐπιχρῶσιν ποταμῶν V, 89.
 ἐπιχρῶσιν II, 58. ἀθλων III, 140.
 ἐπιχρῶσιν II, 58.
 ἐπιχρῶσιν VIII, 84.
 τῆς νεῶς VII, 239.
 ἐπιχρῶσιν I, 71.
 ἐπιχρῶσιν κατὰ συγγραφὴν VIII, 140.
 ἐπιχρῶσιν IV, 95.
 ἐπιχρῶσιν IX, 118. 119.
 ἐπιχρῶσιν IV, 199.
 ἐπιχρῶσιν θεοὶ I, 23.
 ἐπιχρῶσιν II, 62.
 ἐπιχρῶσιν ib.
 ἐπιχρῶσιν x, 54.
 εἰ ἐπιχρῶσιν εἰς μελέτης I, 215.
 ἐπιχρῶσιν ἐγκαθίσταται τὰ ἱππῶν I, 209.
 ἐπιχρῶσιν II, 58. ἀγῶνων III, 140.
 ἐπιχρῶσιν V, 93.
 ἐπιχρῶσιν IX, 156.
 ἐπιχρῶσιν ἡλικίας ἀνθρώπων II, 4.
 ἐπιχρῶσιν I, 55.
 ἐπιχρῶσιν ἀραχίδας IX, 86.
 ἐπιχρῶσιν λίκυθος x, 67.
 ἐπιχρῶσιν II, 167.
 ἐπιχρῶσιν σφόδρῶν τραχήλου II, 130.
 τραχήλου ἰατροῦ II, 180.
 ἐπιχρῶσιν I, 82.
 ἐπιχρῶσιν V, 122.
 ἐπιχρῶσιν V, 123.
 ἐπιχρῶσιν VIII, 37. 39.
 τὸ ἐκ τοῦ τμήματος VIII
 39. IX, 60.

ἐπιχρῶσιν προσοφιστικῶν VIII, 48.
 58.
 ἐπιχρῶσιν IV, 53.
 ἐπιχρῶσιν IV, 189. S.
 ἐπιχρῶσιν II, 133. 137. VII, 49.
 ἐπιχρῶσιν VII, 14. 15.
 ἐπιχρῶσιν ἀρχῶν VIII, 89.
 ἐπιχρῶσιν τῶν ἐπιχρῶσιν VIII, 123.
 ἐπιχρῶσιν νεῶς II, 83.
 ἐπιχρῶσιν V, 136.
 ἐπιχρῶσιν V, 135.
 ἐπιχρῶσιν III, 68. S. κατόχως ib. pl.
 ἐπιχρῶσιν IV, 43.
 ἐπιχρῶσιν δικαί VIII, 37. 101. 144.
 ἐπιχρῶσιν νόμος VIII, 37. 144.
 ἐπιχρῶσιν VIII, 144.
 ἐπιχρῶσιν III, 129.
 ἐπιχρῶσιν κινῶν VIII, 37. 144.
 ἐπιχρῶσιν VIII, 144.
 ἐπιχρῶσιν κατευθυντικῶν ib. S.
 ἐπιχρῶσιν III, 129. VI, 7. VIII, 157.
 ἐπιχρῶσιν IX, 57.
 ἐπιχρῶσιν καταβολῆ VIII, 144. S.
 ἐπιχρῶσιν τύραννος I, 42.
 ἐπιχρῶσιν III, 69.
 νίκης στρατηγῶς I, 178. pl.
 ἐπιχρῶσιν III, 70.
 ἐπιχρῶσιν V, 170.
 ἐπιχρῶσιν δικαίου VII, 209.
 ἐπιχρῶσιν V, 156.
 ἐπιχρῶσιν IX, 6. 150. 157. S.
 ἐπιχρῶσιν δημίου VIII, 71.
 ἐπιχρῶσιν IV, 181.
 ἐπιχρῶσιν V, 19. 32.
 λατύπων VII, 118.
 παιδοτροφικῶς x, 181. Vid.
 Ind. Tit.
 ἐπιχρῶσιν θεῶν I, 13.
 νεῶν I, 11.
 ἐπιχρῶσιν VII, 125.
 ἐπιχρῶσιν V, 156.
 ἐπιχρῶσιν VI, 141.
 ἐπιχρῶσιν ἀγαλμάτων I, 11.
 ἐπιχρῶσιν ξύλου VII, 109.
 χαρῶν I, 220.
 ἐπιχρῶσιν ἀφῶραι I, 228.
 ἐπιχρῶσιν VII, 7. γῆς I, 221.
 ἐπιχρῶσιν IX, 50.
 ἐπιχρῶσιν IV, 125. IX, 39.
 ἐπιχρῶσιν VII, 209.
 ἐπιχρῶσιν I, 50.
 γῆς I, 221. S.
 ξύλων ὑλῶν VII, 109.
 πάντων οἱ δάκτυλοι II, 156.
 ἐπιχρῶσιν ἀντοχείρ II, 153.
 ἐπιχρῶσιν VII, 183.
 ἐπιχρῶσιν V, 134.
 ἐπιχρῶσιν VII, 182.
 ἐπιχρῶσιν VII, 200.
 ἐπιχρῶσιν ἐν ἔργοις πᾶσι ἰσότητά δικτυῶν V, 35.
 ἐπιχρῶσιν VII, 182. 200. VIII, 30.
 ἐπιχρῶσιν VII, 182.
 ἐπιχρῶσιν ib.
 ἐπιχρῶσιν ib.
 ἐπιχρῶσιν VII, 7. IX, 150.
 δουλικῶν III, 75.
 ἐπιχρῶσιν III, 131. V, 105.
 ἐπιχρῶσιν ἐν ἔργοις πᾶσι ἰσότητά δικτυῶν V, 35.
 ἐπιχρῶσιν III, 103.
 ἐπιχρῶσιν ἐπιστάται VII, 183. S.
 ἐπιχρῶσιν μυστικῶν προφῶσιδος I, 14.
 ἐπιχρῶσιν x, 40.
 ἐπιχρῶσιν I, 247.
 ἐπιχρῶσιν I, 251.
 ἐπιχρῶσιν πυρῶν VII, 180.

ἐπιχρῶσιν ib. S.
 ἐπιχρῶσιν ναυτικῶν X, 10.
 ἐπιχρῶσιν προσοφιστικῶν x, 40.
 ἐπιχρῶσιν μικρῶν VII, 66.
 ἐπιχρῶσιν VI, 41.
 ἐπιχρῶσιν x, 20.
 ἐπιχρῶσιν VII, 190.
 ἐπιχρῶσιν I, 95.
 ἐπιχρῶσιν αὐλήματι IV, 56.
 ἐπιχρῶσιν κύνες V, 37.
 ἐπιχρῶσιν I, 98.
 ἐπιχρῶσιν VII, 120.
 ἐπιχρῶσιν VIII, 110.
 ἐπιχρῶσιν ξύλου VII, 124.
 ἐπιχρῶσιν πρὸς αὐτὸν VII, 119.
 ἐπιχρῶσιν ἐν ἔργῳ ἱματίῳ VII, 28.
 ἐπιχρῶσιν λυομένη VIII, 60.
 ἐπιχρῶσιν ὄφλιον VIII, 54. 60. 61.
 ἐπιχρῶσιν ὄδους III, 96.
 πάλιν IX, 24.
 ἐπιχρῶσιν τῆς πόσθης II, 176.
 ἐπιχρῶσιν VII, 169. μελοῦν ib. S.
 ἐπιχρῶσιν IX, 125.
 οἰσυπνῶν VII, 28.
 ἐπιχρῶσιν II, 136.
 ἐπιχρῶσιν VI, 118. S.
 ἐπιχρῶσιν I, 221. VII, 141.
 ἐπιχρῶσιν I, 242. VII, 143.
 ἀφαιρούμενος VII, 143.
 ἐπιχρῶσιν ib.
 ἐπιχρῶσιν περιάπτουσι ταῖς συκαῖς I, 242.
 S.
 ἐπιχρῶσιν καρπῶν I, 242.
 ἐπιχρῶσιν σῦκα VII, 143.
 ἐπιχρῶσιν IV, 142.
 ἐπιχρῶσιν VII, 32. S.
 ἐπιχρῶσιν τὸ ἀπὸ ξύλου γίνονται παρ' Αἰ-
 γυπτίους VII, 75.
 ἐπιχρῶσιν VII, 28. 196.
 ἐπιχρῶσιν VII, 28.
 ἐπιχρῶσιν ib.
 ἐπιχρῶσιν ib.
 ἐπιχρῶσιν ib.
 ἐπιχρῶσιν VII, 34.
 ἐπιχρῶσιν I, 250. VI, 52.
 ἐπιχρῶσιν ἐκ Μήλου VI, 63.
 τῶν ἐπιχρῶσιν ἐξαινε VII, 30.
 ἐπιχρῶσιν πιναρῶν πίκας VII, 28.
 ἐπιχρῶσιν I, 10. IX, 40.
 (τὰ δίκτυα) V, 26. x, 132.
 ἐπιχρῶσιν Ζιῦς VIII, 85.
 ἐπιχρῶσιν VII, 137.
 ἐπιχρῶσιν I, 97. VII, 139.
 ἐπιχρῶσιν ὀδόντων II, 89.
 τὸ ἐπιχρῶσιν ὀδόντων μάλιστα αὐτοῦ τῆ γλάτ-
 τη περιέκτεται VI, 120.
 ἐπιχρῶσιν VI, 181.
 ἐπιχρῶσιν (ὁ ἀνήμερος τελευτῶν) IX, 32.
 ἐπιχρῶσιν I, 37.
 ἐπιχρῶσιν V, 135.
 ἐπιχρῶσιν I, 94. 115. V, 97. x, 134.
 ἐπιχρῶσιν I, 115.
 ἐπιχρῶσιν V, 97.
 ἐπιχρῶσιν V, 154.
 ἐπιχρῶσιν ib.
 ἐπιχρῶσιν VII, 209.
 ἐπιχρῶσιν V, 154.
 ἐπιχρῶσιν ib. S.
 ἐπιχρῶσιν ἀγοραῖος VII, 15.
 ἐπιχρῶσιν ib.
 ἐπιχρῶσιν ἢ τελευτῶν VI, 100.
 ἐπιχρῶσιν VIII, 72.
 ἐπιχρῶσιν κλῆρας VI, 55.

- τετραγώνου χῆρες VII, 73.
 Ἑρμῆσιος IV, 143. 144.
 δευτέρως IV, 143. 145.
 ἔρως IV, 205.
 ἐρηστικὸν ἔλκος IV, 206.
 ἔρπυλος I, 229.
 ἔρπυλος VI, 106.
 ἔρρηγμα βροντῆ I, 118.
 ἔρρηξις III, 108.
 ἔρρηξε πρὸς θάνατον III, 107.
 ἔρρηξε πρὸς τὸ κρείττον III, 108.
 ἔρρηγιῶν πλείων πιθάκης X, 48.
 ἔρρημίαι δυνάμεις I, 155.
 ἔρρημίνοι ἄνδρες ib.
 ἔρρημίνοι III, 108. 120. V, 125.
 ἔρως σάλπιγγος IV, 85.
 ἔρρημίσιος III, 107. 121. V, 125.
 ἔρρωσθαι ib.
 ἔρροι I, 250.
 ἐρυναιόμηναι παρῖαι II, 87.
 ἐρύθρημα VI, 180.
 ἐρυθρίσσαι παρῖαι II, 87.
 ἐρυθρὸν τίχως I, 170.
 ἐρυσίβη τοῦ καρπούς κατέλαβη I, 53.
 ἐρυσίπιλλος IV, 202.
 ἐρῶμιη III, 71.
 ἐρῶμιος ib.
 ἐρῶντων παιδιὰ IX, 127.
 ἐρῶ τοῦ πράγματος V, 165.
 ἔρως III, 72. V, 165.
 ἐρώτημα VI, 187.
 ἐρωτικὸς V, 165.
 ἐρωτομανίη III, 68.
 ἐρωτομανίης VI, 189.
 ἐρωτομανίῶν ib.
 ἐσβαλίσθαι I, 99.
 ἐσθῆμα λευκὸν VII, 54.
 ἐσθῆματα VII, 42.
 αἰὲν ποικιλιμάτων VII, 51.
 ἐσθῆς VII, 42.
 ἄγνακτος IV, 119.
 βυσσίνη IV, 120.
 διπλῆ IV, 119.
 ἐσθῆσις ἰδὴ X, 51.
 ἐσθῆς τῆς ἱερέως X, 191.
 λιυκὴ IV, 120.
 κερφυρὰ IV, 119.
 τῆ κερφυρῆ συνύφαντος VII, 48.
 Σατυρική IV, 118.
 Φλοίη VII, 76. X, 178.
 ἐσθῆτα ἀμείψαι VII, 44.
 αἱ τὰς ἐσθῆτας πεπράσκεισιν VII, 78.
 ἐσθῆτες αἱ ἀμείβουσιν ib.
 εἰλιταί VII, 68.
 κερφυρβαφίης VII, 63.
 σκύντοι VII, 70.
 ὑπὸ ἐσθῆτι νεοπλουσί προσκίμαι πρὸς
 θεοὺς I, 25. 156.
 ἐσθῆτων εἰδῆ VII, 46. Vid. Ind. Tit.
 περὶ τὴν βραπειάν σκύνῃ X,
 135.
 ἐσθῆτιν VI, 39. S.
 ἀδῆν VII, 42. 175. pl.
 ἐσθῆτιν VI, 39. S.
 ὑπὲρ τὰ ἰσκαμμένω πηδῶν III, 151.
 ἰσκαμμένως VI, 139. S.
 ῥήτωρ IV, 20.
 ἰσκαμμένως IV, 23. VI, 140.
 ἰσκαμῆσθαι IX, 16.
 ἰσκαμποιμένον πρῶγμα X, 15.
 ἰσκαίφθαι IV, 24.
 ἰσκαδοφόρος VII, 174.
 ἰσκατραφημίως VI, 185.
 ἰσκατραφῆσθαι ib.
 ἰσκατροφημίως VI, 185.
 ἰσκατόβη II, 41.
 ἰσμάς I, 254.
 ἐς ἰάτω I, 57.
 ἰσπέρω IV, 157.
 ἰσπέρως I, 59.
 Ἐσπερίδων μῆλα VI, 47.
 εἰς ἐν ἔσπευδοι IX, 145.
 ἰσπουδάκα περὶ αὐτὸν V, 113.
 ἰσπουδακίαι περὶ τινα III, 68.
 ἰσπουδακότες περὶ τὸν λόγον IV, 44.
 ἰσταλθαί VII, 43.
 ἰσταλμίως ib.
 ἰσταίαι ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς (τὸν ἥλιον)
 IV, 157.
 σποράδην VI, 157.
 χαλκοῦν VIII, 140.
 ἰστιαχάρητο πάντα IX, 145.
 ἰστίφαναυτο μυρρίνηθισμοθίται VIII,
 68.
 ἰστίφαναθῆ ὁ κίχτας τὰ ἄλλα III,
 152.
 ἰστίφάνονται νομοφύλακες VIII, 94.
 ἰστίης III, 89. ἀκινήτι ib. S.
 ἰστίης V, 169.
 βλέμμα II, 59.
 ἰστίηκα ἀστρῆ IV, 156.
 ἰστίηκός τοῦ πνεύματος κατὰ πύμ-
 ναν I, 106.
 ἰστίηκός III, 89.
 ἐπὶ τοῖς οἴαξιν I, 98.
 ἰστίηλιτευμένος VIII, 73.
 ἰστίηλίτυσαν ib.
 ἰστίηλοκατμήσιος ib.
 ἰστίη I, 8.
 ἰστίη III, 59. Φυλῆ III, 67.
 ἰστίη τῆς πόλεως IX, 40.
 ἰστίησθαι I, 34.
 τὴν ἰστίησιν πᾶσαισθαι VI, 112. S.
 ἰστίησις VI, 7.
 ἰστίησις τῆς αὐτῆς μέτοχοι III, 5.
 ἰστίησιν VI, 11.
 λαμπρός VI, 27. E.
 Φυλῆς III, 67.
 ἰστίη μοι βουλευμένη V, 165.
 εἰ ἰστίη αὐτῆς τὸ τίμημα VIII, 86.
 ἰστίη ἐφ' ἡσυχίας III, 89.
 ἰστίησάμων I, 74.
 ἰστίησάμων X, 20.
 ἰστίησχοι θεοὶ I, 24.
 ἰστίησχοί VI, 11.
 ἰστίησχοί (τὸ χαρίων) III, 85.
 ἰστίησχοί VIII, 73.
 ἰστίησιν VI, 11. τὴν φυλῆν III, 67.
 ἰστίησῶσθαι V, 21.
 ἰστίη I, 146.
 ἰστίη VI, 116.
 ἰστίησιν VI, 192.
 ἰστίησῶσθαι ἀκόττω I, 212.
 ἰστίησῶσθαι VI, 205.
 ἰστίησῶσθαι ib.
 οὐκ ἰστίησῶσθαι ἔχων τὴν κόμην II, 25.
 ἰστίησῶσθαι I, 8. X, 18. 101. 104.
 ὑποπίλιθος IV, 192.
 ἰστίησῶσθαι X, 95. ἰστίησῶσθαι ib.
 μολιβδόθετος VI, 88.
 ἰστίησῶσθαι (νεῦς) I, 95.
 ἰστίησῶσθαι VI, 89. 103. VII, 106. X,
 66. 95. 147.
 ἰστίησῶσθαι X, 65. 101.
 ἰστίησῶσθαι X, 101.
 ἰστίησῶσθαι Φοδίας VI, 78.
 ἰστίησῶσθαι νεμῆ IV, 204.
 ἰστίησῶσθαι I, 221. IX, 8.
 ἰστίησῶσθαι II, 13. 18.
 οἱ ἰστίησῶσθαι I, 193.
 ἰστίησῶσθαι τίχως I, 171.
 ἰστίησῶσθαι III, 104.
 εἰς τὸ ἰστίησῶσθαι παδῶν V, 70.
 ἰστίησῶσθαι VI, 189.
 ἡ διάμειρος IV, 151. 154.
 ἡ διάμειρος IV, 151. 153.
 ἰστίησῶσθαι VII, 201. σταττηραίαι IX, 59.
 ἰστίησῶσθαι συμβίους VI, 188.
 ἰστίησῶσθαι κατατετραμμένη VII, 39.
 πεπαικμένη τῆς τέχνης IV, 153.
 ἰστίησῶσθαι III, 62.
 ἰστίησῶσθαι γραφῆ VIII, 40. 43.
 δεκμασίαι VIII, 43.
 ἐπαγγελία ib.
 ἰστίησῶσθαι VI, 189.
 ἰστίησῶσθαι IV, 44. V, 114.
 ἰστίησῶσθαι τὸ ἄρῶν IV, 151. 153.
 ἰστίησῶσθαι VI, 188.
 τὸ ἰστίησῶσθαι τέλειον IV, 151. 153.
 ἰστίησῶσθαι ὑπέδημα VII, 92.
 ἰστίησῶσθαι VI, 188. S.
 ἰστίησῶσθαι IV, 44. 45. S.
 ἰστίησῶσθαι III, 61. V, 113. 114. S.
 ἰστίησῶσθαι VII, 201.
 ἰστίησῶσθαι ἀναισχυτότερος VI, 127. pl.
 ἰστίησῶσθαι τὰς ψυχὰς ἀστραπῆ I, 117.
 τούτω τῶ ἰστίη I, 56.
 ἰστίησῶσθαι V, 16.
 ἰστίησῶσθαι VII, 184.
 ἰστίησῶσθαι II, 8.
 ἰστίησῶσθαι IX, 156.
 ἰστίησῶσθαι ib. S.
 ἡ ἰστίησῶσθαι κούριος παρθένος IV, 141.
 τὴν ἰστίησῶσθαι ἀνατίησιν IV, 145.
 ἡ ἰστίησῶσθαι ψευδοκῆ IV, 151. 152.
 ἰστίησῶσθαι II, 42. IV, 184.
 ἰστίησῶσθαι I, 65.
 ἰστίησῶσθαι ἵππος I, 197.
 ἰστίησῶσθαι VI, 118.
 ἰστίησῶσθαι χιτῶν II, 138. VII,
 47.
 ἰστίησῶσθαι I, 129. IV, 162.
 ἰστίησῶσθαι κριβίαις IV, 164.
 ἀσπίς I, 134.
 ἰστίησῶσθαι σχήματα IV, 160.
 ἰστίησῶσθαι ἐλπίσιν VIII, 141.
 ἰστίησῶσθαι VIII, 14.
 ἰστίησῶσθαι IV, 172. VIII, 14.
 ἰστίησῶσθαι IV, 172.
 ἰστίησῶσθαι δικαστῆς VIII, 12.
 ἰστίησῶσθαι IV, 172. VIII, 13.
 ἰστίησῶσθαι IV, 161.
 ὁ ἰστίησῶσθαι IV, 143. 144.
 ἰστίησῶσθαι ἀγχοῦν I, 93.
 ἰστίησῶσθαι πάλικος I, 137.
 ἰστίησῶσθαι II, 61.
 ἰστίησῶσθαι ψῆφος IX, 98.
 ἰστίησῶσθαι III, 98.
 ἰστίησῶσθαι τέτταρα καὶ δεκά I, 55.
 pl.
 περὶ τὰ ἐτήσια πνεύματα I, 61.
 ἐτήσιος ἑορτῆ I, 57.
 ἐτήσιος VI, 88. X, 98.
 ἔτος VI, 60.
 ἔτοιμοι δυνάμεις I, 155.
 ἔτοιμος V, 106.
 ἔτοιμος I, 43. III, 120. V, 107.
 εἰς τὰ δυνά III, 134.
 ἔτοιμος V, 107.
 ἔτοιμος ib.
 ἔτοιμος I, 43.
 ἐξ ἔτοιμου λέγων VI, 143.
 ἔτοιμος III, 121.
 ἔτοιμος IX, 156.
 ἔτος I, 54. ἄστος III, 107.

τούδε του ἔτους I, 56. S.
 ἔτους του εἰσάτος I, 57. S.
 ἐξελθόντος I, 56. 59. S.
 ἰσταμένου I, 59. S.
 μάλλοτος I, 57. S.
 μέρη I, 59.
 μεσοῦτος I, 59.
 παρότος I, 56. S.
 ἔτους πρώτου I, 59. pl.
 ἔτους ἄρα I, 60.
 ἐτραχύντο ὁ πάρος I, 109.
 ἐτρίλιαν VII, 136.
 ἐτύπτοι VIII, 76.
 ἐτῶν δυσκαίδικα I, 55. pl.
 εὐαγγελία V, 129.
 εὐαγγέλια VI, 186.
 εὐαγγέλιον IX, 162.
 εὐαγγεῖον πρῶτον I, 33.
 εὐαγγέλιον II, 139.
 εὐαγγέλιον V, 12.
 ἰχθύων ἢ I, 108.
 εὐαγγέλιον ἵππου I, 195.
 Φωνή II, 117.
 εὐαίριας εὐσεφείας I, 106.
 εὐαίριον τείχος I, 171.
 εὐαισθησία IX, 160.
 εὐαισθησία IX, 161.
 ἰχθῆ V, 12.
 εὐαισθητοῦ κυνῆ V, 60.
 εὐαισθητικῶν IX, 162.
 εὐάλωτοι στρατιῶται I, 158.
 εὐάλωτον τείχος I, 171.
 εὐάλωτος πόλις IX, 22.
 εὐάμπελοι γήλοφοι I, 228.
 εὐανάκλητα IX, 161.
 εὐανθῆς λιμῶνες I, 229.
 παρειαὶ II, 87.
 εὐανθῆς δένδρον I, 230.
 εὐανθῆς βαφῆ I, 44.
 λιμῶν I, 240.
 λόφος I, 135.
 στραμνῆ X, 42.
 εὐαρίθμετον III, 88.
 εὐαρμῶνας συμπίτης VI, 28.
 εὐαρμῶστία IV, 95. IX, 160.
 (ἀρχιστοῦ) IV, 97.
 εὐάρμοστον IV, 58.
 εὐάρμοστος ἰστιάτωρ VI, 27.
 ὀρχηστῆς IV, 96.
 εὐβιον VI, 196.
 εὐβιος ib.
 εὐβλαστῆς δένδρον I, 230.
 Εὐβῆς (λίθος) VII, 100.
 εὐβελον IX, 94.
 εὐβίστρυχος II, 27.
 εὐβωτος γῆ VII, 184.
 εὐβουλία IX, 160.
 εὐβουλος βασιλεὺς I, 40.
 στρατηγὸς I, 178.
 εὐγαμία IX, 160.
 εὐγένεια ib.
 εὐγένειος II, 88. IV, 143.
 λῆων V, 83.
 εὐγλωττία II, 108. IX, 160.
 (ῥήτορος) IV, 22.
 εὐγλωττος II, 108.
 αὐλῆς IV, 72.
 ῥήτωρ IV, 20.
 εὐγλωττίας IV, 24.
 εὐγνωμονεῖν IV, 12. VIII, 7.
 εὐγνωμονῶν VIII, 7.
 εὐγνωμοσύνη IV, 10. VIII, 7. IX,
 161.
 εὐγνωμῶν VIII, 7.

τὴν εὐδαιμονίαν μετρίαι κέρδι VI, 191.
 μετρίαν χρημασί III,
 112.
 τῶν εὐδαιμονῶν εἰς III, 109. S.
 εὐδαίμων (ὁ βόλος) VII, 205.
 εὐδαιμονία ἄρα I, 228.
 εὐδαιμονῶν χωρίον I, 139.
 εὐδαίμων (θυρίς) I, 92.
 εὐδαίμων IX, 162.
 εὐδαίμων ἰστιάτωρ VI, 27.
 πόλις IX, 24.
 εὐδαλλάκτοι ἰχθῆροι I, 151.
 εὐδαλλάκτως διακείμενοι ἰχθῆροι ib.
 δι' εὐδίας πλείν I, 106.
 εὐδακτα IX, 161.
 εὐδακία VIII, 24. IX, 160.
 εὐδακίη IX, 161.
 εὐδακίον λιμῆν I, 100.
 πλοῦς I, 105.
 εὐδακίον πληρώματα πῆδος I, 121.
 εὐδακίον V, 159.
 εὐδακίον V, 158.
 εὐδακίον στρατιῶται I, 176.
 εὐδακίον V, 158.
 χρυσῆς III, 87.
 εὐδακίον V, 159.
 εὐδακίον ib.
 εὐδακίον V, 158.
 εὐδακίον ib.
 εὐδακίον IX, 162.
 εὐδακίον III, 80.
 εὐδακίον χωρία I, 186.
 εὐδακίον ἵππου I, 194. 196.
 εὐδακίον κῆποι I, 228.
 εὐδακίον σῶμα V, 83.
 εὐδακίον f. εὐδακίον IV, 181.
 εὐδακίον βαφῆ I, 44.
 εὐδακίον βαφῆ ib.
 εὐδακίον βαφῆ ib.
 εὐδακίον σῶμα V, 83.
 εὐδακίον φωνῆ II, 117.
 εὐδακίον V, 138. βασιλεὺς I,
 41.
 εὐδακίον V, 139.
 εὐδακίον IX, 161.
 εὐδακίον κύνος V, 63.
 εὐδακίον βασιλεὺς I, 42.
 δικαστῆς VIII, 12.
 εὐδακίον IX, 162.
 εὐδακίον τείχος I, 172.
 εὐδακίον στρατιῶται I, 158.
 εὐδακίον τείχος I, 172.
 εὐδακίον V, 138.
 λιμῆν I, 100.
 συμπίτης VI, 28.
 εὐδακίον V, 139.
 εὐδακίον στρατιῶται I, 158.
 εὐδακίον τείχος I, 172.
 εὐδακίον V, 140.
 εἰς εὐδακίον πρῶτον I, 41.
 τοῖς εὐδακίον χάριν δίδου V,
 140.
 εὐδακίον ib. S.
 εὐδακίον VI, 182.
 εὐδακίον V, 140.
 εὐδακίον ib.
 εὐδακίον VI, 88. X, 97.
 εὐδακίον πόλις IX, 20.
 εὐδακίον V, 135.
 εὐδακίον V, 135. IX, 160.
 εὐδακίον δένδρον I, 230.
 ἐν αἷς εὐδακίον τῶν χοιρίδιον βόλοι VI,
 91.
 εὐδακίον I, 51. IX, 160.
 εὐδακίον πόλις IX, 21.

εὐδακίον ἄρα, ἢ ἄρα χωρίον V, 108.
 S.
 εὐδακίον IX, 162.
 εὐδακίον V, 119. 121. 125. IX, 160.
 εὐδακίον V, 119. 120.
 εὐδακίον V, 121.
 εὐδακίον V, 120. 121.
 εὐδακίον ἄρα χωρίον V, 108.
 εὐδακίον II, 81.
 εὐδακίον γυναικῶν II, 82.
 εὐδακίον χωρία I, 186.
 εὐδακίον χωρία V, 108.
 εὐδακίον εὐσεφείας πλείν I, 106.
 εὐδακίον ἵππου I, 195.
 εὐδακίον γῆ I, 227.
 εὐδακίον δικτύου VII, 35.
 εὐδακίον ὑφασμα ib.
 εὐδακίον στραμνῆ X, 42.
 εὐδακίον δένδρον I, 230.
 χωρία I, 239.
 εὐδακίον III, 106.
 εὐδακίον ἀνδρῶν I, 156.
 εὐδακίον III, 135.
 ἵππου I, 195.
 εὐδακίον III, 136. V, 125.
 εὐδακίον ἰχθῆ V, 12. 66.
 εὐδακίον V, 150.
 εὐδακίον γραμμῆ IV, 160.
 εὐδακίον IV, 161.
 εὐδακίον ῥάβδον φέρουσι πορροβοσκῶν IV,
 120.
 εὐδακίον IX, 160.
 εὐδακίον χωρία V, 108.
 εὐδακίον τῶν τριχῶν II, 31.
 εὐδακίον τοῦ λόφου I, 149.
 εὐδακίον III, 133.
 εὐδακίον IX, 161.
 εὐδακίον δόξῃ V, 159.
 εὐδακίον I, 151.
 δένδρον I, 240.
 δόξῃ V, 158.
 εὐδακίον πόλις IX, 23.
 εὐδακίον V, 158.
 εὐδακίον δένδρον I, 240.
 χωρία 239.
 εὐδακίον πόλις IX, 23.
 εὐδακίον λιμῶν I, 240.
 εὐδακίον ἄρα V, 13.
 εὐδακίον V, 12.
 ἰχθύων ἢ I, 108.
 εὐδακίον ἄρα, γῆ V, 13. pl.
 εὐδακίον V, 124.
 εὐδακίον ζύλου δοκίδης V, 82.
 εὐδακίον II, 22. χαίτη I, 186. 216.
 εὐδακίον τῶν ἀγγῶν ἀπὸ τῶν IX, 12.
 τῶν ἀρωμάτων ἀπὸ τῶν IX, 47.
 pl.
 εὐδακίον σχήματα IV, 160.
 εὐδακίον ib.
 εὐδακίον VIII, 11. 24.
 εὐδακίον ἵππου I, 194.
 εὐδακίον II, 22.
 εὐδακίον III, 97.
 εὐδακίον II, 23. III, 97.
 εὐδακίον II, 230. III, 97. IV, 10. V,
 125.
 εὐδακίον ἀνδρῶν I, 155.
 εὐδακίον IV, 11. V, 125.
 ἵππου I, 194.
 εὐδακίον III, 98. S.
 εὐδακίον IV, 12. V, 125. S.
 εὐδακίον IV, 171.
 ὁ εὐδακίον VIII, 30.
 εὐδακίον στρατηγῶν εὐδακίον VIII,
 88.

- εὐδύνην VIII, 30.
 εὐδύνη VIII, 21. 67.
 περί ἀδικημάτων VIII, 45.
 κατὰ τῶν ἀρχαίων ib. pl.
 εὐδύτης γραφή VIII, 40.
 εὐδύτοι VIII, 45. 100.
 εὐδυνόμενος VIII, 67.
 εὐδύνων ib.
 εὐδυπλοκία VII, 209.
 εὐδυρίς II, 73.
 εὐδυρήμωνος IV, 24. V, 120.
 εὐδυρήμοσυνή II, 129. V, 119.
 εὐδυρήμων V, 119.
 ῥήτωρ IV, 21.
 εὐδύστομοι κύνας V, 60.
 εὐδυτενης ὄδος III, 96.
 ῥίς II, 73.
 Εὐδίου νόμοι IV, 79.
 Εὐίππη χείρωνος IV, 141.
 εὐκαθαίρετα IX, 161.
 εὐκαθαίρετον τείχος I, 171.
 εὐκαίρια VI, 204.
 εὐκαίριον ib.
 εὐκαμπής ἀύλημα IV, 73.
 εὐκαμπής ὄρχηστῆς IV, 96.
 τράχηλος ἵππου I, 189.
 Φωνή II, 117.
 εὐκανία II, 97. (f. λευκανία)
 εὐκάρδιον IX, 162.
 εὐκάρδιος II, 217.
 ἵππος I, 195.
 εὐκαρπεῖν VII, 149.
 εὐκαρπία I, 51. 240.
 εὐκαρποι παράδεισοι I, 228.
 εὐκαρποι δένδρον I, 240.
 χερῖον I, 239.
 εὐκαρπος γῆ I, 227.
 εὐκαταγόνιστα IX, 161.
 εὐκατάπρακτα ib.
 εὐκαταφρόνητος V, 162. VI, 136.
 εὐκατέρυστα IX, 161.
 εὐκατέρυστοι III, 133. V, 106.
 εὐκατέρυστότερος V, 107.
 εὐκατιλλώψας X, 20.
 εὐκέραστον ταῖς ὡραῖς χερῖον V, 108.
 εὐκέραστος οἶνος VI, 23.
 εὐκερὸς ἔλαφος V, 76.
 εὐκέφαλος II, 43.
 ὄρχηστῆς IV, 97.
 εὐκλής V, 158.
 εὐκλεία V, 158. S.
 εὐκλείας ἐραστῆς στρατηγός I, 178.
 εὐκλείως V, 159.
 εὐκλήρος III, 109. VI, 196.
 εὐκνήμιδες Ἀχαιοί II, 191.
 εὐκνημος ib.
 εὐκολία IV, 97. IX, 160.
 σὺν εὐκολίᾳ VI, 144.
 εὐκολοὶ στρατιῶται I, 130.
 εὐκολον III, 133. V, 106.
 εὐκολος V, 107. VI, 142.
 ἵππος I, 195.
 ὄρχηστῆς IV, 96.
 τύραννος I, 42.
 εὐκόλως VI, 144.
 καθιστάμενος ἵππος I, 196.
 εὐκολώτερον V, 107.
 εὐκομα ἄλση I, 229.
 εὐκόμης II, 24.
 λίαν V, 83.
 εὐκόμοστα IX, 161.
 εὐκόμοι κλάδοι I, 236.
 εὐκόμον IX, 162.
 εὐκόμος II, 24.
 εὐκόπως IX, 162.
 εὐκραῖς χερῖον V, 108.
 εὐκραῖς οἶνος VI, 23.
 εὐκρατος χερῖον V, 108.
 εὐκρατος οἶνος VI, 23.
 εὐκραιτα ἵχνη V, 66.
 εὐκροτος κτύπος IX, 127.
 εὐκρά V, 130.
 εὐκταία ib.
 εὐκτημοσύνη VI, 196.
 εὐκτῆμων III, 109. S.
 εὐκτικά (μίλη) IV, 53.
 εὐκυβείν VII, 204. IX, 94.
 εὐλάβεια III, 137. V, 122. IX, 160.
 εὐλαβεῖσθαι III, 137.
 εὐλαβῆς III, 136. V, 124.
 ἵππος I, 197.
 εὐλαβοῦμαι V, 122. S.
 εὐλαβοῦμενος III, 137.
 εὐλαβῶς III, 137. V, 123.
 προσφέρειν τὰς Φιάλας V, 95.
 εὐλαμπρα λουτήρια IV, 183.
 εὐληπτοὶ στρατιῶται I, 158.
 εὐλίθα χερῖα I, 186.
 εὐλίμενος I, 100.
 εὐλογεῖν II, 119.
 εὐλογησθῆναι ib.
 εὐλογία II, 119. V, 117. IX, 160.
 εὐλογιστον IX, 162.
 εὐλογον II, 119.
 εὐλογος ib.
 εὐλόγως ib.
 εὐλογώτερος ib.
 εὐμαθῆς IV, 11.
 εὐμαθία IX, 160.
 εἰς εὐμαρείαν ἀπελθεῖν V, 91.
 εὐμαρίς VII, 90.
 εὐμέγεθες III, 88.
 στέλιχος I, 235.
 εὐμεγέθης III, 88.
 εὐμελῆς IX, 162.
 εὐμελῆς συμπότης VI, 28.
 Φωνή II, 117.
 εὐμένεια III, 97. IX, 160.
 εὐμνῆς χυμοί II, 110.
 εὐμνῆς V, 138.
 συμπότης VI, 28.
 εὐμνοῦς V, 139.
 εὐμετάβολος VI, 121.
 τύραννος I, 42.
 εὐμετακίνητος V, 170.
 εὐμηρον IX, 162.
 εὐμηρος II, 187.
 εὐμηχανία VII, 189.
 εὐμήχανοι ib.
 εὐμικτος ὄδος III, 96.
 συμπότης VI, 28.
 εὐμουσία IV, 57. IX, 160.
 εὐμουσος IV, 57.
 εὐμουσῶς ib.
 εὐναῖα ἵχνη V, 12.
 εὐναὶ λαγῶν V, 66.
 εὐνή VI, 10.
 εὐνητῆρ χιτῶν X, 123.
 εὐνοεῖν II, 228.
 εὐνοία II, 227. III, 65. IV, 34. V, 114.
 ἢ παρὰ τῶν παιδικῶν IX, 128.
 εὐνοϊκός II, 229.
 ῥήτωρ IV, 20.
 εὐνοϊκός II, 230. V, 114.
 εὐνοϊκώτερος II, 230.
 εὐνομα ἄλση I, 229.
 εὐνομία IX, 160.
 εὐνομος γῆ VII, 184.
 τελένης IX, 33.
 εὐνοστος θεός VII, 180.
 εὐνοου ἔθος III, 65.
 εὐνοος II, 229. IV, 11. V, 114.
 αὐτῶ εἰμί V, 113.
 ἵππος τῷ ἵππῳ I, 195.
 ῥήτωρ IV, 20. 24. VI, 147.
 εὐνοῦς II, 230. IV, 11.
 ἔχων πρὸς τὴν πόλιν III, 65.
 ἔχων πρὸς αὐτὸν V, 113. S.
 εὐξίνος ἐστιατῶρ VI, 27.
 πόλις IX, 25.
 τελένης IX, 33.
 εὐξυλα ὄρη I, 228.
 εὐξυμβολος V, 138.
 εὐξυμβόλος V, 139.
 εὐξυστία IX, 161.
 εὐογκοὶ στέλιχος I, 235.
 εὐοδία IX, 161.
 εὐοδμία II, 75.
 εὐοδμος λιμῶν I, 240.
 εὐοῖδα V, 152.
 εὐοῖνοι ἄρπυγιοι VI, 22.
 εὐοῖον IX, 162.
 εὐοπλοὶ ἄνδρες I, 156.
 εὐοπλος ἵππος I, 194.
 εὐοπτος II, 51.
 εὐορκεῖν I, 39.
 εὐορκῆσαι Φρικώδεις ὄρκους I, 39.
 εὐορκία ib.
 εὐορκος ib.
 εὐορκωτος ib.
 εὐορμος λιμῶν I, 100.
 εὐοσμα ἵχνη V, 12.
 εὐοσμία II, 75. 76.
 εὐοσμον πνεῖ II, 75.
 εὐόφθαλμος IX, 162.
 εὐόφθαλμος II, 51.
 εὐόφθαλμότερος ib.
 εὐοψία VI, 38.
 εὐπαγίης γλαυτοί I, 190.
 εὐπαγῆ ἀκόντια V, 20.
 εὐπαγῆς χαλιῶς I, 207.
 εὐπαίδευσία IX, 161.
 εὐπαίδια III, 14. IX, 160.
 εὐπαῖς II, 14.
 εὐπαλῆς IX, 162.
 σῆμα καρδάλεως V, 83.
 εὐπαράγωγος δικαστῆς VIII, 12.
 εὐπαρμυθήτων πάθος III, 101.
 εὐπαρπίστους δικαστῆς VIII, 12.
 εὐπαράτριπτος δικαστῆς ib.
 εὐπαρίσιον IX, 162.
 εὐπαρίσιος II, 87.
 εὐπαρύφος IV, 148. VII, 46.
 οἱ ἐξ εὐπατριδῶν ὄντες VIII, 111.
 εὐπαρχὴ ὑπεκώλια κυνῶν V, 59.
 εὐπέζος II, 192.
 εὐπειθῆς ἵππος I, 195.
 στρατιῶτης I, 180.
 Φωνή II, 117.
 εὐπετιῆς III, 133. V, 106.
 εὐπετιῆς ἵππος I, 194.
 εὐπετιῶς IX, 162.
 ἀναβαίνειν I, 123.
 εὐπηνῆς VII, 43.
 εὐπῆχως II, 156.
 εὐπίνης IX, 162.
 εὐπλατεῖς λόγχοι V, 20.
 εὐπλόκμος II, 27.
 εὐπλοκον ὕψασμα VII, 35.
 εὐπνοια II, 75.
 εὐπνοου πνεῖ II, 75.
 χερῖον V, 108.
 εὐπνοος II, 219.
 ἀληθῆς IV, 72.

ἵππος I, 194.
 λειμών I, 240.
 ὑπνωτότεροι κυκτῆρες II, 77.
 ὑπόδος κύνες V, 60.
 ὑπόδοι II, 195. IV, 97. IX, 161.
 ἵππου I, 194.
 ὑπόσις V, 140. S.
 ὑ ποιεῖν τοὺς γονέας VIII, 86.
 πεφυκῶς βασιλεὺς I, 41.
 ὑποσητεὺς V, 140.
 ὑπόσις ib.
 ὑπολήμητοι στρατιῶται I, 158.
 ὑπόλις (αἰκουμένη) IX, 27.
 ὑπόριον III, 110.
 ὑπόριον I, 51. III, 110. IX, 160.
 ὑπόριστα IX, 161.
 ὑπόριον ἀραυραί I, 228.
 ὑπόριον V, 106.
 ὑπόριον III, 109. V, 107.
 γῆ I, 186. 227.
 ἴδως III, 96.
 ῥήτωρ VI, 147.
 ὑπόριον III, 110. S.
 ὑπορώτατος V, 107.
 ὑπορωτότερος ib.
 ὑπόστρα I, 102. IX, 160.
 ὑπόστρα II, 194.
 ἵππος I, 194.
 ὑπρωγία III, 102. S. IX, 160.
 ἢ ἀλιέων I, 108. S.
 ὑπρωγία γῆς I, 51.
 ἔσθρον I, 240. pl.
 ὑπρωγίας εὐσεῖς περὶ τὴν ἀγορὰν I,
 51.
 ὑπρωγίου δένδρον I, 240.
 ὑπρωγούσης τῆς ἀγορᾶς I, 53. S.
 ὑπρωκτα IX, 161.
 ὑπρωκταν III, 133. V, 106.
 ὑπρωκτα III, 102.
 ὑ πρῶττων εἰς χρημάτων λόγον III,
 109.
 ὑπρωπτεία VI, 133. IX, 160.
 ὑπρωπτεῖς V, 106.
 προοίμιον I, 189.
 ὑπρωπτεῖς ἵππος I, 194.
 ὑπρωπτεῖς IX, 162.
 ὑπρωπτεῖς II, 127. S. V, 137.
 βασιλεὺς I, 41.
 ὑπρωπτεῖς V, 139. S.
 ὑπρωπτεῖς V, 138.
 ὑπρωπτεῖς V, 139.
 ὑπρωπτεῖς V, 172.
 ὑπρωπτεῖς V, 138. S.
 βασιλεὺς I, 41.
 ὑπρωπτεῖς V, 139.
 ὑπρωπτεῖς λιμὴν I, 100.
 ὑπρωπτεῖς V, 138.
 ὑπρωπτεῖς IX, 162.
 σῶμα καρδάλης V, 83.
 ὑπρωπτεῖς II, 47.
 ὑπρωπτεῖς II, 184.
 ὑπρωπτεῖς IX, 162.
 ὑπρωπτεῖς II, 88. IV, 144.
 ὑπρωπτεῖς I, 146.
 ὑπρωπτεῖς τρίπολον I, 223.
 ὑπρωπτεῖς πόλις IX, 19.
 ὑπρωπτεῖς (πρᾶσον) VII, 13.
 ὑπρωπτεῖς VI, 180.
 ὑπρωπτεῖς πραγμάτων VI, 178.
 ὑπρωπτεῖς VI, 177.
 ὑπρωπτεῖς V, 135.
 ὑπρωπτεῖς II, 128. IV, 22. IX,
 161.
 ὑπρωπτεῖς II, 128.
 ὑπρωπτεῖς II, 73.

ὑπρωπτεῖς II, 80. V, 60.
 ὑπρωπτεῖς II, 74.
 Ἑυριπίδης (ὁ βόλος) IX, 101.
 ὑπρωπτεῖς IX, 18.
 (ὁ ἀβίβουλος ἀνθρώπος) VI, 121.
 ὑπρωπτεῖς V, 11.
 ὑπρωπτεῖς ῥήτορος IV, 22. VI, 148.
 ὑπρωπτεῖς ῥήτωρ IV, 20. VI, 147.
 ὑπρωπτεῖς (πόλις) IX, 19. 35.
 ὑπρωπτεῖς IV, 58. 95. IX, 160.
 (ὄρχηστου) IV, 97.
 ὑπρωπτεῖς IV, 58.
 ὄρχηστου IV, 96.
 ὁ σφαιρίζων IX, 107.
 ὑπρωπτεῖς IV, 58. 98.
 ὑπρωπτεῖς II, 43.
 ὑπρωπτεῖς βαφῆ I, 44.
 τὸ Ἑυρωπτεῖον VII, 133.
 ὑπρωπτεῖς II, 162.
 ὑπρωπτεῖς II, 101.
 ὑπρωπτεῖς ἴδως IX, 37.
 ὑπρωπτεῖς στήθη κυνῶν V, 57.
 ὑπρωπτεῖς γάλα III, 50.
 ἐν ὑπρωπτεῖς IX, 23. S.
 ἐπὶ ὑπρωπτεῖς πολλὰ εἶσαι πόλις IX,
 19.
 ὑπρωπτεῖς I, 220.
 ὑπρωπτεῖς IV, 23.
 ὑπρωπτεῖς III, 121.
 ὑπρωπτεῖς III, 120. IV, 10.
 ὑπρωπτεῖς δυνάμεις I, 155.
 ποταμοὶ III, 103.
 ὑπρωπτεῖς IX, 162.
 σῶμα ἔχον ἵππος I, 211.
 ὑπρωπτεῖς III, 120. IV, 11.
 ὑπρωπτεῖς IV, 12.
 ὑπρωπτεῖς VI, 91.
 ὑπρωπτεῖς ib.
 ὑπρωπτεῖς ἰσχία I, 190. V, 70.
 ὑπρωπτεῖς I, 233. IV, 151.
 ἐν ὑπρωπτεῖς ρυτίδες παχέως IV, 151.
 ὑπρωπτεῖς II, 233.
 ὑπρωπτεῖς I, 21. IV, 10. IX, 160.
 ὑπρωπτεῖς I, 22. IV, 12.
 ὑπρωπτεῖς I, 20. IV, 11. S.
 ὑπρωπτεῖς IV, 12.
 ὑπρωπτεῖς γνῶμῶν V, 150.
 ὑπρωπτεῖς IX, 162.
 ὑπρωπτεῖς III, 97.
 ὑπρωπτεῖς ib. S.
 ὑπρωπτεῖς IX, 162.
 ὑπρωπτεῖς VI, 34.
 ὑπρωπτεῖς II, 193.
 ὑπρωπτεῖς ἀλση I, 229.
 ὑπρωπτεῖς κλάδος I, 236.
 ὑπρωπτεῖς χωρίον V, 108.
 ὑπρωπτεῖς σφαιρίζων IX, 107.
 ὑπρωπτεῖς V, 161.
 ὑπρωπτεῖς ib.
 ὑπρωπτεῖς ib. S.
 ὑπρωπτεῖς γῆ I, 227.
 οὐκ ὑπρωπτεῖς διὰ τὸ γῆρας II, 16.
 ὑπρωπτεῖς μίγαρον IX, 38.
 ὑπρωπτεῖς IX, 162.
 ὑπρωπτεῖς VII, 43.
 ὑπρωπτεῖς ib.
 ὑπρωπτεῖς II, 162.
 ὑπρωπτεῖς V, 117.
 ὑπρωπτεῖς V, 117. IX, 160.
 ὑπρωπτεῖς ἄσμα II, 100.
 ὑπρωπτεῖς ἀσπὶς II, 100. IV, 72.
 ἵππος II, 100.
 λιμὴν I, 100. II, 100.
 ὑπρωπτεῖς ἀσπὶς II, 100.
 χελιδόνες V, 90.

ὑπρωπτεῖς VI, 205. IX, 160.
 ὑπρωπτεῖς VI, 204.
 ὑπρωπτεῖς VI, 205. S.
 ὑπρωπτεῖς VI, 91.
 ὑπρωπτεῖς V, 143.
 ὑπρωπτεῖς IX, 162.
 ὑπρωπτεῖς IX, 161.
 ὑπρωπτεῖς II, 58.
 ὑπρωπτεῖς IX, 161.
 ὑπρωπτεῖς II, 192.
 ὑπρωπτεῖς IV, 98.
 ὑπρωπτεῖς IV, 95. IX, 161.
 εἰς ὑπρωπτεῖς βιάζεσθαι τὸν ἵππον
 χαλινῶ I, 206.
 ὑπρωπτεῖς (ὄρχηστου) IV, 97.
 ὑπρωπτεῖς ἵππος I, 194.
 ὄρχηστου IV, 96.
 σφαιρίζων IX, 107.
 ὑπρωπτεῖς II, 235.
 ὑπρωπτεῖς ib.
 ὑπρωπτεῖς IX, 161.
 ὑπρωπτεῖς ἵππος I, 195.
 ὄρχηστου IV, 97.
 ὑπρωπτεῖς IX, 160.
 ὄρχηστου IV, 97.
 ὑπρωπτεῖς III, 14. IX, 160.
 ὑπρωπτεῖς III, 14.
 ὑπρωπτεῖς IX, 160.
 ὑπρωπτεῖς σφαιρίζων IV, 43.
 ὑπρωπτεῖς ἴδως X, 87.
 τὸ ὑπρωπτεῖς πρόσωπον IV, 124.
 ὑπρωπτεῖς X, 15.
 σὴν διαίταν στρατηγός I,
 178.
 ὑπρωπτεῖς IV, 7.
 ὑπρωπτεῖς IV, 24.
 ὑπρωπτεῖς IV, 208.
 ὑπρωπτεῖς ib.
 ὑπρωπτεῖς ib.
 ὑπρωπτεῖς III, 135.
 ὑπρωπτεῖς ἄσπιδος I, 156.
 ὑπρωπτεῖς III, 135. V, 125.
 ἵππος I, 195.
 στρατηγός I, 178.
 ὑπρωπτεῖς III, 136. V, 125.
 ὑπρωπτεῖς βλέμμα II, 59.
 ὑπρωπτεῖς σφαιρίζων IX, 107.
 ὑπρωπτεῖς ῥέζει τὴν σφαιρίαν πρὸς τὸ ἴδω-
 ρος IX, 105.
 ὑπρωπτεῖς ἐπιτύπων VI, 27.
 ὑπρωπτεῖς IX, 160.
 ὑπρωπτεῖς IX, 162.
 ὑπρωπτεῖς VI, 121.
 ὄρχηστου IV, 96.
 ὑπρωπτεῖς V, 106.
 ὑπρωπτεῖς VI, 121.
 ἵππος I, 195.
 ὄρχηστου IV, 96.
 ὑπρωπτεῖς II, 22.
 ὑπρωπτεῖς III, 133.
 ὑπρωπτεῖς VI, 32.
 ὑπρωπτεῖς VI, 204.
 ὑπρωπτεῖς III, 102. VI, 205. IX,
 160.
 ὑπρωπτεῖς VI, 205.
 ὑπρωπτεῖς χωρίον I, 239.
 ὑπρωπτεῖς ἄσμα VII, 35.
 ὑπρωπτεῖς στρμηνὴ X, 42.
 ὑπρωπτεῖς II, 101.
 ὑπρωπτεῖς V, 117. IX, 127.
 ὑπρωπτεῖς IV, 32. V, 117. 158. IX,
 160.
 ὑπρωπτεῖς V, 159.
 ὑπρωπτεῖς II, 118.
 ὑπρωπτεῖς VII, 187.

- εὐφροία I, 51.
 δένδρον I, 240.
 ὄρχηστου IV, 97.
 εὐφορον III, 131.
 δένδρον I, 240.
 χωρίον I, 239.
 αὐκ εὐφορον μελισσῶν κέντρον I, 254.
 εὐφορος γῆ I, 227.
 ἵππος I, 194.
 ὄρχηστῆς IV, 97.
 εὐφῶρου τῆς γῆς γινομένης I, 52. S.
 εὐφῶρος III, 131.
 εὐφραίνεσθαι III, 79.
 εὐφροδία II, 74.
 εὐφραίνόμενος III, 98.
 εὐφραίνων ib.
 εὐφρανε ib.
 εὐφροσύνη III, 97. IX, 161.
 εὐφροῦς κλάδος I, 236.
 εὐφροῦς στέλιχος I, 235.
 εὐφυλλοὶ κλάδοι I, 136.
 εὐφυτοὶ γήλοφοι I, 228.
 εὐφωαία II, 112. IX, 160.
 ῥήτορας IV, 22.
 εὐφωτος II, 111.
 ῥήτωρ IV, 20.
 εὐφώτιος II, 113. IV, 24.
 εὐχάριτος II, 25.
 λέων V, 83.
 εὐχάριστιν V, 141. S.
 εὐχάριστος V, 140. S.
 εὐχάριμερον χωρίον V, 108.
 εὐχειρ II, 148.
 εὐχειρεῖς στρατιῶται I, 131.
 εὐχειρες στρατιῶται ib.
 εὐχειρία II, 148. IV, 97.
 ἀύλητοῦ IV, 72.
 εὐχειρία III, 135. VI, 189. VIII, 13.
 IX, 160.
 αὐλητοῦ IV, 72.
 συν εὐχειρία VI, 144.
 εὐχερῆς III, 133. V, 106.
 εὐχερίστατος V, 107.
 εὐχερίστερος ib.
 εὐχερῆς V, 107. VI, 142. 189.
 τὴν γλῶτταν VIII, 81.
 δικαστῆς VIII, 12.
 εὐχερῶς VI, 144. VIII, 13.
 εὐχεσθαι τὰ ἀγαθὰ V, 129.
 κατὰ βῆδος ἢ ἄλλου του I, 27.
 Εἰλιθυίας III, 49.
 θεοὶ I, 25.
 εὐχὴ V, 130.
 εὐχίλος γῆ VII, 184.
 εὐχόρτα πιδία ib.
 εὐχρηματιῖν III, 110.
 εὐχρηματία III, 110. VI, 196. IX,
 160.
 εὐχρηματίας III, 109.
 εὐχρηματῶν ib. S.
 εὐχρηματοῖν VI, 196.
 εὐχροῖν VII, 135.
 εὐχρον σῶμα VI, 83.
 εὐχρους IV, 135.
 λιμῶν I, 240.
 εὐχρως στραμνῆ X, 42.
 εὐχωλιμαία V, 130.
 εὐψυχίῖν III, 135.
 εὐψυχία ib.
 εὐψυχοὶ ἄνδρες I, 156.
 κύριος V, 60.
 εὐψυχος II, 227. III, 135. S.
 ἵππος I, 195.
 εὐψύχως II, 227. III, 136.
 εὐώδες τὸ ἐξ ἀρματῶν πνεῦμα II, 77.
 εὐώδες πνεῦ II, 75.
 τὰ εὐώδη εἶδαι IX, 74.
 εὐώδης οἶνος II, 77.
 εὐωδία IX, 160.
 τῇ εὐωδίᾳ εὐφραίνεσθαι II, 74.
 εὐώματος I, 39.
 εὐωπα VII, 10. S.
 εὐωπία VII, 196.
 εὐωσιμῶν τῶν πυρῶν I, 51.
 εὐωνοὶ IX, 162.
 εὐωνος V, 162. S.
 ῥήτωρ IV, 37.
 εὐωτότερος τῶν ἀποκεκρυμμένω ἀνίω
 V, 163. VI, 127.
 εὐώνυμον κίρας I, 126.
 πυργίδιον πῶς I, 92.
 εὐώνυμος τοῖχος (νεῶς) I, 88.
 χεῖρ II, 159.
 εὐωχίεσθαι I, 34.
 εὐωχία VI, 8.
 ἔφαλος πόλις IX, 17.
 ἐφάμιλλον V, 157.
 ἐφακτίς IV, 116.
 ἐφιδρανα II, 184.
 ἐφιδρεύειν ib.
 τῷ ἵππῳ I, 209.
 ἐφιδρισμός IX, 118. 119.
 ἔφιδρος II, 184. III, 149.
 ἔφιναι ταῖς κυσί, καὶ τὰς κίτας V, 10.
 πῆρ I, 174. IX, 155.
 χαλιῶν εἰς τάχος I, 214.
 χαλιῶν τῷ ἵππῳ I, 219.
 ἐφίς ὄστρακον IX, 117.
 ἐφ' ἐκάστου VIII, 103.
 ἐφέλεκθεσι τὰς ταῦς I, 124.
 ἐφελκίς IV, 190.
 ἐφελκασθαι IV, 178.
 ἐφεινίδα IX, 110. 117.
 ἐφίεσθαι κατὰ ποδας V, 10.
 Ἐφισία I, 37.
 ἐφισμῶς δικλ. VIII, 63.
 κρισίς VIII, 125.
 ἔφισις V, 165. VIII, 54. 62.
 ἐπὶ δικαστῆν VIII, 62.
 εἰς δικαστήριον VIII, 62. 127.
 ἐφισπέρουσαι I, 71.
 ἐφισπέρουσαι ib.
 ἐφιστάται ὄρους χωρίῳ III, 85.
 ἐφιστοῖ VI, 113.
 ἐφιστιδίς VI, 10. VII, 61. X, 42.
 ἐφίται εἰς καὶ πινυκότα VIII, 124.
 ἐφίτων δικαστήριον κατεργάσθη VIII,
 125.
 ἐφίβαιοι II, 170.
 ἐφίβηκῆ παιδία IX, 104.
 ἐφίβηκον μέρος θεάτρου IV, 122.
 ἐφίβητοι περίπολοι VIII, 105. pl.
 ἐφίβητος II, 9. VI, 19. X, 75.
 εἰς ἐφίβητος τριεῖν II, 19.
 ἐξ ἐφίβων ἀρετῆ II, 9.
 δύο ἔτη I, 57.
 ἐφίβων φάρμακον X, 164.
 ἐφίγγεσθαι VIII, 41. 50.
 ἐφίηδασθαι III, 101. V, 128.
 ἐφιδόμενοι III, 101.
 ἐφιδύται IV, 25.
 ἐφίλις IV, 194.
 ἐφήμερον I, 65. V, 170.
 ἐφήμερος τῷ βίῳ III, 117.
 κόμη II, 19.
 ἐφήμερον ἀπαρῶν III, 110.
 ἐφίπλου VI, 10.
 ἐφίπλῳ κρία IX, 68.
 ἐφίπλοι καλῆτες VI, 52.
 ἐφίπμοι V, 165. S.

- ἐφίπμοι τῶν οὐδὲν προσηκότων VIII,
 7. pl.
 ἐφίπρος VI, 76.
 ἐφικνεῖσθαι X, 150.
 ἐφικνούμενος IX, 152.
 ἐφίπκεια I, 185.
 ἐφίππον X, 54.
 ἐφισταμένη εἰκὼν μνήματι VIII, 66.
 ἐφιστάται πύργον VII, 120.
 ἐφίστασθαι κατὰ γόνυ IX, 122.
 αὐκ ἐφιστάσθαι VIII, 150.
 ἔφοδοι I, 173.
 τὸ εἰς ἔφοδον ὑπισπράττειν οἱ σαλ-
 πιγκταί I, 163.
 πρὸς ἔφοδον πρᾶτην εὐδιδάται I, 165.
 ἐφόλκια I, 82.
 ἐφόλκιδες ib.
 ἐφόλκιοι ξιστῶν X, 134.
 ἐφολκίς I, 86.
 ἐφορᾶν II, 55. ἀθλα III, 140.
 ἐφορεία, τῆς ἐφορείας II, 55.
 ἐφορία IX, 8.
 ἐφορία στήλη ib.
 ἐφορῖος VI, 113.
 ἐφορμαῖ ὁ λέων V, 94.
 ἐφορμῆν I, 122.
 ἐφοροὶ II, 55.
 τῶν ἀθλῶν III, 140.
 ἐφορος VIII, 84.
 ἐφορῶμενος II, 55.
 ἐφορῶντας ib.
 ἐφορῶντες τὰς πολιτείας τῶν ἰσσιωτῶν
 VIII, 114.
 ἐφρίξει τὴν λαφίαν ὁ σῦς V, 79.
 ἐφουβρίζων ἵππος I, 198.
 ἐφουβρίστος VI, 123.
 ἐφυγάδιστος IX, 157. S.
 ἐφυγοδικῶν VIII, 26.
 ἐφυδροὶ VII, 137.
 ἐφυδρῶν VIII, 113.
 ἐφυφῆ VII, 30.
 ἐχάριετος VIII, 155.
 ἐχίβαιοι I, 252.
 ἔχειν cum Adverbis IV, 11. 12. 15.
 ἀκρατῶς II, 21.
 ἀποχράντως IX, 154.
 ἀρμόστως III, 113.
 ἐν γαστρὶ II, 168.
 ἐνθῆως III, 106.
 ἐπὶ δακτύλων τὰς φιάλας VI, 95.
 ἐπίκλην IX, 104.
 ὑπαθήκην VIII, 59.
 χαλκὸν IX, 92.
 χεῖρον V, 142.
 διὰ χεῖρὸς τὸν δῆμον IV, 28.
 διὰ χεῖρὸς τὴν πόλιν II, 153.
 ἐχειροτόνησι τοῖς ποσὶ II, 153.
 ἔχισθαι ἀλλήλων VIII, 151.
 τῶν αὐτῶν ib. S.
 ὄδαξ V, 43.
 τινὸς III, 68.
 τῆς χύτρας κατὰ τὴν κεφα-
 λῆν IX, 114.
 ἐχίτη I, 252.
 ἐχθαίρω V, 115.
 ἐχθίστα V, 116.
 ἐχθρα I, 153. III, 64. V, 116.
 ἐχθρως μετέχοντες I, 152.
 τὰς ἐχθρως ἀποβέβηται I, 151. S.
 ἐχθροὶ δυσμενεῖς, πρᾶτοι I, 151. E.
 τοῖς ἐχθροῖς ὑποπολιτευόμενος ῥήτωρ
 IV, 36.
 ἐπὶ τῷ ἐχθρῷ καὶ φίλῳ τὸν αὐτὸν ἔχειν
 I, 169.
 ἐχθρὸς III, 63.

θηρίων V, 9.
 ἔχθρος μου ἔστι V, 115.
 νόμοις ῥήτωρ IV, 25.
 ἔχθροτάτα V, 116. S.
 τῶν ἔχθρῶν γνωριστικὸς ἵππος I, 195.
 ἔχθρικοί X, 95.
 ἔχθρικός αἶψος II, 86.
 ἔχθροι V, 99. X, 56. 61. 95.
 θαλάσσιοι VI, 47.
 ὑποστομίαν I, 184.
 χαλινοῦ I, 148. 208.
 ἔχθροκέφαλος II, 43.
 ἔχθρος in judicio VIII, 16. 17. 127.
 ὁ πλακοῦς V, 78.
 ἡ χύτρα VI, 91.
 τοὺς ἔχοντας εἰσπράττουσι VIII, 100.
 οἱ ἔχοντες περὶ σοφιστῆν IV, 44.
 ἔχον οὐρανοῦ κακίαν χωρίον V, 110.
 ἐχρημάτισεν ἡ βουλή VIII, 144.
 ἔχρην ἰατῆρας ἀκίδας οἱ Ἀραβίαι I, 138.
 ἐχρῆτό μοι III, 61.
 ἔχρημα ib.
 ἔχρυν VI, 116. S.
 ἔχω διακέρως V, 151. pl.
 ἐθελέχθρως III, 64. V, 115. S.
 ἐπιθυμητικῶς V, 165.
 εὐνως πρὸς τὴν πόλιν III, 65.
 πρὸς αὐτὸν V, 113. S.
 ὑπόπτως III, 64. V, 115.
 ἔχων cum Adverbis IV, 11. 12. 15.
 ἀδικίαν VIII, 7.
 ἀλλοτριῶς III, 63.
 ἀπίστως III, 64. S.
 βίαν ἀνέμος I, 110.
 ἐλπιδας ὀλίγας τοῦ ζῆν VIII, 79.
 διὰ πείρας V, 144.
 ἔχωσαν χάσμα I, 167.
 ἐψηθίαι VII, 23.
 ἐψημα VI, 17.
 ἐψημένους ἐκ γλεύκουσ οἶνος VI, 16.
 ἐψησαι VI, 91.
 ἐψόσασθαι κόμην II, 35.
 ἐψοντες VII, 97.
 ἐψύχθαι IV, 186.
 περὶ τὴν ἔω X, 51. Vid. I, 68.
 ἔωκει πάντα νυκτὶ I, 113.
 ἔωκίμεν τυφλώττουσι ib.
 ἔωλοκρασία VI, 26.
 ἔωλον I, 65.
 τῶν ἔωλων μερῶν κλοπή IV, 105.
 ἔωνθίαι VII, 14.
 ἔωνημίαν III, 73.
 ἔωνημένους ib.
 ἔωνησθαι III, 80.
 ἔωπὸ ἔω πρῶτην I, 168. Vid. X, 51.

Z

Ζάκοροι I, 14.
 Ζάλη I, 108.
 Ζάπλουτον ἱερὸν I, 23.
 Ζάπλουτος III, 109. S.
 Ζεῖα I, 247. VII, 21.
 Ζεῖαι I, 183.
 Ζεῖρα VII, 60.
 Ζεῖον χωρίον V, 110.
 Ζετμίαι X, 95.
 Ζευγηλάται VII, 185.
 Ζευγηλατρὶς ποικύεται ib.
 Ζεύγη ἡμισοικῶ X, 53.
 ἰππικῶ ib. ὀνικῶ ib.
 οἱ τὸ Ζευγίσιον τελοῦντες VIII, 130.
 132.

Ζευγιστῶν τίμημα VIII, 129.
 Ζεύγλαι I, 146.
 Ζεύγη I, 253.
 Ζεύγμα VI, 181.
 Ζεύγος X, 53.
 ἰππικὸν X, 53. 54.
 ὀνικὸν VII, 183.
 Ζευγοτροφῶντες VIII, 132.
 Ζεύξαι τὰς πιπονηκίας νῆας I, 125.
 Ζεύξασθαι γάμον III, 46.
 νῆας πιπονηκίας I, 125.
 Ζεὺς βασιλεὺς VIII, 122.
 Ἐρκίος VIII, 85.
 καταβάτης I, 24.
 καταβιάτης IX, 41.
 ὄριος IX, 8.
 παιδέρως III, 70.
 συγγένειος III, 5.
 υἱτίος I, 24.
 Φράτριος ib. pl.
 Ζεφύρια πνεύματα I, 238.
 Ζεφύριος (οὐσπης) I, 105.
 Ζεφύρων ἐπιπνεύσαν ib.
 περὶ Ζεφύρων πνοῆς I, 61.
 Ζῆ VI, 118. S.
 Ζῆλος V, 158.
 Ζηλοτυπεῖν III, 72.
 Ζηλοτυπῶν V, 158.
 Ζηλωτῶς V, 158.
 Ζηλωτῶς V, 159. S.
 Ζημία IV, 38. V, 135. VIII, 21. 69.
 124.
 βλαβερά VIII, 147. pl.
 Ζημίαν ἀποδοῦναι ib. S.
 ἀφελεῖν VIII, 97.
 Ζημίας γράφοντες ἐξιτίθεσαν ἐπὶ τῆς πλατείου VIII, 112.
 Ζημίας διόλκους VIII, 148. S.
 ἐπιβολῆ VI, 176.
 ἐπιβολὴν ποιῆσθαι VIII, 51.
 Ζῆμα εἰς χρήματα καὶ τὸ σῶμα VIII, 22.
 Ζημιῶν VIII, 21. 70.
 Ζημιώδης V, 135. VIII, 70.
 Ζημιώδης V, 135. VIII, 147.
 ῥήτωρ IV, 35.
 Ζημιώδης VIII, 147.
 Ζημιώδεις τὸ ἐπὶ κεφαλῆς χρῆσιμον περὶ τῶμα II, 26.
 Ζημιώμα VIII, 149.
 Ζημιώσαι V, 135. VIII, 70. 149.
 τοῦ ζῆν ἐλπίδας ὀλίγας ἔχων VIII, 79.
 Ζητεῖν V, 10.
 Ζητεῖσθαι V, 11.
 Ζητήματα VI, 183.
 πρὸς ζήτησιν ἀναπνεύσασθαι κύνης V, 63.
 Ζητητῶν VIII, 115.
 Ζητητῆς θηρίων V, 9.
 Ζητρεῖα III, 78.
 Ζητρεῖον VII, 19.
 Ζοφῶδες χωρίον V, 109.
 Ζοφῶδης ἀερ I, 113.
 Ζυγά (τροπῆν S.) IV, 171.
 (νῆας) I, 87.
 κωμικῶν χοροῦ IV, 109.
 Ζυγαστρα X, 138.
 Ζυγάστρια VII, 79. X, 138.
 Ζυγά τραγικῶν χοροῦ IV, 108.
 Ζυγαῖν I, 126.
 Ζυγία Ἑρκ III, 38. pl.
 Ζυγίαι I, 87. 120. VII, 186.
 ἰπποὶ I, 141.
 ὄνοι II, 180.

Ζυγόδεσμα I, 146.
 Ζυγοὶ ὑποδημάτων VII, 81. X, 177.
 Ζυγοὶ X, 126. 177.
 (μαχομένων) I, 126.
 (νῆας) I, 89. X, 177. pl.
 ὑποζυγίων X, 177. pl.
 χοροῦ IV, 108. X, 77.
 Ζυγοποιεῖν VII, 115.
 Ζυγός I, 235. IV, 171.
 χοροῦ IV, 108. X, 177.
 Ζυγοῦ ἀκριβέστερος πρὸς τὸ δίκαιον βασιλεὺς I, 41.
 τὴν ῥοπήν δικαστῆς VIII, 10.
 Ζυγῶδισον τὴν θύραν X, 26. S.
 Ζυγώματα μετὰ τοὺς προτάφους II, 85.
 Ζυγίται ἄρτοι VI, 32. 72.
 (Ζῆν) ἀλογα II, 69.
 Ζῶα ἐνούφαντο X, 43.
 τὰ ἐν κύκλῳ IV, 158.
 ποιεῖν VII, 126.
 χειροῦ II, 151.
 Ζωγραφεῖν VII, 126.
 Ζωγραφεῖα ib.
 Ζωγραφοὶ I, 84.
 Ζωγράφος VII, 126.
 Ζωγράφου σκεῦη X, 163.
 Ζωγραφεῖν V, 11.
 Ζωγραφεῖσθαι ib. S.
 Ζωγραφεῖσθαι I, 166.
 Ζῶδια IV, 158.
 Ζῶδιακὸς κύκλος ib.
 Ζῶδιωτὸς χιτῶν VII, 55.
 Ζῶμα II, 166. VII, 51.
 Ζῶματα περὶ Ζοφῶρα ib.
 Ζωμεῖσθαι VII, 26.
 Ζωμῆρσις VI, 88. X, 98.
 Ζωμοὶ VI, 56.
 Ζωμὸς X, 87.
 ἀμύλων πηγνύμενος VI, 60.
 ἰχθύων VI, 49.
 μίλας VI, 57. 58.
 Ζωμοῦ κερυκῆ VI, 56.
 Ζῶν ἀδίκως VIII, 7.
 Ζῶνια IV, 158.
 Ζῶνη II, 166. 183.
 διακεκαυμένη IV, 158. pl.
 παρθενικῆ VII, 68.
 Ζῶνια VII, 67.
 Ζῶνιον γυναικίον ib.
 Ζῶνισθαι II, 166.
 Ζῶν παρὰ τὴν κλειψύδραν ῥήτωρ IV, 37. S.
 ἐν οἰκῆματι VI, 188.
 ἐν περιουσίᾳ III, 109.
 τῆ πόλει III, 67.
 Ζωντεῖα III, 78.
 Ζωντῶν κρατεῖν V, 11.
 Ζῶων δρομικὸν V, 71. pl.
 Ζῶων εἶδος V, 80.
 Ζῶωμα VI, 181. VII, 65. 96.
 Ζῶστηρ II, 166. X, 146. 162.
 Ἀμαζόνες VII, 68.
 Ζῶστηριον VII, 19.
 Ζῶων μεμπτικῆ τίτην VII, 126. S.
 Φωναὶ V, 86.
 Ζῶωτὸς χιτῶν VII, 55.
 H.
 Ἡβῶν II, 20.
 Ἡβῶσκειν ib.
 h 2

ἡβασκον ἄρτι μειράκιον II, 9.
 ἡβη II, 170.
 ἀφ' ἡβης γυγονός μειράκιον II, 9.
 ἡβης κατάδοτοι VII, 66. X, 181.
 ἡβῶσα ἀμπελος I, 237.
 ἡγεῖσθαι VIII, 84.
 ἡγείται III, 94.
 μικρὸν πᾶν πρὸς ἃ βούλονται VI, 132.
 ἡγεμονία III, 95. IV, 42. VIII, 84.
 ἡγεμονική IV, 42.
 τὸ ἡγεμονικὸν περὶ ἐγκυφάλω II, 226.
 pl.
 ἡγεμονικός IV, 41.
 στρατηγός I, 178.
 ἡγεμών IV, 41. VIII, 84.
 ὁ ἡγεμῶν IV, 143. 144.
 (δαύλος) IV, 148. 149.
 ἐπισίστοτος IV, 149. 150.
 νεῖος I, 98.
 ὁδοῦ III, 95.
 σμήνου I, 254.
 χοροῦ IV, 106.
 ἡγήσασθαι ὁδοῦ III, 95.
 ἡγμῆσι πρὸς γάμοι III, 44.
 φάυλος ἵππος I, 198.
 ἡγευμένος I, 25.
 ἡγευμένιος προσιόντες I, 32.
 ἡγουμαι V, 126.
 ἡγουμένος IV, 41.
 τὴν ἀρετὴν πλοῦτον III, 114.
 ἡγρίαισι θάλασσα I, 109.
 ἡδῆ III, 98.
 ἡδέϊας αὔρας I, 105.
 ἡδέϊα φωνή II, 117.
 ἡδέϊς λόγους παρασχίσθαι IV, 31.
 ἡδέϊς ὀφθαλμοί II, 63.
 χυμοί II, 110.
 ἡδίσθαι III, 97. S.
 ἡδέως III, 97. IV, 24.
 ἡδύς ἀν III, 114.
 ἡδικηκότα ἀποφθῆναι τινα VIII, 68.
 ἡδιστα ἔχων τὰ ἀποφερόμενα πνεύματα λιμῶν I, 240.
 ἡδίων IV, 100.
 ἡδόμενος III, 98.
 εἰς ἡδονὰς ἐκκεχυμένος VI, 188.
 ἡδονῆς ῥυθμίσεις IV, 39.
 ἡδονῆ III, 97. IV, 22.
 πρὸς ἡδονὴν δημηγορῶν IV, 37.
 παποιημένοι λόγοι IV, 31.
 ἡδονῶν ἀκράτωρ τύραννος I, 42. pl.
 ἄρχων βασιλεὺς I, 40.
 ἡδός VI, 65.
 ἡδουκῶμος IV, 100. IX, 11.
 ἡδυλόγος II, 123.
 ἡδύων IV, 25. VII, 26.
 ἡδύνει VI, 71. 91.
 ἡδυτῆρες ἄλλες VI, 71.
 ἡδυτοὶ ἀμπελοὶ I, 243. VI, 22.
 γήλοφοι I, 228.
 ἡδυσμον VI, 68.
 ἡδυπαθία VI, 185.
 ἡδυπαθεῖν ib.
 ἡδυπνοι πνεῶν ἀληθῆς IV, 72.
 ἡδυπότιδες φιάλαι VI, 96.
 ἡδυσμα VI, 13. 182.
 ἡδυσματα VI, 65.
 ἡδυσματοθήκη X, 93.
 ἡδυσμάτων ἀγγεῖα VI, 85. X, 92.
 ἡδυσμένοι γαστρίδιον VI, 53.
 ἡδύς οἶνος VI, 15.
 πλοῦς I, 105.
 ῥήτωρ IV, 20.

συκῆς καρπός I, 42.
 ἡδύφωνα II, 112.
 ἡδύφωνος II, 111.
 ἡδύφωνος II, 113.
 ἡδων III, 98.
 ἦσαν ἐν ταυτῇ IX, 145.
 ἡθεῖος III, 24.
 ἡθροισθ' ὄστ' IV, 204.
 ἡθμός VI, 89. X, 108.
 ῥινός II, 79.
 ἦθος δημοτικόν III, 65. E.
 τὸ ἦθος ἐπαινετός V, 119.
 μοχθηρός V, 118.
 ὡς τὸ ἦθος ὑπολαμβάνει ταῖς παρρησίαις II, 87.
 ἡθῖος II, 9.
 ἦϊαν IX, 28.
 σκληρῶ I, 115.
 ἡκατερίδες I. ἡκατερίδες IV, 102.
 ἡκιν ἀγρόθιν IX, 12.
 ἡκεν ἐκ θεοῦ μάρτυμα I, 19. S.
 ἡκιστα ἐπίμαχον χωρίον I, 171.
 ἡκίσται VIII, 78.
 τὸ ἦκον ἐπ' αὐτοὺς VI, 195.
 ἡκοντες κατὰ δημοσίαν προβαίαν IX, 40.
 ἡκριβαμίτες ῥήτωρ IV, 20. VI, 149.
 ἡκριβαμίως IV, 23.
 ῥῆ ἡκρατηρασμένα θύματα I, 29.
 ἡκων ἀλλαχόθεν III, 55.
 δια πείρας V, 144.
 ἡλακᾶτη I, 91.
 ἡλάταντο λείαν I, 162.
 ἡλασιν IX, 157.
 ἡλεγεῖν ὁ κατηγορῶν VIII, 68.
 ἡλθον εἰς κόρον V, 151.
 χείρας II, 149.
 ἡλθαία VIII, 121. 123.
 ἡλιε φιλ' ἐξ' IX, 122. 123. 124.
 ἡλίθιος V, 120.
 ἡλικία ἀπόλεμος I, 177. II, 11.
 ὅσαι ἡλικίαι IX, 144.
 ἡλικίαι ἀνθρώπων ἐπ' II, 4.
 τῶν κατ' ἡλικίαν ἀναβάσεων ἐν κοροφῇ II, 10. S.
 ἡλικίαν ἔχοντες στρατεύσιμοι I, 177. II, 11. S.
 ἔχων δημηγορῶν II, 12. pl.
 εἰς ἡλικίαν μειρακίων ἐξωλλάττειν II, 20. S.
 τὴν ἡλικίαν πεπρακώς VI, 127.
 εἰς ἡλικίαν ὑπαλλάττειν ἀνδρῶν II, 10. S.
 καθ' ἡλικίας IX, 144.
 ἡλικίας ἐκ τῆς ἀρχῆς II, 11. S.
 τῶν ἡλικίων ἐν τῷ μεσεύοντι II, 11.
 ἡλικιωτῆς τῶν οἰκητῶν πόλις IX, 18.
 ὁ τὸν ἥλιον δεῖξας III, 9.
 ὑπὸ τὸν ἥλιον ἐνδιδοῦσαι κύριες V, 64.
 ἥλιον ἰδεῖν οὐκ ἦν I, 113.
 ἔστω πρὸς ἥλιον παραπέμφαι τὴν εὐκτα VI, 109.
 περιῆ τὸν ἥλιον περιφλέγειν X, 51.
 ἥλιος ἐκασταποστήν τετραπταῖς IX, 46.
 ἡλίου ἀνίσχοντος I, 68. S.
 περὶ δυσμᾶς I, 69. S.
 κλίνοντος εἰς τὰ μεσημβρινὰ IV, 158. S.
 μέτρα IV, 156. S.
 περίοδος I, 54.
 ῥέποντος εἰς τὰ κάτω I, 69. S.
 ἡλίσκοι X, 188.
 ἡλίσκος X, 61.
 ἡλλοτριώμαι πρὸς αὐτὰ V, 155.

ἡλλοτριώμενοι I, 156.
 ἡλλοτριώμενος III, 63.
 πρὸς τὴν πόλιν III, 66.
 ἦλος I, 48. V, 55. X, 142. 188.
 ἦλος IV, 145. X, 61. 188.
 ἦλους ποιεῖν VII, 107.
 ἦλω (ὁ καταδικασθεὶς) VIII, 73.
 ἦλον τὸν ἦλον IX, 120.
 ἡμεδωπός III, 51.
 νύξ ἡμέρα IX, 142.
 ἡμέρα ἀδικος VIII, 25.
 ἀπρόσρητος V, 137.
 διηρημένη IX, 9.
 ἡμέρα τῆς ἐπιούσης I, 65. 66. E. S.
 ἡμέραι Ἀλκιοίδης I, 106.
 ἀφ' ἡμεῖς I, 36. E.
 δικαστικοί VIII, 26.
 ἡμεῖς I, 36. E. S.
 μεθεστοί I, 34. E.
 τακταί VIII, 107.
 ἡμέρα κουρεώτης ib.
 ἡμέρα κρέα VI, 33.
 ἡμέρα κρίσιμος IV, 178.
 κυρία I, 67.
 ἡμέραν διαμεμετρημένην IV, 166.
 εἰς ἡμέραν τὴν ἐπιούσαν I, 66. S.
 ἡμέραν ὑπὸ μεσοῦσαν IV, 158.
 εἰς ἡμέραν ῥήτην I, 66. S.
 τρίτην I, 66. 67. S.
 ὀρισμένην I, 67. S.
 ἡμέρα τῆς παρελθούσης I, 65. S.
 ἡμέρα προσρητῆ V, 137.
 ἡμέρας μεσοῦσης I, 68.
 τῆς ἡμέρας ὀψὲ I, 69. πρωὶ I, 68.
 ἡμέρας τῆς τήμερον ὄλος III, 117.
 ὑπολαμπούσης I, 68. S.
 ἡμέρα τῆς χθίς I, 56. S.
 ἡμέρα ὀρισμένη I, 67. IX, 9.
 ἡμερεύσαι I, 64.
 ἡμερῶν ib.
 ἡμεροδράμος I, 65. III, 148.
 ἡμεροὶ ἐχθροὶ I, 151.
 ἡμεροκαλῆς VI, 106.
 ἡμερος V, 138.
 ἀσπάργος VI, 54.
 βασιλεὺς I, 40.
 δικαστῆς VIII, 10.
 ἵππος I, 194.
 ὄδος III, 96.
 ἡμεροῦσης VIII, 11.
 ἡμέρας V, 139. VIII, 11.
 ἡμερώσαι πολεμίου IV, 29.
 πῶλον I, 182.
 ἡμερώτατος τῆς ὀφρῆς IV, 143.
 ἡ μὴν ἀληθῆ κατηγορεῖν VIII, 55.
 ἡμεροφόριον X, 71.
 ἡμίβρωτα VI, 160.
 ἡμίβρωτοι χῆνες VI, 39.
 ἡμίβρωτον VI, 160.
 ἡμιγενῆς ib.
 ἡμίγραφον ib.
 ἡμίγυμος ib.
 ἡμιδίς IV, 170.
 ἡμιδῆς VI, 160.
 ἡμιδπηλίδιον VII, 49.
 ἡμιδραχμοί VI, 160. IX, 62.
 ἡμιεκτίον IV, 160.
 ἡμιέκτον I, 246. IV, 168. VI, 160. IX, 62. X, 113.
 ἡμίεργον VI, 160.
 ἡμίετες I, 54.
 ἡμίετος χρόνος ib.
 ἡμίφθα VI, 160.
 ἡμίθεος VI, 161.
 ἡμίθης VI, 160.

ημιθραυστον VI, 160.
 ημιθωράκια I, 134. VII, 155.
 ημιθωράκιον X, 142.
 ημικάδιον X, 71.
 ημικάκος VI, 161.
 ημικάκως VI, 160.
 ημικάυτοι άνθρωποι X, 101.
 ημίκτρον V, 133.
 ημικλήριον VI, 160.
 ημικράρα IV, 184.
 ημικρανα VI, 160.
 ημικραναία II, 41.
 ημικυκλιω VI, 9.
 ημικυκλιον IV, 127. 131. 161.
 εις ημικυκλιων γραμμὰς περιάγει τὰς
 ὀφρὺς V, 102.
 ημικυπρον IV, 164. X, 113.
 ημιλάσταυρον VI, 161.
 ημιλίτρον IV, 155. IX, 81. 82.
 ημιλουτοι VI, 161.
 ημιμαθὺς VI, 160.
 ημιμανθὺς ib.
 ημιμασσητον VI, 161.
 ημιμεδιδμος IV, 168. VI, 160. X,
 113.
 ημιμεθυστος VI, 160.
 ημιμεστον V, 133. VI, 160.
 ημιμίτρον X, 191.
 τρία ημίμια IX, 55.
 τρίτον ημίμιαον IX, 56.
 ημιμόριον VI, 160.
 ημιμόσχος IV, 13. VI, 160.
 ημιμόλιον VI, 160.
 ημιολία I, 82.
 ημιόλιον IV, 164.
 ημιολίς I, 82.
 ημιονικὰ ζεύγη X, 53.
 ημιόνοσ IV, 160. VII, 186.
 ιατρός II, 180.
 ημιόνων ἀγων VII, 186.
 Φαταί V, 88.
 χρεία εις τοὺς πολέμους I,
 139.
 ημιόποι αὐλοὶ IV, 77.
 ημιόπος αὐλὸς VI, 161.
 ημιόπτα VI, 160.
 ημιόλεκτον ib.
 ημιόπλεον IV, 170.
 ημιόπλεον V, 133. VI, 160.
 ημιπλήρωτα πλοία I, 121.
 ημιπλήρωτον IV, 170. V, 133.
 ημιπλήρωτος VI, 160.
 ημιπόδιον VI, 161.
 ημιποικτον VI, 160.
 ημισάκιον σπασάμων X, 169.
 ημισείαι VII, 27.
 δύο καὶ ημίσειαν μῶν IX, 56.
 ημισποδὸς VI, 30.
 ημιστάτηρον IX, 62.
 ημιστραφείων IV, 127.
 ημισυ 165.
 δύο καὶ ημισυ δραχμαὶ IX, 62.
 τὸ ημισυ τῆς δραχμῆς ib.
 τὸ ημισυ τοῦ ὀβολοῦ IX, 64.
 καθ' ημισυ στυλάμειοι τὰ ἰστία I,
 107.
 ἕξ ημισυ τάλαντα IX, 54. pl.
 δύο ημισυ ib. pl.
 ἐν ημισυ τάλαντον IX, 55. pl.
 τὸ εις ημισυ τελοῦν V, 133.
 ημισυτέταρτον IV, 165.
 τρία ημιτάλαντα IX, 55.
 ημιτάλαντον VI, 161. IX, 54.
 ἀναλίσκοτες VIII, 130.
 ἴσθμοι IV, 175. IX, 54.
 pl.

τρίτον IV, 175. IX, 54.
 pl.
 ημιτέλες VI, 160.
 ημιτέλεστα ib.
 ημίτομα VI, 95.
 ημίτομοι VI, 160.
 νομισματος IX, 70.
 ημίτομος σελήνη IV, 157.
 ημίτυβιον VII, 71.
 ημιτυμπάνιστος VI, 160.
 ημίφαστος ib.
 ημίφλεκτον ib.
 ημιφάρμα τρία αἰῶν X, 169.
 ημιφρακτον VI, 160.
 ημιφύεις VI, 161.
 ημιφωσάνιον VI, 161. VII, 71.
 ημιχοίνικον VI, 160.
 ημιχόριον IV, 107.
 ημιχρσοί VI, 160. IX, 59.
 ημιωβολιαῖον IX, 64.
 ημιωβόλια τρία IX, 64. 87.
 ημιωβόλιον VI, 160. IX, 64. 65. 67.
 ημιώριον I, 71.
 (ημιολοκρον IV, 88.)
 ημφισμίνος VII, 43.
 οὐδεις ἢ δε ἀπὴν IX, 144. S.
 ἢ ἔδρα βουλῆς VIII, 145.
 ἠδρωμένη γυνή II, 18.
 οὐκ ἠνεγκαι τὴν πρώτην προσβολὴν I,
 165.
 ἠνείχεσθε VIII, 155.
 ἠνέχθη μόντευμα I, 19. S.
 ἠνία I, 216. VII, 183. X, 55. 134.
 ἠνία I, 141. 147.
 κατανατιαῖοι I, 148. pl.
 σχοίνια X, 178.
 φλόια ib.
 ἠνίας ἀνασείσαι πάσας I, 214.
 τὰς ἠνίας συστήσας I, 215.
 ἠνία I, 72.
 ἠνιον I, 148.
 ἠνιοχία VII, 183.
 ἠνιοχισίς I, 209. VII, 183.
 ἠνιοχοί I, 220. X, 53.
 ἠνιοχος I, 141. VII, 183.
 νῆος I, 98.
 ἠνιοχούμενοι VII, 183.
 ἠνιοχούσα χεῖρ I, 208. 215.
 ἠντιδικησι VIII, 23.
 ἠνυστρον II, 204. VI, 52.
 τοῦ ἕξατος ἔτους I, 57.
 ἠξω V, 155. S.
 τὸ ἦπαρ διαφοροῦσι καὶ καρδία τροφήν
 τῶ ἔγκεφάλῳ II, 46.
 τόπος τῆς ἐπιθυμίας II, 227.
 ἠπάτα σισυκασμένα VI, 49.
 συῶν σισυκαστρωγῆκῶται ib.
 χήνεια ib.
 ἠπατία λοβοὶ II, 215.
 ἠπατος ἐκμαγείων II, 220.
 μέγιστον ἔργον II, 213.
 πύλαι II, 215.
 ἠπειγμένους περίπατος III, 93.
 ἠπῆταρ VI, 149.
 ἠπειγμένους VI, 150.
 βαδίζει III, 93.
 ἠπίτες IX, 27.
 τῆ ἠπίτρω προσμίξει I, 102.
 ἠπίρωτις πόλις IX, 17.
 ἠπίταλος IV, 186.
 ἠπίτος βασιλεὺς I, 40.
 ἠπίως IV, 179.
 ἠπλωμένη πόλις IX, 19.
 ἠραία I, 37.
 ἠρακλειδῶν θυσιῶν VIII, 107.

ἠρακλειοὶ ἀγῶνις III, 155.
 ἠρακλῆς Μήλων I, 31.
 ἠρανομένη πόλις IX, 21.
 ἠραξ VIII, 76.
 ἠρα ταλία III, 38. pl.
 ἠρέθη VIII, 73.
 ἠρέσθε VIII, 155.
 ἠρέμα ἐπιφριττούσης τῆς θαλάττης II,
 106.
 ἠρμαῖος περίπατος III, 93.
 ἠρέμα περίπαται ib.
 ἠρμαῖ III, 89.
 ἠρμίζειν ἵππον I, 205.
 ἠρῆ τὰ σημεῖα I, 163.
 ἠρία III, 102. IX, 15.
 ἠρινὸν πῖον λευκῶν I, 240.
 ἠριστῆα VI, 101.
 ἐν ἠρῆ τῆς ἀρας ἂν II, 10.
 ἠρματομένη ναὺς I, 94.
 ἠρμάτας IX, 147.
 ἠρμασμένα VI, 141.
 ἠρμασμένοι πρὸς πλῆθος λόγοι IV, 31.
 ἠρμασμένοι IV, 58.
 ἠρος ὑπολήμποντος I, 60.
 ὑπολήγοντος ib. S.
 ἠρρώσθησεν III, 104.
 ἠρημένος III, 69.
 ἠρῶα IX, 15.
 ἠρῶα (ἔπι) IV, 52.
 ἠρῶα ἰδρυμένους VIII, 121.
 ἠρῶων κρητῆρ VI, 15.
 τὰ ἠρῶα γημένα VIII, 78.
 ἠρῶα γημένος VIII, 79.
 ἠρῶα γηται VIII, 78.
 ἠρῶα III, 104.
 ἠρῶα γημένος VII, 43.
 ἠρῶα γηται ib. S.
 ἠρῶα γημένοι δυνάμεις I, 155.
 ἠρῶα γημένος I, 157.
 ἠρῶα γηται III, 89.
 ἠρῶα γηται I, 153. III, 89.
 ἐν ἠρῶα IX, 23.
 ἠρῶα γηται κατακρητῆρ IV, 91. 93.
 ἐπ' ἠρῶα γηται III, 89.
 ἠρῶα γηται I, 100.
 ἠρῶα γηται κατηγορία VIII, 43.
 ἠρῶα γηται V, 126. VIII, 45.
 ἠρῶα γηται V, 163.
 ἠρῶα γηται VIII, 23.
 ἠρῶα γηται δελφικῶς VI, 52.
 ἠρῶα γηται II, 170.
 ἠρῶα ib.
 ἠρῶα γηται τιος III, 68.
 ἠρῶα γηται I, 165. VIII, 73.
 ἠρῶα γηται τῆς ἀρας III, 69.
 τὸ ἠρῶα IV, 176.
 ὁ ἠρῶα γηται ὄνος IX, 106.
 ἠρῶα γηται IX, 108.
 ἠρῶα γηται ὑδοῶν τυραννος I, 42.
 ἠρῶα γηται Φυλῆ VIII, 109.
 ἠρῶα γηται I, 188.
 ἠρῶα γηται οὐκ ἀσημος II, 114. E.
 ἠρῶα γηται σάλπιγγος βίαιος IV, 85. E.
 ἠρῶα γηται I, 99. II, 71.

Θαιραία ξύλα I, 253.
 θαῖροι I, 144. IX, 35.
 δεξιὸς καὶ ἀριστερός I, 253.
 θαῖρος I, 76.
 θαῖριν III, 90.
 θαῖρος III, 90. VII, 182.
 θαλαῖραι II, 79. 80.
 h 3

- θαλαμύτρια III, 41.
 θαλάμιοι I, 87. 120.
 θαλάμιος τροπός I, 88.
 θαλαμωποιοί VII, 122.
 θάλαμος I, 87. III, 37.
 ἡ θάλασσα ἐκοιλαιέτο I, 109. S.
 Φρικώδης ἦν ib. E.
 εἰς θάλασσαν ἄλατο IX, 125.
 θαλάσσιοι ἔχθιοι VI, 47.
 ἦν ἡ θάλαττα μάλλον τῆς γῆς τρέφει
 πόλις IX, 22.
 θάλαττα τραχεῖα I, 108. E.
 ὑπόγειος I, 115. E.
 ἐν θαλάττῃ δικαστήριον VIII, 120.
 θαλάττη ἐνάριλλοι ποταμοὶ III, 103.
 θαλάττης ἀγριώτερος τελώνης IX, 32.
 αὐλῶν IX, 18.
 γέλασμα VI, 201.
 ἐπιφριττούσης ἡρέμα I, 106.
 S.
 κυμαίνης πλεῖν I, 111. S.
 τὰ ἐκ θαλάττης μέρη πόλεων IX, 28.
 ἄπο θαλάττης πόλις IX, 17.
 θαλάττη στασίμα πλεῖν I, 106. E.
 pl.
 θαλάττιαι κόγχαι VIII, 16.
 θαλάττια ὀχήματα I, 83. S.
 θαλάττιοι θεοὶ I, 23. IV, 126.
 τῶν θαλαττίων ὕστρακον IX, 119.
 θάλειαι VI, 8.
 θαλίη ἐν πολλῇ III, 20.
 θάλλειν I, 230. III, 97.
 θαλλὸς I, 237. 244. VII, 147.
 θαλλοὺς προσφέρειν I, 28.
 θαλλῶ στυφαναθῆναι VIII, 139.
 θάλλισθαι V, 111.
 θάλλος ib.
 θάμνοι V, 14.
 συνηριφίης V, 66.
 θάμνος V, 15.
 πολυήριζος V, 48.
 θάμνον ἀνάπλεον χωρίον I, 246.
 θανάσιμον φάρμακον V, 132.
 θανατήσιμον φάρμακον ib.
 θανατηφόρον φάρμακον ib.
 πρὸς θάνατον ἔρρεψι III, 107. S.
 θάνατος IV, 142. VIII, 69. 70.
 θανάτου ἔξουσίαν ἔχουσι (θεσμοθέται)
 VIII, 86.
 τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀπάγεισθαι VIII,
 102.
 θανατωθῆναι VIII, 70.
 θανατῶσαι ib.
 ἐπὶ θανάτῳ τυγχάνει διακείμενος VIII,
 79.
 Θαραγγῆλια VIII, 89.
 θαρραλίος ἀνὴρ V, 124. S.
 ἵππος I, 196.
 στρατηγὸς πρὸς τὰ δεινὰ I,
 178.
 θαρραῖν III, 135. V, 125. S.
 θάρρος V, 125. S.
 θαρραλίος ἀνδρὶς I, 157.
 θαρραλίος III, 135.
 ἀνὴρ V, 124.
 κυρηγίτης V, 18.
 θαρραλίως III, 136. V, 125.
 θάρσος III, 135. V, 125.
 Θασία ἄλμη VI, 63.
 Θασία ἀμφοριδία X, 72.
 Θασίαι ραφανίδες VI, 63.
 Θασίον σταμνίον X, 72.
 Θασίος οἶνος VI, 15.
 θάττρον V, 169. 170.
 τῶν κερμάτων ἐπίνομαι I, 165.
 θάττων σταδίου III, 148.
 θαῦμα VI, 180.
 θαυματοποιία VII, 189.
 ἐπὶ Ἄργῳ κυρὶ V, 45.
 θαυματοποιὸς VII, 189.
 θαυματῶν δημιουργοὶ ib.
 θία II, 55.
 θίαμα II, 55. VI, 179. 182.
 θαῖσθαι II, 55.
 θατά V, 150.
 θαταῖ III, 142. IV, 121.
 θατη αὐσίχ II, 56.
 θατης II, 55.
 θατὸν II, 56. V, 170.
 θατρία II, 56. IV, 121.
 θατροκρατία IV, 121.
 θιάτρον II, 55. III, 142. IX, 44.
 Διονυσιακὸν IV, 121. VIII,
 133.
 Ἀθηναίων IV, 121.
 τὸ θιάτρον οἱ καθαίροντες VIII, 104.
 θατροπόλις VII, 199.
 θατρου βασιλεῖον IV, 124.
 καταταμή IV, 123.
 μέρη IX, 44.
 μέρος βουλευτικὸν IV, 22.
 θεῖ III, 93. S.
 ἡ θεία III, 22.
 θεία αὔρα I, 15.
 θειασμῶ προσκείμενος ἀνὴρ I, 20.
 θειαστικῶς I, 16.
 θεῖ ἔλαφος V, 94.
 θεῖναι οἰκίαν VIII, 142.
 τὸ θεῖον V, 169.
 καὶ δαιμόνιον τῆς αὐτῆς χρείας
 I, 5.
 θεῖον ἱερὸν I, 23.
 θεῖον τὸ ὑπουργοῦν τῷ κναφίῳ VII,
 41.
 περὶ τὸ θεῖον νεωτεριστῆς I, 21.
 ὁ θεῖος III, 22.
 θεῖς ὑποθήκη III, 84.
 θειώσας ἀλλοτρίας ἱππικίας VII, 41.
 θέλων μέχρι τῶν αὐτῶν VI, 149.
 θέλις V, 165.
 θέλω ib.
 θεματικοὶ ἀγῶνες III, 153.
 θεμέλιος λίθος VII, 123.
 θέμιτος ὑποθήκη III, 84.
 θεμιτὸν VIII, 6.
 θέναρ II, 143. 144.
 θεαβλάβεια I, 22.
 θεαβλαβὴς ἀνὴρ I, 21.
 θεαβλαβῶς I, 22.
 θεογάμια I, 37.
 θεσιδὴς βασιλεὺς I, 41.
 θεόβυτα κρέα I, 29.
 θεοὶ I, 5.
 ἀγῶναι III, 141.
 ἀκραῖοι IX, 40.
 γαμήλιοι I, 24. E.
 ἐνουράσιοι I, 23. E.
 ἐνότιοι IX, 27.
 ἱστορὸς VIII, 106.
 κομῆται θυρέτρων τῶν δε IX, 37.
 ὄραιοι I, 38.
 πολιῖς IX, 40. πολιούχοι I, 24.
 θεοῖς ἀνακείμενος I, 20.
 ἐτυγχάνειν I, 25. S.
 θεῖν I, 26. S.
 θεοῖς κόρην ἔτρεφον II, 30.
 θεοὶ φράτριοι I, 24. E. III, 51.
 θεοκλυτεῖν I, 19.
 θεοληπτες ib.
 θεολογεῖν ib.
 θεολογίαν IV, 127. 130.
 θεολογικὸς ἀνὴρ I, 20.
 θεομακρῖν I, 19.
 θεομακρῖν ib.
 θεομακρῖται I, 14.
 θεομισῆς I, 21.
 θεομισῶς I, 22.
 τὸν θεὸν εἶφος ὀπίσταν ἐπιδράμη IX,
 123.
 θεῖον ποιῆσαι I, 13. S.
 θεῖοντα ἀστρα IV, 156.
 θεῖοντες ἐπ' ἀμφοῖν IX, 121.
 θεοζήναι I, 34.
 θεοπλάσται I, 12.
 θεοποιητικὴ I, 13.
 θεοποιία ib.
 θεοποιοὶ I, 12.
 θεοὶ I, 5.
 Ἀγροτέρα IX, 12.
 ἀνείλων I, 19. S.
 ἡ δίκη VIII, 6.
 δυσόργητος I, 39. E.
 θεοπέβια I, 21.
 θεοπέβειν I, 22.
 θεοπέβης I, 20.
 θεοπέβῶς I, 22.
 θεὸς εὐνοστός, προμυλαία VII, 180.
 στροφαῖος VIII, 72.
 θεοστύγης ἀνὴρ I, 21.
 θεῖν καίροδος I, 16. S.
 κλίνατος εἰς τὰ μισημβρινὰ I,
 68.
 κλίνοτος εἰς τὰ μισημβρινὰ IV,
 158.
 ἐκ θεοῦ μάντισμα ἦεν I, 19. S.
 τοῦ θεοῦ περιελθόντος ἐξ αἰῶν εἰς αἰῶνα
 I, 54.
 θεουργοὶ I, 14.
 θεύσαι κάρβουνοι IX, 127.
 θεοὶς ἀνακαλίειν I, 26. S.
 ἐπιτορῆσαι I, 39.
 θεοῦ σηκὸς ἀγρὸς I, 6.
 θεοὺς θεραπεύοντες I, 14.
 νομίζων ἀνὴρ I, 20. S.
 ὀμνύται τρεῖς καλεῖται Σόλων VIII,
 142.
 τοῦ θεοῦ σπουδαζόντος πλεῖν I, 112.
 πρὸς θεοὺς προσεῖναι καθαράμενον I,
 25. S.
 θεοὺς προτρέπεισθαι ib. S.
 τῆς θεοῦ ταμίαι VIII, 97.
 θεοῦ τῆς Φρυγίας κεντρῶν III, 11.
 θεοφάνεια I, 34.
 θεοφίλις ἀνὴρ I, 20.
 θεόφιλος VI, 168.
 θεοφιλῶς I, 22.
 θεραπεῖαι III, 74.
 θεραπευιδίον παράλυτον IV, 151.
 θεραπευιδίον ὑπόδημα VII, 92.
 θεραπευινὸς III, 74. VII, 17.
 θεραπευία III, 75. IV, 50. 177. IX,
 140.
 θεραπεύειν IV, 49. 177.
 ἀσπίδας I, 149. pl.
 κοιλότητα ὄπλης I, 199.
 θεραπεύσθαι IX, 139.
 τὰς πεπονηκίας τῶν νεῶν
 I, 125.
 θεραπευταὶ θεῶν I, 14.
 θεραπευτῆς ἀνοχτῶν V, 122.
 σοφιστῆς IV, 48.
 θεραπευτικὴ VII, 209.
 θεραπευτικὸς σοφιστῆς IV, 48.
 θεραπευτικῶς IV, 51.
 θεραπεύων κολαξ VI, 122.

θεραπεύονται πρόσωπα IV, 137.
 θεραπευσία III, 75.
 θεράπων III, 74. οίτηρος VI, 23.
 ο θεράπων IV, 148.
 ἀνάσμιος IV, 137. 138.
 ἀπελευθερος IV, 149.
 διφθερίας IV, 137.
 μέλας IV, 150.
 μίσος IV, 148. 150.
 ούλος IV, 148. 149.
 πολίος IV, 149.
 πυρρός IV, 150.
 σφηνοπάγων IV, 137. 138.
 τέντιξ IV, 148. 150.
 φαλακρός IV, 150.

θεράψ VI, 122.
 θερινή αἶμα I, 60.
 θερίαι I, 62. VII, 150.
 θερισμός VII, 150.
 θεριστά I, 222.
 θερίστρια VII, 150.
 θερίστριον VII, 49.
 θέριστρον ib.
 θέριμα IV, 186.
 θερμάνισθαι ἐπὶ τινί III, 68.
 ἵνα θερμαίνεται τὸ ὕδωρ X, 66.
 θερμαίνεται χαλκίον X, 69.
 θερμαντήρ VI, 89.
 θερμαντήρες X, 66.
 θερμαντήρια ib.
 θερμαστρίδες IV, 102.
 θερμαστρίς X, 66. 192.
 θερμαυστρίς IV, 105. X, 66.
 θερμερύνεσθαι VI, 185.
 θέριμα VI, 45.
 θερμὸν ὕδωρ ἐπὶ πότῳ IX, 69.
 θερμὸν χαλκοῦ ἢ IX, 67. 70.
 θερμὸν πῖσις IX, 69. 70.
 θερμὸν προσφορά τοῖς ὀδοῦσι IX, 69.
 θερμουργία III, 135.
 θερμουργός ib.
 θερμὰ χρώματα ἐπὶ τῷ πῖσι IX, 67.
 θέρος I, 60. VII, 150.
 θέρους ἀκμὴ I, 60.
 ὄντος X, 51.
 ὑπὸ θέρους δυσχερὲς πόλις IX, 23.
 θέσθαι νόμον IV, 27.
 οἰκίαν VIII, 142.
 ψῆφον VIII, 9.
 θέσις (ζήμιας) VIII, 148.
 θεσμοθετεῖ ἐξ ἀθέτησι VIII, 85.
 ἑσπεφανούτο μυρρίνη VIII, 86.
 ἄμνον ib.
 θεσμοθετῶν ἀνάκρισις VIII, 85. 86.
 τοῖς θεσμοῖς τοῖς ἰδρυμένοις πείσομαι VIII, 106.
 θεσμούς ἀντις ἀναίρη ib.
 θεσμοφορία I, 37.
 θεσπιμάδισαι I, 17.
 θεσπιμάδος I, 19.
 Θέτις ἀργυρόπεζα II, 192.
 θετὸς II, 21.
 Θετταλὴ λίθος VII, 200.
 Θετταλικά χλαμύδες VII, 46.
 Θετταλικά πτερά ib.
 Θετταλικὴ ἔβρισις VI, 43.
 Θετταλικοὶ δίφροι VII, 112. X, 47. 48.
 Θετταλικὸς τετράπους δίφρος X, 47.
 Θετταλὶς VII, 89.
 Θετταλοὶ δίφροι X, 47. 48.
 τῷ θεῷ ἑγκαινίαι ἀγάλμα I, 11. pl.
 θῆψ καλῶ πρίπων IV, 136.

θεῶ λειτουργεῖν III, 143.
 ὁ θεὸν τὸν δολιχόν III, 146.
 θεῶν ἔδη φαίδρυνοσθαί VII, 69.
 πικασματα I, 7. S.
 ἐπιμέλεια I, 21. S.
 ἐπιμέλεις I, 20. S.
 ἐπιμελητὴς βασιλεὺς I, 40.
 ἐπανυμῖαι I, 23.
 ὀλίγορος I, 21. S.
 ὁμογίτων κοινῶν III, 5.
 εἰς θεῶν τιμὰς ἐπιμέμνηα χρήματα VIII, 113.
 θεῶν φυλίων ἱερά VIII, 110.
 τῇ θεῷ πῆμπουσι τὴν πομπήν VIII, 94.
 τῇ θεῷ περιεσμένα κάλλι VII, 63.
 θεωρῆσαι IV, 8. S.
 θεωρητικὸς IV, 7. 39.
 βίος IV, 40.
 θεωρητικῶς IV, 8.
 θεωρία II, 55. IV, 7.
 τὰ πρὸς θεωρίαν σκιά X, 11.
 μετ' ἄλλης θεωρίας ἔθρον VIII, 108.
 θεωρικὰ χρήματα VIII, 113.
 θεωρικὴ κίστη X, 165.
 ὀδὸς II, 55.
 τὸ θεωρικὸν II, 55. VIII, 113.
 ἐπὶ τὸ θεωρικὸν ἡρημίται VIII, 99.
 θεωρίς IV, 123. ναὺς II, 55.
 θεωροὶ I, 18.
 οἱ Πυθῶδες II, 55.
 θεῶ τῇ Φρυγίᾳ αὐλή IV, 74.
 θεωρός II, 55.
 θηγάται VI, 106. X, 147.
 θήγειν VII, 107.
 τὰ ξίφῃ I, 149.
 θήγει τοὺς ὀδόντας ὁ σὺς V, 79.
 θήκαι III, 102.
 θήκη αὐλῶν X, 153.
 ὑπὸ γῆς εἰργασμένη IX, 49.
 κράτους VII, 157.
 ζήφους X, 144.
 θηλάζειν II, 163. III, 50.
 θηλάζεσθαι ib.
 θηλάζουσα III, 50.
 θηλάζουσαι II, 163.
 ἡ θηλασασα III, 11.
 θηλαστρια III, 50.
 ἡ θήλεια τῶν ἐλάφων ἀπερως V, 76.
 θήλειαι (θεῖος θεραπεύουσαι) I, 14.
 πρὸς θήλειαν καλλωπιζόμενος ἵππος I, 218.
 ὁ εἰς θηλείας ἵππου σχηματισμὸς I, 211.
 ἑπὶρ θηλειῶν θύειν VIII, 107.
 θηλή II, 163.
 θηλήν ἐπισχεῖν II, 163. III, 50.
 ἀπὸ θηλῆς ἀρτι νήπιος II, 8.
 θῆλυ βλέμμα II, 60.
 θηλυδρίας VI, 126.
 θηλυκὸν βλέμμα II, 60.
 θῆλυ τῶν σφοιδύλων II, 180.
 θηλυπριπίς βλέμμα II, 60.
 θηλυπριπίστρα τῶν ἐσθῆτων VII, 50.
 θῆλυς τὴν ψυχὴν VI, 127.
 θημῶνας ἐγείρει I, 225.
 θήρα IV, 50. V, 9. VII, 139.
 θηράγρα V, 12.
 θηραγρία ib.
 θήρα ἢ ἰχθύων I, 108.
 θήραι V, 9.
 Θήραιον ἱμάτιον IV, 118. VII, 48. 77.
 Θήραιος οἶνος VI, 16.
 θήραμα V, 64. VI, 180.

θηράματα V, 12.
 θηρῶν IV, 49. V, 9. VII, 135.
 θηρῶσα χαλκὴν μυῖαν IX, 123.
 θηρῶσεις ἀλλ' οὐ λήψι ib.
 θηρῶσθαι V, 10.
 θηρῶται σοφισματιν ὁ λέων V, 84.
 θηρεία κρέα VI, 33.
 θηρείος αὐλὸς IV, 75.
 θηρεύειν IV, 49. V, 9. VII, 135.
 θηρεύματα V, 12.
 θηρευτὰ VII, 135.
 θηρευτὴς V, 9.
 σοφιστῆς IV, 48.
 θηρευτικὴ VII, 139.
 θηρευτικὸς V, 9.
 ἴων σοφιστῆς IV, 48.
 θηρευτικῶς IV, 51. V, 9.
 θηρία V, 12.
 ἄγρια IX, 12.
 ἔλεια V, 14. ἔρεια ib.
 ἐνεγέγραπτο X, 43.
 τὰ θηρία ὅποτε μεταβῆσι V, 18.
 Θηρίκλειον VI, 96.
 θηρίοις ἑτροφα ὄρη V, 13.
 θηρίον ἀμικτον (ἡ τελαῖνης) IX, 32.
 μεταδιώκειν V, 60.
 θηριαῖδες ἑχθροὶ I, 150.
 θηριαῖδες VI, 125.
 ἵππος I, 198.
 τελαῖνης IX, 32.
 τύραννος I, 42.
 θηρίωμα IV, 206.
 θηρίων ἑχθρὸς V, 9. pl. S.
 κατάπλευα ὄρη V, 13.
 θηρίων μάλλον ἢ ἀνθρώπων πόλις IX, 23.
 τόποι V, 14.
 θηρονόμι ὄρη V, 13.
 θηροτρόφις ὄρη ib.
 θηρώνται V, 9.
 θῆς III, 111.
 θησαυριστῆς III, 115.
 θησαυριστικὸς ib.
 θησαυροὶ I, 80. IX, 44.
 θησαυροποιεῖν III, 116.
 θησαυροποιὸς III, 115.
 θησαυρὸς V, 131.
 Θησεῖον VII, 13.
 θῆσσα III, 33.
 θητεία III, 111.
 θῆτες III, 82.
 θητεύειν VI, 196.
 οἱ τὸ θητικὸν τελούντες VIII, 130.
 ἐκ τοῦ θητικοῦ τέλους εἰς τὴν ἰσπάδα μετέστη VIII, 131.
 θητικῶν τίμημα VIII, 129.
 θιασίται VI, 8.
 θιασος VI, 7. IX, 143.
 παιδευόντων IX, 143.
 θιασῶται VI, 8.
 εἰ θίγοι πλαγίως τοῖς ὀδοῦσι ὁ σὺς V, 80.
 θλαστὰι ἐλαῖαι VI, 45.
 θλίβειν τὰς σταφυλάς ἐν τοῖς ληνοῖς V, 225.
 θλιβομένη πόλις IX, 23.
 θλίψις σταφυλῶν I, 226.
 θησιεῖδα κρέα VI, 55.
 θηστον V, 170.
 θοῖνη VI, 7.
 θολερὸς VI, 146.
 θολία VII, 174. X, 127. 138.
 θολοειδὲς πλέγμα VII, 174.
 πῶμα X, 138.
 θόλος VIII, 155.

- θολώδης VI, 146.
 θουρβίον IX, 155.
 θούρβον ἐπιποιήσεν ἀστραπή ταῖς γυν-
 μαις I, 117.
 θούρβος V, 122. VI, 146. VIII, 153.
 σάλπιγγος IV, 85.
 φωνῆς V, 148.
 θουρβόν πλέα πόλις IV, 21. 23. S.
 θουρβούσθαι VIII, 152.
 θουρβώδης VIII, 154.
 θουρβώδης V, 124. VIII, 153.
 θουρβώδης V, 123.
 ὁ θουρβῶν τὸ δημόσιον V, 129.
 θουρβῶν μετὰ τὸν V, 170.
 Θρακία πρόποσις VI, 25.
 Θράκιον ὄρημα IV, 100.
 Θράκιος πέλκευς I, 149.
 θρανία I, 94. VII, 112. X, 47. 48.
 134.
 θρανίδα X, 47.
 θρανίον III, 90. VII, 182. X, 48.
 θρανίται I, 87. 120.
 θράνοι X, 47. 48. 49.
 θράνος I, 87. III, 90.
 θρασείως III, 136.
 θράσιος III, 135.
 θρασὺ βλέμμα I, 192.
 θρασυλαττία II, 108.
 θρασυδέλιος IV, 14.
 θρυσύσθαι III, 135.
 θρασυξεία II, 113. III, 58.
 θρασὺς III, 134. IV, 14. VI, 129.
 στρατηγός I, 179.
 θρασύστομος II, 113.
 θρασύτατα III, 136.
 θρυσύτερον ἄσθμα I, 192.
 θρασύτερος τῶν ἑταιρῶν VI, 127.
 θρασύτης III, 135. IV, 13.
 θρασυφασία II, 112.
 θρασυφῶνος II, 113.
 θρασύχειρ II, 148.
 θρασυχειρία ib.
 θραυσίς IV, 187.
 θρέμμα VI, 181.
 θρεπτῆν Μαρίαν VII, 17.
 θρέπτρα VI, 187.
 θρέψαι I, 53. VI, 32.
 ὁ θρέψας ὄρτυγα IX, 109.
 εἰ θρέψαντες III, 8. S.
 θρησῖν VI, 201.
 θρητῆρας VI, 189.
 θρηνητικὸν αὐλημα IV, 73.
 γίνος VI, 202.
 θρηνητικὸς ib.
 αὐλὸς IV, 75.
 θρηνητικῶς VI, 202.
 θρήνοι IV, 53.
 θρήνος VI, 201.
 θρήνους VII, 182.
 θρησάδες αὐλημα IV, 75.
 φύσημα IV, 72.
 γίνος γυναικίον VI, 202.
 θρηναδῶς ib.
 θρήνων ἕξαρχος ib.
 θριάζειν VII, 143.
 θριαλίς I, 229.
 θρίαμβοι IV, 53.
 θριασταί VII, 140.
 θριγγὸν περιβαλεῖν I, 225.
 θριάγκους περιοικοδομεῖν VII, 110.
 θριγκῶσαι ib.
 θριδακίτη I, 247. VI, 46. 76.
 θρίαξ I, 145. X, 128.
 θρίον I, 237. VI, 57. 69.
 θριπηδίστατος VI, 38.
 θρόνοι VII, 112. X, 47. 192.
 θρονοποῖς VII, 182.
 θρόνος III, 90. IV, 128.
 θρούς VI, 208.
 θρουαλίς VI, 106.
 θρουαλλίδης VI, 103.
 θρουαλλίς X, 115. 170.
 θρουαλλῆσαι VI, 207.
 θρουμματα VII, 23.
 ἄρτων X, 91.
 θρουματίδης VI, 77.
 θρουματίς στεγασή VI, 77.
 θρουπτισθαι V, 95. VI, 185. S.
 θρουπτικός VI, 185.
 θρουπτικός ib. S.
 θρύψις V, 95. VI, 185.
 θυγατέρας συνειδυάδους τισι III, 67.
 θυγατέρες III, 12.
 θυγάτηρ ἀγαπητή III, 19.
 πατρούχος III, 33.
 τηλιγίτη III, 20.
 θυγατρίδῃ III, 17.
 θυγατρίδους ib.
 θυεία VI, 90. VII, 181. X, 102. 122.
 ἐν θυείαις τρίβειν VI, 91.
 θυεΐδιον X, 102. 103. 104.
 θυεῖ Εὐναλίω ὁ πολέμαρχος VIII,
 91.
 θυεῖν γαμηλίαν VIII, 107.
 θυεῖς I, 26.
 τὸ κύριον VIII, 107.
 θυηλῆσασθαι I, 27.
 θυηπολεῖν I, 26.
 θυηπολία I, 29.
 θυηπόλος I, 14.
 θυία I, 245.
 θυλάκος X, 172.
 θυλάκιος X, 151. 172.
 θυλακίσκιον X, 172.
 θυλακίσκος X, 151.
 θυλάκος VII, 79. X, 137. 149.
 ἀλτήρης III, 155.
 θυλάκος X, 18. 160. 172.
 ἀσκητῶν III, 55.
 βότιος X, 179.
 θυλακοφορεῖν VII, 100. X, 149.
 θυλαξ X, 172.
 θυμάλαπες VII, 100. 152. X, 101.
 θυμάτα VI, 183.
 ἀγνά I, 26. E.
 ἄρτια I, 29. E.
 θυμῆλη IV, 123.
 θυμηδία III, 97.
 θυμηρῆς III, 98.
 θυμῶν I, 26.
 θυμιάματα ib.
 θυμιατήρια I, 28.
 θυμιατήριον I, 7. X, 65.
 θυμικὸν βλέμμα I, 192.
 θυμικός II, 230.
 ῥήτωρ IV, 21.
 θυμικότερον ἄσθμα I, 192.
 θυμοειδῆς δυναμείος I, 155.
 κύνης V, 60.
 ὀφθαλμοὶ II, 63.
 θυμοειδῆς II, 230. V, 125.
 ἵππος I, 194. Vid. I, 214.
 θυμοειδῶς V, 125.
 θυμοιτάδαι IV, 105.
 τὸν θυμὸν ἀκάθεκτος σῆς V, 79.
 θυμὸν ἐνα ἔχειν VIII, 151.
 κοιμίσσαι οἷος ῥήτωρ IV, 39.
 θυμὸς II, 218. 226. V, 125.
 θῆμος IV, 194. VI, 66.
 Ἰμύτιος VI, 67.
 θυμῶσοφοι κύνης V, 60.
 θυμῶσοφος II, 231.
 θυμῶς γέμων ῥήτωρ IV, 21.
 θυμούμενος II, 230.
 θυμούσθαι ib.
 τοὺς θυμῶσιτίρους ἵππους καταψῶ-
 δεῖ I, 214.
 θυμῶ ἑμάχοντο I, 165.
 τῶ θυμῶ ἐπιτρέπων πάντα VIII,
 77.
 θυσιδῶν τεμμάχη VI, 48.
 θυσις VI, 50.
 θυσις VI, 48.
 θυσις VI, 50.
 Τύριος VI, 63.
 ἐφ' ὧν θυσιον I, 7.
 θυσιον I, 234.
 θυσιος κατὰ δήμου VIII, 107.
 θύρα αὐλίου I, 76. E.
 διαπριστός X, 24.
 θύραι IV, 18. X, 22.
 δικαστηρίων VIII, 124.
 κατὰ τὴν σκηνὴν IV, 124. 125.
 126.
 σιδηρομάχης X, 24.
 θύρα κηκαία I, 76. IX, 13.
 θύραν ἀνοίξει X, 26. S.
 θύραν μάχλωσον X, 25.
 θύρα γαρμοφυλακίου VIII, 102.
 θύραν προσβαίνει X, 25. S.
 θύρας πακτοῦν X, 25. 27.
 πακταῖσαι VII, 113.
 θύρας τίτταρα ξύλα VII, 122.
 θυρήτων κωμῆται θεοὶ IX, 37.
 θυριδωτὴ κιβωτῆς X, 137.
 θυρῖς εὐδαίαιος I, 92.
 θυρσκοιοι VII, 111.
 θυρσος IV, 117.
 θυράματα VI, 182. VII, 121.
 θυρῶν I, 77.
 θυρῶν μέρη IX, 35.
 θυρῶνς θυμῶσι III, 42.
 θύσασθαι ἱερῆα I, 162.
 θυσία I, 29. X, 81.
 θυσία πρὸ γάμου III, 38.
 θυσίαι κοίνοι VI, 26.
 οἰσποροῖς ib.
 πάτριον VIII, 90.
 πεντατηρίδης VIII, 107.
 τὰ πρὸς θυσίαν I, 33.
 τὰ πρὸς θυσίας σκηνή X, 11.
 θύσανοι VII, 64.
 θύσανωτά ib.
 θύται I, 14. VII, 188.
 θυτίον X, 65.
 θυμῶς IV, 123.
 θῶκος IX, 46.
 θωμῶς X, 158.
 θωπία IV, 50.
 θωπεύειν IV, 49.
 θωπεύων VI, 122.
 τοὺς θώρακας ἐξικάθειρον I, 149. pl.
 θώρακες I, 120. 138.
 ἐξ ἀλύσεων I, 135.
 ὀμφαλωτοὶ I, 134.
 φολιδωτοὶ ib.
 θωράκιον κύνης I, 91.
 θωρακοποιία VII, 155.
 θωρακοποῖς I, 149. VII, 155.
 θωρακας μέρη I, 134. κατά II, 219.
 θωρακοφόρος VII, 155.
 θωραξ I, 134. II, 162. VII, 155. X,
 142.
 ἀξίως I, 145.
 Ἀττικουργῆς I, 149.

θωψ VI, 122.
σοφιστής IV, 48.
θωψ φανή V, 88.

I.

ἰά I, 229. VI, 106.
ἰακχαγωγός I, 35.
ἰαμβίαι IV, 52.
τὰ ἰαμβίαι υποκρίσασθαι IV, 113.
ἰαμβίαις IV, 66.
ἰαμβικόν (Πυθικῶν νόμον) IV, 84.
ἰαμβοί IV, 52. 66.
ἰαμβύκη IV, 59.
ἰάναι IV, 17.
ἰάς ἀρμονία IV, 65.
ἰάσασθαι IV, 177. IX, 139.
ἰάσθαι IV, 17. 177.
ἰάσματα φάρμακα V, 132.
ἰάσμος IV, 177.
ἰάσις IV, 177. IX, 140.
νόσων VI, 178.
ἰατρία φάρμακα IV, 132.
ἰατρία IV, 177.
ἰατρεία (δ μισθός) IV, 177. VI, 186.
ἰατρείον IV, 177.
ἰατρική IV, 16. 177.
ἰατρικός IV, 16.
ἰατρικός ib.
ἰατρός IV, 16. 177.
ἰατροῦ σκευή X, 149.
ἰατρῶν ἐργαλεία IV, 181.
Ἰβηρικαὶ κύνες V, 37.
ἰγδῆ X, 103.
ἰγνύα V, 17.
ἰγνύη II, 189.
ἰγνύς II, 189. 190. 191.
ἰδαί I, 221. V, 14.
Ἰδαίαι ἄρτεμις V, 13.
ἰδαί ἀμφιλαφεῖς V, 66.
ἰδαῖοι δάκτυλοι II, 156.
ἰδαί ἀστρων IV, 155.
θεῶν I, 7.
κρεῶν VI, 55.
ἰδαί καὶ φύσις λαγῶ V, 67.
ἰδη εὐθρος V, 13.
ἰδία ἀλλ' οὐ δημοσία VIII, 57.
ἰδία δικαστήρια VIII, 88.
ἰδιόζεις III, 59. 60.
ἰδιωτικὰ κινῶν ὀνόματα VIII, 31.
ἰδμων V, 144.
ἰδοῦθαι, εἶδος ἀνλῶν IV, 77.
ἰδρυμα VI, 180.
τοῖς ἰδρυμένοις βισμοῖς πείσομαι VIII, 106.
ἰδρυμένος Ἡρώς VIII, 121.
ἰδρύνθησαν I, 160.
ἰδρύνσασθαι ἀγαλμα I, 11.
ἰδρυσίς ἀγαλμάτων ib.
ἰδρύα IV, 202.
ἰερά IX, 40. pl.
ἰερά ἀγκυρα I, 93.
ἰερά αἴσια I, 162. E.
ἄρματα VIII, 108. X, 191.
ἰερά γῆ I, 10.
γραμμαῖ VII, 206. IX, 68.
ἰερά δειπνα X, 81.
κατὰ δήμους IX, 15.
διαβατήρια II, 200.
Διονύσου VIII, 108.
ἰερά ἔλαια I, 241.
ἰερά θεῶν Φυλίων VIII, 110.
ἰερά ἡμέραι I, 36.
μαζαί VI, 75.

ταῖς ἰεραῖς τριήρεσι λειτουργοῦντες VIII, 116.
ἰέραις ῥύζουσι V, 89.
Ἰεραῖον μέλος IV, 78.
Ἰεραῖος νόμος IV, 79.
ὁ ἰεραξ ib.
ἰερά καὶ ὄσια VIII, 105. Vid. 96.
τὰ ἰερά παραφράσαι VIII, 141.
ἰερά πύτρια III, 10. E.
τιμήσων VIII, 106.
τὰ ἰερά περισχοῖναι VIII, 141.
ἰερά σκευή X, 191.
τὸν ἀφ' ἰερέως κίνει IX, 98.
κινήσων VII, 206.
ἰερά σύριγγ II, 180.
ὄργανα VI, 100.
ἰερεῖα I, 29.
ἄρτια ib. E.
ἰδύσαντο I, 162. S.
ἰερεῖαι I, 14. 35.
ἰερεῖα Πανδρόσου X, 191.
ἰερεῖα προσάγειν τοῖς βυρσοῖς I, 27.
ἰερεῖον I, 30.
ἰερεῖς I, 14.
ἰερεῖον αἶμα X, 65.
ἰερεῶν ἐσθῆς IV, 119. X, 191.
ἰεροὶ ἀγῶνες III, 153.
καιροὶ I, 34.
ἔροι I, 10.
ἐν ἰεροῖς γράμματα VIII, 96. χρῆ-
ματα ib.
τῶν ἐν ἰεροῖς οὐδενὴ δικὴ εἰσῆγγοτο πρὶν
ἐπὶ διαίτητάς ἔλθειν VIII, 126.
τοῖς ἰεροῖς πᾶσι δικάζει ὁ βασιλεὺς
VIII, 90.
ἰερομηνίαι I, 34.
ἰερόν I, 6.
ἔθετον I, 23. E.
ἐξηρημαμένον IV, 124.
ἰερόν ὄσσων II, 182. 183.
ἰεροποιεῖν I, 26.
ἰεροποιεῖν I, 29.
ἰεροποιεῖν I, 12. VIII, 114.
δικα VIII, 107.
ἰεροσαλπικτῆς IV, 87.
ἰερός ἀνήρ I, 20.
ἄρτος VI, 73.
βόλος VII, 205.
κρατήρ VI, 100.
σαλπικτῆς IV, 87.
τόπος I, 8. IX, 13.
ἰεροσυλίας γραφὴ VIII, 40.
ἰερόσυλος VI, 151.
ἰερός χώρος IX, 13.
ἰερούργειν I, 26.
ἰερούργια I, 29.
ἰερούργια IV, 91.
ἰερούργικόν φθίγμα σάλπιγγος IV, 86.
ἰερούργικός I, 20.
ἰερούργοι I, 14.
ἰεροφάνται I, 35.
ὑπὲρ ἰερῶν ἀμυνῶν VIII, 105.
τὰ περὶ ἰερῶν διδασκόντες VIII, 124.
ἰερῶν ἐργάται VIII, 66.
ἐπιμελούμενοι VIII, 111.
καλύμματα X, 191.
περὶ ἰερῶν νόμοι VIII, 128.
περὶ ἰερῶν καὶ ὄσων (χρηματίζεω) VIII,
96.
ἰερῶν προκαταρξασθαι I, 27.
ἰερωσύνης ἀμφοισθησῶν δική VIII,
90.
ἰερώτεραι τέχναι IV, 16.
ἰερωτική VII, 210.
ἰζάνη IV, 118.

ἰθαγενής (υἱός) III, 21.
ἰθυμβοί IV, 104.
ἰθυφαλλικὰ IV, 53.
ἰκαναὶ δύναι κύνες V, 64.
ἰκανὴ σκία ποιούμενοι κλάδοι I, 236.
ἰκανὸς λίγειν IV, 23.
ἰκανότης (ῥήτορος) ib.
ἰκανῶς IV, 23. IX, 154.
ἰχθίν V, 167.
Ἰκαρίου κύων V, 42.
ἰκίσιοι θεοὶ I, 24.
Ἰκίσιον ὄργανον VIII, 142.
ἰκετεῖα I, 29.
ἰκετεῖαι III, 68.
ἰκετιῶν III, 69.
ἰκατηρίαν θέμενοι VIII, 96.
ἰκμάδες I, 238.
ἰκμάζουσα γῆ I, 238.
ἰκρία X, 157.
περὶ τῆν ἀγορῶν VII, 125.
ἰκριστοὶ ib.
ἰκριατῆρες X, 157.
ἰκτερίων IV, 187.
ἰκτερος ib.
ἰλαδὸν IX, 144.
κατὰ ἴλας ib.
ἴλας V, 138.
διάθεσις III, 97.
συμπότης VI, 28.
τῆς Ἰλιάδος μακρότερα λαλῶν VI, 120.
ἰλιγγίαν IV, 184.
ἰλιγγία II, 41. IV, 184.
ἰλλαινίαι ὀφθαλμοῦ II, 54.
ἴλλαι ib.
ἴλλος II, 52.
ἰλλῶπιιν ib.
ἰλυάδης VI, 146.
ἰμάδος IV, 53.
ἰμαντιλιγμός VII, 206. IX, 118.
ἰμάντες III, 79. 150. IV, 60. X, 141.
146.
ἰμαντοτορεῖν VII, 81. 83.
ἰμάντωσις δίφρου I, 242.
ἰμασιδός IV, 53.
ἰμάς I, 148. X, 31.
σιραῖος I, 148.
ἰμάτια ὀφθαλμῶν VII, 69. E.
παχέα X, 123.
περικόρυφα VII, 63.
πλατυκόρυφα ib.
στρωματόδεσμα VII, 79.
ἰματίδια VII, 42.
ἰματίδιον IV, 119.
ἰματιομίσθαι VII, 78.
ἰματιομισθωταὶ ib.
ἰμάτιον VII, 42. 44.
ἀγροίκον VII, 48.
ἀκταπτον VII, 69.
αὐτόποκον VII, 61.
δασύ X, 123.
ἐκνεύσιον ib.
ἔρεον VII, 28.
θήραιον IV, 118. VII, 48. 77.
μέγα X, 123.
μελαμπόρυφον IV, 119.
μεταλαβείν VII, 44.
μοχλοπρόν VII, 69.
ὄρειον ib. E.
παρενευαίον X, 123.
Σύρον VII, 69. Vid. 61.
υδροβαφίς VII, 56. E.
ὑφαντῶν VII, 57.
Φοινικῶν IV, 118.
Χιμαρινόν VII, 61.

- ἱματιοπῶλαι VII, 78.
 ἱματιῶν μάρτυροι VII, 79. X, 138.
 ἱματιοπῶλις ἀγορὰ VII, 78.
 ἱματουργική VII, 208.
 ἱμίρι V, 165.
 ἱμερον ἀφίης III, 71.
 ἱμερος III, 72. IV, 53.
 ὀφθαλμῶν II, 63.
 ἱμοιά I, 94. X, 31.
 ἱμοιοστρίφος VII, 160.
 ἱνδικαὶ κύνες V, 37. 38.
 Ἴνδοι κύνες V, 37. 38. 43.
 ἴνες II, 39.
 ἴδιος ib.
 ἴνις III, 19.
 ἰνάδες μηρῶ ἵππου I, 189.
 κύνες V, 57.
 ἰξεύσθαι VII, 135.
 ἰξυτική VII, 139.
 ἰξία IV, 196.
 ἰξός ib.
 ἰξὺς II, 182.
 ἰθάκχοι IV, 53.
 ἰοιδῆς στραμὴ X, 47.
 ἰὸν ἀμείλικτον V, 48.
 ἰόνθοι IV, 149.
 τῶν ἰόντων εἰς αὐτὸν ὄνειδος V, 161.
 ἰοῦ γέμων VI, 125.
 ἰουλοι IV, 53.
 τὸν ἰουλον παρὰ τὰ ὄματα καθίροντα
 ἴχων II, 10. pl.
 ἰουλος I, 38. II, 88.
 ἰουλοὶ νέον ὑπανθῶν II, 10.
 ἰουσοῦν ἐπὶ τὸν γάμον ευφροῦν σημῖον
 I, 246.
 ἴπποι VI, 88. X, 110. III.
 ἰππολεβήτια X, 66.
 ἰππολεβήτιος VI, 89.
 ἰπποπλάθοι VII, 169.
 ἴππος V, 91. VII, 22.
 ἴππος VII, 41. X, 135.
 ἰπουμένος συμφοραῖς VII, 41.
 ἴπου ib.
 ἴπουσθαι ib.
 ἰππαγωγοὶ I, 126. V, 17.
 στρατιῶται I, 131.
 ἰππαγωγὸς I, 181.
 ναῦς I, 83.
 εἰς ἰππάδα μετίστη ἐκ τοῦ θητικῆ
 λους VIII, 131.
 οἱ τὴν ἰππάδα τιλοῦντες VIII, 130.
 ἰππάζεσθαι I, 206.
 σχέδιον I, 214.
 τῷ ἰππαζομένῳ ἀντικείμενος πῶλος I,
 182.
 ἰππακοτισταὶ I, 131.
 ἰππαρχοὶ I, 128. VIII, 114.
 δύο VIII, 87. 94.
 ἰππᾶς IX, 122.
 ἰππᾶσαι ἐξ ἀγέλης πῶλον I, 182.
 ἰππασία I, 209.
 σχέδια I, 214. E.
 ἰππᾶσιμα χωρία I, 186.
 ἰππᾶσιμος ὄδός III, 96.
 ἰππαστής (ἵππος) I, 194.
 τὸν ἰππῆα ὡς κολλᾶσαι ἐξέκλιον ἵπ-
 πος I, 198.
 ἰππᾶσις δύο παρεῖχεν ἐκείνη ναυκρα-
 ρία VIII, 108.
 ἰππεία I, 209.
 ἰππειοὶ τρίχες I, 97.
 ἰππειὸς κολῶνος VII, 132.
 ἰππείης I, 131. 220. VI, 197.
 μόνιππος I, 141.
 ἰππερασταὶ I, 220.
 ἰππίου I, 206.
 ἰππίων τμήμα VIII, 129.
 ἰππῆλατοι ὄδοι IX, 37.
 ἰππῆλατος πόλις IX, 19.
 ἰππικὰ ζεύγη X, 53.
 ὄργανα I, 216.
 σκευὴ X, 55.
 ἰππικαὶ κασσαὶ VII, 68.
 ἰππικὸν τρίτημόριον IX, 66.
 τὸν ἵππιον δρόμον ἀγνοῦζόμενος III, 147.
 ἰππίσιμος VII, 58.
 ἰπποβουκόλοι VII, 185.
 ἰπποδαμαστῆς I, 181.
 ἰπποδρομία III, 148.
 ἰπποδρομίαι IX, 55.
 ἰπποδρομίαν διαβίβαι VIII, 93.
 ἰπποδρομοὶ I, 220.
 ἰπποδρομον IX, 44.
 ἰπποδρομος III, 148.
 γῆ I, 186.
 ἵπποδωντίς (Φυλῆ) VIII, 110.
 ἵπποι V, 17.
 ἀγέλαιος I, 181. E.
 ἀγνώμοτος I, 182. E.
 ἀναβιβασμένοι III, 92.
 ἀστραγάλους ἴχουσι I, 213.
 ἐὰν ἐνδίκωσι τὸν χαλιῶν I, 218.
 pl.
 ζύγιοι I, 141. E.
 κυνηγετικοὶ I, 181. E.
 κυνηποδὸς I, 188. V, 65.
 ἰπποκάμια V, 97.
 ἰπποκένταυρος (ὁ κύων) I, 47.
 ἰπποκάμοι I, 126.
 ἰπποκόπος ἢ ἰπποκόμος I, 181.
 ἰπποκρατῆσαι I, 164.
 ἰπποκροτὸς γῆ I, 186.
 ὄδος III, 96.
 ἰππομαχῆσαι I, 164.
 ἰππομαχία ἢ ἵπποις προεξέλασθαι I, 164.
 τὸν ἵππον ἀλίσαι I, 183. S.
 ἴφ ἵπποι ἀναβαίνει I, 209. S. 213.
 τὸν ἵππον ἀναλαμβάνειν I, 205. S.
 ἀνίαι ἀπὸ ῥυθμῶν I, 214. pl.
 ἐκάνισαι ἀπὸ γνώμης I, 194.
 ἐπιρροδοφορίη I, 220.
 ἐπιστάξις VII, 186.
 ἰπποῖμος I, 181.
 ἵππος ἀσθενὴς I, 208.
 ἄστομος II, 100.
 ἑδρμος III, 148.
 ἐλευθερουργὸς I, 194. E.
 εὔδρομος I, 194. E.
 εὔρους τῷ ἵππῆϊ I, 195. E.
 εὔσταμος II, 100.
 καλλωπιζόμενος πρὸς θήλας I,
 218. Vid. 211.
 ὄση πρᾶσσει I, 216.
 παμπικὸς I, 211.
 χρημετίζει I, 216. pl.
 ἰπποστάσιον IX, 50.
 ἰπποστάσις I, 184.
 ἰππότα I, 220. S.
 ἰπποτόξοι I, 131.
 ἰπποτόξος VII, 156.
 ἰπποτρόφος I, 181.
 ἵππου βλέμμα ἐπανῶν I, 192. ψί-
 ξας ib.
 δρόμος ἑδρμος I, 219.
 ἑκάνιος I, 188, 189, 194.
 ἐπιμελούμενον ὄμα διὰ πρᾶττων
 I, 199.
 ποδῶν ὄμα I, 193.
 ἵππουρις I, 190.
 ἵππους τρίφειν δυναίμην VIII, 139.
 ἵππου ψόγος I, 191, 197, 198.
 ἵπποφορβίς VII, 185.
 ἵπποφορβία VII, 185. 210.
 ἵπποφορβοὶ VII, 185.
 ἵπποφορβὸς I, 181.
 ἵπποφορβος (κύλου εἶδος) IV, 74.
 οὐχ ἵππᾶδες βλέμμα I, 192.
 ἵπποδίστορον βλέμμα ib.
 ἵππων εἰ ἐγκιβίσεις I, 215.
 ἵππων I, 184.
 ἵππων ἀγέλη I, 181.
 ἐπιμελητῆς ib.
 ἴδσημα I, 209.
 ἵππωνῆσαι I, 182.
 ἵππωνία ib.
 ἵππων στάσις I, 184. IX, 150.
 ἵππων τροφαὶ I, 183.
 Φαναὶ V, 87.
 χρεῖα ἀντικρὺς ἐπὶ ταῖς μάχαις
 I, 140.
 ἴριον VI, 104.
 ἴρις IV, 159.
 ὀφθαλμοῦ II, 70.
 ἴσα βαινίη, πτεῖν VIII, 151.
 ἰσάνις IV, 161. 164.
 ἰσαριθμοὶ IV, 162. V, 157. VI, 174.
 ἰσηγορία II, 127. VI, 174.
 ἰσηγορος VI, 174.
 ἰσηλιξ III, 61.
 ταῖς νύμφαις II, 16.
 ἐπὶ τῇ ἴση καὶ ὁμοίᾳ I, 169.
 ἴσθμια V, 98.
 ἴσθμός IX, 18.
 στόματος II, 98.
 ἴσθμῶν προσακούσα πόλις IX, 27.
 ἴσμαρικὸς οἶνος VI, 16.
 ἐκ τοῦ ἴσο συνθέντα VI, 174.
 ἴσδρομοὶ ib.
 ἴσδρομος III, 148.
 ἴσοζυγίς VI, 174.
 ἴσοθάνατος ib.
 ἴσοκρατεῖς ib.
 ἴσοκρατεῖς V, 157.
 ἴσοκρατία VI, 174.
 ἴσομίγες V, 157. VI, 174.
 ἴσομίτρητοι θαλάττη ποταμοὶ III, 103.
 ἴσομέτρητον V, 157. VI, 174.
 ἴσόμενης IV, 161. V, 157. VI, 174.
 ἴσομορεῖ IV, 176.
 ἴσομερία VI, 174.
 ἴσοι IV, 161. 164. V, 157.
 τὸ ἴσον οὐκ ἀγαπᾶν II, 66.
 ἴσονομία VI, 174.
 ἴσόνομος V, 157.
 ἴσόνομος VI, 174.
 ἴσπαλεῖς ib.
 ἴσπαλον V, 157.
 ἴσπαλος III, 149.
 ἴσπεδος VI, 174.
 ἴσπεδος πόλις IX, 19.
 ἴσπεδον δόξαν ἀναλαμβάνει V, 71.
 ἴσπελευρα σχήματα IV, 160.
 ἴσπελευρον τρίγωνον II, 167.
 ἴσπελθεῖς θαλάττη ποταμοὶ III, 103.
 ἴσπελθεῖς V, 157. VI, 174.
 ἴσπολιτεία VI, 174. VIII, 156.
 ἴσπολιτεῖαν ποιῆσασθαι IV, 29.
 ἴσπολιτῆς VI, 174. VIII, 156.
 ἴσπορπεῖν VIII, 11.
 ἴσπορπία IV, 172. VIII, 11.
 ἴσπορπον IV, 171.
 ἴσπορπος δικαστῆς VIII, 10.
 ἴσπορπος IV, 172. VIII, 11.
 ἴσος δικαστῆς VIII, 10.
 ἴκατέρην τῆν γνάβην ἵππος I, 195.

ἰσομελῆ σχήματα IV, 160.
 ἰσοστάθμων V, 157.
 ἰσοστάσιον IV, 161. 171. V, 157.
 VI, 174.
 ἰσοστάσιος δικαστής VIII, 10.
 ἰσοστασίας VIII, 11.
 ἰσοτέλεια III, 56. IV, 29. VIII, 156.
 ἰσοτέλεις III, 56.
 ἰσοτέλης V, 157.
 ἰσοτέλης VI, 174. VIII, 155, 156.
 κοιτανίξ VI, 11.
 ἰσοτελῶν δικαί VIII, 91.
 ἰσότης IV, 164. VIII, 11.
 ἰσοτριμία VIII, 156.
 ἰσοτρίμων V, 157.
 ἰσοτίμος IV, 174. VIII, 156. S.
 ἰσοῦν IV, 161.
 ἐξ ἰσοῦ πέντες VI, 22.
 ἰσοφορία ὄρχηστου IV, 97.
 ἰσέφορος ὄρχηστῆς ib.
 ἰσοχειλές V, 133. VI, 174.
 ἰσοχηλῆ II, 89. IV, 169. 170. S.
 ἰσόχρυσον VI, 174.
 ἰσόληφαι ib.
 ἰστάμενοι κατὰ τοὺς οὐραίους ποδῶς
 ἵπποι I, 210.
 ἰστάμενοι περὶ Ἀρετούρων I, 62.
 ἰστάμενον κῆμα I, 109.
 ἰσταμίνου ἴτους I, 59.
 ἡλίον ὑπὲρ κεφαλῆς I, 68.
 κήνος I, 63.
 ἰστάναι IV, 171.
 ἰστασθαι ἐμποδῶν II, 195. VIII, 155.
 ἰσταται IV, 171.
 ἰστεῶν VII, 28.
 ὁ μὲν ἴστη τὸν ὄρτυγα ὁ δὲ ἔκοπτε
 τὰ λιχανῶ IX, 109.
 ἰστία X, 134.
 πῶντι ἀναπετάσαντες I, 103. pl.
 λύσαντες I, 107. pl. S.
 ἰστιοκώπη πλεῖν I, 103.
 ἰστιον VII, 160.
 ἰστιορίζος ib.
 ἰστιῶν γέμεται ἐπλήρομαι I, 107. S.
 κλήρι πλεῖν I, 106. S.
 ἰστοβαύς I, 152.
 ἰστοδοκῆ I, 93.
 ἰστιν σπαθῶν X, 126.
 ἰστόπεδεις X, 125.
 ἰστόπους VII, 36.
 ἴττορες θεῶν VIII, 106.
 ἰστορίας γλυκύτης IV, 87.
 ἰσότης I, 93. VII, 35. X, 125. 176.
 ἀκατίας I, 91.
 δόλων ib. pl. E.
 ἰστοῦ ἀντίον X, 125.
 ἀποκλασθέντος I, 114. S.
 ἰστουργῶν VII, 35.
 ἰστουργία ib.
 ἰστουργικὸν ἐργαλεῖον X, 126.
 ἰστουργικὸς VII, 35.
 ἰστουργικῶς ib.
 ἰστρίανον X, 191.
 ἴστρος (ὁ πολλὰ μετὰ δυνάμειος λί-
 γων) VI, 148.
 ἰστών I, 79. VII, 28.
 ἰσχάδεις I, 242.
 Ἀμφαρστίας VI, 81.
 χελιδνοὶ ib. E. pl.
 ἰσχυδοκῶλαι VII, 198.
 ἰσχυδοκῶλιδες ib.
 ἰσχυδαυῶν ib.
 ἰσχυραία φάρμακα IV, 179.
 ἰσχυραίων IV, 178.
 ἰσχύς ἀρχαία I, 242. E.

κοπή I, 242. VI, 81.
 ἰσχυρὸν IV 178.
 ἰσχία II, 183.
 εὐσάρκα I, 190.
 κυῶν V, 59.
 λαγῶ V, 70.
 πλατία I, 190.
 προμήκη V, 63.
 σαρκῶν γυμνά ib.
 ὑπὸ τοῖς ἰσχύσις ποδῶς (ἵππου) I, 193.
 ἰσχίον τραχὺ I, 191.
 ἰσχρὸν ὕψασμα VII, 31.
 ἰσχρὸς τὰς παρσίας IV, 143.
 τυρὸς VI, 48.
 ἰσχυρότερος IV, 137. 144.
 ἰσχυρόφωνος II, 111.
 ἰσχυρὰ ὄσφύς I, 211.
 ἰσχυρογνώμων βασιλεὺς I, 40.
 ἰσχυρὸν VI, 116.
 πέντε ἀθλητῆς IV, 72.
 στέλεχος I, 135.
 τείχος I, 170.
 ἰσχυρὸς λέων V, 83.
 ῥήτωρ IV, 20.
 Φοινίξ I, 244.
 ἰσχυρῶς IV, 24. S.
 ἰσχύς I, 215.
 ἰσχίσαι IV, 25.
 ἰσχύς τοῦ πνεύματος IV, 69.
 ῥήτορος IV, 22. VI, 148.
 ἴσω IV, 161. 164.
 ἰσωνία VII, 15.
 ἴσως VIII, 11.
 ἴσωσης IV, 164.
 Ἰταλιότης οἶνος VI, 16.
 ἰταμοὶ ἄνδρες I, 156.
 ἰταμὸν βλέμμα I, 192.
 ἰταμὸς III, 134.
 τελῶνης IX, 32.
 ἰταμῶς III, 136. S.
 ἰταμώτερον ἄσθμα I, 192.
 ἰταμώτερος τῶν ἰταμῶν VI, 127.
 ἰτέα I, 234.
 ἴτης III, 120. 135. V, 125.
 ἴτριον VI, 78.
 ἰτριώλης VII, 199.
 ἰττίσται VII, 211.
 ἴτυς I, 133. 142.
 ἴνυξ III, 72.
 Ἰφικρατίδης VII, 89.
 ἰχθυῖδα VI, 26.
 ἰχθύς II, 24. VII, 26.
 ἰχθυορῶ σπυρίδι VI, 94.
 ἰχθυορῶ πινακίσκοι VI, 84. X, 82.
 ἰχθυόκτρον X, 133.
 ἰχθυοθερευτική I, 97.
 ἰχθυοπτίδεις VI, 88.
 ἰχθυοπτίδεις ἰσχυραίας X, 95.
 ἰχθυοσπάλαι VII, 26.
 ἰχθυοσπαλίον ib.
 ἰχθυοουλκός I, 96.
 ἰχθύς (ὁ ἄλιγα ὑπ' ἀσθενείας λέγων)
 VI, 145.
 ἐξ ἄλλης VI, 49.
 ἐκ ταγῆου ib.
 ἰχθύσις βλεφάρων ὁ βέδς οὐ μετίδωκεν
 II, 68.
 ἰχθύων ἀφανότερος VI, 145.
 εὐθρία ἔν I, 108. S.
 ζῆμος VI, 49.
 λίπη VI, 51. S.
 ὀνόματα ib.
 πλύμα VII, 40.
 ἰχθυῖν V, 10.
 ἰχθυεύσθαι V, 11. S.

ἰχθυεύματα V, 11.
 ἰχθυεύσις ib.
 ἰχθυεύτης V, 17.
 ἀνὴρ, κύων V, 10.
 ἰχνη V, 11.
 εὐθία V, 12. E.
 ἰχνηλατεῖν V, 10. 11.
 ἰχνηλατία V, 11.
 τὰ ἰχνη ἄζει V, 12. S.
 τῶν πληγῶν ἔχων ἐπὶ τοῦ
 προσώπου VIII, 79.
 ἰχρία V, 11.
 ἰχρὸς ib.
 ἰχρῶν πνεῦμα V, 74.
 συνίασι κύνης V, 49.
 ἰχρῶν IV, 190. 192.
 ἰάμενος IV, 177.
 ἰανία I, 229.
 Ἰωνικὴ ἀρμονία IV, 78.
 Ἰωνικὸν (ὄρχησμα) IV, 103.
 Ἰωνικός κίον VII, 121.
 Ἰανὸς παῖδες VIII, 109.
 ἰῶ φαρμακῶδι ἔχριον τὰς ἀκίδας οἱ
 Ἀρβες I, 138.

K.

Κάβαισος VI, 43.
 κάβος ib.
 καγκελασταὶ θύραι VIII, 124.
 καγκάζειν VI, 199.
 καγκασμός ib.
 καγκαστής συμπότης VI, 29.
 ἐκ καγκροδίου ἀθήρη I, 248.
 καδδίσκια X, 93.
 καδδίσκος VI, 14. VIII, 16. 17.
 κάδδος I, 94. VI, 14.
 καδδίσκος X, 61. 70.
 κάδος X, 70. 71. 134.
 κάδος X, 10. 31. 166.
 (δικαστικός) VIII, 123.
 οἶνον Φοινικίου X, 70.
 πῆτινος X, 185.
 καθαγίζειν λιβανατῶν I, 26.
 καθαίρειν VIII, 75.
 καθαίρειν IX, 141.
 καθαίρειν ἐκπύματα VI, 95.
 οἰκίαν X, 28.
 χελιδνοὶ τοῦ ἵππου I, 199.
 καθαίρειν ἀγαλμάτων I, 12.
 καθαίρειν παῖς VI, 94.
 καθαίροντες VII, 97.
 τὴν ἐκκλησίαν VIII, 104.
 τὸ συμπίσιον VI, 94.
 καθαίροντες ἀστραγάλους ἐκ φορμίσ-
 κων IX, 101.
 τὴν καθαίρουσαν γνώμην ἔθεντο VIII,
 15.
 ὁ καθαίρων τὰς μάδρας VIII, 151.
 καθαλλόμενος ἀπ' ἔχθρων ἵππος I, 196.
 καθαράι τὸ φερυπαμίον IV, 180.
 καθάρσιος VI, 27.
 καθαρσιότης χαιρών ib.
 καθαρσιός ib.
 καθαρσιούσης ἐξ οἰκίας παῖς VIII, 116.
 καθαρσιούσαντα προσίται θεοὶς I, 25.
 καθάρμα V, 162.
 καθάρματα II, 131.
 ἀποκαλῶν τοὺς πολλοὺς
 III, 66.
 καθαρμάτων τῶν ἐν ταῖς τριόδοις ἐκ-
 βλητότερος V, 163.
 καθαρμοὶ I, 32.
 καθαρμός IX, 140.

- καθαρίσσαι IX, 129.
καθαροὶ ἄθροιστοι I, 32.
καθαρόν ἀργύριον III, 86.
πράγμα I, 33.
ὑποδίζαι ἐκὺνδὸν VIII, 68.
χωρίον V, 108.
καθαρός ἀργυρος III, 87. VIII, 98.
ἰγνώσθη VIII, 74. S.
καθάροι VI, 141.
καθάροις I, 32.
καθάροισι ib.
καθάροισι θεοὶ I, 24.
καθάροισι VIII, 104.
Καθάροισι ἐμύνηται VIII, 142.
καθάροισι ἀργυρίου III, 87.
χρυσῷ ib.
καθάροι I, 14. 32. VII, 188.
καθαρήσια I, 32.
καθαροὶ ἐν αἵρι διακείμενοι χωρίον V, 109.
καθαροὶ τῶν προσόντων θεῶν I, 25.
καθάροισι τόξου I, 164.
καθάρια II, 184. III, 90.
πρῶτη VIII, 133.
καθίζονται III, 89.
καθίζονται III, 91.
καθίλει ὁ κατηγορῶν VIII, 74.
καθίλει I, 180.
καθειμένος τὰς ὀφρῦς IV, 146.
καθεῖναι ἀγκύρας I, 103.
καθεῖς τὸ παττάλιον IX, 118.
καθίκαστοι μῆνα VIII, 117.
καθίλει I, 166. 169. 180. IX, 153.
ἀγάλματα I, 12. S.
τὰς ἐπέλξεις I, 167.
καθίλειν IV, 171.
καθίλεισθαι I, 114.
οὐ καθιλόμενος ὑπὸ λήρωματος VI, 191.
καθιλόσθαι ἀγάλμα I, 12.
τοῦ τείχους τι I, 167. S.
καθίλων VIII, 74.
καθίντες πᾶσαν ὀδὴν ἐπιλέρου I, 107.
καθίροντα τὸν ἴουλον παρὰ τὰ ὄντα ἔχων II, 10.
καθιστάται πεπυσμῶ (ἵππων) I, 210.
τὸ καθιστῆκεν V, 169.
τοῖς καθιστῆκῶσιν οὐκ ἀριστόμενος IV, 35. S.
οὐ χαίρων III, 66. S.
καθιστηκὸς ἐν κτίσει VI, 197.
καθεῖν V, 98.
καθίτος γραμμῶν IV, 160.
καθιδυῖν III, 123.
ἐπ' ἀρμότερα τὰ ὄντα II, 84.
καθηγήσασθαι (ἰδοῦ) III, 95.
καθηγητὴς ib.
καθ' ἡλικίας IX, 144.
κάθημα V, 98.
καθημεῖα III, 89.
οἱ καθήμενοι πρᾶττοντες I, 50.
καθήμενος III, 91.
ἀναβάθην III, 90.
καθῆραι VI, 90. IX, 139.
τὸ βροπυρρίον IV, 180.
καθηράμενοι προσόντων θεῶν I, 25.
καθηράτων ὑπέρηται VI, 94.
καθηράσθαι I, 33.
καθηρίδη VIII, 73. S.
καθῆστο III, 89.
καθησυχάζει ib.
κάθηται III, 89. S.
ἄθος ὁ λαφθεῖς IX, 11a.
- χελιχελῶν IX, 125.
χῦτρα IX, 113.
καθιδρῦσαι ἀγάλμα I, 11.
καθιδρῦσασθαι ib. S.
καθιδρῦσαι ἀγαλμάτων ib.
καθιρωμένοι ἱμαῖοι I, 36.
καθιρωμένοι ἀντῆ I, 20.
τόπος I, 8.
καθιρωσάαι ἀγάλμα I, 11.
καθιρωσῆσαι ἀγαλμάτων ib.
καθίστο ψῆφος VIII, 123.
καθίζει III, 89.
καθίζειν ἀναβάθην VI, 175.
καθίζομενος III, 91.
καθίζων ib.
καθικεῖται I, 26. III, 68.
καθικεῖται III, 69.
καθικποικητικῶν IX, 141.
καθικποικητικῶν I, 164.
καθικποικητικῶν IX, 141.
καθίσαι III, 89.
ἰνδραν I, 173.
καθιστάμενος ἐυκόλος ἵππος I, 196.
καθιστάται I, 108.
καθιστάσθαι ἱκποδῶν V, 64.
κάθοδοι ἐκ τῶν ἰδωλῶν IV, 132.
κάθοδος θεοῦ I, 16.
ὑδάτος I, 116.
καθορᾶν II, 54. IX, 150.
καθορατικός IX, 151.
καθορῶν ib.
καθορῶσθαι ἀγάλμα I, 11.
καθορῶσθαι ἀγαλμάτων ib.
καθυβρίζων VIII, 75.
καθυβρίσας IV, 32.
καθυβρισμένος κίναδος VI, 126.
καθυφίστας δίκη VIII, 143.
καθυφίσθαι ib.
καθυφῆκατο ib.
καθυφῆκει ib.
καθουσιμῶσαι ἡμαῖοι I, 36.
καθουσιμῶσθαι τῶνος I, 8.
καίειν IX, 155. S.
καίειν τύλαι VII, 192.
καίειν πόλις IX, 18.
καίειν κίβηλον X, 39.
καίνομαίεν μεταλλά III, 87.
καίνομαίεν (μετάλλων) ib.
καίνομαίεν μεταλλῶν VII, 98.
καίον χωρίον V, 110.
καίρια πληγῆ IV, 189. Vid. V, 24.
καίρια ὑπελαμβανόμενα κῦτες V, 64.
καίριον VI, 204. S.
τὸ καίριον τῆς πληγῆς V, 23.
καίριον τραῦμα IV, 189.
καίριος VI, 204. S.
καίροι ἱμαῖοι I, 34.
τὸν καίρον παρῆσις I, 43.
καίρος ἀκαρῆς II, 33.
δειλινός I, 68. pl.
ἐπιτήθειος πρὸς συνηγορίαν V, 49.
ἐπὶ καιροῦ VI, 204. ἔξω ib. S.
ἐκ τοῦ καιροῦ λέγων VI, 142.
καιροῦ μαχομένου I, 112.
τοῦς καιροῦς παρῆσι στρατηγός I, 179.
καιροφυλακῆν VI, 204.
ἐν καιρῷ ib. S.
καιρῷ ἀμνητοῦ I, 61. pl.
σὺν τῷ καιρῷ ἐγκαταστήσῃ ἵππος I, 195.
τῶν καιρῶν ὑπερῆξιν V, 134.
καιρῶσαι VII, 33.
καιρῶσθαι ib.
- καιρῷ σποροῦ I, 61.
τρογυροῦ ib. pl.
τῷ καιρῷ χρωμένους I, 43.
κακάβη VI, 90.
κακηγορίην II, 125. V, 117.
κακηγορηθεῖς VIII, 80.
κακηγορησῆσαι ib.
κακηγορία II, 127. III, 138. IV, 33.
V, 117. VIII, 80.
κακηγορίας δίκη VIII, 31.
κακηγορίστατες II, 127.
κακηγορίστερος ib.
κακηγορος III, 139. V, 118. VI, 152.
161. VIII, 80.
τὴν γλῶτταν VIII, 80.
κακηγορῶς VIII, 81.
κακίαι IV, 12.
κακίαν καὶ ἀρετὴν ἐπὶ τῆς αὐτῆς τιμῆς ἄγχι VI, 131.
κακίζων III, 138. V, 117.
τελεσθῆναι IX, 32.
κακίσαι IV, 32.
κακισμοὶ III, 138. IV, 33. V, 117.
κακίστω κόμματι κοπίται IX, 91.
κακίστως V, 118.
κακκᾶβη X, 106.
κακκᾶβια ib.
κακκαβίζουσι πέρδικες V, 89.
κακκαβος X, 106.
κακκίζουσι μιλταγγίδες V, 90.
κακόβιος VI, 169.
ἰστικτῶν VI, 27.
κακοβίου δίκη VI, 154.
κακόβουλος VI, 169.
κακογυμίου γραμῆ VIII, 40.
δικαί III, 48.
κακοδαίμονια III, 99. 116.
κακοδαίμων III, 116. V, 163. VI, 169.
κακοδικίας γραμῆ VIII, 14.
κακοδοξία V, 160.
κακοδουλος III, 80.
κακοθῆσια III, 64. 132. V, 119.
ῤῆτορος IV, 22.
κακοηδέστεροι ἀνατίτακι τῶς ὀφρῶς IV, 148. 149.
κακίθης V, 119.
ῤῆτορος IV, 37.
κακοήθους δίκη VI, 154.
κακοήθους III, 132. IV, 24. V, 120.
ἔχων III, 64.
κακολογῆ II, 119.
κακολογῆν II, 125. III, 138. V, 117.
κακολογηθεῖς VIII, 81.
κακολογία II, 119. 122. III, 138.
V, 117. VIII, 80.
κακολόγος II, 123. VI, 169. VIII, 80.
κακολόγος VIII, 81.
κακόνοια V, 116.
κακόνοιος II, 229. III, 66. VI, 169.
κακοούστατα V, 116.
κακόνοιος II, 230. V, 115.
κακόνοιος ἵππος I, 197.
κακόνοιος II, 195.
κακόνοιος ἵππος I, 197.
κακοπάθεια IV, 38.
κακοπαθῆς III, 131.
κακοπραγῆν III, 99.
κακοπραγία ib.
κακοπραγίας οὐχὲς παρὶ τῷ ἀγαθῷ I, 53.
κακοπραγῶν VI, 169.
ῤῆτορος IV, 36.

κακοβήμενος VIII, 81.
κακοβήμοσύνη VIII, 80.
κακοβήμων II, 128.
κακός IV, 13. VI, 169.
κακοσμία VI, 36.
κακόσμιος V, 34. 41.
κακοσμία II, 193.
κακοσμία II, 75.
κακοτυχία δίκη VIII, 37.
κακοτυχία III, 99.
κακοῦν III, 47.
κακουργίη III, 113. IV, 49.
κακουργία VI, 180.
κακουργήματος διαβολή VI, 176.
κακότης VIII, 136.
κακουργία III, 132. IV, 50.
κακούργος III, 131.
κακούργος VI, 169.
κακούργος IV, 48.
οἱ κακουργούντες περί τὸ ἔμπεριον VIII, 47.
κακουργῶν μαστιγούμενος X, 177.
κακούργος III, 132. IV, 51.
κακοφροσύνη VI, 169.
κακόφρων ib.
κακχασος (ὁ βόλος) VII, 204.
κακὴν ἐπιθύμησις II, 231.
κακῶς ἀγορεύσαι VIII, 80.
ἀγορεύων ἐλεύθερον δούλος VIII, 88.
κακάσαι πολίτους IV, 29.
κακῶς ἀκούσας VIII, 81.
ἀπόλοιστο VI, 169.
εἰπίην IV, 32. VIII, 80. S.
κακώσιως δίκη III, 47. VIII, 31.
ἀλόγου δίκη VI, 153.
τὰ καλὰ τῶν αἰσχρῶν οὐ διακρίνων VI, 131.
καλάβια X, 125.
καλαβίτικοι VII, 173. X, 125.
καλαβίτικος IV, 105. VII, 29.
καλάβιοι X, 125.
καλὰ ἱερὰ I, 162.
καλάμη κριθή IV, 77.
καλαμητρίδες I, 222. VII, 141.
καλαμίτη σύριγγ IV, 67.
καλαμίτοι αὐλοὶ X, 153.
καλῶν X, 173.
καλάμιον πλέγμα VII, 173.
καλαμίς V, 96. X, 59.
καλαμίσκος X, 168.
καλάμοι I, 91. X, 60. 133.
γραφίς X, 61.
καλάμος IV, 62. 71. V, 96. X, 170.
καλάμου γόνυ II, 188.
δοκίμης V, 82.
σάκτου ῥιψ X, 43.
καλαμαίμων VII, 142.
καλαμπός X, 141.
καλαμίρις VI, 71.
καλαμίσκος X, 131.
καλῶν V, 203.
τὴν Λοχίαν III, 49.
τινὰ πατρός II, 10.
καλή III, 71.
καλιαί X, 160. 161.
καλίδια X, 161.
καλιός ib.
καλλή (αἰ ἰσθῆτες) VII, 63.
καλλίβολος VII, 204.
καλλιγραφεὶ τὸ πρόσωπον V, 102.
καλλιγραφία χαρίων I, 239.
καλλιλογία V, 117.
καλλίμερος II, 187.
καλλίμορος IV, 100.

τὸ κάλλιον Μυτίχου VIII, 121.
καλλιστοί II, 87.
καλλιστήριος II, 156.
καλλιστοί II, 184.
τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις συγχίτων VI, 131.
προϊήμενος κίναιδος VI, 127.
καλλιστοῖς ἄρτοι VI, 73.
καλλιστίφανος ἑλαία I, 241.
καλλίσφυρος II, 192.
καλλίτριχος II, 22.
καλλιφασία II, 112. VI, 148.
καλλιφῶνοι ὑπακριταί II, 111.
καλλιχίλωνος ἑβολὸς IX, 74.
καλλίχυτος VI, 50.
καλλοῦν III, 72.
καλλοῦν III, 72. IV, 32.
τοῦ κάλλους παλιγκάπηλος VI, 127.
καλλοῦνι X, 29.
καλλοῦντα παῖς VI, 94. S.
καλλοῦντρον X, 29.
καλλοῦντρον σαιρέτω VI, 94. S.
καλλοῦντρον V, 95.
δι' ἐπιγυρῆματος VIII, 131.
καλλοῦντρον τοῖς αἰσχίστοις VI, 132.
pl.
καλλοῦντρον πρὸς θήλειαν ἵππος I, 211. 218.
καλλοῦντρον VI, 181.
καλλοῦντρον ποιῆται τὴν πλιονεξίαν VI, 132.
καλλοῦντρον V, 95.
καλλοῦντρον ib.
καλλοῦντρον IV, 32.
καλῶν I, 84. X, 36. 134. 135. 141. 146.
καλάμιος X, 173.
καλῶν ἀπασὶ πλείν I, 107.
καλοκαγαθία IV, 10.
καλοκαγαθός IV, 11.
καλὸν μέτρον δοκεῖ ὁ βούλιται VI, 132.
καλοπόδες VII, 84.
καλοπόδες II, 195. X, 141.
καλός X, 31.
καλός III, 71.
καλῶν IV, 147.
καλῶν VII, 186.
καλῶν VIII, 66. X, 30.
καλῶν VII, 90.
καλῶν I, 74. IX, 14.
καλῶν VII, 129.
καλῶν I, 73. 74.
ὁ Καλυδῶνιος σῦς V, 45.
καλῶν V, 96.
καλυμμεν VI, 95.
καλυμμεντα ἱερῶν X, 191.
(ὁφθαλμῶν) II, 66.
καλυμμεντα X, 152. 172. 173.
καλυπτήρις Κορινθιοῦργίς X, 157.
καλυπτήρις III, 37. IV, 116.
καλυπτήριον VII, 169.
καλύβια I, 93.
καλύβιον VII, 160.
καλῶν θεῶν ἀρίτων IV, 136.
καλῶν I, 93.
καλῶν πάντα ἀνασίσαντες ἰθαλίαν I, 107.
αἰνὸς ῥήτωρ VI, 144.
ἀπὸ κάλων πλείν I, 113.
ἀπὸ κάλων (ὁδὸς) X, 48.
τοῦ κάλων IV, 131.

καλῶς λέγειν V, 117.
οὐρατοῦ κίμωνος χαρίων V, 108.
πνευμάτων ἔχον χαρίων ib.
καμάκα παραστήσασθαι I, 224.
καμάκις X, 117. 130. 141. 143.
περίφλακτοι X, 117.
καμάκις χρωμένος VII, 138.
καμάκις I, 136. X, 133.
βυστή X, 144.
καμάκις X, 52.
καμάκις αὐτὸς II, 86.
καμακτηρῶς III, 105.
καμάκις III, 104.
ὁ ἐν καμάκι δρόμος I, 206.
καμάκιον ἀναπαύσις VI, 178.
καμάκιον X, 110.
ἢ καμάκι καὶ καταπέσει τὴν κεφαλὴν ἵππου I, 205.
καμάκιον ἐπιστοκαγμένον τὸ σκῆψ I, 139.
ἐπὶ καμάκιον μάχονται Βύκτριαι I, 140.
καμάκιον ἀθρόον VII, 110.
βυλακίον VII, 166.
καμάκιον III, 143.
καμάκιον III, 104. S.
καμάκιον ποιῆσαι I, 204.
ὁ ἐν καμάκι δρόμος III, 147.
καμάκιον VII, 119.
καμάκιον I, 207.
καμάκιον φανέρων IV, 64.
καμάκιον IV, 119.
βυλακίον X, 173.
ῥίς II, 73.
καμάκιον IV, 161.
καμάκιον τὸ σῶμα IV, 98.
καμάκιον IV, 97.
καμάκιον V, 72.
καμάκιον I, 33. X, 90.
τὰ καμάκι ἐνῆρται VIII, 83.
καμάκιον VII, 164. X, 189.
καμάκιον πλέγμα VII, 178.
καμάκιον X, 85.
καμάκιον VI, 86. X, 84. 85.
καμάκιον X, 85.
(καμακίον IV, 183.)
καμάκιον VI, 69.
καμάκιον VII, 58.
ἀλιπύριος VII, 58.
ἀλιπύριος VII, 63.
πορφυροῦς VII, 58.
καμάκιον X, 137.
καμάκιον VII, 79.
καμάκιον X, 102.
καμάκιον VI, 86. X, 90.
καμάκιον X, 90.
καμάκιον VI, 86. VII, 176.
καμάκιον VII, 176. X, 91.
καμάκιον X, 90.
καμάκιον VI, 86.
καμάκιον X, 122.
καμάκιον VI, 96.
καμάκιον II, 53.
καμάκιον II, 71.
καμάκιον X, 166.
καμάκιον VII, 94.
καμάκιον VII, 72. X, 176.
καμάκιον X, 176.
καμάκιον VII, 176. X, 184. 185.
καμάκιον X, 184.
καμάκιον I, 92.
καμάκιον VII, 176. X, 65.
ἀρταφόρος VI, 32. X, 91.
καμάκιον X, 86.
I 3

- καίων IV, 171. VII, 36. 125. X, 125.
147.
τοῦ πηδύματος III, 151.
καπάνη I, 142.
καπάνη ib.
καπηλεία III, 124. IV, 50. VII, 9.
καπηλεία IX, 34.
καπηλείαν ἀσκή προσώπων V, 102.
καπηλείον VIII, 193.
ἐκ καπηλείου προδοσία κίνισ VII,
194.
καπηλεύειν IV, 49. VII, 8.
τὰ καπηλεύόμενα VII, 8.
καπηλεύσαι III, 124.
καπηλική VII, 9.
καπηλικὸν ζυγόν X, 177.
καπηλικὸς σοφιστής IV, 48.
καπηλικῶς III, 125. IV, 51.
καπηλῆς VII, 194.
καπηλοὶ I, 50. VII, 8. 193. IX, 34.
καπηλοῖς ἐπίχαρτον IX, 36.
κάπηλος III, 124. VI, 128.
σοφιστής IV, 48.
καπῆλιν σύστασις IX, 143.
καπίθη IV, 168.
Καπίων (νόμοι) IV, 65.
κάπη VII, 123.
καπιζέιν VI, 91.
τὰς μέλιττας I, 254.
καπιόδοκη VII, 123.
κάππαρις VI, 66.
κάπραινα VII, 202. 203.
κάπρος V, 94.
κάπυρις VII, 58.
κάραβοι VI, 94.
κάραβος VI, 47.
κάραβον ὄστρακα VI, 51.
καράδοκίον II, 41. VI, 204.
καρβατῆν VII, 88.
καρδάμη VI, 76.
καρδάμων Μιλήσιον VI, 67.
καρδία II, 46. 216.
θυμοῦ τόπος II, 227.
καρδίας βᾶσις II, 218.
καρδιώτην II, 217. IV, 187.
καρδοπίον X, 112.
καρδοπογύλιος VII, 179.
καρδοποιί X, 192.
καρδοπος I, 145. VI, 90. VII, 179.
X, 102.
εἰκόπος VII, 22.
καρηβαρεῖν IV, 184.
ὑπὸ μίθης II, 41.
καρηβαρία II, 41. IV, 184. V, 132.
VI, 183.
καρηβαριῶν II, 41.
καρηβαρικὸν βρῶμα ib.
νόσημα IV, 184.
πάθος II, 41.
ποτὸν ib.
καρίδες VI, 51.
Καρικὴ Μοῦσα IV, 76.
Καρικὸν αὐλήμα IV, 75.
ὄρχημα IV, 100.
Καρίαι κύνες V, 37.
καρίνοι (περὶ τοὺς προάφους) II, 85.
καρίνους λίθους ἑλῶν X, 148.
καρίνους καττύομαι VII, 90.
καρίνωμα IV, 198.
κρυπτὸν ib.
κάρος IV, 184.
καροῦν II, 41.
καρπία VII, 149.
καρπύειν ib.
καρπία πραιῶ VII, 152.
καρπίσασθαι VII, 149.
καρπίμα δένδρα I, 234.
καρποί ἐδίψησαν I, 53. pl.
χειρὸς V, 99.
καρπὸν ἐλαίας δριπσθαι VIII, 146.
καταράσει ib.
καρπὸς I, 237.
ἀθησαύριστος I, 243. E.
ἀκμάζων I, 237. E.
βραχίονος II, 142.
ἐπίτειος I, 57. E.
πρώμος VII, 157.
συκῆς, γλυκὺς I, 242. E.
καρπού δίκη VI, 153. VIII, 31.
τοὺς καρπούς διαφθορὰ κατέλαβεν I,
53. S.
καρπούσθαι IV, 42. VII, 149.
μὴ ἴαν ἀτίς ἐπρίατο VIII,
59.
περὶ καρπούς κοσμήματα V, 99.
καρπούς συναγωγῆν I, 225.
τὰ τοὺς καρπούς τριφάτα I, 238.
καρποφῶρα δένδρα I, 230.
καρποφορεῖν ib.
καρπῶν συλλογὴ I, 226.
περὶ καρπῶν συλλογῆν I, 61.
καρπωσις VII, 149.
καρτέρη μάχη I, 165.
καρτέρειν IV, 12.
καρτέρια IV, 10.
καρτερικός IV, 11.
καρτερικῶς ib.
καρτέρον τίχως I, 170.
καρτέρος IV, 11.
καρτέρως ib.
κάρυα I, 232. VI, 79. 80.
οὐκ ἔχοντα διαφυῆν I, 232.
Πιστικά VI, 80. pl.
καρυατίδες IV, 104. V, 97.
καρυκεύματα VI, 56.
καρική ζωμῶν ib.
καρούς ἀρτιάζειν IX, 101.
κάρυον VII, 76.
Καρχηδόνοι λίθον V, 26.
ἐκ Καρχηδόνας καυλὸς VI, 67.
καρχησίον I, 91. VI, 95. X, 134.
κασαλβᾶς VII, 102.
ἐν κασειυρίοις ζῶν VI, 188.
κασσαι ἰππικοί VII, 68.
ἀπὸ κασοτίρου ἀσπίς I, 133.
κασσιτέρη νομισαίντες Συρακούσιοι IX,
79.
καστάνια I, 232.
Καστορίδες κύνες V, 39.
Καστόριοι κύνες V, 37.
Καστόριον μέλος IV, 78.
καταβαίνει III, 93.
καταβαίνειν I, 187.
καταβαίνοντος ἐκ γῆς τοῦ πνεύματος
I, 105.
καταβαλεῖν V, 103.
ἀγάλματα I, 12.
τὰ βλίφαρα II, 67.
τὸ σπέρμα II, 6.
τίλος IX, 13.
τιμὴ III, 83.
τὰς χιλίας VIII, 37.
καταβάλλειν μισθὸν IV, 46.
καταβαλλόμενος VIII, 157.
καταβάλλων VIII, 157.
καταβάπτων VII, 169. S.
καταβαρῆται ἡῆς I, 103.
καταβαρῆς εἶναι τὰς πλάστιγγας IV,
172.
καταβάτης ζεῖς I, 24. IX, 41.
καταβαυκαλῶσι τίθει τὰ παιδιά IX,
127.
καταβεβηκυίας τῆς τοῦ σίτου τιμῆς
I, 51.
καταβεβλημένος στρατηγὸς I, 179.
καταβεβρωκε τὰ ὄντα VI, 39.
καταβεβρωσκείν ib.
καταβέπειν II, 56.
εἰς τὴν γῆν II, 52.
καταβλήματα IV, 127. 131.
καταβοῦν II, 126. VIII, 154.
καταβοή II, 126. V, 160.
καταβολή I, 16. V, 103. VIII, 157.
ἐραίου VIII, 144.
μισθοῦ IV, 47.
σπριταῦ VI, 176.
τέλους IX, 31.
ὕδατος I, 116.
φῶρων III, 94.
κατὰ βοῶς εὐχίσθαι I, 27.
καταβρέχειν IV, 180.
καταγαγεῖν πηλῖον VII, 29.
σῶληκας ib.
καταγαγίσθαι I, 101.
κατάγεια οἰκίματα VII, 123.
κατάγειοι οἰκίσεις IX, 49.
καταγέλαϊν III, 101. V, 128. VI,
199.
καταγέλασαι IV, 32.
καταγέλαστικῶς V, 128.
καταγέλαστοι III, 101.
καταγέλαστος III, 101. VI, 122.
201.
καταγελῶν τῶν νόμων VIII, 77.
κατάγελως IV, 33. V, 128. 199. VIII,
78.
κατὰ γῆν IX, 144.
κατάγεσθαι I, 73.
καταγηράται II, 14.
καταγιώσκειν VIII, 21.
τὴν καταγιώσκουσαι γνῶμην ἔβητο
VIII, 15.
καταγλαττίζειν II, 109.
καταγλαττισμένοι ib.
καταγλαττισμός ib.
κάτωγμα VII, 29. 209.
καταγιῶται VIII, 18.
καταγιώσις VIII, 88.
κατάγνωσις VIII, 9. 21. 73. 149.
καταγράψαι γρημμάς IX, 104.
καταγωγαί IX, 39.
καταγωγή I, 73. 99. 102. III, 58.
καταγωγήν I, 73. III, 59.
τοῦ δευτεραγωνιστεύοντος
IV, 124.
καταγωγίς VII, 49.
καταγωνίζεσθαι IX, 141.
καταγωνίσασθαι I, 150.
καταγωνισμὸς IX, 142.
καταδακρῦσαι II, 63.
καταδεδιαιτημένοι VIII, 129.
καταδεδικάσθαι VIII, 22.
καταδεδυκὸς τι εἰς λεκάνην τραγῶς τῆς
στόματι ἀνελεσθαι IX, 124.
καταδείξις στρατιώται I, 158.
καταδῆς III, 136. V, 124.
ἵππος I, 197.
καταδῆν VIII, 71. S.
καταδείξις V, 123.
καταδείδρον χωμίον I, 239.
κατάδεισμον ἡῆς VIII, 66. X, 181.
καταδῆς I, 159. III, 137. V, 123.
καταδήλωσ VI, 207.
κατὰ δῆμους εἰσφοραὶ VIII, 108.
ἐραῖ IX, 15.

καταδικαιωσάμενος VIII, 129.
 καταδικάζειν VIII, 21. 22. 154.
 τὴν καταδικάζουσαν γυνῆν ἕνεκα
 VIII, 15.
 καταδικάζων VIII, 8.
 καταδικάζουσι VIII, 9. 24. 149.
 καταδικάζασθαι VIII, 24.
 ὁ καταδικασθεὶς VIII, 73.
 ἢ ib. ib. pl.
 καταδικη VIII, 9. 21. 23. 73. 149.
 καταδικος VIII, 22. 23. 73.
 καταδουλοῦσθαι IX, 141.
 καταδουλώσασθαι III, 75. 81.
 καταδουλώσει IX, 142.
 καταδραμεῖν πρὸς τὸ κἀναντες μεμ-
 λετηκῶς ἵππος I, 196.
 καταδύει κνήθρῳ VII, 169.
 καταδύσθαι I, 114. VII, 138.
 τὸν ἥλιον IV, 157.
 καταδύσσει αὐτάνδρου τὰς γαῦς I,
 124.
 καταδύσεις μελιττῶν VII, 147.
 καταδύων τοὺς καταχθέντας τελέων
 IX, 32.
 κατά ἐθῆ IX, 144.
 οἱ καταξυγνύντες IV, 86.
 καταθεῖν I, 187.
 καταθεῖναι IV, 103.
 ζημίαν VIII, 147.
 τέλος IX, 31.
 καταθέλγειν IV, 49.
 κατάθεος I, 20.
 καταθέσθαι V, 103.
 εἰς τὸ δισμωτήριον VIII,
 71.
 ζημίαν VIII, 147.
 κατάθεσις V, 103.
 (μισθοῦ) IV, 47.
 καταθερῆσαι IV, 8.
 καταθεροβῆναι VIII, 154.
 καταθεροῖν ib.
 καταθεροῦναι ib.
 καταθεροῦναι I, 159.
 καταιβάτης ζεύς I, 24. IX, 41.
 καταίγιος (ἀνεμος) I, 110.
 καταίγις I, 110.
 (τοῦ δημοσίου) VI, 129.
 κατά ἴλας IX, 144.
 καταίοντι IV, 180.
 καταίονσι ib.
 καταισχυῶν τὴν ὄραν VI, 127.
 οὐ καταισχυῶν τὰ ἥπλα VIII, 105.
 καταϊτάσθαι III, 138.
 κατακυκλεῖν τοὺς ἐξ ἀγρῶν VIII, 116.
 θεοῦ I, 26. S. pl.
 κατακεκνημένον δέρμα κεφαλῆς II,
 36.
 κατακεκαρματίσθαι IX, 88.
 κατακελεύσαι IV, 93.
 κατακελευσμός (Πυθικοῦ νόμου) IV,
 84.
 κατακερρανοῖσι σίδηρον X, 149.
 κατακερρατῆσαι IX, 56.
 κατακλιεῖν IV, 49.
 κατακρηρῶντα I, 208.
 κατακρηρῆσαι ἐκ χειρῶν IV, 93. pl.
 κατακρηρῆται ἠσυχίαν IV, 91. 93.
 κατακρηρῆσθαι μὴ παρῶν VIII, 61.
 κατακλειδῆς X, 22.
 τὰ κατακλειόμενα τὰς θύρας ib.
 κατακλειῶσι I, 167. VIII, 71.
 κατακλειῶσι (ἀμπλατῶν) II, 133.
 κατακληρουχίαν VIII, 136.
 κατακλήσια VIII, 116.
 κατακλήσις θεῶν I, 29.

κατακλίνας X, 52.
 τὴν θύραν X, 25.
 κατακλιπῆσθαι (τὸν ἥλιον) IV, 157.
 κατακλιπῆσθαι III, 106.
 κατακλιπόμενος VIII, 143.
 κατακλυσμός I, 114. 116.
 (φονῆς) IV, 146.
 κατακοιμίσει τὸν λύχρον VII, 178.
 κατακοινοῦν VIII, 154.
 κατακοιπίσασθαι I, 102.
 κατακοιμῶν VII, 138.
 ἡ κατάκομος γυνὴ IV, 138. 140.
 ἡ πόλις IV, 138. 139.
 κατακορῆς εἶμι X, 151.
 κατάκορος εἶμι ib. S.
 κατακορος ἔχω ib.
 κατακορῆσαι IX, 139.
 κατακόμωσι IX, 140.
 κατακοῦναι II, 81. IV, 45.
 κατακρατεῖν IX, 141.
 κατακράτησις IX, 142.
 κατακρημῖσαι VIII, 70.
 κατὰ κρημοῦ ὄσαι ib.
 κατακρούειν VIII, 154.
 κατακρύπτειν ἀπόρητα V, 146.
 κατακρύψαι VI, 209.
 κατακρύψασθαι ib.
 κατάντης VII, 16.
 κατακτῆσθαι συμμάχους IV, 29.
 κάτακτος VI, 110.
 κατακυβῆσαν τὴν οὐσίαν III, 117.
 κατακυβῆσθαι VI, 200.
 κατακυβῆσαι I, 16.
 εἰ μὴ καταλάβοιεν τοῦ πέμπτου τῶν
 ψήφων VIII, 53.
 καταλαλεῖ II, 125.
 καταλέγειν II, 118.
 πλουτίδην VI, 175.
 καταλέγεσθαι ἀπὸ διακρίσεων μίτρον
 VIII, 103.
 καταλειτοργεῖν III, 67.
 καταλειτοργῶν τὴν οὐσίαν ib.
 καταλείπειν τιτῶν VII, 124.
 οὐ καταλείψω τὸν προστάτην VIII,
 105.
 καταλελιθῆσθαι VIII, 23.
 καταλύγουσα εἰς στεῖνον κεφαλῆ V,
 69.
 καταλύειν πῖπτη IX, 112.
 καταληφθῆναι I, 16.
 κατάληψις ib.
 καταλλυγῆσαι I, 153.
 καταλλάσσειν ib.
 καταλλάττει νόμισμα VII, 170.
 τὰς Φακίδας IX, 93.
 τὰ καταλογῶν II, 76.
 καταλογῶν λέγειν V, 175.
 τῶν καταλογῶν δοκίμων οὐδεὶς V,
 155.
 ἢ τὸν κατάλογον II, 11.
 κατάλογος II, 118.
 οἱ ἐκ καταλόγου VIII, 115.
 τὴν ἐκ καταλόγου ἡλικίαν ἔχων II,
 11.
 οἱ ἐκ καταλόγου στρατιῶται I, 177.
 τὸ καταλόγῳ ἀνδρωδῶς ἐναριθμῆσθαι
 II, 20.
 (κατὰ τὸ Λοκρὸν V, 102.)
 καταλόγησαι I, 173.
 κατάλυμα I, 73.
 καταλύοντες τὸν δῆμον ῥήτορες VIII, 52.
 καταλύσαι I, 73.
 καταλύσασθαι ib.
 ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου συνίη VI,
 152.

καταλύσει δῆμον δίκη VI, 154.
 κατάλυσις I, 73.
 πολιτείας IV, 38.
 καταλύτηριον I, 73.
 καταλύων τὴν δημοκρατίαν ῥήτωρ IV,
 25.
 πολιτεῖαν VI, 152.
 πολιτεῖαν ῥήτωρ IV, 35.
 καταλῶ VIII, 24.
 καταμαθητικός IX, 152.
 καταμαρῶναι IX, 150. 152.
 καταμαρῶναι IX, 152.
 καταμαρτυρῆσαι ψευδῆ VIII, 58.
 καταμαρτυρῶν VIII, 31.
 καταμέμεψομαι III, 138.
 καταμεμψῆσαι ib.
 καταμερίγειν I, 225.
 κατὰ μέτρον ἐπιπέδιον I, 172.
 ἔταξαν τὰς γαῦς II,
 46.
 καταμελοῦν VII, 169.
 κατὰ μικρὸν VIII, 125.
 καταμισθοφορῶν ῥήτωρ VI, 190.
 κατὰ μόνου τοῦ ἑτέρου ποδὸς πηδῶν
 IX, 121.
 καταμύειν V, 72.
 καταμύσαι II, 67.
 καταμύων IX, 113. 117.
 καταναλίσκων τὰ ὄντα εἰς τὸ δημοσίον
 III, 67.
 τὰ πατρῶα III, 117.
 καταναυμαχεῖν IX, 141.
 καταναυμαχεῖσαι I, 124.
 κατανεῖν VII, 183.
 κατανεμόμενοι VIII, 136.
 κατάνεμος λιμὴν I, 101.
 κατανεῖν V, 61.
 κατανεῖν τὴν κεφαλὴν ἵππος I, 205.
 κατανεῖν IX, 150. 151.
 κατανοῆσαι IV, 8.
 κατανόησις IV, 7.
 ἄστρον IV, 155.
 κατανοητικός IV, 7. IX, 151.
 πρὸς τὸ κἀναντες καταδραμεῖν I, 196.
 κατάνη χαρῖα I, 187.
 καταπιβῶν II, 69.
 καταπλεῖν IV, 180.
 κἀναντλον ἢ τὸ σκῆφος I, 113.
 καταπυστάζειν III, 123.
 καταπυστάζων III, 122.
 καταπυστάζειν II, 67.
 καταπυσταῖσι ἡῖα I, 148.
 κατὰ νότου ἐπιπέδιον I, 172.
 καταξῆσαι VII, 30.
 καταπαλαῖν σφοδρῶς III, 149.
 καταπιζομαχεῖν IX, 141.
 καταπίπτει Μικηδοῖκοι I, 139.
 καταπίπτειν τὸ πνέσμα εἰς τὸν αὐ-
 λὸν IV, 68. S.
 καταπεπλάσθαι IV, 49.
 καταπεπλασμένος σοφιστής IV, 48.
 συμπότης VI, 29.
 καταπεπλασμένος IV, 51.
 καταπεπλάσθαι VII, 48.
 καταπεπνίχθαι τὸ φέγγμα IV, 114.
 καταπεπτηχῆσαι III, 137.
 καταπεπτηχῶς III, 136.
 καταπεπυκνωμένος IV, 51.
 καταπεπυκνωμένα VII, 96.
 καταπεπυκνωμένοι ἡμέραι I, 36.
 καταπίπτει πῖπταλον IX, 120.
 καταπίπτει τὴν οὐσίαν VI, 20.
 καταπίπτειν IV, 49.
 καταπλάγαι III, 137.
 καταπλάσαι IV, 180.

κατακλασθῆν φάρμακον IV, 182.
κατακλασμα IV, 181.
κατακλαστόν φάρμακον ib.
κατακλαττεῖν χυδόν VII, 195.
κατάκλα βήρων ὄρη V, 13.
κατακλύσει I, 101.
κατάκλυσι IV, 170.
κατάκλυσις ἕμι V, 151.
κατακλίξ III, 136.
κατακλίξαι πολέμιους IV, 29.
κατάκλυσις I, 98, 102.
κατακλύσαι VI, 49.
κατακλύσει κεφαλῶν I, 183, 200.
κατακλύσι IV, 68.
κατακλύσει V, 111.
κατακλύσει ὄργανα IV, 58.
κατακλύσει χυδόν V, 110.
κατακλύσει λιμῶν I, 240.
κατάκλυσις λιμῶν ib.
κατακλύσει IX, 141.
κατακλύσει I, 168.
κατακλύσει I, 166.
κατακλύσει IX, 142.
κατακλύσει τῶν ὄρων IV, 36.
κατακλύσει VI, 152.
κατακλύσει τῶν οὐσίων III, 117.
κατακλύσει χυδόν IV, 105.
κατακλύσει IX, 157.
κατακλύσει I, 174. IX, 155.
κίσμοι τοῦ νῶ I, 12.
κατακλύσει τῶν κατηγόρων VIII, 143.
κατακλύσει II, 103.
κατακλύσει ib.
κατακλύσει ib.
κατακλύσει V, 162.
κατακλύσει II, 184. VI, 126.
ὁ δακτύλος II, 184.
κατακλύσει I, 159.
κατάκλυσι I, 101.
κατακλύσει V, 129.
κατακλύσει κερῶν VII, 146.
κατάκλυσις V, 130.
κατακλύσει III, 123.
κατακλύσει IV, 162.
κατακλύσει ib.
κατακλύσει στρατιῶται I, 176.
κατακλύσει VIII, 106.
κατακλύσει X, 30.
οἰκίαν X, 28.
κατακλύσει II, 78. IV, 185.
κατακλύσει χωρία I, 187.
κατακλύσει γυλοφοί I, 228.
κατακλύσει χωρίον I, 239.
κατακλύσει γῆ I, 238.
κατάκλυσις I, 102.
κατακλύσει I, 153.
κατακλύσει VIII, 83.
κατάκλυσι ib.
κατάκλυσει ib.
κατακλύσει VIII, 99.
κατακλύσει τὸν λύχνον VII, 178.
κατακλύσει τὰς ἐπάξεις I, 167.
κατακλύσει τὴν τοῦ τείχους ib. S.
κατακλύσει VIII, 77.
κατακλύσει VIII, 127.
εἰς τὸ κατακλύσει ἐπιτάξιος κερῶν X, 59.
κατακλύσει VIII, 27.
κατακλύσει VIII, 154.
κατακλύσει VI, 209.
κατακλύσει IX, 6.
οἱ κατακλύσει οἰκίαν ἢ ἀγάλματα I, 12.
κατακλύσει IX, 6.

κατακλύσει διατριβὴν IX, 42.
τῆν οἰκίαν τοῖς κερῶσιν IX, 13.
κατακλύσει VII, 7.
κατακλύσει I, 73, 160.
κατάκλυσι ἄλσῃ I, 229.
κατάκλυσις ζῶν IV, 159.
κατάκλυσις I, 173. IV, 129.
κατακλύσει I, 167.
κατακλύσει I, 114.
κατακλύσει I, 27.
κατακλύσει ib.
κατακλύσει τὸν ὄρον VII, 162.
κατακλύσει ἐπιτάξιον VIII, 89.
κατακλύσει ἐμποδόν V, 134.
κατακλύσει VIII, 154.
τῶν κατακλύσει τοῦ βίου μαχθῶν V, 118.
εἰς κατακλύσει ἐμφανῶν δίκην VIII, 33.
κατακλύσει ἀγαλμάτων I, 11.
ἀρχὴν VI, 177.
κατάκλυσις X, 52.
κατάκλυσις I, 80.
κατακλύσει VI, 154.
κατάκλυσις σῶμα παράκλυσις V, 83.
χρῆμα λευκοῖς γραμμασι V, 86.
κατάκλυσις VII, 49.
χρῆμα VII, 55.
κατακλύσει ἐπιτάξιον I, 160.
κατακλύσει I, 92.
κατακλύσει λιάν εἰς τὰς τὰς I, 125.
κατακλύσει I, 114.
κατακλύσει τοῦ βίου κλύσι I, 111.
κατακλύσει IV, 182.
κατακλύσει I, 16.
κατακλύσει τὰ ὑπερήκεια I, 172.
κατακλύσει V, 134.
κατακλύσει εἰς τὸ διακλύσει VIII, 71.
κατακλύσει (ἀγύρας) I, 103.
κατακλύσει ἐπιτάξιον VII, 39.
κατά κλύσει IX, 144.
κατακλύσει VI, 114.
κατακλύσει (μισθὸν) IV, 46.
κατακλύσει τρεῖς δραχμῶν VIII, 38.
πλ.
(κατά τὸ λεκρὸν) V, 102.
κατακλύσει (θεάτρον) IV, 123.
κατακλύσει IV, 65.
κατακλύσει I, 124.
κατά κλύσει IX, 144.
κατακλύσει IV, 67.
κατακλύσει I, 73.
κατακλύσει VI, 40.
κατακλύσει VI, 39.
δικακλύσει IX, 77.
κατακλύσει VI, 206.
κατακλύσει VI, 207.
κατακλύσει IV, 172.
κατακλύσει IX, 114.
κατακλύσει IX, 155.
κατακλύσει νῶν I, 12.
κατακλύσει IV, 46.
ὑδατος I, 116.
κατακλύσει κλύσει I, 119.
κατακλύσει κλύσει I, 92.
κατακλύσει ὡς τρεῖς VIII, 50.
κατακλύσει κλύσει I, 239.
κατακλύσει VIII, 69.
κατακλύσει τὸ θηρίον V, 60.
κατακλύσει III, 101. V, 128.
κατακλύσει τραγυμάτων τῶν οἰκίαν III, 77.
κατακλύσει II, 97.

τοῖς κατακλύσει κατακλύσει τειλῶν IX, 32.
κατακλύσει θεῶν I, 24.
κατακλύσει III, 101. VI, 199.
κατακλύσει VI, 200.
κατακλύσει ib.
κατακλύσει IV, 84.
κατάκλυσις III, 85.
κατακλύσει γῆ VII, 97.
κατακλύσει VII, 169.
κατακλύσει τὸν κλύσει II, 31.
κατακλύσει VII, 169.
κατακλύσει III, 77. VI, 56. 59.
κατακλύσει VI, 68.
κατακλύσει VI, 60.
κατακλύσει X, 63.
κατακλύσει τοῖς ἵπκους I, 211. 214.
κατακλύσει VIII, 30.
κατακλύσει ib.
κατακλύσει ib.
κατακλύσει VI, 153.
κατακλύσει VIII, 9. 149.
κατακλύσει VIII, 149.
κατακλύσει IV, 186.
κατακλύσει τὸν κλύσει IV, 188.
τῶν ὄρων II, 83.
κατακλύσει τὸν κλύσει X, 23.
κατακλύσει τὰ ὄρα τῶν παρακλύσει IV, 148.
κατακλύσει ὄρων IV, 187.
τὰ ὄρα IV, 185.
κατακλύσει VIII, 84.
κατακλύσει κατά κλύσει VIII, 125.
κατακλύσει II, 109.
κατακλύσει VIII, 149.
κατακλύσει VIII, 22.
κατακλύσει VIII, 73.
κατακλύσει VIII, 22.
κατακλύσει VI, 102.
κατακλύσει VI, 38.
κατακλύσει ib.
τὰ κλύσει III, 117.
VIII, 45.
κατακλύσει VIII, 64.
κατακλύσει ib.
κατακλύσει (ὁ κατακλύσει) VIII, 74.
κατακλύσει VIII, 73.
κατακλύσει III, 70.
εἰς θεῶν τόπος I, 15.
κατακλύσει κλύσει τὸν κεφαλῶν IV, 153.
κατακλύσει III, 69.
κατακλύσει IV, 30. S.
κατακλύσει IX, 153.
κατακλύσει IX, 156.
κατακλύσει VI, 200.
κατακλύσει III, 93.
κατακλύσει οἰκίαν ἐκτόν IX, 144.
κατακλύσει ἐκτόν (δακτύλος) VIII, 141.
κατακλύσει VI, 49.
κατακλύσει VIII, 150.
κατακλύσει διακλύσει τοῖς κερῶν I, 53. S.
τὸν κλύσει IX, 159. S.
κατακλύσει τῶν τοῦ σίτου κλύσει I, 51.
κατακλύσει (βέλος ἐξ οὐρανοῦ) IX, 41.
κατακλύσει I, 167.
κατακλύσει ἀγάλματα I, 12.
ἴρακον VIII, 144.
κατακλύσει III, 84. VIII, 148.
κατακλύσει VIII, 148.
κατακλύσει IV, 49.
κατακλύσει I, 168.
κατακλύσει IX, 156. S.

κατιπηχότως III, 137.
 κατιπηχώς ib.
 στρατηγός I, 179.
 κατιρῆν τὸν ὄνον VII, 162.
 κατιρῆσθαι IX, 153.
 κατιρῆσθαι πυρούς VII, 180.
 κατιρῆσθαι VII, 181.
 κατιρῆσθαι I, 247. VI, 61.
 κατιρῆσθαι ἄμβρος I, 116.
 κατιρῆσθαι στρατιώται I, 158.
 κατιρῆσθαι κύματα I, 109.
 κατιρῆσθαι IV, 187.
 κατιρῆσθαι V, 150.
 κατιρῆσθαι ἄμβρος I, 116.
 κατιρῆσθαι III, 93.
 κατιρῆσθαι τι τοῦ τείχους I, 167.
 κατιρῆσθαι ὁδοῦς V, 94.
 κατιρῆσθαι VI, 39.
 κατιρῆσθαι II, 194.
 κατιρῆσθαι πληρώματα νῆος I, 121.
 κατιρῆσθαι συμπίπτης VI, 29.
 κατιρῆσθαι VIII, 73.
 κατιρῆσθαι κῆρυξ IX, 153.
 κατιρῆσθαι τὰς ἐπάλξεις I, 167.
 κατιρῆσθαι τὴν πόλιν IX, 159.
 κατιρῆσθαι τὸ ἐκχυρῆσαι ἄβρον IV, 179.
 κατιρῆσθαι VIII, 22.
 κατιρῆσθαι τὸ σκάφος I, 98.
 κατιρῆσθαι V, 128. 129.
 κατιρῆσθαι ἀνοίαν ἀνθρώπων VI, 123.
 κατιρῆσθαι VIII, 143.
 κατιρῆσθαι τὸν ἵππον I, 205.
 ἐαυτὸν οἶκος IX, 144.
 τὴν χεῖρα παρ' ἐαυτῷ μὴ δύναμις VIII, 77.
 κατιρῆσθαι ἄμβρος I, 116.
 οἱ κατιρῆσθαι τῷ σοφιστῇ IV, 44.
 κατιρῆσθαι ἐκ Πανός I, 19.
 οὐ κατιρῆσθαι τὸν λογισμὸν VIII, 77.
 κατιρῆσθαι τριχῶν διάκρισις IV, 141.
 κατιρῆσθαι ζώνη IV, 159.
 κατιρῆσθαι IV, 186.
 κατιρῆσθαι III, 138. V, 117. VIII, 30.
 ἀσαστρέψαντα VIII, 26.
 ἢ μὴν κατιρῆσθαι ἀληθῆ VIII, 55.
 κατιρῆσθαι VIII, 67.
 κατιρῆσθαι IV, 30.
 κατιρῆσθαι ἐνδόξωμα VIII, 143.
 κατιρῆσθαι III, 138. IV, 26. V, 117. VIII, 30. 67.
 ἢ ταιρηκὸταν VIII, 43.
 τὴν κατιρῆσθαι καταπρόηκτο VIII, 143.
 οἱ ἐν κατιρῆσθαι φόνου VIII, 66.
 κατιρῆσθαι IV, 25. VIII, 67.
 κρατήρας VIII, 74.
 κατιρῆσθαι ἀγράφου VIII, 54.
 οἱ κατιρῆσθαι VIII, 67. S.
 τοῦ κατιρῆσθαι ὄρκος VIII, 55.
 ἐπὶ τοῦ κατιρῆσθαι εἰσὶν ἀν, εἰ-
 λεν VIII, 68. pl.
 κατιρῆσθαι ὄρκος VIII, 55.
 οἱ κατιρῆσθαι VIII, 67.
 παρίσταναι τοῖς δικάζου-
 σι VIII, 68. S.
 κατιρῆσθαι VIII, 150.
 κατιρῆσθαι VIII, 79.
 κατιρῆσθαι VIII, 78.
 κατιρῆσθαι II, 81. IV, 44.

κατιρῆσθαι τὸν δῆμον IV, 28.
 κατιρῆσθαι στρατιώτης I, 180.
 κατιρῆσθαι VII, 113.
 κατιρῆσθαι VIII, 76. S.
 κατιρῆσθαι VI, 37.
 κατιρῆσθαι στρατιώται I, 158.
 κατιρῆσθαι ἀκραι I, 115.
 κατιρῆσθαι χαρίων V, 110.
 κατιρῆσθαι ἄμβρος I, 116.
 κατιρῆσθαι κύες V, 62.
 κατιρῆσθαι χαρίων V, 110.
 κατιρῆσθαι IV, 136.
 τὴν ὄψιν IV, 143.
 ἐάντις κατιρῆσθαι μὴ ἔξεισθαι VIII, 86.
 κατιρῆσθαι II, 52.
 κατιρῆσθαι μὴ ἔξεισθαι VIII, 50. 86.
 κατιρῆσθαι ἀνέμου πλεῖν I, 105.
 κατιρῆσθαι III, 99.
 κατιρῆσθαι IX, 7.
 κατιρῆσθαι ib.
 κατιρῆσθαι VI, 21.
 κατιρῆσθαι III, 123. 137. IX, 136.
 κατιρῆσθαι V, 123.
 κατιρῆσθαι V, 122.
 κατιρῆσθαι III, 137. V, 123.
 κατιρῆσθαι χαρίων V, 110.
 ἐκ τοῦ κατιρῆσθαι ἐπιδραμῶν I, 173.
 οἱ κατιρῆσθαι πάδες I, 193.
 κατιρῆσθαι II, 59.
 κατιρῆσθαι VII, 95. X, 126. 164.
 κατιρῆσθαι X, 150.
 κατιρῆσθαι τὸ ἀργύριον III, 115.
 κατιρῆσθαι I, 16. IV, 44.
 κατιρῆσθαι (τραχήλου) II, 132.
 κατιρῆσθαι III, 69.
 ἐκ Μουσῶν IV, 52.
 ἐκ Πανός I, 19. pl.
 τόπος I, 15.
 κατιρῆσθαι I, 16.
 ἐρῶν III, 68. S.
 κατιρῆσθαι VI, 37.
 κατιρῆσθαι ib.
 κατιρῆσθαι III, 87.
 κατιρῆσθαι VII, 86.
 κατιρῆσθαι VII, 80.
 παλαιά VI, 164. VII, 82.
 κατιρῆσθαι καρκίνους VII, 90.
 κατιρῆσθαι VII, 80.
 κατιρῆσθαι ib.
 κατιρῆσθαι X, 166.
 κατιρῆσθαι γόνυτος ριόντις ποταμοῖ III, 103. pl.
 οἱ κατιρῆσθαι νόμος VIII, 128.
 κατιρῆσθαι κρεμάται II, 41.
 ἢ κατιρῆσθαι κοιλία II, 209.
 κατιρῆσθαι στρατιώται I, 158.
 ἀνω καὶ κάτω μεταθεῖς VI, 139.
 μεταφέρειν VI, 150. S.
 κατιρῆσθαι VII, 68.
 κατιρῆσθαι νῦν ἵππος I, 197.
 κατιρῆσθαι θεοῖς ἡμέραι I, 36.
 κατιρῆσθαι (τὸν ἥλιον) IV, 157.
 εἰς τὰ κατιρῆσθαι τοῦ ἡλίου I, 69.
 οἱ κατιρῆσθαι τριχίας IV, 148. 149.
 κατιρῆσθαι λίθοι VII, 123.
 κατιρῆσθαι λίθοι ib.
 τὰ κατιρῆσθαι I, 187. V, 71.
 κατιρῆσθαι κεφαλῆ λαγῶ V, 69.
 κατιρῆσθαι χωρία I, 187.
 κατιρῆσθαι VII, 197.
 κατιρῆσθαι VI, 66. 67.
 (αἰδοῖον) II, 171.

ἐκ Καρχηδόνας VI, 67.
 κατιρῆσθαι V, 111. VI, 181. IX, 156.
 κατιρῆσθαι χαρίων V, 110.
 κατιρῆσθαι X, 123.
 πορφύροι VI, 11.
 κατιρῆσθαι VII, 58. 59. 60.
 κατιρῆσθαι IV, 178.
 τὴν ὄψιν VII, 147.
 κατιρῆσθαι X, 139. 162.
 κατιρῆσθαι ξύλων VI, 91. VII, 109. X, 110.
 κατιρῆσθαι IV, 178.
 κατιρῆσθαι IV, 187.
 κατιρῆσθαι VI, 181.
 κατιρῆσθαι IX, 146.
 Καθηρεῖς (τελώνης) IX, 33.
 κατιρῆσθαι ἄρτος VI, 33. 72. Vid. I, 248.
 τὰς κατιρῆσθαι I, 246.
 κατιρῆσθαι II, 57.
 κατιρῆσθαι ib.
 κατιρῆσθαι VII, 71.
 κατιρῆσθαι ἄρτος I, 248.
 κατιρῆσθαι ἄρτος ib.
 κατιρῆσθαι I, 247.
 κατιρῆσθαι VII, 144.
 κατιρῆσθαι I, 234. VII, 144.
 κατιρῆσθαι καλῶς οὐρανοῦ χαρίων V, 108.
 κατιρῆσθαι χυθῆν τῶν ἀγαθῶν I, 51.
 κατιρῆσθαι τὰ λήια ὁ οὖς V, 18.
 κατιρῆσθαι II, 33. VII, 165.
 μὴ τις κατιρῆσθαι τοῦ Πελασγικοῦ ἐντὸς VIII, 101.
 κατιρῆσθαι πρόβατα X, 139.
 κατιρῆσθαι II, 33.
 διπλὴ κατιρῆσθαι II, 32.
 πρὸς φθορὰν II, 29. pl.
 κατιρῆσθαι X, 36. 37.
 κατιρῆσθαι πάλαι V, 166.
 κατιρῆσθαι ἀποφῆναι τινα VIII, 68.
 οἱ κατιρῆσθαι τοὺς γονίας VIII, 45.
 κατιρῆσθαι νῆος I, 125.
 κατιρῆσθαι VII, 9.
 κατιρῆσθαι τὸ σύμβολον IX, 71.
 κατιρῆσθαι ἐν χροῖ II, 33.
 κατιρῆσθαι ἐκ μίσου IV, 140.
 κατιρῆσθαι τῷ πόδα III, 68.
 κατιρῆσθαι τὸν ὀφθαλμὸν IV, 188.
 κατιρῆσθαι ἀργύριον IX, 88.
 κατιρῆσθαι VI, 206.
 κατιρῆσθαι VI, 208.
 κατιρῆσθαι ἀργύριον III, 86.
 κατιρῆσθαι ἐκ θεοῦ ἀνὴρ I, 15.
 εἰς μέτρα IV, 52.
 κατιρῆσθαι κύες IV, 64.
 οἱ κατιρῆσθαι III, 106.
 κατιρῆσθαι ἐν στέλαις V, 109.
 κατιρῆσθαι VIII, 22.
 κατιρῆσθαι VI, 141.
 κατιρῆσθαι VIII, 22.
 γυθῆν ἵππος I, 195.
 ῥήτωρ VI, 149.
 κατιρῆσθαι VI, 150.
 κατιρῆσθαι V, 151.
 κατιρῆσθαι V, 90.
 κατιρῆσθαι ib.
 κατιρῆσθαι ib.
 κατιρῆσθαι ἀρίστα χαρίων V, 108.
 κατιρῆσθαι οἶνος VI, 23.
 κατιρῆσθαι φέγγμα IV, 114.
 κατιρῆσθαι VI, 141.
 κατιρῆσθαι VIII, 57.
 ῥήτωρ VI, 149.
 τὰς κατιρῆσθαι ἐπ' ἀκουσίᾳ φόνου ἐξ-
 k

- τὰ ζῶντος βασιλέως VIII, 125.
 κεκρυμμένον ἀνέμῳ πλεῖν I, 106.
 κεκρυμμένως VI, 150.
 κέρκται V, 166.
 Κεκροπὶς φυλὴ VIII, 109, 110.
 κέρκουκς τὸν βατῆρα III, 151.
 κεκρυμμένως VI, 209.
 κεκρυφάλιον VII, 179.
 κεκρυφάλοι VII, 192.
 κεκρυφαλοποῖδες VII, 179.
 κεκρυφάλος I, 184. V, 95. VII, 96.
 179. X, 55.
 ἀρκυος V, 31.
 ἄρεως VII, 66.
 κεκρυφάλου κλέκροντις X, 192.
 κεκτμημένη III, 73.
 κεκτμημένος ib.
 κικυλιδημένος περὶ τὰς θύρας VI,
 188.
 κικύραται V, 166.
 κικωδαισιμῆτος IX, 91.
 κιλίοτοις VII, 36. X, 125.
 κίλιστος I, 96.
 κίλητις I, 82.
 κιλήτια ib.
 Κελτικαὶ κύνες V, 37.
 Κελτικὴ μάχαιρα I, 149.
 κελύφη ὄστρεων VI, 51.
 κέλω III, 19.
 κενάγγια VI, 31.
 κενὰ θάρακος II, 219.
 κενίβρια κρέα VI, 55.
 κενῶν II, 165.
 κενῶτες II, 170.
 κενῶν V, 59.
 κενὴ πόλις IX, 24.
 κενολόγισμα II, 120.
 κενὸς τοῦ τύραννος I, 42.
 κενούθ' ὀφθαλμοῦ II, 62.
 κενούται διαίρημα πάρδαλις V, 82.
 κενταυριδὲς V, 97.
 Κένταυρος IV, 142.
 κέντρα X, 53.
 κεντρίζων ἵπποι I, 214.
 κέντρον I, 216. IV, 161.
 ἐγγυίφει σκορπίος VI, 125.
 κελισσῶν οὐκ εὐφορον I, 154.
 κέντρον οὐ χριζῶν ἵππος I, 196. S.
 κέντρον ἐξαιρέσσειν I, 214. II, 215.
 κεντροτὸς (βόλος) VII, 205.
 κενῶσαι IV, 178.
 κενῶσις ib.
 κεραιῖαι (μήτρας) II, 222.
 κεραιῖαι ἐν τῇ νῆϊ I, 93.
 τῆς κεραιῖας βραχὺ τι καθέντες ἐπλέο-
 μεν I, 107. S.
 κεραιῖας ἐκ μόνης ἐπλέομεν I, 113.
 κεραιῖαι ψιλῆ πλεῖν ib. S.
 κεραιῖαι κάναστρα X, 85.
 κεραιῖαι VII, 161.
 ἀγγυῖα VII, 162. X, 190.
 τρυβλία VII, 162.
 κεραιῖαι πίνακες ib. pl.
 κεραιῖαι οἰστρον VII, 161.
 ὄξηρον ib. μυδῶν VII, 162.
 κεραιῖαι λυχνος X, 122.
 κεραιῖαι ἀγγυῖον VI, 64.
 κεραιῖαι VI, 99.
 κεραιῖαι VII, 161.
 κεραιῖαι ib.
 κεραιῖαι ib.
 κεραιῖαι σκευῶν ὀνόματα X, 122.
 ὑψηλοῖα ib.
 κεραιῖαι X, 183.
 τὴν κεραιῖαν ἐν πύθῳ μανθάνειν VII,
 163.
- κεραιῖαι VII, 161.
 κεραιῖαι VII, 209.
 γῆ X, 185.
 κεραιῖαι κύλις X, 190.
 κεραιῖαι VI, 14. X, 30.
 κεραιῖαι X, 182.
 γῆ VII, 161. X, 185.
 κεραιῖαι γῆ ib.
 κεραιῖαι VII, 161.
 κεραιῖαι ib.
 κεραιῖαι ib.
 κεραιῖαι IV, 129. VII, 124. 161. X,
 157. 182.
 Ἀττικὸς X, 182. E.
 κεραιῖαι τυχῶς X, 30.
 κεραιῖαι πιστοποιημένον ἀγγυῖον VI,
 14.
 κεραιῖαι βάλαι IV, 130.
 κεραιῖαι VII, 161.
 κεραιῖαι VI, 24.
 οἱ κεραιῖαι τὸν οἶνον VII, 193.
 κεραιῖαι VI, 24.
 κεραιῖαι ἐλαφος V, 76.
 κεραιῖαι IV, 71.
 κεραιῖαι χρώματα VII, 128.
 κεραιῖαι VI, 24.
 χρώματα VII, 128.
 κεραιῖαι σπέρματα I, 223.
 κεραιῖαι VI, 125.
 κεραιῖαι βόλος II, 31.
 κεραιῖαι εὐώνυμος I, 126.
 κεραιῖαι VI, 46.
 κεραιῖαι κυρίτιον V, 94.
 κεραιῖαι (ἢ κόμη) II, 31.
 τόξου I, 137.
 κεραιῖαι VI, 46.
 κεραιῖαι ἐλαφος VI, 76.
 κεραιῖαι VI, 125.
 Ἀττικὸν IV, 141.
 ἐλαφος V, 76.
 κεραιῖαι (τὸ ἐλαφος) IV, 205.
 περὶ κροτάφου σάρκεος II, 81.
 τῶν κεραιῖαι I, 126. 165.
 ὄργανον IV, 62.
 κεραιῖαι αὐλῆς IV, 75.
 κεραιῖαι μαχαιρῶν X, 89.
 κεραιῖαι σκευοφόρον X, 17.
 κεραιῖαι χιτῶν ὀφθαλμοῦ II, 70.
 ἐκ κεραιῖαι φανὸς X, 117.
 τῶν κεραιῖαι θάτρον ἐπίον I, 165.
 κεραιῖαι IV, 71.
 κεραιῖαι σκευοφόρον IV, 127. 130.
 Κέρβερος Ἡπειρωτικὸς V, 42.
 κεραιῖαι V, 135.
 κεραιῖαι ib.
 κεραιῖαι ib.
 κεραιῖαι μετρίων τῆν ὑδαίμων I, VI,
 191.
 κεραιῖαι V, 135. 136.
 ἐπὶ κεραιῖαι ἐλπίδι παρακινδυνύων III,
 115.
 κεραιῖαι X, 53. 125.
 θιάτρον IV, 123.
 κεραιῖαι τὴν κρόκην VII, 35.
 κεραιῖαι VII, 25.
 βραχίονος II, 142.
 θιάτρον IX, 44.
 κεραιῖαι II, 191.
 κεραιῖαι I, 190.
 κεραιῖαι VII, 170. IX, 87. 88. 89.
 κεραιῖαι ib.
 κεραιῖαι VII, 170.
 κεραιῖαι IX, 88.
 κεραιῖαι IV, 103.
 κεραιῖαι II, 180.
- κεραιῖαι ὄρχημος IV, 104.
 κεραιῖαι ἐλαφος V, 76.
 κεραιῖαι II, 31.
 κεραιῖαι ἐλαφος V, 76.
 κεραιῖαι VI, 61.
 κεραιῖαι VII, 99.
 κεραιῖαι ἐλαφος V, 76.
 κεραιῖαι VI, 50. X, 160. 183.
 κεραιῖαι VI, 50.
 κεραιῖαι VI, 50.
 ἐκ Σκιάθου VI, 63.
 κεραιῖαι τιμωρῶν VI, 48.
 κεραιῖαι II, 41. IV, 184.
 κεραιῖαι ἀβραφῆς II, 38.
 κεραιῖαι VII, 121.
 ὄφρων II, 50.
 κεραιῖαι II, 42.
 τὸ ἀρχαῖον III, 85.
 κεραιῖαι IV, 184.
 κεραιῖαι ὄστρεα IV, 184.
 κεραιῖαι ib.
 κεραιῖαι II, 41. IV, 184.
 κεραιῖαι II, 36.
 βαρῖαι I, 191.
 βέλου I, 137.
 βραχίονος II, 138.
 ἐλαφῶν V, 69.
 κεραιῖαι II, 218.
 κεραιῖαι II, 188.
 τοῦ λαγῶν V, 69. E.
 κεραιῖαι II, 186.
 τὴν κεραιῖαι ἀλομος II, 26. S.
 βαρῖαι κύνες V, 62.
 βαρῖαι ἵππος I, 197.
 κεραιῖαι IV, 95. pl.
 κεραιῖαι κεραιῖαι ἐπίον ἀνιμος I, 110.
 κεραιῖαι ἵππου κατακλυσιον I, 183.
 200.
 κεραιῖαι I, 212.
 κεραιῖαι κεραιῖαι IV, 153.
 ἐπὶ κεραιῖαι σπυρίων II, 42.
 κεραιῖαι κεραιῖαι τριχῶν IV, 144.
 145.
 τὴν κεραιῖαι ψιλὸς II, 26. S.
 ἐπὶ κεραιῖαι ὤσαι II, 42.
 κεραιῖαι ὄρχημος II, 174.
 ὄστρεα I, 184.
 κεραιῖαι II, 35.
 κεραιῖαι I, 191.
 ὑπὲρ κεραιῖαι ἵσταται τὴν ἕλιον IV,
 157.
 ἵσταται τοῦ ἡλίου I,
 68.
 κεραιῖαι κεραιῖαι V, 95.
 κεραιῖαι II, 36.
 κεραιῖαι II, 41.
 τὰ ἀπὸ κεραιῖαι ὀνόματα II, 42.
 κεραιῖαι σπληνός II, 220.
 ὄμου II, 137.
 κεραιῖαι II, 42.
 κεραιῖαι II, 107.
 κεραιῖαι ἵππος I, 202.
 κεραιῖαι VII, 105.
 κεραιῖαι λόγος IV, 31.
 κεραιῖαι II, 97.
 πρὸς ἀγγυῖον ῥήτωρ III, 112.
 IV, 37.
 κεραιῖαι V, 166.
 κεραιῖαι VIII, 23.
 κεραιῖαι ἀνδροπύλα VIII, 51.
 τὰ κεραιῖαι διαλύσαι I, 18. S.
 κεραιῖαι διαλύσαι ib. S.
 κεραιῖαι VI, 28.
 κεραιῖαι κλάδι I, 236.
 κεραιῖαι τῶν πυρῶν σμηθῶν I, 51.

κηδεύειν III, 30.
 κηδεύειν ἀνθρώπων βασιλεύς I, 40.
 κηδεύειν III, 30.
 κηδεύματα ib.
 κηδός III, 30. τὸ κίνθος VIII, 65.
 κηδός συνάψασθαι III, 46.
 κήθια x, 150.
 κηθία ib.
 κηθίς VII, 203.
 κηθίσαι IV, 28.
 κηθίς V, 127.
 κηθώνιοι VII, 142. 143. x, 31.
 κηθός I, 185. VII, 203. x, 54. 61.
 150.
 κημός I, 148. II, 90.
 (δικαστικός) VIII, 16. 17. 123.
 κημούν τὸν ἵππον I, 202.
 κηπαία θύρα I, 76. IX, 13.
 κηπίαι IX, 13.
 κηπίς VII, 140.
 κηπίου IX, 13.
 κηπίσματα I, 222. VII, 140.
 κηπίς VII, 110.
 κηπίς I, 228. VII, 140. IX, 8. 13.
 εἰδούσαι I, 228.
 κηπίς (αἶδος κορυφῆς) II, 29. IX, 13.
 κηπουργία VII, 101.
 κηπουργικὸν VII, 141.
 κηπουργικῶς ib.
 κηπουρεῖν IX, 13.
 κηπουρός ib.
 ἀπὸ κήπων (λογόματα) IX, 13.
 κηπουρῆς VII, 141.
 κηπουρία ib.
 κηπουροί I, 222. VII, 140.
 κηρία I, 254.
 κηρία πλασθέντα x, 189.
 κηρίον (νόσος) IV, 201.
 κηρὸν μιλάττειν VII, 165.
 τήκειν ib. S.
 τήξασθαι VII, 128.
 κηροπλασται VII, 165.
 κηροπλαστικὴ ib.
 κηρός I, 84. VII, 128.
 ἐπιτίθεις εἰς τὸ κατασημῆν-
 σθαι x, 59.
 τῆ πινακίδι ἐνῶν x, 58. pl.
 κήρυγμα IV, 92. VI, 180. VIII, 139.
 κήρυγματῶν ἀναγέρσεις VI, 177.
 κήρυκα καὶ προσβίαι οὐ προσίμενοι
 ἔχθροι I, 151.
 κήρυκτα IV, 92. 117.
 κήρυκτα IV, 92. VIII, 139.
 κήρυκτιον IV, 92. VIII, 138.
 κήρυκτες I, 35. IV, 94. S.
 ἀγῶνων VIII, 103.
 (ἐκ θαλάττης βρώμα) VI, 47.
 πομπῶν VIII, 103.
 κήρυκται IV, 94.
 ἐπὶ κήρυκι γινομένη πρᾶσις x, 18.
 τὰ κήρυκα καὶ προσβία χρηματίζειν
 VIII, 138. Vid. 96.
 κήρυκτικὸν πᾶν γένος VII, 209.
 κήρυκτιον x, 173.
 κήρυκτικὸν γένος IV, 91.
 φθίγμα μίγα IV, 94. E.
 κήρυκος (βόλος) VII, 205.
 κήρυξ VI, 128. VIII, 103. 137.
 τῶν μυστικῶν VIII, 103.
 κήρυξι VI, 207. VIII, 138.
 τιὰ τῶν ἀγωνιστῶν IV, 93.
 κήρυξι καὶ προσβίαις χρηματίζειν VIII,
 96. 138.
 κήρυκτιον IV, 93.
 τὰ τίλη IX, 34.

κηρωτή IV, 183. VII, 95. x, 150.
 κηρώσασα (πόλις) IX, 20.
 κηρῶνες I, 154.
 κιβδηλεια III, 86.
 κιβδηλεύματα ib.
 κιβδηλεύων ib.
 κιβδηλία IV, 38.
 κιβδηλοὶ νόμισμα IX, 51.
 κιβδηλος ῥήτωρ IV, 35.
 ἢ σκαρία VII, 99.
 κιβδηλοὶ ib.
 κιβῶτιον x, 136.
 γραμματοφόρος x, 61.
 κιβῶτιον VII, 159.
 κιβῶτοι VII, 79. x, 136.
 κιβῶτοποιός VII, 159.
 κιβῶτος VII, 159. 160. x, 150. 192.
 κικηλίδες VII, 121. VIII, 124.
 παρὰ τῆ κικηλίδι ζῶν ῥήτωρ IV, 37.
 κικηλίς VIII, 17.
 κιδάρις VII, 58.
 κιδάρα IV, 59.
 κιδάριζεν IV, 63.
 κιδάρισταί IV, 62.
 ψιλοὶ IV, 66.
 κιδάριστήριοι αὐλοὶ IV, 77. 81.
 νόμοι IV, 83.
 κιδάριστριας IV, 62.
 κιδάρος VI, 50.
 κιδάρδια IV, 58.
 κιδάρικου νόμου μέρη IV, 66.
 κιδάριδοὶ IV, 62.
 κιδάραδου σκυῶς x, 190.
 κικίνοι II, 28. IX, 81.
 στημονίαι II, 28.
 κίκκαβοι IX, 83.
 Κίλικαν τάλαντον IX, 86.
 κικλακτῆρ VII, 56.
 κικλακτῆρες VII, 185.
 κικλιβάντες x, 146. 163.
 κικλίον VII, 56.
 κικλοβάντες I, 143.
 κικλος VII, 56.
 κικβαρικὸν VII, 49.
 κικβηξ III, 115.
 κικωλία γῆ VII, 39. 99. x, 135.
 κικωίδες VI, 126.
 ἐνησιλογημένος ib. E.
 ἐπίψογος VI, 127. E.
 κικῶρα VI, 46. Vid. I, 247.
 κικῶρα II, 77.
 κικῶνευμα VI, 182.
 κικῶνον ἑαυτοῦ ὑποθῆναι v, 105.
 κικῶνος III, 134.
 ὁ κικῶνος ἐν χιλιάσι VIII, 50.
 κικῶνῶδες III, 134.
 χωρίον v, 109.
 κικῶν τὴν ἀφ' ἑραῶς IX, 98.
 τῶ κικῶρα καταδύειν VII, 169. pl.
 κικῶρα VI, 179.
 κικῶσις ὑπηρετίδες στήριγγες, τὰ ὄστα
 II, 232.
 κικῶσις ἀνδρειότερα x, 53.
 ἐκ θεοῦ I, 16.
 (τῆς πολιτείας) IV, 38.
 κικῶσα τὴν ἀφ' ἑραῶς VII, 206.
 κικῶβαρι VII, 129.
 κικῶρα I, 247.
 κικῶρα VII, 121.
 κικῶνες μισοκρινεῖς VII, 98.
 κικῶνον VII, 73.
 κικῶνις φάρμακος II, 99.
 κικῶν κίφωλοι VII, 121.
 κικῶς (ὁ βόλος) VII, 204.
 κικῶι I, 94. x, 132.

κικῶς VII, 157.
 κικῶται VI, 24.
 ὁ κικῶς ib.
 κικῶς IV, 196.
 κικῶσις περὶ τῆς κικῶσις ἔχων ἵππων
 I, 191.
 κικῶσις VII, 95.
 κικῶσιβιον VI, 97.
 κικῶται VII, 79. x, 136.
 ὄψοφόροι x, 180.
 φαρμακοπωλῶν ib.
 κικῶτη VII, 160.
 δικτυοφόρος VI, 13.
 θεωρικὴ x, 165.
 ὄψοφόρος VI, 13. x, 19.
 κικῶτις x, 136.
 κικῶτις x, 162.
 κικῶτιζουσι αἰ
 κικῶται v, 90.
 κικῶται III, 49.
 κικῶται VI, 52.
 ὄπται VI, 60.
 κικῶτη ib.
 κικῶτιδων VI, 185.
 κικῶσις VI, 62.
 κικῶν Δαρκεῶς VII, 121.
 Γωνικῶς ib.
 ῥινός II, 79. 80.
 φάρμακος II, 99.
 κικῶσιζουσι γῆρατοι v, 89.
 κικῶσιζουσι γῆρατων τε καὶ αἰτῶν ib.
 κικῶν v, 86.
 κικῶσιζουσι ἀμπέλου I, 224.
 κικῶσις I, 235. S.
 ἀπαλῆ I, 236. E.
 ὑπέρογκοι I, 235.
 κικῶσις ἀμπέλου VII, 147. pl.
 κικῶσις II, 64.
 κικῶσιζουσι αἰτῶν v, 89.
 κικῶσις II, 64. VI, 201.
 κικῶσις II, 64.
 κικῶσιζουσι III, 83.
 κικῶσις ἀμπέλου I, 224.
 τὸ σῶμα IV, 98.
 κικῶσις IV, 187.
 κικῶσιζουσι II, 64.
 κικῶσις II, 64. VI, 201.
 κικῶσιζουσι ib.
 κικῶσιζουσι II, 64.
 κικῶσις II, 64.
 κικῶσιζουσι ib.
 κικῶσιζουσι ib.
 κικῶσιζουσι ib.
 τὰς κικῶσις x, 23.
 κικῶσις I, 77. II, 133. VII, 107. x,
 22. 23.
 κικῶσις x, 24.
 μέχρι τῶν κικῶσις αἰ τριχῶς IV, 139.
 κικῶσις τὸ πρὸς τράχηλόν τε καὶ ἀμμο-
 πλάτας II, 133.
 κικῶσις I, 77. VII, 107. x, 22.
 κικῶσις x, 24.
 τὴν κικῶσις καταγίγειν IV, 188,
 καταγίγειν x, 23.
 τὰς κικῶσις ib.
 κικῶσις x, 25.
 τὰ βλέφαρα II, 67.
 κικῶσιζουσι IX, 50.
 τὰς κικῶσις τῶν ἑρῶν ἔχει ὁ ἐπιστάτης
 VIII, 96.
 κικῶσις IX, 50.
 κικῶσις x, 47.
 κικῶσις τὸ σκυῶς x, 23.
 τὸ σώματος μέρος ib.
 k 2

- κλειτοπόδιον I, 85.
κλειτορίζειν II, 174.
κλειτορίς ib.
κλειμομάδια VIII, 33.
κλέμματα ib.
κλέος V, 158. S.
κλέπος VIII, 34.
κλέπτας ἀπάγειν VIII, 102.
κλέπτειν IX, 133.
κλέπτης VI, 151. VIII, 34.
κλεπτιδής VIII, 34.
κλεπτίστατος ib.
κλέπτοντες τὰ χρυσία κόρακες IX, 91.
κλεψιάμβος IV, 59.
κλεψιοποιέειν VI, 20.
κλεψύδρα VIII, 16. X, 61.
κλεψύδραν ἐπικυροῦν X, 61.
παρὰ τὴν κλεψύδραν ποιούμενος αἰετὸν βίον ῥήτωρ IV, 37.
ὁ τῆς κλεψύδρας τὴν ἰσότητα παραφυλάττων VIII, 113.
κλεθῆναι ἐπὶ δείπτον VI, 8.
κλήθρα X, 22.
κλήιδες I, 77. X, 22.
κλήις (νεῖς) I, 89.
κλήμα I, 237. VII, 147.
κλήματιδες VII, 109. X, 110.
τῶν κλήματων ἔκφυσις VII, 145.
κλήρη ἢ βουλή τοῦ λογιστῆς VIII, 99.
κλήρονόμοι III, 12.
κλήρος VI, 196. VIII, 149.
γῆς IV, 160.
ἐπίδικος VIII, 32.
Ἐρμού VI, 55.
κλήρου ἀμφισβητούντες VIII, 62.
κλήρουμένοι διαίτηται VIII, 126.
κλήρον ἀθλοθέτας VIII, 87. pl.
τοῦ κλήρου παραχωρῆσαι VIII, 145.
κλήρους νεμόμενοι VIII, 136.
κλήρουχῆν ib.
κλήρουχία IV, 160. VIII, 136.
κλήρουχικά χρήματα VIII, 136.
κλήρουχοι ib.
κλήρουχοῦντες ib.
ὁ κλήρωθεις VIII, 8.
κατὰ πρωτανίαν ὑπὲρ τῆς βουλῆς VIII, 98.
ὁ κλήρω λαχὼν VIII, 8. 96.
κλήρων δίκαις VIII, 91.
ἐπιδικασίαι VIII, 89.
λήξεις VIII, 95.
οἱ κληρωταί IX, 44.
κληρωτὴ ἀρχὴ VIII, 93.
κληρωτήριον IX, 44. X, 61.
κληρωτοί VIII, 44.
ἐκ πενταχοσιομεθίμων VIII, 97.
κληρωτὸς ἀντιγραφεῖος VIII, 98.
ἐπιμελητῆς VIII, 113.
κλήσις VI, 203.
εἰς δίκην VIII, 46.
κλητεύειν VIII, 36.
κλητεύεσθαι VIII, 37.
κλητῆρες VIII, 49.
κλητοί VI, 12.
κλήμακας προσέθεσαν I, 167.
κλήμακες VII, 112.
κατὰ τὴν σκηπὴν IV, 127.
χαρώνιοι IV, 127. I 32.
κλήμακίζειν III, 155.
κλήμακλον X, 171.
κλήμακλις ib.
κλήμακτῆρες IV, 127. VII, 112. X,
171.
κλήμακων ἀναβαθμοὶ VII, 112. X, 171.
κλήμαξ I, 253. X, 171.
κλήμας VI, 9. VII, 192. X, 192.
κλήμαι ἐπὶ μέταπον, ἐπ' οὐρανὸν I, 129. pl.
κλήμαντες τὴν κεφαλὴν ἵπποι I, 218.
κλήμαντος εἰς τὰ μεσημβρινὰ τοῦ θεοῦ I, 68.
κλήμαριον X, 32.
κλήσειν I, 165. IV, 172.
κλήνη VII, 159. X, 32.
ἀμφικεφάλος X, 36.
ἀμφικόλλος X, 34.
γαρμικὴ III, 43.
ἐλεφαντίνη X, 35.
παράπυξος VII, 159. X, 34.
πυξίτη X, 34.
κλήνης μέρη τε καὶ εἶδη X, 34.
κλήνη σφενδαμινή X, 35. pl.
τῆ κλήνη τυλεῖα &c. ἐπίστω X, 38.
κλήνης III, 106. VII, 159.
κλήνιδες VI, 9.
κλήνιδι ib.
κλήνιδιον X, 32. 33.
κλήνις X, 33.
κλήνιαν τοῦ ἡλίου εἰς τὰ μεσημβρινὰ IV, 158. pl.
κλήνιπτις III, 106. VII, 159.
κλήνιπτιον VII, 159.
κλήνιπτικὴ ib.
κλήνιπτοι VII, 111.
κλήνιπτιον VI, 9. VII, 159. X, 33.
κλήνιπτιδες IV, 125.
κλήνιπτις ib.
κλήνιπτις VII, 112.
κλήνιπτις X, 167.
τοῦ Κλητῆ νόμος αὐλητικὸς IV, 79.
κλήνιπτις II, 178.
κλήνιπτις VIII, 33.
κλήνιπτις δίκη VIII, 31.
κλήνιπτις VIII, 33.
κλήνιπτις IX, 133.
κλήνιπτις I, 108.
κλήνιπτις ib.
κλήνιπτις VII, 39.
ἐκπύματα VI, 95.
κλήνιπτις οἷος ῥήτωρ IV, 21.
κλήνιπτις (ἢ ἑταῖρα) VII, 39.
ὁ κλήνιπτις VI, 126.
κλήνιπτις X, 149.
κλήνιπτις ἐξήγειρεν τὸν ἵππον I, 209. 211.
κλήνιπτις IV, 122.
κλήνιπτις κολοιοὶ V, 89.
κλήνιπτις VII, 30. 73.
κλήνιπτις I, 235.
κλήνιπτις X, 167.
κλήνιπτις VII, 31. X, 125.
κλήνιπτις VIII, 37.
κλήνιπτις ib.
κλήνιπτις ib.
κλήνιπτις ib.
κλήνιπτις VII, 209.
κλήνιπτις VII, 37. X, 131. 135.
κλήνιπτις VII, 37.
κλήνιπτις VI, 9. 10. X, 38. 39. 40. 192.
κλήνιπτις X, 35. 41.
κλήνιπτις, πάλαιον X, 39.
- κλήμαι (ἀρμάτων) VII, 115. X, 53.
ἵππου ἀσάρκας I, 188.
τροχῶν I, 144.
κλήμη II, 90.
ἀμάξης X, 157.
κλήμη ἵππου τρίβειν I, 199.
κλήμης κεφαλὴ I, 188.
κάτω κλήμης ῥιόντες ποταμοὶ III, 103.
κλήμια ἀμάξης X, 157.
τὰς κλήμιας φαιδρῶν I, 149.
κλήμιας I, 120. 136. X, 142.
ἀρμάτων VII, 115.
κλήμιας II, 191.
κλήμιας ὄρων ib.
κλήμιας ἀπάγειν χερσὶν I, 246.
κλήμιας I, 247.
κλήμιας VII, 144.
κλήμιας IV, 100.
κλήμια I, 29.
κλήμιας ἀγυῖας I, 28.
κλήμιας λάχανα VI, 62.
κλήμιας (κλήμιας φωνῆ) V, 86.
κλήμιας κλήμιας V, 64.
κλήμιας λόγους V, 22.
κλήμιας VII, 157.
κλήμιας VI, 47.
βαλλάντις VIII, 16.
κλήμιας VI, 63.
κλήμια II, 188.
ὄρος II, 86.
κλήμιας II, 71.
κλήμιας II, 38. 188.
κλήμιας VI, 47.
κλήμιας λίθος VII, 100.
κλήμιας λίθος ib.
κλήμιας VI, 94.
κλήμιας X, 109.
κλήμιας I, 246.
κλήμιας VI, 64. 181. X, 109. 114.
κλήμιας VI, 64. VII, 24. 181.
κλήμιας VI, 64.
κλήμιας I, 246.
κλήμιας VI, 64. VII, 181.
κλήμιας IV, 115.
ταπεινὸν VII, 85.
κλήμιας VII, 90. 91.
κλήμιας τῶν ἵππων I, 161.
κλήμιας τοῦ ὀφθαλμοῦ II, 62.
κλήμιας (τὴν θάλατταν) I, 110.
κλήμιας θάλατταν I, 108.
κλήμιας ὄγκος IV, 138. 139.
κλήμιας ὄγκος I, 188.
κλήμιας λίθον εἰς μορφὴν θεοῦ I, 13.
ὁ κλήμιας V, 149.
κλήμιας ὑποδήματα V, 18. VII, 84.
κλήμιας ἀρτηρία II, 225.
κλήμιας I, 134.
κλήμιας I, 108.
κλήμιας I, 92. 113.
κλήμιας IX, 22.
κλήμιας ἐκ μέσων II, 73.
κλήμιας II, 225.
κλήμιας II, 168.
κλήμιας II, 216. ἢ κλήμια II, 209.
κλήμιας καρδίας II, 217.
κλήμιας μέγα στόμα II, 202.
κλήμιας ὀφθαλμοὶ I, 191.
κλήμιας X, 82.
κλήμιας I, 191.
κλήμιας II, 198.
κλήμιας I, 92.
κλήμιας II, 143.
κλήμιας κύβου IX, 95.
τὴν κλήμιας τῆς ὀφθαλμοῦ τοῦ ἵππου

θεραπείαι I, 199.
 κοιλοφθαλμία IV, 185.
 κοιλοφθαλμιῶν IV, 184.
 κοιλοφθαλμιῶν II, 62.
 κοιλοφθαλμος ib
     ἵππος I, 191.
 κοίλα τῶ ἰστίῳ ἰκλυόμεν I, 107.
 κοίμισαι θυμὸν οἷος φιλόσοφος IV, 39.
     λύχνον VII, 178.
 κοίλασμα II, 222.
 κοινὰ χρήματα VIII, 134.
 κοινή VIII, 135.
 κοινοὶ f. κοῖλοι πινάκις VI, 84. Vid. x, 82.
 κοινὸν ἐρακιστῶν VIII, 37. 144.
 τῶν κοινῶν ἀμεταχειρίστων II, 150.
 κοινῶν VIII, 134.
 κοινῶνμα v. 93. 143. VI, 187.
 κοινῶνται v. 94. 143.
     τὰ χρήματα VIII, 135.
 κοινῶν v. 93. 143. VIII, 134.
     ἰστέλης VI, 11.
     ἐπὶ παιδῶν σπορῶν III, 44.
 κοινῶνικὰ χρήματα VIII, 134.
 κοινῶνικὸς ἀνήρ VIII, 135.
     συμπότης VI, 28.
 κοινῶνικῶς VIII, 135.
 κοινῶνι VIII, 134.
     θεῶν ὁμογενῶν III, 5.
     μέγης I, 152.
     πολέμων ib.
 κοινῶς VIII, 135.
 κοινῶσαι τὰ χρήματα ib.
 κοῖξ x, 179.
 κοῖς ib.
 κοῖται VII, 79. x, 136.
 κοίτη VI, 10. VII, 160. x, 123.
 ἐπὶ κοίτην τραπίσθαι VI, 112.
 κοιτίδες x, 136.
     τῶν Πυθῶδι ἰόντων x, 165.
 κοίτις VII, 160.
 κοιτῶν I, 78. VII, 160. x, 32. 43. 46.
 ἐν κοιτῶνι κείτω θρόνοι, κλισμοὶ x, 47. pl.
 πρὸ κοιτῶνος x, 32.
 κοκκίεις ῥοῶν ἔχουγκυκίτων VI, 80.
 κοκκίσαι ῥοῶν ib.
 κοκκοβόφης VII, 56.
 κοκκοβόφης στρωμνὴ x, 42.
     χιτῶν IV, 154.
 κόκκοι ῥοῶς VI, 80.
 κοκκίζουσιν ἀλατρώους v, 89.
 κόκκυγες ib.
 κοκκύνηλα I, 232.
     τῶν ἀποθέτων VI, 45.
 κοκκύνηλος I, 232.
 κοκκύνηλος ib.
 κόκκυξ τρητὸς II, 183. Vid. 182.
 κόκκυξ ἀνθῶσα στρωμνὴ x, 42.
 κόλαβος ἄρτοι I, 248. VI, 72.
 κολαβριτῶδες IV, 100.
 κολάζειν VIII, 21.
 κολάζεσθαι II, 209.
 ὁ κολάζων τοὺς ἀδικούντας VIII, 8.
 κολακία IV, 50.
 κολακίαι ἐπιβρυχοὶ IV, 148. E.
 κολακίειν IV, 49.
 κολακίους III, 148.
 κολακιστικὸς σοφιστῆς IV, 48.
 κολακιστικῶς IV, 51.
 κολακιστῶν VII, 122.
 κολακιστικῶς IV, 51.
 κόλαξ IV, 146. 148. VI, 122. S.

ἀπατητικὸς VI, 122. E.
 μίλας IV, 148.
 σοφιστῆς IV, 48.
 κολῶσαι VIII, 9.
     ἀλαζονίαν IV, 39.
     ἄστου IV, 179.
 κόλασις II, 209. VIII, 21.
 κολαστήρια II, 209.
 κολαστῆς IX, 140.
 κολίαι VI, 48.
 κόλλα VII, 183.
 κολλαβίζειν IX, 122. 129.
 κόλλαβοι ἄρτοι VI, 72. Vid. I, 248.
 κολλῶν VII, 124. 183.
 κολλιφός VII, 183.
 κόλλημα βιβλιδίου VII, 211.
 κολλῆσαι ἄστου IV, 179.
 κόλλικες ἄρτοι VI, 72.
 κόλλοπις IV, 62.
 κολλοπῶλης VII, 183.
 κολλορῶβοι I, 143.
 κολλυβιστῆς VII, 170.
 κόλλυβον IX, 72.
 κόλλυβος III, 84. VII, 170.
 κόλλυβου πιπράσκουσι βούν IX, 72.
 κόλλυρα I, 248.
 κολλύραι VI, 72.
     μὴ κολοβά θυμάτα I, 26.
 κολοῖν τοὺς
 κολοῖος v, 89.
 κολοκύνθη I, 247.
 κολοῦν x, 145.
 Κολοφώνιον (ὑπόδημα) VII, 90.
 κόλπος II, 164.
     γυναικίος II, 222.
 κόλπωμα IV, 116.
 κόλυθρον ῥυπαρὸν x, 164.
 κολουμβᾶν I, 97. VII, 138.
 κολουμβήθρα VII, 138.
 κολουμβηταὶ δύοματι VII, 137.
     ἱπικατιδύοντο I, 108. S.
 κολουμβητῆς I, 97.
 κολουμβητικὴ VII, 139.
 Κολυμβικὸν λίαν v, 26.
 κολωνίται VII, 132.
 κολωνοὶ δύο ib.
 κολωνὸς ἵππειος VII, 132.
 κομάων II, 25.
     τῆς κομάρου καρπὸς VII, 144.
     κόμη II, 22. 25. E. 31. III, 38.
     Ἐκτόριος II, 29.
     ἑφήμερος ib.
     κόμη ξανθὴ ἐπικριμῶν IV, 136.
     κόμη περίτοτος II, 35. x, 170.
     τὴν κόμην αὐχμῶν II, 33. pl.
     ἰψήσασθαι II, 35.
     μελαίνεσθαι ib. pl.
     μέλας IV, 147.
     οὐλος ἀνὴρ IV, 134.
     περισχιζομένην ἔχων τῶ μο-
     τώπῳ II, 25. pl. E. Vid.
     30.
     ποταμοῖς ἔτριφον II, 30.
     pl.
     τῆς κόμης ἀφρημένιοι κλάδοι I, 236.
     S.
     σπίρη II, 31.
 κομήται IV, 159.
 κομήτης II, 24.
     λίαν v, 83.
 κομῆδὴ IV, 177.
 κομίζεσθαι φοραδῆν VI, 175.
 κομίσις II, 94.
 κόμιστρα VI, 186.
 κόμιστρον VII, 133. IX, 159.

κόμματι κακίστω κοπίτη IX, 91.
 κομματικὸν IV, 53.
 κομματίων IV, 112.
 κομμῶν VII, 165.
 κομμῶται II, 31.
 κομμῶτης VII, 165.
 κομμῶτικὴ ib.
 κομμῶτρικα ib.
 κομμῶτρικαί II, 31.
 κομμῶτρίδιον VII, 96.
 κομμῶτρίων x, 176.
 κομπάζειν IX, 145.
 κομπαστῆς IX, 146.
     συμπότης VI, 29.
 κομπαστικὸς IX, 146.
 κομπαστικῶς IX, 147.
 κόμπας IX, 146.
 κομπῶδες IX, 148.
 κομπῶδες VI, 119. IX, 146.
     συμπότης VI, 29.
 κομψία v, 161.
 κομψιεύεσθαι ib. S.
 κομψὸς v, 161. VI, 122.
 κομψῶς v, 161.
 κομῶντα λίαν I, 228.
 κομῶντες κλάδοι I, 236.
 κόνδου VI, 96.
 κονδυλίειν VIII, 76.
 κονδυλίεσθαι ib.
 κονδυλοὶ ἀγκυῶνος II, 141.
     δακτύλων II, 144.
 κονδυλοῖς παῖων VIII, 77.
 κονδύλωμα IV, 203.
 κόνηος σπυρὶς x, 64.
 κοπίη VII, 39. 40. x, 135.
 κοπίματα VII, 125.
 κοπίων ib.
 κοπίσθαι III, 153.
 κοπίτης VII, 125.
 κοπία ψευδαλίτρος VII, 39.
 κοπίτης ἀνάπλων χαρῶν I, 246.
 κόνη ἀποσαβαῖν I, 183.
     ἱκσοβαῖν I, 199.
 κοπιάρτος ἀργυρίων VII, 99.
     ἰγυρόμενος v, 84. 1
 κοπίοδες VII, 86.
 κοπίσασθαι III, 153.
 κόνης ἐπίχρυσος VII, 97.
 κοπίστρα III, 154.
 κοπίται x, 134. 143.
 κοπίτης I, 94. 136.
 κοπιτοφῶροι στρατιῶται I, 131.
 κόπυζα x, 131. Vid. I, 246.
 κοπίτη κακίστω κόμματι IX, 91.
 κοπίτης I, 33. x, 97. 104. 144.
 κοπίς I, 136. VI, 89. VII, 95.
 κοπρωγοῖ VII, 134.
     γαστέρας ib.
 κοπρωγοῦδες ῥεπίς x, 175.
 κοπρία VII, 134.
 κόπρια ib.
 κοπρίων ἐβλητότερος v, 163.
 κοπρωλογίῳ VII, 134.
 κοπρωλόγοι ib.
 κόπρον ἵππου ἐκφίρειν I, 183.
 κόπρος v, 91. VII, 134.
     ἀνθρώπου v, 91.
 κόπρου ἀγωγαί VII, 134.
     ἀγωγὰς προσφίρειν I, 225.
 κοπρῶν VII, 234.
 κοπρωφῶροι ib.
 κοπρωφῶρον ὄνα ἔπασθαι I, 226.
 εἰς κοπρία v, 91. S.
 κοπρίων VII, 134.
 κόπτει τὰ δίδρα ῥ οὔς v, 78.
 k 3

- κόπειν ὄρυγμα δακτύλῳ IX, 102.
 103. 108.
 κοπή ἰσχῆς I, 242. VI, 81.
 τῶν κοπτότων ὄρους VII, 20.
 κόπων ἀήδεια γὰρ ἄτα VI, 119. S.
 τοῖς ἔδουσι σὺς V, 79.
 κόρμι λάμπουσαι V, 57.
 κόρμικς (θύρας) X, 22.
 χρυσία κλέπτοντες IX, 91.
 κόραξ (θύρας) I, 77. VII, 111.
 κωνὸς ὄνομα V, 47.
 τὰς κόρας προὔτιλον II, 38.
 εἰς φράταρας εἰσῆγον VIII,
 107.
 κοράσιον II, 17.
 κόρδακς IV, 99.
 κορδακίζαν VI, 123.
 κορεῖν X, 28. 29.
 τὸ παιδαγωγῶν IV, 19.
 κόρη II, 17. 70. IV, 141. 151. 152.
 κόρηρον VI, 94.
 κόρη λουτροφόρος VIII, 66.
 τὸ νόμισμα IX, 74. 75.
 κόρημα X, 28. 29. 192.
 κορμάτω VI, 94.
 κοριάντους στιφανοῦσθαι VI, 107.
 κορίαντον I, 247. VI, 66.
 κορίαντον τῶν λιχαῖν περιηρημένον V,
 101.
 κορίδιον II, 17.
 κορίσιον ib.
 κορικὸν ib.
 Κοριθίος κέραμος X, 182.
 στατήρ IV, 175. IX, 81.
 Κοριθιογενὴς καλυπτήρες X, 182.
 κόριον II, 17.
 κορίσκιον ib.
 κορμοὶ VII, 109. X, 111.
 εἰς κόρον ἤλθον V, 151. S.
 κοροπλάθαι X, 189.
 κοροπλάθος VII, 163.
 πέρα κόρου V, 151. VI, 42. S.
 τοὺς κόρους εἰσῆγον εἰς τοὺς φράταρας
 VIII, 107.
 κόρραι II, 40.
 ἐπὶ κόρρης παῖτιν ib.
 τίπτων VIII, 77.
 κόρσαι II, 32. 40.
 κορωτήρες II, 32.
 κόρυζα II, 78. IV, 185.
 κορυζᾶν IV, 185.
 κορίται X, 131.
 τὸ ἄρθρον II, 141.
 Κορωτοφόρος III, 83.
 κόρυς II, 43. X, 142.
 κορυφαία I, 147. 184. II, 43.
 κορυφαῖον τῆς ἀρκυος V, 31.
 κορυφαῖ δούλων II, 146.
 κορυφαῖος χοροῦ IV, 106.
 κορυφή II, 39. 43.
 ἐν κορυφῇ ἀναβασίων τῶν καθ' ἡλι-
 κίαν II, 10.
 κορυφῇ ἰεροῦ ὄστοῦ II, 183.
 ἵππου μεγάλη I, 218.
 τῆς κορυφῆς τῆν ἐκ φύσεως σκέπη ἀ-
 ποβαλλόμενος II, 26.
 κορυφιστήρ V, 31.
 κορώται (θύρων) VII, 107. X, 22.
 κεφαλῆς II, 131.
 κριζουσαι V, 89.
 ὑπὲρ τὰς κορώτας βεβηκῶς II, 16.
 Κορωτίως ἰσχυρὸς VI, 81.
 σταφυλή VI, 82.
 κορώτη ἀράτρου I, 252.
 (θύρας) I, 77. VII, 111.
- κορώνον II, 141.
 κοσκινωμάτεις VII, 188.
 κόσκινον III, 37. VI, 74. VII, 60.
 203. X, 114. 129. 150.
 αἰρόσκινον X, 114.
 μεταλλῆν X, 149.
 κοσκινοποιὸς VII, 110. 160.
 κοσμίσθαι V, 95.
 κοσμήματα V, 95.
 περὶ τοῖς βραχίσι V, 99.
 κεφαλῆς V, 95.
 περὶ τοῖς ποσὶ V, 99.
 τῶν τραχίλῳ V, 98.
 τοῖς ὤσι V, 97.
- κοσμηῖσαι IV, 31.
 κόσμησις V, 95.
 κοσμητικὴ VII, 209.
 κόσμοι γυναικίους V, 95.
 κόσμοι ἀγῆρων καὶ ἀγῆρων II, 14.
 τοῦ ἰὼ καταβαλεῖν I, 12. S.
 κόσμος IV, 158.
 κοσμοσάνδιλον VI, 106.
 κόσμος γυναικίους X, 167.
 γυναικῶν VIII, 112.
 κωνὸς V, 55.
 ἡ κοσμῶν ῥάβδον III, 153.
 κόσσυφοὶ VI, 52.
 κοσύμβη II, 30.
 κοτινάδες ἐλαῖαι I, 241. VI, 45.
 κότινος I, 241.
 τὰ κοτταβῆαι VI, 111.
 κοτταβῆαι VI, 109.
 κοτταβῆαι IX, 128.
 κοτταβῆαι VI, 109.
 τὸ ἔμειν VII, 111. Vid.
 X, 76. 86.
 τὰ κοτταβῆαι X, 86.
 κοτταβῆαι ῥάβδος VI, 110.
 κοτταβῆαι VI, 109. IX, 94.
 κοττίς II, 29.
 κοτύλαι II, 185. VII, 194. X, 66.
 184.
 σίτου X, 113. 195. Vid. IV,
 168.
 ὕδατος ib.
 κοτύλη II, 143. IV, 168. 169. VI,
 19. X, 73. 113.
 ἢ ἐν κοτύλῃ παιδιᾷ IX, 122.
 κοτυληδῶν II, 185.
 κοτύλη σίτου VII, 195. X, 113. Vid.
 IV, 168.
 ὕδατος ib.
 κοτυλίξιν VII, 194. 195.
 κοτυλίσκοι X, 66.
 κοτυλίσκος VI, 77. 96. 99.
 κότυλοι X, 85.
 ἀργυροὶ ib.
 κότυλος VI, 96. 99.
 κουλῆς I, 136. X, 145.
 κουνίδων ἀναπλεων χωρίον I, 246.
 κούρα II, 33.
 κύνθιμος II, 29. pl.
 κούρας εἶδη II, 29. Vid. IX, 13.
 κούρις II, 32.
 κούριος VII, 110. 165. X, 140.
 κούριον ἔργαλείον II, 32.
 κούριος σκεῦη X, 139.
 κούριωτις ἡμέρα VIII, 107.
 κούριτικὸν μέλος IV, 79.
 κούριον II, 33.
 κούριος ἐν χρῶ II, 26. IV, 143. 144.
 κούριδες II, 32. X, 139.
 μάχαιραι X, 140.
 κούριδιον ἐν χρῶ II, 33.
 ἡ κούριμος παρβένος IV, 138. 140.
- ἰτέρα IV, 141.
 τὸ κούριον ἴθιλον ἐπὶ τῶν κέρριον VIII,
 107.
 κούρις VII, 165. X, 89.
 κούριον II, 33.
 κούριωτις ἐν χρῶ ib.
 κούρος II, 9.
 κούροτρόφος I, 35.
 κούφαι κωνῶν κεφαλαὶ V, 57.
 ἡῖς I, 103.
 ἡ κούφη κτῆσις X, 10.
 κούφισαι τὴν γαῦν I, 99.
 κούφισθῆναι IV, 98.
 κούφισις III, 100.
 κούφισμός ib.
 κούφοι δρομῆτις III, 149.
 στρατιώται I, 130.
 κούφολογία II, 121.
 κούφολόγος VI, 119.
 κούφον III, 131. IV, 172.
 κούφος VI, 120. 121. S.
 ἀπὸ V, 109.
 τὴν διανοίαν V, 121.
 κούφωτις V, 18.
 λαγῶς τὴν φύσιν V, 68.
 ἄρχουτος IV, 96.
 κούφωτις σταδίου III, 148.
 κούφωτις IV, 97. 172.
 κούφως III, 131.
 δραμῶν III, 149.
 ταῖς κοφίαις IV, 169.
 κόφιος I, 245. VI, 94. X, 129.
 μέτρον ὑγρῶν καὶ ξηρῶν IV,
 168.
 κοφίους πλίκεν VII, 173.
 κόχλη VI, 50.
 κοχλίαιον VI, 87.
 κοχλίας ὕτων II, 85.
 κοχλιάρυχα X, 89.
 κοχλιάρυχον VI, 87.
 κόχλοι VI, 94.
 κοχῶται II, 183.
 κοχῶτη II, 18.
 κόψαι VI, 91.
 τὰ δίδρα I, 174.
 νόμισμα III, 86.
 κληγαῖς VIII, 76.
 κόψιχοι σίζουσι V, 89.
 κρᾶβατον X, 35.
 κρᾶδαι VI, 40.
 κρᾶδη IV, 129.
 κρᾶδισος VI, 14.
 κρᾶδοφάγος VI, 40.
 κραιπαλῶν II, 41. VI, 26.
 κραιπάλη VI, 26.
 κραιπαλῶν συμπτώτης VI, 29.
 κραιπτης V, 90.
 κραιμβη I, 247. VI, 54.
 κραιμβίδιον VI, 54.
 Κραιμῆς (φυλῆ) VIII, 109.
 κραιμῆς ἴστω τὰ προβόλιον V, 20.
 κραιη I, 120.
 στιλπνὰ ποιῆν I, 149.
 χηλιεῦτα VII, 83. B.
 κραινα I, 233.
 κραινίον II, 38. 40. 42.
 Γλαυκου VI, 51.
 κραινοποιία VII, 155.
 κραινοποιός I, 149. VII, 155.
 κραινος I, 135. II, 42. VII, 155. S.
 142.
 Βοιωτουργῆς I, 149.
 κραινουργῆς VII, 155.
 κραινουργός ib.
 κραινοῦς ἄκη VII, 157. X, 142.

κραντήρες ὀδόντες II, 93.
 κραπάταλλοι IX, 83.
 κραπάταλλος ib.
 κράσις ὕδρων VI, 178.
 κρῆσις VII, 65.
 κρῆσιν V, 29.
 κραστήριον VII, 142. X, 166.
 κράστις ib.
 κρατίτι II, 154. VIII, 84. IX, 141. S.
 ζώτων V, 11.
 κρατιδὸς V, 83.
 κρατυταί X, 96.
 μολύβδινοι X, 97. pl.
 κρατυτάων ἐπιπίρας VI, 89.
 κρατυτήρια X, 96.
 κρατυτήριον σιδήριον VI, 89.
 κρατήρ VI, 14. X, 72. 130.
 ἀγάλθου δαιμόνος VI, 100.
 δεύτερος VI, 15.
 Διὸς Ὀλυμπίου ib.
 Διὸς Σωτήρος VI, 100.
 τελείου VI, 15.
 Ἐρμῆς VI, 100.
 κρατήρες X, 192.
 κρατήρ Ἡρώων VI, 15.
 κρατηρίδιον X, 72.
 κρατήρ ἱερὸς VI, 100.
 κρατήριον X, 72.
 κρατήρ Ὀλυμπίων θεῶν VI, 15.
 πρῶτος ib.
 τρίτος ib.
 κρατήριον συμμετέχειν I, 34.
 καὶ σπειδῶν μετασχῶν VI,
 30.
 κρατήριαι I, 166.
 κρατήριος ὁ καθηγῶν VIII, 74. S.
 κρατιστιδῆν I, 176.
 κράτος IX, 141. S.
 χιρὸς II, 144.
 κρατύσει τοὺς πόδας τοῦ ἵππου I,
 208.
 αὐτῶν κρατῶν γλώσσης VIII, 80.
 κρατῶν ἑαυτοῦ βασιλείας I, 40.
 κραυγάζειν V, 90.
 κραυγή ib.
 κρέα VI, 32. 52.
 κρεάγμα VI, 88. VII, 25. X, 31. 98.
 κρεάδια VI, 33. VII, 26.
 κρέα ἐφθῶ IX, 68.
 ἡμέρα VI, 33. E.
 βεβύτα I, 29.
 ὀνησιδία VI, 55. E.
 λαγῶα VI, 33. 52. E.
 κρεανομείν VII, 25.
 κρεανομία VI, 33. VII, 25.
 κρεανομίας ἐπιπέμων III, 67.
 κρέα ὄνων IX, 48.
 κρέας ὀπτόν VI, 55. E.
 κρέα οὖρα VI, 33. E.
 κρέας νεκρῶν VI, 55. E.
 κρεγγὸς IV, 63.
 πρὸς τὸ κρεῖττον ἔρριψε III, 108.
 κρεῖττων τοῦ βίου τελείως IX, 33.
 λημμάτων VI, 191.
 χρημάτων I, 40. III, 114.
 κρέκειν IV, 63.
 κρεμάσας ἐκ τοῦ κίονος ἐξέθειρον III,
 79.
 κρεμασά σκύη I, 94. X, 13.
 κρεμαστήρες (ὄρχειν) II, 173.
 κρεμάστρα X, 156.
 κρεματάται κατωκῆρα II, 41.
 κρεουργεῖν VII, 25.
 κρεουργοί ib.
 κρεωδαίται ib.

κρεωδαίτης VI, 34.
 ἢ κρεωδαίτης ἀρχή ib.
 κρεωδαίρα VII, 25.
 κρεῶν ἰδέαι VI, 55.
 κριδὸς ib.
 κριρα πρώτη ib.
 ἀπο ὀνόματα VI, 33.
 περιφορά VI, 107.
 πίνακις VI, 84.
 τεμεράχη VI, 33.
 κρεωπῶλαι VI, 33. VII, 25.
 κρεωπῶλαι ib.
 κρεωπῶλαι VII, 25.
 κρεωσιτεῖν VI, 33.
 κρεωστάθμη IV, 175. VI, 91. VII, 25.
 X, 108.
 κρεωφαγία VI, 33.
 κρεωφάγος ib.
 κρηνοὶ (αἰδαίου) II, 174.
 κατὰ κρηνοῦ ὕδατος VIII, 70.
 κρηνοῦδης χαρίων I, 171.
 κρηνας I, 238. IX, 46.
 κρηνοφυλάκιον VIII, 112.
 κρηνοφύλαξ λέων VIII, 113.
 κρηπιδάιον VII, 120.
 κρηπίδες VII, 85. 183.
 κρηπιδουργὸς VII, 183.
 κρηπίς IX, 28.
 ἐξ ἀλευρου καὶ μέλιτος VI, 77.
 κρησίρα VI, 74. X, 114.
 κρησίριον X, 114.
 Κρηῖσαι κίνας V, 37.
 Κρηῖσσω σταφυλῇ VI, 82.
 κρησφύγετον I, 10.
 κρητήριον VI, 92.
 Κρητική σταφυλῇ VI, 82.
 Κρητικὸν (ἔιδυμα) VII, 77.
 τάξον I, 149.
 κριβανίται ἄρτοι VI, 33. 72.
 βίτες X, 110.
 κριβανοὶ VI, 88. X, 110.
 κριβανὸς VII, 22.
 κριβαί I, 183. 247.
 κριβῶς φρύγγειν X, 108.
 κριβῶν VII, 23.
 κριβίασις I, 209.
 κριβίτη καλάμη IV, 77.
 κριβίων πῦλος VII, 24.
 ἀπὸ κριβῶν λεγόμενα I, 247.
 κρικοὶ I, 94.
 σιδήρου V, 30.
 κριμνα I, 248. VII, 21.
 κρινα I, 229. VI, 106. IX, 122.
 128.
 κριναι VIII, 9. S.
 κρινῶς VI, 140.
 κρινεῖν τὰς ὀσμάς V, 60.
 χυμούς II, 110.
 κρινεῖσθαι VIII, 67.
 ἐν Ἀρείῳ πάγῳ VIII, 57. pl.
 λειποταξίου VIII, 42. pl.
 κρινεῖται ἰσχύμα δικαστηρίῳ ὁ γραμμα-
 τεύς VIII, 92.
 ὁ κρινόμενος VIII, 67.
 κικήσαι ἀπίφυγεν VIII,
 74. S.
 ξενίας VIII, 44.
 κρινον ἐκφύσαντες ἔδοθεν καὶ πρὸς τὰ
 μέτακα βηγύντες IX, 128.
 κρινον (ὁ πτωχὸς) VI, 197.
 τῶν κρινόντων συνήσω VIII, 106.
 ἐκ κρινῶν καὶ κύπρου μύρον VI, 105.
 ὁ κρινῶν VIII, 8. 56. 67. 127.
 κριξὸς IV, 196.
 κριοὶ I, 139.

πλοῖα Λύβια I, 83.
 κριός I, 30. 250.
 σὺν κρίσει VI, 141.
 κρίσιμος ἡμέρα IV, 178.
 εἰς κρίσιν παραστήσασθαι VIII, 39.
 κρίσις VI, 150. VIII, 9. 67. 149.
 μετὰ τὴν διμμοσίαν VIII, 117.
 ἐφῆσιμος VIII, 125.
 ὀνόματός X, 1.
 ῥάχης II, 177.
 κριταὶ ἀγῶνων μουσικῶν III, 145.
 κάθηται ib.
 κριτική VII, 210.
 Κροίσιοι στατήρες III, 87. IX, 84.
 κρόκη VII, 30.
 κρόκη διαβάλλειν VII, 35. S.
 κροκοητική VII, 30-209.
 κρόκη Μιλησίαν (μαρμόμα) IX, 125.
 κροκοδιλῶν ἢ ὑπερκριμένη τῶν σιαγῶ-
 νων κινεῖται II, 89.
 κροκοδιλῆ VII, 29.
 κροκοειδὴς VII, 129.
 σῶμα παραδάλιος V, 83.
 κροκοειδὴς στραμηῆ X, 42.
 κρόκος I, 229. VI, 106.
 κροκοδιζουσα VII, 29.
 κρόκος VII, 63.
 κρόκος VIII, 64.
 κροκῶτιον VII, 56.
 κροκῶτοι VII, 65.
 κροκῶτος IV, 117. VII, 56.
 εἰς τὴν κρόκον ἀπῆλλον IX, 47.
 κρόκμονον I, 247.
 Σαμοθράκιον VI, 67.
 κρομμυσοπῶλαι VII, 198.
 Κρόμα I, 37.
 κρομικός II, 16.
 κρομόληρος ib.
 κρόνος ib.
 Κρόνου κρομβύτερος ib.
 κροσοὶ VII, 64. 65.
 κροσσῶτη (ἰσθῆς) IV, 120.
 κροσσῶτους φορῶν VII, 65.
 κρόταλον IV, 61. IX, 127.
 κροταφίδες VII, 106. X, 147.
 κροταφίς σιδήρῳ X, 183.
 κροταφοὶ II, 39. 84. 85.
 κροτῆ ὀπλή I, 188.
 κρότος τῶν παιδῶν IX, 123.
 κρότων II, 85. IV, 190.
 κρούμα IV, 57.
 κρουμματα IV, 63. 83.
 τὰ ἐν αὐλητικῇ VII, 88.
 σαλπυστικῇ IV, 84.
 κρουνοὶ X, 31.
 κρουνοὺς X, 63.
 κρουόμενα ὄργανα IV, 58. S.
 κρουπίζια VII, 87. X, 153.
 κρουπιζοφόροι VII, 87.
 κρουπὸν ὀπλάς V, 94.
 κρουσαι ποδὶ τῆν ἵππου γαστέρα I,
 210.
 κρούσασθαι πρῦμνον I, 125.
 κρουσιμετρίην IV, 169.
 κρουσιμετρῶν ib.
 κρουσὸν ἵππος I, 202.
 κρύβδην πρῶττειν VI, 175.
 κρυμδὸς V, 111.
 κρυμδὸς χαρίων V, 109.
 κρυμδὸς ζήτη IV, 159.
 κρυμδὸς V, 111.
 ὑπὸ τὸ κρύος ἐκδοῦσθαι κύνες V, 64. S.
 κρυπταὶ V, 146.
 τῶν ὀνύχων II, 146.
 κρύπτειν τὰ ἄβητα V, 146.

- κρυπτός VI, 209.
 κρυπτόμενον IV, 198.
 κρυπτόμενα V, 146.
 κρυπτόμενον VI, 209.
 κρυσταλοειδής χιτών ὀφθαλμοῦ II, 71.
 κρύσταλος V, III.
 κρύφατος (βόλος) VII, 204.
 κρύφια ἔργατα I, 115.
 κρύφαι VI, 209.
 κρυφίους σοφιστῆς IV, 48.
 στρατηγός I, 178.
 κρυφίως IV, 51.
 κρυφῶδες χωρίον V, 109.
 κρυφῶδες ζώνη IV, 159.
 κρύβυλος II, 30.
 κρύβουσι κορώναι V, 89.
 κρύπιοι X, 128.
 κρύσσον Acc. X, 30.
 κρύσσοις VI, 14. 23. VIII, 66.
 κρύπται VIII, 133. IX, 153. S.
 κρύπται VI, 192.
 κρύπται VI, 114.
 κρύπτοις κτῆς VII, 35.
 τὸ αἰδοῖον II, 174.
 κρύπτοις II, 32. X, 125. 139.
 (ἐκ θαλάττης) VI, 47.
 Μηθυμναῖοι VI, 63.
 οἱ ἄδοντες II, 91.
 κρύπτοις II, 144.
 κρύπτοις II, 34.
 κρύπτοις VII, 166.
 κρύπτοις V, 96. X, 126.
 κρύπτοις VII, 198.
 κρύπτοις III, 102.
 κρύπτοις VI, 196.
 τὰ τῶν κρύπτοις ἐπιπολλῆς ὄντα X, 10.
 κρύπτοις χιτῶνα IV, 29.
 τῆς κρύπτοις παραχωρήσει VIII, 145.
 κρύπτοις VI, 196.
 ἔγγυος X, 10.
 κρύπτοις ib.
 κρύπτοις III, 11. pl.
 κρύπτοις IX, 7.
 κρύπτοις IX, 6.
 κρύπτοις I, 250.
 κρύπτοις VII, 35.
 κρύπτοις ἑαυτοῦ πόλις IX, 18.
 κρύπτοις X, 6.
 κρύπτοις ἢ ἄλλη I, 188.
 εἰ κρύπτοις τὸ λείψανον τοῦ ποτοῦ καταβησάντων IX, 128.
 κρύπτοις ἐκροτος ὑποσχισθῆντος φύλλου IX, 127.
 λατάνων IX, 128.
 ὄρθιος σάλπιγγος IV, 85.
 κρύπτοις δι' ἀργυρίου VI, 105.
 κρύπτοις VI, 19. X, 75. 108. 122.
 κρύπτοις παρθένοι II, 18.
 κρύπτοις I, 142. VI, 61.
 κρύπτοις ἀρτιάζειν X, 101.
 κρύπτοις Αἰγύπτου IV, 198.
 γάλακτος πρώτη πύξις ὑπὸ τὸ ἄκρον τοῦ μαστοῦ II, 163.
 κρύπτοις φρύγην X, 108.
 κρύπτοις VII, 129.
 κρύπτοις II, 86.
 κρύπτοις IX, 48.
 κρύπτοις VII, 203. 210. IX, 97.
 κρύπτοις εἰδη VII, 106.
 κρύπτοις τὸ σκάφος ὁ πρῶτος I, 98.
 κρύπτοις VII, 139. 190.
 κρύπτοις I, 95. 98.
 τοῦ πατρὸς I, 5.
 κυβερνητῶν συνδρομή IX, 143.
 κυβερνῆται VII, 203.
 κυβερνήτρια VII, 203. IX, 48.
 κυβερνητικὰ ἔργατα IX, 97.
 κυβερνητοῦ σκῆψις X, 150.
 κυβερνήτρια VII, 203.
 κυβερνήτης X, 104.
 κυβερνήτης VI, 89.
 κυβερνήτης IX, 122.
 κυβερνήτης IV, 105.
 κυβερνητῶν καὶ εἰς μαχαίρας III, 134.
 κυβερνῆται II, 142.
 κυβερνῆται II, 141.
 κύβητοι II, 180. VII, 203. IX, 94. X, 50.
 διάσειστοι VII, 203.
 ἐν κύβητοις μοῦσας IX, 95.
 ἢ κύβητοις τρεῖς ἢ τρεῖς ἐξ ib.
 κύβητοις IX, 95.
 κύβητοις κοιλότης ib.
 κύβητοις II, 141.
 κύβητοις βολαί IX, 97.
 διά κύβητων πλεισταβολίδα IX, 117.
 κύβητοις τιμωρία VI, 48.
 κύβητοις I, 82.
 κύβητοις ib.
 κύβητοις ἵππος I, 194.
 κύβητοις γυνή II, 18.
 κύβητοις ἵππος I, 194.
 κύβητοις ἵππος I, 218.
 κύβητοις μήλα VI, 47.
 κύβητοις II, 19. III, 49. S.
 κύβητοις II, 19.
 κύβητοις ἀνιμίτων II, 6.
 βίσιμον ib. E. S.
 κύβητοις ib.
 κύβητοις τυρῆς VI, 63.
 κύβητοις IV, 208.
 κύβητοις II, 19. IV, 208.
 κύβητοις II, 19.
 κύβητοις ἀνά
 κύβητοις πόδα κυλλὸν IV, 188.
 κύβητοις τόμοι IV, 79.
 κύβητοις (ὁ πολυλόγος) VI, 146.
 ποταμὸς X, 185.
 κύβητοις I, 94. X, 82.
 ἀργυροῦ VI, 84.
 εἰ οἷς ἐπιπράσκοντα VII, 11. X, 18.
 πορφύρας ὄκτω VII, 170.
 κύβητοις ἐπιπεριγράψαι τηλῆα IX, 108.
 ἐς κύβητοις ἐφίς ἄστρακον IX, 117.
 περὶ τὸν κύβητον περιβίον IX, 115.
 κύβητοις IV, 158. 161.
 κύβητοις ἀρκετιδὸς V, 81.
 ἀσπίδος I, 133.
 ἀσπίδος IV, 156.
 γαλαξίας ib.
 δακτυλίου VII, 179.
 τείχεος I, 170.
 (τρίποδος) X, 81.
 κύβητοις πίνικος X, 82.
 κύβητοις ἀσπίς I, 134.
 γραμμὴ ὀφθαλμοῦ II, 70.
 ἵππασια I, 214.
 τοῦ κύβητου ἐκπεσῶν ὄρνυξ IX, 108.
 κύβητοις ἀστρα IV, 156.
 κύβητου περιγραφέντος στοιχίζεσθαι τοῦ &c. IX, 102.
 κύβητους συνεῖραι IV, 27. S.
 τὰ ἐν κύβητω ζῶα IV, 158.
 κύβητου περιδραμόντος ἀστέρος I, 54.
 ἐν κύβητω περιελαύνοντάς κύβητους VI, 30.
 περιβίον IX, 114.
 περιπέλαται βραχία IV, 141.
 κύβητους ἄστρα IV, 156.
 κύβητοις ἄδουσι V, 89.
 κύβητοις τῆς θαλάττης I, III.
 κύβητοις τὸ δημόσιον VI, 129.
 κύβητοις II, 66.
 τὰς κύβητους ἐν κύβητω περιελαύνον VI, 30.
 κύβητοις ζητήματα VI, 108.
 κύβητοις X, 66. 67.
 κύβητοις συμπίπτει VI, 29.
 κύβητοις X, 46.
 κύβητοις ἐξ ἀσπιδίου λείβων VI, 98.
 κύβητοις VI, 95.
 ἀπύθμενος X, 79. E.
 ἵππασια VI, 31.
 κεραιήν X, 190.
 μεταπύθμενος VI, 31.
 μικρά VI, 98.
 κύβητοις II, 66.
 κύβητοις τὸν ἵππον I, 183.
 κύβητοις X, 66.
 κύβητοις V, 95.
 κύβητοις VI, 98.
 κύβητοις στίφανος VII, 199.
 κύβητοις I, 183.
 κύβητοις X, 88.
 κύβητοις V, 98.
 κύβητοις πούς IV, 188.
 κύβητοις II, 66.
 κύβητοις ib.
 κύβητοις VII, 122.
 κύβητοις VI, 180.
 ἀνιστάμενος I, 109. S.
 κύβητοις ib. S.
 ὑπερῆι I, 113. S.
 ὑπερῆι τὰ κύβητοις IX, 145. S.
 τὰ κύβητοις κατέρρει I, 109. S.
 κύβητοις ποταμοὶ III, 103.
 κύβητοις λιμὴν I, 101.
 ὁ πόρος ἢ I, 109.
 κύβητοις ib.
 τῶν κύβητων βίον τὴν τροπὴν VI, 121.
 κύβητοις X, 171.
 κύβητοις II, 115.
 ἀσπίς κύβητοις ψευδὴ πρὸς τὸ ἔδαφος ὅλη I, 188.
 κύβητοις VI, 95.
 κύβητοις X, 93. 94.
 κύβητοις X, 93.
 κύβητοις ib.
 κύβητοις ib.
 κύβητοις I, 243. VI, 66.
 κύβητοις III, 112. 115.
 κύβητοις IX, 120.
 κύβητοις X, 188.
 κύβητοις IX, 120.
 κύβητοις II, 103. IV, 199. V, 53. 65.
 κύβητοις V, 56.
 κύβητοις V, 17.
 κύβητοις V, 41.
 ἢ κύβητοις VI, 93.
 τὰς κύβητους ἐφίται V, 10.
 κύβητοις IX, 110. 114.
 κύβητοις V, 17.
 Ἀλεξάνδρου & id genus. Vid. Ind. Tit.
 ἀκρατεῖς V, 64. E.
 ἀργαί V, 63. E.
 ἀρβυδαί V, 57. E.
 γυναικαί, αἱ Λάκωναι V, 37. pl.
 ἕδαφοι, ὁ Πυρρον V, 42. pl.

- ἰρμίνης II, 80. v. 60.
 Καστόριδος v, 39.
 Καστόριος v, 37. pl.
 παιμνίται VII, 185. pl.
 Ἰνδικαί, Ἰνδοί v, 37. 38. 43.
 pl.
 λειοτομυγίς v, 38. E.
 παρίπποι v, 40. E.
 κυῖη I, 135. v, 16. 65. x, 119.
 κυνηγίσθαι VII, 135.
 κυνηγίσθια v, 9.
 κυνηγίσθιον v, 9. 17.
 τὰ πρὸς κυνηγίσθιον ἐργαλεία v, 19.
 κυνηγίσθαι VII, 135.
 κυνηγίσθιον v, 9. VII, 135.
 κυνηγίτης v, 9. S. E.
 ἐλαφρὸς v, 18. E.
 ἐγκλιεύτω ταῖς κυσίν IV,
 85. S.
 κυνηγετικὴ v, 65. VII, 139.
 τροφή v, 51.
 κυνηγετικοὶ ἵπποι I, 181.
 κυνηγετικός v, 9.
 κυνηγετικός ib.
 κυνηγίτης Ἀρτεμίδης v, 13.
 κυνηγέτου σκυῖα v, 17. x, 141.
 συνεργεῖ v, 17.
 κυνηγῆσαι VII, 135.
 κυνηγίδια IX, 110. 114.
 κυνήποδες ἵπποι v, 65.
 παχεῖς I, 191.
 στερεοί I, 188. pl.
 κυνίζει v, 65.
 κυνικός ib.
 κυνισμὸς ib.
 κυνοδέσιμον II, 171.
 κυνοδότες II, 91.
 κυνοδρομείν v, 10. 65.
 κυνοδρομῆσαι v, 78.
 κυνοδρομῶν κυνηγίτης v, 85.
 κυνόλοφα II, 180.
 κυνομαχίην v, 65.
 κυνοκέφαλος II, 43.
 κυνὸς κόσμος v, 55.
 ὀμματα ἔχων v, 65.
 σῆμα v, 45.
 Κυνόσουρα v, 81.
 κυνοῦχοι x, 141.
 κυνοῦχος v, 19. 31. 65. x, 64.
 κυνώδης v, 65.
 κυνῶν ἀρεταί v, 57. usque 62.
 κακίαι v, 62. usque 65.
 νοσηματα v, 53.
 ἀπὸ κυνῶν δόματα v, 65.
 κυνῶν κλαγγή v, 86.
 ὑλακῆ ib.
 χρώματα v, 65.
 κυνώτας (βόλος) VII, 205.
 κύνος II, 6.
 κύουσαι ἀπ' ἀνδρὸς τελευταῖης γυναί-
 κης VIII, 89.
 κύνης v, 52.
 κυοφορεῖν III, 49.
 κυοπάρισσος I, 234.
 κύπασσις VII, 60.
 κύπελλον VI, 95.
 Κύπριον γάπυ VI, 67.
 κύπρον IV, 169.
 κύπρος x, 113.
 ἐκ κύπρου καὶ κρήνου μέγρον VI, 105.
 κυρβάσια v, 96. VII, 58. x, 162.
 κύρβεις VIII, 128.
 κύρια τὰ διτιθιόντα VIII, 60.
 κύρια ἐκκλησία VIII, 95.
 ἡμέρα I, 67.
 εἰς τὴν κύριαν μὴ ὀφθεῖς VIII, 60.
 τῆς κυρίας ἐπιστάτης I, 67.
 παρουσίας ib.
 κυρίβια I, 248.
 κυρίλλιοι x, 68.
 κύριος III, 73.
 ὁ κύριος ἀμφορέως VIII, 123.
 τῆς ψήφου VIII, 8.
 κυρίττιον κέρασι v, 94.
 κυρτὰ ἥπατος II, 213.
 κυρτὴ σιδήρα x, 160.
 κυρταί I, 94. x, 132.
 κυρτούμενον κύμα I, 109.
 κυρτούμενος τὴν κεφαλὴν ἵππος I,
 211.
 ταῖς κυσίν ἐμβοάτω κυνηγίτης v,
 85. S.
 ἐφείται v, 10. S.
 κύστιως τράχηλος II, 171.
 τὴν κύστιν λύων x, 151.
 κύστις II, 221.
 ὑεῖα x, 151.
 κύτος κεφαλῆς II, 36.
 νεῶς I, 87.
 κύτταροι I, 257. VII, 147.
 κυφαγωγώτερος ἵππος I, 197.
 κυφῶν x, 177.
 κυφῶνες I, 143.
 κυφῆλαι x, 92.
 κυφῆλη II, 82. 85. VI, 13.
 κυφελίδος ἔμπλεα ὄτα IV, 185.
 κυφελίς II, 82.
 Κυψιλλικαὶ κύνες v, 40.
 κύων ἀγρευτῆς IX, 121.
 ἀδελφὸς v, 65.
 τὰς βουὸς φυλάττων v, 46.
 ἐπίτεξ v, 52.
 ἰχθυῖτης v, 10. I
 τὸ μονάδα δηλοῦν IX, 100.
 προσσαίνων, ἐκόλαξ VI, 123. S.
 ἰσηλάτης II, 74.
 (ἢ ψήφος) IX, 98.
 καβιοί VI, 51.
 καβάριον VII, 28. x, 168.
 καβεία II, 38.
 καβῆιον v, 16. x, 168.
 καβῶν x, 168.
 σαλπυγγος VI, 110.
 καβῶνας προσρηθμένους ἔχοντες ἵπ-
 ποι x, 56.
 καβῶν v, 96. 97. x, 30.
 καβῶνες VII, 162. x, 66.
 καβανοποιὸς VII, 160.
 κάβουμα VI, 183.
 τὰ κῶλα ἀπλάσαι v, 168.
 κωλακρέται VIII, 97.
 κωλὴν λαγῶ σαρκώδης v, 69.
 κωλῆτες ἰφθοί VI, 52.
 τεταριχτυμένοι ib.
 κῶλον II, 193. 209.
 ὁ τόνος v, 27. 30.
 κῶλυμα II, 193.
 κωλύματα v, 134. VI, 183. S.
 σβεστήριον I, 168.
 κωλύσας v, 134.
 κῶλων ἐκτάσεις II, 234.
 ξυλίων ἐπιβαίνοντες IV, 104.
 συγκαμψίαι II, 234.
 κῶμα VI, 183.
 κωμάζειν IX, 11.
 κῶμαι VI, 36. IX, 8. 27.
 κωμαρχαί IX, 11.
 κῶμαρχος ib.
 κῶμα κῶμας ἔστησαν τὴν πρώτην οἰ-
 χοροὶ ib.

- κωμαστής IX, 11.
 κωμαστική (ἄρχουσι) IV, 99.
 κῶμη IX, 24.
 κωμήται IX, 36.
 Ἀυρέτρων θεοὶ IX, 37.
 κωμήτης IX, 11.
 κωμήτιδες IX, 36.
 κωμήτης IX, 11.
 ἐν κωμήτισι καπηλοῖς τ' ἐπίχηρτον IX,
 36.
 κωμικά ἄσματα IV, 111.
 πρόσωπα IV, 143. 148. 150.
 ὑπόδηματα IV, 115.
 κωμικὸν δράμα IX, 11.
 ὁ κωμικός ib.
 κωμικός χορὸς IV, 107. 108. 109.
 κωμοδρομεῖν IX, 11.
 κωμοποιητής ib.
 κῶμος IX, 37.
 εἶδος ὀρχήσεως IV, 99.
 κωμοδίον VI, 200. IX, 11. 148.
 κωμοδίον IV, 32.
 κωμοδία IV, 33. 53. IX, 11. 148.
 μῖση I, 233.
 νεα IV, 143.
 παλαιά ib.
 κωμοδικὸν δράμα IX, 11.
 κωμοδικὸς VI, 200. IX, 149.
 κωμοδικῶς IX, 149.
 κωμοδοδιδάκκαλος IX, 11.
 κωμοδοποιεῖται IV, 111.
 κωμοδοποιητής IX, 11.
 κωμοδοποιὸς ib.
 κωμοδός IX, 149.
 κωμοδῶν IX, 11.
 ἀπὸ κωμῶν (ἀνάματα) ib.
 κωμοποιότης ib.
 κῶμιον v, 132. VIII, 71.
 κῶμος I, 232. VI, 46.
 κῶμος VI, 78.
 κῶμος (ὁ βόλος) VII, 205. IX, 100.
 κῶποι I, 84. 92. x, 134.
 Κωπαῖδες ἐγγέλιος VI, 63.
 κῶπαις ἐλαύνει I, 98.
 τὰς κῶπας ἀποκόπτει I, 116.
 κῶπη x, 144.
 κωπηλατεῖν I, 98.
 κῶπη χρυσόκολλος x, 146.
 κωπία II, 181.
 κωπῖς x, 134. Vid. I, 136.
 ἐκ τῶν κωπῶν ἐξέπιπτον αἱ χεῖρες ὑπ'
 ὄμβρου I, 116.
 κωπατήρ I, 92.
 κωρικός Acc. x, 179.
 κωρῖκιον x, 172.
 κωρικός x, 172. 179.
 κῶρυκος x, 172.
 κῶρον κύμα ὑπεκινεῖτο I, 109.
 κῶφος II, 82.
 κῶφότης ib.

Λ.

- Λαβδοιδίς (ῥομφαί) II, 37.
 λαβδοιδίς σχῆμα IV, 133.
 λαβείν ἄρκουσι IV, 30.
 τι εἰς ὑπόδηκον VIII, 142.
 λαβὴ II, 155.
 εἶφους I, 136. x, 144.
 λαβιχλαί VI, 84.
 λάβραξ VI, 50.
 ἀμφὶ λάβροις λαλοῖς εὐ ἐπίκουσι VII,
 73.
 λάβρος ῥήτωρ VI, 147.

- λάβρου ἄνθος τοῦ πνύμεντος I, III.
 λαβρυμῶδης πμστραφῆ ἰμάντος IX, 118.
 λαβρὸν ἐπ' αὐτοφῶρον VII, 49.
 λαγαροὶ κενεῖνες V, 59.
 λαγαρὸν γόνυ I, 188.
 λάγια V, 15.
 λαγιδίς ib.
 λαγιδίον ib.
 λαγυῖα VI, 189.
 λαγυῖων VI, 188.
 λάγυης ib.
 λαγυίστατος ib.
 λάγυος ib.
 εἰς λαγύα ἀπειθεῖν V, 91.
 λαγύος II, 170.
 κυῶν V, 58. 62.
 λαγῶ ὕγραί V, 69.
 λαγύσιον X, 72.
 λάγυος VI, 14. X, 72.
 λαγχεῖται περὶ ἀκουσίαν φόνον VIII, 118.
 λαγχεῖνται δίκαι πρὸς αὐτὸν VIII, 90. 91.
 λαγῶα κρία VI, 52. 133.
 λαγωβόλον IV, 120.
 λαγῶ ἰδία καὶ φύσις V, 67. 1ε9η.
 ἰσχία V, 70. pl.
 κρία VI, 52.
 ἢ λαγῶν II, 208.
 λαγῶν εὐναί V, 66.
 λαγωὶ ταῖς θάμνοις χαίρουσι V, 15.
 λαγῶς φύγει V, 94.
 λαγῶς ἀλιτῶν μᾶλλον ἢ θρομικῶν ἔστι ζῶον V, 71. pl.
 ἀμβλυώττι V, 69. pl.
 ὁ μίλιον V, 68.
 ὁ μικρὸς ib.
 τίκεται καθ' ἑκάστον μῆνα V, 73.
 τῶν λαγῶν εἰ μισχίαι V, 74.
 λαθεῖν VI, 209.
 λαθρίδιον γένημα III, 21.
 λαθροφαγεῖν VI, 40.
 λάθουσι I, 247.
 λαῖά χεῖρ VI, 159.
 λαίμαργια II, 42.
 λαίμαργος ib.
 λαίμας II, 206.
 λαίστατης IV, 106.
 λακκοδαιμονίαν σιδηροῦ νόμισμα IX, 79.
 Λάκαιαι κύνες V, 37.
 Λάκκοι IX, 49. X, 31.
 λακκόπρωκτος VII, 127.
 λακκόπιδον II, 172.
 λακοσχέας ib.
 λακτιζέειν III, 150.
 ποσὶ V, 94.
 λακτιζέων VIII, 77.
 ἵππος I, 198.
 λακτιστῆς ἵππος ib.
 Λάκων (ὁ βόλος) VII, 205.
 Λακωνικαὶ VII, 88.
 κύνες V, 37. 38.
 Λακωνικὰ ὀρχήματα IV, 104.
 Λακωνικὸν δίφρον I, 141.
 ζυήλη I, 137.
 χλαῖμα X, 124.
 Λακωνικὸν ἐγχειρίδιον I, 149.
 ἑκπῶμα VI, 96.
 μέλις IV, 78.
 Λακωνικὸς πῖλος I, 149.
 Λακωνικὸν τριῖς χοροὶ IV, 107.
 λαλίην II, 125. V, 90.
 λαλήσις II, 125.
- λαλιά II, 125. V, 90.
 λαλιά VI, 144.
 διαβρυλλῶν τὰ ἄστα VI, 119. S.
 λαλίστερος II, 125.
 λάλος II, 125. V, 147. VI, 119. 142. S.
 συμπετής VI, 29.
 λαλῶν μακρότερα Ἰλιάδος VI, 120.
 λαμβάνειν V, 11.
 μισθοῦς IV, 42.
 τοῦ λαμβάνειν ἐπὶ προαιμίως ἄν VI, 190.
 λαμβάνεσθαι V, 11. S.
 λαμβάνων ἀφ' ἃν οὐδὲ III, 113. 114.
 λαμπαδῆς IV, 159. X, 111.
 λαμπαδηφόροι VII, 134.
 τῶν ἐπὶ λαμπαδῆ ἀγῶνων προέστηκε βασιλεὺς VIII, 90.
 λαμπαδίον IV, 151. 154. X, 149.
 λαμπάς VI, 103. X, 117.
 λαμπήται X, 51. 52. 139.
 λαμποττις ὀφθαλμοὶ II, 63.
 λάμπουσα III, 71.
 λάμπουσαι κόραι V, 57.
 παρικαί II, 87.
 λαμπρὰ ἀστραπή I, 117.
 Φωνή II, 116.
 λαμπρὸς III, 118. V, 158.
 ἀήρ V, 109.
 ἰστιάτωρ VI, 27.
 λαμπρότης II, 72. III, 118. IV, 32. V, 158. VI, 148.
 λαμπροφάνια II, 112. VI, 148.
 λαμπρόφανος II, 111.
 λαμπροφανεῖσθαι ib.
 λαμπρύναι IV, 31.
 λαμπρύνειν θάρακας I, 149.
 λαμπρυνεσθαι III, 119. V, 159.
 λαμπρῶς ib.
 λαμπρῆ VI, 103. X, 116.
 λάμπων III, 71
 (ὁ βόλος) VII, 205.
 λαυθάνον VI, 209.
 λαυθάνοντα V, 147.
 ἀναζητούσιν VIII, 115. VII, 47.
 λαυθάνοντες VI, 209.
 λαῖξ ἐνάλλεσθαι III, 150.
 ἵναλλόμενος VIII, 77.
 ἐνήλατο VIII, 76.
 λαρκαγωγὸς οἶα X, 111.
 λάρκια ib.
 λαρκίδια ib.
 λάρκοι VII, 174. X, 111.
 λάρκος VII, 110.
 λάρκουος πλέκων VII, 174. S.
 λαρυγγίζειν II, 207.
 λαρυγγίζων ὑποκριτὴς IV, 114.
 λάρυγξ II, 207.
 λάσανα X, 44. 45. 99.
 λάσπις VII, 96.
 λάσια VII, 74.
 ὄρη I, 228.
 λασπίος λάβρος VII, 73.
 λάσιον ἐπιβεβλημένος VII, 74.
 λάτταγος VI, 85. IX, 122.
 λατάγων ἀτύπος IX, 128.
 λάταξ VI, 110.
 λατρία θιάς I, 21.
 λατρίων θεοῖς ἀνὴρ I, 20.
 λάτρις III, 78.
 λατύπη ἐλαύσαι γραμμῆν IX, 104.
 λατύπος VII, 118.
 λατύπων ἔργαλεία VII, 118.
- λαύραι IX, 38.
 λάφουρα συναβροῖσαι I, 174.
 λαφουροῦλαι I, 174. III, 78. VII, 16.
 λάχνα VI, 62.
 κιστὰ ib. E.
 λαχανῆται VII, 196.
 λαχανοπάλαι ib.
 λαχανοπολήτριαι VII, 199.
 λαχανοπαλίδες ib.
 λαχάνων ὀνόματα I, 247.
 λαχέιν VI, 154.
 λάχη II, 22.
 τὸ λαχόν VIII, 91.
 ὁ λαχῶν κλήρω VIII, 8.
 ὑπέρτατος εἶναι IX, 110.
 λαίριον κηρὸν VII, 165.
 πίπρις X, 169.
 πυροῦς VII, 180.
 λίβης VI, 92. X, 63. 76. 77.
 λίβητάρια X, 66. 95. 165.
 λίβητες VI, 88. X, 66. 90. 95.
 ἄπυροι IX, 68.
 λιβήτια X, 95.
 λιβήτιον VI, 92. X, 76.
 λίβητος ἐπίθημα X, 188.
 κατὰ λίβητος ἐπιχίωσι ὕδατος X, 46.
 λίβιας VI, 48.
 λίγειν II, 118. V, 96.
 ἀδῶς VIII, 96.
 ἀμίτρος V, 167.
 ἀντι φροντίδος VI, 142.
 οὐκ ἀφροτίστως VI, 139. S.
 οὐ λέγειν δύνατος ἀλλὰ σιωπῆν ἀδύνατος VI, 146.
 λέγειν καλῶς V, 117.
 καταλογάδην VI, 175.
 εἰς τὸν λέγοντα ὀλίγα ὑπ' ἀσθενείας VI, 145.
 μετὰ κρίσεως VI, 149.
 πολλὰ καὶ ἄκριτα VI, 146.
 μετὰ δυτικῶν VI, 147.
 τοὺς λέγοντας ἂ μὴ δι' ἐξαιρίων VIII, 131.
 λέγοντες μὴ τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ ῥήτορες VIII, 52.
 λέγων πᾶν τὸ ἐπίον VI, 142. 143. S.
 ἐκ τοῦ παρατυχόντος VI, 142. 143.
 ῥήτωρ πρὸς ἀργύριον IV, 36.
 πρὸς χάριν IV, 37.
 ἐπὶ χρήμασι ῥήτωρ IV, 36.
 λεηλατῆσαι I, 174.
 λεία VII, 36.
 λεία γῆ I, 186.
 λείαι VII, 118. X, 125. 147.
 ἐν λεία θαλάττῃ πλεῖν I, 186.
 λείαι ὄπλα I, 191.
 λείαν ἡλάσαιτο I, 162. S.
 κατασφῆναι εἰς τὰς οὐκ I, 125.
 παρεσφῆναι I, 162. S.
 λεία ὄδῶς III, 96.
 λειαύστῆρος οἶος VI, 15.
 λειστηρία II, 211.
 λειμών I, 229.
 εὐανθῆς I, 240. E.
 λειμώνης I, 228.
 εὐανθῆς I, 229.
 λειογέμιος II, 10.
 λειοκάρητος II, 26.
 λείον II, 235.
 λειπογνώμωνος ἵππος I, 182.
 λειπογνώμων VII, 184.
 λειπομαρτυρία δίκη VI, 154. VIII, 36.

λειποπύλου γραφή VI, 154. VIII, 40.
 κρίσθαι VII, 42.
 λειποστρατίου γραφή VIII, 40.
 λειποστρατίως VI, 151.
 λειποταξίου γραφή VI, 154. VIII, 40.
 κρίσθαι VIII, 42.
 λειποφυχίη III, 106.
 λήριμ VI, 107.
 λειτουργίη III, 67.
 τῷ θεῷ III, 143.
 λειτουργία VIII, 157.
 λειτουργεῖν τὸν οἶκον διαδέχρατος III, 109.
 λειτουργεῖν ταῖς ἑραῖς τρήρησι VIII, 116.
 χίλιοι καὶ διακόσιοι VIII, 110.
 τῶν λειτουργεῖν (εἰς) III, 109.
 λειτουργῶν III, 67. VIII, 157.
 οὐ λειτουργῶν VIII, 156.
 λειτουργῶν σὺν ἄλλῃ VIII, 156.
 λείχαι ἐπίπαστα VI, 61.
 λειχῶν ἄγριος IV, 193.
 λείψανα τροφῆς VI, 94.
 εἰ τὸ λείψανον τοῦ ποτοῦ κοτταβη-
 σάντων κτυπήσει IX, 128.
 τῶν λείων ἄστρακτα IX, 114.
 λεκάαι VI, 60. X, 84.
 λεκάη IV, 182. X, 76. 77. 78. 122.
 εἰς λεκάνη τρυγῆς καταδιδικῆς τι κί-
 λίσθαι IX, 124.
 λεκάνη ἐρίβαν VI, 85.
 λεκάνη VI, 85. X, 84.
 λεκανίδης ib.
 λεκανίδα X, 84.
 λεκάτιον VI, 85. X, 76.
 λεκάνης X, 149.
 λεκανίσκη VI, 85.
 λεκανίσκος X, 84.
 λεκανίς κολη καὶ περιφερὴς VI, 110.
 λεκάρια VI, 85. X, 86.
 λεκιδόπῳλαι VII, 198.
 λέκθος VI, 57. 58.
 λεκίς X, 86. 87.
 λεκίσκος X, 87.
 λέκος ib.
 ἡ λεκτικὴ IV, 151. 152.
 σπαρτοπόλιος IV, 151.
 153.
 λεκτικὸς II, 122. IV, 25.
 λεκτικώτατος II, 122.
 λεληθῶτας VI, 109.
 λελοθωμένον VII, 121.
 λελογισμένος IV, 11.
 λελογισμένως ib.
 λελογισμένος κίμωνος VI, 127.
 λελοῦσθαι ἀπ' ἀλλήλων VIII, 152.
 τὰ ἄρθρα II, 21.
 ὡς λελοῦσθαι τῷ χεῖρι (αὐτῷ γρημῶς)
 II, 15.
 λέμβοι I, 82.
 τὰ λέμβοι ὅτι κατάλιπον VI, 145.
 λέμματα ἰχθύων VI, 51.
 λέξαι IV, 26.
 λέξις II, 122.
 λέοντες V, 147.
 λεοντῆ IV, 117. V, 16. X, 171.
 λεοντῆς (φυλῆ) VIII, 110.
 λεοντομυγίς κύνες V, 38.
 λέοντος δόρα V, 16.
 λέοντων φανῆ V, 86.
 λεουργός III, 134.
 λέπαιδα I, 147.

λεπαιδιότηρες I, 147.
 λεπαστή VI, 19. X, 75.
 Φελλῆ VI, 95.
 λέπη VI, 51. 94.
 λεπιδες ἰχθύων VI, 51. pl.
 λεπιδαιδῆς II, 37.
 λεπιδάτων VI, 49.
 λεπῖς IV, 196.
 λέπρα IV, 193.
 λεπρῶν κέραμιον ἄξερὸν VII, 162.
 λεπτά λάχανα VI, 62.
 ὀυχιστήρια X, 140.
 λεπτή γῆ I, 227.
 λεπτῆς αὔρας I, 105.
 λεπτή στραμῆ X, 42.
 λεπτοὶ ἄλες VI, 65.
 ὀυχιές I, 191.
 ἐπὶ λεπτοῖς λήμμασι δουλοῦν III, 111.
 λεπτοκάρια I, 232.
 λεπτολογίη II, 123.
 λεπτολογία ib.
 λεπτολόγος ib.
 λεπτόν ἔντερον II, 209. 210.
 νομισμάτιον IX, 92.
 ὕψισμα VII, 35.
 λεπτοσχιδῆς VII, 85.
 τῶν λεπτοσχιδῶν σανάλια VII, 87.
 λεπτόφωτος IV, 64.
 ὑποκριτής IV, 114.
 λέσβιοι I, 85. VII, 122.
 λέσβιος οἶνος VI, 15.
 λέσχαί IX, 49.
 λευκά δυσπεπὴ εἶχαι οἱ ἐν δυστυχίαις
 IV, 117.
 λευκαίνε ψιμμυθῖον V, 102.
 λευκαίνεσθαι τὴν τρίχα II, 21.
 λευκαῖα II, 97. 98. 206.
 λευκῶν ἀφ' ἵππων εἰς θάλασσαν ἄλα-
 το IX, 125.
 τὰ λευκὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἀναβάλλειν
 II, 60.
 λευκὴ I, 234. IV, 193.
 λευκὴ ἰσθῆς IV, 121.
 φανῆ II, 117.
 χρῶμα IV, 152.
 λευκόδιον I, 229.
 λευκοὶ πῖλοι ὑπὸ πνοῇ X, 50.
 λευκοῖς γράμμασι κατὰστικτοῦ χρω-
 μα V, 56.
 λευκόκομος IV, 139.
 λευκὸν VII, 129.
 ἄθος ἰλαίας I, 241.
 ἴσθημα VII, 54.
 τὸ ἐν μετώπῳ λαγῶ V, 68.
 παραπίτασμα ἐξ ὀνόνης X, 32.
 παράπηχυ IV, 118.
 υπόδημα VII, 92.
 χρῶμα πάντη V, 65.
 λευκὸς ἄλφος IV, 193.
 ἀνή IV, 133. 134.
 λευκοστέπτος τύμβος V, 48.
 λευκὸς χιτῶν ὀφθαλμοῦ II, 70.
 τὸ χρῶμα IV, 143.
 λευκόφαιον VII, 129.
 λευκόλιθος Ἡρα II, 140.
 λευκάμμα X, 171.
 ἐν λευκάμματι ἰγυογραμμῆος παλιταί
 VIII, 104.
 λευκῶν στροφῶν ἰστροφάωνται νομοφύ-
 λακος VIII, 94.
 λευκροῖς παρῆβλεψι τοῖς ἕμμασιν ὁ
 σῦς V, 79.
 λευρῶ X, 63.
 λίαι βασιλῆος V, 83.

βλοσυρὸς ib. E.
 κρηνοφύλαξ VIII, 113.
 (ὀρχήσεως εἶδος) IV, 104.
 χαλκοῦ πεπαιθῆτος VIII, 113.
 λωὸς χαρίτης IX, 13.
 λωοφόροι I, 220.
 ὀδοὶ IX, 37.
 λωοφόρος ὄδος III, 96.
 πόλις IX, 19.
 λήγει VI, 114.
 λήγοντες τοῦ ἔτους I, 59.
 μηνὸς I, 63.
 ληθάριον VII, 48.
 λήθιος ib.
 λήθος ib.
 λήια I, 228.
 κομῶντα ib.
 τὰ λήια κέρει ὁ σῦς V, 78.
 ληζόμενος τιλῶνης IX, 32.
 ληκίη V, 93.
 ληκυβιάζειν VII, 182.
 ληκυβίζων ὑποκριτής IV, 114.
 ληκυβίον VII, 182. X, 119.
 ληκυβοποιός VII, 182.
 ληκυβοπώλης ib.
 ληκυβος III, 154. IV, 120. VII, 181.
 182.
 ἔλαινα X, 62.
 ἑπτακτύλος X, 67.
 μυρηρά VI, 105. VII, 177. X,
 119.
 μυροφόρος X, 119.
 ληκυβοφόρος III, 154.
 λημῶν II, 65. IV, 185.
 λήμη IV, 185.
 λήμμα VI, 180.
 πρὸς λήμμα βλάπτει ῥήτωρ IV, 36.
 ἢ λήμμα πρόσστιν οὐδὲν (αὐτῶ) αἰ-
 σχρὸν VI, 133.
 οὐδὲν ἂν αἰσχυ-
 θῆις III, 112. S.
 λήμμα οὐ προσίεμενος III, 114. S.
 τοῖς λήμμασι υποτίθει τὴν χεῖρα VI,
 190. S.
 λημμάτων κρήτων VI, 191. S.
 ἱπάρων III, 114. S.
 λημνία σταφυλῆ VI, 82.
 ληναϊκὸν θέατρον IV, 121.
 ληναίων πρόσστην ὁ βασιλεὺς VIII,
 90.
 ληνοὶ III, 102. VIII, 146.
 ῥίνος II, 80.
 ἐν τοῖς ληνοῖς θλίβειν τὰς σταφυλάς
 I, 225.
 ληρὸς VII, 151. X, 102. 130. 150.
 ἄσσια X, 150.
 (ἡ κάρδοπος) VII, 179.
 μαγίος VII, 22.
 νῶς I, 91.
 (ἡ σορῆς) VII, 160.
 λῆξαι τὸν πότον VI, 112.
 τοῦ λῆξαντος ἔτους I, 56.
 λῆξαντες τοῦ νοσήματος αὐτῶ III,
 108.
 τὰς λῆξεις ἀνακρίσθαι VIII, 29.
 λῆξεις τῶν κλήρων VIII, 95.
 ὁ εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἰγ-
 γραφεῖς VIII, 104.
 τῶν ληξιαρχικῶν ἐνεγράφοις οἰκιστῶ ἔ-
 τει VIII, 105.
 ληξιαρχοὶ ἐξ VIII, 104.
 λῆξις δικῆς VI, 177. VIII, 29.
 λῆξις ἡ πατρία οὐσία VIII, 104.
 ληρεῖν V, 121.
 λῆρον Acc. V, 101.
 12

- λήρος V, 121. VI, 120.
 συμπτώης VI, 29.
 λήρους μακροῦς ἀποτέλειαν VI, 146.
 ληράδης V, 120.
 πέρα κόρου VI, 119.
 ληρῶν V, 121.
 λησται σαλπικται IV, 87.
 ληστειῶν τιλώνης IX, 32.
 ληστῆς VI, 152.
 ληστρὶς ναῦς I, 83.
 ληφθῆναι ἐπ' αὐτοφώρῃ VIII, 69. S.
 ὁ ληφθεὶς IX, 113.
 οὐ λήψαι IX, 123.
 λήψαι II, 155.
 μισθοῦ IV, 47.
 τοῦ λίαν ἀκριβοῦς πρότερος IX, 33.
 λιβαδίς I, 238.
 λιβαζούσα γῆ ib.
 λιβανοπάλαι VII, 196.
 εἰς τὸν λιβανωτὸν ἀπῆλθεν IX, 47.
 λιβανωτὸν καθαγίζειν I, 26.
 λιβανωτοπάλαι VII, 196.
 λιβανωτοπαλίην ib.
 λιβεθρα IX, 46.
 λιβυκὴ διφρήκ I, 141.
 Λίβυσσα (λίθος) VII, 100.
 σπολάς VII, 70.
 λιγίως VI, 150.
 λίγνα VII, 62.
 λιγνός VI, 42.
 λιγυραὶ αὐραὶ V, 59.
 λιγυρὰς αὐρὰς I, 105.
 λιγυρὰ φανή II, 117.
 λιγυρὸν αὐλήμα IV, 73.
 πενῶμα IV, 72.
 λιγυρόπνου ib.
 λιθαγωγὸς μηχανή X, 148.
 λιθιά IV, 187.
 λιθίδια πίντι ἀναρριφθέντα IX, 126.
 λιθοβόλοι I, 131.
 λιθοδόμοι I, 161.
 λιθοδόμος VII, 118.
 λίθοι VII, 124. X, 146.
 αὐτοχειμαίς X, 120.
 θεμίλιος VII, 123.
 κατώρυχαι ib.
 μναϊαῖοι ἀμφιδόχοι I, 200.
 πολύτιμοι IX, 49.
 παίριοι X, 173. Vid. VII, 123.
 λιθοκόλλητον ἔκπωμα X, 187. pl.
 λιθολογίην VII, 118.
 λιθολόγημα VII, 121.
 λιθολόγοι I, 161.
 λίθον διασθρῶσαι εἰς μορφὴν θεοῦ I, 13. S.
 λιθοξόοι I, 12.
 λιθοπρίστης πρίων X, 148.
 λίθος I, 137.
 δεκατάλαντος IX, 53.
 δηλῶν ἐπόχριον τι χωρίον III, 85.
 Εὐβαίς VIII, 100. E.
 κοχυλιάτης ib. E.
 Λυδία VII, 102. E.
 κρατήρ III, 78. 126.
 πάριμος VII, 123. E. X, 173.
 σαρκοφάγος X, 150.
 λιθόστρωτον ἔδαφος VII, 121.
 λιθοτομίαι VII, 100. 118.
 λιθουλκός VII, 118.
 λιθουργαὶ σιδήρια VII, 125.
 λιθουργίην ib.
 λιθουργία VII, 100.
 λιθουργικὰ σιδήρια VII, 125.
 λίθους ἀρμάττειν VII, 119. S.
 ἑλῶν καρκίνος X, 148.
 λίθου στοχάζονται σφαιραῖς IX, 119.
 λιθοφρεῖν VII, 118.
 ἐπὶ τοῦ λίθου ἄμυρον οἱ θεσμοθέται VIII, 86.
 λιθώδης γῆ I, 227.
 λιθώδη χωρία I, 186.
 λίθων εἶδη VII, 100.
 μεταλλεῖαι ib.
 λιπμῶν I, 226.
 λιπμῆσαι I, 225.
 λιπμηταὶ I, 22.
 λιπμητρὶς I, 245.
 λίπτα I, 33. IV, 103.
 λίπτοι VI, 86.
 τὰ περὶ τοῦς λιμίνας μέρη IX, 34.
 λιμίνας βάθος IX, 28.
 ἴπαιος I, 100.
 μυχός IX, 28.
 στόμα II, 100. IX, 28. Vid. I, 101.
 ψόγος I, 101.
 λιμῶν δυσορμος I, 102. E.
 εὐρμος ib. E.
 εὐστομος I, 100. II, 100.
 λιμναι IX, 49.
 λιμὸς I, 52.
 ἐπὶ λιμῶ ἰδουλόθησαν I, 168. pl.
 λιμῶ X, 40.
 λίνα V, 27. X, 133. 141. 176.
 λινοδίτος μηλολόθη IX, 124.
 λίνον I, 97. VII, 73. X, 132.
 Αἰγύπτιον V, 26. pl. E.
 ἐκδήσαντες μηλολόθη IX, 124.
 πάλυρον I, 97. IX, 12. X, 132.
 λινοπλυεῖς ἐπιούστας VII, 45.
 λινοπτης V, 17.
 λινοράφῃ τυλίω X, 39.
 λινοράφεις τυλία VII, 191.
 λίπτος I, 247.
 ἄθῃ ἐπιμύλιος IV, 53.
 σκαπανίων I, 38.
 λίπου κλωστήρ VII, 31.
 λιπυὸν προσκεφάλαιον X, 40.
 λίπου πιπονημίνας χιτῶν VII, 59.
 λιουργία VII, 72.
 λιουργός ib.
 ἐκ λίπου (ισθῆτες) VII, 71.
 λιπυῶς χιτῶν ib. pl.
 τῶν λιπῶν προσκεφάλαιον X, 40.
 λίπτα ἀλείψασθαι III, 153.
 λιπαροὶ κεφαλῆς II, 34.
 λιπαρὸν II, 233.
 ἐκ λιπάρως μαινίδες VI, 63.
 λιπαρήεις πρίβειαν VI, 177.
 λίσποι II, 184.
 λισπάφυγοι ib.
 λίστριον VI, 89. X, 98.
 λίστρον I, 245. X, 98. 129.
 λιτίρης I, 38. Vid. IV, 54.
 λίτρα IV, 173. IX, 82.
 δύναται ἔβολὸν Αἰγυπτίων IX, 80. 81.
 λίτραι IV, 175.
 λίτρας τριάκοντα ζημιούμιος IX, 80.
 λίτρον VI, 66. VII, 39. X, 135.
 Χαλαστραίων VII, 39. X, 135.
 ἐκ λίτρον καὶ στίνας πλάσμα πρόμικες X, 150.
 λιτυέρσας IV, 54. 55.
 λιχαρὸς II, 145. V, 101.
 λιχανῶ κορίαννον περιηρημίον V, 101.
 λίστριον ἔρυγα IX, 109.
 λιχάς II, 158.
 λιχίτεια VI, 42.
 ἐπὶ λιχίτεια παρασιτεῖν VI, 35.
 λίχτος VI, 42.
 λιχνοσίθης VI, 122.
 λοβοὶ ἥπατια II, 215.
 πνευμονία ib.
 λοβὸς ὄτων II, 85.
 λογαδὲς στρατιῶται I, 176.
 λογάδην I, 176.
 ἀβροζέιν VI, 175.
 λογάρια II, 122.
 λογας II, 70.
 λογαζέιν IX, 136.
 λογείον II, 98. IV, 123.
 λογίμης II, 122.
 λογιζέσθαι IV, 12. 163. pl.
 λογικός βίος IV, 40.
 λογίμη πόλις II, 122.
 λόγιμοι στρατιῶται I, 176.
 οἱ λόγιοι τῶν Περσῶν II, 122.
 λόγιοι I, 18.
 ἦεν ἐκ θεοῦ I, 19.
 λογίσασθαι τὰ ἀμφιλόγα II, 119.
 τὸν λογισμὸν οὐ κατέχων VIII, 77.
 συνταραξέαι οἷος ῥήτωρ IV, 21.
 λογισμὸς II, 226. IV, 10. 163.
 λογισμοῦς οὐκ ἀποδιδότες VIII, 54.
 λογισμῶ χράμιτος βασιλεύς I, 40.
 λογισταὶ II, 119. VIII, 45. IX, 44.
 δύο VIII, 99.
 τοὺς λογιστάς ἢ βουλή κληροὶ VIII, 99.
 λογιστηρία τράπεζα X, 158.
 λογιστήριοι II, 119. IX, 44.
 λογιστικός II, 123. IV, 163.
 λογιστικῶς ib.
 λογιστικῶτατος IV, 163.
 λογογραφῆσας VI, 139.
 λογογραφία II, 121.
 λογογραφικὴ ib.
 λογογραφικῶς VI, 40.
 λογογράφος II, 121.
 λογοδαίδαλος II, 125.
 λογοδιδάσκαλος ib.
 λόγοι αὐτοσχιδιοὶ VI, 144.
 δημοτηριεῖς, ἠδείς IV, 31. E.
 ἤμμετροι IV, 52.
 ἐπικηδίοι III, 101. E.
 παραμυθητικοὶ III, 100. E.
 λογομύθιον II, 123.
 λόγον διαπρίνασθαι IV, 26.
 ἔξινυκίην IV, 26. 31.
 οἱ περὶ τὸν λόγον μαθηταὶ IV, 44. S.
 μετὰ λόγον τὸν πρότερον φυγεῖν ἔξῃ VIII, 117.
 φυγόντων οὐσίας VIII, 99.
 εἰς λόγον χρημάτων εὐπράττων III, 109.
 λογοποιήματα II, 122.
 λογοποιία II, 121.
 λογοποιός ib.
 λογοποιούσιν ib.
 λόγος II, 107. IV, 17. 40. V, 90.
 παροιμιώδης IX, 95.
 ἀπὸ τοῦ λόγου ὀνόματι II, 118.
 λόγου προσαγομένου μέρη IV, 33.
 ῥητορικῶν μέρη IV, 40.
 λόγους εἰπίην πανδήμιος IV, 31. S. E.
 ἐκχίαι VI, 147. S.
 ἔξινυκίην IV, 26. 31.
 παρασχίσθαι τερπνοῦς IV, 31. S.
 λόγχοι ἀκροῖον V, 20.

ἰκανόλιζοντο x, 144.
 οὐπλατεῖς v, 20.
 ξυρήσεις ib.
 προβολίων ib.
 λόγῃ I, 136. x, 138. 139.
 ξυνακόλουθος x, 62.
 λόγῃ αὐλός v, 20. pl.
 κινδόντις v, 22.
 λόγων ἀργυροκοπιστῆρες VII, 103.
 ὁ τῶν λόγων βούς VI, 148.
 λοιβεῖον x, 65.
 λοιδορεῖν III, 138. v, 117. VII, 38.
 λοιδορεῖσθαι III, 138.
 λοιδορήμα VI, 181. 182.
 λοιδορῆσαι IV, 32. VIII, 80.
 λοιδορῆσασθαι VIII, 80.
 λοιδορία III, 138. IV, 33. v, 117.
 VIII, 80.
 λοιδορός v, 118. VIII, 80.
 λοιδορός VIII, 81.
 λοιμός δήμου IV, 37.
 λοιμώδης χυρῖον v, 110.
 λοιμώδη ἔλκη IV, 204.
 λοιπάδος I, 91.
 Λοκρίδες κύνες v, 37.
 Λοκρικὴ ἀρμονία IV, 65.
 κατὰ τὸ Λοκρὸν v, 102.
 λοιπίδες VI, 88. x, 95.
 λοιπάδια x, 95. 106.
 λοιπάδιον x, 122.
 ἱκπίταλον VI, 90. 107.
 λοιπός VI, 51. x, 106.
 λοιπῶσαι x, 181.
 λοιπῶσαι VII, 167.
 λοιπῶσαι ib.
 λοιπῶσαι VII, 167. x, 46.
 λοιπῶσαι VII, 167.
 εὐλακτρία IV, 183.
 λοιπῶσαι x, 46. 78. 149.
 λοιπῶσαι VII, 168. x, 46. 63.
 γεροντικά II, 13.
 νυμφικά III, 43.
 λοιπῶσαι VII, 167.
 λοιπῶσαι ὕδωρ x, 78.
 λοιπῶσαι VII, 65. 66. x, 181.
 λοιπῶσαι VII, 166. 167.
 λοιπῶσαι III, 43.
 κῆρη VIII, 66.
 λοιπῶσαι VII, 167. IX, 43.
 λοιπῶσαι II, 178.
 λοιπῶσαι x, 126. 142.
 λοιπῶσαι I, 135. II, 178.
 τὴν λοιπῶσαι ἐφρίξεν ὁ σῦς v, 79.
 λοιπῶσαι II, 135.
 λοιπῶσαι VII, 157.
 λοιπῶσαι I, 187. 228.
 λοιπῶσαι VII, 157.
 λοιπῶσαι I, 135. IV, 61. x, 142.
 εὐανθῆς I, 135. E.
 τοὺς λοιπῶσαι εὐανθίζῃν I, 149.
 λοιπῶσαι IV, 208.
 τὴν λοιπῶσαι καλεῖν III, 49.
 λοιπῶσαι I, 128. VIII, 114.
 λοιπῶσαι IV, 208.
 λοιπῶσαι ib.
 λοιπῶσαι I, 173.
 λοιπῶσαι ὑφίσταται ib.
 λοιπῶσαι ib.
 λοιπῶσαι I, 83.
 λοιπῶσαι Ἀπράμιος VI, 82.
 λοιπῶσαι III, 155.
 λοιπῶσαι τὸ σῶμα IV, 98.
 λοιπῶσαι IV, 97.
 λοιπῶσαι ἄρχιστῆς ib.
 λοιπῶσαι φωνή v, 88.

λυγῆ II, 103. Vid. IV, 185.
 αἱ λυγῆ VII, 176.
 ἕκ λυγῆ πλέγμα x, 158.
 Λυδία λίθος VII, 102.
 Λυδίων πάθημα I, 132.
 Λυδίας ἀρμονία IV, 65. 78.
 Λυδιστί IV, 78.
 Λυδῶν χιτῶν τις VII, 59.
 λυδῶν VII, 107.
 ἀρώματα ἐν πυρὶ I, 26.
 τὰς θύρας x, 27.
 κηρὸν VII, 165.
 λυκαίνιον γραδίον IV, 150.
 Λυκαῖός ἡ κύνων v, 47.
 ὑπὸ τὸ λυκαυγῆς I, 70.
 λυκῆ v, 16.
 λυκιδίς v, 15.
 Λυκιδῆς ὁ κύνων v, 47.
 Λυκιογενεῖς Φιάλαι VI, 97.
 ὁ Λυκομηδῖος IV, 143. 144.
 λυκός τὸ σκέυος VI, 88. x, 31. 98.
 ἡ Λυκοῦ δικαστῆς VIII, 121.
 τὸ ἐπὶ Λύκῃ δικαστήριον ib.
 λυκῶν φωνῶν v, 86.
 λυκαίνων τὴν νόσητα κόλαξ VI, 123.
 λυκαίνων νόσητος ib.
 λυκαίνων ἐρήμη VIII, 60.
 λυξ IV, 185. Vid. II, 103.
 λυξίσθαι III, 98.
 ταῦτά VIII, 151.
 λυξία III, 98.
 λυπηρὰ φωνή II, 117.
 λυπηρὸς IV, 144.
 λυπηρῶς III, 99.
 λυρα IV, 59. VI, 108.
 λυρίζῃν IV, 63.
 λυροποιία VII, 153.
 λυροποιικὴ ib.
 λυροποιικὸς ib.
 λυροποιός IV, 64. VII, 153.
 λυροποιικῶν IV, 59.
 λυραδία IV, 58.
 λυραδοὶ IV, 62.
 λυραγία VII, 153.
 λυσαι τὰ ἀπόγεια I, 104.
 νόμον παλαιὸν VIII, 101.
 τὸ στόμα VI, 147.
 λυσαντες τὰ ἰστία ἐπλήρωσιν I, 107.
 ὁ λυσας τὸν γρίφον VI, 107.
 λυσασθαι τὰ ἀπόγεια I, 104.
 μῦθος I, 33.
 λυσία φάρμακα v, 132.
 λυσίκανοι VII, 68.
 λυσίμα III, 84.
 λυσίμοι δαίμονες v, 131.
 θεοὶ I, 24.
 λυσίμοι δικῆς ἐπὶ βασιλῆα VIII, 62. pl.
 πολιτείας IV, 38.
 λυσίτιλια v, 136.
 λυσίτιλις ib.
 λυσίτιλις πικρασκόμεινα VII, 10.
 λυσία IV, 142.
 κινῶν v, 53.
 λυσίμοι φάρμακα IV, 179. v, 132.
 λυσίμοι IV, 185.
 λυσία x, 115.
 λυσία VI, 103. x, 115.
 λυσία VI, 103.
 λυσίας λίθος VII, 100.
 λυσίμοι x, 118.
 λυσίμοι VII, 178. x, 115. 118. 122.
 λυσίου ἐπίθεμα VI, 109.
 λυσίμοι x, 41. 168.
 λυσίμοι VII, 178. x, 115.
 λυσίμοι VII, 178.

λυχοί VI, 103. x, 115.
 ἄμυξοι II, 72. VI, 103. x, 115.
 τρίμυξοι VI, 103. x, 115.
 τὸν λυχοί κοιμῶσαι VII, 178. S.
 προβύσαι II, 72. VI, 103.
 προμύξαι ib.
 λυχοποιός VII, 178.
 λυχοποιός ib.
 λυχοί VII, 178. x, 192.
 ἄμυξοι II, 72. VI, 103. x, 115.
 κερῶμος x, 122.
 κέρυκος VI, 109.
 κότες VI, 20.
 τρίμυξοι VI, 103. x, 115.
 λυχοποιός VI, 103. VII, 178. x, 116.
 λυχοί τὴν κύστιν x, 151.
 πολιτείας ῥήτωρ IV, 35.
 λαλαδιακόριον VI, 76.
 λώπη VII, 42.
 λαπαδύτας ἀπάγοντες VIII, 102.
 λαπαδύτης VI, 151. VII, 42.
 λαπαδύτων τελευτή IX, 32.
 λώπος VII, 42.
 λώπος αὐλός IV, 74.
 λωτῆς I, 183. 229. IV, 71.

M.

Μαγάδιον IV, 61.
 μαγαγιαντική VII, 209.
 μαγαγιρία IX, 48.
 μαγαγιεῖος I, 80. VI, 13.
 μαγαγιεῖος VI, 13. VII, 25.
 μαγαγιεῖος VI, 34. VII, 26.
 μαγαγιεῖος σκευή VI, 88. x, 95. 97.
 μαγαγιεῖος μισθοῦσθαι IX, 48.
 μαγαγιεῖος ἔργα VI, 91.
 μαγαγιεῖος VI, 64. VII, 22.
 μαγαγιεῖος VI, 83. x, 81. 82.
 μαγαγιεῖος VI, 64. 83. VII, 22. x, 102.
 103.
 μαγαγιεῖος VII, 204.
 μαγαγιεῖος VII, 188.
 μαγαγιεῖος VI, 67.
 μαγαγιεῖος II, 88.
 μαγαγιεῖος I, 248. VI, 32. 56. VII, 21.
 x, 87.
 μαγαγιεῖος VI, 75.
 μαγαγιεῖος αἰς ἀνθρώποις χρεῖται τούτων
 ὀνόματα VI, 76.
 μαγαγιεῖος —
 μαγαγιεῖος VI, 37.
 μαγαγιεῖος x, 84. 85.
 μαγαγιεῖος VI, 87.
 μαγαγιεῖος πίνακας x, 84.
 μαγαγιεῖος οὐκ ἀμίσθῃ IV, 46. S.
 ἐπὶ μισθῶ ib. S.
 ἐπὶ πολλῶ ib.
 μαγαγιεῖος VI, 181. IX, 150.
 παιδίον II, 19.
 μαγαγιεῖος αἰσθητικά II, 236.
 αὐλητῶν πρῶτα IV, 83.
 πικρασκίον IV, 43. S.
 μαγαγιεῖος IV, 44.
 μαγαγιεῖος IV, 44. S.
 οἱ περὶ λόγον ib.
 μαγαγιεῖος IX, 151.
 μαγαγιεῖος συλλογὴ IV, 44. pl. S.
 μαγαγιεῖος II, 41. IV, 208.
 μαγαγιεῖος IV, 208.
 μαγαγιεῖος ib.
 μαγαγιεῖος ib.
 μαγαγιεῖος ib.
 μαγαγιεῖος ib.

- μαυριτικός IV, 208.
 μαυρίστρα II, 169.
 μαυρίσθαι II, 211.
 μαυρίδης VI, 51.
   ἐκ Διπάρου VI, 63.
 μαυρίδιον II, 76.
 μαυρίσμιος V, 164.
   ἐπ' ἀφροδίσιος VI, 188.
 Μακεδονική σάρισσα I, 138.
 Μακεδονικοί καταπίλται I, 139.
 Μακεδονικός πῖλος X, 162.
 μακίλη X, 129.
 μακίλλαι X, 146.
 μακίλλη II, 245.
 μακκοῦν II, 16.
 μακρά διέλλεσθαι V, 67. S.
 μακράι ναυτιλίαι I, 98.
 μακράν γραμμὴν εἰλον αἱ καταδι-
   κάζονται VIII, 16.
 μακρά πλοία I, 119.
   σκάφη X, 103.
 μακρὰς συμβολὰς δίδοναι VI, 12.
 μακρηγορία II, 121.
 μακρόβιος II, 49.
 μακρόβιος II, 15.
 μακροβίωτος ib.
 μακρογένειος IV, 145.
 μακροὶ πόδες λαγῶ V, 70.
 μακροκέφαλος II, 43.
 μακρολογία II, 121.
 μακρολόγος VI, 119. 146.
 μακρον IV, 112.
   δρόμον ἀγωνιζόμενος III, 146.
   χαλκίον X, 92.
 μακροπῶγων IV, 143. 144.
 μακρός VI, 146.
 μακρότερα τῆς Γλιῦδος λαλῶν VI,
   120.
 μακροῦς λήρους ἀποτέτων VI, 146.
 μακροχειρ II, 151.
 μακροχροῖος II, 15.
 μακροχροιώτερος ib.
 μακτρα I, 245. VI, 64. VII, 22. 167.
   168. X, 81. 102. 114. 182.
 μαλακὰ σκεῦη X, 11. 12. S.
 μαλακὴ στρωμνὴ X, 41.
 ἢ ἐκ τῆς μαλακῆς σφαιρας παιδιὰ IX,
   105.
 μαλακία V, 98.
 μαλακία I, 159. III, 104. 122.
 μαλακίον VII, 96.
 μαλακισθῆναι ὑπὸ τὸ κρύος κύνης V,
   64. S.
 μαλακισθῆναι III, 104.
 μαλακόνυκτος ἵππος I, 49.
 μαλακοὶ στρατιῶται I, 158.
   χαλκοὶ X, 56.
 μαλακὸν χωρίον I, 239.
 μαλακός III, 122.
   ἵππος τῆν ὄπλην I, 197.
   κίνας VI, 126.
 μαλακός III, 105. 123.
   ἵππος III, 104. S.
 μαλακώτερον III, 105.
 μαλαττεῖν κηρὸν VII, 165.
 μαλάχη I, 247. VI, 46.
 μάλη II, 139.
   ὑπὸ μάλης φερόμενα ib.
 μάλη X, 56.
 μάληκαὶ πλευρά II, 182.
 μάληκαὶ κίνας VI, 126.
 μάλη VIII, 16. X, 56.
 φῖττα Μαλιίδης IX, 122. 127.
 μάλλοις δασύς χιτῶν VII, 57.
 τὸ μάλλον IV, 176.
 μάλλωτος χιτῶν VII, 57.
 μάλλωται χλαμύδες VII, 57.
 μάμμα III, 17.
 μάμμα ib.
 μαμμώρπητος III, 20.
 μάδραγόρας V, 132.
 μάδρας IX, 16.
 τὰς μάδρας καθαίρων VII, 151.
 μάδρη VII, 60.
 Μανίριος IV, 54.
 μάνην πατριῶτα VI, 99.
 μάνης VI, 100. μάνου VI, 99.
 μάναται IV, 45. IX, 150.
   δέξια II, 160.
   ἐν πύθω κεραμίσαν VII, 163.
 μάνατων IX, 151.
 μανία VI, 134.
 Μανία θρησκὴ VII, 17.
 μανικὸν ἀύλημα IV, 82.
 μανιῶδες στρατηγός I, 179.
 μάνος V, 99.
 μαντίαι I, 18.
   ἀρτίων καὶ περιτῶν IX, 101.
 μαντίαι VII, 74.
 μαντίον I, 15. 17.
 μαντίες I, 14. pl. VII, 188.
   προῦθισαν I, 162. pl.
 μαντεύμα I, 18. VI, 181.
   ἦεν ἐκ θεοῦ I, 19. S.
 μαντεύσαι I, 17.
 μαντεύσασθαι ib.
 μαντικὴ τέχνη I, 19.
 μαντικὸν πνεῦμα I, 15.
 μαντικός ἀνεμος ib. S.
 ἐκ Μαντινίας γογγυλά VI, 63.
 μάντις I, 19.
 μάξαι VI, 91.
 μαράγνα X, 56.
 μάραθρα VI, 66.
 μαραινεσθαι I, 231.
 μαριλεύσαι VII, 110.
 μαριλευταὶ ib.
 μαρίλη VII, 110. X, 111.
 μάρις IV, 168. X, 184.
   οἶνον X, 184.
 μαρμαρυγὰς ἀφίαιτες ὀφθαλμοὶ II,
   63.
 μαρσίτιον μικρὸν X, 152.
   σύσπαστον ib.
 μαρσίτιοι ἱματίων VII, 79. X, 138.
 μαρσίπιος X, 64.
 τὰν μαρτυρίων οὐ βουλόμενοι ἐκλήτερον
   VIII, 36.
 μαρτυρίῳ εἶδει ἠξιομύσασθαι, ὡς δκ.
   VIII, 38.
 μαρτυρεῖ κληθέντις VIII, 55.
 τὰν μαρτηρῆσαι ἀνάγκην προστιθέντις
   VIII, 36.
 μαρτυρία VIII, 36.
 μαρτυρία κατισημαίνοντο VIII, 17.
 μαρτυρίαν ἐκλείποντες VIII, 36.
 εἰς μαρτυρίαν καλεῖσθαι VIII, 37.
 ἐπὶ μαρτυρία λύσις δικῆς VIII, 62.
 μαρτυρίων τὰ ψευδῆ VI, 152. VIII,
   31.
 Μαρσιάνδουος IV, 55.
 μαρούμαι ἔρια IX, 125.
 μαρούνα πύμας VI, 26.
 Μαρωνίτης οἶνος VI, 16.
 μάσθλης VII, 93.
 μάσπετον VI, 67.
 μάσταξ II, 98.
 μάστιγες III, 79. X, 53. 187.
 μαστιγία III, 79.
 μαστιγίαν ib.
 μαστιγίας II, 180.
 μαστιγονόμος III, 145.
 μαστιγονομός III, 153.
 μαστιγος οὐ χρίζων ἵππος I, 196.
 μαστιγομύτος ὁ κακούργος X, 177.
 μαστιγοῦσθαι ib.
 μαστιγοφόρος III, 153.
 μαστίγων (θήκη) VII, 116.
 μαστιγῶσαι III, 79.
 μαστιγὴ ἀστραγαλῶτη X, 54.
 μαστοὶ II, 162. 164.
   ἐκπάματος εἶδος VI, 95.
   ἰσοδίων V, 29.
 μαστὸν ἐπιχειρῆν III, 50.
   ἐπιχειρῆν II, 163.
   ἐπισχοῦσα III, 10.
 ἀπὸ μαστοῦ ἀρτι νήπιος II, 8.
 αἱ μαστροπεῖ IV, 120.
 μαστροπός VI, 128.
 μαστροποι VII, 201.
 μασχάλαι II, 138.
 μασχάλην αἶρειν VI, 26.
 μασχαλιότηρ II, 178.
 μασχαλιστήριος I, 147. V, 100.
 ματαιότητα οἶται τὴν ἀδραγαθίαν
   VI, 134.
 μάτην ἐκαστροφύροντες κύνης V, 64.
 ματρώριος III, 21.
 ματρυλεῖα IX, 48.
 ματρύλλαι VII, 201.
 μάττα X, 110.
 μάττιν VI, 64.
 ματτεύομενος VII, 22.
 μάττω VII, 24.
 ὁ μάττωι τὰ ἀλφίτα VII, 22.
 ματύλλη VI, 70.
 μάχαιρα I, 136. VI, 89. VII, 156.
   X, 89.
 μάχαιρα διπλῆ κείρεσθαι II, 32.
 μάχαιραι IV, 117. X, 139. 144.
   κουρίδες X, 139. 140.
 μάχαιρα Κιλικτὴ I, 149.
 μάχαιραν σπᾶσασθαι V, 24.
 κᾶν εἰς μάχαιρας κυβιστῶν III, 134.
 μάχαιρα IV, 182.
   ἐλαφάντινα X, 89.
   κρατίνα ib.
 μάχαιρίδες II, 32. VII, 156. X, 104.
   139.
 μάχαιριον X, 89.
 μάχαιρις ib.
 μάχαιροποιός I, 149. VII, 156.
   ἢ μάχαιρος X, 89.
 μάχαιροφόρος I, 130. VII, 156.
 μάχαιροπώλιος VII, 156.
 μάχαιροπώλης ib.
 μάχισθαι ὀρθοστάδην VI, 175.
 μάχη I, 157.
 μάχη ἀλίσκισται ἄρκτος V, 81.
 μάχη καρτερὰ I, 165. E.
 μάχη συνάψαι I, 164.
 μάχης κοινῶι I, 152. S.
 ἢ μάχη ἐκ τόξου ῥιμματος ἢ I,
   164.
 ἢ μάχη ἐν χειρὶ ἢ I, 164.
 μάχιμος στρατιῶται I, 126.
 οἱ τὴν μάχιμον ἡλικίαν ἔχοντες I,
   177. S.
 τὴν μάχιμον ἡλικίαν ἔχων II, 11.
 μάχιμος στρατηγός I, 178.
 μάχλοι VII, 203.
 μάχλος VI, 188.
 μάχλοσύνη VI, 189.
 μάχομένου πνεύματος πλῆθ. I, 111. S.
 τῶν μάχομένων τὸ ἔμπροσθεν I, 126.

τὰ ἐκατέρωθεν ἄκρα I, 126.
 τὰ μέσον ib. pl.
 μύγα III, 88. IV, 170.
 βαλάντιον X, 151.
 δικαστήριον Μητίχου VIII, 121.
 ἱμάτιον X, 123.
 μεγάλα κύνες V, 57.
 μεγαλαυχός III, 66. VI, 173.
 μεγάλα ὄτα I, 191.
 μεγαληγορίη II, 126. IX, 145.
 μεγαληγορία II, 126. IX, 146.
 μεγαληγός II, 126. VI, 173. IX, 146.
 μεγαληγός IX, 146.
 μεγάλη κορυφή ἵππου I, 218.
 πόλις IX, 19.
 Μεγαλήσιον μύρον VI, 104.
 μεγαλογνωμοσίας III, 114. IV, 12.
 μεγαλογνωμοσύνη III, 114. IV, 10.
 μεγαλογνωμῶν III, 65. 114. IV, 11. VI, 173.
 βασιλεὺς I, 40.
 μεγαλοδωρία III, 118.
 μεγαλοδωριεὶς III, 118. VI, 173.
 μεγαλοδωριός III, 119.
 μεγαλόθυμος V, 125. VI, 173. λίων V, 83.
 μεγάλοι ποταμοὶ III, 103.
 μεγαλόμισθοι σοφισταὶ IV, 43.
 μεγαλόμισθος VI, 173.
 μεγαλόνοια VI, 148.
 μεγαλοπλούσιος III, 109.
 μεγαλόπλουτος ἱέρων I, 23.
 μεγαλόπλουτος III, 109. VI, 173.
 μεγαλοπολίτης VI, 173. IX, 25.
 μεγαλοπράγμων VI, 173.
 μεγαλοπρέπεια III, 65. 118. IV, 10.
 μεγαλοπρέπεις ἄθος III, 65.
 μεγαλοπρέπης III, 118. IV, 11.
 πρὸς τὸ δημόσιον III, 65.
 ἐστίαται VI, 27.
 ἵππος I, 194.
 μεγαλοπρέπῶς III, 66. 119. IV, 12.
 μεγαλοπρημοσίην IX, 145.
 μεγαλοπρημοσίως IX, 147.
 μεγαλοπρημοσύνη II, 128. IX, 146.
 μεγαλοπρημῶν IX, 146.
 ἐκ τοῦ μεγάλο συντεθέντα VI, 173.
 μεγαλότομος VI, 173.
 ἐκ τοῦ μεγάλου διαγράμματος III, 109.
 μεγαλοურγός VI, 173.
 μεγαλόφρατα ψυχῶν ἐχέτω ὁ πομπικὸς ἵππος I, 211.
 μεγαλοφρόνης III, 114.
 μεγαλοφροσύνη ib.
 μεγαλόφρων III, 114. VI, 173.
 βασιλεὺς I, 40.
 ἱστίαται VI, 27.
 ἵππος I, 195.
 μεγαλοφάνια II, 112. VI, 148.
 μεγαλόφανος II, 111. VI, 173.
 μεγαλόφωτος II, 113.
 μεγαλοψυχία III, 114. IV, 10.
 μεγαλόψυχος III, 114. IV, 11. VI, 173.
 μεγαλοψύχως III, 114. IV, 12.
 μεγαλυνοθεῖαι IX, 145.
 μεγαλυνόμενος IX, 146.
 μέγαρο IX, 15.
 Μεγαρίτις IX, 29.
 μέγρον εὐστάθης IX, 38.
 μέγα ρυτίς ποταμοῦ I, 30.
 ὁ μέγρος δάκτυλος II, 143. 145.

μέγα στόμα κοιλίας II, 202.
 μέγρος χύτρος X, 99.
 μέγα φθίγμα κήρυκος IV, 94.
 φυτόν αὐλήτης IV, 72.
 μέγεθος III, 88.
 εἰς μέγεθος ἱππῶν IX, 19.
 μέγεθος λαγῶ V, 68.
 τοῦ πνεύματος IV, 69.
 ἡ μεγίστη τῶν ἀρτηριῶν II, 225.
 μεγίστη πόλις IX, 19.
 οὐδὲ τοῖς μεγίστοις ἀρκίται VI, 134.
 μέγιστον ἔργον ἥπατος II, 213.
 τῶν τοῦ ταλαίου μέρων IX, 56.
 μέγιστος δαίμων I, 5.
 μέδμοι Ἀττικοὶ τετταράκοντα πέντε X, 165.
 μέδμος I, 246. IV, 168. X, 113.
 μεθαρμοζόμενοι V, 170.
 μεθέρτοι ἡμέραι I, 34.
 μεθιστηκός IX, 158.
 μέθη IV, 142.
 μεθημεριεὺς Φορᾶς δίκη VIII, 31.
 μέθη σσεῖσθαι VI, 25. S.
 ὑπὸ μέθης καρβαρεῖν II, 41.
 μεθιστᾶς τὰ πάντα VI, 130.
 τὴν πολιτείαν IV, 35.
 μέθοδος V, 165.
 μεθόριος ποταμὸς IX, 8.
 μεθύει VI, 25.
 Μεθυσίως σταφυλῆ VI, 82.
 μεθύση VI, 25.
 γράψ II, 18.
 μεθύσκεσθαι VI, 25.
 μεθύσος ib.
 στρατηγός I, 179.
 μεθύστικὸς VI, 25.
 μεθύστρια ib.
 μεθύων συμπτῆς VI, 29.
 μειαγωγίην III, 53.
 μειδιᾶν VI, 119.
 μειδιᾶσις ib.
 μειδισμα ib.
 μειδισμὸς ib.
 μεῖζον παράβουστον VIII, 121.
 ὁ μεῖζω ἀδικῶν VIII, 51.
 μεῖζων βαρῶς X, 65.
 δάκτυλος IX, 126.
 λαγῶς V, 68.
 μελιχίος V, 138.
 βασιλεὺς I, 41.
 μεῖον, τὸ ἱερίον III, 53.
 τὴν μεῖρακα μεσίγυιον καταθεῖσθαι VIII, 28.
 μεῖρακιον II, 9.
 αἶψ' ἤβης γιγνομένῳ ib. S.
 ἡ τρίτη ἡλικία II, 4.
 μεῖρακίση II, 18.
 μεῖρακίσκος II, 9.
 ἐκ μεῖρακίων εἰς ἄνδρα παραγγεῖλαι II, 10. S.
 εἰς μεῖρακίων ἡλικίας ἐκκαλάττει II, 20. S.
 μεῖρακίλιον II, 9.
 μεῖραξ II, 18.
 μελαγχέμα V, 66.
 μελαγχέλαιος Σκύθαι IV, 26.
 μελαγχολᾶν II, 214.
 μελαγχολός VI, 124.
 μελαγχολαθῆναι II, 214.
 μελαίνα ἐσθῆς IV, 119.
 Φανὴ II, 117.
 μελαίνων τὰς δρυῖς V, 102.
 μελαίνεσθαι τὴν κόμην II, 35.
 μελαίνας τὸ χροῖμα IV, 147.

μελαινομένη ἡδὴ ἱαία V, 67.
 μελαμβάφης VII, 129.
 μελαμπόφυρον ἱμάτιον IV, 119.
 μέλαι VII, 129. X, 60.
 μέλαινα βοστρύχια δύο ἢ τρία IV, 150.
 κυνῶν ὄμματα V, 57.
 μέλαινα βαθῆς V, 65.
 μελαδέτον φάσγαλον X, 145.
 μελαῖνα IV, 191.
 μέλαινα νάρκον VI, 104.
 μελανόδοχος X, 60.
 μελανοκόμης II, 24.
 μελανόμομος II, 61.
 μελανούρος VI, 50.
 μελανόφθαλμος II, 61.
 τὸ μέλαινα τρίβειν IV, 19.
 μέλαινα ἀήρ I, 113.
 ἀλφὸς IV, 193.
 ἀήρ IV, 33.
 ζώρος VI, 57. 58.
 θράπων IV, 150.
 τὴν κόμην IV, 147.
 μέλασμα II, 35.
 μέλας ὁ ναυτικός IV, 146.
 ὀφθαλμὸς IV, 141.
 παράσιτος IV, 148.
 συρτὸς IV, 118.
 τὴν χροίαν IV, 147.
 μελαγρίδες κακκίζουσι V, 90.
 μελετᾶν I, 157.
 μελέτη ib.
 εἰ ἐκ μελέτης ἔπαχος εἶος I, 215.
 μέλη αὐλημάτων IV, 83.
 πολυκαμπῆ IV, 66. E.
 χορικά IV, 52. 106.
 μέλι I, 254. VI, 66.
 μελία I, 234.
 Φίττα Μελίας IX, 122. 127.
 μελίας ἴσται τὰ ἀκόττα V, 20.
 μελιηδὴς αἶος VI, 15.
 μελικηρα I, 254.
 μελικηρίς IV, 197.
 μελικρατον VI, 17.
 μελίλωτον VI, 106.
 μελίνας VI, 61.
 Μελινώς σταφυλῆ VI, 82.
 μελισσῶν ἴσμος I, 254. S.
 κίτρον οὐκ εὐφορον ib.
 μελιτηρᾶ ὑγρασία IV, 190.
 μελιτηρίον ἀγγῶς X, 93.
 μελιτοπᾶλαι VII, 198.
 μελιτοπάλιδος ib.
 μελιτοπλωτοῦσαι ib.
 ἐκ μελίτος καὶ αἰσῦρου κρηπίς VI, 77.
 μελίτται βομβοῦσι V, 89.
 τὰς μελίττας καπνίζειν I, 254.
 μελιττουργίην ib.
 τὰ μελιττουργικὰ VII, 147.
 μελιττοῦτα VI, 76.
 μελιττῶν ὄπαι καὶ καταδύσεις VII, 147.
 μελιτώδης IV, 180.
 μελλίην III, 123. IX, 129. 136.
 μελλήσις I, 43. IX, 137.
 πράξεις VI, 179.
 μελλησμός I, 43. III, 122. IX, 137.
 μελλητῆς I, 43. III, 122. IX, 138.
 ἵππος I, 197.
 μελλητικός IX, 138.
 μελλόγαμος III, 45.
 τὸ μέλλον εὐπερισκότως III, 117.
 τοῦ μέλλοντος ἔτους I, 57.
 μελλονύμφη III, 45.
 μελλονύμφος ib.

- μελλόσσις ib.
 μέλις IV, 57.
 ἀγροίκον IX, 12.
 ἐξόδιον IV, 108. pl.
 ἐπιβώμιον IV, 79. E.
 Λακωνικόν IV, 78. E.
 ποιητικόν IV, 56.
 συβωτικόν ib.
 χορικόν IV, 106.
 μελαδός IV, 64.
 μεμαίικυλα VII, 144.
 μεμαλαγγμένος κίναϊδος VI, 126.
 τὰ μεμαντευμένα διαλύσκι I, 18.
 μεμβράδες VI, 51.
 μεμλιετηκότως I, 157.
 μεμλιετηκυίας δυνάμεις I, 151.
 μεμεριμηγκός VI, 139.
 μεμεριμηγκένος VI, 140.
 μεμερισμένα VI, 176.
 μεμετρημένας τὰς ὥρας χροόμενον χω-
 ριον V, 109.
 μεμετρημένη πόλις IX, 24.
 μεμετρημένος ἔχειν V, 167.
 μεμειγμένη ἀνδρὶ γυνή II, 18.
 μεμειγῆσθαι IX, 131.
 μεμειχθῆς VIII, 151.
 μεμινόνια IX, 48.
 μεμπτός III, 139.
 μεμπτῶς ib.
 μεμνημένος I, 36.
 μεμψίσθαι III, 138.
 μεμψιμοίρος III, 139. VI, 124.
 μεμψιμοίρος III, 139.
 μεμψίς III, 138.
 γνάμης VI, 179.
 Μενδαίος οἶνος VI, 15.
 Μενδέτιος οἶνος ib.
 μένει III, 89. S.
 τοῦ μένει ἀκινήτῃ ἀμειλλῶ IX, 115.
 Μενδαϊδὲς κύβες V, 37. 40.
 οὐ μένων ἐπὶ τῆς αὐτῆς δόξης VI, 121.
 μέρη ἀνθρώπου II, 226.
 ἄρματος I, 142. X, 128.
 ἀρότρον X, 128.
 αὐλῶν IV, 70.
 δειδρῶ I, 235.
 δικαστηρίου VII, 17.
 δόρατος I, 136.
 ἐμπορίου IX, 34.
 διάτρον IX, 44.
 θάρακος I, 134.
 κλίης X, 34.
 τομοματῶν IX, 51.
 νόμου Πυθικοῦ IV, 84.
 κισσαρδικῶ IV, 66.
 πόλιος IX, 28. 41. 48. 50. 68.
 ταλάντου IX, 56.
 τείχους IX, 35.
 χοροῦ IV, 108.
 τὰς μερίδας περιφέρεισθαι VI, 55.
 μερίδες κρεῶν ib.
 μερίξαι IV, 176.
 οὐ χωρὶς μερίμνης VI, 141.
 μερίς IV, 176.
 μερισμένος ib.
 μερισσάσθαι VIII, 134.
 μεριστάι IV, 176. VIII, 136.
 μεριστῶν V, 170.
 μεριστός IV, 176.
 μερίται VIII, 136.
 κίρος IV, 176.
 μεράν τῶν ἑλῶν IV, 105.
 μεσάβοιον I, 252.
 μεσαιπόλιος II, 12.
 μεσάτιον I, 142.
 διὰ μεσασίου ἡλιας I, 148.
 μεσεγγύημα VI, 181.
 ἐν μεσεγγύματι κοίτασθαι VIII,
 28.
 μεσεγγυῆσαι ib.
 μεσεγγυῶν τῶν μίρακα κατατίσθαι ib.
 μεσεντίριον II, 211.
 ἐν τῷ μεσεουτι τῶν ἡλικιῶν II, 10.
 μεσηλιε II, 12.
 μεσημβρία IV, 157. V, 81.
 μεσημβριάειν IV, 157.
 μεσημβριάζοντος τοῦ ἀστρου IV, 158.
 περὶ μεσημβρίας I, 68.
 μεσημβρινὰ ἔλη V, 41.
 εἰς τὰ μεσημβρινὰ κλίαντος τοῦ θεοῦ
 I, 68.
 κλίαντος ἡλίου IV,
 158.
 μεσημβρινοῦ καιροῦ I, 68.
 μεσόβοιον I, 252.
 Μισόγαια φυλὴ VIII, 109.
 μισόγειος πόλις IX, 17.
 μισόδημ VII, 123.
 μίσσι βόλοι VII, 205.
 μισοκόποι κύλοι IV, 77.
 τὸ μισόκουρον οἰκτικόν IV, 139.
 ἢ μισόκουρος (γυνή) IV, 139. 140. E.
 μισόκρατος II, 39.
 μισοκριεῖς III, 87.
 κίρες VII, 98.
 μισομήρια II, 188.
 μισομφαλιον II, 169.
 ἀσπίδος I, 133.
 μισομφαλοί, πλακούνται εἶδος II,
 169.
 φιάλαι VI, 98.
 μίσον νυκτῶν I, 70.
 παράβουστοι VIII, 121.
 τοῦ στρατεύματος εἶξε I, 165.
 μισοπερικαί VII, 94.
 μισοπλύρα II, 167.
 μισοπλύρια ib.
 μισοπύργια I, 170.
 ὁ μέσος δακτύλος II, 145.
 θράπων IV, 148. 150.
 μισοπία I, 233. VI, 79.
 μισοτίχια I, 170.
 ἐκ μέσου ἀνατίτανται αἱ τρίχες IV,
 138.
 κίκαρται IV, 140.
 μισοῦντος τοῦ ἔτους I, 59.
 μηνός I, 63.
 μισουρανῆν IV, 157.
 ὑπὸ μισοῦσαν ἡμέραν IV, 158.
 μισουσης ἡμέρας I, 68.
 νυκτός I, 70.
 μισόφρονι II, 49. 226.
 μιστὴ βορύβου πόλις IX, 21.
 μιστὸν V, 133.
 βορύβου V, 170.
 μιστὸς αἵματος VIII, 134.
 εἶμι V, 151.
 χολῆς ῥήτων IV, 21.
 τῷ μέσῳ δακτύλῳ τὴν ῥίνα παῖσιν IX,
 126.
 ἐκ μέσων κολίη ῥίς II, 73.
 ἐν μέσῳ τί ποιῆς; IX, 125.
 μίσωρα ὄπλα VI, 158.
 μεταβαλεῖν ἐσθῆτα VII, 44.
 μεταβαλίσθαι III, 124.
 μεταβάλλειν VII, 8.
 μεταβάλλισθαι IV, 49.
 μεταβάλλων τὰ πάντα VI, 130.
 τὴν πολιτείαν IV, 36.
 τὴν Φωνὴν V, 154.
 τὸν χαλινοῦ ἵππου I, 207.
 μεταβίβληται VII, 9.
 μεταβλητικὴ ib.
 μεταβλητικὸς σοφιστῆς IV, 48.
 μεταβλητικῶς IV, 51.
 μεταβολεῖς I, 50. VII, 8.
 μεταβολεῖς III, 124.
 σοφιστῆς IV, 48.
 μεταβολή III, 124. V, 154. VII, 9.
 τῆς πολιτείας IV, 38.
 μεταγινώσκει VI, 115.
 μεταγνώσις ib.
 μεταγράφας VI, 139.
 μεταδιδοῦς τῶν ὄντων III, 118.
 ὁ μεταδικάζων VIII, 8.
 μεταδιώκει τὸ θηρίον V, 60.
 μεταδιώκει V, 165.
 μεταδιώκων κυνηγῆτης V, 85.
 μεταδιώξις V, 165.
 μεταδόρκιος πότος VI, 30.
 μεταθεῖν V, 10.
 μεταθεῖναι V, 11.
 μεταθεῖν τὰ θηρία V, 18.
 μεταθεῖς ἀνω καὶ κάτω VI, 139.
 μεταθεῖν κυνηγῆτης V, 85.
 μετακαρπίον II, 143.
 μετακατάτροπα IV, 66.
 μετακινούμενον V, 170.
 μετακόνδυλα II, 145.
 μεταλαβῆναι τὸ ἱμάτιον VII, 44.
 ὁ μὴ μεταλαβῆναι τὸ κίματον μέρος τῶν
 ψήφων VIII, 41. 48.
 μέταλλα VII, 97.
 ἀργύρια III, 87. pl. VII,
 98. pl. E.
 αἱ περὶ τὰ μέταλλα ἀδικούσιν VIII,
 47.
 μέταλλα γιοφάνια VII, 99. pl.
 καινοτομίαι III, 87. S.
 μεταλλαξιμένη χιτῶνα VII, 44.
 μεταλλάξις ὀμμάτων V, 61.
 μεταλλία VII, 97.
 μεταλλῆται λίθων VII, 100.
 μεταλλῆν VII, 97.
 μεταλλεῖς III, 87.
 μεταλλεῖν III, 87. VII, 97.
 μεταλλεύς VII, 97.
 μεταλλεῦσαι I, 167.
 μεταλλεῖς σκίση X, 149.
 μεταλλικαὶ δίκαι VIII, 88.
 μέταλλον ὀρεχάλκου VII, 100.
 μέταλλου στόμα II, 101.
 καινοτομία III, 87.
 μεταλλῶν καινοτομίαι VII, 98.
 μεταμέλεια VI, 115. S.
 μεταμελῆσαι ib.
 μεταμέλεις ib.
 μεταμφεῖσθαι VI, 44.
 μεταμφεῖσθαι ib.
 μεταπιπτεῖς VI, 100.
 κύλιξ VI, 31.
 μεταποιεῖν II, 229.
 μεταποιεῖν VI, 115.
 μεταποιεῖν II, 228. VI, 115. S.
 μεταπιδῶν VI, 129.
 μεταπίπτων VI, 121.
 μεταπλάττωται V, 170.
 μεταπλάττει τὴν Φωνὴν V, 154.
 μεταπύργια I, 170. VII, 120.
 μεταρῆναι VI, 121.
 μεταρθημιζόμενον V, 170.
 μετα ῥυθμοῦ βαίνουσιν III, 92.
 μέταρχα IV, 66.
 μετασκευαζόμενον V, 170.
 μέτασσαι I, 250.

μεταστάσις IX, 158.
 πολιτείας IV, 38.
 χορού IV, 108.
 μεταστήσασθαι IX, 112.
 μετασχηματίζομενοι V, 170.
 μετασχών σπονδῶν καὶ κρατήρων VI, 30.
 μετατόξασθαι I, 162.
 μετατιθείς τὴν πολιτείαν IV, 36.
 139.
 μετατριπόμενον V, 170.
 μετατριπόμενος VI, 121.
 μεταυχίαι II, 177.
 μεταφῆρων ἄνω καὶ κάτω τὴν πολιτείαν VI, 130.
 τὴν φωνὴν V, 154.
 μεταφορᾶ ib.
 μεταφῆρον II, 136.
 τῶ μεταφῆρῳ περιβήσους ἔχων τὴν κόμην II, 25.
 μεταχειρίσις V, 156. IX, 150.
 μεταχειρίζομαι V, 156.
 μεταχειρίζομενος IX, 150.
 μεταχειρίσασθαι II, 153.
 μεταχοίρα VI, 55. VII, 187.
 μεταχοίροι I, 251.
 σὺ μετέδωκεν ὁ θεὸς ἰχθύσι βλιφῆρων II, 68.
 μέτειμι V, 165.
 μετεδίδωμι VIII, 9.
 μετεδίδωμι VII, 44.
 μετέπιπτεν ἢ θάλασσα I, 109.
 μετεστήσατο IV, 157.
 μετέχοντες τοῦ γένους VIII, 111.
 ἔχθρας I, 152.
 κακουργήματος VIII, 136.
 μάχης I, 152.
 μετεωρίζεσθαι IX, 145.
 μετεωρίζομενος IX, 147.
 μετεωροί ἐπλήροισιν I, 103.
 μετεωρολογία IV, 155.
 μετεωρολογικὸς ib.
 μετεωρολογικῶς ib.
 μετεωρολόγος II, 123. IV, 155.
 μετεωρολογῶν II, 123.
 μετώπων ἐπισκύνιον IV, 137.
 μετώπος IX, 147.
 ἵππος I, 195.
 μοτιῶρα εἰρήσια πλείν I, 103.
 μετώπος IX, 147.
 μετώποι I, 143.
 μετώποι V, 10.
 τὸ θῆριον V, 60.
 ὁ μετώπος (τοὺς ἀδικούντας) VIII, 8.
 μετώπων κυνηγίτης V, 85.
 ὅταν μετώποι τὰς νύμφας X, 33.
 μετωπικῆς συμμορίας ταμίης VIII, 144.
 μετωπίαι III, 55.
 οἱ τὸ μετωπίαι μὴ τιλοῦντες III, 57.
 τιβάντες VII, 99.
 τοῦ μετωπίαι ἀφαιρέσις VIII, 156.
 μετωπίαι III, 55.
 μετωπίαι δῆμος IX, 143.
 δικαί VIII, 91.
 μετ' ἄλλων I, 72.
 μετωπικῆ ἀρα I, 60.
 μετωπικῆ I, 62.
 μετωπικῶν I, 60.
 μετωπικός VII, 145.
 μετωπὸς τῆς αὐτῆς ἰστίαις III, 5.
 μετῶρα IV, 52. 161.
 (διὰ χεῖρας) II, 157.

εἰς μέτρα ἐπίπλους IV, 52. S.
 μέτρα ἡλίου IV, 156.
 ζυγῶν IV, 168. 170. VIII, 130.
 ποιεῖν τριακόσια VIII, 130. pl.
 ὕγρων X, 184.
 Φιδῶνια X, 179.
 μετρίν IV, 166. 169.
 μέτρσις IV, 166.
 μετρηταί οἶνου IV, 167. X, 71.
 μετρητῆς X, 70.
 μετρητικῶς IV, 166.
 μετρητὸν ib.
 μετρία ἀδικῶν VIII, 51.
 μετρίαίσειν IV, 166.
 μετρία τὸν ὕγκον IV, 139.
 πόλις IX, 24.
 μετρικῆ IV, 166.
 μετρικὸν IV, 167.
 μετριολόγος II, 123.
 μετριοπότης VI, 20.
 μετριοποιήσας ib.
 μετριοπότης VI, 28.
 συμπότης VI, 28.
 μετρίτης IV, 166.
 μετρίως ἔχειν V, 167.
 μετρίωτατος συμπότης VI, 28.
 μέτρον IV, 166.
 μετρονόμος IV, 167.
 μέτρον Ὀρχομενίων X, 165.
 ἀπὸ μέτρων διακοσίαν καταλίγεσθαι VIII, 130.
 μετρῶν τὰ ἀδικήματα τῶ δύνασθαι VI, 132.
 τὴν ἐξουσίαν τῶ βούλευσθαι VIII, 77.
 εὐδαιμονίᾳ κέρδι VI, 191.
 χρήμασι III, 112.
 μέτρων ὀνόματα IV, 168.
 συνθέτης IV, 52.
 πρὸς τὰ μέτωπον ῥηγνύναι τὰ κρίνα IX, 128.
 μετωπῶν ἔταξαι τὰς νύφας II, 46.
 μετωπίαι II, 43.
 μετώποι II, 46. 49.
 μετώπων II, 39.
 κατὰ μέτωπον ἔταξαι τὰς νύφας II, 46.
 ἐπὶ μέτωπον κλίνας I, 129.
 ὑπὲρ τὸ μέτωπον κόμην II, 30.
 μετώπων κυνὸς πλατῶν V, 57.
 μαχομένω I, 126. II, 46.
 ὑπὲρ τὸ μέτωπον περιβήσους ἔχων τὴν κόμην II, 25.
 μετώπων Φάλαγγος II, 46.
 μετώπου διακρίσεις V, 57.
 ἐπὶ μετώπου ῥυτίδας ὀλίγας ἔχων IV, 146.
 ῥυτίς μία μόνον IV, 147.
 τὸ ἐν μετώπῳ τοῦ λαγῶ λευκὸν V, 68.
 τῶ μετώπῳ σαρκώδεις κύνες V, 62.
 μέχρι τῶν ὠτων θέλων VI, 149.
 μὴ ἀπαρηθείς γένη V, 105.
 τὸ μῆδεν V, 121. S.
 τοῦ μῆδενος ἀξίος V, 162. S.
 οἱ μῆδεν ἐπίστασθαι τούτων εἰς ἀπροκαλοῦνται φύσκοις VIII, 55.
 οὐ τὸ μῆδεν τιμιώτερον V, 162.
 Μηδικὴ πόα VII, 142.
 Μηδικὸν παλτὸν I, 138.
 Μηδυμαίαι κτίνας VI, 63.
 μηκάδες αἴγες V, 88.
 μηκάσθαι V, 87.
 μηκασμὸς ib.
 μηκίστη πόλις IX, 19.

εἰς μήκος ἀμιλλᾶσθαι IX, 121.
 ἢ κατὰ μήκος ἔλασις ἵππου I, 205.
 μηκύνειν τὴν χαλιναγωγούσαν χεῖρα I, 215.
 μηκύνειν αἴγες V, 87.
 μήκων I, 247. VII, 100.
 μήλα VI, 81.
 τῶν Ἑσπερίδων VI, 47.
 κιδῶνια ib. pl.
 (ἐν τῶ πρόσωπῳ) II, 87.
 (Φάρμακος) II, 201.
 μηλαίαι I, 232.
 μήλη IV, 181. X, 149.
 μήλινα IV, 117.
 μηλίην ἰσθῆς IV, 119.
 μήλιον ἐπίβλημα IV, 118.
 μηλόβοτος γῆ VII, 184.
 μηλολάθη IX, 122. 124.
 μηλολάθη λιπιδέτος ib.
 μήλον ὠραῖον I, 31. Vid. VI, 47.
 ἐκ Μήλου ἐριφος VI, 63.
 μηλοῦν VII, 169.
 Μήλων Ἡρακλῆς I, 31.
 μήλων σπέρμα (ἢ παιδίον) IX, 122. 128.
 μηλοῦσαι IV, 181.
 μηλωτῆ X, 176. 181.
 μηλωτῆς X, 149.
 μνηγοῦρται VII, 188.
 ἢ μὴ μὴ ἀδικεῖν VIII, 55.
 μῆνα καθίκαστον ἰδικάζον ἐν Ἀρείῳ πάγῳ VIII, 117.
 ἢ μὴ ἀληθῆ κατηγορεῖν VIII, 55.
 μῆνης (τὸ ὄρχημα) IV, 104.
 μνηστῆρον σιτηρίσιον I, 59.
 μνησάμενοι IV, 83.
 μνηστῆρες II, 44. 107. 226. 234.
 μνηστῆρον VI, 125.
 μνηστῆρος σιλήνη IV, 157.
 μνηστῆρος ἰσταμίου I, 63.
 λήγοντος ib.
 μισοῦντος ib.
 πρυτανίαν ἔχει ἐκάστη φυλὴ VIII, 115.
 μνηστῆρον τῶν λανθανόντων ἀδικημάτων VIII, 47.
 μνηστῆρον ἀδικημάτων VI, 179.
 γλώττης V, 154.
 ἰδοῦ III, 95.
 μνηστῆρος γλώττης V, 154.
 μνηστῆρον VI, 187.
 μνηστῆρον Φυλλοχόου I, 231.
 ἐκ μνηστῆρον ὀνόματα I, 59.
 ἢ μὴ οὐσα δίκη VIII, 60.
 μνηστῆρον ἐπιβίαιος I, 27.
 μνηστῆρον II, 187.
 μνηστῆρον κυνὸς σκληραὶ V, 59.
 μνηστῆρον ἵππου ἀκαθαίρειν I, 199.
 μνηστῆρον ὕγρα V, 63.
 μνηστῆρον VII, 181. X, 156.
 μνηστῆρον ἵππου ἀπαγεῖς I, 191.
 ἰσθῆς I, 189.
 λαγῶν οὐκ ἐγκώδεις V, 70.
 μνηστῆρον II, 187.
 μνηστῆρον κίφαλλῆ II, 186. 187.
 πλῆκτρον II, 185.
 μνηστῆρον μὴ πείθειν ἐγκωθίζοντα ἵππον I, 215.
 μνηστῆρον VII, 32.
 σὰ μνηστῆρον II, 204.
 μνηστῆρον VII, 29.
 μνηστῆρον VI, 62.
 μνηστῆρον III, 10. S.
 τὸ μνηστῆρον δικαστήριον VIII, 121.

- μήτρα II, 22 I. VI, 47.
 μητραγύρτης III, II.
 μητραδάλλφος III, 22.
 μητραλοίας III, I3. VI, I52.
 μητριαζέιν III, II.
 μητρική κτῆσις ib.
 μητρομήτωρ III, I7.
 μητροξένος υἱός III, 21.
 μητροπάτωρ III, I6.
 μητρὸς πατήρ ib.
 μητροφόνος III, I3.
 μητροφόντης ib.
 μητρικὰ III, 26.
 μητρικός III, 27.
 μήτρας ACC. III, I6.
 μήτρα κτῆσις III, II.
 τὸ μητρῶν πνεῦμα V, 50.
 τῆς Φρυγίας θεοῦ III, II.
 χαρίων II, 22 I.
 μήτρας III, I6. 22.
 μηχαναὶ VII, I89. pl.
 μηχαναῖς προσήγαγον I, I67. S.
 μηχανή IV, I27. I28.
 ὁ μηχανὴ ἐν τραγῳδίᾳ, τοῦτο ἐν κω-
 μῳδίᾳ κρᾶδη IV, I29.
 μηχανὴ λιθαγωγὸς X, I48.
 μηχανήματα VI, I31.
 μηχανήμασι θηράται ὁ λίων V, 84.
 μηχανήματα VII, I89.
 μηχανοποιία ib.
 μηχανοποιοὶς ib.
 μηχανώμενος IX, 6.
 μισαιφοσίη VI, I91.
 μισαιφονήσι VIII, I33.
 μισαιφοσίη VI, I92. VIII, 75. I32.
 μισαιφόνος VI, I92. VIII, I33.
 μίαν γνώμην ἔχειν VIII, I51.
 μισαροὶ I, 32.
 μισαρὸν πρᾶγμα I, 33.
 μισαρὸς VIII, I34.
 μισάσμα I, 33.
 ἐπιψάσθαι ib. S.
 μισάσματι ἐπιχόμενοι I, 32.
 μισῶς ψήφου χώρα VIII, I23.
 μίσγυσθαι V, 92. S.
 ἄγα Μίδας IX, I14.
 Μίδας (ὁ βόλος) VII, 204. 205.
 Μιδάκου νόμφαι IV, I42.
 μικρὰ πόλις IX, 24.
 μικράσπιδα VII, I55.
 μικρασπίς ἀναβάτης I, I41.
 μικρὰ ὑποκάτω (κυνὸς) V, 70.
 χοιρίδια VIII, I04.
 μικρογνωμοσύνη IV, I3.
 μικρολογεῖσθαι II, I24.
 μικρολογῆσαι ib.
 μικρολογῆσομαι ib.
 μικρολόγος II, I23.
 μικρὸν III, 88. S.
 ἡγίται πᾶν, πρὸς ἀβούλιται
 VI, I32. S.
 κατὰ μικρὸν καταγελάσθη VIII, I25.
 μικρὸν μαρσίπιον X, I52.
 σφαιρίον IX, I05.
 μικροπολίτης IX, 25.
 μικροπολιτικὸν ib.
 μικροπρέπεια III, I16. IV, I3.
 μικροπρεπῆς III, 66. II5. IV, I4.
 ἰστιάτωρ VI, 27.
 μικροπρεπῶς IV, I5.
 μικρὸς δάκτυλος II, I45.
 λαγῶς V, 68.
 πρὸ μικροῦ I, 72.
 μικροῦ ὑπεριπέλιος πόλις IX, 20.
 μικροφρόνως IV, I5.
 μικροφροσύνη IV, I3.
 μικρόφρον IV, I4.
 μικροψυχία III, I16. I17. I3.
 μικρόψυχος IV, I4.
 ἵππος I, I97.
 μίλακος ἄθος VI, I06.
 Μιλησίαν κροχὴν μαρῦμας IX, I25.
 Μιλήσιον κάρδαμον VI, 67.
 μίλιγγος X, I89. I90.
 μίλιον VI, I06.
 μιλιταρχία VII, I00.
 μιλιταρχος ib.
 οἱ μιλιτῶσαιτες τὸ σχολίον VIII,
 I04.
 μίμαρκίς VI, 56.
 μίμημα VI, I79. VII, I27. IX, I30.
 μιμήσασθαι VII, I27.
 θεὸν I, I3. S.
 μίμησις VII, I27.
 μίμητὰ I, 7.
 μιμητής VII, I26.
 μιμητικὴ (ἢ ἄρχουσις) IV, I05.
 τέχνη ζῶων VII, I26.
 μίμος VI, I23.
 μίμνα VI, 68.
 μίμνη ib.
 μίμναι VII, 207.
 χρώματα VII, I28.
 μίμνασθαι VI, 24.
 κηρὸν VII, I28.
 τὴν οὐσίαν VIII, I35.
 μίξις (ζῶων) V, 93.
 μίξοφρος II, 49.
 μισαθῆναιος VI, I72.
 μισαλέξανδρος ib.
 μισανδρος III, 48.
 μισανθρωπία III, 64. IV, I3.
 μισάνθρωπος III, 64. IV, I4. VI, I72.
 ἵππος I, I98.
 τύραννος I, 42.
 μισαπόδημος VI, I72.
 μισασθαι VII, 31.
 μισεῖν ταῦτὰ VIII, I51.
 μισέλλην VI, I72.
 μισεργος ib.
 μισεταίρια III, 64.
 μισεταίριος III, 64. VI, I72.
 μισήτερος VI, I89.
 μισητὴ ἢ μάχλος VI, I89.
 μισητία V, I16. VI, I89.
 μισητός VI, 89.
 μισθαρεῖν III, III. IV, 43. 49. VI,
 I96.
 μισθαρία IV, 50. VI, I91.
 μισθαρικὴ VII, I20.
 μισθαρικῶς IV, 51.
 μισθαριος σοφιστής IV, 48.
 μισθαριῶν III, III.
 ῥήτωρ VI, I90.
 μισθοδοσία VI, I91.
 δικαστῶν VIII, 38.
 μισθοδοτούμενος παντὸς τοῦ δίδοντος
 VI, 90.
 μισθὸς I, 75. IV, 46. I77. VI, I86.
 VIII, 20.
 μισθοῦ λήψις IV, 47. S.
 μισθοῦς δίδουσι IV, 46. S.
 λαμβάνειν IV, 42.
 μισθοῦσθαι μαγίρους IX, 48.
 μισθοῦ φθεγγόμενος IV, 37.
 μισθοφορεῖν III, III. IV, 43.
 μισθοφορία IV, 50. VI, I91.
 μισθοφορικῶς IV, 51.
 μισθοφόρος ῥήτωρ VI, I90.
 σοφιστής IV, 48.
 μισθοφορῶν ῥήτωρ VI, I90.
 ἐπὶ μισθῷ δίδασκειν IV, 43. S.
 λέγων VI, I90.
 μαθεῖν IV, 46. S.
 μισθῶσαι οἶκον I, 75.
 μισθῶσασθαι οἶκον ib.
 τὰ τέλη IX, 33.
 μισθῶσις VIII, I42.
 μισθῶσις οἴκου δικῆ VIII, 31.
 μισθῶσις οἴκου VI, I78.
 μισθῶται VII, I31.
 μισθῶτός III, III.
 ῥήτωρ VI, I90.
 μισθῶταιραι γυναῖκες VII, I31.
 μισθῶπιος VI, I72.
 ἵππος I, I98.
 μίσκος ὀπάρας VI, 94.
 μισοβάββαρος VI, I72.
 μισογύνης III, 46. 47. VI, I72.
 μισοδῆμος III, 66. VI, I72. IX, I0.
 ῥήτωρ IV, 36.
 μισόθεος I, 21. VI, I72.
 μισόθηρος κύνης V, 63.
 μισόθηρος VI, I72.
 μισολογῆν IV, I5.
 μισολογία II, I21. IV, I2.
 μισολόγος II, I21. IV, I4. VI, I72.
 μισολόγος IV, I4.
 μισόζητος VI, I72.
 μισόποις III, I4.
 μισοπέστης VI, I72.
 μισόπολις III, 66. VI, I72.
 ῥήτωρ IV, 36.
 μισοπονηρία VIII, II.
 μισοπόνηρος VI, I72.
 δικαστῆς VIII, I0.
 μισοπονηρὸς VIII, II.
 μισοπροστέγος V, I38. VI, I72.
 μισοπροσηγῶρος V, I39.
 μισός III, 64. V, I16.
 μισοστρατιώτης στρατηγὸς I, I79.
 μισοτεκία III, I4.
 μισοτεκνός VI, I72.
 μισοτύραννος ib.
 μισοφίλιππος ib.
 μισῶν III, 63.
 μισῶ τὸν θεῖον V, I14. S.
 μίτοι IV, 62.
 μίτος VII, 31.
 μήτρα IV, I16.
 μήτρα παικίλη τὴν κεφαλὴν πατιέλη-
 ται IV, I53.
 μιτώσασθαι VII, 31.
 μιχθῆσαι V, 92.
 δύο καὶ ἡμισία μνᾶ IX, 56.
 μναῖον τρῆμα IX, 96.
 μναῖοι ἀμφιδοχμοὶ λίθοι I, 200.
 μναῖ Ἀττικαὶ IX, 86.
 μναῖ ἑβδομήκοντα ib.
 ἐξήκοντα IX, 53. 86.
 ἑκατὸν ib.
 μνᾶ Ἀττικὴ ἔχει δραχμὰς ἑκατὸν IX,
 59. 86.
 μνᾶ (κύβου) IX, 95.
 μνᾶ μέγιστος τῶν τοῦ ταλάντου μν-
 ρῶν IX, 56.
 μνᾶν ἠδύνατο ὁ χρυσοῦς στατήρ IX,
 57.
 μνᾶ νομίσματος ὄνομα IX, 56.
 τὴν μνᾶν τῆς ῥοπῆς στατήρα ὀνομά-
 ζουσι IX, 57.
 μνᾶς δίκαι ἀναλίσκοντες VIII, I30.
 μνᾶ σταθμοῦ ὄνομα IX, 56.
 μνήμον III, I02. VI, I81. VIII, I46.
 μνήματα IX, I5.

τῶ μνημάτι τῶν ἀγάμων ἱφισταροί-
 νη εἰκὼν VIII, 66.
 μνημῆα IX, 15.
 μνημῖον III, 102.
 μνημῆ ν, 158.
 πρὸ μνημῆς εἰπεῖν II, 110.
 μνημῶν ζῆτήματα VI, 108.
 μνημονικός ib.
 μνημόσυνον III, 102.
 μνηστέα III, 34.
 μνηστέασθαι ib.
 μνηστῆ ib.
 μνηστῆρ ib.
 μνηστῆρ III, 31.
 μοῦς x, 38.
 Μοῦσαι III, 83.
 μοῦσικὸς III, 34.
 μόδων ἄρχημα Φορτικὸν IV, 101.
 ὁ κόλαξ VI, 123.
 μοιμυλλᾶν II, 90.
 μοιμυλλεῖν ib.
 μοῖρα I, 129. IV, 176.
 Μοῖραις προὔτελλον τὰς κόρας III, 38.
 pl.
 περὶ μοῖραν πρώτην (νυκτὸς) I, 70.
 μοῖρα πρώτη κρεῶν VI, 55.
 κατὰ μοῖρας ἐπιδιακεχωρηθῆναι VIII,
 152.
 μοῖρα τρίτη (τοῦ ἱππικοῦ) IX, 66.
 μοιρολαχεῖν VII, 135.
 μοιρολαχεῖσαι IV, 176.
 μοιρολογεῖν VIII, 136.
 μοιρολόχοι ib.
 μοιχεῖας γραφῆ VIII, 40. 88.
 μοιχεύτρια VI, 189.
 μοιχὸς VI, 151.
 μόλγμοι φυσητῆρες x, 187.
 μόλγος ib.
 μόλευν VII, 146.
 Μολοττίδες κύβες v, 39.
 Μολοττικαὶ γ, 137.
 μόλυβδοινα I, 97. VII, 125. x, 147.
 μόλυβδιναι x, 133.
 μόλυβδιναι x, 146.
 μόλυβδιναι κρατεῖται x, 97.
 μόλυβδοῖδοι ἐσχάραι VI, 88.
 μόλυβδοκρατεῖται x, 96. 97.
 μόλυβδος III, 87. VII, 108.
 μόλυβδοχοῖν VII, 108.
 μόλυβδοχοῖσαι III, 87.
 μονάλυσις x, 167.
 μοναρχία VIII, 84.
 μοναρχος ib.
 μονάς IV, 164.
 ἐν τοῖς κύβοις VII, 204. IX, 95.
 μοναυλία IV, 82.
 μοναυλος IV, 75.
 μονῆ III, 89. S.
 ἄστρων IV, 156.
 μονῆς ναῦς I, 82.
 μονθυλίσις VI, 60.
 μόριμα ἄστρων IV, 156.
 μόριμοι παλαισταί III, 149.
 στρατιώται I, 130.
 μόριμοι v, 169. pl. VI, 116. S.
 μόριμος βαφῆ I, 44.
 μόριμος διαπαλαιεῖν III, 149.
 μόριμοι ἱππεῖς I, 141.
 μόριμπος ζεύγος x, 53. 54.
 μονογενὴς υἱὸς III, 19.
 μονοειδὴς v, 169.
 μόνος v, 99.
 μόνον τὰς ἀκοὰς ἡμῶν ἐπιλαμβάνειν
 VIII, 155.
 μοιόκλων ἀνλήμα IV, 73.

μοιόκλων τράπεζα x, 81.
 μοιόκλων ἀνλήμα IV, 73.
 μοιόκλον ἀφαιρῆσθαι τὴν Φωτὴν VIII,
 155.
 μοιόκλον πλοῖον I, 82.
 σκυῖος x, 176.
 μοιόκλους x, 69.
 μοιόκλιον VII, 11.
 μοιόκλιον ib.
 μοιόκλιος III, 47.
 μοιόφθαλμος II, 62.
 μοιόχορδον IV, 60.
 μοιόθισσα ἀπ' ἀνδρὸς III, 47.
 μοιόθισσα ἀπὸ γυναικὸς ib.
 μόρωτον (ἐκπαμα) VI, 96.
 μόρα VI, 46.
 μοργεύειν VII, 116.
 μοργεῖν ib.
 μορία I, 241.
 μοριεῖν v, 36.
 μόριον IV, 176.
 μόρις τρίτη IX, 66.
 μορμολύκειον II, 47. 48. IV, 115. x,
 167.
 μορτῆ VII, 151.
 μορφάσαι IV, 95. 113.
 μορφασμός (ἀρχιστομῆτος) IV, 103.
 εἰς μορφῆν θεοῦ διαξέσαι λίθον I,
 13. S.
 μορφῶσαι θεὸν ib.
 μόσχοιον ἄσμα v, 31.
 μόσχοιον VII, 146.
 μόσχομα I, 222.
 μόσχῆ v, 16.
 οἱ μόσχοι τῶν λαγῶν v, 74.
 μόσχοι VII, 187.
 μόσχοι I, 250.
 μότοι IV, 182.
 μοτῶσαι ib.
 μόσσα ἀγροῖκος IX, 12.
 αἰπόλων ib. pl.
 Καρικῆ IV, 76.
 τεκτόναρχος VII, 117.
 μουσεῖα I, 37.
 μουσική IV, 16. 57.
 μουσικῆς ἀγῶνις III, 142.
 μέρος, ἀρχιστομῆτος IV, 95.
 ὄργανα IV, 57. 58.
 μουσικῆ σταθμίζεται ταλάττω IX, 52.
 μουσικοί ἀγῶνις III, 142.
 ἀθληταί III, 144.
 τὸν μουσικὸν ἀγῶνα διαθῆναι VIII,
 93.
 μουσικός IV, 16. 57.
 μουσικῶν ἀγῶνων κριταί III, 145.
 μουσικός III, 145. IV, 16. 57.
 μουσολήπτος I, 19.
 μουσομανῶν IV, 52.
 μουσοργεῖν IV, 57.
 μουσοργικός ib. pl.
 μουσοργός ib.
 ἐκ μουσῶν κάτοχος IV, 52. Vid. I,
 19.
 μοσχθρία IV, 12.
 μοσχθρῆς IV, 13.
 τὸν βίον v, 118.
 τὸ ἦθος ib. S.
 μοσχθρῆς IV, 14.
 ἔχειν IV, 15.
 μοσχθρῆς VII, 125. x, 147.
 μοσχθρῆς x, 147.
 μοσχθρῆς I, 77. VII, 107. x, 22.
 μόχλωσον τὴν θύραν x, 25. S.
 μωκῆρα VII, 41. x, 155.
 μωκῆραι VII, 114.

μωκῆραι καρέμιοι ἀξαρῶν VII, 162.
 μωκῆρ IV, 191.
 μωκῆρ I, 35.
 μωκῆρ ib.
 μωκῆρ II, 45. 234.
 μωκῆρ (βραχίονος) II, 138.
 (ἄτων) II, 81.
 μωκῆρ I, 36.
 μωκῆρ II, 121.
 μωκῆρ III, 47.
 μωκῆρ ἀκίφαλος II, 43.
 μωκῆρ γλυκύτης εἰς ψυχαγωγίαν I,
 30.
 μωκῆρ χαλκῆ IX, 122.
 μωκῆρ χαλκῆν θηρόσω IX, 123.
 μωκῆρ ἀποσοβῆν x, 94.
 μωκῆρ IX, 110. 113.
 μωκῆρ x, 94.
 Μωκῆρ VII, 89.
 μωκῆρ v, 87.
 μωκῆρ ib.
 μωκῆρ ib.
 μωκῆρ II, 72.
 ὁ εἶρων II, 78.
 τραχὺς IV, 137.
 μωκῆρ II, 72. 79.
 ἀταπειταμένοι I, 190.
 εὐπαισθητοί I, 190. II, 77.
 συμπεπτακότες I, 190. 191.
 μωκῆρ II, 78.
 μωκῆρ ib.
 μωκῆρ αὐλοῦ δύο II, 72.
 μωκῆρ v, 87.
 μωκῆρ II, 86.
 μωκῆρ VII, 180.
 μωκῆρ II, 189. VII, 17. 180.
 μωκῆρ VII, 19. 180. x, 112.
 τοῦ γόνατος II, 188.
 μωκῆρ VII, 19.
 τὴν μωκῆρ περιάγειν VII, 180. S.
 μωκῆρ VII, 20.
 μωκῆρ VI, 94. VII, 19. 22. x,
 29. 112.
 μωκῆρ νόκος x, 102.
 σιτοποιός x, 112. Vid. I, 80.
 σιτουργός II, 92.
 μωκῆρ II, 90.
 μωκῆρ VI, 48.
 μωκῆρ VII, 19.
 μωκῆρ (ἀδόντες) II, 92. 93.
 μωκῆρ VII, 180.
 μωκῆρ VII, 19. 180.
 μωκῆρ I, 80.
 μωκῆρ (τὰ κελαστήρια) III, 78.
 μωκῆρ VII, 19.
 μωκῆρ II, 78. 80.
 μωκῆρ II, 72. 81.
 μωκῆρ IV, 180.
 μωκῆρ II, 79.
 μωκῆρ VI, 104.
 μωκῆρ VI, 50.
 ἐκ πορθμῶν VI, 63.
 Ταρτηρία ib.
 μωκῆρ VII, 177.
 μωκῆρ VII, 177.
 μωκῆρ VI, 105.
 μωκῆρ VII, 177.
 μωκῆρ VI, 105. VII, 177.
 μωκῆρ ib.
 μωκῆρ ἀγῶν x, 119.
 μωκῆρ VI, 105. VII, 177.
 x, 119.
 μωκῆρ ναῦς I, 82.
 μωκῆρ IV, 165.
 μωκῆρ ἀρχαῖα IX, 86.

ἐπὶ γούριον ἔκαστον ὑπεροχὴν ἔχοντος φθόγγος II, 116.
 γούριανδρος IV, 165.
 γούριαρχος I, 128.
 γούριδιον X, 119.
 γούρικη I, 234.
 γούρινη τρεῖς VI, 110.
 γούρινη ἐπὶ δεξιᾷ περιφέρωντις VI, 108.
 γούρινης οἶος VI, 17.
 γούριόλεκτον VI, 206.
 γούριστός I, 127.
 γούρισφόρος IV, 185.
 γούρις I, 82.
 γούρις VII, 177.
 γούρισις VI, 105. VII, 177.
 γούριων X, 120.
 γούρισσασθαι VI, 105.
 γούρισματα VII, 177.
 γούριμπος (ὄπλα) III, 150.
 γούριμμία IV, 195.
 γούρον VI, 104. VII, 95. X, 119.
 Αἰγύπτιον VI, 104. E.
 βασιλίον VI, 105. E.
 γουροπίδος VII, 177.
 γουροπάλειν ib.
 γουροπάλως ib.
 γουροπάλιος ib.
 γούρον ἀλάβαστρον ib.
 ὄζειν ib. pl.
 γουροφόρος λίκυθος X, 119.
 γούριαι X, 69.
 γούριαις προσφέρειν I, 28.
 γούριη I, 234.
 γούριη ἰστίφασαυτο οἱ ἐισμοθίται VIII, 86.
 γούριηνη στεφανωτρίδα προσφέρειν I, 27.
 γούριτα I, 234.
 γούριδες VI, 79.
 γούριτοις στεφανοῦσθαι VI, 107.
 γούρτον (αἰδέλου) II, 174.
 γούρτοχειλίδης ib.
 γούριματα VI, 105. VII, 177.
 γούρων ἀγγυία VI, 105.
 γούριωσθαι VII, 177.
 γούρι χρισσασθαι ib.
 γούσαι II, 67.
 γούσασσασθαι II, 78.
 γούσκλειδρα V, 91.
 γούσος I, 33.
 ἀποτρίψασθαι ib. S.
 γούσταγωγυίη I, 35.
 γούσταγωγοί ib.
 γούσται ib.
 γούσταξ II, 80.
 γούστήρια I, 35.
 γούστηριων ἀπέχονται οἱ ἐν αἰτίαι VIII,
 προέστηκεν ὁ βασιλεὺς ib.
 τῶν γούστηριων ἢ τελειοταί X, 74.
 γούστηριώτιδες σπονδαί I, 36.
 γούστικαί ἡμέραι ib.
 γούστικὰ τέλη ib.
 περὶ γούστικῶν δικάζειν VIII, 141.
 γούστικῶν ἔργων προφάντιδες I, 14.
 χέρυξ VIII, 103.
 γούστικῶς δικάζοντες VIII, 123.
 γούστίλαι X, 89.
 γούστίλαρα ib.
 γούστίλαριον VI, 87.
 γούστίλη ib.
 γούστίλησασθαι ib.
 γούστίλοι X, 89.
 γούστρος VI, 87.
 γούττατος VI, 70.

γούχος λιμνίος I, 102. IX, 28.
 γούδιος γούρι V, 70.
 γούδων (κόπρος) VI, 91.
 γούδης X, 53.
 γούδης II, 61.
 γούδι ἐμβολίη τῶ ἀδέρῳ ἴστω I, 210.
 γούδισσιν τὸν ἴστω I, 211.
 γούδισσασθαι I, 190.
 γούδοί κύνης V, 62.
 γούδων VII, 60.
 γούδων I, 216.
 γούδων μετὸν δέμα III, 79.
 τῶν γούδων μῆθεν ἔχου ἀστραγάλου I, 213.
 γούδισσιν V, 121.
 γούδισ ib. S.
 γούδης V, 120.
 γούδης V, 121.

N.

Νάβλα IV, 61.
 νάκος VII, 68.
 νακοτίλης VII, 28.
 νακοτίλος ib.
 νακοτίλουτις ib.
 νακούλακος X, 134.
 νάπαι I, 221. V, 14. 35.
 νάπυ VI, 66.
 Κύπριον VI, 67.
 νάρδον Αἰγύπτιον VI, 104.
 μέλαν ib. E.
 νάρθηκοφόρος X, 177.
 νάρθηξ ib.
 ψαθάρης ib.
 νάρκη VI, 51.
 νάρκισσος I, 229. VI, 106. 107.
 νασταί VI, 72. 78.
 ναστοκόπος VI, 75.
 ναστοφωγυίη ib.
 ναστοφάγος ib.
 ναυαγυίη I, 114.
 ναυαγία ib.
 ναυάγιον (ὁ τελώνης) IX, 32.
 ναυαρχία I, 119.
 ναυαρχίς ib.
 ναυαρχίς ib.
 ναυαρχος I, 96.
 ναυαρχαί I, 95.
 ναυβάτη φορηγῶν VII, 131.
 ναυκλήροι (οἱ δημαρχοί) VIII, 108.
 ναυκλήρος (ὁ δεσπότης τῆς οἰκίας) I, 75. X, 20.
 ναυκρήρα ἑκάστη παρῆχι μέλαν γούδων ἢ ἀνόμασται VIII, 108.
 ναυκρήριοι οἱ δέμας ib.
 ναυκρατίτης στίφας VI, 107.
 ναῦλον (τὸ ἐρσιον) I, 75. X, 20.
 ναυλοχίη I, 100. 122.
 ναυλόχοι IX, 28.
 ναυλόχοι ὄρμοι I, 100.
 ναύμαχα δέματα I, 137.
 ναυμαχίη I, 124.
 ναυμαχῆσαι ib.
 ναυμαχία I, 119.
 (ἡ παιδία) VII, 206.
 ἀπὸς ναυμαχίαν ἀντικεισθηναί I, 122.
 τὴν ναῦν ἀνακρούσασθαι I, 125. S.
 ἀνελκυσία I, 104. S.
 ἀνοξίαι ὑπὸ τῆ ἐμβολῆ I, 124. pl.
 ἀπιλάσαι I, 123. S.

κουφίται I, 99. S.
 στίσασθαι I, 103. 104.
 122. S.
 ναυπηγία VII, 115.
 ναυπηγοί I, 84. VII, 111.
 ναῦς I, 82. 83. S. 94.
 ἀδελφικός I, 121.
 ἀνελκυσμένη VII, 191. E.
 βαπτίται I, 124. S.
 διελφισφάρος I, 85.
 ἐξοκίλιον I, 104. S.
 θωρίς II, 55.
 ναυσικίρατοι ποταμοί III, 103.
 ναυσικίρατοι ποταμοί ib.
 ναῦς ἰπαγωγός I, 83. E.
 κοίλη I, 92. 113.
 τῆς ναῦς μεταπληροῦσθαι II, 46. S.
 ναῦς κονήρης I, 82. E.
 κρηφόρος ib. S.
 οἱ τῆς ναῦς κρηφόροι VIII, 52.
 ἐπὶ τοῦ ναυστάθμου στήσασθαι τὴν ναῦν I, 104.
 ναῦται VII, 139. 190.
 ἀκρατίης τῆς κρηφῶν IX, 116.
 οἱ ἐκ τῆς Παρέλου καὶ Σαλαμινίης VIII, 116.
 ναῦτης I, 95. VI, 128.
 ναυτίδες γυναῖκες VIII, 190.
 ναυτικά δανίσματα III, 84.
 ναυτικός ἐκδότης δανίζων III, 115.
 ναυτικά σκίση X, 13. 134.
 ναυτικὴ συγγραφή VIII, 140.
 ναυτικὸν (δάνισμα) VIII, 141. S.
 ἀρχήμα IV, 101.
 κλήδος IX, 34.
 ἐπὶ κρηφῶν X, 40.
 ναυτικῶν ἐρσιον X, 10.
 ναυτίλας I, 98.
 ναυτίλαι μακροί ib.
 οἱ ναυτοδίκαι VIII, 126.
 ναῦτριαι VII, 139.
 ναυτῶν ἀρχῶν I, 98.
 ναυφύλαξ VII, 139.
 συναγωγή IX, 143.
 ἴση καὶ ἴσα I, 63.
 ἴσα γυνή II, 18.
 ἴσασσιν I, 222. II, 20.
 ἴσασσιν I, 221.
 ἴσα ἰσχῆς I, 242.
 κωμωδία IV, 143.
 ἴσασσιν II, 20.
 ἴσασσιν II, 11.
 ἴσασσιν II, 20.
 τὸ τολεμῶν ib.
 ἴσασσιν VI, 181.
 ἴσασσιν III, 121.
 ἴσασσιν II, 20.
 ἴσασσιν III, 121.
 ἴσασσιν IV, 136.
 ἴσασσιν δύναμις I, 155.
 ἴσασσιν ποταμοί III, 103.
 ἴσασσιν III, 120.
 ἴσασσιν ἀκμῆζουσα II, 18.
 ἴσασσιν II, 20.
 ἴσασσιν II, 11.
 ὁ ἀγροικός IV, 146. 147.
 ἀπκλός IV, 136. 146. 147.
 ἴσασσιν IV, 146. 148.
 ἴσασσιν IV, 146. 147.
 ἴσασσιν II, 4.
 ὁ γυμναστικός IV, 146.
 καλός IV, 147.
 πύχιστος IV, 146. E.
 πύχιστος IV, 135. 136.

πάρωκρος IV, 135. 137.
 πικρός IV, 136. E. δούτε-
 ρος IV, 135.
 ούλος IV, 146. 147.
 Σικελικός IV, 146. 148.
 υπέρυθρος IV, 146.
 αχρὸς IV, 135. 137.
 νίκη II, 11.
 νία πόλις IX, 18. 26.
 νεαπολίτης IX, 26.
 νεαρά σκυμνία V, 16.
 φύλλα V, 237.
 νεαρὸν πρόσωπον IV, 141.
 νεαροῦ τοῦ ὕδατος ἐπιχρῆσι κατὰ λέ-
 βτος X, 46.
 νία σκυμνία V, 16.
 νεβρίδες IV, 117.
 νεβρίς IV, 118. V, 16.
 νεβροί V, 15.
 νεβρὸς V, 77.
 νεβροῦ κάλα IV, 75.
 χρῶμα V, 76.
 νέγλα VI, 87.
 νεήλατα VI, 77.
 νεκίρη II, 209.
 νεύμαι IV, 176.
 πυρὶ τὰ ἀγάλματα I, 12.
 νεύμασθαι VIII, 135.
 νέιν I, 97. VII, 30. 138.
 τὰ νέθιν λέγουσι Ἄττικοί VII,
 32.
 ἐξ ὑπτίας VII, 138.
 νεῖος I, 226.
 τοὺς νεκροὺς ὑποσκύδους ἀποδοῦναι I,
 166.
 νεκροφόρος VII, 195.
 νεκρῶν προθέσεις VIII, 65.
 νεκύσια III, 102.
 νέμειν I, 250. III, 67. VII, 183.
 προστάτην VIII, 35.
 νέμισις οὐσίας VIII, 135.
 νεμηταί ib.
 τὰ νεμάρια εἰς θεῶν τιμὰς τῶν πλῆ-
 θει χρημάτων VIII, 113.
 νεμάρμενος κλήρος VIII, 136.
 νέπος III, 16. 22.
 τὰ νεομισμένα VIII, 46.
 νεομοσβίτηται V, 166.
 αἱ νεοσφισμένοι τι τῶν δημοσίων VIII,
 47.
 νεοβλαστὲς δένδρον I, 231.
 νεόγαμος II, 18. III, 47. 48.
 νεογενὲς βρέφος II, 8.
 δένδρον I, 231.
 νεογενῆ σκυμνία V, 16.
 νεογιλαῖον βρέφος II, 8.
 νεογιλὲς βρέφος ib.
 νεογιὰ σκυμνία V, 16.
 νεογιῶν βρέφος II, 8.
 νεόγοτος βρέφος ib.
 νεογύνης III, 48.
 Νεοδαμάραις III, 83.
 νεοιδίης II, 10.
 νεοίκος πόλις IX, 26.
 νεοκατάστατος πόλις IX, 18.
 νεοκατοικος πόλις IX, 26.
 νεόκοπος κάρδοπος VII, 22. X, 102.
 νεόκοπος μύλη X, 102.
 νεοκράς VI, 24.
 νεοκράτος ib.
 νεόκτιστος πόλις IX, 18.
 νεολαία II, 11.
 νεοί δένδρον I, 231.
 ὑπεργάζεσθαι I, 222.
 ἐπὶ νεοπλυσίᾳ ἐσθῆτι προσείναι θεοῖς I,
 25.

νεοποίητος πόλις IX, 18.
 νεοποιοῦντες I, 221.
 νεοπολίται III, 56.
 νεοπολίτης IX, 26.
 νέος ἐν ἀκμῇ ἂν II, 10.
 κυνηγίτης V, 18.
 τὴν νεότητα λυμαινῶν κάλαξ VI, 123.
 προπικτικῶς VI, 127.
 τῆς νεότητος λυμαινῶν κάλαξ ib.
 νέου ἔτους I, 59.
 νέου I, 222.
 νεοῦντες I, 221.
 νεουργοί I, 84.
 νεουργὸς πόλις IX, 18.
 ἐπὶ νεουργῶν στολή προσείναι θεοῖς I,
 25.
 τοὺς νέους νόμους οἱ δοκιμαζόμενοι VIII,
 101.
 νεοφυὲς δένδρον I, 231.
 νεόφυτοι δένδρον ib.
 νεύειν II, 50.
 νεῦμα ὑπέρυθρον IV, 194.
 νεῦρα II, 204. 234.
 ἔχειν II, 234.
 νευραὶ II, 234. IV, 62.
 νευρα πραγμαμάτων II, 234.
 νευρά τῆσθε I, 137.
 νευρίδης VII, 45.
 νεύρινα VII, 208.
 νευρίς X, 173.
 νευροκίητραί II, 185.
 νευροραφικός VII, 154.
 νευροράφος ib.
 νευροραφῶν VII, 81.
 νευροστάται VII, 154.
 νευρώδης χιτῶν ὀφθαλμοῦ II, 70.
 νεύσαι IV, 95. 113.
 νευστάζειν ὀφρῖσι II, 50.
 νεύων κάτω ἵππος I, 197.
 νεφέλαι X, 171.
 νεφεληγερέτης ζεύς I, 24.
 νεφέλια ὀνύχων II, 146.
 τὰν νεφελῶν ἰσχυρότατα IX, 20.
 ἀλίγου ψάευσκῶν πόλις ib.
 νέφη IV, 159.
 ὑπὲρ τὰ νέφη ἀνατετακῶς τὰς ὀφρῖς
 II, 49.
 ὥσπερ νέφος ἐπαφίθη τῇ πόλει IX,
 159. S.
 νέφος ἐπάται ἐπιδράμη τὸν θεόν IX,
 123.
 νεφρίτης σφάβυλος II, 179.
 νεφρίτης II, 166. IV, 187.
 νέσος II, 220.
 νεφροί II, 166. 220.
 νεφρῶν θέσις II, 220.
 νεφώδης ἀήρ I, 113.
 ἐπὶ νεφῶν ἀθίωτος ἢ ὁ οὐρανὸς I,
 113.
 νεῶ IX, 40.
 τοῦ νεῶ ἰσχυροῦ ἀγάλμα I, 11. S.
 νεώκοροι I, 14.
 τοῦ νεῶ τὸν κόσμον συγχέει I, 12. S.
 νεωκχημένη νεῶς VII, 191.
 νεωκχησῆαι I, 104.
 νεωλοί VII, 190.
 νεωλοκῶν σκευή X, 148.
 νεωλοκῶν βύλα VII, 190.
 νεῶν τῶν ἀγάλματι περιεργάσασθαι I,
 II.
 νεῶν γυναικῶν κομικὰ πρόσωπα IV,
 151.
 νεῶν ἰγύραι I, 11. S.
 νεῶν ἐπιβύται III, 93.
 νεωθηθεὶς οἰκίτης III, 77.

νεῶν θηρευτικῶς σοφιστῆς IV, 48.
 τῶν νεῶν θραυκατισθεῖσθαι I, 125. IV,
 189.
 νεωποιῆσαι I, 11.
 νεωποιοί I, 12.
 (οἱ νεωπηγοί) I, 84.
 ἐν τοῖς νεωροῖς στήσασθαι τὴν νεῶν I,
 104.
 νεώρια IX, 28.
 νεῶς I, 6.
 ἀπὸ τῆς νεῶς ἀπολογισθεῖσθαι VIII, 120.
 νεῶς ἐπόπτης VII, 139.
 ζυγὸν X, 177.
 ἡγεμῶν I, 98. S.
 οἱ τοὺς νεῶς κατασκευάζοντες I, 12.
 νεῶς μέρη I, 85.
 νεώσοικοι IX, 28.
 ἐν τοῖς νεώσοικοις στήσασθαι τὰς νεῶς
 I, 140.
 τῆς νεῶς ὑποκυβερνήτων I, 98.
 ἐς νεῶτα I, 57.
 νεωτερίων ῥήτωρ IV, 36.
 νεωτερίσμα VI, 181.
 νεωτερισμὸς IV, 38.
 νεωτεριστῆς III, 66.
 περὶ τὸ θεῖον I, 21.
 ῥήτωρ IV, 36.
 νεωτεριστικὸς ῥήτωρ IV, 36.
 νεώτεροι ἢ νεώτεροι I, 84.
 νεωτεροποιία IV, 38.
 ὁ νεώτερος διαπότης III, 73.
 νεωτέρων ἐπιθυμῶν III, 66.
 νεωτόροι I, 84.
 νῆας πιπονηκίους θραυκίους I, 125. S.
 αἱ νῆες ἀπειθιστέροι ἢ τὰν τοῖς κυβερ-
 νήταις I, 112. S.
 νῆες κοῦφαι I, 103. E.
 ξηραὶ I, 121. E.
 τραχήλαι I, 119.
 νῆθιν VII, 32.
 ἐν τῇ νῆι (ἄ) ἴσθι I, 93.
 νῆκτης I, 97.
 νηκτίδες ἐλαίαι VI, 45.
 νῆμα VII, 30. 109.
 νῆματα VII, 52.
 ἀράχνης VII, 76.
 βομβυκίων ib.
 νημελὲς οὐσῆς I, 106.
 νημεῖοι ὄρμοι I, 100.
 νημεῖος λιμὴν ib.
 νημάτων πείλος IV, 79.
 νῆος χεῖλη II, 89.
 νῆπιον II, 8.
 ἄρτι ἀπὸ μαστοῦ ib.
 νηπιονῆ τειθάναι VIII, 70.
 νῆσις VII, 30.
 τῆς ἀτρέκτου ib.
 νησιώτης πόλις IX, 17.
 τὰ παρὰ νησιωτῶν ἐσπράκτουτες VIII,
 114.
 νῆσαι IX, 27.
 νῆσος (τὸ ὕψωμα) VII, 52. 53.
 νῆσταις VI, 50.
 νηστικῆ VII, 209.
 νῆσταις II, 208. VI, 39. IX, 70.
 οἱ ἐπὶ νῆσων VIII, 114.
 νῆτται VI, 52.
 νηφάλια βύβη VI, 26.
 νηφαλιεύειν ib.
 νηφαλίως ἔχειν ib.
 νηφαντικὸν εἶναι ib.
 νῆφιν ib.
 νῆφον στρατηγὸς I, 178.
 συμπότης VI, 28.
 νήχισθαι I, 97. VII, 138.

- νήλα VI, 87.
 νήλαροι IV, 83.
 νήλαρος IV, 82.
 νικῶν IX, 141.
 νίκη ib. S.
 νικῆσαι I, 166.
 ἡ νικῆσας τὰ ἀθλα ἱστιφανίθη III, 152. pl. S.
 βασιλεύς IX, 106.
 μὴ καρπούμενος ἂ ἐπίκησε VIII, 59.
 κρινόμενος, ἀπέφυγεν ἂ Φείδη pl. VIII, 74.
 νίκης ἱραστὸς στρατηγός I, 178.
 νικητήρια III, 143. VI, 186.
 νικηφόροι ἵπποι I, 181.
 Νικοστρατία VI, 82.
 νικῶσαν ἀποφῆναι τὴν δίκην VIII, 25.
 νίπτρα VII, 40.
 νίπτρον X, 78.
 τῶν ποδῶν VII, 40. X, 78.
 νίτρον VII, 95.
 νίφετος metaph. VI, 147.
 ὑπὸ νίφετῶν δυσχερῆς πόλις IX, 23.
 νίψασθαι πρὸ τῆς τροφῆς VI, 92.
 νοεῖν II, 228. IV, 12.
 νόηματα συνίρα IV, 27.
 νοημάτων ῥίζες VI, 148.
 νόημων II, 229. IV, 11.
 νοῆσαι IV, 24.
 νόησις II, 227. V, 126.
 νόθαι πλευραὶ II, 165. 181.
 νόθια χρεμάτια III, 21.
 νόθος ib.
 νομάς διδούς III, 67.
 ἐπὶ νομάς ἐξάγειν I, 250.
 νομίς I, 249. VII, 183.
 νομῆ IV, 176. VII, 183.
 γῆς IV, 160. S.
 ἐσχαρῶδες IV, 204.
 νομίζοντες σιδήρα Βιζάντιοι IX, 78.
 νομίζω V, 126. S.
 νομίζων θεοὺς ἀνὴρ I, 20.
 νομικός ῥήτωρ IV, 34.
 νόμιμον ἀργύριον III, 86.
 νόμιμος VIII, 7.
 ῥήτωρ IV, 34.
 τῶν νομίμων ἀπίχισθαι VIII, 90.
 νομίμως VIII, 7.
 νόμισις V, 126.
 νόμισμα VI, 179. IX, 74. 75.
 Ἀλεξάνδρειον IX, 85. E.
 γράψαι IX, 83.
 ἐπίσημον IX, 51.
 ἐπιστῆσαι τῆ δακτύλῳ IX, 118.
 ἐπιτετυπωμένοι ἔχον βοῦν IX, 60.
 ἐπιτετυπωμένοι ἔχον πῆγμασιν IX, 76.
 ἐντυπᾶσαι III, 86. S.
 καταλλάττειν VII, 170.
 κίβδηλον IX, 51.
 σιδηροῦν VII, 105.
 νομισμάτια III, 86.
 χρυσᾶ IX, 62.
 νομισματι σιδηρᾶ Λακεδαιμόνιοι χρῶνται IX, 79.
 νομισματίων βραχὺ IX, 70.
 λεπτόν IX, 92.
 περὶ νομισμάτων IX, 51.
 νομισμάτων μέρη ib.
 νομισματοπώλης VII, 170.
 νομισματοπωλική IX, 51.
 νομισματοπωλικὸν πρᾶγμα IX, 51.
 νόμισμα ὑπόχαλλον VII, 104.
 νομοβασία IV, 26.
 νομοβῆται χίλιοι VIII, 101.
 νομοβέτης IV, 25.
 νομοβήσας IV, 27.
 νομοβήσασθαι ib.
 νομοβητικός IV, 25.
 βασιλεὺς I, 41.
 νομοβητικῶς IV, 26.
 νόμοι IV, 53.
 Ἀθηναίς IV, 66. 77.
 Ἀπόλλωνος IV, 66.
 Διὸς ib.
 ἐγγεγραμμένοι κῆρβισι VIII, 128.
 περὶ ὧν εἰσὶν καὶ οὐκ εἰσὶν VIII, 122.
 ἐπιτετυπωμένοι δέλτοις VIII, 128.
 ἐπιτύμβιοι IV, 79.
 ἐξελυθιρικοί III, 83.
 περὶ τῶν ἰσῶν VIII, 128.
 καθαριστήριοι IV, 83. pl.
 κίκλιοι IV, 79. pl.
 Λυδίοι IV, 78. pl.
 περὶ τῶν πατριῶν VIII, 128.
 νόμοις ἐχθρὸς ῥήτωρ IV, 25.
 νόμοι Τερπάνδρου IV, 65. pl.
 Φρύγιοι IV, 78.
 νόμον γράφοντα ἢ ψήφισμα ἔσται τις γράψεται ὡς ἀσιπιτηδίοι VIII, 56.
 εἰς τὸν νόμον μὴ ἐπιτηδίοι γράψεται VIII, 88.
 νόμον εἰσενεγκτῆν IV, 27.
 θίσθαι ib. S.
 παλαῖον λῶσας VIII, 101.
 νόμος Ἀθηναίς IV, 77. vid. 66.
 Αἰόλιος IV, 65.
 ἀπάβητος IV, 65. 79.
 αὐλητικός IV, 79. Vid. 65. 84.
 Βοιωτίας IV, 65.
 εἰσαγγιλικὸς VIII, 51.
 ἑρατικός VIII, 37. 144.
 Γεράκιος IV, 79.
 Καπίων IV, 65.
 ὁ κατάβητι VIII, 128.
 ὄξυς IV, 65.
 ἄρθιος IV, 65. 73.
 παρνομος VIII, 44.
 Πυθικός IV, 79.
 σχολίων IV, 65. 79.
 Τερπάνδρειος IV, 65.
 τετραοῖδης ib.
 τροχάιος ib. pl.
 ἰδοτέρω τοῦ νόμου IX, 33.
 νόμον κίβαρδικοῦ μέρη IV, 66.
 Πυθικοῦ αὐλητικοῦ μέρη IV, 84.
 τοὺς νόμους ἔχοντες ἄξοντες VIII, 128.
 ῥέουσιν οἱ δοκιμαζόμενοι VIII, 101.
 συμφυλάξειν ἄμνον οἱ θεομοβῆται VIII, 86.
 κατὰ τοὺς νόμους ψηφισθῆναι ἄμνον οἱ δικασταὶ VIII, 122.
 νομοφύλακες VIII, 102.
 ἱστιφανῶνται VIII, 94.
 νομοφυλακίον θύρα VIII, 102.
 τῶν νόμων ἤδη γεγραμμένων, πῶς αὐτὸς φαίη V, 166.
 ἐπεγγελῶν VIII, 77. S.
 προστατῶν ῥήτωρ IV, 34. S.
 ὁ τῶν νόμων φύλαξ VIII, 8. Vid. IV, 34.
 τὸ νόμον οὐ φύσει προσηγόμενον III, 6.
 ἐν νόμῳ χειρῶν ἀμύνεσθαι II, 149.
 νοσοκέρων III, 105.
 νοσεῖν VIII, 152.
 νοστρά χωρία IX, 25.
 νοστρὸν χωρίον V, 109.
 νοστρῶς III, 105.
 νοσηλία IV, 177.
 νοσηλεύσασθαι III, 108. IV, 177.
 νόσημα III, 104. VI, 180.
 ἐπατήλας III, 107. S.
 ἵππου I, 209.
 ὡς περ νόσημα ἐπαφείθη τῇ πόλει IX, 159. S.
 νόσημα καρνηβαρικόν IV, 184.
 κεφαλαγωγίς ib.
 νοσημάτια κινῶν V, 53.
 τῷ σώματι ἔξωθεν ἐπιφαίνόμενα IV, 190.
 ταλαιταῖα IX, 53.
 νοσημάτων λήξαντος αὐτῷ III, 108.
 νοσημάτων ὀνόματα IV, 184.
 νοστρὸν χωρίον III, 105. V, 109.
 νοστρότερον III, 105.
 νοσησῶς III, 104.
 νοσοκομῆσαι IV, 177.
 νοσοκόμοι καίτιδες III, 12.
 νόσοι ὑπομεσάζμενοι ἢ ἀποδημίαν VIII, 60.
 νοσοκοῖον χωρίον V, 110.
 νόσος III, 104. VIII, 153.
 τῆς νόσου ἐκείνη III, 108.
 νοσσοῖδες VII, 94.
 νοσοῖδες χωρίον III, 105. V, 109.
 νοσοῖδης III, 106.
 τὴν χροῖν IV, 137.
 νοσοῖδης III, 105.
 ὁ νοσῶν V, 164.
 εἰς Ἀφροδίτην VI, 188.
 ἐκ νόσων διασπασμένοι III, 108.
 νόσων ἴασις VI, 178.
 νοστερᾶ γῆ I, 238.
 νοστιδῆς ib.
 νόστιος γῆ ib.
 νουβασία III, 100. IV, 40. IX, 139.
 νουβητία IX, 139.
 νουβηταῖν III, 100.
 νουβητῆσθαι IX, 129.
 νουβητῆσαι IX, 138. S.
 ἀκολασίαν IV, 39.
 νουβητῆσις IV, 40.
 νουβητικοὶ λόγοι III, 100.
 νουβητικὸς φιλόσοφος IV, 39.
 νουβητισμὸς IX, 139.
 ὁ νουβητῶν VIII, 8.
 νοῦ μετὸς τυραντος I, 42.
 νουμηνία I, 63.
 νοῦμοι IX, 87.
 νοῦμμος IX, 79.
 δύναται τρία ἡμισβόλια IX, 87.
 νοῦμμος ἐπιτετυπωμένος Τάρας IX, 80.
 δίκαια νοῦμμων μέσχος πρῶτος ib.
 νοῦν πολὺν ἀπαγγέλλων βραχίσι ῥήμασι VI, 149.
 νοῦς II, 226. IV, 10.
 νοῦσοι γλαυκαὶ V, 89.
 νοκτάλαψ II, 65.
 τὴν νύκτα παραπέμψαι ἔς τε πρὸς ἡλίον VI, 109.
 περὶ νύκτα πρῶτην I, 70.
 νοκτερεύσαι I, 71.
 νοκτερίδες τετρίγασι V, 90.
 νοκτεριναὶ φυλακαὶ I, 71.
 νοκτερίς II, 164.
 νοκτὶ ἐπιπεφῆμισθαι IX, 112.
 νοκτὶ τὰ πάντα ἴσκει I, 113.
 νοκτιπῆδης VII, 94.

νυκτοκάντις VII, 188.
 νυκτός ἀρχή I, 70.
     ἀρχομένης ib.
     μέρη ib. pl.
     μεσούσης ib.
 νυκτῶν μέσον ib.
 νυμφαγωγός III, 41.
 νύμφαι (ἐν τοῖς κυττάροις) VII, 148.
     προτελούμεναι III, 38.
 ταῖς νύμφαις ἰσηλιξ II, 16.
 νύμφας εὐφημοῦσαι παρθένοι IX, 127.
 ὅταν τὰς νύμφας μετίωσι X, 33.
 νυμφουτῆς III, 40.
 νυμφούτρια III, 41.
 νύμφη III, 32. 41.
     αἰδοῦν II, 174.
     ἀρότρον I, 252.
     ἀχρήματος III, 35.
     (περὶ τὸ στόμα) II, 90.
     χαρμαίπους III, 40.
 νυμφικαὶ δᾶδες III, 43.
 νυμφικὰ λουτρά ib.
 νυμφικὴ στολή ib.
 νυμφικός σιέφανος ib.
 νυμφίος προτελούνται III, 38.
 νυμφίος III, 35. 44. X, 33.
 νυμφόλακτος I, 19.
 νυμφῶν ἰουστῶν ἐπὶ τὸν γάμον σημείων
     I, 246.
 νῦν δὴ I, 72.
 νῦξ ἀμφολύκη I, 70.
     ἡμέρα, ἐπιλήγων IX, 112.
     μακρὰ Πλάτωνος VI, 142.
 νύσσα III, 147.
 νυγαλιόματα VI, 62.
 νυδογέραν II, 16.
 νυδός II, 96.
 νυθία I, 43. 159. X, 137.
 νυθίης στρατιῶται I, 158.
 νυθῆς βλέμμα I, 192.
     πτεῖν IV, 81.
 νυθῆς I, 43. III, 122. IX, 138.
     ἵππος I, 197.
     στρατηγός ib.
 νυθρία III, 122.
 νυθρεύειν I, 159.
 νυθρεύσθαι IX, 137.
 νυθραὶ κύνες V, 62.
 νυθρὸς I, 43. III, 122. IX, 138.
     τὴν ὄψιν IV, 144.
 νυθρότερος IX, 138.
 νυθρότης III, 122. IX, 137.
 νυθρῶς III, 123.
 ἐφ' οὗ νῶσιν ἄνος VII, 32. X, 125.
 νῶτα II, 177.
     διδόναι I, 165.
     δοῦναι II, 179.
 νωτεῖς VII, 186.
     ἄνοι II, 180.
 νωτίων κλίονων ἀγώνισμα VII, 186.
 νωτίσαι II, 179.
 περὶ τοῖς νῶτοις τραχύτητες ἐπεὶ II,
     180.
 νωτοπλῆξ ib.
 νωτοφόρος ἥμιλος ib.
     ἄνος ib.
 κατὰ νῶτου ἀπολιπεῖν τι II, 179.
     γενέσθαι I, 172.
     ἐπιθεῖν ib.
     ἐπιγενέσθαι II, 179.
     ξάναι III, 79.
 ἀπὸ νῶτου διόματα ib.
 κατὰ νῶτων ἐξημιμωμένη κόμη II, 25.

Ξ.

Ξαίειν ἔριαν VII, 30.
 ξάναι κατὰ νῶτου III, 79.
 ξανῶν VII, 30.
 ξανάσαι ib.
 ξανθὴ κόμη ἐπικρομῶν IV, 136.
 ξανθίζεσθαι τὴν κόμην II, 35.
 ξανθοὶ βόστρυχοι IV, 135.
 ξανθοκόμη II, 24. IV, 136.
 ξανθὸν VII, 129.
 ὁ ξανθὸς ἀνήρ IV, 133. 135.
     βόστρυχοι IV, 136.
 ὁ ξανθότερος ἀνήρ IV, 133. 135.
 ξάνοι V, 96. VI, 90. X, 101. 126.
 ξάντης VII, 209.
 ξαντική ib.
     τέχνη VII, 30.
 ξάσμα ib.
 ξεναγός I, 129. III, 58.
 ξεναπάτη III, 58.
 ξένια III, 59.
 ἐπὶ ξενίᾳ εἰς τὸ πρυτανίον καλεῖσθαι
     VIII, 138.
 ξενίας ἀλώναι III, 57.
     ἀποφυγεῖν ib.
     γραφή III, 57. VIII, 40. 88.
     δικαί IV, 154. VIII, 126.
     κράμερος VIII, 44.
 ξενίξειν III, 59.
 ξενίχοσα πόλις IX, 21.
 ξενιζούση φωνὴ χρῆσθαι III, 59.
 ξενίζων VI, 11.
 ξενικὴ φωνὴ χρῆσθαι III, 59.
 ξενικοί πόλεμοι I, 177.
 ἐπὶ ξενικῶν δικαστήριον ἕφεσις VIII,
     62.
 ξένιοι θεοὶ I, 24.
 ξένισις VI, 7.
 ξενισμός ib.
 ξενισμός I, 74.
 ξένιοι I, 150.
 ξενικτόνος III, 58.
 ξένιος III, 54.
     ὁ εἰκοκίδος IV, 148.
     ὁ ὑποδεχθεὶς καὶ
     υποδεχόμενος I, 74.
 ξενοστάσις πανδόκος IX, 50.
 ξενοτροφεῖν III, 58.
 ξενοτροφία ib.
 ξένου λιῶ μεσθὴ πόλις IX, 21.
 ξενοῦσθαι III, 58.
 ξενοφόνος ib.
 ξενοφονία II, 113.
 ξενοφάνος ib.
 ξενῶν I, 73. III, 58. 59. IX, 50.
     θεάτρον IV, 125.
 ξένων συλλογὴ IX, 134.
     τιμὴ, ἢ πολιτεία VIII, 140.
 ξίσαι VII, 114.
     δοτῶν IV, 179.
 ξίσας VI, 139.
 ξεστὸν ἐφόλιον X, 134.
 ξεστῶν πινάκων X, 58.
 ξηρὰ γῆ I, 227.
 ξηραὶ νῆες I, 121.
 ξηρὰ ἰσχάς I, 242.
 ξηραλοφείν III, 154.
 ξηρὰ καὶ ὑγρά μέτρα ποιεῖν VIII, 130.
 ξηρὸς X, 62.
 ξηρῶν ἀγγεῖον X, 176.
     μέτρα IV, 168. 170.
 ξίφη I, 120. V, 19. X, 141. 144.

θήγειν I, 149.
 ξιφίας VI, 50.
 ξιφιδίον Περσικὸν I, 138.
 ξιφισμός IV, 99.
 ξιφοειδὲς II, 164.
 ξιφομάχαιρα VII, 158. X, 118.
 ξιφομάχαιραι ἐλεφαντόκωποι VII,
     158. X, 145.
 ξίφος I, 136. VIII, 71.
     ἀστομον II, 101. E.
 ξίφους ἀκμή I, 136. VII, 157. pl.
     βαρβαρικοῦ εἶδος X, 165.
     θήκη X, 144.
     λεβὴ I, 136. X, 144.
     προλαβὴ ib. pl.
 ξόανα I, 7.
 ξύνειν τὰ δόρατα I, 149.
 ζυζυγοί I, 127.
 ζύηλαι X, 142. 144.
 ζυήλη Λακωνικὴ I, 137.
 ζύλα VII, 124.
     ἐργάσιμα VII, 109.
     ἐρέφια VII, 124.
     θυραῖα I, 253.
     θύρας τίτταρα VII, 122.
     καύσιμα VI, 91. VII, 109. X,
     110.
 ἐπὶ ζυλείων ἐξηλθεῖν I, 162.
 ζυληγοὶ VII, 130.
 ζυληγῶν ib.
 ζυληγίον VII, 164. X, 49.
 ζύλινα σκηνή I, 94. X, 13.
 ὁ ζύλιος ἀμφορεύς VIII, 123.
 ζυλιον κάτταρα VII, 92.
 ζυλίον κῶλον ἐπιβαίνοντες IV, 104.
     ὕλων ἐργάται VII, 109.
 ἐπὶ ζυλισμῶν ἐξηλθεῖν I, 162.
 ζυλοκόπος πέλικος VII, 113. X, 129.
 ζύλον ἀλλόμενον VIII, 72.
     πεντεςσύριγγον ib. pl.
     πρῶτον IV, 121. VIII, 133.
     ἢ τράπεζα III, 84.
 ἀπὸ ζύλου ἀσπίς I, 133.
 ζύλου εὐθραύστου δοκίδες V, 82.
     παράλληλις IV, 105.
 ζυλουργία VII, 101.
 ζυλουργοὶ ib.
 ζυλοφορία VII, 131.
 ζυλοφόροι VII, 130.
 ἐν ζύλῳ εἰρχθῆναι VIII, 72.
 ζύλωσις VII, 124.
 ζυμπόται VI, 8.
 ζυμπτοντὰ πλαισίω X, 148.
 ζυνακόλυθος X, 62.
 ζυνήκοι II, 32. IV, 44.
 ζύνταμοι IV, 45.
 ζυνύφανσις VII, 33.
 ζυρηκεις λόγχοι V, 20.
 ζυρίας ἀνήρ IV, 133.
 ζυροδόκη II, 32.
 ζυροδόχη II, 32. X, 126.
 ζυροθήκη II, 32.
 ζυρὸν II, 32. VII, 95. X, 126. 140.
     177.
 ζυρὸς X, 177.
 ζυστὰ X, 143.
 ζυσταὶ VII, 146.
 ζυστὴ κάμαξ X, 144.
 ζυστήρ IV, 181.
 ζυστίδες X, 42. 62.
     χρυσόπαστοι VI, 10.
 ζυστίς IV, 116. VII, 49. 96. X,
     62.
 ζυστοὶ δρόμοι III, 148. IX, 43.
 ζυστὸν VII, 49.

ξυστὸς I, 136. IX, 43.
ξυστρα III, 154. X, 62.

O.

Ὁὰ τὰ μέσπια VI, 79.
ὄα προβάτου δαρὰ VII, 62.
ὄβελίαι ἄρτοι VI, 33. 72. 75.
ὄβελίας ἄρτος I, 248.
ὄβελιαφόροι VI, 75.
ὄβελίσκοι VI, 88. X, 95.
ὄβελισκοὶ λυχνίον VI, 103. X, 117.
ὡσπερ ὄβελίσκους ἀνταλαμβάνουσι τοὺς
χαλινοὺς I, 207.
ὄβελίσκος λόγχης V, 21.
ὄβελίσκων ἄρτημα X, 96.
ὄβελίτης ἄρτος I, 248.
ὄβελιοὶ I, 33. VII, 22. X, 113.
βουπόροι VI, 88. X, 95.
σιδηροὶ VII, 105.
ὄβελιοῖς βουπόροις ἐχρῶντο πρὸς τὰς
ἀμοιβὰς πάλαι IX, 77.
ὄβελιὸς VIII, 113.
ὄβελιὸν πληθὸν ὑπὸ τῆ δρακί ἐκαλι-
το δραχμῇ IX, 77.
ἐν τοῖν ὄβελιοῖν δυοῖν IX, 63.
ὄβελιοὶ ἑκτῶ IX, 62.
ὄβελον Αἰγυπτίων δύναται λίτρα IV,
174. IX, 80.
ὄβελος VIII, 39.
ὄβελος καλλιχίλωνος IX, 74.
ὄβελοστατεῖν III, 113.
ὄβελοστατής III, 112. II, 3.
ὁ ὄβελος ἑκτῶ χαλκοῦς εἶχε IX, 65.
ὄβελοστατίς III, 112.
τοῦ ὄβελου τὸ ἡμισυ IX, 64.
ὄβελούς Αττικοὺς δικά ἴσχυεν ἢ Αἰ-
γυπτίαι δραχμῇ IX, 76.
δίκαι δύναται δεκάλιτρον IV,
175. IX, 81.
ἐξ εἰχεν ἢ δραχμῇ IX, 60.
τοῦ ὄβελου τὰ τρία μέρη, τριτημέριον
IX, 65.
ὄγκησται ὄνοι V, 88.
ὄγκιοι ἀκίδες I, 137. Vid. VII, 158.
ὄγκιον X, 165.
ὄγκια ἴσοι ἀσπίδιον ib.
ὄγκοι II, 225.
βέλους VII, 158.
τὸν ὄγκον μετρία IV, 139.
ὄγκος IV, 133. uſque 138. E.
πλατύς ὑψηλὸς καὶ κοίλαινο-
μῆτος τῆ περιφορᾷ IV, 137.
138. 139.
τὸ ὑπόδημα VII, 158.
οὐκ ὄγκωδεις μηροὶ λαγῶ V, 70.
ὄγκωδιστεραι πλευραὶ ἵππου I, 189.
ὄγκωδης, ὁ πικρὸς νεανίσκος IV, 136.
ὄγκωμῆτοι ὄνοι V, 88.
τῶ ὄγκω προσπεπῆγασιν αἱ τρίχες IV,
136.
ὄγκωμεῖν ἐλάφους V, 77.
ὄδαξ ἐχέσθαι V, 43.
ὄδαξιστικοὶ χυμοὶ II, 110.
ὄδειν πρὸς θεὸν II, 55. S.
ὄδη II, 75.
ὄδηῖς προσβολὴ III, 94.
ὄδοι V, 35.
ἀμαξήλατοι IX, 37. Vid. III,
96.
λεωφόροι ib. E.
πνεύματος II, 235. IV, 80.
ὄδοιπορικοὶ ἵπποι I, 181.
ὄδοι δεῖξαι III, 95. S.

ὄδοντάγρα II, 96. IV, 181. X, 149.
ὄδονταλγία II, 96.
ὄδοντας γυναικίους ἐλάττους εἶναι τῶν
ἀνδρῶν II, 94.
ὄδοντας πυκνοὺς καὶ συνεχεῖς ἔχοντας
μακροβασίαι ib.
ὄδοῖτες II, 91. 92. E.
ἀπὸ τοῦ ἔδειν πιπτόηται VI, 38.
διστοιχοὶ II, 95.
συμφυεῖς II, 94.
τρίστοιχοι II, 95.
ὄδοντισμός IV, 80. 84.
ὄδοντοξίστης II, 96. IV, 181. X, 149.
ὄδοντοφυεῖ τὰ βρέφη II, 96.
ὄδοντοφυῖα ib.
ὄδοῖται ἄρμοι II, 94.
ἕρκος, τὰ χεῖλη I, 89. Vid.
VI, 120.
ὄδον Φῆκις III, 95. S.
ὄδος ἀστρων IV, 156.
θεωρικὴ II, 55.
λεωφόρος III, 96. IX, 37. E.
ὄδου δεῖξαι III, 95. S.
ἠγήσασθαι ib. S.
τοῖς ὄδοσι κατεσθίει V, 94.
κόπτων σῦς V, 79.
προσφορὰ θερμῶν IX, 69.
ὄδους, τραχίλου σφόνδυλος II, 131.
ὄδυνασθαι IV, 189.
ὄδυνηρόν ib.
ὄδυνηράτα φάρμακα ib.
ὄδυρσθαι VI, 201.
ὄδυρματα VI, 182. 201.
ὄδυρτικός VI, 202.
ὄδυρξ II, 75.
ὄζαινα ἕλκωσις IV, 204.
ἰχθύων τι γένος II, 76.
ὄζει II, 75. pl.
τὰ ἰχθῆ V, 12.
ὄζησι II, 75.
ὄθνίος III, 54.
ὄθνην καθέντες πᾶσαν ἐπλήσωμεν I, 107.
πετασάντες I, 103.
ἐξ ὄθνης λευκὸν παραπίτασμα X, 32.
ὄθνην ὑπόπλευ (πρὸ ἐποπτικῆ) πλεῖν
I, 106.
ὄθνιον IV, 181. X, 167.
τοὺς οἰάκας οὐκ ἦν διαγαγεῖν I, 112.
οἰάκας X, 134.
οἰακίζειν I, 98.
κατὰ τῶν οἰάκων ῥέοντες τοῦ πνεύμα-
τος I, 106.
οἰάξ I, 89.
οἰδα. ἐν οἰδα V, 152. S.
οὐκ οἰδ' εἰ βιωσιμὸς ἔστιν VIII, 79.
οἰδημα IV, 190.
φλεβῶν περὶ κνήμην IV, 196.
pl.
οἰεται τὸν ἐγκράτειον ἀναπῆριαν VI,
134. S.
οἰήσις V, 126.
οἰκάδες VI, 81.
οἰκάριον IX, 39.
οἰκία σῶματα II, 235.
οἰκία ἀνησις VII, 15.
οἰκίαν ἀγρόθι IX, 12.
οἰ οἰκίαι III, 5. S.
οἰκίος III, 30. 51. 61. V, 113. II, 4.
οἰκιστής III, 62. V, 114.
οἰκιστῆτα ἐκ συνθεσῆς πρὸς ἡμᾶς ὄ-
χοντες III, 6. pl.
ἐξ οἰκιστῆτος προσήκοντες ἡμᾶς III, 5.
οἰκίως V, 114.
οἰκίσσασθαι τὸν δῆμον IV, 27.
οἰκίως ἔχων πρὸς αὐτὸν V, 113. S.

οἰκίσις V, 114.
οἰκίαι IX, 131. S.
οἰκέται III, 82.
ἀλωνητοὶ VII, 14.
οἰκίτης III, 74. 82. VIII, 118.
δημόσιος IX, 10.
νεωθηδῖς III, 77.
οἰκτικὰ ὄνοματα III, 82.
οἰκτικὸν γράδιον IV, 138. 139. 150.
οἰκίτης III, 74.
περιστῆρὰ III, 82.
οἰκῆμα VI, 180. VIII, 72. IX, 45.
οἰκῆματα IX, 34.
διήρη I, 81.
καταγῆμα VII, 123.
στεῖλαι εἰς τὴν ὄδον ib.
ὕπνῆμα I, 81.
ὕπνογιον VII, 123.
ἐν οἰκῆματι ζῶν VI, 188.
οἰκῆσαι I, 73.
τὸ οἰκῆσιμον IX, 45.
οἰκῆσιμος πόλις IX, 24.
οἰκῆσις I, 73.
οἰκῆστῆρα σκυῖαρια X, 11.
οἰκῆστῆρον I, 73.
τοῖς οἰκῆστῆρας οὐκ ἀρκοῦσα τρίφειν
πόλις IX, 22.
οἰκῆστῆρον ἠλικιωτῆς πόλις IX, 18.
οἰκῆστῆρ IX, 7.
οἰκία I, 73.
οἰκία IX, 35. 39.
οἰκίαν θέσαι VIII, 142. S.
καθαίρειν X, 28. pl.
οἰκίας διασπότης I, 74.
ἐξ οἰκίας καθαριουμένης παῖς VIII, 116.
οἰκίας μέρη I, 76.
τὰ ἐκ τῆς οἰκίας σκυασάμενοι X, 16.
οἰκίδιον IX, 39.
οἰκίζειν IX, 7.
οἰκίζων IX, 6.
οἰκισίς IX, 7.
οἰκίσκη IX, 39.
οἰκίσκος ὀρνίθιος X, 159.
περδικικός X, 159. 160.
οἰκισμός IX, 7.
οἰκιστής IX, 6.
οἰκιστικῶς IX, 7.
ἐκ τῶν οἰκίων ἐξεχέοντο IX, 145.
οἰκογενῆς III, 76.
οἰκοδύμων VI, 11.
οἰκοδύσκονα X, 21.
οἰκοδύσκότης ib.
οἰκοδομεῖν VII, 117. 119.
οἰκοδομημα VI, 182. VII, 117.
οἰκοδομηματος ἀνάστασις III, 91.
οἰκοδομημάτων μέρη VII, 121.
πλήθος IX, 39.
ἕλας VII, 124.
οἰκοδομεῖσαι νεῶν I, 11.
οἰκοδομησις VII, 117.
οἰκοδομία ib.
οἰκοδομικὴ ib.
οἰκοδομικός ib.
οἰκοδομικός ib.
οἰκοδομοὶ I, 12. VII, 116.
τὰ τοῖς οἰκοδομοῖς ἔργον VII, 119.
οἰκοδομος VII, 117.
οἰκοδομούμενος IX, 6.
οἰκοδομοῦ σκυῖα X, 147.
οἰκοὶ αὐτὸν κατεῖχεν IX, 144.
ἢ κατ' οἶκον κατασκευῆ X, 11. 12.
οἶκον λειτουργοῦντα διαδεξάμενον III,
109.
οἶκον ἐκδιδῶναι I, 75.
μισθῶσθαι ib.

οίκος I, 73.
 υἱός IV, 124.
 οἰκοσιτία VI, 36.
 οἰκίστις ib.
 οἶκος σιτοποιικός I, 80.
 οἶκος ταλασιουργός ib.
 τρίκλιος I, 79. VI, 7. pl.
 χρυσοφόρος VII, 102.
 οἰκοτραφῆς III, 76.
 οἰκοτριβαίον ib.
 τὸ ἐκ τῶν οἰκοτριβῶν παιδίον ib.
 οἰκοτριψ ib.
 οἴκου μισθώσις δική VIII, 31.
 μισθωσις VI, 178.
 οἰκοῦντες κατὰ δημοῦς IX, 9.
 οἴκου παντός διαπέτης X, 20.
 οἰκουρὸν γραδίον IV, 150. 151.
 οἶκος ὀφραυτῆκμισθῆ ὁ ἄρχων VIII, 89.
 οἰκτιζέσθαι III, 99. VI, 201.
 οὐκ ἐξῆν (ἐν τῷ Ἀριῶ πα-
 γῶ) VIII, 117.
 οἰκτισμὸς VI, 201.
 οἴκτοι ἐπισπασσάσθαι δυνάμενος ῥήτωρ
 IV, 21.
 οἴκος VI, 201.
 οἰκτρολογία II, 124. IV, 22.
 οἰκτρολογία IV, 33.
 οἰκτρος III, 116.
 οἰκτροτής ib.
 οἴμαι V, 126.
 οἴμαγῶν VI, 201.
 οἴμαζεν ib.
 οἴμαζον πλοῖον VI, 22.
 οἴναθαί VI, 21.
 οἴναρα ib.
 περιπετάσθαι I, 243.
 οἴναρον I, 237.
 οἴνας VI, 22.
 οἴνη VII, 204.
 Οἴνη Φυλὴ VIII, 110.
 οἴνηρον VI, 23.
 κεράμειον VII, 161.
 ὀξυβαφον X, 67.
 οἴνηρος θράσσαν VI, 23.
 οἴνηρος VI, 19. X, 75.
 οἴνιας VI, 22.
 οἴνιζέσθαι ib.
 οἴνιστῆρα III, 52. VI, 22.
 οἴνοκίχλη II, 18. VI, 21.
 οἴνομαλι VI, 17.
 εἰς τὸν οἴνον ἀπῆλθον IX, 47.
 ἃ δὲ τὸν οἴνον ἀρῆσθαι VI, 19. X, 75.
 οἴνον ἐπισπίνδην X, 65.
 τὸν οἴνον κατασταμιζέειν VII, 162.
 κατιρῶν ib.
 κεράσασθαι VI, 24. S.
 κεραννύτης VII, 193.
 κεραννύς VI, 24. S.
 Οἴνη σταφυλὴ VI, 82.
 οἴνοποτάζων VI, 32.
 τὸν οἴνον τρύγα ἐκάλου VI, 18.
 οἴνοπότης VI, 22.
 οἴνοπότης ib.
 οἴνοποτῶν ib.
 οἴνοπτης VI, 21.
 οἴνος I, 183. VI, 15. S.
 ἴνα ὁ οἴνος VI, 14. Vid. X, 70.
 οἴνος ἀκρατίστερος VI, 24. E.
 ἀμυγῆς πρὸς ὕδαρ VI, 23. E.
 ἀνθοσμίας I, 248. II, 77. VI,
 15. X, 75.
 Ἀρίστους VI, 15. E.
 αὐστηρὸς IV, 15. E.
 αὐτίτης VI, 18.

αὐτέκρας VI, 24. E.
 αἶγες (ὁ βόλος) VII, 204.
 αἶνος ἐκ γλυκίους ἐψημένους VI, 16.
 γλυκίος I, 248. VI, 15.
 διουτερίας I, 248. VI, 17.
 ἐντροπίας ib. E.
 ἐξοστηκῶς ib. E.
 ἐπαγωγός I, 248. VI, 15.
 εὐάδης II, 77.
 ἠδύς I, 248. VI, 15.
 Θάσιος VI, 15. E.
 Ἰταλιώτης VI, 16. E.
 κικραμίνος VI, 23. E.
 ἀξυδῆς VI, 17. E.
 ἄλιγοτής I, 54.
 πολιστής ib.
 οἰδίοποδοι θυαίαι VI, 26.
 οἶνος Πέλιος VI, 16.
 πάτιμος I, 248.
 σακκίας VI, 18. E.
 ὁ τρία φέρων VI, 18.
 τριπτής I, 54.
 τροπίας I, 248.
 φαῦλος VI, 17. E.
 Χίος VI, 15. X, 72.
 οἶνου ἀποθήκαι VI, 15.
 δόσις ὑπὲρ τῶν παιδῶν ἐν τοῖς φρά-
 τερσιν VI, 22.
 ἐπίδοσις ὑπὲρ τῶν εἰς φράτορας
 εἰσαγομένων παιδῶν III, 52.
 μάρις X, 184.
 μαρτηαί IV, 167. X, 71.
 οἴνουργία VII, 193.
 οἶνου συναγωγὴ I, 226.
 ἄρχαι VI, 14. X, 73.
 ἀπὸ οἴνου φίλιος ἐρίσις, pl. VI, 21.
 οἴνου Φοινικίου κάδος X, 70.
 Χίου στάμνος X, 72.
 οἰνοῦττα VI, 23. 76.
 οἰνοφλυγιῖν VI, 21.
 οἰνοφλυγία ib.
 οἰόφλυξ ib.
 οἰοφόρα ἀγγυία X, 70.
 οἰοφόρον ἀγγυίον VI, 14.
 οἰοχάαι I, 28.
 οἰοχῆ VI, 19. X, 75. 122.
 οἰοχόοι VI, 13. 95.
 οἰωμένοι VI, 21.
 οἴων ἀγγυία X, 70.
 οἰωῖς VI, 15. IX, 49.
 ἢ ἐν οἴμῳ σύνδοδος VI, 7.
 οἴωμα V, 126.
 οἶος ἕδονας ῥυθμίαις (φιλόσοφος) IV,
 39. pl.
 ἄργην πράσσαι (ῥήτωρ) IV, 21.
 κέρπειν τραυματία IV, 137.
 οἰπτῶτον V, 91.
 οἰσοφάγος II, 202.
 οἰστοδοκῆ X, 142.
 οἰστοθήκη ib.
 οἰστοί X, 142.
 πυρφόροι I, 137.
 οἰστοῖν III, 131.
 οἰστοῖς I, 137.
 τοὺς οἰστοὺς ἐθέσθαι I, 164.
 οἰστρες IV, 142.
 (ὁ βόλος) VII, 205.
 οἰστῶς III, 131.
 οἰσῦμαι VII, 176.
 οἰσῦμαι ἀσπίδες VII, 176. X, 176.
 οἰσῦμα σκυῖν ib.
 οἰσῦση ἀσπίς I, 133.
 οἰσῦσησι ῥίπισσιν X, 176.
 οἰσουπλόκος VII, 175. 176.
 οἰσουργός VII, 176.

οἰσουρηρά ἕρια VII, 28.
 οἰς φρατήρ III, 52.
 ὄν αἰώνισαι' αὐτῆς V, 163.
 οἰοισταί VII, 188.
 οἰοπολῆαι ib.
 οἰοσκοποί ib.
 οἴων φαναί V, 87.
 οἰκίλας I, 114.
 ὀκλαδίας δίφρος X, 47.
 ὀκλαδίας δίφρος III, 90.
 ὀκλασμα IV, 100.
 ὀκνί III, 123. 137. IX, 136.
 ὀκνηρὸς V, 124. IX, 138.
 στρατηγός I, 179.
 ὀκνηρὸς III, 123.
 οὐκ ὀκνησά V, 112.
 ὀκνίος III, 112. 137. IV, 142. V, 122.
 IX, 137.
 ὀκνῶ V, 122.
 ὀκνῶδεις στρατιῶται I, 158.
 ὀκνῶδης III, 122.
 ὀκνῶν III, 137. V, 123.
 ὀκρίβαντες X, 163.
 ὀκρίβας VII, 129.
 ὀκτάτοις II, 195.
 πάντ' ὀκτῶ IX, 100.
 τὰ ὀκτῶ παρα τοῖς ἀστραγαλίζουσιν
 IX, 100.
 ὀκτωκαίδεκα ἴτη γεγοῶς I, 55.
 γεγοῶμαι εἰσῆσαν εἰς τοὺς
 ἰφίθους VIII, 105.
 ὀκτῶ κύκλοι πορφύρας VII, 170.
 ὀβολοί IX, 62.
 ἐξ ὀκτῶ πάντων συντίθει IX, 100.
 ὀκτῶ πλευραί II, 165. 167.
 χαλκοῦς εἶχει ὀβολὸς IX, 65.
 ψαθίαι IX, 83.
 τῶν ἐλβίων εἰς II, 109.
 ἐλθῆμιον V, 132.
 ἕλιθρος V, 162.
 (ὁ κόσμος) V, 101.
 βαθύς (ὁ κόσμος) VII, 95.
 ὀλίγαίμαι II, 215.
 ὀλιγαυθρωπία II, 5.
 ὀλιγαυθρωπος πόλις IX, 23. 24.
 ὀλιγαρχία τῶν τριάκοντα VIII, 100.
 ὀλιγαρχικός III, 66.
 ῥήτωρ IV, 35.
 ὀλίγας ἐλπίδας ἔχων τοῦ ζῆν VIII, 79.
 ἐπ' ὀλίγης ἢ ἐλπίδος III, 107.
 τῆς ῥοπῆς ἐστίν VIII, 78.
 ὀλίγιστον IV, 164.
 ὀλιγοδῆς συμπότης VI, 28.
 ὀλιγοστής χρόνος I, 58. pl.
 οἱ ὀλίγοι VI, 197.
 ὀλιγομισθοὶ σοφισταί IV, 43.
 ὀλίγον III, 88. IV, 164.
 ὀλίγος VI, 145.
 ὀλιγοστός VI, 34.
 συμπότης V, 28.
 ὀλιγοτής IV, 163. VI, 145.
 δι' ὀλίγου VI, 142.
 ψάουσα τῶν νεφιλῶν πόλις
 IX, 20.
 ὀλιγοφιλία III, 63.
 ὀλιγοφρονος κύβος V, 64.
 ὀλιγοφρόνως IV, 15.
 ὀλιγοφρων IV, 14.
 ὀλιγοχρυσος III, 109.
 ὀλιγορῶν I, 159. III, 123.
 ὀλιγορῶν I, 159. III, 122.
 ὀλιγορῶν
 περὶ τὸ θέον I, 22.
 ὀλιγορῶν στρατιῶται I, 158.
 ὀλιγορῶς III, 122. VI, 142.
 θεῶν I, 21.

- ἀλιγάρως I, 159. III, 123.
 ἀλίγα ὕστρον I, 72.
 ἀλυσθαίων IX, 121.
 ἀλισθημα ἐντέρου εἰς τὸ ὄσχιον IV, 203.
 ἀλισθηρὰ γλώττα VI, 120.
 χωρία I, 187.
 ἀλισθηρὸν σπέρμα μήλαν IX, 128.
 ἀλισθηρὸς VI, 146.
 τῆν γλώτταν VI, 119. VIII, 81.
 ἀλίσκει VII, 96.
 ἀλκαδῆς I, 83.
 ἀλκαίων VI, 99. X, 78.
 ἀλκάς I, 82.
 ἀλκή IV, 171.
 ἀλκία X, 134.
 ἀλκίον X, 176.
 ἀλκαί X, 134. 148.
 σμίλης X, 58.
 ταλάτου IX, 76.
 ἀλλύραι VII, 21.
 ἀλμίσκοι II, 93.
 ἄλμοι αὐλῶν IV, 70.
 ἄλμος I, 245. II, 162. X, 81. 114.
 ἀλόκληρα ἱερέα I, 29.
 ἀλόκνημοι σκελιδῆς II, 191. VI, 52.
 59.
 ἀλόλευκος χλαμύς VII, 46.
 ἀλολυγῆ χρῆσασθαι I, 29.
 ἀλολύξαι ib.
 ἀλοπόφυρος X, 43.
 κἀνθός VII, 63.
 ἀλοσιδῆρον δῶρον VII, 156.
 σκεύος X, 176.
 ἄλος τῆς τῆμερον ἡμέρας III, 117.
 ἀλοστημόνους ταλύπης VII, 32.
 ἀλοσχίστων δερματοουργικῆ VII, 208.
 ἀλόσχοινος VII, 160.
 ἀλοφυρεῖσθαι III, 99. VI, 201.
 ἀλόφυρος VI, 201.
 Ὀλυμπία I, 37.
 Ὀλυμπίου Διὸς κρατῆρ VI, 15.
 Ὀλυμπίων θεῶν κρατῆρ ib.
 Ὀλύμπου νόμοι IV, 78. 79.
 ἄλυραι I, 183.
 ἄμαιμον III, 23.
 ἄμαιοι I, 153. IV, 30.
 ἀμαλὰ ἄπλαι I, 191.
 ἐν ἀμαλίῃ πόλις IX, 19.
 ἀμαλή γῆ I, 186.
 ὄδός III, 96.
 ἄμαλδον πρέμνοι I, 235.
 ἀμβρία V, 15.
 ἀμβρίκια ib.
 ἄμβροι I, 238.
 ὑπὸ τῶν ἄμβρων ἐξαισθημένοι κύνες V, 64.
 ἄμβρος V, III. metaph. VI, 147.
 βίαιος I, 116. E.
 ἔπασι ib. S.
 τοὺς καρπούς ἐπέκλυσε I, 53.
 ἀμηλικία III, 62.
 ἀμύλιξ III, 61. VI, 156.
 ἀμιλίον IV, 45.
 ἀμιλίσις V, 92.
 ἀμιληταί IV, 44.
 ἀμιλία IV, 44. V, 93.
 ἀμιλία γυναικεία δυσχεραίων III, 46.
 ἀμιλίαν ὄνου ἀνεχομένη ἵππος I, 217.
 ἄμμα VI, 181.
 τὸ ἄμμα ἀποσκοπεῖ ἀστραπή I, 118. S.
 ἄμμα προπέτες I, 189.
 ἄμμασι λεηροῖς παρέβλεψεν ὁ σὺς V, 79.
 ἄμματα II, 51.
 τὰ ἄμματα ἐπέσχεν ἡ ἀστραπή I, 117. S.
 ἄμματα κυνῶν στίλβοντα V, 57.
 φασφόρα II, 63.
 κυνὸς ἄμματα ἔχον V, 65.
 ἄμματογράφος στίμμις V, 101.
 ἐξ ἄμματος χαρπὸς λαγῶς V, 69.
 ἄμμάτων ἐπιτάραξις II, 65.
 μέρη II, 70.
 μεταλλαξις V, 61.
 ἀμνῆν I, 38.
 ἀμνῆναι ib.
 ἄρκον I, 39. S.
 τρεῖς θεοὺς VIII, 142.
 ἀμοβάμιος VI, 155.
 ἀμογαλακτεῖς II, 23. 52. VI, 156.
 VIII, 11.
 ἀμογάμβροι III, 32.
 ἀμογάστορις III, 23.
 ἀμογάστριοι III, 22.
 ἀμογενῆς III, 30. VI, 155.
 ἀμογλωσσος II, 108. III, 54.
 ἀμογλωττος VI, 155.
 ἀμογῶνιοι ἀδελφοὶ III, 23.
 ἀμογῶνιαν θεῶν κοίταναι III, 5.
 ἀμογῶνισσες ἡγε VIII, 155.
 ἀμογῶνισσῶν VII, 117.
 ἀμογῶνισσος III, 54.
 ἀμογῶνισσὴν III, 62. VIII, 152.
 ἀμογῶνισσῶν III, 61. VI, 155.
 ἀμογῶνοι III, 23.
 ἀμογῶνος VI, 155.
 ἀμοδῆπιτος VI, 12.
 ἀμοδῆμος VI, 155.
 ἀμοδαίτιος ib.
 ἀμοδοξία VI, 156.
 ἀμοδοξος ib.
 ἀμοδοξῶ VI, 117.
 ἀμοδουλος III, 82. VI, 55.
 ἀμοιδῆς VI, 155.
 ἀμοισκῆς VI, 156.
 ἀμόζυξ ib.
 ἀμοῦθεια III, 62.
 ἀμοῦθεις I, 152.
 ἀμοῦθης III, 54. 61. VI, 155.
 ἀμοῦθρος V, 9.
 ἀμοθυμαδὸν VI, 156.
 ἐπὶ ἀμοίᾳ καὶ ἰσῆ I, 169.
 ἄμοιον V, 157. S.
 ἄμοιος IX, 130. S.
 ἀμοιότης IX, 131.
 ἀμοιῶσθαι VII, 127.
 ἀμοιῶσαι ib.
 ἀμοιῶσις IV, 33.
 ἀμοιῶσις VII, 127. IX, 132.
 ἀμοιωτῆς VII, 126.
 ἀμοιωτικὴ ζῶνι τέχνη ib.
 ἀμοιωτικῶς IV, 10.
 ἀμολογῆν II, 121.
 ἀμολογήματα II, 120.
 ἀμολογήσαι I, 154.
 ἀμολογία II, 121. VI, 156. VIII, 152.
 ἔγγραφος VIII, 140.
 ἀμολογίαι ἐγίνοντο I, 154.
 ἀμολογίας ποιήσασθαι IV, 29.
 ἀμολογον II, 121.
 ἀμολογος VI, 15.
 ἀμολογούμενος ἀδικημα VIII, 49.
 ἀμομήτορις III, 23.
 ἀμομήτορι ἀδελφοὶ III, 23.
 ἀμομήτορις VI, 155.
 ἀμομήτωρ VI, 156.
 ἀμόνοια VIII, 152.
 ἀμόνομος III, 54.
 ἐμόνου VI, 155.
 ἐμοπάειδες III, 23.
 ἐμοπάτορες III, 22.
 ἐμοπάτορι ἀδελφοὶ ib.
 ἐμοπάτριος VI, 155.
 ἐμοπάτωρ ib.
 ἐμοπάτριος VI, 156.
 ἐμοροὶ VI, 113. X, 14.
 πόλεμοι I, 177.
 ἄμορος πόλις IX, 8.
 ἀμορόφιος III, 61.
 ἀμόσαι I, 38.
 ἀμόσιτοι VI, 8.
 ἀμόσιτος III, 61. VI, 12. 155.
 ἀμόσκευσι X, 14.
 ἀμόσκευος VI, 156.
 ἀμόσκητος VI, 155.
 ἀμοσπονδῆν I, 34.
 ἀμοσπονδοὶ ib.
 ἀμοσπονδος III, 61. VI, 30. 155.
 ἀμοσπονδοὺς γίνεσθαι I, 34.
 ἀμοτελιῆς III, 56.
 ἀμοτεχίος VII, 7.
 ἀμοτεχίος VI, 155.
 ταῖς πόρταις VI, 126.
 ἐμότημος VI, 155. VIII, 156.
 ἐμότητος VI, 156.
 ἐμοτραπέζος III, 61. VI, 12. 155.
 ἐμοτρίχοι VI, 156.
 ἐμοτροπία III, 62.
 ἐμότροπος III, 61. VI, 155.
 ἐμοφρασύνη VIII, 152.
 ἐμόφυλοι I, 152.
 ἐμόφυλος III, 51. VI, 115. VIII, 110.
 ἐμοφονία VIII, 152.
 ἐμόφονος II, 111. VI, 117. 155.
 ἐμοφόνιος II, 113.
 ἐμοχρῆν δύο ψήφον περιλήψης IX, 98.
 ἐμοχρῶς VI, 155.
 χαίτη I, 216.
 ἐμόχρητος IX, 13.
 ἐμόψηφοι ἐγένοντο οἱ δικασταί VIII, 153.
 ἐμόψηφος VI, 55.
 ἐμπῆν προσφέρειν I, 28.
 ἄμφακες I, 143.
 ἀμφάκιον VII, 56.
 ἀμφάλιον ἀσπίδος I, 133.
 ἀμφαλιστήρ II, 169. 170. IV, 208.
 ἀμφαλῆς II, 169. 223.
 ἀσπίδος I, 133.
 κισσαρδικῶν νόμου IV, 66.
 τῶν μαχημένων I, 126.
 συκῶν II, 170.
 ἀμφαλοτομία IV, 208.
 ἀμφαλοτόμος II, 169.
 ἀμφαλωτοὶ θύρακις I, 134.
 ἄμφαξ V, 67.
 ἄμφομοκῶς τὸν ἄρκον VIII, 8.
 ἀμῶννος VI, 155.
 ἀμαρόφιον I, 80.
 ἀμαρόφιος VI, 155.
 ἀμάγγιον VII, 56.
 ἀνειδίειν III, 138. V, 127.
 ἀνειδίσαι IV, 32.
 ἰφ' οἷς ἀντις ἀνειδισθεῖ βίος VI, 128.
 ἀνειδισμὸς III, 138. IV, 33. 44. V, 127.
 ἀνειδιστικὸς III, 139.
 ἀνειδιστικῶς III, 139. V, 127.
 ἀνειδος III, 138. V, 127.
 ἐπιτεγκῆν IV, 32. S.
 τῶν ἰόντων εἰς αὐτὸν V, 162.
 ἀνειράτων ὑποκριταί VII, 188.
 ἀνειροκρίται ib.
 ἀνειρομαντις ib.
 ἀνειροπόλοι ib.

διδόναι ἰσότητι τῶ ὀνόματι IX, 48.
 ὀηλάτης VII, 148.
 ὀηλατεῖν I, 226. VII, 187.
 ὀηλάτης VII, 56.
 ὀήσιμον V, 136.
 ὀησις ib.
 ὀησιφόρον ib.
 ὀησος V, 91.
 ὀηθυλεύειν VI, 91.
 ὀηθυλεύσις VI, 60.
 ὀικὰ ζεύγη X, 53.
 ὀίς V, 91.
 ὀιοβατεῖν V, 92.
 ὀιοβατούτης I, 217.
 ὀιοι ἀγκυλιδαγωγοί VII, 109.
 ἄγριοι V, 84.
 ζύγιοι II, 180.
 λαγκαγαγοί X, III.
 γωτίς II, 180.
 ὀγκάμειν V, 88.
 σκυσαφόροι I, 139.
 ὀροκίδιοι VII, 185.
 ὀροκόπος VII, 20.
 ὀρομα V, 158. VI, 203. S.
 ὀρομαζῆν VI, 203.
 εἰς ὀρομα κατακιρματίζαι λύσαντα τὸ
 τάλαντον IX, 56.
 ὀρομασία VI, 203.
 ὀρομαστικῶς V, 159.
 ὀρομαστός V, 158.
 ὀρόματα IV, 168. VIII, 31. 54. IX,
 108.
 τῶν ἐκ καταλόγου ἀφυστη-
 ρούντων παρασημαίνεσθαι
 VIII, 115.
 συνώνυμα V, 103.
 ὄνον ἐπιστάσαι VII, 186.
 ὄνος I, 217. VII, 186.
 ἀλέων VII, 19.
 ἀλέων X, 112.
 ὄητῶμιος IX, 106.
 κάθηται ὁ ληφθεὶς IX, 112.
 ἔφ' οὐ γὰρ VII, 32. X, 125.
 γωταφόρος II, 180.
 εἰς ὄνος τετλῶν ἵππος I, 197.
 τὰ ὄντα VI, 196.
 καταλειτουργῶν III, 67. S.
 τῶν ὄντων οὐδὲς ἀπὴν IX, 144.
 μεταδίδουσι III, 118.
 παραχωρῆσαι VIII, 155.
 ὄνησι σπαράττειν V, 94.
 ὄνησις II, 146.
 λεπτοὶ I, 191.
 ὄνησισμοί II, 146.
 ὄνησιστῆρια λεπτὰ X, 140.
 ὄνησι κοπροφόρον ἵπποισι I, 226.
 ὄνησι κρέα IX, 48.
 φωνὰ V, 88.
 δξάλην VI, 68.
 ὄξαι VI, 81.
 ὄξαι γωνία IV, 160.
 ὄξαι ἀκραι I, 115.
 ὄξαι ἰχθυ V, 12.
 ὄσφῆς I, 191.
 ὄξαι ἴσται τὰ ἀκότια V, 20.
 ὄξαι φωνή II, 117.
 ὄξαι ἔχιοι I, 208.
 κύνες V, 60.
 ὄξαι τυρὸς VI, 48.
 ὄξαι κεράμειον VII, 161. 162.
 ὄξαι VI, 85.
 ὄξαι οἶνος I, 248. VI, 17.
 ὄξαι X, 92.
 ὄξαι VII, 198.
 ὄξαι VI, 65. 85. IX, 79.

δξὸ ἀλλομα IV, 73.
 ὄξαι VI, 85. X, 86.
 τρία VI, 110.
 ὄξαι X, 86.
 κεράμεια X, 67.
 ὄξαι VI, 23. X, 67.
 οἰηρόν X, 67.
 ὄξαι βλέπειν II, 59.
 ὄξαι IV, 145.
 ὄξαι II, 97.
 ὄξαι ροὰ VI, 80.
 ὄξαι γράδιον IV, 150.
 ὄξαι IV, 161.
 ὄξαι II, 51.
 ὄξαι ib.
 ὄξαι II, 82.
 ὄξαι II, 81.
 ὄξαι II, 231.
 ὄξαι ib.
 ὄξαι II, 231. VI, 124.
 ὄξαι V, 163.
 ὄξαι II, 231. VI, 124.
 ὄξαι II, 43.
 ὄξαι IV, 105.
 ὄξαι VI, 44.
 ὄξαι VI, 121.
 ὄξαι I, 43.
 βασιλεῖς I, 40.
 ἵππος I, 195.
 κυνηγίτης V, 18.
 νόμος IV, 65.
 πυθμῆν X, 74.
 στρατηγὸς I, 178.
 ὄξαι περὶ τὴν ῥοπήν VI, 121. S.
 σταδίου III, 148.
 ὄξαι I, 43.
 ὄξαι II, 149.
 ὄξαι II, 149. IV, 97.
 ὄξαι II, 51.
 ὄξαι ib.
 ὄξαι VI, 17.
 ὄξαι VI, 69.
 ὄξαι II, 54.
 ὄξαι τὴν αὐρὰν λαγῶ V, 73.
 ὄξαι X, 141.
 ὄξαι II, 53. 85. X, 25.
 ὄξαι I, 172.
 ὄξαι VII, 83.
 ὄξαι ib.
 ὄξαι X, 141.
 ὄξαι II, 143. 144. IX, 126.
 ὄξαι I, 193.
 ὄξαι I, 6. IX, 40.
 ὄξαι II, 28.
 ὄξαι VII, 91.
 ὄξαι V, 96. VII, 95.
 ὄξαι I, 117.
 ὄξαι ib.
 ὄξαι I, 124.
 ὄξαι I, 94. VII, 54. X, 173.
 ὄξαι I, 133. E.
 βαρβαρικά I, 138.
 ὄξαι I, 188.
 ὄξαι I, 191. E.
 ὄξαι ἵππων προστερνίδια I, 140. E.
 προστερνίδια II, 162.
 ὄξαι V, 94.
 τὰ ὄξαι οὐ κατασχυτῶ VIII, 105.
 ὄξαι VII, 158.
 ὄξαι I, 94.
 τὰ ὄξαι ῥίψαντες ἕφυγον I, 165.
 τὴν ὄξαι μαλακὸς ἵππος I, 197.
 τῆς ὄξαι τοῦ ἵππου τὴν κοιλότητά
 θεραπεύειν I, 199.

ὄξαι VIII, 109.
 ἢ ὄξαι ψαφί πρὸς τὸ δάπειον I, 188.
 ὄξαι VII, 154.
 ὄξαι I, 130. VII, 154.
 ὄξαι VI, 183.
 ὄξαι VII, 208.
 ὄξαι I, 83.
 ὄξαι I, 130.
 δίδραχμοί IV, 165.
 ὄξαι τὸν ὄξαι δίαυλον θέων III, 151.
 ὄξαι VII, 154.
 δρόμος III, 151.
 ὄξαι χεῖρες III, 150.
 ὄξαι X, 14.
 ὄξαι III, 151.
 τῶν ὄξαι ἐπιμελοῦνται ταξίμαχοι
 VIII, 94.
 ὄξαι VII, 154.
 ὄξαι ib.
 ὄξαι X, 173.
 ὄξαι VII, 209.
 ὄξαι VII, 154.
 ὄξαι ib.
 ὄξαι I, 130.
 ὄξαι VII, 154.
 ὄξαι VI, 151.
 ὄξαι I, 179.
 τεχνίται I, 149.
 ὄξαι μὴ ἔξαι κατιόντες VIII, 50.
 ὄξαι δὲ τιμίζεσθαι VIII, 142.
 ὄξαι Σκαμμωνίας VI, 67.
 ὄξαι I, 72.
 ὄξαι μὴ ἔξαι εἰάν τις κατὴν VIII, 86.
 ὄξαι συναλίδες VI, 77.
 ὄξαι I, 80. VI, 13.
 ὄξαι II, 57.
 ὄξαι II, 59.
 ὄξαι II, 59. III, 36.
 ὄξαι VI, 91. VII, 22. 24.
 ὄξαι V, 92.
 ὄξαι I, 60.
 ὄξαι I, 226.
 ὄξαι VI, 128.
 ὄξαι ib.
 ὄξαι II, 54.
 ὄξαι ib. pl.
 ὄξαι II, 59.
 ὄξαι II, 54.
 ὄξαι ib.
 ὄξαι V, 170.
 ὄξαι I, 228. V, 14. 15.
 ὄξαι VII, 165.
 ὄξαι ib.
 ὄξαι II, 134.
 ὄξαι I, 230.
 ὄξαι ἐπιπνόμενα IV, 67.
 κρούμενα IV, 58. E.
 μουσικὴ προσήκοντα ib.
 φιλοσοφίας IV, 40.
 φωνητικά II, 115.
 ὄξαι στείφανοι II, 111.
 ψαλτήριον IV, 61.
 ὄξαι μέρη IV, 62.
 ὄξαι I, 10.
 ὄξαι III, 52. VIII, 107.
 ὄξαι εἰς τοὺς ὑπὸ χεῖρα II,
 149.
 πρὸς ὄξαι οὐκ ἐκφερόμενος δικαστή
 VIII, 10.
 τὴν ὄξαι πρῶτον IV, 21.
 τρῶτον σῆς V, 79.
 ὄξαι I, 35. 36. IV, 82.
 ὄξαι I, 35.
 ὄξαι ib.
 ὄξαι βλέμμα I, 192.
 π 2

- ἀργίλος VI, 124. S.
 ἀργυρία II, 158. IV, 176.
 ἀργυρῶν VI, 188.
 λιμῶν I, 240.
 ἀργυρῶντες βότρυς I, 143.
 ἀργυρῶσα συκῆ I, 237.
 ἀργυρῶσης ἀμπέλου I, 61.
 ἀρέγομαι V, 165.
 ἀρεία Ἀρτεμις V, 13.
 ἄρεια θηρία V, 14.
 ἀρεία ὄδῳ III, 96.
 πόλις IX, 20.
 ἀρεινά χωρία I, 186.
 ἀρεινὸν ἱμάτιον VII, 69.
 ἄρειος πόλις IX, 20. 22.
 ἀρείχαλκος III, 87.
 ἀρείχαλκου μέταλλον VII, 100.
 ἄρεξις V, 165.
 ἀρεοζεύκτης VII, 183.
 ἀρεοκομῆν ib.
 ἀρεοκόμος ib.
 ταῖς ἀρεσί προσαμιλλωμένη πόλις IX, 20.
 ἄρη V, 14. 35.
 εὐθηρα V, 13. E.
 εὐθυλα I, 228. E.
 ἀρβαῖν χερσὶν ἀναφέρουσι III, 92.
 ἀρβαὶ ὄφρυες IV, 152.
 ἀρβά ἵχθη V, 12. 67.
 ἀρβαὶ ἀμοπλάται V, 69.
 ἀρβαπτου gen. VII, 69.
 ἀρβάσιμα χωρία I, 187.
 ἀρβῆ γωνία IV, 160.
 ἀρβῆ δόχη χρῆσασθαι IV, 8.
 κεφαλὴ τρέχων ἵππος I, 206.
 ἀρβίαξ x, 134.
 ἀρβία ὄδῳ III, 96.
 ἄρβιος κλάδι I, 236.
 ἄρβιον αὐλήμα IV, 73.
 πτεῖον αὐλήτης IV, 72.
 στέλεχος I, 235.
 σχῆμα IV, 161.
 ἄρβιος κτύπος σάλπιγγος IV, 85.
 ῥόμος IV, 65. 73.
 φθίνιξ I, 244.
 ἀρθογώνιον IV, 161.
 ἀρθοδοξία IV, 7.
 ἀρθοδρομῆν I, 205.
 ἀρθόδαρον II, 157.
 ἀρθόβριξ φρίκη II, 31.
 οἱ ἀρβοὶ πρᾶττοντες I, 50.
 ἀρθόκερος φρίκη II, 31.
 ἀρθὸν αἶρον τὸν αὐχένα ἵππος I, 218.
 νόμισμα περιστρέψαντες IX, 118.
 ἀρθοστάδην III, 89.
 μάχουσαι VI, 175.
 ἀρθοσταδία (χιτανίσκοι) VII, 49.
 ἀρθοσταδίας χιτῶν VII, 48.
 ἀρθοστάτης (ἄρτος) VI, 73.
 ἀρθῶσαι ἄρκυς V, 36.
 τεῖχος I, 174.
 ἀρθῶς δοξάσις IV, 8.
 περὶ τὸν ἀρθρον προκνηστῆναι I, 71.
 ἀρθρος I, 68.
 ἄρβια ἀνασπᾶσαι IX, 8.
 ἀρίγιανον VI, 66. 69.
 ἀρίγνομαι V, 165.
 ἀρίζων IX, 9.
 ἀρικὸν ζεύγος VII, 183.
 ἀρινδὴς ἄρτος ὁ ἐξ-
 ἀρινδίου γιγνόμενος VI, 73.
 ἄριος Ζεὺς IX, 8.
 ἀριστής IX, 9.
 ἄρκοι θεοὶ I, 38.
 ἀρκοῖσι IV, 30.
 ἄρκοις ἐμπεδοῦν I, 39.
 ἄρκον ἀμύνειν I, 38.
 ὀμωμοκῶς VIII, 8.
 ἄρκος δικαστῶν VIII, 122.
 κατηγόρου VIII, 55.
 κατηγορευμένου ib.
 ἀρκομοσία I, 38.
 ἄρκομοστῆ ib.
 ἀρκομοστῆν ib.
 ἄρκοτόμοι I, 39.
 ἄρκου ib.
 ἄρκους δοῦναι IV, 30.
 λαβεῖν ib. S.
 Φρικῶδεις εὐορκῆσαι I, 139.
 ἄρκῶ I, 39.
 ἐφ' ἄρκῳ λύσις δίκης VIII, 62.
 ἐν τῷ ἄρκῳ προσερωτῶν VIII, 118.
 ἄρκῶσαι I, 39.
 ἄρκατοὶ ib.
 ἄρκαῶν V, 85.
 ἄρκαῖνοι VI, 61.
 ἄρκαῖνος I, 247. VI, 54.
 τὴν ἄρκῳ βίαιος σὺς V, 79.
 ὀμητέρια σημεῖα I, 210.
 ὀμητήριος σημεῖος ἐξέγυρε τὸν ἵππον I, 211.
 ὀρκῆ ὕδατος I, 116.
 ὀρκία x, 133.
 ὀρκίσασθαι ἀπ' ἀγκυρῶν I, 103.
 ὀρκοὶ V, 98. VI, 96.
 βαθείς I, 100. E.
 τανθουριστοὶ V, 98.
 ὀρκος I, 99. IX, 28.
 ὀρκῶσαι VII, 198.
 ὑπὸ ὀρῖβα τὸν ἄδον I, 71.
 ὀρῖβία VII, 139.
 ὀρῖβια κρία VI, 33.
 ὀρῖβιες ἐνοικίδιαι x, 156.
 Φασιανικαὶ VI, 52.
 ὀρῖβευταὶ VII, 135.
 ὀρῖβευτικὴ VII, 139.
 ὀρῖβιος οἰκίσκος x, 159.
 ὀρῖβοῦρα VII, 135. x, 171.
 ὀρῖβοθηρῶν VII, 135.
 ὀρῖβοκάπηλοι VII, 179.
 ὀρῖβοπάλαι ib.
 ὀρῖβοσκῶποι VII, 188.
 ὀρῖβαν λεκάνη VI, 85.
 ὀρῖσι βλεφαρίων μιν, οὐ μὲν τοι καὶ
 βλεφαρίδων ὁ θεὸς μετέδωκεν II, 69.
 ὀρῖσι (ὁ κούφος ἀνθρώπος) VI, 121.
 ὀρῖοι VII, 205. IX, 8.
 ἱτροὶ I, 10.
 ὀρῖοι I, 80. IV, 142. VII, 150.
 ὀρῖοι οὐκ ἀντίλεκτος II, 120. V, 153.
 ποδὸς II, 197.
 ἐν ᾧ τοῦλιον κίεζται VII, 150.
 x, 130.
 ὀρῖου πρὸς θεὸν II, 55.
 ὀρῖου ἐφιστάται χωρίῳ III, 85.
 ὀροφῆ I, 80. x, 84.
 ὀροφῆς στεγασματα VII, 123.
 ὀροφίας ὄφης VII, 120.
 ὀροφοὶ VII, 121.
 ὀροφος I, 80. VII, 120. x, 170.
 στεγαστήρ x, 172.
 ὀρρηκτις I, 236. E.
 ὀρρηπύγιον II, 182.
 ὀρρος II, 173.
 ὀρρὸς I, 251.
 ὀρρωδία V, 122.
 ὀρρωδῶ ib.
 ὀρρωδῶν V, 123.
 ὀρρωθῦρα I, 76.
 ὀρρωγα κόπτειν VII, 136. IX, 102.
 103. 108. 109. pl.
 τοὺς ὀρρωγας ἀτακλαδέλλειν IX, 108.
 ἀτακλαδῶν VII, 136.
 ὀρρωγες γυρλιζουσι V, 89.
 ὀρρωγοκπεῖν IX, 107.
 ὀρρωγοκοπία ib.
 ὀρρωγοκοπία VII, 136.
 ὀνόματα IX, 108.
 ὀρρωγοκόποι IX, 107.
 ὀρρωγοκόπος VII, 136.
 ὀρρωγοπάλης ib.
 ὀρρωγος διακότης IX, 108.
 ὀρρωγοτρόφος VII, 136.
 ὀρρωγμα V, 82.
 ὁ πρὸς τῷ ὀρρωγματι VIII, 71.
 ὀρρῖτιον VII, 97.
 μέταλλα III, 87.
 ὀρρωνοὶ III, 26.
 περὶ τοὺς ὀρρωνοὺς ἐξαμαρτάνοντες
 VIII, 47.
 ὑπὲρ ὀρρωνῶν ἀδικουμένων γράφισθαι
 VIII, 35.
 ὀρρωνῶν ἐπιτροπὴ VIII, 89.
 οἰκους ἐκμισθῆ ὁ ἄρχων ib.
 ὀρρωνὰ ἱμάτια VII, 69.
 ὀρρωνὴ στραμνῆ x, 42.
 ὀρρὸς VI, 50.
 ὀρρως ib.
 ὀρρῶμη VII, 147.
 ὀρρῶνη x, 131.
 ὀρρῶεις II, 172.
 βασιλεῖς E. βασιλεῖς ἐκτίμουσιν
 x, 165.
 ὀρρῶντα IV, 95.
 ὀρρῶμα διθυραμβικὸν IV, 104. pl.
 Καρικὸν IV, 100. pl.
 ναυτικὸν καὶ
 Φορτικὸν IV, 101.
 Χαρίτων IV, 104.
 ὀρρῶματα VI, 95. VII, 180.
 γυναικῶν IV, 102. pl.
 Λακωνικὰ IV, 104. pl.
 ὀρρῶμάτων εἶδη IV, 99.
 ὀρρῶμα Φαλλικὸν IV, 100.
 ὀρρῶσασθαι IV, 95.
 ὀρρῶσεις ἐνόπλιοι IV, 99.
 ὀρρῶσεις τραγικῆς σχῆματα IV, 105.
 Φοβεραῖς εἶδος IV, 104.
 Χορικῆς σχῆμα IV, 105. pl.
 ὀρρῶσις IV, 95. VII, 180. x, 103.
 Λακωνικὴ IV, 102.
 Χαρίτων IV, 95.
 κωμικῆ IV, 99. pl.
 κωμικῆ IV, 105. pl.
 ὀρρῶσις IV, 95. VII, 180.
 ἑλαφρὸς IV, 96. E.
 ὀρρῶσις IV, 95.
 ὀρρῶσις ἰβ.
 ὀρρῶσις διδάσκαλος IV, 95. VII, 180.
 ὀρρῶσις IV, 95. 123.
 ὀρρῶσις IV, 95.
 ὀρρῶσις IV, 95. VII, 180.
 ὀρρῶσις I, 228. II, 69.
 ὀρρῶσις μέτρον x, 165.
 ὀρρῶσις VII, 145.
 ὀρρῶσις ὑπότροχα IV, 104.
 ὀρρῶσις IV, 95.
 ὀρρῶσις II, 54.
 ὀρρῶσις II, 54. IX, 151. S.
 ὀρρῶσις πηγεῖς II, 191.
 ἀπὸ τῶν ὀρων (ὀνόματα) IX, 8.
 ὀρρῶσις γῆς IX, 144.
 ἑσθ. ib. S.
 ὀρρῶσις ἡλικίας ib.
 ὀρρῶσις φύλλα καὶ αἶθη IX, 145.

ἰερά καὶ ὄσια VIII, 105.
 ὄσιον πρῶγμα I, 33.
 ὄσιος IV, II.
 ἄνθρ I, 20.
 ὄσιότης I, 21. IV, 10.
 ὄσιου I, 22.
 περὶ ὄσιων χρηματίζεσθαι VIII, 96.
 ὄσιως I, 22. IV, 12.
 προσιόντες I, 32.
 ὄσμάς II, 76.
 δοκιμάζομεν II, 77.
 ἔλασιν II, 74.
 κρίναι V, 60.
 ὑποδέχεσθαι ib. S.
 ὄσμη II, 75.
 ὄσμηλία II, 76.
 ὄσμηλίδια ib.
 ὄσμημένος II, 75.
 ὄσμη I, 247. VI, 60.
 ὄσπᾶ VI, 94.
 δύο ἔχει ὁ πῆχυς II, 140.
 ἠμοιοῦσθαι IV, 204.
 πλευρῶν II, 181.
 στήριγγες τοῦ σώματος II, 232.
 χεῖρος II, 146.
 ὄστίναι αὐλοὶ X, 153.
 ὄστίνος II, 232.
 ὄστινος ib.
 ὄστῖαν στήναστρον X, 180.
 ὄστοθῆκη II, 232.
 ὄστοκόποι ib.
 ὄστοῦν ἐλάφου IV, 71.
 ἱερόν II, 182. 183.
 κατεῶσθαι IV, 187. S.
 κολλῆσαι IV, 179. S.
 ὄστρακα ἐξακισχίλια VIII, 20.
 καράβων VI, 51. 94.
 τῶν λείων IX, 114.
 χυτρίαι VII, 163.
 ὄστράκινα ἀγγεῖα X, 190.
 ὄστρακιδῶν IX, 110. 111.
 ὄστρακισμός VIII, 19.
 ὄστράκοις ἐπιφίξετο πᾶς ἄστρον κοινῆ
 ib.
 ὄστράκον ἐπίθεις ἐς κύκλον IX, 117. pl.
 τῶν θαλαττῶν κατὰ τοῦ ὕ-
 δατος ἐπιπολῆς ἀφίξιον
 IX, 119.
 ὄστράκων περιμετροφῆ IX, 112.
 ὄστρακοφορέα VIII, 19.
 ὄστρεα VI, 47.
 ὄστρεον VII, 129.
 ὄστρεῶν κελύφη VI, 51.
 ὄστρώσης II, 132.
 κεφαλῆ I, 189.
 ὄσφραίνεσθαι II, 75.
 ὄσφραῖσθαι II, 74. 75.
 ὄσφρησις II, 75. 236.
 ὄσφράμενος II, 75.
 ὄσφον ὕψην ἔχεται ὁ πομπικὸς ἵππος
 I, 211.
 ὄσφους II, 178. 182.
 ὄσφους ἵππου διπλῆ I, 190.
 ὄξεια I, 191.
 κυνὸς ἄσφαρος X, 58.
 περὶ ὄσφου οἴδημα φλεβῶν IV, 196.
 πᾶρωμα ἐξ ἀποστήματος
 IV, 203.
 εἰς τὸ ὄσφου δλίσημα ἐντέρου ib.
 ὄσφου II, 172.
 ὄσφοφικὰ IV, 53.
 ὄτι τάχιστα IX, 152.
 ὄτι ἐγγίψαι τὸ κέντρον VI, 125.
 ὄυγγα IV, 175.
 ὄυγγα IX, 80.

οὐδαμῶν V, 162.
 οὐδὲ ib. S.
 ἀντ' οὐδενὸς V, 163. VII, 10.
 οὐδενὸς τῶν ἀλλοτρίων ἐφίμενος VIII, 7.
 ἀξίος V, 162.
 ἀπεχόμενος VIII, 77.
 Φειδόμενος ῥήματος VIII, 81.
 οὐδὲν ἴσθι πρεσβύτερον II, 11.
 οὐδα V, 152.
 οὐδὸς I, 76.
 ἐπὶ οὐδῶ γήρας II, 15.
 οὐδῶν X, 50.
 οὐδῶτα VI, 52.
 σφριγῶντα I, 25.
 οὐκ ἀποτρέφεται V, 112.
 οὐλαί II, 23.
 χλαῖναι VII, 47.
 οὐλα τοῦ στόματος II, 94.
 οὐλαμοὶ IV, 53.
 οὐλας ἐπιβάλων I, 27.
 οὐλή IV, 189.
 ἡ οὐλή IV, 151. 152.
 οὐλόβριξ II, 23.
 οὐλοκάρηνος ib.
 οὐλοκέφαλος ib.
 οὐλοκίκκη ib.
 οὐλοκόμος ib.
 οὐλοκῶν IV, 45.
 οὐλότριχος II, 23.
 οὐλος τὸ γένειον, τὴν κόμην ἀνθρ IV,
 134.
 ὁ θεράπων IV, 148. 149.
 ὁ νεοσκόπος IV, 146. 147.
 οὐλοχῦται I, 33.
 οὐλων ἀπόστασις IV, 199.
 οὐπύγγες I, 38.
 οὐπύγγος IV, 53.
 οὐπὼ πρὸς ἑβος II, 9.
 οὐραγίη I, 127.
 οὐραγοὶ I, 127. 128.
 οὐραὶ κυνῶν λιγυραὶ V, 59. E.
 κατὰ τοὺς οὐραίους πόδας ἰστάμενος
 ἵππος I, 210.
 οὐρακὸς I, 90.
 οὐρά λαγῶ V, 71. 73.
 οὐρὰ τῶν μαχομένων I, 127.
 οὐρακῆς II, 223.
 οὐράνη II, 223. X, 44.
 οὐρανία (σφαῖρα) IX, 103. 106.
 ἐπ' οὐρανὸν κλίνας I, 129.
 εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναίρπτιν τὴν σφαί-
 ραν IX, 106.
 οὐρανὸς IV, 158.
 ἀθέατος ἢ ὑπὸ νεφῶν I, 113.
 τοῦ στόματος II, 98.
 οὐρανοῦ κακῶς ἔχον χωρίον V, 110.
 καλῶς κείμενον χωρίον V, 108.
 ὑπὸ τὴν οὐρανὸν πόδες ἵππου I, 193.
 οὐραὶ ὄφρων II, 50.
 προμήκης I, 190. V, 59. E.
 οὐραὶ σεισμός V, 61.
 οὐρήθρα II, 171.
 οὐρητῆρες II, 223.
 ἐξ οὐρίας ἐπλέομαι I, 107.
 οὐρία τρέπις X, 134.
 οὐροὶ X, 148.
 οὐρος X, 134.
 μὴ οὐρα δική VIII, 54. 60.
 κατὰ τὸ οὐρ ἐμβαῖν IX, 109.
 οὐρῆς νημερίας πλεῖν I, 106.
 οὐσία VI, 196. S.
 ἀλείτουργητος III, 67. VIII,
 156.
 θεατῆ II, 56.
 οὐσία τῶν ἐξ Ἀρείου πύγου φυγόν-

των VIII, 199.
 οὐσίαν ἀπογράφαι VIII, 155.
 δημεύσαι ib. S.
 διασκευασμένοις X, 16.
 κατακυβιαν III, 117. S.
 μίξασθαι VIII, 135. S.
 οὐσία πατράς VIII, 104.
 οὐσίας ἀντιδόσεις VI, 177.
 τὸ δέκατον παρακαταβαλεῖν
 VIII, 32.
 τοῖς οὐσίαν ἀρκούμενος VIII, 7.
 οὐκ οὐσῶν τροφῶν I, 53.
 ὄφειλεν III, 84.
 δικὴν ἐπὶ τῶ τῶς χιλίας κα-
 ταβαλεῖν VIII, 37.
 ὄφειλεσθαι ἑαυτῶ τε ἐν τοῖς δημευθί-
 σι λέγων VIII, 61.
 ὄφειλίματα III, 84.
 τὰ ὄφειλόμενα ἐπιγράφοντες VIII,
 103.
 τοὺς ὄφειλοντας ἀπεκρίναν III, 116.
 αἱ ὄφειλοντες τῶ δημοσίῳ VIII, 50.
 122.
 ὄφειλοντός ἐξεγγύσις VI, 177.
 ὄφειλω χαλκῶν IX, 92.
 ὄφεις V, 99.
 ὄφελια V, 135.
 ὄφειλεν IX, 77.
 ὄφελιοι ib.
 ὄφελος V, 135. S.
 ὄφθαλμία II, 51. 65. IV, 184.
 ὄφθαλμῶν IV, 184.
 ὄφθαλμιάσας IV, 180.
 ὄφθαλμοὶ II, 51.
 ἀναπιπταμένοις V, 72.
 βασιλέως II, 84.
 βλέποντες ὕψαιμον I, 189.
 κοῖται I, 191.
 πυράδες I, 189.
 σκυθραποὶ IV, 137.
 στίλβοντες II, 63. E.
 τὸν ὄφθαλμὸν ἐκκεῖσθαι IV, 188.
 ἐξορμῆσθαι ib. S.
 ὄφθαλμὸς γλαυκὸς II, 61. E.
 ἰλλαιῶν II, 54.
 παραχάδης II, 62.
 ὅπου τούτομα τῆς νεῆς ἐπι-
 γράφουσι I, 86.
 χαρπῶς II, 61.
 τοὺς ὄφθαλμοὺς ἀνέκλειν II, 62.
 ἐξορῦνται ib. pl. S.
 ἐξορῦνται VIII, 77.
 ἐξορῦνται VIII, 78.
 Vid. IV, 188.
 ἐπιλαμβανεῖ αὐτοῦ τῆς
 IX, 117.
 ἐπιληρμένος ὑπ' αὐ-
 τοῦ IX, 119.
 πεπηρωμένος II, 60.
 συγκλείει ἡ ἀστραπή
 I, 118.
 ὑπογράφειν V, 102.
 ὄφθαλμοῦ χιτῶν νευρώσης II, 70. E.
 τῶ ὄφθαλμῶ ἐπιλαβεῖν ταῖς χερσὶν IX,
 122.
 περισφίγγαντες ταινία IX,
 123.
 Φειδόμενος VI, 199.
 ὄφθαλμῶν βλάβος V, 69.
 ἐξιμιασσομένων IV, 68. pl.
 ἡμερος II, 63.
 τὰ λευκά ἀναβάλλειν II, 60.
 μέρη II, 70.
 ἐκ τῶν ὄφθαλμῶν πῦρ ἀφίησιν ὁ σὺς
 V, 79.

- μη ὀφθείς εἰς τὴν κυρίαν VIII, 60.
 ὀφθῆσμαι II, 57.
 Ὄφισχος IV, 159.
 Ὄφισ IV, 192.
 ὄφισ ὀφθίας VII, 120.
 ὄφισ, ψίλωσις τριχῶν IV, 192.
 ὄφλειν III, 84. VIII, 22.
 τὸ ἐγγυγραμμῆσιν VIII, 61.
 ἐρήμη VIII, 54. 60. 61.
 τὰς χιλίας VIII, 53.
 ὄφλημα VIII, 81. 149.
 ὀφλήματα III, 84.
 ὀφλων VIII, 22. 59.
 ὀφρυάξιν II, 50.
 ὀφρύς II, 49.
 ἀνατίτανται IV, 136.
 τὰ ἀτίχοντα τῆς γῆς II, 50.
 δασυόμεναι II, 49.
 ἐπαίρμεναι ib.
 κρούουσι I, 135.
 ὄρθαι IV, 152.
 ὀφρῶν ἀνατίτειν τὴν ἑτέραν IV, 145.
 ἀνατίταται τὴν δεξιάν IV, 144.
 ὀφρῶς II, 49.
 τὰς ὀφρῶς αἶρων II, 49.
 ἀνατίτειν ὑπὲρ τὰ ἑβη II, 49. ib. S.
 ἀνατίτακε κακοηθέστερον IV, 148. 149.
 ὀφρῶς ἀνατεταμέναι IV, 145.
 ἀνατίτανται IV, 147.
 τὰς ὀφρῶς ἀνατεταμένους IV, 146. 149.
 ἀνίλων II, 49.
 ἐπημέρους IV, 149.
 ἡμεράτατος IV, 143.
 ὀφρῶν ἀπογεισσῶσαι II, 49.
 νευστάξιν II, 50.
 τὰς ὀφρῶς καθεμίνας IV, 146.
 μελαίνειν V, 102.
 προπέτης IV, 134.
 συνάγει IV, 145.
 συνάγων II, 49.
 ὀφρῶν γέισσα ib.
 κεφαλαί II, 50.
 οὐρά ib.
 τριχῶσις II, 49.
 ὄχανα X, 146.
 ὄχανον I, 133.
 ὄχαιαι ἐν ταῖς ἀγίλαις III, 93.
 ὄχαις I, 77. Vid. X, 22.
 ὄχεταγωγίαι I, 224.
 ὄχεταγωγοί I, 221.
 ὄχετηγῆ I, 222.
 ὄχετεύματα ἰνός II, 79.
 ὄχετοί X, 30.
 αἵματος II, 217.
 ὄχετόκρανα X, 30.
 ὄχυνειν V, 51. 56. 92.
 ὄχημασι δὲ ταπήτων X, 53.
 ὄχηματα θαλάττια I, 83.
 πελάγια ib.
 σκευοφόρα X, 52. E.
 δι' ὄχημάτων αἰώρησις X, 51.
 ὄχημάτων εἶδη ib.
 μέρη X, 53.
 ὄχθαι IX, 49.
 ὄχθαιβοι VII, 65.
 ὄχθαιβοι V, 101. VII, 95.
 ἐπ' ὄχθου ἀναθράσκων ἵππος I, 196. S.
 ὄχοφοροῦντες VII, 132.
 ὄχλις X, 22. Vid. I, 77.
 ὄχληρὰ πόλις IX, 23.
 ὄχληρος VI, 119.
 ὄχλος IX, 8. 142. S.
 ἀνδρῶν IX, 143.
 ὄχλοτερπείς λόγοι IV, 31.
 ὄχλοτερπῆς ὄρχιστος IV, 96.
 ὄχλαδης πόλις IX, 23.
 ὄχλαι I, 232. VI, 81.
 ὄχλαι X, 51. 139.
 ὄχλῶν τείχος I, 170.
 ὄχλα VI, 13. 32. 37.
 ὄχλαρτυταί VI, 13.
 ὄχλαρτυτῆς VI, 37. VII, 26.
 ὄψι τῆς ἡλικίας I, 69.
 ἡμέρας ib.
 τῆ ὄψι II, 57.
 ὄψις II, 51.
 τὰς ὄψις ἑαυτοῦ ἐπιλαβῶν IX, 129.
 συγχέει ἢ ἀστραπῆ I, 118.
 τῆς ὄψις ἀταβλήματα V, 61.
 ὄψιαίτατος I, 69.
 ὄψιαίτερον ib.
 ὄψις δέλης I, 68.
 ὄψιγαμίον δικαί III, 48.
 γραφῆ VIII, 40.
 ὄψιγονος υἱός III, 20.
 ὄψιγονοὶ ὀδόντες II, 92.
 τῆ ὄψιν διάστροφος IV, 149. 150.
 κατηφῆς IV, 143.
 ἰωθῶς IV, 144.
 ὄψις II, 57. 236.
 χρωμάτων VI, 178.
 ὄψιτατος I, 69.
 ὄψιτερον ib.
 ὄψομαι II, 57.
 ὄψόμενος ib.
 ὄψον VII, 26. Vid. IX, 47.
 ὄψοναμίον VI, 38.
 ὄψοποιῖν VII, 26.
 ὄψοποιτικῆς πραγματείης σοφιστῶν VI, 70. 71.
 ὄψοποιοί V, 37.
 ὄψοποιοῦς VII, 26.
 ὄψοποιουμένους VI, 37.
 ὄψου παρεθήκη VI, 36.
 ὄψοφαγίαι VI, 37.
 ὄψοφαγία ib.
 ὄψοφαγίστατος ib.
 ὄψοφάγος VI, 37. 42.
 ὄψοφόρα σκεῦη X, 83.
 ὄψοφόροι κίσται X, 180.
 ὄψοφόρον σκεῦος X, 105.
 ὄψοφόρος κίστη VI, 13. X, 91.
 ὄψοκνήϊν VI, 37. 38.
 ὄψονίας VI, 38.
 ὄψωνῶν III, 126.
 ὄψωνιασμός VI, 38.
 ὄψωνιοδόκος σπιρίς X, 92.
 II.
 Πάγαι μείζους VII, 114. X, 136.
 παγγενεὶ συνήλθον IX, 143.
 παγγενῆ VI, 163.
 παγγετός V, 111.
 παγγιάνθης χωρίον V, 109.
 παγγῆται I, 235.
 παγγίδες X, 171.
 πάγιον V, 151. VI, 116.
 παγγίως εἶδα V, 152.
 πάγκακος VI, 162.
 παγκάκως ib.
 παγκάλη III, 71. VI, 162.
 πάγκαλον VI, 162.
 πάγκαλος III, 71. VI, 162.
 παγκάλως VI, 162.
 παγκαρπία VI, 163.
 παγκληρία X, 12.
 πάγκοιτοι σοφιστῶν IV, 43.
 παγκρατιστής III, 150.
 παγκρατιστικῶς ib.
 παγκρατίων ib.
 παγκτησία X, 12.
 πάγκυφος εἰλαίω VI, 162.
 πάγκρηστον V, 136.
 ὀπάγκρηστος βανίσκος IV, 135. 136.
 Πάγος Ἀρείος vid. A.
 παθεῖν τίμημα VIII, 52.
 πάθη (πλοίου) I, 114.
 πάθημα VI, 181.
 Λυδίων I, 132.
 πάθος III, 99.
 καρθηβαρῶν II, 41.
 ἀπαρμύθητον III, 101. E.
 πᾶν ἂν παθῶν VI, 123.
 ἔξω παθῶν ἂν βασιλεὺς I, 40.
 παῖαν I, 38.
 παῖα ἄσαι I, 29.
 παῖαντας αἰσαι I, 26.
 παῖαντις I, 39. IV, 53. 81.
 παῖανσις I, 29. 163.
 τὰ παῖαντιδῆ II, 20.
 παιδαγωγία IV, 41.
 παιδαγωγίον IV, 19.
 κορίθου ib. S.
 παιδαγωγία II, 20.
 παιδαγωγία IX, 41.
 παιδαριον II, 9. 17.
 παιδαριῶδη II, 19.
 παιδῶδες ἀελλίσθαι III, 13.
 ἔξαπατῶν ἀστραγάλου VI }
 137.
 ποίσασθαι III, 13.
 παιδεία II, 19.
 παιδεῖον μέθημα ib.
 παιδραστήϊον III, 68.
 παιδραστής III, 70.
 παιδρας Ζεύς ib.
 παιδῆς III, 12. VI, 13.
 βοηθοί III, 12. E.
 (οἱ δούλοι) III, 78.
 παιδεύειν IV, 17.
 παιδεύσθαι II, 19. IV, 45.
 παιδεύμα VI, 181.
 οἱ παιδεύόμενοι IV, 44.
 παιδευμένων χωρὸς IX, 143.
 παιδευόντων βίαιος ib.
 παιδευσις IV, 42.
 παιδευτής IV, 41.
 παιδευτικῆ IV, 42.
 παιδευτικός IV, 41.
 βασιλεὺς I, 41.
 βίος IV, 40.
 φιλόσοφος IV, 39.
 παιδευτικῶς IV, 42.
 παιδευῶν IV, 41.
 παιδεῖα V, 161. IX, 99.
 τῶν ἐρώντων IX, 127.
 παιδεῖαι ἐν συμποσίοις IX, 94.
 τὰ παιδεῖα καταβυκαλώσιν αἰ τίτθαι IX, 127.
 παιδεῖα παρβίων IX, 125. 127.
 πλειστοβολίδα VII, 206.
 σφαίρας IX, 103. 107.
 παιδεῖα III, 71. de femina V, 81.
 παιδεῖαι αὐλαί IV, 81.
 παιδεῖκος χωρὸς IV, 107.
 ἢ παρὰ τῶν παιδεῖκῶν εὐνοία IX, 128.
 παιδεῖον II, 9.
 δεκατίς I, 54.
 ἐπίβιον III, 108.
 ἢ πρώτη ἡλικία II, 4.

παιδίσκη II, 17. III, 76.
 παιδίσκος II, 9.
 παιδογονία III, 14.
 τῆς παιδοποιήσεως παυσάμενοι γυ-
 ναῖκες ib.
 παιδοποιία III, 13. 14.
 παιδοσπορεῖν V, 92.
 παιδοτρίβειν VII, 17.
 παιδοτρίβην τέχνην III, 154.
 παιδοτρίβης ib.
 παιδοτρίβια ib.
 παιδοτριβικῆς ἔργαλῆα X, 181.
 παιδοτροφία III, 13.
 παιδουργία III, 14.
 παιδοφιλιόσθαι III, 70.
 παιδοφιλος ib.
 ἐπὶ τῶν παιδῶν εἰς τοὺς φρόντορας εἰ-
 σαγομένον οἶνον ἰπίδος III, 52.
 ἐν ταῖς φρόντορσι δέ-
 σις οἶνου VI, 22.
 τῶν παιδῶν κρέτες IX, 123.
 ἐπὶ παιδῶν σπορᾷ κοινωνία III, 44.
 παιδῶν σύνδος IX, 143.
 πύξ παιῖν III, 150. VIII, 77.
 παιῖν ἐπὶ κόρης II, 40. Vid. VIII,
 77.
 τὴν ἴμιν τῶ μίση δακτύλῳ IX,
 126.
 σκύτις βυβλίους IX, 123.
 χηλαίς V, 94.
 παιζέειν II, 19. V, 161. X, 168.
 ἀστραγάλοι IX, 99.
 σφαῖρην IX, 107.
 παιπέλη VI, 62.
 παιπαλίωμα VI, 83. VII, 21.
 παῖσαι III, 79. VIII, 76. IX, 129.
 παῖς II, 9. IX, 144.
 αἰριτὰς VIII, 116.
 αὐρας ἴσπος I, 196. pl.
 ἢ δευτέρα ἡλικία II, 4.
 δηπῆς I, 54.
 ἄκκοριτῶν VI, 94. S.
 ἐξ αἰτίας καθαρύσεως VIII, 116.
 παῖων VIII, 77. πύξ ib.
 κοιδύλοισι ib. S.
 παῖονία φάρμακα IV, 179. V, 132.
 πακτὰ δαμάτων X, 27.
 πακτοῦν I, 84.
 τὰς θύρας X, 27.
 τὰ προπύλαια ib.
 πακτώσαι τὰς θύρας VII, 113. X,
 27.
 πάκτωσις I, 84.
 παλάθη I, 242.
 πάλαι I, 72.
 τὰ παλαιὰ V, 150.
 παλαιὰ ἀπλότης VIII, 132.
 καττύματα VI, 164. VII, 82.
 κωμῆδια IV, 143.
 πόλις IX, 18.
 παλαῖον III, 149. βαρέως ib. S.
 σάλαι κῆται, πιφύλακται V, 166. S.
 παλαῖον κίφαλον X, 39.
 ἴομον λύσαι VIII, 101.
 παλαῖοπλουτοὶ ἱερὸν I, 23.
 παλαῖοπλουτος πόλις IX, 18.
 παλαιουργοὶ VII, 82.
 παλαιόματα III, 149.
 παλαιστικὰ IV, 165.
 βαρέως, ὀμίλῃ III, 149. E.
 παλαιστή (τὸ μέτρον) II, 157. IV,
 170.
 παλαιστής III, 149.
 (τὸ μέτρον) II, 157.
 συλλαχῶν III, 149. pl.

παλαιστικὸς ib.
 παλαιστικῶς ib.
 παλαιόστρα III, 154. IX, 122.
 γεροντεία II, 13.
 παλαιόστραι IX, 43.
 γεροντεῖαι II, 13.
 παλαμναῖοι δαίμονες V, 131.
 θεοὶ I, 24.
 παλάσια VI, 81.
 πάλη III, 149.
 παλημία VII, 21.
 παλημάτιον VI, 62.
 παλιγγλωσσος II, 109. VI, 164.
 παλιγκάπηλος VI, 164. VII, 12.
 τοῦ κάλλους VI, 127.
 ῥήτωρ IV, 36.
 παλιγκάτων III, 131.
 παλιγκάτος VI, 164.
 παλιλλογῆσαι II, 120.
 παλίμβολον III, 131.
 παλίμβολος III, 125. VI, 164.
 σοφιστῆς IV, 47.
 παλιμβόλος III, 132. IV, 51.
 παλιμπηγα (καττύματα) VI, 164.
 VII, 82.
 παλιμπρατα VII, 12.
 παλιμπρατος III, 125. VI, 164.
 ῥήτωρ IV, 36. VI, 190.
 τὴν ἄραν κίναδος VI, 127.
 παλιμπροδότης VI, 164.
 παλιμπωλα VII, 12.
 παλιμπωλος ib.
 παλινδικος VI, 164. VIII, 26.
 παλινδωρία VI, 164. VII, 82.
 παλινστροφος VI, 164.
 παλινσκιον χωρίον V, 108.
 παλιντονον VI, 164.
 παλιντραπέλια III, 132.
 παλιντραπέλιος VI, 164.
 παλιντροπος ib.
 ῥήτωρ IV, 36.
 Παλλάδις IX, 76.
 τὸ ἐπὶ Παλλάδιῳ (δικαστήριον) VIII,
 118.
 ἐν Παλλάδιῳ κρίσθαι VIII, 57.
 ἢ παλλακῆ IV, 151. 153.
 παλλακία II, 9.
 παλτὰ X, 143.
 παλτῶν Μηδικῶν I, 138.
 Παμβοιωτία VI, 163.
 Παμισὸς VI, 148.
 πάμμαχος III, 150.
 πάμμογα III, 88. IV, 170. VI, 162.
 παμμίγεθις III, 88. VI, 162.
 παμμιγῆθης βροτῆ I, 118.
 πόλις IX, 19.
 παμμιλῆ ἱερία I, 29.
 πάμμηκες IV, 170. VI, 162.
 παμμίρασι I, 32.
 παμμίραρον VI, 162.
 πράγμα I, 33.
 παμμίραρος VIII, 134.
 παμμίραρον IV, 170.
 πάμμιραρος VI, 163.
 παμπάλαια V, 150.
 παμπάλαιον VI, 162.
 παμπάλαιος πόλις IX, 18.
 παμπησία X, 12.
 παμπληθῆς III, 88. IV, 163. VI,
 162.
 παμπληθία IV, 163.
 παμπλοῦσις III, 109. VI, 163.
 παμπλοῖλον VI, 162.
 παμπλοῖλος στραμῆ X, 42.
 πάμπολλα IV, 163.

πάμπολον III, 88. IV, 163. VI, 162.
 παμπόνηρον VI, 162. (Vid. III, 58.
 VI, 40.)
 παμπρασία VI, 163. VII, 196. X, 18.
 παμπρασιόνηρον ἑνώπια II, 53.
 πάμφυλος πόλις IX, 21.
 παναγάθη VI, 163.
 παναγῆς I, 14. 35.
 γυναικῶν IX, 29.
 πάναγος VI, 162.
 παναγῆδος X, 165.
 πάναγρον I, 97.
 λῆρον IX, 12. X, 132.
 Παναθήναια I, 37. VI, 163.
 διαθεῖναι VIII, 93.
 παναισχῆς VI, 163.
 Παναταλία ib.
 πανάκη φάρμακα IV, 177.
 παναλώτου ἀπὸ γάλακτος X, 132.
 παναρμένιον IV, 63. VI, 162.
 παναρχαία V, 150.
 παναστία I, 52.
 παναυσία VI, 102. 163.
 παναυσίαι VI, 8.
 Πάνηια VI, 163. Vid. I, 37.
 πάνδιον VI, 162.
 πάνδημος ῥήτωρ IV, 20.
 πάνδηλον VI, 162.
 πάνδημοι VI, 162. IX, 10.
 ἐξιστρατεύσαντα I, 160. S.
 συνῆλον IX, 143. S.
 πανδημία IX, 10.
 πανδημίας ὑπόπλευς πόλις IX, 21.
 πάνδημοι ἰορταὶ I, 34. S.
 σοφισταὶ IV, 43.
 πάνδημον πλῆθος IX, 10.
 πάνδημος VI, 162.
 πάνδημους λόγους ἐπιπῆν IV, 31.
 Πάνηια I, 37. Vid. VI, 163.
 Πανδιότιδα πόλεως βυσιλῆος IX, 99.
 Πανδιονίς φυλὴ VIII, 110.
 πάνδοκία VII, 16.
 πάνδοκίον VII, 16. IX, 50.
 πάνδοκίος VII, 16.
 πάνδοκίον ib.
 πάνδοκίος VI, 128. 163.
 πάνδοκίωτρις VI, 163.
 πάνδοκίωτριαι VII, 16.
 πάνδοκος ξινόστασις IX, 50.
 πάνδορα IV, 60.
 Πανδρόσου ἱερία X, 191.
 πᾶν ἂν ἐπὶ τῶν VI, 123. 131. S.
 πᾶν τὸ ἐπιπῆν VI, 143.
 πανεύφρων VI, 163.
 πανηγυρικὸς IV, 25.
 τὸ ἦθος VI, 27.
 πανηγυρικοὺς λόγους ἐξενεγκῆν IV, 31.
 πανηγυρικῶς IV, 26.
 πανηγύριος I, 34.
 δημοσιλίης ib. E.
 πανηγυρίζειν ib. S.
 πανήγυρις IV, 26. 97.
 μαθητῶν IV, 44.
 πανηγυρίσται IV, 31.
 πανηγυρισταὶ I, 34.
 πανημίριον I, 64.
 πανήμιρον ib.
 πανήμιρος VI, 163.
 πάνθηρος φωνὴ V, 88.
 πανθοῖνια VI, 163.
 πανθοῖνιαι I, 34. S.
 Πανθῶνια VI, 136.
 πάνυχιον I, 64.
 πάνυχιον ib.
 πάνυχιος VI, 163.

- λύχνος VI, 109.
 πακοί X, 111.
 πανοικισία VI, 163.
 πανοικισία ἐξηλάσθαι ib.
 πανοπλία VI, 163. VII, 157.
 παπός X, 117.
 ἐκ Πανός κάτοχος I, 19.
 πατισπρία I, 148.
 πατουργίη III, 133. IV, 15. 49.
 πατουργία III, 132. IV, 12.
 πανούργον III, 131. 133.
 πανούργος IV, 14. VI, 122. 162.
 σαφιστής IV, 48.
 πανούργως IV, 14. VI, 51.
 πᾶν πεποικίαι μικρὸν πρὸς ἃ βούλιται
 VI, 132.
 πᾶν ἂν πράξας VI, 131.
 πᾶν ἂν πράξοιτο ἐπὶ χρήμασι III, 112.
 πασιλῆνος IV, 157. VI, 162.
 πασιμικρον IV, 163.
 πασιμικρος ib.
 πασισοφον VI, 162.
 πασισοφος ῥήτωρ IV, 20.
 πασισῶφος IV, 23.
 παιστρατιᾶ VI, 163.
 παισυδὶ VI, 162. Vid. IX, 143.
 παισυδία VI, 163.
 παισυδὴ VI, 162.
 ἐκ τοῦ παῖς συνβητα ib.
 πάντα ἀνασιόσαντες κάλων I, 107. S.
 γίνη IX, 144.
 ἐπιπλήρωτο IX, 145. S.
 κάλων ἀνείς VI, 144.
 μεταβάλλων VI, 130. S.
 νυκτὶ ἰάκει I, 113.
 πάιτας πρὸς ἀλλήλους συγκροῦν VI,
 130.
 παντάχθεον IV, 163.
 συβραγίντων τῶν πνευμά-
 των I, 110.
 παντελής VI, 162.
 παντελῶς πυρρὸν V, 65.
 παντευχία IV, 117.
 πάντη λευκὸν V, 65.
 παντοδαπὸν VI, 162.
 παντοδαπὸς ἄρχιστής IV, 96.
 πάντοθεν IV, 163.
 παντοῖοι VI, 162.
 πάντ' ὀκτώ IX, 100.
 πάντολμος III, 134. VI, 162.
 ἄνθρωπος VI, 131.
 παντοπῶλαι VII, 16.
 παντοπωλείον ib.
 παντοπωλία ib.
 παντοπῶλιον VII, 163.
 τοῦ παντός κυβερνήτης I, 5.
 παντός εἶναι πιθανότερον IV, 28.
 ἐκ παντός χρηματιζόμενος III, 112.
 παντός ἄνθρωπος V, 162.
 πανωλιθρία VI, 162.
 πανάλης V, 130. VI, 162.
 Πανάνια VI, 163.
 παππαζέιν III, 16.
 παππαζέουσι χήνες V, 90.
 πάππας ὁ Σειληνὸς IV, 142.
 παππηπίπασκος III, 18.
 πάππος III, 16.
 ἀπ' ἀνδρῶν ib.
 ἐκ γυναικῶν ib.
 (ὁ δούλος) IV, 148. 149.
 ὁ ἕτερος IV, 143. 144.
 ἐκ μητρὸς III, 16.
 πάππου III, 18.
 ἐκ πατρὸς ib.
 ὁ πρῶτος IV, 143.
 ὁ Σειληνὸς IV, 142.
 τρίχης αἰπρὸς τῶν κάτων χίλιαι
 II, 80.
 παραβαίται συνθήκας VI, 153.
 παραβάλλειν I, 180.
 χόρτον I, 209.
 παραβάλλεσθαι III, 135.
 παραβάσιως καμικῆς ἐπὶ τῆ μίρη IV,
 112.
 συνθηκῶν δίκη VIII, 31.
 παράβασις IV, 111. 112.
 παραβεβλημένος III, 134.
 παραβεβλημένος III, 136.
 παραβῆναι τίτταρα IV, 105.
 παραβλαστήματα VII, 145.
 παράβλημα II, 56.
 παραβλίπειν ib.
 παραβλώψ II, 51.
 παραβολαί IV, 33.
 παραβολὴ πραγματος VI, 176.
 παραβόλιον VIII, 63.
 παράβολον ib.
 παραβοῶν II, 126.
 παραβοῶν γύρων II, 16.
 παράβυστος (δικαστήριον) VIII, 121.
 μιζῶν ib.
 μίσιον ib.
 παράβυστος (κλίση) III, 43.
 παραγαγίν IV, 95.
 οἷος ῥήτωρ IV, 21.
 παραγαγίλαντος βασιλείως VIII, 123.
 παραγαγίλας εἰς ἄνδρας ἐκ μιρακίων
 II, 10.
 παραγαγηρακῶς II, 16.
 παραγῆν IV, 49. IX, 133.
 τὸ πνεῦμα IV, 69.
 παραγιγῆσομαι V, 155. S.
 παραγῆσθαι VIII, 14.
 παραγηρᾶν II, 21.
 παραγακάλισσθαι II, 139.
 παραγράφειν γραφίην IV, 18.
 παραγραφὴ VIII, 54. 57. 58.
 τῆ παραγραφίδι παραγράφειν IV, 18.
 παραγραφίς X, 59.
 παραγραψάμιος παρὰ διαιτηταῖς
 VIII, 60.
 παραγωγή IV, 50. IX, 132.
 (ὄρχιστου) IV, 97.
 παραγωγίον IX, 30.
 παραδοσιπνίσθαι VI, 101.
 παραδίγυμα VI, 179.
 παραδίγματα IV, 33.
 παραδοσιπνίη III, 111.
 παραδίσεις I, 228. VII, 140. IX, 8.
 βαρβαρικὸν εἶναι δοκοῦν ὄ-
 νομα IX, 13.
 εὐκαρπῶς I, 228.
 παραδηλῶσαι IV, 98.
 παραδηλώσεις IV, 33.
 παραδρομα V, 35.
 οὐ παραδῶσω ἐλάττω τὴν πατρίδα
 VIII, 106.
 παραδαλαττίδιος πόλις IX, 17.
 παραθίων κυνηγίτης V, 85.
 παράθρανος I, 88.
 παραθρανόματα IX, 126.
 παραιβᾶτης I, 141.
 παραινίη ἀείδων VI, 175.
 παραινοῖαι IV, 27.
 παραινοῦσθαι VII, 64.
 παραιρήματα ib.
 παραινοῦσθαι V, 104.
 τὸν δῆμον IV, 27.
 παραιτήσις V, 104.
 τιμωρίας VI, 177.
 οὐ παραιτήσομαι V, 112.
 παρακαλεῖν III, 68.
 παρακαλίσαι I, 163.
 παρακαλίπτρα IV, 116.
 παρακαλύψασθαι VI, 209.
 παρακαταβαλεῖν οὐσίαις τὸ δίκαιον
 VIII, 32.
 τὸ παρακαταβαλλόμενον ἐπὶ τῶν ἰφι-
 σίων VIII, 63.
 παρακαταβάλλων τὰ ὄντα λαγῶς V,
 71.
 παρακαταβελή VIII, 31. 32. 37. 39.
 παρακαταθήκη ἀποστρήσαι VI, 154.
 παρακαταθήκης δίκη VIII, 31.
 παρακατοικούντες VI, 113.
 παρακατακισμένοι ib.
 παρακικινηκῶς ὑφ' ἡλικίας II, 16.
 παρακικινηκῶς στρατηγός I, 179.
 παρακικιστικὸν φῶνημα σάλπιγγος
 IV, 86.
 παρακικριδῆς II, 191.
 παρακικχαργόμενος ἀργύριον III, 86.
 παρὰ τῆ κικιλίδι ζῶν IV, 37.
 παρακικιδυεῖν III, 135.
 παρακικιδυετικὸς III, 134.
 παρακικιδυετικῶς III, 136.
 παρακικιδυεῖν ἐπὶ κέρδους ἰλιπίδι III,
 115.
 ἐπὶ τόκοις μεγάλοις ib.
 παρακικῶν τὴν πολιτείαν IV, 36.
 παρακικίδιον X, 24.
 παρακικίσαι X, 25.
 παρακικίτης VI, 12.
 παρακικημίδια (ἵπλα ἵππων) I, 140.
 παρακικημίον II, 190.
 παρακικίλλος χαμῆνη X, 36.
 παρακικίμοι II, 33.
 παρακικίρω παῖς VI, 94.
 παρακικολουθεῖν III, 68.
 παρακικολουθῶν III, 69.
 παρακικῶν II, 81.
 παρακικρῶσαι IV, 48. IX, 133.
 παρακικρῶσαι οἷος ῥήτωρ IV, 21.
 παρακικρῶσις IV, 50. IX, 134.
 παρακικρῶσις χόικος IV, 169.
 παρακικρῶστικὸς ῥήτωρ IV, 21.
 παρακικρῶστικῶς IV, 51.
 παρακικκυκλα X, 53.
 παρακικκυκλοι ib.
 παρακικμαβάνειν τὰ τέλη IX, 33.
 ὁ παρακικμαβάνων τοὺς ἀνηρημένους
 VIII, 71.
 παρακικγίσθαι VII, 165.
 παρακικλέχθαι τὰ τρίχης II, 35.
 παρακικλευκὸν χρώμα IV, 134.
 παρακικλέψις ξύλου IV, 105.
 Παραλία (φυλή) VIII, 109.
 παρακίλιος πόλις IX, 17.
 παρακίλιται VIII, 116.
 παρακίλλαξις ποδῶν εἰ τὸ ἔσω V, 70.
 παρακίλλᾶται II, 21.
 παρακίλλᾶτων ὑφ' ἡλικίας II, 16.
 ἐκ θεοῦ ἀνὴρ I, 15.
 ἐπὶ ποιήμασι IV, 52.
 παρακίλλῆλαι IV, 161.
 παρακίλλίζεσθαι IX, 133.
 παρακίλλισσῶσαι II, 119.
 παρακίλλισμὸς IX, 132.
 παρακίλλιστικὸς IX, 135.
 παρακίλλιστικῶς ib.
 παρακίλλογος πολὺς II, 119.
 οἱ παρακίλλοι VIII, 116.
 παρακίλλος πόλις IX, 17.
 ἐκ τῆς παρακίλλου αὐτῆς VIII, 116.
 παρακίλλουργίς VII, 53.

παραλουγίς VII, 56.
 παραλούσι VII, 168.
 παραλοφία II, 135.
 παραμυρτρία VIII, 57.
 τὸ παραμύριον V, 102.
 τοῦ παραμύριου τὸ βράδιον ἀπαλει-
 φόμενον προκρίνει V, 102.
 παραμύριος δάκτυλος II, 145.
 παραμυρτρίων IV, 166.
 παραμύρια II, 187. 188.
 παραμυρτρία II, 187.
 παραμυρτρία ib.
 (ὄπλα ἵππων) I, 140.
 παραμυρτρίων III, 100.
 παραμυρτρίων λόγος ib.
 παραμυρτρία ib.
 παραμυρτρία ib.
 παραμυρτρίων τὴν τοῦ πλοῦ δυσχε-
 ρίαν τιλόνης IX, 33.
 παραμύριον VII, 138.
 παραμύριος ib.
 παραμύριος ib.
 παραμύριον II, 21.
 παραμύριον II, 229.
 παραμύριος II, 228.
 παραμύριος δική VIII, 89.
 παραμύριον VIII, 7. 14.
 παραμύριον VI, 180.
 παραμύριον IV, 38.
 παραμύριος VIII, 7.
 δικαστὴς VIII, 12.
 νόμος VIII, 44.
 ῥήτωρ IV, 35.
 παραμύριον VI, 153.
 τὰς τῶν παραμύριων γραφὰς εἰσαγγί-
 νει VIII, 87.
 παραμύριον γραφὴ VIII, 42.
 δική VIII, 57. 154.
 παραμύριος VIII, 7. 13.
 παραμύριον γέρον II, 16.
 παραμύριος III, 40.
 παραμύριος X, 53.
 παραμύριον I, 145.
 παραμύριος VIII, 14.
 παραμύριος ἀέμου I, 105.
 παραμύριον τὴν νύκτα ἐς τὴν πρὸς ἡ-
 λίω VI, 109.
 παραμύριον Ἀθηνᾶ II, 35.
 παραμύριον V, 121.
 παραμύριος VI, 209.
 παραμύριον IV, 122. 125.
 βυπτὸν X, 132. E.
 παραμύριον VII, 208. X, 32.
 ὑπὸ παραμύριον VI, 209.
 παραμύριον χιτῶνα γαίης ἀμπελῶν
 I, 224.
 παραμύριον II, 142.
 παραμύριον IV, 120. VII, 53.
 λευκὸν IV, 118.
 παραμύριον III, 69.
 παραμύριος ῥήτωρ IV, 21.
 παραμύριον ἐν χροῖ τῆς γῆς I, 113.
 παραμύριον τὰς τρίχας II, 35.
 παραμύριον II, 167.
 (ἵππων ὄπλα) I, 140.
 παραμύριον V, 120.
 παραμύριον V, 121.
 παραμύριος IX, 130.
 παραμύριος IX, 131.
 παραμύριος IX, 134.
 παραμύριον II, 194.
 παραμύριος X, 192.
 παραμύριος VII, 46.
 στραμυρτρία X, 42.
 παραμύριος γραφὴ VIII, 40. 46.

δική VI, 154. VIII, 137.
 παραμύριος VIII, 137.
 παραμύριος ib.
 παραμύριος κλίση VII, 159. X, 34.
 παραμύριον IV, 162.
 παραμύριος τὰς γνάθους VIII, 77.
 παραμύριος τὴν φάλαγγος I, 166.
 παραμύριος X, 18.
 παραμύριον I, 141.
 αἰ πλευραὶ II, 182.
 παραμύριος ἀργύριον III, 86.
 παραμύριος τῶν ἀφουστέρων
 ὀνόματα VIII, 115.
 παραμύριος X, 24.
 παραμύριος VIII, 27.
 παραμύριος ἀργύριον III, 86.
 παραμύριος ῥήτωρ IV, 35.
 παραμύριον III, 111. VI, 34.
 ἐπὶ κοιλίᾳ VI, 35.
 ἐπὶ λειψίᾳ ib.
 παραμύριον ib.
 παραμύριον IV, 119.
 παραμύριος IV, 146. 148. VI, 35. 123.
 ἀσύμβολος VI, 123. E.
 μέλας IV, 148.
 φαιδρότερος ib. pl.
 τὸ παραμύριον κατέκταται τὰ ὄπλα IV,
 148.
 παραμύριον VII, 208.
 παραμύριος VI, 139.
 παραμύριον IV, 123.
 παραμύριον IV, 109.
 παραμύριον I, 166.
 παραμύριον VI, 30.
 παραμύριος ib.
 παραμύριος I, 76. VII, 122. X, 25.
 παραμύριος VIII, 37. 39. 127.
 παραμύριον, πόροι οἱ κατὰ γόνυ τὰ
 σπέρμα II, 174.
 τὸν παραμύριον ἂν στοιχῶν οὐ κατὰ
 τὸ λειψίω VIII, 105.
 παραμύριος I, 127.
 τὸ ὄστυον II, 202.
 παραμύριος I, 169. IX, 141.
 κάμακα I, 224.
 εἰς κρίσιν VIII, 39.
 παραμύριον VIII, 115.
 παραμύριον σέ IX, 154.
 παραμύριον VIII, 140.
 παραμύριον II, 107.
 παραμύριον υἱὸς ῥήτωρ IV, 21.
 παραμύριον I, 114.
 παραμύριον τοῦ πλείων I, 111.
 παραμύριον VI, 147.
 παραμύριος II, 133.
 παραμύριον αἰὸς ῥήτωρ IV, 21.
 παραμύριος λόγους δημοτελεῖς IV,
 31. S.
 παραμύριος VII, 160.
 παραμύριος IV, 179.
 παραμύριος τὰς πλευρὰς VIII,
 79.
 παραμύριον τὸν χρόνον τῆς πολιτείας
 I, 167.
 παραμύριος ἀργύριον III, 86.
 παραμύριος VII, 165.
 παραμύριον ib.
 παραμύριον IV, 49. IX, 133.
 παραμύριος VIII, 14.
 παραμύριος τοῦ πλείων I, 111.
 παραμύριον τὴν πολιτείαν IV, 36.
 παραμύριος III, 111. VI, 32.
 παραμύριος ἀγαπητῶς III, 111.
 παραμύριος αὐλοὶ IV, 81.
 παραμύριον IV, 50. IX, 133.

παραμύριον I, 147.
 παραμύριος τὴν σφραγίδα VIII,
 27.
 ἐκ τοῦ παραμύριος λέγων VI, 142.
 παραμύριον IV, 67.
 παραμύριον IV, 88.
 τὸ πνεῦμα IV, 69.
 παραμύριος τὸν τράχηλον ἵππου I,
 219.
 παραμύριος τοῦ βου πλείων I, 111.
 παραμύριος ἀέμος I, 110.
 ῥήτωρ VI, 147.
 παραμύριος II, 118.
 παραμύριον IV, 97. IX, 133.
 ὡς παράφορον εἶναι τὴν φωνὴν II,
 15.
 παράφορος συμπότης VI, 29.
 ὡς παράφορος εἶναι II, 15. S.
 παραμύριος τὰ ἱερά VIII, 141.
 παραμύριον (ὑπὸ γῆρας) II, 21.
 παραμύριον γέρον II, 16.
 ὁ παραμύριος τῆς κλειψύδρας τῆς
 ἰσότητος VIII, 113.
 παραμύριος τῶν δένδρων VII, 175.
 παραμύριον IV, 110.
 ἐκ τοῦ παραμύριον λέγων VI, 142.
 παράφορος IV, 139.
 παραμύριος τοῦ κλήρου VIII, 145. S.
 παράφορον θεραπευτικὸν IV, 151.
 153.
 παραμύριον II, 227. III, 100.
 παραμύριος χαίρουσιν ἴδιαι καὶ ἰάπαις
 V, 14.
 παραμύριος φωνή V, 88.
 παραμύριον V, 16. X, 171.
 ὑφασμένη IV, 118.
 παραμύριος ἄρος VII, 70.
 τὴν παραμύριον λαμβάνουσι φάρμακον
 ἀκόνιτον παραμύριος &c. V, 82.
 παραμύριος ἔχει σῶμα στικτὸν V, 83.
 ἰυπαλῆς ib. E.
 παραμύριον I, 180. S.
 παραμύριος III, 55.
 οἱ παραμύριος δοκοῦντες VIII,
 64.
 παραμύριος πόλις IX, 21.
 παραμύριος III, 55. VIII, 18.
 παραμύριος III, 57.
 παραμύριος I, 163.
 παραμύριον τὸ σῶμα ὡς περὶ κόποις τι-
 σί V, 71.
 παραμύριος II, 42. 44.
 παραμύριος ἀργύριον III, 86.
 παραμύριον τὸ ἀρχόντι VIII, 101.
 παραμύριος αὐτοῦ I, 168.
 παραμύριος VIII, 91. 92. 100. 101.
 παραμύριος II, 87.
 ἀνθοῦσαι ib. E.
 παραμύριος ῥόδον φυτεύει V, 102.
 παραμύριος τῆς πύρας I, 89.
 τὰς παραμύριος ἐμπεικτικῶς ἔχον IV,
 148.
 ἰσχὺς IV, 143.
 πελιδνὴ IV, 141.
 ὁ παραμύριος τὴν ψῆφον VIII, 8.
 παραμύριον τελόνης IX, 32.
 οὐ παραμύριον VIII, 150.
 τοῦ παραμύριος ἔτους I, 56.
 τὰς παραμύριος αἶραις I, 57.
 τὴν παραμύριον χιτῶνα I, 65.
 παραμύριον ῥήτωρ VI, 147.
 παραμύριος IX, 15.
 παραμύριος III, 56.
 παραμύριος πολυπραγμοσύνη IV,
 145.

πατιὺν τὰς σταφυλάς ἐν τοῖς ληοῖς I, 225.
 πατίλλιον VI, 90. X, 107.
 πατίλλαι VI, 85.
 οἱ πατέρες III, 8.
 οἱ αὐτὸν πατέρες III, 19.
 πάτημα VI, 183.
 πατήρ III, 8.
     ὁ βασιλεὺς I, 40.
     μητρός III, 16.
     πατρός ib.
 πατράδελφος III, 22.
 πάτρανα (βόλος) VII, 204.
 πατραλοῖαι IX, 29.
 πατραλοῖαι III, 13. VI, 152.
 πατραλοῖαι VI, 152.
 πατρηλος (βόλος) VII, 204.
 πάτρα III, 10. ἴβη ib.
 πατράζειν ib.
 τὰ πάτρα ἱερὰ τιμῆσω VIII, 106.
 τὴν πατρίδα παραδῶσθαι οὐκ ἐλάττω ib.
 ὑπὲρ τῆς πατρίδος στρατεύσθαι VIII, 86.
 πατρικὰ III, 10.
 πατρικὴ κτήσις ib.
 πάτριος θυοῖαι VIII, 90.
 πάτριος κτήσις III, 10.
     στίφανος ib.
 οἱ περὶ τῶν πατρίων νόμοι VIII, 128.
 πατριῶται III, 54.
 πατριώτιδα μάνην VI, 99.
 πατρὸν τινὰ καλεῖν III, 10.
 Πατροκλείδης χισᾶς V, 91.
 πατροπάτωρ II, 16.
 πατροπύται III, 13.
 πατρούχος θυγάτηρ ib.
 πατροφόνος ib.
 πατροφόντης ib.
 πατρῶα ἱερὰ III, 10.
 τὰ πατρῶα κατεδιδωκώς III, 117. S.
     VIII, 45. S.
 πατρῶα κτήσις III, 10.
 τὰ πατρῶα παραλαμβάνει VIII, 104.
 πάτρωνις III, 19.
 πατρῶοι θεοὶ I, 24.
 πατρῶον Ἀπόλλων ὤμνον VIII, 122.
 πατρῶος III, 27.
 πατρῶος Ἀπόλλων VIII, 85.
 πάτρως III, 22.
 τῶν πατρῶων ἀκλῆρον γενέσθαι VIII, 145.
     παραχωρῆσαι ib. S.
 παττάλιον VII, 114.
 τὸ παττάλιον καθίει IX, 118.
     (ἐν ταῖς κνώγραις) X, 156.
 ἢ διὰ παττάλιον παιδιὰ IX, 120.
 πάτταλοι VII, 107. IX, 120.
 πάτταλον ἐκκρούσαι IX, 120. pl.
 πάτταλος I, 146. X, 156.
 παττάλους ἐκκροῖν X, 173.
 παττάλω τὸν πάτταλον IX, 120.
 παυόμενοι V, 170.
 τοῦ παυομένου ἔτους I, 59.
 παύρα μὲν ἀλλὰ μάλα λιγύεις VI, 150.
 παύσαι δυσωνῶν III, 126.
 παυσάμεναι τῆς παιδοποιήσεως γυναικίς III, 14.
 τοῦ παυσάμενου ἔτους I, 56.
 παύσασθαι τὴν ἰστίαν VI, 112.
     τῆς νόσου III, 108.
 παυσικήση VII, 20. X, 112.
 οὐ παύσονται V, 112.
 πμφλῆζων X, 88.

παχία ἱμάτια X, 123.
 παχία γραῦς IV, 150. 151.
     δραχμὴ IX, 76.
     χλαίνα VII, 57. 61. X, 124.
 οἱ παχίαι VI, 197.
 παχίαι κνήποδες I, 191.
 τῶν παχίων εἰς III, 109.
 πᾶχην V, III.
     τούς καρπούς κατέλαβεν I, 53.
 παχὺ στέλιχος I, 235.
 παχὺς χιτῶν ὀφθαλμοῦ II, 70.
 τὸ παχυτάτον τοῦ σκληρῆς II, 220.
 πῆσαι VII, 96. X, 187.
 πῆδη V, 100.
     ἐπιμάχης I, 214.
     ἰππασία ib.
     κυκλοτερῆς ib.
 πῆδαι I, 228. V, 14.
     εὐχόρτα VII, 184.
 πῆδᾶς γῆ I, 186.
     πόλις IX, 19. 22.
 πῆδῶα χωρία I, 186.
 ἐν πῆδοις ἰσάτω δίκτυα V, 35.
 πῆδον (πόδες) II, 197.
 πῆζα II, 192.
 πῆζαι V, 99. VII, 51. 62.
 πῆζας ἔχοντες χιτῶνες VII, 63.
 πῆζιταιροὶ I, 175.
 πῆζιδες VII, 62.
 πῆζοφορα ζώματα VII, 51.
 πῆζοφόροι χιτῶνες VII, 63.
 πῆδαρχικός ἵππος I, 195.
 στρατιώτης I, 180.
 πῆδῆσιος ἵππος I, 219.
     στρατιώτης I, 180.
 πῆδομαι V, 152. VI, 117.
 πῆδῶ IV, 22. 142.
 πῆδῶ VI, 31.
 πῆδῶν VI, 31. 43.
 πῆδῶν VI, 31.
 πῆδῶ V, 144.
     (αὐλητῶν) IV, 83.
 ἐν πῆδῶ γεννημένος V, 144.
 πῆδῶ (Πυθικοῦ νόμου) IV, 84.
 Πειραῖσις IV, 105.
 διὰ πῆδῶς ἔχων V, 144.
     ἦκαν ib. S.
 πῆδῶσι IV, 25. 27.
 πῆδῶματα I, 93. VI, 183. X, 134.
 τὰ πῆδῶματα ἐκδῆσασθαι I, 103.
 πῆδῶματος ἐν ᾧ οὐκ ἂν δευθῆναι λιμὴν I, 100.
 πῆδῶμασι θεομοῖσι τοῖς ἰδρυμένοις VIII, 106.
 πῆδῶτικὴ VII, 210.
 πῆδῶτικὸν ib.
 πῆδῶν VII, 165.
 πῆδῶγια ὀχήματα I, 83. S.
 πῆδῶγοι ἐμπλῖομαι I, 103.
 εἰς τὸ πῆδῶγος πῆδῶματι ἀφίπειν ib.
 τὸ πῆδῶγος διέφριττε I, 107.
 πῆδῶνοι VI, 76.
 πῆδῶνος προσφέρειν I, 28.
 ἐντὸς τοῦ Πελασγικοῦ κείρειν ἢ κατὰ πῆδῶν ἐξορύττειν VIII, 101.
 πῆδῶται III, 82.
 πῆδῶτης III, III.
 πῆδῶθος V, 91.
 πῆδῶτικος I, 33. X, 142. 146.
 πῆδῶτικῶν VII, 114.
 πῆδῶκος X, 146.
 πῆδῶκος VII, 109. 125. X, 146.
     ἀμφίστομος I, 137.

ἑτερόστομος I, 137.
 Θράκιος I, 149.
 Ξυλοκόπος VII, 113. X, 129.
 πελιδὴ τὰς παριῶν IV, 141.
 πελικαί X, 67.
 πελικαν X, 78.
 πελική X, 73.
 σέλλα X, 57.
 Πελλαῖα σταφυλὴ VI, 82.
 Πελλαῖος οἶνος VI, 16.
 Πελληνικαὶ χλαίνας VII, 67.
 πέλλις X, 78.
 πέλημα VII, 90.
 Πελευρῆς σταφυλὴ VI, 82.
 πέλητ X, 142.
     Ἀμαζονική I, 134.
 πελοφόροι I, 130.
 πέλυτρα VII, 91. 92.
 πέλυξ X, 78. 105.
 πέλυτρα II, 196. X, 50.
 Πελωριναὶ κόγχοι VI, 63.
 Πελωριδῆς ib.
 πέμμα VI, 76. 108. 181.
 πέμματα διὰ μέλιτος ἐφθῶ VI, 108.
 πέμματα προσφέρειν I, 28.
 πέμπει τὴν δεξιὰν βασιλεὺς II, 160.
 πέμπει τὴν σφαῖραν IX, 107.
 πέμπόβολα I, 33.
 πέμπουσι τὴν πομπὴν τῆ θεῶ VIII, 94.
 ἡ πέμπτη ἡλικία II, 4.
 πέμπτημόριον IV, 165.
 πέμπτον ἱμιτάλλον IX, 54.
 τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων μὴ με-
     ταλαβῶν VIII, 41. 84.
 τοῦ πέμπτου μέρους τῶν ψήφων εἰ μὴ
     καταλάβοιεν VIII, 43.
 ἀνευ τοῦ πεμφθῆναι ἀπειλοῦτες VIII, 52.
 πέπτεσθαι III, III. VI, 196.
 Πέπτεται III, 83.
 πέπτης III, 110. VI, 197. S.
 πέπτεῖν III, 99.
 πενθεροὶ III, 6. 31.
 ὁ πενθερὸς ἀρροῖζει III, 34. S.
 πενθηκῶς πράττειν III, 99.
 πένημος κουρὰ II, 29.
 πένητος III, 99. VIII, 65.
 οἱ ἐπὶ τὴν τοῦ πενήτου οἰκίαν ἀφικ-
     νοῦμενοι VIII, 65.
 πενία III, III. VI, 197.
 ἐν πενίᾳ καθιστηκῶς VI, 197.
 πενηχρὸς III, 110.
 πενταδραχμοὶ I, 128.
 πενταδραχμον IX, 60.
 πενταετηρίδες θυοῖαι VIII, 107.
 πενταβλος III, 151.
 πεντακλίνοσ οἶκος I, 79. VI, 7.
 πεντακοσίαι καὶ χιλίαι δραχμαὶ IX, 86. pl.
 πεντακοσίοι δικασταὶ Ἡλιαῖος VIII, 123. pl.
 ἐν τοῖς πεντακοσίοις δοκιμασθῆναι ἐ-
     χρῆν τοὺς παρέρους VIII, 92.
 οἰκὸν τῶν πεντακοσιομεδῶν VIII, 130.
     κληρωτοῦ VIII, 97.
 τῶν πεντακοσιομεδῶν τμήμα VIII, 129.
 ἢ τῶν πεντακοσίων βουλὴ VIII, 19.
     155.
 πεντάλιθα IX, 122. 126.
 πεντάλιθρον IX, 126.
 πεντάλιτροσ δίκτυα IV, 173.
 πεντάμετρα IV, 52.

- πεντάπηλον IV, 170.
 πεντάπου ib.
 πεντάς I, 127. IX, 100.
 πενταστάτης διπλάσι IV, 173. IX, 57.
 πεντάχαλκος IX, 70.
 πενταχοίκοι IV, 168.
 πενταχορδοι IV, 60.
 πέντε γραμμαί IX, 97. 98.
 πεντέγραμμοι πέντε IX, 97.
 τὰ πέντε δικαστήρια VIII, 125.
 πεντεκαίδεκάτης I, 55.
 πεντεκαίδεκῆρης ναύς I, 83.
 πεντέκτα VII, 52.
 πέντε πισσοί IX, 97.
 ῥαφαί τῆς κεφαλῆς II, 36.
 χαλκοί IX, 65.
 πεντεσύγγων ἕξλων VIII, 72.
 πεντέχους ὕδρια X, 74.
 πεντηκοντάδραχμοι IX, 60.
 εἰς καὶ πεντήκοντα ἐφίται VIII, 124.
 πεντήκοντα ποδῶν περισχόισμα ib.
 πεντηκονταρχία I, 119.
 πεντηκονταρχοί ib.
 πεντηκονταρχος I, 96.
 οἱ πεντήκοντα συνδιπλοῦντες VIII, 155.
 πεντηκοντοκαλαστία IX, 52.
 πεντηκόντορος ναύς I, 82.
 πεντηκοντούτης ἀνήρ I, 56.
 πεντηκοστή IX, 30.
 πεντηκοστολογία IX, 29.
 πεντηκοστολόγος IX, 28.
 πεντηκοστολόγοι II, 124. IX, 29. 132.
 πεντηκοστολόγος VI, 128.
 πεντηκοστῆς I, 127.
 πεντόγχοι IX, 82.
 πεπαιδευμένος ἵππος I, 196.
 πεπαιδευμένη εἰκὼς IV, 146.
 πεπαιδευμένος πρὸ ἄρας κερπὸς VII, 152.
 Πιπαρήθιος οἶνος VI, 15.
 τὰ πιπαρηθιμένα VIII, 78.
 πιπαρηθιμένος VIII, 79.
 πιπαρηθῆσαι VIII, 78.
 πεπυμένη τῆς τέχνης ἑταίρα IV, 153.
 πεπιρᾶσθαι V, 144.
 τὰ πεπιρᾶσθαι τῶν τούκων VI, 81.
 πεπιρᾶσαι V, 152.
 πεπιρᾶσθαι X, 78.
 πέπερι VI, 66.
 λεπίων X, 169.
 πεπηγὸς γένειον IV, 134.
 πεπηρωμένος τοὺς ὀφθαλμοὺς II, 60.
 πεπηρωμένη τὴν χεῖρα IV, 188.
 πεπηρωθῆσαι IV, 188.
 πέπισται V, 166.
 πεπίστευκα V, 152.
 τὸ πεπλανηθῆσαι IX, 134.
 πεπλανημένη δόξη χρῆσθαι IV, 10.
 πεπλανημένη πόλις IX, 21.
 πεπλανημένος IX, 158.
 δικαστῆς VIII, 12.
 πεπλασμένος σοφιστῆς IV, 48.
 σοφιστῆς VI, 29.
 πεπλανημένος VIII, 13.
 πεπληγμένος ἀἶρ II, 116.
 πέπλοι Ἀθηνᾶς VII, 50.
 πέπλος VII, 49. 50.
 πέπλος τριῶν VII, 45.
 πεποικία μικρὸν πᾶν πρὸς ἄ βούλεται VI, 132.
 πεποικίαι πρὸς ἠδονὴν λόγοι IV, 31.
 πεποικημένος χαλκοῦ λέων VIII, 113.
 πεποικῆσαι τὴν κέρμασι ἐπιπέτῃ IV, 40.
 ἔμμισθος IV, 46. S.
 πέποιος βότρυς I, 243.
 πεποικῶς τὰ αἰχίσια VI, 127.
 τὰς πεποικησίας τῶν πᾶν θεματικῶν I, 125.
 πεποικημένος VI, 140.
 πεπρακῶς ἐαυτὸν ῥήτωρ IV, 36.
 τὴν ἡλικίαν VI, 127.
 τὴν ὥραν VI, 126.
 πεπραμένος ῥήτωρ IV, 35. VI, 190.
 πεπρασιταί III, 124.
 πέπραται VII, 9.
 πεπράχθαι IX, 153.
 πέπων καρπὸς I, 237.
 σικυὸς VI, 46.
 πέρα κοροῦ VI, 42.
 ληρώδης VI, 119.
 προελλήθαι V, 151.
 περάσμι καταμὸν μεριληθῆκός ἵππος I, 196.
 οὐς εὐκ ἂν τις περάσειν ἄνευ κῶν ποταμοῖ III, 103.
 ἐπὲρ τὸ πέρας τοῦ προάφου II, 85.
 περατοὶ ποσὶ ποταμοῖ III, 103.
 Περγαία σταφυλή VI, 82.
 πέριδι III, 155.
 περικεῖα κρήνη VI, 33.
 περικέρας VI, 52.
 τιτυβίζουσι V, 89.
 περικέρας οἰκίσκος X, 159.
 περικροφίτιον X, 159.
 περιάγει VII, 119.
 τὴν μύλην VII, 180.
 ὀπίσω τὸ χεῖρ IX, 124.
 εἰς τοὺς πᾶσι τῶν χεῖρ IX, 122.
 περιάγει τὰς ὀφρῶς εἰς ἡμικυκλίον γραμμαῖς V, 102.
 περιαγόμενα ἄστρα IV, 156.
 περιαγωγὰς συνίρει IV, 27.
 περιαγωγή ἄστρων IV, 155. 156.
 τῶν χερῶν IV, 96.
 περιαγωγή χερῶν χρῆσθαι ib.
 περιαθρησις II, 54.
 περιαθρῆσαι ε. περιαθρῆσαι IV, 8.
 περιακτεῖν τὸν ἵππον ἐκ φαρβιᾶς I, 203.
 περιακτοί IV, 126. 131.
 περιακτος ὑψηλὴ IV, 130.
 περιαμφίδης VI, 90.
 περιακτος φάρμακον IV, 182.
 περιαρῆξαι τὴν ναῦν I, 114.
 περιαρᾶττοτος αἵμου I, 111.
 περιαρᾶν ἔρινα τὰς σκαπῆς I, 242.
 περιαρᾶν III, 90.
 περιαρᾶν αἰχλὴν IV, 32.
 τὰς ἀρκυς V, 36.
 βρόχοις σιραῖος V, 84.
 θριγγῶν I, 225.
 τίχος I, 174.
 περιαρᾶσθαι τὰς ἀρκυς V, 36.
 πᾶν I, 11.
 ῥάχην I, 225.
 τίχος I, 160.
 χῶμα III, 102.
 περιαρᾶσθαι ἀμφιβλεστρον X, 132.
 περιαρᾶν VII, 94.
 περιαρᾶν VII, 92.
 περιαρᾶν VII, 87.
 περιαρᾶν II, 56. V, 158.
 περιαρᾶν V, 159.
 περιαρᾶν VII, 47.
 προκορσοῦ VII, 52.
 περιαρᾶν VIII, 154.
 περιαρᾶν V, 206.
 περιβήτης II, 126. V, 158.
 περιβήτης II, 126. V, 159. VI, 208.
 περιβόλαια X, 42.
 περιβόλαιον ἀνθῆκον IV, 120.
 ἰουναῖον VII, 46.
 περιβόλη VII, 208.
 περιβόλος I, 10. IX, 7. X, 183.
 περιβόλους περιποδομαίει VII, 120.
 περιβομβῶν ὑποκρίτης IV, 114.
 περιβομβῶν V, 99.
 περὶ τὰ γέλην ἀπῆλθεν IX, 47.
 περιγίγνεσθαι IX, 141.
 περιγραφίτες πύλου στοχαζέσθαι IX, 102.
 περιγραφῆ IV, 204.
 περιγραφῆσθαι σκαπῆ VII, 128.
 περιδῆς V, 124.
 περιδῆκον VI, 101. VIII, 66. 146.
 περιδῆκον II, 135.
 περιδῆκον II, 160.
 περιδῆκον V, 98. X, 142.
 περιδῆκον II, 235. V, 55.
 περιδῆκον ib.
 περιδῆκον V, 56.
 περιδῆκον τοῦ ἀστῆρος κύκλου I, 54.
 περιδῆκον ἄστρων IV, 155. 156.
 περιδῆκον ἀκίμακτοι V, 29.
 περιδῆκον ἰργασθῆσαι VII, 125.
 περιδῆκον VII, 52.
 ἀρκυς V, 28. 29.
 κεφαλῆς II, 40.
 οἰκίας IX, 39.
 ὀφθαλμῶν II, 71.
 περιδῆκον VII, 44.
 περιδῆκον θροῦν I, 118.
 περιδῆκον ποδῶν VII, 91.
 περιδῆκον ἄστρων IV, 156.
 περιδῆκον ἄστρα ib.
 περιδῆκον αἰμαστίαν I, 225.
 τίχος I, 160. 174.
 περιδῆκον τὰς κύλικας ἐν κύκλῳ VI, 30.
 τὴν μύλην VII, 180.
 περιδῆκον ἐξ ἠρῶν εἰς ἠρᾶς τοῦ ρεῖο I, 54.
 περιδῆκον τὴν κεφαλῆν IV, 96.
 σκαπῆ VII, 129.
 περιδῆκον VII, 24.
 περιδῆκον ῥήτωρ VI, 149.
 περιδῆκον VI, 150.
 περιδῆκον πᾶν τῶν ἀγαλματι I, 11.
 τίχος I, 160.
 περιδῆκον σκαπῆ X, 183.
 περιδῆκον ὁ περιδῆκον ἐπὶ χλαμυδῶν καὶ στρωφίῳ VIII, 116.
 περιδῆκον ἐπιπέτῃ IX, 41.
 περιδῆκον βασιλεῖος I, 40.
 ῥήτωρ IV, 20.
 στρατηγὸς I, 178.
 περιδῆκον IV, 23.
 περιδῆκον IV, 24.
 περιδῆκον κεφαλῆν ταιιδῆ IV, 153.
 περὶ τὴν ἐν X, 51.
 περιδῆκον ἀφρὸς τοῖς χυλιδαῖσι τοῦ σῦδος V, 79.
 περιδῆκον τοῦ αἵρος IV, 158.
 περιδῆκον χωρίον V, 110.
 περιδῆκον VII, 65.
 περιδῆκον ἠν λουτρίδα X, 181.
 περιδῆκον II, 166. VII, 65.
 περιδῆκον (χρῆσι) VII, 57.
 περιδῆκον εἰς τὰ σκῆρα IX, 47. S.

περιηρημένοι τῶν λιχανῶν κορίαννον V, 101.
 περιήχησι βροτῆ I, 118.
 περιβίβαι τὰς ἀρκυς V, 36.
 χαλκὸν τῶν στόματι I, 184.
 περιβόοντα ἄστρα IV, 156.
 περιβόοντι πᾶσι IX, 113.
 περιβόη (κόμη) II, 35, X, 170.
 περιβόος κίφαλή II, 35.
 κόμη II, 35, X, 170.
 περιβόων περὶ τὸν κύκλον IX, 115.
 ἐν κύκλῳ IX, 114.
 περιβραῦσαι τὴν ταῦν I, 114.
 περιβόοντα ἄστρα IV, 156.
 περιβόοντι κατὰ θήμους VIII, 100.
 περικαλύματα VII, 208.
 περικάρδιος ὑμῆν II, 217.
 περικάρδιον V, 99.
 περικίεται αὐτῶν τῆ γλώττῃ μέτην ἔρ-
 κος ὀδόντων VI, 120.
 περικάρδιαι βραχίαι ἐν κύκλῳ IV,
 141.
 περικαυλαία I, 86. 135. II, 42. X,
 142.
 περικαυλαίας λόφος IV, 61.
 περικεχυμένη τῶν τέτοις ἔχων τὴν κέ-
 μνη II, 25.
 περικίαν I, 78.
 περικλασθέντος τοῦ ἰστού I, 114.
 περικίαν I, 113.
 περικομμα VI, 69.
 περικομος IV, 137. 152.
 ἢ ἄβρω IV, 151. 153.
 περικρασιον IV, 137.
 ἐξ ἀρκαίων IV, 139.
 τὸ στίγμα II, 42.
 περικύκλος I, 170.
 περιλαμβάνον τὰς τρίχας ταινίδιον IV,
 151.
 περιλίγειν II, 125.
 περιλίκα VII, 52.
 περιληψίς τῶν ψήφων IX, 98.
 περιλαπσίαι VII, 44.
 περιμένει III, 89.
 περί μισημβρίαν I, 68.
 περιμεστῆν IV, 166.
 περιμετρον αὐλοῦ V, 21.
 περιμάκων II, 173.
 περιμασ acc. I, 95.
 περιήσασα VII, 52.
 περινοῦν II, 228.
 περινοῦσαι IV, 25.
 περινοσητικός II, 229.
 περινοῦσαι II, 227.
 περιόδος (τὸ ἀγγύλον) VII, 99. X,
 149.
 ἄστέρων IV, 155. 156.
 ἤλιου I, 54.
 πυρετοῦ IV, 186.
 περιόδους ἀπνευστί συνίραι IV, 27.
 ἐν περιόδῳ πλάκους ἔχουσα προσβαίει
 IV, 28. pl.
 περιόκιδες πόλις VI, 113.
 περιόκισον IX, 39.
 περιόκοδομῆν θρηγκούς VII, 120. S.
 περιόκοδομησάσθαι τῆχος I, 160.
 περιόκοι VI, 113.
 τῶν περιόντων ἀπάντων παραχωρῆσαι
 VIII, 145.
 περιόκοι II, 58.
 περιόκοι II, 55.
 περιόκοι II, 122.
 περιόκοι τὴν ναῦν περὶ τὸ χῆμα I,
 122.
 περιόκοι 2, 68.

περιουσία III, 110. VI, 196.
 περιουσιάζω III, 109.
 περιουσία ζῶν ib. S.
 τῆς περιουσίας παραχωρῆσαι VIII,
 145.
 ἐν περιουσίᾳ δὲ III, 109.
 περιπάγα τρέχει III, 93.
 περιπατεῖ ib.
 ἱρέμα ib. pl.
 περιπάτος, ἡρέμα ib. pl.
 ἀπὸ τίνος περιπάτου ἐν στοῦν γυμνί-
 ος X, 57. pl.
 περιπέζα VII, 62.
 περιπέζα V, 99.
 περιπέζιδες ib.
 περιπεπλεγμένα II, 173.
 περιπεπλεγμένον συμφορῶν III, 99.
 περιπεπλεγμένα τὰ οἶνα I, 143.
 περιπέτασον καταδόμοι ἡβης VII, 66.
 X, 181.
 περιπέτασαι τὰς ἀρκυς V, 36.
 περιπεφραγμένοι ἵπποι I, 141.
 περιπέμελος II, 233.
 περιπεφλεγμένη ζώνη IV, 158.
 περιπλεῖν I, 123.
 περιπλεῖν VII, 172.
 περιπλοκή ib.
 περιπλοκὸν I, 123.
 περιπλοκὸς ἀνέμου I, 111.
 περιπνευμοσία I, 219.
 περιπνευμοσιῶν IV, 187.
 περιπόδα VII, 84.
 περιποῦσθαι χρήματα IV, 29.
 περιπόλια IX, 16.
 περιπόλις VII, 203.
 περιπόλις Ἰσηβοί VIII, 105.
 περιπόφυρα ἱμάτια VII, 63.
 περιπόφυρος στραμῆν X, 42.
 περὶ πρώτης δευτέρας καὶ τρίτης φυλα-
 κῆς I, 70.
 περιπρόκοι ἱερίοις ἐκβαίροντο
 VIII, 65.
 περιπρόκοι προσίαι πρὸς θεοῦ I,
 25.
 περιπρόκοι I, 8. 32.
 περιπρόκοι φαδρῶν αἶρε πόλις IX,
 20. S.
 περιπρόκοι τῶν μεταφράσων ἔχων κέ-
 μνη II, 25.
 ὑπὲρ τὰ μεταφρῶν ib.
 περιπρόκοι στραμῆν X, 42.
 περιπρόκοι που τὴν ναῦν I, 114.
 περιπρόκοι τῆ θεῶν κάλλη VII, 63.
 περιπρόκοι II, 194. V, 100.
 περιπρόκοι IV, 22.
 οὐ περιπρόκοι τὸ μέλλον III, 117.
 περιπρόκοι συμπότης VI, 29.
 περιπρόκοι ἀριθμὸς IV, 162.
 περιπρόκοι χαρακῆματα I, 61.
 περιπρόκοι VI, 52.
 γογγύζουσι V, 89.
 περιπρόκοι οἰκίαι V, 101.
 περιπρόκοι IX, 16.
 περιπρόκοι V, 101.
 περιπρόκοι τὰς ἀρκυς V, 36.
 περιπρόκοι βράχων I, 225. S.
 περιπρόκοι VIII, 104.
 περιπρόκοι δὲ
 περιπρόκοι τὰς ἀρκυς V, 36.
 ὁ μὲν περιπρόκοι κηρύττων, οἱ δὲ &c.
 IX, 123.
 περιπρόκοι ἄστρα IV, 156.
 ὑπὸ τοῦ περιπρόκοι ληφθεὶς IX,
 113.
 περιπρόκοι δὲ τὸν νόμισμα IX, 118.

περιπρόκοι ἄστρων IV, 156.
 λαβυρινθώδης ἱερίοις IX,
 118.
 ὀστράκων IX, 112.
 περιστροφίς IV, 170. X, 113. 135.
 περιστροφῆματα VI, 10. X, 42.
 περιστρωλὸς τόπος I, 78.
 περιστρωλὸν I, 78.
 περιστρωλὸν V, 99.
 περιστρωλὸν ἰνὸς παιδὸς ὀφθαλμῶ
 ταινίας IX, 123.
 περιστρωλὸν II, 235.
 περιστρωλὸν τῶν μεταφρῶν κόμη II,
 25.
 περιστρωλὸν ἐπὶ μυρίαν ἀκόντη φθόγ-
 γος II, 116.
 περιστρωλὸν τὸ δικαστήριον VIII,
 123.
 περιστρωλὸν ἀγορῆς μέρος VIII, 20.
 τὸ δικαστήριον VIII, 141.
 τὰ ἱερά ib.
 περιστρωλὸν VIII, 124.
 περιστρωλὸν τὰς ἀρκυς V, 36.
 περιστρωλὸν VII, 83.
 περιστρωλὸν ἕλκος IV, 192.
 περιστρωλὸν VII, 83. X, 141.
 περιστρωλὸν I, 89.
 περιστρωλὸν I, 92. II, 212.
 περιστρωλὸν ὑμῆν II, 224.
 περιστρωλὸν V, 98.
 περιστρωλὸν I, 114.
 περιστρωλὸν IX, 125.
 περιστρωλὸν V, 144. 162.
 περιστρωλὸν VI, 183.
 περιστρωλὸν II, 19.
 περιστρωλὸν IV, 162.
 περιστρωλὸν IV, 20.
 περιστρωλὸν τὸ ἐπὶ κεφαλῆς χρῆσιμος
 ζημιωθεὶς II, 26.
 περιστρωλὸν καὶ ἀρτίων μαστίλα IX, 101.
 περιστρωλὸν IV, 23. V, 167.
 περιστρωλὸν VI, 208.
 περιστρωλὸν VI, 206.
 περιστρωλὸν VI, 207.
 περιστρωλὸν τὴν μύλην VII, 180.
 οὐκ ἦν τὰ πηδάλια I, 112.
 περιστρωλὸν IV, 161.
 περιστρωλὸν πρὸς μερίδας VI, 55.
 περιστρωλὸν φῆμα IV, 190.
 περιστρωλὸν ἀσπίς I, 134.
 γραμμῆ IV, 160.
 δακτύλιος VII, 179.
 ζώνη IV, 158.
 λεκανίς VI, 110.
 ἀρχήλος V, 57.
 περιστρωλὸν ἄστρα IV, 156.
 περιστρωλὸν χυρῆσι VI, 108.
 περιστρωλὸν V, 11.
 περιστρωλὸν V, 158.
 πρὶν περιφλέγειν τὸν ἥλιον X, 51.
 περιφλέγοντος τοῦ ἄστρου IV, 158.
 περιφλέγον χυρῆσι V, 110.
 περιφλέγον κάμακτες X, 117.
 περιφλέγον III, 136. V, 114.
 περιφλέγον VI, 55.
 ἄστέρων IV, 155. 156. Φι
 κρῶν VI, 107. Vid. 55.
 περιφλέγον I, 142. VII, 116.
 περιφλέγοντα X, 184.
 περιφλέγοντα I, 161.
 περιφλέγον III, 97.
 περιφλέγον τὸ πρόσωπον V, 102.
 περιφλέγον III, 98.
 περιφλέγονται αἱ χεῖρες I, 116.
 περιφλέγον II, 54.

περίωσαι VII, 64.
 περιωσῆς ἑλαίας I, 61. V, 67.
 περίαι VI, 52.
 περιόαι VII, 96.
 (κνήμας) II, 191. 192.
 περιόαις δῆρτο VII, 54.
 Περσικαί X, 168.
 Περσικά κάρνα VI, 80.
 ὑποδήματα VII, 92.
 Περσική διφρεία I, 141.
 Περσικὸν ἀγγεῖον X, 164.
 ἕκπωμα VI, 96.
 ξιφίδιον I, 138.
 ὄρχημα IV, 100.
 Περσικὸς πῖλος X, 162.
 Περσὶς βακτηρία X, 173.
 γλώττα II, 110.
 πέρυσι I, 56.
 περυσιὸς II, 9.
 περυσίος τοῦ πνεύματος I, 106.
 πεισά πετιγράμμα IX, 97.
 πεισιῖα VII, 203.
 πεισοί II, 71.
 πέιτε IX, 97.
 ψῆφοί εἰσι ib.
 πεισοῖς παίζων VII, 204.
 πεισοῖν IX, 97.
 πεισονομίαι VII, 204. IX, 97.
 πέταλα I, 237.
 πέτασαντες τὴν δόξην I, 103.
 πέτασος X, 164.
 πέτερον X, 156.
 πέτρα ἀπορήξ V, 77.
 πέτραι I, 115.
 Πετραία σταφυλὴ VI, 82.
 πέτραι ὕφαλοι I, 115.
 πέτρα πρόβολος IX, 32.
 πέτρινα χωρία I, 186.
 πετρώδης γῆ I, 227.
 πετρώδη χωρία I, 186.
 πεττανία I, 84.
 πεττία VII, 210. IX, 97.
 πεττία VII, 203. IX, 48.
 πεττιῶν VII, 203. IX, 97.
 πεττιυτῆς ib.
 πεττική VII, 210.
 πεττικὸν ib.
 πεττοί VII, 203. X, 150.
 πέττω VII, 24.
 πέυκαι X, 111.
 πέυκη I, 234.
 πέυκης φαιός X, 117.
 πευσίδα X, 103.
 πευσμίνως VI, 207.
 πεφράχθαι τὰ ἄτα II, 83.
 πεφροτικῶς VI, 139.
 πεφροντισμίνως III, 121. VI, 140.
 πεφρυγμίνοι πυροί VI, 108.
 πεφρυγμίνοι κριθῶν VI, 77.
 πεφυγαδιμῆτος IX, 158.
 πεφυγαδεῖσθαι VIII, 23.
 πεφυκῶς εὐ ποιῶν βασιλεὺς I, 41.
 πεφύλακται πάλαι V, 166.
 πεφυσημένος IX, 147.
 πεφυσημένως ib.
 πεφυσηθῆναι IX, 145.
 πεφυτευμένη κατὰ στίχον γῆ VII, 147.
 τῶν πεφυτευμένων στίχος VII, 145.
 πέψαι VII, 22.
 πηγάζουσα γῆ I, 238.
 πηγαί I, 238.
 ταῦ γίνουσι III, 19.
 (ἀφ' οὗ) τὸ δάκρυον ἔρχεται II, 71.

πήγαιον VI, 66.
 πήγας τινὰς ἀφίεις ῥήτωρ VI, 147.
 πήγασον ἔχον ἐντετυπωμένον νόμισμα IX, 76.
 πηγύειν I, 84.
 πηγυμῆτος ἀμύλα ζωμῶς VI, 60.
 πηγυῖναι γάλα I, 251.
 πηδάλια X, 134. 135.
 τὰ πηδάλια οὐχ ὑπέκουεν I, 112. S.
 πηδάλιον I, 89.
 πηδάλιον ἀπορήγνιστον I, 114. S.
 πηδᾶν III, 151. IX, 121.
 μεκρά V, 67.
 ὑπὲρ τὰ ἰσκαμμένα III, 151.
 κατὰ μόνον τοῦ ἐτέρου ποδὸς IX, 191.
 πηδᾶ πᾶρδαλις V, 94.
 πηδήμα IV, 97.
 τὸ πηδήμα τῆς σφαιρῆς ὑποδεξιμῆτος IX, 105.
 τὰ πηδήματα ἀριθμοῦντες, ἐπέδων IX, 121.
 πηδήματα ἐλπίδος V, 61.
 πηδήματος κανὼν III, 151.
 πηδημάτων τῶν τῆς σφαιρῆς πλῆθος γυθμῆτο IX, 105. 106.
 πηδῆσαι IV, 96. 98.
 εἰ πηδῆσαι πρὸς ὕψος τὸ σπῆμμα μύλων IX, 128.
 πηδητικὸν ζῶον V, 71.
 πηδητικῆς III, 151.
 ὄρχαστῆς IV, 96.
 πηδῶσαι προπετῶς κύρις V, 69.
 πηκτίδες IV, 59.
 πηλαί ἀκόντια I, 175.
 πηληξ IV, 61.
 πηλίνα X, 87.
 πηλίνοι X, 189.
 πηλίνοι λεκίς X, 87.
 πηλὸν ἐργάζειν VII, 165.
 πλάττειν VII, 164. 165.
 πηλὸς VII, 124. X, 189.
 ἀναχύρωτος VII, 164.
 πηλοφορεῖν VII, 130.
 πηλοφορεῖ ib.
 πηλοδὸς θάλαττα I, 115.
 πηλοδὴ χωρία I, 186.
 πηνήκη II, 30. X, 170.
 πηνία VI, 79.
 διηλευσμένα IV, 61.
 πηνία I, 72.
 πηνίον VII, 31.
 κατὰγειν VII, 29. S.
 πησιασθαι VII, 31.
 πησιασθαι σταυρούς I, 161.
 πησι III, 30.
 πῆ πόκα IV, 103.
 πῆρα IV, 119. X, 160. 172.
 πηρίδιον X, 172.
 πῆρῆς IV, 188.
 πῆρωσις ib.
 πῆρεια IV, 62.
 πῆρεις (ὄργων) ib.
 πῆρειαῖον κληθεῖον IV, 61.
 πῆρειαλῆς VII, 53.
 πῆρεις II, 140. 158. IV, 170. X, 125. 147.
 πῆρα γῆ I, 227.
 πῆρακις I, 238.
 πῆρυσσα γῆ ib.
 πῆρζειν VII, 35.
 μὴ πῆρζειν μοῦρου εἰ ἐγκαθίξῃς ἴσση I, 215.
 πῆρζεσθαι VII, 41.
 ἢ πῆρζεσθαι τουλαίον VII, 150.

πῆρζων τελευτῆς IX, 32.
 πῆρζον VI, 20. 43. X, 65. 66.
 ἐκὶ τῷ πῆρζον θερμῷ χρώματι IX, 67.
 πῆρζον γῆ I, 227.
 πῆρζοῖναι στεμφύλων VII, 151.
 πῆρζοῖναι VII, 162. X, 131.
 πῆρζον VI, 14. X, 190.
 πῆρζοῦ πλεωρᾶν ἐργασίαν X, 48.
 πῆρζοῦ κίς X, 131.
 πῆρζοῦν VI, 14.
 πῆρζον εἶναι τῷ ἔργῳ IV, 27.
 πῆρζον ῥήτωρ IV, 20.
 πῆρζοῦς IV, 22.
 πῆρζοῦς IV, 24.
 πῆρζοῦς εἶναι πῆρζοῦς IV, 28.
 πῆρζον VII, 162. X, 131.
 πῆρζον VI, 14.
 ὁ πολυτότης VI, 43.
 πῆρζον ἐπίθεμα X, 188.
 οἱ τοὺς πῆρζους πλάττοτες VII, 164.
 ἐν πῆρζον τῶν κεραμίων μαθητῶν VII, 163.
 πῆρζον VII, 163. 164.
 πῆρζοῦς VI, 15. IX, 49.
 πῆρζον IV, 22.
 πῆρζοῦ ἐχθροί I, 151.
 χυμοί II, 110.
 πῆρζον βλέμμα I, 192.
 πῆρζος VI, 124.
 ῥήτωρ IV, 21.
 πῆρζον X, 156.
 πῆρζον VII, 171.
 πῆρζον μαλακίον II, 233.
 φονικῶν VII, 69.
 πῆρζον VII, 171.
 πῆρζον ἴσθαι κτήματα τόμασιν ib.
 πῆρζον VII, 171.
 πῆρζον VII, 208.
 πῆρζον VII, 171.
 πῆρζον ib.
 πῆρζον ib.
 πῆρζον VII, 171. X, 158.
 πῆρζον VII, 171.
 πῆρζον VII, 91. X, 50. 142.
 πῆρζοί X, 50. E.
 πῆρζον X, 158.
 πῆρζον VII, 171.
 πῆρζον ib.
 πῆρζον ib.
 πῆρζον I, 149. VII, 171.
 πῆρζον VII, 171.
 Λακωνικῶς I, 149.
 Μακεδονικῶς X, 162.
 Περσικῶς ib.
 πῆρζον λευκῶς ἔχον οὐκ ἐστὶν VII, 171. X, 50.
 πῆρζον II, 233.
 πῆρζον ib.
 πῆρζον VII, 171.
 πῆρζον VI, 84. VII, 128. X, 83. 163.
 ἐκπίταλοι X, 82.
 κοίλοι ib. E.
 κοίλοι VI, 84. f. κοίλοι.
 πῆρζον αἰμαξίαι ἰφ' ὧν διανόμετο VI, 87.
 μαζαροί X, 84.
 πῆρζον VII, 128. X, 83. 163.
 τὰς πῆρζον ἀρχαῖον ἐστὶν ἰσθμῶν εἶτε πῆρζον φῆρζον IV, 103.
 πῆρζον X, 58.
 τῆ πῆρζον ἐστὶν κηρὸς X, 58.
 πῆρζον X, 115.
 τιματικῶν VIII, 16.
 πῆρζον X, 84.
 λυχνίον X, 115.

πινακίσκοι VI, 59. 84.
 ἰχθυοί VI, 84. x, 82.
 φιλλώδεις x, 85.
 πινακίσκος ἄπυρος x, 82.
 πινακοῦλαι VII, 197.
 πινακῶν ξιστῶν δελτοί x, 58.
 πίναξ III, 84.
 ἑγγυγραμμένος x, 84.
 ποικίλος ib.
 πτυκτός IV, 18. x, 58.
 ὁ πιναρὸς νεανίσκος IV, 135. 136. E.
 δευτερός IV, 135. 137.
 πιναρῶν ἑρίων πόκοι VII, 28.
 πίνειν VI, 19.
 ἀμυστι VI, 25.
 ἐκ κρηλίου προδοσῆι VII, 194.
 χαρδῶν VI, 25.
 πῖος ἀρῆς IX, 79.
 πίομαι μάρανα VI, 26.
 πιπράσκειν VII, 8. 195.
 τὰ μαθήματα IV, 43.
 τὰ τέλη IX, 34. 99. pl.
 τὰ πιπρωσκόμενα VII, 9.
 ἀξίως VII, 10.
 λυσιτελῶς ib. S.
 πιπράσκουσι ἀξίη III, 125.
 τὰ δεδημευμένα VIII,
 99. pl.
 ὁ τοῖς πιπράσκουσι προξενῶν VII, 11.
 ὁ πιπράσκων τὸν ἐλεύθερον VI, 153.
 ἰπίπειν VII, 10. S.
 τὴν φωνὴν VI, 190.
 πίσιαι VI, 60.
 πῖσος ib.
 πῖσσα I, 84.
 πισσοσυρία VII, 101.
 πισσοσυροί ib.
 πιστικός (f. πειστικός) ῥήτωρ IV, 21.
 πίστις IV, 33. 34.
 πιστός ῥήτωρ IV, 34.
 πισύγγια VII, 82.
 πῖσυγοί ib.
 πῖττα IV, 196.
 πῖττη καταλήπται IX, 112.
 πῖττιος κάδος x, 185.
 πιττοκοπίσθαι VII, 165.
 πιττοκοπικὴ ib.
 πιττοκόπος VII, 165.
 πιττοῦν ib.
 πιττοῦσθαι ib.
 πῖττω VII, 24.
 πῖτταν μόνον τῶν πολυχηλῶν ἔχει λα-
 γῶς v, 74.
 πῖτυλος II, 147.
 πιτυρία ἀρῆς VI, 72.
 πῖτύραις ἰοικός IV, 192.
 πῖτυς I, 234. IV, 196. x, 170.
 πῖων γῆ I, 227.
 Πλαγγόνιον μύρον VI, 104.
 πλαγγιάζειν III, 155.
 πλαγία θύρα I, 76.
 πλαγία πνεύματος ὁδοί IV, 80.
 πλαγγιασάτω τὸν ἵππον I, 204.
 πλαγγιάουλος IV, 74.
 πλάγιον I, 129.
 πλάγιος αὐλὸς IV, 74.
 ἐκ πλαγίου ἔριφόν τισις κόμη II,
 30.
 πλαγιοῦν οὔτε ἑαυτὸν οὔτε τὸν ἵππον I,
 205.
 πλαγίως ἐγκαθίσαι I, 209.
 εἰ πλαγίως βίγοι τοῖς ὁδοῦσιν ὁ εὖς v,
 80.
 πλάθανοι x, 112.
 πλάθανοι VII, 22. 74.

πλαίσια ξυμπακτὰ x, 148.
 πλάσιον I, 129.
 πλακοῦντες μεσόμφαλοι II, 169.
 Σάρμοι VI, 78.
 Φιλοξένιοι ib.
 πλακοῦνται εἶδη VI, 77.
 πλακοῦς VI, 73. 78.
 πλακοῦν IX, 134.
 πλάων VIII, 14. IX, 134. 158.
 ἄστρων IV, 156.
 πλανηθῆναι IV, 28.
 πλάτης IX, 158.
 κληνήτης ib.
 πλανητῆδες κύβες v, 63.
 πλανητὰ ἄστρα IV, 156.
 πλανητὸν v, 170.
 πλάτους ἐν περιῶν ἔχουσα πρὸς βεία
 IV, 28.
 πλάτωνενα ἄστρα IV, 156.
 πλάτωνερον v, 170.
 πλάστειτα κήρυκα x, 189.
 πλάσμα VI, 180. VII, 7. IX, 132.
 πρῶμης ἐκ στάτος καὶ λί-
 τρου x, 150.
 πλάσματι VI, 183.
 πλάσται VII, 165.
 τὰς πλάστιγγας καταβαρεῖς εἶναι IV,
 172. S.
 πλάστιγγος IV, 171.
 πλάστιγγὲς VI, 110. x, 126.
 ταῖς πλάστιγγῆν ἐπιπέσαι IV, 172.
 πλαστική VII, 165.
 πλάστρα v, 97. VII, 96.
 πλαστῶς IX, 136.
 πλαταγῶνιοι IX, 122. 127.
 πλαταί II, 133. 181.
 πλάτανος I, 234.
 ἐπὶ πλατάνου ἐξετίθεισαν VIII, 112.
 πλατεία ἰσχύια I, 190.
 στέρα ib.
 χεῖλη IV, 147.
 πλατεία IX, 38.
 πλατεῖαι ὁδοί I, 220.
 πλατεῖαν σκίαν ποιούμενοι κλάδοι I,
 236.
 πλατεῖα πόλις IX, 19.
 φωνή II, 116.
 πλατεῖς πόδες v, 70.
 πλατεῖς ποταμοί III, 103.
 πλάττει τὸ γέννημα ἢ ἄρτος v, 80.
 πλάττειν VII, 165. IX, 133.
 πηλὸν VII, 164.
 πλίνθους x, 185.
 οἱ πλάττοντες τοὺς πῖθους VII, 164.
 τὰς πλίνθους VII, 163.
 πλατύκρως ἔλαφος v, 76.
 πλατύλοφα ἀκότια VII, 157.
 πλατύλογχος ἄκων x, 144.
 πλατυπόρφυρα ἱμάτια VII, 63.
 πλατυπρόσωπος IV, 144.
 πλατύς γέλως VI, 199.
 πλέγμα VI, 182. VII, 172. x, 175.
 183.
 δικτυῶδες IV, 116.
 θολοειδῆς VII, 174.
 καλάμιον VII, 173.
 ἐκ κανάβων VII, 176. pl.
 ἐκ λύγων x, 158.
 πλέγμασι θηράται ὁ λέων v, 84.
 πλέγμα σπάρτιον x, 186.
 ἐκ σπάρτου στερεὸν v, 33.
 ἐκ σχοιῶν VII, 172.
 πλέγματα x, 179.
 πλεγμάτων x, 183. 184.
 Πλειάδες IV, 142. 159.

περὶ Πλειάδων δυσμάς I, 62.
 ἰπιτολάς ib.
 πλεῖν I, 98. 123.
 εἰρησία I, 103. pl. S. Vid. 106.
 πλεῖον IV, 164.
 πρὸς τὸ πλεῖον βαρυνόμενος δικαστῆς
 VIII, 12.
 πλειόνας IV, 164.
 πλείους ib.
 πλεισταχόθεν IV, 163.
 πλειστηρίαζειν IV, 164. Vid. VII, 14.
 πλεισταβολίδα παιδιὰ VII, 206. IX,
 95. 110. 117.
 πλείω Vid. πλεῖω.
 πλέκειν γυργάβους VII, 176.
 κοφίους VII, 173. pl.
 ταλάρους VII, 174. 175. pl.
 οἱ πλέκοντες κεκρυφάλους x, 192.
 σχοιῶν VII, 83.
 πλεκτὰ κρήνη ib.
 πλεκτάναι VI, 47.
 (μύτρας) II, 222.
 πλεκτάνη VII, 174.
 πλεκτῆ x, 142.
 ἀναδέσμη v, 95.
 πλεκτική VII, 172. 207. 209.
 πλεκτικός VII, 172.
 πλεκτικός ib.
 πλεκτοὶ πῖλοι x, 50.
 πλεκτὸν ἀγγεῖον x, 191.
 κανίσκιον VII, 176. x, 91.
 σκεῦος x, 165.
 πλεκτὸς x, 92.
 τρίμιτος x, 50.
 πλέκων VII, 172.
 πλέος IV, 164.
 πλεονάζειν ib.
 πλεονασμὸς ib.
 πλεονεκτεῖν VIII, 7.
 τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμία VI, 132.
 πλεονέκτημα VI, 180.
 πλεονέκτης VIII, 7.
 πλεονεκτικὸς τύραννος I, 42.
 πλεονεκτικῶς VIII, 7.
 πλεονεξία ib.
 τὴν πλεονεξίαν ποιεῖται καλλῶπισμα
 VI, 132. S.
 κατὰ πλεον ἐξορύττειν VIII, 101.
 πλεον σιμύνεται ἢ αἰσχύνεται ἀδικῶν
 VI, 132.
 πλευρά II, 162. IV, 161.
 διφάκεια VI, 59.
 πλευραὶ VI, 52.
 ἀντίστροφαι II, 182.
 ἄσαρκοι I, 191. E.
 γνήσιοι II, 165. 181.
 δώδεκα II, 167.
 ἵππου βαθύται I, 189. 191. E.
 κυνὸς v, 58. E.
 λαγῶ βαθύται v, 62.
 οὐ βαρεῖται v, 69. E.
 νῆσαι II, 165. 181.
 ὀκτὰ II, 165. 167.
 πλευρὰ τῶν μαχομένων I, 126.
 κατὰ πλευρὰν βιαζόμενος ἄνεμος I,
 111.
 πλευρὰ (νεῶς) I, 88.
 Πισάκης x, 48.
 πλευρία VI, 52.
 πλευρίται II, 178.
 πλευρίτης II, 166. IV, 187.
 οὗς πλεῖσαι ἐργῶδες διὰ τὸ μέγεθος,
 ποταμοί III, 103.
 πλεῖω δὲ καὶ καταρῶσα f. πλείω δὲ
 καὶ ἀρῆσι VIII, 106.

πληγαί VIII, 79.
 πληγαί ἐκοψή VIII, 76.
 πληγαί ἐνετριψάτο ib. S.
 πολλάς τυπῆσαι III, 79.
 πληγή II, 144.
 καίρια IV, 189.
 τὰ τῶν πληγῶν ἰχνη ἐπὶ τοῦ προσώπου ἔχων VIII, 79.
 τῶ πληθεὶ ἀδιήγητος III, 88. S.
 γερόμεινα VIII, 113.
 ἐπὶ τὸ πλήθος IX, 152.
 οἷς ἐπὶ τὸ πλήθος ib. S.
 πλήθος IV, 22. 163. IX, 142.
 γυναικῶν IX, 143.
 ἔδημον IX, 9.
 πρὸς ἀλλῶς ἑρμηνεύει λόγος IV, 31.
 πλήθος ναυτικῶν IX, 34.
 οἰκαδομημάτων IX, 39.
 πληθούσης τῆς ἀγορᾶς I, 51.
 πλήκτης VI, 130.
 πληκτική VII, 139.
 πληκτικός III, 150. V, 124.
 πληκτρα X, 134.
 πληκτραί IV, 62.
 (ἢ γλώσσα) II, 104.
 μετροῦ II, 185.
 πληκτροποητικὸς VII, 154.
 πληκτροποητικῶς ib.
 πληκτροποῖαι ib.
 πληκτροποῖος ib.
 πλημεμέλεια IV, 57.
 πλημεμελεῖν ib.
 πλημεμελής ib.
 πλημεμελῶς ib.
 πλημῆναι VII, 107. X, 53.
 πλημεν I, 145.
 πλημενόμενον ib.
 πλημοχόη X, 74.
 πληξίς αἶρος II, 116.
 πληρεῖς ὀπλάι I, 191.
 πληρῆς V, 133.
 αὐλήμα IV, 73.
 πληρῆς πνεύματος γνάθεις ἐμφυσᾶν IV, 68.
 πλήρης εἰμί V, 151.
 θεοῦ (ἀνὴρ) I, 15.
 πληροῦν τὸ δικαστήριον τῶν θεσμοθετῶν VIII, 123.
 πληρωθῆναι θεοῦ I, 16.
 πληρωμα VI, 180. 182.
 πληρωμάτα (νηός) ἐνταλῆ I, 121.
 εὐδόκιμα ib. E.
 πληρῶσαι IV, 178.
 συμπόσιον VI, 8.
 πληρῶσασθαι τὸν ἕρανον VIII, 144.
 ἕν ναῦν I, 199.
 σφενδόνας I, 175.
 τόξα I, 164.
 πλήρωσις IV, 178. V, 52. VIII, 149.
 πλησιάζειν V, 92.
 πλησιασμός V, 93.
 πλησιόχωροι VI, 113.
 πληστηριάζειν VII, 14. Vid. IV, 164.
 πλησιώσιος VII, 160.
 πληστειν κρόκη VII, 35.
 πληστήμενα ὄργανα IV, 58.
 πληστῶν VIII, 77.
 πληστῆον X, 185.
 πληστῆον VII, 163. X, 148.
 πληστῆται VII, 163.
 πληστῆνοιο τοῖχος X, 49.
 πληστῆνοιο IX, 98.
 πληστῆνοιο VII, 124. 163.
 πληστῆνοιο VIII, 163.
 πληστῆνοιο ib.

πλινθουργός VII, 163.
 τὰς πλινθούς ἀναβαλεῖν πρὸς ἀριθμὸν VII, 119.
 πλινθούς πλάττειν VII, 163. X, 185.
 πλινθοφορεῖν VII, 130. 163.
 πλινθοφόροι VII, 130.
 πλιχαδῆς II, 172.
 πλοία Λίβυα I, 83.
 μακρὰ I, 82. II, 9. E.
 πλοίαρια (εἶδος γυναικῶν ὑποδημάτων) VII, 93.
 πλοία σιταγωγὰ VI, 36.
 πλοῖον I, 82. S.
 καταφρακτον I, 92. II, 9.
 μινδύλον I, 82.
 οἰναγωγὸς VI, 23.
 φερτηγικὸν I, 83.
 (πλοῖον) πάθη I, 114.
 πλοκάδις II, 28.
 πλοκαμῖς II, 27.
 πλόκαμον πέπλικται V, 33.
 πλόκαμος II, 27.
 πλόκαμος VII, 172. X, 128.
 πλοκῆς VII, 172.
 πλοκῆ ib.
 πλόκεια V, 98.
 πλόκιον VII, 172.
 τὴν τοῦ πλοῦ δυσχίρσιον παραμυθούμενος τελώνης IX, 33.
 πλοῦς I, 223.
 ἀκμῆσιος II, 33.
 ἐξ οὐρίας I, 103.
 εὐδῆος I, 105. E.
 πλοῦσιος III, 109. VI, 196. IX, 54.
 πλουσιώτατοι τριακῆσιος VIII, 100.
 πλούταξ III, 109.
 πλουτεῖν III, 110.
 πλουτηρὸν χρῆμα ib.
 πλουτιδὴν καταλέγειν VI, 175.
 πλούτοι τὴν ἀρετὴν τιθέμενος III, 114. S.
 πλουτοποῖον χρῆμα III, 110.
 πλούτος III, 110. VI, 196.
 πλουτῶν III, 110.
 πλοχμός II, 30.
 πλόμα ἰχθύων VII, 40.
 ἢ κατατιτρισμένη ἑταίρα VII, 39.
 τὸ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ πλουτοῦ ib.
 πλουτίας ἀνὴρ πλοῦτος τοὺς πλῆθους VII, 38.
 πλούτιον VII, 39. 40.
 τὸ λουδορεῖν VII, 38.
 πλουτικά VII, 39.
 πλουτοὶ VII, 37. 38. X, 135.
 πλουτοὶ μὲ ποιήεις VII, 38.
 πλούται VII, 37.
 πλουτήρια VIII, 141. X, 135.
 πλουτήριον X, 78.
 πλουτική VII, 37. 38. 209.
 πλούτρα VII, 38.
 πλούτρια VII, 37. 38.
 πλουτρία VII, 40.
 πλάμοι νῆες I, 121.
 πλαταί VI, 63.
 πλατῆρες I, 95.
 πλατοὶ πεταμοὶ III, 103.
 πνί εὐώδες II, 75. pl.
 τὰ ἰχνη V, 12.
 ἴσα πνίον VIII, 151.
 πνίον II, 219.
 πνιόντες ραβδῆς αὐλοὶ IV, 21.
 πνιόντος φιλοῦ ἀνέμου I, 105. Vid. I, 110.
 πνιῦμα II, 75. VI, 121. 181.

ἀποφέρεται ἀπὸ τῶν ἰχθύων V, 12.
 γλυκὺ IV, 72. E.
 διασπείρειν IV, 69. pl.
 δυσώδες ἀφίετα II, 76.
 εἰλικρινῆς II, 77.
 ἐισκρίεται κατὰ τὰς ῥίνας ib. S.
 ὡσπερ πνεῦμα ἐπιφαιήθη τῇ πόλει IX, 159. S.
 πνεῦμα ἐπέφραξε τὰς ἀρούρας I, 53.
 ἴππου I, 216.
 ἰχθύων V, 74.
 καταπίπτειν εἰς τὸν αὐλὸν IX, 68. S.
 ματικὸν I, 15.
 μετρώσων V, 50.
 (ῥήτορος) VI, 148.
 ἢ ψυχῆ ἴσται II, 226. pl.
 τὰ πνεύματα ἀποφερόμενα ἥδιστα ἴχθῶν I, 240.
 ἀρπάζειν V, 60.
 ἔλεειν προσφιρόμενα τῆ ῥηνί II, 74.
 διακρίμενος II, 77.
 διαρβείοντα ἔχων χωρίον V, 108.
 περὶ τὰ ἱεθῆσια πνεύματα I, 61.
 πνεύματα Ζεφύρια I, 138.
 πνεύματος ἀφείναι εἰς τὸ πείλαγος I, 103.
 τὸ πνεύματι ἀφίετες τὰ ἴσται I, 107.
 πνεύματος ἀνθεστηκότος I, 110. S.
 ἴσταικότος κατὰ πύργον I, 106.
 κατὰ πύργον I, 110.
 μαχομένου I, 111. S.
 μέγιστος IV, 69. pl.
 πεισόντος I, 106. S.
 ὀδοὶ II, 235. IV, 80. E.
 πλήρησι γνάθεις ἐμφυσᾶν IV, 68.
 πρᾶξις III, 94.
 ὑποπλῆσαι τὸ κρίνον IX, 128.
 τοῦ φέροντος αἰὶ ὀξύτερος VI, 121.
 πνευμάτων ἀκρίτων ὄντων I, 110. pl.
 ἀποβολή III, 94.
 πνευμοῖαι λοβοὶ II, 215.
 πνίον II, 219.
 ἔρινος (λεμῶν) I, 240.
 μίγμα (αὐλητής) IV, 72. S. pl.
 πνιγίς X, 54.
 πνιγίς VII, 110.
 πνιγῆρον χωρίον V, 110.
 πνιγῆρος V, 111.
 πνιγῆρος ib.
 πνικτὰ X, 107.
 πνικτὰ I, 238.
 περὶ πνοῆς Ζεφύριον I, 61.
 πνοή II, 77.
 ἐν Πνικτῆ ἐπισημασμένη VIII, 132.
 Πνικτῆς VIII, 133.
 Πνιξ VIII, 132.
 πνοῦ V, 34. X, 166.
 πνοῦ VII, 141.
 πνοῦ V, 9.
 πνοῦ Μηδικῆ VIII, 142.
 πνοῦ ἐπιβαλόντες V, 82.
 πνοῦστρια VII, 141.
 γυναικῆς VII, 148.
 ποάστριον VII, 184.
 ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖν I, 165. II, 195.
 ποδάργρα II, 195. IV, 189. V, 53.

(ἢ ποδοστράβη) V, 32.
 ποδάγρα (τὸ ἐργαλεῖον) V, 19. X, 141.
 ποδαγρᾶν II, 195.
 ποδάγρης ἀνήρ IV, 189.
 ποδάκης VII, 157.
 ποδαλγειν II, 196.
 ποδαλγῆς ib.
 ποδαλγία II, 196. IV, 189.
 ποδακπιτῆρ X, 78.
 ποδακπιτρον ib. Vid. II, 196.
 πόδα προβεβηκώς τὸν ἕτερον III, 91.
 ποδαρικ II, 196.
 τοὺς πόδας αἰωρεῖν ὑγρούς I, 215. Vid. IX, 121.
 τοὺς πόδας δίστροφοὶ ζύτες V, 62.
 ἢ ἰναποπιπτιόν σκυῖος X, 77.
 ἐπειλυμένος X, 50.
 κατὰ πόδας ἐφίπεσθαι V, 10.
 τοὺς πόδας τοῦ ἵππου στερεοῦν καὶ κρατυεῖν I, 208.
 σπουδαῖος III, 149.
 ὑποκελιζοῦσα χωρία I, 187. S.
 κατὰ πόδας οἰραῖους ἰστάμενοι ἵπποι I, 210.
 χωρεῖν V, 60.
 ποδίαι II, 196.
 πόδιαι VII, 91.
 τριμίτινα VII, 92.
 πόδες VI, 47.
 οἱ πόδες καλούμενοι ἱουβετήθησαν IV, 91.
 πόδες οἱ ὄπισθεν V, 70.
 ὀπίσθιοι I, 193. pl. S.
 πρόσθιοι I, 193. V, 70. pl. S.
 ὡς τὰ πόδε ὑποτρέμειν II, 15.
 ποδῶν ἀσκού II, 196.
 ποδηγῶν I, 98.
 ποδηρεῖς χιτῶνες VII, 63.
 ποδηρεῖς χιτῶν II, 196. IV, 120.
 ποδίαι X, 49.
 ποδίαις (ὁ βόλος) VII, 205.
 ποδίαις X, 168.
 ποδί διαβατοὶ ποταμοὶ III, 103.
 κρούσαι τὴν τοῦ ἵππου γαστέρα I, 210.
 ποδί σιμῶ παίειν τὸν γλουτὸν IX, 126.
 ποδισμῶς IV, 99.
 ἐν τῇ ποδοκᾶκῃ εἰρχθῆναι VIII, 72.
 ποδοκᾶκη II, 195.
 ποδοκπιτῆρ II, 196.
 ποδοκπιτρον ib. Vid. X, 78.
 ποδὸς μέρη I, II, 197.
 κατὰ ποδὸς μῆνου τοῦ ἑτέρου ποδῶν IX, 121.
 ποδοστράβη V, 77.
 ποδοστράβη II, 196. IV, 182. V, 32. 33. X, 149.
 ποδοχῶν I, 98.
 ποδακκῆς δραμεῖς III, 149.
 κύνες V, 60.
 ποδακκῆς II, 194.
 ἵππος I, 195.
 τῶν ποδῶν πίπτρον VII, 40.
 ποδαῖ πειτήκοντα περισχοῖσμά VIII, 124.
 περιμυλῆματα VII, 91.
 τὰ πρᾶν V, 68.
 σημεία V, II.
 τὰ ἵπτιαι διαγυρόμενοι λαγῶς V, 68.
 ποδάγουρον X, 191.

πόδας III, 72.
 τὰ πόδα φλέγεσθαι III, 68.
 ποιεῖν IV, 17.
 εὐ ποιεῖν τοὺς γονίας VIII, 86.
 ποιεῖν ἐκφαντα V, 147. S.
 ἤλους VII, 107.
 μέτρα ὑγρὰ καὶ ξηρὰ VIII, 130.
 ποιήματα IV, 17.
 ὑπερᾶς VII, 119.
 τί ποιεῖ ἐν μίση; IX, 125.
 ποιεῖσθαι ἀποβάσεις ἐκ νεῶν I, 125.
 καμπᾶς I, 204. S.
 πρόσδοτον πρὸς τοὺς θεοὺς I, 25.
 ποιήμα VII, 7. Vid. IV, 17.
 ἐπὶ ποιήμασι παραλλάττων IV, 52.
 ποιήματα (τὰ τέκνα) III, 12.
 ποιῆσαι VII, 127.
 βίον I, 13.
 οἱ ποιήσαντες III, 8.
 ποιήσας V, 149.
 ὁ ποιήσας III, 8.
 ποιήσασθαι I, 27.
 ἐφ' ἑαυτοὺς I, 166. S.
 ἐκβολὴ τῶν φορτίων I, 99.
 κατήκον τὸν δῆμον IV, 28. S.
 παιδάς III, 13.
 σπονδᾶς IV, 29. S.
 συμβάσεις I, 153.
 εἰς ποιήσιν ἕμματις IV, 52.
 ποιήσις VII, 127.
 ἀγαλμάτων I, II.
 ποιητῆς IV, 52.
 αἰσχρῶν ἀσμάτων VI, 123.
 γελῶν VI, 122. 123.
 ποιητικαὶ τέχναι VII, 135. 153.
 φωναί II, 109.
 ποιητικὴ IV, 16.
 ζῶνι τέχνη VII, 126.
 ποιητικὸν μέλος IV, 56.
 ποιητικὸς IV, 16. 52.
 ποιητικῶς IV, 16.
 ὁ τοῦ ποιητοῦ τάφος IX, 100.
 ποικιλίαι VII, 35.
 ποικίλη μίτρα τὴν κίφαλῃν κατεῖληπται IV, 153.
 ποικίλη στραμνὴ X, 42.
 ποικιλία IV, 50.
 ποικίλλειν IV, 49. VII, 34.
 αἶψα ποικιλμάτων ἐσθῆματα VII, 51.
 ποικιλόδωρος VII, 112.
 ποικίλον IV, 115. VII, 47.
 ποικίλος μάσθλης VII, 93.
 πῖναξ X, 84.
 σοφιστῆς IV, 47.
 ποικιλίαι VII, 34.
 ποικιλτῆς VII, 34. 35.
 ποικιλτικὴ τέχνη VII, 34.
 ποικιλτικῶς ib.
 ποικίλως IV, 51.
 ποικιλαῖν I, 250. VII, 185.
 ποιμένιος VII, 185.
 ποιμενικὰ αὐλήματα IV, 56.
 ποιμένων μουσα IX, 12.
 ποιμῆν I, 249.
 ποιμνία I, 249. VII, 185. IX, 16.
 ποιμνίται κύνες VII, 185.
 ποιούμενος πρόσδοτον τὴν πολιτικὴν ῥῆταρ IV, 37.
 ποῖν V, 156.
 ποῖν IX, 6.
 τί ποῖν ἀπώλιτο ὁ ἔκγονός σου; IX, 125.
 πῆ πόκα IV, 103.

χίλια πῆκα βιβάντι IV, 102.
 πῆκα ἐρίων πιναρῶν VII, 28.
 τῆ πόλις ζῶν III, 67.
 πολεῖν ἔραρι I, 223.
 τῆ πόλις ἐπαφείθη ὑπερ χιῶν IX, 139.
 πόλις ἀπίστησαν I, 180.
 περιαικίδες VI, 113.
 Πολέμαρχος (Ἀθήνησι) I, 128. VIII, 85. 91.
 εἰς τὴν πολέμιον κατέλαβον I, 180. S.
 τῆς πολέμιος ποι ἀποβαίνειν I, 125. S.
 πολέμικῃ IV, 99.
 πολέμικοὶ ἀνδρες I, 156.
 πολέμικὸς I, 150.
 ἵππος I, 195.
 στρατηγὸς I, 178.
 πολέμικὸς μὲν, οὐ φιλοπόλεμος δὲ I, 41.
 τῶν πολέμικῶν ἐπιστήμη I, 157.
 πολέμικῶς ib.
 πολέμιος III, 62.
 θηρίων V, 9.
 πρὸς τοὺς πολέμιους ἀπελθόντες αἶψα τοῦ πεμφθῆναι VIII, 52.
 πολέμιους κακῶσαι IV, 29.
 φεβῆσαι ib. S.
 πολέμιστῆριοι ἵπποι I, 181.
 πολέμιστῆριος ἤχος σάλπιγγος IV, 85.
 πολέμιστῆριον σαλπισματος μέρη IV, 86.
 πόλεμος ἀκήρυκτοι VIII, 139.
 ἐκδήμοι I, 177. IX, 9. E.
 πολέμοιο ἀκήρυκτοι χροῖματι I, 151. S.
 πόλεμον προκηρύξαι IV, 93.
 εἰς πόλεμον συνέπιπτοι I, 154.
 πολεμοποιοὶ ib.
 πολεμοποιοὺς τύραννος I, 42.
 πόλεμος I, 153.
 ἐμφύλιος VIII, 110.
 ἀκήρυκτοι IV, 93.
 πολέμου βοήθῃ δὲ οὐδ' αὖ ἐτέγκοι ἵππος I, 198.
 ἐπὶ πολέμου ἐπικηρυκτοῦσθαι IV, 93. S.
 πολεμουῖτες ἀκήρυκτος ἔχθροὶ I, 151.
 μέχρι τοῦ δεῖξασθαι ib. pl.
 πολέμου στόμα II, 100.
 τῶν ἐν πολέμῳ ἀποθανόντων ἐπιτάφιος ἀγών VIII, 91.
 οἱ τῶν πολέμων ἐπιμελούμενοι VIII, 94.
 κοινοὶ I, 152.
 πόλεων μέρη IX, 27.
 ἐν οἰκῆσι σχήματα τρία IX, 28.
 πόλεως ἀνάστασις III, 91.
 πόλεως βασιλείας IX, 99.
 μέρη IX, 6. 8. 41. 50.
 τὰ αἰσχρῶν IX, 48.
 ἀπὸ πόλεως δνόματα IX, 26.
 πολῆσαι I, 222.
 ἢ πολιὰ κατάκομος IV, 138. 139.
 πολεῖς θεοὶ IX, 26. 40.
 πολίξειν IX, 7.
 πολίτων IX, 6.
 τὴν πόλιν κατέλαβε IX, 159. S.
 τειχίσαι I, 174. S.
 διὰ χειρὸς ἔχειν II, 153.
 πολιεκρόταφος II, 12.
 πολιερχῆσαι I, 167.
 τῆς πολιερχίας τοῦ χρένον παρκατῆναι ib.
 πολίεις II, 12.
 ὁ πολίεις θεράπων IV, 149.
 Πόλις οἶος VI, 16.
 πολίος Σάτυρος IV, 142.
 πολιοῦσθαι II, 21.
 πολιοῦχοι θεοὶ I, 24. IX, 26.

- πόλις IV, 142. IX, 6. 7. 8. 27. 40.
 ἀπολις III, 58.
 ἀρχαία IX, 19. E.
 ἀτείχιστος I, 174. S.
 γηρώσιον IX, 18. E.
 δυσχείμερος IX, 23. E.
 ἔκμετρος IX, 21. E.
 ἔνωγχος κτισθῆσιον IX, 18. E.
 ἔρημος IX, 24. E.
 εὐξείνος IX, 25. E.
 ἠπειρώτης IX, 17. E.
 λογίσιον II, 122.
 ὄρειος IX, 22. E.
 πόλισμα IX, 24.
 πολισμάτιον ib.
 πόλις τετειχισμένη I, 174. S.
 πολιστής IX, 6.
 πολιταί ἐγγεγραμμένοι ἐν λευκώματι VIII, 104.
 πολιτεία IX, 26.
 ἑκδήμος ἢ προσβεία IV, 28.
 τὴν πολιτείαν καταλύων IV, 35. VI, 152. S.
 μεταφέρειν ἀνω καὶ κάτω VI, 130.
 συμφυλάττων IV, 34. S.
 τῆς πολιτείας ἐπιμεληταὶ τριάκοντα VIII, 112.
 μεταβολὴ IV, 38.
 τὰς πολιτείας τῶν ἠσιατῶν ἐφορῶντες VIII, 114.
 πολιτείας σύγχυσις VI, 178.
 τυχεῖν ἐκ δόγματος κοινοῦ III, 56.
 ἢ πολιτεία τιμὴ ξένων VIII, 140.
 πολιτεύειν IX, 26.
 πολιτεύεσθαι ib.
 πολιτευόμενος ib.
 πολιτευόμενος ἐπὶ χρήμασι VI, 190. S.
 πολιτὴς III, 51. IX, 7. 26.
 πολιτικὴ IV, 6.
 σοφία IX, 26.
 πολιτικός IV, 16. 25.
 ἀνήρ IX, 26.
 βίος IV, 40.
 λόγος IX, 26.
 ῥήτωρ IV, 20.
 πολιτικῶς IV, 16.
 πολιτογραφεῖν III, 56.
 πολιτοκοπεῖν IX, 26.
 πολιτοκοπία ib.
 πολίχνη IX, 24.
 πολίχνηος ib.
 ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ IX, 152. 153.
 πολλαγράφος VI, 15.
 πολλαὰ καὶ ἀκριτὰ (λέγων) VI, 146.
 πολλακίς ἐπιαναλαβὼν VI, 140.
 πολλαπλασιαζέειν IV, 164.
 πολλαπλάσιον ib.
 πολλαπλασιῶς ib.
 πολλαπλασιῶν ib.
 πολλαπλοῦς σοφιστῆς IV, 47.
 πολλαχόθεν IV, 103.
 πολλὴν σκίαν ποιούμενοι κλάδι I, 236.
 πολλῆ χειρὶ II, 150.
 πολλοστημόριον IV, 165.
 πρὸ πολλοῦ I, 72.
 ἂν πολλοῦ ἂν τις ἠγάσαστο τοῦ μηδένος V, 162.
 ταῖς πολλοὺς διαπτύν III, 66. S.
 ἐπὶ πολλῶ μαθεῖν IV, 46.
 πολλῶν προσδέει V, 170.
 πολλῶ ῥίαν ῥήτωρ IV, 21. VI, 141.
 πολλῶν IV, 23.
 ἐπὶ πολλῶν τετιμημένοι VII, 100.
 πόλιος IV, 161.
 ὁ δεικνὺς τὰς ἡμέρας VI, 110. IX, 46.
 (ἢ κεφαλή) II, 38.
 (πολύ III, 88.) S.
 ὡς τὸ πολὺ IX, 152.
 πολυαγρία V, 12.
 πολυαδελφός VI, 171.
 πολυάνδρεια IX, 15.
 πολυάνδρος VI, 171.
 πολυκενθῆς ib.
 λιμῶν I, 240.
 στρωμνὴ X, 42.
 πολυανθρωπία II, 5.
 πολυάνθρωπος II, 5. VI, 171.
 ὄδος III, 96.
 πολυάργυρον ἱερὸν I, 23.
 πολυάργυρος III, 109. VI, 170.
 τραπέζια III, 84.
 πολυαρμόνιον IV, 63.
 πολύγαμος III, 47. 48.
 πολυγίης VI, 171.
 πολυγενῆς πόλις IX, 21.
 πολύγλωστος VI, 170.
 πολύγλωττος II, 108. VI, 170.
 πολυγονιῶσις IV, 23.
 πολυγονιστήν IV, 22.
 πολυγονίων ῥήτωρ IV, 20.
 πολύγονος V, 73.
 πολυγύτης VI, 171.
 πολύγωνα σχήματα IV, 160.
 πολυγώνιον IV, 161.
 πολυδάκρυς II, 63. VI, 202.
 πολυδένδρα ἔρη I, 228.
 πολυδιδόρες VI, 171.
 πολυδῆμος πόλις IX, 21.
 πολυδουλεία III, 80.
 πολυδουλος III, 80. VI, 171.
 πολυδωρία III, 118.
 πολυδωρος ib.
 πολυειδῆς σῶμα καρδάλιος V, 83.
 πολυειδῆς VI, 171.
 λιμῶν I, 240.
 πολυείρατος III, 72.
 πολυεταίρος III, 62.
 πολυετής γίμων II, 15.
 ἀνθρώπος I, 58.
 οἶνος ib.
 χρόνος ib.
 πολυζυγος αὐτῶ I, 83.
 πολυήκας VI, 170.
 πολυθεάμων ib.
 πολυθῆρα ἔρη V, 13.
 πολυθηρία ib.
 πολυθηρος ἄγρια ib.
 ἄλη ib.
 πολυθρέμων VI, 171.
 πολυθύλλητος VI, 206.
 πολυθύλλητος IV, 159. VI, 99.
 πολυθυλλίτης VI, 206.
 πολύθυρος VI, 171.
 πολυύστωρ VI, 170.
 πολυκαμπῆ μίλη IV, 66.
 πολυκαμπῆς αὐλὸς IV, 67.
 πολυκαμπτος ἀλλήμα IV, 63.
 πολυκαρπία I, 51. 240.
 πολυκαρπος δένδρον I, 240.
 χαρίων I, 239.
 πολυκίτητος V, 170.
 Πολυκλείτου χεῖρ II, 150.
 πολυκορπος αὐλὸς IV, 67.
 πολυκτημοσύνη III, 110. VI, 196.
 πολυκτημών III, 109. VI, 196. 170.
 πολυκῶμων λιμῶν I, 101.
 πολυλογεῖν X, 51.
 πολυλογία II, 121. IV, 22. 149.
 πολυλόγος II, 121. VI, 119. 146. 149. 170.
 ῥήτωρ IV, 20.
 πολυλόγως IV, 24.
 πολυμαθῆς IV, 11.
 πολυμελῆς VI, 170.
 αὐλὸς IV, 67.
 πολυμελῆς αὐλὸς ib.
 πολυμελῶς IV, 57.
 πολυμελῆς αὐλὸς IV, 67.
 πολυμηχανία VII, 189.
 πολυμηχανίος ib.
 πολυμυγίς V, 170.
 πολύμιτος VII, 31.
 πολυμύστη III, 48.
 πολύμυστες ib.
 πολυμορφος VI, 171.
 λιμῶν I, 240.
 καρδάλις V, 83.
 στρωμνὴ X, 42.
 πολὺν τοῦ ἀπαγγέλλων βραχίον ῥήμασι VI, 149.
 πολύνους II, 228. IV, 22.
 πολύνους μᾶλλον ἢ πολυλογία καίβων VI, 149.
 πολύνους II, 229.
 μᾶλλον ἢ πολυλόγος VI, 149.
 ῥήτωρ IV, 20.
 πολυνομοφός II, 48.
 πολύνους II, 230. IV, 23. VI, 150.
 πολύξεινος III, 59.
 πόλις IX, 21.
 πολύξυλος VI, 171.
 πολυνοῖος ἀμπέλιος I, 243.
 πολυνοῖος VI, 171.
 πολυνοῖατος χαρίων VI, 22.
 πολυόστος II, 197.
 πολυοφθαλμος ἄργος IV, 141.
 ἐκ τοῦ πολυ συνθετα VI, 170.
 πολυπαῖδια III, 14.
 πολυπαις III, 14. VI, 171.
 πολυπλατῆς προσβεία IV, 28.
 πολυπλατήτος VI, 170.
 πολυπλευρον IV, 161.
 πολυπληθία IV, 163.
 τὰ πολυποδα II, 195.
 πολυπόδεια κρέα VI, 33. 47.
 πολυπόλις χάρμη IX, 27.
 πολυπονος VI, 170.
 πολυπόροτος ib.
 πολυπορος VI, 171.
 πολυπότης VI, 43. 171.
 πολυπότος II, 195. VI, 171.
 ἰχθύς II, 26.
 νόσημα II, 78.
 πολυπραγμονῶν VIII, 31.
 πολυπραγμοσύνη IV, 38. VIII, 132.
 πολυπραγμοσύνη περιδικνύται IV, 145.
 πολυπράγμων VI, 170.
 πόλις IX, 23.
 ῥήτωρ IV, 36.
 πολυπρόβατος VI, 171.
 πολυπρίσσωπος VI, 170.
 πολυπύχχοι γραμματεῖον IV, 18.
 πολυῤῥίζος θαμνος V, 48.
 πολυῤῥους VI, 170.
 ποταμὸς VI, 148.
 πολυσαρκία II, 233.
 πολυσαρκος ib.
 πολυστία I, 51.
 πολυστίτος VI, 34. 42. 171.
 πολυσυκῶμων VI, 171.
 πολυὺς ἄμβρος I, 116.

καρβάλογος II, 119.
 ρῆτωρ ῥήτωρ IV, 20.
 ῥήτωρ IV, 20. VI, 147.
 πολυάστροφος τὴν γνώμην VI, 131.
 πολυσχηματίστον V, 170.
 πολυσχημοίως IV, 98.
 πολυσχημῶν VI, 171.
 ὀρχηστῆς IV, 96.
 πολυσχιδῆς V, 170.
 πολυσχιδῆ V, 74.
 πολυσώματος II, 235. VI, 170.
 πολυτάλαστον ἱερὸν I, 23.
 πρῶγμα IX, 54.
 πολυτάλαστος, ὁ πλούσιος ib.
 πολυτικία III, 14.
 πολυτικός V, 73.
 πολυτικός III, 14.
 πολυτιλῆς VI, 171.
 πολυτίμοι λίθοι IX, 49.
 πολυτίμοι VI, 171.
 πολυτοκῶν V, 73.
 πολυτήτος αὐλῆς IV, 80.
 πολυτήχος πάγων II, 24.
 πολυτραπία IV, 50.
 πολυτρόπον ἀληθεῖα IV, 73.
 πολυτρόπος VI, 170.
 σοφιστῆς IV, 47.
 πολυτρόπος IV, 51.
 πολυτροπῶν VI, 171.
 πολύυλος ib.
 πολυψημία V, 158.
 πολυψημῆς VI, 170.
 πολυψηφῶν αὐλῆς IV, 67. 77.
 πολυφιλία III, 63.
 πολυφίλιος ib.
 πολυφιλότροπος ib.
 πολυφορία I, 240.
 πολυφορῶν V, 170.
 πολυφορῶν δένδρον I, 240.
 πολυφόρος γῆ I, 227.
 λιμῶν I, 240.
 πολυφωγία II, 112. VI, 148.
 πολυφωγῶν II, 111. V, 154. VI, 170.
 αὐλῆς IV, 67.
 πολυχαλκος VI, 171.
 πολυχειρ II, 150. VI, 170.
 πολυχειρία II, 149. 150.
 πολυχορδον IV, 63.
 πολυχορδῶν αὐλῆς IV, 67.
 πολυχηρηματία III, 110. VI, 196.
 πολυχηρηματος III, 109. VI, 170. 196.
 πολυχηρημασίη III, 110.
 πολυχροον παραπέτασμα X, 32.
 πολυχροῦς λιμῶν I, 240.
 πολυχρυσον ἀρχαῖον I, 23.
 πολυχρυσος III, 109. VI, 170.
 πολυχρώματος λιμῶν I, 240.
 σοφιστῆς IV, 48.
 πολφοῖ VI, 61. 62.
 πολφοφάκη VI, 61.
 πόμα VI, 15. 182.
 πομπῆον IX, 45.
 πομπῆον ἐπισκευαστῆς X, 16.
 τὴν πομπὴν πέμπουσι τῆ θεῶ VIII, 94.
 πομπῆς ἐπισκευαστῆς X, 16.
 πομπικὴ σάλπιγξ IV, 89.
 πομπικαὶ ἵπποι I, 181.
 πομπικὸν ἀλλήμα IV, 73.
 φθῆγμα σάλπιγγος IV, 86.
 πομπικός ἵππος I, 195. 211.
 πομπῶν κήρυκες VIII, 103.
 πομφόλυγις V, 101. VII, 96.
 ποινῆ III, 143.
 ποινῆσαι I, 157.

πονηρέσθαι IV, 15.
 πονηρεῖα VI, 182.
 πονηρία IV, 12.
 πονηρίας δοξα VI, 136.
 πονηρὸν τὸν εἰσπλοῦν ἔχον λιμῆν I, 101.
 τὸ στόμα ἔχον λιμῆν ib.
 τάριχος VII, 27.
 ποιηρῶς IV, 14.
 ποιῆσαι III, 121. 153.
 ποιήσας VI, 139.
 πόνοι III, 143.
 πόνον ἔχουσα πρῆβεία IV, 28.
 πόνος I, 157.
 ποσούμιος III, 104.
 ποτικὰ τάριχη VI, 48.
 ποτικὸν τάριχη VI, 49.
 πόπανα προσφέρειν I, 28.
 ποπιζουσι ἔποτες V, 89.
 ποπύζονται ζευγηλατρὶς VII, 185.
 ποπυσμῶ παριστάται I, 210.
 πόρδαλις VII, 202.
 πορεία Vid. Not. III, 92.
 πορεία ib.
 θαλάττια I, 83.
 τὰ δὲ χῆματα III, 92.
 πορεύεται ib.
 πορεύεσθαι ib.
 πορθῆσαι I, 169.
 πορθμῶν I, 82.
 πορθμῆς VII, 190.
 πορθμῆς VI, 128.
 πορθμῶν VII, 190.
 πορθμῆς I, 82.
 πορθμῶς IX, 18.
 (ὁ κοῦφος ἀνθρώπος) VI, 121.
 ἐν πορθμῶ μύραινα VI, 63.
 πορθμῶ προσοικουσα πόλις IX, 27.
 σόριμος ῥήτωρ IV, 34.
 πορισμός ib.
 ποριστῆς ib.
 πορικῆς VII, 137.
 πόρκης VII, 157.
 πορκοί I, 97. X, 132.
 οἱ τῶ πορκοῦ χρώμενοι VII, 137.
 πορκοί VII, 201.
 ταῖς πορκοῖς ὁμότιχος VI, 126.
 πορικῆς VI, 189.
 πορικῆ VII, 201. IX, 34.
 πορικῶν IX, 45.
 πορικεσθῆναι VII, 202.
 πορικεῖν κατὰ συγγραφὴν VIII, 140.
 πορικεῖν VII, 201.
 πόρην VI, 189.
 ὡς πόρην σαπρῆ VII, 202.
 πορικῆ VII, 201.
 πορνοβοσκῆσαι VII, 202.
 πορνοβοσκία ib.
 πορνοβοσκῆ IV, 120. VII, 201.
 πορνοβοσκῆς συνῶν VI, 188.
 πορνοβοσκῆς IV, 143. 145. VI, 128.
 πορνοβοσκῶν VI, 188.
 πόρνος VII, 201.
 πόρνος VI, 126. 152.
 πορνοτελῶνας VII, 202. IX, 29.
 πόρος III, 129.
 κυματίας ἢ I, 109. S.
 πρῶτος II, 222.
 σκολιὸς τῆς ἀκοῆς II, 84.
 πόρους ἐξευρεῖν IV, 28.
 πόρρη VII, 54.
 πορφύρα VIII, 140.
 πορφύρα ἰσθῆς IV, 119.
 πορφύρα VI, 47.
 πορφύρα ῥάβδος ἐν τοῖς χιτῶσι VII, 53.

πορφύρας ἑκτὸν κύκλον VII, 170.
 πορφύρας ὅπως τὴν ἀρχὴν εὐρίθη I, 45.
 πορφύρα στρωμνὴ X, 42.
 τῆ πορφύρας συνίφαντος χλαμῆς VII, 48.
 πορφυρεῖς I, 96.
 πορφυρισταὶ VII, 137.
 πορφυρισταῖς I, 96.
 πορφυρισταῖς VII, 137.
 πορφύρις VII, 55.
 πορφυροβαφεῖς ἰσθῆς VII, 63.
 πορφυροβάφης VII, 169.
 πορφυρομυγῆς ἰσθῆς VII, 48.
 στρωμνὴ X, 42.
 πορφυροῦ πῆχον παρυφασμένον ἔχον ἰμάτιον VII, 53.
 ταιίδιον IV, 120.
 πορφυροῦς κἀνδύς VII, 58.
 κἀνθακας Acc. VI, 11.
 σαρτῶς IV, 118.
 Ποσειδῶν, ἰνδοσίγιος I, 24. pl.
 Ποσειδωνιάς (φυλὴ) VIII, 109.
 πόσθη II, 171.
 πόσθη ἔρημος II, 176.
 τοῖς ποσίν ἐχειροτόμησθαι II, 153.
 περὶ τοῖς ποσὶ κοσμήματα V, 99. πῆλοι X, 50.
 ποσὶ λακτίζειν V, 94.
 περατοὶ ποταμοὶ III, 103.
 ἐπὶ ποσὶ πῆλους λευκοῦ ἔχον X, 50.
 πόσις θερμῶ IX, 69. 70.
 ἐξ ἴσου VI, 22.
 Σκυθικὴ VI, 25.
 τελευταία VI, 100.
 ποταμοὶ I, 238. IX, 49.
 οὐ διαβατοὶ ποδοῖ III, 103. E.
 μεγάλοι ib. E.
 ποταμοῖς ἐτρεφῶν κόμην II, 30.
 ποταμὸν περάσαι μεμελιτηκῶς ἵππος I, 196.
 ποταμῶν IV, 142. VI, 147. metaph.
 ἄβατος II, 200.
 διαβατῶς I, 30. II, 200.
 κυκλοβόρος X, 185.
 μεθόριος IX, 8.
 ποταμοῦ δίκην ῥῆτωρ IV, 21.
 ποταμῶν ἀνδρα IX, 49.
 ποτι I, 72.
 ποτι ib.
 ποτιρα κῆν ἢ ἐπισθῆναι; VII, 196.
 ποτιρία VI, 95. X, 66.
 ποτιρίον ἀλμῆς VI, 107.
 ποτις VI, 19.
 λόγος VI, 20.
 ποτικῶς VI, 19.
 ποτικῶν II, 42. VI, 9.
 ποτικῶς VI, 20.
 ποτιμος οἶνος I, 248.
 ποτις γυνὴ VI, 19.
 μὴ ποτις στύβη VI, 103.
 ποτιστάτος VI, 19.
 ποτισθῆναι I, 26. VI, 201.
 ποτισσῆς VI, 202.
 ποτιν VI, 15.
 ἱπανῆς VI, 23. S.
 κερηβαρικῶν II, 41.
 ἐν ποτιν λῆξις VI, 112.
 ποτις VI, 7. IX, 69.
 μεταδῶριος VI, 30.
 τὸ τοῦ ποτιν λείψανον εἰ κτυπίσθαι κατὰ βασιλεῖαν IX, 128.
 ποταῦς (ἢ πάτους) ἱπποῦντο VI, 26.
 ἐν τῶ ποταμῶ διαμιλλᾶσθαι VI, 19.
 ποῦς II, 194.

- βαλαντίου X, 152.
 κεφάλου X, 35.
 κυλλός IV, 188.
 (τὸ μέτρον) IV, 170.
 πράγμα IX, 150.
 ἄγιον I, 33. E.
 δημοσίον IX, 10.
 διαρισμένον IX, 8.
 πράγμα τι ἐνκυνάσαι X, 14.
 πράγμα ἰσχυροποιημένον X, 15.
 νομισματοπωλικόν IX, 51.
 πολυτάλαντον IX, 54.
 πράγματα ἐπιχειλῆ II, 89.
 ἔχουσα ἐν περιόδῳ πρῶ-
 βία IV, 28.
 πραγματίας ἄψκοπητικῆς σοφισταί
 VI, 70. 71.
 τῷ πράγματι εἰδῶς χρῆσθαι V, 144.
 τοῦ πράγματος ἔρω V, 165.
 πραγμάτων γράμματα προκρίνει V,
 102.
 εὔρεσις VI, 178.
 τῶν πραγμάτων νύρα II, 234.
 πράγμα χωρητικόν IX, 13.
 πρασίας αὔρας I, 105.
 τὰ πρασίνα VII, 9.
 πρακτῆρ V, 103.
 πρακτῆρες VIII, 114.
 πρακτικαὶ τέχναι VII, 135.
 πρακτικὸς βίος IV, 40.
 πράκτορες VIII, 114.
 Πραμνεὺς οἶνος VI, 16.
 πρᾶμνημα VII, 150.
 Πραμνίας ἀμπέλου κλῆμα ib.
 πρᾶνῆ I, 187.
 τὰ πρᾶνῆ τῶν ποδῶν V, 68.
 πρᾶνῆς βάλος VII, 104.
 πρᾶξαι V, 103.
 πᾶν ἂν πρᾶξαι VI, 131.
 πρᾶξιον μέλλησις VI, 179.
 πρᾶξις V, 103. 156. IX, 157.
 πᾶν ἂν πρᾶξοιτο ἐπὶ χρήμασι III,
 112.
 πρᾶξι (ἐχθροὶ) I, 151.
 πρᾶξον ἦθος III, 65.
 πρᾶξος III, 65. V, 138.
 βασιλεὺς I, 40.
 δικαστῆς VIII, 10.
 ἵππος I, 195.
 πρᾶξις φθίγματα II, 118.
 πρᾶξις τὰ φθίγματα ib.
 πρᾶξις τοῦ λίαν ἀκριβῶς IX, 33.
 πρᾶξις III, 65. VIII, 11.
 πρᾶσιος στρατηγὸς X, 42.
 πρᾶσιος καὶ ἀνήσιος οὐσης πολλῆς I,
 52.
 πρᾶσιαι I, 228.
 πρᾶσιμα VII, 8.
 πρᾶσιμον III, 127.
 πρᾶσιν αἰτεῖν, εὔρειν VII, 13.
 πρᾶσιον (χρῶμα) VII, 129.
 πρᾶσις III, 124. IV, 38. 50. VI, 191.
 VII, 9.
 ἐπίπλων X, 18.
 ὑπὸ κήρυκι γυγνομένη ib.
 πρᾶσιον I, 247. VI, 66.
 πρᾶτῆρ III, 124.
 ἐπὶ τῷ πρᾶτῆρα ἀνάγειν VIII, 34. 35.
 πρᾶτῆρες VII, 8.
 πρᾶτῆριον III, 126. VII, 11.
 πρᾶτῆρ λίθος III, 126.
 ἀπὸ τοῦ πρᾶτῆρος λίθου III, 78.
 πρᾶτῆς III, 124. VII, 8.
 ἄπρατίας VII, 8.
 πρᾶττειν κρύβδην VI, 175.
 μισθοὺς IV, 42.
 πινικῶς III, 99.
 τέλη IX, 31.
 πρᾶττεισθαι μισθοὺς IV, 42.
 οἱ πρᾶττοις καθήμενοι I, 50.
 ἄρβοι ib.
 πρᾶττω V, 156.
 πρᾶττων IX, 150. 157.
 ἀπὸ τῶς III, 110. VI, 197.
 ἐνδῶς ib. S.
 εὔ πρᾶττων εἰς χρημάτων λόγον III,
 109.
 πρᾶτῆαι ἐπιθυμίας οἶος φιλόσοφος IV,
 39.
 πρᾶτῆαι ἄργην οἶος ῥήτωρ IV, 21.
 κολομίους IV, 29.
 πρᾶτῆται μισθὸν IV, 46.
 πρᾶτῆς III, 66. IV, 179. V, 139.
 VIII, 11.
 πρᾶτῆμα κόπτην VII, 146.
 πρᾶτῆζειν ib.
 πρᾶτῆρον λῆιον I, 235.
 ἄμαλλον ib.
 (ἄφθαλμοῦ) II, 71.
 πρᾶτῆριν οἶος εἰδῶς IV, 137.
 τραυματίας ib.
 πρᾶτῆριν ἀγγίλα IV, 138.
 θῶ καλῶ IV, 136.
 τὰ πρᾶτῆρια II, 12.
 πρᾶτῆρια IV, 26. VIII, 137. 138.
 ἐπίπλους IV, 28. pl. E.
 τῷ κήρυκι καὶ πρᾶτῆριας χρηματίζειν
 VIII, 138.
 κήρυξι καὶ πρᾶτῆριας χρηματίζειν VIII,
 96.
 οἱ κατὰ πρᾶτῆριας δημοσίαν ἤσαντες
 IX, 40.
 κήρυκα καὶ πρᾶτῆριας οὐ προσέμενοι
 ἐχθροὶ I, 151.
 πρᾶτῆριας VIII, 137. 138.
 πρᾶτῆριον II, 12.
 πρᾶτῆριον IV, 28. VIII, 137. 138.
 κατὰ τῶν πρᾶτῆριον εὐθύνη VIII,
 45.
 πρᾶτῆριον IV, 26. VIII, 137.
 πρᾶτῆριον VIII, 137.
 πρᾶτῆριον IV, 25. VIII, 137.
 ὅταν αἰρεθῆ VIII, 55.
 πρᾶτῆρικὸς IV, 25.
 πρᾶτῆρικῶς IV, 26.
 κατὰ τῶν πρᾶτῆριον γραφῆ VIII, 46.
 πρᾶτῆριον λιπαρῆσις VI, 177.
 πρᾶτῆριον IV, 143.
 πρᾶτῆριον II, 12.
 οὐδὲν ἴσθι πρᾶτῆριον ib.
 πρᾶτῆριον Κρόνου II, 16.
 πρᾶτῆριον II, 12.
 ἢ ἑβδόμη ἡλικία II, 4.
 μακροπύγων IV, 134. E.
 πρᾶτῆριον II, 18.
 πόλις IX, 18.
 πρᾶτῆριον II, 204.
 πρᾶτῆριον I, 110. II, 134.
 πρᾶτῆριον III, 73.
 πρᾶτῆριον ib.
 ἐκ δημοσίου VIII, 59.
 οἰκίαν ἢ χωρίον VIII, 34.
 Πρίαμος IV, 142.
 πρίασθαι III, 80. 126.
 τὰ τέλη IX, 33.
 πρίασιν VII, 114.
 πρίασιν ib.
 πρίασιν V, 65. X, 51.
 πρίασιν διπλῆ ὑδοιτωμέναι συμβολαί
 II, 36.
 πριασινά X, 56.
 ὑποστῆρια I, 184.
 πρίασιν VII, 114.
 πρίασιν ib.
 πρίασιν VII, 113.
 πρίασιν μοι δικά νομίμων μόνον IX, 80.
 τρίασιν σιδηρῶν IX, 78.
 πρίασιν II, 96. VII, 113. X, 146.
 λιθοπρίασιν X, 148.
 οἱ προαγαγόντες εἰς Φῶς III, 8.
 ὁ προαγαγὼν εἰς Φῶς III, 9.
 προαγγίλλει σπονδᾶς ὁ κήρυξ IV, 91.
 προαγορεύει μυστηρίων ἀπίχισθαι (βα-
 σιλῆς) VIII, 90.
 προαγορεύειν II, 126.
 προαγορεύσαι I, 17.
 προαγορεύσεις I, 18. II, 126. VIII,
 66.
 προαγορευτικὴ (τέχνη) I, 19.
 Φωνή I, 16.
 προαγωγή II, 27.
 προαγωγῆ VII, 201.
 προαγωγὸς II, 27.
 τοῦ δήμου ῥήτωρ IV, 34.
 προαγωγή III, 141.
 προαγωγιστῆς παιδῆς III, 12.
 προαγωγιστῆς τῆς ἐλευθερίας ῥήτωρ IV,
 34.
 προαίρεσις βίου VI, 177.
 προαίρουμαι V, 165.
 προακροβολίσσασθαι I, 163.
 προακροσθῆναι περὶ τὸν ὄρθρον I, 71.
 προακροσθῆναι III, 146.
 τοῦ προακροσθῆναι ἴσους I, 56.
 μὴ προακροσθῆναι κνηγίτης V, 18.
 μὴ προακροσθῆναι κνηγίτης ib.
 προακροσθῆναι VII, 155.
 προακροσθῆναι IX, 8. 14.
 προακροσθῆναι III, 39. IV, 53. IX, 16.
 προακροσθῆναι I, 77.
 προακροσθῆναι III, 93.
 προακροσθῆναι I, 187. III, 93.
 προακροσθῆναι V, 148.
 προακροσθῆναι ib.
 πρίασιν I, 30. 31. VII, 184.
 κίριον X, 140.
 πρίασιν VII, 184.
 πρίασιν ib.
 πρίασιν ib.
 πρίασιν ib.
 πρίασιν ib.
 πρίασιν V, 91.
 πρίασιν δὸρᾶ X, 176.
 πρίασιν ἡλικίας VII, 184.
 πρίασιν τὸν ἴτερον πρίασιν III, 91.
 πρίασιν βουλευμένως VI, 140.
 πρίασιν βουλευται V, 166.
 πρίασιν VII, 208.
 πρίασιν VII, 207.
 πρίασιν ib.
 πρίασιν II, 36. VIII, 46.
 πρίασιν εἰσάγειν VIII, 87.
 πρίασιν ἀδικήματος VI, 176.
 πρίασιν γραφῆ VIII, 40.
 πρίασιν V, 19. 20. 22. X, 141.
 δερματοπρίασιν V, 20.
 πρίασιν χρῆσις V, 23.
 πρίασιν V, 134.
 πρίασιν πέτρα IX, 32.
 πρίασιν στρατηγὸς I, 178.
 πρίασιν τὸν λύχρον II, 72. VI, 103.
 πρίασιν III, 38.
 πρίασιν II, 168. 175.
 πρίασιν II, 13.

προγλωσσός II, 105.
 προγονικά ἱερά III, 10.
 προγονική κτῆσις ib.
 πρόγονος I, 250. III, 19.
 ἢ πρόγονος III, 27.
 πρόγονος (νῆος) III, 26.
 προγράψειν IV, 18.
 τῷ γραφίῳ ib. 5.
 προγράφουσι ὑπὲρ ὧν διὰ χρηματίζουσιν VIII, 95.
 προγουμιαστὴς III, 154.
 προδῆλα V, 150.
 προδῆλον VI, 206.
 προδῆλος VI, 207.
 προδῆλας I, 17.
 προδιδοῦναι ib.
 προδιδούσαι τὰς συνθήρους (κύνες) V, 63.
 προδικάσασθαι VIII, 24.
 προδικασία ib.
 προδικεῖν ib.
 προδικῆσαι IV, 30.
 προδικος VIII, 24.
 προδίκιος I, 6. 77. 78.
 οἱ προδότες στρατιάν VIII, 52. pl.
 προδοσίαι ἐκ καπηλείου πίνουσι VII, 194.
 προδοσία IV, 38.
 ἐν ταῖς σφοδρομαχίαις III, 148.
 προδοσίας γραφή VIII, 40.
 προδοτῆς VI, 151.
 ῥήτωρ IV, 35.
 στρατηγός I, 179.
 πρόδρομος III, 148.
 προεβούλευσεν ἢ βουλή VIII, 144.
 προεδρία IV, 121. VIII, 133. 140.
 προεδρὸν κληροῖ ὁ ἐπιστάτης VIII, 96.
 προεῖσθαι πάλαι V, 166.
 προεπιῖν I, 17. V, 105.
 προεπιῖν ἐπὶ φόου VIII, 33.
 προεπισυνέγκτας V, 166.
 προεπιστάς ἀργύριον III, 84.
 πρόεισι III, 93.
 προεκδομαεῖν I, 164.
 προεκδρομῆς ἐποιήσαντο ib.
 προεκπῆδαν III, 146.
 προεκπῆδῆσαι I, 164.
 προεκπῆδῆσαι I, 124.
 προεληλυθα πέρα κόρου V, 151.
 προεμβολίς I, 85.
 προέμιστος ἂν τὴν ψυχὴν ἀργυρίου III, 113.
 προεξέρωμι IX, 46.
 προεξελάσας I, 164.
 προεξήτασται V, 166.
 προεῖσθαι III, 129.
 ἐρέσις ib.
 προεσταλμέναι πλευραὶ κύνες V, 58.
 προεσταλμένη γαστήρ I, 189.
 προεστάναι ἀγῶνων ib.
 προεστῆκιν ὁ βασιλεὺς μυστηρίων VIII, 90.
 προεστηκέναι ἀγῶνων III, 140.
 οὐδὲν προεφαίνετο I, 113.
 προεωρακῶς VI, 139.
 προεωρακῶς VI, 140.
 προηγμένων III, 95. VIII, 84.
 προηγῆσασθαι III, 95.
 προηγνητικὸς ib.
 προηγνοεῖν II, 126.
 τὰ προηγνοεῖν διαλύσαι I, 18.
 προηγνοεῖν II, 126.
 προήδρευσεν βουλή VIII, 144.
 προηκτικὴ VII, 209.
 προήδρευσαι κύνες V, 63.

προθέσεις III, 102. VIII, 65. 146.
 προθεσπίσαι I, 17.
 προθυμία I, 43. 157. III, 65. 120.
 πρόθυμοι ἄνδρες I, 155.
 πρόθυμον ἦθος III, 65.
 πρόθυμος I, 43. III, 120.
 πρόθυμος III, 66. 121.
 ἔχων περὶ τὴν πόλιν III, 65.
 πρόθυρον I, 77. X, 25.
 προθύσαι I, 162.
 προΐεμναι τὰ διώγματα κύνες V, 64.
 προΐεμναι τὰ κάλλιστα κύναιδος VI, 124.
 προΐκα διδούς VIII, 142.
 δούνη III, 36.
 εἰσενέγκασθαι ib.
 λέγουσι αἰ τὴν παρὰ τῆς γυναικὸς δόσιν III, 35.
 ῥήμα μὴδὲν εἰπῶν IV, 37.
 πρὸς τὴν προΐκα ὑποθήκην III, 36.
 ὑπόθηκη VIII, 142.
 προικὰς δική III, 47. VIII, 101.
 προίχεσθαι V, 148.
 προίχόμενος ib.
 προκαλιῖσθαι V, 148.
 προκαλέσασθαι δάκρυον ὅπως ῥήτωρ IV, 21.
 ῥῖμα IV, 178.
 προκαλούμενος V, 148.
 εἰς ἃ προκαλοῦνται, τούτων μὴδὲν ἐπίστασθαι φάσκοιτες VIII, 55.
 προκαλύψασθαι VI, 209.
 προκαλούσασθαι κύνες V, 64.
 πρόκανον I, 145.
 τὰ προκάνη ἀποκαθήρμαι τὰ ἄχυρα I, 225.
 προκάρδιον II, 163. 164.
 προκάρπια (χειρὸς) II, 144.
 προκάρπιον II, 142.
 προκαταδικάζεσθαι VIII, 24.
 προκαταλαβεῖν τὰ ἄκρα I, 172.
 προκαταρξάσθαι I, 26.
 ἱερών I, 27.
 προκαταστῆσαι VIII, 125.
 προκατασχῆν I, 172.
 προκέκριται V, 166.
 προκεχειρισμένον V, 106.
 προκηρυκευσάμενος δημοσίᾳ IV, 94.
 προκηρύξαι IV, 94. VIII, 138.
 πόλεμον IV, 93.
 προκηρύττοντες τὰ ἄκρα VIII, 103.
 πρόκλησις V, 148. VIII, 62.
 ἐν δικῇ VI, 177.
 προκλίτης VI, 12.
 προκνήμιον II, 190.
 προκοιτῶν X, 43. 46.
 προκόμιον VII, 95. X, 170.
 εὐπρεπὲς I, 189.
 πρόσθεν II, 30.
 προκόττα II, 29.
 προκρίδες VI, 81.
 προκρίνει ἀληθείας τὸ ψεῦδος V, 102.
 φύσεις τὴν τέχνην ib. pl.
 προκρίτοι στρατιῶται I, 176.
 προκροσσὸν περιβλήμα VII, 52.
 προκυβερῶν I, 98.
 προκυβῆν V, 65.
 προκύβια VI, 77.
 προκύβια ib.
 προκύβιος I, 95.
 προκύβη ξίφους I, 136. X, 144.
 προκυμαῖδες IX, 49.
 προκυτῶσαι τὸ θηρίον κύνες V, 63.
 προλύβιον II, 85.
 προλύβιος II, 207.

προλογεῖν II, 123.
 πρόλογος ib.
 προμαχῶντες I, 170. VII, 120.
 προμετρέειν IV, 166.
 προμετρητὸν IV, 167.
 προμετωπίδια I, 140.
 προμετωπίδιον II, 46.
 προμενίκτριοι III, 31.
 προμηκίαις πλευραὶ I, 189.
 πρόμηκεις IV, 161. 170.
 πλοῖσμα X, 150.
 προμήκη ἰσχία V, 63.
 προμήκης ὑπέρις I, 134.
 αὐχὴν I, 191.
 οὐρά I, 190. V, 59.
 πόλις IX, 19.
 ψαλὶς IX, 49.
 προμηνύσαι I, 17.
 πρὸ μικροῦ I, 72.
 προμηστρία III, 41.
 προμηστρία ib.
 προμηστρία III, 31.
 προμυλία θῆος VII, 180.
 προμυζαὶ λύχνος II, 72. VI, 163.
 προνευκυῖαι ἄκρα I, 115.
 προνοεῖν II, 229. VIII, 151.
 προνοήσας VI, 139.
 προνοητικὸς II, 229.
 βασιλεὺς I, 40.
 στρατηγός I, 178.
 πρόνοια II, 228.
 οὐκ ἔχω προνοίας VI, 141.
 ἐκ προνοίας τραύματος γραφὴ VIII, 40.
 δίκη VIII, 177.
 ἐπὶ προνομίᾳ ἐξελεῖν I, 162.
 προνομία IV, 53.
 προνοούμενοι ἀποστόλου VIII, 99. 9.
 προνομία II, 53.
 προνομία III, 59.
 πρόνομος ib.
 προνομίᾳ δικαί VIII, 91.
 ὁ προνομίᾳ τοῖς κληρικοῖς VII, 111.
 προόδους II, 96.
 προοικδομῆν ἐκάλει VII, 120.
 προοίμια IV, 53.
 προοίμια ζεῖσθαι οὐκ ἔξῃ (ἐν τῷ Ἀρείῳ πύγῳ) VIII, 117.
 προοίμιον IV, 33.
 πρὸ ὀλίγου I, 72.
 προομνῆν VIII, 55.
 προομοσία VIII, 54. 55.
 προοραῖν II, 54.
 προορμῆς I, 122.
 προοραῖν στρατηγός I, 178.
 προοφθεῖν διώκειν V, 60.
 προόψις II, 58.
 πρόπαλαις I, 72.
 προπαλαιότερος τὸ γένειον IV, 138.
 προπαλής γλώττα VI, 120.
 προπαπτική ἀβελτηρία III, 18.
 πρόπαππος III, 17.
 προπάταρες III, 19.
 προπάτωρ III, 16.
 προπέμπειν (τὴν σφαῖραν) IX, 107.
 προπέμποντος ἀνέμου I, 105.
 προπεπικῶς τὴν νεότητά VI, 127.
 προπέρισι I, 57.
 προπέτεια III, 135. VIII, 79.
 σὺν προπέτεια VI, 144.
 προπέτεις ἄκρα I, 115.
 προπέτεις γνώθεις ἐμφυσῶν IV, 68.
 προπέτεις ἄκρα I, 189.
 προπέτεις VI, 142. VIII, 75.
 δικαστῆς VIII, 12.
 P 3

- ὀφρὺς IV, 134.
 εἰς τὰ σφαιλερά III, 134.
 προπιτώς III, 136. VIII, 13. 76.
 πηδῶσαι κύνας V, 64.
 προπλαισιμὸς VIII, 79.
 προπήχιον II, 142.
 προπίπιν VI, 19.
 φιλοτησίας VI, 30.
 προπικτούσαις γυνάθεσι ἔμφουσαι IV, 68.
 πρόπλοι νῆες I, 83.
 πρόπλους ναῦς ib.
 τῶν προπόλων μέρη IX, 15.
 προπόλιος II, 12.
 πρὸ πολλοῦ I, 72.
 πρόποσις VI, 30.
 Θρακία VI, 25.
 προπράται VII, 12.
 προπράτων VII, 11.
 προπύλαια I, 6. 77.
 προπαγώνιοι II, 80.
 προπῶλαι VII, 60.
 προπῶλης VII, 12.
 ὁ προπῶλων ib.
 προρρηγνύμιος σῦς V, 79.
 προρρησις I, 18. II, 128. V, 105.
 προρρηζα ἐκ τριψευῖν ἂν τὰ δένδρα ὁ σῦς V, 80.
 προσαγωγέσθαι τὸν δῆμον IV, 27.
 συμμάχους IV, 29.
 προσάγειν ἑκατόμβην I, 26.
 ἱερεῖα τοῖς βαμοῖς I, 27.
 προσάγεται τὰ ὄπισθεν σκίλη I, 216.
 προσαγαλιόσθαι II, 139.
 προσαγορεύειν VI, 103.
 προσαγορευθῆναι V, 137.
 προσαγορεύσαι II, 127. V, 137.
 προσαγορευσις ib.
 προσαγορευσις I, 71.
 προσαγωγὴ IX, 142.
 προσαγωγὸν ἀλλήμα IV, 73.
 προσαγωγὸς III, 71.
 προσαγωγιστάμενος III, 141.
 προσάδειν IV, 63.
 οἱ πρὸς αἵματος III, 5.
 προσαιρούμενοι τοῖς ἐντέα ἄρχουσιν VIII, 100.
 προσάισσαν κύων (ὁ κόλαξ) VI, 123.
 προσαιτεῖν III, III. VI, 196.
 προσαιτῶν III, III.
 προσαιμλλαμμένη τοῖς ἕρσι πόλις IX, 20.
 προσαιμλλαμμένος ταῖς ἑταιραῖς VI, 126.
 προσαναβαίνειν I, 167. 187.
 προσαναβαλιούσα πόλις IX, 20.
 προσαναβίσθαι φόρτοι I, 99.
 προσαναπειρᾶσθαι I, 123.
 προσανιούσα πόλις IX, 20.
 πρὸς ἀργύριον ἀλλάξασθαι III, 124.
 βλέπων IV, 36. S.
 κίχησῶς III, 112. IV, 37.
 προσἀρράξει ναῦν I, 114.
 προσατιμῶσθαι VIII, 53.
 προσαυλῆσον πτισμὸν τινα IV, 56.
 πρὸς αὐτὸν διαβέβλημαι V, 114.
 οὐ ἂν τις προσάψηται IX, 113.
 προσβαίνειν III, 93.
 προσβαλίειν I, 102.
 ἀσφαλῆς λιμὴν I, 100.
 τὰ βλεφάρη II, 67.
 προσβαλῆν V, 127.
 προσβολῆν πρώτην οὐκ ἦνεγκαν I, 165.
 προσβολῆ ὀδμῆς III, 94.
 πινύματος ib.
 πρόσγειος θάλαττα I, 115.
 οἱ πρὸς γένους III, 5.
 τὸ προσγιγνόμενον νόμῳ οὐ φύσει III, 6.
 προσδεῖς κολλῶν V, 170.
 προσδεῖξαι IX, 113.
 προσδιαλέγεσθαι II, 123.
 προσδιαλεγόμενος ib.
 οἱ πρὸς ταῖς δίκαις VIII, 95.
 προσδοκία V, 126.
 προσδοκᾶ ib.
 προσέβαλε τῇ πόλει IX, 159.
 προσεδρεύσαι I, 167.
 προσέβισαν κλίμακας ib.
 προσέβια V, 66.
 προσεβίην V, 137.
 προσειρημένους ib.
 προσειρηθῆναι ib.
 προσεμφέρις IX, 131.
 προσεμφέρις IX, 130.
 προσεικέναι IX, 131.
 προσεικῶς IX, 130.
 προσεπαγγέλλισθαι V, 105.
 προσεπιόφειν χάρις V, 140.
 προσέπισιν ἔμβρος I, 116.
 προσεπιπλεύσαι I, 124.
 προσεῖρᾶν βροτῆ I, 118.
 προσεῖρῆσαι μηχανάς I, 167.
 προσεῖρῆσαι τῇ πόλει IX, 159.
 προσεῖρατῶν ἐν τῷ ὄρκῳ VIII, 118.
 πρόσιστιν αὐτῷ αἰσχύνητις III, 114.
 ἢ πρόσιστι λῆμματα III, 112. V, 133.
 προσεταιρίσασθαι τὸν δῆμον IV, 27.
 Vid. III, 61.
 προσεχόμενος αἵματι VIII, 134.
 προσεχέριον αὐλοῖς IV, 81.
 αὐπὼν προσήβος II, 9.
 προσηγάγετο VIII, 150.
 προσήγαγοι μηχανάς I, 167.
 προσηγόρια II, 127. V, 137. VI, 203.
 προσήγορος II, 127.
 προσήδρευσε I, 167.
 προσήκοντες γένει VIII, 111.
 οἱ μὲν προσήκοντες τῇ πικλῆρῳ συνοικούντες VIII, 53.
 οἱ προσήκοντες ἡμᾶς ἐξ οικειότητος III, 5.
 τῶν οὐδὲν προσηκόντων ἰφίμετος VIII, 7.
 τίς προσῆκων ἐστὶ τῷ τίθειωτι VIII, 118.
 ἔστι πρὸς ἕλιον V, 109.
 προσηλαῦν VII, 107.
 προσηλαυτῆς βύρας πρὸς τὰ τεχνίσματα τῶν ἱῶν I, 120.
 προσήνεγκε τῇ πόλει IX, 159.
 προσηνῆς βασιλεὺς I, 41.
 καρπὸς συκῆς I, 242.
 προσῆραξε τῇ πόλει IX, 159.
 προσητημένους ἔχοντες κἀδνας ἵπποι X, 56.
 προσηταιρισμέος III, 61. Vid. IV, 27.
 προσθεῖναι τὴν θύραν X, 25.
 πρόσθεσις ἀριθμοῦ IV, 165.
 πρόσθετοι πρακόμοιοι II, 30. X, 170.
 πρόσθιοι πόδες I, 193.
 οὐ προσίμενοι κῆρυκα καὶ πρῶβιαι I, 151. S.
 οὐ προσίμενος λῆμματα οὐδὲν III, 114.
 τὸν χαλιῶν ἵππος I, 198.
 προσίνας θεοὶ καθαρῶν ἡῶ I, 25. pl.
 προσίσσαι IV, 43.
 προσίσθε VIII, 155.
 προσίδη ἐπὶ γῆν κύμα I, 109.
 τὰ προσίστα VIII, 113.
 προσίοντες ἀγίως I, 32. pl.
 τοῦ προσίοντος ἕτους I, 57.
 προσιούσα ἡμέρα I, 66.
 προσίσταται μοι V, 114. 151.
 προκαβίαι I, 167.
 προκαλιόσθαι V, 85.
 προκαλιόσθαι τινα VIII, 62.
 προσκαλιῶται τὰς κύνας ὁ κυνηγῆτης V, 85.
 προσκαλιόσθαι VIII, 39.
 προσκαμῶν VI, 139.
 προσκειμένος III, 70.
 βιασμῶ ἀνῆρ I, 20.
 προσκεκασμένα VII, 208.
 προσκεφάλαια VI, 9. X, 53.
 πτερῶτα VI, 10.
 πτιλωτά VI, 10. X, 38.
 ὑπαυχίνα X, 38.
 προσκεφάλαιοι II, 42. X, 40.
 ἐρεῖον X, 40.
 λινοῦ ib.
 σκύντου ib.
 προσκηδεῖς III, 7. 30.
 πρόσκλησις VIII, 54. 62.
 πρόσκησιος IV, 123.
 προσκοπιῖν IV, 129.
 οὐ προσκοπῶν τὸ μέλλον III, 117.
 προσκορῆς VI, 119. 146.
 προσκόψαι II, 199.
 προσκορῆς μοι V, 114.
 πρόσκορσις V, 116.
 προσκορῶν αὐτῷ V, 114.
 προσκτεῖσασθαι χρήματα IV, 29.
 προσλαβὼν διυτίραν αἰτίαν ἰκουσίου VIII, 120.
 προσμετροῦντες IV, 166.
 προσμῖξαι I, 163.
 τῇ ἡπίρῳ I, 102.
 προσόδια IV, 53. 82.
 πρόσδοον ποιῖσθαι πρὸς τοὺς θεοὺς I, 25.
 ποιούμενος τὸν πολιτίαν βῆ-
 τερ IV, 37.
 πρόσδοος I, 29. IV, 47.
 προσοικέναι IX, 131.
 προσοικοῖ VI, 113. IX, 37.
 προσοικούντες ib.
 προσοικύσα ἰσθμῷ πόλις IX, 27. pl.
 προσοικῶς IX, 130.
 προσοίσων VIII, 32.
 προσόμοιος IX, 130.
 προσομοίως IX, 131.
 οἱ προσόντες ἡμῖν φύσει III, 6.
 προσορμῖν I, 122.
 ἢ τις αὐτὸν προσορμίσαιτο ἡδῶς, γελώ-
 νης IX, 33.
 προσορμίσασθαι I, 122.
 πρόσοροι VI, 113.
 πόλιμοι I, 177.
 πρόσορος πόλις IX, 8.
 τόπος ib.
 προσοφλισκάνει ἐπαβελίαν VIII, 48.
 58.
 χιλίως VIII, 42.
 πρόσοψις II, 58.
 προσπαίξουσα ταῖς ἄμοις κόμη II, 25.
 προσπαλαίειν III, 149.
 σφοδρῶς ib.
 προσπαργαφῆναι IV, 18.
 προσπατταλεῖν VII, 107.
 προσπεπῆσθαι VII, 13.
 προσπίπτων σῦς V, 79.
 προσπίπτοντες ἀνίμου I, 105.
 προσποιήσασθαι χρήματα IV, 29.
 προσπταῖσαι II, 199.

πρόσπαιγμα VI, 187.
 προσπύειν πρὸς τὸ πρόσωπον VIII, 76.
 προσρηθῆναι V, 137.
 πρόσρημα II, 128. V, 137. VI, 203.
 πρόσρησις ib.
 προσρητῆ V, 137.
 προσρητὴ ἡμέρα V, 137.
 προσσαίνων κύων (ὁ κόλαξ) VI, 123.
 προσσεσηρῶς κύων (ὁ κόλαξ) ib.
 προσταλαίπυρρῆβις VI, 139.
 προστασία IV, 34. VIII, 84.
 ἀγῶων III, 140.
 προσταταί αἰθῶν ib.
 προστατευτικὸς στρατηγὸς I, 178.
 κατὰ τῶν προστατῶν εὐ νεμόντων δέ-
 κη VIII, 35.
 προστατῆς III, 56. VIII, 84.
 ὁ τοῦ δικαίου VIII, 8.
 τῶν νόμων ῥήτωρ IV, 34.
 προστατίς IV, 106.
 προστατῆτιν VIII, 84.
 προστατῶν τῶν νόμων ῥήτωρ IV, 34.
 προστατιρίδια II, 162.
 ὅπλα (ἰσπαν) I, 140.
 προστατίσασθαι II, 162.
 προστατιτικὸς τῶ βαλαντίω III, 115.
 προστατεμῆσθαι VIII, 22.
 προστατιδία ὅπλα II, 162.
 προσταθῆς (ποδὸς) II, 198.
 προσταῆναι IV, 30.
 προσταμῶν VIII, 21.
 πρόστιμα f. προστήμημα VI, 180.
 προστήμημα VIII, 21. I49.
 προστήμηματα VIII, 122.
 προστήμησαι VIII, 149.
 δεσμοῦ VIII, 71.
 προστατίβεντες ἀνάγκη τοῦ μαρτυρῆσαι
 VIII, 36.
 προστομία II, 90.
 προστόμιον ib.
 προστομον ξίφος II, 101.
 προστροφέσθαι ἕνεδος IV, 32.
 προστρόπαιοι δαίμονες V, 131.
 θεοί I, 24.
 προστροπὴ V, 127.
 οὐδὲ τοῦ προστυχότος ἀξίως V, 16.
 ἢ πρόσφατος γυνὴ IV, 138. I40.
 πρόσφατος πόλις IX, 18.
 προσφῆρην IX, 131.
 ἀγωγῆς κέπρου I, 225.
 αἰτίαν III, 138.
 ἀπάργματα I, 28. pl.
 στεφανώματα I, 27. pl.
 τὰς φιάλας εὐλαβῶς VI,
 95.
 προσφῆρῆς IX, 130.
 προσφῆρομένα τῇ ῥίνι πνεύματα II,
 74.
 προσφῆρων IX, 130.
 προσφῆρῶς IX, 131.
 προσφύγιον θεοῖς I, 26.
 προσφθεγκτήρια III, 36.
 προσφιλῆεις III, 63.
 προσφιλέστατος ib.
 προσφιλῶς ib.
 προσφορὰ θερμοῦ τοῖς ἰδοῦσι IX, 69.
 πρὸς χάριν λέγων IV, 37.
 προσχῆιν I, 102.
 ῥάδιος λιμὴν I, 100.
 πρόσχημα VII, 91.
 πρόσχηρδα ἄσματα IV, 63.
 ὄργανα IV, 58.
 πρόσχηρος IV, 106.
 πρόσχηροι VI, 113.

πρόσχηρος IX, 13.
 πρόσχηρδα ὄργανα IV, 58.
 πρόσχηρδα I, 38.
 πρόσχηρδα IV, 64.
 πρόσφῶδς ib.
 προσώκειν ἢ καὶς I, 104.
 προσωμοιωθῆναι IX, 131.
 πρόσωπα καμικά IV, 137. I38. I43.
 I47. I48. I50. I51.
 Σατυρικά IV, 142.
 τραγικά IV, 133.
 πρόσωπιον II, 47. IV, 115. X, 167.
 φέρε οὐ πρόσωπον V, 102.
 προσωπίδιον X, 127.
 πρόσωπιον II, 47. 48.
 προσωπίς II, 47. 53. IV, 115. X, 126.
 I67.
 πρόσωπον II, 47. IV, 115.
 Ἀθηνῆς IX, 75.
 τὸ πρόσωπον ἀνίσταται VI, 199.
 ἀποίπτισθαι X, 46.
 πρόσωπον Διὸς IX, 63.
 εὐτελέστατον IV, 124.
 τῶν μαχομένων I, 126.
 νεαρὸν IV, 141.
 τὸ πρόσωπον περιχρῆει V, 102. S.
 τραχὺς ἀνὴρ IV, 134.
 πρόσωπον ἐπέλευκον IV, 137.
 προσωποποιῶς II, 47. IV, 115.
 πρὸς τὸ πρόσωπον προσπύειν VIII,
 76.
 προσώπου ἀνεσις VI, 199.
 ἐπὶ τοῦ προσώπου ἔχων τὰ ἴχνη τῶν
 πληγῶν VIII, 79.
 προσωποῦττα II, 48.
 προσωπὴ ἀβασιμιστῆ φυσῶν IV, 68.
 69. S.
 τῶ προσώπῳ καπηλίαν ἀσκεῖ V, 102.
 προσωρίσθαι γῆν IX, 8.
 πρότασις IV, 40.
 προτέγιον VII, 120.
 προτεγίσματα I, 81.
 προτείναι τὴν δεξιάν II, 160.
 τὰ κῆλα V, 168.
 προτείνειν V, 148.
 τῇ ἡνιοχοῦσαν χεῖρα I, 208.
 προτείνεσθαι V, 148.
 προτεινόμενος ib.
 προτεῖναι ib.
 τῇ χεῖρα ῥήτωρ IV, 36.
 προτειγίσματα IX, 14.
 προτίλειμα III, 38.
 προτελεῖσθαι ib.
 τῇ προτεταίᾳ ἡμέρᾳ I, 65.
 τῇ προτεταίᾳ ἡμέρᾳ ib.
 μετὰ τὸν πρότερον λόγον φυγεῖν VIII,
 99. II7.
 προτήθη III, 18.
 προτιμήσεις VIII, 140.
 πρότμησις II, 179.
 προτομή II, 47.
 βραχίον I, 189.
 πρότοι I, 93.
 προτρέπειν V, 85. Vid. I, 163.
 ἵππον I, 214.
 προτρέπεσθαι θεοῦ I, 25.
 προτριπτικὸς φιλόσοφος IV, 39.
 προτροπᾶν ἔφυγεν I, 165.
 προτροπὴ IV, 40.
 πρότροπος οἶνος VI, 17.
 προτρογῆται θεοί I, 24.
 προῦδακον VIII, 143.
 προῦδσαν οἱ μάστιγι I, 162.
 προῦνικος VII, 132.
 προῦσσοχίσθαι V, 169.

προῦπτον II, 59.
 προῦτέλου τὰς κόρας Ἀρτέμιδι III,
 38. pl.
 προῦτρεψαν οἱ στρατηγοὶ I, 163.
 προφαινεσθαι IV, 157.
 προφανῆς VI, 206.
 προφανῆς ὁδὸς III, 96.
 ἐκ τοῦ προφανοῦς ἐπιδραμεῖν I, 173.
 προφάντιδες μυστικῶν ἔργων I, 14.
 προφανῶς VI, 207.
 προφῆρης II, 10.
 προφῆται I, 14.
 προφητεύσαι I, 17.
 προφῆτης I, 19.
 προφῆτιδες I, 14.
 πρόφθουγχις II, 118.
 προφορῆσθαι VII, 32.
 προφυλακῆ I, 173.
 προχειρῶσαι κύνας V, 64.
 προχῆαι τὴν φωνὴν VI, 147.
 προχειλίδια II, 90.
 προχῆλον ib.
 προχείριον III, 133.
 προχῆριον δυνάμεις I, 155.
 προχῆριον V, 106.
 προχῆρος I, 43. III, 134. V, 107.
 VI, 142. I89. VIII, 75.
 γλώττα VI, 120.
 τὴν γλώτταν VIII, 80.
 εἰς εὐεργεσίαν I, 41.
 ὄρχηστῆς IV, 96.
 ῥήτωρ IV, 20.
 προχειρότατος V, 107.
 προχειρότερος ib.
 προχῆριος IV, 23. VI, 144. VIII, 75.
 προχῆται κατὰ τὰς ῥήμας τὸ πνεῦμα
 II, 76.
 προχῆδια X, 67. 70.
 προχῆδιον VI, 14. 92. X, 61.
 προχῆος VI, 92. VIII, 66. X, 46.
 προχῆος acc. X, 90.
 προχῆωναι II, 183.
 προχῆρῆν εἰς γῆρας II, 21.
 προῦδων II, 96.
 προῦδων ἀνεμος I, 110.
 ἀπανταῖς VI, 129.
 οὗς V, 79.
 προῦλως V, 130.
 προῦρος καρπὸς I, 237.
 πρῦμα I, 89.
 κατὰ πρῦμα ἐπιπέτοιτος ἀήμου I,
 106. S.
 πρῦμα κρούσασθαι I, 125.
 πρῦμα I, 93.
 πρῦμα VIII, 115.
 πρῦμα VIII, 37.
 ὀρισμένα VIII, 38.
 πρῦμα ἐκάστη ἐπερατῶν VIII,
 87.
 μῆνός ἔχει ἐκάστη φυλὴ
 VIII, 115.
 κατὰ πρῦμα κληρωθεῖς VIII, 98.
 πρῦμα ἐκάστης δῆμος VIII, 95.
 πρῦμα IX, 40.
 εἰς τὸ πρῦμα ἐπὶ ξενία ἐκλυόντο
 VIII, 138.
 Πρῦμα VIII, 95. 96.
 τὸ ἐπὶ Πρῦμα δικαστήριον VIII,
 120.
 πρῦμα εἰς ἐκ τῶν πωλητῶν VIII,
 99.
 πρῦμα τὰ περὶ τοὺς ἀγῶνας III,
 140.
 ἢ πρῦμα φιλῆ VIII, 96. I15.
 I55.

- χῆρες καὶ πρῶην IX, 91.
 πρῶθῆβης II, 9.
 πρῶϊ I, 68.
 πρῶιαιατον I, 69.
 πρῶια καρπία VII, 152.
 πρῶϊ τῆς ἡλικίας I, 69.
 ἡμέρας I, 68.
 πρῶιμος καρπός VII, 152.
 πρῶιαιατον I, 69.
 πρῶρα I, 89.
 τὴν πρῶραν ἀναρρῆσαι I, 124.
 κατὰ πρῶραν ἰσθηκός πνεύματος I, 110.
 πρῶρῆται VII, 139. 190.
 πρῶρῆτης I, 95.
 πρῶρατικὸν ἰδῶλιον I, 89.
 πρῶρα ἀκρά II, 107.
 τὸ πρῶραγωνιστοῦ πᾶς τοῦ δράματος IV, 124.
 πρῶται τράπεζαι VI, 83.
 ἡ πρῶτη τῶν Ἀπατουρίων VI, 102.
 πρῶτη βλάστη II, 80.
 ἰσταμένου I, 63. pl.
 καθέδρα VIII, 133.
 μοῖρα κρεῶν VI, 55.
 ὑπὸ πρῶτην ἔω I, 68.
 περὶ πρῶτην μοῖραν I, 70.
 νύκτα ib. pl.
 πρῶτην προσβολὴν οὐκ ἤνεγκαν I, 165.
 περὶ πρῶτης Φυλακῆς I, 70.
 πρῶτη φθίνοντος I, 63.
 πρῶτόβαθρος IV, 121.
 πρῶτογόνοι VII, 209.
 πρῶτογόνοι ε. πρῶτογόνοι γυναῖκες IV, 208.
 πρῶτογόνοι βρέφος II, 8.
 πρῶτοθαῖνία I, 34.
 οἱ πρῶτοι παῖδες I, 193.
 πρῶτον ἔϋλον IV, 121. VIII, 133.
 πρῶτοκτεῖρος III, 39.
 πρῶτοποσις ib.
 πρῶτος βόλος I, 88.
 ὁ πρῶτος κρατῆρ VI, 15.
 πᾶππος IV, 143.
 πρῶτοστάτης I, 127.
 τῆς ἰστιάσεως VI, 12.
 πρῶτος τροπὸς I, 88.
 πρῶτοτόκοι γυναῖκες IV, 208.
 πρῶτοτόκοι παῖδες ib.
 πρῶτοτόκον βρέφος II, 8.
 ἀντὶ πρῶτοτύπου εἰκῶν γίνονται V, 102.
 πρῶτου ἔτους I, 59.
 πρῶτισμα VI, 180.
 πρῶτισματα II, 198. VI, 182.
 πρῶτικίς III, 136.
 πρῶτανκα X, 166.
 πρῶταμος IV, 185.
 πρῶταρσθαι ib.
 πρῶτεία I, 234.
 πρῶτον I, 245.
 πρῶτα Θεταλικά VII, 46.
 κωπῶν I, 90.
 τοῦ ἔρτυγος τίλλων IX, 109.
 πρῶτιδες VI, 9.
 πρῶτην II, 193. 197.
 δίφρου I, 144.
 νεῶς I, 91.
 πρῶτιδες II, 197.
 πρῶτις IV, 182.
 πρῶτοκοπίην II, 197. IV, 122.
 πρῶτον X, 76. 127.
 πρῶτου ἔξυτερος τὴν ῥεπὴν VI, 121.
 πρῶτην ἰσθηκῶν VII, 62.
 θάρρακος I, 134.
 λῶγχις V, 21.
- (οἰκοδομημάτων) VII, 121.
 χιτανίσκου VII, 55.
 πρῶτην ἀρκύων V, 21.
 νατου II, 177.
 μίτος II, 80.
 πρῶτην ἰσθηκῶν VII, 62.
 νεῶς I, 90.
 ἄτων II, 85.
 πρῶτην αἰδοῖον II, 174.
 πρῶτην προσκεφάλαια VI, 10.
 πρῶτην προσκεφάλαια VI, 10. X, 38.
 πρῶτην I, 247.
 πρῶτην τινὰ πρῶτην ἰσθηκῶν IV, 56.
 πρῶτην V, 61. VII, 24. Vid. I, 247.
 πρῶτην VII, 24.
 πρῶτην αἰδοῖον IV, 55.
 πρῶτην V, 122.
 πρῶτη ib.
 Πτολεμαϊκὸν νόμισμα IX, 85.
 Πτολεμαῖς (Φυλῆ) VIII, 110.
 πρῶτην ἰσθηκῶν I, 197.
 πρῶτην I, 235.
 πρῶτην II, 103.
 πρῶτην ib.
 πρῶτην πῖναξ IV, 18. X, 57.
 πρῶτην I, 245. X, 128.
 πρῶτην II, 103.
 πρῶτην IV, 18. IX, 35. X, 24.
 πρῶτην I, 86.
 πρῶτην τοῦ κατὰ τὸν ἀστράγαλον σχῆμα IX, 99.
 πρῶτην V, 72.
 πρῶτην III, III. VI, 197.
 πρῶτην III, III. VI, 196.
 πρῶτην III, III.
 πρῶτην βακτῆριον X, 173.
 πρῶτην III, III. VI, 197.
 πρῶτην καὶ καθάρματα ἀποκαλῶν τοὺς πολλοὺς III, 66.
 πρῶτην (βόλος) VII, 205.
 πρῶτην VI, 61.
 πρῶτην ib.
 πρῶτην II, 183.
 πρῶτην II, 147. 158. III, 50.
 πρῶτην II, 184.
 πρῶτην II, 158. IV, 170.
 ἀπὸ πρῶτην (δύομακτα) II, 184.
 πρῶτην VII, 179.
 πρῶτην III, 102. VIII, 146.
 πρῶτην VII, 160. 166. 167. X, 63. 150.
 δακτυλίου VII, 179.
 Πρῶτη I, 14.
 Πρῶτικὸν αἰδοῖον IV, 81.
 Πρῶτικὸν αἰδοῖον ib.
 τὸ ὄργανον IV, 66.
 Πρῶτικὸς νόμος IV, 79.
 Πρῶτικὸν νόμου τοῦ αἰδοῖου μέρη IV, 84.
 ἐκ πρῶτην αἰσθηκῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς II, 62.
 πρῶτην X, 79.
 ἰδρῶτος X, 74.
 καρδίας II, 213.
 λεκάτης IV, 182.
 ἔξυς X, 74.
 ἄρχων II, 214.
 στάσιμος X, 74.
 χολῆς II, 214.
 Πρῶτην I, 18.
 οἱ Πρῶτην θεωροὶ II, 55.
 τῶν Πρῶτην ἰόντων κοιτίδες X, 165.
 πρῶτην κατὰ στοιχοῦν στήσαι τὰς νεῶς I, 124.
 πρῶτην αἰδοῖον IV, 77.
 πρῶτην αἰδοῖον ἰσθηκῶν I, 241.
 χαρῆς I, 239.
 πρῶτην αἰδοῖον IV, 72.
 ἄμβρος I, 116.
 ῥῆταρ IV, 20. VI, 147.
 πρῶτην VII, 35.
 πρῶτην ὀδοῖον καὶ συνεχεῖς ἔχοντες, μακρόβιοι II, 94.
 πρῶτην IV, 22. VI, 148.
 πρῶτην IV, 23. II, 147.
 πρῶτην II, 147. III, 150.
 πρῶτην III, 150.
 πρῶτην IX, 35.
 ἡπατος II, 215.
 πρῶτην V, 96.
 πρῶτην VII, 120. IX, 35. 49.
 πρῶτην IV, 123.
 πρῶτην I, 77.
 πρῶτην μέρη IX, 35.
 πρῶτην I, 77.
 πρῶτην IX, 35.
 πρῶτην X, 28.
 τὸ ἔντερον II, 208.
 τὸν πρῶτην αἰδοῖον X, 79.
 τοὺς πρῶτην αἰδοῖον ἰσθηκῶν ib.
 πρῶτην ib.
 πρῶτην ἰσθηκῶν II, 147. III, 150.
 ἰσθηκῶν II, 147. VIII, 76.
 ἰσθηκῶν II, 147.
 πρῶτην X, 163.
 πρῶτην IV, 18.
 πρῶτην ἄλλια X, 169.
 κλίση X, 34.
 πρῶτην σκεῦος ib.
 πρῶτην IV, 18. X, 59.
 πρῶτην X, 168.
 πρῶτην IV, 71.
 πρῶτην πᾶσι III, 150.
 πρῶτην VII, 77.
 πρῶτην IV, 180.
 πρῶτην VI, 54.
 πρῶτην V, 111.
 πρῶτην X, 147.
 πρῶτην VII, 106.
 καὶ εἰς πρῶτην ἄλλια III, 134.
 πρῶτην αἰδοῖον VIII, 128.
 πρῶτην VI, 77.
 τοῖς διαπρῶτην αἰδοῖον ἄλλον ἢ VI, 108.
 τὴν πρῶτην ὑφάπτει VIII, 146.
 πρῶτην VI, 88.
 πρῶτην X, 104.
 πρῶτην ἀφίησιν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ὁ σῦς V, 79.
 πρῶτην (πλοῖον) I, 92.
 πρῶτην I, 139. 170.
 πρῶτην ἰσθηκῶν VII, 120.
 πρῶτην IV, 127. 129.
 πρῶτην I, 92.
 πρῶτην X, 146.
 ἀσπὶρ πρῶτην ἰσθηκῶν τῆς πᾶσι IX, 159. S.
 πρῶτην ἐπιτιθεῖς ἐπὶ τοὺς βαμοὺς VIII, 116.
 πρῶτην IV, 186.
 πρῶτην κατὰβολῆ IV, 186. VI, 176.
 πρῶτην IV, 186.
 φλογμῶν ib.
 πρῶτην V, 111.
 πρῶτην ἰσθηκῶν I, 174. IX, 155.
 πρῶτην ἰσθηκῶν τὰς θλαστὰς ἰσθηκῶν VI, 45.

ρίοντος τοῦ πνεύματος κατά τῶν οἰδ-
κων I, 106.
ρίπειν IV, 172.
ρίπος θάνατος III, 107.
κάτω (τὸν ἥλιον) IV, 157.
πρὸς τὸ κριτῆτος III, 108.
ρίποντες εἰς εἰρήνην I, 151.
ρίποντος εἰς τὰ κάτω ἡλίον I, 69. IV,
157.
ρίπουσα πρὸς γῆρας γυνή II, 18.
ρίπων πρὸς ἀργύριον ῥήτωρ IV, 36.
VI, 190
πρὸς ἀργύριον δικαστῆς VIII, 12.
πρὸς τὸ βαρύνον ῥήτωρ VI, 190.
πρὸς τὸ δικαίον δικαστῆς VIII,
10.
τὸ ῥερυπαμένον καθῆρας IV, 180.
ρίμμα στῆσαι IV, 178. S. pl.
ριμμάται σταλτικῆ VII, 208.
ρίμμα ὕδωρ καλιῖται IV, 190.
φωτῆς VI, 148.
ρίων πολλῶν ῥήτωρ IV, 21. VI, 141.
πολύς ῥήτωρ IV, 10.
ποταμοῦ δίκην IV, 21.
ρίωμα σιγαλόεντα X, 123.
ρίωμα VI, 187.
ρίωνύτης πρὸς τὰ μέτωπα τὰ κρίνα
IX, 128.
ρίωμα II, 128.
οὐδὲν ῥίμα αἰσχυρόμενος VIII, 81.
πρὸκα ἵππων IV, 37.
ρίμασι βραχίσι πολὺν τὸν ἀπαι-
γέλλων VI, 149.
ρίματος φειδόμενος οὐδένος VIII, 81.
ριμμάτων συνθεσίς VI, 178.
ὄθισμος VI, 147.
ρίμας ἐυτέρας τὴν σφαῖραν πρὸς τὸ
δαφνός IX, 105.
ρίσικοπῶν VI, 119.
ρίσιν ἀποτίμει IV, 26. II3.
διαπεράνασθαι IV, 113. S.
ρίσις II, 128.
εἰς ῥήτην ἡμέραν I, 67.
ρίτων II, 128.
ρίτορένιν IV, 17.
ρίτορικά τέχναι VI, 143.
ρίτορικῆ IV, 16.
ρίτορικός IV, 16. 25.
ρίτορικοῦ λόγου μέρη IV, 33.
ρίτορικῶς IV, 16.
ρίτορος ἵππαιος IV, 34.
ψόγος IV, 35.
ρίτωρ II, 128. IV, 16. VIII, 51.
δαινός αἰτεῖν IV, 20. E. S. ul-
que 22.
δαροδόκος VI, 190. E. S. 191.
εὐνός, φιλολόγος IV, 34. E. S.
παράτομος IV, 35. E. S. ul-
que 38.
ρίγηλῶς V, III.
ρίγος IV, 186.
ρίγοσιβίος ib.
ρίγουν V, III.
ρίγουντες αἰεὶ IV, 186.
ρίζαι I, 235.
τοῦ γένους III, 19.
ρίζα νῆας I, 89.
ρίζας ἀποτίμει I, 235.
ρίζοπάλαι VII, 196.
ρίζοτραφίον I, 235.
ρίζοσθαι ib.
ρίζοῦται ὁ σῖτος VIII, 150.
ρίζοφύειν I, 235.
ρίζωνυχίας II, 145.
ρίζωνυχίας II, 146.

ρίνοσργῆ ἡμβαθρα VII, 93.
ρίκουσθαι IV, 99.
ἐκ ῥίματος τόξου ἢ ἡ μάχη I, 164.
τὴν ῥίμα παῖσιν τῶ μίσω δακτύλῳ IX,
126.
τάς ῥίμας ἐντίθειν V, 72.
κατὰ τὰς ῥίμας προχῆται τὸ πνεῦμα
II, 76. S.
τάς ῥίμας ὑλίζεσθαι II, 78.
ρίτες ἀκίητοι V, 72.
ρίτη VII, 113. X, 146.
τὰ ῥίτη II, 53.
ρίηλατίον II, 74.
ρίηλατῆς κύων ib.
ρίδος μέρη II, 79.
νόσοι II, 78.
σχήματα II, 73.
ρίωτηρία I, 86.
ρίπας πλίκειν VII, 173. Vid. X, 175.
ρίπας VII, 176.
ρίπασσιν οἰσύνησι X, 175.
ρίπιζέει ἀθρακας X, 94.
ρίπης VII, 173. X, 94. 127. 175.
κοπρωγῶτος X, 175.
ρίπτειν τὰ σπῆλη I, 194. 195.
σφαίραν IX, 104.
ρίπτων τὰ χρέματα III, 114.
ρίς II, 72.
δικαία II, 73.
ἐκ μίσου κοίλη ib.
καμπύλη ib. E.
ρίσκος VII, 79. X, 137.
ρίσκος VII, 160.
ρίς σιμῆ IV, 147. Vid. II, 73.
ρίψαι III, 129.
ἀσπίδα VIII, 40.
τοῦ ῥίψαι τὴν ἀσπίδα γραφῆ ib.
ρίψαντες τὰ ἴπλα ἔφυγον I, 165.
ρίψισπις VI, 151. VIII, 40.
ρίψις III, 129.
ρίψ καλάμου X, 43.
ρίψοκίδουτος III, 134.
στρατηγός I, 179.
ρίπον ὀξυγλυκίαι κοκκίσις VI, 80.
ρίπες κόκκοι ib.
ρίγοι IX, 45.
ρίδα I, 229. VI, 106.
ρίδαίος στίφανος VI, 107.
ρίδαί φιάλαι VI, 96.
ρίδακα ib.
ρίδακαί VII, 88.
ρίδακός ἰσχαρίτης VI, 78.
ρίδα σταφυλῆ VI, 82.
ρίδαίς φιάλη VI, 96.
ρίδιον ἴλαιος VI, 104.
ρίδον ἴλαιος ib.
ρίδοδάκτυλος II, 155.
ρίδοειδὲς χιτῶν II, 70.
ρίδον αὐθαρῶν ἀνθού καὶ θάττων ἀπα-
θεῖν V, 102.
φυτεῖν ταῖς παρειαῖς V, 102.
ρίδοπήχυς II, 156.
ἐκ ῥόδου γαλιός VI, 63.
ρίδανι I, 229.
ρίδοιο ποταμοῦ III, 103.
ρίδοιος ἄμβρος I, 116.
ρίδιον πῖνον αὐλητῆς IV, 72.
ρίδοιος (ῥήτωρ) VI, 147.
συμπροσχωρῶν σῦς V, 79.
ρίδοίτης (ῥήτορος) IV, 22.
ρίδοίς IV, 24.
ρίδοί φουσηκτι χρώματος IV, 69.
ρίοι VI, 80.
ρίοι I, 232.
ρίοιτα ῥοίαι IX, 122.

ρίοιζες τῶν νοσημάτων VI, 148.
ρίοιζα ἐξεγείρειν τὸν ἵππον I, 109.
ρομβοειδὲς V, 28.
ρόμβος IV, 161.
ρόπαλα IV, 117. X, 142.
ρόπαλον V, 18.
ροπή IV, 172.
τὴν ῥοπήν ἀκριβιότερος ζυγοῦ δικαστῆς
VIII, 10.
ὀξύτερος πτεροῦ VI, 121.
ἐπὶ ῥοπής βραχυίας ἢ III, 107.
ὀλίγης τοῦ ζῆν ἐστὶ VIII,
78.
ρόπτρον VII, 114. X, 22. 156.
τοῦ ῥοῦ ἀπυθοῦτος πλεῖν I, III. S.
ροῦν Acc. VI, 66.
ὁ ῥοῦς τῶν λόγων VI, 148.
ροῦστραχοί I, 247.
ρόφημα VI, 62.
ροῦδεις ποταμοί III, 103.
τῶ ῥοῦχι βαθύνει τὴν γῆν ὁ σῦς V
78.
ροῦχος II, 47.
ροῦδη VI, 144. 175.
ροῦεις ἀφῶν ῥόγας ποταμὸς I, 30.
ροῦζειν (ἐπὶ ἱερῶν) V, 89.
(ἐπὶ κυρῶν) V, 86.
ροῦζοτες κύνες ib.
ροῦμίζειν IV, 58.
ροῦμμοίαι ἡδοῖς IV, 39.
τύφος ib. S.
ροῦμμοίς IV, 57. 63.
μετὰ ῥοῦμοῦ βάνοις III, 92.
ροῦμη IX, 38.
ροῦμη ἐξελαιῖν I, 214.
ἐπίων σῦς V, 79.
συμπροσχωρῶν ἵππος I, 215.
Φιρόμενος VI, 129.
ροῦμος I, 146. 252. 253. X, 157.
διὰ ῥοῦμῶν ἡῖος I, 148.
ροῦπαρία III, 116.
ροῦπαρον κόλυθρον X, 164.
ροῦπαρὸς III, 115.
ροῦπαρῶτερος χορηγός ib.
ροῦποι X, 59.
ροῦπος VII, 39. X, 59. Vid. IV, 189.
ροῦπτειν VII, 39.
ροῦπτικῶν VII, 40.
ροῦστον τὰς σαρκας γραῖδον IV, 139.
ροῦτά VI, 96.
ροῦταγωγέως I, 216. X, 55.
ροῦτήρ X, 55.
ροῦτήρες I, 147. III, 79.
ἀπὸ ῥοῦτήρος αἰτεῖν τὸν ἵππον I, 214.
ροῦτίδας ὀλίγας ἔχων ἐπὶ τοῦ μετώπου
IV, 146.
παχίας ἐν εὐσαρκίᾳ ἔχουσα
γραῖς IV, 151.
ροῦτίδες II, 67.
ροῦτίς ἐπὶ τοῦ μετώπου μὲν μόνου IV,
147.
ροῦτόν διπροουον VI, 97.
ροῦθαιος II, 72.
ροῦμαλῖος III, 120.
ἦχος σάλπιγγος IV, 85.
ροῦμαλῖος III, 121.
ροῦμη I, 157. III, 107. 120. V, 125.
σὺν ῥοῦμῆ ἀπισκοπάτα ἀκοιτίσις I,
215.
ροῦπος I, 99. III, 127. VII, 8. X
18.
ροῦχμοί VII, 147.
βαθίς V, 66.

Σ.

Σαγάρεις X, 146.
 Σκυθικά I, 138.
 σάγδας VI, 104.
 σάγη I, 130. 185. VII, 157. X, 54.
 92.
 σαγήνη II, 169.
 σάγμα VII, 157. X, 142.
 σαγματα υποζυγίων X, 161.
 σάριον X, 29.
 σαιρίτω πικίς VI, 94.
 σακίον X, 152.
 σακκίας οίνος VI, 18.
 σακκίον VII, 191.
 σακκοπήρα X, 161.
 σάκκος III, 155. VII, 191. X, 64.
 75. 168.
 σάκος X, 75.
 σάκτινος X, 186.
 σάκτας III, 155. X, 64.
 σακτοί (πλακοῦντες) VI, 78.
 σάκτος οίνος VI, 18.
 σάκτου καλαμού βίψ X, 43.
 σάκτρα I, 245.
 σακχυφάνται VII, 191. IX, 39. X,
 192.
 τῆς Σαλαμίνιας καῦται VIII, 116.
 Σαλαμίνιοι ib.
 σάλαξ X, 149.
 σαλιεῖς I, 114.
 τοῖχος μοχλίσκω X, 147.
 σαλιῶν VI, 121.
 Σαλμυθησός (τελώνης) IX, 33.
 σάλος αἰρέσιμος I, 109.
 σάλπη VI, 50.
 αἱ σάλπιγγες ὑπεσημνηται IV, 86. S.
 ὑπὸ σάλπιγγι ἐξαιστάμενος ἵππος I,
 195. S.
 σάλπιγγι σημήναι IV, 86. S.
 χρώμενος IV, 87.
 ὑπερβραμμένως IV, 89.
 σάλπιγγος ἀγώνισμα IV, 91.
 οὐδ' ἀνισάλπιγγος αἰσχροῖτο βοῶν I,
 198.
 σάλπιγγος βόμβος IV, 85.
 ἦχος ib.
 θόρυβος ib.
 κτύπος ὀρθιος ib. E.
 φθίγμα IV, 85.
 φωνή ib.
 κῶδων VI, 110.
 σάλπιγγαὶ λησταί IV, 87.
 ὑπεσημνησαντο τὸ εἰς ἕφο-
 δον I, 163.
 σάλπιγγος IV, 87. 88.
 σάλπιγγος IV, 85.
 ἢ σάλπιγγος ἐκ τῆς ἐμπολεμίου μελέτης
 εἰς τοὺς ἀγῶνας παρῆλθε IV, 87.
 σάλπιγγος ἀγαστήριος IV, 89.
 ὁπότε σάλπιγγος Ἡράκλους χαλεπὸν ἦν
 αὐτῷ πλοσιάζειν IV, 89.
 σάλπιγγος δύο αὐλίας IV, 88.
 σάλπιγγος πομπικὴ IV, 89.
 σαλπίζειν IV, 87.
 σαλπιστρίας καλεμιστηρίου μέρη IV,
 86.
 σαλπιστρίας κρούματα IV, 84.
 σαμάνια V, 101.
 σάμαξ X, 43.
 σαμβύκος IV, 59.
 Σαμία σταφυλὴ VI, 82.
 Σάμιοι πλακοῦντες VI, 78.

Σαμοθράκιοι κρόμμυον VI, 67.
 σάμψυχος VI, 107.
 σανδάλια X, 49.
 τυρρηνικά VII, 86.
 σανδάλιον VII, 81. 86.
 σανδαλοθήκαι X, 50. 127.
 ἐπίχρσοι VII, 87.
 σάνδαλον VII, 86.
 σανίδες I, 84. IX, 35. X, 24.
 αἱ θύραι I, 76.
 πορραμοειδῆς τρίγωνοι VIII,
 128.
 τῆς Φάτης X, 166.
 σανίς X, 171.
 αὐτος X, 83.
 σάξαι X, 41.
 σαπίδαί VI, 48.
 τὸν σαπίδην ἀποτύλαι VI, 49.
 διακλύσαι ib. pl.
 σαπράι σαργάται VII, 27.
 εἰς σαπρά πόρη VII, 202.
 σαράβερμα VII, 59. X, 168.
 Σαράβων ὁ καπηλός VII, 193.
 σάραπις VII, 61.
 σάργαλος VII, 116.
 σαργάται VII, 27.
 ἱαριναί ib. E.
 σάρδια VII, 96.
 Σαρδιατὸν λίον V, 26.
 σαρδόνες δικτίου V, 31.
 Σαρδοικὸν λίον V, 26.
 Σαρδῶα ταρίχη VI, 48.
 Σαρδανίδες χιτῶν VII, 77.
 Σαρδῶνιος γέλως VI, 199.
 σάρισσαι X, 143.
 σάρισσα Μακεδονικὴ I, 138.
 σάρκα ἀμύξαι IV, 179.
 τοῦ δερματος ἀφελῆν II, 233.
 διελῆν IV, 179. S.
 τὰς σάρκας ῥυσσῶν γραδίον IV, 139.
 σάρκα τίκτις ἢ ἄρκτος V, 80.
 σάρκεις II, 233.
 ἰχθύων VI, 51.
 σαρκίη γυνή II, 233.
 σάρκινος ib.
 σαρκίαι ib.
 σαρκοκίλη IV, 203.
 σαρκοφάγος λίθος X, 150.
 σαρκῶδεις τῶ μετώπῳ κύνες V, 62.
 ὄπλα I, 191.
 ὁσφύς V, 62.
 οὐ σαρκῶδες στῆθος λαγῶ V, 69.
 σαρκῶδες κεφαλή I, 191.
 σάρξ σαμφή IV, 191.
 σάρων VI, 94. X, 29.
 σατραπίης VIII, 84.
 Σατυρικὰ πρόσωπα IV, 143.
 Σατυρικὴ ἰσθίς IV, 118.
 ὄρχησις IV, 99.
 Σάτυροι ὑπότροχα ὄρχουμένοι IV, 104.
 Σάτυρος ἀγύσιος IV, 142.
 γυναιῶν ib.
 πολιῶν ib.
 σαῦνια X, 143.
 σαυρατήρ I, 136. X, 143.
 σαφές VI, 206.
 φθίγμα κήρυκος IV, 94.
 σαφόνεικ IV, 22. VI, 150. 208.
 σαφῆς ὁδός III, 96.
 βήτωρ IV, 20. VI, 149.
 φωνή II, 117.
 σαφῶς VI, 150. 207.
 σβενύται ὀφθαλμῶς II, 62.
 σβινυται δένδρον I, 231.
 σβιστηρία καλύματα ἰχθύων I, 168.

σίβιν I, 22.
 σίβισθαι ib.
 σιῶς VII, 181.
 Σιληνοὶ ὄρχουμένοι IV, 104.
 Σιληνὸς πάππος I, 142.
 σιραγωγῆς I, 216.
 σιραῖ I, 141. X, 141. 142.
 σιραῖος ἵππος I, 141.
 σιραῖος ἵμας I, 148.
 σιραῖς V, 33.
 σιραῖ τριχῶν II, 30.
 σιραφόροι ἵπποι I, 141.
 σιραφόρος πῶλος VII, 24.
 σιρίδες X, 141. 142.
 πηρὶ τὸν Σίριον ἀστῆρα I, 62.
 Σίριος ἀστὴρ IV, 159.
 κύων Ἰκαρίου V, 43.
 σιροί IX, 49.
 σισμὸς οὐρανῶ V, 61.
 σίστρον IX, 127.
 σίστων X, 100. 122.
 Σιλευκίδες VII, 94.
 Σιλευκίς φιάλη VI, 90.
 σιληνὸς σχήματα IV, 157.
 σιληνὸς ἡμίτομος IV, 157. E.
 σίλινα ἔλαια VII, 172.
 ἐν ἕξει VI, 71.
 σίλιον I, 247. VI, 107.
 ἔλαιον I, 183.
 σιλίς I, 88.
 σίλμα I, 89.
 σιμιδάλιδος γεν. VI, 75.
 σιμιδάλις I, 247. VI, 74. VII, 71.
 σιμολογίσθαι IX, 145.
 σιμολογία IV, 32. IX, 146.
 σιμῶν βλέμμα II, 59.
 ἱερὸν I, 23.
 σιμῶν ἦχος σάλπιγγος IV, 85.
 σιμῶνισθαι IX, 145.
 σιμῶνισθαι πλεον ἢ αἰσχύνηται ἀδικῶς
 VI, 132.
 σισσιῖσθαι μέθη VI, 25.
 σισπρὸς III, 131.
 σισπρῶτος III, 132.
 σιστιγμένον VI, 209.
 σιστυκασμένα ἕκαστα VI, 49.
 σιστυκωτραχηλῶν συνῶν ἕκαστα ib.
 σιστυκαφατημένον ἐπίδιξις ἑκντὸν
 VIII, 68.
 σιστυμασκηκῶς II, 235. III, 155.
 σισκίς III, 76.
 σισκοί IX, 16.
 σισκοῦρος VII, 151.
 σισκὸς I, 6.
 ἠρώων ib.
 θισῶν ib.
 ἢ αἱ εἰς κατ' αἰγίς I, 249.
 Vid. IX, 16.
 σισκώματα IV, 172.
 σισκὸς κυνὸς V, 45.
 σισμαντήρια V, 100.
 σισμῆα ἀρθῆναι I, 124. 183.
 ποδῶν V, 11.
 ἡμετήρια I, 210. 211.
 τῆς ὑβρεως VIII, 79.
 σισμῆον IV, 160.
 κύβου IX, 95.
 κυμῶν ἰουθῶν ἐπὶ τὸν γάμψον
 I, 246.
 ἐκ σημείων VIII, 69. pl.
 σισμῆον I, 66.
 σισμῆνέμενος VIII, 27.
 σισμῆνέσθαι ib.
 σισπιδῶν IV, 207.
 σισπιδῆι VI, 47.

- σηπιδάρια VI, 47.
σηπιδία VI, 76.
Σήρες αθροίζοντες ὑφάσματα ἀπὸ ζώων VII, 76.
σησάμα I, 147. VI, 61. 79.
σησαμίται ἄρτοι VI, 72.
σησαμούς VI, 77.
ἄλλοι ἢ τοῖς διαπανυχί-
σας VI, 108.
σησαμῶν ἡμισάκιον X, 169.
τὴν σιαγόνα ἀδικος ἵππος I, 197.
δικαίος ἵππος I, 195.
σιαγάτης II, 89. 93.
σιαλός II, 103.
σιβύνη X, 144. 153.
σιγαλόεντα ῥήγεα X, 123.
σιγᾶν V, 146.
σιγηλός ib. S.
σιγηλῶς V, 147. VI, 209.
σίγλαι V, 97.
σίγλοι, βαρβαρικὸν νόμισμα IX, 82.
σιγαμίνα V, 146.
σίδηρα VII, 107.
σίδηρα ἐν μολύβδι X, 23.
σίδηραὶ χεῖρες I, 120.
σίδηρα κύρτη X, 160.
σίδηρειον κρατευτήριον VI, 89.
σίδηρειος (ὁ ὄργιλος) VI, 125.
σίδηρεῖς I, 84.
σίδηρειον, τὸ νόμισμα IX, 78.
σίδηρεῖν VII, 105. 106.
σίδηρεῖς III, 87. VII, 105.
σίδηρα λιθουργα VII, 125.
λιθουργικά ib.
σίδηριον VII, 105.
τυχαρύχων VII, 125.
σίδηριτίς γῆ III, 87. VII, 98.
τέχνη VII, 106.
σίδηροὶ ἰβηλοὶ VII, 105.
σίδηρον ἐργαζόμενοι VII, 106.
κατακραυνοῦν X, 149.
σίδηροπῶλαι VII, 196.
σίδηρος I, 84. III, 87.
ἄδοντωμένος II, 96.
σίδηρου βᾶσις VII, 169.
κρίαι V, 30.
μέταλλα VII, 98.
σίδηρον νόμισμα VII, 105.
Βυζαντίων VII, 105.
Vid. IX, 78.
Λακεδαιμονίων VII,
105. IX, 179.
σίδηρον στόμαμα X, 186.
σίδηρουργία VII, 105.
σίδηρούς δεσμός X, 167.
σίδηροφυῆς VII, 106.
σίδηρα νομιζέσθαι Βυζαντίων IX, 78.
σίδηραν τριῶν πριῶ μοι ib.
σίελος II, 103.
σίζαντες ταγῆσαι VI, 79.
σίζουσι κήφιχοι V, 89.
ἐκ Σικελίας πλωταὶ VI, 63.
Σικελικὸν τάλαντον IX, 87.
ὁ Σικελικὸς νεανίσκος IV, 146. 148.
Σικελικὸς τυρὸς VI, 63.
χιτῶν VII, 77.
σικιννίς IV, 99.
σικύα IV, 183. X, 149.
σικύαι X, 46.
σικυὸς πίπων VI, 46.
σικύς ib.
Σικυώνια VII, 93.
Σικυωνικὴ X, 131.
Σικυωνίος τιμὴ IV, 61.
σίλλαίνει II, 54. IX, 148.
σίλλοι IV, 53.
σίλλος II, 54.
σίλλου IX, 148.
σίλλυβα VII, 64.
σίλλιον VI, 66.
σίλλιον θυμὸν τε τῶν Ὑμηττίων VI,
67.
σίλλιοπῶλαι VII, 197.
σίλλιου σάειμα VI, 67.
σίλλιωτὰ VI, 69.
τὰ σιμά τοῦ ἥκατος II, 213.
σιμαὶ κύρις V, 57.
σιμβλα I, 254.
σιμβλι ib.
σιμὴ ρίς IV, 147. Vid. II, 73.
χείρ IV, 105.
σιμίκιον IV, 59.
σιμόν γραῖδιον IV, 151.
σιμοπρέσσωπον II, 73.
σιμός II, 73.
Σίμων (ὁ βόλος) VII, 205.
σιμῶ ποδὶ παῖσι τὸν γλουτὸν IX, 126.
σιδοιότης τελαμών IV, 181. VII, 72.
σιδῶν VII, 72.
σιπῶνα X, 162.
σιπύαι X, 131.
σίραισι VI, 66.
σίραιος οἶνος VI, 16.
σίρροι X, 131.
σίσαρισι V, 101.
σισύμβρια I, 229. VI, 106.
σισύμβριον V, 101.
σισύρα VII, 70.
σισύραι καύματος καὶ χιμῶνος X,
123.
σισύρα X, 186.
σισυραδῆς στόλος ib.
σίσος VII, 57.
σίτα VI, 32. 34.
σιταγωγὰ πλοῖα VI, 36.
σιταγωγῆ VII, 18.
σιταγωγὸς ναῦς I, 83.
σιτάνιοι ἄρτοι VI, 73.
πυροὶ ib.
σιτᾶσθαι VI, 34.
σιτευτοὶ παῖδι VI, 36.
σιτηγία VII, 18.
σιτηγοὶ ib.
σιτηγὸς ναῦς I, 83.
σιτηγούτες VI, 36.
σιτηρίσιον VI, 34. 36. VIII, 140.
ἔμμηον I, 59. E.
σιτήσεις VIII, 140.
οἱ σιτήσεις ἀξιοβέντες IX, 40.
σίτησις VI, 34.
σιτία VI, 32. 34. 84. ~
σιτίζειν VI, 36.
σιτικὸς VI, 34.
σιτίον κεφαλαγῆς II, 41.
σιτῆσις VI, 8.
οἱ ἐπὶ τῶν σιτίων X, 16.
σιτίων εἰσαγωγῆμων χριζέουσα πόλις
IX, 22.
σιτοβόλια IX, 45.
σιτοδία VI, 36.
σιτοδίῃ ib.
σιτοδόκη ib.
σιτοδοσιῶν ἐπιγραφαίς VIII, 103.
σιτοδοτεῖν VI, 36.
σιτοκαπηλοῖσι VII, 18.
σιτοκάπηλοι ib.
σιτομέτραι ib.
σιτομετρεῖν ib.
σιτομέτρης VI, 36.
οἱ τὸν σίτον ἀπομετρούμενοι VIII, 114.
τὸν σίτον διεμετροῦντο IV, 166.
ἐκκομίζοντες ἵπποι I, 209.
οἱ τὸν σίτον συναινούμενοι VIII, 114.
σιτοποικὸς οἶκος I, 80.
σιτοποιὸς μύλη X, 112.
σιτοπῶλαι VII, 18.
σιτοπῶλαι ib.
σίτου ἀκμάζοντος I, 180. ρ1.
περὶ σίτου ἀκμῆν I, 61. 180.
σίτου διπῆ III, 47. VI, 153. VIII,
31. 32.
σίτου ἐκβολὴ I, 237.
περὶ σίτου ἐκβολῆν I, 61. 180.
σίτου κοτύλαι VIII, 195. X, 113.
σιτούμενος VI, 34.
σιτουργοὶ VII, 21.
σίτου σπάνις I, 52. S.
τῆς τοῦ σίτου τιμῆς καταβεβηκνίας
I, 51.
σίτου χλαροῦ ἄτος I, 61. 180.
σιτοφάγος VI, 34.
σιτοφύλακις VI, 36.
σίτυβος X, 106.
οἱ σιτῶναι VIII, 114.
ἀπὸ σίτων (θήματα) VI, 34.
σιφιαίσειν IV, 65.
σίφιος X, 162.
σίφων VI, 19. X, 75.
σιχωνίζειν VI, 19.
σιμπᾶν ἀπόρητα V, 146.
ἀδύνατος οὐ λέγειν δυνατὸς VI,
146.
σιμπηλός V, 146.
σιμπηλῶς V, 147.
σιμπῆς ἄξια V, 146.
σιμπόμενα ib.
σκαῖά χεῖρ II, 159.
σκαῖὸς II, 160. IV, 13. V, 139. IX,
12.
δικαστὸς VIII, 12.
συμπότης VI, 29.
σκαῖότης IV, 12. VIII, 14.
σκαῖώρημα VI, 182.
σκαῖῶς II, 160. IV, 14. V, 139. VIII,
13.
ἔχειν IV, 15. S.
σκάλα I, 93.
σκάλεθροι VII, 22.
σκαλίς I, 221.
σκαλευρον VII, 22.
σκαληρὰ σχήματα IV, 160.
σκαλίς I, 245. X, 129.
σκάλλειν I, 227.
σκαλμῆ X, 165.
σκαλμοὶ X, 134.
σκαλμὸς I, 87.
Σκαμματίας ὄψος VI, 67.
σκανδέλληρον VII, 114. X, 156.
σκανθαρίζειν IX, 122. 126.
σκαπανίς I, 222. VII, 148.
σκαπανίων ἀθῆ I, 38.
σκαπάνη VII, 148. X, 129.
σκαπῆρα IX, 110. 116.
σκαπῆραν ἔλκειν ib.
σκαπτῆ I, 226.
σκαπτῆν I, 226. VII, 97.
σκαπτῆρις VII, 148.
σκαρδαμύξαι II, 61.
σκάρος VI, 50.
σκάστι V, 91.
σκάτους ib.
σκατοφάγος VI, 40.
σκαφίς I, 222. VII, 148.
σκάφῃ I, 82. 245. VI, 64. 110. VII,
22. X, 76. 77. 102. 104. 114.

μακρά X, 114.
 στραγγύλη X, 103.
 τῆν σκάφην μὴ φέροντες III, 57.
 σκαφηφόρος III, 55.
 σκαφία II, 183.
 σκαφίδες I, 251.
 σκαφίον X, 129.
 κουράς ἰδὸς II, 29.
 τὸ κράνιον II, 39.
 τὰ λάσανα X, 45.
 σκαφίς I, 245. X, 102. II 4.
 σκάφος I, 82.
 σὺ σκάφει ἢ κἀκραιτλον I, 113.
 κατευθύειν I, 98.
 σκάφος κῶλον I, 92.
 ὑπέραιτλοι ib.
 τῶν ὠτων II, 85.
 σκάψαι τὴν γῆν I, 224.
 σκαλιὰ VII, 59. 92. X, 168.
 σκαλιεύειν II, 194.
 σκαλιτὸς ib.
 σκίλη βλισσά V, 70.
 τὰ σκίλη διστῶν I, 213.
 σκίλη τὰ ἔμπροσθεν ταχίως αἶρι τὰ
 δεξιόσθεν προάγεται I, 216. Vid.
 2 II. V, 58.
 ἐπίκνη V, 58. E.
 σκληρά I, 191.
 τὰ σκίλη τιθέναι, ῥίπτειν I, 145.
 194.
 σκίλη ὑγρά I, 189.
 σκολίδες VI, 52.
 ὀλίγημοι II, 191. VI, 52.
 σκολίς II, 193.
 σκόλιος ib.
 σκίπαρον VII, 113. X, 146.
 σκιπαστήρια ὄπλα I, 133.
 σκιπην κορυφῆς τὴν ἐκ φύσεως ἀπο-
 βαλλόμενος II, 26.
 σκυαγωγίην X, 14.
 σκυαγωγὸν ἀμάξιαι ib.
 σκυαῤζειν VI, 91.
 σκυαῤρία X, 13.
 οἰκητήρια X, II.
 σκυάσαι X, 15.
 σκυασάμενοι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας X, 16.
 σκυασίαι X, 15.
 σοῖς σκυῖσιν κατασκευάσασθαι τὴν οἰ-
 κίαν X, 13. pl.
 σκυῖν I, 130.
 σκυῖν X, 10.
 τὰ ἐν ἀργῷ X, 128.
 αἰλίως X, 132.
 ἀπίθετα X, II. 186.
 ἀπυρα X, 13.
 ἀρτοποιίῳ X, 112.
 τὰ ἐν βαλανίῳ X, 63.
 γυμνασίῳ προσήκοντα X, 64.
 τῆς γυναικάντιδος X, 125.
 δικαστικὰ VIII, 16. X, 61.
 ἔμπυρα X, 13.
 τὰ σκυῖν ἐπιστομαγίμοι κάρμηλοι I,
 139.
 σκυῖν ἑμίταχίριστα X, II.
 ζωγράφου X, 163.
 τὰ πρὸς θυρίαν X, II.
 τὰ πρὸς τὰς θυρας X, 22.
 τὰ πρὸς θυρίαν X, II.
 ἱερά X, 191.
 ἱππικὰ X, 55.
 κουρίως II, 32. X, 139.
 κριμαστὰ I, 94. X, 13.
 κυβηταῖοι X, 50.
 κυνηγίτου X, 141.
 μαγύριου VI, 88. X, 95. 97.

μαλακκὰ X, II.
 μεταλλίως X, 149.
 ναυτικὰ X, 113. 134.
 σκυῖν τινα ἰσχυεύσασθαι X, 14.
 σκυῖν ἰσχυεύσασθαι X, 148.
 ξύλινα I, 94. X, 13.
 οἰκητήρια X, II.
 αἰκοδόμου X, 147.
 αἰσῦνα VII, 176. X, 176.
 σκυῖν ὀπλιτικὴ X, 14.
 σκυῖν ὀψοφόρα X, 83.
 σερποιοῦ X, 150.
 τίκτους X, 146.
 τραπίζων X, 82.
 τριηρικὰ X, 13.
 σκυῖν τῶν υποζυγίων X, 14.
 ὑποκριτῶν IV, 115. X, 14.
 σκυῖν χαλκίως X, 147.
 χρηστήρια X, II.
 σκυοθήκη X, 10.
 σκυοποιήματα X, 15.
 σκυοποιίαι ib.
 σκυοποιοὶ X, 16.
 σκυοποῖδες II, 47. IV, 115.
 σκυοποιοῦντες X, 15.
 σκυοσῶλαι VII, 197.
 σκυῖος ἀργυροῦ VII, 104.
 κισσαροῦ X, 190.
 μοιζύλον X, 176.
 ὀλοσίδηρον X, 176.
 πλεκτῶν X, 165.
 πύξινον X, 169.
 σκυοουργία VII, 210.
 σκυοουργικὴ ib.
 σκυοουργικὸς ib.
 σκυοφόρα IV, 125. X, 14. 52.
 σκυοφορεῖν X, 14.
 σκυοφορεῖον VII, 132.
 σκυοφορεῖον X, 17.
 κισσαροῦ ib.
 σκυοφορεῖα X, 17.
 σκυοφόροι I, 131. VII, 130.
 ὄνοι I, 139.
 σκυοφόρον VII, 175.
 σκυοφόρος X, 14. 17.
 σκυοφύλαξ X, 16.
 ὁ ἐπὶ τῶν σκυῖων ib.
 σκυῖων ἀποτριβὴ I, 94. X, 13.
 σκυῖων κισσαροῦ ὀνόματα X, 122.
 σκυοῤθισθαι IX, 133.
 σκυοῤρία IX, 133. X, 15.
 σκυοῤρος X, 16.
 σκυοῤρούμενος ib.
 σὺκ ἄνευ σκίψης VI, 141.
 σκίψης IV, 22.
 δήμου VI, 178.
 σκηναὶ IX, 14. X, 139. 146.
 σκηνῶς ἐπέξαιτο I, 160. S.
 σκηνὴ I, 73.
 ἀμάξης X, 52.
 θιάτρου IV, 123.
 κητὰ τὴν σκηνὴν θύραι τρεῖς IV, 124.
 σκηνήματα IX, 14.
 σκηνὴ νέος I, 89.
 σκηνὴ περιέρχεται X, 183.
 σκηνῆσαι σκηνῶς I, 160.
 σκηνῆται λίβυες IV, 74.
 σκηνικὸν ἄγῶνις III, 142. 155.
 σκηνιοποιοὶ VII, 189.
 σκηνήματα IX, 14.
 σκηνῶσαι I, 73. 160.
 σκηνῶσαι IV, 159.
 ἄσπις σκηνῶς ἐπαφείθη τῇ πύλῃ IX,
 159.
 σκηνῶσαι IV, 114.

σκιά VII, 128.
 σκιαγραφεῖν VII, 127.
 σκιαγραφὴ VII, 128.
 σκιαγραφία VII, 127.
 σκιαγραφικὸς ib.
 σκιαγραφικῶς ib.
 σκιαγράφος ib.
 ἢ σκιά (ἴστί) δικάτους, ἰνδικάτους
 I, 72.
 σκιαδοφόροι VII, 134.
 σκιάδιον VII, 174. X, 127.
 σκιάδοφορεῖν VII, 174.
 σκιάδοφόροι ib.
 ἐκ Σκιάθου κιστριῶς VI, 63.
 σκισμαχεῖν III, 150.
 σκισμὸν ἰκανὴν ποιοῦμενοι κλάδοι I,
 236. S.
 περιγράψασθαι VII, 128. S.
 περινεγκεῖν VII, 129. S.
 σκισμὸς VII, 174.
 σκισμαφίαι VI, 185.
 σκισμαφίας IV, 147.
 σκισμαφία VI, 185.
 σκισμὰ ἄλλα I, 229.
 ζῶν IV, 159.
 σκισμοὶ κλάδοι I, 236.
 σκισμὸν χωρίον I, 239. V, 108.
 σκισμοῖδες VI, 9.
 σκισμοῖδες X, 35.
 σκισμοῖδες X, 35. 36.
 σκισμοῖδες IV, 59.
 σκισμοῖδες X, 131.
 σκισμὰ (ἴστί) VII, 174.
 Σκισμὸς Ἀθηναίων ἱερός IX, 98.
 σκισμαφία IX, 48.
 σκισμαφία IX, 96.
 σκισμαφίτης VII, 203.
 σκισμαφία ib.
 σκισμαφίτης IV, 203.
 ἐπὶ Σκισμὸν μάλιστα ἰκύνειν IX, 96.
 σκισμαφία βροντῆ I, 118.
 ζῶν I, 115.
 σκισμαφία ἀκραί I, 115.
 κύνειας κύνεις V, 62.
 κύνειαι V, 59.
 σκισμαφία σκίλη I, 191.
 σκισμοὶ χαλκίνοι X, 56.
 σκισμὸς V, 139.
 ἀνίμος I, 110.
 λίθος VII, 123.
 σκισμοῖδες ἵππος I, 197.
 σκισμὸς IV, 190.
 σκισμὸς V, 139.
 σκισμὸς II, 10.
 σκισμὸς II, 65.
 σκισμὸς X, 16.
 σκισμὸς ἀσμάτια VI, 108. Vid. IV,
 53.
 σκισμὸς ἰδὸς III, 96.
 σκισμὸν III, 131.
 σκισμὸς πόρος ἀκίως II, 84.
 σκισμοῖδες VII, 112. X, 48.
 σκισμοῖδες III, 90. VII, 182.
 σκισμὸς II, 30.
 σκισμοῖδες τεμαχίη VI, 48.
 σκισμὸς IX, 14.
 σκισμοῖδες I, 115.
 σκισμὸς IV, 127. 129.
 σκισμὸς I, 173.
 σκισμοῖδες V, 17.
 σκισμοῖδες V, 168.
 σκισμὸς V, 93.
 σκισμοῖδες VI, 68.
 εἰς τὰ σκισμοῖδα περιήλθεν IX, 47.
 σκισμὸς I, 247. VI, 68.

- σκοροδοπῶλαι VII, 198.
σκορπίος V, 50.
ζῆτῶν ὅτ' ἐγγράφει τὸ κί-
τρον VI, 125.
σκορπιόδης (ὁ ἀργίλος) ib.
σκοτεινὸν III, 131.
σκοτεινὸν ἀφικέσθαι I, 69.
σκότιος (υἱὸς) III, 21.
σκοτοδιμία II, 41.
σκοτοδιμίῳ IV, 184.
σκοταβήνας II, 41.
σκοτώδης χαρίον V, 109.
σκοτώδης αἶρ I, 113.
σκοτοδιμίσις II, 41. IV, 184.
σκυζῶν V, 86.
σκυθαί VIII, 132.
σκυθικαί VII, 88.
σαγαρίς I, 138.
σκυθικὴ πόσις VI, 25.
σκυθραποὶ ὀφθαλμοὶ IV, 137.
σκυθραπὸς V, 138.
σκυθραπῶς V, 139.
σκυλακία V, 51.
σκύλακες V, 15.
σκυλακεύειν V, 51.
τῶν σκυλακευομένων τροφή ib.
σκυλακία IV, 15.
ἔτεια V, 16. E.
σκυλάκων ἀνατροφή V, 51. pl.
ἐμπικπλάναί ib.
σκύλαξ X, 167.
σκυλευσάι I, 166.
σκυμνία V, 15.
γαλακηνά V, 16. E.
σκύμνοι V, 15. 84.
σκύνια II, 66.
σκυρία δική VIII, 81.
σκύριος IX, 104.
σκύριος VIII, 81.
σκυτάλαι X, 131. 142.
σκυτάλη IV, 170. V, 18. X, 113.
σκυταλία IV, 81.
σκυταλίδες II, 144.
σκυτάλων ὑποσίδηρον X, 173.
σκυτεία VII, 80.
σκυτεῖς ib.
σκυτεῖς βυβλίους παιῖν IX, 123.
σκύτινα VII, 83. X, 40.
σκύτινοι ἐσθῆτες VII, 70.
σκύτινον προσκεφάλαιον X, 40.
σκύτινος χιτῶν X, 180.
σκυτοδέφαι VII, 80.
σκυτοδέψαι VII, 81.
σκυτοδέψης VI, 128.
σκυτοπῶλαι VII, 80.
σκύτος X, 187.
σκυτοτομῆν VII, 81.
σκυτοτόμοι VII, 80.
σκυτοτόμου σκεύη X, 141.
σκύφαι VI, 96. X, 66.
σκύφος X, 166.
σκώληκας καταγαγεῖν VII, 29.
σκώληκας ἐπιειδᾶν περοφυῶσι VII,
148.
σκώμμα V, 161. IX, 148.
σκωμμάτων συνθέτης VI, 123.
σκωπίας (ἄρχισις) IV, 103.
σκώπτειν V, 161. IX, 148.
σκωπτικὴ IX, 148.
σκωπτικός V, 161. IX, 149.
σκωπτικῶς ib.
σκῶρ V, 91.
σκωρία VII, 98. 99.
σκῶψ, εἶδος ἀρχισίας IV, 103.
σμηκτρῆς γῆ VII, 40. X, 135.
σμηματοφορεῖον X, 127.
σμίτος I, 254.
σμητουργία VII, 101.
σμητουργοὶ ib.
σμίτους βασιλεῖς I, 254. S.
σμηρυγίς II, 22.
σμηκρά Φανή II, 117.
σμηκρὸν IV, 170.
ὁ σμηκρὸς δακτυλὸς V, 101.
ὁ ὀλιγα ὑπ' ἀσθενίας λέγων
VI, 145.
σμηκρότης VI, 145.
σμηκροφῶντα II, 112.
σμηκροφῶνος II, 111.
σμηκροφῶντος II, 113.
σμιλάκινον ξύλον V, 32.
σμιλεύματα VII, 83.
σμίλη IV, 181. VII, 83. X, 141.
149.
σμίλης ὄλκοι X, 58.
σμινιδίδια VII, 89.
σμινιδίας acc. X, 173.
σμινυδίων VII, 148. X, 129.
σμινυή I, 245. VII, 148. X, 129.
166.
σμίρα I, 26.
σμιρῆνη VII, 166.
σβαρὸς ἵππος I, 195.
ἰν τῷ δρόμῳ I, 218.
Σόλων (ὁ Βόλος) VII, 205.
Σομφή σάρξ IV, 191.
σορᾶ III, 102. VIII, 146.
σοραπήγιον VII, 160.
σοραπηγὸς ib.
σοραποῖδς ib.
σοραποῖδς σκεύη X, 150.
σορὸς VII, 160. X, 150.
σουδάριον VII, 71.
σοφαί κύρις V, 60.
σοφία IV, 10. 22. V, 164.
ὃς σοφίαν καλεῖ τὸ ἑξαπατήσθαι VI,
132.
σοφία πολιτικὴ IX, 26.
τίκταος V, 164.
σοφίας ἐπιτηδεύσις VI, 178.
σοφίζεσθαι IV, 48. IX, 133.
σοφισσοθαι οἷος ῥήτωρ IV, 21.
σοφισμα VI, 180. IX, 133.
σοφισμοὶ θηρῶται ὁ λῆν IV, 84.
σοφισταὶ ἐλάττους IV, 43.
μείζους ib. E.
ὀψοποιητικῆς πραγματείας
VI, 70. 71.
σοφιστεία IV, 50.
σοφιστεύειν IV, 17.
σοφιστιῶν IV, 41.
σοφιστὴν κυκίσαις ἀτ λέγων, γοῶς pl.
IV, 47.
σοφιστής IV, 16. 41.
ἀπατητικὸς IV, 47. 48. S.
οἱ περὶ τὸν σοφιστὴν ἔχοντες IV, 44.
σοφιστεία IV, 42.
σοφιστικὴ IV, 16. 42.
σοφιστικὸς IV, 16. 41.
σοφιστικῶς IV, 16. 42.
σοφὸς IV, 11.
ἀλύτης IV, 71.
εἰπὴν ῥήτωρ IV, 20.
ἐπὶ μυρίαν ἀν τάττοιτα V, 164.
στρατηγὸς I, 178.
σοφῶς IV, 11.
σπαδίξ I, 244. IV, 59. VII, 147.
σπάθαι II, 181. X, 125.
σπαθῶν VII, 36.
ἴστων X, 126.
σπάθη I, 185. 244. VII, 36. X, 56.
120. 121. 126. 145. 146.
τὸ ξίφος X, 146.
σπαθῶσι III, 129.
σπαθητὰ ὑφάσματα VII, 36.
σπαθητὸν ἱμάτιον ib.
σπαθητὸς χλαίνα ib.
σπάθη φοῖνικος I, 138.
χρυσένδιστος X, 145.
σπαθῆς III, 154. VII, 36. 177. X,
120. 121.
σπαθῶν τὴν αἰσίαν III, 117.
σπαλάθρον X, 113.
σπανίζων VI, 197.
τῶν ἐπιτηδεύων III, 110.
σπάνις VI, 197.
σίτου I, 52.
σπινοπύγων II, 88.
σπισσιτικὴ I, 52. VI, 36.
σπαράσσειν ὀφθαλμοῦς II, 62.
σπαράττει ἄνυξ V, 94.
σπαργᾶν I, 230.
σπαργῶντων παιδὸς φαιδρύντρια VII,
40.
σπάρτα VII, 181. X, 36. 133.
σπάρτη VII, 181. X, 186.
σπαρτία X, 36.
σπαρτίνα VII, 114. 181.
σπαρτίνας X, 133.
σπαρτινον ἀγγεῖον X, 191.
πλίγμα X, 186.
σπαρτινὸς σάκος X, 186.
σπαρτίον X, 108.
σπαρτίς X, 186.
σπαρτοῖς ἀπαγχόμενοι X, 37.
σπαρτοπλόκος VII, 181.
σπαρτοπλόκος ἀνή IV, 133. 134.
λεκτικὴ IV, 151. 153.
σπαρτοπῶλης VII, 181.
σπαρτός ib.
ἐκ σπάρτου πλίγμα V, 33.
σπάσαι ἀερατον VI, 23.
σπάσασθαι μέγχιραι V, 24.
σπατίλη V, 91.
σπίραι I, 223. II, 6.
σπίρα (ἱμάτια) VII, 42.
σπίρα κίονος VII, 121.
οἱ σπείροντες III, 8.
ὁ σπείρας ib.
σπίρα τριχῶν II, 31. IV, 149.
σπείροσθαι VI, 194.
σπείρεται VI, 113.
σπείρις ὀψωνιοδόκος X, 92.
σπείροπάλις ἀγορά VII, 78.
σπίσαι I, 27. VI, 30.
σπείσασθαι VIII, 139.
σπειστίον X, 65.
σπίσμα II, 6.
ἐπιδραξάμενον βαλεῖν τῆ γῆ I,
223.
καταβαλεῖν II, 6.
μῆλων IX, 122.
ὀλισθηρὸν ib. (παιδιά)
σπέρματα I, 222.
ἀτεράμενα I, 223.
κερασβόλα ib.
σπερματίας VI, 46.
σπερματολόγοι VII, 197.
σπερμολόγοι ib.
σπερματοπῶλαι ib.
σπίουδεν ἐπὶ κεφαλῆν II, 42.
σπίουδα X, 103.
σπεισίνοι VIII, 132.
σπήλαια IX, 16.
σπληνῶν ib.

σπῆλαιον (θεάτρων) IV, 124.
 σπῆλαιός τις ὑποφυγῆς IX, 106.
 σπιδάμη II, 157.
 σπιδάδες I, 115.
 σπινίδια VI, 52.
 σπιδάχνη II, 181.
 σπιδάχνη ὑποσάσαι I, 27.
 σπιδάχνη ἀπάρξασθαι ib.
 σπιδάχνη V, 93.
 σπιδάχνη II, 220.
 σπιδάχνη II, 220. IV, 187.
 σπιδάχνη II, 220. X, 149.
 σπιδάχνη X, 149.
 σπιδάχνη VI, 94. X, 90.
 σπιδάχνη τὰ βάρη IV, 19.
 σπιδάχνη I, 96.
 σπιδάχνη VII, 137.
 σπιδάχνη VII, 139.
 σπιδάχνη VI, 94. X, 90.
 σπιδάχνη VII, 137.
 σπιδάχνη V, 92.
 σπιδάχνη I, 135. VII, 70. X, 142.
 Λιβύσσα I, 153.
 σπιδάχνη I, 153.
 μυστηριώδης I, 36.
 σπιδάχνη VIII, 139.
 ἀναίρειν VI, 30.
 διδάσκει I, 151.
 διδάσκει I, 154. S.
 ἐπιτελεῖν VIII, 139.
 ποιήσασθαι IV, 29. S.
 προαγγέλλει ὁ κήρυξ IV, 91.
 ὑποεινόμενος I, 151.
 σπιδάχνη αὐτοὶ IV, 81.
 σπιδάχνη X, 65.
 αὐτοὶ IV, 73.
 μέλος IV, 79.
 Πυθικῶν νόμου μέρος IV, 84.
 σπιδάχνη I, 29. VI, 30.
 σπιδάχνη VIII, 139.
 σπιδάχνη I, 35. IV, 94.
 σπιδάχνη VIII, 137.
 σπιδάχνη (δικαστικὰ ψῆφοι) VIII, 17.
 σπιδάχνη X, 125.
 σπιδάχνη ἐπισημασίαι III, 142. pl.
 καὶ κρατήρων μετασχῶν VI, 30.
 σπιδάχνη I, 226. II, 6.
 σπιδάχνη ἐστῆσαι VI, 175.
 ἐπι σπιδάχνη κωνοῦ III, 44.
 σπιδάχνη I, 221.
 σπιδάχνη I, 61.
 σπιδάχνη IV, 45.
 σπιδάχνη τοῦ θεοῦ I, 112.
 σπιδάχνη IX, 150.
 σπιδάχνη τοῦ πόδας δρομῆς III, 149.
 σπιδάχνη I, 43.
 σπιδάχνη περίπατος III, 93.
 συμπίπτει VI, 28.
 εὐ σπιδάχνη τοῦ πόδας ἵππος I, 197.
 σπιδάχνη σταδίου III, 148.
 σπιδάχνη III, 149.
 σπιδάχνη IX, 150.
 σπιδάχνη I, 43. III, 93. IV, 44.
 σπιδάχνη V, 91.
 σπιδάχνη ib.
 σπιδάχνη ib.
 σπιδάχνη ib.
 σπιδάχνη VII, 173. 174.
 σπιδάχνη VII, 174.
 σπιδάχνη X, 132.
 σπιδάχνη VII, 173.
 σπιδάχνη VI, 94. X, 132. 151.

ἰχθυοῦ VI, 94.
 κόπος X, 64.
 φλόγη X, 178.
 σπιδάχνη πλῆκειν VII, 174.
 σπιδάχνη VI, 94. X, 132.
 ἐν σταδία θάλαττα ἐπλήρομαι I, 106.
 σταδία μάχη I, 165.
 σταδίαρχος III, 146.
 σταδίου ib.
 δρομῆς III, 148. E.
 σταδίου III, 146.
 σταδίου ib.
 σταδίου III, 142. IX, 44.
 τὸ διπλῶν ἀγανίζομαι III, 147.
 δολιχοδρομῆσαι III, 146. S.
 (σταδίου) βατήρ III, 147. pl.
 ἐν σταθρῶ θάλαττα (πλεῖν) I, 106.
 σταδία IV, 173.
 σταδία IV, 171. VII, 125. X, 126.
 147.
 σταδίου ταλάντη μουσική IX, 52.
 σταδίου IV, 93.
 σταδία IV, 173. X, 126.
 χαλκῶ X, 126.
 σταδίου I, 76. IV, 171. IX, 106.
 σταδίου I, 184. IV, 125. IX, 50.
 Vid. X, 126.
 σταδίου ἄνομα ἢ μὴν IX, 52.
 τὸ τάλαντος IX, 56.
 σταδίου X, 20. 21.
 σταδίου VII, 21.
 σταλαγμός εἰρήτης X, 168.
 σταλάξαι ib.
 σταλάξαι V, 19.
 σταλάξαι ib.
 τὰς στάλαξαι ἀνατρέψαι ἂν ὁ σὺς V, 80.
 στάλαξαι V, 19. 31. X, 141.
 σταλαγμῶν βουμάτων VII, 208.
 σταλαγμῶν I, 92.
 σταλαγμῶν X, 72.
 σταλαγμῶν VII, 162.
 σταλαγμῶν VI, 14. X, 72.
 σταλαγμῶν VII, 162.
 στάλαξαι ib.
 σταλαγμῶν X, 30. 72.
 οἶνον Χίου ib.
 στάλαξαι ἄστρον IV, 155.
 σταλαγμῶν II, 229.
 σταλαγμῶν I, 153. VIII, 153.
 σταλαγμῶν VIII, 154.
 στάλαξαι IV, 173. X, 126.
 ἄστρον IV, 156.
 εὐ στάλαξαι διὰ γῆρας II, 16.
 στάλαξαι παλαισταί III, 149.
 στρατιώται I, 130.
 στάλαξαι V, 169.
 μέλος IV, 53.
 στάλαξαι V, 164.
 βασιλεὺς I, 40.
 δικαστῆς VIII, 10.
 πομπήν X, 74.
 ἐν στάλαξαι θάλαττα πλεῖν I, 106.
 σταλαγμῶν VIII, 11.
 παλαισταί III, 149.
 εἰς στάλαξαι σύνθημα δοῦναι I, 220.
 στάλαξαι I, 153. III, 89. VIII, 153.
 ἀγαλμάτων I, 11.
 ἀνδριάντων III, 91.
 ἄστρον IV, 156.
 δικτύων V, 32.
 εἰκόνας VI, 177.
 ἵππων I, 184. IX, 50.

ἄστρον V, 61.
 σταλαγμῶν VIII, 153.
 σταλαγμῶν IV, 171. VII, 102. IX, 62.
 82. 95.
 σταλαγμῶν Ἀλεξάνδροι IX, 59.
 Δαρικοί ib.
 Κροῖοι III, 87. IX, 59. 84.
 Φιλίππειοι IX, 59. 84.
 Φωκαῖται IX, 93.
 χρυσοὶ IX, 59.
 σταλαγμῶν ib.
 σταλαγμῶν ἐταῖροι ib.
 σταλαγμῶν Κορίνθιοι IV, 175. IX, 81.
 ἢ λίτρα IV, 173. 174. IX, 81.
 νόμισμα IX, 58.
 ῥοπῆς X, 57.
 σταλαγμῶν ἀρτίαζειν IX, 58. 101.
 σταλαγμῶν χρυσοῦς IV, 173. IX, 57.
 σταλαγμῶν IV, 16. 171. VII, 208.
 σταλαγμῶν IV, 16. 171.
 σταλαγμῶν ib.
 σταλαγμῶν IX, 14.
 σταλαγμῶν ἐπῆξαντο I, 161.
 σταλαγμῶν IX, 14.
 σταλαγμῶν I, 243.
 σταλαγμῶν VI, 82.
 σταλαγμῶν θλίβειν ἐν τοῖς ληνοῖς I, 225. S.
 σταλαγμῶν I, 243.
 (ἐν τῷ στόματι) II, 99. IV, 200.
 Σύρα VI, 82. E.
 σταλαγμῶν I, 143.
 σταλαγμῶν VII, 151. X, 129.
 σταλαγμῶν I, 245.
 σταλαγμῶν IV, 185.
 σταλαγμῶν II, 99.
 σταλαγμῶν, ὑπὸ τῆ γαστρῆς II, 169.
 σταλαγμῶν II, 233.
 ἐκ σταλαγμῶν καὶ λίθου πλάσμα X, 150.
 σταλαγμῶν VI, 53.
 σταλαγμῶν IV, 203.
 σταλαγμῶν VII, 120.
 σταλαγμῶν I, 80.
 σταλαγμῶν θρυμματῆς VI, 78.
 σταλαγμῶν I, 75. X, 20.
 σταλαγμῶν I, 74. X, 20.
 σταλαγμῶν V, 146.
 χιτῶν VII, 70.
 σταλαγμῶν V, 147. VI, 203.
 σταλαγμῶν X, 20.
 σταλαγμῶν X, 22.
 σταλαγμῶν πρὸς αἴτωμα VII, 119.
 σταλαγμῶν VII, 108.
 ἀροφῆς VII, 123.
 σταλαγμῶν X, 52.
 σταλαγμῶν VII, 124.
 κάλαμος X, 170.
 κέραμος X, 182.
 ἄροφος X, 172.
 σταλαγμῶν διφθέρα X, 180.
 σταλαγμῶν ib.
 σταλαγμῶν ἀπόβητα V, 146.
 σταλαγμῶν I, 80.
 σταλαγμῶν VII, 201.
 σταλαγμῶν I, 80. 81.
 σταλαγμῶν V, 147.
 σταλαγμῶν εἰς ἡμισυ τὰ ἰστία ἐπιλεί-
 μεν I, 107.
 σταλαγμῶν I, 85.
 βούς III, 115.
 σταλαγμῶν IV, 208.
 σταλαγμῶν V, 146.
 σταλαγμῶν V, 147.

στελιγίδες x, 62.
 στέλεχος I, 135.
 ἀραίων x, 166.
 εὐφύεις I, 135. E.
 τὸ στέμμα περικρανὸν ἐκάλεον οἱ πα-
 λαιοὶ II, 42.
 στέμματα προσφέρειν I, 28.
 στέμφυλα I, 248.
 στέμφυλων πιεσθέντων VII, 151.
 στενά IX, 38.
 στεναὶ πλευραὶ I, 191.
 στεναίαι V, 93.
 στενά στήθη I, 191. V, 62.
 στενή πόλις IX, 24.
 Φωνή II, 117.
 στενοὶ πόδες V, 70.
 εἰς στενὸν λήγουσα κεφαλή V, 69.
 στενοτέρα χαρῖα I, 210.
 στενός III, 116.
 στενόστομον X, 68.
 στενός τράχηλος V, 69.
 στενόφωνον ὄργανον III, 111.
 στενοχωρίας πλέα, πόλις IX, 23.
 στενωποὶ IX, 38.
 στέργειν III, 58.
 στεργμένη III, 71.
 στεργόμενος ib.
 στέργω V, 113.
 στέργων III, 69.
 στερεά IV, 160.
 γῆ V, 34.
 στερεαὶ πλευραὶ II, 182.
 στέριγγες II, 232.
 στερεοὶ κύνεποδες I, 188.
 πόδες V, 70.
 στερεὸν αὐλημα IV, 73.
 ἐπιπνέειν IV, 90.
 πλέγμα ἐκ σπάρτου V, 33.
 στέλεχος I, 235.
 στερεὸς βρόχος V, 33.
 ἦχος σάλπιγγος IV, 85.
 χιτῶν ὀφθαλμοῦ II, 70.
 στερεὸν καὶ κρατύνει τοὺς πόδας τοῦ
 ἵππου I, 208.
 στέρσαι V, 103.
 στέρσεις V, 104.
 στέριφαι IV, 208.
 στέριψη III, 15. 49.
 στέρινα πλατέα I, 190.
 στερνιτίδες πλευραὶ II, 182.
 στερνόμεναι II, 162.
 περὶ τοῖς στέροις κοσμημάτων V, 100.
 οἱ ὑπὸ τοῖς στέροις πόδες I, 193.
 στέρνον II, 162.
 στέφανη II, 39. 40. IV, 144. 145.
 203. V, 32. 95. VII, 158.
 στεφανηφορία III, 172.
 στεφανίται ἀγῶνες III, 153.
 στεφανιτίδες II, 37.
 στέφανοι I, 28. VI, 106.
 ἐκδόσμοι VII, 200.
 τὰ ἐν τοῖς στέφανοις ἀνθη VI, 106.
 στέφανοι συνθηματιῶσι VII, 200.
 τὸν στέφανον ἀνείλατο ὁ νικῆσας τὰ
 ἄλλα III, 152.
 ἀποθήμενος βασιλεὺς δι-
 κάζει VIII, 90.
 στεφανοπάλαι VII, 199.
 στεφανοπαλήτριαι ib.
 στεφανοπαλίδες ib.
 Στέφανος IV, 159.
 στέφανος ἐκκύλιστος VII, 199.
 κυλιστὸς ib.
 νυκκατίτης VI, 107.
 νυμφικός III, 43.

πάτριος III, 10.
 ροδιαίος VI, 107.
 χρυσοῦς VIII, 139.
 στέφανου ἀνάδεις III, 152.
 στέφανου I, 27.
 στέφανουσα ἀντήν VI, 107.
 κορίαντες ib.
 λευκὰ ἱστροφίη VIII,
 94.
 μύρτοις ib.
 σελίνοις ib.
 στέφανους προσφέρειν I, 28.
 περὶ στέφανου συμπλέκεισθαι III, 145.
 στέφανω ἀνείδθη ὁ νικῆσας τὰ ἄλλα
 III, 152.
 στέφανωθῆναι θαλλῶ VIII, 139.
 χρυσῶ στέφανω ib.
 στέφανωμα VI, 181.
 στέφανωματα προσφέρειν I, 27.
 στέφανων ἀνάδεις VI, 177.
 εἶδη VII, 199. 200.
 στέφανωσαι τὸν νικῆσαν III, 152.
 ἐπὶ στέφανω συμπλέκεισθαι III, 145.
 στέφανωτριδα μύρτινη προσφέρειν I,
 27.
 στέψαι τὰ οἰκήματα εἰς τὴν ὁδὸν VII,
 119.
 στήνη τὰ πρὸς τοῖς καρποῖς II, 144.
 στενά I, 191. V, 62.
 σθηδίσμων VII, 66.
 στήθος II, 162.
 λαγῶ οὐ σαρκώδεις V, 69.
 πόδες II, 198.
 χεῖρὸς II, 144.
 σθηθῶν II, 162.
 στήλαι Ἀττικαὶ x, 97.
 στήλαι ἐγγυγραμμένα V, 149. S.
 ἐγγράψας ib. S. Vid. VIII,
 73.
 στήλη VIII, 69. 73. 146.
 ἐπιστηκία IX, 9.
 ἐφορία IX, 8.
 στήλην ἀναστήσαι III, 102.
 στήλην ὑπόχρεον δηλοῦσα χαρῖαι III,
 85. IX, 9.
 σταλῖς I, 90.
 σταλίτευμα VI, 181.
 σταλιτεῦσαι VIII, 73.
 στήμα II, 171.
 στήματα στήσαι VII, 32. S.
 στήμονες ἀκλωστοί VII, 31.
 σθημοντική VII, 30. 209.
 σθημονία κίκινος II, 28.
 σθημόνια στήσαι VII, 32.
 σθημονατική VII, 209.
 στήμων VII, 30.
 ἐξισμένος VII, 32.
 στήναι I, 235.
 στήριγγες V, 31. x, 141.
 σώματος αἱ κήμαι I, 220.
 II, 191.
 τὰ ὄστα II, 232. E.
 στήριγμα οἴκου αἱ παίδες II, 12.
 στήριγξ x, 157.
 στήριχθῆναι I, 235.
 στήσαι IV, 171.
 τὰς ναῦς κατὰ στοῖχον I,
 124. pl.
 ῥῆμα IV, 178.
 στήμονα VII, 32. S.
 σθησάμενος IV, 171.
 στήσασθαι ib.
 ἀγαλμα I, 11.
 τὰς ἀρκυς V, 36.
 τὴν ναῦν I, 103.

ἐν τοῖς ναυίοις I,
 104. pl.
 σκηνάς I, 150.
 Σπείρχορος, κατὰ τοῖς ἀστραγαλι-
 ζουσι ἀριθμὸς IX, 100.
 στίβαδες VI, 9.
 στίβος III, 96.
 στίγματα VIII, 69. 73.
 στιγματίαι III, 78.
 στιγματίαι VIII, 73.
 στιγμαῖνες III, 79.
 στίξιν VIII, 73.
 στικτὸν σῶμα παρδάλεις V, 83.
 στίλβη VI, 103. x, 119.
 στίλβοντα κύνων ὄμματα V, 57.
 στίλβοντες ὀφθαλμοὶ II, 63.
 στίλβουσαι παρμαὶ II, 87.
 στίλβουσα στρωμνὴ x, 42.
 στίλβων III, 71.
 στίλβων ποιῖν τὰ κράνη I, 149.
 στίλβων στρωμνὴ x, 42.
 στίλβωτης III, 72.
 στίμμιος ὄμματογράφος V, 101.
 στίξαι VIII, 73.
 βίλοισι x, 136.
 στίφρα σκίλη v, 58.
 ὑποκάλια v, 70.
 στιχθεῖς VIII, 73.
 στιχομυθεῖν IV, 114.
 στιχομυθία ib.
 κατὰ στίχον πιφτυμένη γῆ VII,
 147.
 στίχος δένδρον VII, 142.
 τῶν πεφυτευμένων VII, 145.
 στυγγυδολήκυθος III, 154.
 στυγγυδοποιός VII, 179.
 στυγγυῖς III, 154. IV, 120. VII,
 179. Vid. x, 62.
 στυγγυποιός VII, 179.
 στοά I, 78.
 βασιλείας IX, 44.
 στοαὶ IX, 41.
 ἐν στοᾷ περιπάτος x, 57.
 στοιχάδες ἐλαῖαι v, 36.
 στοιχάς (γῆ) VII, 147.
 στοιχεῖν I, 117.
 στοιχείος VI, 44.
 δεκάπουν ib.
 στοιχίσαι τὰς ἀρκυς v, 36.
 στοιχισμὸς ἀρκυῶν ib.
 στοίχος ἀρκυῶν ib.
 τῶν μαχομένων I, 126.
 χροῦ IV, 108.
 ἢ ἀν στοιχῶ, οὐ καταλίψω παρα-
 στάτην VIII, 105.
 στολαὶ τετραγώνηται VII, 59.
 στόλαρχοι I, 119.
 στολή VII, 42.
 ὑπὸ στολῆν ἰουργῶν προσίται θεοῖς I,
 25.
 στολή νυμφική III, 43.
 ὑποκριτῶν IV, 115.
 στολίδες II, 46. VII, 54.
 στολιδωτὸς χιτῶν VII, 54.
 στόλος I, 86. 96.
 στόμα II, 98.
 τὸ στόμα ἀπεράμμενος VI, 145.
 ἀποφράττει VIII, 155.
 στόμα ἀχάλιον VI, 146.
 τὸ στόμα ἐλκοῦσθαι IV, 185.
 στόμα κοιλίας μέγα II, 202.
 στομαλγῆν IV, 185.
 στομαλγία II, 101. IV, 185.
 στόμα λιμίνας I, 102. II, 100. IX,
 28.

τὸ στόμα λιμὴν παντὸν ἔχων I, 101.
 λῦσαι VI, 147.
 στόμα μετάλλου II, 101.
 μέτρας II, 222.
 πολέμου II, 100.
 τὸ στόματι περιβῆναι χαλκὸν I, 184.
 ἕξ ἑνὸς στόματος II, 102.
 τὸ τοῦ στόματος ἀπορρέον II, 103.
 ἀπὸ στόματος εἰπεῖν II, 102.
 τοῦ στόματος ἔνυλα II, 94.
 στομαυλεῖν II, 101.
 στόμαχος II, 201.
 στομάχου τὰ πρῶτα ἄκρα II, 107.
 στόμια II, 101. v, 98. x, 56.
 πριονῶτα x, 56.
 στομίδες ib.
 στόμιον II, 100.
 τὰ στόμιον ἐκιδόναι τῷ ἵππῳ I, 211.
 στομάχος II, 101.
 στομαῖον VII, 107.
 στομαῖον, τὰ εὐφραῖα II, 101.
 στόμαμα VII, 107.
 σιδηροῦν x, 186.
 Χαλυβικὸν VII, 107.
 στομάσκει, τὸ λάλον ἀπυραξίζεσθαι
 II, 100.
 λιμένα ἢ σιδηροῦ ib.
 στεργή v, 114.
 στέβουγγες II, 28.
 στοχαξίζεσθαι IX, 151.
 βόθρου IX, 103.
 κύκλου περιγραφέντος IX,
 102.
 λίθου IX, 119. pl.
 στοχαξίζομαι IX, 152. l.
 στεχάς v, 36.
 στοχασμὸς ib.
 στοχαστικὴ ψυχὴ IX, 152.
 στοχαστικός ib.
 στόχος v, 36.
 στραβός II, 51.
 στραβῶνες ib.
 στραγγαλίδες x, 183.
 στραγγιεύεσθαι IX, 136.
 στραγγία IX, 137.
 στραγγουρία IV, 187.
 στραμβελοκομῶν II, 23.
 στρατάρχης I, 127.
 στραταρχία ib.
 στρατεύεσθαι ὑπὲρ τῆς πατρίδος VIII,
 86.
 στρατεύμα I, 127. 175.
 ἀβροῖσαι I, 176. S.
 τὸ στρατεύμα ἐκάθισαι I, 167. S.
 στρατεύματος ἀβροισμὸς I, 176.
 ἔξιτασι ib. S.
 τὸ μίσην εἶξαι I, 165.
 στρατεύσαι I, 160.
 στρατεύσιμον ἡλικίαν ἔχοντες I, 177.
 II, 11.
 στρατηγία VIII, 84. IX, 41.
 ναῦς I, 83.
 στρατηγικός I, 178.
 στρατηγίς I, 119.
 στρατηγοί I, 128. VIII, 114.
 οἱ στρατηγοὶ προὔρριψαν I, 163. S.
 στρατηγός VIII, 84.
 μανιῶδης I, 179. E.
 νηφαι I, 178. E.
 στρατηγῶ ἵππαισι I, 178.
 στρατηγῶν χειροτονεῖν VIII, 87.
 στρατηγῶν ψόγος I, 179.
 στρατηγῶν εἰδῶν VIII, 88.
 στρατιῶ I, 127.
 στρατικὴν προδόντες VIII, 52.

στράτιοι θεοὶ I, 24.
 στρατιῶται I, 126. 175.
 ἰπλίκετοι I, 176. E.
 μόνιμοι I, 130. E.
 στρατιῶτης εὐπειθής I, 180. E.
 στρατιωτικά IX, 35.
 στρατιωτικὰ χειρότεχναι I, 156.
 στρατιωτικὴ χεῖρ II, 150.
 στρατιωτικοὶ ἵπποι I, 181.
 στρατιωτικὸν I, 127. 175.
 στρατιωτικὸς ἵππος I, 195.
 τοῦ στρατιωτικοῦ γίνουσι ἄντις I, 130.
 τῶν στρατιωτικῶν ἀμαθῆς στρατηγός
 I, 179.
 στρατιῶτις ναῦς I, 83.
 στρατιῶτου ἵππαισι I, 180.
 σκυῖα x, 142.
 στρατιπέδα IX, 14.
 στρατοπεδίσασθαι I, 160.
 στρατιπέδον ἰβάλλοντο ib.
 στρατοπέδου συμβολή VI, 176.
 στρατός I, 127. 175.
 στρέβλαι x, 187.
 στρεβλός II, 51.
 στρέμμα VI, 187.
 στρεπτή VI, 77.
 στρεπτικὸν VII, 209.
 στρεπτιδα IX, 110. 117.
 στρεπται v, 98.
 στρέφειν III, 155. VII, 30.
 τὴν μύλην VII, 180.
 ὄστρακον IX, 117.
 στρέφισθαι IX, 133. 136.
 στρεφνὰ ἀκόντια v, 20.
 στρεφόμενα ἄστρα IV, 156.
 στρεφόμενος I, 43.
 στρέφω τὸ δημόσιον VI, 129.
 στρέψαι ἀκόντια I, 175.
 στρεψοδικεῖν VIII, 26.
 στρεψόφωνος II, 112.
 ὑπεκρίτης IV, 114.
 στροβίλια v, 97.
 στρόβιλοι IV, 159.
 στρόβιλος ἀέριος I, 110. metaph. VI,
 129.
 (ἄρχημα) IV, 101.
 στρόβιλιον x, 170.
 στρουγγύλαι VII, 67.
 στρουγγύλα ἰσχρία v, 70.
 πλοῖα I, 82.
 αὐτὸ στρουγγύλα ὑποκάλια v, 63.
 στρουγγύλον IV, 161.
 στρουγγυλοναῦται VII, 190.
 στρουγγύλος τράχηλος v, 69.
 στρουθῶν δροαί I, 138.
 στρουφαῖος Ἑρκῆς VIII, 72.
 θεός ib.
 στρουφεῖον IV, 127. 131.
 στρουφεῖς IX, 35.
 τραχήλου II, 130.
 στρουφεῖς I, 76.
 στρουφή IV, 53. 112. IX, 132. 137.
 ἄστρων IV, 156.
 στρουφίγγες x, 22.
 τραχήλου II, 130.
 στρουφίς v, 29.
 στρουφίον v, 96. VII, 67. 95.
 στρουφίς VI, 130.
 στρουφίᾳ λευκῷ στιφανοῦσθαι VIII,
 94.
 ὑπὸ στρουφίᾳ περιέρχεται VIII, 116.
 στρουφίζουσι ἐλέφαντις v, 88.
 στρουφάτα VII, 79. 192. x, 40. 42.
 53. 123.
 τοῦ ἵππου ψύχων I, 183.

ὑπαγκῶνια VI, 9.
 στραματιῖς VII, 79. x, 138.
 στραματιεύς x, 138.
 στραματιζῶ x, 14.
 στραματιόδομα x, 137. 146.
 ἱμάτια VII, 79.
 στραμνὴ ἀμφίμοις x, 38.
 ἀπαλή x, 41. E.
 κοκκοβαφίς x, 42. E.
 στραμῆρες x, 157. 172. 173.
 στυλῖς (ῥινοί) II, 79.
 στυλοβατής VII, 121.
 στύλος I, 78.
 στυπίον I, 84.
 στυπιοπέδαι ib.
 στυππάξ VII, 72.
 στυππία ib.
 στυππῆιον x, 176.
 στυππιοπέδαι VII, 196.
 στυππιοπέδης VII, 72.
 στυράκιον x, 143.
 στυρακίῳ ἀκοντίου ἀντί βυλάνου ἰ-
 χρωῖν x, 27.
 στυραξ I, 136. x, 143.
 στυφοκομῶν VII, 136. IX, 107.
 στυμυλία II, 101. v, 161.
 στυμυλλισθαι v, 161.
 στυμυλός II, 101. v, 161.
 στυμυλός v, 161.
 στυβήν VII, 153.
 στυβόσια IX, 16.
 στυβώσια I, 251.
 στυβῶται VII, 187.
 στυβώτης I, 251.
 στυβατικὸν μέλος IV, 56.
 στυβάτρια VII, 187.
 στυβάτρια IV, 86.
 στυγγαμβροί III, 32.
 στυγγαγράφος VI, 139.
 στυγγίτις III, 6. 30.
 στυγγίτιος Ζεῦς III, 5.
 στυγγίτις ib.
 στυγγιεύεσθαι v, 92.
 στυγγιεύς III, 30. VI, 157.
 στυγγιεύς III, 30.
 στυγγιεύς v, 158.
 στυγγιεύς VII, 114.
 στυγγίγραμμα VI, 182.
 στυγγίγραφοι VIII, 140.
 κατὰ στυγγίγραφοι ἐπὶ ῥοῦσι VIII, 140.
 στυγγίγραφοι ναυτικὴ ib.
 στυγγίγραφικῶς VI, 140.
 στυγγίγραφοι VIII, 140.
 στυγγιμαστής III, 154.
 στυγκαβίξεν IV, 121.
 στυγκαβίξουσι τοῖς προέδροις ἐν ἐκκλη-
 σίαις VIII, 94.
 στυγκαλίαι VI, 8.
 στυγκαμένων κυνηγίτης v, 85.
 στυγκαμπαὶ ἄβρων II, 234.
 στυγκαμψίς κῶλον ib.
 στυγκαρνεῦται ὁ σῖτος VII, 150.
 ἵνα στυγκαρνεῖται τὰ λήκη ib.
 στυγκαταβάλλον VIII, 157.
 στυγκαταδουλώσασθαι III, 81.
 στυγκατακλιθῆναι v, 92.
 στυγκατακοιμηθῆναι ib.
 στυγκατακτιθεῖς VIII, 157.
 στυγκατακτιθεῖς VI, 117.
 στυγκατακτιθεῖς VIII, 83.
 στυγκακίαις VI, 140.
 στυγκακαλυμμένον VI, 209.
 στυγκακλωρμῶν III, 149.
 στυγκακομῶν VIII, 179.
 στυγκήραμαι v, 113.

- συγκεκράσθαι VIII, 151.
 συγκεκροτημέναι δυνάμεις I, 155.
 συγκεκροτημένα πληρώματα ἡδὲ I, 121.
 συγκεκροτημένος I, 157.
 συγκεκράσασθαι VI, 24.
 συγχεφαλαίωσασθαι II, 41.
 συγχεχαικίμειος V, 22.
 συγχεχυμένα V, 150.
 συγχεχυμένη Φωνή II, 117.
 ὡς συγχεχῦσθαι τὸ φθέγμα εἰς ἀσά-
 Φειαν II, 15.
 συγχεδῆσθαι III, 30. 32.
 συγχεδῆστης VI, 15.
 συγχεδυνέουσαι IV, 30.
 συγχεῖν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ ἀστραπή
 I, 118.
 συγχεῖσαι I, 167. x, 25.
 τὰ βλέφαρα II, 67.
 εἰ συγχεῖσαι τοὺς δακτύλους II,
 157.
 συγχεῖσθαι VI, 158.
 σύγκλητοι VI, 12.
 σύγκλητος VI, 157.
 ἐκκλησίαι VIII, 116.
 σύγκλιος VI, 12.
 συγκλίτης ib.
 συγκλιζέσθαι I, 114.
 συγκοιμηθῆναι V, 92.
 σύγκοιτος VI, 158.
 συγκόπτων VIII, 77.
 συγκρίναι VIII, 207.
 συγκριτικῶ V, 106.
 συγκριτικὴ VII, 207.
 συγκριτικός ib.
 συγκριτικός ib.
 συγκροτῆν I, 157.
 συγκροτῆσαι ib.
 συγκροτῆσαι συμπόσιον VI, 8.
 συγκροτῆν πάντας πρὸς ἀλλήλους VI,
 129.
 συγκροτῆν πάντας πρὸς ἀλλήλους VI,
 130.
 συγκροτῆν ἀπόρητα V, 146.
 συγκροτῆς IX, 6.
 συγκροτῆν τὸ δρόσιον VI, 129.
 συγκροτῆς VI, 9. VI, 158.
 σύγκυλα σκίλη V, 69.
 συγχαίρειν III, 102. v, 129.
 συγχαίρειν τὴν γνώμην οἷος ῥήτωρ IV,
 21.
 τὸν κόσμον τοῦ τοῦ I, 12.
 τὰς ὄψεις I, 118.
 τὰ χρήματα VII, 128.
 συγχεῖσθαι τὰ χρήματα ib.
 συγχεῖν τὸ δρόσιον VI, 129.
 τὰ καθισθηκότα ῥήτωρ IV,
 35.
 τὰ καλλιστατοῖς αἰσχίστοις
 VI, 131.
 συγχορευτῆς IV, 106.
 συγχορευτρία ib.
 συγχεῖν ἔρκων VI, 158.
 πολιτείας IV, 38. VI, 178.
 συγχεῖν VII, 107.
 συγχεῖσαι IX, 85.
 συγχεῖν IX, 13.
 σύεα κέα VI, 33.
 σύες V, 14. VI, 47. VII, 187.
 τέλειος I, 251.
 σύζυξ VI, 158.
 σύκα I, 242.
 ἀγρία ib.
 συκάδης ib.
 σύκα ἱριτοῦ VII, 143.
 συκάζειν I, 226. 242. VII, 143.
 συκαί (τὸ ῥόσημα) IV, 203.
 ταῖς συκαῖς περιάπτουσι ἔριτα I, 242. S
 συκαλίδης ἑπταί VI, 77.
 συκάμια VI, 46.
 συκάμιον I, 233.
 συκάμιος ib.
 σύκα ὀφθαλμῶν II, 65.
 οὐκὼ πέπειρα VI, 81. S.
 τῶν χλωρῶν VI, 48.
 ψύχεται VII, 144.
 συκῆ I, 232.
 ἀργῶσα I, 237.
 συκῆς καρπὸς ἡδὺς I, 242. E.
 συκίδης VII, 152.
 σύκοι (ῥόσας) IV, 200.
 συκοτραγῆν VI, 40. Vid. 49.
 συκοφαντεῖν VIII, 30.
 συκοφάντημα VI, 180.
 συκοφάντης VI, 152. VIII, 31.
 ῥήτωρ IV, 36.
 ὁ συκοφάντησας VIII, 35.
 συκοφαντία IV, 38. VIII, 31.
 συκοφαντίας γραφὴ VIII, 46. 88.
 οἱ συκοφαντοῦντες VIII, 47.
 συκχῆς VII, 86.
 συκῶν ὀμφαλὸς II, 170.
 πυθμῶν ib.
 φυτευτρία VII, 152.
 συκαρεῖν VII, 143.
 συκαροὶ VII, 140. 143.
 συκῶν συκοτραγῆκῶν ἕκαστα VI,
 49.
 συλλαβὰς συμπλέκειν IV, 18.
 συλλαβῆν IV, 30.
 συλλαχῶν, παλαιστῆς III, 149.
 συλλέγειν IV, 43.
 ἔριτα I, 242.
 συλλέγεσθαι IV, 45.
 συλλέξειν III, 128.
 στρατεύματα I, 176.
 χρήματα IV, 29.
 συλλέξασθαι III, 128.
 συλλήθης εἰπίην VI, 175.
 συλληστρία VI, 158.
 συλληψίς χρημάτων VI, 179.
 συλλογῆς III, 129. VI, 157.
 συλλογὴ III, 129. IX, 143.
 καρπῶν I, 226.
 μαθητῶν IV, 44.
 περὶ συλλογῆν καρπῶν I, 61.
 συλλογὴ στρατεύματος I, 176.
 τροφῆς I, 226.
 συλλογίζεσθαι IV, 163.
 συλλογισμὸς IV, 40. 163.
 σύλλογος VI, 157. IX, 142.
 μαθητῶν IV, 44.
 ξίων IX, 143.
 συλλυπεῖσθαι V, 129.
 συλοωπία VII, 42.
 τὰ συμβαδέντα ἐν τῇ συγγραφῇ VIII,
 140.
 συμβαλεῖν V, 143. VII, 135. VIII,
 140.
 τὰ βλέφαρα II, 67.
 συμβάλλειν VII, 124.
 συμβάλλων V, 154.
 συμβαλόντες VIII, 140.
 συμβάσεις ἐποιήσαντο I, 153.
 συμβεβηκῶς ἄμφω τῷ πόδι III, 91.
 συμβεβλημένοι VIII, 140.
 σύμβιος VI, 158.
 συμβιῶν VI, 158.
 ταῖς ἐταίραις VI, 188.
 συμβίωτοι VI, 159.
 συμβληθέντι δακτύλοι IX, 127. Vid.
 II, 157.
 σύμβολα ἐπιτεταγμένα τῇ γῆ V, II.
 σύμβολαι ὠδοποροῦνται πρὸς δίκην
 II, 36. pl.
 σύμβολαιον V, 143. VIII, 140.
 φιλίας VIII, 140.
 χαρᾶς ib.
 σύμβολαιον δίκην VIII, 31.
 σύμβολα (ἡδὺς I, 91.
 τὰ σύμβολα τὰ πρὸς τὰς πόλεις κυ-
 ροῦντες VIII, 88.
 σύμβολαι μακρὰς δίδοιαι VI, 12.
 παρεχομένους τὸν γίλωτα
 κόλαξ VI, 123.
 τὰ σύμβολα τῆς ἕβρεως VIII, 79.
 σύμβολαι γλώττης V, 154.
 σύμβολη VIII, 157.
 συμβόλησις ῥαφῆς II, 37.
 σύμβολη στρατοπέδου VI, 176.
 σύμβολον (δικαστικὸν σκεῦος) VIII,
 16.
 κικάρθαι IX, 71.
 νομισμάτιον βραχὺ IX, 70.
 ἐκ σύμβολων VIII, 69.
 ἀπὸ σύμβολων δικάζεσθαι VIII, 54.
 63.
 δικαστῆς εἰσαγόμενος
 VIII, 88.
 συμβουλεύσασθαι IV, 27. VIII, 151.
 συμβουλευτῆς VI, 159.
 συμβουλευτικά προοίμια VI, 143.
 συμβουλευτικός IV, 25.
 συμβουλευτικός IV, 26.
 συμβουλή IV, 26.
 συμβουλίαι ib.
 σύμβουλος IV, 25. VI, 157.
 συμμάχεται IV, 45. VI, 159.
 συμμαρτυρῶ VI, 117.
 συμμαχίαν ποιεῖσθαι IV, 29.
 σύμμαχοι I, 152.
 παῖδες III, 12.
 ὅτι οἱ σύμμαχοι ἰδικάζοντο VIII, 63.
 συμμάχους κατακτείνεσθαι IV, 29. S.
 συμμιλῆς VI, 157.
 συμμετρημένη πόλις IX, 24.
 συμμετρημένη III, 88.
 συμμετρημένος IV, 167.
 συμμετρίαι κρατῆρων I, 34.
 συμμετρίαι φιλοχρηματικῶν IV, 39.
 συμμετρίαισθαι IX, 117.
 συμμετρία VI, 158.
 συμμετρίαι IV, 167.
 συμμετρία, χιτῶν ποδῆρος VII, 54.
 συμμετρικὴ πόλις IX, 24.
 συμμετρον III, 88. IV, 166. 170.
 σύμμετρος πόλις IX, 24.
 συμμετρίαι ἔχου V, 167.
 συμμιζῆσαι VII, 207.
 χρήματα VII, 128.
 συμμιζέσθαι χρήματα ib.
 συμμορία III, 53. VIII, 144.
 συμμορίαρχοι III, 53.
 συμμορίας μετακτικῆς ταμίαι VIII,
 144.
 συμμορίται III, 53. VIII, 144.
 συμμορίτης VI, 158.
 συμπαθεῖς κόλακας IV, 148.
 συμπαίδευθέντες IV, 45.
 συμπασηγορίζειν I, 34.
 συμπασηγορισταί ib.
 συμπαρεβίων κινήσεως V, 85.
 συμπαρεστάτης VI, 158.
 συμπαροικοὶ VI, 159. IX, 37.
 συμπατήσαι VII, 37.

συμπατριώται III, 54.
 συμπεκλιγμένα ἔχον V, 12. 66.
 συμπεπτηκότες μυκτῆρες I, 190. 191.
 συμπίσιν I, 124. 154.
 συμπίσσις ἰμάχοιο I, 164.
 συμπίσσιον τῶν πνευμάτων I, 110.
 συμπίσσιον VII, 124.
 συμπίσσειν σπέρμα μάλων IX, 128.
 συμπίσιν VI, 20.
 συμπίσσις VII, 171.
 συμπίσσις ib.
 συμπίσσειν I, 164.
 συμπίσσειν συλλαβάς IV, 18.
 συμπίσσειν ἐπὶ βραβείου III, 145.
 ἐπὶ βραβείου ib.
 ἐπὶ σιφάων ib. S. pl.
 συμπίσσειν ἄρκτος V, 94.
 συμπίσσειν παλαισταί III, 149.
 συμπίσσειν VII, 207.
 συμπίσσειν VII, 209.
 συμπίσσειν VII, 207.
 συμπίσσειν VII, 172.
 συμπίσσειν ib.
 συμπίσσειν VI, 157.
 συμπίσσειν VI, 159.
 συμπίσσειν I, 152.
 συμπίσσειν κυνηγίτης V, 89.
 συμπίσσειν III, 51.
 συμπίσσειν III, 128.
 συμπίσσειν ib.
 συμπίσσειν VI, 7.
 συμπίσσειν IX, 46.
 συμπίσσειν VI, 11.
 αἰὲν συμπίσσειν παιδία IX, 94.
 συμπίσσειν I, 79. VI, 7.
 τὸ συμπίσσειν διαλύσαι VI, 112.
 διαλύσαι ib. S.
 συμπίσσειν συναγωγίαν VI, 8. S.
 συμπίσσειν ἀρχῶν VI, 11.
 συμπίσσειν περὶ τὴν ἰσότητά IV, 80.
 συμπίσσειν VI, 12.
 τοὺς συμπίσσειν ἐξαίρεσθαι VI, 112.
 S.
 συμπίσσειν VI, 12. 19. 157.
 δεξιὸς VI, 28. E.
 σικίας VI, 29. E.
 συμπίσσειν τύχαι VI, 20.
 συμπίσσειν ἀνάματα VI, 7.
 συμπίσσειν VI, 19. 28.
 συμπίσσειν VI, 20.
 συμπίσσειν VI, 19.
 συμπίσσειν IV, 30.
 συμπίσσειν VII, 12.
 συμπίσσειν V, 146.
 συμπίσσειν VI, 117.
 συμπίσσειν VI, 157.
 συμπίσσειν ἀνέμου I, 105.
 συμπίσσειν ἀνάματα IV, 30.
 συμπίσσειν ἀνάματα κυνηγίτης V, 85.
 συμπίσσειν ῥόβις σὺς V, 79.
 ῥύμη ἵππος I, 215.
 συμπίσσειν VI, 159.
 συμπίσσειν VI, 117.
 συμπίσσειν V, 136.
 συμπίσσειν ῥήτωρ IV, 34.
 συμπίσσειν VI, 117.
 συμπίσσειν II, 129.
 συμπίσσειν IV, 45.
 οἱ συμπίσσειν ib.
 συμπίσσειν ib.
 συμπίσσειν III, 99.
 τὰς συμπίσσειν ἡμετέρας ἰφθίμους
 III, 101.
 ἰφθίμους VII, 41.
 συμπίσσειν περιπέσιν III, 99.

ἐπὶ συμφορᾶς εἶναι III, 99. S.
 συμφορᾶς III, 128.
 τὰ χρήματα IV, 29.
 συμφορᾶσθαι III, 128.
 συμφορᾶς V, 136.
 συμφορᾶς VIII, 151.
 συμφορᾶς δόντας ἔχον II, 94.
 συμφορᾶσθαι τοὺς νόμους ἀμύνον οἱ
 βρομοῦται VIII, 86.
 συμφορᾶσθαι ἀπόρητα V, 146.
 συμφορᾶσθαι τὴν πολιτικὴν ῥήτωρ IV,
 34.
 συμφορᾶς ἀρμόττειν VII, 119.
 συμφορᾶς III, 114.
 συμφορᾶς VIII, 151.
 συμφορᾶς II, 113. 114. IV, 83. 107.
 VI, 158. VIII, 153.
 συμφορᾶς II, 113. VI, 117.
 συμφορᾶς δικασταί VIII, 15.
 συμφορᾶς VI, 157.
 συμφορᾶς εἶναι VI, 117.
 συναγωγίαν VII, 207. VIII, 135.
 τὴν θύραν X, 25.
 τοὺς καρπούς I, 225.
 συμφορᾶς VI, 8. S.
 τὸ σῶμα V, 168.
 χρήματα IV, 29.
 συναγωγή τὸ ἱστικόν IV, 149.
 συναγωγή III, 128.
 συναγωγή τὰς ὄφρως IV, 145.
 συναγωγή III, 128.
 στρατεύματα I, 176.
 συναγωγή IV, 45.
 συναγωγή ib.
 συναγωγή III, 129. IX, 142.
 συναγωγή ἦσαν οἱ βουλευταί
 VIII, 145.
 συναγωγή II, 126.
 συναγωγή IV, 30.
 συναγωγή IV, 26.
 συναγωγή τὴν βουλήν οἱ πρυτάνεις
 VIII, 95.
 συναγωγή II, 103. IV, 199.
 συναγωγή εἰληφθῆναι VII, 104.
 συναγωγή III, 129. IX, 143.
 ναυτῶν IX, 143.
 οἶνου I, 226.
 συναγωγή VI, 7.
 ἡ συναγωγή τὰς ὄφρως II, 49. IV, 145.
 συναγωγή VI, 117.
 συναγωγή IV, 30.
 συναγωγή III, 141.
 συναγωγή III, 141. IV, 30.
 συναγωγή I, 152.
 παίδες III, 12.
 συναγωγή III, 141. VI, 157.
 ῥήτωρ IV, 34.
 συναγωγή IV, 63. VI, 118.
 συναγωγή τετραράκοντα ἀστρα-
 γάλων βολή IX, 101.
 συναγωγή III, 128. V, 168.
 λάφυρα I, 174.
 συμπίσσειν VI, 8.
 συναγωγή III, 128. VIII, 135.
 Vid. IX, 148.
 χρήματα IV, 29.
 συναγωγή III, 129.
 συναγωγή ib.
 συναγωγή III, 23.
 συναγωγή VI, 117.
 συναγωγή I, 152.
 συναγωγή IV, 45.
 συναγωγή V, 129.
 συναγωγή V, 143.
 συναγωγή I, 153.

συναγωγή V, 143. VIII, 140.
 συναγωγή V, 143.
 συναγωγή VIII, 140.
 συναγωγή I, 153.
 συναγωγή V, 92.
 σὺν ἀναρμόστια VI, 144. S.
 συναγωγή V, 129.
 συναγωγή IV, 95.
 σὺν ἀπὸν VI, 144. S.
 συναγωγή τριῶν (τινῶν) II, 50.
 συναγωγή VII, 124.
 (τὴν μάχην I, 164.)
 συναγωγή τὰ χεῖρα IX, 122.
 συναγωγή τοῖς ἀμοῖς ἀμοπάται
 V, 62.
 συναγωγή IV, 162.
 συναγωγή VI, 101.
 συναγωγή VII, 124.
 ἀκρίβως VII, 119.
 λίβους ib.
 σὺν βασιλῶν VI, 141.
 συναγωγή VIII, 82.
 συναγωγή VI, 158. VII, 82.
 συναγωγή VII, 155.
 συναγωγή I, 152.
 συναγωγή I, 152. VII, 155.
 συναγωγή IV, 83. 107. VI, 158.
 συναγωγή V, 129.
 συναγωγή κήδος III, 46.
 τὸν πλοῦτον VIII, 135.
 συναγωγή VI, 141.
 συναγωγή VIII, 151.
 συναγωγή VII, 124.
 συναγωγή VI, 101.
 συναγωγή VI, 12.
 συναγωγή VI, 7. 101.
 συναγωγή οἱ πιστήματα VIII,
 155.
 συναγωγή τὰ δικαστήρια VI, 152.
 συναγωγή χωρίον I, 239.
 συναγωγή VIII, 152.
 στήματος VII, 33.
 συναγωγή VIII, 152.
 δῶν II, 234.
 συναγωγή VII, 208.
 συναγωγή τὴν πολιτικὴν ῥήτωρ IV, 34.
 συναγωγή στήματα VII, 33.
 συναγωγή VIII, 129.
 συναγωγή ib.
 συναγωγή ib.
 συναγωγή VIII, 64. 129.
 συναγωγή κυνηγίτης V, 85.
 συναγωγή VIII, 24.
 συναγωγή ib.
 οἱ συναγωγή τὰ δικαστήρια VIII,
 121.
 συναγωγή VIII, 24.
 συναγωγή IV, 30.
 συναγωγή VIII, 24.
 συναγωγή VI, 117.
 συναγωγή III, 82.
 συναγωγή ib.
 συναγωγή θύρα X, 24.
 συναγωγή κυβερνητῶν IX, 143.
 συναγωγή III, 148.
 συναγωγή V, 92.
 συναγωγή V, 51. 92.
 συναγωγή III, 44.
 συναγωγή I, 154. S.
 συναγωγή VI, 157.
 συναγωγή VI, 101.
 συναγωγή ἐν τῷ βασιλείῳ VIII, 111.
 συναγωγή IX, 145.
 συναγωγή I, 154.
 συναγωγή VIII, 155.

- συνίμαι IV, 45.
 συνειπείν II, 129. IV, 30.
 συνίπται IV, 113.
 αντίθετα IV, 27. pl.
 συνεισθεῖν IV, 3.
 συνεισεγγαλίην χρήματα IV, 29.
 συνεισφέρειν VIII, 157.
 συνεισφορά ib.
 συνεικάθισε βουλή VIII, 144.
 συνεικδοῦς τις θυγατήρας III, 67.
 συνεικδοῦμαι III, 35.
 συνεικλασιόσθης VI, 157.
 συνειλάσαι I, 167.
 συνειλεῖν βλίφαρον II, 67.
 συνειλεῖν I, 154. II, 68.
 πασσοῦ I, 143. S.
 συνειλακῆσαι τὸ σῶμα V, 168.
 ὁ συνείλων τὸς ἔφρως II, 49.
 συνειπεγαλίην III, 128.
 εἰς ταῦτὸ τὴν οὐσίαν VIII, 135.
 συνειξεταιζόμενοι I, 152.
 συνειξεταιζόμενος κυνηγίτης V, 85.
 συνειξεταισθῆναι VI, 30.
 συνειξουρίσκειν V, 10.
 συνειξουρίσκειν κυνηγίτης V, 85.
 συνειροταξέειν I, 34.
 συνειροτασθαί I, 34.
 συνεικαινῶ VI, 117.
 συνειπασσῶ I, 154.
 συνειπιδιδόν VIII, 157.
 συνειπιλαβείν IV, 30.
 συνειπιθυμητῆς III, 69.
 συνείπιον VI, 26.
 συνείπιπτον I, 164.
 συνείπεται V, 117.
 συνειρηκίζεω φόρους παρὰ τῶν μαθη-
 τῶν IV, 43.
 συνειρηκίζων VIII, 157.
 συνειρηκίσαι III, 128. VIII, 135.
 συνειρηκίσασθαι III, 128.
 συνειρησθαί IV, 45.
 συνειρησθῆς III, 69. VI, 157.
 συνειργοὶ δυνάμεις I, 155.
 κυνηγίτου V, 17.
 συνειργὸς VI, 157.
 συνειργῶν κυνηγίτης V, 85.
 συνειργῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν III, 44.
 συνειργῶν IX, 148.
 σύνεσις καλλιῆ μόνη τὴν ἀπάτην VI, 132.
 σύνεσις IV, 10.
 συνεισκιαιμῆνον VI, 209.
 ὅτε ἤδη συνεισκόταξ I, 69.
 συνεισπευδῶν IX, 148.
 συνείσταλμαι V, 122.
 συνείσταλμένος III, 136. V, 123.
 συνεισταλμένος III, 137.
 συνείστη τὸ δικαστήριον VIII, 148.
 οὐ συνειστηκότα ἰσχία V, 70.
 συνειστηκῶς μυελὸς ἐγκριφάλου II, 45.
 συνειστῆσθαι I, 34.
 συνείται ἀπειρεῖν κύνας V, 64.
 συνείταραξεν ἀστραπή τὰς ψυχὰς I, 117.
 συνειταράχθη βουλή VIII, 144.
 συνειτελέσθη IX, 156.
 συνείτης IV, 11.
 συνείτως ib.
 συν εὐκολία VI, 144.
 συνειτυχεῖν III, 102.
 συνείχασθαι τὰ ἀγαθὰ V, 129.
 συνείφοντο IX, 145.
 συνειφραίνεσθαι V, 129.
 συνειωχίσθαι I, 34.
 συνείχων ἀστραπή τὰς ψυχὰς I, 117.
 συνείχια IV, 21. 22.
 συνείχης ἀδούτης II, 94.
 συνείχης αἶθος ἐλαίας I, 241.
 φθίγμα κήρυκος IV, 94.
 συνείχης αὐλὸς IV, 72.
 ἄμβρος I, 116.
 ῥήτωρ IV, 20. VI, 147.
 συνείχουθη βουλή VIII, 144.
 συνείχων τὴν πολιτείαν ῥήτωρ IV, 34.
 συνείχως IV, 23.
 συνειψηφίσαντο οἱ δικάσται VIII, 15.
 συνειωδούτω IX, 145.
 συνειγείροντο ib.
 συνήγμαι V, 113.
 συνηγούρι II, 126.
 συνηγούρῃσαι IV, 30.
 συνηγούρια II, 126. IV, 26.
 συνηγούρικος IV, 25.
 συνηγούρικῶς IV, 26.
 συνηγούρος II, 126. IV, 25.
 συνήδασθαι III, 102. V, 129.
 συνήδόμενοι ταῖς ἡμετέραις συμφοραῖς
 III, 101.
 συνήδρευσι βουλή VIII, 144.
 τὸ δικαστήριον VIII, 148.
 συνήσαν IX, 145.
 συνήθειαι III, 62.
 ὁ συνήθης III, 61.
 συνήθειζαντο IX, 148.
 συνήθεισθη βουλή VIII, 144.
 συνήκοος IV, 44.
 συνήλεγγοτο IX, 145.
 συνήλθε βουλή VIII, 144.
 τὸ δικαστήριον VIII, 148.
 συνήλθον I, 154.
 παιδιμαί IX, 143.
 συνήλικος VI, 159.
 συνημέμεινοι VI, 113.
 συνήμερον χωρίον V, 110.
 συνηνώσθαι VIII, 151.
 συνημφίως ῥάμνοι V, 66.
 συνηρίσθησθαι VI, 101.
 συνηρήσθαι VIII, 151.
 συνήσων τῶν αἰετῶν VIII, 106.
 συνήσθαι VIII, 151.
 συνήψαν τὴν μάχην I, 164.
 συνηκατῆς II, 55. VII, 158.
 συνηκῆτρια II, 56. IV, 121. VI, 158.
 X, 67.
 συνήεις VIII, 151. IX, 145.
 συνήϊται δόγμα IV, 27.
 συνήεις VI, 139.
 συνήσθαι I, 154.
 εἰρήνη IV, 29.
 συνήεις ῥημάτων VI, 178.
 συνήετα VIII, 208.
 ἐκ τοῦ ἡμεῖ VI, 160.
 ἴσο VI, 174.
 κακο VI, 169.
 μεγαλο VI, 173.
 μισο VI, 172.
 ὄμο VI, 155.
 πάλιν VI, 164.
 παν VI, 162.
 πάλιν VI, 170.
 συν VI, 157.
 τρι VI, 165.
 φίλο VI, 166.
 συνήεις μέτρον VI, 123.
 οὐ συνήετα VII, 209.
 συνήετος VI, 157.
 συνήετων ἀνέμοις ἵππος I, 196.
 κυνηγίτης V, 85.
 συνήετος II, 55.
 συνήεμαι ἰγένοντο I, 154.
 κατὰ συνήεμα ἔπειν VIII, 143.
 συνήεμα παραβαίτων VI, 153.
 ποιήσασθαι IV, 29.
 συνήεκη VI, 159.
 ἔγγραφοι VIII, 140.
 οἱ ἐκ συνήεκης οἰκειότητα πρὸς ἡμᾶς
 ἔχοντες III, 6.
 συνήεκῶν παραβάσεως δίκη VIII, 31.
 συνήεμα VI, 180.
 ἔδομα I, 163.
 τὸ συνήεμα ἐπιδιήλθον ib.
 συνήεματιοὶ στέφανοι VII, 200.
 συνήεροι κύνας V, 47.
 συνήερος V, 9. VI, 158.
 τὰς συνήερους προδιδοῦσαι κύνας V, 63.
 συνήετοι IX, 46.
 συνήετι τῶν ἰχθύων κύνας V, 49.
 συνήετοι IV, 12. 45.
 συνήετοις VI, 159.
 συνήετοις VI, 158.
 συνήεταμῆνης δίκης VIII, 56.
 συνήεταμῆνης γάλα I, 251.
 συνήεταμο δύο δικαστήρια VIII, 123.
 pl.
 συνήεταται VI, 114.
 συνήετοις VI, 158.
 συνήετων ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου VI,
 152.
 συνήετις VI, 141. S.
 συνήετοισιν χωρίον VI, 110.
 συνήετοισι ἀπὸ I, 113.
 συνήετοισι ἀπὸ ib.
 συνήετοισιν VIII, 151.
 συνήετοις VIII, 131.
 συνήετοισι VI, 158.
 συνήετοις VI, 157. VIII, 111. 149. IX,
 142.
 ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν III, 44.
 μαθητῶν IV, 44.
 ἢ ἐν οἴκῳ VI, 7.
 παιδῶν IX, 143.
 ἐπὶ τῷ πένθει VIII, 66.
 συνήετοις VI, 59.
 συνήετοις ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν III,
 44.
 συνήετοις VII, 125. IX, 7.
 συνήετοις IX, 39.
 συνήετοις IX, 7.
 συνήετοις IX, 37.
 συνήετοις III, 44.
 συνήετων ib.
 συνήετοις V, 136.
 συνήετοις VI, 158.
 συνήετοισι VI, 117.
 τὰς συνήετοις ἀσχυρῆ V, 162.
 συνήετοις I, 152.
 συνήετοις II, 58.
 συνήετοις ib.
 συνήετοις VI, 113.
 συνήετοις VI, 158.
 συνήετοις II, 55.
 συνήετοις IV, 44. V, 93.
 πρὸς τὰ βιβλία X, 57.
 συνήετοις IV, 44. VI, 8.
 συνήετοις συμπτώτης VI, 28.
 συνήετος ἀπὸ καὶ γυνή II, 49.
 συνήετοις II, 50.
 συνήετοις οἰκειότητος VI, 159.
 συνήετοις (τῶν μαχητῶν) I, 127.
 175.
 συνήετοις VI, 139.
 συνήετοις τὸν λογισμὸν οἷος ῥήτωρ
 IV, 21.
 συνήετοις τὸ δημόσιον VI, 129.

την πολιτείαν ῥήτωρ IV, 35.
 συντεταγμέναι III, 121.
 συντεταγμένα VIII, 157. IX, 157.
 συντεταγμένον IV, 46.
 συντεταγμένα ib.
 συντεταγμένον IX, 157.
 συντεταγμένον VI, 157. VIII, 156. 157.
 συντεταγμένον VIII, 157. IX, 157.
 συντεταγμένον VI, 141.
 συντεταγμένον δύναμις I, 155.
 συντεταγμένον I, 157.
 συντεταγμένον III, 120.
 συντεταγμένον ὅτεον IV, 187.
 συντεταγμένον VII, 7.
 συντεταγμένον ἐξ ὀκτώ πάντων τάφος IX, 100.
 συντομία IV, 22. VI, 150.
 συντομος ῥήτωρ IV, 20. VI, 149.
 συντομος IV, 24. VI, 150.
 συντομος ὄρχημα IV, 100.
 συντομος III, 120.
 συντομία IV, 78.
 ῥήτωρ VI, 149.
 συντομος III, 121.
 συντομικός VI, 12. 157.
 συντομίζουσα VI, 32.
 συντομίζουσα VIII, 77.
 συντομίζουσα IV, 45.
 συντομίζουσα VI, 32. 157.
 συντομίζουσα VI, 159.
 κατά τὸ συντομίζουσα V, 106.
 συντομίζουσα τῆ πορφύρα ἐσθῆς VII, 48.
 συντομία IV, 107.
 συντομίζουσα VI, 157.
 συντομίζουσα I, 2.
 διόματα V, 103.
 συντομίζουσα πρὸς ἐξαπτάτην κόλαξ VI, 122.
 πορροβοσκός VI, 188.
 συντομίζουσα VII, 205.
 συντομίζουσα VI, 158. VII, 205.
 σύρα ἀκναπτός X, 64.
 Συρακοῖσι κασσιτέρη ἰαμίζαντες IX, 79.
 Σύρα σταφυλὴ VI, 82.
 σύρα X, 64.
 (χλαίνα) VII, 61.
 σύραγγος II, 205. IV, 67. 77.
 σύραγγος IV, 83.
 σύραγγος αὐτοσχιδίος IV, 69.
 ἰερά II, 180.
 καλαμίνη IV, 67.
 ἐκ καλαμίνης IV, 77.
 (ἰοσφρα) IV, 192.
 τοῦ τροχού I, 144.
 Σύρα κύλοι IV, 82.
 σύραγγος VII, 174.
 σύραγγος X, 129.
 σύραγγος IV, 122.
 σύραγγος δράκοντες V, 90.
 σύραγγος VII, 67.
 σύραγγος I, 247.
 σύραγγος VII, 196. 199.
 Σύρον (ἰμάτιον) VII, 69.
 σύραγγος πάνταχόθεν τῶν πνευμα-
 των I, 110.
 σύραγγος I, 124. 164.
 σύραγγος VII, 42. 81. X, 136.
 σύραγγος ὁ σὺς V, 94.
 σύραγγος I, 109.
 σύραγγος μέλας IV, 118.
 πορφύρα ib.
 σύραγγος V, 163. VI, 121. 146.
 σύραγγος συμπίπτουσα VI, 29.

ἰσχυρός IX, 104.
 107.
 ἐκ τῆς μυλακῆς IX, 105.
 σφαίρας στοχαζέσθαι IX, 119.
 σφαίρας φερομένης ἐπιδράξασθαι IX, 104.
 σφαίρα παίζειν IX, 107. pl. S.
 σφαίριζοις ib.
 σφαίριον II, 80.
 ὁ ἐκ τοῦ ἀρπάζειν ἀνέρασται IX, 105.
 μικρὸν ib.
 σφαιριστικὸν εἶναι IX, 107. S.
 σφαιρομαχίαν III, 150.
 σφαιρομαχία III, 150. IX, 107.
 σφαιρομαχίαν δένυ I, 212.
 σφακελίζειν IV, 189.
 σφακελισμός ib.
 σφακός VI, 66.
 σφακτρον X, 97.
 σφαλαρῶ δέξιν χηρῶσθαι IV, 10.
 εἰς τὰ σφαλαρῶ προπετής III, 134.
 σφαλαροὶ διὰ τὸ γύρας II, 16.
 σφαλαρόνηκτος ποταμοὶ III, 103.
 σφαλαρόν III, 134.
 χηρῶν V, 109.
 σφαλαρὸς δικαστῆς VIII, 12.
 στρατηγός I, 179.
 συμπίπτουσα VI, 29.
 σφαλαρῶς VI, 205. VIII, 13.
 εἶχεν III, 107.
 σφάλλισθαι VIII, 14.
 σφάλμα ib.
 σφάλματα ἐν περιόδῳ ἔχουσα πρῶ-
 βία IV, 28.
 σφαλός VIII, 72.
 σφᾶς αὐτοῦ ἐξιδόσαν I, 168. S.
 σφᾶττειν VI, 192.
 σφαιρομαχία καὶ αἰμάσσοντα I, 26.
 σφαιρομαχίαν κλίση X, 35.
 σφαιρομαχίαν κλίση ib.
 σφαιρομαχίαν κλίση ib.
 σφαιρομαχίαν X, 146.
 σφαιρομαχίαν πληρώσασθαι I, 175. pl.
 σφαιρομαχίαν I, 137. V, 96.
 Ἀκαρῶν I, 149.
 (ὀφθαλμοῦ) II, 70.
 σφαιρομαχίαν I, 131.
 οὐκ ἰσφαιρομαχίαν κλίση II, 25.
 σφᾶτες X, 148.
 ὁ σφαιρομαχίαν IV, 143. 145.
 θηρῶν IV, 137. 138.
 σφᾶττος VI, 125.
 σφαιρομαχίαν (ἀρχὸν) II, 211.
 σφαιρομαχίαν III, 148.
 σφαιρομαχίαν III, 120.
 ἦχος σάλπιγγος IV, 85.
 ῥήτωρ IV, 20. VI, 147.
 σφαιρομαχίαν III, 120. IV, 22. VI, 148.
 ἐκ σφαιρομαχίαν ἔγκλιση (τῶ ἴππῳ)
 I, 203.
 σφαιρομαχίαν IV, 25.
 σφαιρομαχίαν III, 121. IV, 24.
 καταπαλαίειν III, 149.
 σφαιρομαχίαν II, 182.
 σφαιρομαχίαν II, 130.
 σφαιρομαχίαν II, 45. 180.
 ῥάχιας II, 178.
 τραχήλου II, 130.
 σφαιρομαχίαν VII, 188.
 σφαιρομαχίαν VII, 31.
 πρῶτος II, 179.
 τελευταῖος ib.
 τῶν σφαιρομαχίαν τὸ πρῶτον καὶ ἰππῶ-
 I 3

ρειδόμενον II, 180.
 τὴν σφραγίδα παρατυπώσασθαι VIII, 27.
 σφραγίδες V, 100. VII, 96. X, 51. 167.
 σφραγίδια X, 51.
 σφραγίδιον V, 100.
 σφραγίδιον γλυπτική VII, 209.
 σφραγίς IV, 66. IX, 130.
 σφριγάν II, 20.
 σφριγών II, 11.
 σφριγώτα οὐτάτα I, 250.
 σφύρα I, 245. VII, 145. X, 146. 183. βωλοκόπος X, 129. Vid. I, 245.
 σφύρα VII, 106.
 σφύρακινα VI, 50.
 σφύρα σιδηρά X, 160.
 σφυρὸν II, 192.
 σχαδόνες I, 254. VII, 148. ἰδωδικοί I, 254.
 σχαζόμενοι VII, 114.
 σχαλίδες V, 19. 31. X, 131.
 σχαλιδάματα ib.
 σχάσαι αἶμα II, 215.
 φλίβα IV, 179.
 σχιδῆν ἐλαύνει VI, 175.
 σχιδία ἱππασία I, 214.
 σχιδιον ἱππάζεσθαι ib.
 σχελίδες λαγῶν VI, 33.
 σχίστις ἀψίδος VI, 179.
 σχῆμα VI, 181.
 λαβδοειδές IV, 133.
 ἄρσιον IV, 161.
 ἑρχίσιως χορικῆς IV, 105.
 σχήματα ἀστέρων IV, 155.
 εὐθύγραμμα IV, 160. E.
 ἑρχίσιως τραγικῆς IV, 105.
 σελήνης IV, 157.
 τῷ σχήματι ἀδελφὸς φερόμενος ἵππος I, 211.
 σχηματίζεσθαι IV, 95.
 σχηματίζεσθαι IV, 113.
 σχηματισμὸς ἵππου ὁ εἰς τὰς θηλαίας I, 211.
 σχηματοποιήσασθαι IV, 95.
 σχηματοποιῶν I, 211.
 σχηματοποιούμενος συμπτώτης VI, 29.
 σχίσαι I, 33. X, 111.
 σχίζειν IV, 182.
 σχίζια X, 111.
 σχίζων VII, 81.
 σχίσμα (αἰδοῖον) II, 174.
 σχιστὰ VII, 85.
 σχιστὰς ἔλκειν IV, 105.
 σχιστὸς χιτῶν VII, 54.
 σχοινία I, 93. X, 36. 173.
 σχοίνια ἡνία X, 178.
 σχοίνιος φορμὸς VII, 175. X, 169.
 σχοίνιον VII, 150. 160. X, 31.
 σχοῖνον μιλιτάσσαντες VIII, 104. τινεῖν παρά τινι IX, 115.
 σχοινοστράφος VI, 160.
 σχοινίον νόμος IV, 65. 79.
 ἐκ σχοινίον πλέγμα VII, 172.
 σχοίνος VII, 160. X, 36. 131.
 σχοινοσυμβολεῖς I, 48.
 σχοινοσυμβολεῖς VII, 160.
 σχοίνους πλέκοντες VII, 83.
 σχοινοφιλίδα IX, 110. 115.
 σχολαίος I, 43. περίπατος III, 93.
 σχολαίότης I, 43.
 σχολή ib.
 σχολή περιπατεῖ III, 93.

σώζεται VI, 114.
 σωλήν II, 180.
 σωλήνες X, 30.
 σῶμα II, 235.
 τὸ σῶμα αἰσχύων VI, 127. S.
 διαέκειται μοι φαύλως III, 105.
 ἐκτεῖναι V, 168. S.
 ἐνδιδασί μοι ὑπ' ἀρρωστίας III, 105.
 εὐρυστον ἔχων ἵππος I, 211.
 κάμφαι IV, 98. S.
 πᾶν ἐπικραδαίνει V, 61.
 παρεγγυῶν ὡς λαγῶς V, 83.
 στικτὸν παρδάλεως ib. E.
 (ἴξ ὄν) συγκτεῖται II, 232.
 σμασκήν III, 154. Vid. II, 235.
 σμασκήν II, 235.
 σμασκήν III, 154.
 σμασκούτης VII, 17. Vid. II, 235. III, 154.
 σῶματα δούλα II, 235. III, 78. πρὸς ἀργύριον ἀντικα-
 ταλαστούμενα III, 77.
 οἰκία II, 235.
 σματίον ib.
 τὸ σματίον δίκαιται μοι ἐνδύστορον III, 105.
 σματίον (ὑποκριτῶν) IV, 115.
 σματσοειδές II, 235. V, 170.
 τοῦ σμάματος ἐπιπότως ἔχω III, 105. στήριγγες I, 220.
 σματοφύλακας II, 235.
 εἰς τὸ σῶμα καὶ χρήματα ζῆμα VIII, 22.
 σῶν εἶναι III, 107.
 σῶος III, 108.
 σωμάκις I, 185. X, 55.
 σάρακος I, 245. X, 129. 130.
 σωράκου πλέκων VII, 173.
 σωρύματα πατασίον X, 107.
 σωρῶν κειζυμίων τῶν πυρῶν I, 51.
 ὠστρα (ἢ ἀψίς) I, 144. X, 53. (μισθὸς ἰατροῦ) VI, 186.
 σωτὴρ βασιλεὺς I, 40.
 σωτῆρες θεοὶ I, 24.
 σωτήρια VI, 186.
 σωτήρια III, 107. τετραστάτηρος IX, 58.
 σωτήρια φάρμακα V, 132.
 Διὸς Σωτήρος κρατῆρ VI, 100. τελεῖον κρατῆρ VI, 15.
 σῶφρον βλίμμα II, 59.
 σωφρονεῖν IV, 12. VII, 135. VIII, 7.
 σωφρονίζων III, 100.
 σωφρονίζων VIII, 8.
 σωφρονισαί IX, 138. ἀσίλγειαν IV, 39.
 σωφρονισμὸς III, 100. IX, 140.
 σωφροιστῆρ IV, 199.
 σωφροιστῆρες II, 92.
 σωφροιστῆς IX, 140.
 σωφροιστικὸς λόγοι III, 100.
 σωφροιστικὸς φιλόσοφος IV, 39.
 σωφρονῶν VIII, 7.
 σωφρόνως ib.
 σωφροσύνη IV, 10. VIII, 7.
 τὴν σωφροσύνην οἰται ἀτολίαν VI, 134.
 σῶφρον I, 40. IV, 11. VIII, 7.
 Σαχίς σταφυλή VI, 82.

T.

Ταγηνία VI, 78.
 σίζοντες VI, 79.
 χλιαροὶ ib.
 τῷ ταγηνία χυθῆτι κατὰ τοῦ ταγηνίου ἐπιχίεται τυρὸς ib.
 ταγηνον VI, 79. 88. X, 98.
 ταγηνοστρόφιον X, 98.
 ἐκ ταγηνον ἔχθως VI, 49. κρέας VI, 53.
 τάγμα I, 127. 175.
 ταγὸς I, 129.
 ταβύειν VI, 91.
 ταινία I, 90. VII, 65.
 ταινίαι VII, 31.
 ταινία περισφιγξαι τὰ ὀφθαλμῶ IX, 123.
 ταινίδιον VII, 65. περιλαμβάον τὰς τρίχας IV, 151.
 περφευοῦν IV, 120.
 ταινίδιον περισφιγμένη κεφαλῆ IV, 153.
 ταινιώδες VII, 76.
 ταινιώσαι τὸν νικῆσαντα III, 152.
 τακεράτατα VI, 59.
 τακταὶ ἡμέραι VIII, 107.
 τακτικὸς στρατηγὸς I, 178.
 τὰκνις VI, 53.
 ταιλακωρηθεῖς VI, 139.
 ταιλακωρία VI, 141.
 ταιλακωρίας ἐν περιόδῳ ἔχουσα πρι-
 βεία IV, 28. S.
 ταιλακωρὸς πόλις IX, 24.
 ταιλακωρὸς VI, 140.
 τάλαντα IV, 171. X, 126. δύο ἡμισυ IX, 54.
 ἕξ ἡμισυ ib.
 τάλαντιαία νοσήματα IX, 53.
 τάλαντιαίος ib.
 τάλαντων IV, 173. Αἰγυπτίων IX, 86.
 Αἰγυπτίων ib.
 ἀναλίσκοιτες εἰς τὸ δημόσιον VIII, 130.
 τοῦ ἀργυρίου IX, 53.
 ἀριθμοῦ ὄνομα IX, 54.
 Ἀττικὸν IX, 85. 86.
 Βαβυλωνίον IX, 86.
 ἐν ἡμισυ IX, 55.
 ἡδύνατο ὀλίγον παρα τοῖς ἐφ' Ὀμήρου IX, 55.
 ἡδύνατο τρεῖς χρυσοῦς Ἀττικῶν IX, 53.
 τῶν Κιλικίων IX, 86.
 μέγιστον μέρος χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου IX, 52.
 Σικελικὸν ἀρχαῖον IX, 87. τὸ ὑστερον ib.
 σταθμοῦ τι ὄνομα IX, 52.
 τῶν Σύρων IX, 86.
 τῶν τάλαντου μερῶν μέγιστον ἢ μὲν IX, 56.
 τάλαντου ἑλκῆ IX, 76.
 τεταρτημόριον IX, 56.
 τέταρτον ib.
 τρίτον ib.
 τάλαντως IX, 53.
 τάλαντων σταθμισεῖται μουσική IX, 52.
 τάλαντα X, 125.
 τάλαντα I, 251. VII, 173. X, 125. 130.

ταλάρους πλέκειν VII, 174. 175.
 ταλασία VII, 29.
 ταλασιουργεία ib.
 ταλασιουργία VII, 29. 33.
 ταλασιουργικός οίκος I, 80.
 ταλασιουργικός VII, 34.
 τάλις III, 45.
 ταμίαι I, 80.
 ταμίαι III, 76. II 6.
 ταμίαι VIII, II 6.
 τῆς θεοῦ VIII, 97.
 ταμίαις μοτοικτικῆς συμμορίας VIII, 144.
 ταμίαι IX, 44.
 ταμίαιον I, 245.
 ταμίαιον III, II 6.
 ταμίαισθαι ib.
 ταμινοτικός III, II 5.
 ταμινοτικός III, II 6.
 ταυθαυριστοὶ ἄρμοι V, 98.
 ταξάει τὰς ταύς ἀντιμεταποσῶν II, 46.
 ταξάμενοι χρέματα I, 169.
 ἐν τῷ VI, 141.
 ταξάρχου I, 128. VIII, 87. 94. II 4. II 5.
 ταοὶ VI, 52.
 ταπεινοὶ κόδοροι VII, 85.
 ταπεινολογία II, 124. IV, 22.
 ταπεινός III, II 6. V, 163.
 ἵππος I, 197.
 ταπεινότης IV, 50.
 ταπεινοῦ ἑαυτοῦ IV, 49.
 ταπεινοῦ ἑαυτοῦ καὶ ἐγκαθίζων ἵππος I, 113.
 ταπεινός IV, 51.
 ταπεινότης IV, 50.
 τάπητις VI, 9. X, 38.
 ὀχημάτων X, 53.
 τάπιδες X, 42.
 ταπολλά V, 69.
 τάρακτρον VI, 130.
 ταραντιδίαι IV, 104.
 ταραντιδίαι VII, 76.
 ταραξάει IV, 29.
 Τάρας ἐντετυπωμένος (νοῦμμο) IX, 80.
 ταρξασσῶν VIII, 152.
 ταραττεῖν VIII, 154. IX, 155.
 ταραττων VI, 130.
 ταραχῆ V, 122. VIII, 153.
 ταραχῶδες V, 170. VII 1, 154.
 σαλπίζειν IV, 85.
 ταραχῶδη ἵχνη V, 67.
 ταραχῶδης V, 124. VIII, 153.
 θάλασσα I, 109.
 ὀφθαλμὸς II, 62.
 πόλις IX, 23.
 τύραννος I, 42.
 ταραχῶδως V, 123.
 τάργυρια IX, 89.
 τάρχη Αἰγυπτία VI, 48.
 Ποτικὰ, ib. E.
 ταραχῆς VI, 65.
 τάρχηον VI, 48.
 τάρχηος VII, 27.
 Ποτικὸν VI, 49.
 ταραχοπάλαι VII, 27.
 ταραχοπαλεῖν ib.
 τάρχηος VII, 27.
 ὁ τάρχηος VI, 48.
 τὸ τάρχηος ib.
 τάρχηος ποιητὸν VII, 27.
 τιλτὸν VI, 49.
 χρυστὸν VII, 27.
 ὀραῖον ib.
 τάρχεως πλέκειν VII, 174.

τάρχη X, 158.
 τάρχους πλέκειν VII, 174.
 τάρχιον I, 142.
 τάρχη X, 130.
 τάρχοι I, 251. X, 130.
 βλεφάρων II, 69.
 κωπῶν I, 90.
 τάρχος II, 144. 197.
 τάρχους πλέκειν VII, 173.
 τάρχοματα I, 93.
 τάρχηριον IX, 65.
 Τάρτσια μύρινα VI, 63.
 ταυρηδὸν υποβλέπειν II, 52.
 ταύρος I, 250.
 (αἰδοῦ) II, 173.
 ἐπιπίπτει V, 94.
 πλοῖον I, 83.
 ταῦτά φιλεῖν VIII, 151. pl. S.
 ταῦτον V, 169.
 εἰς ταῦτον ἐλθεῖν I, 154.
 ἴσαι IX, 145.
 εἰς ταῦτὸ συνευγκίει τὴν οὐσίαν VIII, 135.
 ἐν ταῦτῳ ἦσαν IX, 145.
 ταφίς VII, 195.
 (γοῶν παῖδες) III, 12.
 ταφῆ VIII, 146.
 τάφοι IX, 15.
 τάφος III, 102. VIII, 146. IX, 100.
 ταφισῶσαι I, 224.
 τάφοι IX, 14.
 τάφοι βαθυάσθαι I, 161. S.
 ὑπερπηδῶσαι μεμελετηκῶς ἵππος I, 196.
 τάχιστα X, 139.
 ἐν τάχει IX, 152.
 ἀπτερεῖ ib.
 ταχίαι ταύς I, 83.
 ταχίαι νῆες I, 119.
 ταχίαι δρομίαι III, 149.
 ταχίως VI, 150. IX, 152.
 δρῆμῶν III, 149.
 τὸ ταχίον ὑπεκποιεῖν IX, 110.
 ταχίῳ I, 162.
 ὅτι τάχιστα IX, 152.
 τάχος I, 43.
 εἰς τάχος ἐλαύνειν I, 208.
 ἰφθαῖ τὸν χαλινὸν I, 214.
 ὡς εἶχε τάχους IX, 152.
 ταχὺ ib. S.
 ταχυμαθῆς IV, 11.
 ταχυανταῖστα ταύς I, 83.
 ταχυπλοῖα οὐσῆς I, 106.
 ταχύτους II, 194.
 ἵππος I, 195.
 ὄρχιστὸς IV, 97.
 ταχύς I, 42.
 ἵππος I, 195.
 λέων V, 83.
 ταχύχειρ II, 148.
 ὄρχιστὸς IV, 97.
 ταχυχειρία II, 148.
 αὐλητοῦ IV, 72.
 ὄρχιστοῦ IV, 97.
 τίγος I, 81. VII, 120. 162.
 τιθανατώσθαι VIII, 23.
 τιθῆλος δένδρον I, 230.
 τιθῆναι ηἰσοῖν VIII, 70.
 τῷ τιθῆναι τις προσέειπεν ἐστὶ VIII, 118.
 τιθοῦν βημαίς V, 122.
 τιθοῦν βημαίς V, 123.
 τιθουλλήματα V, 92.
 τιθουλλήματα VI, 206.
 τιθουλλήματα VII, 207.

τιθοῦν βημαίς ἵππος I, 147.
 τιθοῦν βημαίς VII, 155.
 τῆσαι IV, 171.
 τῆσαι ἵππον VII, 32.
 τῆσαι φράσαι τὴν πόλιν I, 174.
 τῆσαι VII, 120.
 τῆσαι ὑπεκποιεῖσαι μεμελετηκῶς ἵππος I, 196.
 τῆσαι I, 172.
 πόλιν I, 174.
 τῆσαι VII, 118.
 τῆσαι I, 161.
 τῆσαι ἵππον VII, 118.
 τῆσαι ib.
 τῆσαι I, 161. 174. VIII, 114.
 τῆσαι VII, 118.
 τῆσαι IV, 127. 129. IX, 7. 35.
 ἀλασμιον I, 172. E.
 ἄρμα τῆ πόλεως I, 174. S.
 ὀσθῆες I, 171. E.
 τὸ τῆσαι ἐπισκηνάσαι X, 16.
 τῆσαι κραντο I, 160. S.
 ὄχυρον I, 170. E.
 περιβαλεῖν I, 174. S.
 περιβαλεῖν I, 160. S.
 εἶσα τοῦ τῆσαι IX, 35. ἐντὸς ib.
 τῆσαι γυμνῆ πόλιν I, 174.
 τοῦ τῆσαι κατίσταν τῆ I, 167. S.
 τῆσαι μῆρ I, 170. IX, 35.
 τῆσαι φύλακες IX, 35.
 τῆσαι ἀνάστασις III, 91.
 τῆσαι II, 6.
 τῆσαι IX, 151.
 τῆσαι V, 126. 153.
 τῆσαι IX, 152.
 τῆσαι ib.
 τῆσαι τῆσαι ὕβριος VIII, 79.
 ἐκ τῆσαι VIII, 69.
 τῆσαι III, 12.
 τῆσαι III, 13. 49.
 τῆσαι III, 49.
 τῆσαι ἐκποίησης VI, 178.
 οἱ τῆσαι III, 8.
 ἡ τῆσαι III, 10.
 τῆσαι IX, 6.
 τῆσαι Μούσα VII, 117.
 τῆσαι I, 12. 48. 161. VII, 114.
 τῆσαι VII, 111.
 τῆσαι X, 146.
 τῆσαι V, 55. Vid. X, 142.
 τῆσαι X, 142.
 τῆσαι ἵππος I, 136.
 σινδοῖτες IV, 181. VII, 72.
 τῆσαι ἵππον III, 38.
 τῆσαι I, 35.
 εἰς ἵππος II, 19.
 μισθοῦς IV, 46.
 τῆσαι αὐλοῖ IV, 77.
 οἱ γυγαμπεῖτες III, 38.
 ἵππος I, 182.
 σῆες I, 251.
 τὸ τῆσαι ἑταιρικὸν IV, 151. 153.
 τῆσαι ἀριθμὸς IV, 164. VI, 15.
 τῆσαι Διὸς Σωτήρος κρατῆρ VI, 15.
 τῆσαι I, 35.
 Τῆσαι (ἡ φυλῆ) VIII, 109.
 τῆσαι IV, 99.
 τῆσαι I, 35.
 τῆσαι I, 35. IX, 157.
 τῆσαι I, 36.
 τῆσαι IX, 157.
 τῆσαι ib.
 βασιλεῦς I, 40.
 τῆσαι IX, 157.

- τέλεσμα IV, 46. IX, 157.
 τελεσταί I, 14. 35. VII, 188.
 τελεστήρια IX, 15.
 τελεστήριον μέλος IV, 79.
 τελεστικός IX, 157.
 τελεσταί I, 35. 36.
 τελευτᾶ VI, 114.
 ἡ τελευταία τῶν μυστηρίων X, 74.
 πόσις VI, 100.
 οἱ τελευταῖοι πόδες I, 193.
 τὰ τέλη VII, 14. VIII, 47. 132.
 κατὰ τέλη IX, 144.
 τὰ τέλη ἀπαιτεῖν IX, 31. pl.
 ἀπομισθῶν IX, 34. S.
 ὅς ἐπανέται VIII, 156.
 μισθῶσασθαι IX, 33. S.
 τέλη μυστικά I, 36.
 τὰ τέλη πιπράσκειν IX, 34.
 πιπράσκοντες VIII, 99.
 ἐπαδεχόμενοι VIII, 97.
 τελευτῶδες θάλαττα I, 115.
 τελευτῶδη χωρία I, 186.
 τίλος IV, 46. 93. VIII, 157. IX, 30.
 157.
 ὁ γάμος III, 38.
 διαλύσαι IX, 31. S.
 (σταδίου) III, 147.
 τὸ τελοῦν εἰς ἡμισυ V, 133.
 οἱ τελοῦντες τὸ ζευγίσιον VIII, 130.
 132. pl.
 οἱ μὴ τελοῦντες τὸ μιτοίκιον III, 57.
 ἔξω τοῦ τίλους VIII, 156. S.
 ἐκ τίλους θητικοῦ εἰς τὴν ἰσπαδῶ με-
 τίστη VIII, 131.
 τίλους καταβολή IX, 31.
 τελών IX, 157.
 τελώναι IX, 29.
 τῶν τελών ἀπηλλαγμένους VIII, 156. S.
 ἀπογραφή IX, 31.
 τελωνῶν ib.
 τελωνῶν ἰπαιῶν IX, 33.
 κακίῶν IX, 32.
 τελωνῶν VI, 128.
 δίκαιος IX, 33. E. pl.
 Φορτικός IX, 32. E. pl.
 τελωνία IX, 28.
 τελωνία IX, 31.
 τελωνιον IX, 28.
 τελών εἰς ὄρους ἵππος I, 197.
 τεμαχῆ VI, 59.
 τεμεῖν VI, 91.
 ἄμπυλον I, 224.
 τεμεῖν I, 10. IX, 16. 40.
 τεμεῖος τῆς Ἀγροτέρας IX, 12.
 τεμαχῆ θυνίδων VI, 48. pl.
 κρεῶν VI, 33.
 ἄρτια VI, 48. VII, 27.
 τέμμαχος VI, 47.
 τεναγῆ I, 186.
 τεναγῶδη χωρία I, 186.
 τενοσία VI, 42.
 τενοῶν VI, 122.
 τενοῆς VI, 42.
 τενοῖσι πέπλους VII, 45.
 τενοῖτες II, 134.
 τῶ τενοῖσι περιεχυμένη ἔχων τὴν κέ-
 μην II, 25.
 τενοῶν κνημῆς II, 191.
 τερατεία IX, 146.
 τερατεύεσθαι VII, 189. IX, 145.
 τερατεύόμενος IX, 147.
 τερατογονία VII, 189.
 τερατολογία ib.
 τερατολόγος IX, 147.
 τερατολόγῳ ἀνδρὶ VII, 189.
 φῶσι VII, 189.
 τερατοσκοπία ib.
 τερέβινθος I, 233.
 τερετίζουσι τέττιγες V, 89.
 τερετίζματα IV, 83.
 τερετισμοί ib.
 τερετῖον IV, 55.
 τερετρον VII, 113. X, 146.
 τερεθόνες IV, 192.
 τερεθρον II, 134.
 τερεμα (σταδίου) III, 147.
 τερεμβος I, 233.
 Τερπάνδριος νόμος IV, 65.
 τερεπθεῖαι III, 97.
 τερεπτοὶ λόγοι IV, 31.
 τερεπτότης III, 97.
 τερεπῶς ib.
 τερεπων III, 98.
 τερεψῖς III, 97. IV, 97.
 ἀκοῆς VI, 178.
 τερεῶν ὑποκριταί VII, 189.
 ὁ τεσσαράκοντα VIII, 100. IX, 101.
 τίσσαρις δραχμαὶ Ἀττικαὶ IX, 79.
 καὶ εἰκοσι νόμοι IX, 87.
 Φυλαὶ VIII, 109. III.
 χαλκοὶ IX, 65. 66. 67.
 τετάρραγμα V, 122.
 τεταραγμένος V, 123.
 τετακται V, 166.
 τεταδόριξ II, 23.
 τεταριχυμένη ἰσχὺς I, 242.
 τεταριχυμένοι κωλῆνες VI, 52.
 ἡ τετάρτη ἡλικία II, 4.
 τεταρτημόρια τρία IX, 65.
 τεταρτημόριον IV, 165. IX, 65. 66.
 τάλαντου IX, 56.
 εἰς τὴν τετάρτην ἡμέραν I, 66.
 τετάρτη φθίνοντες VIII, 117. Vid. I,
 63.
 τετάρτον τουτὶ ἔτος I, 57.
 τάλαντου IX, 56.
 τετειχισμένη πόλις I, 174.
 τετελεσμένος I, 36.
 τετήρηται πάλαι V, 166.
 τετημεμένα ἐπὶ πολλῶν VII, 10.
 τετοξυμένος III, 70.
 γυνὴ τετορῆ ἡβῶν I, 58.
 τετορῶντας X, 97.
 τετραγῶδημῆται στολαί VII, 59.
 τετραγῶνα σχήματα IV, 160.
 τετραγωνίζειν IV, 164.
 τετραγωνοὶ χαλκοὶ ἀξίως VIII, 128.
 τετραγωνος ἀριθμὸς IV, 164.
 ἀσπίς I, 134.
 τετραγωνίου Ἑρμοῦ χεῖρες VII, 73.
 τετραδραχμον IX, 60. 75.
 τετρακισχιλίας δραχμαὶ IX, 86.
 εἰς καὶ τετρακόσιοι VIII, 48.
 τετρακύκλα X, 52.
 τετρακάμοι Ἀθήνησι IV, 105.
 τετρακάμος IV, 99. 105.
 τετραμέτρα IX, 52.
 τετραμήνησι ἄρτοι VI, 73.
 τετραοῖδος νόμος IV, 65.
 τετραπλευρον IV, 161.
 τετραπόους δίφρος X, 47.
 τράπιζα X, 69.
 τέτραπτοι ἐκασταπεστην ἥλιος ; IX,
 46.
 τετραστάτηρον IX, 62.
 τετραστάτηρος σωτήρια IX, 58.
 τετραχίζειν VII, 152.
 τετραγένηι νυκτερίδας εἰκοσι αἶ V, 90.
 τετριμμένη ὄδῳ III, 96.
 τετριμμένος περὶ ταῦτα V, 144.
 τετριφθεῖαι V, 144.
 τετριχυμένος IV, 148. 149.
 τετροπυμένη ψήφος VIII, 123.
 τετροβολίζειν IX, 64.
 τετροβόλος IX, 63. 64.
 τετρομένος III, 70.
 τετροῦσθαι III, 69. IV, 188.
 διὰ βάθους IV, 189. S.
 τέτταρα καὶ δέκα ἴτη γεγονώς I, 55.
 οἱ τετταράκοιτα Ἀθήνησι IX, 101.
 τετταράκοιτα πέντε μέτροι Ἀττικοὶ
 X, 165.
 συναθροίζουσα βολή IX,
 101.
 τετταρακοντούτης I, 56.
 τέτταρα ξύλα θύρας VII, 122.
 τετταράματα VIII, 129.
 ὑπεζύγια X, 53.
 τέτταρες καὶ εἰκοσι χαλκοὶ IX, 66.
 ἴστος τῶν τεττάρων VII, 122.
 τεττάρων καὶ δέκα ἴτων I, 55.
 τέττιγες τερετίζουσι V, 89.
 τέττιξ ὁ βερπιαν IV, 148. 150.
 τέττιξ ἄτος II, 86.
 τετύπηται VIII, 78.
 τιωθίδες VI, 47.
 Τιωμασία ἀλώπηξ V, 39.
 τιυτάζειν IX, 137.
 τιύτλα VI, 55. 59.
 τιύτλιον VI, 69.
 τιύτλον I, 247.
 ἐξ Ἀσκηρῆς VI, 63.
 τιύχη X, 82.
 ἀργυρά VI, 84.
 χρυσά ib.
 τιύχος κεραμοῦν X, 30.
 χαλκοῦν ib.
 τίφρα VII, 40.
 τιχναίειν IV, 49. IX, 133.
 τιχναίω IX, 150.
 τιχναὶ ἀεελύθεροι VII, 6. E.
 ἀπυροὶ VII, 7.
 ἔμπυροι ib.
 ἱρωτέραι IV, 16.
 ὑπὸ Πλάτωνος ὀνομασθεῖσας
 VII, 206.
 ποιητικαὶ VII, 135. 153.
 πρακτικαὶ VII, 135.
 ῥητορικαὶ VI, 143. Vid. IV,
 16. E.
 αἱ ἐπὶ ταῖς τροφαῖς VII, 18.
 κατὰ τέχνας IX, 144.
 τιχναῖοι IV, 8. 25.
 τιχνασμοὶ VII, 7. IX, 133.
 τιχη IV, 7. 22. IX, 133.
 ἀνθρωπεία II, 5.
 ἀντιλογική II, 120.
 γραφικὴ VII, 126.
 τέχνημα VII, 7. IX, 150.
 τέχνη μαντικὴ I, 19.
 τέχνην μετιῶν IX, 150.
 προκρίνει φύσεως V, 102.
 τέχνη γραμματικὴ IV, 16. E.
 ἱερατικὴ VII, 210. E.
 ξαντικὴ VII, 30. 209. E.
 παιδευτικὴ IV, 42. E.
 παιδοτρίβη III, 154.
 πλεικτικὴ VII, 207. E.
 ποιητικὴ ζῶων VII, 126. S.
 σιδηρίτις VII, 106.
 στατικὴ IV, 16. VII, 208. E.
 τῆς τέχνης πηπαυμένη ἱεράμα IV,
 153.
 τεχνικός IV, 7.
 τεχνικῶς IV, 8. 24.

τεχνί-

τεχνίται Διονυσιακοί III, 144.
 ιδραίοι I, 50.
 ὄπλων I, 149.
 τεχνίτης IV, 7.
 ῥήτωρ IV, 21.
 τεχνόμιος IX, 150.
 τῶν τεχνῶν αἰ εἰρηκωτῆραι VII, 159.
 τηβείοι VII, 61.
 τηβένος ib.
 τηγανίζεσθαι X, 98.
 πραγματικοί ib.
 τήγανον ib.
 τηγαστοτρόφιον VI, 89.
 τηθαλλαδούς III, 20.
 τήθη III, 17.
 τήθις III, 12.
 τηκεῖον IV, 187.
 τήκει κηρὸν VII, 165.
 τηλέφιλον IX, 122. 127.
 τηλία VII, 21. 203. X. II 4. 150.
 ἀρτόπωλις IX, 108.
 τηλία ἐμπεριγράψαι κύκλον IX, 108.
 τηλυγέτη θυγάτηρ III, 20.
 τηλυγετος υἱός III, 20.
 τήμιρον I, 66.
 τῆς τήμερον ἡμέρας ὅλος III, 117.
 τήσιμος IV, 201.
 τησικαῦτα I, 72.
 τήσασθαι κηρὸν VII, 128.
 τήσις IV, 187.
 τήσις IV, 34.
 χρημάτων III, 116.
 τηρῶν τὴν πολιτείαν ῥήτωρ IV, 34.
 τήτειον VI, 73.
 τήτες I, 56.
 τίάρα IV, 116. V, 96. VII, 56. 59.
 X, 162. 186.
 τιθασσιῦσαι τὸν δῆμον IV, 28.
 τιθασσὸν ποιήσασθαι ib.
 τιθασσὸς ἵππος I, 195.
 τιθεῖς τὰ σκίλη διὰ πολλοῦ I, 193.
 τιθήμενος πλούτων τῆς ἀρετῆς III,
 114.
 μὴ τιθέντες μετοίκιον VIII, 99.
 τιθεσθαι γέλωτα IX, 148.
 τίθη VI, 47.
 τιθήνη III, 41.
 τίκτην II, 7. III, 49. IV, 208.
 τίκτηι σάρκα ἢ ἄρκτος V, 80.
 τίκτησθαι II, 19.
 τίκται VI, 114.
 τικτικὸν φάρμακον IV, 208.
 τικτικός II, 7.
 τίκτουσα II, 19.
 ὁ τίλλων (περὰ τοῦ ὄρυγος) IX,
 109.
 τίλος V, 91.
 τίλων τήριχος VI, 49.
 τίμαί VIII, 140.
 αἱ τίμαί αὐτῶν ἐπιστέτανται VII, 10.
 τιμῶν VI, 187.
 τιμῆς ἀγῆρας II, 14.
 τὰς τιμῆς ἐπιτείνουσι III, 125.
 εἰς τιμῆς θεῶν νεμόμενα χρήματα VIII,
 113.
 τιμᾶσθαι VIII, 21. 150.
 τιμῆ VI, 186.
 ὁ τιμηθεὶς μὴ ταῦτά τελεῖν τοῖς με-
 τοίκαις VIII, 155.
 τίμημα VI, 179. VIII, 21. 149.
 ἀποτίσαι VIII, 52.
 ἀργίας ἀτιμία VIII, 42.
 ἐγγράψαι τὰ γραμματεῖον
 VIII, 127.
 εἰ τὸ τίμημά ἐστιν αὐτοῖς; VIII, 86.

τίμημα ζευγῶν VIII, 129. pl.
 παθεῖν VIII, 129.
 τρεῖς δραχμαί VIII, 101.
 τὴς ὑβρείως VIII, 42.
 τιμήματα VIII, 69.
 κατὰ τὴν ἀξίαν VIII, 103.
 τίτταρα VIII, 129.
 τοῦ τιμήματος τὸ ἕκτον VIII, 48. IX,
 60.
 τιμὴν καταβαλεῖν III, 83.
 τιμὴ ξένου ἢ πολιτεία VIII, 140.
 ἐκ τιμῆς αἰσίτος IX, 40.
 τιμίσασθαι τι ὀπόσου δεῖ VIII, 142.
 ἐπὶ τιμῆς αὐτῆς ἄγει ἀρετὴν καὶ κα-
 κίαν VI, 131.
 τίμησις VIII, 149.
 τῆς τιμῆς τῶν πυρῶν ἀναβιβηκούας I,
 52.
 καταβεβηκούας I,
 51.
 τιμητικὸν πινάκιον VIII, 16.
 τίμια VII, 10. S.
 τιμιόπαιλα VII, 195.
 τίμιος τοῦ μηδέως V, 162.
 οὐ τὸ μηδὲν τιμιώτερον ib. S.
 τιμόκριτος (ὁ βαλοῖς) VII, 205.
 τιμῶν ἀναγόμενος VI, 177.
 τιμαρῖσθαι VIII, 21. S.
 τιμαρῆσθαι VIII, 9.
 τιμαρία VIII, 6. 21. 23. 149.
 εἰς τιμαρίαν βραδύς Βασίλειος I, 41.
 τιμαρίας παραίτησις VI, 177.
 τιμαρουμενος VIII, 8.
 τίς τὴν χύτραν; IX, 114.
 τίτανος VII, 124.
 τίτάνω χρίειν ib. S.
 τίτθαι II, 163.
 τίτθη III, 41. 50.
 τίτθια II, 163.
 τίτθοι ib.
 τίττροσκειν V, 11. VI, 154.
 τίττροσσεσθαι V, 11.
 τίττυβύζουσι πέρδικας V, 89.
 τίθη VII, 19.
 τοίχαρχος I, 95.
 τοίχοι VII, 121.
 κλίθινος X, 49.
 τοίχον συλλεῖν μοχλίσκω X, 147.
 τοίχος (λογχῆς) V, 21.
 νεῖς δεξιὸς I, 88.
 εὐάνυμος ib.
 παρόδιος VII, 121.
 ὑπὲρ τοῦς τοίχους αἰεθὴ τὸ κύμα I,
 113.
 ἐκ τοίχων ἠμπίπτωι ἀνεμος I, 111.
 τοιχαρῦχημα VI, 180.
 τοιχαρῦχοι X, 147.
 τοιχαρῦχος VI, 151.
 τοιχαρῦχον σιδήριον VII, 125.
 τοκεῖς III, 8.
 τοκεύς ib.
 τοκίζεται αὐτῶ ἀργύριον III, 85.
 τοκίων ib.
 τοκιστῆς ib.
 τοκογλύφος ib.
 ἐπὶ τόκοις μεγάλαις παρακινδυνεύων
 III, 115.
 τόκος II, 7. III, 85.
 τόκου ἐκλίγων III, 85.
 τοκῶσα II, 7.
 τόλμα V, 125.
 τολμαῖν II, 20. III, 135. V. 125.
 τολμη III, 135.
 τολμημα VI, 179.
 τολμηματος ἐπιβολή VI, 176.

τολμηρὸς III, 134.
 στρατηγός I, 179.
 τολμηρότατα III, 136.
 τολμηρῶς ib.
 τολμησῶς ἀν διαμάρτη VI, 133.
 τολμησῶς ἐγχείρησις VI, 178.
 τολμητής III, 134.
 τολύκαι ὀλοστήμοις VII, 32.
 τομαῖς VI, 13. VII, 114.
 ὀδόντες II, 91.
 τομεύς X, 141.
 τομῆ IV, 178.
 κατὰ τὴν τομὴν πυῶδες IX, 190.
 τόμοι ἀλλαντῶν VI, 58.
 ἀμούλου VI, 60.
 τομὸν ξίφος II, 101.
 τοιθορυγούτες VI, 58.
 τοίχη X, 31.
 τόποι II, 202. IV, 62.
 τόπος V, 27. 30. X, 36. 37.
 διφρου I, 142.
 πνεύματος IV, 69.
 ῥήτορας VI, 148.
 ἐν τῶν ἐξαμίτρων ἀνεφθέγγατο ὁ θεός
 I, 19.
 τόξα IV, 117. V, 19. 20. 78. X, 141.
 142.
 ἀλεκπῦσαι I, 164.
 τὰ τόξα πληρωσάμενοι ib. pl.
 τόξαρχος VII, 156.
 τόξωμα I, 137. VI, 179.
 τόξωματα VII, 156. X, 142.
 τόξωσαι I, 163. VII, 156. Vid. III,
 70.
 τόξον I, 137. VII, 156.
 Κρητικὸν I, 149.
 τοξοποιία VII, 156.
 τοξοποιός ib.
 τοξόται I, 131. VIII, 104. 132.
 τοξότης VII, 156.
 τόξου καθάψαι I, 164.
 κίρας I, 137.
 νευρά ib.
 ἐκ τόξου ῥέματος ἢ ἡ μάχη I, 164.
 τόξοφόροι I, 131.
 τόξοφόρος VII, 156.
 τοπαῖζειν IX, 151.
 τοπαῖζω V, 126.
 τοπία X, 31.
 τοπίον VII, 159. X, 130.
 τόποι θηρίων V, 14.
 τόπος ἀβέβηλος I, 8. E.
 ἔνθεος I, 8. 15. E.
 ἐντέχιος IX, 35.
 πρόσπορος IX, 8.
 σὸν τοπίε VI, 141.
 τόρευμα VI, 182.
 τορεύς VII, 192. X, 149.
 Τορία σταφυλή VI, 82.
 τορνίω X, 98. Vid. 97.
 τορνίη VI, 88. X, 97.
 τορνίησαι VI, 88.
 τότε I, 72.
 πρὸς τουναντίον ἀνακαθαίρειν τὸ ἐπ-
 κιν I, 199.
 τουτί τρίτον ἔτος I, 57.
 ταῦτα τῶ ἔτει I, 56. pl.
 εἰς ταῦτον X, 19. pl.
 ἀπᾶλλον VI, 38. pl. IX,
 47. pl.
 ἐμβάλλον IX, 48.
 Τράγασαι VI, 63.
 Τραγασαῖοι ἄλις ib.
 Τράγασος ib.
 τραγῆ IV, 118.
 f

- τραγήματα X, 81.
 τραγημάτων κατήχιοι τῶ νωνηβέντι οὐκίη III, 77.
 τραγικά ὑποδήματα IV, 115. pl.
 τραγικῆς ὀρχήσεως σχήματα IV, 105.
 τραγικός χορός IV, 107.
 τραγικοῦ χοροῦ μέρη IV, 108.
 τραγοί (πλοία) I, 83.
 τραγός I, 250.
 (ἄτος) II, 85.
 τραγωδία IV, 53.
 τραμβηλοὶ ἐλαίαι VI, 45.
 τραμίς II, 173.
 τράπιζα III, 84. VII, II. 19. II2. 170. X, 80.
 τράπιζαι X, 81.
 διυτέραι VI, 83.
 (νώτων) II, 177.
 (ἰδόντων) II, 93.
 πῶται VI, 83.
 σιτίο τὰ ἐπ' αὐτῶν τιθέμενα VI, 84.
 τρίται VI, 83.
 τράπιζα λογισηρία X, 158.
 μαγειρικὴ X, 101.
 μονόκυκλος X, 81.
 τὴν τράπιζαν ἀνασκινασθῆναι X, 16.
 τράπιζα πολυάργυρος III, 84.
 τετράπους X, 69.
 τραπίζεια IV, 161.
 τραπιζίτης κών III, 84.
 τραπίζη ἐπικαθήμενος ib.
 τραπίζης ἀφορμαὶ ib.
 φίλος VI, 123.
 τραπίζιον X, 105.
 τραπιζίται IX, 51.
 τραπιζιάνω VII, 170.
 τραπιζίτης III, 84. VII, 170.
 τραπιζοποιός III, 41. VI, 13.
 τραπιζοφόρος X, 69.
 ἐπὶ τῶν τραπιζῶν ἀγγελία VI, 84.
 τραπιζῶν σκευή X, 81.
 τραπίσης εἰς τὸ βέλτιον τῆς ἀβρωτίας III, 108.
 τραπίσθαι ἐπὶ κοίτην VI, 112.
 τρασιῶ VII, 144. 173. X, 129.
 τραυλή μὲν ἔστιν, ἀλλ' ἀνεστομαμένη II, 102.
 τραῦμα VI, 180.
 κείριον IV, 189.
 τραύματα IV, 188.
 τραυματικὸς οἶος πρίσκειν IV, 137.
 τραυματίας IV, 188.
 τραυματισθεῖσαι ἦτες IV, 189.
 τραυματισθεῖσιν τῶν νεῶν I, 125.
 τραύματος δίχη VIII, 117.
 ἐκ προνοίας γραφὴ VIII, 40.
 τραφῆναι VI, 32.
 τραχία χωρία I, 186.
 τραχία ἀρτηρία II, 114.
 βροτὴ I, 115.
 θάλαττα I, 108.
 τραχίαι ἀρτηρίαι II, 218.
 τραχία φωνή II, 117.
 τραχίαι αἰγιαλοὶ I, 115.
 χαλινοὶ I, 207.
 τραχίως V, 139.
 τὸν τραχίλον περιφρονεῖς ἵπποι I, 219.
 εἰς τραχίλον ὄσαι II, 135.
 τραχίλος II, 130.
 ἐπιμήκης V, 69. E.
 ἀναμάτης I, 189.
 κύστις II, 171.
 μήτρας II, 222.
 σφονδύλις ἐπὶ τὰ ἐφέστηκε II, 130. pl.
 ὑγρὸς V, 57. 69. E.
 περὶ τῶν τραχίλων κοσμήματα V, 98.
 τράχουρος VI, 50.
 τραχὺ ἰσχίον I, 191.
 σαλπίζειν IV, 85.
 τραχυνομένη θάλαττα I, 108.
 τραχυνομένη τῶν ὀφθαλμῶν IV, 68.
 τραχὺς IV, 138. V, 139.
 λιμὴν I, 101.
 μυκτήρ IV, 137.
 τὴν ὄργην VI, 124.
 σὺς V, 79.
 τὸ πρόσωπον ἀγρὸν IV, 134.
 Φοιτῆξ I, 244.
 τραχύτητες περὶ τοῖς νώτοις ἐπὶ II, 180.
 τρεῖς δραχμαὶ τίμημα VIII, 101.
 δραχμᾶς κατατιθεσθαι VIII, 38.
 θεοὺς ὀνοῦσαι VIII, 142.
 κύβοι IX, 95.
 χαλκοὶ IX, 81.
 χοροὶ Λακωνῶν IV, 107.
 χρυσοὶ Ἀττικοὶ IX, 53.
 τρίμων V, 122.
 τρίμων V, 123.
 τρίπειν τὰς σταφυλάς ἐν τοῖς ληνοῖς I, 225.
 ἢ τρέφει θάλαττα μᾶλλον τῆς γῆς, πόλις IX, 22.
 τρίπειν III, 50.
 γαλά I, 251.
 ἵππους δυναμίνοι VIII, 130.
 οἰκήτορας ἀρκούσα πόλις IX, 22.
 τρίφεται VI, 114.
 τὰ τρέφοντα τοὺς καρπούς I, 238. pl.
 τὴν τρέφουσιν ἔμποροι μᾶλλον τῶν γεωργῶν, πόλις IX, 22.
 τρέχειν ἀποτάδην VI, 175.
 ἐπιγίγεται III, 93.
 περίπατα ib.
 τρέχων ὀρθὴ κεφαλῆ ἵππος I, 206.
 τρέψαι I, 166.
 τρέψασθαι ib.
 τρήμα μεταίον IX, 96.
 τρήματα I, 88.
 τρηματίζειν IX, 96.
 τρηματίζεται ib.
 τρῆσις VII, 208.
 τρητὰ ib.
 τρητὸς κόκκυξ II, 183.
 τρία βοστρυχία μέλατα IV, 150.
 γίνη τριττύς ἐκάστης VIII, 109.
 δικαστήρια συνίστατο VIII, 123.
 ἴθνη VIII, 111.
 ἡμίμυα IX, 55.
 ἡμιτάλαντα ib.
 ἡμιφόρμια ἀλῶν X, 169.
 ἡμιβόλια IX, 64. 87.
 τρίαίνα X, 133.
 τριακάδες VIII, 111.
 ἐπὶ τῶν τιτελευτηκῶν I, 66. III, 102. VIII, 146.
 Τριακάς ἢ Παιονικὴ κών V, 46.
 τριακάς I, 66.
 οἱ τρίακοντα VIII, 100. IX, 101.
 τρίακοντα ἄνδρες προσαιριβέντες ληξιάρχους VIII, 104.
 τρίακοντα γίνη ἴθνης ἐκάστου VIII, 111.
 ἐν ἐκάστῃ φιατρίῃ III, 52.
 δραχμᾶς κατατιθεσθαι VIII, 38.
 οἱ ἐπὶ τὰ τρίακοντα ἔτη ἰδικάζον VIII, 122.
 τρίακοντα λίτρας ζημιουῦσθαι τινα IX, 80.
 ἢ τῶν τρίακοντα ὀλιγαρχία VIII, 100.
 οἱ τρίακοντα τῆς πολιτείας ἐπιμεληταὶ VIII, 112.
 τριακονθήμερον σιτηρήσιον I, 59.
 τριακόντορος ναῦς I, 82.
 τριακοτούτης σκοινδαὶ I, 50.
 τριακοτούτης ib.
 οἱ τριακόσια μέτρα ποιούτες VIII, 103.
 τρία μέρη ὀβολοῦ IX, 65.
 τριάντα acc. IV, 175.
 τὰ τρία πρῶτος τέλειος ἀριθμὸς VI, 15.
 τριάρμενος ναῦς I, 83.
 τρία τεταρτημέρια IX, 65.
 ὑποζύγια X, 53.
 ὁ τρία φῆρων οἶος VI, 18.
 τρίβειν ἄλας X, 169.
 τὰς ἐλαίας I, 225.
 ἐν θυσίαις VI, 91.
 τὴν κνήμην τοῦ ἵππου I, 199.
 τὸ μέλαν IV, 19.
 τοὺς πυρούς VII, 180.
 τριβῆ I, 43. V, 144. VII, 133. IX, 137.
 ἐλαίας I, 226.
 τρίβολοι (χαλινῶν) I, 148.
 τρίβωλον ἀνάπλεον χωρίον I, 246.
 τρίβος III, 96.
 τρίβων V, 144.
 τρίγαστρα VII, 96.
 τρίγυλοι Αἰθιοπικαὶ VI, 63.
 τρίγυλη VI, 50.
 τρίγυλον ἔρματα V, 97.
 ἐκ τριγυλίας ἐκατέρωθεν Ἀθηναῖος VIII, 85.
 τρίγωνον IV, 49.
 σχήματα IV, 160.
 τριγώνιον ἰσοπλευρον II, 167.
 τρίγωνοι σαιίδες πυραμοειδῆς VIII, 128.
 τρίγωνον (τὸ δικαστήριον) VIII, 121.
 τριδουλος VI, 165.
 τριδραχμων VI, 165. IX, 60.
 τριετής παῖς I, 54. pl.
 τριετής (χρόνος) ib.
 τριμειβολοία IX, 67.
 τριμειβόλιον IX, 64.
 τριηραρχεῖν III, 67.
 τριηραρχία I, 119.
 τριηραρχος I, 119. VIII, 116.
 τριηραρχος I, 96. III, 67.
 τριηραύλης I, 96. IV, 71.
 τριήρεις I, 119.
 χαλκίμβολοι I, 120.
 τριήρεις τὰς ἱεραῖς λειτουργοῦντες VIII, 116.
 τριηρετεύειν I, 98.
 τριηρέτης I, 95.
 τῶν τριηρίων προνασόμενοι VIII, 90.
 τριήρης VI, 165.
 ναῦς I, 82.
 τριηρικὰ σκευή X, 13.
 τριηροποιὸς I, 84.
 τρικλινος οἶκος I, 79. VI, 7.
 τρικλυστος VI, 165.

τρικέλυβον IX, 72.
 τρικέλυβον VI, 165.
 τρικυμία I, 108.
 τριλογία I, 135. X, 142.
 τριμετρα IV, 52.
 τριμίτρον IV, 162.
 τρίμητα VII, 78.
 τριμίτινα κώδικα VII, 92.
 υφάσματα VII, 78.
 τριμίτιον VI, 165.
 τρίμητοι πύλοι X, 50.
 τρίμητοι VII, 58.
 τρίμητος πλακτός X, 50.
 τρίμημα VI, 18. 70.
 τριμμοί V, 35.
 τῶν τριμμών ἀπαλλαττόμεναι κύνες
 V, 64.
 τρίμνου VI, 165.
 τρίμυξοι λύχιοι X, 115.
 τρίμυξος λύχιος VI, 103.
 τριζάντα acc. IX, 81.
 τὰς ἐν τριόδοις καθαρμάταιν ἐκβλητό-
 τερος V, 163.
 τριόδοις VII, 139.
 τριόδοις χρωμένους I, 96.
 τριόδοις VII, 139.
 τριόδοις πλατεῖ χρωμένοι VII, 138.
 τριόδοις X, 133.
 τριόδοις V, 98.
 τριόδοις I, 72. VI, 165.
 τριόδοις VI, 165.
 τριόδοις IV, 161.
 τριόδοις VI, 165.
 τριόδοις III, 112. VI, 83.
 τριόδοις IV, 53.
 τριόδοις X, 80.
 τριόδοις ἐπίθημα X, 31.
 τριόδοις γῆ VI, 165.
 εὐρεία I, 222.
 τριόδοις I, 222. II, 195. IV, 161. V,
 97. X, 63. 80.
 ἐμπυριβήτης IX, 68. X, 63.
 τριπτή VI, 76.
 τριπτή I, 246. VII, 151. X, 130.
 τριπτύχοι γραμματεῖον IV, 18.
 γραμματεῖον X, 57.
 ἢ τρις ἕξ ἢ τρις κύβοι IX, 95.
 τρισκαίδεκάτης I, 55.
 τρισκακοδαίμων VI, 165.
 τρισκατάπτυστος ib.
 τρισκατάρατος V, 130.
 τριστάτηρος χλαμύς VI, 165.
 τριστάτης ἐν χορῷ ib.
 τριστοίχους ὀδόντας εἶχεν Ἡρακλῆς II,
 95.
 τρίτα VIII, 146.
 τριταγωνιστής VI, 165.
 τρίται τράπεζαι VI, 83.
 τριτάλαντον VI, 165.
 τριταρτημόριον IX, 65.
 τριταῖς IV, 168.
 τρίτη ἐκκλησία VIII, 96.
 ἡμέρα I, 67.
 μοῖρα τοῦ ἵππικῶν IX, 66.
 τριτημόριον IV, 165. 176. VI, 165.
 IX, 56.
 ἵππικὸν IX, 66.
 ταλάντου IX, 56.
 χοίνικος X, 114.
 τριτημῶρις IX, 66.
 τριτημῶρον IX, 65. 66.
 τρίτην ταύτην ἡμέραν I, 67.
 εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν I, 66.
 περὶ τῆς τρίτης φυλακῆς I, 70.
 τρίτη φθιότος VIII, 117. Vid. I, 63.

τρίτον ἔτος τοῦτο I, 57.
 τρίτον ἡμῖοναρχον IX, 62.
 τρίμινοι IX, 56.
 ἡμίταλαντον IV, 175. IX, 54.
 ταλάντου IX, 56.
 τριτοπάτωρ III, 17.
 τριτοστάτης IV, 106.
 τριτοστάτης ib.
 τριτοστάτος VI, 165.
 τριτωάρχος VI, 165.
 τριτωάρχος VIII, 109.
 τῆς τριτοῦς ἀρχῶν ib.
 τριτωὺς ἐκάστης γῆν τρία ib.
 τρυτῦς VIII, 108. 111.
 Τρίτων IV, 142.
 τὴν τρίχα ἀνιστῶν I, 183.
 τριχαδὸς II, 24.
 τὴν τρίχα λευκαίνεσθαι II, 21.
 τριχαπτερον II, 24.
 παραπίτασμα X, 32.
 τὰς τρίχας ἀπέψηλαμῖνος II, 26.
 τρίχας ἔχει ὁ λαγὼς καὶ τὴν γνάθον
 ἐντὸς V, 73.
 τὰς τρίχας εὐθετῶσι II, 31.
 παραλελεῖσθαι II, 35.
 παραπλέκειν ib.
 περιλαμβάνονται ταινίδιον IV,
 151.
 τρίχες II, 22. X, 133.
 αἱ τρίχες ἀνατίεσθαι ἐκ μίθου IV,
 138.
 τρίχες ἐκτενσιμῖναι IV, 137. Vid. II,
 34.
 ἐπισιόονται IV, 147.
 ἵππιοι I, 97.
 μέχρι τῶν κλειδῶν IV, 139.
 παρῆλημῖναι ἡσυχῇ IV, 152.
 τρίχια IV, 197.
 τρίχια, ἰχθύες II, 24.
 τρίχιας (βόλος) VII, 204.
 τρίχιας, βρωμάτιον εὐτελὲς V, 51.
 ὁ κάτω τρίχιας θερῶν IV, 148.
 τρίχια VII, 208.
 τριχοβιβάτες II, 24.
 τριχοίνικον I, 246. IV, 168.
 τρίχουρον IV, 60.
 τριχορία IV, 107.
 τριχορήσας II, 26.
 τρίχουλος II, 23.
 τρίχωμα II, 22.
 τῶν τρίχων γυνῶς II, 26.
 τρίχων κατεψημῶν διακρίσις IV,
 141.
 σπείρα II, 30.
 σπείρα II, 31. IV, 149.
 στεφάνη περὶ τὴν κεφαλὴν IV,
 144. 145.
 πυρῶν σπείρα IV, 149.
 τριχῶσις αἰ ὑπὲρ τὰ αἰδοῖα II, 170.
 τὴν τριχῶσι δασύς λαγὼς V, 68.
 τριχῶσις II, 22.
 ἢ ἕβη II, 170.
 ὀφρύων II, 49.
 τρίψαι VII, 22.
 τριψήμερον I, 43.
 τριβόλον IX, 62. 63. 66. 83.
 δικαστικὸν VIII, 20. II, 3.
 πρῶ μοι τριῶν σιδηρῶν IX, 78.
 Τριῶσι ἀλωσις VIII, 118.
 τρώμος IV, 122.
 τρώμοι θεοὶ I, 24.
 τροπαιοῦχοι θεοὶ ib.
 τροπα, ἢ παιδιὰ IX, 103.
 τροπήν X, 75.
 τὴν τροπήν ῥέων τῶν κυμάτων VI, 121.

τροπίαις οἶνος I, 248. VI, 17.
 τροπίδες I, 85.
 τροπίδια ib.
 τροπίς I, 85. 86.
 οὐραία X, 134.
 τρόποι I, 85.
 τροποί, πρῶτος καὶ δευτέρος ὁ καὶ θα-
 λάμπος I, 88.
 τὸν τρόπον μοχθηρὸς V, 118.
 τρόπος καὶ λόγος, φιλοσοφίας ὑργαῶν
 IV, 40.
 τρόπου ἀισχροκέρδεια VI, 113.
 τροπῶσθαι καὶ ἰβ. I, 87.
 τροπῶν ib.
 τροπῶτες IX, 134.
 τροφαὶ ἵππων I, 183.
 σκυλάκων V, 51.
 τροφαλις τυροῦ VI, 48.
 τροφίς III, 12.
 τροφίς III, 50. VI, 32.
 τροφή VI, 32.
 κωλυτική V, 51. S.
 μετὰ τὴν τροφὴν ἀπονήσασθαι VI, 92.
 τροφίς ἰππιακτοῦ διομήνη πόλις IX,
 21. 22.
 λείψανα VI, 94.
 πρὸ τῆς τροφῆς ἰψασθαι VI, 92.
 τροφῆ συλλογὴ I, 226.
 τροφικὴ VII, 209.
 τροφίμη III, 73.
 τροφίμων γάλα III, 50.
 κύημα II, 6.
 τροφίμος III, 50. 73. VI, 32.
 τροφὸς III, 50. VI, 32.
 τροφῶν ἔνδεια I, 52.
 Τροφῶνια I, 37.
 τροφῶν οὐκ οὐσῶν I, 53.
 τροχαιοῦ ἀύλημα IV, 73.
 τροχαῖος νόμος IV, 65.
 τροχαλία X, 31.
 τροχαλίας μέρη ib.
 τροχαπτήρ II, 187.
 τροχίας χαλκὸς VII, 105.
 τροχίλια I, 94.
 τροχοὶ I, 184. 208. 253. X, 56. 187.
 στίαιος VI, 23.
 τροχὸς I, 94. X, 64.
 τροβλία VI, 85. X, 86. 106. 122.
 192.
 κεράμεια VII, 162.
 τρύγα ἐκάλουν τὸν οἶνον VI, 18.
 τρύγη I, 226.
 τρυγῶσι τὰς ἀμπέλους I, 224.
 τρυγηταὶ I, 222.
 τρυγητῆα I, 226.
 τρυγητὸς ib.
 τρυγητοῦ καιρῶ I, 61.
 τρυγητῆραι VII, 141.
 τρυγητῆραι I, 222.
 τρυγηφάνιον VII, 151.
 τρυγηφάνιος οἶνος VI, 17.
 τρυγηφάνιος IX, 122. 124.
 τρύγαιος I, 235. VI, 19. X, 75.
 τρυγῶντες VI, 52.
 τρύζουσι V, 89.
 εἰς τρυγὸς λιπαρὴν καταδιδυκὸς IX,
 124.
 οἱ τρυγῶντες VII, 151.
 τρύζειν V, 89.
 τρυλίζειν IX, 109.
 τρυλίζουσι ἔργουτες V, 8).
 τρύξ I, 245.
 τρυπάνια X, 141. 146.
 τρυπάνια X, 146.
 τρυπάνια ib.

τρυπανοι VII, 113. x, 146.
 τρυπανούχος ib.
 τρυπήμα κύβου IX, 95.
 τρυπήματα (αύλου) IV, 70. 80.
 τρυπήσωντες δακτύλῳ IX, 116.
 τρυπίσιος ἐστιατῶν VI, 27.
 τρυπίσπιον VII, 186.
 τρυπία IV, 171. x, 126. 168. 177.
 τρυφάν VI, 85. S.
 τρυφή ib. S.
 τρυφοκαλάσσηρις VII, 96.
 τρυγάλια VI, 79.
 τρυῶσαι I, 166.
 τρυβας VI, 71.
 τρυχάνει ἐπὶ θανάτῳ διακρίματα VIII, 79.
 τυκίζων VII, 125.
 τύκοι ib.
 τύκος VII, 118. x, 147.
 τύλοι x, 40.
 καίται VII, 192.
 τυλεύα x, 36. 38. 39.
 λινοῤραφή x, 39.
 τυλιῶν x, 41.
 τύλη VII, 133. 192.
 τυλία VI, 9.
 λινοῤραφίς VII, 191.
 τύλοι II, 50.
 τύλος II, 176.
 τυλυφάνται VII, 191. x, 39.
 τύλωμα II, 198.
 τυλώσαι VII, 114.
 τύλωσις IV, 191.
 τυμβογέρον II, 16.
 τύμβος λευκοστίατος v, 48.
 τυμβορῦχος VI, 151.
 τύμπανα x, 171.
 τύμπανον VIII, 71.
 τυπίας χαλκός VII, 105.
 τύπος IX, 130.
 (δίης λήξις) VIII, 29.
 κύβου IX, 95.
 κολύτης ἐν τῷ κάτω χεῖρῳ II, 90.
 τυκούμιος εἰς Φωνήν ἀή II, 114.
 τυπούν VII, 107.
 τυπτήσαι III, 79.
 πολλάς πληγὰς ib.
 τύπτων VIII, 77.
 ἐπὶ κόλλῃς ib.
 τύπωμα IX, 130.
 τυπώματα I, 7.
 τυπώσαι θεόν I, 13.
 νόμισμα III, 86.
 τύπωσις IX, 132.
 τυραννείον IX, 40.
 τυραννικός III, 66.
 βασιλεύς I, 42.
 τυραννίδα βουλιῶν VI, 152.
 τυραννίς VIII, 84.
 τύραννος VI, 151. VIII, 84. Vid. 42.
 τυρβασία IV, 104.
 τυρβύειν VI, 130.
 Τύριος θύνας VI, 63.
 τυρόκηστις VI, 89. x, 104.
 τυροκομία I, 251. VII, 175.
 τυροκοτεῖν I, 251.
 τυροκομίον x, 130.
 τυροκοπεῖν I, 251.
 τυροπῶλαι VII, 196.
 τυρός VI, 48.
 ἰσχνός ib.
 Κύθιος VI, 63.
 θέριας VI, 48.

Σικελικός VI, 63.
 χλωρός VI, 53. 62. VII, 175.
 x, 19.
 τυροῦ τριφάλης VI, 48.
 τυροφορέα I, 251.
 τυροφορέιον VII, 175. x, 130.
 Τυρηνικά σαυδάλια VII, 86.
 ὑποδήματα VII, 92.
 Τυρηνός κύλος IV, 70.
 Τυρηνουργῆ ὑποδήματα VII, 92.
 Τυρώ πειλιθὴ τὰς περσίας IV, 141.
 τυφλὴ αἰμορροΐς IV, 202.
 τὸ τυφλὸν ἔτιον II, 210.
 τυφλός II, 60.
 τυφλόμιος ib.
 τυφλώττουσιν ἐφῆμιεν I, 113.
 τύφοι συστίλοι IV, 39. S.
 τυφῶν I, 110.
 τύχαι συμποτικάι VI, 20.
 κατὰ τύχας IX, 144.
 τυχήν διαπλῆς τοῦ ἱμάντος IX, 118.
 τυχῆς ἀπόλαυσις VI, 179.
 οὐδὲ τοῦ τυχόντες ἀξίος v, 162.
 ταβάζειν v, 161. VI, 200. IX, 148.
 ταβάσαι IV, 32.
 ταβασμός IV, 33. v, 161. IX, 148.
 ταβαστής VI, 123. IX, 149.
 συμποτής VI, 29.
 ταβαστική IX, 148.
 ταβαστικός v, 161. VI, 123. IX, 149.
 συμποτής VI, 29.
 ταβαστικός v, 161. IX, 149.

Υ.

Υἄδις IV, 159.
 υακινθινοβαφῆς λόφος I, 135.
 υάκινθος I, 229. VI, 106.
 υάλινα ἱκνώματα VI, 100. x, 68.
 υαλουδῆς χιτὼν ὀφθαλμοῦ II, 71.
 υαλός III, 87.
 ὑβρίας γραφή VIII, 40.
 τεκμήρια VIII, 79. S.
 τίμημα VIII, 42.
 ὑβρίζων VIII, 14.
 ὑβρίζοντων τῶν ὀφθαλμῶν IV, 68.
 ὑβρίζων VIII, 75.
 (ὑβριον) παθὼν VIII, 78.
 ὑβρις IV, 33. 143. VIII, 14. 79.
 ὑβρίσας VIII, 75. S.
 ὑβρίσις VIII, 76.
 ὑβρίσματα VIII, 79.
 ὑβρισμένος ib.
 ὑβρισται VIII, 78.
 ὑβριστής VI, 152. VIII, 75.
 ἀνίκμος I, 111.
 δικαστής VIII, 12.
 τύραννος I, 42.
 ὑβριστικός VIII, 75.
 ὑβριστικός VIII, 13. 76.
 ὑβριστοδίκαι VIII, 26.
 ὑγία III, 107.
 ὑγία IV, 177.
 ἱερά VI, 100.
 μάζης ἴδος VI, 76.
 ὑγιάειν III, 107. IV, 177.
 ὑγιάειον βλίμημα II, 59.
 ὑγιάει δόξη χρῆσασθαι IV, 8.
 ὑγιάειν χωρία IX, 25.
 ὑγιάειν χωρία v, 108.
 ὑγιάειν III, 108.
 ὑγιάειν III, 107.
 ὑγιάειν ἱερία I, 29.
 ὑγιάειν IX, 177.

ὑγραὶ ἀντιλήψεις I, 116.
 λαγόνες τοῦ λαγῆ v, 69.
 ὑγραίνων VII, 107.
 ὑγρα μνηρία v, 63.
 ἢ ὀρχησις IV, 100.
 ὑγραὶ ὀσφύων ἰχθῶν ἰσπῆς I, 211.
 ὑγραὶ καὶ ξηρὰ μίτρα ποιεῖ VIII, 130.
 ὑγρασία ἐλαιώδης IV, 190.
 μελιτερὰ ib.
 ὑγραὶ σκέλη I, 189.
 στρωμένη x, 42.
 ὑγραθρική I, 97.
 ὑγρακὴ IV, 203.
 ὑγραμελὴ σκυμνία v, 16.
 ὑγραμελής ὀρχηστής IV, 96.
 ὑγραὶ v, 180.
 ἀβραῖδες IV, 197.
 βλίμημα II, 60.
 ὑγράτους κιναιδὸς VI, 126.
 ὑγραὶ σάρμα παρδάλας v, 83.
 χωρίον v, 110.
 ὑγράς ἰσπῆς I, 191.
 κιναιδὸς VI, 126.
 μυελὸς II, 45.
 ὀρχηστής IV, 96.
 συμποτής VI, 29.
 τρήχληρὸς v, 69.
 χαλκίος I, 207.
 ὑγράτης (ὀρχηστῶν) IV, 97.
 ὑγράτης ἱκνώματα ἴσπῆς IV, 185.
 ὑγράτους τοῦ ποδὸς αἰσθητὴς I, 215.
 ὑγραὶν μίτρα x, 184.
 καὶ ξηρῶν ἀγγύων x, 176.
 ὕδατα v, 35.
 ὕδατηροὶ VI, 23.
 τῶν ὕδατι ἐπιπολάζειν VII, 138.
 ὕδατοποσία VI, 20.
 ὕδατοποτῶν IV, 184.
 κατὰ τοῦ ὕδατος ἐπιπολῆς ἀφίσσων
 ἵστρησκον IX, 119.
 ὕδατος καταφορά I, 166. S.
 ὕδατος κοτύλη VII, 195. x, 113.
 τοῦ παροῦ ἐπιχίμαι κατὰ λίβη-
 τας x, 46.
 ὕδατῶδες χωρίον v, 110.
 ὕδατῶδες ἰσπῆς IV, 190.
 ὕδατῶν IV, 187.
 ὕδατος ib.
 ὕδρα Ix, 46.
 ὕδρα Ix, 30.
 ἐπὶ ὕδρα ἐξελθεῖν I, 162.
 ὕδρα Ix, 30. 60.
 ὕδρα Ix, 239.
 ὕδρα VIII, 66.
 καὶ οἴνου ἀγγύων x, 74.
 ὕδραφοροὶ III, 55.
 ὕδραφίς (ἱμάτιον) VII, 56.
 ὕδροκολυμβηταὶ VII, 137.
 ὕδροποσία VI, 20.
 ὕδροποτεῖν ib.
 ὕδροποτής ib.
 ὕδρορροίς III, 103. IX, 46. x, 30.
 τὴν ὕδρορροὴν ἀνακαθῆραι I, 224.
 ὕδροφόροι VII, 130.
 ὕδροφόρον ἀγγύων VIII, 66.
 ὕδωρ ἀλμυρὸν x, 169.
 πρὸς ὕδωρ ἀμυγνῆς εἶνος VI, 23.
 ὕδωρ ἀναδιδοῦσα γῆ I, 238.
 ἀπαυτλῆσις x, 31.
 αἱ πρὸς ὕδωρ δίκαι VIII, 113.
 τὸ ὕδωρ ἐκτρέψαι I, 224.
 ὑπὲρ τὸ ὕδωρ ἐπιδραμῆ IX, 119.
 ὕδωρ ἵνα θερμαίνεται x, 66.
 θέρμα ἐπὶ πᾶσι IX, 69.
 τῶν κερκῶν ἵνα ἱεραῖοι I, 53.

λούτριον x, 78.
 (τὸ ἴσσημα) ib.
 ἀπαιτῆται VIII, 65.
 δὲ ἢ φέρεται x, 31.
 τὸ κατὰ χεῖρας VI, 92.
 οἰα κύντις x, 151.
 οἰα χολικία VI, 52.
 οἰκον κρέας VI, 55.
 οἰκον ἀγγύων VI, 14.
 οἰες VII, 187.
 ἀγάλακτοι I, 251.
 γαλακτοί ib.
 οἰσθαί v, 111.
 οἰσθίς Ζεὺς I, 24.
 οἰσθίς v, 111.
 οἰσθίς III, 17.
 οἰσθίς ib.
 οἰσθίς ib.
 οἰσθίς III, 6, 12.
 οἰσθίς v, 87.
 οἰσθίς ib.
 οἰσθίς τῶν δὲ τῶν οἰσθίς ἀπακηρῆσαι IV, 93.
 οἰσθίς v, 87.
 οἰσθίς ἀγαπητός III, 19. E.
 γνήσιος III, 21. E.
 οἰσθίς ἀπακηρῆσαι τὸν δὲ τῶν IV, 93.
 οἰσθίς III, 17.
 οἰσθίς v, 86.
 οἰσθίς VII, 109.
 οἰσθίς VIII, 101.
 οἰσθίς VII, 101. 109.
 οἰσθίς I, 221. v, 14. 35.
 οἰσθίς v, 86.
 οἰσθίς v, 88.
 οἰσθίς v, 86.
 οἰσθίς τὰς ὕλας παρασκευάζοντις VII, 101.
 ὑποβάλλουσι τὰς λοιπὰς
 τῆσιν VII, 97.
 ὄλη εὐθέρως v, 13. E.
 τὴν ὄλην καῦσαι VII, 147.
 ὄλης ἀναστήματα ὑπὲρ τὴν γῆν v,
 36.
 ὄλιξομαι τὰς ῥίνας II, 78.
 ὄλισθη x, 75.
 ὄλοτομῆν VII, 109.
 ὄλοτομία VII, 101.
 ὄλοτομοί VII, 101. 109.
 ὄλουργία VII, 101.
 ὄλουργοί ib.
 ὄλοφορεῖν VII, 130.
 ὄλοφοροί ib.
 ὄλων ξυλίαν ἐργάται VIII, 109.
 ὄμακίαι III, 37.
 ὄμακίαι ἄσαι ib.
 ὄμακίαι III, 37. IV, 53.
 ὄμακίαι ἐν ταῖς πλευραῖς II, 219.
 ὄμην, τὸ γυμνήσιον ἔσμα III, 37.
 περικάρδιος II, 217.
 περιτόμος II, 224.
 τῶν ὄμητιον σίλφιοι v, 67. pl.
 ὄμητιοί I, 35.
 ὄμητιοὶ ib.
 ὄμητιοί I, 38. IV, 53. 81.
 ὄμητιοί I, 26.
 ὄμητιοί Ἀρτέμιδος I, 38. pl.
 ὄμητιοί I, 35.
 ὄμητιοί I, 252.
 ὄμητιοί II, 202.
 ὄμητιοί VII, 187.
 ὄμητιοί ib.
 ὄμητιοὶ εἰς τοῦτόσιν τὴν γῆν I,
 125.
 ὄμητιοὶ IV, 28. IX, 141.
 ὄμητιοί II, 92.
 ὄμητιοί v, 11.

ὄμακίαι IV, 49.
 ὄμακίαι στράματα VI, 10.
 ὄμακίαι ἀκνηκτοὺς πολεμῶν I,
 151.
 ὄμακίαι VII, 145.
 ὄμακίαι VII, 125. x, 147.
 ὄμακίαι IV, 50. IX, 142.
 ὄμακίαι III, 92.
 ὄμακίαι IV, 63.
 ὄμακίαι δικάζουσι VIII, 118.
 ὄμακίαι ἀποφθαί τῆσιν VIII, 68.
 ὄμακίαι III, 139.
 ὄμακίαι ib.
 ὄμακίαι II, 81. IV, 45.
 ὄμακίαι IV, 180.
 ὄμακίαι ἐσθίαι VII, 44.
 ὄμακίαι VIII, 138.
 ὄμακίαι VI, 194.
 ὄμακίαι εἰς ἀνδρῶν ἡλικίας II, 10.
 ὄμακίαι τὸ ἴσσημα III, 107.
 ὄμακίαι ἴσος I, 60.
 ὄμακίαι ἰσὺ II, 10.
 ὄμακίαι VI, 194.
 ὄμακίαι χρῆσαι VII, 104.
 ὄμακίαι γῆ III, 87. VII, 98.
 ὄμακίαι ἐκ ὄμακίαι τὸ ἀτίλις VIII,
 155.
 τὰ ὄμακίαι VI, 196.
 ἀπὸ τῶν ὄμακίαι εἰσφέρειν III, 67.
 τῶν ὄμακίαι παραχωρῆσαι VIII,
 145.
 ὄμακίαι VIII, 83. 84.
 ὄμακίαι VII, 155.
 ὄμακίαι I, 126. 131.
 ὄμακίαι VII, 155.
 ὄμακίαι IV, 67.
 ὄμακίαι x, 38.
 ὄμακίαι VI, 9.
 ὄμακίαι VI, 194.
 ὄμακίαι II, 168.
 ὄμακίαι III, 34.
 ὄμακίαι VIII, 68. S.
 ὄμακίαι II, 219.
 ὄμακίαι VIII, 155.
 ὄμακίαι ib.
 ὄμακίαι IX, 155.
 ὄμακίαι I, 109.
 ὄμακίαι IX, 155.
 ὄμακίαι ib.
 ὄμακίαι IX, 110.
 ὄμακίαι VI, 195.
 ὄμακίαι IX, 144.
 ὄμακίαι VI, 118.
 ὄμακίαι v, 134.
 ὄμακίαι III, 131.
 ὄμακίαι VI, 194.
 ὄμακίαι IX, 155.
 ὄμακίαι VI, 194.
 ὄμακίαι VII, 107.
 ὄμακίαι v, 113.
 ὄμακίαι ib.
 ὄμακίαι I, 209.
 ὄμακίαι IX, 141.
 ὄμακίαι I, 196.
 ὄμακίαι v, 165.
 ὄμακίαι III, 71.
 ὄμακίαι ib.
 ὄμακίαι I, 92.
 ὄμακίαι III, 114.
 ὄμακίαι IV, 30.
 ὄμακίαι v, 149.
 ὄμακίαι IX, 154.
 ὄμακίαι σκιάσιν ποιοῦνται κλά-
 δοί I, 236.

ὄμακίαι ὄμακίαι v, 84.
 ὄμακίαι v, 89.
 ὄμακίαι VII, 155.
 ὄμακίαι ib.
 ὄμακίαι v, 83.
 ὄμακίαι III, 123. IX, 136.
 ὄμακίαι I, 43. III, 122.
 ὄμακίαι I, 43.
 ὄμακίαι VII, 205.
 ὄμακίαι IV, 24.
 ὄμακίαι III, 123.
 ὄμακίαι IV, 33.
 ὄμακίαι IX, 137.
 ὄμακίαι VI, 176.
 ὄμακίαι v, 176.
 ὄμακίαι v, 222.
 ὄμακίαι IX, 18.
 ὄμακίαι ib.
 ὄμακίαι IV, 170.
 ὄμακίαι IV, 20.
 ὄμακίαι I, 172.
 ὄμακίαι IX, 20.
 ὄμακίαι IV, 30.
 ὄμακίαι VIII, 26.
 ὄμακίαι I, 187.
 ὄμακίαι I, 113.
 ὄμακίαι II, 16.
 ὄμακίαι v, 71.
 ὄμακίαι VI, 54.
 ὄμακίαι v, 165.
 ὄμακίαι v, 125.
 ὄμακίαι IV,
 89.
 ὄμακίαι v, 125. Vid. III, 107.
 ὄμακίαι III, 151.
 ὄμακίαι II, 137.
 ὄμακίαι v, 129.
 ὄμακίαι III, 85.
 ὄμακίαι ib.
 ὄμακίαι ἀπὸ τῶν ὄμακίαι
 III, 116.
 ὄμακίαι IX, 146.
 ὄμακίαι ib.
 ὄμακίαι VIII, 79.
 ὄμακίαι III, 66. VIII, 75. IX,
 147.
 ὄμακίαι I, 42.
 ὄμακίαι IX, 147.
 ὄμακίαι IV, 49.
 ὄμακίαι IX, 141.
 ὄμακίαι IX, 155.
 ὄμακίαι IX, 137. Vid. v, 106.
 ὄμακίαι III, 136.
 ὄμακίαι v, 125. VI, 124.
 ὄμακίαι v, 83.
 ὄμακίαι v, 80.
 ὄμακίαι v, 125.
 ὄμακίαι VII, 122.
 ὄμακίαι I, 76.
 ὄμακίαι ib.
 ὄμακίαι IV, 179.
 ὄμακίαι ib.
 ὄμακίαι v, 110.
 ὄμακίαι III, 71.
 ὄμακίαι ib.
 ὄμακίαι II, 11.
 ὄμακίαι v, 76.
 ὄμακίαι IV, 49.
 ὄμακίαι VI, 122.
 ὄμακίαι IX, 146.
 ὄμακίαι v, 84.
 ὄμακίαι v, 151.
 ὄμακίαι ib.
 13

- ὑπὲρ τὰ κύματα IX, 145.
 ὑπὲρ λαμπρός ἀστράπη I, 117.
 ὑπερλάμπουσα III, 71.
 πόλις IX, 20.
 ὑπερλάμπων III, 71.
 ὑπερμαζῶν VII, 23.
 ὑπερμεγέθεις ποταμοί III, 103.
 ὑπερμεγέθεις III, 88.
 ὑπερμεγέθεις βροντή I, 118.
 λέων V, 83.
 πόλις IX, 19.
 ὑπερμετροί κύες V, 62.
 ὑπερμετρον IV, 170.
 ὑπερμετρος πόλις IX, 21.
 ὑπερμετρος V, 167.
 ὑπερμετρικὸς IV, 170.
 ὑπερμήκης πόλις IX, 19.
 ὑπερμέφελος πόλις IX, 20.
 ὑπερογκοί κλάδοι I, 235.
 ὑπερογκον III, 88.
 ὑπερογκος IV, 136.
 πόλις IX, 19. 24.
 Φωνή II, 116.
 ὑπερογκῶσθαι IV, 187.
 ὑπερον I, 245. III, 37. X, 114.
 ὑπερόπτης II, 57. III, 66. VIII, 75.
 IX, 147.
 τυραννος I, 42.
 ὑπεροπτικός II, 57. VIII, 75. IX, 147.
 συμπότης VI, 29.
 ὑπεροπτικός VIII, 76. IX, 147.
 ὑπεροπτικός VII, 23.
 ὑπερόπτης IX, 147.
 ὑπεροπῶν II, 55. IX, 147.
 ὑπεροπτικός IX, 147.
 ὑπεροπτικός V, 165.
 ἐν ὑπεροπείᾳ (πόλεμος) I, 177.
 ὑπεροπείᾳ VI, 198.
 πόλεμος I, 177.
 ὑπεροπείᾳ πόλεμος IX, 8.
 ὑπεροπείᾳ ἄνδρα ib.
 τὸ ἐμπασὸν ἀψυχον VIII, 120.
 ὑπεροπισθῆναι VIII, 70.
 ὑπεροπισμός IX, 158.
 ὑπεροπῶν IX, 147.
 ὑπεροπῶναι θεοί I, 23.
 ὑπεροπῶσθαι II, 57.
 ὑπεροπῶν II, 57. VIII, 79. IX, 146.
 ὑπεροπῶσθαι V, 152.
 ὑπεροπῶσθαι τὰ φρον ἵππος I, 196.
 ὑπεροπῶν IV, 170. V, 133.
 ὑπεροπῶν IV, 186.
 εἰμί V, 151.
 ὑπεροπῶσθαι III, 107. Vid. V, 125.
 ὑπεροπῶσθαι ἕλκος IV, 191.
 ὑπεροπῶσθαι συμπότης VI, 29.
 ὑπεροπῶσθαι V, 113.
 ὑπεροπῶσθαι III, 71.
 ὑπεροπῶσθαι αὐλοὶ IV, 81.
 ὑπεροπῶσθαι I, 142. 144. 253.
 ὑπεροπῶσθαι I, 43.
 οὐδὲν ib.
 ὑπεροπῶσθαι IX, 136.
 ὑπεροπῶσθαι τοὺς θεοὺς I, 21.
 ὑπεροπῶσθαι VII, 122.
 ὑπεροπῶσθαι VIII, 75.
 ὑπεροπῶσθαι II, 234.
 νεῦμα IV, 194.
 ὑπεροπῶσθαι IV, 146.
 ὑπεροπῶσθαι πόλις IX, 20.
 τὸ ὑπεροπῶσθαι μέρος ἀστράκη IX, 111.
 ὑπεροπῶσθαι V, 150.
 ὑπεροπῶσθαι πόλις IX, 20.
 ὑπεροπῶσθαι τὸν δῆμον V, 113.
 ὑπεροπῶσθαι V, 124.
 ἵππος I, 198.
 ὑπεροπῶσθαι IX, 145.
 ὑπεροπῶσθαι IX, 146.
 ὑπεροπῶσθαι IX, 147.
 ὑπεροπῶσθαι ib.
 λέων V, 83.
 συμπότης VI, 29.
 ὑπεροπῶσθαι πόλις IX, 20.
 ὑπεροπῶσθαι V, 133.
 ὑπεροπῶσθαι II, 89.
 ὑπεροπῶσθαι IV, 49.
 ὑπεροπῶσθαι VI, 122.
 ὑπεροπῶσθαι III, 85.
 ὑπεροπῶσθαι VII, 125.
 οἰκῆματα I, 81.
 ποιῶν VII, 119.
 ὑπεροπῶσθαι (στόματος) II, 98. 106.
 ὑπεροπῶσθαι VIII, 79.
 ὑπεροπῶσθαι IX, 157.
 ὑπεροπῶσθαι IX, 158.
 ὑπεροπῶσθαι VI, 54.
 ὑπεροπῶσθαι I, 80.
 ὑπεροπῶσθαι αἱ σάλπιγγες IV, 86.
 ὑπεροπῶσθαι οἱ σάλπιγγες I, 163.
 ὑπεροπῶσθαι τὸ νόσημα III, 107.
 ὑπεροπῶσθαι ἀπίφθονοι VIII, 68.
 ὑπεροπῶσθαι III, 139. VIII, 22. 49.
 τελεῶν VIII, 157.
 ὑπεροπῶσθαι III, 139.
 ὑπεροπῶσθαι τὴν χεῖρα II, 149.
 ὑπεροπῶσθαι VIII, 150.
 ὑπεροπῶσθαι II, 81.
 (οἱ μὲντοι) IV, 44.
 ὑπεροπῶσθαι ποιήσασθαι τὸν δῆμον IV, 28.
 ὑπεροπῶσθαι στρατιώτης I, 180.
 οὐχ ὑπεροπῶσθαι τὰ πηδάλια I, 112.
 οὐχ ὑπεροπῶσθαι ἢ γῆ τοῖς γεωργοῖς I, 53.
 τὸν ὑπεροπῶσθαι ἀπόστασις VI, 178.
 ἐπιμελητὴς βασιλεύς I, 41.
 ὑπεροπῶσθαι II, 80.
 ὑπεροπῶσθαι λιμὴν I, 100.
 ὑπεροπῶσθαι II, 80.
 περὶ τὴν ὑπεροπῶσθαι καθέρποντα ἔχων τὸν ἴουλον II, 10.
 ὑπεροπῶσθαι τῆς ὑπεροπῶσθαι κατακρίβη τὴν εἰσφορῶν X, 140.
 ὑπεροπῶσθαι II, 10.
 ὑπεροπῶσθαι X, 134.
 διπλῶν IV, 13.
 κερμαίων X, 122.
 ὑπεροπῶσθαι I, 88. 94. VI, 9.
 ναυτικῶν X, 40.
 ὑπεροπῶσθαι ἐνόματα VIII, 114.
 ὑπεροπῶσθαι I, 14.
 δημοσίου VIII, 131.
 οἱ περὶ τὸν δικαστηρίου ib.
 καθέρποντων VI, 94.
 ὑπεροπῶσθαι III, 76. VI, 128.
 ὁ ὑπεροπῶσθαι εἶναι λαχῶν IX, 110.
 ὑπεροπῶσθαι κινήσεις στέριγγος II, 232.
 ὑπεροπῶσθαι VII, 209.
 οὐχ ὑπεροπῶσθαι VIII, 150.
 ὑπεροπῶσθαι IV, 49.
 ὑπεροπῶσθαι VII, 89.
 ὑπεροπῶσθαι πάντας κλάσας VI, 122.
 περὶ ὑπεροπῶσθαι πρώτων I, 70.
 ἐξ ὑπεροπῶσθαι ἀναστάς X, 46.
 ὑπεροπῶσθαι στρατηγός I, 179.
 ἐν ὑπεροπῶσθαι ἔστιν ὁ λαγὼς ταπολλὰ V, 69.
 ὑπεροπῶσθαι ἐν αὐτῶ V, 105.
 σκιά VII, 129.
 ὑπεροπῶσθαι αὐτὸν IV, 49.
 ὑπεροπῶσθαι τὴν πόλιν IX, 6.
 ὑπεροπῶσθαι διδασκίον τὸν ἵππον I, 213.
 ὑπεροπῶσθαι II, 56.
 ταυρηδόν II, 52.
 ὑπεροπῶσθαι πυρῶν ὁ σὺς V, 79.
 ὑπεροπῶσθαι VII, 208.
 ὑπεροπῶσθαι χαρίων III, 85.
 ὑπεροπῶσθαι VI, 25.
 ὑπεροπῶσθαι γράμματα (ἐν στήλαις) V, 150.
 ὑπεροπῶσθαι VI, 52.
 ὑπεροπῶσθαι II, 168.
 ὑπεροπῶσθαι II, 170.
 ὑπεροπῶσθαι οἰκῆματα VII, 123.
 ὑπεροπῶσθαι βίαι I, 24.
 ὑπεροπῶσθαι βύλαττα I, 115.
 ὑπεροπῶσθαι ταῖς γνώσεσι ἐμφυσῶν IV, 68.
 ὑπεροπῶσθαι τὴν γαστήρα III, 49.
 ὑπεροπῶσθαι IV, 187.
 ὑπεροπῶσθαι II, 105.
 ὑπεροπῶσθαι II, 186.
 στίφαινον εἶδος II, 108.
 ὑπεροπῶσθαι IV, 199.
 ὑπεροπῶσθαι V, 101. VII, 95.
 ὑπεροπῶσθαι IV, 18.
 τοὺς ὀφθαλμοὺς V, 102.
 ὑπεροπῶσθαι VII, 128.
 ὑπεροπῶσθαι X, 163.
 ὑπεροπῶσθαι IV, 181. VII, 128. X, 149.
 ὑπεροπῶσθαι σκιά VII, 129.
 ὑπεροπῶσθαι πόλις IX, 18.
 ὑπεροπῶσθαι IV, 104.
 ὑπεροπῶσθαι αὐτὸν ἀνύθονοι VIII, 68. S.
 ὑπεροπῶσθαι VII, 80.
 ὑπεροπῶσθαι II, 6.
 ὑπεροπῶσθαι πάντα τὸν αἴμον ἐπὶ αἵματι I, 103.
 ὑπεροπῶσθαι τὸ πῖθμα τῆς σφαιρας IX, 105.
 ὑπεροπῶσθαι V, 98.
 ὑπεροπῶσθαι VII, 96.
 ὑπεροπῶσθαι V, 56. 98.
 ὑπεροπῶσθαι II, 130. 235.
 ὑπεροπῶσθαι (ὁ ζῆλος) I, 74.
 ὑπεροπῶσθαι τὰ τέλη VIII, 97. pl.
 ὑπεροπῶσθαι (ὁ ζῆλος) I, 74.
 ὑπεροπῶσθαι V, 61.
 ὑπεροπῶσθαι IV, 33.
 ὑπεροπῶσθαι II, 199. VI, 182. VII, 90.
 γυναικῶν VII, 93.
 ὑπεροπῶσθαι VII, 92.
 ὑπεροπῶσθαι ib.
 λιυκόν ib.
 ὑπεροπῶσθαι IV, 115. VII, 80. 84. 93. X, 49.
 αὐλητῶν X, 53.
 βαβίλα VII, 84.
 κοῖλα V, 18. VII, 84. pl.
 κωμικά IV, 115.
 Περσικά VII, 92.
 ὑπεροπῶσθαι VII, 81. S.
 πραγματικά IV, 115.
 Τυρηνουργῆ VII, 92.
 ὑπεροπῶσθαι ζυγοῦ X, 177. Vid. VII, 80.
 ὑπεροπῶσθαι γλῶτται II, 109. VII, 80.
 εἶδη VII, 85.
 μέρη VII, 80. X, 177.
 ὑπεροπῶσθαι IV, 106.

ὑπόδικον ἀπίφθνε VIII, 68.
 ὑπόδικος VIII, 22, 23.
 ὑποδουμένος II, 199. VII, 80.
 ὑποδοχή I, 73.
 ὑποδραμείν III, 148.
 ὑποδρομή IV, 50.
 ὑποδύεσθαι II, 199. VII, 138.
 ὑποδυστροπος IV, 145.
 τὰ ὑποζύγια ἢ ἐπισκινουασμένα X, 14.
 ὑποζύγια τέτταρα X, 53.
 τρία ib.
 ὑποζυγίων ζυγὸν X, 177.
 σάγματα X, 161.
 σκευὴ X, 14.
 στάσις IV, 125. IX, 50. S.
 ὑπόζωμα I, 89.
 ὑποβάτριοι αὐλοὶ IV, 82.
 ὑποβῆν IV, 49.
 ὑποβῆται V, 105.
 τὸν ἑαυτοῦ κίνδυνον ib.
 ὑποβῆς VIII, 142.
 ὑποβῆται II, 142.
 ὑποβύσσαι κύνες V, 63.
 ὑπόβηρον βλέμμα I, 192.
 χαρίον V, 108.
 ὑπόβητα X, 46.
 ὑπόβητον X, 149.
 ὑποβῆται αἱ πρὸς τὴν προίκαν III, 36.
 VIII, 142.
 ὑποβήκη VIII, 142.
 εἰς ὑποβήκην δούναί ib. S.
 ὑποβήκη ἔχειν VIII, 59.
 θεῖς III, 84. VIII, 142.
 θέμιος ib. S.
 εἰς ὑποβήκην λαβεῖν VIII, 142.
 ὑποβήκη πρὸς τὴν προίκαν III, 36. VIII,
 142.
 ὑπόβημα X, 79.
 τοῦ ἄλλου X, 114.
 ὑποδοῦσαι γνάθου IV, 68.
 ὑποκοῦντες VI, 113.
 ὑποκατακλιόμενος πρὸς χάριν δικασ-
 τῆς VIII, 12.
 οὐχ ὑποκατεκλιθῆν VIII, 150.
 ὑποκείσθαι IV, 94.
 ὑποκέρμας IV, 146.
 ὑποκέρμασθαι IV, 49.
 ὑποκινῶν δάρισμα VIII, 141.
 ὑποκινούμενον κύμα I, 109.
 ὑποκλιπτεῖν ἑαυτοῦ VI, 194.
 ὑποκρίσασθαι τὰ ἰαμβεῖα IV, 113.
 ὑποκρινόμενος γλώτταν V, 154.
 ὑποκρίσεις IV, 113.
 ὑποκρίσις V, 154.
 ὑποκριταὶ IV, 113. VII, 182.
 καλλίφωνοι II, 111.
 τεράν VII, 189.
 ὑποκριτῆς VI, 122.
 γλώττης V, 154.
 λεπτόφωνος IV, 114. E.
 ὑποκριτῶν ἐπιβλήματα IV, 116.
 σκευὴ IV, 115. X, 14.
 ὑποκρούειν VIII, 154. S.
 ὑποκρυφθῆν ἐξυρίσκου V, 60.
 ὑποκυβερῆν τῆς νεώς I, 98.
 ὑποκύλον X, 79.
 ὑποκυφῶνια I, 143.
 ὑποκύλιον V, 59. 63. 70. E.
 ὑπολαμβάνειν τὸν ἵππον I, 205.
 ὑπολαμβάνουσαι κείρια κύνες V, 64.
 ὑπολαμβάνω V, 126.
 ὑπολαμπῆ τὸ ἦθος ταῖς παριαιῖς II,
 87.
 ὑπολάμποτος ἦθος I, 60.
 ὑπολαμπούσης ἡμέρας I, 68.

ὑπόλευκον πρόσωπον IV, 137.
 ὑπολόγοτος ἦθος I, 60.
 ὑπολήιον X, 130.
 ὑπόληψις V, 126.
 ὑπόληθος γῆ I, 227.
 αἷς ὑπολιθῆναι II, 15.
 ὑπόλοιποι II, 184.
 ὑπολογεῖν II, 122.
 ὑπόλογος II, 118.
 ὑπολύριος δόναξ IV, 62.
 ὑπὸ μάλης φέρεσθαι II, 139.
 ὑπομειδῆν VI, 199.
 ὁ οὐκ ἂν τις ὑπομείνειν III, 131.
 ὑπόμνημα VI, 181.
 ὑπομοσμέτος ἀποδρῆμιον VIII, 60.
 τὸ γραφῆν VIII, 44.
 νόσον VIII, 60.
 ὑπομόσασθαι VIII, 56.
 ὑπομηχόμενος I, 97.
 ὑπομῆν II, 229. IX, 151.
 ὑπομοητικός IX, 152.
 ὑπόμοια V, 126.
 ἐξ ὑπομοίως ἐλήφθη VIII, 69.
 ὑπόμοιον ἔλαος IV, 191.
 ὑπομοστῆν II, 21.
 ὑπομοῶ V, 126. 153.
 ὑπομοῶν IX, 152.
 ὑπόμοιβος IV, 137.
 ὑπόμυλος III, 56.
 ὑπομύλιθος IV, 136. VIII, 79.
 ἐπιδρομὴ IV, 194.
 ἰσχυρά IV, 192.
 φλυταια IV, 197.
 ὑποπεπληθῆναι III, 49.
 ὑπέπτεροι αὐλοὶ IV, 77.
 ὑποπεπτακότως IV, 51.
 ὑποπετάσματα VII, 208.
 ὑπέπτερος γῆ I, 227.
 ὑποπιμπλαμέναις ταῖς γνάθοις ἐμ-
 πνεῖν IV, 68.
 ὑποπιμπλάμενος πάγωνος II, 10.
 ὑποπίπειν VI, 19.
 ὑποπίπτειν IV, 49.
 ὑπόπλιος πανθημῆες πόλις IX, 21.
 ὑποπλῆσαι πνεύματος IX, 128.
 ὑποπλῆν τῆ ὀθονί f. ὑπόπλεω I, 106.
 ὑπόπλιος II, 12.
 ὑποπολιτευόμενος τοῖς ἐχθροῖς IV, 36.
 ὑποπρῆσαι IX, 155.
 ὑπὸ πρῶτην ἔμ I, 68. pl.
 ὑπόπτα V, 116. 150.
 ὑποπτέειν IX, 151.
 ὑποπτέυεις VIII, 69.
 ὑποπτέω V, 126. 153.
 ὑποπτέων IX, 152.
 ὑπόπτως II, 57.
 ὑποπτοι II, 59.
 ὑποπτος ἵππος I, 197.
 ὑπόπτως II, 57.
 ἔχω V, 115.
 ἔχω III, 64.
 ὑπόπτος IV, 186.
 ὑπόπταχίς II, 136.
 ὑπόπτιος II, 80.
 ὑποπύξαι I, 167.
 ὑπορχήματα IV, 53. 82. 95. VII,
 180.
 ὑπορχήσασθαι IV, 95.
 ὑποσίσηρε τὰ χεῖλη IV, 145.
 ὑποσημαίνειν V, 61.
 εἰς δρόμον I, 220.
 ὑποσημαίνουσα τὸ ἀνακλητικὸν I, 163.
 ὑποσίδηρον σκῆταλον X, 173.
 ὑποσκελίξαι II, 193. III, 155. VIII,
 154.

ὑποσκελίξοντα τοὺς πόδας χωρία I,
 187.
 ὑποσκελίξων VIII, 77.
 ὑποσκελίσις V, 134.
 ὑποσκῆνια IV, 123.
 ὑποσκῆιον ib.
 ὑπόσπειρον εἶδος τριχῶν πλέγματος II,
 31.
 ὑπόσπονδοὶ VIII, 139.
 ὑποσπόνδους ἀποδοῦναι τοὺς νεκροὺς I,
 166.
 ὑπόστασις (ζωμῆς) VI, 60.
 ὑπόστατον X, 46. 79.
 ὑποστεγῆματα VII, 208.
 ὑπόστερον I, 80.
 οὐδὲν ὑποστεύλαντες ἐπλέομεν I, 107.
 ὑποστεύλασθαι VI, 209.
 ὑπόστημα II, 171.
 ὑποστόμια I, 184. X, 56.
 ὑποστόμια II, 100.
 ὑποστράτηγοι I, 128.
 ὑποστράφῆσαι IX, 111.
 ὑποστρέφασθαι IX, 133.
 ὑποστρέφας ποιῆσθαι I, 204.
 ὑποστράφῆ IX, 132. 137.
 ὑποστρώματα VI, 10.
 τὰ ὑποστρωνύμενα τοῖς δικασταῖς ἐπὶ
 τῶν ἐδρῶν VIII, 133.
 ὑποσφύρισσασθαι VII, 145.
 ὑποσφῆσαι V, 105.
 ὑπόσφεις ib.
 χάριτος VI, 178.
 ὑποσφισθέντος φύλλον κτύπος ἐνήμερος
 IX, 127.
 ὑπόσφισμα VII, 91.
 ὑπόσφισμα VI, 117.
 ὑποσφῆσαι V, 105.
 ὑποσφμαίρεσθαι IX, 151.
 ὑποσφῆς IX, 31.
 ὑποσφῆς VIII, 157.
 ὑποσφῆν ib.
 ὑποσφύθῆσαι τῶ πάθῳ III, 68.
 ὑποσφῆσαι τὴν χεῖρα τοῖς λήμμασι VI,
 190.
 ὑποσφῆσαι τὰ ὀπίσθια σκῆλη ὑπὸ τῶ
 ἐμπρόσθια I, 211. 216.
 ὑποσφῆσασθαι δικήν VIII, 63.
 ὑποσφῆσαι I, 165.
 ὑποσφῆλιον II, 136.
 ὑποσφῆσαι II, 21.
 τῶ πάθῳ II, 15.
 ὑποσφῆσαι κύνες IV, 64.
 ὑποσφῆσαι VI, 32.
 ὑποσφῆσαι IV, 49.
 ὑποσφῆματα χλωρὰ VI, 71.
 ὑποσφῆματα VI, 68.
 ὑπόσφρος V, 64.
 ὑπόσφραγμα ἀρχαίμενος IV, 104.
 ὑποσφῆσασθαι σκῆλην VII, 128.
 ὑποσφῆσαι VII, 128.
 ὑποσφῆσαι I, 150.
 ὑποσφῆσαι III, 131.
 ὑποσφῆσαι V, 119.
 ῥήτωρ IV, 37.
 σοφιστῆς IV, 47.
 ὑποσφῆσαι III, 132. IV, 51. V, 120.
 ὑπόσφιδρες τὸ μέτωπον IV, 143.
 ὑποσφῆσαι τὴν τῆς αἰδοῦς χρεῖαν
 παριαιῖ I, 87.
 ὑποσφῆσαι ἡμέρας I, 68.
 ὑποσφῆσαι τὴν γλώτταν II, 15.
 δίσκῳ III, 151.
 ὑποσφῆσαι τοὺς πόδας χωρία I, 187.
 ὑποσφῆσαι τοῦ ῥοῦ (πλεῖν) I, 111.
 ὑποσφῆσαι ἀνέμος I, 110.

ὑποφύγιον V, II. IX, 121.
 ὑποφύγοντες σπονδὰς ἔχθροί I, 151.
 ὑποφύγουσαι ὑπὸ τὰς σκιάς κύβης V,
 64.
 ὑποφῆται I, 14.
 ὑποφθάλμιον II, 53.
 ὑποφυγαί σπηλαιώδεις IX, 16.
 ὑποφυγῶν ὄτυξ IX, 109.
 ὑποχαλιδία I, 216.
 ὑποχαλκον ἀργύριον III, 86.
 νόμισμα VII, 104.
 ὑποχαλκος γῆ VII, 98.
 εἰς τοὺς ὑπὲρ χεῖρα τὴν ἔργην ἀφῆκα
 II, 149.
 ὑποχειρίους ποιήσασθαι I, 166. 169.
 ὑπόχληα II, 144.
 ὑποχθόνιοι θεοὶ I, 24.
 ὑπόχολος II, 214.
 ὑποχον ἀπίθμει VIII, 68.
 ὑποχόνδριον II, 165.
 ὑποχος III, 139.
 ὑπόχρεον χωρίον III, 85. IX, 9.
 ὑπόχρεως III, 85.
 ὑποχρησασθαι IV, 113.
 ὑποχρίσασθαι ib.
 ὑπόχρυσος γῆ III, 87. VII, 97.
 ὑπόχυτος III, 56.
 ὑποχωρεῖν VI, 194. S.
 ὑποχωρησῆαι I, 165.
 ὑπόψαμμος γῆ I, 227.
 ὑποψικαζεῖν VI, 19.
 πυκνὸν VI, 30.
 ὑποψία II, 57. III, 64. V, 116. 126.
 ἐξ ὑποψίας ληθῆναι VIII, 69.
 ὑπτιάζειν III, 123.
 ὑπτιάζων (βόλος) VII, 204.
 τὰ ὑπτια τῶν ποδῶν δασυρόμενος λα-
 γῶς V, 68.
 ὑπτία πόλις IX, 22.
 ἐξ ὑπτίας νεῖν VII, 138.
 ὑπτιοὶ πίνακες X, 82.
 στρατιώται I, 158.
 ὑπτιος III, 122.
 στρατηγὸς I, 179.
 ὑπτιότης III, 122.
 ὑπτίως III, 123.
 ὑπωμοσία VIII, 44. 54. 56.
 ὑπώπια II, 52. 53. X, 208.
 ὑπώπιος VIII, 79.
 ὑπωρόφιοι I, 80.
 ὑπωρως IV, 134. 135.
 Ὑραναὶ κύβης V, 37. 38.
 ὕρακι οἴνου VI, 14. X, 73.
 ὕσγινοβαφῆς στρωμνὴ X, 42.
 ὕσπλιθον V, 91.
 ὕσπληγξ III, 147.
 ὕστειρα II, 221.
 ὕστεραία (ἡμέρα) I, 66.
 ὕστειριζεν τῶν καιρῶν V, 134.
 βραχὺ ὕστερον I, 72. ὀλίγω ib.
 τὸ ὕστερον Σικελικὸν τάλαντον IX, 87.
 ὕστριχίδης III, 79.
 ὕστριχίς II, 24. X, 168.
 ὕσχοι VII, 80.
 ὕφαιμον II, 215.
 ὕφαιμον βλέποντες ὀφθαλμοὶ I, 189.
 ὕφαιμος IV, 168.
 ἔστιν VIII, 79.
 ὀφθαλμὸς II, 62.
 ὕφαινεῖν VII, 33.
 ὕφαλμα χωρία I, 187.
 ὕφαλος πέτρα I, 115.
 ὕφαλος I, 97.
 ὕφανδρον ἱμάτιον VII, 57.
 ὕφαισις VII, 33.

ὕφαισις VII, 33. 209.
 ὕφαντικὴ VII, 34.
 ἀρχαία VII, 36.
 ὕφαντικὸς VII, 33.
 ὕφαντικῶς VII, 33. 34.
 ὕφάτρια VII, 33.
 ὕφάπτει τὴν πυρὰν VIII, 146.
 ὕφασμα VII, 33.
 ἰσχυρὸν VII, 35. E.
 ὕφάσματα VII, 209. X, 191.
 σπαθητὰ VII, 36.
 τρεμίτινα VII, 78.
 ὕφασμένη παραλλή IV, 118.
 ὕφάψαι πῦρ IX, 155.
 ὕφιλκον τὸν χούν I, 168.
 ὕφίται λόχον I, 173.
 ὕφίλκοντα τοὺς πόδας χωρία I, 187.
 ὕφίλκοντες τοῦ ρού (πλεῖν) I, 111.
 ὕφίτιες τὶ τῆς κεραίας ἐπλήρομεν I,
 107.
 ὕφιδος VII, 187.
 ὕφῆ VII, 33. 209.
 ὕφηγῆσασθαι III, 95.
 ὕφῆσις IV, 42.
 ἰδοὺ III, 95.
 ὕφηγητῆς III, 95. IV, 41.
 ὕφηγητικὴ τέχνη IV, 42.
 ὕφηγητικὸς IV, 41.
 ὕφηγητικῶς IV, 42.
 ὕφηγούμενος IV, 41.
 ὕφῆλμια (αὐλῶν) IV, 70.
 ὕφῆλμοι X, 114.
 ὕφρασθαι II, 54.
 ὕφρμος I, 99.
 ὕφρῶμαι V, 153.
 ὕφυγρα χωρία I, 187.
 ὕφυγρος φλυκταῖνον IV, 197.
 ὕφυδρα χωρία ib.
 ὕφυδρα VII, 138.
 ὕφυδρος I, 97.
 ὕψαυχεῖν II, 135.
 ὕψαυχην ib.
 ὕψηλά ἀνέρματα ἵππων I, 189.
 ὅσα λαγῶς ἔχει V, 69.
 ὕψηλὴ πόλις IX, 20.
 φανῆ II, 116.
 ὕψηλολογία II, 121. VI, 148.
 τὸ ὕψηλόουον VI, 148.
 ὕψηλον φθίγμα κέρκος IV, 94.
 ὕψηλὸς ἀύχην I, 218.
 ἄγκος IV, 138. Vid. 139.
 φοῖνιξ I, 244.
 ὕψηλοφρονεῖν IX, 145.
 ὕψηλοφρόνως IX, 147.
 ὕψηλέφρον ib.
 ὕων ἐρεγγῶς I, 251.

Φ.

τὸ Φ εἰς τὸ Β ὑπέλακται IX, 78.
 φαγάδα I, 206.
 φαγῆν VI, 39.
 ἀγαθὸς VI, 42.
 δεινὸς ib.
 φαγίσσρος VII, 42.
 φαγῆς VI, 50. 51.
 φαγῶν VI, 39.
 φαῖα ἑσθῆς IV, 119.
 φωνή I, 117.
 φαιδρὸς IV, 136.
 ἀπὸ V, 109. IX, 20.
 συμπίτης VI, 28.
 φαιδρῶτες ὁ παρῆσις IV, 148.
 φαιδρῶτης III, 97. IV, 32.

ὀφθαλμῶν VI, 199.
 φαιδρῶται IV, 31. VII, 37.
 ἀνθεῖς VII, 129.
 φαιδρῶται προσίνας βίσις I, 25.
 φαιδρῶται VII, 40. 124.
 φαιδρῶται τὰς κημίδας I, 149.
 φαιδρῶται III, 97.
 τὰ ἴδη θεῶν VII, 69.
 τὰ ὀφθαλμῶν VI, 199.
 φαιδρῶται III, 98.
 φαιδρῶται VII, 37.
 φαιδρῶται VII, 40.
 παῖδες σπαργάνων ib.
 φαιδρῶ ἀεὶ περιρρομένη πόλις IX, 20.
 φαιδρῶς III, 97.
 φαιδρῶσις VII, 90.
 φαιδρῶσις VIII, 47.
 φαινίδα IX, 103. 104. 105.
 φαινίλης VII, 60. 61.
 ὁ φαινῶν VIII, 49.
 φαινῶν VII, 129.
 φακῆ I, 247. VI, 60.
 φακοειδὲς χιτῶν ὀφθαλμῶν II, 71.
 φάλαγγες II, 144. VII, 190. X,
 148.
 φάλαγγια VII, 190. X, 148.
 τῆς φάλαγγος μέτωπον II, 46.
 παραρρήξαι τι I, 166.
 φάλαγγξ I, 127.
 φάλακρος II, 26. IV, 145.
 ὁ θεράπων IV, 150.
 φάλαττος II, 26.
 φάλαρα X, 54.
 φάληρις IV, 105.
 φάληρικαὶ ἀφῆσαι VI, 63.
 φάληρις I, 85. 86.
 φάλλικὸν ὄρχημα IV, 100.
 φανερὸν III, 133.
 φανομερῆδες VII, 55.
 φανομηρῆς II, 187.
 φανὸς VI, 103. X, 116. 117.
 ἐκ κέρματος X, 116.
 πεύκης X, 117.
 φάραγγξ IX, 22.
 φάρισος χαρίτων ἐρχόμενος IV, 95.
 φάριτρα IV, 117. X, 142.
 φάριτρας ἐπίθημα X, 188.
 πῶμα ib.
 φαρειρῶτες X, 142.
 φάριον VII, 166.
 φάρμακα VII, 128. 169.
 ἀλιξιτέρια IV, 179. V,
 132. E.
 ἐλατήρια ib. E.
 λυτήρια ib. E.
 ὀδυνήφρατα IV, 189.
 παιώνα IV, 179.
 πανάκη IV, 177.
 πᾶσαι IV, 180. pl.
 φαρμακία IV, 178.
 φαρμακίον IV, 49.
 φαρμακίος IV, 178. VI, 152. VIII,
 133.
 φαρμακίος IV, 178. VI, 152.
 φαρμακίος (γαστήρ) VI, 42.
 φάρμακον VIII, 71.
 ἀκόνιτος V, 82.
 ἀμβλωθρίδιον II, 7. IV, 208.
 ἀτόκιον ib.
 δηλητήριον V, 132.
 θανατηφόρον ib. E.
 καταπλαστὸν IV, 182. S.
 καταπλαστὸν IV, 181.
 ἀκυτῆριον IV, 208. E.
 φαρμακοποιία IV, 178. VI, 20.

φάρ-

Φαρμακοπώλαι VII, 197.
 Φαρμακοπώλαι ib.
 Φαρμακοπώλων κίσται X, 180.
 Φαρμακοπίβαι VII, 179. IX, 19.
 Φαρμακαδαι ἰσ' ἕχριον τὰς αἰκίδας I, 138.
 Φαρμακῶν VII, 169.
 Φαρμακῶν γραφὴ VII, 40.
 δίκη VIII, 117.
 Φαρμάξαι IV, 178.
 Φαρμακτεῖν τὰ ἔρια VII, 169.
 Φάρος VII, 42. 48.
 Φάρση VII, 121.
 Φαρυγγίζειν II, 207.
 Φαρυγγίζων ὑποκριτής IV, 114.
 Φαρύγγιον II, 99.
 Φάρυγγος II, 99. 201. 207.
 Φάσγαρον X, 145. 146.
 μιλλάδιτον X, 145.
 Φάσις VIII, 47.
 Φασιαναὶ ἔριδες VI, 52.
 Φασιανὸν λίον V, 26.
 Φασιανὸν λίον ib.
 Φασίλοι I, 147.
 Φάσις II, 129. III, 138. VIII, 41. 47.
 ἰγκλημάτων VI, 178.
 Φασκία II, 166.
 Φάσκοιτες μὴδὴν ἐπίστασθαι τούτων
 εἰς ἃ προκαλοῦνται VIII, 55.
 Φάσκαλοι VII, 79. X, 137.
 Φάτται (ὀδόντων) II, 93.
 Φάτη I, 184. X, 166.
 Φατίαι (ὀδόντων) II, 93.
 Φάτωμα VII, 122.
 Φάτται VI, 52.
 Φαυλίαι ἑλαίαι VI, 45.
 Φαύλια μῆλα VI, 47.
 Φαυλίξιν IX, 148.
 Φαυλισαί IV, 32.
 Φαῦλοι βόλοι VII, 204.
 Φαυλορήμανος VIII, 81.
 Φαῦλος IV, 13.
 Φαυλότης IV, 12.
 Φαυλοουργία VII, 7.
 Φαῦλος IV, 14.
 δικάκεται μοι τὸ σῶμα III, 105.
 ἡγμῖνος ἵππος I, 198.
 Φαῦστεργίαι VII, 110.
 Φαίδωρος III, 116.
 Φαίδωμος οὐδὴν VIII, 77.
 ῥήματος VIII, 81.
 Φαιδωλία III, 116.
 Φαιδωλὸς III, 115.
 Φαιδωλὸς III, 116.
 Φαίδων (τὸ ἀγγυλῶν) X, 179.
 Φαιδῶνια μέτρα ib.
 Φιλίαι (γῆ) I, 227.
 Φιλλοὶ I, 97. VII, 209. X, 133.
 Φελλὸς VII, 109.
 Φελλάδαις πινακίσκοι X, 85.
 Φενακίζειν IV, 49. IX, 105.
 Φενακίζεσθαι VIII, 14. IX, 133.
 Φενακίζόμενος δικαστὴς VIII, 12.
 Φενακίσαι IV, 25.
 οἶος ῥήτωρ IV, 21.
 Φενακισμὸς IV, 22. 50. VIII, 14. IX, 132.
 Φενακιστικὸς ῥήτωρ IV, 21.
 Φενακιστικῶς IV, 24. 51. IX, 135.
 Φενακὸς X, 74.
 Φεναξ IX, 135.
 Φέρις III, 94.
 προσωπίον V, 102.
 Φέριται III, 94.

δι' αὐτὴν φέρεται τὸ ὕδωρ X, 31.
 Φέριτρον IX, 159.
 Φερὴ III, 35.
 Φερία VII, 174.
 Φερῖον VI, 94. X, 132.
 Φερόμενα ἀστρα IV, 156.
 Φερομένη σφαῖρα IX, 104.
 Φερόμενον V, 170. IX, 159.
 ὑπὸ μάλης II, 139.
 Φερόμενος ῥύμη VI, 129.
 μὴ φέροντες τὴν σκάφην III, 57.
 τοῦ φέροντος αἰὶ πνεύματος ἄεστερος
 VI, 121.
 Φέρουσ' ἐπίγραψαι V, 48.
 Φέρον IX, 159.
 τρία οἶνος VI, 18.
 Φεύγει λαγῶδες V, 94.
 Φεύγειν VIII, 67. 70.
 προτροπᾶν I, 165.
 τοῦ Φεύγοντος γράμμα VIII, 58.
 εἰς τὰν Φευγόντων ἑπ' ἀκουσίον φά-
 ρου αἰτία, δεύτεραν αἰτίαν ἰκουσίον
 προσλάβει VIII, 150.
 τῶν Φευγόντων ὁ ληφθεὶς ὄνος κἀθηται
 IX, 112.
 Φεύγων VIII, 67.
 Φέψαλοι VII, 110.
 Φηληκίς VI, 81.
 Φηλοῦν IX, 135.
 Φήμη V, 158.
 ix θεοῦ I, 18. ἕκ I, 19.
 Φημοὶ I, 185.
 Φῆται ὀδὸν III, 95.
 Φῆσαι II, 129.
 Φησῶν V, 170.
 Φῆσαι ἐπὶ τὰ ἄκρα I, 172.
 Φθίγγεσθαι II, 118. V, 90.
 Φθιγγόμενον ἀπατάδην φθίγγμα κηρύ-
 κων IV, 94. S.
 Φθιγγόμενος πρὸς ἀργύριον III, 112.
 μισθοῦ (ῥήτωρ) IV, 37.
 Φθίγγμα II, 114. 118. V, 90.
 ἀναζυγῶσαι IV, 114. pl. S.
 Φθίγγμα κήρυκος ἀρίστοτομος IV, 94. E.
 σάλπιγγος IV, 85. S.
 ἰσρουργικὸν IV, 86. E.
 τραχὺ IV, 85. E.
 τὸ φθίγγμα συγκεχυσθαι εἰς ἀσάφισαν
 II, 15.
 Φθίγγματα πρότερα II, 118.
 τὰ φθίγγματα πρότεροι ib.
 Φθίγγξαι IV, 114.
 πρὸς φθίρα κείρεσθαι II, 29.
 Φθίρεται VI, 114.
 Φθίρ (πηδάλιου) I, 89.
 Φθίρειν IV, 187. VI, 114. S.
 Φθίρης ῥόσος IV, 187.
 Φθίνοντος τρίτη VIII, 117. Vid. I, 63.
 Φθινοπαρῆν ἄρα I, 60.
 Φθινόπαρον ib.
 Φθινῶδες χωρίον V, 109.
 Φθισία σταφυλῆ VI, 82.
 Φθισίς IV, 187.
 Φθογγή II, 118. V, 90.
 Φθόγγος II, 118.
 ἑναρθρος II, 114. E.
 περιχιζόμενος εἰς μευρίαν φω-
 νήν II, 116.
 Φθῆ IV, 187.
 Φθόδια VI, 77.
 Φθόξ ib.
 Φθονί III, 102.
 Φθόσος IV, 142.
 πρὸς φθέρην κείρεσθαι II, 29.
 φθοροποῖον φάρμακον V, 132.

χωρίον V, 110.
 Φθόρος V, 162.
 Φιάλαι I, 28. VI, 86. X, 66.
 Αντιγοῖδες VI, 96.
 ἀργυρίδες VII, 104.
 βαλανιόφαλοι VI, 98.
 δίκραι VI, 97.
 ἡδυσπότιδες VI, 76.
 Δυκιουργίαι VI, 97.
 μετόμφαλοι VI, 98.
 Γόδια VI, 96.
 χρυσιδες VII, 102.
 τὰς Φιάλας ἐπὶ τῶν δακτύλων ἀκρονήχ-
 ἑτωναν προσφέροντες εὐλαβῶς VI, 95.
 Φιάλη ἀμφίβητος VI, 96.
 ληπαστή VI, 95.
 Γόδια VI, 96.
 Ζελευκίς ib.
 Φιβαλίως ἰσχύαδες VI, 81.
 Φιδανκίς X, 74.
 Φιλαθῆναιος VI, 166.
 Φιλαίτιος III, 139. VI, 166.
 Φιλαίτιος III, 139.
 Φιλακόλουθος VI, 167.
 Φιλαλήθης VI, 166.
 Φιλακαλώτης ib.
 Φιλαυδρος III, 48.
 Φιλαυθραπτεύεσθαι II, 5. III, 119. IV, 12. VIII, 11.
 Φιλαυθραπτεία II, 5. IV, 10. VIII, 11.
 Φιλαυθραπτείας δέξα VI, 137.
 Φιλαυθραπτείας κύνες V, 63.
 Φιλαυθραπτείας II, 5. III, 118. IV, 11. V, 138. VI, 166.
 βασιλεύς I, 40.
 δικαστὴς VIII, 10.
 ἵππος I, 195.
 πόλις IX, 25.
 Φιλαυθραπτείας II, 5. III, 119. IV, 12. V, 139. VIII, 11.
 Φιλαπεχθήμενος VIII, 154.
 Φιλαπεχθήμενος VI, 168. VIII, 153.
 Φιλαπόδημος VI, 168.
 Φιλαργυρία III, 113. VI, 133.
 Φιλαργυρος III, 112. VI, 166.
 Φιλεγκλημένως III, 139.
 Φιλεγκλημένον III, 139. VI, 168.
 Φιλίην III, 68.
 ταυτὴ VIII, 151.
 Φιλέλλην VI, 166.
 Φιλερταστὴς I, 20.
 Φιλιόρτοι I, 24.
 Φιλερταστῆν III, 68.
 Φιλεργία III, 120.
 Φιλεργίαι I, 155.
 Φιλεργὸς III, 120. VI, 166.
 κυνηγίτης V, 18.
 στρατιώτης I, 178.
 Φιλεργῶς III, 121.
 Φίλερις VI, 168.
 Φιλεριστὴς ib.
 Φιλέταιρος III, 62. VI, 166.
 Φιλήκος VI, 166.
 ὡ φίλ' ἤλιε ἕξω IX, 122. 123. 124.
 Φιλήματος εἶδος X, 100.
 Φιλία III, 62. V, 114. S.
 Φιλίαι ποιήσασθαι IV, 29.
 συμβόλαιον VIII, 140.
 Φιλικὸς III, 62.
 Φιλικῶς III, 62. V, 114.
 ἕχων V, 113.
 Φίλοις f. φίλοις θεοῖ III, 51. Vid. VIII, 110.
 Φίλιος III, 62.
 Φιλίου αἵματος πνύοντος I, 105.

Φιλίππειοι στατήρες IX, 59. 84.
 Φίλιππος I, 220.
 Φίλιππος VI, 168.
 Ίππος I, 195.
 Φιλιθῶναι I, 154.
 Φιλίας III, 62.
 ἐκ τοῦ φίλο σύνθετα VI, 166. 167. 168.
 Φιλοβάρβαρος VI, 166.
 Φιλογελοιστής V, 161.
 Φιλόγελας V, 161. VI, 166.
 συμπότης VI, 28.
 Φιλογεωργός VI, 167.
 Φιλογουμαστῆ εἰκὸς IV, 146.
 Φιλογυμνῆς III, 46. VI, 168.
 Φιλόδακρυς II, 64. VI, 202.
 Φιλοδίσποτα αἰθράπυδα III, 74.
 Φιλοδμήτριά III, 64.
 Φιλόδημον ἦθος ib.
 Φιλόδημος III, 64. VI, 166. IX, 10.
 ῥήτωρ IV, 34.
 Φιλόδημος III, 68.
 Φιλόδικος VI, 166. VIII, 25.
 Φιλοδοξία VI, 167.
 Φιλοδοξος ib.
 Φιλόδουλος III, 80.
 Φιλόδουροι VI, 202.
 Φιλόδαρία III, 118. V, 140.
 Φιλόδαρος III, 118. V, 140. VI, 167.
 Φιλόδαρος III, 119.
 Φιλοθεάμων VI, 168.
 Φιλόθεος I, 20. VI, 166.
 Φιλοθέτης I, 21.
 Φιλοθέωρος VI, 168.
 Φιλοθίως I, 22.
 Φιλοθηρία V, 9.
 Φιλόθηρας V, 9. VI, 168.
 Ἄρτεμις V, 137.
 Φιλόθρηνον VI, 202.
 Φιλοθύται VII, 188.
 Φιλοθύτης I, 20.
 Φίλοι I, 152.
 Φιλοκαθέμοι VII, 118.
 Φιλοκτιρμάνως VIII, 11.
 Φιλοκτιρμῶν VI, 168.
 δικαστής VIII, 10.
 Φιλοκινία VI, 21.
 Φίλοκος VI, 21. 166.
 γραῦς II, 18.
 Φιλόκαλος VI, 166.
 Φιλοκέρδεια III, 113.
 Φιλοκέρδης III, 112. VI, 167.
 ῥήτωρ VI, 191.
 Φιλοκερδία ib.
 Φιλοκῆδης λόγος VI, 167.
 Φιλοκίνδυνοι δυνάμεις I, 155.
 Φιλοκίνδυνος III, 134. VI, 166.
 κυνηγίτης V, 18.
 στρατηγός I, 178.
 Φιλοκινδύνος III, 136.
 Φιλόκυβος VI, 168.
 Φιλοκυνηγίτης V, 9. VI, 167.
 Φιλόληπτος VI, 167.
 Φιλολογία II, 121. IV, 10.
 Φιλολόγος II, 121. IV, 11. VI, 166.
 ῥήτωρ IV, 24.
 Φιλολοιδόρος III, 139. V, 118. VI, 166. VIII, 80.
 Φιλολόγος IV, 10.
 Φιλολοιδόρος III, 139. V, 118. VIII, 81.
 Φιλόμουσος VI, 167.
 Φιλόμοχθος VI, 168.
 ἐπὶ τῷ φίλον καὶ ἄλλοι τὸν αὐτὸν ἔχειν I, 169.
 Φιλονομικαὶ ἀνδρες I, 155.

Φιλόνομικος VI, 166.
 Φιλονομικῶ VI, 118.
 Φιλόνομικος στρατηγός I, 178.
 Φιλοζῆνοὶ πλακούντες VI, 78.
 Φιλόζηνος VI, 167.
 ἱστίατῶρ VI, 27.
 Φιλόζηνος Λευκάδος VI, 78.
 Σίφιος IV, 65.
 Φιλοπαιγμάνως V, 161.
 Φιλοπαιγμοσύνη V, 161.
 Φιλοπαίγμων ib. S.
 συμπότης VI, 28.
 Φιλοπαίκτης V, 161.
 Φιλόπαϊς III, 14. 70. VI, 167.
 Φιλοπαίγμων V, 161.
 συμπότης VI, 28.
 Φιλοπαίκτης V, 161.
 Φιλόπλουτος VI, 167.
 Φιλοπόλεμοι δυνάμεις I, 155.
 Φιλοπόλεμος VI, 166.
 οὐ Φιλοπόλεμος (ἀλλὰ) πολεμικός βασιλεύς I, 21.
 Φιλόπολι ἦθος III, 65.
 Φιλόπολις III, 65. VI, 166.
 τὸ ἦθος IX, 26.
 ῥήτωρ IV, 34.
 Φιλοπόνηρος VI, 168.
 Φιλοπονία II, 120.
 Φιλόπονοι δυνάμεις I, 155.
 κύρις V, 60.
 Φιλόπνοτος III, 120. S.
 κυνηγίτης V, 18.
 στρατηγός I, 178.
 Φιλόπόνως III, 121.
 Φιλοποσία VI, 20.
 Φιλοποτεῖν ib.
 Φιλοπότης VI, 20. 166.
 Φιλοπραγμοσύνη IV, 38.
 Φιλοπράγμων IV, 36. VI, 166.
 Φιλοπρασήγορος V, 137. VI, 166.
 ἱστίατῶρ VI, 27.
 Φιλοπροσηγόρος V, 139.
 Φίλος III, 61. 69. V, 113. 114.
 Φιλόσιτος VI, 34.
 Φιλοσκωμμάνως V, 161.
 Φιλοσκωμμοσύνη ib.
 Φιλοσκωμμῶν V, 161. VI, 168.
 συμπότης VI, 29.
 Φιλοσοφίῃν IV, 12.
 Φιλοσοφία IV, 10.
 Φιλοσοφίως ὄργανα IV, 40.
 Φιλόσοφος IV, 11. 39. VI, 166.
 ἐπὶ τῇ ἀρετῇ ἄγων IV, 39.
 θεωρητικὸς ib. S. E.
 Φιλόστοργος V, 114. VI, 167.
 Φιλοστόργως V, 114.
 Φίλος τραπίζης VI, 123.
 Φιλοστρατιώτης VI, 166.
 βασιλεύς I, 41.
 στρατηγός I, 178.
 Φιλόστροφος VI, 168.
 Φιλοσωματεῖν III, 137.
 Φιλοσωματία II, 235. III, 137.
 Φιλοσωματος II, 235. III, 136. VI, 167.
 Φιλοσωματῶν III, 137.
 Φιλοσωμάτων ib.
 Φιλοτεκνία III, 14.
 Φιλότεκνος III, 14. VI, 167.
 Φιλοτεχνία VI, 167.
 Φιλότεχνος ib.
 Φιλοτησία VI, 30.
 Φιλοτησίας προπίπν ib.
 Φιλοτιμῆσθαι III, 119.
 Φιλοτιμηθεῖς VI, 139.

Φιλοτιμία III, 65. 118.
 τὴν φιλοτιμίαν οἴσται καίαν IV, 134.
 Φιλότιμος δυνάμεις I, 155.
 Φιλότιμος ἦθος III, 65.
 Φιλότιμος III, 65. 118.
 στρατηγός I, 178.
 Φιλοτίμως III, 66. 119.
 Φιλοτύρατος VI, 166.
 Φιλουμένη III, 71.
 Φιλούμενος ib. S.
 Φιλοφρασην VI, 168.
 Φιλοφραστῆς γύμνη VI, 27.
 Φιλόφρων VI, 168.
 συμπότης VI, 28.
 Φιλοχρηματεῖν III, 113.
 Φιλοχρηματία ib.
 Φυλοχρηματία συμμετρησῆαι εἰς Φιλόσοφος IV, 39.
 Φιλοχρηματοστῆς III, 112.
 Φιλοχρηματιστικῶς III, 113.
 Φιλοχρημάτων III, 112. VI, 166.
 (τύρατος) I, 42.
 Φιλοχρηματίας III, 113.
 Φιλοχρημοσύνη ib.
 Φιλοχρησία ib.
 Φιλόχρυτος III, 112. VI, 166.
 Φιλοχρησίῃν IX, 13.
 Φιλοχρησία VI, 167. IX, 13.
 Φιλόχρητος VI, 167.
 Φιλοχρησῶν ib.
 Φιλοφύγοις III, 139. V, 118.
 Φιλοφύγος III, 139.
 Φιλοφυχεῖν II, 227. III, 137.
 Φιλοφυχία III, 137.
 Φιλόφυχος II, 227. III, 136. VI, 167.
 Φιλοφυχῶν III, 137.
 Φιλοφύχως ib.
 Φίλτρον, ἢ ἐν τῷ αἵμα χεῖλει κολύπη II, 91.
 Φίλυπτος VI, 167.
 Φιλῶ τὸν δῖον V, 113.
 Φιλῶν III, 69.
 Φιμοὶ VII, 203. X, 54. 150.
 αὐλατοὶ X, 68.
 Φινὸς τυφλὸς IV, 141.
 Φίτροι VII, 109.
 Φιττακίδης VII, 94.
 Φίττα Μαλιέδης IX, 122. 127.
 Μέλιαι ib.
 ροῖαι ib.
 Φλαῖν V, 93.
 Φλαυρίσαι IV, 32.
 Φλαίρος IV, 13.
 Φλαυρότης IV, 12.
 Φλαύρος IV, 14.
 Φλέβα σχάσαι IV, 179.
 Φλέβης II, 204. 216. 235.
 Φλέγειν IX, 155.
 Φλέγισθαι V, 111.
 τῷ πόθῳ ἐνθίως III, 68. pl.
 Φλέγμα V, 111. VI, 181. IX, 156.
 Φλεγμῆναιουσα πόλις IX, 23.
 Φλεγμοτή IV, 190.
 πυριτοῦ IV, 186.
 Φλεγόμενος III, 69.
 Φλέψ κοίλη II, 225.
 Φλέως X, 178.
 Φλίμαφος VI, 146.
 τῇ γλώττῃν VI, 119.
 Φληναφῶν ib.
 Φλόγα ἐγγύρα IX, 115. S.
 Φλογίς VI, 55.
 Φλογόλυκον VII, 129.
 ἀπὸ τῆς Φλογὸς Φλόκταιναι VII, 110.
 τὸ Φλογῆδες (τοῦ εὐδὸς) V, 80.

- Φλογώδης χαρίον V, 110.
 Φλογώδης άστραπή I, 117.
 Φλοΐται νίαι X, 178.
 Φλοΐνη ισθός VII, 76. X, 178.
 σπυρί X, 178.
 Ψίαθος ib.
 Φλοΐδες VII, 109.
 τοΰ Φλοΐου γυμνασίου δάφνη IV, 74.
 Φλοΐστική VII, 209.
 Φλόμοι VI, 103.
 Φλόμος X, 115.
 Φλόυς X, 178.
 Φλόυξ IX, 149.
 Φλουαρίν ib.
 Φλουαρία II, 101.
 Φλουαρία διαθρυλλών τα άτα VI, 119.
 Φλουαρία είρων VI, 146.
 Φλούαρος VI, 29. 119. 142. 146.
 Φλούαρος VI, 144.
 Φλυκταία έναιμος IV, 197. E.
 Φλυκταίται από τής φλογός VII, 110.
 Φλυκταίται έχων φύμα IV, 190.
 Φλυκτίδες VII, 110.
 Φλυκτίς II, 110.
 Φόβαι II, 22.
 Φοβιάς άρχήσεις είδες IV, 104.
 Φοβίροι άνδρες I, 158.
 Φοβίρον III, 137.
 πράγμα V, 124.
 Φοβερός άνηρ V, 124.
 άνδραπος ib.
 Φοβερός έχων V, 123.
 Φοβίσαι πολέμιους IV, 29.
 Φόβος V, 122. S.
 Φοβαΰμαι ib.
 Φοβαΰμενος άνδραπος V, 124.
 Φοιβόληπτος I, 19.
 Φοίνικ έλαβει ό νικήσας τα άλλα II, 152.
 Φοίνικες I, 232.
 Φοινικίου οίνου κάδος X, 70.
 Φοινικίς IV, 116. 119. VII, 55.
 επί Φοίνικι συμπλέκεσθαι III, 145.
 Φοινικοβάλκνος VI, 82.
 Φοίνικος βάλανος I, 244.
 εγκίφαλος II, 41.
 κλάδος I, 244. VII, 147.
 τήν ράβδον άπλιτο ό νικήσας
 τα άλλα III, 152.
 ράβδος I, 244.
 σπάθη I, 138. 244.
 περί Φοίνικος συμπλέκεσθαι III, 145.
 Φοινικοΰν ίμάτιον IV, 118.
 πίλημα VII, 69.
 Φοινικοΰς χιτών VII, 55.
 Φοίνιξ I, 244. IV, 59.
 έρβιος I, 244. E.
 Φοιτών IV, 45.
 Φοίτησις IV, 44.
 Φοιτηται ib.
 Φολιδατοί θάρακεις I, 134.
 Φολκός II, 51.
 Φοιτίον VI, 192.
 Φοιτίται VI, 114.
 Φοιτίς VI, 192. VIII, 133.
 Φοισιάς I, 166. VIII, 133. IX, 153.
 Φοισσις VIII, 75.
 Φοισκόν Φάρμακων V, 132.
 Φοισκός VI, 192. VIII, 133.
 Φοισκός VI, 192.
 Φόνοι άκούσιου VIII, 118. 120. Vid.
 125.
 Φόνος VI, 192. VIII, 134. S.
 Φόνου βούλασις VI, 179.
 γραφαί VIII, 40.
 δικαιο VIII, 90.
 δικη VIII, 117.
 ίκουσιου κίτια VIII, 120.
 επιξίται μέχρι άνεψίων VIII,
 118.
 οι έν κατηγορία VIII, 66.
 Φόνω επί άκούσιου κριόμενοι VIII, 125.
 ό φορών VIII, 133.
 περί Φόνων λαγχάνεσθαι VIII, 118.
 επί Φόνω προαιπίν VIII, 33.
 Φοξός II, 43.
 Φορά I, 51. 237. III, 94. IV, 46.
 VII, 133. IX, 159.
 Φοράδην III, 94.
 κομίζεσθαι VI, 175.
 Φορα' έράνου VIII, 144.
 περί τήν Φοράν δικαιοσ γινόμενης τής
 γής I, 52.
 τήν Φοράν εκλιπών VIII, 144.
 Φοράς άφανούς δικη VIII, 31.
 μεθμεριός δικη ib.
 Φορά ύδατος I, 116.
 χρημάτων IV, 46.
 επί Φοράς χρημάτων έδουλάσαντο I,
 169.
 Φορβαδεις ίπποι I, 181.
 αι πόρνοι VII, 203.
 Φορβεία I, 184. X, 55.
 αΰλητική X, 153.
 τοίς αΰλουσι προσήμι IV, 70.
 επιφατινίδια I, 201.
 εκ Φορβείας τόν ίππον περιεκτίον I,
 203.
 Φορείον III, 94. VII, 133. IX, 159.
 Φορείς III, 94.
 Φορετρον VII, 133.
 Φορήμα I, 237. IX, 159.
 γερόταν IV, 119.
 έφίβων X, 164.
 Φορήματα IV, 156. VII, 131.
 Φορημάτων γυναικίαν πολλά είδη VII,
 95.
 Φορητά άστρα IV, 156.
 Φορητόν III, 131.
 ου Φορητόν III, 130. S.
 Φορητός III, 131.
 Φορινή VI, 55.
 Φοριγγες IV, 59.
 Φορμίδας πλέκειν VII, 173.
 Φορμίον X, 169.
 Φορμίς ib.
 Φορμίσκια VII, 173.
 Φορμίσκος ib.
 Φορμίσκος X, 169.
 εκ Φορμίσκων άστραγάλους καθαίρο-
 μνοι IX, 101.
 Φορμώ VII, 174. X, 43.
 Φορμώς I, 245. VII, 110. X, 130.
 169. 175.
 σχοίνιος VII, 175. X, 169.
 Φορολογίη IV, 43.
 Φορολογήσας IV, 28.
 εις Φόρου άπαγωγής έδουλάσαντο I,
 169.
 Φορού άνίμευ I, 105.
 Φόρους εισπράττεσθαι παρά τών μα-
 θητών IV, 43. S.
 οι τούς Φόρους εκλιγοντες VIII, 114.
 υποδέχομενοι VIII, 97.
 Φόρτακις VII, 132.
 Φορηγικόν πλοΐον I, 83.
 Φορηγίς ib.
 Φορηγυή VII, 131.
 Φορηγία I, 99. III, 127. VII, 131.
 Φορτική πόλις (λίγανθραπος) IX, 24.
 δια πλῆθος IX, 23.
 Φορτικόν I, 130. V, 105.
 άρχημα IV, 101.
 πλοΐον I, 83.
 Φορτικός V, 164.
 συμπάτης VI, 29.
 τελείης IX, 32.
 Φορτικός III, 130.
 Φορτίον IX, 159.
 άποδοσθαι III, 124. S.
 Φορτίς (ναΰς) I, 83.
 Φορτίων εκβολή ποιήσασθαι I, 99.
 Φόρτον ενθίσθαι ib. S.
 Φόρτος I, 199. VII, 8.
 επί Φόρω έδουλάσαντο I, 169.
 Φορών IX, 159.
 Φορών άμφισβητίσμη VIII, 97.
 άνασύνταξις VI, 179.
 καταβολή III, 94.
 Φράγμα II, 216. VI, 183.
 Φραγματα V, 134. VII, 208.
 Φραγματός II, 216.
 (έδόντων ό στοιχος) II, 93.
 Φράξαι τείχη τήν πόλιν I, 174.
 Φράξασθαι I, 161.
 Φράσαι IV, 26.
 Φράσεις IV, 33.
 Φρατήρ όίς III, 52.
 ή ύπέρ τών εις τούς Φράτορας εισγω-
 μένων παιδων οίνου επίδοσις III, 52.
 εις τούς Φράτορας εισήγον τας κίρας
 VIII, 107.
 τούς κίρους
 ib.
 Φράτορες III, 52. VIII, 107.
 ύπέρ τών εν τοίς Φράτορσιν παιδων οι-
 νου δόσις VI, 22.
 Φρατρία III, 52. VIII, 111.
 ό Φρατρίων μετ' έμου III, 51.
 Φράτριοι θεοί I, 24. III, 51.
 Φράτριον (τό έρον εις ό συνήσαν III,
 52.
 Φράτριος αΐξ III, 52.
 Ζεύς I, 24.
 Φράττειν II, 216.
 Φράττω III, 51.
 Φράττω IX, 49. X, 31.
 Φράττος επίθημα X, 188.
 τό εν Φραττοΐ δικαστήριον VIII, 120.
 Φρένις II, 221.
 τών Φρενών διάζωμα II, 136.
 Φρεωρχος X, 149.
 Φρεωρχος VII, 192.
 Φρεωρχων εργαλίον ib.
 Φρίκη IV, 186. V, 121.
 άρθόκρως II, 31.
 Φρικώδεις όρκους ευαρκήσαι I, 39.
 Φρικώδεις αρχίον I, 23.
 πράγμα V, 124.
 Φρικώδης V, 124.
 ήχος σάλπιγγος IV, 85.
 ή θάλαττα ήν I, 109.
 Φριμαγμός I, 216. V, 88.
 Φριματτεσθαι ib.
 Φριματτέμενος V, 88.
 Φριττειν IV, 186.
 Φριττω V, 122. 123.
 Φροσίν IV, 12.
 Φρόνημα VI, 179.
 Φρονηματίας ίππος I, 195.
 Φρόνησις IV, 10.
 Φρόνησις IV, 11.
 Φρονησις ib.
 ουκ άνευ Φρονησίδος VI, 141.

- Φρονίζων III, 121.
 ἐπ' αὐτῷ III, 69.
 Φρονίζων III, 70.
 Φρονισταί IV, 41.
 Φρονιστήρια IV, 41.
 Φρονιστής III, 120.
 τῶν ἀρχομένων βασιλεῦς I, 40.
 Φρουρά III, 116. VIII, 72.
 ἀδελφός VIII, 72.
 χρυμάτων III, 115.
 Φρουρεῖν III, 116.
 Φρουρεῖσθαι VIII, 72.
 Φρουρία IX, 14.
 Φρουρίον προδόντες VIII, 52.
 Φρουρίου αἵρεσις VI, 179.
 Φρυάγμα I, 216. VI, 181.
 Φρυαγμός I, 216. V, 87.
 Φρυάττεσθαι ib.
 Φρυγανίζων VII, 142.
 ἐπὶ Φρυγανισμῶν ἐξελεῖν I, 162.
 Φρυγανισμὸς X, 129.
 Φρυγανιστρίαι VII, 141.
 Φρυγανίστρια VII, 150.
 Φρυγαδὸς ταῖς σαρχί IV, 137.
 Φρυγανοφόροι VII, 130.
 Φρύγειν VII, 24. 181.
 κριθᾶς X, 108.
 κυάμους ib.
 Φρύγετρον I, 246. VI, 64. VII, 181.
 X, 109.
 Φρυγίος VII, 181. X, 109.
 Φρυγισαί VII, 181.
 Φρυγία (λίθος) VII, 100.
 τῆς Φρυγίας θεοῦ μητρώον III, 11.
 Φρυγία ταρίχη VI, 48.
 Φρυγίδα IX, 110. 114.
 Φρυγιοὶ νόμοι IV, 78.
 Φρυγιοὶ γυναῖκες VII, 77.
 μέλος IV, 79.
 Φρύγιος ἀρμονία IV, 65.
 Φρυγιατί IV, 78.
 Φρυκτη ψῆφος VIII, 18.
 Φρυκτοί I, 139.
 αἱ ψῆφοι αἰ δικαστικαὶ VIII, 18.
 Φρυκταρῆσαι I, 173.
 Φρυκταρία ib.
 Φρυκταρία IX, 14.
 Φρυκταρίον IV, 127. 129.
 Φρυγαγμός V, 87.
 Φρυμάττεσθαι ib.
 Φρύξαι VII, 181.
 Φρυττεῖν ib.
 Φρύττουσα VI, 64.
 Φρυγαδιυθῆναι VIII, 70.
 Φυγᾶς VIII, 70. IX, 158.
 Φυγῆν ἐξῆν μετὰ τὸν πρότερον λόγον VIII, 117.
 προτροπᾶν I, 165.
 Φύγεθλον IV, 191.
 Φυγή VIII, 69. 70. IX, 158.
 Φυγοδικεῖν VIII, 26.
 Φυγοδικούντες VIII, 81.
 τῶν φυγόντων μετὰ τὸν πρότερον λόγον αἰσῆσαι VIII, 99.
 Φύεσθαι II, 118.
 Φύεται VI, 114.
 Φύκει πυρραίνει τὸ πρόκωπον V, 102.
 Φυκίδες VI, 51.
 Φύκος V, 101. VII, 95.
 Φυλαί δέκα VIII, 110. 115.
 δώδεκα VIII, 115.
 τίσιμας VIII, 109. 111.
 Φυλακαί I, 173.
 νυκτεριναί I, 71.
 Φυλακή IV, 34.
 εἰς τὴν Φυλακὴν ἄγρυπνος III, 115.
 περὶ Φυλακῆς πρώτης I, 70.
 δευτέρας ib.
 τρίτης ib.
 Φυλακὴ χρημάτων III, 116.
 Φυλακτήρια I, 80. IX, 14. 28.
 ὄπλα I, 133.
 Φυλακτικῶς V, 147.
 Φύλαξ ἀργυρίου III, 115.
 ἐλιυθερίας ῥήτωρ IV, 34. S.
 ὁ φύλαξ τῶν νόμων VIII, 8.
 οὐ φύλαξομαι V, 112.
 Φυλαρχοί I, 128.
 οἱ δίκαι VIII, 87. 94. 114.
 Φυλαρχος III, 53.
 Φυλαττεῖν III, 116.
 γράμματα VIII, 98. pl.
 Φυλάττοιτες τὴν χώραν ἔφθβοι VIII, 105.
 Φυλάττου εἰς βοᾶ τις καταμῶν IX, 113.
 Φυλάττων τὰς θεὸς κύνων V, 46.
 τὴν πολιτείαν ῥήτωρ IV, 34.
 Φυλέται IX, 8.
 Φυλέτης III, 51. VIII, 110.
 Φυλή VIII, 91. 102. 109. 110.
 ἐκάστη μῆτις πρυτανίαν ἔχει VIII, 115.
 Φυλὴν ἰστιᾶν III, 67.
 ἰστιῶν ib.
 Φυλὴ ἢ πρυτανίον VIII, 96. 115.
 155.
 Φυλῆς ἰστιᾶτων III, 67.
 μέρος δυοκαίδεκατον VIII, 108.
 Φύλοι θεοὶ πρὸ φίλοι III, 51.
 Φυλίαν εἶναι ἰσθμὸν VIII, 110.
 Φύλλα I, 237.
 ὅσα φύλλα καὶ ἄνθη IX, 145.
 Φυλλάδις VI, 9. 71.
 Φύλλα τῆς θριδικίονος VI, 94.
 νεύρα I, 237. E.
 Φυλλάια VI, 94.
 Φυλλάια ἀγῶνες III, 153.
 Φύλλοις ἐχράντο ἀντὶ ψύφου VIII, 19.
 ἐψηφίζοντο VIII, 18.
 Φυλλολογεῖν VII, 143.
 Φύλλον τὸ ἕδωμα VI, 58.
 συκῆς VI, 57.
 Φυλλορροεῖν I, 231.
 κατὰ τὰ φυλλορροεῦτα τῶν δένδρων ἀπαυθῆσαι II, 26.
 Φύλλου ὑποσχισθῆναι κτύπος εὐκροτος IX, 127.
 Φυλλοχόος μὲν I, 231.
 Φυλοβασιλεῖς VIII, 111. 120.
 Φυλοκρεῖν VIII, 110.
 ἀπὸ Φυλῶν (λεγόμενα) ib.
 Φύμα IV, 90. E.
 τὰ Φύματα φύεσθαι ἀνάδυσον II, 118.
 Φύμιον I, 10.
 Φύξιοι δαίμονες V, 151.
 θεοὶ I, 24.
 Φυράδην VI, 175.
 Φυράσαι VII, 22.
 Φύρων τὰ πάντα VI, 129.
 Φύρα IV, 187.
 Φύσαι VII, 106. X, 147.
 Φυσᾶν I, 216.
 οἱ Φυσαντες III, 8.
 ὁ Φύσας ib. S.
 Φύσαι γεννάδας ἵππων I, 206.
 οὐ τὸ Φύσαι, τόμος δὲ προσμυγνόμενον III, 6.
 Φύσιος προκρίσει τὸν τίχων V, 102.
 τὴν ἐκ φύσεως σπείρη τῆς κορυφῆς ἀποβαλλόμενος II, 26.
 Φύσημα IV, 72.
 ἵππου I, 216.
 Φυσήματι ῥόθια χρώμενος IV, 69.
 Φυσήτηρ X, 147.
 Φυσήτηρες μόλγωσι ib.
 Φύσιγγις IV, 198.
 Φυσικός IV, 155.
 βίος IV, 40.
 Φυσικῶς IV, 155.
 τὴν φύσιν καθ' ὅσον λαγῶς V, 68.
 Φυσιολογία IV, 155.
 Φύσις ἀνθρωπίνη II, 5.
 καὶ ἴδια λαγῶς V, 67.
 Φύσαι VI, 52. 56. 58.
 Φύσκων VII, 205.
 Φύστη VI, 76.
 Φυσᾶν μίγμ αὐλητῆς IV, 72. S.
 Φυτὰ I, 222.
 Φυτάλιοι θεοὶ I, 24.
 Φυτία I, 226. VII, 140.
 Φυτιύματα I, 222. VII, 140.
 τὰ τέκνα III, 12.
 Φυτιύει ῥόδον ταῖς παρμῆσις V, 102.
 ὁ Φυτιύσας III, 8.
 Φυτιυτία I, 226.
 Φυτιυτρία I, 222.
 τῶν σόκων VII, 152.
 Φυτιυτικὴ VII, 140.
 τὸ Φυτὸν ἀταθρῆσθαι I, 224.
 Φυτουργήματα VII, 140.
 Φυτουργίαι VII, 141.
 Φυτουργία VII, 140.
 Φυτουργικὴ ib.
 Φυτουργικοὶ VII, 141.
 Φυτουργοὶ I, 221. VII, 101. 140.
 Φυτῶν ἄνθη I, 237.
 Φύωνος X, 109.
 Φώδις VII, 110.
 Φωκαῖται στατήρες IX, 39.
 τὰς Φωκαίδας καταλλάττει ib.
 Φωλοῖ V, 14. 15.
 (τὰ διδασκαλίαι) IV, 41. IX, 41.
 Φωλύουσιν ἄρτοι V, 15.
 Φωλεὶς (τὸ παιδαγωγίον) IV, 19.
 Φωλητήρια V, 8.
 Φωναὶ ζῶν V, 86. Vid. 87. 88.
 ποιητικαὶ II, 109.
 Φωνῆριον IV, 64.
 Φωνεῖν II, 115. V, 90.
 Φωνὴ II, 107. III. 114.
 ἀνθρώπου V, 90. Vid. II, 114.
 βαρβία II, 117. E.
 λαμπρά II, 116. E.
 Φώνημα II, 111. V, 90.
 ἐξορμιστικὸν IV, 86.
 τὴν Φωνὴν ἀναστοιχῆσαι IV, 114.
 διαμυρῶν V, 154. S.
 ἐκκόπτει VIII, 155. S.
 ὡς τὴν Φωνὴν παράφορον εἶναι II, 15.
 τὴν Φωνὴν πιπράσκων VI, 90. S.
 προκρίσει VI, 147.
 πωλῶν VI, 90. S.
 εἰς Φωνὴν τυπούμενος ἀπὸ II, 114.
 Φωνὴ ξενικὴ χρῆσθαι III, 59.
 Φωνὴ προσαγορευτικὴ I, 16.
 σάλπιγγος IV, 85.
 Φωνῆς ἀπλῆς ὄργανοι II, 115.
 ἐνάρθρου ὄργανοι ib.
 Φωνῆς ὄργανοι VI, 148.
 Φωνῆσις II, 112.

Φωνής ῥίωμα VI, 148. pl.
τά Φωνητήρια II, 114. 116.
Φωνητικά ὄργανα II, 115.
Φωνή ὑψηλή II, 116. E.
ἐπ' αὐτῇ τῆ Φωρῆ VIII, 69. S.
Φωρῶσι IX, 113.
Φώρα VIII, 33.
Φῶς ἀστέρων IV, 155.
(μικροῦ) II, 163.
Φωσφώρα X, 117.
ἄρματα II, 63.
Φωσφῶρι ὀφθαλμοὶ ib.
Φῶσων VII, 71.

X.

Χαίρειν II, 97.
Χαίριν III, 97.
ἀμίτρας ib. S.
ταῖς αὐτοῖς VIII, 151.
Χαιρέκακος V, 128.
Χαιρέτικα σταφυλῆ VI, 82.
Χαίρων III, 98.
καθαριότητα VI, 27.
οὐ χαίρων τοῖς κυβιστηκόσι ῥήτωρ III, 66.
Χαίτη II, 22.
ἐνθεῖ I, 189. 216.
τὴν χαίτην ἀποσουλμημένος II, 26.
ὀμόχρους I, 216.
ψιλῆ I, 191.
Χάλαζα V, 111.
(τόσημα) IV, 197.
ἄσπερ χάλαζα ἐκφραῖθη τῆ πόδι I, 159. S.
Χαλασσομαῖον λίθρον VII, 39. X, 135.
Χαλίδες V, 31.
Χάλικες VII, 124.
Χαλινομαγῶνα χλιρ I, 215.
Χαλιναὶ II, 90. 101. X, 54.
μαλακοὶ X, 56.
σκληροὶ I, 207. E. X, 56.
τὴν χαλιῶν ἀναλαμβάνει I, 208.
ἀναλαμβάνει (ἵππος) I, 219. Vid. 207.
ἐὰν ἐνθάκασιν οἱ ἵπποι I, 218.
ἰδίῳ I, 208.
ἐφαίνει εἰς τὰχος I, 214.
Vid. 219.
χαλιῶν περιβίβησι τῷ στόματι I, 184.
οὐ προσήμιος ἵππος I, 198.
Χαλιῶσι I, 148. 184.
ἐκ τοῦ χαλινοῦ ἀναπλάσσει τὸν ἀρχι-
τα I, 210.
περὶ τὸ χαλινοῦσθαι δυσκολεῖται ἵπ-
πος I, 201.
τῷ χαλινοῦ ἀνάκρουσ I, 211.
βιάζου εἰς ἐνσχρημοσύνην
τὴν ἀγνοῖ (ἵππος) I,
206.
Χαλινοῦσι I, 184.
Χαλινοῦσι ib.
Χαλκαὶ δίστοι VIII, 128.
ψῆφοι δύο VIII, 123.
Χαλκῶ σταθμικῶ X, 126.
Χαλκῶσι VI, 88.
ἰορτῆ VII, 105.
μίταλλα VII, 98.
Χαλκίον VI, 110.
Χαλκίον ἐδ ἐκ Δωδεκάς VI, 120.
Χαλκῶσι I, 84. VII, 106.
Χαλκίμβολα I, 120.
Χαλκίμβολοι σφίρις ib.

Χαλκίμβολοι II, 102.
Χαλκῶσι III, 87. VII, 104. 106.
Χαλκῶσι III, 87. VII, 104.
Χαλκιστάμιος V, 39.
Χαλκῶσι σκίση X, 147.
Χαλκῶσι I, 133.
Χαλκῶσι αὐτὸς τὴν ἔξωθεν ἔψω
IV, 75.
ἤμας X, 108.
Χαλκῶσι μῦτα IX, 122. 123.
Χαλκῶσι I, 85.
Χαλκῶσι μῦτα θηρῶν IX, 123.
Χαλκῶσι IX, 91. X, 66. 95. 122.
Χαλκῶσι X, 95. 122.
Χαλκῶσι VII, 206.
παιδιάς ἴδους VII, 105.
Χαλκῶσι Φωνῆ II, 117.
Χαλκῶσι VI, 103. IX, 90. X, 63. 90.
91.
θερμαίνεται IX, 69.
μακρὸν X, 92.
ὁ οὐν χαλκῶσι IX, 90.
Χαλκῶσι ἐπιχρῶσι X, 109.
Χαλκῶσι VII, 206. IX, 117.
Χαλκῶσι γῆ VII, 98.
Χαλκῶσι ἀξίον τετραγώνω VIII, 128.
δίκαι IX, 81.
δύο IV, 174. IX, 65. 81.
ἔξ IV, 175. IX, 65. 81.
νομισμάτιον λεπτὸν IX, 92.
ὀκτώ IX, 65.
πέντε IX, 65. 66.
τίσσαρις IX, 65. 66. 67.
τίτταρις καὶ εἰκοσι IX, 66.
τρεῖς IV, 175. IX, 81.
Χαλκῶσι VII, 104.
Χαλκῶσι IX, 92.
ὀφείλω ib.
Χαλκῶσι II, 102.
Χαλκῶσι VII, 196.
Χαλκῶσι IV, 71. IX, 90.
τὸ ἀργύριον IX, 92. 93.
Δημοσθένιος V, 39.
Χαλκῶσι VI, 95.
Χαλκῶσι II, 102.
Χαλκῶσι τυπίας VII, 105. E.
Χαλκῶσι VII, 209.
Χαλκῶσι VII, 104.
Χαλκῶσι βίβησι VII, 169.
θερμὸν ἢ IX, 67. 70.
Χαλκῶσι ἰστένας VIII, 140.
τύχος X, 30.
ἀπὸ χαλκοῦ (τόσημα) VII, 104.
ἐκ χαλκοῦ πιποημίνα X, 122.
Χαλκῶσι πιποημίνας λένω VIII, 113.
Χαλκῶσι VII, 104.
Χαλκῶσι ib.
ὁ χαλκῶσι ἀμφοτέρω VIII, 123.
Χαλκῶσι, νομισμάτος εἶδος VII, 104.
ἴς IV, 175. IX, 180. 181.
Χαλκῶσι II, 111.
Χαλκῶσι IV, 130. VII, 105. X,
174.
Χαλκῶσι στόματι X, 186.
Χαλκῶσι στόματι VII, 107.
Χαλκῶσι οἶνος VI, 16.
τῆ χαλκῶσι δάφνης κλάδος IV, 72.
Χαλκῶσι II, 195.
νυμφῆ III, 40.
Χαλκῶσι VI, 189. VII, 201.
Χαλκῶσι VI, 9. X, 35.
Χαλκῶσι X, 37.
παράκολλος X, 36.
Χαλκῶσι VI, 9. X, 43.
Χαλκῶσι VI, 11.

Χαμῶσι X, 35.
Χαμῶσι (ὀπλί) I, 191.
Χαμῶσι VII, 191.
Χαμῶσι VI, 25.
Χαμῶσι II, 97.
Χαμῶσι ib.
Χαμῶσι V, 39.
Χαμῶσι III, 97.
Χαμῶσι IX, 22.
Χαμῶσι I, 187. III, 103.
Χαμῶσι διάλλισθαι μιμελιτικῶσι ἴπ-
πος I, 196.
Χαμῶσι (ὁ πολυλόγος) VI, 146.
Χαμῶσι ἰβυλίτα I, 161.
παρὰ πῆμασι ταῖς ἀμπίλοις
I, 224.
Χαμῶσι I, 162. X, 130.
(ἀρσενικῶσι, θηλυκῶσι) I, 62.
Χαμῶσι γλώσσῃ II, 109.
Χαμῶσι VI, 182. IX, 14.
ἰσοῖστα I, 161.
Χαμῶσι IX, 14.
Χαμῶσι συμβόλιον VIII, 140.
Χαμῶσι V, 161.
Χαμῶσι ib.
Χαμῶσι ib.
Χαμῶσι V, 140.
Χαμῶσι ταῖς οὐργῶσι V, 140 S.
δύναμις V, 93.
εἰδίνα V, 141. 142. S.
οὐ πρὸς χαμῶσι ἰστένας δικαστῆς VIII,
10.
πρὸς χαμῶσι ἰστένας κόλαξ VI, 122.
πρὸς χαμῶσι λένω IV, 37.
ὑποκατακλινομένης δικασ-
τῆς VIII, 12.
Χαμῶσι (ὄρημα) IV, 104.
Χαμῶσι V, 140. S.
Χαμῶσι (ἀρτοί) VI, 72.
Χαμῶσι VI, 73.
Χαμῶσι VI, 183.
Χαμῶσι VIII, 140.
ἐν χαμῶσι ἴσσι I, 206.
Χαμῶσι ὑπόχρησις VI, 178.
Χαμῶσι ὄρημα IX, 95.
Φάσιον ὄρημα ib.
Χαμῶσι III, 97.
Χαμῶσι χιτῶν ὀφθαλμοῦ II, 70.
Χαμῶσι (σταφυλῆ) VI, 82.
Χαμῶσι κύνης V, 62.
Χαμῶσι ἐξ ὀφθαλμοῦ λαγῶσι V, 69.
ὀφθαλμῶσι II, 61.
Χαμῶσι VII, 210. X, 57.
Χαμῶσι VIII, 102.
Χαμῶσι κλίματις IV, 127. 132.
ταῖς χαμῶσι ἀφρὸς περιζῆσι (τῆ
σί) V, 79.
Χαμῶσι χρόματις (σῶσι) V,
27.
Χαμῶσι συμπίτης VI, 29.
Χαμῶσι κηρὸν VII, 128.
Χαμῶσι III, 102.
Χαμῶσι VI, 60.
Χαμῶσι V, 14.
Χαμῶσι II, 89.
τοῦ ἵππου ἀπαρῶσι I, 201.
Χαμῶσι I, 101.
πλατῶσι IV, 147.
σκληρῶσι IV, 146.
τὰ χιτῶσι ὑπόχρησις IV, 145.
τὸ χιτῶσι δίοχρησις VIII, 77.
Χαμῶσι χιτῶσι I, 62.
Χαμῶσι I, 174. V, 131.
Χαμῶσι VII, 61.

- χείμαρροι I, 187. III, 103.
 χείμαρρους metaph. VI, 129. 146.
 χείμαρται I, 62.
 χείμαστρον VII, 61. X, 123.
 χείμεριον ἄρα I, 60.
 χείμεριον ἰμάτιον VII, 61.
 χείμεριος ἄκρα I, 115.
 χείμεριον χωρίον V, 109.
 χείμεριος λιμὴν I, 101.
 ἄρα I, 60.
 χείμων I, 60. 108. V, 111.
 χείμωνος ἀμυντικὴ VII, 209.
 βιαιότερος τελευτῆς IX, 32.
 ὑπὸ χείμωνος δυσχερῆς πόλις IX, 23.
 χείμωνος σισύραι X, 123.
 χείραγωγίη II, 149.
 χείραγωγοί (παῖδες) III, 12.
 χείραγωγός II, 149.
 χεῖρ ἀκρατής II, 154.
 Ἀπελλοῦ II, 150.
 ἀριστερά II, 159.
 τὴν χεῖρα προτείον ῥήτωρ IV, 36.
 εἰς χεῖρας ἀλλοτρίας ἀποβλέπων III, 111.
 τὰς χεῖρας ἀτατέειν I, 25.
 ἀτέειναι I, 168.
 ἀποστρίφειν VIII, 76.
 εἰς χεῖρας ἤλθον I, 163. 164. II, 149.
 τὰ περὶ τὰς χεῖρας προβλήματα I, 135.
 χεῖρα συγκαλιῖσαι II, 147.
 ὑπέχειν II, 149.
 ὑποχεῖν ib.
 ὑποτιθεῖς τοῖς λήμμασι VI, 190.
 τὴν χαλιουργοῦσαν μηχανὴν I, 215.
 χεῖρ διξία II, 150. 158.
 τῷ χεῖρι ἀκρατὸς VIII, 77.
 χεῖρ ἐγκρατής II, 154.
 τῷ χεῖρι κατέχειν παρ' ἐκείνου μὴ θυ-
 νάμενος VIII, 77.
 λελύσθαι II, 15.
 τῷ χεῖρι περιάγει εἰς τούτῳ IX, 122.
 περιάγειν ὁπίσω IX, 124.
 χεῖρες ἐπλίτιδες III, 150.
 Vid. I, 135. X, 142.
 σιδῆραι I, 120.
 τῷ χεῖρι συνάπτει IX, 122.
 αἱ χεῖρες ἀλίθαινοι I, 116. S.
 χεῖρες ἀπλισμέναι III, 150.
 χεῖρ εὐάνυμος II, 159.
 χεῖρ ἡνιοχούσα I, 208. Vid. 215.
 χεῖραῖν II, 152.
 χεῖριδες II, 151. VII, 62.
 χεῖριδατοὶ χιτῶνες II, 151.
 χεῖριδατὸς χιτῶν VII, 58.
 χεῖρὶ πολλῆ II, 150.
 τῆ χεῖριστα ἀκούσας VIII, 81.
 χεῖρ κατακρανῆς IV, 105.
 λαῖα II, 159.
 χειροβάνυστος VII, 7.
 χειροβοσκός ib.
 χειρογαστρος I, 50.
 χειρογαστρῶν VII, 7.
 χειρογράφον II, 152.
 χειροδότον δάνεισμα ib.
 χειροδὴ ποιήσασθαι τὸν δῆμον IV, 28.
 χειροδῆς II, 151.
 ἵππος I, 195.
 χειροκρατία II, 149.
 χειρολαβῆς I, 252.
 χειρομακτρον II, 150. VI, 93.
 χειρομαύτης II, 152.
 χειροπίπτρον II, 150. VI, 92. X, 90.
- χειρομαῦσαι II, 152.
 ταῖς ποσὶν ib.
 χειρομαψιότητες ib.
 χειροπίδα II, 152.
 χειροπλῆθες στίλεχος I, 235.
 χειροπόδες II, 152.
 χειροποίητον II, 151.
 διὰ χείρὸς ἔχειν τὸν δῆμον VI, 92.
 χειροσιδίριον II, 152.
 (Χείρὸς) καρποί V, 99. Vid. II, 142.
 pl.
 ὄστα II, 146.
 ἐκ χείρὸς χρῆσιμα ἔπλα I, 133.
 τὸ κατὰ χείρὸς ὕδωρ VI, 92.
 χειροτίχαι I, 50.
 οἱ ἐπὶ τοῖς ἀγάλμασι I, 12.
 χειροτίχαι στρατιωτικαὶ I, 156.
 χειροτεχνίη II, 148. VII, 6.
 χειροτεχνίδιον VII, 7.
 χειροτίχημα ib.
 χειροτεχνίης II, 148. VII, 6.
 χειροτίχημα I, 50. II, 148. VII, 6.
 χειροτεχνικαὶ VII, 6.
 χειροτεχνικός II, 148.
 χειροτεχνικῶς ib.
 χειροτέχνως ib.
 χειροτοσίη II, 150. VIII, 87.
 χειροτοσία II, 150.
 τὰς χειροτοσίας εἰσαγγέλλειν VIII, 87.
 χειρουργίη II, 148. VII, 6.
 χειρουργημα VII, 7.
 χειρουργία I, 50. II, 148. VII, 6.
 χειρουργικός II, 148.
 χειρουργικῶς ib.
 χειρουργοί I, 50.
 χειρουργός II, 148. VII, 6.
 χειρόχωλος II, 152.
 χεῖρ Πολυκλείτου II, 150.
 σιμὴ IV, 105.
 σκαῖα II, 159.
 στρατιωτικὴ II, 150.
 χεῖρ, τὸ χειρογράφον II, 152.
 χεῖρωτακτὴς I, 50. II, 151.
 χεῖρωταξίη VII, 7.
 χεῖρωταξία II, 151.
 χεῖρωτιον ἔλαος IV, 195.
 χεῖρωνος Εὐνάπη IV, 141.
 χεῖρῶν περιαγωγή IV, 96.
 χεῖρωσασθαι I, 166. II, 148. IX, 141.
 τὴν χελιδόνα καθαιρῶν (ὁ ἐπιμελου-
 μένος ἵππου) I, 199. Vid. 188.
 χελιδόνες, αἱ ἰσχαδὲς VI, 81.
 ψιδυρίζουσι V, 90.
 χελιδόνιοι ἰσχαδῆς I, 188.
 χελὶ χιλῶν IX, 122. 125.
 χελύκει II, 89.
 χέλυσ IV, 59.
 χέλυσμα I, 86.
 χελῶναι machinæ bellicæ I, 139.
 χελῶν κἀθηται IX, 125.
 νόμισμα IX, 74.
 χελῶνης κλίη X, 35.
 χελῶνιον II, 177.
 χεῖριβες I, 33. X, 65.
 χεῖριβιον X, 65. 90.
 χεῖριμακα II, 149.
 χεῖριψ II, 149. VI, 92. X, 90.
 χεῖριψασθαι II, 149.
 ταῖν χεῖρῶν ἐπιλαβάν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ
 φέροντος IX, 122.
 ὀρθαῖν ἀναφέρουσι III, 92.
 χεῖρήνηος IX, 27.
- χερσαία πόλις IX, 17.
 ἐν χερσὶν ἢ ἐ μάρχῃ I, 164.
 χίσαι V, 91.
 χισᾶς Πατροκλείδης ib.
 χιματά X, 82.
 ἀργυρά VI, 84.
 χηλαὶ αἰγῶν, πλέκτρα πενταχόρον
 IV, 60.
 ἡ φύσιγγος IV, 198.
 χηλαῖς καίειν V, 94.
 χηλεύματα VII, 83. X, 141.
 χηλεύσει σκῦτα VII, 83.
 χηλυτὰ κρήνη ib.
 χηλή I, 99.
 λιμίνοι I, 102.
 χηλιῶν ἀγγες VII, 172.
 χηλοὶ VII, 79. X, 136.
 κῆμαι VI, 47.
 κῆται ἔπατα VI, 49.
 κῆτες VI, 52.
 ημίβρωτοι VI, 39.
 παπάζουσι V, 90.
 κηροβασίαι IX, 16.
 κῆρα III, 47.
 κηραμοί II, 107.
 κῆρος III, 47.
 κηρωσταί ib.
 κῆτη II, 169.
 τῷ κῆτι ἡμέρα I, 65.
 κῆτες καὶ κῆται IX, 91.
 κηζῶν I, 65.
 κῆτοι θεοὶ I, 24.
 κηζέειν IV, 65.
 κίος IX, 100.
 κίρα VI, 62.
 κίριος (τυρὸς) ib.
 ἐν κίριος ὁ κίνδυνος VIII, 50.
 κίρια πόκα βίβασι IV, 102.
 τὰ ὑπὲρ κίριος VIII, 48.
 τὰς κίριος ἀποτίθειν VIII, 37.
 ὄφλιον VIII, 53.
 ὀφλισκάνειν VIII, 52.
 προσοφλισκάνειν VIII, 41.
 κίριοι καὶ δικαστοὶ λειτουργοῦντες
 VIII, 100.
 δικασταὶ VIII, 123.
 ἔκρινον τὰς εἰσαγγελίας VIII, 53.
 νομοδίται VIII, 101.
 κηλοστός I, 127.
 τὰ ἐντὸς κηλῶν VIII, 48.
 κήλος I, 183. VII, 142. X, 166.
 κηλωτήρ I, 185. X, 56.
 κήμετρα IV, 202.
 κήμετρον II, 198.
 κατὰ κήματα τὴν συνέχειαν IV, 21.
 κηρωδὸς χωρίον V, 110.
 κῆος (βόλος) VII, 204. IX, 100.
 κῆος οἶος VI, 15.
 κίου οἴου στήμωνος X, 72.
 κητῶν IV, 17. VII, 44. 46. 47. 48.
 79. 96.
 κητῶν μεταλλαξαμένη VII, 44.
 κητῶν ἀμοργικός VII, 57.
 ἀμοργίος VII, 57. 74.
 ἀμφιμαλλος VII, 57.
 ἀμφιμασχαλος II, 138. VII, 47.
 ἀμφίμιτος VII, 57.
 κητῶν Βακχικός VII, 47.
 βαπτὸς IV, 120.
 δαυός II, 70. IV, 118. VII, 57.
 ἐκ δερμάτος VII, 70.
 Διουσιακὸς VII, 60.

ἐκατορομίσχαλος II, 138.
 ἔντριχος VII, 70. E.
 ἑπερομίσχαλος II, 138. VII,
 47.
 χιταῖνες X, 168.
 ὀφθαλμῶν II, 70.
 πεισοφόροι VII, 63.
 ποδῖρες VII, 63.
 χειρῖδες II, 151. Vid. VII,
 58.
 χιτῶν ἐντήρη X, 123.
 εὐσταλής V, 17.
 ζωδιῶτες VII, 55.
 χιτῶνιον VII, 44.
 χιτανίτικοι λινοὶ VII, 54.
 ὀρθοσταδία VII, 49.
 χιτανίσκος VII, 44. 49.
 παρθένων VII, 55.
 χιτῶν (καρδίας) II, 217.
 κατώστικτος VII, 55.
 κοκκοβαφής IV, 154.
 λινοῦς VII, 71.
 λευκός IV, 118. E.
 μαλλωτός VII, 57.
 ὀρθοσταδῖος VII, 48.
 ὀφθαλμοῦ II, 70. 71. E.
 περιήγητος VII, 57.
 ποδῖρης II, 196. IV, 120. VII,
 54.
 προμήκης VII, 70.
 Σαρδωνικός VII, 77.
 Σικελικός ib.
 σκύτιος VII, 70. X, 180.
 στεγανός VII, 70.
 στελεδωτός VII, 54.
 σχιστός ib. E.
 φοινικῶς VII, 55.
 χειρῖδες VII, 58. 70. Vid.
 II, 151.
 χιτῶν V, 111.
 ὠπτι χιτῶν ἐπαφειθῆ τῆ πῶλει IX, 159.
 χλαῖνα VII, 46.
 ἀλεξάνημος VII, 61.
 δευτεροφυγῆς VII, 77.
 ἐπίγναφος ib.
 χλαῖναι VI, 10. X, 42. 123.
 ἀπλοῖδης VII, 47.
 διπλαῖ ib.
 εὐλαι ib.
 Πιλληνικαὶ VII, 67.
 χλαῖνα Λακωνικὴ X, 124.
 παχεῖα VII, 57. 61. X, 124.
 σπαθητός VII, 36.
 χιμαῖμονα VII, 61.
 χλαμυδὲς Θιτταλικαὶ VII, 46.
 μαλλωταὶ VII, 57.
 ὑπὸ χλαμυδῶν περιέρχεται VIII, 116.
 χλαμυδοποιία VII, 33. 159.
 χλαμυδουργία ib.
 χλαμυδουργός VII, 159.
 χλαμυδοφερῖν VII, 46.
 χλαμυδὲς V, 18. VII, 46. X, 62. 138.
 139. 164.
 διάχρυσος IV, 116. E.
 ὀλόλυκος VII, 46.
 πορφυρομιγῆς VII, 48.
 τριστάτηρος VI, 165.
 χλαυίδης VII, 159.
 χλαυῖδα VII, 48.
 χλαυδοποιία VII, 34.
 χλαυδοποιός VII, 159.
 χλαυδουργία VII, 34.
 χλαυῖς IV, 116. VII, 48. X, 124.
 ἀνθινή IV, 118.
 ἀπυλωτιστήριον III, 40.

χλαυῖσκια VII, 48. 159.
 χλαυαῖον VI, 199. IX, 148.
 χλαυαῖ IX, 149.
 χλαυασαί IV, 32. 113.
 χλαυασία IV, 33. V, 128. VI, 199.
 VIII, 78. IX, 148.
 χλαυασμός ib.
 χλαυασμοῦ γέμων VI, 122.
 χλαυαστῆς IX, 149.
 χλαυαστικός IV, 128. VI, 200. IX,
 149.
 κόλαξ VI, 122.
 χλαυαστικῶς VI, 200.
 χλαυή VIII, 78.
 χλαυῆς μιστός VI, 122.
 χλαυαῖοι ταυηνηταὶ VI, 79.
 χλαυᾶν VI, 185.
 χλαυανῆς ib.
 χλαυανῶς ib.
 χλαυῆ ib.
 χλαυῶν VII, 96.
 χλαυῶντις V, 99.
 χλαυανθὴ φύλλα I, 237.
 χλαυραῖ χολῆ II, 214.
 χλαυρά ἰσχῆς I, 242.
 ὑποτρίμεματα VI, 71.
 φύλλα I, 237.
 εἰς τὸν χλαυρὸν τυροὶ X, 19.
 χλαυρὸς τυρός VI, 57. 62. VII, 175.
 χλαυρῶ ὄντος σίτου I, 61. 180.
 τῶν χλαυρῶν σῦκα VI, 48.
 χλαυματα VI, 62.
 χλαυαῖον II, 88.
 χλαυῶς II, 88. X, 38.
 ἀνδράκων X, 111.
 χλαυῖ VIII, 146.
 πυρᾶν IV, 169.
 χλαυαῖ VII, 106.
 χλαυή X, 147.
 χλαυῆς χλαυαῖ III, 102.
 χλαυῶς IV, 169.
 χλαυικός τριτημέριον X, 114.
 χλαυῖξ I, 246. IV, 168. X, 113.
 χλαυαῖος I, 115. II, 225. IV, 201.
 χλαυαῖα κρέμα VI, 33.
 χλαυαῖα VII, 187.
 μικρὰ VIII, 104.
 χλαυαῖα VIII, 16.
 χλαυαῖ I, 251. VII, 187.
 χλαυακομαῖα I, 251.
 χλαυακομαῖον VII, 187. X, 159.
 χλαυαπῶλαι VII, 187.
 χλαυατροφῖον VII, 187. X, 159.
 χλαυᾶν II, 213. 214.
 χλαυῆρα II, 214.
 χλαυῆ II, 213. 214.
 χλαυημισία II, 214.
 χλαυῆς μιστός ῥήτωρ IV, 21.
 ἀπὸ χλαυῆς (ἀνόματα) II, 214.
 χλαυῆ χλαυῆρα ib.
 χλαυῆς VI, 56.
 χλαυῖσκια ὑῖα VI, 52.
 χλαυῖξ ib.
 βοδὲς VI, 59.
 τὰ χλαυαφῆ βάπτειν VII, 163.
 χλαυαφῆ II, 214.
 χλαυαφός ib.
 χλαυᾶδες χλαυῶν V, 110.
 χλαυᾶδης VI, 124.
 χλαυᾶριον VII, 19.
 χλαυᾶρι II, 231.
 χλαυδροκοπιία III, 78.
 χλαυδροκοπιῶν VII, 19.
 χλαυδρος I, 247. II, 165. VI, 46. VII,
 21.

χλαυκτι μιγαμῖνος VI, 57.
 59.
 ὁ μέσος II, 207.
 ῖνός II, 79.
 τοῦ στήθους II, 164.
 συγκαμῖνος ἐκ νεύρων καὶ δ.
 στῶν II, 232.
 Φάρυγγος II, 99.
 χλαυδρῶδης χιτῶν ὀφθαλμοῦ II, 70.
 χλαυαῖ IV, 62. VI, 36.
 χλαυδοποιία VII, 154.
 χλαυδοποιικός ib.
 χλαυδοποικῶς ib.
 χλαυδοποιός ib.
 χλαυδοπῶλης ib.
 χλαυδοτόνον IV, 62.
 χλαυαῖ IV, 44.
 χλαυαῖ τὰ ἐπιπέδια ὁ ὄδός IV, 84.
 χλαυαῖ IV, 106.
 χλαυαῖ IV, 44. VII, 182.
 χλαυαῖ IV, 106.
 χλαυαῖ III, 67. IX, 41.
 χλαυαῖ IX, 42.
 χλαυαῖ IV, 106.
 χλαυαῖον ib.
 χλαυαῖ VII, 78.
 χλαυαῖ III, 67. IV, 106. IX, 41.
 ῖνῶν ἄνωγῆς III, 115.
 χλαυαῖ ἄνωγῆς IV, 111.
 μέλη IV, 52. 106.
 χλαυαῖ αὐλοῦ IV, 81.
 χλαυαῖ μέλος IV, 106.
 χλαυαῖ II, 223.
 μητρῶν II, 221.
 χλαυαῖ ἀσκαλός IV, 106.
 χλαυαῖ χιτῶν ὀφθαλμοῦ II, 70.
 εἰ χλαυαῖ ἴσθησαν κατὰ κάμματος τὴν πρῶ-
 τὴν IX, 11.
 χλαυαῖ τρεῖς Λακωνίων IV, 107.
 χλαυαῖ IV, 106.
 χλαυαῖ ib.
 χλαυαῖ IV, 106.
 χλαυαῖ IV, 106. IX, 41. 143.
 χλαυαῖ IV, 107. E.
 χλαυαῖ IV, 44.
 χλαυαῖ IX, 143.
 χλαυαῖ IV, 107.
 χλαυαῖ IV, 106.
 χλαυαῖ IV, 107.
 χλαυαῖ IV, 108. 109.
 χλαυαῖ X, 177.
 χλαυαῖ IV, 108. pl.
 χλαυαῖ IV, 106. S.
 μέλη IV, 108.
 χλαυαῖ VI, 43.
 χλαυαῖ ib.
 χλαυαῖ (χιτῶν) IV, 118. VII, 60.
 χλαυαῖ VI, 43.
 χλαυαῖ VII, 184.
 χλαυαῖ παραβάλλειν I, 209.
 χλαυαῖ I, 183. VII, 142. X, 166.
 ἐν χλαυαῖ τριστάτης VI, 165.
 τὸν χλαυαῖ ὑφίλων I, 168.
 χλαυαῖ X, 73. 122.
 χλαυαῖ VII, 129.
 χλαυαῖ δαυῖδων III, 84.
 χλαυαῖ V, 136.
 χλαυαῖ ib.
 χλαυαῖ I, 216. V, 87.
 χλαυαῖ V, 87.
 χλαυαῖ I, 216. V, 87.
 χλαυαῖ βλήμμα I, 192.
 τοῦ χλαυαῖ δαυῖδων III, 84.
 χλαυαῖ VIII, 31.
 χλαυαῖ VIII, 141.

- ναυτικὸν VIII, 141. E.
 χρῆζουσα εἰσαγωγῆς πόλις IX, 22. S.
 τοῖς χρῆζουσι ἐπιδιδόναι III, 119.
 οὐ χρῆζων μάστιγος ἵππος I, 196.
 pl. S.
 χρῆμα IX, 87. I 50. S.
 πλουτοπαῖον III, 110. E.
 ἐπὶ χρήμασι διδάσκειν IV, 43.
 λόγων ῥήτωρ IV, 36.
 χρήμασι μετρῶν τὴν εὐδαιμονίαν III,
 112.
 ἐπὶ χρήμασι πᾶν ἂν πράξειτο ib.
 πολιτευόμενος VI, 190.
 χρήματα IV, 46. VI, 196. VIII, 140.
 IX, 44. 87.
 αἰμήματα VIII, 134. E. S.
 ἀντικαταλλάξασθαι III, 83.
 οὐκ ἀντικαταλλαττόμενος
 τοῦ καλοῦ III, 114.
 τὸ ἀργύριον III, 86.
 ἢ τὰ χρήματα ἢ αὐτὸν τινα ὁπότε τις
 ἐγγυήσαιο VIII, 33.
 χρήματα διαχειρίσασθαι II, 153.
 χρήματά τινι ἐπικηρύττειν IV, 93.
 θεωρικά VIII, 113.
 (ἐν τοῖς ἱεροῖς) VIII, 96.
 κληρονομικά VIII, 114.
 κοινὰ VIII, 134. E. S.
 τὰ χρήματα κοινῶσαι VIII, 135. S.
 χρήματα νεμόμενα εἰς βίων τιμᾶς τῶ
 πλοῦτι VIII, 113.
 νοθεία III, 21.
 τὰ χρήματα τῶν πραγμάτων νεῦρα
 II, 234.
 ῥήπτων III, 117. S.
 χρήματα συλλέξειν IV, 29. S.
 εἰς χρήματα καὶ σῶμα ζημίαι VIII, 22.
 χρήματα ταξάμενοι I, 169.
 χρηματίζω III, 113. VIII, 95.
 τῶ κήρυκι καὶ πρεσβείᾳ
 VIII, 96. 138.
 χρηματίζομαι III, 113. IV, 43.
 χρηματιζόμενος ἐκ παντὸς III, 112.
 χρηματισμὸς III, 113. IV, 47.
 χρηματιστικὸς III, 112.
 χρηματοποιῶν χρήμα III, 110.
 χρημάτων ἐλάττων III, 112.
 κρείττων III, 114.
 βασιλεὺς I, 40.
 εἰς χρημάτων λόγον εὐ πράττων III,
 109.
 τῶν χρημάτων (οὐκ) ἂν μεταδῆναι
 III, 115.
 παραχωρῆσαι VIII,
 145. 155.
 χρημάτων σύλληψις VI, 179.
 τήρησις III, 116. S.
 ἐπὶ χρημάτων φορᾶ ἰδουλάσαντο I,
 169.
 χρημάτων φρουρᾶ III, 115. S.
 χρῆσαι I, 17.
 χρῆσασθαι ὁλολυγῆ I, 28.
 ὀρθῆ δόξῃ IV, 8. S.
 πεπλανημένη δόξῃ IV, 10. S.
 χρῆσθαι τοῖς αὐτοῖς VIII, 151.
 ξενικῆ φωνῆ III, 59. S.
 τῶ πράγματι εἰδῶς V, 144.
 χρῆσιμα κατ' οἰκίαν σκεύη X, 11.
 ἐκ χειρὸς ὄπλα I, 133.
 οἱ χρήσιμοι στρατιῶται I, 177.
 χρῆσιμον V, 136.
 περίττωμα II, 26.
 χρήσιμος ῥήτωρ IV, 34.
 χρῆσις προβολίου V, 23.
 χρῆσιμοδοῦναι I, 14.
 χρῆσιμοδοτῆσαι I, 17.
 χρῆσιμολογῆσαι ib.
 χρῆσιμολογία I, 18.
 χρῆσιμολογικὴ I, 19.
 χρῆσιμολόγιον I, 18.
 χρῆσιμολόγος I, 19.
 χρῆσιμὸς ἐξέπιτος ib.
 χρῆσιμοδῆσαι I, 17.
 χρῆσιμοδία I, 18.
 χρῆσιμοδοῖ I, 14.
 χρῆσιμοδοῦς I, 19.
 χρῆσιμῶν ευρησις VI, 177.
 τοὺς χρῆστας ἀγύχων III, 116.
 χρῆστήρια IX, 15.
 σκεύη X, 11.
 χρῆστήριον I, 17.
 χρῆστης III, 85.
 οἱ χρῆστοὶ VI, 197.
 χρῆστον V, 136.
 τάριχος VII, 27.
 χρεῖν τιτάρα VII, 124.
 χρεῖσθαι ἐλαίῳ III, 153.
 μύρα VII, 177.
 χροᾶ λευκὴ IV, 152.
 τὴν χροᾶν νεώδη IV, 137.
 τὴν χροᾶν τῆς αἰδοῦς ὑποφαινεύσαι πα-
 ριαί II, 87.
 τὴν χροῖαν μίλας IV, 137.
 χροῖα V, 150.
 τῶ χρόνῳ τῆς πολιορκίας περιτέμναν
 I, 167.
 χρόνος ἀγῆρατος II, 14.
 ὁ χρόνος ἀριθμεῖται ἀπὸ (τοῦ ἀρχαι-
 οῦ) VIII, 89.
 δίτης I, 54. E.
 ὀλιγοτῆς I, 58.
 πολυτῆς ib.
 χρόνον ἐξηκόντων VIII, 57.
 χρυσᾶ νομίσματα IX, 62.
 χρυσάσπιδες I, 175.
 χρυσαστράγαλοι VI, 98.
 χρυσᾶ τεύχη VI, 84.
 χρυσία VII, 97.
 τὰ γυναικεία κοσμήματα VII,
 103.
 χρύσεια μέταλλα III, 87.
 χρυσίνδης σπάθη X, 145.
 χρύσιον ἄμφωτον VI, 96.
 χρυσὸ ἄσιπτον I, 133.
 Ἀφροδίτη VII, 102.
 χρυσία IX, 91
 κλίπτοντες κόρακις ib.
 χρυσίδες I, 28. X, 68.
 Φιάλαι VII, 102.
 χρυσίον III, 86. IX, 90.
 τὸ χρυσίον τοῦ ἀργυρίου δικάπλαιοι
 IX, 76.
 χρυσίου καὶ ἀργυρίου μίγιστον μέρος
 ἴσθι τὸ τάλαντον IX, 52.
 χρυσίου ἀχάμι X, 164. 165.
 τοῦ χρυσίου τὴν ψυχὴν ἀνταλλά-
 ξαι III, 112.
 χρυσίς VI, 98.
 ψάμμος VII, 97.
 χρυσίτις γῆ III, 87. VII, 97.
 λίθος VII, 102.
 χρυσοβαφῆς στραμνὴ X, 43.
 τὰ χρυσοειδῆ (βάπτειν) VII, 163.
 χρυσοειδὴς στραμνὴ X, 43.
 χρυσοὶ IX, 59. στατήρις ib.
 χρυσοκέρως ἔλαφος V, 76.
 χρυσοκόλλος κόπη X, 145.
 χρυσόλαβες ἐγχειρίδιον ib.
 χρυσομόφαλοι (Φιάλαι) VI, 98.
 χρυσὸν βασιλῆζουσα λίθος VII, 102.
 ἄρυττοντες VII, 97.
 χρυσοπάστοι ξυστίδες VI, 10.
 χρυσοπαῖστος στραμνὴ X, 43.
 χλαμύς IV, 116.
 χρυσόροφος οἶκος VII, 102.
 χρυσὸς III, 78. IX, 91. VII, 102.
 ἀπιφθός III, 78. VII, 98. E.
 Γυνάδας ib. E.
 εἰλικρινὴς ib. E.
 χρυσοῦ ἄθος VII, 99.
 κάθαρις III, 87.
 χρυσοῦ VII, 102.
 χρυσοῦ ἀνδριάτα ἀποτίσαι VIII, 86.
 νόμισμα VII, 102.
 χρυσοουργεῖ VII, 97.
 χρυσοουργοῦντες VII, 97.
 ὁ χρυσοῦς στατήρ IV, 173. IX, 157.
 Vid. VII, 102.
 χρυσοῦς τρεῖς Ἀττικεὺς ἠδύματο τὸ γά-
 λαντον ἀργυρίου IX, 53.
 χρύσοφρος VI, 50.
 χρυσοχοεῖν III, 87. VII, 102.
 χρυσοχοεῖν VII, 102.
 χρυσοχοεῖν ib.
 χρυσοχοεῖς ib.
 χρυσοχοεῖς III, 87.
 χρυσομακτα VII, 103. X, 174.
 χρυσοῦ στιφάκου στιφαιαθῆναι VIII,
 139.
 ἐν χρῶ τῆς γῆς παραπλήοντες I, 113.
 κικαρμῖνοι II, 33.
 κουρίας II, 26. IV, 134. 143.
 κουριδοῖσι II, 33.
 κουριώτης ib.
 χρῶμα ἐπιχαιθόν V, 76. pl.
 ἐπιτύροσ λαγῶς V, 68.
 χρῶμα αὐτῶ V, 113.
 χρῶμα λευκὸν πάντη V, 65.
 τὸ χρῶμα λευκὸς IV, 143.
 μελαινεταί IV, 147.
 (νεβρῶν) V, 76.
 παράλευκον IV, 134.
 χρῶματα VII, 128. 169.
 κέρσας VII, 128. E.
 χρῶμενοι ἀκρυκτοῖς πολέμοις I, 151.
 τριδοῦντι πλατεῖ VII, 138. pl.
 χρῶμενος τῶ καιρῷ I, 43.
 λογισμῶ βασιλεὺς I, 40.
 ὁ χρῶμενός μοι III, 61.
 τριδοῦντι I, 96.
 ὁ χρῶν ἀνὴρ I, 15.
 χρῶνός VII, 169.
 χρῶσαι VII, 129.
 χρῶσις VII, 169.
 χρῶσθαι III, 119. VI, 144.
 δαπανῶν VI, 175.
 καταπλάττειν VII, 195.
 κευκμῶν τῶν πυρῶν I, 51.
 χρῶν πλοῦσα VI, 61.
 χρῶμοὶ ὀξεῖς II, 110. E.
 χρῶμος κρένει ib.
 χρῶτος χαλκός VII, 105.
 χύτρα X, 122.
 χύτραι VI, 88. VII, 162. X, 95. 192.
 χυτραία λήκυθος X, 67.
 χυτραῖον τεύχος X, 30.
 εἰς τὰς χύτρας ἀπῆλθον IX, 47.
 τῆς χύτρας κατὰ τὴν κεφαλὴν ἔχεται
 IX, 114.
 ὁ χύτρας καλούμενος IX, 113.
 τίς τὴν χύτραν; IX, 114.
 χύτρα (ἢ παιδία) IX, 125.
 Φιλήματος εἶδος X, 100.
 χυτρεῖν VII, 163.

χυτρία ἰπικήρια VI, 100.
 χυτρίδες VII, 163. X, 95.
 χυτρίδια X, 95.
 χυτρίδα IX, 110. II3.
 χυτροκύλος VI, 89.
 χυτρολάβος VII, 163.
 χυτροπόδες ἀνεπίρρεκτοι X, 99.
 χυτροπόδιον ib.
 χυτροπούς ib.
 χυτροπάλας VII, 197.
 χυτροπαλαίς VII, 163.
 χυτροπάλις VII, 197.
 χυτρος μέγας X, 99.
 χαλκία IV, 188.
 χαλός ib.
 χάμα VIII, 146. IX, 34.
 ἔχουσι I, 163.
 περιβαλίσθαι II, 102.
 χάσαι ib. S.
 χάρις IX, 8.
 χάρις ἀφορίσασθαι IX, 8.
 κατὰ χάριν ἔμεινε IX, 13.
 οὐκ ἔως τὸν χαλινὸν ἴπ-
 ποι I, 207.
 χώρα πολύπολις IX, 27.
 τὴν χώραν φυλάττοντες ἐφηβοὶ VIII,
 105.
 ἀπὸ χώρας (ὀνόματα) IX, 13.
 χώρα ψήφου μιάς VIII, 123.
 χαρῆν κατὰ πόδας V, 60.
 οὐ χαρῆν ἢ πόλιν τὸν τοιοῦτον VI, 130.
 χαρητικὸν πρᾶγμα IX, 13.
 χαρητικῶς ἐβίω ib.
 χαρία ἀνάτη I, 187. E.
 βασίμα I, 186. E.
 ἔργασμα I, 220. E.
 τὰ ταῦτη ἐποίησαν ἀνάστατα
 III, 191.
 χριμαδία I, 62.
 χροίζειν IX, 13.
 χροικὸν ib.
 χροικὸς ib.
 χροῖον ἀνήμερον V, 110. E.
 ἄσπορον I, 246. E.
 ἄστικτον III, 85.
 ἐστίχθαι ib. pl. E.
 εὐδραν I, 239. E.
 κρημνάδες I, 171. E.
 νοσηρὸν III, 105. V, 109. E.
 ἢ οἰκίαν πριμύμενος VIII, 34.
 πολυνοτάτων VI, 22.
 σκιερὸν I, 239. V, 108. E.
 ὑγιεινὸν V, 108. E.
 ὑπόχρων III, 85. IX, 9.
 χαρίσαι IV, 176. VII, 207.
 οὐ χάρις μερίμενης VI, 141.
 χαρισμὸς IV, 176.
 χαρίτης λεώς IX, 13.
 χαρία ἐφροτάται ὄρους III, 85. pl. S.
 χάρος ἐνόριος IX, 8.
 ἱέρως IX, 13.
 χαροφιλεῖν ib.
 χαρῶν ἐπὶ πάντα VI, 131.
 χάσαι χῆμα I, 167. II, 102.
 Ψ.
 ψαβάρης γάρθηξ X, 177.
 ψαιστὰ προσφίρειν I, 28.
 ψαλία X, 54.
 ψαλίδες VII, 120. IX, 49.
 ψαλίδια VII, 95.
 ψαλίς II, 32. IV, 123. 181. X, 126.
 140. 149.
 οὐκ ἀβάρβαρος IX, 49.

προμήκης ib.
 ψάλλειν IV, 63.
 ψάλλται IV, 62.
 ψαλτήριον IV, 59.
 ὄργανον IV, 61.
 ψαλτρίαι IV, 62.
 ὑπὲρ τὴν ψάμμον IX, 145.
 ψάμμος χρυσις VII, 97.
 ψαμμώδης γῆ I, 227.
 ψαμμώδη χωρία I, 187.
 ὀλίγου ψαύουσα τῶν νεφελῶν πέλις IX,
 20.
 ψάγειν III, 138. V, 117. S.
 ψεδῶς II, 26.
 ψεκάζειν X, 30.
 ψεκάς (ὁ ἀλογος) VI, 145.
 ψεκάτης V, 118.
 ψεκτικὸς IV, 25. V, 118.
 ψεκτικῶς V, 118.
 ψεκτός ib.
 ψεκτῶς IV, 26.
 ψέλλια V, 99.
 ψέλλιον I, 148.
 ψέξαι IV, 32.
 ψευδαυτολόγοι I, 173.
 ψευδεγγραφῆς γραφῆ VIII, 40. 88.
 δίκη VI, 154. VIII, 43.
 ψευδεῖ δέξη χρῆσασθαι IV, 10.
 ψευδενίδραν καθίσαι I, 173.
 ψευδοθεῖαι IV, 49.
 ψευδὴ καταμαρτυρῆσαι VIII, 58.
 μαρτυρῶν VI, 152. VIII, 31. S.
 ψευδοδοξία IV, 9.
 ψευδοκλητείας γραφῆ VIII, 40. 43. 88.
 ψευδοκλητίας γραφῆ VI, 154.
 ἢ ψευδοκόρη IV, 151. 152.
 ἑτέρα ib.
 ψευδολίτρος κοῖνα VII, 39.
 ψευδολογία II, 121. IV, 50. VIII, 31.
 ψευδομαρτυρίαν VI, 153.
 ψευδομαρτυριες ib.
 ψευδομαρτυρία VIII, 30.
 ψευδομαρτύριον VIII, 31.
 ψευδομαρτυριῶν (δικαί) VIII, 88.
 δίκη VIII, 36.
 ἐπισκῆψασθαι ib.
 ψευδομαρτυς VI, 153.
 ψεδῶς IV, 9.
 τὰ ψεδῶς προκρίνει τῆς ἀληθείας V, 102.
 ψεδῶς IV, 10.
 ψεδῶμα VI, 180.
 ψεδῶτης σοφιστῆς IV, 48.
 ψεκτρα I, 185. X, 55.
 ψελαφᾶν I, 83.
 ψῆν I, 244.
 ψῆνης VII, 144.
 ψῆται VI, 51.
 ἐξ Ἐλευσίνος VI, 63.
 ψηφισθῆσαι σὺν γνώμῃ δικαιοτάτῃ VIII,
 122.
 κατὰ τοὺς νόμους ib.
 ψηφισμα διαγράψαι IV, 27.
 ψηφισμα ἢ νόμον γράφοντα ὅταν τις
 ὡς ἀνεπιτίθειον γράφῃται VIII, 56.
 ψηφισματα γίνονται V, 166. S.
 φυλάττων VIII, 98.
 ψηφισμάτων εἰσῆγησις VI, 177.
 ψῆφοι VIII, 18. 204. X, 61. 150.
 αἱ δικαστικαὶ ἐκαλοῦντο φρυκ-
 τοὶ VIII, 18.
 εἰσὶν οἱ πεσοὶ IX, 97.
 ἴσαι ἠέχθησαν VIII, 15.
 πέντε IX, 126.
 χαλκαὶ δύο VIII, 123.
 ψῆφον ἔθετο τὸ δικαστήριον VIII, 148.

θέσθαι VIII, 9.
 ὁ τὴν ψῆφον παρελήφως VIII, 8.
 ψηφοπαίκτης VII, 200. 201.
 ψηφοπαίκτουσι τὸ δικαίον VII, 200.
 ψῆφος VIII, 16.
 ἀτυρήτης VIII, 123.
 ἢ ψῆφος δι' αὐ καθῆτο VIII, 123.
 τιστραπημῆνη ib.
 ἑτερόχρους IX, 98.
 ψῆφος φρυκτῆ VIII, 18.
 ὁ τῆς ψῆφου κύριος VIII, 8.
 τὰς ψῆφους ἐμβαλόντες εἰς ἐχέτην VIII,
 127.
 ἴσας ἔθιντο VIII, 15.
 ψῆφου χώρα μιάς VIII, 123.
 ψῆφον ἔμπλοιο ἄσκοι IV, 130.
 τῶν δύο ψῆφῶν ὁμόχρων περιλήψει ἀ-
 ναίρειν τὴν ἑτεροχρουν IX, 98.
 τῶν ψῆφῶν τὸ πέμπτον μέρος μὴ με-
 ταλαβάν VIII, 41. 48.
 τοῦ πέμπτου μέρους εἰ μὴ
 καταλαβοῖν VIII, 53.
 ἀντὶ ψῆφῶν φύλλοις ἐχρῶντο VIII, 19.
 ψῆφῶν τὸν ἵππον I, 183. 202.
 ψιάθια (ἐπὶ τῶν ἐδρῶν) VIII, 133.
 ψιάθιοι X, 43.
 ἐγκοιμητήρια VI, 11.
 ψιάθος I, 245. X, 166. 175.
 φλόινθ X, 178.
 ψιθύρα IV, 60.
 ψιθυρίζουσι χελιδόνες V, 90.
 ψιλὰί κύνες V, 62.
 ψιλὰ ἄτα (κύνης) V, 57.
 ψιλῆ τῆ κερία ἐπλέομεν I, 113.
 ψιλῆ χαίτη I, 191.
 ψιλοδάπιδες VI, 10.
 ψιλοὶ κίθαρισται IV, 66.
 κλάδοι I, 236.
 στρατιῶται I, 131.
 ψιλὸς X, 15.
 τὴν κεφαλὴν II, 26.
 ψιλοῦται δένδρον I, 231.
 ψιλωσις IV, 192.
 ψιμυβίον V, 101. VII, 95.
 ψιμυβίῳ λευκῶναι τὸ πρόσωπον V,
 102.
 ψόκι II, 185.
 ψόγος III, 138. IV, 26. 33. V, 117. S.
 ψοφεῖ ἢ ὀπλῆ ὡσπερ κύμβαλον I, 188.
 ψυγμὸς IV, 186.
 ψυγόμενος καρπὸς I, 244.
 ψυδάχρια IV, 194.
 οὐττοῦτα IV, 205.
 φλεγμαίνοντα ib.
 ψυκτῆρ VI, 29. X, 74.
 ψυλλκοὶ κύνες V, 37.
 ψύξιος IV, 186.
 ψυχαγωγεῖν II, 227.
 ψυχαγωγία I, 30. II, 227.
 ψυχαγωγούσαι τὰ δυσπνεύστα τῶν
 παιδίων τίθει IX, 127.
 τὰς ψυχὰς ἐξέπληξεν ἀστραπῆ I,
 117. S.
 ἐξώμενος φιλόσοφος IV, 39.
 ψυχεῖν I, 80.
 ψυχεῖν χάριον V, 108.
 ψυχεῖν τὰ στραμάτα ἵππου I, 183.
 ψυχεῖσθαι V, 111. vid. IV, 186.
 ψυχεῖται τὰ σῦκα VII, 144.
 τὴν ψυχὴν ἀνεκτίεσθαι III, 108.
 αἱ ἀργυρίου προέμινος III,
 113. S.
 θῆλυς VI, 127.
 ψυχὴν μεγαλόφρονι ἐχέτω ἵππος I,
 211.

τῆν ψυχὴν μοχθηρὸς ν, 18.
 ἢ ψυχὴ πνεύμα ἔστιν ἢ πῦρ ἢ αἷμα
 II, 226. pl.
 ἀπὸ ψυχῆς ὀνόματα II, 227.
 ψυχὴ στοχαστικὴ IX, 152.
 ψυχὸς ν, III.
 (ψυχαστασία IV, 136.)
 ψυχρὰ ζώνη IV, 159.
 ψυχροβαφίς VII, 56.
 ψυχρολουτρίν VII, 168.
 ψυχρῶς ν, III.
 ψυθίαι ὄντω IX, 83.
 τὴν ψυθίαν εἶναι τριώβολον ib.
 ψωμίξιν VI, 33.
 ψωμοί ib.
 ψωμὸς μέγας VI, 43.
 ψωρα IV, 194. E.

Ω.

ῶα VII, 52. 62. x, 181. 182.
 δεικνύει ν, 31.
 λουτρίς VII, 65. 66.
 ὡαν λουτρίδα περιζώσασθαι x, 181.
 ὡγυγία πόλις IX, 18.
 ὡδαί IV, 52.
 περὶ ὡδῆς ἀλεκτρύωνων I, 71.
 εἰς ὡδῆς ἔθεος IV, 52.
 ὡδῆον VIII, 33. IX, 44.
 ὡδὴ ἐπιμύλιος IV, 53. VII, 180.
 σκαπανίων I, 38.
 ὡδικὸν φανόριον IV, 64.
 ὡδικὸς IV, 52.
 ἢ ὡδίονσα III, 10.
 ὡδίον III, 49. IV, 208.
 ὑπὸ τῶν ὡδῶν ὄντω I, 71.
 ὡδοταμίαι συμβολαί πρῶτων δίκην
 II, 36.
 ὡδοταμίαι σιδήρος II, 96.
 ὡδὸς IV, 52.
 ὡθίσθαι I, 114.
 ὡθισμὸς ῥημάτων VI, 147.
 ὡθισμοῦ πλέα πόλις IX, 23.
 ὡθόντες τοῦ τοῦ ἐπλήρωται I, III.
 Ὠκεανὸς metaph. VI, 148.
 ὡκεῖλεν ἢ ναῦς I, 104.
 ὡκεῖωμι ν, 113.
 ὡκειωμένος II, 194.
 ὡκέως III, 149.
 ὡκύπους II, 194.
 ὡκυτόκιον φάρμακον IV, 208.
 ὡλεκρανίζειν II, 140.
 ὡλέκραιον II, 140. 141.
 ὡλένας x, 170.
 ὡλίην II, 140.
 ὡλενίδες x, 170.
 ὡλογωρημένον τῆχος I, 171.
 ὡλίσθαιον αἰχμηρὸς I, 116.
 ὡμίαι παλαισταί III, 149.
 τῆς ὡμιλλαν ἀριστήσομεν IX, 102.
 παιδιὰ ib.
 ὡμεραι II, 57.
 ὡμυον (οἱ δικασταί) VIII, 122.
 οἱ θερμοθέται VIII, 86.
 ὡμοβοῖν ἀσπίς I, 133.
 ὡμοβοῖνοι ἱεράντες IV, 60.
 ὡμογόραν II, 12.
 ὡμοί βότρυς I, 243.
 ὡμοί μητρὰς II, 222.
 τοῖς ὡμοῖς προσηκίζουσα κόρη II, 25.
 συνάπτουσαι ὡμοπλάται V, 62.

ἡμοκοτύλη II, 137.
 ἡμόλιον x, 64.
 ἡμειώθησαν I, 154.
 ἡμειώσθαι IX, 131.
 ἡμολογημένους VI, 208.
 ἡμοπλάται II, 133. 177.
 ἀσυνδέτοι ν, 69. E.
 κῆλοι I, 191.
 (κυρῶν) ν, 58. 62.
 οἱ ὑπὸ τοῖς ἡμοπλάταις πόδες (ἵππου)
 I, 193.
 ἡμοπλάται τοῖς ὡμοῖς συνάπτουσαι ν,
 62.
 τὰς ἡμοπλάτας ἐκάλεσαν καὶ πλάτας
 II, 133. pl.
 ἡμὸς ν, 124.
 καρπὸς I, 237.
 ἡμόσποδος VI, 30.
 ἡμὸς τύραννος I, 41.
 ἡμου κεφαλή II, 137. pl.
 (ἡμίσθαι III, 124.)
 ἡνῆ III, 126.
 τὰ ἡνῆντα VII, 14.
 ἡνημένος ib.
 ἡνῆσθαι III, 126.
 ἡνῆσις καὶ πρῆσις οὐσῆς πολλῆς I, 52
 ἡνῆσις οἰκία VII, 15.
 ἡνῆτὰ III, 127.
 ἡνῆτῆ III, 80.
 τὸν ἡνῆτην III, 81.
 ἡνῆτιῶν III, 80.
 ἡνῆτιῶν III, 126.
 ἡνῆτὸς III, 80. 126.
 ἡνια VII, 8.
 οὐ ἡνια τὰ βιβλία IX, 47.
 οἱ τὰ ἡνια κατ' ἀγορὰν προκηρῦττον-
 τες VIII, 103.
 ἡνιος III, 76.
 παντὶς ν, 162.
 ἡνίων τῶν ἀποικηρυμένων ὑψηλῆ-
 ρος ν, 163.
 ἡνούμιος III, 126.
 ἡν ἐν περιουσίᾳ III, 109.
 ἡπλισμέναι χεῖρες III, 150.
 ἡπλισμένοι ἵπποι I, 141.
 ἡρα I, 71. III, 72.
 ἡρατὴν I, 60.
 ἡρους ib. E. pl.
 ἡραι I, 60.
 ἡραι IV, 142.
 ἡραία III, 71.
 γάμοσ II, 17.
 ἡραῖαι σαργάται VII, 27.
 ἡραῖα τεμμάχη VI, 48. VII, 27.
 ἡραῖαι βότρυς I, 243.
 τὸ ἡραῖον ἑταιρίδιον IV, 151. 153.
 ἡραῖον μῆλον I, 31.
 τῆρχος VII, 27.
 ἡραῖος III, 71.
 καρπὸς I, 237.
 πλοῦς I, 103.
 ἡραῖς τὰς παρελθούσας I, 57.
 τῆς ἡραῖς ἀνισον χωρίον ν, 109. S. pl.
 δικασον χωρίον ν, 108. S.
 τῶν ἡραῖων μῆλον VI, 47.
 τὴν ἡραν καταισχύων VI, 127. S.
 πεπρακὸς VI, 126. S.
 τὰς ἡρας δεικνύς πόλος VI, 110.
 ἡρας εὐ ἔχον χωρίον ν, 108. S.
 τῆς ἡρας ἐν ἡρῇ ἡν II, 10.
 ἡττημένος III, 69.

πρὸ ἡρας πεπαιδόμενος καρπὸς VII, 152.
 εἰς ἡρας ἐξ ἡρῶν περιελθόντος τοῦ θεοῦ
 I, 54.
 ἡρατάρχος VII, 27.
 ἡραγασμένος I, 36.
 ἡρισμένα πρυτανεῖα VIII, 38.
 ἡρισμένη ἡερα IX, 9.
 εἰς ἡρισμένην ἡμίραν I, 67.
 ἡρισμένον χωρίον IX, 9.
 ἡρισται ν, 166.
 ἡρίων IV, 159.
 ἡρισσάμεθα ἐπ' ἀγκυρῶν I, 103.
 ἡρολόγιον IX, 46.
 ἡρχοῦντο κατὰ πλῆθος IV, 101.
 ἡρυγή ν, 86.
 ἡρυγμὸς ib.
 ἡρίσθαι ν, 86. 88.
 ἡρύμενος ν, 86.
 ἡρῶν εὐ ἔχον χωρίον ν, 108. S.
 κρᾶσις VI, 178.
 ἐξ ἡρῶν εἰς ἡρας περιελθόντος τοῦ θεοῦ I
 54.
 ἡσμαι ἐπὶ κεφαλῆν II, 42.
 κατὰ κρημνοῦ VIII, 70.
 εἰς τράχηλον II, 135.
 ἡς ἐπὶ τὸ πλῆθος IX, 152. 153. S.
 περὶ τοῖς ἡσμι κοσμίματα ν, 97.
 ἡσιωμένοι προσίται θεοῖς I, 25.
 ἡσιωμένως προσίτις I, 32.
 ἡς τῆρας καταφυγόντες VIII, 50.
 ἡσχοφορικά IV, 53.
 ἡτα II, 81.
 βασιλέως ἐκαλοῦτό τῆρας II, 84.
 βραχία I, 190.
 τὰ ἡτα δαστεῖα κύβης ν, 62.
 διαβρυλλῶν λαλιά VI, 119. S.
 διατεθούλη μὲν II, 83.
 ἡταλαβῆν ib.
 ἡτα καρδίας II, 218.
 ἐπὶ ἡτα καθυδῆν ἀμφοτέρω II, 84.
 τὰ ἡτα καταγῆναι II, 83.
 κατίκαται τὰ παρασίτη IV
 148.
 κατὰ ἡτα IV, 185.
 κυβητῆδος ἐμπλαε εἶναι ib. pl.
 ἡτακουστῆν II, 84.
 ἡταλγία IV, 185.
 ἡτα μεγαλία I, 191.
 παρακαταβάλλων λαγῶς ν, 71.
 κεφράχθαι II, 83.
 ἡψηλα ν, 69.
 ἡπειλή IV, 189.
 ἡτογλαφίς x, 149.
 ἡτογλοφίς II, 83. IV, 181.
 ἡτοκαταξίας IV, 144.
 ἡτοκαταξίς II, 83.
 (ἡτὸς) μέρη II, 86.
 μῆχη τῶν ὡτων βίλων VI, 149.
 ἢ τῶν ὡτων ὀπή II, 85. pl.
 ὡφείλια ν, 136. S.
 ὡφείλισθαι ν, 135.
 ὡφείλημα ib. S.
 ὡφείλιμον ν, 136. S.
 ὡφείλιμος ῥήτωρ IV, 34.
 ὡφείλιμος ν, 131.
 ὡχρα ἢ κατάκομος IV, 140.
 ὡχρίασις IV, 187.
 ὡχροί I, 247.
 ὡχρὸς IV, 187.
 ὡχευτικός IV, 135. 137.
 ὡχυρμένον τῆχος I, 170.

VOCES quas improbavit POLLUX,

ex quibus *Poëticae* notantur litera p. *Comicae*, c. *Tragicae*, t.

A.

A γίνιος II, 88. t.
 ἀγριότης IX, 17. p.
 ἀγχιάλος ib. p.
 ἀγχιτέρμονες VI, 113.
 ἀγχιμάκων V, 157.
 ἀγνοσιότης III, 141.
 ἀδιαιτον ἄθος I, 229. p.
 ἀθεῖν V, 145.
 ἀθεός ib.
 ἀθεύειν ib.
 ἀθεακώνας IV, 10.
 ἀθεακώσθη IV, 9.
 ἀθληταὶ Διονυσιακῆς ἀγωνίας III, 144.
 αἰσχρολόγος VIII, 81.
 αἰκοίτις II, 221. p.
 αἰκουστής II, 82.
 αἰκρατοκάνωνες VI, 25.
 αἰκριβάζω V, 152.
 αἰκρασιῶν VI, 125.
 αἰλιότης VII, 17. vid. III, 154.
 αἰλιπτρεῖα VII, 17. c.
 αἰλιουργία VII, 156.
 αἰλογιστία IV, 14.
 αἰμαρῆτοι I, 229. p.
 αἰμβλυκῶν II, 51. p.
 αἰμειλικτός V, 139. p.
 αἰμωτέροντες, pro posteris III, 19. p.
 αἰμώπιλος III, 78.
 αἰναίσχυντημα VI, 183.
 αἰνατοιχίη I, 114.
 αἰνριότης III, 120.
 αἰνιλιθία III, 15. p.
 αἰνσιόα IV, 9.
 αἰνοίκτος VIII, 12. c.
 αἰντίπαλοι I, 150.
 αἰντήρησις V, 153.
 αἰντήρησις II, 148.
 αἰκνία III, 120.
 αἰπαθηναῖοι III, 58.
 αἰπαθηραπύσθαι II, 5.
 αἰπεχθῆμων VIII, 153.
 αἰποδεϊλιακότης V, 123.
 αἰποκῆρυκτος IV, 93.
 ἀπολίται III, 58.
 ἀπολύσαι, absolvere VIII, 9.
 ἀπομύττειν, τὸ ἐπὶ κέρδι ἐξαπατῶν
 II, 78. c.
 ἀπονοεῖσθαι II, 229.
 ἀποχειροβίωτος VII, 7.
 ἀπροβουλία VI, 144.
 ἀπφάριον III, 74.
 ἡ ἀπφία ib.
 ἀργυρία Att. III, 86.
 ἀργυροκοπιστήρις λόγων VII, 103.
 ἀρήν VII, 184. p.
 ἀριδιαν VI, 206. p.
 ἀριδακρῆς II, 63. p.
 ἀρπιδόνη τε λύσις ἰστοῦ VII, 31. c.
 ἄσκη III, 154.
 ἀσοφία IV, 13.
 ἀστομῆς VI, 125.
 ἀυθιγνή III, 51.
 ἀυτοσχιδίαμα VI, 142.
 ἀυτοχειρίσαστες II, 154.
 ἀυχήτης IX, 146.
 ἀψάσθαι II, 155. p.

ἀφίταιροι III, 58.
 ἀφάρτα ἀστρα IV, 156.
 ἀφραῖνιν IV, 15. p.
 ἀψυχος, ὁ δουλός III, 136.

B.

Βαροθύμως III, 99.
 βατάμιον X, 108.
 βέμβιξ III, 112.
 βλάσφημος V, 118.
 βλεπιδάμων I, 21. c.
 βοτρυδία V, 97. c. ib. plura.

Γ.

Γαμηθῆναι III, 45.
 γέλασμα θαλάττης VI, 201. p.
 γέλη III, 127. c.
 γελοιάζειν IX, 148.
 γελοιοποιῶν IX, 149.
 γελοιοποιῶν pro irriderē IX, 148.
 γλοκίειν ib.
 γλυκύφανος II, 113.
 γλωσσογαστρός II, 108.
 γωμῆνη III, 100. p.
 γυναικοφίλης VI, 168.

Δ.

Δάτησις VIII, 136.
 δειλός V, 123.
 δεινοπάθεια VI, 102.
 δέμαι, τὸ μυστηγῶσαι III, 79.
 δέπας VI, 95. p.
 δεσπότηρα III, 73.
 δεσπότης ib.
 δήλωσ VI, 207.
 δημάγροικος VI, 125. c.
 διάβολος V, 118.
 διακριτὰ χρήματα VIII, 134.
 διάλιξις, ἐπὶ ἀφροδισίων V, 93.
 διαμερισμός VIII, 136.
 διαπολέμησις IX, 142.
 διαφανον II, 113.
 Διὸς βάλανοι I, 233. p.
 διχογνώμων VIII, 153.
 διχοποιῶν II, 228.
 δόκσις V, 126.
 δόλωσις IV, 150.
 δουλός III, 74.
 δράμημα VI, 183.
 δρυμάττειν V, 93. c.
 δυσπρόρητος V, 138.
 δυσχεράσματα III, 133.
 δύτης VII, 137.

Ε.

Εγκλαστρίδια V, 97. c.
 ἐγκοιμήτωρ X, 123.
 ἐβριαι II, 22. p.
 εἰδήμων V, 144. IX, 151.
 εἰδότης V, 144.
 εἰλίονος III, 32. p.
 ἐκίρα VI, 24. p.
 ἐκλάλησις V, 147.
 ἐκλελυγμένος VI, 208.

ἐκτίνα III, 119.
 ἐλευθεροπρέπεια ib.
 ἐλεύσομαι V, 155. p.
 ἐλιγγες II, 67.
 ἔλικος II, 22.
 ἐλλέβορον acc. in mundo muliebris V,
 101. c.

ἐμπειροπόλημοι ἄνδρες I, 156.
 ἐνδάπιος III, 51. p.
 ἐνδεκαετής I, 55.
 ἐνδομεία X, 12.
 ἐνδίσω VII, 43. p.
 ἐνοσχῶν I, 24. p.
 ἐνοσίγαιος ib. p.
 ἐξηγητικῶς IV, 42.
 ἐξουία VI, 21.
 ἐξοίως ib.
 ἐκπρίστωρ II, 160.
 ἐπιδύτης VII, 45.
 ἐπιβόημα VI, 208. IX, 123.
 ἐπιγενής III, 51.
 ἐπίδεις V, 133.
 ἐπιθάνατον V, 132.
 ἐπικράτησις IX, 142.
 ἐπικνευσθῆναι I, 16.
 ἐπιπνοῖν II, 228.
 ἐπισκοπία VI, 205.
 ἐπίθορον V, 132.
 ἐπίχαρμα III, 101.
 ἐπιχαρτος ib.
 ἐριμύχνης II, 136. p.
 ἐσκιαιοφρομένιος VI, 185.
 ἐταιριζόμενος VI, 188.
 εὐεντυκτός V, 139.
 εὐδαμεία II, 75.
 εὐδαρῆφος VII, 46. c.
 εὐήνης VII, 43.
 εὐποητικῶς V, 140.
 εὐποία ib.
 εὐπολις IX, 27.
 εὐπροσόδος V, 139.
 εὐπρόρητος V, 138.
 εὐπύγων II, 88.
 εὐσημα (γράμματα) V, 150.
 εὐσταλῆς VII, 43. p.
 εὐστομία pro laudatione V, 117.
 εὐτολμία III, 135.
 εὐχόρτα πεδία VII, 184. p.
 ἐφιδρέειν, equo infidere I, 209.
 ἐχθαίρω V, 115. p.

Ζ.

Ζημιᾶδες VIII, 147.
 Ζυγώρισον τῆν θυραν X, 26. c.

Η.

Ἡδον, raro occurrit III, 98.
 ἠέσχος τῆς νεώς I, 98.

Θ.

Θακίη III, 90.
 θαυατήσιμον V, 132.
 θέλησις V, 165.
 θισκοπία I, 13.
 θιστυγῆς ἀνήρ I, 21. c.

θεραπεία III, 75.
 θερμαίνεσθαι VI, 185. c.
 θεσπιδόσθαι I, 17. dithyr.
 θορυβάδης VIII, 153.
 θρασύτομος II, 113.
 θρατύφαιος ib.
 ευηκόλος I, 14. p.

I.

Γάσμη φάρμακα V, 132.
 γάστρη φάρμακα ib.
 Ἰάμων V, 144.
 ἱεροσαπυγκτής, potius ἱερὸς σαπυγκ-
 κτής IV, 87.
 Ἰλαδόν IX, 144. p.
 Ἰλλοί II, 54.
 Ἰλλος II, 52. p.
 Ἰλλάπιον ib. c.
 Ἰμέριον V, 165. p.
 Ἰνίς III, 19.
 Ἰσοβάνατον VI, 174.
 Ἰσοστασίως VIII, 11.
 Ἰστικώπη πλείν I, 103.

K.

Καβάριος VI, 27.
 κακολόγος VIII, 81.
 καλλιλογία pro laudatione V, 117.
 ἐν κασαυρίοις ζῶν VI, 118. p.
 καταγωγισμός IX, 142.
 καταδούλωσις ib.
 καταδήλος VI, 207.
 κατακράτης IX, 142.
 καταμαθητικός IX, 152.
 καταμαυδίων ib.
 κατανοητικός IV, 7.
 καταπολέμησις IX, 142.
 καταφυγῆς VI, 39.
 καταχρησῆ II, 97.
 κατενεχρισμός VIII, 148.
 κατακάραι κρεμάται II, 41. c.
 κερκρυγέτης VI, 208.
 κέλυρ III, 19. p.
 κερνάει VI, 24. p.
 κερνάς ib. p.
 κηχλιδιάν VI, 185.
 κλαυσίσθαι II, 64.
 κοπτή ἰσχῆς I, 242. c.
 κοράσιον II, 17.
 κορίδιον ib.
 κορικὸς ib.
 κοσύμβη II, 30.
 κοττίς II, 29. Doricum.
 κραπαλαῖν II, 41. c.
 κρίκη I, 94. p.
 κροκόληρος (γέρον) II, 16. c.
 κτίζων IX, 6.
 κτίστης ib.
 κυμιοπρίστης III, 112.
 κύπελλον VI, 95. p.
 κυρβάσιον V, 96.
 κωδία II, 38.
 κώκυμα VI, 183.
 κώμα ib.

Λ.

Λακκόπρωκτος VI, 127.
 λάτρης III, 78.
 λεπτολόγος II, 123. c.
 λουργός III, 134.
 λευκόειον I, 229. p.
 ληκίον V, 92. c.

λήρος pro ornatus genere V, 101.
 λιγυρόπουν IV, 72.
 λογγυζέιν IX, 136. 1
 λούδαρος V, 118.
 λουδαρός VIII, 81.
 λουτῆρες VII, 162. c.
 λύσια φάρμακα V, 132.
 λυσιτίλεια V, 136.
 λώπος VII, 42. p.

M.

Μακκοῦν γέρον II, 16. c.
 μαχαίρια IV, 182. c.
 μέθυρος VI, 25.
 μέλλονύμφη III, 45.
 μερίσασθαι VIII, 135.
 μεσουρατίν de Sole IV, 157.
 μεταδίωξις V, 165.
 μέταλλα χαλκεία VII, 98.
 μετοπαρίσαι I, 62.
 μετριοπάτης VI, 20.
 μικρογινωμοσύνη IV, 13.
 μικροφρόνος IV, 15.
 μισητός VI, 189. c.
 μοιμουλλῶν II, 90. c.
 μοιμούλειον ib. c.
 μορφῶσαι θεῶν I, 13.
 μοῦσα τεκτονάρχος VII, 117.
 μυλῶν I, 80.
 μυριζωγῆς ταῦς I, 82.
 μυρῶς V, 121.

N.

Νακοτίλης VII, 28.
 ναυβάται I, 95. vid. VII, 131. c.
 νέπτος III, 16.
 νέφουτον I, 23.
 τῆς νεῶς ἡνίοχος I, 98. p.
 νήμων IV, 11.
 νήσις V, 126.
 νήσις ib.
 νουακίρον III, 105.
 νουαῶς ib.
 νουθετισμός IX, 139.
 νουγαλίσματα VI, 62. p.
 νουογέρων II, 16. c.
 νουτίσιον II, 179. p.

Ξ.

Ξίνισις VI, 7.
 ξινόφαιος II, 113.

O.

Ὄβελισκολύχνιον VI, 103. x, 117.
 ὀδηῆ II, 75. p.
 ὀδηῖος III, 54. p.
 οἰκίτης pro quocumque domestico III,
 82. p.
 οἰκίτης περιστέρα ib. p.
 οἰκοδέγμων VI, 11. f.
 οἰκοδίσποινα x, 21.
 οἰκοδισπότης x, 21.
 οἰνίζεσθαι VI, 22. p.
 οἰσῆς III, 131.
 ὀκτάπους II, 195.
 ὀλιγοφρόνος IV, 15.
 ὀμαίμων III, 22. p.
 ὀμαιχμία I, 153. IV, 30.
 ὀμηλικία III, 62. p.
 ὀμορκίς VI, 156.
 ὀμοιώτης ib.

ὀμόλογος VI, 156.
 ὀμφεφόρον V, 136.
 ὀφροτόμοι I, 39.
 ὀρπηκίς I, 235. p.

Π.

Παγκληρία x, 12. f.
 παλιμπηγα VI, 164. c.
 παλινορος ib. p.
 παλινορον ib.
 παλινοράκης ib.
 πακπάζειν III, 16.
 πακπιπιακός III, 18.
 παραβῶν γέρον II, 16. c.
 παρακομοί II, 33. c.
 παρακρευσις IX, 134. vid. IV, 50.
 παρακρευχοίτικος IV, 169. c.
 παρεμβολή IX, 15.
 παρομοίως IX, 131.
 πασσυρί IX, 143.
 πατροφόντης III, 13. p.
 πεμπέβολα I, 33. p.
 περιστέρια V, 101. c.
 πηοί III, 30. p.
 πλαστρα V, 97.
 πλησιισμός, ἐπὶ ἀφροδίῳν V, 93.
 πλούταξ III, 109.
 πικυίτης (θέρυβος) VIII, 133. c.
 πιδοχῶν I, 98.
 πωλιότης IX, 6.
 πωλλυγόματος VI, 15.
 πωλλῶς IV, 23.
 πωλλυλόγος IV, 24.
 πωλυσιτία I, 51.
 πωμφόλυγες pro ornatus muliebris
 IOI. c.
 ποτηρῶς IV, 14.
 ποτίρατοι II, 42. VI, 9. c.
 ποττίσις VI, 202.
 πρᾶτερα φθέρματα II, 118.
 πρῶσιον II, 53. f.
 πρῶσιον VII, 132. c.
 πρῶθῆβης II, 9. p.
 πτάκις III, 136.
 πτερύδις II, 197. c.
 πῶγυνης, αἰ ἀκίδης II, 88. p.
 πῶγυνης ib. p.
 πῶλης VII, 8. c.

P.

Ράκη VII, 42.
 ριγγῶς V, 111.
 ρίπτοι x, 137.
 ρύθη VI, 144. 175.

Σ.

Σακκίον VII, 191. c.
 σαμάκια V, 101. c.
 σιγγῶς VI, 209.
 σιλλαίειν IX, 148.
 σίλλυβα VII, 64. p.
 σισάριον V, 101. c.
 σισύμβριον ib. c.
 σιστοφάγος VI, 40.
 σκελῆς II, 193.
 σκωδαῦν V, 93. c.
 σμηρέγγυς II, 22. p.
 σοφιστεία IV, 50.
 σοφιστεύειν IV, 17.
 σοφιστεύων IV, 41.
 σοφιστία IV, 42.
 σπλικαῦν V, 93. c.

AUCTORUM A JULIO POLLUCE

in Onomastico laudatorum

I N D E X.

A.

- A**chaus *ἐν Ἰρίδι* x, 157.
 Æschines II, 82. 126. VI, 20. 37. VIII, 72. IX, 42.
 Æschines Rhetor II, 196. III, 35. 146. 147. 148. VII, 37.
κατὰ Κτησιφάντος VII, 202. x, 10.
Τιμαρχοῦ κατηγοροῦν VII, 34.
 Æschines Socraticus II, 56. 84. VII, 150.
ἐν Ἀξίοχῳ VII, 135.
Ῥίνῳ VII, 103.
 Æschylus II, 100. 125. 196. v, 47. VI, 23. 40. 46. 80. 161. VII, 40. 51. 60. 61. 78. 167. 177. IX, 156. x, 44. 46. 132. 180.
ἐν Ἀγαμέμνονι IV, 110.
ἐν Δικτυουργικοῖς VII, 35.
 ejus *Εὐμενίδης* IV, 110.
ἐν Θαλαμποικοῖς VII, 122.
ἐν Κερκύονι x, 175.
ἐν Κίρυξι IX, 136.
ἐν Κίρυξι Σατυρικοῖς x, 186.
ἐν Ζαντρίαις x, 117.
 ejus *Προμηθεὺς πυρκαϊὺς* IX, 156. x, 64.
ἐν Σισύφῳ x, 20. 77.
ἐν Φοινίσσαις VII, 91.
ἐν Φρυξίνῃ ἢ Λύτροις VII, 131.
ἐν τοῖς Ψυχολογικοῖς x, 10.
Ψυχολογία IV, 130. vid. not.
 Agias Comicus III, 36.
 Aglothenes IX, 83.
 Alcæus II, 175. VI, 107.
ἐν Γανυμήδει VII, 23.
ἐν Ἐνδυμίωνι IX, 53.
ἐν δευτέρῳ βιβλίῳ μελῶν IV, 169.
ἐν δευτέρῳ μελῶν x, 113.
ἐν Παισιφίᾳ x, 11.
 Alexis II, 14. 23. 64. 112. 149. III, 42. IV, 182. VI, 35. 38. 45. 104. 168. VII, 35. 113. 161. x, 111.
 Ejus *Ἀμφωνίς* VII, 20. x, 175.
ἐν Ἀσκληπιοκλειδῇ x, 107. 108.
ἐν Βαρκῷ VII, 72.
ἐν Γυναικοκρατείᾳ IX, 44.
ἐν Διδύμοις IX, 153.
ἐν Δραπίδῃ x, 120.
 ejus *Ἐκπωματοποῖς* VII, 190.
ἐν Καλασίδι x, 18.
ἐν Κανίοις VII, 166.
ἐν Λίβητι VI, 65.
ἐν Λευκάδι x, 144.
ἐν Ἀημίᾳ x, 100.
ἐν Ποιητίᾳ IX, 153.
ἐν τῷ Σπονδοφορικῷ x, 111.
 ejusdem *Συρκαῖος* x, 130.
ἐν Ταραντίοις x, 21.
 Amiphtas II, 200. III, 48.
ἐν Κοιτῇ x, 171.
ἐν Μυχαῖς VII, 100.
ἐν τῇ Σακφοῖ IX, 138.
ἐν Σφειδῶνι IX, 96. x, 144.
 Amphis, ejus *δράμα Ἀλείπτρια* VII, 17.
ἐν Ἀλκμαίωνι x, 170.
ἐν Ἀμπιλουργῷ VII, 170. IX, 88.
 ejus *Κοιᾶτης* VII, 125.
ἐν Κυβευταῖς VII, 203.
 Anacreon II, 103. III, 49. IV, 61. v, 76. 96. VI, 22. 23. 107. VII, 172. 177. x, 70. *Ἰὼν καὶ ποιητὴς αὐτῆς* III, 98.
 Ἀναγραφή τῶν ἐν Ἀκροπόλει ἀναθημάτων ἐπ' Ἀλκιβιάδου ἀρχιεπιστοῦ x, 126.
 Anaxandrides II, 166. v, 16. VI, 43. 161.
ἐν Ἀγγίσι IX, 59.
ἐν Ζωγράφῳ ἢ Γεωγράφῳ x, 59.
ἐν Κιβαριστρίᾳ x, 172.
 Anaxilas (& Anaxilauus II, 34.) II, 27. 29. VII, 53.
 (Anaxilas Rheginus v, 75.)
ἐν Βοτρυδίοις x, 190.
ἐν Γλαυκῷ IX, 29.
ἐν Λουτρακίῳ VII, 167. x, 46.
 Anaxippus *ἐν Κιβαρῶν* x, 94.
 Andocides II, 58.
 Androtion VII, 121.
 Antippos Muficus IV, 78.
 Antileon II, 151.
 Antimachus Poëta II, 178.
 Antiochus VI, 99.
 Antiphanes v, 98. VII, 52. 199. IX, 99.
ἐν Ἀγροίκῳ VI, 54.
ἐν Ἀθάμαντι x, 62.
ἐν Ἀλιναμῆνι IX, 29.
ἐν Ἀποκαρτιροῦντι x, 138.
ἐν Αὐτοῦ ἔραντι x, 152.
ἐν Ἀφροδίτης γεναῖς x, 84.
ἐν Βοιωτίᾳ x, 88.
ἐν Βομβυκίᾳ x, 179.
ἐν Βουσίριδι x, 65.
ἐν Βυζαντίῳ VII, 170.
ἐν Εὐθυδικῷ x, 107.
ἐν Κοροπλάθῳ x, 103.
ἐν Κυβευταῖς x, 137.
ἐν Κύκλωπι IX, 88.
ἐν Λευκάδι VI, 66.
ἐν Μιλιάγγῳ x, 73.
ἐν Μηδίᾳ VII, 57.
ἐν Μίδωνι x, 152.
ἐν τῷ Μύλωνι VII, 211.
ἐν Μίστιδι x, 67.
ἐν Ὀβρίῳ x, 21.
ἐν Ὀρφίῳ x, 172.
Παρισίῳ x, 106.

- ἐν Σαπφοῖ* VII, 211.
ἐν τοῖς Σκύθαις VII, 59.
ἐν Σκύθαις ἢ Ταύραις X, 168.
ἐν Στρατιωτῇ IX, 48.
ἐν Τραυματίᾳ IV, 183. X, 46.
ἐν Φάωνι VII, 192. X, 40.
ἐν Φιλίσκῳ X, 176.
- Antiphon** I, 34. 98. II, 7. 13. 41. 57. 58. 76. 109. 119. 120. 123. 128. 129. 196. 214. 223. 224. 228. 230. III, 63. III, 138. IV, 9. 47. 164. 176. V, 141. 145. VI, 163. 169. 183. 196. VII, 169. 189. VIII, 21. 24. 68. 103. IX, 13. 26. 53. (*ἐν τοῖς περὶ Ἀληθείας* VI, 143. *vid. not.*)
- Anrstheneis** V, 65.
ἐν Προτρεπτικῷ VI, 98. X, 68.
- Anyte Tegeatis**, ejus epigramma V, 48.
- Apollodorus Carystius** *ἐν Ἀμφιαράῳ* X, 161.
Ἀντινεργιστοῦντι X, 138.
ἐν Διαιθέλῳ X, 154.
ἐν τῇ Ἐνίᾳ X, 152.
- Apollodorus Gelous** ejus *Γραμματιδιοποιῖς* IV, 19. VII, 190. X, 95.
ἐν Ψυδαίαντι X, 138.
- Aratos** VI, 43.
ἐν Καιῖ VII, 65.
- Aratus** *ἐν τοῖς Ἀστρικοῖς* II, 38.
- Archilochus** I, 232. II, 27. 34. 193. VI, 80. 187. VII, 41. X, 27. 135. 160. *vid. X, 141.*
- Archippus** III, 54. 154. VI, 174. VII, 148.
ἐν Ἡρακλεῖ γαμοῦντι IX, 72. X, 169.
ἐν Ἰχθύσι VII, 16. 28. X, 29.
ἐν Πλούτῳ VII, 63. X, 136.
ἐν Ρίονι II, 183. VII, 199. X, 177.
- Aristeas** *ἐν Ὀρφῷ* IX, 43.
- Aristogiton** ὁ ῥήτωρ X, 111.
- Aristomenes** VI, 167.
ἐν Γόσι VII, 211.
ἐν Διοτύρῳ ἀσκητῇ III, 150.
- Aristophanes** I, 13. 79. 83. II, 5. 6. 13. 18. 20. 28. 32. 34. 39. 41. 42. 56. 57. 59. 65. 67. 75. 76. 79. 89. 94. 100. 108. 109. 111. 125. 150. 154. 160. 180. 189. 199. 212. 228. 231. 233. III, 25. 42. 48. 70. 92. 140. 146. 153. IV, 18. 63. 64. 67. 106. 115. 121. 163. 172. 181. 182. 187. 188. V, 91. 96. VI, 9. 11. 12. 14. 19. 20. 24. 33. 41. 43. 47. 49. 56. 60. 62. 65. 79. 80. 86. 91. 99. 100. 110. 125. 151. 158. 160. 161. 163. 165. 167. VII, 7. 22. 26. 28. 29. 32. 34. 37. 39. 40. 49. 60. 64. 67. 70. 93. 99. 100. 108. 138. 139. 141. 143. 144. 148. 150. 161. 162. 166. 170. 177. 187. 190. 194. 195. 196. 200. 210. VIII, 28. IX, 25. 52. 153. 154. 161. 162. X, 27. 60. 63. 75. 135. 153. 167. 187.
ἐν Ἀγωνισταῖς VII, 168.
ἐν Αἰολοσίκανι I, 79. IX, 63. 89. X, 24. 25. 104. 116. 118.
ἐν Ἀκιστρίαις IV, 125.
ἐν Ἀμφιαράῳ II, 176. VII, 164. 181. X, 40. 92. 180.
ἐν Ἀναγύρῳ VII, 164. IX, 64. 72. X, 54. 55. 56. 76. 114.
Ἀσκληπῖος non est Comædia Aristophanis, ut Seberus cum Interprete videtur accepisse, sed Plutus ibi dicitur ἐν Ἀσκληπιῷ visum recepisse. II, 59.
ἐν Ἀχαρνέσσι VII, 24. 164. X, 35. 68. 71. 72. 91. 92. 94. 95. 120. 111. 116. 121. 136. 164. 168.
ἐν Βαθυλωνίσι IV, 186. IX, 28. X, 38. 85. 152. 173.
ἐν Βωτρέχοις VII, 83. 175. IX, 64. 90. X, 14. 17. 38. 48. 120. 148.
ἐν Γιωργίσι VII, 202. IX, 69. X, 69.
- ἐν τῷ Γήρῳ* IV, 180. VI, 69. VII, 125. IX, 39. X, 61. 74. 104. 173.
- ἐν Γερυσάδῃ* IV, 181. VI, 111. VII, 7. 117. 149. 176. 181. X, 59. 75. 91. 92. 160. 169. 170.
- ἐν Γλαύκῳ* III, 43.
- ἐν Δαυδάλῳ* VII, 100. 117.
- ἐν Δαιταλιῶνι* VII, 153. 168. 176. 181. IX, 88. X, 32. 93. 109. 119. 158. 172.
- ἐν Δαναῖσι* VII, 199. X, 26. 39. 127. 130.
- ἐν Διοανυγῶν* X, 33.
- ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ* IX, 36. 53. X, 79. 171. 185. (*sed VII, 24. ἢ Κενταύροις est.*)
- ἢ Δράμασιν ἢ Νιόβῃ* X, 119. 166. 185.
- ἐν Εἰρήνῃ* X, 102. 188.
- ἐν Ἐκκλησιαζούσαις* IX, 58. 92. X, 12. 31. 80.
- ἐν Ἡρώσιν* VII, 15. 16. 21. 133. 167. X, 61. 78. 112. 173.
- ἢ Θεσμοφοριαζούσαις* IV, 19. 100. VII, 66. 95. IX, 36. 69. 131. X, 58. 137. 140. 152.
- ἐν Ἰππεῖσιν* II, 175. IX, 154. X, 96. 104.
- ἐν Κικάλῳ* VII, 162.
- ἐν Λημνίαις* VII, 139. 152. 166. IX, 126. X, 25.
- ἐν Λυσιστράτῃ* VII, 113. IX, 36. X, 32. 37. 59. 159.
- ἐν τοῖς Νεφέλαις* IX, 136. X, 47. 113. 156. 168.
- ἢ Νήσοις* VI, 45. 104. (*dubium an ipsius Aristophanis sit IX, 89.*) X, 47.
- ἐν Ὀλκᾷσι* IX, 60. X, 73. 84. 102. 144. 159. 172. 173.
- ἐν Ὀρῶσι* X, 36. 86. 171.
- ἐν Πελαργοῖς* VII, 105. X, 174.
- ἐν Πλούτῳ* VII, 71. 115. IX, 102. 139. X, 48. 103. 155.
- ἐν Πολυίδῳ* IX, 31. 130. X, 45.
- ἐν Προαγῶνι* X, 44.
- ἐν Σκηναῖς καταλαμβανούσαις* VII, 157. 202. X, 28. 67. 106. 114. 144. 147. 172.
- ἐν Σφῆρῇ* II, 199. VII, 59. 105. 176. 181. IX, 89. X, 22. 102. 182. 183.
- ἐν Ταγηνισταῖς* VII, 149. X, 47. 88. 93. 98. 101. 119. 151. 173.
- ἐν Τελμισσοῦσιν* VI, 83. X, 72. 80. 82.
- ἐν Τριφάλτι* IX, 90. X, 121. 151. 162.
- ἐν Φοινίσσαις* VII, 199. X, 17. 119. 155.
- ἐν Ψραις* VII, 13. 187. 160.
- Aristophon** *ἐν Διδύμοις ἢ Πυραύλῳ* IX, 70.
- Aristoteles** I, 213. II, 68. 86. 93. 94. 95. 99. 135. 144. 220. III, 17. IV, 56. V, 38. 40. 52. 68. 75. VI, 16. 31. VIII, 63. IX, 62. 87.
ἐν τοῖς περὶ Ζῶων VI, 54.
περὶ Ζῶων ἱστορίας ἐν τῷ ὀγδόῳ X, 184.
περὶ Ζῶων ἐν τῷ τρίτῳ X, 139.
ἐν Κερῶνι IX, 62.
ἐν Πολιτικῇ Ἀκραγαντίων IV, 174. IX, 80.
Ἀργείων X, 179.
Ἰεραίων IV, 174.
Ὀρχομενίων X, 165.
Σικυωνίων IX, 77.
Ταραντιῶν IX, 80.
- Aristoteles aut Theophrastus** *ἐν τῷ περὶ μεταλλάων* VII, 99.
- Aristoteles & Theophrastus** *ἐν Φυσικοῖς* X, 170.
- Arrianus**, ejus versus II, 180.
- Axonius** *ἐν Καλλιδικῷ* X, 122.

C.

- Cælius** II, 101. 102. 186. II, 25. IV, 9.
ἐν Κικλώσῃ VII, 105. 116.
ἐν Πιδήταις VII, 113.

- Callimachus v, 96. ix, 72. x, 153. 156.
 Callisthenes *in Anaphoragmas* ix, 93.
 Callistus Comicus ii, 112.
 Cautharus iv, 61.
 Cebeus iii, 95.
 Cephisodorus iv, 173. x, 126.
in Trophonio vii, 40. 87.
in Yi x, 110.
 Cercidas iii, 27.
 Chionides *in Hērōsi* x, 43.
 Clearchus ii, 185. Solenis Aristotelis discipulus ii, 146.
 vid. 164.
 Cleon *in deutero melōn* x, 113.
 Clonas, ejus νόμος ἀθηναίος iv, 79.
 Columnæ Atticæ x, 97.
 Comici v, 97. 101. & alibi.
 Recentiores vi, 18.
 Siculi iv, 173.
 Comœdia Media vii, 162.
 Nova iii, 74. vi, 90.
 Vetus vii, 190.
 Coricus & Eraclius eorum ad Platonem Epist. x, 150.
 Craterus ὁ τῶ ψηφίσματι συνάγων viii, 126.
 Crates iv, 183. vi, 79. 161. viii, 26.
in Γείτοσι vii, 179. 204. x, 118.
in Ερταίς vii, 92.
in Ηρώσι iii, 155. x, 90. 175.
in Θηρίοις vi, 53.
in Λαμία ix, 62.
in Παιδείᾳ ix, 114.
(in Παρακαταθήκῃ iv, 173. vid. not.)
in Σαρμίοις vii, 63.
in Τόλαις ix, 53. x, 54.
 Cratinus ii, 7. 10. 17. 28. 43. 49. 78. 124. 153. 188.
 iii, 14. 64. 75. 80. 92. 106. iv, 184. v, 68.
 vi, 12. 21. 23. 26. 61. 65. 81. 86. 161. 163.
 vii, 28. 31. 37. 39. 41. 88. 107. 142. 161. 179.
 viii, 31. ix, 98. x, 64. 143. 186.
in Βουσίρῃ x, 82.
in Διονυσιαξάνδρῳ vi, 48. vii, 28. 122. 159.
 198. x, 25. 34. 140.
in Ηρώσι x, 64.
in Θράκταις ix, 91. x, 67. 160.
in Κλεοβουλῆναις x, 105. Κλεοβουλῆναις est vii,
 41.
in Μαλθακοῖς vi, 106. vii, 171. x, 50.
in Νεμίσι x, 177. 186.
in τοῖς Νόμοις vi, 68. vii, 86.
in Ὀδυσσεύσιν vi, 68. 69. x, 32.
in Πανόπταις x, 16.
in Πλούτῳ ii, 61.
in Πυρίῃ x, 58. 67. 70. 184.
in Σερφίοις vii, 69. Σερφίοις est x, 156.
in Τροφῶνῳ vii, 103. x, 115.
in Χείροσι vi, 98. vii, 211. x, 186.
in Ωραῖς vi, 18. vii, 164. ix, 131. x, 40. 76.
 Cratinus junior *in Ὀμφάλῃ* vii, 58.
in Υποβολιμαίῳ vii, 211.
 Critias ii, 58. 148. 122. 196. iii, 116. iv, 63. 165.
 vi, 31. 38. 153. 194. 195. vii, 78. 91. 108.
 154. 177. 179. 196. 197. viii, 25. ix, 17. 161.
in Ἀταλάντῃ vii, 31.
in ταῖς Πολιτείαις vii, 59.
 Criton *in Αἰταλοῖς* ix, 15.
in τῇ Μεσσηνίᾳ x, 35.
 Cresias ii, 60. v, 41.
- D.
- Demades vii, 104.
 Δημιόκρατα x, 23. 24. 36. 39. 46. 74. 79. 81. 84. 86.
 89. 93. 103. 105. 108. 114. 130. 135. 137.
 150. 157. 169. 170. 171. 182. Eorum ra-
 tio exponitur 96. 97.
 Democritus Chius (Musicus) iv, 65.
- Demosthenes i, 94. 161. ii, 14. 33. 54. 58. 59. 64.
 iii, 119. 121. 122. 124. 128. 129. 151.
 200. 207. 234. iii, 28. 30. 58. 59. 61.
 81. 83. 84. 89. 91. 125. 141. 143. iv, 19.
 163. 166. 167. 171. v, 89. 134. vi, 8. 9.
 37. 91. 101. 124. 130. 143. 153. 183.
 vii, 130. 159. 160. 161. 197. viii, 23.
 26. 28. 30. 64. 69. 72. 83. 114. 134. 136.
 137. 140. ix, 29. 52. 63. 92. 136. 138.
 155. 157. x, 13. 16. 23. 192. συνάγῃ
 εἰλημμένος vii, 104.
in ταῖς ἐπιγραφομένοις πρὸς Ἀριστογείτονα
 x, 155.
in τῷ Ἑρωτικῷ iii, 144. ubi dubitatur an
 Libellus illius sit.
in τῷ κατ' Εὐέργου καὶ Μησιβούλου vii,
 118.
in τῷ κατὰ Κόωνος x, 62.
in τῷ κατὰ Μίδωτος viii, 53.
 (νόμος γραψῆς) viii, 100.
in τῷ κατὰ Ὀλυμπιοδώρου vii, 191. ix, 39.
in τοῖς συμβουλευτικοῖς προσημοῖς vi, 143.
in τῷ πρὸς Φαισκιον x, 71.
in τῷ πρὸς Φερμῖονα περὶ θανάτου ix, 45.
 Dinarchus iii, 27. 81. iv, 165. 167. vi, 156. 159.
 161. 164. 168. vii, 11. 183. viii, 24. 70.
 72. 83. 121. 156. x, 15.
 γεωφάνεια ἐπὶ ἂν λέγει Δείν. vii, 99.
in τῇ τῆς ἱερᾶς δοκιμασίᾳ vii, 69.
 Dinolochus *in Ἀμαζόνι* x, 177.
in Μηδίᾳ iv, 174.
 Diocles iii, 42.
in Βακχαις x, 78.
in Μιλίτταις x, 99.
 (Diodorus Thebanus iv, 80.)
 Dion Tragicus vid. Ion.
 Diphilus *in Ἀδελφοῖς* x, 72.
in Ἀπολοπόσει x, 12.
in Ἐκέρῃ x, 72.
in Ἐπιδιχαζομένῳ x, 137.
in Ἐπικλήρῳ x, 99.
in Κιθαροδῶ x, 38. 62.
in Μαιωρίῳ x, 18.
in Σικελικῷ ix, 81.
 Draco viii, 42. 125.
in τοῖς νόμοις ix, 61.
- E.
- Ephantides ii, 127.
 Empedocles ii, 223. 226.
 Epæneti & aliorum ἐπισημαστικὰ συγγράμματα vi, 70.
 Epicharmus ii, 141. iv, 56. vi, 35. 90. vii, 183.
 ix, 26.
in Ἀρκαγαῖς ix, 26. 41. 42. 81.
in Βουσίρῃ ix, 45.
in Ἐλπίδῃ x, 161.
in Ἡβῆς γάμῳ x, 86.
in Ναυαγῷ x, 134.
in Νήσοις x, 61.
in Ὀδυσσεῖ Ἀυτομόλῳ ix, 41.
in Πέρσαις ix, 92.
in Πίθωνι x, 179.
in Πύρῃ ἢ Προμηθεῖ x, 82.
in Σκίρωνι x, 87.
in Φιλοκλήνῃ x, 71.
in Χύτραις ix, 79.
 Epicrates ὁ κωμῳδοδίσκαλος iv, 121.
 Epigenes *in Ποτικῷ* vii, 29.
 Epigramma de Anthemione viii, 131.
 Hippamone v, 47.
 Epistola Alexandri ad Matrem vi, 87.
 Eraclius & Corici ad Platonem x, 150.
 Lyfiz vii, 131.
 Olympiadis vii, 28.

Theanus Pythagoræ conjugis ad Timaretam x, 21.
 Eratosthenes I, 145.
 ἐν τῷ Ἑρμῆ VII, 90.
 ἐν τοῖς περὶ Καμαρίας x, 60. 61.
 ἐν τῷ Σκισσογραφικῷ x, 1.
 Eubulus II, 28. 96. III, 21. VI, 10. VII, 36. Vid. IX, 93.
 ἐν Ἀρχισμῶν VI, 10. IX, 76.
 ἐν Γλαύκῳ VI, 67.
 ἐν Ἴωνι x, 106.
 ἐν Κατακολλῶντι x, 107.
 ἐν τοῖς Κυβευταῖς VII, 205.
 ἐν Παμφίλῳ IX, 91.
 ἐν Παρμιονίῳ x, 98.
 ἐν ταῖς Στεφανοπόλει x, 120.
 Euclides VI, 161.
 Eudoxus ἐν Ναυκλήρου δράματι VII, 201.
 Eunii κύκλοι IV, 79.
 Eunicus ἐν Ἀντίδῳ x, 100.
 Euphorion IV, 95.
 Eupolis I, III, II, 9. 28. 33. 89. 120. 124. 159. 233.
 III, 49. 70. 72. 77. 79. 109. 115. 130. IV, 57.
 188. VI, 15. 18. 56. 65. 90. 92. 103. 159. VII,
 21. 83. 169. 176. 179. VIII, 34. IX, 47. 49. x,
 92. 159.
 ἐν Αἰξίν x, 102. 151.
 (de Ἀλιεῖσι vid. not. x, 98.)
 ἐν Αὐτολύκῳ IX, 30. x, 45. 47. 161.
 ἐν τῷ πρώτῳ Αὐτολύκῳ VII, 202.
 ἐν Βάπτταις VII, 123. x, 91.
 ἐν Δήμοις VII, 123. 164. IX, 43. 58. 69.
 ἐν Δυάδῃ IX, 27.
 ἐν Εἰλωσι IX, 74. 146. x, 98.
 ἐν Κόλαξι VII, 192. IX, 37. 59. 90. x, 10. 28.
 39. 90. 97.
 ἐν τῷ Μαρικῷ x, 73.
 ἐν Πόλει II, 77. VII, 13. 29. x, 192.
 ἐν Ταξιάρχῳ VII, 106. 168. IX, 58. 102. x, 17.
 63. 136.
 ἐν τοῖς Φίλοις VII, 133. x, 85.
 ἐν Χρυσῷ γίνῃ VII, 86. IX, 16. x, 63. 140.
 Eupolis (Junior Anaxilā) ἐν Δικαιῶντι VII, 168.
 Euripides II, 14. 51. 109. 161. III, 5. 16. 58. 73. 82.
 IV, 141. VI, 156. VII, 31. 109. IX, 161. x, 27.
 συνῆψε τοῖς τετραράκοτον προστῆσι Ἀθήνῃσι IX,
 101.
 ἐν Ἀλκμήνῃ x, 117.
 ἐν Αὐτολύκῳ Σατυρικῷ x, III, 178.
 ἐν Δαναΐσι IV, III.
 ἐν Εὐροσθῆ Σατυρικῷ x, 108. 145.
 ἐν Ἡρακλείδῃσι III, 51.
 ἐν Ὀρεῖ ib.
 ἐν Ἰνεί VII, 178.
 ἐν Ἰξίονι IX, 27.
 ἐν Ἰσπολύτῳ καλυπτομένῳ IX, 50.
 ἐν Ὀρίστῃ VI, 187.
 ἐν Παλαμῆδει x, 145.
 ἐν Σκίρασι IX, 75.
 Σατυρικῷ x, 35.
 ἐν Τημενίδῃσι IX, 27.
 ἐν Φοινίσσαις IV, 129.

G.

Glaucus Locrensis ὀφισπονητικῆς πραγματείας σοφιστῆς
 VI, 71.
 Gorgias I, 145. Sophista, ejus Ὀνομαστικὸν βιβλίον IX, 1.

H.

Hecataeus I, 50.
 Hecatesippi & aliorum ὀφισπονητικὰ συγγράμματα VI, 70.
 Heraclides Syracusanus ὀφισπονητικῆς πραγματείας σο-
 φιστῆς VI, 71.
 Heraclitus v, 163.

Hermippus IX, 125. III, 125. VII, 194.
 ἐν Ἀρτοπόλει VIII, 198. 202.
 ἐν Δημόταις VII, 89. IX, 71. x, 165.
 ἐν τοῖς Θεοῖς IX, 126.
 ἐν Οἰσμοφόροις x, 122.
 ἐν τοῖς Κοθήραις VII, 202.
 ἐν Μοῖραις VII, 200. x, 136.
 ἐν Στρατιώταις x, 182.
 ἐν Φορμοφόροις VII, 89. IX, 71.
 Hermon Histrion Comicus IV, 88.
 Herodorus I, 50. 75. 153. 244. 247. II, 5. 8. 23. 37. 51.
 58. 59. 62. 64. 102. 109. 120. 122. 124. 151.
 152. 153. 168. 200. 233. III, 7. 25. 30. 42.
 49. 58. 74. 106. 109. 126. 144. IV, 18. 19.
 168. v, 26. 88. VI, 25. 100. 125. VII, 11. 31.
 63. 72. 76. 81. 83. 86. 123. 137. 143. 161.
 178. 186. 211. IX, 6. 66. 153. x, 10. 52. 58.
 70. 78. 115. 150. 160. 162. 178. 190.
 ἐν τῷ πικρῷ βιβλίῳ IX, 56.
 ἐν τῷ σ. βιβλίῳ x, 22. 23.
 Herophilus II, 202.
 Hesiodus I, 57. 63. 66. 223. 231. II, 184. III, 19. 93.
 VI, 83. x, 99.
 Hesiodo adscribuntur οἱ Κεραμίς x, 85.
 Hierax IV, 79.
 Hipparchus ἐν ταῖς Πανυχῆσιν x, 108.
 Hippocrates II, 4. 54. 78. 131. 140. 141. 144. 189.
 211. 222. IX, 69. x, 150. Vid. VIII, 46.
 ἐν τῷ πρὸς τὰς Κνιδίας δόξαις x, 87.
 Hipponax II, 152. 189. IV, 79. VI, 19. x, 75. 87. 184.
 ἐν τῷ πρώτῳ Ἰάμβων IV, 169. x, 99. 113.
 ἐν τῷ δευτέρῳ Ἰάμβων x, 19.
 Homerus I, 5. 42. 57. 63. 70. 76. 77. 83. 133. 137. 141.
 171. 183. 196. 221. 223. II, 26. 31. 33. 34. 40.
 43. 50. 53. 64. 88. 89. 98. 100. 129. 130. 144.
 149. 168. 173. 175. 179. 188. 206. 209. III,
 7. 15. 20. 44. IV, 8. 18. 159. 171. 177. 189.
 v, 14. 45. 65. 76. 88. 91. 95. 96. 97. III, 132.
 145. 155. 164. VI, 22. 26. 36. 83. 89. 92. 93.
 96. 97. 100. 102. 104. 107. 125. 187. VII, 61.
 68. 79. 115. 116. 117. 123. IX, 19. 35. 38. 54.
 55. 60. 67. 68. 69. 73. 144. 156. x, 38. 57. 77.
 79. 81. 83. 90. 123. 124. 128. 134. 146. 165.
 170. 173. 175. 188.
 ἐν Ὀδυσσεΐα VI, 18.
 ἐν Φαίαξιν IX, 106.
 Hymni Attici x, 162.
 Hyperides I, 101. 162. II, 14. 15. 20. 33. 42. 58. 119.
 123. 124. 200. III, 27. 43. 53. 59. 63. 74. 77.
 79. 81. 85. 113. IV, 36. 163. 166. 172. v, 89.
 93. 107. 142. VI, 14. 24. 25. 37. 39. 144. 169.
 183. VII, 8. 18. 44. 121. 125. 132. VIII, 24.
 28. 31. 70. 73. 76. 80. VIII, 143. 144. IX, 34.
 74. 157.
 ἐν τῷ περὶ ἀντιδόσεως πρὸς Πασικλέα IX, 36.
 ἐν τῷ πρὸς Ἀπελλαίην περὶ θησαυροῦ III, 27.
 ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοφάντους VII, 11.
 ἐν τῷ ὑπὲρ Ἀρκάλου x, 159. ubi additur εἰ μὴ
 ψευδῆ. ὁ λόγος.
 ἐν τῷ πρὸς Δημέαν x, 15.
 ἐν τῷ πρὸς Ἐπικλέα VII, 149.
 ἐν τῷ ὑπὲρ Λυκόφρονος II, 151. VIII, 52. IX, 137.
 156.
 (ἐν τῷ ὑπὲρ Μυκάλου VII, 191. sed vid. not. x,
 39.)
 ἐν τῷ ὑπὲρ Νικῆς x, 39. vid. not.
 ἐν τῷ ὑπὲρ Ὀχρεοῦ x, 30.
 ἐν τῷ ὑπὲρ Πατροκλέους IV, 122.
 ἐν τῷ Συνηγορικῷ III, 125.
 ἐν τοῖς ὑπὲρ τοῦ Τυρίχου IX, 34.
 ἐν τῷ πρὸς Χάρτηα VIII, 142.

I.

Jobas v, 88.

x

Ion VI, 99. VII, 60. Chius II, 95. Tragicus II, 88. vid. not.
en 'Αλκμήν x, 92.
en τῷ μεγάλῳ δράματι x, 177.
en Ομφάλῃ v, 101.
en Συνεκδημητικῷ II, 88. vid. not.
en Φοίνικι IX, 37.

Isæus II, 8. 18. 20. 57. 58. 61. 64. 127. 229. 230. 231. III, 6. 13. 15. 33. 57. 59. 67. 80. 81. 108. IV, 94. 167. VI, 102. VII, 8. 11. VIII, 23. 27. 33. 64. 66. 67. 71. 82. 83. Socraticus II, 109.
en τῷ πρὸς Ἀνδοκίδην VII, 14.
en τῷ κατ' Ἀριστάρχου II, 61.
en τῷ περὶ τοῦ Ἀρχιεπίσκοπος κλήρου x, 15.
en τῆς πρὸς Διοκλεία ὕβρεως VII, 151.
en τῷ πρὸς Διοκλεία περὶ χωρίου x, 11.
en τῷ πρὸς Εὐκλείδην περὶ χωρίου VIII, 48.
en τῷ πρὸς Λυσίβιον x, 15.

Isocrates II, 20. 56. 58. 64. 119. 124. 230. 231. III, 24. 63. 101. 141. 154. IV, 43. VII, 128. VIII, 24. x, 83.

K.

Keramæis quidam Hefiodo adscribunt x, 85.

L.

(Laciades IX, 38. leg. en Λακιδάοις. vid. x, 37. not.)
Lex Attica VII, 146. IX, 42. Regia VI, 35.
Lycophron II, 38.
Lycurgus III, 34.

o Eftar VI, 74.
en τῷ κατὰ Μινισαίχμου VII, 137.
Lysias I, 121. II, 7. 20. 55. 57. 78. 159. III, 63. 74. 76. 81. 82. v, 242. VI, 102. VII, 12. 42. 104. 115. 131. 179. VIII, 23. 24. 31. 37. 64. 83. 121. x, 157.
en τῷ περὶ Ἀσπιδοποιῶν VII, 15. 155.
o κατ' Αὐτοκλείου λόγος VII, 200. ubi obf. addi:

Si modo Lysia est hæc Oratio.

en τῷ κατ' Αὐτοκράτους VII, 77. IX, 57.
en τῷ ὑπὲρ Ἀχιλλεΐδου φότου IX, 50. 154.
λόγος ὑπὲρ τῶν Δημοκρατῶν εἰρημίνος πρὸς Εὐθίαν x, 96.
en τῷ Διαφάντου περὶ χωρίου VII, 17.
(en Ἐλευσίη. Seberus non recte cepit x, 96.)
en τῷ κατὰ Θεοδοτίδου VIII, 46.
en τῷ πρὸς Ἰπποκράτην ib.
en τῷ ὑπὲρ Καλλιόσχου x, 105.
en τῷ κατὰ Καλλιῶν ὕβρεως III, 76.
en τῷ πρὸς Κλέωνα x, 174.
en τῇ πρὸς Μιτάνειραν ἐπιστολῇ VII, 130.
en τῷ κατὰ Πανταλέοντος IV, 23.
en τῷ πρὸς Πισιδῆμον ὑπὲρ ἀποστασίου VII, 17.
en τῷ περὶ τοῦ τυποῦ VII, 120.
en τῷ πρὸς Φίλιππον ἐπιτροπῆς x, 23.
en τῷ πρὸς Φίλωνα ὑπὲρ Θεοκλείδου φότου IX, 39.
en τῷ περὶ χρυσοῦ τρίποδος VII, 103. 170.
en τῷ πρὸς Κυτρίνου x, 116.

Lysippus VII, 37. 41.
en Βάκχαις VII, 77. 89. x, 50. 154.

M.

Magnes Comicus II, 101.
en Αἰδοῖς VII, 188.
(Marfyas IV, 78.)
Menander I, 71. 79. 227. II, 78. 82. 149. 194. III, 29. IV, 87. 178. v, 100. VI, 8. 11. 12. 25. 38. 60. 161. VII, 22. 86. 179. VIII, 26. IX, 139. x, 123. 162.
en Ἀλιεῖ x, 132.
en Ἀλιεῦσι x, 52. 145.
en Ἀρρηθόρω x, 176.

en Ἀσπίδι x, 137.
en Δημιουργῶν x, 102.
en Εὐνούχῳ IX, 45.
en Θετταλικῇ x, 115.
en Ἰπποκράτῳ x, 80. 98.
en Καρχηδοσίῳ x, 73.
en Μισσηρίῳ x, 101.
en Μισογυῆ VII, 79. 87. x, 50. 127. 139.
en Μισομύμῳ x, 146.
en Ὀλυθίῳ x, 170.
en Ὀργῇ VI, 102.
en τῷ Παιδίῳ x, 187.
en τῆς Παρακαταθήκης IX, 76.
en τῇ Περιθίῳ x, 12.
en Ραπισζομῶν VII, 51.
en Συναριστώσαις VI, 101. x, 18.
en Φιλαδέλφαις x, 94. 143.

Metagenes III, 75. VI, 40. x, 115.
en Φιλοθύτῃ x, 88.

Mithæci & aliorum Ὀψοποιητικὰ συγγράμματα VI, 70.
Mytilus Comicus VI, 40.

N.

Nicander Colophonius v, 38.
Nicocharis & Nicocharis II, 19. x, 135.
en τῇ Γαλατικῇ x, 93.
en Ἡρακλεῖ γαμουμένῳ VII, 40.
en τῷ Ἡρακλεῖ χορηγῷ VII, 45.
en Κρησί VII, 83. x, 141.
en Λημνιάις x, 107.
Nicon en Κιθαριδῶν VI, 99.
Nicopheles Thebanus Musicus IV, 77.
Nicolphon VI, 86.
en Ἀφροδίτης γοναῖς x, 156.
en Πανδῶρῳ VII, 32.
en τοῖς Χιρογύδοις IV, 56.

Nicoltratus v, 100.

O.

Olympias en ἀπογραφή, τῇ κατ' ὄνομα περὶ τῶν φαρμάκων ἀφορῆσαι τὰς δόσεις x, 12.
en ἐπιτολῇ VII, 28.
Olympus Musicus IV, 78. 79.
Orphica Carmina II, 39.

P.

Pantaleon, ejus aliorumque Ὀψοποιητικὰ συγγράμματα VI, 70.

Paxami Ὀψοποιητικὸν σύγγραμμα ib.
Phædon en τῷ Ζωπύρῳ III, 18.
Pferinus Poëta IX, 93.
(Phalcreus VIII, 53. 102.)
Pherecrates II, 17. 23. 27. 28. 33. 35. 48. 96. 101. 127. 130. 176. III, 80. v, 26. VI, 45. VII, 90. 94. 178. 195. VIII, 34. versus plusculi VI, 58. 59. 60.
en Ἀγαθοῖς VII, 198. x, 47.
en Ἀγρίοις VII, 193. x, 150.
en Αὐγαμόλοις VII, 150.
en Γραυσί x, 62.
en Δουλοδιδασκάλῳ III, 80. x, 54.
en Ἰάτῳ x, 181. 183.
en Κοριανθῷ x, 179.
en Κραπατάλοις VII, 152. IX, 83. x, 45. 89.
en Λήροις VI, 105. x, 79.
en Μεταλλεύσι x, 75.
en Μυρμηκανθρώποις VII, 17. 73. x, 91.
en Πέρσαις VII, 15.
en Πατάλῃ VII, 163. vid. not. x, 75.

Pherecydes x, 128. 139.
Philemon IV, 61. IX, 67. 70. Novæ Comœdiæ poëta IV, 175.

- ἐν Ἀρκαζομένη VII, 28. Ἀρκαζομένη est x, 104.
 ἐν Γάμῳ x, 176.
 ἐν Εὐρίπῳ ib.
 ἐν Θουρῳ x, 164.
 ἐν Πανηγύρει IX, 38.
 ἐν Πιττοκοπουμένη IX, 66.
 ἐν Ροδίας x, 145.
 ἐν τῷ Σαρδίῳ IX, 65.
 ἐν Σικελικῷ IV, 175.
- Philetærus** VII, 46.
Philippides III, 148. VII, 188. x, 167.
 ἐν Ἀδωνιαζεύσαις v, 100.
 ἐν Αὐλοῖς VI, 54.
 ἐν Λακιάδαις IX, 38. x, 37. vid. not.
 ἐν Συνεπλευσῶν IX, 30.
 ἐν Φιλευριπιδῶν IX, 38. 88.
- Philippicorum quinto** x, 161.
Philippus (videtur Philippides legendum) ἐν Φιλευριπι-
 δῶν IX, 88.
- Philistus** II, III. 154. III, 56. VII, 168.
 ἐν δευτέρῳ τῶν βιβλίων x, 116.
 ἐν τῇ ἑκτῇ x, 42.
- Philochorus** ἐν τῇ Ἀτθίδι x, 71.
Philo ἐν τῇ τοῦ Νεῶ ποιήσει x, 188.
- Philonides** II, 24. 149. III, 18. 101. VI, 168.
 ἐν Κοβόροις IX, 29. x, 115.
- Philoxenus Siphnius Musicus** IV, 65.
Phyllyllius II, 231. VI, 103. 161. VII, 29. 31. x, 126.
 ἐν Δωδεκάτῃ x, 70.
 ἐν Πόλεσι VII, 108. 110. x, 58. 126.
 Φρεμύχως δράμα VII, 192.
- Phrynichus** II, 17. 34. 56. 82. 96. III, 44. 45. 48. IV,
 181. 184. VI, 19. VII, 131.
 ἐν Εφιάλτῃ VII, 103.
 ἐν Κρόνῳ VII, 136.
 ἐν Κωμοταῖς IV, 55.
 ἐν Μονοτρόπῳ VII, 21. 178.
 ἐν Μούσαις VII, 203. x, 86.
 ἐν Ποαστρίαις VII, 23. x, 159.
 ἐν Σατύροις III, 73.
 ἐν Τραγωδαῖς VII, 195.
- Phrynus Musicus** IV, 66.
Pindarus III, 17.
- Plato** I, 5. 42. 64. 141. 181. II, 5. 7. 12. 13. 14. 19.
 20. 34. 36. 41. 43. 56. 57. 63. 64. 65. 73. 77. 82.
 83. 101. 102. 114. 120. 121. 123. 124. 127. 128.
 129. 149. 155. 159. 162. 193. 194. 195. 211.
 214. 220. 226. 230. 231. 236. III, 9. 13. 14. 15.
 23. 30. 49. 55. 58. 59. 69. 74. 76. 77. 82. 86. 89.
 92. 98. 141. 145. 150. 153. 154. IV, 2. 8. 9. 45.
 47. 48. 58. 63. 67. 121. 156. 161. 165. 167. 208.
 v, 104. 118. 153. 169. VI, 21. 32. 80. 103. 125.
 151. 156. 159. 162. 163. 183. 196. 200. 204.
 VII, I. 4. 6. 12. 30. 33. 34. 94. 108. 138. 145.
 170. 203. 206. VIII, 22. 25. 30. 34. 76. 137. 152.
 IX, II. 16. 26. 27. 30. 36. 43. 51. 66. 88. 137.
 139. 147. 152. x, 135. 175. 177.
 ἐν Ἀλκιβιάδῃ x, 141.
 ἐν Εὐθυδήμῳ x, 48.
 ἐν Θεαιτήτῳ II, 19. IX, 16.
 ἐν τοῖς Νόμοις III, 14. 54. 109. VI, 144. IX, 46.
 49. x, 176.
 ἐν τῷ δευτέρῳ Νόμων IX, 134.
 ἐν Παρμενίδῃ III, 115.
 ἐν τῇ Πολιτείᾳ x, 141.
 ἐν τῷ Πολιτείας δευτέρῳ VII, 117. 182.
 ἐν τῷ Πολιτικῷ VII, 10.
 ἐν Πρωταγόρῳ IX, 46.
 ἐν Συμποσίῳ VI, 187. VII, 172. x, 50. 141.
 ἐν Τιμαίῳ II, 15. 55. 110. 118. IV, 40. VII, 121.
 ἐν τῷ Φαίδρῳ II, 122.
 ἐν τῷ Φαίδρῳ IX, 138.
 ἐν τοῖς εἰς τὸν Φαίδρον ἐρωτησίαις IX, 111.
 ἐν τῷ Φιλήβῳ III, 133.
 ἐν τῷ περὶ ψυχῆς II, 118.
- Plato Comicus** II, 9. 175. 196. III, 70. 126. IV, 56.
 64. VI, 25. 31. 49. 75. 103. VII, 30. 31. 134. 210.
 x, 190.
 ἐν Ἀδώνιδι x, 104.
 ἐν Διὶ κακομένη VII, 132. x, 17.
 ἐν Ἑλλάδι x, 11. 142. 167.
 ἐν Ἐρταῖς VII, 121. 186. x, 34. 54. 135.
 ἐν ταῖς ἀφ' ἱερῶν VII, 57. x, 190.
 ἐν Κλεοφῶντι x, 56.
 ἐν Μιτρείκοις x, 24.
 ἐν Νίκαις VII, 40.
 ἐν τῇ Νυκτὶ μακρᾷ VI, 142.
 ἐν τῷ Ποιητῇ x, 190.
 ἐν Σοφισταῖς VII, 100. x, 167.
 ἐν τῇ Συμμαχίᾳ II, 83. VI, 17. VII, 202.
- Poeta Dorici** IV, 173. IX, 120.
- Polycletus** II, 151.
- Polyzelus** II, 118.
 ἐν Δημοσινδάρῳ x, 76.
 ἐν Διονύσου γοναῖς x, 169.
 ἐν ταῖς Μουσῶν γοναῖς VI, 168.
- Posidippus** III, 101. IV, 175. x, 140.
 ἐν Ἀπολειπομένη x, 98.
 ἐν Γαλάτῃ IV, 175. VII, III. x, 221.
 ἐν Ἐπιστάθμῳ x, 139.
 ἐν Κώδωνι IX, 28.
- Psychofasia (Æschyli δράμα)** IV, 130. vid. not.
- Pythagoras** II, 226. ejus Conjux Theano x, 21.
Pythia VII, 112.

R.

- Rhinthon** ἐν Ἰφίγεινῃ ἐν Αὐλίδι VII, 96.
 ἐν Ταύροις VII, 61.
 ἐν Τηλέφῳ x, 35.

S.

- Sacadas Musicus** IV, 78.
- Sannyrion** x, 189.
 ἐν Γίλωτι IX, 26. x, 185.
- Sappho** III, 31. VI, 98. 107. VII, 46. 93. x, 40. 124.
 Vid. Ind. Rerum in Mitylenæi.
 ἐν πέμπτῳ τῶν μελῶν VII, 73.
- Simon** I, 190. 194. 198. 204. II, 69.
- Simonactides Chius ἄψοποιητικῶν Scriptor** VI, 71.
- Simonides ὁ Ἄμβροτοῖς** II, 65.
- Simonidis Epigramma de Cane** v, 47.
- Simylus** ἐν τῇ Μεγαρικῇ x, 42.
- Solenis (ὁ Σολεύς) f. Clearchus** II, 164.
- Solon** I, 26. 246. III, 28. 33. v, 36. VI, 156. VII, 151.
 VIII, 42. 53. 125. 141.
 ἐν τοῖς Ἄμβροις x, 103.
 ἐν τοῖς Νόμοις VIII, 34.
- Sophocles** II, 14. 23. 31. 34. 64. 100. 101. 109. 151.
 154. 162. 172. III, 10. 13. 45. 73. 98. 107.
 141. 145. IV, 62. 141. v, 76. VI, 39. 65. 83.
 161. 192. VII, 30. 31. 36. 44. 70. 118. 132.
 185. 191. 203. IX, 97. 158. x, 81.
 ἐν Αἰγυῖ x, 160.
 ἐν Διχμαλατίῳ x, 190.
 ἐν Ἀδρομέδῃ x, 120.
 ἐν Ἀχαιῶν συλλόγῳ x, 134.
 ἐν Δαιδάλῳ VII, 117.
 ἐν ταῖς Ζωστήσειν f. Ζωστήσειν VII, 68.
 ἐν Ηρακλεῖ Σατυρικῷ VII, 109. x, 110.
 ἐν Θάμυρι IV, 75.
 ἐν Ἰνάχῳ IX, 50.
 ἐν Ἰσκλίῳ x, 39.
 ἐν Ἰππῶνι IV, 111.
 ἐν Ἰχθυταῖς Σατύροις x, 34.
 ἐν Κρεούσῃ VI, 174.
 ἐν Λακωνίαις IX, 49.
 ἐν Μούσαις x, 186.
 ἐν Ναυπλίῳ x, 134.

- Ναύπλιος πυρκαυδὸς IX, 156.
 ἐν τῇ Ναυσικίᾳ X, 52.
 ἐν Οἰνομίᾳ X, 55.
 ἐν Πανδάρῳ X, 44.
 ἐκ τῶν Πλανητῶν VII, 45.
 ἐν Πριάμῳ X, 147.
 ἐν τῇ Προκρίδι IX, 140.
 ἐν τῷ Τριπτολέμῳ X, 79.
 ἐν Τραίλῳ X, 165.
 ἐν Φινίῳ VII, 193.
 Sophocles Amphiclidæ F. Sunientis promulgavit legem Atticam adversus Philosophos IX, 42.
 Sophonis aliorumque Ὀψοποιητικὰ συγγράμματα VI, 70.
 Sophron VI, 90. IX, 46.
 ἐν Μίμοις ἀνδρείοις IV, 174.
 γυναικείοις IV, 174. X, 175.
 ἐν Νυμφόπολιν X, 107.
 Socrates ἐν τῇ Παρακαταθήκῃ IX, 57.
 IV, 173. ita hic legendum pro Crates.
 Stagiritis (Arist.) II, 164.
 Stesichori sepulchrum in Himera IX, 100.
 Stesichorus ἐν Κερβίρῳ X, 152.
 Stratis II, 173. 184. 226. III, 27. 146. VI, 74. 156.
 ἐν τῷ Κινησίᾳ IV, 169. X, 169. 189.
 ἐν Μυρμιδόνι IX, 78.
 ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ VII, 134.
 ἐν Φοίνισσαις IX, 123. X, 183.
 ἐν Χρυσίππῳ X, 55.
 ἐν Ψυχασταῖς X, 101. 127.

T.

- Teleclides II, 41. III, 70. 127. VII, 182.
 ἐν Ἀμφικτύοις X, 164.
 ἐν Ἀψιδίσι X, 68. 98.
 ἐν Πρυτάνεισι VII, 135.
 Telephilla II, 23.
 Terpander Musicus IV, 65. 66.
 Theano Pythagoræ Coniux ἐν Ἐπιστολῇ πρὸς Τιμαρίταν γραφισίῃ X, 21.
 Theodectes Sophista in solvendis Quæstionibus conivalibus celebris VI, 108.
 Theodoridas X, 187.
 Theodorus Colophonius, ejus ποίημα ἢ Ἀλῆτις IV, 55.
 Theodorus aut (dubitatur enim) Philo συνίσθησι τῆν τοῦ νιῶ ποιῆσιν X, 188.
 Theophilus ἐν Πανκρατιστῇ IX, 15.
 Theophrastus VI, 107. VIII, 53.
 ἐν τῷ Μεταλλικῷ X, 149.
 ἐν τῷ περὶ Νόμων VIII, 52.
 ἐν τῷ δεκάτῳ Νόμον X, 19.
 Theophrastus aut Aristoteles ἐν τῷ περὶ μετᾶλλον VII, 99.
 Theophrastus & Aristoteles ἐν Φυσικοῖς X, 170.
 Theopompus Comicus II, 10. 18. 122. 124. 234. III, 39. 75. V, 98. VI, 25. 85. 103. VII, 190.
 ἐν Ἀλθαίᾳ X, 180.
 ἐν Εἰρήνῃ III, 27. X, 118. 124.
 ἐν Καλλιστοχρῆ IX, 59.
 ἐν Καπηλίῳ VII, 158.
 ἐν Ὀδυσσεύσι VII, 74.
 ἐν Παισὶ VII, 66. X, 181.

- ἐν Παμφίλῳ X, 49.
 ἐν Πανταλίοντι IX, 16. X, 41. ubi obs. ἀμφισβητίσθαι τὸ δράμα.
 ἐν Πόλισι X, 145.
 ἐν Σειρήσι VII, 181. X, 109.
 ἐν Στρατιώταισι IX, 64.
 Theopompus ὁ συγγραφεὺς III, 58. IV, 93. V, 42.
 Thepsis IV, 123.
 ἐν τῷ Πενθίῳ VII, 45.
 Thucydides I, 26. 60. 83. 95. 125. 137. 150. 156. II, 5. 13. 14. 77. 119. 120. 121. 126. 149. 154. 161. 231. III, 30. 54. 58. 59. 63. 75. 77. 91. 92. 94. 99. 100. 101. 104. 106. 107. 130. 141. 153. IV, 165. 189. V, 153. 157. 160. VI, 7. 22. 36. 38. 156. 162. 192. VII, 7. 13. 64. 84. 114. 117. 118. 121. 124. 149. 161. 195. VIII, 15. 23. 69. 72. IX, 7. 9. 15. 16. 26. 66. 93. 142. 148. 153. 157. X, 10. 14. 27. 37. 176.
 ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ IX, 46.
 ἐν τῷ ἑβδόμῳ βιβλίῳ X, 113.
 ἐν τῇ Πλαταικῇ πολιτείᾳ X, 182.
 Timæus II, 30.
 Timareta ad quam Theano epistolam scripsit X, 21.
 Timocles ἐν τῷ Βαλαρίῳ X, 154.
 Tragicus III, 95.
 Tyndarichus Sicyonius Ὀψοποιητικῆς πραγματείας σοφιστῆς VI, 71.
 Tyrtæus IV, 106.

X.

- Xenophanes IX, 83.
 ἐν τῷ περὶ φύσεως VI, 46.
 Xenophon I, 80. 94. 112. 134. 182. 188. 221. 233. 244. II, 7. 13. 14. 20. 34. 41. 49. 51. 54. 55. 56. 59. 61. 64. 67. 77. 81. 82. 97. 108. 122. 126. 150. 151. 154. 156. 160. 180. 193. 194. III, 25. 59. 62. 75. 77. 89. 100. 108. 124. 127. 134. 152. 153. 154. IV, 14. 167. 168. V, 9. 11. 15. 27. 29. 30. 50. 86. VI, 14. 15. 22. 26. 27. 31. 33. 36. 39. 44. 101. 143. 155. 157. 187. 194. 206. VII, 6. 7. 8. 9. 21. 50. 63. 64. 70. 81. 99. 100. 113. 122. 142. 148. 149. 167. 182. 184. 186. VIII, 28. 68. 134. IX, 7. 35. 49. 82. 151. 153. 161. X, 13. 16. 43. Grylli F. ejus Canis V, 47.
 ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ IX, 43.
 ἐν τοῖς περὶ Ἀληθείας VI, 143. vid. notæ
 ἐν τῇ Ἀναβάσει X, 80. 138. 174.
 ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι VII, 33.
 Ἰσπικῷ X, 1.
 ἐν Λακωνίων πολιτείᾳ VI, 142.
 ἐν Οἰκονομικῷ VII, 118. IX, 43.
 ἐν τῇ Παιδείᾳ III, 122. VII, 44. 68. X, 52.
 ἐν τῷ τρίτῳ τῆς Παιδείας VII, 118.
 ἐν τῷ ἑκτῷ τῆς Παιδείας X, 16.

Z.

- Zopyrini & aliorum Ὀψοποιητικὰ συγγράμματα VI, 76.

INDEX AUCTORUM

In Notis Emendatorum, Illustratorum & Notatorum.

1. *Majores numeri notant libros.* 2. *Minores segmenta in margine adscripta.*
3. *Paragraphos in Notis.*

A.

- A** Chilles Tattus *em.* I, 45. 46. I, 86. 39. I, 89. 66. III, 102. 27. VII, 76. 97. VIII, 151. 50. IX, 38. 31.
 Alianus *em.* VII, 58. 17.
 — de Animal. *em.* VI, 63. 85. X, 54. 20.
 Aeschines *em.* III, 148. 95.
 — ejus *interpr.* not. III, 84. 31.
 Aeschylus *em.* VII, 24. 5.
 Agathias *repr.* VII, 58. 12.
 Alexander Trallianus *em.* IV, 187. 74.
 Ammonius *em.* I, 136. 75. VII, 178. 68. VIII, 123. 53. X, 124. 58. X, 137. 82.
 Apollodorus apud Ammonium *repr.* VII, 54. 80.
 Apollonius Tyaneus *em.* IX, 125. 94.
 Apulejus *em.* VI, 206. 7.
 Ariarius *emend. & expos.* I, 96. 61. VI, 10. 83.
 — *repr.* IX, III. 33.
 Aristænetus *em.* IX, 94. 69.
 Aristophanes *em.* III, 42. 30. IV, 121. 61. VII, 24. 12. VII, 48. 18. VII, 56. 91. VII, 71. 51. VII, 136. 2. VII, 156. 57. VIII, 133. 29. IX, 131. 41. IX, 139. 100. X, 48. 64.
 — apud Suid. *em.* IX, 58. 18. X, 29. 72. X, 156. 54.
 — *def.* VIII, 133. 29.
 Aristoteles *em.* II, 167. 38. V, 39. 90. VII, 186. 45. X, 22. 21. X, 31. 99. X, 48. 61. X, 184. 36.
 Artemidori *em. firm.* X, 62. 93.
 Athenæus *em.* IV, 54. 83. IV, 124. 92. VI, 65. 96. VI, 95. 75. IX, 44. 79. IX, 84. 78. X, 23. 33. X, 85. 14. X, 87. 35. X, 88. 46. X, 96. I. X, 107. II. X, 117. 5.
 — *supp.* X, 106. 94.
 — *repr.* X, 108. 15.
 Aurelius Victor *em.* VII, 193. 12.
 Aulus Gellius *em.* VII, 178. 71.

B.

Basilica *em.* IV, 84. 91.

C.

- Callimachus apud Eusebium de Præp. Evangel. *em.* I, 7. 45.
 Cicero *em. & expos.* X, 176. 62.
 Clem. Alexandrinus *def.* VI, 104. 43.
 Columella *def.* VII, 163.
 Corinthus de Dialectis *em.* VII, 142. 56. VII, 199. 65.
 Corn. Nepos *em.* I, 65. 32.

- Corn. Nepos *repr.* IX, 49. 26.
 Cornutus *em.* IX, 26. 35.
 Ctesias apud Photium *em.* VII, 121. 52. IX, 153. 26. X, 81. 84.
 Curtius *repr.* V, 43. 39.

D.

- Demosthenes *em.* V, 134. 89. VIII, 102. 48. VIII, 108. 3. VIII, 110. 30. VIII, 114. 68.
 — *def.* VIII, 108. I. VIII, 118. 5.
 — *repr.* VIII, 83. 75. VIII, 85. 91.
 Dinarchus *em.* I, 44. 36.
 Dio Cassius *em.* I, 94. 37.
 Dio Chrysostomus *em.* IV, 119. 31.
 Diog. Laërtius *em.* IX, 42. 67. IX, 87. 15.
 — *Interpres not.* I, 96. 60.
 Dionysius Halicarnass. *em.* I, 82. 76.
 Diphilus apud Athenæum *em.* X, 72. 95.
 Donatus in Terent. *repr.* X, 137. 87.

E.

- Epiphanius *em.* X, 50. 79. X, 184. 36.
 Erotianus *em.* X, 114. 75.
 Etymolog. *em.* I, 2. 13. II, 90. 30. II, 162. 7. II, 173. 5. II, 175. 28. III, 106. 57. IV, 62. 71. V, 66. 22. V, 81. 56. VI, 145. 57. VII, 13. 83. VII, 19. 55. VII, 23. 98. VII, 107. 23. VII, 137. 9. VII, 166. 54. VII, 174. 31. *bis.* VII, 174. 31. VII, 198. 62. VII, 205. 20. VIII, 24. 46. VIII, 54. 76. VII, VIII, 65. 39. VIII, 103. 57. VIII, 107. 90. VIII, 109. 23. VIII, 122. 42. VIII, 132. 17. IX, 26. 34. IX, 54. 78. IX, 62. 57. IX, 64. 65. IX, 111. 33. X, 81. 84. X, 131. 30. X, 137. 82. X, 156. 54. X, 175. 40. 41.
 — *err.* VII, 198. 62.
 — *repr.* VI, 32. 16. IX, 83. 74. IX, 115. 80. IX, 136. 74. X, 76. 42.
 — *repr.* X, 152. 33.
 Eubulus apud Athenæum *em.* X, 94. 82.
 Eupolis apud Ammonium *em.* VII, 10. 58.
 — apud Aristoph. Schol. *em.* VII, 185. 36.
 Euseb. Emisenus *em.* X, 51. 87.
 Eustath. in Homer. *em.* I, 40. I, III, 7. 23. V, 98. 67. VI, 75. 90. IX, 100. 30. IX, 122. 61. X, 162. 8. X, 164. 20.
 — *repr.* II, 72. 53.

Eustathii Ismen. *em.* VI, 15. 37.

F.

- Festus *em.* VII, 156. 58. X, 29. 74. X, 134. 55.
 — *def.* IX, 148. 79.

G.

- Galenus *em.* X, 22. 21. X, 31. 99. X, 35. 36. X, 46. 50. X, 53. 98. X, 98. 24. X, 117. 1.
 — *Gloss.* *em.* X, 156. 54. X, 173. 32.
 — *repr.* II, 205. 62.
Gloss. Babyl. *em.* VI, 9. 69.
 — *Nomicæ em.* VIII, 28. 71. X, 50. 79.
 — *Vett.* I, 99. 88. I, 194. 66. I, 136. 75. I, 139. 13. I, 254. 38. I, 229. II. I, 139. 13. II, 80. 39. II, 117. 45. III, 50. 99. III, 153. 61. IV, 18. 75. IV, 53. 69. IV, 55. 100. V, 82. 60. VI, 19. 73. VI, 45. 52. VI, 50. 10. VI, 51. 22. VI, 52. 47. VI, 73. 67. VI, 151. I. VII, 79. 25. VII, 138. 17. VII, 163. 25. VII, 164. 36. VII, 165. 44. VII, 167. 61. VII, 172. 20. VII, 175. 49. VII, 177. 57. VII, 191. 95. 3. VII, 196. 36. VIII, 156. 85. IX, 10. 90. IX, 13. 23. IX, 19. 79. IX, 102. 48. X, 17. 83. X, 18. 92. 94. X, 44. 28. X, 50. 79. X, 69. 68. X, 94. 82. X, 111. 43. X, 117. 3. X, 128. 97. X, 144. 40. X, 155. 50. X, 156. 54. X, 175. 47.
 — *expos.* III, 73. 41.
 — *repr.* IX, 148. 79.
 — *supp.* X, 57. 48.
 — *repr.* I, 28. 13. VII, 144. 76. VII, 145. 79. X, 65. 37. X, 151. 26.
 Grammaticus Anonymus *em.* X, 16. 75.

H.

- Harpocration *em.* I, 66. 42. II, 58. 29. III, 102. 23. III, 102. 26. IV, 19. 78. VII, 14. 94. VII, 99. 43. VII, 100. 58. VII, 132. 64. 68. VII, 137. II. VIII, 21. 23. VIII, 32. 4. VIII, 35. 28. VIII, 37. 44. VIII, 59. 9. VIII, 65. 39. VIII, 88. 9. VIII, 95. 72. VIII, 99. 23. VIII, 105. 69. VIII, 108. I. VIII, 110. 26. VIII, 122. 44. VIII, 124. 61. 65. VIII, 125. 69. VIII, 136. 52. VIII, 155. 82. IX, 65. 91. X, 10. 22. X, 16. 69. X, 31. X 3

99. x, 63. 7. x, 137. 82.
 Harpocration *def.* VII, 174. 31.
 — *sent.* VII, 200. 73.
 Heliodorus *em.* I, 60. 83. IV, 151.
 73. IV, 165. 58. VIII, 138. 67.
 x, 136. 80.
 — *Interpr. not.* I, 129. 95.
 Hephästion *em.* x, 151. 26. x, 156.
 58.
 Heraclides *em.* IX, 83. 75.
 Herodes apud Stobaeum *em.* IX, 123.
 66. x, 176. 50.
 Herodianus *em.* x, 144. 37.
 Herodotus *em.* I, 26. 84. I, 67. 48.
 I, 138. 100. II, 61. 49. II, 214.
 24. VII, 7. 29. VII, 118. 22. VII,
 123. 81. VIII, 153. 64. IX, 55.
 89. x, 141. 13.
 — *em. firm.* IX, 153. 29.
 — *Interpres not.* I, 83. 3.
 Hefychius *em.* I, 7. 52. I, 14.
 93. I, 16. 13. I, 22. 46. I,
 27. 95. I, 28. 8. *bis.* I, 28. 13.
 I, 33. 48. I, 49. 89. I, 65. 38.
 I, 66. 38. I, 74. 93. I, 75. I, 1,
 76. 18. 20. 22. I, 77. 29. I, 80.
 57. I, 82. 83. I, 86. 39. I, 87.
 46. 47. *bis.* 51. I, 88. 61. I, 89.
 72. I, 90. 79. 83. 85. I, 92. 16.
 I, 96. 62. *bis.* I, 99. 88. I, 100.
 100. *bis.* I, 103. 35. *bis.* I, 109.
 91. 92. I, 114. 37. I, 130. 5. I,
 139. 9. I, 175. 16. I, 182. 70. I,
 185. 100. I, 187. 20. I, 210. 56.
 I, 221. 32. I, 222. 40. I, 246. 39.
 II, 9. 56. II, 29. 37. II, 32. 80.
 II, 35. 8. II, 51. 50. II, 72. 50.
 II, 76. 84. II, 96. 96. II, 97. 2.
 3. II, 99. 27. II, 101. 45. II, 108.
 94. II, 109. I. II, 137. 5. II,
 139. 21. II, 140. 31. II, 147. 89.
 II, 171. 92. II, 174. 19. II, 207.
 80. II, 214. 28. *bis.* III, 15. 76.
 III, 20. 32. III, 23. 54. III, 41.
 17. III, 42. 27. III, 47. 70. III,
 76. 69. III, 80. 3. III, 85. 43.
 III, 102. 23. III, 107. 65. III,
 136. 4. III, 147. 79. IV, 19. 78.
 IV, 54. 81. IV, 62. 68. IV, 99. 11.
 IV, 100. 20. IV, 105. 80. IV, 106.
 93. IV, 119. 36. IV, 125. 96. IV,
 137. 20. IV, 168. 83. IV, 170. 6.
 8. IV, 176. 65. IV, 182. 28. IV,
 187. 81. V, 20. 22. V, 31. 96 &
 99. *bis.* V, 39. 90. V, 65. 2. V,
 93. 8. V, 96. 37. V, 96. 45. V,
 534. 83. V, 101. 97. V, 108. 29.
 V, 147. 67. VI, 10. 78. VI, 14. 9.
 VI, 14. 24. VI, 18. 64. VI, 21. 2.
 VI, 23. 31. VI, 24. 35. VI, 25. 47.
 VI, 31. 100. VI, 36. 69. VI, 48.
 82. VI, 54. 58. VI, 61. 35. VI,
 62. 43. VI, 72. 59. VI, 73. 67.
 VI, 77. 15. *bis.* VI, 88. I. VI, 88.
 6. VI, 89. 18. VI, 94. 66. VI, 100.
 7. VI, 160. 71. VI, 161. 87. VI,
 163. 11. VI, 188. 98. VI, 209.
 22. VII, 9. 47. *bis.* VII, 12. 78.
 VII, 13. 83. VII, 19. 51. VII, 22.
 79. VII, 23. 98. VII, 29. 50. VII,
 47. 98. VII, 48. 13. 17. VII, 49.
 29. 30. VII, 61. 40. VII, 64. 77.
 80. VII, 68. 12. VII, 71. 52. 52.
 VII, 72. 60. VII, 80. 48. VII, 84.
 76. VII, 87. 2. 7. VII, 89. 18. 19.
 21. VII, 91. 43. VII, 92. 55. *bis.*
 56. VII, 94. 81. VII, 95. 95. VII,
 96. 9. VII, 99. 38. VII, 100. 55.
 VII, 104. 91. VII, 105. 96. VII,
 106. 4. VII, 106. 12. VII, 117. 8.
 VII, 119. 31. 34. VII, 120. 41. VII,
 122. 61. VII, 123. 75. VII, 125.
 93. 3. VII, 131. 57. VII, 137. 9.
 VII, 144. 70. VII, 151. 25. VII,
 158. 69. VII, 161. 8. VII, 163. 23.
 VII, 166. 54. *bis.* VII, 174. 27.
 30. 35. VII, 176. 51. VII, 185.
 28. 30. VII, 188. 63. VII, 192. 7.
bis. VII, 197. 47. VII, 198. 52.
 VII, 198. 63. VII, 201. 81. VII,
 202. 83. VII, 205. 17. VIII, 16.
 86. VIII, 33. 11. *bis.* VIII, 33. 16.
 VIII, 39. 57. VIII, 57. 96. VIII,
 83. 74. VIII, 89. 22. VIII, 115.
 79. VIII, 116. 85. VIII, 122. 42.
 VIII, 133. 29. VIII, 140. 76. VIII,
 155. 83. IX, 9. 74. IX, 13. 31. IX,
 30. 69. IX, 37. 25. IX, 45. 90.
 IX, 50. 42. IX, 54. 78. IX, 60.
 38. IX, 62. 53. IX, 62. 55. IX,
 76. 94. IX, 76. 97. IX, 83. 70.
 IX, 92. 45. IX, 96. 87. IX, 113.
 61. IX, 117. 99. IX, 122. 61. IX,
 126. 98. 100. IX, 130. 39. *bis.* IX,
 135. 63. IX, 136. 74. *bis.* IX, 148.
 78. *ser.* IX, 151. 97. *bis.* IX, 156.
 60. IX, 158. 87. x, 11. 29. x,
 12. 35. *bis.* x, 20. 3. x, 26. 54. x,
 29. 74. x, 40. 90. x, 42. 6. x,
 43. 24. *bis.* x, 51. 87. x, 54. 19.
 x, 57. 48. x, 59. 56. x, 64. 17.
 19. 26. x, 67. *quinquies.* x, 69.
 72. x, 70. 78. x, 78. 55. x, 81.
 84. x, 82. 92. x, 84. 12. 13. x,
 85. 19. x, 87. 32. 34. *bis.* x, 90.
 62. x, 92. 74. x, 97. 12. x, 105.
 83. x, 106. 97. x, 111. 46. x,
 119. 15. x, 121. 33. x, 128. 94. x,
 131. 30. x, 132. 34. x, 234. 52.
 61. x, 139. 98. x, 143. 31. x,
 147. 80. x, 147. 87. x, 149. 95.
 x, 149. 9. x, 151. 26. x, 153. 39.
 x, 154. 44. x, 154. 46. x, 160.
 93. x, 165. 25. 28. x, 166. 41.
 44. x, 169. 77. x, 175. 41. 47. x,
 183. 24. x, 187. 63. x, 189. 92.
bis. x, 190. 94. x, 191. 6.
 — *corrupt.* VII, 204. 12. VIII, 108.
 8. VIII, 115. 79. x, 55. 26. x,
 135. 72. x, 175. 47.
 — *def.* I, 91. 94. III, 107. 65.
 IV, 70. 48. IV, 106. 93. IV, 175.
 63. V, 23. 41. V, 56. 37. V, 148.
 70. VI, 23. 31. 33. VI, 61. 35. VII,
 78. 17. VII, 80. 48. IX, 13. 31.
 IX, 59. 27. IX, 76. 97. IX, 135.
 64. x, 20. 3. x, 48. 61. x, 56. 31.
 x, 63. 10. x, 78. 52. x, 91. 66. x,
 98. 24. *bis.* x, 101. 44.
 — *ill.* IX, 49. 33.
 — *restit.* x, 172. 13.
 — *suppl. & em.* x, 160. 93. x,
 191. 6.
 — *susp.* I, 223. 57. *extr.* VIII,
 107. 95. IX, 122. 65. IX, 138. 92.
 x, 64. 19.
 — *sent.* I, 69. 64. I, 90. 81. I,
 176. 30. II, 212. 15. IV, 116. 88.
 IV, 119. 36. V, 147. 66. VI, 98.
 87. VII, 66. 98. VII, 85. 80. VII,
 100. 48. VII, 129. 30. VII, 147.
 92. VII, 180. 93. VII, 186. 37.
 VII, 188. 62. VIII, 72. 1. IX, 81.
 56. IX, 126. 98. IX, 144. 29. IX,
 149. 83. IX, 153. 27. x, 20. 3.
 x, 22. 19. x, 49. 68. 70. x, 51. 87.
 x, 62. 93. x, 63. 11. x, 92. 75.
 x, 97. 15. x, 101. 44. x, 104. 68.
bis. x, 125. 71. x, 134. 62. x, 137.
 86. x, 166. 42. x, 171. 3. x,
 183. 21. x, 191. 9.
 — *Illultrius def.* x, 54. 20.
 Hierocles *em.* I, 182. 67.
 Horatius *expos.* x, 84. 8.
 Hyginus *corrupt.* v, 46. 68.

I.

- Josephus *em.* I, 8, 54. x, 22. 21.
 — *apud Etymol. auctor. em.* III,
 106. 57.
 Isäus *em.* v, 143. 45.
 — *corr.* I, 57. 68.
 — *Interpres notatus ibid.*
 Isidorus *em.* x, 31. 99. x, 46. 50. x,
 168. 62.
 — *corr.* IV, 59. 37.
 — *def. ibid.*
 — *sent.* VIII, 115. 80.
 Isidori Glossæ *em.* I, 97. 71. x, 88.
 41. x, 137. 82.

L.

- Longus *def.* x, 129. 5.
 Lucianus *em.* VII, 10. 58. VII, 200.
 70. IX, 47. 7.
 — *Interpr. repr.* VII, 10. 58. VII,
 196. 38.
 Lucilius apud Nonium *em.* IV, 195.
 56. VI, 60. 24. x, 29. 74.

M.

- Macarius *em.* x, 62. 92.
 Macrobius *em.* IX, 124. 76.
 Martialis *expos.* x, 79. 60.
 Maximus Tyrius *em.* VII, 189. 80.
 IX, 110. 32.
 Menander *em.* VII, 201. 78.
 Moschopolus *πρωξιδ. em.* IX, 16.
 51.

N.

- Nazianzenus *sent.* VII, 191. 98.
 Nonius *em.* VIII, 132. 19. IX, 148.
 79.

O.

- Oppianus *em.* IV, 208. 74.
 Oribasii Collect. Medicin. *em.* II,
 71. 34.
 Origenes *em.* IX, 12. 8.
 — *sent.* VII, 187. 56.

P.

- Parce miographus Vaticanus *suppl.* x,
 59. 56.
 Paulus Ictus *em.* x, 69. 72.
 Pausan. *em.* I, 6. 42. VIII, 106. 89.
 — *corr.* I, 83. 91.
 Petron. *em.* II, 30. 59.

Phavorinus *em.* I, 7. 49. I, 16. 13.
I, 55. 45. I, 65. 38. I, 221. 32.
II, 43. 78. III, 83. 20. III, 154.
80. IV, 141. 61. IV, 200. 6. V, 13.
55. V, 15. 84. V, 65. 2. V, 67.
39. V, 136. 12. VI, 18. 64. VII,
26. 24. VII, 169. 85. VIII, 65. 39.
X, II. 29. X, 20. 3.
— *ill.* I, 20. 35.
— *suppl.* I, 13. 85.
Philo *em.* X, 30. 86.
Philostratus *em.* I, 26. 88.
Phocnicides apud Athenazum lib. XIV.
ill. I, 6. 44.
Phorius *em.* IV, 19. 80. VIII, 104.
67.
Phorii Lexicon *em.* X, 92. 70. X, 98.
26.
Phrynichus *em.* X, 12. 35.
— *def.* X, 87. 34.
— *sent.* X, 106. 97.
Plato *em.* I, 253. 20. VII, 208. 56.
IX, 49. 30. X, 141. 10. X, 176. 62.
— *def.* VII, 208. 50.
— *ill.* VIII, 117. 93.
— *sent.* II, 63. 63. VII, 28. 43.
VII, 30. 63. *bis.* IX, 16. 53.
— *Interpres repr.* VIII, 17. 97.
Plinius *em.* I, 247. 54. IX, 83. 76. X,
188. 74.
— *def.* IX, 148. 79.
Plutarchus *em.* IV, 66. 13. IV, 182.
26. VI, 105. 58. VIII, 105. 74.
IX, 59. 25. IX, 83. 74. X, 162. 8.
— *def.* IV, 196. 67. IX, 59. 30.
X, 157. 73.
— *expof.* I, 81. 69. 70.
— *sent.* VII, 200. 70. X, 70. 78.
X, 157. 73.
— *Interpres repr.* IV, 116. 83.
VII, 183. 16.
Polybius ex MSto *em.* I, 155. 83.
Priscianus *em.* IX, 55. 88.

S.

Scholiasstes Æschyli *em.* IV, 141. 66.
— *Antholog. sent.* V, 46. 68.
— *em.* VI, 94. 58. 64. 66.
X, 40. 90.
— Apollonii Rhodii *em.* X, 73. 7.
— Aristophanis *em.* I, 85. 31. II,
127. II. IV, 99. II. IV, 109. 22.
IV, 188. 89. VI, 44. 37. VI, 82.
57. VII, 13. 86. VII, 17. 18. VII,
69. 18. VII, 70. 41. VII, 103. 83.
VII, 123. 75. VII, 125. 3. VII,
152. 30. VII, 157. 62. VII, 158.
77. VII, 192. 6. *bis.* VIII, 20. 15.
VIII, 132. 17. IX, 37. 23. IX, 53.
65. IX, 64. 77. IX, 74. 80. IX,
78. 24. X, 20. 3. X, 44. 31. X,
64. 22. X, 75. 27. X, 76. 41. X,
78. 52. X, 81. 84. X, 92. 76. X,
105. 87. X, 121. 35. X, 147. 80.
X, 156. 54. X, 186. 50.

Scholiasstes Aristophanis *expof.* I,
916. 9.
— *repr.* V, 91. 89. VII, 48.
18.
— *sent.* VII, 65. 89. VII,
106. 5. X, 117. 3. X, 152. 33.
— Callimachi *repr.* V, 76. 18.
— *sent.* IX, 60. 38.
— Demosth. *em.* VIII, 101. 39.
VIII, 133. 27. IX, 55. 88. IX, 74.
80.
— Euripidis *em.* I, 81. 69. VII,
198. 62. IX, 59. 25.
— *sent.* IX, 97. 94.
— Germanici *def.* IX, 84. 78.
— Hermogenis *em.* X, 11. 34. X,
109. 33.
— Hesiodi *em.* X, 50. 77. X, 73.
7. X, 89. 54.
— Brev. Homeri *em.* X, 22. 21.
X, 98. 24. X, 175. 47.
— Luciani *sent.* X, 76. 36.
— *repr.* X, 133. 45.
— Lycophronis *em.* X, 50. 77. X,
85. 14.
— Nazianzeni *em.* IX, 87. 9.
— Sophoclis *em.* X, 42. 7. X, 99.
28.
— Theocriti *em.* VII, 70. 37.
VII, 145. 77. X, 156. 63.
— Servius Virgilit Interpres *em.* I, 26.
88.
— *repr.* IX, 148. 79.
— Sextus Empiricus *sent.* X, 91. 63.
— Solini *err.* IX, 84. 83.
— Sophocles *em.* VII, 70. 41. apud A-
ristoph. Schol. IV, 62. 74.
— Stephanus *em.* III, 103. 32. VII, 46.
90. VIII, 109. 23. IX, 96. 88.
— Strabo *em.* I, 6. 44. VII, 43. 60.
— *ill.* V, 15. 80.
— Strattis apud Harpocrat. *em.* X, 130.
16.
— Suidas *em.* I, 128. 81. I, 134. 58. I,
175. 16. I, 223. 57. I, 248. 75.
II, 66. 3. II, 228. 17. III, 56.
52. III, 101. 23. *bis.* IV, 19. 78.
IV, 53. 80. IV, 65. 1. IV, 101. 28.
IV, 112. 45. IV, 167. 74. IV, 170.
8. IV, 182. 28. V, 39. 87. V, 96.
45. VI, 47. 77. VI, 81. 51. VI,
188. 4. VII, 32. 80. VII, 41. 42.
VII, 47. 98. VII, 49. 30. VII, 71.
51. VII, 113. 74. VII, 121. 47.
VII, 137. 11. VII, 153. 37. VII,
180. 91. VIII, 200. 70. VIII, 23.
39. VIII, 28. 70. VIII, 32. 4. VIII,
94. 65. VIII, 106. 89. *bis.* VIII,
124. 64. VIII, 126. 76. IX, 11.
95. IX, 12. 8. IX, 45. 92. IX, 64.
77. IX, 72. 53. 55. IX, 87. 9. IX,
94. 69. IX, 95. 75. IX, 102. 48.
IX, 135. 64. IX, 136. 74. IX, 137.
78. IX, 153. 21. X, 12. 35. 40.
X, 16. 69. X, 20. 3. X, 22. 21. X,
26. 56. X, 42. 6. X, 47. 58. X,

48. 64. X, 54. 21. X, 58. 52. X,
68. 61. X, 73. 1. 7. X, 75. 27. X,
78. 52. *bis.* X, 92. 71. X, 93.
79. X, 120. 30. X, 133. 45. X,
137. 82. X, 138. 91. X, 153. 39.
X, 156. 63. X, 179. 80. X, 188.
74. X, 190. 97.
— *corr.* I, 10. 66. I, 69. 57.
— *def.* IV, 123. 84. IX, 70. 37.
— *nugatur* V, 88. 35.
— *repr.* VII, 136. 2. X, 15. 57.
— *supp.* X, 50. 77.
— *sent.* VII, 192. 6. VIII, 104.
66. 67. IX, 53. 65. X, 49. 67. X,
152. 33. X, 154. 46. X, 156. 63.
X, 189. 85.

T.

Themistius *em.* X, 115. 83.
Theo *em.* X, 31. 99.
Theodoretus *em.* IX, 8. 69.
Theoph. Simocata *em.* *Expof.* X,
101. 44.
Theophrastus *em.* IX, 63. 70. IX,
92. 45.
— *def.* VII, 186. 40.
— *supp.* VII, 98. 33.
Theophylactus *em.* V, 170. 73.
Thomas Magister *em.* VII, 178. 68.
VIII, 23. 53.
— *repr.* IX, 48. 10.
— *supp.* IX, 133. 53.
Thucydides *em.* I, 124. 54. VIII,
132. 26.
— *Interpr. not. ibid.*
— *sent.* IX, 153. 27.
Typicum Irenes Augustae *em.* X, 12.
35.
Tzetzes *em.* I, 248. 73. VI, 75. 93.
X, 50. 77. *bis.*

V.

Varro *em.* I, 97. 71. VII, 53. 65.
— apud Nonium *em.* VIII, 132.
19.
— *supp.* X, 29. 74.
Vitruvius *sent.* X, 188. 74.

X.

Xenophon *em.* I, 214. 75. V, 31.
96. V, 58. 48. V, 59. 54. & 59.
V, 69. 57. V, 77. 23. VII, 68. 8.
15. X, 52. 95.
— *corrupt.* V, 61. 78.
— *def.* V, 20. 23. VII, 32. 80.
— *sent.* V, 58. 52. V, 61. 79.
VII, 33. 87. VII, 70. 49.

Z.

Zenobius *em.* VII, 204. 13. IX, 95.
75.

I N D E X

Vocum Græcarum in Notis expofitarum.

A.

Α βίβλος, vox apud recentiores Græcos invenitur I, 8. 56.
 ἄβλος I, 181. 65.
 ἄβρα IV, 151. 73.
 ἀγάμιος multa erat imposta VIII, 40. 68.
 ἀγαπάω, quasi ἄγαν πάω X, 20. 3.
 ἀγαίρειν IX, 142. 19.
 ἀγίται Dii I, 24. 65.
 Ἀγροτέρα θεός IX, 12. 14.
 ἀγύρτης III, 129. 78.
 ἀγγχειν IX, 32. 84.
 ἀγγχιδύτα I, 97. 69.
 ἀγώνεις X, 55. 25.
 ἀδικαίτερος VIII, 132. 21.
 ἀδικωμα χεῖν III, 154. 76.
 ἀδούλευτος III, 80. 99.
 ἀζυγίς I, 29. 24.
 ἀέριμα IV, 197. 75.
 ἀθρα I, 248. 76.
 ἄθλον & ἄθλος differunt III, 143. 41.
 αἰγία, αἰγιά, IV, 190. 39.
 αἰρίσις δατητῶν IV, 176. 66.
 αἰώρα VIII, 91. 38.
 αἰκιδωτός I, 97. 67.
 ἀκλαυτος } II, 64. 76.
 ἀκλαυτος }
 ἀκληρούχτοι VIII, 132. 21.
 ἀκρατοποσία VI, 25. 50.
 ἀκρόπολις, templum Minervæ I, 6. 43.
 ἀλιτιούργτοι VIII, 140. 76.
 ἀλεκτροσφαλίη VII, 136. 99.
 ἀλετών VII, 19. 44.
 ἀλῆτις IV, 55. 100.
 ἀλιμον I, 247. 71.
 ἀλαῶν X, 160. 93.
 ἀλαπτεκίδης V, 15. 80.
 ἀμβλίσκεν II, 7. 29. 31.
 ἀμβλωθρίδιον II, 7. 26.
 ἀμελίητος IV, 20. 93.
 ἀμειλία IX, 102. 48.
 ἀμικπαι, ἀμικπαι I, 131. 15. 18.
 ἀμρογός VII, 74. 78.
 ἀμφιδόχομοι I, 200. 2.
 ἀμφιδρόμιον II, 8. 39.
 ἀμφίθυρος I, 76. 13.
 ἀμφικέφαλος X, 36. 47.
 ἀμφικαλλος X, 38. 69.
 ἀναβάθρα I, 93. 28.
 ἀναβάλλειν, de terra VII, 100. 46.
 ἀναβάλλειν τινά IX, 136. 75.
 ἀναβολεῖς III, 92. 33.
 ἀνάγκη, de clepsydra judiciali VIII, 17. 97.
 ἀνάδοτος VII, 13. 81.
 ἀνάκειον, Castoris & Pollucis festum I, 37. 79.
 ἀνακρῦσαι στήθετον VIII, 138. 66.
 ἀνακρῦται τινά ibid.
 ἀνακλιτρον VI, 9. 62.
 ἀνακτες I, 9. 63.
 ἀνακαρχεῖν τὰς κέας I, 103. 35.

ἀναλογεῖν Διογέτιον X, 60. 74.
 ἀναμάττειν IX, 130. 39.
 ἀνασειράζειν X, 119. 15.
 ἀνασύρασθαι ἐσθῆτα X, 44. 28.
 ἀνατοχίην I, 114. 37.
 ἀνατολή IV, 183. 36.
 ἀναφορεῖς X, 17. 81.
 ἀνεροάτιστος V, 121. 96.
 ἀνεσφόριον, Proserpinæ festum I, 37. 78. IV, 78. 31.
 ἀνοητία II, 228. 17.
 ἀνταναίρειν IX, 98. 11.
 ἀντιπικηρύττειν IV, 93. 62.
 ἀντιβολεῖν I, 26. 80.
 ἀντιγραφεῖς VIII, 98. 10.
 ἀντίδοσις εὐσίας VI, 177. 3.
 ἀντίθυρος I, 76. 13.
 ἀντίρρῆσις V, 153. 92.
 ἀντιτέχνησις VII, 7. 21.
 ἀντλία & ἄντλος I, 94. 38.
 ἀπτομοσία VIII, 55. 86.
 ἀρατος II, 55. 88.
 ἀρατος X, 20. 3.
 ἀπείρων VII, 179. 81.
 ἀπλοία I, 121. 20.
 ἀποβάθρα I, 93. 28.
 ἀποδάμοις IV, 177. 67.
 ἀποδῆς V, 62. 85.
 ἀποδιαιτῶν VIII, 60. 14. VIII, 64. 35.
 ἀποδίταιν ποιηται IV, 79. 80.
 ἀποιάζειν IX, 7. 57.
 ἀποκαυλίζομαι X, 144. 36.
 ἀποκηρύττειν VIII, 138. 66.
 ἀποκοτταβίζειν VI, 111. 27.
 ἀπολύειν τινά VIII, 9. 44.
 ἀπομαγδαλία X, 81. 84.
 ἀποπίπτειν II, 149. 1.
 ἀπόπιπτον X, 78. 52.
 ἀποσιμουσθαί II, 73. 60.
 ἀποστολεῖς VIII, 99. 15.
 ἀπόστολοι ibid.
 ἀποστοματίζειν II, 102. 54. 55.
 ἀποσπᾶν ἑαυτὸν V, 1. 5.
 ἀποτηγανίζειν X, 98. 24.
 ἀποτροπῆσι θῆαι I, 24. 61.
 ἀποτυμκαρίζειν VIII, 70. 79.
 ἀπόφασις II, 129. 27.
 ἀποχρήσασθαι IX, 153. 26.
 ἀποψήφισις VII, 88. 13.
 ἀπρακτος IV, 34. 50.
 ἀπραστασίου δίκη III, 56. 52.
 ἀπφία III, 74. 49.
 ἀργαία III, 123. 46.
 Ἄρειος πάγος VIII, 117. 91. 92.
 ἄροτος & ἄροδος differunt I, 226. 85.
 ἀρρηθῆραι X, 176. 56.
 ἀρτιάζειν νομισματι VII, 105. 99.
 ἀρχηποσία VI, 11. 88. VI, 22. 4.
 ἀσκάντης X, 35. 36. 39.
 ἀσκαλίζειν II, 194. 74.
 ἀσπιστος I, 150. 33.
 ἀσπίδοπηγός VII, 155. 44. 45.
 ἀσπίδοπληκτος VII, 155. 45.
 ἀστράγαλοι X, 54. 20.
 ἀστρηνγαλῆσθαι X, 54. 20. 21.

ἀστραπή, de Stellarum conuulsione IV, 155. 4.
 ἀσύμβολος I, 150. 41.
 ἀσφαλίος Dii I, 24. 65.
 ἀτελεῖς VIII, 140. 76.
 ἀτέρμια σπέρματα I, 223. 57. 59.
 ἄτοκος III, 15. 73.
 ἄτομα Diis superis machabantur I, 29. 22.
 ἀυλίζομαι VI, 26. 66.
 ἀυλούμαι ibid.
 ἀυταίψισι III, 28. 31.
 ἀυρέται I, 95. 47.
 ἀυτολήκοτος X, 62. 99. 100.
 ἀυτομαχίη VIII, 48. 37.
 ἀυτός, ἀντι τοῦ ὀδοκότης III, 74. 53.
 ἀφιλῆς I, 29. 23.
 ἀχκακίη IX, 91. 43.
 ἀχκήνη X, 165. 27.
 ἀχθεφόρος VII, 130. 39.

B.

Βαδίζειν, de tauris III, 92. 25.
 βάθρα I, 12. 80.
 βάλαος I, 77. 28.
 βάλλειν ἐσθῆτα VII, 47. 4.
 βάναυσος proprie quis I, 50. 87.
 Βαράθρον, locus Athenis VIII, 71. 83.
 Βάριτος IV, 59. 32.
 Βασκάνιον VII, 107. 25.
 Βαύζειν V, 86. 3.
 βέβλος I, 9. 58.
 βίκκος V, 88. 26.
 βίος IX, 33. 94.
 βρομιάδες VI, 96. 76.
 βρομιοί lb.
 βροτῆιον IV, 130. 43. 44.
 βλαϊά V, 70. 66.
 βλεπεδαίμων I, 21. 40.
 βλίζειν, βλίττειν I, 254. 32.
 βόλος πλήρης IX, 95. 75.
 βομβύλιον X, 68. 61.
 βόμβυκες IV, 70. 48.
 βόρβορος VI, 146. 65.
 βοστρυχίη II, 27. 24.
 βουκολεῖον VIII, 111. 41.
 βουκρατον IV, 139. 43.
 βουφόνια VIII, 120. 19.
 βούνη VIII, 144. 68.

Γ.

Γαμήλια θύειν III, 42. 27.
 γαργαλίζειν I, 197. 90.
 γαστρίζειν II, 174. 22.
 γαστροπότης X, 105. 83.
 γαστροπότης I, 81. 70.
 γένισις II, 7. 29.
 γένισσις ibid.
 γέρας IV, 101. 35. IV, 130. 52.
 γερανουκός IV, 101. 35.
 γερνοτοδιδασκαλίον II, 13. 99.
 γελωποισίη } IX, 148. 77.
 γελωποισίη τινά }
 γευστήριον X, 172. 16.

γλοῖα

γίγνισθαι IX, 63. 70.
 γλοιόζιν IX, 148. 78.
 γνωστής IX, 151. 2.
 γαργία X, 167. 48.
 γράββατος X, 35. 37.
 γραμματικά X, 93. 79.
 γραφίη & γραφίη IX, 129. 31.
 γρυμαία VII, 96. 38.
 γυαλίζιν V, 89. 49.
 γυαλοβάξ I, 134. 57.
 γύλιος X, 146. 63.
 γυναικόμοι VIII, 112. 51.
 γύρος VII, 145. 79.

Δ.

Δαίρη, Proserpina apud Atticos I, 35. 70.
 δαίμονες, θεοί I, 5. 35.
 ἡ δαίμων de Venere I, 5. 34. 35.
 δασμός, de divisione in contraria studia IV, 176. 66.
 δεικλον & δίκηλον I, 7. 49.
 δειλη Atticis quid notet I, 68. 53.
 δειλίβιον IX, 60. 40.
 δεκακμία I, 108. 80.
 δεκατάλαντον IX, 76. 2.
 δεκαταί VIII, 132. 21.
 δεκατηλόγοι ibid.
 δευσοποίδι I, 44. 36.
 δευτεράβλος I, 181. 65.
 δευτερολογία VIII, 99. 22.
 δευτερουργοί VII, 77. 10.
 δευμαγωγός IV, 34. 45. IV, 37. 66.
 δευμαρχος VIII, 108. 5. 13.
 δευμοίπρατα X, 96. 3.
 δευμοιργός III, 41. 21.
 δευμοβίναι VI, 7. 44.
 δευμόςιος IX, 10. 85.
 δευβάθρα I, 93. 28.
 δευγράμμα III, 109. 82.
 δευγραμμάτιζιν IX, 99. 16.
 δευατηγὰι VIII, 126. 80.
 δευλέγομαι V, 93. 14.
 δευλέκτος, de lingua II, 110. 10.
 δευστροφα ἱερέα I, 29. 22.
 δευτοιχίη I, 114. 37.
 δευθη I, 233. 40. 43.
 δευχρησασθαι IX, 153. 26.
 δευψήφισις VIII, 88. 13.
 δευφυχάω I, 121. 13.
 δευψύξει τὴν ναῦν ibid.
 δευδασκαλίη IV, 19. 89.
 δευκπλίη I, 123. 30.
 δευμερεύνει I, 65. 31.
 δευήρες I, 81. 69. I, 82. 79. 88.
 δευκτυον V, 30. 94.
 δευγένιον ἀναλογεῖον X, 60. 74.
 δευονύσια, Bacchi festa gemina VIII, 89. 20.
 δευονύσιακός θυρμός IV, 118. 13.
 δευπτυχον X, 57. 48.
 δευφθίρη X, 134. 15.
 δευφρος X, 47. 57.
 δευφρος ἀρμάτιος ibid.
 δευωμοσία VIII, 55. 86.
 δευωδρίπανον I, 120. 95. I, 137. 85.
 δευραμία V, 12. 38.
 δευροχος I, 85. 16.
 δευρατίον I, 78. 44.
 δευροδίκτης IV, 35. 53.
 δευρολίπτης ibid.
 δευροφάγος ibid.

Ε.

Εαρινός five εαρινός I, 240. 89.
 εγύριον VII, 119. 29.
 εθερίη II, 22. 85.
 εθελοκρόξιος III, 59. 88. 91.
 εθελουργός III, 118. 31. III, 120. 37.
 ειλαιπιναι VI, 7. 44.
 εικαστικός IX, 152. 7.
 εἶπος X, 154. 56.
 Εἶραφιώτης, cognomen Bacchi X, 17. 85.
 εἰσιλιθίη IV, 30. 31.
 εἰκατόμβη I, 26. 81.
 εἰκατόμβιοι IX, 60. 40.
 εἰκαύματα X, 110. 41.
 εἰκλητέον VIII, 36. 39.
 εἰκλύζειν II, 111. 19. ;
 εἰκκορι IX, 125. 89.
 εἰκκλήμα IV, 128. 21. 25.
 εἰκμαγείον IX, 130. 39.
 εἰκμαγείον ibid.
 Εκτόριος κόρη II, 29. 48. 49.
 εκτρίβειν φλόγα IX, 155. 49.
 εκφόριον I, 53. 21.
 εἰλαιώδες IV, 180. 9.
 ἡ εἰλαφος, cervus V, 76. 18. 20.
 εἰλικός II, 22. 85.
 εἰλυμα, pars aratri I, 252. 6.
 εἰμβρον II, 6. 21.
 εἰμπεριος VII, 7. 29.
 εἰμποροι I, 50. 86.
 εἰμπυριβήτης IX, 68. 17. X, 63. 10.
 εἰ Attici saepe omittunt VIII, 107. 94.
 εἰνη I, 66. 41.
 εἰδομνίας origo & etymologia X, 12. 85.
 εἰδυμνία ibid.
 εἰνλεμνίζιν VIII, 132. 19.
 εἰνομον δικαστήριον VIII, 92. 52.
 εἰνομα Diis inferis mactabantur I, 29. 22. 24.
 εἰ aliq. augendi vim habet I, 33. 47.
 εἰαίρειν VII, 119. 29.
 εἰἶδρα I, 79. 47.
 εἰεργάζεσθαι IX, 153. 26.
 εἰηγείσθαι VIII, 124. 65.
 εἰηγνηταί forenses ibid.
 — facti ibid.
 εἰηγνητάς consulebant, qui iusta mor-
 tuis debita ignorabant III, 102. 26.
 εἰεματος V, 69. 54.
 εἰεομῆν I, 122. 16.
 εἰεμοσία VIII, 55. 86.
 εἰκαίρειν VII, 119. 29.
 εἰεγγελάη τινι, καὶ τινά VIII, 77. 36.
 εἰεργασία VII, 142. 57.
 εἰίτιος I, 56. 57. I, 57. 64.
 εἰίβδα VIII, 107. 99.
 εἰίγιοις III, 26. 82.
 εἰιγράφειν VIII, 103. 53.
 εἰιδιπάζειν VIII, 129. 99.
 εἰιδικαζόμενος X, 137. 87.
 εἰιδικός, de puella ibid.
 εἰικηδίας & θρήνος differunt IV, 53. 65.
 εἰικηροκείσθαι I, 168. 65.
 εἰικηρῆται τινι ἀργύριον VIII, 138. 66.
 — χρέματα IV, 93. 62.

εἰικλην IV, 112. 45.
 εἰικωποι I, 95. 46.
 εἰιλάρμισμα X, 111. 46.
 εἰικπλα X, 10. 22.
 εἰικπλου I, 123. 33.
 εἰισιστοι IV, 147. 35.
 εἰισιμον ἀργύριον III, 86. 71.
 εἰισίζω, εἰισιτίω, ὦ, εἰισίτω V, 10. 28.
 εἰισιτος VI, 123. 13.
 εἰισικιάζω X, 16. 72.
 εἰισορία I, 223. 53.
 εἰισιτινι τινι IX, 138. 92.
 εἰιστολιος I, 96. 57.
 εἰιχαλλος X, 144. 43.
 εἰιχειροτόνια VIII, 94. 65.
 εἰιψήφισις ibid.
 εἰπανμοι IX, 85. 94.
 εἰραιστής III, 129. 78.
 εἰρανος privatus & publicus VIII, 37. 45.
 εἰργολαβίη VII, 182. 6.
 εἰργολάβος ibid.
 εἰρισος quid sit, frustra quaeritur I, 80. 56.
 εἰροθηκόν I, 97. 76.
 εἰρρα I, 94. 37.
 Ερμου κλήρος VI, 55. 78.
 εἰσφαιρωμίνα I, 212. 64.
 εἰταιρησις VIII, 40. 71.
 εἰτερόγναθος I, 195. 72.
 εἰτερόστομος ibid.
 εἰτινι VI, 91. 50.
 εἰθυνοι VIII, 100. 24. 25.
 εἰνάϊα V, 12. 38.
 εἰραί I, 146. 80. 81.
 εἰστρα VI, 91. 50.
 εἰτονα IX, 107. 5.
 εἰχισθαι κατά βοδῆ I, 27. 91.
 εἰφολκίος X, 134. 52.
 εἰφολκίς I, 86. 39.
 εἰφορμῆν I, 122. 16.
 εἰχέτλη, pars aratri I, 252. 6. 7.
 εἰωλομερῆ IV, 105. 77.
 εἰωλον I, 66. 38.

Z.

Zευξίδια III, 38. 94.
 ζευγίη IV, 108. 14.
 ζεύγος, ζευγίτης I, 120. 88.
 ζευγόν X, 177. 70.
 ζευγυθρον X, 26. 56.
 ζευμήριος VI, 88. 8.

H.

Ηερινός five ηρινός I, 240. 89.
 ἡλακάτη, pars mali I, 90. 90. 93.
 ἡμελιόλια ναῦς I, 82. 87.
 ἡμετιμβιον VII, 71. 50. 51.
 ἡμιχόρια IV, 110. 25.
 ἡμιβόλιον IX, 67. 8.
 ἡπερ, sicut IX, 114. 77. X, 180. 92.

Θ.

Θαλάμεια, θαλαμῆδιοι, remi I, 87. 46.
 θαλάμιος, θαλαμῆτης I, 120. 88.
 θαλλοφόροι I, 28. 13.
 θατροκρατία IV, 121. 57.
 θριστινιον de Phaebo vel Pythia I, 18. 24.
 θισογῆμιον, Proserpinæ festum I, 37. 78.

Y

θεοζένη I, 34. 57.
 θεοὶ Sol, Luna & astra, ἀπὸ τοῦ
 θεῖν I, 54. 31.
 Θεοὶ καὶ δαίμονες junguntur I, 5. 35.
 ——— iidem Rhetoribus, non vetero
 Philosophis ibid.
 ἢ Θεός ibid.
 θεσμοφύλακες VIII, 102. 46.
 Θετταλικὴ ἔθνεσις VII, 112. 66.
 ——— τράπεζα ibid.
 θεσφοὶ I, 18. 24. 25. II, 55. 97.
 θραίνιον X, 48. 65.
 θρανίτης I, 120. 88.
 θριασταὶ VII, 140. 36.
 θρίπες VI, 38. 92.
 θριπιδίστατον VI, 38. 92.
 θρηλῆ II, 8. 47.
 θῆλυ ibid.
 θήρα V, 12. 43.
 θυσία & ἕγδης differunt X, 103. 61.
 θυλακοὶ X, 151. 25.
 θυλίματα I, 27. 38.
 θύματα ἐπιχώρια I, 26. 84.
 ——— ἀγνά I, 26. 84. 89.
 θυμβρηπίδειππος III, 112. 97.
 θυραχοζάνη I, 77. 29.
 θυραρείον I, 77. 32.
 θυωρίτης IV, 123. 86.
 θυράκιον, pars mali I, 90. 90. 93.

I.

Ἰακχαγωγός I, 35. 69. 70.
 Ἰγδῆ, & ἕγδης X, 103. 61. 65.
 ἴδιαι V, 66. 20.
 ἴδη I, 221. 29.
 ἰέρεια I, 14. 93.
 ἰεροκέρυξ VIII, 103. 56.
 ἰεροποιός VIII, 114. 67.
 αἱ ἀφ' ἰερῶν VII, 57. 6. X, 190. 95.
 ἰεστρία VIII, 96. 77.
 Ἰξάλος IV, 118. 15.
 ἰουλος, prima genarum lanugo II,
 88. 5.
 ἰπὸς X, 154. 56.
 ἰστοτελής VI, 157. 54.
 ἰστοτελής III, 56. 54.
 ἰστοβούς I, 252. 6.
 Ἰωνοκάμπτης IV, 66. 13.

K.

Καθαγίζειν I, 26. 84.
 καθάρμα VIII, 104. 67.
 καθάρσιοι Dii I, 24. 65.
 καθάρσιοι VIII, 104. 67.
 κάθοδος I, 204. 18.
 καλλιγυναικίαι I, 80. 58.
 κάλιος, de funibus X, 133. 45.
 κάλιον I, 93. 20.
 κάναβος X, 189. 85.
 κάπαιοι X, 133. 45.
 κάπηλις & κωπηλὶς differunt VII,
 158. 74.
 κάπηλοι I, 50. 86. VII, 9. 54.
 καρδοκίον II, 41. 57.
 καρδιοφύλαξ I, 134. 58.
 καρκίος X, 148. 90.
 καρρήσιοι X, 31. 99.
 καρρήσιοι, pars mali I, 90. 90. 93.
 94.
 κατὰ, adinstar V, 102. 11.
 καταβαυκαλιῶν & καταβαυκαλιῶν IX,
 127. 15.

καταγελαῖν τινας VIII, 77. 36.
 κατάδιοςμος X, 181. 4. 6.
 καταδιαίτων VIII, 60. 14.
 καταδίσθαι V, 103. 13.
 καταδίσθης Ζεύς IX, 41. 56. 58.
 κατακερματίζειν IX, 88. 24.
 κατακαλιῶν de incantamentis I, 26.
 78.
 κατακροῦν I, 208. 39.
 κατακλιθεῖς X, 22. 22. 32.
 καταλοῶν VIII, 76. 23. X, 160. 93.
 καταρτιστῆρες I, 153. 61.
 καταρχισθαι I, 27. 99.
 κατατινῆν I, 208. 43.
 καταχρήσασθαι IX, 153. 26.
 καταβολή I, 16. 13.
 κατηγορεῖν IX, 76. 4.
 καυλίζομαι X, 144. 36.
 καχυρδίας ἀρτας I, 248. 73.
 καχύποτος II, 57. 18.
 κείρειν VIII, 101. 41.
 κείρισθαι πρὸς φθορὰν II, 29. 45.
 κικαδίον, vel κικαδίον X, 70. 78.
 κελυστῆς I, 96. 61.
 κέρμαον ἐργάζεσθαι X, 185. 38.
 κέρμαος IV, 129. 39. X, 182. 11.
 κερσβάλα I, 223. 57.
 κερκίς I, 187. 20.
 κερματίζειν IX, 88. 24. 26.
 κέρματα, πληθυντικῶς dixere Attici
 IX, 89. 30. 38.
 κηκός I, 148. 4.
 κηκαία θύρα I, 76. 12.
 κίγκυλος X, 188. 74.
 κίκυνοι IX, 81. 57.
 κίστη X, 91. 64. X, 136. 80.
 κλαυμωνή II, 64. 75.
 κλειῖς IV, 188. 93.
 κλιψύδρα, κλιψύδριον X, 60. 74.
 κλῆρος X, 13. 40.
 κλῆροι, de agnis VIII, 132. 21.
 κληρωτήρια IX, 44. 82.
 κλητεύειν VIII, 36. 39.
 κνήκος I, 246. 64.
 κνήστις I, 137. 87.
 κνώδων V, 22. 33.
 κόια X, 179. 80.
 κωϊτῶν I, 78. 44.
 κοιλόφθαλμος I, 189. 32.
 κοκκίνοβαφῆς VII, 56. 2.
 κολλαβίζειν IX, 129. 31.
 κόλλοψ IV, 62. 68.
 κολοκυθίνος I, 247. 60.
 κόλπος id est κῆπος muliebris I, 5.
 35.
 κόπτειν μάζαν IX, 102. 55.
 ——— νόμισμα IX, 60. 40.
 ——— ἄρνυγα IX, 102. 55.
 κόρη IX, 74. 82. IX, 76. 94.
 κόρηκες, de hominibus rapacibus IX,
 91. 39.
 κόραξ I, 77. 30. 31. VII, 107. 24.
 X, 22. 21.
 κόρη κόρη κορήν IX, 125. 89.
 κοσμίον III, 153. 64.
 κόσμος ibid.
 κοτταβίζειν VI, III. 27. X, 76. 34.
 36.
 κότυλος X, 66. 46.
 κουρίον III, 53. 28.
 κουρέτης III, 52. 25. 28. VIII, 107.
 97.
 κόυριον VIII, 107. 96. 99.
 κουροτρόφος I, 35. 70.
 κράββατος X, 35. 36. 37. 39.

κράς VI, 23. 31.
 κραυεῦται X, 97. 10.
 κρεάγρα X, 31. 3.
 κρεάκεντρον, αὐτὸ κρεάκεντρον VII, 25.
 21.
 κρεμῶν III, 79. 94.
 κρησφύγετον I, 10. 66.
 κροκωτοφόρος VII, 56. 91.
 κροκιδίσειν VII, 29. 54.
 κύβιον VI, 48. 87.
 κύημα II, 6. 21.
 κυκλοβόρος VI, 146. 65. 67.
 κύκλος VII, 11. X, 18. 87.
 κυλειδιῶν II, 66. 3.
 κυλικηγορεῖν VI, 29. 88.
 κυλιχίδης X, 46. 50. 51.
 κυμιοκίμβη III, 112. 94.
 κυμιοκριστοκαρδαμογλύφος ibid.
 κυναγωγόν V, 56. 38.
 κυνή X, 131. 31.
 κυρίλλιον X, 68. 61.
 κύφων X, 177. 67.
 κάμος, pro specie κάμου IV, 100.
 25.
 κάος IX, 100. 24.
 κάρυκος X, 179. 80.

Λ.

Λάβδα II, 36. 23.
 λαβίς VI, 84. 77.
 λαβρώνιοι VI, 96. 76.
 λαγιδίος V, 15. 80.
 λακιάδαι X, 37. 59.
 λακκόπλευτος Callias dictus IX, 49.
 26.
 λαμβάνειν χρησῶν VI, 177. 98.
 λασανοφόρος X, 44. 29.
 λαχίον δίχην VI, 177. 1.
 λαιπονάυτης VI, 153. 16.
 λαιπόπυγοι II, 184. 12.
 λαιτουργεῖν VIII, 140. 76.
 λαιτουργίαι τῶν μετοικῶν ibid.
 ——— πολιτικαὶ ibid.
 λαικόπωλις VII, 198. 57.
 λίπας VI, 51. 25.
 λιπάστης X, 75. 24. 25.
 λύνκαμα X, 59. 56.
 λεχοποιός VI, 9. 65.
 λειργός III, 134. 93.
 ληίστοσκαπιγυκτῆς IV, 87. 19.
 λήκυβος X, 62. 92. X, 67. 52.
 λῆροι VI, 105. 61.
 λίγρος VI, 42. 22.
 λιθοδόμοι I, 161. 5.
 λιθοκόλλητος X, 145. 49.
 λιθοκόλλος ibid.
 λιχροφιλάργυρος VI, 133. 92.
 λογγεῖν & λογγεῖν IX, 136. 74.
 λόγγος ibid.
 λογγῶνες ibid.
 λογγίον IV, 123. 77.
 λογισταὶ VIII, 98. 9. 12.
 λόγος πειφροντισμίνος IV, 41. 84.
 Λοχία III, 49. 91.
 λυγίζομαι VI, 126. 38.
 λυκίδης V, 15. 80.
 λύσιοι θεοὶ I, 24. 65.
 λύσιος Bacchus ibid.
 λυτήρια I, 33. 48.
 λυχία & λυχίον X, 115. 85.
 λυχνοκαΐαι in Prytanεία I, 7. 51.
 λυχίος ἀσβεστος in templis appen-
 debatur in honorem Deorum ibid.
 λυστοσκαπιγυκτῆς IV, 87. 19.

M.

Μαγυεύειν VII, 209. 63.
 μακτισμός IV, 101. 27.
 μαλακόν X, II, 34.
 μάξι VI, 91. 40.
 μάρις X, 184. 36.
 μαστίξ X, 54. 21.
 ματρικία VIII, 115. 80.
 μεγαλοστύχη I, 80. 58.
 μελύχμιος V, 66. 25.
 μελλισμός I, 43. 31.
 μελλισμός I, 43. 31. 32.
 μεσογάστρον I, 87. 44.
 μεσόγειοι & παράλιοι opponuntur VII, 14. 98.
 μεσόχορος IV, 106. 92.
 μεταπίπτειν IX, 77. II.
 μετονομάζειν VIII, 110. 34.
 μετρονόμοι quindccim Athenis IV, 167. 74.
 Μήλων ὁ Ἡρακλῆς I, 30. 38.
 μηλατή X, 176. 60.
 μητραγύρται III, II. 52.
 μητρῶον, templum Cybeles apud Atheniensis ibid.
 μιμηρατα, imagines I, 7. 46.
 μοσχεύειν τοὺς κακούς I, 222. 45.
 μολυβδίαι X, 146. 59.
 μοτογαμίον pœna VIII, 40. 68.
 μορία V, 36. 59. 60.
 μορρολοκίμα X, 167. 48.
 μυθίζειν III, 31. 22.
 μυσοθήνη, μυσοθήνη X, 94. 85. 86.
 μυρριόμορος ναῦς I, 82. 76.
 μυρρίνη VII, 177. 61.
 μυρριόμορος ναῦς I, 82. 76.
 μυσταγωγία I, 35. 63.
 μυχός I, 102. 22.
 μυωπίζειν X, 53. 7.
 μύωψ I, 190. 40. X, 53. 7.

N.

Ναύκληρος I, 75. I.
 ναύκροτοι VIII, 108. 7.
 ναυλοχία I, 100. 9.
 ναῦς, domus, ἀπὸ τοῦ ναίου X, 20. 3.
 ναυτεπιβάτης I, 95. 53.
 ναυτινεύσθαι II, 20. 69.
 Νέκυες κοπρίων ἐκβλητότεροι V, 163. 32.
 νεομότης VIII, 101. 39.
 νέμος περὶ κοιτῶν VII, 146. 86.
 νούμμος IX, 79. 36. 37. 43.
 νυμφαγωγός III, 40. II. 17.
 νύμφη, παρσαταί II, 252. 6.
 νύξ III, 32. 32.

Ξ.

Ξινίξιν III, 59. 81. 82. 83.
 Ξιφιστήρ X, 145. 49.
 Ξυλία I, 137. 87.
 Ξυμιάς IX, 75. 91.
 Ξυστίαι IX, 46. 94.
 Ξυστίς VI, 10. 75.
 Ξυστός & Ξυστὸν differunt I, 136. 75.

O.

ὄβελος & ὄβελος differunt IX, 77. 8.
 II.
 ὄγμιον V, 77. 23.

ὄδης subintell. X, 18. 88.
 οἰκήματα, de cellis meretriciis VII, 201. 81.
 οἰκουρῆν IV, 150. 66.
 οἰήσεις VI, 88. 8.
 οἰνίξιν VII, 204. 13.
 ὄκτωπος II, 195. 79.
 ὄμματα, ὄμματα, ὄμματα X, 189. 92.
 ὄμνυει κατ' ἐξουσίας V, 130. 54.
 ὄμβρομαι θείῃ VI, 155. 39.
 ὄμολογος Jupiter III, 5. 10.
 ὄμολογος θείῃ VI, 155. 39.
 ὄμοσκυοί I, 130. 1.
 ὄμοσθεῖς VI, 157. 54.
 ὄνιδος, vox μέση V, 127. 29.
 ὄξυα V, 20. 22.
 ὄξυθμία V, 163. 33.
 ὄπη II, 53. 74.
 ὄπισθόδομος, de postica parte templi Minervæ Athenis I, 6. 43.
 ὄπισθόδομοι duo apud Græcos, alter Athenis, alter Olympia ibid.
 ὄπλα X, 173. 32.
 ὄπλομάχος VII, 154. 43.
 ὄπτων ἄρτων VII, 24. 12.
 ὄπτῆρ II, 57. 13. II, 59. 30.
 ὄπτῆρα III, 36. 69.
 ὄρεοκόμοι I, 222. 41. VII, 183. 14.
 Ὀρθος, Geryonis canis V, 46. 63.
 ὄρκαμοσία I, 29. 24. I, 38. 89.
 ὄρθοθηρῶν VII, 135. 93. 94.
 ὄροφος X, 170. 87.
 ὄροθύνη I, 76. 15. 17.
 ὄσκη IV, 53. 57.
 οὐλαί I, 27. 96.
 οὐλοχόται I, 33. 54.
 οὐπίς, vel ἰούπις, cognomen Dianæ I, 38. 83. IV, 53. 77.
 οὐραγός, καὶ τὸ οὐραγόν I, 127. 70.
 οὐσία αἰλιουργήτος III, 67. 27.
 ὀφίλλιν IX, 77. 16. 18.
 ὀφθαλμιάς X, 154. 46.
 ὀφθαλμίας IV, 192. 26.
 ὄψωνα duo in clypeo fuerunt X, 146. 59.
 ὄψοθήνη VI, 13. 6.

Π.

οἱ ἀπὸ παιδείας X, 190. 95.
 παλαμναῖοι DII I, 24. 65.
 παλιγκύπηλος VI, 146. 19.
 Παλλάδες IX, 76. 94.
 πάιδωρα, παῖδορος, παῖδουρις IV, 60. 46.
 παπάζειν V, 90. 66.
 παρὰ & περὶ λέπε inter se permutantur III, 126. 60. IV, 53. 64. IV, 161. 42. VI, 3. 19. VI, 40. 6. VI, 45. 39. 40. VI, 101. 16. VII, 134. 85. VIII, 18. 5. VIII, 39. 57. VIII, 57. 96. VIII, 132. 18. IX, 114. 69. X, 112. 56. X, 177. 67.
 παραβάτης I, 141. 33.
 παραβόλιον VIII, 63. 28.
 παραδίσκος IX, 13. 32.
 παραδοξολογία III, 152. 51.
 παράθρονος I, 87. 47.
 παράθυρον I, 76. 12.
 παρακίρκις I, 187. 20.
 παραλέγομαι VI, 68. 34.
 παραπύρφορος VII, 46. 88.
 παραστάδες X, 25. 41.
 παρατρέφισθαι VI, 32. 15.
 παραφροντωμαίαι IX, 14. 38.

παρὰχορήγημα IV, 110. 22. 23.
 παρὰχορήγημα IV, 109. 21.
 πάροχος III, 40. 11.
 παρὰφίς VI, 56. 84.
 παρὰφως IV, 53. 66.
 ΠΑΡΟΙΜΙΑΛ
 ἀδδὴφάγον ἄρμα, in sumtuosis I, 181. 62.
 ἀνάγυρον κινεῖν IX, 72. 48.
 ἀπὸ βαλβιδος III, 147. 82.
 βούς ἐπὶ γλώσση IX, 61. 50.
 γαμηλία εἰσενεγκεῖν III, 42. 27.
 γυμνότερος λιβήριδος καὶ κυνδάλου X, 188. 74.
 γύργαθον φυσῆς VII, 176. 53.
 ἔδει δὲ μηδὲ πυρφόρον τῷ ἐκείνῳ λόγῳ παραγασθῆναι VIII, 116. 83.
 εἰς ἀνὴρ, οὐδὲς ἀνὴρ, εἰς δεσπότης, οὐδὲς δεσπότης, III, 80. 99.
 εἴτε ἐφ' ὕδαρ κακός VIII, 113. 60.
 ἑκατὸν τῆς ἀμύξης ξύλα I, 253. 27.
 ἐν πάντε κριτῶν γούνασι κίτται III, 145. 47.
 ἐν πύθῳ τὴν κερμαίαν μαθαίνει VII, 163. 27.
 ἐξηπάτησεν ἢ χάραξ τὴν ἄμπελον I, 162. 15.
 ἢ τρεῖς ἐξ, ἢ τρεῖς κύβοι VII, 204. 13. IX, 95. 73.
 Θεσσαλικὴ πειθαρχία VII, 112. 66.
 Καλλιπίδος τρέχει X, 29. 72.
 ὁ Καρπάθιος τὸν λαγῶν V, 75. 11.
 κύων ζῶν ἀπὸ μαγδαλίας VI, 93. 55.
 νεβρίδα εἰσεῖσθαι quis dicatur X, 173. 26.
 ξυρὸς εἰς ἀκόνην II, 32. 75.
 ὄκτωπος ἀνεγείρειν II, 195. 79.
 οὐδὲς δυσώτης χρηστὸν ὄψωνι κρέμας III, 126. 62.
 οὐδέποτε ἴσχει ἢ θύρα VII, 133. 78.
 παρὰ ὄκτω IX, 100. 32.
 περὶ πᾶσα VIII, 84. 76.
 πρεσβύτερος Κρόνου II, 16. 26.
 Σικελικαὶ πολυτέλειαι IX, 81. 56.
 σφηνίαν ὀργίζειν IV, 125. 22.
 τὰ τῶν Θεσσαλῶν ἀπίστα VII, 112. 66.
 τὴν σιλίην κατασπῆν ibid.
 τί ἔμοι καὶ τοῖς μακροῖς αὐλοῖς IV, 67. 21.
 τὸ Καινίως δένρον VII, 112. 66.
 τὸν λίθον ποτὶ τὸ σπάρτον ἄγειν X, 36. 53.
 τρόπος ἴσθ' ὁ πείθων τοῦ λέγοντος, οὐ λόγος IX, 40. 81.
 τῶν ὀρθῶς δολέων ἀφαιρέσεις οὐκ ἴσται VII, 13. 81.
 ὑπὲρ τὸν πᾶσα VII, 84. 78.
 ὑπὸ μάλης φέρεσθαι II, 139. 17.
 πάσασθαι X, 20. 3.
 πατέλλιον, Romana vox X, 108. 19.
 πατριάζειν III, 10. 42.
 παχίτια δρᾶχμη IX, 76. 97.
 πιδίον IV, 196. 60.
 πιζαίτεροι I, 175. 19. 20.
 πιλεκίη X, 78. 53. 55.
 πιλεκίη ibid.
 πιλέκη X, 67. 50. X, 78. 53.
 περιπύβολα I, 33. 53. 54.
 πίπλον, de veste virili VII, 50. 38.
 περιπολάρχης VIII, 105. 69.
 περιπύρφορος VII, 46. 88.
 περιπύρφορον I, 8. 54.
 στρίπτια VIII, 104. 66.

περίστροφοι V, 29. 78.
 περισχοίσιμα VII, 160. 95.
 περίτριμμα V, 144. 50.
 περισχοίσιζεν VIII, 20. 12.
 πεταχνοῦσθαι X, 67. 50.
 πεπτόν I, 252. 6.
 πενήκη X, 170. 94. 95.
 πέζειν I, 215. 87.
 πινακίον τμητικόν VIII, 16. 83.
 πλαγιάζειν I, 114. 37.
 πλάκων X, 112. 54.
 πλανηθῆναι IV, 28. 19.
 πλειστεβολίην IX, 95. 82.
 πλόκαμος I, 225. 71. I, 245. 25.
 πλύξ VIII, 133. 27. 29.
 πόδες X, 151. 26.
 ποδηγίην I, 98. 85.
 ποδοπάκη VIII, 72. 90.
 ποδοστράβη ibid.
 πολιὰς IX, 26. 33. 35.
 πολιεύς Jupiter IX, 26. 35.
 πολιούχου θεοί ibid.
 πόλις, de insula IX, 27. 46.
 πολυκάρια IX, 15. 46.
 πολυκλίνας I, 79. 48.
 πολυκρίστια IV, 79. 38.
 πόπανα I, 28. 9.
 ποπύζειν & ποπυσοῦν I, 210. 54.
 πόρις, de navigiis III, 92. 29.
 πορφυρέν I, 48. 70.
 πούς IV, 91. 52.
 πρασίαι VII, 8. 41.
 πράσιμβουλα IV, 53. 72.
 πραμάτια ibid.
 προβολή VI, 176. 86.
 πρόδρομος I, 77. 33.
 προδρομος I, 6. 42.
 προεῖρα VIII, 133. 30.
 προῖδροι VIII, 96. 91.
 προεξορμῆν I, 122. 18.
 προήγορος II, 126. 10.
 πρόβεισις VIII, 65. 40.
 προβήσιμα VIII, 45. 13.
 προκατάρχεισθαι I, 27. 99.
 προκυβεῖν I, 98. 83.
 προμυθητρία III, 31. 22.
 προμυθητρία ibid.
 προνομία IV, 53. 72. 74.
 προοίμια IV, 53. 72.
 πρόπλοι I, 124. 40.
 προσεληναῖοι sive προσέληνοι I, 234. 48.
 πρόσκωποι I, 95. 46. 47.
 προστάτην νέμειν, ἔχειν III, 56. 52.
 προσώδιον IV, 53. 52. IV, 82. 61.
 προτιμένισμα I, 9. 60.
 πρότριτα VIII, 146. 25.
 πρωτόβαθρον IV, 121. 62. 65.
 πρωτοβάλλος I, 181. 65.
 πρωτολογία VIII, 99. 22.
 πρῶτοι ἔθλον IV, 121. 61. 65.
 πρωτοστάτης VI, 165. 35.
 πτέρυγες VII, 62. 51.
 πτερύγια V, 29. 85.
 τιλατά VI, 10. 80.
 πτισμοῦς IV, 55. 5.
 πτίσσειν VII, 24. 14.
 πύδος X, 79. 66.
 Πυθαγορίδης X, 21. 14.
 Πυθαγορικά ibid.
 πυρακτοῦν I, 137. 93.
 πυρία VII, 138. 19. 20.
 πυροί I, 139. 9.
 πυρφόροι I, 35. 66. VIII, 116. 83.
 πωλεῖν id est ἀναστρέφειν I, 222. 47.

πωλήται VIII, 99. 19. 20.
 πωλητήριον III, 77. 76.
 πῦλος IX, 75. 90.
 πωμήριον IX, 35. 11.

P.

Ρίπτης IX, 156. 60.
 ῥάχος I, 247. 65.
 ρικιάδης, Bacchi epitheton IV, 99. 13.
 ῥινάω, ῥινέω IV, 187. 81.
 ῥινηλατεῖν V, 10. 25.
 ῥιπίς X, 127. 81.
 ῥιπεκόνδυλος III, 112. 97.
 ρισκοφυλάκεια X, 137. 84.
 ῥίψαι τὴν ἀσπίδα, de eo qui dedecus summum commisit VIII, 40. 67.
 ροία IX, 127. 8.
 ῥόμβου ofus in sacris magicis X, 173. 26.
 ῥοῦς I, 247. 65.
 ῥῦμα I, 164. 41.

Σ.

Σάγη X, 54. 11.
 σαγηφορίν dicuntur Celtæ in præliis I, 130. 5.
 σάγμα X, 54. 11.
 σακκίον VI, 19. 73.
 σάκος ἐς τροπήν X, 75. 33.
 σαράβαρον X, 168. 62.
 σάργαλος VII, 116. 96.
 σαυρίον X, 143. 32.
 Σαυραματίδες dictæ Amazones X, 20. 3.
 σαιρίς V, 33. 26.
 σαικός I, 6. 38.
 σιδάριοι θεοί IX, 78. 20. 21.
 σίλζην X, 98. 24.
 σικύς, σίκυς X, 46. 50.
 σιλλαίνιον IX, 148. 79.
 σιλλός ibid.
 σιλλοῦν ibid.
 σιμάς ibid.
 σιμαῦν ibid.
 σισυρα X, 64. 22.
 σιτεβόλιον I, 245. 36.
 σκαλμη X, 165. 28.
 σκανδάληθρον X, 154. 56.
 σκάφη, scapha III, 55. 42.
 σκάφιον IX, 13. 31.
 σκευάζεσθαι X, 16. 70.
 σκευοφόριον VII, 175. 46.
 σκιαδηφόροι VII, 134. 89.
 σκίμπους X, 35. 36. 39.
 σκίραφοι IX, 96. 88.
 σκίροφορος ibid.
 σκοία III, 150. 22.
 σκείδος X, 16. 75.
 σκόλυρος X, 48. 61.
 σκολύροον III, 90. 7.
 σπείσαι I, 150. 33.
 σπίνδην I, 27. 94.
 σπλαγχνεύεσθαι I, 27. 97.
 σταθίον VI, 91. 44. 45. 46.
 σταθμοί I, 76. 18. 20.
 σταθμός IX, 50. 37.
 στασιώται VIII, 153. 64.
 στάχυς I, 53. 25.
 στέγαστρον X, 180. 92.
 στέγη I, 80. 58.
 στέμματα, infulae I, 28. 12.

στενίστομον X, 68. 65.
 στερομετρία IV, 161. 35.
 στεφάνη V, 96. 35.
 στεφάνη τμήσω IV, 147. 32.
 στεφανοπλόαι VI, 106. 68.
 στεφανοπαλίτιδες ibid.
 στίφανος ἀριστίας VIII, 139. 72.
 στηλικοτεῖν τινα VIII, 73. 5.
 στηλιτεῖν τινα ibid.
 στηλιτευτικός λόγος ibid.
 Στιγματίας, Nicanor ita dictus III, 79. 89.
 στοιχείον IV, 108. 14. VIII, 105. 77.
 στόμα, de ense II, 100. 34.
 στράβλος VI, 45. 45.
 στραμβολοκομαῖν II, 23. 99.
 στρατήγιον I, 128. 81. IX, 41. 60.
 στραμάτα VI, 10. 70.
 στῆλοι οἰκῶν, de filiis III, 12. 56.
 στύραξ I, 136. 82.
 στωικοί unde dicti I, 78. 43.
 συβασία I, 251. 99.
 συγγενεῖς Jupiter III, 5. 9. 10.
 συκοτραγίδης III, 112. 97.
 σύμβολον IX, 70. 37.
 συμμορία VIII, 100. 30.
 συνεισθεῖν IV, 30. 31.
 συνειάτρια X, 67. 52. 53.
 συντέλεια VI, 157. 54.
 συντελείς ibid.
 συρμαίλειον VII, 199. 65.
 σφάγεις I, 33. 50.
 σφαιρομαχία III, 148. 100.
 σφαιρωτά I, 212. 64.
 σφῆττιος VI, 125. 22.
 σφράγεις I, 33. 50.
 σχαδῖνες I, 254. 40.
 σχεδιάζων IV, 20. 93.
 σχίζαι I, 33. 49.
 Σχινοκέφαλος II, 43. 75.
 σχιστός χιτών ubi fibulam habuerit VII, 54. 81.
 σώματα, de servis III, 78. 80.
 σαφροίσειν IX, 138. 92.

T.

Ταγυῖν I, 129. 86.
 τάγηνον X, 98. 24.
 τάνωνες VI, 53. 53.
 ταμίαι VIII, 54. 76. VIII, 97. 99.
 τελεία Juno III, 38. 91. 93.
 τέλειος Jupiter ibid.
 τελεσιέρων I, 35. 67.
 τελεσιουργίην I, 35. 64.
 τέλος IV, 92. 61.
 τέμενος I, 6. 38.
 τεχνάζεσθαι IX, 150. 91.
 τήγανον X, 98. 24.
 τήλια VII, 21. 71.
 τηρηδών IV, 192. 21.
 τοίχαρχος I, 95. 51. 55.
 τοίχος παρόδιος VII, 121. 56.
 τοξότης VIII, 131. 16. 17.
 τόπος V, 27. 64. V, 30. 94.
 τραγός I, 247. 65.
 τραπιζαφόρος X, 69. 68. 72.
 τραπητός X, 75. 33.
 τραχηλισμός IX, 106. 90.
 τρίφειν id est πηγύναι I, 251. 96.
 τριακάς I, 66. 42. 43.
 τριβανοφορία VII, 55. 89.
 τριπράλεις I, 96. 60.
 τρικυμία I, 108. 80.
 τριτοστάτης VI, 165. 35.

τρίχαπτον X, 32. 12. 13.
τροπῆν X, 175. 40.
τροπήιον X, 75. 33.
τροχιλία X, 31. 99.
τροσιβίος III, 112. 97.
τροφαλῖς VI, 48. 80.
τύκος X, 147. 80.
τυμπανίζειν VIII, 71. 84.

Υ.

Υβρις & ὑβριστής, de feedo amore
VI, 126. 37.
ὕγρὸς III, 20. 34.
ὕδρ per ellipsin intelligitur VIII, 131.
14.
ὕλακτιν V, 88. 37.
ὕλακτιν V, 86. 3.
ὕμνηδοί I, 35. 67.
ὕπαγκώνια VI, 10. 70.
ὕπελθειν VI, 122. 97.
ὕπεύθυνος VIII, 40. 77.
ὕπρησιον ναυτικόν X, 40. 92.
ὕπναι VI, 122. 97.
ὕπὸ προμιτᾶ IV, 92. 58.
ὕποδραμῆν VI, 122. 97.
ὕποθαπτεύειν IV, 49. 35.
ὕποβαβερῶν de quo dicitur I, 98. 83.
ὕποκόλια V, 59. 60.
ὕπολίγειν II, 122. 81.
ὕπολίπισθαι VI, 44. 37.
ὕποιστιν II, 21. 77.
ὕπορχίσθαι VII, 180. 88.
ὕπορχημα IV, 82. 62.
ὕποτρέχειν VI, 122. 97.
ὕποχαλινῖα I, 216. 98.
ὕποχαλκον ἀργύριον VII, 98. 33.

ὕπαμοσία VIII, 55. 86.

Φ.

Φάνειν VIII, 48. 37.
Φάλακτος II, 26. 19.
Φιλλὸς I, 48. 72.
Φινάκη IX, 135. 65.
Φινακίζειν ibid.
Φίβαλις VI, 81. 46.
Φικᾶ I, 185. 100.
Φοινικὴ ἀμπεχόνη I, 185. 3.
Φορβειᾶ IV, 70. 51. X, 153. 41.
Φρατρίαρχος VIII, 107. 96.
Φροντῖς IV, 41. 84.
Φρυγῆς X, 109. 30.
Φρύγετρον ibid.
Φρυκτοί I, 139. 9.
Φυλλοφορεῖν etiam de arbore sterili
dicitur I, 231. 31.
Φύξιοι θεοί I, 24. 65.
Φωκίης ἀποδάσμοι IV, 177. 67.

Χ.

Χαλινίτις IX, 76. 94.
Χαλκία IX, 92. 45.
Χαλκός, pro pecunia ibid.
Χαλκὸς χυτὸς VII, 105. 97.
Χαμαιπεύς III, 40. 11.
Χάραξ I, 162. 15.
Χαράνισα VIII, 102. 50.
Χαρανῖον IV, 132. 67.
Χεῖρ, de chirographo II, 152. 19.
Χεῖρέβολον II, 152. 22.
Χειρογᾶστορες I, 50. 91.

Χειρόδοτον II, 152. 22.
Χειρότεχναι I, 156. 86.
Χέρνιβον X, 90. 58. 59.
Χηλῆ I, 99. 98. I, 102. 22.
Χηρωσταί III, 47. 70.
Χηλιόμβη I, 26. 81.
Χίος IX, 100. 24.
Χλαμυδηφόρος VII, 46. 85.
Χοιράδης I, 115. 45.
Χορηγέιν VIII, 140. 76. IX, 41. 64.
Χορταῖος IV, 118. 13.
Χορτάζειν, de hominibus VI, 43. 25.
Χρηματα, πληθυντικῶς, pro pecu-
nia IX, 87. 13.
Χρηματίζειν VIII, 95. 71.
Χρηστήρια I, 29. 24.
Χρυσίδιον VII, 103. 76.
Χρυσόξυλον II, 214. 28.
Χωματίας ποταμὸς III, 103. 32.
Χώνη II, 18. 54.

Ψ.

Ψαιστὰ al. ψιστὰ I, 28. 6. 8.
Ψαλίς IV, 123. 77. 78. IX, 49. 30.
Ψευδαυτομοιοί I, 173. 2.
Ψευδύβρον I, 76. 12.
Ψήχειν I, 202. 13.
Ψυχαστασία IV, 130. 51. 52.
Ψάθια VII, 23. 98. IX, 83. 68. 69.

Ω.

Ωκυτόμοι II, 7. 35.
ὠραι V, 108. 23.
ὠτόθλαδιαι II, 83. 56.

I N D E X

Rerum & Verborum Latinorum, quæ in
Commentariis exponuntur.

A.

A Basti magistratus I, 128. 79.
Acaruans optimi funditores
I, 149. 21.
acta publica in columnis scribi solita
VIII, 54. 76.
Actæonis canes V, 46. 68. V, 47.
76.
actores primo evocabantur voce
præconis, dein tuba IV, 87. 21.
adyta, quæ loca? I, 9. 60. 61.
ænigmata in conviviis proponebant
veteres VI, 107. 85.
ænigmatis soluti præmium VI, 107.
85. 87.
— non soluti pœna *ibid.*
Agathosthenes scripsit itinera Asiatica
IX, 84. 78.
Aglaurus VIII, 105. 74.
Agraulus *ibid.*
album X, 59. 56.
aleipteria VII, 166. 52.
Alexandrides, auctor Historiæ Del-
phicæ IX, 59. 25.
ambulare, de navi I, 83. 8.
Ammon, Deus tutelaris Libyæ IX,
60. 38.
anademata V, 96. 42.
analogiæ ratio non ubique habetur
X, 69. 68.
Anaxandrides Comicus IX, 59. 25.
anguillas, betæ foliis involutas, com-
ederunt veteres VI, 59. 15.
animalia bruta iudicio subiecta VIII,
120. 19.
annulus ἀπειρος VII, 179. 81. 82.
— ἀσημεος *ibid.*
annulus hastæ geminus VII, 157. 69.
antepagmenta I, 76. 18. 20.
ante-templum I, 6. 42.
Antiphus Lydicam harmoniam in-
venit IV, 78. 26.
Anyte, poetria V, 48. 85.
Aparuria VI, 102. 23.
apparitores VIII, 39. 61.
aqua frigida delectati fuere Græci ve-
teres IX, 67. 8.
arculi, orbis, quibus imponebant
vasa in mensis IX, 79. 59.
arma, de instrumentis nauticis &
rusticis I, 94. 42.
artopra X, 112. 53.
ascoliastmus IX, 121. 40.
asininam carnem vesciebantur Athe-
nienses IX, 48. 17.
astus sudor III, 154. 73.
averrunci Dii I, 24. 63.
aures immobiles habet homo II, 86.
88.
auribus prehensis osculabantur pue-
rulus IX, 115. 80. X, 100. 35. 36.
37.

Auxo, Thallo, Hegemone, juven-
tutis duces & comites VIII, 106.
89.

B.

Barathrum, de homine X, 177. 67.
Bassareus Bacchus unde dictus VII,
59. 25.
bibasis, saltatio Laconica IV, 102. 44.
bibliotheca IX, 47. 2. 3.
bigani mulorum alebant divites A-
thenienses VII, 183. 16. X, 53. 4.
Bombylium VI, 98. 90.
Bos, nummus Atheniensium IX, 60.
40. IX, 61. 50.
Brauron, pagus Atticus IX, 74. 80.
Brauronia Diana, *ibid.*
byssinus VII, 56. 94.
Byzantini voluptatibus dediti IX,
78. 25.

C.

Cachinnus, unde II, 97. 2.
cadus apud Lacedæmonios adhibitus
ad rem memorandam X, 70. 78.
cædes expiabat porco VIII, 104.
67.
calasiris, tunica Ægyptiaca & Per-
sica VII, 71. 46. Hinc drama A-
lexidis dictum Καλασίρις X, 18.
88.
calceamenta Comica, Tragica IV,
115. 80.
calculus utebantur in sortibus divi-
natoriis VIII, 18. 99.
calida aqua usi Græci veteres IX,
67. 8.
Callias λακκόπλοτος IX, 49. 26.
camella X, 109. 33.
camus VIII, 17. 92.
canes Lacedæmoniorum V, 38. 64.
— Cares *ibid.* 66.
— Pŷyllici *ibid.* 69.
canistrum, vox Græcæ originis X,
85. 19.
canones textoris VII, 35. 97.
captivi publicis sumtibus instituebantur
ad obeunda urbis negotia IX,
10. 85.
carbunculare, de vitibus VII, 152.
28.
carcer, de homine X, 177. 67.
carnifices caruerunt urbis domicilio
IX, 10. 90.
catablemata IV, 131. 59. 61.
caunace, vestis stragula X, 123. 51.
Celmis fabrillem artem docuit I, 7.
45.
cera amurca percocta, X, 59. 56.
ceraules IV, 71. 56.

cernuus I, 197. 89.
Chærephilus, nobilis salsamentarius
Athenis IX, 34. 3.
Charoniæ scalæ IV, 132. 67.
chlamys puerilis VII, 46. 85.
— militatis *ibid.*
cidaris & mitra differunt VII, 58.
12.
cinnamini IX, 81. 57.
Cincinnatia Dea *ibid.*
cithara & lyra perperam confundun-
tur IV, 62. 75.
citharædi & citharistæ differunt
IV, 66. 14.
classiariorum, remigum, & nanta-
rum stipendium diurnum quan-
tum fuerit I, 121. 5.
clepsidra declamatoria VIII, 113.
60.
— judicialis *ibid.*
— militaris *ibid.*
clepsidra horas inter advocatos di-
spensabant *ibid.*
ad clepsidram causæ dicebantur
VIII, 16. 89. 97.
clypei saligni X, 176. 50.
colabrismus IV, 123.
columbaria quid sint in navi I, 88.
55.
comam inficiendi coloribus artem
invenit Medea, II, 35. 8.
conciones ordinariæ & convocatæ
VIII, 95. 72.
convivia publica VI, 7. 44.
consiliari, de fullonibus VII, 38. 16.
convolvulus II, 88. 5.
conus VI, 78. 27.
cophinus IV, 168. 92.
coquos conducere solebant Romani
IX, 48. 12.
cor, sedes animæ, juxta Aristote-
lem II, 226. 14.
corium inauratum in capite gere-
bant puellæ pro ornamento VII,
179. 75.
corona aurea donari summus honos
Athenis VIII, 139. 72.
coronæ locatæ VII 200. 70.
coronæ inter præmia frequentes I,
123. 23.
corpota, de servis III, 78. 80.
corpota mortuorum abjecta si non
dilatarentur singularis Dei favor
habebatur VIII, 118. 9.
corvi VII, 107. 24.
coturnicum pugna delectabantur
pueri apud Græcos, etiam adul-
ti VII, 15. 6.
— pugnae Athenis publice fue-
runt habitæ VII, 136. 100.
coturnices intra circumdatos asse-
res pugnabant IX, 108. 10.

Crates, veteris Comœdiæ Poëta VII, 179. 85.
 crumenifeca, crumenifex VI, 151. I.
 cucuma x, 63. 10.
 cucurbitarum duo genera x, 46. 50.
 currere, de navi I, 83. 8.

D.

Dadix IV, 168. 83.
 danace nummus mortuorum ori impositus IX, 82. 64.
 Daphnephorica IV, 53. 54. 55.
 Darius IX, 57. 7.
 dasypus v, 68. 48.
 decimæ VIII, 132. 21.
 decocta veterum Græcorum IX, 69. 24.
 delphinus in navi quid I, 85. 32.
 Demonefus insula v, 39. 90.
 denunciare pro *minari* IX, 155. 40.
 Deorum simulacra fictilia primis temporibus VII, 162. 14.
 Deos & Deas omnes advocabant in juramentis VIII, 106. 89.
 defultores I, 131. 15. 18.
 Deus an Dea esset, cui cultum præstarent, ipsi Ethnici sæpe ignorarunt I, 5. 35.
 diagrammismus IX, 99. 16.
 Dianæ sacrificia offerebant venatores IX, 12. 14.
 Dianam invocabant Græci in puerperio III, 43. 91.
 Dio & Pollux *σύνχρονοι* II, 231. 31.
 Dio Tragicus frustra quaeritur II, 88. 11.
 diobolum IX, 63. 60. 65.
 dittegia IV, 129. 37. 39.
 donax IV, 62. 71.
 drachma IX, 60. 43.
 duplares, duplarii, duplicarii, duplices IV, 165. 60.
 duplicarii I, 175. 32.

E.

Ephebus I, 57. 68.
 episcyrus pila IX, 104. 71. 78.
 Eponymi VI, 144. 48.
 Epostracismus IX, 119. 23.
 Equus pro nummo, cui equi nota erat impressa IX, 75. 91.
 Eratosthenes de utraque Comœdia scripsit x, 60. 76.
 esurire quando dicatur terra I, 53. 27.
 Eudæum IV, 181. 16.
 Euzels, uniones in tessetis IX, 95. 73.

F.

Fabarum usus in creandis magistratibus VIII, 18. 98.
 faces bellicas invenit Nauplius IX, 14. 38.
 fanum I, 6. 38.
 fasciæ cruales x, 50. 74.
 — mamillares VII, 65. 87.
 — pedules x, 50. 74.
 fiabellis utebantur ad abigendas muscas & ventum faciendum x, 94.

85. x, 127. 81.
 flagellum ovium talis obstitum x, 54. 21.
 foemina & pueri ultra medimni pretium pacisci non poterant VIII, 140. 84.
 frigere de mulieribus I, 246. 42.
 fullonum duplex officium VII, 38. 16.
 fundam invenerunt Phœnices I, 149. 21.
 per funem tinctum in concionem cogebatur populus VIII, 104. 61.

G.

Gallos Græci alebant ad spectacula publica VII, 135. 96.
 gellationes inter corporis exercitia habuerunt veteres x, 51. 81.
 gladiatorum capuli eburnei VII, 158. 75.
 glans veterum cibus I, 234. 48. 49.
 grillatores IV, 104. 69.
 gypsaræ tabulæ x, 59. 56.

H.

Hecatra cœna x, 81. 86.
 Hectoris coma 29. 48. 49.
 Hecuba in canem veta v, 45. 53.
 Hegemone, Auxo, Thallo, juvenutis duces & comites VIII, 106. 89.
 Hemerodromi I, 65. 32. 33.
 Hercules *κρονωταφόρος* VII, 56. 91.
 Hesiodi canes v, 42. 25.
 horrea VI, 48. 86.
 Hymettus, mellis feracissimus VII, 198. 56.

I.

Icarii canis v, 42. 30.
 idololatriæ origo VIII, 140. 75.
 ignes in speculis & montium verticibus accendebantur, quibus hostiles irruptiones, tumultus & alia significabant I, 139. 8.
 ignis ad sacrificia petebatur e domo pura VIII, 116. 83.
 ignominia perpetua hotatorum nomina æreis columnis inscribebantur VIII, 73. 4.
 imagines pro Diis coluerunt ethnici I, 12. 82.
 immunes vectigalis erant merces civitatum foederatarum VIII, 140. 76.
 immunitas parce dabatur ab Atheniensibus *ibid.*
 — decimarum *ibid.*
 — a functionibus publicis *ibid.*
 — vectigalium terra marique *ibid.*
 inanis, sine anima x, 176. 62.
 incipiendum a Diis I, 2. 21.
 injuria affectis multa cedebat VIII, 48. 37.
 insculptis humum injicere lege jubebatur VIII, 146. 27.
 involvulus IX, 88. 5.
 Ion Chius Tragicus Poëta II, 88. 11.

Iones luxu infames x, 63. 10.
 Jovis varia cognomina I, 24. 65. 66.
 Itinum unguentum VI, 104. 54.
 iter, de navigatione I, 83. 8.
 Ithyphallica IV, 53. 56.
 Judæi jam olim dediti permutationi nummorum IX, 87. 15.
 Judices scrius venientes dicasterio excludebantur & multabantur VIII, 86. 99.
 judicia in bruta & inanimata VIII, 120. 19.
 Juno *τελεια* III, 38. 91. 93.
 Jupiter in nummis Alexandri IX, 84. 91.
 Jupiter *ἐξουκτοῦριος* VIII, 142. 95.
 — *ικέσιος* *ibid.*
 — *καθάρσιος* *ibid.*
 — *καταιβάτης* IX, 41. 56. 58.
 — *ὁμόγυιος* III, 5. 10.
 — *ὄριος* IX, 8. 69.
 — *πολιεύς* IX, 26. 35.
 — *συγγυῖσιος* III, 5. 10.
 — *τίλειος* III, 38. 91. 93.

L.

Laconum coma nunquam tondebatur II, 22. 85.
 Lacrymæ ex gaudio II, 64. 81.
 lacuna x, 44. 28.
 Lampadium IV, 154. 94. 95.
 lanæ frequens usus in re divina, etiam in devotionibus Magicis VIII, 116. 84.
 lancula VI, 83. 77.
 Lapis, locus eminens, unde præco prædicabat III, 78. 77. III, 126. 58.
 latere, vocis origo x, 189. 92.
 laternis corneis usi veteres potissimum x, 116. 98.
 Legati aliquando audiebantur in *κυρία ἐκκλησία* VIII, 96. 78.
 legationem sacram quotannis ad Apollinem Delium mittebant Athenienses IX, 61. 45.
 Legatos amicorum Athenienses excipiebant in prytaeco VIII, 138. 61.
 Legatis suis domum redeuntibus post res bene peractas dabant adventitiam Athenienses *ibid.*
 Leguli I, 222. 39.
 leporis natura & forma v, 68. 48.
 Lerna spectatorium IV, 121. 54.
 Ligures *ἐπτάπλευροι* II, 167. 38.
 linea longa & brevis, unguibus judicum ducta VIII, 16. 83. 86.
 linea sacra IX, 98. I.
 linguæ sunt innumerabiles II, 110. 12.
 Lochiam invocare III, 49. 91.
 longus a Gr. *λόγγος*, x, 136. 74. 77.
 lucernas accendebant festis diebus, etiam Christiani x, 115. 83.
 lupus in Argivorum nummis sculptus IX, 84. 85.
 — animal factum, *ibid.*
 Lycisca v, 46. 68. v, 47. 76.
 lyra & cithara perperam confunduntur IV, 62. 75.

M.

Magides VI, 83. 68. 69.
 malcolus VII, 145. 79.
 maltha X, 59. 56.
 mantelium II, 150. 7.
 maris IV, 168. 83. 84.
 Marfyas & Olympus Phryges, tibiam invenerunt IV, 78. 32. negat tamen Plutarchus, *ibid.*
 mattis pavimenta tegebant veteres VIII, 133. 34.
 mel Hymettium præstantissimum VII, 198. 56.
 Melus, insula metallis nobilis VII, 99. 40.
 Menander, casti sermonis & leporis falsi fons X, 98. 24.
 mensarum ordo apud Græcos & Latinos VI, 83. 65.
 Mercurii statua ad januam carceris collocata VIII, 72. 96. 97.
 Mercuriultimum poculum libabant convivæ VI, 100. 7.
 meretrices Corinthiæ celebres IX, 75. 90. 91.
 Mesonauta I, 95. 53.
 meta, acervus frugum I, 225. 69.
 mina auri IX, 57. 7.
 — argenti *ibid.*
 — Philippica *ibid.*
 Minerva colebatur a Corinthiis IX, 76. 94.
 — a Byzantinis IX, 78. 20.
 Minervæ sacerdotes Athenis examen subibant generis & vitæ VII, 69. 21.
 in Minervæ templo alea ludebant Athenienses IX, 96. 88. 89.
 minutal VI, 69. 42.
 mœra I, 129. 99.
 monodos II, 94. 81.
 mortarium & pila differunt X, 103. 61.
 morum magistri apud Athenienses IX, 138. 92.
 mos pecuniam ex venditione collectam in ore habendi IX, 63. 69. 70. IX, 92. 49.
 mulus venulus publica *ovis* donatus VIII, 140. 74.
 mus in Argivorum nummis sculptus IX, 84. 85.
 myinda IX, 113. 54.
 — tres formæ IX, 113. 60.
 Myonensium æs nobile V, 39. 90.
 Myrinum vinum VI, 17. 52.
 myrtea corona redimitus fuit Magilstratus X, 69. 72. 73.
 — coronati Archontes, munere suo fungentes, *ibid.*

N.

Nastus VI, 75. 88.
 nasus irrisionis sedes IX, 148. 79.
 naves sacræ suos habebant quæstores VIII, 116. 87.
 Nauplius, facum bellicarum inventor IX, 14. 38.
 Ninus unde dictus sit IX, 12. 16.
 Nisyus insula metallis nobilis VII, 99. 40.

Noctua Minervæ sacra IX, 63. 60.
 nummatia permutationi jam olim dediti Judæi IX, 87. 15.
 nummi etymologia IX, 79. 34. 36.
 — in duas partes divisi IX, 70. 27.

O.

Obryzum aurum III, 87. 82.
 odeum VIII, 33. 13.
 olea sacra Minervæ I, 241. 98.
 oleæ rami aris imponebantur X, 111. 43.
 omphacinus VII, 56. 94.
 orbiculis imponebant vasa in mensis X, 79. 59.
 orca, vox Græcæ originis X, 74. 9.
 orchestra IV, 123. 83.
 orcinæ scalæ IV, 132. 67.
 Ormenus I, 246. 54.
 ornatrices II, 31. 63.
 orthostadios VII, 48. 18.
 os femoribus exemptum, vel carnis obstitum aliquando tantum in ara cremabatur I, 27. 95.
 osculabantur puerulos auribus prehensis X, 100. 35. 36. 37.
 ostracinda IX, 111. 33.
 otiosorum pœna apud Lacones VIII, 40. 70. VIII, 42. 90.

P.

Palladis caput sine galea IX, 78. 20.
 pallium Philosophorum cujus coloris fuerit VII, 55. 89.
 Pandrosos ab Atheniensibus culta X, 191. 6.
 pandurizare IV, 60. 46.
 panis verualis, sive veru assatus I, 248. 74.
 par impar ludere IX, 101. 38. 40. 41.
 paratrete tibie IV, 81. 56.
 parafemon navis I, 83. 3.
 passus, ambigua significationis vox I, 136. 75.
 patere, vocis origo X, 189. 92.
 patinæ origo & etymologia *ibid.*
 pecuniam ex venditione collectam homines viles in os & buccam condebant IX, 63. 69. 70. IX, 92. 49.
 Pegasus in nummis Corinthiorum IX, 76. 94. 96.
 Pelasgicum inhabitare vel colere interdicitum erat VIII, 101. 41.
 Pellenicæ lænæ VII, 67. 4.
 pellis a Græco πάλιν X, 57. 45.
 peregrinitatis actio, ejusque pœna VIII, 40. 74.
 περίοδοι νικῶν IV, 89. 28.
 periodum vincere *ibid.*
 periodus, de sacrorum certaminum orbe I, 37. 80.
 Persarum reges uxoribus urbes attribuebant, unde mundum parant VII, 68. 8.
 Persica saltatio IV, 190. 18.
 Philaidæ, populus Ægeidis tribus IX, 74. 80.

Philo, architectus celebris X, 188. 74.
 Philones plurimi *ibid.*
 philosophi sæpe in ædibus Deorum commorabantur X, 169. 77.
 Phrynichus scripsit σαφιστικῆς παρασκευῆς λόγους I, I. 2.
 Phrynis, Cabonis filius IV, 66. 13.
 pice depilabantur viri VII, 165. 48.
 pila & mortarium differunt X, 103. 61.
 pilei ex ovium pellibus VII, 172. 14.
 pileo caput tegere lege prohibuit in sua Rep. Plato. X, 50. 74.
 plectici III, 150. 14.
 pleculsa II, 35. 3.
 poculum, sanitati sacrum VI, 100. 4.
 — Jovis servatoris *ibid.*
 poëta siue futuro esse nequeunt IV, 52. 44.
 pomarius Hercules I, 30. 38.
 porco expiabatur cades VIII, 104. 67.
 portitores, homines invisii VIII, 132. 19.
 pollicum IX, 13. 30.
 potionis gradus VI, 15. 30.
 præcones & eorum officia IV, 91. 42. & seqq.
 præcones & legatos amicorum excipiebant Athenienses in prytaneo VIII, 138. 61.
 probolium V, 23. 41.
 propola VII, 11. 70.
 propylæum I, 6. 44. I, 95. 44. I, 98. 83.
 profecta, proficere I, 27. 95.
 Pyrrhus Epirotarum rex, monodos II, 94. 81.

R.

Reddi quando exta dicerentur I, 27. 97.
 Regius puerorum ludus IX, 110. 29. 32.
 remorum ordines I, 88. 61.
 resacrare, al. rescrare V, 130. 56.

S.

Sacerdos debet esse ex familia pura VIII, 116. 92.
 sacra embola VI, 176. 92.
 Sacrificia pura I, 26. 88.
 sal Tragusaum VI, 63. 88.
 sale crastiore pauperes utebantur VI, 65. 4.
 — tenuiore divites *ibid.*
 Salpitiarius IV, 87. 14.
 saltatio Persica IV, 100. 18.
 Samia vasa, celeberrima inter fictilia VII, 99. 40. 42.
 sapientia non sequitur hæredem I, 1. 5.
 Sardonicum linum V, 26. 52.
 sarissa, hasta Macedonica I, 138. 3.
 sarracum, ferracum, X, 129. 9. II.
 Satyri pelle caprina cincti IV, 118. 14.

14. gerebant & pardalinam textilem IV, 118. 14. 18.
 scena ductilis IV, 126. 4.
 — versilis *ibid.*
 schœnicolarum etymologia VII, 203. 88.
 schœnum, unguentum *ibid.*
 Scholis sustentandis pecuniæ ex aulario publico dabantur IX, 41. 64.
 Sciron, locus extra Athenas, ubi templum Minervæ IX, 96. 88.
 — sentina aleatorum & nebulationum *ibid.*
 scorpion, de homine bilioso VI, 124. 18.
 scriptura IX, 31. 75.
 scyralismus VIII, 104. 67.
 Segestre, vox origine Græca VII, 70. 31.
 Sella curulis curru imponita X, 47. 57.
 — portatilis *ibid.*
 — plicatilis *ibid.*
 semis quartus IV, 165. 54.
 Servi a matulis X, 44. 28.
 — a memoria VII, 182. 6.
 — dominum duriores sæpe mutabant venditione, quod legibus concessum erat VII, 13. 85.
 servis fugitivis stigmata inurebantur in fronte X, 136. 78.
 servi sale emti VII, 14. 98.
 servus exportandus III, 125. 56.
 — orate causam & testimonium dicere aliquando potest VIII, 118. 5.
 sesqui uno vocabulo exprimeret non possunt Græci IX, 55. 88.
 sestertius IX, 55. 89. IX, 87. 10.
 Siculi, luxuriæ dediti, IX, 81. 56.
 Silenorum vestis e floribus fuit contexta IV, 118. 20.
 silere, vocis origo X, 189. 92.
 Silo, filius IX, 148. 79.
 Silphii frugifera regio Cyrenaica IX, 60. 38.
 — mercatura ad Rempubl. pertinebat *ibid.*
 Smilis, Euclidis filius, statuarius I, 7. 45.
 Solon frictorium voluit symbolum esse virginum nuptias obeuntium I, 246. 42.
 solvere pro apertire X, 120. 29.
 soracus X, 129. 9. 11.
 Sparti in theatris usus IV, 134. 83.
 spartopolis *ibid.*
 spira II, 31. 71.
 sportulæ judiciales VIII, 37. 48.
 stater aureus IX, 57. 7.
 Statuæ coronatæ civitatibus erectæ VIII, 140. 75.
 stipendium menstruum militum Atticorum IV, 165. 60.
 Stomachus, pro gulæ principio II, 201. 33.
 stratores III, 92. 33.
 substantivo non rato adjectivum diversi generis jungunt Græci VII, 74. 79.
 supercilia raserunt sacerdotes aliquando I, 50. 46.

superstitio I, 21. 39.
 Supplicum asyla I, 10. 67. 68.
 T.
 Talentum IX, 53. 69.
 — argenti IX, 53. 69. 71. IX, 57. 7.
 — auri *ibid.*
 — Philippicum IX, 57. 7.
 — Babylonium IX, 86. 1. 4.
 — Ægyptium IX, 86. 2.
 — Cilicium *ibid.*
 — Syrum *ibid.*
 — Ptolemaicum *ibid.*
 — Antiochicum *ibid.*
 — Tyrium *ibid.*
 tali numeros non habuerunt IX, 99. 23.
 rapetes sternendi mos VIII, 133. 34.
 rapetibus pavimenta tegebant veteres *ibid.*
 Taras, Neptuni filius, in nummis IX, 80. 43.
 taurus II, 173. 9.
 Telephilla, Poëtria Argiva II, 23. 98.
 Termino frugum primitiæ oblatæ I, 26. 88.
 tesseriis tribus ludebant veteres IX, 95. 75.
 tetracomus VI, 99. 14.
 tetrobolum IX, 63. 60.
 Thallo, Auxo, Hegemone, juvenutis duces & comites VIII, 106. 89.
 Thea in equam conversa IV, 141. 69.
 Theodorus, architectus nobilis X, 188. 74.
 — Milesius *ibid.*
 — Samius *ibid.*
 thesmothetæ VIII, 40. 75.
 Thessalæ mulieres artibus Magicis devotæ VII, 112. 66.
 Thessali plagiarii *ibid.*
 — πολυφωγοι *ibid.*
 Thius III, 22. 46.
 Tholus VII, 174. 31. VIII, 155. 82.
 tibia perfecta, media, minima, IV, 67. 21.
 — spondiaca IV, 81. 48.
 tibiz paratretæ IV, 81. 56.
 torcular X, 75. 33.
 Tribuum nomina VIII, 109.
 triobolum IX, 63. 60. 65.
 — merces judicium VIII, 20. 15.
 ttipodes VI, 83. 66.
 Tripodum duo genera X, 63. 12.
 Trochlearum duæ species X, 31. 99.
 tuba actores evocabantur IV, 87. 21.
 — recta, curva, præliaris IV, 85. 94.
 — sacra IV, 86. 12.
 tubicines collum lotis comprimebant IV, 92. 55.
 tudicula VII, 169. 85.
 tunica alba IV, 119. 26.

turres in villis extruebant ad alendas columbas IX, 16. 54.
 tympanum VIII, 70. 79. VIII, 71. 84.

V.

Variare, de olea I, 61. 96.
 Varias lectiones veteres Critici diligenter observarunt X, 183. 21.
 Vasa purgationis in limine templorum, etiam ad fores fœnestarum ædium I, 8. 54.
 Vasis fictilibus Æginetarum omnes Græci utebantur, exceptis Atheniensibus solis VII, 197. 43.
 ubera pro utribus aut sacculis usurpata X, 187. 63.
 Vesticulariam vitam vivere VI, 151. 99.
 Vestigal epistoliarum VIII, 132. 29.
 Vestigalia, nervi reipublicæ II, 234. 60.
 Vestigalium exactores, homines invisit VIII, 132. 19.
 — immunitas summus honor habebatur VIII, 132. 21.
 Venationem prima invenit Diana IX, 12. 14.
 Velis remisque navigare solebant antiqui I, 103. 26.
 Vento concipere tigrides rejicitur I, 196. 77.
 Vesica suilla marsupii loco habitæ X, 151. 26.
 Vestalis Virgo debebat esse ex pura familia VIII, 116. 83.
 Vestes æstivæ X, 123. 51.
 — hibernæ *ibid.*
 — virgatæ VII, 53. 70.
 — pictæ VII, 55. 85.
 vibrissæ II, 80. 36.
 Victi quomodo faterentur se victos esse I, 166. 57.
 vina condiderunt veteres in vasis fœgulinis VII, 161. 3.
 Vina Italica parum nota veteribus VI, 16. 44.
 Vinum in utribus servabant veteres X, 71. 91.
 — gustandum dabatur emptoribus in foro X, 72. 95.
 Virgatæ vestes VII, 53. 70.
 Virgines decennes Dianæ sacra faciebant V, 81. 56.
 umbram observabant ad convivium vocati, ne serius advenirent VI, 44. 37.
 ungues olim in tonstrinis præsecabantur post barbam rasam, VII, 165. 44.
 urbs quæque suum habuit Deum vel Deam præsidem & custodem IX, 26. 35.
 Vomitoriis utebantur Ægyptii, sanitati suæ consulentes VII, 199. 65.
 Vomitus provocabant veteres pinna in fauces demissa X, 76. 41.

Z.

Zygia tibia III, 38. 94.

BENEVOLE LECTOR.

Nescio qua operarum incuria vel oscitantia factum sit, ut in superiori Indice pag. 176. col. 3. post vers. 39. inter profecta & Pyrrhus omiserint omnia, quae hic subnexa vides: quod factum nollem. Verum quum aliter nunc reparari haud possit damnum, illa hic potius addere, quam te iis omnino privare malimus.

PROVERBIA.

Antiquior quam Chaos & Saturnus II, 16. 26.
 aufer mothonem a remo IV, 101. 31. VI, 123. 8.
 Batti laferpitiu IX, 60. 38.
 Cænei hasta VII, 112. 66.
 Carica Musa IV, 100. 23.
 Carpathius leporem V, 75. II. 12.
 Cumini sector III, 112. 97.
 dormire in utramque aurem II, 84. 64.
 in ipso limine impegisti III, 151. 34.

intra quatuor esse VII, 122. 61.
 de lapide emptus III, 77. 76. 77.
 lityergam tantionem canis IV, 54. 85.
 Megaricus risus IX, 148. 78.
 ne symbolum quidem habet IX, 72. 52.
 nephalium sacrum VI, 26. 60.
 Noctuas Athenas IX, 63. 60.
 novacula in cotem II, 32. 75.
 pedamentum decepti vineam I, 162. 15.
 pyrrichen oculis præ se ferens IV, 99. 5. 6. IV, 100. 23.

Stercore abjectior V, 163. 32.
 ultra septa trahilire III, 151. 38.
 Pueri testamentum de bonis facere non poterant VIII, 140. 84.
 pueris & foeminis ultra medimni pretium pacisci non licebat *obid.*
 purpura ab Hercule inventa I, 45. 46.
 purpuræ sanguis quo diutius coquebatur, eo nigricantior evadebat I, 49. 80.
 pyrricha IV, 99. 6.

A D D E N D A.

LECTORI BENEVOLO

S. D.

TIBERIUS HEMSTERHUIS.

Post excursum felicibus auspiciis edendi Pollucis spatium, nihil adeo restare arbitrabar, quod ut cum erudito Lectore communicare dignum magnopere videri posset: jamque animo præcipiebam honestissimæ quietis fructus, cui me post exantlatum molestissimi laboris opus dare decreveram: at postquam oculo diligentiore meas percurro adnotationes, & in singulis aliquantisper hæreo, mentemque attendo, sortem agnosco humanæ naturæ, & ingenii nostri infirmitatem, quam eo æquiori animo ferendam existimo, quod ea lege, eaque simus nati conditione, ut homines essemus, in quos plurima vitiorum & inbecillitatis infinitæ incubuit cohors: nonnulla igitur relegenti obtulerunt sese, in quibus humanitatis signa me reliquisse deprehendo, quod hoc facilius accidere potuit, quo magis commodum & idoneum meditando tempus omnesque rerum partes perpendendi mihi defuit: nam ita deproperandum fuit hoc opus, ut singulis tantum non diebus habenda fuerit typhotetarum ratio: præterea quædam a nobis omissa, quædam non loco dicta sunt & prolata memoriæ vitio, quæ plerumque perquam labilis esse solet & infidelis, unde non inscite Arabes ductum ab oblivione nomen homini indiderunt: de his omnibus ut benevolum lectorem breviter admoneam officii mei nec non honoris postulat ratio, non dubia confusus spe, quin animo facili sit condonaturus, quæcunque fuerint commissa. Possent vero & alia congregare quamplurima, atque hoc loco proponere, quibus res multæ partim a me jam pertractatæ, partim etiam intactæ uberius illustrarentur & splenderent; sed ne qua sufflaminetur impetus editionis nostræ, quæ jam diu omnium expetita votis publicam adspicere lucem gestit, ea in opportuniora occasione differre constitui. Id unicum interim omni animi contentione, Docte Lector, Te sedulo rogatum velim, ut quid de labore nostro secus ne statuas, hisce non perlectis, quibus insigniores maculas absterfisse me puto. Vale, nostrisque conatibus fave.

Pag. 774. not. 45. post *corruptela*: seu potius scribendi mos, nam quanta sit affinitas τῶν εἰ & εἰ, ut alterutrum vix nullo vocis incommodo possit adhiberi in iisdem verbis, pluribus exemplis ostendi IX, 139. Παρωροφίδος autem meminit Herodotum in *Euterp.* τὸ δὲ καταστῆγασμα τῆς ὄροφῆς, ἄλλος ἐπικίεται λίθος ἔχων παρωροφίδα τετράπηχυν.

Pag. 776. n. 73. post *καταρυγμένος* adde: quamvis Atticis scriptoribus *καταρυγμένος* magis in usu esse non ignorem: vid. *Phrynich.* p. 13. de *ἡλειπται* & *κατάρυται*: sed ad illam scribendi normam non satis attendisse Grammaticos, docere possunt *Homeri* eadem *sch.* &c.

Pag. 777. n. 85. ad finem: quod alibi me facturum hic promisi, præstitum est ad X, 172. ubi quæ notavi, percommode faciunt ad hunc locum.

Pag. 780. n. 43. Non prænitent sane retenta: lectionis vulgaræ, cum animum ad sequentia converto *ξυλοφόροι, σκευοφόροι, ὑλοφόροι*, quibuscum *ὕδροφόροι*, me iudice, bellissime conjunguntur: illuc accedit *Ἀλιανῶν* locus egregius V. H. IX. c. 17. ubi Demosthenem spiritus summisse refert, si ab aquatoribus exaudivisset se laudari: *τόσου αὐτὸν ὑπεπλήρου οἱ ὕδροφοροῦντες, εἴποτε παρόντος αὐτοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ τι ψιθυρίσαιεν*: erant autem Athenis tam viri, quam mulieres aquam ferentes, qui illo labore vitam sustentabant; unde cum eandem denarrat historiolum *Cicero* in *Tusc.* *Quæst.* lib. V. morem eum esse Græciæ dicit: vide *Doctissimorum* virorum notas ad *Alianum*: adnotata quoque est ab *Hesychio* hæc vox, sed alia notione: *ὕδροφόρος, ὑδροφόρος*. Quando vero mecum reperito consensum MSS. in *ὕδρικφόροι*, ipsiusque vocabuli opportunitatem, præcesserunt enim *ὁμοφωροφόροι*. hanc lectionem damnare non possum, præsertim cum vox illa non sit destituta veteriorum scriptorum auctoritate: *Hesychius*: *ὕδρικφόροι, μέτοιχοι* quam rem qui cupit illustratam, legat *Pollucem* III. 55. & *Harpocrationem* in *Σκευοφόροι*: sed appositor ad hos *ὕδρικφόροι* hic est *Harmodii* locus apud *Athen.* libr. IV. de moribus & institutis Phigalensium: *ἡ δὲ πόλις παρέχεν ἑκάστην τῶν χορῶν τρία πρόβατα καὶ μάγειρον ὕδρικφόρον τε καὶ τραπέζην* &c. licet itaque *Pollucis* locum e MSS. reformare: neque vero diffiteri velim, B. L. in hoc libro me sapius, quam par erat, neglexisse validam MSS. auctoritatem, quod scilicet eorum præstantiam necdum satis perspexeram, quam me familiarior usus postmodum edocuit.

Pag. 781. n. 57. Video quid opinioni meæ possit opponi; scilicet Romanos, cum *navita* dixerunt, videri posse id vocabuli derivasse a Græco nomine *ναυῆς*, α littera commutata in i, ut *πατῆρ*, *πατῆρ*, *βαλάνειον*, *balineum*, & quæ hujusmodi sunt plura: & ita sane sensit Magnus *Fossius* in *Etymologico*, ibique in auxilium vocat consimilem aliarum vocum formam, quæ a Græcis nominibus sunt tractæ, *propheta*, *bibliopola* &c. cujus viri eruditio & auctoritas nostram apud imperitos sententiam aggravare posset & deprimere: sed istis, quæ vir insignis protulit, nullimodis infirmatur iudicium nostrum, aut imbecillius evadit: cum enim e MSS. docuerim spiritum illam esse vocem & notæ non probæ, eodem apparere momento arbitror, originem in ea Romanæ vocis non esse quaerendam: porro, ut rem ipsam expediamus, quid, quæso, prohibet, quo minus existimemus *navitam* a *nave* descendere? quem postea Romani compendio *navitam* dixerunt: sic natum ex *populicis*, *publicis*, *cutis*, *cutus*, *quæstus*, *quæstus*, *calidus*, *calidus*, *positus*, *postus*, *lamina*, *lamina*, *valide*, *valide*, *adulterus*, *adulterus*; infinita talia possent enumerari, non tantum apud Romanos sed & Græcos usitatiss-

suma: quod autem *navita* dicatur; ut *bibliopola* &c. num ideo quoque censuimus e Græcia prodire, *advena*, *convvena*, *indigena*, *incola* &c. His adde, nobiscum facere veteris Grammaticis.

Pag. 783. n. 76. Conjectura mea ad eum finem fuit comparata, ut ineptæ lectioni vulgatæ succurreretur, in qua, ut metri constet ratio, *μοι* post *τετάρων* non incommodè videtur interferri posse: at longe concinnior rem esse Codicum scripturam nemo paulum humanior addubitabit: sed reponere sibi: *ὀβολῶν δὲ ἴσως* tum quidem in eo loco nihil desideratur seu sensus respectu, seu metri: in MSS. autem vulgare est, cum literas, quæ elidi & exigi debebant, integras poni, tum, quæ fuerant calamo exprimentæ, omitti: scilicet in hac re lusisse librorum libertas videtur: dixerat autem *Aristophanes* rei alicujus pretium esse obolos quatuor & laturam. In proxima, quæ continue sequitur, adnotatione nostra delectat, quæso, benevolus lector vocem *solvenda*, quæ nobis festinantibus temere excidit, pauloque post rescribat, *adferant*: sciendum vero, quod *Casaubonus* ad *Athen.* VI, 19. ita lectionem citet vulgatam: *Τιμῆς δ' εἴποι* &c. quod dicitur etiam in nulla conspicitur editione, necessarium tamen est ad versiculum sustinendum: *Τιμῆς δὲ εἴποι* seu potius velis: *Τιμῆς ἂν εἴποι*. Uti vero MSS. lectio præclara videtur, ita non abjiciendam esse eam, quæ fuit antehac publicata, si rite fuerit & ordine purgata, quod a nobis factum existimo, facile, credo, quivis mihi dabit.

Pag. 794. n. 97. *Γεωργικὸς* non tam ex fide MSS. restituendum judicavi; nam MSS. ita legisse non tradunt nostri Commentatores, quam quod *γεωργητικὸς* alienum videatur ab hoc loco, & vox sit auctoritate destituta.

Pag. 801. n. 79. Post *vocata* hæc adjiciantur: ut quidem eam vocem *Hesychium* vidimus interpretari: sed cum duplex hujus vocabuli sit significatio, duplici propterea modo eam exponunt Grammatici, ut in *Pollucis Hesychiæ* locis inter se se comparatis liquet: non alia ratione commentatus est de hoc verbo *Eustathius* ad *Od.* Φ. ubi *πῶλονας ἀκίδας*, & ex veteri Rhetorico Lexico *γυνίκα* reddit: vide eundem ad *Il.* Δ. quo volumine ipse *Homerus* hoc usus est vocabulo: *Scholias*tes, quem perperam plerique *Didymum* appellant: *ὄγκος δὲ τὰς ἀκίδας καὶ ἰσοχὰς τοῦ βίλου.*

Pag. 805. n. 27. De isthoc adagio videndum monere perelegantem vitum *Andr. Schottum* ad *Zenobium*, ubi *Theoni* locum a me notatum præcepit, duplicemque paræmiæ sensum monstravit.

Ead. pag. n. 33. Etiam non inutilis sit ad sensum scriptio vulgata, præliterat tamen Codicum antiquorum lectioni honorem habuisse, cum & ipse *Kühnius* in ea restituenda præiret: *Demosthenis* locum, ad quem hic respexisse *Noster* videtur, protuli lib. X. Segm. 189. quæ tibi sunt aduenda.

Pag. 812. n. 21. ad finem notulæ meæ hæc adde: *Johannes Barnes*, cujus industria expolitus *Anacreon* nuperime prodit in lucem, huic etiam divinissimi *Lyrici* locum in ejus fragmentis reposuit, eumque longe aliter constituit, ac in *Pollucis* editionibus hæctenus est vulgatus, quanquam illius emendationis scio ne verbo quidem Lectorem admonere: *Χηλιδὸν δ' ἄγγος ἔχον Πυθμένως ἀγγισελίνων* quæ sic reddidit Latine: *Vas asiatum habens Fundum ex Aprio-sylvestri*: illa quidem lectio etiam sit ingeniosa & pulchra MSSrum tamen auctoritati & probissimæ scripturæ, seu *ἐλαίου σελίνων* velis seu *ἐλευσελίνων*, posthaberi debet: quamquam nou diffitear Codicis *Falckenburgiani ἀγγισελίνων* non longe abesse a literarum istarum ductu: meminit etiam *σελίνου ἐλαίου Athenæus*, cui quoad folia simile sit τὸ σίον φῦτον ἐλαία σελίω τὸ φύλλον ἰσικὸς, ut habet *Eustath.* ad *Odys.* E. p. 1525. sed quam habuerit rationem vir eruditus, ut *χηλιδὸν ἄγγος* verteret, *ασιατικὸν* *vas*, non facile percipio: probe scio *χάλην* esse *φορσίπην* vel *φορσίπην*, quam significationem vel ipsa Lexica docent, sed qui possit ea notio aliav. quævis hu-

jus vocabuli cum *ansis* conjungi, aut ullam habere afinitatem, me profecto, cujus hoc ignorantia forsitan imputandum, later: maluisse tamen *Hesychius* rectissime præcunctis instillisse vestigiis Virum Doctissimum, in cujus Lexico *Χηλιδὸν, πλεκτόν* quid opportunius? quid etiam verius? Vide eundem in *χηλιδῶν*, & nos obiter istius rei quiddam tangentes X, 141. Itaque *χηλιδὸν ἄγγος, vas plekton*: quam interpretationem sine multo nostro labore ipse confirmat *Gollux*, cum adjicit: *πλέγμα ἐκ σχοινίων δηλοῖ.*

Pag. 813. Ostendere sum conatus hac nota, *βολίαν*, cum petalum acuminatum vel umbellam designat, originem suam referre acceptam tum ratione nominis, tum ipsius etiam significationis τῷ *βόλω*, cujus & structuræ formam descripsi: nec ita male, me iudice res illa processit, ut me pœnitere debeat istius opinionis; *βόλου* enim & usus pariter & significatio antiquissima, ut ex *Homeri* extrema *Odyssea* X. constat: ad quem e *Lexico Rhetorico Eustathius* adfert talia: *Θόλοι, στίγμαι, ἐπάλλεις, καμάραι βολία δὲ θηλυκῶς πῖλος εἰς ἐξὺ ἀπολίγαν, οἱ δὲ σκιάδιον* quæ cum *Hesychio* perbene congruunt: inde Romani *ibolum* in suam transtulerant civitatem: sed umbellas & umbracula, *σκιάδια* longe inferiori ætate luxuriam & effœminatam molitiam vetustissimis hominibus incognitam reperisse credibile est: adeo ut, cum res ipsa sit recentior, nomen etiam non posse veterimum esse liqueat. Præterea *Theocritus Schelias*tes aperte nobis assentitur, cujus verba *Jungermannus* apposuit: de *Etymologi* vero loco postquam animum diligentius ad cogitandum institui, id mihi deprehendisse videor, alium ejus esse sensum, ac tum putabam, cumque verbis *Ammonis* proximum: ut res pateat, in medium locus est proferendus: *Σκιάς, τὸ ἀδίον ἐκαλεῖτο τῶν Λακεδαιμονίων κατὰ τὴν ἀρχαίαν φωνήν. οἶκος γὰρ ἴσθι στρογγύλος: τοὺς δὲ τοιοῦτους διὰ τὸ τὴν ὀροφὴν ἔχειν μιμνήματα τῶν σκιάδιων σκιάδας οἱ πάλαι προσήγορευσαν ἐπὶ δὲ &c.* vitium voci *σκιάδης* esse oblatum bene monuit *Sylburgius*, sed id parum feliciter amovit: scribendum ajo *σκιάδεια*: res erit manifesta, si mentem *Etymologi* breviter & quam clarissime exponamus: *Sciās*, inquit, appellatum est *οἶον* *Lacedæmoniorum* ex antiquo loquendi usu: domus enim erat rotunda figura, cujusmodi generis veteres dixerunt *σκιάδας*, propterea quod *τέτα* referrent *umbellas*: postquam vero aliud nomen *πάστα* sunt *umbella*, plurimique *Græcorum* ea appellaverunt *βολίας*, etiam *domos* seu *στρωθίνας* rotundas his quidem *βόλους*, illi vero *βολίας* nominaverunt: quanquam mihi persuadeam *βολίας* pro istius formæ structura rarissime ne dicam nunquam inventum iri: non dubito autem genuinam & germanam *Etymologi* sententiam esse illam, quam explicui; quæ quod opinioni nostræ sit opposita non admodum curamus, cum ante cujusvis Grammatici auctoritatem firmæ rationes valeant. De *Lacedæmonia* vero *Sciade* videndus etiam *Pausanias* in *Laconiis*: *Demetrius* autem *Scepsius* aliud etiam *Sciadium* genus apud *Laconas* enarrat, citante *Athenao* libr. IV. De *Sciade Baccis* non credo rem esse pervulgatam: præter *Hesychium* enim & *Suidam*, quos in *Ceramico* suo designavit *Menysius*, egregius est *Callixeni* locus in *Athen.* libr. V. ubi magnificentissimam *Ptolemaus Philadelphus* pompani graphice depingit: *περίκειτο δὲ αὐτῷ καὶ σκιάς ἐκ κισσοῦ καὶ ἀμπέλου καὶ τῆς λείπης ὀπάρας κικκομημένη* scilicet *Διονύσω* & hæc ipsa *Stephanum* voluisse credo, cum *Athenæum* de *σκιάδι* laudaret: vid. *Jung.* Not. nec non *Eustathium* ad *Il.* A. p. 857. ubi callide nomen Auctoris cui ista sublegerat, silentio involvit. Postmodum in adnotatione nica atuli *Commentatoris Aristophanei* locum, quo eodem usus est Vir eruditione summa *Jac. Perizonius* ad *Ælian.* VI. c. 1. ubi de *σκιάδιος*, quæ *flabella* Latine vertit, perelegantia notat, ipsamque illam veterum Scholiorum particulam doctè & ingeniose emendat, restituens pro *θίσσαι, θίσσαι* vel *θισοῖσαι* ante vero, quam hæc legissem *γυναικῶς θίσσας* intelligebam mulieres, quæ

rerum agendarum causa in publicum processerant, quae forsitan expositio tolerabilis est, siquidem frequentissimus umbellarum Athenis usus fuerit: aut reponere cogitabam ἔχουσι φέρουσαι, quod venustissimum dictum existimo pro φέρουσι, ut κρύπτουσι ἔχουσι, & similia quam plurima, cum & *Suidas* ita scribas Σκιάδιον, κατασκευασμὰ τι (scripserisne inepte κατασκευασμὰ τι) quanquam vulgaram lectionem non penitus spernam) ὅπερ ἔφορον αἰ κωνφόροι ἀποιούσαι εἰς τὰ Ἐλευσίαια, ἔκειν τὸ μὴ καίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου· καὶ ὅπερ ἡμῖς κωνηλαυκίος λέγομεν· sic & σκιαδηφορίῃ in illo ipso *Εὐλιανί* loco: sed nostra facile continnet Lector, ubi adfunt meliora. Tandem de *Demosthenis* loco ex Oratione adversus Spudiam videndus praeter alios *Suidas* in Σκῆν. In MSS. autem κωνηλαυκίος positi pro σκιαδηφοροῦ· ridiculus sim, si docere aggrediar, quam saepe in Schedis commutentur s & η.

Pag. 815. n. 57. Adde post *praxulerim*: Ionismum enim illa scribendi ratio redolet, cui praecipue dialecto additum fuisse *Anacreontem* omnes novimus: hac forma κωνηλαυκίος & κωνηλαυκίος est in ipso *Polluce*: σκηναίος nimis insolenter supra Segm. 151. ante nos legebatur: ἀκωνηλαυκίος, ἐκωνηλαυκίος, λαμπαδηλαυκίος, βαλαντινηλαυκίος apud *Aristophanem*: quae pleraque Atticos etiam ita libenter scripsisse ostendunt.

Ead. p. n. 58. Scribe: κωνηλαυκίος.

Pag. 816. n. 61. Ad finem haec appone: Scilicet illam accentus posituram tuetur Codex Antwerpensis, cui non nescio quam caute fides sit habenda, uti nec insolentem eam esse accentus positionem: forsitan tamen illam confirmet κωνηλαυκίος vel κωνηλαυκίος, quae vox videri posset derivata, εἰπὸ τοῦ κωνηλαυκίος· vāculum autem id erat servandis unguentis, recenseturque inter mundum muliebrem ab *Etymologo* & *Suida* in Ἐπικύβητι, ex quorum locis patet ab alabastris seu usu seu forma fuisse diversum, utpote quod in eodem ordine numeretur. Κωνηλαυκίος quoque, quod *Jungermannus* duxit edita lectione praestantius, ab usu scriptorum elegantium non commendatur; usitata enim & celebris formandi ratio est κωνηλαυκίος, quod ipsum forsitan fuerit reponendum non renitente profecto *Αἰετοῦ* nostro, apud quem VI, 109, hoc κωνηλαυκίος extat: hinc κωνηλαυκίος & κωνηλαυκίος, qua voce veterum sedulus nec ineruditus imitator *Nicetas Choniates Annal. And. Comn.* libr. I. usus est: καὶ τὸ τοῦ ποδῶς σκῆτες ταῖς κωνηλαυκίαις ἐλιπαίον· sed *Artianus Hist. Ind.* cap. 7. prisca elegantia dixit κωνηλαυκίος, ut *Lidarius πάπυρος ποιήσθαι pro παιδοποιήσθαι*, *Cicero agrorum cultum pro agriculturā*, *Philostatus in Proclo θήκη βιβλίων pro βιβλιοθήκη*.

Ead. pag. n. 73. Notulae nostrae haec adjiciantur: Imo vero recta est illa lectio, nec minus forte digna, quae hoc loco restituitur in textum, quam X, 62. ad quem locum vide, quae *Jungermanno* & mihi observata.

Pag. 818. n. 85. In hac adnotatione mea vocabulum *praetubulus*, per me licet, mi placuerit, rejiciat Lector benevolus: intellegebam autem varias diversorum Grammaticorum commentationes de Comaedia, ejusque origine & auctoribus, quae ante fabulas *Aristophanis* praemitti solent. Sed uti hoc loco pro *Cratino* *Crates* est substitutus, ita vicissim necesse est, ut *Cratino* concedat *Crates* apud *Etymologum* in Διακωνηλαυκίαις, διακωνηλαυκίαις καὶ ἄλλοις λέγεται ὁ κλητός· Κρατῆς Πυθίη, ἀπὸ προτέρου τὸν κωνῶν ἀριθμῶσεις· καὶ ἐγὼ, ὡς Κωνῶν μάλιστα χρωμένον· legendum enim Κρατῆος Πυθίη, quam mihi conjecturam constabiliavit *Aristophanis Scholiastes* ad *Pacem*, cujus verba, ne quid superfit dubitationis, adscribam: ἢ διακωνηλαυκίαις ἢ διακωνηλαυκίαις, πότεροι ἐξ ἡμῶν τέλειον διαφωρίζονται· καὶ ὁ κωνῶν γὰρ τὸν κληρὸν φασὶ καὶ ἐν ἄλλοις· πόσος ἐστὶ ὁ κωνῶν &c. καὶ Κρατῆος ἐν Πυθίῃ· ἀπὸ προτέρου τὸν κωνῶν ἀριθμῶσεις· ἄλλως· ἀπὸ τοῦ κληρωθέναι, ὡς τῶν κωνῶν μάλιστα χρωμένον, καὶ σιφνιάζειν καὶ βιάζειν· forsitan nec male facies, si *διακωνηλαυκίαις* reddi-

deris in *Etymologo*: praeterca καὶ ἐγὼ vicium alit, quod velim viri humaniores detegant, & ejiciant: putavi semper, defectum esse locum & aliqua parte truncatum, aut certe restituendum: ἐκαλείτο δὲ ἰσχυρὸς ὁ κωνῶν καὶ ὁ κωνῶν· rem expediet, si cui in hac parte Musa & Dea Critica sic fuerint, ut mihi in *Cratino* reducendo fuerunt propitiae. Quoniam vero in hac inculta loco forte delati sumus, etiam *Commentatoris Aristophani* purgando paulisper opera est dauda: ejus autem verba quamvis integra omnibusque numeris & syllabis, perfecta praestare non queamus, licebit tamen, opinor, emendatione certissima pro βιάζειν rescribere λείβειν· ὡς (ita forsitan supplendum) καὶ σιφνιάζειν καὶ λείβειν· voluit enim formandi congruentiam & aequalitatem per haec exempla *Scholias* ostendere; uti viderim ἀσιφίος, σίφιος, σιφνιάζειν, λείβος, λείβιος, λείβειν, sic a Καῦτος, κωνῶν, κωνιάζειν. Sed vereor, ut gravis sit Lectori nostra garrulitas & multiloquentia.

Ead. pag. n. 87. Scribe *Falckenburgianus*.

Pag. 819. n. 95. *Jungermanni* acumen emendantis in *Aristophani* versiculo πείσους pro πείσας merita decorandum est laude: ista vero ὡς ἰπιβαλοῦς ὄρου neque sensus nec metri servant rationem; utque *Jungermannus* in iis se nihil videre ingenue confessus est, sic & a me haecenus huic loco nulla potest expectari medicina; etenim quum diu multumque omnem loci statum consideraverim attente, nullius in mentem venit emaculationis, quae animo meo satisfaceret: ea igitur, quae a me sunt scripta, ab Erudito Lectore negligi velim, neque majore haberi pretio, quam ipse illa jam aestimanda censio. Eadem nota ser. *ceterum quod ad istam* &c. & ita velim semper reponas, ubi illa minus laudata loquendi formula mihi imprudenter excidit.

Pag. 820. n. 6. Post quaedam observata de ἔργολάβοις, quem videatur intellectum habere σοφιστῆς ἔργολάβων apud *Aeschinam*, explicui: quamquam vero me nonduum istius expositionis infleserit poenitudo, non tamen ejus ita sum tenax, ut aliter sentientes omnes rejiciam: quin vero lubens agnosco sophistam simplici sensu intelligi posse non invenisse: cum autem *Aeschines* istis abutatur verbis ad deterendas & maculandas summi Oratoris laudes, alii contra ea cominonde & loco haec ab illo prolata esse affirmarunt, quibus false retunderet turpem ceterorum legatorum adulationem, qui blanditias Philippo faciebant: Vid. *Plutarch.* in *Vita Demosthenis.* *Glossarum Nomicarum*, ut quid non jejunum adferam, locum producere, & paucis explanare animus est: ἔργολάβος ἴστιν ὁ χρήματα δέδωκας ἐπὶ τῶν ἐκχωρηθέντων ἔργων. quorum, me judice, haec est sententia: dicitur ἔργολάβος, qui numerata pecunia judicium contraxit, ut differretur actio: constat enim istius generis homines existisse, qui spe lucelli adducti reis operas suas collocarent, & ab iis accepta pecunia contrariae partis advocatos corrumpent, utque judicia traherentur efficerent: eam ob causam *Etymologia* ἔργολάβων interpretatur, τὸν φλαύροισι πρῶτα χρημαίον, eamque significationem apud Rhetores valere tradit: sed alibi erit opportunior de his dicendi locus: alias autem in *Jure Graeco redemptorem* etiam satis frequenter designat ἔργολάβος· ita *Βασιλικῶν* LX. tit. 9. ἀρχιτέκτων & ἔργολάβος junguntur.

Pag. 823. n. 33. In hac nota *Scholias* *Aristophani* in istis: ἔθος γὰρ ταῖς ἀστράπαις ποππύζειν, emendandum censui; non recte quidem; nam ποππύζειν ταῖς ἀστράπαις, est fulgetras porphyris adorare, ut *Plinius* loquitur H. N. lib. XXVIII. c. 2. ne quis igitur vulgaram lectionem loco moveat: de hoc autem poppylmi genere jam olim erudite scripsit *Politianus* saeculi sui decus *Miscellan.* cap. 32. & ex eo *Dalechampi* ad dictum *Plinii* locum: vide *Seberum* nostrum ad *Pollucis* lib. I, 210.

Pag. 825. n. 42. *Pollucis* locus e MS. *Palatino* sic

est constituendus: τὸ δὲ τῶν ἑνὸν ἑπιμαρτυροῦν, ἐπισκεῖται ἔλαττον ὡς Ἡρόδοτος!

Pag. 829. n. 95. Quam pulchra videatur hæc *Falckenburgiani* Codicis lectio, plenius & accuratius enarravi ad libr. X, 134. quæ sunt legenda.

Ead. pag. n. 96. Διυτέραι φροντίδες σοφώτεραι, prudentissime scripsisse *Euripidem* accepimus, nec quilibet quam est, qui non quotidiano rerum usu veritatem istius sententiæ perdiscat: id mihi contigit in hujus loci consideratione; cum enim vulgata lectio ante MSS. scripturam olim placuerit, jam nunc venustissima videtur Codicum scriptura, & in textum recipienda: ipsa de re non pauca possent a me norari, sed hic tantummodo juvat adscribere omisissum ab *Interpretibus Theocydidis* elegantem locum lib. VIII. c. 44. τὰ δ' ἄλλα πύχραζον ἡμέρας ὄντομόντα, ἀεὶ κεύσαντες τὰς γαῖς. *Scholista*: εἰς τὴν γῆν ὀνηροῦσι.

Pag. 830. n. 1. De hac *Hyperidis* oratione vide, quæ sunt dicta X, 39. eodemque loco non perfuntorie de verbis *Eupolidis*, quæ molestissima sunt, egimus.

Pag. 836. n. 52. Lege *sequentibus*.

Pag. 838. n. 69. De *Falckenburgiani* Codicis lectione opinionem meam explicatius declaravi ad libr. X, 136.

Ead. pag. n. 70. Pausonis, cujus a me facta fuit mentio, nobilissimum est inter veteres pictores nomen; sed in ea tamen vixit paupertate, ut fuerit hoc proverbio jactatus, Πάυσανος πτωχότερος meminit ejus rei *Suidas*, ad cujus paræmias in fasciculum collectas *Luciani* emendationem præcepisse animadverto hominem elegantissimi ingenii *Andr. Schottum*, quam *Junio de Pictura Veterum* latuisse mirum est; huic enim cum multi auctores essent citari, qui Pausonem hunc pictorem appellarent, nullus qui Pausonem diceret in promptu fuit, excepto solo *Luciano*, cui in illo loco macula erat adpersa: post *Schottum* illud in *Luciani* editionibus vitium notavit *Schefferus*, & ex eo *Jac. Perizonius* ad *Aliani* H. V. lib. XIV. c. 15, hæc ideo monenda duxi, ne quis existimaret me gloriam ex alieno labore venari, a qua re, si quisquam, maxime abhorreo. Præterea ad *Aliani* locum commode notavit *Doctiss. Perizonius*, uti qui aliquid faciendum locat dicitur ἐκδίδουσι, sic enim *Alianus*; ἀγανακτοῦτος ὄν τοῦ τὸ πινάκιον ἐκδόντος, ita qui conduxit ἐλαμβάνειν ea scilicet ratione loquutus est *Plutarchus*, ἐκλαβὼν γὰρ, ὡς ἔοικεν, ἵππον ἀλινδοῦμένοιο γράψαι &c. ubi quamquam antea maluerim ἐργολαβῶν, nunc tamen in gratiam redii cum lectione vulgata; ἐκδίδουσι apud eundem reperio in *Vita Demosthenis*: ἐκείνω τὰ τε ταῦτα ποιῆσαι καὶ παρασχῆναι πιντήκοινα ταλάντων ἐξέδικαν.

Pag. 839. n. 78. *Wolffius* & *Amilius Fortus* ad *Suidam* mecum consentiunt in emendandis *Menandri* versiculis.

Ead. pag. n. 83. Conjungenda cum hisce, quæ scripti ad IX, 29. In *Hesychii* loco, utur mea mihi conjectura nondum displiceat, cum seorsim a me sentiente non contendam: ab ea ductum est origine verbum *καπρῶν*, *μαχλῶν*, πρὸς μίξεις ὀργῶν, quod explicuit *Leopard* lib. II. c. 10.

Pag. 842. n. 13. Legenda sunt, quæ scripsi ad lib. IX, 95. ubi a me producta, quæ *Pantinus* ad *Apostolium* e Veteri MS. super hoc loco observavit.

Pag. 851. n. 8. Lege: *lubens*. Ἰττίσται vox difficilis, nec forte sine vitio: quod ad restitutionem loci adferre nobis placuit, *Stephanum* in suo *Theauro* dudum occupasse monuit præclarum eruditionis Græcæ decus *Jac. Gronovius*: alia tamen & plura dedi X, 57.

Pag. 859. n. 86. Scribe *conjecerit*, & bis paulo post *ἢ*.

Pag. 869. n. 87. Post *convincuntur* adde: *Qua in testes de dato testimonio falso insuetuntur*.

Pag. 873. n. 26. Scribe: *merito*.

Ead. pag. n. 65. Lege *αδρον*.

Pag. 883. n. 43. Præstitit cum MSS. legisse: ὁμολογούμενον ἀδικήματος μήνυσις: etsi enim hac voce absente nihil fere damni sensus patiat, fatendum tamen ea adjecta intellectum loci multo faciliorem esse & expeditiorem: præterea μίνυσις pro *delatione* in Attico foro frequens & hic perquam commodum; inde quoque μίνυσις, *delator* in *Gloss. μίνυτρα*, *delationis praxis*, quorum apud *Andocidem* περὶ Μυστηρίων est mentio. Postea in *Etymologi* & *Haypocratonis* verbis ἀπήγοι reformandum judico pro ἰπήγοι.

Pag. 890. n. 6. Dele *max*.

Pag. 900. n. 23. De illa loquendi formula *καταλοῶν* non perfuntorie a nobis ex actum X, 160. ubi & alia ejusmodi sunt explicata.

Pag. 904. n. 74. Lege *Disturi* pro *dici turti*.

Pag. 905. n. 87. *Arundel*. scribe.

Pag. 917. n. 20. De more vetricalia vendendi paulo luculentius egi ad Segm. 132.

Pag. 929. n. 3. Priori loco *potius* delendum est.

Ead. pag. n. 2. *Falckenburgiani* Codicis lectio *ταιρα καὶ αὐται* aliud quid in se videtur continere. quam quod ego conjectavi: obiter hæc mea revolventi succurrit *ταιρα καὶ* forsitan ex *Γεραραι* esse corruptum, eaque ratione titulus is esset in primo positus casu, quemadmodum §. 101. Πάρεδροι in MSS. inveniebantur, atque a nobis sunt restituti: hoc quidem si placuerit, omnis evanescet mutilationis suspicio, in quam me ista Codicis lectione inducitur esse scripti.

Pag. 930. n. 8. De *καυκλήροις* & *καυκρήροις* res est perquam intricata, quæ meo pro mea parte expedire sum conatus: velim tamen eruditiores eo de negotio sedulo cogitare, si quid reperiri possit, quod omnem tollat difficultatem: nos commodiori loco nostram quoque symbolam conferre destinavimus.

Pag. 932. n. 24. *Antiquiore* typi vitio pro *antiquiora* impressum est.

Pag. 933. n. 46. Lege: *Hom. β. vl. 362*.

Pag. 941. n. 97. Scribe: *ne omnium execr. m. facinus non puniretur*.

Pag. 945. n. 38. Inducenda sunt: *Iidem oi ἐπὶ τιμῆν, atque ita emenda in C. V.*

Pag. 947. n. 56. In hac nota bis pro *μυστικῶν* lege *μυστικῶν* vel etiam *περὶ μυστικῶν*, ut *Auctor* Segm. 141. non ineptum quoque foret *μυστικῶν δικῶν δικάζοντες*.

Pag. 948. n. 62. Scribe: *qui a studiis &c.*

Pag. 949. n. 65. Lege: *effusa*.

Pag. 956. n. 19. *Talantiatioi ἔγγυοι*, sponsores dicuntur divites & opibus abundantes: in *Glossis* MSS. *ταλαντιῶν*, *πλούσιος*: vide, quæ notavi ad IX, 35. In *Novis* loco de *Portitoribus* illam emendationem nostram alios etiam occupasse puto: adi ad *Politii. Merceri* Notas. Sed aurem vellit & admonet, ut paulisper subsistamus, *Varronis* locus, cui in extrema adnotatione mea operam dedi: quod mihi pro *bonam* placuisse dixi *cauponam*, rectissime nec sine ratione dictum censeo: sed *Guiselm. Canterus* Vir Doctissimus Nov. Lect. lib. VI. c. 6. in hanc ipsam incidit conjecturam; quod postquam animadverti, non leve opinioni meæ accessisse firmamentum existimavi: miror tamen, cum hæc tam commoda sit & facilis emendatio, cur præ illa *Turnebi* potius conjecturam probaverit *Canterus* legentis *bonam*, quod vas vinarium est longum & amplum: equidem ego *cauponam* numquam rejecero. Porro in optima *Merceri* editione, quæ e Codicibus MSS. est expressa, posterior istius loci pars hunc in modum profertur: *sum portitores erram duxe*: ex quibus etiam sententia non diversa propius tamen ad antiquam scripturam refingo: *sum portitores ara induxe*: forte maluerit quis *portitoris*, cui quidem ego non refragabor: *erra* vero vetustissimus esse scribendi mos, qui etiam in marmoribus antiquis comparet: præterquam quod non raro in libris veterioribus *diphthongus* in simplicem solvatur vocalem & conso-

nam sequentem: sic enim & apud Græcos παράκλιος pro παράκλιος, cujus generis exempla in nostro Polluce non pauca reperiuntur. Denique induxe antiquum est pro induxisse; quemadmodum *Cacilius* in *Synaristosis prospex* apud *Cell. XV. 15.* *Navius* in *Tyrphallo sumptis*. Apud *Varronem* de R. R. *subdux* legitur in antiquis libris, notante *Victorio*, prout apud *Terentium produxe* in *Adelph. Act. IV. Sc. 2.* Opportune vero *induxe*, sic enim etiam *defraudasse*, *oblevisse*: videtur autem illa loquendi formula prisce nitioris: *aliquem vel alicujus ara inducere*.

Pag. 960. n. 53. In Commentatoris *Sophoclei* verbis *μειροχον* est emendandum.

Pag. 962. n. 69. *Ακαρκτη* pulchre scribitur in vulgatis: sic enim apud *Thucydidem* occurrit, ut observavi ad IX, 115.

Pag. 968. n. 27. In versiculo *Phocylidis* legendum *νεύσει*. Doctiss. *Canterus* etiam ad sui libri marginem adscripserat: *επαρισσασθαι. Aristid. 176.*

Pag. 977. n. 42. Male me in hac emendatione sequutum fuisse *Kuhnium*, professus sum ad Segm. hujus libri 129.

Pag. 979. n. 68. In *Hesychii* loco restituendum putato *καταλύσει*.

Pag. 989. n. 76. Leg. *ήλικιώτην*. In textu vero lin. 6. *γυρῶται*.

Pag. 994. n. 37. Eandem emendationem loci *Meursius* adnotavit in *Attica Bibliotheca* lib. II. ubi etiam fabulæ *Dyadis* ex solo meminit *Polluce*.

Pag. 995. n. 50. Non aliter, atque restitimus, apud *Pollucem* legendum existimavit Vir Doctiss. *Joh. Meursius* in *Euripidis* sui *Τημενιδαις* ibique præterea *Alcianum* profert, & *Stobensem*, apud quos ejusdem sit fabulæ mentio.

Pag. 1005. n. 64. Quam vocis rationem posteriori loco dedi, sola haberi debet pro vera; *Ammonius* etiam huic notationi nomen facit: hinc sane *χορευται* pro discipulis adnotantur ab *Auctore Nostro* IV, 44. ad quem locum eruditissime *Jungermannus* noster bene multa concessit et *Platone* loca, in quibus *χορός* de *Schola* usurperetur.

Pag. 1012. n. 26. Lege: *Sed pene Falckenburgiani Codicis mantissam &c.*

Pag. 1013. n. 30. In *Sophoclis* versiculo mihi jam apprime probatur, *ἔδιμε* quod cum legitima metri ratione non pugnat: priorem itaque conjecturam meam facio missam. Sed de *ψαλιστοῖς* myrtilis, quæ eadem hac explicui nota, quædam mihi videntur adjuvanda: consensu ferme in vocis hujus expositione cum *Eruditis*. *Cantero*: neque analogiæ profecto norma contra nostram itat opinionem: cum enim a *ψαλις*, *ψαλίδος*, *forfex*, deducatur commode *ψαλιζειν*, quid nisi etiam ab eodem vocabulo, cum *arcum* vel *cameram* significat *arcuatam ψαλιζειν*, *arcuare*, *fornicare* manare possit? quod si veterum usus ad analogiæ rationem accederet, nulla mihi potior esset *Hierocles* loci explanatio: nunc invitus ferme ab ea sententia divellor: nam, ut dicam, quod res est, mihi quidem videntur antiqui Græci a *ψαλις*, cum *forficem* designat, *ψαλιζειν* formalisse, cum vero *arcum*, *ψαλιδῶν*, ut hoc pacto distinguerent diversæ significationis ab uno nomine deducta verba: apud *Bitonem* certe, qui cum aliis antiquis *Mechanicis* Auctoribus *Paris* prodit, invenio *τραφῆξ* *ἰψαλιδαμένους* *στριμνίας*, & sapius alibi ipsum illud *ψαλιδῶν* quam sibi non inutilem derivandi libertatem cum genitor vocabulorum usus sumserit, remanet, ut *ψαλιστός* sit *forficis acutus*, *decurtatus*, *forficatus*: *arcuatus* enim a *ψαλιδῶν* Græce diceretur *ψαλιδατός*, quod ipsum alicubi me legisse memoria non fallax suggerit: *ψαλιδαμν* certe apud *Strabonem* invenitur: itaque *ψαλιστοῖς* *μυρτινῶν* ab *Hierocle* dicuntur, qui concinnum & elegantem in modum *forficis* sunt *decurtati*: sic enim amputari solent & compesci nimium luxuriantes arborum rami: *rasilia* cum *arulejo mysteria* non invenisse dicere queas: sic enim

in extrema libri de Mundo parte scribit: *acuta pinus, & rasilis buxi & odora laurus*. Sed dudum hæc hominibus *Eruditis* expositio placuit; *Salmasius* enim ad *Hist. Aug. & Pearsonius* in *Prolegomenis* ad *Comment. Hierocl.* in *Aurea Pythag. Carmina* illam tradiderunt & sunt amplexi; qui iidem, quodcumque hac de re ad notari posset, occuparunt.

Pag. 1014. n. 42. *Tetuli* l. *tuli*: forsitan vero & alibi præter meam mentem antiquum illud *tetuli*, cujus usum renovare non decet, irrepfit: sed illud quodcumque vitii utriusque literæ litura facile L. B. emendabit.

Pag. 1016. n. 60. In *Aristophanis* versiculo scribe: *σταθμίσεται*.

Pag. 1017. n. 65. De *Cratetis* *Τολμαῖς* videnda; quæ dixi ad lib. X, 54.

Pag. 1018. n. 78. Ad finem adnotationis meæ bis pro *σεσῆν* substitui præstat *semis*.

Pag. 1021. n. 7. In loro vexatissimo libere meam dixi sententiam; quanquam animus revera in tanta opinio-num diversitate fluctet & distrahatur: secundas curas huic nodo expediendo impendere augustissima, quibus includor, temporis spatia non permittunt: alibi tamen id fiet, cum, Deo favente, uberius & alii quantum accuratius in *Pollucem* commentabor: nec levi me beneficio Lectorem obligaturum existimo; cum literas ab hominibus *Eruditissimis* super hoc loco ad me datas in publicum proferam.

Pag. 1023. n. 13. Pro istis, quæ de *Sofocrate* scripti, hæc melius supponentur: *Sofocratem* huic quo argumento *Comicum* appellent Commentatores nostri, non plane perspicio: de me quidem certe mihi nullum est indicium, ex quo *Comædias* hunc *Sofocratem* edidisse colligi possit: equidem mihi sic persuadeo, eundem esse cum isto *Sofocrate*, cujus *Φιλαδέλφους* laudat *Athenæus* lib. XI. p. 474. Illud autem scriptum quæcumque fuerit argumenti, fabulam tamen non fuisse, liquide, nisi me mea totum fallit imprudentia, scribendi forma a *Comico* stilo alienissima demonstrat: senarii vero iidem ipsi sunt versus, quales & hos esse ex illius *Παρακαταθήκη* bene *Doctissimi Viri* observarunt: res ethicas, quæ ad formandos perlineant mores, in hac sua *παρακαταθήκη* *Sofocratem* exposuisse, non vane quis arbitretur: ab illa materia non certe abhorrent, quæ hic *Pollux* producit: quemadmodum igitur *Epistetus* *ἰν χειρῶν* inscripsit illum libellum, quem nunquam non civis ad manus esse optabat, ne quis temere virtutis desereret locum, sic existimandum est hanc a *Sofocrate* *Παρακαταθήκη* esse nominatam; quo titulo, me judice significaverit, debere Lectores hoc scripto tanquam adipiscendæ virtutis deposito uti. Præterea memoratur in veterum monumentis *Sofocrates Rhodius*, qui literis consignavit philosophorum historiam & successiones: hinc *Diogenes Laertius* τὰς τῶν φιλοσόφων διαδοχὰς pluries adducit, sed apud eum non raro vitiose fuit exaratum *Σωκράτης*, observante Viro Maximo *I. Casaubono*: ab *Athenæo* citatur τῶν φιλοσόφων διαδοχῆ, cui parem & re & titulo materiam scriptis tradiderat *Sotion Alexandrinus*: non quidem in dubium quisquam vocaverit, quin eidem sint auctori attribuenda *Κρητικά*, quorum ab *Athenæo* facta est mentio: est ubi pro *Creticis Critica* mendose representantur: hujus voluminis primum librum *Suidas* in *Δούλων πόλις*, & ex eo *Michael Apostolius* ad testimonium vocat. Hic vero *Sofocrates Rhodius* an alius fuerit ab eo, cujus sunt *φιλαδέλφοι*, & *Noster* meminit, non plane diducio: credere tamen, spero, licebit, usque dum scèta fuerit hæc lis. Sed vero de *Sofocrate* si polita desideres, adire debes, Lector Benevole, ad egregias *Kusteri* notas in *Suidam* voce *Ῥαδερμῆνθους ἄρκος*.

Pag. 1025. n. 27. *εἰταιρῶν* restinxerat & *Canterus* ad sui Codicis marginem.

Pag. 1026. Discovenire quæ referunt utrique *Aristophanis* Commentatores verissimum est; utramque narrationem ex uno *Aristotelis* loco, cujus rectus al-

terutri sensus ex animo effluerat, esse derivatam per mihi videtur probabile propter rationes a me allatas: si quis in diversam pedibus ierit sententiam, suo id faciet arbitratu, nec nobis valde inuitis. Batti imagine nummos impressos credo nullos hodie extare: reperiuntur tamen, qui ad bovis dimidii figuram Batti nomen adscriptum praeferunt, seu hic veterior ille Batus sit, seu aliquis ex ejus posteris: vide Eruditiss. *Is. Vossium* ad *Mela* lib. I. c. 8. ubi sane, quod gaudeo, ab opinione nostra non abhorret: statuit enim figuram cornutam istius nummi, quem *Salmasius* ad *Solinum* produxit, *Alexandri* esse, aut cuiusdam ex ejus succelloribus. Neminem indignaturum spero, quod *Prolo-*
tomaeus scripserim, cum *Πτολιμαῖος*, Graecis dicantur: nam ita scripsisse in Codicibus antiquis & editionibus emendatissimis exaratur: ut non nesciam *Coniungium* hanc ob causam ab Eruditissimo ejus Adversario male fuisse acceptum. In *Hesychii* loco hac nota hypothetarum vitio legitur ἐγκράχθαι pro ἐγκριχράχθαι pauloque inferius *delineare* pro *delineare*: in *Callimachi* versiculo secundo legendum δῶσον. Sed in *Scholias* veteris loco etsi non sit incommoda mea emendatio, minus tamen nos a vera lectione abfuturos puto, si reponamus τῷ Πτολιμαῖῳ δὲ κῶσι opus enim non est, ut casus praecise concordent.

Pag. 1028. n. 40. Scribe: *Sed vereor, ne hic quidem in p. &c.*

Pag. 1030. n. 53. Τίταρον ἡμιστάτηρον tres sunt stateres cum dimidio, quod saepius in nostris notis docuimus: an τίταρον γιου sic intelligi pro loco possit, itave repererit *Hesychius*, non liquide affirmare habeo: scribendis celeritas obscuritatem offudit iis, quae adnotavi ad haec *Hesychii* verba: Lectorem pleno jure decet arbitrari.

Pag. 1033. n. 65. Legendum in annotationis fine: *πρωβολιμαῖος.*

Pag. 1035. n. 91. Scr. nota.

Pag. 1040 n. 27. Olim fuit fabula *Θισμοφοριαζούσαι* duplex, prima, & secunda, quam *reparatam* seu *reponatam*, *δικτυοσμήνην* vocabant: haec in antiquitatis voragine naufragium fecit; illa tulit aetatem, & in nostris hodieque manibus versatur: ea igitur, quae ex prioribus *Theismophorazusis* a *Gellio* sunt allata, etiam nunc in hac fabula reperiuntur: uberius & non simplici vice ad librum X. eadem res a me est pertractata: haec facile demonstrant, quid mea commiserit imprudentia: scilicet ea omnium est fors, ut quae etiam bene perspecta habemus, animo nec opinantibus effluant.

Pag. 1050. n. 97. Omnem emendati *Hesychii* gloriam cedo Viris Eruditissimis, quos adduxit *Doctiss. Fabricius* Bibl. Gr. p. 518.

Ead. pag. n. 2. Non procul a fine scribe *res certa.*

Pag. 1054. n. 24. Legendum *προκίλευτος*, quod *Doricum* est: *προκίλευτος* enim *Atticus* scripsisset.

Pag. 1059. n. 59. Ἡρακλῆς ἄλ. scr. Ne qua vero sit admiratio, quod *Salmasius* hominis de literis humanioribus optime meriti parum commode in *Epicharmi* versiculis, me iudice, restituentis *αἰ πιττοῦγκιον* opinionem audacter rejecerim atque improbarem: non quidem me fugit hoc ipso capite *Gollucem* scripsisse ἡμίλιτρον aquari sex chalcis: idem etiam alibi tradiderat: sed animum quae Lector eruditus attendat ad *Aristotelis* in *Acragantinorum* republica locum, quem *Gollux* produxit *Segm.* 80. litram summus *Philosophus* aequalem Itavit obolo *Aeginao*, quem decem continuisse chalcos certissimum est: porro *Hesychius* ὄβολον interpretatur τῶν λίτρων ὀβολίς autem assignantur vel sex chalcis vel octo, vel decem, quod fecit *Plinius*: Vide summum *Virum Joh. Freder. Gronovium* ad *Plin.* N. H. lib. XXXII. si uncia itaque responderit chalcos, uti tradit *Pollux*, necesse est litram obolo aequalem non tantum duodecim, sed aliquando decem etiam continuasse uncias: praeterea vero sicut oboli pretium suis diversum nunc decem, nunc octo

χλitimatum chalcis, ita quoque litra habere potuit varios pretii gradus: quin vero, ut ingenue dicam, apud antiquiores nullum invenio documentum, quod constet litram duodecim valuisse chalcos seu uncias, quae sane χλitimatio a recentioribus est recepta, quae omnes duodecim uncias litrae adscribunt: accuratius ea de re dicere conantem & tempus & loci ratio destituit: his autem si satisfacere potuerim isti difficultati, est quod mihi gaudeam, si secus fuerit, aqua Doctorum hominum litura meos expungat errores.

Pag. 1060. n. 62. Scribe: *καὶ γὰρ πάλιν λέγει ἐν Ἀταλαύτῃ.*

Pag. 1061. n. 68. Post *Cholimborum suorum* intere: *aut cuiusdam saltem partis.*

Pag. 1063. n. 76. Scr. *cujus rei veritas est Jung. &c.*

Pag. 1064. n. 78. De *Aglossbene* satis in hac notaluculenter disputavi: sed quaedam obiter adspargenda. In *Hygini* loco *Aglossbenes* claris literis expressum legitur in Codice MS. quem contuli. Illa vero cum scripti, ipsum *Thome Galas* locum non inspexeram, quo postea perfecto deprehendi meae adnotationis pleraque ab Eruditissimo Viro esse occupata: in ceteris autem. *Athenaei* emendatio, quae caput est hujus notae, hominem doctissimum non praeteriit: de *Agathobene* vero parum abest, quin *Galas* sententiae me dedam; ad quod me maxime impellit *Erasthenis*, quem adduxit, locus: quanquam ab altera parte nihil omnino sit rationis, quod magnopere nos credere cogat, non eadem potuisse literis consignari ab *Agathobene* & *Aglossbene*: mox scribe *redeamus.*

Pag. 1076. n. 58. Leg. *Poteris* pro *potueris.*

Pag. 1083. n. 94. In *Euripidis Scholias* per *ψῆφος* vel *ψήφους τῆν πρῆξιαν* intelligendam dixi: nec me praeterit istius expositionis: sed tamen si quis calculatorum ludum designari potius velit, non equidem intercedo.

Pag. 1086. n. 24. In fine: *qua eos suppeditat pro qui.*

Pag. 1096. n. 20. Scripsi mendosam esse lectionem vulgatam *ἐξιδῶτο*: nunc aliter videtur: rectissime quippe *Kühnius* sanabat, ab *ἐξιδῶσαι*: sic ferme *Galenus* posuit lib. I. *Υγιονῶν* ὡς ἂν τις ἀριστα τὰς νόσους ἐξιδῶτο: nihil itaque attinet, cum *Jungermanno* aliam lectionem investigare.

Pag. 1099. n. 54. In constituendo *Pollucis* de *Myinda* loco non inuitis *Musis* me esse versatum opinor: operae tamen pretium feret eruditus Lector, si cognoverit, quae noster *Berglerus* literarum Graecarum scientissimus mecum communicavit: sic enim ille ad me de his *Onomasticographi* verbis *Ego locum illum IX, 113. in nova hac editione feliciter restitutum iudico, omniaque in illo plana esse, si recte capiuntur, volo ostendere: tantum σαφηνείας gratis ita distinguo. Ἡ δὲ μὴν ἡ δὲ μὴν καταμῶν τις Φυλάττου βοῶ, καὶ ὃν ἂν τῶν ὑποφειγόντων λάβῃ, αὐτίκα ἀντικαταμῶν ἀναγκάζει, ἢ μύσαντος κρυφέντας ἀνερευῆ, μέχρι φωνῆς ἢ καὶ μύσας οὐ ἂν τις προσάψῃται, ἢ εἰ τις προσδεῖξῃ, μαντινόμνος λέγει, ἐστ' ἂν τύχη. Haec ego ita accipio Ἐ interpretor: *Myinda* (caeciliudium) vero (est, in qua:) aut oculos quis claudens *Cave* clamat, quemve fugientium prebenderit, sui loco confestim clausis esse oculis cogit: aut eos, qui sese, dum ipse visum sibi obstruibus, commodum occultaverant, tamdiu investigat, quoad deprehenderit: aut visum sibi quis obstruens, quem tetigerit, sive etiam uriolans digito monstraverit, indicat (nominat) usque dum in eum incidat: (eum coniciat.) nominando scil. illum ipsum, quem tetigerat, vel digito monstraverat. Non inepte tamen legas: κρυφέντας ἂν ἐρευῆ. De genitivo absol. sine αὐτοῦ vid. *Segm.* 117. 118.*

Pag. 1115. n. 31. Inter illa duplicis conjugationis exempla, quae ex foedere *Smyrnaeo* proruli, secundum deleri volo, quod minus videatur opportunum.

Pag. 1120. n. 64. Lectionem *Suida* vulgatam *φιλῶν* jam dubito, an mutare sit consultum: videtur

enim non male posse dici φηλοῦν δὲ οἰκίας γρηότων ἀβελτίων· si tamen quis φηλῶν prætulit, interpretabitur potius, *fallens*: integra Lectori iudicandi sit libertas.

Pag. 1121. n. 74. In adnotatione prima scribe *perierunt pro perditum ενερε*.

Pag. 1122. n. 78. *Platonis Ζαντρία*, quas dixi restitutas *Suide*, apud *Hephastionem* adducuntur sine addito tamen altero fabulæ titulo *Κέρωνες*: quanquam vero nihil occurrit, quod hanc me relinquare sententiam cogat, cum illo tamen pugnare non constitui, qui Ζαντίας veram dixerit inscriptionem fabulæ *Platonica*: vide præterea, quæ dico ad Segm. 153.

Pag. 1127. n. 26. Esti *Suidas* illam scribendi formam *πασσυδι* improbaverit, constat tamen sapius apud optimos inveniri scriptores: *Xenophon* *Cyrop.* A. ὁ δὲ *Κύρος ἦν ἐκβοηθῶντας τοὺς ἄλλους πασσυδι*: nec video quibus argumentis hæc legitima profecto scribendi forma debilitari possit, cum similiter in aliis quamplurimis extet. Poëtæ dicunt *πασσυδι*, quod apud *Callimachum* in *Del.* v. 158.

Pag. 1128. n. 36. Forte præstiterit *συνελέγοντο* reponi: rarius enim, ut puto, hanc Atticæ formam in hoc verbo reperias: sed res tanti non est, ut diutius commoremur.

Pag. 1136. n. 26. Scribe *subeingsi*. In fine istius adnotationis lege: *ἔχειργάσαστο* sed in isto *Ctesie* loco necdum illud *ἔχειργάσαστο*, est reponas meam emendationem, satis perfunctum videtur: an forte dixerit *ἔχειργάσαστο*, ut subintelligas *τοῦ βίου*, *seipsum vitam privare*: durius quidem illud apparet, neque succurrit etiam, quod propius ad literas accedat, quam id quod protuli.

Pag. 1150. n. 12. Post *Κάλαξι* adde in Textu *προεπίων*.

Pag. 1151. n. 22. Doctissimus etiam *Canterus* *πλέων* restituit pro *πλέον*. In *Eupolidis* versiculo si *οὐ* extruserit, senarii erit initium legitimis constans pedibus: sed rem totam arbitrio Lectoris concedo.

Pag. 1152. n. 29. *Salmanticensibus* Excerptis debemus *οικητήρια*, quod omnino oportet in textum reponi, ut etiam a me factum est: sed prætereundum non videtur *Eruditiss.* *Canterum* eodem pacto ad libri sui marginem ex ingenio suppleville.

Pag. 1153. n. 34. In *Diphili* verbis *Canterus* olim restituit, uti nos, *δύστην* pro *δύστιν*: in secundo versu ita legendum iudico, *ἐπιώματα τε καὶ Τάργυριδιον* quod forte convenientius ad *Jamborum* legem.

Pag. 1160. n. 81. Doctiss. quoque *Canterus* *κράτιον* emendavit pro *κράτιον*.

Pag. 1166. n. 8. *Antiphani*s extrema perdifficilia sunt: meam emaculandi voluntatem unumquemque laudaturum existimo: si parum feliciter ea res mihi processerit, non tam egomet mihi culpandus videtur, quam quidem consideranda sunt loci tenebræ: certe quæ dixi, jam nunc a me ipso improbantur: *τάσσειν* enim simpliciter apud Græcos raro significationem habet mandandi; sed ea notione potius usurpatur *προστάσσειν*, *ἐπιτάσσειν*: speramus itaque ingeniosiores *Antiphani* adfuturos.

Pag. 1170. n. 34. Pro *Plutonis* repono *Pluti*: reor & alibi me incio hoc irrepisse mendum.

Pag. 1176. n. 91. *Byzantinous*: leg. *Byzantinous*.

Pag. 1180. n. 29. In *Sophoclis* versiculo bona est *Salmantisi* emendatio; servat enim metri jambici præscriptum: quamobrem eam esse probandam censeo.

Pag. 1184. n. 54. Putabam aliqua ratione *Hesychium* ejusque errores excusari posse, si culpæ non minima pars in ejus conferretur notarium, quo forte in colligendis vocibus & excerptendis fuerat usus: sed res incommodo cecidit, siquidem hanc ipse defensionem *Hesychius* infirmit; jactat enim in prologo propria se manu totum illud Lexicon descripsisse, & in ordinem digessisse; quod cum a nobis credi par sit, non indigne feret *Hesychius*, ut cum *Eruditissimis* hominibus etiam credamus, ejus imperitiæ errores plerosque af-

signandos esse, qui in isto deprehenduntur *Lexico*: gratiam vero a re literaria maximam iniet, si quis *Hesychii* recentaret editionem; cujus quidem spem nobis non penitus incertam fecit *Vir Eruditiss.* *Lud. Kusterus*, dummodo non alia negotia, quod nolim, ab hoc cum consilio revocent.

Pag. 1210. n. 20. De flagellis *ἀστραγαλων* videndus etiam *Lipinus* de *Cruce* lib. II. c. 3. quem diligenter posteriores exscripserunt. *Aliani* locum opera nostra, cum illa scriberem, resanuisse censebam: nec forte emendatio nostra vitis eruditiss. displicebit: id tamen adnotare non prætereo, nonnullam mihi subortam esse causam, ob quam illum locum ad accuratius examen revocandum esse iudico: hic autem ut id fiat, nec loci nec mei temporis, quod mihi jam contractissimum est & plurimis impeditum negotiis, ratio patitur: sed hoc tamen alibi me debito exfolvam.

Pag. 1215. n. 52. Produxi meam ego conjecturam, non quod locum ita restitutum existimarem, sed ut vice cuius fungens feliciorum ingenium acutem, & impellerem ad inquirendam lectionem veram: palma in medio posita est, quam, qui optime coniecerit, auferet.

Pag. 1216. n. 62. Scribe: *adherere*.

Pag. 1226. n. 38. In *Antiphani*s versu, qui senarius est, pedes sibi constant, pleni que sunt: quo magis circumspecte in hoc loco est agendum: *Kuhnii* ab *Antiphani*s mente & ipsa veritate non aberravit forte, cum distinctionem ponat post *πρώτων*: sed ego, quod non diffiteor, sensum haud satis capio.

Pag. 1234. n. 88. Puram me lectionem adseruisse puto: cuiuscumque ponderis sit *Φιλοκρίτης*, quod alios pensitare velim, non certe constabitur ex *Hesychii* loco: venit enim in mentem, scribendum potius in *Lexicographo* *Φυλοκρίτης*: sapius ea ratione ab *Hesychio* peccatum: adtipulatur autem huic emendationi ipse *Hesychius*: *Φιλοκρίτην, τὰς Φύλας διακρίτην* & cum maxime *Etymologici* pater, quem vide.

Pag. 1237. n. 7. Præcipua vitii origo, quod *Καρχηδόνια* & *Χαλκηδόνια* sæpe reperiantur confusi, prognata est ex diversa vocis *Καρχηδόνιος* scriptura: ostendit enim ad *Sidonium Apollinarem* *Vir* summus *Jac. Sirmondus* in veterum monumentis & marmoribus *Καρχηδονίου* exarari & *Καρχηδονίου*.

Pag. 1241. n. 30. Leg. *culpantem* &

Pag. 1242. n. 33. *culpat*.

Pag. 1251. n. 89. Leg. *Byzantinous*.

Pag. 1255. n. 14. Hæc scripseram in prima nota, quæ nescio quo pacto sunt rescissa, neque typis representata: Oculos ego forte, dum his animum attendo, in Interpretem conjeci, cujus hominis imprudentiam an ignorantiam magis mirer nondum equidem constitui, qui ad *Pollucem* vertendum ab omni eruditione Græca imparatus accesserit, itaque in ea re se gesserit, ut postea provecior arate rerumque cognitione versionem illam ingenii superbientis abortum fateri sit coactus: in his profecto ut in omnibus se turpiter dedit, cum *Antiphani*s esse verba sentiat: *τὸ δὲ κάναστρα* &c. quod a *Pollucis* consilio abhorretere facile sine MSS. quis animadvertisset: nec sane monuisse ea de re, nisi in hoc eodem erroris luto doctos homines hæsisse intellexerem, quos vitium deceperat Interpretis: attamen non severissime castigandi sunt, aut culpandi, qui, cum MSS. ope fidei destituerentur, in hoc Auctore nostro minus dextre versari potuerunt. Postmodum adductus est a me *Leschis* versiculus e *Tzetze* ad *Lycophrontem*: *ἦνικα νῦξ μὲν ἦν μέση, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελήνη* si *μέση* induxeris, integer erit versus: sed mihi persuadeo illud *ἦνικα* esse a *Tzetze*s manu, qui parum attentus aut a memoria deceptus illud adiecit: nusquam enim alibi in hoc extat versiculo: de *Lesche* vero & *Iliade* parva adendum etiam *Vir* insignis *Eruditione* & *diligentia* *Joh. Alb. Fabricius* in *Bibliob. Græc.* pag. 280. Porro, quamvis meam de *Κα*

ραμειῶν & Καμίνω conjecturam sine controversia certissimam esse existimem, adjungam tamen inanis loci argumentum pro mea opinione validissimum: *Suidas* inter *Homeri*, quæ enumerat, scripta refert *Κεραμειῶν*, nec in illa enumeratione, quod in primis attendendum videtur, *καμίνου* meminit, cum tamen postea ipsum illud carmen producat: hic primum in *Suida* emendari velim *Κεραμειῶν*, de qua emaculatione neminem equidem dubitaturum puto: deinde facili negotio conficio, *Suidam* *Κεραμειῶν* & *Καμίνου* pro uno eodemque habuisse poemate: hæc autem mea non mediocriter adjuvantur iudicio Doctissimi *Fabricii*, qui *Κάμινος* *Herodoti* & *Κεραμειῶν* *Suida* memoratos non diversum esse carmen censuit: hoc autem est rectissime *Fabricius* pronunciauerit, vera nihilominus videtur emendatio loci Viro præstantissimo latuisse.

Pag. 1262. n. 62. *Cratetis* versiculum, ut cum metri norma non disconueniat, ita compone: Τὰ καρίσκια vel simpliciter *Καρίσκια τῆς κοίτης ὑπάρχει μοι δοκεῖ*.

Pag. 1263. n. 68. Ita lege *Pherecratis* *χρήσιον* -- ἀλλὰ καὶ ἐν κοίταις ταῖς ἐμοῖ (vel ἐμοῦ) Ἀποκείθ' ἄ μέλαρον ἀριστήσιον operari intenteuram puto, si quis ultra hæc nostra quicquam tentauerit.

Pag. 1272. n. 24. A mea quidem emendatione non recedo: sed difficultatem, quam mihi forte quis objiceret, expediam: scilicet in vulgata lectione integros fenarii pedes constare nonnemo mihi opponet, qui tamen legitime non seruentur, si mea sit emaculatio sequenda: sed quæso, ne quid calidiori iudicio statuat: ita si digesseris, nodus hic erat solutus: — τὰ δὲ τήματα Σίζοντα σοι μολύνται —.

Pag. 1279. n. 63. Exercuit nos mirum in modum *Solonis* locus: sed adducta video ad probandam vocem *πειθίς* a me *Hesychii* verba: *Πειθίς*, ἰψήθεις corrumpelam in hæc inuasisse non credo: aperiunt tamen erudito Lectori, quæ in mentem venerit cogitatio: *πειθίς* si pronuncietur ex communi consuetudine Græcorum, eundem ferme reddet sonum, quem *πειθίς* unde forte ita debere scribi, quis colligere velit, de qua re arbitretur Doctus Lector. Facili vero negotio *Solonis* *χρήσιον* in Jambos refingere datur: *Πειθίδα οἱ μὲν κ' ἴγδιν, οἱ δὲ σιάφιον οἱ δὲ ὄζος* — vid. etiam Segm. 131. Posterius nota explicui *Antiphanis* obsecutum locum: sequentioris *χρήσιος* hic ex carminis lege esse debet positus: — τὴν θύσαν ἀγνοεῖς; Τουτίστιν ἡ ἴγδιν.

Pag. 1286. n. 15. *Βατάμιον* in textu jure reposui: corroborabatur enim MSS. auctoritate hæc lectio: sed *κατάμιον* vel *κάταμιον* esse Græcam vocem non bene negavi, cum eam agnouerit *Varro*, indeque *causum* deduxerit: sic enim ille de L. L. lib. IV. a capiendo *causum* nominauerunt; nisi quod *Siculi* dicunt *κάτιον*, ubi *assa* ponebant: quædam exemplaria *κάταμιον* habent, quod a plerisque probatur eruditus: vide *Scaligerum*: itaque & *κάταμιος* vel *κατάμιος* est vocabulum genuinè Græcum, & origo Romani nominis *causinus*.

Pag. 1288. v. 2 & 3. *Canterus* etiam restituit *κοδομαῖς* & *κοδομείῳ* pro vitiosa lectione, quæ omnes ante *Seberum* editiones infederat.

Pag. 1296. n. 7. Iniclectum, quem *Theopompi* loco assignavi, verba Græcæque linguæ consuetudo non respuunt: sed ingeniosum est, quod mihi impertivit elegantissimus noster *Berglerus*, qui pro ipso bello sumit *Ὀβελισκολοχίον* & *ἔξφομα* *χαίρων* *πιπράν* hæc sententia. *Nos autem bona fortuna liberatos a bello, ejusque minims* *est periculis*. Egregium hoc, nisi fallor, & minime spernendum.

Pag. 1303. n. 51. Post *Clementis* verba, καὶ τοὺς γαυνακὰς τοὺς πολυτιμώτους hæc sunt adjungenda, quæ, etsi jam tum, cum ea imprimerentur, literis essent consignata, nescio quæ causa deridenda suppresserit. Progredior ad aperiendam vocis originem, quam e *Persica* debere repeti partim veteres Aucto-

res, partim ipsa res clamant: propius igitur, uti spectro ad fontes accedemus, quam hæctenus accessit quicquam. Apud *Chaldaeos* vocem inuenio Græcæ *γαυνάκιος* quam proximam *גַּוְנָכָא* seu potius *גַּוְנָכָא*. illam adhibuit *Chaldaeus Interpres* 1 *Jud.* IV. v. 18. pro *Hebraeo* nomine *סמ"כ*, quod *ἱπιβόλαιον* apte LXX. Vixi sunt interpretati: operæ pretium est adscribere, quæ ad illum locum *Salomon Jarebis* notat: תירגם יונתן בגונכא. ופירש רב האיי גונכא גלופקרין שקרין קר"ט ופירש רב האיי גונכא גלופקרין שקרין קר"ט scilicet *בל"ע* seu populari sermone, uti declarant *Levi Ben Gersom* & *David Kimchius*: nec aliter *Thalmudicam* vocem *גלופקרין* exponit *Glossa*: nimirum Itali solent appellare vestem quamvis superiorem *Cotta*, aut singularius album religiosorum, quos vocant, indumentum: sed præterire non possum, quin adjiciam *Kimchii* egregie cauacem exponentis locum: תי בגונכא ופירש רבינו האיי ז"ל גלופקרא: הנוקר בכפרי ר"ז קר"ט בל"ע ובערבי גאבי כלשון התרגום והוא כסות עב יוצאים ממנו ציצית מן הצמר סמ"כ. Viden igitur *Hebraeam* vocem *סמ"כ*, cui *Chaldaicum* responderet *גונכא* auctore *Kimchio* designare tegumentum villosum vel *ἀμφιμαλλόν* sed de *Arabica* voce, ipsam illam esse credo, quæ a *Giggeo* & *Golso* scribitur *גג* exponiturque *colobium muliebre*. Ad hoc autem *Chaldaicum* nomen quod adinet, existimo derivatum a Græca voce: ejusmodi enim generis in hac dialecto plurima sunt alia: utriusque autem tam Græci quam Chaldaei vocabuli locus natalis in *Perlia* quaerendus est; neque id a me vano labore fuit factum: apud *Persas* enim *גנאק* & *גנאק* strata vel stragulae dicuntur equorum, vel etiam illa lora, quibus saga corporibus equorum adstringi colligarique solent: si bene memini, notio prior in *Rosario* usurpatur: præterea, notantibus *Lexicographis*, *גנאק* est lorus vel duplex crumena ex *holoserico Damasceno interdistingua*: hæc omnes voces, uti quisque videt, qua scribendi modo, qua significatione sunt affines: cum itaque tam belle cum usitato Græcis vocabulo conueniant, quin vere sint antiquæ, & nominis Græca civitate donati exemplar, non est dubitandum.

Pag. 1304. n. 58. De *Thessalicis* chlamydebis quæ mihi sunt observata; quæque huic ipsi notæ inferi maluissimam, paucis hoc loco complectar. Athenienses τὸ ἱππικὸν ἱμάτιον seu equitum indumentum appellasse *χλαμύδα*, ejusque vocabuli a *Thessalis* usum transulisse, demonstrat noster *Pollux*: quod ideo mihi certissimum apparet, quoniam *Thessalos* chlamydes usurpasse primos non pauci scriptores memoriæ mandent: *Hesychius* in *Ἐτυμολογίᾳ*, sic enim e *Pollucis* nostri lib. VII. c. 13. corrigendum, ita scribit: συνθεσ γὰρ τοῖς Θεσσαλοῖς χλαμυδοφορεῖν: eam ob causam *Eupolis* in *Margia* dixit *ἑσθητικὸν*, nosante *Serphano* in *Θητταλῶν*, pro *Θητταλικὴν χλαμύδα φοροῦμεν* & *Hesychius* ex alio nescio quo auctore: *ἱπιβητικὸν* *σθαι*, *χιχλαμυδοσθαι*. Forma tamen *Thessalicarum* chlamydem videtur fuisse diversa a cæterorum Græcorum chlamydebis, siquidem hæ fuerint rotundæ, illæ vero quadratæ, quapropter vulgo *Θητταλικὰ πτερά* dicebantur: *Hesychius*: *Θητταλικὰ πτερά* τοῦτο εἶρηται διὰ τὸ πτέρυγας ἔχειν τὰς Θεσσαλικὰς χλαμύδας: πτέρυγες δὲ καλοῦνται αἱ ἑκατέρωθεν γωνίαι, διὰ τὸ εἰκέναι πτερύξιν: quæ prorsus iisdem verbis *Suidam* habet: sed emendandum in eo pro διὰ τὸ πτερύγιον ἔχειν ex *Hesychio* & *Etymologo* διὰ τὸ πτέρυγας ἔχειν: cum his utriusque ad amissim conspirant *Paræmiographi* veteres: de πτέρυξιν vero & γωνίαις vestimentorum opera mihi periret & oleum, si quid conscribere tentarem post insignem *Eruditissimi Salmasti* curam ad *Tertulliani Pullium*: itaque constare arbitror quadratas fuisse chlamydes *Thessalicas*, quippe quæ γωνίαις habuerint seu πτερύγας, quæ in veste quidem rotunda nunquam reperuntur: ostendendum restat, quod apud alios Græciæ incolas chlamydes fuerint rotundæ: ad eam rem testimonio utar *Etymologi Magni* in *χλαμύδα*, ubi dif-

A D D E N D A.

feritatem exponit inter *χλαίνας*, *χλαυίδα* & *χλαμύδα*. *Χλαμύς* δὲ τὸ περιφέρῃς καὶ κυκλοειδὲς τὸ ἐν τῇ συνθεσὶ ἀγαμέμνων σαγομάστιον, ὅπερ φερούσιν οἱ κρηφόροι· idem luculentissime tradit *Αμμιανὺς*, qui scripsisse *Didymum* refert, ὅτι ἡ μὲν *χλαίνα* τετράγωνος ἰμάτιον, ἡ δὲ *χλαμύς* εἰς τέλειον περὶ τὰ κάτω συνήκται· ubi testimonia veterum adsunt tam clara & evidentia, pluribus verbis & argumentis non opus est. *Chlamys* autem primum & proprie fuit dictum vestimentum equestre: nam & *Thessali* rei equestris gloria floruerunt, adeo ut non pauci equorum regundorum artem & peritiam ab ipsis inventam scriptum reliquerint: hinc & Ἰππίου *Nerium* cultus apud eos eximius, qui *Scyphium* & *Ariona* primos, uti ferunt, equos percussa petra produxit, unde protenus in *Thessalia* feracissimus exitit prætantissimorum equorum proventus: a *Thessalis* igitur equitibus ad ceteros Græciæ populos *chlamydam* usus est translatus: deinde vero non in bello tantum & equitantes *chlamydis* amicti fuerunt, sed & in foro, & alias etiam frequenter, quandocumque prodirent in publicum: in *Thessalia* vero cum plurima sint ex Oriente derivanda, quod egregie docuit *Vir* prodigiali eruditione *Samuel Bochartus*, ita quoque non inepte deduxerunt hanc vocem, quæ nullam habere videtur in sermone Græco radicem, ab *Hebræo* צלל, quod pallium, aut vestimentum quodcumque Iarius, ut duplicari possit, designat: *Chaldæis* צללל.

Pag. 1305. n. 70. Post *Grammatici docent* inserere: *Harrocratio*: κυρίως μὲν κελίοντες εἰσὶν οἱ ἰστόποδες, ὡς καὶ παρ' Ἀριστοφάνει δῆλον τῷ *Κωμικῷ*· ἰστόποδες in editione prima & *Manuscriptis* legitur vitiose, nec non apud *Suidam*, quem tamen bene correxit *Amilius Porcius*. *Eustathius* ad *H. A.* χρῆσις δὲ τῶν κελίοντων παρά τι ἄλλοις καὶ παρά Πανσωνίᾳ, ὅς φησιν ὅτι κελίοντες οἱ ἰστόποδες, καὶ τὰ λιπτά καὶ πνευσιδῆ τῶν ξύλων· λέγει δὲ καὶ *Αἰδῖος Διονύσιος*, ὅτι κελίοντες οἱ ἰστόποδες καὶ πάντα τὰ μακρὰ ξύλα· *Etymologus*: Κελίοντες, κυρίως οἱ ἰστόποδες· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ καταπεπηγότα ξύλα, ἃ καὶ σταύρους καλοῦσι· ita scripsit, ac si legisset & ante oculos habuisset *Antiphontis* ab *Harrocratio* citatum locum: ἵνα τοὺς κελίοντας κατέπιξεν· eaque de notione hæc observat *Auctor* excellens: μεταφορικῶς δὲ νῦν ὁ ῥήτωρ λέγει ἀνὰ τὰ ὀρθὰ ξύλα. Non cum his disconveniunt, quæ retulit in *Lexicon Hesychni*, sed illi paulum corrupto suppetias eruditi viti

tulerunt, nisi gravius alat vulnus ille locus. Occurrunt autem κελίοντες apud *Anson*. *Liberalem Metam*. c. 10. καὶ ἐκ τῶν κελίοντων ἰρήνη νίκταρ αὐτῷ καὶ γύλα· ad quæ *Berkelium* vide.

Pag. 1316. n. 65. Nihil in istius fabulæ titulo mutandum puto; *Ὀδυσσεὺς Ναυαγός* rectissime: naufragium enim revera fecisse *Ulyxem* de *Homero* didicimus.

Pag. 1339. n. 46. *Ὀφθαλμῶ* restituit etiam *Cantelus* ad libri sui oram.

Pag. 1372. n. 7. Meam emendationem idco maxime cogor abjicere, quod incommodate videatur metri legibus: sed propter ea, quæ disputavi, mihi non dubium videtur, quin *Pollux* ἴσται illa, qua dixi, significatione protulerit ex *Pherecrate*: de legitimis versiculi pedibus si quis sit sollicitus, non multo labore reperiet: sic modo refinge: Ὁ μὲν ἄν' ὡς ἂν λούμενος προζώνεται. Si quis tamen contentionem non instituam: id tamen in primis mecum facit, quod lotio nulla ratione, quod sciam, ad τὴν παιδοτριβικὴν pertineat.

Pag. 1376. In *Aristophanis* loco præfero lectionem *Codicis Salmastiani* ἐξέτριψε· Itaque scribe — ὁ δ' ἐς τὸ πλιθῖον Γενόμενος ἐξέτριψε —.

Pag. 1387. n. 13. Restituit etiam *Cantelus* σακχρῶντας & πλέκοντας pro vitiosa antiquiorum editionum lectione. Hæc sunt, quæ, dum oculo properante meas adnotationes relegi, corrigenda videbantur & emendanda: fuerat in promptu quædam a me usurpata loquendi formulas, quæ non ab omnibus æque probantur, substitutis usitatoribus delere: sed questum illius operæ nullum animadvertēbam, præcipue si *Lectoris* benevolentia, quod futurum spero, istis talibus ignoverit. In *Præfatione* veto, quod solummodo monendum restat, in istis, qui *Pollucis* nostri fecerunt mentionem, enumeravi *Anthologia Scholiastem* quem melius omissem, cum post *Henricum Stephanum* quisquis ille vixerit: de *Eustathio* vero, quem omnino *Pollucis* non meminisse, sic enim putabam, summo opere mirabar, dubitationem mihi nonnumo fecit, qui nostri *Pollucis* nomen in *Eustathio* se reperisse confirmabat: quin etiam apud *Eruditiss. Fabricium* de *Lexicis Eustathium* inter eos discrete nominati invenio, qui *Pollucis* meminerunt. Itaque me sustinet, dum certius ea de re constet. Vale.

F I N I S.

